

Thân

Thị

Tạ

Tạ

Đang qua Tam Thiên

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

Đào Tiểu Vũ eBook - www.dtv-ebook.com

Giới Thiệu

Giới thiệu Truyện Vào thời khắc mà Ma Tộc cường thế và nhân loại đang bên bờ của sự diệt vong thì Lục Đại Thánh Điện quật khởi mang theo hi vọng dẫn dắt nhân loại bảo vệ mảnh lãnh thổ cuối cùng. - Một thiếu niên vì cứu mẫu thân của mình mà gia nhập Kỵ Sĩ Thánh Điện, kỳ tích, quỷ kế không ngừng xoay quanh hắn. Trong con đường để giải cứu nhân loại và tìm đến đỉnh cao của sự tu luyện hắn đã đi tìm và giải đáp rất nhiều bí ẩn của đại lục. - Tại cái thế giới hỗn loạn mà nhân loại Lục Đại Thánh Điện cùng Ma Tộc Thất Thập Nhị Trụ Ma Thần đấu đá lẫn nhau này, hắn có thể đi lên vương tọa tượng trưng cho sự vinh quang cao nhất của kỵ sĩ hay không? Và liệu đỉnh cao của sự tu luyện có hay không chỉ dừng ở đại lục này hay còn vị diện khác cao cấp hơn. - Đây là một tác phẩm hứa hẹn của Đường Tam. Nó là sự kết tinh của tác giả sau khi viết nhiều bộ của mình. Đặc biệt bộ này Đường Tam viết ngắn gọn súc tích không ướm át nhiều về tình cảm. Theo cảm quan riêng của các trang web của trung quốc như qidian ... thì tác phẩm Thần Ẩn Vương Tọa có thể sánh với Bàn Long. - Tags: than an vuong toa prc full

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

Mục Lục

Giới Thiệu

Mục Lục

Quyển 1

Chương 1: Sát Hạch Kỵ Sĩ Tùy Tòng

Chương 2: Sát Hạch Kỵ Sĩ Tùy Tòng (Tt)

Chương 3: Thần Bí Tân Giáo Quan

Chương 4: Lão Sư Đến Từ Địa Ngục?

Chương 5: Khảo Hạch Chuẩn Kỵ Sĩ

Chương 6: Kỵ Sĩ Thánh Sơn

Chương 7: Thần Thánh Giác Tỉnh, Quang

Minh Chi Tử

Chương 8: Mạt Nhật Dữ Sát Lục Chi Thần Ẩn

Vương Tọa (1+2)

Chương 9: Thánh Dẫn Linh Lô

Chương 10: Quang Diệu Chi Thuần

Chương 11: Dạ Tu La

Chương 12: Kỵ Sĩ Thánh Sơn

Chương 13: Tinh Diệu Độc Giác Thú

Chương 14: Tọa Kỵ Của Long Hạo Thần

Chương 15: Tiến Hóa

Chương 16: Nhập Tràng Quyển Cùng Trang Bị

Chương 17: Long Khởi Dương Phàm
Chương 18: Bích Lục Song Dao Ma
Chương 19: Bí Mật Lập Ma Đoàn
Chương 20: Thạch Cầu Thần Bí (1+2)
Chương 21: Thạch Cầu Thần Bí (3+4)
Chương 22: Bạo Lực Mục Sư (1+2)
Chương 23: Bạo Lực Mục Sư (3+4)
Chương 24: Trận Chiến Mở Màn (1+2+3)
Chương 25: Manh Nữ Thái Nhi (1+2)
Chương 26: Manh Nữ Thái Nhi (3+4)
Chương 27: Kinh Thiên Nhất Kiếm (1+2)
Chương 28: Kinh Thiên Nhất Kiếm (3+4)
Chương 29: Khả Năng Tiến Hóa Của Linh Lô (1+2)
Chương 30: Khả Năng Tiến Hóa Của Linh Lô (3+4)
Chương 31: +2)
Chương 32: Trừng Giới Kỵ Sĩ Long Hạo Thần (3+4)
Chương 33: Kỳ Thật Ta Rất Xấu (1+2)
Chương 34: Kỳ Thật Ta Rất Xấu (3+4)
Chương 35: Trừng Giới Chi Chiến (1+2)
Chương 36: Trừng Giới Chi Chiến (3+4)
Chương 37: Cơ Giận Của Thái Nhi (Thượng + Hạ)

Chương 38: Luân Hồi Thánh Nữ (Thượng +
Trung + Hạ)

Chương 39: Thánh Dẫn Linh Lô Tiến Hóa
(Thượng + Trung + Hạ)

Chương 40: Chung Kết Bắt Đầu

Chương 41: Trận Chiến Quái Dị

Chương 42: Hạo Nguyệt Tiến Hóa, Cái Đầu
Thứ Ba

Chương 43: Hạo Nguyệt Tam Đầu

Chương 44: Hạo Nguyệt Xuất Chiến

Chương 45: Thái Nhi Thật Là Lợi Hại!

Chương 46: Cự Linh Thần Thuần

Chương 47: Thiên Phú Áp Chế Cộng Hưởng

Chương 48: Lam Vũ, Phù Dung Quang (1+2)

Chương 49: Lam Vũ, Phù Dung Quang (3)

Chương 50: Cuộc Chiến Mười Sáu Cường

Chương 51: Lãnh Tuyệt Vô Song, Nữ Vương

Thích Khách

Chương 52: Vì Thái Nhi Mà Đấu!

Chương 53: Quang Vinh Của Kỵ Sĩ

Chương 54: Chiến Ý Ngút Trời

Chương 55: Quyết Chiến Dương Văn Chiêu!
[1+2+3]

Chương 56: Đây Là Cái Ôm Cô Nợ Tôi [1+2]

Chương 57: Đây Là Cái Ôm Cô Nợ Tôi [3]

Chương 58: Săn Ma Đoàn Của Long Hạo Thần
[1]

Chương 59: Săn Ma Đoàn Của Long Hạo Thần
[2+3]

Chương 60: Khiêu Chiến Cấp Bảy [1+2]

Chương 61: Khiêu Chiến Cấp Bảy [3]

Chương 62: Đoàn Đội

Chương 63: Bí Ngân Cơ Tọa

Chương 64: Kỵ Thích Nhất Thể [1]

Chương 65: Kỵ Thích Nhất Thể [2+3]

Chương 66: Là Tên Ngốc Của Tôi [1+2]

Chương 67: Là Tên Ngốc Của Tôi [3]

Chương 68: Dạ Chiến Hùng Quan [1]

Chương 69: Dạ Chiến Hùng Quan [2+3]

Chương 70: Ăn Ý Sơ Hiện

Chương 71: Công Huân Chia Đều [1]

Chương 72: Công Huân Chia Đều [2+3]

Chương 73: Thiên Sứ Tiêm Phong

Chương 74: Tam Đại Ma Thần [1+2+3]

Chương 75: Thánh Linh Tâm Chi Nhiên [1]

Chương 76: Thánh Linh Tâm Chi Nhiên [2+3]

Chương 77: Đồng Quy Linh Lô [1]

Chương 78: Đồng Quy Linh Lô [2+3]

Chương 79: Di Hoa Tiếp Mộc

Chương 80: Thị Huyết Bồi Thập Phi Ma Và
Cái Hộp Thần Bí

Chương 81: Nhập Thể! Huyết Khế Dung Hợp!

Chương 82: Quang Nguyên Tố Linh Lô Và
Con Heo Nhỏ

Chương 83: Kính Tượng Bảo Thần Trư

Chương 84: Quang Nguyên Tố Tinh Linh

Chương 85: Hoàn Mỹ Dung Hợp, Tiến Hóa
Lần Hai!

Chương 86: Ma Thần Hoàng

Chương 87: Ma Thần Chi Vãn

Chương 88: Phục Minh, Luân Hồi Của Thái
Nhi

Chương 89: Chúng Ta Là Vô Địch

Chương 90: Chúng Ta Là Vô Địch [Tt]

Chương 91: Thương Đoàn Nguyệt Dạ

Chương 92: Tuyệt Cảnh, Cấm Chú

Chương 93: Mui Xe, Võ Đài Của Long Hạo
Thần

Chương 94: Huyết Chiến, Chân Chính Trọng
Yếu

Chương 95: Cấm Chú, Nguyệt Ma Thần Giáng
Lâm

Chương 96: Công Chúa Nguyệt Dạ

Chương 97: Kỵ Binh Đại Ác Ma

Chương 98: Trảm Ma

Chương 99: Quang Chi Đăng Dạng

Chương 100: Trường Miên Vĩnh Hằng

Chương 101: Giai Diệu Vĩnh Hằng

Chương 102: Ác Ma Linh Chủ Cấp Bảy

Chương 103: Lục Đạo Luân Hồi

Chương 104: Bí Mật Của Lâm Hâm

Chương 105: Nộ Sát

Chương 106: Ma Đô Tâm Thành

Chương 107: Tuyệt Sắc Thị Nữ

Chương 108: Trở Về, Nhiệm Vụ Hoàn Thành?

Chương 109: Lâm Hâm Nghịch Tập

Chương 110: Ứng Chiến

Chương 111: Đại Phong Thu

Chương 112: Tập Thể Bế Quan

Chương 113: Thay Trang Bị, Cấp Huy Hoàng

Chương 114: Huyết Chiến Trấn Nam Quan

Chương 115: Khanh Sát Thất Giai

Chương 116: Nguyệt Ma Bát Giai Và Hạo

Thần Huy Hoàng

Chương 117: Anh Hùng

Chương 118: Người Thừa Kế Duy Nhất

Chương 119: Mộng Huyền Thiên Đường

Chương 120: Tháp Vĩnh Hằng Biến Hóa

Chương 121: Tổng Thể Tăng Thực Lực

Chương 122: Cường Giả Chi Hồn

Chương 123: Võ Công Từ Thời Viễn Cổ

Chương 124: Thi Đấu Tuyển Chọn

Chương 125: Hoàn Mỹ Kích Sát

Chương 126: Mộng Huyền Thần Điện
Chương 127: Mộng Huyền Thiên Đường
Chương 128: Vương Miện Truyền Thừa Và
Thế Thân Linh Lô (1+2)

Chương 129: Ba Cái Linh Lô [1+2]
Chương 130: Linh Lô Chưa Từng Xuất Hiện
Chương 131: Đại Dự Ngôn Thuật
Chương 132: Đệ Nhất Trụ Ma Thần
Chương 133: Chân Thân Ma Long.[1]
Chương 134: Chân Thân Ma Long.[2+3]
Chương 135: Thể Chất Thần Quyển
Chương 136: Linh Lô Hợp Thành
Chương 137: Khác Biệt? Đùi... [1]
Chương 138: Khác Biệt? Đùi... [2+3]
Chương 139: Mười Viên Long Ma Tinh
Chương 140: Đại Chiến Vong Linh [1+2]
Chương 141: Tâm Điểm Phượng Hoàng
Chương 142: Hạo Nguyệt Cái Đầu Thứ Bốn,
Lam Hồ Điệp [1+2]

Chương 143: Trăm Vạn Công Huân
Chương 144: Hội Đấu Giá Khách Quý (1+2).
Chương 145: Quang Minh Nữ Thần Vịnh
Thán

Chương 146: Khảo Nghiệm Liệt Ma Đoàn Cấp
Suất

Chương 147: Khảo Nghiệm Của Kỵ Sĩ Thánh Điện

Chương 148: Hai Bộ Truyền Kỳ

Chương 149: Thánh Vệ Số Mười Hai

Chương 150: Tháp Vĩnh Hằng Tầng Thứ Hai
: Chương 151

Chương 152: Thần Kiểm Trở Về

Chương 153: Kiểm Ý Và Bí Mật

Chương 154: Một Đường Giết Hưởng Nam

Chương 155: Số Sáu Mười Bốn Cường Đại

Chương 156: Long Hạo Thần Trạng Thái Mạnh Nhất

Chương 157: Ranh Giới Cấp Bảy

Chương 158: Tinh Tổ Chi Thương

Chương 159: Long Tổ

Chương 160: Bí Ngân Cơ Tòa Kỵ Sĩ Long Hạo Thần!

Chương 161: Kiểm Ý, Kiểm Tâm, Kiểm Kỹ

Chương 162: Thức Tinh Không Hợp Thời Cơ

Chương 163: Thức Tinh Thần Quyến Giả, Lưỡi Hái Tử Thần!

Chương 164: Thân Thể Làm Thuần

Chương 165: Trở Về

Chương 166: Đánh Bất Ngờ! Quang Chi Vãn!

Chương 167: Thâm Uyên Đầm Lầy, Vực Tử Vong

Chương 168: Ma Quỷ Thực Nhân Hoa

Chương 169: Hạo Nguyệt Tiến Nhập Kỳ Hoàn Thành

Chương 170: Cứ Kinh

Chương 171: Thái Nhi Tử Thần Thất Tuyệt

Chương 172: Vua Cứ Kinh

Chương 173: Xà Ma Thần Và Vua Sâm Chu

Chương 174: Ma Thần Hóa

Chương 175: Cáo Già Và Lưỡng Bại Câu Thương

Chương 176: Cái Kết Của Xà Ma Thần

Chương 177: Huyền Bí Quang Minh Nữ Thần

Vĩnh Thán

Chương 178: Tinh Quang Thần Thú Nhật

Nguyệt Thần Oa

Chương 179: Nhật Nguyệt Thần Oa Tắm

Thuần

Chương 180: Ngự Ma Sơn Mạch Tinh Anh Của Ma Tộc

Chương 181: Đánh Lén Bất Ngờ

Chương 182: Cấm Chú Thổ Hệ? Di Sơn Đảo Hải!

Chương 183: Long Hạo Thần Dẫn Phát Thánh Chiến?

Chương 184: Lại Đến Khu Ma Quan

Chương 185: Ấm Áp

Chương 186: Mẹ

Chương 187: Một Lá Thư Đến Từ Tiền Tuyến

Chương 188: Gợi Ý Đại Dự Ngôn Thuật

Chương 189: Liệt Ma Đoàn Số Sáu Mười Bốn

Cấp Suất Lột Xác

Chương 190: Lâm Hâm Phải Học Tập Tấn Công

Chương 191: Có Dám Hay Không?

Chương 192: Bốn Phong Thư Của Đóa Hoa Trắng Nhỏ

Chương 193: Thử Thách Kim Tinh Cơ Tòa Kỵ Sĩ

Chương 194: Trật Tự Và Phép Tắc Thần Ẩn Vương Tọa

Chương 195: Kim Tinh Cơ Tòa

Chương 196: Tinh Vương (1+2)

Chương 197: Long Quy

Chương 198: Nhật Nguyệt Thần Oa Tầm Thuần, Thần Khí?

Chương 199: Thần Ẩn Vương Tọa Cấp Siêu Thần Khí

Chương 200: Đại Lý Thánh Kỵ Sĩ Trưởng (1)

Chương 201: Đại Lý Thánh Kỵ Sĩ Trưởng [2+3]

Chương 202: Đánh Lén Bất Ngờ [1]

Chương 203: Đánh Lén Bất Ngờ [2+3]

Chương 204: Tử Linh Ma Thần [1]

Chương 205: Tử Linh Ma Thần [2+3]

Chương 206: Giáng Thế! Tháp Vĩnh Hằng

Chương 207: Hy Vọng Dừng Lại Săn Ma Đoàn

Chương 208: Đánh Lén! Thái Nhi Gặp Nguy Hiểm

Chương 209: Giết Ngược Lại

Chương 210: Ôm Thái Nhi (1+2)

Chương 211: Nguyệt Hắc Phong Cao [1+2+3]

Chương 212: Thanh Yêu Kỵ Ma

Chương 213: Hạo Nguyệt Biến Thành Giáp, Song Thần Kiếm!

Chương 214: Tinh Linh Vực

Chương 215: Giáng Thế! Thần Quang Bảy Sắc

Chương 216: Phản Xạ Cấm Chú

Chương 217: Ma Pháp Thánh Điện

Chương 218: Điện Chủ Ma Pháp Thánh Điện

Chương 219: Địa Ngục Giáng Thế

Chương 220: Phong Thần

Chương 221: Khiêu Chiến

Chương 222: Nước Mắt Của Huyết Tinh Nữ Chiến Thần

Chương 223: Động Sát Dẫn Thần Thuật

Chương 224: Đây Có Tính Đánh Hội Đồng?

Chương 225: Ký Sinh Thể Của Động Sát Ma Thần

Chương 226: Trận Chiến Hạo Nguyệt Tiến Hóa

Chương 227: Cơn Giận Của Vu Yêu Vương

Chương 228: Quang Chi Thần Hi

Chương 229: Đơn Độc Khiêu Chiến

Chương 230: Thực Lực Của Linh Hồn Thánh Nữ

Chương 231: Khiêu Chiến Thông Linh Giả

Chương 232: Tương Khắc?

Chương 233: Kỳ Mỹ Lạp Sáu Đầu?

Chương 234: Thiên La Địa Vồng

Chương 235: Lựa Chọn Của Long Hạo Thần

Chương 236: Long Kỵ Ma Thần A Tư Mạc

Đức

Chương 237: Thần Kiếm Bảy Màu

Chương 238: Tinh Thần Dò Xét Của Ma Thần

Hoàng

Chương 239: Hạo Nguyệt Giáng Thế

Chương 240: Bao Vây Bao Ma Thần

Chương 241: Lực Lượng Quang Chi Thần Hi!

Chương 242: Kiếm Chém Trụ Ma Thần!

Chương 243: Kế Hoạch To Gan

Chương 244: Tổ Chức Nguyệt Dạ

Chương 245: Địa Long Lật Người

Chương 246: Tháp Tinh Ma

Chương 247: Ta Cho Người Phần Vinh Quang
Này

Chương 248: Hy Vọng Duy Nhất

Chương 249: Hắc Ám Kỵ Sĩ

Chương 250: Long Tử Uy Còn Đó

Chương 251: Tư Mã Tiên Thiêu Đốt!

Chương 252: Cự Linh Thần Giáng Thế

Chương 253: Tử Thần, Thái Nhi!

Chương 254: Tử Thần Thất Tuyệt Và Thần
Quang Sáu Sắc

Chương 255: Con Đường Lên Trời Và Vết
Máu

Chương 256: Các Người Thắng

Chương 257: Lựa Chọn Của Long Hạo Thần

Chương 258: Lựa Chọn Của Long Hạo Thần

Chương 259: Trái Tim Vĩnh Hằng

Chương 260: Tay Năm Nhật Nguyệt Hái Sao,
Thế Gian Không Người Như Ta

Chương 261: Nhịp Đập Trái Tim Vĩnh Hằng

Chương 262: Bọn Họ, Đã Trở Về

Chương 263: Tịnh Hóa Lĩnh Vực Của Thái
Nhi

Chương 264: Thánh Điện Đại Tái

Chương 265: Dự Thi! Quang Chi Thần Hi!

Chương 266: Cuồng Dã

Chương 267: Quang Thần Lĩnh Vực

Chương 268: Cấm Chú! Bích Lạc Hoàng
Tuyên

Chương 269: Huyết Lĩnh Vực Và Cực Hàn
Lĩnh Vực

Chương 270: Tinh Không Thần Thánh Kỳ Sĩ

Chương 271: Quang Thần Lĩnh Vực Với Tinh
Không Lĩnh Vực

Chương 272: Hạo Nguyệt, Có Khả Năng Tám
Đầu

Chương 273: Hạo Nguyệt, Đệ Nhất Ma Thần
Phía Trên Tinh Không?

Chương 274: Kỹ Năng Lĩnh Vực, Thần Quang
Viên Vũ Khúc

Chương 275: Thần Thú Chiến Phong Thần

Chương 276: Trí Tuệ! Huyết Tinh Nữ Chiến
Thần

Chương 277: Linh Hồn Tịnh Hóa Thịnh Thế
Liên Hoa

Chương 278: Tử Kim Hạo Nguyệt Kiếm

Chương 279: Tử Kim Hạo Nguyệt Kiếm
Khủng Bố

Chương 280: Vượt Xa

Chương 281: Xảo Chiêu Của Long Hạo Thần

Chương 282: Chủ Tịch Liên Bang

Chương 283: Đối Trang! Quang Chi Thần Hi

Chương 284: Thiên Nhân Hợp Nhất

Chương 285: Thần Ẩn Vương Tọa Bài Xích?

Chương 286: Thử Thách Của Vĩnh Hằng Và
Sáng Tạo Thần Ẩn Vương

Chương 287: Y Tư Đốn Vương

Chương 288: Nguyệt Dạ Nữ Vương, Hủy Diệt
Thụ

Chương 289: Sống Lại! Nụ Hôn Của Nhã Đình

Chương 290: Quang Tinh Linh Nữ Vương

Chương 291: Vĩnh Hằng Thiên Sứ

Chương 292: Long Vương Tọa

Chương 293: Mười Quân Vương

Chương 294: Quang Chi Thần Hi Đấu Với
Vong Linh Vương

Chương 295: Gã Đầu Trọc Đẩy Ngã Tên Mập?

Chương 296: Tuyệt Chiêu Của Long Hạo
Thần, Thái Nhi!

Chương 297: Tịch Diệt Nhất

Chương 298: Hạo Nguyệt Tám Đầu

Chương 299: Gặp Lại Ma Thần Hoàng

Chương 300: Thần Tinh Linh

Chương 301: Sinh Mệnh Dự Ngôn

Chương 302: Truyền Thuyết Anh Hùng Vĩnh
Hằng

Chương 303: Thần Tượng Của Toàn Dân

Chương 304: Tiến Vào, Nơi Anh Hùng Vĩnh
Hằng Trường Miên

Chương 305: Thử Thách? Hay Là Truyền
Thụ?

Chương 306: Phạm Thiên Tam Thức

Chương 307: Chủ Động Xuất Kích, Mũi Nhọn
Đại Quân

Chương 308: Sát Thần Thích

Chương 309: Khúc Nhạc Đạo Thánh Chiến

Chương 310: Ma Thần Hoàng Lập Kế Hoạch

Chương 311: Nguyệt Dạ Và A Bảo Lân Lướt
Đến

Chương 312: Siêu Thần Khí Của A Bảo?

Chương 313: Vạn Vật Hồi Phục Bản Trí Tuệ
Linh Lô

Chương 314: Giăng Co Tại Ngự Long Quan

Chương 315: Khiến Long Hạo Thần Làm Ma
Thần Hoàng?

Chương 316: Bắt Đầu Đại Chiến

Chương 317: Công Kích Trí Mạng

Chương 318: Thái Nhi Đấu Với Tát Mễ Cơ

Chương 319: Tử Thần Thất Tuyệt Tuyệt Thứ
Bảy

Chương 320: Tin Chiến Thắng Từ Vạn Thú
Quan

Chương 321: Cơn Giận Của Ma Thần Hoàng

Chương 322: Thân Thế Của Long Hạo Thần?

Chương 323: Đấu Với Ma Thần Hoàng

Chương 324: Thức Tỉnh! Vĩnh Hằng Và Sáng
Tạo

Chương 325: Long Phượng Hỏa Thần Trụ

Chương 326: Kinh Sợ Và Bi Thương Vận Luật

Chương 327: Bức Tranh Sáng Thế

Chương 328: Ngọn Lửa Đen Của Có Được Ca

Chương 329: Tử Kim Hạo Nguyệt Kiếm Tám
Đầu

Chương 330: Bí Ẩn Thân Thế Của Long Hạo
Thần

Chương 331: Thần Thiên Trụ, Chín Đầu Kỳ
Mỹ Lạp

Chương 332: Nghịch Lân Của Hạo Nguyệt

Chương 333: Cuộc Chiến Cuối Cùng

Chương 334: Hạo Nguyệt, Ta Chuộc Tội Cho
Người (Hết)

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

Quyển 1

- Chương 1: Sát Hạch Kỵ Sĩ Tùy Tòng
Chương 2: Sát Hạch Kỵ Sĩ Tùy Tòng (Tt)
Chương 3: Thần Bí Tân Giáo Quan
Chương 4: Lão Sư Đến Từ Địa Ngục?
Chương 5: Khảo Hạch Chuẩn Kỵ Sĩ
Chương 6: Kỵ Sĩ Thánh Sơn
Chương 7: Thần Thánh Giác Tỉnh, Quang Minh Chi Tử
Chương 8: Mặt Nhật Dỡ Sát Lục Chi Thần Ẩn Vương Tọa (1+2)
Chương 9: Thánh Dẫn Linh Lô
Chương 10: Quang Diệu Chi Thuần
Chương 11: Dạ Tu La
Chương 12: Kỵ Sĩ Thánh Sơn
Chương 13: Tinh Diệu Độc Giác Thú
Chương 14: Tọa Kỵ Của Long Hạo Thần
Chương 15: Tiến Hóa
Chương 16: Nhập Trạng Quyển Cùng Trang Bị
Chương 17: Long Khởi Dương Phàm
Chương 18: Bích Lục Song Dao Ma
Chương 19: Bí Mật Liệp Ma Đoàn
Chương 20: Thạch Cầu Thần Bí (1+2)
Chương 21: Thạch Cầu Thần Bí (3+4)
Chương 22: Bạo Lực Mục Sư (1+2)
Chương 23: Bạo Lực Mục Sư (3+4)
Chương 24: Trận Chiến Mở Màn (1+2+3)
Chương 25: Manh Nữ Thái Nhi (1+2)
Chương 26: Manh Nữ Thái Nhi (3+4)
Chương 27: Kinh Thiên Nhất Kiếm (1+2)
Chương 28: Kinh Thiên Nhất Kiếm (3+4)
Chương 29: Khả Năng Tiến Hóa Của Linh Lô (1+2)
Chương 30: Khả Năng Tiến Hóa Của Linh Lô (3+4)
Chương 31: +2)
Chương 32: Trừng Giới Kỵ Sĩ Long Hạo Thần (3+4)
Chương 33: Kỳ Thật Ta Rất Xấu (1+2)
Chương 34: Kỳ Thật Ta Rất Xấu (3+4)
Chương 35: Trừng Giới Chi Chiến (1+2)
Chương 36: Trừng Giới Chi Chiến (3+4)
Chương 37: Cơn Giận Của Thái Nhi (Thượng + Hạ)
Chương 38: Luân Hồi Thánh Nữ (Thượng + Trung + Hạ)
Chương 39: Thánh Dẫn Linh Lô Tiến Hóa (Thượng + Trung + Hạ)

Chương 40: Chung Kết Bắt Đầu
Chương 41: Trận Chiến Quái Dị
Chương 42: Hạo Nguyệt Tiến Hóa, Cái Đầu Thứ Ba
Chương 43: Hạo Nguyệt Tam Đầu
Chương 44: Hạo Nguyệt Xuất Chiến
Chương 45: Thái Nhi Thật Là Lợi Hại!
Chương 46: Cự Linh Thân Thuần
Chương 47: Thiên Phú Áp Chế Cộng Hưởng
Chương 48: Lam Vũ, Phù Dung Quang (1+2)
Chương 49: Lam Vũ, Phù Dung Quang (3)
Chương 50: Cuộc Chiến Mười Sáu Cường
Chương 51: Lãnh Tuyệt Vô Song, Nữ Vương Thích Khách
Chương 52: Vì Thái Nhi Mà Đấu!
Chương 53: Quang Vinh Của Kỵ Sĩ
Chương 54: Chiến Ý Ngút Trời
Chương 55: Quyết Chiến Dương Văn Chiêu! [1+2+3]
Chương 56: Đây Là Cái Ôm Cô Nợ Tôi [1+2]
Chương 57: Đây Là Cái Ôm Cô Nợ Tôi [3]
Chương 58: Săn Ma Đoàn Của Long Hạo Thần [1]
Chương 59: Săn Ma Đoàn Của Long Hạo Thần [2+3]
Chương 60: Khiêu Chiến Cấp Bảy [1+2]
Chương 61: Khiêu Chiến Cấp Bảy [3]
Chương 62: Đoàn Đội
Chương 63: Bí Ngân Cơ Tọa
Chương 64: Kỵ Thích Nhất Thế [1]
Chương 65: Kỵ Thích Nhất Thế [2+3]
Chương 66: Là Tên Ngốc Của Tôi [1+2]
Chương 67: Là Tên Ngốc Của Tôi [3]
Chương 68: Dạ Chiến Hùng Quan [1]
Chương 69: Dạ Chiến Hùng Quan [2+3]
Chương 70: Ăn Ý Sơ Hiện
Chương 71: Công Huân Chia Đều [1]
Chương 72: Công Huân Chia Đều [2+3]
Chương 73: Thiên Sứ Tiêm Phong
Chương 74: Tam Đại Ma Thần [1+2+3]
Chương 75: Thánh Linh Tâm Chi Nhiên [1]
Chương 76: Thánh Linh Tâm Chi Nhiên [2+3]
Chương 77: Đồng Quy Linh Lô [1]
Chương 78: Đồng Quy Linh Lô [2+3]
Chương 79: Di Hoa Tiếp Mộc
Chương 80: Thị Huyết Bối Thấp Phi Ma Và Cái Hộp Thần Bí
Chương 81: Nhập Thế! Huyết Khế Dung Hợp!
Chương 82: Quang Nguyên Tố Linh Lô Và Con Heo Nhỏ
Chương 83: Kính Tượng Bảo Thần Trư
Chương 84: Quang Nguyên Tố Tinh Linh

Chương 85: Hoàn Mỹ Dung Hợp, Tiến Hóa Lần Hai!
Chương 86: Ma Thần Hoàng
Chương 87: Ma Thần Chi Vãn
Chương 88: Phục Minh, Luân Hồi Của Thái Nhi
Chương 89: Chúng Ta Là Vô Địch
Chương 90: Chúng Ta Là Vô Địch [Tt]
Chương 91: Thương Đoàn Nguyệt Dạ
Chương 92: Tuyệt Cảnh, Cấm Chú
Chương 93: Mui Xe, Vô Đài Của Long Hạo Thần
Chương 94: Huyết Chiến, Chân Chính Trọng Yếu
Chương 95: Cấm Chú, Nguyệt Ma Thần Giáng Lâm
Chương 96: Công Chúa Nguyệt Dạ
Chương 97: Kỳ Binh Đại Ác Ma
Chương 98: Trảm Ma
Chương 99: Quang Chi Đăng Dạng
Chương 100: Trường Miên Vĩnh Hằng
Chương 101: Giai Điều Vĩnh Hằng
Chương 102: Ác Ma Linh Chủ Cấp Bảy
Chương 103: Lục Đạo Luân Hồi
Chương 104: Bí Mật Của Lâm Hâm
Chương 105: Nộ Sát
Chương 106: Ma Đô Tâm Thành
Chương 107: Tuyệt Sắc Thị Nữ
Chương 108: Trở Về, Nhiệm Vụ Hoàn Thành?
Chương 109: Lâm Hâm Nghịch Tập
Chương 110: Ứng Chiến
Chương 111: Đại Phong Thu
Chương 112: Tập Thể Bế Quan
Chương 113: Thay Trang Bị, Cấp Huy Hoàng
Chương 114: Huyết Chiến Trấn Nam Quan
Chương 115: Khanh Sát Thất Giai
Chương 116: Nguyệt Ma Bát Giai Và Hạo Thần Huy Hoàng
Chương 117: Anh Hùng
Chương 118: Người Thừa Kế Duy Nhất
Chương 119: Mộng Huyền Thiên Đường
Chương 120: Tháp Vĩnh Hằng Biến Hóa
Chương 121: Tổng Thể Tăng Thực Lực
Chương 122: Cường Giả Chi Hồn
Chương 123: Võ Công Từ Thời Viễn Cổ
Chương 124: Thi Đấu Tuyển Chọn
Chương 125: Hoàn Mỹ Kích Sát
Chương 126: Mộng Huyền Thần Điện
Chương 127: Mộng Huyền Thiên Đường
Chương 128: Vương Miện Truyền Thừa Và Thể Thân Linh Lô (1+2)
Chương 129: Ba Cái Linh Lô [1+2]

Chương 130: Linh Lô Chưa Từng Xuất Hiện
Chương 131: Đại Dự Ngôn Thuật
Chương 132: Đệ Nhất Trụ Ma Thần
Chương 133: Chân Thân Ma Long.[1]
Chương 134: Chân Thân Ma Long.[2+3]
Chương 135: Thể Chất Thần Quyển
Chương 136: Linh Lô Hợp Thành
Chương 137: Khác Biệt? Đùi... [1]
Chương 138: Khác Biệt? Đùi... [2+3]
Chương 139: Mười Viên Long Ma Tinh
Chương 140: Đại Chiến Vong Linh [1+2]
Chương 141: Tâm Điểm Phượng Hoàng
Chương 142: Hạo Nguyệt Cái Đầu Thứ Bốn, Lam Hồ Điệp [1+2]
Chương 143: Trăm Vạn Công Huân
Chương 144: Hội Đấu Giá Khách Quý (1+2)
Chương 145: Quang Minh Nữ Thần Vĩnh Thán
Chương 146: Khảo Nghiệm Liệp Ma Đoàn Cấp Suất
Chương 147: Khảo Nghiệm Của Kỵ Sĩ Thánh Điện
Chương 148: Hai Bộ Truyền Kỳ
Chương 149: Thánh Vệ Số Mười Hai
Chương 150: Tháp Vĩnh Hằng Tầng Thứ Hai
: Chương 151
Chương 152: Thần Kiếm Trở Về
Chương 153: Kiếm Ý Và Bí Mật
Chương 154: Một Đường Giết Hưởng Nam
Chương 155: Số Sáu Mười Bốn Cường Đại
Chương 156: Long Hạo Thần Trang Thái Mạnh Nhất
Chương 157: Ranh Giới Cấp Bảy
Chương 158: Tinh Tổ Chi Thương
Chương 159: Long Tổ
Chương 160: Bí Ngân Cơ Tòa Kỵ Sĩ Long Hạo Thần!
Chương 161: Kiếm Ý, Kiếm Tâm, Kiếm Kỹ
Chương 162: Thức Tỉnh Không Hợp Thời Cơ
Chương 163: Thức Tỉnh Thần Quyển Giả, Lưỡi Hái Từ Thần!
Chương 164: Thân Thể Làm Thuẫn
Chương 165: Trở Về
Chương 166: Đánh Bất Ngờ! Quang Chi Vẫn!
Chương 167: Thâm Uyên Đêm Lầy, Vực Từ Vong
Chương 168: Ma Quỷ Thực Nhân Hoa
Chương 169: Hạo Nguyệt Tiến Nhập Kỳ Hoàn Thành
Chương 170: Cứ Kinh
Chương 171: Thái Nhi Từ Thần Thất Tuyệt
Chương 172: Vua Cứ Kinh
Chương 173: Xà Ma Thần Và Vua Sâm Chu
Chương 174: Ma Thần Hóa

Chương 175: Cáo Già Và Lường Bại Câu Thương
Chương 176: Cái Kết Của Xà Ma Thần
Chương 177: Huyền Bí Quang Minh Nữ Thần Vĩnh Thán
Chương 178: Tinh Quang Thần Thú Nhật Nguyệt Thần Oa
Chương 179: Nhật Nguyệt Thần Oa Tắm Thuần
Chương 180: Ngự Ma Sơn Mạch Tinh Anh Của Ma Tộc
Chương 181: Đánh Lén Bất Ngờ
Chương 182: Cấm Chú Thổ Hệ? Di Sơn Đảo Hải!
Chương 183: Long Hạo Thần Dẫn Phát Thánh Chiến?
Chương 184: Lại Đến Khu Ma Quan
Chương 185: Ấm Ấp
Chương 186: Mẹ
Chương 187: Một Lá Thư Đến Từ Tiền Tuyền
Chương 188: Gọi Ý Đại Dự Ngôn Thuật
Chương 189: Liệp Ma Đoàn Số Sáu Mười Bốn Cấp Suất Lột Xác
Chương 190: Lâm Hâm Phải Học Tập Tấn Công
Chương 191: Có Dám Hay Không?
Chương 192: Bốn Phong Thư Của Đóa Hoa Trắng Nhỏ
Chương 193: Thử Thách Kim Tinh Cơ Tòa Kỵ Sĩ
Chương 194: Trật Tự Và Phép Tắc Thần Ấn Vương Tọa
Chương 195: Kim Tinh Cơ Tòa
Chương 196: Tinh Vương (1+2)
Chương 197: Long Quy
Chương 198: Nhật Nguyệt Thần Oa Tắm Thuần, Thần Khí?
Chương 199: Thần Ấn Vương Tọa Cấp Siêu Thần Khí
Chương 200: Đại Lý Thánh Kỵ Sĩ Trưởng (1)
Chương 201: Đại Lý Thánh Kỵ Sĩ Trưởng (2+3)
Chương 202: Đánh Lén Bất Ngờ [1]
Chương 203: Đánh Lén Bất Ngờ [2+3]
Chương 204: Từ Linh Ma Thần [1]
Chương 205: Từ Linh Ma Thần [2+3]
Chương 206: Giáng Thế! Tháp Vĩnh Hằng
Chương 207: Hy Vọng Dựng Lại Săn Ma Đoàn
Chương 208: Đánh Lén! Thái Nhi Gặp Nguy Hiểm
Chương 209: Giết Ngược Lại
Chương 210: Ôm Thái Nhi (1+2)
Chương 211: Nguyệt Hắc Phong Cao [1+2+3]
Chương 212: Thanh Yêu Kỵ Ma
Chương 213: Hạo Nguyệt Biến Thành Giáp, Song Thần Kiếm!
Chương 214: Tinh Linh Vực
Chương 215: Giáng Thế! Thần Quang Bảy Sắc
Chương 216: Phản Xạ Cấm Chú
Chương 217: Ma Pháp Thánh Điện
Chương 218: Điện Chủ Ma Pháp Thánh Điện
Chương 219: Địa Ngục Giáng Thế

Chương 220: Phong Thần
Chương 221: Khiêu Chiến
Chương 222: Nước Mắt Của Huyết Tinh Nữ Chiến Thần
Chương 223: Động Sát Dẫn Thần Thuật
Chương 224: Đây Có Tính Đánh Hội Đồng?
Chương 225: Ký Sinh Thể Của Động Sát Ma Thần
Chương 226: Trận Chiến Hạo Nguyệt Tiến Hóa
Chương 227: Cơn Giận Của Vu Yêu Vương
Chương 228: Quang Chi Thần Hi
Chương 229: Đơn Độc Khiêu Chiến
Chương 230: Thực Lực Của Linh Hồn Thánh Nữ
Chương 231: Khiêu Chiến Thông Linh Giả
Chương 232: Tương Khắc?
Chương 233: Kỳ Mỹ Lạp Sáu Đầu?
Chương 234: Thiên La Địa Vồng
Chương 235: Lựa Chọn Của Long Hạo Thần
Chương 236: Long Kỵ Ma Thần A Tư Mạc Đức
Chương 237: Thần Kiếm Bảy Màu
Chương 238: Tinh Thần Dò Xét Của Ma Thần Hoàng
Chương 239: Hạo Nguyệt Giáng Thế
Chương 240: Bao Vây Báo Ma Thần
Chương 241: Lực Lượng Quang Chi Thần Hi!
Chương 242: Kiếm Chém Trụ Ma Thần!
Chương 243: Kế Hoạch To Gan
Chương 244: Tổ Chức Nguyệt Dạ
Chương 245: Địa Long Lật Người
Chương 246: Tháp Tinh Ma
Chương 247: Ta Cho Người Phần Vinh Quang Đây.
Chương 248: Hy Vọng Duy Nhất
Chương 249: Hắc Âm Kỵ Sĩ
Chương 250: Long Tử Uy Còn Đó
Chương 251: Tử Mã Tiên Thiêu Đốt!
Chương 252: Cự Linh Thần Giáng Thế
Chương 253: Tử Thần, Thái Nhi!
Chương 254: Tử Thần Thất Tuyệt Và Thần Quang Sáu Sắc
Chương 255: Con Đường Lên Trời Và Vết Máu
Chương 256: Các Người Thắng
Chương 257: Lựa Chọn Của Long Hạo Thần
Chương 258: Lựa Chọn Của Long Hạo Thần
Chương 259: Trái Tim Vĩnh Hằng
Chương 260: Tay Nắm Nhật Nguyệt Hái Sao, Thế Gian Không Người Như Ta
Chương 261: Nhịp Đập Trái Tim Vĩnh Hằng
Chương 262: Bọn Họ, Đã Trở Về
Chương 263: Tịnh Hóa Linh Vực Của Thái Nhi
Chương 264: Thánh Điện Đại Tái

Chương 265: Dự Thi! Quang Chi Thần Hi!
Chương 266: Cuồng Dã
Chương 267: Quang Thần Lĩnh Vực
Chương 268: Cấm Chú! Bích Lạc Hoàng Tuyền
Chương 269: Huyết Lĩnh Vực Và Cực Hàn Lĩnh Vực
Chương 270: Tinh Không Thần Thánh Kỳ Sĩ
Chương 271: Quang Thần Lĩnh Vực Với Tinh Không Lĩnh Vực
Chương 272: Hạo Nguyệt, Có Khả Năng Tám Đầu
Chương 273: Hạo Nguyệt, Đệ Nhất Ma Thần Phía Trên Tinh Không?
Chương 274: Kỹ Năng Lĩnh Vực, Thần Quang Viên Vũ Khúc
Chương 275: Thần Thú Chiến Phong Thần
Chương 276: Trí Tuệ! Huyết Tinh Nữ Chiến Thần
Chương 277: Linh Hồn Tinh Hóa Thịnh Thế Liên Hoa
Chương 278: Tử Kim Hạo Nguyệt Kiếm
Chương 279: Tử Kim Hạo Nguyệt Kiếm Khủng Bối
Chương 280: Vượt Xa
Chương 281: Xảo Chiêu Của Long Hạo Thần
Chương 282: Chủ Tịch Liên Bang
Chương 283: Đối Trang! Quang Chi Thần Hi
Chương 284: Thiên Nhân Hợp Nhất
Chương 285: Thần Ấn Vương Tọa Bài Xích?
Chương 286: Thử Thách Của Vĩnh Hằng Và Sáng Tạo Thần Ấn Vương
Chương 287: Y Tư Đốn Vương
Chương 288: Nguyệt Dạ Nữ Vương, Hủy Diệt Thụ
Chương 289: Sống Lại! Nụ Hôn Của Nhã Đình
Chương 290: Quang Tinh Linh Nữ Vương
Chương 291: Vĩnh Hằng Thiên Sư
Chương 292: Long Vương Tọa
Chương 293: Mười Quân Vương
Chương 294: Quang Chi Thần Hi Đấu Với Vong Linh Vương
Chương 295: Gã Đầu Trọc Đấy Ngã Tên Mập?
Chương 296: Tuyệt Chiêu Của Long Hạo Thần, Thái Nhi!
Chương 297: Tịch Diệt Nhất
Chương 298: Hạo Nguyệt Tám Đầu
Chương 299: Gặp Lại Ma Thần Hoàng
Chương 300: Thần Tinh Linh
Chương 301: Sinh Mệnh Dự Ngôn
Chương 302: Truyền Thuyết Anh Hùng Vĩnh Hằng
Chương 303: Thần Tượng Của Toàn Dân
Chương 304: Tiến Vào, Nơi Anh Hùng Vĩnh Hằng Trường Miên
Chương 305: Thử Thách? Hay Là Truyền Thụ?
Chương 306: Phạm Thiên Tam Thức
Chương 307: Chủ Động Xuất Kích, Mũi Nhọn Đại Quân
Chương 308: Sát Thần Thích
Chương 309: Khúc Nhạc Đạo Thánh Chiến

Chương 310: Ma Thần Hoàng Lập Kế Hoạch
Chương 311: Nguyệt Dạ Và A Bảo Lần Lượt Đến
Chương 312: Siêu Thần Khí Của A Bảo?
Chương 313: Vạn Vật Hồi Phục Bản Trí Tuệ Linh Lô
Chương 314: Giảng Co Tại Ngự Long Quan
Chương 315: Khiến Long Hạo Thần Làm Ma Thần Hoàng?
Chương 316: Bắt Đầu Đại Chiến
Chương 317: Công Kích Trí Mạng
Chương 318: Thái Nhi Đấu Với Tát Mễ Cơ
Chương 319: Tử Thần Thất Tuyệt Tuyệt Thứ Bảy
Chương 320: Tin Chiến Thắng Từ Vạn Thú Quan
Chương 321: Cơn Giận Của Ma Thần Hoàng
Chương 322: Thân Thế Của Long Hạo Thần?
Chương 323: Đấu Với Ma Thần Hoàng
Chương 324: Thức Tỉnh! Vĩnh Hằng Và Sáng Tạo
Chương 325: Long Phượng Hỏa Thần Trụ
Chương 326: Kinh Sợ Và Bi Thương Vạn Luật
Chương 327: Bức Tranh Sáng Thế
Chương 328: Ngọn Lửa Đen Của Có Được Ca
Chương 329: Tử Kim Hạo Nguyệt Kiếm Tám Đầu
Chương 330: Bí Ẩn Thân Thế Của Long Hạo Thần
Chương 331: Thần Thiên Trụ, Chín Đầu Kỳ Mỹ Lạp
Chương 332: Nghịch Lân Của Hạo Nguyệt
Chương 333: Cuộc Chiến Cuối Cùng
Chương 334: Hạo Nguyệt, Ta Chuộc Tội Cho Người (Hết).

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 1

Sát Hạch Kỵ Sĩ Tùy Tàng

Hệ thống tu luyện trong Thần Ẩn Vương Tọa:

Kỵ sĩ Thánh Điện, Lục Đại Thánh Điện đứng đầu Thánh Điện liên minh. Chủ yếu chia làm hai loại chính: Thủ Hộ Kỵ Sĩ cùng Trừng Giới Kỵ Sĩ.

Thủ Hộ Kỵ Sĩ am hiểu tại các loại phụ trợ, trị liệu, am hiểu phòng ngự, trong đoàn đội có thể tạo được tác dụng trụ cột vững vàng.

Trừng Giới Kỵ Sĩ, kỵ sĩ chuyên làm nhiệm vụ trừng phạt, thì lại am hiểu chiến đấu, chiến lược cá nhân rất mạnh.

Danh xưng Kỵ sĩ, từ thấp đến cao (tương ứng từ nhất giai {1} đến cửu giai {9} của các chức nghiệp khác):

Kỵ sĩ tùy tàng {1}, Chuẩn kỵ sĩ {2}, Kỵ sĩ (có được tọa kỵ) {3}, Đại kỵ sĩ {4}, Đại địa kỵ sĩ (Thiên không kỵ sĩ) {5}, Huy Diệu kỵ sĩ {6}, Thánh Điện kỵ sĩ {7}, Thánh kỵ sĩ {8}, Thần Ẩn kỵ sĩ {9}.

Kỵ sĩ tùy tàng (có mười cấp, qua mười cấp tiến giai) đối ứng linh lực:

10, 20, 30, 40, 50, 60, 70, 80, 90, 100

Chuẩn kỵ sĩ đối ứng linh lực:

101-110, 120, 130, 140, 150, 160, 170, 180, 190, 200

Kỵ sĩ đối ứng linh lực:

201-210, 240, 270, 300, 330, 360, 390, 420, 450, 500

Đại kỵ sĩ đối ứng linh lực:

501-550, 700, 850, 1000, 1150, 1300, 1450, 1600, 1750, 2000

Đại địa kỵ sĩ đối ứng linh lực:

2001-2100, 2300, 2500, 2700, 2900, 3100, 3300, 3500, 3700, 4000

Huy Diệu kỵ sĩ đối ứng linh lực:

4001-4200, 4800, 5400, 6000, 6600, 7200, 7800, 8400, 9000, 10000

Thánh Điện kỵ sĩ đối ứng linh lực:

10001-11000, 13000, 15000, 17000, 19000, 21000, 23000, 25000, 27000, 30000

Thánh kỵ sĩ đối ứng linh lực:

30001-33000, 40000, 47000, 54000, 61000, 68000, 75000, 82000, 89000, 100000 (10 vạn)

Thần Ấn kỵ sĩ đối ứng linh lực:

10 vạn trở lên.

Ví dụ như, linh lực của một kỵ sĩ vượt qua 20, như vậy, nghĩa là hắn đã trở thành một Kỵ sĩ tùy tùng cấp hai, cũng tương đương với nhất giai chức nghiệp cấp hai.

Linh lực của các chức nghiệp khác giống với kỵ sĩ, về sau nếu có chức nghiệp khác (Ví dụ Ma Pháp Sư, Kiếm Sĩ...) thì không cần thắc mắc.

Áo Đình Trấn ở biên giới Nam bộ Thánh Điện liên minh, có hơn ba ngàn hộ dân, tại thành Minh Nguyệt xem như một thị trấn lớn.

Mặt trời mới lên, dùng hết ánh sáng ấm áp và nhu hòa phủ khắp mặt đất, cũng phảng phất như đánh thức những mầm non. Lúc này, giải đất trung tâm Áo Đình Trấn, trong một tòa nhà hai tầng tương đối lớn, diện tích chừng hơn một ngàn thước vuông, đang tiến hành một hồi sát hạch.

- Nói cho ta biết, các người vì cái gì muốn thành làm kỵ sĩ.

Một thanh âm hùng hậu hữu lực vang lên.

- Bảo vệ nhân loại, bảo vệ thiện lương, bảo vệ Thánh Điện, bảo vệ thân nhân.

Thanh âm trả lời chững tề mà non nớt, rất hiển nhiên, bọn họ đã không phải lần đầu tiên trả lời vấn đề này.

Tòa nhà hai tầng này là kỵ sĩ Thánh Điện tử điện của Áo Đình Trấn (tòa tử điện của Áo Đình Trấn), gọi tắt là Áo Đình tử điện, chuyên môn phụ trách chọn lựa hài tử có khả năng trở thành kỵ sĩ ở Áo Đình Trấn này tiến hành bồi dưỡng, hôm nay hơn ba mươi đứa trẻ đứng ở chỗ này, đều phải tiến hành kiểm tra bước khởi đầu của kỵ sĩ - tước hiệu Kỵ sĩ tùy tùng. Chỉ có trở thành Kỵ sĩ tùy tùng cấp một, bọn họ mới có thể tiếp tục học tập, tu luyện ở chỗ này.

Chủ nhân của thanh âm hùng hậu vừa rồi là một nam nhân trung niên thân hình cao lớn khôi ngô mạnh mẽ. Hãn tên là Ba Nhĩ Trát, là tổng giáo quan Kỵ sĩ tùy tùng của Áo Đình tử điện, nghe nói, năm đó hãn chỉ thiếu chút nữa là có thể trở thành một kỵ sĩ chân chính.

- Nói cho ta biết, tiêu chuẩn kỵ sĩ là gì?

Ánh mắt nghiêm khắc của Ba Nhĩ Trát nhìn kỹ đám trẻ từ tám đến mười tuổi ở Áo Đình Trấn trước mắt này.

Câu trả lời vẫn đều nhịp như trước, - Khiêm tốn, thật thà, dũng cảm, tình thương, công bằng, hy sinh, vinh dự, kiên trì, nhân ái, chính nghĩa.

Ba Nhĩ Trát hơi hài lòng gật gật đầu, - Tốt lắm. Các người đã tu luyện ở chỗ này một năm, hôm nay là lúc tiếp nhận sát hạch. Kỵ sĩ tùy tùng cấp một đến cấp mười, linh lực tương ứng là mười đến một trăm. Hôm nay nhiệm vụ của các người là đạt mười linh lực trở lên, trở thành một Kỵ sĩ tùy tùng cấp một. Những người thành công thông qua sát hạch, tiếp tục ở đây tu luyện ba năm, sau đó đến thành Minh Nguyệt tham gia sát hạch Chuẩn kỵ sĩ. Chỉ khi các người trở thành một Chuẩn kỵ sĩ giống như ta vậy thì mới chính thức xem như một phần tử của kỵ sĩ Thánh Điện. Bây giờ bắt đầu, Tương Hổ.

- Có.

Một thiếu niên vóc người tương đối cao lớn đi ra, đồng thời gỡ kiếm gỏ sau lưng mình xuống.

Các thiếu niên trang bị đều giống nhau, mỗi người một thanh kiếm gỏ dài ba thước, rộng ba tấc, dày hai tấc ($1 \text{ thước} = 1/3\text{m}$; $1 \text{ tấc} = 1/10 \text{ thước}$). Mà sát hạch Kỵ sĩ tùy tùng cũng rất đơn giản, trước mặt Ba Nhĩ Trát có một chiếc như ghế đôn gỗ, chiếc đôn đó nối liền với một chiếc ống đá, bên trong có một hòn bi đá. Đánh vào đôn gỗ, viên bi đá sẽ nhảy lên, dựa theo độ cao có thể biết linh lực bao nhiêu. Có thể xem như công cụ kiểm tra linh lực nguyên thủy nhất. Nhưng trong vòng một trăm linh lực, cũng coi như chuẩn xác.

Linh lực là trị số mạnh yếu thông dụng của các chức nghiệp trên Thánh Ma Đại Lục, vô luận là kỵ sĩ, ma pháp sư hay là bất cứ chức nghiệp gì, mạnh yếu đều dùng linh lực để so sánh. Nói đại khái, mười điểm linh lực, tương đương với sức mạnh bình thường của một người đàn ông trưởng thành.

- A ——

Tương Hồ hét lớn một tiếng, hai tay nắm lấy kiếm gỗ, xoay tròn nện mạnh lên đôn gỗ.

- Bạch.

Viên bi đá nhảy lên.

Ba Nhĩ Trát hài lòng gật gật đầu, cầm danh sách trên tay ghi chép, đồng thời nói:

- Tương Hồ, linh lực mười ba, thông qua. Hạ Nhất, . . .

Loại sát hạch này rất nhanh, qua một hồi đã xong một nửa số người, cũng có khoảng một nửa thông qua.

- Long Hạo Thần.

Sau khi gọi ra cái tên này, Ba Nhĩ Trát ngẩng đầu, ánh mắt tập trung trên người một thiếu niên vóc người hơi gầy yếu.

Thiếu niên này so với những người khác rõ ràng hơi thiếu dinh dưỡng, thân hình gầy yếu, nhưng hăn lại có một khuôn mặt khiến người khác ghen tị.

Lông mi mềm mại tự nhiên, mắt to, mày ngài, sống mũi thẳng tắp, da trắng nõn, môi dày vừa phải. Dù hăn nhìn qua chỉ tám, chín tuổi thôi, nhưng lại xinh đẹp đủ để làm cho nữ nhân cũng muốn điên cuồng ghen tị. Nhất là hăn có mái tóc đen, lại có một đôi mắt màu lam trong suốt. Nếu như thay một bộ quần áo nữ, tuyệt đối là vẻ đẹp khuynh quốc khuynh thành.

Long Hạo Thần đi tới trước mặt Ba Nhĩ Trát, không gỡ kiếm gỗ xuống trước giống những người khác, mà là tay phải nắm quyền để trong lòng ngực, khom lưng, hành lễ nói:

- Giáo quan.

Ánh mắt vốn nghiêm túc của Ba Nhĩ Trát rõ ràng biến thành nhu hòa vài phần, gật gật đầu, nói:

- Bắt đầu đi.

- Vâng.

Tháo kiếm gỗ xuống, Long Hạo Thần hít sâu một hơi, đột nhiên vung kiếm, toàn lực chém vào đôn gỗ.

Phịch một tiếng, viên bi đá nảy lên. Nhưng rõ ràng không vượt qua mười vạch.

Ba Nhĩ Trát nhú mày một cái, - Linh lực chín điểm, không thông qua.

Từ phản lực của kiếm gỗ bắn ngược lại hắn có thể nhìn ra Long Hạo Thần quả thật đã toàn lực chém xuống, nhưng hắn không thể thông qua sát hạch, trở thành một Kỵ sĩ tùy tùng.

Khuôn mặt tuần tú của Long Hạo Thần liền biến thành đỏ bừng, nhìn Ba Nhĩ Trát, có chút kích động nói:

- Giáo quan, ta, ta. . .

Ba Nhĩ Trát thoáng thở dài, nói:

- Đi xuống đi.

Long Hạo Thần vội vàng nói:

- Giáo quan, cho ta một cơ hội nữa đi. Ta nhất định có thể thông qua.

Ba Nhĩ Trát nhú mày, nói:

- Nhưng như vậy đối những người không thông qua khác không công bằng.

Long Hạo Thần nhất thời trầm mặc, có thể thấy trong mắt hần, liên phảng phất có một sự kiên nghị đặc biệt. Ba Nhĩ Trát chú ý tới ánh mắt hần, giây phút này, vị giáo quan Kỵ sĩ tùy tùng này không nén nổi sửng sốt, đó là cái gì? Kiên trì? Một trong mười tiêu chuẩn của kỵ sĩ sao? Mười tiêu chuẩn đó cũng là mười ý chí của kỵ sĩ, cho dù là trên người một số kỵ sĩ chân chính, cũng không nhất định có thể chứng kiến một loại trong đó, vậy mà đứa nhỏ này trước mắt. . .

Cũng tại lúc đó, Long Hạo Thần đã xoay người, đối mặt tất cả thiếu niên ở đó, phịch một tiếng quỳ rạp xuống đất, dùng thanh âm cực kỳ thành khẩn nói với mấy đồng đội vừa huấn luyện chung một năm này:

- Thỉnh cầu các người, cho ta một cơ hội nữa.

Vừa nói, hần lại vừa cúi đầu xuống.

Ba Nhĩ Trát ngây dại, đám thiếu niên cũng đều ngây dại, đối với đám thiếu niên phổ biến chỉ có tám, chín tuổi này, lớn nhất cũng chỉ mười một tuổi mà nói, bọn họ căn bản không rõ vì sao Long Hạo Thần chấp nhất như thế. Trong suy nghĩ của tuyệt đại đa số thiếu niên, có được làm Kỵ sĩ tùy tùng hay không căn bản không có gì.

Ba Nhĩ Trát trong mắt dần dần hơn một ít cái gì, nếu như đổi lại đứa trẻ khác, có lẽ hần sẽ cho rằng đứa trẻ này chỉ vì cái trước mắt hoặc là sợ sệt cái gì, nhưng đối Long Hạo Thần thì không. Bởi vì, thiếu niên tuần tú này mặc dù thoát nhìn gầy yếu, nhưng trong một năm huấn luyện, hần cũng là một người khắc khổ nhất. Chẳng những hoàn thành tốt huấn luyện mỗi ngày, mỗi sáng sớm hần đều đến sớm một canh giờ, lúc về lại muộn một canh giờ.

Ba Nhĩ Trát thân là một Chuẩn kỵ sĩ cấp 10, ở Áo Đình Trấn này hần đã làm giáo quan mười năm, nhưng Long Hạo Thần cũng là đệ tử chăm chỉ nhất hần từng gặp. Thiếu niên này từ trước tới giờ đều không cần đốc thúc, chẳng những mỗi ngày huấn luyện khắc khổ, hơn nữa đối với người khác vô cùng hòa thuận, đối với mọi người đều rất tốt, khi mấy tiểu đồng môn này nhờ hần cái gì hần cũng không cự tuyệt.

Đây cũng là lý do khi đến Long Hạo Thần sát hạch, ánh mắt Ba Nhĩ Trát trở nên nhu hòa. Mà Long Hạo Thần không thể thông qua sát hạch cũng làm hấn lắ bắ kinh hãi. Thiếu niên chăm chỉ như thế mà không thông qua sát hạch, giải thích duy nhất chính là tư chất của hấn thật sự là quá kém.

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 2

Sát Hạch Kỵ Sĩ Tùy Tòng (Tt)

"Giáo quan, ngài cho hãn khảo hạch một lần nữa đi." Mở miệng là người thứ nhất thông qua khảo hạch cũng là người lớn tuổi nhất trong đám hài tử Tương Hồ.

"Đúng vậy! Giáo quan, ngài cho Hạo Thần một cơ hội nữa đi."

"Giáo quan, Hạo Thần mỗi ngày huấn luyện đều rất nỗ lực, cho hãn thử lại đi."

Trong lúc nhất thời, gần như tất cả thanh niên ở đây đều mở miệng giúp cho Long Hạo Thần. Đây là do người làm nhiều việc tốt nên được hồi báo, hưởng chi bọn họ chỉ là một đám hài tử, còn xa mới tới quan hệ về vấn đề lợi ích.

Ba Nhĩ Trát trầm giọng nói: "Yên lặng." thính đường rộng rãi nhất thời trở nên yên tĩnh.

Ba Nhĩ Trát nói: "Hảo, ta sẽ cho hãn một lần cơ hội, nhưng vì công bằng với mọi người, Long Hạo Thần, người trước tiên phải chiến thắng Tương Hồ trong quyết đấu một chọi một mới có thể có được cơ hội này. Các người ai khảo hạch thất bại cũng như thế, nếu ai có thể chiến thắng Tương Hồ, ta đều cho hãn cơ hội khảo hạch một lần nữa, giới hạn thời gian trong vòng ba ngày."

Long Hạo Thần đại hỉ, đầu tiên là lần nữa hướng đồng bọn môn cảm tạ, sau đó chuyển hướng Ba Nhĩ Trát, "Cám ơn ngài giáo quan."

Nhìn hắn tựa như tuyệt sắc thiếu nữ, trên khuôn mặt hắn tràn đầy dương quang cùng nụ cười trong sáng, dù Ba Nhĩ Trát là nam nhân đều không nén nổi có chút ngẩn người. Không để ý đến Long Hạo Thần, hắn ngược lại là nhìn về phía Tương Hồ, nhàn nhạt nói: "Toàn lực ứng phó, nếu không ta hủy bỏ tước hiệu kỵ sĩ tùy tùng của ngươi, hiểu chưa?"

"Dạ." Tương Hồ đáp một tiếng, rút ra một kiếm sau lưng, các thiếu niên khác hướng bốn phía tản ra, để lại một mảnh đất trống.

"Hạo Thần, cẩn thận, ta sẽ không hạ thủ lưu tình." Tương Hồ để một kiếm trước người, hướng Long Hạo Thần hành lễ kỵ sĩ.

Long Hạo Thần đồng dạng hoàn lễ, "Tương đại ca, mời."

Tương Hồ khẽ quát một tiếng, tiến về phía trước một bước, trong tay một kiếm bổ thẳng tới Long Hạo Thần, mục tiêu là vai trái của hắn Long Hạo Thần có vẻ rất bình tĩnh, nhìn qua, động tác của hắn nhìn như là chậm một nhịp, mãi đến khi một kiếm trong tay Tương Hồ bổ ra được một nửa đường hắn mới động. Một kiếm trong tay vừa lúc quét trúng vị trí phía dưới mũi kiếm Tương Hồ.

"Ô hay" một tiếng vang nhỏ, Tương Hồ linh lực rõ ràng lớn hơn Long Hạo Thần dưới tình huống này một kiếm của hắn lại bị đẩy ra.

Chứng kiến này một kiếm, Ba Nhĩ Trát giáo quan trong mắt nhất thời hiện lên một tia kinh ngạc.

Tương Hồ một kiếm mặc dù bị đẩy ra, nhưng hắn phản ứng rất nhanh, mượn thế thân thể xoay một vòng tròn, lấy lực của lưng eo kéo cánh tay lại, một kiếm trong tay xoay tròn một vòng, chém ngang ra.

Tương Hồ ứng phó rất tinh tế, với độ tuổi này của hắn mà có thể làm được như thế đã là rất không tệ. Nhưng là, Long Hạo Thần ứng đối lại càng làm mọi người giật mình.

Trong khi đẩy ra một kiếm công kích của Tương Hồ thì hãn cũng đã tiến về phía trước một bước, khoảng cách giữa hai người vốn là gần sát, hãn vừa bước tới, thì cũng đã đi tới bên người Tương Hồ. Mà lúc này, thời khắc. Tương Hồ thân thể xoay tròn Hãn như thế nào tấn công? Ba Nhĩ Trát trong lòng cũng xuất hiện nghi vấn, một kiếm dài ba thước, mà Long Hạo Thần đã ở ngay sát, tuyệt đối không thi triển được.

Nhưng vào lúc này, Long Hạo Thần công kích đã đánh tới. Hãn dùng là chuôi kiếm.

Thân thể hướng xuống phía dưới trùng xuống, đồng thời trên đỉnh chuôi kiếm vừa lúc đánh vào phía dưới xương sườn Tương Hồ, một kích này Long Hạo Thần thậm chí không có phát lực, nhưng thân thể Tương Hồ cũng đã ngã lui ra ngoài, cũng đúng lúc một kiếm của hãn quét ngang xẹt qua đỉnh đầu Long Hạo Thần.

"Dừng." Ba Nhĩ Trát quát.

Ba Nhĩ Trát trong mắt hiện lên một đạo tinh quang, trầm giọng nói: "Mất đi thăng bằng, chiêu thức dùng hết, Tương Hồ, người thua. Nếu như Long Hạo Thần chuôi kiếm dùng sức lớn một chút, người cũng đã nằm trên mặt đất."

Tương Hồ có chút xấu hổ gãi gãi đầu, "Hạo Thần, người thật sự giỏi hoạt."

Long Hạo Thần thu kiếm mà đứng, có chút áy náy nhìn về phía Tương Hồ thật vất vả mới đứng vững Ba Nhĩ Trát hướng Long Hạo Thần gật gật đầu, nói: "Người có thể tiến hành khảo hạch lần thứ hai."

Một lần nữa trở lại phía trước một đôn, Long Hạo Thần thần sắc trên mặt rõ ràng ngưng trọng hãn lên, thần sắc như vậy xuất hiện trên khuôn mặt thiếu niên của hãn thật sự là cho người ta hiện lên cảm giác dị thường.

Hai tay nắm chặt một kiếm, Long Hạo Thần trong mắt hiện lên vẻ kiên nghị mạnh mẽ, tựa hồ tại trên người hắn, sinh ra một tầng vàng sáng như ẩn như hiện. Nhất là ánh mắt hắn, trong đôi mắt màu lam trong suốt, ánh lên vẻ kiên định.

Đột nhiên, Long Hạo Thần xoay người một cách mạnh mẽ, mang theo vẻ kiên nghị vượt xa bạn bè cùng lứa tuổi chém một kiếm trong tay ra.

"Bịch"

Thạch châu nhảy lên, mà Long Hạo Thần tự thân cũng bởi vì lực phản chấn nên ngã về phía sau một bước, trong tay một kiếm suýt nữa rơi xuống, có thể chứng kiến rõ ràng, vị trí hổ khẩu hai tay hắn đã chảy máu.

"Linh lực mười một, thông qua." Ba Nhĩ Trát thanh âm vang lên mang theo vẻ khiếp sợ. Từ linh lực chín đến linh lực mười một, nghe thì chỉ là chênh lệch hai con số. Quan trọng là trong lần khảo hạch trước Long Hạo Thần rõ ràng đã dùng toàn lực a! Lúc này có thể sinh ra tầng phúc lớn như vậy, ý nghĩa hắn đã kích phát tiềm lực chính mình đến cực hạn.

sau giây phút kinh ngạc ngăn ngủi Ba Nhĩ Trát hồi phục bình thường, để cho Long Hạo Thần chính mình đi phòng y vụ băng bó một chút, sau đó tiếp tục khảo hạch."Cám ơn giáo quan." Tất cả thiếu niên đồng thanh hô to.

"Long Hạo Thần, người lưu một lát."

Đám thiếu niên rời đi trong tiếng hoan hô, vô luận có hay không thông qua khảo hạch đều là một dạng. Tại tuổi bọn họ rất dễ dàng tìm được cảm giác vui sướng cùng hạnh phúc Trong đại sảnh Áo Đình tử điện rộng rãi chỉ còn lại có Long Hạo Thần cùng Ba Nhĩ Trát giáo quan hai người.

"Hạo Thần, nói cho ta biết, vì cái gì khi cùng Tương Hồ chiến đấu người lựa chọn phương thức công kích như vậy?"

Ba Nhĩ Trát nghiêm túc hỏi.

Long Hạo Thần không chút do dự hồi đáp: "Bởi vì sức mạnh của ta không bằng Tương Hồ đại ca, chỉ có thể tìm kiếm sơ hở của hắn. Ngài đã dạy qua chúng ta, lúc chiến đấu sức mạnh lớn nhất là vị trí mũi kiếm càng tới gần chuôi kiếm sức mạnh lại càng nhỏ. Sau đó khi thời điểm hắn lần thứ hai công kích, ta quan sát thấy phần eo là chỗ trọng tâm của hắn, sở dĩ ta tiếp cận hắn để sức mạnh của hắn không cách nào hoàn toàn phát huy, phá vỡ trọng tâm, hắn sẽ không có biện pháp duy trì liên tục công kích."

Ba Nhĩ Trát trong mắt tràn đầy vẻ kinh ngạc, "Nói cách khác, đây hết thảy đều là do người thông qua quan sát mà biết được?"

"Hắn từ chưa dạy qua những hài tử này thực chiến, bởi vì tại tuổi tuổi của bọn họ quan trọng nhất là tạo nền móng, còn chưa đến thời điểm cần luyện tập thực chiến. Có thể Long Hạo Thần ở trong khi chiến đấu tinh táo cùng đối với thời cơ chuẩn xác nắm chắc, thật sự là làm hắn rung động."

"Tốt lắm, người cũng về nhà đi." Ba Nhĩ Trát khoát tay áo, hắn mơ hồ cảm giác được hài tử này có một loại tiềm chất mà thiếu niên khác không có.

"Giáo quan, ta đi lĩnh nguyên dịch. . ."

Trên khuôn mặt xinh đẹp nhỏ nhắn toát ra vài phần ngại ngùng, Long Hạo Thần hỏi dò.

"Ừh, đi lĩnh đi."

"Giáo quan gặp lại sau." Long Hạo Thần hết sức phấn khởi đi chuyển.

Đưa mắt nhìn bóng lưng hắn tung tăng như chim sẻ mà đi, Ba Nhĩ Trát trên mặt không nén nổi hiện ra vẻ tươi cười, "Đứa nhỏ này, bản tính thuần lương vừa chịu cố gắng, tựa hồ còn rất có thiên phú chiến đấu. Thật sự là hạt giống tốt hiếm có a!"

"Người biết vì cái gì hắn có thể dễ dàng tìm được sơ hở đối thủ sao?" Đúng lúc này, một thanh âm trong trẻo dễ nghe vang lên bên người Ba Nhĩ Trát.

Bởi vì... thanh âm tới không hề báo trước, nhất thời dọa cho Ba Nhĩ Trát nhảy dựng lên.

Chẳng biết khi nào thì tại bên người Ba Nhĩ Trát đã có một người trung niên, nhìn qua bộ dáng khoảng hơn ba mươi tuổi, một thân trường bào đơn giản mộc mạc, chính là, hắn đã có lấy một đôi mắt sáng như sao. Tại sâu trong đôi mắt hắn hiện lên quang mang buồn bã nhớ nhung thậm chí còn có vẻ thống khổ Đại nhân, thuộc hạ không biết.

Ba Nhĩ Trát nhìn thấy người trung niên này liền hành lễ. Người này mấy ngày trước mới đi vào Áo đình Tử Điện, hắn không biết được tu vi và thân phận của người này, hắn chỉ biết người này là một đại nhân vật được phái tới từ Kỵ Sĩ Phân Điện của Hạo Nguyệt Thành.

Người trung niên thu hồi ánh mắt lại rồi thản nhiên nói:

Bởi vì hắn có tinh thần lực khác hắn người thường. Nếu không, người cho rằng vì cái gì mà hắn có thể kích phát tiềm lực lớn như vậy?

Long Hạo Thần bây giờ đang rất vui vẻ, hắn trân trọng nắm lấy bình thủy tinh nhỏ trên tay rồi tươi cười chạy về nhà.

Đối với những đứa trẻ khác thì cái chai nước này chỉ là một loại nước khó uống mà thôi nhưng đối với hắn mà nói đây chính là nguyên nhân hắn gia nhập Kỵ Sĩ Thánh Điện.

Vừa đi, hắn vừa lầu bầu nói:

Tương Hồ đại ca nói đúng, Bồi Nguyên Dịch này thật sự là thứ tốt, mỗi khi mẹ uống một lọ liền cảm thấy thân thể tốt hơn. Mẹ, thật xin lỗi, mẹ đã dạy con dưới gối nam nhân có hoàng kim, nhưng mà nếu ngày hôm nay con không thông qua thì con không thể mang Bồi Nguyên Dịch về cho mẹ được. Con không muốn mất mẹ, vì mẹ, cái gì con cũng có thể làm.

Nếu Ba Nhĩ Trát nghe được những lời mà Long Hạo Thần nói chắc hẳn sẽ trừng to mắt.

Bồi Nguyên Dịch là một loại thuốc mà Thán Điện gửi xuống, nó đối với những đứa trẻ dưới 15 tuổi có hiệu quả bồi dưỡng căn nguyên, dùng để phụ trợ bọn họ tu luyện, tạo cho thân thể trụ cột vững chắc. Long Hạo Thần ngày hôm nay suýt nữa không thể thông qua khảo hạch là vì từ trước tới giờ hắn không hề uống qua thứ này, tất cả hắn đều để lại cho mẹ hắn. Mà một năm trước hắn còn là một tiểu nam tử rất gầy yếu, một năm sau hắn thông qua bản thân không ngừng cố gắng, không uống Bồi Nguyên Dịch mà để lại cho mẹ mình vậy mà vẫn có thể đột phá cột mốc mười điểm linh lực.

Đối với một đứa nhỏ chỉ có 9 tuổi mà nói, khó khăn của việc này còn lớn hơn cả việc một chuẩn Kỵ Sĩ vượt qua khảo hạch trở thành Kỵ Sĩ chân chính nữa. Phải có loại thiên phú và sự cố gắng như thế nào mới có thể được a!

Ánh mặt trời chiếu lên trên người Long Hạo Thần, kim quang lấp, tựa như trái tim hắn được làm bằng vàng Nhà Long Hạo Thần nằm ở một góc hẻo lánh phía tây của Áo đình trấn, thậm chí còn phải vượt qua một con sông nhỏ mới có thể tới đó. Rất nhanh, hắn đã đi qua một cây cầu độc mộc, có điều hắn cũng không có trực tiếp về nhà, mà đi dọc theo một con đường nhỏ vào một mảnh rừng rậm nằm phía tây Áo đình trấn.

Trước khi hắn đem Bồi Nguyên Dịch cho mẹ mình uống hắn đều phải đi hái một ít rau dại sau đó đem dịch trộn vào trong chén súp rau cho mẹ hắn uống, chỉ có như vậy mẹ hắn mới có thể không nhận ra được

mùi thuốc bên trong. Hắc cũng không muốn cho mẹ mình biết việc này, Long Hạo Thần còn nhớ rõ Ba Nhĩ Trát đã từng nói là một nam nhân thì phải đứng ra gánh vác tất cả.

Đi vào rừng cây, hắc nhanh chóng bắt đầu làm việc, mấy năm nay, Long Hạo Thần và mẹ mình sống nương tựa lẫn nhau, cho dù là trong Áo đình trấn thì nhà của bọn họ cũng là gia đình khổ nhất, đứa trẻ nhà nghèo thì thường trưởng thành sớm, trong khi những đứa trẻ khác chỉ biết chơi đùa thì hắc đã có thể giúp mẹ mình một số công việc. Hai mẹ con tuy sống dựa vào những đồng cắc mà mẹ Bạch Nguyệt của hắc sửa y phục cho người trong trấn để sống qua ngày, nhưng mà chỉ vậy thôi thì hắc cũng cảm thấy rất vui vẻ rồi.

Một lát sau, trên mặt đất chông chắt không ít rau dại, những thứ này Long Hạo Thần đều rất quen thuộc, tuy rằng chỉ là rau dại nhưng mà hương vị cũng không tệ. Từ nhỏ đến lớn hắc đã ăn không ít những thứ này rồi.

Lúc Long Hạo Thần đang thu thập những thứ này rồi định trở về thì một tiếng vang làm cho hắc nhảy dựng lên. Mảnh rừng rậm này không hề bình yên, ngẫu nhiên cũng sẽ có một ít dã thú lui tới.

Long Hạo Thần ngẩn đầu nhìn về phía phát ra tiếng động, mơ hồ hắc nhìn thấy một thân ảnh đang ngã xuống. Dưới sự hiếu kỳ thúc giục hắc từ từ tiến lại chỗ đó, chỉ đi vài bước hắc đã thấy được thân ảnh vừa mới ngã xuống kia không phải là dã thú gì mà là một cô bé.

Cô bé này có bộ dáng khoảng bảy tám tuổi, thân hình rất là nhỏ bé yếu ớt, trên đầu là mái tóc ngắn màu tím. Y phục trên người cô bé có chút rách nát, ít nhất có sáu bảy chỗ có vết máu chảy ra. Tuy là té trên mặt đất nhưng cô bé vẫn còn tỉnh táo, cô đang dậy giữa định đứng lên nhưng không thể nào làm được.

Long Hạo Thần nhanh chóng bước lên rồi kinh ngạc hỏi:

Người làm sao vậy?

Cô bé dường như kinh ngạc, thân thể theo bản năng giật giật, cô nghiêng đầu lại nhìn hẳn. Lúc này, Long Hạo Thần mới nhìn thấy bộ dáng của cô bé.

Trên khuôn mặt xinh đẹp dính không ít bùn đất, chỗ khoe miệng còn có một vết máu, cho dù là bộ dáng của cô rất chật vật nhưng vẫn làm cho người khác có cảm giác kinh diễm. Có điều sự xinh đẹp của cô khác với của Long Hạo Thần, bộ dáng của Long Hạo Thần vô cùng nhu hòa, khuôn mặt này làm cho người ta rất dễ có cảm giác thân cận, Mà cô bé này tuy còn nhỏ tuổi nhưng trên khuôn mặt thì tràn đầy sự quật cường và sắc mặt lạnh như băng, khi nhìn vào ánh mắt của cô, Long Hạo Thần nhin không được rùng mình một cái.

Khi nhìn thấy Long Hạo Thần, cô bé dường như có chút kinh hãi, nhưng không biết có phải là lực tương tác của Long Hạo Thần đủ mạnh hay không mà cô bén rất nhanh đã bình tĩnh lại.

Không sao chứ?

Long Hạo Thần hỏi.

Cô bé cố gắng nâng cánh tay lên rồi viết:

Ta không thể nói chuyện, có người xấu đuổi theo ta, sắp đuổi tới rồi, tỷ tỷ, cứu ta.

Nhìn hàng chữ cô bé viết, Long Hạo Thần hoảng sợ, nhưng mà khi thấy những chữ cuối cùng, trên trán hẳn lại tràn đầy hắc tuyến.

Ta là ca ca, không phải tỷ tỷ.

Buồn bực giải thích một câu rồi động lòng trắc ẩn hẳn liền bế cô bé lên. Nói như thế nào thì hẳn cũng đã là một Tùy Tòng Kỳ Sĩ, lực lượng đã rất lớn, cô bé này cũng không nặng lắm nên khi bế lên cũng không có cảm giác gì.

Ôm cô bé tới chỗ đồng rau, Long Hạo Thần dùng một cọng rau buộc bó rau lại. Cô bé kia thì lo lắng kéo kéo vạt áo hăn.

Long Hạo Thần có chút sững sốt rồi vội đặt cô bé xuống, cô bé viết vài chữ:

Ta cảm giác được hơi thở của bọn hồ, bọn họ lập tức sẽ đến đây, bọn họ có thể ngửi ra mùi của ta, người đi nhanh lên, nếu không sẽ không kịp nữa đâu.

Long Hạo Thần nhú mào rồi kiên quyết lắc đầu, nói:

Không được ta là nam tử hán ta sẽ bảo vệ cô.

Cho dù là hăn mới chín tuổi nhưng khi hăn nói ra những lời này tên khuôn mặt xinh đẹp của hăn đã xuất hiện một sự kiên nghị.

Mùi sao? Hai mắt Long Hạo Thần khẽ nhúc nhích, hăn bóp nát vài sợi rau rồi chà lên người của hăn và cọ bé, sau đó ôm cô chạy sang một lùm cây, hăn đem cô đặt trong lùm cây rồi mình thì nằm đè lên đó, hăn dùng khủy tay chống đỡ thân thể để thân thể không tiếp xúc với cô bé, hơn nữa hoàn toàn có thể che chở thân thể cô.

Hăn cũng không có chú ý tới khi hăn làm việc này cô bé vẫn luôn dùng ánh mắt kỳ dị nhìn hăn nhưng cô chỉ im lặng mà không nói gì.

Long Hạo Thần vừa mới làm xong mọi việc thì bên ngoài bụi cây có một đám mặc đồ đen xuất hiện. Những tên này đều vô cùng cao lớn, trên người bọn chúng mơ hồ còn có mùi máu tanh truyền tới. Trong đó có mấy người không ngừng hít vào.

Mùi vị tới đây sao lại biến mất? Chẳng lẽ tiểu nha đầu kia được người khác cứu đi?

Một giọng nói khàn khàn quanh quẩn trong rừng cây.

Nường theo những tia ánh sang yếu ớt chiếu xuyên qua kẽ lá, Long Hạo Thần thấy rõ tướng mạo của một trong những người hắc y nhân kia, khi nhìn thấy tướng mạo của người này hắc suýt chút nữa đã hô lên. Trên mặt người này đầy những sợi lông màu đen, đôi kim sắc đồng tử nhìn hết sức đáng sợ, lỗ mũi hắc thì liên tục ngửi ngửi, dường như là đang cố gắng đánh hơi vậy.

Ngay lúc này một giọng nói lạnh lung vang lên: Chấm dứt ở đây thôi, nếu các người đã đuổi tới đây thì không cần quay về nữa.

Một đạo quang mang trong suốt yên lặng xuất hiện trên không trung rồi nhanh chóng lóe lên vài cái trong khu rừng. Bảy tám hắc y nhân trong nháy mắt sững người lại rồi âm ỉ ngã xuống.

Long Hạo Thần thậm chí có cảm giác hoa mắt, một gã bạch y nhân che mặt xuất hiện ở chỗ những tên hắc y nhân vừa ngã xuống, ngay sau đó, một màn kinh dị hiện ra trước mặt hắc. Không thấy tên bạch y nhân có động tác gì nhưng Long Hạo Thần lại thấy trên ngực hắc có mấy nghìn tia sáng từ từ xuất hiện. Trong phút chốc, cả khu rừng này giống như là được chiếu sáng lên. Ánh sáng chói mắt làm Long Hạo Thần chịu không được nên nhắm mắt lại.

Đợi đến khi hắc mở mắt ra thì hoảng sợ phát hiện những tên hắc y nhân vốn đang nằm trên đất bây giờ đã biến mất hết, tên bạch y nhân thì vẫn còn đứng ở chỗ cũ.

Mọi việc xảy ra quá nhanh giống như là Long Hạo Thần vừa mới hoa mắt vậy, mọi thứ xung quanh đều rất yên tĩnh, những hắc y nhân tướng mạo hung ác vừa nãy dường như chưa từng xuất hiện vậy.

Bạch y nhân xoay người lại nhìn về chỗ Long Hạo Thần và cô bé kia đang ẩn trốn rồi nói:

Ra đi.

Long Hạo Thần thấy căng thẳng trong lòng, thực hiển nhiên, đối phương đã phát hiện chính mình. Đồng thời, hắn cũng đã nhìn thấy hai mắt của Bạch y nhân này. Đó là một đôi mắt không hề có chút tình cảm nào trong đó, hai tròng mắt hắn màu đen nhưng đồng tử lại là màu xám, một đầu tóc dài được buộc sơ sài phía sau, trên bộ quần áo màu trắng đơn giản mà hắn đang mặc không hề có một món trang sức nào.

Sự mạnh mẽ của bạch y nhân làm cho Long Hạo Thần cảm thấy căng thẳng dù sao thì hắn chỉ mới có 9 tuổi mà thôi, nhưng mà khi hắn cúi đầu xuống nhìn cô bé phía dưới thì nhất thời nhiệt huyết dâng trào biến thành dũng khí. Trước tiên hắn lắc lắc đầu ý bảo nàng không cần lên tiếng rồi hắn chống đỡ cơ thể sau đó nhảy ra bên ngoài, ngay khi ra ngoài hắn tranh thủ rút thanh mộc kiếm sau lưng ra.

Tên bạch y nhân đứng đó không hề nhúc nhích, Long Hạo Thần cảm thấy người đứng trước mặt này còn mạnh hơn rất nhiều so với những dã thú mà hắn đã gặp.

Long Hạo Thần không hề hé răng, hắn cầm chặt thanh kiếm trên tay rồi chăm chú nhìn người bạch y nhân này. Bây giờ trong lòng hắn chỉ có một suy nghĩ duy nhất là hy vọng bạch y nhân này không phát hiện ra nàng là tốt rồi.

Chúng ta cần phải trở về. Giọng nói của bạch y nhân này không hề có một tia tình cảm nào, chỉ vài từ như thế thôi cũng đủ để hắn cảm thấy một luồng hơi lạnh thổi dọc sống lưng.

Ở phía sau, suu một tiếng, một bóng người nho nhỏ xuất hiện trước mặt Long Hạo Thần, hắn giật mình phát hiện ra bóng dáng mà hắn thậm chí còn nhìn không kịp kia lại là của cô bé câm mà hắn vừa giúp.

Tốc độ của cô bé thật là nhanh! Long Hạo Thần ngẩn ngơ.

Cô bé vươn hai tay ra rồi dùng thân thể bé nhỏ của mình chắn trước mặt Long Hạo Thần, ánh mắt cô bé kiên định và quật cường nhìn tên áo trắng trước mặt, cô dùng sức lắc lắc đầu.

Đôi mi bao phủ đôi mắt không hề có chút cảm tình kia dường như có chút giật giật, ngay sau đó, thân thể hần di động, thân thể hần giống như là một luồng ánh sáng chợt lóe lên. Cô bé đứng trước mặt Long Hạo Thần cũng di động, tốc độ rất là nhanh.

Sức quan sát của Long Hạo Thần đã vượt qua những bạn bè cùng lứa tuổi nhưng hần cũng chỉ có thể mơ hồ thấy được trong tay cô bé có một thanh chủy thủ ngắn, lúc di chuyển thân thể cô bé có chút di động không quy tắc, nhìn giống như là một con cọp con hung hãn vậy. Tốc độ này thật là nhanh, có lẽ chỉ có người có số linh lực vượt qua hai mươi mới có được tốc độ như vậy?

Đáng tiếc, cô bé và tên bạch y nhân hiển nhiên là chênh lệch rất lớn, thời gian chỉ có một lần hô hấp thì mọi thứ đã bình yên trở lại.

Thanh chủy thủ trên tay cô bé không thấy nữa, thân thể cô cũng bị bạch y nhân kẹp ở dưới nách, việc tên này thế nào làm được những việc này thì Long Hạo Thần không hề nhìn thấy.

Buông cô ấy ra.

Long Hạo Thần hô to một tiếng rồi bước tới một cách rất chính quy theo kiểu Kỵ Sĩ, thanh mộc kiếm trong tay ngay lập tức bổ tới tên bạch y nhân. Lúc này hần căn bản không để ý tới việc tên này có bao nhiêu lợi hại, trong lòng hần bây giờ chỉ nghĩ tới một việc mà cứu cô bé này thôi.

Một lực lượng lớn truyền tới, thanh kiếm của Long Hạo Thần văng ra xa, trong nháy mắt ý thức rơi vào hắc ám. Mà bên kia tên bạch y nhân chỉ nhấc tay lên mà thôi.

Cô bé bị tên này xách lên kịch liệt giãy dụa, tên bạch y nhân bỗng nhiên kinh hãi, hần cảm thấy cô bé mình đang xách theo bắt đầu nóng lên, một tầng ánh sáng màu đỏ xuất hiện trên làn da cô bé.

Yên tĩnh một chút, ta sẽ không làm tổn thương hần.

Tên bạch y nhân rút cuộc cũng nó ra một câu có giọng điệu hơi hơi giống con người, trong giọng nói dường như chứa sự bất đắc dĩ.

Cô bé ngừng việc giãy dụa lại rồi ngẩn đầu nhìn tên bạch y nhân.

Tên này gật gật đầu rồi từ từ đi tới chỗ Long Hạo Thần sau đó ngồi xổm xuống dùng một tay sờ soạn Long Hạo Thần, ngay cả khuôn mặt xinh đẹp kia hẳn cũng không buồn tha.

Sau một lát, tên bạch y nhân nhú nhú mày:

Tư chất trung thượng nhưng cốt cách phát triển không đủ, khí chất và tư chất của hắn rất thích hợp làm Kỵ Sĩ.

Vừa nói, hắn liền buồn cô bé ra.

Cô bé làm ra một thủ thế với hắn.

Bạch y nhân nói:

Thành tựu tương lai của hắn? Khó mà nói. Từ tư chất thì thấy cùng lắm hắn chỉ là một Đại Địa Kỵ Sĩ mà thôi. Nhưng mà khi chỉ mới chín tuổi hắn đã có bốn trong mười tiêu chí của Kỵ Sĩ là thương cảm, anh dũng, kiên nghị, hy sinh, thành tựu tương lai không thể hạn lượng được. Một Kỵ Sĩ vĩ đại, nhất là thủ hộ Kỵ Sĩ thì yêu cầu về tâm tính cao hơn tư chất nhiều.

Cô bé chỉ chỉ về phía mình rồi chỉ chỉ Long Hạo Thần sao đó quơ tay làm ra vài động tác.

Tên bạch y nhân gật đầu rồi nói:

Được rồi, dũng khí vừa rồi của hắn rất đáng được nhận phần thưởng này Một đoàn bạch quang xuất hiện trước ngực tên bạch y nhân, mơ hồ có thể nhìn thấy hình dáng một cái tiểu hỏa lô, ở giữa có một ngọn lửa óng ánh màu xanh Tên bạch y nhân vung tay ra, một ngọn lửa màu

xanh bay tới trên người Long Hạo Thần, bàn tay hắc làm vài động tác kỳ lạ, ngay lập tức ngọn lửa bám lên người Long Hạo Thần.

Một lát sau, luồng ánh sáng thu lại rồi chui vào cơ thể tên bạch y nhân, ánh mắt hắc rõ ràng có chút mệt mỏi.

Tốt rồi, ta đã linh lô lực bài trừ tạp chất ra trong thập nhị chính kinh của hắc tiềm lực của hắc ít nhất cũng đã tăng thêm một bậc. Lần thí luyện này đã xong, chúng ta quay về thôi.

Vừa nói, tên bạch y nhân liền đứng lên vẫy vẫy tay về phía cô bé.

Cô bé đi nhanh tới chỗ Long Hạo Thần rồi tháo một chiếc nhẫn màu xanh trên người ra đeo vào ngón giữa của Long Hạo Thần. Nói cũng kỳ quái, chiếc nhẫn nhỏ kia vừa tới tay của Long Hạo Thần liền tự động to lên, hoàn toàn vừa khít với ngón tay của Long Hạo Thần.

-Thải Nhi, ...

Tên bạch y nhân nhỏ giọng kêu lên nhưng điều hắc có lại là ánh mắt quật cường của cô bé. Cô bé đem mớ rau của Long Hạo Thần lại gần người hắc rồi mới đi tới chỗ tên bạch y nhân.

Tên bạch y nhân cau mày một chút, sau khi trầm mặt hắc rồi cuộc cũng gật gật đầu rồi nắm tay cô bé kéo lên sao đó biến mất.

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 3

Thần Bí Tân Giáo Quan

"Ừ. . ." Long Hạo Thần chậm rãi tỉnh táo lại từ trong hôn mê, mở tròng hai mắt, chớp chớp hai cái đôi lông mi thật dài đủ để khiến bất kỳ cô gái nào ghen tị, mới dần dần phục hồi tinh thần.

Mạnh mẽ nghiêng người rồi ngồi dậy trên mặt đất, "Ta không sao ư?" Nhìn thân thể mình lông tóc không tổn hao gì, hẳn không khỏi thở phào nhẹ nhõm.

Chung quanh hoàn toàn yên tĩnh, trong rừng cây chỉ có một chút tiếng côn trùng kêu và chim hót thanh âm.

Cúi đầu, Long Hạo Thần liếc thấy đồng rau dại chính tề đặt ở bên cạnh mình, sửng sốt một chút, xoa xoa huyết Thái Dương của mình.

Chẳng lẽ ta mới vừa rồi ngủ thiếp đi, hết thấy cũng chỉ là nằm mơ sao?

Di, đây là cái gì? Hắn liếc thấy trên ngón tay nhiều hơn một cái giới chỉ. Chiếc giới chỉ màu lam tản ra quang mang sáng loáng, cũng không phải là sáng bóng của kim khí, mà là một loại đồ sứ trơn bóng như ngọc. Bên trên có một vòng hoa văn màu vàng nhạt, ở phía trên có khảm một viên bảo thạch trong suốt to cỡ hạt gạo, bảo thạch là hoàn toàn khảm nằm ở trong giới chỉ, lấy tay chạm tới chỉ có thể sờ được mặt ngoài bóng loáng của chiếc giới chỉ Trong giới chỉ còn lại là màu vàng kim, gần sát ngón tay có hơi chút nhô ra, đeo ở trên tay căn bản là không có cảm giác nào.

Long Hạo Thần ngẩn ngơ, hần lập tức ý thức được, phát sinh hết thảy trước khi chính mình hôn mê cũng là sự thật. Nhưng nguyên nhân chính là như thế nào, thì trong đầu hần tràn đầy nghi vấn.

Bé gái câm kia cùng Bạch y nhân là quan hệ như thế nào? Còn có, Bạch y nhân kia đến tột cùng như thế nào để cho những hắc y nhân tướng mạo nanh ác biến mất. Cái giới chỉ này là ai cho mình?

Đối với Long Hạo Thần chỉ có chín tuổi mà nói, những vấn đề này rõ ràng có chút phức tạp, hơn nữa, hần căn bản không chiếm được đáp án.

Xoay người đứng lên, theo bản năng đem ánh mắt hướng tới chỗ lúc trước hắc y nhân biến mất. Hần nhất thời phát hiện có mấy phần không đúng.

Bước nhanh tiến lên, Long Hạo Thần thấy, trước kia chỗ kia cỏ xanh phủ dài trên mặt đất, mà bây giờ tất cả cỏ xanh cũng biến mất, biến thành một mảnh thổ địa, hơn nữa thổ địa còn rõ ràng kém đi vài phần, phía cỏ xanh bên ngoài còn để lại một chút dấu vết cháy đen. Đã mất đi màu xanh của cỏ và màu nâu của đất.

"Thôi kệ, ta vẫn nên về nhà nhanh để nấu canh rau cho mẹ" Nhưng là mộc kiếm vừa mới vừa vào tay hần liền dừng bước, bởi vì, hần phát hiện một hiện tượng thần kỳ. Mộc kiếm của mình tựa hồ nhẹ hơn, nhẹ như không có gì giống như là một sợi vũ mao.

Phải biết rằng, mộc kiếm trong tay của hần mặc dù không phải trọng kiếm do kỵ sĩ chân chính sử dụng được chế từ mộc đầu, nhưng cũng là tại gỗ chắc, nặng chừng bảy tám cân. Thời điểm khi hần gia nhập Áo Đình Tử Điện, liên tục luyện tập hơn một tháng mới có thể dùng hai tay ổn định sử dụng thanh kiếm này.

Mộc kiếm nhẹ đi? Không đúng, bộ dáng nó vẫn thế a! Chẳng lẽ là lực lượng của ta trở nên to mạnh mẽ hơn?

Vừa nghĩ, Long Hạo Thần hai tay cầm kiếm, làm ra một động đâm về phía trước, một kiếm trong tay bổ về trước. Lập tức, vang lên tiếng ô ô, một kiếm này độ mạnh yếu lại đem chính hấn sợ hết hồn. Mà hai tay của hấn lại tương đối ổn định. Hấn rõ ràng cảm giác được, trong tứ chi bách hài mình dường như phảng phất có khí lực dùng không hết. Nhảy về phía trước mấy cái, phảng phất thân thể của mình cũng cùng một kiếm giống nhau đều nhẹ hơn.

Cái lực lượng này chẳng phải là cần linh lực hai mươi mới có thể có sao? Long Hạo Thần trong đầu không khỏi lần nữa nhớ tới bé gái cầm khuôn mặt mang theo vài phần lạnh lùng cùng quật cường, trong miệng thì thào nói: "Những thứ này là người đem đến cho ta sao? Ngày mai đến tử điện lại đi thử một chút linh lực của ta có bao nhiêu. Dù sao một đôn kiếm trăm linh lực thủy chung cũng là ở đây."

Thiếu niên tâm sẽ không quá phức tạp, mặc dù hôm nay chuyện phát sinh mang cho Long Hạo Thần một chút phức tạp, nhưng hấn vừa nghĩ tới mẹ có thể uống bồi nguyên dịch bổ dưỡng thân thể, cũng sẽ đem hết thảy không hề để tâm nữa. Dù sao, bé gái cầm chằng qua là khách qua đường, hấn chằng qua là âm thầm vì nàng cầu nguyện, hi vọng nàng bình an là tốt rồi.

Một tiểu viện nho nhỏ, hai gian phòng cỏ tranh, mấy cây dưa đắng giá đỡ, một chút phơi nắng làm đồ ăn, đây chính là nhà Long Hạo Thần.

"Mẹ, ta đã trở về."

Cửa nhà tranh mở ra, một nữ tử tóc cài trâm từ trong túp lều đi ra. Nhìn Long Hạo Thần từ bên ngoài hưng phấn chạy tới, nhất thời toát ra vẻ mỉm cười.

Nàng chính là mẫu thân Bạch Nguyệt của Long Hạo Thần, Long Hạo Thần tướng mạo cơ hồ cùng nàng giống như là một khuôn mẫu khắc ra. Mặc dù Bạch Nguyệt ăn mặc mộc mạc, đã trải qua không ít phong sương, nhưng tuyệt sắc dung mạo này vẫn như cũ có thể mang cho bất luận kẻ nào rung động mãnh liệt. Nàng cùng Long Hạo Thần bất đồng

duy nhất chính là màu mắt, nàng hai tròng mắt là màu đen, và Long Hạo Thần cũng là màu xanh lam trong suốt.

Nhưng là, cũng chính bởi vì phần xinh đẹp này, mới để cho bọn họ mẫu tử hai người cuộc sống càng thêm khó khăn.

Bởi vì... phần xinh đẹp này, một mình Bạch Nguyệt mang theo nhi tử không biết gặp phải qua bao nhiêu lần quấy rầy, mặc dù nàng đều nhất nhất giải quyết, nhưng dạng cuộc sống này có thể tốt thế nào?

Bất đắc dĩ, cho dù là đi tới Áo Đình trấn, nàng cũng chỉ đem nhà xây ở góc hẻo lánh nhất này. Sinh hoạt hàng ngày đều dựa vào thu nhập ít ỏi kiếm được từ nữ nhân này đi giặt rũ chút quần áo mà thôi "Thần Thần, về rồi à, hôm nay khảo hạch như thế nào?" Bạch Nguyệt mỉm cười đem nhi tử đang chạy kéo vào trong ngực. Thân hình của nàng thập phần cao gầy, Long Hạo Thần chỉ có chín tuổi bất quá chỉ đứng đến ngực nàng mà thôi.

Cảm thụ được tình thương yêu và ôn nhu của mẹ, Long Hạo Thần hưng phấn nói: "Mẹ, ta vượt qua khảo hạch rồi."

Bạch Nguyệt khẽ mỉm cười, nói: "Mẹ biết Thần Thần là giỏi nhất. Nhanh đi tắm rửa đi, mẹ đi làm cơm trưa cho con."

Long Hạo Thần từ trong ngực mẫu thân nhảy ra, "Để con đi làm cho. Con đã hái chút ít rau dại, để con nấu canh cho mẹ uống."

Vừa nói, hắn vừa chạy thẳng tới căn nhà tranh nhỏ bên cạnh. Đi tới cửa nhà tranh, hắn còn không nhịn được quay đầu lại nhìn về phía mẫu thân, không biết tại sao, hắn cảm thấy mẹ hôm nay thật giống như thật cao hứng. Phải biết rằng ngày thường mẹ rất ít mở miệng, lại càng không cần phải nói đối với hắn khen ngợi. Ngày thường càng nhiều là lúc hắn cũng là thấy mẹ ở một mình ngẩn ngơ. Chỉ có thời điểm đối mặt với mình mới có thể toát ra chút ít ôn nhu, nhưng cũng rất ít nói chuyện.

Bạch Nguyệt vẫn đưa mắt nhìn nhi tử đi vào phòng bếp, lẩm bẩm: "Thần Thần, thật là khổ cho người. Nhưng mà. . ." Nhẹ nhàng thở dài một tiếng, trong mắt nàng toát ra vẻ giãy dụa, nhưng là vẫn còn kèm chế nội tâm vọng động.

Một đêm không nói chuyện.

Vừa rạng sáng ngày thứ hai, Long Hạo Thần rời giường sau khi ăn xong điểm tâm mẫu thân làm, Liền đi tới Áo Đình Tử Điện.

Đêm qua ngủ say, trong giấc mộng của hắn xuất hiện những màn phát sinh vào ban ngày, phảng phất còn mơ tới một màn bé gái cầm đem chiếc giới chỉ đeo tại trên tay hắn. Thế cho nên buổi sáng dậy hắn có chút khẩn cấp muốn đi chứng thật một chút linh lực của mình đạt đến bao nhiêu.

Bởi vì tới sớm, thời điểm Long Hạo Thần tiến vào Áo Đình Tử Điện, những người khác cũng đều chưa có tới. Áo Đình Tử Điện không có gì trân quý, căn bản không cần có người trông chừng. Huống chi chuẩn kỵ sĩ Ba Nhĩ Trát giáo quan ngụ ở phía sau.

Bước nhanh tới một đôn khảo hạch ngày hôm qua, Long Hạo Thần rút trên lưng một kiếm, hắn hôm nay cố ý tới sớm một chút chính là muốn chứng minh một chút suy đoán của mình có hay không chính xác. Kiểm nghiệm linh lực.

Một kiếm chậm rãi giơ lên, Long Hạo Thần tập trung tinh thần, hai chân một trước một sau chiến lược, dùng sức hít sâu một cái, trong tay một kiếm toàn lực bổ xuống.

Phốc ——, răng rắc. . . , phanh ——

Phốc ——, răng rắc. . . , phanh ——

Ba thanh âm bất đồng cơ hồ là liên tiếp xuất hiện, nhưng trong đó phân biệt cũng đặc biệt rõ ràng. Tiếng thứ nhất tự nhiên là một kiếm chém vào trên một đôn phát ra, và tiếng thứ hai là thanh âm một kiếm bị

gãy phát ra. Đúng vậy mộc kiếm thế nhưng không chịu nổi Long Hạo Thần bổ xuống, bị gãy từ trên không. May là không có hoàn toàn bị gãy, lúc này mới không có bắn đi làm thương tổn chính hấn.

Và một cái thanh âm cuối cùng còn lại là Thạch châu trở xuống phát ra tiếng va chạm. Còn vẫn duy trì động tác bổ xuống, Long Hạo Thần thấy rõ ràng, lúc trước nó bắn lên vị trí cao nhất rõ ràng là hai mươi lăm độ.

Là thật sao? Thật sự, mộc kiếm bị gãy đã chứng minh điểm này. Ba Nhĩ Trát từng đối với bọn họ đã nói, mộc kiếm bọn họ sử dụng sức thừa nhận cao nhất là linh lực hai mươi.

Mặc dù Long Hạo Thần đối với trở thành Kỵ Sĩ còn không có quá nhiều khái niệm, nhưng trong một đêm từ nhất cấp Kỵ Sĩ tùy tùng tăng lên nhị cấp Kỵ Sĩ tùy tùng, cũng như cũ làm hấn sinh ra khiếp sợ cùng vui mừng.

"Ừ?" Một tiếng hừ nhẹ đem Long Hạo Thần thức tỉnh, theo bản năng quay đầu nhìn lại, nhất thời giật mình phát hiện, không biết lúc nào, ở phía sau hấn đã có một trung niên nhân.

Long Hạo Thần mặc dù bị giật mình, nhưng lại cũng không sợ. Tò mò đánh giá trung niên nhân trước mặt.

Trung niên nhân thân hình cao lớn thon dài, tóc đen, mắt đen, tướng mạo đường đường, hơn nữa hai mắt sáng ngời. Không thể dùng anh tuấn để hình dung hấn, uy nghiêm có lẽ thích hợp hơn một chút. Mặc quần áo giản dị, khuôn mặt lạnh lùng, theo trên người hấn Long Hạo Thần có thể cảm giác được một loại áp lực vô hình. Giống như ngọn núi cao nguy nga không thấy đỉnh.

Sau giây phút kinh ngạc ngẩn ngui, trung niên nhân rất nhanh khôi phục bình thường, khẽ nhú mày, cũng nhìn về phía Long Hạo Thần.

"Người là ai?" Long Hạo Thần tò mò hỏi.

Trung niên nhân thân nhiên nói: "Người hôm qua đã thông qua Kỵ Sĩ tùy tùng khảo hạch, bắt đầu từ hôm nay, ta sẽ là Tân Giáo quan của người. Người có thể gọi ta là Tinh Vũ Lão sư."

Long Hạo Thần chần chờ nói: "Nhưng mà ta chưa từng thấy ngài."

Tinh Vũ thân nhiên nói: "Người gọi Long Hạo Thần, năm nay chín tuổi, mẹ của người tên là Bạch Nguyệt. Ta nói đúng không?"

Long Hạo Thần gật đầu.

Tinh Vũ ánh mắt đột nhiên trở nên trầm ngưng vài phần, "Chờ Ba Nhĩ Trát tới rồi nói sau." Vừa nói, hắn cũng không có nhiều lời nữa, chẳng qua là hướng vâng một phương đôi môi hơi động mấy cái.

Chẳng qua là một lát sau, tiếng bước chân dồn dập vang lên, Long Hạo Thần thấy Ba Nhĩ Trát chạy nhanh tới, hơn nữa trên mặt còn mang theo vẻ khiếp sợ mãnh liệt cùng cung kính.

"Giáo quan hảo." Long Hạo Thần thấy Ba Nhĩ Trát, lập tức hướng hắn hành Kỵ Sĩ lễ.

Nhưng kỳ lạ chính là, Ba Nhĩ Trát cũng không có đáp lễ như bình thường, mà là bước nhanh tới trước mặt Tinh Vũ, cung kính nói: "Đại nhân."

Tinh Vũ gật đầu, "Nói cho hắn biết ta là Tân Giáo quan của hắn."

"Dạ." Ba Nhĩ Trát vội vàng hướng Long Hạo Thần nói: "Tinh Vũ đại nhân tới đến từ Hạo Nguyệt Thành Kỵ Sĩ phân điện, bắt đầu từ hôm nay ba năm tới hắn sẽ là Kỵ Sĩ Giáo quan của người. Người hết thầy cũng đều nghe Tinh Vũ đại nhân chỉ dạy. Tinh Vũ đại nhân chính là một vị Kỵ Sĩ chân chính."

"Dạ." Long Hạo Thần biết ngoan ngoãn đáp ứng, thật ra thì, hắn còn căn bản không biết Chuẩn Kỵ Sĩ cùng Kỵ Sĩ chân chính có cái gì khác

biệt. Nhưng nếu là Tân Giáo quan, mình đi theo Tân Giáo quan tu luyện là được.

"Tinh Vũ Lão sư." Vừa nghĩ, hẳn biết điều một chút hướng Tinh Vũ vẫn an. so với bạn bè cùng lứa tuổi, tâm chí của hẳn quả thật muốn chững chạc hơn.

"Ừ, chúng ta đi thôi." Tinh Vũ vừa nói, rất tự nhiên kéo Long Hạo Thần đi ra ngoài. Chẳng qua là trước khi cất bước ánh mắt của hẳn rất mật mờ nhìn xẹt qua trên khuôn mặt nhỏ nhắn xinh đẹp Long Hạo Thần, đáy mắt hiện lên một tia buồn bã.

Tinh Vũ tay rất lớn, ngón tay thon dài bàn tay khoan hậu, cơ hồ là đem bàn Long Hạo Thần ôm trọn ở bên trong. Ấm áp, an toàn, đây chính là toàn bộ cảm giác của Long Hạo Thần.

"Tinh Vũ Lão sư, chúng ta không ở chỗ này tu luyện sao?" Ra khỏi Áo Đình Tử Điện, Long Hạo Thần không nhịn được hỏi.

Tinh Vũ nói: "Nơi này không thích hợp."

Cảm nhận được Tinh Vũ trong giọng nói ngội lạnh, Long Hạo Thần rất thức thời không có hỏi nhiều hơn cái gì nữa.

Ba Nhĩ Trát đưa mắt nhìn bóng lưng bọn họ rời đi, mang theo vài phần giật mình tự nhủ: " Vị đại nhân này không biết đến tột cùng thân phận gì, mới vừa rồi đó chính là truyền âm sao? Lúc đầu nói Đại Địa Kỵ Sĩ mới có năng lực như thế sao. Không, có lẽ là Huy Diệu Kỵ Sĩ? Trời ạ!"

Tinh Vũ mang theo Long Hạo Thần đi ra khỏi Áo Đình trấn, vừa ra khỏi trấn nhỏ, trong lúc bất chợt, Long Hạo Thần chỉ cảm thấy một cổ ấm áp, năng lượng hùng hậu khổng lồ từ trong tay Long Tinh Vũ truyền đến, sau một khắc, giống như xuất hiện một màn đăng vân giá vũ kỳ dị.

Mũi chân Tinh Vũ mỗi lần điểm nhẹ trên mặt đất, cũng sẽ mang theo hắc ín nhất bay về phía trước hơn mười trượng, chẳng qua là thời gian mấy lần hô hấp, Áo Đỉnh trấn cũng đã bị bọn họ bỏ xa xa lắc ở phía sau.

Tốc độ như vậy đối với Long Hạo Thần mà nói, quả thực giống như là nhanh như điện chớp, điều hắc ín có thể làm cũng chỉ có nắm thật chặt tay Tinh Vũ, sợ mình bị rơi xuống.

Rất nhanh, bọn họ sẽ đi tới mảnh rừng rậm hôm qua Long Hạo Thần hái rau dại, phía sau mảnh rừng rậm có một ngọn núi. Nơi này Long Hạo Thần cũng rất quen thuộc, dù sao hắc ín lớn lên là ở chỗ này. Ngọn núi này bị mọi người ở Áo Đỉnh trấn gọi là Áo Đỉnh Sơn. Nhưng bởi vì ở trong núi và sâu trong rừng rậm thường xuyên có dã thú thường lui tới, thậm chí còn từng có ma thú xuất hiện, vì vậy, có rất ít người đến bên này. Hắc ín cũng là nửa năm trước do lòng hiếu kỳ từng đến quá một lần dưới chân Áo Đỉnh Sơn. Ở nơi đây hắc ín thấy được một con dã thú không tên, bị làm cho sợ đến nhảy hắc ín lên, từ đó về sau, Long Hạo Thần không có xâm nhập qua mảnh rừng rậm này, lại càng không cần phải nói tiến vào Áo Đỉnh Sơn.

"Lão sư, bên này có dã thú, có thể còn có ma thú." Long Hạo Thần hảo tâm nhắc nhở.

Tinh Vũ nhưng giống như là căn bản không nghe thấy lời của hắc ín, tốc độ ngược lại tăng nhanh hơn mấy phần, trực tiếp mang theo hắc ín đi lên Áo Đỉnh Sơn. Cho dù là trong quá trình leo núi, tốc độ của hắc ín cũng không có giảm bớt. Cảnh vật hai bên chung quanh nhanh chóng xẹt qua, kình phong đem tóc Long Hạo Thần cũng bay tán loạn.

Áo Đỉnh Sơn cũng không tính là rất cao, chỉ có cao ước chừng hơn hai trăm trượng, chẳng qua là một lát sau bọn họ sẽ lên đến đỉnh núi.

Ba gian nhà gỗ nhỏ ra hiện tại trong tầm mắt Tinh Vũ, không có sân, chỉ có lẻ loi ba gian nhà gỗ, hơn nữa nhìn kia màu gỗ mới tinh, rõ ràng là vừa mới được kiến tạo không lâu.

Đi thẳng tới trước nhà gỗ Tinh Vũ mới ngừng lại, mang theo Long Hạo Thần đi vào trung ương gian phòng lớn nhất kia.

Đẩy cửa vào, trong gian nhà gỗ truyền đến mùi mộc hương, cũng không khó ngửi ngược lại mang theo vài phần mùi thơm nhàn nhạt. Trung ương gian nhà gỗ lớn nhất này bên trong gian phòng cũng chỉ có bài biện đơn giản, một chiếc giường gỗ ngay cả chăn đệm cũng không có, một chiếc bàn gỗ, hai cái ghế. Chỉ đơn giản như vậy, thậm chí so sánh với trong nhà Long Hạo Thần cũng muốn đơn sơ hơn.

"Ngồi đi." Tinh Vũ chỉ chỉ cái ghế, mình cũng kéo ra một cái ngồi xuống.

Long Hạo Thần ngồi đằng hoàng xuống, hẳn mặc dù tuổi còn nhỏ, kiến thức cũng không nhiều, nhưng là có thể cảm giác được Lão sư của mình rất cường đại. Trong tâm đang khẩn trương bao nhiêu cũng mang theo hưng phấn bấy nhiêu.

"Trước tiên là nói về nói người ngày hôm qua gặp được cái gì? Tại sao linh lực lại tăng lên gấp đôi." Tinh Vũ nhàn nhạt hỏi, trên mặt của hắn không có biểu lộ gì, nhưng trong giọng nói dường như mang cho Long Hạo Thần mấy phần áp lực vô hình.

"Ngày hôm qua là như vậy. . ." Long Hạo Thần không có cảm giác mình có chuyện gì cần giấu diếm, đem phát sinh ngày hôm qua hết thảy giảng thuật lại một lần.

Nghe lời của hắn, trong cả quá trình Tinh Vũ chẳng qua là chân mày hơi nhăn một lần, những khác cũng cũng không có tỏ vẻ gì.

". . . , Lão sư, ngài nói tiểu cô nương kia có không có việc gì chứ?" Long Hạo Thần nói xong không nhịn được hỏi một câu.

Tinh Vũ lắc đầu, nói: "Không có việc gì, nàng cùng Bạch y nhân kia hẳn là đồng bọn, đều thuộc về thích khách Thánh điện."

"Thích khách Thánh điện?" Long Hạo Thần trong mắt tràn ngập tò mò.

Tinh Vũ kéo cánh tay mang theo chiếc nhẫn, lầu bầu nói: "Đây chẳng lẽ là một mai không gian giới chỉ?" Vừa nói, ngón tay của hắn tựa hồ đột nhiên lóe sáng một chút, đầu ngón tay đụng chạm vào chiếc nhẫn, nhất thời tỏa ra một vòng lam sắc quang mang.

Vẻ kinh ngạc hiện lên trong mắt Tinh Vũ, hướng Long Hạo Thần nói: "Vận khí của người rất tốt, đây là tiểu cô nương kia để lại cho người. Giá trị xa xỉ, không nên để mất? Tiểu cô nương này có chút ý tứ."

Long Hạo Thần gãi gãi đầu, trên khuôn mặt xinh đẹp nhỏ nhắn thủy chung mang theo vẻ nghi ngờ, hắn cũng không thể nào minh bạch lời Lão sư nói.

"Lão sư, ngài có biết Bạch y nhân kia dùng phương pháp gì để cho những tên hắc y nhân tương mạo dữ tợn biến mất?"

Tinh Vũ cười nhạt một tiếng, "Bởi vì hắn giết những người đó, cũng sử dụng thích khách Thánh điện chuyên chúc Thiên Kích Linh Lô đưa bọn họ biến thành phấn vụn, hơn nữa lấy Thiên Kích Linh Lô mang thêm thanh sắc hỏa diễm đốt thành tro bụi, không lưu một tia dấu vết. Trên người của người linh lực tăng phúc, cũng là nhờ tác dụng của Thiên Kích Linh Lô. Là hắn giúp người khai thông thập nhị chính kinh, bài trừ hết thủy tạp chất trong chính kinh, có thể nói hoàn toàn thay đổi thân thể của người. Đây cũng là một phần ân huệ không nhỏ, người phải nhớ kỹ. Sau này như có cơ hội phải trả lại cho đối phương, không thể thiếu nợ nhân tình như thế, trừ phi. . ."

Trừ phi cái gì hắn cũng không có nói đi tiếp, Long Hạo Thần cũng không còn để ý, bởi vì trong lời nói của Tinh Vũ Lão sư, hắn tìm được điều làm cho mình cảm thấy hứng thú hơn.

"Lão sư, ngài nói Thiên Kích Linh Lô là cái gì? Chính là chút ít bạch quang kia sao?"

Tinh Vũ gật đầu, nói: "Có thể nói như vậy. Linh lô đơn giản nói tựa là dung lô do linh lực tạo thành, nhưng thiên biến vạn hóa, mỗi một chủng linh lô cũng là một dạng tồn tại chuyên biệt. Hiện tại người vẫn chưa cần phải học tập trình độ kiến thức về linh lô, ta chỉ có thể nói cho người biết, linh lô là hi hữu, người có linh lô chưa chắc có thể trở thành cường giả, nhưng người không có linh lô sẽ nhất định không cách nào đứng trên đỉnh phong."

"Vâng." Nghe lời hắc nói xong, ở trong lòng Long Hạo Thần nhất thời có nhiều thêm vài phần ước mơ, muốn là sau này mình cũng có thể có được một linh lô, nó sẽ có hình dạng gì đây? Nhìn lại chiếc giới chỉ trong tay này hắc không khỏi lại nghĩ tới tiểu nữ hài hôm qua.

Tinh Vũ nói: "Ta đã để cho Ba Nhĩ Trát thông báo cho người nhà của người, mỗi tuần cho phép người về nhà một lần, thời gian còn lại ở cùng một chỗ theo ta tu luyện."

Long Hạo Thần cả kinh, có chút vội vàng hỏi: "Lão sư, bồi nguyên dịch kia ta còn có thể được lấy không?"

Tinh Vũ gật đầu, nói: "Mỗi lần trước khi người về nhà ta sẽ đưa cho người. Nếu như người biểu hiện thật là tốt, ta thậm chí còn sẽ cho người vài loại dược vật tốt hơn, đối với bất kỳ thân thể người nào cũng có chỗ tốt rất lớn. Ngược lại, nếu như người đang ở đây trong khi tu luyện không cách nào hoàn thành yêu cầu của ta, như vậy, ta sẽ đem người đuổi xuống núi, người cũng sẽ không còn là Kỵ Sĩ tùy tùng của Kỵ Sĩ Thánh điện, hơn không cần nghĩ sẽ nhận được bồi nguyên dịch. Rõ chưa?"

Thời điểm nói những lời nói này đáy mắt Tinh Vũ hiện lên một tia thâm ý, thậm chí còn mang theo một phần nhàn nhạt áy náy, nhưng hắc che dấu vô cùng tốt, Long Hạo Thần căn bản nhìn không ra.

Lúc này này khi Hạo Thần nghe xong lời Tinh Vũ nói, lập tức gật đầu lia lịa, trong ánh mắt tràn đầy vẻ kiên định cùng chấp nhất, vì thân thể

mẹ, mình cũng nhất định phải cố gắng hoàn thành thất tốt giáo trình tu luyện lão sư dạy. Hơn nữa lão sư dạy mình cũng là muốn tốt cho mình a!

Tinh Vũ hài lòng gật đầu, nói: "Bắt đầu từ hôm nay, buổi sáng mỗi ngày ta dạy người các loại kiến thức, xế chiều cùng buổi tối chỉ đạo người tu luyện. Ta dạy kiến thức cho người người phải nhớ kỹ, như có một điều nào quên lãng, ta liền khấu trừ người một tuần bồi nguyên dịch." Hần hiển nhiên biết tử huyệt của Long Hạo Thần nằm ở địa phương nào, chẳng qua là một câu nhắc nhở đơn giản đã làm cho tên tiểu tử này bị sợ đến gật đầu lia lịa.

Tinh Vũ nói: " Người nói một chút hiểu biết của mình về liên minh Thánh điện."

Long Hạo Thần nói: "Ba Nhĩ Trát giáo Quan đã dạy chúng ta, liên minh Thánh điện là do Kỵ Sĩ Thánh điện, Chiến sĩ Thánh điện, Thích khách Thánh điện, Ma Pháp Thánh điện, Mục Sư Thánh điện cùng Linh Hồn Thánh điện tạo thành liên minh. Lục Đại Thánh điện liên thủ, bảo vệ lãnh thổ cuối cùng của nhân loại chúng ta."

Tinh Vũ gật đầu, nói: "Người nói rất đúng, nhưng đây chỉ là lý thuyết cơ bản nhất. Thời kỳ viễn cổ một vạn ba ngàn năm trước, nhân loại chúng ta từ trong tay chủng tộc viễn cổ Hồng Hoang dần dần chiếm được quyền khống chế đối với Thánh Ma Đại Lục, Hồng Hoang chủng tộc từ từ suy vong. Kế tiếp, trên đại lục trước sau xuất hiện hàng chục quốc gia nhân loại, thống trị đại lục, làm nhân loại chúng ta trở thành chúa tể của Thánh Ma Đại Lục. Các quốc gia cố gắng phát triển công nông nghiệp, dạy mọi người kiến thức, trong đoạn thời gian kia, là nhân loại chúng ta phát triển nhanh nhất. Mọi người an cư lạc nghiệp, đại lục một mảnh phồn vinh."

"Không lâu sau đó chiến tranh bắt đầu xuất hiện, vốn là mấy chục quốc gia ở trong chiến tranh không ngừng thôn tóm, dần dần tạo thành cục diện ba đế quốc tạo nên thế chân vạc. Ba đế quốc ai cũng không dám hành động thiếu suy nghĩ, duy trì thế cục thăng bằng, vẫn kéo dài thời

gian mấy ngàn năm. Chúng ta gọi bảy ngàn năm này là niên đại huy hoàng cho nhân loại chúng ta."

"Cho đến sáu ngàn năm trước, niên đại huy hoàng bởi vì Ma tộc đến mà hủy diệt.

" Nói tới đây trong mắt Tinh Vũ toát ra phát ra thống hận cùng căm hận từ nội tâm.

"Nhật nguyệt cùng hiện, Cửu Tinh Liên Châu, một đạo phẳng phất đem thiên không chém ra một cái khe hở thời không khổng lồ hiện ra trên bầu trời Đông Phương đại lục.

Thất thập nhị ma thần trụ từ trên trời giáng xuống, mang đến các loại ôn dịch cùng ma khí "Ở trong một trăm ngày ban đầu khi Thất thập nhị Ma thần trụ phủ xuống, bất kỳ chỗ nào có sinh vật, vô luận là dã thú, ma thú còn là nhân loại chúng ta. Một khi lây dính ma khí do Thất thập nhị ma thần trụ này phát ra lập tức sẽ sinh ra khổng lồ biến dị, biến dị thành Ma tộc sinh vật. Nghe theo Ma thần ở chỗ ma thần trụ chỉ huy. Ngăn ngừa thời gian một trăm ngày, Thất thập nhị Ma thần trụ đã làm cho Ma tộc tăng thêm mấy trăm vạn đại quân. May là Ma thần trụ tản mát ra ma khí chẳng qua là kéo dài một trăm ngày mà thôi, nếu không thì nhân loại chúng ta sợ rằng đã diệt tuyệt."

Long Hạo Thần chỉ là một thiếu niên, đối với hắc mà nói, hiện tại hắc còn cảm thấy không có quá nhiều trách nhiệm, nghe Tinh Vũ giảng thuật, giống như là đang nghe chuyện xưa. Bất quá hắc cũng không quên mất Tinh Vũ lúc trước uy hiếp, vừa nghe vừa đem những thứ này nhớ kỹ trong lòng mình.

"Thất thập nhị ma thần trụ, mỗi một cái đều có một gã chân chính ác ma thủ hộ, bọn họ xưng mình là Thất thập nhị Ma thần. Dựa theo xếp hạng thực lực. Bọn họ dẫn theo sau đại quân Ma tộc hướng nhân loại chúng ta phát động công kích hủy diệt. Kể từ ngày Thất thập nhị ma thần trụ phủ xuống nhân loại chúng ta cũng đã tiến vào niên đại hắc ám thẳng cho đến hiện tại."

"Sáu ngàn năm đấu đá, tất cả quốc gia nhân loại cũng đã hủy diệt, mặc dù chúng ta ở niên đại huy hoàng để dành tài phú cùng lực lượng khổng lồ, nhưng đối mặt Ma tộc cường thế vẫn như cũ vẫn rơi vào thế hạ phong. Thậm chí suýt nữa bị chân chính hủy diệt. Cho đến khi ở ba ngàn năm trước cường giả nhân loại chúng ta tự thành lập tổ chức Lục Đại Thánh điện xuất hiện, mới coi là miễn cưỡng ổn định lại trận tuyến, ngăn cản cước bộ của Ma tộc. Nhưng mà Liên minh Thánh điện chúng ta ở trên đại lục cũng chỉ là chiếm cứ không tới một phần tư diện tích mà thôi."

Nói tới đây, Tinh Vũ thanh âm rõ ràng trở nên sục sôi, trong hai tròng hắc mắt cũng tản mát ra ngọc quang chói mắt, "Cho nên, hôm nay ta muốn dạy người điều đầu tiên chính là phải nhớ kỹ Ma tộc mang cho chúng ta nỗi thống khổ cùng sỉ nhục, thân là một gã Kỵ Sĩ, chúng ta muốn bảo vệ gia viên nhà mình, bảo vệ thân nhân của chúng ta, bảo vệ nhân loại. Những thứ này mỗi ngày bắt các người đọc thuộc lòng lời của cũng không phải là vô căn cứ. Phải có đầy đủ thực lực cường đại, mới có thể bảo vệ chúng ta phải bảo vệ mọi người."

"Ma tộc, đã giết chết ngàn vạn đồng bào chúng ta, làm cho máu tươi đồng bào chúng ta nhuộm đỏ đại địa, ba ngàn năm nay, chúng ta Lục Đại Thánh điện chẳng bao giờ dám có nửa phần lười biếng, vì nhân loại có thể sinh tồn và truyền thừa và vì một ngày chúng ta có thể đoạt lại hết thảy những gì đã mất đi, hết thảy cố gắng đem những tên Ma tộc tàn nhẫn ác độc đánh đuổi đi cho đến khi kết thúc sinh mệnh."

"Long Hạo Thần, người phải nhớ kỹ, Ma tộc cùng chúng ta có huyết hải thâm cừu."

Thanh âm của Tinh Vũ tràn đầy sức cuốn hút, cho dù là Long Hạo Thần chỉ có chín tuổi cũng bởi vì những lời của hắc mà nhiệt huyết sôi trào lên.

"Ma tộc cùng chúng ta có huyết hải thâm cừu." Long Hạo Thần ngữ khí kiên định nhắc lại lời Tinh Vũ nói.

Tinh Vũ gật đầu, "Chúng ta sẽ cố gắng hết thủy, cũng là vì đánh đuổi bọn chúng ra khỏi mảnh đất này, đoạt lại hết thủy những gì đã mất đi, bảo vệ thân nhân của chúng ta. Thử hỏi, nếu có một ngày, chúng ta không có thể ngăn trở cước bộ xâm lấn của ma tộc, khi bọn hắc đi tới Áo Đình trấn sẽ phát sinh cái gì?

Các bằng hữu của ngươi, còn có mẹ ngươi, bọn họ đem gặp phải tai nạn như thế nào?"

Long Hạo Thần tâm thần rung mình một cái, ánh mắt kiên nghị trở nên càng rõ ràng hơn bao giờ hết.

Nhìn bộ dáng của hắc, thần sắc trong mắt Tinh Vũ toát ra mấy phần hài lòng, hắc tự nhiên nhìn ra được, tên tiểu tử này đã đem những lời mình nói nhớ kỹ trong lòng.

"Hôm nay ta dạy ngươi lịch sử kiến thức tương đối nhiều rồi. Ngày mai bắt đầu, ta giảng thuật cho ngươi khởi nguyên của Lục Đại Thánh điện. Kế tiếp ta dạy cho ngươi văn tự nhân loại chúng ta cùng với một chút tương quan kiến thức cùng Ma tộc."

Suốt cả một buổi trưa, Long Hạo Thần chìm đắm trong ở các loại chuyện xưa mà Tinh Vũ giảng thuật. Cùng trước kia so sánh với Ba Nhĩ Trát tổng giáo quan, vị tân Lão sư này mang đến cho hắc quá nhiều bất đồng. Các vấn đề nói có sách, mách có chứng, giảng thuật đơn giản trực tiếp, phảng phất các mặt kiến thức vô cùng tận. Chỉ là một trong buổi trưa, Long Hạo Thần cũng đã cảm giác trong đại não của mình có rất nhiều kiến thức phong phú. Điều này làm cho Long Hạo Thần một chút thích thú Tinh Vũ Lão sư này.

"Sáng sớm ngày mai, ta sẽ kiểm tra hết thủy những gì đã dạy ngươi hôm nay. Tốt lắm, chúng ta ăn cơm. Sau khi ăn xong ngươi có thể nghỉ ngơi nửa canh giờ."

Vừa nói, Tinh Vũ giống như là làm một loại ảo thuật, các loại thức ăn ở trong thời gian vài giây đồng hồ cũng bày lên trên bàn gỗ.

Nhiệt độ nóng rực từ trong tay Tinh Vũ dâng lên, trong khi Long Hạo Thần còn đang trợn mắt hốc mồm nhìn chăm chú, những thứ thức ăn kia nhất thời tản mát ra đặng đặng nhiệt khí cùng mùi hương nồng đậm.

Một cái bồn lớn trong đựng đầy những hạt cơm trắng như tuyết, hai bồn thức ăn trong đó có chứa một lượng thức ăn rất lớn, còn có một bồn cháo gà thơm phức làm Long Hạo Thần trong nháy mắt liền nuốt nuốt nước miếng ừng ực. Bởi vì trong nhà túng quăn, từ nhỏ đến lớn, hẳn còn chẳng bao giờ ăn uống nhiều thức ăn như vậy, chẳng qua là nhìn một chút, Long Hạo Thần ánh mắt cũng có chút khẩn trương.

Tinh Vũ đem hai cặp bát đĩa lấy ra, "Ăn đi. Ăn xong rồi người có thể nghỉ ngơi một lát."

Long Hạo Thần đột nhiên nhanh chóng đứng lên đi tới trước mặt Tinh Vũ, phù phù một tiếng quỳ rạp xuống đất.

"Người làm gì? Chẳng lẽ người không biết nam nhi: dưới đầu gối đàn ông là hoàng kim sao, há có thể dễ dàng làm cho người ta quỳ xuống?"

Tinh Vũ tức giận trách mắng.

Long Hạo Thần cúi đầu, ngập ngừng nói: "Lão sư, ta, ta. . ."

"Người, người cái gì, một chút tiểu ân tiểu huệ đã làm cho người phải quỳ gối xuống, chẳng lẽ ta dạy dỗ phải tên chuyên đập đầu sao?"

Tinh Vũ thanh âm càng thêm mấy phần nghiêm khắc.

Long Hạo Thần thấp giọng nói: "Lão sư, ta muốn hỏi là có thể hay không ta mỗi ngày ăn ít một chút, sau đó mỗi tuần khi về nhà mang cho mẹ một chút. Mẹ cũng chưa từng được ăn những đồ ăn ngon như vậy."

Tinh Vũ ngẩn ngơ một hồi, vốn là đang tức giận trong khoảnh khắc không còn sót lại chút gì, cả người cũng lộ ra vẻ có chút ngốc trẻ, thậm chí làm cho người ta một loại cảm giác cứng ngắc. Long Hạo Thần bởi vì cúi đầu, cũng không có thấy, lúc này ban thân vị tân lão sư thần bí này

đôi môi thế nhưng khẽ run rẩy. Trong ánh mắt cũng nhiều hơn một chút quang mang.

Chậm rãi đứng lên, Tinh Vũ đẩy cửa ra đi ra ngoài, nhưng thanh âm của hắc vọng truyền trở lại, "đi dùng cơm đi. Ta đáp ứng người, chỉ cần người đi theo ta cố gắng tu luyện, có thể đạt tới yêu cầu của ta, sau này mỗi ngày ta sẽ cho người đưa một phần thức ăn tới cho mẹ của người."

"Tạ ơn tạ ơn Lão sư." Long Hạo Thần vui mừng quá đỗi, xoay người quỳ hướng ngoài cửa rầm rầm rầm rầm dập đầu mấy sau đó mới đứng lên, hướng chỗ bàn thức ăn mê người đi tới.

Tinh Vũ đứng ở ngoài cửa, ngửa đầu nhìn trời, tựa hồ ở cố gắng tìm chế cái gì, dùng thanh âm chỉ có chính hắc mới có thể nghe được, nói: "Khiêm tốn, thật thà, thương cảm, anh dũng, công chính, hy sinh, vinh dự, kiên định, nhân ái, chánh nghĩa, hắc còn thiếu hụt cái gì đây? Thật sự là Kỵ Sĩ trời sinh sao?"

Một lát sau khi hắc trở lại căn nhà gỗ tiểu Hạo Thần đã ăn xong cơm trưa rồi, nhưng mỗi một dạng thức ăn cũng để lại không ít hơn một nửa, còn có một chén cơm đặt ở chỗ Tinh Vũ bên kia. Thấy lão sư trở về hắc vội vàng đứng lên, cung kính nhìn lão sư.

"Gian phòng bên cạnh là của người, đi nghỉ ngơi một lát đi. Đến thời gian ta sẽ gọi người."

"Dạ." Long Hạo Thần chỉ cảm thấy Tinh Vũ Lão sư là trời cao đối với mình ban ân, cao hứng bừng bừng mà đi nghỉ ngơi.

Sau nửa canh giờ, Tinh Vũ gọi Long Hạo Thần ra.

"Từ buổi chiều mãi cho đến buổi tối đều là thời gian tu luyện của người. Cái này cho người." Tinh Vũ đem một đôi bích lục trúc kiếm đưa cho Long Hạo Thần.

Cái đôi trúc kiếm này so sánh với một kiếm vốn là Long Hạo Thần vẫn hay sử dụng thì nhẹ hơn rất nhiều, một tay một thanh, mặc dù nhẹ như không có gì nhưng có thể cảm nhận được sự cứng rắn trong đó.

Tinh Vũ lôi kéo cánh tay hắn lần nữa phóng người lên, hướng dưới ngọn núi bay vọt đi, chẳng qua là một lát sau, hắn liền mang theo Long Hạo Thần đi tới vị trí giữa sườn núi.

Chỉ chỉ về phía trước nơi có tảng đá lớn, Tinh Vũ nói: "Đây là một sào huyết kiêu ngỗ. Bên trong có ngàn vạn con kiêu ngỗ. Loại côn trùng này mặc dù còn không tính là là ma thú, nhưng có tính công kích rất mạnh, nhất là đối với người xâm chiếm. Nhớ kỹ, người dùng trúc kiếm tự bảo vệ mình."

Chẳng qua là đơn giản nhả nhủ một câu, không đợi cho Long Hạo Thần hiểu là chuyện gì xảy ra, Tinh Vũ đã một cước đá văng tảng đá lớn phía trước ra, ở trong tiếng kinh hô của Long Hạo Thần đã đưa hắn vào huyết động đen kịt phía dưới tảng đá lớn.

Một cỗ lực lượng nhu hòa nâng thân thể Long Hạo Thần rơi xuống phía dưới, hạ xuống khoảng chừng năm thước, hắn mới dừng lại.

tảng đá lớn trên đỉnh đầu đã một lần nữa trở về vị trí cũ, chung quanh đưa tay không thấy được năm ngón, chẳng qua là do tảng đá lớn ở phía trên hắn mơ hồ thấy không gian chung quanh ước chừng có mười thước vuông.

Cũng vừa lúc đó, ông một tiếng, Long Hạo Thần chỉ cảm thấy chung quanh tựa hồ nhiều vô số con vật theo bốn phương tám hướng hướng mình bay tới.

Lúc này hắn mới hiểu được Tinh Vũ Lão sư là có ý gì, theo bản năng nổi lên hắn huy vũ một đôi trúc kiếm trong tay.

Nhưng mà hắn ở Áo Đình Tử Điện học được chỉ là một chút ít các loại kỹ xảo trụ cột nhất như chém, bổ, đâm. Đối mặt đàn kiêu ngỗ số

lượng không biết có bao nhiêu đang điên cuồng, cơ hồ là trong nháy mắt thân thể hắn đã có nhiều chỗ bị đốt.

Đau đớn kịch liệt truyền đến khắp các nơi trong thân thể, làm tiểu Hạo Thần nhất thời kêu thảm một tiếng, trúc kiếm trong tay cũng nhất thời trở nên tán loạn.

"Đây là một trong những phương pháp tu luyện của người, cũng là khảo hạch đầu tiên đối với người, nếu như ngay cả cửa ải này người cũng không trụ được, người ngày mai có thể xuống núi."

Thanh âm của Tinh Vũ truyền vào trong tai Long Hạo Thần, làm cảm xúc thất kinh của hắn hơi ổn định vài phần, nhưng đau đớn trên người truyền đến lại càng thêm kịch liệt, y phục trên người hắn căn bản không ngăn được kiêu ngỗ đốt, trúc kiếm trong tay chỉ sợ chẳng qua là huy động tán loạn cũng có thể rõ ràng cảm giác được đánh trúng đại lượng vật thể.

"Ta có thể chịu đựng được." Long Hạo Thần hô to một tiếng, nghĩ đến mẹ mình, nghĩ đến Tinh Vũ đối với lời của hắn nói hôm nay, dũng khí nhất thời phá tan cảm giác sợ hãi, liều mạng huy động trúc kiếm trong tay, xua đuổi kiêu ngỗ đang không ngừng công kích hắn.

"Người bây giờ mặc dù không nhìn thấy, nhưng mất đi chẳng qua là thị giác. Người còn có thính giác, khứu giác, xúc giác, cảm giác thậm chí là vị giác. Dùng hết thủy năng lực của người để có thể trợ giúp người cảm thụ hết thủy xung quanh. . ."

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 4

Lão Sư Đến Từ Địa Ngục?

Thanh âm của Tinh Vũ lại truyền đến lần nữa, nhưng hắn chẳng qua là nhắc nhở mấy câu đơn giản về kỹ xảo vận kiếm rồi không nói gì nữa.

Long Hạo Thần chỉ có chín tuổi, hoàn toàn muốn một mình đối mặt với huyết động tối om, với kiêu ngỗ điên cuồng, còn có đau đớn kịch liệt kia không có lúc nào là không truyền đến.

Bởi vì đau nhức, tốc độ của hắn một lần lại một lần chậm lại, nhưng là, chỉ cần hắn vừa nghĩ tới mẹ mình, trong lòng sẽ nảy sinh ra dũng khí.

Kiêu ngỗ mang cho hắn chẳng qua là đau nhức, cắn răng cố nén thống khổ, hắn một lần lại một lần huy vũ trúc kiếm trong tay ra chém.

Tinh Vũ tựa đứng ở bên ngoài huyết động cảm thụ được thời gian từng giây từng phút trôi qua, thần sắc trên mặt hắn động dung mấy lần. Không chỉ một lần giơ tay lên nghĩ muốn đẩy cự thạch trước mặt ra, nhưng vẫn còn nhịn được.

Nếu như đối bất kỳ một cái hài tử nào khác ở Áo Đình Tử Điện, sợ rằng khi vừa tiến vào huyết động kia không lâu sau đó cũng sẽ bị dọa ngất đi. Nhưng mà Long Hạo Thần vẫn còn một mực thanh tỉnh, vẫn cố gắng cùng kiêu ngỗ chiến đấu. Kiêu ngỗ không độc, nhưng rất dễ dàng làm cho người ta mang đến thống khổ kịch liệt, những con vật kia thân dài gần tấc chẳng những thân thể cực kỳ cứng rắn mà hơn nữa có lực công kích cường hãn.

Ánh mắt Tinh Vũ không ngừng biến hóa, hắn chọn lựa phương pháp huấn luyện Long Hạo Thần rất cực đoan. Nhưng mà hắn lại hiểu rất rõ ràng loại phương thức cực đoan này sẽ mang tới những chỗ cực tốt, chỉ cần Long Hạo Thần có thể kiên trì ở trong đó, như vậy, hắn sẽ khác hẳn với thường nhân, tinh thần lực của hắn sẽ lấy tốc độ nhanh nhất mà kích phát ra. Hơn nữa sau đó còn có rất nhiều những chỗ tốt khác. Mà điều kiện tiên quyết là tâm chí của không thể sụp đổ.

Nửa canh giờ, suốt nửa canh giờ, đối với Long Hạo Thần mà nói dài giống như là vượt qua một thế kỷ vậy, khi hắn toàn thân đã bởi vì đau đớn mà chết lặng, rốt cục cũng không thể huy vũ trúc kiếm trong tay được nữa, thân thể mềm nhũn, lâm vào hôn mê.

Cũng ở nơi này vào thời khắc này, tảng đá đỉnh động đã mở ra, một cỗ cường lực đem thân thể của hắn bay lên lên, vô số kiêu ngạo bị một cỗ lực lượng thần kỳ trấn áp trong huyết động không cách nào bay ra.

Cho dù là đây hết thảy cũng là do Tinh Vũ an bài, nhưng khi hắn nhìn đến Long Hạo Thần lúc này, cũng như cũ hít sâu một hơi, trong mắt toát ra một tia không đành lòng.

Lúc này Long Hạo Thần, toàn thân y phục cũng đã tổn hại không còn, cả người cơ hồ sưng lên một vòng, vốn là khuôn mặt nhỏ bé tuần tú đã căn bản nhìn chưa ra liễu. Ngay cả bên trên một đôi trúc kiếm này đều có được rất nhiều dấu vết bị kiêu ngạo đốt.

Tinh Vũ Phi nhanh chóng nhét vào trong miệng Long Hạo Thần một khóa đan dược, quang ảnh chợt lóe lên, tốc độ lúc này không biết nhanh gấp bao nhiêu lần tốc độ khi trước, cơ hồ là sau một khắc để cho hắn mang theo Long Hạo Thần trở lại căn mộ ốc.

Mộ ốc tổng cộng có ba gian, trừ thầy trò hai người bọn họ riêng mình ở lại một gian ở ngoài ra, còn có một gian là lúc này Long Hạo Thần không có đi qua. Lúc này, Tinh Vũ chính là mang theo hắn đi vào gian mộ ốc này.

Vừa vào mộc ốc, chính là một cỗ nòng nặc nhiệt khí đập vào mặt.

Ở nơi này trên mặt đất gian mộc ốc, có một cái tiểu hồ được đào ra trên tảng đá, nói chuẩn xác, hẳn là cái tiểu hồ này đã có trước, sau đó có người ở phía trên xây dựng gian mộc ốc này mới đúng.

Nước ao là gần như tràn đầy, bên trong nước ao có màu nâu, đông đảo được vật đang nổi lơ lửng.

Tinh Vũ nhanh chóng cởi y phục tổn hại trên người Long Hạo Thần ra, đem thân thể của hắn cẩn thận đưa vào trong nước hồ nóng hôi hổi kia. Để cho hắn chỉ có miệng và mũi nổi lên trên. Sau nửa canh giờ, sau khi Tinh Vũ thấy vết sưng trên người Long Hạo Thần dần dần biến mất mới đi ra khỏi gian mộc ốc.

Ánh dương quang dần dần bị bóng đêm bao phủ, bất tri bất giác, hoàng hôn đã tới.

"Đau quá. Ô ——" Long Hạo Thần đang ngâm ở trong ôn tuyền chợt quát to một tiếng, từ trong hôn mê thanh tỉnh lại.

Thân thể vừa động, dĩ nhiên là không giữ vững được thăng bằng, cái tiểu hồ này mặc dù không sâu, nhưng hắn vẫn bị sặc nước, Rầm " Ào Ào "một tiếng, tiếng nước chảy, từ trong ao giã dựa đi ra ngoài, lớn tiếng ho khan.

Đây là nơi nào? Long Hạo Thần mờ mịt nhìn hơi nước chung quanh còn có mình tại sao lại ở trong tiểu hồ?. Vốn là một thân đau nhức đã không còn sót lại chút gì nữa, ngoại trừ toàn thân sạch sẽ bóng bẩy không có bất kỳ che đậy ở ngoài, tựa hồ hết thảy cũng rất bình thường.

Cửa mở ra, Tinh Vũ cầm lấy y phục từ bên ngoài đi vào.

"Mặc quần áo vào đi ra ngoài." Đơn giản nói một câu, hắn đã đi ra ngoài.

Long Hạo Thần có chút mờ mịt đi ra khỏi mặt hồ, cầm lấy một cái khăn lông lau khô thân thể sau đó thay y phục sạch sẽ. Trong đầu cũng hồi tưởng lại hết thảy phát sinh lúc trước ở trong sào huyệt của kiêu ngỗ Nghĩ tới lúc đó không có chỗ nào là không có bị đau nhức, tâm thần hẳn không khỏi rung mình một cái. Ngay lúc đó hẳn hoàn toàn là băng vào một cỗ dừng khí mà vất vả chống đỡ, nhưng mà lúc này hồi tưởng lại, hẳn chỉ cảm thấy tứ chi bách hài phảng phất lại dường như có đau nhức truyền đến.

Đẩy cửa ra, hẳn này mới phát hiện vị trí của mình là căn mộc ốc thứ ba, đi vào trung ương chủ phòng, trên bàn đã vừa dọn xong thức ăn thịnh soạn.

"Ăn cơm." Tinh Vũ giống như là chưa có phát sinh quá chuyện gì, chỉ chỉ thức ăn trên bàn, chính mình bắt đầu ăn trước.

Long Hạo Thần nhìn Lão sư của mình, ngập ngừng nói: "Lão sư, ta. . ."

"Ăn cơm trước đã." Tinh Vũ ánh mắt nghiêm nghị quét mắt nhìn hẳn một cái.

Long Hạo Thần không dám nữa nói thêm cái gì, vội vàng ngồi xuống bắt đầu ăn. Giống như là đã thật lâu chưa được ăn thứ gì, buổi tối hôm nay hẳn đặc biệt đói khát, lượng cơm ăn cơ hồ là gấp ba lần bình thường. Trừ Tinh Vũ ăn rất ít một phần ở ngoài, một lát sau, Long Hạo Thần tự giác cuốn mây tan ăn xong rồi tất cả thức ăn.

"Nói một chút cảm giác của ngươi hôm nay." Tinh Vũ không để cho Long Hạo Thần thu thập bát đĩa, nhàn nhạt hỏi.

"Đau đớn." Long Hạo Thần ăn ngay nói thật.

"Ngươi chỉ có chút tiền đồ này thôi sao?"

Tinh Vũ lạnh lùng nói: "Đây vẫn chỉ là vừa mới bắt đầu mà thôi. Theo ta đi ra ngoài. Cầm lấy trúc kiếm của người."

"Dạ."

Thầy trò hai người đi ra ngoài mộc ốc, đi tới trên đỉnh núi.

Hai thanh trúc kiếm đồng dạng đang trong tay của Tinh Vũ, "Kiếm ở trong binh khí được gọi là vương đạo. Có thể công có thể thủ. Muốn thủ hộ hết thủy, điều đầu tiên là phải tự bảo vệ mình. Ta hiện tại dạy người Phong Tự Quyết. "Coi cho kỹ."

Trúc kiếm động, quang mang sáng lên, kiếm quang lóng lánh ở trên đỉnh núi tựa như ảo mộng. Từng câu khẩu quyết kèm theo kiếm quang không ngừng rơi vào trong tai Long Hạo Thần. Mà hôm nay, giờ hắc mới bắt đầu địa ngục tu luyện.

Liên tiếp bảy ngày thời gian, mỗi ngày buổi sáng Tinh Vũ cũng sẽ dạy Long Hạo Thần các loại kiến thức, thiên văn, địa lý, lịch sử không chỗ nào mà không dạy. Ngày hôm sau sẽ tiến hành khảo hạch. Và đây cũng là thời gian hạnh phúc nhất mỗi ngày của Long Hạo Thần.

Đến xế chiều, Địa Ngục đã phủ xuống. Tu luyện ở sào huyệt Kiêu ngỗ là điều bắt buộc mỗi ngày, và kết cục tất cả cũng đều giống nhau. Cái loại tra tấn thống khổ phi nhân khiến Long Hạo Thần thừa sống thiếu chết, và thời điểm mỗi khi trong lòng hắc sinh ra ý nghĩ từ bỏ thì Tinh Vũ đơn sẽ tự giản nhắc nhở hắc, khoảng cách về nhà không có mấy ngày.

Mỗi một lần ở trong huyệt động của kiêu ngỗ, cũng không nghi ngờ chút nào chính là kết thúc huấn luyện ở trong hôn mê và khi hắc tỉnh lại cũng nhất định sẽ phát hiện mình đang ngâm ở trong ôn tuyền, đau nhức đã loại bỏ hoàn toàn.

Sau bữa cơm chiều, tu luyện sẽ lại bắt đầu, Tinh Vũ có truyền thụ Long Hạo Thần một chút kỹ xảo hơn nữa sẽ để hắc học bằng cách kiếm

nghiệm trong chiến đấu. Một ngày huấn luyện cho đến đêm khuya mới có thể kết thúc.

Để cho Long Hạo Thần thống khổ chính là, Tinh Vũ không cho phép hãn ngủ. Đến ban đêm khi sức cùng lực kiệt Tinh Vũ dạy hãn một loại phương pháp đả tọa, theo Long Hạo Thần nghĩ thì cái này gọi là ngủ ngôi. Nhưng Tinh Vũ có giám sát hãn, nếu như hãn không có dựa theo phương thức Tinh Vũ dạy bảo tiến hành đả tọa, như vậy, không nghi ngờ chút nào, trúc kiếm trong tay Tinh Vũ sẽ quất vào trên lưng hãn khiến hãn tỉnh lại.

Cứ như vậy bảy ngày liền trôi qua. Long Hạo Thần ban đầu chỉ có thể kiên trì ở trong sào huyết của kiêu ngỗ nửa canh giờ đến hiện tại đã tăng thêm một khắc đồng hồ thời gian.

Ngâm ở ôn tuyền xong, ăn cơm tối xong. Long Hạo Thần đành hoàng chờ Tinh Vũ chỉ dạy. Trải qua này một tuần tu luyện, hãn đối với Tinh Vũ đã không chỉ là cung kính, mà là kính sợ, sợ hãi phát ra từ nội tâm.

"Tối nay không cần tiếp tục, người về nhà đi. Nhưng đả tọa không thể gián đoạn. Sáng mai trở lại." Tinh Vũ ném cho Long Hạo Thần một lọ bồi nguyên dịch phất phất tay, ý bảo hãn có thể đi.

Long Hạo Thần như trút được gánh nặng, sau khi hướng Tinh Vũ hành lễ, chạy đi như bay ra khỏi mộc ốc. Rốt cục có thể trở về nhà rồi.

Nhìn bóng lưng hãn rời đi, Tinh Vũ khóe miệng toát ra một nụ cười mà Long Hạo Thần chưa từng thấy qua, "Tiểu tử ngốc, người cho đây là nơi nào? Ba năm, ta chỉ có thể lưu lại ở nơi này thời gian ba năm, ta sẽ cho người sở học cả đời của ta."

Thân thể nhẹ nhàng cảm giác thực là tốt, Long Hạo Thần vừa hướng dưới chân núi chạy đi vừa cảm thụ biến hóa thân thể của mình.

Chỉ trong thời gian một tuần, hãn phát hiện, các loại giác quan của mình rõ ràng so sánh với trước kia dường như tăng cường hơn. Mặc dù

là ở trong sào huyết của kiêu ngỗ bị hành hạ đau đến không muốn sống, nhưng mỗi lần trôi qua hãn cũng sẽ không có cùng một loại cảm giác. Ít nhất một tuần trôi qua, hãn bây giờ đã có thể có chút hệ thống hóa ngăn cản công kích bốn phương tám hướng của kiêu ngỗ. Tốc độ phản ứng cùng so sánh với thời điểm vừa tới không biết nhanh hơn bao nhiêu.

Biến hóa lớn nhất chính là phương diện thân thể, mặc dù không có khảo nghiệm quá, nhưng Long Hạo Thần có thể khẳng định linh lực của mình khẳng định lại có tăng trưởng. Ít nhất là tăng hai điểm. Lúc này mới trôi qua thời gian một tuần mà thôi a!

Mặc dù hãn mỗi ngày đều phải chịu huấn luyện thống khổ như vậy, thậm chí không thời gian có ngủ, nhưng một tuần trôi qua, thân thể hãn vốn là gầy yếu giờ rõ ràng cường tráng hơn vài phần, sắc mặt cũng hồng nhuận hơn rất nhiều. Trừ ăn được tốt ra, tự nhiên là bởi vì mỗi ngày ngâm ở trong ôn tuyền.

Long Hạo Thần cũng không biết, Ôn Tuyền cùng dược liệu cũng đã đưa đến tác dụng tẩy tủy luyện cốt.

Hãn đang hưng phấn hướng phía dưới chân núi chạy tới, đột nhiên có một mùi tanh nhàn nhạt đưa tới sự chú ý của hãn.

Một tuần huấn luyện đối mặt với kiêu ngỗ quần công không có uống phí, căn bản ngay cả không hề nghĩ ngợi, Long Hạo Thần trong nháy mắt tự dừng lại cước bộ của mình, hướng bên cạnh nhảy một bước, đồng thời hai tay rút ra một đôi trúc kiếm vác tại trên lưng.

Vèo một cái, một đạo hắc ảnh vừa xẹt qua chỗ hãn vừa đứng lúc này. Lúc này sắc trời mới gần hoàng hôn, Long Hạo Thần nhìn thấy rõ ràng tập kích chính mình là cái gì.

Chiều cao bốn thước có thừa, toàn thân đen kịt, tứ chi ngắn nhỏ mà tráng kiện, trên lưng có vô số lân phiến tinh mịn, cái đuôi có chứa móc câu ở sau lưng không ngừng đong đưa, một đôi hạt sắc đồng tử đang nhìn mình chăm chú.

"Ma thú?" Long Hạo Thần không nhịn được hô nhỏ một tiếng, tâm tình nhất thời khẩn trương hẳn lên.

Tinh Vũ mỗi ngày cũng sẽ lão sư hẳn học các loại kiến thức, trong đó bao gồm giới thiệu đối với ma thú."Vừa vặn" mấy ngày trước từng nói về trước mắt loại ma thú này.

Hạt Vĩ Tích, nhất cấp trung cấp ma thú. Ước chừng tương đương với nhân loại các loại chức nghiệp có trình độ linh lực từ ba mươi đến năm mươi độ.

Ma thú mỗi một giai cũng phân là sơ cấp, trung cấp, cao cấp cùng đỉnh phong bốn loại tầng thứ. Bọn chúng cùng dã thú khác nhau lớn nhất là có thể sử dụng linh lực tăng cường bản thân hoặc công kích địch nhân.

Nhất giai ma thú đều là loại yếu kém, bọn chúng đều không có kỹ năng sử dụng linh lực công kích địch nhân, chỉ có thể là tăng cường bản thân. Con Hạt Vĩ Tích này cũng là như thế, nó là ma thú thích ăn thịt, lân giáp sau lưng có một chút lực phòng ngự, cái móc câu ở đuôi có độc, yếu hại của nó nằm ở dưới bụng. Chẳng qua bình thường nó nằm phủ phục trên mặt đất công kích cho nên rất ít có đem bụng của mình lộ ra.

Đôi hạt sắc đồng tử của Hạt Vĩ Tích hung ác nhìn Long Hạo Thần, miệng rộng toét ra lộ ra dày đặc răng trắng, tựa hồ ở suy nghĩ như vậy một tên nhân loại như thế có thể ăn được bao lâu.

Lần đầu tiên đối mặt với ma thú, Long Hạo Thần chỉ cảm giác lông tơ trên lưng mình cũng đã lóe sáng, hai tay nắm chặt trục kiếm nhưng không có hành động thiếu suy nghĩ, càng không có quay đầu bỏ chạy. Hẳn chỉ có chín tuổi mà có thể vào lúc này cố gắng giữ tinh táo đã là rất không dễ dàng, bởi vì hẳn còn nhớ rõ, Tinh Vũ đã nói, Hạt Vĩ Tích ở cự ly ngắn tốc độ chạy nước rút là cực nhanh. Đồng thời cũng dạy qua hẳn, thân là một gã Kỵ Sĩ, vĩnh viễn không thể đem sau lưng của mình để lại cho địch nhân.

Sưu ——, Hạt Vĩ Tích cũng sẽ không cho hẳn nhiều thời gian suy tư hơn, tứ chi tráng kiện hữu lực dùng sức đập thẳng tới Long Hạo Thần đánh tới, một ngụm cắn hướng bấp đui Long Hạo Thần cắn tới.

Vào lúc này, Thời gian bảy ngày huấn luyện kiểu Địa Ngục đã mang lại tác dụng. Cơ hồ là hoàn toàn phản ứng bản năng, Long Hạo Thần liền hướng bên trái bước ra một bước, đồng thời trong tay một đôi trúc kiếm hung hăng bổ ra, chém ở trên đầu Hạt Vĩ Tích.

Sở dĩ là hướng bên cạnh bước ra mà không phải lui về phía sau, là bởi vì Tinh Vũ đã dạy hẳn, Nếu không cách nào khẳng định địa hình phía sau như thế nào thì không thể dễ dàng lui về phía sau, nếu không, một khi không biết ảnh hưởng của địa hình sẽ rất dễ dàng đem mình rơi vào thế bị động. Bên cạnh không bị như thế, khóe mắt liếc nhìn một cái là có thể thấy, đồng thời cũng có thể tiến hành tránh né.

Phốc phốc hai tiếng, trúc kiếm mặc dù bền bỉ, nhưng tự thân trọng lượng nhẹ, lực phá hoại cũng không có gì đặc biệt, đánh vào trên người Hạt Vĩ Tích như đánh vào tảng đá. Nhưng hiện tại Long Hạo Thần cũng không phải là lúc hẳn ban đầu mới vừa vượt qua khảo hạch Kỵ sĩ tùy tùng, chút linh lực chừng đến gần ba mươi độ phát ra đơn giản đã đem Hạt Vĩ Tích đập trở về mặt đất.

Nhưng Hạt Vĩ Tích công kích cũng không phải dừng lại ở đó, đồng thời khi thân thể rơi xuống đất, cái đuôi mang theo móc câu có độc tụt quét tới.

Đồng dạng là hoàn toàn dựa vào năng lực phản ứng, Long Hạo Thần tung người nhảy dựng lên cao hơn ba thước, đồng thời tay phải cầm kiếm hướng xuống phía dưới chống đỡ, đẩy ra một kích kia của Hạt Vĩ Tích.

Đơn giản giao thủ nhưng mang cho Long Hạo Thần lòng tin, sau khi liên tiếp hai lần cản trở công kích của Hạt Vĩ Tích, hẳn kinh ngạc phát hiện, thì ra là ma thú cũng không phải là đáng sợ như vậy. Đồng thời, một chút oán khí ở sâu trong nội tâm hẳn trong bảy ngày bị đè nén cũng

tại lúc này mà xóa đi rất nhiều. Cùng so sánh với bảy ngày trước, khí lực của mình lớn hơn, phản ứng cũng nhanh hơn. Không nghi ngờ chút nào, đây đều là do Tinh Vũ Lão sư mang đến cho mình, tốc độ tiến bộ như vậy trước kia cũng không có a! Mặc dù kinh nghiệm ở trong địa huyết của kiêu ngỗ luôn là cơn ác mộng của hắn, nhưng không thể không thừa nhận, hiệu quả quả thật không tệ.

Hạt Vĩ Tích cũng không phải là dễ dàng như vậy buông tha cho, một kích thất bại cũng đã lần nữa hướng Long Hạo Thần đánh tới. Hơn nữa, lần này dường như thân thể của nó tựa hồ bành trướng vài phần.

Bởi vì Long Hạo Thần sau khi ứng đối đợt công kích thứ nhất hơi có chút ngây người, nên lần này phản ứng cũng chậm vài phần, nhưng vẫn còn là kịp dùng trức kiếm chém ở trên hắn người. Nhưng mà lần này Hạt Vĩ Tích cũng không có bị nện rơi trên mặt đất.

Không tốt, đây là hắn sử dụng kỹ năng cường hóa bản thân xung phong. Trong khi Long Hạo Thần giật mình, trức kiếm đã bị dụng vỡ, đồng thời thân thể của hắn cũng có chút mất đi trọng tâm hướng về phía sau bay đi.

Hạt Vĩ Tích đang ở trước mắt há miệng rộng, cảm giác nguy cơ mãnh liệt trong nháy mắt làm Long Hạo Thần con người kịch liệt co rút lại, trong đại não cũng giống như có cái gì đó nổ bung vậy.

Trong nháy mắt này, hắn đột nhiên cảm giác được, Hạt Vĩ Tích gần trong gang tấc tựa hồ chậm lại, mỗi một cái động tác của nó cùng với chính mình ngã về phía sau góc độ cũng cực kỳ rõ ràng.

Nếu như lúc này có người có thể nhìn thấy hai tròng mắt Long Hạo Thần, thì sẽ phát hiện, trong đôi lam sắc đồng tử của hắn con người đã co rút lại chỉ cỡ cây kim nhỏ, nhưng ánh mắt lại cực kỳ tinh táo, trong mơ hồ còn lóe lên một tia lãnh khốc mà thường nhân không sở hữu.

Tay phải nắm kiếm ngược lại hướng của thân thể trực tiếp đâm vào mặt đất, đồng thời trên thân hắn dùng sức ngửa ra sau, tay trái cầm kiếm

toàn lực quét ngang, ở một sát na này, Long Hạo Thần chỉ cảm thấy linh lực của mình tựa hồ đột phá đến một cái cảnh giới hoàn toàn mới. Một kiếm này hung hăng quất vào chỗ cầm của Hạo Vĩ Tích, mặc dù không có thể đem nó ở trong trạng thái cường hóa lực lượng đánh bay đi, nhưng cũng đem nó đang há cái miệng rộng vội vàng ngậm lại.

Cùng lúc đó, Long Hạo Thần cả người cũng mượn lực tay phải đang nắm trức kiếm chống đỡ, cong người về phía sau, chân trái quét ngang ra, lần nữa đá vào hàm trên của Hạo Vĩ Tích.

Hai kích liên tiếp, cực kỳ chặt chẽ chuẩn xác, thân thể Hạo Vĩ Tích rốt cục không cách nào giữ vững thăng bằng, bị hấn một cước này đá hướng về phía trước bay lên.

Cùng lúc đó, Long Hạo Thần cũng mượn lực trức kiếm chống đỡ hoàn thành động tác lộn ngược ra sau, đồng thời buông lỏng ra trức kiếm trong tay phải, như vậy có thể làm cho hấn trong nháy mắt rơi xuống đất, tay trái nắm trức kiếm mang theo một tầng bạch quang nhàn nhạt nhanh như tia chớp hướng về phía trước đâm tới.

Khì khì một tiếng, đâm lên trên người Hạo Vĩ Tích, bụng dưới trong nháy mắt bị trức kiếm đâm thấu, đồng thời đứng vững thân thể hấn hạ xuống.

Trong khi tiếng kêu gào thảm thiết vang lên, cái đuôi của Hạo Vĩ Tích trong nháy mắt hoành ngang quét tới, làm ra động tác vùng vẫy giãy chết cuối cùng.

Nhưng Long Hạo Thần nhưng sớm đã có phán đoán, một kiếm đặc thủ, trực tiếp ngay tại chỗ lặn một vòng, mau tránh được một kích cuối cùng của Hạo Vĩ Tích, đồng thời rút trức kiếm lúc trước cầm trên mặt, tay phải nắm kiếm làm ra tư thế phòng ngự.

Phanh, Hạo Vĩ Tích té ngã trên đất, thân thể kịch liệt vặn vẹo, thống khổ dưới bụng làm nó kêu thảm thiết liên tục, nhưng nhất thời vẫn chưa chết.

Long Hạo Thần đầu tiên là tỉnh táo nhìn một chút bốn phía, không có phát hiện những ma thú khác, lúc này mới tìm một cây đại thụ để dựa vào, thở dốc từng ngụm từng ngụm.

Chỉ trong tích tắc, toàn thân hắn cũng đã mồ hôi ra như sương. Tất cả thể lực tựa hồ vào giờ khắc này cũng đã hết sạch.

Từ khi đối mặt Hạo Vĩ Tích đến khi chiến thắng, thật ra thì chẳng qua là mấy giây thời gian mà thôi, ở mấy lần bên bờ tử vong có thể nói hắn đã kích phát ra tất cả tiềm lực bản thân. Nhất là lúc trước khi cảm giác đặc biệt làm hắn cảm nhận quá trình một cách rõ ràng, lại càng làm cho tất cả năng lực của Long Hạo Thần phát huy đến mức tận cùng. Cuối cùng một kích trí mạng lại dùng đến kỹ năng duy nhất Tinh Vũ dạy cho hắn "thuần bạch chi nhận". Trong nháy mắt tập trung tất cả linh lực có trong thân thể tại một điểm, sinh ra lực công kích một trăm phần trăm.

Đối với những hành động liên tiếp của Long Hạo Thần lúc trước này, cho dù là người nào đó ẩn núp trong bóng tối đều không thể không nói một tiếng hoàn mỹ. Coi như là Long Hạo Thần khi đối chiến bị mất đi thăng bằng rơi xuống thậm chí cũng có thể dự định xâm nhập. Dù sao phản ứng của hắn cũng không có gì để chê. Hai kiếm một chân, tựa giết chết đầu Hạo Vĩ Tích này. Đồng thời, linh lực của hắn cũng phá tan quan khẩu ba mươi độ, tiến vào cảnh giới tam cấp Kỳ Sĩ tùy tùng. Đây cũng là nguyên nhân lúc trước Long Hạo Thần cảm giác được lực lượng gia tăng.

Bất kỳ nghề nghiệp nào, cấp bậc càng cao, cảm giác lúc đột phá cũng sẽ càng rõ ràng.

Liên tục thở dốc thời gian nửa nén hương, sắc trời cũng đã trở nên càng thêm tối, Long Hạo Thần mới cảm thấy thể lực của mình khôi phục được mấy phần, đầu Hạo Vĩ Tích cũng nằm ở đó không nhúc nhích.

Nhìn xác Hạo Vĩ Tích, trong mắt Long Hạo Thần chỉ mới chín tuổi dần dần nhiều hơn một số thứ, "Lão sư, ngài nói đúng, người hơn người là do nếm trải những khổ đau.

Ta không nên bất mãn đối với ngài. Nếu không phải ngài dạy dỗ, ta chỉ sợ cũng sẽ không còn được gặp lại mẹ. Lão sư, ta sau này nhất định sẽ không oán giận, cho dù là len lén ở trong lòng cũng sẽ không."

Vừa nói, Long Hạo Thần hướng đỉnh núi phương hướng cung kính bái một cái, lúc này mới cẩn thận từng li từng tí đi tới bên cạnh Hạng Vĩ Tích.

Cho dù là ma thú cấp thấp nhất đều có giá trị hơn nhiều so với dã thú, như vậy một con nhất cấp trung giai ma thú, giá trị tối thiểu cũng là một kim tệ.

Long Hạo Thần không thể lãng phí như thế được.

Hắn cẩn thận gõ cái móc câu ở đuôi Hạng Vĩ Tích ra, hơn nữa chuẩn bị hai cây leo buộc phần đuôi nó lại, lúc này mới kéo nó tiếp tục hướng về phía nhà đi tới.

Sau đó trên đường hắn không gặp phải nguy hiểm gì nữa, một mực trở lại Áo Đình trấn, đầu tiên hắn chạy đến cửa hàng lấy xác ma thú Hạng Vĩ Tích bán lấy một cái kim tệ hai ngàn tềk sau đó hắn mới về nhà.

Bạch Nguyệt tựa hồ sớm biết nhi tử hôm nay sẽ về, thời điểm khi Long Hạo Thần đi vào cửa nhà, lập tức tựu thấy được bữa tối thịnh soạn mà trước đó chưa từng có.

Lão sư hết lòng tuân thủ lời hứa, quả nhiên cũng đưa đồ ăn ngon tới cho mẹ, thấy những thứ này, tiểu Hạo Thần không khỏi đối với Tình Vũ càng thêm cảm kích.

"Mẹ, cho người." Long Hạo Thần dường như hiến vật quý đem tất cả tiền có được móc ra đưa cho Bạch Nguyệt.

Bạch Nguyệt sửng sốt một chút, "Con lấy tiền ở đâu?"

Vì không để cho mẹ mình lo lắng, Long Hạo Thần cố ý nói dối, "Là, Lão sư để cho ta mang về cho mẹ. Lão sư nói, sau khi trở thành Kỳ Sĩ

tùy tùng, ta có thể được nhận tiền lương. Đây là tiền lương năm thứ nhất, nếu như sau này tu vi của ta tăng mau, sau này nói không chừng còn có phần thưởng."

Bất ngờ a, Bạch Nguyệt cũng không có hỏi thêm cái gì, nhận lấy tiền mỉm cười nói: "Hạo Thần, con nhất định phải nghe Lão sư lời, có biết không?"

"Vâng." Long Hạo Thần gật đầu lia lịa.

Bạch Nguyệt nói: "Tu luyện có khổ hay không?"

Nếu như là trước khi săn giết Hạng Vĩ Tích, Long Hạo Thần trả lời cái vấn đề này nhất định sẽ nói quanh co, dù sao, ở trong lòng hắn, địa huyết của kiêu ngạo để lại cho hắn bóng ma tương đối lớn. Nhưng lúc này hắn lại không chút do dự lắc đầu, "Mẹ, một chút cũng không khổ. Lão sư dạy rất tốt, mỗi ngày cũng cho ta ăn rất nhiều đồ ăn ngon, còn để cho ta ngâm trong Ôn Tuyền nữa."

Nghe hắn những nói lời này, Bạch Nguyệt trên mặt mới hiện ra mấy phần thoải mái, sờ sờ đầu nhiti tử, "Ăn cơm thôi."

Ăn xong sau bữa cơm chiều, Long Hạo Thần vẫn không quên dùng bồi nguyên dịch nấu cùng chút rau dại cho mẹ mình dùng, lúc này mới thoải mái về phòng ngủ.

Vừa rạng sáng ngày thứ hai, hắn liền bước phản hồi Áo Đình Sơn. Trên đường không có gặp lại ma thú, rất mau trở về đến đỉnh núi.

"Lão sư, ta đã trở về." Long Hạo Thần kích động đi tới mộc ốc.

Tinh Vũ tựa hồ đã sớm chờ ở nơi đây, thân nhiên nói: "Trước khi tiến hành chương trình huấn luyện ngày hôm nay, ta muốn khảo hạch người kiến thức tuần trước ta dạy có bị quên đi hay không.

Nói cho ta biết, Kỵ Sĩ tùy tùng, Chuẩn Kỵ Sĩ cùng với khi tấn cấp Kỵ Sĩ số lượng linh lực cần thiết?."

Long Hạo Thần cơ hồ là không chút do dự hồi đáp: "Kỵ Sĩ tùy tùng từ nhất cấp đến thập cấp, là mỗi mười linh lực tăng lên một cấp. Đột phá một trăm linh lực, thì tấn cấp lên Chuẩn Kỵ Sĩ. Chuẩn Kỵ Sĩ cũng đồng dạng là mười linh lực một cấp, đột phá linh lực hai trăm thì có thể tiến hành khảo hạch Kỵ Sĩ chân chính. Lúc khảo hạch Kỵ Sĩ không chỉ muốn khảo hạch linh lực còn muốn tiến hành khảo hạch mười tiêu chuẩn của Kỵ Sĩ. Sau khi trở thành Kỵ Sĩ, vẫn như cũ một cấp tăng lên cần mười điểm linh lực, cũng chính linh lực đạt hai trăm mười là có thể lên cấp nhị cấp Kỵ Sĩ, sau đó đến khi tăng lên cửu cấp thì mỗi ba mươi điểm linh lực tấn thăng một cấp, đến khi thập cấp Kỵ Sĩ tấn thăng chức nghiệp tăng thứ tư thì cần tích lũy năm mươi điểm linh lực. Cũng chính là năm trăm điểm linh lực."

Tinh Vũ hỏi tiếp: "Vậy tại sao sau khi trở thành Kỵ Sĩ chân chính, sau khi từ nhất cấp tăng đến nhị cấp, sau đó thăng cấp cần số lượng linh lực không giống với trước đó?"

Long Hạo Thần nói: "Bởi vì sau khi tiến vào chức nghiệp tăng thứ ba, mới chính thức coi như là chức nghiệp cường giả, nhất cấp đến nhị cấp, đây chỉ là một quá trình để thích ứng. Ngài dạy qua ta, vô luận là chức nghiệp tăng thứ ba hay là tăng thứ tư, tăng thứ năm cũng đều như thế, nhất cấp đến nhị cấp tăng lên đều dễ dàng nhất."

Kế tiếp, Tinh Vũ lại hỏi liên tiếp các vấn đề, liên tục nửa canh giờ, mới coi là kết thúc khảo hạch lần này. Long Hạo Thần đối với các vấn đề Lão sư hỏi nhất nhất đáp lại, chính là không có nửa điểm sai lầm, thể hiện ra trí nhớ của hắc kinh người.

"Rất tốt, người ghi nhớ rất rõ ràng. Chúng ta bắt đầu chương trình huấn luyện ngày hôm nay. Ta hỏi người, người cảm thấy đối với một gã Kỵ Sĩ mà nói, là công kích quan trọng hơn? Hay là phòng ngự quan trọng hơn?"

Nghe Tinh Vũ hỏi về vấn đề này, Long Hạo Thần không khỏi có chút ngây ngấn cả người, suy tư một lát sau rồi mờ mịt lắc đầu.

Tinh Vũ trên mặt toát ra vẻ mỉm cười khó có được, "Người rất thành thực, không có tùy tiện trả lời qua loa lấy lệ. Đối với cái vấn đề này, đừng nói là người, coi như là Kỵ Sĩ Thánh điện cao tầng cũng rất khó trả lời. Cũng chính bởi vì cái vấn đề này, sau khi thực sự trở thành Kỵ Sĩ, Kỵ Sĩ trong Thánh điện liền phân ra hai chi nhánh, theo thứ tự là trường giới Kỵ Sĩ cùng thủ hộ Kỵ Sĩ."

"Trường giới Kỵ Sĩ, chính là Kỵ Sĩ lấy công kích làm chủ, hai tay vũ khí, phối hợp tọa kỵ cùng loại thánh thuật công kích, lực chiến đấu đơn thể cực mạnh, chính diện trên chiến trường, thực lực muốn vượt qua chiến sĩ cùng thích khách đồng cấp."

"Thủ hộ Kỵ Sĩ, lấy phòng ngự làm chủ, một tay vũ khí một tay thuẫn bài, là hạch tâm của đoàn đội, am hiểu các loại thánh thuật phụ trợ cùng trị liệu. Có lẽ, đơn thể lực chiến đấu yếu nhược hơn so với trường giới Kỵ Sĩ. Nhưng nếu như là đoàn đội tác chiến mà nói thì thủ hộ Kỵ Sĩ tác dụng muốn vượt xa so với trường giới Kỵ Sĩ."

Nói tới đây, Tinh Vũ hơi dừng lại một chút, rồi nhìn Long Hạo Thần hỏi: "Người đoán xem ở trong Kỵ Sĩ Thánh điện chúng ta, là thủ hộ Kỵ Sĩ nhiều hay là trường giới Kỵ Sĩ nhiều?"

Long Hạo Thần suy nghĩ một chút, nói: "Hẳn là trường giới Kỵ Sĩ nhiều hơn. Ngài đã nói, trường giới Kỵ Sĩ lực chiến đấu mạnh hơn."

Tinh Vũ lắc đầu, nói: "Chính là ngược lại, Kỵ Sĩ Thánh điện chúng ta thủ hộ Kỵ Sĩ cùng trường giới Kỵ Sĩ số lượng đối lập, là mười so với một."

"A? Chênh lệch nhiều như vậy? Tại sao a?" Long Hạo Thần nghi ngờ hỏi.

Tinh Vũ nói: "Bởi vì chúng ta là Thánh điện liên minh. Với tư cách đứng đầu Thánh điện liên minh Lục Đại Thánh điện, Kỵ Sĩ Thánh điện chúng ta muốn cân nhắc không chỉ có là sức chiến đấu cá nhân đồng dạng cũng cân nhắc đến đoàn đội. Sở dĩ có Lục Đại Thánh điện, là bởi vì

sáu chức nghiệp này tổ hợp ở chung một chỗ có thể phát huy ra lực chiến đấu lớn nhất. Mà với tư cách đoàn đội Kỵ Sĩ hạch tâm, chẳng những là ma vũ nhất thể càng muốn công phòng nhất thể, đồng thời còn muốn yểm hộ đồng bọn. Vì vậy, thủ hộ Kỵ Sĩ tác dụng tựa so sánh với trường giới Kỵ Sĩ lớn hơn nhiều lắm."

Long Hạo Thần hơi hiểu một chút, "Lão sư, ta đây sau này là làm thủ hộ Kỵ Sĩ hay là làm trường giới Kỵ Sĩ đây?"

Tinh Vũ thần nhiên nói: "Chỉ có một mình người mới có thể đưa ra lựa chọn thích hợp. Ở này phương diện, ta không giúp được người. Lấy tính cách của người mà nói, có thể thích hợp hơn khi làm một gã thủ hộ Kỵ Sĩ, nhưng mà ta là một gã trường giới Kỵ Sĩ. Ta có thể truyện thụ cho người, tuyệt đại đa số đều là năng lực cùng kỹ xảo vốn có của trường giới Kỵ Sĩ."

"Lão sư, ta. . ."

"Không cần vội vàng trả lời ta." Long Hạo Thần vừa muốn nói gì, lại bị Tinh Vũ cắt đứt, "Người có một năm thời gian tiến hành suy nghĩ, một năm sau, nói cho ta biết đáp án của người."

"Dạ."

Một năm sau. Hạo Nguyệt Thành.

Đi trên đường phố rộng rãi ở Hạo Nguyệt Thành, Long Hạo Thần trong mắt tràn đầy vẻ tò mò cùng kinh ngạc.

Thật là đại thành thị a! Đường phố rộng ít nhất hơn năm trượng, hai bên đường phố cửa hàng san sát, xe ngựa như nước, âm thanh ồn ào náo nhiệt vang lên liên tiếp, dòng người hối hả so với Áo Đình trấn quả thực là khác biệt một trời một vực.

Tại phía đông nam thánh điện liên minh, Hạo Nguyệt Thành là một tòa thành thị cỡ trung., Long Hạo Thần từ nhỏ sống ở Áo Đình trấn đây

cũng là lần đầu tiên hần đi đến một tòa thành thị khác.

Long Hạo Thần đối với Hạo Nguyệt Thành thật hiếu kỳ, đám người trên đường đối với hần cũng đồng dạng rất tò mò. Một thân Bồ Y đơn giản mộc mạc, lại có khuôn mặt tinh xảo giống như búp bê. Hôm nay, sau một năm, trên mặt Long Hạo Thần đã nhìn không thấy tới vẻ ốm yếu thiếu dinh dưỡng, vóc người cũng cao lớn hơn rất nhiều. Mặc dù vẫn còn đáng vẻ hài tử, nhưng là có thể cho người cảm giác mấy phần cao ráo.

Khiến cho mọi người kinh ngạc chính là, thế nhưng sau lưng thiếu niên tuấn tú lại đeo hai thanh trường kiếm. Kia rõ ràng là hai thanh tinh thiết kiếm, dài hơn ba thước độ rộng chừng ba tấc, độ dày ít nhất một tấc trở lên. Mặc dù nhìn qua không có khai phong, nhưng sức nặng cũng sẽ không nhẹ a! Quả thực chính là phiên bản trọng kiếm thu nhỏ của Kỵ Sĩ. Hần nhỏ như vậy đã có thể sử dụng kiếm nặng như vậy?

Những người này có thể cũng không biết, nếu như không phải là ít xuất hiện, cho dù là mang hai thanh so sánh với Long Hạo Thần còn cao hơn chính là Kỵ Sĩ trọng kiếm hần cũng có thể dễ dàng sử dụng.

Một năm khổ tu, mang cho hần chính là biến hóa thoát thai hoán cốt, lần thứ tám mươi ba khi ở sào huyệt của kiêu ngỗ, hần rốt cục có thể băng vào trúc kiếm ngăn trở kiêu ngỗ tới từ bốn phương tám hướng công kích tới. Về sau hần vẫn như cũ mỗi ngày ở sào huyệt của kiêu ngỗ tu luyện, chỉ có vũ khí là thay đổi. Từ nhẹ nhất là trúc kiếm đến mộc kiếm, rồi đến thiết kiếm, tinh thiết kiếm, trọng kiếm, không ngừng thích ứng với các loại sức nặng của song kiếm. Sau khi hần thích ứng Kỵ Sĩ trọng kiếm, lại dùng một tháng thời gian từ trọng kiếm luyện trở về tinh thiết kiếm, thiết kiếm, mộc kiếm, trúc kiếm. Hoàn thành trọn vẹn một vòng luân hồi.

Sau khi hần hoàn thành những thứ này, thời gian một năm cũng đã đến, lần này hần đến Hạo Nguyệt Thành, là bởi vì Tinh Vũ giao cho hần hai nhiệm vụ, coi như là khảo hạch đối với một năm khổ tu vừa qua.

Sau khi vào thành, Long Hạo Thần đơn giản tìm người hỏi một chút, tìm được mình mục tiêu thứ nhất của chuyến này, vị trí Kỵ Sĩ Thánh điện phân điện của Hạo Nguyệt Thành. Xuyên qua mấy cái đường phố rộng rãi, khi đến gần vị trí trung tâm Hạo Nguyệt Thành hẳn thấy mục tiêu nơi có tiêu ký hình thuẫn bài cùng thanh kiếm.

Hạo Nguyệt Phân Điện xa không phải là Áo Đình Tử Điện có thể so sánh với, từ bên ngoài nhìn vào, Cái tòa kiến trúc rộng rãi tối thiểu cao năm tầng, chiếm cứ một mảnh diện tích rất rộng, cửa ra vào còn có hai gã Kỵ Sĩ thanh niên mặc áo giáp canh gác.

"Tiểu bằng hữu, người tìm ai a?" Khi Long Hạo Thần đi tới cửa của Kỵ Sĩ thánh điện, Kỵ Sĩ trẻ tuổi bên trái mặt mỉm cười hỏi. Không thể không nói, Long Hạo Thần khuôn mặt nhỏ nhắn lực lưỡng mỹ làm cho người ta thấy hảo cảm.

"Hai vị ca ca hảo, ta tìm Nạp Lan Thứ điện chủ." Long Hạo Thần rất có lễ phép trước hướng hai gã Kỵ Sĩ hành lễ sau đó nói.

"Tìm điện chủ?" Hai gã thanh niên Kỵ Sĩ liếc mắt nhìn nhau, vị lúc trước nói chuyện với hẳn hỏi: "Vậy người tìm điện chủ có việc gì?"

Long Hạo Thần nói: "Là Lão sư của ta để cho ta tới tìm Nạp Lan điện chủ, sau đó đưa phong thư cho hẳn."

"Vậy người đem phong thư giao cho ta đi." Kỵ Sĩ thanh niên bên trái nói.

Long Hạo Thần lắc đầu, nói: "Lão sư ta nói, để cho ta đích thân giao cho Nạp Lan điện chủ."

Thanh niên Kỵ Sĩ khó xử nói: "việc này sợ rằng không được, nơi này là Hạo Nguyệt Thành Kỵ Sĩ phân điện, chỉ có người của Thánh điện chúng ta mới có thể tiến nhập."

Long Hạo Thần có chút lo lắng nói: "Ta cũng là Kỵ Sĩ Thánh điện a! Ta đến từ Áo Đình Tử Điện."

Thanh niên Kỵ Sĩ nói: "vẫn chưa được, tiểu huynh đệ, là như vậy. Các người là những hài tử mầm mống chỉ có thời điểm mỗi ba năm một lần khảo hạch lúc mới có thể tới phân điện. Người vẫn là đem phong thư giao cho ta, ta sẽ giúp người chuyển giao tới tay người. Nếu mà điện chủ bằng lòng gặp người ta mới có thể dẫn người đi vào."

Long Hạo Thần nhú mày, Tinh Vũ nhưng là dặn dò qua hăn, phong thư này nhất định phải đích thân giao cho Nạp Lan Thứ mới được.

Đúng lúc ấy thì, một thanh âm vang lên bên tai, "Các người đang làm gì đó? Làm Khó một đứa bé sao?" nương theo thanh âm một người đi ra từ trong Hạo Nguyệt Phân Điện.

Đó là một thiếu nữ mặc khinh giáp, tóc dài màu đỏ buộc thành một đuôi ngựa ở sau ót, một đôi lam sắc đồng tử to đẹp đang nhìn chăm chú vào Long Hạo Thần. Thiếu nữ này nhìn qua khoảng mười tám, mười chín tuổi. Dáng người thướt tha động lòng người, hai bên bả vai của mình lộ ra một chuỗi kiếm.

"Kỵ Sĩ đại nhân." Hai gã thanh niên Kỵ Sĩ trên thực tế chỉ là vừa mới vừa tiến giai Chuẩn Kỵ Sĩ không lâu đồng thời cung kính hành lễ.

Thiếu nữ đi tới trước mặt Long Hạo Thần, có chút ngạc nhiên nhìn một chút khuôn mặt của hăn, hướng về phía hai gã thanh niên Kỵ Sĩ kia nói: "Lời của các người ta cũng nghe được hết. Quy củ là chết, người là sống. Hơn nữa tiểu huynh đệ này cũng là một thành viên dưới trưởng Kỵ Sĩ Thánh điện chúng ta, ta dẫn hăn đi gặp Nạp Lan thúc thúc là được. Chẳng lẽ hăn là một đứa bé còn có thể gây chuyện gì được sao?"

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 5

Khảo Hạch Chuẩn Kỵ Sĩ

"Dạ." Hai gã Kỵ Sĩ thanh niên đứng là không dám có nửa lời phản bác, cung kính đáp lại một tiếng.

Thiếu nữ vươn ra tay phải hướng Long Hạo Thần, nói: "Tiểu đệ đệ, ta tên là Lý Hình, đi, ta mang người đi gặp Nạp Lan thúc thúc."

Long Hạo Thần mừng rỡ nắm tay Lý Hình đích, nói: "Đa tạ tỷ tỷ, ta tên là Long Hạo Thần."

Lý Hình bàn tay thon dài hữu lực, da lòng bàn tay rõ ràng có chút thô ráp, hiển nhiên là do thường xuyên luyện kiếm mà ra. Mà tay Long Hạo Thần bị nắm trong lòng bàn tay nàng cũng làm nàng có một loại khác cảm giác, ở trong những bạn bè cùng lứa tuổi, bàn tay Long Hạo Thần cũng rất thon dài, nhưng Lý Hình cảm giác được tay của hắn rất mềm mại, nắm hết sức thoải mái.

Vừa tiến vào Hạo Nguyệt Phân Điện, Long Hạo Thần đầu tiên cảm giác được đúng là một cỗ đại khí phong cách cổ xưa đập vào mặt. Trên nền đất được lát bằng những phiến thanh hôi sắc thạch bàn, hai bên sườn tổng cộng mười hai căn thạch trụ to lớn chống đỡ cả đại sảnh. Phía tiền phương của đại sảnh, có sáu cái cự đại thạch y, mỗi một thạch y đều cao hơn trượng, phía trên thạch y điêu khắc đông đảo hoa văn mà Long Hạo Thần chưa từng thấy qua.

"Tỷ tỷ, đây là cái gì?" Long Hạo Thần tò mò chỉ vào sáu cái thạch y mà hỏi.

Lý Hình ánh mắt nhất thời trở nên trang nghiêm hẳn lên, "Đó là tượng trưng cho vinh quang cao nhất Kỵ Sĩ Thánh điện chúng ta là Thần Ẩn Vương Tọa. Chỉ có Thần Ẩn Kỵ Sĩ đại nhân mới có thể là một người trong số đó. Tiểu đệ đệ, Thần Ẩn Kỵ Sĩ người biết không? Chính là đẳng cấp cao nhất trong Kỵ Sĩ chúng ta, chức nghiệp cửu cấp, mỗi một vị Thần Ẩn Kỵ Sĩ đại nhân, cũng là tồn tại trong truyền thuyết đấy. Nghe nói, bọn họ đều có một mình khiêu chiến Ma thần thực lực bài danh tiền mười trong thất thập nhị trụ."

Cái danh hiệu này Thần Ẩn Kỵ Sĩ là Long Hạo Thần còn là lần đầu tiên nghe được, Tinh Vũ chưa bao giờ nói cho hắn chuyện tình vượt qua khảo hạch về Thần Ẩn Kỵ Sĩ.

"Tỷ tỷ, Thần Ẩn Kỵ Sĩ rất cường đại đúng không? Bọn họ tại sao lại gọi là Thần Ẩn Kỵ Sĩ?"

Lý Hình nói: "Đúng vậy, là bởi vì hắn có Thần Ẩn Vương Tọa, chiếm được Thần Ẩn Vương Tọa chấp nhận, mới có thể trở thành Thần Ẩn Kỵ Sĩ a! Người đừng tưởng rằng đây chỉ là mấy cái thạch y, mỗi một trương Thần Ẩn Vương Tọa cũng là một kiện thần khí chân chính, phía trên có lạc ấn do thần lưu lại. Mục tiêu của ta là sẽ có một ngày ta có thể trở thành nhất danh Thần Ẩn Kỵ Sĩ đấy."

Long Hạo Thần nghi ngờ nói: "Nhưng mà Thần Ẩn Vương Tọa này chỉ có sáu cái, không đủ dùng làm sao bây giờ?"

Lý Hình ha ha nở nụ cười, "Tiểu tử ngốc, nào có dễ dàng như vậy a! Người cho rằng Thần Ẩn Kỵ Sĩ là cái gì? Nói cho người hay, Kỵ Sĩ Thánh điện chúng ta trước mắt cũng chỉ có ba vị Thần Ẩn Kỵ Sĩ đại nhân mà thôi. Muốn trở thành Thần Ẩn Kỵ Sĩ, thật sự là quá khó khăn quá khó khăn."

Vừa nói, Lý Hình đã mang theo Long Hạo Thần đi lên lầu hai, từ bên ngoài nhìn Hạo Nguyệt Phân Điện rất cao, nhưng trên thực tế, bởi vì mỗi một tầng cũng đều rất cao cho nên chỉ có ba tầng mà thôi.

Hai người đi vào trong một gian phòng rộng rãi ở tầng hai, Lý Hình nói: "Nơi này chính là nơi Nạp Lan thúc thúc làm việc, lúc này vẫn còn sớm, người còn chưa tới phân điện. Bất quá người cũng sắp tới rồi."

Vừa nói, trên mặt mang mấy phần thần bí Lý Hình thì thầm ở bên tai Long Hạo Thần nói: "Long Hạo Thần, ta là nên gọi người tiểu đệ đệ đây hay là tiểu muội muội?"

"A?" Long Hạo Thần bị sợ hết hồn, không hiểu gì nhìn nàng.

Lý Hình hì hì cười một tiếng, nói: "Chớ giả bộ, ban đầu ta chính là nữ cải nam trang từ trong nhà chạy đến lẫn vào Kỵ Sĩ Thánh điện, nếu không bọn họ cũng không chịu dễ dàng thu nhận nữ sinh chúng ta. Người cùng tỷ tỷ giống nhau có đúng hay không? Nam nhân làm sao có thể lớn lên xinh đẹp giống người như vậy? Bất quá, qua mấy năm nữa, chờ người phát dục, nơi này giống như tỷ tỷ giống nhau to lên rất khó để che dấu."

Vừa nói, nàng còn kéo tay Long Hạo Thần đặt tại trên bộ ngực phình phình của nàng.

Mặc dù mặc nhuyễn giáp, nhưng nhuyễn giáp kia mềm mại, một cảm giác trong nháy mắt truyền vào trong tay Long Hạo Thần, hẳn vốn là muốn nói lời phản bác nhưng nhất thời không thể nói ra lời, trên khuôn mặt nhỏ nhắn đã đỏ bừng.

Kể từ khi sinh ra cho tới nay, cho dù là cùng mẫu thân cũng không có thân cận quá như thế a! Mặc dù hẳn cũng không rõ nam nhân sờ bộ ngực nữ nhân ý vị là như thế nào, nhưng trong tiềm thức ngưỡng chừng vẫn là trong nháy mắt phóng thích ra, xấu hổ trên mặt dường như muốn xuất ra huyết.

"Nha, tại sao xấu hổ như vậy a! Tiểu muội muội, người thật đáng yêu. Yên tâm đi, sau này ở Hạo Nguyệt Phân Điện chúng ta, tỷ tỷ sẽ hảo hảo chiếu cố người." Vừa nói, Lý Hình ha ha cười véo véo khuôn mặt nhỏ nhắn Long Hạo Thần.

Long Hạo Thần lúc này mới kịp phản ứng, "Tỷ tỷ, ta là nam nhân, không phải là tiểu muội muội. . ." Lúc này tay của hắn còn bị Lý Hình đặt tại chỗ ngực, cảm giác nhiệt huyết lên não làm thanh âm của hắn cũng không lớn.

"Ân?" Lý Hình sững sốt một chút, "Người thật là bé trai?"

Long Hạo Thần liêu mạng gật đầu, đem tay của mình rút trở lại, giống như là tiểu hài tử phạm lỗi một loại lui về phía sau mấy bước.

Lý Hình có chút buồn rầu nói: "Nhưng mà tay của người làm sao lại mềm mại như vậy? Lớn lên còn xinh đẹp như vậy đây? Chẳng lẽ thật là ta Ô Long rồi? Thiếu lỗ, bị sờ soạng. Tiểu đệ đệ, người nói làm sao người bồi thường ta đây."

Nàng lúc trước vốn là muốn xuất môn, vừa lúc ở cửa thấy được Long Hạo Thần. Liếc mắt nhìn lại, nàng lập tức nhớ lại cảnh mình năm đó lần vào Kỵ Sĩ Thánh điện, nhất thời đối với Long Hạo Thần hảo cảm tăng nhiều nên dẫn hắn vào. Lúc này lại phát hiện chính mình lại làm Ô Long, lại còn chủ động lôi kéo nhân gia tiểu nam hài tử sờ soạng mình một cái, đây không phải là bỉ ổi không biết lễ tiết sao? Lý Hình trong lòng buồn bực khỏi phải nói. May mà thiếu niên trước mắt này nhìn qua bất quá chừng mười tuổi.

"Ta, ta cũng không biết." Long Hạo Thần đành hoảng nói, nhưng trong lòng thầm nghĩ, là người chủ động lôi kéo tay ta động vào, ta không có muốn sờ a!

Lý Hình trên mặt lúc đỏ lúc trắng, một hồi lâu sau mới hơi bất đắc dĩ nói: "Được rồi, tiện nghi người tên tiểu tử này. Bất quá, người phải giữ bí mật cho ta a! Không cho để cho người khác biết. Sau này ta chính là tỷ tỷ của người, tỷ tỷ cho đệ đệ sờ một cái, tựa hồ cũng không có gì.

Có thể từ trong nhà lén chạy đến để lựa chọn làm nhất danh Kỵ Sĩ, cô nương này tính cách có thể nghĩ, nàng rất nhanh có thể tìm một lý do để tự an ủi chính bản thân mình.

"Hình Nhi, người ở chỗ này của ta làm gì đó?" Đang lúc ấy thì, một thanh âm ồm ồm vang lên.

Long Hạo Thần cùng Lý Hình đồng thời quay đầu nhìn lại, chỉ thấy một quái vật lớn đi đến.

Không sai, chính là một quái vật lớn, vị này thân cao ít nhất cũng là hơn hai thước, hơn nữa tuyệt đối là thân cao tám thước nhưng vòng eo cũng là tám thước, mãnh nam a. Đi ở trong kiến trúc Hạo Nguyệt Phân Điện kiên cố như vậy tựa hồ cũng có thể cảm giác được mặt đất đang run rẩy.

"Nạp Lan thúc thúc, ngài thật nên giảm cân a, nếu không thì xuống lầu một làm việc đi. Nếu không ngày nào đó Hạo Nguyệt Phân Điện này của chúng ta sẽ bị hủy từ bên trong hủy ra." Lý Hình tức giận nói.

Vị "Mãnh Nam" mới tới này dĩ nhiên là là điện chủ Hạo Nguyệt Phân Điện Nạp Lan Thứ.

Nạp Lan Thứ nghe lời nàng nói cũng không giận, ha ha cười một tiếng, nói: "Uống nước cũng đều tăng cân, ta có thể có biện pháp gì. Di, tiểu cô nương này là người mang đến? là thân thích của người?"

"Ta là nam nhân." Bị Lý Hình hiểu lầm còn chưa tính, người này còn cho mình sờ soạng người ta đấy, nhưng vị đại thúc mập mạp này cũng nói như vậy, Long Hạo Thần trong lòng phẫn uất thật sự là không nhịn được, nhất thời hét to một tiếng.

"Ân?" Nạp Lan Thứ sửng sốt một chút, Lý Hình cố nén cười ý đem Long Hạo Thần mục đích của chuyến này nói một lần.

"Thư nào, lấy ra ta nhìn xem." Nạp Lan Thứ vươn tay hướng về Long Hạo Thần.

Long Hạo Thần hít sâu một cái, cố gắng chấn áp buồn bực trong lòng, rồi mới từ trong ngực lấy ra một phong thư đưa tới tay của Nạp Lan Thứ.

Tiện tay mở phong thư ra, Nạp Lan Thứ vốn là tùy ý nhìn xem, nhưng mà hắn chỉ nhìn mấy lần, sắc mặt nhưng chợt đại biến. Ngay cả thân thể cũng đứng thẳng hơn vài phần, sắc mặt nghiêm túc cung kính đem trọn phong thư nhìn xong.

Lý Hình đứng ở một bên cũng cảm thấy hết sức tò mò, Nạp Lan Thứ thân là điện chủ Hạo Nguyệt Phân Điện, lại điển hình là nhất danh Đại Địa Kỵ Sĩ, ngũ cấp chức nghiệp. Ở trong Thánh điện liên minh cũng là cường giả hiếm có. Chỉ là một phong thư thế nhưng có thể làm cho hắn thường ngày hay tùy tiện lại trở nên cung kính như thế, trong chuyện này nhất định có vấn đề.

Nhưng trong thời điểm nàng đang suy nghĩ thì Nạp Lan Thứ cũng đã đem phong thư thu vào. Sau đó hướng Long Hạo Thần gật đầu, nói: "Đi theo ta." Vừa nói, hắn xoay người đi ra ngoài.

Long Hạo Thần đi theo Nạp Lan Thứ đi thẳng tới tầng ba, Lý Hình đang đầy hiếu kì cũng đi theo tới đây.

Hạo Nguyệt Phân Điện tầng một chủ yếu là tiếp đãi khách, tầng hai là chỗ để xử lý các loại sự vụ, còn tầng ba còn lại là địa phương để khảo hạch thí luyện. Còn chỗ ở của bọn kỵ sĩ thuộc về Hạo Nguyệt Phân Điện một vị trí khuất nằm sau phân điện.

Trong đại sảnh một gian phòng trên tầng ba, mới vừa đi vào nơi này, Long Hạo Thần nhất thời cảm giác được trong không khí tựa hồ mang theo vài phần khác thường. Tầng ba là một thính đường cực kỳ rộng rãi, rộng ước chừng năm thước, đôi mắt nhìn lại không thấy có bất kỳ bài biện gì. Bốn phía trên vách tường, có khắc ký hiệu cùng đường vân, trong mơ hồ có quang hoa lưu chuyển.

Nạp Lan Thứ đi thẳng đến giữa đại sảnh thí luyện này mới ngừng lại được, một đạo nhu hòa thanh quang từ trong tay phải hắn phát ra, trên mặt đất nhất thời dâng lên một loại tồn tại tựa như thạch trụ. Toàn thân đen nhánh, nhìn không ra là cái gì chất liệu gì.

Nạp Lan Thứ hướng Long Hạo Thần nói: " Lão sư người để người tới nơi này làm gì người biết không?"

Long Hạo Thần lắc đầu, nói: "Lão sư nói ngài sẽ nói cho ta biết."

Nạp Lan Thứ gật đầu, nói: "Tinh Vũ đại nhân để người đến đây là để tiến hành khảo hạch Chuẩn Kỵ Sĩ. Chúng ta hiện tại lại bắt đầu đi, người toàn lực công kích hắc sắc thạch trụ này, có thể từ bất cứ phương hướng nào cũng được."

Nghe được mấy chữ khảo hạch Chuẩn Kỵ Sĩ, Lý Hình đang bên cạnh cho là lỗi tai mình có vấn đề.

Long Hạo Thần mới bao nhiêu tuổi a? Nhiều nhất mười một, hai tuổi sao? Mình đã được gọi là Hạo Nguyệt Phân Điện thiên tài mạnh nhất từ trước tới nay, cũng là ở năm mười ba tuổi mới thông qua Khảo hạch Chuẩn Kỵ Sĩ. Nhìn bộ dạng Nạp Lan Thứ không hề giống như là đang nói đùa, hơn nữa nghe ngữ khí của hắn, Lão sư của tiểu Hạo Thần này chẳng lẽ so sánh với Nạp Lan điện chủ đẳng cấp còn muốn cao hơn sao? Chẳng lẽ là một gã lục cấp Huy Diệu Kỵ Sĩ sao? Trời ạ! Huy Diệu Kỵ Sĩ đã có thể là điện chủ của Kỵ Sĩ Chủ Điện trong các đại chủ thành của Thánh điện liên minh. Như thế nào lại để cho đệ tử của mình đến Hạo Nguyệt Phân Điện tiến hành khảo hạch đây?

Lý Hình bên này lòng tràn đầy nghi ngờ, bên kia Long Hạo Thần cũng đã động thủ.

Hắc sắc ô quang lóe lên, Long Hạo Thần rút ra một thanh tinh thiết kiếm, một khắc kia khi trường kiếm vào tay, khí chất cả người hắn nhất thời xảy ra biến hóa nghiêng trời lệch đất.

Nguyên vốn hài tử có chút ngượng ngùng đột nhiên trở nên lạnh lùng, ánh mắt kiên định và chấp nhất, toàn thân cũng làm cho người ta một loại cảm giác ổn định giống như bàn thạch, vô hình trung đúng là tản mát ra mấy phần uy thế. Nào còn chút bộ dáng của hài tử mười tuổi.

Bước lên phía, phách trăm, hoàn thành hai kỹ năng tấn công đơn giản nhất của kỵ sỹ.

"Phịch" một thanh âm muồn hưởng, tinh thiết kiếm hung hăng bổ vào hắc sắc thạch trụ.

"Ông" một tiếng, lam sắc quang mang nhu hòa trực tiếp từ trên vách tường của đại sảnh thí luyện sáng lên, ngay sau đó, ở phía trên hắc sắc thạch trụ xuất hiện mấy chữ.

"Một trăm lẻ bảy."

Linh lực một trăm lẻ bảy, vô luận là Nạp Lan Thứ hay là Lý Hinh, vào lúc này cũng không khỏi mở to hai mắt mà nhìn. ý nghĩa của Linh lực một trăm là đột phá đến chức nghiệp nhị giai, cho dù là một trăm lẻ bảy điểm linh lực chẳng qua là nhị giai nhất cấp nhưng cũng là nhị giai a! Hơn nữa, ngàn vạn lần không nên quên, Long Hạo Thần ở trong quá trình khảo nghiệm không có sử dụng bất kỳ kỹ năng tăng phúc tự thân. Chẳng qua là thuần túy một cái phách trăm mà thôi.

Không chỉ là bọn hắn, ngay cả bản thân Long Hạo Thần cũng ngây ngẩn cả người. Linh lực của ta thế nhưng đã là một trăm lẻ bảy rồi sao? Kể từ khi ở Áo Đình Tử Điện khảo nghiệm được hai mươi lăm điểm linh lực, đây là lần đầu tiên hắn tiến hành khảo nghiệm, lại không nghĩ rằng được kết quả như thế này. Một năm, chỉ có một năm thời gian, linh lực của mình thế nhưng đã đạt đến loại trình độ này. Chuẩn Kỵ Sĩ, ta thế nhưng đã là một gã Chuẩn Kỵ Sĩ.

Cảm giác hưng phấn trong nháy mắt truyền khắp toàn thân, vào giờ khắc này, Long Hạo Thần chỉ cảm giác hết thảy cố gắng trong một năm trước là đáng giá.

Chỉ dùng một năm thời gian để một hài tử từ linh lực hai mươi lăm tăng lên tới hơn một trăm, đột phá đến nhị giai chức nghiệp. Mặc dù không thể nói là Thánh Ma Đại Lục tuyệt thế thiên tài, nhưng là tuyệt đối có thể dùng từ kỳ tích để hình dung.

Long Hạo Thần tự thân cố gắng là không thể nghỉ ngơi, nhưng Tinh Vũ mỗi ngày cho hắn ngâm trong Ôn Tuyền được thủy cùng với lúc trước vị thích khách Thánh điện cường giả kia khai thông thập nhị chính kinh tron cơ thể hắn cũng có tác dụng rất là lớn. Không có mỗi ngày ngâm trong ôn Tuyền được thủy, Long Hạo Thần làm sao có thể kéo dài tu luyện? Sợ rằng chỉ là một lần hôn mê đủ khiến hắn nghỉ ngơi một tuần trở lên.

Một năm thời gian, đã làm kiên cố trụ cột thân thể hắn.

Nạp Lan Thứ dần dần phục hồi tinh thần lại, nhìn Long Hạo Thần ánh mắt nhất thời xuất hiện biến hóa cực lớn, giống như là thấy được một loại hiểm thế trân bảo, trên mặt béo mập thậm chí toát ra mấy phần nịnh hót, "Người gọi Long Hạo Thần đúng không, người năm nay bao nhiêu tuổi?"

Long Hạo Thần theo bản năng nói: "Mười tuổi."

Nạp Lan Thứ cùng Lý Hình lần nữa hít sâu một hơi, mười tuổi Chuẩn Kỵ Sĩ? đã không thể dùng hai chữ thiên tài để hình dung nữa, phải nói là kỳ tài mới càng thêm chuẩn xác.

"Nạp Lan điện chủ, ta coi như là thông qua khảo hạch chứ?" Long Hạo Thần hỏi.

Nạp Lan Thứ nói: "Là như vậy dựa theo trình tự khảo hạch Chuẩn Kỵ Sĩ chỉ cần linh lực đạt tới là thông qua. Nhưng lệnh sư ở trong thư lại nói, nhất định phải để cho người khiêu chiến một vị Kỵ Sĩ, Bị vị kỵ sĩ này công kích phải kiên trì một khắc đồng hồ trở lên, nếu không sẽ không coi là khảo hạch thành công."

Đối với cái yêu cầu này, Nạp Lan Thứ cũng cảm thấy quá hà khắc rồi. Coi như là một gã ngũ cấp Chuẩn Kỵ Sĩ trở lên, cũng chưa hẳn có thể ở trong tay một gã Kỵ Sĩ chân chính công kích kiên trì được một khắc đồng hồ thời gian, huống chi là Long Hạo Thần chỉ là thiêu niên lại mới mới vừa tiến vào Chuẩn Kỵ Sĩ "Hảo, xin mời ngài chỉ định nhất danh Kỵ

Sĩ đi." Long Hạo Thần vừa nói, tay trái đem một thanh tinh thiết kiếm khác lấy ra ngoài.

"Ta tới, ta tới." Lý Hình cơ hồ là không chút do dự tiến đến, thiếu niên tuấn tú trước mắt này đã đưa đến cho nàng quá nhiều hiếu kỳ. Mười tuổi đã là Chuẩn Kỵ Sĩ, đây là khái niệm gì a? Nàng nhất định phải thử một chút vị Chuẩn Kỵ Sĩ nho nhỏ đến tột cùng có bao nhiêu lực chiến đấu.

Nạp Lan Thứ liếc Lý Hình một cái, gật đầu, nói: "Chú ý phân tặc."

Lý Hình cười nói: "Yên tâm đi Nạp Lan thúc thúc, ta cũng không nỡ thương tổn đến hãn a, hãn là đệ đệ ta vừa mới nhận a."

Vừa nói, Lý Hình cũng rút song kiếm sau lưng ra, cùng so sánh với tinh thiết kiếm đơn giản trong tay Long Hạo Thần, song kiếm của nàng tựa lộ ra vẻ hoa lệ nhiều, trên thân kiếm tản ra màu vàng kim nhạt sáng bóng, dài ba thước hai tấc, ký hiệu khắc sâu bên trong tản ra nồng nặc khí tức thần thánh.

Lý Hình cầm song kiếm trong tay nhìn chăm chú hướng Long Hạo Thần, cũng là âm thầm lấy làm kinh hãi, bởi vì khi hãn cầm vũ khí, khí chất có biến hóa cực kỳ rõ ràng, không phải là thiếu niên ngượng ngùng trước kia, trong vẻ lạnh lùng mang theo vài phần bén nhọn, trong mơ hồ làm cho mình cảm nhận được mấy phần áp lực.

Nạp Lan Thứ lui về phía sau mấy bước, trầm giọng nói: "Bắt đầu đi." Có hãn ở một bên làm trọng tài, hãn cũng có lòng tin không để cho song phương tổn thương lẫn nhau.

"Tỷ tỷ, cẩn thận."

"Tỷ tỷ, cẩn thận." Long Hạo Thần khẽ quát một tiếng, dưới chân đã động, hãn mỗi một bước bước ra khoảng cách cũng không lớn, mỗi một bước lại cực nhanh, triển khai kỹ năng công kích cự ly ngắn của kỵ sĩ.

Mà song kiếm của hắn thì một kiếm phía trước, một kiếm dắt ở sau lưng, cơ hồ là trong giây lát đã đến trước mặt Lý Hình.

Một cú đâm thẳng nhanh chóng hữu lực đâm thẳng tới vị trí vai trái của Lý Hình, xu thế công kích này khí thế mười phần.

Lý Hình khẽ mỉm cười, kiếm trong tay trái không chút hoang mang hướng về phía trước vung lên, ngăn chặn hướng Long Hạo Thần công kích, tay phải nắm kiếm thì không vội mà phóng, nàng muốn nhìn một chút tên tiểu tử này công kích đến tột cùng có thể đạt tới như trình độ như thế nào.

Phanh ——, không có chút nào báo trước, Long Hạo Thần chân phải đột nhiên đạp mạnh trên mặt đất một cái, một cước này đạp mạnh đi xuống hiệu quả đúng là làm cho công kích đang mãnh liệt đột nhiên kết thúc, thân thể tùy thời dừng lại, đồng thời, tinh thiết kiếm đang đâm tới cũng làm động tác thu về. Cũng để cho qua Lý Hình đánh trượt.

Nạp Lan Thứ ánh mắt sáng lên, kỹ năng đả đoạn?

Cũng là trong nháy mắt thu hồi tinh thiết kiếm trong tay, mũi kiếm trong nháy mắt lóe sáng, ngay sau đó, lấy tốc độ so với lúc trước nhanh gấp đôi, nhanh như thiểm điện thứ tới, mục tiêu như cũ là vai trái của Lý Hình.

Thuần Bạch Chi Nhận, Đột Thứ. Hai kỹ năng của Kỵ Sĩ cơ hồ là hoàn mỹ dung hợp ở chung một chỗ phóng thích ra. Hơn nữa còn chọn đúng lúc khi Lý Hình đánh trượt liền nháy mắt phát động công kích.

Kỹ năng Đột Thứ của kỵ sĩ có thể đề cao tốc độ công kích đồng thời cũng có hiệu quả ngưng tụ linh lực, phối hợp thêm chính là hiệu quả ngưng tụ linh lực Thuần Bạch Chi Nhận, một kích kia uy lực đã thật vượt qua Long Hạo Thần tự thân một trăm lẻ bảy linh lực.

Lý Hình cũng không phải là Chuẩn Kỵ Sĩ, là một gã chân chính Kỵ Sĩ, ở thời điểm đánh trượt một kiếm nàng cũng đã sinh ra cảnh giác, tay

phải kiếm cơ hồ là hoành ngang ở trước người, cho dù là Long Hạo Thần mượn Đột Thử một kiếm cũng không thể nhanh hơn phòng ngự của nàng.

Đinh ——

Hai kiếm chạm nhau, một kích này của Long Hạo Thần, đâm trúng vị trí một phần ba trường kiếm của Lý Hinh, lực hoành ngang cùng lực đâm thẳng chênh lệch quá nhiều vì vậy, cho dù là Lý Hinh linh lực xa xa cao hơn Long Hạo Thần, lần này bị động ngăn trở, nàng cũng nhịn không được nữa về ngã về phía sau hai bước.

Ba ——, Long Hạo Thần tay phải nắm kiếm bị bắn ra, nhưng động tác của hắn cũng không có nửa phần dừng lại, cánh tay phải mang theo tinh thiết kiếm đồng thời vung lên, đã lại bước tới tiếp tục phát động công kích.

Hai lần công kích, hơn nữa còn là trong cự ly gần như thế, nàng bị đánh bay đi dưới hai lần công kích.

Tay phải mềm dẻo của Long Hạo Thần lướt lên trên, hai lần công kích hắn chẳng qua là bước ra ba bước, đang ở thời điểm khi chân hắn chạm đất ở bước thứ ba, thân thể của hắn tựa hồ có chút không ổn định, lấy mũi chân làm điểm tựa, nhanh chóng làm ra một động tác xoay người, tay trái nắm kiếm vung lên, bạch quang lóng lánh nhàn nhạt của Thuần Bạch Chi Nhận mang theo khí tức lăng lệ ác liệt hướng hướng đến Lý Hinh chém tới.

Lý Hinh trong mắt mặc dù tràn đầy kinh ngạc, nhưng nàng với thiên phú của Kỵ Sĩ thiên tài vào lúc này cũng biểu hiện ra. Chân phải khẽ chống về phía sau, ổn định lại thân hình. Đồng thời thân thể hơi cúi xuống, tay phải kiếm lần nữa vung ngang lên trên, tay trái còn lại nắm kiếm nhanh như tia chớp hướng phía trước đâm tới, hóa thành hơn mười đạo kiếm ảnh bao phủ về phía thân thể Long Hạo Thần. Thiểm điện thứ, kỹ năng tam giai của kỵ sĩ.

Phòng ngự, phản công.

Kế tiếp, xuất hiện một màn làm Nạp Lan Thứ ở bên cạnh trợn mắt hốc mồm.

Một tiếng vang thật lớn, Long Hạo Thần toàn lực chém ra một kiếm cùng một kiếm Lý Hình va chạm. Mặc dù là linh lực của Long Hạo Thần so với Lý Hình kém ít nhất một trăm điểm, nhưng một kích kia của hắn cũng là mượn kỹ năng cùng khí thế thừa thắng truy kích, hai kiếm chạm nhau, cũng không ai chiếm được ưu thế, thậm chí còn khiến thân thể Lý Hình thoáng lắc lư một chút.

Nhưng vào lúc này, Thiểm điện thứ của Lý Hình đã đến trước mặt Long Hạo Thần. Trong khoảnh khắc đó, Nạp Lan Thứ đã muốn hô ngừng lại, Lý Hình cũng chuẩn bị dừng tay.

Nhưng là, lúc trước tay phải nắm kiếm của Long Hạo Thần bị đẩy ra đã động.

Bóng kiếm như mộng ảo trước người hắn giống như là một loại nổ tung lên, liên tiếp vang lên tiếng kim thiết va chạm, tất cả công kích của thiểm điện thứ hắn là không lộ chút sơ hở nào toàn bộ bị ngăn trở.

Lý Hình bởi vì sợ thương tổn đến Long Hạo Thần, tự nhiên không dùng toàn lực, công kích chẳng những bị chặn lại, hơn nữa Long Hạo Thần còn thừa cơ phát động phản kích.

Song kiếm huy vũ, quét ngang lên trên, chiêu bài kỹ năng của kỵ sĩ, Thập Tự Trảm trong nháy mắt trào ra.

Nụ cười trong mắt Lý Hình lúc trước lúc này đã không còn sót lại chút gì, phát ra thiểm điện thứ nàng lúc này đang lúc thoát lực, lực mới chưa sinh ra, hơn nữa căn bản bởi vì là nàng không nghĩ tới Long Hạo Thần có thể ngăn trở một kích kia, vì vậy, cũng không có chuẩn bị bất kỳ hậu chiêu ứng đối.

Một tầng kim sắc quang mang nhàn nhạt từ trong người Lý Hình sáng lên, tay phải nắm kiếm trong nháy mắt cắm vào mặt đất, một cỗ kim sắc quang mang chợt bộc phát, trợn vện dâng lên hơn hai thước có.

Đương đương hai tiếng, Long Hạo Thần Thập Tự Trảm bị một tầng kim sắc quang màn ngăn cản, bắn ngược lại sau. Đồng thời hắn cũng mau nhanh chóng lui về phía sau mấy bước, làm ra tư thái phòng ngự. Lúc trước liên tiếp tiến công đối với hắn tiêu hao cũng là không nhỏ.

Lý Hình rất có chút buồn bực nhìn Long Hạo Thần lui về phía sau, "Được a! Tiểu gia hỏa, cũng ép tỷ tỷ dùng đến Thăng Thiên Trận mới hóa giải tiến công của ngươi. Cần thận đi nha, tỷ tỷ công kích đây."

Thăng Thiên Trận, kỹ năng tam giai của trường giới Kỵ Sĩ, Kỵ Sĩ đặc biệt mượn Quang Minh thần thánh thuộc tính, tạo thành một tầng màn hào quang sinh ra phòng ngự toàn bộ phương vị đồng đẳng với tự thân linh lực.

Bước một bước, Lý Hình liền nhảy lên, tay phải cầm kiếm hướng thẳng đến đầu Long Hạo Thần chém tới. Nàng lúc này thật sự là có chút buồn bực, bị Long Hạo Thần tên tiểu tử này một nhất cấp Chuẩn Kỵ Sĩ bức bách mình phải sử dụng Thăng Thiên Trận loại thần thánh năng lượng kỹ năng này mới hóa giải được công kích, trên mặt nàng cũng nóng dần lên. Cũng nên tìm về chút mặt mũi mới được.

Long Hạo Thần lần này không có phát động phản kích, thân kiếm trong tay phải nâng lên, ở trong phút chốc hắn làm cho người ta cảm giác phảng phất giống như là một pho tượng điêu khắc. Mặc dù chẳng qua là cảm giác trong nháy mắt, lại làm cho Nạp Lan Thứ đang ở bên cạnh đang xem cuộc chiến suýt nữa đem tròn mắt lòi ra ngoài.

Làm một tiếng giòn vang, Lý Hình trợn mắt hốc mồm lại bị đẩy lui như thế.

Phải biết rằng, linh lực của nàng ít nhất là gấp đôi Long Hạo Thần, lại là từ không trung trảm xuống, cho dù nàng hạ thủ lưu tình, lực công kích

cũng là tương đối khả quan, trong mắt Lý Hình xem ra, ít nhất cũng phải đem Long Hạo Thần đẩy lui. Nhưng trên thực tế, lại chính là nàng bị đẩy lui a. Tay cầm kiếm bị một trận tê dại.

"Không đánh nữa sao lại như thế này!" Lý Hình buồn bực hạ xuống trên mặt đất, vẻ mặt không giải thích được vân như cũ nhìn tư thái phòng ngự của Long Hạo Thần.

Thấy Lý Hình thu tay lại, Long Hạo Thần cũng thu hồi song kiếm của mình, có chút ý không có ý tứ nhìn vẻ mặt buồn bực Lý Hình, không biết nên nói cái gì cho phải.

"Nạp Lan thúc thúc, ngài nói cho ta biết chuyện gì xảy ra ở đây vậy?

Hạo Thần hẳn thật chỉ có linh lực của tu vi nhất cấp chuẩn Kỵ Sĩ sao?

Nếu không hẳn làm sao đẩy lui của ta?"

Vừa nói, Lý Hình lại thấy được vẻ mặt rung động của Nạp Lan Thứ, lần này đến giống như là hẳn biến thành điêu khắc, một bộ dáng trợn mắt hốc mồm đứng ở nơi đó.

"Nạp Lan thúc thúc, ngài làm sao thế?" Lý Hình nghi ngờ hỏi.

"Thần Ngự Cách Đáng? Tiểu Hạo Thần, mau nói cho ta biết, mới vừa rồi người thi triển có phải hay không Thần Ngự Cách Đáng?" Nạp Lan Thứ bước ba bước liền vọt tới trước mặt Long Hạo Thần, trong mắt tràn đầy vội vàng cùng quang mang rung động.

Lý Hình trên khuôn mặt xinh đẹp anh khí mười phần nhất thời lấy làm kinh ngạc, "Nạp Lan thúc thúc, người nói không sai chứ? Đó là đại biểu Huy Diệu Kỵ Sĩ Thần Ngự Cách Đáng? Không thể nào, đây tuyệt đối không thể nào. Không phải nói Thần Ngự Cách Đáng chỉ có Huy Diệu Kỵ Sĩ mới có thể học tập sao?"

Huy Diệu Kỵ Sĩ, danh hiệu lục cấp Kỵ Sĩ. Thần Ngự Cách Đáng lại càng là chiêu bài kỹ năng của Huy Diệu Kỵ Sĩ, cũng được gọi là một

trong những kỹ năng biến thái nhất của chức nghiệp Kỵ Sĩ.

Long Hạo Thần có chút không giải thích được nói: "Ta không biết cái gì là Thần Ngự Cách Đáng, Lão sư chỉ nói đây là một kỹ năng chống đòn."

Nạp Lan Thứ hít sâu một cái, bình phục tâm tình kích động của mình thì thào nói: "Không sai, đây nhất định chính là Thần Ngự Cách Đáng. Hình Nhi "Thần Ngự Cách Đáng" ta không phải nhìn thấy lần đầu tiên, vô luận là thủ hộ Kỵ Sĩ hay là trường giới Kỵ Sĩ, khi đến cấp độ Huy Diệu Kỵ Sĩ, tất cả đều tu luyện kỹ năng này. Không phải là Thần Ngự Cách Đáng thì Hạo Thần cũng không thể có thể ngăn một kích vừa rồi của người. Khó trách rằng Tinh Vũ đại nhân lại bắt hãn khiêu chiến Kỵ Sĩ. Có kỹ năng Thần Ngự Cách Đáng thì chống đỡ công kích của kỵ sĩ một khắc thời gian cũng không phải là không thể làm được."

"Thần Ngự Cách Đáng là kỹ năng độc môn của Huy Diệu Kỵ Sĩ, nhưng đây là kỹ năng độc môn của Kỵ Sĩ Thánh điện chúng ta, để học tập kỹ năng độc môn này. Chỉ cần có thiên phú, có đầy đủ sức phán đoán cùng năng lực phản ứng, có từ lục giai Kỵ Sĩ trở lên truyền thụ. Bất kỳ cấp bậc nào cũng có thể tu luyện. Nhưng điều kiện tiên quyết là chúng ta phải được Kỵ Sĩ Thánh điện cho phép truyền thụ mới được. Trước kia từng có một vị đại Kỵ Sĩ, bởi vì lập được công lao to lớn nên đã từng được phá lệ truyền thụ qua."

Nạp Lan Thứ thân là Đại Địa Kỵ Sĩ, đối với giải thích về kỹ năng Thần Ngự Cách Đáng so với Lý Hình tốt hơn nhiều, cũng chính vì nguyên nhân đó nên hãn càn rung động so với người khác càng thêm mạnh liệt.

Hiệu quả của kỹ năng Thần Ngự Cách Đáng nói thì dễ hiểu, chỉ là trong nháy mắt biến phòng ngự bản thân thành một thể chĩnh tề. Đơn giản mà nói, nếu như ví phòng ngự của một người giống như một cái lồng sắt, như vậy nếu như lực công kích vượt qua cái cường độ phòng ngự của lồng sắt thì có thể đem nó phá vỡ. Nhưng nếu như thể tích cái

lồng sắt bị nấu chảy thành một khối sắt đặc đồng thời sử dụng cường độ lực lượng như trước thì không thể bở nó ra làm đôi.

Kỹ năng Thần Ngự Cách Đáng chính quá trình biến phòng ngự từ lồng sắt thành khối sắt. Nói thì đơn giản nhưng trên thực tế thì cực kỳ khó khăn, bởi vì khi bị vây trong trạng thái Thần Ngự Cách Đáng thì không thể di động được nên cần phải có sự phán đoán chuẩn xác.

Hơn nữa nếu như tu luyện kỹ năng Thần Ngự Cách Đáng tới trình độ nhất định, thậm chí có thể sau khi chống đỡ công kích của đối phương, tạm thời chuyển hóa một phần lực lượng đó thành lực lượng của để sử dụng cho công kích hoặc phòng ngự. Nếu như luyện Thần Ngự Cách Đáng đến mức tận cùng, nó được gọi là phòng ngự của thần cũng không phải là không có có đạo lý.

Muốn phá vỡ phòng ngự của Thần Ngự Cách Đáng, ít nhất phải có linh lực gấp ba lần người thi triển kỹ năng mới có thể được. Hơn nữa còn phải xem năng lực nắm giữ của người thi triển đối với Thần Ngự Cách Đáng.

"Nạp Lan điện chủ, khảo hạch của ta đã tính là thông qua chưa?" Long Hạo Thần cũng không biết hai người trước mắt này giật mình vì cái gì nên lên tiếng hỏi.

"Tất nhiên là đã thông qua, người chờ một chút ta đi lấy chút đồ để người cầm về cho Tinh Vũ đại nhân." Vừa nói, Nạp Lan Thứ nhanh chóng xoay người rời đi. Nhưng tâm tình trong lòng hắn vẫn chưa hết kinh đào hải lãng.

Lý Hình nhìn Long Hạo Thần giống như nhìn một tên quái vật, "Đệ đệ, người nói cho ta biết, mới vừa rồi người dùng kỹ năng ngăn trở kỹ năng Thiểm Điện Thứ của ta là kỹ năng Kỳ Sĩ cao cấp đúng không?"

Long Hạo Thần lắc đầu, nói: "Không có a! Ta chính là gặp chiêu phá chiêu mà thôi." Một lát sau Nạp Lan Thứ đã trở lại, cầm hai thứ đưa cho Long Hạo Thần. Đó là một chiếc huy chương có khắc tiêu ký thanh kiếm

cùng thuận bài cùng một viên kim hoàng sắc bảo thạch to cỡ quả trứng gà.

"Đây là huy chương của chuẩn Kỵ Sĩ, phía trên có khắc một ngôi sao đại biểu người là nhất cấp chuẩn Kỵ Sĩ. Chờ sau này người đột phá thì có thể lần nữa tới khảo hạch. Khóa Giác Tỉnh chi Thạch là Tỉnh Vũ đại nhân để người mang về. Nhất định phải giữ nó cẩn thận."

"Cám ơn ngài." Nhận lấy hai vật sau đó nhét vào trong ngực, Long Hạo Thần cung kính hướng Nạp Lan Thứ hành lễ.

Nạp Lan Thứ nói: "Ta để cho Hình Nhi dẫn người đi dạo trong Hạo Nguyệt Phân Điện chúng ta?"

Long Hạo Thần lắc đầu, nói: "Không được. Ta còn phải hoàn thành một nhiệm vụ nữa mà lão sư giao cho. Ta muốn nhanh chóng hoàn thành."

Nạp Lan Thứ cũng không giữ lại, cùng Lý Hình tiễn Long Hạo Thần đến cửa.

"Hình Nhi tỷ tỷ muốn đi Mạo Hiểm Giả công hội phải đi như thế nào a?" Long Hạo Thần trước khi cáo từ hướng Lý Hình hỏi.

Lý Hình nói: "Mạo Hiểm Giả công hội cách chúng ta nơi này không xa, người nhìn kia, đi đến đầu phố rồi quẹo phải, đi thẳng đại khái một dặm rồi quẹo trái đã đến."

"Cám ơn người, Hình Nhi tỷ tỷ, rất hân hạnh được quen biết người. Ta đi trước. Nạp Lan điện chủ, tái kiến."

Sau khi cáo biệt hai người, Long Hạo Thần dựa theo chỉ dẫn của Lý Hình mà đi.

Nhìn bóng lưng hắt rời đi, Lý Hình ngay lập tức hướng Nạp Lan Thứ hỏi: "Nạp Lan thúc thúc, tên tiểu tử này rốt cuộc là lai lịch gì vậy! Lấy tuổi của hắn vốn không thể nào làm ra cống hiến to lớn cho Kỵ Sĩ Thánh

điện chúng ta, làm sao hắn có thể học được Thần Ngự Cách Đáng vậy? Lão sư hắn là người nào thế?"

Nạp Lan Thứ than nhẹ một tiếng rồi lắc đầu, nói: "Những điều này ta không thể nói cho người biết được. Người chỉ cần biết hắn học được Thần Ngự Cách Đáng là hoàn toàn phù hợp với quy củ Thánh điện chúng ta là được. Không lâu sau sợ là Hạo Nguyệt Phân Điện chúng ta muốn không nổi tiếng cũng không được. Hình Nhi, nhìn thấy chưa, ở trên thế giới này không phải chỉ mỗi mình người người là thiên tài đâu! Người phải cố gắng tu luyện đi, nếu không bốn năm sau thời điểm liên minh chọn lựa Liệp Ma đoàn người sẽ không thông qua được đâu."

Lý Hình yên lặng gật gật đầu, nói: "Không biết lúc nào mới có thể nhìn thấy cái tiểu đệ đệ xinh đẹp này."

Nạp Lan Thứ mỉm cười nói: "Cái này thì bản thân ta là có thể nói cho người biết, hai năm sau hắn sẽ trở lại. Hơn nữa ít nhất sẽ ở lại đến sự kiện liên minh chọn lựa Liệp Ma đoàn kết thúc."

Long Hạo Thần dựa theo chỉ dẫn của Lý Hình, rất nhanh đã tìm được địa điểm của nhiệm vụ thứ hai, Mạo Hiểm Giả công hội.

Cùng so sánh với Kỳ Sĩ Thánh điện Hạo Nguyệt Phân Điện thì bên kia an tĩnh hơn, hoàn cảnh phụ cận Mạo Hiểm Giả công hội có vẻ náo loạn hơn, dòng người ra vào không ngớt, mỗi người đều mặc các loại trang phục khác nhau.

Ánh mắt sáng lên, hắn đã thấy được địa phương mình muốn tìm, không xa ở phía bên trái có một cái quầy có tiêu ký tiếp nhận nhiệm vụ. Hắn lập tức bước nhanh tới.

Vừa lúc này bên cạnh lại không có ai, Long Hạo Thần đi lên phía trước, hướng về phía thiêu nữ khoảng hơn hai mươi tuổi phía sau quầy nói: "Tỷ tỷ, ta muốn nhận nhiệm vụ."

"A?" Thiếu nữ này chỉ cao hơn cái quỳ khoảng một cái đầu, khi nhìn thấy gương mặt xinh đẹp của Long Hạo Thần không khỏi giật mình.

"U, Mạo Hiểm Giả công hội chúng ta hiện tại thật là hết nói mà! Loại này tiểu bất điểm này cũng chạy tới tiếp nhận vụ, thật là cười chết người mà." Một thanh âm thô lỗ có chút khoa trương vang lên bên tai.

Long Hạo Thần quay đầu nhìn lại, chỉ thấy một gã chiến sỹ có vóc người to con trên mặt có râu quai nón vẽ mặt khinh thường nhìn hằm cười ha ha.

Long Hạo Thần nhú nhú mày, lại không để ý tới hằm, lần nữa hướng phía thiếu nữ nói: "Tỷ tỷ, ta muốn tiếp nhận nhiệm vụ."

Thiếu nữ phía sau quỳ cũng có chút ngạc nhiên hỏi: "Tiểu đệ đệ, người muốn tiếp nhận nhiệm vụ gì?"

Không đợi Long Hạo Thần trả lời, thanh âm thô lỗ lại lần nữa vang lên, "Cái gì mà tiểu đệ đệ phải là tiểu muội muội mới đúng. Tiểu muội muội, thúc thúc dẫn người đi mua kẹo que như thế nào, ha ha ——" thanh âm thô lỗ này vang lên dẫn tới một số Mạo Hiểm Giả bên cạnh không khỏi phá lên cười.

"Ta muốn tiếp nhận một nhị cấp nhiệm vụ. Tốt nhất là loại săn giết ma thú."

Long Hạo Thần lông mày nhú thêm vài phần, nhưng vẫn hướng về phía thiếu nữ nói.

Cô gái kia có chút khó xử nói: "Tiểu đệ đệ, việc này sợ rằng không được. Nhị cấp nhiệm vụ cần phải có cấp bậc nhị giai chức nghiệp mới có thể tiếp nhận."

"Thôi mau chóng chạy về nhà bú sữa mẹ đi. Cũng không biết mẹ người có còn sữa cho người không. Nếu không thì để lão tử cho người?"

Xem bộ dáng người tuần tú thế này đoán chừng mẹ người chắc cũng không tệ. Nếu mà người còn có tỷ tỷ thì càng tốt"

Lần nữa nghe được vẫn là thanh âm lúc trước., Long Hạo Thần ánh mắt đã lạnh xuống.

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 6

Kỵ Sĩ Thánh Sơn

Thiếu nữ phía sau quầy vôi vàng thấp giọng nói: "Tiểu đệ đệ, người đi nhanh đi. Đây không phải là nơi người nên tới. Đừng để ý đến bọn hăn, những tên Mạo Hiểm Giả này trải qua sinh hoạt dưới đầu đao lưỡi kiếm, chịu áp lực nên, thường thường sẽ có một số biểu hiện bất hảo. Bất quá bọn hăn hăn là không dám làm gì với người đâu dù sao nơi này cũng là công hội."

Sau khi nói ra những lời này, thiếu nữ đột nhiên phát hiện, thiếu niên trước mặt này trong đôi mắt trong suốt nhiều hơn một phần kiên định.

"Hăn không nên làm nhục mẫu thân ta." Vừa nói, Long Hạo Thần từ trong lòng ngực lấy ra thứ đồ vật đưa cho cô gái kia sau đó xoay người hướng tên râu quai nón đi tới.

Long Hạo Thần mới có mười tuổi, cao chưa đến ngực tên râu quai nón kia, nhưng mà cước bộ của hăn lại cực kỳ ổn định.

"Oa, oa, oa, mọi người mau nhìn xem này tên tiểu tử này tức giận rồi. Sách sách, Nhìn một chút khuôn mặt nhỏ bé xinh đẹp này! Da dẻ trắng trẻo mọng nước. Cho dù còn là một đứa con nít, đưa đến lâu xanh là hàng nhất đẳng Trong tay tên râu quai nón có một chuôi song nhận chiến phủ, lúc này, hăn đem chiến phủ chống ở trên mặt đất, thân thể tựa vào đấy, vẻ mặt trêu tức nhìn Long Hạo Thần.

Long Hạo Thần đi tới trước mặt tên râu quai nón ngoài một trượng mới dừng bước lại, sắc mặt của hăn rất bình tĩnh, cái eo thẳng tắp, tay

trái úp lòng bàn tay lại đặt trên ở ngực phải thực hiện lễ nghi tiêu chuẩn Kỵ Sĩ.

Sau một khắc, hắn móc ra một cái bao tay trắng ném cho đối phương đồng thời rút song kiếm ở sau lưng ra, mũi kiếm hướng xuống phía dưới, trầm giọng nói: "Các hạ làm nhục mẫu thân của ta, ta, Long Hạo Thần, lấy thân phận Chuẩn Kỵ Sĩ của Kỵ Sĩ Thánh điện hướng người khiêu chiến. Không chết không thôi."

Long Hạo Thần thanh âm rất thanh thúy, người chung quanh cũng có thể nghe được rõ ràng, Trong lúc nhất thời, vốn là các mạo hiểm giả đang cười đều tĩnh lặng lại. Tên râu quai nón cũng sửng sờ cả người.

Bất quá, qua trong giây lát tên râu quai nón liền phản ứng lại, "Ha ha, chết cười mất thôi. Các người mau nhìn a! Tên tiểu tạp chủng này nhất định là nghe nhiều chuyện xưa, còn học cách Kỵ Sĩ khiêu chiến, còn nói là Chuẩn Kỵ Sĩ nữa. Tên tiểu tử còn chưa ráo máu đầu nhà ngươi, Hạo, ta đáp ứng lời khiêu chiến của ngươi, tới đi! Tới căn ta đi! Ha ha ha ha."

Long Hạo Thần tay phải giơ kiếm lên lạnh lùng chỉ ra hướng bên ngoài, "Mời." Hắn mặc dù là lần đầu tiên tới Mạo Hiểm Giả công hội, nhưng cũng biết không có thể ở chỗ này động thủ, cho dù là Kỵ Sĩ chính thức khiêu chiến.

Nói xong câu đó, hắn đã dẫn đầu đi ra ngoài.

Tên râu quai nón cầm chiến phủ không chút do dự hãy cùng đi ra ngoài, đi theo sau còn có một đám người đi xem náo nhiệt. Chỉ có thiếu nữ ngồi ở phía sau quầy đang ngơ ngác nhìn mai huy chương trong tay."nhất cấp Chuẩn Kỵ Sĩ, chẳng lẽ hắn thật sự là Chuẩn Kỵ Sĩ?"

Đi ra khỏi Mạo Hiểm Giả công hội, Cho dù là ánh dương quang ấm áp cũng không có hóa giải tức giận trong lòng Long Hạo Thần. Giờ này khắc này những lời Tinh Vũ dạy đang quanh quẩn trong lòng hắn. Không cần nói nhiều với địch nhân của ngươi chỉ có dùng kiếm trong tay cùng máu tươi địch nhân để rửa sạch sỉ nhục.

Tên râu quai nón cũng đi ra, cầm chuôi song nhận chiến phủ này, giơ tay lên chỉ vào Long Hạo Thần, "Tới đi! Tiểu tạp chủng, để cho gia gia dạy dỗ cho người. Chờ gia gia đánh bại người, ta cũng sẽ không giết người mà trực tiếp bán người cho lâu xanh như thế còn có thể kiếm thêm chút kim tệ a. . ."

Trong khi bên cạnh đang vang lên một trận cười, Long Hạo Thần đã động.

Công kích dồn dập trong nháy hiện ra, trong nháy mắt Long Hạo Thần đã tăng tốc độ của mình tới cực hạn, hơn nữa những người đang xem cuộc chiến có thể thấy rõ ràng, trong tay của hắn một đôi tinh thiết kiếm cũng nhiều hơn một tầng bạch quang.

Thuần Bạch Chi Nhận, đúng là kỹ năng mà Kỵ Sĩ cấp thấp của Kỵ Sĩ Thánh điện thường xuyên sử dụng.

Trong phút chốc những tiếng cười vang đột nhiên ngừng lại, Long Hạo Thần đã đến trước người đối phương.

Tên râu quai nón thấy Long Hạo Thần công kích tới cũng lấy làm kinh hãi, Thuần Bạch Chi Nhận hắn cũng biết, trong lúc nhất thời sắc mặt kịch liệt biến đổi hắn chẳng thể nghĩ rằng cái tên tiểu hài tử này lại thật sự là người của Kỵ Sĩ Thánh điện, đặc tội Kỵ Sĩ Thánh điện đứng đầu trong Lục Đại Thánh điện, loại Mạo Hiểm Giả bình thường như hắn còn thể nào lặn lên đây? Bất kể thế nào, trước cú giết chết tiểu tử này đã, cùng lắm thì lập tức bỏ trốn là được.

Vừa nghĩ tên râu quai vừa đánh tới, hai tay vung song nhận chiến phủ, một đường hướng đến Long Hạo Thần bổ xuống. Hắn là nhị giai chức nghiệp chiến sĩ, tam cấp chiến sĩ. Linh lực vượt qua một trăm hai mươi. Một bước bổ tới này cũng có uy thế mười phần.

Nhưng mà, Long Hạo Thần một năm qua, cơ hồ mỗi tuần trên đường về nhà đều phải đối mặt với ma thú, kinh nghiệm thực chiến của hắn cũng không ít. Mấu chốt là vào lúc này, hắn như cũ vẫn duy trì tỉnh táo.

Chân phải đạp mạnh xuống mặt đất, lại sử dụng kỹ năng ở trận đánh lúc trước khi Lý Hình công kích tới, hơn nữa lần này hắn còn tiếp tục sử dụng một cái kỹ năng khác.

Song kiếm giơ lên, ở trước khi song nhận chiến phủ bổ xuống trong nháy mắt hoàn thành Thần Ngự Cách Đáng.

Đây phải là lực phán đoán chuẩn xác cỡ nào mới có thể làm được a! Nếu không phải tinh thần lực của hắn khác với thường nhân thì Long Hạo Thần cũng quyết không có thể nào hoàn thành một loạt các hành động này.

"Ầm, đương" một tiếng nổ thật lớn, song nhận chiến phủ hung hăng chém vào chỗ song kiếm giao nhau.

Rất nhiều người cũng nhìn không được nhắm mắt lại, Nhìn thân hình của Long Hạo Thần cùng so sánh với tên râu quai nón thì hắn thật quá nhỏ bé, ở trong mắt rất nhiều người xem ra, hắn bị buộc phải lựa chọn ngăn chặn công kích như vậy. Nhưng mà hắn tuổi vẫn còn nhỏ như thế thì có thể có bao nhiêu linh lực, hơn nữa một kích kia của tên râu quai nón bổ xuống cũng giống như Thuần Bạch Chi Nhận đều hiệu quả có hiệu quả gia tăng lực công kích, mà chiến phủ lại còn vũ khí hạng nặng. Các mạo hiểm giả đang xem cuộc chiến phảng phất đã thấy được tràng diện kiếm đoạn nhân vong.

Nhưng mà tinh thiết kiếm trong tay Long Hạo Thần cũng không có bị đánh gãy, trong lòng tên râu quai nón liền hoảng sợ, song nhận chiến phủ công kích cũng không phá được thế thủ của Long Hạo Thần.

Thần Ngự Cách Đáng của Long Hạo Thần ngay cả tam cấp Kỵ Sĩ Lý Hình cũng phá không được thì nhị cấp chiến sĩ như hắn thì sao có thể phá được?

Ngay lúc này, trên người Long Hạo Thần tựa hồ nhiều hơn một tầng quang mang, song kiếm trong tay va chạm cơ hồ là thuận thế liền hoàn thành một lần công kích "Thập Tự Trảm".

Phốc phốc hai tiếng, hai thanh thiết kiếm của Long Hạo Thần chẳng phân biệt trước sau chém vào áo giáp trước ngực tên râu quai nón, Thiết Kiếm Vô Phong, trong nháy mắt truyền ra thanh âm xương cốt vỡ vụn.

Tên râu quai nón tròng mắt thật to, phun ra một ngụm máu tươi.

Thần Ngự Cách Đáng của Long Hạo Thần còn chưa có tinh thâm, nên hẳn không cách nào mượn được linh lực của Lý Hình, nhưng tên râu quai nón này linh lực tu vi chẳng qua là so với hẳn cao hơn một chút, vừa lúc bị Long Hạo Thần dùng Thần Ngự Cách Đáng mượn hai mươi điểm linh lực, hơn nữa hiệu quả tăng phúc của Thuần Bạch Chi Nhận cùng linh lực tự thân Long Hạo Thần đã vượt qua một trăm độ, iu lực một kích kia thậm thậm chí đã vượt qua một kích toàn lực của tên râu quai nón vì vậy nên áo giáp bình thường mà hẳn mặc sao có thể chống đỡ được.

"Lão Tam." Hai tiếng kinh hô vang lên, trong đám người hai gã đại hán liền vọt ra, rất rõ ràng là đồng bọn của tên râu quai nón. Mạo Hiểm Giả là nghề nghiệp rất nguy hiểm, khi làm việc đều là tổ đội.

Bất quá, bọn họ đã tới chậm.

Phốc ——, sau khi thi triển Thập Tự, Long Hạo Thần tay phải cầm kiếm không chút do dự thi triển Đột Thứ, thiết kiếm khí thế mạnh mẽ trong nháy mắt xuyên thấu cổ họng tên râu quai nón sau đó nhanh như tia chớp thu trở lại.

"Khốn kiếp." hai gã tráng hán vừa lao ra chạy thẳng tới chỗ Long Hạo Thần.

"Dừng tay." Một thanh âm trong trẻo lạnh lùng vang lên, ngay sau đó, Một đạo kim sắc quang mang đang ở phía sau Long Hạo Thần vọt lên mạnh mẽ đem hai gã Mạo Hiểm Giả đang xông tới đẩy lui.

Lý Hình vẻ mặt lạnh lẽo đứng ở nơi đó, nắm trong tay song kiếm, linh lực kim sắc quang mang tại trong thân thể phóng ra thể hiện rõ ràng

của nàng là thực lực tam cấp ba Kỵ Sĩ.

"A, Là Địa Ngục Mân Côi (Hoa Hồng). . ." Trong đám người, nhất thời có người lên tiếng kinh hô.

"Nếu các người muốn tìm cái chết thì ta cũng không ngần ngại tiễn các người đoạn đường để hội họp với tên vừa rồi." Thanh âm của Lý Hình lạnh như băng tràn ngập sát khí.

Hai tên tráng hán kia đều là chiến sĩ, một tên cầm trong tay trọng kiếm, một tên cầm trong tay thứ kiếm cùng thuẫn bài. Nhìn trên mặt Lý Hình lóe lên ánh mắt âm hàn. Bọn họ cũng biết là mình đuối lý, Long Hạo Thần là ở trong quyết đấu đánh chết tên râu quai nón, coi như là thành vệ quân cũng không thể can thiệp.

Tên chiến sĩ cầm trong tay trọng kiếm phần nộ quát: "Tam đệ ta chỉ bất quá đùa giỡn mấy câu, tiểu tử này liền hạ sát thủ, đây chính là nhân ái của Kỵ Sĩ các người sao?"

Hai gã chiến sĩ này một tên là tam giai nhị cấp chiến sư, tên còn lại là nhị giai bát cấp chiến sĩ, hai người này ở chung một chỗ tự nhiên không sợ Lý Hình. Nhưng bọn họ lại không thể không cố kỵ Kỵ Sĩ Thánh điện sau lưng Lý Hình.

Lý Hình khinh thường hừ một tiếng, "Các người mắt mù rồi sao? Đệ đệ của ta chính là tròng giới Kỵ Sĩ, không phải là thủ hộ Kỵ Sĩ. Tròng giới Kỵ Sĩ tiêu chuẩn chuẩn chính là trừ ác lập thiện, với tính tình của đệ đệ ta nếu như không phải do đồng bọn của các người cực kỳ kinh tởm thì hẳn sao lại hạ sát thủ? Nếu không phục, các người hãy cùng lên đi."

Vừa nói, hai tay Lý Hình huy vũ trường kiếm trên không trung huyền hóa ra liên tiếp những quỹ tích kỳ dị, quang minh năng lượng màu vàng nhạt từ trong cơ thể nàng phóng ra.

"Hi luật luật." Một tiếng hí dài vang lên, trong quỹ tích vận vạo kì dị, một con tuần mã cường tráng sau lưng có hai cánh đi ra.

Con tuần mã này toàn thân một màu phấn hồng hiem thấy, thân dài chừng tám thước, cao sáu thước, hai cánh sau lưng còn không tính là lớn, tựa hồ không cách nào mang theo hãn phi hành, trên đỉnh đầu nó có một khối nhỏ nhô ra. Cặp mắt của nó màu đỏ tựa như mân côi (hoa hồng), khi nó vừa mới xuất hiện trên người nó liền bộc phát ra khí tức tràn đầy năng lượng. trong đôi đồng tử đỏ như mân côi (hoa hồng) của nó tản ra hơi thở uy nghiêm.

Lý Hình mũi chân hướng xuống đất, phóng người nhảy lên ngồi trên lưng ngựa, nhìn hai gã Kỵ Sĩ đối diện, trong mắt tràn đầy vẻ khinh miệt cùng khinh thường.

Danh hiệu Địa Địa Ngục Mân Côi của Lý Hình chính là từ khi nàng cười con ngựa này mà có, đây là một con Mân Côi Độc Giác Thú chưa thành thực, cho dù là trạng thái chưa thành thực, cũng vẫn là ngũ cấp sơ giai ma thú. Có nó, đừng nói là tam giai ba chiến sĩ, cho dù là tứ giai đặng phải nàng đều muốn tránh đi. Mà vốn là đồng cấp chiến sĩ cũng không phải là đối thủ của Kỵ Sĩ.

"Nàng chính là Kỵ Sĩ trở về từ Kỵ Sĩ Thánh sơn?" Tên chiến sĩ cầm trong tay thuẫn bài lên tiếng kinh hô, hai người liếc mắt nhìn nhau, cũng không dám nói thêm cái gì nữa, nhanh chóng khiêng thi thể đồng bọn đi nơi khác.

Mạo Hiểm Giả ở bên cạnh không ít người đều ở thấp giọng nghị luận, "mấy cái tên là người nơi khác đến, ngay cả đệ nhất thiên tài của Hạo Nguyệt Phân Điện là Địa Địa Ngục Mân Côi cũng không nhận ra. Đáng đời bọn họ. Hơn nữa nàng còn là. . ."

"Tỷ tỷ." Long Hạo Thần lúc trước vẫn đứng ở bên cạnh Lý Hình, sau khi giết người sắc mặt của hắn cũng không có quá nhiều biến hóa.

Lý Hình từ trên lưng Mân Côi Độc Giác Thú nhảy xuống, mỉm cười nói: "Tiểu tử ngốc, người chạy tới Mạo Hiểm Giả công hội làm gì?" Thì ra là lúc trước nàng nghe Long Hạo Thần hỏi thăm Mạo Hiểm Giả công

hội, không yên lòng để một mình hấn đi tới nơi long xà hỗn tạp này, ta tới đây để hoàn thành một nhiệm vụ.

Long Hạo Thần nói: "Lão sư nói để cho ta muốn tiếp nhận một nhiệm vụ cấp nhiệm vụ."

Lý Hình có chút im lặng nói: "Lão sư của người thật đúng là yên tâm về người quá mà. Đi thôi, ta với người cùng đi."

Lần nữa tiến vào Mạo Hiểm Giả công hội, ánh mắt những mạo hiểm giả khác nhìn Long Hạo Thần cũng thay đổi, đầu tiên không nói đến bên cạnh hấn lại có một tỷ tỷ cường đại như vậy, chỉ riêng hấn chỉ dùng có mấy chiêu liền miểu sát tên chiến sĩ cầm chiến phủ đã thể hiện ra thực lực tuyệt đối là Chuẩn Kỵ Sĩ a!

Những người này mặc dù không nhận ra Thần Ngự Cách Đáng, nhưng cũng nhìn ra được Long Hạo Thần tuổi còn nhỏ như vậy đã là Chuẩn Kỵ Sĩ. Kỵ Sĩ Thánh điện còn không coi như bảo bối mà bảo vệ hấn sao? Nào còn có người dám lỗ mãng.

"Kỵ Sĩ, Kỵ Sĩ đại nhân, trả huy hiệu lại cho ngài." Thiếu nữ lúc trước ở phía sau quầy khi nhìn thấy hấn từ cửa công hội đi vào liền cung kính đem huy hiệu trả lại cho Long Hạo Thần. Mới vừa rồi sau khi nhìn thấy huy chương này thì nàng cũng chạy ra ngoài xem cuộc chiến, tất cả mọi thứ đều đập vào mắt nàng, ánh mắt của nàng lúc này khi nhìn thấy Long Hạo Thần nhiều hơn vẻ tò mò.

Mọi chuyện tiếp theo rất đơn giản, Long Hạo Thần chọn lựa nhiệm vụ săn giết mười nhị cấp trung giai ma thú ở Hạo Nguyệt Chiếu Trạch ngoài trăm dặm phía bắc của Hạo Nguyệt Thành.

"Đệ đệ, ta đi với người, nếu không ta không yên lòng. Hạo Nguyệt Chiếu Trạch mặc dù không có cao cấp ma thú, nhưng vẫn có tam cấp ma thú, thậm chí còn từng xuất hiện quá tứ cấp ma thú. Hơn nữa, ta cùng đi với người cũng có thể hoàn thành nhiệm vụ nhanh hơn một chút."

"Tỷ tỷ, việc này không được. Lão sư bắt ta phải hoàn thành nhiệm vụ một mình."

"Có cái gì không được, người vẫn hoàn thành nhiệm vụ một mình a! Nhiệm vụ của người là săn giết ma thú, ta chỉ phụ trách bảo vệ người không bị những ma thú khác đánh lén. Cứ định như vậy đi, đi thôi."

Vừa nói Lý Hình vừa lôi kéo Long Hạo Thần ra khỏi Mạo Hiểm Giả công hội, trực tiếp ngồi trên Mân Côi Độc Giác Thú đi ra khỏi thành.

Đây là lần đầu tiên ngồi trên tọa kỵ làm trong lòng Long Hạo Thần cảm thấy kỳ lạ.

Long Hạo Thần ngồi cực kỳ vững vàng ở trên lưng Mân Côi Độc Giác Thú còn Lý Hình thì ngồi ở phía sau hăn. Hăn có thể ngửi thấy một luồng hương hoa hồng nhàn nhạt thơm ngát, cũng không biết là phát ra từ trên người của vị tỷ tỷ này hay là trên người Mân Côi Độc Giác Thú.

Rất nhanh hai người liền ra khỏi thành, điều khiển cho Long Hạo Thần kinh ngạc chính là khi hăn ra khỏi cửa thành, Lý Hình chẳng những không có xuống ngựa mà ngược lại thì những binh sĩ thủ thành lại hướng về phía nàng hành lễ.

Ra khỏi Hạo Nguyệt Thành, Mân Côi Độc Giác Thú lúc này mới triển khai tốc độ, làm Long Hạo Thần xuất hiện một màn rung động, một tầng nhàn nhạt hồng sắc quang mang từ trên người Mân Côi Độc Giác Thú phóng ra làm nhiệt độ chung quanh rõ ràng tăng lên vài phần, tốc độ đột nhiên tăng mạnh nhưng có bởi vì có hồng sắc quang mạc bảo vệ hăn nên hăn không cảm thấy gió thổi vào mặt, hai cánh sau lưng Mân Côi Độc Giác Thú thỉnh thoảng vũ động làm tốc độ chạy càng trở nên càng thêm ổn định, tốc độ cực nhanh làm người ta cảm giác giống như là đang ngự không phi hành.

"Thật là nhanh a! Tỷ tỷ, tọa kỵ của người quá tuyệt vời. Làm thế nào để có thể có được tọa kỵ như vậy!" Long Hạo Thần dù sao vẫn còn là

một tiểu hài tử, cảm giác mới lạ vừa có làm sao mà không khiến cho hân hưng phấn được?

Lý Hình mỉm cười nói: "Chỉ cần người trả lời ta một vấn đề, ta sẽ nói cho người biết."

Long Hạo Thần nói: "Tỷ tỷ người hỏi đi."

Lý Hình nói: "Người trước kia đã từng giết người chưa? Nếu không, tại sao sau khi giết tên cầm chiến phủ, ta thấy dường như người hoàn toàn không có phản ứng gì. Ta vĩnh viễn cũng không thể nào quên được thống khổ khi lần đầu tiên giết người, ta lúc đó nôn mửa ba ngày ba đêm a!"

Long Hạo Thần gãi gãi đầu, nói: "Ta trước kia chưa từng giết người nhưng mà ta đã từng giết ma thú. Lão sư đã từng nói đối xử với địch nhân cũng giống như đối xử ma thú, không thể có chút hạ thủ lưu tình. Nếu chưa thể xác định đối phương đã tử vong thì tuyệt không thể lơ là. Nếu coi hân là ma thú ta sao có thể không thoải mái? Ta giết qua ma thú cũng không ít. Hơn nữa sau khi hoàn thành một kích cuối cùng ta cũng không có nhìn lại bộ dáng của hân." Thật ra thì, ngay cả chính hân cũng không biết, bởi vì ở trong địa huyết của kiêu nghễ khổ tu, đã sớm để cho hân không còn cảm giác sợ hãi.

Lý Hình vẻ mặt bất đắc dĩ nói: "Thật không biết nên nói người là tâm hồn trong sáng không tỳ vết hay là nói người máu lạnh. Bất quá, lão sư người nói rất đúng, diệt cỏ phải diệt tận gốc."

Long Hạo Thần nóng lòng muốn biết làm sao để có thể có tọa kỵ tốt như Mân Côi Độc Giác Thú, vội vàng hỏi tới: "Tỷ tỷ, người làm thế nào để có được Mân Côi Độc Giác Thú này!"

Lý Hình nói: "Đừng nóng thật ra thì cho dù ta bây giờ không nói thì sau này người cũng nhất định sẽ biết. Bởi vì người cũng giống như, cũng có tư cách đi Kỵ Sĩ Thánh sơn lựa chọn tọa kỵ."

"Kỵ Sĩ Thánh sơn là nơi nào?" Long Hạo Thần tò mò hỏi.

"Ở trong Kỵ Sĩ Thánh điện chúng ta, tuyệt đại đa số Kỵ Sĩ đều chỉ có thể thông qua lựa chọn tuần mã hoặc là đi ra ngoài thuần phục ma thú để làm tọa kỵ cho mình. Nhưng có một chút ngoại lệ, chính là các Kỵ Sĩ trẻ tuổi trong các phân điện có thiên phú xuất chúng. Phàm là trước hai mươi tuổi có thể thông qua khảo hạch Kỵ Sĩ trở thành một gã tam giai nhất cấp Kỵ Sĩ trở lên đều có tư cách ở chỗ phân điện của mình được đề cử đi tới Kỵ Sĩ Thánh sơn. Người mới mười tuổi đã là Chuẩn Kỵ Sĩ thì trước hai mươi tuổi trở thành nhấ danh Kỵ Sĩ hẳn là không có vấn đề gì cả."

"Kỵ Sĩ Thánh sơn là nơi Kỵ Sĩ Thánh điện chúng ta đặc biệt nuôi dưỡng các loại ma thú cường đại. Ở trong Kỵ Sĩ Thánh sơn có trận pháp khổng lồ do các tiền bối của thánh điện bố trí ở ba ngàn năm trước. Đối với sinh trưởng ma thú có rất nhiều thuận lợi, hơn nữa sẽ làm giảm dần tính của bọn nó nên khi thuần phục sẽ dễ dàng hơn rất nhiều. Những Kỵ Sĩ trẻ tuổi ở đó chỉ cần có thuần phục được một con trong số đó là có thể mang đi làm thành tọa kỵ của mình. Đây cũng là một trong những phúc lợi tốt nhất của Kỵ Sĩ Thánh điện chúng ta cũng giống như Ma Pháp Thánh Điện cấp cho những thành viên tinh anh các trang bị ma pháp. Có thể nói là tầng lớp cao nhất của Kỵ Sĩ Thánh điện chúng ta không ai mà không phải là cường giả từ Kỵ Sĩ Thánh sơn đi xuống."

Đôi lam sắc đồng tử của Long Hạo Thần nhất thời sáng lên, "Nếu như vậy thì ma thú trên kỵ sĩ thánh sơn phải bị thuần phục hết rồi chứ?"

Lý Hình bật cười nói: "Nào có dễ dàng như vậy! Ở Trong Kỵ Sĩ Thánh điện mỗi năm có thể có mười mấy tên hai mươi tuổi trở xuống đạt cấp Kỵ Sĩ đã là rất tốt rồi. Có một số thời điểm ngay cả mười tên cũng không có. Hơn nữa trên Kỵ Sĩ thánh sơn có một tòa đại triệu hoán trận tựa hồ có thể liên thông với một chỗ đặc thù vì thế nên cách một đoạn thời gian sẽ tiến hành một lần triệu hoán ma thú. Vì vậy ma thú trên Kỵ Sĩ thánh sơn sẽ không bị thiếu thốn. Nghe nói, trên thánh sơn, ngay cả cửu cấp ma thú đều có. Nếu có thể có cửu cấp ma thú làm tọa kỵ cơ hồ là

tương đương với mở ra một thông đạo ít nhất sẽ đạt tới thất giai chức nghiệp."

Long Hạo Thần hỏi: "Tỷ tỷ, vậy Mân Côi Độc Giác Thú của tỷ là ma thú cấp mấy?"

Lý Hình rất là tự hào nói: " Trước mắt Mân côi của ta là ngũ cấp sơ giai ma thú, nhưng nó còn đang ở kỳ trưởng thành, chờ nó trưởng thành, ít nhất có thể đạt tới thất cấp sơ giai, tương đương với tồn tại lục giai chức nghiệp. Tương lai tỷ tỷ ít nhất cũng có thể trở thành nhất danh Lục giai Huy Diệu Kỵ Sĩ đây, người cũng cần phải cố gắng nha."

"Hào, ta sẽ lấy việc được đi lên Thánh sơn làm mục tiêu cố gắng."

Mọi chuyện tiếp theo thật đơn giản, có Lý Hình là Kỵ Sĩ chính thức đã từng đi lên Kỵ Sĩ Thánh sơn bảo vệ hãn nên việc săn giết mười con nhị cấp trung giai ma thú đối với Long Hạo Thần đã là Chuẩn Kỵ Sĩ hơn nữa lại có Thần Ngự Cách Đáng mà nói cũng không phải là chuyện gì khó khăn. Chỉ có điều mất thời gian cả ngày hãn mới hoàn thành nhiệm vụ, đưa ra mười viên ma thú tinh hạch hãn nhận được phần thưởng là hai mươi lăm mai kim tệ cùng giấy chứng nhận hoàn thành nhiệm vụ thứ nhất của Mạo Hiểm Giả công hội.

Đôi khi chuyện giữa người với người đều đặt nặng vấn đề duyên phận, Lý Hình vô cùng yêu quý tiểu đệ đệ mới quen này nàng chẳng những đi cùng hãn hoàn thành nhiệm vụ lại tiễn hãn đi ra ngoài Hạo Nguyệt Thành hơn hai trăm dặm đến ngoài Áo Đình trấn thì hai người lúc này mới lưu luyến chia tay.

Trời đã choạng vạng tối, Long Hạo Thần nhìn ánh chiều tà đang nhuộm đỏ phía chân trời xa, trên mặt hãn không khỏi hiện ra nụ cười đắc ý, "Lão sư cho ta thời gian hai ngày để hoàn thành nhiệm vụ chuyến này, ta chỉ dùng một ngày thì đã làm xong. Trước về thăm mẫu thân đang ở nhà một chút, sáng mai nữa trở về đỉnh núi để làm cho Lão sư một sự bất ngờ."

Vừa nghĩ hần vừa cao hứng mà chạy về nhà, nhưng mà lúc này trong đầu hần thân ảnh của Mân Côi Độc Giác Thú khi chạy thật giống như hồng vân phiêu lãng, nếu sau này mình cũng có một con ma thú như thế làm tạo kị thì thật là tốt biết bao! Long Hạo Thần cũng rõ nếu như khi tiến hành khảo hạch Chuẩn Kỵ Sĩ mà Lý Hình cười Mân Côi Độc Giác Thú thì sợ rằng một kích mình cũng đỡ không được.

Mang theo cảm xúc hâm mộ, rất nhanh hần đã nhìn thấy được nhà mình. Vì để cho mẹ vui mừng hần rón rén mở cửa ra, nhưng mà khi hần vừa mới bước vào nhà thì cả người bỗng nhiên cũng cứng lại.

Đôi lam sắc đồng tử trong nháy mắt lâm vào ngốc trệ, thậm chí ngay cả cả người hần cũng không ngừng run rẩy.

Tinh thần lực khác hần với thường nhân đã khiến Long Hạo Thần có tâm tính trầm ổn tĩnh táo hơn so với bạn bè cùng lứa tuổi, nhưng vào giờ khắc này, hần cũng không thể khống chế không được tâm tình của mình. Một màn trước mắt này đối với hần mà nói thật sự là không thể tưởng tượng nổi.

Bạch Nguyệt vẫn ở trong sân, nhưng mà nàng lại ngồi trên đùi của một người đàn ông mà người đàn ông này lại là người có địa vị rất cao trong lòng Long Hạo Thần, là Tinh Vũ Lão sư, người chỉ dùng một năm đã làm cho hần từ Kỵ Sĩ tùy tùng tăng lên tới Chuẩn Kỵ Sĩ "Người, các người. . ."trong nháy mắt đầu óc Long Hạo Thần liền trống rỗng đứng ngây ngốc ở đó nói không ra lời.

"Thần Thần." Bạch Nguyệt giãy dựa muốn từ trong ngực Tinh Vũ ngồi dậy, lại bị Tinh Vũ ôm lấy, một tầng bạch quang nhàn nhạt hiện lên, Bạch Nguyệt đã không cách nào nhúc nhích thậm chí ngay cả nói cũng không nên lời.

Tinh Vũ đứng dậy đem Bạch Nguyệt để ở một bên, vẫn lạnh lùng nhìn chăm chú vào Long Hạo Thần.

"Tại sao? Tại sao phải khi dễ mẹ của ta?" Long Hạo Thần cơ hồ là hét lên như người điên. Trong khi hét lên hắn đã đem một đôi tinh thiết kiếm rút ra. Đôi lam sắc đồng tử đã trở nên đỏ ngầu.

Tinh Vũ cổ tay khê đao, cũng không biết hắn làm như thế nào mà trong tay phải hắn đã nhiều hơn một thanh trúc kiếm, tay trái vắt chéo sau lưng, mũi kiếm hướng xuống mặt đất, thản nhiên nói: "Động thủ đi."

Tâm tình Long Hạo Thần vốn là đang hưng phấn nhưng lúc này đã không còn sót lại chút gì, tuyệt vọng, thống khổ, oán hận, đủ loại mặt trái cảm xúc đang điên cuồng dâng trào.

"A!" Long Hạo Thần quát to một tiếng, hướng Tinh Vũ phát động công kích. Lần này, hắn căn bản không có dùng bất kỳ kỹ xảo nào song kiếm đồng thời vung lên dùng hết toàn lực hướng Tinh Vũ chém tới.

Hắn cũng không biết thực lực Tinh Vũ đạt đến trình độ nào nhưng hắn có thể khẳng định mình tuyệt đối không phải là đối thủ của Lão sư. Nhưng mà Lão sư lại khi dễ mẫu thân, trong lòng hắn yêu quý nhất hai người thế nhưng lại sinh ra chuyện như vậy, hắn lúc này đã không còn có nửa phần tỉnh táo.

Phanh ——

Trúc kiếm trong tay Tinh Vũ quét ngang, Long Hạo Thần giống như là đụng vào một tòa núi lớn, cả người cũng bắn ngược ra, ngã vào trong sân.

"Ta đã dạy ngươi như vậy sao? Vô luận chiến đấu với bất cứ địch nhân nào, cho dù là với ta cũng phải cố gắng giữ bình tĩnh." Tinh Vũ thản nhiên nói. Thuần Bạch Chi Nhận, Đột Thử. Phối hợp công kích, hắn phát động công kích mạnh nhất của bản thân.

Nhưng mà vẫn vô dụng như cũ.

Tinh Vũ sử dụng lực lượng linh lực ngang bằng với Long Hạo Thần mà trong tay của hắn cũng chỉ dùng có trúc kiếm nhưng thanh trúc kiếm tinh tế này lại dễ dàng đánh vào nơi phát lực yếu nhất của đôi tinh thiết kiếm trong tay Long Hạo Thần.

Trúc kiếm khê động đánh vào hai tay của Long Hạo Thần khiến thiết kiếm rơi xuống đất, vang lên hai tiếng phốc phốc, Long Hạo Thần cũng ngã ngối về phía sau.

"A ——" hắn không chấp nhận bỏ qua, thống khổ vẫn tràn ngập trong đầu, cho dù không có vũ khí, Long Hạo Thần cũng giống như một tên điên loại lại lần nữa xông về phía Tinh Vũ.

Tinh Vũ khê nhúu mày trúc kiếm hướng về phía trước đâm vào vị trí ngực của Long Hạo Thần. Nhưng mà Long Hạo Thần ngay cả tránh né cũng không, chạy thẳng vào hướng mũi kiếm.

Tinh Vũ cả kinh cho dù là trúc kiếm thì cũng có chút sắc bén nên nếu đâm vào thân thể không có bất kỳ đồ bảo vệ nào của Long Hạo Thần thì không chết cũng muốn trọng thương. Trúc kiếm vừa được thu hồi, Long Hạo Thần cũng đã đụng xông đến bên người hắn.

Không chút do dự, Long Hạo Thần một ngụm cắn lấy tay của Tinh Vũ trên cánh tay.

Với tu vi của Tinh Vũ thì muốn đánh văng hắn ra cũng dễ dàng nhưng mà hắn cũng không có làm thế mà tùy ý để hàm răng Long Hạo Thần cắn vào cơ thể mình, chẳng qua là chân mày hơi nhúu lại mà thôi.

Cảm thụ được khí tức quen thuộc trên người Tinh Vũ, Long Hạo Thần đã khóc, hắn đã không thể kìm chế được cảm xúc bản thân, hắn bỗng dưng không cắn nữa chỗ chảy máu trên cánh tay của Tinh Vũ, khàn giọng gào lên: "Tại sao? Tại sao ngươi không giết ta."

"Bởi vì ta là cha của ngươi."

Một câu đơn giản lại làm cho Long Hạo Thần đang tràn đầy tức giận cả người người bỗng nhiên ngốc trệ hai mắt nhìn chăm chăm vào Tinh Vũ.

"Người, người nói cái gì?" Long Hạo Thần trong mắt ngốc trệ dần dần biến thành vẻ không thể tưởng tượng nổi.

Long Tinh Vũ than nhẹ một tiếng, tiến lên một bước, một tay kéo lấy hắn ôm vào ngực mình, nhẹ nhàng ôm hắn, "Ta nói, ta là cha của người, người chưa bao giờ được gặp cha. Tinh Vũ là tên của ta, người theo họ của ta, chúng ta đều có họ Long." Nói xong, trên tay hắn bắn ra một đạo bạch quang, giải khai cấm chế trên người Bạch Nguyệt.

Bạch Nguyệt rất nhanh nhào lên, đem Long Hạo Thần đang ở trong ngực Long Tinh Vũ kéo vào ngực mình, nhìn hằm hằm lấy hắn, "Huynh điên rồi? Huynh vừa rồi làm ta sợ muốn chết."

Long Tinh Vũ cười khố nói: "Huynh chỉ là muốn thử xem Hạo Thần có thể hay không trong bất kỳ hoàn cảnh chiến đấu nào đều cố gắng giữ tinh táo, có thể thấy được rằng muộ là uy hiếp lớn nhất của nó."

"Mẹ, hắn, hắn thật là?" Long Hạo Thần lúc này đã kịp phản ứng lại, trong tâm tình đang tràn đầy các cảm xúc mặt trái bây giờ đã biến thành vẻ khiếp sợ, mở to đôi lam sắc đồng tử nhìn mẹ.

Bạch Nguyệt ôn nhu gật đầu, "Thực xin lỗi, Thần Thần. Mẹ một mực không có nói cho con biết, một năm trước, cha con đã tìm được chúng ta. Hắn hi vọng con có thể trở thành kỵ sĩ cường đại như hắn, mới khiến cho ta cùng hắn giấu diếm không nói cho con."

Long Tinh Vũ có chút bất đắc dĩ lắc đầu, "Không nghĩ tới người tính không bằng trời tính, cuối cùng vẫn bị hắn phát hiện. Ta chỉ sợ sau khi con biết ta là cha của con thì sẽ không cố gắng khắc khổ như cũ nữa, ta cũng sợ chính mình không thể huấn luyện con lạnh lùng như trước."

Long Hạo Thần ngốc trẻ nhìn cha mẹ trước mặt, cái từ cha trong lòng hẳn thật quá lạ lẫm, từ khi hẳn sinh ra đến nay bên cạnh hẳn cũng chỉ có mẹ.

Bạch Nguyệt nhẹ nhàng vuốt ve đầu nhi tử, nước mắt nhịn không được chảy ra, "Thực xin lỗi, Thần Thần. Trước kia mẹ một mực không nói với con. Mười năm trước, mẹ gặp một chuyện đặc biệt thống khổ, ta không biết phải như thế nào khi đối mặt với cha của con, cho nên mới một người xa xứ đến nơi này. Khi đó, ta mới phát hiện đã có thai. Con không nên trách cha của con, đều là ta không tốt, lại để cho hẳn đau khổ tìm chín năm trời mới tìm được mẹ con chúng ta. Người muốn hận thì hãy hận mẹ."

Long Tinh Vũ ánh mắt phức tạp đi đến bên người hai mẹ con, ôn nhu nói: "Nguyệt nhi, hết thảy đều đã qua. Mọi chuyện thống khổ đều đã qua đừng nghĩ đến nó nữa được không?"

Bạch Nguyệt hai mắt thấm đẫm nước mắt nhẹ nhàng gật đầu, nức nở nói: "Một năm trước ta đã đáp ứng huynh rồi, vì huynh, vì Hạo Thần, ta đều quên đi hết thảy những gì đã qua từ nay về sau trong lòng ta chỉ có các người. Những năm này, Hạo Thần cùng muội chịu không ít khổ cực. Thằng thẩn mà nói, muội thật sự không muốn nó trở thành kị sĩ giống huynh, ta chỉ muốn nó sống bình an cả cuộc đời này."

Long Tinh Vũ lông mày lập tức nhíu chặt lại, trong mắt hiện lên thần sắc cực kỳ phức tạp, vô ý thức nắm chặt hai đấm lại nội tâm phảng phất như là đang giãy dụa.

Long Hạo Thần lúc này cũng dần dần tỉnh táo trở lại, hết nhìn xem mẫu thân lại nhìn lại phụ thân, trong mắt dần dần hiện lên vẻ nóng bỏng.

"Không, mẹ, ta muốn trở thành kị sĩ. Làm một gã kị sĩ cường đại."

Long Tinh Vũ khẽ giật mình, trong khoảnh khắc vừa rồi hẳn thật sự do dự, do dự bởi vì hẳn không biết mình có làm đúng hay không. Hẳn

cũng hiểu, vô luận là đối với Bạch Nguyệt hay là đối với Long Hạo Thần mà nói được sống một cuộc đời bình an mới là lựa chọn tốt nhất.

Long Tinh Vũ cười khổ nói: "Người nguyện ý chấp nhận người cha vô trách nhiệm này rồi sao?"

"Không, không phải người không chịu trách nhiệm, đều là do ta không tốt, là ta không tốt." Bạch Nguyệt vừa mới ngừng khóc, nước mắt lại lần nữa chảy ra.

"Cha." Từ trong lòng ngực mẫu thân mình Long Hạo Thần mãnh liệt nhào vào trong ngực Long Tinh Vũ. Trong nháy mắt này hắn chỉ cảm thấy một niềm hạnh phúc lớn lao ập đến.

Hắn chỉ là một đứa nhỏ, một cái hài tử mới mười tuổi. Tuy hắn không chấp nhận những gì Bạch Nguyệt đã từng nói qua, thế nhưng mà, mỗi khi hắn nhìn lại Áo đình trấn những cái... thời điểm những đứa nhỏ khác được ở cùng với cha hắn sao lại không hâm mộ cơ chứ?

Giờ khắc này, cha đã trở về rồi, hơn nữa chia lìa nhiều năm như vậy cũng không phải do cha, hơn nữa cha của mình đều cường đại hơn so với cha của những hài đồng khác, người là một vị kỳ sĩ cường đại, trong nội tâm Long Hạo Thần cũng không có gì mâu thuẫn, trước khi phản nộ bây giờ tất cả đều chuyển niềm vui sướng.

Nghe một tiếng cha, Long Tinh Vũ cũng không có biểu hiện gì quá kích động, cả người đứng ở nơi đó đều lộ ra có chút chút ngốc trệ, sau đó mới dùng cánh tay chậm rãi đem thể tử cùng nhi tử ôm vào ngực mình. Vô luận là Bạch Nguyệt hay là Long Hạo Thần đều không có phát hiện hắn lúc này tựa hồ như đang đè nén nào đó cảm xúc.

Bôn ba hơn một ngày sau khi về nhà thì hết buồn phiền đến kinh hãi, Long Hạo Thần đã sớm đi nghỉ ngơi, đây cũng là lần đầu tiên trong một năm qua hắn không có ngồi đả tọa cả đêm mà chính thức ngủ thật say.

Long Tinh Vũ ôm Bạch Nguyệt ngồi ở bên người nhi tử, "Nguyệt nhi."

Bạch Nguyệt khẽ gật đầu, nhắm mắt, "Huynh không cần phải nói nữa. Thần Thần cùng giống người không phải là người có thể chịu đựng được tỉnh mạch, các người trời sinh chính là muốn làm đại sự. Nó đã có lựa chọn muội chỉ có thể ủng hộ nó. Muội chỉ có một yêu cầu, muốn nó phải sống thật tốt, vô luận dạy dỗ nó cái gì cũng nhất định phải có được khả năng tự bảo vệ bản thân, được chứ?"

"Được ta đáp ứng muội." Long Tinh Vũ khẽ gật đầu, vuốt ve mái tóc Bạch Nguyệt.

Sáng sớm hôm sau, Long Tinh Vũ mang theo Bạch Nguyệt cùng Long Hạo Thần cùng một chỗ quay trở về gian mộ ốc trên đỉnh núi. Thân phận đã bại lộ, cũng không cần phải che dấu cái gì.

Bạch Nguyệt đi quét dọn phòng của Long Hạo Thần, Long Tinh Vũ đem nhi tử gọi vào trước mặt mình.

"Hạo Thần, tuy con đã biết mối quan hệ của chúng ta, nhưng mà con cũng đã quyết định tiếp tục theo ta tu luyện. Đã như vậy, yêu cầu của ta đối với con cũng chỉ có thể so với trước kia càng nghiêm khắc hơn mà thôi. Con bây giờ có một cơ hội cuối cùng để lựa chọn lại."

Long Hạo Thần không chút do dự mà nói: "Cha, ta hiểu được người đối với ta nghiêm khắc cũng là vì tốt cho ta. Lần này ta đi Hạo Nguyệt Thành thì có cảm giác đặc biệt rõ ràng. Cha, người có phải hay không so Huy Diệu Kỳ Sĩ còn cường đại hơn?"

Long Tinh Vũ hơi sửng sốt và do dự một chút sau đó hướng Long Hạo Thần gật đầu.

"Oa, thật quá tuyệt vời." Long Hạo Thần hưng phấn nhảy dựng lên, "Cha, ta về sau cũng nhất định phải làm một kỳ sỹ vĩ đại giống như người."

Long Tinh Vũ mỉm cười nói: "Làm sao người biết cha là một kỳ sĩ vĩ đại."

Long Hạo Thần cố chấp mà nói: "Nhất định là đúng."

Long Tinh Vũ nói: "Tốt rồi, cha vĩ đại hay không con về sau sẽ biết. Nhưng nếu như con muốn trở thành một kỳ sĩ vĩ đại thì không thể nào có nửa phần lười biếng. Từ hôm nay trở đi con không cần trở lại địa huyết của Kiêu Nghĩ nữa. Phương thức tu luyện đem toàn bộ cải biến."

"Không cần đi?" Cho dù đã liên tục đi một năm nhưng đối với Long Hạo Thần thì cái thế giới tràn ngập Hắc Ám thế giới đó vẫn là một bóng ma.

Long Tinh Vũ nhẹ gật đầu, nói: "Một năm vừa qua tu luyện của con chủ yếu là rèn luyện năng lực phản ứng kích phát tinh thần của bản thân lực tăng trưởng cùng với cải thiện thân thể. Mỗi ngày con ngâm Ôn Tuyền được dịch chủ yếu cũng là tác dụng này. Hiện tại thân thể của con ngoại linh lực đã đạt tới hơn 100, nên bây giờ là lúc bắt đầu tu luyện nội linh lực."

"Nội linh lực?" Long Hạo Thần nghi hoặc nhìn phụ thân, trải qua một năm vừa rồi trên cơ bản là Long Tinh Vũ nói cho hắn về lịch sử, kỹ năng của kỳ sĩ cùng với các loại tri thức khác, cũng không có nói vấn đề gì tới linh lực.

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 7

Thần Thánh Giác Tỉnh, Quang Minh Chi Tử

Long Tinh Vũ nói: "Sở dĩ linh lực chia làm nội ngoại bởi vì ngoại linh lực chỉ khi nào thân thể của con người biến hóa mới tăng lên. Đơn giản mà nói nó thông qua rèn luyện thân thể để cho lực lượng hoặc tính dẻo dai của con người đạt đến một trình độ nhất định nào đó. Nhưng mà lực lượng thân thể tăng lên cũng có cực của nó. Cực hạn của nó là khi linh lực đạt đến hai trăm độ."

"Ta đã từng nói qua đối với con, bất kỳ chức nghiệp nào, từ nhị giai đến tam giai đều là một cái ranh giới. Đại đa số mọi người cả đời đều không thể đột phá nhị giai tiến vào đến đệ tam giai cảnh giới. Theo góc độ kỹ sư chúng ta mà nói thì không cách nào tu luyện ra nội linh lực, mà theo góc độ pháp sư mà nói cũng không cách nào dẫn đạo thiên địa nguyên tố cho mình sử dụng."

"Tuy nhiên con bây giờ ngoại linh lực còn có không gian tăng trưởng, nhưng mà nếu như đợi đến lúc ngoại linh lực gần đạt tới hai trăm độ lúc đó mới tu luyện nội linh lực thì sẽ chỉ là làm nhiều mà hưởng ít. Trước kia ta cho con đả tọa một năm là để chuẩn bị cho con tu luyện nội linh lực. Mà theo nội linh lực tăng lên cường độ thân thể con người mới có thể tùy đó mà tăng lên. Để đánh giá tổng số lượng linh lực của một gã cường giả chính thức thì không tính toán đến hiệu quả của kỹ năng tăng phúc mà tính toán sự gia tăng của nội linh lực cùng ngoại linh lực."

"Đem giác tỉnh chi thạch mà con mang về từ Hạo Nguyệt Phân Điện đưa cho ta." Long Tinh Vũ hướng Long Hạo Thần vươn tay.

Long Hạo Thần vội vàng đem cái cục đá màu vang đưa cho phụ thân.

Long Tinh Vũ nói: "Hai năm thời gian tới ta sẽ dạy con cách tu luyện ra nội linh lực, đồng thời đem ngoại linh lực tu luyện tới đỉnh phong. Học tập linh lô ảo diệu. Mà trước đó ta sẽ giúp con hoàn thành nghi thức trang nghiêm nhất của kị sĩ chúng ta, thần thánh giác tỉnh."

Long Hạo Thần rất nghiêm túc lắng nghe, hôm nay hắn đã dậy từ rất sớm khi đó hắn đã âm thầm thề, nhất định không để cho sự tình mà cha lo lắng xuất hiện, nhất định sẽ nỗ lực cố gắng tu luyện hơn trước sẽ không phụ sự khổ tâm của cha.

Long Tinh Vũ tiếp tục nói: "Từ một góc độ nào mà nói, kị sĩ chúng ta thuộc về ma vũ song tu, vũ kỹ chính là ta dạy con các loại kỹ xảo cùng với phương pháp vận dụng linh lực trong đó bao gồm cả nội linh lực, mà thuộc tính ma pháp của chúng ta chỉ có một loại đó chính là Quang Minh thuộc tính thần thánh."

"Ta để cho con mang về cái khóa giác tỉnh chi thạch này vì nó có thể cải biến thuộc tính bản thân của bất luận kẻ nào thành Quang Minh thuộc tính. Tiên Thiên tinh thần lực càng mạnh và người có thể chất thiên hướng Quang Minh thì khi giác tỉnh hiệu quả cũng lại càng cao. Nhưng kị sĩ chúng ta khi sử dụng Quang Minh ma pháp cùng ma pháp sử dụng ma pháp lại bất đồng. Ma pháp sư là thông qua cảm ngộ đối với ma pháp nguyên tố để vận dụng chúng nhưng mà chúng ta lại bằng vào linh lực bản thân để dẫn động cùng kích phát Quang Minh chi lực, kị sĩ Thánh điện chúng ta đối với bên ngoài tuyên bố loại phương pháp vận dụng này gọi là tín ngưỡng lực. Mà trên thực tế khi kị sĩ lĩnh ngộ thập đại pháp tắc càng sâu sắc thì khi thi triển Quang Minh ma pháp lại càng mạnh mẽ hơn.

Con đã hiểu chưa?

Long Hạo Thần suy nghĩ một lát rồi nói: "Cha, vậy có phải là kị sĩ chúng ta chỉ cần cố gắng tu luyện nội linh lực là có thể dùng vũ kỹ cùng Quang Minh ma pháp hai chủng hình thức bất đồng biểu hiện ra ngoài?"

Nghe xong hần nói những lời này, Long Tinh Vũ lập tức chấn động, hần tuyệt đối không nghĩ tới Long Hạo Thần vậy mà có thể lĩnh ngộ nhanh chóng như thế.

"Đúng vậy, con có thể hiểu như vậy. Kỵ sĩ chúng ta linh lực chính là cái gốc của vũ kỹ cũng là cái gốc ma pháp. Điểm này cùng với những chiến sĩ... những người không cách nào trở thành ma vũ sĩ là hoàn toàn bất đồng đấy. Tốt rồi, hiện tại ta muốn bắt đầu giúp con giác tỉnh, cùng ta đi ra bên ngoài."

Vừa nói Long Tinh Vũ liền Long Hạo Thần đi ra khỏi gian mộc ốc, đi lên trên đỉnh núi.

Tay trái đơn giản vung lên, một tầng kim quang từ trên người Long Tinh Vũ khuếch tán ra, trong chớp mắt hóa thành một cái kim sắc quang màn cao năm trượng đường kính mười trượng đem phụ tử hai người bọn hần bao phủ vào bên trong.

Quang Minh khí tức nồng đậm giống như là trong nháy mắt gột rửa tâm linh Long Hạo Thần, đắm chìm trong kim quang chói lọi, hần cảm giác mình hết thấy tựa hồ như đang thăng hoa. Lý Hình khi sử dụng Thăng Thiên Trận phóng thích khí tức thần thánh cùng so sánh với Long Tinh Vũ tiện tay phóng thích tầng kim quang này quả thực giống như là đom đóm so với trăng sáng.

"Đây là Quang Minh tí hữu, một loại kỹ năng phòng ngự đẳng cấp cao của kỵ sĩ. Hạo Thần, nhắm mắt lại, tập trung tinh thần. Kế tiếp vô luận có cảm giác gì con đều phải cố gắng giữ tỉnh táo, tỉnh lặng cảm thụ biến hóa của bản thân. Nhất là đối lý giải về quang minh, hiểu chưa?"

"Vâng."

Long Tinh Vũ nhìn nhi tử trước mặt, thở sâu, chậm rãi giơ giác tỉnh chi thạch trong tay phải lên. Hần cũng không có nói cho Long Hạo Thần, so với việc bình thường kỵ sĩ tiến hành thần thánh giác tỉnh, Long Hạo Thần sẽ phải thừa nhận thống khổ lớn hơn nhiều. Bởi vì linh lực của hần

còn chưa tới một trăm mười, so với việc những người đã đạt tới chuẩn kỳ sĩ đỉnh phong mới đi tiến hành kỳ sĩ giác tỉnh, sự chịu đựng của thân thể hẳn có thể hiểu được. Đương nhiên, như thế cũng sẽ đem khai phát hết tiềm lực của Long Hạo Thần về Quang Minh hệ.

Dựa theo quy định của kỳ sĩ thánh điện loại thần thánh giác tỉnh sớm này đã bị nghiêm cấm bởi vì nó sẽ sinh ra di chứng trên người của kỳ sĩ, một khi thất bại, thậm chí sẽ có nguy hiểm đến tính mạng.

Đương nhiên Long Tinh Vũ cũng không lấy tính mạng của Long Hạo Thần làm tiền cược. Không có người so với hẳn rõ ràng hơn sự huyền bí trong quá trình thần thánh giác tỉnh, những quy định của kỳ sĩ thánh điện đối với Long Tinh Vũ không có bất kỳ ý nghĩa gì. Long Hạo Thần có tinh thần lực hơn xa thường nhân, đồng thời, hẳn có một tâm hồn thuần khiết lương thiện không tì vết hơn nữa hẳn đã đạt đại bộ phận trong thập đại pháp tắc của kỳ sĩ lại có Long Tinh Vũ khống chế chuẩn xác việc thành công cơ hồ là điều tất nhiên chỉ là Long Hạo Thần cũng sẽ chịu sự thống khổ rất lớn.

Kim sắc quang mang trên tay Long Tinh Vũ sáng lên cơ hồ sáng hơn ánh dương quang trên bầu trời. Nhưng mà quang mang này cũng không phóng xuất ra bên ngoài toàn bộ bị Quang Minh tí hữu cản lại trong màn hào quang. Giờ khắc này đã không nhìn thấy thân ảnh phụ tử Long Tinh Vũ trong màn hào quang.

Long Hạo Thần đột nhiên cảm giác được thân thể của mình bỗng dưng nóng lên, cùng lúc đó, trong cơ thể hẳn cũng dâng lên một cỗ nhiệt lưu giống như là ở bên trong đột nhiên có thêm một cái mặt trời. cảm giác tỉnh oánh thông thấu làm hẳn lập tức liền phát hiện trên người của mình tựa hồ nhiều hơn vô số thông đạo mà mỗi một thông đạo đều là thái dương quang kéo dài trong cơ thể.

Đôi mắt hẳn mấp máy, thấy được kim quang sáng ngời, đây là kim quang trong cơ thể hẳn. Nhưng ngay lập tức hẳn cảm giác được thống khổ kịch liệt.

Một tầng nhàn nhạt hơi sắc khí thể từ trong lỗ chân lông Long Hạo Thần âm âm bài xuất, PHỐC thoáng một cái liên biến mất trong kim quang chói lọi, đó là hắc tạp chất trong cơ thể. Cũng là hiệu quả tịnh hóa trong quá trình thần thánh giác tỉnh.

Tịnh hóa trong nháy mắt, Long Hạo Thần chỉ cảm thấy thân thể của mình tựa hồ bị nghìn vạn đạo mũi tên nhọn đâm thủng, cùng lúc đó, cái cảm giác nóng rực cũng bắt đầu trở nên kịch liệt.

Thần thánh giác tỉnh, không chỉ là quá trình để cho kị sĩ có được năng lực đem linh lực chuyển hóa thành năng lượng Quang Minh thần thánh để thi triển ma pháp. Đồng thời cũng là quá trình gột rửa tâm linh cùng thân thể kị sĩ. Phàm là trải qua quá trình thần thánh giác tỉnh hiếm có người lại phản bội Tín Ngưỡng ngưỡng của chính mình.

Long Hạo Thần thân thể đang kịch liệt run rẩy lấy, nếu có người có thể chứng kiến được sự tình trong Quang Minh tí hữu thì sẽ phát hiện giờ khắc này lỗ chân lông khắp toàn thân Long Hạo Thần đều có những giọt máu li ti từ trong cơ thể bốc hơi ra. Nhưng cũng chính trong quá trình này tại vị trí ngực hắc, một vòng kim sắc quang mang dần dần xuất hiện, hơn nữa lại bắt đầu trở nên mãnh liệt.

"Phải kiên trì vì tín ngưỡng của chúng ta, vì những gì chúng ta phải bảo vệ." Thanh âm của Long Tinh Vũ vang lên trong đầu của Long Hạo Thần làm hắc đang trong cơn thống khổ liên tỉnh táo lại. Phù ——, Trong nháy mắt ngay khi thánh dịch tiến vào trong cơ thể Long Hạo Thần, một luồng kim quang nồng nặc từ hắc trên đỉnh đầu đã dâng lên.

Kim quang trùng kích vào trên Quang Minh tí hữu sau đó chậm rãi hạ xuống đỉnh đầu Long Hạo Thần, sau đó lần nữa một chút một chút hướng lên trên tầng vọt.

Long Tinh Vũ ánh mắt khẩn trương nhìn chăm chăm lấy đạo kim sắc quang trụ này, đạo quang trụ này quyết định rằng tương lai của Long Hạo Thần trên lĩnh vực quang minh thần thánh có khả năng đạt tới thành tựu nào.

Sau khi Thần thánh giác tỉnh nội linh lực của bản thân kị sĩ sẽ có chứa Quang minh thuộc tính, mà ở trong quá trình giác tỉnh có thể xuất hiện bao nhiêu tiên thiên nội linh lực chính là tiêu chuẩn đánh giá tiềm lực của một gã kị sĩ. Nói ví dụ nếu như tiên thiên nội linh lực không thể vượt qua mười mà nói như vậy tên kị sĩ này chỉ sợ cũng vĩnh viễn không đột phá được tam giai.

Sau khi hạ xuống, kim quang trên đỉnh đầu Long Hạo Thần một lần nữa phóng lên trong nháy mắt cũng đã vượt qua độ cao mười độ linh lực. Cứ việc thân thể hắc vân trong thống khổ kịch liệt run rẩy như trước, chính là, tốc độ tăng lên của kim quang cũng là cực kỳ kinh người.

Mười, hai mươi, ba mươi, bốn mươi...

Sau khi linh lực vượt qua bốn mươi độ, Long Tinh Vũ cũng không có nắm chặt song quyền. Tiên thiên nội linh lực vượt qua bốn mươi tại kị sĩ thánh điện đã là thiên tài hiếm thấy. Nhưng mà kim sắc quang trụ vẫn như trước không có nửa phần dừng lại.

Hảo, Tiên thiên tinh thần lực thật là cường đại, Long Tinh Vũ không nhìn được trong lòng cảm thán một tiếng. Cho dù là hắc đã sớm cảm nhận được Long Hạo Thần có tiên thiên tinh thần lực dị thường, nhưng trước khi thực hiện thần thánh giác tỉnh cũng không có được phán đoán chuẩn xác. Chỉ có lúc này hắc mới có thể chân chính cảm nhận được rõ tiên thiên tinh thần lực của Long Hạo Thần có bao nhiêu cường đại.

Năm mươi, vượt qua năm mươi.

Năm mươi lăm, năm mươi tám, sáu mươi. Dĩ nhiên đã vượt qua sáu mươi.

Long Tinh Vũ còn nhớ rất rõ trăm năm trước chính mình được coi là đệ nhất thiên tài của kị sĩ thánh điện sau khi tiến hành thần thánh giác tỉnh tiên thiên nội linh lực là bảy mươi bảy. Mặc dù Long Hạo Thần bởi vì đã có trước trụ cột một năm tại do chính mình chỉ đạo mình tưởng đã

tọa. Thế nhưng tiên thiên nội linh lực vượt qua sáu mươi có ý nghĩa rất lớn hơn nữa kim sắc quang trụ vẫn còn đang tiếp tục kéo lên.

Sáu mươi lăm, sáu mươi bảy, đã sáu mươi bảy.

Long Tinh Vũ đồng tử kịch liệt co rút lại. Tiên thiên nội linh lực, mỗi mười điểm làm một cột mốc nếu như Long Hạo Thần tiên thiên nội linh lực có thể vượt qua bảy mươi độ, thì tương lai khi hắn sử dụng năng lực quang minh ma pháp sẽ không kém hơn bất cứ một gã quang hệ ma pháp sư thuần túy nào.

Bảy mươi, thật sự bảy mươi.

Giờ khắc này, Long Tinh Vũ không hô hấp tưởng chừng như ngừng lại. Mà trong nháy mắt khi Long Hạo Thần tiên thiên nội linh lực đột phá cột mốc bảy mươi toàn thân hắn cũng ngừng run rẩy.

Vừa phù một tiếng, trăm đạo, ngàn đạo kim quang từ trong cơ thể Long Hạo Thần phóng ra. Những thống khổ phải chịu đựng trước đó giờ không còn sót lại chút gì. Mà quần áo trên người Long Hạo Thần bị những kim quang phóng ra thiêu đốt biến mất không còn thấy gì.

Da thịt hắn lúc này trắng nõn như thủy tinh trong suốt, kim quang nhàn nhạt lưu chuyển, biến toàn thân hắn trở thành màu vàng. Kim sắc quang hoàn ở ngực của Long Hạo Thần dần dần co rút lại cuối cùng biến thành kim sắc quang cầu to cỡ hạt đậu.

Bản thân Long Hạo Thần cảm thấy vô cùng kỳ dị, trong nháy mắt khi tiên thiên nội linh lực vượt qua bảy mươi độ hắn cảm thấy những thống khổ phải chịu đựng liền biến mất thay vào đó là một loại cảm giác nằm rõ thiên địa.

Tất cả thân thể hắn đều trở nên trong suốt, bao gồm cả linh hồn hắn. Nồng nặc khí tức thần thánh đang vô thức cải thiện thể chất của hắn. Tiên thiên nội linh lực vẫn như cũ tăng lên, mà Long Hạo Thần chính

mình tựa hồ cũng nắm bắt được một chút gì đó thuộc về quang minh pháp tắc.

Trời ạ! Tám mươi, tiên thiên nội linh lực của nó lại vượt qua tám mươi.

Lần này thì lại đến bản thân Long Tinh Vũ đang run rẩy. Không phải tiên thiên nội linh lực này đại biểu hãn cường đại, nhưng đại biểu cho hãn có một tiềm lực tuyệt đối a!

Tám mươi một, tám mươi ba, tám mươi lăm...

Kim quang vẫn như cũ tăng lên, tiên thiên nội linh lực vượt qua bảy mươi, trong lịch sử của kị sĩ thánh điện từng có mười bảy lần ghi chép, trong mười bảy người này ngoài sáu người chết ở bên ngoài, còn lại không có ai mà không phải là trở thành Thần Ấn kị sĩ cường đại nhất.

Mà tiên thiên nội linh lực vượt qua tám mươi chỉ ghi lại có ba lần, trong ba người này thì có hai người ngã xuống, chỉ có một người thuận lợi phát triển. Tại năm hãn ba mươi sáu tuổi đã thành công đột phá cánh cửa cửu giai chức nghiệp, mười vạn linh lực. Thành tựu thần ấn.

Trời ạ! Chín mươi, thật sự là chín mươi sao? trong lịch sử Kị sĩ thánh điện chưa có ai đạt được tiên thiên nội linh lực chín mươi.

Long Tinh Vũ ánh mắt đã trở nên kinh hãi. Nội tâm thuần khiết, tinh thần lực khác hẳn với thường nhân hơn nữa đã lĩnh ngộ thập đại chuẩn tắc của kị sĩ thể nhưng để cho hãn tiên thiên nội linh lực đạt tới trình độ khủng bố như thế.

Kim sắc quang trụ tựa hồ đã đạt tới bình cảnh tốc độ hướng lên trên đã rõ ràng chậm lại rất nhiều. Chỉ là từng tia một chuyển động chậm chạp.

Tiên thiên nội linh lực bảy mươi được gọi là thể chất quang chi thiên sử, tiên thiên nội linh lực tám mươi được gọi là thể chất thần thánh tí hữu

mà tiên thiên nội linh lực chín mươi trở lên trong ky sĩ thánh điện mặc dù không có xuất hiện qua, nhưng vị lúc đầu sáng tạo ky sĩ thánh điện ... tiền bối kia từng lưu lại ghi chép nói thể chất như vậy được gọi là quang minh chi tử, kẻ có được thể chất quang minh thuần khiết nhất trời sinh có khả năng sử dụng bất cứ vũ khí có thuộc tính quang minh đồng thời có thể gần gũi với ma thú có thuộc tính quang minh.

Rốt cục kim sắc quang trụ đã dừng lại tại vị trí chín mươi bảy độ.

Tiên thiên nội linh lực chín mươi bảy.

Tất cả kim quang dần dần nhạt dần, hiện rõ ra thân ảnh phụ tử hai người.

"Thật thoải mái a!" Trong lòng mình ngộ khiến Long Hạo Thần tỉnh táo lại từ trong khí tức quang minh đặc thù.

Mở hai mắt, Long Hạo Thần kinh ngạc phát hiện phụ thân đang ở đối diện cả người ngốc trệ về mặt kinh hải đang nhìn mình.

"Cha, người làm sao vậy?" Long Hạo Thần vội vàng hỏi.

Long Tinh Vũ thân thể khẽ động phục hồi tinh thần, hẩn liếc mắt nhìn thấy được hai tròng mắt của Long Hạo Thần.

Long Hạo Thần vốn đôi lam sắc đồng tử lúc này đã biến thành đôi đậm kim sắc đồng tử. Đậm kim sắc đồng tử cũng không phải không ai có, nhưng giống như Long Hạo Thần cả cặp đồng tử đều là màu vàng thì là lần đầu tiên Long Tinh Vũ nhìn thấy.

"Quang minh chi tử, dĩ nhiên là quang minh chi tử a! Trời không phụ chúng ta, trời không phụ ky sĩ thánh điện ta." Long Tinh Vũ không nhịn được thanh âm thoáng có chút chấn run rẩy. Vừa nói hẩn vừa thu hồi chính mình Quang Minh Tí Hữu.

"Cha, cái gì là quang minh chi tử? A, y phục của ta đâu?" Một cơn gió thổi qua khiến Long Hạo Thần chỉ cảm thấy có chút lạnh lẽo, lúc này

mới phát hiện chính mình đúng là không mảnh vải che thân, nhất thời lên tiếng.

Long Tinh Vũ lúc này mới phản ứng lại, tay phải khẽ động đã có thêm một bộ trường sam, khoác lên người Long Hạo Thần.

Một lần nữa nhìn kỹ nhĩ tử, Long Tinh Vũ phát hiện, Long Hạo Thần da dẻ so với trước kia tựa hồ nhiều hơn một tầng đậm kim sắc quang trạch, chỉ khi ánh mặt trời chiếu xuống mới có thể nhìn ra. Nhưng kỳ dị là trên người hắn cũng không có giống những kỳ sĩ khác sau khi thần thánh giác tỉnh sẽ lưu lại quang minh khí tức thật lâu mà ngược lại quang minh khí tức lại toàn bộ nội liễm, không có chút nào hiện ra ngoài. Chỉ có cặp đồng tử là có chút đặc thù.

Về quang minh chi tử huyền bí thì cho dù là ở bên trong Kỳ Sĩ Thánh Điện chân chính biết đến cũng không vượt qua mười người, Long Tinh Vũ cũng không lo lắng thiên phú của đứa con bại lộ.

"Hạo Thần. Thần Thánh Giác Tỉnh của con đã hoàn thành, biết vì sao, hiện tại nội ngoại linh lực của con gia tăng đã bằng với một gã chân chính Kỳ Sĩ."

"A? Sao lại dễ như vậy?" Long Hạo Thần cảm thấy ngoài ý muốn, hẳn lúc này cũng có thể cảm giác được ở trong cơ thể mình tựa hồ nhiều hơn một cỗ khí lưu ấm áp, sẽ theo chính mình ý niệm cầu mình mà di chuyển.

"Dễ ư?" Long Tinh Vũ trên mặt hiện lên vẻ cười khố, nghĩ thầm trong lòng, tiểu tử này thật sự là ăn no quen nên không biết thế nào là đói. Bình thường Kỳ Sĩ Giác Tỉnh chỉ cần có hai mươi tiên thiên nội linh lực thì đã muốn ca ngời Quang Minh thần.

"Thiên phú của con là không tồi, nhưng mà đây chỉ là điều mà thần thánh Giác Tỉnh mang đến. Ngày sau khi con tu luyện còn phải nỗ lực cố gắng rất lớn mới có đi được lên cao. Hiểu chưa? Chúng ta trở về nói."

"Cha, ta nhất định sẽ cố gắng."

Bạch Nguyệt đứng ở cách đó không xa yên lặng nhìn một màn này, chứng kiến Long Tinh Vũ ôm Long Hạo Thần đi trở về gian mộc ốc, trên mặt nàng cũng tránh không khỏi phải mỉm cười. Nàng cũng không rõ lắm nhưng nàng hiểu trượng phu của mình. Trên mặt Long Tinh Vũ hiện lên vẻ khiếp sợ nàng thấy rõ ràng. Trượng phu của mình cường đại ra sao, nhưng cũng bởi vì thiên phú của đứa con mà khiếp sợ. Xem ra, Thần Thần lựa chọn đi lên con đường Kỵ Sĩ này là chính xác. Chính mà, nếu có một ngày phụ tử hai người thật sự phải đối mặt với người kia thì. . .

Trở lại gian mộc ốc, Long Hạo Thần trước thay một bộ y phục giản dị mà mình mang đến, sau đó tiếp tục nghe Long Tinh Vũ dạy bảo.

Long Tinh Vũ trầm giọng nói: "Hiện tại nên nói cho cha biết lựa chọn của con là gì. Thủ hộ hay là Trường Giới?"

Long Hạo Thần cũng không có đắn đo do dự, kiên định nói: "Cha, ta muốn làm một gã Thủ Hộ Kỵ Sĩ."

"Thủ Hộ Kỵ Sĩ?" Long Tinh Vũ sửng sốt một chút, "Chẳng lẽ người nguyện ý buông tha cho sức chiến đấu cá nhân cùng công kích cường đại của Trường Giới Kỵ Sĩ sao?"

Long Hạo Thần chấp nhất nói: "Cha, người nói qua, chuyện đối kháng Ma tộc là chuyện của toàn nhân loại chúng ta. Lực lượng của một người chung quy vẫn là nhỏ bé. Nếu ta có thể trở thành một gã Thủ Hộ Kỵ Sĩ thì có thể bảo hộ tốt những người ta phải bảo vệ. Đồng thời cũng có thể trợ giúp càng nhiều người có thể sống sót trên chiến trường."

Long Tinh Vũ rõ ràng có chút thất vọng, thở dài một tiếng, nói: "Nhưng mà, cuối cùng chân chính có thể khiêu chiến thất thập nhị trụ Ma Thần, thì chỉ có cường giả có sức chiến đấu cường đại nhất."

Long Hạo Thần theo bản năng hỏi: "Thủ Hộ Kỵ Sĩ thì không thể đi khiêu chiến với Ma Thần?"

Nghe hẳn hỏi như vậy, đột nhiên Long Tinh Vũ nhân tình sáng lên, "Đúng vậy! Tiên thiên nội linh lực chín mươi bảy, thần thánh Giác Tinh quang minh chi tử, có cũng đủ tinh thần lực hỗ trợ, vì cái gì không thể học nhiều thêm một vài thứ đâu? Trừng Giới cùng Thủ Hộ chẳng qua là sự phân loại mà thôi. Có lẽ con có năng lực sáng tạo kỳ tích cũng không chừng. Song tu có lẽ mới là lựa chọn chính xác nhất, mới có thể chân chánh phát huy ra thiên phú quang minh chi tử."

Long Hạo Thần tựa hồ hiểu ra cái gì, vẻ mặt giật mình nói: "Cha, ý người nói là để cho ta đồng thời tu luyện năng lực cùng kỹ xảo của Trừng Giới Kỵ Sĩ ư?"

"Đúng vậy. Từ giờ trở đi, ta sẽ truyền thụ cho con phương pháp tu luyện của Trừng Giới Kỵ Sĩ, hai năm sau con lại đến Hạo Nguyệt phân điện lần nữa bắt đầu tu luyện áo nghĩa của Thủ Hộ Kỵ Sĩ, có lẽ như vậy sẽ khiến tốc độ tăng trưởng linh lực của con bị chậm lại. Nhưng mà, chỉ cần con có thể đem Trừng Giới cùng Thủ Hộ dung hợp làm một như vậy tương lai con sẽ trở thành một Kỵ Sĩ cường đại chưa từng có tởng trước đến nay."

Thời gian một ngày lại một ngày trôi qua, Trên đỉnh Áo Đinh Sơn vẫn lặng lẽ thực hiện Kỵ Sĩ truyền thừa. Trong nháy mắt thời gian một năm rưỡi đã trôi qua.

Đương ——, một tiếng vang thanh thúy, một tầng kim quang bất chợt từ trên người thiếu niên lóe lên, Ngay sau đó, một vòng tựa như một vòng thái dương quang hoa bạo khởi ngưng kết thành một đạo quang nhận phá không mà đi.

Trúc kiếm khẽ động, kim sắc quang nhận lại ở trước thanh tiểu trúc kiếm liền tan biến.

"Không tệ Diệu Nhật Trảm con đã hiểu được cốt lõi cái chưa đạt chính là hỏa hầu cùng linh lực tăng lên mà thôi."

Dùng trức kiểm ngăn trở quang nhận chói mắt kia rõ ràng là Long Tinh Vũ, mà thiếu niên thi triển quang nhận tự nhiên chính là Long Hạo Thần.

Một năm rưỡi thời gian trôi qua, Long Hạo Thần đã gần được mười hai tuổi, cùng so sánh với lúc trước khi còn sinh hoạt tại Áo Đình trấn thì hẳn hiện tại đã xảy ra biến hóa long trời lở đất.

Hắn chỉ có gần mười hai tuổi, thân cao đã gần đạt một thước sáu, nhìn qua cũng không cường tráng, chỉ có dáng người mảnh dẻ nhưng lại có tỉ lệ hoàn mỹ, một đầu tóc đen ở phía sau tung bay, chỉ có cặp kim sắc đồng tử là vẫn như cũ. Nguyên bản khuôn mặt nhỏ nhắn xinh đẹp đã trở thành anh tuấn khôi ngô. Nhưng vẫn như trước thật hoàn mỹ. Khí chất trầm ổn trên con người hắn, cho dù hắn nói chính mình đã mười bốn, mười lăm tuổi cũng khẳng định có người tin tưởng.

Lúc này trong hai tay Long Hạo Thần, đều giữ một thanh trọng kiếm, đây là cử khí tiêu chuẩn của Kỵ Sĩ, dài sáu thước, rộng tám tấc, độ dày cũng kinh người đạt tới bốn tấc. Loại trọng kiếm của Kỵ Sĩ này có sức nặng ước chừng hơn năm mươi cân, Nhưng trong tay hắn lại như là nhẹ như không có gì bình thường.

Một năm rưỡi thời gian, Long Hạo Thần học được từ ở phụ thân rất nhiều tri thức. Nội linh lực của hắn tăng lên cũng không nhiều, từ lúc trước đạt chín mươi bảy tăng lên tới một trăm hai mươi, nhưng mà ngoại linh lực của hắn cũng đã đạt tới tam giai Kỵ Sĩ đỉnh tròn hai trăm.

Hai cái cộng lại ước chừng ba trăm hai mươi độ, đây đã là tiêu chuẩn của tứ cấp Kỵ Sĩ. Khoảng cách đến ngũ cấp Kỵ Sĩ là ba trăm ba mươi điểm linh lực cũng không còn kém bao nhiêu.

Nếu không là bởi vì Long Tinh Vũ muốn tạo cho hắn một nền tảng vững chắc chỉ sợ tốc độ tăng lên của hắn còn muốn càng thêm khủng bố.

Cho dù là Long Tinh Vũ có nghiêm khắc nhưng khi nhìn thấy đứa con trước mặt chỉ có mười một tuổi rưỡi tu vi cũng đã đạt tới tứ cấp Kỵ

Sĩ cũng là biểu lộ nụ cười hài lòng. Ở trong lịch sử Kỵ Sĩ Thánh Điện đây là điều tuyệt đối là chưa từng có. Lấy thiên phú năm đó của hắn, cũng là khi mười lăm tuổi mới có tu vi như thế.

Bất quá, theo ngoại linh lực tăng lên tới đỉnh, phương diện tốc độ tiến bộ linh lực của Long Hạo Thần cũng rõ ràng hàng thấp xuống. Dù sao bây giờ hắn chỉ có bằng vào cách tăng lên nội linh lực để tăng cường tu vi của chính mình, trừ phi hắn có thể tiến giai đến cảnh giới tứ giai Đại Kỵ Sĩ, mới có thể lại tăng lên ngoại linh lực của bản thân.

Long Hạo Thần nghe được phụ thân khích lệ, trên mặt không khỏi toát ra nụ cười sáng lạn, "Cha, Diệu Nhật Trảm này uy lực thật là mạnh, nhưng cũng tiêu hao của con năm mươi điểm nội linh lực, thậm chí cả ngoại linh cũng tiêu hao. Linh lực của con vẫn là quá thấp."

Long Tinh Vũ mỉm cười nói: "Con mới có mười một tuổi, con cũng đã biết, Diệu Nhật Trảm này vốn là kỹ năng chỉ có cấp bậc Đại Kỵ Sĩ mới có thể nắm giữ. Tu luyện không thể gấp gáp được, chỉ có tuần tự mà tiến. Tốt lắm, chuẩn bị phòng ngự, để xem hôm nay con có thể kiên trì được bao lâu."

Vừa nghe phụ thân nói như thế, vẻ mặt Long Hạo Thần nhất thời rùng mình. Hai tay cầm kiếm vô giác nắm chặt hơn.

Long Tinh Vũ di chuyển, thân thể hắn giống như là không có nửa phần sức nặng, thân ảnh chợt lóe trực kiếm trong tay đã đưa tới trước mặt Long Hạo Thần.

Tay trái nắm trọng kiếm khê độn, Long Hạo Thần nhanh chóng lui về phía sau một bước, đồng thời đẩy trực kiếm ra công kích. Thực rõ ràng, trên thân trực kiếm của Long Tinh Vũ cũng không có ẩn chứa linh lực.

Nhưng mà, ngay sau đó, vô số trực ảnh đã muốn uyển như thủy ngân mà xuất hiện ở chung quanh thân thể Long Hạo Thần.

Long Tinh Vũ chưa kịp nhìn thấy gì thì đã có vô tận trúc ảnh từ bốn phương tám hướng với các góc độ xảo quyết hướng Long Hạo Thần đâm tới. Mà dường như tình cảnh như vậy đối với Long Hạo Thần tựa hồ tập mãi thành quen. Trong tay một đôi trọng kiếm trước sau bay múa, tốc độ không chút chậm chạp. Phốc phốc thanh giống như quạt ba tiêu không ngừng vang lên.

Long Hạo Thần lợi dụng mũi kiếm, thân kiếm thậm chí là chuôi kiếm, tất cả các vị trí của trọng kiếm trong tay để ngăn cản công kích của trúc kiếm. Trong lúc nhất thời, bóng kiếm lóe lên, đem cả người hắc bao trợn vào bên trong giống như là một cái cự đại quang cầu. Không ngừng phóng ra Quang minh năng lượng phối hợp với một đôi trọng kiếm của hắc để tiến hành phòng ngự.

Long Tinh Vũ công kích như vậy, chỉ cần Long Hạo Thần lộ ra nửa phần sơ hở, trúc kiếm lập tức sẽ đánh vào trên người hắc, so với lúc trước khi ở sảo huyết của kiêu ngỗ không biết mạnh mẽ hơn bao nhiêu lần. Nhưng kỳ dị chính là Long Hạo Thần cứ như vậy mà ngăn cản mặc dù vẻ mặt nghiêm túc, nhưng trong khoảng thời gian ngắn, tựa hồ khi Long Tinh Vũ không sử dụng linh lực phụ trợ cũng phá không được phòng ngự của hắc.

Liên tục kéo dài thời gian một khắc đồng hồ, đột nhiên, trên thân trúc kiếm của Long Tinh Vũ quang mang sáng ngời, một chút bạch quang trong nháy mắt bành trướng, thiên kiếm quy nhất hướng về phía Long Hạo Thần.

Long Hạo Thần đang huy vũ một đôi trọng kiếm, hắc còn xa không tới trình độ thu phát tùy tâm của Long Tinh Vũ, nhưng tình huống như thế hắc hiển nhiên cũng không phải lần đầu tiên gặp được.

Đang quơ trọng kiếm bên tay trái, tay phải nắm kiếm giật mạnh một cái ngay lập tức tay phải nắm trọng kiếm hoành ngang ở trước ngực, cùng lúc đó tay trái nắm trường kiếm đẩy ra, kim quang chột lóe, một cái Đột Thứ liên chĩa vào trên thân trúc kiếm.

Đinh một tiếng vang nhỏ, trọng kiếm đẩy ra, quỹ tích đâm của trúc kiếm không có chút nào biến hóa, và cũng là mượn ngăn cản trong nháy mắt đó Long Hạo Thần cũng đã đứng vững được cước bộ.

Đương một thanh âm thanh thúy một tầng kim sắc quang ngất nhất thời ở trên người Long Hạo Thần phóng ra, chính là Thần Ngự Cách Đáng. Long Tinh Vũ ở một kích này sử dụng linh lực, nên hẳn phải sử dụng Thần Ngự Cách Đáng mới có thể ngăn cản.

"Rất tốt. Lần này không tệ. Có thể lấy tĩnh chế động con mỗi ngày thực chiến không có uổng phí." Thu hồi trúc kiếm, Long Tinh Vũ mặt mỉm cười hướng Long Hạo Thần gật đầu. Mà Long Hạo Thần cũng thở hồng hộc vạt áo trên người đã ướt đầm mồ hôi liễu. Cho dù cha hẳn không sử dụng bất kỳ linh lực nào để công kích nhưng cũng đã khiến hẳn cảm thấy được áp lực rất lớn.

Long Tinh Vũ đi tới bên cạnh Long Hạo Thần, ôm bả vai nhi tử, mỉm cười nói: "Trở về nghỉ ngơi một lát, giờ này chắc mẹ con cũng sắp làm xong cơm trưa rồi."

"Hào." Trên mặt Long Hạo Thần tràn đầy nụ cười.

Mặc dù một năm rưỡi này hẳn mỗi ngày đều khắc khổ tu luyện, nhưng đây cũng là thời gian hẳn vui sướng nhất từ lúc chào đời tới nay. Trên mặt mẫu thân mỗi ngày cũng tràn đầy nụ cười, còn có phụ thân cường đại chỉ điểm mình. Cuộc sống như thế hẳn chẳng những không cảm giác khô khan, ngược lại tràn đầy hạnh phúc.

Trước khi phụ tử hai người tiến vào gian mộ ốc, đột nhiên bước chân Long Tinh Vũ dừng lại, trong mắt toát ra một đạo quang mang sắc bén.

Long Hạo Thần cũng cảm nhận được khí tức trên người cha biến hóa, cái loại uy áp kinh khủng như Thái Cổ cự long này làm hẳn có chút thở không nổi.

Long Tinh Vũ buông Long Hạo Thần ra chậm rãi xoay người lại, mũi chân trên mặt đất điểm nhẹ nhẹ một chút, sau một khắc, Long Hạo Thần trợn mắt hốc mồm nhìn thấy từ trên thân của phụ thân toát ra một cỗ kim sắc quang diễm nồng đậm, thôi động thân thể của hắn cứ như vậy bay lên không trung.

Mặc dù cùng theo cha tu luyện hơn hai năm, nhưng Long Hạo Thần cũng không biết thực lực chân chính của cha đạt đến trình độ như thế nào, giờ này khắc này, thấy cha thể nhưng bằng vào linh lực bay lên trên không trung, đối với hắn rung động thật sự là quá lớn.

Cùng lúc đó, hai đạo kim quang từ trong mắt Long Tinh Vũ phóng ra nhìn về phương hướng Áo Đình trấn.

Không đợi Long Hạo Thần từ trong rung động phản ứng lại, sau một khắc, Long Tinh Vũ đã người nhẹ nhàng hạ xuống, ánh mắt lạnh lùng như băng."Có đội quân Ma tộc tập kích, chúng ta đi."

Vừa nói, hắn nắm cánh tay Long Hạo Thần lại lần nữa bay lên trời.

Một đôi kim sắc song dực hoàn toàn do linh lực ngưng kết mà đang hiện ra sau lưng Long Tinh Vũ.

Linh lực hóa cánh đây là dấu hiệu của lục giai Huy Diệu Kỳ Sĩ. Hai cánh sau lưng Long Tinh Vũ toàn bộ mở ra rộng chừng hơn mười thước phía trên hiện lên kim sắc vũ mao tựa như vật thật, linh lực hóa cánh bình thường nào có đơn giản như vậy.

Cự đại song dực mở ra, một đoàn kim sắc quang mang đem phụ tử Long Tinh Vũ bao phủ vào bên trong. Song dực động một cái, phụ tử hai người nhất thời giống như một đạo kim sắc lưu tinh chạy thẳng tới phương hướng Áo Đình trấn.

Long Hạo Thần biết rằng khi nháy mắt Long Tinh Vũ triển khai hai song dực, tất cả Áo Đình sơn cùng với các vùng phụ cận, vô luận là ma

thú hay là dã thú, tất cả đều bò lổm ngổm trên mặt đất, hoảng sợ cùng tuyệt vọng là không dám di chuyển.

Trước mắt lâm vào một mảnh kim sắc thế giới, nồng đậm năng lượng thần thánh bao phủ, Long Hạo Thần chỉ cảm thấy trong cơ thể nội linh lực giống như là sôi trào lên, trong khoảng thời gian ngắn, nội linh lực của hắn ít nhất tăng lên gấp đôi. Dĩ nhiên, đây chỉ là tạm thời, là bởi vì chung quanh năng lượng cùng thuộc tính quá mức cường đại nên sinh ra hiệu quả tăng phúc tạm thời. Nhưng vì thế nên có thể thấy được, Long Tinh Vũ phóng ra thần thánh năng lượng cường đại đến cỡ nào.

Cơ hồ chỉ là qua vài giây thời gian, kim quang đột nhiên tản ra, Long Hạo Thần có thể nhìn thấy tình huống bên ngoài.

Áo Đình trấn, dĩ nhiên đã trở lại Áo Đình trấn. Đây là chỉ trong thời gian nháy mắt?

Long Hạo Thần quả thực không dám tin vào hai mắt của mình, nhưng sự thật nhưng bày ở trước mắt, dưới chân mình không phải là mảnh đất Áo Đình trấn mình thuở nhỏ vẫn sống sao?

Lúc này Áo Đình trấn đã hoàn toàn mất đi bình yên vốn có. Nhiều chỗ dấy lên ánh lửa, tiếng la khóc, tiếng kêu thảm thiết còn có âm thanh phá hoại tràn ngập ở mỗi góc nhỏ Áo Đình trấn.

Long Hạo Thần thấy được ít nhất hơn ngàn tên quái vật cao lớn mặc hắc sắc giáp trụ, thân thể cường tráng, . Bọn nó đang ở trong Áo Đình trấn tàn sát bừa bãi.

Những thứ này quái vật thân cao ít nhất đều ở một thước tám trở lên, đầu sói thân người. Trong tay huy vũ loan đao, Dân chúng trong Áo Đình trấn bị bọn chúng tàn sát đang kêu lên thảm thiết. Mà bọn chúng cũng vang lên tiếng sói tru khủng khiếp.

Chừng hơn ba ngàn hộ trên Áo Đình trấn với gần hai vạn người, nhưng giờ khắc này, cũng đã thành một mảnh núi thây biển máu, nồng

đậm mùi máu tươi đang không ngừng từ phía dưới bay lên, làm người ta nôn mửa.

"Cha, bọn nó là cái gì vậy?" Thanh âm của Long Hạo Thần cũng bởi vì tức giận mà có chút run rẩy, đây là nơi hắn đã lớn lên! Hắn vừa tận mắt thấy một tiểu hài tử hắn quen biết bị tằm đầu sói thân người dùng loan đao chém thành hai đoạn, nửa đoạn trước của thân thể còn nằm sấp trên mặt đất đau đớn thảm thiết, nội tạng nội tạng thì vung vãi trên mặt đất.

"Ma tộc Ma Lang Nhân." Thanh âm của Long Tinh Vũ lạnh Cừ U hàn băng, uy áp cường đại cũng vào giờ khắc này từ trên người hắn bộc phát ra.

Ma Lang Nhân phía dưới cảm nhận được kinh khủng uy áp từ trên không trung phủ xuống, theo bản năng cũng ngẩng đầu ngẩng đầu nhìn lên. Thấy được đôi song đực khổng lồ của Long Tinh Vũ trong mắt chúng nó cũng không khỏi được toát ra vẻ hoảng sợ.

"Cha, thả ta xuống, ta muốn giết bọn họ." Long Hạo Thần kích động kêu lên.

"Thực lực của người còn xa xa không đủ." Long Tinh Vũ trầm giọng nói: "Hạo Thần, người không phải là vẫn cũng muốn nhìn một chút thực lực của cha sao?"

Như vậy, người nhìn kĩ vào."

Một vòng kim hồng sắc hào quang từ sau lưng Long Tinh Vũ lóe lên, Cự đại kim sắc Vương Tọa quang mang lóng lánh mỹ lệ từ trong màn hào quang từ từ xuất hiện.

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 8

Mặt Nhật Dữ Sát Lục Chi Thần Ẩn Vương Tọa (1+2)

Cự đại Vương Tọa cao gần mười trượng, Chỗ tựa lưng phía trên khám nạm vô số bảo thạch, trong phảng phất có thể thấy bóng dáng một vị Phật đang ngồi trên đó dáng vẻ lẫm liệt, uy nghiêm, thậm chí có thể nói là lực áp bách kinh khủng từ trong đó khuếch tán ra.

Chỗ tựa lưng có một viên hồng sắc bảo thạch hình bán nguyệt, giống như nửa vầng thái dương bao quát xuống đại địa. Nhưng quang mang của nó thấp thoáng có màu hồng, tản ra một luồng uy áp kinh khủng tựa như ngày tận thế.

Tại cũng là chỗ dựa lưng nơi vị trí ngực hấn ở trên Vương Tọa có một viên kim hồng sắc bảo thạch hình thoi làm người khác chói mắt. Phía trên nhìn thấy rõ ràng những đạo lăng tuyến. Đại bộ phận quang mang đều từ đó phát ra.

Trên tọa ỷ (ghế ngồi) rộng rãi, trái phải điêu khắc hai con hùng sư đang phủ phục gầm thét, vô số hoa văn mỹ lệ từ trên thành ghế hướng xuống phía dưới phủ kín Vương Tọa.

Trong nháy mắt khi Vương Tọa xuất hiện, một đạo kim sắc quang trụ từ trên người Long Tinh Vũ hàng lâm, đem Long Hạo Thần toàn bộ bao phủ ở bên trong. Kim quang khuếch trương, Long Hạo Thần biến mất, thân thể Long Tinh Vũ đã phóng đại mấy chục lần, huyền phù trên không chậm rãi ngồi xuống Vương Tọa.

Trong Áo Đình trấn, vô luận là Ma Lang Nhân đang tàn sát bừa bãi hay là dân bản địa, ở dưới uy áp khổng lồ đều không thể động đậy. Trong mắt dân chúng trong trấn tràn đầy vẻ kinh hãi mà trong mắt Ma Lang Nhân thì tràn đầy vẻ tuyệt vọng.

Một gã kim phát Ma Lang Nhân cường tráng hơn so với những tên đồng bọn khác cơ hồ là run rẩy hô lên: "Đây, đây là Mạt Nhật Dữ Sát Lục Chi Thần Ấn Vương Tọa."

Long Tinh Vũ khổng lồ đang chậm rãi ngồi ngay ngắn ở trên Vương Tọa mỹ lệ, ánh mắt lạnh như băng với uy nghiêm vô tận, trong nháy mắt đó khi hắt ngời xuống, vốn là kim hồng sắc hình thoi bảo thạch ở trên vương tọa lại hiện ra trên ngực hắt, cả bầu trời cũng trong nháy mắt này biến thành kim hồng sắc.

"Phán xét."

Hai chữ lạnh như băng từ trong miệng Long Tinh Vũ thốt ra. Hồng sắc quang thái từ sau lưng của hắt dâng lên, hóa thành một thanh cự đại hồng sắc quang kiếm huyền phù trên đỉnh đầu hắt.

Kim phát Ma Lang Nhân trong mắt đã tràn đầy tuyệt vọng, hắt làm sao cũng không thể tưởng tượng, tại sao phải ở biên giới Thánh điện liên minh lại xuất hiện một vị đại năng như vậy. Đối với bọn hắt những thứ Ma Lang Nhân này mà nói, cho dù là muốn chạy trốn cũng là không thể nào.

Nghìn vạn đạo hồng sắc quang mang từ trên trời giáng xuống, chúng giống như những con mắt từ trên trời hạ xuống trên người Ma Lang Nhân.

Cho dù giãy dụa tối thiểu đều không thể làm được, tất cả Ma Lang Nhân giống như vậy lặng lẽ biến mất ở trên cái thế giới này, một tia dấu vết cũng không có để lại, cứ đơn giản như vậy và trực tiếp biến mất.

"Thu hồi."

Kim hồng sắc quang mang hóa thành một mảnh thiên mạc, sau một khắc khi Ma Lang Nhân rời khỏi nhân gian liền biến mất. Mọi người trong Áo Đình trấn bắt đầu khôi phục năng lực hành động. Chỉ cần người nào còn một hơi thở, đều ở trong kim hồng sắc quang mang ấm áp chậm rãi đứng lên, miệng vết thương trên người lấy mắt thường cũng có thể thấy tốc độ khép lại. Những nơi bị cháy cũng đã toàn bộ dập tắt. Điều duy nhất không thể nào thay đổi là những người đã chết và nhà cửa bị phá hư.

Kim quang chợt lóe, Long Tinh Vũ ngồi thẳng trên Vương Tọa trước mặt đã thêm một người, đúng là tên kim phát Ma Lang Nhân lúc trước.

Loài người đối với Ma tộc phân loại cấp bậc là cũng giống với ma thú. Kim Phát Ma Lang Nhân này ít nhất cũng là một gã ngũ cấp Ma tộc. Nhưng mà ở trước mặt Long Tinh Vũ, hắn chỉ giống như là một con kiến hôi hèn mọn không có nửa điểm giãy dụa. Trừ hắn ra, tất cả Ma Lang Nhân xâm lấn đã toàn bộ biến mất.

"Các người xâm lấn nam bộ Thánh điện liên minh mục đích là gì?" Long Tinh Vũ thanh âm lạnh như băng không cho phép nghi ngờ.

Gã Kim Phát Ma Lang Nhân cũng coi như kiên cường, mặc dù trong mắt tràn đầy tuyệt vọng cùng không cam lòng, nhưng hắn vẫn không có khuất phục.

"Mạt Nhật Dữ Sát Lục Chi Thần Ẩn Vương Tọa, người, người là Kỵ Sĩ Thánh điện tài phán quyết (thẩm tra và xét xử) Thần Ẩn Kỵ Sĩ Long Tinh Vũ?"

Long Tinh Vũ thản nhiên nói: "Không sai, ta chương quản tài phán quyết, trả lời vấn đề của ta."

Kim Phát Ma Lang Nhân ánh mắt đột nhiên trở nên dữ tợn, "Cho dù người là Thần Ẩn Kỵ Sĩ thì như thế nào, Ma thần phủ xuống đại địa, Ma thần Đại Nhân sẽ vì ta báo thù. Cho dù chết, ta cũng không sẽ nói cho người biết bất cứ chuyện gì."

Long Tinh Vũ ánh mắt ngưng tụ, "Vậy người đi chết đi."

Kim quang mất đi, Kim Phát Ma Lang Nhân trong nháy mắt liền biến mất. Long Tinh Vũ ngồi ngay ngắn ở trên Mạt Nhật Dữ Sát Lục Chi Thần Ấn Vương Tọa Thần Ấn Vương Tọa, trong mắt lộ ra thần thái suy tư. Một lát sau, kim quang lấp lóe, hắn cùng với Thần Ấn Vương Tọa hóa thành một đạo kim sắc lưu tinh biến mất không thấy gì nữa.

Dân chúng còn sống trong Áo Đình trấn, đã sớm quỳ xuống hướng lên kim quang trên bầu trời dần dần biến mất mà cúng bái. Bọn họ không biết Long Tinh Vũ là ai, ở trong mắt bọn hắn vị cường giả đã xử lý tất cả Ma Lang Nhân chính là một vị thần.

Kim quang chợt lóe, Trên đỉnh Áo Đình sơn đã nhiều hơn hai người.

Long Tinh Vũ vẫn giữ bộ dáng như lúc trước, mặc trường bào giản dị, tóc đen tung bay. Sau khi kim quang biến mất sau, hắn khôi phục bộ dáng như một người bình thường.

Long Hạo Thần đứng ở bên cạnh phụ thân thân, hắn lúc này một chữ cũng không nói được. Cho dù hắn từng hơn trăm lần suy đoán về thực lực của cha, nhưng cũng không cách nào tưởng tượng cha của mình dĩ nhiên là một tồn tại giống như một vị thần.

Mới vừa rồi một màn kia đối với hắn rung động thật sự là quá quá lớn. Hơn hai năm tu luyện, Long Hạo Thần đối với mình vốn là vẫn còn có chút lòng tin, nhưng giờ khắc này, hắn mới hiểu được mình cùng cha so sánh với giống như là một hạt bụi nhỏ bé.

"Ba ba, ba ba. . ." Nhìn cha, Long Hạo Thần trong mắt hắn tràn đầy tinh quang, ánh mắt sùng bái thậm chí là tín ngưỡng từ trong cặp kim sắc đồng tử phóng ra.

Long Tinh Vũ nhẹ nhàng vỗ vỗ bờ vai của hắn, "Ở chỗ này, ta chỉ là một người chồng, một người cha."

"Ma tộc đã xâm lấn?" Bạch Nguyệt lúc này đã ở trên đỉnh núi. Cho dù nơi này cách Áo Đình trấn một đoạn, nhưng lúc trước Long Tinh Vũ ở trên bầu trời phóng thích Thần Ấn Vương Tọa, một màn đó nằng cũng có thể thấy rõ ràng. Thậm chí là ở Hạo Nguyệt Thành cách đây hơn trăm dặm cũng có thể thấy được kim sắc quang huy.

Long Tinh Vũ nhướn mày gật đầu, "Chẳng qua là một lần tiến công thăm dò. Không có cường giả chân chính của Ma tộc xuất hiện. Xem ra, huynh phải sớm trở về liên minh."

Bạch Nguyệt khe khẽ gật đầu, cầm bàn tay to lớn của Long Tinh Vũ.

Trong lòng Long Hạo Thần lúc này một chút rung động cũng không có biến mất, "Cha, người, người là Thần Ấn Kỵ Sĩ sao?" Hạo cố gắng lấy dũng khí hỏi.

Long Tinh Vũ gật đầu, "Mới vừa rồi lúc Ma Lang Nhân kia nói con hạo là cũng nghe thấy, ở Kỵ Sĩ Thánh điện ta chương quản tài quyết cùng thẩm phán. Ở Thánh điện liên minh ta cũng vậy trông coi hình trách."

Long Hạo Thần vẻ mặt sùng bái nói: "Cha, Thần Ấn Vương Tọa đến tột cùng là cái gì? Con, con tu luyện có thể cường đại được như cha không?"

Long Tinh Vũ gật đầu, nghiêm mặt nói: "Đương nhiên là con có thể. Năm ấy khi ta bốn mươi bảy tuổi trước khi gặp mẹ con đã đạt thành tựu Thần Ấn Vương Tọa. Chỉ cần con chịu cố gắng, ta tin tưởng, con nhất định sẽ đạt đến bước này sớm hơn ta."

Ánh mắt nhìn về phương xa, Long Tinh Vũ thở dài một tiếng, nói: "Xem ra, Ma tộc lại không chịu nổi tịch mịch rồi. Hạo Thần, con phải nhớ kỹ, Ma tộc thế đại, nhưng chúng ta vĩnh viễn sẽ không khuất phục. Làm một gã Kỵ Sĩ, chúng ta nên chiến đấu để bảo vệ gia viên nhà mình, cho đến khi sức cùng lực kiệt."

"Dạ." Long Hạo Thần gật đầu trả lời. Lúc này ở trong lòng hắn, phụ thân không chỉ là Lão sư, thậm chí có thể nói là hắn sùng bái tín ngưỡng. Không có tự mình trải qua thì không thể nào tưởng tượng được sự cường đại của Thần Ấn Vương Tọa. Linh lực khổng lồ ba động như hải dương mênh mông, Thẩm Phán Chi Quang hủy thiên diệt địa kia đã để lại trong lòng hắn dấu ấn không thể xóa nhòa.

"Cha, chúng ta bây giờ phải ly khai nơi này sao?" Long Hạo Thần hỏi.

Long Tinh Vũ cúi đầu nhìn về phía hắn, nói: "Cái từ chúng ta không bao gồm con."

"A?" Long Hạo Thần thất kinh, khó hiểu nhìn cha.

Long Tinh Vũ thản nhiên nói: "Chim Ưng non nếu không rời xa sự bảo vệ của cha mẹ thì vĩnh viễn sẽ không trưởng thành bay lượn trên cửu thiên được. Vốn là cha dự tính có thể chỉ đạo con ba năm, nhưng bây giờ xem ra cần phải kết thúc sớm. Ta muốn mang theo mẹ con trở về Thánh điện liên minh xử lý một ít chuyện, sau đó còn có một số ước định cần phải hoàn thành."

"Thánh điện liên minh nơi đó không thích hợp với con. Nếu như con theo ta cùng đi đến đó, như vậy, chỉ sợ con vĩnh viễn sẽ không trở thành Thần Ấn Kỵ Sĩ giống như ta vậy. Chỉ có từng bước từng bước đi lên, bằng sự cố gắng của bản thân đạt được hết thảy, dùng tài năng chân chính để đạt được vinh quang của kỵ sĩ."

"Cha ta không muốn rời xa mẹ." Long Hạo Thần mạnh mẽ ôm lấy cha, trong mắt tràn đầy vẻ không muốn.

Bạch Nguyệt nhìn Long Tinh Vũ, trong mắt cũng tràn đầy vẻ khẩn cầu.

Long Tinh Vũ vuốt Long Hạo Thần đầu, "Tiểu tử ngốc, nếu như con thủy chung đều ở bên cạnh ta và mẹ con như vậy trong lòng con sẽ có sự

ỷ lại. Hơn nữa, cho dù con theo chúng ta trở về Thánh điện liên minh, cũng sẽ như vậy không thể nào ở bên cạnh cha. Cha đã rời đi mấy năm, có quá nhiều chuyện chờ cha đi xử lý. Chuyện này cha đã quyết định. Con phải lưu lại."

Long Hạo Thần thân thể khẽ run lên, cổ nén không để cho nước mắt của mình chảy xuống. Bạch Nguyệt cũng đã khóc chạy trở về gian mộ ốc.

Long Tinh Vũ đem Long Hạo Thần kéo đến trước mặt mình, trầm giọng nói: "Hạo Thần, trước khi đi, Cha sẽ dạy cho con một vài thứ cuối cùng."

Long Hạo Thần có chút thất thần nói: "Là cái gì?"

Long Tinh Vũ trầm giọng nói: "Linh lô."

"Linh lô?" Nghe được hai chữ này, Long Hạo Thần thân thể không khỏi chấn động. Hắn đã theo cha tu luyện thời gian hai năm rưỡi, không chỉ một lần nghe Long Tinh Vũ nói đến linh lô. Nhưng cho tới nay, Long Tinh Vũ thủy chung cũng không từng chỉ điểm quá hắn tu luyện về linh lô.

Long Tinh Vũ vuốt cằm nói: "Linh lô, là là linh lực chi lô. Cũng không phải là năng lực do chúng ta tu luyện ra. Mà là thiên nhiên thần kỳ dựng dựng ra một loại chí bảo. Làm một gã Kỵ Sĩ, chúng ta có nhiều loại Kỵ Sĩ kỹ năng có thể lựa chọn, ngoại trừ một số kỹ năng bản thân tự nghĩ ra thì tuyệt đại đa số kỹ năng đều có thể tiến hành tu luyện khi tu vi một trình độ nhất định. Nhưng mà linh lô lại không giống như thế. Cơ hồ mỗi một chủng linh lô đều có đặc tính độc nhất vô nhị, cho dù là linh lô giống nhau, người tu luyện khác nhau thì cũng sẽ sinh ra hiệu quả khác nhau.

" Có rất nhiều chủng loại Linh lô. Trước mắt thì linh lô tổng cộng có bảy mươi bốn loại. Chia ra thích hợp cho các chức nghiệp bất đồng,

trong đó thích hợp với chức nghiệp kỳ sĩ chúng ta có hai mươi ba loại. Có một số cái thì chúng ta, thích khách cùng chiến sĩ có thể sử dụng.

Long Hạo Thần bị hấp dẫn bởi linh lô từ miệng Long Tinh Vũ, "Cha, ở đâu thì mới có thể đạt được linh lô?"

Long Tinh Vũ nói: "Nói như vậy, chỉ có ở chỗ thiên địa linh khí hội tụ hoặc là trong một số thượng cổ di tích mới có thể tìm được linh lô. Bất kỳ chức nghiệp nào người có được linh lô thì trong ngàn người cũng chưa chắc có một người. Cũng bao gồm cả Kỳ Sĩ chúng ta. Nhưng mà linh lô là mục tiêu theo đuổi của tất cả các chức nghiệp. Bởi vì chỉ cần có được một ngọn linh lô cũng sẽ làm cho chúng ta trở nên càng cường đại hơn so với cường giả đồng cấp."

Vừa nói, Long Tinh Vũ tháo một cái hắc sắc giới chỉ từ trên tay mình đeo vào ngón trỏ trên tay phải của Long Hạo Thần, giống như lâu ngày giờ trở về với chủ cũ chiếc hắc sắc giới chỉ này tự co rút lại cho khít với ngón tay của Long Hạo Thần.

"Trong chiếc giới chỉ này có sáu đạo phong ấn, ta phong ấn các loại kỹ năng cường đại của Trường Giới Kỳ Sĩ, cơ hồ bao gồm tất cả từ tứ giai đến cửu giai. Khi linh lực của con đạt tới, con có thể dùng linh lực phá bỏ phong ấn trong để học tập từng cái kỹ năng trong đó."

Sau đó hắn móc ra một quyển sách đưa cho Long Hạo Thần, "Đây là một chút thể ngộ của cha đối với linh lô cùng với giới thiệu tường tận về linh lô. Không còn kịp chỉ điểm con nữa. Con phải tự mình lĩnh ngộ, rõ chưa?"

"Cha." Long Hạo Thần gọi một tiếng, vành mắt nhưng không không chế được đỏ lên.

"Đem nó cất đi cũng đừng quên chiếc giới chỉ."

Long Hạo Thần khe khẽ gật đầu, sau khi hắn có nội linh lực, Long Tinh Vũ đã dạy cho hắn sử dụng chiếc giới chỉ mà bé gái cầm cho hắn.

Rót vào linh lực, kim sắc hoa văn trên chiếc giới chỉ phảng phất như sống lại, nhàn nhạt lam quang lưu chuyển, quang mang chợt lóe, đã thu quyển sách ghi lại linh lô huyền bí vào trong đó.

Đây là chiếc không gian giới chỉ cực kỳ trân quý, Không gian bên trong có thể tồn trữ các loại vật phẩm ước chừng tương đương với mười thước vuông. Đồng thời, trên mặt giới chỉ còn có một kỹ năng phòng ngự, một khi kích thích là có thể phóng ra một cái lam sắc thuần bài. Chỉ cần linh lực tiếp tục rót vào thì thuần bài vẫn tồn tại. Hơn nữa cường độ cũng sẽ căn cứ độ mạnh yếu của linh lực. Long Tinh Vũ đã nói qua đây là một kiện ma pháp phụ trợ hiếm có.

Nhìn Long Hạo Thần thu hồi cuốn sách, Long Tinh Vũ than nhẹ một tiếng, nói: "Hạo Thần, mặc dù cha có rất nhiều trang bị không tệ nhưng mà cha cũng không có ý định đưa nó cho con. Bởi vì, bất kỳ một trang bị vũ khí nào chỉ có được dựa vào sự cố gắng của bản thân thì mới có thể chân chính quý trọng nó."

"Cha, con không muốn rời xa hai người." Long Hạo Thần không kìm được cảm xúc mà khóc.

Long Tinh Vũ đem nhi tử kéo vào trong ngực, thở dài nói: "Hạo Thần, trọng tình trọng nghĩa là ưu điểm và cũng là nhược điểm của con. Nhớ lấy sau này khi không ở cạnh cha mẹ khi nói chuyện với người khác thì chỉ nói ba phần sự thật không thể để lộ toàn bộ bản tâm của mình."

"Đừng khóc. Đây chỉ là tạm thời ly biệt. Cha hi vọng, lần sau khi gặp lại con, con đã có thể làm cho cha nhìn con với cặp mắt khác xưa."

"Cha và mẹ rời đi, mặc dù ta không thể lưu lại bất kỳ trang bị nào cho con, nhưng có một lễ vật chuẩn bị đã lâu muốn tặng cho con."

Vừa nói, Long Tinh Vũ buông nhi tử ra, tay phải vỗ vào ngực mình, ngay sau đó, một cỗ bạch sắc quang mang kỳ dị liền từ trước ngực hân phóng ra.

Bạch quang rất nhu hòa, nhưng nương theo một loại năng lượng ba động đặc thù toát ra, nhưng lại hết lần này tới lần khác làm cho người ta một loại cảm giác trầm ổn.

Đây cũng không phải là năng lượng Quang minh thần thánh, cũng không phải là linh lực của Long Tinh Vũ. Khi Long Tinh Vũ chậm rãi giang hai tay ra Long Hạo Thần thấy rõ ràng, ở trong lòng bàn tay của cha có một đoàn bạch sắc quang mang. Một tiểu đỉnh có ba cái chân hai lỗ tai, độ cao chỉ có một tấc hiện ra lòng bàn tay Long Tinh Vũ.

Những thứ bạch sắc quang mang chính là từ trong tiểu đỉnh toát ra, nhu hòa và khiêu động lại còn có lực hấp dẫn làm người khác không thể rời mắt.

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 9

Thánh Dẫn Linh Lô

Mặc dù sắp chia ly nhưng khi Long Hạo Thần thấy bạch sắc tiểu đình ánh mắt vẫn không nhịn được bị hấp dẫn.

"Cha, đây là cái gì?"

Long Tinh Vũ nói: "Đây là Thánh Dẫn Linh Lô, là lễ vật cha chuẩn bị cho con. Linh lô chủng loại có rất nhiều, mỗi một chủng loại đều có đặc tính riêng, bản thân linh lô cũng có phân cấp. Nhưng linh lô càng cường đại thì khi sử dụng cần phải xuất ra đại giới. Thánh Dẫn Linh Lô này ở trong bảy mươi bốn loại linh lô đã biết xếp hạng vị trí thứ sáu mươi tám. Nhưng mức độ hiếm có của nó đủ để cùng so sánh với linh lô xếp hạng tiền mười."

"Tác dụng của Thánh Dẫn Linh Lô trong sách cha đưa cho con có cần kẻ ghi lại. Đơn giản mà nói, Thánh Dẫn Linh Lô này bản thân không có bất kỳ năng lực công kích cùng phòng ngự nào, cũng không cách nào làm nội lực của con tăng lên trên phạm vi lớn. Nhưng mà nó có ít nhất ba lần tiến hóa. Đủ để cùng so sánh với linh lô xếp hạng tiền hai mươi. Mà nó đối với kỳ sĩ chúng ta mà nói thì lại có tác dụng thật lớn. Thời điểm khi sử dụng Thánh Dẫn Linh Lô, có thể làm cho con hấp dẫn sự chú ý của kẻ địch, khiến cho địch nhân chỉ công đánh một mình con và sẽ không đi công kích đồng bạn của con. Trừ phi giết chết con hoặc là bản thân con gián đoạn sử dụng Thánh Dẫn Linh Lô, nếu không hẳn cũng chỉ có thể lấy con làm mục tiêu."

"Có lẽ con bây giờ còn không cách nào hiểu được ảo diệu bên trong. Nhưng con sau này nhất định sẽ hiểu tác dụng của nó lớn đến cỡ nào. Đồng thời tác dụng lớn nhất của Thánh Dẫn Linh Lô là bởi vì nó là linh lô vô thuộc tính hiếm có. Chẳng những ở trong quá trình sử dụng sẽ không gây ảnh hưởng đối với thân thể đồng thời tiêu hao linh lực cũng tương đối ít. Còn không ảnh hưởng con khi sau này hấp thu những linh lô khác. Vì vậy, cha đưa nó làm linh lô thứ nhất của con, hi vọng con thích phần lễ vật này. Về phần nó sau này có thể tiến hóa ra năng lực gì khác, cha cũng không biết, chỉ có thể dựa vào bản thân con tìm hiểu."

"Còn nữa con phải nhớ kỹ, linh lô cũng không phải là vạn năng. Cũng không phải là linh lô càng cường đại thì càng thích hợp với con. Linh lô xếp hạng tiền mười, phải hao tổn thật nhiều thì mới có thể thi triển được. Có một số cái tổn hao nhiều đến nỗi chúng ta khó có thể thừa nhận. Số lượng Linh lô cũng không phải là càng nhiều càng tốt, nhất định phải có suy nghĩ cẩn thận mới có thể quyết định có hay không dung hợp linh lô mới."

Long Tinh Vũ thanh âm rất nghiêm nghị, hẳn nói mỗi câu nói cũng là tổng kết kinh nghiệm nhiều năm qua.

"Cha, mỗi người có thể dung hợp được bao nhiêu loại linh lô?" Long Hạo Thần hỏi.

Long Tinh Vũ lắc đầu, nói: "Không biết. Theo trên lý luận mà nói, không có hạn chế số lượng. Nhưng mà linh lô cùng linh lô rất dễ dàng sinh ra xung đột. Một khi phát sinh tình huống như thế, như vậy đối với người dung hợp chính là cử tử nhất sinh. Cha biết dung hợp linh lô nhiều nhất là năm loại. Cha mới dung hợp ba loại. Nhưng cũng không phải dung hợp linh lô càng nhiều lại càng tốt. Linh lô là cần thông qua không ngừng cố gắng để tiến hóa, linh lô sau mấy lần tiến hóa uy lực thậm chí muốn vượt qua mấy cái linh lô chưa từng tiến hóa cộng lại. Được rồi chuyện cần nói cha đã nói. Hạo Thần, đừng quên mẹ con đã nói bất kể thế nào cũng phải lấy an toàn bản thân làm trọng."

Vừa nói, Long Tinh Vũ tay trái điểm về phía trước một cái vào ngực của Long Hạo Thần, nhất thời, thân thể của hắn bị một tầng kim sắc quang hoa bao phủ, không thể động đậy.

Trong lúc tay trái Long Tinh Vũ lóe lên, hắn đã liên tục mọi nơi trên ngực Long Hạo Thần, bốn điểm bạch quang điểm vào nơi nào. Long Hạo Thần chỉ cảm thấy thân thể của mình phảng phất bị xuyên qua, nội linh lực trong nháy mắt bị dẫn động quay chung quanh nơi cha điểm vào.

Kéo tay phải của Long Hạo Thần ra, một điểm kim mang cẩn thận phá vỡ đầu ngón tay của hắn nặn ra một giọt máu tươi. Máu tươi chịu sự dẫn dắt bởi linh lực của Long Tinh Vũ mà nhẹ rơi vào trong Thánh Dẫn Linh Lô.

Nhất thời vốn bạch sắc tiểu đỉnh lô phóng thích ra quang mang nhu hòa liền tỏa ra quang thái chói mắt. Một đạo bạch quang nhanh chóng từ trong đó phóng ra rơi vào trên ngực của Long Hạo Thần.

Cảm giác ấm áp kích thích toàn thân Long Hạo Thần tất cả lỗ chân lông trong nháy mắt mở ra, nội linh lực đang quanh quẩn trong cơ thể cũng ngay lập tức hướng chung quanh khuếch tán ra, giống như là một người xâm nhập muốn đi vào thân thể của mình vậy.

Bạch quang lóe lên, bạch sắc tiểu đỉnh lô dưới bạch quang dẫn dắt từ từ bay đến ngực Long Hạo Thần, mất một chút xíu rồi nhập vào trong.

Vốn là ấm áp trong nháy mắt biến thành nóng rực, tựa như có bàn là là trên ngực mình vậy. Long Hạo Thần không khỏi kêu thảm một tiếng. Bạch Nguyệt vừa vào gian mộc ốc sợ quá chạy ra ngoài.

May mà cảm giác này cũng không kéo dài, sau mấy lần hô hấp bạch sắc tiểu đỉnh lô đã tiến nhập vào trong cơ thể hắn biến mất không thấy gì nữa.

Nhàn nhạt bạch sắc quang mang ở Long Hạo Thần trong cơ thể phóng ra, khiến cho da mặt hắn dần dần hiện ra một tầng quang mang

sáng bóng.

Long Hạo Thần chỉ cảm thấy vô số năng lượng nóng bỏng từ mình ngược mình khuếch tán rá, khuếch tán đến mỗi một cái góc nhỏ của thân thể, cũng bao gồm đại não của hắn. Vô số áo nghĩa huyền ảo cũng theo này cổ năng lượng nóng bỏng này tràn vào trong đầu.

Tất cả giác quan trong nháy mắt phong bế, Long Hạo Thần cứ như vậy cứng ngắc đứng trên đỉnh núi, trên người như ẩn như hiện bạch sắc quang mang lóng lánh. Nhất là chỗ ngực nường theo quang mang lóe sáng đang không ngừng xuất hiện một ẩn ký tiểu linh lô.

Đây là quá trình dung hợp Thánh Dẫn Linh Lô cùng Long Hạo Thần, lấy máu tươi làm dẫn lấy linh lực làm mối, để cho linh lô thần kỳ do thiên địa tinh hoa ngưng tụ mà thành hoàn toàn trở thành một phần thân thể hắn. Muốn dung hợp linh lô, yêu cầu căn bản nhất chính là tam giai chức nghiệp hai trăm linh lực. Hiện tại Long Hạo Thần hiển nhiên đã sớm vượt qua.

Long Tinh Vũ đứng ở nơi đó, yên lặng nhìn nhi tử, trong mắt dần dần toát ra mấy phần buồn bã.

Bạch Nguyệt yên lặng đi đến bên cạnh Long Tinh Vũ, cầm bàn tay của hắn, nước mắt lần nữa không nhịn được chảy xuôi ra, "Thật không mang theo Thần Thần cùng đi sao? Muội, muội không yên lòng. Từ nhỏ đến lớn, con nó chưa bao giờ rời xa muội "

Long Tinh Vũ đem thê tử kéo vào trong ngực, "Yên tâm đi, Huynh cũng đã sắp xếp ổn thỏa. Nếu như rời khỏi vòng tay cha mẹ thì vĩnh viễn cũng không cách nào trưởng thành là một nam tử hán chân chính. Chúng ta cùng Ma tộc đối kháng đang trở nên càng ngày càng kịch liệt, nhi tử của chúng ta có thiên phú ưu tú như thế, tương lai chắc chắn trở thành trụ cột của Thánh điện liên minh. Nếu thương con thì phải để cho nó giang rộng đôi cánh bay lượn trên bầu trời."

"Cái ước định kia, huynh có thể hay không không đi nữa?" Bạch Nguyệt rơi lệ nói. Nàng rất rõ ràng, đây cũng một trong những nguyên nhân thực sự mà trượng phu bắt nhi tử rời đi.

Long Tinh Vũ trong mắt toát ra thần quang quyết tuyệt, "Trận chiến của ta cùng với A Nan này là không thể tránh né. Ta đã đợi một ngày này quá lâu rồi. Nếu như có thể giết chết hãn thì sẽ là tin vui của nhân loại. Yên tâm đi, vì muội cùng nhi tử, ta nhất định sẽ cố gắng còn sống trở về."

Tinh không vạn lí, gió núi thổi qua, làm cho trên Áo Đình sơn mây phần khô ráo cùng khoan khoái.

Long Hạo Thần chậm rãi mở hai mắt ra, khi hãn thấy ba gian mộc ốc trước mặt mang theo vài phần vắng vẻ, vô luận trong cơ thể ấm áp đến cỡ nào, giờ khắc này nội tâm hãn cũng lâm vào một mảnh lạnh như băng.

"Cha, mẹ." Long Hạo Thần hô to một tiếng, mạnh mẽ vọt vào trung ương gian mộc ốc đó là gian phòng mà cha mẹ ở.

Vẫn bài biện đơn giản như cũ, nhưng không một thân ảnh nào. Một cảm giác hít thở không thông cùng mất mát trong nháy mắt tràn đầy trái tim Long Hạo Thần.

Phù phù một tiếng, hãn quỳ rạp xuống đất, nước mắt đã chảy ra như mưa, chỉ sợ chỉ là vừa mới vừa cùng bọn họ chia cách, nhưng giờ khắc này hãn nhưng phảng phất cảm nhận được mình thật sự là cô độc.

"Cha, cho dù người khôn ở bên cạnh con, con cũng sẽ không ngừng cố gắng a!" Nghe ngào, Long Hạo Thần thống khổ cúi gập người xuống, hai tay hung hăng cào trên mặt đất, cảm xúc kích động thật lâu không kèm chế được.

Qua thời gian một bữa cơm trưa, Long Hạo Thần mới từ trên mặt đất bò dậy. Tính cách của hãn thật ra thì rất kiên cường, nhưng ở trong lòng

hắn vận trọng tình cảm. Không có bất kỳ điều báo trước nào, phụ, mẫu đột nhiên rời đi, làm trong lòng hắn thật sự khó có thể tiếp nhận.

Đứng lên, ánh mắt Long Hạo Thần có chút mờ mịt, trong thời gian hơn hai năm phát sinh đủ chuyện, cha nghiêm nghị, mẫu thân ôn nhu, không ngừng hiện lên trong đầu hắn.

"Tại sao cuộc sống vui vẻ hạnh phúc lại luôn ngắn như vậy." Nước mắt suýt nữa lần nữa rơi xuống, cũng vào lúc này, Long Hạo Thần thấy trước mặt không xa trên bàn gỗ bày đặt hai phong thư.

Bước mấy bước về phía trước trước, cầm lấy phong thư vào trong tay.

Mặt ngoài hai phong thư chia ra viết Hạo Thần cùng Nạp Lan Thứ.

Hiển nhiên, một phong thư là cho hắn, một phong thư khác là cho điện chủ Hạo Nguyệt Phân Điện.

Sau khi Long Hạo Thần bình tĩnh một chút, mới chậm rãi mở ra phong thư mà cha mẹ lưu lại cho mình.

"Hạo Thần, khi con đọc phong thư này thì ta và mẹ con đã đi rồi. Chúng ta cũng không muốn đối mặt với thống khổ lúc ly biệt. Ly biệt chẳng qua là tạm thời, con đã lớn là một nam tử Hán thì phải kiên cường, sau này con cũng chỉ có thể dựa vào chính bản thân con mà thôi."

"Sau khi đọc phong thư này con trực tiếp đi đến Hạo Nguyệt Thành, ở Hạo Nguyệt Phân Điện học tập các loại kỹ năng của Thủ Hộ Kỵ Sĩ, nơi đó có giáo quan ưu tú. Nhớ kỹ, như không phải là cần thiết thì không nên bại lộ tình huống con đồng thời là Trường Giới Kỵ Sĩ. Điểm này ta sẽ dặn dò Nạp Lan Thứ. Nạp Lan Thứ người này đáng để tin nhiệm, con có thể nghe hắn an bài. Đồng thời con nhất định phải học xong các tứ giai kỹ năng trở xuống của Thủ Hộ Kỵ Sĩ và sau khi vận dụng thuần thục mới có thể đi đến Thánh sơn đi thu phục tọa kỵ của con."

"Thánh sơn thông linh, nếu như tương lai con không thể kích phát hết thiên phú và năng lực của bản thân thì con sẽ không cách nào nhận được tọa kỵ thích hợp thuộc về mình, đồng thời, học xong kỹ năng của Thủ Hộ Kỵ Sĩ thì con cũng có năng lực để sinh tồn. Phải nhớ cho rõ."

"Linh lô không được ngừng tu luyện. Sau khi có linh lô nó sẽ dẫn dắt con tu luyện nội linh lực giúp con đề cao tu vi. Con hiện tại đã dung hợp Thánh Dẫn Linh Lô, nội linh lực của con có thể vì dung hợp với nó mà giảm xuống nhưng con không cần lo lắng, đây là quá trình dung hợp giữa nội linh lực của con cùng linh lô. Nhanh thì nửa tháng, chậm thì một tháng, là có thể khôi phục như cũ. Thánh Dẫn Linh Lô thích hợp cho Thủ Hộ Kỵ Sĩ sử dụng, sau này con sẽ tự thể nghiệm."

"Hạo Thần, cha và mẹ cũng không nở. Nhưng mà, cha hi vọng thời điểm lần sau khi chúng ta gặp mặt, người đã được thực lực mạnh mẽ. Nếu như ta cùng mẹ con chưa có tới tìm con, thì có thể chúng ta có chuyện trọng yếu không dứt ra được. Trừ phi tu vi của con có thể đạt tới thất giai Kỵ Sĩ Thánh điện, hơn nữa thông qua khảo hạch cùng cạnh tranh có được bí ngân cơ tọa chiến khải, nếu không đừng tới tìm chúng ta."

Hết thư, Long Hạo Thần đại ra nhìn phong thư, khổ sở trong lòng đã đạt đến đỉnh điểm.

Chợt, hắn xoay người, chạy ra ngoài gian mộc ốc, hướng nơi xa cao hét lên: "Cha —— cha ——, Mẹ —— Mẹ ——."

Long Hạo Thần không có lập tức rời đi Áo Đình sơn, hắn ở lại chỗ này thời gian ba ngày, cho đến khi gian mộc ốc không còn lưu lại khí tức của cha mẹ lúc này hắn mới lưu luyện không rời, thu thập hành trang đi xuống núi.

Khi đi ngang qua Áo Đình trấn, hắn thấy trên trấn đang tiến hành công việc tu bổ, có ít nhất hai nghìn tên binh lính tinh nhuệ của Thánh điện liên minh trú đóng ở phụ cận Áo Đình trấn.

Khi hần đi tới Hạo Nguyệt Thành đã là giữa trưa, nhìn qua, Hạo Nguyệt Thành cũng không có gì thay đổi. Một khắc khi hần đi vào cổng thành, Long Hạo Thần đã âm thầm thề, nhất định phải nỗ lực cố gắng để sớm ngày đạt tới thất giai Kỵ Sĩ.

Bên trong Hạo Nguyệt Thành tựa hồ cũng không có bởi vì Ma tộc tập kích mà sinh ra không khí khẩn trương. Long Hạo Thần dựa theo trí nhớ của mình lần nữa đi tới Kỵ Sĩ Thánh điện Hạo Nguyệt Phân Điện.

"Phiền toái ngài, ta muốn cầu kiến Nạp Lan điện chủ." Long Hạo Thần đưa huy chương Chuẩn Kỵ Sĩ của mình ra.

Hai gã thủ vệ gác cổng đã sớm đổi người, mặc dù không nhận ra hần, nhưng thấy rõ ràng hần chỉ có mười mấy tuổi thế nhưng có huy chương Chuẩn Kỵ Sĩ, không dám chậm trễ, vội vàng đi vào bẩm báo.

Một lát sau, kèm theo một cỗ hương thơm nhàn nhạt thổi qua, một đạo thân ảnh đã từ bên trong Hạo Nguyệt Phân Điện vọt ra.

"Hạo Thần đệ đệ, người rốt cuộc đã tới."

Từ trong phân điện lao ra chính là Lý Hình. Nàng vẫn bộ dạng giả trang như cũ, nhuần giáp, đuôi ngựa, anh khí mười phần. Một năm rưỡi thời gian cũng không có lưu lại bất cứ dấu vết gì ở trên người nàng, chẳng qua là thần thái càng thêm phấn khởi, hiển nhiên là tu vi lại có tiến bộ không ít.

"Hình Nhi tỷ tỷ." Đã lâu không gặp, Long Hạo Thần nhất thời có cảm giác gặp lại người thân, cảm xúc bị đè nén mấy ngày qua suýt nữa bộc phát ra. Trong khi hai tên thủ vệ đang trợn mắt há mồm nhìn trực tiếp vùi đầu vào trong lồng ngực Lý Hình.

Lý Hình ôm hần một cái, cảm thụ được tâm tình đau buồn của Long Hạo Thần, nàng vội vàng hỏi: "Hạo Thần, sao vậy? Xảy ra chuyện gì?"

Long Hạo Thần nức nở nói: "Cha mẹ bọn họ đã rời đi. Cũng chỉ còn lại một mình đệ."

Lý Hình sợ hết hồn, "Người là nói do Ma tộc tập kích. . ."

Long Hạo Thần nhất thời nghe ra nàng hiểu lầm, vội vàng giải thích: "Không, cha mẹ phải đi chỗ khác, để cho đệ lưu lại gia nhập Hạo Nguyệt Phân Điện tiếp tục tu luyện."

Lý Hình vỗ vỗ hai vú cao vút, "Làm ta sợ hết hồn. Thì ra là chỉ là bọn họ đi xa thôi! có vấn đề gì đâu, ta còn ước gì không ở cùng cha mẹ một chỗ đây này. Sau này Hạo Nguyệt Phân Điện sẽ là nhà của đệ, nếu ai dám khi dễ đệ, nói cho tỷ tỷ biết. Đi, chúng ta đi vào trước rồi hãy nói."

Vừa nói, Lý Hình vừa kéo tay Long Hạo Thần đi vào trong Hạo Nguyệt Phân Điện.

Hai gã thủ vệ gác cửa liếc mắt nhìn nhau, cũng toát ra thần sắc khiếp sợ.

"Thiếu niên này là ai a? Làm sao hãn thân thiết với Môn Cô Kỵ Sĩ của chúng ta như vậy?"

"Nhỏ giọng một chút, chuyện của Hình Nhi tiểu thư mà người cũng dám nghe? Nếu là người lớn lên có thể anh tũn giống tiểu ca kia nói không chừng Hình Nhi tiểu thư cũng sẽ đối với người kính trọng vài phần đấy."

Lý Hình kéo Long Hạo Thần đi vào Hạo Nguyệt Phân Điện, nơi này hết thảy vẫn như cũ, nhưng mà khi Long Hạo Thần lần nữa nhìn đến bên trong đại sảnh, ngay chính giữa đặt sáu cái Thần Ấn Vương Tọa, cảm giác đã hoàn toàn bất đồng.

Tự hào trong nháy mắt rồi biến thành bi thương, hãn đi tìm đến Vương Tọa thứ hai bên tay trái tượng trưng cho Mặt Nhật Dữ Sát Lục Thần Ấn Vương Tọa. Đó là vinh quang của cha a!

Sẽ có một ngày, ta cũng vậy nhất định là người có được một trong sáu cái Thần Ấn Vương Tọa. Long Hạo Thần trong mắt toát ra mấy phần nóng bỏng.

Lý Hình cảm giác được cước bộ của hắn chậm lại, liền dừng bước lại nói: "Đệ đệ, lúc này mới hơn một năm thời giờ, đệ đã cao lớn nhiều như vậy a! Chẳng hai năm nữa, chỉ sợ cũng muốn vượt qua tỷ tỷ nữa. Ủ, cũng càng thêm đẹp trai. Thật là không biết khi người trưởng thành, không hút hồn bao nhiêu cô gái nữa."

Lý Hình vóc người cao gầy, mặc dù Long Hạo Thần cao lớn hơn không ít, nhưng vẫn như cũ so với nàng thấp hơn nửa cái đầu. Bất quá, lúc này nàng nhìn thấy Long Hạo Thần, trong lòng không khỏi âm thầm sợ hãi mà cảm thán, thậm chí ngay cả tim đập cũng có nhanh hơn vài phần.

Sắp được mười hai tuổi Long Hạo Thần không giống so với lúc một năm rưỡi trước, vốn là khuôn mặt nhỏ nhắn xinh đẹp có chút nhu nhược hiện tại nhiều vài thêm vài nét cường tráng. Từ xinh đẹp biến thành anh tuấn, vóc người thon dài cân đối cùng với mái tóc đen dài tới vai cơ hồ là hoàn mỹ tìm không được bất kỳ tỳ vết nào.

Lý Hình, người làm sao, hắn là đệ đệ của người, người nhiều hơn nó tận tám tuổi a! Chẳng lẽ người nghĩ trâu già gặm cỏ non? Trong lòng thầm mắng mình một câu, tâm tình của nàng lúc này mới ổn định lại. Nhưng đối với Long Hạo Thần lại càng tăng thêm vài phần yêu thích. Nàng ở nhà là đứa con út nên vẫn mong muốn có một đệ đệ, mặc dù cùng Long Hạo Thần ở chung một chỗ thời gian cũng không dài, nhưng ở trong lòng Lý Hình, đối với cái này đệ đệ cũng là đệ thường thân cận.

"Di, đệ đệ, ta nhớ đôi mắt của đệ trước kia không phải là màu này a! Hắn là lam sắc chứ sao lại biến thành đậm kim sắc thế này?"

Long Hạo Thần phục hồi tinh thần lại, nhức đầu, nói: "sau khi cha giúp đệ tiến hành thần thánh giác tỉnh, liền biến thành cái bộ dáng này."

Lý Hình sửng sốt một chút, "Thần thánh giác tỉnh dẫn đến đổi màu đôi mắt? Tại sao ta chưa từng nghe nói qua. A! Đệ đã tiến hành thần thánh giác tỉnh rồi, nói như vậy, Đệ chẳng phải là linh lực đã đột phá hai trăm? Mau nói cho tỷ tỷ, nội linh lực của đệ là bao nhiêu?"

Long Hạo Thần lắc đầu, nói: "Tỷ tỷ, đệ không muốn lừa dối tỷ, Cha không để cho đệ nói."

Trong lúc bất chợt, Lý Hình phảng phất tựa như nghĩ tới điều gì, một cái tay che miệng mình, lẩm bẩm thấp giọng nói: "Trời ạ! Không tới mười hai tuổi đạt tới tam giai Kỵ sĩ. Đi, tỷ dẫn đệ đi gặp Nạp Lan thúc thúc, người nhất định sẽ bị người dọa cho mà xem."

"Chuyện gì sẽ đem ta dọa được đấy?" Thanh âm mang theo vài phần hài hước vang lên, Long Hạo Thần cùng Lý Hình quay đầu nhìn lại, chỉ thấy Nạp Lan Thứ đang từ thang lầu đi xuống.

Thấy Long Hạo Thần, Nạp Lan Thứ cũng là lấy làm kinh hãi, nhưng ánh mắt của hắn trong nháy mắt liền trở nên nóng bỏng, bước nhanh tới trước mặt Long Hạo Thần, nhìn hắn từ trên xuống dưới kìm chế không được tâm tình hỏi: "Ngày đó, ngày đó có phải hay không lão sư của con..."

Long Hạo Thần hơi sửng sờ, nhưng rất nhanh đã hiểu hắn là đang hỏi cái gì, tự hào mà kiêu ngạo gật đầu.

Nạp Lan Thứ hít sâu một cái, trong mắt toát ra vẻ nóng bỏng và sùng bái, "Ta cũng biết, ta cũng biết."

Lý Hình nghi ngờ nói: "Nạp Lan thúc thúc, các người đây là đang nói về cái quái gì thế?"

Nạp Lan Thứ sắc mặt trầm xuống, nói: "Làm sao con còn chưa có đi tu luyện. Con đã là Thất Cấp Kỵ sĩ rồi, có thể hay không trước khi Liệt Ma đoàn tiến hành tuyển chọn đột phá đến Đại Kỵ sĩ chính là việc mấu

chốt quyết định xem người có thể hay không trở thành một thành viên Liệp Ma đoàn. Còn không nhanh tu luyện, Hạo Thần liền giao cho ta đi."

Lý Hình le lưỡi, hướng Long Hạo Thần nói: "Đệ đệ, ta đi tu luyện trước, buổi tối tỷ tỷ tẩy trần cho đệ, mời ăn bữa tiệc lớn nha. Hì hì." Vừa nói, nàng quay đầu chạy.

Nạp Lan Thứ có chút bất đắc dĩ lại có chút ít sùng nịch nói: "Đứa nhỏ này, sắp tới hai mươi tuổi rồi mà vẫn điên điên khùng khùng như vậy. Con cái nhà bình thường ở cái tuổi này cũng phải lập gia đình rồi."

Thu hồi ánh mắt lại, Nạp Lan Thứ nhìn về phía Long Hạo Thần, hướng hắc gật đầu, nói: "Hạo Thần, con đi theo ta."

Long Hạo Thần đi theo hắc lần nữa tới lầu hai nơi Nạp Lan Thứ làm việc. Nạp Lan Thứ đóng kỹ cửa sau, cũng vừa kìm chế không được tâm tình kích động, "Mặt nhật dữ sát lục chi thần ấn vương tọa a! Hạo Thần con biết không, vốn là Ma tộc lần này định làm ra đại động tác. Nhưng cũng bởi vì lão sư của con xuất thủ, đã dọa lùi năm quân đoàn Ma tộc lên vào cảnh nội của liên minh. Lão sư của con đâu? Có thể hay không để cho ta gặp Tinh Vũ đại nhân một lần?"

Long Hạo Thần lắc đầu, nói: "Nạp Lan Điện chủ, Người đã đi. Cái này đưa cho ngài." Vừa nói, hắc đem lá thư phụ thân lưu lại đưa cho Nạp Lan Thứ.

Nạp Lan Thứ nhanh chóng mở phong thư ra đọc, vẻ ngạc nhiên rất nhanh đã xuất hiện ở trên mặt của hắc. Liên tục nhìn nội dung phong thư mấy lần mới có chút không dám tin một lần nữa nhìn về phía Long Hạo Thần, "Con, con dĩ nhiên lại là nhi tử của Tinh vũ đại nhân. Nhưng mà tại sao Tinh vũ đại nhân muốn cho con đi theo ta học tập kỹ năng của Thủ Hộ Kỵ Sĩ? Tại sao không phải là Trừng Giới Kỵ Sĩ? Tinh vũ đại nhân là đệ nhất Trừng Giới Kỵ Sĩ của Kỵ sĩ liên minh chúng ta a!"

Long Hạo Thần nói: "Nạp Lan Điện chủ, Cha không cho ta nói nhiều nếu như người ở trong thư không có nói cho ngài thì con cũng không thể

nói."

Nạp Lan Thứ hít sâu một cái, vô cùng cẩn thận đem phong thư cất đi, trầm ngâm một lát rồi nói: "Tốt, bất luận bởi nguyên nhân gì, mệnh lệnh của Tinh vũ đại nhân ta cũng không thể làm trái. Bắt đầu từ bây giờ, con đã chính thức trở thành một thành viên của Hạo Nguyệt phân điện. Ta sẽ tận lực bồi dưỡng con, trong thư Tinh vũ đại nhân có nói để con tham gia tuyển chọn Liệp Ma đoàn hai năm sau."

"Vâng, con sẽ nghe người an bài." Long Hạo Thần duỗi thẳng sống lưng hướng Nạp Lan Thứ hành lễ tiêu chuẩn Kỵ sĩ.

Nạp Lan Thứ vỗ vỗ bờ vai của hắn, nói: "Sau này người cũng cùng Hình Nhi giống nhau, gọi ta là Nạp Lan thúc thúc đi. Thằng thăn nói, để cho ta truyện thụ kỹ năng của kỵ sĩ cho con trong lòng ta thật sự là có chút thấp thỏm. Bất quá, ta tin tưởng tương lai không lâu, con nhất định sẽ trở thành vinh quang lớn nhất của Hạo Nguyệt phân điện chúng ta. Đi, ta trước dẫn con đi dạo phân điện chúng ta sau đó an bài chỗ ở cho con."

"Cảm ơn ngài, Nạp Lan thúc thúc."

Hạo Nguyệt phân điện chiếm diện tích thật lớn, cũng không chỉ là những chỗ Long Hạo Thần đã thấy, ở phía sau Chủ Điện, còn có đại khu vực. Trong đó chủ yếu phân chia làm ba bộ phận, chỗ để các kỵ sĩ nghỉ ngơi, quảng trường là nơi mà các Kỵ sĩ tu luyện cùng với cung điện Kỵ sĩ nơi truyền thụ kiến thức cùng kỹ năng.

Lấy Hạo Nguyệt thành làm trung tâm, thôn trấn phụ cận mỗi hai, ba năm sẽ tiến cử một nhóm Kỵ sĩ tùy tùng đến Hạo Nguyệt phân điện tiến hành khảo hạch. Nếu có thể thông qua khảo hạch Chuẩn Kỵ Sĩ, mới có thể ở lại Hạo Nguyệt phân điện tiến hành học tập cùng tu luyện. Nếu như trong vòng năm năm có thể đột phá đến tam giai Kỵ sĩ, như vậy thì sẽ trở thành thành viên chính thức của Hạo Nguyệt phân điện, cũng là thành viên chính thức của Kỵ sĩ Thánh điện. Nếu không khi hết hạn những Chuẩn Kỵ Sĩ này sẽ đầu quân hoặc là vì Kỵ sĩ Thánh điện làm một chút sự vụ khác.

Vì vậy, Long Hạo Thần lúc trước chứng kiến chẳng qua là mặt ngoài của Hạo Nguyệt phân điện. Chân chính Hạo Nguyệt phân điện thật ra là ở phía sau. Nơi này có gần trăm tên Kỵ sĩ cùng hơn hai ngàn tên Chuẩn Kỵ Sĩ. Dựa theo Nạp Lan Thứ giới thiệu, ngoài hẳn ra Hạo Nguyệt phân điện còn có một vị đại địa kỵ sĩ cùng với bảy tên Đại Kỵ sĩ. Tất cả những người có thể lên cấp đại Kỵ sĩ đều muốn đi đến Kỵ sĩ Thánh điện nhận thụ phong, một lần nữa tiến hành an bài.

Dựa theo cấp bậc bất đồng, điều kiện ăn ở cũng khác nhau. Nhóm chuẩn Kỵ Sĩ là bốn người ở một ở một gian phòng mà Kỵ sĩ thì là một người ở một gian phòng.

Nạp Lan Thứ an bài cho Long Hạo Thần ở ngay bên cạnh phòng của Lý Hình, sau khi dẫn hẳn đi ăn cơm xong, liền dặn dò hẳn để cho hẳn đi nghỉ ngơi trước. Ngày mai mở lại mới an bài hẳn tu luyện.

Đến tam giai chức nghiệp bất kể một tòa Thánh điện nào thì đãi ngộ cũng là tương đối tốt. Bởi vì đang là thời điểm chiến đấu với Ma tộc, bọn họ đều là chủ lực để đối kháng Ma tộc.

Long Hạo Thần hiện đang ở khu tình xá ba tầng dành cho Kỵ sĩ, một người một phòng, một gian dùng cho nghỉ ngơi, một gian là tĩnh thất để mình tường tu luyện, còn có một phòng vệ sinh thuận tiện cho tắm rửa cùng vệ sinh cá nhân. Trong tĩnh thất có một ma pháp trận đơn giản, bao quanh là mấy viên Quang Minh Hệ ma thú ma tinh hạch. Làm quang minh thuộc tính trong tĩnh thất rõ ràng mạnh hơn so với ngoại giới, đối với trong khi tu luyện linh lực có một chút tác dụng phụ trợ.

Không có bị hoàn cảnh hậu đãi ảnh hưởng, Long Hạo Thần từ trong giới chỉ lấy ra một bộ quần áo đơn giản, sửa sang lại một chút, sau đó vào tĩnh thất bắt đầu tu luyện.

Trong quá trình tu luyện thời gian luôn trôi qua rất nhanh, buổi trưa rất nhanh đã trôi qua rồi. Cho đến ban đêm, tiếng gõ cửa hoàn cảnh mới phá vỡ sự tĩnh lặng của tình xá.

"Ai vậy a?" Long Hạo Thần từ trong tĩnh tu tỉnh táo lại.

"Đệ đệ, là ta."

Long Hạo Thần mở cửa, chỉ thấy Lý Hình thanh tú động lòng người đang đứng ở bên ngoài. Nàng lúc này không có mặc nhuyễn giáp như lúc trước mà là đổi thành một thân bạch y, tựa hồ vừa mới tắm rửa xong, một đầu tóc dài màu hồng phấn còn có chút ướt rủ xuống trên bờ vai. Nàng như thế trông ít đi vài phần anh khí nhưng nhiều hơn nét quyến rũ.

"Đi theo tỷ, Nạp Lan thúc thúc để cho tỷ dẫn đệ đi kiểm nghiệm một chút linh lực, sau đó tỷ tỷ dẫn người ra ngoài đi dạo, ăn bữa ngon để tẩy trần cho đệ."

"Nha." Long Hạo Thần vẫn còn đang đắm chìm trong tu luyện về nội linh lực cùng với tìm hiểu về Linh Lô, đơn giản đáp ứng một tiếng rồi cùng Lý Hình đi ra.

Lý Hình sửa sang lại mái tóc dài của nàng một chút, dùng một sợi dây chun màu lam một lần nữa buộc tóc thành đuôi ngựa, mang theo Long Hạo Thần ra cửa, một lần nữa tiến vào trong chủ điện, trực tiếp lên tầng ba.

Nạp Lan Thứ đã chờ ở chỗ này rồi, thấy bọn họ chạy tới, hướng Long Hạo Thần mỉm cười nói: "Nghỉ ngơi như thế nào rồi? Chỗ ở có hài lòng không?"

Long Hạo Thần trước hướng Nạp Lan Thứ hành lễ, rồi mới hồi đáp: "Chỗ ở rất rồi, cảm ơn người Nạp Lan thúc thúc."

Nạp Lan Thứ khẽ mỉm cười, đối với đứa nhỏ này hẳn là càng ngày càng quý rồi, có phụ thân cường đại như vậy nhưng không có nửa phần kiêu căng.

"Con đã hoàn thành thần thánh giác tỉnh, chứng minh con có thực lực Kỳ sĩ, nhưng con gia nhập Hạo Nguyệt phân điện chúng ta phải tiến

hành ghi danh một chút cho nên tới kiểm tra một chút linh lực hiện tại của con. Ngày mai con bắt đầu đi theo Kỵ sĩ ban để học tập kỹ năng cùng kỷ xảo của Thủ Hộ Kỵ Sĩ, có cái gì không hiểu trực tiếp đi hỏi ta."

"Dạ." Long Hạo Thần đáp ứng một tiếng, cổ tay khẽ động từ phía sau lưng rút thanh trọng kiếm ra. Bởi vì cha không để cho hắn bại lộ năng lực của Trường Giới Kỵ Sĩ cho nên hắn chẳng qua chỉ mang một thanh trọng kiếm ở trên người, một.. thanh kiếm khác tự nhiên cất ở trong giới chỉ.

"Đệ đệ, người muốn đổi sang tu luyện Thủ Hộ Kỵ Sĩ?" Lý Hình vẽ mặt là không thể hiểu nổi.

Long Hạo Thần ha ha cười nói: "Đây là sau khi khảo nghiệm lần trước trở về đệ đã đưa ra quyết định của mình."

Công cụ khảo nghiệm Linh lực cùng lần trước không có bất kỳ khác nhau vẫn là hắc sắc thạch trụ như cũ.

"Bắt đầu đi." Nạp Lan Thứ hướng Long Hạo Thần gật đầu.

Long Hạo Thần ánh mắt ngưng tụ, tiến lên một bước, trọng kiếm trong tay phải đã nhanh như tia chớp trảm xuống trên thân kiếm rõ ràng nhiều hơn một tầng kim sắc quang mang, đây cũng không phải là kỹ năng mà là cảnh tượng sinh ra khi rót nội linh lực vào.

Phịch một thanh âm muện hưởng vang lên, lam sắc quang mang nhu hòa vách tường chung quanh thí luyện tràng lóe lên, bất luận là Nạp Lan Thứ hay là Lý Hình cũng đều khẩn trương nhìn chăm chú phía trên hắc sắc thạch trụ.

"Hai trăm sáu mươi tám." Mấy chữ thật to hiện ra trên đó.

Nạp Lan Thứ cùng Lý Hình đồng thời hít sâu một hơi, Lý Hình thất thanh nói: "Chỉ kém hai điểm linh lực là đạt đến tam cấp Kỵ sĩ rồi a. Đệ

đệ, đệ còn là con người nữa sao? Chưa tới mười hai tuổi liền đạt đến tam cấp Kỵ sĩ a!"

Phải biết rằng một năm rưỡi trước, thời điểm khi Lý Hình gặp Long Hạo Thần nàng cũng chỉ đạt đến trình độ tam cấp Kỵ sĩ này mà thôi. Chỉ qua có một năm rưỡi thời gian, Long Hạo Thần đã đem linh lực bản thân tăng lên hơn gấp đôi. Loại tốc độ tăng trưởng này mặc dù cùng nội linh lực, ngoại linh lực đồng thời đề thăng có liên quan, nhưng cũng chỉ có thể dùng từ kinh tài tuyệt diệu để hình dung.

Long Hạo Thần thu kiếm mà đứng, đối với mấy mấy con số về linh lực này hắn cũng không nghĩ nhiều, những điều này hiển nhiên không phải là chân chính linh lực tu vi của hắn. Sau khi dung hợp thánh dẫn Linh Lô, nội linh lực của hắn giảm xuống hơn năm mươi điểm, nếu không mà nói, linh lực tu vi của hắn hẳn là đỉnh tứ cấp gần đạt đến ngũ cấp Kỵ sĩ.

"Thiên tài, thật sự là thiên tài a!" Nạp Lan Thứ lẩm bẩm nói.

Lý Hình chớp chớp đôi mắt to, hung tợn nhìn Long Hạo Thần nói: "Đáng tiếc a, đệ tuổi quá nhỏ. Nếu không tỷ tỷ nhất định phải trước tiên đem đệ chiếm lấy."

Nhìn bộ dáng của nàng, trên mặt Long Hạo Thần không khỏi đỏ lên, hắn vẫn còn nhớ kỹ hơn một năm trước kia Lý Hình nắm tay mình sờ soạng đôi vú có chút cao vút mềm mại của nàng.

"Đi thôi, chúng ta đi ăn cơm." Lý Hình kéo tay Long Hạo Thần, cùng Nạp Lan Thứ nói vài câu sau đó chạy ra ngoài.

Ra khỏi Hạo Nguyệt phân điện, Lý Hình kéo tay Long Hạo Thần ở phụ cận tìm một quán cơm lớn nhất đi vào.

Vừa vào cửa, lập tức có người phục vụ tiến lên đón, "Hình Nhi tiểu thư, người đã tới."

Lý Hình gật đầu, nói: "Chúng ta đến ăn cơm."

Người phục vụ có chút kinh ngạc nhìn thoáng qua Lý Hình đang kéo tay Long Hạo Thần, "Nhị vị mời theo ta lên lầu hai."

Lý Hình lắc đầu nói: "Không cần hai người chúng ta ngồi ở đại sảnh là được rồi. Sắp xếp vị trí gần cửa sổ là được. Mang thực đơn tới, ta đang đói muốn chết rồi đây."

Vừa nói, nàng liền kéo tay Long Hạo Thần đi qua ngòi xuống.

Lúc này đại sảnh tiệm cơm đã tương đối đông, Lý Hình mang theo Long Hạo Thần, sau khi ngồi xuống lập tức gọi đồ ăn, cách nàng gọi đồ ăn thật là khiến cho Long Hạo Thần mở rộng tầm mắt.

Tiếp nhận tờ thực đơn từ trên tay của người phục vụ, Lý Hình ở phía trên gạch liên tục năm, sáu cái. Trong khi Long Hạo Thần cảm thấy kỳ quái tại sao người phục vụ không có tiến hành ghi chép, Lý Hình nói: "Ừ, ngoại trừ mấy món này còn lại mang hết lên đây."

Trên một tờ thực đơn thế nhưng là có khoảng hai, ba mươi món ăn a!

"Hình Nhi tỷ tỷ, nhiều như thế ăn không hết." Long Hạo Thần vội vàng nói hăn đối với vị tỷ tỷ này lại hiểu biết thêm mấy phần. Nàng này tính cách không thua đấng mày râu, cùng ở chung với nàng thật sự rất thoải mái.

Lý Hình nghiêm sắc mặt, nói: "Làm sao mà ăn không hết, đệ đang trong thời kỳ phát triển cần phải ăn nhiều một chút."

"Thôi đi, cái gì mà để đệ đệ ăn nhiều một chút. Rõ ràng ngươi là một thùng cơm di động." Trong khi Lý Hình đang gọi đồ ăn, một thanh âm có chút trong trẻo lạnh lùng mang theo vài phần đùa cợt vang lên.

Long Hạo Thần quay đầu nhìn lại, chỉ thấy hai nam một nữ, ba người cùng đi vào tiệm cơm, thời điểm khi họ đi ngang qua liền dừng bước, người nói chuyện chính là thiếu nữ trong đó.

Người thiếu nữ này mặc một bộ thâm lam sắc trường bào, nguyên tố ba động như ẩn như hiện làm trường bào trên mơ hồ dập dờn lam sắc quang mang. Ở bên trái ngực nàng, có tiêu ký ba ngôi sao, chung quanh còn có sáu đạo kim vân quay chung quanh.

Ma pháp bào. Đây là một vị Ma Pháp Sư? Long Hạo Thần hiểu biết đối với Ma Pháp Sư chỉ dừng lại ở những gì phụ thân giảng thuật, đây là lần đầu tiên nhìn thấy.

Ba ngôi sao cộng thêm sáu đạo kim vân là tiêu ký đại biểu cho lục cấp tam giai chức nghiệp. Đây đã là một vị Ma Pháp Sư chân chính a. Ba chức nghiệp đầu của Ma Pháp Sư có danh hiệu theo thứ tự là ma pháp tùy tùng, Ma Pháp Học Đồ cùng Ma Pháp Sư.

"Phanh." Lý Hình vỗ mạnh một cái lên cái bàn rồi đứng lên, cả giận nói: "Lâm Giai Lộ, người nói ai là thùng cơm?"

Lâm Giai Lộ hừ một tiếng, "Người nào ăn nhiều thì là người đó."

Long Hạo Thần đầu tiên chú ý đến ma pháp bào sau đó mới chú ý tới dung mạo của thiếu nữ Ma Pháp Sư này.

Có thể nói, Lâm Giai Lộ cùng Lý Hình cũng là mỹ nữ hiếm có, nhưng nhị nữ nhưng hoàn toàn có phong cách bất đồng. Lý Hình tính cách ngay thẳng anh khí mười phần, là một loại tràn đầy sức sống. Mà Lâm Giai Lộ thì có vẻ đẹp thanh tú của thiếu nữ khuê các.

Da thịt trắng nõn, vóc người trung bình, mái tóc dài màu lam nhạt xõa ở phía sau, đôi mi thanh tú, mũi cao, đồng dạng là lam sắc đồng tử, các đường nét trên mặt cũng càng thêm nhu hòa, rất dễ dàng làm cho người ta một loại cảm giác muốn che chở cho nàng.

Bất quá, trong tay nàng đang cầm một thanh dài chừng hai thước ma pháp trượng. Pháp trượng toàn thân là một loại màu đen do mộc đầu chế luyện mà thành, trên đỉnh lộ ra mấy đường vân tinh tế cùng chỗ nắm tay có một khóa lam sắc bảo thạch to cỡ nắm tay nhỏ. Ma pháp nguyên tố ba

động trên chuôi pháp trượng so sánh với ma pháp bào trên người nàng thì nồng đậm hơn nhiều.

"Người muốn đánh nhau có phải không?" Lý Hình trong mắt lửa giận bắn ra bốn phía, vừa bước ra đã đến trước mặt Lâm Giai Lộ.

Hai gã thanh niên cùng Lâm Giai Lộ đi vào tiệm cơm tiến lên phía trước hai bước, một tả một hữu bảo vệ Lâm Giai Lộ, trên mặt tràn đầy thần sắc khấn trương. Bọn họ đều là một thân chiến sĩ mặc áo giáp, rất rõ ràng là hộ vệ của Lâm Giai Lộ.

Ma Pháp Sư sợ nhất chính là bị đánh lén, cùng so sánh với lực phá hoại cường đại của ma pháp thig thân thể của bọn họ yếu ớt hơn nhiều. Vì vậy, Ma Pháp Sư ưu tú bên cạnh luôn mang theo hộ vệ tùy tùng.

"Hai vị tiểu thư xin bình tĩnh, thán trước các người vừa mới bị chấp chính quan đại nhân cùng tổng trưởng đại nhân xử phạt." Chiến sĩ bên trái có chút khấn trương cẩn thận nhắc nhở.

"Hừ." Lý Hình cùng Lâm Giai Lộ cơ hồ là đồng thời tức giận hừ lên tiếng, không ai chịu nhường ai, rất căm tức đối phương.

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 10

Quang Diệu Chi Thuần

Lý Hình hung tợn nói: "Lần trước? Các người còn dám nhắc đến lần trước? Nếu không phải cha ta cùng Lâm thúc thúc tới nhanh, ta đã một kiếm đánh chết nàng."

Lâm Giai Lộ cười lạnh nói: "Nếu không phải có cha ta bảo vệ cho người, lần trước ta đã đem người đóng băng thành tượng rồi."

Lý Hình khinh thường nói: "Có bản lĩnh người đừng dùng bất cứ trang bị ma pháp nào."

Lâm Giai Lộ khinh miệt đáp: "Có bản lĩnh người cũng đừng triệu hồi ra đầu độc giác thú của người."

Lửa giận của Lý Hình rất rõ ràng có vẻ không thể áp chế nổi nữa, cổ tay khẽ xoay liền nắm lấy song kiếm từ sau lưng rút ra một thanh "Đi, đi ra bên ngoài, ta hôm nay sẽ không triệu hồi Mân cô, ta xem người có thể làm khó dễ được ta hay không?"

Lâm Giai Lộ cầm ma pháp trượng đưa cho chiến sĩ cầm hộ rồi nói: "Được, ta đây cũng không dùng ma pháp trượng, cho người xem tốc độ thi pháp của bốn tiểu thư."

"Hai vị tiểu thư, quan chấp chính đại nhân cùng tổng trưởng đại nhân đã nhắc nhở, nếu nhị vị còn tranh cãi nữa thì sẽ cấm túc các người." Trên trán hai gã chiến sĩ mồ hôi đều đã lấm tẩm tuôn ra, đứng ngăn ở giữa hai người, vẻ mặt cười khổ cùng bất đắc dĩ.

Nghe được cấm túc hai chữ, Lý Hình cùng Lâm Giai Lộ rõ ràng đều thoáng chút kiềm hãm, một lần nữa đồng thời tức giận hừ một tiếng dường như rất ăn ý.

Lâm Giai Lộ cười lạnh nói: "Coi như người gặp may."

"Ta gặp may? Bốn cô nương đã là thất cấp kỵ sĩ, còn ai đó mới chỉ là lục cấp ma pháp sư mà. Chưa biết là ai gặp may. Không phải là không cho chúng ta đánh nhau sao? Được a! Lâm Giai Lộ người có dám đánh cuộc với ta hay không?"

Lâm Giai Lộ hừ một tiếng: "Đánh cuộc gì?"

Lý Hình chỉ chỉ Long Hạo Thần đang đứng phía sau mình "Đây là đệ đệ của ta, ta để hắn thay ta ra tay, người cũng phái một người ra. Chúng ta không tự ra tay sẽ không bị cấm túc."

Trước đó Long Hạo Thần vẫn bị thân hình Lý Hình ngăn trở, lúc này Lý Hình tránh ra nên Lâm Giai Lộ mới nhìn đến hắn. Lâm Giai Lộ lập tức cảm giác đôi mắt sáng ngời, khuôn mặt tinh xảo gần như hoàn mỹ của Long Hạo Thần, một đôi đậm kim sắc đồng tử trong suốt đặc biệt hiếm thấy, còn có một loại khí chất vô hình, tất cả đều khiến nàng chấn động.

Nhìn Long Hạo Thần, lại nhìn nhìn Lý Hình, Lâm Giai Lộ hạ giọng hỏi Lý Hình: "Cũng là nữ giả nam trang giống người sao?"

Da thịt trên mặt Long Hạo Thần nhất thời bỗng nhúc nhích, đầu đầy mồ hôi, nhúu mày đáp: "Ta là nam nhân."

Trong lòng hắn thầm nghĩ, các người có thể nghĩ khác được hay không a! Vì sao cứ nhìn thấy ta đều nghĩ rằng ta là nữ nhân, không nhìn thấy ta có vết hầu sao? Có chút tri thức có được hay không a!

Lý Hình dương dương đắc ý nói: "Thế nào? Đệ đệ của ta tuần tú chứ. Người từng gặp ai tuần tú như vậy chưa?"

Lâm Giai Lộ bĩu môi nói: "Thì ra người còn có sở thích này, thích phi công trẻ a. Có điều, người so với người ta lớn hơn nhiều lắm. Người không biết sĩ diện sao?"

"Người..." Lý Hình cả giận nói: "Người hãy trả lời người có dám đánh cuộc hay không đi. Nói cho người biết, đệ đệ của ta cũng là người của Hạo Nguyệt phân diện chúng ta, hôm nay vừa mới gia nhập."

Lâm Giai Lộ thoáng sửng sốt "Người không lắm chứ. Người để hăn xuất thủ? Hăn mới bao tuổi? Mười lăm tuổi hay chưa ?"

Lý Hình nói: "Không cần người quan tâm, người chỉ cần nói có dám đánh cuộc hay không. Nếu không dám hãy rút ngay đi, đừng ảnh hưởng đến tâm tình cô cô ăn cơm."

"Người là cô cô của ai? Đánh cuộc thì đánh cuộc. Không phải là một tiểu mao đầu thôi sao? Từ Thiên Không, người lên." Lâm Giai Lộ chẳng biết vì sao lại luôn đối đầu cùng Lý Hình, hai người rõ ràng đều không chịu nổi khi đối phương nói khích.

Lý Hình nói: "Chúng ta đi ra ngoài đánh, đừng ảnh hưởng người ta buôn bán. Mà nếu là đánh cuộc, vậy nên thêm vào tiền cuộc đi."

Lâm Giai Lộ hỏi: "Người muốn đánh cuộc gì?"

Lý Hình dường như đã sớm tính trước tiền cuộc là cái gì, từ trong người lấy ra một khóa bạch sắc tinh thạch nói: "Ta dùng khối ma tinh hạch của quang minh hệ ngũ cấp ma thú Kim Ngạn Hồ này đánh cuộc tấm Quang diệu chi thuẫn của nhà các người."

Lâm Giai Lộ ánh mắt khế giật "Người điên rồi sao ?" Nàng mơ hồ cũng cảm thấy có chút bất thường. Ma tinh hạch của Kim Ngạn Hồ tương đối hiếm có, giá trị trong ngũ cấp ma thú cũng là số một số hai. Quang diệu chi thuẫn mặc dù tốt nhưng chỉ luận giá trị thì chưa bằng được khối ma tinh này. Nàng sao có thể tự tin như vậy?

Lý Hình tung tung viên ma tinh trong tay, cười lạnh nói: "Người nếu không dám thì hãy mau rút, nhớ kỹ sau này nhìn thấy bốn cô nương thì hãy tránh xa sang lối khác."

"Có cái gì không dám, đánh cuộc thì đánh cuộc." Lâm Giai Lộ kích động trực tiếp đáp ứng.

Long Hạo Thần đứng ở bên cạnh vẫn không hề lên tiếng, hăn mặc dù chẳng biết mâu thuẫn giữa Lý Hình cùng Lâm Giai Lộ là cái gì, nhưng vẫn nhận ra rằng hai người mặc dù ồn ào nháo loạn, nhưng bọn họ nói chuyện vẫn đều rất có chừng mực, cũng không phải là địch nhân chân chính. Lý Hình đối với hăn vẫn đều rất tốt, vì tỷ tỷ xuất thủ, hăn không cách nào từ chối.

Mấy người đi ra ngoài tiệm cơm, Lý Hình kéo tay Long Hạo Thần, hạ giọng nói: "Đệ đệ, thật sự là ngại quá, còn chưa ăn cơm đã khiến người phải động thủ. Có điều, người phải cố gắng lên a! Tỷ tỷ làm như vậy là có dụng ý, nhất định phải thắng nha."

Long Hạo Thần rõ ràng nhìn thấy trong mắt Lý Hình toát ra vài phần giao hoạt, bèn gật gật đầu, đáp: "Tỷ tỷ, ta sẽ cố hết sức."

Bên kia, Lâm Giai Lộ cũng đang cổ vũ người mình: "Từ Thiên Không, tiểu mao đầu kia phỏng chừng có chút tài lẻ, có điều, người nhất định phải thắng. Thắng trận này trở về ta sẽ cho người một thanh kiếm tốt. Có điều người phải nhớ kỹ đừng khiến người ta bị thương."

Từ Thiên Không bất đắc dĩ nói: "Tiểu thư, vậy chúng ta có thể thỏa thuận rằng sau khi cuộc đấu chấm dứt, bất luận thắng bại người cũng sẽ không gây náo loạn cùng Hình Nhi tiểu thư một lần nào nữa có được hay không? Nếu không ta sẽ bẩm báo quan chấp chính đại nhân."

Lâm Giai Lộ có chút không kiên nhẫn đáp: "Biết rồi."

Trước cửa tiệm cơm có một mảnh đất trống chuyên môn dùng để đỗ xe ngựa, lúc này xe ngựa không nhiều lắm, vừa tiện có đủ không gian

cho bọn hăn tiến hành đánh cuộc.

Long Hạo Thần đã cầm trọng kiếm trong tay đi ra, bên kia Từ Thiên Không cũng đi tới, hăn liền hướng Lâm Giai Lộ nói: "Lâm tỷ tỷ, ta chưa bao giờ đấu cùng ma pháp sư, có gì mong ngài chỉ giáo."

"Hử?" Lý Hình cùng Lâm Giai Lộ đều sửng sốt.

Lý Hình chặn lại nói: "Đệ đệ, đừng nháo." Nàng đã thấy Long Hạo Thần xuất thủ, biết hăn kinh nghiệm thực chiến không tệ, lúc trước thi kiểm tra tu vi linh lực cũng không thấp. Hai hộ vệ của Lâm Giai Lộ bất quá đều chỉ là vừa mới đột phá tam giai chiến sĩ, không có thần thánh quang minh kỹ năng trợ giúp rất khó thắng được Long Hạo Thần. Thế nhưng Lâm Giai Lộ lại hoàn toàn khác. Đây chính là vang danh thiếu nữ thiên tài của Hạo Nguyệt thành cùng với nàng.

Long Hạo Thần nghiêm túc nói với Lý Hình: "Tỷ tỷ, cha ta từng nói với ta, kinh nghiệm thực chiến rất nhiều lúc còn quan trọng hơn so với tu vi. Ta muốn thử chiến đấu cùng ma pháp sư xem sao."

Lâm Giai Lộ đi tới bên cạnh Từ Thiên Không đang ngây người ra, nghi hoặc hỏi: "Tiểu mao tử, ngươi muốn đánh với ta? Vậy Hình Nhi tỷ tỷ của ngươi sẽ thua chắc đó."

Long Hạo Thần chậm rãi nâng trọng kiếm trong tay, lắc đầu, đáp: "Điều đó còn không nhất định. Hình Nhi tỷ tỷ, có thể không?"

Lý Hình nhìn vẻ trầm ổn cùng kiên định hơn hăn so với độ tuổi của Long Hạo Thần, mỉm cười đáp: "Được, không hổ là đệ đệ của ta. Hãy để nàng biết sự lợi hại của ngươi. Lâm Giai Lộ, có thua ngươi cũng đừng khóc nhè đấy."

"Ta thua ?" Lâm Giai Lộ trợn mắt nhìn Lý Hình, cũng không đi lấy ma pháp trường, chỉ tay không quay sang Long Hạo Thần nói: "Đã vậy thì đến đây đi."

"Lâm tỷ tỷ, mời." Vừa nói rồi Long Hạo Thần dùng trọng kiếm khê gõ trên vai phải của mình một cái, hành lễ nghi của kỵ sĩ, mũi chân chia xuống đất, rồi hướng về Lâm Giai Lộ bắt đầu tấn công.

Âm phù khê vang lên từ miệng Lâm Giai Lộ, nàng cũng không lui về phía sau, một tầng nhàn nhạt lam quang từ trên người nàng lan ra. Tay phải nàng chỉ tới, một viên băng cầu liền phóng thẳng đến phía Long Hạo Thần. Trước sau chỉ dùng không tới một giây thời gian.

Long Hạo Thần ánh mắt thoáng co rút lại, không hề né tránh, trực tiếp nghênh hướng băng cầu.

Nhưng đúng lúc đó, quả băng cầu kia lại đột nhiên trầm xuống, BA~ một tiếng, đánh xuống mặt đất. Một lam sắc qung vạng lập tức bao trùm phương viên hai thước của mảnh đất. Mà bước chân của Long Hạo Thần lại vừa vịn ở trong đó.

Cảm giác lạnh buốt lập tức từ dưới chân trào dâng, dưới chân vừa trượt, thân hình Long Hạo Thần nhoáng một cái, dường như bị mất cân đối.

Trên mặt Lâm Giai Lộ lộ ra nụ cười đầy tự tin, trong miệng chú ngữ không ngừng, một màn đậm lam sắc hào quang đã đem nàng bao phủ vào bên trong. Đây là nhị cấp ma pháp Hàn Băng Trảo.

Nhưng nụ cười trên mặt nàng rất nhanh chợt biến thành giết mình.

Long Hạo Thần dưới chân vừa trượt lập tức từ bàn chân liền xuất hiện một tầng đậm kim sắc quang mang sáng bóng, BA~ một tiếng, một cước của hắn đã giẫm phá tầng băng trên mặt đất, thân thể cũng lập tức khôi phục ổn định, tốc độ công kích chẳng những không có giảm đi mà ngược lại đột nhiên tăng gấp đôi, trọng kiếm trong tay liền thi triển một chiêu Đột thứ liền đâm trúng vào Hàn Băng trảo.

Tam giai kỵ sĩ!

Bất luận là Lâm Giai Lộ hay là hai gã tùy tùng kia của nàng đều chấn động. Có thể vận dụng Quang Minh nội linh lực, là tiêu chí của tam giai kỳ sĩ. Gã thiếu niên nhìn kỹ chỉ sợ vẫn chưa tới mười lăm tuổi kia vậy mà đã là tam giai kỳ sĩ rồi sao?

"PHỐC, PHỐC, PHỐC..." Liên tiếp tiếng va chạm vang lên từ Hàn Băng tráo.

Long Hạo Thần chỉ cảm thấy mình dường như đã đâm trúng một mặt bằng bích (tường) vậy, thế công lập tức bị ngăn cản. Nhưng Hàn Băng tráo sau khi bị kỹ năng Đột Thử đánh trúng cũng đã xuất hiện những vết rạn lớn, nhìn như có vẻ như sắp chống đỡ không nổi nữa.

Lâm Giai Lộ tuy kinh hãi nhưng nàng vẫn không hề ngừng thi pháp, một vòng bạch sắc băng hoàn lập tức phát ra từ thân thể. Lực đẩy cường đại liền đem Long Hạo Thần ở gần trong gang tấc bắn ra ngoài.

Đây là một trong những kỹ năng mà Băng Hệ ma pháp sư thường dùng nhất để đối phó chức nghiệp có khả năng cận chiến. Trong tình huống không có ma pháp trợ giúp mà Lâm Giai Lộ vẫn có thể thi pháp liên tục như thế quả không thẹn với danh hiệu thiên tài ma pháp.

Bị đẩy ra Long Hạo Thần thoáng sửng sốt một chút, trong nội tâm thầm nghĩ, chiến đấu cùng ma pháp sư quả nhiên khác với chiến sĩ.

Cũng vừa lúc đó, hơn mười căn băng trụ nhanh chóng từ bên cạnh hắt dăng lên, ngăn cản tất cả thông lộ chung quanh hắt. Hàn Khí khiến Long Hạo Thần khẽ run, tốc độ vận chuyển linh lực trong cơ thể tựa hồ cũng giảm xuống vài phần.

Lâm Giai Lộ lúc này cũng khẽ thở ra, trong nội tâm thầm nghĩ, thiếu chút nữa bị thua Lý Hinh, gã tiểu mao tử này không ngờ lại là tam giai kỳ sĩ, nếu đổi thành Từ Thiên Không, thật đúng chưa chắc là đối thủ của hắt ah!

Bên kia Lý Hình thì lại thầm than một tiếng, nàng cho rằng Long Hạo Thần đã bị giam cầm tất nhiên sẽ bị Băng Hệ ma pháp ảnh hưởng, sức chiến đấu giảm mạnh, trước khi hấn đột phá ra khỏi những cách trở chung quanh, chỉ sợ sẽ bị Lâm Giai Lộ đánh bại.

Nhưng là vừa lúc đó, Long Hạo Thần lại nhảy dựng lên.

"Tên tiểu tử đần này." Lý Hình không kìm được thấp giọng nói ra. Đối mặt ma pháp sư, vào thời điểm có khoảng cách nhất định lại đi nhảy lên, không phải làm bia cho người ta ngắm sao? Lâm Giai Lộ tạo thành cái lồng giam băng kia dụng ý chính là muốn để cho hấn nhảy lên, xem ra, hấn quả nhiên không có kinh nghiệm đối kháng cùng ma pháp sư ah!

Quả nhiên, Long Hạo Thần vừa mới nhảy lên, bên kia khoe miệng Lâm Giai Lộ liền cong lên một tia mỉm cười đúng ý. Từng khối băng cầu phóng thẳng tới tấn công Long Hạo Thần không ngừng. Nàng đây đã là hạ thủ lưu tình rồi, băng không mà nói, nếu như nhất giai Băng cầu biến thành Nhị giai mũi băng nhọn hoặc là băng trùy, lực công kích sẽ cường đại hơn nhiều rồi.

Nhưng mà Long Hạo Thần lại một lần nữa khiến mọi người tại đây chấn kinh.

Một tầng kim quang nhàn nhạt từ cơ thể Long Hạo Thần tỏa ra, xoay quanh hướng lên. Hai tay cầm kiếm giơ cao khỏi đầu hấn trong ánh kim quang lấp lánh phía dưới khiến khuôn mặt anh tuấn càng tăng thêm vài phần khí tức thần thánh.

Từng khối băng cầu bay đến trước người Long Hạo Thần một thước đều bị nghiền nát ra, hàn khí chúng phát tán ra cũng không cách nào xâm nhập kim quang mây may.

Quang trảm kiếm ba chữ lập tức lại thầm vang lên trong nội tâm. Khiến nụ cười trên mặt nàng lập tức cứng lại, không chút do dự một lần nữa tại trước người mình lại phủ thêm một tầng Hàn Băng trảo.

Long Hạo Thần từ trên trời giáng xuống, trọng kiếm vung mạnh, kim quang nhàn nhạt lập tức trở nên mạnh mẽ mà bắt đầu hóa thành một đạo quang nhận rộng một thước phá không mà ra.

Quang trảm kiếm, kỹ năng của tam giai kị sĩ, Trường Giới Kị Sĩ, Thủ Hộ Kị Sĩ đều có thể học tập, cần tiêu hao linh lực năm mươi điểm. Dẫn động thần thánh Quang Minh chi lực hộ thể, cũng ngưng tụ thành một đạo quang nhận công kích địch nhân. Khoảng cách công kích cùng tu vi linh lực của bản thân kị sĩ có quan hệ trực tiếp.

Đây là kỹ năng đầu tiên mà kị sĩ bằng vào nội linh lực có thể sử dụng năng lực công kích từ xa. Tuy nó tiêu hao linh lực cũng bằng Diệu nhật trảm nhưng uy lực lại không lớn lắm, bởi vì Quang trảm kiếm là công kích từ xa hơn nữa còn là kỹ năng công phòng nhất thể.

Có thể coi là như thế, Quang trảm kiếm nói gì cũng là kỹ năng mà trên ngũ cấp kị sĩ mới có thể có được. Sau khi đạt cao cấp hơn, có nhiều linh lực hỗ trợ, uy lực của kỹ năng này mới có thể dần dần hiển hiện ra.

Kim sắc quang nhận cơ hồ là trong nháy mắt đã đánh lên Hàn Băng trảo, BA~ một tiếng giòn vang, Hàn Băng trảo lập tức bị nghiền nát, nhưng quang nhận mà Quang trảm kiếm phát ra cũng bị triệt tiêu.

Thân hình Long Hạo Thần cũng không có nửa phần dừng lại, hai chân vừa chạm xuống đất liền lập tức tấn công Lâm Giai Lộ.

Lâm Giai Lộ nhìn thấy Quang trảm kiếm bị Hàn Băng trảo của mình ngăn trở, bấy giờ mới nhẹ nhàng thở ra, trong nội tâm thầm nghĩ, may mắn gã tiểu mao đầu này linh lực không quá mạnh mẽ, nếu không một kích này thật đúng là không dễ ngăn cản, ta đã xem thường hắn rồi.

Có điều, sau khi ngăn trở Quang trảm kiếm, trên mặt Lâm Giai Lộ một lần nữa hiện ra nụ cười, đối mặt với đòn tấn công của Long Hạo Thần, kháng cự bằng hoàn một lần nữa được phóng ra.

Quang trảm kiếm cần tiêu hao năm mươi điểm linh lực, rất rõ ràng linh lực mà tiểu mao đầu này còn lại đã không nhiều lắm rồi, chỉ cần ngăn cản một lần tấn công nữa của hắn thì hắn cũng chỉ có thể nhận thua.

BA~ ——, kháng cự bằng hoàn xuất hiện trong nháy mắt, động tác của Long Hạo Thần đột nhiên biến đổi, chân phải mãnh liệt ấn mạnh xuống đất, đòn tấn công bị hắn tự ngừng lại, trọng kiếm trong tay tự động thẳng lên trước người.

Kháng cự bằng hoàn xẹt qua bên người Long Hạo Thần nhưng lúc này đây hắn cũng không có lại bị đẩy đi ra, trên người ngược lại có thêm một tầng nhàn nhạt kim quang.

Trọng kiếm chỉ về phía trước nhẹ nhàng khoác lên vai Lâm Giai Lộ.

"Híz-khà-zzz ——" Hai gã tùy tùng của Lâm Giai Lộ cơ hồ đồng thời vang lên những tiếng hít khí lạnh. Cả Lâm Giai Lộ đang chuẩn bị tiếp tục thi pháp cũng chợt dừng sờ.

Tuy trọng kiếm của Long Hạo Thần không thật sự chém lên trên người nàng, nhưng khí tức thần thánh nhàn nhạt lại có thể khiến cho nàng tinh tường cảm giác được.

"Lâm tỷ tỷ, đa tạ rồi." Long Hạo Thần hướng lui về phía sau vài bước, thu kiếm mà đứng.

"Không có khả năng, cái này quyết không thể có? Dù là tứ giai chức nghiệp đối mặt kháng cự bằng hoàn của ta cũng chỉ có thể bị tạm thời đẩy đi ra." Trên mặt Lâm Giai Lộ tràn đầy vẻ không thể tưởng tượng nổi, nhìn Long Hạo Thần, vốn là nụ cười mỉm đã biến thành khiếp sợ cùng không cam lòng.

Thua, thân là Hạo Nguyệt Thành thiên tài ma pháp thiếu nữ vậy mà đã thua bởi một thiếu niên nhỏ tuổi hơn so với chính mình rất nhiều như vậy nàng sao có thể cam tâm cơ chứ?

Cho dù nàng một mực vẫn hạ thủ lưu tình cũng không có sử dụng bất luận ma pháp trang bị gì, thế nhưng mà, với tam giai lục cấp ma pháp sư tu vị như nàng vậy mà thua.

Đừng nói bản thân Lâm Giai Lộ, dù là trong mắt Lý Hình cũng rõ ràng toát ra vẻ khó hiểu. Chỉ là nàng hiểu Long Hạo Thần nhiều hơn so với Lâm Giai Lộ, chỉ thất thần ngắn ngủi một lúc, nàng đã hiểu được.

Thần ngự cách đáng. Trong lúc Lâm Giai Lộ lần thứ hai dùng ra kháng cự bằng hoàn thì Long Hạo Thần đã sử dụng Thần ngự cách đáng.

Cùng so sánh với một năm rưỡi trước, Long Hạo Thần khi thi triển Thần Ngự Cách Đáng đã có thể dùng từ lô hỏa thuần thanh để hình dung.

Phải biết rằng, Thần Ngự Cách Đáng mặc dù cường hãn, nhưng đối với yêu cầu nắm bắt thời cơ cũng là cực cao. Hiệu quả của kỹ năng này chỉ có thể kéo dài trong nháy mắt. Cho nên sẽ phải có phán đoán chuẩn xác nhất thì mới tạo nên hiệu quả.

Bằng vào Thần Ngự Cách Đáng, Long Hạo Thần cứng rắn chống lại bằng hoàn mà cũng không lui lại, lúc này mới xuất hiện ở ngoài dự liệu của Lâm Giai Lộ mà chiến thắng.

Nếu như Lâm Giai Lộ sử dụng trang bị ma pháp của nàng hoặc là khi vừa bắt đầu đã thận trọng, thì Long Hạo Thần do phau tiêu hao rất nhiều nội lực để dung với linh lô sẽ không thể nào là đối thủ của nàng. Đáng tiếc, Long Hạo Thần niên kỷ còn trẻ nên rất dễ tạo nên sự mê hoặc hơn nữa Thần Ngự Cách Đáng này kỹ năng nghịch thiên của Kỵ sĩ, Lâm Giai Lộ liền rơi vào bị kịch.

Lý Hình khiếp sợ cho sức phán đoán của Long Hạo Thần khi sử dụng Thần Ngự Cách Đáng, nàng nào biết được rằng, đây đều là ngày ngày bị Long Tinh Vũ huấn luyện tàn khốc mà có. Mỗi ngày thực chiến hai canh giờ, Thần Ngự Cách Đáng đã thành bản năng của Long Hạo Thần, hẳn hoàn toàn là bằng vào cảm giác tiến hành phán đoán.

Nhìn Lâm Giai Lộ thất thần cùng không cam lòng, Lý Hinh dẫn đầu từ trong khiếp sợ tỉnh táo lại, ha ha cười nói: "Cái gì gọi là không thể nào? Ta có thể nói cho người biết nếu ngay cả đệ đệ của ta mà cũng đánh không lại thì đừng mưu toan khiêu chiến bốn tiểu thư, người đánh cuộc bị thua hãy lấy tiền đánh cuộc ra đi."

Lâm Giai Lộ hung hăng trợn mắt nhìn nàng một cái, lại nhìn về Long Hạo Thần, chột dạ chân, quay đầu lại nói: "ta sẽ để người đưa tới. Chúng ta đi." Cơm cũng không ăn, xoay người rời đi. Hai gã tùy tùng của nàng khiếp sợ sau khi nhìn lại Long Hạo Thần một lần nữa, lúc này mới đi theo Lâm Giai Lộ rời đi.

"Ha ha, thoải mái quá a." Vừa nói, Lý Hinh vừa ôm Long Hạo Thần, ở trên mặt hắn dùng sức hôn một cái.

Long Hạo Thần ngẩn ngơ, sau một khắc, gương mặt tuần tú nhất thời trở nên đỏ bừng.

Lý Hinh buột miệng cười, "Đệ đệ, khi người xấu hổ bộ dạng thật đáng yêu. Quả thực khi so sánh với lúc người chiến đấu Đường như hai người khác nhau. Đi thôi, chúng ta đi ăn cơm."

Lâm Giai Lộ bại lui làm tâm tình Lý Hinh cảm thấy thoải mái, mang theo Long Hạo Thần đi ăn một bữa tối thịnh soạn. Mặc dù nàng ăn rất nhiều, nhưng sức ăn của Long Hạo Thần còn muốn kinh người vì hắn đang tuổi phát triển, dưới sức ăn như hổ cuốn của hai người thì bàn thức ăn cũng gần như không còn gì.

"Oa, ăn no thật. Đệ đệ, sau này nếu mỗi ngày chúng ta cùng nhau ăn cơm, tỷ tỷ nhất định sẽ béo lên."

Long Hạo Thần lúc này đã khôi phục như bình thường sau khi bị Lý Hinh hôn, trong nháy mắt khi đôi môi của nàng hôn lên cái loại cảm giác này lại khắc sâu vào trong lòng hắn. Sau khi cha mẹ rời đi thì đây là lần đầu tiên Long Hạo Thần lại có cảm giác ấm áp của gia đình. Có một vị tỷ tỷ như thế thật tốt.

"Tỷ tỷ, người cùng vị Lâm tỷ tỷ kia đến tột cùng có mâu thuẫn gì vậy?" Long Hạo Thần có chút ít tò mò hỏi.

Lý Hình hừ một tiếng, nói: "Vừa nhắc tới đã làm tỷ khó chịu. Ban đầu khi chúng ta lúc nhỏ cũng không hay nói chuyện với nhau nhưng cũng là hảo bằng hữu. Đại khái năm năm trước, chúng ta đồng thời thích một nam sinh ma pháp Thánh điện, mặc dù không tuần tú như đệ, nhưng là coi như là hiếm có. Thiên phú cũng rất cao. Tỷ cùng Lâm Giai Lộ lúc ấy vẫn là hảo bằng hữu. Sau khi biết nàng cũng thích hắn Tỷ liền chuẩn bị tặng hắn cho nàng. Nhưng vị nam sinh kia chạy tới nói với Tỷ, Lâm Giai Lộ dùng lực lượng gia tộc bức bách hắn ở chung một chỗ với nàng, vì tiền đồ của hắn, hắn phải khuất phục. Từ đó về sau, Tỷ cũng không có gặp lại vị nam sinh kia."

" Tỷ đi tìm Lâm Giai Lộ để hỏi. Lâm Giai Lộ lại làm rùm beng lên nói Tỷ là tên lừa gạt nói tỷ hèn hạ và vân vân. Sau lại càng nói càng giận, chúng ta tựu động thủ. Từ đó về sau, quan hệ của chúng ta cũng trở thành như bây giờ. Cũng không biết là người nào hèn hạ, hừ."

Long Hạo Thần nghi ngờ nói: "Có phải hay không là có cái gì hiểu lầm? Tỷ, ta cảm thấy tỷ cần phải cùng Lâm tỷ tỷ hảo hảo nói chuyện một lần mới được."

Lý Hình nói: "Hiểu lầm cái gì? Cũng không còn trông thấy nam sinh kia nữa nói không chừng cũng là bị nàng hại. Tốt lắm, không nói đến những vấn đề này nữa, nhắc tới chuyện năm đó làm tỷ lại bức mình. Bất quá Lâm Giai Lộ mặc đáng ghét nhưng mà nói chuyện vẫn giữ lời. Ha ha, lần buôn bán có lời rồi, Quang Diệu Chi Thuần cho dù cho đệ dùng đến ngũ cấp cũng không có vấn đề gì."

"Cho đệ dùng?" Long Hạo Thần sửng sốt một chút.

Lý Hình nói: "Dĩ nhiên a! Nếu không tỷ cùng nàng đánh cuộc làm gì? Tỷ không cần đồ của nàng làm gì. Đệ không phải là muốn tu luyện thành Thủ Hộ Kỵ Sĩ sao? Thủ Hộ Kỵ Sĩ có thể nào không có thuần bài? Những thuần bài khác của phân điện chúng ta quá kém. Có cái Quang Diệu Chi

Thuần này thì ít nhất có thể làm cho phòng ngự của đệ tăng lên một cái cấp bậc."

Cảm giác ấm áp tràn đầy trong tim, Long Hạo Thần thật không có nghĩ đến, Lý Hình để cho hắn ứng chiến mà nàng cùng Lâm Giai Lộ đánh cuộc là vì tìm cho hắn tìm một tấm thuẫn bài tốt.

Lý Hình than nhẹ một tiếng, có chút ý ngại ngừng nói, "Đều do cha, không chịu cho tỷ nhiều tiền tiêu vặt thêm một chút. Nếu không tỷ tỷ đã trực tiếp mua cho đệ trang bị mới. Không phải dùng đến biện pháp như thế."

"Tỷ ——" Long Hạo Thần nhẹ nhàng gọi một tiếng.

Lý Hình buột miệng cười, nói: "Làm sao thế, sao mà hai vành mắt đệ đỏ hoe thế kia? Tiểu mao đầu quả nhiên là đa sầu đa cảm a! Đi thôi, trở về thôi. Ngày mai đệ bắt đầu đi học, tỷ tỷ còn muốn truyện thụ cho đệ ít kinh nghiệm đấy."

Hai người mới vừa trở lại cửa của Kỵ sĩ thánh điện, thì một người trung niên cung kính chờ ở nơi đó, trong tay đang cầm một bao bố to lớn.

"Hình Nhi tiểu thư, đây là tiểu thư của nhà ta để cho ta đưa tới." Trung niên nhân cầm trong tay bao bố giao cho Lý Hình sau đó xoay người đi.

Nhìn bóng lưng hắn rời đi, Lý Hình cười nói: "Không biết Lâm Giai Lộ lần này xốt của cỡ nào a. Nàng tiền tiêu vặt dường như so với ta cũng nhiều hơn không được bao nhiêu a."

Trở về Hạo Nguyệt phân điện, Lý Hình trực tiếp đi theo Long Hạo Thần trở về hắn tinh xá của hắn.

"Đệ đệ, mau nhìn, đây chính là Quang Diệu Chi Thuần." Vừa nói, Lý Hình có chút hưng phấn mở bao bố đang cầm trong tay ra, lấy ra thuẫn

bài đưa cho Long Hạo Thần.

Đây là một thuẫn bài hình tròn, đường kính khoảng hai thước năm tấc là thuẫn bài cỡ trung. Toàn thân có màu bạc, làm cho người ta có cảm giác đầu tiên chính là nó có phong cách cổ xưa,.

Trung ương thuẫn bài, có một viên bảo thạch hình tròn cỡ trứng chim. Bảo thạch có màu vàng nhạt. Lấy bảo thạch làm trung tâm, trên đó có khắc một thái dương đồ án, ho văn hiện lên năng lực phản xạ dọc theo cả tấm chắn.

Nhìn qua, tấm chắn cũng không có vẻ nặng nề, nhưng tản ra khí tức quang minh trầm ổn.

"Mau thử một chút." Lý Hình đem Quang Diệu Chi Thuẫn đưa cho Long Hạo Thần.

Long Hạo Thần cũng không có từ chối, sau khi hắn đem một người nhận thành thân nhân của mình thì chắc chắn sẽ không từ chối đối phương đưa đồ, đồng thời, hắn cũng nguyện ý vì đối phương mà bản thân có thể giao ra hết thảy.

Nhận lấy Quang Diệu Chi Thuẫn, Long Hạo Thần mới nhìn thấy, bên trong thuẫn bài cũng không phải chỉ một chuỗi cầm đơn giản, mà là tương tự như một bộ kim sáo bảo vệ tay. Hắn đem tay trái luồn vào đi, kim sáo có vẻ có chút rộng thùng thình, bao trùm cả cánh tay hắn, bàn tay luồn vào tận cùng bên trong, vừa lúc có một chuỗi cầm. Cứ như vậy, cả thuẫn bài tựa như hoàn toàn dán hợp ở trên cánh tay hắn. Nhất là khí tức quang minh nhàn nhạt làm cho Long Hạo Thần một loại cảm giác hết sức thoải mái.

Lý Hình đi tới, đưa kim sáo trên cánh tay điều chỉnh hạ xuống, bên trong kim sáo có một nút điều chỉnh dễ dàng điều chỉnh lớn nhỏ cho thích hợp nhất với Long Hạo Thần. Cứ như vậy, Long Hạo Thần lần nữa di động cánh tay, thì có cảm giác bản thân như cùng một khối với thuẫn bài này vậy.

Quang Diệu Chi Thuần cũng không nặng, cánh tay nhẹ nhàng huy động, Long Hạo Thần lập tức đã thích tấm thuần bài này.

Lý Hình nói: "Quang Diệu Chi Thuần tự thân là có thể phòng ngự ba trăm linh lực trở xuống khi bị đánh sâu vào. Sau khi rót vào nội linh lực, phòng ngự của nó lực được tăng cường. Phía trên phát ra quang minh linh lực có thể ngăn cản hiệu quả mặt trái của đại đa số ma pháp, thí dụ như các hiệu quả đóng băng của băng hệ ma pháp của Lâm Giai Lộ. Phối hợp với một số kỹ năng của Thủ Hộ Kỵ Sĩ nó sẽ tương đối mạnh. Để nhìn khối bảo thạch này, đây là Dung Kim Chi Thạch, có nó ở đây chỉ cần thuần bài tổn hại là quá nặng, nó cũng có thể tự chữa trị được. Có lẽ nó không phải là thuần bài mạnh nhất từ ngũ cấp trở xuống nhưng tuyệt đối là Ma Pháp Thuần Bài thực dụng nhất."

Long Hạo Thần thử rót vào một chút nội linh lực vào trong thuần bài, nhất thời, Thái dương đồ án ở trung ương Quang Diệu Chi Thuần sáng lên, khiến cho mặt trên thuần bài hiện ra một tầng đậm kim sắc quang mang, hơn nữa còn có quang minh linh lực chảy trở về, đối với Long Hạo Thần tiêu hao cũng không lớn.

"Tỷ tỷ, cảm ơn người." Long Hạo Thần tự đáy lòng nói.

Lý Hình cười nói: "Cảm ơn cái gì, đây cũng do bản thân đệ thắng được. Tốt lắm, tỷ nói cho đệ một số những điều cần chú ý khi học tập ở phân điện của chúng ta."

Ở trong phòng Long Hạo Thần nói chuyện gần một canh giờ, Lý Hình mới rời đi. Được nàng hướng dẫn Long Hạo Thần đối với Hạo Nguyệt phân điện đã hiểu rõ hơn vài phần.

Sáng sớm.

Long Hạo Thần đơn giản rửa mặt sau bữa ăn sáng do người phụ trách đưa tới, đãi ngộ chỉ có kỵ sĩ bọn họ mới có, Nhóm chuẩn Kỵ Sĩ sẽ phải đi phòng ăn dùng cơm. Sau khi ăn qua bữa sáng, hắn đã đi tới Kỵ sĩ điện phủ rất sớm.

Kỵ sĩ điện phủ là một tòa kiến trúc hai tầng, cũng không tính là quá lớn, tầng một là địa phương nơi nhóm Thủ Hộ Kỵ Sĩ nghe giảng bài, tầng hai thì thuộc về Trường Giới Kỵ Sĩ.

Thời điểm Long Hạo Thần tới, phòng học rộng rãi của Thủ Hộ Kỵ Sĩ vẫn trống trơn, hắn tìm một góc khuất tháo trọng kiếm cùng Quang Diệu Chi Thuẫn của mình để ở một bên, lẳng lặng chờ đợi.

Lục tục bắt đầu có một số kỵ sĩ đi tới phòng học. Một lát sau, trong phòng học đã đủ người. Long Hạo Thần hơi tính nhẩm một chút, ước chừng có tám mươi tên Kỵ sĩ. So sánh với số lượng gần trăm tên Kỵ sĩ của cả Hạo Nguyệt phân điện có thể thấy được Thủ Hộ Kỵ Sĩ so sánh với Trường Giới Kỵ Sĩ muốn nhiều hơn rất nhiều.

Mặc dù Long Hạo Thần ngồi ở trong góc, nhưng là đồng dạng đưa tới chú ý những kỵ sĩ khác, những người này, tuyệt đại đa số cũng chỉ mặc trang phục kỵ sĩ nhưng cũng không khỏi tò mò nhìn về phía hắn. Bởi vì tuổi của hắn thật sự là quá nhỏ.

"Các người nhìn kìa tiểu gia hỏa kia là ai a? A, kia không phải là Quang Diệu Chi Thuẫn sao. Nhìn hắn có vẻ rất có tiền a!"

"Nhưng Kỵ sĩ điện phủ chúng ta cũng không phải là có tiền là có thể tiến vào được. Có phải hay không là thân thích của vị giáo quan kia?"

"Các người không biết gì sao. Ta nghe huynh đệ thủ môn ngày hôm qua nói, Địa Ngục Môn Cô của chúng ta g mang đến một tiểu ca, đoán chừng chính là tên tiểu tử này. Chẳng qua là tại sao Điện chủ lại cho phép hắn tới nghe giảng bài cùng chúng ta?"

Một gã Kỵ sĩ lớn tuổi đi tới trước mặt Long Hạo Thần, ôn hòa nói: "Tiểu huynh đệ, người có phải hay không đi lộn chỗ? Nơi này là Kỵ sĩ điện phủ, phòng học của Chuẩn Kỵ Sĩ ở bên cạnh." Một số kỵ sĩ ở đây xem ra, cho dù Long Hạo Thần ở tuổi này đã là một gã Chuẩn Kỵ Sĩ cũng đã có thiên phú rất lớn rồi.

Long Hạo Thần vội vàng đứng lên, rất có lễ phép hướng đối phương hành Kỵ sĩ lễ, "Ngài hảo, ta là tới Kỵ sĩ điện phủ nghe giảng. Ta tên là Long Hạo Thần."

Khi vị Kỵ sĩ này còn muốn nói thêm cái gì thì một thanh âm có chút khàn khàn vang lên, "Đi học."

Chúng Kỵ sĩ sợ hết hồn, tựa hồ rất sợ hãi chủ nhân thanh âm khàn khàn này, vội vàng xoay người chạy về chỗ ngồi của mình ngồi xuống.

Long Hạo Thần ánh mắt chuyển hướng về chỗ bục giảng, ở nơi đó đã nhiều hơn một tên trung niên nhân cao gầy, vác trên lưng một tấm thuẫn bài. Ánh mắt của tên trung niên nhân này cũng đúng lúc hướng nhìn về phía hắn.

"Người có vấn đề gì?" Trung niên nhân trầm giọng hỏi.

Long Hạo Thần vội vàng lắc đầu.

Trung niên nhân nhất thời nghiêm nghị nói: "Vậy người còn đứng làm gì?"

Long Hạo Thần bị hắn đột nhiên quát lớn sợ hết hồn, vội vàng ngồi xuống.

Cả bên trong phòng học yên lặng như tờ, trên mặt mỗi một tên Kỵ sĩ đều cung kính nhìn tên trung niên nhân này. Trong ánh mắt nhìn về hắn rõ ràng có điều sợ hãi.

"Tiểu tử mới tới, ta tên là Dạ Hoa, là tổng giáo quan của Hạo Nguyệt phân điện. Ta bất kể người có thiên phú ra sao, đến nơi này, người chính là một gã Kỵ sĩ bình thường, nếu như người không đạt tới yêu cầu của ta, ta sẽ đem người đá ra ngoài, đến Chuẩn Kỵ Sĩ bên kia học lại, rõ chưa?"

"Dạ." Long Hạo Thần lần nữa đứng lên, hướng vị này tổng giáo quan hành lễ tiêu chuẩn Kỵ sĩ.

Kỵ sĩ bình thường? Mấy chữ này để cho bọn kỵ sĩ bên trong phòng học một mảnh xôn xao. Cái vị thiếu niên này mới nhìn qua sợ rằng ngay cả mười lăm tuổi cũng không được dĩ nhiên lại là một gã Kỵ sĩ? Không có lầm chứ?

"Toàn thể đứng dậy." Dạ Hoa đột nhiên quát lên một tiếng.

Giống như là một loại phản xạ có điều kiện, " Bá " một tiếng, tất cả Kỵ sĩ toàn bộ nhanh chóng đứng dậy.

Dạ Hoa lạnh lùng nhìn của bọn hắn, "Các người chỉ có tiền đồ như vậy thôi sao? Ta đã dạy các người thế nào? Làm một gã Thủ Hộ Kỵ Sĩ, quan trọng nhất là cái gì?"

"Tĩnh táo." Một đám kỵ sĩ ồn ào đồng ý.

"Vậy các người làm được sao?" Dạ Hoa ánh mắt âm trầm quét qua bọn kỵ sĩ.

Lần này không ai trả lời.

Dạ Hoa nói: "Toàn thể đi đổi lại trọng trang cho ta. Ra huấn luyện tràng chạy năm mươi vòng. Nếu không các người không nhớ được những gì đã dạy. Bắt đầu ngay lập tức."

"Dạ." Không người nào dám phản bác, Nhóm Thủ Hộ Kỵ Sĩ rất có thứ tự chạy chậm ra khỏi giảng đường.

Long Hạo Thần cũng là sợ hết hồn, hắn cũng không nghĩ tới vị tổng giáo quan này tính tình lại nóng nảy như thế.

"Người còn đứng ngây đó làm gì? Người không phải là một thành viên trong đó sao? Cùng đi." Dạ Hoa chỉ vào Long Hạo Thần phần nộ quát.

"Dạ."

Trang bị khố đặt ở tầng hầm phía dưới Kỵ sĩ điện phủ. Chờ sau khi Long Hạo Thần nhận lấy một bộ trang bị đi ra ngoài, hắn không khỏi có cảm giác khóc không ra nước mắt. Hắn niên kỷ quá nhỏ, vóc người còn chưa có phát triển hết. trên người mang hơn trăm cân trọng khải, hắn thì không thể coi là mặc được mà chỉ có thể đội lên trên thì đúng hơn. Hắn phải dùng hai tay mang theo hai bên, mới có thể không để cho trọng khải rơi xuống.

"Kim loại leng keng" thanh âm vang vọng ở trên huấn luyện tràng rộng rãi. Một vòng của huấn luyện tràng chừng hai trăm trượng, hơn nữa một thân trọng trang đối với bọn kỵ sĩ ngoại linh lực cũng đạt tới hai trăm này cũng là phụ tải không nhỏ.

Dạ Hoa đã đứng ở trung ương huấn luyện tràng nhìn bọn hắn chạy, "Không được tụt lại phía sau, người nào tụt lại phía sau rồi, liền chạy thêm cho ta năm mươi vòng. Long Hạo Thần, người tới đây." Hắn hiển nhiên là từ chỗ của Nạp Lan Thứ hắn biết được tên của Long Hạo Thần.

"Vâng, giáo quan." Long Hạo Thần kéo một thân trọng khải chạy đến trước mặt Dạ Hoa.

Dạ Hoa thản nhiên nói: "Người do mới tới, không hiểu quy củ có thể lý giải, hiện tại ta cho người một cơ hội. Chỉ cần người tấn công có thể làm cho ta phải di chuyển cước bộ thì người có thể không cùng bọn họ chạy vòng quanh huấn luyện tràng."

Nghe được câu này, bọn kỵ sĩ đang chạy vòng tốc độ rõ ràng tăng nhanh mấy phần, thậm chí không có một người nào dám hướng nhìn về phía Dạ Hoa bên này. Nhưng không ít người trên mặt cũng toát ra thần sắc thương hại.

"Dạ." Long Hạo Thần nhanh chóng cởi trọng khải trên người xuống, tay trái nắm thuận bài, tay phải nắm trọng kiếm. Thực chiến là phương pháp tốt nhất tăng lên năng lực chiến đấu, dưới tình huống có đầy đủ áp lực thậm chí còn có thể xúc tiến tăng trưởng nội linh lực. Mấu chốt là hắn không sợ thua cùng lắm thì quay lại chạy tiếp.

Dạ Hoa trở tay tháo thuẫn bài của mình xuống, tựa hồ đối với Long Hạo Thần sử dụng Ma Pháp Thuần Bài "Quang Diệu Chi Thuần " như vậy cũng không thêm để ý chút nào, lạnh lùng nói: "Người có thể chủ động tấn công."

"Vâng, thỉnh giáo quan chỉ giáo." Tả thuần hữu kiếm, Long Hạo Thần nhiều ít cũng có chút không thích ứng, dù sao hắn trước kia cũng không có sử dụng quá thuần bài, vì vậy nhiều ít cũng có chút cảm giác không được tự nhiên, nhưng năm thuần bài so với tay trái không có gì vẫn tốt hơn. Long Hạo Thần trước khi tới Hạo Nguyệt phân điện đã quyết định sẽ không dễ dàng vận dụng song kiếm cùng người khác chiến đấu, chỉ bản thân khi tu luyện một mình thì mới có thể tu luyện kỹ năng của Trường Giới Kỵ Sĩ.

Long Tinh Vũ lúc dạy nhi tử đã từng dạy cho hắn một điều hết sức trọng yếu đó chính là vĩnh viễn không cho đối thủ biết nội tình của người sâu đậm ra sao.

Bước những bước chần tề có tiết tấu công kích, Long Hạo Thần tốc độ đột nhiên tăng lên tựa như một đầu tiểu báo tử hướng về phía Dạ Hoa vọt tới. Tốc độ không tính là thật nhanh, nhưng cước bộ lại hết sức trầm ổn. Hai mắt tập trung ở trên người Dạ Hoa, dùng quan sát và phán đoán siêu đẳng của mình để đoán hướng đi của vị giáo quan này.

Tối hôm qua Long Hạo Thần sở dĩ có thể chiến thắng Lâm Giai Lộ, Ngoài do đối thủ khinh địch còn có điều tối trọng yếu chính là Long Hạo Thần có năng lực phán đoán cùng tính toán siêu đẳng mà những điều này được thành lập bởi điều kiện tiên quyết là hắn có tinh thần lực hơn hần thường nhân.

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 11

Dạ Tu La

Nhìn Long Hạo Thần đang hướng về phía mình, Dạ Hoa trong lòng âm thầm gật đầu, động tác công kích của đứa nhỏ không chỉ đạt tiêu chuẩn, hơn nữa đã nắm giữ tiết tấu, cũng không phải là toàn lực công kích, tuy như vậy thì lực đánh sẽ yếu một chút, nhưng biến hóa sẽ đa dạng hơn nhiều.

Thân thể hơi nghiêng, mượn tư thế công kích Long Hạo Thần trong tay nắm trọng kiếm liên điểm về phía trước thì triển ra kỹ năng đột thứ đã được dạy, ngân bạch sắc quang mang cơ hồ là trong nháy mắt xuất hiện ở trên trọng kiếm, thuần bạch chi nhận cũng đồng thời được phát động.

Thời điểm khi trọng kiếm chỉ cách mình chưa đầy một thước Dạ Hoa mới di chuyển. Động tác của hắn nhanh vô cùng, tay vắt phải chéo sau lưng, tay trái nắm thuận bài chặn trước mặt, thuận bài cũng không phải là chính diện ngăn cản trọng kiếm của Long Hạo Thần, mà là mặt thuận bài hơi nghiêng một chút.

Đương một tiếng, Long Hạo Thần chỉ cảm giác một kiếm của mình cũng không có trực tiếp đánh sâu vào ở trên thuận bài, mà là bị nghiêng theo thuận bài trượt qua, thuần bạch chi đánh vào trên mặt thuận bài của Dạ Hoa tạo ra liên tiếp những đốm lửa. Sau một khắc, hắn nhìn thấy ở trước mặt mình là một thuận bài to lớn.

Oanh một tiếng, Long Hạo Thần cả người bị đánh bay bảy, tám thước, hung hăng ngã trên mặt đất.

Ở trong cả quá trình, hắn chỉ kịp dùng Quang Diệu Chi Thuần ngăn chặn ở trước người, sau một khắc, cả người bị bay ra ngoài.

Nghiêng người, Long Hạo Thần đã từ trên mặt đất bò dậy, trên mặt tràn đầy vẻ kinh ngạc.

Dạ Hoa trong tay không có vũ khí, chỉ có thuẫn bài, nhưng chỉ là này một mặt thuẫn bài này trong nháy mắt đã kết thúc chiến đấu.

"Phế vật." Dạ Hoa lạnh lùng phun ra hai chữ.

Long Hạo Thần ánh mắt ngưng tụ, trọng kiếm trên bờ vai vừa đựng, lần nữa hướng Dạ Hoa hành lễ, "Giáo quan, xin chỉ giáo." Sau khi hành lễ xong hắn lại lần nữa phát động công kích.

Những tên kỵ sĩ đang chạy đều ở nhìn lên tỷ thí trong sân, mắt thấy sau khi Long Hạo Thần bị đánh bại thế nhưng ngay lập tức bò dậy mọi người nhất thời hai mặt nhìn nhau.

"Tên tiểu tử này thật giỏi a! Ta lần đầu tiên nhìn thấy có người dám hai lần khiêu chiến Dạ Tu La của phân điện chúng ta."

Bọn họ nào biết đâu rằng, lúc Long Hạo Thần đi theo Long Tinh Vũ tu luyện, chính là liên tục bị ngược đãi, ngã một cái có tính là cái gì, huống chi Quang Diệu Chi Thuần loại bỏ đại đa số lực trùng kích vào. Long Tinh Vũ muốn bồi dưỡng nhi tử phải vừa có trí lại có dũng, đồng thời ở trong thất bại tìm kiếm lĩnh ngộ cùng đột phá bản thân.

Long Hạo Thần lại công kích lần nữa, điều chỉnh cước bộ đôi chút, tốc độ rõ ràng chậm hơn một chút, nhưng khí thế cả người lại càng thêm trầm ổn. Lần này, hắn dùng kỹ năng công kích không còn là đột thứ, mà là đổi thành Thiểm Điện Thứ.

Kim quang chợt lóe, bộc phát ra thần thánh quang minh nội linh lực. Thiểm Điện Thứ cùng đột thứ khác nhau ở chỗ đột thứ là tăng tốc độ

công kích của bản thân lên cực hạn còn Thiểm Điện Thứ thì nếu một kích không trúng liền lui lại.

Nội linh lực? Tam giai? Đám kỵ sĩ đan chạy vòng tất cả đều hoảng sợ mở to hai mắt nhìn.

Dạ Hoa sắc mặt cũng không có thay đổi gì, vẫn như cũ phải đến một khắc cuối cùng mới di động, thuận bài trong tay cũng vẫn như cũ nghiêng để đón đỡ, khi trọng kiếm đánh lên thuận bài thì phát ra " Đỉnh " một tiếng giòn vang, nhưng lần này trọng kiếm chỉ là hơi nghiêng một cái đã bị Long Hạo Thần thu trở về, trọng tâm của bản thân hắn cũng không có lệch khỏi quỹ đạo.

Nhưng mà thuận bài trong tay Dạ Hoa lại lần nữa ở trong mắt Long Hạo Thần phóng đại ra, cùng kỹ năng vừa rồi giống nhau như đúc đánh tới.

Lùi bước, lấy thuận bài ngăn chặn, Long Hạo Thần nhắc Quang Diệu Chi Thuận trong tay, ngang ra dùng tư thế kiên định ngăn chặn ở trước người.

Oanh, Long Hạo Thần thân thể lần nữa bị đánh bay, lần này, thậm chí so với lúc trước lần còn nặng hơn, Vì vậy nên hắn ở trên mặt đất hơi thờ đốc vài giây mới lại lần nữa đứng lên.

"Biết tại sao ta có thể thắng ngươi không?" Dạ Hoa lãnh đạm hỏi.

Long Hạo Thần khẽ nhú mày, không chút do dự nói: "Bởi vì ngài tu vi so với ta cao."

Dạ Hoa gật đầu, nói: "Không sai. Ngươi có phải hay không cảm thấy, ta bằng vào cường đại nội linh lực đánh bay ngươi, mà không phải thủ thắng ở trên kỹ xảo đối với ngươi rất không công bình?"

Long Hạo Thần sau khi do dự một chút liền gật đầu.

Dạ Hoa khinh thường hừ một tiếng, nói: "Ngu ngốc. Nếu là ở trên chiến trường, người gặp địch nhân cường đại hơn so với người, chẳng lẽ cũng chất vấn hần như vậy sao? Như vậy, người cũng chỉ có đi gặp Diêm Vương mà chất vấn thôi. Đối mặt địch nhân cường đại hơn so với người thì người cần phải làm là cố gắng hết thảy dựa vào ưu thế của bản thân để kéo gần khoảng cách chênh lệch, không chừa thủ đoạn nào chiến thắng đối thủ, bảo vệ mình."

Long Hạo Thần sau khi hơi chút suy tư trên khuôn mặt anh tuấn của hần toát ra vẻ giật mình dùng sức gật đầu, nói: "Ta hiểu được. Cám ơn giáo quan." Vừa nói, hần lần nữa hướng Dạ Hoa hành lễ, "Thỉnh giáo quan chỉ giáo."

Dạ Hoa khinh miệt nói: "Người thật hiểu? Lần nữa khiêu chiến ta, ta sẽ dùng thực lực mạnh hơn để nghiền nát người."

"Thỉnh giáo quan chỉ giáo." Long Hạo Thần la lớn. Ở trong mắt của hần, tràn đầy quang mang chấp nhất cùng kiên nghị. Cùng gương mặt tuấn tú ôn nhu của hần so sánh tạo thành đối lập rõ rệt.

"Đến đây đi." Dạ Hoa như cũ là một bộ mặt băng lãnh như người chết.

Công kích, nhảy lấy đà. Lần này, Long Hạo Thần khi đi được khoảng cách một nửa liền nhảy lên thật cao, trọng kiếm trong tay vung lên, kim quang lóng lánh chói mắt hướng Dạ Hoa chém tới.

"Ngu ngốc." Dạ Hoa tức giận nhìn chăm chú vào Long Hạo Thần, biết rõ không bằng đối thủ vẫn nhảy lên trên không trung, đây không phải là muốn chết sao?

Nhưng mà, Tức giận trong mắt Dạ Hoa rất nhanh đã chuyển hóa thành kinh ngạc. Bởi vì Long Hạo Thần lần này nhảy tới thế nhưng đầu của hần lại hướng về phía trước. Vị trí trọng kiếm trong tay chém xuống là phía sau lưng Dạ Hoa, vào lúc này, Long Hạo Thần cả người nhìn như đã mất đi thăng bằng.

Nhưng Dạ Hoa thì không cho là như vậy, bởi vì hắn thấy được ánh mắt Long Hạo Thần. Một người có công sai lầm như vậy thì ánh mắt không thể nào tràn đầy chấp nhất cùng kiên định như cũ.

Xoay nửa người, thuận bài hướng không trung quét ngang ra.

Mà lúc này Long Hạo Thần nhìn như đã mất thăng bằng thì trọng kiếm nằm trong tay trên thân kiếm đậm kim sắc quang mang lại đột nhiên biến mất. Tay trái nắm Quang Diệu Chi Thuần thu hồi ở trước ngực, cả người trên không trung làm ra một động tác uốn mình, Quang Diệu Chi Thuần nhẹ nhàng va chạm vào mặt thuận bài của Dạ Hoa.

Dạ Hoa lần này dùng rất nhiều linh lực trên thuận bài của hắn cơ hồ tất cả đều biến thành màu vàng, chỉ sợ chẳng qua là nhẹ nhàng va chạm một chút, cũng thay đổi quỹ tích thân thể Long Hạo Thần rơi xuống. Cả người hắn trong nháy mắt xoay tròn mấy vòng rơi xuống đất.

Phốc, trọng kiếm cắm vào mặt đất, một vòng nồng đậm kim quang chợt bộc phát ở chung quanh Long Hạo Thần.

Thăng Thiên Trận, Trường Giới Kỳ Sĩ tam giai kỹ năng.

Cả Dạ hoa cũng không nghĩ tới, Long Hạo Thần thế nhưng có dùng phương pháp như vậy tiếp cận, hơn nữa sự mềm dẻo của thân thể lại mạnh tới mức như thế, có thể mạnh mẽ trên không trung thay đổi thân hình. Lúc này, hắn chém ra thuận bài là ở tư thế vung lên. Thăng Thiên Trận bộc phát ra linh lực mặc dù không thể nào thương tổn được Dạ Hoa, nhưng mà lại đánh vào cánh tay hắn đang giơ lên nên không thể không thu hồi thuận bài trước. Tự thân hắn cũng bộc phát ra đại lượng kim sắc năng lượng tạo thành một tầng bảo hộ.

Khi trọng kiếm cắm vào mặt đất và xuất ra Thăng Thiên Trận thì Long Hạo Thần bằng vào trọng kiếm đã ổn định lại thân hình, tay trái nắm Quang Diệu Chi Thuần thuận thế cắt ngang, Trên Quang Diệu Chi Thuần bộc phát ra kim quang sáng chói nhất kể từ lúc hắn động thủ đến nay chém ngang hướng bên hông của Dạ Hoa.

Ba ——

Tay phải bối ở sau lưng Dạ Hoa rốt cục cũng động, tay phải đánh lên trên Quang Diệu Chi Thuần, nhưng mà kinh ngạc trong mắt hắn chỉ trong nháy mắt đã biến thành sửng sốt.

Trong tay hắn bộc phát ra kim quang chói mắt, mặc dù trên người hắn cũng phóng thích ra linh lực hộ thể, nhưng khi kim quang trùng kích vào thì, thân thể thoáng một cái đã bị đẩy lui ra nửa bước.

Long Hạo Thần cũng là thất kinh, hắn đã là đem hết khả năng đánh ra, Quang Diệu Chi Thuần bộc phát ra quang mang chính là kỹ năng Diệu Nhật Trảm của tứ giai Kỵ sĩ, trước mắt đây kỹ năng công kích mạnh nhất hắn có thể sử dụng! Cho dù viên của thuần bài cũng không sắc bén, nhưng lại bị Dạ Hoa dùng một tay bắt được, có thể chênh lệch giữa hai người lớn đến cỡ nào.

Dạ Hoa tay phải điểm về phía trước một cái đem Long Hạo Thần đẩy lui ra ba, bốn bước.

"Rất tốt, người thắng, ta thua vì bị bề ngoài của người mê hoặc do đó khinh địch, đây là sai lầm trí mạng. Cảm ơn người cho ta giáo huấn lần này." Vừa nói, Dạ Hoa nắm tay phải lại áp vào ngực trái, hướng Long Hạo Thần hành Kỵ sĩ lễ.

Long Hạo Thần vội vàng hoàn lễ, "Cảm ơn giáo quan chỉ điểm."

Đám kỵ sĩ đang chạy bộ lúc này đã hoàn toàn ngừng lại, trợn mắt hốc mồm nhìn bên này, bọn họ mặc dù không có nhìn ra Dạ Hoa thua thế nào, nhưng phần sự thật này thật sự là làm cho người khác rất rung động. Nhất là, Dạ Tu La lại hướng một học viên hành Kỵ sĩ lễ. Đây quả thực là bất khả tư nghị giống như là mèo ở hôn chuột vậy.

"Các người đang làm gì đó? Coi lời của lão tử là rắm sao? Chạy tiếp cho ta, chạy thêm năm mươi vòng nữa." Chẳng qua là sau một khắc, Dạ

Tu La trong lòng bọn họ đã khôi phục phong phạm của Tu La. Rống giận rít gào tuôn ra, Làm bọn kỵ sĩ sợ hết hồn lại vội vàng chạy tiếp.

"Người đi theo ta." Dạ Tu La sau khi hét xong lần nữa lạnh lùng hướng Long Hạo Thần nói một câu sau xoay người rời đi.

Long Hạo Thần vội vàng đi theo, dưới sự hướng dẫn của Dạ Hoa đi vào Kỵ sĩ điện phủ.

Một thân thể cao lớn tựa hồ đã sớm chờ ở chỗ này, nhìn thấy hai người đi tới, mỉm cười nói: "Như thế nào? Ta nói không sai chứ."

"Nạp Lan Điện chủ." Long Hạo Thần có chút kinh ngạc kêu lên.

Chủ nhân thân hình khổng lồ kia chính là Nạp Lan Thứ, hẳn lúc này, giống như là một con cáo già cười híp mắt nhìn Long Hạo Thần cùng Dạ Tu La.

" Mập mập chết tiệt." Dạ Tu La hừ lạnh một tiếng.

Nạp Lan Thứ ha ha cười một tiếng, nói: "Mặt Cương thi, lần này Hạo Nguyệt phân điện chúng ta lần này nở mày nở mặt rồi a. Đúng rồi, ta đã nói cho người hẳn năm nay bao nhiêu tuổi chưa. Hạo Thần, con đã được mười hai tuổi chưa ?"

Long Hạo Thần lắc đầu, nói: "Còn kém bốn tháng mới được mười hai tuổi."

"Cái gì?" Dạ Hoa luôn luôn lạnh như băng khi nghe những lời này sắc mặt rất cực xuất hiện biến hóa, vẻ khiếp sợ cùng cuồng nhiệt cơ hồ lộ ra trong cùng một thời gian.

"Vẫn chưa tới mười hai tuổi? Không tới mười hai tuổi mà đã có thể sử dụng Diệu Nhật Trảm?" Hẳn làm sao mà không nhìn ra được lúc trước Long Hạo Thần lấy thuận bài phát ra kỹ năng là cái gì?

Nạp Lan Thứ dương dương đắc ý nói: "Ta không phải đã nói cho người rồi sao, Hạo Nguyệt phân diện chúng ta đã có một vị tuyệt thế thiên tài, hai từ " tuyệt thế " người hiểu không?."

Dạ Hoa tựa hồ không thèm để ý Nạp Lan Thứ giấu cột, trên khuôn mặt lạnh như băng hoàn toàn biến thành vẻ nghiêm túc, nhìn chăm chú Long Hạo Thần nói: "Người đã có thể dùng Diệu Nhật Trảm cùng Thăng Thiên Trận, như vậy lúc trước người học tập vẫn luôn là kỹ năng Trường Giới Kỵ Sĩ. Tại sao không lựa chọn tiếp tục tu luyện Trường Giới Kỵ Sĩ, mà là muốn làm Thủ Hộ Kỵ Sĩ?"

Long Hạo Thần không chút do dự nói: "Ta hi vọng mình có năng lực bảo vệ hết thảy những gì mình muốn bảo vệ, cha đã nói cho ta biết, lực lượng một người cuối cùng là có hạn, khi đối mặt chiến đấu Ma tộc để bảo vệ gia viên, tác dụng của Thủ Hộ Kỵ Sĩ còn lớn hơn nhiều so với Trường Giới Kỵ Sĩ."

Ánh mắt phát sáng Dạ Hoa mỉm cười, chậm rãi gật đầu, nói: "Rất tốt, bắt đầu từ hôm nay, người một mình đi theo ta học tập kỹ năng của Thủ Hộ Kỵ Sĩ. Không có lệnh của ta, không được cùng với Kỵ sĩ khác giao thủ, nghe rõ sao?"

Long Hạo Thần hơi sửng sốt một chút, nói: "Nhưng mà, nếu không có đủ thực chiến có thể hay không ảnh hưởng tu luyện của ta?"

Dạ Hoa hừ lạnh một tiếng, "Chờ khi nào người chiến thắng được ta rồi hãy nói những lời này. Đến thí luyện tràng chờ ta."

"Dạ." Long Hạo Thần mang theo vài phần nghi ngờ đáp ứng một tiếng, sau khi lần nữa hướng Nạp Lan Thứ hành lễ rồi xoay người đi.

Nhìn bóng lưng hắt rời đi, Dạ Hoa ánh mắt dần dần trở nên nóng bỏng, "Mập mập chết tiệt, người từ chỗ nào tìm được bảo bối tốt như vậy?"

Nạp Lan Thứ dương dương đắc ý nói: "Mặt Cường thi có phục hay không? Ngày hôm qua ta đã nói với người, người còn không tin, hiện tại tin chưa. Có tên tiểu tử này gia nhập, tương lai không lâu nữa Hạo Nguyệt phân điện chúng ta sẽ tỏa sáng rực rỡ, nói không chừng còn có thể lên cấp trở thành Chủ Điện nữa. Cũng làm cho những tiểu tử chèn ép người nhìn xem một chút, đồ đệ do người dạy ra cường đại đến cỡ nào."

Dạ Hoa căn bản không có để ý tới Nạp Lan Thứ đang khoe khoang, suy tư chốc lát, nói: "Người có biết tên tiểu tử này Tiên Thiên nội linh lực là bao nhiêu không?"

Nạp Lan Thứ lắc đầu, nói: "Không biết, ta đã hỏi, hắn không chịu nói. Bất quá, ta khảo nghiệm qua cho hắn, linh lực trước mắt là hai trăm sáu mươi tám độ, ta xem, tên tiểu tử này Tiên Thiên nội linh lực sẽ không thấp hơn bốn mươi, thậm chí có có thể cao hơn. Người hỏi cái này làm gì? Người không phải là vẫn không ưa những cường giả có tiên Thiên nội linh lực cao hay sao?"

Dạ Hoa trên mặt lạnh như băng đột nhiên trở nên có chút quái dị, "Nếu như có gì có thể thật sự thay thế được thiên phú thì hiện tại cực hạn của ta bây giờ sẽ không chỉ đại địa kỳ sĩ. Nếu như tiên thiên nội linh lực của ta có thể đạt được hơn năm mươi thì trên thần ấn vương tọa chắc chắn sẽ có thân ảnh của ta. Ông trời thật đáng hận đã cho ta trí khôn cùng ngộ tính nhưng lại tước đoạt đi thiên phú của ta."

Đôi bàn tay đầy đặn của Nạp Lan Thứ ôm bờ vai hắn, nói: "Được rồi, người cũng đừng oán trời trách đất nữa. Hạo Thần đứa nhỏ này đến đây không phải là cho người tài hoa như người một cơ hội sao? Cho dù người không thể ngồi trên vị trí kia, tương lai đệ tử của người có thể làm được, không phải là giống nhau sao?"

Dạ Hoa hít sâu một cái, trên khuôn mặt lạnh như băng bởi vì kích động mà sinh ra ửng hồng dần dần thối lui, "Mập mập chết tiệt, cảm ơn người."

Nạp Lan Thứ ha ha cười một tiếng, nói: "Còn nói những lời khách sáo này? Ban đầu nếu không phải người, ba trăm cân thịt béo của ta đây đã sớm lưu ở trên chiến trường rồi."

Dạ Hoa trầm giọng nói: "Người phải giúp ta làm vài chuyện. Thứ nhất, bắt đầu từ hôm nay, trừ phi là tiến hành khảo hạch cấp bậc Kỵ sĩ, nếu không, Thánh điện thí luyện tràng bên kia ta muốn sử dụng một mình. Thứ hai, phong tỏa tin tức, nhất là đối với số tuổi của đứa nhỏ này phải tiến hành phong tỏa nghiêm mật. Nhất là không thể để cho những chủ điện, phân điện khác biết được. Hai năm rưỡi nữa khi Liệp Ma đoàn tiến hành tuyển chọn, ta muốn để cho đứa nhỏ này bỗng nhiên nổi tiếng."

"Tốt, không thành vấn đề. Bất quá, mặt cương thi, người cũng không cần quá mức nóng lòng cầu thành, bất luận như thế nào cũng không thể để thương tổn đứa nhỏ này. Nuông chiều cho hư chỉ sẽ đưa đến hiệu quả ngược lại."

Dạ Hoa thản nhiên nói: "Đứa nhỏ này so những gì người tưởng tượng còn kiên cường hơn. Ta sờ dĩ từ trên người hắn thấy hi vọng cũng không phải bởi vì tuổi của hắn cùng thiên phú, mà là bởi vì phần chấp nhất kia của hắn. Ở bên trong thập đại chuẩn tắc của Kỵ sĩ, hắn ít nhất đã lĩnh ngộ anh dũng cùng chấp nhất. Hơn nữa, đây là một hài tử không chịu thua, hơn nữa có sức quan sát cùng sức tưởng tượng thiên mã hành khác hắn với thường nhân. Thời gian hai năm rưỡi mặc dù hơi ngắn nhưng ta tin tưởng, hắn sẽ làm khiếp sợ cả Thánh điện."

Nạp Lan Thứ khẽ vuốt cằm, nói: "Vẫn là câu nói kia, không nên quá mức nóng lòng cầu thành. Lai lịch của đứa nhỏ này ta không thể nói cho người biết nhưng mà có lẽ ở tương lai không lâu nữa hắn có thể là hi vọng của nhân tộc chúng ta."

Dạ Hoa cười, trên khuôn mặt lạnh như băng cười lên thật sự là so với khóc còn khó coi hơn, nhưng Nạp Lan Thứ nhưng có thể khẳng định là hắn đang cười. Ở trên mặt hắn, toát ra nụ cười mà ít nhất mười năm chưa từng xuất hiện.

Vừa cười, Dạ Hoa vừa chạy ra ngoài, thanh âm của hắc truyền vào trong tai Nạp Lan Thứ, "Ta so với người càng thêm trân trọng đứa bé này. Hắc là niềm mơ ước kéo dài của ta."

Long Hạo Thần cũng không biết, mình vừa mới thoát khỏi kiểu huấn luyện hang hổ như Địa Ngục của phụ thân thì lại tiến vào một Tu La ma chưởng mang theo vài phần hoang tưởng.

Bắt đầu từ ngày này, Tổng giáo quan của Kỵ sĩ Thánh điện của Hạo Nguyệt phân điện, có tước hiệu Tu La Dạ Hoa đột nhiên kết thúc ở chấp giáo ở Kỵ sĩ điện phủ, chức vụ tổng giáo quan do Nạp Lan Thứ tự mình tiếp nhận. Mà thiếu niên Kỵ sĩ như hoa phù dung sớm nở tối tàn cũng biến mất theo.

Rất nhiều người cũng đều suy đoán, Kỵ sĩ thiếu niên kia có phải hay không là hậu bối của một đại nhân vật, do bị Dạ Hoa ngược đãi. Thế cho nên vị đại nhân vật đó tức giận hạ lệnh giải trừ chức vụ giáo quan của vị Dạ Tu La này. Dĩ nhiên, bất luận nói như thế nào, đối với đám kỵ sĩ cũng là một việc đại hảo sự, bọn họ rốt cục không cần mỗi ngày phải đối mặt với mặt cương thi nữa cũng không cần tiến hành huấn luyện kiểu Địa Ngục kia.

Thời gian một ngày rồi một ngày trôi qua, cho dù là Lý Hình cùng quen biết với Long Hạo Thần cũng rất ít khi nhìn thấy mặt hắc. Chẳng qua là biết hắc được Dạ Tu La trực tiếp dạy dỗ chỉ đạo mà thôi. Mà nếu như có gặp mặt thì Long Hạo Thần cũng không hề đề cập tới cái phương pháp huấn luyện của vị Tu La lão sư kia.

Đồ ăn ở Hạo Nguyệt phân điện tương đối khá, hưởng chi Long Hạo Thần bản thân đang trong tuổi phát triển, bởi vì tu luyện đã cải thiện khí lực của hắc nên sức ăn của hắc rất khỏe vì thế đã làm thân thể hắc trưởng thành hết sức nhanh chóng. Chỉ làm người khác có chút kinh ngạc chính là, các đường nét trên khuôn mặt hắc càng trở nên nhu hòa, càng thêm hấp dẫn người khác.

Hai năm sau.

Thí luyện tràng của Hạo Nguyệt phân điện.

Đương, đương, đương, dày đặc những tiếng vũ khí va chạm cùng khí tức Thần thánh quang minh bộc phát hoàn toàn bị ma pháp trận chung quanh thí luyện tràng ngăn trở. Bên ngoài dù là nửa điểm cũng không cảm thụ được.

Phanh ——

Một đạo thân ảnh bị mạnh mẽ đánh văng ra ngoài, bay thẳng đến hơn hai mươi thước khi đụng vào trên vách tường mới chậm rãi rơi xuống.

Thân ảnh bị đánh bay này thân cao ước chừng một thước bảy chùng, nhìn qua không tính là cường tráng, nhưng lại có vẻ hết sức thon dài, một thân lam y, tóc đen, mắt vàng, mặt như quan ngọc, môi đỏ, chân mày nhìn cực kỳ nhu hòa, da trắng nõn, nhìn không thấy tới nửa điểm lỗ chân lông. Nếu là đổi thành nữ trang, tuyệt đối có tiềm chất trở thành một đại mỹ nhân.

"Long Hạo Thần, đứng lên cho ta, người cái tên phế vật này, ta dạy người như thế nào? Đối mặt với đối thủ có thực lực vượt xa mình, ngạnh kháng là lựa chọn không sáng suốt. Chẳng lẽ cũng bởi vì ta nói với người một câu là quả trứng mềm thì người liền không nhịn hay sao? Thủ Hộ Kỵ Sĩ, tối trọng yếu chính là ẩn nhẫn. Đấu lại."

"Dạ."

Thiếu niên bị đánh bay này không thể nghi ngờ chính là Long Hạo Thần bị Dạ Tu La chỉ đạo một mình.

Hai năm, hắc trưởng thành kinh người, mặc dù xét trên vấn đề tu vi thì Dạ Tu La xa xa không cách nào so sánh với phụ thân của hắc, nhưng mà trên phương diện hắc chỉ đạo tu luyện, Long Hạo Thần lại mơ hồ cảm giác được vị Tu La lão sư rất nhiều những ý tưởng thậm chí ngay cả phụ thân hắc cũng đều không thể bằng được. Nhất là cái ý tưởng vô cùng

kỳ quặc kia đối với việc lý giải cùng diễn hóa kỹ năng, hành sự tuyệt không câu nệ hết thảy lấy thực dụng làm chủ.

Dĩ nhiên, đi theo Dạ Tu La tu luyện, tuyệt không phải là chuyện hạnh phúc gì. Dạ Tu La tính tình không hổ là hai chữ xưng hào Tu La, hơi có bất mãn, lập tức chính là quyền đâm cước đá.

Về phần thực chiến theo lời nói ban đầu của Long Hạo Thần, Dạ Tu La thỏa mãn hẳn đầy đủ.

Dạ Tu La chỉ điểm Long Hạo Thần thực chiến cùng Long Tinh Vũ lúc trước bất đồng. Long Tinh Vũ là hoàn toàn không sử dụng linh lực, chẳng qua là bằng vào kỹ xảo hướng Long Hạo Thần tấn công, rèn luyện năng lực kỹ xảo của hắn.

Nhưng Dạ Tu La lại không như thế, vị lão sư này phảng phất thật sự tới từ địa ngục, mỗi lần thực chiến là sẽ xuất toàn lực, nhiều nhất chẳng qua là hơi hạ thủ lưu tình, sẽ không chân chính xúc phạm tới gân cốt của Long Hạo Thần mà thôi. Diễn hình lấy lớn hiếp nhỏ.

Tại trong thực chiến áp bách này thì tốc độ phát triển của Long Hạo Thần cũng thật là kinh người. Mỗi ngày hắn đều sức cùng lực kiệt sau đó tiếp tục đả tọa tu luyện, tiềm lực của bản thân cũng từng điểm từng điểm được kích phát ra.

Chỉ bất quá chênh lệch giữa thầy trò hai người thật sự là quá lớn, cũng không phải là hai năm là có thể đền bù, mặc dù kèm theo tu vi tăng lên, tốc độ tăng trưởng linh lực của Long Hạo Thần cũng là càng lúc càng nhanh, nhưng khoảng cách với Dạ Tu La vẫn như cũ có chênh lệch không nhỏ.

Phải biết rằng từ nhất cấp Kỵ sĩ đến thập cấp yêu cầu linh lực là từ hai trăm lẻ một đến năm trăm, mà đại địa kỵ sĩ yêu cầu linh lực cũng là từ hai nghìn lẻ một đến bốn ngàn. Đây cũng là chênh lệch gần như gấp mười lần. Bất kỳ chức nghiệp nào đều là như thế. Đây cũng là nguyên

nhân tại sao tu luyện giả cấp cao cùng tu luyện giả cấp thấp chênh lệch lại càng lớn.

Thí dụ như, cha của Long Hạo Thần, thân là Thần Ấn Kỵ sĩ Long Tinh Vũ, cửu cấp chức nghiệp linh lực khởi điểm chính là mười vạn.

"Đương —— "

"Ừ? Tạm dừng."

Một tiếng va chạm cùng một thanh âm cơ hồ đồng thời vang lên, chiến đấu bên trong thí luyện tràng tạm thời ngưng lại tới.

Nguyên nhân rất đơn giản, bởi vì Long Hạo Thần bằng vào Quang Diệu Chi Thuần trong tay đã chặn lại trọng kiếm trong tay Dạ Hoa.

Nồng đậm kim sắc quang mang đang không ngừng từ trên người của hai thầy trò phóng thích ra, mặc dù Dạ Hoa nói "Dừng", nhưng Long Hạo Thần vẫn không dám có chút lơ lỏng nào. Vị lão sư này của mình thường xuyên làm chút ít chuyện ngoài ý muốn, thí dụ như: đánh lén.

"Có thể chính diện ngăn trở một kích ta, mặc dù dựa vào Thần Ngự Cách Đáng. Nhưng mà, linh lực của ngươi hẳn là đã đột phá. Nghỉ ngơi một canh giờ, sau đó tiến hành khảo nghiệm linh lực." Nói tới đây, Trên khuôn mặt lạnh như băng của Dạ Hoa không khỏi toát ra vẻ tươi cười. Mỗi khi Long Hạo Thần thăng cấp thì hẳn mới nở nụ cười. Dĩ nhiên, Long Hạo Thần cho tới bây giờ không nghĩ nhiều về nụ cười của hẳn. Thử nghĩ xem khi một bộ mặt cứng ngắt da thịt đột nhiên co rúm mấy cái, trừ lộ ra vẻ càng thêm dữ tợn ra thì còn có thể có hiệu quả gì khác nữa...

"Dạ."

Một lúc lâu sau.

"Oanh ——" kim sắc quang mang chói mắt cơ hồ trong nháy mắt chiếu sáng cả thí luyện tràng phẳng phất đem nơi này bao phủ thêm một

tăng kim sắc.

Dạ Hoa trầm giọng nói: "Một nghìn không trăm mười bốn. Rất tốt, người tốt cục đã đột phá mốc một nghìn linh lực, cùng ta phán đoán giống nhau. Ta đã dừng lại ở ngũ giai ngũ cấp thời gian sáu năm. Linh lực của ta ước chừng đang là ba nghìn độ."

Nếu có người nhìn thấy một màn trước mắt này hơn nữa biết chuẩn xác số tuổi của Long Hạo Thần, sợ rằng sẽ hoảng sợ mà té.

Linh lực mỗi khi đạt đến số nguyên quan khẩu cũng là bình cảnh, lúc đột phá bình cảnh này cùng bình cảnh mỗi một cấp cuối cùng cấp cũng tương tự. Dạ Hoa chính là bị đình trệ ở số nguyên quan khẩu ba nghìn linh lực này, sáu năm không thể tiến thêm a! Vô luận hãn cố gắng cỡ nào, thông minh cỡ nào, cũng không cách nào xông phá tầng cách trở này. Nhưng mà hãn còn nhớ rõ ràng ước chừng một tuần trước khi Long Hạo Thần khảo nghiệm linh lực chỉ có khoảng chừng chín trăm tám mươi điểm. Nói cách khác, trong một tuần, linh lực của hãn chẳng những tăng lên hơn ba mươi điểm, hơn nữa còn đột phá một đạo bình cảnh.

"Hạo Thần, thời điểm mấy ngày qua trong khi người tu luyện linh lực, có hay không gặp cảm giác đình trệ?" Dạ Hoa hỏi.

Long Hạo Thần lắc đầu, nói: "Không có a! Hết thầy bình thường."

"A ——" Dạ Hoa đột nhiên như bị thần kinh ngựa mặt lên trời quát to một tiếng.

Long Hạo Thần ở bên cạnh vẫn rất bình tĩnh nhìn hãn, hiển nhiên, đây cũng không phải là hãn lần đầu tiên gặp được bộ dáng này của sư phụ loại.

Một hồi lâu, Dạ Hoa cảm xúc tựa hồ mới ổn định lại một chút, nhìn cũng không nhìn Long Hạo Thần, lạnh lùng nói: "Trở về, đi thu dọn đồ đạc, ngày mai theo ta xuất môn."

"Dạ." Long Hạo Thần thu hồi Quang Diệu Chi Thuần cùng trọng kiếm của mình, Sau khi cung kính hướng lão sư hành Kỵ sĩ lễ mới xoay người đi.

Mắt thấy Long Hạo Thần biến mất ở ngoài đại môn của thí luyện tràng, Dạ Hoa mới lần nữa ngửa mặt lên trời nổi giận gầm lên một tiếng, bi phẫn nói: "Không có thiên lý a, lão trời già này, người tên vương bát đản này, người có người có nhân tính hay không a! Tiểu mao đầu kia thậm chí ngay cả cảm giác bình cảnh cũng không có, đây phải là cấp bậc thiên phú như thế nào mới có thể như thế? Hai năm, từ linh lực hai trăm sáu mươi tám đột phá đến linh lực một ngàn không trăm mười bốn. Con mẹ nó, đám vương bát đản của Thánh điện không phải nói hai mươi tuổi trở xuống, tốc độ tăng trưởng linh lực sẽ không quá nhanh, Sau hai mươi tuổi khi trưởng thành mới có thể tăng mạnh sao? Đám thần côn các người thấy được chưa? Mười ba tuổi đạt đến linh lực một ngàn, em gái người là địa cấp đại Kỵ sĩ a! Nếu ta có được một phần năm Thiên phú như thế, Lão Tử ít nhất cũng là Huy Diệu Kỵ Sĩ."

Long Hạo Thần trở lại gian phòng, lau qua thân thể một chút, thay một thân y phục sạch sẽ. Ăn chút đồ đơn giản sau đó đang chuẩn bị trở về phòng tu luyện thì phía ngoài lại truyền đến tiếng gõ cửa.

"Tỷ."

Người tới chính là Lý Hình.

Mặc dù thỉnh thoảng vẫn gặp mặt nhau, nhưng khi Lý Hình thấy bộ dáng tuấn tú của Long Hạo Thần thì vẫn như cũ không nhận được mà ngẩn ngơ, nhất là trên người hắn còn có hương thơm nhàn nhạt sau khi tắm rửa.

"Tỷ vừa mới tu luyện xong vừa hay nhìn thấy đệ trở lại, nên ghé thăm đệ một chút." Lý Hình cười nói tự nhiên, vừa nói hay sờ sờ mái tóc đang ướt của Long Hạo Thần.

Long Hạo Thần có chút xấu hổ nói: "Tỷ, người vào bên trong ngồi đi đã rồi ta rót nước cho tỷ."

"Không cần phiền phức đâu. Tỷ chỉ là tới thăm đệ một chút thôi." Lý Hình rất tự nhiên ôm bả vai của Long Hạo Thần đi vào bên trong. Mặc dù Long Hạo Thần đã một thước bảy rồi, nhưng Lý Hình cao chừng một thước bảy lăm, bắp đùi thon dài, vòng eo mảnh khảnh thon nhỏ cùng với đôi mắt căng tròn ngạo nghễ kia đã mê chết không biết bao nhiêu người. Chỉ bất quá, không ai dám đùa giỡn đóa hoa có biệt danh Địa Ngục Mân Côi này mà thôi.

Vỗ vỗ bả vai Long Hạo Thần, nhéo nhéo cánh tay hấn một cái, Lý Hình cười đùa nói: "Thân thể càng ngày càng săn chắc làm đệ càng ngày càng hấp dẫn. Có lúc, tỷ tỷ thật muốn ăn người một miếng. Nếu là ta có thể có làn da trắng như của đệ thì tốt biết bao!"

Long Hạo Thần có chút bất đắc dĩ nói: "Tỷ, người lại thế nữa rồi. Tỷ cho rằng ta muốn như vậy sao? Nhưng dung mạo là do cha mẹ ban cho ta cũng không có biện pháp. Chỉ là ta giống mẫu thân mà thôi."

Lý Hình ha ha cười nói: "Tốt lắm, không đùa đệ nữa nói chuyện đứng đắn thôi. Qua nửa năm nữa chính là Liệp Ma đoàn tiến hành khảo hạch. Tỷ đã đột phá nhị cấp Đại Kỵ Sĩ, lần này nhất định sẽ cố gắng trở thành một thành viên của Liệp Ma đoàn. Tỷ đã cùng Nạp Lan thúc thúc nói chuyện, lần này cũng dẫn đệ đi theo để tăng kiến thức, kiến thức trảng diện kia. Năm năm sau, đệ vẫn chưa tới mười hai tuổi, có thể tiến hành khảo hạch tiếp theo của Liệp Ma đoàn. Lần này coi như là tăng thêm cho đệ một chút kinh nghiệm. Chẳng qua là Dạ Tu La bên kia thật không dễ đối phó, còn muốn một mình đệ phải đi nói. Coi như là Nạp Lan thúc thúc không có biện pháp với hấn đâu."

Long Hạo Thần ha hả cười nói: "Tốt, đệ sẽ đi nói. Tỷ, ngày mai đệ sẽ cùng Tu La lão sư đi ra ngoài một chuyến. Đến lúc đó đệ sẽ nói với người." Hấn cũng rất là bất đắc dĩ, Dạ Tu La đã ra nghiêm lệnh, không cho phép hấn tiết lộ tu vi trước bất kỳ ai, thậm chí bao gồm cả với Nạp

Lan Thứ. Dùng lời của Nạp Lan Thứ để hình dung, mặt cương thi này đã là buồn bực đến mức tận cùng rồi lần này hẳn quyết định phải khiến mọi người kinh ngạc.

Trong mắt Lý Hinh đột nhiên toát ra mấy phần giáo hoạt, "Đệ đệ, mặc dù đệ không thể nói cho tỷ biết tu vi của đệ bây giờ như thế nào, nhưng đi theo Dạ Tu La tu luyện, hẳn sẽ không kém. Lần này Hạo Nguyệt thành chúng ta đi tham gia khảo hạch của Liệp Ma đoàn trừ chúng ta ở ngoài còn có vài người khác nhất là Lâm Giai Lộ cái nha đầu chết tiệt kia cũng muốn đi. Lúc đó đệ cần phải giúp tỷ tỷ nha."

Long Hạo Thần có chút im lặng nói: "Tỷ, các người cãi nhau cũng lâu như vậy rồi, coi như xong đi. Ta nhìn ra được, các người mặc dù gặp mặt liền rùm beng nhưng trên thực tế hai người vẫn coi đối phương là bằng hữu."

"Phi, phi, phi, ai thèm đem nàng làm thành bằng hữu. Được rồi, tỷ đi đây, nửa năm này đệ cần phải cố gắng tu luyện nha." Tác phong của cô nương luôn luôn mạnh mẽ dứt khoát, nói đi là đi, vừa sờ sờ mái tóc ướt nhẹp của Long Hạo Thần rồi đi ra khỏi phòng hẳn.

Nhìn bóng lưng nàng rời đi, Long Hạo Thần trong mắt toát ra một tia ấm áp, kể từ sau khi cha mẹ rời đi, người duy nhất có thể làm cho hắn cảm nhận được thân tình ấm áp, chính là vị tỷ tỷ này. Ở trong lòng hắn, đã sớm đem Lý Hinh làm thành thân tỷ tỷ đối đãi, đáng giá để hắn dùng tánh mạng của mình bảo vệ nàng.

Long Hạo Thần cũng không phải là một người giỏi biểu đạt, nhưng hắn vẫn có tâm tư biết ơn.

Trở lại tĩnh thất của mình. Khoanh chân đả tọa, sau một khắc cơ hồ là Long Hạo Thần đã tiến vào trạng thái nhập định. Người có thiên phú tốt, không nhất định có thể thành công, vô số thiên tài vẫn lạc tại trên con đường tu luyện, hơn nữa có vô số thiên tài bởi vì tính cách mà nửa đường đã chết. Long Hạo Thần tu vi có thể tăng lên nhanh như vậy ngoại trừ thiên phú của hắn ra thì chính là do tâm cảnh của hắn.

Tâm vô tạp niệm, tâm sáng như gương, Khi tu luyện trong lòng hắc căn bản sẽ không có bất kỳ tạp niệm nào tồn tại, nhập định so với thường nhân đơn giản hơn.

Linh lực nhu hòa từ trên người hắc nhẹ nhàng phóng thích ra, kim sắc quang mang nhàn nhạt từ trong cơ thể hắc như ẩn như hiện khuếch tán ra. Ở giữa ngực hắc từ từ xuất hiện một đoàn kim sắc quang mang càng thêm nồng đậm, quang mang này, hắc là nương theo tần suất ba động từ trái tim hắc mà ra.

Quang minh khí tức tinh thuần từ trong cơ thể Long Hạo Thần tỏa ra, có quang minh chi tử thể chất khi hắc hấp thụ quang minh nguyên tố trong thiên địa dễ dàng hơn so với thường nhân. Càng thêm quan trọng là... khi nội linh lực cùng tu vi của hắc không ngừng đề thăng, Long Hạo Thần phát hiện, Thần thánh quang minh nội linh lực của mình tựa hồ tinh thuần hơn so với những Kỵ sĩ khác. Phát hiện điểm này là khi hắc tu luyện kỹ năng của Thủ Hộ Kỵ Sĩ.

Đồng dạng kỹ năng, khi dạy hắc Dạ Tu La nói cho hắc biết cần phải sử dụng năm mươi điểm linh lực, nhưng trên thực tế hắc chỉ cần dùng đến ba mươi điểm linh lực đã hoàn thành.

Điều bí mật này hắc không có nói ra, ở trong lòng hắc, mặc dù biết rõ Dạ Tu La đối với mình thật là tốt, cũng đưa hắc trở thành một trong những người thân cận nhất, nhưng vô luận thế nào, địa vị của Dạ Tu La ở trong lòng hắc cũng không cách nào so sánh với Long Tinh Vũ. Vì vậy, hắc thủy chung nhớ kỹ lời phụ thân nói..., vĩnh viễn không nên hoàn toàn bại lộ nội tình bản thân. Huống chi là loại tình huống này đối với người thường mà nói là bất khả tư nghị.

Chỗ ngực như ẩn như hiện kim sắc quang mang là năng lượng ba động của thánh dẫn Linh Lô. Linh Lô này ở trong cơ thể hắc lúc này đã biến thành màu vàng, ở trong quá trình minh tượng ngưng thần nội thị, Long Hạo Thần có thể thấy, thánh dẫn Linh Lô ở bên trong ngực mình

đang lặng lẽ huyền phù, mà ở chung quanh nó, nội linh lực như toàn qua (vòi rồng) tiến hành xoay tròn chung quanh nó.

Nó giống như đám sương mù màu vàng, nội linh lực tốc độ xoay tròn rất chậm, ở minh tưởng có thể thúc dục, có gia tăng một chút tốc độ xoay tròn. Nhưng nếu như không thể thúc dục, bọn nó cần hai canh giờ mới có thể xoay tròn một vòng.

Nhìn qua, loại tốc độ vận chuyển nội linh lực khi tu luyện thật sự là quá chậm, nhưng mà, ở trong quá trình nhìn như gian khổ, trong quá trình xoay tròn chậm chạp này kim sắc toàn qua mỗi khi xoay được sáu vòng thì nội linh lực của Long Hạo Thần sẽ gia tăng một điểm.

Nói cách khác, chỉ sợ dù hãn bây giờ cái gì cũng không làm thì ít nhất mỗi ngày hãn cũng có thể tăng thêm một điểm nội linh lực. Ngàn vạn không nên xem thường điểm linh lực này, mỗi ngày một điểm một năm chính là ba trăm sáu mươi lăm điểm nói cách khác, chỉ sợ hiện tại cho dù hãn mỗi ngày chỉ ăn với ngủ thì ba năm sau hãn cũng có thể từ cảnh giới Đại Kỵ Sĩ tấn thăng đến cảnh giới Đại Địa Kỵ Sĩ.

Toàn qua nội linh lực này là sau khi hãn dung hợp với linh lô được một tháng khi nội linh lực hồi phục thì bắt đầu xuất hiện, lúc mới bắt đầu Long Hạo Thần căn bản là không phát hiện nó đang xoay tròn, hãn phải dùng ý niệm toàn lực thúc dục, nó mới có thể vận hành. Từ khi đó cho tới nay sau khi đột phá một ngàn linh lực, nó mỗi ngày đã có thể tự vận chuyển nên tốc độ tu luyện của Long Hạo Thần tuyệt đối là kinh người.

Long Hạo Thần tự nhiên là không thể nào chỉ ăn với ngủ hãn chăm chỉ đến ngay cả Dạ Tu La cũng tìm không bắt được lỗi.

Cảm nhận, hấp dẫn, hấp thu, đồng hóa, tinh luyện, ngưng tụ, đây là toàn bộ quá trình trong khi Long Hạo Thần tu luyện nội linh lực, rất nhanh hãn liền tiến vào trạng thái nhập định.

Sáng sớm.

Long Hạo Thần đúng giờ đi tới trước mặt Dạ Tu La.

"Chúng ta đi." Dạ Tu La như cũ là một bộ mặt cương thi.

"Lão sư, chúng ta đi đâu ?"

"Kỵ sĩ Thánh sơn."

"Cỡi tọa kỵ sao?"

"Ừ."

Một cỗ hưng phấn mãnh liệt như núi lửa phun trào loại xuất hiện ở trong lòng Long Hạo Thần. Mắt đỏ như máu, nhanh như điện xẹt, hình ảnh Mân Côi Độc Giác Thú phảng phất hiện lên trong hắc, nội tâm Long Hạo Thần thầm hô to một tiếng, "Ta cũng sẽ có tọa kỵ của riêng mình."

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 12

Kỵ Sĩ Thánh Sơn

Truyện Sắc Hiệp - <http://truyenfull.vn> Hôm nay Dạ Tu La ăn mặc không giống với thường ngày, một thân ngân sắc khinh giáp bao trùm toàn thân, sau lưng ngoại trừ lúc bình thường huấn luyện Long Hạo Thần sử dụng thuẫn bài ở ngoài, còn nhiều thêm một thanh trọng kiếm đeo ở lưng cộng thêm một bọc hành lý ném cho Long Hạo Thần, để cho hắn thu vào trong giới chỉ.

Long Hạo Thần ăn mặc thì càng đơn giản, ngay cả áo giáp cũng không mặc, chỉ là một kiếm một thuẫn, thuẫn bài này là Quang Diệu Chi Thuẫn do Lý Hình đưa cho hắn.

"Lão sư, chúng ta không phải muốn đi Kỵ sĩ Thánh sơn sao?" Long Hạo Thần mang theo nghi hoặc nhìn hắn đi trở về, bộ dạng tựa hồ là muốn đi về phía sau Hạo Nguyệt phân điện.

"Người đi theo là được." Dạ Tu La thản nhiên nói.

Đây cũng chính là Long Hạo Thần nói ra nghi vấn nếu đối lại người khác chỉ sợ sớm đã bị hắn mắng xối xả.

Đi vào huấn luyện tràng, lúc này, việc huấn luyện của đám kỵ sĩ còn chưa bắt đầu, đoán chừng đại đa số mọi người đều ở phòng ăn dùng bữa sáng, bên trong huấn luyện tràng lộ ra vẻ rất an tĩnh.

Dạ Tu La dừng bước lại, tay phải vừa nhắc tựa như kiếm chỉ vẽ trên hư không, đậm kim sắc quang mang ngưng tụ thành từng đạo kim sắc

phù văn chuyển động trên không trung.

Động tác như vậy Long Hạo Thần đã gặp qua, ban đầu Lý Hình đã từng làm như thế, nhưng đây không phải là thủ đoạn triệu hồi tọa kỵ sao? Chẳng lẽ nói, vị lão sư của mình này cũng trở thành Kỵ sĩ trước hai mươi tuổi hơn nữa đã đi qua Kỵ sĩ Thánh sơn?

Kim quang bay lên, từng đạo kim quang chói mắt huyền hóa ra một đạo kim sắc quang môn, kèm theo một tiếng ngao, một đạo thân ảnh từ trong kim quang đi ra.

Khi thấy rõ đạo thân ảnh này Long Hạo Thần không khỏi mở to hai mắt mà nhìn. Hắn đi theo Dạ Hoa tu luyện hai năm, nhưng đây vẫn là lần đầu tiên hắn nhìn thấy tọa kỵ của Dạ Hoa.

Đó là một con đại điêu toàn thân có màu vàng nhạt. Nó là từ trong kim quang đi ra, độ cao vượt qua hai thước năm, hoàng sắc vũ mao trên thân có hình tròn kì dị, đầu cũng rất tròn. Thân thể lại hết sức tráng kiện, mơ hồ có một tầng thổ hoàng sắc quang mang từ trên người lộ ra.

Khi đi theo phụ thân tu luyện, Long Tinh Vũ mỗi ngày trừ huấn luyện cho hắn ngoài ra còn có giảng giải cho hắn các loại kiến thức, trong đó tự nhiên không thể thiếu hiểu biết về ma thú.

Sau giây phút giật mình ngăn ngủi, Long Hạo Thần đã nhận ra đây là một thổ hệ phi hành ma thú hiếm có tên là Hám Nhạc Điêu, nó là lục cấp ma thú.

Nói đại khái phong hệ phi hành ma thú là nhiều nhất, còn lại tất cả các hệ cũng có, nhưng thổ hệ là hiếm thấy nhất. Đầu lục cấp Hám Nhạc Điêu ở trên tốc độ phi hành có lẽ không phải là rất mạnh, nhưng vô luận là lực tải trọng hay là lực phòng ngự thì đồng cấp phi hành ma thú khác không cách nào bằng được.

"Lão sư, thì ra là ngài là Thiên Không Kỵ Sĩ." Long Hạo Thần có chút hâm mộ nói.

Ở trong ngũ giai chức nghiệp kỳ sĩ nếu có phi hành ma thú làm tọa kỵ thì mới có thể xưng là Thiên Không Kỳ Sĩ, nếu không thì cũng chỉ là Đại Địa Kỳ Sĩ. Không nghi ngờ chút nào, dưới tình huống đồng cấp thì Thiên Không Kỳ Sĩ tự nhiên là cường đại hơn.

Trong mắt Dạ Tu La toát ra vẻ ôn nhu hiếm có, Hám Nhạc Điêu kia hạ cái đầu to lớn xuống tùy ý hất vtuốt ve hai cái, sau đó mới thoáng phủ phục xuống đất triển khai đôi cánh khổng lồ rộng chừng năm thước có hơn.

Dạ Tu La kéo tay Long Hạo Thần hai người nhẹ nhàng nhảy lên rơi vào trên lưng Hám Nhạc Điêu. Không đợi Long Hạo Thần kịp phản ứng, cuồng phong gào thét, Hám Nhạc Điêu chạy lấy đà mấy bước, đôi cánh khổng lồ dùng sức vỗ, đã mang theo hai người phi hành.

Đây là lần đầu tiên Long Hạo Thần ngồi phi hành ma thú, nhất thời có chút khẩn trương, theo bản năng nắm chặt linh mao sau lưng Hám Nhạc Điêu.

Cánh vạt dưới chân nhanh chóng nhỏ đi, rất nhanh, Hám Nhạc Điêu đã mang của bọn hắn bay vào không trung.

Một tầng đậm kim sắc thổ nguyên tố từ trên người Hám Nhạc Điêu phóng thích ra, đem Long Hạo Thần cùng Dạ Hoa bao phủ vào bên trong, khiến cho bọn hắn không bị Cuồng Phong thổi vào, đôi cánh liên tục vũ động đã hướng phương xa bay đi.

Long Hạo Thần biết khi ma thú tọa kỵ nhận chủ sẽ tâm ý tương thông cùng chủ nhân, Hám Nhạc Điêu tự nhiên sẽ biết nên đi chỗ nào.

Rất nhanh, Hạo Nguyệt thành dưới chân bọn hắn từ từ nhỏ đi, Hám Nhạc Điêu vẫn bay lên thiên không tới gần ngàn thước mới tiến vào trạng thái phi hành. Ngồi ở trên sống lưng rộng rãi của nó hắn là cực kỳ vững vàng.

Long Hạo Thần dù sao vẫn chưa tới mười bốn tuổi, cảnh tượng kỳ diệu như thế hẳn vẫn là lần đầu tiên cảm thụ, Hám Nhạc Điều này hiển nhiên là ma thú trưởng thành, cảm giác phi hành thật là tuyệt vời a! Nếu lần này đi đến Kỵ sĩ Thánh sơn, mình có thể có một đầu như vậy ma thú thì thật là tốt!

Dạ Hoa thản nhiên nói: "Rất hâm mộ sao?"

Long Hạo Thần không che dấu chút nào gật đầu.

Dạ Hoa nói: "Người cũng sẽ có cơ hội. Hiện tại ta giảng thuật cho người một chút những điều cần phải chú ý về Kỵ sĩ Thánh sơn khi tìm kiếm ma thú đồng bạn, người phải nhớ kỹ."

"Dạ."

Dạ Hoa nói: "Kỵ sĩ Thánh sơn, là địa phương thần kỳ do tổ tiên của Kỵ sĩ Thánh điện sáng lập. Lấy dãy núi làm nền tảng trải qua cố gắng của mấy thế hệ mới hoàn thành. Nói chuẩn xác bản thân Kỵ sĩ Thánh sơn chính là một ma pháp trận khổng lồ. Chỉ cần là ở trong phạm vi Thánh sơn, vô luận là phẩm cấp ma thú nào đối với nhân loại cũng sẽ dễ gần gũi, đồng thời uy năng bản thân chúng bị áp chế."

"Ở bên trong Kỵ sĩ Thánh sơn, ma thú sống càng lâu thì lại càng thông linh. Nhân loại khi tiến vào trong thánh sơn phạm là hai mươi tuổi trở xuống, linh lực vượt qua hai trăm độ đồng thời có thần thánh quang minh thuộc tính cùng với tín vật của Kỵ sĩ Thánh điện thì sẽ được ma thú ở đây thân cận."

"Người phải nhớ kỹ chính là ở đây người tìm kiếm chính là đồng bạn tương lai của người mà không phải đơn giản chỉ là tọa kỵ. Nó là bằng hữu trung thành nhất của người. Trừ phi người chết, nếu không nó sẽ làm bạn với người cả đời. Thậm chí so sánh với người sẽ bầu bạn cùng người trong tương lai càng đáng tin hơn."

"Ở Kỵ sĩ Thánh sơn tìm kiếm tọa kỵ, vận khí là rất rõ ràng nếu duyên phận đến, có lẽ khi người vừa tiến nhập thánh sơn là có thể tìm được đồng bọn thích hợp của mình. Nếu như không có duyên phận, cho dù là người ở bên trong đó mười năm, trăm năm, cũng không có ma thú nguyện ý tiếp nhận người. Vì vậy, tiến vào Kỵ sĩ Thánh sơn, từ ý nào đó mà nói, chính là một quá trình tìm kiếm duyên phận."

Nghe đến đó, Long Hạo Thần hỏi: "Lão sư, ta làm như thế nào để có thể tìm kiếm được duyên phận của mình?"

Dạ Hoa than nhẹ một tiếng, nhẹ khẽ vuốt vuốt linh mao của Hám Nhạc Điêu, "Duyên phận của mỗi người cũng không giống nhau. Năm đó thời điểm ta gặp được Hám Nhạc Điêu, nó cao mới bắt quá hơn một thước mà thôi, lần đầu tiên thấy nó, trong lòng ta có cảm giác thân thiết mãnh liệt. Nó rất tự nhiên đi đến trước mặt của ta, bay lên, đậu vào trên vai của ta. Bằng vào lệnh bài Thánh điện, ta rất dễ dàng đã cùng nó hoàn thành bình đẳng khế ước. Đến nay, nó đã làm bạn với ta hơn ba mươi năm. Cho nên sau khi tiến vào Thánh sơn nhất định không thể cưỡng cầu, hết thủy thuận theo tự nhiên nếu gặp phải duyên phận thuộc về người thì tự nhiên sẽ trở thành trợ lực cả đời của người."

"Đại đa số ma thú trong Kỵ sĩ Thánh sơn cũng không biết tấn công loài người, nhưng có một số tánh khí nóng nảy sau khi người tiến vào lãnh địa của nó, nó sẽ nhắc nhở người. Gặp phải loại ma thú này thì lệnh bài của thánh điện cũng sẽ có biểu hiện. Không nên dễ dàng thử tiến vào phạm vi lãnh địa của nó. Nếu như nó cho rằng người cùng nó hữu duyên, tự nhiên sẽ tới tìm người. Loại ma thú này thường thường cũng là những tồn tại mạnh mẽ ở trong Thánh sơn trung."

Long Hạo Thần đem những gì Dạ Hoa chỉ điểm nhất nhất nhớ kỹ, không dám có chút nào khinh thường. Đồng bạn, lão sư nói rất đúng, sau này ta muốn tọa kỵ là đồng bạn của mình. Nhưng tọa kỵ của ta sẽ là gì chứ?

"Lão sư, ở tron Thánh sơn tìm kiếm tọa kỵ cùng tự thân thiên phú của ta có quan hệ hay không?" Long Hạo Thần tò mò hỏi.

Dạ Hoa gật đầu, nói: "Đương nhiên là có quan hệ. Đơn giản mà nói, tọa kỵ chấp nhận người cũng tương đương với chấp nhận thiên phú của người Càng là ma thú cường đại đối với đồng bọn của mình yêu cầu cũng là càng cao. Nói về ta lúc đầu vận khí thật rất tốt."

Vừa nói, Dạ Hoa ánh mắt trở nên thập phân ôn nhu.

"Hạo Thần, người biết Tiên Thiên nội linh lực của ta là bao nhiêu không?" Dạ Hoa hỏi, vào lúc này trong âm thanh của hắn nghe không được nửa phần lạnh như băng.

Long Hạo Thần lắc đầu.

Dạ Hoa nói: " Tiên Thiên nội linh lực Của ta chỉ có chín."

"A?" Chỉ có chín? Nhưng mà Long Hạo Thần rõ ràng nhớ được cha đã nói, Tiên Thiên nội linh lực nếu như không cao hơn mười mà nói rất khó đột phá tam giai chức nghiệp tiến vào tứ giai.

Dạ Hoa cười, cười so với khóc còn muốn khó coi hơn.

"Đúng vậy a, chỉ có chín. Lão tặc thiên cấp cho ta một đầu óc thông minh đồng thời cũng phế đi thiên phú của ta. Mặc dù ta hết lòng cố gắng, nghĩ ra vô số bí pháp tu luyện nhưng cuối cùng cũng chỉ có thể là dừng bước tại cảnh giới Thiên Không Kỵ Sĩ. Sợ rằng cả đời này cũng không thể đạt tới cảnh giới Huy Diệu Kỵ Sĩ kia."

" Năm ấy khi ta mười lăm tuổi đã hoàn thành xong việc tu luyện ngoại linh lực, trở thành một gã Kỵ Sĩ. Khi đó ta, vốn là hùng tâm bừng bừng, bị mọi người xưng là thiên tài. Nhưng mà một ngày kia khi ta hoàn thành thần thánh Giác Tỉnh, đối với ta mà nói giống như trời sập vậy, Tiên Thiên nội linh lực có chín, đây là phế vật trong phế vật. Vốn là Lão sư đối với ta vô cùng coi trọng thì không bao giờ chịu truyền thụ cho

ta bất kỳ năng lực nào nữa. Thậm chí cũng không có nói cho ta biết Kỵ Sĩ Thánh sơn ở địa phương nào. Chỉ có mười lăm tuổi ta thật không cam lòng a! Ta không tin, không tin Tiên Thiên nội linh lực thấp thì không thể trở thành một gã Kỵ Sĩ cường đại, ta thật sự không cam lòng, ta tin tưởng bằng vào cố gắng của mình, nhất định có thể đột phá sự trói buộc của thiên phú."

"Cho nên, ta dựa vào hai chân của mình đi tới Kỵ Sĩ Thánh điện, hướng Thánh điện yêu cầu quyền lực của ta. Sau đó ta bằng vào hai chân của mình, đi tới Kỵ Sĩ Thánh sơn, tiến vào trong Thánh sơn. Mỗi một tên Kỵ Sĩ từ hai mươi tuổi trở xuống sau khi tiến vào chỉ có thể dừng lại thêm một tháng thời gian, một tháng tìm không được duyên phận của mình cũng sẽ bị lệnh bài của Thánh điện tự truyền tống ra khỏi Thánh sơn."

"Ta ngày từng ngày tìm kiếm, ngày từng ngày đau khổ tìm kiếm. Mỗi lần nhìn thấy một con ma thú, cho dù là chỉ là nhị cấp hay tam cấp ma thú nhỏ yếu ta cũng nguyện ý cùng bọn họ trao đổi. Nhưng những thứ nhược tiểu này thế nhưng cũng nhìn không coi ta ra gì."

"Thời gian, một ngày lại một ngày trôi qua. Rốt cục, thời gian một tháng đã đến, mắt thấy ta sẽ bị truyền tống rời đi. Ta thật không cam lòng, ta thật tốt không cam lòng a! Ta ngửa mặt lên trời thét dài, ta tức giận khóc rống lên, nước mắt tuôn rơi. Ta biết, nếu như cứ như vậy bị truyền tống ra ngoài, ta thật sự chỉ có thể là phế vật, ngay cả một cơ hội trở thành Kỵ Sĩ cường đại cũng không có."

"Đúng lúc này, ta gặp được nó. Nó nghe được tiếng khóc của ta, từ trên trời giáng xuống, rơi vào trên đầu vai ta. Nó tựa hồ hiểu được thống khổ trong lòng ta, từ đó nó đã trở thành thân nhân duy nhất của ta, trở thành đồng bạn tốt nhất của ta. Ta nguyện ý dùng tánh mạng của mình bảo vệ nó, nó giống như là huynh đệ chí thân của ta."

Nói tới đây, Dạ Hoa luôn luôn lạnh như băng, thế nhưng trong mắt cũng đã chảy ra nước mắt, mà Hám Nhạc Điêu cũng chậm rãi quay đầu

lại, ánh mắt ôn hòa nhìn hắn một cái, tựa hồ là đang an ủi của hắn.

Dạ Hoa nhẹ nhàng vỗ sống lưng của nó, "Yên tâm đi, lão Hỏa Kế, ta không sao."

"Hạo Thần, ta là một đứa cô nhi. Ở trên thế giới này, ta chưa từng có chân chính nhận thức quá thân tình. Vốn là ta, căn bản không tin tưởng duyên phận cái loại hư vô mờ mịt đó. Cho đến khi ta gặp được nó, gặp được hảo huynh đệ của mình. Ta mới hiểu được, duyên phận thật sự tồn tại. Nó để cho ta cảm nhận được sự tồn tại của thân tình, nó không ngừng khích lệ ta dùng các loại phương pháp cố gắng tu luyện. Ta dùng thời gian hai mươi năm, từ một phế vật, từ từ đột phá đến cảnh giới Thiên Không Kỵ Sĩ. Trong đó gặp quá vô số lần khảo nghiệm bình cảnh. Tâm tình như vậy, hài tử có thiên phú giống như ngươi vậy sẽ vĩnh viễn không cách nào hiểu được."

"Nói nhiều như vậy chỉ là Lão sư muốn nói cho ngươi, chỉ có một điều. Đó chính là, sau khi ngươi có đồng bọn của mình, nhất định phải đối xử tử tế với nó chân chính đem nó thành thân nhân của mình. Duyên phận, có lẽ trong cuộc đời chỉ có một lần, nhất định phải hảo hảo nắm lấy. Hảo hảo bảo vệ nó. Nếu không, một khi nó ngã xuống ngươi chắc chắn sẽ thương tiếc cả đời."

Nghe Dạ Hoa giảng thuật tràn đầy tình cảm, Long Hạo Thần ở trong lúc vô tình đã nắm chặt nắm đấm lại, vô luận là đối với vị Lão sư này hay là đối với Hám Nhạc Điều, cũng tràn đầy tôn kính.

Mình đã cố gắng quả thật không ít, nhưng mà cùng so sánh với Lão sư thì tính là cái gì đây?

Nếu như mình cũng đồng dạng chỉ có thiên phú giống như Lão sư, có thể giống như Lão sư suốt mấy chục năm vì một hoàn thành mục tiêu gần như không thể nào mà phấn đấu sao?

"Lão sư, người yên tâm, ta đã hiểu. Ta sẽ dùng sinh mệnh để bảo vệ đồng bọn của ta. Dùng tâm cùng nó trao đổi."

Dạ Hoa khẽ vuốt cằm, "Mặc dù Nạp Lan mập mạp chết bầm kia không để cho ta hỏi, nhưng mà, Hạo Thần, ta thật rất muốn biết người Tiên Thiên nội linh lực là bao nhiêu. Điều này quyết định mục tiêu tìm kiếm tọa kỵ của người. Càng là ma thú cường đại thì càng cao ngạo. Thiên phú của người ta vẫn nhìn không thấu. Có lẽ, lần này ở Kỵ Sĩ Thánh sơn, người thật có thể mang cho Lão sư một kinh hỉ to lớn."

"Lão sư, ta. . ." Long Hạo Thần có chút do dự nhìn Dạ Hoa. Long Tinh Vũ đối với hắn đã nói tiên thiên nội linh lực của hắn là bí mật cực kỳ trọng yếu. Nhưng mà đối mặt với vị Lão sư trước mắt này, vị được xưng là Tu La này, trong lòng hắn rất khó xử, đối với vị Lão sư đáng kính này hắn thật có thể giấu diếm được sao?

Dạ Hoa khoát tay áo, than nhẹ một tiếng, "Không sao đây là bí mật của người, Nạp Lan mập mạp chết bầm kia cũng không biết. Người không cần phải nói, ta chỉ hơi bị kích động thôi."

"Lão sư, ta nói cho người." Long Hạo Thần cơ hồ là thốt lên. Hắn coi trọng tình cảm nhất, Lúc mới vừa rồi, trong nháy mắt đó đáy mắt Dạ Hoa hiện lên vẻ cô đơn thật sâu đã làm đau nhói trái tim hắn.

"Hả?" Dạ Hoa ánh mắt sáng lên, ánh mắt sáng quắc nhìn về hắn.

Long Hạo Thần hít sâu một cái, nói: "Lão sư, hơn hai năm qua, người một mực nghiêm khắc dạy ta các loại kiến thức cùng kỹ năng về Thủ Hộ Kỵ Sĩ. Mặc dù người rất nghiêm khắc thậm chí là dùng phương thức đánh chửi để bức bách ta, nhưng mà ta biết, người sở dĩ làm hết thảy cũng là vì tốt cho ta. Cho dù là lúc theo cha tu luyện, rất nhiều chỗ cũng không hữu hiệu bằng người trực tiếp chỉ dạy, không có người tu vi của ta không thể nào tăng trưởng được như hiện tại. Ta nghe Nạp Lan điện chủ đã nói, ta là đệ tử thân truyền duy nhất của người. Người lại càng không có giữ lại chút nào đem hết thảy tâm đắc trong nhiều năm qua chỉ dạy cho ta. Hạo Thần như thế nào lại không biết tốt xấu đây? Ở trong lòng Hạo Thần người là thầy mà cũng là cha. Đối với người khác

bí mật của ta vĩnh viễn là bí mật, nhưng đối với người, ta chỉ đem bí mật nói cho cha của mình."

Nhìn Long Hạo Thần, da thịt trên mặt Dạ Hoa hơi giật giật, chậm rãi quay đầu đi chỗ khác, không để cho hắn thấy trong mắt mình đã xuất hiện nước mắt. Hắn trăm triệu lần không nghĩ tới người mà ngày thường trầm mặc ít nói, chưa bao giờ phản kháng bất kỳ huấn luyện gian khổ nào, ngoan ngoãn nghe lời như con mèo, đệ tử có thiên phú vô cùng lại nói ra những lời này. Nhìn bề ngoài nhu nhược, hắn tựa hồ có nội tâm mạnh mẽ.

Mấy kỳ dị âm phù từ trong miệng Long Hạo Thần thốt ra, ngay sau đó, một tầng đậm kim sắc quang mang đã bao phủ hắn và Dạ Hoa vào bên trong.

Linh Quang Tráo, kỹ năng phòng ngự của tam giai thủ hộ Kỵ Sĩ. Có hiệu quả chống thăm dò cùng với cách âm. Đơn thể phòng ngự. Lấy tu vi linh lực trước mắt của Long Hạo Thần thì miễn cưỡng có thể thi triển. Linh Quang Tráo đem Lão sư bao phủ vào bên trong.

"Ân?" Cẩn thận như vậy sao? Dạ Hoa có chút nghi ngờ nhìn về Long Hạo Thần. Lúc này thanh âm của Long Hạo Thần cũng vang lên.

"Lão sư, Tiên Thiên nội linh lực của ta là chín mươi bảy."

"Ân." Dạ Hoa đáp một tiếng, lúc này hắn còn đắm chìm trong câu nói "thầy như cha" kia của Long Hạo Thần, trong lòng có cảm giác thoải mái. Hắn cả đời chưa lập gia đình, có một đồ đệ bảo bối có hiểu biết như vậy, đối đãi thành nhi tử cũng là rất bình thường.

"Chín mươi bảy. A? Người nói gì cơ?" Dạ Hoa mạnh mẽ quay đầu lại, ngay cả vài giọt nước mắt trong mắt kia cũng biến mất. Thanh âm cũng thay đổi, nói chuyện mà như quát.

Long Hạo Thần khẽ mỉm cười, nói: "Ta vừa nói nói cho người rồi. Ta đã biết là sẽ có kết quả như thế."

Dạ Hoa thân thể rõ ràng có chút run rẩy, dùng sức nuốt một ngụm nước miếng, vùng mạnh tay lên, một đạo Linh Quang Tráo so sánh với Long Hạo Thần còn mạnh rất nhiều từ trên người hắt khuếch tán ra, đem thầy trò hai người bọn họ lần nữa bảo vệ ở bên trong.

"Người, người nói, nội linh lực của người là chín mươi bảy?" Đôi mắt của Dạ Hoa trừng cả ra.

Long Hạo Thần gật đầu.

"Không, cái này là không thể nào." Dạ Hoa quả quyết nói, " Thời điểm người vừa mới tới phân điện, Nạp Lan Thứ tên mập mạp chết bầm kia đối với người đã tiến hành quá khảo hạch linh lực, ngay lúc đó kết quả là hai trăm sáu mươi tám. Người nếu tiến hành thần thánh Giác Tỉnh, thì ý nghĩa ngoại linh lực đã đạt gần hai trăm điểm, cho nên cho dù người thiên phú có khá hơn nữa, Tiên Thiên nội linh lực cũng không cách nào vượt qua sáu mươi tám a!"

Long Hạo Thần nhúc nhích đầu, nói: "Lúc ấy nội linh lực của ta thật ra thì đã đạt tới hơn một trăm. Chẳng qua là dung hợp một linh lô, cho nên nội linh lực tạm thời bị giảm xuống. Chẳng lẽ người không có phát hiện, thời điểm khi ta cùng người học tập được chừng một tháng, nội linh lực của ta rõ ràng tăng lên trên phạm vi lớn sao? Đó chính là linh lực khôi phục sau khi dung hợp linh lô."

"Linh lô. . . , người, người còn có linh lô. . ." Dạ Hoa suýt nữa một tay nhổ lấy linh mao của Hám Nhạc Điêu, vẻ mặt phát điên nhìn Long Hạo Thần.

"Tiểu tử thú vị, người biết ta hiện tại muốn làm gì không?" Dạ Hoa trong mắt hung quang bắn ra bốn phía.

Long Hạo Thần sửng sốt một chút, "Lão sư, người muốn làm gì?"

Thần sắc Dạ Hoa có vẻ muốn rơi lệ đầy mặt nói, "Ta muốn một cước đem người đạp xuống. Người, người tại sao lại cho ta biết a! Ta quả thực

chính là bệnh tâm thần a, ta tại sao muốn hỏi a! Tự rước lấy nhục, quả thực chính là tự rước lấy nhục a!"

Mất thời gian một canh giờ, Dạ Hoa mới dần dần từ trong trạng thái cảm xúc không ổn định khôi phục lại. Nhưng mỗi lần hắn quay đầu lại thấy khuôn mặt ôn nhuận như ngọc kia của Long Hạo Thần, phảng phất cũng thấy trên má trái của hắn viết chín trên má phải viết bảy, trên mũi lại viết linh lô. . .

"Lão sư, người nói xem, ta thích hợp cùng với cái dạng ma thú gì kết thành khế ước đồng bạn?" Tiếp tục lại qua một canh giờ, cảm xúc của Dạ Hoa mới coi là hoàn toàn ổn định, Long Hạo Thần mới hỏi dò.

Dạ Hoa liếc hắn một cái, "Tự nhiên là tu vi càng cao càng tốt. Lấy tiềm lực của người, những thứ thất cấp, bát cấp ma thú ở trước mặt người sợ rằng cũng sẽ tự ti mặc cảm, căn bản không có lòng tin cùng người kết thành đồng bạn. Kết quả tốt nhất, chính là tìm được một con cừu cấp ấu sinh kỳ ma thú. Đúng rồi, người đang có là loại linh lô nào?" Vừa hỏi, hắn từ ngang hông lấy túi nước cầm lên uống một hớp.

"Thánh Dẫn Linh Lô."

"Phốc ——" Dạ Hoa vừa mới uống vào trong nước tất cả đều phun ra ngoài."Người, người, người có nhân tính hay không! Có thể hay không đừng tàn nhẫn với ta như vậy a!" Dạ Hoa khuôn mặt bi phẫn.

Long Hạo Thần nghi ngờ nói: "Lão sư, người không có chuyện gì chứ? Thánh Dẫn Linh Lô ở trong linh lô có thể dung hợp của Kỵ Sĩ chúng ta hình như là xếp mấy hạng cuối cùng."

Dạ Hoa từng ngậm từng ngậm thở hỗn hển, "Nếu người còn nói nữa lão tử sẽ mắc bệnh tim mất. Người biết thì cái gì! Không sai, Thánh Dẫn Linh Lô xếp hạng ở phía sau. Nhưng người có biết hay không, trong đương kim tam đại Thần Ấn Kỵ Sĩ của Kỵ Sĩ Thánh điện chúng ta, hai lão gia hỏa này xuất thân là thủ hộ Kỵ Sĩ cũng có Thánh Dẫn Linh Lô."

"Không biết." Long Hạo Thần đang hoảng nói.

Dạ Hoa phản nộ nói: "Thánh Dẫn Linh Lô có thể nói là linh lô giúp cho Kỵ Sĩ cùng đoàn đội có được phối hợp tốt nhất. Có một gã dung hợp Thánh Dẫn Linh Lô Kỵ Sĩ, bất kỳ đoàn đội thời điểm khi tìm kiếm thượng cổ di tích, ít nhất cũng có thể gia tăng ba mươi phần trăm tính an toàn. May là người hiện tại nói cho ta biết, chờ chúng ta lần này từ Kỵ Sĩ Thánh sơn trở về, ta liền hảo hảo chỉ đạo người một chút như thế nào sử dụng Thánh Dẫn Linh Lô này."

Hám Nhạc Điều tiếp tục hưởng phương bắc phi hành, cho dù tốc độ phi hành của nó ở trong tất cả lực cấp phi hành ma thú được coi là kém cỏi, nhưng mà so sánh với đi bộ trên mặt đất thì nhanh hơn nhiều lắm.

Kỵ Sĩ Thánh sơn ở vào góc đông bắc của Thánh điện liên minh, tiếp giáp với Kỵ Sĩ Thánh điện. Nó cùng Hạo Nguyệt Thành ở vào phía nam của Thánh điện liên minh có khoảng cách cực xa. Cơ hồ là muốn kéo dài qua cả Thánh điện liên minh mới có thể đi tới.

Ở trong Thánh điện liên minh, Lục Đại Thánh điện vị trí tất cả đều ở biên cương, vòng quanh một vòng, đem lãnh địa Thánh điện liên minh bảo vệ vào bên trong. Và tổng bộ của Thánh điện liên minh thì nằm tại vị trí trung tâm cùng với Lục Đại Thánh Điện cách nhau khoảng cách không hơn kém bao nhiêu. Chính bởi vì có Lục Đại Thánh điện thủ hộ cùng chắn nhiếp mà từ năm đó tới nay, Ma tộc mới không cách nào tiếp tục xâm chiếm lãnh địa của nhân loại.

Trong Lục Đại Thánh điện, cường đại nhất chính là Kỵ Sĩ Thánh điện, nhân số nhiều nhất là chiến sĩ Thánh điện, giàu có nhất lại là ma pháp sư Thánh điện.

Kỵ Sĩ Thánh điện cùng chiến sĩ Thánh điện lực lượng cơ hồ cũng có thể kéo dài người đến từng cái thôn trấn. Ma pháp sư Thánh điện thì ít nhất chỉ có thể bao trùm từ những tiểu thành thị lên đến mỗi tòa thành thị.

Thích khách Thánh điện, Mục Sư Thánh điện cùng Linh Hồn Thánh điện bởi vì số lượng thành viên thừa thớt, vì vậy chỉ có ở đại thành thị mới sắp đặt phân điện, cho dù là thành thị cỡ trung như Hạo Nguyệt Thành cũng chỉ có Mục Sư Thánh điện, thần bí nhất thích khách Thánh điện cùng Linh Hồn Thánh điện cũng không có thiết lập phân điện ở nơi đây.

Nhưng mà cũng không phải là nói tam đại Thánh điện có nhân số ít thì thực lực sẽ không mạnh. Bọn họ đều có năng lực cường đại, cũng là một phần không thể thiếu của Thánh điện liên minh.

Hám Nhạc Điều năng lực phi hành liên tục cực mạnh, mỗi ngày chỉ cần hạ xuống mặt đất nghỉ ngơi một lần. Long Hạo Thần đã đem bí mật tối trọng yếu của mình nói cho Lão sư, mỗi ngày đều ở trên lưng Hám Nhạc Điều tu luyện nội lực của bản thân. Cách nhau có gang tấc Dạ Hoa rõ ràng có thể cảm nhận được linh lực của hắn đang tăng trưởng.

Mười lăm ngày sau.

"Cuối cùng đã tới, lão Hỏa Kế, hạ xuống đi." Dạ Hoa có chút mừng rỡ nói.

Long Hạo Thần đôi mắt trông về phía xa, giật mình phát hiện, phương xa đều là một mảnh kim sắc mịt mờ quang hoa trên lưng, nhưng có chút vụ khí mờ mờ, căn bản thấy không rõ tình huống.

Phiến đạm kim sắc bao phủ phạm vi cực kỳ rộng lớn, trong mơ hồ, ở quang mang bao phủ bên trong tựa hồ là thành phiến sơn phong.

Hám Nhạc Điều từ từ hạ xuống mặt đất, đôi cánh khổng lồ mang theo mãnh liệt khí lưu thổi quét làm cỏ dại phía dưới dán chặt vào mặt đất.

Long Hạo Thần cùng Lão sư nhảy xuống mặt đất. Hành trình mười lăm ngày đối với hắn mà nói cũng không cảm giác được cái gì mệt mỏi, mỗi ngày bị vây trong tu luyện, linh lực của hắn đã tăng lên ước chừng hơn năm mươi điểm.

"Lão Hỏa Kế, người đi về trước đi."

Hám Nhạc Điêu cúi đầu, chà chà trên người Dạ Hoa lưu luyến không rời, lúc này mới đi vào trong trận pháp triệu hoán ngược mà Dạ Hoa thả ra.

"Lão sư, Kỵ Sĩ Thánh sơn có pháp trận cấm không sao? Tại sao chúng ta không trực tiếp bay qua, tựa hồ còn hơn trăm dặm mới đến nơi mà." Long Hạo Thần hỏi.

Dạ Hoa nói: " pháp trận cấm không cũng không có, nhưng người chớ quên, ở trong Kỵ Sĩ Thánh sơn có bao nhiêu ma thú cường đại. Những thứ này ma thú mặc dù không sẽ chủ động công kích nhân loại, nhưng ngoại lai ma thú từ trên đỉnh đầu bay qua bọn nó, cũng sẽ chọc giận bọn nó. Trừ phi tọa kỵ của người có thực lực áp chế hết thảy ma thú nơi này, nếu không đừng có thử đi qua sông. Đi thôi."

Thầy trò hai người vừa định hướng về phía Kỵ Sĩ Thánh sơn đi vào, trong lúc bất chợt, trên bầu trời tái khởi Cuồng Phong, một đạo cự đại thân ảnh từ trên trời giáng xuống.

Long Hạo Thần vừa lộn cổ tay tháo quang diệu chi thuẫn của mình xuống, giữ vững cảnh giác bất kỳ thời khắc nào là điều bắt buộc của Kỵ Sĩ.

thân ảnh khổng lồ ở cách cách bọn họ hơn mười trượng chậm rãi hạ xuống đất. Rõ ràng là một con phi hành ma thú.

Đầu ma thú phi hành này cùng Dạ Hoa Hám Nhạc Điêu so sánh với lộ ra vẻ càng thêm thần tuấn, chiều cao chừng sáu thước, toàn thân thành màu vàng nhạt, đầu rồng thân chim, đầu cùng phần đuôi phía sau, đều có lông mao thon dài năm màu, sau khi phiêu nhiên hạ xuống, hai cánh rộng rãi từ từ thu liễm, đầu vung lên, nhìn bốn phía xung quanh.

Thất cấp ma thú, Long Ưng. Long Hạo Thần thoáng một cái đã nhận ra lai lịch loại ma thú này.

Long Ưng nhưng là phi hành ma thú quang minh thuộc tính, đối với Kỵ Sĩ mà nói, tọa kỵ quang minh thuộc tính là quý giá nhất, có thể trên phạm vi lớn tăng lên lực chiến đấu của Kỵ Sĩ.

Từ trên lưng Long Ưng nhảy xuống là hai người, một người trung niên nhân mang theo một tên thiếu niên. Khi Bọn họ mới vừa hạ xuống đất, ánh mắt đã nhìn hướng bọn Long Hạo Thần bên này.

"U, ta nói là ai đây. Nguyên lai là Dạ Hoa huynh, đã lâu không gặp a!" Trung niên nhân kia thấy Dạ Hoa, đầu tiên là sửng sốt một chút, nhưng rất nhanh đã mặt mỉm cười đi tới.

Dạ Hoa như cũ là một bộ dạng lạnh như băng, cũng không có nghênh đón.

Trung niên nhân này mặc một thân màu kim sắc giáp trụ, phía trên rõ ràng có lộ ra quang minh khí tức, trên người thể nhưng không có vũ khí, cũng không khôi trụ, tùy ý một đầu kim sắc trường phát xõa ở phía sau.

Nhìn qua, hẳn nếu so với Dạ Hoa trẻ hơn một chút, bộ mặt lộ ra vẻ có chút âm nhu, nhất là một đôi mắt nhỏ dài, trong mơ hồ làm cho người ta cảm giác một loại giống như đang bộc lộ tài năng.

Thanh niên Ở bên cạnh hẳn cùng trung niên nhân này có ít nhất bảy phần giống nhau, số tuổi ước chừng ở mười bảy, tám tuổi bộ, thân hình cao lớn. Mang trên mặt mấy phần nhàn nhạt ngạo khí.

Trung niên nhân đi tới phụ cận, mỉm cười nói: "Làm sao vậy? Dạ Hoa huynh không phải là không nhận ra ta sao. Chúng ta mặc dù có sáu, bảy năm không thấy qua, chúng ta nhưng là từ nhỏ cùng nhau lớn lên. Mới vừa rồi từ xa ta liền thấy được Hám Nhạc Điêu, loại ma thú mặc dù chẳng qua là lục cấp nhưng lại rất thừa thớt nên ta đoán chừng chính nó là của huynh."

Dạ Hoa lạnh lùng nói: "Quý Ảnh, người vẫn cứ rậm thúi như vậy."

Trung niên nhân sắc mặt hơi biến đổi, thanh niên bên cạnh nhưng không nhìn được, cả giận nói: "Người nói gì?"

"Câm mồm." Trung niên nhân Quỷ Ảnh khẽ mỉm cười, sắc mặt đã khôi phục bình thường, "Dạ Hoa, Lão sư vẫn rất nhớ huynh, huynh rời khỏi Tu Thành chúng ta đã rất nhiều năm. Cũng không trở về gặp Lão sư một chút. Nhất nhật vi sư, chung thân vi phụ a!"

Dạ Hoa sắc mặt trở nên càng lạnh hơn, "Ta không cần người phải dạy. Chúng ta đi." Vừa nói, hắn không thèm quan tâm đến lý lẽ của Quỷ Ảnh, mang theo Long Hạo Thần hướng phía Kỵ Sĩ Thánh sơn đi tới. Quỷ Ảnh thản nhiên nói: "Bất quá chỉ là phế vật mà thôi. Ban đầu hắn bị sư tổ người đuổi ra khỏi cửa. Nhìn dáng dấp, hắn là mang thiếu niên bên cạnh kia đến Kỵ Sĩ Thánh sơn tìm tọa kỵ. Thiếu niên kia nhìn qua tựa hồ còn không có lớn hơ. Sau khi tiến vào Thánh sơn nếu có cơ hội tạo cho hắn chút phiền toái."

Thanh niên có chút hưng phấn gật đầu, "Ta sẽ cho hắn biết lợi hại. Nếu là chặt đứt một chân của hắn con xem còn có ma thú nào nguyện ý cùng hắn thân cận."

Quỷ Ảnh hai mắt híp lại, trong mắt lóe lên tinh quang, trí nhớ vài thập niên trước chậm rãi hiện ra trong đầu.

...

"Dạ Hoa đại ca, huynh trở thành Kỵ Sĩ nhanh thế. Tại sao linh lực của huynh tăng lên nhanh như vậy, có phải hay không có bí quyết gì? Chỉ dẫn cho đệ có được hay không?"

"Tu luyện muốn theo dựa vào cố gắng của mình, không có đường tắt."

"Hừ. Nhất định là Lão sư thiên vị dạy huynh phương pháp tu luyện đặc thù. Nếu không huynh so với ta lớn hơn có ba tuổi, tại sao đã trở thành Kỵ Sĩ rồi."

"Ba —— "

"Huynh dám đánh ta? Huynh dám đánh ta. . ."

"Đánh người là đúng, còn dám nói Lão sư không phải ta liền cắt đứt tứ chi của người, đem người ném ra khỏi Tu Thành Chủ Điện. Lăn xa chút, đừng làm cho ta phải nhìn thấy người nữa."

Một năm kia, hãn mười hai tuổi, Dạ Hoa mười lăm tuổi.

...

"Quý Vũ, nếu có cơ hội, cắt đứt tứ chi của tiểu tử kia." Lạnh lùng nói một câu, Quý Ảnh lúc này mới sải bước hướng về phía trước đi tới.

Khuôn mặt ngạo khí Quý Vũ hơi sửng sốt một chút, "Cắt đứt tứ chi a! Có thể hay không quá tàn nhẫn? Bất quá, ta thích." Vẻ dữ tợn từ trên mặt hãn chợt lóe rồi biến mất.

Dạ Hoa yên lặng đi về phía trước, sắc mặt của hãn như cũ là như vậy lạnh như băng, nhưng Long Hạo Thần quen thuộc hãn nên rõ ràng có thể cảm giác được cảm xúc ba động của Lão sư có chút không ổn định.

"Lão sư, đó là cừ nhân của người sao?" Long Hạo Thần trầm giọng hỏi.

Dạ Hoa nhìn hãn một cái, "Hãn đã từng là đồng môn của ta. Tu Thành, tiếp giáp tổng bộ Thánh điện liên minh, một trong vài toà chủ thành lớn nhất. Lão sư Của ta chính là Thánh điện Kỵ Sĩ của Kỵ Sĩ liên minh. Có bí ngân cơ tọa chiến khái. Khi ta mười ba tuổi tiến vào Tu Thành Chủ Điện, mười lăm tuổi đột phá tam giai, được khen là Đệ Nhất Thiên Tài trăm năm qua của Tu Thành. Là thân truyền đệ tử của Lão sư. Nhưng mà một bước Thiên đường một bước Địa Ngục, Sau khi phát hiện Tiên Thiên nội linh lực của ta chỉ có chín ta từ thiên tài cũng trở thành phế vật. Ta ở Tu Thành Chủ Điện nỗ lực hai năm, tốc độ tu luyện nội linh lực vô cùng chậm chạp. Cho nên, Lão sư đem ta đuổi ra khỏi Tu

Thành Chủ Điện. Và trong mấy người chịu trách nhiệm đuổi ta đi là Quỷ Ảnh. Châm chọc ta là phế vật nhiều nhất cũng là hăn."

Nói xong những lời này, Dạ Hoa ngậm miệng lại, phảng phất như nói một chuyện cùng mình không có nửa điểm quan hệ. Nhưng cước bộ của hăn lại đột nhiên tăng nhanh, dưới linh lực thúc dục, uyển như mũi tên hướng phía trước đi tới.

Long Hạo Thần hai đấm nắm lại, trong lòng âm thầm thề, phần sỉ nhục này của Lão sư, mình nhất định có giúp người rửa sạch. Mặc dù Dạ Hoa nói rất đơn giản, nhưng hăn vẫn có thể tưởng tượng được, năm đó Lão sư nhất định là bị kích thích thật lớn mới sẽ biến thành như bây giờ. Và Quỷ Ảnh kia hiển nhiên chính là một trong những người khởi xướng.

Quay đầu lại nhìn thoáng qua phụ tử Quỷ Ảnh bọn họ đang ở ngoài trăm trượng, Long Hạo Thần đôi kim sắc đồng tử trong suốt toát ra một tia tinh quang nhàn nhạt.

Trăm dặm khoảng cách đối với bọn hăn mà nói cũng không coi vào đâu, chưa tới một canh giờ thời gian, Long Hạo Thần cũng đã đi theo Dạ Hoa tới phụ cận Kỵ Sĩ Thánh sơn.

Khoảng cách với Kỵ Sĩ Thánh sơn càng gần, quang Minh Nguyên tố khí tức cũng trở nên càng phát ra nồng đậm. Phía trước bốc lên đậm kim sắc vụ khí (sương mù) sáng bóng, như ẩn như hiện từng ngọn ngọn núi nguy nga hùng vĩ. Rất hiển nhiên, Kỵ Sĩ Thánh sơn cũng không phải chỉ là một ngọn núi, mà là một mảnh sơn mạch. Sương mù cũng theo bọn họ đến gần mà trở nên phân tán rất nhiều, không đến mức cái gì cũng thấy không rõ.

Dần dần, bọn họ tiến vào trong phạm vi đậm kim sắc quang vụ, Long Hạo Thần giật mình phát hiện, đậm kim sắc quang vụ tựa hồ là quang nguyên tố thập phân tinh khiết, sau khi tiến vào quang vụ, quang nguyên tố ít nhất là gấp năm lần ngoại giới trở lên, hơn nữa không có tạp chất gì.

"Cảm thấy thế nào. Nơi này quang nguyên tố so sánh với ngoại giới nồng rất đậm hơn nhiều. Kỵ Sĩ Thánh sơn này, phiến sơn mạch này bản thân chính là một tòa cự đại pháp trận, lấy từng ngọn ngọn núi tạo thành ấn ký. Những thứ quang nguyên tố này cũng là do pháp trận hấp thu mà đến. Nếu như Kỵ Sĩ chúng ta có thể ở chỗ này tu luyện, chắc chắn đưa đến hiệu quả làm ít công to. Nhưng mà rất hiển nhiên, đó là không có khả năng. Bởi vì, chính là có những thứ quang nguyên tố này tồn tại, mới có thể áp chế những thứ lệ khí của ma thú. Vì vậy, ở trong Kỵ Sĩ Thánh sơn không cho phép bất kỳ Kỵ Sĩ nào tiến hành tu luyện. Cho dù là các trưởng lão trông coi cũng không được. Nếu không, một khi phá hư sự bình hành của quang nguyên tố bên trong pháp trận, như vậy rất có thể sẽ khiến ma thú trong đó bạo động. Người sau khi tiến vào trong đó nội linh lực tự hành vận chuyển thì không sao, nhưng không thể lựa chọn phương thức minh tưởng để tiến hành tu luyện."

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 13

Tinh Diệu Độc Giác Thú

Nghे được Dạ Hoa nhắc nhở, Long Hạo Thần nhất thời cảm thấy có chút tiếc nuối. Bất quá, sau khi tiến vào khu vực này hắn rõ ràng cảm giác được trong ngực mình, toàn quα xoay tròn chung quanh linh lô tốc độ rõ ràng tăng nhanh. Cho dù không cần tiến hành minh tưởng tu luyện, ở chỗ này tốc độ tăng lên linh lực của hắn cũng sẽ không chậm bao nhiêu.

"Xưng tên." Một thanh âm trầm thấp già nua đúng lúc này vang lên.

Long Hạo Thần lấy làm kinh hãi, kèm theo tu vi tăng lên, tinh thần lực của hắn càng phát ra mạnh mẽ, hắn cũng không biết khi mình sử dụng kỹ năng tiêu hao linh lực ít cũng không chỉ là Quang Minh Chi Tử thể chất tạo thành, cường đại tinh thần lực cũng làm ra tác dụng tương đối. Nhưng lúc này hắn căn bản không có phát hiện có người đến gần.

"Tu Thành Chủ Điện Quỷ Ảnh mang theo nhi tử Quỷ Vũ đến Thánh sơn lựa chọn tọa kỵ làm đồng bạn."

Thân ảnh chợt lóe, lúc trước thủy chung vẫn đi ở phía sau, Quỷ Ảnh đã mang theo nhi tử đi tới phụ cận, đang đứng lại bên cạnh Dạ Hoa cùng Long Hạo Thần thầy trò.

Một thân ảnh già nua từ phía trước từ từ đi ra, thân thể của hắn giống như là một phần của đậm kim sắc quang vụ, hơi thở hoàn toàn bị quang vụ che dấu.

Lão giả lưng có chút còng, đừng nói khôi giáp, trên người thậm chí ngay cả võ phục cũng không có, chẳng qua là đơn giản hôi sắc Bồ Y. Đầu hói chung quanh có lưa thưa mấy sợi tóc, Da mặt nhăn nheo tuyệt đối có thể là lợi khí khi bắt ruồi, trong con người ẩm đạm không có nửa phần thần thái. Bộ dạng gần đất xa trời, phảng phất một trận gió thổi tới cũng có thể ngay lập tức kết thúc sinh mệnh.

"Hạo Nguyệt Phân Điện Dạ Hoa, mang theo đệ tử Long Hạo Thần đến Thánh sơn lựa chọn sử dụng tọa kỵ đồng bạn." Dạ Hoa thanh âm lạnh như băng vang lên, cho dù là ở chỗ này, thói quen của hắn cũng không đổi được.

Lão giả thập phân chậm chạp đi tới, đi đến gần, Sau khi Long Hạo Thần thấy rõ tướng mạo hắn không khỏi sợ hết hồn.

Lão nhân này chỉ có một cái cánh tay, cánh tay trái bị gãy từ khuỷu tay, mắt phải bị mù, trên mặt có một vết sẹo khổng lồ từ đỉnh đầu chạy dọc đến tận quai hàm. Tựa hồ dường như đầu lâu của hắn từng bị phách vỡ ra.

Khi đang quan sát bộ dáng lão giả này đồng thời Long Hạo Thần cũng phát hiện, đã biết vị Lão sư tính tình lạnh như băng, lúc này trong mắt thế nhưng lộ ra vẻ mặt cung kính, hướng lão giả chậm rãi hạ bái. Bên kia Quỷ Ảnh cũng là như thế.

Long Hạo Thần không dám chậm trễ, vội vàng làm theo Lão sư cung kính xá đi xuống.

Quỷ Vũ mặc dù cũng làm theo cha hạ bái, nhưng trong mắt lại có mấy phần xem thường. Hắn thuở nhỏ ở Tu Thành Chủ Điện chính là loại nhân vật thiên chi kiêu tử, vô luận là ở Kỵ Sĩ Thánh điện hay còn đang ở Tu Thành, người nào nhìn thấy hắn không phải là khách khách khí khí. Lúc này hướng một lão giả tàn tật gần đất xa trời như vậy hạ bái, bao nhiêu là có chút không cam lòng.

Lão giả một mắt quét tới trên thân bốn người trước mặt, thanh âm mang theo vài phần khàn khàn già nua thản nhiên nói: "Đem bằng chứng của các người lấy ra đi."

"Dạ." Quỷ Ảnh cùng Dạ Hoa trầm miêng một lời đáp ứng một tiếng, Quỷ Ảnh lại là nhanh một bước, đem một cái quyền trục đưa lên. Dạ Hoa chẳng qua là lạnh lùng liếc hắt một cái, cũng theo sát đưa lên một cái quyền trục.

Lão giả trước nhìn Quỷ Ảnh đưa lên quyền trục, gật đầu. Sau đó lại nhìn Dạ Hoa đưa lên quyền trục, trong miêng nhưng phát ra một tiếng kêu nhẹ, ánh mắt cũng không khỏi được rơi vào Long Hạo Thần, trên dưới đánh giá hắt mấy lần.

Long Hạo Thần mơ hồ biết, này trên quyền trục trên người là tất cả ghi chép sau khi hắt tiến vào Hạo Nguyệt Phân Điện, tự nhiên bao gồm tuổi của hắt cùng tu vi.

Lúc này bị lão giả một mắt nhìn chăm chú vào, hắt toàn thân đều có loại cảm giác không cách nào che dấu, tựa hồ một mắt ảm đạm kia có một lực xuyên thấu cường đại.

Lão giả ánh mắt rất nhanh từ trên người hắt xẹt qua, sau đó hướng Quỷ Vũ vẫy vẫy tay, nói: "Người tới đây."

Quỷ Ảnh huých nhi tử một cái, hướng hắt nháy mắt.

Quỷ Vũ vội vàng bước nhanh lên phía trước, ít nhất ngoài mặt cũng là cung kính.

Lão giả cụt một tay vừa nhấc, nhìn như rất tùy ý rơi vào trên bả vai Quỷ Vũ, Quỷ Vũ theo bản năng thân thể khẽ nhúc nhích, tựa hồ muốn giãy dụa, nhưng mà, tay chưởng khô gầy kia rơi vào đầu vai hắt, cả người hắt nhưng trong nháy mắt cứng ngắt, căn bản không cách nào di động nửa phần.

Một giọt mồ hôi từ trên ót Quỷ Vũ chảy xuôi xuống, hần rõ ràng cảm giác được, lão giả kia tay chưởng giống như núi cao, tùy ý hần như thế nào phát lực cũng như cùng đá chìm đáy biển một loại.

"Ừ, mười tám tuổi. Được phép tiến vào. Người có thể đi." Sau đó nói một câu với Quỷ Ảnh nói.

Cổ tay khẽ động một cái, trong lòng bàn tay khô gầy kia nhiều hơn một khối lệnh bài, lệnh bài toàn thân ngăm đen. Hần ném lệnh bài vào trong tay Quỷ Vũ, nói: "Gặp phải ma thú cấp bậc bất khác nhau khi đó lệnh bài sẽ xuất hiện màu sắc khác nhau, bên trong Thánh sơn đề đẳng nhất là nhị cấp ma thú, đối ứng màu sắc là màu đỏ, dùng cái này loại suy ra, hoàng, lục, thanh, lam, tử, bạch, ngân. Cửu cấp chính là cực hạn. Nếu như xuất hiện kim sắc, như vậy, chính là gặp được ma thú có tính công kích, chỉ cần nó không có ở trước tiên tỏ vẻ thân cận đối với người, nên nhanh chóng rời xa. Nếu có ma thú cùng thân cận, có thể thử lấy tâm linh câu thông. Như không muốn thay vì câu thông, thì tự mình tiếp tục tìm kiếm, khi tìm được mục tiêu mới thôi. Thời hạn là ba mươi ngày, trong ba mươi ngày như vẫn chưa từng tìm được ma thú thích hợp như cũ, lệnh bài sẽ xuất hiện Xích kim sắc, hai mươi giây sau đem người truyền tống đi ra ngoài, lệnh bài thu hồi. Nghe rõ chưa?"

"Dạ." Quỷ Vũ đáp một tiếng.

Lão giả trong tay nắm mở quyển trục đột nhiên hóa thành bụi bay, một đạo hơi sắc năng lượng phiêu đẳng ra, cùng hắc sắc lệnh bài trong tay của hần hòa làm một thể. Trên lệnh bài quang mang chợt lóe liên khôi phục bình thường.

"Đa tạ tiền bối." sau khi Quỷ Ảnh cung kính hướng lão giả hành lễ sau đó xoay người thối lui khỏi phạm vi Thánh sơn, Quỷ Vũ cũng không dám chậm trễ, liếc Long Hạo Thần cách đó không xa một cái, cất bước bước vào trong đạm kim sắc vụ khí, trong giây lát biến mất không thấy gì nữa. (Vụ khí: sương mù)

Lão giả hướng Long Hạo Thần ngoắt ngoắt tay, "Tới phiên ngươi, tiểu tử, để cho lão phu kiểm tra cốt linh. Xem một chút ngươi có phải thật vậy hay không có thể mang cho lão phu mấy phần kinh ngạc."

"Dạ." Long Hạo Thần nhìn Lão sư một cái sau, chậm rãi tiến lên, cung kính đứng trước mặt lão giả.

Lão giả giống như trước đưa tay khoác lên trên bả vai của hắn, một cỗ cảm giác ấm áp nhất thời truyền vào. Long Hạo Thần vẫn không nhúc nhích, chẳng qua là lẳng lặng đứng ở nơi đó.

Chỉ chốc lát sau, lão giả một mắt trung hiện lên một vẻ kinh sợ, thu tay lại sau, lần nữa trên dưới đánh giá hắn mấy lần.

"Hạo Nguyệt Phân Điện." Lão giả trầm giọng nói.

"Có Văn bối." Dạ Hoa tiến lên hai bước, cung kính hành lễ.

Lão giả một mắt vừa chuyển, nhìn về phía Dạ Hoa, nói: "Tiểu quái vật này các ngươi là từ chỗ nào tìm được. Quả nhiên vẫn chưa tới mười bốn tuổi. Hắn là đã thành tựu Đại Kỳ Sĩ. Hơn nữa linh lực quá ngàn. Cho dù là vài thập niên trước thời điểm tiểu gia hỏa Long Tinh Vũ kia tới, tựa hồ cũng không có thiên phú như hắn vậy. Đây mới đích thực là thiên tài a! Các ngươi nếu nguyện báo lên cho Thánh điện, tùy Thánh điện sẽ tiến hành bồi dưỡng đối với hắn?"

Dạ Hoa sắc mặt hơi đổi, hắn cũng không nghĩ tới vị hộ sơn trưởng lão trước mắt này cũng đối với Long Hạo Thần động lòng yêu tài, thử nghĩ xem cũng đúng, tuyệt thế trăm năm giống như hắn vậy đều chưa hẳn sẽ xuất hiện một người.

"Tiền bối, không phải là văn bối không muốn, chẳng qua là, qua nửa năm nữa thời gian chính là tuyển chọn Liệt Ma đoàn. Văn bối có lòng tin dạy dỗ cho hắn mà không thua bất kỳ người nào."

Lão giả hơi chút suy tư sau, gật đầu, nói: "Được rồi. Lão phu cũng lười được quản những thứ này."

Hài tử, mới vừa rồi ta nói người cũng nghe rõ ràng?"

Long Hạo Thần cung kính nói: "Nghe rõ ràng."

Lão giả gật đầu, nói: "Vậy người cũng đi đi. Bất quá, người cùng hãn không giống với nhau, trong vòng hai mươi tuổi đột phá Đại Kỵ Sĩ, có thể so với hãn nhiều một cái đặc quyền. Nếu như trong ba mươi ngày, người không có tìm được tọa kỵ thích hợp của mình, như vậy, có thể tiến vào Thánh sơn đỉnh truyền tống đại trận tùy cơ bắt lấy một con ma thú vị diện khác hành làm tọa kỵ. Chỉ bất quá, nếu đến lúc đó cũng chỉ có thể coi là đi tìm vận may, nhất định có thể tìm được ma thú thích hợp của người, nhưng mệnh yếu sẽ rất khó nói, thậm chí có thể gặp phải một con nhất cấp ma thú. Vì vậy, ba mươi ngày ở trong Thánh sơn này người phải cố gắng nhiều hơn ba mươi ngày. Hiểu chưa?"

"Đa tạ tiền bối chỉ điểm."

"Ừ, người cũng đi sao." Lão giả vung tay lên, quyền trục hóa thành tia sáng dung nhập vào trong lệnh bài rồi đưa cho Long Hạo Thần.

Long Hạo Thần xoay người hướng Dạ Hoa một lễ Kỵ Sĩ tiêu chuẩn.

"Đi đi." Dạ Hoa hoàn lễ, trên mặt toát ra một nụ cười cứng ngắt, nhưng ánh mắt của hãn cũng rực sáng.

Long Hạo Thần lúc này mới xoay người đi, tia kim quang trong sương mù biến mất không còn nữa.

Nhìn hãn bóng lưng rời đi, Dạ Hoa vừa muốn cáo từ thì lão giả thần nhiên nói: "Đứa nhỏ này là một mầm non thật hiếm có. Tiểu gia hỏa người, có thể bồi dưỡng đệ tử được như vậy, người rất tốt."

Dạ Hoa trong mắt toát ra mấy phần vui mừng, "Đa tạ tiền bối khích lệ."

Lão giả thần nhiên nói: "Ta chưa bao giờ khích lệ người khác, chỉ biết nói lên sự thật. Người cũng đi sao."

"Dạ."

Dạ Hoa thối lui khỏi quang vụ, trong mắt vẻ cung kính cũng không giảm chút nào, trước khi tới nơi này, hắn cũng không nói với Long Hạo Thần hộ sơn trưởng lão trong Kỵ Sĩ Thánh sơn là tồn tại như thế nào, bởi vì, không từ Kỵ Sĩ Thánh sơn đạt được vật sủng là không đủ tư cách biết đến.

Tất cả đều thủ hộ giả của Kỵ Sĩ Thánh sơn, đều là Thánh điện Kỵ Sĩ cấp bảy hoàn thành sứ mạng mình rồi giao ra bí ngân cơ tọa chiến khai lui về dưỡng lão ở chỗ này.

Thậm chí chỗ này còn từng có tồn tại cấp tám Thánh Kỵ Sĩ. Nếu không bởi vì Thần Ấn Kỵ Sĩ thăng đến lúc tử vong mới có thể trả lại Thần Ấn Vương Tọa, sợ rằng nơi này thậm chí có thể xuất hiện Thần Ấn Kỵ Sĩ.

Kỵ Sĩ Thánh điện chính là đứng đầu Lục Đại Thánh điện, trừ thực lực bên ngoài, Kỵ Sĩ Thánh sơn trong này ẩn chứa thực lực, tuyệt đối có thể dùng từ kinh khủng để hình dung.

Trừ Thần Ấn Kỵ Sĩ ở ngoài, không có ai biết ở đây trong Thánh sơn này tổng cộng có bao nhiêu vị cường đại Kỵ Sĩ dưỡng lão. Nhưng vô luận theo bất kỳ vị trí nào tiến vào trong Thánh sơn, cũng sẽ trước tiên gặp được người thủ hộ.

Mới vừa rồi lão giả kia nhìn qua mặc dù rất thâm trầm, nhưng hắn ít nhất cũng là một gã cường giả cấp bảy a! Cho dù hắn đã tàn tật, coi như Dạ Hoa cộng thêm Quỷ Ảnh, cũng không thể nào là đối thủ của lão giả này. Huống chi, tàn tật trên người hắn, tất cả đều là do chiến đấu cùng Ma tộc nhận được, có thể nói rằng mọi người thủ hộ trong Thánh sơn, ai ai cũng đều là anh hùng chân chính.

Cho dù là ba vị Thần Ẩn Kỵ Sĩ của Kỵ Sĩ Thánh điện tới đây, đối với họ đều là tôn kính trưởng giả mà hành lễ. Tất cả bọn họ đều là niềm kiêu ngạo cùng vinh quang của Kỵ Sĩ Thánh điện. Cho nên, cho dù là Dạ Hoa tính cách quái dị như vậy, đối mặt với vị lão giả này đều cực kỳ cung kính.

"Dạ Hoa huynh cũng đi ra? Nhìn dáng dấp, đệ tử người tuổi không lớn lắm a! Kỵ Sĩ nhỏ như vậy thật đúng là khó tìm được. Không biết hẳn bây giờ là Kỵ Sĩ cấp mấy rồi?"

Quỷ Ảnh cũng không có đi xa, thấy Dạ Hoa đi ra ngoài, ngoài cười nhưng trong lòng không cười nói.

Dạ Hoa lạnh lùng liếc hẳn một cái, "Cái đó và người có quan hệ sao?"

Quỷ Ảnh cười ha ha một tiếng, nói: "Tự nhiên là không có quan hệ gì. Bất quá, chúng ta ở chỗ này chờ đợi khoảng thời gian không ngắn ngủi, không bằng đánh cuộc thế nào? Đánh cuộc đồ đệ người cùng nhi tử ta ai có thể nhận được ma thú cao cấp hơn. Nếu ta thắng, ta không yêu cầu gì khác, chỉ cần để cho ta trả lại người một cái tát năm đó là được. Người nếu thắng, ta thua người ba nghìn kim tệ, thế nào?"

Kim tệ tương đối hữu dụng, ba nghìn kim tệ có thể mua được một kiện tương đối ma pháp trang bị.

Dạ Hoa lạnh lùng nhìn hẳn một cái, nói: "Muốn đánh cuộc cũng phải đợi đến Liệp Ma đoàn thi tuyển mới đánh cuộc. Vật sủng cũng không thể quyết định hết thảy. so sánh với xếp hạng Liệp Ma đoàn thi tuyển, người dám sao? Nếu ta thắng, ta cũng vậy không cần kim tệ của người, để cho ta tát người một cái nữa là được."

Quỷ Ảnh ánh mắt run lên, "Người vẫn kiêu ngạo như vậy. Đồ đệ kia của người mới mấy tuổi, tuổi nhỏ như vậy cũng muốn tham gia Liệp Ma đoàn thi tuyển? Thật là chuyện đùa của thiên hạ. Người không quên tuổi thọ hạn mức cao nhất của Liệp Ma đoàn thi tuyển là hai mươi lăm tuổi sao."

Dạ Hoa thản nhiên nói: "Người chỉ cần trả lời dám hay không dám là được."

Quỷ Ảnh con người co rút lại một chút, "Dám, có cái gì mà không dám. Vốn ta lần này cũng là muốn cho Quỷ Vũ đi Liệp Ma đoàn thi tuyển tôi luyện một phen. Đợi đến khi hãn hai mươi ba tuổi tham gia thi tuyển một lần nữa thì nổi tiếng. Nhi tử ta năm nay đã là cấp tám Kỵ Sĩ, nói không chừng, có thể tiến vào giai đoạn trận chung kết, do đó trở thành một gã Liệp Ma Giả đấy."

Dạ Hoa nói: "Vậy chúng ta đợi xem. Đem mặt của người rửa, để tránh dơ tay của ta."

Quỷ Ảnh mặt tái mét muốn phát tác, nhưng ở chỗ này động thủ hãn còn không dám, đây là phạm vi Thánh sơn, một khi kinh động đến thủ hộ giả, cho dù hãn xuất thân từ Tu Thành Chủ Điện cũng đảm đương không nổi.

Long Hạo Thần đi vào quang mang trong sương mù, quang nguyên tố tựa hồ trở nên nồng nặc, thoải mái nói không ra lời. Trong lòng hãn thầm nghĩ, coi như mình đã tìm được ma thú đồng bọn, thì cũng có thể ở chỗ này đợi hết ba mươi ngày. Hãn có thể rõ ràng cảm nhận được, động xoáy toàn qua nội linh lực tốc độ vận chuyển tăng lên gấp đôi, cùng với tốc độ minh tưởng của hãn không sai biệt lắm. Dưới tình huống như vậy, hãn mỗi ngày ít nhất cũng có thể gia tăng ba, bốn giờ linh lực.

Đang đi về phía trước, trong lúc bất chợt, ánh sáng chợt bùng lên, hãn tựa như đã xuyên qua tầng vân vụ, cảnh vật phía trước cũng trở nên rõ ràng.

Ngẩng đầu hướng nhìn lên không trung, hãn kinh ngạc phát hiện, mình nhìn thấy không phải là sương mù, mà là bầu trời xanh trong suốt. Phảng phất quang vụ lung linh của ngoại giới hoàn toàn biến mất.

Ánh sáng rực rỡ và ấm áp lên, trước mắt đều là một mảnh rừng cây lòa xòa so le, mang theo mùi thực vật thơm ngát đem không khí trong

nháy mắt rửa sạch, xoa hết mệt mỏi dọc đường của hần.

Hần lúc này bị vây dưới chân núi, nhìn qua chỉ có núi rừng trước mặt. Mỗi một cây cối ít nhất đều cao bốn, năm chục thước. Trong núi rừng thực vật đủ chủng loại, nhưng căn bản không có một cái đường đi.

Tay trái nắm quang diệu chi thuẫn, tay phải rút ra trọng kiếm, lệnh bài màu đen cùng chuôi kiếm cầm chung một chỗ, để tùy thời đem dùng.

Sưu một tiếng, một đạo thân ảnh màu vàng tới trước mặt hần nháy lên, là một loại ma thú hầu tử. Ngồi không xa trên chạc cây, còn hướng Long Hạo Thần nhếch nhếch miệng, lúc này mới xoay người chạy mất.

Thật là pháp trận thần kỳ! Long Hạo Thần trong lòng cảm thán một tiếng. Ở bên ngoài thì cơ hồ tuyệt đại đa số ma thú đều căm thù đối với loài người. Gặp phải loài người thì tám phần mười đều sẽ chủ động công kích. Ở chỗ này được Kỵ Sĩ Thánh điện tràn đầy quang minh hơi thở tẩy lễ nên tốt hơn rất nhiều. Kỵ Sĩ Thánh sơn này thật quá thần kỳ.

Cúi đầu nhìn thoáng qua lệnh bài trong tay, một đạo cam sắc quang mang lóng lánh hiện lên, biểu hiện vừa rồi chỉ ma thú cấp ba.

Không dám trì hoãn thời gian, Long Hạo Thần cất bước đi vào trong rừng núi. Âm phù phun ra, buông thả Linh Quang Tráo để có một chút lực phòng ngự bao phủ cả bên trong. Vừa đi về phía trước, vừa cẩn thận quan sát hết thảy chung quanh.

Dạ Hoa đã nói với hần, tiến vào Kỵ Sĩ Thánh sơn xong, chuyện thứ nhất chính là leo lên một đỉnh núi, chỉ có như vậy mới có thể phân rõ phương hướng. Đi vào hướng nội bộ Thánh sơn. Càng nhích tới gần trung tâm thì mới có thể gặp được ma thú cường đại.

Thảm thực vật trong núi rừng thật sự là quá rậm rạp, thế cho nên Long Hạo Thần phải dùng trọng kiếm của mình mở đường, leo lên tốc độ không tính là rất nhanh. Mất nửa canh giờ, mới leo lên được đỉnh của một ngọn núi.

Trên đường, hắc cũng gặp được mấy loại ma thú, nhưng cấp bậc cũng không cao, phần lớn đều là ma thú cấp ba, cấp bốn. Những ma thú này thấy hắc cơ hồ cũng không có vẻ thân cận gì.

Đi lên đỉnh núi, cảnh vật rộng mở rước mắt sáng lên, núi non liên miên chập chùng, rõ ràng ở trước mắt hắc.

Đây là một đại dương xanh biếc, phía xa trên ngọn núi, có chút cây cối cao lớn, sợ rằng hắc ở đây cũng có thể thấy được.

Thật đẹp a! Long Hạo Thần không khỏi cảm thán một tiếng, cảnh tượng to lớn như vậy cũng làm tâm tình của hắc rộng mở thêm. Hít sâu một cái, quang nguyên tố dư thừa tựa hồ xoay tròn quay xung quanh thân thể của hắc. Cố nén lấy ngời xuống, nhìn theo phương hướng trung tâm của Thánh sơn, tăng tốc đi về phía trước.

Kỳ Sĩ Thánh sơn có phạm vi thật lớn, hơn nữa đường đi thập phần khó khăn. Trong nháy mắt đã năm ngày trôi qua. Long Hạo Thần trước sau hơn mười lần đi lên đỉnh núi để quan sát, phát hiện mình chẳng qua là mới tiến vào một phần ba khoảng cách mà thôi, cách trung tâm vị trí Thánh sơn còn rất xa.

Hơn nữa, càng vào bên trong đi, ngọn núi cũng càng cao, độ khó khăn gia tăng rất nhiều.

Bất quá, cấp bậc ma thú hắc gặp được cũng dần dần cao lên. Năm, cấp sáu ma thú ùn ùn có thể thấy được. Đáng tiếc như cũ không có bất kỳ ma thú nào hướng hắc tỏ ý thân cận.

Trong giới chỉ đeo đầy đủ lương khô cùng túi nước, Long Hạo Thần mỗi ngày cũng đều nghỉ ngơi chừng ba canh giờ. Mặc dù không dám minh tường, nhưng hắc vẫn có thể rõ ràng cảm nhận được tiến triển của linh lực mình. Từ đỉnh núi quan sát, hồ nước kia tựa như ngọc bích khổng lồ vây quanh phía trong dãy núi, phản xạ ra không trung sáng rực, quả thực giống như một loại nhân gian tiên cảnh.

"Thật tốt quá, lão sư đã nói qua. Hồ nước là địa phương có nhiều ma thú nhất, hơn nữa lại không thiếu cường giả. Nói không chừng ở chỗ này có thể tìm được đồng bọn của ta đây."

Không trì hoãn nửa phần, hắc vội vàng đi xuống chân núi. Có lẽ là bởi vì có mục tiêu nên lần này, hắc đi vào với tốc độ cực nhanh, một lát sau đã đi xuống núi.

Phía xa, hắc thấy bên hồ đang có một ít ma thú uống nước, dừng bước, tốc độ giảm lại, hắc chậm rãi nhúc nhích tới gần phía trước.

Rất nhanh hắc thấy được một màn kỳ cảnh, Long Hạo Thần trong lòng chấn động, đây là cái gì?

Mười mấy con Độc Giác Thú bồi hồi ở bên hồ uống nước, những Độc Giác Thú này hiển nhiên là một tộc quần, bọn chúng toàn thân tuyết trắng, trên cổ lông bờm là màu vàng kim, một sừng vân loe ra màu hoàng kim ngạo nghễ trên đỉnh đầu. Mỗi một con Độc Giác Thú đều có một đôi cánh chim khổng lồ, viền ngoài trắng nõn còn bên trong tựa như hoàng kim. Đi cẩn thận đến, mơ hồ thấy dưới thân bọn chúng tản ra kim quang hình cầu.

Này, đây là. . .

Tinh Diệu Độc Giác Thú?

Độc Giác Thú, không nghi ngờ chút nào là vật sủng Ky Sĩ yêu tha thiết nhất. Bọn chúng vô luận là ở không trung hay là mặt đất, đều có được lực chiến đấu cực mạnh. Là chân chính một loại cường đại ma thú. Hơn nữa Độc Giác Thú tính tình ôn hòa, tương đối dễ dàng thuần phục. Dĩ nhiên, bọn chúng cũng rất cao ngạo, chỉ có chinh phục bọn chúng hoặc là bị bọn chúng coi trọng, thì mới có thể ký kết khế ước.

Tinh Diệu Độc Giác Thú ở Độc Giác Thú trung tâm là con nổi bật nhất. Tinh Diệu Độc Giác Thú Trưởng thành chính là ma thú cấp tám

đỉnh. Khoảng cách tới cấp chín cũng chỉ là một bước ngắn mà thôi. Rất gần với cấp chín thần thánh Độc Giác Thú.

Tinh Diệu Độc Giác Thú lại là quang minh thuộc tính ma thú, nếu như làm một cuộc điều tra, hỏi thăm bọn kỵ sĩ hi vọng nhất có được vật sủng là gì? Chắc rằng, phải có ít nhất một nửa số người trong đó sẽ sẽ cchúngn nó.

Thấy được Tinh Diệu Độc Giác Thú, Long Hạo Thần gần như ngừng hô hấp, nó so với Hoa Hồng Độc Giác Thú của tỷ tỷ càng thêm cường đại a!

Bọn chúng thật là quá đẹp, đường cong thân thể quả thực chính là lực cùng mỹ kết hợp. Hơi thở thần thánh nồng nặc tức cực kỳ tinh khiết, tựa hồ khi bọn chúng tiếp xúc mặt hồ thì mặt hồ cũng nhộn nhạo ra từng vòng kim quang nhàn nhạt.

Hít sâu một cái, Long Hạo Thần thu hồi trọng kiếm của mình cùng tấm chắn, hẳn biết, cơ hội của mình tới rồi.

Ổn định tâm tình của mình, hẳn chậm rãi hưởng Tinh Diệu Độc Giác Thú đi tới.

Đây sợ không phải ở Kỵ Sĩ Thánh sơn, Tinh Diệu Độc Giác Thú thiện lương cũng không dễ dàng công kích loài người, huống chi ở đây còn bị ma pháp trận ảnh hưởng.

Trong bầy Tinh Diệu Độc Giác Thú, có một con đặc biệt cao lớn, thân thể của nó phải hơn hai trượng, cao trượng hai, chiều dài một sừng gần hai thước. Một đôi con người màu vàng nhạt đem quang hoa bắn ra bốn phía, những con Độc Giác Thú khác cũng đang uống nước, chỉ có nó lẳng lặng đứng ở nơi đó, quan sát hết thấy xung quanh.

Không nghi ngờ chút nào, đây chính là Vương của lũ Độc Giác Thú.

Thấy Long Hạo Thần chậm rãi đi tới, Tinh Diệu Độc Giác Thú này hơi sững sốt một chút, vó phải trước nhẹ nhàng cào đất.

Long Hạo Thần vội vàng đứng lại, khẩn thiết nói: "Tôn kính Tinh Diệu Độc Giác Thú, ta tới từ Kỵ Sĩ Thánh điện Kỵ Sĩ. Tới nơi để này tìm kiếm đồng bọn của ta. Chẳng biết có được hay không cùng ngài tiến hành trao đổi."

Ma thú cao cấp trí khôn cực cao, thậm chí còn không thua kém loài người. Càng là cao cấp ma thú, càng khó để nhận chủ bọn chúng. Trao đổi với chúng là bước giao tiếp đầu tiên.

Đôi mắt hoàng kim của Tinh Diệu Độc Giác Thú Vương rơi vào trên người Long Hạo Thần, ánh mắt cùng nó đồng dạng là màu vàng nhạt nhưng càng thêm trong suốt chợt dừng lại, không khỏi hơi sững sờ.

Kim quang nồng nặc từ một sừng trên đỉnh đầu nó tỏa ra, phảng phất một mảnh quang mang hoàng kim, bao phủ trên người Long Hạo Thần.

Nhất thời, trên người Long Hạo Thần cũng xuất hiện một tầng nhàn nhạt màu hoàng kim, nhất là vị trí bộ ngực hấn, lại càng phát ra kim quang lóng lánh.

Hơi thở thần thánh tràn đầy làm Long Hạo Thần cảm nhận được vẻ ấm áp, trong lòng hấn nhất thời mừng rỡ, Độc Giác Thú Vương chịu cùng hấn trao đổi chứng minh hấn có cơ hội đạt được nó. Hơn nữa lại còn có cảm giác thân thiết.

"Người mạnh khỏe, loài người." Một ôn hòa giọng nam ở trong đầu Long Hạo Thần vang lên.

Mặc dù Long Tinh Vũ đã sớm đã nói với Long Hạo Thần, cao đẳng ma thú đều có năng lực trao đổi cùng nhân loại, nhưng lần đầu tiên cùng với loại cấp bậc thể này giao lưu làm hấn có chút khẩn trương. Trong lòng vội vàng thầm nghĩ: "Người mạnh khỏe, Tinh Diệu Độc Giác Thú."

Tinh Diệu Độc Giác Thú nói: "Trên người của người có hơi thở của quang minh thập phần tinh khiết, thậm chí còn hơn cả ta làm cho ta cảm thấy rất thoải mái."

Long Hạo Thần tim đập nhanh nói, "Nói như vậy là ngài chấp nhận làm đồng bọn của ta?"

Thời khắc mấu chốt đến, nếu như Tinh Diệu Độc Giác Thú đáp ứng thì Long Hạo Thần sắp có được một đầu cấp tám đỉnh cường đại ma thú làm vật sủng. Đây cũng không phải là ấu sinh kỳ Độc Giác Thú a! Có vật sủng cường đại như thế, coi như Đại Địa Kỵ Sĩ đều chưa hẳn là đối thủ của hắn.

Tinh Diệu Độc Giác Thú nghe được câu hỏi của Long Hạo Thần liền trầm mặc. Quang minh trên sừng tỏa ra ánh sáng ngày càng mãnh liệt, kim quang ảnh hưởng khiến hai tròng mắt Long Hạo Thần quang mang tỏa sáng, trong suốt phản chiếu thân ảnh Độc Giác Thú.

"Ta thật rất muốn đáp ứng ngài." Tinh Diệu Độc Giác Thú dùng lời nói kính trọng, "Nhưng ta không thể lừa gạt ngài."

Long Hạo Thần có chút ngây ngẩn cả người, "Ngài, ngài đây là ý gì?"

"Tôn kính Quang Minh Chi Tử, ta thấy quang minh bốn nguyên của ngài. Ta rất muốn có thể trở thành đồng bạn của ngài. Nếu nói như vậy sau này có lẽ ta có thể trở thành cấp chín ma thú. Nhưng là, ta không thể làm như vậy. Bởi vì, Độc Giác Thú chúng ta đều thành thực. Lấy thiên phú của ta không có đủ tư cách để phụng dưỡng Quang Minh Chi Tử. Thật xin lỗi, ta chỉ có cách cự tuyệt ngài."

"A?" Không có tư cách? Long Hạo Thần nhất thời ngây ngẩn cả người. Cho dù Tinh Diệu Độc Giác Thú nói hắn không đủ tư cách hẳn cũng sẽ không kinh ngạc như vậy. Đây chính là cường đại tồn tại cấp tám đỉnh a! Hẳn mà không đủ tư cách, thì mình phải kiếm đồng bọn như thế nào đây?

"Ngài lần này sợ rằng là một chuyển tay không mà về rồi. Theo ta được biết, bên trong Kỵ Sĩ Thánh sơn, không chỉ là ta không có tư cách, kể cả những cấp chín ma thú kia cùng với hậu duệ của bọn nó, cũng không có tư cách trở thành đồng bạn của ngài." Tinh Diệu Độc Giác Thú có chút cảm thán nói.

Long Hạo Thần trợn mắt hốc mồm nói: "Như vậy ta đây phải tìm ma thú như thế nào mới có thể trở thành đồng bạn đây?"

Tinh Diệu Độc Giác Thú nói: "Ngài cần một con ma thú đồng dạng thiên phú với ngài. Tồn tại như vậy làm sao mà bị chế ước trong Kỵ sĩ Thánh sơn này? Hoàn cảnh nơi này mặc dù dù không sai, trừ phi ký kết khế ước, nếu không chúng ta cũng không có tự do chân chính. Vĩnh viễn đến chết cũng không có cách nào rời đi."

Long Hạo Thần cười khổ nói: "Vậy ta phải tìm thế nào?"

Tinh Diệu Độc Giác Thú nói: "Cũng không phải là hoàn toàn không có cơ hội. Trong đại trận Kỵ Sĩ Thánh sơn, có một truyền thống pháp trận trọng yếu, mỗi một thời gian ngắn, cũng sẽ có ma thú mới truyền thống tới đây. Nếu như những người kia có thể làm cho ngài trực tiếp thông qua truyền thống pháp trận, có lẽ ngài có thể có được đồng bạn thích hợp nhưng có thể chỉ nhận được đồng bạn cấp thấp."

"Cám ơn ngài." Long Hạo Thần có chút mất mát nói.

Kim quang thu hồi, Tinh Diệu Độc Giác Thú hướng Long Hạo Thần lần nữa gật đầu sau, đem ánh mắt chuyển dời đến tộc nhân của mình thân lên rồi.

"Phế vật đồ đệ cũng giống như phế vật lão sư đều là phế vật, còn vọng tưởng đạt được Tinh Diệu Độc Giác Thú, thật là buồn cười." Một thanh âm khinh thường vang lên. Trong rừng rậm, một đạo thân ảnh đi ra.

Long Hạo Thần ánh mắt ngưng tụ, trong mắt thần sắc nhất thời tăng vài phần tức giận.

Từ trong rừng rậm đi ra, là một con ma thú khổng lồ chiều cao hơn hai trượng, cao một trượng năm.

Ma thú này toàn thân đồ ngầu, bao trùm lấy lân giáp nặng nề đầy cộm, đầu hình rồng, thân thể tráng kiện. Ở trên lưng hằn, có một người ngồi thẳng, không phải là Quỷ Vũ tiến vào Kỵ Sĩ Thánh sơn trước Long Hạo Thần một bước sao?

Xích Giáp Địa Long, loại á long, cấp bảy trung giai ma thú. Bất quá, trước mắt đầu Xích Giáp Địa Long này hiển nhiên còn chưa trưởng thành. Hẳn mặc dù không thể phi hành nhưng lực chiến đấu trên mặt đất lại cực kỳ cường hãn. Là hỏa thuộc tính.

Chỉ bất quá ngăn ngừn mấy ngày, Quỷ Vũ đã tìm được tọa kỵ của mình. Theo đẳng cấp đến xem, đầu Xích Giáp Địa Long này cùng Long Ưng của phụ thân hần hần là cùng cấp bậc.

"Không cho người vũ nhục Lão sư của ta." Long Hạo Thần trầm giọng quát lên.

Quỷ Vũ khinh thường hừ một tiếng, "Không phục? Tốt! Tối cùng ta quyết đấu. Yên tâm, ta sẽ không giết người, nhiều nhất chẳng qua là cắt đứt tứ chi của người mà thôi." Vừa nói, trên tay hần tia sáng chột lóe, tay trái cầm tấm chắn, tay phải thì xuất hiện một thanh trường mâu dài hai trượng.

Vũ khí Kỵ Sĩ công kích một loại chỉ có hai loại, trừ trọng kiếm thì còn lại là trường mâu. Đừng nói là đã có vật sủng, cho dù không có Xích Giáp Địa Long, Quỷ Vũ cũng có đầy đủ lòng tin chiến thắng Long Hạo Thần.

Giao thuận và rút kiếm, đối mặt Quỷ Vũ cười Xích Giáp Địa Long, Long Hạo Thần không hề lùi bước. Đúng lúc hần chuẩn bị tiếp nhận

khiêu chiến của Quỷ Vũ. Trong lúc bất chợt, một đạo kim quang hiện ra bên cạnh hắn.

Kim quang trong nháy mắt đem Quỷ Vũ cùng Xích Giáp Địa Long bao phủ ở bên trong. Lúc này Tinh Diệu Độc Giác Thú Vương ngang nhiên ra hiện ra bên cạnh Long Hạo Thần.

Xích Giáp Địa Long trong mắt nhất thời toát ra sợ hãi rõ ràng, Quỷ Vũ cũng cảm nhận được lực áp bách cường đại, trong lòng lấy làm kinh ngạc.

Chẳng lẽ, hắn thật sự chiếm được Tinh Diệu Độc Giác Thú? Không, cái này không thể nào.

Quỷ Vũ không phải người ngu, hắn làm sao dám chống lại cấp tám đỉnh cường đại ma thú, cơ hồ là trước tiên dùng linh lực dẫn động lệnh bài. Xích kim sắc quang mang trong nháy mắt nồng nặc khuếch tán. Tia sáng chợt lóe lên đưa hắn và Xích Giáp Địa Long truyền tống đi.

Biến hóa trước mắt làm Long Hạo Thần lấy làm kinh hãi, Tinh Diệu Độc Giác Thú Vương chậm rãi cúi đầu, ở trên bả vai hắn chà chà, ánh mắt nhu hòa tựa hồ như muốn nói, tôn nghiêm của Quang Minh Chi Tử không phải là tên tiểu tử nhảy nhót kia có thể mạo phạm.

Hí vang một tiếng, Tinh Diệu Độc Giác Thú một lần nữa nhìn Long Hạo Thần, đột nhiên chạy vội ra, những Tinh Diệu Độc Giác Thú đang uống nước theo sát phía sau, bọn chúng mở ra hai cánh mang theo huyền lệ kim sắc quang mang bay vút lên, trong nháy mắt liền biến mất.

Đứng một lúc đại ra, Long Hạo Thần không đắm chìm trong mất mát quá dài. Bởi vì Tinh Diệu Độc Giác Thú là loại ma thú thích hợp nhất của kỳ sĩ, cho nên, vô luận là Long Tinh Vũ hay là Dạ Hoa, cũng đều cần kẻ hướng hắn giảng đặc điểm của loại ma thú này.

Tinh Diệu Độc Giác Thú, chính là tượng trưng của quang minh, bọn họ trời sanh tính tình thiện lương, ôn hòa, lại càng không nói dối, dối đãi

đồng bạn có dùng tánh mạng để bảo vệ, đối đãi địch nhân cũng sẽ không đuổi tận giết tuyệt. Ở trong liên minh Thánh điện, các thiếu nữ trong lòng ảo tưởng tới các bạch mã vương tử, chính là cười Tinh Diệu Độc Giác Thú mà đến a!

Nếu như nó không gạt ta, như vậy, chuyển này chỉ sợ không có thu hoạch gì. Chỉ có thể thông qua truyền tống pháp trận đi tìm vận may, hoặc là sau này ta tự lập ma thú, đem thuần phục.

Hai con đường này, đều có được ma thú đồng bạn, nhưng không nghi ngờ chút nào, phía trước cơ hội có nhiều hơn một chút. Dù sao, thông qua pháp trận để nhận ma thú đồng bạn, còn có thể đạt được cường giả. lập ma thú thì không thể nào, lấy tu vi hiện tại của mình, tối đa cũng chỉ có thể đối kháng với ma thú cấp năm cấp thấp mà thôi. Ngay cả cấp tám đỉnh Tinh Diệu Độc Giác Thú đều nói nó không xứng với thiên phú của mình, nếu đi săn bắt cấp năm ma thú Long Hạo Thần làm sao có thể cam tâm đây?

Huống chi, mục tiêu của hắn là cha của mình, đuổi theo bước chân cha trở thành một gã Thần Ấn Kỵ Sĩ. Nếu như tương lai Thần Ấn Kỵ Sĩ chỉ có một con cấp năm ma thú làm vật sủng, chẳng phải sẽ là chuyện cười của cả thiên hạ sao?

Chẳng qua là suy tư chốc lát, Long Hạo Thần làm ra cuối cùng quyết định. Đánh cuộc một lần.

Mặc dù đã ra quyết định, Long Hạo Thần cũng không từ Kỵ Sĩ Thánh sơn truyền ra ngoài, hắn cũng không thể đem lời nói của Tinh Diệu Độc Giác Thú nói cho vị thủ hộ Thánh sơn lão giả kia. Nói như vậy, chuyện hắn có Quang Minh Chi Tử thể chất có thể bị bộc lộ.

Vì vậy, hắn chỉ có ở chỗ này tiếp tục đi xuống, đợi đủ ba mươi ngày rồi hãy nói. Hơn nữa, hắn mặc dù tin tưởng vào lời của Tinh Diệu Độc Giác Thú, cuối cùng vẫn muốn có một chút may mắn trong lòng. Vạn nhất có thể có cấp chín ma thú coi trọng hắn thì sao?

Thực tế luôn là tàn khốc, lời của Tinh Diệu Độc Giác Thú không có chút nào sai, kể tiếp hơn hai mươi ngày, Long Hạo Thần cơ hồ là đi ngang qua khắp Kỵ Sĩ Thánh sơn, trên đường cũng tiến vào mấy khu vực của cấp chín ma thú, những ma thú này căn bản nhìn cũng không có nhiều liếc hắt một cái, đã hắt đuổi đi ra ngoài. Trong đó một con ma thú tính công kích rất mạnh còn suýt nữa đã thương hấn.

Ba mươi ngày thoáng qua rồi biến mất, lệnh bài trong tay Long Hạo Thần rực lên xích kim sắc quang mang. Tia sáng khuếch tán, hóa thành một màn sáng bao phủ bên trong, sau một khắc, quang hoa lóe lên, cảnh vật trước mắt đã biến đổi.

Cảnh vật rõ ràng một lần nữa, Long Hạo Thần đầu tiên nhìn thấy là lão sư của mình. Dạ Hoa đang lo lắng cùng chờ đợi, ba mươi ngày, suốt ba mươi ngày Long Hạo Thần không hề chủ động truyền tống đi ra ngoài, ý nghĩa hấn cũng chưa tìm được tọa kỵ thích hợp của mình. Điều này làm sao có thể? Hấn có Quang Minh Chi Tử thể chất a! Làm sao mà không có ma thú nào hướng hấn tỏ vẻ thân cận đây?

Vị tàn tật lão giả nhìn Long Hạo Thần một mình một người bị truyền tống đi ra ngoài, hấn cũng hơi nhú mày, trong một mắt toát ra mấy phần nghi ngờ. Không tới mười bốn tuổi có tu vi Đại Kỵ Sĩ, những ma thú kia hấn là phải tranh nhau cướp làm đồng bọn của hấn mới đúng a! Chẳng lẽ là do nhãn giới của hấn quá cao?

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 14

Tọa Kỵ Của Long Hạo Thần

Truyện Sắc Hiệp - <http://truyenfull.vn> Trừ Dạ Hoa cùng thủ hộ lão giả ở ngoài, Quỷ Ảnh, Quỷ Vũ hai cha con đều ở bên trong.

Quỷ Vũ bị Tinh Diệu Độc Giác Thú làm cho sợ đến nỗi vội phải truyền tống đi ra ngoài, trong lòng thì tràn ngập bất an, nhất là đang phải nghe cha cùng Dạ Hoa đánh cuộc, bất an càng trở nên mãnh liệt. Vội vội vàng vàng bảo mình nhìn thấy Long Hạo Thần nói ra.

Quỷ Ảnh cực kỳ thất kinh, nếu Long Hạo Thần chiếm được Tinh Diệu Độc Giác Thú vật sủng, thì nhi tử của mình trăm vạn lần không thể là đối thủ của hắn. Cuối cùng, cha con hai người này may mắn lưu lại, đang ở Thánh sơn ngoại tu luyện, chờ đợi Long Hạo Thần đi ra ngoài, xem hắn đạt đến tột cùng vật sủng gì.

Nhưng mà liên tục hơn hai mươi ngày, mắt thấy thời gian sắp trôi hết mà Long Hạo Thần vẫn còn không xuất hiện, Quỷ Ảnh mấy ngày qua trên mặt tuy vẫn cười, thỉnh thoảng hay đi trêu chọc Dạ Hoa nhưng trong lòng thì như có lửa đốt.

Lúc này, thấy Long Hạo Thần thật sự là tay không mà về, Quỷ Ảnh không khỏi giải phóng tâm tình, cười lên một tiếng ha ha, hướng Dạ Hoa nói: "Dạ Hoa huynh, huynh đừng quên đánh cuộc giữa chúng ta. Liệp Ma đoàn thí tuyến, ta chờ đám các người. Vũ nhi, chúng ta đi thôi." Vừa nói, hắn cố ý để cho Quỷ Vũ triệu hồi ra Xích Giáp Địa Long, mang theo Quỷ Vũ với vẻ mặt khinh thường cùng cao ngạo mau chóng đuổi theo.

Long Hạo Thần thấy vậy khuôn mặt ôn nhuận như ngọc toát ra một tia tức giận, lạnh lùng đưa mắt nhìn hai cha con Quỷ Ảnh rời đi, phần si nhục này hẳn đã ghi nhớ trong lòng.

"Không có bất kỳ thu hoạch sao?" Dạ Hoa có chút chua sót nói. Hắn trăm vạn lần không nghĩ đến, đồ đệ của mình lại theo bước chân của mình rập khuôn, thậm chí lại còn không bằng mình.

Long Hạo Thần cúi đầu, nói: "Thật xin lỗi lão sư, đã để cho ngài thất vọng."

Hộ sơn lão giả nghi ngờ nói: "Người thiên phú tốt như vậy, làm sao mà không có bất kỳ thu hoạch nào? Chẳng lẽ những con ma thú cũng bị mù sao? Thật là kỳ quái."

Long Hạo Thần cười khổ nói: "Ta cũng không biết tại sao lại như vậy, ta đi ngang qua cả Thánh sơn, gặp được rất nhiều ma thú, nhưng không có một con nào nguyện ý cùng ta thân cận."

Lão giả thở dài một tiếng, nói: "Người cũng không cần quá để ý. Những ma thú kia không có cường đại chiến sĩ mà lại cùng dạng có thể trở thành cường giả một đời. Vật sủng mặc dù đối với Kỵ Sĩ chúng ta tác dụng rất lớn, nhưng cũng không phải là đại biểu hết thảy. Người hiện tại lựa chọn như thế nào? Hoặc là sau này tự mình đi Liệt Ma thú, hoặc ở lại chỗ ta thử thời vận. Bất quá, người phải biết rằng, lợi dụng truyền tống pháp trận đưa tới vật sủng, nhất định phải ở tác động trước quá trình ký kết khế ước, chỉ có cùng người ký kết khế ước ma thú mới có thể bị truyền tống tới đây. Chúng ta Kỵ Sĩ mặc dù có thể thay đổi vật sủng, nhưng muốn làm trái với bình đẳng khế ước, thì nhất định vật sủng hiện giờ phải tử vong. Điểm này Lão sư của người cùng ta cũng có thể vì người mà xuất thủ, nhưng khi làm vậy, trong lòng người nhất định sẽ lưu lại bóng ma, đối với người tương lai tu luyện rất là bất lợi."

Long Hạo Thần không chút do dự nói: "Tiền bối, ta nguyện ý ở nơi này thử thời vận."

Lão giả gật đầu, nói: "Vậy cũng được. Bất quá người cũng đừng có hy vọng quá. Hi vọng càng nhiều, thất vọng càng lớn." Nói tới đây, hần tựa hồ nghĩ tới chuyện gì cũ, con mắt toát ra một tia buồn bã.

Một khối lệnh bài hoàng kim hiện ra trong tay lão giả, chỉ thấy tay áo hần vung lên, một tầng kim sắc quang mang đã đem ba người bọn họ bao phủ ở bên trong. Cả bầu trời sáng bừng, sáu ký tự lạ trước sau xuất hiện, chung quanh không gian trong nháy mắt trở nên vặn vẹo.

Long Hạo Thần mơ hồ hiểu, đây là lão giả mượn lực pháp trận, sau đó thông qua đặc thù phương thức ở Kỳ Sĩ Thánh sơn bên trong truyền tống. Xem ra, bọn họ sở dĩ có thể phát hiện có người ngoài tiến vào, cũng cùng pháp trận này không thiếu phần quan hệ.

Kim quang lóng lánh, quang mang kích thích Long Hạo Thần không khỏi nhắm lại hai tròng mắt, hần kinh ngạc phát hiện, ở nơi này trong quá trình truyền tống, bộ ngực mình bên trong cái phễu toàn qua đột nhiên kịch liệt xoay tròn, tốc độ ít nhất là gấp mười lần bình thường.

Bất quá, quá trình này cũng chỉ là kéo dài chừng mười giây, toàn qua xoay tròn tốc độ chợt rút xuống, khôi phục lại nguyên trạng. Long Hạo Thần mở hai mắt ra, chung quanh cảnh vật đã thay đổi bộ dáng.

Dĩ nhiên lại là ở trong một huyết động, trên vách động, vây quanh từng cục bảo thạch màu vàng nhạt. Kim quang nhàn nhạt chiếu sáng nơi này.

Trong huyết động quang nguyên tố cũng không nồng nặc, xa xa còn kém với Kỳ Sĩ Thánh sơn, tối đa cũng chỉ là mạnh hơn ngoại giới một chút ít mà thôi.

Cái huyết động này thập phần khổng lồ, ngẩng đầu nhìn lên trên, đỉnh chớp cách cách mặt đất có ít nhất hơn hai mươi trượng, cả động quật là một hình tròn bất quy tắc, dõi mắt nhìn lại, đường kính lúc đầu muốn vượt qua trăm trượng, quả thực giống như là một cái quảng trường rộng lớn.

Nhưng nơi này lại trống rỗng, không có bất kỳ người nào tồn tại.

Long Hạo Thần cúi đầu hướng mặt đất nhìn, hần kinh ngạc phát hiện, trên mặt đất có mọi người hình thang ô vuông, những ô vuông này đều tương liên chặt chẽ, tạo thành mọi người vòng tròn khổng lồ hướng khu đất phía trong hấp thu. Từng cái ô vuông đều có một ký hiệu mà hần căn bản không nhận ra. Lúc này những thứ này ký hiệu này cũng lơ mờ không có quang mang.

"Không cần nhìn nữa, đừng nói là người xem không hiểu, chúng ta lão gia hỏa này cũng giống nhau đều xem không hiểu. Đây là thượng cổ Tinh Linh văn tự. Văn tự của một tộc cực kỳ cổ xưa. Chúng ta Kỵ Sĩ Thánh điện tổ tiên không biết thế nào lại phát hiện ra huyền diệu của nó, Kỵ Sĩ Thánh sơn có khổng lồ pháp trận, và rất nhiều địa phương cũng đều phải mượn thượng cổ Tinh Linh chú ngữ thần kỳ mới có thể hoàn thành. Nơi này là một trong những truyền tống pháp trận, thông qua nơi này, có thể trong nháy mắt cùng với một không gian khác tương liên, pháp trận vận hành một lần muốn tiêu hao khối năng lượng cực kỳ khổng lồ. Vì vậy, thời giờ của người chỉ có một khắc đồng hồ, nếu như trong một khắc đồng hồ, người vẫn không thể tìm được hơi thở thân cận để hoàn thành kế ước. Như vậy, lần này người chỉ sợ cũng tay không mà về."

Lão giả thanh âm trong đó có chút tiếc hận, giống như Long Hạo Thần như vậy thiên phú, hần cũng là bình sinh mới thấy một lần. Thanh niên ưu tú như vậy nếu như không thể có một cường đại vật sủng thì thật sự quá đáng tiếc.

"Tạ ơn Tạ tiền bối." Long Hạo Thần cung kính Hướng lão hành lễ.

Lão giả gật đầu, nói: "Người đi tới truyền tống bên trong đại trận ngồi xuống, ta sẽ phát động đại trận sau, bản thân người sẽ tự có cảm thụ."

"Dạ."

Long Hạo Thần dựa theo lời lão giả, bước đi đến một vị trí trong khu đất. Chỗ này là một đường kính ước chừng ba trượng, chính giữa là một ký hiệu khổng lồ và cũng là lớn nhất nơi đây.

Cái này ký hiệu nhìn qua có vẻ giống chữ "Nhu", nhưng lại trông bộ dáng méo mó, không biết tại sao, làm Long Hạo Thần thời điểm thấy ký tự này, bộ ngực hắc Thánh Dẫn Linh Lô bên trong lại nhảy lên giật mình.

Khoanh chân ngồi xuống, Long Hạo Thần gạt bỏ tạp niệm, đây là cơ hội cuối cùng.

Dạ Hoa khẩn trương tuyệt không lần cho Long Hạo Thần, hai tay rất nhanh nổi lên gân xanh, liên tục xuất chỉ đâm vào lòng bàn tay cũng không tự chủ được.

Lão giả chậm rãi giơ tay cầm hoàng kim lệnh bài, Dạ Hoa thấy rõ ràng, chẳng qua trong phút chốc, lão giả kia tay cầm lệnh biến thành quang mang hoàng kim chói lọi, phảng phất bàn tay của hắn biến thành một loại bảo thạch.

Quang mang thân thể, dấu hiệu của cấp bảy Thánh điện Kỵ Sĩ, đem tự thân hóa thành một phần của quang nguyên tố, tu vi cường đại Thánh điện Kỵ Sĩ thậm chí có thể làm cho toàn thân cũng hóa thành quang nguyên tố. Ở loại này trạng thái này, bọn họ có thể làm cho tự thân xuất ra gấp đôi thần thánh Quang minh thuộc tính linh lực trong nháy mắt. Mặc dù chỉ có thể duy trì thời gian rất ngắn, nhưng vô luận công kích hay là phòng ngự cũng tăng lên gấp đôi, đây là cái khái niệm gì?

Rất nhanh, Dạ Hoa liền phát hiện, biến thành quang diệu chi thể không chỉ là lão giả, trên đầu của hắn thừa thốt mấy cọng tóc thể nhưng cũng tất cả đều biến thành màu vàng, ngay sau đó, đầu của hắn trở nên thông thấu, mênh mông như biển, khí tức Thần thánh khổng lồ giống như bạo phát mà phóng ra, chèn ép Dạ Hoa nhanh chóng lui về phía sau, khiến hắn áp vào thạch bích phía ngoài mới ổn định lại thân hình.

"Hoàn chỉnh quang diệu chi thể?" Dạ Hoa suýt nữa lên tiếng kinh hô.

Quang diệu chi thể chỉ cần là Thất giai Thánh Điện kỳ sĩ là có thể sử dụng, nhưng tu vi càng cao, quang diệu chi thể tại trên thân thể phạm vi bao trùm cũng lại càng lớn. Chỉ có cả người hoàn toàn biến thành quang minh như thủy tinh bộ dạng, mới có thể xưng là hoàn chỉnh quang diệu chi thể, đây cũng là tượng trưng của Cửu Cấp Thánh Điện kỳ sĩ a! Nói cách khác, vị lão giả một mắt trước mắt này còn càng cường đại hơn bát giai Thánh Kỳ Sĩ, ít nhất cũng là Cửu Cấp đỉnh Thánh Điện kỳ sĩ. Tồn tại như vậy, nếu như để ở bên ngoài, ít nhất cũng có thể trở thành nhất phương Chủ Điện Điện chủ của Kỳ sĩ Thánh điện.

Quang diệu chi thể diện tích bao phủ lớn nhỏ cũng sẽ không ảnh hưởng tác dụng của nó, cao nhất đều chỉ có thể tăng lực công kích lên gấp đôi. Nhưng là, tu vi càng cao, quang diệu chi thể thời gian kéo dài cũng lại càng dài.

Lão giả khẽ quát một tiếng, sau khi trải qua quang diệu chi thể tăng lên khổng lồ quang minh linh lực bỗng nhiên rót vào trong kim sắc lệnh bài kia, nhất thời, một vòng nồng đậm kim sắc quang ngất trong nháy mắt khuếch tán.

Nơi kim quang đi qua, trên mặt đất nguyên một đám thượng cổ Tinh Linh văn bên trong ô vuông hình thang giống như là bị đốt một loại, rất nhanh đã sáng lên, nhất thời, trong cả động quật bắt đầu xuất hiện ma pháp ba động mãnh liệt mà kỳ dị.

Dạ Hoa dựa ở bên tường, nhìn một màn mỹ lệ trước mắt, hai mắt không hề chớp mắt, cảm thụ kỳ dị tựa hồ làm hắc mò tới đột phá đại môn ba nghìn linh lực.

Ông ——

Tất cả ký hiệu thượng cổ Tinh Linh văn toàn bộ bị đốt trong nháy mắt, nghìn vạn đạo quang văn liền từ trong những ký hiệu thượng cổ Tinh Linh này nhộn nhạo mà lên, mãnh liệt kim quang làm cả động quật trở nên vô cùng sáng chói.

Long Hạo Thần chỉ cảm thấy thân thể chấn động, tựa hồ có khổng lồ quang minh năng lượng xuyên qua thân thể của mình vậy, cùng lúc đó, trong ngực hắc thánh dẫn Linh Lô cũng tùy theo kịch liệt sóng gió nổi lên. Ngoại giới nồng đậm quang nguyên tố ở thánh dẫn Linh Lô dẫn dắt, Lúc xuyên qua thân thể Long Hạo Thần hẳn là bị lặn lẽ lưu lại một phần, xúc tiến cái phễu hình dáng toàn qua chuyển động.

Nghìn vạn đạo kim sắc quang văn hướng về phía trước bay vút lên trong quá trình bắt đầu hướng về một phương hướng xoay tròn, nhìn qua, giống như là một vòng kim sắc Long Quyển Phong khổng lồ vậy, nhưng nơi này lại không có nửa phần khí lưu ba động, chẳng qua là quang nguyên tố khổng lồ kia làm người ta tràn đầy sợ hãi.

Ông ——

Lại là một tiếng vù vù kịch liệt, quang văn ở đỉnh động quật tụ tập, một cái cự đại viên hình (hình tròn) kim sắc toàn qua hiện ra tại đó, cùng lúc đó, từ trong toàn qua này, một đạo kim quang từ trên trời giáng xuống, đem Long Hạo Thần đang ngồi ngay ngắn trong trung ướng truyền tống đại trận bao phủ vào bên trong.

Thanh âm của lão giả một mắt vang lên trong tai Long Hạo Thần, "Chọn lựa bắt đầu, có có vô số khí tức ma thú xuất hiện ở trong của cảm giác người, từ trong chút ít hơi thở đó, sử dụng bình đẳng kế ước tìm kiếm người đối với người sinh ra tâm tình thân cận. Nhớ kỹ, nhất định phải tìm kiếm khí tức thân cận nhất đối với người, nếu không, kế ước sẽ không cách nào thành công, tự nhiên cũng không cách nào đem chúng dẫn tới trong thế giới này."

Long Hạo Thần có thể rõ ràng nghe được hết thảy lời nói của một mắt lão giả theo, nhưng hẳn vẫn không trả lời bởi vì lúc này hẳn đã đắm chìm ở trong một loại cảm thụ kỳ dị.

Trong nháy mắt khi kim sắc quang trụ hạ xuống, Long Hạo Thần chỉ cảm giác linh hồn mình tựa như đã có thể ly thể, tiến vào trong một thế giới kỳ dị.

Đây là một thế giới có hàng tỉ quang điểm, những quang điểm này hội tụ thành từng mảnh quang vân phiêu động ở chung quanh hắc. Mà hắc lúc này, tựa hồ chính là trung tâm của cái thế giới này. Chỉ cần là tầm mắt hắc đạt tới nơi nào thì trong phiến quang vân kia sẽ có vô số quang điểm tuôn ra khí tức tùy ý hắc kiểm duyệt.

Nhưng mà số lượng quang điểm thật sự là nhiều lắm, ngũ quang thập sắc, từng cái khí tức của quang điểm cũng không giống nhau, một khắc đồng hồ, hắc vững vàng nhớ được, mình chỉ có một khắc thời gian. Cơ hội chọn lựa cũng chỉ có lần này.

Không dám suy tư nhiều, lại không dám lãng phí bất kỳ thời gian nào, Long Hạo Thần tùy tiện lựa chọn một mảnh quang vân, thật nhanh loại bỏ những khí tức do quang điểm kia truyền tới.

Hắc cũng không biết, này mỗi một phiến quang vân chính là một không gian bình hành, mà những thứ quang điểm kia, chính là khí tức ma thú tản mát ra trong các không gian bình hành. Hắc ngồi ở trên thượng cổ đại trận, chính là câu thông cùng cường đại tồn tại trong không gian bình hành. Cũng là hạch tâm của truyền tống đại trận trọng yếu Kỵ sĩ Thánh sơn.

Băng lãnh, sợ hãi, kháng cự, phản nộ... , hắc cảm nhận được đủ các loại cảm xúc truyền đến, mỗi một chủng tâm tình tựa hồ cũng sẽ đối với tinh thần lực của hắc sinh ra trùng kích nhất định. Chỉ bất quá trùng kích cũng không mãnh liệt mà thôi. Băng vào cường đại tinh thần lực, tốc độ cảm giác của hắc cực nhanh, cơ hồ là mỗi cái nháy mắt, cũng sẽ có vài chục quang điểm khí tức truyền đến bị hắc loại bỏ bớt.

Chỗ tốt dị thường của tiên thiên tinh thần lực vào lúc này hiển lộ rõ ràng không thể nghi ngờ, đối lại một người khác sợ rằng ngay cả chọn lựa được một phần mười của hắc cũng đến không được.

Thời gian trôi qua từng giây từng phút, tâm tình của Long Hạo Thần cũng trở nên càng ngày càng lo lắng, hắc cảm nhận được quá ít khí tức

thân mật, phần lớn quang điểm truyền cho hắc cũng là sợ hãi. Tựa hồ bọn chúng e ngại hắc.

Một khắc đồng hồ cũng đã sắp tới rồi, Long Hạo Thần rõ ràng cảm giác được hết thảy trước mắt dần dần bắt đầu trở nên mờ đi.

Không, không, ta nhất định phải tìm kiếm được đồng bọn của ta. Long Hạo Thần trong lòng không cam lòng rỗng giậm. Cảm giác nhất thời lại rõ ràng vài phần.

Trong động quật. Lão giả một mực quan sát Long Hạo Thần, sở dĩ chỉ có thời gian một khắc đồng hồ để chọn lựa, đó là bởi vì đây là cực hạn tự thân linh lực Long Hạo Thần có thể thừa nhận. Sở dĩ chỉ có Đại Kỵ Sĩ mới có thể tới đây thừa nhận uy năng của ma pháp trận, cũng là bởi vì nhất định phải có linh lực cấp bậc này mới có thể tiếp nhận được tiêu hao. Hơn nữa, phải là thanh niên từ hai mươi tuổi trở xuống mới có thể. Một khi vượt quá số tuổi, pháp trận trong nháy mắt sẽ cản trở.

Lúc này, thời gian một khắc đồng hồ đã đến, nhưng Long Hạo Thần trên người tản mát ra kim quang cũng không có hoàn toàn biến mất, sắc mặt của hắc lộ ra vẻ có chút tái nhợt, nhưng vẫn như cũ căn cứ chống đỡ.

Ý chí lực thật cường đại. Lão giả âm thầm sợ hãi than. Hắc biết rõ, mặc dù đang ở trong pháp trận nên bản thân không cảm thụ được linh lực tiêu hao của bản thân, nhưng chỉ cần khi thân thể không chịu nổi, dĩ nhiên là sẽ từ trong truyền tống pháp trận thoát ly ra ngoài. Chỉ có ý chí lực cường đại đề cao tự thân tiềm lực, mới có thể dừng lại thêm một lát.

"Tìm được rồi." Khi trước mắt Long Hạo Thần trở nên hư ảo, lúc ý chí của hắc có chút mơ hồ, theo bản năng dời tầm mắt một chút, rơi vào một trên một phiến quang vân khác. Một cỗ cảm giác thân thiết mãnh liệt cùng vui sướng trong nháy mắt truyền vào sâu trong linh hồn hắc.

Không có nửa phần do dự, Long Hạo Thần trong nháy mắt phát động ấn ký bình đẳng khế ước. Cái ấn ký này Dạ Hoa đã sớm giao cho hắc,

hoàn toàn là dùng tinh thần lực tiến hành câu thông cùng tạo lạc ấn. Chỉ cần đối phương đồng ý, tự có thể thành công, đối phương không đồng ý, cũng sẽ không sinh ra cản trở. Là một loại ma pháp khế ước bình hòa nhất. Thời gian cấp bách, hãn hiện tại thậm chí ngay cả thời gian hứng phấn cũng không có.

Quang Hoa lóng lánh, câu thông trong nháy mắt hoàn thành, khí tức tràn đầy thân thiết cùng vui sướng tựa hồ dường như so với hãn còn gấp gấp hơn, song phương khế ước tại trong nháy mắt đã đạt thành.

Quang điểm dần dần biến mất, phiến quang vân to lớn cũng nhạt dần, hết thấy tất cả một lần nữa trở về kim sắc. ở bên trong kim quang rừng rực, Long Hạo Thần chỉ cảm giác trước mặt mình nhiều hơn cái gì. Mà khí tức tỏa ra đối với hãn tràn đầy cảm giác thân thiết.

"Hãn thành công rồi." độc nhãn lão giả kinh hỉ thấp giọng hô. Quang Diệu Chi Thể dần dần khôi phục bình thường, kim sắc quang vân đầy trời cũng biến mất theo.

Trên trán lão giả đã đầy mồ hôi, hiển nhiên, chống đỡ truyền tống pháp trận khổng lồ, với hãn mà nói cũng là phụ tải thật lớn.

Vừa nghe nói đã thành công, Dạ Hoa lao lên trước tiên, đến đến bên người lão giả, nhìn lại về phía vị trí trung tâm.

Nương theo ánh kim sắc quang mang nhàn nhạt, thân ảnh Long Hạo Thần dần dần hiện ra trước mắt bọn họ, ngoại trừ bên ngoài sắc mặt có chút tái nhợt, thì mặt khác không hề có biến hóa.

Linh hồn trở về, cảm giác đầu tiên của Long Hạo Thần toàn là hư không. Linh lực trong cơ thể tiêu hao gần như không còn, vốn động xoáy trước ngực quay chậm lại mà ngay cả hào quang của thánh dẫn linh lô đều mờ đi rất nhiều. May mắn hãn vẫn còn là kỳ sĩ Tuy nhiên cảm giác hư không trong cơ thể hãn lại không ảnh hưởng tới hành động bình thường của hãn.

Trong vô ý thức Long Hạo Thần đem ánh mắt hướng vào một luồng khí tức trước mắt mình, hao phí tâm lực lớn như vậy, đi vào trong kỳ sĩ Thánh sơn đã một tháng, không phải là vì nó sao?

Thế nhưng mà, đem ma thú ký kết khế ước bình đẳng ra trước mắt Long Hạo Thần, hấn lập tức liền ngây dại, cách đó không xa Dạ Hoa cùng độc nhãn lão giả cũng đều ngây dại.

Bọn hấn ngốc trệ không phải vì Long Hạo Thần triệu hoán ma thú đồng bọn quá mức cường đại, mà bởi vì, nó thật sự...

Đó là một con thằn lằn dài tầm một mét, trên người bao trùm lấy một tầng lân phiến màu bạc, lân phiến hình dạng có chút kỳ dị, phía trên có chút giống hình thang, hai bên lại vòng cung xuống phía dưới thu nạp, cuối cùng hội tụ lại một chỗ, có chút giống Tháp Thuần trong tay kỳ sĩ.

Đầu cùng thân không khác gì thằn lằn, một đôi mắt nhỏ màu đỏ nháy nháy nhìn Long Hạo Thần, thân cận nói không nên lời. Tựa như lưỡi rắn phun ra nuốt vào, dưới chân Long Hạo Thần tựa hồ cảm thụ được khí tức của hấn.

Nếu như chỉ là như vậy, Long Hạo Thần còn không đến mức ngốc trệ, tối đa là gọi về một chích hai cấp Địa Hỏa Tích mà thôi. Thế nhưng chích thằn lằn này trên người khắp nơi chỉ ít có lấy hơn mười đạo vết thương, máu tươi màu đỏ sẫm chảy xuống, hơn nữa, chỗ cổ còn có một cái mụn rất lớn nhô lên, chỗ nhô lên trông cực kỳ thô. Lại phối hợp cùng một thân vết thương của nó, dùng từ xấu xí để hình dung cũng có thể coi là khen.

Long Hạo Thần tuyệt đối không nghĩ tới, chính mình tốn sức thiên tân vạn khổ, cuối cùng triệu hoán đến một ma thú tàn tật, thậm chí là có chút biến dị ác tính cấp hai Địa Hỏa Tích. Từ khi hấn bắt đầu tu luyện đến nay, hết thầy cũng đều là thuận buồm xuôi gió, đây là lần đả kích nặng nề nhất của hấn.

"Ô ô ô" Địa Hỏa Tích tựa hồ rất hưởng thụ khí tức của Long Hạo Thần, cạo sát liên tục trên người Long Hạo Thần, một đôi màu đỏ mắt nhỏ tràn đầy vẻ thân cận.

Long Hạo Thần trên khuôn mặt hiện lên nét cười khổ, thông qua bình đẳng khế ước, hẳn có thể cảm nhận được chích Địa Hỏa Tích thực lực là hai cấp trung giai.

Tinh Diệu Độc Giác Thú Vương, người gạt ta sao? Người đã nói, coi như là người, đều không có tư cách cùng ta ký kết khế ước, thế nhưng mà, trước mắt ta lại là cái gì thế này? Hai cấp Địa Hỏa Tích.

Dạ Hoa yên lặng đi đến bên người Long Hạo Thần, một tay kéo hẳn đứng dậy. Thản nhiên nói: "Ta năm đó so với người còn muốn khổ hơn. Tại Thánh sơn không thấy tọa kỵ đồng bọn vừa lòng đẹp ý thì về sau dựa vào săn giết để tìm kiếm. Nếu như người có thể đạt tới cấp bậc thần ẩn kỵ sĩ, coi như hàng phục một đầu Cự Long cũng đều có khả năng."

Khanh một tiếng, Dạ Hoa rút trọng kiếm ra sau lưng, một luồng sát khí lăng lệ phóng thích ra.

Địa Hỏa Tích phảng phất cảm nhận tánh mạng bị uy hiếp, tuy đầy người vết thương nhưng thân hình lại lóe lên, trốn sau lưng Long Hạo Thần, chỉ lộ ra một cái mụt nổi, sợ hãi nhìn Dạ Hoa.

"Lão sư, ngài làm gì vậy." Long Hạo Thần chỉ kịp rút trọng kiếm, sử dụng chuôi kiếm chặn Dạ Hoa lại.

Dạ Hoa sửng sốt một chút, "Tiểu tử ngốc, chẳng lẽ người còn chuẩn bị mang tiểu tàn phế này theo sao? Phải biết rằng, nếu như không giết nó thì người về sau vĩnh viễn cũng không cách nào có thể ký kết bình đẳng khế ước cùng ma thú."

Long Hạo Thần không hề cam tâm thậm chí còn có một tia phẫn nộ. Thế nhưng lại không có nửa phần sát ý.

"Lão sư, ngài còn nhớ rõ câu chuyện của ngài kể cho ta nghe không? Tại thời điểm khó khăn của ngài nhất, nó đã lựa chọn ngài. Ngài đem nó đổi đãi trở thành thân nhân. Ta cảm giác không phải là thời khắc cuối mới triệu hồi ra tiểu quái vật này đây? Cho dù nó không cường đại, thậm chí trên thân có rất nhiều tàn tật, nhưng nó cuối cùng vẫn là đồng bọn ký kết khế ước cùng ta."

"Chúng ta là đồng bọn, ta phải bảo vệ an toàn của nó, cho dù là cả đời này ta đều không có tọa kỵ chính thức, ta cũng không thể bởi vì ghét bỏ nó mà bỏ nó. Không sợ lưu lại bóng ma. Tại một khắc lúc ký kết khế ước, nó đã là thân nhân của ta rồi."

Vừa nói, Long Hạo Thần chậm rãi ngồi xổm xuống, nhẹ nhàng chạm đến lấy đầu Địa Hỏa Tích. Lân giáp của nó sờ lên thậm chí có cảm giác trơn mượt, cũng không cứng rắn.

Địa Hỏa Tích không động đậy, giống như là biến thành tượng, dùng một đôi mắt nhỏ màu đỏ kinh ngạc nhìn chăm chú Long Hạo Thần.

"Tiểu gia hỏa yên tâm đi, ta sẽ không vứt bỏ người đâu. Ta cũng sẽ không bắt người chiến đấu cho ta, chỉ hi vọng người làm bằng hữu của ta, được chứ?"

Địa Hỏa Tích khôi phục bộ dáng, đầu lưỡi nhẹ nhàng liếm liếm trên tay Long Hạo Thần.

Dạ Hoa thu hồi trọng kiếm, đủ các loại cảm giác phức tạp, thở dài nói, "Đứa nhỏ này quá mức mềm lòng, quá trọng cảm tình rồi."

Long Hạo Thần có chút áy náy nhìn lão sư, nói: "Lão sư, ngài yên tâm đi, ta nhất định sẽ cố gắng tu luyện, cho dù không có tọa kỵ đồng bọn trợ giúp, nhất định cũng sẽ không thua Quỷ Vũ đâu. Lão sư, nội lực của ta tiêu hao hầu như không còn, ngài có thể giúp đồng bọn của ta trị liệu một chút thương thế trên người được không."

Dạ Hoa còn có thể nói gì đây, chỉ yên lặng gật nhẹ đầu, nói: "Được rồi."

Kim quang trên tay hắt phóng xuất ra kỹ năng khôi phục, trầm lặng nửa ngày độc nhãn lão giả trầm giọng quát: "Chờ một chút."

"Ân?" Long Hạo Thần cùng Dạ Hoa đồng thời nhìn hắt.

Độc nhãn lão giả trầm giọng nói: "Nếu như các người không muốn nó chết, cũng đừng trị liệu cho nó."

Long Hạo Thần đứng lên, nghi ngờ hỏi: "Tiền bối, vì cái gì ạ?"

Lão giả một mắt chăm chú nhìn hắt, mỉm cười nói: "Người rất tốt, thật sự rất tốt. Trên người người ta cảm thấy tiêu chuẩn thân ái của kỳ sĩ. Đáng tiếc, tuy nhiên người tâm địa thiện lương không chê tiểu gia hỏa này, nhưng chỉ sợ người vẫn không thể đem nó mang đi. Bởi vì, nó có Hắc Ám thể chất. Một khi dùng kỹ năng thuộc tính quang minh trị liệu, đối với nó chỉ tạo thành tổn thương."

"Hắc Ám thể chất?" Long Hạo Thần kinh ngạc mà nói.

Lão giả nhẹ gật đầu, nói: "Thông qua truyền tống pháp trận triệu hoán ma thú, có một ít tới từ Thâm Uyên. Chúng vô luận bản thân là thuộc tính gì, thân thể tự nhiên đều có chứa một ít Hắc Ám thể chất. Sở hữu tất cả Hắc Ám thể chất ma thú, chỉ cần ra khỏi cái tòa động quật này, lập tức cũng sẽ bị Quang Minh đại trận giết chết, mà ở chỗ này, lại không thể thông qua khế ước đem nó đưa trở về quê hương của nó, bất luận pháp trận loại ma pháp gì đều không có tác dụng ở chỗ này. Tuy nhiên ta rất kỳ quái một chút Hắc Ám thể chất ma thú tại sao đối với người lại sinh ra thân cận hơn nữa lại còn ký kết khế ước, nhưng ta không thể không nói, đã đến đây thì nó đã tự tìm đường chết rồi."

"Cái gì?" Long Hạo Thần chấn động, mà Địa Hỏa Tích cũng tựa hồ nghe đã hiểu lời hắt nói, dán chặt lấy thân thể Long Hạo Thần phát run, trong đôi mắt màu đỏ tràn đầy sợ hãi.

Lão giả nhàn nhạt nói: "Buông tha nó đi. Nó cũng không phải cùng người nguyện ý. Dù thông qua săn bắt có được ma thú thì cũng mạnh hơn con địa hỏa tích này nhiều."

Long Hạo Thần cúi đầu, ánh mắt nhìn về phía địa hỏa tích. Hắn cùng nó có khế ước bình đẳng, vì vậy hắn có thể cảm giác được tâm tình lúc này của địa hỏa tích.

Tiểu gia hỏa này phảng phất như hiểu được bọn họ nói chuyện với nhau, tâm tình trong nó tràn đầy sợ hãi, cô tịch, thống khổ cùng không cam lòng.

Long Hạo Thần đương nhiên muốn có một đồng bọn cường đại, cảm thụ tâm tình biến hóa của địa hỏa tích, hắn liền nhớ tới lúc đầu tại núi Odin cha mẹ mình rời khỏi mình mà đi. Khi đó chính mình cũng có cùng loại cảm giác như vậy? Nó là đồng bọn của ta a! Ta có thể nào lại từ bỏ nó như vậy?

"Tiền bối, thật sự không có cách nào sao? Ta không thể bỏ nó." Long Hạo Thần khom lưng, không ngại máu địa hỏa tích chảy dài trên người đem bế nó lên Bị Long Hạo Thần ôm lấy, địa hỏa tích tâm tình vững vàng lên rất nhiều, đầu dán lấy ngực hắn vẫn không nhúc nhích. Giống như là hài tử tìm được cha mẹ, hai vuốt trước tráng kiện bối trên vai Long Hạo Thần, móng vuốt căng lên bám trụ vào quần áo Lão giả chần chờ một lúc, khẽ thở dài: "Đứa nhỏ này thật sự quá tốt. Biện pháp cũng không phải là không có, nhưng đối với bản người sẽ có thương tổn thật lớn."

Long Hạo Thần ôm lấy địa hỏa tích, cảm thụ tiếng tim đập của nó, hé miệng nói: "Mời tiền bối chỉ điểm."

Lão giả trầm giọng nói: "Muốn để nó còn sống rời khỏi đây, chỉ có một biện pháp chính là thay đổi thể chất của nó. Thay đổi hắc ám thành quang minh, mới có thể bình an rời đi."

Dạ Hoa giật mình nói: "Tiền bối, tựa hồ không có khả năng. Hắc ám thể chất làm sao có thể chuyển hóa thành quang minh thể chất?"

Lão giả nói: "Chúng ta đương nhiên không thể, nhưng hắc thì có khả năng. Bằng vào bình đẳng khế ước tồn tại, địa hỏa tích này tiếp nhận được năng lượng hắc truyền cho nhiều lắm. Nhưng nếu đứa nhỏ này dùng máu tràn đầy quang minh thuộc tính dung nhập vào cơ thể địa hỏa tích, hoàn toàn tẩy hắc ám thể chất của nó mới được."

Dạ Hoa hít một ngụm khí lạnh, trên khuôn mặt lạnh như băng toát ra vài phần không giải thích được, "Vậy phải cần bao nhiêu máu mới có thể được?"

Lão giả lắc đầu, nói: "Ta cũng không biết. Muốn xem trình độ tiếp nhận máu của địa hỏa tích đối hắc, cũng phải nhìn xem trong máu hắc ẩn chứa cường độ năng lượng quang minh bao nhiêu. Nhưng vô luận thành công hay không, đều làm tinh nguyên đứa nhỏ này tổn hao nhiều. Vì một nhị cấp ma thú như vậy, theo ý ta thì thật sự không đáng."

"Hạo Thần." Dạ Hoa chuyển hướng sang Long Hạo Thần, vừa mới muốn nói thì bị hắc cắt đứt lời.

"Lão sư, ngài không cần phải nói, ta đã quyết định. Khế ước đã ký kết, đây là duyên phận của ta cùng với nó, nếu chỉ vì nó nhỏ yếu mà từ bỏ nó, thậm chí gây nguy hiểm đến tính mạng nó, ta làm sao có thể xứng với danh hiệu Thủ Hộ ký sĩ?" Long Hạo Thần kiên quyết nói rồi ôm sát địa hỏa tích trong ngực, khom người một chút, hướng lão giả hành lễ, nói: "Mời tiền bối chỉ điểm cho ta phải làm như thế nào."

Lão giả thở dài một tiếng, nói: "Đứa nhỏ này tâm tính thật sự hiếm có, mặc dù lần này người không có được đồng bọn cường đại, nhưng tương lai thì không thể hạn lượng được. Phương pháp rất đơn giản, dẫn động bình đẳng khế ước của các người, sau đó đem máu người nhỏ vào ký hiệu bên trong khế ước."

"Đa tạ tiền bối." Long Hạo Thần đáp ứng một tiếng, chậm rãi ngồi xuống, đỡ địa hỏa tích để trên mặt đất.

Nâng đầu địa hỏa tích lên, cái đầu nó nhìn Long Hạo Thần, trong miệng không ngừng phát ra thanh âm "Ô ô".

"Không phải sợ, ta có khả năng cứu người. Người đã là đồng bọn của ta, nếu như ta ngay cả người cũng không bảo vệ được, vậy thì còn làm Thủ Hộ ký sĩ gì nữa?"

Long Hạo Thần khoanh chân ngồi xuống trước mặt địa hỏa tích, ý niệm vừa động, đã dẫn động song phương bình đẳng khế ước.

Bình đẳng khế ước vừa kêu gọi, chủ yếu còn là nhân loại làm chủ, phát động khế ước, cũng tương đương hướng ma thú triệu hồi.

Một chút ánh tím từ trán Long Hạo Thần sáng lên, Tử Quang dần dần mở rộng, hóa thành các quang điểm màu tím trên trán hằn như ẩn như hiện.

"Hả." Lão giả có chút kinh ngạc hướng Dạ Hoa nói: "Thật kỳ quái, ký hiệu khế ước của bọn chúng tựa hồ vô cùng phức tạp."

Nhân loại ký kết khế ước với ma thú càng cường đại thì ký hiệu khế ước trên người ngày càng phức tạp Dạ Hoa nghi hoặc nói: "Không có a! Không phải chỉ có một quang điểm thôi sao?"

Lão giả lắc đầu, nói: "Không, không đơn giản như vậy, ký hiệu bị che bởi tử quang, mặc dù ta nhìn không rõ đến tột cùng là gì, nhưng khẳng định không đơn giản như vậy. Người nhìn địa hỏa tích đi."

Nương theo Long Hạo Thần dẫn động khế ước, trên trán hằn xuất hiện ký hiệu khế ước, trên người địa hỏa tích cũng đồng dạng xuất hiện.

Nói đại khái, vô luận là nhân loại hay ma thú, khế ước ký hiệu đều sẽ xuất hiện tại phần đầu, nhưng với địa hỏa tích này lại không như thế. Một quang vân đường kính hơn một thước từ phần lưng của nó chậm rãi

hiện lên, gần như bao trùm cả phía sau lưng nó, Tử Quang mù mịt giống như một tầng sương mù bao trùm mọi nơi, mặc dù so với ký hiệu trên đầu Long Hạo Thần to hơn nhiều lần, nhưng sương tím bao phủ làm không thấy rõ được gì.

Long Hạo Thần hướng địa hỏa tích ôn nhu nói: "Tiểu tử kia, đừng sợ. Ta sẽ dùng máu quang minh thuộc tính của ta thay đổi thể chất người. Chẳng biết có thống khổ hay không, nhưng người nhất định phải nhẫn nại, được không?"

Địa hỏa tích vậy mà nghe hắc nói dĩ nhiên thập phần thông linh hướng hắc gật gật đầu, một đôi mắt màu đỏ tràn đầy cảm kích.

Long Hạo Thần giơ hai tay lên, tay trái ngón trỏ gảy nhẹ, nhất thời, một màu vàng kim nhạt sáng lên tại đầu ngón tay hắc, kim quang chùng hai thước tại đầu ngón tay hắc thổ nạp liên tục. Linh lực phóng ra ngoài, đây là biểu tượng của tứ giai đại kỳ sĩ. Tam giai kỳ sĩ mặc dù cũng có thể thông qua quang trảm kiểm phóng linh lực ra ngoài, nhưng cùng tứ giai đại kỳ sĩ không cần thông qua kỹ năng có thể phóng linh lực ra ngoài hiển nhiên không cùng một cấp độ.

Kim quang chợt lóe, Long Hạo Thần cắt vỡ cổ tay phải của mình, nhất thời máu tươi vọt ra, gần như hóa thành một huyết tuyến chảy xuống, rơi vào ký hiệu cực đại trên phần lưng địa hỏa tích.

"Ô ô ô" nương theo tiếng hét thảm địa hỏa tích ngẩng đầu mãnh liệt lên, thân thể đứng lên kịch liệt run rẩy. Bốn móng vuốt dùng sức bám chặt vào ký hiệu thượng cổ trên mặt đất, mạnh mẽ ổn định để không cho thân thể của mình di động.

Lão giả chợt một lần nữa toát ra vẻ kinh ngạc, "Địa hỏa tích này thật đúng là thông linh, nhưng mà bề ngoài của nó không phải đơn giản như vậy mới đúng."

Dạ Hoa cười khỗ nói: "Hy vọng là thế." Hắc thực sự rất muốn ngăn cản Long Hạo Thần, một ma thú hai cấp địa hỏa tích, thật sự không đáng

a! Huống chi, nửa năm sau là đèn Liệt Ma đoàn thí luyện. Long Hạo Thần tinh nguyên tổn hao nhiều, nửa năm sau không biết có thể kịp khôi phục không. Cái chính là hắn có thể ngăn cản đệ tử sao? Hắn không thể, Long Hạo Thần không từ bỏ, không buông bỏ tinh thần, theo hắn thấy, so với Liệt Ma đoàn thủ tịch thì càng thêm trân quý.

Long Hạo Thần máu tí tách rơi xuống ký hiệu trên lưng địa hỏa tích, trong nháy mắt tan rã ra, một quang sáng màu hoàng kim theo ký hiệu màu tím khuếch tán ra, bao trùm toàn thân địa hỏa tích.

Mỗi một quang sáng màu hoàng kim chảy qua, thân thể địa hỏa tích đều như bị điện giật, rung động kịch liệt. Nhưng nó vẫn như cũ không hề động đậy Cũng đồng dạng theo quang sáng màu hoàng kim chảy qua, khí tức hắc ám nồng nặc theo khí hung lệ từ địa hỏa tích trên người dần dần tản ra.

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 15

Tiến Hóa

Long Hạo Thần ánh mắt kiên nghị nhìn chăm chú vào biến hóa của địa hỏa tích, tay phải của hắn lúc này đã nắm chặt thành quyền, mặc dù máu tươi chảy dài trên tay, nhưng tay của hắn lại hết sức ổn định.

Một tầng tầng kim sắc quang mang không ngừng cọ rửa thân thể hỏa tích, vết thương trên người nó không ngừng toát ra khói trắng, những vết thương này rõ ràng đều có dấu vết thối rữa. Hiển nhiên, thể chất hắc ám của địa hỏa tích được quang minh năng lượng đánh sâu vào cải tạo lại, thân thể nó đang phải thừa nhận thống khổ khổng lồ.

Nếu như không phải bởi vì Long Hạo Thần cùng nó ký kết bình đẳng khế ước, thể chất ẩn chứa quang minh lực khổng lồ của Long Hạo Thần sợ rằng đã đem nó hủy diệt.

Địa hỏa tích hai má bên da thịt rung lên, nhiều tia máu không ngừng theo khớp miệng nó rỉ ra, mặc dù thân thể của nó đang kịch liệt run rẩy, nhưng bốn chi móng vuốt thủy chung bám chặt trên mặt đất không để cho mình di động tí nào.

Đầu nó giờ cao hướng về phía Long Hạo Thần, một người một thú bốn mắt nhìn nhau, trong ánh mắt trừ kiên nghị ở vẻ ngoài, còn có một tia ấm áp, đúng vậy, bọn họ từ trong mắt lẫn nhau, cảm nhận trong đó một loại thân tình tràn đầy ấm áp.

Máu chảy dài xuống, sắc mặt Long Hạo Thần càng ngày càng tái nhợt, cảm giác suy yếu đã bắt đầu xuất hiện. Cho dù hắn đã có gần một

ngàn linh lực, nhưng dù sao hãn vẫn là người. Nhân loại máu chỉ cần tồn thất vượt quá một phần ba thì chính là trí mạng. Mà với tốc độ mất máu hiện tại, không được bao lâu nữa sẽ tới cực hạn của hãn.

Thời gian trôi qua từng phút từng giây, nhưng vô luận là Dạ Hoa hay là lão giả, tâm tình lúc này đều hết sức khẩn trương.

Lão giả độc nhãn đã thủ hộ Thánh sơn không ít năm, nhưng tình huống trước mắt như thế này cũng là lần đầu tiên gặp phải. Hiện tại có thể có vài loại kết quả. Loại thứ nhất chính là địa hỏa tích không chịu nổi máu quang minh tẩy lễ, chết bất đắc kỳ tử. Loại thứ hai, chính là nó bị máu quang minh tẩy lễ hoàn thành, trở thành quang minh thể chất ma thú. Nói như vậy, Long Hạo Thần mục đích cũng đã đạt được. Loại thứ ba, địa hỏa tích nếu như không chịu nổi thống khổ, tự mình bỏ chạy đi, như vậy hết thảy đều là kiếm củi ba năm thiêu một giờ. Loại thứ tư, lão giả cùng Dạ Hoa không nguyện ý nhìn thấy nhất, đó chính là Long Hạo Thần mất máu quá nhiều không cách nào kiên trì được nữa. Nói như vậy, địa hỏa tích không được tiến hóa mà Long Hạo Thần cũng có thể vì máu huyết tổn hao nhiều gây nguy hiểm tính mạng.

Long Hạo Thần tay phải đã bắt đầu run rẩy, làn da trắng nõn đã chuyển sang màu xanh xám nhợt nhạt, vốn là bóng láng mịn màng sớm đã biến mất không thấy gì nữa. Chỗ cổ tay tốc độ máu chảy xuống đã bắt đầu giảm xuống, trề vết thương tự động khép lại ở bên ngoài, cũng biểu hiện ra hãn bị mất máu quá nhiều.

Nhưng kỳ dị chính là, thân thể địa hỏa tích cũng đang run rẩy. Trên người vốn lân phiến đen nhánh dần dần tăng thêm một tầng kim quang nhàn nhạt, những vết thương thối nát cũng khép lại với tốc độ kinh người. Hiển nhiên, nó đã khổ tận cam lai, thể chất đang nhanh chóng được cải biến.

Kỳ lạ nhất biến hóa là khế ước ký hiệu trên người Long Hạo Thần cùng địa hỏa tích. Vốn là khế ước ký hiệu tử sắc, lúc này dần dần biến thành tử kim sắc, mặc dù vẫn như cũ là lấy tử sắc làm chủ, nhưng tăng

thêm một ít màu vàng nhàn nhạt, cả ký hiệu lộ ra vẻ huyền lệ rực rỡ. Phía trên tầng tử sắc quang vụ cũng đã giảm bớt chút ít, mơ hồ có thể thấy đường vân phức tạp trên ký hiệu kia.

Thân thể Long Hạo Thần thoáng suyút chút nữa ngã xuống.

"Không tốt, Hạo Thần kiên trì không được." Dạ Hoa trong lòng vốn căng thẳng, không nhịn được phải xông lên.

"Chờ một chút." độc nhãn lão giả khoát tay, ngăn cản hấn vọt tới trước thân thể.

Long Hạo Thần tay trái giơ lên, đặt tại địa hỏa tích trên cổ, chống đỡ thân thể của mình, lúc này, hấn đã có chút ít thấy không rõ hết thảy trước mắt rồi, mất máu quá nhiều mang đến mãnh liệt chói sáng làm cho hấn tùy thời cũng có thể ngã xuống.

Không vứt bỏ, không buông bỏ. Long Hạo Thần cắn chặt hàm răng, ở trong lòng yên lặng lẩm bẩm này sáu chữ.

Mặc dù hấn cùng với địa hỏa tích tiếp xúc thời gian rất ngắn, trước sau chỉ bất quá như vậy chốc lát công phu: thời gian mà thôi, nhưng đây cũng là hấn lần đầu tiên cảm thụ bình đẳng khế ước hiệu quả. Kia phân giống như thân nhân loại thân thiết, còn có địa hỏa tích bởi vì sợ hãi đối với hấn không muốn xa rời, không khỏi thật sâu xúc động tim của hấn.

Long Hạo Thần không có huynh đệ tỷ muội, mấy năm qua này, Lý Hình đối với hấn vẫn giống như là thân tỷ tỷ giống nhau. Hấn mới vừa rồi làm ra cuối cùng quyết định thời điểm chỉ là bởi vì nghĩ đến, nếu như là mình đối mặt như vậy nguy nan, Lý Hình có làm ra như thế nào quyết định?

Đồng bạn, cái gì là đồng bạn, cùng sinh cùng tử mới thật sự là đồng bạn.

Tầm mắt mơ hồ nhìn chấm hỏa tích hai mắt, giờ khắc này, Long Hạo Thần nữa không cảm thấy nó xấu xí.

Lúc này, Long Hạo Thần máu lưu thất đã vượt qua một phần ba, nếu như không phải là hắc đã thân là Đại Kỵ Sĩ, chỉ sợ cũng muốn nguy cấp sinh mệnh.

Độc nhãn lão giả mặc dù ngăn cản Dạ Hoa, nhưng hắc cũng đã làm xong tùy thời xuất thủ chuẩn bị, một khi Long Hạo Thần sinh mệnh lực xuất hiện suy kiệt, hắc nhất định sẽ ở trước tiên động thủ. Ngăn cản hắc tiếp tục nữa.

"Rống ——" một tiếng tràn đầy hưng phấn tiếng hô vang lên, một tầng vàng mịt mờ sáng bóng từ địa hỏa tích trong cơ thể xông ra. Tất cả hắc ám khí tức cùng hung lệ khí đã là không còn sót lại chút gì.

Một đạo kim quang từ độc nhãn lão giả trong tay xạ ra, vừa lúc rơi vào miệng vết thương trên cổ tay Long Hạo Thần, trong nháy mắt giúp hắc khép lại vết thương.

Long Hạo Thần thân thể mềm nhũn, cả người đã ngã xuống, nhưng hắc cũng không hôn mê, bởi vì hắc muốn xem mình đã thành công hay chưa.

Đầu lưỡi ẩm ướt nhẹ nhàng liếm láp khuôn mặt của hắc, trong đôi mắt nhỏ màu đỏ tràn đầy thần thái, giống như là hai khóa Hồng Bảo Thạch.

Tử kim sắc khế ước ký hiệu lạng lẽ biến mất trên lưng, vết thương trên người địa hỏa tích đã hoàn toàn biến mất, tấm chắn hình dạng trên lân phiến tản ra một tầng màu vàng nhạt sáng bóng.

Dạ Hoa thầm than một tiếng, chậm rãi tiến lên, muốn ép Long Hạo Thần ăn một chút cố bản bồi nguyên đan. Hắc biết, Long Hạo Thần mặc dù thành công, nhưng đã bỏ ra quá nhiều. Máu huyết như thế mất đi, sợ rằng nửa năm hoặc một năm cũng khôi phục kịp.

"Rống" địa hỏa tích đột nhiên hướng tới Dạ Hoa phát ra một tiếng gầm trầm thấp, trong đôi mắt nhỏ màu đỏ tràn đầy vẻ bất thiện. Một đoàn hỏa cầu to lớn từ trong miệng nó phụt ra, bắn thẳng tới Dạ Hoa.

"Hả?" Dạ Hoa lấy làm kinh hãi, Linh Quang Tráo phát động, oanh một tiếng, chặn lại hỏa cầu.

"Trước tiên không nên tới gần nó, nó tựa hồ muốn làm cái gì đó." độc nhãn lão giả trầm giọng quát lên.

Địa hỏa tích dừng lại trước Dạ Hoa, ánh mắt của nó một lần nữa rơi vào Long Hạo Thần đang suy yếu. Cũng vừa lúc đó, trong bất chợt, một đạo tử sắc Quang Hoa từ trên lưng nó bắn ra, bay thẳng lên đỉnh động.

Đạo tử sắc quang mang hiện lên đường nét buông thả, giống như là nứt ra từ lưng nó, quang văn xuất hiện về sau, địa hỏa tích ngẩng đầu lên lần nữa, chẳng qua giờ khắc này, cặp mắt đỏ của nó nhộn nhạo lên ánh tím. Ánh tím lạnh như băng mà trông cực kỳ cao quý.

Tử sắc quang văn đầu tiên đi dọc theo người nó đến phần đuôi, sau đó lại phản ngược lên trên, trong phút chốc đã tới vị trí cổ nó, đến nơi này, quang văn tử sắc cũng không hướng thẳng tắp về phía trước mà chia làm hai đạo, một đạo vẫn dọc theo người đến nó đỉnh đầu, một đạo khác kéo dài tới vết nhô lên trên cổ nó.

Một đạo linh lực ba động khác thường lặng lẽ nhộn nhạo, con người địa hỏa tích đột nhiên toát ra một tia thống khổ, nhưng hưng phấn lại nhiều hơn. Thân thể của nó bắt đầu run rẩy kịch liệt. Linh lực ba động không ổn định không ngừng từ đó xuất hiện tử sắc quang văn, linh lực ba động đã rõ ràng vượt qua cấp hai trung giai ma thú.

"Tiến hóa? Địa hỏa tích này muốn tiến hóa." độc nhãn lão giả kinh hô một tiếng. Ma thú tiến hóa cũng không ít cách nhìn, nhưng nói thì như vậy, chỉ có cấp năm ma thú trở lên mới có thể có tiến hóa. Địa hỏa tích mới bất quá là hai cấp ma thú mà thôi a! Thì ra nó nhờ máu Long Hạo Thần mà tiến hóa được.

Phù một tiếng, một cỗ khí lưu tử sắc nồng nặc từ trên người địa hỏa tích bộc phát ra, ngay sau đó, nó vốn chỉ dài hơn một thước nhưng lấy mắt thường có thể thấy được tốc độ sinh trưởng nhanh chóng.

Biến hóa không chỉ là thân thể nó lớn lên, lân phiến trên người nó xuất hiện biến hóa kỳ dị, vốn lân phiến hồi trước chỉ trơn nhẵn, bây giờ dần dần có cảm giác bay bổng một chút, cảm giác phiêu lãng rõ dần lên, kỳ lạ nhất là vết nhô trên cổ nó theo thân thể bành trướng mà kéo dài ra ngoài.

Khì khì một tiếng, thân thể địa hỏa tích chợt cứng đờ, ngay sau đó chỗ nhô ở cổ nó nhô lên, lòi ra một cái đầu mới, hai cái đầu đặt song song với nhau. Mà lúc này thân thể của nó cũng đã kéo dài đến hai thước.

Tử quang vừa thu lại, tất cả tựa hồ cũng dừng lại. Tử sắc quang vẫn dọc theo người nó đến đỉnh đầu thứ hai, hai đầu phía trên cũng nhô ra ít sừng, nhìn qua càng thêm mấy phần nanh ác.

Nhìn qua hai cái đầu không có gì khác nhau, bất đồng duy nhất, chính là màu sắc ánh mắt. Cái đầu thứ hai có ánh mắt màu vàng.

Địa hỏa tích tiến hóa xong, tứ chi trở nên tráng kiện hơn rất nhiều, áo giáp lưng cũng nặng nề dày cộm, nhất là cái hai đầu này hiện ra rằng chỗ nó nhô lên lúc trước không phải là bị tàn tật.

Hoàn thành tiến hóa xong, ở cổ của đầu thứ hai lại nhô ra một ít, bất quá không nhô ra lớn như ban đầu, trông giống như một cái mụn.

"Cấp bốn trung giai?" Dạ Hoa cùng độc nhãn lão giả liếc mắt nhìn nhau, trong mắt hai người cũng tràn đầy rung động.

Mỗi một cấp ma thú, cũng đều chia làm sơ giai, trung giai, cao cấp cùng đỉnh. Từ cấp hai trung giai đến cấp bốn trung giai, đây chính là vượt qua tám cái giai đoạn tiến hóa a!

Đừng nói là đã gặp qua, bọn họ coi như là nghe cũng chưa bao giờ nghe nói qua. Một loại ma thú tiến hóa, nhiều nhất chẳng qua thân thể cũng chỉ xuất hiện một ít biến hóa cực nhỏ, thực lực hơi có tăng cường, từ trung giai đến cao cấp là bình thường, chưa từng nghe nói qua có thể tiến hóa nhảy cấp. Nhưng trước mắt địa hỏa tích này lại là một ví dụ.

Không, hiện tại đã không thể xưng nó là địa hỏa tích nữa rồi, cái đầu thứ hai thuộc tính cùng đầu thứ nhất cũng không giống nhau, rõ ràng tản ra quang minh khí tức.

Song đầu song thuộc tính Tích Dịch ma thú, đây là giống gì? Nhất là loài này vượt cấp tiến hóa, hiện ra rằng đầu địa hỏa tích này chỉ sợ cũng không phải là ma thú kém cỏi.

Hơn nữa, Dạ Hoa lại càng chú ý tới chỗ nhô ra trên cổ nó, chẳng lẽ nói, địa hỏa tích này sau này còn có thể sinh trưởng ra đầu thứ ba và tiến hóa được nữa?

Dạ Hoa nuốt xuống một ngụm nước miếng, hướng độc nhãn lão giả hỏi: "Tiền bối, ngài biết loại ma thú này không?" Trong thời gian bọn họ nói chuyện, song đầu tích dịch dịch chậm rãi hạ thấp nhìn chăm chú vào Long Hạo Thần đang khiếp sợ bởi vì nó tiến hóa. Cái đuôi dài từ phía sau đưa lên miệng, cái đầu thứ hai khẽ cắn nhẹ lên, nhất thời chảy ra máu màu tím nhạt. Theo nó tiến hóa, màu máu cũng thay đổi theo luôn.

Ký hiệu khế ước lần nữa xuất hiện, ký hiệu trên lưng song đầu tích dịch dịch cũng vì nó tiến hóa mà to lên, hơn nữa, lần này rõ ràng là nó chủ động dẫn phát Đuôi dài gây nhẹ, máu tử sắc ở đuôi chảy ra nhỏ lên khế ước ký hiệu trên trán Long Hạo Thần.

Long Hạo Thần thân thể cứng đờ, chỉ cảm thấy một dòng nước ấm từ trán rót vào, cảm giác nóng bỏng trong nháy mắt truyền khắp toàn thân.

"Phụng dưỡng cha mẹ, nó ở dùng máu của mình phụng dưỡng cha mẹ cho Hạo Thần." Dạ Hoa giật mình nhảy lên.

Ma thú cấp bậc càng cao thì càng thông linh, lục cấp trở lên ma thú mới có thể sinh ra trí tuệ không kém nhân loại, mà song đầu tích dịch dịch trước mắt này lại có mười phần linh tính, học theo Long Hạo Thần dùng máu huyết của nó bù đắp hao tổn cho Long Hạo Thần Hai đầu, một đôi mắt đỏ hồng, một đôi mắt hoàng kim ôn nhu nhìn chăm chú vào Long Hạo Thần, song đầu tích dịch khẽ đung đưa thân thể.

Một tầng vân nhật tử sắc bắt đầu từ trán Long Hạo Thần dọc theo toàn thân hần, hần chỉ cảm giác toàn thân phảng phất như bị vây trong lò luyện, không biết là thống khổ hay thoải mái, chỉ có thể mơ hồ cảm nhận được huyết mạch của mình phía trong nóng bỏng lên đang xuất hiện biến hóa long trời lở đất. Cảm giác nóng bỏng dần dần suy yếu rồi biến mất.

Một tầng hồng sắc quang mang nhàn nhật từ song đầu tích dịch lặng lẽ khuếch tán ra, tạo thành một vòng hồng sắc quang khâu, sau đó lại chậm rãi hội tụ, cuối cùng rơi vào ký hiệu khế ước trên lưng.

Long Hạo Thần cùng song đầu tích dịch đồng thời chấn động, hai người cùng lúc, mơ hồ tăng thêm một tầng liên lạc.

"Đây là so với chủ tớ khế ước còn cực đoan hơn huyết khế." độc nhãn lão giả thất thanh nói, "Chủ mất thì tớ cũng chết theo a, song đầu tích dịch này đang báo ân."

Dạ Hoa cũng biết huyết khế loại này dị thường cực đoan, đối với Long Hạo Thần không có nửa phần tổn thương, nhưng với song đầu tích dịch mà nói lại bị trói buộc tính mạng, một khi Long Hạo Thần chết đi, nó hẳn phải chết không thể nghi ngờ. Nhưng nếu như là nó đã chết, đối với Long Hạo Thần lại không có nửa phần ảnh hưởng.

Trong truyền thuyết, huyết khế hình như còn nhiều tác dụng đặc biệt khác, thậm chí có thể đem năng lực của mình truyền cho chủ nhân. Chỉ bất quá căn bản không có ma thú nào nguyện ý ký kết khế ước như vậy, vì vậy huyết khế ảo diệu đến đâu thì rất ít người biết.

Độc nhãn lão giả hít sâu một cái, từ từ nói: "Vô luận song đầu tích dịch này có thể tiến hóa lần nữa hay không, nó cũng cùng tiểu tử này liên hệ mật thiết vô cùng so với các kỳ sĩ khác. Có lẽ đây cũng là nhân họa gặp phúc."

Quang mang dần dần thu liễm, tử sắc quang mang trên làn da Long Hạo Thần biến mất không thấy gì nữa. song đầu tích dịch cũng thu hồi lại cái đuôi của mình, đi tới bên cạnh hắn, dùng hai đầu nhẹ nhàng dụi vào chân của hắn.

"Ta đây cuối cùng cũng có đồng bọn a! Ta tên là Hạo Thần, người sẽ theo tên ta, gọi Hạo Nguyệt nhé."

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 16

Nhập Tràng Quyển Cùng Trang Bị

"Cộc, cộc, cộc" tiếng gõ cửa vang lên.

"đệ đệ, chúng ta phải xuất phát rồi, để chuẩn bị xong chưa?" Lý Hinh vừa gõ cửa một cách không thực nữ, vừa kêu.

"Được rồi, được rồi" cánh cửa mở ra, Long Hạo Thần từ căn phòng bước ra.

Lý Hinh đôi mắt rực sáng, "ôi, tuần tú quá"

Long Hạo Thần khoát một bộ bạch kỵ sĩ phục, thuê long vân bạc, sạch sẽ, thơm tất, mỗi bên cổ áo thuê tiểu ngân long. Ngay giữa đai lưng, quang chi thạch dẹt dẹt tỏa ra quang minh khí.

Mái tóc đen dài vừa phải xỏa trên vai, kim mục long lạnh như tinh tú, môi hồng răng trắng, da dẻ như ngọc, sống mũi cao cao, hốc mắt sâu, khiến người không tìm được một chút tì vết.

Chỉ vài năm trôi qua, Long Hạo Thần cao lớn hơn, thân hình vạm vỡ, rắn chắc hoàn mỹ hơn.

Bình thường lúc khoát bố y, Long Hạo Thần đã khiến người ta kinh diễm. Lúc này khi đã thay một kỵ sĩ phục hoa lệ. Hắn khiến nữ nhi cũng phải độ kị.

Long Hạo Thần ngượng ngùng chỉnh lí y phục của mình, "Tỉ, chắc không phải mặc chỉnh thức như thế. Đệ có chút không quen."

Y phục này là Lý Hình đặt làm cho hần, Y phục của Long Hạo Thần chỉ có bố y thì chỉ có chế thức kỵ sĩ phục do Hạo Nguyệt phân diện phát.

"Sao lại không quen, đệ đệ, màu bạch thật sự rất hợp với em, haiz, sao đệ không sinh sớm vài năm? Với đệ tiếp xúc lâu ngày, tí tí đối với nam nhân yêu cầu càng ngày càng cao. Sau này nếu tí không lấy được phu quân thì chiếm lấy đệ."

Lý Hình vừa đả lượng Long Hạo Thần vừa nắm đấm uy hiếp Y.

Ngay lúc này, sau lưng Long Hạo Thần nhô lên 2 cái đầu, cọ sát vuốt ve chân của Y, phát ra tiếng "hùmm, hùmm".

Long Hạo Thần cuối người, vỗ nhẹ vào 2 cái đầu. "hôm nay các người không được đi, ở lại trông nhà. Nghe lời, về ta đem cá khô cho các người ăn."

Con vật có 2 đầu, hiển nhiên là ma thú mà Long Hạo Thần đem từ kỵ sĩ thánh sơn. Được y đặc tên là Song thủ thằn lằn Hạo Nguyệt.

Hạo Nguyệt trở thành vật chủng mới được ghi lại, đã theo Long Hạo Thần nửa năm.

Ma thú thường được làm vật cưỡi, cũng có khu sinh sống riêng của chúng. Chỉ khi kỵ sĩ cần thì mới thông qua khuế ước triệu hồi ra. Nhưng Hạo Nguyệt thì không. Y lúc nào cũng theo đuôi Long Hạo Thần, nói gì cũng không chịu quy hồi không gian của y.

Huyết mạch giao dung cộng thêm tình cảm gắn bó. Khiến Long Hạo Thần và Hạo Nguyệt gắn bó hơn bất cứ kỵ sĩ và vật cưỡi khác.

Huyết khuế có một điểm tốt lớn nhất là tâm y tương thông. Bình đẳng khuế ước chỉ khiến ma thú cảm nhận tâm ý của kỵ sĩ mà hành động. Nhưng huyết khuế đem lại là biết được cảm tri của đôi bên. Hạo Nguyệt tuy không nói được nhưng Long Hạo Thần có thể cảm nhận được tâm trạng của Y, cho dù cách nhau rất xa.

Nghe 2 chữ "cá khô", mắt ở 2 đầu của Hạo Nguyệt đồng thời sáng rực, và nhìn nhau một cách nhân tính hóa. 2 cổ vươn cao hướng Long Hạo Thần gật đầu, nước miếng chảy cả ra ngoài.

Long Hạo Thần vuốt ve đầu của chúng, "vậy ta đi đây, sẽ sớm quay về".

Với thân phận là thành viên của Hạo Nguyệt Phân Điện, Long Hạo Thần mỗi tháng có 5 hoàng kim. Nhưng hắn chỉ tiêu tiền mua thức ăn cho Hạo Nguyệt.

Hạo Nguyệt thập phần tham ăn, nhất là cá. Thích nhất là cá khô ngũ vị. Lúc nào cũng khiến Long Hạo Thần trắng túi.

Sống với nhau càng lâu thì Long Hạo Thần càng kinh ngạc. Hai đầu của Hạo Nguyệt đều có suy nghĩ riêng. Sau nửa năm, hắn phát hiện. con có hồng nhân tính tình nóng nảy, con có kim nhân thì nhu hòa.

Được lời hứa của Long Hạo Thần, Hạo Nguyệt cao hứng trở về phòng.

Lý Hình gan tị nói: "Hạo Thần, Hạo Nguyệt thật thông minh, như hài nhi suốt ngày quần quít bên đệ."

Long Hạo Thần cười nói: "uhm, nó như là đệ đệ của đệ, không, phải nói là hai đệ đệ, thật hết cách với chúng. Tỉ, chúng ta đi".

Hai người rời khỏi Hạo Nguyệt Phân Điện, đi trên lộ, Long Hạo Thần hỏi: "Tỉ, hôm nay vì điều gì mà thúc thúc mời chúng ta ăn cơm"

Lúc Lý Hình đưa y phục đến cho Long Hạo Thần chỉ nói với hắn là hôm nay phụ thân của mình mời ăn cơm và có chuyện muốn nói với họ.

Sống với nhau một thời gian, Long Hạo Thần giờ đã biết phụ thân của Lý Hình là quân sự tổng trưởng Lý Ngạo Tiêu. Còn phụ thân của Lâm Giai Lộ là chấp chính quan Lâm Y Gia.

Tất cả liên minh Thánh Điện trong phạm vi nội thành đều do chấp chính quan phụ trách chính vụ, quân sự tổng trưởng phụ trách quân vụ.

Lý Hình cười nói: "Hôm nay mời chúng ta ăn cơm không chỉ có phụ thân của tì, mà còn có Lâm thúc thúc, Lạp Lan thúc thúc và Ma Pháp Thánh Điện Hạo Nguyệt Phân Điện điện chủ Bạch Hư thúc thúc. Kỵ sĩ thánh điện Hạo Nguyệt Phân Điện điện chủ Trần Xuân Hoa thúc thúc."

Long Hạo Thần kinh ngạc, Lý Hình vừa nhắc đến 5 người đều là đại nhân vật của Hạo Nguyệt thành. Đồng thời cũng là hạch tâm cao cấp. Hạo Nguyệt thành là 1 tòa thành tâm trung. Trong lục đại thánh điện, chỉ có kỵ sĩ, chiến sĩ và ma pháp tam đại thánh điện là phân điện kiện lập tại đây. Cộng thêm chấp chính quan và quân sự tổng trưởng, Họ gần như có quyền quyết định tất cả sự vụ trong Hạo Nguyệt thành. Ngũ vị đại nhân vật cùng mời họ ăn cơm, Long Hạo Thần sao có thể không kinh ngạc?

"Tì, vì sao?" Long Hạo Thần thắc mắc hỏi.

Lý Hình đáp: "Đương nhiên là vì sắp triệu khai cuộc thi Liệt Ma thú. Chúng ta sẽ là người dự thi, họ sẽ căn dặn chúng ta những điều cần lưu ý".

Vừa nói, họ vừa bước vào đại sảnh chấp chính của Hạo Nguyệt thành. Lý Hình dắt Long Hạo Thần lên tầng 3.

Long Hạo Thần và Lý Hình đến hiển nhiên là hơi trễ. Trên bàn tròn để đầy thức ăn chỉ còn lại 2 chỗ cuối cùng. Hiển nhiên là dành cho họ.

Long Hạo Thần nhìn xung quanh, phát hiện trừ Lạp Lan Tịch ra thì có 1 người hắn quen biết. Đó chính là người từng giao thủ với hắn Lâm Giai Lộ.

Lý Hình đương nhiên là nhìn thấy ả, nhị nữ nhìn nhau, cùng hắng 1 tiếng, sau đó quay đầu đi, không nhìn nhau nữa. Nhưng khi Lâm Giai Lộ nhìn thấy Long Hạo Thần thì không khỏi ngẩn người ra.

Một vị trung niên ngồi ở thượng thủ vị mặt mày tối sầm: "Khanh nhi, không được vô lễ." Hiển nhiên, vị này là phụ thân của Lý Hình, quân sự tổng trưởng Lý Ngạo Tiêu.

Lý Hình lè lưỡi, rồi hướng mọi người phân biệt chào hỏi: "Lâm thúc thúc hảo, Lạp Lan thúc thúc hảo, Bạch thúc thúc hảo, trần thúc thúc hảo."

Những vị khách trung niên gật đầu, Long Hạo Thần cũng từ chào hỏi của Lý Hình mà nhận biết được những đại nhân vật của Hạo Nguyệt thành.

Trừ này mấy vị ở ngoài cùng Lâm Giai Lộ, còn có hai gã thanh niên to con đã ngồi ở trong, bọn họ chủ động hướng Lý Hình vãn an, Lý Hình cũng mang theo Long Hạo Thần đáp lễ. Hai gã thanh niên này người cao hơn một chút tên là Trần Tư, người vóc dáng thấp hơn một chút gọi Trần Thần, là một đôi huynh đệ đến từ chiến sĩ Thánh điện.

Lý Ngạo Khiếu mỉm cười nhìn Long Hạo Thần, nói: "Đã sớm nghe Hình Nhi nhắc tới người, quả nhiên là nhân tài nhất biểu, thiếu niên anh kiệt a!"

Trên thực tế, Long Hạo Thần với Lý Hình đến sau thế này, cơ hồ ánh mắt của tất cả mọi người đều tập trung trên người hắn, Lý Hình cùng Lâm Giai Lộ đều là mỹ nữ, nhưng là Long Hạo Thần xuất hiện thì che đi ánh hào quang của hai nàng.

"Lý thúc thúc quá khen." Long Hạo Thần khẽ khom người, lễ phép hồi đáp.

Lâm Duẫn Gia nói: "Lý huynh, chúng ta ăn thôi. Để cho những hài tử này ăn chút ít rồi hãy nói chính sự."

Lý Ngạo Khiếu nói: "Phải rồi. Mọi người đừng khách khí, ăn nhiều vào nhé."

Ngoại trừ Long Hạo Thần thì những người khác hiển nhiên cũng đại khái biết được hôm nay có chuyện gì, mặc dù không khí ăn cơm không nhiệt liệt nhưng cũng coi tạm được. Nhất là hai huynh đệ Trần Tư, Trần Thần. Một đôi ăn như hổ như sói. Lượng cơm so với Lý Hình còn ăn nhiều hơn. Dĩ nhiên là Long Hạo Thần không dám nói với Lý Hình như vậy. . .

Chẳng qua chỉ ăn cơm mà lại không uống rượu, nên rất nhanh tuyệt đại đa số thức ăn đều chui vào bụng mấy người trẻ tuổi.

Lý Ngạo Khiếu nói: "Liệp Ma đoàn thi tuyển đã sắp bắt đầu, các người năm người là tinh anh của Hạo Nguyệt Thành chúng ta ba tòa phần điện được lựa chọn tới dự thi. Bữa cơm này giúp các người khỏe khoắn hơn, đồng thời, cũng có một chút hạng mục công việc muốn dặn dò các người cần chú ý."

Đùa giỡn đã xong. Long Hạo Thần bỏ đồ ăn trong tay xuống, nghiêm túc lắng nghe.

Lâm Duẩn Gia nói: "Liệp Ma đoàn thi tuyển từ xưa đến nay, đối với Thánh điện liên minh chúng ta mà nói lại càng thập phần trọng yếu. Có thể nói, Thánh điện liên minh mấy ngàn năm qua có thể không bị Ma tộc ăn mòn, chính là được nhờ sự giúp đỡ của Liệp Ma đoàn. Hơn nữa, gần như tất cả cao tăng liên minh cùng với cao tăng Lục Đại Thánh điện, đều đã từng tham gia Liệp Ma đoàn. Như vậy đi, xin ba vị điện chủ giới thiệu trước một chút tính huống lựa chọn cho các hài tử này. Trần huynh, người bắt đầu trước đi."

Thánh điện Hạo Nguyệt phần Điện điện chủ Trần Xuân Hoa là một trung niên cao lớn, nghe lời của Lâm Duẩn Gia gật đầu, nói: "Trần Tư, Trần Thần hai đứa bé này là tinh anh gần đây của phần điện chúng ta. Trần Tư năm nay hai mươi bốn tuổi, vừa lúc dưới hai mươi năm tuổi giới hạn của Liệp Ma đoàn thi tuyển, cấp hai Đại Chiến Sư. Thuần chiến sĩ, về phòng ngự thì vô cùng giỏi."

Chiến sĩ Thánh điện cấp bậc tương tự với Kỵ Sĩ Thánh điện, Đại Chiến Sư đã là tứ giai nghề nghiệp, tương đương với Đại Kỵ Sĩ cấp bậc.

Trần Tư cùng Trần Thần hai huynh đệ này nhìn qua cũng rất thật thà, nghe được Trần Xuân Hoa nói tới, bọn họ đã đứng lên.

Trần Xuân Hoa hiển nhiên rất thích hai người đệ tử này, có chút kiêu ngạo nói: "Trần Thần so với Trần Tư còn nhỏ hơn hai tuổi, thân huynh đệ, hẳn tu luyện công kích cuồng chiến sĩ, trước mắt là cấp một Đại Chiến Sư."

Trên mặt Lý Ngạo Khiếu cùng Lâm Duẫn Gia toát ra mấy phần vui mừng. Liệp Ma đoàn thi tuyển chỉ lựa chọn người hai mươi lăm tuổi trở xuống, tu vi nhập môn chuẩn là cấp ba. Hai gã chiến sĩ Thánh điện thanh niên này có thể đạt tới tứ giai, đúng là niềm vui ngoài ý muốn.

Đối với bất kỳ một tòa thành thị nào mà nói, tiến cử thanh niên có thể gia nhập Liệp Ma đoàn, đối với bản thân thành thị đó cũng là vinh quang thật lớn. Nếu có thể trong thi tuyển lấy được thứ hạng tốt, ở thành thị chấp chính quan, quân sự tổng trưởng cùng với phần điện điện chủ cũng nhận được ngợi khen.

Lý Ngạo Khiếu hết sức hài lòng nói: "Rất tốt, rất tốt, tuổi trẻ tài cao, hi vọng các người có thể đi vào đến trận chung kết."

Ma Pháp Thánh Điện Hạo Nguyệt phần Điện điện chủ Bạch Ngu mỉm cười nói: "Tứ giai nghề nghiệp, hẳn không có vấn đề gì cả, có hai đứa bé này bảo vệ, lần này để bọn chúng đạt được tư cách dự tuyển hẳn không có vấn đề gì cả. tất cả mọi người đều quen thuộc Giai Lộ đó là thiên tài tuyệt đối của Ma Pháp Thánh Điện chúng ta. Hai mươi một tuổi, chủ tu Băng Hệ ma pháp, đã là tứ cấp Đại ma pháp sư."

Nghe Bạch Ngu giới thiệu, Lâm Duẫn Gia mặc dù không chế hết sức thần sắc của mình, nhưng trong ánh mắt niềm tự hào không thể che dấu được.

Lý Ngạo Khiếu khen: "Đứa nhỏ Giai Lộ này thật là càng ngày càng có tiền đồ, tuyệt đối là hi vọng tương lai của Hạo Nguyệt Thành chúng ta."

Nghe cha khích lệ Lâm Giai Lộ, Lý Hình nhất thời bất mãn, không nhịn được nói: "Ba ba, ngài muốn tăng lên chí khí của người khác, diệt uy phong của chính mình sao. Con gái của ngài cũng cấp ba Đại Kỵ Sĩ rồi. Ta so với nàng còn nhỏ hơn ba tháng a."

Lý Ngạo Khiếu trợn mắt nhìn nàng, "Người còn lắm miệng."

Lâm Duẫn Gia ha hả cười nói: "Hai nha đầu các người a! Qua thời gian dài như vậy, một điểm mâu thuẫn nhỏ còn không quên được sao? Bất quá, các người phải nhớ kỹ, lần này tham gia Liệp Ma đoàn thi tuyển, các người nhất định phải chung sức hợp tác mới có thể đạt được tư cách dự thi. Đây chính là thập phần nguy hiểm, đến lúc đó không thể đấu đá lẫn nhau."

Lý Hình cùng Lâm Giai Lộ liếc mắt nhìn nhau, nhất thời quay đầu đi chỗ khác.

Nạp Lan Thứ ha hả cười nói: "Hình Nhi tu vi nàng mình đã nói, chủ tu trường phạt Kỵ Sĩ. Về phần Hạo Thần nha, tu vi của hắn ta phải giữ bí mật, số tuổi thì có thể nói cho các vị. Hạo Thần năm nay mười bốn tuổi. Chủ tu thủ hộ Kỵ Sĩ."

"Mười bốn tuổi?" Trừ Lý Ngạo Khiếu đã biết trước một chút, mấy người khác đều có cảm giác ngoài ý muốn.

Lâm Duẫn Gia lại càng nhú mày, trầm giọng nói: "Nạp Lan điện chủ, người không phải là đang nói đùa sao. Tại sao có thể để cho một hài tử mười bốn tuổi đi tham gia thi tuyển? Chẳng lẽ người không biết lúc trước bọn họ dự thi nhất định phải đi biên cảnh mỗi người giết chết ít nhất năm tên Ma tộc mới có tư cách dự thi sao?"

Nạp Lan Thứ không chút hoang mang nói: "Lão sư đứa nhỏ này là Dạ Hoa, chính là tên cường thi mặt đen của phân điện chúng ta. Tính cách của hắn các vị cũng biết, hắn nói hắn này bảo bối đồ đệ có tư cách tham gia Liệp Ma đoàn thi tuyển, chắc chắn sẽ không chém gió. Chúng ta Kỳ Sĩ Thánh điện cũng sẽ không đem sinh mệnh hài tử nói giỡn."

Lâm Duẫn Gia vẫn chau mày như cũ, ánh mắt nhìn hướng Lý Ngạo Khiếu, Trần Xuân Hoa cùng Nạp Lan Thứ hai người quan hệ cá nhân rất tốt, không nói gì. Nhưng Bạch Ngu cũng trầm mặt nói: "Nạp Lan mập mạp, người phải biết rằng, chuyện này không chỉ quan hệ đến tánh mạng của hắn, một đoàn đội nếu như xuất hiện tình huống cản trở, thậm chí có thể bị đoàn diệt."

Nạp Lan Thứ hừ một tiếng, nói: "Yên tâm đi, mặc dù ta không biết tu vi Hạo Thần đạt đến trình độ nào, thế nhưng ta nói cho các người biết lần này tham gia Liệp Ma đoàn thi tuyển, hắn chắc chắn vào giai đoạn trận chung kết, cùng với ngũ đại Thánh điện tranh nhau phát sáng."

Những lời này Nạp Lan Thứ nói như chặt đinh chém sắt, hiện ra lòng tin cực lớn.

Long Hạo Thần ngồi ở chỗ đó không lên tiếng, Dạ Hoa đã dặn dò hắn, không thể dễ dàng tiết lộ tu vi của hắn, ít nhất trước khi chính thức tham gia Liệp Ma đoàn thi tuyển thì không thể tiết lộ. Cho nên, hắn cũng chỉ có thể ngậm miệng.

Đang lúc ấy thì, Lâm Giai Lộ đột nhiên nói: "Ba ba, các vị thúc thúc, ta tin tưởng lời của Nạp Lan thúc thúc. Bởi vì, ta từng cùng Long tiểu đệ tỷ thí qua. Hắn rất mạnh." Lý Ngạo Khiếu gật đầu, nói: "Ta nghe Hình Nhi đã nói Hạo Thần thực lực quả thật ít nhất là như vậy, tin tưởng rằng hắn quả thật có năng lực tham gia lần tranh tài này."

"Liệp Ma đoàn thi tuyển tư cách dự thi cùng với quá trình tranh tài thập phần hà khắc. Muốn tham gia cuộc thi, đầu tiên sẽ phải đạt được vào bàn cuốn trước tiên. Lâm huynh vừa rồi đã nói qua. Các người năm người, phải thông qua cố gắng của mình, chung sức hợp tác, mỗi người

giết chết năm tên Ma tộc, mới có tư cách đi đến Thánh điện liên minh tham gia thí tuyển".

"Liên minh đã phái giám sát sử tới chịu trách nhiệm Hạo Nguyệt Phân Điện để các người đạt được tư cách dự thi. Trong quá trình này, vô luận các người gặp phải nguy hiểm như thế nào, giám sát sử cũng không xuất thủ, tùy ý các người tự sinh tự diệt. Trừ phi các người chủ động hướng hãn cầu viện. Nhưng một khi các người chủ động cầu viện, thì tư cách dự thi cũng sẽ bị hủy bỏ."

"Hạo Nguyệt Thành chúng ta ở Đông Nam liên minh, khoảng cách tới biên cảnh chỉ hơn bốn trăm dặm, chúng ta đã cẩn thận thương lượng qua, đã làm giúp các người một kế hoạch để lên vào Ma tộc. Các người phải nhớ kỹ, một kích xong lui, không thể ham chiến. Nếu quả thật gặp trường hợp không cách nào chống lại, như vậy cho dù mất đi tư cách dự thi cũng phải hướng giám sát sử cầu viện. Tánh mạng của các người mới là trọng yếu nhất. Bản đồ chúng ta đã nộp lên giám sát sử đại nhân, ngày mai các người lên đường. Các người đại biểu là Hạo Nguyệt Phân Điện, cũng là Hạo Nguyệt Thành. Ở chỗ này, chúng ta cầu chúc các người có thể lấy được thành tích tốt ở cuộc so tài này.

Vừa nói, Lý Ngạo Khiếu, Lâm Duẫn Gia cùng với ba vị phân điện điện chủ khác đều đứng lên, nâng chén trà trong tay.

Năm người Long Hạo Thần cũng vội vàng đứng lên, hướng năm vị đầu não Hạo Nguyệt Thành hành lễ. Mọi người cùng nhau uống cạn trà trong chén.

Lâm Duẫn Gia trầm giọng nói: "Kể từ sáu ngàn năm trước Ma tộc xuất hiện tiến vào thời đại hắc ám, nhân loại chúng ta cũng vẫn bởi vì sinh tồn mà cố gắng kéo dài và giãy dụa. Chúng ta phải dùng hơn hai nghìn năm thời gian mới vững chắc địa bàn trước mắt. Ma tộc là tử địch của chúng ta, mỗi lần giết chết một gã địch nhân, chính là cống hiến thêm một phần với thủ hộ nhân loại. Mặc dù Hạo Nguyệt Thành chúng ta không coi Đại Thành vào đâu, Liệt Ma đoàn thi tuyển năm năm một lần

cũng là đại sự. Vì để cho các người dễ dàng lấy được thành tích tốt, chúng ta chuẩn bị một chút lễ vật cho các người. Chỉ cần các người có thể hoàn thành trước khi vào bàn khoán nhiệm vụ, những lễ vật này vĩnh viễn thuộc về các người. Đi theo ta."

Hạo Nguyệt Thành chấp chính đại sảnh tổng cộng có bốn tầng, Lâm Duẫn Gia cùng Lý Ngạo Khiếu dưới sự hướng dẫn của mọi người đi tới tầng chót, trong đó có mười tên chiến sĩ đang gác.

Trong phòng không có bất kỳ đồ dùng nào cả, chỉ có mấy cái bàn gỗ rộng thùng thình, phía trên để một đồng trang bị.

Thấy những trang bị này, Trần Tư, hô hấp hai huynh đệ Trần Thần rõ ràng trở nên dồn dập. Lý Hình cùng Lâm Giai Lộ bình thường hơn trong nhà giàu có, cũng không thiếu hụt trang bị. Long Hạo Thần trong mắt toát ra một tia vui mừng, nhưng dáng vẻ vẫn trầm ổn.

Năm đó Long Tinh Vũ đã nói với Long Hạo Thần, đối với Lục Đại Thánh điện bất kỳ cường giả mà nói, trang bị cũng là một phần thực lực. Nhưng bất kỳ trang bị nào chỉ có dựa vào cố gắng chính mình đoạt được mới có thể càng thêm quý trọng. Quang diệu chi thuần có thể coi như là trang bị chân chính đầu tiên của Long Hạo Thần và trước mắt có lẽ là lần đầu tiên hắn có đầy đủ một bộ trang bị.

Trên bàn có rất nhiều trang bị, hiển nhiên không chỉ là mỗi người một bộ, có rất nhiều lựa chọn khác nhau.

Lâm Duẫn Gia mỉm cười nói: "Những trang bị này mặc dù không tính là cao cấp, nhưng nếu so với trên thị trường phổ thông thì tốt hơn nhiều. Xét thấy tu vi trước mắt của các người, đa số lựa chọn cũng là trang bị tăng phúc, để các người ở trong chiến đấu trực tiếp kích thích hiệu quả. Các người hiện tại có thể tự tiến hành lựa chọn. Bất quá, giống như trước trang bị chỉ có thể lựa chọn một bộ."

Lâm Giai Lộ lắc đầu, nói: "Ta có trang bị rồi, không cần tuyển." Nàng thân là con gái chấp chính quan, trong nhà lại kinh doanh ma pháp trang,

tự nhiên không cần lựa chọn.

Lý Hình cũng đồng thời lắc đầu, tỏ vẻ mình cũng không cần.

Lâm Duẫn Gia cùng Lý Ngạo Khiếu hiển nhiên đã sớm đoán được tình huống như thế, những trang bị này vốn chuẩn bị cho Long Hạo Thần cùng Trần gia huynh đệ.

Trần gia huynh đệ đã bắt đầu khẩn cấp, được điện chủ Trần Xuân Hoa cho phép, hai người bước nhanh lên chọn lựa.

Lý Hình huých Long Hạo Thần, ý bảo hẳn cũng phải nhanh chóng lựa chọn trang bị nếu không trang bị tốt sẽ bị người ta lấy hết.

Cận chiến loại trang bị rất kém, chủ yếu nhìn ở ba phương diện, thứ nhất, tự nhiên là chất liệu gỗ, sử dụng tài liệu càng tốt, tạo nên trang bị tự nhiên cũng là càng mạnh, thứ hai là nhìn công nghệ, đồng dạng tài liệu, tuy bất đồng thợ rèn tạo ra, nhưng phẩm chất khác biệt vẫn tương đối lớn. Thứ ba chính là ma pháp phụ trợ. Một ma pháp trang bị giá trị ít nhất gấp năm lần trang bị bình thường, nếu như trên đó có cường đại ma pháp, giá trị của nó lại càng xa xỉ.

Trang bị từ thấp đến cao chia làm: bình thường trang bị, hợp kim trang bị, ma pháp trang bị, Linh Ma trang bị, huy hoàng trang bị, truyền kỳ trang bị, sử thi trang bị, bất hủ trang bị, thần thoại trang bị.

Vì mấy người trẻ tuổi tham gia Liệp Ma đoàn, lần này Hạo Nguyệt Thành lấy ra những thứ này trang bị đã được tinh tế tuyển chọn ra. Toàn bộ đều là ma pháp trang bị, mặc dù chẳng qua chỉ là ma pháp trang bị tăng phúc cấp thấp nhất, nhưng ở phương diện nào cũng tối thiểu trăm kim tệ. So sánh với ma pháp trang bị cao cấp Linh Ma trang bị có ít nhất một kỹ năng. Giá trị trang bị tối thiểu cũng phải cả nghìn kim tệ.

Thân là thuần chiến sĩ Trần Tư không chút do dự vì mình lựa chọn một khái giáp trọng trang toàn thân sau đó phối hợp với một mặt giáp thuần dày cộp nặng nề. Khôi giáp cùng tấm chắn đều có Thổ Hệ ma pháp

gia cố, lực phòng ngự trong những thứ trước mắt này là mạnh nhất. Vũ khí thì đơn giản hơn nhiều, chính là một thanh Trường Dao có tác dụng tăng tốc độ đánh.

Trần Thần lựa chọn bất đồng quan điểm một chút, một khái giáp nhẹ thuộc tính hỏa cùng một đôi trường đao hỏa thuộc tính. Một khi lấy linh lực kích thích, trên người bốc lên một ngọn lửa, mang theo hỏa thuộc tính công kích. Làm hãn cuồng chiến sĩ được tăng phúc trên diện rộng.

Long Hạo Thần chọn lựa cũng là một thân khái giáp nhẹ được chế tạo từ tinh thiết và hợp kim bạc dát mỏng, chủ yếu bao trùm nửa người trên cùng với khuỷu tay, đầu gối và các đốt ngón tay. Khôi giáp hiện lên màu bạc tối, nhìn qua không thu hút, nhưng phía trên lại mang theo hơi thở nhàn nhạt quang minh ba động.

Quang thuộc tính phụ ma nếu so với những thuộc tính khác khó khăn một chút, vì vậy, hãn ngay cả mũ trụ cũng không có, mang vào quang thuộc tính thì không thể nào cường thịnh. Có một chút lực phòng ngự, dừng lại nhẹ nhàng.

Sau đó, hãn chọn lựa hai thanh trọng kiếm, trong những trang bị này, quang minh thuộc tính phụ ma trọng kiếm chỉ có một thanh, cho nên, chuôi trọng kiếm thứ hai chọn lựa chính là hỏa thuộc tính.

Hai thanh trọng kiếm tạo hình cùng Kỵ Sĩ kiểu trọng kiếm không khác gì nhau, chế tạo trên thân kiếm khắc chữ vào nhưng không có hoa văn ma pháp, trong thân kiếm còn có một khối tinh hạch tứ giai ma thú. Trọng kiếm đều tầm hai mươi đến hai mươi lăm kí lô. Đối với linh lực bên ngoài chừng hai trăm đối với Long Hạo Thần mà nói, khối lượng như vậy không đáng kể chút nào.

Lâm Duẫn Gia có chút ngạc nhiên nói: "Long Hạo Thần, người không phải là thủ hộ Kỵ Sĩ sao? Tại sao lại lựa chọn hai thanh trọng kiếm?"

Long Hạo Thần có chút không ý tứ nói: "Tấm chắn ta đã có, bây giờ thêm một thanh kiếm dự bị nữa. Không thể sao?"

Lâm Duẩn Gia khẽ mỉm cười, nói: "Dĩ nhiên có thể."

Lý Ngạo Khiếu nói: "Sau khi trở về các người làm quen một chút với trang bị của mình, sáng mai lên đường, nếu như hoàn thành bàn cuốn nhiệm vụ, giám sát sử sẽ trực tiếp mang các người đi tới liên minh trước. Hạo Nguyệt Thành chúng ta cũng sẽ có người đến trước liên minh an bài trước chỗ nghỉ cho các người."

"Dạ."

Quay về chỗ ở, Lý Hình dặn dò Long Hạo Thần nghỉ ngơi thật tốt sau đó cũng đi trở về. Long Hạo Thần lấy ra năm cân cá khô mua bên đường cho song đầu tích dịch, rồi không thể nhìn được nữa đem trang bị vừa có được mặc thử.

Giáp nhẹ trên người, hần lập tức cảm giác được, thân thể của mình chung quanh quang nguyên tố tựa hồ tăng cường, theo bản năng vận chuyển nội linh lực. Giáp nhẹ nhộn nhạo lên một tầng đậm kim sắc quang mang, mặc dù không thể gia tăng kỹ năng khi linh lực Long Hạo Thần tiêu hao nhưng vô luận công kích, phòng ngự, đều có chỗ tăng cường.

Hơn nữa mẫu chốt chính là khôi giáp này thập phần nhẹ nhàng, không ảnh hưởng tới hành động của Long Hạo Thần.

Về phần đôi đại kiếm đối với hần thì càng thêm kích thích, linh lực thúc dục, trên hai thanh đại kiếm đều có quang mang phun ra nuốt vào liên tục, nhất là cùng hần thuộc tính tương hợp, kiếm quang có thể phụt lên ra một xích kim quang nhàn nhàn nhạt, hỏa kiếm ở thuộc tính tăng phúc hơi ít, nhưng không bài xích kim quang, thần Thánh Quang minh linh lực rót vào, ít nhất có thể phát huy ra tám phần mười lực công kích.

Long Hạo Thần đại khái phán đoán một chút, một thân trang bị như thế này thì lực chiến đấu của mình ít nhất có thể tăng một thành trở lên. Hơn nữa mai giới chỉ, hẳn có thể tùy thời để tay trái dụng kiếm hoặc tấn chắn, cũng là tương đương thủ hộ Kỵ Sĩ cùng trường phạt Kỵ Sĩ cùng lúc.

"Hạo Thần." Bên ngoài cửa truyền tới một thanh âm lạnh như băng.

"Lão sư." Long Hạo Thần bước lên trước mở cửa, đem Dạ Hoa đón vào.

Hạo Nguyệt đang gặm khô cá thấy Dạ Hoa đi vào, có chút bất thiện hướng hẳn ô ô kêu hai tiếng, tựa hồ còn vì chuyện ban đầu mang chút thù đây.

Long Hạo Thần đưa Lão sư dẫn tới phòng trong, Dạ Hoa đánh giá khái quát trên người hắn, nói: "Hạo Nguyệt Thành coi như đại phóng. Bất quá, một Linh Ma cấp trang bị cũng không có sao? Thật đúng là phân biệt đối xử."

Long Hạo Thần mỉm cười nói: "Có thể có một thân ma pháp trang bị đã là kinh hỉ ngoài ý muốn. Lão sư ngài không phải đã nói, một gã cường giả chân chính không cần lệ thuộc vào ma pháp trang bị."

Dạ Hoa hừ một tiếng, nói: "Đó là thời điểm dạy người, hiện tại không giống, Liệt Ma đoàn thi tuyển không chỉ là một mình người tranh tài, có thể nói căn bản là một cuộc chiến tranh. Làm không tốt sẽ mất mạng."

Long Hạo Thần nói: "Lão sư, ngài đối với ta không tin tưởng sao?"

Dạ Hoa nói: "Có lòng tin là một chuyện mà phòng ngừa chu đáo lại là một chuyện khác. Ngày mai các người phải lên đường, ta cũng vậy đi Thánh điện liên minh trước, ở nơi đâu đó chờ người tới tham gia đang cuộc thi. Cái này cho người." Vừa nói, Dạ Hoa bỏ bao cổ tay màu bạc ra.

Bao cổ tay này chỉ nhìn bề ngoài thì tựa hồ rất bình thường, nhưng màn đêm buông xuống, Long Hạo Thần kinh ngạc nhìn bao cổ tay bên

trong màu vàng nhạt, có ít nhất trên trăm viên bảo thạch màu hoàng kim to nhỏ tạo thành.

Đối với chế tạo trang bị Long Hạo Thần cũng không lành nghề, nhưng cho dù không nhận ra bảo thạch cũng không ảnh hưởng đến phán đoán của hắn. Riêng là trên của hắn tản mát ra quang thuộc tính linh lực ba động so với vài món trang bị thuộc tính mạnh hơn không ít.

"Lão sư nghèo, không có đồ tốt cho người. Linh quang hộ oản này rót linh lực vào sau có thể sinh ra một Thánh Quang Tráo, mỗi ngày có thể kích thích ba lần. Mỗi lần có thể kéo dài một phút đồng hồ."

Thánh Quang Tráo là Đại Kỵ Sĩ cấp bậc thủ hộ Kỵ Sĩ phòng ngự kỹ năng, phòng ngự hiệu quả so với Linh Quang Tráo phải mạnh hơn, hơn nữa Thánh Quang Tráo phạm vi bao trùm càng lớn, lực phòng ngự tương ứng rất xuống. Nhưng trọng yếu hơn. Thánh Quang Tráo còn mang vào có một chút hiệu quả trị liệu. Là một trong những kỹ năng tốt nhất của Thủ hộ Kỵ sĩ. Thiếu sót duy nhất chính là tiêu hao linh lực quá lớn, kích thích kỹ năng này cần năm mươi điểm nội linh lực, mỗi một giây kéo dài tiêu hao năm điểm nội linh lực.

Bởi vậy có thể thấy được Dạ Hoa tiện tay ném cho Long Hạo Thần trang bị trân quý đến cỡ nào. Mỗi một lần sử dụng tương đương với tiết kiệm được ba trăm năm mươi điểm nội linh lực a! Hơn nữa mỗi ngày còn có thể kích thích ba lần, tuyệt đối là đồ vật bảo vệ tánh mạng. Trong Linh Ma cấp trang bị cũng được cho là trân phẩm hi hữu.

"Lão sư, cái này quá trân quý. Ta không thể nhận."

Dạ Hoa sắc mặt trầm xuống, "Ngại cái gì? Không cần thì vứt đi. Ta đi về." Vừa nói, hắn đứng lên hướng ngoài đi.

Long Hạo Thần vẻ mặt bất đắc dĩ nói: "Lão sư, ta không có ý này. Nhưng cái linh quang hộ oản này quá trân quý, ta. . ."

Dạ Hoa đi tới cửa cước bộ dừng lại một chút, "Ta không có thân nhân, chỉ có một đồ đệ là người." Nói xong câu đó, hắt hướng Long Hạo Thần phát phát tay, ý bảo hắt không cần tiễn, một mình rời đi.

Nhìn bao cổ tay trong tay, Long Hạo Thần trong lòng ấm áp, "Lão sư, ta sẽ không để cho ngài thất vọng."

Sáng sớm, cửa phía đông Hạo Nguyệt Thành.

Nơi đây là địa phương tối hôm qua hẹn gặp, Lý Hình cấp năm đỉnh Hoa Hồng Độc Giác Thú đã trưởng thành, cùng Long Hạo Thần nhắm hướng cửa đông đi tới.

Hơn hai năm, Long Hạo Thần đã không còn bộ dáng hài tử, hắt tự ý thức không cùng Lý Hình cưới một con, Nạp Lan Thứ tặng hắt một thớt ngựa, cưỡi trên lưng ngựa cùng Lý Hình sóng vai đi về phía trước.

"Hạo Thần, Hạo Nguyệt tên kia đâu? Đã chạy đi đâu rồi?" Lý Hình xem mọi nơi một chút, không phát hiện song đầu tích cả ngày kề cận Long Hạo Thần, không khỏi rất tò mò. Kể từ khi Long Hạo Thần đem hắt mang về. tên này cơ hồ là cùng Long Hạo Thần như hình với bóng.

Long Hạo Thần mỉm cười nói: "Tỷ, hắt đang ở phụ cận, chờ ra khỏi thành tự nhiên sẽ hiện thân."

Lý Hình tò mò nói: "Ta thật cảm thấy Hạo Nguyệt so với hoa hồng của ta còn muốn thông minh hơn. Nhưng hắt chỉ là tứ cấp trung giai mà thôi."

Rất nhanh, tỷ đệ hai người tới đông môn, lúc này, Trần gia huynh đệ về mặt hưng phấn đã chờ ở chỗ này, Lâm Giai Lộ còn chưa tới.

"Hình Nhi tiểu thư, Long tiểu đệ." Trần Tư chủ động đi lên bắt chuyện. Đối với Lý Hình huynh đệ bọn họ thập phần tôn trọng, về phần Long Hạo Thần, bọn họ chẳng qua là coi là người phụ thuộc Lý Hình mà thôi. Dù sao, ngày hôm qua Nạp Lan Thứ cũng đã nói, Long Hạo Thần

năm nay mới bất quá mười bốn tuổi. Một hài tử mười bốn tuổi có thể có bao nhiêu khả năng? Lý Hình lại bất đồng, chẳng những so với bọn hăn tu vi cao hơn, hơn nữa còn có Hoa Hồng Độc Giác Thú cường đại như vậy. Toàn thân thực lực có thể giúp bọn hăn huynh đệ gia tăng thực lực. Kỳ Sĩ địa vị luôn luôn so với chiến sĩ cao hơn rất nhiều, bọn họ tự nhiên cũng hi vọng quan hệ tốt cùng Lý Hình.

Có thể chọn lựa tới tham gia Liệt Ma đoàn thi tuyển thì cũng là người có thiên phú xuất chúng, sắp gặp phải khảo nghiệm, mọi người cần cùng chung tay hợp tác.

Lý Hình hướng bọn họ gật đầu, nói: "Lâm Giai Lộ còn chưa tới sao?"

Trần Tư mỉm cười nói: "Còn chưa tới thời gian. Chúng ta chờ một lát xem sao."

Lý Hình trầm mặt gật đầu.

Trần Tư, Trần Thần hai huynh đệ tất cả đều cỡi ngựa. Trong lúc bọn họ nói chuyện, một chiếc xe ngựa từ từ đi tới, khi đến gần bọn họ thì dừng lại.

Màn xe vén lên, Lâm Giai Lộ từ trên xe ngựa nhảy xuống trước, nhưng nàng lại cung kính đứng ở nơi đó, ngay sau đó, bên trong xe ngựa có một lão giả đi xuống.

Vị lão giả này nhìn qua bộ dạng sáu, bảy mươi tuổi, tóc hoa râm khép lại cẩn thận tỉ mỉ, mùi hương từ mái tóc ngán làm người trông thoáng đãng. Mày rậm mắt to, ánh mắt hơi âm lãnh, đôi môi có vẻ nhỏ mỏng, cao ngạo cùng cao quý khí chất làm cho người ta cảm giác không tốt khi tới gần.

Lão giả mặc ma pháp trường bào màu xanh nhạt, dọc theo trường bào là kim tuyến bên ngoài, bản thân cũng tản ra kim khí sáng bóng nhàn nhạt, phong nguyên tố rất tự nhiên sinh động quanh quần thân thể của

hắn. Cầm trong tay một cây pháp trượng dài, pháp trượng màu lục sắc, đánh một bảo thạch màu lục bạch to cỡ trứng gà.

Lâm Giai Lộ cung kính nói: "Giám sát sử đại nhân, xin mời."

Lão giả gật đầu, nhìn nàng, ánh mắt cao ngạo trở nên nhu hòa, "Đi thôi." Lâm Giai Lộ cùng đi xuống trước mặt đám người Long Hạo Thần.

Mọi người vội vàng xuống ngựa, không nghi ngờ chút nào, vị lão giả này giám sát sử được Thánh điện liên minh phái tới, là một gã ma pháp sư. Trên người hắn mặc dù không có ma pháp ba động toát ra rõ ràng, nhưng hiển nhiên không phải là Lâm Giai Lộ có thể sánh được.

Lão giả đi tới trước mặt mọi người, cũng không nói thêm gì, thản nhiên nói: "Lên đường."

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 17

Long Khởi Dương Phàm

Bạn đang đọc truyện được lấy tại Truyenyy chấm cơm.

"Xuất phát." Lão giả thân là giám sát sử thanh âm bình thản hạ lệnh. Vừa nói, pháp trượng trong tay của hắn chẳng qua là tùy ý vung lên, một đoàn thanh quang ôm trọn thân thể của hắn, hắn cứ như vậy bay lên, trôi lơ lửng ở cách mặt đất một thước hướng về phía trước đi tới.

"Các người có thể làm như ta không tồn tại, ta cũng sẽ không cho các người bất kỳ trợ giúp nào, trừ phi các người tính toán thối lui khỏi lần thi tuyển này." Thanh âm của Lão giả từ phía trước bỗng bành đùng đưa truyền đến. Thanh quang đột nhiên trở nên mãnh liệt, sau một khắc, vị giám sát sử đại nhân này lại cứ như vậy hư không tiêu thất.

Thấy vị giám sát sử này đột nhiên biến mất, mấy người khác cũng là sợ hết hồn, chỉ có Long Hạo Thần ánh mắt khẽ nhúc nhích, theo bản năng hướng phía sau thân thể c liếc mắt một cái.

"Đây là bản đồ." Lâm Giai Lộ từ trong lòng ngực lấy ra một tờ bản đồ da dê, đi tới trước mặt mọi người mở ra."Chúng ta một mực đi hướng đông, sau đó lên vào phạm vi Ma tộc khổng lồ, những thứ này cho các người." Vừa nói, nàng từ trong lòng ngực lấy ra năm khối lệnh bài hình tròn, tự mình lưu lại một cái, còn lại bốn cái chia ra cho bốn người.

Long Hạo Thần nhận lấy lệnh bài, vừa nhìn, chỉ thấy lệnh bài kia chế luyện thập phân tinh mỹ, toàn thân cũng là dùng trầm ngân chế tạo mà

thành, phía trên vây quanh một viên đạm tử sắc bảo thạch. Tản ra nhàn nhật ma pháp ba động.

"Đây là Hào Bài của chúng ta khi tham gia Liệp Ma đoàn thi tuyển, phía sau ghi lại thân phận của chúng ta, lai lịch cùng với mã số dự thi. Nếu như chúng ta không thể thông qua vào khảo nghiệm nhập tràng quyển, Hào Bài cũng sẽ bị giám sát sử đại nhân thu hồi đi. Bắn vào cái Hào Bài này, chúng ta không sẽ phải chịu trách nhiệm liên minh làm khó, nhưng cũng sẽ không nhận được trợ giúp của bọn hắn. Sau khi tiến vào lãnh địa Ma tộc, hết thảy sẽ phải dựa vào chúng ta. Tốt nhất là có thể gặp được đến mấy chi tuần tra binh Ma tộc, chỉ cần chúng ta hoàn thành nhiệm vụ giết chết tổng cộng hai mươi lăm tên Ma tộc, có thể công thành lui thân."

Nói tới đây, Lâm Giai Lộ dừng lại một chút, ánh mắt cố ý quét Lý Hình một cái, nói: "Lấy tu vi của mọi người chúng ta, hoàn thành nhiệm vụ này cũng không tính khó khăn. Nhưng là, chúng ta nếu là tập thể hành động, như vậy, sẽ phải phát huy ra lực lượng tập thể. Xà không đâu không được, trước khi lên đường, tốt nhất là chọn lựa một người làm thủ lĩnh, thống nhất chỉ huy khi gặp phải chiến sự."

Lý Hình hừ lạnh một tiếng, "Nói như vậy, ngươi là chuẩn bị làm thủ lĩnh rồi?"

Lâm Giai Lộ liếc nàng một cái, không để ý chút nào nói: "Có cái gì không được? Ở chỗ này tu vi của ta cao nhất, ta vừa là ma pháp sư, lúc chiến đấu, ở phía sau, dễ dàng quan sát toàn bộ chiến trường nhất, làm chỉ huy là rất thích hợp."

Lý Hình khẽ nhú mày, hơi chút suy tư sau, hẳn là hướng Lâm Giai Lộ gật đầu, nói: "Tốt, liền để ngươi chỉ huy."

Lâm Giai Lộ sửng sốt một chút, nàng hiển nhiên không nghĩ tới Lý Hình dễ nói chuyện như vậy. Không khỏi có chút nghi hoặc nhìn nàng.

Lý Hình hừ một tiếng, "Nhìn cái gì vậy? Bốn tiểu thư công và tư rõ ràng, coi như là vì đệ đệ của ta bình an trở về, cũng sẽ không vào lúc này đấu với người, bất quá, nếu là ở trên chiến trường chỉ huy của người xuất hiện thất ngộ, bốn tiểu thư có không chút khách khí tước đoạt quyền chỉ huy của người."

Lâm Giai Lộ trực tiếp lựa chọn, không nhìn uy hiếp của Lý Hình, đem ánh mắt rơi vào trên người Trần gia huynh đệ, "Các người có ý kiến gì không?"

Trần Tư, Trần Thần đồng thời lắc đầu. Hai huynh đệ này tính cách thật thà, hơn nữa tự nhận không bằng hai vị Đại tiểu thư này, tự nhiên sẽ không có ý kiến gì.

"Tốt, đã như vậy, vậy chúng ta lên đường đi." Sau khi Lâm Giai Lộ thân là thủ lĩnh đã hạ một đạo mệnh lệnh.

Long Hạo Thần có chút buồn bực đứng ở bên cạnh Lý Hình, trong lòng thầm nghĩ, nàng làm sao không hỏi xem ý kiến của ta a!

Đang lúc ấy thì, Lâm Giai Lộ hướng phía hắc đi tới, "Long tiểu đệ, ta mặc trường bào, nên không có cách nào cười tọa kỵ, đệ mang theo ta đi, ta ngồi ở phía sau đệ."

"A?" Long Hạo Thần trợn mắt hốc mồm nhìn ánh mắt ôn nhu, cười nói tự nhiên Lâm Giai Lộ, nhìn lại Lý Hình bên cạnh chợt trở nên lãnh nhược băng sương, trong lúc nhất thời không biết trả lời như thế nào cho phải.

Lâm Giai Lộ khẽ mỉm cười, nhìn cũng không nhìn Lý Hình, nói: "Đệ là thủ hộ Kỵ Sĩ a! Chẳng lẽ không nên bảo vệ an toàn của ma pháp sư sao?"

Vừa nói, nàng trực tiếp hướng Long Hạo Thần vươn tay, ý bảo hắc kéo mình lên tọa kỵ.

"Ta và người đi chung." Cánh tay thon dài từ bên cạnh đuổi tới đây, lôi kéo Lâm Giai Lộ, đem nàng trực tiếp túm lên lưng tọa kỵ, đây không phải là Lý Hình sao.

Lâm Giai Lộ bị nàng làm cho sợ hết hồn, cả giận nói: "Ai muốn đi chung cùng người, người là trừng giới Kỵ Sĩ, có thể bảo vệ tốt ta sao?"

Lý Hình tàn bạo nói: "Hoặc là người chọn Trần Tư, Trần Thần huynh đệ, hoặc là cứ như vậy. Nghĩ chiếm tiện nghi đệ đệ của ta, đừng có nằm mộng. Ta sẽ không cho người cơ hội."

Vừa nói, Lý Hình dưới chân chạm nhẹ đầu bụng tọa kỵ, Mân Côi Độc Giác Thú bốn vó tung bay, Trong sự bất mãn của Lâm Giai Lộ, tựa như một đạo hồng tiên hướng phía trước chạy đi.

Long Hạo Thần cùng Trần gia huynh đệ liếc mắt nhìn nhau, trên mặt cũng toát ra mấy phần bất đắc dĩ, vội vàng giục tọa kỵ, hướng phía trước đuổi theo. Một đạo hắc ảnh theo chặt ở phía sau, dán sát mặt đất đi về phía trước, giống như là một đạo hắc tiễn, hai cái đầu nhìn chung quanh, một bộ dạng thập phần hưng phấn.

Hơn bốn trăm dặm khoảng cách, đối với Mân Côi Độc Giác Thú mà nói, tối đa cũng chính là thời gian hai canh giờ mà thôi, nhưng thốt tọa kỵ bình thường của bọn Long Hạo Thần lại không được như vậy, sáng sớm lên đường, cho đến đến gần ban đêm, mọi người mới đi tới phụ cận biên giới.

Bằng vào Hào Bài thi tuyển, năm người thuận lợi thông qua đại quân Thánh điện liên minh đóng ở khu vực đó, bọn hắn cũng đem tọa kỵ của mình để lại nơi đó, sau khi ăn bữa ăn tối đơn giản, lặng lẽ tiến vào lãnh địa Ma tộc.

Vì giảm bớt khả năng bị phát hiện, Lý Hình cũng cho Mân Côi Độc Giác Thú ngược về không gian của nó. Thừa dịp bóng đêm, xuyên qua một mảnh gò đất, phương xa đã là lãnh địa Ma tộc.

"Trước dừng lại đã." Lâm Giai Lộ để mọi người dừng lại, lần nữa đem bản đồ lấy ra. Mặc dù nàng coi như là chấp nhận cùng Lý Hình cười một tọa kỵ, nhưng lúc này sắc mặt vẫn như cũ có chút không vui.

Mọi người ngồi xõm xuống vây quanh Lâm Giai Lộ người, Lâm Giai Lộ mở bản đồ ra, chỉ chỉ phía trên, nói: "Chúng ta trước mắt ở vị trí này, khoảng trăm dặm nữa về phía trước là nơi Ma tộc đại quân đồn trú. Trực tiếp đi đánh lén quân doanh là không thực tế, nếu chúng ta như vậy thì chỉ có đi mà không có về. Vì vậy, nhiệm vụ của chúng ta, là tại trong thời gian mấy ngày sắp tới, cần quét trình sát binh của Ma tộc. Hiện tại bắt đầu, mọi người phải giữ vững tốt trận hình. Lý Hình, người đứng ở tiền phương, Trần Tư, Trần Thần, hai người huynh đệ các người ở hai cánh, Long tiểu đệ, người ở phía sau, ta ở giữa. Một khi gặp phải địch nhân, nghe ta ra lệnh làm việc, tất cả rõ chưa?"

Mặc dù sắc mặt không tốt lắm, nhưng Lâm Giai Lộ lúc này lại rất tinh táo, trên khuôn mặt xinh đẹp tuyệt trần mang theo vài phần uy nghiêm.

Bao gồm Lý Hình ở bên trong, mọi người rồi rít gặt đầu.

Lâm Giai Lộ cất bản đồ xong, mọi người lần nữa đứng lên, ánh mắt không khỏi hướng về phía phương hướng Ma tộc mà nhìn. Khẩn trương, hưng phấn còn có cảm xúc hơi sợ hãi làm bọn hãn cũng trở nên cảnh giác hẳn lên. Sắp đối mặt đại địch nhân loại, trong bọn họ lòng anh hùng tính đoàn kết hoặc nhiều hoặc ít cũng bị kích phát ra mấy phần.

"Hạo Nguyệt, ra đi." Long Hạo Thần trầm giọng quát lên.

Bóng đen chợt lóe, Song Đầu Tích Hạo Nguyệt đã lặng lẽ không tiếng động đi tới bên cạnh Long Hạo Thần, sự xuất hiện của nó nhất thời làm cho lòng căng thẳng của mấy người nhảy dựng lên.

"Mọi người chớ khẩn trương, đây là đồng bọn của ta." Long Hạo Thần vội vàng thấp giọng giải thích.

Mọi người ánh mắt không khỏi cùng hướng nhìn trên người Hạo Nguyệt, kinh ngạc nhất là Lâm Giai Lộ, thân là ma pháp sư, tinh thần lực của nàng tự nhiên muốn so sánh với chức nghiệp cận chiến mạnh hơn rất nhiều, cảm giác cũng cường đại hơn, nhưng nàng mới vừa rồi căn bản không có phát hiện Hạo Nguyệt tồn tại.

"Đây là đồng bạn tọa kỵ người?" Lâm Giai Lộ có chút nghi ngờ hỏi.

Long Hạo Thần gật đầu.

Trong mắt Lâm Giai Lộ, ánh mắt hơi toát ra một tia tiếc hận, nói: "Tốt, thân hình của nó cũng không rõ ràng, chúng ta lên đường đi."

Long Hạo Thần ngồi ở trên lưng cầm quang diệu chi thuẫn cùng kiếm quang, yên lặng đi ở phía sau cùng, năm người tạo thành một chiến trận hình thoi, bay qua cái gò đất, rốt cục tiến vào trong lãnh địa Ma tộc.

Phía trước là giải đất bình nguyên lớn, trông một cái không thấy giới hạn, nhưng thời điểm gió nổi lên, nhưng mơ hồ có thể nghe thấy được vị đạo mấy phần huyết tinh.

Kèm theo Ma tộc xuất hiện, tiến vào hắc ám niên đại đã sáu ngàn năm. Vô luận là nhân loại hay là Ma tộc, đều ở đây bên trên tấm bình nguyên vút đồ quá nhiều nhiệt huyết.

Lâm Giai Lộ trong tay cầm pháp trượng mà khi cùng Long Hạo Thần khi chiến đấu không có sử dụng, pháp trượng trên không trung nhẹ nhẹ điểm một chút, kèm theo mấy câu chú ngữ niệm chú. Một quang ảnh Điều hình trong suốt đã triển khai hai cánh bay lên trời, hướng trên bầu trời bay đi. Hai mắt Lâm Giai Lộ cũng hiện lên một tầng quang mang nhàn nhạt.

Ứng Nhãn thuật, ma pháp bắt buộc của ma pháp sư, có thể từ không trung quan sát, quan sát phương xa. Tu vi càng cao, Ứng Nhãn thuật phạm vi quan sát cũng lại càng lớn.

Lý Hình khẽ cau mày, nói: "Nơi này địa hình quá trống trải, bất lợi cho chúng ta mai phục, người tìm một chỗ có thể ẩn dấu thân hình."

Lâm Giai Lộ khẽ vuốt cằm, nói: " phía trước bên trái năm dặm, có một tấm cái giải đất, phía trước giải đất, là một mảnh lùm cây, chúng ta tạm thời trước đi đến đấy xem. Sau đó lại thông thả đi về phía trước. Phương Viên trong mười dặm không có địch nhân, chúng ta đi."

Lý Hình gật đầu một cái. Mọi người dựa theo phương hướng Lâm Giai Lộ nói tăng nhanh cước bộ đi tới.

Long Hạo Thần kinh ngạc phát hiện, trong ngày thường Hạo Nguyệt song thù cơ hồ gặp mặt là âm ỉ, lúc này thế nhưng không có nửa phần dấu hiệu cãi vã. Một nhóm năm người chính là coi hai người bọn nàng cầm đầu, Lý Hình tại phía trước dò đường, Lâm Giai Lộ ở giữa chỉ huy, trinh sát, Trần gia huynh đệ cùng Long Hạo Thần cũng rất dễ dàng, chỉ đi theo hành động là được.

Ở dưới sự chỉ huy của Ứng Nhân thuật của Lâm Giai Lộ, mọi người đều rất cẩn thận, thời gian một canh giờ, bọn họ lợi dụng bên trên bình nguyên không có nhiều sự che chắn đi được ước chừng năm mươi dặm đường. Đến một chỗ có thể ẩn thân, Lâm Giai Lộ nhìn dấu hiệu trên địa đồ, sau đó lại tiếp tục đi về phía trước.

Bọn họ tiến vào tuyến đường cảnh nội của Ma tộc, đây là mấy vị đầu não của Hạo Nguyệt Thành tinh tế tuyển chọn qua, từ chỗ Thánh điện liên minh đóng quân, đến gần địa điểm Ma tộc đóng quân chỉ có hai trăm dặm đường trống trải, địa hình mặc dù không tính là có lợi, nhưng thắng ở khoảng cách gần, lúc lui cũng muốn dễ dàng hơn.

Bóng đêm dần dần bao trùm, sau khi đi tiếp được chừng tám mươi dặm, Lâm Giai Lộ tìm được một mảnh lùm cây liền hạ lệnh nghỉ ngơi.

"Không thể lại tiếp tục nhích tới gần, tiếp tục đi tới, rất có thể sẽ tiến vào phạm vi điều tra ma pháp sư của Ma tộc." Lâm Giai Lộ thấp giọng nói.

Lý Hình gật đầu, nói: "Ta cũng vậy nghe cha ta nói, trong quân doanh Ma tộc có một chút số đại ma pháp sư, Ứng Nhân thuật tìm kiếm khoảng cách xa đạt trăm dặm. Chúng ta đi tiếp về phía trước, khả năng bị phát hiện có thể sẽ rất lớn. Trước hết ở chỗ này ôm cây đợi thỏ thôi."

Mọi người vừa ăn một chút thức ăn, giữ vững thể lực, ở nguyên tại chỗ lẳng lặng chờ đợi. Chỉ có Lâm Giai Lộ không ngừng phát động Ứng Nhân thuật đối với chung quanh tiến hành điều tra.

Một đêm thời gian, cứ như vậy lẳng lặng trôi qua. Trời dần dần sáng.

Trải qua một đêm đợi chờ, bọn họ nhưng không thấy nửa tên Ma tộc tuần tra bình, năm người cũng không khỏi có chút chán nản. Nhất là Lâm Giai Lộ không ngừng sử dụng Ứng Nhân thuật, đã hơi có vẻ mệt mỏi.

"Kỳ quái, những thứ Ma tộc này không tuần tra sao?" Trần Tư có chút không giải thích được nói.

Năm người hai mặt nhìn nhau, trên mặt cũng toát ra mấy phần bất đắc dĩ, bọn họ mặc dù cũng là người nổi bật trong thế hệ trẻ của Hạo Nguyệt Thành, ai cũng không tham dự qua chiến tranh, vốn là xem ra nhiệm vụ cũng không khó khăn, tựa hồ trở nên phiền toái. thời gian của nhập tràng quyền cũng là có hạn chế. Bọn họ tổng cộng chỉ có ba ngày. Vượt ra khỏi thời gian này, bọn họ căn bản không kịp đi đến Thánh điện liên minh tham gia thi tuyển.

Lý Hình cau mày nói: "Thật sự không được, ta liền cời Mân Côi xâm nhập một chút, tiến vào phạm vi Ma tộc tìm kiếm, nói như vậy, bọn họ hẳn là có thể có phản ứng đi."

Lâm Giai Lộ lập tức quả quyết nói: "Không được. Quá nguy hiểm. Mân Côi Độc Giác Thú quá mức lộ liễu, một cái không tốt, đưa tới cường địch thì chúng ta sẽ toàn quân bị diệt."

Đang thời điểm mọi người thương lượng đối sách, trong lúc bất chợt, Long Hạo Thần vẫn lẳng lặng lắng nghe chợt hét lớn một tiếng, "Cẩn

thận, có địch nhân." Vừa nói, thời khắc hắc năm trong tay kiếm quang chọt giơ lên, một tầng đậm kim sắc quang máng trong nháy mắt đem năm người bao phủ ở bên trong Linh Quang Tráo.

Cơ hồ đang ở trong nháy mắt, kịch liệt chấn động từ dưới chân mọi người truyền ra, phù một tiếng, Linh Quang Tráo bể tan tành, nhưng mà ở cùng thời khắc đó, lại là một tầng Linh Quang Tráo từ dưới chân Long Hạo Thần sáng lên, rốt cục chặn lại tập kích từ dưới chân Một cây dài chừng một thước năm, gai nhọn thập phần thô to bốc lên dán chặt lấy chung quanh Linh Quang Tráo, nếu như Long Hạo Thần phản ứng chậm một bước, như vậy, giờ khắc này bọn họ sẽ phải dùng thân thể tới thừa nhận phần công kích này.

Chừng hơn bảy, tám cái gai nhọn, hiện lên tử hắc sắc, phía trên còn nhọn nhọn nhàn nhật tử hắc sắc khí lưu.

Tầng thứ hai Linh Quang Tráo cũng không phải là Long Hạo Thần phát ra, hắc sử dụng kỹ năng tốc độ còn không có nhanh như vậy, đó là Hạo Nguyệt dưới chân hắc, Tích Dịch có kim sắc đồng tử trên đầu khuếch tán ra kỹ năng, cùng Linh Quang Tráo của Long Hạo Thần hoàn mỹ tiếp nhận, vì mọi người hoàn thành lần phòng ngự này.

"Là Lỗ Khắc tộc." Năm người cũng là thế hệ trẻ tinh anh của Hạo Nguyệt Thành, dưới khiếp sợ ngăn ngại tất cả đều phản ứng lại. Lý Hình hét lớn một tiếng, đồng thời trong tay một đôi lông lánh xích hồng sắc quang mang trường kiếm tựa hung hăng đâm vào trong lòng đất.

Long Hạo Thần, Trần Tư, Trần Thần tất cả cũng làm ra động tác tương tự.

Phốc phốc thanh liên tục vang lên, mặt đất kịch liệt chấn động lên.

Lâm Giai Lộ trong tay năm ma trượng hướng xuống phía dưới một chút, một đạo lam quang bắn nhanh trên mặt đất, đồng thời duyên dáng gọi to nói: "Rút vũ khí ra."

Mang theo vũ khí dính máu từ trên mặt đất rút ra, ngay sau đó, mọi người chỉ cảm thấy dưới chân chợt lạnh, mặt đất đã bị đông lại cứng như sắt vậy. Lâm Giai Lộ đem băng tường thuật trực tiếp tác dụng ở dưới chân bọn hắn.

Một cây rồi lại một cây tiêm thứ trắng kiện từ chung quanh năm người lao ra mặt đất, ngay sau đó, từng đạo thân ảnh tựa như vậy từ trong lòng đất bắn ra đem Long Hạo Thần năm người vây ở chính giữa.

Kia là một người tướng mạo nanh ác, nhìn qua có chút tương tự với sinh vật quái dị của nhân loại. Thân thể của bọn hắn cao lớn đều chừng một thước bảy, trên người trần truồng, hạ thân còn lại là hắc sắc lân phiến tinh mịn. D a trên người hiện lên tử hắc sắc, trên đầu có ba con mắt, kỳ lạ nhất đúng là bọn họ bốn cánh tay. Không sai, từng tên quái vật này đều có bốn cánh tay, hơn nữa mỗi một cánh tay cũng hiện ra hình dáng tương tự với tiêm trùy, cánh tay hoàn toàn giác hóa giống như là đinh ba vậy, trên mũi nhọn tản ra u U Hàn quang.

Mặc dù bọn người Long Hạo Thần ở tại Thánh điện của mình cũng học tập kiến thức Ma tộc vượt qua sự kiểm tra, cũng xem các chủng tộc của Ma tộc trong sách, nhưng chân chính đối mặt với Ma tộc, bọn họ vẫn không khỏi hơi khẩn trương lên.

Sáu ngàn năm trước, Thất thập nhị Ma thần trụ đột nhiên xuất hiện phủ xuống Thánh Ma Đại Lục, đưa đến đại lượng sinh vật xuất hiện biến dị, sau lại từ từ chuyển thành các loại chiến lực của Ma tộc, trong đó chủ yếu nhất có hai mươi mấy chủng tộc, hiện ra ở trước mắt mọi người, chính là một trong số đó, Lỗ Khắc tộc.

So sánh với nhân loại, Ma tộc đáng sợ nhất là thiên phú chiến đấu của bọn chúng, vô luận nam nữ lão ấu, đều có thể tham dự chiến đấu. Nhân loại so với thiên phú của ma tộc còn xa mới bằng, chỉ sợ không thông qua bất kỳ tu luyện gì, bọn chúng cũng có thể trở thành cường đại chiến sĩ.

thiên phú Luke tộc, chính là bốn đầu bọn chúng có cánh tay gai gai, lực chiến đấu bọn chúng chính diện không mạnh, nhưng cực kỳ am hiểu đánh lén, bốn cánh tay đồng thời giơ lên lên đỉnh đầu khép lại, bọn chúng có thể nhanh chóng khoan thăm dò dưới đất, kia nhanh chóng chạy trốn. Rồi đột nhiên xuất hiện từ phía dưới phát động công kích, làm người ta khó lòng phòng bị.

Lúc này, vây quanh năm người Long Hạo Thần, ước chừng mười sáu, bảy tên chiến sĩ Luke tộc, trong đó có mấy tên từ trong lòng đất không lao ra hiển nhiên là vừa mới bọn Long Hạo Thần giết chết.

Những tên Luke tộc này vừa xông ra khỏi mặt đất, lập tức hướng năm người Long Hạo Thần lao đến, một cây gai gai tản ra hàn quang lạnh lạnh, nhìn qua vô cùng mạnh mẽ.

Bởi vì địch nhân là từ bốn phương tám hướng ra tới, vì vậy, trừ Lâm Giai Lộ ở ngoài, bốn người khác cũng muốn tự chiến đấu. Mặc dù tâm tình có chút khẩn trương, nhưng bọn hắn dù sao cũng là tứ giai chức nghiệp giả, không hề vọng động, giữ vững trận hình đem Lâm Giai Lộ che chắn ở chính giữa, rồi giơ vũ khí lên.

Đầu tiên phát động là Long Hạo Thần cùng Hạo Nguyệt bên cạnh, hai cái đầu to giương lên, tiểu Hỏa há miệng, một viên hỏa cầu phun ra, tiểu Quang cũng không yếu thế, một đạo quang tiễn tốc độ nhanh hơn điện bắn tới.

Bởi vì Hạo Nguyệt hai đầu đều có tư tưởng khác nhau, vì vậy Long Hạo Thần dựa theo thuộc tính cho chúng nó mà gọi tên: tiểu Hỏa, tiểu Quang.

Tiểu Quang phun ra một quang tiễn dài chừng một thước, tốc độ kỳ khoái, đối diện một gã Luke tộc chiến sĩ còn không có kịp phản ứng, phụt một tiếng, đầu của hắn đã bị bắn thủng, quơ quơ bốn cái mũi gai nhọn té trên mặt đất.

Tiếp theo đó là một tiếng nổ vang, một gã Luke tộc nhân khác thử dùng mũi gai ngăn cản hỏa cầu tiểu Hỏa phun ra, ngăn chặn tuy được, nhưng cũng bị hỏa cầu nổ tung đánh bay ra ngoài.

Địch nhân tổng cộng có mười mấy tên, Long Hạo Thần đồng thời đổi mặt chỉ có bốn mà thôi, Hạo Nguyệt giải quyết hai, hẳn tự nhiên không có áp lực. Trầm thấp niệm chú thật nhanh, trong tay kiếm quang giờ cao khỏi đầu, một ký hiệu kỳ dị từ trên đỉnh đầu hắt sáng lên, giống như một loại lân lan, ký hiệu này trong nháy mắt phân hoá, đồng thời ra hiện ở đỉnh đầu bốn người khác. Ngay sau đó, một kim sắc quang hoàn theo dưới chân Long Hạo Thần nhộn nhạo ra, hào quang trong phạm vi năm người cũng nhộn nhạo lên một tầng kim sắc quang mang nhàn nhạt.

Cho đến khi Long Hạo Thần dùng xong hai thần thánh ma pháp, hai gã khác Luke tộc nhân mới vọt tới chỗ hắt.

Kiểm quang giờ lên, tay trái cầm quang diệu chi thuẫn, bang bang hai tiếng, hai gã Luke tộc chiến sĩ hoàn toàn bị ngăn cản.

Trên đỉnh đầu xuất hiện ký hiệu màu vàng kim, chính là thủ hộ Kỵ Sĩ kỹ năng, Thủ Hộ Ân Tứ, dùng lúc bị địch nhân công kích, Thủ Hộ Ân Tứ trước tiên bộc phát ra phòng ngự hiệu quả, triệt tiêu một ít lực công kích nhất định.

Kim sắc quang hoàn làm năm người Long Hạo Thần trong lòng từ khẩn trương biến thành kiên nghị, đây là Tín Niệm Quang Hoàn. Cùng Thủ Hộ Ân Tứ giống nhau, cũng là thủ hộ Kỵ Sĩ phụ trợ kỹ năng.

Kèm theo hai kỹ năng phát động, kiếm quang trong tay Long Hạo Thần cũng đã rơi xuống, hai đạo quang nhận chừng một thước phát ra dễ dàng vào chính diện thân thể hai gã tộc Luke. Tiểu Quang cùng tiểu Hỏa một lần nữa phụt ra hỏa cầu cùng quang tiễn, đem tên Luke tộc lúc này bị bay ra giết chết. bốn gã địch nhân bên Long Hạo Thần lúc này toàn bộ đã bị giải quyết.

Trong trận hình trung ương Lâm Giai Lộ lúc này mới vừa hoàn thành một ma pháp, Long Hạo Thần tuổi nhỏ như vậy, nàng tự nhiên muốn chiếu cố bên đó đầu tiên, nhưng ma pháp của nàng vừa mới hoàn thành, bên này Long Hạo Thần chiến đấu đã kết thúc. Không chỉ có như thế, hẳn còn phóng ra hai quần thể kỹ năng phụ trợ mọi người.

"Băng thương thuật." Bốn đạo lam quang phóng lên cao, nữa như sao băng rơi xuống, hóa thành bốn cái thương băng dài hai thước đem bốn gã Luke tộc chiến sĩ đánh trên mặt đất, mắt thấy chết chắc.

Lý Hình cùng Trần Thần sau một khắc đã giải quyết xong hai gã địch nhân. Trần Tư là thuần chiến sĩ, phòng ngự mạnh hơn công kích, nhưng có Lâm Giai Lộ băng thương thuật phụ trợ, lúc này cũng chiến đấu tốt được.

Luke tộc chiến sĩ năng lực chiến đấu chính diện vốn rất yếu, miễn cưỡng tương đương với nhân loại cấp hai cấp một chiến sĩ mà thôi. Không có cơ hội đánh lén, bọn chúng không thể là đối thủ của bốn gã tứ giai cường giả.

Nhìn chung quanh thi thể trên đất, mọi người không hẹn mà cùng thở phào nhẹ nhõm, những Luke tộc này tập kích quá bất ngờ. Mặc dù lực chiến đấu bản thân bọn chúng không phải là rất mạnh, nhưng từ dưới đất đánh lén nếu là không phát hiện được trước, bọn Long Hạo Thần sẽ phải trả một cái giá không nhỏ "Long tiểu đệ, cảm ơn." Lâm Giai Lộ sắc mặt có chút tái nhợt hướng Long Hạo Thần nói. Nàng thân là ma pháp sư, thân thể phòng ngự yếu nhược, một khi bị đánh lén không phát hiện được, khả năng bị chết đầu tiên chính là nàng.

Trần Tư, Trần Thần hai huynh đệ nhìn Long Hạo Thần ánh mắt rõ ràng thay đổi. Mặc dù trong chiến đấu vừa rồi Long Hạo Thần có Hạo Nguyệt tương trợ, nhưng đừng quên, hẳn chẳng những trước tiên phát hiện địch nhân, hơn nữa tổng cộng sử dụng đến ba thần thánh ma pháp, so với ma pháp sư Lâm Giai Lộ còn nhiều hơn.

Linh Quang Tráo, Tín Niệm Quang Hoàn, Thủ Hộ Ân Tứ, mặc dù chỉ cần là cấp hai thủ hộ Kỵ Sĩ đều có thể sử dụng, nhưng vô cùng thực dụng. Hơn nữa, hắn còn dùng hai lần Quang Trảm Kiếm gọn gàng giết chết hai gã địch nhân. Kỹ năng liên tiếp cực nhanh, Trần Tư, Trần Thần hai huynh đệ đều tự than thở. Không nghi ngờ chút nào, Long Hạo Thần đã dùng thực lực chứng minh, hắn cũng là một gã Đại Kỵ Sĩ, và không phải là người hầu Lý Hình.

Mười bốn tuổi Đại Kỵ Sĩ a! Mới chỉ nghĩ đến, Trần gia huynh đệ cảm thấy một trận rét buốt trong lòng.

Dấu hiệu Đại Kỵ Sĩ là không sử dụng kỹ năng dưới tình huống linh lực phóng ra ngoài, Long Hạo Thần mặc dù không bày ra năng lực như thế, nhưng hắn mới vừa rồi liên tục sử dụng kỹ năng liên tiếp đủ để chứng minh thực lực.

Trong lúc mọi người giật mình nhìn Long Hạo Thần, đột nhiên, Long Hạo Thần sắc mặt đại biến, một lần nữa hét lớn một tiếng, "Cẩn thận." Kim quang lóng lánh, lại là Linh Quang Tráo.

Nhưng là, lần này Linh Quang Tráo cơ hồ xuất hiện ở hiện trong nháy mắt rồi vỡ luôn, cùng lúc Linh Quang Tráo vỡ tan tành, mọi người mới mơ hồ thấy một đạo thân ảnh nhanh như tia chớp hiện ra bên cạnh Lâm Giai Lộ. Về lành lạnh hàn quang chạy thẳng tới cổ Lâm Giai Lộ.

Ẩn thân công kích!

Lâm Giai Lộ ở chính giữa bốn bốn người Long Hạo Thần, thân là ma pháp sư, nàng là đối tượng được bảo vệ trọng điểm. Nhưng lúc này khi thân ảnh xông phá Linh Quang Tráo ẩn ẩn mới hiện lên, đã lách qua khe hở giữa Trần Thần và Lý Hình.

Tốc độ của kẻ địch thật sự quá nhanh, mọi người còn đang ngẩn ra. Long Hạo Thần có thể kịp thời thuận phát Linh Quang Tráo đã là cực hạn của hắn, vô luận là khoảng cách hay tốc độ, hắn cũng không thể cứu viện Lâm Giai Lộ kịp được.

"Giai Lộ" Lý Hình kêu lên. Nhưng vô luận nàng lo lắng như thế nào, muốn phát động công kích đến cứu viện, thời gian vẫn không thể tới kịp.

Lưỡi dao sắc bén lạnh lẽo kích thích da cổ Lâm Giai Lộ run rẩy, khi Long Hạo Thần hô to cẩn thận, trong nháy mắt nàng đã cảm nhận được phần lạnh lẽo này, đừng nói nàng là một gã Đại ma pháp sư, coi như là một gã Ma Đạo Sư, trong một dưới tình huống như vậy cũng không có biện pháp gì.

Cái chết sẽ đến sao? Trong nháy mắt, Lâm Giai Lộ không vui không buồn, chỉ không cam lòng chút nào. Cảm giác như lưỡi dao sắc bén đã cắt đứt cổ của nàng, dường như linh hồn đã ly thể.

"Đương" một tiếng giòn tan vang lên, thân ảnh uyển chuyển như sóng nước vừa rồi bị chặn lại lùi ba bước Chuyện gì vừa xảy ra? Vô luận là Lý Hình hay Trần gia huynh đệ, sau một khắc tuyệt vọng cũng mở to hai mắt nhìn. Bởi vì bọn họ thấy được một màn hoàn toàn bất khả tư nghị.

Linh Quang Tráo đồng thời buông thả, Long Hạo Thần chỗ ngực phát lên ra một đạo bạch quang nhu hòa, tia sáng không mãnh liệt, nhưng lưỡi dao sắc bén đang trên cổ Lâm Giai Lộ trong nháy mắt rơi vào người thân ảnh đang ẩn hình kia.

Quái dị chính là, đạo thân ảnh kia nhất thời bị bịt kín bởi một tầng bạch quang nhàn nhạt. Lưỡi dao sắc bén lướt qua cổ Lâm Giai cũng không cắt vào trong đó, ngược lại đâm về phía Long Hạo Thần. Một tiếng kia chính là Long Hạo Thần bằng vào quang diệu chi thuẫn trong tay chặn lại một kích của đối phương.

"Keng, Keng, Keng, Keng, Keng, Keng. . ." Liên tiếp âm thanh điên cuồng từ quang diệu chi thuẫn trong tay Long Hạo Thần vang lên. Thân ảnh bị bao bọc bởi một quầng bạch sắc quang mang tấn công Long Hạo Thần như cuồng phong bạo vũ đều bị Long Hạo Thân vững vàng chặn lại.

Quang diệu chi thuần trong tay Long Hạo Thần đón lấy ngăn chặn, giống như một lạch trời không thể vượt qua, tùy ý đối phương công kích điên cuồng thế nào đều không thể vượt qua một bước "A " Lâm Giai Lộ lúc này mới có thể kêu ra một tiếng, trên cổ có hơi chút đau đớn, trên miệng tràn đầy máu, cảm giác sợ hãi mãnh liệt làm nàng toàn thân bủn rủn, hoàn toàn quên mất tấn công. Vô luận nàng ở Hạo Nguyệt Thành ma pháp phân điện lúc tu luyện biểu hiện ưu tú ra sao, nàng cũng chỉ là một cô bé chưa ra chiến trường bao giờ, sinh tử một đường vừa rồi làm cho nội tâm nàng suýt nữa sụp đổ.

Vẫn là Lý Hình phản ứng nhanh nhất, một chiêu Thập Tự Trảm đánh thẳng vào thân ảnh bạch sắc kia.

Địch nhân ẩn hình quả thật lợi hại, thân thể trên không trung hơi méo mó tránh né Lý Hình công kích, nhưng nói cũng kỳ quái, hắn tựa như chỉ nhận thức mỗi Long Hạo Thần, toàn lực tập trung công kích hắn.

"Các người đang làm gì đó, nhanh đuổi theo tấn công." Lý Hình quát một tiếng, làm huỳnh đệ Trần Tư, Trần Thần tỉnh lại, cũng làm cho Lâm Giai Lộ trong kinh hãi tình ngộ thêm.

Dưới chân Long Hạo Thần, Hạo Nguyệt cũng phát động công kích, hỏa cầu, quang tiễn liên tiếp không ngừng oanh kích vào ẩn hình địch nhân.

Lúc này mọi người đã có thể thấy rõ một chút, ẩn hình địch nhân hoàn toàn là hình người, trừ có thể ẩn thân ở ngoài, cùng nhân loại không có gì khác nhau, hai tay nắm hai lưỡi dao sắc bén. Hạo Nguyệt hai đầu phụt lên công kích đều bị đôi lưỡi dao sắc bén này phá vỡ, hơn nữa còn không bị chút nào ảnh hưởng.

"Toàn phong trảm." Trần Thần chợt quát một tiếng, trong tay hai thanh kiếm thuộc tính hỏa đặt song song hai bên thân, cả người hóa thành hỏa hồng nhân xoay tròn hướng thân ảnh kia đung vào.

Lý Hình nhảy cao lên, trong tay song kiếm tập chung một chỗ, trên không trung bộc phát ra một đạo Thập Tự Trảm.

Trần Tư là thuần chiến sĩ, am hiểu phòng ngự, hắn đã vây quanh mặt bên Long Hạo Thần, cố gắng giúp Long Hạo Thần ngăn cản một phần công kích, nhưng ẩn hình địch nhân thủy chung chỉ công kích một mình Long Hạo Thần.

Đối mặt với mọi người cùng đánh, thân thể ẩn hình địch nhân trên không trung đột nhiên quỷ dị dừng lại một chút, ngay sau đó, trên người bộc phát ra ám hồng sắc quang mang tràn đầy mùi huyết tinh.

Đứng mũi chịu sào đúng là Trần Thần, toàn phong chém vào phía trên ám hồng sắc quang mang, hắn kêu lên một tiếng, toàn phong đình chỉ, cả người ngã sang một bên.

Vào lúc này, mọi người tu vi chênh lệch đều hiển hiện ra. Oanh một tiếng, song kiếm của Lý Hình hung hăng chém trên ám hồng sắc quang mang, mặc dù cũng bị bắn ra ngoài, nhưng ẩn hình địch nhân hơi choáng một ít, hiển nhiên là bị Lý Hình công kích gây nên.

Bất quá, trong thời gian ngắn ngủi này, song đao trong tay địch nhân biến ảo thành màu đỏ thẫm, mũi chân chạm nhẹ trên mặt đất, cả phóng đi như long quyển phong, dùng song đao màu đỏ thẫm hướng mũi nhọn lên trước đâm thẳng tới Long Hạo Thần.

Trong không khí vang lên thanh âm chói tai, nếu như nhìn từ đằng xa sẽ phát hiện, ẩn hình địch nhân lúc này giống như một đạo ám tia chớp màu đỏ.

Long Hạo Thần sắc mặt trầm ngưng, trên khuôn mặt anh tuấn không chút biểu tình, đôi mắt màu hoàng kim trong suốt hiển thị rõ tỉnh táo, tuyệt không giống như thiếu niên mười bốn tuổi.

Khom người, nâng lá chắn, trong phút chốc, Long Hạo Thần cả người giống như một khối bàn thạch vững chãi.

Thần Ngự Cách Đáng.

Keng, trong tiếng nổ, đột nhiên kim quang trên người Long Hạo Thần bùng cháy mạnh, còn ấn hình địch nhân bị phản chấn lên không trung một lần nữa.

Long Hạo Thần tay phải cuối cùng cũng sử dụng, quang mang thần thánh kim quang của thanh kiếm chói mắt chém xuống, hiện tại thân thể hắn chung quanh kim sắc quang mang trong nháy mắt toàn bộ rót vào trong kiếm quang trên tay.

Quang Chi Phục Cừu thêm Quang Trảm Kiếm.

Ấn hình địch nhân bởi vì công kích bị ngăn cản, chỉ kịp nâng song đao đã mất quang mang đỏ sẫm lên chống đỡ Oanh một tiếng, ấn hình địch nhân bị đập mạnh trên mặt đất, trong miệng hét thảm một tiếng, cả mặt đất cũng bị thân thể của hắn tạo thành một cái hố nông.

Một khắc sau đó, một đoàn quang huy ở sau lưng của hắn sáng lên như mặt trời, nồng nặc kim hồng sắc quang mang, mang theo quang minh cùng ngọn lửa từ trên trời giáng xuống.

Diệu Nhật Trảm.

"A aa" tiếng kêu thảm thiết vang lên, nhưng chỉ kéo dài trong nháy mắt rồi đột nhiên ngừng lại, ấn hình địch nhân bị Lý Hình dùng Diệu Nhật Trảm chặt ra một nửa, máu lục sắc bay ra tứ tán, theo đó thân hình hắn cũng bị lộ ra.

Trần Tư phản ứng rất nhanh, không chút do dự lập tức tiến sát gần Lâm Giai Lộ sắc mặt tái nhợt, trong tay trọng thuẫn giơ lên, trên người tản mát ra một tầng thổ kim quang, đưa Lâm Giai Lộ bảo vệ ở bên trong.

"Người đang làm gì đó?" Lý Hình hướng Lâm Giai Lộ giận dữ hét.

Nếu như mới vừa rồi Long Hạo Thần ngăn trở xong công kích của địch nhân rồi Lâm Giai Lộ tham dự công kích thì bọn họ đối với ấn hình

địch nhân có thể dễ dàng hơn một chút.

Lâm Giai Lộ thở dốc liên tục, trong ánh mắt tràn đầy hồi hộp, nghe Lý Hình quát mắng mới dần dần phục hồi tinh thần lại.

"Tỷ, từ từ đã." Long Hạo Thần vội vàng kéo Lý Hình lại. Nguy cơ phải cứ như vậy giải trừ, không ai biết còn có địch nhân hay không, nội chiến chính là trí mạng.

Lý Hình quay đầu nhìn Long Hạo Thần, trong ánh mắt mang theo tia sáng kỳ dị, không nghi ngờ chút nào, nếu như không phải Long Hạo Thần biểu hiện vừa rồi kinh tài tuyệt diệu, Lâm Giai Lộ hẳn đã chết.

Mặc dù một kích cuối cùng là Lý Hình hoàn thành, nhưng Long Hạo Thần gần như ngăn cản được toàn bộ tiến công của ẩn hình địch nhân. Nếu như không phải là hãn kiên cố, phòng ngự vững như Thái Sơn, cùng với Thần Ngự Cách Đáng mượn lực bộc phát Quang Chi Phục Cừu tới rồi thúc dục Quang Trảm Kiếm làm đối thủ thương, thì với năng lực ẩn hình của Ma tộc này, Diệu Nhật Trảm chưa chắc có thể giết hãn.

Trần Tư trầm giọng nói: "Chúng ta không có Mục Sư, không cách nào thi triển Chân Thực Chi Nhãn, nếu như còn có loại ẩn hình đối thủ này, quá nguy hiểm. Làm sao bây giờ?"

Lâm Giai Lộ cúi đầu, trong ánh mắt toát ra vẻ xấu hổ, thật ra thì cũng không phải là nàng kém, thật sự là vừa rồi phát sinh quá đột nhiên.

"Long tiểu đệ, lòng ta đã rối loạn, không thích hợp tiếp tục chỉ huy, người hoặc Lý Hình chỉ huy mọi người nhé."

Lý Hình không chút do dự vượt cằm nói: "Hạo Thần, người chỉ huy."

Số tuổi, vĩnh viễn không phải là cân nhắc thực lực tiêu chuẩn. Trước sau hai lần, tất cả đều là Long Hạo Thần phát hiện địch nhân trước tiên, lúc này mới tránh khỏi mọi người bị tổn thương. Mặc dù bốn người khác

không biết hẳn thế nào làm được, nhưng đối với hắn đều vui lòng phục tùng.

Long Hạo Thần cũng không từ chối, trầm giọng nói: "Địch nhân nhất định là có phương pháp đặc thù phát hiện chúng ta. Lần này chúng phái này một nhóm Luke tộc tiềm hành hướng chúng ta phát động công kích, sau đó lại có Địa Khắc tộc ẩn hình chiến sĩ đánh lén bên cạnh. Luke tộc tiềm hành hai mươi người, Địa Khắc tộc ẩn hình một người, chúng ta đã giết hai mươi một tên địch nhân, còn kém bốn tên mới hoàn thành nhiệm vụ. Nơi đây khoảng cách tới liên minh biên cảnh còn quá xa, địch nhân đã có biện pháp phát hiện ra chúng ta, biết người chúng phái tới đã thất bại, nhất định một lần nữa sẽ phái ra cường giả công kích chúng ta. Chúng ta lúc này lập tức rời đi thôi, hướng liên minh từ từ rút lui. Nếu có cơ hội hoàn thành nhiệm vụ, không có cơ hội trước hết trở về liên minh phụ cận. Đầu tiên phải giữ được tính mạng của mình, thì mới có cơ hội chiến đấu tốt hơn."

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 18

Bích Lục Song Dao Ma

Bạn đang đọc truyện được copy tại Truyện FULL

Long Hạo Thần số tuổi tuy nhỏ, nhưng vô luận là Long Tinh Vũ hay là Dạ Hoa, cũng đều quán thâm vô số kiến thức cùng kinh nghiệm trên chiến trường cho hắn. Tinh táo là yếu tố đầu tiên, bảo vệ mình so với chiến thắng địch nhân càng thêm trọng yếu.

Lâm Giai Lộ ánh mắt không khỏi lần nữa rơi vào Địa Khắc tộc ẩn hình. Địa Khắc tộc ở Ma tộc thuộc về trung cấp binh chủng, am hiểu ẩn hình, tốc độ cùng công kích. Bộ dáng của bọn họ nhìn bề ngoài cùng nhân loại khác nhau không lớn, chẳng qua là bộ mặt hẹp dài, da hiện lên màu xám tro, cánh tay so với nhân loại dài hơn. Lực công kích tương đối kinh người. Nhất là dưới tình huống ẩn hình, làm người ta khó lòng phòng bị. Trời sanh là khắc tinh ma pháp sư.

Quan trọng nhất là, ẩn hình năng lực của bọn họ, chỉ có bị quang thuộc tính kỹ năng đánh trúng hoặc là Mục Sư dùng Chân Thực Chi Nhãn mới có thể hiển hiện ra. Mỗi lần trong chiến tranh, cũng sẽ có đại lượng Địa Khắc tộc ẩn hình sẵn giết ma pháp sư nhân loại.

Bình thường Địa Khắc tộc ẩn hình, cũng đã tương đương với nhân loại tứ giai chiến sĩ, thậm chí còn có thể cao hơn. Thân là Ma tộc trung cấp binh chủng, bọn họ lại có thể thông qua tu luyện đề cao năng lực bản thân. Điểm này là Luke tộc ẩn hình còn kém hơn nhân loại nhiều.

"Lên đường đi." Long Hạo Thần khẽ quát một tiếng, "Giữ vững đội hình, ta cản ở phía sau. Tỷ tỷ, người không nên gọi hoa hồng về, đây là chúng ta giấu diếm lực chiến đấu, địch nhân nếu như phái binh truy kích chúng ta, chúng ta cũng có nhiều hơn một lá bài tẩy."

"Tốt." Lý Hình cầm song kiếm, quét mắt một cái về phía Lâm Giai Lộ, bước nhanh đi tới.

Lâm Giai Lộ dùng sức hít sâu không khí lạnh như băng, mạnh mẽ ức chế tâm thần không yên, phóng ra một phiêu phù thuật, nhanh chóng đi theo phía sau Lý Hình. Trần gia huynh đệ cùng Long Hạo Thần cũng di chuyển, tiếp tục giữ vững trận hình hình thoi, hướng Thánh điện liên minh mau chóng đi tới.

Vừa đi nhanh, Long Hạo Thần vừa ở trong lòng âm thầm tổng kết quá trình chiến đấu vừa rồi.

Hắn có thể trước sau hai lần dẫn đầu phát hiện tung tích địch nhân, còn bởi vì hắn có biến dị tinh thần lực mang đến cảm giác. Kể từ khi ở Kỳ Sĩ Thánh sơn cùng Hạo Nguyệt tiến hành giao hòa máu, hắn phát hiện, mình chẳng những ngoại linh lực nửa năm qua này có dấu hiệu kéo dài tăng trưởng, hơn nữa, cảm giác so với trước kia càng thêm nhạy cảm một chút.

Địa Khắc tộc ẩn hình bản thân năng lực là giấu diếm hơi thở, mặc dù là đến vền vẹn gần cả gang tấc mới bị hắn cảm giác được, nhưng điều này cũng đủ để chứng minh cảm giác cường đại của hắn. Thông qua giao thủ vừa rồi, Long Hạo Thần có thể đoán được, tên Địa Khắc tộc ẩn hình kia thực lực sợ rằng đã đến gần cấp năm.

Trọng yếu hơn chính là, trận chiến vừa rồi, Long Hạo Thần lần đầu tiên sử dụng linh lô năng lực.

Phát hiện Địa Khắc tộc ẩn hình người trong nháy mắt, hắn phóng ra Linh Quang Tráo, khi đó hắn còn không biết địch nhân là ai, nhưng hắn vẫn có thể hoàn toàn khẳng định Linh Quang Tráo phòng ngự không

ngăn được đối thủ. Vì vậy, ở phát động Linh Quang Tráo đồng thời, hấn lần đầu tiên dẫn động Thánh Dẫn Linh Lô của mình. Cũng chính là từ bộ ngực hấn bắn ra bạch sắc quang mang.

Thánh Dẫn Linh Lô đánh trúng mục tiêu đối thủ, trong nháy mắt Long Hạo Thần cảm giác được rõ ràng, mình phảng phất khóa được linh hồn đối phương. Linh lô này mặc dù không có bất kỳ năng lực công kích cùng phòng ngự, nhưng Địa Khắc tộc lại không thể không dời đi mục tiêu công kích, toàn lực công kích Long Hạo Thần. Cũng chính là bằng vào Thánh Dẫn Linh Lô dẫn dắt, mới có thể cứu Lâm Giai Lộ một mạng. Nếu không, bằng vào tu vi Long Hạo Thần hiện tại, căn bản không còn kịp cứu viện.

Được Dạ Hoa chỉ điểm, nửa năm qua Long Hạo Thần thường xuyên luyện tập sử dụng Thánh Dẫn Linh Lô, Dạ Hoa cũng đem ảo diệu Thánh Dẫn Linh Lô cùng các loại tác dụng giảng giải cặn kẽ. Hiện tại Long Hạo Thần sử dụng Thánh Dẫn Linh Lô phạm vi có thể đạt tới chừng hai mươi thước. Nếu như địch nhân vượt ra khỏi khoảng cách này, như vậy hiệu quả của Thánh Dẫn Linh Lô sẽ biến mất.

Lâm Giai Lộ một lần nữa thả ra một Ứng Nhãn thuật trên không trung, mặc dù Ứng Nhãn thuật không cách nào trinh sát Luke tộc cùng Địa Khắc tộc, nhưng Luke tộc dù sao đối với bọn họ uy hiếp không lớn, và Địa Khắc tộc cho dù là ở trong Ma tộc cũng thuộc về binh chủng hi hữu, chưa chắc sẽ có người thứ hai. Và trừ hai người này ra, đại đa số Ma tộc vẫn có thể dùng Ứng Nhãn thuật trinh sát.

"Có địch nhân." Lâm Giai Lộ hô nhỏ một tiếng.

Mọi người cước bộ một bữa, Lý Hình hỏi: "Bao nhiêu?"

"Một."

Lý Hình đảo cặp mắt trắng dã, "Một tên quỷ"

Lâm Giai Lộ lần này lại không cùng nàng âm ỉ, trầm giọng nói: "Là tộc song đao ma màu xanh biếc Trạch Lâm tộc. Tốc độ rất nhanh, đang hướng chúng ta đuổi tới."

Nghe nàng nói những lời này, bao gồm cả Long Hạo Thần mọi người không khỏi biến sắc mặt, hít sâu một hơi.

Trạch Lâm tộc là Ma tộc đệ nhất đại tộc, số lượng đông đảo nhất, dựa theo Thánh điện liên minh điều tra, Trạch Lâm tộc nhân khẩu ít nhất vượt qua ba trăm vạn, cơ hồ hàng năm ở trên chiến trường, cũng sẽ có vài chục vạn Trạch Lâm tộc song đao ma chết.

Bình thường Trạch Lâm tộc song đao ma là Ma tộc binh chủng thường thấy nhất, bọn chúng không phải là nhân loại biến dị, mà từ bảy mươi hai cái Ma thần trụ phủ xuống ban đầu đến giờ là một loại ma thú biến dị mà thành. Mới đầu thực lực chỉ tương đương với cấp hai sơ cấp chiến sĩ Ma tộc và số lượng cũng không nhiều, nhưng bọn họ lại có năng lực sinh sôi nảy nở, mấy ngàn năm nay, chủng tộc số lượng gia tăng kéo dài, dần dần trở thành Ma tộc đệ nhất đại chủng tộc.

Nếu như chẳng qua chỉ là bình thường song đao ma, Long Hạo Thần trong năm người tùy tiện một cũng có thể đối phó ít nhất mười mấy tên không có vấn đề gì cả. Nhưng mấu chốt ngay tại Lâm Giai Lộ miêu tả một câu màu xanh biếc.

Bình thường Trạch Lâm tộc song đao ma thân thể màu đen, toàn thân cũng là hình dáng giáp xác, nếu như dùng phương thức nhân loại để hình dung, có thể xưng là chỉ có ngoại linh lực rồi biến mất mới có nội linh lực, là thể cận chiến của Ma tộc.

Mà khi giáp xác Trạch Lâm tộc song đao ma từ màu đen biến thành màu xanh biếc, ý nghĩa bọn chúng trải qua ít nhất một lần biến dị. Chính là vương giả Trạch Lâm tộc. Cơ hồ là trong một vạn song đao ma, mới xuất hiện một con bích lục song đao ma. Loại này Trạch Lâm tộc vương giả thực lực là cấp năm cường giả. Năng lực cận chiến cực kỳ cường hãn. Thường thường cấp năm chiến sĩ đều không thể chống lại.

Lúc trước Địa Khắc tộc ẩn hình kia thực lực có thể đến gần cấp năm, nhưng tuyệt đối không đến được cấp năm, và vô luận là nhân loại hay là Ma tộc, cấp năm là một lĩnh vực khác, tương đương với Kỵ Sĩ trong Đại Kỵ Sĩ cùng Đại Địa Kỵ Sĩ khác biệt. Cho dù là cấp chín Đại Kỵ Sĩ cùng cấp một Đại Địa Kỵ Sĩ, đều không thể vượt qua lạch trời. Không nghĩ ngờ chút nào, bích lục song đao ma có thể làm bọn hãn toàn quân bị diệt cường.

"Làm sao bây giờ?" Lâm Giai Lộ ánh mắt nhìn Long Hạo Thần.

Long Hạo Thần hơi chần chờ chốc lát, hỏi: "Còn phát hiện những Ma tộc khác không?"

Lâm Giai Lộ lắc đầu, nói: "Không có phát hiện, cũng chỉ có một con. Ma tộc cho dù phát hiện ra chúng ta, cũng sẽ không hưng sư động chúng phái đại quân tiến tới, một con bích lục song đao ma đủ để làm thị vệ Ma thần, cộng thêm một Địa Khắc tộc ẩn hình cùng hai mươi tên Luke tộc tiềm hành, đã là tương đối dễ mắt tới chúng ta. Ta đoán chừng ít nhất trong khoảng thời gian ngắn sẽ không còn có viện quân Ma tộc xuất hiện."

Long Hạo Thần hít sâu một cái, trong mắt toát ra kiên định quang mang, "Trốn không thoát, tốc độ bích lục song đao ma không phải chúng ta có thể so sánh, sớm muộn cũng bị đuổi kịp. Mọi người tại chỗ khôi phục linh lực, tở tở, người triệu hồi ra hoa hồng, chúng ta cùng hãn quyết tâm tử chiến. Chỉ cần vượt qua cửa ải này, chúng ta sẽ có cơ hội rút về liên minh."

"Tốt." Lý Hình vốn là ghé con mới đẻ không sợ cạp, lập tức đem hoa hồng gọi về đi ra ngoài, Hoa Hồng Độc Giác Thú nhất thời sải bước ra, tăng thêm một phần khí thế.

Mân Côi đã là cấp năm đỉnh giai ma thú, khoảng cách tới lục giai chẳng qua là một bước ngắn,, ma thú cùng nhân loại cấp bậc so sánh thì thấp hơn một cấp, vì vậy nó căn bản tương đương một đỉnh cấp Đại Kỵ

Sĩ, so với mọi người ở đây thì mạnh hơn một chút, có trợ giúp của nó, đối phó với bích lục song đao có chút tự nhiên hơn.

Lâm Giai Lộ lúc này đã tỉnh táo không ít, tiếp tục lấy Ứng Nhân thuật quan sát, "Nhiều nhất còn có ba phút đồng hồ, chúng ta có thể thấy nó."

Long Hạo Thần quyết định thật nhanh, nói: "Chờ một chút hay là để ta tiến hành làm chủ phòng ngự, ta cũng không đối gạt mọi người, vừa rồi ta biết được Địa Khắc tộc ẩn hình chính là linh lô năng lực, Thánh Dẫn Linh Lô, đoán chừng các người hẳn đã nghe nói qua. Cho nên, chờ ta ngăn cản bích lục song đao ma một lúc, nếu ta không bị hấn giết thì các người có thể không cố kỵ buông tay công kích. Ta cũng không biết mình có thể ngăn cản bao lâu, các người phải lấy tốc độ nhanh nhất và mạnh nhất đem hấn giết chết."

Bọn họ năm người chỉ có ba chức nghiệp, Kỵ Sĩ, chiến sĩ cùng ma pháp sư, hơn nữa trước kia chẳng bao giờ phối hợp qua, thời điểm đánh trận lần trước, đã lộ ra có chút hỗn loạn, cho nên Long Hạo Thần phải bố trí trước.

Nghe được bốn chữ Thánh Dẫn Linh Lô, ánh mắt mọi người không khỏi sáng lên, nhất là Lâm Giai Lộ, nàng thân là nữ nhi Hạo Nguyệt Thành chấp chính quan, đối với linh lô biết so với Trần gia huynh đệ rõ ràng hơn. Cũng lập tức hiểu, lần trước chính là Thánh Dẫn Linh Lô cứu mạng của nàng.

Lý Hình vẻ mặt giật mình nhìn Long Hạo Thần, "Hạo Thần, người tiểu tử thú này, đến tột cùng còn có bao nhiêu chuyện gạt tỷ tỷ a?"

Long Hạo Thần áy náy nói: "Thật xin lỗi, tỷ tỷ, Lão sư không để cho ta nói, ta..."

Lý Hình cười nói: "Được rồi, bây giờ không phải là lúc nói chuyện này. Trước tiên giết chết kia bích lục song đao ma đã sau đó ta lại cùng người tính sổ."

Trần Tư cùng Trần Thần hai huynh đệ liếc mắt nhìn nhau, ánh mắt cũng lộ ra vẻ có chút dờ dẩn, mười bốn tuổi Đại Kỵ Sĩ, lại còn có linh lô mà bọn họ căn bản nghĩ cũng không dám nghĩ.

Trần Tư nói: "Hạo Thần, ta giúp người phòng ngự nhé. Chẳng qua chỉ có một mình người, sợ rằng..."

Long Hạo Thần gật đầu, nói: "Trần đại ca, người ở bên cạnh lấy lá chắn ngăn chặn công kích để tranh thủ một ít thời gian. Ta muốn dùng Thần Ngự Cách Đáng để tiến hành phòng ngự, nhưng mỗi một lần đón đỡ tiếp theo, đều phải mượn linh lực mới có thể một lần nữa sử dụng Thần Ngự Cách Đáng. Trần đại ca, người phải giúp ta tranh thủ một chút thời gian. Nếu như chúng ta phối hợp thật tốt, bích lục song đao ma bị chúng ta tiêu hao linh lực hầu như không còn như là lúc ước, có thể không phá vỡ được phòng ngự của chúng ta."

Trần Tư nuốt xuống một ngụm nước miếng, "Vừa rồi người ngăn trở Địa Khắc tộc ẩn hình một kích toàn lực chính là Thần Ngự Cách Đáng sao? Vừa rồi ta còn không dám khẳng định, thì ra thật sự là..."

Long Hạo Thần cười ha hả một tiếng, hướng hắc trừng hai mắt, nói: "Trần đại ca cần phải giữ bí mật cho ta a!"

Trần Tư đánh mắt với từng người một, đứng bên cạnh Long Hạo Thần tâm hai thước.

Mặc dù trước kia không có hợp tác qua, nhưng mọi người dù sao cũng là thế hệ trẻ nổi bật của Hạo Nguyệt Thành, còn có Long Hạo Thần làm hạch tâm, những người khác phối hợp hai bên nên cũng dễ dàng hơn.

Lâm Giai Lộ lùi xuống xa hơn một chút, Lý Hình cùng Trần Thần ở hai bên, năm người cùng nhau lắng lắng cùng đợi.

Có thể nói bởi vì Long Hạo Thần có Thánh Dẫn Linh Lô, bọn họ mới có cơ hội khiêu chiến bích lục song đao ma, nếu không, để cho cấp năm

cường giả buông tay công kích, trừ Long Hạo Thần bằng vào Thần Ngự Cách Đáng bên ngoài, những người khác sợ rằng không ngăn cản nổi.

Mặc dù là lần đầu tiên dùng Thánh Dẫn Linh Lô tiến vào chiến đấu, nhưng Long Hạo Thần đã cảm nhận được linh lô tuy không có chút nào lực công kích, nhưng về phòng ngự lực linh lô trong đoàn đội tác dụng cực lớn. Cũng cảm nhận được Dạ Hoa gọi là thủ hộ Kỵ Sĩ linh lô thích hợp nhất.

Nhìn kiếm quang trong tay, Long Hạo Thần thầm nghĩ trong lòng, ba nói không sai, chỉ có ở trong chiến đấu chân chính, mới có thể tăng cường thực lực nhanh nhất.

Bàn về vóc người, Long Hạo Thần không cách nào so sánh với Trần Tư, Trần Thần hai huynh đệ, hẳn lại chỉ có mười bốn tuổi, nhưng hẳn lúc này là trụ cột vững vàng của năm người. Đối mặt cấp năm cường giả, hẳn cũng không e ngại, sợ rằng trong năm người cũng chỉ có hẳn, chân chính dám liều mạng với cấp năm cường giả.

Lúc này, mặt trời đã từ từ dâng lên, mang quang mang chiếu rọi tới mặt đất, xa xa trên đường chân trời, ánh mặt trời đang chiếu rọi xuống, một thân ảnh xanh biếc dần dần hiện ra trong tầm mắt năm người.

Long Hạo Thần vào giờ khắc này chậm rãi nhắm hai mắt lại, điều chỉnh nội linh lực vận chuyển.

Thánh Dẫn Linh Lô. Hẳn dẫn động không chỉ là địch nhân, cũng đồng dạng là nội linh lực của ta a! Mới vừa rồi đánh một trận, khi hẳn thúc dục linh lô, tự thân nội linh lực tốc độ khôi phục ít nhất so với bình thời hơn hai mươi phần trăm. Đối với linh lô

tràn đầy truyền kỳ sắc thái chí bảo này, Long Hạo Thần bây giờ càng ngày càng có hứng thú.

Màu xanh biếc trước mắt mọi người không ngừng lớn hơn, Lý Hình, Lâm Giai Lộ, Trần Tư, Trần Thần, không hẹn mà cùng nắm chặt vũ khí

trong tay.

Đây cũng không phải là tu luyện bình thường, bọn họ là chân chính đối mặt với một gã cường địch tu vi cấp năm, thất bại là không thể lặp lại, bởi vì thất bại có ý nghĩa là tử vong.

Rốt cục, bọn họ có thể thấy rõ ràng bộ dáng thân ảnh màu xanh biếc.

Bích lục song đao ma cao chừng hai thước, chiều cao ước chừng ba thước, tứ chi tráng kiện, thân thể cũng có thể vươn ra trước bốn, năm trượng, sau lưng hắn có một cặp cánh giáp xác, giáp cánh cũng không thể làm hắn phi hành, nhưng có thể khiến thân thể hùng tráng của nó giữ vững thăng bằng. Đỉnh đầu có chút giống Tích Dịch, nhưng càng thêm to hơn, lộ ra răng nhọn um tùm. Vạm vỡ nhất là hai chi trước sinh trường nơi bả vai nó.

Đối với chân trước dài chừng một thước năm, cực kỳ tráng kiện, nó dùng để ổn định thân thể. Chân trước vung lên, mỗi chân đều có ba lưỡi đao sắc bén nhọn hoắt. Cây thứ nhất nằm ở bên hông dài nhất ước chừng một thước rưỡi, cây thứ hai dài tầm một thước, cây thứ ba thì ngắn hơn một chút. Hai cánh tay tráng kiện tổng cộng sáu chuôi lưỡi đao sắc bén lóng lánh ánh bích quang. Hai cái tay này cũng chính là ma song đao. Nếu như là song đao ma bình thường, trên cánh tay chỉ có duy nhất một thanh đao sắc bén mà thôi. Thân hình so với bích lục song đao ma cũng nhỏ hơn rất nhiều.

Khi bích lục song đao ma đến gần phạm vi trăm mét của năm người, hai tròng mắt Long Hạo Thần chợt mở ra, lông mi thật dài hơi dưới đó là đôi mắt trong suốt ánh kim, thậm chí có thể thấy hình phản chiếu của bích lục song đao ma. Trên người trong nháy mắt bộc phát ra chiến ý mãnh liệt.

"Chuẩn bị chiến đấu."

Khoảng cách trăm mét, đối với bích lục song đao ma mà nói, chẳng qua là mấy lần hít thở thời gian mà thôi.

"Nhân loại hèn mọn, dám giết Ma tộc chiến sĩ của ta, đi chết đi." Bích lục song đao ma miệng phun tiếng người, thanh âm như

tiếng chuông, một câu còn chưa nói xong, thân ảnh khổng lồ đã vọt mạnh tới.

Thánh Dẫn Linh Lô phát động, khi bích lục song đao ma mới vừa xông vào phạm vi 20m, Long Hạo Thần trong nháy mắt đem khóa hãm lại.

Bích lục song đao ma trì trệ một chút, ngay sau đó, không chút do dự hướng Long Hạo Thần nhảy lên, một thân giáp xác bích lục bóng loáng ở dưới ánh mặt trời chiếu sáng tựa như một đoàn bích quang hướng Long Hạo Thần sà xuống, chân trước khổng lồ ngang nhiên chém xuống.

"Oanh " va chạm đầu tiên cũng không phải của Long Hạo Thần, mà do Lâm Giai Lộ phát động ma pháp.

Bốn thanh băng thương cực dài đồng thời oanh kích trên người bích lục song đao ma.

Nhưng nhưng làm năm người trong lòng đồng thời trầm xuống chính là, bốn cái băng thương oanh kích bích lục song đao ma trong nháy mắt bị giáp xác trên người hãm chấn vỡ tan tành, hóa thành vô số Băng Tinh bay tứ tán, chỉ để trên người hãm mấy dấu vết bạch sắc mà thôi.

Thật là phòng ngự mạnh lực. Không hổ là cận chiến binh chủng Ma tộc số lượng nhiều nhất.

Bích lục song đao ma không có bất kỳ kỹ năng, nhưng hãm cấp năm thực lực tất cả đều thể hiện trên thân thể, lại có thể nào không mạnh?

"Leng keng " quang diệu chi thuần trong tay Long Hạo Thần kim quang bạo xạ, Thần Ngự Cách Đáng mạnh mẽ chặn bích lục song đao ma lại từ trên trời lao xuống. Cả người hãm nhất thời xuất hiện một tầng

kim quang nồng nặc. Nhưng cũng ngay một khắc này, Long Hạo Thần con người kịch liệt co rút lại.

Lực công kích của bích lục song đao ma so với tưởng tượng của hắn còn mạnh hơn, Long Hạo Thần trước mắt nội linh lực đã gần một ngàn sáu trăm điểm, tầm cỡ cấp tám Đại Kỵ Sĩ. Với tu vi trước mắt của hắn mà sử dụng Thần Ngự Cách Đáng, coi như đỉnh cấp Đại Địa Kỵ Sĩ ở không sử dụng kỹ năng dưới tình huống như vậy cũng không phá được. Bởi vì coi như là cấp chín Đại Địa Kỵ Sĩ, linh lực cũng sẽ không vượt qua bốn ngàn, bốn ngàn trở lên chính là Huy Diệu Kỵ Sĩ. Còn Thần Ngự Cách Đáng có thể ngăn cản nhiều nhất linh lực gấp ba bản thân đánh vào. Nếu không hắn cũng sẽ không được gọi là kỹ năng khó nhằn nhất của Kỵ Sĩ.

Chỉ có như vậy, đối mặt với bích lục song đao ma chém xuống, Long Hạo Thần dùng Thần Ngự Cách Đáng phát huy hoàn mỹ được, vẫn như cũ phải lui về phía sau hai bước mới đứng vững. Hơn nữa, hắn cũng đồng thời phát hiện, bích lục song đao ma đánh vào quang diệu chi thuẫn của mình, chỉ có một thanh "Trọng đao".

Vào lúc này, khác biệt giữa ngũ giai cùng tứ giai hoàn toàn hiện ra. Lúc trước Địa Khắc tộc bị Long Hạo Thần Thần Ngự Cách Đáng ngăn trở, thân thể bị trì trệ trong chốc lát, nhưng bích lục song đao ma này nửa điểm phản ứng không có, một. chuôi "Trọng đao" khác cơ hồ là trong nháy mắt quét ngang. Hưởng lương Long Hạo Thần chém tới.

Bởi vì đối với công kích sai lầm của bích lục song đao ma, lúc này Trần Tư tháp thuẫn ngăn chặn phát động đã chậm. Long Hạo Thần ngăn trở một kích, thân thể cũng bị kịch chấn, bất đắc dĩ, chỉ có giơ kiếm quang lên trời, dùng Thần Ngự Cách Đáng ngưng tụ Quang Chi Phục Cừu, ngăn cản chân trước của bích lục song đao ma chém tới.

"Phanh "

Trong nháy mắt, thân thể Long Hạo Thần giống như đạn pháo bị hung hăng oanh bay ra ngoài, bay ra chừng ba trượng mới rơi xuống mặt

đất. Lực mạnh mẽ đánh vào cơ hồ làm hồ khẩu hăn rách tan, quang kiếm bị chấn bay ra xa.

Long Hạo Thần há miệng phun một ngụm máu tươi ra, hăn đã bị thương.

Thần Ngự Cách Đáng không phải là thần, Long Hạo Thần cũng không phải là có thể hoàn toàn phát huy ra cường đại uy năng của Thần Ngự Cách Đáng cấp bậc Huy Diệu Kỳ Sĩ, không chân chính đối mặt với bích lục song đao ma, vĩnh viễn cũng không thể biết được lực công kích người này đáng sợ đến cỡ nào. Nhưng Long Hạo Thần bị trọng thương cũng không phải là không có thu hoạch.

Sau một khắc bích lục song đao ma đánh bay Long Hạo Thần, trọng thuẫn của Trần Tư cũng hung hăng đụng vào người hăn.

Bích lục song đao ma bị trọng thuẫn ngăn chặn đụng vào làm thân thể hơi nghiêng một bên, còn Trần Tư cũng bị lực phản chấn chấn đến lùi bảy, tám bước mới miễn cưỡng đứng vững.

Công kích của Lý Hình cùng Trần Thần cũng đến vào lúc này.

Trần Thần cả người nhảy lên trên không trung, hai thanh trọng kiếm lóng lánh chói mắt ánh lửa mang theo linh lực nóng bỏng hung hăng chém trên người bích lục song đao ma. Chiến sĩ nhảy chém thêm hỏa diễm trăm. Hăn đã đem lực chiến đấu của cuồng chiến sĩ bộc phát ra.

Oanh một tiếng, thân thể bích lục song đao ma nhất thời bị hăn oanh kích lão đảo suýt nữa ngã xuống, ngọn lửa song kiếm đã để lại hai vết nạm đen trên người hăn.

Mân Côi Độc Giác Thú ngay vào lúc này tựa như một mảnh Hồng Vân phủ xuống, một đạo hỏa hồng sắc quang ảnh theo Mân Côi Độc Giác Thú trên người lộ ra, huyền hóa thành trạng thái linh lực. Phân ảnh đánh chính là thiên phú kỹ năng của Mân Côi Độc Giác Thú.

Mất đi thăng bằng bích lục song đao ma ngành kháng bị đụng bay lên. Hai chân cường tráng của hắn chém xuống mặt đất giữ vững thân thể thăng bằng, cả người hơi co rúm lại, một lần nữa bắn lên, mục tiêu nhắm thẳng vào Long Hạo Thần.

Được Thánh Dẫn Linh Lô dẫn dắt, chỉ sợ lực công kích người khác cường thịnh trở lại, hắn cũng nhất định phải trước tiên giết chết Long Hạo Thần sau đó mới có thể đánh trả. Đây là hiệu quả của linh lô. Mà lúc này, Long Hạo Thần vừa mới từ trên mặt đất đứng dậy.

Một đạo bạch quang nhu hòa rơi vào trên người Long Hạo Thần, linh lực ấm áp làm hồ khẩu của hắn nhanh chóng khép lại, năng lượng ấm áp rót vào, nội phủ bị chấn thương cũng đã thư thái hơn rất nhiều.

Quang mang chữa trị, đây là Hạo Nguyệt song đầu tiểu Quang phóng thích ra. Cùng lúc đó, năm viên hỏa cầu lớn nhỏ liên tiếp oanh kích trên người bích lục song đao ma. Liên châu hỏa cầu uy lực không đủ để sinh ra lực sát thương đối với bích lục song đao ma, nhưng làm thân thể của nó trên không trung dừng lại một chút. chút nào chăm chú đánh tới bích lục song đao ma.

Xung phong.

Long Hạo Thần không có dừng lại đợi chờ bích lục song đao ma, trong nháy mắt hắn làm một động tác xông lên, hắn phải cùng đồng đội hợp lại mới có thể đối phó người này. Trong quá trình xông lên tiện tay nhặt lại kiếm quang của mình.

Thân thể bích lục song đao ma quả thật cường hãn, bị công kích liên tục dưới tình huống như vậy mà không một chút ảnh hưởng đến tốc độ của nó. Tứ chi rơi xuống đất, thân thể trong nháy mắt chuyển hướng, đánh tới Long Hạo Thần.

"Rống" trong lúc này, Hạo Nguyệt song đầu đồng thời hướng bích lục song đao ma phát ra gầm lên giận dữ.

Nói ra cũng kỳ quái, khi bị mọi người vây công, bao nhiêu công kích tứ giai phủ lên người hắn cũng không làm hắn suy suyễn, ấy mà khi bị song đầu tích dịch gầm lên một tiếng thì hắn suýt nữa rơi xuống. Ánh mắt lạnh lẽo hiện lên một tầng kinh ngạc.

Thừa dịp hắn đứng sững lại, Long Hạo Thần cùng đồng đội một lần nữa hợp lại ở chung một chỗ, hắn hướng Trần Tư nháy mắt, hai người một lần nữa sóng vai đứng bên nhau.

Lâm Giai Lộ dùng băng thương thuật không có tác dụng, đứng ở nơi đó thật nhanh niệm chú ngữ, đoạn chú ngữ này thập phần dài dòng, nàng giơ lên trên không trung chung quanh pháp trượng, nhanh chóng tụ tập một phù hiệu kỳ dị màu lam. Thủy nguyên tố chung quanh thân thể nàng trở nên càng lúc càng nồng nặc.

Lý Hình cười trên lưng Mân Côi Độc Giác Thú, lộ ra dáng vóc tiều tụy, song kiếm trong tay chỉ xéo ra hai bên, kim quang nồng đậm cùng Mân Côi Độc Giác Thú tản mát ra xích hồng sắc cánh nhanh chóng dung hợp.

Hạo Nguyệt song đầu không hẹn mà cùng lựa chọn súc tích lực lượng. Nếu như không có thể đánh bích lục song đao ma bị thương nặng, vô luận Long Hạo Thần có Thánh Dẫn Linh Lô cùng Thần Ngự Cách Đáng thần kỳ cỡ nào, cuối cùng bọn họ cũng khó tránh khỏi cái chết. Tất cả đã đều dùng đến năng lực ẩn dấu của mình.

Trần Tư, Trần Thần hai huynh đệ lại kém hơn một chút, bọn họ không ẩn dấu năng lực nhiều như vậy nên có chút khẩn trương.

"Trần đại ca, vừa rồi như vậy. Người không cần nói trước xuất thủ." Long Hạo Thần trầm ổn thanh âm làm trong lòng Trần Tư

yên tĩnh, Tín Niệm Quang Hoàn tùy theo Long Hạo Thần buông thả ra, đem năm người tất cả đều bao phủ ở bên trong.

Bích lục song đao ma dừng lại chốc lát đã đánh tới lần nữa, "Song đao" cường hãn chém thẳng tới Long Hạo Thần.

Lần này, Long Hạo Thần không đứng bất động sử dụng Thần Ngự Cách Đáng, ngược lại hướng bích lục song đao ma bước lên một bước.

Y như trước cơ hồ giống nhau như đúc, song đao của bích lục song đao ma cũng không phải đồng thời chém xuống, đệ nhất đao chém xuống, Long Hạo Thần đột nhiên tăng tốc, lắc mình sang bên cạnh, ngay sau đó, trong tay trái của hắn cầm quang diệu chi thuẫn, bạch sắc quang mang trong nháy mắt theo quang diệu chi thuẫn bộc phát ra, tạo thành một tầng bạch sắc quang văn dày cộm nặng nề bám vào bên ngoài, trong nháy mắt cùng đệ nhất đao của bích lục song đao ma chạm vào nhau.

Thánh Thấm Chi Thuẫn, phòng ngự kỹ năng của thủ hộ Kỵ Sĩ, thần Thánh Quang minh linh lực tạo thành tấm chắn năng lượng.

"Phốc" bích lục song đao ma đao thứ nhất lại trượt qua lá chắn chém vào mặt đất. Thân thể Long Hạo Thần chỉ hơi thoáng một cái, trong nháy mắt, thân thể của hắn ổn định lại. Một lần nữa tạo ra Thần Ngự Cách Đáng kiên cố.

Cạch một tiếng, đao thứ hai vừa lúc này chém vào trên quang diệu chi thuẫn, kim quang bay lên, Long Hạo Thần rốt cục ngăn cản chánh diện hoàn thành đối với bích lục song đao ma.

Chẳng qua là Thánh Thấm Chi Thuẫn không ngăn được kích thứ nhất của bích lục song đao ma, nhưng cộng thêm Dạ Hoa truyền thụ cho kỹ xảo giảm bớt lực, cuối cùng miễn cưỡng chặn lại.

Kiểm quang giơ lên cao, một vầng sáng hào quang mũi nhọn trên trán Long Hạo Thần phóng ra.

Thủ hộ Kỵ Sĩ kỹ năng, Cường Kích Quang Hoàn. Gia tăng hết thủy linh lực công kích 10% hiệu quả.

Nhờ Thần Ngự Cách Đáng mang đến Quang Chi Phục Cừu, thi triển kỹ năng có thể tiết kiệm nội linh lực đồng thời gia tăng hiệu quả kỹ năng. Trên thân bốn người một lần nữa bao phủ lên một vầng hào quang.

Lần này đây Trần Tư không có xuất hiện sai lầm nữa, trọng thuẫn hung hăng chạm vào mặt bên của bích lục song đao ma, trải qua Cường Kích Quang Hoàn tăng phúc hơn nữa toàn lực ứng phó trùng kích, bích lục song đao ma bị một kích của hắc đánh ngã xuống một thước. Trần Tư chính mình cũng kêu lên một tiếng đau đớn, lão đảo lùi lại mấy bước rồi đặt môn ngã xuống đất..

Một thanh hồng quang trường kiếm lóng lánh chói mắt theo mặt bên tựa như tia chớp bay tới, lửa hồng mang theo làm cả thân kiếm cũng trở nên đỏ bừng. Phù một tiếng, cứng rắn đâm vào khe hở nửa thước trên giáp xác bích lục song đao ma. Làm bích lục song đao ma đau đớn kêu lên."Song đao" điên cuồng quét ngang.

Trần Thần phát động Thiên Hỏa Thứ để được ăn cả ngã về không, đây là một kích mạnh nhất của hắc đánh vào khe hở giáp xác của Bích lục song đao ma.

Có Trần Tư phụ trợ, Long Hạo Thần lại tiếp tục xông tới, Quang Diệu Chi Thuần ngăn chặn, Thánh Thấm Chi Thuần lần nữa thả ra.

Phốc, đệ nhất đao bị Thánh Thấm Chi Thuần dùng trọng thuẫn giảm bớt lực, Long Hạo Thần vững vàng đứng bất động, hắc cấp cho đồng bọn có mục tiêu để công kích. Để đứng vững lại, hắc một lần nữa phun ra một ngụm máu tươi. Nhưng Quang Diệu Chi Thuần lại không ngăn cản được, bị bắn sang một bên.

Kiểm quang sáng lên, Thần Ngự Cách Đáng lại dùng được, phịch một tiếng, kim quang lóng lánh, chống đỡ thành công. Máu mũi, miệng của Long Hạo Thần chảy ra.

Kim hồng sắc quang mang phảng phất như chia cắt toàn bộ thế giới hóa thành một đạo cầu vòng ầm ầm lao tới, hung hăng đâm một chút vào

hỏa kiếm trên thân thể bích lục song đao ma.

"Rống" bích lục song đao ma điên cuồng rống giận, hỏa kiếm không chui vào được cơ thể nó. Và phát ra một kích kia, đó chính là Lý Hình. Quang cùng hỏa dung hợp, quang diễm thiên khiêu vũ, đây là kỹ năng dung hợp của nàng cùng Hoa Hồng Độc Giác Thú.

Một tia bích lam u quang lặng yên không một tiếng động chọt lóe lên rồi biến mất, vừa lúc bích lục song đao ma mở miệng ra quán nhập vào.

"Vèo."

Bích quang từ sau gáy hấn bắn xuyên qua.

Lâm Giai Lộ vẫn duy trì tư thế pháp trượng, sắc mặt cũng đã tái nhợt, một cái Băng Minh Châm còn lại là linh lực nàng còn tranh thủ sở hữu được.

Kiểm quang trong tay Long Hạo Thần rơi xuống đất, một vòng kim sắc quang mang từ thân thể của hắn bộc phát ra, kỹ năng của trường phạt Kỵ Sĩ, Thăng Thiên Trận.

Kim quang đánh sâu vào, đem "Song đao" bích lục song đao ma đánh bay lên. Thu hồi quang diệu chỉ thuần trong nháy mắt đụng vào hắn trên lồng ngực. Ngạnh kháng đâm sâu vào nó ba thước.

Quang mang chữa trị một lần nữa rơi vào trên người Long Hạo Thần, Hạo Nguyệt không biết lúc nào đã chui vào cuộc chiến giữa Long Hạo Thần cùng bích lục song đao ma, hỏa hồng sắc hào quang từ đỉnh đầu tiểu Hỏa toát ra, Kháng Cự Hỏa Hoàn.

Đồng thời tác dụng trên người bích lục song đao ma cùng Long Hạo Thần.

Bích lục song đao ma bị đâm sâu một thước, thụ thương không nhẹ Long Hạo Thần thì bị dính đầy đủ phải hơn năm thước.

Trần Tư bỏ dậy khỏi mặt đất, hoành trọng thuận che trước người Long Hạo Thần.

Thân thể bích lục song đao ma phảng phất cứng ngắt lại, đứng ở nơi đó, thân thể không ngừng loạng choạng. Thân là cấp năm Ma tộc cường đại, sinh mệnh lực của hắn cực kỳ dai dẳng, chỉ sợ chuôi hỏa kiếm cắm ngập vào cơ thể cũng không có cách nào lấy đi tính mạng của hắn. Nhưng là, băng minh châm của Lâm Giai Lộ lại trở thành một kích trí mạng.

Thời điểm lần thứ hai Long Hạo Thần ngăn trở bích lục song đao ma, Lâm Giai Lộ công kích bằng băng minh châm cũng đã chuẩn bị xong, nàng chậm trễ chờ đợi. Chỉ có một kích duy nhất, nếu như không thể trúng được mục tiêu yếu hại thì nàng cũng đã mất đi toàn bộ sức chiến đấu.

Lý Hình chờ đợi một khắc bích lục song ma đao bị thương nặng, cơ hội tốt cuộc đã tới, băng minh châm xuyên qua não mà vào, cho dù bích lục song đao ma thân thể cường hãn, cũng không thể sống sót.

Oanh Bích lục song đao ma tựa như kim sơn, núi ngọc ngã xuống đất, thân thể co quắp liên tiếp, máu lục sắc từ miệng vết thương không ngừng chảy ra.

Long Hạo Thần dùng kiếm chống đỡ thân thể của mình thở hổn hển, mặc dù tiểu Quang đối với hắn sử dụng hai lần quang mang chữa trị, nhưng hắn cơ hồ nhận tất cả công kích của bích lục song đao ma. Sức mạnh khổng lồ chấn động nội tạng hắn như

thiên như đốt, hắn đã bị nội thương.

Thì thảo nhắc tới mấy câu chú ngữ dài dòng, một tầng Kim Hoàng Sắc quang mang trên người hắn nhận nhạo ra, một hoàng kim Thập Tự Giá hiện ra trên đỉnh đầu hắn. Chính là Thánh Quang Tráo. Thủ hộ Kỳ Sĩ tứ giai kỹ năng.

Lúc trước trong chiến đấu, Long Hạo Thần căn bản không có thời gian sử dụng kỹ năng này do bích lục song đao ma tiến công quá điên cuồng.

Hơi thở thần thánh nồng nặc theo trong lỗ chân lông thấm vào thể nội, kích phát nội linh lực của Long Hạo Thần, trong cơ thể lục phủ ngũ tạng bị chấn động sinh ra cảm giác nóng rực lúc này mới làm giảm bớt mấy phần.

Lâm Giai Lộ giống như đang nhìn quái vật hỏi Long Hạo Thần: "Người còn có nội linh lực để sử dụng Thánh Quang Tráo?"

Người rốt cuộc có bao nhiêu linh lực a?" Nàng thấy rằng, Long Hạo Thần trước sau sử dụng kỹ năng nhiều như vậy, coi như

có hai nghìn nội linh lực sợ rằng cũng không đủ, nhưng hai nghìn nội linh lực đại biểu Đại Địa Kỳ Sĩ. Mà lực chiến đấu của Long Hạo Thần vừa rồi hiển nhiên còn chưa đạt tới mức cảnh giới Đại Địa Kỳ Sĩ a.

Long Hạo Thần miễn cưỡng cười một tiếng, nói: "Ta có một ít phương pháp có thể tiết kiệm linh lực tiêu hao tại thời điểm sử dụng kỹ năng." Hẳn dĩ nhiên sẽ không nói ra mình có Quang Minh Chi Tử thể chất.

Lý Hình, Trần Thần cũng bu lại, năm người tụ tập ở chung một chỗ, hai mặt nhìn nhau, trên mặt vẫn toát ra thần sắc sợ hãi.

Đối với bọn họ mà nói, trận chiến vừa rồi tuyệt đối được xưng là thập tử nhất sinh. Nhìn qua trong năm người chỉ có Long Hạo Thần một người bị thương. Nhưng nếu như không có Thánh Dẫn Linh Lô? Trừ Long Hạo Thần bằng vào Thần Ngự Cách Đàng ở bên ngoài, bọn họ người nào có thể đỡ nổi một kích toàn lực của bích lục song đao ma? Cho dù Lý Hình có Hoa Hồng Độc Giác Thú sợ rằng cũng ngăn cản không nổi.

Trần Thần bình thời nói rất ít, cũng là do huynh trưởng Trần Tư làm chủ, lúc này lại hướng Long Hạo Thần vươn ra ngón tay cái, "Phục."

Long Hạo Thần khẽ mỉm cười, ở trong Thánh Quang Tráo thật dễ chịu, thân thể của hắn đã thoải mái hơn nhiều, nhưng muốn khôi phục đến trạng thái tốt nhất, ít nhất cũng cần nghỉ ngơi dăm ba ngày trở lên.

"Rời khỏi nơi này rồi hãy nói. Tỷ, người mang theo Lâm tỷ tỷ, chúng ta rời đi nhanh lên." Yên ổn lâu thì sẽ gặp nguy, hiển nhiên nơi đây không phải là nơi ở lâu được.

"Hạo Nguyệt, người đang làm gì đó?" Long Hạo Thần vừa định gọi Hạo Nguyệt mau nhanh, thì phát hiện Hạo Nguyệt đang gục đầu trên người bích lục song đao ma, hai đầu cần xé giáp xác ở đầu của bích lục song đao ma, thỉnh thoảng còn phát ra hỏa hệ cùng quang hệ ma pháp.

"Ba." chân phải trước của Hạo Nguyệt hung hăng vỗ vào một bên đầu bích lục song đao ma, nhất thời, một viên màu xanh nhạt như thủy tinh đông từ trong đầu bích lục song đao ma bật ra.

Tiểu Quang không chút khách khí một ngụm há miệng nuốt xuống

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 19

Bí Mật Liệp Ma Đoàn

"Đó là ma tinh?" Lâm Giai Lộ ngần ngừ, giật mình nói.

Lý Hình giật mình nói: "Đúng vậy! Ma thú của Ma tộc cũng có ma tinh, vậy đó chính là ngũ giai ma tinh. Hạo Nguyệt, người tiểu tử phá của này dĩ nhiên trực tiếp ăn vào. Nó có thể bán ít nhất một ngàn Kim Tệ đó. Quá mức bại gia."

Lâm Giai Lộ hừ một tiếng, nói: "Ta nếu có đồng bọn như vậy, nó bại gia ta đều nguyện ý." Nghe nàng nói những lời này, Trần Tư, Trần Thần hai huynh đệ lập tức gật đầu tỏ vẻ đồng ý.

Không hề nghi ngờ, lúc trước chiến đấu trong liên tràng, Long Hạo Thần là trung trụ cột vững vàng của tiểu đoàn thể này, mang đến tác dụng lớn nhất. Nhưng mà, khuyết điểm không che lấp được ưu điểm, Hạo Nguyệt biểu hiện đồng dạng kinh diễm. Nhất là nó cùng Long Hạo Thần phối hợp. Vô luận là trị liệu, còn là phụ trợ, tiến công, trong thời điểm đó không có nửa phần sai lầm.

Để cho bọn Lâm Giai Lộ hâm mộ là, Song Đầu Hạo Nguyệt lúc trước thi triển ít nhất năm, sáu loại ma pháp a! Mặc dù đều là ma pháp cấp thấp, có thể nói đại khái, ma thú có thiên phú ma pháp có thể có hai, ba loại cũng đã tương đương không tệ. Tứ cấp trung giai Hạo Nguyệt có nhiều ma pháp như vậy, còn là song hệ, coi như là ngũ cấp ma thú bình thường cũng không có cách cùng so sánh với nó.

Hạo Nguyệt ăn ma tinh, mông diên mông diên chạy đến bên người Long Hạo Thần, hướng về hắc ô ô kêu hai tiếng, ăn ma tinh xong nó rất

là nhân tính hóa cúi đầu tựa hồ có chút ý tứ ngượng ngùng.

Long Hạo Thần ha hả cười, ngồi xổm xuống, cũng không để ý trên đầu nó dính máu, ôm ôm nó, "Không có việc gì, ăn thì cứ ăn. Các người là giỏi nhất. Chúng ta đuổi nhanh đi."

Lý Hình nói: "Đệ đệ, người đem thi thể Bích lục song đao ma thu vào đi. Nghe nói giáp xác của Bích lục song đao ma có thể làm thuốc, hẳn là có thể bán kiếm tiền." Nàng là biết Long Hạo Thần có không gian giới chỉ.

Long Hạo Thần gật gật đầu, nói: "Hảo, trước tiên đệ sẽ thu hồi nó, sau khi bán xong sẽ phân tiền cho mọi người."

"Ta không lấy." Lâm Giai Lộ không chút do dự nói.

Trần Tư cùng Trần Thần cũng đều gật đầu. Trần Tư nói: "Hạo Thần, chúng ta không thể lấy. Nếu như không phải có người, chúng ta chưa chắc có thể sống trở về. Hơn nữa người vì bảo vệ chúng ta còn bị thương, vô luận nói như thế nào, cái chiến lợi phẩm này đều hẳn là thuộc về người."

Long Hạo Thần đi lên trước thi thể Bích lục song đao ma thu vào trong không gian trữ vật của bản thân, sau đó xoay người hướng về mọi người nói: "Ta một người có thể giết được chết nó sao? Không thể. Vô luận người nào xuất lực nhiều hay ít, chúng ta bây giờ là một tập thể. Trở về trước rồi hãy nói, xuất phát."

Lý Hình mang theo Lâm Giai Lộ, năm người rất nhanh đi về phương hướng quân thủ vệ Thánh Điện liên minh.

Khi di chuyển gấp gấp hai mươi dặm nhưng vẫn như trước không có gặp được truy binh phía sau, Lý Hình cười mân cô độc giác thú dùng tốc độ nhanh nhất trước tiên đưa Lâm Giai Lộ qua, sau đó lại dẫn theo hai con tạo kỵ đi vòng vèo trở về, nàng mang theo Long Hạo Thần bị

thương, Trần Tư huynh đệ cỡi tọa kỵ, rớt cục tại lúc dương cao chiếu đã quay trở về chỗ Thánh Điện liên minh đóng quân.

Tiếp đơi bọn hãn là địa phương đóng quân của một đại đội, bởi vì bọn họ là muốn tham gia tuyển chọn liệt ma đoàn nên đại đội trưởng đối bọn họ rất khách khí, đặc biệt cho bọn họ một đại trưởng bổng để cho bọn họ nghỉ ngơi.

"Trước mắt chúng ta đã đánh chết hai mươi hai Ma tộc, khoảng cách hoàn thành nhiệm vụ còn kém ba tên. Vết thương của ta sợ rằng phải cần hơn ba ngày mới có thể khỏi hẳn." Long Hạo Thần trầm giọng nói.

Sống sót sau tai nạn, sau khi thanh tỉnh, thân thể của mỗi người đều rất mệt mỏi, kể cả Lý Hình cùng Lâm Giai Lộ tất cả đều không giữ hình tượng dựa vào bên trong lều.

Hạo Nguyệt cuộn mình dưới chân Long Hạo Thần, hai đầu gối ở trên cái đuôi của mình, đã ngủ say như chết. Chỉ có Long Hạo Thần cùng nó có huyết khế tồn tại nên mơ hồ có thể cảm giác được trong cơ thể Hạo Nguyệt đang nhận nhạo dao động một luồng năng lượng, tựa hồ là đang tiêu hóa viên ma tinh của Bích lục song đao ma mà lúc trước thôn tính.

Trần Tư nói: "Chúng ta mặc dù không bị thương, nhưng muốn khôi phục trạng thái tốt nhất ít nhất cũng phải ngày mai mới được. Ngày mai đã là ngày cuối cùng. Ma tộc so với chúng ta tưởng tượng còn muốn khó đối phó hơn."

Lâm Giai Lộ không chút do dự nói: "Ta đề nghị chúng ta không nên dùng cách cũ để đánh chết Ma tộc. Nhất là lại không biết rõ ràng bọn họ dò xét tung tích chúng ta như nào, phương pháp lúc trước càng thêm không thích hợp. Một khi chúng ta bị phát hiện lần nữa, Ma tộc không chừng sẽ phái tồn tại cường đại đến đối phó chúng ta mà."

Lý Hình nhíu mày nói: "Nhưng mà nhiệm vụ của chúng ta còn chưa có hoàn thành."

Lâm Giai Lộ thở sâu, nói: "Ta rời khỏi thôi. Lần này nếu như không phải Hạo Thần, ta căn bản không có khả năng còn sống trở về. Thông qua một trận chiến này, ta cũng khắc sâu nhận thức của chính mình không đủ, coi như là có tư cách tham gia thi đấu tuyển chọn lập ma đoàn, ta cũng không thể nào thu được thành tích tốt được."

Lý Hình thoáng sửng sốt một cái, Nhìn Lâm Giai Lộ ánh mắt nhu hòa vài phần.

"Các người ai cũng không cần rời khỏi, khảo hạch đã thông qua." Thanh âm hơi già nua vang lên, màn cửa vén lên, lão giả cầm pháp trượng trong tay từ bên ngoài đi đến. Đây không phải vị giám sát sử đại nhân sao.

Lâm Giai Lộ hướng mọi người nháy mắt ra hiệu, vội vàng đứng người lên, cung kính nói: "Giám sát sử đại nhân."

Lão giả phất phất tay, nói: "Các người đều ngồi đi, ta tên là Phong Dương Mộc, các người có thể gọi ta là phong lão sư, bắt đầu từ bây giờ, các người tham dự tuyển chọn lập ma đoàn lần này hết thảy sự vụ đều do ta tiến hành an bài." Cùng so sánh với lần đầu tiên nhìn thấy sự lãnh đạm, thái độ hân lúc này rõ ràng ôn hòa hơn nhiều. Ánh mắt dừng lại hồi lâu trên người Long Hạo Thần.

Lâm Giai Lộ cung kính nói: "Phong lão sư, ngài vừa rồi nói chúng ta thông qua khảo hạch, là thật vậy chăng?"

Phong Dương Mộc gật gật đầu, nói: "Không sai, các người đã thông qua khảo hạch."

Năm người đưa mắt nhìn nhau, không hện mà cùng toát ra vẻ vui mừng, không cần đặt chân lên lãnh địa Ma tộc hiển nhiên là tốt nhất. Sau khi chân chính đối mặt qua Ma tộc, bọn họ đã khắc sâu cảm nhận được sự đáng sợ của Ma tộc.

Long Hạo Thần chần chờ nói: "Nhưng mà chúng ta chỉ mới giết được hai mươi hai Ma tộc."

Phong Dương Mộc nhìn Long Hạo Thần mỉm cười, nói: "Con số cũng không thể đại biểu hết thảy. Các người có thể vây giết chết một cái Bích lục song đao ma, cũng đã có tư cách tham gia thi tuyển liên ma đoàn chọn năm nay. Khảo hạch mỗi người săn giết năm tên Ma tộc, chỉ là tứ giai trở xuống. Tứ giai Ma tộc một tên có thể tương đương với năm. Nói cách khác, các người giết chết Địa khắc tộc ẩn hình giả thì nhiệm vụ cũng đã hoàn thành. Khi Bích lục song đao ma xuất hiện, ngay cả ta cũng giật nảy mình, bất quá, vì kiểm nghiệm thực lực các người, ta cũng không có xuất thủ, không nghĩ tới, các người dĩ nhiên thật sự đem đánh chết bọn chúng."

Trần Tư dùng sức huy vũ quyền đầu, "Thật tốt quá, lần này chúng ta có thể cùng nhau đi đến Thánh Điện liên minh tham gia tuyển chọn."

Phong Dương Mộc gật gật đầu, nói: "Đúng vậy. Thông qua vào khảo hạch, các người đồng thời cũng có tư cách biết một chút về liên ma đoàn. Ta kế tiếp nói các người phải cẩn thận lắng nghe, đối với các người tham gia liên ma đoàn sẽ có trợ giúp nhất định."

Mọi người nhất thời rung mình, ngồi thẳng người, chăm chú nghe Phong Dương Mộc giảng thuật.

"Liên ma đoàn tuyển chọn mỗi năm năm một lần, mỗi một tào thành thị cử trung trở lên đều sẽ phái một gã giám sát sử phụ trách, tiến hành nhập tràng khảo hạch bình trắc, cùng với dẫn dắt khảo hạch giả thông qua để tham dự tuyển chọn."

"Sau khi đến Thánh Điện liên minh, các người đều sẽ bị phân đến thánh điện tương ứng từng người tiến hành vòng đấu loại."

Thánh Điện liên minh Chúng ta, thành thị cỡ vừa trở lên tổng cộng có một trăm hai mươi bảy tào, mỗi tào thành thị gần như đều sẽ phái ra một thanh niên ưu tú tham gia thi đấu. Bởi vậy, riêng từng người một tại các

thánh điện sẽ cử hành vòng đấu loại, cạnh tranh sẽ cực kỳ tàn khốc. Nhất là kỳ thi thánh điện, chiến sĩ thánh điện cùng ma pháp thánh điện, bởi vì người tham gia ba thánh điện này là nhiều nhất. Tương đối mà nói, ba thánh điện khác thì người tham gia ít hơn nhiều lắm. Nhất là linh hồn thánh điện, thậm chí chỉ cần tiến hành một, hai đợt đấu loại là có thể xong."

"Đấu vòng loại cuối cùng sẽ đem mười người mạnh nhất của mỗi một điện trong Lục Đại Thánh điện chọn lựa ra tham dự trận chung kết. Và phàm là có thể thông qua vòng đấu loại, cũng đã có thể trở thành một thành viên mới của Liệp Ma đoàn. Giai đoạn trận chung kết, chủ yếu là để tiến hành xếp hạng, để cho sau đó bốc thăm sắp xếp tổ hợp."

"60 người tham dự trận chung kết, sẽ rút thăm tiến hành tranh tài, vì vậy, trong trận chung kết vận khí thập phân trọng yếu."

Thích khách rút được ma pháp sư, đó chính là đụng đại vận, tựa như Kỳ Sĩ rút được thích khách cũng giống như vậy. Cuối cùng sẽ tiến hành xếp hạng sáu mươi người, xếp hạng càng cao, lấy được phần thưởng cũng càng phong phú, cuối cùng nếu người dự thi đạt được tiền tam còn có thể trước khi Liệp Ma bàn sắp xếp lựa chọn một người không nằm trong tiền tam làm đồng đội."

Nghe đến đó, Lý Hình không nhịn được hỏi: "Phong lão sư, này Liệp Ma bàn sắp xếp là chỉ cái gì?"

Phong Dương Mộc khẽ mỉm cười, nói: " thi tuyển Liệp Ma đoàn, danh như ý nghĩa, chọn lựa ra những cường giả trẻ tuổi tạo thành Liệp Ma đoàn. Và từng cái Liệp Ma đoàn, cũng là do những cường giả của Lục Đại Thánh điện tạo thành. Sáu người làm một tổ Liệp Ma đoàn. Và tham dự trận chung kết có sáu mươi người, vậy tiến hành phân phối như thế nào đây? Lúc này cần bốc thăm tiến hành lựa chọn, để cho thiên ý quyết định đoàn đội. Cuối cùng tạo thành mười Liệp Ma đoàn. Sau khi tạo thành Liệp Ma đoàn, còn có một cuộc tranh tài, cuối cùng quyết định ra Liệp Ma đoàn tốt nhất, đoàn đội đó sẽ lần nữa đạt được phần thưởng."

Long Hạo Thần nói: "Phong lão sư, Liệp Ma đoàn đến tột cùng là muốn làm cái gì? Nếu liên minh đem Liệp Ma đoàn thi tuyển làm cho long trọng như thế, hẳn là có ý nghĩa rất trọng yếu chứ."

Phong Dương Mộc không chút do dự nói: "Dĩ nhiên. Liệp Ma đoàn có thể nói là lực lượng trọng yếu nhất đối kháng Ma tộc của Thánh điện liên minh chúng ta. Thánh điện liên minh sẽ vì Liệp Ma đoàn ban bố các loại nhiệm vụ, cơ hồ tất cả đều là nhằm vào Ma tộc. Một Liệp Ma đoàn cường đại đối với Ma tộc sẽ tạo thành uy hiếp có đôi khi hơn hẳn thiên quân vạn mã.

Bọn họ thậm chí có thể săn giết Ma thần. Trước mắt Liệp Ma đoàn có hơn trăm đội, đối mặt Ma tộc, bọn họ là trụ cột vững vàng của liên minh."

"Về Liệp Ma đoàn thi hành nhiệm vụ như thế nào ta sẽ không nói nhiều. Nếu như các người may mắn có thể trở thành một thành viên trong đó tự nhiên sẽ biết. Ta hiện tại chỉ nói phần thưởng. Các người hẳn là cũng biết, Lục Đại Thánh điện trừ hằng ngày có thể học tập các loại kỹ năng công bố ra, còn có một số mật kỹ. Thí dụ như Kỵ Sĩ Thánh điện Thần Ngự Cách Đáng."

Nói tới đây, hẳn cố ý nhìn Long Hạo Thần một cái.

"Những thứ bí kỹ này thành viên của Thánh điện không được học tập. Cho dù là sau khi tu vi đạt tới trình độ nhất định cũng vẫn như thế. Chỉ có hai loại phương thức có thể học tập, một loại chính là truyền thừa. Những cường giả vì liên minh làm ra cống hiến khổng lồ, có thể đạt được một quả truyền thừa giới chỉ, đem một chút bí kỹ truyền thừa cho truyền nhân của mình.

Một loại khác, chính là thông qua trị giá chiến công tới đổi. Liệp Ma đoàn thông qua hoàn thành nhiệm vụ, cơ hồ có thể đến liên minh đổi. Bao gồm các loại cường đại trang bị, bí kỹ..."

Long Hạo Thần trong lòng vừa động, ánh mắt rơi vào mai hắc sắc giới chỉ cha để lại cho, truyền thừa giới chỉ chính là nó sao.

Khó trách cha không sợ người khác nghi vấn ta có kỹ năng Thần Ngự Cách Đáng. Xem ra, tất cả truyền thừa giới chỉ bề ngoài cũng giống nhau. Nhưng trên tay hắc chiếc giới chỉ này cũng là bí mật lớn nhất của hắc. Bởi vì, ở trong chiếc nhẫn, phong ấn tất cả kỹ năng của Trường Giới Kỵ Sĩ, bao gồm tất cả bí kỹ thậm chí là kỹ năng Long Tinh Vũ tự nghĩ ra.

Long Hạo Thần chẳng bao giờ buông tha tu luyện Trường Giới Kỵ Sĩ, thân là thủ hộ Kỵ Sĩ, hắc là trọng yếu cầu đoàn đội, đối mặt bách lục song đao ma hắc đã làm rất khó. Nhưng nếu như hắc không phải là vì giấu diếm năng lực về Trường Giới Kỵ Sĩ, lấy song kiếm đối mặt bách lục song đao ma, cho dù là dưới tình huống một chọi một, hắc cố nhiên không có nắm chắc tất thắng, nhưng có sáu thành nắm chắc có thể cùng bách lục song đao ma tương đương với ngũ cấp lưỡng bại câu thương.

Nhìn lên năm người trẻ tuổi trước mặt thần sắc có chút mờ mịt, Phong Dương Mộc cười nhạt một tiếng, nói: "Có phải hay không cảm thấy đạt được chiến công trị giá có chút rất khó. Ta đây sẽ kể một ít về phần thưởng của cuộc thi Liệp Ma đoàn.

Chỉ nói một điều sẽ đối với các người có đủ lực hấp dẫn. Sau khi thi tuyển trận chung kết nếu cuối cùng đạt danh tiền tam, phần thưởng là linh lô."

"A!" Bao gồm cả Long Hạo Thần, năm người không hẹn mà cùng lên tiếng kinh hô.

Linh lô ý vị như thế nào? Chỉ nhìn một cách đơn thuần lúc trước Long Hạo Thần bằng vào Thánh Dẫn Linh Lô dẫn dắt mọi người giết chết bách lục song đao ma sẽ rất rõ ràng. Và Thánh Dẫn Linh Lô ở trong ba mươi sáu loại linh lô Kỵ Sĩ có thể sử dụng chỉ bất quá xếp hạng thứ ba mươi bốn mà thôi. Bất kỳ chức nghiệp nào, chỉ cần có thể có một linh lô, như vậy, tự tương đương với mở ra cánh cửa để trở thành cường giả,

chí bảo đoạt thiên địa tạo hóa này đủ để thay đổi con người khi còn sống a!

Phong Dương Mộc cảm thụ được hơi thở của năm người trở nên dồn dập, mỉm cười nói: "Đối với mỗi người mà nói, cơ hội là chia đều. Các người cần phải cố gắng lên a!"

Hắn lần này ủng hộ lời của, làm ra rõ ràng tác dụng, trước mặt năm người trẻ tuổi tựa như có lẽ đã quên mất mệt mỏi, mọi người trong ánh mắt tràn đầy ý chí chiến đấu.

Phong Dương Mộc trong lòng thầm than một tiếng, muốn đạt được tiền tam trong thi tuyển cuối cùng dễ vậy sao. Cho dù là người trẻ tuổi trong bọn họ có Thánh Dẫn Linh Lô cùng Thần Ngự Cách Đáng này cũng rất không có khả năng. Bất quá, người trẻ tuổi này mới có thể tiến vào giai đoạn trận chung kết. Về phần những người khác, sợ rằng. . .

"Phong lão sư, ta có một vấn đề muốn hướng ngài thỉnh giáo." Long Hạo Thần hướng Phong Dương Mộc cung kính nói.

Phong Dương Mộc nói: "Người hỏi đi."

Long Hạo Thần nói: "Chúng ta lúc trước thừa dịp trời tối tiến vào lãnh địa Ma tộc cũng thập phân cẩn thận, tại sao Ma tộc vẫn có thể phát hiện chúng ta? Cho dù cường thịnh như Ứng Nhân thuật cũng không có thể thấy chuyện đã xảy ra ngoài trăm dặm."

Phong Dương Mộc mỉm cười nói: " Nguyên nhân là bởi vì các người khi đối kháng Ma tộc không có kinh nghiệm. Ma tộc có một loại tồn tại tên là ảnh ma, năng lực ẩn thân của bọn nó so sánh với Địa Khắc tộc ẩn hình giả còn mạnh hơn, nhưng không có bất kỳ năng lực công kích cùng phòng ngự. Nó trở thành bóng ma trong bóng tối. Đặc biệt chịu trách nhiệm trinh sát của Ma tộc. Ít nhất phải là Mục Sư tứ giai trở lên mới có thể phát hiện bọn họ. Các người nhất định là bị ảnh ma theo dõi, cho nên mới phải bị Ma tộc đánh lén. May là các người ứng biến rất tốt."

Nói xong câu đó, Phong Dương Mộc đứng lên, nói: "Tốt lắm, các người nghỉ ngơi thật tốt đi. Sáng mai, chúng ta sẽ lên đường, đi đến Thánh điện liên minh tham gia cuộc so tài."

Tiền Phong Dương Mộc, mọi người lần nữa té trên mặt đất, khi hai huynh đệ Trần Tư, Trần Thần chuẩn bị ngủ thì lại bị Long Hạo Thần kéo lên.

"Không thể ngủ, mình tưởng sau khi đại chiến, chẳng những có thể làm cho chúng ta hồi phục như trước khi trải qua chiến đấu, gia tăng kinh nghiệm thực chiến. Đồng thời cũng là tăng cường tự thân, là thời cơ tốt nhất tăng lên nội, ngoại linh lực. Vào lúc này ngủ, tương đương với lãng phí sinh mệnh."

Lý Hình gật đầu, nói: "Hạo Thần nói đúng, hãn bị thương cũng có thể kiên trì, chẳng lẽ chúng ta lại không thể sao?"

Cho dù mệt mỏi tất cả năm người đều lựa chọn phương thức mình tưởng để giải trừ mệt nhọc.

Một đêm không nói chuyện.

Sáng sớm ngày thứ hai, Long Hạo Thần là người thứ nhất từ trong minh tưởng dần dần tỉnh táo lại, nội phủ vẫn như cũ có chút đau đớn, công kích ngày hôm qua của bích lục song đao ma thật sự là quá cường hãn. Chính diện một kích toàn lực tuyệt đối vượt qua ba nghìn năm trăm độ linh lực. Mặc dù có Thánh Quang Tráo trị liệu, thương thế nội phủ của hãn vẫn như cũ cần phải khôi phục trong một thời gian ngắn. Thuần túy bằng vào quang hệ ma pháp để trị liệu cũng cũng không phải là không được, nhưng nói như vậy, sẽ ảnh hưởng đến lãnh năng lực tự lãnh của bản thân, cái được không bù đắp đủ cái mất.

Bất quá, thương thế mặc dù chưa lành, nhưng Long Hạo Thần vui mừng phát hiện, mình nội, ngoại linh lực của đều có tiến bộ không ít.

Hắn bây giờ là bát cấp Đại Kỵ Sĩ, nội, ngoại linh lực gia tăng đã vượt qua một ngàn sáu trăm điểm. Trong đó ngoại linh lực có ít nhất chừng 240 điểm. Cuộc ác chiến hôm qua, đầu tiên để cho hắn ngoại linh lực đã tăng lên khoảng mười điểm, nội linh lực tăng lên khoảng hai mươi điểm. Khoảng cách cửu cấp Đại Kỵ Sĩ càng tiến thêm một bước.

Đối mặt uy hiếp sinh tử, khi khổ chiến hầu như có thể kích thích tiềm lực bản thân, huống chi ngày hôm qua tất cả công kích của tiềm hành giả Địa Khắc tộc cùng Trạch Lâm tộc bích lục song đao ma cơ hồ cũng là Long Hạo Thần ngạnh kháng chống đỡ, linh lực của hắn tăng lên tự nhiên cũng là lớn nhất. Dĩ nhiên, cái biên độ tăng lên này chẳng qua là Long Hạo Thần tự tính ra mà thôi. Trừ phi là đột phá một cấp, nếu không, chỉ bằng cảm giác thì không cách nào biết rõ chi tiết cụ thể linh lực bản thân.

Bốn người khác lần lượt tỉnh lại, sau khi tỉnh dậy trong con mắt của bọn họ cũng toát ra vẻ vui mừng, hiển nhiên cũng là cảm nhận được tu vi của bản thân tăng lên.

Sau khi rửa mặt, ăn sáng. Lúc năm người thu thập đồ đạc, Phong Dương Mộc lại lần nữa hiện ra trước mặt bọn họ.

"Lên đường thôi. Cùng giống như trước khi các người hoàn thành nhiệm vụ thí luyện, ta sẽ đi theo bên cạnh các người." Nói xong câu đó, bên cạnh thanh quang lóng lánh, Phong Dương Mộc đã biến mất không thấy.

Lý Hình le lưỡi, thấp giọng nói: "Vị Phong lão sư này chỉ sợ tu vi đã là lục giai đại Ma Đạo Sĩ rồi?"

Thông qua khổ chiến hôm qua, Lâm Giai Lộ cùng Lý Hình quan hệ trong đó rõ ràng hòa hoãn hơn một chút, Lâm Giai Lộ khẽ vuốt cằm, nói: "Phong lão sư là một vị lục giai tứ cấp đại Ma Đạo Sĩ, là chấp sự Ma Pháp Thánh Điện chúng ta."

(Phân biệt giữa giai và cấp cho độc giả hiểu: giai là để chia chức nghiệp còn cấp là cấp độ trong chức nghiệp)

Sau khi năm người cảm ơn chỗ trú quân đã chiêu đãi bọn họ, lên ngựa xuất phát, Lâm Giai Lộ tự nhiên vẫn là cùng Lý Hình cùng cưỡi Mân Côi Độc Giác Thú, hướng phía Tây Bắc Thánh điện liên minh trọng yếu nhanh như điện chớp di chuyển.

...

Đây là một tòa toàn thân ám kim sắc điện phủ. Cao chừng năm trượng, có hình tròn.

Ở chỗ này, không có bất kỳ một cái cửa sổ, nhưng chiếu rọi một vẻ đặc thù u ám rõ ràng rành mạch.

Đó là vẻ u ám có màu lam, nói chuẩn xác, là tầng tầng ám lam sắc quang vừng.

Trên mặt đất, ám kim sắc hoa văn tổ hợp thành một lục mang tinh lần lượt thay đổi, vô số ký hiệu dọc theo lục mang tinh nổi đến cả đại điện, vô luận là mặt đất, vách tường hay là đỉnh chóp, tất cả đều hiện lên những ký hiệu phảng phất đầy dẫy huyền ảo chí lý.

Nếu như Long Hạo Thần có thể ở đây, vậy hẳn nhất định sẽ nhận ra, những thứ ký hiệu này giống như tòa truyền tống đại trận ở Kỳ Sĩ Thánh sơn hẳn đã thấy, đây chính là thượng cổ Tinh Linh văn.

Nhưng mà, thượng cổ Tinh Linh văn ở chỗ này cũng lóng lánh kia chiếu sáng ám lam sắc điện phủ, cũng không phải là hắc ám thuộc tính, nhưng tràn đầy hơi thở âm u xơ xác cùng tiêu điều. Cùng thượng cổ Tinh Linh văn nơi Kỳ Sĩ Thánh sơn truyền tống đại trận hoàn toàn bất đồng.

Ám lam sắc ký hiệu kia, đầy dẫy một loại hơi thở giam cầm, phảng phất ở phong ấn cái gì.

Ngay giữa Đại điện, ở phía trên trung tâm lục mang tinh, lẳng lẳng lơ lơ một thanh đoản kiếm. Một thanh toàn thân đen nhánh, không có bất kỳ tia sáng tán phát ra trên đoản kiếm. Nếu như không phải là chung quanh có ám lam sắc quang mang, nó tựa như căn bản không tồn tại vậy.

Không có bất kỳ hơi thở linh lực ba động, nhưng nó có vẻ hắc ám đến mức tận cùng, lại tựa hồ như chứa tể hết thảy nơi này, những thứ ám lam sắc ký hiệu kia phảng phất thủy chung là hướng hắc quỷ bá vậy.

Cũng ở nơi này dưới chuôi đoản kiếm đen nhánh, ở trung ương lục mang tinh, có một người đang ngồi ngay ngắn. Một thiếu nữ. Nàng khoanh chân ngồi ở chỗ đó, tóc dài màu tím xoa trên bả vai, tựa hồ cũng bịt kín một tầng đậm ám lam sắc quang vừng. Da của nàng thập phân trắng nõn, thậm chí trắng nõn nhìn có chút không mạnh khỏe. Ngũ quan xinh xắn giống như là thần ban ân vậy, thân thể mềm mại hơi có vẻ non nớt cũng hơi thở phát ra không có bất kỳ thanh xuân nào. Bởi vì, nàng căn bản không giống như người sống, càng giống một tòa điêu khắc.

Hai tròng mắt nàng mở ra, đôi con ngươi thế nhưng hoàn toàn là màu xám trắng, tuyệt sắc dung nhan như thế nhưng đóng lại cửa sổ tâm hồn (mù), đủ để khiến bất kỳ người nào thích cái đẹp hơi bị than tiếc.

"Nên lên đường." Một thanh âm lạnh như băng từ bốn phương tám hướng điện phủ vang lên.

"Ừ." Một tiếng hừ nhẹ từ trong tuyệt sắc thiếu nữ tựa như tượng điêu khắc phát ra. Nàng chậm rãi đứng lên, ngẩng đầu lên hướng không trung nhìn chuôi hắc sắc đoản kiếm này.

U quang chợt lóe, hắc sắc đoản kiếm huyền phù ở giữa không trung dĩ nhiên cũng liền như vậy từ trên trời hạ xuống, thẳng tắp xuyên vào chỗ mi tâm nàng, lẳng lẽ biến mất.

Trong điện phủ tất cả thượng cổ Tinh Linh văn đã ở trong nháy mắt toàn bộ ám đạm, mất đi ám lam sắc quang thải kia.

...

Mười ngày sau.

Ngã mỹ thành. Một trong chủ thành phần hoa nhất của Thánh điện liên minh, bởi vì đây là vùng đất phía trong liên minh, tòa cự đại chủ thành này cơ hồ không có gặp quá chiến tranh. Trình độ phần hoa gần với thánh thành của Thánh điện liên minh.

Từ Ngã mỹ thành đến thánh thành, cũng chỉ có hơn tám trăm dặm mà thôi, dùng khoái mã chỉ mất hai ngày là đến.

Năm người Long Hạo Thần sáng sớm hôm nay đã đến tới phần hoa đại thành này, cùng so sánh với nơi này, Hạo Nguyệt Thành tự hồ chỉ là tương đương với một quảng trường nhỏ vậy bé.

Chỉ mới mười ngày lên đường đã làm đám người Long Hạo Thần cả người mệt mỏi, không có tâm tình thưởng thức gì. Liên tìm quán trọ để ở, đầu tiên ăn một bữa ngon, sau đó mỗi người trở về phòng mình hảo hảo tắm rửa nước nóng, đây là phương thức thả lỏng không có gì tốt hơn.

Khoảng cách kỳ hạn báo cáo cuối cùng của khảo hạch Liệt Ma đoàn còn có bốn ngày, cho nên, bọn họ quyết định ở Ngã mỹ thành nghỉ ngơi một ngày, sáng mai lại tiếp tục lên đường.

Trải qua một ngày nghỉ ngơi và hồi phục, tất cả mọi người thư thái rất nhiều, Long Hạo Thần đang ở trong phòng đã tọa, thì có tiếng gõ cửa vang lên.

"Hạo Thần, cùng tỷ tỷ đi ra ngoài đi dạo đi." Lý Hinh thanh âm truyền đến.

Vận chuyển nội linh lực phân tán khắp toàn thân, Long Hạo Thần chậm rãi đứng dậy, "Tới đây."

Kèm theo tu vi tăng lên, nội linh lực trong cơ thể hẳn đã tương đối thuần hậu, kim sắc quang mang lấy Thánh Dẫn Linh Lô ở cũng là ý nghĩa

hắn đã tiến vào cảnh giới Đại Địa Kỳ Sĩ. Nhìn qua, chỉ kém có hơn ba trăm linh lực mà thôi, nhưng trên thực tế ranh giới ngũ giai cũng không phải là dễ dàng như vậy xông phá.

"Tỷ, đi làm gì a?" Long Hạo Thần mở cửa, đối một thân thường phục, Lý Hình đang dựa ở ngoài cửa, cười nói tự nhiên nhìn hắn.

Lý Hình khoác cánh tay hắn, nói: "Đừng hỏi, đi theo tỷ là được. Hạo Nguyệt, người trông nhà, tí nữa tỷ tỷ mua cá cho người ăn nha." Vừa nói, nàng đã trực tiếp kéo Long Hạo Thần ra khỏi phòng, tiểu Quang cùng tiểu Hỏa nuốt xuống một ngụm nước miếng, không chút khách khí nhảy lên giường, tiếp tục ngủ. Kể từ sau khi ăn viên ma tinh, thời gian nó mỗi ngày đi ngủ tăng thêm không ít, cho đến mấy ngày gần đây mới khá hơn một chút.

Đi tới tửu quán, Long Hạo Thần kinh ngạc phát hiện, Lâm Giai Lộ đã đợi ở nơi đây, thấy hắn, khẽ mỉm cười, nói: "Đi thôi."

"Hai vị tỷ tỷ, chúng ta đây là đi làm gì a?" Long Hạo Thần nghi ngờ hỏi, hắn nhìn ra được, Lý Hình cùng Lâm Giai Lộ hẳn là có mục tiêu.

Lâm Giai Lộ che miệng cười khẽ, nói: "Người không phải là vẫn muốn đem thi thể bích lục song đao ma bán đi sao. Ngã mỹ thành này có phách mại hành rất lớn, bích lục song đao ma cũng có thể miễn cưỡng bán ở đó. Chúng ta đi đem bán đi rồi chia tiền, tỷ tỷ cũng muốn mua chút đồ."

"Nha." Long Hạo Thần có chút xem thường đáp một tiếng. Ở trong lòng hắn thì tu luyện rõ ràng là quan trọng hơn một chút.

Lâm Giai Lộ cười nói: "Tiểu gia hỏa, không nên bất mãn. Phòng đấu giá này người sau này nhất định sẽ thường xuyên đến. Ở

nơi đây cơ hồ chúng ta có thể tìm được hết thảy những gì cần, dĩ nhiên, điều kiện tiên quyết là người trả đủ tiền. Sau này nếu đệ có thể trở

thành một phần tử của Liệp Ma đoàn, cùng giao thiệp với phòng đấu giá là không thể thiếu. Trước đi xem một chút, sau này đỡ bờ ngõ."

Lý Hình gật đầu, đồng ý nói: "Nàng nói không sai, phòng đấu giá này là chỗ rất tốt. Là phòng đấu giá lớn nhất Thánh điện liên minh chúng ta do Lục Đại Thánh điện làm hầu thuận để thành lập Thánh Minh Phách Mại Tràng, chỉ có thập đại chủ thành xếp hạng tiền mười mới có. Ngã mỹ thành chính là một trong số đó. Đi xem một chút đối với người chỉ có lợi, sau này vô luận là muốn bán hay muốn mua, Thánh Minh Phách Mại Tràng cũng là nơi thích hợp nhất."

Long Hạo Thần nói: "Tại sao không gọi hai vị Trần đại ca cùng đi?"

Lâm Giai Lộ nói: "Bọn họ cũng không mua bán đồ, nên không cần đi. Đi nhanh thôi, ta đã hỏi rồi, tối nay có một buổi đấu giá đấy."

Long Hạo Thần trước kia đi qua thành thị lớn nhất chính là Hạo Nguyệt Thành, hơn nữa hẳn kể từ khi gặp cha, tuyệt đại đa số thời gian đều ở trong tu luyện, rất ít tiếp xúc ngoại giới. Hắn mới mười bốn tuổi mà thôi, đối với những thứ mới lạ tự nhiên cũng có lòng hiếu kỳ. Huống chi, vô luận là Long Tinh Vũ hay là Dạ Hoa cũng đã nói với hắn, thực lực một người, là có thể dựa vào ngoại vật để tăng cường. Trong đó rõ ràng nhất là trang bị vũ khí cùng đan dược. Đi để biết một chút cũng rất tốt.

Thánh Minh Phách Mại Tràng ở trong khu vực phồn hoa nhất Ngã mỹ thành. Phía xa xa là có thể thấy một cái kiến trúc bầu dục trúc màu trắng rất lớn đang đứng ở đó.

Kiến trúc hình bầu dục khổng lồ cao khoảng hai mươi trượng, khung đỉnh tựa hồ là dùng kim loại đặc thù mà chế tạo thành, tại ánh chiều tà chiếu rọi xuống tản ra quang mang nhàn nhạt.

"Quá lớn." Long Hạo Thần có chút đại ra nhìn kiến trúc khổng lồ trước mắt, vách tường bên ngoài phòng đấu giá này làm cho người ta

cảm giác giống như là thành tường vậy, có một chút cảm giác trông không thấy giới hạn.

Lâm Giai Lộ mỉm cười nói: "Thánh Minh Phách Mại Tràng ở Ngã mỹ thành còn không phải là lớn nhất, Thánh Thành mới là lớn nhất, so sánh với nơi này còn muốn lớn hơn gấp đôi, có thể đồng thời dung nạp hai vạn người tham gia cạnh tranh. Nơi này đoán chừng cũng dung nạp được chừng một vạn người."

Long Hạo Thần giật mình nói: "Đồng thời có nhiều người cạnh tranh như vậy, giá tiền chẳng phải là bị đẩy lên trời sao?"

Lâm Giai Lộ lắc đầu, nói: "Vậy cũng không phải. Đồ đấu giá giá tiền đã xa xỉ, không có ai có thừa tiền mà hoang phí, trừ phi là vật phẩm có nhu cầu cấp bách. Chỗ tốt nhất của Thánh Minh Phách Mại Tràng chính là không thu lấy bất kỳ tiền thuê. Bởi vì nó kích thước cũng khá lớn, chỉ cần dựa vào vé vào cửa là có kiếm lời. Bình thường vé vào cửa là một kim tệ một vé, chỗ ngồi càng về phía trước thì giá vé lại càng cao, chỗ tốt nhất ở gần trung tâm phòng đấu giá nghe nói sử dụng một lần sẽ phải mất một nghìn kim tệ đấy."

Lý Hình mua vé vào cửa, nhận lấy ba hào bài chia ra đưa cho Long Hạo Thần cùng Lâm Giai Lộ mỗi người một cái, nói:

"Chúng ta vào đi thôi. Hạo Thần, chúng ta trước tiên đem Thi thể bích lục song đao Ma đưa đi giám định, hôm nay hẳn là có thể đấu giá."

Đi vào Thánh Minh Phách Mại Tràng, đầu tiên là một ngọn đại sảnh, trung ương là lối đi, thông đến bên trong phòng đấu giá, hai bên đại sảnh còn lại là các quầy cao cao, mỗi một bên đều có ít nhất hơn mười người thủ vệ. Những thủ vệ này trừ chiến sĩ ở ngoài, còn lại đều có trang phục ma pháp sư.

Thông qua Lâm Giai Lộ giới thiệu Long Hạo Thần biết được, hai bên quầy theo thứ tự là chỗ giám định vật phẩm cùng chỗ đấu giá. lối đi

giống như vậy, ở Thánh Minh Phách Mai Tràng này tổng cộng có tám chỗ. Chia ra làm tám phương hướng bất đồng, để cho dòng người phân tán. Thánh Minh Phách Mai Tràng mỗi ngày cũng sẽ tiến hành đấu giá, vì vậy, mỗi lúc trời tối nơi này cũng là địa phương rất náo nhiệt. Người có chút tiền tương đối, thậm chí đem việc tham gia buổi đấu giá làm thành một thú vui tao nhã, dù sao, ở nơi này chính là có thể nhìn thấy rất nhiều đồ tốt! Đối với tăng trưởng kiến thức mới cũng là rất có lợi.

Lý Hình mang theo Long Hạo Thần đi tới quầy bên trái tiến hành giám định vật phẩm, nơi này người xếp hàng không nhiều lắm, rất nhanh đã đến phiên bọn họ.

"Ngài hảo, ta muốn đấu giá một cụ thi thể ma thú Ma tộc." Long Hạo Thần hướng trung niên nhân sau quầy nói.

Trung niên nhân ngẩng đầu nhìn hắn một cái, cũng không biết ở địa phương nào ẩn xuống một cái, vách tường một bên quầy chậm rãi hạ xuống tạo thành một chỗ rộng chừng ba thước.

"Đến đây đi." Trung niên nhân thản nhiên nói.

"Cám ơn." Long Hạo Thần linh lực rút vào vong ngã giới chỉ, nhàn nhạt lam sắc quang mang lóng lánh quay một vòng chung quanh mặt giới chỉ, phía trên giới chỉ hoa văn phảng phất sống lại, một đoàn bích lục quang mang từ trong giới chỉ bắn ra, rơi vào trên bình đài nhanh chóng trở nên to lớn.

"Di." trung niên nhân phía sau quầy kinh hô một tiếng, "Bích lục song đao ma. Cái này cũng không thấy nhiều."

Vừa nói, hắn đã đứng lên, đi tới bên cạnh thi thể bích lục song đao ma cẩn thận kiểm tra. Một lát sau, trung niên nhân khẽ nhíu mày nói: "Đáng tiếc, không có ma tinh, nếu không giá tiền ít nhất có thể đắt gấp đôi. Tình huống trước mắt này, lên đấu giá chỉ có thể định ở tám trăm kim tệ, bất quá lấy trình độ hi hữu của bích lục song đao ma có thể bảo đảm sẽ không bị bán không được."

Trung niên nhân lấy ra một hắc sắc Hào Bài đưa cho Long Hạo Thần, trung ương Hào Bài được khảm một viên ma tinh màu đồng, phía sau có dãy số một một hai sáu.

"Sau khi kết thúc Đấu giá coi đây là bằng chứng, đến đối diện nhận lấy kim tệ. Cần thận không nên để mất, ở đây chỉ nhận bài không nhận người."

Đặt giá tám trăm kim tệ, mỗi người ít nhất có thể có hơn một trăm kim tệ đấy. Trong mắt Long Hạo Thần, đây cũng là một khoản tiền lớn. Ít nhất có tiền mua cá cho Hạo Nguyệt. Tên kia lượng cơm ăn càng lúc càng lớn, thật muốn đem Long Hạo Thần ăn chết mất.

"Chờ một chút." Đang lúc trung niên nhân kia muốn đem thi thể bích lục song đao Ma thu vào, một thanh âm dồn dập đột nhiên từ sau lưng bọn Long Hạo Thần vang lên, ngay sau đó, một người cũng bước nhanh tới.

"Không cần đấu giá. Thứ này ta mua trực tiếp."

Long Hạo Thần kinh ngạc từ nhìn lại người này. Đó là một thanh niên nhìn qua so với hắn lớn hơn không được bao nhiêu, tối đa cũng sẽ không vượt qua hai mươi tuổi, so sánh với Long Hạo Thần cao hơn chừng nửa cái đầu, một đầu tóc xanh, dài xõa ở sau lưng, dĩ nhiên thẳng đến tận hông, có màu da nhũ bạch sắc trong suốt, tướng mạo anh tuấn hắn là cũng có lực so sánh với Long Hạo Thần. Chỉ bất quá hợp với một đầu tóc dài đến eo, nhưng hắn mà so sánh với Long Hạo Thần càng giống bé gái hơn. May mà, yết hầu ở cổ của hắn coi như rõ ràng.

Bạch sắc ma pháp trường bào ôm lấy thân hình hơi có vẻ mảnh mai của hắn, rất phù hợp vóc người ma pháp sư. Chỉ bất quá, trong tay của hắn không có pháp trượng mà thôi.

Kỳ lạ nhất là ánh mắt người này, tròn mắt màu xanh nhạt thủy chung mang theo nụ cười vài phần xấu xa, nhưng cũng rất dễ dàng làm cho người ta mang đến cảm giác thân thiết.

Lúc này, hắn đang cúi đầu nhìn bích lục song đao ma, nhìn như ma thú nanh ác, thanh niên ma pháp sư này trên mặt thế nhưng lộ ra mấy phần mê say, thậm chí còn dùng nhẹ tay khẽ vuốt vuốt giáp xác của bích lục song đao ma.

"Đồ Tốt, thật là đồ tốt a! Ta muốn mua, huynh đệ, người ra giá đi." Vừa nói, hắn nâng người lên, lúc này mới nhìn Long Hạo Thần.

Thấy rõ tướng mạo Long Hạo Thần, thanh niên có tóc dài màu xanh lục này không khỏi sửng sốt, trong mắt hiện lên vẻ kinh ngạc, tia sáng kỳ dị, thì thào nói: "Trên thế giới này lại có người so với ta còn đẹp trai hơn? Cái này không thể nào chứ."

"Vèo." Lý Hinh đứng ở một bên, không nhịn được cười ra tiếng. Thanh niên này rất đẹp trai, bất quá, tính cách cùng Long Hạo Thần hoàn toàn bất đồng, riêng phần tự tin này của hắn thì Long Hạo Thần xa xa không cách nào bằng được.

Long Hạo Thần sắc mặt cứng đờ, nói: "Ta đã ủy thác cho thánh minh phách mại tràng, sợ rằng không cách nào bán cho người."

Thanh niên tiếp tục trên dưới đánh giá Long Hạo Thần mấy lần, trong mắt hắn là toát ra một tia ghen tỵ, "Không thể nào, cái này không thể nào a! Làm sao có thể so với ta còn đẹp trai hơn được?" Vừa nói, hai tay hắn còn sờ mái tóc dài màu xanh của mình một chút.

như thế nào mắng chửi người? Người còn có... hay không phong phạm của Thánh ma đạo sư hả?"

Lâm lão hừ một tiếng, "Lão tử mắng cháu của mình, người quản được lấy sao?" Nói xong câu đó, hắn hậm hực rời đi, trước khi đi, còn hung hăng trợn mắt nhìn Lâm Hâm phía dưới trong sân đang mỉm cười với tất cả những người dự thi.

Lâm Hâm chỉ cảm thấy trên lưng lạnh lẽo, không dám tiếp tục bước vội xuống dưới, vội vàng trở lại khu nghỉ ngơi.

Lâm lão đi rồi, Cát lão cũng toát ra vẻ chột hiều, "Nguyên lai tiểu tử này là cháu trai thứ hai của lão Lâm, truyền thuyết quái thai kia, khó trách lão gia hỏa này mặt mũi lại như thế."

Thích khách Thánh Điện sân thí luyện.

Ở bên trong Thánh Minh đại sân thí luyện, thích khách Thánh Điện sân thí luyện là chỗ quái dị nhất, tại đây không giống năm tòa sân thí luyện khác sáng trưng, ngược lại lộ ra chút lờ mờ, thậm chí có thể nói là âm trầm.

Hôm nay thích khách Thánh Điện sân thí luyện bắt đầu trận đấu muộn hơn các nơi khác một chút, bởi vì nơi này phải tiến hành bố trí một ít.

Trong sân thí luyện rộng lớn, một cột đá cao lớn đứng vững, những cột đá này bày đặt không có quy luật chút nào, mỗi một cái đều có ít nhất phải hai người ôm. Lúc này vừa mới bố trí xong tất.

Âm trầm thấp lạnh lẽo tựa như đến từ Cửu U từ trên đài hội nghị phiêu xuống, "Người dự thi đang tiến hành tổng cộng bốn mươi tám tên, trải qua hai ngày trận đấu trước, còn thừa mười hai người. Hôm nay đem quyết ra Top 10. Các người đồng thời tiến vào sân bãi tiến hành so đấu, các người có thể sử dụng bất luận thủ đoạn gì, ai bị mất đi năng lực chiến đấu liền bị loại bỏ. Đấu tiên bốn người bị loại bỏ rút thăm tiến hành thông qua, quyết định cuối cùng loại bỏ hai người. Hiện tại vào sân, ta đếm ngược từ mười xuống, trận đấu bắt đầu."

"Mười."

"Vèo, vèo, vèo, vèo, vèo..." thanh âm liên tiếp vang lên, khu nghỉ ngơi nguyên một đám người dự thi đã như mũi tên nhảy lên đi ra ngoài.

Những thích khách tại Thánh Điện thích khách này nếu so với Thánh Điện khác lộ ra nhiều thần bí, mỗi người trên mặt đều mang theo khăn đen che mặt, một ít người thậm chí bao toàn bộ đầu lại, chỉ lộ ra hai con

mắt. Động tác nhanh chóng, linh xảo, thanh âm âm lãnh đếm không đến ba cái, những người vừa nhảy ra giống như là tiêu thất toàn bộ biến mất.

"Soạt, soạt, soạt, soạt, soạt..." hoàn cảnh đang yên tĩnh, đột nhiên xuất hiện thanh âm dễ dàng để người khác chú ý, lúc này là như thế.

Cũng không phải tất cả người dự thi đều triển khai hành động trước tiên, vẫn còn có một người là ngoại lệ.

Tóc dài màu tím im lặng rơi tung sau lưng, hai con ngươi vô thần tràn ngập vẻ cảm giác mất đi, Thanh Trúc trợn trên mặt đất điểm nhẹ, chủ nhân của nó cứ như vậy chậm chạp, từng bước một đi về hướng thí luyện trong sân.

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 20

Thạch Cầu Thần Bí (1+2)

Long Hạo Thần khẽ nhíu mày, không hề để ý tới thanh niên tóc dài kia, xoay người hướng Lý Hình cùng Lâm Giai Lộ nói: "Hai vị tỷ tỷ, chúng ta đi thôi. "

"Ai, ai, đừng, ta thật muốn mua, ta ra giá hai nghìn kim tệ, như thế nào?" Thanh niên kia bất chấp hối hận vội vàng nói.

Nghe được mấy câu này, Long Hạo Thần cước bộ không khỏi ngừng lại, nói không động tâm đó là giả, hai nghìn kim tệ, so với phách giới thì cao hơn nhiều. Trên buổi đấu giá chưa chắc đã có được giá này.

Vị trung niên nhân vừa Phòng đấu giá kia có chút không vui, hướng tóc dài thanh niên trầm giọng nói: "Không nên ở chỗ này nhiều loạn trật tự, nhanh rời đi."

Thanh niên óc dài bĩu môi, từ trong lòng ngực lấy ra một tấm thanh niên màu đen thê đưa tới, "Đại ca, người mới tới. Ngay cả bản đại sư cũng không nhận ra."

Trước một khắc trung niên nhân còn rất là không kiên nhẫn, thấy thê màu đen trong nháy mắt thần sắc trên mặt nhất thời cứng ngắc lại cẩn cẩn thận thận đem thê đón vào trong tay trên dưới lật xem qua vài vòng lần nữa cung kính đưa trả cho thanh niên tóc dài.

"Tôn kính khách quý, ngài có quyền ra giá mua hàng trước, chỉ cần người bán đồng ý là được."

Thanh niên tóc dài dương dương đắc ý đem thẻ thu hồi lần, nữa chuyển hướng Long Hạo Thần, nói: "Như thế nào, huynh đệ. Người nhìn, ta cũng không có không tuân theo quy tắc phòng đấu giá. Bán cho ta đi. Hai nghìn kim tệ cũng không thấp nha. Ta cần một chút bộ phận trên người bích lục song đao ma làm thuốc."

Lâm Giai Lộ kinh ngạc bật thốt lên, nói: "Người là một gã ma được sư?"

Thanh niên tóc dài sắc mặt tối sầm, "Ai nói ta là ma được sư, ta là ma pháp sư, ma pháp sư phi thường cường đại. Làm thuốc chỉ là đam mê của ta mà thôi. Ta nói cho các người, bản đại sư sẽ lập tức đi tham gia Liệp Ma đoàn khảo hạch. Liệp Ma đoàn các người nghe nói qua chưa? Đây chính là một thanh đao nhọn của Lục Đại Thánh điện chúng ta."

Long Hạo Thần tựa hồ không nghe thấy lời của hắn, chỉ chỉ bích lục song đao ma, nói: "Hai nghìn kim tệ, bán cho người." Hắn luôn luôn yêu yên lặng, đối với cái người thao thao bất tuyệt hơn nữa có chút tự kỷ này, hảo cảm không nhiều lắm.

"Tốt, tốt, đưa ma tinh thẻ của người tới, ta chuyển khoản cho người." Vừa nói, tay trái hắn vung lên, một đạo hồng quang hiện lên, bích lục song đao ma trong nháy mắt biến mất.

Long Hạo Thần kinh ngạc nhìn hắn một cái, rất rõ ràng, trước mắt thanh niên này cũng có một ma pháp trang bị chuyện dùng để trữ vật.

"Ta không có ma tinh thẻ." Hắn lắc đầu nói.

"Làm một tờ là được. Nơi này có thể làm, đối diện. Đi, ta dẫn người đi." Thanh niên chỉ chỉ quầy đối diện. Vừa nói, hắn rất là nhiệt tình đưa tay ôm bả vai Long Hạo Thần.

Bả vai Long Hạo Thần hơi hơi nhàoang một cái thoát khỏi tay của hắn.

Thanh niên tóc dài cũng không thèm để ý, cười hắc hắc nói: "Đừng khách khí như vậy chứ, người xem chúng ta đều được đẹp trai như vậy, chính là điểm sáng nổi bật, hắc là nên thân thân mật mật mới tốt. Ta tên là Lâm Hâm, người tên là gì?"

"Long Hạo Thần."

"Tên rất hay, tên rất hay." Lâm Hâm ha ha cười một tiếng, mang theo Long Hạo Thần đã đến đối diện, đi làm ma tinh thẻ.

Lâm Giai Lộ nhìn về phía Lý Hình, nghi ngờ nói: "Người này sẽ không là một tên lường gạt chứ."

Lý Hình thấp giọng nói: "Nhìn thẳng hắc là được, hắc là một ma pháp sư còn có thể chạy trốn được sao?"

Trung niên nhân sau quỳ liếc mắt, nói: "Hai vị cô nương, các người hoàn toàn không cần lo lắng như vậy. Mới vừa rồi vị thiếu gia kia lấy ra Hắc thẻ, chính là hắc sử thẻ là khách quý đẳng cấp cao nhất của Thánh Minh Phách Mại Tràng chúng ta, loại thẻ này khách quý thì không cách nào mua được, chỉ có thông qua biểu tặng mới có thể có được. Người có này thẻ ở phòng đấu giá chúng ta mua bất kỳ đồ gì, đều có ưu đãi giảm giá 10%. Hơn nữa có thể tùy ý tại bất kỳ một tòa Thánh Minh Phách Mại Tràng nợ mười vạn kim tệ."

Nhị nữ hít sâu một hơi, sắc mặt nhất thời cũng thay đổi. Coi xuất thân bọn nàng, thậm chí ngay cả nghe cũng chưa nghe nói qua Thánh Minh Phách Mại Tràng lại còn có loại cấp bậc thẻ khách quý này.

Công việc làm ma tinh thẻ so với Long Hạo Thần tưởng tượng còn muốn phiền toái hơn, hơn nữa còn phải nộp thủ tục phí một trăm kim tệ, Long Hạo Thần nào có nhiều tiền như vậy a! Lâm Hâm vừa lấy ra cái trường hắc sử thẻ quơ quơ, đã trực tiếp tặc miến phí.

Ma tinh thẻ lớn nhỏ chỉ có nửa bàn tay, phía trên có một viên dùng để gắn bốn viên bảo thạch, công việc lúc này là cần rút nội linh lực vào mới

được. Vì vậy, chỉ có tam giai chức nghiệp giả trở lên mới có thể dùng. Linh lực mỗi người đều có đặc tính thuộc về mình, khi sử dụng ma tinh thẻ cũng cần rót linh lực vào, vì vậy, cũng không sợ mất cũng không sợ bị mạo danh.

Chuyển khoản thì càng đơn giản, ở trong ma tinh thẻ có một khối khu vực, dùng ma tinh thẻ dán một cây châm hình dạng tiểu côn ở phía trên xong viết số tiền, sau đó song phương rót linh lực vào, hai cái ma tinh thẻ nối vào nhau là chuyển khoản thành công.

Ước chừng dùng thời gian nửa nén hương, Trên ma tinh thẻ của Long Hạo Thần liền có hơn hai nghìn kim tệ.

"Kết thúc công việc." Lâm Hâm thu hồi ma tinh thẻ, vỗ vỗ bả vai, Long Hạo Thần nói: "Huynh đệ là muốn tham gia buổi đấu giá a. Cố tình không bằng ngẫu nhiên, chúng ta cùng nhau vào đi thôi. Đi theo ca ca, mua đồ đều có thể giảm giá nha."

Nhận được hai nghìn kim tệ, Long Hạo Thần tâm tình cũng rất tốt, gật đầu, nói: "Vậy thì cùng nhau đi."

Lý Hình cùng Lâm Giai Lộ, bốn người cùng đi vào phòng đấu giá.

Tiến vào Thánh Minh Phách Mại Tràng, Long Hạo Thần lập tức đã bị một màn trước mắt làm rung động. Bên trong Phòng đấu giá, là từng vòng ghế ngồi vờn quanh, mỗi năm hàng ghế ngồi một màu, dựa theo lời Lâm Giai Lộ, màu sắc ghế ngồi bất đồng, giá cũng bất đồng, càng hướng vào phía trong càng cao. Phía trước nhất, cũng là chỗ dưới cùng là một vòng lô ghế bịt kín. Ngay giữa Phòng đấu giá, là một cái bình đài hình tròn, hiển nhiên là dùng để trình diễn vật phẩm đấu giá.

Vừa tiến vào phòng đấu giá này, Long Hạo Thần lập tức cảm giác được một cỗ ma pháp nguyên tố nồng đậm đập vào mặt, hiển nhiên nơi này có không ít trang bị ma pháp.

"Chúng ta đứng ở phía sau." Long Hạo Thần nhìn thoáng qua Hào Bài Lý Hình đưa cho hắc hướng phía Lâm Hâm nói.

Lâm Hâm dừng bước lại, nói: "Không có chuyện gì, phía trước ta có lô ghế, dù sao chỉ có một mình ta, bên trong rộng rãi vô cùng. Tựu cùng nhau vào đi."

Long Hạo Thần còn có chút chần chờ, Lâm Giai Lộ từ phía sau nhẹ nhàng đung hắc một cái ý bảo hắc đáp ứng. Đối với cái này thanh niên tóc dài, Lý Hình cùng Lâm Giai Lộ cũng rất là tò mò. Phải biết rằng ma được sư là cực kỳ thừa thớt, địa vị so sánh với ma pháp sư còn cao hơn nhiều. Mặc dù người này không thừa nhận mình là ma được sư, nhưng hắc đã nói mình có đam mê ở phương diện này, hơn nữa còn có hắc sử thê, kết giao người như vậy cũng không phải là chuyện gì xấu.

"Được rồi." Long Hạo Thần đành phải đáp ứng.

Ở dưới sự hướng dẫn của Lâm Hâm, bọn họ theo bậc thang hướng phía dưới đi tới, đi tới phía trước là một khu vực được bao quanh. Nơi này đặc biệt có người hầu nữ tiếp đãi. Những người hầu nữ này mỗi người vóc người thon thả, tướng mạo mi thanh mục tú, mặc quần màu bạc.

"Lâm đại sư, ngài đã tới." Nhìn thấy bọn họ đi tới, một gã hầu nữ vội vàng đi tới Lâm Hâm trước mặt, mỉm cười hướng hắc hành lễ. Trong mắt lại càng lộ ra ý ái mộ không che dấu chút nào.

Lâm Hâm ngênh ngang nói: "Tiểu dạ, đây là mấy vị là bằng hữu của ta, dẫn chúng ta đi qua đi."

"Dạ." Thiếu nữ ánh mắt từ trên mặt Long Hạo Thần xẹt qua hơi toát ra mấy phần kinh ngạc, Lâm Hâm tướng mạo đã là cực kỳ xuất sắc trong nam nhân, nhưng cùng so sánh với Long Hạo Thần, nhưng vẫn là có chênh lệch, hai người đứng chung một chỗ, Lâm Hâm nhất thời đã bị hạ thấp.

Bất quá những thiếu nữ bồi bàn tố chất hiển nhiên rất cao, ánh mắt nhìn thẳng hơi chút dừng lại liền mang theo bốn người dọc theo thông đạo thăm dò trải hương phương hương gian phòng đi tới.

Lâm Hâm phòng số 6, vị trí phi thường tốt, đối diện với bàn đầu giá. Tiểu Nặc người hầu của hắn, đưa bọn họ đi vào.

Căn phòng chừng một trăm thước vuông, trên mặt đất phủ thảm nâu dày đặc, bước lên thập phần mềm mại thoải mái, bên trong phòng bố trí thập phần lịch sự tao nhã, hai bên cạnh đặt một ít cây xanh. Ở giữa là một chiếc ghế sofa hình bán cầu bọc da cho dù mười mấy người ngồi lên cũng không thấy chật chội. Chính diện rộng lớn, qua cửa sổ thủy tinh trong suốt, có thể thấy bàn đầu giá rõ ràng phía trước.

Trên bàn trà trước ghế sofa bày đặt các loại hoa quả cùng món điểm tâm ngọt.

Lâm Hâm nói: "Long huynh đệ, hai vị mỹ nữ, mời ngồi, mời ngồi. Tiểu Nặc, người cầm hai bình cam lộ hồng ma quý."

"Vâng, sẽ có ngay." Tiểu Nặc hướng phía hắn ngọt ngào cười cười, đóng cửa thật kỹ rồi đi ra ngoài.

Lâm Hâm ngồi xuống bên cạnh Long Hạo Thần, nói: "Long huynh đệ, người nơi nào còn có ma thú khác để bán sao? Sống chết đều được. Nhưma thú bích lục song đao ma, hiện tại thực rất khó tìm. Người lần này đã giúp ta giải quyết khẩn cấp tạm thời."

Long Hạo Thần lắc đầu, nói: "Ta cũng cũng chỉ có một con Ma tộc này để bán. Thân thể bích lục song đao ma có thể sử dụng làm gì?" Đối với ma được sư, hắn cũng hết sức tò mò.

Lâm Hâm cười hắc hắc, nói: "Người xem." Quang mang đỏ lóe lên, trên tay hắn đã có một cái bình thủy tinh, xuyên thấu qua thân bình có thể thấy được ba khóa màu hồng đỏ thắm đan được bên trong.

"Đây là thuốc tăng lực, trong đó chủ yếu tài liệu là ma giáp xác bích lục song đao nghiền nát thành bột phấn. Cái này là đồ tốt nha."

Long Hạo Thần sững sờ, "Thuốc tăng lực? Để làm gì vậy. Có thể tăng cường linh lực bên ngoài sao?"

Lâm Hâm thần bí lắc đầu, nói: "Người sẽ biết thôi, đấu giá hội đã bắt đầu, trước xem đấu giá a."

Tiểu Nặc vào phòng lần nữa, đem hai bình màu đỏ rượu trái cây đặt xuống, rót cho mỗi người một chén rồi lẳng lặng thối lui. Đây hiển nhiên cam lộ hồng ma quý trong miệng Lâm Hâm.

"Nếm thử đi, thứ này không tệ, là đặc sản một cái trấn nhỏ phía nam." Lâm Hâm bưng một ly uống một ngụm, ánh mắt chuyển hướng ra phía ngoài trên đài đấu giá.

Long Hạo Thần cũng bưng lên một ly nhấp một miếng, mới vừa vào khẩu lúc, đầu lưỡi hội (sẽ) thoáng cảm thấy có chút chua xót, nhưng rất nhanh, mùi thơm ngào ngạt quả hương tràn ngập khoang miệng, thậm chí mà ngay cả hô hấp trong đều hỗn [lẫn lộn] khép lại loại này hương vị. Cảm giác ấm áp trượt vào bụng ở bên trong, làm cho thân thể ấm áp nói không nên lời trói buộc.

Lý Hình cùng Lâm Giai Lộ ngồi một bên nhìn xem Lâm Hâm cùng Long Hạo Thần nói chuyện với nhau, lại nhấm nháp cam lộ hồng ma quý, hai người trong mắt kinh hãi càng đậm. Long Hạo Thần chưa thấy qua loại rượu trái cây này, nhưng nòng nọc lại biết đấy. Phụ thân Lâm Giai Lộ có sưu tầm một lọ, xem như trân bảo, căn bản không lấy ra uống. Nghe nói loại này cam lộ hồng ma quý chính là dùng một loại tên là hoa hồng cam lộ bồ đào trái qua 99 đạo trình tự làm việc gia công mà thành, hàng năm chỉ có hai mươi bình sản lượng. Mà Lâm Hâm vậy mà cầm thứ này khoản đãi bọn hắn.

Phải biết rằng, mỗi các nàng cầm trong tay một ly cam lộ hồng ma quý, giá cả đều muốn vượt qua bích lục song đao ma Long Hạo Thần

vừa mới bán đi. Thằng này cũng quá có tiền đi à nha.

Trên đài đấu giá, một mỹ nữ đấu giá sư chạy tới trên đài, phía bên ngoài phách mại tràng tỷ số lúc đầu cũng có năm thành trở lên.

Nữ đấu giá sư ăn mặc một váy dài hoa hồng đỏ sắc, dáng người cao gầy đầy đặn, tóc dài màu đen vén lên, xinh đẹp mang theo vài phần giới giang, nàng đi đến bàn đấu giá trong trung tâm, hai tay hướng hai bên nâng lên, có chút khom người, thanh âm ôn nhu êm tai vang lên, "Hoan nghênh các vị khách quý đi vào Minh phách mại tràng của Ngả Mỹ thành. Ta là Tinh Tuyền, thật cao hứng vì các vị khách quý phục vụ."

Tiếng hoan hô, tiếng huýt sáo lập tức vang lên, hiển nhiên, nữ đấu giá sư này được hoan nghênh thập phần.

"Phía dưới, xin mời thưởng thức kiện đấu giá đầu tiên của chúng ta." Nữ đấu giá sư cũng không có quá nhiều lời, thi lễ với mọi người rồi vào chánh sự luôn.

Ngồi bên cạnh Long Hạo Thần, Lâm Hâm ánh mắt si mê, "Tinh Tuyền tỷ vẫn đẹp như vậy, thật sự là có khí chất ah! Nếu không phải ta chỉ có mười tám tuổi, ta nhất định theo đuổi nàng. Long huynh đệ, người cảm thấy nàng như thế nào đây? Xinh đẹp đúng không."

"Ân." Long Hạo Thần có chút ngại ngùng gật đầu.

Một gã đồng dạng quần áo Tiểu Nặc và nữ hầu phụ giúp đẩy một cỗ xe tinh xảo màu vàng lên bên cạnh đài, bên trên xe đẩy che một tầng vải đỏ.

Tinh Tuyền mỉm cười nói: "Chúng ta đệ nhất kiện vật phẩm đấu giá tin tưởng mọi người cũng đều đoán được, thần bí Lâm đại sư lại ra sân. Rất nhiều người hỏi qua ta, có cách gì có thể mua được đan dược Lâm đại sư luyện chế. Tại đây, ta đều trả lời. Lâm đại sư cùng Thánh Minh phách mại tràng chúng ta hợp tác, hẳn chế tác tất cả đan dược đều do

chúng ta sở hữu mà tổng tiến hành bán ra, địa phương khác không mua được nha."

Long Hạo Thần cơ hồ trước tiên đem ánh mắt quăng hướng về phía bên người Lâm Hâm, "Nàng nói chính là người sao?"

Lâm Hâm có chút đặc ý nói: "Có thể không phải là bản đại sư sao? Tuổi trẻ thật tốt ah! Ở bên ngoài, cho dù ta nói những đan dược này là ta luyện chế cũng căn bản không có ai tin tưởng, không tin là tốt nhất. Còn tránh khỏi phiền toái."

Long Hạo Thần hơi sửng sò, "Vậy người nói cho ta biết, không sợ ta nói ra sao? Chúng ta mới chỉ quen nhau thôi mà."

Lâm Hâm có chút thần bí cười, nói: "Ta đương nhiên không sợ, trước xem đấu giá a."

Vải đỏ vạch trần, một cái bình thủy tinh xinh đẹp xuất hiện trong xe đẩy hoàng kim, trong tầm mắt vô cùng tốt, Long Hạo Thần liếc thấy được, trong bình thủy tinh nở rộ một quả màu đỏ đan dược cùng vừa rồi Lâm Hâm cho hắn xem thuốc tăng lực giống như đúc. Bất quá, trong cái bình này cũng chỉ có một quả mà thôi.

"Lâm đại sư xuất phẩm, ngọc bích hộ thể hoàn. Tam giai đỉnh phong đan dược. Phục dụng về sau, trong thời gian nửa nén hương, thân thể phòng ngự bên ngoài linh lực gia tăng 500. Làn da mặt ngoài vững như thép tinh. Đối với vật lý công kích, ma pháp công kích đồng dạng hữu hiệu. Ngọc bích hộ thể hoàn đã không phải là lần thứ nhất đấu giá, giới thiệu mà nói ta không nói nhiều. Trên chiến trường, có được một viên thuốc như vậy, cơ hồ tương đương với một cái mạng. Giá khởi điểm một ngàn kim tệ. Mỗi lần tăng giá không được thấp hơn 50 kim tệ."

Thân thể phòng ngự bên ngoài linh lực gia tăng 500? Cái này ý nghĩa bộ phận linh lực tăng phúc không thể dùng đến tiến công, thế nhưng 500 linh lực bên ngoài nghĩa là như thế nào? Ý nghĩa dưới tứ giai gần như tất

cả công kích đều không có hiệu quả. Hơn nữa thời gian có thể đạt tới nửa nén hương.

Long Hạo Thần còn chờ một ít, Lý Hình cùng Lâm Giai Lộ lúc này đều lộ ra vẻ mặt khiếp sợ, một hạt đan dược như vậy giá khởi điểm cao tới một ngàn kim tệ ah! Khó trách đều nói ma dược sư là chức nghiệp giàu có nhất. Vị lâm đại sư này thật đúng là khó lường.

Rất nhanh, tiếng gọi giá liên tiếp không ngừng vang lên, một lát sau, cái ngọc bích hộ thể hoàn này đã lên tới 1500 kim tệ.

Long Hạo Thần cũng có chút động tâm, Tinh Tuyền đấu giá sư nói không sai, có một hạt đan dược như vậy, chỉ cần không phải đối mặt cường địch ngoài ngũ giai, thật sự tương đương với nhiều hơn một cái mạng. Đơn giản mà nói, ngày đó đối mặt Bích Lục Song Dao ma, nếu như hắn có đan dược như vậy, căn bản sẽ không bị thương.

Cuối cùng cái ngọc bích hộ thể hoàn này bị 1800 kim tệ mang đi luôn. Long Hạo Thần trong nội tâm khẽ động, "Giao dịch gì?"

Lâm Hâm mỉm cười cầm trong tay bình thủy tinh chứa ba miếng ngọc bích hộ thể hoàn đưa tới trước mặt hắn, nói: "Người chỉ cần trả lời ta một vấn đề, chai này thuốc tăng lực sẽ là của người."

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 21

Thạch Cầu Thần Bí (3+4)

Long Hạo Thần kinh ngạc nhìn hẵn, một nghìn tám trăm kim tệ một quả a, ba miếng này tương đương với hơn năm ngàn kim tệ. Vấn đề gì có thể có giá trị cao như vậy?

Lâm Hâm cười nói: "Không cần giật mình như vậy. Đồ vật này ở bên ngoài bán tuy rất quý, nhưng với ta mà nói, thành phẩm chỉ giá trị hơn mười kim tệ mà thôi. Người biết một đầu bích lục song đao ma có thể làm bao nhiêu thứ này không? Nhiều hơn không dám nói, 180 khóa vẫn có thể sản xuất đấy."

Lý Hình sợ Long Hạo Thần chịu thiệt, cướp lời nói: "Người nói trước đi là vấn đề gì để xem chúng ta có thể trả lời người hay không."

Lâm Hâm cười cười, nói: "Vấn đề rất đơn giản, các người nhất định có thể trả lời. Ta chỉ muốn hỏi, con kia bích lục song đao ma có phải hay là không bị các người đánh chết tại chỗ."

Lý Hình ngần ngừ, "Chỉ đơn giản như vậy thôi?"

Lâm Hâm mở ra hai tay, nói: "Có thể không phải đơn giản như vậy sao?"

Lý Hình nói: "Cái này có gì đâu, là do chúng ta giết."

Lâm Hâm đưa tay đem bình thủy tinh nhét vào trong tay Long Hạo Thần, nói: "Rất tốt, thành giao."

Long Hạo Thần có chút không dám tin tưởng lỗ tai của mình, "Lâm Hâm, cái này quá quý trọng rồi, ta không thể thu được." Hơn năm ngàn kim tệ ah! Từ nhỏ đến lớn hẳn đều chưa thấy qua nhiều tiền như vậy. Long Hạo Thần thiên tính thuần lương, cầm đồ vật đắt như vậy, tuy nhiên trong nội tâm hẳn rất ưa thích, nhưng như cũ vẫn không có thu hồi, "Chuyện gì?"

Lâm Hâm mỉm cười, nói: "Nếu như ta không có đoán sai..., các người hẳn là muốn đi Thánh thành tham gia Liệp Ma đoàn thí tuyển a."

Lý Hình kinh ngạc mà nói: "Người đoán được như thế nào?"

Lâm Hâm nói: "Cái này không khó đoán. Chỉ cần là từ phía nam tới, tiến về Thánh thành đều phải đi qua Ngã Mỹ thành chúng ta. Các người niên kỷ phù hợp, vừa rồi vấn đề người trả lời đã chứng minh các người có tư cách tham gia tuyển bạt thi đấu. Cái này chẳng phải rất rõ ràng sao? Vừa rồi ta nói không sợ các người tiết lộ chuyện ta chính là lâm đại sư, thứ nhất bởi vì sẽ không có ai sẽ tin tưởng ta với niên kỷ như thế này có thể làm ra tam giai đan dược, với cả cũng bởi vì các người căn bản sẽ không ở lâu tại Ngã Mỹ thành, lập tức sẽ đi Thánh thành tham gia tuyển bạt thi đấu rồi. Đúng vậy không."

Lý Hình lông mi nhảy lên, nói: "Như thế nào? Muốn đả kích đối thủ cạnh tranh sao?"

Lâm Hâm vội vàng lắc đầu, nói: "Như thế nào lại thế! Ta chỉ là muốn hợp tác với các người mà thôi. Long huynh đệ, ta muốn mời cầu chuyện của người đối với người không có bất kỳ tổn hại. Chỉ là hi vọng tại Liệp Ma đoàn tuyển bạt thi đấu, nếu như chúng ta đều tiến vào trận chung kết giai đoạn, nếu người có thể đạt được Top 3, như vậy, nhờ người tuyển ta làm người đồng đội a."

Nghe hẳn vừa nói như vậy, Lâm Giai Lộ lập tức không chịu nói, "Tại sao phải tuyển người, ta là ma pháp sư a."

Dựa theo quy củ Liệt Ma đoàn, sáu người Liệt Ma đoàn nhất định phải phân thuộc Lục Đại Thánh Điện, nói cách khác, một cái Liệt Ma đoàn chỉ có thể có một gã ma pháp sư.

Lâm Hâm nói: "Vị tỷ tỷ này, ta ăn ngay nói thật mà! Theo ta thấy, dùng tu vi của người, muốn đi vào trận chung kết chỉ sợ có chút khó khăn ah!"

Lâm Giai Lộ khẽ giật mình, "Người có thể nhìn thấu tu vi của ta?"

Lâm Hâm cười hắc hắc, nói: "Cái này là bí mật của ta rồi. Long huynh đệ, thế nào, người có đáp ứng hay không? Chỉ cần người đáp ứng ta thỉnh cầu này, về sau chúng ta chính là hảo huynh đệ rồi, những thứ không nói khác, đan dược đều hết thầy miễn phí. Ta hiện tại cùng chỉ còn lại có đan dược thôi."

Hắn nhìn rất anh tuấn, nhưng lúc này nụ cười trên mặt có hương vị xấu xa giống như lão sói xám nhìn bé thỏ trắng.

Long Hạo Thần nghi ngờ nói: "Thế nhưng, người làm sao lại có thể xác định ta có thể tiến vào Top 3?"

Lâm Hâm nói: "Đánh cuộc một lần nha. Người vào không được Top 3 đối với ta cũng không có chỗ hỏng. Đáp ứng ta đối với người mà nói cũng đồng dạng không có chỗ hỏng, hơn nữa để người nhận lấy ba khóa thuốc tăng lực này cũng để tâm lý an tâm hơn a."

Trong lúc đó, thân thể Long Hạo Thần kịch liệt chấn động, ngay sau đó, mi tâm hắn phát sáng lên, một tử kim sắc phù văn từ trên trán hắn sáng lên. Phù văn này rất đặc thù, thời điểm mới xuất hiện, chỉ là một nguyên điểm tử kim sắc, nhưng rất nhanh liền hướng bên trên kéo dài ra chín đạo tử sắc quang vân. Mỗi một đạo quang vân đều dài một tấc, phía trên mang theo linh lực mông lung chấn động.

Tử sắc quang nhanh chóng khuếch tán, hào quang lóe lên, một đạo thân ảnh đã xuất hiện trước mặt Long Hạo Thần, chính là Hạo Nguyệt.

Lúc này Hạo Nguyệt có chút dị thường, nó mới vừa xuất hiện, lập tức hướng Long Hạo Thần liên tục phát ra thanh âm ô ô, tựa hồ muốn nói cái gì.

Người khác nghe không hiểu Hạo Nguyệt đang nói cái gì, nhưng cùng nó có linh cảm Long Hạo Thần có thể minh bạch, "Hạo Nguyệt, người bình tĩnh một chút, ta sẽ cố gắng hết sức." Vừa nói, hắn ngẩng đầu hướng đài đấu phía bên ngoài nhìn lại.

Lúc này, trên đài đấu giá đã thay đổi một cỗ xe đẩy, hoàng kim xe bên trên để đó một thạch cầu lớn cỡ đầu người, trên thạch cầu mơ hồ có thể chứng kiến có một ít hoa văn xanh biếc. Trên đài Tinh Tuyền đang giới thiệu.

"Vật phẩm đấu giá kế tiếp này có chút đặc thù, cho dù là giám định sư của chúng ta cũng không cách nào xem xét nó là cái gì. Nhưng chuẩn bị bán ra vật ấy người bán lại cấp một vạn kim tệ làm giá khởi điểm. Thánh Minh phách mại tràng dùng công bằng làm nguyên tắc, tuyệt đối sẽ không lừa bịp tiền quý khách bất kỳ một kim tệ nào. Để ta đem đấu giá thủ tịch bốn phòng đánh giá đối với kiện vật phẩm này giới thiệu thoáng một chút."

"Vật phẩm đấu giá này thoát nhìn không ngờ, giống như là một khóa thạch cầu bình thường, nhưng bất luận ma pháp dò xét loại gì đều không thể rót vào trong đó. Toàn bộ mặt ngoài thạch cầu không chỗ ngăn cách. Trừ phi đập vỡ được mặt ngoài, nếu không, coi như là cường đại cửu giai chức nghiệp giả cũng không cách nào biết được tình huống trong đó. Duy nhất có thể khẳng định chính là, trong khóa thạch cầu này có linh lực chấn động ra. Đường vân mặt ngoài thạch cầu cũng bởi vì linh lực chảy ra mà hình thành. Thủ tịch đấu giá sư đều dự đoán, trong thạch cầu này, rất có thể là một loại kim loại hiếm, cũng có thể là những vật khác. Phía dưới, cạnh tranh bắt đầu, giá khởi điểm một vạn kim tệ, thỉnh các vị khách quý suy nghĩ sâu xa vì một khi báo giá thì không thể thu hồi."

Hiển nhiên, bởi vì cái đồ vật này quá không ngờ, hơn nữa giá cả lại cao như thế, cho nên Tinh Tuyền đấu giá sư tận lực cường điệu vài câu, rất rõ ràng, Thánh Minh phách mại tràng cũng thấy món đồ đấu giá này không tốt lắm.

Một vạn kim tệ, đây chính là một vạn kim tệ ah! trong nội tâm Long Hạo Thần lúc này kịch liệt tranh đấu.

Hạo Nguyệt đột nhiên xuất hiện, cũng không phải bị hãn triệu hoán mà đến, mà là Hạo Nguyệt tự hành truyền tống tới. Điểm này đã vượt ra khỏi phạm trù bình đẳng khế ước, hiển nhiên là tác dụng huyết khế. Mà Hạo Nguyệt đúng thời điểm khóa thạch cầu bị đẩy lên đài hướng Long Hạo Thần phát ra tín hiệu vội vàng, tựa hồ thạch cầu này đối với nó cực kỳ trọng yếu.

Bởi vì huyết mạch tương liên, Long Hạo Thần có khả năng cảm nhận được, cho dù Hạo Nguyệt không ở bên cạnh hãn cũng đồng dạng có thể cảm nhận được. Bởi vậy, nó trước tiên lại tới đây, lúc này nhảy lên là muốn đạt được thạch cầu này.

Phá sản ah! Quá phá sản rồi. Nhìn xem tiểu quang cùng Tiểu Hỏa hai mắt tỏa quang mang một bộ dáng không được vật ấy thì không bỏ qua, Long Hạo Thần thật sự bất đắc dĩ. Hãn vừa mới có 2000 kim tệ, còn phải chia cho những người khác, làm sao có một vạn kim tệ mua thứ này ah!

Khi Long Hạo Thần đang nhìn thạch cầu trên đài, Lâm Hâm cũng quan sát Hạo Nguyệt, khi thời điểm làm Hạo Nguyệt xuất hiện, hãn lộ vẻ mặt giật mình. Hãn đã thấy nhiều chủng loại ma thú lắm, rất nhiều ma thú hi hữu hãn đều đã gặp, nhưng chưa từng gặp qua loại nào giống như Hạo Nguyệt.

Lâm Hâm đã từng dùng giá cao tại đấu giá hội mua được ma pháp Động Sát Thuật, bằng vào ma pháp này, có thể dò xét tất cả cấp bậc của các loại chức nghiệp kể cả ma thú, điều kiện tiên quyết là người bị dò xét tu vi không thể vượt qua hãn một giai.

Rất rõ ràng, Hạo Nguyệt tối đa cũng chỉ là tứ cấp ma thú, còn tới không được tứ cấp đỉnh, cũng là tương đương với cường giả tam giai nhân loại. Khi hắn thấy Động Sát Thuật lại mất đi hiệu quả. Hơn nữa, đây còn không phải là lần đầu tiên ngày hôm nay mất đi hiệu quả. Hắn tại sao cùng Long Hạo Thần như thế thân cận? Cũng bởi vì thời điểm hắn sử dụng thuật dò xét đối với Long Hạo Thần, trừ cường độ linh lực trước mắt của Long Hạo Thần cùng độ tuổi ra, thì không có dò xét đến những thứ khác tỉ mỉ hơn. Cho nên hắn mới cảm thấy hứng thú rất lớn với Long Hạo Thần.

Thật kỳ quái, đây tốt cùng là ma thú gì a? Lòng Lâm Hâm tràn đầy nghi ngờ.

Lúc này, phía ngoài buổi đấu giá cũng đã lạnh ngắt. Một vạn kim tệ, cũng không phải là số lượng nhỏ. Phải biết rằng, một kim tệ cũng đủ nuôi một nhà ba người nửa tháng tiền cơm. Mười kim tệ là có thể mua một thân khôi giáp bình thường. Một vạn kim tệ, đủ để đem một Kỳ sĩ đoàn trăm người trang bị đến tận răng.

Cái Thạch cầu này có thể nói là sẽ xuất hiện kim loại hiếm, nhưng trong kim loại hiếm, lại có loại nào có thể giá trị cao như vậy? Hơn nữa, trời mới biết bên trong có bao nhiêu kim loại. Nếu như chẳng qua là lớn nhỏ như quyền đầu, coi như là một loại thượng phẩm ma pháp kim khí như Bí Ngân cũng không đáng nhiều tiền như vậy.

Tinh Tuyền ở trên đài đã hỏi lần thứ ba: "Có vị khách quý nào đối với cái vật phẩm đấu giá này cảm thấy hứng thú không?"

Vẫn như cũ không có bất kỳ ai đáp lại. Người thường xuyên tham gia đấu giá, có rất ít người vọng động. Nếu là một trăm kim tệ, có lẽ có người mua tới đánh cược một keo, một vạn kim tệ, người chịu đánh cược có không nhiều lắm.

"Lâm huynh." Long Hạo Thần đột nhiên kêu lên. Nhìn được ánh mắt Hạo Nguyệt kia tràn đầy chờ mong, hắn rốt cục hạ quyết tâm.

"A?" Lâm Hâm vẫn còn đang suy tư lai lịch của Hạo Nguyệt, hẳn lúc đó mới kịp phản ứng.

"Lâm huynh, nếu như người cho ta mượn tiền mua đồ trước mắt này, ta sẽ đáp ứng yêu cầu của huynh." Long Hạo Thần nói như đinh chém sắt.

"Không cần hướng hân mượn tiền, tỷ tỷ mua cho người." Lâm Giai Lộ một hồi lâu không có lên tiếng đột nhiên nói, hơn nữa bước nhanh tiến lên cạnh tranh đài phía trước thật nhanh nhấn xuống mấy chữ một vạn kim tệ.

Trên đài đấu giá.

Tinh Tuyền có chút tiếc nuối nói: "Xem ra, vật phẩm đấu giá số hai này của chúng ta chỉ sợ là phải lưu lại rồi. Di, chờ một chút. Khách quý Số 6 ra giá một vạn kim tệ. Một vạn kim tệ lần đầu tiên." Thấy có người ra giá, nàng nhất thời có chút vui mừng, nhưng thời điểm thấy là gian số 6 ra giá, đôi mi thanh tú hơi không khỏi nhíu, có chút giận trách liếc Lâm Hâm gian bên này một cái.

Phòng thủy tinh pha ly này là do chất liệu gỗ đặc thù chế luyện mà thành, từ bên ngoài nhìn không thấy bên trong, chỉ có thể từ bên trong nhìn hướng ra phía ngoài.

Bên trong phòng đấu giá phía ngoài là một mảnh xôn xao, có không ít tiếng chiêm biếm. Nhưng bọn hân không biết là, bên trong phòng số 6, đang có người kêu thảm thiết. Kêu thảm thiết chính là Lâm Hâm.

"Vị tỷ tỷ này, người không thể như vậy a! Long huynh đệ đã bảo là muốn hướng ta vay tiền a, làm sao người có thể lamg như thế?" Lâm Hâm vẻ mặt buồn bực.

Lâm Giai Lộ cười nói tự nhiên nói: "Hạo Thần là đệ đệ ta, là tỷ tỷ mua đồ cho hân không phải là rất bình thường sao?"

Long Hạo Thần sợ hết hồn, "Lâm tỷ tỷ, như vậy sao được. Đây chính là một vạn kim tệ a!"

Lâm Giai Lộ đứng lên đi tới bên cạnh Long Hạo Thần, ánh mắt ôn nhu nhìn hắn, nói:

"Hạo Thần, nếu như năm nay người đã ngoài hai mươi tuổi, tỷ tỷ coi như là không biết xấu hổ cỡ nào cũng nhất định sẽ nắm người trong tay.

Cho dù lần nữa đắc tội Hình Nhi cũng sẽ không tiếc. Đáng tiếc, chúng ta số tuổi xê xích quá lớn, ta cũng chỉ có thể làm tỷ tỷ của đệ. Chuyện ngày đó ta vĩnh viễn cũng sẽ không quên, hai lần, suốt hai lần, người đã cứu ta tánh mạng.

Nhất là lần thứ hai, tỷ thậm thậm chí đã cảm thấy được mùi vị tử thần, là đệ đem tỷ từ bên bờ tử vong kéo trở lại. Nếu như đệ không để cho tỷ tỷ một cơ hội báo đáp đệ, tỷ tỷ vĩnh viễn cũng sẽ không an lòng."

"Lâm tỷ tỷ, ta..." Long Hạo Thần lo lắng còn muốn cự tuyệt, lại bị Lâm Giai Lộ mang tay đè chặt miệng, "Cái gì cũng đừng nói, chẳng lẽ người cảm thấy, cái mệnh này của tỷ tỷ còn không đáng giá một vạn kim tệ sao? Chuyện này tỷ và Hình Nhi tỷ tỷ của đệ cũng đã thương lượng qua. Nàng cũng đã đáp ứng. Nếu đệ không chịu tiếp nhận, sau này đừng nên gọi ta là tỷ tỷ nữa."

Từ từ sau ngày hoàn thành nhiệm vụ thí luyện đó, Lâm Giai Lộ mỗi lúc trời tối cơ hồ cũng sẽ bị ác mộng mà thức tỉnh, lưỡi dao sắc bén lạnh như băng của ẩn hình giả Địa khắc tộc nàng vĩnh viễn cũng không quên được. Ân cứu mạng a! Không có Long Hạo Thần, ngày đó nàng hẳn phải chết không thể nghi ngờ. Nàng là người có ân tất báo. Một ngày nay, nàng cùng Lý Hình quan hệ trong đó cũng hòa hoãn hơn rất nhiều. Vốn là các người vốn cũng không có mâu thuẫn gì không thể giảng hòa, chuyện đã nói ra, va chạm trước kia bỏ qua. Đến phòng đấu giá Ngả mỹ thành vì Long Hạo Thần mua chút đồ cái ý nghĩ này nàng mấy ngày trước tựu đã có, nơi này là phòng đấu giá lớn nên đồ tốt không phải ít. Vì

Long Hạo Thần sắp tham gia khảo hạch Liệp Ma đoàn mua chút đồ hữu dụng là phương thức hồi báo tốt nhất nàng có thể nghĩ đến.

Long Hạo Thần hít sâu một cái, rốt cục gật đầu, nói: "Tỷ tỷ, cảm ơn người."

Lâm Giai Lộ mừng rỡ, xoa xoa đầu của hắn, nói: "Đây mới là đệ đệ tốt của tỷ tỷ."

Lý Hình có chút ghen tỵ với nói: "Hừ, sau này ta cũng sẽ kiếm nhiều tiền."

"Lần thứ ba, đồng ý. Cái Thạch cầu thần bí tất cả thuộc về khách quý phòng số 6." Thanh âm Tinh Tuyền phía ngoài truyền đến, dưới tình huống không có ai cạnh tranh, cuối cùng lấy một vạn kim tệ đã thành công.

Lâm Hâm buồn bực nói: "Long huynh đệ, người ở lại tiếp tục xem một chút, nếu là còn có cái gì có thể nhìn vào mắt tỳ nữ nói cho ta biết. Lần này ta sẽ cho đệ vay, chỉ cần đệ đáp ứng ta điều thỉnh cầu kia là được."

Long Hạo Thần mỉm cười lắc đầu, nói: "Ta không nghĩ muốn đồ gì. Bất quá, ta sẽ xem xét đề nghị của huynh. Nhưng chúng ta có cơ hội có thể đi vào trận chung kết khảo hạch Liệp Ma đoàn, không phải sao?"

Lúc này, Hạo Nguyệt đã bình tĩnh trở lại, nhưng trong mắt khát vọng không giảm mà lại tăng, gục ở dưới chân Long Hạo Thần, tiểu Quang cùng tiểu Hỏa không ngừng cọ chân hắn.

Lâm Hâm ngồi ở chỗ đó tựa hồ nghĩ đến những thứ gì, đang lúc ấy thì, tiếng gõ cửa vang lên, cửa mở ra, vị thiếu nữ kia tên là tiểu dạ đẩy xe đẩy nhỏ màu vàng kim trên đài đấu giá lúc trước đi đến, ở phía trên chính là Thạch cầu thần bí kia.

Thấy Thạch cầu, Hạo Nguyệt suýt nữa trực tiếp nhào tới, Long Hạo Thần nhìn nó một cái, nó lúc này mới cố nhẫn nại nhưng thân thể đang run rẩy rất nhỏ.

Kể từ khi đem Hạo Nguyệt từ Kỳ Sĩ Thánh sơn đi ra, Đây là lần đầu tiên Long Hạo Thần thấy tâm tình nó kích động như thế. Một vạn kim tệ, đối với Long Hạo Thần mà nói, tuyệt đối là con số rất rất lớn, dù là số tiền này do Lâm Giai Lộ trả nhưng phần nhân tình này hẳn sẽ mãi mãi nhớ ở trong lòng, sau này nhất định là trả lại.

Nếu như đổi lại là một người khác chắc chắn sẽ không làm như thế, bởi vì ma thú đồng bạn của mình hứng trí mà tổn hao số tiền mà căn bản không phải mình trước mắt có thể thừa nhận.

Nhưng Long Hạo Thần không giống thế, hẳn nặng thân tình nhất, Hạo Nguyệt cùng hẳn có huyết khế, trong thân thể mỗi người chảy xuôi một phần máu của nhau, Long Hạo Thần cơ hồ là đem nó làm thành đệ đệ. Mắt thấy Hạo Nguyệt vội vàng như thế, hẳn lựa chọn tin tưởng trực giác của "Đệ đệ" này, quyết định mua Thạch cầu. Hơn nữa hẳn cũng tin tưởng, mình nhất định có thể kiếm được một vạn kim tệ.

Lâm Giai Lộ tiến lên dùng ma tinh thể của mình thanh toán, Tiểu Dạ sau khi đem xe đẩy đi vào, vẫn còn muốn chào hỏi với Lâm Hâm, nhưng thấy Lâm Hâm ngồi ở chỗ đó tựa hồ bộ dạng đang trầm tư, trong lòng mặc dù kỳ quái, nhưng vẫn lui ra ngoài. Ở trong ấn tượng của nàng, trên mặt vị Lâm đại sư này cho tới bây giờ không thiếu nụ cười.

Long Hạo Thần không có trực tiếp đem Thạch cầu cho Hạo Nguyệt, mà là đem nó thu vào trong vong ngã giới chỉ của mình, Lâm Hâm dù sao cũng là ngoại nhân, vô luận Thạch cầu này có hay không có chỗ thần kỳ gì, phách mại tràng này hiển nhiên không phải là chỗ thích hợp để thăm dò.

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 22

Bạo Lực Mục Sư (1+2)

Lâm Hâm vỗ mạnh một tiếng vào đùi: "Đánh cuộc."

Hắn phảng phất như đã quyết định, ngẩng đầu nhìn Long Hạo Thần nói: "Long huynh đệ, chúng ta tuy là lần đầu gặp mặt, nhưng ta tin tưởng vào nhãn lực của chính mình. Ta đánh cuộc một lần."

Long Hạo Thần lắc đầu, nói: "Lâm Hâm, ta không đánh bạc."

Lâm Hâm lắc đầu, nói: "Không phải lại để cho người theo ta đánh bạc, là tự ta cùng bản thân đánh bạc. Ở đây có ba bình đan dược, người cầm lấy đi. Mỗi bình đều có một tờ giấy chỉ rõ cách dùng.." Vừa nói, hồng quang trên tay hắn lần nữa lóe lên, ba bình đan dược lại hiện ra trong lòng bàn tay. Vẫn là bình thủy tinh. Mỗi bình đều có mười viên đan dược to cỡ hạt đậu. Nhưng màu sắc mỗi viên lại khác nhau.

Long Hạo Thần không vội cầm ba bình đan dược, ánh mắt mang theo ý thăm hỏi nhìn về phía Lâm Hâm.

Lâm Hâm than nhẹ một tiếng: "Huynh đệ, ta đối với những viên đan dược này cũng không phải là tặng không. Vẫn là câu nói kia, ta hi vọng người đáp ứng thỉnh cầu vừa rồi của ta. Cho ta một lời hứa hẹn."

Long Hạo Thần giật mình nhìn của hắn, "Người bỏ đan dược giá trị cao như thế, chỉ vì một hứa hẹn của ta, người..."

Lâm Hâm khẽ mỉm cười, nói: "Cho nên vẫn nói là đánh cuộc nha. Ta tin tưởng ánh mắt của mình, hơn nữa, nếu như đánh cuộc này thành công, vẫn là ta buôn bán lời đấy."

"Những thứ này đều là tâm huyết của ta, so sánh với thuốc tăng lực còn tốt hơn một chút, hơn nữa chưa bao giờ bán ra bên ngoài. Tại phương diện luyện đan, ca ca ta rất có lòng tin. Nói thật với người, ta không muốn chỉ làm một gã ma dược sư, chúng ta bình sinh mục tiêu lớn nhất là muốn có khả năng đi khắp đại lục, đi tìm những nơi thần bí di tích. Và tâm nguyện lớn nhất là trở thành một thành viên của Liệp Ma đoàn."

"Tại chế luyện ma dược, ta rất có thiên phú. Nhưng ở ma pháp phương diện, ta còn kém rất nhiều. Ta tương đối am hiểu một chút phụ trợ ma pháp, nhưng tính công kích lại không quá cao. Cho nên, cho dù là ta linh lực thập phần đầy đủ, nhưng sức chiến đấu vẫn rất hữu hạn. Lần này ta ghi danh tại Liệp Ma đoàn thi tuyển, ở nội bộ Ma Pháp Thánh Điện, ta có lòng tin đạt được một danh ngạch. Nhưng đến trận chung kết, Lục Đại Thánh điện đều cùng thi đấu thể thao, ta sợ là cũng không làm được gì."

"Chính bởi vì sức chiến đấu của ta hữu hạn cho nên ta cần một đoàn đội cường đại. Nếu như người có thể ở trong trận chung kết đạt được trong top ba, thì có thể lựa chọn tăng thêm 1 gã đồng đội. Người chỉ cần hứa hẹn đem cơ hội này cho ta, ba bình đan dược này sẽ là của người. Nếu như cuối cùng vạn nhất người không vào được Top 3, thì cũng chỉ là ta thua cuộc."

"Thực lực của người, ta thoáng có thể nhìn ra một ít, nhưng chỉ là bằng vào tu vi hiện tại của người, muốn trùng kích vào được Top 3 chỉ sợ còn có chút khó khăn. Nhưng nếu có thêm những viên đan dược của ta thì lại không giống như trước. Nói không chừng thật sự sẽ có cơ hội. Long huynh đệ, chúng ta đều cho nhau một cơ hội, ý người thế nào?"

Đúng lúc này, Hạo Nguyệt theo chân Long Hạo Thần bước tới, Thạch cầu bị Long Hạo Thần thu vào trong mai không gian giới chỉ được một thời gian, tâm tình của nó đã bình tĩnh lên rất nhiều. Nó thập phân nhân tính hóa dùng hai chân sau chống đỡ cố gắng đứng thẳng dậy, lỗ mũi hướng 3 bình đan dược của Lâm Hâm hít hà. Sau đó quay sang Long Hạo Thần, gật gật đầu.

Cùng lúc đó, Long Hạo Thần trong đầu cũng xuất hiện ý nghĩ của Hạo Nguyệt "Người này không có ác ý, có thể tín nhiệm."

Hạo Nguyệt truyền lại cho Long Hạo Thần là một loại trực giác, mặc dù Long Hạo Thần không biết trực giác của nó từ đâu mà đến, nhưng ban đầu ở chiến trường, Long Hạo Thần trước sau hai lần đoán được địch nhân đánh lén, lần thứ hai phát hiện Địa Khắc tộc ẩn hình, thật ra là bởi vì Hạo Nguyệt. Long Hạo Thần so sánh thấy hắc vẫn còn chậm một chút mới có thể nhận thấy được.

"Tốt, ta đáp ứng ngươi." Long Hạo Thần nhận lấy ba bình trong tay Lâm Hâm, trịnh trọng nói.

Lâm Hâm tuy vậy mà thực ra trong lòng vẫn có chút ít đau xót, giá trị của ba bình đan dược hắc hoàn toàn rõ ràng, cơ hồ đến một phần ba tài sản của hắc. Hắc sở dĩ quyết định như vậy, quả thật bởi vì ánh mắt của chính mình, đầu tiên là Long Hạo Thần cùng Hạo Nguyệt thần bí, tiếp theo là Long Hạo Thần tâm tính. Phối hợp với Động Sát Thuật quan sát, Lâm Hâm liền đánh cuộc ván này.

Có lẽ, trong lúc tham gia Liệp Ma đoàn thi tuyển còn có người so với Long Hạo Thần mạnh hơn, nhưng thông qua liên tiếp mấy lần sử dụng Động Sát Thuật, Lâm Hâm rốt cục phát hiện, ở trong cơ thể Long Hạo Thần có Thánh Dẫn Linh Lô huyền bí. Có Thánh Dẫn Linh Lô thủ hộ Kỳ Sĩ, đối với đội ngũ ma pháp sư đi cùng mà nói, ý nghĩa của nó chính là sinh mệnh thủ hộ a! Hơn nữa, trong khoảng thời gian ngắn vậy cũng không tìm được những thanh niên tinh nhuệ nhất trong Đại Thịnh điển. Đương nhiên, Lâm Hâm cũng có ý nghĩ trong lòng, hắc bắt được một

trọng điểm, đó chính là niên kỷ của Long Hạo Thần. Chỉ mới hai mươi lăm tuổi trở xuống đã có thể tham gia Liệp Ma đoàn thi tuyển, cho dù lần này trượt, năm năm sau thì thế nào? Hiện tại đã là tứ giai Long Hạo Thần, năm năm sau có thể đạt tới tu vi như thế nào? Đến lúc đó, liệu một cái Top 3 hẳn là không có vấn đề gì. Hơn nữa, năm nay chính mình mới chỉ có mười tám tuổi, năm năm sau vẫn trong phạm vi thi tuyển của Liệp Ma đoàn.

Hắn cũng không biết quyết định của mình bây giờ là thế nào, Lâm Hâm cả đời đã làm ra vô số đan dược, nhưng giá trị cao nhất cũng chính là ba bình trước mắt này. Khi hắn quyết định trong khoảnh khắc kia, vận khí chi thần đã đứng ở bên cạnh hắn.

Phía ngoài buổi đấu giá vẫn như cũ đang tiếp tục, trong đó không thiếu gì tinh phẩm, bất quá mọi người cũng không có hứng thú hơn. May mà hai người đã tìm được lối ra, rời khỏi Thánh Minh Phách Mại Tràng.

"Long huynh đệ, chúng ta hẹn gặp lại tại thánh minh. Hãy cùng nhau cố gắng lên." Lâm Hâm không dây dưa gì nữa, hai tay hơi khép lại một chút sau gáy ôm mái tóc màu lục xõa dài, hướng Long Hạo Thần toát ra một nụ cười tiêu sái, rồi xoay người đi.

Nhìn theo bóng lưng hắn rời đi, Lý Hình có chút trách cứ bảo: "Đệ đệ, người hơi vội vàng. Chúng ta cũng không hề biết hắn là ai a!"

Long Hạo Thần khẽ mỉm cười, nói: "Hắn có lẽ không phải là người xấu, trực giác của Hạo Nguyệt nói cho ta biết, có thể đáp ứng hắn."

Tiểu Quang cùng tiểu Hỏa đầu to gật gật liên tục, sau đó liền căn ống quần Long Hạo Thần kéo ra, hiển nhiên, bọn chúng vẫn còn băn khoăn về Thạch cầu thần bí.

Lý Hình cùng Lâm Giai Lộ liếc mắt nhìn nhau, cũng không nói lời nào nữa, dù sao Lâm Hâm nói như thế nào đi nữa cũng là một gã ma dược sư, Long Hạo Thần có bằng hữu như vậy cũng không có gì xấu cả.

Trở lại tử điểm, Long Hạo Thần vừa mới đóng cửa, Hạo Nguyệt liền không nhìn được nhảy dựng lên liên tục.

Long Hạo Thần có chút bất đắc dĩ nói: "Người quá nóng lòng rồi." Vừa nói, một tầng nhu hòa kim sắc quang mang theo thân hắn khuếch tán ra, chính là Linh Quang Tráo, trong khoảnh khắc, Linh Quang Tráo đã đem trọn cái gian phòng nội bộ bao phủ lại.

Bàn về phòng ngự, Linh Quang Tráo thật sự chưa ra hình dáng gì cả, nhưng với năng lực ngăn cách thanh âm cùng hơi thở và năng lượng thì lại cực kì hữu dụng.

Hoàn thành xong Linh Quang Tráo ngăn cách, Long Hạo Thần mới đem thạch cầu trong giới chỉ lấy ra đưa cho Hạo Nguyệt Tiểu Quang cùng tiểu Hỏa liếc mắt nhìn nhau, trong lúc bất chợt, tiểu Quang mạnh mẽ há miệng, một ngụm lớn đem Thạch cầu nuốt vào.

Phải biết rằng, Thạch cầu này kích cỡ to bằng đầu người, Hạo Nguyệt chiều cao mặc dù cũng có hai thước, nhưng đầu thì không thể coi là quá lớn, mạnh mẽ nuốt vào như vậy, cổ tiểu Quang cũng phải phồng lên, vất vả mãi mới cho Thạch cầu đi vào trong bụng.

"Cứ như vậy ăn?" Long Hạo Thần kinh ngạc nhìn tiểu Quang cùng tiểu Hỏa.

"Ô ô, ô ô ô ô..." Tiểu Hỏa hướng Long Hạo Thần phát ra liên tiếp thanh âm nức nở, bọn chúng không nói chuyện được, nhưng lại có thể đem ý nghĩ của mình thông qua kế ước truyền lại cho Long Hạo Thần.

Long Hạo Thần trong lòng chợt cả kinh, "Cái gì? Các người muốn trở về thế giới của chính mình?"

Tiểu Hỏa truyền lại cho hắn tin tức như thế, hơn nữa, Tiểu Hỏa còn nói cho Long Hạo Thần biết, khả năng có một thời gian ngắn bọn chúng không trở về được, không cách nào được Long Hạo Thần triệu hoán. Về

phần khoảng thời gian này sẽ là bao lâu, chính bọn chúng cũng không biết.

Kể từ khi Hạo Nguyệt đi theo Long Hạo Thần, một mực đều không muốn phản hồi không gian nghĩ cách, lúc này hiển nhiên bởi vì nguyên nhân Thạch cầu nên mới xuất hiện biến hóa.

Long Hạo Thần nhìn bọn chúng có chút không nở gật đầu, nói: "Xem ra, Thạch cầu đối với các người thật sự rất trọng yếu. Đã như vậy, các người hãy trở về đi thôi. Bên ta không cần lo lắng, tham gia Liệp Ma đoàn thi tuyển cũng sẽ không có nguy hiểm gì."

Kỳ thật, sắp tham gia giải thi đấu, Long Hạo Thần hiện tại cần nhất chính là trợ giúp của Hạo Nguyệt vào các thời điểm mấu chốt, mặc dù Hạo Nguyệt tu vi không cao bao nhiêu, nhưng tiểu Quang cùng tiểu Hỏa có thể sử dụng nhiều loại ma pháp, ở trong chiến đấu với Long Hạo Thần phối hợp cực kỳ ăn ý, đối với hắn là sự trợ giúp không nhỏ.

Nhưng Long Hạo Thần cũng không muốn bởi vì chính mình mà để cho tiểu Quang cùng tiểu Hỏa thất vọng, hắn cũng có thể cảm giác được tiểu Quang cùng tiểu Hỏa đối với viên Thạch cầu này có khát vọng mãnh liệt.

Tiểu Quang cùng tiểu Hỏa trong mắt toát ra mấy phần xấu hổ, bọn họ hiển nhiên cũng biết lúc này không nên rời khỏi Long Hạo Thần. Hai tiểu đầu ở bên Long Hạo Thần trên đùi chà chà, hừ hừ nức nở mấy tiếng. Nhưng trong con mắt kiên định của bọn chúng không có nửa phần biến hóa, hiển nhiên là đã hạ quyết tâm.

Đường vân màu tím trên sống lưng Hạo Nguyệt từ từ sáng lên, hóa thành một tầng nhàn nhạt tử quang đem thân thể của nó bao phủ ở bên trong, nhìn Long Hạo Thần thật sâu, tử quang thu liễm lại, trong nháy mắt, thân thể Hạo Nguyệt lập tức thu nhỏ lại giống như là đã biến mất, trở về không gian vốn dĩ của nó.

Nhìn địa phương Hạo Nguyệt biến mất, Long Hạo Thần miễn cưỡng ngăn chặn cảm xúc trong lòng, suýt nữa quên mất trong giới chỉ lấy ra ba bình Lâm Hâm cho hắn, mở nắp bình ra, lấy ra tờ giấy thoát nhìn bên trong.

Vừa xem xét, ánh mắt Long Hạo Thần nhất thời nóng nảy trợn to lên. Phản ứng đầu tiên của hắn, đây là thực sao?

Ba tờ giấy bên trên đều ghi rất đơn giản. Tờ thứ nhất ghi đại ý là dưới ngũ giai mỗi ngày phục dụng một hạt tu luyện, có thể tăng thêm mười linh lực.

Tờ thứ hai ghi là, bất luận dưới tình huống nào phục dụng, có thể hồi phục 200 linh lực trong vòng 10 giây.

Tờ thứ ba ghi sau khi dùng lập tức toàn bộ sức chiến đấu đề thăng 20%. Thời gian đề thăng 30 giây, hết 30 giây sẽ bị suy yếu trong vòng 12 canh giờ.

Cho dù Long Hạo Thần không biết đây có phải là tứ giai đan dược tốt nhất không, nhưng cũng nhìn ra được giá trị của những vật này.

Nhân tình này tựa hồ thật lớn, vô luận là vì đối với Lâm Hâm hứa hẹn hay là vì tăng tu vi để đi tìm cha mẹ, mình cũng nhất định phải nỗ lực cố gắng lên.

Nghĩ tới đây, Long Hạo Thần theo tờ giấy bình đan dược thứ nhất lấy ra một viên để vào trong miệng, khoan chân ngồi tu luyện.

Sáng sớm ngày thứ hai, Long Hạo Thần chờ năm người lần nữa rồi mới lên đường, đi thẳng tới Thánh Thành. Trải qua một ngày nghỉ ngơi và hồi phục, tất cả mọi người tinh thần đều chấn hưng, Liệp Ma đoàn thi tuyển sắp bắt đầu, trong lòng bọn họ đều có những tính toán và mong đợi riêng, nhưng không nghĩ ngờ chút nào, tất cả đều thập phần cố gắng Trải qua hai ngày nữa lên đường, Thánh Thành nơi xa đã nhìn thấy, đám người Long Hạo Thần thả ngựa nhanh chóng từ từ hướng về phía trước.

Khoảng cách thời gian dự thi còn một ngày rưỡi, họ cũng không cần gấp gáp Đang đi về phía trước, bỗng nhiên truyền đến thanh âm hấp dẫn chú ý của đám người Long Hạo Thần "Đã sớm không vừa mắt với tên trọc người rồi. Vừa lúc còn chưa tới Thánh Thành, ta xem người cũng không cần đi tham gia thi tuyển nữa đâu, đem Hào Bài của người giao ra đây, người có thể chạy trở về Tu Thành đi. Một tên mục sư còn không biết trị liệu như người, vẫn hoang tưởng mình còn được làm đội trưởng?"

"Mấy người các người muốn tạo phản sao?" Một thanh âm hùng hậu vang lên.

Thanh âm bất thành linh sở dĩ hấp dẫn Long Hạo Thần chú ý bởi vì thanh âm đầu tiên nghe hết sức quen thuộc.

Xuyên qua một rừng cây nhỏ, Long Hạo Thần, Lý Hình bọn họ thấy được song phương đang cãi vã nhau.

Tổng cộng có sáu người ở sau rừng cây, Long Hạo Thần phán đoán không sai, trong đó quả nhiên có một người quen, chính là Quỷ Vũ đã từng nhìn thấy qua trên Ky Sĩ thánh sơn.

Lúc này, Quỷ Vũ cười hỏa hồng sắc Xích Giáp Địa Long, tay phải nắm lấy một thanh trường mâu, một bộ dáng cao cao tại thượng.

Sáu người này chia làm hai tốp, Quỷ Vũ ở bên này lại có thêm năm người. Bên kia dĩ nhiên lại chỉ có một người.

Đó là một gã tráng hán đầu trọc, vóc người cực kỳ cao lớn, tối thiểu có hai thước hơn, lưng dài vai rộng, cơ bắp cuộn cuộn. Một đại đầu trọc bóng loáng, mày kiếm mắt hổ, mũi thẳng mồm vuông, tướng mạo đường hoàng.

Nhưng làm đám người Long Hạo Thần tò mò chính là, tráng hán đầu trọc này trên người mặc một bộ trường bào màu trắng. Đây cũng là Mục Sư mới có thể thường xuyên đeo cầu nguyện chi bào a! Liên tưởng mới vừa mới nghe được lời của tên lúc nãy, Long Hạo Thần thần sắc trên mặt

năm người nhất thời trở nên đặc sắc. Một tên nhìn qua so với chiến sĩ, kỵ sỹ vạm vỡ hơn, chẳng lẽ lại là một vị Mục Sư?

Không sai, chính là một Mục Sư, trong tay của hắn không phải là đang cầm một thanh ma trượng sao? Nếu như vậy cũng có thể xưng là ma pháp trượng mà nói thì thật không thể đỡ được Tráng hán đầu trọc tay phải nắm lấy một cây gỗ chiều dài chừng một trượng, thô như cánh tay ngăm đen, nhìn không ra là chất liệu gỗ gì, cũng may là có một quả hào quang lóng lánh màu vàng kim nhạt bảo thạch. Bằng không mà nói, thật muốn bị ngộ nhận là là côn sắt đi.

Bởi vì Long Hạo Thần bọn họ vừa mới xuyên qua rừng cây phía trước ở sườn một tòa núi nhỏ, vì vậy, bọn họ bây giờ có thể thấy rõ ràng sáu người này, còn đối phương thì không thấy được bọn họ.

Mục sư đầu trọc đối diện năm người hiển nhiên là Quỷ Vũ cầm đầu, Quỷ Vũ điểm trường mâu ra trước, chỉ vào Mục Sư đầu trọc nói: "Tư Mã Tiên, giao ra Hào Bài của mình rồi rút về đi, chúng ta sẽ bỏ qua người. Người như vậy, đến Thánh Thành cũng chỉ làm cho Tu Thành của chúng ta mất mặt."

Mục sư đầu trọc hàn quang trong mắt bắn ra bốn phía "Lão tử chính là không giao, mấy tên thô đế các người có thể làm gì ta?"

Quỷ Vũ âm hiểm cười một tiếng, "Vậy thì đánh cho mẹ người cũng không nhận ra, lên"

Vừa nói, hắn thúc Xích Giáp Địa Long nổi giận gầm lên một tiếng, bốn vó tung bay, ngang nhiên hướng mục sư đầu trọc vọt tới. Một người đi cùng hắn còn 4 người kia ở riêng, một gã chiến sĩ đi theo Quỷ Vũ bên phải xông qua, khác ba người kia, hai gã Ma Pháp Sư bắt đầu niệm chú ngữ, còn có một gã thân hình nhỏ thó che mặt đen tịt tựa hồ là thích khách, thân hình chột lóe, liền từ mặt bên vòng đi ra ngoài. Thoạt nhìn, năm người này phối hợp với nhau hết sức ăn ý.

Nhìn đến đây, Long Hạo Thần trên mặt nhất thời toát ra một tia tức giận, trước đây bất luận là đôi phương đúng sai, năm người này vây công một gã mục sư, loại hành động hèn hạ này đã làm hấn thập phần khinh bỉ. Đúng lúc hấn đang định xông ra hỗ trợ, thì bị Lý Hình bên cạnh kéo lại.

"Đệ đệ, nhìn kỹ rồi hãy hành động. Người không nhìn thấy Mục Sư kia có một bộ dáng không hề sợ hãi sao? Hấn hấn là có mấy phần năng lực tự vệ a."

Đối mặt Quỷ Vũ năm người vây công, mục sư đầu trọc Tư Mã Tiên giận dữ quát một tiếng, cả người cũng không lùi lại, dưới chân bộ pháp cực nhanh, nhanh chóng lui về phía sau, cùng lúc đó, thanh ma pháp trượng cũng đồng thời lóe lên Mục Sư cùng Kỵ Sĩ, luôn luôn trở thành đồng bọn tốt, bởi vì bọn họ sở trường đều là thần Thánh Quang minh, chẳng qua Mục Sư quang minh ma pháp tất cả đều lấy cường lực trị liệu cùng phụ trợ làm chủ.

Pháp trượng giơ cao lên, một đạo kim quang rực rỡ chợt sáng lên, hóa thành một quang trụ kim sắc đem mục sư đầu trọc Tư Mã Tiên bao phủ trong đó. Đây là Mục Sư công phòng nhất thể kỹ năng, Thần Thánh Chi Quang, có thể bảo vệ mình đồng thời đối với địch nhân ở gần gây ra lực sát thương nhất định

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 23

Bạo Lực Mục Sư (3+4)

Truyện Sắc Hiệp - <http://truyenfull.vn> Tư Mã Tiên lui về phía sau rất nhanh, có thể thấy được thân thể của hắn tố chất không kém, nhưng cuối cùng cũng không thể nào so sánh được với Xích Giáp Địa Long. Quỷ Vũ chỉ trường mâu ra trước, một đạo kim quang bắn ra, trường mâu hay Quang Trảm Kiếm còn gọi là Quang Chi Thứ. Một đạo kim quang đâm thẳng tới Tư Mã Tiên.

Quỷ Vũ cũng là thủ hộ Ky Sĩ, nhưng hắn lúc này cũng không có sử dụng tấm chắn, mà là hai tay nắm lấy trường mâu, Quang Chi Thứ phát động đồng thời, Xích Giáp Địa Long cũng đã vọt tới trước mặt mục sư đầu trục Tư Mã Tiên. Vó phải trước trong nháy mắt đập mạnh, chính là một cái Lực Lượng Hình ma thú am hiểu sử dụng chiến tranh tiễn đập. Sóng chấn động mãnh liệt ra làm mặt đất chung quanh như sụp đổ.

Giống như lời của Lý Hình, Tư Mã Tiên trên mặt cũng không có vẻ gì là kinh hoảng mà đang ngược lại trên mặt toát ra sự thô bạo cùng hung hãn.

Ông một tiếng, Quang Chi Thứ bị Thần Thánh Chi Quang trên người hắn hóa giải. Cùng lúc đó, pháp trượng trong tay Tư Mã Tiên đập mạnh nặng nề trên mặt đất, một vầng bạch nhũ sáng trong nháy mắt khuếch tán, chẳng những đem sóng chiến tranh tiễn đập chấn động hóa giải, còn đánh sâu vào chân Xích Giáp Địa Long lão đảo, công kích bị phá.

"Aaaaa" Tư Mã Tiên hét lớn một tiếng, vung tay đem ma trượng đối đầu với trường mâu Một tiếng vang lên cực lớn, trên sườn núi đám người

Long Hạo Thần trợn mắt há mồm nhìn, Quỷ Vũ trường mâu lại bị Tư Mã Tiên một kích kia đẩy ra, hơn nữa trên người dung đưa một trận, theo va chạm thanh âm là có thể nghe được ra, pháp trượng của vị mục sư kia là kim khí chất liệu gỗ Phải biết rằng, Quỷ Vũ là thủ hộ Kỵ Sĩ a! Hơn nữa còn có Xích Giáp Địa Long theo thể xông lên, lực lượng gì thì có thể nghĩ. Nhưng trong va chạm vừa rồi lại bị thiệt thòi.

Tư Mã Tiên đồng thời ngăn cản Quỷ Vũ tiến công, Xích Giáp Địa Long tạt đến, móng vuốt sắc lẹm tỏa hào quang lạnh lạnh.

Tư Mã Tiên không loạn chút nào, thân hình nửa chuyển, đuôi pháp trượng vung lên, phịch một tiếng, đối cứng cùng Xích Giáp Địa Long. Xích Giáp Địa Long cứ nhiên bị hấn đánh cho lão đảo, bị lệch hẳn về một bên Ngay sau đó, thân thể Tư Mã Tiên di chuyển đến, pháp trượng trong tay quét ngang ra, ném thẳng tới Xích Giáp Địa Long.

Quỷ Vũ thân thể vừa thoáng ổn định lại, vội vàng dùng tay nâng trường mâu chặn lại.

Phanh ——

Một màn rung động lại xuất hiện, trường mâu trong tay Quỷ Vũ lại bị đập trở lại áp vào trên người Xích Giáp Địa Long, kèm theo Xích Giáp Địa Long rống lên một tiếng đau đớn, bị ném bay qua hai thước suýt nữa ngã lệch.

Một vị Mục Sư đối mặt với một gã cười lấy lực lượng sở trường Xích Giáp Địa Long thủ hộ Kỵ Sĩ dùng cứng đối cứng, lại chiếm cứ thượng phong. Sợ rằng vô luận là người nào thấy một màn như vậy, cũng sẽ có loại cảm giác gặp quỷ.

Bất quá, Tư Mã Tiên tình thế cũng không hơn, cùng Quỷ Vũ có hai gã chiến sĩ lao ra, bọn họ đồng thời đánh tới, còn có hai chuỗi liên hỏa cầu không lồ.

Liên châu hỏa cầu từ trên trời giáng xuống, trực tiếp phong kín đường lui của Tư Mã Tiên, hai gã chiến sĩ còn lại một tả một hữu, tất cả đều là hai tay đại kiếm, đồng thời phát động chém tới.

Nhưng một màn kinh ngạc xuất hiện, đối mặt với vây công, Tư Mã Tiên lựa chọn ngoài dự liệu của mọi người. Hắn nhanh chóng lui về phía sau hai bước, trong tay pháp trượng đỉnh đoan, một đạo bạch sắc quang mang hóa thành cự chùy, trong nháy mắt hướng về phía sau ném tới.

Lui về phía sau hai bước, tuy tránh được 2 chém của 2 chiến sĩ kia nhưng không cách nào tránh được 2 chuỗi hỏa cầu phóng tới Phan —

Hét thảm lên một tiếng, một thân ảnh hắc sắc bị bạch nhũ cự chùy hung hăng đập bay ra ngoài, ném trên mặt đất. Chính là thứ đã cuốn lấy thích khách. Hắn vốn là muốn mượn liên châu hỏa cầu nổ tung che dấu, đợi đến hỏa cầu nổ tung trong nháy mắt biến mất để đánh lén. Thật không nghĩ đến Tư Mã Tiên không thêm để ý chính diện cùng ma pháp sư công kích tìm tới hắn đầu tiên.

Thánh Quang Chi Chuy. Mục Sư ở cấp năm lúc trước là kỹ năng công kích mạnh nhất. Nói một cách chuẩn xác, kỹ năng công kích của Mục Sư là cực kỳ thiếu thốn, cấp năm trước kia chỉ có ba cái, đó là Thần Thánh Chi Quang, Thánh Quang Chi Chuy cùng lúc trước Tư Mã Tiên đã dùng qua bạch sắc quang hoàn Thánh Quang Bạo Chấn.

Thích khách bị Thánh Quang Chi Chuy đập bay, Tư Mã Tiên cũng bị hỏa cầu liên tiếp hung hăng đập trúng. Thần Thánh Chi Quang vỡ tan tành, còn có mấy viên hỏa cầu nện trên người hắn, làm hắn lùi về sáu, bảy bước, trên người cầu nguyện chi bào đầy chỗ nám đen.

"A ——" Tư Mã Tiên nổi giận gầm lên một tiếng, hai cánh tay đột nhiên chấn động, một cỗ hơi thở mạnh mẽ nường trên người hắn bộc phát ra. Ngay sau đó, thân thể hùng tráng của hắn tăng vọt, "Phốc" một tiếng, cầu nguyện chi bào trên người cư nhiên bị hắn trực tiếp làm vỡ nát, lộ ra một thân màu đồng cổ tinh tráng.

Bắp thịt cuộn cuộn như gò núi, mãng gân từng cục, mơ hồ nổi lên một tầng hồng quang, đem mấy chỗ nám đen trên người xua tan đi Trên sườn núi, Trần Thần bình thường rất ít nói chuyện thất thanh kinh hô, "Cuồng hóa, mục nội nó, lại là cuồng hóa Mục Sư."

Cuồng hóa là kỹ năng cho dù là cuồng chiến sĩ đều chưa chắc đã biết, đối với thân thể cường độ có yêu cầu cực cao, hơn nữa thuộc về Chiến Sĩ Thánh Điện bí kỹ, không đủ chiến công là căn bản không được học. Thân là cuồng chiến sĩ Trần Thần trước mắt vẫn còn không biết dùng nhưng trước mắt vị mục sư đầu trọc lại dùng ở đây.

"Phanh, phanh" hai tiếng, hai gã chiến sĩ xông lại bị Tư Mã Tiên dùng trượng đập ngã xuống, nhưng Quỷ Vũ cũng đã lao đến lần nữa, Tín Niệm Quang Hoàn, Thủ Hộ Ân Tứ khuếch tán. Trường mâu trong tay kim quang chói mắt, hóa thành hơn mười đạo mâu ảnh bao phủ hướng tới Tư Mã Tiên.

Sau khi cuồng hóa Tư Mã Tiên lại lộ ra vẻ càng thêm vạm vỡ, thanh pháp trượng tung hoành, đối mặt với Quỷ Vũ cùng Xích Giáp Địa Long liên hiệp công kích nửa bước không lùi, liều mạng cứng rắn ngăn chặn.

Quỷ Vũ sắc mặt lúc này cũng đã hết sức khó coi, hắn mặc dù biết Tư Mã Tiên rất cường hãn, nhưng cũng không nghĩ tới đã mạnh đến trình độ này. Hắn cùng với hai gã chiến sĩ khác phối hợp, cũng chỉ là miễn cưỡng cùng Tư Mã Tiên một mình đánh thành ngang tay mà thôi.

"Ổn định công kích, hắn cuồng hóa kéo dài không được quá lâu." Quỷ Vũ hét lớn một tiếng, trên người kim quang càng phát ra nồng nặc, phía dưới Xích Giáp Địa Long lại giúp hắn chặn phần lớn công kích của Tư Mã Tiên.

Cũng đúng lúc này, Quỷ Vũ ở phía sau, dựng một vòng tròn đường kính 3 thước trong không trung, đem chung quanh trở thành một mảnh hỏa sắc Phía sau Quỷ Vũ hai gã tướng mạo tương tự ma pháp sư giơ pháp trượng lên cao, đoàn khổng lồ hỏa sắc quang mang là do bọn chúng

phát ra Liên hoàn ma pháp, Hỏa Vũ Diệu Dương. Cấp năm ma pháp cường đại công kích.

Hai gã ma pháp sư này chính là huynh đệ, bằng vào liên hoàn ma pháp ảo diệu, vượt cấp dùng tuy hao tổn thật lớn, nhưng lực công kích là ma pháp cực mạnh.

Mục sư đầu trọc Tư Mã Tiên sắc mặt lần đầu tiên thay đổi. Hẳn tuy mạnh nhưng cũng chỉ có một người lại vẫn chỉ là tứ giai tu vi, Quỷ Vũ và những người này tất cả đều là tứ giai chức nghiệp giả, năm người liên thủ, rốt cục để cho vị Mục Sư vạm vỡ này muốn chống lại cũng không được. Đúng lúc Hỏa Vũ Diệu Dương bay lên không trung, khóa Tư Mã Tiên lại đột nhiên có hai đạo quang mang xuất thế ngang trời, mạnh mẽ xâm nhập tràng chiến.

Một đạo kim hồng sắc quang mang trong nháy mắt rơi vào trên người Tư Mã Tiên, nhất thời Tư Mã Tiên toàn thân xuất hiện một tầng kim hồng sắc ký hiệu, vô luận là lực lượng, công kích hay là phòng ngự, trong nháy mắt được tăng phúc. Cuồng hóa trạng thái đem pháp trượng huy động liên tục, ngạnh kháng đem hai gã chiến sĩ đẩy lui.

Một đạo bạch sắc quang mang còn lại rơi vào trên người một gã ma pháp sư phía sau, một màn quỷ dị xuất hiện, nguyên Hỏa Vũ Diệu Dương đang khóa Tư Mã Tiên thế nhưng lại thay đổi phương hướng lách sang một bên bay đi.

"Oanh" hồng quang bạo phát, phương viên trong phạm vi mười thước, tất cả đều biến thành một mảnh đất khô cằn. Hiện ra một thanh niên toàn thân lóng lánh kim sắc quang mang ngạo nghễ đứng giữa, ở đây dường như trung tâm giải đất không chút nào từng chịu ảnh hưởng bởi Hỏa Vũ Diệu Dương nổ tung.

Thanh niên tay trái cầm thuẫn tay phải cầm kiếm, chính là Long Hạo Thần. Long Hạo Thần kiếm quang trong tay chỉ thẳng vào Tư Mã Tiên, Thần Ngự Cách Đáng mang đến Quang Chi Phục Cừu hóa thành một đạo quang mang chữa trị phủ lên thân hắn. Năng lượng ấm áp dễ chịu

nhất thời giúp Tư Mã Tiên giảm bớt khó chịu và thoải mái hơn sau khi trải cường hóa chịu sự đau đớn của kinh mạch "Dừng tay." Quỷ Vũ cười Xích Giáp Địa Long mãnh liệt khoát tay nâng trường mâu, không chế Xích Giáp Địa Long lui về phía sau mấy bước, hai gã chiến sĩ đồng bạn cũng mau chóng lui về phía sau, đành chỉ công kích.

"Là người." Quỷ Vũ ánh mắt âm trầm chăm chú nhìn Long Hạo Thần.

Long Hạo Thần lạnh nhạt nói: "Là ta. Người còn nhớ được Dạ Hoa Lão sư cùng lệnh tôn đánh cuộc ra sao?"

Quỷ Vũ sắc mặt biến đổi, hắn vừa mới tận mắt thấy Long Hạo Thần có thể chặn lại cấp năm ma pháp công kích Hỏa Vũ Diệu Dương. Vốn tự tin đã suy yếu rất nhiều, giờ tự nhiên nhớ được. Khi thi tuyển đã thấy Long Hạo Thần cùng đồng bọn của hắn, bây giờ lại thêm một cái bạo lực Mục Sư Tư Mã Tiên, khẳng định là chiếm không được tiện nghi.

Hai gã chiến sĩ nâng tên thích khách bị thương nặng lên, đám người Quỷ Vũ xám xịt hướng Thánh Thành đi luôn. Long Hạo Thần cũng không có ngăn trở, cho dù là đánh bại Quỷ Vũ, hắn cũng muốn đường đường chánh chánh đánh bại hắn ở Liệp Ma đoàn thi tuyển.

Nửa năm trước Quỷ Vũ là Kỵ Sĩ cấp tám, hiện tại chẳng qua cũng chỉ là Đại Kỵ Sĩ cấp một mà thôi. Cho dù có thêm Xích Giáp Địa Long, Long Hạo Thần cũng có nắm chắc phần thắng.

"Cái quái gì thế, ta khinh" Tư Mã Tiên hướng đám người Quỷ Vũ rời đi khinh thường nhõ ngum nước bọt.

Long Hạo Thần chuyển hướng sang hắn, nói: "Xin chào, ta gọi Long Hạo Thần."

Tư Mã Tiên sờ sờ cái đầu trọc phát sáng của mình, cười ha ha một tiếng, nói: "Huynh đệ, cảm ơn, ta tên là Tư Mã Tiên. Các người cũng đi Thánh Thành tham gia thi tuyển?"

Long Hạo Thần gật đầu, nói: "Phải, chúng ta đi từ phía nam Hạo Nguyệt Thành. Các người mới vừa rồi xảy ra chuyện gì vậy? Chẳng lẽ các người không phải từ Tu Thành mà đến sao?"

Tư Mã Tiên vẻ mặt buồn bực nói: "Đừng nói nữa, mấy cái tên kia, chả tên nào tốt. Nhất là Quỷ Vũ hẳn luôn có một bụng ý nghĩ xấu xa. Ban đầu chẳng những không chịu cùng ta cùng nhau hoàn thành nhiệm vụ thí luyện, bây giờ tới Thánh Thành lại muốn tước đoạt quyền dự thi của ta, nói gì ta cái gì làm cho Tu Thành mất thể diện... Hừ.. Lão Tử chỉ không phải là không biết trị liệu thôi sao, làm sao lại cho Tu Thành mất thể diện được? Ta thấy, bọn chúng lo lắng ta trong trận đấu có được thành tích tốt, làm cha Quỷ Vũ không tranh được chức quan chấp chính với lão sư của ta mới đúng."

Không biết trị liệu Mục Sư, Long Hạo Thần trong lòng co quắp một chút. Người này thật đúng là quái nhân a!

Tư Mã Tiên rất là hào sảng nói: "Long huynh đệ, hôm nay người giúp ta. Nhân tình này ta nhớ kỹ, sau này nhất định xin trả. Ta đi trước một bước, nhanh đến Thánh Thành để cùng Lão sư hội họp, cũng nói luôn chuyện bọn chúng ngăn trở ta dự thi cho lão sư. Đi nhé, tạm biệt." Nói xong, vị này đầu trục bạo lực Mục Sư vác pháp trượng sai bước hướng Thánh Thành phương hướng đi.

Lý Hình đi tới bên cạnh Long Hạo Thần, không khỏi buột miệng cười, nói: "Đầu trục này thật có chút ý tứ. Mục Sư không biết trị liệu ta là lần đầu tiên thấy trong đời. Cho dù hẳn có tiến vào trận chung kết, có người nguyện ý cùng hẳn chung một đoàn sao?"

Long Hạo Thần cười ha hả một tiếng, nói: "Đúng là quái nhân, chúng ta cũng đi."

Thánh Thành, Thánh điện liên minh tổng bộ.

Tòa thành thị này tiến vào thời đại hắc ám rồi mới từng bước xây dựng hoàn thành, chính là chức vụ trọng yếu trong liên minh Thánh điện.

Thánh điện liên minh không có quốc gia, nơi đây là cơ quan cao cấp nhất, do Lục Đại Thánh Điện cộng đồng chấp chương. Mỗi một tòa Thánh Điện đều luôn có một vị cửu giai cường giả tọa trấn, cộng đồng thương nghị hết thảy nhằm vào hành động của ma tộc cùng với Thánh Điện trong bộ quản lý liên minh.

Thánh Thành không giống như thành thị chia làm bốn phía, nó là một tòa hình sáu cạnh thành thị, tượng trưng cho Lục Đại Thánh Điện. Nơi này là liên minh phồn hoa nhất trong toàn bộ Thánh Điện, nhưng cũng không thiết lập Lục Đại Thánh Điện phân điện, chỉ có liên minh chấp chính phủ.

Bên trong Thánh Thành, có ba tòa kiến trúc nổi tiếng, theo thứ tự là liên minh chấp chính phủ, thánh minh vốn là phòng đấu giá cùng Thánh điện liên minh đại thí luyện tràng.

Tam đại kiến trúc này đều ở trong khu vực thánh thành, theo thể chân vạc mà đứng. Trong đó, thánh minh đại thí luyện tràng chuyên môn dùng để tiến hành Liệp Ma đoàn thi tuyển, Liệp Ma đoàn lên cấp cùng với xác nhận nhiệm vụ tại địa phương. Tầm quan trọng đủ để cùng so sánh với một trong Lục Đại Thánh điện. Có thể nói, Lục Đại Thánh điện chia ra năm giữ lấy các chức nghiệp cường giả của riêng mình, nhưng Thánh điện liên minh nắm giữ tất cả các Liệp Ma đoàn. Năm người Long Hạo Thần đi tới trước cửa thánh thành, vị giám sát sử Phong Dương Mộc hiện ra trước mặt bọn họ. Mang theo bọn họ tiến vào Thánh Thành, đi thẳng tới thánh minh đại thí luyện tràng để báo cáo đăng kí.

Nơi trình diện Lục Đại Thánh điện có người chịu trách nhiệm tiếp đãi, ở chỗ này, năm người Long Hạo Thần cũng phải chia tay. Bọn họ muốn đến Thánh điện của mình để tham gia vòng đấu loại.

"Lâm tử tử, Trần đại ca, Trần Nhị ca, cố gắng lên. Chúng ta cố gắng gặp nhau trong trận chung kết." Long Hạo Thần khẽ cười nói.

Trần Tư than nhẹ một tiếng, nói: "Chúng ta làm hết sức." Xem bộ dáng huynh đệ bọn họ, rõ ràng là không có lòng tin mấy. Chiến Sĩ Thánh

Điện cạnh tranh là kịch liệt nhất, bọn họ mới có tứ giai sơ cấp, cấp hai tu vi, muốn lọt vào Top 10, khó khăn rất lớn.

Lâm Giai Lộ khẽ mỉm cười, nói: "Hạo Thần, người cùng Hình Nhi cũng phải cố gắng lên."

Năm người lưu luyến chia tay, đi đến trước Thánh điện tương ứng của mình báo cáo Long Hạo Thần cùng Lý Hình đi tới nơi báo cáo của Kỵ Sĩ Thánh điện thì thấy được Dạ Hoa đã ngồi chờ ở đó.

Thấy Long Hạo Thần cùng Lý Hình, Dạ Hoa cũng không có bất kỳ vẻ mặt kinh hỉ, đối với đồ đệ của mình hẳn rất có lòng tin, Lý Hình thì có Mân cô Độc Giác Thú, tu vi cũng không hề yếu, nếu không thông qua được thí luyện mới là không bình thường.

"Lão sư." Thấy Dạ Hoa, Long Hạo Thần lập tức hưng phấn đi đón.

Dạ Hoa nói: "Đi, đi trước đăng kí, sau đó rồi hãy nói. Các người có một ngày nghỉ ngơi và hồi phục thời gian, sáng sớm mai, vòng đấu loại sẽ bắt đầu." Sắc mặt của hắn lộ ra chút ngưng trọng.

Báo cáo đăng kí rất đơn giản, nộp lệnh bài, một lần nữa nhận một quả Kỵ Sĩ Thánh điện dự thi Hào Bài, hoàn thành đăng kí là được. Nếu như không hoàn thành thí luyện nhiệm vụ, lệnh bài tất nhiên sẽ bị giám sát sử thu hồi, vì vậy, chỉ cần kiểm tra thực hư lệnh bài là được rồi.

Báo cáo kết thúc, Dạ Hoa mang theo Long Hạo Thần cùng Lý Hình đi tới Kỵ Sĩ Thánh điện an bài ở một gian tửu điểm phụ cận đại thí luyện tràng, rồi trực tiếp đưa bọn họ tới gian phòng của mình.

"Lần này cạnh tranh vô cùng kịch liệt, các người phải chuẩn bị tâm lý thật tốt." Dạ Hoa khuôn mặt âm trầm nói.

Lý Hình cùng Long Hạo Thần liếc mắt nhìn nhau, trong lòng đồng thời nghiêm nghị.

Dạ Hoa trầm giọng nói: "Ta đã nghe ngóng, lần này thông qua thí luyện có thể đấu vòng loại tham gia Kỵ Sĩ Thánh điện, ít nhất lấy một trăm người, cụ thể thì phải chờ báo cáo ngày mai kết thúc. Nhưng dường như trong báo cáo đã xuất hiện ba vị Đại Địa Kỵ Sĩ."

"Cái gì?" Lý Hình thất thanh kinh hô, Đại Địa Kỵ Sĩ, cấp năm Đại Địa Kỵ Sĩ? Đây chính là tồn tại cùng Dạ Hoa tu vi không kém bao nhiêu. Hơn nữa, một khi tu vi tiến vào cấp năm, linh lực đã từng bước hoá lỏng, tất cả uy lực kỹ năng đều tăng nhiều. Đại Địa Kỵ Sĩ cùng Đại Kỵ Sĩ mặc dù chỉ khác nhau 1 ít, nhưng lại là khác biệt một trời một vực.

Đối với nỗi khiếp sợ của Lý Hình, Long Hạo Thần trầm ổn hơn, mặc dù khuôn mặt cũng hiện lên vẻ kinh sợ, nhưng trong ánh mắt lại lộ rõ kiên định không hề thay đổi.

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 24

Trận Chiến Mở Màn (1+2+3)

"Bình tĩnh một chút." Dạ Hoa trợn mắt nhìn Lý Hình, "Liệp Ma đoàn thi tuyển, chính là tập trung tất cả tinh anh của Thánh điện liên minh. Có xuất hiện Đại Địa Kỵ Sĩ thì có gì kỳ quái? Mỗi một giới cơ hồ đều có. Đừng quên, Kỵ Sĩ Thánh điện chúng ta chính là đứng đầu Lục Đại Thánh điện. Không chỉ là Kỵ Sĩ Thánh điện của chúng ta có cấp năm chức nghiệp giả xuất hiện, những đại Thánh điện khác cũng đều có, trận chung kết của Liệp Ma đoàn thí tuyển lần trước, cơ hồ toàn bộ là võ đài của võ sỹ cấp năm. Đừng nghĩ đám người các người ở Hạo Nguyệt thành xuất sắc thế nào thì ở đây cũng vậy. Theo trạng thái của các người hiện giờ, nhiệm vụ của các người bây giờ là tiến vào Top 10 vòng đấu loại, theo đó mà cố gắng tiến vào trận chung kết, để có thể trở thành một thành viên của Liệp Ma đoàn."

Mặc dù lần này Liệp Ma đoàn thi tuyển xuất hiện nhiều cường giả trẻ tuổi, nhưng Dạ Hoa trong lòng cũng không vội vàng. Long Hạo Thần mới có mười bốn tuổi, sau này còn có thể tham gia thêm hai lần Liệp Ma đoàn thi tuyển. Lần này hẳn chủ yếu hi vọng đồ đệ bảo bối đến đây lịch lãm. Về phần xếp hạng, đó là lần tiếp theo thi tuyển rồi. Cho thêm Long Hạo Thần thêm năm năm thời gian, Đại Địa Kỵ Sĩ? Hừ hừ, ít nhất cũng là đỉnh Đại Địa Kỵ Sĩ đi.

Dĩ nhiên, lời này Dạ Hoa bây giờ sẽ không nói với Long Hạo Thần, hẳn không muốn hi vọng tiêu vong ý chí chiến đấu của đồ đệ.

"Theo hướng khác mà nói, đấu vòng loại so với trận chung kết càng thêm tàn khốc. Đầu tiên là trực tiếp rút thăm tiến hành cuộc thi vòng

loại. Nhưng người dự thi cấp năm trở lên, sẽ có hai lần không chạm mặt nhau. Hơn nữa Thánh điện sẽ an bài bọn họ có mặt trong mười danh ngạch đầu, cũng là để bảo đảm cho kỳ sỹ Thánh điện của chúng ta có được thứ tự tốt. Vì vậy, các người phải chuẩn bị tinh thần, không thể có bất kỳ điều gì sơ sẩy, nếu không, rất có thể sẽ bị loại từ ngày vòng thứ nhất.

"Dạ." Long Hạo Thần cùng Lý Hình cung kính đáp.

Dạ Hoa nói: "Tốt lắm, các người trở về phòng riêng của mình nghỉ ngơi đi. Trước lúc trận tranh tài bắt đầu cũng đừng có ra ngoài, cố gắng đề thăng thêm một chút linh lực, trong trận đấu sẽ có nhiều hơn một phần cơ hội thắng."

Long Hạo Thần trở lại gian phòng của mình, hẩn chuẩn bị tu luyện thì Dạ Hoa tới.

"Lão sư." Long Hạo Thần cung kính hướng Dạ Hoa hành lễ.

Dạ Hoa khoát tay áo, ý bảo hẩn ngồi xuống, "Nói ta nghe qua một chút về lần thí luyện này của các người."

Long Hạo Thần tự nhiên sẽ không dấu diếm, đưa bọn họ trước sau săn giết Luke tộc, Địa Khắc tộc cùng với bích lục song đao ma, mỗi quá trình đều cặn kẽ nói một lần. Sau ở trên đường gặp phải Lâm Hâm cùng bạo lực Mục Sư Tư Mã Tiên chuyện cũng đều không có giấu diếm.

Nghe Long Hạo Thần nói bọn họ thành công đánh chết bích lục song đao ma thời điểm, Dạ Hoa trên mặt không khỏi toát ra vẻ tươi cười. Bất quá, rất nhanh nụ cười tự biến thành tức giận.

"Ngu ngốc, ai bảo người đáp ứng lời hứa hẹn của tên kia. Người bị gạt rồi."

Long Hạo Thần sửng sốt, nói: "Lão sư, Lâm Hâm nhìn qua có vẻ rất chân thành, hơn nữa hẩn cấp cho ta đan dược quả thật rất tốt a!"

Dạ Hoa vỗ vỗ trán của mình, than nhẹ một tiếng, nói: "Đứa nhỏ này, vẫn là quá non nớt. Người có phải hay không cảm thấy, khả năng mình đạt được trong Top 3 cũng không lớn. Đáp ứng hãn thì cũng chẳng sao cả?"

Long Hạo Thần không lên tiếng, nhưng hãn biết, lúc ấy mình quả thật có loại suy nghĩ này.

"Người a, để cho ta nói cho người biết được cái gì là tốt. Hãn có Động Sát Thuật, nhất định đã nhìn thấu tuổi của người cùng tu vi. Người mới có mười bốn tuổi, lần này không được, chẳng lẽ lần tiếp theo còn không vượt qua được Top 3 sao? Ta dám khẳng định, tiểu tử kia nhất định không hơn hai mươi tuổi, còn có thể một lần nữa tham gia thi tuyển. Hơn nữa, trình độ ma pháp của hãn sợ rằng cũng không chỉ đơn giản như vậy."

Long Hạo Thần cúi đầu, "Thật xin lỗi, Lão sư. Ta sai lầm rồi."

Dạ Hoa thở hốn hển nặng nề, "Hừ, đã đáp ứng rồi còn có thể làm khác sao. Đại trưởng phụ lời nói ngàn vàng. Đưa ta xem đan dược hãn đưa người."

Long Hạo Thần vội vàng đem ba loại đan dược cùng thuốc tăng lực trong mai giới chỉ lấy ra đưa cho Dạ Hoa.

"Hừ, tiểu tử kia cũng coi như có chút lương tâm. Tất cả đều là tứ giai đan dược. Mấy bình này nếu đem ra ngoài chỉ sợ là mười vạn kim tệ cũng không thể tới tay đi. Nếu quả thật là do hãn luyện chế, cho dù ma pháp kém một chút thì cũng có thể làm đồng đội của người được. Cất kỹ đi, hai ngày nay phải cố gắng thêm chút nữa, ta cho người mục tiêu rất đơn giản, chỉ cần tiến vào trận chung kết."

Liệp Ma đoàn thi tuyển không có bất kỳ người xem. Bởi vì tương lai tất cả thành viên Liệp Ma đoàn đều muốn đối mặt với Ma tộc. Tư liệu của bọn hãn đều phải giữ bí mật. Vì vậy, đối với dân thường mà nói, mặc

dù biết có thịnh hội như vậy, nhưng căn bản không biết quá trình cùng kết quả.

Long Hạo Thần Hào Bài là chín mươi bảy, cũng là chỉ số Tiên Thiên nội linh lực của hắn, Lý Hình là chín mươi tám.

Tranh tài cuối cùng đã tới, vào sáng sớm, Dạ Hoa mang theo hai người tới thánh minh đại thí luyện tràng.

Cả tòa đại thí luyện tràng trong lúc xây dựng đều cân nhắc tới Lục Đại Thánh điện, vì vậy, bên trong sáu tòa thí luyện tràng cũng phân biệt thuộc về Lục Đại Thánh điện. Bọn Long Hạo Thần bằng vào Hào Bài đi thẳng tới Kỵ Sĩ thí luyện tràng báo cáo, Dạ Hoa thân là lão sư bọn họ, đưa ra thư giới thiệu của chấp chính quan Hạo Nguyệt Thành. Hạo Nguyệt kị sĩ phân điện nhận thức được thư mới có thể cùng đi tiến vào. Đương nhiên, mỗi tòa thành mỗi chức nghiệp chỉ có thể có một gã sư trưởng.

Ngày hôm qua đã hoàn thành báo cáo kiểm tra cốt linh, vì vậy hôm nay kiểm tra thực hư Hào Bài để bọn họ có thể trực tiếp vào thi đấu.

"Dạ Hoa huynh, chúng ta lại gặp mặt." Quỷ Ảnh, Quỷ Vũ hai cha con đến đúng lúc Long Hạo Thần tiến hành báo cáo Dạ Hoa ánh mắt lạnh lẽo, thản nhiên nói: "Người tốt nhất nên cầu nguyện nhi tử của người không gặp phải Hạo Thần." Nói xong câu đó, mang theo Long Hạo Thần cùng Lý Hình tiến vào bên trong.

Quỷ Ảnh lạnh lùng nói: "Người phải lo lắng mới chính là người."

Dạ Hoa cước bộ hơi ngừng, cũng không quay đầu lại nói: "Còn nữa, đem mặt của người rửa cho sạch, để tránh đến lúc đó làm bẩn tay ta."

"Người..." Quỷ Ảnh giận tím mặt, suýt nữa nổi xung lên nhưng Dạ Hoa đã mang theo Long Hạo Thần cùng Lý Hình đi vào trong.

Thánh minh đại thí luyện tràng cũng không lộ thiên, mỗi một tòa thí luyện trên hai mươi trượng đều có một mái đình khổng lồ, đem thí luyện tràng bao phủ bên trong với đường kính tầm 30 thước. Nếu như quan sát từ trên cao, ta có thể thấy phía dưới thánh minh đại thí luyện tràng có lục đại hình bán nguyệt nhô lên.

Vừa mới tiến vào Kỳ Sĩ thí luyện tràng, ma pháp nguyên tố nồng nặc đập vào mặt, nơi này ma pháp nguyên tố dường như đã sắp sửa biến thành thực chất, mặc dù không có tính công kích, nhưng làm cho người ta cảm giác có một loại áp lực vô hình.

Phía trên mái vòm, mơ hồ có thể thấy ma pháp ký hiệu khổng lồ của mỗi người. Ma trận phức tạp đều có đủ loại, hiển nhiên là công dụng đều khác nhau.

Thí luyện giữa sân là một quảng trường khổng lồ có đường kính tầm hai trăm thước. Trên mặt đất phủ lên đất vàng, nghe nói ở phía dưới đó có đại ma pháp trận tồn tại, vô luận đất vàng bị phá hư như thế nào thì đều có thể trong thời gian ngắn khôi phục.

Xung quanh quảng trường là một vòng khán đài, trong đó một tòa khán đài cao nhất đặc biệt nổi bật, đó là sân thí luyện của đài chủ tịch.

"Nguyên tố ba động thật nồng nặc a!" Lý Hình sợ hãi nói.

Dạ Hoa nói: "Ma pháp trận của sân thí luyện này đủ để thừa nhận cửu giai chức nghiệp giả công kích, nguyên tố chấn động tất nhiên sẽ phải kịch liệt."

Tại sân thí luyện đều có nhân viên dẫn đường đi xuống, bọn hắn đi vào khu tuyển thủ an vị, lúc này đã có rất nhiều người tới, đám tuyển thủ dự thi đều một thân trang phục mang khí thế hào hùng bức người.

Thời gian vốn không dài, mái vòm sân thí luyện đột nhiên sáng lên, một vòng kim quang sáng rực rỡ nương theo mái vòm phát ra. Bởi vì ở đây không có người xem cho nên chung quanh sân thí luyện nhìn quanh

có chút trống trải, nhưng ở phía trên đài hội nghị, đã có mười mấy người. Chỉ có điều bởi vì tòa đài này quá cao cho nên ở phía dưới không thể quan sát được tình huống trên này.

Một thanh âm hùng hồn trên đài hội nghị vang lên, "Thông tin chấm dứt, Liệp Ma đoàn thí tuyển thi đấu đấu vòng loại chính thức bắt đầu. Mọi người hãy cố gắng. Quy tắc trận đấu như sau: không được cố ý gây đối thủ tàn phế hay dồn đối thủ vào chỗ chết, nếu không phân diện của người đó cũng bị truy cứu trách nhiệm."

"Đấu vòng loại hôm nay tiến hành lần thứ nhất, một trăm ba mươi tám người, bốn gã ngũ giai dự thi được trước hai lần luân không, bắt đầu rút thăm. Tất cả tuyển thủ chuẩn bị sẵn sàng."

Cũng không biết sân thí luyện này điều khiển như thế nào, không có trung mái vòm trung ương, chỉ có một cái cự đại kim quang cầu từ từ xuất hiện, ngay sau đó, quang cầu bên trên có hăng hà xuất hiện.

Lý Hình lâm bẩm: "Liệp Ma đoàn thí tuyển nổi danh như vậy mà trông đơn giản vậy sao! Không thấy khai mạc gì cả."

Dạ Hoa lạnh nhạt nói: "Đây là thí tuyển cường giả, không phải để làm dáng, nghi thức cần làm gì? 130 người dự thi, ngày đầu tiên đã tiến hành vượt qua 60 tràng, thời gian nếu cứ lãng phí vào việc đó thì bao giờ mới có thể kết thúc?"

Trong lúc bọn hắn nói chuyện, kim quang cầu trên không trung lập loè mấy con số rồi dừng lại, hai con số khổng lồ hóa thành vàng sáng xuất hiện giữa không trung.

"Trận đầu, số 29 đối với số 97, song phương vào sân. Phán quan vào bàn."

Số 97? Long Hạo Thần nội tâm cả kinh, không phải là ta sao?

Dạ Hoa cùng Lý Hinh lại càng hoảng sợ, chẳng ai ngờ rằng, Long Hạo Thần vậy mà lần thứ nhất đã bị rút trúng rồi.

Xung quanh đám tuyển thủ không hẹn đều hướng ánh mắt vào một người trẻ tuổi anh tuấn đứng ngậy ra đó Dạ Hoa đã kịp phản ứng, chặn lại nói: "Bình tĩnh ứng đối, làm gì chắc đó."

"Ân." Long Hạo Thần đáp ứng một tiếng, không dám lãnh đạm, đã sai bước đi ra ngoài. Thuận cầu thang mà xuống, đi vào sân thi đấu.

Đối thủ của Long Hạo Thần là một thanh niên mặc áo giáp bạc toàn thân, chừng hai mươi tuổi, hẳn cũng là Thủ Hộ Kỳ Sĩ, tay trái tẩm chần, tay phải trọng kiếm.

Theo lấy hai người xuất hiện, một trung niên vận bạch bào cũng tiến vào sân. Hiển nhiên đây chính là trọng tài.

Không hề nói một lời nào trọng tài đem hai người trong sân cách nhau chừng năm mươi mét rồi hét lớn một tiếng: "Trận đấu bắt đầu. Không được làm đối thủ tàn tật. Một bên nhận thua hoặc mất đi năng lực chiến đấu thì trận đấu kết thúc."

Tuyên bố vừa chấm dứt, một tầng kim quang theo đấu trường Địa Chu tỏa ra, đem sân thi đấu ngăn cách với khán giả xung quanh.

Ngay tại lúc đó Long Hạo Thần cảm nhận được một không gian hoàn toàn khác.

Đen kịt đây là một thế giới đen kịt. Cuồng phong tàn sát bừa bãi, trên bầu trời ánh trắng tím tỏa ra một vẻ yêu dị. Đất đai rạn nứt, tùy ý có thể thấy được nham thạch quỷ dị và khí độc lượn lờ xung quanh.

Trong một hang động huyền bí, Hạo Nguyệt im lặng phủ phục đầu đó. Tiểu quang cùng Tiểu Hỏa trong mắt đều lóe ra kim quang chói lọi. Trước mặt chúng, khóa Thạch cầu đã nứt ra một tia màu xanh không ngừng tuôn ra Tiểu quang cùng Tiểu Hỏa không ngừng hít hà đem những

luồng sáng màu xanh nuốt vào trong bụng. Ba đạo tử sắc quang vân trên lưng chúng không ngừng lóng lánh. Trên người cũng tản ra khí huyết thô bạo. Bốn móng vuốt sắc bén hung hăng cào trên mặt đất.

Xuyên qua khe hở của Thạch cầu có thể thấy một viên cầu màu xanh. Mặt ngoài viên cầu có vảy, nhìn kỹ lại thấy giống như là một con thằn lằn. Mà một viên cầu như vậy lại tỏa ra khí tức của long.

Nếu để cho Lâm Hâm viên cầu màu xanh này hẳn sẽ tiếc đứt ruột. Đây rõ ràng là một khóa Long đan a! Thất giai đan được Long đan.

Số lượng long tộc cực kỳ thưa thớt, nhưng mỗi một con cự long trưởng thành thì ít nhất đều là cường giả ngoài bát cấp, Long Vương thậm chí còn là thập cấp tương đương cửu giai của nhân loại.

Vấn đề lớn nhất của long tộc chính là sinh sản, bọn chúng thường thường phải hơn một ngàn năm mới có một cơ hội thai nghén. Mà Long đan sở dĩ hiếm thấy cũng có quan hệ. Bởi vì Long đan không chỉ là trứng rồng mà phải trải qua ngàn năm thời gian hấp thu thiên địa linh khí mới thành.

Long tộc sinh ra đời khó khăn như vậy, cho nên chúng bảo vệ trứng của mình rất kỹ. Cho nên để trứng rồng kết thành Long đan thật sự là quá hiếm có. Luận trình độ hiếm có, thậm chí nó còn muốn vượt qua một ít bát giai đan dược.

Long đan đối với nhân loại cùng ma thú đều hữu dụng, nhân loại nếu như phục dụng, như vậy, trực tiếp có thể có được huyết mạch Long tộc, trong ngoài linh lực ít nhất tăng 300, hơn nữa bên ngoài linh lực trong việc tu luyện tăng tới 5000. Phục dụng một quả Long đan, ít nhất cũng tương đương có được tiềm lực tu luyện tới thất giai.

Mà ma thú muốn phục dụng Long đan, yêu cầu cao hơn nhiều, đầu tiên, nhất định phải có Long tộc huyết thống mới có thể tiêu hóa long đan, tiếp theo, tu vị không thể thấp hơn lục cấp, như vậy phục dụng về sau mới có thể giúp nó tiến hóa, có thể có một ít công hiệu cường đại

Hạo Nguyệt lúc này hấp thu, phun ra nuốt vào, đúng là linh khí Long đan tản mát ra, mà xem bộ dáng của nó, tựa hồ căn bản không sợ Long Đan được lực có bất kỳ cản trở nào.

"Rống " tiểu quang trong miệng phát ra một tiếng than nhẹ, Tiểu Hỏa nhìn nó, thoáng nhẹ gật đầu.

Một ít quang mang tím nhàn nhạt theo đỉnh đầu bốc lên, một cái sừng màu tím chậm rãi sinh ra trên đầu. "Ba" một tiếng, đã xâm nhập vào bên ngoài Long đan xuyên qua Thạch cầu cứng rắn.

Hai đầu động đậy liên tục, cái sừng màu tím đâm sâu vào, giống như là đâm vào đậu hủ, một lát sau, một khối Long đan xanh biếc lộ rõ long lân hiện ra.

Tại thời khắc này, đôi mắt của hai tiểu gia hỏa đồng thời sáng lên, chính là màu đỏ trộn lẫn màu vàng sinh ra màu tím. Ngẩng đầu nhìn phương xa, bọn hắn tưởng niệm đến đồng bọn ở một thế giới khác Ca ca, hãy chờ chúng ta trở về.

Tiểu quang mãnh liệt cúi đầu xuống, há rộng miệng ra, một ngụm đem long đan xanh biếc nuốt vào bụng. Trong chốc lát, lửa xanh quanh người chúng dày đặc bốc lên, tiểu quang nghiêng cổ bắt đầu nhúc nhích. Khí tức từ hồng hoang đậm đặc dần dần tỏa ra Trận đấu đầu tiên của Liệp Ma đoàn thi tuyển Kỵ Sĩ Thánh điện, số 97 Long Hạo Thần đối trận số 29 Kỵ Sĩ trẻ tuổi. Kèm theo tiếng tuyên bố của trọng tài, cuộc chiến đã chính thức bắt đầu.

Số 29 mặc áo giáp bạc vừa nghe trọng tài tuyên bố xong, đứng nguyên tại chỗ không chút do dự trong tay vẽ ra từng đạo kim quang, gọi về tọa kỵ của mình.

Có thể tham gia Liệp Ma đoàn thi tuyển Kỵ Sĩ, đều là dưới 20 tuổi có thể đạt được cấp 3, cho nên tất cả bọn họ cũng đều trải qua kinh nghiệm tại Kỵ Sĩ Thánh sơn.

Bên kia Long Hạo Thần lại hành động khiến cho mọi người ngơ ngác. Hắn đứng trầm tĩnh nơi đó, không gọi vật sủng, tay trái cầm tấm chắn che ở trước ngực, tay phải cầm trọng kiếm chỉ xéo xuống mặt đất. Xung quanh thân thể hắn có một luồng quang vụ bay lên, quang vụ thướt tha hướng lên trên, thoạt nhìn kỳ dị đặc biệt.

Đây là kỹ năng thông dụng của Thủ hộ Kỵ Sĩ, trường giới Kỵ Sĩ - Tụ thể Thấy kỹ năng này, cho dù là các đại nhân vật trên chủ tịch trên đài cũng không khỏi phát ra tiếng kêu kinh ngạc liên tiếp. Bởi vì tụ thể kỹ năng này không thuộc về phạm vi của tứ giai, mà là cấp năm Đại Địa Kỵ Sĩ hoặc là Thiên Không Kỵ Sĩ mới có thể học tập.

Kèm theo quang vụ xung quanh bay lên, Quang diệu chi thuần cùng kiếm quang trong tay Long Hạo Thần đều phát sáng lên, linh lực nồng nặc, kim sắc quang vụ thấp thoáng khiến người hắn thoạt nhìn như được đúc bằng vàng.

Trong khu nghỉ của người dự thi, trong mắt Dạ Hoa cũng toát ra một tia kinh dị, kỹ năng này hắn chưa hề dạy cho Long Hạo Thần. Nói một cách chuẩn xác, coi như hắn là Đại Địa Kỵ Sĩ, cũng không có kỹ năng này.

Tụ thể không phải là một kỹ năng bình thường của kỵ sĩ mà là một bí kỹ của Thánh điện.

Lúc này số 29 mới triệu hồi xong tọa kỵ của mình, một bạch mã bốn vó trắng như tuyết, đây là tứ cấp ma thú Tuyết Linh mã Tuyết Linh mã đặc điểm bản thân lớn nhất chính là tốc độ nhanh, chạy trốn như bay, hơn nữa có hai thuộc tính thiên phú kỹ năng. Ở trong đám tứ cấp ma thú thuộc về loại cao cấp.

Số 29 nhìn quang vụ xung quanh Long Hạo Thần cũng cực kỳ sửng sốt, đây là kỹ năng gì? Hắn căn bản là không biết năng lực của Long Hạo Thần Tụ thể kỹ năng ở trong Kỵ Sĩ bí kỹ, thuộc về một loại bí kỹ tương đối là gân gà, vì vậy, coi như là Kỵ Sĩ tích góp chiến công từng chút một, thì cũng có rất ít người chọn học tập kỹ năng này.

Đối với kỹ năng mình không nhận ra, số 29 tự nhiên hết sức cẩn thận, bắn người lên trên nhưng không tiến đến đến Long Hạo Thần. Tuyết Linh mã bốn vó tung bay, hướng mặt bên quần đến Long Hạo Thần phảng phất như không chú ý hẳn đứng ở nơi đó không nhúc nhích, thậm chí ngay cả động tác xoay người cũng không có, chẳng qua là kim quang trên người kéo dài tăng cường như cũ.

Sau mấy lần hô hấp, số 29 cũng đã vây một bên của Long Hạo Thần, mắt thấy đối thủ thậm chí chưa từng di động, một loại bất an mãnh liệt trong nháy mắt dâng lên trong lòng. Rốt cục cuối cùng cũng lựa chọn xông lên. Dưới chân Tuyết Linh mã mờ mờ một tầng sương trắng, tốc độ bất chợt tăng gấp lên, giống như là một đạo bạch quang, từ bên cạnh Long Hạo Thần phóng đi.

Số 29 vung trọng kiếm trong tay lên, Tín Niệm Quang Hoàn, Thủ Hộ Ân Tứ trước sau hiện ra trên người, đồng thời trọng kiếm trong tay hẳn cũng sáng lên. Kim quang lóng lánh, linh lực trên kiếm phong phun tỏa ra hấp thu không ngừng, hiển lộ rõ ràng tứ giai tu vi của hẳn.

Mắt thấy, khoảng cách giữa hẳn và Long Hạo Thần không tới mười thước, bốn vó của Tuyết Linh mã đột nhiên lệch sang một bên, ở khoảng cách Long Hạo Thần còn 5 thước, thì bất ngờ thay đổi phương hướng, trọng kiếm trong tay hẳn lẳng không chém ra, một đạo quang nhận bên trên kiếm phong, chính là Quang Trảm Kiếm, bắn tới thẳng tới Long Hạo Thần.

Bởi vì không biết Long Hạo Thần sử dụng kỹ năng gì, suy nghĩ cẩn thận, số 29 Kỳ Sĩ phát động một lần tiến công dò xét trước.

Bất quá, coi như hẳn thử dò xét tiến công cũng đem ưu thế của mình hết sức phát huy, phía dưới chân Tuyết Linh mã sương mù dâng lên, đồng thời hướng Long Hạo Thần thối tới, đây là thiên phú kỹ năng của Tuyết Linh mã, băng vụ. Có thể làm tốc độ đối thủ giảm xuống, đồng thời tác dụng công kích của đối thủ cũng giảm xuống. Nếu như gặp phải đối thủ có tu vi thấp hơn, thậm chí có thể đóng băng đối phương.

Cũng vừa lúc đó, Long Hạo Thần lúc trước vẫn đứng yên bất động cuối cùng cũng có động tác. Hắn xoay nửa người rồi giơ tấm thuẫn lên.

Vù một tiếng, Quang Trảm Kiếm hung hăng bổ vào quang diệu chi thuẫn trong tay Long Hạo Thần, một tầng kim quang nháy mắt đã ở trên người Long Hạo Thần Thần Ngự Cách Đáng.

Cơ hồ một giây sau, Long Hạo Thần đã chém thanh kiếm rực rỡ kim quang ra. Đồng dạng cũng là quang trảm kiếm.

Cùng một loại kỹ năng, nhưng với người sử dụng khác nhau thì đem đến những kết quả khác nhau.

Kỵ Sĩ số 29 chém ra Quang Trảm Kiếm chẳng qua cũng chỉ hiện màu vàng nhạt, đây cũng là một loại Quang Trảm Kiếm có thể phát ra màu sắc thường. Nhưng một kiếm Long Hạo Thần chém ra lại là màu vàng kim chói lọi. Kim quang chói lọi so với Quang Trảm Kiếm của đối thủ còn mạnh hơn gấp đôi.

Băng vù trên người giống như bị bổ ra từ chính giữa, hai bên thân thể Long Hạo Thần mở ra kim quang chói lọi dưới góc độ kỳ diệu, làm cho Tuyết Linh mã phải nhường đường.

Số 29 quá sợ hãi, thân hình phủ phục xuống dưới, cố gắng ngăn trở kim sắc quang kiếm chói lọi. Đối với Kỵ Sĩ mà nói, vật sủng đồng bạn chính là sinh mệnh thứ hai của bọn họ. Mắt thấy Quang Trảm Kiếm của Long Hạo Thần phía xa không giống của hắn, làm cho hắn cảm thấy nguy hiểm?

"Phanh"

Tấm chắn trên cánh tay số 29 hung hăng nện vào cổ Tuyết Linh ngựa, Tuyết Linh mã rên rỉ một tiếng, vốn thân thể đang lệch sang một bên, nhất thời ổn định lại.

Số 29 toàn lực ứng phó, hắn cũng không hổ là tinh anh có thể tham gia Liệp Ma đoàn thi tuyển thời khắc mấu chốt vẫn kịp có một Thánh Quang thẩm thuận.

Nhưng là, một kiếm này của Long Hạo Thần uy lực thật sự quá lớn, đã hoàn toàn vượt ra khỏi phạm vi của Quang Trảm Kiếm, Thánh Quang thẩm thuận trong nháy mắt tan biến, phần lớn làn da của số 29 đều bị nê. Ngay lập tức hắn phun một ngụm máu tươi.

Xung phong.

Long Hạo Thần biểu hiện ra vẻ tĩnh lặng như xử nữ, tinh túy như thỏ chạy, toàn lực xông lên, tựa như một đạo kim sắc lao về đối thủ nhanh như chớp.

Tuyệt Linh mã thật sự là thần mã, ở tình huống trước mắt này, miễn cưỡng ổn định thân thể của mình như cũ, lão đảo về phía trước mấy bước. Mặc dù thân thể nghiêng ngả, nhưng vẫn không hề ngã xuống.

Đáng tiếc vào lúc này, Long Hạo Thần đã đến.

Hai tấm thuẫn đụng vào nhau.

Trọng kiếm trong tay số 29 bổ ra, cố gắng ngăn cản Long Hạo Thần, nhưng vừa rồi hắn đã bị thương một ít, cánh tay trái nâng thuẫn không sử dụng được làm ảnh hưởng lực công kích phát huy của hắn trên phạm vi lớn.

Phanh một tiếng, trọng kiếm bị quang diệu chi thuẫn ngăn chặn, ngay sau đó, quang diệu chi thuẫn hung hăng đập vào một bên của Tuyệt Linh mã.

Phanh Tuyệt Linh mã âm âm ngã xuống đất ngay sau Kỵ Sĩ số 29, bởi vì thừa thế xông lên, thậm chí còn trượt về phía trước mấy mét.

Long Hạo Thần nhờ phản lực xông tới liền dừng lại, thay đổi phương hướng, thân hình lập lòe đến trước mặt đối thủ, trọng kiếm như trước chỉ

thăng vào áo giáp đối phương.

số 29 cả người lộ ra vẻ ngốc trệ, Tuyết Linh mã ngã xuống đất trước khi va chạm chỉ thừa nhận một chút vết thương nhẹ. Nhưng trọng yếu hơn là chủ nhân của nó đã không còn sức phản kháng nữa rồi.

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 25

Manh Nữ Thái Nhi (1+2)

Trận đấu đầu tiên của Liệp Ma đoàn thi tuyển Kỵ Sĩ Thánh điện, số 97 Long Hạo Thần đối trận số 29 Kỵ Sĩ trẻ tuổi. Kèm theo tiếng tuyên bố của trọng tài, cuộc chiến đã chính thức bắt đầu.

Số 29 mặc áo giáp bạc vừa nghe trọng tài tuyên bố xong, đứng nguyên tại chỗ không chút do dự trong tay vẽ ra từng đạo kim quang, gọi về tọa kỵ của mình.

Có thể tham gia Liệp Ma đoàn thi tuyển Kỵ Sĩ, đều là dưới 20 tuổi có thể đạt được cấp 3, cho nên tất cả bọn họ cũng đều trải qua kinh nghiệm tại Kỵ Sĩ Thánh sơn.

Bên kia Long Hạo Thần lại hành động khiến cho mọi người ngơ ngác. Hắn đứng trầm tĩnh nơi đó, không gọi vật sủng, tay trái cầm tấm chắn che ở trước ngực, tay phải cầm trọng kiếm chỉ xéo xuống mặt đất. Xung quanh thân thể hắn có một luồng quang vụ bay lên, quang vụ thướt tha hướng lên trên, thoạt nhìn kỳ dị đặc biệt.

Đây là kỹ năng thông dụng của Thủ hộ Kỵ Sĩ, trường giới Kỵ Sĩ - Tự thể Thấy kỹ năng này, cho dù là các đại nhân vật trên chủ tịch trên đài cũng không khỏi phát ra tiếng kêu kinh ngạc liên tiếp. Bởi vì tự thể kỹ năng này không thuộc về phạm vi của tứ giai, mà là cấp năm Đại Địa Kỵ Sĩ hoặc là Thiên Không Kỵ Sĩ mới có thể học tập.

Kèm theo quang vụ xung quanh bay lên, Quang diệu chi thuần cùng kiếm quang trong tay Long Hạo Thần đều phát sáng lên, linh lực nồng

nặc, kim sắc quang vụ thấp thoáng khiến người hăn thoát nhìn như được đúc bằng vàng.

Trong khu nghỉ của người dự thi, trong mắt Dạ Hoa cũng toát ra một tia kinh dị, kỹ năng này hăn chưa hề dạy cho Long Hạo Thần. Nói một cách chuẩn xác, coi như hăn là Đại Địa Kỵ Sĩ, cũng không có kỹ năng này.

Tụ thể không phải là một kỹ năng bình thường của kỵ sỹ mà là một bí kỹ của Thánh điện.

Lúc này số 29 mới triệu hồi xong tọa kỵ của mình, một bạch mã bốn vó trắng như tuyết, đây là tứ cấp ma thú Tuyết Linh mã Tuyết Linh mã đặc điểm bản thân lớn nhất chính là tốc độ nhanh, chạy trốn như bay, hơn nữa có hai thuộc tính thiên phú kỹ năng. Ở trong đám tứ cấp ma thú thuộc về loại cao cấp.

Số 29 nhìn quang vụ xung quanh Long Hạo Thần cũng cực kỳ sửng sốt, đây là kỹ năng gì? Hăn căn bản là không biết năng lực của Long Hạo Thần Tụ thể kỹ năng ở trong Kỵ Sĩ bí kỹ, thuộc về một loại bí kỹ tương đối là gân gà, vì vậy, coi như là Kỵ Sĩ tích góp chiến công từng chút một, thì cũng có rất ít người chọn học tập kỹ năng này.

Đối với kỹ năng mình không nhận ra, số 29 tự nhiên hết sức cẩn thận, bản người lên trên nhưng không tiến đến gần Long Hạo Thần. Tuyết Linh mã bốn vó tung bay, hướng mặt bên quần đến Long Hạo Thần phảng phất như không chú ý hăn đứng ở nơi đó không nhúc nhích, thậm chí ngay cả động tác xoay người cũng không có, chẳng qua là kim quang trên người kéo dài tăng cường như cũ.

Sau mấy lần hô hấp, số 29 cũng đã vây một bên của Long Hạo Thần, mắt thấy đối thủ thậm chí chưa từng di động, một loại bất an mãnh liệt trong nháy mắt dâng lên trong lòng. Rốt cục cuối cùng cũng lựa chọn xông lên. Dưới chân Tuyết Linh mã mờ mờ một tầng sương trắng, tốc độ bất chợt tăng gấp lên, giống như là một đạo bạch quang, từ bên cạnh Long Hạo Thần phóng đi.

Số 29 vung trọng kiếm trong tay lên, Tín Niệm Quang Hoàn, Thủ Hộ Ân Tứ trước sau hiện ra trên người, đồng thời trọng kiếm trong tay hắc cũng sáng lên. Kim quang lóng lánh, linh lực trên kiếm phong phun tỏa ra hấp thu không ngừng, hiển lộ rõ ràng tứ giai tu vi của hắc.

Mắt thấy, khoảng cách giữa hắc và Long Hạo Thần không tới mười thước, bốn vó của Tuyết Linh mã đột nhiên lệch sang một bên, ở khoảng cách Long Hạo Thần còn 5 thước, thì bất ngờ thay đổi phương hướng, trọng kiếm trong tay hắc lẳng không chém ra, một đạo quang nhận bên trên kiếm phong, chính là Quang Trảm Kiếm, bắn tới thẳng tới Long Hạo Thần.

Bởi vì không biết Long Hạo Thần sử dụng kỹ năng gì, suy nghĩ cẩn thận, số 29 Kỵ Sĩ phát động một lần tiến công dò xét trước.

Bất quá, coi như hắc thử dò xét tiến công cũng đem ưu thế của mình hết sức phát huy, phía dưới chân Tuyết Linh mã sương mù dâng lên, đồng thời hướng Long Hạo Thần thổi tới, đây là thiên phú kỹ năng của Tuyết Linh mã, băng vụ. Có thể làm tốc độ đối thủ giảm xuống, đồng thời tác dụng công kích của đối thủ cũng giảm xuống. Nếu như gặp phải đối thủ có tu vi thấp hơn, thậm chí có thể đóng băng đối phương.

Cũng vừa lúc đó, Long Hạo Thần lúc trước vẫn đứng yên bất động cuối cùng cũng có động tác. Hắc xoay nửa người rồi giơ tấm thuẫn lên.

Vù một tiếng, Quang Trảm Kiếm hung hăng bổ vào quang diệu chi thuẫn trong tay Long Hạo Thần, một tầng kim quang nháy mắt đã ở trên người Long Hạo Thần Thần Ngự Cách Đáng.

Cơ hồ một giây sau, Long Hạo Thần đã chém thanh kiếm rực rỡ kim quang ra. Đồng dạng cũng là quang trảm kiếm.

Cùng một loại kỹ năng, nhưng với người sử dụng khác nhau thì đem đến những kết quả khác nhau.

Kỵ Sĩ số 29 chém ra Quang Trảm Kiếm chẳng qua cũng chỉ hiện màu vàng nhạt, đây cũng là một loại Quang Trảm Kiếm có thể phát ra màu sắc thường. Nhưng một kiếm Long Hạo Thần chém ra lại là màu vàng kim chói lọi. Kim quang chói lọi so với Quang Trảm Kiếm của đối thủ còn mạnh hơn gấp đôi.

Bằng vự trên người giống như bị bổ ra từ chính giữa, hai bên thân thể Long Hạo Thần mở ra kim quang chói lọi dưới góc độ kỳ diệu, làm cho Tuyết Linh mã phải nhường đường.

Số 29 quá sợ hãi, thân hình phủ phục xuống dưới, cố gắng ngăn trở kim sắc quang kiếm chói lọi. Đối với Kỵ Sĩ mà nói, vật sủng đồng bạn chính là sinh mệnh thứ hai của bọn họ. Mắt thấy Quang Trảm Kiếm của Long Hạo Thần phía xa không giống của hắn, làm cho hắn cảm thấy nguy hiểm?

"Phanh"

Tấm chắn trên cánh tay số 29 hung hăng nện vào cổ Tuyết Linh ngựa, Tuyết Linh mã rên rỉ một tiếng, vốn thân thể đang lệch sang một bên, nhất thời ổn định lại.

Số 29 toàn lực ứng phó, hắn cũng không hổ là tinh anh có thể tham gia Liệp Ma đoàn thi tuyển thời khắc mấu chốt vẫn kịp có một Thánh Quang thấm thuẫn.

Nhưng là, một kiếm này của Long Hạo Thần uy lực thật sự quá lớn, đã hoàn toàn vượt ra khỏi phạm vi của Quang Trảm Kiếm, Thánh Quang thấm thuẫn trong nháy mắt tan biến, phần lớn làn da của số 29 đều bị nẻ. Ngay lập tức hắn phun một ngụm máu tươi.

Xung phong.

Long Hạo Thần biểu hiện ra vẻ tĩnh lặng như xử nữ, tinh túy như thỏ chạy, toàn lực xông lên, tựa như một đạo kim sắc lao về đối thủ nhanh như chớp.

Tuyệt Linh mã thật sự là thần mã, ở tình huống trước mắt này, miễn cưỡng ổn định thân thể của mình như cũ, lão đảo về phía trước mấy bước. Mặc dù thân thể nghiêng ngả, nhưng vẫn không hề ngã xuống.

Đáng tiếc vào lúc này, Long Hạo Thần đã đến.

Hai tấm thuẫn đụng vào nhau.

Trọng kiếm trong tay số 29 bổ ra, cố gắng ngăn cản Long Hạo Thần, nhưng vừa rồi hắn đã bị thương một ít, cánh tay trái nâng thuẫn không sử dụng được làm ảnh hưởng lực công kích phát huy của hắn trên phạm vi lớn.

Phanh một tiếng, trọng kiếm bị quang diệu chi thuẫn ngăn chặn, ngay sau đó, quang diệu chi thuẫn hung hăng đập vào một bên của Tuyệt Linh mã.

Phanh Tuyệt Linh mã âm âm ngã xuống đất ngay sau Kỳ Sĩ số 29, bởi vì thừa thế xông lên, thậm chí còn trượt về phía trước mấy mét.

Long Hạo Thần nhờ phản lực xông tới liền dừng lại, thay đổi phương hướng, thân hình lập lòe đến trước mặt đối thủ, trọng kiếm như trước chỉ thẳng vào áo giáp đối phương.

số 29 cả người lộ ra vẻ ngốc trệ, Tuyệt Linh mã ngã xuống đất trước khi va chạm chỉ thừa nhận một chút vết thương nhẹ. Nhưng trọng yếu hơn là chủ nhân của nó đã không còn sức phản kháng nữa rồi.

Số 29 sở dĩ đại ra, bởi vì hắn chẳng bao giờ nghĩ tới mình có thể thua nhanh như vậy. Hơn nữa đối thủ nhìn qua còn nhỏ tuổi hơn mình rất nhiều. Càng làm cho hắn không cách nào chấp nhận chính là đối phương thậm chí vật sủng cũng không thêm triệu hồi, cuộc tranh tài này cuối cùng cũng đã kết thúc.

"Trận đầu thứ nhất, số 97 thắng, số 29 thua." Người trọng tài đã đi tới trước hai người từ lúc nào, trầm giọng quyết định.

Long Hạo Thần thu kiếm mà đứng, hướng số 29 cùng trọng tài làm lễ tiết của Kỵ Sĩ, xong rồi mới đi tới khu nghỉ ngơi.

Cuộc tranh tài này từ lúc bắt đầu đến kết thúc, trước sau tổng cộng vẫn chưa tới một phút đồng hồ. Rất nhiều người đang xem trận chiến chưa hiểu rõ chuyện gì thì đã kết thúc. Long Hạo Thần dung mạo tuấn mỹ nhỏ tuổi đã chiến thắng.

Khi Long Hạo Thần trở về khu nghỉ ngơi, ánh mắt của những kỵ sĩ khác nhìn vào hắn đã có chút biến hóa. Mười mấy người ở trên đài chủ tịch, ngồi ở trung tâm có một lão giả gật đầu, "Đứa nhỏ này không tệ. Chẳng qua không biết tọa kỵ của hắn là gì."

Ở bên cạnh hắn một lão giả khác nói: "Trên tay hắn tựa hồ mang theo truyền thừa chi hoàn. Xem ra, lần thi tuyển này thật đáng xem. Mấy cấp năm tiểu gia hỏa còn chưa ra sân, đã làm cho chúng ta thấy được tự thể cùng Thần Ngự Cách Đáng rồi. Có chút ý tứ."

Lão giả chính giữa khẽ mỉm cười, nói: "Kỹ năng không phải mấu chốt, mấu chốt là ở tinh táo. Từ khi bắt đầu tranh tài một khắc, đứa nhỏ số 97 này đã tính toán đối thủ. Số 29 kia đoán chừng ngay cả tự thể kỹ năng cũng không nhận ra, nếu không hắn cũng sẽ không phát động công kích trước. Kỹ năng tự thể này, tích góp từng ít một linh lực thời gian càng dài thì uy lực càng lớn. Bất quá cũng chỉ có một kích mà thôi, còn phải trong ba giây kết thúc mới dùng được, nếu không linh lực lúc trước để dành đều uổng phí."

Bên cạnh hắn lão giả mỉm cười nói: "Đúng a! Đứa nhỏ này thậm chí còn mượn Thần Ngự Cách Đáng mang đến Quang Chi Phục Cừu, làm tự thể để Quang Trảm Kiếm mạnh thêm một bậc. Một kiếm kia khẳng định đã đến lực công kích của Đại Địa Kỵ Sĩ cấp bốn, cấp năm. Nhìn qua dáng vẻ của hắn khẳng định không tới hai mươi tuổi, ta tựa như đã thấy nhân vật lãnh tụ tham gia thí luyện của Kỵ Sĩ Thánh điện chúng ta năm năm sau. Đi hỏi đi, xem đứa bé kia đến từ tòa thành thị nào."

"Dạ." Trong một loạt người ngồi phía sau của bọn họ, một người trung niên âm thanh cung kính lặng lẽ rời đi.

"Hạo Thần, người quá tuyệt vời." Lý Hình mắt thấy Long Hạo Thần ra trận thắng luôn, thậm chí cao hứng hơn cả với chính nàng đạt được thắng lợi, ôm cổ hân rồi hôn một cái trên mặt, làm khuôn mặt Long Hạo Thần đỏ bừng.

Dạ Hoa mặt không chút biểu cảm nói: "Người bại lộ thực lực quá sớm. Cho dù không sử dụng Thần Ngự Cách Đáng, số 29 kia cũng không phải là đối thủ của ngươi, tu vi của hân không vượt qua tứ cấp Đại Ky Sĩ."

Long Hạo Thần cười khổ nói: "Lão sư, ta đã nói cho ngài rồi, Hạo Nguyệt có chút việc, đã trở về không gian của chúng."

"A?" Dạ Hoa trong lòng cả kinh, "Hạo Nguyệt không có ở đây? Thời điểm mẫu chốt như vậy, hân làm sao lại đi? Hân không phải là vẫn luôn dính với người sao?"

Long Hạo Thần nói: "Chính là vì ta cùng ngài đề cập tới Thạch cầu kia làm hân tựa hồ rất coi trọng đồ vật trong Thạch cầu, đã mang về không gian của chúng rồi."

Dạ Hoa chau mày, "Khó trách người lựa chọn như vậy, người mê hoặc đối thủ, để cho bọn họ không biết tu vi chân chính người như thế nào, đề trận đấu sau còn phải đề phòng người triệu hồi vật sủng. Như vậy cũng tốt, không có vật sủng, cũng có thể rèn luyện năng lực của bản thân người tốt hơn Bất quá, tranh tài phía sau chỉ sợ cũng có chút khó khăn. Đấu vòng loại thậm chí so với trận chung kết càng thêm tàn khốc, lần tiếp theo mỗi đối thủ của người cũng đều mạnh hơn trước. Thậm chí có thể đối mặt với đối thủ cấp năm, người phải chuẩn bị tâm lý thật tốt."

Long Hạo Thần kiên định gật đầu, "Lão sư, ta nhất định sẽ tiến vào Top 10."

Dạ Hoa nói: "Tốt lắm, người đi về trước tu luyện đi."

Long Hạo Thần vốn còn muốn xem Lý Hình thi đấu, nghe vậy nhất thời có chút sững sờ.

Dạ Hoa thản nhiên nói: "Tranh tài tiếp theo không cần nhìn. Kinh nghiệm là do mình đạt được ở trong thực chiến, cái kia chẳng qua chỉ để nhìn, không dùng được. Hơn nữa, hôm nay mới chỉ là ngày thứ nhất mà thôi. Người cũng không cần lo lắng về Hình Nhi, nàng có Mân cô Độc Giác Thú, nếu như ngay cả trận đầu cũng không qua được, ta thấy Nạp Lan mập mạp cũng có thể thoái vị rồi."

Trong lúc bọn họ nói chuyện trong sân đã bắt đầu trận tranh tài thứ hai. Giống như Dạ Hoa nói bởi vì ngày thứ nhất tranh tài rất nhiều nên diễn ra liên tục. Trọng tài thậm chí vẫn như cũ.

Long Hạo Thần áy náy nhìn Lý Hình, lúc này mới rời khỏi chỗ ngồi, đi thẳng về tửu điểm.

Đi ra khỏi thánh minh đại thí luyện tràng, Long Hạo Thần thở dài một hơi, mặc dù hãn vừa rời nhìn như thẳng vô cùng dễ dàng, nhưng trên thực tế, trong lòng hãn cũng thập phần khẩn trương. Trận chiến này, chẳng những giúp hãn thông qua vòng thứ nhất, đồng thời cũng giúp cho hãn thành lập nên lòng tin nhất định.

Hôm nay bầu trời có nhiều mây và âm u, tựa hồ lúc nào cũng đều có thể mưa. Long Hạo Thần nhìn thoáng qua sắc trời, đi về tửu điểm.

Đan dược Lâm Hâm cho hãn hiệu quả vô cùng tốt, loại mỗi ngày có thể tăng lên mười điểm nội linh lực đan dược hãn đã ăn bốn viên, quả nhiên theo như lời, mỗi ngày hãn tu luyện, linh lực tăng lên có tác dụng vô cùng tốt.

Nhưng đối với Long Hạo Thần mà nói, đan dược tăng lên cũng không chỉ là mười điểm linh lực, mà là nhiều hơn. Về phần nhiều hơn bao nhiêu

hắn cũng không biết, nhưng khi phục dụng loại đan dược này linh lực hắn nhận được so với tu luyện bình thường ít nhất nhiều gấp đôi.

Sau vài ngày như vậy, hơn nửa lần trước được kích thích tiềm năng sau khi đánh chết bích lục song ma đao, nội linh lực của Long Hạo Thần đã đột phá một ngàn bảy trăm năm mươi đại quan, hắn có thể khẳng định, mình bây giờ đã là điển hình của cấp chín Đại Kỵ Sĩ.

Mỗi một lần chuyển cấp để chuyển giai, linh lực yêu cầu cực lớn, giống như tứ giai Đại Kỵ Sĩ, cấp chín tăng lên chỉ cần 150 điểm linh lực, nhưng cuối cùng từ cấp chín đột phá đến cảnh giới Đại Địa Kỵ Sĩ, thì lại phải cần đến 250 điểm linh lực.

Dạ Hoa cho Long Hạo Thần một mục tiêu xác định, chính hắn cũng cho mình một mục tiêu. Mục tiêu của hắn chính là cố gắng lọt vào Top 10 trận chung kết mà không phải là Top 10 đấu vòng loại.

Bất quá, trong lòng Long Hạo Thần cũng cảm thấy có chút đáng tiếc, nếu có Hạo Nguyệt, hắn có lòng tin ở trong trận chung kết lấy được thành tích tốt. Nhưng hiện tại hắn chỉ có thể dựa vào chính mình.

Vừa đi đến tửu điểm, Long Hạo Thần vừa tự hỏi mình lần tiếp theo tranh tài nên sử dụng chiến thuật gì. Đúng lúc ấy thì hắn nghe được một thanh âm kỳ quái.

"Soạt, soạt, soạt, soạt, soạt..."

Theo bản năng ngẩng đầu nhìn lại, Long Hạo Thần thấy được một người. Nói chuẩn xác là một cô thiếu nữ.

Thiếu nữ có một mái tóc dài màu tím, đơn giản buộc sau gáy, mang theo khăn mặt màu đen che đi tướng mạo bản thân. Cặp mắt của nàng lộ ở bên ngoài, nhưng lại là màu xám trắng, không có chút thần thái. Thanh âm quái dị chính là do một cây Thanh Trúc trượng trong tay nàng gõ nhẹ liên tục trên mặt đất.

Thiếu nữ vóc người so với Long Hạo Thần nhỏ hơn một chút, thậm chí lộ ra vẻ gầy yếu, vừa dùng Thanh Trúc trượng thăm dò, vừa cẩn thận từng li từng tí đi về phía trước. Nhìn bộ dáng của nàng, tựa hồ như phải cố gắng hết sức.

"Tiểu muội muội, người muốn đi đâu, ta giúp người nhé." Long Hạo Thần mau đi vài bước tới bên cạnh cô gái kia, ân cần hỏi han. Mắt thấy hai tròng mắt vô thần của thiếu nữ, Long Hạo Thần trong lòng đau xót. Một người nếu như mất đi quang mang, đối với nàng mà nói, thế giới cũng chỉ có một loại màu. Đây chuyện bi thảm cỡ nào! Nhìn bộ dáng của thiếu nữ, nhất thời lòng trắc ẩn của Long Hạo Thần được khơi dậy.

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 26

Manh Nữ Thái Nhi (3+4)

Long Hạo Thần vừa nói, nắm cầm tay trái, dùng tay phải đỡ lấy Thanh Trúc trượng của thiếu nữ. Thiếu nữ dừng lại, trong lúc bất chợt, đứng bên cạnh nàng mà Long Hạo Thần cảm thấy sự lạnh lẽo phát ra từ nội tâm theo đáy lòng dâng lên, cơ hồ là theo bản năng buông lỏng tay đỡ Thanh Trúc trượng.

"Không cần." Thanh âm của thiếu nữ lạnh lạnh, không phải là cái lạnh của Dạ Hoa. Dạ Hoa thuộc dạng trong nóng ngoài lạnh. Nhưng thiếu nữ này mang cho Long Hạo Thần cảm giác một loại tĩnh mịch lạnh như băng. Phảng phất như cả người không có nửa phần sinh cơ.

"Để cho ta giúp người một chút, ta đưa người về nhà." Long Hạo Thần tận lực để cho thanh âm của mình trở nên nhu hòa một chút.

"Ta nói rồi, không cần." Thiếu nữ lạnh lùng nói, lúc này mới tiếp tục đi thẳng về phía trước.

Long Hạo Thần đứng nguyên tại chỗ, nhìn thân ảnh thiếu nữ từ từ đi xa, trong lòng đột nhiên có cảm giác bị đè nén, không biết có phải hay không do không giúp được thiếu nữ, hay là do chuyện khác.

Nhẹ nhàng lắc đầu, Long Hạo Thần thầm than trong lòng một tiếng, mặt nhẵn trên tay lam quang chợt lóe lên đem quang diệu chỉ thuần kiếm quang thu vào trong đó, sải bước hướng từ điểm của mình đi tới.

Trong lúc hẩn thu hồi vũ khí, thiếu nữ đang đi khó khăn về phía trước đột nhiên quay đầu lại.

"Này" Thiếu nữ khẽ gọi một tiếng, thanh âm lạnh như băng của nàng tựa hồ đã giảm đi vài phần.

Long Hạo Thần đi cùng phương hướng với nàng, vừa lúc đang muốn theo nàng, nghe thấy nàng gọi, nhất thời dừng bước.

Thiếu nữ giơ tay phải của mình lên, đưa về phía Long Hạo Thần nói "Người có thể giúp ta một chút?"

Long Hạo Thần bị biến hóa trước sau của thiếu nữ làm cho sửng sò, theo bản năng đáp ứng: "Ừ." Vừa nói, hẩn đưa tay trái lên, cầm lấy bàn tay trắng nõn thập phần tinh tế của thiếu nữ.

Thiếu nữ tay mềm như nước, năm ngón tay thon dài trắng nõn, phảng phất như mỹ ngọc tạo thành. Cầm bàn tay nhất thời có loại cảm giác ôn nhuận truyền đến, loại thư thái này là lần đầu tiên Long Hạo Thần cảm nhận được.

Thiếu nữ cầm ngược tay Long Hạo Thần, ngón tay mềm mại lướt qua mặt nhẵn của Long Hạo Thần.

Long Hạo Thần mặt đỏ lên, hẩn đã đến tuổi dậy thì, năm tay thiếu nữ, tim không tự chủ được liền đập nhanh.

Thiếu nữ mang mạng che mặt, nhìn không thấy thần sắc trên mặt nàng, nhưng khoảnh khắc nàng chạm vào chiếc nhẵn, thân thể nàng dường như run lên một chút Long Hạo Thần trong lòng tư vị đang khác thường nên cảm giác giảm xuống rất nhiều, không phát hiện thấy tâm tình thiếu nữ biến hóa rất nhỏ.

"Người sống ở chỗ nào?" Long Hạo Thần miễn cưỡng điều chỉnh tâm tình của mình, hướng thiếu nữ hỏi.

Thiếu nữ nói: "Đi về phía trước bảy mươi sáu trượng, rẽ phải ba mươi tám trượng, xong rồi rẽ trái hai mươi ba trượng thì đến."

Long Hạo Thần trong lòng vừa động, hắn không phải bởi vì thiếu nữ đối với khoảng cách chính xác nắm chắc mà kinh ngạc mà còn có cảm giác thương tiếc. Nàng phán đoán khoảng cách tinh chuẩn như thế, có thể thấy đã cố gắng bao nhiêu? Giờ khắc này, đáy lòng hắn bị xung động kịch liệt.

Theo bản năng, hắn nắm chặt bàn tay thiếu nữ, từ từ bước đi về phía trước.

Hai người cứ như vậy lẳng lặng đi về phía trước, tốc độ rất chậm, nhưng không biết tại sao, Long Hạo Thần trong lòng cảm thấy có chút ấm áp, đây là lần đầu tiên hắn nắm tay một cô gái, mặc dù là vì trợ giúp nàng, nhưng hắn vẫn muốn có một cảm giác như vậy.

Thiếu nữ hơi thở rất lạnh, nhưng cũng rất an tĩnh, yên ổn theo đuôi Long Hạo Thần dẫn dắt, mái tóc màu tím phất phơ kèm theo gió nhẹ, Long Hạo Thần phảng phất cảm nhận được mấy phần dịu dàng.

"Người, người tên là gì?" Thiếu nữ đột nhiên hỏi. "Ta tên là Long Hạo Thần. Còn người?"

"Ta tên là Thái Nhi." Thiếu nữ nhẹ nhàng nói, thanh âm của nàng nhẹ như không chỉ có một mình Long Hạo Thần nghe được.

"Nghe thật êm tai. Thái Nhi, nhà của người đang ở Thánh Thành sao?"

Thái Nhi nhẹ nhàng lắc đầu, nói: "Ta ở tại một tòa thành thị phía đông liên minh. Không ở chỗ này. Lần này là tới đây làm ít chuyện."

Long Hạo Thần khẽ nhíu mày, nói: "Người nhà của người đâu? Bọn họ làm sao có thể yên tâm để người một mình đi ra ngoài?"

Thái Nhi thản nhiên nói: "Ta có thể tự chiếu cố mình."

Nhìn thấy đôi mắt không có nửa phần thần thái, Long Hạo Thần cảm thấy cổ họng nghẹn đắng, có thứ gì đó chặn lại không nói nên lời.

"Người làm sao vậy?" Thái Nhi một hồi lâu không có nghe được thanh âm của Long Hạo Thần, có chút kinh ngạc quay sang phương hướng của hắn.

Long Hạo Thần nhẹ nhàng lắc đầu, "Không có gì." Hắn suýt nữa thốt ra lời muốn chiều cổ nàng, nhưng may mà hắn vẫn còn nhin được, bởi vì bây giờ hắn cũng không có năng lực như vậy, lại càng không có tư cách như thế, hơn nữa như vậy cũng quá mức mạo muội. Nhưng từ trong đáy lòng hắn vẫn phát ra cảm giác thương tiếc cho Thái Nhi Thái Nhi dừng bước lại, làm tâm tình đang bị đè nén của Long Hạo Thần cũng ngừng lại theo.

"Sao vậy?" Long Hạo Thần nhìn về phía nàng.

Thái Nhi nói: "Ta đã đến".

Long Hạo Thần cả kinh, lúc này mới phát hiện, nguyên vốn là mình mang theo Thái Nhi đi, nhưng bây giờ tựa hồ lại trở thành nàng mang theo mình đi.

"Thật xin lỗi, ta..." Long Hạo Thần quần bách nói.

Thái Nhi nhẹ nhàng lắc đầu, đưa tay từ trong tay của hắn nhẹ nhàng rút ra, "Cám ơn người."

Long Hạo Thần ngẩng đầu nhìn, đây cũng là một tửu điểm, hơn nữa khoảng cách nơi hắn ở đến đây rất gần.

"Ta đưa người vào nhé." Long Hạo Thần nói.

Thái Nhi lại lắc đầu, "Không cần, để ta tự vào."

Long Hạo Thần một trận đau đầu, "Vậy thôi tái kiến. Người cẩn thận một chút." Mặc dù biết rõ Thái Nhi không nhìn thấy, nhưng hắn vẫn

hướng nàng phất phất tay, rồi mới hướng tửu điểm của mình rời đi.

Thải Nhi cũng không trở về tửu điểm, mà chỉ lẳng lặng đứng ở nơi đó, đối mặt với phương hướng ly khai của Long Hạo Thần, khóe môi nhợt nhạt của nàng hiện lên một đường vòng cung "Thật sự là hãn. Tên ngốc này. Đúng rồi! Đã nhiều năm như vậy, hãn làm sao nhận ra ta đây. Ban đầu ta mất đi vị giác cùng khả năng nói chuyện, hiện tại ta mất đi thị giác. Long Hạo Thần, Long Hạo Thần!" Nàng xác định nhớ kỹ cái tên này, đem bàn tay lúc trước bị Long Hạo Thần nắm tay chậm rãi nắm chặt, Thanh Trúc trượng chĩa xuống đất, trở về tửu điểm.

Long Hạo Thần trở lại gian phòng, nhưng bộ dáng thiếu nữ mù vẫn đang ở trong đầu hãn bồi hồi thật lâu. Cho dù khoanh chân ngồi xuống, hãn vẫn hồi lâu không thể nhập định được.

"Xem ra, ta lựa chọn thủ hộ Kỵ Sĩ thật sự là đúng, trên thế giới này có quá nhiều người cần thủ hộ." Long Hạo Thần than nhẹ một tiếng, ăn một viên đan dược Lâm Hâm cho hãn, bình phục tâm thần, chậm rãi tiến vào trong trạng thái tu luyện.

Liệp Ma đoàn thi tuyển đấu vòng loại ngày đầu tiên cứ tiếp tục như vậy. Lúc Long Hạo Thần trở về tửu điểm nghỉ ngơi, còn rất nhiều tuyển thủ đang hùng hực khí thế tranh tài.

Chẳng qua ngày tranh tài đầu tiên này, sẽ có một nửa số người phải rời đi, bị loại bỏ trực tiếp.

Ma Pháp Thánh Điện thí luyện tràng, Lâm Hâm thoải mái nhàn nhã ngồi nghỉ ngơi tại chỗ ngồi nhìn vào trong sân tranh tài. Hãn không khẩn trương tí nào, ngồi đó quan sát những người dự thi.

Chỗ của hãn, là tuyển thủ hàng thứ nhất, bên cạnh hãn cũng chỉ có hai người, một nam một nữ.

"Hai vị, các người đối với đan dược có hứng thú không?" Lâm Hâm mỉm cười hướng một nam một nữ này hỏi.

Hai gã ma pháp sư trẻ tuổi mang theo vẻ mặt nghi ngờ nhìn về phía hắn, trong ánh mắt có chút đề phòng.

Lâm Hâm khẽ mỉm cười, nói: "Nhị vị, nhận thức chút nhé, ta tên là Lâm Hâm, đến từ Amy thành. Lại nói tiếp, chúng ta cũng là cấp năm, kết giao bằng hữu nhé. Dù sao lấy thực lực của chúng ta, tiến vào Top 10 đều không có vấn đề gì cả. Ta trừ bên ngoài là một ma pháp sư còn là một ma dược sư, các người nhìn này, đây là đan dược do ta luyện chế."

Vừa nói, Lâm Hâm từ trong lòng ngực lấy ra một bình thủy tinh quơ quơ, ở đáy mắt hắn tràn ngập một vẻ giảo hoạt. Trong lòng âm thầm nhắc tới một câu, ca ca có thuốc, vô địch thiên hạ a!

Mục Sư Thánh điện thí luyện tràng.

"Phanh." Tư Mã Tiên pháp trượng trong tay hoành tảo thiên quân, hung hăng đem đối thủ đập bay ra ngoài, ngay sau đó một đạo Thánh Quang Chi Chuy bay ra, huyền phù ở đỉnh đầu đối thủ.

"Nhận thua đi."

Đối thủ của hắn là một gã thanh niên sắc mặt thập phần tái nhợt, vẻ mặt bất khả tư nghị nhìn Tư Mã Tiên, "Người, người đến tột cùng là Mục Sư hay là chiến sĩ? Trọng tài, trận này không công bằng."

Vô luận là khu nghỉ ngơi của Mục Sư hay là Mục Sư Thánh điện thí luyện tràng chủ tịch đài những đại nhân vật lúc này trên mặt cũng lộ ra thần sắc không thể tưởng tượng nổi.

"Không nhận thua ta liền đập tiếp." Thánh Quang Chi Chuy hơi trầm xuống.

"Ta, ta nhận thua. . ."

Pháp trượng trong tay Tư Mã Tiên thu hồi, trên mặt đất nặng nề đập xuống, phát ra một tiếng như tiếng trống vang lên, ngay cả trọng tài sắc

mặt cũng biến đổi. Tư Mã Tiên vượt đại đầu trục của mình không thèm quay đầu lại hướng đến khu nghỉ ngơi.

Chiến Sĩ Thánh Điện thí luyện tràng.

Trần Thần vẻ mặt khổ sở đứng đó, hăn quả thực không thể nào tin nổi mình vừa rồi đối mặt như thế nào. Mặc dù hăn đối với mình không ôm lấy hi vọng quá lớn. Nhưng vòng thứ nhất lại thảm bại như vậy, trong lòng hăn không thể nào chịu được. Trọng yếu hơn chính là hăn thua trong tay một gã thuần chiến sĩ.

Cũng không phải là hăn không phá được phòng ngự đối phương, mà đối phương lại lấy công đổi công, tổng cộng chỉ dùng ba chiêu đem hăn đánh tới thua luôn.

Đối diện Trần Thần là một nữ thuần chiến sĩ. Thân cao ước chừng ở một thước bảy, tóc dài màu đen cắt tía thành đuôi ngựa chỉnh tề, vóc người thon dài. Hai viền lông mày anh khí bức người.

Nếu như chẳng qua là nhìn bề ngoài, người nào cũng không nghĩ đến thiếu nữ vóc người thon dài này lại là một gã chiến sĩ, nhưng ở bên người nàng có một thứ cao chừng một thước tám, độ rộng đạt tới một thước hai, tựa như loại cực lớn ván giường chính là siêu cấp tháp thuần. Đây chính là vũ khí duy nhất của nàng, nhìn qua tuyệt đối không thấp hơn 500 cân, đối mặt với Trần Thần điều khiển tung bay như không.

Chiến Sĩ Thánh Điện thí luyện tràng chủ tịch trên đài, một vị lão giả vóc người hùng tráng trợn mắt há mồm nói: "Nha đầu này là thuần chiến sĩ hay là cuồng chiến sĩ? Nga, không, ta làm sao cảm thấy nàng càng giống phủ chiến sĩ hơn, các người thấy không, mới vừa rồi tháp thuần kia giống như được nàng sử như trọng phủ. Ai dạy ra được tiểu quái vật này vậy?"

Liệp Ma đoàn thi tuyển ngày thứ nhất đấu vòng loại vẫn tiến hành đến đêm mới kết thúc toàn bộ, cuối cùng kết thúc tranh tài không phải là

Chiến Sĩ Thánh Điện với số lượng nhiều nhất mà ngược lại là Ma Pháp Thánh Điện.

Vòng thứ nhất vòng loại sau khi kết thúc, các đại Thánh điện có thể ngồi lên chủ tịch đài cũng có một cùng chung một cách nhìn, đó chính là, quái vật mỗi nơi đều có, nhưng năm nay lại đặc biệt nhiều. Chẳng qua mới có một ngày tranh tài mà xuất hiện rất nhiều nhân vật tài hoa tuyệt thế.

Nghe nói, Linh Hồn Thánh điện bên kia, lại có một gã bất quá mới chỉ là tứ giai Triệu Hoán Sư, không biết khiến cho dùng phương pháp gì triệu hồi ra một con cấp tám Địa Ngục Tam Đầu Khuyển, trực tiếp đem đối thủ của hắn hù té xỉu.

Bất quá, các tinh anh dự thi Lục Đại Thánh điện cũng không có tâm tình đi dò xét những tin tức này, mọi người tất cả đều nắm chắc thời gian để quay về chỗ nghỉ ngơi, đấu vòng loại tàn khốc không chỉ là vì cuộc thi vòng loại mà trọng yếu hơn là ngay cả tục tranh tài vô luận người tranh tài ngày thứ nhất kết thúc xong ngày thứ hai lại tiếp tục tranh tài. Đây cũng là khảo nghiệm thật lớn đối với năng lực của khôi phục người dự thi.

Khí lưu vàng nhạt chậm chậm xoay tròn, nơi linh lô bạch nhũ tản mát ra bạch sắc quang mang trở nên càng ngày càng mạnh.

Nội linh lực như sợi tơ vàng không ngừng theo tứ chi tập hợp đến vòng xoáy ở trước ngực, lại theo vòng xoáy xoay quanh khuếch tán trở lại toàn thân. Làm tất cả kinh mạch đều hiện ra màu vàng nhạt sáng bóng.

Long Hạo Thần buổi sáng ngày hôm qua sau khi trở về đã yên lặng tu luyện một ngày thời gian, trong tu luyện trạng thái, hắn thủy chung hấp thu thiên địa linh khí tự bổ sung, nhu cầu đối với thức ăn rất thấp, chẳng qua là tối qua đi ăn một ít đồ vật. Ngoại trừ thời gian ngắn ngủi bên ngoài có lẽ hắn đã tu luyện một ngày một đêm.

Dưới sự kích thích của được vật, nội linh lực của hắc tăng trưởng với tốc độ ngay cả Long Hạo Thần cũng có chút cảm giác rung động. Trong thời gian một ngày, nội linh lực của hắc tăng lên ít nhất hai mươi điểm. Theo tốc độ như vậy, nhiều nhất mười ngày nữa, hắc sẽ có cơ hội đánh sâu vào tầng thứ năm. Dĩ nhiên, cấp năm sẽ có xuất hiện bình cảnh, đột phá bình cảnh cần thời gian bao lâu sẽ rất khó nói.

Từ lúc ban đầu tu luyện tới hiện tại, bằng vào Quang Minh Chi Tử thể chất, Long Hạo Thần chẳng bao giờ gặp phải chân chính bình cảnh.

"Hạo Thần, lên đường thôi." Tiếng gõ cửa vang lên, bên ngoài truyền đến thanh âm Lý Hình.

Kim quang thu liễm, chỗ ngực bạch quang biến mất, Long Hạo Thần tu luyện trong trạng thái tỉnh táo lại, "Ta tới đây."

Mở cửa ra, Long Hạo Thần đầu tiên nhìn thấy chính là nụ cười trên khuôn mặt hưng phấn của Lý Hình.

"Tỷ, người hôm qua thắng sao." Long Hạo Thần lập tức đoán được nguyên nhân nàng hưng phấn.

Lý Hình gật đầu, "Thắng, dễ dàng a, chẳng qua là cũng không nhanh như người được. Giai Lộ cũng thông qua vòng thứ nhất, đáng tiếc, Trần Tư cùng Trần Thần. . ."

Long Hạo Thần cả kinh, "Trần đại ca cùng Trần Nhị ca đều thua?"

Lý Hình than nhẹ một tiếng, nói: "Chiến Sĩ Thánh Điện so với chúng ta cạnh tranh kịch liệt hơn nhiều. Có thể đến đây dự thi cơ hồ cũng là tứ giai cường giả trở lên, muốn từ đó mà bứt phá lên dễ vậy sao. Đi thôi, đi ăn chút điểm tâm, hôm nay vòng tranh tài thứ hai chúng ta còn phải cùng nhau cố gắng nhiều. Hết lần này xong chỉ còn lại tầm 30 người. Mỗi một lần như vậy tranh tài càng thêm khó khăn, đệ đệ, người không thể khinh thường. Người nhất định có thể vào được Top 10."

Ăn cơm đơn giản rồi cùng Dạ Hoa hội hợp, ba người đi tới thánh minh đại thí luyện tràng một lần nữa.

Dạ Hoa nhìn trong mắt Long Hạo Thần thần quang trầm tĩnh, trong lòng âm thầm gật đầu, đứa nhỏ này ngày hôm qua sau khi trở về nhất định là một mực tu luyện, nếu không cũng không có thần hoàn khí tức như vậy. Hi vọng hôm nay vận khí còn có thể giống như hôm qua, có thể xuất chiến sớm một chút.

Trải qua ngày đầu tiên tranh tài, hôm nay số lượng tiến vào thí luyện tràng Kỵ Sĩ trong nháy mắt giảm bớt một nửa, nhân số mặc dù ít, nhưng không khí rõ ràng trở nên khẩn trương hơn. Trải qua các trận tranh tài ngày hôm qua, các thanh niên tinh anh đều thấy được sự tàn khốc của thí luyện, mọi người đều nắm chặt tay quan sát những người xung quanh. Dù sao, cũng không ai biết được kết quả rút thăm mình sẽ gặp ai.

Hôm qua Long Hạo Thần là người đầu tiên ra sân, vì vậy bọn kỵ sĩ dự thi đối với hắn chú ý tương đối nhiều. Long Hạo Thần cũng giống như trước quan sát, có chăng lần này hắn chỉ quan sát một người.

Vừa tiến vào khu nghỉ ngơi, Long Hạo Thần đã thấy được tên kỵ sĩ này. Đây là một kỵ sĩ nhìn qua có vẻ hơn hai mươi tuổi. Thanh niên này thân hình cao lớn, cao ngoài một mét chín, lưng dài vai rộng, một đầu tóc vàng dựng ngấn gọn. Tướng mạo anh tuấn tràn đầy khí chất dương cương, khuôn mặt vuông vức như được đẽo gọt.

Hắn không có áo giáp, mà là mặc một thân trang phục màu đen, tiến vào khu nghỉ ngơi, trực tiếp ngồi xuống ở vị trí trung tâm hàng thứ nhất.

Khí độ thật trầm ổn. Long Hạo Thần trong lòng âm thầm nghiêm nghị. Thanh niên này nhìn qua mặc dù chỉ có hơn hai mươi tuổi, nhưng lại làm cho hắn có một loại cảm giác trầm ổn như núi. Nhất là ánh mắt trầm tư kia, không thể nhìn thấy nửa phần tâm tình. Sau khi ngồi xuống sống lưng thẳng tắp, vẫn không hề nhúc nhích. Giống như là tượng ngồi ở đó vậy.

"Lão sư, người kia là ai vậy?" Long Hạo Thần hướng Dạ Hoa thấp giọng hỏi.

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 27

Kinh Thiên Nhất Kiếm (1+2)

Nhìn thấy người thanh niên kia sắc mặt Dạ Hoa liền trở nên nghiêm nghị, "Ta không quen biết hử, nhưng hử chắc chắn là ngũ cấp, dựa theo quy tắc thi đấu thì người có thể ngồi ở hàng thứ nhất chỉ có thể là ngũ giai. lần này kĩ sĩ thánh điện chúng ta có tổng cộng 4 gã ngũ giai. Hử có lẽ là một trong số đó. Ba người kia chưa đến mà hử lại đến xem trận đấu rồi. Con người này rất đáng sợ, tốt nhất là người nên cầu nguyện để trong trận đấu không gặp phải hử ta đi.

Vừa nghe sự phụ nói, ánh mắt của Long hạo thần cũng dần thay đổi, dần trở nên sắc như dao, lúc bình thường ánh mắt của hử đều rất ôn hoà, chỉ khi nắm vũ khí trong tay mới có sự biến đổi như vậy. Nhưng lúc này, sự trong lòng hử đang bị kích thích. Kiên định, sắc bén, cả người Long hạo thần lúc này như một thanh kiếm sắc vừa được rút ra khỏi vỏ.

"Lão sư, ta muốn khiêu chiến với hử." Long hạo thần trầm giọng nói.

Dạ Hoa sửng sốt. Đang định nói gì đó thì người thanh niên mặc áo đen kia dường như cảm nhận được ánh mắt của Long hạo thần liền nhẹ nhàng quay đầu lại. Khi hử nhìn thấy Long hạo thần, trong mắt hử hiện lên vài phần kinh ngạc. Cũng không biết là kinh ngạc vì tuổi tác hay là vì tướng mạo tuấn mĩ của Long hạo thần. Hử khẽ hất đầu lên, ánh mắt thâm thúy toát lên vẻ dã chiến.

Long hạo thần đứng yên không nhúc nhích, nhưng trong ánh mắt không hề tỏ ra sợ sệt, ánh mắt của hai người chạm lại dường như muốn

toé ra tia lửa.

Miệng người áo đen mím lại thành một đường cong, hướng về phía Long hạo thần mấp máy nói điều gì đó. Sau đó hắn liền quay người đi.

"Hắn nói gì?" Lý Hình thắc mắc hỏi.

Long hạo thần trầm giọng: "Hắn nói hắn chờ đệ khiêu chiến"

Hít sâu một hơi, Long hạo thần từ từ ngồi xuống, lúc này, hắn chỉ cảm thấy trong lòng như có một ngọn lửa hừng hực thiêu đốt. Đây chính là sự ham chiến, từ sau khi đến Thành Thánh đây là lần đầu tiên hắn phát ra sự ham chiến mãnh liệt như vậy.

Tiên thiên tinh thần lực của hắn rất khác người, vô cùng mạnh, Long hạo thần có thể cảm nhận rõ ràng cái người áo đen kia rất mạnh, thậm chí còn mạnh hơn so với Dạ Hoa. Nhưng càng có cảm giác mạnh mẽ này, lòng ham chiến trong Long hạo thần lại càng mạnh mẽ hơn.

Lúc này, người chủ trì đại hội hôm qua đã lên đài phát biểu hùng hồn.

"Qua một ngày thi đấu, lúc này số lượng tuyển thủ chỉ còn lại một nửa. Trong trận đấu ngày hôm qua, có một vài tuyển thủ không phải thua vì không có thực lực mà là thua do chính bản thân mình. Khinh địch, bất cẩn, tham gia đấu với thái độ như vậy bọn họ không chỉ đáng bị thua mà còn vĩnh viễn bỏ xác lại nơi đó. Do vậy, ta hi vọng mọi người sẽ ghi nhớ bài học của những kẻ thất bại kia. Sẽ không có ai thấy đáng thương cho kẻ thất bại, chỉ có những người vui mừng vì đã chiến thắng. Tiếp tục ngày thi đấu thứ hai, vẫn là cuộc đấu đào thải kẻ yếu, bắt đầu!"

Cự đại kim sắc quang cầu một lần nữa xuất hiện, ánh mắt của tất cả mọi người đều tập trung nhìn vào những hàng chữ đang biến hoá. Những người dự thi đã sẵn sàng.

Rất nhanh, hai chữ số xuất hiện trong không trung. hai ký số xuất hiện trên đấu trường, cuộc đấu mới bắt đầu.

Hôm nay Long hạo thần không may mắn như hôm qua, ba trận liên tiếp đều không có số của hắc và Lý Hinh.

Long hạo thần ngồi không im lặng, trên người toát ra ánh hào quang lúc ẩn lúc hiện.

Cách chỗ hắc không xa, Quỷ Vũ bĩu môi: "Lâm trận mới mài gươm có ích lợi gì, vậy mà còn ở đó mà thiền, hắc không sợ bị tẩu hỏa nhập ma, linh lực rối loạn sao?"

Quỷ ảnh liếc con trai một cái rồi nói: "Người tốt nhất là cầu nguyện để không đụng phải hắc đi."

Quỷ vũ sững người "Cha, sao người lại đề cao người ta mà hạ thấp chí khí của ta xuống thế. Mặc dù thực lực của hắc không tệ, nhưng dù sao cũng không có ngựa cười, ta cũng không phải là tên kị sĩ ngu ngốc ngày hôm qua"

Sắc mặt của Quỷ Ảnh càng trở nên khó coi hơn, "Thiên phú của người mặc dù không tệ, nhưng lại quá táo bạo, đều do ta từ nhỏ đã quá nuông chiều người. Không thành công nào là do may mắn mà có được. Trong hoàn cảnh hỗn loạn như thế này, nếu ta có cho người ngồi thiền, người có chắc là nhập tâm được không?"

Quỷ Vũ ngẫm lại, đúng thế! Trong không khí so tài kịch liệt thế này, áp lực vô cùng nhiều, làm sao có thể tĩnh tâm được, vậy mà tên tiểu tử kia lại làm được"

Ánh mắt của Quỷ Ảnh dừng lại nơi tay Long hạo thần, trong trận chiến hôm qua, hắc rõ ràng nhìn thấy Long hạo thần triển khai tụ thể và Thần ngự cách đáng. Người thanh niên này chắc chắn có lai lịch khác, dựa vào tu vi của Dạ Hoa, căn bản không thể truyền dạy cho hắc được, kĩ năng thi triển Thần ngự cách đáng như vậy, e rằng đến bản thân Dạ Hoa cũng không làm được.

Trên thực tế, Long hạo thần có thể có được tu vi như vậy, ngoài thiên phú bẩm sinh ra, hẳn còn phải có nghị lực phi thường. một người có thiên phú vậy không đáng sợ, đáng sợ là người vừa có thiên phú, đồng thời có cả tính kiên trì và nghị lực.

Đơn giản mà nói, Long hạo thần đi theo phụ thân chính thức tu luyện đến nay hầu như không biết đến ngủ, cả ngày đều là tập luyện, 5 năm nay hẳn căn bản chưa từng thực sự nghỉ ngơi. Bất luận là phụ thân yêu cầu hay là Dạ Hoa đi nữa hẳn cũng đều hoàn thành tốt. Sự huấn luyện kiểu Địa Ngục đã tạo cho hắn ý chí kiên cường. Thiên phú của bản thân cũng bắt đầu từ đó được khai thác.

"Số 98. số 46, lên đài" một trận đấu mới sắp bắt đầu.

Lý Hình đứng dậy, hít một hơi thật sâu, bước nhanh ra sân, hôm nay nàng ra sân sớm Long hạo thần một chút.

Long hạo thần đang yên lặng tu luyện nghe thấy số 98 liền từ từ mở mắt, kết thúc thời gian ngồi thiền ngắn ngủi.

Đối thủ của Lý Hình là một tên kĩ sĩ to con, như lúc bắt đầu trận đấu người chủ trì đã nói, vòng đấu loại đã là ngày thứ hai, không được phép khinh thường về bề ngoài của đối thủ. Mặc dù là nữ kĩ sĩ, tên kĩ sĩ to con kia cũng tỏ ra rất cẩn thận.

Tiếng còi hiệu của trọng tài vang lên, hai người vào vị trí của mình, Mân Côi độc giác thú, cho dù ở đâu nó cũng trở thành tiêu điểm, không chỉ bởi sức mạnh của nó, mà còn vị vẻ đẹp của nó nữa.

Khi màu hồng của Mân Côi lan ra, Lý Hình vốn đã rất xinh đẹp lại càng đẹp hơn. Tung người lên ngựa, hai thanh kiếm bên cạnh người chỉ xéo xuống đất. Màu vàng đậm của nội tạng toả ra hoà với màu Mân Côi độc giác nhanh chóng quện lại thành một thể.

"Ân" nhìn thấy Lý Hình cười trên Mân Côi độc giác, Long hạo thần liền ừ hử ra một tiếng.

Dạ Hoa nghi hoặc nhìn sang hỏi Long hạo thần: " Sao thế?"hắn hiểu đệ tử của mình, nhất là cái cảm giác khác người kia, Long hạo thần có thể quan sát được những thứ mà người thường không quan sát chú ý đến.

Long hạo thần thấp giọng: "Mân Côi của Tỷ Tỷ hình như có biến hoá rồi"

Dạ Hoa kinh ngạc: "Đệ nói là nó tiến giai lục cấp"

Long hạo thần nhẹ gật đầu, trong mắt hiện lên vẻ hưng phấn, Mân Côi đột phá lên lục cấp, có nghĩa là Lý Hình có khả năng lớn có thể lọt vào tiền mười.

Dạ Hoa cũng tỏ ra rất vui mừng, hôm qua Long hạo thần đi sớm, nhưng hắn vẫn xem được hết trận đấu, trong thời gian đó tọa kỵ tham chiến cũng có thể xuất hiện một chút tiềm lực lớn, tuy nhiên đang trong thời điểm ấu sinh kì cũng không phải dễ dàng có thể đột phá tiến lên lục cấp được. Lục cấp ma thú, tương đương với ngũ giai cường giả.

Tên đối thủ số 46 của Lý Hình khi nhìn thấy quang mang hồng lấp lánh của Mân côi độc giác thú sắc mặt cũng nhanh chóng biến đổi. Ma thú của hắn là một con cự hùng, Băng Sương Chi Hùng, sau khi trưởng thành có thể trở thành lục cấp ma thú, nhưng lúc này thời gian đến lúc trưởng thành của con Băng Hùng này vẫn còn là một khoảng cách khá dài, không cao quá mộtm rưỡi, nhìn nhỏ gọn, đáng yêu. Nhiều nhất cũng chỉ khoảng tứ cấp.

" Xôông " Lý Hình yêu kiều hô to một tiếng, nhắc ngang thanh kiếm trong tay, Mân côi độc giác thú bên dưới đã trở nên giống như một tia chớp màu đỏ, bay về phía đối thủ 46 công kích.

Tên số 46 khẽ hô một tiếng, nhanh chóng bước lên một bước, tấm khiên bên tay trái sáng loáng, Thánh quang khiên buông xuống, Băng Sương Chi Hùng ngoan ngoan ẩn mình phía sau, một đường chớp loé lên, một bức tường băng nhỏ xuất hiện trước mặt hắn.

Lý Hình bay đến, song kiếm đã bay lên cao, ngân quang bay vút lên, dáng điệu rất khí thế.

Sắc mặt của tên số 46 lập tức trở nên căng thẳng, từng đường chớp bạc không ngừng phát ra, nếu dựa vào tất cả những kỹ năng tự bảo vệ cho bản thân hẳn biết rõ, đối mặt với Mân Côi độc giác thú, về mặt tốc độ hẳn căn bản không có cơ hội thắng, nếu như không thể chống đỡ đợ lần công kích đầu tiên của Lý Hình, như vậy thì hẳn hoàn toàn đánh mất cơ hội thắng.

3 đường Băng Lăng đồ sộ từ dưới lòng đất chui lên, cố gắng ngăn cản Mân Côi độc giác thú. Nhưng chính lúc này, sự chênh lệch của Ma Thú hiện lên rõ ràng.

Mân Côi chân đạp Hồng Vân, bay lên khỏi đám băng nhô lên phía dưới, không mấy may ngừng nghỉ, những đám băng vừa nhô lên khỏi mặt đất đều bị sức nóng toả ra từ người nó làm tan chảy, căn bản không thể tạo ra chút tác dụng gì.

Ngay trong lúc số 46 đang tập trung toàn lực để ngăn cản Lý Hình mà không thể tiếp chiêu thì đột nhiên Mân Côi đổi hướng, bay gấp qua người hắn.

"Thế này..." Số 46 lắp bắp kinh hãi, hẳn hoàn toàn không rõ Lý Hình định làm gì, Băng Sương Chi Hùng của hắn cũng rất biết điều, thân hình chợt loé lên, tránh sang bên kia, không để cho Lý Hình có cơ hội công kích nó.

Mân Côi bay ra xa, sắc hồng trên người càng lúc càng đậm hơn, bao phủ lên linh lực phát ra từ người Lý Hình, quyện lại thành màu hồng sáng chói.

Bên phía khu nghỉ ngơi, Long Hạo Thần trên mặt lộ ra một nụ cười nhạt, nhắm mắt lại, trong lòng thầm nghĩ, tỷ tỷ, người cũng trở nên giáo hoạt rồi. Trận đấu này hẳn cũng không cần phải xem nữa, tiếp tục vào thiền.

Liên pháp.

Trong quá trình xông lên, Lý Hình đã hoàn thành việc kết hợp thi triển chưởng pháp của mình với Mân Côi, dựa vào trạng thái lúc này, nàng liền dồn sức lên 2 thanh đao ngọc bích, đây mới chính là lúc nàng mạnh nhất từ sau khi Mân Côi tiến hoá, uy lực phạm vi ảnh hưởng của liên pháp tăng lên mạnh mẽ.

Dạ Hoa cũng mỉm cười, nha đầu Hình Nhi kia đã trở nên giáo hoạc như vậy từ lúc nào rồi, chẳng những tranh thủ thời gian hoàn thành thư pháp, còn áp đảo đối phương không thể toàn lực ứng phó. đến lúc này thì trận đấu không cần phải lo lắng nữa.

Mân côi độc giác thú nhanh như chớp quay trở lại bất ngờ, ngay từ lượt đầu tiên đã thi triển hết thế phòng ngự, tất cả linh lực xem như đã không công.

Mấy chục thanh băng bắn ra, Băng Sương Chi Hùng có chút phần nộ hướng về phía Lý Hình và Mân Côi hươ hươ bàn chân gấu của mình.

Đáng tiếc, những thanh băng này không hề có tác dụng gì, vừa gặp quang mang hồng tản ra từ Mân côi và Lý Hình liền bị tan chảy hết.

Đột thứ, Thập tự trảm, Thiểm Điện thứ, Quang Trảm Kiếm...

Lực công kích của Trừng giới kỵ sỹ trong nháy mắt bộc phát, một bộ công kích liên hoàn, ép cho số 46 liên tiếp phải lùi bước. Lý Hình đang trong trạng thái thi triển Liên pháp, tu vi đã vượt xa ngũ giai, hơn nữa còn là quang minh thuộc tính và hỏa thuộc tính kết hợp nên mạnh hơn rất nhiều. Mặc dù người số 46 này có tu vi cao hơn, nhưng cũng không thể làm gì được.

Trừng giới kỵ sỹ trong trận đấu vốn có ưu thế lớn, liên pháp của Lý Hình càng làm cho người ta có cảm giác tung hoành vô địch. Khi 2 thanh kiếm trong tay nàng chỉ còn cách Băng Sương Chi Hùng và tên số 46 một khoảng ngắn thì Mân Côi liền dừng lại.

Tên số 46 ngưỡng mộ tiến lên phía trước Mân Côi bất đắc dĩ nói "Ta thua, nhưng là thua vì ma thú của người"

Lý Hình gật nhẹ đầu, thu kiếm lại, hành lễ rồi lui về phía sau.

Đây là một màn chiến thú kinh điển, Mân côi độc giác thú thú cho dù là luận về tốc độ, công kích hay phòng ngự, đều vượt xa Băng sương. Li Hình hoàn toàn là nhờ vào ưu thế của Mân Côi.

"số 97, 99, lên đài". Lý Hình vừa mới đi xuống nghe được 2 chữ số này liền ngạc nhiên một chút, nhìn về phía Long Hạo Thần đang nghỉ ngơi.

Trên miệng Dạ Hoa lúc này có một nụ cười hơi khó coi, lạnh lùng nhìn về phía Quỷ Ảnh. Quỷ Vũ đi cùng Long Hạo Thần và Lý Hình báo danh, không nghi ngờ gì, số 99 chính là hắn.

Quỷ Ảnh nhìn về phía Dạ Hoa, ánh mắt sắc bén "bất luận thế nào cũng không được thua, nhớ dùng cái mà ta đã đưa cho người"

"Con nhất định sẽ thắng". Uy Vũ sắc mặt có chút dữ tợn nhìn chăm chăm về phía Long Hạo Thần, nhưng Long Hạo Thần lại không hề liếc nửa con mắt về phía hắn.

Long Hạo Thần nhìn dạ Hoa, Dạ Hoa gật đầu một cái. Hắn không cam đoan điều gì với lão sư, nhưng hắn cho Dạ Hoa thấy đôi mắt tràn đầy chiến ý.

Long Hạo Thần rải bước vào đài thi đấu.

Quỷ vụ tốc độ chậm hơn một vài phút, tiến vào đài thi đấu, mân mê bờ môi, trừng mắt nhìn Long Hạo Thần.

"Trận đấu bắt đầu"

Theo tiếng hiệu của trọng tài, Long Hạo Thần vẫn giữ tư thế cũ, sương mù bao quanh người, Tụ Thế.

Quý Vũ cười nhạt một tiếng, nhanh chóng lấy ra Xích Giáp Địa Long. Tay trái là một khiên tròn một mặt màu đỏ sậm, tay phải là chiếc giáo dài hôm trước dùng để đối phó với Tư mã Tiên.

Muốn phá Tụ thể, biện pháp tốt nhất là thời gian đầu công kích, làm cho đối phương không thể hoàn thành tụ thể. Nhưng Quý Vũ lại chọn cách khác, hắn cười Xích Giáp Địa Long hướng về phía Long Hạo Thần chạy đến.

Tụ thể thật ra là quá trình tích tụ linh lực, ép linh lực đến mức có thể bắn ra sức công kích mạnh, nếu làm nhiều lần sẽ bị tiêu hao linh lực. mà sở dĩ nói rằng pháp lý này yếu đi vì sau khi nén ép linh lực thì linh lực không ổn định, khi đã ngừng tụ thể, trong vòng 3 giây phải phóng linh lực ra, nếu không linh lực sẽ bị rối loạn, chẳng những không đem lại hiệu quả, mà còn có thể làm tiêu hao toàn bộ linh lực.

Cả sân tập luyện rộng tới 200 thước, Quý Vũ đã lui về mép sân, khoảng cách giữa hắn và Long Hạo Thần đã là 130 thước, có thể phóng linh lực ra xa 130 thước không? Cho người tụ thể, lãng phí linh lực.

Trên miệng Quý Vũ hiện lên một nụ cười nhạt, tay trái cầm khiên đặt trên lưng Xích Giáp Địa Long, tay phải cầm giáo khẽ nâng lên, vế bên nhọn của mũi giáo không ngừng nhả ra, hút vào. Áo giáp trên người hắn cũng toả ra màu vàng rọi, đứng phía xa lẳng lặng chờ đợi.

đối diện với tình huống này, Long Hạo Thần dường như chỉ có thể kết thúc tụ thể thì mới là cách tốt nhất, nhưng hắn lại không làm vậy.

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 28

Kinh Thiên Nhất Kiếm (3+4)

Hắn đứng ở nơi đó, y nguyên lẳng lặng tụ thế, ánh mắt kiên nghị ổn định, khí cơ khóa chặt đối thủ.

Kể từ sau khi bắt đầu đấu vòng loại, đây là thí sinh Ky Sĩ lộ ra vẻ bình thản nhất trong các cuộc tranh tài, hai bên đều không ra tay, lẳng lẳng giăng co trong yên tĩnh. Nhưng trong sân không khí căng thẳng không bởi vậy mà giảm xuống, người trọng tài cũng không can thiệp. Tụ thế không thể nào vĩnh viễn kéo dài mãi, linh lực hao hết, toàn bộ dùng cho thời khắc áp súc linh lực, chính là thời điểm Long Hạo Thần phải phát động ra công kích.

Nhưng mà, theo thời gian, sắc mặt Quỷ Vũ dần dần trở nên không bình tĩnh.

Long Hạo Thần vẫn tụ thế như cũ, đã qua thời gian hai phút, mọi người đều biết, thời gian tụ thế càng dài, uy lực lại càng lớn, tiêu hao linh lực cũng càng nhiều.

Hôm qua Long Hạo Thần đã sử dụng kỹ năng này, Quỷ Ảnh cố ý giảng giải cho con trai về đặc điểm của tụ thế. Tờ ngũ giai trở xuống, mỗi phút đồng hồ khi tụ thế sẽ phải tiêu hao gần năm trăm điểm linh lực để tiến hành áp súc, đã hai phút rồi, nói cách khác, hiện tại Long Hạo Thần ít nhất đã áp súc một ngàn điểm linh lực.

Hắn điên rồi sao? chẳng lẽ hắn chỉ chuẩn bị để đánh một đòn này thôi, nhưng mà khoảng cách xa như thế, hắn làm sao có thể?

Quý Vũ trong lòng mặc dù không giải thích được, nhưng nội tâm càng thêm bất an. Nhưng mà, vào lúc này, hắn cũng là cười hổ khó xuống. Hắn đã mất đi cơ hội phá vỡ tị thể của Long Hạo Thần. Một ngàn điểm linh lực để tị thể a! Nó có thể phát huy ra công kích mạnh mẽ cỡ nào, hắn hiện tại chỉ có thể lựa chọn đợi chờ, tuyệt không dám mạo hiểm đột nhiên đến gần Long Hạo Thần.

Thời gian tựa như bóng đèn chậm rãi trôi qua, ba phút đồng hồ, đã ba phút đồng hồ rồi. Không chỉ là Quý Vũ, khu nghỉ ngơi những người dự thi tất cả cũng như ngừng thở.

một ngàn năm trăm linh lực? Đây đã là thất cấp Đại Kỵ Sĩ trình độ, e rằng ngay cả mười tám tuổi cũng không có thanh niên nào có thực lực như vậy. Quan trọng hơn chính là, Long Hạo Thần vẫn còn tiếp tục tị thể.

Lúc này đã vượt qua bốn phút, khu nghỉ ngơi bên kia, đã xuất hiện tiếng ồn. Quý Vũ không nhịn được đem ánh mắt quăng về phía người trọng tài, cao giọng nói: "Cái này không thể nào, hắn không thể nào có tu vi ngũ giai."

Hai nghìn linh lực, ý nghĩa là đã đạt Đại Địa Kỵ Sĩ, cũng có nghĩa là linh lực hoá lỏng, nhưng linh lực toả ra từ Long Hạo Thần rõ ràng không có dấu hiệu hoá lỏng, nhưng hắn tị thể cũng đã kéo dài bốn phút a! Điều này đã vượt ra khỏi phạm vi lí giải của Quý Vũ. Hắn biết làm sao được, kỹ năng như vậy, dựa vào thể chất của Quang Minh Chi Tử, tiêu hao linh lực của Long Hạo Thần nếu so với Kỵ Sĩ bình thường rất thấp.

Vào lúc Quý Vũ nhìn về phía người trọng tài, trong nháy mắt, Long Hạo Thần đột nhiên cử động.

Chân phải nặng nề đạp trên mặt đất, dốc toàn lực đạp mạnh một cái, toàn thân đã hoàn toàn hiện ra màu vàng kim chói lọi, tựa như một mũi tên màu vàng kim xông về phía Quý Vũ. Ba giây Tị thể bắt đầu đếm ngược từ thời khắc này.

Quý Vũ bởi vì bản chất vấn, phản ứng nhất thời chậm đi một nhịp. Vô luận như thế nào hắn cũng phải đỡ một đòn này, đỡ được là thắng, linh lực của Long Hạo Thần đã tiêu hao đến cực hạn.

Hồng sắc quang mang trên thuẫn bài trên tay hắn sáng lên, hồng quang trực tiếp không vào trong cơ thể Xích Giáp Địa Long. Trong phút chốc, Xích Giáp Địa Long ngửa mặt lên trời phát ra một hét lên điên cuồng, hai mắt nhất thời phát ra những điểm có màu đỏ như máu. Toàn thân hơi thở trở nên gấp gáp hơn.

Thuần bài trong tay Quý Vũ, là một trang bị cấp Linh Ma có thêm kỹ năng thị huyết. Với tác dụng của Thị Huyết, Xích Giáp Địa Long, công kích, cùng tốc độ phòng ngự trong nháy mắt tăng lên mười phần trăm, kéo dài trong thời gian một phút đồng hồ.

Cùng lúc đó, trường mâu trong tay hắn cũng bộc phát ra một đường hàn quang chói mắt, cũng là vũ khí cấp Linh Ma, mang kỹ năng xuyên thứ.

Không dừng lại tại chỗ, Quý Vũ khống chế Xích Giáp Địa Long lấy tốc độ nhanh nhất chạy như bay, hắn chỉ có thể là kéo dài ra khoảng cách giữa hắn và Long Hạo Thần. Chỉ cần để cho kỹ năng tự thể của hắn không công mà lui, thắng lợi chắc chắn thuộc về hắn.

Một giây, chỉ có chỉ một giây thời gian, thân người Long Hạo Thần như dán sát mặt đất lao ra ba mươi thước, hắn lúc này, khoảng cách với Quý Vũ còn có không tới một trăm thước. Chân phải trên mặt đất lần nữa dùng sức đạp một cái, lấy đà, hơi thay đổi phương hướng, lấy thêm tốc độ nhanh chóng phóng về phía Quý Vũ.

Ba mươi lăm thước, lần này, giây thứ hai, hắn chạy được thêm ba mươi lăm thước. Hắn và Quý Vũ đã gần hơn đến sáu mươi thước.

Còn có sáu mươi thước, Quý Vũ trên mặt đã hiện ra nụ cười thắng lợi, ngũ giai Kỵ Sĩ trở xuống, khoảng cách công kích cực hạn cũng chỉ là mười lăm thước. một giây cuối cùng, bất luận như thế nào, Long Hạo

Thần cũng không thể vượt qua bốn mươi lăm thước mà công kích hẳn, huống chi hẳn còn đang chạy như điên để kéo dài thêm ra một chút khoảng cách.

Phanh..., lần này là chân trái Long Hạo Thần rơi xuống đất, trên mặt đất xuất hiện một hố nông, tăng tốc độ, khoảng cách bốn mươi thước thoáng xẹt qua.

Ba bước, ba giây, vượt qua một trăm thước, ở tứ giai Kỵ Sĩ, đây tuyệt đối đã là tốc độ chạy nước rút.

Nhưng, khoảng cách với Quỷ Vũ đang chạy chỉ còn có ba mươi thước.

Ba giây đã đến, tụ thể linh lực hẳn là bị phân tán.

Ngu xuân cơ hồ cái từ này hiện ra tại trong lòng tất cả người đang xem cuộc chiến, cho dù là trong những Kỵ Sĩ Thánh điện đại nhân vật trên đài chủ tịch nơi xa, cũng có một nhóm người là cho là như vậy.

Ở trong mắt bọn hắn, Long Hạo Thần đã chắc chắn thất bại, lựa chọn phương thức công kích như thế, chẳng lẽ còn không phải là ngu xuân sao?

Khu nghỉ ngơi hàng thứ nhất, tên hắc y thanh niên lúc trước đối mặt với Long Hạo Thần trong mắt toát ra một tia nghi ngờ, trên khuôn mặt cương nghị, khẽ nhíu mày. Trong miệng thì thào nói: "Hắn là đang làm gì đó?"

Phanh ——

Đúng lúc này, Long Hạo Thần dùng hành động trả lời chất vấn trong lòng mọi người, hẳn nhảy bước thứ tư. Tốc độ không hề giảm đi.

Nhưng, có ích gì không? trong lòng mỗi người xem cuộc chiến đều xuất hiện một ý nghĩ giống nhau. Tụ thể linh lực đã hội tán, cho dù xông lên thì sao? Chỉ có thể thành bao cát của đối thủ mà thôi.

Lần này, Quỷ Vũ không chạy, Xích Giáp Địa Long đột nhiên dừng bước xoay đầu lại. Vươn mình đón Long Hạo Thần đang sắp tới. Liên tiếp hai đường hào quang phóng ra từ trên người Quỷ Vũ, cũng là kỹ năng của thủ hộ Kỵ Sĩ. Trường mâu trong tay của hắn cũng như một đường kim sắc nhanh như tia chớp hướng Long Hạo Thần đâm tới. Viên thuẫn hoành ngang trước ngực. Hắn lúc này, trên mặt đã toát ra một nụ cười chiến thắng cùng khinh thường.

Cũng là ở cùng thời khắc đó, hắn vọt tới trước Long Hạo Thần, chuôi kiếm nâng cao, kiếm vung lên, kiếm quang sáng loáng, ngang nhiên chém tới.

Một luồng ngân quang chói mắt lạ thường hiện ra. một luồng quang mang như được phát ra từ ánh kiếm. Trong ánh mắt đầy vẻ khó hiểu của Quỷ Vũ tràn, luồng quang mang kia đập thẳng vào thuẫn bài của hắn..

Quang Trảm Kiếm, kỹ năng công kích từ xa mạnh nhất của Kỵ Sĩ. Nhưng lúc này Long Hạo Thần thi triển Quang Trảm Kiếm rõ ràng đã siêu việt hơn cả phạm vi Quang Trảm Kiếm.

Kim sắc quang nhận như thực chất thậm chí tản ra khí tức của kim khí, sắc bén, chỗ nó xẹt qua đại địa đều bị rạn nứt.

Oanh ——

Mâu đoạn, thuẫn toái, giáp phá, nhân bay...

Quỷ Vũ bị văng về phía Cự Long, Xích Giáp Địa Long cũng bị văng theo hắn. người bị đập mạnh vào bức tường bảo vệ xung quang đấu trường rồi rơi xuống.

Máu từ miệng Quỷ Vũ và Xích Giáp địa long chảy ra.

Cả người trọng tài ở bên trong và người đang xem cuộc chiến, chỉ có một bộ phận rất ít có thể thấy rõ, khi Quang Trảm Kiếm cùng trường mâu của Quỷ Vũ va chạm trong nháy mắt, luồng quang mang ấy đều

phóng vào thuẫn bài của Quỷ Vũ, chứ không phải là luồng quang nhận của quang trảm kiếm.

Phốc, Long Hạo Thần hai chân vững vàng hạ xuống đất, quang mang trên người cũng dần tản ra. Hắn bây giờ và trước lúc lên đài dường như không có chút thay đổi.

Khu nghỉ ngơi. Lý Hình đã sớm khẩn trương đứng lên hung hăng nắm tay lại thành quả đấm, "Thắng, Hạo Thần thắng. Thật là một kích cường đại a!"

Dạ Hoa trầm giọng nói: "Ngồi xuống."

Lý Hình le lưỡi, lúc này mới vội vàng ngồi xuống, thấp giọng hỏi Dạ Hoa: "Lão sư, xem tu vi của Hạo Thần, có vẻ như không cần mạo hiểm như thế. Chính diện đối địch chẳng lẽ lại không có cơ hội thắng?"

Dạ Hoa nhìn nàng một cái, Lý Hình nhìn theo ánh mắt Dạ Hoa cũng trở nên hồi hộp, "Nếu như ta không đoán sai, hắn đang giấu diếm thực lực bản thân. Đồng thời cũng là chiến thuật." Nói xong câu đó, hắn chậm rãi đứng lên, đi tới phía Quỷ Ảnh.

Trong sân thí luyện. Quỷ Vũ liên tục phun ra mấy ngụm máu tươi, nhìn áo giáp trên người bị phá rách, hắn ngậy ra nói: "Không thể nào, đây tuyệt đối không thể nào. Tự thể linh lực lại không bị tổn mất. Hẳn là, hẳn nhất định là ngũ giai, hẳn không tuân theo quy tắc thi đấu."

Người trọng tài nhìn Quỷ Vũ, rồi lại nhìn Long Hạo Thần, ngũ giai? Thật sự là cấp năm sao? Đứa nhỏ này mới bao nhiêu tuổi?

Đang lúc ấy thì, trên đài chủ tịch kia thanh âm hùng hồn lần nữa vang lên, "Cuộc tranh tài này tạm định số chín mươi bảy chiến thắng. Dẫn hắn đi kiểm tra, kiểm tra linh lực, nếu đạt tới trên đài, sẽ quyết định sau."

"Dạ." Người trọng tài hướng về phía chủ tịch cung kính hành lễ, rồi hướng về phía Long Hạo Thần ra dấu tay. Long Hạo Thần gật đầu, đi

theo người trọng tài theo lối vừa đi đi ra. Quỷ Vũ cùng Xích Giáp Địa Long tự nhiên có nhân viên làm việc mang ra khỏi sân.

Khu nghỉ ngơi.

Quỷ Ảnh ngồi ở đó, sắc mặt lúc trắng lúc xanh nhìn về phía Dạ Hoa đang đến, giờ này khắc này, tâm tình của hắn như lục phủ ngũ tạng bị thiêu đốt. Dạ Hoa mỗi một bước chân, cũng như đang hung hăng chà đạp, giày xéo lên trái tim của hắn.

Nơi này, có nhiều nhân tài như vậy mới xuất hiện, Kỵ Sĩ tuổi trẻ ưu tú. Nơi xa trên đài chủ tịch cũng giống có thể rõ ràng thấy bên này. Nhưng con trai của mình thua, đánh cuộc, đánh cuộc. . .

Dạ Hoa chậm rãi đi tới đứng trước mặt Quỷ Ảnh, ánh mắt lạnh như băng nhìn hắn, "Đánh cuộc, người thua."

Quỷ Ảnh cắn răng một cái, ngang nhiên đứng lên, "Đến đây đi." Làm một gã Kỵ Sĩ, hắn có thể thua trận đánh cuộc, nhưng là, tuyệt không thể mất đi chữ tín.

Nhìn cái sắc mặt kia khó coi đến mức tận cùng, Dạ Hoa hít sâu một cái, "Một ngày là thầy cả đời là cha, sau này trở về nói cho hắn biết, ta có lời thăm hỏi hắn. Người đi đi."

"Người. . ." Quỷ Ảnh ngây ra nhìn Dạ Hoa, hắn thế nhưng không có thực hiện đánh cuộc, thật ngạc nhiên?

Dạ Hoa thản nhiên nói: "Người nên cảm tạ Hạo Thần. Là hắn có thiện tâm làm ảnh hưởng tới ta. Con trai người thương thế không nhẹ."

Quỷ Ảnh cắn chặt hàm răng nhìn thật sâu Dạ Hoa một cái, vào giờ khắc này, nội tâm hắn rất phức tạp. Dậm mạnh chân một cái rồi quay người bước đi..

Khi hắn xoay người, đi về phía Quỷ Vũ bị thương, trong lòng hắn đột nhiên bốc lên một cái ý niệm trong đầu: Sư phụ, năm đó người sai lầm

rồi. . .

Thời gian không lâu, sau khi trận tiếp theo của cuộc tranh tài kết thúc, trên đài chủ tịch thanh âm hùng hồn nói, "Số chín bảy cùng số chín mười chín đánh một trận, người thắng trận là số chín bảy."

Không có bất kỳ giải thích, chỉ đưa ra đáp án, đây là vì Long Hạo Thần giữ bí mật tu vi, đồng thời cũng nói cho tất cả người dự thi, Long Hạo Thần linh lực không tới hai nghìn. Cũng không phải là ngũ giai.

Vị lớn tuổi ngồi giữa trên đài Chủ tịch kia trên khuôn mặt hiện lên 1 nụ cười đùa, nói: "Đến từ Hạo Nguyệt Thành, có truyền thừa giới chỉ, linh lực cao gần một ngàn tám trăm lẻ ba. Chỉ có mười bốn tuổi mà là cửu cấp Đại Kỵ Sĩ. Xem ra, Kỵ Sĩ Thánh điện chúng ta lại phải cho ra 1 kì tài xuất thế rồi. Truyền dụ lệnh của ta, phong tỏa hết thầy về tin tức của số chín bảy, không được có bất kỳ tiết lộ nào ra ngoài, nhất là tuổi của hắn. à, không, đem tài liệu dự thi sửa thành mười tám tuổi, báo lệnh của ta cho Hạo Nguyệt Phân Điện dẫn theo 1 đội người."

"Dạ." Phía sau tự nhiên có người đi thi hành.

"Chỉ cần đứa nhỏ này có thể thuận lợi lớn lên, tương lai trăm năm vị trí đứng đầu trong Lục Đại Thánh điện của Kỵ Sĩ Thánh điện chúng ta cũng sẽ không dao động. Ta tò mò, đứa nhỏ này Tiên Thiên linh lực là bao nhiêu. Truyền thừa giới chỉ của hắn là ai truyền cho."

Ngồi ở bên cạnh hắn một lão giả khác mỉm cười nói: "Khó được Thánh Kỵ Sĩ Trưởng động lòng yêu tài, người có muốn tự mình chỉ dạy đứa nhỏ này không?"

người Bị gọi là Thánh Kỵ Sĩ Trưởng mỉm cười lắc đầu, nói: "Liệp Ma đoàn so với bất kỳ chỉ dạy nào cũng đều hơn. Hi vọng hắn lần này có thể thắng tiến đến tiền 10, sớm bước lên hành trình Liệp Ma đoàn."

Long Hạo Thần trở lại khu nghỉ ngơi, yên lặng ngồi xuống ở bên cạnh Dạ Hoa, hắn lần nữa trở thành tiêu điểm của khu nghỉ ngơi. Nhưng

hắn vẫn không chú ý bất kỳ ánh mắt của người nào. Sau khi ngồi xuống cúi đầu trầm tư.

Nhìn qua, hắn và Quỷ Vũ đánh một trận vô cùng mạo hiểm, nhưng chỉ có Long Hạo Thần mới biết, trong chuyện này không có bất kỳ sự may mắn nào, hoàn toàn là ở trong tính toán của hắn.

Quỷ Vũ thua hắn là vì quá tin tưởng vào sự phán đoán của cha hắn về tụ thể. Long Hạo Thần có thể chất Quang Minh Chi Tử, bất kỳ kỹ năng nào ở trong tay hắn cũng sẽ xuất hiện một chút biến hóa rất nhỏ. Trong đó bao gồm uy lực kỹ năng, tiêu hao linh lực cùng một ít thời gian biến hóa.

Hắn sau khi tụ thể, thời gian linh lực hội tán cũng không phải là ba giây, mà là bốn giây. Sai một giây, quỷ vũ ắt thua. Một đòn Quang Trảm Kiếm, chính là hiệu quả Long Hạo Thần áp súc 1500 linh lực bộc phát ra. Và hắn áp súc 1500 linh lực lại có thể so sánh với lực công kích của Kỵ Sĩ bình thường áp súc ra hai nghìn linh lực.

Đừng nói là Quỷ Vũ bằng vào hai bộ trang bị Linh Ma cấp, cho dù đổi thành một gã Đại Địa Kỵ Sĩ chân chính đều chưa hắn có thể ngăn cản được Long Hạo Thần.

Tụ thể mặc dù yếu, chỉ khi nào có đầy đủ thời gian để dành, như vậy, uy lực bộc phát ra sẽ trở nên cực kỳ khủng bố. Có thể nói, với 1 đòn vừa rồi của Long Hạo Thần, đã có thể sánh ngang với 1 đòn của Huy Diệu Kỵ Sĩ.

Nếu như không phải là thời khắc cuối Long Hạo Thần hạ thủ lưu tình, như vậy, Quỷ Vũ sợ rằng ngay cả hài cốt cũng sẽ không còn nữa.

Đây là Long Hạo Thần lần đầu tiên đem kỹ năng tụ thể này sử dụng như thế, vì vậy, hắn lúc này lâm vào trầm tư, suy tư được mất lúc trước trong quá trình tụ thể của mình. thời điểm linh lực áp súc tới trình độ nhất định, hắn rõ ràng cảm giác được linh lực của mình đã sinh ra biến chất. Nhất là ở chung quanh khu vực trọng yếu Thánh Dẫn Linh Lô, tốc

độ xoay tròn chợt giảm xuống, tuy co chút ngưng trệ nhưng để cho Long Hạo Thần phảng phất thấy được một tầng hơi nước có, àu vàng sáng bóng.

Linh lực hoá lỏng, Long Hạo Thần đã cạn kễ, mình đã mò dọc theo tới phương diện này. Vô luận là bất kỳ cấp bậc cường giả nào, khi tiến hành đột phá, trong nháy mắt hiểu ra cũng là cực kỳ quan trọng. Vì vậy, Long Hạo Thần bắt được cơ hội trước mắt này, sau khi nửa canh giờ ngồi bất động, hắn mới dần dần khôi phục suy tư như cũ.

Dạ Hoa ngồi ở bên cạnh Long Hạo Thần, không hề hỏi qua hắn cái gì, thậm chí ngăn cản Lý Hình mở miệng hỏi. Đối với đệ tử này, Dạ Hoa ngưỡng mộ từ trong nội tâm. Hắn nhất định là ở trận đánh vừa rồi có thu hoạch.

"Sư phụ, ta trở về tiếp tục tu luyện thôi." Long Hạo Thần thấp giọng nói bên tai Dạ Hoa.

Dạ Hoa gật đầu, vui mừng vỗ vỗ bờ vai của hắn.

Long Hạo Thần lúc này đã ngẫm ra cảm giác ấy, thậm chí quên mất chào hỏi Lý Hình, vội vã đi ra khỏi sân đấu.

"Hô ——" thở ra thật dài, Long Hạo Thần hai tay hơi đẩy xuống, kiểm nghiệm sự biến hoá của linh lực.

Tìm ra rồi, nhất định là tìm ra đường rồi. Long Hạo Thần trong lòng mừng như điên, hắn biết, lần này lĩnh ngộ thậm chí còn quan trọng hơn việc đưa linh lực tăng lên con số 2000.

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 29

Khả Năng Tiến Hóa Của Linh Lô (1+2)

"Ừ?" Khi hần chuẩn bị sớm quay về chỗ ở, thử một chút phương thức tu luyện mới ngấm ra. Nhưng lại thấy, ở phía trước cách đó không xa, một cây Thanh Trúc vút nhẹ trên mặt đất, soạt, soạt, soạt thanh âm có tiết tấu vang lên.

Là nàng. Long Hạo Thần trong lòng chấn động, trong lúc bất ngờ, hần chỉ cảm giác được những vui mừng vì linh ngộ được đã bị giảm đi rất nhiều, mà lại có một loại cảm giác kì lạ khác, quẩn quanh cảm xúc nảy sinh ở trong lòng.

Nhanh chóng tiến lên mấy bước, Long Hạo Thần khẽ gọi nói: "Thải Nhi."

Đang đi về phía trước Thải Nhi dừng chân, "Long Hạo Thần, là người sao?"

Long Hạo Thần lúc này chạy tới bên người nàng, "Là ta."

Thải Nhi khẽ mỉm cười, mặc dù nàng vẫn mang mạng che mặt như cũ, nhìn không thấy dung nhan của nàng, nhưng Long Hạo Thần hoàn toàn có thể khẳng định, nàng đang cười.

"Đưa ta trở về, được chứ?" Nàng lần nữa chủ động giơ tay của mình lên.

"Được." Long Hạo Thần đột nhiên phát hiện, mình vừa mới còn thấy nóng rực 2 tay, vậy mà giờ lại căng thẳng đến lạnh cả người.

Hắn cẩn thận nhẹ nhàng cầm tay Thái Nhi, cứ như là sợ làm đau tay nàng vậy.

Tay nàng vẫn rất mềm mại và còn ấm áp hơn hôm qua, thậm chí ngay cả trên người nàng vốn là tản mát ra lãnh ý cũng tùy theo mà giảm bớt rất nhiều.

Long Hạo Thần cứ như vậy nắm tay nàng, chậm rãi đi thẳng về phía trước, hắn đi vô cùng chậm, thậm chí so sánh với ngày hôm qua chậm hơn. Giờ này khắc này, đầu óc của hắn đang trong một mảnh linh hoạt kỳ ảo, hắn là không có suy tư liên quan đến tu luyện nữa. Chỉ cảm giác một mảnh yên lặng trong lòng mình, trong lòng phảng phất vội vàng, vui sướng vào giờ khắc này đều bị biến mất, duy chỉ có loại cảm xúc muốn được ở bên cạnh nàng mãi, rất khó tả.

Bất luận đi chậm, vẫn phải đến cuối đường, hướng chi, chỗ bọn họ gặp nhau cách chỗ ở của Thái Nhi rất gần.

Long Hạo Thần thậm chí ở trong lòng nghĩ đến, nàng tại sao không ở xa một chút?

"Đến rồi." Long Hạo Thần dừng bước lại, trong mắt như có chút lưu luyến không rời.

Thái Nhi nhẹ nhàng rút về tay của mình, "Cám ơn người."

Long Hạo Thần vội vàng lắc đầu, nhưng khi hắn lắc đầu sau, mới đột nhiên nhớ tới, Thái Nhi không nhìn thấy.

Đang lúc này, Thái Nhi nhẹ giọng nói: "Ta ngày mai còn muốn đi ra ngoài làm chút việc, nhưng có thể sẽ lâu một chút, người nguyện ý đưa ta quay về chứ?"

"Được." Long Hạo Thần dường như bật thốt lên. Ngày mai, trận đấu tiến vào vòng thứ ba, Kỳ Sĩ Thánh điện bên kia, số người dự thi chỉ còn

lại ba mươi mấy người mà thôi, thời gian kết thúc chắc chắn sẽ không quá chậm.

Thải Nhi hướng hắc phát phát tay, Thanh Trúc chia xuống đất, xoay người đi vào tửu điểm.

Lần này, Long Hạo Thần vẫn đưa mắt nhìn thân ảnh của nàng hoàn toàn biến mất rồi mới phục hồi lại tinh thần. Hắc thật thích loại cảm giác được nắm tay của nàng.

Đối với tình yêu nam nữ, năm năm chỉ biết tu luyện hắc nhiều nhất chẳng qua là có mấy phần u mê mà thôi, hắc cũng không biết mình nên làm gì. Nhưng hắc vẫn cảm giác được đến, chỉ cần nghĩ tới ngày mai còn có thể nhìn thấy nàng, trong lòng mình như có phần rất mong đợi.

Trở lại chỗ ở, Long Hạo Thần khoanh chân ngồi ở trên giường, lần này hắc thế nhưng không có giống như ngày hôm qua, một hồi lâu không cách nào vào nhập định được, ngược lại trước hết tiến vào trạng thái ngồi thiền.

Trong lòng hắc yên lặng, thậm chí có thể nói là tĩnh mịch, loại cảm giác tu luyện này đã khiến hắc cảm thấy dường như là 1 loại hưởng thụ.

Hắc cũng không biết tại sao phải như vậy, chẳng qua là cảm giác mình hắc là bị ảnh hưởng từ trên người Thải Nhi.

Đạm kim sắc quang mang dần bao quanh thân người Long Hạo Thần, tụ thể. Hắc lại ở trong phòng của mình để thi triển kỹ năng tụ thể.

Lần này, bởi vì không cần quan sát đối thủ, cũng không cần chiến đấu, tinh thần của hắc hoàn toàn tập trung ở đối với việc quan sát kỹ năng tụ thể.

Long Hạo Thần thấy rõ ràng, trong cơ thể mình nội linh lực giống như Hải Nạp Bách Xuyên, chạy theo xuống như 1 cái phễu. Và bên trong

cái phễu, vào giờ khắc này lại như đang đọng lại, từ từ xoay tròn, lắng lắng dừng lại ở 1 điểm, tựa như một mũi nhọn màu vàng kim.

Linh lực như tơ như sợi không ngừng giống như cái mũi nhọn này tràn vào, nhu hòa và cường đại nội linh lực dựa theo một loại tiết tấu kỳ dị nhẹ nhàng luật động lên.

Bất luận linh lực ngoại giới tràn vào cường đại đến cỡ nào, thể tích mũi nhọn có hình dáng cái phễu nước xoáy không hề thay đổi, chỉ có màu sắc trở nên càng thêm nồng đậm.

Đúng rồi, chính là màu sắc.

Màu vàng nhạt, vốn là màu sắc nội linh lực của mình. Và phát sáng màu vàng kim, cũng là áp súc linh lực rồi sinh ra biến chất. Bên ngoài thân thể của mình xuất hiện biến hóa, toàn bộ màu sắc là bởi vì trong cơ thể áp súc ra. Không sai, chính là như vậy. Trạng thái dịch linh lực, trên thực tế chính là linh lực áp súc tới trình độ nhất định sau đó sản sinh ra. Vấn đề mấu chốt là muốn duy trì ổn định phần trạng thái dịch này.

Tự thể đang tiếp tục, cái phễu nước xoáy màu vàng kim cũng trở nên càng lúc càng đậm màu, chung quanh tầng Thánh Dẫn Linh Lô kia hơi nước màu vàng kim lần nữa xuất hiện. Nhưng lần này sau khi Long Hạo Thần áp súc ra 1500 linh lực không dừng lại, mà là toàn lực ứng phó, đem tất cả nội linh lực hơi áp súc xuống. Toàn bộ dùng cho kỹ năng tự thể.

Lúc trước áp súc linh lực bốn phút cũng không sinh ra hiệu quả rõ ràng bằng linh lực áp súc lúc này. Phải biết rằng, vốn linh lực của hắn mặc dù đạt đến hơn một ngàn tám trăm, nhưng trong đó còn bao gồm hơn hai trăm ngoại linh lực, hoàn thành áp súc một ngàn 1500 điểm, cũng không còn thừa bao nhiêu nữa rồi..

Long Hạo Thần thấy rõ ràng, dán chặt tại chung quanh Thánh Dẫn Linh Lô của mình, lúc ban đầu chẳng qua là một tầng hơi nước thật mỏng, kèm theo nội linh lực áp súc kéo dài, tầng hơi nước này dần dần

trở nên nồng hậu, một giọt một giọt chất lỏng màu vàng kim, bắt đầu ra hiện tại chung quanh Thánh Dẫn Linh Lô.

Cũng vừa lúc đó, vốn là Thánh Dẫn Linh Lô có màu nhũ bạch sắc, thế nhưng tản mát ra màu trắng nhàn nhạt.

Kể từ sau khi có linh lô, đây là lần đầu tiên Long Hạo Thần phát hiện tình huống như thế, bởi vì tụ thể xuất hiện giọt chất lỏng màu vàng kim, kèm theo quang mang màu trắng xuất hiện, bám chặt ở trên Thánh Dẫn Linh Lô chậm chạp xoay tròn.

Đây, đây là. . .

Ngay một khắc này, thân thể Long Hạo Thần đột nhiên chấn động, trong cơ thể hần linh lực đã toàn bộ bị áp súc xong, cái phểu màu vàng kim kịch liệt cuộn lên. Cũng chính bởi vì Long Hạo Thần có tinh thần lực hơn người, ban đầu thời điểm Long Tinh Vũ cấp cho hần truyền thừa giới chỉ mới dám đem cái kỹ năng tụ thể này khi tu vi hần mới đạt tứ giai đã có thể học tập.

Thở dài một hơi, Long Hạo Thần kết thúc tụ thể, tùy ý khối linh lực khổng lồ mình áp súc hội tán.

Nhưng quan sát của hần cũng không có kết thúc, như cũ lẳng lẳng nhìn biến hóa của linh lực cùng Thánh Dẫn Linh Lô.

Cảm giác như vậy vô cùng tuyệt đẹp, trong cơ thể Long Hạo Thần trống rỗng, nhưng càng như vậy, suy nghĩ của hần cũng là càng nhanh nhẹn.

Quá trình linh lực giải tán rất nhanh, đầu tiên là cái phểu nước xoáy màu vàng kim dần dần trở thành nhạt, lúc trước áp súc linh lực cường đại tùy theo mà hội tán, ngay sau đó, tầng Thủy Châu tinh mịn trên Thánh Dẫn Linh Lô kia dừng xoay tròn lại, dần dần tiêu tán.

Nhưng Long Hạo Thần rõ ràng phát hiện, chung quanh Thánh Dẫn Linh Lô tốc độ tiêu tán linh lực của Thủy Châu màu vàng kim so với cái phễu nước xoáy chậm hơn rất nhiều.

Đây chính là chỗ tốt của trạng thái dịch linh lực sao? Long Hạo Thần trong lòng hơi chấn động, rất rõ ràng, so sánh với trạng thái linh lực khí, trạng thái linh lực dịch tinh túy hơn.

Dần dần, những hạt Thủy Châu tinh mịn từ từ biến mất, cả người Long Hạo Thần hoàn toàn biến trống rỗng, trong cơ thể không còn một chút linh lực nào sót lại, trong cơ thể trống rỗng.

Nhưng mà trong nháy mắt khi linh lực trong cơ thể hắn đã hoàn toàn hội tán, Long Hạo Thần chỉ cảm thấy toàn thân khẽ run lên, quang minh nguyên tố trong không khí, làm hắn kinh ngạc vì tốc độ cuốn vào trong cơ thể hắn, hóa thành từng sợi nhanh chóng nhẹ nhàng bay vào chỗ ngực hắn hội tụ cùng Thánh Dẫn Linh Lô.

Cái phễu nước xoáy ban đầu cơ hồ là trong nháy mắt liền tạo thành, giờ khắc này, hắn ít nhất đã trở lại được mười điểm nội linh lực rồi.

Cái phễu nước xoáy bắt đầu chậm chạp xoay tròn, nội linh lực cũng bắt đầu tự hành khôi phục, ở trong quá trình này, Long Hạo Thần không có làm gì cả, tất cả cũng là nó tự khôi phục.

Chẳng lẽ nói, đem nội linh lực của mình dùng hết rồi sẽ có biến hoá như thế này sao? Lúc này, tốc độ khôi phục nội linh lực của hắn so sánh với lúc thường ít nhất nhanh gấp đôi.

Tuy nhiên, Long Hạo Thần rất nhanh liền phát hiện, cái tốc độ trở lại theo sự gia tăng nội linh lực trong cơ thể hắn dần dần hạ thấp xuống. Khi nội linh lực khôi phục vượt qua một nửa, tốc độ khôi phục đã trở lại trạng thái vốn có, không, nói chính xác, dường như nhanh hơn 1 chút.

Long Hạo Thần chậm rãi mở hai mắt ra, ta tựa hồ phát hiện một loại phương thức tu luyện mới.

Nói như vậy, bất kỳ ai cũng sẽ không bao giờ tự làm cho nội linh lực của mình tự hao hết, điều này thật sự là quá mức nguy hiểm. Cho nên, có rất ít người có thể cảm nhận được cảm giác vừa rồi của Long Hạo Thần.

Long Hạo Thần không biết là, cái kỹ năng tụ thể này, chính là ban đầu một vị đại năng ở trong quá trình tu luyện, đem phương thức tu luyện của mình chuyển hóa mà thành kỹ năng. Và hẳn hôm nay hiểu ra, chính là đem tụ thể kỹ năng biến ngược lại, đem trở lại thành phương thức tu luyện như cũ. Và phương thức tu luyện như thế, ở Thánh điện liên minh cũng không có bất kỳ ghi chép nào.

Có lẽ nó không phải phương thức tu luyện tốt nhất, nhưng không nghi ngờ chút nào, cũng là để cho linh lực theo trạng thái khí đột phá đến trạng thái dịch một cách tốt nhất.

Tiếp theo, Long Hạo Thần cần làm, chính là để nội linh lực của mình khôi phục đến trạng thái đỉnh, rồi lại thông qua kỹ năng tụ thể tiêu hao hết. Không ngừng quan sát xung quanh Thánh Dẫn Linh Lô, quá trình nội linh lực từ trạng thái khí chuyển thành trạng thái dịch.

Hơn nữa, Long Hạo Thần cũng phát hiện, mỗi một lần hẳn thử làm như vậy, trong nháy mắt khi xuất hiện trạng thái dịch nội linh lực như vậy, Thánh Dẫn Linh Lô của mình tựa hồ cũng có điều hưởng ứng.

Chẳng lẽ, đây là tiến hóa mà cha nói? Thánh Dẫn Linh Lô Của ta cần tiến hóa rồi?

Long Hạo Thần hoàn toàn hiểu rõ, cha từng nói, Thánh Dẫn Linh Lô tổng cộng có thể tiến hóa năm lần. Về phần tiến hóa như thế nào cha cũng không rõ ràng lắm.

Thật ra thì, Long Tinh Vũ chưa nói cho hẳn biết chính là, cho đến tận này, chưa ai có làm Thánh Dẫn Linh Lô có thể tiến hóa đến lần thứ năm.

Lý Hình cùng Long Hạo Thần cũng thuận lợi thông qua vòng thứ hai, nhưng Lâm Giai Lộ lại không, nàng ở vòng thứ hai bị bại bởi một gã thất cấp Đại ma pháp sư.

Lâm Giai Lộ không nghĩ ngợi gì tiếp tục lưu lại Thánh Thành, đêm đó Lý Hình tiễn nàng, cùng Trần Tư, Trần Thần hai huynh đệ cùng nhau rời đi.

Bởi vì Long Hạo Thần cần tu luyện, Lý Hình cũng không có đi quấy rầy hắn.

Sáng sớm hôm sau nữa, có lẽ là bởi vì vòng đấu loại tiến vào đến thời khắc mấu chốt, làm thời điểm khi Long Hạo Thần cùng Lý Hình đi theo Dạ Hoa đi ra tửu điểm, hắn thậm chí cảm thấy được không khí cả Thánh Thành dường như cũng có chút khẩn trương.

Vòng Đấu loại tiến vào ngày thứ ba, đã tiến vào trung kỳ, Kỳ Sĩ Thánh điện dự thi tổng cộng là một trăm ba mươi tám người, hai đợt trước bốn gã ngũ giai cường giả chưa từng dự thi. Thực tế số người dự thi là một một trăm ba mươi bốn người.

Hai đợt so đấu sau, ngày thứ hai tranh tài có một tên may mắn không phải gặp đối thủ. Cho nên là ba mươi bốn người ra sân, hơn nữa còn bốn gã ngũ giai chức nghiệp, vậy là ba mươi tám người.

Hôm nay, ba mươi tám người này quyết đấu chọn ra mười chín người. Và ngày mai, chính là vòng đấu loại cuối cùng.

Dạ Hoa ở trong hai ngày đấu loại này, cũng là xem từ đầu đến cuối, hắn mang tin tức đến cho Long Hạo Thần, làm cho tin tức tranh tài hôm nay càng thêm khẩn trương.

Trong hôm nay chọn ra mười chín gã, cũng có nghĩa là, ngày mai thi đấu trọn ra tiền mười, trong trận đấu tất nhiên sẽ có một người không phải gặp đối thủ (đối phiên).

Mà danh sách trống không đổi phiên, sẽ xuất hiện từ trong trận đấu ngày hôm nay.

Hôm nay ai có thể ở trong trận đấu thể hiện ra thực lực làm người ta tin phục, nhận được chủ tịch thai bình ủy đoàn công nhận, có thể dẫn đầu tiến vào tiền mười, bắt được cái này danh ngạch đổi phiên này.

Hơi trọng yếu hơn chính là, ngày hôm qua bình ủy đoàn tuyên bố, bởi vì ngũ giai chức nghiệp giả hai đợt trước không phải thi đấu cho nên, cái danh ngạch đổi phiên này không sẽ thuộc về bốn gã ngũ giai kia.

Không nghi ngờ chút nào, quyết định như vậy làm tranh tài hôm nay chắc chắn trở nên càng thêm kịch liệt, ai không muốn có được cái danh ngạch đổi phiên kia?

Bắt được cái danh ngạch này, tựu ý nghĩa trực tiếp tiến vào tiền mười vòng đấu loại của Kỳ Sĩ Thánh điện, cũng ý nghĩa đạt được tư cách thành viên Liệp Ma đoàn. Đây là vinh quang, cũng là mở ra một cái Thông Thiên chi môn.

Ở trong lịch sử, trải qua khảo hạch Liệp Ma đoàn, chẳng bao giờ có một tên thành viên Liệp Ma đoàn nào thành tựu cuối cùng thấp hơn lục giai. Hơn nữa, lực chiến đấu thực tế của bọn họ, nếu so với cường giả ngang cấp mà không phải là Liệp Ma đoàn thì mạnh hơn rất nhiều. Cũng là lực lượng trọng yếu nhất của Thánh điện liên minh.

Có thể nghĩ, thân là một thành viên Liệp Ma đoàn, nhất định sẽ nhận được nhiều tai nguyên của Thánh điện liên minh khi đó tỷ lệ trở thành một đời cường giả gia tăng rất nhiều.

Trước mắt tuyệt đại đa số cao tăng của Lục Đại Thánh điện, thậm chí bao gồm những cửu giai cường giả truyền kỳ kia, tất cả đều là từ trong Liệp Ma đoàn đi ra.

Bất kỳ thành viên nào của Liệp Ma đoàn, sau khi thi hành nhiệm vụ mười năm, cũng có thể lựa chọn thôi lui khỏi Liệp Ma đoàn ở trong

Thánh điện nhậm chức. Bọn họ là anh hùng trong miệng dân chúng a!

Đi vào thí luyện tràng, Long Hạo Thần dưới ánh mắt ý thức hướng những người đứng hàng phía trước nhìn lại. Hôm nay bọn họ tới không tính là sớm. Lúc này, những người dự thi thông qua hai đợt trước đã tới rất nhiều.

Long Hạo Thần liếc thấy bốn người ngồi thẳng ở hàng thứ nhất.

Ngày hôm qua tên thanh niên hắc y vẫn như cũ ngồi ngay ngắn ở vị trí ngày hôm qua, ngay cả trang phục cũng không có thay đổi. Tựa hồ hắn cũng không cho là mình cần mặc áo giáp sớm.

Mà ba người ở ngoài, Long Hạo Thần chỉ có thể nhìn thấy bóng lưng họ, tất cả đều là phái nam.

Nói chuẩn xác, chức nghiệp Kỵ Sĩ, chiến sĩ có số lượng cường giả là phái nữ là rất ít. Trước mắt Kỵ Sĩ Thánh điện bên này, có thể tiến ba mươi tám vị trí này thế nhưng chỉ có mỗi Lý Hình là nữ Kỵ Sĩ.

Hôm nay, Long Hạo Thần không có tiến hành minh tướng, bởi vì nhân số dự thi rất ít ư, rất có thể hắn sẽ xuất chiến mấy vòng đầu.

Tại chỗ cơ hồ mọi người cũng bao gồm Lý Hình ở bên trong tâm tình cũng có chút khẩn trương. Trong đó đại đa số đều yên lặng cầu nguyện, cầu nguyện không nên vào trong trận hôm nay đụng phải bốn tên hàng thứ nhất kia. Đây chính là cường giả ngũ giai a! Đụng phải bọn họ, cơ hồ tương đương với mất đi cơ hội tiến vào tiền mười.

Chỉ có Long Hạo Thần là ngoại lệ, sau khi ngồi xuống, trong đầu hắn xuất hiện ý nghĩ đầu tiên dĩ nhiên là, sau khi kết thúc cuộc tranh tài hôm nay, là có thể nhìn thấy Thái Nhi, còn có thể đưa nàng trở về.

Nghĩ đến đây, trong đôi đăm kim sắc đồng tử của Long Hạo Thần tự toát ra một tia ấm áp nhàn nhạt.

Lý Hình nhìn Long Hạo Thần một bộ dạng bình tĩnh, thầm nghĩ trong lòng: hẳn mới mười bốn tuổi a! Tâm tình trầm ổn thật không ngờ. Ta cũng hơn hai mươi tuổi, chẳng lẽ tâm tình so ra còn kém hơn Hạo Thần sao? Hai mắt nhắm lại, làm cho mình trầm tĩnh lại, sự khẩn trương trong nội tâm nàng cũng đã biến mất mấy phần.

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 30

Khả Năng Tiến Hóa Của Linh Lô (3+4)

Ma Pháp Thánh Điện thí luyện tràng.

Màn sáng xuất hiện 2 mã số của người dự thi, cả khu nghỉ ngơi Ma Pháp Thánh Điện thí luyện tràng hoàn toàn yên tĩnh.

Trong hai mã số đó, người thứ nhất chính là số 61, cũng không có gì bất ngờ, nhưng người thứ hai mã số lại là 1.

số 1, số 1 muốn ra sân.

Lục Đại Thánh điện thi tuyển đấu vòng loại, mười mã số trước là để lại cho cấp năm trở lên dự thi. số 1 xuất hiện, ý nghĩa tranh tài trận đầu tiên ngày thứ ba đã có một tên cấp năm Ma Đạo Sĩ ra sân.

Một thiếu nữ có chút dờ dẫm từ khu nghỉ ngơi đứng lên, hướng vào sân đi tới, nàng chính là số 61 vận khí thập phần không tốt.

Hàng thứ nhất, một thân hỏa hồng sắc ma pháp bào Lâm Hâm chậm rãi đứng dậy. Không sai, số 1 kia chính là hân.

Lâm Hâm lớn lên vốn đẹp trai, nhất là một đầu tóc xanh xõa tới bên hông, trông có vẻ cực kỳ nghiêm khắc.

Trên người hân hỏa hồng sắc ma pháp bào nhận nhạo hỏa nguyên tố vô cùng nồng nặc, các ma pháp sư tại chỗ thậm chí có thể cảm nhận được trên ma pháp bào mơ hồ có hỏa nguyên tố khoan khoái toát ra.

Từng đạo ký hiệu màu vàng kim giăng đầy trên ma pháp bào, kèm theo động tác của Lâm Hâm, những đường vân quang hoa màu vàng kim lưu chuyển giống như đang còn sống.

Lâm Hâm xoay người, hai tay ở bên sườn cắt tỉa mái tóc dài của mình một chút, hướng những người dự thi phía sau lộ ra một vẻ ưu nhã bình tĩnh mỉm cười, tự tin, ung dung làm một số các nữ pháp sư có dấu hiệu đập nhanh.

Lâm Hâm lúc này mới chậm rãi đi ra, khi hắn đang đi tới nơi so tài, một cỗ hỏa nguyên tố nồng nặc xung quanh thân thể của hắn bay lên, cũng không phải vì hắn sử dụng ma pháp, mà là ma pháp bào trên người hắn tựa hồ bị kích thích.

Tay phải giơ lên, trong không khí nồng nặc hỏa nguyên tố giống như tìm được một loại căn nguyên, trong nháy mắt tụ lại ở trên tay hắn, từng giọt hỏa hồng sắc nhỏ giọt xuống phía dưới, trên không trung từ từ tạo thành một thanh Xích kim sắc pháp trượng kỳ dị.

Pháp trượng không lớn, nhưng khi nó xuất hiện trong nháy mắt đó, tựa hồ cả Ma Pháp Thánh Điện thí luyện tràng cũng tràn ngập lên một tầng hơi thở hỏa thuộc tính nồng đậm.

Quá mạnh mẽ, đây chính là thực lực Ma Đạo Sĩ sao? Những người dự thi không khỏi cũng ngừng thở, nhìn Lâm Hâm ngạo nghễ đi vào trong sân, có người hâm mộ, có người ghen tỵ, nhưng càng nhiều hơn là sợ hãi.

Không nghi ngờ chút nào, người dự thi số 1 là một vị hỏa hệ ma pháp sư, nhìn bộ dáng của hắn, rõ ràng đã chân chính nắm giữ hỏa quy tắc.

Sắc mặt của cô gái lộ ra vẻ trắng bệch, nàng cảm thấy vận khí của mình thật sự là quá kém, chẳng những gặp được một gã cấp năm cường giả, hơn nữa, trước mắt vị cấp năm này rất có thể là một vị *tuyển thủ cực mạnh trong Ma Pháp Thánh Điện. Hơi thở hỏa thuộc tính nồng đậm đập vào mặt khiến nàng tâm thần không ổn định.

Trọng tài là một lão giả, căn cứ quy tắc Liệt Ma đoàn thi tuyển, có người dự thi cấp năm tiến hành tranh tài, trọng tài cần là cường giả cấp bảy mới được.

Hắn nhìn Lâm Hâm một chút, "Không nên vọng động, ta tuyên bố tranh tài bắt đầu, không được sử dụng bất kỳ kỹ năng gì, bao gồm trang bị năng lực tăng phúc."

"Đúng như ngài mong muốn." Lâm Hâm khẽ mỉm cười, trong tay kim hồng sắc quang mang thu liễm, than nhẹ một tiếng, lầu bầu nói: "Vốn là không muốn dùng pháp trượng, đã như vậy thì chỉ có thể dùng thôi."

Nghe được những lời này của hắn, thiếu nữ đối diện sắc mặt nhất thời càng trở nên khó coi. Thậm chí còn nguyên rửa trọng tài xen vào việc của người khác. Hắn đã mạnh như vậy, lại sử dụng pháp trượng, thì còn cường đại tới trình độ nào a!

Hồng quang chợt lóe, một thanh pháp trượng lạng lẽ hiện ra trên tay Lâm Hâm. Nói chuẩn xác, căn bản đây không thể coi như là một thanh pháp trượng, chỉ là một cái hỏa hồng sắc tinh thể hình thù kỳ quái.

Tinh thể này dài chừng nửa trượng, nơi thô nhất to chừng 1 nắm đấm, toàn thân hình dáng có chút vặn vẹo, căn bản không có một chút bộ dáng pháp trượng, cũng không có bất kỳ thứ gì xung quanh.

Nhưng là, vừa rồi còn khiển trách Lâm Hâm, trọng tài giờ phút này mở to hai mắt nhìn, thất thanh nói: "Hỏa Vân tinh lớn như vậy, người muốn dùng cái này làm pháp trượng?"

Lâm Hâm khẽ mỉm cười, tựa hồ đang cầm lấy một thứ rất bình thường nói, "Ta vài ngày trước vừa mới mua, còn chưa kịp tìm một vị đại sư tạo hình. Tạm thời còn được thông qua dùng. Hỏa Vân tinh mặc dù không phải là đỉnh cấp tài liệu gì, nhưng ngưng tụ hỏa nguyên tố thì vẫn có hiệu quả đi."

Trọng tài sắc mặt cả biến, trong lòng thầm mắng một tiếng, quá đắt tiền, tiểu tử này thật sự là quá đắt tiền.

Hỏa Vân tinh cũng không phải là ma tinh, mà là một loại tinh thể khoáng vật từ thiên nhiên, hàm chứa hỏa nguyên tố cực kỳ tinh thuần cùng tinh luyện, chỉ có ở sâu bên trong dung nham ngoài ngàn năm mới có thể tìm được.

Cho dù Hỏa Vân tinh to cỡ quả trứng, dính trên một thanh pháp trượng cũng có thể tùy ý trở thành trang bị Linh Ma cấp hỏa thuộc tính. Lâm Hâm trong tay cầm một cây dài như vậy, coi như chưa qua tạo hình, cũng chưa từng khắc bất kỳ ma pháp trận gì, pháp trượng này cũng có thể đem linh lực của hắn tăng lên gấp đôi. Đây đã thuộc về cấp Huy Hoàng trang bị. Nếu như có thể tìm được một vị ma pháp sư cường đại khắc dấu cho pháp trận, như vậy thậm chí nó có thể có cơ hội thành Truyền Kỳ pháp trượng *Nguyên cả pháp trượng dùng Hỏa Vân tinh chế tạo, đây là cái khái niệm gì a? Đồ chơi này cho dù có tiền cũng không mua được, tại thành thị trị giá ít nhất năm mươi vạn kim tệ trở lên.

Lâm Hâm đối diện thiếu nữ số 61, lúc này ánh mắt đã ngốc trệ, nàng là một vị song hệ ma pháp sư, kiêm tu Phong Hệ cùng hỏa hệ ma pháp. Trên pháp trượng trong tay nàng cũng có Hỏa Vân tinh, nhưng chỉ có tầm cỡ móng tay, bên kia thì cũng có một ít Phong Linh tinh cỡ móng tay nốt.

Nhìn trên tay người ta, lại nhìn lại trên tay mình, thiếu nữ số 61 quả thật muốn đem mình pháp trượng giấu đi.

"Tranh tài bắt đầu." trọng tài cố nén khát vọng trong lòng đối với Hỏa Vân tinh, trầm giọng quát lên.

Lâm Hâm hướng thiếu nữ đối diện khẽ mỉm cười, nói: "Mỹ nữ, người xem chúng ta thương lượng một chút như thế nào. Ma pháp không có mắt, ta đối với năm, cấp sáu ma pháp khổng lồ còn không quá tốt. Vạn nhất xúc phạm tới người sẽ không tốt. Chúng ta cũng đều là người của Ma Pháp Thánh Điện, là một người đàn ông, ta cũng có một ít phong độ

thân sĩ. Như vậy đi, nhìn người hắc là cũng sẽ hỏa hệ ma pháp, ta làm làm mẫu một cái khổng hỏa đơn giản, nếu như người có thể làm được đến gần trình độ như vậy, cho dù người thắng. Cũng giúp chúng ta bớt tổn thương hòa khí, người xem thế nào?"

Nghe hắc vừa nói như thế, thiếu nữ đối diện rõ ràng thở phào nhẹ nhõm, ai nấy đều thấy được, nàng cùng Lâm Hâm chênh lệch thật sự là quá lớn.

Vội vàng gật đầu, hơi cảm kích nói: "Xin sư huynh chỉ điểm."

Lâm Hâm bình tĩnh và thông dong, quầng sáng ma pháp nhàn nhạt xung quanh thân thể của hắc dao động nhu hòa, rất có mấy phần phong cách quý phái.

Nhìn thoáng qua thiếu nữ đối diện, Lâm Hâm khoe miệng nhộn nhạo ra một tia mỉm cười, Hỏa Vân tinh trong tay giơ lên, trước người từ từ xuất hiện một vòng hỏa hồng sắc.

Quầng sáng này mặc dù là hỏa hồng sắc, nhưng không có ngọn lửa toát ra, hơn nữa giống như là cố định ở không trung, quang mang hỏa hồng sắc lướt qua tuyệt không giải tán. Hỏa Vân tinh trở lại khởi điểm, quầng sáng hỏa hồng sắc hoàn toàn thành hình, *huyền phù lẳng lẳng ở trước người Lâm Hâm, trong lúc bất chợt, tất cả hỏa thuộc tính hơi thở toàn bộ thu liễm, không có nửa phần tràn ra. Quầng sáng hỏa hồng sắc vẫn như cũ không thay đổi.

Sắc mặt của cô gái đối diện đã tái nhợt, trước mắt một màn này nàng tuyệt đối làm không được. Tự thân hơi thở dễ dàng thu liễm như vậy sao? Huống chi còn khổng chế mình thả ra linh lực không tán ra, phải biết rằng, hiện tại Lâm Hâm không hề cùng quầng sáng kia tiếp xúc gì cả.

"Nhìn rõ ràng, ta bắt đầu nha." Lâm Hâm hướng thiếu nữ đối diện ôn nhu cười cười.

Cái gì? Hân còn chưa bắt đầu? Thiếu nữ thân thể mềm mại đã có chút lung lay sắp đổ rồi.

Hỏa Vân tinh tái khởi, ở khe hở đằng kia nhẹ nhàng gõ bên trên, "đỉnh" một tiếng vang nhỏ, lần này giống như đánh vào một cái vòng kim loại. Quầng sáng hỏa hồng sắc lập tức tán loạn, hóa thành vô số quang điểm hỏa hồng lơ lửng giữa không trung.

Lúc này, tất cả người dự thi ánh mắt đều tập trung ở trên người Lâm Hâm, ai cũng không biết hân muốn làm gì.

"Biến." Lâm Hâm khẽ quát một tiếng, có thể thấy rõ ràng, trong tay hân Hỏa Vân tinh bỗng nhiên run rẩy, trong miệng trầm thấp lẩm bẩm chú ngữ, nhưng chú ngữ thật sự là quá nhanh, vô luận đối thủ hay trọng tài đều nghe không rõ.

Nguyên một đám hỏa tinh trên không trung thay đổi, chúng to dần ra, thần kỳ nhất chính là, trong quá trình lớn lên, chúng trông như một đám nụ hoa nở dần ra.

Nhiều đóa hoa hỏa hồng sắc như vậy trống rỗng xuất hiện giữa không trung, vây quanh thân thể Lâm Hâm chậm rãi xoay tròn.

Một màn này thật sự là quá mức rung động rồi, vốn Lâm Hâm đã anh tuấn, ở phía kia hàng chục đóa hoa hỏa hồng sắc do hỏa nguyên tố mà ngưng kết lại phụ trợ phía dưới, làm hân tựa như hỏa tinh linh.

Những người dự thi cơ hồ đều là ngừng thở xem một màn này, bọn hân quả thực không dám tin vào hai mắt của chính mình.

Hỏa hồng sắc hoa kia ít nhất phải có mấy trăm đóa, cái này muốn lực khống chế như thế nào mới có thể đem hỏa nguyên tố điều khiển tinh tế tỉ mỉ như vậy a!

Đối thủ của Lâm Hâm, thiếu nữ kia vất vả đấu vòng loại qua hai ngày trước, lúc này sắc mặt đã không hề tái nhợt, trên mặt ngược lại thêm một

vòng đỏ ửng, nàng ở khoảng cách gần, xem cũng rõ ràng nhất. Nữ hài tử đều là nghiệp dư, huống chi ma lực khổng lồ chế ngự hỏa thuộc tính như thế, trong mắt nàng đã không có thống khổ đối với thất bại, ngược lại tăng lên một tia hâm mộ.

Nhưng Lâm Hâm còn chưa kết thúc. Hỏa Vân tinh hướng trước người, một chỉ điểm tới: "Ngưng."

Lập tức, tất cả hỏa hồng sắc mân cô giống như đã tìm được đường dẫn, trước người hắc tập trung nhanh chóng ngưng kết một chỗ, ngưng tụ trở thành một hình đồ án hỏa hồng sắc, hỏa hồng sắc mân cô mỹ lệ, hỏa hồng sắc mân cô hoàn hảo hiện ra.

Lâm Hâm nhẹ nhàng chỉ ngực trái chính mình, lập tức, trong không trung truyền đến tiếng tim đập "Thùng thùng, thùng thùng", mà lại do chính hỏa hồng sắc mân cô kia tạo thành đồ án hình trái tim nương theo thanh âm này giống như một khóa trái tim thật sự.

Hỏa Vân tinh một lần nữa trong tiếng kinh hô của mọi người, trái tim khổng lồ rực rỡ bay thẳng tới nữ ma pháp sư.

Thiếu nữ đang ở trong khiếp sợ cùng rung động khi cái đó tới nào kịp có phản ứng gì, mắt thấy hỏa diễm lớn như vậy bay về phía mình, lập tức sắc mặt đại biến, muốn né tránh cũng đã không còn kịp. Nhìn hỏa hồng sắc mân cô kia tạo thành trái tim, đại não liền trống rỗng.

Nhưng vừa lúc đó, tất cả hỏa hồng liền tàn lụi lặng yên tán loạn, trái tim hỏa diễm bao phủ cô gái trong đó, căn bản không có bất luận công kích gì, chỉ lặng yên tán đi xung quanh thân thể nàng. Hào quang hỏa hồng sắc chiếu rọi khuôn mặt đỏ bừng của thiếu nữ ma pháp sư.

Thiếu nữ đứng ở nơi đó có chút ngẩn người, hoàn toàn không biết nên làm thế nào cho phải, mà những người đang xem cuộc chiến, cơ hồ tất cả các nữ ma pháp sư trong mắt đều tỏa ra quang mang.

Quá huyền lệ, quá lãng mạn rồi. Nguyên lai ma pháp còn có thể trở nên xinh đẹp như thế.

"Ta làm mẫu đã xong, mời." Lâm Hâm lễ độ nho nhã hướng thiếu nữ đối diện nói ra.

"Ah!" thiếu nữ ma pháp sư kinh hô một tiếng, dưới chân mềm nhũn suýt nữa ngã sấp xuống, hai gò má cũng bởi vì chính mình thất thố mà mắc cỡ đỏ bừng.

"Ta, ta không làm được, ta nhận thua." Nói xong câu đó, nàng chỉ cảm giác mình tim đập một hồi liên tục, thậm chí không dám nhìn lại Lâm Hâm, quay đầu trốn chạy.

Đừng nói thiếu nữ này bị chấn động, coi như trọng tài trận đấu này, một vị Ma đạo sư thất giai, lúc này cũng đồng dạng là trợn mắt há hốc mồm. Bởi vì hẳn tự hỏi, tình diệu không chế thể này chính mình cũng có thể làm được, nhưng tuyệt đối không cách nào hoàn thành nhanh như Lâm Hâm vậy, cứ vậy thông dong. Đối với lực không chế ma pháp đã không thể dùng thiên tài để hình dung, quả thực là tài năng tuyệt thế ah!

Trên đài hội nghị, ngồi chính giữa hàng đầu, một lão ma pháp sư nặng nề hừ một tiếng "Lấy lòng mọi người, có hoa mà không có quả."

Đối với đánh giá của hẳn, đám ma pháp sư hai bên không khỏi kinh ngạc, bên trái hẳn một vị lão ma pháp sư nói: "Lâm lão, cái này cũng không thể dùng từ có hoa mà không có quả để hình dung a. Cảnh tượng mỹ lệ như thế ẩn chứa tài năng và sức sáng tạo như thế nào. Đứa nhỏ này đối với cảm ngộ ma pháp quả thực là kinh tài tuyệt điểm, tương lai chắc chắn thành đầu lĩnh của Ma Pháp Thánh điện chúng ta."

Lâm lão tức giận hừ một tiếng, "Cát lão đầu, ánh mắt ngươi có vấn đề. Hẳn là chó má cái gì đầu lĩnh. Chỉ là một vở hài kịch lấy lòng mọi người mà thôi."

Cát lão sắc mặt trầm xuống, "Lão Lâm, lời nói cũng không thể nói như vậy. Chúng ta đều đến tuổi này rồi, chẳng lẽ người còn muốn đố kị người tài hay sao? Tuy người là đoàn trưởng ma đạo đoàn, nhưng nếu như người muốn chèn ép nhân tài còn trẻ như vậy, ta cũng quyết không đáp ứng."

Lâm lão đột nhiên đứng người lên, "Xong rồi, cuộc so tài này ta không nhìn. Ta sẽ chèn ép tiểu vương bát đản kia? Hẳn có bao nhiêu cân lượng ta nào có thể không biết?"

Cát lão giận dữ, "Người như thế nào mắng chửi người? Người còn có... hay không phong phạm của Thánh ma đạo sư hử?"

Lâm lão hừ một tiếng, "Lão tử mắng cháu của mình, người quản được lấy sao?" Nói xong câu đó, hẳn hậm hực rời đi, trước khi đi, còn hung hăng trợn mắt nhìn Lâm Hâm phía dưới trong sân đang mỉm cười với tất cả những người dự thi.

Lâm Hâm chỉ cảm thấy trên lưng lạnh lẽo, không dám tiếp tục bước vội xuống dưới, vội vàng trở lại khu nghỉ ngơi.

Lâm lão đi rồi, Cát lão cũng toát ra vẻ chột hiệu, "Nguyên lai tiểu tử này là cháu trai thứ hai của lão Lâm, truyền thuyết quái thai kia, khó trách lão gia hỏa này mặt mũi lại như thế."

Thích khách Thánh Điện sân thí luyện.

Ở bên trong Thánh Minh đại sân thí luyện, thích khách Thánh Điện sân thí luyện là chỗ quái dị nhất, tại đây không giống năm tòa sân thí luyện khác sáng trưng, ngược lại lộ ra chút lờ mờ, thậm chí có thể nói là âm trầm.

Hôm nay thích khách Thánh Điện sân thí luyện bắt đầu trận đấu muộn hơn các nơi khác một chút, bởi vì nơi này phải tiến hành bố trí một ít.

Trong sân thí luyện rộng lớn, một cột đá cao lớn đứng vững, những cột đá này bày đặt không có quy luật chút nào, mỗi một cái đều có ít nhất phải hai người ôm. Lúc này vừa mới bố trí xong tất.

Âm thâm trầm thấp lạnh lẽo tựa như đến từ Cửu U từ trên đài hội nghị phiêu xuống, "Người dự thi đang tiến hành tổng cộng bốn mươi tám tên, trải qua hai ngày trận đấu trước, còn thừa mười hai người. Hôm nay đem quyết ra Top 10. Các người đồng thời tiến vào sân bãi tiến hành so đấu, các người có thể sử dụng bất luận thủ đoạn gì, ai bị mất đi năng lực chiến đấu liền bị loại bỏ. Đấu tiên bốn người bị loại bỏ rút thăm tiến hành thông qua, quyết định cuối cùng loại bỏ hai người. Hiện tại vào sân, ta đếm ngược từ mười xuống, trận đấu bắt đầu."

"Mười."

"Vèo, vèo, vèo, vèo, vèo..." thanh âm liên tiếp vang lên, khu nghỉ ngơi nguyên một đám người dự thi đã như mũi tên nhảy lên đi ra ngoài.

Những thích khách tại Thánh Điện thích khách này nếu so với Thánh Điện khác lộ ra nhiều thần bí, mỗi người trên mặt đều mang theo khăn đen che mặt, một ít người thậm chí bao toàn bộ đầu lại, chỉ lộ ra hai con mắt. Động tác nhanh chóng, linh xảo, thanh âm âm lãnh đếm không đến ba cái, những người vừa nhảy ra giống như là tiêu thất toàn bộ biến mất.

"Soạt, soạt, soạt, soạt, soạt..." hoàn cảnh đang yên tĩnh, đột nhiên xuất hiện thanh âm dễ dàng để người khác chú ý, lúc này là như thế.

Cũng không phải tất cả người dự thi đều triển khai hành động trước tiên, vẫn còn có một người là ngoại lệ.

Tóc dài màu tím im lặng rơi tung sau lưng, hai con người vô thần tràn ngập vẻ cảm giác mất đi, Thanh Trúc trượng trên mặt đất điểm nhẹ, chủ nhân của nó cứ như vậy chậm chạp, từng bước một đi về hướng thí luyện trong sân.

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 31

+2)

Người kia là ai? Cơ hồ tất cả thích khách đã ẩn núp trong bóng tối trong nội tâm đều xuất hiện nghi vấn đồng dạng. Nàng là người dự thi? Thế nhưng một gã thích khách tại sao có thể bị mù lòa?

Giờ này khắc này, tất cả thích khách mới đột nhiên nhớ tới, trong trận đấu hai ngày trước, ở chỗ này xuất hiện người dự thi tổng số chỉ có bốn mươi bảy người, mà không phải như lời âm lãnh vừa rồi nói bốn mươi tám người.

Trước hai đợt luân không, chẳng lẽ là. . . , ngũ giai?

Thế nhưng cho dù có ngũ giai tu vị thì thế nào? Một nữ thích khách đui mù, nàng có thể phát ra vài phần năng lực của thích khách?

"Soạt, soạt, soạt. . ." Thái Nhi hướng sân thí luyện yên lặng đi đến, động tác của nàng không nhanh, thậm chí so người bình thường đi đường chậm hơn một ít. Nhìn giống như là cái xác không hồn, không có bất kỳ tức sinh khí: khí tức lạnh như băng một lần nữa xuất hiện trên người nàng.

Trên đài hội nghị thanh âm lạnh lạnh hoàn toàn không quan tâm tới Thái Nhi, đếm ngược tiếp tục, "Năm, bốn, ba, hai, một, bắt đầu."

Thời điểm tiếng hô cuối cùng vang lên, Thái Nhi vừa vặn đi tới trung tâm sân thí luyện, tại đây, cũng cơ hồ cũng là trung tâm những cột trụ,

hơn nữa còn là một mảnh gò đất không nhỏ. Cả người nàng hoàn toàn bạo lộ tất cả trước mặt các thích khách khác.

Yên tĩnh, toàn bộ sân thí luyện xuất hiện yên tĩnh ngăn ngủi, không có bất kỳ một tên thích khách xuất thủ trước. Mười hai người, trước hết đào thải bốn người đi vào vòng tái đấu, nói cách khác, tám người chưa từng bị đào thải trực tiếp tiến vào Top 10, dưới loại tình huống này, ai cũng sẽ không tùy tiện hành động.

Nhưng người khác bất động, cũng không có nghĩa là Thái Nhi bất động. Nàng im lặng đứng ở nơi đó, chỉ dừng lại ba giây sau, Thanh Trúc trượng chia xuống đất phát ra "Soạt soạt" âm thanh đã lần nữa vang lên, hướng phía một nơi chậm chạp bước đi, mà chỗ đó vừa vặn có một cây cột, đằng sau cây cột cũng ẩn dấu một gã thích khách.

Thái Nhi bộ dạng căn bản không hề để phòng, toàn thân trên dưới, không chỗ nào không phải sơ hở. Bước đi chậm chạp, hoàn toàn dựa vào Thanh Trúc trượng dò đường đi về phía trước.

PHỐC rốt cục, Thanh Trúc trượng trong tay nàng đụng phải cái cột kia, Thái Nhi chân bước tiếp, vừa lúc đó thích khách ẩn dấu sau cây cột liền hành động.

Thích khách từ trong cây cột tấn công ra, nhanh chóng để cho quá trình tấn công không phát ra một âm thanh gì, lập tức xẹt qua đỉnh đầu Thái Nhi, đồng thời trong tay một thanh dao găm đen trực chỉ bả vai Thái Nhi.

Trong trận đấu không thể giết người, nếu không công kích của hắn sẽ là cổ Thái Nhi.

Thích khách ẩn nấp trong bóng tối khác cũng không nhúc nhích, bọn hắn đều lặng lẽ quan sát, có người ra tay đối phó Thái Nhi hiển nhiên là tất cả mọi người đều mong mỗi chứng kiến.

Đã đâm trúng!

Tất cả thích khách đều thấy rõ ràng, cái dao găm của thích khách kia đâm vào bả vai Thái Nhi. Nhưng cùng lúc đó, đồng tử tất cả mọi người đều kịch liệt co rút lại.

Bởi vì, bọn hắn thấy được hai Thái Nhi.

Bị đâm trúng Thái Nhi dừng lại tại đâu đó vẫn không nhúc nhích, mà chuôi dao găm đen kịt này cũng không mang theo một điểm Huyết Quang. Mà Thái Nhi cái tức thì xuất hiện ngoài hai thước cạnh đó.

Thái Nhi bị Long Hạo Thần nắm qua bàn tay mềm mại nhỏ bé, trên đầu thanh Thanh Trúc trượng, bàn tay lộ ra một đoạn chỉ vện vện có nửa xích, nhìn không khoan khoái nhu hòa như trước.

Thích khách một kích đâm vào không khí cũng đã phát hiện không ổn, nhưng hắn cũng không có cách nào trái với quy luật tự nhiên, thân thể đang dần rơi xuống.

Phần gáy tê rần, sau một khắc, hắn đã mất đi tri giác.

Tên thích khách chỉ thấy hoa mắt, hai Thái Nhi lại một lần nữa biến thành một, hơn nữa ở ngay trước cây cột, đúng vị trí vừa mới đâm vào xong.

Thanh Trúc trượng quét ngang phần dưới, nhu hòa chậm rãi tấn công phần eo tên thích khách kia, lập tức, thân thể thích khách giống như là một dải vải rách bay tứ tung trực tiếp rơi vào trong sân.

"Số mười tám, đào thải." Trên đài hội nghị âm thanh sâm lãnh lại vang lên.

Ảnh phân thân!

Tất cả thích khách tim đập đều có xu thế nhanh hơn, bọn hắn cầm chặt dao găm trong tay cơ hồ đồng thời chảy ra mồ hôi lạnh.

Ảnh phân thân là thích khách ngũ giai bí kỹ, nghe nói là tất cả ngũ giai bí kỹ cần một công huân giá trị tối đa. Nhìn hai thiếu nữ không có gì khác biệt, cơ hồ là ảnh phân thân hoàn mỹ, thậm chí có một loại ảo giác, thời điểm nàng biến đổi thành hai, không có ai biết đến tột cùng cái nào là nàng thật sự.

Ngũ giai, thật sự là ngũ giai, hơn nữa lại là ngũ giai cường đại như thế.

"Soạt, soạt, soạt." thanh âm Thanh Trúc trượng chia xuống đất lần nữa vang lên.

Thải Nhi chuyển đổi một cái phương hướng, từ từ đi thẳng về phía trước. Mà nhìn Thanh Trúc trượng trong tay nàng, mỗi một gã thích khách dự thi đều phảng phất thấy được bùa đòi mạng. Thanh Trúc trượng chia xuống đất phát ra ra thanh âm tựa hồ khổng chế được tiếng tim đập của bọn hắn. Không người nào dám xem thường manh nữ đáng người hết sức nhỏ, thậm chí có chút ít nhỏ gầy này.

Vèo, vèo, vèo, vèo. . .

Liên tiếp thanh âm thân hình nhảy vang lên, các thích khách đều nhanh chóng di chuyển, không người nào muốn trở thành mục tiêu kế tiếp của Thải Nhi.

Nhưng là, sân bãi lớn như vậy, cây cột cũng nhiều như vậy, thân hình biến hóa, tự nhiên sẽ xuất hiện xung đột.

Liên tiếp tiếng dao găm va chạm sinh ra, âm thanh rất nhanh xuất hiện. Vốn yên lặng hoàn toàn bởi vì Thải Nhi mà giờ đây hầu như không còn.

Nghe được tiếng dao găm va chạm, Thải Nhi dừng bước, nàng yên lặng đứng ở nơi đó, hoàn toàn bạo lộ trong tầm mắt tất cả thích khách mà vẫn không nhúc nhích. Thế nhưng lại không có một gã thích khách nào có can đảm tới gần nàng. Ai nấy đều thấy được, tuy nàng nhìn không

thấy gì nhưng mặt khác năng lực cảm giác của nàng nhất định là vô cùng khủng bố.

"Sớm chấm dứt, ta cũng có thể đi chờ hăn rồi. Không biết trận đấu hôm nay của hăn có thuận lợi hay không." Thái Nhi trên người lạnh như băng lặng lẽ biến mất.

Kỵ sĩ Thánh Điện sân thí luyện.

"Số 97, Số 4, nhập cuộc tỷ thí."

Kỵ sĩ Thánh Điện đã tiến hành đến cuộc tranh tài thứ sáu, Long Hạo Thần cũng rốt cục bị gọi vào. Nhưng tại thời khắc này, vô luận là Lý Hinh hay là Dạ Hoa, sắc mặt trở nên khó coi dị thường.

Bốn gã ngũ giai kỵ sĩ, đã có một gã ra tràng rồi, quá trình tranh tài của gã đó, hình dung dễ dàng như trở bàn tay. Đối mặt tên tuyển thủ ngũ giai kỵ sĩ, căn bản không có nửa phần cơ hội, chỉ một công kích, đã bị bức đầu hàng.

Số 4, đây là hôm nay xuất hiện tên cường giả ngũ giai thứ hai, mà đối thủ của hăn, đúng là thân là số 97 Long Hạo Thần.

Tiến vào vòng thứ ba, tổng cộng còn thừa 38 tên tuyển thủ, trong đó bốn gã ngũ giai. Nói cách khác, toàn bộ mười chín cuộc tranh tài chỉ có bốn tràng gặp phải ngũ giai cường giả. Mà Long Hạo Thần không hề nghi ngờ chính là một trong bốn người xui xẻo.

Đứng lên, trên mặt Long Hạo Thần toát ra một tia mỉm cười tràn ngập ánh mặt trời, hướng Dạ Hoa bên người nói: "Lão sư, ngài dạy bảo ta, vô luận đối mặt với đối thủ cường đại như thế nào, cũng không thể mất đi lòng tin."

Dạ Hoa sững sờ, hướng Long Hạo Thần gật nhẹ đầu, "Đi thôi. Người là đồ đệ Dạ Hoa ta." Tại thời khắc này, hăn trong mắt nhiều hơn một tia cuồng nhiệt.

Long Hạo Thần đi nhanh ra vào bên trong sân thí luyện, khu nghỉ ngơi các kỵ sĩ đều an tĩnh lại, hết sức chăm chú nhìn trận đấu sắp bắt đầu. Trong đó, kể cả tên ngày hôm qua vừa bị qua Long Hạo Thần khiêu khích, đến nay chưa từng xuất hiện thanh niên mặc áo đen. Hần bình tĩnh mà lạnh lùng nhìn chăm chú lên Long Hạo Thần, tựa hồ muốn nói, chỉ có qua cửa ải trước mắt này, người mới có tư cách trở thành đối thủ của ta.

Đối thủ Long Hạo Thần là một gã kỵ sĩ thân hình cao lớn, thân cao một mét chín, lưng dài vai rộng, mái tóc rậm nắng xoăn tự nhiên, tay phải nắm lấy một thanh trọng kiếm so với bình thường còn rộng lớn vài phần, tay trái thì là cầm một trọng khiên phía dưới mũi nhọn, mà không phải khiên tròn mà kỵ sĩ bình thường vẫn dùng.

Làm người ta kinh ngạc chính là, vị Kỵ Sĩ số 4 trên người không mặc mang bất kỳ áo giáp, trên mặt lộ hiển lộ ý kiêu ngạo, dùng ánh mắt cao cao tại thượng nhìn Long Hạo Thần.

"Nghe nói người hai ngày trước vẫn bằng vào tự thể kỹ năng thủ thắng? Ta khuyên người không nên ở trước mặt ta sử dụng loại kỹ năng bỏ đi này, nếu không nhất định sẽ thua rất khó coi." Kỵ Sĩ số 4 mang từ vài phần khinh miệt nói.

Long Hạo Thần thản nhiên nói: "Không có kỹ năng đồ bỏ, chỉ có tên vô dụng."

Kỵ Sĩ số 4 ánh mắt híp lại, nghiêng giọng nói: "Rất tốt."

Bởi vì có Kỵ Sĩ ngũ giai ra sân, trọng tài cũng đổi thành một vị thất giai Kỵ Sĩ Thánh điện, vị trọng tài này bộ dáng trung niên, vóc người hùng tráng giống một tòa núi nhỏ, hừ lạnh một tiếng, " Ít nói lời vô ích, nơi này không phải là để cho các người múa mép khua môi, tranh tài bắt đầu."

Cùng hai cuộc tranh tài trước không có bất kỳ khác nhau, kèm từ người trọng tài hô một tiếng tranh tài bắt đầu, Long Hạo Thần thân thể

xung quanh trong nháy mắt dâng lên kim sắc quang vụ, như cũ vẫn là tự thế.

Kỵ Sĩ số 4 ánh mắt sáng lạnh chợt lóe, rõ ràng toát ra tức giận, hẳn không giống như những Kỵ Sĩ khác vừa lên gọi về cỡi ngựa, trong tay kiếm gỗ ở trên tấm chăn ấm ấm, phát ra một tiếng "Cạch" vang thật lớn, cả người giống như trượt sát mặt đất, hướng Long Hạo Thần lao đến.

Đột kích, kỹ năng ngũ giai Kỵ Sĩ, bằng vào linh lực cường đại ủng hộ, có thể bộc phát ra so với tốc độ xung phong nhanh hơn, hơn nữa lại càng ổn định.

Cùng lúc đó, một tầng kim quang nồng nặc cũng từ trên người Kỵ Sĩ số 4 tỏa ra, những kim quang này không giống như Long Hạo Thần trên người tản ra màu vàng kim, mà hoàn toàn nội liễm, giống như là một tầng áo giáp thật mỏng bao trùm trên người hắn, chính là linh lực hoá lỏng sinh ra hiệu quả, phần biến hóa này, cũng đồng thời ra hiện ra trên vũ khí trong tay hắn.

Khoảng cách ba mươi thước cơ hồ chớp mắt là tới, kim quang kiếm lóng lánh nồng đậm chém thẳng vào đầu Long Hạo Thần. Hắn dùng hành động nói cho Long Hạo Thần, tự thế đối với hắn vô dụng, hắn thậm chí khinh thường không thèm triệu hồi ra tọa kỵ của mình.

Phanh Quang diệu chi thuần chính xác che chắn cự kiếm nổ vang lên, Long Hạo Thần lui về phía sau một bước, nhưng trên người Quang Chi Phục Cừu cũng lóng lánh nổi lên quang mang, kiếm quang trong tay trong nháy mắt chém ra.

Mặc dù tự thế thời gian không lâu, hơn nữa có Quang Chi Phục Cừu, một kiếm này đồng dạng là uy thế mười phần, chẳng qua là lúc này Long Hạo Thần không có sử dụng bất kỳ kỹ năng gì.

Vẻ khinh thường cười lạnh ra hiện ra trên mặt Kỵ Sĩ số 4, cự kiếm của hắn quả thật bị Thần Ngự Cách Đáng chặn lại, nhưng trong lúc Long

Hạo Thần huy động kiếm chém tới, hắn đã phát động một kỹ năng, thuận ngăn chặn xung phong.

Trọng thuận phía trước ngang nhiên chém xuống trọng kiếm trên Long Hạo Thần.

Oanh Một cỗ sức bật mạnh mẽ cơ hồ nổ tung trong nháy mắt, Long Hạo Thần nhìn qua giống như bị đụng phải voi, cả người bị chấn bay lên không trung bắn ra xa trên mặt đất. Đột kích, Kỵ Sĩ số 4 mặc dù ngạo khí mười phần, nhưng hắn quả thật có bản chất kiêu ngạo, kỹ năng lấy hoàn mỹ làm tiết tấu đánh bay Long Hạo Thần, đồng thời hắn cũng đã lần nữa phát khởi đột kích, trong tay cự kiếm kim quang lóng lánh, một cái Quang Trảm Kiếm bổ tới Long Hạo Thần.

Linh lực hoá lỏng thi triển ra Quang Trảm Kiếm, quả thực giống như mũi kiếm dọc theo người, căn bản không nhìn ra linh lực biến ảo thành năng lượng, trực tiếp oanh kích, Long Hạo Thần trong lúc cấp thiết kịp đem quang diệu chi thuận ngăn chặn trước người.

Thân hình không yên, thậm chí còn không rơi xuống đất, Long Hạo Thần căn bản không thể nào dùng được Thần Ngự Cách Đáng, chỉ kịp dùng một Thánh Quang Thẩm Thuận phụ trợ phòng ngự.

Oanh, Thánh Quang thẩm thuận vỡ tan tành, Long Hạo Thần phun ra một ngụm tiên huyết, cả người hung hăng đập mạnh trên mặt đất, ngay cả quang diệu chi thuận cũng không phải là đi ra ngoài.

Kỵ Sĩ số 4 không nóng lòng truy kích, mà là lạnh lùng quét mắt quanh khu nghỉ ngơi một cái, tựa hồ muốn nói, thấy chưa, đây chính là thực lực ngũ giai.

Long Hạo Thần đột nhiên nghiêng người từ trên mặt đất đứng lên, trước ngực không ngừng phập phồng, vết máu khóe miệng chảy dài, hiển nhiên bị thương không nhẹ. Nhưng hắn vẫn không dám đi nhặt quang diệu chi thuận của mình, về mặt cảnh giác nhìn chăm chú vào Kỵ Sĩ số 4.

Kỵ Sĩ số 4 khoe miệng toát ra một tia khinh thường, "Ta mới vừa nói qua, tụi tể loại kỹ năng bỏ đi này không nên trước mặt của ta sử dụng nữa. Ở trước thực lực tuyệt đối, hết thấy đều là phí công. Nhận thua đi, rút ngay đi."

Long Hạo Thần bởi vì bị thương, sắc mặt rõ ràng có chút tái nhợt, nhưng hắn vẫn không chút do dự kiên định lắc đầu. Nhưng thân thể hơi thoáng một cái, vội vàng dùng hết sức cầm kiếm trên mặt đất ổn định lại thân thể của mình, đồng thời thả ra một đạo quang mang bạch sắc chữa trị trên người mình.

Kỵ Sĩ số 4 trừng mắt, "Chưa thấy quan tài chưa đổ lệ? Ta thành toàn người." Lần này, hắn thậm chí không dùng đột kích, từng bước hướng Long Hạo Thần đi tới, kim quang nồng đậm lần nữa sáng lên, cự kiếm trực tiếp đặt trên bả vai, mỗi một bước giẫm xuống đất, đều lưu lại một dấu chân rõ ràng.

Long Hạo Thần hai tay cầm chặt chuôi kiếm quang, chống đỡ thân thể, ánh mắt cũng không hề chớp mắt nhìn chăm chú Kỵ Sĩ số 4, trong mắt của hắn hiện lên kiên định cùng chấp nhất cũng không bởi vì chính mình bị thương mà sinh ra nửa phần biến hóa.

Trọng tài hùng tráng gắt gao chăm chú nhìn hai người, một khi Kỵ Sĩ số 4 uy hiếp được sinh mệnh Long Hạo Thần, hắn sẽ lập tức xuất thủ.

Khu nghỉ ngơi, Lý Hình đã khẩn trương nắm cánh tay Dạ Hoa, "Lão sư, mau ngăn cản hắn, tên khốn kia sẽ giết Hạo Thần. Hạo Thần đã bị thương."

Dạ Hoa hai tay đã sớm nắm chặt thành quyền, "Tin tưởng hắn, hắn sẽ thắng."

Lúc này, Kỵ Sĩ số 4 chạy tới trước mặt Long Hạo Thần tầm ba thước, cự kiếm trong tay của hắn từ từ vung lên, hắn cố ý để động tác chậm như vậy vì hắn thích nhìn nhất là đối thủ trước thực lực cường đại của mình mà không làm gì được.

Đáng tiếc, trên người Long Hạo Thần hắn không thấy thần sắc biến hóa như vậy, kiên cường bất khuất, trong con người Long Hạo Thần chỉ có cố định.

"Kết thúc." Kỵ Sĩ số 4 đối với chấp nhất của Long Hạo Thần rõ ràng rất khó chịu, cự kiếm chém thẳng tới Long Hạo Thần. Ngại từ quy tắc cuộc so tài, hắn cuối cùng không dám hạ sát thủ. Nhưng một kiếm này chém xuống, hắn tuyệt đối nắm chắc làm Long Hạo Thần mất đi lực chiến đấu.

Ngay trong nháy mắt này, trong con người vàng kim trong suốt của Long Hạo Thần chợt bắn ra ra vẻ phong duệ như đao bén nhọn.

Phần bén nhọn này, khi hắn ngày hôm qua cùng áo đen thanh niên nhìn nhau từng xuất hiện qua, mà trong khi thi tuyển còn là lần đầu tiên xuất hiện.

Ông, một vòng kim quang rực rỡ chợt từ xung quanh thân thể Long Hạo Thần hướng về phía trước lao ra. Chính là kỹ năng của trường giới Kỵ Sĩ, Thăng Thiên Trận.

Cự kiếm bị Thăng Thiên Trận xông tới, tốc độ rơi xuống nhất thời chậm một nhịp, ngay sau đó, lại là một màn hào quang từ Long Hạo Thần trên người phát ra, Thánh Quang Tráo.

Hai kỹ năng này hắn đã chuẩn bị từ lâu rồi, từ lúc đứng lên đã đang chuẩn bị, đối mặt một gã ngũ giai Kỵ Sĩ có cỡi ngựa, Long Hạo Thần biết, cơ hội của mình rất nhỏ. Cho nên, hắn chỉ có thể ẩn nhẫn, đợi chờ thời cơ. Và vận khí đã đứng ở bên hắn, số 4 kiêu ngạo căn bản không triệu hồi ra tọa kỵ của hắn.

Long Hạo Thần ở Hạo Nguyệt Thành, mỗi ngày cùng Thiên Không Kỵ Sĩ Dạ Hoa đối luyện, làm sao có thể ngay cả ngũ giai Kỵ Sĩ một lượt công kích cũng đỡ không nổi đây? Hắn đúng là bị thương, nhưng đó là bởi vì hắn căn bản không xuất toàn lực. Chính là ẩn nhẫn bày ra trình độ yếu kém của mình trước mặt quân địch để chờ đợi cơ hội.

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 32

Trường Giới Kỵ Sĩ Long Hạo Thần (3+4)

Lấy thực lực trước mắt của Long Hạo Thần, muốn chiến thắng một gã ngũ giai Kỵ Sĩ có cỡi ngựa cực kỳ khó khăn, thậm chí gần như là không thể nào, cho dù hãn thiên phú cao tới đâu, đối thủ dù sao so với hãn tu luyện nhiều hơn năm năm trở lên, vì vậy hãn chỉ có dụng kế, mới có thể mang đến cơ hội cho mình Thực lực vĩnh viễn là mấu chốt thắng lợi, nhưng không phải là duy nhất, một đứa bé dụng kế cũng có thể có giết chết hướng chi Long Hạo Thần cùng số 4 chênh lệch không quá lớn như vậy. Cầm kiếm quang trên mặt đất chột vung lên, mang theo một đạo kim sắc quang mang nồng đậm, cùng lúc đó, tay trái Long Hạo Thần vung ra, một đạo hỏa hồng sắc quang mang khác quét ngang ra, cùng kim sắc quang mang tạo thành một đạo Thập Tự Trảm.

Lúc này, Kỵ Sĩ số 4 cùng Long Hạo Thần đã gần trong gang tấc, hãn vạn lần không nghĩ tới Long Hạo Thần nhìn qua đã không có chút năng lực phản kháng nào lại có thể dữ dội phản kích bén nhọn như vậy.

Vào lúc này, hãn đã không kịp sử dụng bất kỳ kỹ năng gì, chỉ có thể miễn cưỡng đem tấm chắn nâng lên, ngăn chặn ở trước người Oanh Một quang một hỏa tạo thành Thập Tự Trảm hung hăng chém ở trên tấm chắn Kỵ Sĩ số 4, không hổ là ngũ giai cường giả, trong một cục diện bất lợi, hãn cũng chỉ bị Long Hạo Thần đẩy lui hai bước mà thôi đây chính là ưu thế của trạng thái dịch linh lực.

Nhưng là, lúc này mới chỉ bắt đầu, Kỵ Sĩ số 4 mang trọng kiếm lui về sau, song kiếm trong tay Long Hạo Thần chém ra không có nửa phần

dừng lại, lập tức chém liên tục, lần này song kiếm bộc phát ra quang mang bén nhọn.

Một đoàn kim quang chói mắt cộng thêm một đoàn kim hồng sắc chói mắt khác, hẳn là song kiếm đồng thời phát ra Diệu Nhật Trảm, cái này là kỹ năng công kích mạnh nhất của Trường Giới Kỵ Sĩ tứ giai Mới vừa ngăn trở một kích, Kỵ Sĩ số 4 đang trong giật mình và tức giận, song kiếm của Long Hạo Thần mang theo quang mang bén nhọn chém tới.

Oanh Lăn này Kỵ Sĩ số 4 ngăn cản không còn nhẹ nhàng như vậy, bị Diệu Nhật Trảm mạnh mẽ oanh kích, tấm chắn trong tay hẳn bị kim quang nện bay ra, đồng thời hướng phía dưới chìm xuống, lộ ra gần nửa thân thể, đồng thời liên tiếp xiêu vẹo, suýt nữa ngã xuống Long Hạo Thần được thể không buông tha, hỏa kiếm trong tay trái trước chỉ, mang theo hơn mười đạo kim hồng sắc quang mang Thiểm Điện Thứ, nhắm thẳng vào trước ngực Kỵ Sĩ số 4, kiếm quang trong tay phải không đuổi theo công kích, ngược lại là giơ lên đỉnh đầu, hỏa diễm quang mang trong nháy mắt đại phóng, nhưng cùng Diệu Nhật Trảm bất đồng chính là, quang mang cũng không phải là hiện ra khắp nơi, mà là hoàn toàn thu liễm, bản thân kiếm quang tựa như trở nên thông thấu, hơi thở thần thánh nồng đậm theo kiếm quang bay lên.

Long Hạo Thần trong miệng vang dội chú ngữ trầm thấp, kiếm quang biến hóa mãnh liệt nhìn có chút giống Thuần Bạch Chi Nhận, nhưng cùng Thuần Bạch Chi Nhận so sánh, kiếm quang lúc này vô luận là trình độ tinh thuần linh lực, cường độ hơi thở thần thánh hay là tự thân sinh ra cảm giác bị áp bách, cũng cường đại hơn rất nhiều Trên đài chủ tịch, Thánh Kỵ Sĩ Trưởng kinh ngạc nói: "Hào tiểu tử, lại vẫn có lá bài tẩy như vậy, thì ra hẳn vốn cũng không phải là Thủ Hộ Kỵ Sĩ, khó trách lúc trước chẳng qua vẫn sử dụng tụ thể cùng Thần Ngự Cách Đáng, hẳn là Trường Giới Kỵ Sĩ, đây là Trường Giới cao cấp kỹ xảo nhất tâm nhị dụng, hơn nữa ngay cả ngũ giai thánh kiếm cũng chưa chắc học xong "

Kỵ Sĩ số 4 trong lòng lúc này tràn đầy buồn bực, Long Hạo Thần dữ dội ngoài dự liệu của hẳn, mấu chốt chính là Long Hạo Thần bộc phát

công kích căn bản không để cho hãn cơ hội thở dốc Thăng Thiên Trận, Thánh Quang Tráo, song Diệu Nhật Trảm rồi cả Thiểm Điện Thứ, một bộ tổ hợp công kích này làm hãn thậm chí không có thời gian điều động toàn bộ nội linh lực của mình, không cần phải nói sử dụng kỹ năng gọi cỡi ngựa về, nhất thời khinh thường làm chính mình hoàn toàn lâm vào bị động. Hãn nhất định phải hoàn toàn ngăn cản được Long Hạo Thần công kích, đợi chờ một cơ hội mới có thể phản kích trở lại.

Cự kiếm to hết sức bảo vệ chính diện mình, liên tiếp thanh âm leng keng ở trong sân thí luyện vang lên, Long Hạo Thần Thiểm Điện Thứ cực nhanh, hơn nữa lúc trước Diệu Nhật Trảm lấy được tiên cơ, Kỵ Sĩ số 4 cuối cùng không có thể hoàn toàn phòng ngự, một đạo kim hồng sắc quang mang theo cánh tay trái hãn xẹt qua, nhất thời lưu lại dấu vết nám đen.

Cường giả chân chính, vĩnh viễn sẽ không để cho mình xuất hiện cảm xúc kiêu ngạo trong chiến đấu và Kỵ Sĩ số 4 hiển nhiên vi phạm điểm này, không có áo giáp hộ thân, mặc dù chẳng qua bị hỏa kiếm lướt qua, nhưng đau đớn này cũng nhất thời làm hãn cánh tay trái trở nên không linh hoạt.

Bất quá, cho tới giờ khắc này, Kỵ Sĩ số 4 cũng không còn nghĩ tới mình thất bại, Long Hạo Thần coi như là Trừng Giới Kỵ Sĩ, cũng đã sử dụng nhiều như vậy kỹ năng, vốn phải dừng lại? Chỉ cần cho hãn cơ hội phản kích, hãn vẫn như cũ có lòng tin vào ưu thế tu vi tuyệt đối chiến thắng Long Hạo Thần Nhưng cũng ở ngay lúc này, trên thân hỏa kiếm Thiểm Điện Thứ Độ một đoàn chói mắt kim hồng sắc quang mang chọt dữ dội lên, như cũ là Diệu Nhật Trảm, chỉ bất quá lần này không phải chém, mà là đâm.

Không có Thiểm Điện Thứ Độ, nhưng lại có uy lực Diệu Nhật Trảm, Kỵ Sĩ số 4 chỉ đành phải lần nữa nâng tấm chắn ngăn cản trong tiếng nổ vang, lần nữa bị lui năm bước, vô luận là tấm chắn hay là cự kiếm kim quang đều đã ảm đạm xuống.

Dùng sức hít sâu một cái, trong quá trình lui về phía sau, Kỵ Sĩ số 4 trong mắt tràn đầy lửa giận, trạng thái nội dịch linh lực hoàn toàn điều động, lui về phía sau đối với hắn mà nói mặc dù thân hình không yên, nhưng cũng là cơ hội chẳng qua là hơi điều động một chút nội linh lực, Kim Hoàng Sắc Thánh Quang Tráo phóng ra trị liệu thương thế cánh tay trái của hắn đồng thời tạo thành phòng ngự kiên cường Xung phong, trong phút chốc, thí luyện tràng chỉ có thể nhìn đến một đạo bạch quang điện xạ ra, mất đi thân ảnh của hắn Nhân kiếm hợp nhất, thanh kiếm này là kiếm quang mà không phải hỏa kiếm Bạch sắc quang kiếm trong sáng tinh khiết, mang theo không khí xiêu vẹo, trong nháy mắt bay tới.

Phốc ngũ giai Thủ Hộ Kỵ Sĩ bày Thánh Quang Tráo, thế nhưng ngăn cản không nổi một đâm của kiếm quang này, tiếng cọt xát chói tai vang lên, kiếm quang ngạnh kháng đâm vào trong Thánh Quang Tráo.

Thánh kiếm, công kích kỹ năng cường đại của Trường Giới Kỵ Sĩ ngũ giai, ở có lực công kích mạnh mẽ đồng thời kỹ năng này đối với hết thảy sinh vật hắc ám thuộc tính còn có đặc thù hiệu quả có thể sinh ra lực công kích gấp đôi.

Kỵ Sĩ số 4 hoảng hốt, vội vàng giơ lá chắn, Long Hạo Thần công kích liên tiếp quá nhanh, hắn dùng ra Thánh Quang Tráo, chỉ tới kịp cho mình trên tấm chắn một Thánh Quang thấm thuần tới phụ trợ phòng ngự.

Cũng vừa lúc đó, một đạo bạch sắc kiếm quang xuyên qua, hung hăng oanh kích trên tấm chắn của Kỵ Sĩ số 4, sau đó kiếm quang mới đâm trúng Oanh Người đang xem cuộc chiến ánh mắt đều rung động, tấm chắn trong tay Kỵ Sĩ số 4 nháy mắt chia năm xẻ bảy, nhưng hắn cũng rất cục đem kiếm quang đánh văng ra, nhưng lực khổng lồ đánh vào làm thân hình không cách nào ổn định, đặt mông ngã nhào trên mặt đất.

Hỏa hồng sắc quang mang lạng lẽ tới, lẳng lẳng rơi vào trên bả vai của hắn, nhiệt độ nóng rực kích thích vào cổ Kỵ Sĩ số 4 làm cổ hắn như nhũn ra Kiếm quang chống đỡ, hỏa kiếm đặt lên gáy Kỵ Sĩ số 4, Long

Hạo Thần từng ngum thở hỗn hển, tia máu theo khóe miệng chảy xuôi xuống nhưng trong mắt của hắn vẫn như cũ kiên định không chút nào biến đổi.

Dưới tình huống bị thương lại dùng thi triển mật độ kỹ năng như vậy, đối với thân thể của hắn phụ tải có thể nghĩ nhưng cũng chính công kích liên miên như cuồng phong đã giúp hắn mang đến thắng lợi.

Ngũ giai đối lập cho tứ giai đỉnh, quả nhiên là biến chất tiến hóa a! Chỉ sợ Long Hạo Thần sử dụng kỹ năng cường đại như thế, tự thân bằng vào thiên phú vượt xa tốc độ Kỵ Sĩ cùng giai thi triển kỹ năng cùng với cảm giác mãnh liệt cùng mạnh mẽ kỹ năng của Trừng Giới Kỵ Sĩ. Nhưng khi đánh bại Kỵ Sĩ số 4, hắn vẫn như cũ không để cho đối thủ bị thương.

"Ta thua. Ta mà thua?" Kỵ Sĩ số 4 ngơ ngác ngồi dưới đất, mặt xám như tro tàn. Thân là một ngũ giai Đại Địa Kỵ Sĩ, lần này Liệp Ma đoàn thi tuyển thậm chí ngay cả Top 10 cũng không vào được, không cách nào thực sự trở thành một thành viên của Liệp Ma đoàn. Tuổi của hắn đã đến hạn, không thể nào tham gia lần thi tuyển tiếp lần nữa. Lần bại này, làm thiên chi kiêu tử như hắn trong nháy mắt bị loại bỏ có thể không tiến vào được Kỵ Sĩ Thánh điện.

Thời điểm nghe hắn nói đến ba chữ ta thua, Long Hạo Thần đem song kiếm của mình thu hồi, yên lặng tiêu sái đến một bên nhặt lên quang diệu chi thuần. Trận chiến này hắn mặc dù thắng, nhưng thắng tuyệt không thoải mái, Kỵ Sĩ số 4 mang cho hắn áp lực thực lớn.

"Không, ta không phục, không phục." Kỵ Sĩ số 4 mạnh mẽ từ trên mặt đất nhảy dựng lên, hai mắt đỏ bừng nhìn Long Hạo Thần, "Ta còn không triệu hồi ra cỡi ngựa, cũng không mặc khôi giáp. Ta có một bộ áo giáp Linh Ma cấp. Người làm sao có thể là đối thủ của ta? Làm sao có thể? Trọng tài, ta không phục, ta muốn tranh tài cùng hắn một lần nữa."

Trọng tài lạnh lùng nhìn hắn, cũng đã đứng ở giữa hắn và Long Hạo Thần thản nhiên nói: "Người thua."

Kỵ Sĩ số 4 kích động nói: "Ta không thua. Ta làm sao thua bởi một tứ giai tiểu tử được."

Thanh âm già nua từ chủ tịch đài phương hướng truyền đến, trong thanh âm mang vài phần tức giận, "Ta hỏi ngươi, Kỵ Sĩ thập đại thủ tục là cái gì?"

Kỵ Sĩ số 4 sừng sốt, đây là mỗi một tên Kỵ Sĩ thuở nhỏ cũng đều phải thuộc, cơ hồ là từ bản năng nói: "Nhún nhường, thành thực, thương hại, anh dũng, công chính, hy sinh, vinh dự, chấp nhất, nhân ái, chánh nghĩa."

Thanh âm già nua trầm giọng nói: "Vậy ngươi nhún nhường cùng thành thực ở đâu? Thay vì nói ngươi bại bởi số 97, không bằng nói ngươi thua chính mình. Không mặc khôi giáp, không gọi về cỡi ngựa, là lựa chọn của mình. Ngay cả hai hạng thủ tục cơ bản nhất ngươi đều không thể tuân thủ, tâm tính của ngươi đã không thích hợp trở thành một gã Kỵ Sĩ. Ngươi đâu, đưa hăn ra đi, Thánh điện xoá tên."

Kỵ Sĩ số 4 toàn thân kịch chấn, trong phút chốc sắc mặt tái nhợt. Thánh điện xoá tên ý nghĩa như thế nào? Ý nghĩa hăn không bao giờ là một thành viên của Kỵ Sĩ Thánh điện nữa. Hăn cũng đồng thời biết người nói chuyện là ai. Cho dù là ba vị đại năng cao nhất của Kỵ Sĩ Thánh điện kia, đối mặt vị lão nhân này cũng phải lễ phép ba phần.

Phù phù một tiếng, Kỵ Sĩ số 4 quỳ rạp xuống đất, hướng chủ tịch đài run giọng nói: "Thánh kỵ sĩ trưởng đại nhân, ta sai lầm rồi. Ta biết sai lầm rồi, xin ngài cho thêm ta một lần cơ hội. Ta không dám nữa."

Thánh Kỵ Sĩ Trưởng thanh âm từ từ truyền đến, "Ngươi có thể ở hai mươi lăm tuổi lúc trước đột phá ngũ giai, có thể thấy được thiên phú thật tốt. Nhưng ngươi nên biết, Kỵ Sĩ Thánh điện chúng ta trọng nhất không phải là tu vi mà là tâm tính. Là đứng đầu Lục Đại Thánh điện, bất kỳ một cái Liệp Ma đoàn nào đều trọng yếu, nếu như không thể tuân thủ thủ tục Kỵ Sĩ, chỉ có thể để cho vinh quang Kỵ Sĩ hồ thẹn. Nói cho ta biết, vinh quang là cái gì?"

Tất cả Kỵ Sĩ tại chỗ toàn thể đứng dậy, cùng kêu lên hô to: "Vinh quang tức sinh mệnh."

Thánh Kỵ Sĩ Trưởng thần nhiên nói: "số 4, người nghe được. Vinh quang tức sinh mệnh, người còn có thể có vinh quang Kỵ Sĩ Thánh điện sao?"

Kỵ Sĩ số 4 thân thể kịch liệt run rẩy, nhưng quỳ sát ở nơi đây, hăn một chữ cũng không nói ra. Hăn nghe được ra, Thánh Kỵ Sĩ Trưởng đã động chân hỏa.

"Thánh kỵ sĩ trưởng đại nhân." Đang lúc ấy một âm thanh trong trẻo vang lên. Mọi người tại đây cũng không khỏi dời tầm mắt đi.

Mở miệng chính là Long Hạo Thần. Tay phải nắm tay, để bên ngực trái, hăn cung kính hướng chủ tịch đài một dòng lễ Kỵ Sĩ.

"Người nói." Thánh Kỵ Sĩ Trưởng thanh âm rõ ràng ôn hòa vài phần, không một chút che dấu cảm giác yêu thích của hăn đối với Long Hạo Thần.

Long Hạo Thần nhìn thoáng qua kia Kỵ Sĩ số 4 quỳ ở bên cạnh mình, cung kính nói: "Kỵ sĩ trưởng đại nhân, ta lúc còn rất nhỏ, mẫu thân từng đã nói với ta, chẳng ai hoàn mỹ, số 4 chỉ là bởi vì thua trong lúc nhất thời nội tâm bất định mà thôi. Tự đại đúng là sai lầm, nhưng đơn giản chuyện này sẽ là bước ngoặt quan trọng trong cuộc đời hăn, ta cho là không công bình đối với hăn. Tính cách cùng hoàn cảnh trưởng thành có liên quan, cũng không có thể hoàn toàn trách hăn, xin ngài cho hăn thêm một lần cơ hội. Có lần dạy dỗ này, ta tin tưởng hăn sẽ sửa lại."

Nghe lời nói Long Hạo Thần, Kỵ Sĩ số 4 có chút kinh ngạc ngẩng đầu lên nhìn về phía hăn, nhìn trong ánh mắt của hăn mang vài phần cảm xúc khác thường.

Chủ tịch đài đột nhiên trở nên trầm mặc. Mọi người tất cả cũng ở chú ý chủ tịch đài. Dù sao, giống như số 4 trước hai mươi lăm tuổi đã đột phá

ngũ giai thiên tài Kỵ Sĩ, ở Kỵ Sĩ Thánh điện cũng là long phượng sừng lân.

Một hồi lâu sau, chủ tịch đài mới truyền đến tiếng của Thánh Kỵ Sĩ Trưởng thở dài sâu kín, "Được rồi. Người đã cầu tình, ta liền cho hãn một cơ hội. Số 4, người nghe đây, nếu như người còn muốn tiếp tục lưu lại Kỵ Sĩ Thánh điện, như vậy, từ hiện tại bắt đầu, người chính là hỗ trợ Kỵ Sĩ của số 97, tiếp theo Liệp Ma đoàn thi tuyển bắt đầu thi đấu, người vẫn cũng có thể kết thúc chức trách hỗ trợ Kỵ Sĩ, như vậy, ta chấp thuận người quay về Kỵ Sĩ Thánh điện."

số 4 đầu tiên là sửng sốt một chút, sau đó vui mừng quá đỗi, "Đa tạ thánh kỵ sĩ trưởng đại nhân đã cho ta cơ hội." Nói xong câu đó, hãn đứng lên chuyển hướng sang Long Hạo Thần, trong mắt hiện lên một tia giãy dụa, phù phù một tiếng, quỳ một gối xuống ở Long Hạo Thần trước mặt, "Chủ nhân, Hàn Vũ từ nay nghe ngài sai khiến. Còn không biết tục danh ngài."

Long Hạo Thần dở cười dở khóc nói: "Này, cái này. . ."

"Hãn gọi Long Hạo Thần." Một thanh âm lạnh lùng từ khu nghỉ ngơi truyền đến. Long Hạo Thần quay đầu nhìn lại, chính là Dạ Hoa Lão sư nói chuyện.

Hàn Vũ cung kính nói: "Quang Minh thần ở trên cao, Hàn Vũ nguyện trong tương lai năm năm phụng Long Hạo Thần làm chủ, chủ nhân vinh quang tức ta vinh quang, nếu làm trái lời thề này, sẽ bị thần phạt."

Trong chiến đấu Long Hạo Thần vĩnh viễn như vậy yên lặng, nhưng hãn dù sao vẫn là một thiếu niên mười bốn tuổi, đối mặt tình huống như thế nhất thời có chút bối rối, chặn lại nói: "Người mau dậy đi." Vừa nói, đem Hàn Vũ đỡ lên.

Hàn Vũ cung kính nói: "Chủ nhân, nhà của ta còn có chút chuyện cần phải làm, hiện tại phải trở về đi xử lý, ngày mai ta sẽ tới nơi này tìm chủ nhân, sau này năm năm thề đi theo."

Trải qua đả kích vừa rồi, trên mặt hãn ngạo khí đã là không còn chút gì, mặc dù đáy mắt như vẫn vài phần không cam lòng, nhưng nhớ tới hậu quả bị khai trừ ra Thánh điện, đúng là vẫn còn cố nén khó chịu lại, lần nữa hướng Long Hạo Thần hành lễ xoay người đi. Hãn mặc dù kiêu ngạo, nhưng trong lòng vẫn có chí hướng xa, một khi thoát khỏi Kỵ Sĩ Thánh điện, còn thể nào thực hiện giấc mộng của mình đây?

Long Hạo Thần hiện tại có chút ảo ảo, nhưng nếu Dạ Hoa để cho hãn đáp ứng, luôn là có đạo lý. Phủ lên mình một Thánh Quang Tráo, lúc này mới đi trở về nơi nghỉ ngơi.

"Đệ đệ, người quá tuyệt vời." Lý Hình lập tức xông lên ôm hãn. Còn Kỵ Sĩ Thánh điện những người dự thi khác nhìn lại Long Hạo Thần, trên mặt cũng toát ra mấy phần dè chừng và sợ hãi vẻ.

Dưới loại tình huống một chọi một trong trận đấu, Trường Giới Kỵ Sĩ hiển nhiên so với Thủ Hộ Kỵ Sĩ chiếm cứ ưu thế, mặc dù lúc trước Hàn Vũ là bởi vì tự thân tự cao tự đại mới đưa đến kết quả chiến bại. Nhưng ngàn vạn không nên quên, Long Hạo Thần cuối cùng liên tiếp tiến công kích có thể làm cho hãn không có nửa phần cơ hội, Trường Giới Kỵ Sĩ bình thường nào có thể làm được? Kia trong nháy mắt bật lại, nhất là cuối cùng nhất tâm nhị dụng thêm tổ hợp thánh kiếm, mới thật sự là nguyên nhân chiến thắng. Ngay cả ngũ giai Kỵ Sĩ cũng đỡ không nổi a!

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 33

Kỳ Thật Ta Rất Xấu (1+2)

Liệt Ma đoàn thi đấu vòng loại ngày thứ ba dần dần trôi qua, bởi vì số trận chiến đấu giảm bớt, xế chiều tranh tài của Lục Đại Thánh điện đã kết thúc toàn bộ.

Lý Hình vận khí không kém như Long Hạo Thần, đối mặt với một gã thực lực không kém, nhưng cỡi ngựa không bằng Mân Côi của nàng, một lần nữa phát huy ra cường đại Mân Côi cùng ưu thế Trường Giới Kỳ Sĩ, thành công xông qua vòng thứ ba. Điều này Dạ Hoa cũng không nghĩ đến.

Giống như bọn họ suy đoán, ba tên ngũ giai Kỳ Sĩ khác toàn bộ lên cấp, và Long Hạo Thần vào vòng luân không tiếp theo.

Phòng làm việc của tổng trưởng Thánh điện liên minh Kỳ Sĩ.

Một lão giả ngồi sau bàn công tác, lẳng lặng nhìn một xấp tài liệu trong tay. Lão giả đầu tóc bạc, tuy ngồi chỗ đó, nhưng cũng có thể thấy vóc người cao lớn của hắn. Bả vai rộng rãi, số tuổi không ảnh hưởng chút nào đến uy nghiêm tản mát ra trên người hắn.

Vị lão giả này, chính là người quyết định cao nhất của Kỳ Sĩ Thánh điện trong Thánh điện liên minh Thánh Thành tổng bộ. Trong Kỳ Sĩ Thánh điện, địa vị gần với tam đại Trưởng Kỳ Sĩ Thần Ẩn Kỳ Sĩ. Cũng chính là lúc trước trên chủ tịch đài của Kỳ Sĩ thí luyện tràng ngồi ở trung tâm.

"Phanh, phanh, phanh." Tiếng gõ cửa vang lên.

"Vào đi." Trưởng Thánh Kỵ Sĩ chậm rãi ngẩng đầu, thản nhiên nói.

Cửa mở ra, từ bên ngoài đi tới là Hàn Vũ một đầu màu rậm nắng tóc ngắn thân hình to lớn. Bất quá, trên mặt hắn lúc này đã không còn kiêu ngạo, chỉ có thấp thỏm, thống khổ, buồn bực đủ loại tâm tình kết hợp mà thôi.

Thấy hắn, Trưởng Thánh Kỵ Sĩ sắc mặt đột nhiên trầm xuống, tiện tay đem tài liệu và giấy thăng cấp của mười chín người dự thi ném trên bàn.

Phanh, Hàn Vũ dẫm trên lòng ngực chính mình, hướng Trưởng Thánh Kỵ Sĩ cung kính một dòng lễ Kỵ Sĩ.

Trưởng Thánh Kỵ Sĩ lạnh lùng nhìn hắn, không nói một lời.

Hàn Vũ trên trán đầy mồ hôi, cúi đầu không nói một lời.

"Quỳ xuống." Trưởng Thánh Kỵ Sĩ vỗ mạnh bàn, râu tóc đều dựng, lực áp bách cường đại trong nháy mắt làm không khí bên trong gian phòng sinh ra vụn vụn.

Phốc, hai đầu gối Hàn Vũ mềm nhũn, đã quỳ xuống đất, sắc mặt lại càng thêm tái nhợt.

Trước áp lực kinh khủng của Trưởng Thánh Kỵ Sĩ, hắn như một cây tùy thời có thể gãy xuống.

Trưởng Thánh Kỵ Sĩ chậm rãi đứng lên, từ sau cái bàn đi ra. Giơ tay lên chỉ vào Hàn Vũ, "Tốt! Người thật rất tốt a. Người không phải là luôn luôn vô cùng kiêu ngạo sao? Người không phải cảm giác mình là thế hệ trẻ người mạnh nhất sao? Cái này người hài lòng sao? Đấu vòng loại cũng không vượt qua, bị một gã đối thủ tứ giai đánh cho không hề có lực hoàn thủ. Người anh hùng a!"

Hàn Vũ cúi đầu, vẻ mặt đưa đám, nói: "Gia gia, ta sai lầm rồi. Đều tại ta, làm cho ngài mất thể diện."

"Đừng gọi ta gia gia, ta không có tôn tử như vậy." Trương Thánh Kỵ Sĩ giơ một cước đạp Hàn Vũ ngã, "Đến hiện tại người còn không biết mình sai ở đâu sao. Người cho rằng, người hôm nay thua tranh tài, ta là bởi vì người làm cho ta mất thể diện và tức giận sao? Người sai lầm rồi. Ta cho người biết, bởi vì ta Hàn Khiếm thể nhưng lại có một tôn tử làm kỵ sĩ như vậy và cảm thấy sỉ nhục, phần này sỉ nhục là chính là cho mình."

Trương Thánh Kỵ Sĩ đại nhân tức sùi bọt mép, "Người cho rằng ta ở thí luyện tràng muốn đem người khai trừ ra khỏi Kỵ Sĩ Thánh điện bởi vì tức giận sao? Không! Ta là bởi vì người quả thật không có thể trở thành một gã Kỵ Sĩ đủ tư cách mới phải đem người khai trừ ra ngoài. Kỵ Sĩ thập đại thủ tục điều thứ nhất chính là nhún nhường, người nhún nhường ở chỗ nào? Trong lòng người chỉ có kiêu ngạo. Người có phải hay không cảm thấy, hai mươi hai tuổi có thể đột phá ngũ giai, người đã rất giỏi rồi? Người biết không? Hôm nay hài tử kia đánh bại người, mới bất quá mười bốn tuổi. Mười bốn tuổi a! Người cùng ta so sánh, ngay cả ta cũng không bằng."

Nghe được ba chữ mười bốn tuổi, Hàn Vũ nhất thời ngốc trệ, "Không, cái này không thể nào."

Hàn Khiếm lạnh lùng nhìn tôn tử, "Không thể nào? Cốt linh bình luận trắc có thể sai sao? Là ta tự mình hạ lệnh phong tỏa tin tức tuổi của hắc. Tâm nguyện của người không phải muốn trở thành một gã Thần Ẩn Kỵ Sĩ sao? người hiện tại tách tình như này, cho dù có một ngày người có tu vi như vậy, cũng sẽ chỉ là một gã Kỵ Sĩ mà thôi. Kiêu ngạo tự mãn, trong mắt không có người khác, thua tranh tài còn muốn ăn quịt. Người không phải đã làm mất mặt ta, người là làm mất mũi Kỵ Sĩ Thánh điện đều mất hết. Nếu như không phải là mấy lão huynh đệ lôi kéo ta, ta thật muốn một tát đem người đập chết."

Thân thể Hàn Vũ bắt đầu khẽ run rẩy, từ nhỏ đến lớn, hăn mặc dù trong tu luyện cũng cố gắng thật lớn, nhưng thân là thiên kiều chi tử, hăn lại chưa bao giờ gặp phải bất kỳ ngăn trở nào quá mạnh. Hôm nay một bại này, đối với hăn đả kích thật sự quá lớn. Long Hạo Thần một ít liên kích, đã làm trong lòng hăn tất cả kiều ngạo đều nát bấy. Hăn đột nhiên cảm thấy, nguyên lai chính mình không hề mạnh giống trong tưởng tượng như vậy.

Hàn Khiếm lạnh lùng nói: "Người hiện tại chỉ có hai lựa chọn, thứ nhất, để cho ta phế bỏ một thân linh lực của người, từ đó trục xuất khỏi Kỵ Sĩ Thánh điện, người dù sao cũng là tôn tử ta, ta sẽ cho người một khoản tiền, để trở thành một phú hào trong cuộc sống thường. Nếu như người lựa chọn điều này, ta tự mình ra mặt, xin Long Hạo Thần giải trừ thệ ước của người. Về phần con đường thứ hai, người tự biết."

Thân thể Hàn Vũ run rẩy chậm rãi ngẩng đầu, "Gia gia, hăn, hăn thật chỉ có mười bốn tuổi sao?"

Hàn Khiếm trên mặt lửa giận tựa như có lẽ đã bình tĩnh mấy phần, dùng sức gật đầu. "Từ ba ngày nay tranh tài, đứa nhỏ Long Hạo Thần này, tính cách kiên nhẫn, thiện lương, chấp nhất, anh dũng. Theo trên người hăn, ta phỏng phát thấy được vinh quang Kỵ Sĩ. Người đi theo hăn, học tập chính là thái độ Kỵ Sĩ của hăn. Đừng tưởng rằng làm hỗ trợ Kỵ Sĩ rất mất mặt. Chỉ cần hăn không chết, tương lai nhất định là đem cả liên minh khiếp sợ, thậm chí là làm khiếp sợ một đời cường giả Ma tộc. Đi theo hăn, khi hăn thúc giục, đối với người tăng lên mới có lợi. Nếu không, năm năm sau, ở trong tầm mắt của người sẽ không thấy bóng lưng hăn."

Hàn Vũ một lần nữa quỳ xuống, hướng Hàn Khiếm phan, phan, phan dập đầu ba cái, "Gia gia, năm năm sau, ta nhất định sẽ làm cho ngài nhìn với cặp mắt khác xưa."

Nói xong câu đó, hăn đứng lên, lần nữa hướng Hàn Khiếm một dòng lễ Kỵ Sĩ, sau đó xoay người sải bước đi.

Nhìn bóng lưng hắt rời đi, tức giận trên mặt Hàn Khiếm đột nhiên biến mất, ngược lại thay thành một tia mỉm cười.

"Long Hạo Thần, ta thật nên cảm ơn người. Tiểu tử Hàn Vũ vấn đề thật ra ta sớm phát hiện, chỉ là không tìm được thời cơ tốt cho hắc một kích trầm trọng. Vũ nhi đứa nhỏ này mặc dù kiêu ngạo dễ dàng, nhưng tính tình không chịu thua, chỉ biết dùng cảm xông lên. Cùng Long Hạo Thần ở chung một chỗ, đối với tương lai của hắc mới có lợi. Có lẽ, bọn họ thật có thể đủ sức cùng nhau thành thần ấn. Chẳng qua không biết, Long Hạo Thần truyền thừa đến tột cùng là tới từ người nào. Kỹ năng Trường Giới Kỵ Sĩ, ngay cả ngũ giai thánh kiếm cũng có thể vượt cấp học được. Hắc họ Long, chẳng lẽ hắc là. . ."

Nghĩ tới đây, trên mặt Hàn Khiếm nhất thời toát ra một tia kinh sắc.

Hắc để cho Hàn Vũ đi theo Long Hạo Thần là có thâm ý, đầu tiên, Hàn Vũ thua trận tranh tài, đã mất đi tư cách tiến vào Liệp Ma đoàn, đối với tương lai trường thành của hắc có thể nói là đã kích trầm trọng. Mà trở thành hỗ trợ Kỵ Sĩ của Long Hạo Thần, mặc dù nghe thanh danh bất hảo, nhưng cuối cùng vẫn có thể tham dự Liệp Ma đoàn. Tiếp theo, Hàn Khiếm cực kỳ coi trọng Long Hạo Thần, để Hàn Vũ đi bảo vệ hắc, có thể tăng cường tỉ lệ sinh tồn của bọn họ trong lúc làm nhiệm vụ của Liệp Ma đoàn. Đồng thời, Hàn Vũ cùng Long Hạo Thần sống chung năm năm, thành lập tình hữu nghị cũng không khó khăn. Nếu như tương lai Long Hạo Thần trở thành thần ấn, đối với tôn tử chính hắc cũng có lợi thật lớn. Hắc đa mưu túc trí không phải Dạ Hoa có thể hoàn toàn đoán được. Dĩ nhiên, nếu như không phải vì Hàn Vũ tự cao tự đại thật sự là nghiêm trọng, Hàn Khiếm cũng không thể bỏ tôn tử của mình với thiên phú như thế phải đi hỗ trợ người khác.

Dạ Hoa nhìn Long Hạo Thần, hừ một tiếng, "Tiểu tử thú vị, đây là lá bài tẩy của ngươi sao."

Long Hạo Thần cúi đầu, "Lão sư, ta. . ."

Dạ Hoa phất phất tay, nói: "Không cần phải nói, thật ra thì, thời điểm ban đầu Nạp Lan mập mạp để cho ta dạy người, ta đã biết người còn có truyền thừa khác, nếu không há có thể tuổi còn nhỏ mà có tu vi như vậy? Người truyền thừa đến từ phụ thân người?"

Long Hạo Thần gật đầu.

Dạ Hoa vỗ vỗ bờ vai của hắn, "Không cần nghĩ quá nhiều, ta không có ý trách người. Bất quá, vận khí của người thật sự không tốt lắm, gặp được đối thủ ngũ giai luôn, mặc dù thắng, nhưng bài tẩy cũng bị bại lộ."

Long Hạo Thần nhìn đáy mắt Dạ Hoa toát ra vẻ lo lắng, trong lòng nhất thời nóng lên, để sát vào đến bên tai hắn, dùng thanh âm cực thấp nói vài câu.

Nhất thời hai mắt Dạ Hoa tròn to, vẻ mặt kinh dị nhìn hắn.

Long Hạo Thần hướng hắn gật đầu.

Dạ Hoa lạnh như băng toát ra một tia cười trông khó coi hơn cả khóc, hướng hắn giơ ngón tay cái.

"Lão sư, hỗ trợ Kỵ Sĩ là chuyện gì vậy?" Long Hạo Thần nghi ngờ hỏi.

Dạ Hoa nói: "Lần này coi như người nhật được tiện nghi, hỗ trợ Kỵ Sĩ tựa như là hỗ trợ chiến sĩ của ma pháp sư, nhưng khác nhau ở chỗ hỗ trợ Kỵ Sĩ có thể nói là người hầu của người, mà không phải đồng bạn. Hắn phát ra lời thề, như vậy, khi người gặp nguy hiểm, hắn vĩnh viễn chỉ có thể chết trước người. Tương đương với tấm chăn sống. Trong quy tắc Liệp Ma đoàn, vốn không cho phép hỗ trợ như vậy tồn tại, nhưng hỗ trợ Kỵ Sĩ lại là ngoại lệ. Nếu như Kỵ Sĩ bản thân là Trừng Giới Kỵ Sĩ, như vậy cho phép có một thủ hộ Kỵ Sĩ hỗ trợ. Bởi vì đối với Liệp Ma đoàn mà nói, thủ hộ Kỵ Sĩ tác dụng quá trọng yếu."

"Chỉ bất quá, cơ hồ không có Kỵ Sĩ nào nguyện ý hỗ trợ làm người khác. Cho nên, người lần này coi như là nhật được bảo. Người giờ có một gã ngũ giai Kỵ Sĩ, đối với tương lai trong Liệp Ma đoàn có thêm năng lực sinh tồn, đều có được chỗ tốt khổng lồ. Hơn nữa, có thể trước hai mươi lăm tuổi tu luyện tới ngũ giai, sợ rằng lai lịch của hắn cũng không đơn giản."

Long Hạo Thần gãi gãi đầu, nói: "Nhưng tu vi hắn so với ta cao hơn, chưa chắc sẽ phục tùng thì sao."

Dạ Hoa thần bí cười, "Người cũng quá khinh thường lời thề của hỗ trợ Kỵ Sĩ, vô luận hắn kiêu ngạo đến cỡ nào, dưới lời thề, người chính là chủ nhân của hắn. Hắn cho dù trong lòng có không phục, hết thảy cũng chỉ có thể suy nghĩ vì người, phục vụ cho người. Bất quá, trở thành hỗ trợ Kỵ Sĩ của người đối với hắn mà nói cũng có chỗ tốt. Ít nhất hắn có thể đi theo người cùng nhau tiến vào Liệp Ma đoàn. Nếu không, hắn cũng chỉ có thể bị loại bỏ, cả đời không có cách nào tiến vào Liệp Ma đoàn. Về phần năm năm sau, sợ rằng, khi đó hắn cũng chỉ có ngược nhìn lên thành tích của người."

"Lão sư, ta đi về trước, chữa thương đầy đủ, cũng chuẩn bị ngày mai tranh tài cho tốt." Long Hạo Thần không quên mất ước định cùng Thái Nhi, lúc này tranh tài đã kết thúc, trong lòng hắn nhất thời có chút cảm giác quanh co.

Dạ Hoa gật đầu, nói: "Đi đi, bất quá người cũng không cần nóng vội, tranh tài ngày mai không cần tham gia."

"Hả?" Long Hạo Thần kinh ngạc nhìn hắn.

Bên cạnh Lý Hình đã cười nói: "Đệ đệ ngốc, đã quên danh ngạch luân không sao? Trừ phi hôm nay nữa có người có thể đánh bại ngũ giai Kỵ Sĩ, nếu không danh ngạch luân không này còn có thể chạy ra khỏi lòng bàn tay của người?"

Long Hạo Thần lúc này mới chợt hiểu, đúng a! Mình đánh bại Hàn Vũ, mới có thể đủ đạt được danh ngạch luân không này đi đi.

Nếu như chẳng qua là tranh tài, có lẽ hẳn đối với luân không danh ngạch này cũng không cảm thấy hứng thú, bởi vì hẳn hi vọng thông qua thực chiến không ngừng để đề cao kinh nghiệm thực chiến của mình cùng với kích thích tiềm năng.

Nhưng mấy ngày gần đây, tình huống lại bất đồng, hẳn đã gần tới cánh cửa của linh lực hóa lỏng, hơn nữa đã nghĩ thông suốt lấy tụ thể kỹ năng làm phương thức tu luyện chủ yếu, dưới tình huống như vậy, hẳn cần càng nhiều chiến đấu hơn là tĩnh tu.

Ra khỏi Kỳ Sĩ thí luyện tràng, Long Hạo Thần khẩn cấp chạy tới nơi ước định cùng Thái Nhi, rất xa, hẳn cũng đã thấy Thái Nhi lẳng lặng đứng ở nơi đó, giống như một pho tượng. Nàng như không có bất kỳ biến hóa, Thanh Trúc trượng trong tay điểm trên mặt đất, lẳng lặng đứng.

Ánh mặt trời rơi trên người nàng, tựa hồ tăng thêm vài phần ấm áp, cũng làm mái tóc tím của nàng thêm vài phần sáng bóng.

"Thái Nhi." Long Hạo Thần kêu một tiếng, chạy tới thật nhanh.

Nghe được thanh âm của hẳn, Thái Nhi thân thể hơi lệch, nhưng khi Long Hạo Thần sắp đến gần nàng, thì rõ ràng cảm giác được một cỗ khí tức lạnh lẽo từ trên người nàng phát ra.

"Thái Nhi, ngươi làm sao vậy?" Long Hạo Thần sợ hết hồn, vội vàng dừng bước.

Thái Nhi thanh âm lạnh buốt mà Long Hạo Thần chưa từng nghe qua, "Ngươi bị thương? Là ai đã thương ngươi?" Vừa nói, nàng giơ tay lên, rất tự nhiên bắt được tay Long Hạo Thần.

Long Hạo Thần vẻ mặt tò mò nói: "Làm sao ngươi biết ta bị thương?"

Thải Nhi nói: "Nghe được. Mặc dù mắt ta không thể thấy, nhưng lực nghe so với người bình thường khá hơn một chút, người trung khí không đủ, rõ ràng là bị thương." Lúc này, lạnh lẽo trên người nàng tản đi vài phần, cũng buông lỏng tay Long Hạo Thần ra.

Long Hạo Thần cười ha hả nói: "Không có gì, ta ở tham gia liên minh Liệp Ma đoàn thi tuyển, hôm nay gặp phải đối thủ rất mạnh, cho nên mới bị vết thương nhẹ, không cần gấp gáp, bất quá ta đã thắng. Đúng rồi, ta còn không có nói qua cho người, ta là một gã Kỵ Sĩ nha. Hôm nay ta biểu hiện thật là tốt, ngày mai tranh tài hẳn là được luân không, cứ như vậy đấu vòng loại ta coi là tiến vào Top 10."

Hướng hấn khe khẽ gật đầu, lạnh lẽo trên người đã hoàn toàn tản đi.

"Đi thôi, ta đưa người trở về." Lần này đổi lại thành Long Hạo Thần chủ động dắt tay nàng, chậm rãi kéo nàng tới chỗ ở của Thải Nhi.

Hai người đi từ từ, vừa tiến vào không khí này, Long Hạo Thần đi vô cùng chậm, giống như hải tử mới vừa học xong bước đi, ánh mặt trời vẩy vào trên người bọn họ, loại cảm giác ấm áp này làm trong lòng trở nên khác thường, trái tim của bọn họ đều có chút không còn bình tĩnh.

Nhưng là, vô luận đi nhanh hay chậm, vẫn phải đến nơi.

Dừng bước lại, nội tâm khác thường của Long Hạo Thần nhất thời thôi thúc, bàn tay nhỏ nhắn mềm mại được hấn nắm thật có chút không bỏ được mà phải buông ra.

"Đi sớm về nghỉ ngơi đi. Ngày mai ta lại chờ người." Thải Nhi nhẹ nhàng nói.

"Tốt. Ta nhất định tới sớm một chút, ta ngày mai tranh tài luân không, có thể chờ người tới trước." Long Hạo Thần vội vàng đáp ứng, hấn sợ nhất nghe được thanh âm Thải Nhi nói không cần hấn nữa.

Lưu luyện không rời buông tay ra, "Người vào đi thôi. Chờ người tiến vào ta lại đi."

Thải Nhi nhưng lắc đầu, nói: "Ta nghe tiếng bước chân rời đi của người, được chứ?"

Không biết tại sao, mỗi khi Long Hạo Thần nhìn vào hai tròng mắt vô thần của nàng, căn bản không cự tuyệt lời của nàng được, "Được rồi, vậy người trở về cũng nên để ý một chút."

"Sau này tranh tài không nên liều mạng như vậy." Thải Nhi đột nhiên nói.

Long Hạo Thần cười ha hả nói: "Không phải là liều mạng, mà là cố gắng. Ta không cố gắng trở nên cường đại, làm sao bảo vệ được người?" Nói xong câu đó, hắn cảm giác rõ ràng được tim mình đập rộn lên, không dám lưu lại nữa, cáo biệt Thải Nhi, vội bước nhanh đi.

Lẳng lẳng nghe tiếng bước chân hắn rời đi, Thải Nhi sắc mặt lạnh băng, "Hắn bị thương, may mà bị thương không nặng." Sát ý trên người chợt lóe ra rồi biến mất.

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 34

Kỳ Thật Ta Rất Xấu (3+4)

Liệp Ma Đoàn thi đấu giai đoạn vòng loại tiến hành hết ba ngày, hiện tại đã muôn tiến vào giai đoạn kết thúc. Trong đó Thích Khách Thánh Điện, Linh Hồn Thánh Điện, Mục Sư Thánh Điện cũng đã chọn ra mười người đứng đầu. Kế tiếp, trọng yếu hơn chính là thi đấu để sắp xếp thứ tự.

Bởi vì trận đấu ngày thứ tư không phải đấu, Long Hạo Thần căn bản là không có đi thí luyện tràng, mặt trời lên cao, hẳn mỗi ngày sẽ đến địa phương gặp lại Thái Nhi yên lặng chờ đợi.

Thích khách thí luyện tràng.

Khu nghỉ ngơi chỉ còn dư mười người cuối cùng, nhưng trong đó ánh mắt chín người lại dừng ở trên một người.

Thái Nhi lẳng lặng ngồi ở chỗ kia, hai tròng mắt vô thần của nàng lại rõ ràng mang đến thật lớn áp lực chín vị dự thi giả khác. Nhìn thấy nàng cầm trong tay thanh trúc trượng kia phảng phất cả người lẫn vật như vô hại, cơ hồ tất cả dự thi giả khác cũng thầm cầu nguyện không phải gặp nàng.

Ngũ giai thích khách, bí kỹ ảnh phân thân. Trong những người dự thi là ngũ giai Thích Khách Thánh Điện duy nhất.

Ở thời điểm mọi người đang quan sát nàng, hơi thở tản ra lạnh như băng Thái Nhi lại chậm rãi từ hàng thứ nhất đứng lên hướng tới chỗ chủ

tịch thai thoáng khom người, dùng thanh âm trong trẻo nhưng lạnh lùng của nàng nói: "Đấu vòng loại, trận đấu còn thừa ta bỏ quyền."

Nói xong câu đó, tại chín tên dự thi khác trợn mắt há hốc mồm nhìn chăm chú, nàng cứ như vậy dùng thanh trúc trượng chia xuống đất, tại "Đốc, đốc, đốc" trong thanh âm đi ra Thích Khách Thánh Điện.

Đứng ở trên đường phố đợi Thái Nhi, Long Hạo Thần lần đầu tiên có thời gian tĩnh tâm để thưởng thức toà đại thành thị liên minh.

Kiến trúc hai bên đường phố đa số là cao tầng, phù điêu là trang sức của tuyệt đại đa số kiến trúc, toà thành thị này nồng đậm hơi thở cổ điển."Đốc, đốc, đốc." thanh âm độc đáo mà quen thuộc đem Long Hạo Thần từ trong suy nghĩ bừng tỉnh lại.

"Thái Nhi." Nhìn thấy Thái Nhi cách đó không xa đang chậm rãi đi tới, một cỗ nội tâm vui sướng nhất thời nảy lên trong lòng, Long Hạo Thần chạy nhanh qua tới, giữ chặt bàn tay nhỏ bé của nàng.

Thái Nhi khẽ mỉm cười, nói: "Đợi đã lâu chưa?"

Long Hạo Thần lắc đầu, "Không có, ta cũng vừa đến trong chốc lát. Mọi người mỗi ngày cũng chờ ta sớm như vậy sao?"

Thái Nhi vẫy tay nói: "Cũng không phải, thời gian ta trở về mỗi ngày cũng không có chuẩn xác. Chẳng qua vài ngày tới hẳn là sẽ sớm một chút."

Nắm bàn tay nhỏ bé non mềm của nàng, trong lòng Long Hạo Thần một mảnh ấm áp, mà loại ấm áp này cùng với lúc hắn cùng cha mẹ cùng một chỗ là không giống nhau. Hắn cũng không biết Thái Nhi vì không để hắn đợi lâu lắm đã buông tha cái gì.

Nắm tay mang theo vài phần mộng lung, tình cảm thuần túy nhất, thân ảnh bọn họ dưới ánh mặt trời dần dần đi xa.

"Thải Nhi, muội còn có thể ở tại Thánh Thành bao lâu?" Long Hạo Thần sắp tới thời điểm chia tay, rốt cục lấy hết dũng khí hỏi.

Thải Nhi trầm mặc một lát, "Huynh hỏi điều này để làm gì?"

Long Hạo Thần nhất thời trong lòng căng thẳng, có chút quẫn bách nói: "Ta, ta chỉ là muốn biết còn có bao nhiêu ngày có thể đưa muội trở về."

Thải Nhi lại lâm vào trầm mặc, hai người cứ như vậy mặt đối mặt đứng, Long Hạo Thần tay đỡ mồ hôi liên tục.

Cảm thụ được trong lòng bàn tay hằn ướm ướm, Thải Nhi nhẹ giọng nói: "Muội chỉ là nữ nhân mù, đưa ta trở về, thật sự trọng yếu như vậy sao?"

Long Hạo Thần sững sốt một lần, lại thành thành thật thật nói: "Ta, ta không biết."

Thải Nhi cũng sững sốt, tuy nói con gái tại cảm tình phương diện so với con trai thành thực sớm hơn một chút, nhưng nàng trải qua sinh trưởng so với Long Hạo Thần còn muốn đơn thuần a!

"Huynh không chê bỏ ta sao?" Thải Nhi cúi đầu nói.

Long Hạo Thần trong lòng nhất thời bị ý nghĩ - thương xót tràn ngập, kéo tay hằn tại trước người mình, "Như thế nào ghét bỏ người chứ." Không biết vì cái gì, lúc này trong lòng hằn tràn ngập cảm giác không yên, chỉ cảm thấy một cái trả lời không tốt, chính mình có thể sẽ không còn được gặp lại cô gái trước mắt.

"Thải Nhi, kỳ thật, kỳ thật bộ dạng ta rất xấu. Ta chính mình cũng xấu như vậy, có cái tư cách ghét bỏ người." Long Hạo Thần có chút hoảng hốt liền nói dối.

Thải Nhi ngẩn ngơ, "Rất xấu?"

"Ân, rất xấu." Long Hạo Thần vội vàng khẳng định.

Thải Nhi nở nụ cười, tuy rằng cách cái khăn che mặt nhìn không thấy khuôn mặt của nàng, nhưng Long Hạo Thần lại theo bản năng cảm giác được nụ cười của nàng rất đẹp, rất đẹp a.

"Nếu để huynh vĩnh viễn nắm tay muội, huynh nguyện ý sao?" Thải Nhi thanh âm rất nhỏ, nhưng gần như ngập ngừng. Thời điểm nói ra những lời này, mặt nàng cũng đỏ bừng lên vì xấu hổ.

"Ta nguyện ý." Long Hạo Thần tâm tình lúc này đang ở trong một loại trạng thái kỳ dị, cơ hồ là không chút do dự thốt ra.

Lúc này đây đến phiên Thải Nhi có chút bối rối, đem tay mình từ trong tay Long Hạo Thần rút ra, "Ta, ta đi về trước."

Long Hạo Thần vội la lên: "Kia, kia ngày mai, ta còn đưa muội trở về chứ."

"Ân." Nhẹ nhàng gật đầu, thanh trúc trượng chia xuống đất tần suất ít nhất so với bình thường nhanh hơn gấp đôi, Thải Nhi cũng dường như quay về khách sạn. Trong lòng nàng không ngừng quanh quẩn trong lời nói của hắn, hắn không ngờ nói hắn rất xấu? Hắn dung mạo xinh đẹp giống nữ hài tử còn xấu được sao? Chưa bao giờ cảm thụ qua lo lắng đang lảng lảng chảy xuôi trong lòng hắn, nàng như thế nào mà không rõ, hắn là vì an ủi nàng đây?

"Ha hả." Long Hạo Thần nhin không được bật cười, tuy rằng hắn còn nhỏ, không biết tình yêu nam nữ là cái gì, nhưng hắn cảm giác so với thường nhân nhạy bén hơn nhiều, hắn có thể cảm giác được thái độ của Thải Nhi đối với hắn tựa hồ đã xảy ra một chút biến hóa, biến hóa tốt.

Mang theo tâm tình sung sướng, Long Hạo Thần trở lại bên trong khách sạn, không đợi hắn bình phục tâm tình bắt đầu tu luyện, tiếng đập cửa vội vàng đã vang lên.

"Hạo Thần, Hạo Thần." thanh âm tràn ngập hưng phấn của Lý Hinh truyền đến.

Long Hạo Thần hoảng hốt, vội vàng đi qua mở cửa.

Lý Hinh bộ dáng nhìn qua thực tại có chút chật vật, giáp trụ trên người ít nhất có ba chỗ tổn hại, tóc mai tán loạn, chỗ khoe miệng còn mang theo một chút máu, nhưng cảm xúc lại rõ ràng của nàng lại đang ở trong trạng thái phấn khởi. Khi gặp Long Hạo Thần, lập tức liền ôm cổ hắn, nhảy nhót hưng phấn kêu to: "Ta thắng, ta thắng. Hạo Thần, ta cũng tiến vào tiền mười. Hai tỷ đệ chúng ta có thể tham gia Liệp Ma Đoàn rồi."

"A?" Long Hạo Thần nhất thời phản ứng lại, cũng là vui mừng quá đổi, "Tỷ, người thắng? Người thật sự là quá tuyệt vời. Chúc mừng tỷ."

Lý Hinh đắc ý dào dạt nói: "Đúng vậy! Vận khí thật tốt quá. Hôm nay không gặp phải đối thủ là ngũ giai, ha ha, tỷ tỷ ta thật là lợi hại quá mà. Tuy rằng là thắng hiểm, nhưng chung quy vẫn là thắng. Cha sẽ lấy ta làm quang vinh."

Tu vi bản thân Lý Hinh trong lần thi tuyển kỵ sĩ này thực không xuất chúng, thậm chí có thể xếp từ dưới lên. Nhưng mà, nàng tu luyện chính là Trường Giới kỵ sĩ, hơn nữa Môn Côi Độc Giác Thú đúng lúc tiến giai cùng vận khí rất tốt. Đã cùng Long Hạo Thần thông qua đấu vòng loại.

Lý Hinh cười nói: "Đáng tiếc, chúng ta đều là kỵ sĩ, tỷ tỷ không thể nào vào một tổ Liệp Ma Đoàn với đệ, bằng không thì càng hoàn mỹ."

Long Hạo Thần ha hả cười nói: "Có cái quan hệ gì đâu, Tỷ vĩnh viễn là tỷ tỷ của ta."

"Tối nay quả thật đáng để ăn mừng. Ta phải ăn một bữa ngon." Dạ Hoa thanh âm ôn hòa vang lên, từ ngoài cửa đi đến. Tâm tình của hắn thật sự là rất tốt, Long Hạo Thần tiến vào tiền mười, đây là mục tiêu của hắn, nhưng lại không nghĩ rằng ngay cả Lý Hinh cũng có thể đi vào tiền

mười. Đối với kỵ sĩ phân điện Hạo Nguyệt thành mà nói, đây là vinh quang khổng lồ a!

Cùng dạng hưng phấn trở về có thật nhiều người, trừ chiến sĩ thánh điện ra, còn lại năm đại thánh điện đã toàn bộ chọn ra mười người đứng đầu.

Lâm Hâm vui thích ở trong phòng khách xa hoa tửu điểm của bản thân uống hồng tửu, cảm thụ được vị chua chua ngọt ngọt trong lòng lại có cảm giác vài phần phiêu phiêu dục tiên.

Ngày hôm qua sự khống chế ma lực thần kỳ, chấn nhiếp tất cả ma pháp sư dự thi. Tiến vào tranh tài lần thứ tư ngày hôm nay, ma pháp sư tổng cộng có mười sáu người, vì vậy, hôm nay tiến hành đấu vòng chính cùng vòng phụ để quyết định tiền mười.

Vòng thứ nhất đối trận quyết định ra sáu tên đầu tiên, đối thủ rút được Lâm Hâm không chút do dự đã nhận thua rồi, dù sao còn cơ hội đấu vòng phụ để tiến vào tiền mười, ai nguyện ý cùng gia hỏa hóa có sự khống chế ma lực cường đại như thế liệu mạng. Kết quả là, Lâm Hâm không đánh mà thắng tiến vào sáu người đầu tiên, đạt được tư cách tham gia trận chung kết đồng thời trở thành một thành viên dự bị liên ma đoàn.

Cùng dạng hưng phấn trở về có một nam tử đầu trọc. Mặc dù bởi vì sự xuất hiện của hắn, khiến vòng đấu loại của mục sư thánh điện lần này có chút hỗn loạn, vội vàng định ra quy tắc mới, mà dù sao lần tranh tài này đã bắt đầu, đã không cách nào thay đổi rồi. Vì vậy, nam tử đầu trọc nương bằng bạo lực mạnh mẽ của hắn phá vòng vây ra, không chỉ là tiền mười, bởi vì số người dự thi của mục sư thánh điện không nhiều, hắn đã tiến vào tiền tam, hơn nữa, từ tình huống trước mắt mà xem thì xếp hạng đệ nhất mục sư này không ai có thể tranh đoạt cùng hắn.

Vòng đấu loại tiến vào ngày thứ năm, thánh minh đại thí luyện tràng không khí ngược lại trở nên hòa hoãn rất nhiều, trong lục đại Thánh điện trừ chiến sĩ thánh điện ra đã tất cả đều đã chọn được mười tên, kế tiếp muốn làm được chẳng qua là xếp hạng thí sinh mà thôi. Các đại thánh

điện, xếp hạng vòng đấu loại đối với người dự thi càng nhiều chẳng qua là vinh dự, mặc dù xếp hạng cao cũng sẽ đạt được một số phần thưởng, nhưng chủ yếu là ở kim tiền mà thôi. Xếp hạng tiền tam cũng chỉ có thể đạt được một trang bị Linh Ma cấp mà thôi. Đây là thánh điện liên minh một loại phương pháp để khích lệ liệt ma đoàn đi hoàn thành nhiệm vụ, nếu phần thưởng tranh tài mà rất nhiều vậy sau này thời điểm bọn họ đi hoàn thành nhiệm vụ chẳng phải là rất khó thưởng sao?

Kỵ sĩ thí luyện tràng, khu nghỉ ngơi lộ ra vẻ có chút vắng lạnh, người dự thi chỉ còn lại có mười người cuối cùng, cho dù lại thêm sư phụ bọn họ dẫn đội cũng không đến hai mươi người.

Lần này liệt ma đoàn tuyển chọn, thu hoạch lớn nhất không phải là những chủ thành mà là Hạo Nguyệt thành không có danh tiếng gì. Một cái Hạo Nguyệt Phân Điện nho nhỏ thậm chí xuất ra hai gã kỵ sĩ thanh niên ưu tú tiến vào tiền mười, đây là điều mà dĩ vãng chẳng bao giờ xuất hiện qua, cũng là vinh quang khổng lồ của kỵ sĩ phân điện thành Hạo Nguyệt. Vì vậy, cho dù là Dạ Hoa tính cách lạnh như băng, sắc mặt hôm nay so sánh với trước đây tốt hơn rất nhiều.

"Kế tiếp xếp hạng cuộc thi hai người các người cũng không cần quá mức để ý, trận chung kết sau mới có ý nghĩa thực tế a. Bảo tồn thực lực là trọng yếu."

Lý Hình nghe Dạ Hoa lời của liên tục gật đầu, lúc này người nàng anh khí bừng bừng trên khuôn mặt đẹp còn bất chợt toát ra nụ cười khúc khích, có thể tiến vào tiền mười trở thành một gã thành viên của liệt ma đoàn, đã là thu hoạch lớn nhất của nàng rồi. Ý nghĩa tương lai nàng có thể có trở thành cao tăng của kỵ sĩ thánh điện, mà lại ý nghĩa nàng có thể chạm đến đến tầng thứ càng cao của thế giới kỵ sĩ. Nàng căn bản là không có nghĩ tới đạt được cái hạng gì nữa.

Long Hạo Thần vẫn trầm mặc, nhìn lão sư, suy tư một hồi lâu sau, nói: "Lão sư, nếu như có thể gặp phải người kia, ta hy vọng có thể cùng hắn buông tay đánh một trận."

Dạ Hoa nghi ngờ nói: "Thật sự cần thiết sao?"

Long Hạo Thần không chút do dự gật đầu, nói: "Lão sư, càng cường giả chiến đấu ở giữa, mới có thể càng kích thích tiềm năng của ta. Ngày ấy cùng Hàn Vũ đánh một trận, đối với ta đã có trợ giúp không ít."

Dạ Hoa trầm ngâm chỉ chốc lát, nói: "Được rồi, người đã tự mình quyết định rồi, lão sư sẽ không ngăn trở, nhưng yêu cầu làm theo khả năng. Trận chung kết phía sau người còn cơ hội đối mặt những cường giả chức nghiệp khác nữa."

"Ừ." Long Hạo Thần đáp ứng một tiếng. Hắn cũng không có nói cho Dạ Hoa, tu vi của mình đang ở từ từ đến gần ngũ giai, ngay tại lúc này, hắn là cần nhất thông qua chiến đấu để kích thích tiềm năng thân, mà lại thông qua chiến đấu liên miên kích thích tiềm năng của mình linh cảm, do đó đột phá bình cảnh.

Long Tinh Vũ chính là trường giới kị sĩ mạnh nhất đương thời, mặc dù hắn chẳng qua là dạy dỗ Long Hạo Thần thời gian hai năm ngắn ngủn, nhưng hắn vẫn gần như đem tất cả kinh nghiệm tu luyện bản thân cũng truyền thụ cho Long Hạo Thần, trong đó là tối trọng yếu một điểm, chính là nói cho hắn biết, thời điểm mỗi khi gặp phải bình cảnh, khiêu chiến đối thủ càng mạnh hơn so với mình là cơ hội đột phá có lợi nhất.

Long Hạo Thần lại đem những lời này của phụ thân vững vàng ghi lại ở trong lòng, hơn nữa ở trong thực chiến chiếm được kiếm nghiệm. Mỗi khi hắn đối mặt cường địch sau đó tốc độ tu luyện linh lực cũng sẽ có gia tăng rõ ràng, đối với ứng dụng kỹ năng cùng nắm giữ tùy theo tiến hóa. Hơn nữa, không ngừng khiêu chiến cường giả cũng có thể để tâm chí của hắn càng thêm kiên nghị.

Lúc này, đã bắt đầu rút thăm, Long Hạo Thần ánh mắt trực tiếp rơi vào trên người ba tên ngũ giai kị sĩ hàng thứ nhất, chậm rãi hít sâu một cái, ánh mắt kiên định, tâm như bàn thạch, lẳng lặng ngồi ở chỗ đó, người khác đều cầu nguyện được không nên đụng phải đối thủ ngũ giai,

nhưng hấn lại vô cùng hy vọng mình có thể cùng chiến đấu với cường giả như vậy.

"Số một, số chín mươi bảy." Không trung, mấy chữ to lớn dần dần rõ ràng. Ở trong nháy mắt mấy chữ xuất hiện, Long Hạo Thần trong mắt tinh quang đại phóng, cả người đứng lên, ánh mắt hấn vốn là ôn hòa cơ hồ là trong nháy mắt tựu trở nên bén nhọn.

Kết quả rút thăm không nghi ngờ chút nào đã đem hấn đối mặt với một gã ngũ giai cường giả.

Có thể ở lại chỗ này không ai không phải là hạng người có tâm chí kiên nghị, nhưng lúc này mấy vị tứ giai kỳ sĩ kia ánh mắt nhìn Long Hạo Thần nhưng đều có chút quái dị.

Liên tục hai lần gặp gỡ đối thủ ngũ giai, vận khí của hấn lại thật sự là quá. . .

Hàng thứ nhất, một gã thanh niên từ từ đứng lên, chậm rãi xoay người, nhìn về phía Long Hạo Thần. Vị dự thi giả số một này, không phải là thanh niên hắc y ngày ấy từng bị Long Hạo Thần ánh mắt khiêu khích sao? Mà lại là một vị trong tất cả người dự thi để cho Long Hạo Thần cảm thấy uy hiếp.

Hai người ánh mắt va chạm trên không trung, ánh mắt đều không hèn mà cùng trở nên chăm chú.

Kỳ sĩ số một sau khi hướng Long Hạo Thần làm ra một cái dấu tay xin mời, tựu dẫn đầu bước ra đi vào trong thí luyện tràng, linh lực ba động bén nhọn ngay khi trong quá trình hấn từng bước bước vào thí luyện tràng phóng ra, bộc phát.

Vào lúc này, Dạ Hoa ngược lại không có dấn dò Long Hạo Thần cái gì nữa, hấn tuyệt sẽ không để cho tâm tình của mình ảnh hưởng đến Long Hạo Thần. Từ trên người Long Hạo Thần, hấn lần đầu tiên thấy

được chiến ý ngập trời. Cho dù là trận đánh lúc trước với Hàn Vũ cũng không từng xuất hiện qua chiến ý cường đại.

Trong góc Thí luyện tràng, Hàn Vũ lẳng lặng đứng ở nơi đó, hắc sắc sớm đã tới rồi, vô luận trong lòng có không cam lòng cỡ nào, tương lai năm năm tới của hắn đã không cách nào thay đổi. Hắn lúc này ngược lại hy vọng Long Hạo Thần có thể chiến thắng tất cả đối thủ, đồng thời hắn cũng phải nhìn nhìn xem vị mười bốn tuổi thiên tài kỳ sỹ này theo lời gia gia đến tới cùng thiên tài tới trình độ nào.

Chậm rãi đi vào thí luyện tràng, người Long Hạo Thần mặc dù không tính cường tráng, nhưng cước bộ nhưng cực kỳ trầm ổn, mỗi một bước bước ra, tự thân khí thế của hắn cũng sẽ tăng lên mấy phần, ánh mắt như đao, nhìn chăm chú người đã đứng ở giữa sân, ánh mắt sáng quắc nhìn thanh niên hắc y.

"Người có tọa kỵ không?" Áo đen thanh niên lẳng lặng hỏi.

Long Hạo Thần lắc đầu, cũng không có che dấu cái gì, thành thành thật thật nói: "Tạm thời không có."

Thanh niên hắc y gật đầu, nói: "Tốt, ta đây cũng không gọi về tọa kỵ, cùng công bình đánh một trận."

Đồng dạng cử chỉ, từ trong miệng thanh niên hắc y nói ra, Long Hạo Thần cảm nhận được đó không phải là kiêu ngạo, mà là tự tin.

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 35

Trùng Giới Chi Chiến (1+2)

Thời điểm lần đầu tiên nhìn thấy thanh niên hắc y, Long Hạo Thần cảm giác được sự cường đại của hắn. Kể cả Hàn Vũ và ba gã ngũ giai kỳ sĩ xuất hiện, cũng không thay đổi phán đoán trong lòng hắn. Đây là một loại trực giác đối với nguy hiểm.

Thanh niên hắc y hướng Long Hạo Thần nói hắn cũng không gọi tọa kỵ, từ trong ra ngoài tản mát ra tự tin cường đại, quyết không phải người kiêu ngạo có khả năng có được. hai tròng mắt thâm thúy chặt chẽ chăm chú nhìn Long Hạo Thần, từ trong mắt hắn, Long Hạo Thần không nhìn ra cảm xúc gì.

Tương tự, Long Hạo Thần chiến ý hùng hực thiêu đốt ở đáy mắt, tuy hắn chỉ có mười bốn tuổi, bởi vậy đáng người không thể so bì cùng thanh niên hắc y vượt qua hai mươi tuổi, nhưng khí thế không có chút nào hạ phong.

Hai người lúc này bày biện ra khí chất cách biệt một trời, Long Hạo Thần giống như là phong duệ lợi kiếm, bộc lộ tài năng, chiến ý không ngừng bốc lên làm hắn tựa như một tòa núi lửa tùy thời có khả năng phun trào.

thanh niên hắc y chính là trầm ổn như núi, thâm thúy tựa như một vực sâu không đáy, căn nuốt chiến ý của Long Hạo Thần.

Có chút trùng hợp chính là, trọng tài vẫn là vị phụ trách trận chiến Long Hạo Thần cùng Hàn Vũ. Hắn trầm giọng quát: "Trận đấu bắt đầu."

"Ta gọi là Dương Văn Chiêu. Có lẽ, không lâu sau trong tương lai, người có cơ hội trở thành đối thủ của ta." thanh niên hắc y trên mặt toát ra một tia mỉm cười, khí chất trên người đột nhiên biến đổi, vừa mới còn thâm thúy trầm ổn, lúc này mơ hồ làm Long Hạo Thần có cảm giác không thể bắt giữ.

"Ta gọi là Long Hạo Thần, hiện tại ta là đối thủ của ngươi." Long Hạo Thần trầm giọng nói, "Người chưa đem ta đánh bại, thắng bại cũng còn chưa biết. Người hoàn toàn có thể triệu hồi ra tọa kỵ của ngươi, đây là quyền lợi của ngươi."

Dương Văn Chiêu lạnh nhạt lắc đầu, "Bắt đầu đi." Vừa nói, hai tay tại hai bên thân thể hắc bất chợt biến hóa, lưỡng đạo kim mang giống như từ trong tay hắc phụt ra, hóa thành hai thanh kim sắc cự kiếm giống nhau như đúc. Không hề nghi ngờ, trên người hắc cũng có được trữ vật khí cụ.

Trùng Giới Kỵ Sĩ! Long Hạo Thần đồng tử thoáng co rút lại, đáy mắt thần quang lóe ra, hai tay cũng chia ra, quang kiếm cùng hỏa kiếm khoanh khắc hiện lên trên tay.

Đúng vậy, đây là một hồi Trùng Giới Kỵ Sĩ đối chiến, linh lực chợt bùng bùng hết sức phấn chấn, Long Hạo Thần cùng Dương Văn Chiêu đồng thời tấn công.

Long Hạo Thần tựa như một mũi tên hướng tới Dương Văn Chiêu tấn công, đây là lần đầu tiên hắc tham gia Liệp Ma Đoàn thi đấu tới nay chủ động tấn công.

Tín Niệm Quang Hoàn, Thủ Hộ Ân Tứ, Cường Kích Quang Hoàn, ba kỹ năng tăng phúc Thủ Hộ Kỵ Sĩ trong nháy mắt xuất hiện. Dù Trùng Giới Kỵ Sĩ đề xuất chiến nhưng Long Hạo Thần đầu tiên lại dùng kỹ năng Thủ Hộ Kỵ Sĩ.

Vô cùng ít người lựa chọn song tu Thủ Hộ cùng khiển trách, nguyên nhân do kỹ năng quá nhiều. Thi triển kỹ năng gì đều cần linh lực duy trì, tu vi càng mạnh, kỹ năng càng mạnh, linh lực tiêu hao lại càng lớn. Thủ

Hộ cùng Trùng Giới đồng thời tu luyện, nhất định làm cho các loại kỹ năng không ngừng thi triển, linh lực tiêu hao quá độ. Hơn nữa thu gom tất cả, rất có thể kỹ năng hai bên đều không thể tu luyện cùng lúc.

Nhưng Long Hạo Thần lại là ngoại lệ, tiên thiên nội linh lực của hắn chính là xưa nay chưa từng có tận chín mươi bảy. Tiên thiên nội linh lực khủng bố làm cho hắn sử dụng kỹ năng tiêu hao so với những kỵ sĩ khác ít hơn nhiều. Không chỉ có như thế, hắn lĩnh ngộ hết thảy kỹ năng quang thuộc tính so với người khác dễ dàng hơn nhiều.

Năm năm, Long Hạo Thần đệ tử Long Tinh Vũ cùng Dạ Hoa, với thiên phú xuất chúng phía sau, hắn đồng dạng cũng phải trả giá cố gắng cực lớn. Cả Hạo Nguyệt phân điện, tuyệt đối tìm không ra một người nào so với Long Hạo Thần chăm chỉ hơn.

Sự thành công ấy cần phải có 99% cố gắng thêm 1% thiên phú. Trong đó thiên phú rất trọng yếu, nhưng thiếu khuyết cố gắng cũng không thể được việc. Nhưng Long Hạo Thần lại kiêm đủ cả hai.

Quang kiếm cùng hỏa kiếm đã hoàn toàn biến thành màu trắng, Thuần Bạch Chi Nhận.

Dựa theo quy tắc trận đấu, song phương khi bắt đầu chiến đấu, cách nhau khoảng cách ba mươi thước, nói cách khác, Long Hạo Thần trong quá trình tấn công trong ba mươi thước, liên tục sử dụng bốn kỹ năng. Tuy rằng bốn kỹ năng này đối linh lực tiêu hao cũng lớn, nhưng cộng lại cũng có vượt qua một trăm năm mươi. Đương nhiên, đây là đối với kỵ sĩ bình thường mà nói. Mấu chốt là tốc độ hắn thi triển kỹ năng liên tiếp, Trùng Giới Kỵ Sĩ cùng Thủ Hộ Kỵ Sĩ kỹ năng sử dụng lẫn nhau không có nửa phần trì trệ.

Không chỉ tám gã dự thi còn lại tập trung tinh thần nhìn trận đấu giữa sân, ngay các đại nhân vật trên đài chủ tịch Kỵ Sĩ Thánh Điện cũng không hề chớp mắt nhìn chăm chú nơi trong sân.

Ở khoảng cách Long Hạo Thần cách mình còn một trượng, Dương Văn Chiêu bắt đầu động. Chân trái hẫng đi nhanh một bước về phía trước, cả cơ thể cũng di chuyển theo, cự kiếm trên tay trái vẫn ở bên người, cự kiếm tay phải làm ra một động tác hướng lên.

Chính là xuất thủ một lần, Dương Văn Chiêu đã bày ra thực lực cường đại. Hẫng không có sử dụng kỹ năng gì, nhưng mũi kiếm lại phụt lên kiếm quang hơn hai thước, giống như cự kiếm kia chọt gia tăng chiều dài. Bởi vì động tác là hướng lên, cho nên, kiếm kia từ xẹt qua mặt đất bị băm một đạo khe rãnh thật dài.

Tạm dừng! Ở trong quá trình tấn công thân thể Long Hạo Thần đột nhiên khựng lại, cả thân thể giống như va chạm trên vách tường, chân phải đạp đất thật mạnh, tựa như mất đi cân bằng ngã xuống bên cạnh, mà hỏa kiếm tay trái lại hung hăng kích trên mặt đất, kéo thân thể hẫng giữa không trung. Vừa lúc tránh được một chiêu của Dương Văn Chiêu. Kiếm quang thuận thế đâm về phía trước, đột thứ kỹ năng mang theo khí thế chưa từng có từ trước đến nay thẳng đến trước ngực Dương Văn Chiêu.

Đúng vậy, đối mặt đối thủ linh lực hơn xa chính mình, Long Hạo Thần không lựa chọn đánh bừa, mà lựa chọn kỹ xảo.

"Hào!" Dương Văn Chiêu hét lớn một tiếng, hẫng cũng không nghĩ tới Long Hạo Thần cư nhiên có thể sử dụng ra kỹ xảo yêu cầu cao độ như vậy mà hướng chính mình phát động công kích. Tay trái kiếm đồng thời chân trái tại lúc chân phải mình đá lên, không ngờ trước tiên đã lướt đến. Thân thể so với Long Hạo Thần đột ngột đình trệ.

"Đình." Long Hạo Thần kiếm quang cùng Dương Văn Chiêu tay trái cự kiếm tại không trung va chạm, Dương Văn Chiêu lại kinh ngạc phát hiện, một kiếm này của Long Hạo Thần không ngờ không có bao nhiêu lực đạo. Bị hẫng cự kiếm tay trái một chiêu tới, Long Hạo Thần chỉnh thân thể dựa thế đẩy nhanh tốc độ luân chuyển đến. Song kiếm đồng thời vung lên, hướng Dương Văn Chiêu chém tới.

Dương Văn Chiêu không hề động, cũng không làm ra động tác né tránh gì, hai tay cự kiếm tại không trung làm ra một động tác với biên độ nhỏ.

Đinh đinh đang đang tiếng âm thanh liên tiếp va chạm tại không trung bạo vang, ngăn ngùn một lần thời gian hô hấp, cũng không biết Long Hạo Thần cùng Dương Văn Chiêu công kích va chạm bao nhiêu lần. Long Hạo Thần song kiếm giống như là một cái cự đại cối xay, mẫu chốt chính là, hấn lúc va chạm không ngừng dựa thế, mượn phòng ngự lực lượng của Dương Văn Chiêu gia tăng tốc độ luân chuyển tự thân. Do đó tần suất công kích của chính mình trở nên càng mau chóng lên.

Dần dần, chỉ có thể chứng kiến một tầng vàng sáng hoàng kim luân chuyển trên người Long Hạo Thần khuếch tán ra, căn bản không thấy rõ thân hình hấn.

Dương Văn Chiêu trên mặt cũng toát ra một tia kinh sắc, song kiếm phía trên chấn động tần suất cũng chỉ có thể tiến công theo Long Hạo Thần mà không ngừng tăng lực, nhưng là, công kích của Long Hạo Thần lại càng trở nên sắc bén, giống như là vô cùng vô tận. Ngăn ngủi trong một khoảng thời gian, hấn đã ngăn cản không biết bao nhiêu kiếm.

Rút lui. Đây là phản ứng đầu tiên của Dương Văn Chiêu, hấn lập tức hiểu, Long Hạo Thần vừa phát động công kích này cũng đã toàn lực ứng phó, căn bản không có bất kỳ tính huống dò xét gì. Và mình vì ổn thỏa kiến tạo bị hấn chiếm cứ tiên thủ.

trên đài chủ tịch, Trương Thánh Kỵ Sĩ lẩm bẩm: "Đây là, Đấu Sát Toàn Viên Kiếm, quả nhiên là, quả nhiên là truyền thừa của hấn. Đáng tiếc, Đấu Sát Toàn Viên Kiếm này còn xa xa không có luyện đủ hỏa hầu, cũng không đủ linh lực, thì không cách nào đem kỹ năng của Trừng Giới Kỵ Sĩ phát huy được."

"Phốc " Dương Văn Chiêu tay cầm trái kiếm đột nhiên cắm vào mặt đất, cổ tay phải trong nháy mắt chấn động, một tầng kim kiếm mạc từ trên cự kiếm tay phải bộc phát ra, ngạnh kháng ngăn cản được công kích

Long Hạo Thần đồng thời, một vòng kim quang mãnh liệt theo trên mặt đất bộc phát ra, hung hăng đánh sâu vào trên Đấu Sát Toàn Viên Kiếm của Long Hạo Thần. Chính là Thăng Thiên Trận. Nhưng trạng thái dịch linh lực dù sao cũng là trạng thái dịch linh lực, thân hình Long Hạo Thần cấp tốc xoay tròn khó tránh khỏi chậm lại. Ngay sau đó, Dương Văn vượt qua cản cự kiếm vào mặt đất trong nháy mắt thân thể của hắn chung quanh trạng thái dịch linh lực chấn động với tần số kỳ dị, bộc phát ra một tiếng tựa như rống gầm.

Ngay sau đó, ở người đang xem cuộc chiến trong mắt, Dương Văn Chiêu hắn là trong nháy mắt biến thành một cái Kim Hoàng Sắc hình rồng phóng lên cao, cùng Long Hạo Thần Đấu Sát Toàn Viên Kiếm hung hăng đụng vào cùng nhau.

Thăng Long Kích, Trừng Giới Kỳ Sĩ ngũ giai kỹ năng lực công kích mạnh nhất. Đấu Sát Toàn Viên Kiếm mang đến áp lực trước mặt, Dương Văn Chiêu phải dùng kỹ năng cường đại để thay đổi cục diện.

Oanh Cự Long màu vàng kim hóa thành một đoàn kim quang bay tứ tung ra, chính là Dương Văn Chiêu hai chân hắn rơi xuống đất, lui về phía sau ba bước thân hình mới đứng vững.

Bên kia, thân hình Long Hạo Thần xoay tròn cấp tốc cũng chợt dừng lại, quần lại trên không trung, lúc rơi xuống đất lại lão đảo bảy, tám bước mới miễn cưỡng đứng vững.

Theo hơi thở biến hóa của hai người, rõ ràng Long Hạo Thần tiêu hao lớn hơn một chút, Đấu Sát Toàn Viên Kiếm tuy mạnh, nhưng đối với tiêu hao tự thân cũng thật lớn. Hơn nữa, trạng thái dịch linh lực của Dương Văn Chiêu dù sao cũng rất mạnh mẽ.

Nhưng làm Dương Văn Chiêu kinh ngạc chính là, hai chân mới vừa vịn đứng vững, song kiếm ở hai bên thân thể Long Hạo Thần, kim sắc quang vụ trong nháy mắt bay lên, tụ thể!

Ý chí chiến đấu thật mạnh. Ngay cả Dương Văn Chiêu cũng cảm thấy một trận khí huyết sôi trào trong cơ thể, hẳn tự nhiên hiểu tình huống Long Hạo Thần tuyệt sẽ không tốt hơn so với mình, nhưng dưới tình huống như thế, Long Hạo Thần vẫn như cũ lựa chọn thi triển kỹ năng ngay lập tức.

Mấy ngày tới nay, Long Hạo Thần vẫn bằng vào tụ thể đề cao tu vi mình, hiểu được trạng thái dịch linh lực ảo diệu, không ngừng xâm nhập làm hẳn đối với cái kỹ năng này hiểu so với trước kia càng thêm sâu sắc, tốc độ tụ thể cũng tăng lên rõ ràng.

Đột kích. Dương Văn Chiêu lựa chọn cùng Hàn Vũ ngày đó giống nhau, thấy tụ thể, lập tức không chút do dự phát khởi đột kích. Động tác của hắn so sánh với Hàn Vũ càng thêm nhanh chóng quả quyết, song kiếm hai bên thân thể, cả người mang theo một đạo kim quang nồng đậm bắn thẳng tới Long Hạo Thần. Trong quá trình thân thể lao về phía trước, kim quang trở nên càng ngày càng mạnh, trạng thái dịch linh lực nồng nặc làm chung quanh thân thể của hắn màu vàng kim đều nhiều hơn vài phần cảm giác sền sệt.

Long Hạo Thần lẳng lặng đứng ở nơi đó không nhúc nhích, mắt thấy Dương Văn Chiêu xông lên mạnh mẽ như thế nhưng trên mặt hắn không có bất kỳ biến hóa gì.

Đột Thứ. Dương Văn Chiêu lựa chọn một kỹ năng đơn giản, mục tiêu của hắn chẳng qua là trước muốn phá tan tụ thể của Long Hạo Thần. Từ lúc Long Hạo Thần phát ra Đấu Sát Toàn Viên Kiếm hắn đã nhìn ra, Long Hạo Thần nhất định có không ít bí kỹ trong người. Đấu Sát Toàn Viên Kiếm kỹ năng Dương Văn Chiêu cũng phải suy nghĩ, đây cũng không phải là của Thánh điện liên minh, nhất định là kỹ năng của một vị Kỵ Sĩ cường đại tự nghĩ ra.

Làm Hỏa kiếm giơ lên, Thần Ngự Cách Đáng, Long Hạo Thần cách Đột Thứ chỉ có nửa thước mới triển khai hành động. Tại kiếm trên tay

trái ngăn trở công kích của đối thủ đồng thời, kiếm quang tay phải cũng chém ra ngoài.

Tất cả mọi người đang xem cuộc chiến đều thấy rõ ràng, thời điểm tay phải Long Hạo Thần vung kiếm quang lên, kim quang trong một giây ngăn ngùn chột tăng cường, cuối cùng hóa thành một kim sắc quang đoàn chói mắt, chính là Diệu Nhật Trảm.

Tụ thể không hề không có tác dụng, chỉ tụ thể rất ngắn, cũng sẽ có linh lực tăng lên, Long Hạo Thần một cái Diệu Nhật Trảm này, làm cho người ta cảm giác công chính bình thản, kim quang chói mắt sáng rõ tựa hồ nhu hòa rất nhiều, Diệu Nhật Trảm trọng yếu nhất vị trí màu vàng kim thậm thậm chí đã có mấy phần khuynh hướng muốn động lại.

Phanh Cứng đối cứng, Dương Văn Chiêu tay trái vung lên, một Thuần Bạch Chi Nhận chặn lại Diệu Nhật Trảm của Long Hạo Thần. Nhưng trong lòng hắn tràn đầy rung động. Bởi vì trong một cái Diệu Nhật Trảm này, hắn đã nhìn ra, Long Hạo Thần đã mò tới cánh cửa trạng thái dịch linh lực.

Thật ra ngay từ lúc đầu chiến đấu, Dương Văn Chiêu cũng chưa có toàn lực xuất thủ, hắn rất muốn nhìn một chút kị sĩ nhìn qua tuổi so với mình không lớn lắm, nhưng lại chiến thắng Hàn Vũ đến tột cùng có thể đạt tới tu vi như thế nào. Nhất là Long Hạo Thần từ Thủ Hộ Kỵ Sĩ chuyển sang Trừng Giới Kỵ Sĩ, lại càng làm hắn có hứng thú thật lớn. Hắn tuyệt đối năm chắc có thể chiến thắng Long Hạo Thần, cho nên công kích của hắn vẫn cũng không mãnh liệt, tất cả đều là lấy dò xét làm chủ. Nhưng càng dò xét, trong lòng hắn càng rung động, mới một kiếm vừa rồi, hắn đã dùng toàn lực, nếu không, cho dù tu vi của hắn, Thuần Bạch Chi Nhận chống lại Diệu Nhật Trảm cũng không chiếm được tiện nghi.

Phốc, Long Hạo Thần lui về phía sau một bước, Dương Văn Chiêu vẫn không nhúc nhích. Nhưng thứ hai đoàn quang mang nồng đậm đã lần nữa sáng lên, như cũ vẫn là Diệu Nhật Trảm.

Vóc người Long Hạo Thần hơi nhỏ yếu, thế nhưng lúc này trên mặt toát ra vẻ dũng cảm, theo sát sau kiếm quang, phát động Thần Ngự Cách Đáng lại là một cái Diệu Nhật Trảm bổ ra.

Thật là nhanh liên tiếp, phải biết rằng, Diệu Nhật Trảm là một trong tứ giai kỹ năng mạnh nhất.

Oanh Lăn này Dương Văn Chiêu không dám khinh thường, hai tay cự kiếm đồng thời nhấc lên, lần nữa chặn lại công kích Long Hạo Thần, chẳng qua lần này Long Hạo Thần cũng không lui lại.

Dưới chân bộ pháp nhìn như chậm chạp, nhưng lại có tiết tấu đặc thù, kiếm quang Long Hạo Thần cùng hỏa kiếm cùng huy vũ, ở chung quanh người đang xem cuộc chiến tràn đầy khiếp sợ cùng soi mói, thế nhưng thân hình hắn không ngừng biến ảo liên tiếp hướng Dương Văn Chiêu bổ ra mười tám đạo Diệu Nhật Trảm.

Mỗi nhất kích đều hết sức trầm xuống, trọng yếu hơn chính là, mỗi khi phát thêm một kích, khí thế Long Hạo Thần sẽ tăng lên mấy phần, khí thế cường đại tràn đầy tín niệm tất thắng áp bách Dương Văn Chiêu không toàn lực phát huy cảm giác được.

Nhưng Dương Văn Chiêu này cũng quả thật cường đại, đứng tại nguyên chỗ như vậy, hai tay cự kiếm tung lên, một bước không lùi liên tiếp chặn lại mười tám đạo Diệu Nhật Trảm của Long Hạo Thần.

"Thông khoái." Long Hạo Thần hét lớn một tiếng. Trong tiếng hét vang, thân thể của hắn nhanh chóng bạo lui. Bởi vì thời điểm Dương Văn Chiêu ngăn trở một kích cuối cùng, dùng Thần Ngự Cách Đáng. Quang Chi Phục Cừu kim sắc quang mang đã truyền lại đến cự kiếm trên hai tay hắn, Long Hạo Thần lui về phía sau tiếp theo chính là một cái Thập Tự Trảm.

Lui về phía sau Long Hạo Thần đột nhiên dừng lại, song kiếm giống như trước, Thần Ngự Cách Đáng.

Trong tiếng nổ vang, Long Hạo Thần đứng trên mặt đất hai chân về phía sau đều lùi ba thước, mới hoàn toàn hóa giải thế công của đối thủ. Tay phải kiếm quang trong nháy mắt giơ lên cao, thần thánh hơi thở nồng đậm kèm theo bạch quang bay lên mà xuất hiện. Thánh Kiếm.

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 36

Trùng Giới Chi Chiến (3+4)

Cái kỹ năng Thánh Kiếm này bản thân chính là cần tụ thể, ít nhất lấy tu vi trước mắt của Long Hạo Thần, cần chuẩn bị vài giây mới có thể sử dụng ra cái kỹ năng này.

Và hẳn lần này, chính là mượn Thần Ngự Cách Đáng ngăn cản được công kích của đối thủ sau đó lấy Quang Chi Phục Cừu trực tiếp chuyển thành kỹ năng Thánh Kiếm. Riêng sự chuyển hóa trong nháy mắt là đã có thể nhìn ra hẳn được truyền thừa là kinh người cỡ nào. Loại kỹ xảo này cũng giống như trước không phải là bên trong Kỵ Sĩ thánh điện có điều ghi lại.

"Tốt." Dương Văn Chiêu đột nhiên cười, hẳn không có lợi dụng Long Hạo Thần tạm thời chỉ có thể xử dụng một kiếm ngăn cản cơ hội thừa cơ tiến công của hắn. Ngược lại là hai cánh tay bình thân, đồng dạng hơi thở thần thánh tức cũng từ trên người hắn phóng ra, bất đồng chính là, một đôi kiếm bång to của hắn tất cả đều hiện lên Thánh Quang lóng lánh chói mắt.

Rất rõ ràng, hẳn là muốn lấy song Thánh Kiếm đối với đơn Thánh Kiếm của Long Hạo Thần.

"Hừ." Long Hạo Thần hừ lạnh một tiếng, căn bản không để ý tới Dương Văn Chiêu, hắn chậm rãi ngẩng đầu, nhìn về phía mình một cánh tay giơ lên cao trên kiếm quang thánh quang sáng lóng lánh. Tròn đáy mắt hắn hiện lên màu đỏ khác thường.

Lấy cảm giác của hắn, như thế nào lại cảm thụ không được Dương Văn Chiêu không dùng toàn lực cùng hắn chiến đấu đây? Đối với Long Hạo Thần mà nói, điều này thậm chí so với thất bại càng làm hắn không cách nào tiếp nhận.

"Ừ?" trên đài Chủ tịch, người nhìn ra không đúng đầu tiên chính là Thánh Kỵ Sĩ Trường Hàn Khiếm, hắn đột nhiên đứng lên, vẻ mặt giật mình nói: "Tên tiểu tử này thật sự là cái gì cũng dám dùng. Hắn lại ngay cả kỹ năng Hy Sinh của thất giai Kỵ Sĩ Thánh điện đều biết. Tinh Vũ điên rồi sao, chẳng lẽ hắn không sợ sẽ nuông chiều thành hư sao?" Theo Long Hạo Thần biểu hiện mấy ngày qua, hắn hiển nhiên đã đoán được hắn truyền thừa từ đâu mà đến.

Hy Sinh, Thủ Hộ, Trừng Giới Kỵ Sĩ đều có thể học tập kỹ năng. bí kỹ Thất giai Thánh điện Kỵ Sĩ.

Hàn Khiếm dĩ nhiên không biết, Long Hạo Thần Tiên Thiên nội linh lực là chín mươi bảy, Long Tinh Vũ như thế nào lại hại nhi tử đây? Hắn sau khi trải qua suy nghĩ tính toán, mới ở trên truyền thừa giới chỉ hạ một đạo đạo phong ấn.

Dương Văn Chiêu là thật ngũ giai Kỵ Sĩ, ở thời điểm sử dụng Thánh Kiếm tự nhiên so sánh với Long Hạo Thần dễ dàng hơn nhiều, hắn khoảng cách gần, ở bên kia chủ tịch thai khi Hàn Khiếm lên tiếng kinh hô, đồng thời hắn cũng phát hiện lúc này Long Hạo Thần có chút không đúng.

Hắn đang làm gì đó? Dương Văn Chiêu trong lòng cả kinh, cũng không dám đợi thêm nữa, hắn mơ hồ cảm thấy tồn tại nguy cơ.

Đột Kích, Dương Văn Chiêu trong nháy mắt bộc phát, tốc độ so với trước lại càng tăng lên ba thành, ở thời khắc cảm nhận được nguy hiểm, hắn không chút do dự không hề có giữ lại điều gì, trực tiếp dùng toàn lực, hắn ra quyết định thật nhanh.

Song kiếm hợp bích, Thánh Diệu Thập Tự Trảm.

Ở trong quá trình đột kích, Dương Văn Chiêu một đôi đại kiếm đồng thời khướu ra, lấy Thánh Kiếm phát ra Thập Tự Trảm (十), chính là Thánh Diệu Thập Tự Trảm này có thể coi là một tổ hợp kỹ năng. Long Hạo Thần từng bằng vào Thánh Kiếm phá vỡ phòng ngự của ngũ giai Kỵ Sĩ Hàn Vũ, lấy song Thánh Kiếm phát ra Thánh Diệu Thập Tự Trảm uy lực như thế nào có thể nghĩ.

Chỉ thấy một đạo nhũ bạch sắc thập tự quang nhận tràn ngập hơi thở thần thánh tức không gì sánh kịp đánh thẳng tới Long Hạo Thần, nơi đi qua, trong không khí cũng truyền ra hương thơm thoang thoảng (vãi t/g đánh nhau còn có hương thơm: -ss)

Uy lực của kỹ năng đã mò tới bên bờ của lục giai.

Cũng vừa lúc đó, tràn ngập bi thương, tuyệt vọng, bén nhọn, mệnh mông kim hồng sắc quang mang từ trên người Long Hạo Thần ầm ầm mà ra.

kim hồng sắc này cũng không phải là dung hợp quang cùng hỏa, Long Hạo Thần lúc này giống như là một gã đối mặt vô số cường địch, quân đội bên cạnh mất hết, Kỵ Sĩ tứ cố vô thân.

Hắn lấy tín niệm phải chết bốc cháy lên chiến ý thuần túy nhất cùng một thân huyết khí, trong kim hồng sắc quang mang thậm chí tràn đầy nguyên tố phong cuồng.

Hỏa kiếm hoành ngang, Thần Ngự Cách Đáng.

Kim hồng sắc quang mang bén nhọn trong nháy mắt làm kỹ năng Thần Ngự Cách Đáng này biến thành một chỉnh thể, giống như là ở trên người Long Hạo Thần bịt kín một tầng kim hồng sắc quang màn vậy.

Phải biết rằng, Thần Ngự Cách Đáng am hiểu ngăn cản vật lý công kích, đối với năng lượng công kích rất khó làm được chống đỡ toàn diện, nhưng hắn lúc này nhưng chính là đã làm được.

Oanh ——

Kim hồng sắc quang mang càng thêm nóng bỏng lóng lánh, Long Hạo Thần ngăn trở một kích Thánh Diệu Thập Tự Trảm kia hẳn là một bước không lùi, chẳng qua là trong miệng phun ra một cỗ huyết vụ.

Một bước tiến lên trước, hẳn tựa như một cái cự đại kim sắc quang đoàn một loại, chạy thẳng tới Dương Văn Chiêu. Trong tay phải kiếm quang ngang trời bổ xuống, huyết sắc Thánh Kiếm.

Dương Văn Chiêu không nghĩ tới Thánh Diệu Thập Tự Trảm của mình dĩ nhiên lại bị hóa giải như vậy, cùng lúc đó, hẳn cũng nhận ra Long Hạo Thần lúc này sử dụng kỹ năng gì.

Hy Sinh? Hẳn thế nhưng có thể sử dụng Hy Sinh, lại dám sử dụng Hy Sinh. Chẳng lẽ không sợ máu huyết khô kiệt mà chết sao?

Cái này kỹ năng Hy Sinh đối với Kỵ Sĩ mà nói, chính là năng lực liều mạng, Hy Sinh mình, bảo vệ chiến hữu, Hy Sinh mình, cùng chết cùng kẻ địch.

Muốn sử dụng cái kỹ năng này, đầu tiên lòng hẳn phải cầu chết, tiếp đó là nhất định phải lĩnh ngộ được tiêu chí Hy Sinh trong thập đại quy tắc của Kỵ Sĩ. Một khi sử dụng, trong nháy mắt đem tự thân máu huyết cùng linh lực tan ra làm một thể, bộc phát ra thực lực vượt xa tu vi mình vốn có. Nhưng thời gian kéo dài cũng rất ngắn, một cái không tốt, sẽ máu huyết khô kiệt mà chết, ít nhất cũng sẽ nguyên khí tổn thương nặng nề. Đối với Dương Văn Chiêu mà nói, đây bất quá là một cuộc tỷ thí mà thôi, Long Hạo Thần thế nhưng dùng năng lực Hy Sinh như thế.

Tại sao? Vì Kỵ Sĩ vinh quang. Khi thời điểm Long Hạo Thần cảm nhận được Dương Văn Chiêu không xuất toàn lực, trong nội tâm quật cường của hẳn, đối với khát vọng thắng lợi cùng với bị khinh thị sinh ra khuất nhục, khiến hẳn dùng được năng lực mà mình trước kia chưa bao giờ lĩnh ngộ được.

"Khanh ——" Dương Văn Chiêu cũng sử dụng Thần Ngự Cách Đáng, chặn lại huyết sắc Thánh Kiếm kia, nhưng thân thể của hắn lại liên tiếp lui về phía sau năm bước.

Hắn có thể rõ ràng cảm nhận được, ở trong huyết sắc Thánh Kiếm, rõ ràng hàm chứa một loại ý chí kinh khủng mà hắn không cách nào thể hội được. Bàn về cường độ linh lực, cho dù là khi sử dụng kỹ năng Hy Sinh, Long Hạo Thần tối đa cũng chính là cùng hắn ngang hàng mà thôi, nhưng mà, này cố ý chí kinh khủng đã làm Dương Văn Chiêu tự thân tu vi có loại cảm giác bị áp chế.

Đúng lúc này, chỗ ngực Long Hạo Thần, một đoàn nhũ bạch sắc quang mang sáng lên, ngay sau đó, trong mắt của hắn hồng quang chợt lóe, đồng dạng hồng mang trong nháy mắt ra hiện tại trên người Dương Văn Chiêu.

Kỹ năng thông dụng của kỵ sĩ Tòa Định (tập trung). Lục giai kỹ năng.

"Thánh Dẫn Linh Lô." Hàn Khiếm trên đài Chủ tịch hít sâu một hơi, hắn liếc thấy, Long Hạo Thần là ở trạng thái Hy Sinh bằng vào Thánh Dẫn Linh Lô phát động kỹ năng Tòa Định này.

Cùng so sánh với tự thể, đồng dạng là kỹ năng phụ trợ, nhưng Tòa Định là một kỹ năng cực kỳ thực dụng. Bất kỳ Kỵ Sĩ nào tu luyện tới cảnh giới Huy Diệu Kỵ Sĩ cũng có thể học tập. Một khi đối thủ bị Tòa Định, như vậy, tất cả kỹ năng công kích của Kỵ Sĩ cũng sẽ tự hành truy đuổi mục tiêu. Cho dù là công kích, đột kích loại kỹ năng đơn gian này cũng sẽ bởi vì Tòa Định mà sinh ra hiệu quả truy tung.

Kim hồng sắc quang mang Lóng lánh Long Hạo Thần đã sử dụng được Tòa Định đồng thời vọt người lên trên không, song kiếm huy vũ, thân thể quanh quẩn hướng Dương Văn Chiêu công tới.

Thánh Kiếm Bản đấu Sát Toàn Viên Kiếm, hơn nữa còn là ở dưới tác dụng kỹ năng Hy Sinh.

Lấy tu vi trước mắt của Long Hạo Thần, sử dụng kỹ năng Hy Sinh chỉ có thể kiên trì mười giây, vì vậy, hắn không có lãng phí bất kỳ thời gian nào, trực tiếp dùng công kích mạnh nhất của mình.

Thanh âm Long ngâm cơ hồ ở đồng thời vang lên, đối mặt kỹ năng Hy Sinh, Dương Văn Chiêu sao lại dám khinh thường, Lần nữa dùng đến Thăng Long Kích, hắn nhìn ra được ở thời điểm vừa mới sử dụng Đấu Sát Toàn Viên Kiếm là suy yếu nhất, và ngược lại theo thời gian thì uy lực không ngừng được tăng cường.

Từ Thần Ngự Cách Đáng chuyển sang Thăng Long Kích, tốc độ chuyển đổi kỹ năng của Dương Văn Chiêu cũng giống như trước không gì sánh kịp.

Oanh ——

Đồng dạng kỹ năng, cũng là kết quả hoàn toàn bất đồng. Thanh âm Long ngâm, Thăng Long Kích, Khi trong nháy mắt cùng kỹ năng Hy Sinh Đấu Sát Toàn Viên Kiếm va chạm, đã bị ngạnh kháng đập trở về mặt đất, hơn nữa, ở trạng thái Tỏa Định, Đấu Sát Toàn Viên Kiếm là ở trước tiên truy đuổi theo hắn xuống.

Thật là mạnh. Dương Văn Chiêu thất kinh, đối mặt với đối thủ có tu vi không bằng mình hoặc là cùng cấp với mình hắn còn chẳng bao giờ bị buộc bách đến loại trình độ này.

Cùng tụ thể so sánh, đồng dạng là phụ trợ kỹ năng, nhưng khóa lại là một kỹ năng cực kỳ thực dụng. Bất kỳ Kỵ Sĩ nào tu luyện tới cảnh giới Huy Diệu Kỵ Sĩ cũng có thể học tập. Một khi đối thủ bị khóa, như vậy tất cả kỹ năng công kích Kỵ Sĩ cũng sẽ tự động truy đuổi mục tiêu. Cho dù là xung phong, đột kích loại kỹ năng này cũng sẽ bởi vì khóa mà sinh ra hiệu quả truy tung.

Lóng lánh kim hồng sắc quang mang, Long Hạo Thần đã dùng được khóa đồng thời vọt người vào, song kiếm huy vũ, thân thể hướng Dương Văn Chiêu công kích.

Thánh Kiếm với Đấu Sát Toàn Viên Kiếm, hơn nữa còn là ở dưới tác dụng của kỹ năng Hy Sinh.

Lấy tu vi Long Hạo Thần trước mắt, sử dụng Hy Sinh chỉ có thể kiên trì mười giây, vì vậy, hắn không lãng phí bất kỳ thời gian nào, trực tiếp dùng công kích mạnh nhất của mình.

Thanh âm rỗng ngấm cơ hồ đồng thời vang lên, đối mặt kỹ năng Hy Sinh, Dương Văn Chiêu thế nào dám khinh thường, Thăng Long Kích lần nữa được dùng, hắn nhìn ra được, Đấu Sát Toàn Viên Kiếm thời điểm vừa mới sử dụng là suy yếu nhất, và theo thời gian uy lực không ngừng tăng cường. Tùy theo Thần Ngự Cách Đáng chuyển sang Thăng Long Kích, tốc độ chuyển đổi kỹ năng của Dương Văn Chiêu cũng giống như trước không gì sánh kịp.

Oanh Đồng dạng kỹ năng, cũng là kết quả hoàn toàn bất đồng. Thăng Long Kích đang cùng Hy Sinh và Đấu Sát Toàn Viên Kiếm va chạm trong nháy mắt, đã bị ngạnh kháng đập trở về mặt đất, hơn nữa ở trạng thái khóa, Đấu Sát Toàn Viên Kiếm đuổi theo hắn rơi xuống trước tiên.

Thật là mạnh. Dương Văn Chiêu thất kinh, đối mặt với đối thủ tu vi không bằng mình hoặc là cùng cấp hắn còn chưa bị bức bách đến trình độ này.

Hy Sinh trạng thái của Long Hạo Thần đã tiến vào đến một loại cảnh giới kỳ dị, thấy chết không sờn. Tiềm năng của hắn đã bị được khai phá thật lớn.

Thật ra thì, trên người hắn có mang theo được vật Lâm Hâm biểu tặng, hắn hoàn toàn có thể bằng vào được vật làm tu vi của mình tăng lên, nhưng đối thủ vì công bình tọa kỵ cũng không gọi về, Long Hạo Thần làm sao có thể dùng được vật cùng đối thủ chống lại đây? Dương Văn Chiêu mang cho hắn áp lực thật lớn, lĩnh ngộ Hy Sinh, trong nháy mắt bắn ra. Vào giờ khắc này, năm năm tu luyện đủ loại kỹ năng của Trừng Giới Kỵ Sĩ tựa hồ hoàn toàn thông hiểu đạo lý trong đó.

Dương Văn Chiêu trong lòng thầm than một tiếng, ở ngực hắt, một cái lam quang phiêu đảng ra, lam quang nhìn qua trong suốt sáng bóng, giống như bảo thạch màu lam bay ra. Từ trên trời giáng xuống đụng vào Long Hạo Thần.

Linh lô!

Hắn có lòng tin đón lấy công kích Long Hạo Thần, nhưng là, nếu như dùng cứng đối cứng, như vậy hắn nhất định sẽ bị thương. Và mục tiêu Dương Văn Chiêu cũng không chỉ là thông qua vòng loại trước mắt này, hắn muốn thành Kỳ Sĩ mạnh nhất, đệ nhất trận chung kết của Liệp Ma đoàn thi tuyển. Vào lúc này, thế nào lại cho phép mình bị thương Oanh, oanh, oanh, oanh.

Liên tiếp tiếng oanh không ngừng ra hiện tại quanh Long Hạo Thần, mỗi một điểm Lam Tinh sắc quang mang bay vào, cùng thân thể của hắn đụng vào nhau, cũng đều nổ tung mãnh liệt, mỗi một lần nổ tung, cũng sẽ làm kim hồng sắc quang mang trên người Long Hạo Thần giảm nửa phần, tùy theo tốc độ xoay tròn mà từ từ rơi xuống.

Khi Long Hạo Thần có thể gần công kích được Dương Văn Chiêu, Đấu Sát Toàn Viên Kiếm của hắn thậm chí đã không cách nào giữ vững.

Oanh Hai người đồng thời bạo lui, Dương Văn Chiêu lùi lại ba trượng, há mồm phun ra một đạo sương mù màu vàng kim nhàn nhạt, trước ngực phập phồng, hơi thở dốc.

Nơi xa, Long Hạo Thần song kiếm chống đỡ, đứng ở nơi đó, màu đỏ trong mắt dần dần giảm đi, tất cả linh lực cũng tan rã theo, nhưng hắn vẫn đứng như cũ, lưng eo thẳng tắp, nhìn chăm chú vào Dương Văn Chiêu, sắc mặt như giấy vàng, máu tươi không ngừng từ miệng mũi hắn tràn ra.

"Ép ta dùng Tinh Hải Linh Lô để ngăn cản công kích của ngươi. Bội phục. Nếu như ta và ngươi cùng cấp, ta chưa chắc có thể thắng ngươi dễ

dàng." Dương Văn Chiêu hướng Long Hạo Thần giơ ngón tay cái."Chờ đợi người có cỡi ngựa, chúng ta đi thêm đánh một trận."

"Tranh tài kết thúc, số một thắng." Trọng tài thanh âm vội vàng vang lên. Ngay sau đó, từ chủ tịch đài, một đạo bạc bạch quang từ trên trời giáng xuống, trong nháy mắt chiếu rọi trên người Long Hạo Thần, Thánh Dũ Thuật, kỹ năng trị liệu Thủ Hộ Kỳ Sĩ thất giai.

Điểm một Ngân Tinh trong Thánh Quang Phổ Chiếu xuyên vào trong cơ thể Long Hạo Thần, trong cơ thể hần ổn định khí huyết, trị liệu thương thế nội phủ của hần.

"Hạo Thần." Trọng tài tuyên bố tranh tài kết thúc, đồng thời vòng bảo hộ chung quanh thí luyện tràng cũng tản đi, Dạ Hoa xông vào trong tràng trước tiên, miễn cưỡng ôm cổ Long Hạo Thần đứng đó.

Một ngụm máu tươi phun ra, mặc dù chìm đắm trong Thánh Dũ Thuật, hay là chậm rãi trong ngực Dạ Hoa, Long Hạo Thần vẫn lâm vào hôn mê. Nhưng nhưng không ai chú ý tới, vị trí bộ ngực hần, mơ hồ có một tầng bạc bạch quang nhàn nhạt nhu hòa dao động.

Trong góc, Hàn Vũ đứng ở nơi đó, đã hồi lâu không động đậy, Long Hạo Thần vẫn bại bởi Dương Văn Chiêu. Nhưng cho dù hần thua trận trong cuộc tranh tài này, tuy bại nhưng vinh a!

Linh lô, hai người bọn họ lại đều có linh lô, chỉ ở điểm này, làm cho trong lòng Hàn Vũ như bị chùy nện vào, cực kỳ khó thở.

Long Hạo Thần sử dụng kỹ năng gì? Hy Sinh hần biết, nhưng kỹ năng mà thân cũng như kiếm kia hần không rõ ràng lắm. Thử hỏi, nếu như đổi lại là mình, không có cỡi ngựa dưới tình huống đấy, có thể hay không thắng được dưới trạng thái Hy Sinh của Long Hạo Thần?

Hàn Vũ không muốn suy nghĩ đến đáp án, bởi vì hần đã rất rõ ràng đáp án là gì. Bại bởi hần, cũng không oan uổng. Càng thêm mấu chốt chính là, hần chỉ có mười bốn tuổi a!

Rất lâu, tính cách có thể quyết định thành bại. Đối lại người khác, có lẽ sẽ vì đả kích trước mắt mà sa sút, nhưng Hàn Vũ luôn anh dũng ngược lại vào lúc này hiểu ra mấy phần. Hắn đột nhiên hiểu một chút khổ tâm của gia gia.

Đúng vậy a, mười bốn tuổi, tu vi đã có thể cùng ngũ giai Kỵ Sĩ chống lại, tương lai cực hạn ở tận nơi nào? Mình so với hắn lớn hơn tám tuổi, số tuổi đã là không thể vượt qua. Muốn đuổi theo hắn khó khăn bậc nào. Đồng dạng. Có tiềm năng khổng lồ như vậy, tương lai hắn mạnh lên có thể nghĩ được, ở bên cạnh hắn, chẳng những có thể làm cho mình trở thành một phần tử Liệt Ma đoàn, đồng thời cũng có thể làm bạn hắn, có lẽ đây mới thật là lựa chọn tốt nhất của mình.

Trong ánh mắt vốn không cam lòng cùng thống khổ dần dần biến mất, chỉ còn kiên định, hắn nhận thức đúng mục tiêu tuyệt sẽ không làm cho mình lệch khỏi quỹ đạo nữa. Có Long Hạo Thần siêu cấp thiên tài tồn tại, bản thân đối với hắn không có lúc nào không thúc giục.

Thải Nhi lẳng lặng đứng ở trên đường phố. Nàng sáng sớm đã đến nơi này, cảm thụ được ánh nắng chiếu rọi trên người càng ngày càng ấm áp sáng rõ, chân mày nàng đều nhu hòa.

Mỗi khi nàng nhớ tới hôm qua cùng Long Hạo Thần nói chuyện với nhau, liền không nhịn được tim đập rộn lên, nàng là một gã thích khách, vốn cảm xúc như vậy không nên hiện ra trên người nàng, nhưng nàng cũng không có thể ức chế không nghĩ đến hắn.

Tay của hắn thon dài, có lực, lòng bàn tay khoan hậu, mỗi một lần hắn nắm tay nàng, bàn tay cũng rất ấm áp a, đem bàn tay nàng bao dung trong đó, nàng rất thích cái loại cảm giác được bảo hộ này. Từ nhỏ đến lớn, đây là lần đầu tiên nàng có kinh nghiệm như vậy.

Nàng vĩnh viễn không thể quên được, lần đầu tiên hai người gặp mặt, Long Hạo Thần chỉ có chín tuổi lớn, dùng thân thể mảnh mai chống đỡ trên người mình. Khi đó hắn là yếu như vậy, nhưng một người có dũng khí cùng thiện lương vĩnh viễn cùng với mạnh yếu không liên quan. Cho

dù là đổi thành một người trưởng thành, khi đó có thể chịu bảo vệ nàng như thế sao?

Đem chiếc nhẫn đổi với nàng vô cùng trọng yếu đưa ra, Thái Nhi hơi vọng động, nhưng nàng tin trực giác của chính mình.

Thật ra thì, khi đó nàng cũng không nghĩ tới có một ngày mình có cùng Long Hạo Thần gặp nhau lần nữa, nhưng nàng vẫn như cũ đưa ra chiếc nhẫn, không nên quên mất, nàng muốn cho hắn cảm nhận được ý tứ.

Từ nhỏ đến lớn, nàng thủy chung sống trong thế giới lạnh như băng, ấm áp đối với nàng mà nói là một loại tâm tình, mà loại tâm tình nàng cũng chỉ có cảm thụ qua trên người Long Hạo Thần.

Mỗi ngày bị hắn nắm tay, đi lên đoạn đường này không hề dài, cũng là từ lúc chào đời tới nay Thái Nhi hạnh phúc nhất. Trong nội tâm nàng mong đợi thậm chí so với hắn càng thêm mãnh liệt. Cùng phần này hạnh phúc so sánh tựa hồ Liệp Ma đoàn thi tuyển cũng không coi vào đâu.

Nghĩ đến thi tuyển, núp dưới khăn che mặt kiều nhan Thái Nhi không khỏi lộ ra vẻ tươi cười. Hắn đã nói, muốn bảo vệ ta như vậy. Trận chung kết, ta sẽ giúp hắn làm được điều này.

Mất đi thị giác không thể nghi ngờ là cực kỳ thống khổ, nhưng nội tâm thế giới người đui so với người bình thường phong phú hơn. Trí tưởng tượng của bọn họ hơn xa người bình thường.

Thái Nhi cứ như vậy lẳng lặng nhớ lại nàng cùng hắn từng ly từng tít, đắm chìm trong hạnh phúc ở nơi này, đợi chờ hắn đến đem nàng tỉnh lại, sau đó lại để cho hắn nắm tay của mình đi trên con đường ấm áp này.

Thời gian dần dần trôi qua, nàng tựa như tượng điêu khắc lẳng lẳng đợi chờ, quang mang mặt trời ấm áp dần dần biến thành ấm áp giữa trưa, nàng không một chút nôn nóng, lẳng lẳng chờ đợi.

Hắn không tới, hắn vẫn như cũ chưa tới.

Ấm áp không có ở đây, một trận gió hơi lạnh thổi trên khuôn mặt nàng, Thái Nhi mới rùng mình một cái.

Đã bao lâu? Đây là bên cạnh muộn mới có Thanh Phong, đi tới Thánh Thành đã có một thời gian ngắn, ở này phương diện phán đoán tuyệt sẽ không sai.

Hắn không có tới? Hắn tại sao chưa có tới? Chẳng lẽ hắn hối hận sao? Lệ tràn ngập trên mắt Thái Nhi mang một vẻ đau lòng khôn cùng.

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 37

Cơn Giận Của Thái Nhi (Thượng + Hạ)

Hắn sẽ đến, hắn nhất định sẽ đến. Thái Nhi nắm Thanh Trúc trượng trong tay dần dần chặt lại, có thể thấy khớp xương dần dần chuyển sang màu trắng.

Trời đã ngả sang chiều, dư âm của quang huy dần dần tiêu tán, bóng đêm lạnh yên không một tiếng động tràn ngập khắp ngõ ngách Thánh Thành, nhiệt độ càng giảm dần, nhưng còn kém Thái Nhi trong lòng lạnh lẽo. Nàng nhìn qua trông cực kỳ cô đơn, tịch mịch, phảng phất cả người đều bị bóng tối ôm trọn.

Tại sao, tại sao người không đến.

Một giọt nước mắt của Thái Nhi lặng lẽ chảy xuống, hắn sẽ không tới, bóng đêm đã phủ xuống.

Chậm rãi xoay người, Thái Nhi có chút tập tễnh hướng tửu điểm của mình đi tới.

Trong lúc bất chợt, cước bộ của nàng dừng lại, tròn mắt hơi trợn to, hắn, hắn hôm nay là có đi tham gia cuộc thi. Chẳng lẽ bởi vì hắn ở trong trận đấu xảy ra sự ngoài ý muốn.

Nghĩ đến đây, Thái Nhi trong lòng lạnh lẽo biến thành lo âu, không biết tại sao, nàng thà rằng hắn hôm qua đổi ý hứa hẹn cũng không muốn hắn xuất hiện bất kỳ chuyện gì ngoài ý muốn.

Nhất định đã xảy ra chuyện, sau một khắc, Thái Nhi khẳng định phán đoán của mình. Hồi tưởng đến mình và Long Hạo Thần trước kia phát sinh đủ loại, trong nội tâm nàng đột nhiên xuất hiện một tia xấu hổ. Quan tâm quá sẽ bị loạn, mình quá để tâm vào chuyện vụn vặt, lấy tính cách của hắn, không nói trước hắn sẽ làm phản kháng hay hối hận, coi như là hắn thật sự dối ý, đối với mình sẽ tránh né sao? Không, tuyệt sẽ không.

Thanh Trúc trượng trên mặt đất gỗ liên tục, dưới chân tập tễnh biến mất, rất nhanh, nàng biến mất trong bóng đêm mịt mờ.

Sau nửa canh giờ.

Thái Nhi lẳng lặng ngồi trên ghế trong gian phòng, trong tay vẫn như cũ nắm Thanh Trúc trượng, nhưng trên người nàng tản mát ra khí tức lạnh lẽo làm cả gian phòng so với ngoại giới kém ít nhất mười độ.

Ở trước người của nàng ba thước, một người toàn thân bao phủ ở trong quần áo đen thấp giọng nói: "Chính là như vậy. Long Hạo Thần đã được Thánh Dũ Thuật của Kỳ Sĩ Thánh điện cường giả trị liệu, sinh mệnh hắn là vô ngại, nhưng rất có thể suy giảm tới nguyên khí, trận chung kết phía sau có thể tham gia hay không còn không biết."

"Người đi xuống đi." Thái Nhi thanh âm lạnh như băng dường như muốn làm không khí đọng lại.

"Vâng, thuộc hạ cáo lui." Hắc y nhân bước nhanh lui ra khỏi phòng, thối lui lúc sau hắn mới cảm giác được, máu của mình tựa hồ cũng muốn bởi vì sát khí Thái Nhi thả ra trên người lạnh lạnh như muốn ngưng kết.

"Hôn mê sâu, hắn bị hôn mê sâu." nhiệt độ trong phòng, hình như càng giảm thêm, Thái Nhi tay cầm Thanh Trúc trượng, điểm điểm một chút lên thạch chất cứng rắn.

"Dương... Văn... Chiêu." Một đoàn hắc sắc quang vừng ở chỗ ngực Thái Nhi hơi lóe lên một chút. Sau một khắc, khi đang ngồi ở trên ghế,

nàng bắt đầu chậm rãi biến mất. Nói chuẩn xác là tàn ảnh nàng ngồi trên ghế dần dần tan đi.

Dương Văn Chiêu mới vừa ăn xong cơm tối, chiến thắng Long Hạo Thần, hắn đã thuận lợi tiến vào đấu vòng loại Tiên 5, cách mục tiêu gần thêm một bước. Nhưng trận chiến ngày hôm nay đã làm trong lòng hắn sinh ra cảm giác gấp gáp. Đã là rất nhiều năm rồi, hắn không có xuất hiện cảm giác này.

Hắn tốt cùng là bao nhiêu tuổi? Tranh tài xong, Dương Văn Chiêu cố ý tìm hiểu, nhưng không có được đáp án. Phải biết rằng, mặc dù Lão sư do nhiều nguyên nhân nên không đi cùng hắn, nhưng ở Kỳ Sĩ Thánh điện, địa vị của hắn không thấp chút nào.

"Hắn nhỏ hơn ta ít nhất bốn, năm tuổi sao." Dương Văn Chiêu lẩm bẩm, "Không biết là tài thiên phú của hắn mạnh hơn hay là hắn cố gắng hơn so với ta. Sợ rằng, không quá mấy tháng, hắn có thể đủ đột phá đến ngũ giai. Mà ta cũng chẳng qua chỉ là ngũ giai tam cấp mà thôi. Nếu là tốc độ phát triển của hắn vẫn theo đà này, sợ rằng trong tương lai, hắn sẽ là đối thủ cạnh tranh lớn nhất của ta."

Nói tới đây, trên mặt Dương Văn Chiêu hiện ra một nụ cười thản nhiên, "Như vậy cũng tốt, có một đối thủ như vậy thúc giục ta, trong tương lai, ta càng có thêm ý chí phấn đấu. Cuối cùng cũng là người của Kỳ Sĩ Thánh điện chúng ta, hi vọng tọa kỵ của hắn không để cho ta phải thất vọng."

Hôm nay đánh một trận cùng Long Hạo Thần, đã có rung động nhất định đối với hắn, nhất là cuối cùng Long Hạo Thần sử dụng kỹ năng Hy Sinh, mặc dù không biết hậu quả sẽ như thế nào, nhưng sử dụng kỹ năng này, đúng là Long Hạo Thần làm cho hắn khó có thể ngăn cản được cảm giác sợ hãi. Nếu không mượn lực lượng của Linh Lô, cho dù có thể chống đỡ kỹ năng Hy Sinh nhưng nhất định cũng sẽ làm hắn bị thương.

"Thánh Dẫn Linh Lô sao? Nếu so sánh Tinh Hải Linh Lô của ta thì cuối cùng vẫn có chênh lệch không ít."

Tĩnh Hải Linh Lô, trong Linh Lô mà Kỵ Sĩ có thể dung hợp nó xếp hạng thứ mười tám, vượt xa Thánh Dẫn Linh Lô, có thể tiến hành ba lần tiến hóa. Dương Văn Chiêu trước mắt đã hoàn thành tiến hóa lần đầu.

"Sai, cách?" Đột ngột, hai âm thanh lạnh như băng chợt ở trong phòng của Dương Văn Chiêu vang lên, làm hắn quá sợ hãi chính là, thanh âm này hẳn là từ bốn phương tám hướng truyền đến, để cho hắn căn bản phán đoán không được nơi phát ra tiếng, hơn nữa, lấy cảm giác không kém của hắn, lại nửa điểm cũng không có cảm nhận được có người đột kích.

Cửa sổ nhẹ nhàng rung lên một cái, trong nháy mắt, một đạo thân ảnh mãnh mãnh đã ở trước mặt Dương Văn Chiêu lặng yên phóng đại.

Dương Văn Chiêu nhanh chóng lui về phía sau một bước, trong tay kim quang chợt lóe, hai thanh đại kiếm đã ở trong lòng bàn tay, nồng đậm kim sắc quang mang từ trong cơ thể hắn bộc phát ra, trong nháy mắt đem trong phòng chiếu rõ ràng rành mạch. Lâm nguy không loạn, trước tiên làm ra phản ứng tỉnh táo nhất, nhưng mà, trong lòng hắn khiếp sợ cũng là chưa từng giảm xuống. Nếu như trước mắt người này không phải là tự lên tiếng, mình căn bản không phát hiện nàng đến, nếu nàng đánh lén. . .

Dương Văn Chiêu không có nghĩ tiếp nữa, đã hoàn toàn tập trung tinh thần mặt đối với tình thế nguy hiểm trước mắt.

"Thích khách?" Hắn trầm giọng quát lên. Đồng thời cẩn thận đánh giá người trước mặt này.

Một thân hắc y, đồng thời cả chiếc khăn che mặt màu đen che đầy bộ mặt, trong tay phải nắm một thanh Thanh Trúc trượng, thân thể nhỏ yếu tựa hồ chỉ một trận gió là có thể thổi đi. Mái tóc dài àu tím lẳng lẳng xõa ở phía sau, để cho Dương Văn Chiêu giật mình chính là, hai tròng mắt nàng kia lộ ra bên ngoài lại không có nửa điểm thần thái.

"Người không nên đả thương hân." Thanh âm Thái Nhi lạnh như băng từng chữ phun ra, đều làm tim Dương Văn Chiêu đập nhanh.

"Ma âm quán não?" Dương Văn Chiêu trong nháy mắt thu nhiếp tâm thần, trên người tản mát ra kim sắc quang mang như một loại thực chất, mơ hồ ngưng kết thành một tầng áo giáp bao trùm toàn thân, chỗ ngực, điểm một cái phóng thích ra Tinh Lam sắc quang mang, đối mặt với thiếu nữ không biết này nhưng lại mang cho hân cảm giác tách mạng bị uy hiếp, hân đã toàn lực ứng phó.

"Phốc ——" Thanh Trúc trượng trong tay Thái Nhi tại nguyên chỗ, trong nháy mắt không có chạm vào mặt đất nửa thước.

Hoàn toàn bằng vào cảm giác, Dương Văn Chiêu tay phải nắm đại kiếm trong nháy mắt giơ lên.

"Leng keng" một tiếng, một tầng kim quang lóng lánh xuất hiện trong nháy mắt, Thần Ngự Cách Đáng, một đạo hắc sắc thân ảnh trong nháy mắt di chuyển, Nhi vốn là đứng ở nơi đó Thái, giờ mới bắt đầu biến mất.

Ảnh phân thân.

Dương Văn Chiêu nội tâm hoảng hốt, tay trái nắm đại kiếm không chút do dự cắm vào mặt đất, Thăng Thiên Trận trong nháy mắt bộc phát. Cùng lúc đó, mấy chục điểm Tinh lam sắc quang đoàn từ bộ ngực hân nơi phóng ra.

Những thứ này Tinh lam sắc quang đoàn không cần hân tiến hành chỉ huy, trong nháy mắt hướng một cái phương hướng co rút lại oanh khứ.

Thái Nhi hiện tại vị trí bên người Dương Văn Chiêu, Thần Ngự Cách Đáng chặn lại kích thích nhất của nàng, Dương Văn Chiêu phản ứng lại là cực nhanh, Tinh Hải Linh Lô bộc phát ra uy thế cường đại, trong nháy mắt chút ít Tinh lam sắc quang đoàn đã đem nàng bao phủ ở bên trong.

Nhưng mà, không đợi Dương Văn Chiêu thở ra một hơi, hắn tự thấy được một màn bất khả tư nghị.

Thải Nhi tay trái thủy chung dán chặt bên người vẫn không nhúc nhích, trong tay phải có một thanh chủy thủ màu vàng lợt, trong nháy mắt từng đạo tàn ảnh lóng lánh, Dương Văn Chiêu có thể nhìn thấy, Tinh Hải Linh Lô phát động hải linh kích lại rõ ràng tan biến.

Thải Nhi tốc độ nhanh đến mức Dương Văn Chiêu căn bản thấy không rõ, tay phải nắm đoản chủy mỗi một lần đâm ra cũng sẽ có một quang đoàn chết, tàn ảnh lóe lên, giống như là gió cuốn mây tan một loại, sau một khắc, tất cả Tinh Lam sắc đã là không còn sót lại chút gì.

Dương Văn Chiêu dù sao cũng là có thể đánh bại Long Hạo Thần, một đời thanh niên tuần ngàn, lại là Trường Giới kỳ sĩ, lúc này hắn đã tỉnh táo lại. Kỳ Sĩ đối mặt thích khách, có ưu thế trời sinh, bởi vì Kỳ Sĩ tự thân có lực phòng ngự rất mạnh, công kích cũng giống như trước không kém, còn có rất nhiều kỹ năng cường đại có thể đối với thích khách sinh ra hiệu quả khắc chế nhất định. Thích khách công kích tuy mạnh, nhưng phòng ngự lại là nhược điểm trí mạng của bọn hắn, chỉ cần bị Kỳ Sĩ đánh trúng mục tiêu một, hai lần, như vậy bọn họ rất có thể sẽ mất đi lực chiến đấu.

Song kiếm đồng thời chấn động, hai tay Thiểm Điện Thứ. Hai thanh đại kiếm mang theo quang thuộc tính năng lượng sắc bén trong nháy mắt bộc phát, huyễn hóa ra vô số bóng kiếm màu vàng kim bao phủ hướng thân thể Thải Nhi. Đối phó tốc độ thích khách, phạm vi hình công kích hiển nhiên là hữu hiệu nhất.

Thải Nhi hừ lạnh một tiếng, thân thể mềm mại lấy một loại kỳ dị tiết tấu rất nhỏ đung đưa, nhìn qua, nàng tự hồ chỉ là ở trong phạm vi rất nhỏ đơn giản đong đưa thân hình mình, nhưng mà, từng đạo chói lọi bóng kiếm màu vàng kim kia tự như vậy xẹt qua chung quanh thân thể nàng, căn bản không trúng mục tiêu chút nào.

Ở trong mắt Dương Văn Chiêu, Thái Nhi lúc này giống như là một đạo Quỷ Ảnh, kiếm của hắn thế nhưng theo không kịp động tác của Thái Nhi. Đây là Thích khách ngũ giai bí kỹ U Linh Thiểm?

Dương Văn Chiêu lúc này đã hoàn toàn chẳng quan tâm đến tấn công địch, nồng đậm kim quang chọt từ trong cơ thể hắn bắn ra, tiếng long ngâm vang lên, Thăng Long Kích. Chỉ bất quá, lần này Thăng Long Kích của hắn cũng hướng lên trên mà là về phía trước.

Thăng Long Kích chẳng những có lực công kích cường đại, hơn nữa còn là một kỹ năng công phòng nhất thể. Mượn Thiểm Điện Thứ vọt tới trước, hắn thuận thế dùng được Thăng Long Kích. Đồng thời Tinh Hải Linh Lô lần nữa lóng lánh, lại là mấy chục đoàn Tinh lam sắc quang mang phóng ra, không mong tấn công được địch chỉ mong tự vệ được, cấp tốc xoay tròn quay chung quanh thân thể của hắn.

Dương Văn Chiêu muốn làm, là mượn uy lực của Thăng Long Kích hướng ra khỏi phòng, ở trong nơi phạm vi nhỏ hẹp này, năng lực của hắn căn bản không thể hoàn toàn phát huy được, chỉ cần hướng đi ra bên ngoài, hắn ít nhất có thể triệu hồi ra tọa kỵ đồng bạn của mình, khi đó, cũng sẽ không bị động giống như bây giờ.

Thân hình Thái Nhi lóng lánh đột nhiên ngưng tụ, lại không tránh né, tựa như vậy đứng ở chính diện với Thăng Long Kích, thân thể mềm mại lấy một tư thế hơi mở rộng, trong phút chốc, một đạo thâm hắc sắc quang ảnh lạng lẽ lộ ra, quang ảnh kia không có bất kỳ hình tượng, nhìn qua giống như là một cái bóng do Thái Nhi thả ra.

Oanh ——

Kim quang hội tán, Dương Văn Chiêu bay lên không thân hình bị ngạnh sanh sanh áp chế xuống, cái chiêu Thăng Long Kích kia từng để cho Long Hạo Thần chịu thiệt thế nhưng ở hắc sắc quang ảnh oanh kích lại bị chặn xuống.

Dương Văn Chiêu lão đảo lui về phía sau, hắn còn chưa bao giờ bị áp chế giống như trước mắt vậy, trên một đôi đại kiếm của hắn lưu lại hơn mười đạo dấu vết.

Phách Vương Thứ, vừa là một ngũ giai kỹ năng của thích khách, hơi trọng yếu hơn chính là, trên người Thái Nhi tản mát ra cái loại hơi thở âm hàn gần như tĩnh mịch kia làm hắn tùy thời cũng cảm giác được lưỡi dao sắc bén gần người, cái loại cảm giác kinh hồn táng đảm tuyệt không dễ chịu.

Bất quá, Dương Văn Chiêu vào lúc này căn bản không có thời gian suy tư, may là có Tinh Hải Linh Lô hộ thể, mới tạm thời ngăn trở Thái Nhi truy kích. Nhưng cái hải linh có lực công kích cực kỳ mạnh mẽ đánh ở dưới chủ thủ của Thái Nhi, thậm chí ngay cả lực công kích cũng không bạo phát ra được, đã Tịch Diệt.

Đột nhiên, Dương Văn Chiêu tỉnh ngộ, đây là một loại kỹ năng đặc thù của thích khách, hình như là tên là Quỷ Thứ, đặc biệt nhằm vào ma pháp, lại bị đối phương dùng để nhằm vào linh lô của mình. Cái tên nữ thích khách này rõ ràng tuổi không lớn lắm, nhưng nàng lại mang cho mình nguy cơ mãnh liệt như thế.

Nếu như mình có kỹ năng Tỏa Định thì tốt, nói như vậy, ít nhất có thể đối phó U Linh Thiểm của nàng.

Trong lòng vừa nghĩ như vậy, Dương Văn Chiêu trên tay cũng không nhàn rỗi, công kích, Đột Thứ, Diệu Nhật Trảm, liên một mạch ba cái kỹ năng làm, một tầng lam Oánh Oánh quang mang cũng từ trong Tinh Hải Linh Lô chỗ ngực khuếch tán ra, hóa thành một tầng Lam Tinh sắc khinh giáp bao trùm toàn thân, đây chính là năng lực Tinh Hải Linh Lô của hắn sau khi hoàn thành tiến hóa lên cấp lần đầu tiên, Tinh linh khai.

Dương Văn Chiêu hiểu, ở trong nơi không gian này nhỏ hẹp, tiếp tục như vậy nữa, mình chỉ biết càng ngày càng bị động, thà rằng bị đối thủ đánh trúng mục tiêu mấy cái, cũng muốn trước xông ra rồi hãy nói. Cái

thích khách này mặc dù cường đại, nhưng chỉ cần mình có thể triệu hồi ra tọa kỵ, thì khi đó cũng sẽ có sức liều mạng.

Thải Nhi mặc dù bị mù, nhưng công kích của nàng so với thích khách có thể nhìn càng thêm mạnh mẽ. Tuyệt đối bá đạo. Nàng thật ra thì có rất nhiều loại phương có thể từ những phương vị khác tiến công, lấy được hiệu quả tốt hơn, nhưng nàng nhớ được, thuộc hạ kia đã nói với mình quá trình chiến đấu của Dương Văn Chiêu cùng Long Hạo Thần, Dương Văn Chiêu tất cả đều là thông qua chính diện chiến đấu mà thắng Long Hạo Thần.

Chính diện? Vậy thì chính diện.

"Làm." Hắc mang dữ dội lên, chính diện đối chiến Diệt Nhật Trảm. Nàng làm việc đã hoàn toàn không giống như là một gã thích khách, mà càng giống như là chiến sĩ a.

Dương Văn Chiêu chỉ cảm thấy một cỗ phong duệ khí làm hẩn hất thở không thông trong nháy mắt từ trong Diệt Nhật Trảm của mình tràn vào, quang mang chói mắt kia tựa như mặt trời vậy, hẩn là tán loạn từ trung ương.

Theo tổng số linh lực mà nói, Dương Văn Chiêu có thể cảm giác được, đối thủ cũng không so với mình mạnh hơn cái gì, nhưng mà, nàng lại đem linh lực áp súc vào một trình độ cực kì kinh khủng, cùng sát khí hoàn toàn tan ra hòa làm một thể.

Phanh ——

Dương Văn Chiêu thân thể hung hăng đụng vào trên vách tường, làm cả tửu điểm cũng hơi bị chấn động một chút, sau một khắc, trăm ngàn đạo bạch sắc quang ảnh đột nhiên phóng đại ở trước mắt hẩn.

Chống đỡ? Hẩn căn bản không thể chống đỡ hoàn toàn, chỉ là trong một nháy mắt, Dương Văn Chiêu trong đầu đã là trống rỗng.

Nếu như Long Hạo Thần ở chỗ này, hẳn nhất định sẽ nhận ra, những thứ bạch quang kia từ chỗ ngực Thái Nhi phóng ra, chính là uy năng của Thiên Kích Linh Lô.

Phốc, phốc, phốc, phốc, phốc, phốc. . .

Liên tiếp vang lên thanh âm lợi khí đâm vào thịt, vô số lam quang trên không trung phi ra.

Thanh âm lạnh như băng quanh quẩn ở trong tai Dương Văn Chiêu, "Người lấy linh lô đã thương hẳn, ta liền lấy linh lô phá linh lô của người."

Phốc ——

Tất cả quang ảnh trong nháy mắt dừng lại, Thái Nhi tự đứng ở vị trí gần Dương Văn Chiêu trong gang tấc, phong nhận của chủ thủ trong tay phải nàng hoàn toàn chui vào trong lồng ngực Dương Văn Chiêu. Hai mặt tương đối, Dương Văn Chiêu chỉ cảm giác linh lực trong cơ thể mình đã bị hoàn toàn bị rút sạch.

Mà từ đầu đến cuối, Thái Nhi dùng là đều chỉ có tay phải của nàng

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 38

Luân Hồi Thánh Nữ (Thượng + Trung + Hạ)

Dương Văn Chiêu bởi vì lá phổi bên phải bị xuyên qua mà hô hấp trở nên khó khăn, tiếng nói cũng trở nên khàn khàn. Hắn chưa bao giờ cảm giác qua cái chết lại cách gần mình như thế.

Nàng là vì mặt mũi hắn, Long Hạo Thần, nhất định là vì Long Hạo Thần mà đến.

Một cái đâm cuối cùng này của Thái Nhi, đâm xuyên qua ngực phải hắn, nhưng cũng để lại trong lòng hắn một phần hi vọng. Bởi vì một kiếm này nếu như hung ác đâm sâu vào ngực và chệch đi một chút, là có thể hoàn toàn hủy đi Tinh Hải Linh Lô của hắn, nếu như đâm vào ngực trái hắn thì sẽ đâm xuyên qua trái tim của hắn.

Thích khách ở loại cảnh giới như nàng thì không thể nào đâm sai lệch được.

Cảm nhận được sát cơ lạnh lạnh đập vào mặt, Dương Văn Chiêu cười khổ nói: "Lục Đại Thánh Điện vốn là một nhà mà, a a..."

Thái Nhi chủ thủ trong tay khẽ động, lập tức làm Dương Văn Chiêu đau đến không nói ra được nữa.

"Cũng biết Lục Đại Thánh Điện vốn là một nhà? Hắn cùng một Thánh Điện với người, không phải hắn cũng bị thương nặng sao?"

Sát khí toát ra từ trong mắt càng thêm mạnh liệt. Là con người thì đều sợ chết, nhất là thiên tài.

Dương Văn Chiêu miễn cưỡng giải thích nói: "Là chính bản thân hãn dùng kỹ năng Hy Sinh, không phải là bị ta đả thương, hơn nữa, đây chẳng qua là cuộc thi."

Thải Nhi lạnh lùng nói: "Ta bất kể, hãn chính là đang bị thương. Nếu như không phải là cuộc thi, người hiện tại đã là một cỗ thi thể."

Đang lúc ấy thì lỗ tai nàng hơi động một chút, thân hình lui về phía sau, chủ thủ rút ra, lập tức một chùm máu tươi từ chỗ ngực Dương Văn Chiêu ào ào phun ra, nhưng Thải Nhi tốc độ cực nhanh, trên người cũng không có lay dấn đến nửa phần.

Hắc ảnh thiểm động, sau một khắc, nàng đã biến mất ở trong bóng đêm. Ngay sau đó cái Thanh Trúc trượng kia cũng biến mất theo.

Dương Văn Chiêu miễn cưỡng thúc dục linh lực che lại miệng vết thương của mình, ánh mắt có chút cứng nhắc, thân thể nhẹ nhàng dựa vào vách tường chậm rãi hạ xuống, trong lòng hãn cũng không có bao nhiêu oán hận, thay vào đó chỉ là cảm giác vô lực. Hãn không nhận được ý nghĩ, cái này có tính hay không là tai bay vạ gió? Có lẽ khi mình dùng tọa kỵ mới có thể có lực cùng nữ thích khách kia liều mạng.

Mặc dù Tinh Linh giáp đã phủ lên hầu hết bộ phận công kích, nhưng Thiên Kích Linh Lô vẫn để lại trên người hãn hơn mười đạo vết thương sâu hơn tấc, mà một kích xuyên ngực kia lại càng tổn thương nghiêm trọng, mất đi lượng máu lớn đã làm ý thức hãn có chút mơ hồ.

Ý thức dần dần khôi phục, Long Hạo Thần có chút khó khăn mở hai mắt ra. Trong cổ họng tràn đầy cảm giác khô khốc, tựa hồ lúc này đang đưa thân vào trong lò. Từ đầu đến chân cảm giác tựa hồ như bị cháy.

Hơi quay người một cái, Long Hạo Thần lập tức cảm giác được trên dưới toàn thân không chỗ nào không đau, miễn cưỡng nội thị kiểm tra,

hắn lập tức khiếp sợ phát hiện ra nội lực lại không còn chút nào, chỉ có Thánh Dẫn Linh Lô lẳng lẳng huyền phù ở bên trong lồng ngực, nhưng quang mang của nó cũng hôn ám rất nhiều.

Hảo bá đạo a "Hy sinh"! Chẳng qua là mười giây thời gian lại làm cho mình suy yếu như vậy. May mà kinh mạch bên trong thân thể cũng không có bất kỳ tổn thương nào, trong mơ hồ còn có thể cảm nhận được có một cổ khí tức thần thánh nhu hòa đang không ngừng làm dịu đi thân thể mình.

Thật ra thì hắn không biết đây là hiệu quả của Thánh Dũ thuật, năng lực trị liệu đã gần đạt tới thất giai đã kịp thời trị liệu bảo vệ kinh mạch của hắn, tránh khỏi hậu quả nghiêm trọng nhất. Lúc này hắn mặc dù suy yếu nhưng không có ảnh hưởng tới căn cơ.

Đây cũng là vì hắn có thể chất của Quang Minh chi tử, thân là kẻ có được linh lực tối thuần túy Quang Minh, Hi Sinh kỹ năng dĩ nhiên tiêu hao đáng sợ, nhưng bởi vì nội lực tinh thuần, tiêu hao chỉ là tiềm năng của hắn, cũng chưa thật sự thiêu đốt đến tinh huyết.

Đây cũng là nguyên nhân Long Tinh Vũ có can đảm đem cái kỹ năng Hy Sinh này đặt ở nơi phong ấn ngũ giai để cho hắn lĩnh ngộ. Vốn là Long Tinh Vũ chuẩn bị kỹ năng này cho hắn khi ở vào thời khắc nguy hiểm sẽ dùng để liều mạng. Nếu không phải Thánh Dũ thuật, chỉ sợ hắn ít nhất cũng phải nằm ở trên giường một tháng.

Theo ý thức hồi phục trở lại, thống khổ trên người Long Hạo Thần cũng tùy theo từ từ giảm đi, hắn mơ hồ một loại cảm giác bên trong Thánh Dẫn Linh Lô, tựa hồ vẫn còn ẩn chứa một tia linh lực thuộc về chính mình.

Mặc dù hắn không biết nên làm thế nào đem phần linh lực này dẫn động ra ngoài, nhưng mà hắn có thể cảm nhận được tu vi bản thân cũng không có tiêu tán toàn bộ, khôi phục chẳng qua là vấn đề thời gian thôi.

Khóe miệng Long Hạo Thần hiện ra vẻ mỉm cười. Cùng Dương Văn Chiêu đánh một trận, hẳn mặc dù thua, nhưng lại nhẹ nhàng và tràn đầy vui vẻ.

Long Hạo Thần tin tưởng, có lần chiến đấu này, đợi đến khi linh lực bản thân khôi phục, là thật sự có thể đánh sâu vào ngũ giai.

Dương Văn Chiêu kia thật rất mạnh, hẳn cũng có Linh Lô, hơn nữa còn là một công kích Linh Lô. Trong chiến đấu một chọi một, Tinh Hải Linh Lô tác dụng rõ ràng hơn so với Thánh Dẫn Linh Lô của hắn rất nhiều.

Cha đã nói không sai, cách tốt nhất để Trùng Giới kỳ sĩ tự thân thăng cấp chính là chiến đấu đến kiệt sức, ở trong chiến đấu cảm thụ cùng lĩnh ngộ. Trước khi tiến hành chung kết khảo hạch Liệp Ma đoàn, ta hẳn là có thể khôi phục lại như cũ. Theo thời gian tính toán, Lục Đại Thánh Điện đấu loại ít nhất còn cần tiến hành chừng ba ngày, bởi vì người dự thi của chiến sĩ Thánh điện hẳn là còn có rất nhiều.

Sau khi đấu loại sẽ được nghỉ ngơi ba ngày, có sáu ngày nghỉ ngơi này, ta hẳn là đủ để khôi phục tu vi, nếu có thể đột phá ngũ giai là tốt nhất. Mặc dù Hạo Nguyệt không có ở đây, không chừng ta cũng có thể ở trong trận chung kết lấy được một thứ hạng tốt.

Trận đấu này mang lại cho ta rất nhiều chỗ tốt, không hiểu sao trong lòng mình thủy chung cảm thấy đã quên mất chuyện trọng yếu nhất nào đó?

Bỗng nhiên nụ cười trên khóe miệng Long Hạo Thần cứng lại, hai tròng mắt rõ ràng đang âm thầm chột trợn tròn lên, trên gương mặt tuần tú trắng bệch nháy mắt toát ra cảm xúc kịch liệt dao động.

Thải Nhi, Thải Nhi...

Long Hạo Thần chỉ cảm giác chỗ ngực mình như bị một đòn nghiêm trọng, trong giây lát tung mình ngồi dậy.

Động tác mãnh liệt dẫn tới thể nội bên trong cơ thể hấn một trận co quắp đau nhức, nhưng lúc này hấn đã hoàn toàn chẳng quan tâm rồi.

Đáng chết, đáng chết, ta tự nhiên lại lỡ hẹn rồi. Trong cuộc thi quá chú tâm, lực chú ý hoàn toàn ở trên người địch thủ. Ta thể nhưng thất ước, thất ước rồi.

Long Hạo Thần miễn cưỡng đứng lên, lúc này trong lòng hấn đã hoàn toàn bị sự lo lắng bao trùm. Một loại cảm xúc khó tả làm hấn tất cả tình táo hoàn toàn biến mất. Trong đầu chỉ có thân ảnh kia trong tay cầm Thanh Trúc trượng, nhẹ nhàng gõ, hình dáng gầy yếu nhỏ nhắn.

Nàng nhất định sẽ chờ ta, nhất định sẽ chờ ta thật lâu, thật lâu, ta, thật đáng đánh...

Long Hạo Thần hung hăng cho mình một cái tát, chẳng quan tâm thân thể truyền tới những cơn đau đớn kịch liệt, miễn cưỡng đứng lên, vịn vách tường hướng phía cửa đi tới.

Muốn đi tìm nàng, ta muốn đi tìm nàng, giờ này khắc này ở trong lòng hấn chỉ có một cái ý niệm trong đầu này.

Bóng đêm buông xuống, khi Long Hạo Thần tập tễnh bước ra tửu điểm, lập tức cảm nhận được từng đợt hàn ý đập vào mặt. Nội Linh lực trong thể nội đã khô cạn, đã không cách nào hộ thân, may là tu luyện ngoại linh lực đã làm thân thể của hấn tương đối cường tráng, mặc dù cảm giác từng đợt suy yếu kiệt lực, nhưng nội tâm hấn mãnh liệt bất chấp tất cả chèo chống từng bước đi ra tửu điểm hướng nơi ước định mỗi ngày với Thái Nhi mà đi đến.

"Kỹ năng Hy sinh" Hao tổn quá kinh người, lúc này tay chân Long Hạo Thần lâm vào trạng thái bủn rủn, đi chưa được một bước trên người đã lổm đổm mồ hôi vã ra, dưới chân thì chẳng bám được, nhiều lần suýt nữa ngã xuống.

Mây mà tửu điểm hần ở cách nơi ước hẹn của hần và Thái Nhi cũng không coi là xa, lão đảo, chậm chạp đi về phía trước. Trong lòng Long Hạo Thần lúc này tràn đầy áy náy. Cuộc thi hiển nhiên trọng yếu, nhưng ta tại sao có thể thất hẹn với Thái Nhi? Nàng sẽ thất vọng cỡ nào!

Từng bước đi về phía trước, tầm mắt Long Hạo Thần đã có chút ít mơ hồ, hàn ý ban đêm dần dần xâm nhập thân thể của hần.

Tới rồi, tới rồi, thật ra thì con đường này không dài lắm, nhưng hần đã đi nửa canh giờ rồi, rốt cục hần thấy được nơi mỗi ngày gặp gỡ với Thái Nhi. Nhưng nơi đó đã không còn Thái Nhi, chung quanh hết thảy cũng trống không mà yên tĩnh.

Bịch bịch, Long Hạo Thần rốt cục không cách nào đứng vững nữa, té phát té ngã trên mặt đất. Trên bầu trời, hần tựa hồ thấy vô số vì sao quanh quẩn chung quanh hần.

Thái Nhi đã đi rồi, "Đúng!" Trời đã tối như thế, nàng không thể nào không đi!

Vẻ khổ sở hiện lên trên khóe miệng Long Hạo Thần, ngã ngời dưới đất, trong lòng hần tràn đầy hối hận. Nếu để cho hần lựa chọn một lần nữa, hần tuyệt sẽ không liều mạng cùng Dương Văn Chiêu.

Chính hần cũng có chút giật mình phát hiện, trong lòng mình, không biết lúc nào địa vị Thái Nhi trong lòng hần càng thêm trọng yếu hơn so với việc tăng tiến tu vi.

Ta muốn đi tửu điểm tìm nàng, hướng nàng xin lỗi.

Nhưng... Nàng sẽ tha thứ cho ta sao? Nàng không nhìn thấy đường, ở trong sự mong đợi rồi thất vọng mà rời đi, là ta làm nàng lâm vào thống khổ lớn như vậy, nàng còn có thể tha thứ cho ta sao?

Không được, ta không thể bất chấp mà đi tìm nàng, đêm đã khuya như vậy rồi, nàng nhất định bởi vì ban ngày chờ đợi mệt mỏi mà đã đi

ngủ. Ta có thể nào đi quấy rầy nàng?

Nàng nhất định đợi ta rất lâu, rất lâu...

Đã như vậy, ta ở đây chờ nàng. Nhất định phải chờ nàng thật lâu như nàng đã chờ ta, để cầu xin nàng tha thứ.

Nghĩ tới đây, hơi thở Long Hạo Thần dần dần trở nên lớn hơn, cảm giác mê muội mãnh liệt xông lên não, hẳn chưa bao giờ cảm thấy suy yếu như vậy, cảm giác đó quyết không tốt lành gì.

Tùy thời đều có thể hôn mê lần nữa.

Không! Ta không thể ngất đi! Ta nhất định phải đợi nàng đến! Nơi này là nơi mỗi ngày nàng đều đi ngang qua.

Vừa nghĩ Long Hạo Thần vừa chống đỡ thân thể của mình chậm rãi đứng lên. Đứng vững, ít nhất có thể làm cho tinh thần hẳn càng thêm tập trung.

Hắn sợ tự mình ngã ngội ở chỗ đó, thời gian không được bao lâu sẽ hôn mê hoặc là ngủ đi mất.

Thời gian trôi qua từng phút từng giây, Long Hạo Thần thủy chung vẫn bị vây trong một loại trạng thái hỗn loạn, mỗi khi thân thể của hắn chống đỡ không nổi lập tức ngã xuống chỗ đó, một cái ngã này dĩ nhiên làm hắn tạm thời tỉnh táo lại.

Sau đó lại miễn cưỡng bò dậy, như thế lặp lại.

Thải Nhi ngơ ngác đứng ở trong phòng Long Hạo Thần, có chút mờ mịt chân tay luống cuống, hẳn sao không có ở chỗ này? Hắn đi cái chỗ nào rồi?

Sau khi đánh trọng thương Dương Văn Chiêu, Thải Nhi liền tìm tới nơi này. Nàng mặc dù không nhìn thấy, nhưng ngũ giác quan của nàng

vô cùng nhạy cảm, một bước tiến vào gian phòng, nàng liền phát hiện Long Hạo Thần thật ra không ở chỗ này.

Trong không khí còn lưu lại hơi thở của hắn, chần chừ bây giờ còn lưu lại hơi ấm, cái này chứng minh hắn đúng là ngủ ở chỗ này, nhưng mà đã trễ thế này hắn có thể đi chỗ nào?

Thân hình lóe lên, Thái Nhi tựa như một luồng khói xanh xuyên qua cửa sổ, một lần nữa mới xuất hiện ở trên đường phố, Thanh Trúc trượng nhẹ nhàng gõ, chậm rãi hướng tử điểm mình ở đi tới. Lúc này, trong nội tâm nàng tràn đầy lo lắng. Sau khi không tìm được Long Hạo Thần, nàng tìm từng phòng, trong đó bao gồm cả chỗ ở của Lý Hình đêm qua. Mỗi khi tiến đến một gian phòng, nàng lặng lẽ cảm nhận biến hóa của hơi thở nơi đó, tìm kiếm xem có chút nào thuộc về hắn không. Nhưng tất cả cố gắng đều vô ích. Hắn không có ở đây, cả tử điểm trừ phòng của hắn ra, không nơi nào xuất hiện khí tức của hắn nữa.

Chẳng lẽ hắn đã xảy ra chuyện? Thanh Trúc trượng trong tay Thái Nhi âm thanh rõ ràng trở nên to hơn mấy phần. Kiều nhan trên gương mặt khoát lên một tầng sương lạnh, nếu như hắn thật đã xảy ra chuyện, vô luận là người nào, ta cũng nhất định không bỏ qua.

Trở về chỗ ở, khoan chân ngồi trên giường, trong lòng Thái Nhi lại không cách nào bình tĩnh được. Theo lý mà nói, nơi này là tổng bộ Thánh điện liên minh, thân là thí sinh dự thi tuyển chọn thành viên Liệp Ma đoàn, khả năng hắn gặp chuyện không may là rất nhỏ.

Thời điểm trước khi mình tập kích Dương Văn Chiêu, hắn cũng hôn mê ở trong phòng của liên minh mà? Nhưng mà hắn có thể đi đâu chứ?

Suốt thời gian nửa canh giờ, Thái Nhi vẫn không thể tiến vào trạng thái nhập định.

Ta muốn đi tìm hắn.

Một lần nữa xuống giường, Thái Nhi cầm lấy Thanh Trúc trượng của mình, lần nữa ra khỏi tử điểm.

Nhưng bởi vì trong lòng nôn nóng, ở trong bóng đêm mịt mù, nàng lại quên mất mang theo khăn che mặt.

Đêm lạnh như nước, gió đêm thổi vào mặt, Thái Nhi thanh tỉnh thêm mấy phần. Bởi vì cái gọi là quan tâm quá sẽ bị loạn, lúc này, sau khi hơi tỉnh táo một chút, nàng không ngừng suy nghĩ Long Hạo Thần có thể đi chỗ nào? Chỉ cần không phải bị bắt đi, hắn sẽ đi nơi nào?

Chẳng lẽ...

Trong lúc bất chợt nghĩ tới cái gì đó. Hắn có thể hay không tới đó? Nhưng mà đã trễ thế này làm sao có thể?

Mặc kệ, cho dù hắn có đến hay không, chỗ kia là nơi cuối cùng rồi.

Ngày thường nàng cùng Long Hạo Thần đi đường ước chừng mất nửa canh giờ, dưới việc sử dụng kinh công mà tung nhảy, bất quá chỉ hơn mười mấy lần hô hấp đã tới nơi.

Chóp mũi khẽ nhúc nhích, Thái Nhi mặt liền biến sắc, là mùi vị của hắc, mùi của hắc vậy mà ở chỗ này thật.

Thanh Trúc trượng đồn dập chia xuống đất, Thái Nhi bước nhanh về phía trước. Dựa theo hơi thở quen thuộc kia nhẹ nhàng đi tới.

Long Hạo Thần đã rất khó giữ vững ý thức của mình rồi, không ngừng lặp lại ngã xuống làm cho hắc càng trở nên suy yếu, lúc này thậm chí hắc còn không thấy rõ cảnh vật trước mắt. Nhưng hắc vẫn như cũ cắn chặt hàm răng đứng ở nơi đó, thân thể giống như con lật đật không ngừng đung đưa.

" Soạt, soạt, soạt"

" Soạt, đình, soạt"

Thanh âm quen thuộc làm thần trí hẩn miễn cưỡng thanh tỉnh mấy phần, là nàng sao? Hay là ta đã nghe nhầm.

" Long Hạo Thần." Thanh âm Thái Nhi mang theo lo lắng vang lên.

Ngay sau đó, một cây Thanh Trúc trượng dài nhỏ liền điểm vào trên người Long Hạo Thần.

Long Hạo Thần vốn đứng không vững nhất thời "Bịch" một tiếng té ngã trên đất, nhưng một cái ngã này cũng làm hẩn tỉnh táo hơn mấy phần.

Quần áo màu đen hơi có chút tán loạn, một bím tóc dài màu tím giống như thác nước xõa xuống khe vờn trên khuôn mặt hẩn. Hẩn thấy rõ một khuôn mặt tràn đầy lo lắng mang theo vài phần lãnh ý cùng mùi thơm nhàn nhạt truyền đến.

Nước da hơi tái nhợt, hai mắt tràn đầy mệt mỏi nhưng không cách nào che giấu đi vẻ tuyệt mỹ của nàng. Là nàng... là nàng...

Ở trong trí nhớ của hẩn thì đây là lần đầu tiên hẩn nhìn thấy dung nhan của Thái Nhi. Ngũ quan cực kỳ tinh xảo cùng khí chất lạnh như băng kia trái ngược hoàn toàn với má lúm đồng tiền ôn nhu như được gọt đẽo từ ngọc tuyết, chân mày lá liễu, da thịt tựa như ngọc dù có hơi tái nhợt nhưng lại trong suốt tựa như quả vải bóc vỏ, dung nhan thanh lệ thoát tục chỉ trong mấy khắc nhìn thấy liền khắc sâu trong đầu Long Hạo Thần.

" Người, người có sao không?" Thấy Long Hạo Thần té ngã, Thái Nhi nhất thời có chút lo lắng, liền vội vàng ngồi xổm người xuống vươn tay ra đỡ hẩn.

Trên y phục hẩn có chút ẩm ướt, hiển nhiên đã bị sương đêm thấm vào. Thân thể hẩn khẽ run lên từng chập, hơi thở vô cùng không ổn định.

" Thái... Nhi, Thái Nhi, ta... xin lỗi." Đột nhiên thấy Thái Nhi, trong lòng Long Hạo Thần tràn đầy vui sướng, ý thức của hắn mơ hồ, căn bản không cách nào hiểu tại sao Thái Nhi sẽ xuất hiện lúc này. Nhưng trong lòng hưng phấn không cách nào kiềm chế, hắn cầm hai bàn tay nhỏ mịn, hơi thở ngắt quãng nói: "Ta, ta... không cố ý, ta không muốn thất hẹn..., nàng chịu... tha thứ cho ta... sao?"

Bị hắn cầm hai tay, Thái Nhi trong lòng nhất thời chấn động, bởi vì nàng rõ ràng cảm nhận được tay của hắn lạnh như băng, cùng thường ngày ấm áp hoàn toàn bất đồng.

Nàng vội vàng bắt lấy cổ tay hắn, chỉ chốc lát Thái Nhi đã cảm nhận được thân thể hắn lúc này rất yếu. Hơn nữa khí lạnh sương đêm xâm nhập làm thân thể suy yếu kia gần như tới bờ biên giới chuẩn bị sụp đổ rồi.

"Ta tha thứ người." Thái Nhi cúi người thật cẩn thận đỡ hắn dậy, tay phải đặt trên lưng, linh lực nhu hòa chậm rãi tràn vào bên trong thể nội Long Hạo Thần giúp hắn khu trừ hàn ý trong đó. Nếu như chậm trễ đem hàn khí này bức ra, rất có thể sẽ để lại di chứng cho hắn.

Sao nàng lại không tha thứ cho hắn chứ? Khi nàng phát hiện hắn ở chỗ này cũng đã đoán được suy nghĩ trong lòng hắn. Hắn suy yếu như vậy mà còn băn khoăn vấn đề ước hẹn cùng nàng, bất kể trong nội tâm nàng có bao nhiêu bất mãn, vào giờ khắc này cũng đã không còn sót lại chút gì. Huống chi hắn vốn cũng không phải là cố ý thất hẹn!

Linh lực Thái Nhi thật ấm áp! Long Hạo Thần lúc này thật sự là quá hư nhược, mí mắt nặng trĩu, rất nặng. Trước khi hắn ngủ say, trong miệng còn lẩm bẩm câu nói gì đó.

Một lát sau, Long Hạo Thần đã trở lại trong phòng của hắn.

Thái Nhi cẩn thận đắp chăn cho hắn, ngồi ở bên giường lẳng lặng nắm tay của hắn.

Lúc này, dưới sự điều trị bằng linh lực của Thái Nhi, bàn tay Long Hạo Thần đã khôi phục chút hơi ấm, không còn lạnh như băng nữa.

" Thật xin lỗi, ta không nên hoài nghi người." Dung nhan thanh lệ thoát tục của Thái Nhi lộ hơi lộ ra vẻ mềm mại đáng yêu. Nàng thật cẩn thận giơ tay lên nhẹ nhàng sờ sờ trên khuôn mặt Long Hạo Thần, vuốt cái mũi cao thẳng dọc dừa, làn da tỉ mỉ cùng đôi môi vừa phải kia. Nụ cười tái nhợt trên khuôn mặt Thái Nhi dần dần biến mất, thay vào đó là khuôn mặt đỏ ửng.

Màu vàng nhàn nhạt chợt lóe lên, chủ tử lặng lẽ xuất hiện ở trong lòng bàn tay nàng, chủ tử khẽ động, ngón tay mềm mại linh hoạt giống như nghệ thuật gia, tại trên giường của Long Hạo Thần khắc lên một nhóm chữ nhỏ. Sau đó lại đem bàn tay của hắc phủ lên đó.

Sờ khuôn mặt hắc thêm một lúc, nụ cười Thái Nhi lúc này mới đỏ bừng lên. Trong lòng nàng còn vang vang câu nói trước khi hôn mê Long Hạo Thần đã nói: "Thái Nhi, nàng thật đẹp."

Liên minh chấp pháp phủ.

Phanh.

Thánh Kỵ Sĩ Trường tại Kỵ Sĩ Thánh Điện cũng như trong liên minh địa vị gần như là một vị cứu giai đại năng - Hàn Khiếm, lúc này vẻ mặt sương lạnh đứng ở trước một cái bàn lớn, tiếng vang thật lớn lúc này là do hắc vỗ vào bàn mà phát ra.

" Ảnh Tùy Phong, hôm nay người không có một lời giải thích rõ ràng thì đừng trách Kỵ Sĩ Thánh Điện chúng ta trở mặt." Trong lòng Hàn Khiếm lửa giận hừng hực thiêu đốt thiêu đốt. Hắc có thể không tức giận sao? Không chỉ là hắc mà Kỵ Sĩ Thánh Điện trú đóng ở Thánh điện liên minh cao tầng cũng đều rất tức giận, thậm chí cả cái vị cứu giai bình thường đều bế quan tĩnh tu kia cũng bị kinh động rồi.

Là người có hi vọng nhất của Kỵ Sĩ Thánh Điện vượt vòng đầu loại thứ nhất, hơn nữa Trừng Giới kỵ sĩ Dương Văn Chiêu còn có Linh Lô, vậy mà ở ngay chỗ của mình bị trọng thương. Hơn nữa không nghi ngờ chút nào người đã thương hấn là người của thích khách Thánh điện. Vô luận là kĩ năng hay là Thiên Kích Linh Lô, tất cả dấu hiệu đều rõ ràng như ban ngày.

Trời vừa sáng, Hàn Khiếm đã hùng hổ đến đây hưng sư vấn tội rồi.

Các đại biểu trọng yếu của Lục Đại Thánh điện tất cả đều trú tại trong phủ liên minh chấp chính. Mỗi mười năm có đề cử ra một nhóm đại biểu Thánh điện uỷ viên, thống nhất phân công các hạng sự vụ của Kỵ Sĩ Thánh Điện. Trong đó trọng yếu nhất có ba mươi sáu tên chủ tịch đoàn thành viên, mỗi tòa thánh điện chiếm sáu tên. Vì vậy, mặc dù Kỵ Sĩ Thánh Điện trên danh nghĩa là đứng đầu Lục Đại Thánh điện, nhưng ở trong liên minh lại không phải chiếm hoàn toàn địa vị chủ đạo.

Hàn Khiếm chính là một trong sáu vị chủ tịch đoàn thành viên, hơn nữa còn là Thánh Kỵ Sĩ Trường, thống lĩnh ba mươi sáu vị Thánh Kỵ Sĩ của Kỵ Sĩ Thánh Điện cùng chịu trách nhiệm xử lý công việc hàng ngày của phó điện chủ Kỵ Sĩ Thánh Điện, địa vị to lớn chỉ dưới ba vị Thần Ẩn kỵ sĩ. Mà lấy tư cách của hấn, cho dù là trong ba vị Thần Ẩn kỵ sĩ cũng chỉ có một vị có thể vượt qua hấn mà thôi.

Ngồi đối diện Hàn Khiếm tại sau bàn là một lão giả vóc dáng cao gầy, một thân áo đen hết sức bình thường, tóc ngắn hoa râm, tướng mạo cực kỳ bình thường. Cái duy nhất bất đồng chính là hai con người trong cặp mắt kia. Đó là một đôi mắt vô thần, tròng mắt không có chút sinh cơ nào. Nếu như hấn nằm trên mặt đất, nhất định sẽ bị cho là đã chết.

Hàn Khiếm ở Kỵ Sĩ Thánh Điện địa vị tôn sùng, nhưng trước mặt vị này cũng không dám càn quấy. Thích khách Thánh điện hiệp khách đường đường chủ, nắm trong tay thích khách Thánh điện cường đại nhất ba mươi sáu hiệp ẩn thích khách Phó điện chủ Ảnh Tùy Phong. Đồng

thời hần cũng là người chịu trách nhiệm quản lý công việc hàng ngày của thích khách Thánh điện.

Thích khách Thánh điện cùng Kỵ Sĩ Thánh Điện bất đồng. Đã rất lâu, bọn họ càng ngày càng làm Ma tộc bảy mươi hai trụ Ma Thần nhức đầu. Bảy mươi hai trụ Ma Thần cũng là không ngừng thay đổi, mà trong quá trình sáu ngàn năm thay đổi đã có chín mươi một vị Ma Thần chết bởi trong tay người thích khách Thánh điện. Phần này huy hoàng những người của ngũ đại Thánh điện không cách nào bằng được.

Ảnh Tùy Phong cũng không có bởi vì Hàn Khiếm nổi giận mà sinh ra tâm tình dao động: "Xảy ra chuyện lớn như vậy, ta tự nhiên sẽ cho người lời giải thích."

Hàn Khiếm lúc này cũng hơi bình tĩnh một chút, kéo một cái ghế lại, đặt mông ngồi xuống. Nổi giận dùng dùng nhìn Ảnh Tùy Phong.

Lục Đại Thánh điện quan hệ mật thiết với nhau, tựa như quan hệ thật tốt của ma pháp Thánh điện cùng chiến sĩ Thánh điện. Kỵ sĩ Thánh điện cùng thích khách Thánh điện quan hệ cũng là tốt nhất. Kỵ sĩ là bùa hộ mệnh tốt nhất của thích khách, mà thích khách cũng là người phụ trợ tốt nhất đối với kiểu công kích của kỵ sĩ. Một nhóm tắm trong ánh mặt trời chói chang, một nhóm đi trong sự âm u tối tăm. Nhưng bất ngờ là chúng lại tương sinh, hỗ trợ lẫn nhau.

Cũng vì như thế, cao tầng kỵ sĩ Thánh điện mặc dù tức giận, cũng không có trước tiên hưng sư vấn tội, mà là đã thông báo tình huống đêm qua cho thích khách Thánh điện, để cho bọn họ tra rõ chuyện này. Sáng sớm hôm nay, Hàn Khiếm mới đi đến trước mặt Ảnh Tùy Phong.

Sắc mặt Ảnh Tùy Phong một mực bình tĩnh bởi vì chuyện này đột nhiên trở nên có chút quái dị, trầm giọng nói: "Trải qua tối hôm qua kiểm tra đối chiếu sự thật, chuyện đã có manh mối. Xuất thủ đích xác là thích khách trong Thánh điện."

Vì thế, ta đại biểu bốn Thánh điện hướng Kỵ Sĩ Thánh Điện tạ lỗi."

Vừa nói, hắn chậm rãi đứng lên, hơi khom lưng, hướng Hàn Khiếm hành lễ.

Hàn Khiếm vừa nghe lời này, ánh mắt nhất thời trừng lên, hắn cũng là chinh chiến cả đời, không biết bao nhiêu cùng Ma tộc trong chiến đấu vào sanh ra tử, một cỗ khí máu tanh lạnh thấu xương nhất thời từ trên người hắn dâng lên mà ra.

"Tùy Phong, thật sự là người của thích khách Thánh điện các người làm?" Lúc này, Hàn Khiếm ngược lại trở nên bình tĩnh lại, cách xưng hô cũng thay đổi, nhưng sắc mặt lại càng thêm khó coi.

Hắn và Ảnh Tùy Phong quan hệ cá nhân vô cùng tốt, ngay từ lúc sáu mươi năm trước, bọn họ từng là chiến hữu cùng sánh vai chiến đấu, cùng phục vụ cho một Liệp Ma đoàn. Cho đến ba mươi năm trước, địa vị hai người ở Thánh điện của mình dần dần được tôn sùng, số tuổi cũng từ từ tăng lớn, chỗ ở bọn họ ở Liệp Ma đoàn lúc này mới giải tán, bắt đầu chấp chưởng Thánh điện sự vụ riêng.

Thế nhưng lúc này nghe Ảnh Tùy Phong, trong lòng hắn có thể nào không vội, loại này nội bộ sinh ra mâu thuẫn tăng lên sẽ làm ảnh hưởng nặng nề đến các nhân vật trọng yếu trong Thánh điện đối phương chính là liên minh tối kỵ, một cái không tốt, liền sẽ khiến nội bộ hỗn loạn, do đó ảnh hưởng uy tín cùng sự hòa thuận trong Thánh điện liên minh.

Ảnh Tùy Phong than nhẹ một tiếng nói: "Nếu là chúng ta làm, ta sao có thể không thừa nhận? Người đừng vội, nghe ta đem lời nói rõ ràng. Chuyện là như vậy, chuyện này, thật ra thì cũng là bởi vì thích khách Thánh điện các người dựng lên. Ta hỏi người, Dương Văn Chiêu bị thương kia có phải hay không ở trong trận đấu ngày hôm qua đã thương một gã kỵ sĩ dự thi khác? Đưa đến đối phương bị thương nặng."

Nghe hắn vừa nói như thế, Hàn Khiếm nhất thời hiểu sai, sắc mặt đại biến: "Người nói là, Long Hạo Thần thuê người giết người, thuê người của thích khách Thánh điện các người?"

Nếu quả thật là như vậy thì càng thêm nghiêm trọng. Không nghi ngờ chút nào, trước mắt mà nói đối với Kỵ Sĩ Thánh Điện, Dương Văn Chiêu chính là tồn tại thể hệ trẻ ưu tú nhất. Nhưng riêng trong lòng Hàn Khiếm càng thêm coi trọng Long Hạo Thần.

Ngày hôm qua Long Hạo Thần mặc dù đấu thua, nhưng hẳn thể hiện ra tư chất cùng thực lực, lại lần nữa làm rung động thật mạnh vị Thánh Kỵ Sĩ Trường này. Càng ngày càng phát hiện đứa bé này quả thực chính là một thiên tài Hủy Diệt giả, trên người hẳn thể hiện ra quang mang, bất kỳ thiên tài nào cũng phải ngã xuống.

Huống chi cháu của hẳn là Hàn Vũ đã bị hẳn an bài vào bên cạnh Long Hạo Thần, làm hỗ trợ kỵ sĩ cho Long Hạo Thần. Nếu quả thật chính là Long Hạo Thần thuê sát thủ đối phó Dương Văn Chiêu. Như vậy thì Long Hạo Thần hẳn cũng không cách nào che giấu. Tâm tính âm tà như thế, nhất định phải chịu nghiêm trị.

Nghĩ đến những thứ này, Hàn Khiếm có thể nào không đại kinh thất sắc.

Lần này đến phiên Ảnh Tùy Phong cau mày: "Long Hạo Thần này đến tốt cùng là ai, như thế nào khiến cho người chú ý nhiều như vậy? Hàn huynh, người tựa hồ đối với hẳn cũng có vài phần kính trọng."

Hàn Khiếm hừ một tiếng, có chút vội vàng nói: "Người trước đừng động tới những thứ này, nhanh nói cho ta biết, đến cùng phải hay không Long Hạo Thần thuê sát thủ?" Long Hạo Thần có thể nói là vũ khí bí mật của Kỵ Sĩ Thánh Điện, nhất là tuổi của hẳn, đã bị liệt vào độ cao cơ mật. Mặc dù hẳn cùng Ảnh Tùy Phong quan hệ tốt, nhưng vì địa vị Kỵ Sĩ Thánh Điện ở Lục Đại Thánh điện, hẳn cũng sẽ không dễ dàng nói ra được.

Ảnh Tùy Phong lắc đầu nói: "Dĩ nhiên là không phải, một tiểu tử hôn mê bất tỉnh như thế nào có thể thuê sát thủ. Chuyện là như vậy, Long Hạo Thần này cùng một vị thành viên Thánh điện chúng ta giao hảo.

Chuyện tình hắn bị thương, vị thành viên này của Thánh điện chúng ta sau khi biết, giận tím mặt, lúc này mới một mình xuất thủ tập kích Dương Văn Chiêu. Bất quá, coi như nàng hạ thủ lưu tình, cũng không có giết hắn."

Hàn Khiếm vừa nghe không phải là Long Hạo Thần thuê sát thủ, nhất thời thở phào nhẹ nhõm. Nhưng nghe hắn nói có chút hơi hột, trong lòng tức giận: "Người nói nhẹ? Người biết Dương Văn Chiêu là ai sao? Đó là cháu Dương lão."

Trước không nói tầm quan trọng của hắn đối với Kỵ Sĩ Thánh Điện chúng ta, riêng thân phận này, các người người nào hướng về phía Dương lão giải thích?"

Ảnh Tùy Phong than nhẹ nói: "Thân phận của hắn chúng ta trong quá trình điều tra đã biết rồi. Nhưng là chuyện đã xảy ra, nên nhất định phải giải quyết."

Dù sao Linh Lô của hắn không có bị thương, mặc dù bị thương không nhẹ nhưng năng lực trị liệu Kỵ Sĩ Thánh Điện các người hắn là đủ để trong thời gian ngắn làm hắn khỏi hắn, cũng không lưu lại di chứng gì.

Nếu thật sự không được, chúng ta nguyện ý ra mặt mời mục sư Thánh điện cấp bậc Hồng Y Giáo Chủ trở lên để trị liệu. Sau đó lại bồi thường Kỵ Sĩ Thánh Điện các người một ít đồ vật, người xem coi thế nào?"

Hàn Khiếm bực nào thông minh, từ lời của Ảnh Tùy Phong hắn đã hiểu rõ rất nhiều việc, sắc mặt biến đổi nói: "Nói như vậy, các người là không có ý định đem tên thích khách này giao ra đây rồi? Thậm chí không có ý định xử trí hắn?"

Ảnh Tùy Phong yên lặng gật đầu: "Lão Hàn, thật xin lỗi, chuyện này thật sự xin lỗi."

Hàn Khiếm tức giận đột nhiên đột nhiên đứng lên, dùng lực vỗ cái bàn một cái: "Ảnh Tùy Phong, cái này là các người khai báo cho chúng

ta? Người có biết hay không việc này tạo thanh hậu quả như thế nào?"

Ảnh Tùy Phong thở dài một tiếng nói: "Ta biết, nhưng mà ta không có làm. Người này đừng nói là ta, coi như là đối lại Hiệp Giả đại nhân tới cũng sẽ không xử lý như vậy."

Hàn Khiếm hừ lạnh một tiếng: "Hắn sau khi điều trị sẽ hồi phục bình thường có phải hay không? .

Nhưng mà, người không được quên, thương thế của hắn là ai làm hại. Chuyện này nếu như chúng ta đệ trình Liên Hồi minh tiến hành chấp pháp, hắn không có cách nào trốn thoát. Ta khuyên người hãy lên giải quyết chuyện này giữa hai đại Thánh điện cho tốt."

Ảnh Tùy Phong đáy mắt hiện lên một tia sáng, trong lòng thầm than, cái tiểu nha đầu này thật không làm cho người ta bớt lo a! Xem ra Kỵ Sĩ Thánh Điện chắc là không biết "Thiện bà" rồi! Nếu như đối là nha đầu kia trọng thương, chúng ta cũng giống như thế sao? Đuối lý a!

"Hàn huynh, người trước đừng tức giận. Như vậy đi. Ta biết chuyện này người cũng khó khăn. Ta xin chỉ thị qua Hiệp Giả đại nhân, để tỏ thành ý nói xin lỗi, chúng ta nguyện ý đem một cái bí mật của bốn Thánh điện chuyển cáo quý Thánh điện. Bất quá, có một điều kiện."

"Bí mật?" Hàn Khiếm sửng sốt một chút.

Ảnh Tùy Phong gật đầu nói: "Tin tưởng người chỉ cần biết được bí mật này rồi cũng sẽ không trách chúng ta không xử lý người này."

Bất quá, còn muốn mời Hàn huynh thề, sau khi biết được bí mật này, chỉ có thể nói cho quý Thánh điện mấy vị Thần Ẩn đại nhân biết thôi, những người khác thì phải thủ khẩu như bình. Nếu như không phải là chúng ta hai người giao hảo mấy ngàn năm, chuyện này chúng ta cũng tuyệt sẽ không dễ dàng nói ra được."

Hàn Khiếm sắc mặt ngưng tụ, từ trong giọng nói nghiêm chỉnh của Ảnh Tùy Phong hẳn nghe ra được bí mật này đối với thích khách Thánh điện nhất định là cực kỳ trọng yếu.

"Hào, ta đáp ứng ngươi. Ngươi nói đi." Mặc dù hẳn không có thề thật, nhưng một câu hứa hẹn này đã ngang với bất kỳ lời thề hữu hiệu nào. Ở bên trong Lục Đại Thánh điện, kỵ sĩ đối với mình ước thúc là nghiêm khắc nhất, một khi xảy ra chuyện bội tín, vô luận là người nào, cũng sẽ không còn nơi đặt chân.

Ảnh Tùy Phong yên lặng gật đầu nói: "Vô luận là một nơi nào ở Lục Đại Thánh điện, bồi dưỡng một gã chức nghiệp giả, cân nhắc tương lai tiềm lực phát triển tối trọng yếu chính là linh lực bẩm sinh bên trong, từng Thánh điện đối với bất đồng cấp bậc thiên phú cũng không có giống nhau. Thí dụ như Kỵ Sĩ Thánh Điện các ngươi, linh lực bẩm sinh bên trong bảy mươi được gọi là Quang Chi Thiên Sử thể chất, linh lực bẩm sinh bên trong tám mươi được gọi là Thần Thánh Tí Hữu thể chất, đúng không."

Hàn Khiếm mơ hồ đã hiểu ra cái gì, cũng hít một luồng lương khí: "Ngươi là nói người đả thương Dương Văn Chiêu, linh lực bẩm sinh bên trong vượt qua bảy mươi, hơn nữa số tuổi chưa đủ lớn?" Số tuổi không lớn là chính bản thân hẳn đoán được, từ Dương Văn Chiêu miêu tả tình huống cùng đối thủ chiến đấu mà xem, tu vi đối thủ hẳn là vượt qua cấp sáu.

Ảnh Tùy Phong cười khở nói: "Nếu như chỉ là như vậy, lấy quan hệ hai đại Thánh điện chúng ta trong đó, dù sao vẫn cho nàng một chút trách phạt. Nhưng là nàng cũng là thích khách Thánh điện ta ba ngàn năm nay, duy nhất một người linh lực bẩm sinh bên trong vượt qua chín mươi luân hồi thân thể a! Tương đương với Kỵ Sĩ Thánh Điện các ngươi Quang Hồi Minh Chi Hồi Tử thể chất. Tầm quan trọng của nha đầu này đối với Kỵ Sĩ Thánh Điện chúng ta thậm chí vượt qua tầm quan trọng của Thần Ấn vương tọa đối với Kỵ Sĩ Thánh Điện các ngươi.

Chắc người không quên, ba ngàn năm trước, thích khách Thánh điện chúng ta từng xuất hiện một vị đại năng như vậy, vị kia Luân Hồi Chi Hồi Tử bằng vào tự thân thực lực cường đại cùng thiên phú, thành công đánh bại bảy người trong bảy mươi hai trụ Ma Thần.

Cuối cùng mặc dù tiếc hận bại trong tay đệ nhất Ma Thần nhưng cũng làm hắn bị thương nặng ba mươi năm không dậy nổi. Mà vị kia Luân Hồi Chi Hồi Tử linh lực bẩm sinh bên trong là chín mươi một. Vị này của chúng ta bây giờ bởi vì kế thừa võ hồi khí vị Luân Hồi Chi Hồi Tử năm đó, linh lực bẩm sinh bên trong từ chín mươi ba đến một trăm, là trị số max trong truyền thuyết, thậm chí có thể là một loại danh hiệu khác. Vị luân hồi Thánh nữ mới ra đời này, tương lai là để muốn khiêu chiến đệ nhất trụ Ma Thần tồn tại a!

Nàng cùng Dương Văn Chiêu của quý Thánh điện làm sao so sánh, cái gì nặng cái gì nhẹ?"

Hàn Khiếm ánh mắt lúc này cũng đã tròn tròn, có chút cà lăm nói: "Lin lực bẩm sinh bên trong... Một trăm... Người, người nói là sự thật? Cái này, này..."

Ảnh Tùy Phong cười khổ nói: "Loại chuyện này ta có thể lừa người sao? Đây là bí mật lớn nhất của thích khách Thánh điện ta rồi.

Một vị Thánh nữ như vậy, đối với các vị đại năng Thánh điện chúng ta mà nói tuyệt đối là "ngậm trong miệng thì sợ tan, để trong tay thì sợ vỡ"

Hơn nữa, nàng từ năm tuổi bắt đầu tu luyện, đến nay chín năm, cường đại thiên phú hiển lộ rõ ràng không thể nghi ngờ, chẳng những nắm giữ Thiên Kích Linh Lô.

Hơn nữa, cùng võ hồi khí của vị Luân Hồi Chi Hồi Tử năm xưa dung hòa làm nhất lô.

Từ đó Linh Lô trong thích khách Thánh điện chúng ta có thể xếp hàng thứ nhất lục đạo luân hồi.

Người không phải không biết uy lực lục đạo luân hồi. Cho nên chuyện này không phải chúng ta không muốn cho các người một cái công đạo, thật sự là..."

Hàn Khiếm có chút ngốc trệ nhìn hắn, một hồi lâu sau mới từ từ cười khỗ nói: "Ta hiểu rồi."

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 39

Thánh Dẫn Linh Lô Tiến Hóa (Thượng + Trung + Hạ)

Thích Khách Thánh điện sát thương Kỵ Sĩ Thánh điện tham gia Liệp Ma đoàn thi tuyển thanh niên tài俊, căn bản giấu diếm không được, tính chất lại càng vô cùng ác liệt, một cái không tốt, sẽ chạm đến căn bản đến Lục Đại Thánh điện liên minh.

Nhưng ngoài mọi người dự liệu chính là, Kỵ Sĩ Thánh điện đối với chuyện lần này lại tỏ vẻ trầm mặc, cũng không có hướng Thánh điện liên minh đệ trình tố tụng, Thích Khách Thánh điện bên kia thì càng thêm trầm tĩnh, song phương thật giống như coi như chưa từng có chuyện này phát sinh qua. Cho dù trong liên minh bộ những mấy đại Thánh điện liên minh uỷ ban uỷ viên khác tới cửa hỏi, Kỵ Sĩ Thánh điện cùng Thích Khách Thánh điện cũng đã thống nhất, chỉ nói là hiểu lầm.

Hai đại Thánh điện cũng giữ vững ăn ý, những Thánh điện khác tự nhiên cũng sẽ không nói gì nhiều, dù sao chịu thiệt cũng không phải là bọn họ. Về phần người ta giải quyết như thế nào, bọn họ nghe ngóng không được.

Đang tiến hành vòng loại Liệp Ma đoàn thi tuyển đấu đến chỗ này, đã kết thúc phần lớn tranh tài, chỉ còn lại xếp hạng cuối cùng mà thôi. Long Hạo Thần thua, Dương Văn Chiêu trọng thương, hai người không hên mà đều có thể mất đi khả năng tiếp tục tham gia đấu vòng loại. Bởi vì Long Hạo Thần đang cùng Dương Văn Chiêu trong trận đấu biểu hiện phá lệ xông ra, vì vậy, bị liệt thứ sáu Kỵ Sĩ Thánh điện đấu vòng loại,

Dương Văn Chiêu tiến vào Top 5 nhưng không thể tiếp tục tranh tài cũng chỉ có thể là tên thứ năm mà thôi.

Mở rộng thân thể một chút, Long Hạo Thần từ trong giấc mộng dần dần tỉnh táo lại. Đêm qua những cảm giác thống khổ như cũ còn sót lại, nhưng so sánh với giờ cũng đã tốt hơn nhiều.

Dụi mắt, Long Hạo Thần tung mình ngồi dậy, hẳn đã thật lâu không có ngủ say như thế.

Thải Nhi. Ý thức hồi phục sau, hẳn đầu tiên nghĩ đến đúng là dung nhan thanh lệ tuyệt tục. Mặc dù hẳn tối hôm qua tinh thần trạng thái cực kém, nhưng chính là thời gian ngắn ngủi kia đã đem dung nhan khắc sâu ở trong đầu mình.

Tối hôm qua ta là đang nằm mơ sao? Long Hạo Thần thậm chí có chút không dám khẳng định tối hôm qua có phải thật vậy hay không phát sinh qua. Dù sao khi đó hẳn thật sự quá hư nhược.

"Di?" Dưới ngón tay truyền đến cảm giác lồi lõm đưa tới sự chú ý của hắn cẩn thận sờ sờ, tựa hồ có dấu vết chữ viết.

Vội vàng ngồi dậy, hướng chữ viết kia nhìn lại, quả nhiên, một nhóm chữ nhỏ xinh đẹp khắc trên ván giường.

"Người hảo hảo dưỡng thương, chớ tưởng nhớ ta, chờ người bắt đầu trận chung kết, ta và người có thể gặp nhau. Thải Nhi."

Không phải là nằm mơ, ha ha không phải là nằm mơ. Long Hạo Thần thấy này được tin nhắn này nhất thời vui mừng quá đỗi, hẳn rõ ràng nhớ được, tối hôm qua Thải Nhi đã nói không trách hắn.

Trận chung kết lúc có thể gặp nhau? Đây là ý gì? Tối hôm qua, tối hôm qua thật giống như Thải Nhi sử dụng linh lực giúp ta chữa thương. Chẳng lẽ nàng cũng là chức nghiệp giả của Lục Đại Thánh điện? Nhưng là, nàng không nhìn thấy a! Là thuộc về ngọn Thánh điện nào đây?

Mọi người nghi vấn không ngừng trong đầu hăn toát ra, nhưng hăn làm sao có thể tìm được đáp án đây?

Dạ Hoa cùng Lý Hình đã tới. Bọn họ tỷ đệ cũng đều thua trận tranh tài, kế tiếp thời gian năm ngày có thể nghỉ ngơi, đợi chờ trận chung kết đến.

Dạ Hoa lần nữa giúp Long Hạo Thần kiểm tra thân thể, nhất là kinh mạch cùng nội phủ, phát hiện cũng không có bởi vì kỹ năng Hy sinh lưu lại di chứng gì lúc này mới thở phào nhẹ nhõm.

"Người tên ngu xuẩn này." Đã kiểm tra xong, Dạ Hoa lập tức tức giận mắng, sắc mặt âm trầm như muốn chảy ra nước. Một bên Lý Hình bị làm cho sợ đến le lưỡi, cũng không dám nói gì.

Long Hạo Thần cúi đầu, nói: "Lão sư, ta chỉ là hi vọng thông qua thực chiến tới kiểm nghiệm năng lực của mình, kích thích tự thân tiềm năng. Dùng được kỹ năng Hy sinh là ta đột nhiên lĩnh ngộ. Ngài đừng nóng giận, sau này ta sẽ không vọng động như vậy.

Dạ Hoa cả giận nói: "Thúi lắm. Người cho rằng ta là bởi vì người khiêu chiến Dương Văn Chiêu mà tức giận sao? Người sai lầm rồi. Ta là bởi vì người ngu xuẩn. Ta hỏi người, người cùng Dương Văn Chiêu thực lực ai mạnh?"

Long Hạo Thần ngây ra một lúc có chút không giải thích được nhìn Lão sư, "Tự nhiên là hăn mạnh hơn rất nhiều."

Dạ Hoa hừ lạnh một tiếng, "Người còn biết là hăn mạnh a? Vậy người tại sao còn lựa chọn liều mạng? Hơn hai năm qua người và ta học tập chiến đấu kỹ xảo cũng cho chó ăn sao? Liều mạng rất sung sướng có phải hay không? Nhưng người có nghĩ tới không, nếu như là đang cùng Ma tộc đối kháng trên chiến trường? Đối thủ của người nếu như là Ma tộc? Bên cạnh của người còn có đồng bạn đợi chờ người cứu viện? Người cũng chiến đấu như thế?"

Liên tiếp chất vấn làm Long Hạo Thần á khẩu không trả lời được.

Dạ Hoa lạnh lùng nói: "Ta đã dạy người bao nhiêu kỹ xảo chiến đấu? Không sai, liều mạng quả thật dễ dàng kích thích tiềm năng, nhất là đang cùng đối thủ cường đại so với mình liều mạng càng là như vậy. Nhưng nếu như người thật ngỗ nghịch đề cao kinh nghiệm thực chiến, kích thích tiềm năng. Thì không thể đem thành cuộc tranh tài, mà là một cuộc chiến sinh tử. Cuộc chiến sinh tử phải nên làm như thế nào? Chẳng lẽ ta không dạy qua người sao?"

Long Hạo Thần lần nữa cúi đầu, "Tận lực băng vào kỹ xảo cùng kẻ địch chu toàn, hết sức bảo toàn mình."

Dạ Hoa nắm quả đấm lại "Người còn nhớ rõ. Người hiện tại nói cho ta biết, người đến tột cùng là một gã Thủ Hộ Kỵ Sĩ hay là một gã Trường Giới Kỵ Sĩ?"

Long Hạo Thần trầm mặc, hẳn cũng không biết trả lời Dạ Hoa cái vấn đề này như thế nào.

Dạ Hoa thản nhiên nói: "Bàn về thiên phú coi như là mười Lão sư như ta cũng so ra kém người, nhưng bàn về kinh nghiệm, mười người cũng không bằng ta. Ta sẽ giúp người trả lời cái vấn đề này. Cần Trường Giới thời điểm phải Trường Giới, cần thủ hộ thời điểm phải thủ hộ. Nhưng là, người phải chú ý một điểm, khi người sử dụng Trường Giới Kỵ Sĩ năng lực, không nên quên một thân phận khác của mình, thiên phú của người duy trì người song tu Trường Giới cùng Thủ Hộ, đã như vậy, ở trong thực chiến sẽ phải thể hiện ra ưu thế bọn chúng dung hợp ở chung một chỗ. Không nên cho ta xem người ngu xuẩn khinh xuất nữa, nếu không, người sẽ không xứng là đồ đệ Dạ Hoa ta."

"Dạ." Long Hạo Thần vội cung kính đáp ứng một tiếng. Dạ Hoa những lời này mặc dù là đang chửi hăm, nhưng quan tâm nồng đậm càng nhiều hơn, hẳn biết, Lão sư sợ mình đi đường quanh co a!

Rửa mặt sau ăn chút ít Long Hạo Thần lại bắt đầu tu luyện. Mặc dù sáng sớm thân thể của hắn đã khá, nhưng khôi phục tất cả đều là ngoại linh lực cùng thân thể bị thương, nội linh lực hắn vẫn như cũ hoàn toàn không có tiến triển gì, chỉ có Thánh Dẫn Linh Lô tựa hồ khôi phục quang thải vốn có.

Lâm Hâm cho hắn đan dược tu luyện đã thừa không có mấy, Long Hạo Thần lần này cũng không phục dụng, mà là lẳng lặng ngồi ở chỗ đó, tiến vào trạng thái minh tưởng cẩn thận xem bên trong Thánh Dẫn Linh Lô linh lực ba động.

Nhu hòa, hùng hậu, mênh mông, làm ý thức của hắn tiến vào đến Thánh Dẫn Linh Lô lập tức cảm nhận được ba loại hơi thở.

Lúc trước sở dĩ hắn cảm giác được nội linh lực Thánh Dẫn Linh Lô tựa hồ cũng không tồn tại, nhưng hắn nhưng thấy được một chút kim sắc quang mang. Trạng thái dịch linh lực?

Chẳng lẽ ở sử dụng kỹ năng Hy sinh xong, ta đánh bảy đánh bạ tu luyện ra trạng thái dịch linh lực?

Theo bản năng, Long Hạo Thần bắt đầu dựa theo phương thức tu luyện thường ngày mà tu luyện.

Bởi vì trong cơ thể hắn lúc này không có nội linh lực, với ngoại giới quang nguyên tố hấp thu tốc độ sẽ so với bình thời chậm hơn. Nhưng ngàn vạn lần không nên quên, hắn có thể chất Quang Minh Chi Tử, đối với quang nguyên tố lực tương tác bất luận kẻ nào cũng không bằng được. Thánh Dẫn Linh Lô phản ứng rất bình tĩnh, chẳng qua là tại nguyên bốn nhũ bạch sắc hơi thả ra một chút kim quang nhàn nhạt mà thôi.

Nội thị tình huống linh lô một lần nữa, quả nhiên như Long Hạo Thần dự đoán, những thứ này thông qua tu luyện hấp thu quang nguyên tố trực tiếp trào một ít giọt màu vàng kim, trở thành một bộ phận của hắn.

Bởi vì từ ngoại giới hấp thu quang nguyên tố cực kỳ mỏng manh, xa xa không thể cùng một ít giọt nội linh lực so sánh, vì vậy, những quang nguyên tố dung nhập vào trong đó, một ít viên trạng thái dịch linh lực căn bản không có phản ứng gì.

Nhưng cũng không ảnh hưởng Long Hạo Thần hưng phấn, không nghi ngờ chút nào, mình thật tu luyện ra trạng thái dịch linh lực, và hiện tại vấn đề chính là như thế nào đem nó lớn mạnh, như thế nào khiến nó theo Thánh Dẫn Linh Lô đi ra ngoài.

Nghĩ tới đây, Long Hạo Thần lấy ra một viên tụ linh đan phục dụng, tụ linh đan cái tên này là chính bản thân hắn đặt lên.

Tụ linh đan vào bụng, nhất thời, trong cơ thể Long Hạo Thần khí huyết bị điều động, thân thể đối với quang nguyên tố trong không khí chợt tăng cường cảm ứng.

Tụ linh đan này chính là tứ giai đan dược, nhất định phải tứ giai cường giả mới có thể phục dụng, Long Hạo Thần mặc dù mất đi nội linh lực, nhưng thân thể của hắn trạng thái hay tứ giai Đại Kỵ Sĩ, kinh mạch đều đủ trình độ để thừa nhận dược lực, vì vậy cũng không có gì không ổn.

Quả nhiên, tụ linh đan ăn vào xong, tốc độ hắn hấp thu quang nguyên tố chợt gia tăng, trong không khí quang nguyên tố theo bốn phương tám hướng dâng tới, thông qua lỗ chân lông, hô hấp tiến vào trong cơ thể hắn, sau đó lập tức như Hải Nạp Bách Xuyên bị Thánh Dẫn Linh Lô cắn nuốt.

Lúc này Thánh Dẫn Linh Lô tựa như một vực sâu không đáy, vô luận Long Hạo Thần hấp thu bao nhiêu quang nguyên tố, tất cả đều sẽ bị nó cắn nuốt sạch. Biến hóa duy nhất chính là bản thân Thánh Dẫn Linh Lô phát tán ra màu vàng kim từ từ tăng cường, ở bên trong Thánh Dẫn Linh Lô một giọt trạng thái dịch linh lực kia cũng bắt đầu dần dần có dấu hiệu tăng lớn.

Cứ như vậy, Long Hạo Thần hoàn toàn đắm chìm trong trạng thái tu luyện của mình, tu luyện tuy khô khan, nhưng cảm thụ được từng giọt từng giọt mang đến cảm giác thỏa mãn cực kỳ mãnh liệt. Đây cũng là bệnh nghề nghiệp nói chung.

Trong nháy mắt, đã đi qua ba ngày. Ba ngày tới nay, trừ ăn cơm ở ngoài, Long Hạo Thần hoàn toàn đắm chìm trong trạng thái tu luyện của mình. Hắn cũng đem tình huống xuất hiện trước mắt mình nói cho Dạ Hoa. Nhưng Dạ Hoa cũng không rõ ràng lắm đây là tình huống gì.

Yên lặng đợi chờ là hiện giờ của Dạ Hoa, không nghi ngờ chút nào đây là chuyện tốt, mặc dù không biết Thánh Dẫn Linh Lô tồn tại ảo diệu gì, nhưng trạng thái Long Hạo Thần cũng là Dạ Hoa nguyện ý nhìn qua. Chỉ sợ hắn vô pháp nắm trong tay hết thảy. Đúng a! Quang Minh Chi Tử trưởng thành ai có thể đủ sức nắm trong tay đây?

Bất quá, Dạ Hoa dù sao ở phương diện tu luyện có đông đảo kinh nghiệm, hắn có thể bằng vào thiên phú thấp kém tu luyện thành Đại Địa Kỳ Sĩ, đối với các loại phương pháp tu luyện không biết nghiên cứu bao nhiêu. Vì vậy, hắn cần thận suy tư sau đó nói cho Long Hạo Thần có thể, đó chính là Thánh Dẫn Linh Lô giúp hắn dựng dựng linh lực. Dựng dựng trạng thái dịch nội linh lực.

Long Hạo Thần tu vi rõ ràng còn không có đạt tới ngũ giai, dưới tình huống như vậy vốn không thể nào xuất hiện trạng thái dịch linh lực, mặc dù một ít giọt trạng thái dịch linh lực xuất hiện thập phần trùng hợp, nhưng Dạ Hoa hoàn toàn có thể khẳng định, đối lại một người khác, cho dù sử dụng kỹ năng Hy Sinh, cũng quyết không có thể nào có lần gặp gỡ này.

Giải thích duy nhất chính là tác dụng Thánh Dẫn Linh Lô. Thánh Dẫn Linh Lô sinh ra một đặc thù không gian, trợ giúp Long Hạo Thần hoàn thành áp súc đối với nội linh lực, do đó tạo thành trạng thái dịch linh lực. Lúc ấy Long Hạo Thần bằng vào kỹ năng Hy Sinh cùng Dương Văn

Chiêu đối chiến, đã tiêu hao hết linh lực của mình đồng thời đã thiêu đốt khí huyết của mình.

Linh lô là vật cực kỳ thần kỳ, bản thân nó có một chút tác dụng bảo vệ, rất có thể Thánh Dẫn Linh Lô bảo vệ nội linh lực Long Hạo Thần cuối cùng sinh ra một mầm móng, sau đó từ từ sinh ra hiệu quả áp súc. Bản thân Long Hạo Thần đối với trạng thái dịch linh lực đã có lĩnh ngộ, ngũ giai cánh cửa đặc tính lớn nhất chính là hai chữ áp súc, hẳn cũng thông qua tự thể kỹ năng tu luyện, dần dần tìm được địa phương áp súc. Chỉ bất quá còn không thể trực tiếp tiến hành áp súc mà thôi. Chẳng qua bằng vào kỹ năng mà tìm kiếm cảm giác.

Nhưng bây giờ không giống với lúc trước, Thánh Dẫn Linh Lô tồn tại, trực tiếp giúp hắn giải quyết cái vấn đề áp súc này, dựng dục ra chân chính trạng thái dịch linh lực, chỉ cần hắn muốn đem những dịch linh lực theo Thánh Dẫn Linh Lô bên trong lấy ra, lại đem nội linh lực của mình tu luyện tới hai nghìn trở lên, như vậy, ngũ giai bình cảnh đối với hắn không còn là vấn đề.

Có phán đoán như vậy, Dạ Hoa tự nhiên cũng là vui mừng quá đỗi, dặn dò Long Hạo Thần ở gian phòng tu luyện, cho dù là làm trễ nải Liệp Ma đoàn thi tuyển trận chung kết lần này cũng không muốn ngừng lại. Hắn còn trẻ vô cùng, sau này còn có nhiều cơ hội lớn có thể tham dự cuộc so tài. So sánh, có thể mượn cơ hội lần này đột phá đến Đại Địa Kỳ Sĩ hiển nhiên là càng thêm trọng yếu.

Thánh Dẫn Linh Lô cũng không lớn, toàn thể tích ước chừng chỉ có ba chén rượu nhỏ, như vậy bên trong một cái linh lô nho nhỏ có thể chứa bao nhiêu trạng thái dịch nội linh lực có thể nghĩ.

Trải qua ba ngày khổ tu, Long Hạo Thần đã tiêu hao hết tự linh đan còn lại, nhưng hiện tại Thánh Dẫn Linh Lô đã đến trạng thái gần tràn đầy, bên trong đầy đủ dịch linh lực nồng đậm.

Ba ngày nay tu luyện thật ra là hết sức thống khổ, bởi vì trong cơ thể không có nội linh lực tồn tại, Long Hạo Thần hấp thu quang nguyên tố

ngoại giới tốc độ vừa phải giữ vững rất chậm. Nếu như không phải là có tụ linh đan phụ trợ, chỉ sợ hãn cho dù tiêu tốn mười ngày, nửa tháng công phu cũng không thể làm Thánh Dẫn Linh Lô tràn đầy. Nói như vậy, hãn chỉ sợ cũng thật hết cách tham gia trận chung kết.

Long Hạo Thần không biết là, thời điểm ban đầu Long Tinh Vũ cho hãn Thánh Dẫn Linh Lô, đã biết Thánh Dẫn Linh Lô trừ ở trong chiến đấu phụ trợ còn có cách dùng khác, chỉ bất quá, hãn cũng không có trực tiếp nói cho nhi tử mà thôi.

Long Tinh Vũ chính là Thần Ấn Kỵ Sĩ, trải qua từ nhất giai đến cửu giai toàn bộ quá trình tu luyện, vì vậy, hãn càng thêm hiểu lĩnh ngộ ở trong quá trình tu luyện của mình trọng yếu cỡ nào. Lấy tu vi của hãn, thậm chí có thể làm cho Long Hạo Thần sớm đột phá ngũ giai, không cần tốn nhiều sức liền trở thành một gã cường giả tương đối khá, nhưng nếu như hãn làm như vậy, cho dù Long Hạo Thần chính là thể chất Quang Minh Chi Tử, cả đời này chỉ sợ cũng không cách nào tới cánh cửa cửu giai. Vì vậy, hãn lựa chọn để cho Long Hạo Thần tự mình tìm hiểu, trong quá trình không ngừng cường hóa tự thân, tự hiểu được trong quá trình tu luyện có đủ loại vấn đề khó khăn.

Đối với Long Hạo Thần, Long Tinh Vũ có lòng tin tuyệt đối, nếu như nói thể chất Quang Minh Chi Tử có được cũng cũng không đủ ngộ tính, còn có ai có thể có được đây?

Thánh Dẫn Linh Lô ở trong chứa đặc thù năng lực tên là dựng dục, vì vậy, hãn không chỉ là một phụ trợ chiến đấu linh lô, đồng thời cũng là một phụ trợ tu luyện linh lô. Điều bí mật này ở bên trong Kỵ Sĩ thánh điện bị liệt là cơ mật cao nhất.

Bởi vì Thánh Dẫn Linh Lô phụ trợ chiến đấu tác dụng đối với Kỵ Sĩ, chiến sĩ tương đối hữu dụng, những nghề nghiệp khác đối với cái linh lô này tự nhiên không quá thích thú. Và chiến sĩ mình năng lực khôi phục xa xa không bằng thủ hộ Kỵ Sĩ. Về sau, này Thánh Dẫn Linh Lô cũng liền trở thành chuyên chúc linh lô của Kỵ Sĩ Thánh điện.

Thánh Dẫn Linh Lô thập phần khó có được, những mấy đại Thánh điện khác phát hiện Thánh Dẫn Linh Lô mới, cũng sẽ lựa chọn trao đổi cho Kỵ Sĩ Thánh điện.

Chỉ có bên trong Kỵ Sĩ thánh điện bộ, trải qua vô số lần ném thử mới cho ra một cái kết luận. Đó chính là, chỉ cần nhân loại có linh lô thứ nhất là Thánh Dẫn Linh Lô, đồng thời có lúc tu vi không thể vượt qua tứ giai, dưới tình huống như vậy Thánh Dẫn Linh Lô dựng dựng công hiệu cũng sẽ bị kích thích.

Dựng dựng công hiệu là cần có người tự hành Thánh Dẫn Linh Lô phát hiện, bởi vì bình thời hẳn biểu hiện không rõ ràng, đối với nội linh lực tu luyện chỉ có phụ trợ tác dụng thập phần yếu ớt mà thôi.

Nhưng một khi đến mấy quan đầu khẩn yếu, Thánh Dẫn Linh Lô dựng dựng sẽ đưa đến tác dụng cực lớn, thí dụ như Long Hạo Thần trước mắt sở gặp phải linh lực hoá lỏng, còn có phía sau trở thành Huy Diệu Kỵ Sĩ lúc muốn ngưng tụ linh khiếu, có Thánh Dẫn Linh Lô trợ giúp, cơ hồ có thể nói nhất định đột phá.

Rốt cục, Thánh Dẫn Linh Lô bên trong cũng chứa không nổi trạng thái dịch linh lực, một giọt chất lỏng rất nhỏ màu vàng kim, theo Thánh Dẫn Linh Lô dọc theo chậm rãi lưu xuống.

Bất luận kẻ nào cũng phải tự học, Thánh điện cũng không ngoại lệ. Nếu như bị những Thánh điện khác phát hiện Thánh Dẫn Linh Lô có hiệu quả phụ trợ tu luyện, sợ rằng cũng sẽ không có người nào đem bán cho Kỵ Sĩ Thánh điện. Vì vậy, điều bí mật này vẫn giữ bí mật xuống, ít nhất đến bây giờ còn không có bị những Thánh điện khác phát hiện.

Long Hạo Thần thật ra cho dù không sử dụng kỹ năng Hy Sinh, hẳn cũng sẽ rất nhanh phát hiện tác dụng Thánh Dẫn Linh Lô này. Bởi vì chỉ cần hẳn hoàn thành tiến hóa Thánh Dẫn Linh Lô, dựng dựng hiệu quả sẽ trực tiếp giúp hẳn đột phá đến ngũ giai. Lúc trước Long Hạo Thần cho dù đột phá ngũ giai nếu như Thánh Dẫn Linh Lô tiến hóa thì cơ hội sẽ ít hơn.

Rốt cục tràn đầy rồi sao? Lão sư nói qua, tinh mẫn tràn đầy, nội linh lực như đã tràn đầy, như vậy, hẳn là sẽ có tràn ra sao.

Vô luận bình thời Long Hạo Thần trầm ổn cỡ nào, đối mặt thời điểm chính mình có thể hay không đột phá ngũ giai, trong lòng hẳn thế nào lại không khẩn trương đây?

Tu luyện ở kéo dài, bên trong Thánh Dẫn Linh Lô trạng thái dịch linh lực cũng trở nên càng lúc càng nồng nặc, một chút xiu hướng về phía trên bốc lên, mắt thấy sẽ tràn ra.

Rốt cục, Thánh Dẫn Linh Lô bên trong cũng nữa chứa không nổi trạng thái dịch linh lực, một giọt chất lỏng rất nhỏ màu vàng kim, theo Thánh Dẫn Linh Lô dọc theo chậm rãi chảy xuôi xuống.

Oanh Trong phút chốc, Long Hạo Thần chỉ cảm giác thân thể mình kịch chấn, một cỗ hơi thở quang minh nồng nặc đã từ trong cơ thể hẳn khuếch tán ra, kim sắc quang mang từ trên đỉnh đầu hẳn dâng lên, mơ hồ ngưng tụ thành một đoàn quang vân màu vàng nhạt. Đây chính là đại biểu Linh Vân cấp thăng, chỉ có ở thời điểm đột phá đại giai, mới sẽ xuất hiện Linh Vân thăng.

Một giọt dịch linh lực rất ít, nhưng chiếu sáng kinh mạch trong cơ thể Long Hạo Thần. Kim quang quen thuộc ở trong cơ thể hẳn nhanh chóng khuếch tán, rất nhanh lan tràn đến mỗi một góc nhỏ.

Cùng màu vàng nhạt nội linh lực trước kia so sánh, lúc này màu sắc rõ ràng đã sâu sắc vài phần, đã tiếp cận quang thái màu vàng kim.

Mặc dù chỉ là một giọt trạng thái dịch linh lực chảy xuôi trong cơ thể Long Hạo Thần, nhưng tốc độ hẳn hấp thu quang nguyên tố cũng trong phút chốc bạo tăng. Với cảm giác ngoại giới cũng chột tăng cường. Cường đại cảm giác từ trong ra ngoài rốt cục xuất hiện lần nữa.

Cùng lúc đó, Thánh Dẫn Linh Lô cũng tản mát ra vạn đạo hào quang, có thể thấy rõ ràng, chỗ ngực Long Hạo Thần sáng lên một đoàn bạch sắc

quangn nòng nặc, vàng sáng khuếch tán, đem thân thể của hắc bao phủ bên trong. Bên trong ngực Thánh Dẫn Linh Lô chậm rãi xoay tròn, giọt trạng thái dịch nội linh lực từ trong đó bị văng ra. Vốn là bị những dịch nội linh lực này nhuộm đậm thành màu vàng kim Thánh Dẫn Linh Lô vừa khôi phục vốn là nhũ bạch sắc, nhiều tia hoa văn kỳ dị bắt đầu ra hiện trên mặt ngoài Thánh Dẫn Linh Lô. Đó là từng đạo vân văn quanh quần hiện ra. Vốn nhũ bạch sắc vài phần trong suốt, thể tích không có lớn lên, nhưng súc tích bên trong cái kia một loại loại thiên địa chí lý làm cho Long Hạo Thần cảm giác được rõ ràng.

Tiến hóa, Thánh Dẫn Linh Lô tiến hóa. Long Hạo Thần lập tức ý thức được xảy ra chuyện gì. Không chỉ là Thánh Dẫn Linh Lô tiến hóa, hắc còn thông qua nội thị thấy rõ ràng, một cỗ chất lỏng nhu hòa màu vàng kim, đang lắng lẽ quanh quần quanh Thánh Dẫn Linh Lô. Rõ ràng chính là trạng thái dịch linh lực.

Trước kia ở dùng tụ thể tiến hành tu luyện cũng xuất hiện qua trạng thái dịch linh lực, nhưng lúc đó chỉ cần hắc tản đi tụ thể, linh lực sẽ lập tức khôi phục.

Nhưng nhưng bây giờ không giống với lúc trước, ở trong cơ thể hắc, đang ở chung quanh Thánh Dẫn Linh Lô, chân chính xuất hiện một cỗ trạng thái dịch linh lực. Mặc dù những trạng thái dịch linh lực này tổng số nhiều nhất chỉ tương đương với một trăm điểm mà thôi, nhưng có một trăm điểm trạng thái dịch linh lực này, khoảng cách khôi phục đến đỉnh còn xa sao?

Hai nghìn, linh lực của ta nhất định đã đột phá hai nghìn. ngũ giai, ta giờ đã là Đại Địa Kỳ Sĩ.

Nụ cười ra hiện ra trên khuôn mặt Long Hạo Thần, hắc có thể nào không hưng phấn đây? Mười bốn tuổi ngũ giai a! Thật là bất khả tư nghị. Hắc hiện tại cần làm, chính là khôi phục toàn bộ linh lực, gần hai nghìn điểm dịch linh lực sẽ làm hắc hoàn toàn tiến vào một tầng khác.

Dương Văn Chiêu, lần sau tái kiến, có lẽ ta có thể khiêu chiến thực lực của người đi.

Mấy ngày kế tiếp, Long Hạo Thần hoàn toàn đắm chìm ở trong khi tu luyện, giống như là một con nhộng lột xác, ngăn ngụt mấy ngày thời gian cũng đang hoàn thành quá trình biến chất.

Liên minh chấp chính phủ.

Tựa như Thánh Thành giống nhau, liên minh chấp chính phủ cũng là một ngọn núi có sáu mặt, bên ngoài là Lục Đại Thánh điện riêng của mình xử lý, khu vực trọng yếu thì bọn hắn cùng chung thương nghị chuyện sự trọng yếu.

Liệp Ma đoàn thi tuyển đối với Thánh điện liên minh chính là trọng yếu nhất, đấu vòng loại ở ba ngày trước cũng đã thuận lợi kết thúc. Sáu mươi tên thanh niên ưu tú nhất bị chọn rút ra, cái này ý nghĩa, Thánh điện liên minh sẽ xuất hiện mười hai Liệp Ma đoàn, cho Liệp Ma đoàn mới này rót vào những luồng sinh khí mới.

Hôm nay là giai đoạn trận chung kết, toàn bộ sáu mươi người tham gia qua phương thức rút thăm bị phân đến sáu tổ, phân biệt tại Thánh Minh đại thí luyện trận tiến hành tuần hoàn.

Nói cách khác, tại trong mỗi phân tổ, từng người tham gia đều phải kinh qua chín trận đấu, cứ như vậy, chẳng những tận khả năng giảm bớt tính ngẫu nhiên, cũng có thể khiến những thanh niên này không ngừng thông qua chiến đấu đến gia tăng kinh nghiệm thực chiến. Mỗi tổ trước hai tên cùng biểu hiện tốt nhất tiến vào trước mười sáu.

Trận giai đoạn chung kết thậm chí so với vòng đấu loại càng thêm dài dằng dặc, nhưng ngàn vạn không nên quên, giai đoạn vòng đấu loại phần thường gần như không có, có thể trước trận giai đoạn chung kết phần thường cho không ngờ là ba linh lô a! Đối với bất cứ chức nghiệp nào mà nói, linh lô ý nghĩa đại biểu đều là cường đại.

Vòng đấu loại, bởi vì đều là các bên trong thánh điện nội bộ cạnh tranh, có lẽ còn có thể hạ thủ lưu tình, nhưng đến trận giai đoạn chung kết, người tham gia nhất định toàn lực ứng phó. Vì tranh đoạt ba linh lô danh ngạch, bọn họ sẽ không có nửa phần giữ lại.

trước cửa Liên minh chấp chánh phủ có hơn mười nhân viên công tác chờ đợi, kiểm nghiệm thân phận mỗi một người tham gia. Cũng đưa bọn họ mang nhập chấp chánh phủ.

Tiến vào trận giai đoạn chung kết, sự trường chúng không cho phép lại xem lễ. Liệp Ma đoàn cơ mật trong liên minh cấp bậc cực kỳ cao. Là vì muốn giữ bí mật, cho dù là người mới cũng như thế.

Thời gian chỉ có nửa canh giờ, bỏ lỡ, sẽ không có tư cách tham gia trận chung kết. Liên minh đối với thời gian nắm trong tay cực kỳ nghiêm khắc, cường giả nếu như không có quan niệm thời gian mà nói tương lai rất dễ dàng biến thành lỗi lớn.

"Ha ha, tham gia trận chung kết. Thật sự chờ mong." tiếng cười sang sảng vang lên, hai người đồng thời hướng về chấp chánh phủ đi tới. Một nam một nữ.

Nữ tử trên người mặc áo giáp màu hồng phấn, vóc người cao ráo, thân thể mềm mại hoàn toàn bao lại trong lớp áo giáp, nhìn qua anh tuấn hiên ngang. Một mái tóc hồng xõa tại sau gáy, không có nón trụ, lộ ra một dung nhan động lòng người, thần thái trong mắt sung túc, đây là nội lực tu luyện đến trình độ nhất định mới có thể xuất hiện.

Bên người nàng thiếu niên nhìn qua càng thêm chú mục, so với nàng thiếu niên thấp hơn một chút, một thân áo giáp màu vàng kim nhạt mặc trong người, tóc đen xõa tại sau gáy, trong đôi mắt trong suốt màu vàng kim nhạt mơ hồ có vàng sáng lưu chuyển. dung mạo Anh tuấn mà tinh xảo thậm chí làm thiếu nữ bên người bị mờ nhạt đi, quang mâu nhu hòa bình thản, trên mặt thủy chung mang theo mỉm cười nhàn nhạt. Thấy thế nào cũng giống một người vô hại.

Hai người tới cửa phủ chấp chánh, lập tức có nhân viên phục vụ đón đi lên. Vì không muốn lãng phí sức chiến đấu sáu đại thánh điện, mấy cái nhân viên phục vụ ngoại bộ này đều thuê người thường, cũng không phải là chức nghiệp giả.

"Hai vị là tới tham gia trận chung kết sao? Mời các người đưa ra hào bài vòng đấu loại tiến hành kiểm tra." Tên thanh niên phục vụ này thái độ cực kỳ cung kính. Bởi vì hẳn biết, có thể tham gia Liệp Ma đoàn trận chung kết, tại Thánh Điện liên minh tuổi còn trẻ đều là kẻ kiệt xuất, cũng đều là đại nhân vật tương lai.

Vậy một nam một nữ giao hào bài chính mình, rất nhanh, phục vụ nhân viên đã hoàn thành đăng ký.

"Kỵ sĩ thánh điện, Long Hạo Thần, Lý Hình. Nhị vị xin theo ta."

Một nam một nữ này đúng là Lý Hình cùng Long Hạo Thần tỷ đệ hai người kết bạn mà đến.

Đúng lúc này, trong lúc đó, một thanh âm kinh hãi từ sau lưng bọn họ vang lên, "Chờ một chút, chờ một chút, đợi ta với." Nương theo lấy thanh âm xuất hiện, một người rất nhanh hướng về bọn họ chạy tới.

Long Hạo Thần cùng Lý Hình quay đầu nhìn lại, nhất thời chứng kiến một khuôn mặt anh tuấn. Mái tóc dài xanh sẫm trong quá trình hăn chạy đung đưa lắc lư. Nếu như hăn vịn vẹo hông dít một chút, nhất định sẽ bị nhận lầm giới tính.

Ma pháp bào màu trắng mặc ở trên người hăn, thêm dung mạo xuất sắc phụ trợ xuất vài phần, đáng tiếc, hăn đối mặt là Long Hạo Thần dung mạo còn đẹp hơn.

"Lâm sở?" Long Hạo Thần kinh ngạc nhìn hăn.

Lâm Hâm ha ha cười, : "Xem ra ta thành công a! Vận khí thật không sai, không nghĩ được các người dĩ nhiên cũng đều xông vào trận chung

kết. Oa, Lý Hình tỷ, người hấp dẫn quá, mặc áo giáp vào quả nhiên là anh tư bùng bùng. Nếu người vào Top 3 cũng tuyển ta nhé? Đơn giản vẫn là đan được cung cấp đầy đủ."

Lý Hình phì cười, nói: "Người nghĩ được ta có thể vào Top 3 sao? Nhanh báo tin đi, sau đó đi vào."

Đối với Lâm Hâm, Long Hạo Thần so với lần đầu tiên nhìn thấy hãn thì rõ ràng nhiều hơn vài phần hảo cảm, nếu như không phải gặp được hãn, Hạo Nguyệt cũng không nhìn thấy được thạch cầu đối nó thập phần trọng yếu. Hơn nữa, hãn cho đan dược quả thật là hàng thật giá thật, không có một bình tụ linh đan như vậy, Long Hạo Thần quyết không khả năng trong thời gian ngắn như vậy đột phá đến ngũ giai.

Lâm Hâm nghe Lý Hình nói vội vàng đáp ứng, lấy hào bài đưa cho nhân viên công tác. Vậy mà nhân viên công tác nhìn hào bài của hãn rõ ràng cả kinh, thần sắc so với đối Long Hạo Thần cùng Lý Hình càng thêm cung kính vài phần.

"Ma pháp thánh điện, Lâm Hâm. Ba vị xin theo ta đến đây đi."

Ba người đi theo nhân viên công tác vào bên trong, Long Hạo Thần mỉm cười nói: "Lâm huynh quả nhiên rất mạnh, vòng đấu loại người hãn là rất thuận lợi đi?"

Lâm Hâm dương dương đắc ý nói: "Còn phải nói. May mắn được thứ nhất vòng đấu loại mà thôi."

Thứ nhất Vòng đấu loại? Long Hạo Thần cùng Lý Hình đưa mắt nhìn nhau, trong lòng đều chấn động. Bọn họ cũng đã trải qua vòng đấu loại, tự nhiên biết cạnh tranh có bao nhiêu kịch liệt. nhân số Ma pháp thánh điện tham gia thi đấu mặc dù không giống kỳ sĩ thánh điện nhiều như vậy, nhưng tính tàn khốc cạnh tranh cũng không giảm.

Lâm Hâm dĩ nhiên lấy được thứ nhất ma pháp thánh điện vòng đấu loại. Như vậy phải nói là cực mạnh? Tối thiểu hãn cũng phải là ngũ giai.

Xem ra, lão sư đoán không chính xác lắm a!

Thoáng có chút không lý giải, Long Hạo Thần nghi hoặc nói: "Lâm huynh thực lực cường đại như thế, trận chung kết chỉ sợ người so với ta khả năng tiến vào Top 3 cao hơn đi."

Lâm Hâm lắc đầu, nói: "Không thể nói, không thể nói như vậy. Trận chung kết cùng vòng đấu loại không giống nhau, kỳ thật vận khí là rất trọng yếu." Nghe Long Hạo Thần nói, trong lòng hắn cũng không nghĩ vậy, nếu giai đoạn trận chung kết có thể giống vòng đấu loại, chính mình cuối cùng thu được Top 3, chẳng phải là có thể dựa theo tâm ý chính mình chọn lựa một người mạnh nhất đi theo chính mình sao? Tổ chức một chi đội ngũ của chính mình cũng không hề có vấn đề.

Bọn họ vừa nói đã tiến vào bên trong phủ bộ liên minh chấp chánh, trước cổng vòm một tòa rộng rãi, nhân viên phục vụ dừng cước bộ lại, làm ra một động tác mời.

Cổng vòm là mở ra, bên trong có hai hàng chiến sĩ chia hai bên sườn. Ba người đi vào cổng vòm, tiến vào một thính đường rộng rãi.

Cả thính đường là hình tròn, trung ương có một tòa đất bằng cao ước chừng nửa trượng, chung quanh còn lại là ghế ngồi, ước chừng có thể đồng thời dung nạp năm trăm người.

Đèn thủy tinh thật lớn từ trên thả xuống dưới, chiếu rọi rõ ràng cả thính nội đường.

Lâm Hâm thấp giọng nói: "Đây là liên minh chấp chánh phủ phòng nghị sự nhỏ. Hôm nay chắc rút thăm ở chỗ này."

Lý Hình nghi hoặc nhìn hắn một cái, nói: "Người đối với nơi này rất quen thuộc sao?"

Lâm Hâm cười hắc hắc nói: "Trước kia đã tới vài lần."

Long Hạo Thần cùng Lý Hình liếc nhau, đều thấy được Lâm Hâm có chút thần bí.

Lúc này, bên trong phòng nghị sự đã tới không ít người, Long Hạo Thần hạ ý thức hướng chung quanh nhìn lại, rất nhanh, hắn thấy được Dương Văn Chiêu, Dương Văn Chiêu cũng đồng dạng thấy được hắn.

Cùng vòng đấu loại so sánh, sắc mặt Dương Văn Chiêu có vẻ có chút tái nhợt, chứng kiến Long Hạo Thần sắc mặt hắn rõ ràng đổi, trong ánh mắt liền toát ra địch ý rõ ràng.

Ân? Hắn xảy ra chuyện gì nhi? Thoạt nhìn khí sắc không tốt lắm a! Long Hạo Thần trong lòng âm thầm nghĩ, bất quá, trong lòng hắn chiến ý cũng tùy theo bốc lên, nếu có cơ hội đụng tới Dương Văn Chiêu mà nói, hắn nhất định phải hướng hắn khiêu chiến lần nữa. Có một trận kinh nghiệm kia, Long Hạo Thần nhận thức trình độ mình còn chưa đủ, lão sư nói rất đúng, ta vì cái gì muốn cùng hắn liều mạng? Chẳng lẽ so kỹ xảo ta còn kém sao?

Rất nhanh, hắn lại thấy được một người quen, trước bọn họ không xa, một đại đầu bóng lưng bị ánh đèn tỏa chiếu quang mang bóng loáng. Cũng không phải Tư Mã tiên sao?

Hắn cũng tiến vào trận chung kết. Hồi tưởng phương thức chiến đấu cổ quái của hắn, trên mặt Long Hạo Thần không nhịn được toát ra một tia mỉm cười. Thật là một mục sư trị liệu bạo lực.

"Đốc, đốc, đốc." thanh âm quen thuộc làm phản xạ tự đứng lên, về phía sau nhìn lại.

Không chỉ là hắn, bên trong phòng nghị sự, ít nhất có hơn mười ánh mắt nhìn về phía sau. Trong đó đại đa số đều là thuộc về Thích Khách Thánh Điện. Bọn họ trên mặt che lụa đen, nhưng trong ánh mắt kính sợ không che dấu được.

Đồng dạng bởi vì nghe được thanh âm mà quay lại chính là Dương Văn Chiêu, cả người đã lơ đãng. Là nàng, là nàng, đúng là nàng!

Dương Văn Chiêu cũng không biết vì cái gì kỳ sĩ thánh điện lựa chọn dàn xếp ổn thỏa, hẳn cũng không có hướng gia gia cầu giúp, thua, là hẳn sỉ nhục, hẳn muốn dựa vào năng lực chính mình tìm lại. Chính là, ở chỗ này lần nữa nhìn thấy Thái Nhi, trong lòng hẳn rung động vô cùng lạ thường.

Nàng có thể xuất hiện ở chỗ này, ý nghĩa nàng cũng tham gia thí tuyển Liệp Ma đoàn lần này, cái này chứng minh, tuổi nàng nhất định không tới hai mươi lăm tuổi.

Hồi tưởng chiến đấu ngày đó, sau lưng Dương Văn Chiêu không nén nổi bốc lên một tầng mồ hôi lạnh, vết thương trên người đã hoàn toàn khép lại mơ hồ đau. Công kích mạnh mẽ của Thái Nhi, ở trong lòng hẳn để lại ấn tượng khắc sâu không thể xóa nhòa.

Đúng lúc này, hẳn chứng kiến Long Hạo Thần hướng về manh nữ dùng Thanh Trúc trượng chĩa xuống đất đi đến.

"Thái Nhi, người thật sự tới." Long Hạo Thần bước nhanh tiến lên, vài ngày không thấy, lại nghe được vậy thanh âm quen thuộc trúc trượng chĩa xuống đất, hẳn chỉ cảm thấy trong lòng chính mình có vật gì phóng thích ra. Gần như là không chút do dự hướng nàng kéo tay.

Thanh Trúc trượng chĩa xuống đất, thân hình Thái Nhi lùi nửa thước về phía sau, né tránh tay Long Hạo Thần, mang theo gương ngùn ngụt rất nhỏ trong tai hẳn thanh âm vang lên, "Nơi này rất nhiều người mà."

Long Hạo Thần có chút xấu hổ, "Xin lỗi, ta, chúng ta tới bên kia ngồi đi." Vừa nói, hẳn lần này không kéo tay Thái Nhi, mà bắt Thanh Trúc trượng, mang theo nàng hướng nơi mình đang ngồi đi đến.

Dương Văn Chiêu chứng kiến ở nơi này, trong lòng tràn đầy bi phẫn, quả nhiên là vì tiểu tử thúi này. Thật sự là vô vọng tại ương a!

Thích Khách Thánh Điện đám thích khách cũng không nghĩ như vậy, một đám ánh mắt cổ quái. Đây tựa hồ là một kỳ sĩ đi! Hẳn cùng đại tỷ số 1 quan hệ gì vậy? Cứ việc Thái Nhi trong vòng đấu loại Thích Khách Thánh Điện chỉ bài danh thứ mười, nhưng tại đây trong lòng một ít thích khách tấn cấp, đối nàng tâm tình gần như sùng bái.

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 40

Chung Kết Bắt Đầu

"Các thí sinh đã đến đông đủ, như vậy nghi thức phân tổ bắt đầu. Tất cả người dự thi con số y như đấu vòng loại. Phương thức trận chung kết chắc lão sư của các người đã cho biết, lão phu không nói nhiều nữa. Hiện tại bắt đầu rút thăm.

Mỗi mười người một tổ. Sau khi rút thăm xong, các người trực tiếp đến sân đấu bên cạnh tiến hành vòng đấu thứ nhất." Trong khi ông ta nói chuyện, một viên thủy tinh cầu to lớn chậm rãi từ cái bục dâng lên cao.

Thủy tinh cầu bán kính khoảng một mét, bên trong trống rỗng chứa sáu mươi viên cầu nhỏ màu da cam, dường như trên mỗi viên cầu đều có chữ. Gần thủy tinh cầu có sáu cột thủy tinh trống rỗng, trên đỉnh đánh dấu theo thứ tự một, hai, ba, bốn, năm, sáu. Không biết lão giả làm động tác gì, sáu mươi viên cầu nhỏ màu da cam trong thủy tinh cầu đột nhiên kịch liệt rung động.

Ngay sau đó, một viên cầu nhỏ chui ra khỏi thủy tinh cầu lao tới sáu cái cột mắt thường khó phân biệt. Mọi người ngồi ở cự ly xa, căn bản nhìn không rõ chữ trên viên cầu nhỏ. Nhưng trừ Thái Nhi ra, những thí sinh ngồi trong phòng họp đều trừng mắt nhìn cột thủy tinh, muốn xem số của mình. Rất nhanh, tất cả sáu mươi viên cầu nhỏ đều tiến vào cột thủy tinh, vừa lúc mỗi cột đủ mười viên.

Lão giả trên bục nhậm giọng nói. "Bản tọa là phó điện chủ của Chiến Sĩ Thánh Điện, đường chủ Cuồng Chiến đường, Nhâm Ngã Cuồng. Rút thăm do phó điện chủ các đại thánh điện ở tầng hai tiến hành giám sát.

Nếu không có vấn đề gì khác, bốn tọa tuyên bố kết quả rút thăm." Trên tầng hai, thanh âm nhu hòa vang lên.

"Tất cả bình thường, Nhâm điện chủ xin hãy đọc." Nhâm Ngã Cuồng mặt mỉm cười hướng tầng hai gật đầu, sau đó đi đến một cây cột thủy tinh, không thấy ông có động tác gì, bên trong mười viên cầu nhỏ màu hồng cam nhảy ra ngoài, xếp thành hàng lơ lửng trên không trung.

"Chung kết tổ thứ nhất, địa điểm so đấu ở Thánh Minh sơn kỵ sĩ. Danh sách tổ thứ nhất là, kỵ sĩ số 1, chiến sĩ số 2, chiến sĩ số 67..." Nghe tới kỵ sĩ số 1, Long Hạo Thần liếc mắt hướng Dương Văn Chiêu.

Hiển nhiên Dương Văn Chiêu ở tổ thứ nhất. Hắn rất mong chính mình cũng có tên trong tổ thứ nhất, nhưng sự không như nguyện, tổ thứ nhất thủy chung không có tên hắn. "Đã đọc xong thí sinh của tổ thứ nhất.

Mời đứng dậy, nhân viên công tác sẽ đưa các người đến sân đấu bắt đầu vòng thứ nhất." Nhóm người Dương Văn Chiêu chậm rãi đứng lên đi theo nhân viên công tác dẫn đường. Trước khi rời đi, gã còn cố ý liếc hướng Long Hạo Thần và Thái Nhi, trong mắt có chút tiếc nuối. Tựa như Long Hạo Thần muốn cùng gã khiêu chiến, chính gã cũng muốn dựa vào sức mình toàn lực khiêu chiến với Thái Nhi.

"Chung kết tổ thứ hai, địa điểm so đấu Thánh Minh sơn ma pháp. Danh sách tổ thứ hai như sau: kỵ sĩ số 98, thích khách số 1, mục sư số 18, ma pháp sư số 1, ..." Nghe tới số 98, Lý Hình lộ vẻ khẩn trương và hưng phấn. Nhìn một hồi, nàng nhỏ giọng nói với Long Hạo Thần.

"Đệ đệ, đệ nghĩ thích khách số 1 sẽ là ai? Thích khách ngũ giai nha! Ta có cơ hội không?" Đồng thời nàng còn liếc Lâm Hâm, ma pháp sư số 1 không phải là y sao. Long Hạo Thần lắc đầu, nói.

"Tỷ tỷ, tỷ nhất định làm được, yên tâm đi." Thái Nhi ngồi bên cạnh, như cũ lạnh lùng, chỉ trừ khi một mình cùng Long Hạo Thần, còn bình thường nàng luôn như thế này. Khi Nhâm Ngã Cuồng tuyên bố tổ thứ hai cùng nhân viên công tác đi sân ma pháp, Lý Hình vội đứng dậy, mà

Long Hạo Thần bên kia đứng lên không chỉ là Lâm Hâm, Thái Nhi cũng đứng dậy.

"Ta đi trước." Thái Nhi nhẹ giọng nói với Long Hạo Thần. "A?" Long Hạo Thần rõ ràng nhớ tổ vừa nãy kêu thích khách chỉ có một người, là thích khách số 1. Thái Nhi thanh âm nhẹ nhàng vang bên tai hắn. "Khi chiến đấu phải cẩn thận, đừng để bị thương nữa. Sau khi trận đấu kết thúc, ta sẽ chờ ngươi." "Oa, Thái Nhi muội muội, thì ra muội là thích khách số 1. Đến, ta dẫn muội đi."

Lý Hình tính tình sáng khoái, nhiệt tình, không hề khách sáo kéo gậy trúc của Thái Nhi đi ra ngoài. Thái Nhi hơi ngừng lại, nghĩ tới đó là tỷ tỷ của Long Hạo Thần thì ngoan ngoãn theo nàng ấy. Lâm Hâm xoa trán cười khổ nói. "Thật đau đầu! Xem ra may mắn không phải luôn đứng về phía ta."

Tổ thứ hai này thực lực tổng thể so với tổ thứ nhất mạnh hơn nhiều. Y có tin tức linh thông hơn người dự thi khác. Thích khách số 1 thế nhưng lại là hạt tử thiếu nữ mới ngồi bên cạnh, điều này y không nghĩ tới. Nghe nói vị này chính là người duy nhất đạt tới ngũ giai trong Thích Khách Thánh Điện, đã từng ở trong một trận đấu đồng thời khiêu chiến mười một đối thủ khác, sau cùng không ai dám cùng nàng đụng độ. Đây là loại thực lực cao cỡ nào?

Còn có mục sư số 18, đó chính là đệ nhất vòng loại Mục Sư Thánh Điện! Trong lúc Lâm Hâm âm thầm buồn bực, Long Hạo Thần cũng trông thấy cái đầu trọc chói sáng đằng trước đứng dậy. Dáng người cao to hoàn toàn không giống như mục sư, sải bước đi theo nhân viên công tác ra ngoài. Đa số những thí sinh trong lòng có chút vui sướng khi người gặp họa.

Khỏi nói, tổ thứ hai này quả thật là tổ chết chóc. Thích khách số 1, ma pháp số 1, Lục Đại Thánh Điện hai số 1 đều ở cùng một tổ, mấy người khác cũng không yếu. Hưng phấn nhất phải kể mấy người trong

Thích Khách Thánh Điện. Bọn họ không cùng tổ với Thái Nhi, tâm tình không sướng mới là quái.

"Chung kết tổ thứ ba, sân chiến sĩ. Danh sách như sau: triệu hoán sư số 1, ma pháp sư số 2, kỵ sĩ số 97, chiến sĩ số 23, thích khách số 13, thích khách số 16, thích khách số 18, thích khách số 24..." Tổ này trong số mười người thế nhưng có tới bốn thích khách. Hơn nữa nghe ra tổ này đồng dạng không yếu. Nhân vật thần bí số 1 Linh Hồn Thánh Điện sẽ xuất hiện trong tổ này, còn có ma pháp sư số 2.

Khi bốn thích khách đứng dậy đi theo nhân viên công tác, nguyên bản sắc mặt vui mừng nháy mắt trở nên khó coi. Không sai, bọn họ không chung tổ với Thái Nhi, nhưng mà, họ trông thấy ai? Cái kia không phải là người ngồi cạnh Nhất Hào đại tỷ ư?

Tuy rằng Kỵ Sĩ Thánh Điện và Thích Khách Thánh Điện đều phong tỏa tin tức, nhưng mười thích khách đứng đầu không ai không phải là tuổi trẻ người tài, sau lưng cũng có thực lực chống đỡ. Bọn họ mơ hồ biết được mấy hôm trước hai đại thánh điện đột nhiên quan hệ căng thẳng, bởi vì Nhất Hào đại tỷ ám sát một thí sinh của Kỵ Sĩ Thánh Điện. Nguyên nhân lại là vì một thí sinh khác của Kỵ Sĩ Thánh Điện. Không cần phải nói, chính là trước mắt vị này, kỵ sĩ số 97.

Nhìn Long Hạo Thần khuôn mặt người tuấn có thể nói tuyệt mỹ để hình dung, mấy vị thích khách càng thêm khẳng định suy đoán của mình. Trong lòng thầm kêu gào, muốn bọn họ thắng kỵ sĩ số 97 này, thậm chí thương tổn hẳn, e rằng... Long Hạo Thần đương nhiên không biết đám thích khách đang nghĩ cái gì, chỉ là đi theo nhân viên công tác, cũng quan sát thí sinh cùng tổ.

Làm hẳn chú ý nhất là hai nàng gái. Nàng gái dáng người nhỏ xinh thoát nhìn còn nhỏ tuổi hơn hẳn, bộ dáng yếu đuối mảnh mai, thỉnh thoảng tò mò nhìn các thí sinh trong tổ, ngẫu nhiên trên mặt biểu lộ mấy phần thẹn thùng. Nàng mặc áo choàng pháp sư màu xanh thoát nhìn khá

kỳ dị. Một nàng gái khác thì cao rất nhiều, ít nhất hơn một mét bảy, tóc đen cột cao gọn gàng, mặt mày như họa, nhìn qua dịu dàng.

Nhưng là sau lưng cô công một Thuần Bài còn to hơn bản thân, cho nên nàng chỉ có thể công Thuần Bài mà đi. Thuần Bài trừ bỏ đỉnh đầu, dọc theo hai bên lưỡi dao mỏng hội tụ cùng một chỗ hình thành mũi nhọn, chính diện Thuần Bài tựa như một thanh kiếm sắc bén to lớn. Thuần Bài dày nhất sợ là khoảng một thước, chính diện có chín lỗ thủng to cỡ nắm tay, bên trong rỗng, không biết có tác dụng gì. Thuần Bài này nặng cỡ bao nhiêu? Long Hạo Thần là kỵ sĩ nhìn đều thấy khiếp, nhưng thiếu nữ công Thuần Bài lại nhẹ nhàng như không có gì.

Phủ chấp chính thánh minh cách sân Thánh Minh không xa, rất nhanh bọn họ đã tới sân chiến sĩ. Lại lần nữa tiến hành rút thăm xác nhận thứ tự thi đấu. Chia tổ dài tới chín ngày, mỗi ngày có năm trận đấu, mười thí sinh dự thi phải đấu với những người khác nhau. Cuối cùng thứ tự sẽ dựa theo số trận thắng mà tính. Hai người đứng đầu, người thứ ba nếu như thắng cũng nhiều trận thì sẽ có cơ hội được chọn.

Bởi vì là thi đấu vòng tròn, nên rút thăm không quá trọng yếu. Sau khi hoàn thành rút thăm đơn giản, giai đoạn chung kết vòng đấu thứ nhất bắt đầu. Liệp ma Đoàn trận đấu chung kết thậm chí so với vòng loại càng lạnh lẽo. Khán đài quan sát trận đấu thiếu rất nhiều người. Chỉ có sáu người, nhưng các thí sinh không biết là, sáu người này chính là đến từ Lục Đại Thánh Điện, phụ trách giám sát quá trình thi đấu, đảm bảo công bình trong trận đấu.

Trước khi chính thức tiến vào trận đấu, mười người nhóm Long Hạo Thần trong tay đều có một phần danh sách. Bên trên không ghi số mà chỉ có tên bọn họ. Đối thủ thứ nhất của Long Hạo Thần là người trong Thích Khách Thánh Điện, tên Tinh Tuyền. Nghe có vẻ nữ tính nhưng trên thực tế là một thanh niên nhỏ gầy, bộ dáng hơi chút tiểu nhân. "Trận thứ nhất, Long Hạo Thần đối với Tinh Tuyền. Vào sân." Giai đoạn chung kết các trọng tài đều là cường giả thất giai. Xem quần áo của vị trọng tài này, chắc là Chiến Vương thất giai của Chiến Sĩ Thánh Điện.

Tay trái Thuần Bài tay phải cầm kiếm, Long Hạo Thần chậm rãi đi vào trong sân. Tổ bọn họ nhiều nhất chính là người của Thích Khách Thánh Điện, tổng cộng bốn người. Mục Sư Thánh Điện có hai người, bốn thánh điện khác đều chỉ có một người. So với tổ thứ hai, Long Hạo Thần cảm thấy vận khí của mình không tồi, có cơ hội chen vào hai tên đứng đầu "Bởi vì sân đấu không thích hợp thích khách phát huy, cho nên trong sân sẽ dựng lên bốn cây cột để hỗ trợ vài người, bảo chứng công bình so tài."

Cũng không biết sử dụng cơ quan như thế nào, trong sân chậm rãi dâng lên trụ đá thô to, cao khoảng năm mét mới ngừng lại. Bốn cây cột cần phải hai người mới ôm hết, đối với thích khách mà nói thì đem lại lợi ích rất lớn. Nếu không, trong sân thi đấu bằng phẳng, năng lực né tránh và ẩn núp của bọn họ khó mà phát huy. Vóc người nhỏ gầy Tinh Tuyên con mắt đảo tròn xem Long Hạo Thần, đề cao cảnh giác.

Trong lòng gã thầm kêu khổ. Vì sao để gã trước tiên gặp phải hắc? Có thể đối người không, chí ít có thể nhìn phản ứng của Nhất Hào đại tỷ đã. Thôi, cứ thử rồi tính sau. "Trận đấu bắt đầu!" Theo tiếng trọng tài hô to, Tinh Tuyên không tiến ngược lại thụt lùi, nháy mắt thành bóng đen biến mất sau một cây cột. Đối với một thích khách ưu tú, trọng yếu nhất là vĩnh viễn không để địch nhân phát hiện vị trí cụ thể của mình. Long Hạo Thần đứng yên không đuổi theo, hào quang màu vàng từ từ dâng lên vòng quanh thân hắc lập lòe quang mang nhu hòa. Đây là Súc Thế.

Trong tổ thứ ba này, chỉ có một mình hắc là kỵ sĩ. Bởi vậy những thí sinh khác không biết phương pháp chiến đấu của hắc. Kỹ năng Súc Thế này rất hiếm thấy, trong Kỵ Sĩ Thánh Điện không phải mọi người đều biết, huống gì là người bên ngoài thánh điện. Trừ người số 2 Ma Thánh Điện và nữ chiến sĩ có Thuần Bài cường đại, những người khác đều vẻ mặt mờ mịt, không hiểu Long Hạo Thần đang làm cái gì. Long Hạo Thần sau khi phát động Súc Thế, động tác có thay đổi.

Tay trái Quang Diệu Thuần Bài che ở trước ngực, tay phải quang kiếm chìa xéo xuống đất. Hai chân một trước một sau, làm ra tư thế phản

ứng đột biến. Tinh Tuyền ẩn núp sau cây cột, lập tức biến hóa vị trí của mình, đồng thời quan sát hành động của Long Hạo Thần. Tuy gã không biết kỹ năng Súc Thế, nhưng trực giác của thích khách rất cao. Gã có thể cảm giác được Long Hạo Thần đang biến đổi càng lúc càng nguy hiểm kinh người. Khởi cần suy đoán, chắc chắn hắn đang sử dụng kỹ năng càng kéo dài thời gian thì uy lực càng lớn.

Có thể tham gia chung kết, không ai là yếu nhược. Tinh Tuyền đã không còn quan tâm Nhất Hào đại tỷ suy nghĩ thế nào, bản năng chiến đấu thúc giục gã trong thời gian ngắn làm ra phản ứng. Thân hình chợt lóe, gã từ không trung vọt tới cây cột bên phải sau lưng Long Hạo Thần.

Khi gã phóng lên có thể thấy hai tay và bên hông xuất hiện màng cá. Đây là đặc thù trang bị của thích khách, tên gọi Phong Dực, có thể trong cự ly ngắn xuất hiện hiệu quả bay lượn. Lúc công kích kẻ địch thì có thể dùng làm biến đổi phương hướng, là trang bị các thích khách dưới lục giai rất thích dùng.

Ẩn khí, là kỹ năng thích khách phải tu luyện. Tinh Tuyền tựa như mảnh lá cây, không có một chút thanh âm tiếp cận sau lưng Long Hạo Thần. Cả quá trình chẳng những nhanh chóng, hơn nữa không có phát ra tiếng gió. Long Hạo Thần giữ nguyên động tác Súc Thế, vàng sáng hoàng kim quanh thân càng lúc càng mạnh. Tinh Tuyền tốc độ cực nhanh, hầu như chỉ là chớp mắt một cái đã đến sau lưng Long Hạo Thần, rướn người, trong hai tay xuất hiện dao găm đen tuyệt đối không thể tay trần chạm vào. Dao găm bên trái đâm hướng lưng Long Hạo Thần, dao găm bên phải thì hướng tới sau gáy hắn.

Đương nhiên, nếu như Long Hạo Thần không phản ứng kịp thì gã cũng sẽ không cắt cổ hắn. Đây chẳng qua là một trận đấu, không phải quyết chiến sinh tử. Ngay khi Tinh Tuyền rút ra hai thanh dao găm, Long Hạo Thần động.

Chân trái hắn đạp lên trước nửa bước, chỉ có nửa bước, sau đầu hơi nghiêng, toàn thân hướng bên trái. Đồng thời, chân trái hắn điểm nhẹ,

thân thể nhanh nhẹn xoay lại, từ vị trí lưng hướng Tinh Tuyền biến thành mặt đối mặt. Động tác cắt cổ của Tinh Tuyền đương nhiên thất bại, mà dao găm đâm hướng lưng Long Hạo Thần thì chỉ xẹt qua áo giáp phát ra hỏa hoa, không hề đâm trúng người.

Lá chắn trùng kích, Long Hạo Thần gần như là trọng tâm không ổn định phóng ra kỹ năng này. Chỉ thấy Quang Diệu Thuần Bài màu vàng kim lan tràn, một tầng quang mang chói mắt từ Thuần Bài bành trướng, hóa thành đại lá chắn lớn chừng hai mét trực tiếp đụng phải Tinh Tuyền. Ngũ giai!

Trong khoảnh khắc, Tinh Tuyền đã phán đoán ra tu vi của Long Hạo Thần. Có thể đem lá chắn trùng kích sử dụng uy lực đến tận đây, như vậy chỉ có một giải thích, hẳn đã tới ngũ giai. Nhưng gã không có thời gian suy nghĩ gì khác, thân thể trên không trung nháy mắt cuộn lại, linh lực phóng ra đồng thời trong tay hai thanh dao găm chém về phía trước, cùng lúc đâm vào Quang Diệu Thuần Bài.

Một tiếng rầm vang lên, cả người Tinh Tuyền bay ra ngoài. Long Hạo Thần tu vi không ngờ đã tới cảnh giới ngũ giai, linh lực thi triển thành lá chắn trùng kích không phải Tinh Tuyền có thể ngăn chặn, càng hưởng chi thêm vào hiệu quả Súc Thế. Giống như một đấm đánh vào ruồi bọ. Ruồi bọ làm sao có thể chịu được? Nhưng là, thích khách có ưu thế của thích khách. Trong thời gian ngắn, tuy Tinh Tuyền chịu trùng kích khá mạnh, nhưng nhờ đan dược hóa giải hầu hết xung lực.

Tuy rằng hai tay tê liệt, nhưng ít ra không bị thương chân. Đột kích, kỹ năng ngũ giai kỳ sĩ. Long Hạo Thần không động, động tức tựa gió, xâm lược như lửa. Một kích đẩy lùi Tinh Tuyền, đồng thời cả người nhanh như điện xẹt, hướng tới đối thủ đột kích. Quang kiếm vung lên, một luồng sáng vàng kim nháy mắt chém ra. Địch thủ là Quang Trảm Kiếm. Lúc này Tinh Tuyền đang ở giữa không trung không có chỗ mượn lực, lại thêm bị Thuần Bài đánh toàn thân ma túy, muốn trốn nói dễ hơn làm? Nếu trúng ngũ giai quang Quang Trảm Kiếm của Long Hạo Thần, như vậy gã liền thua.

Tinh Tuyền bồng vào tu vi đã chứng minh với những người xem, có thể vào chung kết đều không phải người bình thường. Đối mặt cục diện bất lợi như thế này, tay trái gã mạnh vung, xương sườn màng cá Phong Dực biến lớn. Thân thể mượn Phong Dực biến chuyển, nguy hiểm tránh một kiếm Quang Trảm của Long Hạo Thần. Hai chân chạm đất liền nhảy lên, chớp mắt biến mất sau cột đá.

Long Hạo Thần trên mặt xuất hiện một tia kinh ngạc, nhưng hăn không đuổi theo. Ngừng chân lại, tựa như lần trước, xuất ra Súc Thế. Thoạt nhìn hăn dáng vẻ thông dong, dường như không gấp gáp. Tinh Tuyền núp sau cột đá thở hồng hộc. Khó trách, khó trách hăn có thể trở thành bạn của Nhất Hào đại tỷ, cường giả ngũ giai a! Cùng cấp bậc thích khách mà gặp kỵ sĩ thì lép vế, huống gì tu vi hai bên cách biệt quá xa. Lần này đối chiến gã chịu không ít có hại. Hơn nữa nhìn Long Hạo Thần bộ dáng nhàn nhã, căn bản không bị gã ảnh hưởng. Nếu không thể trực tiếp đối đầu, vậy du đấu có lẽ là cách hay.

Nghĩ như vậy, Tinh Tuyền càng không chủ động xuất hiện. Ta không tấn công người, cho dù người tích tụ linh lực mạnh cỡ nào, người không tìm thấy chỗ ta ẩn thân thì có ích gì? Nghĩ xong, Tinh Tuyền biến đổi vị trí, thật sự bất động. Long Hạo Thần tựa hồ không sợ sẽ không tìm ra đối thủ, không hề đình chỉ Súc Thế, ngược lại còn khép hờ đôi mắt. Sân đấu bao trùm trạng thái yên tĩnh.

Nhưng mà, trọng tài không có ngăn cản kiểu thi đấu này tiếp tục tiến hành. Thân là cường giả thất giai Chiến Vương, gã đương nhiên biết rõ kỹ năng Súc Thế. Một khi Long Hạo Thần hoàn tất Súc Thế, nếu vẫn không công kích, như vậy linh lực sẽ tự tản ra, thế thì sẽ thua trận đấu này. Vị trọng tài này muốn nhìn xem Long Hạo Thần có thể làm gì. Gã không rõ là, vì cái gì Long Hạo Thần không nhúc nhích, ngược lại còn dùng kỹ năng Súc Thế. Cách làm này đối với hăn có lợi ích gì?

Núp trong chỗ tối Tinh Tuyền chăm chăm quan sát tình trạng Long Hạo Thần. Gã càng quan sát càng thấy bất an. Long Hạo Thần cả thân thể bởi vì Súc Thế mà biến thành vàng sáng chói mắt. Quang nguyên tố

mạnh đến khủng bố, tùy thời có khả năng bùng nổ công kích không gì sánh kịp. Tinh Tuyền hiện tại không có lựa chọn nào khác. Gã chỉ có thể ẩn trốn, không ngừng sử dụng kỹ năng thích khách là Ẩn Khí, không cử động. Hơn nữa, sao gã thấy Long Hạo Thần nhắm mắt lại, bộ dáng tựa như Thái Nhi nhắm mắt chuẩn bị đột kích, thì gã làm sao dám lơ là?

Thời gian từng giây trôi qua, Long Hạo Thần Súc Thế liên tục hai phút. Nhìn thì hai phút dường như rất ngắn ngủi, nhưng trong sân đấu mà yên lặng hai phút lâu, như vậy là bất bình thường. Ngay lúc này, Long Hạo Thần rút cuộc động. Quanh thân hắc vầng sáng biến mất, hắc vung quang kiếm lên cao. Quang mang nóng bức bạo xuất, gần như chỉ là hít thở một cái, quang kiếm của hắc đã biến thành màu trắng. Thánh kiếm. Bởi vì Súc Thế cho hắc linh lực to lớn nồng hậu, lúc này sử dụng thánh kiếm thì đỡ mất một khoảng thời gian tích súc.

Long Hạo Thần liếc mắt nhìn một cây cột, dường như đã xác định mục tiêu. Tinh Tuyền thở ra một hơi, Long Hạo Thần xem cột đá ngược với hướng của gã. Tuy Long Hạo Thần lộ ra thực lực cường đại, nhưng nếu Súc Thế một kích thất bại, như vậy gã còn có cơ hội thắng. Tốt nhất là đánh ngang tay, như vậy sẽ không sợ làm Nhất Hào đại tỷ bất mãn.

Ngay lúc Tinh Tuyền còn đang tính toán, quang kiếm trong tay Long Hạo Thần đã chém ra. Quang mang trắng nóng bức biến hóa thành đao phong. Khiến Tinh Tuyền hoảng sợ là Long Hạo Thần tuy nhiên nhìn phương khác, đao phong lại bức hướng chỗ gã. Không thể nào, làm sao hắc tìm được mình? Đây là điều duy nhất Tinh Tuyền nghĩ. Nhưng mà, giờ thì gã làm sao dám núp ở chỗ đó nữa.

Ai biết cột đá có rắn chắc hay không. Long Hạo Thần thánh kiếm quang trảm đều khiến Chiến Vương cảm giác được uy áp, hướng hồ là Tinh Tuyền. Cảm giác đè ép trầm trọng khiến gã vô thức sợ hãi. Hai chân đạp cây cột, cả người Tinh Tuyền bay ra muốn thoát khỏi công kích của Long Hạo Thần. Nhưng mà vào lúc này, Long Hạo Thần trong mắt đột nhiên lóe tia sáng hồng. Tinh Tuyền phóng đi không xa chợt toàn thân xuất hiện một tầng ánh sáng hồng

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 41

Trận Chiến Quái Dị

Kỹ năng kị sĩ lục giai, Tọa Định. Ngay cả Dương Văn Chiêu có thực lực như vậy đều thất bại trước kỹ năng Tọa Định này, huống chi là Tinh Tuyền tu vi yếu hơn Long Hạo Thần nhiều. Mặc kệ gã có năng lực tránh né giỏi bao nhiêu, khoảnh khắc kỹ năng Tọa Định hoàn tất, thánh quang trăm nháy mắt ở trên không trung biến đổi, theo thân thể gã chém xuống. Đối với thích khách mà nói, e ngại nhất chính là kỹ năng Tọa Định của kị sĩ.

Khi tu vi của thích khách đạt tới lục giai, có thể học kỹ năng ẩn thân rồi mới khắc chế được Tọa Định. Nhưng là quang mang hồng Tọa Định xuất hiện nhanh, biến mất cũng nhanh. Chỉ lấp lóe trong chớp mắt, tia sáng hồng đã biến mất. Bởi vì Tinh Tuyền giữ tư thế vọt đi, thánh quang trăm không có Tọa Định chỉ dẫn chỉ có thể thẳng tắp hướng tới trước, chém xuống mặt đất.

Oành ---

Mặt đất chấn động, ngay sau đó, những thí sinh khác nhìn đến cảnh tượng kinh khủng. Trên mặt đất, xuất hiện một khe rãnh dài năm mét sâu ba mét, hơn nữa mặt đất chung quanh đều biến thành màu nâu, hiển nhiên là bị quang nguyên tố đốt cháy. Quang thuộc tính nồng đậm lan tỏa quanh quần đấu trường.

Tinh Tuyền hai chân chạm đất, trong mắt lóe tia sáng kinh sợ. Mới này gã còn tưởng chính mình thắng thiên rồi. Lúc này quay người lại

nhìn, chứng kiến khe hở to lớn thì quần áo trên người gã nháy mắt ướt đầm mồ hôi.

Đòn tấn công mạnh như vậy nếu ở trên người mình, sợ là ngay cả xương vụn cũng không có. Không cần nói, chắc chắn là Long Hạo Thần chủ động giải trừ Tỏa Định, mới khiến đòn đánh kia không chém vào người gã. Dưới tâm tình cực độ kinh hãi và khẩn trương, gã bật thốt. "Ta chịu thua, cảm ơn đại tỷ phu đã nương tay." Gã nhận thua nằm trong dự đoán của Long Hạo Thần, nhưng xưng hô lại khiến hấn ngẩn người. Đại tỷ phu? Cái gì đại tỷ phu?

"Long Hạo Thần thắng." Trọng tài vừa tuyên bố Long Hạo Thần thắng trận, vừa dùng con mắt kinh ngạc xem hấn. Ngay cả cường giả thất giai như trọng tài đều xem không thấu Long Hạo Thần dựa vào năng lực gì, có thể chuẩn xác tìm ra vị trí của Tinh Tuyền. Bọn họ đương nhiên không biết, tinh thần lực của Long Hạo Thần khác với người thường. Nếu thích khách trực tiếp sử dụng kỹ năng Ẩn Khí thì hấn không có cách nào. Nhưng Tinh Tuyền ngay từ đầu đã dùng né tránh, ẩn trốn. Long Hạo Thần dựa vào trực giác cao, tinh thần lực luôn bám theo Tinh Tuyền.

Hấn nhắm mắt lại là vì tập trung toàn bộ tinh thần, làm ra phán đoán chuẩn xác nhất. Đây cũng là lý do vì sao hấn thông thả sử dụng Súc Thế. Kỵ sĩ ngũ giai này khiến các thí sinh khác trong tổ tăng cao đề phòng.

Trong mắt họ, Long Hạo Thần quả là như kỵ sĩ không có tọa kỵ! Kỵ sĩ cấp năm này nếu có một tọa kỵ mạnh mẽ, như vậy thực lực nhất định tăng cao một bậc. Buồn bực nhất phải nói đến mấy tên thích khách. Tỏa Định, đại tỷ phu lại có kỹ năng Tỏa Định của kỵ sĩ lục giai, như vậy làm sao đánh đây? Không cần nói, bọn họ chỉ có nước tranh đoạt vị trí thứ hai tiểu tổ.

Ngay lúc Long Hạo Thần đánh bại đối thủ thắng được vòng thứ nhất, đồng thời tổ thứ hai trận đấu cũng đang hùng hực tiến hành. "Trận thứ hai, Lâm Hâm, Tư Mã Tiên, vào sân." Lâm Hâm không nhận biết mục sư đầu trọc, y vừa đi tới giữa sân vừa đánh giá đối thủ. Người này mặc áo

choàng mục sư, nhưng là thân thể cũng quá khô đi? Thân thể mục sư chẳng phải nên mảnh mai chút sao? Lâm Hâm mang theo tâm tình nghi hoặc đi vào sân.

Tư Mã Tiên không khẩn trương như y, vị mục sư này ngay từ đầu đã không biết sợ là gì. Gã cầm lấy pháp trượng thô to, sải bước tiến vào giữa sân. Trọng tài trầm giọng nói. "Bởi vì mục sư không giỏi công kích, cho nên giai đoạn chung kết khi có mục sư tham dự thi đấu, chỉ cần mục sư có thể phòng ngự mười phút bất bại, thì là chiến thắng. Trận đấu bắt đầu." Trong đoàn đội, mục sư tác dụng trọng yếu nhất là trị liệu và phụ trợ. Nếu so về chiến đấu, đương nhiên là không công bình với mục sư. Cho nên trận tuyển chọn Liệp ma Đoàn mới có quy định như thế. Lâm Hâm hướng Tư Mã Tiên lộ ra nụ cười tự cho là đẹp trai nhất.

"Chào Tư Mã huynh. Ta là số 1 thuộc Ma Pháp Thánh Điện, cũng là đứng đầu vòng loại Ma Pháp Thánh Điện. Không bằng huynh tự động nhận thua đi, lỡ làm huynh bị thương thì chẳng phải ảnh hưởng trận đấu sau?" Ma pháp sư được công nhận là có lực công kích mạnh nhất trong Lục Đại Thánh Điện.

Mục sư sợ nhất là thích khách, kể đến chính là ma pháp sư. Lâm Hâm là đang nói cho Tư Mã Tiên biết, lực công kích của ta mạnh lắm, người chống không được đâu, trước nhận thua đỡ mất mặt. Nếu đổi lại là mục sư khác, có lẽ thật sự bị danh tiếng đứng đầu vòng loại Ma Pháp Thánh Điện hù sợ. Nhưng Tư Mã Tiên sẽ như vậy sao? Hàng này tuy là mục sư, nhưng bên trong là tuyệt đối bạo lực.

"Nhận thua cái đầu mi. Lão tử cũng là đứng đầu vòng loại Mục Sư Thánh Điện. Ta đến đây." Vừa dứt lời, Tư Mã Tiên sải bước vọt tới chỗ Lâm Hâm. Trên đỉnh ma pháp trượng khảm bảo thạch vàng nhạt bỗng nhiên sáng lên, không khí thần thánh đậm đặc lan tỏa, biểu thị thuộc tính mục sư. Hàng này thật là hiếu chiến.

Lâm Hâm trong lòng thầm mắng, nâng lên tay phải, pháp trượng Hỏa Vân Tinh xuất hiện trong lòng bàn tay. Hỏa nguyên tố nháy mắt tăng vọt,

hỏa nguyên tố nặng nề khiến xung quanh chỗ y đứng không khí đều biến thành sắc hồng nhạt. Nhìn đến cảnh này, đừng nói Lý Hình giật mình, ngay cả Thái Nhi vì cảm nhận được trong không khí hỏa nguyên tố mà nhúu mày. Hỏa Vân Tinh chỉ hướng đằng trước, hỏa diễm Thuần Bài to lớn xuất hiện chắn trước mặt Lâm Hâm.

Đây là kỹ năng nhị giai Thuần Bài lửa, thế nhưng được Lâm Hâm sử dụng. Thuần Bài lửa này cao hơn một mét dài khoảng nửa mét, hoàn toàn che chắn thân thể y. Hỏa nguyên tố nồng đậm khiến không khí trong sân nháy mắt biến nóng bức. Tư Mã Tiên trong lòng cũng kinh ngạc, nhưng gã không hề ngừng bước chân. Hét lớn một tiếng, pháp trượng trong tay gã trực tiếp đập lên mặt tấm thuần lửa. Đây, đây là mục sư ư? Lâm Hâm tròn tròn mắt, các thí sinh trong tổ thứ ba ngồi xem cũng có cùng suy nghĩ trên.

Phốc một tiếng, Thuần Bài lửa kịch liệt rung động, vị trí bị va chạm rõ ràng lõm xuống. Xung quanh chỗ lõm hiện ra rất nhiều vết nứt. Tư Mã Tiên động tác không ngừng lại, pháp trượng thô to không ngừng bay múa. *Oành, oành, oành, oành--* Một chuỗi công kích đập xuống Thuần Bài lửa, hỏa hoa văng khắp nơi, mắt thấy Thuần Bài lửa sắp chịu đựng không nổi. Lâm Hâm lúc này mới kịp phản ứng, thầm rủa: tổ cha nó. Hỏa Vân Tinh lần nữa nâng lên, không thấy y niệm chú ngữ, một vòng hỏa diễm chợt nở rộ.

Đó chính là Phòng Ngự Hỏa Hoàn. Cùng Thuần Bài lửa giống nhau, hình dạng của Phòng Ngự Hỏa Hoàn so với hình dạng bình thường lớn gấp đôi. Nhưng mà, cũng ngay lúc này, bảo thạch vàng nhạt trên thân trượng của Tư Mã Tiên đột nhiên phát sáng. Một vòng quang mang trắng tỏa ra, mạnh va chạm với Phòng Ngự Hỏa Hoàn. Thánh Quang Bạo Chấn. Phòng Ngự Hỏa Hoàn và Thánh Quang Bạo Chấn đồng thời tán loạn. Pháp trượng trong tay Tư Mã Tiên lần nữa vung lên.

*Oành! * – Thuần Bài lửa vỡ nát. Lâm Hâm là ma pháp sư ngũ giai, Tư Mã Tiên tu vi chỉ có tứ giai, linh lực hai bên cách biệt rất xa. Hơn nữa Lâm Hâm khống chế hỏa nguyên tố cực kỳ nhuần nhuyễn. Khoảnh khắc

Thuần Bài lửa vỡ, lại một Thuần Bài lửa khác xuất hiện. Cùng lúc đó, lần nữa phóng ra Phòng Ngự Hỏa Hoàn. Lần này thuận lợi đẩy Tư Mã Tiên lùi ra phía sau. Có lầm hay không?

Hàng này chẳng lẽ là chiến sĩ? Chiến sĩ khoác da mục sư. Lâm Hâm trong lòng nói không nên lời, miệng thì thảo mấy câu chú ngữ. Bỗng chốc sáu viên cầu lửa sắc vàng hồng xuất hiện. Khi mọi người định ninh rằng y sẽ tấn công, sáu viên hỏa cầu sắc vàng hồng lại lơ lửng quanh thân thể y từ từ xoay tròn. Một tấm màn quang mang vàng hồng lan tỏa. "Thuần Bài Hỏa Nguyên Tố, để coi người làm sao phá tan phòng ngự của ta." Lâm Hâm phản nộ gầm lên. Tư Mã Tiên khinh thường bĩu môi. "Thuần Bài Hỏa Nguyên Tố tính cái quái gì, đồng dạng phá nát cho coi."

Nói xong gã chột hét to, lần nữa xông lên. Trong tay pháp trượng tung bay, áo choàng phất phới. Đồng thời còn xuất hiện Chùy Thánh Quang to lớn mạnh đập xuống Thuần Bài Hỏa Nguyên Tố. Trong khoảnh khắc, sân đấu tràn đầy ánh lửa vàng sáng vàng liên tục lóe ra. Linh lực đậm đặc dao động không ngừng. "Lý Hình tử, vì sao ta nghe không hiểu?" Thái Nhi mờ mịt hỏi Lý Hình. Lý Hình cười khổ nói. "Đừng nói muội nghe không hiểu, ngay cả ta xem cũng không hiểu."

Chiến đấu giữa ma pháp sư và mục sư, không ngờ là mục sư chủ công, ma pháp sư chủ thủ. Thế này thật sự là..." Quái dị, này tuyệt đối là trận chiến quái dị nhất. mục sư đầu trọc Tư Mã Tiên huy động ma pháp trượng, tựa như rồng bay khỏi mặt biển, không ngừng tấn công phòng ngự của Lâm Hâm. Mà Lâm Hâm cũng kiên cường, không ngừng phóng thích phòng ngự. Mặc kệ Tư Mã Tiên công kích như mưa rào, ta đây bất động. Nhưng y lại cứ là không phát động bất cứ kỹ năng tấn công nào. Lâm Hâm cảm Hỏa Vân Tinh ngẫu nhiên lấp ló hồng phòng ngự, đặc ý nói.

"Đầu trọc, chịu thua chưa. Mau phá phòng ngự của ta xem? Ta coi người làm sao phá. Hắc hắc hắc." Tư Mã Tiên hừ lạnh một tiếng. "Đặc ý cái gì. Lão tử dùng lực lượng xác thật tấn công người, người tiêu hao lại

là nội linh lực. Sớm muộn sẽ cạn kiệt linh lực, đến lúc đó để coi người làm sao ngăn chặn công kích của ta."

Kỳ thật trong lòng gã cũng đang kỳ quái. Lấy năng lực Lâm Hâm biểu hiện ra có linh lực cường đại thế này, nếu y sử dụng mấy cái ma pháp lực công cao, sợ rằng bản thân khó mà chặn được. Tuy bản thân giỏi công kích, nhưng năng lực phòng ngự của mục sư thì không tinh thông. Chính là, người này thủy chung không công kích, đây là vì sao?

Lâm Hâm khinh thường bữu môi, tay trái xòe ra, quang mang chớp lóe, trong tay đã nắm một bình thủy tinh. "Muốn tiêu hao linh lực của ta, người quả là mơ mộng hão huyền. Ca có được. Nhìn thấy không, đan dược trong bình này mỗi một viên đều có thể khôi phục hai trăm linh lực. Để ta xem coi lực lượng thân thể của người kiên trì được bao lâu." Tư Mã Tiên trợn trừng con ngươi.

"Người gian lận!"

Lâm Hâm đặc ý nói. "Gian lận cái gì? Không có quy định trận đấu không cho uống thuốc. Ca có được, ca có được, người có sao? Huống chi dựa vào chút xiu linh lực của người, có thể ép ca uống được hay không còn phải xem lại." Pháp trượng Hỏa Vân Tinh thêm vào màng linh lực mỏng, cấp thấp ma pháp phòng ngự ở trong tay y có thể phát huy hiệu quả gấp mấy lần, tiêu hao linh lực dĩ nhiên chậm rất nhiều. Tư Mã Tiên muốn phá vỡ vòng phòng ngự của y đúng là không dễ dàng.

Ngay tại lúc này, trọng tài hét lớn kêu gọi lực chú ý của hai người đang trong tình trạng căng thẳng đối chiến. "Trận đấu kết thúc, Tư Mã Tiên thắng!" "A?" Lâm Hâm vẻ mặt phát điên nói. "Làm sao hãn thắng được, trọng tài, ông không thấy hãn không phá được phòng ngự của ta sao?" Trọng tài tức giận trừng y.

"Người là mục sư hay hãn là mục sư? Mười phút, biết chưa? Hai tên quái nhân mau đi xuống cho ta." "Á..." Lúc này Lâm Hâm mới nhớ tới, đối thủ của mình là mục sư mà không phải chiến sĩ. Đã đến hạn định mười phút, chẳng qua y là phòng ngự, người ta là công kích. Tư Mã Tiên

cũng kịp phản ứng, nhất thời bất nhã cười to. "Oa ha ha, đồ ngốc, ca mới là mục sư."

Tư Mã Tiên vừa đi ra ngoài vừa bắt chước thanh âm và bộ dáng kiêu ngạo của y, lắc cái mõng to bè. "Ca có được, ca có được..." Tám thí sinh khác đứng bên sân chờ lượt nhìn thấy như vậy dờ khóc dờ cười, đôi này quả là kỳ quái! Có một việc khiến bọn họ khó hiểu, vì sao Lâm Hâm từ đầu tới cuối không phát động ma pháp công kích. Chỉ có Lý Hình trong lòng thầm nhớ tới lời Dạ Hoa nói, sợ là Lâm Hâm không giỏi tấn công. "Trận tiếp theo, Thái Nhi đấu Lý Hình. Hai người ra sân."

Trọng tài có cảm giác thỉnh ôn thần rời đi, hầu như không hề ngừng lại tuyên bố bắt đầu trận thứ hai. Đụng phải Thái Nhi, Lý Hình có chút khó xử. Nàng bé mảnh mai này còn là người mù, nàng làm sao ra tay được! "Thái Nhi, chúng ta lên thôi." Lý Hình đã nghĩ xong xuôi, có thể đi vào chung kết xem như nàng may mắn lắm rồi, muốn đạt được thứ hạng cao gần như là không khả năng. Chỉ có tiến vào mười thứ hạng mới có giải thưởng, đột phá ở tổ này là không dễ dàng.

Nếu đã như vậy thì nường tay đi, cũng tốt lấy lòng đệ đệ. Nàng vừa nghĩ vừa kéo gậy trúc của Thái Nhi, dẫn nàng đi vào trong sân. Hai người đứng đối diện nhau, trọng tài chuẩn bị tuyên bố dâng lên cột trụ có lợi cho thích khách, Thái Nhi đột nhiên nói. "Không cần, trận này ta nhận thua." Lý Hình giật mình. "Thái Nhi muội muội, sao lại..." Thái Nhi hướng Lý Hình khẽ lắc đầu, gậy trúc trong tay gõ mặt đất, đi ra sân. Lý Hình vội vàng đuổi theo sau. Không chiến mà thắng đương nhiên là việc tốt, nhưng nhìn Thái Nhi bước chân loạng choạng, nàng thấy đau lòng.

"Thái Nhi muội muội." Lý Hình đỡ lấy cánh tay nàng. "Muội không cần nhận thua, dù gì ta cũng không vào được mười thứ hạng." Thái Nhi mỉm cười. "Thành sự tại người, nói không chừng có thể đi vào thì sao?" Khi tổ thứ hai tiếp tục hoàn tất hai trận đấu bình thường, thì bên Chiến Sĩ Thánh Điện tổ thứ ba cũng đồng dạng tiến hành một trận đấu kỳ quái.

"Trần Anh Nhi, Vương Nguyên Nguyên ra sân thi đấu." Long Hạo Thần kết thúc trận đấu của mình xong, vốn muốn đi ngay để đợi Thái Nhi.

Nhưng khi hần nhìn đến hai người trên sân, lập tức ngừng bước. Bởi vì hai người trên sân chính là hai nàng gái duy nhất trong tổ, hơn nữa còn là người khiến Long Hạo Thần chú ý. Trần Anh Nhi là nàng gái đáng người bé nhỏ, nhìn qua yếu đuối mảnh mai. Vương Nguyên Nguyên thì chính là thiếu nữ cao kiêu công Thuần Bài.

*Rầm! * Vương Nguyên Nguyên thả Thuần Bài xuống đất gây ra âm thanh trầm đục. Mặt đất xung quanh đều bị chấn động rung lên, có thể thấy Thuần Bài này trọng lượng không nhẹ. Trần Anh Nhi giật nảy mình, thân thể run run. "Oa, tỷ tỷ, Thuần Bài của tỷ nặng quá." Vương Nguyên Nguyên mỉm cười nói.

"Nàng bé, muội là người của Linh Hồn Thánh Điện đúng không. Đợi lát nữa phải cẩn thận chút, nếu không được thì nhớ nhận thua nha." Trần Anh Nhi liên tục gật đầu, nhìn chăm chăm Thuần Bài to lớn, ra vẻ sợ hãi vô cùng. "Trận đấu bắt đầu." Trọng tài tuyên bố xong lập tức lùi về phía sau. Vương Nguyên Nguyên tay trái cầm Thuần Bài khổng lồ, phóng người lên, hai chân mau chóng di động, nháy mắt xông hướng Trần Anh Nhi. Tốc độ cực kỳ mau, thậm chí có thể so sánh với kỹ năng đột kích của kỵ sĩ. Tấm thuẫn trong tay tỏa ra quang mang xanh dày đặc.

Đối với Vương Nguyên Nguyên tốc độ mau như điện xẹt, Trần Anh Nhi không hề tỏ ra vẻ bối rối. Hai tay làm động tác ôm ngực, một viên thủy tinh cầu to lớn xuất hiện trong lòng bàn tay cô. *Ong-* Một tiếng vang lên, một tầng sóng năng lượng từ thủy tinh cầu dao động tràn ra ngoài, linh lực tựa như sóng nước gợn mặt hồ.

Vương Nguyên Nguyên tốc độ tuy rằng rất nhanh, nhưng rốt cuộc vẫn không nhanh bằng phóng thích linh lực. Một tầng sóng vô hình chặn đường khi cô cách Trần Anh Nhi khoảng mười mét. "A!" Vương Nguyên Nguyên hét lớn một tiếng, vung lên Thuần Bài, đuôi tấm thuẫn chĩa phía

trước. Theo cánh tay nàng vung lên, Thuần Bài to lớn bay lên, tựa như búa tạ chém về phía tấm chắn vô hình.

*Phốc! * khẽ một tiếng, Vương Nguyên Nguyên cảm thấy như mình đang vùi vào trong bông gòn, một kích kia không có bị ngăn cản rõ ràng. Nhưng cảm giác tựa như bông gòn mềm mại nháy mắt trôi buộc cô. Ngay sau đó, một lực lượng đàn hồi nhu hòa bắn nàng văng ra. Cả người nàng cùng với Thuần Bài ở trên không trung lộn một vòng sau đó bình an chạm đất. Có chuyện gì? Trong mắt Vương Nguyên Nguyên tràn đầy nghi hoặc. Nàng từng cùng ma pháp sư chiến đấu, nhưng với triệu hoán sư thì là lần đầu tiên, chưa từng gặp qua tình huống như vậy.

Trần Anh Nhi thoát nhìn vô hại kỳ thật không dễ đối phó như đã tưởng! Trần Anh Nhi tựa như không nhìn đến tình huống của Vương Nguyên Nguyên, hai mắt nàng nhìn chăm chăm thủy tinh cầu lớn cỡ đầu chó con. Quang mang nhu hòa màu xanh từ thủy tinh cầu lan ra, bỗng nhiên, từ mặt đất xuống hiện ngôi sao sáu cánh màu xanh. Linh lực dao động từ này đến giờ đều nhu hòa, nhưng trong khoảnh khắc ngôi sao xuất hiện, Trần Anh Nhi sắc mặt đột nhiên biến tái nhợt, thân thể lung lay sắp ngã. Ngay sau đó, một cánh cửa lớn từ từ trôi lên khỏi ngôi sao sáu cánh màu xanh.

Đó là một cánh cửa cực kỳ hoa lệ, rộng hai mét, cao hơn bốn mét. Khi nó từ lòng đất trôi lên, dường như có hào quang quay quanh nó hưng phấn nhảy nhót. Các loại thanh âm kỳ quái vang lên, tiếng côn trùng kêu, chim hót, chó sủa, hổ gầm, rồng ngâm. Thanh âm từ vô số sinh vật quanh quẩn trong sân đấu.

Quanh ánh cửa hoa lệ có vô số điêu khắc, dường như là những con ma thú, cảm xúc đều rất phấn khởi. Nhưng mà lại cứ là không thể nhìn rõ hình dáng của ma thú là cái gì. Chung quanh cánh cửa mơ hồ có vầng sáng lam nhạt bao lấy, thỉnh thoảng còn nổi sợi quang mang xanh ngọc. "Sinh Linh Môn?" Trọng tài đứng gần đó bật thốt lên, sắc mặt biến đổi nhìn Trần Anh Nhi. Long Hạo Thần cũng trợn to mắt, cảnh tượng kỳ dị

như vậy lần đầu tiên hắn thấy. Nhớ lại khi tuyên bố danh sách tổ này, dường như là có Linh Hồn Thánh Điện triệu hoán sư số 1.

Chẳng lẽ chính là nàng bé nhìn qua còn nhỏ tuổi hơn mình? Điều này chứng tỏ nàng ấy ít nhất là cường giả ngũ giai, mà Sinh Linh Môn rất cuộc là cái gì? Người khẩn trương nhất đương nhiên chính là đang trong trận đấu, Vương Nguyên Nguyên. Nàng không có khẩn cấp tiến công, cả thân thể hơi co lại, mơ hồ có một tia khí bá đạo bắt đầu từ não nàng khuếch tán. Quang mang xanh xâm chiếm thân thể và Thuần Bài. Không có người nhìn thấy, lúc này tay trái của nàng có một viên bảo thạch lớn, không biết có tác dụng gì. "Mở ra đi, Sinh Linh Môn.

Linh hồn vạn vật nghe ta triệu hoán, trở về đi, đồng bạn của ta." Trần Anh Nhi thanh âm thánh thót từ giữa sân vang lên. Ngay sau đó Sinh Linh Môn dường như xuất hiện vầng sáng trắng, một luồng sáng từ bên trong xông ra xuất hiện ở trước cửa. Vương Nguyên Nguyên nâng lên Thuần Bài, bảo thạch trong bàn tay kia dường như chuẩn bị lấp đầy chín lỗ thủng trong Thuần Bài. Nhưng ngay lập tức nàng ngừng lại động tác, há to miệng như là nhìn thấy sự vật gì không thể tin.

Không chỉ một mình cô, bao gồm trọng tài và những thí sinh khác, bên trong có cả Long Hạo Thần, tất cả mọi người phản ứng đều giống nhau. Cả đám há hốc mồm, không dám tin vào mắt mình. Đúng vậy, thật là làm người ta khó tin. Trước cửa Sinh Linh Môn quả thật xuất hiện một triệu hoán thú. Nhưng mà, thân mình của nó hoàn toàn khác xa với Sinh Linh Môn. "Um...mị..." Triệu hoán thú mềm kêu một tiếng, thân thể nho nhỏ hơi động đậy, dường như là sợ ánh mắt mọi người, quay đầu muốn chạy. Nó đi tới trước mặt Trần Anh Nhi, hướng nàng nhảy a nhảy, dường như muốn tìm kiếm bảo hộ.

Không sai, nó là một con cừu con, thoát nhìn chỉ khoảng một mét. Lông cừu mềm mại quăn quăn thoát nhìn rất đáng yêu. Đôi mắt nhỏ ngập nước chớp chớp, dường như là muốn uống sữa. Trần Anh Nhi vể mặt dờ khóc dờ cười ôm nó lên, giậm chân nói. "Thật là xui, không may rồi, ta chịu thua." Sinh Linh Môn từ từ hạ xuống lòng đất biến mất. Trần

Anh Nhi ôm cừu con dưới ánh mắt trợn trừng há hốc mồm của Vương Nguyên Nguyên, hậm hực rời đi. Hiển nhiên nàng không hài lòng biểu hiện của mình.

"Cái này..." Trọng tài đã không biết nói gì nữa. Khoảnh khắc gã nhìn thấy Sinh Linh Môn, cả người đều bị hù ngây ngốc. Gã biết Sinh Linh Môn là gì. Đó là trong Linh Hồn Thánh Điện, chức nghiệp bát giai Linh Đế trở lên mới đủ tu vi sử dụng loại ma pháp triệu hoán cường đại này.

Thông qua Sinh Linh Môn có thể liên lạc với sinh linh cực mạnh nghe theo lời mình. Chỗ tốt nhất chính là, thông qua Sinh Linh Môn triệu hoán thú sẽ không gặp phản phệ, trong thời gian hạn định còn chịu khống chế của người triệu hoán. Một ma pháp cường đại bát giai thế nhưng xuất hiện trong tay một nàng bé, làm sao không khiến người chấn kinh? Tuy nhiên kết quả cuối cùng lại khiến người dở khóc dở cười.

Nàng lại triệu hoán ra một con cừu. Không cần nói, đây lại là một trận thi đấu quái dị, hơn nữa còn là vô cùng quái... Long Hạo Thần mắt thấy Trần Anh Nhi đi ra ngoài, khóe miệng bất giác co giật. Hắn đột nhiên nghĩ, rất giống mấy ngày hôm trước nghe lão sư giảng, Linh Hồn Thánh Điện có một thiên tài, đã từng trong trận đấu triệu hoán ra bát giai ma thú. Chắc người đó chính là cô. Chỉ là, nếu cô có thể triệu hoán ma thú bát giai, con cừu nhỏ lúc nãy lại là vì sao? Vương Nguyên Nguyên làm người thắng đầu óc còn đang mơ hồ, lặng lẽ cất bảo thạch trong tay, tâm tình nghi hoặc đi ra sân.

Long Hạo Thần chợt nhớ tới Thái Nhi, không có chần chờ bước nhanh hướng tới chỗ hẹn. Bởi vì tổ thứ hai Lâm Hâm và Tư Mã Tiên thi đấu mất mười phút, khi Long Hạo Thần tới nơi thì Thái Nhi còn chưa đến. Rốt cuộc xem như đã tới sớm một lần. Long Hạo Thần thở ra, yên tĩnh đứng đó chờ. Hắn chưa bao giờ biết, thì ra đợi chờ là một việc khiến người mong mỏi.

Cộp cộp cộp

Âm thanh khe khẽ từ phương xa truyền đến. Long Hạo Thần thính lực không tệ, lập tức nghe thấy âm thanh quen thuộc thân thiết này, ngẩng đầu lên nhìn, vừa lúc trông thấy Thái Nhi bước tới. Lý Hình cũng có mặt, đỡ một cánh tay Thái Nhi, thấy Long Hạo Thần thì nàng hướng hẳn vẫy tay. "Hạo Thần." Long Hạo Thần nở nụ cười xuất phát từ tận đáy lòng. Đang lúc hẳn muốn tiến lên thì đột nhiên một cảm giác nóng cháy bỗng bùng lên. Cảm giác nóng xuất phát từ trán hẳn.

Long Hạo Thần chỉ cảm thấy tựa như trên trời một lò luyện đột nhiên úp xuống chỗ mình. Ngay sau đó, đầu óc hẳn bỗng nhiên trống rỗng. Ở phương xa Lý Hình đang dìu Thái Nhi tới gần Long Hạo Thần, nàng kinh hãi phát hiện đột nhiên trên trán Long Hạo Thần phát ra một luồng quang mang tím. Mơ hồ có thể thấy quang mang tím chia thành chín đường nhánh. Ánh sáng tím chợt lóe, Long Hạo Thần cứ như vậy biến mất. "Xảy ra chuyện gì? Hạo Thần!"

Lý Hình lo lắng hét lớn một tiếng. Bên cạnh Thái Nhi cảm giác có chuyện, vội vàng hỏi. "Hình tỷ tỷ, làm sao vậy?" "Hạo Thần, không thấy Hạo Thần!" Lý Hình kéo Thái Nhi xông tới chỗ Long Hạo Thần biến mất. Không nói bọn họ giật mình, ngay cả người qua đường nhìn thấy màn này cũng cả kinh há hốc mồm. "Làm sao có thể, sao đột nhiên biến mất được?" Lý Hình không thể tin được lắm lắm.

Ngược lại Thái Nhi giữ bình tĩnh, nắm tay Lý Hình nói. "Tỷ tỷ đừng lo lắng, đến tột cùng xảy ra chuyện gì, nói cho mọi người nghe." Mặc kệ ngũ giác của nàng có bao nhiêu nhạy bén, rốt cuộc nàng không có thị lực. Vừa rồi chỉ cảm giác một luồng linh lực quái dị dao động rồi bỗng biến mất, sau đó nghe thấy Lý Hình kinh hét. Lý Hình đem sự việc mới nhìn thấy cẩn thận nói một lời. Nghe xong, Thái Nhi sắc mặt biến nghiêm túc, xem ra nàng cũng không biết là có chuyện gì.

"Tỷ tỷ, hay tỷ đi về trước xem có chờ Long Hạo Thần quay lại không. Mọi người sẽ đi hỏi lão sư, việc nhất định có nguyên nhân. Chắc chắn sẽ tra ra thôi." "Tốt, khi có tin tức ta sẽ nói cho mọi người biết." Mới nãy đi đường, Lý Hình đã biết chỗ ở của Thái Nhi. Tuy Thái Nhi biểu hiện bình tĩnh, kỳ

thật trong lòng lo lắng còn hơn cả Lý Hình. Long Hạo Thần biến mất quá kỳ lạ, hoàn toàn không giống lẽ thường. Không quay lại chỗ ở, gậy trúc gõ mặt đất, nàng đi thẳng đến phủ chấp chính thánh minh.

Mười phút sau Thái Nhi đã đứng trước mặt Ảnh Tùy Phong. Ảnh Tùy Phong nhíu chặt chân mày. "Nghe người hình dung, có lẽ thằng nhóc kia đã bị pháp trận nào đó truyền tống đi, hơn nữa còn là bị động truyền tống. Như vậy có ba loại giả thuyết. Một là hắn cùng với sinh vật gì ký kết khế ước chủ tớ, hắn là bên phụ thuộc, khi chủ nhân có gì cần trợ giúp sẽ triệu hoán hắn.

Loại thứ hai chính là hắn trúng thứ chú cường đại nào đó, bị chú cường bức lôi vào không gian. Loại thứ ba chính là bình đẳng khế ước, đồng bạn của hắn bị uy hiếp tính mạng, hắn tạm thời truyền tống qua đó hỗ trợ. Còn có các loại khả năng khác, nhưng tạm thời ta chỉ nghĩ ra ba cái này. Dựa theo tình huống khi đó, hắn đang chờ các người, không có khả năng tự sử dụng quyền trực truyền tống cái gì. Hắn lại không phải ma pháp sư, càng không khả năng học được ma pháp truyền tống không gian.

Cho nên ta nhận định khả năng lớn nhất chính là bị đồng bạn khế ước lôi đi. Người không biết hắn có tọa kỵ đồng bạn nào sao?" Thái Nhi mờ mịt lắc đầu, lập tức truy hỏi. "Ảnh Tử gia gia, như vậy người ấy có gặp nguy hiểm gì không?" Ảnh Tùy Phong cười khổ nói. "Chuyện này rất khó nói. Nếu thật sự bị đồng bạn khế ước gọi đi, như vậy phải xem khế ước đó mạnh hay yếu. Đồng bạn khế ước càng mạnh, khả năng gặp nguy hiểm càng lớn, ngược lại nếu càng yếu, như vậy nguy hiểm sẽ nhỏ rất nhiều.

Chuyện này rất khó nói chính xác. Đừng nói là người, chính ta là chức nghiệp giả tu vi cao chừng này, dưới tình huống không có tọa độ chính xác, không thể nào tìm được hắn. Có khả năng hắn trực tiếp bị truyền tống đến không gian nào đó. Vậy nên hiện tại người có sốt ruột cũng vô dụng. Việc người có thể làm chỉ là chờ đợi, chờ hắn tự trở về." "Nếu người ấy không trở về thì sao?" Hai tay Thái Nhi dần nắm chặt.

Ảnh Tùy Phong hít một hơi, trầm giọng nói. "Như vậy chứng tỏ hắc đã chết." Thái Nhi thân hình run lên, xoay người muốn đi. "Con bé này, người đi đâu đó?" Ảnh Tùy Phong vội hỏi. Thái Nhi không quay đầu lại, nói. "Đi chỗ người ấy biến mất, chờ người ấy. Nếu thật như ông nói, vậy thì lúc anh ấy trở về nhất định sẽ xuất hiện ở nơi bị truyền tống đi, đó là tọa độ của người ấy." Long Hạo Thần thật sự bị truyền tống đi rồi? Đáp án là: đúng. Hơn nữa cũng giống như Ảnh Tùy Phong đoán, hắc bị tọa kỵ dựa vào đồng bạn khế ước cưỡng bức kéo đi.

Ý thức dần hồi phục, cảm giác nóng cháy lan tràn toàn thân, Long Hạo Thần lấy lại tinh thần. "Khụ khụ." Khi đã tới nơi, Long Hạo Thần nhin không được ho khan ra tiếng, bởi vì lỗ hút vào không khí cực kỳ hỗn tạp. Trong không khí ẩn chứa lượng lớn bột phấn, còn có rất nhiều nguyên tố ma pháp bạo động. Chỉ là hít vào một hơi đã khiến Long Hạo Thần liên tục ho khan. Hắc bản năng phóng ra một Vòng Linh Quang đem không khí bên ngoài ngăn cách.

Dựa vào Vòng Linh Quang, hắc hít vào mấy lượt không khí trong lành. Đây là chỗ nào? Trên tay Long Hạo Thần chiếc nhẫn quang mang lóe ra, kiếm quang và Quang Diệu Thuần Bài xuất hiện trong tay. Đối diện nguy hiểm, điều đầu tiên cần làm chính là bình tĩnh. Trước tiên phải dựng lên phòng ngự cho mình.

Hô hấp bình thường trở lại, hắc phát hiện đang đứng ở sườn núi, cảnh tượng đập vào mắt khiến hắc chấn động vô cùng. Đó là thế giới toàn sắc đen và đỏ. Trên bầu trời đen kịt, căn bản không nhìn thấy ánh sao.

Trong không khí nồng đậm ám nguyên tố và hỏa nguyên tố. Cũng có nguyên tố khác nhưng trộn lẫn tạp nham, không dồi dào như ám nguyên tố và hỏa nguyên tố. Nhìn quanh, trên mặt đất nhiều chỗ nứt rạn, thậm chí có thể nhìn thấy con sông dung nham. Khó trách nóng như vậy. Long Hạo Thần chấn động cùng lúc trong lòng tràn ngập cảnh giác. Vì sao mình tới đây? Trong tiềm thức, hắc truy tìm cảm giác nóng rực trên trán ban nãy. Đúng lúc này, kêu gọi quen thuộc trào dâng từ đáy lòng, Long Hạo Thần mạnh giật mình bật thốt. "Hạo Nguyệt!"

Hắn mạnh xoay người lại, mới phát hiện sau lưng có một cái động lớn, bên trong dường như ẩn hiện quang mang. Không sai, đúng là hơi thở của Hạo Nguyệt. Long Hạo Thần lúc này mới từ quá trình truyền tống thanh tỉnh lại đây. Hắn dựng lên Phòng Ngự Thánh Quang Hoàn, sau đó bước nhanh đi vào trong động.

Động không sâu, rất nhanh hắn đã thấy Hạo Nguyệt. Nhưng bộ dạng bây giờ của Hạo Nguyệt làm Long Hạo Thần kinh ngạc. Hạo Nguyệt nằm trên đất, hơi thở vô cùng yếu ớt. Đầu Tiểu Quang và Tiểu Hỏa đều gác trên mặt đất, thân thể nó dường như lớn hơn lần gặp trước, trên cổ cục nhô ra cũng to gấp vài lần.

Nhưng mà vảy trên người Hạo Nguyệt có một số nứt ra, mơ hồ vết máu chảy. Kỳ lạ nhất là từ trong "thân thể" nó, không ngừng phát ra tầng tầng ánh sáng. Hầu như cùng với hô hấp, mỗi ba lần sẽ chớp lóe một lần. "Hạo Nguyệt, người sao rồi?" Long Hạo Thần không chút do dự dùng Phòng Ngự Thánh Quang Hoàn chụp lên thân thể Hạo Nguyệt. Màu vàng thánh quang trị liệu vết thương trên người Hạo Nguyệt.

Hạo Nguyệt tinh thần phấn chấn, đầu Tiểu Quang và Tiểu Hỏa miễn cưỡng hướng Long Hạo Thần, một chuỗi tin tức thông qua tâm linh truyền đến hắn. Hạo Nguyệt không giải thích vì sao biến thành như vậy, chỉ cho Long Hạo Thần biết đây là không gian nó ở. Nó đang tiến hóa, đã đến bờ vực đột phá, mà đây là lúc nó yếu ớt nhất, cần Long Hạo Thần bảo vệ.

Chỉ cần hoàn thành đợt tiến hóa này, sẽ đưa Long Hạo Thần trở lại Thánh Ma đại lục. "Hạo Nguyệt, người cứ yên tâm tiến hóa, ta sẽ canh giữ." Long Hạo Thần không hề do dự nói. Một lần nữa phóng thánh quang giúp Hạo Nguyệt bảo trì hiệu quả trị liệu, hắn xoay người đi ra đứng ở cửa động.

Đây là một không gian khác, tất cả trong này đều khác với tri thức hắn nhận biết. Nói trong lòng không sợ hãi là giả. Nhưng đối với Long Hạo Thần mà nói, càng trọng yếu là an nguy của Hạo Nguyệt. Hạo

Nguyệt là người em của hắn, trong "thân thể" bọn họ đều chảy máu của đối phương. Nếu không phải vô cùng nguy hiểm, Hạo Nguyệt sao có thể cường bức triệu hoán chính mình lại đây?

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 42

Hạo Nguyệt Tiến Hóa, Cái Đầu Thứ Ba

Long Hạo Thần khoanh chân ngồi trên mặt đất, dùng Vòng Linh Quang bảo vệ quanh thân, ngăn cách không khí độc hại bên ngoài, vừa chậm rãi hấp thu quang nguyên tố trong không khí.

Thế giới này đối với Long Hạo Thần mà nói không phải là nơi tốt đẹp. Bởi vì quang nguyên tố quá ít ỏi, thậm chí không bằng một phần trăm đại lực Thánh Ma. Phải từ trong không khí hỗn tạp các loại ma lực nguyên tố không ngừng tinh lọc mới hấp thu được một ít. Long Hạo Thần từ trong ngực móc ra hai bình thuốc.

Trong đó một bình chính là đan dược ăn một viên sẽ tăng linh lực hai trăm, Long Hạo Thần gọi nó là Hồi Linh Đan. Một bình khác tác dụng là trong nháy mắt kích phát tiềm năng, đề cao tổng thể sức chiến đấu lên hai trăm phần, liên tục ba mươi giây. Tác dụng qua đi trong vòng hai mươi bốn tiếng đồng hồ mất hết sức lực, Bạo Linh Đan. Ở nơi không cách nào hấp thu nhiều quang nguyên tố này, hai bình thuốc đem đến tác dụng rất có ích. Long Hạo Thần đứng thẳng trước cửa động, cẩn thận cảm nhận xung quanh, đồng thời không ngừng quan sát bốn phía.

Ngay lúc này, đột nhiên trong động truyền đến một luồng linh lực dao động cực lớn, còn có luồng linh lực kỳ dị gợn sóng. Một tầng vàng sáng tím mờ mờ trong khoảnh khắc tràn ra, không chỉ là đến cửa động mà thậm chí xuyên qua vách đá phát tán ra không khí bên ngoài. Hạo Nguyệt đang đột phá. Long Hạo Thần trong lòng căng thẳng. Mới này Hạo Nguyệt đã nói, một khi nó hoàn thành đột phá cuối cùng, trên thân

phát ra hơi thở có khả năng dẫn tới ma thú cường đại. Tình hình lúc này cực kỳ nguy hiểm. Khi khí lưu màu tím xuất hiện, Long Hạo Thần bỗng kinh ngạc phát giác trong thân thể chính mình cũng xuất hiện cảm giác hơi nóng lên.

Hắn cúi đầu nhìn, dưới lớp da, mạch máu thể nhưng chuyển thành màu tím nhạt. Cường đại lực lượng không ngừng lan tràn trong cơ thể, không ngừng tăng cường. Lúc này Long Hạo Thần chỉ cảm thấy ngoại linh lực tựa như cái giếng bỗng thẳng cấp. Hoạt động tay chân càng thêm có sức lực. Hạo Nguyệt tiến hóa cũng sẽ thúc đẩy chính mình tăng ngoại linh lực?

Long Hạo Thần hơi suy nghĩ liền hiểu ra mọi chuyện. Không cần đoán, loại tăng trưởng này nhất định có liên quan đến huyết khế. Trong thân thể hắn và Hạo Nguyệt đều có máu của đối phương, lại thêm tác dụng của khế ước, đúng là chân chính máu mủ ruột thịt. Bởi vậy khi tu vi của Long Hạo Thần tăng cao, Hạo Nguyệt có cảm ứng nhận được điều tốt. Ngược lại khi Hạo Nguyệt tiến hóa, Long Hạo Thần cũng từ nó nhận được tinh tiến. Xem ra viên đá lúc đầu Hạo Nguyệt vô cùng khát vọng, chính là dùng để nó tiến hóa.

Đang lúc Long Hạo Thần suy tư, đột nhiên hắn rõ ràng phát hiện các loại nguyên tố trong không khí bạo loạn. Đặc biệt là ám nguyên tố, tựa như lốc xoáy vũ trụ điên cuồng hướng tới trong động. Mặc kệ nguyên tố linh lực có cuồng bạo cỡ nào, trong khoảnh khắc này chỉ có một mục tiêu, chính là cái động sau lưng hắn. Long Hạo Thần thậm chí mơ hồ nhìn thấy trên không trung bởi vì lực hút mà xuất hiện mây đen lốc xoáy, toàn bộ hấp thu tất cả nguyên tố linh lực.

Động tĩnh lớn như vậy, khó trách Hạo Nguyệt lo lắng sẽ có ma thú công kích. Long Hạo Thần càng thêm cảnh giác quan sát bốn phía. Hắn không hề phát hiện, trên trán ẩn ký khế ước lần nữa hiện ra. Ẩn ký tổng cộng có chín đường rẽ màu tím. Vốn trong chín đường này có hai đặc biệt tỏa sáng, nhưng lúc này cái thứ ba cũng bắt đầu sáng lên. Khi chức

nghiệp giả tu vi đột phát đến tam giai, muốn thăng cấp phải cần nội linh lực. Mặc kệ ngoại linh lực cao bao nhiêu, đều không trợ giúp thăng cấp.

Tức là nói, cho dù ngoại linh lực của người đạt hai ngàn, nhưng nội linh lực không tới hai ngàn thì vẫn không cách nào tiến vào ngũ giai. Long Hạo Thần chỉ cảm thấy trong thân thể cảm giác ấm áp cho hân tràn ngập lực lượng đang không ngừng tăng cường. Hân không biết ngoại linh lực của mình đã đạt tới tình độ nào rồi. Trong ngực, chất lỏng màu vàng quay quanh Thánh Dẫn Linh Lô hoàn toàn không có biến hóa. Đó là linh lực thể lỏng mà hân khó khăn lắm mới tu luyện ra, cũng chính là tượng trưng cho hân tiến vào ngũ giai. Sau khi vào ngũ giai, Long Hạo Thần rõ ràng cảm giác được tốc độ thăng cấp giảm đi rất nhiều. Muốn tăng một chút linh lực phải hao phí thời gian gấp đôi. Một ngày khổ tu có thể đề cao hai, ba điểm linh lực đã là cực hạn.

Là kỳ sĩ, hân nào biết nếu nói ra tốc độ tu luyện của mình, nhất định sẽ hù dọa vô số người. Đột phá ngũ giai làm gì có thể mỗi ngày tu luyện tăng cao linh lực? Nếu tất cả chức nghiệp giả đều có năng lực này, vậy bọn họ chỉ cần thời thời khắc khắc cố gắng tu luyện, sớm muộn gì có thể đột phá lục giai. Cùng với tăng cao thực lực, thể chất quang minh chi tử của Long Hạo Thần cũng bắt đầu hiển hiện rõ. Bất quá bây giờ hân còn chưa nhận ra. Đối với chức nghiệp giả mà nói, ngũ giai là ngưỡng cửa trở thành cường giả. Nhưng mà muốn bước chân vào cánh cửa này, cần phải đột phá lục giai mới được. Bởi vì chỉ có chức nghiệp đạt tới lục giai, mới chân chính sử dụng tốt linh lực thể lỏng, mở ra linh khiếu, đề cao tốc độ tu luyện linh lực thể lỏng.

Một tiếng chấn động cực lớn, khiến Long Hạo Thần thần kinh khẩn trương căng thẳng, hân cúi đầu nhìn dưới núi. Khi hân nhìn tình hình dưới chân núi, hít một ngụm khí lạnh. Hân thấy xương khô, một đồng một đồng xương khô, đang mau chóng hướng lên trên núi. Mới nãy tiếng chấn động chính là một khô lâu không cẩn thận đẩy khối tảng đá lớn lăn xuống chân núi.

Không thể đếm hết số lượng khô lâu, gần như là nhìn không đến cuối. Toàn thân màu đen, cao lùn, lớn nhỏ không đồng đều, nhưng đều là hình người. Bọn chúng mau chóng leo lên, hiển nhiên mục tiêu chính là cái động sau lưng Long Hạo Thần. Hít sâu một hơi, Long Hạo Thần lui về sau nửa bước, để thân thể lùi vào trong động, như vậy hẳn không phải cùng lúc đối phó kẻ địch đến từ nhiều phương hướng.

Hắn chỉ cần đối phó trước mặt là đủ rồi. Không có thời gian suy nghĩ nguyên nhân biến khô lâu xuất hiện, hiện tại điều hắn có thể làm, chính là dùng hết khả năng ngăn cản đám khô lâu này, cho Hạo Nguyệt tranh thủ đủ thời gian. Trong động. Lúc này thân thể Hạo Nguyệt đang kịch liệt run rẩy, vảy trên thân đã hoàn toàn nứt ra. Lúc trước Long Hạo Thần phóng vòng thánh quang đã không còn tác dụng. Nhưng mặc kệ là Tiểu Quang vẫn là Tiểu Hỏa, đều cắn chặt răng không phát ra một tiếng hét.

Chúng nó sợ tiếng kêu của mình sẽ ảnh hưởng Long Hạo Thần. Cần cố cực u đã to cỡ cần cố Tiểu Quang, Tiểu Hỏa. Quang mang xanh không ngừng lóe sáng. Toàn thân Hạo Nguyệt tuy rằng đã máu thịt bầy nhầy, nhưng mà từng tầng quang mang tím chập rây từ thân thể nó phóng ra. Từ bên ngoài xông tới nguyên tố linh lực tất cả đều dừng mãnh rớt vào trong thân thể nó. Cả người nó không ngừng phát ra tiếng xương gãy răng rắc, còn có tiếng ma sát vảy khiến người đau răng. Nguyên tố linh lực không ổn định ở trong người nó điên cuồng tàn phá. Luồng khí thể thậm chí khiến viễn cổ hồng hoang kinh sợ đột nhiên tràn ra.

Đôi mắt của Tiểu Quang và Tiểu Hỏa lần nữa biến thành màu tím, lạnh băng vô tình, tràn ngập yêu dị màu tím. Thân thể máu thịt bầy nhầy không ngừng bành trướng. *Phanh--* Tay trái Quang Diệu Thuần Bài hơi nghiêng ngăn chặn một đao cực mạnh của xương khô đen, tay phải kiếm quang đâm ra, hướng tới bộ ngực xương của khô lâu. Càng tiếp cận Long Hạo Thần càng cảm giác rõ ràng sự đáng sợ của khô lâu. Tuy chúng nó chỉ còn lại có xương cốt, nhưng cứng rắn vô cùng. Hơn nữa sức mạnh của chúng rất lớn, hốc mắt đầu lâu lóe tia lửa đỏ sậm.

Chân chính chiến đấu Long Hạo Thần mới phát giác, màu đen trên người khô lâu không phải nhan sắc bản thể, mà là một tầng mỏng linh lực hắc ám bao phủ. Gió mang theo hương vị tanh tươi làm người buồn nôn, không ngừng ụa hương hắc. Lúc này Long Hạo Thần thầm may mắn chính mình thuộc tính là quang minh.

Tuy khô lâu đen thân thể cực kỳ cứng rắn, nhưng trong tay hắc quang kiếm và Quang Diệu Thuần Bài tỏa ra hơi thở quang minh lan tới thân thể khô lâu thì, hiển nhiên chúng nó rất sợ hãi. Khi Long Hạo Thần đánh trúng bọn nó, lập tức bốc lên khói trắng. Quá rõ ràng, thuộc tính quang minh đối với khô lâu có tác dụng khắc chế. *Két-* Phát động Quang Trảm Kiếm, liên tiếp ba đầu khô lâu bị kiếm của Long Hạo Thần chém đứt, cũng tạm thời ngăn cản khô lâu phía sau. Khi nội linh lực tăng thành linh lực thể lỏng, sử dụng kỹ năng gì cũng tăng cao uy lực.

Hơi thở dốc một chút, Long Hạo Thần mau chóng nuốt vào một viên Hồi Linh Đan. Kỳ thật linh lực của hắc tiêu hao không lớn, nhưng đối diện tình huống trước mắt, hắc làm sao dám đợi linh lực tiêu hao tới chừng mực nào đó mới bổ sung? Bảo trì trạng thái tốt nhất chính là lựa chọn đúng đắn. Đối diện đại quân khô lâu, hắc rất ít sử dụng kỹ năng, cố gắng tiết kiệm linh lực. Đây không phải chiến đấu một chọi một, không phải thi đấu, mà là chân chính đánh nhau sống chết. Một khi vô ý, sẽ là vĩnh viễn ở lại nơi này. Một con lại một con khô lâu không ngừng ở trước mặt hắc bị chém vụn.

Tuy Long Hạo Thần có khí thế lấy một địch trăm, nhưng đại quân khô lâu vô cùng tận, hắc nhìn không tới quang mang hy vọng. Nhưng mà trong trận chiến này, Long Hạo Thần dần phát hiện chỗ tốt của Thủ Hộ kỵ sĩ. Đòn tấn công Trừng Giới kỵ sĩ năng lực bạo phát hiển nhiên mạnh hơn Thủ Hộ kỵ sĩ. Nhưng nếu nói về lực chiến đấu kéo dài, đương nhiên xa xa không bằng Thủ Hộ kỵ sĩ.

Đem mấy kỹ năng của Thủ Hộ kỵ sĩ bao toàn thân, Long Hạo Thần hầu như là giết một khô lâu mới hao phí một điểm linh lực. Hơn nữa hiện tại điều hắc nên làm không phải là tiêu diệt đại quân khô lâu, điều đó

không có khả năng hoàn thành. Hắn chỉ cần giúp Hạo Nguyệt tranh thủ thời gian là đủ rồi. Điểm yếu lớn nhất của đám khô lâu đen này chính là ngu. Chúng nó không có trí tuệ, không có kỹ năng, chỉ là người trước ngã xuống người sau tiến lên, không ngừng xung phong. Dưới tình hình như vậy, Long Hạo Thần lợi dụng địa thế và Hồi Linh Đan, còn có thể kéo dài thời gian. Quang mang màu vàng dâng lên đem Long Hạo Thần bảo hộ bên trong.

Bỗng nhiên một ít quang nguyên tố biến đậm cũng trợ giúp hắn khôi phục mấy phần linh lực. Quan trọng là, trong vòng thánh quang, những khô lâu tạm thời không dám xông tới. Thân thể chúng một khi xâm nhập phạm vi thánh quang, trên người tầng màu đen sẽ tan rã. Long Hạo Thần thở hồng hộc, hai tiếng đồng hồ, hắn đã kiên trì hai tiếng đồng hồ. Đôi tay tê nhức gần như không thể nâng lên, phải vận dụng nội linh lực chạy khắp thân thể. Hắn đã ăn sáu viên Hồi Linh Đan, chính là loại chiến đấu liên tục này không chỉ là đơn giản tiêu hao linh lực.

Gánh nặng thể lực, gánh nặng tâm lý đều là nhân tố trọng yếu ảnh hưởng năng lực chiến đấu. Mắt thấy cánh tay càng lúc càng nặng, khô lâu công kích ngày càng mãnh liệt, Long Hạo Thần không thể không phát động trên cổ tay Linh Quang bao tay mở ra Thánh Quang Tráo. Dạ Hoa cho hắn Linh Quang bao tay mỗi ngày chỉ có thể phát động ba lần Thánh Quang Tráo. Lúc này phát động, chẳng những không tiêu hao linh lực còn trợ giúp hắn phục hồi linh lực, trị liệu cánh tay đau nhức. Trạng thái thân thể của Long Hạo Thần chớp mắt đã biến tốt.

Nhưng mà tầng không khí màu tím quanh thân hắn ngày càng đậm, hắn thậm chí có thể mơ hồ nghe Hạo Nguyệt nặng nề thở dốc. Phải kiên trì, nhất định phải chống đỡ đến cùng. Long Hạo Thần thầm nhủ, mặc kệ như thế nào đều phải vì Hạo Nguyệt ngăn cản đám khô lâu. Khi linh quang tráo dần biến mất, đột nhiên một tiếng rống thê lương vang lên. Nguyên bản đại quân khô lâu không ngừng xông lên bỗng nhiên tạm dừng, tách ra hai bên. Một thân hình từ xa bay đến.

"Nhân loại, không ngờ có nhân loại xuất hiện trong thế giới hắc ám và hỏa. Người có biết người đang thủ hộ ai không?" Thanh âm già nua tràn ngập cảm giác áp bách. Cảm giác kinh sợ đến từ linh hồn khiến Long Hạo Thần trong chốc lát cứng người. Lại lần nữa phát động linh quang trảo, hắc nuốt vào một viên Hồi Linh Đan. Thân hình từ xa bay đến là một ông già, áo choàng rách nát màu vàng đỏ, khuôn mặt tiêu tụy xám ngắt, không có chút máu. Mái tóc dài nâu nhạt rồi bởi không sáng bóng. Tay phải nắm trượng khô lâu, dưới chân đạp một đoàn mây đen. Không nhìn thấy mắt ông, bởi vì trong hốc mắt thiêu đốt hai ngọn lửa xanh âm u.

Ông ta nói được tiếng người? Long Hạo Thần kinh ngạc đồng thời đề cao cảnh giác. "Ta thủ hộ bạn bè, chính là đồng bạn của ta." Ông già hừ lạnh một tiếng. "Không, người đang thủ hộ là ma vương trọng sinh, là người chế tạo hắc ám và hỏa. Bởi vì nó tồn tại mới khiến thế giới này biến thành như vậy. Không gian xé rách, dung nham chảy trên mặt đất. Vô số chủng tộc vì nó mà diệt vong. Cường đại chủng tộc chạy trốn, không thể trốn thoát đều trở thành vong linh.

Chỉ có vong linh mới có thể sinh hoạt ở thế giới hắc ám và hỏa này. Nhân loại, ta không biết nó dùng cách gì đưa người tới đây, hơi thở quang minh trên người người làm ta buồn nôn, hành vi của người càng khiến ta phẫn nộ. Ta cho người một cơ hội, biến trở về thế giới của mình đi. Hôm nay hơi thở của Austin Griffin vừa lúc xuất hiện trong lãnh địa của ta, tuy ta chỉ là một Thi Vu, nhưng quyết giết chết nó. Nếu không, ai biết khi nó hồi phục, lại lần nữa hủy diệt thế giới này như thế nào."

Long Hạo Thần nghi hoặc đối diện ông già, hắc không quá hiểu rõ ẩn ý trong câu nói của đối phương. Nhưng nghe ông ta nói thì Long Hạo Thần rất nguy hiểm, thậm chí là đầu sỏ phá hư thế giới này. "Hạo Nguyệt là người em của ta, là đồng bạn của ta. Ta chỉ tin tưởng một mình nó."

Long Hạo Thần chậm rãi nói. Dựa vào cái gì hắc phải tin tưởng một Thi Vu? Một Thi Vu dẫn theo đại quân khô lâu? Là một quang minh kỵ sĩ, vong linh sinh vật đương nhiên là kẻ địch của hắc. Thi Vu lạnh giọng

nói. "Nếu vậy người hãy cùng Austin Griffin chết chung đi." Vừa dứt lời, trượng khô lâu chỉ hướng Long Hạo Thần, thoáng chốc thanh âm thể lương bỗng vang lên. Long Hạo Thần chỉ cảm thấy toàn thân chấn động. Đường như máu trong thân thể sôi trào vì tiếng kêu này. Ý thức của hắn trở nên mơ hồ. Không thềm bận tâm tiết kiệm linh lực, hắn vội nâng lên Quang Diệu Thuần Bài, đồng thời tròng lên Thủ Hộ Ban Ân Và Niềm Tin. Quang Diệu Thuần Bài có thể ngăn cản hầu hết hiệu quả bất lương đến từ hắc ám và vong linh ma pháp.

Vòng Thủ Hộ Ban Ân Và Niềm Tin thì có kỹ năng phụ trợ Quang Minh Chúc Phúc, cũng có tác dụng chống cự hắc ám. Quả nhiên ảnh hưởng từ tiếng kêu thể lương đột ngột giảm thấp. Long Hạo Thần thanh tỉnh lại, không chút do dự nâng lên trong tay kiếm quang, linh lực màu vàng tựa như nước chảy xuôi ra rót vào trong thân kiếm. Ánh sáng vàng dần dần bị màu trắng thánh khiết thay thế, thánh kiếm. Nhìn thánh kiếm tỏa ra hào quang thần thánh, lão già Thi Vu trong mắt lửa ma trời nhấp nháy, hơi lộ ra sợ hãi. Kỳ thật tu vi của ông ta cao hơn Long Hạo Thần nhiều, tính toán dùng ngôn ngữ muốn đuổi hắn đi là bởi vì sợ hãi Quang Minh Chúc Phúc của hắn.

Thi Vu phun ra một chổi chú ngữ gập ghềnh, trượng khô lâu chỉ hướng mặt đất, bỗng chốc vô số đại quân khô lâu vỡ nát. Những xương cốt màu đen lấy tốc độ kinh người dung hợp cùng một chỗ, dần thành hình một con khô lâu đen cực kỳ to lớn. Khô Lâu Vương. Sinh vật vong linh triệu hoán loại hình tổ hợp mạnh vô cùng. Thân thể cao hơn ba mét, tay phải cầm một cốt đao dài tới hai mét, mạnh vùng một cái, to lớn cốt đao chém tới nơi Long Hạo Thần đứng. Không tốt. Long Hạo Thần không dám tiếp tục canh giữ trong động. Nếu để cốt đao chém trúng động, có khả năng khiến bên trong sụp đổ. Như vậy hắn sẽ bị chôn sống. Tiến lên, ngừng bước, dùng Thần Ngự Khiên.

Động tác của Long Hạo Thần cực kỳ mau lẹ, quang mang Quang Diệu Thuần Bài cứng rắn chống đỡ đòn tấn công của cốt đao. Âm thanh va chạm mạnh vang lên. Long Hạo Thần chỉ cảm thấy xương cốt toàn thân dường như sắp gãy, máu dâng trào. Lực chấn động mạnh mẽ khiến

trên mặt Quang Diệu Thuần Bài xuất hiện vết rạn hầu như xuyên thủng. Lực lượng quá mạnh. Cho dù có Thần Ngự Khiên, lúc này Long Hạo Thần mắt mũi miệng chảy ra máu tươi, có thể thấy màu đen Khô Lâu Vương mạnh cỡ nào. Đất đá dưới chân hấn lún sụp. Nếu không phải tu vi của hắn đột phá ngũ giai, lại thêm vào Hạo Nguyệt tiến hóa giúp thân thể hắn cũng biến đổi, sợ rằng lúc này đã gãy xiêu.

Thánh Quang Tráo. Long Hạo Thần không chút do dự lần thứ hai mở ra Linh Quang bao tay Thánh Quang Tráo. Đồng thời đem một viên Bạo Linh Đan nhét vào miệng. Hắn nhảy lên, thu hồi Quang Diệu Thuần Bài, hỏa kiếm xuất hiện. Hai tay hai thanh kiếm, nhờ vào Thần Ngự Khiên mang đến Quang Báo Thù công hiệu gia tốc nháy mắt, nhún chân một cái đã đến trước mặt Khô Lâu Vương. Đối với Thánh Quang Tráo quanh thân Long Hạo Thần, Khô Lâu Vương có chút kinh sợ. Nó trời sinh tương khắc Quang Minh Chúc Phúc, động tác của nó hơi chậm lại.

Vung lên hỏa kiếm bên tay trái, Quang Trảm Kiếm. Một đạo hỏa diễm quang mang vàng mạnh chém vào thân thể Khô Lâu Vương. "Gràooo" Khô Lâu Vương nổi giận gầm lên, thân thể bỗng nhiên đứng thẳng. Uy lực của Quang Trảm Kiếm với nó mà nói không đáng bận tâm. Nhưng trên đó bao lấy Quang Minh Chúc Phúc lại khiến người nó bốc khói trắng, chịu đựng đau nhức vô cùng. Thi Vu trên không trung mắt lửa nhấp nháy, trượng khô lâu vung, đại quân khô lâu đồng loạt vọt tới chỗ Long Hạo Thần. Cùng lúc đó, một luồng sáng màu đen từ pháp trượng bắn ra rơi vào thân thể Khô Lâu Vương.

Bỗng chốc xương cốt của Khô Lâu Vương càng biến đen, mơ hồ phát ra ánh huỳnh quang. Khí thể mạnh đến mức khiến Long Hạo Thần động tác hơi chậm. *Oành--* Hắc cốt đao mạnh chém xuống đất. Long Hạo Thần dùng hỏa kiếm dẫn dắt giảm bớt sức nặng mới dễ dàng né tránh, nhưng thân thể bị lực lượng của hắc cốt đao đánh ngã sang bên. Toàn thân lăn trên đất một vòng, lập tức bật người dậy, gầm lên.

"Ta liều mạng với ngươi!"

Giữa không trung, khuôn mặt tiêu tụy của Thi Vu xuất hiện tia khinh thường. Tuy trên người nhân loại kia có Quang Minh Chúc Phúc khiến ông ta thấy sợ hãi, nhưng dù sao hắn còn chưa đủ mạnh, không thể uy hiếp đến ông ta. Khô Lâu Vương thật sự quá mạnh. Trước đợt tấn công của nó, Long Hạo Thần chỉ có thể toàn lực nghĩ cách né tránh, căn bản không dám lần nữa cứng đối cứng. Mà lực công kích của hắn chỉ có mỗi Quang Minh Chúc Phúc là có tác dụng sát thương. Huống chi Long Hạo Thần đã nhìn thấy có khô lâu xông vào trong động, sắc mặt càng khẩn trương, không ngừng muốn đối chiến với Khô Lâu Vương. Nhưng mỗi lần đều khuất phục trước sức mạnh cường đại.

Thi Vu đã không thèm nhìn Long Hạo Thần nữa. Khô Lâu Vương giết chết hắn chỉ là vấn đề thời gian. Mắt ông ta nhìn chăm chú trong động, lửa ma trời nhấp nháy tựa hồ hiện ra cảm xúc bất an lo sợ. Đó chính là Austin Griffin! Chính mình có năng lực giết nó không? Nếu có thể đánh chết nó, hấp thu huyết mạch của nó, như vậy ta sẽ mạnh gấp bao nhiêu lần? Có phải hay không trở thành một Austin Griffin khác?

Khi đó, có lẽ ta có năng lực dựa vào ý muốn xuyên qua thế giới nào đó. Trong lúc Thi Vu thấp thỏm cứ liếc trong động, đột nhiên một lực hấp dẫn cực mạnh khiến thân thể ông mất cân bằng rơi hướng sườn núi. Hả? Có chuyện gì thế này? Thi Vu kinh hãi, tiềm thức nhìn thân thể mình. Không biết khi nào thì một quang mang trắng không có chút xíu năng lượng dao động quán thân thể ông ta. Tuy quang mang trắng này thoát nhìn rất vô hại, nhưng lực kéo khá mạnh.

Vong linh ma pháp của Thi Vu có thể ra lệnh đại quân, nhưng dù sao ông ta nương tựa vào sinh vật ma pháp, cơ thể rất yếu. Đối mặt với lực hút này, chỉ dựa vào lực lượng thân thể là không có khả năng tránh thoát. Tầng quang mang xanh âm u nhấp nháy mắt từ trong thân thể Thi Vu phóng ra, định dùng vong linh ma pháp lực ăn mòn cắt đứt năng lượng quán thân thể mình. Đáng tiếc hy vọng dập tắt. Đừng nhìn quang mang trắng ngà mỏng manh, vậy mà đối với vong linh ma pháp một chút phản ứng đều không có.

*Oành! * Hắc cốt đao của Khô Lô Vương lần nữa chém xuống đất, lần này nó hầu như xẹt qua người Long Hạo Thần. Áo giáp vàng trên thân hắn bộc phát một vầng hào quang vàng nhạt cuối cùng, toàn bộ sau lưng áo giáp đều bị chém rớt. Nhưng mà quang mang trắng đã kéo Thi Vu xuống, hóa ra nó đến từ ngực Long Hạo Thần. Cũng bởi vì hắn phóng nó ra tạm dừng trong giây lát, mới suýt bị Khô Lô Vương chém trúng. Khi Thi Vu nhìn Long Hạo Thần, trên mặt hắn nào có nửa điểm lo lắng, sợ hãi hay phẫn nộ? Có chỉ là cực kỳ lạnh lùng, trầm tĩnh và sát ý trùng trùng.

Không tốt. Nháy mắt sợ hãi ngập đầu, nhưng ông ta đã không còn cách thay đổi. Hai quang mang vàng kim chói mắt đồng loạt phóng ra từ thân thể Long Hạo Thần. Thánh Quang Tráo lần thứ ba trong Linh Quang bao tay, thêm vào hỏa kiếm cắm trên đất bày ra Thăng Thiên Trận, cứng rắn chống đợt tấn công lần nữa của Khô Lô Vương. Thuộc tính quang minh nồng đậm khiến Khô Lô Vương dưới chân lão đảo. Mà kiếm quang trên tay phải Long Hạo Thần rốt cuộc xuất thủ.

Nàng Chú Nhất Trịch*, kỹ năng ngũ giai của Trừng Giới kỳ sĩ. Thánh Kiếm, kỹ năng ngũ giai của Trừng Giới kỳ sĩ. Thánh kiếm là đã chuẩn bị từ sớm, còn Nàng Chú Nhất Trịch là kỹ năng Long Hạo Thần học được sau khi đột phá ngũ giai, giải một đạo phong ấn của nhân truyền thừa. Kiếm quang hóa thành một luồng quang mang trắng chói mắt thẳng hướng Thi Vu.

"Không!" Thi Vu thê lương gầm rống, từ thân thể bạo phát một đoàn quang mang xanh đậm, muốn ngăn cản hào quang thánh kiếm. Nhưng thuộc tính quang minh thần thánh khắc chế vong linh sinh vật. Thánh Kiếm là Long Hạo Thần đè nén đã lâu, hơn nữa còn là sau khi xử dụng Bạo Linh Đan, làm sao dễ dàng bị chặn? Nếu hai người cách hơn hai mươi lăm mét, có lẽ Long Hạo Thần một kiếm không đủ giết Thi Vu. Nhưng hiện tại khoảng cách hai người không tới mười mét. Thánh kiếm Nàng Chú Nhất Trịch tốc độ quá nhanh, không hề cho Thi Vu có thời gian phát động kỹ năng phòng ngự cường đại.

*Keng! * Thánh kiếm nháy mắt xuyên qua tấm màn xanh đậm, Nàng Chú Nhất Trích khiến thánh kiếm uy lực tăng gấp đôi, một kiếm này có thể nói là đạt tới lực công kích của Huy Diệu kỵ sĩ. Thánh khiết quang mang đâm xuyên ngực, Thi Vu giữa không trung bỗng chốc khựng lại. Lúc này Long Hạo Thần đã dốc hết sức lực, khi chém ra một kiếm Nàng Chú Nhất Trích kia, hấn toàn thân mềm nằm trên mặt đất.

Hắc cốt đao của Khô Lô Vương tựa như nộ hỏa từ trên trời rơi xuống. Mắt thấy Long Hạo Thần sẽ bị chém làm hai. *Lách cách-* Bỗng nhiên Khô Lô Vương đông cứng, khi cốt đao vách Long Hạo Thần chỉ một khoảng ngắn thì thân thể không lồ của nó nháy mắt tan vỡ, hóa thành vô số xương cốt rơi xuống người Long Hạo Thần.

Đại quân khô lâu xông hướng trong động cũng đông cứng, từng cái tan vỡ hóa thành xương cốt trên đất. Một nộ cười hiện lên trên môi Long Hạo Thần. Áo giáp của hắn không hoàn toàn bị hỏng. Tuy những xương cốt từ trên trời rơi xuống làm hắn đau, nhưng không có chân chính chịu thương tổn. Thành công. Long Hạo Thần siết chặt nắm tay, hiện giờ tình trạng thân thể hắn vô cùng yếu ớt. Di chứng của Bạo Linh Đan dần hiện ra, nhưng tinh thần lại rất hưng phấn.

Long Hạo Thần một chút cũng không hiểu vong linh sinh vật, càng không biết về nó. Nhưng mà tinh thần lực khác với người thường cho hắn năng lực quan sát nhạy bén vô cùng. Bất kể là Thi Vu hay Khô Lô Vương, sức mạnh của chúng đều cao hơn Long Hạo Thần, hắn chắc chắn không thể kháng cự nổi hai tên đó. Nhưng mà sức yếu không đại biểu nhất định sẽ thua. Long Hạo Thần vừa mới chiến đấu chính là chứng tỏ lấy yếu thắng mạnh.

Khi Thi Vu xuất hiện, Long Hạo Thần liền cảm giác ra ông ta và khô lâu đều giống nhau, e sợ thuộc tính quang minh của mình. Nếu không, ông ta chỉ cần trực tiếp giết mình là được, mắc công nói nhiều làm gì? Khi Thi Vu triệu hoán Khô Lô Vương, càng cho Long Hạo Thần phát

hiện một ít đặc điểm của vong linh sinh vật. Hiển nhiên đại quân vong linh là do Thi Vu triệu hoán ra.

Nếu không, ông ta không thể nào tùy tay biến một đồng khô lâu thành Khô Lâu Vương cường đại. Những thông tin này thoát nhìn không có tác dụng gì, nhưng đối với giới suy đoán như Long Hạo Thần mà nói, chính là chỉ cho hắn đường sống trong chỗ chết. Nghĩa là chỉ cần giết Thi Vu, tất cả sinh vật triệu hoán đều biến mất. Đầu tiên phải tỏ ra yếu nhược. Lần đầu đón đỡ đòn tấn công của Khô Lâu Vương, tuy hắn dùng Thần Ngự Khiên, nhưng không có tạo lá chắn giảm bớt lực. Một là để thử lực tấn công của Khô Lâu Vương, còn là để đánh lừa Thi Vu.

Sự thật chứng minh, Khô Lâu Vương so với trong tưởng tượng càng thêm mạnh, trực tiếp bị thương hẳn. Nhưng Long Hạo Thần không có hối hận, ít ra hắn đã đỡ được. Nếu ngay cả một đòn của Khô Lâu Vương hẳn đều không cách nào ngăn cản, như vậy kế hoạch cũng không cần tiến hành, bởi vì không có một chút cơ hội. Sau đó hắn cứ vòng quanh chạy, chật vật trốn tránh Khô Lâu Vương tấn công, không dám cùng nó đụng độ. Mà thật ra hắn vẫn hướng sườn núi tới gần Thi Vu. Thánh Dẫn Linh Lô lực hút bằng với tất cả sức lực của Long Hạo Thần, kỹ năng này không hợp công kích hay phòng ngự, nhưng cực kỳ thực dụng.

Tựa như trên người Long Hạo Thần có một sợi dây vô hình, có thể tùy lúc lôi kéo bất cứ thứ gì. Cự ly kéo chỉ khoảng hai mươi lăm mét và với một mục tiêu. Thi Vu ở trên không trung, Long Hạo Thần tính toán tiếp cận nó cũng là vì có bí kỹ Thánh Dẫn Linh Lô này. Tay phải hắn tích sức thánh kiếm từ này giờ chưa từng phát động.

Kết quả Thi Vu bất cẩn và khinh thường Long Hạo Thần đã tự chôn vùi sinh mệnh của mình. So sánh với thế giới nhân loại người lừa ta gạt, Thi Vu quả thật là hơi đơn thuần. Mà Thánh Dẫn Linh Lô của Long Hạo Thần chính là mấu chốt lật ngược thế cờ. Lừa ma trời trong mắt Thi Vu dần ít nhấp nháy, chứng minh tốc độ suy nhược rất nhanh. Ông ta nhìn kiếm quang cắm ở ngực mình, lại nhìn Long Hạo Thần ngã trên mặt đất.

Đột nhiên trong miệng phát ra tiếng thét chói tai, dường như không cách nào chấp nhận sự thật.

"Không.....trụ phong ấn đã mất, chẳng lẽ Áo Tư Đình trải qua sáu lần trọng sinh, lần này thật sự sống lại? Các chúa tể vong linh thế giới, tại sao các vị còn chưa tới đây! Hủy diệt nó, diệt trạch, thiên khởi..." Khi ông ta khàn giọng kêu lo, thánh quang trên kiếm lan tràn toàn thân Thi Vu. Từng chùm tia sáng vỡ ra, cuối cùng tụ tập cùng một chỗ, đem đến quang mang quang minh cho thế giới hắc ám này.

Long Hạo Thần nằm trên mặt đất, thở hỗn hển, cảm giác yếu đuối không ngừng xâm nhập trong đầu. Tuy tác dụng không mạnh bằng khi sử dụng kỹ năng hy sinh. Nhưng Bạo Linh Đan trước đã tăng cao hai mươi phần trăm sức chiến đấu, hiện giờ phản phệ không nhẹ. Thi Vu và đại quân khô lâu đã bị tiêu diệt, nhưng hiển nhiên còn chưa an toàn. Long Hạo Thần giãy dụa nuốt vào một viên Hồi Linh Đan, cố gắng khôi phục chút ít linh lực.

Đúng lúc này, một tiếng rống trầm thấp vang dội bỗng truyền đến, tiếp sau lại vang lên. Khi tiếng gào thét thứ ba vang lên, hiển nhiên hơi suy yếu, nhưng phần uy nghiêm không hề thua hai tiếng trước. Nghe tiếng ngâm kêu này, Long Hạo Thần chẳng những không sợ ngược lại thầm mừng. Bởi vì thanh âm này là từ trong động truyền ra.

Từng đợt khí ấm áp từ trong thân thể tuôn trào, Long Hạo Thần chỉ cảm thấy cơ thể suy yếu lần nữa có sức mạnh. Hắn cúi đầu nhìn, kinh ngạc phát hiện trên thân thể từng sợi màu tím lóe sáng, đó chính là mạch máu của hắn. Mặc kệ là mạch máu chính hoặc phụ, lúc này đều tỏa ra vàng sáng tím. Sức mạnh cường đại không ngừng dâng lên, lực lượng liên tục tăng giằng co với nội linh lực của hắn. Lại là một tiếng gầm, lần này so với ba tiếng kia càng vang dội. Một bóng dáng xẹt ra khỏi động, không đợi hắn thấy rõ thì nó đã đến trước mặt Long Hạo Thần.

Sắc vàng lóe lên, nhu hòa quang nguyên tố tràn vào thân thể Long Hạo Thần. Ngay sau đó Long Hạo Thần cảm giác thân thể chột nhẹ, trên

trán cảm giác nóng rực. Xung quanh hầu như biến thành sắc tím kỳ dị. Đầu óc hẫng lần nữa biến thành trống rỗng. Thế giới hắc ám và hỏa, quang mang tím lấp lánh, không gian khép mở, hào quang chợt lóe, quang mang tím không còn sót lại chút gì. Gần như ngay sau đó, một thanh âm lạnh băng chợt vang lên.

"Áo Tư Đình Cách Lý..." Thanh âm này vô cùng sắc bén, khi nó xuất hiện thì không trung nguyên bản màu đen bỗng dừng trong nháy mắt thành mênh mờ xám. Trên mặt đất dung nhảm chảy xuôi bỗng khô cạn. Không khí vốn nóng bức đột nhiên biến lạnh. "Chúng ta tới chậm." Một thanh âm hùng hậu khác vang lên, từng mảng từng mảng bóng đen xuất hiện ở phương xa.

Tại bóng đen làm nền, một thân ảnh to lớn hiện ra. Đó là khổng lồ cốt long to hơn ba mươi mét. Xương cốt long có màu xanh trắng quái dị, xương nó đúng là trắng, nhưng bên ngoài một tầng quang mang xanh bao bọc. Khung xương to lớn, dưới hai cánh còn có da màng. Xung quanh cốt long hắc ám hơi thở niêm dĩnh tựa như mây đen, hóa thành luồng sáng đen từ từ khuếch trương.

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 43

Hạo Nguyệt Tam Đầu

Hai mắt cốt long lấp lánh lửa ma trời, khí thế mạnh mẽ đến mức có thể so sánh với cửu giai cường giả đại lục Thánh Ma. Trên người nó còn ngồi một người đàn ông toàn thân bao phủ áo giáp. Người này thân cao hơn hai mét, ngồi vững vàng ở vị trí giao tiếp giữa cổ và lưng cốt long.

Tay phải cầm một thanh trọng kiếm chiều dài thậm chí hơn cả thân mình gã. Quang mang tím lóa mắt bao vây trọng kiếm. Mệnh môn trời xám bỗng nhiên bị xé rách, một thân hình mảnh khảnh xuất hiện giữa không trung.

Thân thể y bao phủ trong áo choàng đen, chỉ có thể nhìn thấy hai điểm lửa đỏ nhấp nháy ở phần mũi trùn đầu. "Đúng vậy, chúng ta đều tới chậm. Vừa nhận được tin tức của tiểu Thi Vu ta liền tới ngay, rốt cuộc vẫn là muộn." Thì ra y chính là người phát ra thanh âm sắc nhọn kia.

"Một năm trước, khi chúng ta phát hiện Áo Tư Đình Cách Lý, nó chỉ mới trọng sinh. Vì tránh né chúng ta truy sát, nó dùng thiên phú với cái giá là sau đó sẽ vô cùng yếu ớt, tốc độ tiến hóa cũng giảm thấp. Nhưng mà vì sao trong thời gian ngắn ngủi như vậy, nó làm sao có thể sinh ra cái đầu thứ ba. Dựa theo tốc độ này, chỉ sợ không tới một trăm năm, thuở ban đầu trời phạt lại lần nữa giáng xuống. Tử Linh Thẩm Phán Kỳ Sĩ, người có cách nào tìm ra nó không?" Tử Linh Thẩm Phán Kỳ Sĩ lạnh lùng nói.

"Ngay cả bản thân người là Vu Yêu Vương đều không cách nào vào thế giới khác đi tìm, thì ta sao làm được. Nhưng mỗi lần nó tiến hóa đều

phải quay lại không gian đã sinh ra nó, chúng ta có thể chờ tại đây." Vu Yêu Vương lạnh giọng nói. "Mấy người khác đang làm cái gì? Chẳng lẽ bọn họ nghĩ lần này Áo Tư Đình Griffin sẽ giống như sáu lần trọng sinh trước, dễ dàng bị chúng ta hủy diệt ư? Nó đã mọc ra cái đầu thứ ba, càng lúc càng khó đối phó. Chúng ta nhất định phải mở đại hội các quân chủ vong linh, liên hợp lại nghĩ biện pháp."

"Được rồi. Trong chuyện này thì ta đồng ý với người. Áo Tư Đình Cách Lý từ khi cưỡng bức phá tan trụ phong ấn, tạo thành trời sụp đất nứt, bản thể của nó chết đi. Dựa vào trời phạt đem lại sức mạnh, nó tối đa chỉ có thể trọng sinh chín lần. Chỉ cần lần này chúng ta diệt được nó, lại kiên trì thêm hai ngàn năm, nó vĩnh viễn không thể giáng sinh nữa. Khi đó, nói không chừng chúng ta có thể mở con đường liên thông thế giới khác. Mãi mãi rời khỏi nơi tràn ngập hủy diệt và tịch mịch này."

Vu Yêu Vương hơi kinh ngạc nói. "Không nghĩ tới người lạnh lùng nhất mà cũng sợ tịch mịch." "Chẳng lẽ người không sợ?" Tử Linh Thẩm Phán Kỳ Sĩ hừ lạnh một tiếng, dưới thân cốt long khổng lồ đột nhiên quay người, màu đen đậm đặc từ thân mình cốt long phát ra. Ngay sau đó gã biến mất. Vu Yêu Vương chăm chú nhìn một lát, nơi đó bỗng xuất hiện một bong bóng tím khổng lồ. Nhất thời nguyên một ngọn núi bị hòa tan. Vu Yêu Vương thân thể hòa với không trung màu xám, biến mất không thấy.

Cảm giác chân chạm đất khiến Long Hạo Thần chấn động toàn thân, bản năng nhìn lại mình. Hắn phát hiện màu tím dưới lớp da lúc này đã hoàn toàn biến mất, dung nhập vào sâu trong thân thể. Bạo Linh Đan đem đến tác dụng phụ dường như cũng không còn, không phải dùng hai mươi bốn tiếng đồng hồ tiêu hao. Màu tím quanh thân dần biến mất, Long Hạo Thần kinh ngạc phát hiện bốn phía tối đen như mực, cảnh trí hơi quen mắt. Nơi này là?

"Hạo Thần."

Một thanh âm vui sướng kêu lên. Ngay sau đó, Long Hạo Thần nhìn đến hai bóng dáng quen thuộc. *Cộp, cộp, cộp* Dưới sự trợ giúp của Lý Hinh, nàng và Thái Nhi từ nơi không xa bước nhanh đi tới.

Long Hạo Thần lúc này mới kịp phản ứng, chính mình đã trở lại thánh thành. Khi hấn cúi đầu, chợt nhìn thấy một vật to lớn nằm dưới chân mình, no hơi cảnh giác trừng hướng Thái Nhi. Đây, đây là Hạo Nguyệt?

Long Hạo Thần bỗng chốc ngơ ngác. Vật dưới chân hấn có thể nói là rất lớn. Tứ chi tráng kiện, thân dài vượt qua bốn mét, so với nguyên lai Hạo Nguyệt càng thêm to khỏe. Nếu nói Hạo Nguyệt lúc trước là con thằn lằn lớn, như vậy hiện tại nó như con cá sấu, hơn nữa còn có ba cái đầu. Đúng vậy, chính là ba cái đầu. Trừ bỏ Tiểu Quang và Tiểu Hỏa, Long Hạo Thần nhìn thấy cái đầu thứ ba con mắt là màu xanh.

Nhưng tựa như Tiểu Quang và Tiểu Hỏa, ánh mắt nó tràn đầy thân mật đối với Long Hạo Thần. Thấy Long Hạo Thần nhìn chúng nó, ba cái đầu to lập tức nhích lại cọ đến cọ đi trên người hấn. "Hạo Nguyệt, không có việc gì. Thái Nhi là bạn của ta." Long Hạo Thần không rảnh quan sát biến hóa của Hạo Nguyệt, vội vàng tiến lên hai bước, mặt tràn đầy áy náy đón Thái Nhi.

"Thái Nhi, thành thật xin lỗi, ta, ta lại trễ hẹn." Hấn không có tìm cái cớ khách quan nào. Trời đã tối thế này, rõ ràng là Thái Nhi và Lý Hinh đều đứng tại đây chờ hấn trở về! Long Hạo Thần cảm giác trong lòng ấm áp vô cùng, hốc mắt nóng lên. Loại cảm giác được người quan tâm chính là điều hấn khát vọng nhất.

Thái Nhi không trách hấn, bản năng nhắc tay nắm lấy tay Long Hạo Thần, một luồng linh lực nhu hòa tiến vào trong thân thể hấn. Long Hạo Thần không bao giờ phòng bị Thái Nhi, đồng thời một tay khác đề cái đầu to của Hạo Nguyệt. Thái Nhi nhẹ giọng nói. "May mắn người không bị thương. Nhưng vì sao linh lực tiêu hao lớn như vậy, người không sao chứ?" Nàng không thể nhìn thấy sắc mặt hiện tại của Long Hạo Thần,

nhưng từ kết quả tìm kiếm trong người hắc và nghe hơi thở, có thể đoán được hắc không gặp chuyện gì lớn, chỉ là bị thương nhẹ mà thôi.

Long Hạo Thần nói. "Ta không có việc gì. Hạo Nguyệt gặp chuyện hơi nguy hiểm, ta đi giúp nó, Thái Nhi, ta..." Thái Nhi khẽ lắc đầu. "Không sao, ta không trách người, bình an trở về là tốt rồi." Theo nàng biết thì đồng bạn ma thú chắc là sinh hoạt trong núi sông, đụng phải kẻ địch nên triệu hoán Long Hạo Thần. Nàng không có suy nghĩ nhiều. Ngược lại Lý Hình ở bên cạnh nghi hoặc hỏi. "Long Hạo Thần, đây là Hạo Nguyệt hả? Sao nó biến thành lớn như vậy, ủa, còn thêm một cái đầu. Thật kỳ quái!"

Long Hạo Thần ra hiệu im lặng, nhẹ giọng nói. "Chắc là tại Hạo Nguyệt tiến hóa. Đi thôi, trời đã tối như vậy, chúng ta về trước rồi nói sau." Long Hạo Thần bình an trở về, Thái Nhi cũng yên tâm. Lý Hình và Long Hạo Thần trước tiên đưa nàng về chỗ ở, sau đó mới mang theo Hạo Nguyệt cùng nhau về chỗ của mình. Phòng ngủ không lớn, giờ Hạo Nguyệt biến to gấp đôi, ba người vào trong thì cảm giác phòng hơi chật chội. Nhưng nói sao nó cũng không chịu ra ngoài ngủ. Ba cái đầu quanh quẩn cạnh Long Hạo Thần, trong mắt tràn ngập cảm kích và thân thiết. Tựa như đứa con quẩn quýt lấy cha mình.

"Được rồi, được rồi. Người có nguy hiểm thì ta đương nhiên phải đi giúp chứ? Không cần áy náy." Long Hạo Thần vuốt ba cái đầu của Hạo Nguyệt, mỉm cười nói. Lại nói trận đánh với Thi Vu và đại quân khô lâu, cho đến hiện giờ còn khiến tim hắc đập hơi nhanh, nhưng hắc một chút đều không hối hận. Hắc là Thủ Hộ kỵ sĩ, Hạo Nguyệt là người nhà của hắc, đương nhiên hắc phải bảo vệ nó.

Long Hạo Thần lúc này mới có thời gian cẩn thận quan sát Hạo Nguyệt sau khi tiến hóa thì có thay đổi. Có thể nói Hạo Nguyệt tiến hóa hoàn toàn biến đổi. Thân thể to gấp đôi, cũng khỏe mạnh rất nhiều. Khi đứng thì đã cao khoảng một mét năm, tứ chi to khỏe, sắc bén móng vuốt. Ba cái đầu ngẩng lên, có mấy phần uy phong. Vảy trên thân nó cũng biến đổi, mỗi một khối vảy đều là hình trứng, nhưng bên trên nhô ra hình thoi,

biểu hiện độ dày cứng của vảy. Thân thể vẫn là màu đen, nhưng quang mang chiếu rọi mờ hồ phản chiếu màu tím đậm.

Phần lưng nhô ra cũng biến lớn, dường như là tăng theo hình thể nó. Ba cái đầu của Hạo Nguyệt là biến hóa rõ ràng nhất. Đầu góc cạnh rõ ràng, hai bên đều nhô ra một cục, dường như là sừng, chỉ là không quá rõ ràng. Con mắt to hơn, miệng hình tròn cũng biến hơi dài. Trọng yếu nhất là đều lớn một vòng. Bởi vì có khế ước liên tiếp, Long Hạo Thần có thể rõ ràng cảm giác được Hạo Nguyệt biến mạnh, so với lúc trước càng cường đại. Nếu như trực diện đối đầu, chỉ sợ chính mình khó thắng được nó. Rõ ràng là tượng trưng ma thú tiến vào cảnh giới lục giai!

Tiến hóa như vậy cũng quá đáng sợ đi? Từ khi Long Hạo Thần và Hạo Nguyệt ký kết khế ước đến bây giờ, tổng cộng chưa tới một năm. Lần đầu tiên nó tiến hóa là bởi vì máu của Long Hạo Thần. Lần thứ hai tiến hóa là tự bản thân nó. Chắc là có liên quan đến viên đá kia. Đây không phải điểm chính, quan trọng là mỗi lần Hạo Nguyệt tiến hóa, thực lực đều tăng lên. Khi biến thành hai cái đầu thì từ nhị giai ma thú thăng lên tứ giai.

Lúc này biến thành ba cái đầu, từ tứ giai lên cấp sáu. Mặc kệ là từ cha hoặc lão sư, Long Hạo Thần đều chưa từng nghe nói có ma thú nào tiến hóa tốc độ nhanh như vậy. Hơn nữa Long Hạo Thần kinh ngạc phát hiện, phía cổ của cái đầu mắt xanh mới, lại nhô ra một cục. Phía bên kia Tiểu Hỏa cũng nhô ra một cục.

Như vậy là lần này tiến hóa, hai bên cổ nó đều có nhô ra một cục. Chẳng lẽ nói nó còn có thể mọc ra hai cái đầu? Nếu nói như vậy, nó sẽ tiến hóa thành thứ gì đây? Đối với Hạo Nguyệt, Long Hạo Thần càng lúc càng hiếu kỳ. Hạo Nguyệt cảm nhận được suy nghĩ của Long Hạo Thần, ba cái đầu nhìn hắn. Tiểu Quang trước tiên tiến tới, vươn lưỡi to liếm mặt hắn, cho Long Hạo Thần rửa mặt.

"Ha ha, đừng liếm ta, nhột quá!"

Tiểu Hỏa và cái đầu mới lập tức gia nhập, ba cái đầu cùng Long Hạo Thần đùa giỡn.

Long Hạo Thần cũng nhận được tin tức Hạo Nguyệt truyền lại. Đúng là nó sẽ còn biến hóa, nhưng trình độ sẽ không khác biệt lớn như vậy. Dù sao ma thú từ lục giai tiến hóa đến thất giai so với từ tứ giai đến lục giai càng khó khăn nhiều. Hạo Nguyệt không nói gì thêm liên quan đến vấn đề tiến hóa. Long Hạo Thần chỉ có thể cảm giác được Hạo Nguyệt nói với hắn, bất luận sau này nó biến thành cái dạng gì, hắn vĩnh viễn là người nhà của nó, đồng bạn, người trai, thậm chí là cha.

Sắc trời đã tối đen, khi Long Hạo Thần tắm rửa xong tiến nhập trạng thái tu luyện, Hạo Nguyệt đã đi vào giấc ngủ. Tuy nó đã hoàn thành tiến hóa, nhưng thân thể vô cùng yếu ớt. Hiển nhiên dùng hết năng lượng để tiến hóa, muốn hồi phục đến trạng thái tốt nhất còn cần thời gian.

Hạo Nguyệt cũng cho Long Hạo Thần biết cái đầu mới của nó thuộc tính là phong, Long Hạo Thần đặt tên cho nó là Tiểu Thanh, giống với màu mắt của nó.

Ngày hôm sau, sáng sớm.

Khi ánh nắng từ cửa sổ chiếu tiến vào trong phòng, đánh thức Long Hạo Thần từ từ thanh tỉnh khỏi trạng thái tu luyện. Trong quang mang ấm áp, đáy mắt hắn xuất hiện một tia mềm mại. Trong đầu không tự giác nhớ tới thế giới hắc ám và hỏa.

So sánh với nó, đại lục Thánh Ma tựa như thiên đường!

Xuyên thấu qua cửa sổ nhìn ánh nắng, Long Hạo Thần trong lòng chợt dâng lên cảm giác hạnh phúc.

Hạo Nguyệt chiếm giường của Long Hạo Thần, tướng ngủ bất nhã. Bởi vì giường không đủ dài, thân thể nó cuộn lại, cái đuôi còn bị Tiểu Quang ngậm trong miệng. Trong mắt người khác, có lẽ sẽ cảm thấy nó

bộ dạng hung dữ. Nhưng trong mắt Long Hạo Thần, chúng nó đều là ngây thơ.

Đi lên giường khê hôn ba cái đầu, Long Hạo Thần không đánh thức bọn nó, lặng lẽ ra phòng ngủ rửa mặt súc miệng, ăn bữa sáng. Hôm nay hẳn còn phải tham gia thi đấu.

Khi Long Hạo Thần đi ra phòng ngủ, ba cái đầu của Hạo Nguyệt đồng loạt mở mắt nhìn nhau. Ba đôi mắt màu khác nhau đều tràn ngập cảm giác ấm áp, khóe miệng cong lên, lại nhắm mắt, hô hấp cũng đều đều.

Long Hạo Thần dùng sức đuổi người, nội linh lực như cũ có chút cảm giác yếu nhược. Tối hôm qua khi trở về đã là đêm khuya, ngăn ngủi tu luyện không thể giúp Long Hạo Thần linh lực khôi phục đến trạng thái tốt nhất. Nhưng hẳn có thể cảm giác rõ ràng chính mình biến kiên cường nhiều, lực lượng cũng tăng rõ rệt.

Xem ra, hẳn phải tìm cơ hội thí nghiệm thử ngoại linh lực mới được. Bữa sáng hẳn cùng Lý Hình, Dạ Hoa ăn chung. Dạ Hoa tuy không thể nhìn trận đấu, nhưng y như cũ có mặt. Ít ra y muốn đợi Long Hạo Thần tham gia hết các trận đấu, chính thức gia nhập Liệp ma Đoàn mới trở lại Hạo Nguyệt thành.

"Hình nhi nói Hạo Nguyệt đã trở lại, còn tiến hóa?" Dạ Hoa nhỏ giọng hỏi Long Hạo Thần.

Long Hạo Thần gật đầu.

Dạ Hoa hơi tò mò hỏi.

"Nó tiến hóa đến trình độ nào? Chẳng lẽ là bởi vì lần trước người nói thứ kia?"

Long Hạo Thần nói, "Chắc là vậy. Bằng không đệ tử cũng nghĩ không ra nó làm cách nào trong thời gian ngắn ngủi lần nữa tiến hóa. Lão sư, đệ

tử cảm thấy Hạo Nguyệt rất khác biệt. Lần tiến hóa này, nó đã đạt tiêu chuẩn ngang bằng ma thú sơ lục giai. Hơn nữa còn thêm một thuộc tính."

Dạ Hoa mỉm cười nói.

"Đối với người mà nói coi như là chuyện tốt. Hạo Nguyệt càng mạnh thì trợ giúp cho người càng lớn. Nó có thể trở về khi trận chung kết mới bắt đầu, sẽ giúp người rất nhiều. Thi đấu sau này người sẽ càng thoải mái."

Long Hạo Thần ha ha cười nói.

"Hiện tại Hạo Nguyệt còn hơi yếu, trước khi nó hoàn toàn hồi phục, đệ tử sẽ không để nó cùng tham gia thi đấu. Lão sư, thời gian không còn sớm, đệ tử cùng tỷ tỷ xuất phát."

Dạ Hoa gật đầu.

Long Hạo Thần và Lý Hinh từ biệt Dạ Hoa, đi hướng đại sơn Thánh Minh. Nhìn bóng lưng bọn họ, Dạ Hoa khẽ thở dài.

"Thằng bé hạo Thần này cái gì cũng tốt, chỉ là đối với người bên cạnh quá mềm lòng, quá trọng thân tình."

Sân đấu chiến sĩ.

Khi Long Hạo Thần đi vào sân, hắn mới nhớ tới tình hình rút thăm đấu vòng tròn ngày hôm qua. Hôm nay hắn phải đối mặt địch thủ, dường như là thí sinh số 2 đến từ Ma Pháp Thánh Điện. Một vị Ma Đạo Sư ngũ giai. Không cần phải nói, đây sẽ lại là một trận đánh khốc liệt.

Ngày hôm qua hắn rời đi sớm, dĩ nhiên không biết kết quả các trận sau, vào cửa hỏi thăm một chút, đối thủ hôm nay của hắn cũng chiến thắng trong trận đấu hôm qua. Giống như hắn, đã đánh bại một thích khách.

Ở khu nghỉ ngơi tìm vị trí ngồi xuống, Long Hạo Thần ánh mắt đảo một vòng, hấp dẫn hẳn chú ý nhất vẫn là hai nàng gái trong tổ.

Triệu hoán sư la ly bộ dáng rầu rĩ không vui, dường như vẫn để bụng ngày hôm qua triệu hoán một con cừu nhỏ khiến xấu hổ.

Vương Nguyên Nguyên thì ngồi bên cạnh lau Thuần Bài to lớn, trong mắt tràn đầy yêu thương, tựa như đang sờ thân thể của người yêu.

Long Hạo Thần đương nhiên sẽ không nghĩ triệu hoán sư la ly chỉ có thể triệu hoán ra con cừu đơn giản như vậy. Đầu tiên, nàng nhất định là vị triệu hoán sư số 1 kia, như vậy chứng minh tu vi của nàng đã tới ngũ giai. Thứ hai, nàng có thể vào chung kết, chứng tỏ ít ra nàng đứng trong vòng mười thứ hạng vòng loại Linh Hồn Thánh Điện.

Hôm qua khi Sinh Linh Môn xuất hiện, Long Hạo Thần không thể nào quên cảm giác rung động đó. Tuy rằng chỉ có con cừu khôi hài xuất hiện, nhưng Sinh Linh Môn chỉ có thể triệu hoán cừu ư? Chỉ sợ là không đơn giản như vậy.

Không suy nghĩ nhiều thêm, Long Hạo Thần ngồi xuống lập tức nhắm mắt, khiến chính mình tiến nhập trạng thái minh tưởng. Đêm qua tiêu hao linh lực quá lớn, tuy cảm giác yếu nhược nhờ Hạo Nguyệt tiến hóa mà biến mất. Nhưng nội linh lực vì Bạo Linh Đan mà cạn kiệt thì không thể thay đổi. Hắn phải dùng hết mọi cách khôi phục chút ít nội linh lực. Lát nữa đối thủ của hắn, là số 2 Ma Pháp Thánh Điện, nhất định cũng là một vị cường giả ngũ giai.

Dạ Hoa từng dạy cho Long Hạo Thần, ma pháp sư tu vi càng cao, chinh thể thực lực vài bội số càng tăng cường. Đơn giản nói, ma pháp sư nhị giai khẳng định không phải đối thủ của chiến sĩ nhị giai. Nhưng khi ma pháp sư đạt tới ngũ giai rồi, xem như mười chiến sĩ đồng cấp bậc cũng chưa chắc có thể đối phó.

Ma pháp sư có lực công kích cường đại và năng lực khống chế chiến trường. Một ma pháp sư ưu tú là sức chiến đấu chủ yếu nhất, cũng là

điểm bộc phát trong đoàn đội.

Trận đấu thứ nhất là hai tên thích khách so đấu. Thích khách với thích khách đối đầu, quan trọng là tốc độ và khống chế, hầu như là ai trước đâm trúng đối thủ thì sẽ đạt được phần thắng cuối cùng. Bởi vậy trận đấu này kết thúc rất nhanh. Thậm chí người khác còn không nhìn rõ bọn họ thắng như thế nào, thi đấu đã xong.

"Trận thứ hai, Hoàng Nghị đối đầu Long Hạo Thần, ra sân."

Trọng tài thanh âm thức tỉnh Long Hạo Thần khỏi trạng thái tu luyện. Bên kia một ma pháp sư luôn trầm lặng cũng chậm rãi đứng lên. Bộ dáng của y đồng dạng thật người tuấn, đường nét trên mặt thậm chí cũng nhu hòa trường tự Long Hạo Thần. Dáng người cao hơn Long Hạo Thần một chút, không có như Lâm Hâm khoa trương gây chú ý, nhưng từng động tác lại phảng phất theo quỹ tích nhất định.

Long Hạo Thần con người co rút, sợ rằng đối thủ này khó đối phó! Từ trên người Hoàng Nghị, hẳn có cảm giác tựa như khi Dương Văn Chiêu phát ra uy hiếp, chỉ là không cường liệt bằng Dương Văn Chiêu.

"Chiến đấu giữa kỵ sĩ và ma pháp sư, để công bình, hai bên hãy cách xa khoảng năm mươi mét." Trọng tài chỉ huy Long Hạo Thần và Hoàng Nghị bảo trì khoảng cách xong, mới tuyên bố. "Trận đấu bắt đầu!"

Lần này Long Hạo Thần không chọn Súc Thế nữa. Chiến đấu với ma pháp sư, cần phải không ngừng tiếp cận, so sánh với lực công kích mạnh mẽ và khả năng khống chế chiến trường, thân thể ma pháp sư khá là yếu ớt. Một khi bị kỵ sĩ tiếp cận, thắng bại coi như quyết định.

Xông lên. Long Hạo Thần chạy nhanh, tay trái nắm Quang Diệu Thuần Bài, tay phải cầm hỏa kiếm. Kiếm quang của hắn trong trận đấu hôm qua với Thi Vu đã đánh mất, bởi vậy nói chính xác thì hiện giờ hắn chỉ có một thanh kiếm.

Tự thân Quang Diệu Thuần Bài có năng lực tự chữa trị, nhưng hôm qua bị thương nặng chưa hoàn toàn khôi phục, mặt trên còn có vết nứt kinh người. Long Hạo Thần trên người không có áo giáp. Một đao của Khô Lâu Vương triệt để tổn hại thuộc tính quang minh của áo giáp.

Nhìn Long Hạo Thần lấy ra trang bị, Hoàng Nghị đứng đối diện hơi nhú mày, nhưng động tác của y một chút cũng không chậm. Một ma pháp trượng nhỏ bé xuất hiện trong tay y.

Toàn thân pháp trượng màu vàng, không biết làm bằng chất liệu gì, mặt trên có hoa văn cổ xưa, một bảo thạch tròn màu nâu khảm trên đỉnh trượng. Khi Hoàng Nghị lấy ra pháp trượng này, bỗng phát ra một vầng sáng màu nâu vàng.

Trầm thấp chú ngữ cùng kỳ dĩ tiết tấu từ miệng Hoàng Nghị phát ra. Pháp trượng chỉ hướng Long Hạo Thần, khoảnh khắc hào quang vàng bắn từ trong sân, khuếch tán vầng sáng.

Long Hạo Thần có trực giác cao, hần lập tức cảm giác được nguy hiểm. Thân hình vốn đang xông lên đột nhiên khựng lại, mũi chân nhún một cái, làm động tác né sang bên.

*Rầm! *

Một bờ tường đất không hề dấu hiệu đột nhiên chui lên từ lòng đất. Nếu như Long Hạo Thần tiếp tục xông lên trước, như vậy hiện tại hần đã đụng phải tường đất này.

Một cái lại một cái, tường đất không ngừng mọc lên. Mặc kệ Long Hạo Thần thay đổi phương hướng như thế nào, luôn sẽ có một vách tường chắn trước mặt, bắt hần không cách nào tiến tới. Chốc lát sau, tầm mắt của hần bị những bức tường ngăn cách.

Mỗi một vách tường đều rộng hai mét cao ba mét, dày hơn hai thước, muốn đánh xuyên qua tuyệt đối không phải chuyện dễ.

Ngay thời điểm tầm mắt Long Hạo Thần bị che khuất. Động tác của Hoàng Nghị hơi ngừng lại, một vầng sáng màu vàng từ ngực y bắn ra. Vầng sáng này không có phát động công kích hay phòng ngự, mà là bình bình trôi rơi xuống vai trái Hoàng Nghị. Mơ hồ có thể thấy đó là một bé con sau lưng có đôi cánh trong suốt. Nó chỉ to cỡ bàn tay, nhìn qua cực kỳ đáng yêu. Nhưng thanh âm trong miệng nó, đối với Long Hạo Thần mà nói tuyệt đối không đáng yêu.

Thanh âm thánh thót ngân xuống khác với giọng trầm thấp của Hoàng Nghị lại đồng dạng tiết tấu, nhưng nội dung khác biệt. Nghe đến hai thanh âm, Long Hạo Thần ngẩn người. Lúc này hắn vừa mới vòng qua hai vách tường, vừa lúc có thể thấy cảnh tượng trước mặt.

Thổ nguyên tố linh lô? Nhìn bé con trên đầu vai Hoàng Nghị, Long Hạo Thần kinh ngạc.

Đối với ma pháp sư mà nói, thực dụng nhất chính là nguyên tố linh lô. Mỗi một loại nguyên tố ma pháp đều có khả năng sản sinh ra linh lô. Một khi có được nguyên tố linh lô, như vậy loại linh lô này sẽ có thể hóa thành nguyên tố tinh linh, trợ giúp trong chiến đấu. Nguyên tố tinh linh có thể tiến hóa ba lượt, nguyên tố tinh linh cao cấp nhất thậm chí có thể tiến hóa bốn lần.

Trong số nguyên tố linh lô, có thể bị kỵ sĩ thu lấy sử dụng chỉ có quang nguyên tố linh lô.

Nguyên tố linh lô thực lực liên quan đến năng lực của bản thân, có được nó cũng như nhiều thêm một người, sử dụng linh lực trên thực tế đều đến từ chính mình. Nói đơn giản là nguyên tố linh lô có thể nhờ vào linh lực chủ nhân tiến hành thi pháp, cùng chủ nhân đồng thời tấn công địch nhân hoặc phòng ngự, hỗ trợ. Tùy theo nguyên tố linh lô tiến hóa, chúng nó có đặc điểm lớn nhất là tăng phúc uy lực ma pháp, hạ thấp tiêu hao linh lực.

Ma pháp sư có được nguyên tố linh lô thì tựa như Thủ Hộ kỵ sĩ có Thánh Dẫn Linh Lô, đoàn đội nào cũng muốn có. Mặc dù Thổ nguyên tố

tinh linh của Hoàng Nghị còn là cấp thấp nhất, nhưng hỗ trợ trong chiến đấu tác dụng đã rất lớn. Y biết loại ma pháp nào, chắc chắn Thổ nguyên tố tinh linh cũng biết.

Không thể để y có thêm thời gian. Một khi sức mạnh ma pháp của hai người đều phát ra, chính mình tuyệt đối không có cơ hội thắng.

Long Hạo Thần mau chóng làm ra quyết định, không vòng qua tường đất nữa mà ngang nhiên xông thẳng phía trước. Hỏa kiếm trong tay phải lấp lánh quang mang.

Diệu Nhật Trảm.

*Oành! *

Một bức tường đất dưới nhát chém mạnh mẽ của Diệu Nhật Trảm đã vỡ nát. Không hề tạm dừng tốc độ xông tới, tốc độ bùng nổ, biến thành mũi tên trực chỉ đối thủ. Long Hạo Thần đột nhiên bạo phát nhưng Hoàng Nghị sắc mặt không thay đổi. Một cái lại một cái, tường đất không ngừng xuất hiện trước mặt Long Hạo Thần, ngăn cản tốc độ tiến lên của hắn.

Diệu Nhật Trảm liên tiếp chớp lóe, Long Hạo Thần một giây cũng không ngừng. Lấy tình trạng thân thể hiện tại, nếu để Hoàng Nghị và Thổ nguyên tố tinh linh của y hoàn toàn phát huy sức mạnh, hẳn nhất định thua. Kịch liệt tiếng gầm rú, lại một tường đất bị Diệu Nhật Trảm phá nát. Long Hạo Thần bước chân kiên định không ngừng rút ngắn khoảng cách giữa hai người.

Cảm thụ uy lực của Diệu Nhật Trảm, bao gồm cả Hoàng Nghị ở bên trong, những thí sinh trong tổ thứ ba đều kinh ngạc. Diệu Nhật Trảm dường như là kỹ năng của Thủ Hộ kỵ sĩ? Nơi đây không có kỵ sĩ, đương nhiên không biết Long Hạo Thần song tu Thủ Hộ và Trường Giới.

Mắt thấy cự ly giữa hai người tiếp cận chỉ còn hai mươi mét, lại tiến tới một chút, kỹ năng công kích từ xa của Long Hạo Thần sẽ có thể đánh

trúng địch thủ.

Nhưng đúng lúc này, giọng thanh thúy của Thổ nguyên tố tinh linh đột nhiên ngừng lại. Một quang hoàn màu đất thật lớn xuất hiện trước mặt Hoàng Nghị.

Loại ma pháp nguyên tố triệu hoán?

Long Hạo Thần thầm giật mình, thân thể vốn xông tới chợt tạm dừng.

Đất lấy tốc độ kinh người tập trung tới chỗ quang hoàn. Một người khổng lồ cao tới bốn mét thành hình. Thân thể trắng kiện thẳng hướng Long Hạo Thần.

Thổ Cự Nhân, nguyên tố triệu hoán ma pháp ngũ giai. Trong số ma pháp thổ hệ ngũ giai, ma pháp này là cao cấp nhất, khó trách cần thời gian dài như vậy để ngâm xướng.

Khi ma pháp này phóng ra, Hoàng Nghị sắc mặt trở nên hơi trắng, hiển nhiên linh lực tiêu hao không nhỏ. Thổ nguyên tố tinh linh trên đầu vai y cũng không ngâm xướng nữa, thân thể phát ra một tầng quang mang màu đất bao lấy Hoàng Nghị, giúp y phục hồi linh lực đã tiêu hao.

Tụ Linh, năng lực thiên phú của nguyên tố tinh linh. Có thể dựa vào nguyên tố trong thân thể và tự nhiên trợ giúp chủ nhân mau chóng hấp thu nguyên tố ma pháp tiến hành bổ sung. Có thể hiểu được một nguyên tố tinh linh đối với ma pháp sư là trọng yếu như thế nào.

Trước mặt Long Hạo Thần, tuy rằng Thổ Cự Nhân không giống như hôm qua đối phó Khô Lô Vương khủng bố như vậy. Nhưng mà, lực phòng ngự của nó thậm chí còn hơn cả Khô Lô Vương. Ít ra nó không sợ quang thuộc tính, mà hiện tại Long Hạo Thần trạng thái không phải hoàn toàn khỏe mạnh.

*Cheng! *

Giương Thuần Bài, Thần Ngự Khiên. Oánh một tiếng, Thổ Cự Nhân bị bắn ra. Quanh thân Long Hạo Thần cũng xuất hiện hào quang của Quang Báo Thù. Chân trái tiến một bước, hỏa kiếm nháy mắt bạo phát.

Diệu Nhật Trảm, mang theo nồng đậm hào quang đỏ vàng đao phong khủng bố từ cao chém xuống thân thể Thổ Cự Nhân.

Long Hạo Thần động tác cực nhanh, dưới chân dường như lóe tia sáng, thân thể đột nhiên phóng cao. Một kiếm Quang Trảm này chẳng những uy thế mạnh mẽ, quan trọng là lưỡi dao dày rộng.

Phốc--

Thân thể Thổ Cự Nhân nhất thời xuất hiện một vết dài. Nhưng sắc mặt Long Hạo Thần chợt biến đổi.

Quang Trảm kiếm để lại vết thương từ bả vai đến eo Thổ Cự Nhân. Tuy nhất chém thoát nhìn lực phá hoại lớn, nhưng thực tế chỉ sâu một tấc mà thôi. Đối với Thổ Cự Nhân cao hơn bốn mét, thân mình dày vô cùng, cái này chẳng đáng để vào mắt. Hơn nữa, Thổ Cự Nhân sở dĩ được gọi là ma pháp mạnh nhất trong ngũ giai, làm sao có thể đơn giản? Trên hai chân nó tản ra nồng đậm hào quang màu đất, hấp thu xung quanh thổ nguyên tố bổ sung cho mình. Vết thương trên thân thể đang lấy tốc độ kinh người khép lại. Hầu như chỉ chốc lát đã biến mất không còn dấu vết.

Trong số nguyên tố triệu hoán cự nhân, Thổ Cự Nhân sở trường nhất là phòng ngự.

Con người bỗng co rút, Long Hạo Thần làm ra quyết định. Hắn có thể cảm giác được nội linh lực trong thân thể mình thiếu thốn. Nếu hiện tại hắn có sung túc linh lực duy trì, như vậy, hắn tin tưởng có thể lợi dụng kỹ xảo dần dần tan rã Thổ Cự Nhân. Nhưng mà hiện tại hắn không có nhiều thời gian như vậy.

Hoàng Nghị ở một bên như hổ rình mồi, chỉ cần Thổ Cự Nhân dây dưa chính mình càng lâu, để Hoàng Nghị hồi phục linh lực đến trạng thái tốt nhất. Như vậy, trận chiến này không cần tiếp tục nữa. Hiện tại Long Hạo Thần tổng linh lực một nửa cũng không có, tuy còn Dịch Thái Linh Lực nhưng không cách nào kéo dài.

"Đáng tiếc." Long Hạo Thần liếc Quang Diệu Thuần Bài trên tay trái vết nứt càng mở rộng, thân thể trên không trung biến đổi, hỏa kiếm mạnh chém vào năm tay Thổ Cự Nhân đánh tới.

Thanh âm va chạm sắt thép vang lên từ thân thể Thổ Cự Nhân. Thân thể nó cứng như sắt đá, Long Hạo Thần nhờ vào lực phản này bắn ra, hỏa kiếm lại mạnh chém phía đầu Thổ Cự Nhân.

Lực phòng ngự của Thổ Cự Nhân đúng là mạnh, nhưng động tác của nó khá chậm chạp. Hỏa kiếm có thể để lại dấu vết sâu trên đầu nó.

Ngay sau đó xuất hiện tình cảnh khiến những người xem rung động. Long Hạo Thần trên không trung tay trái Thuần Bài tay phải cầm kiếm, thân thể xoay tròn không ngừng chém Thổ Cự Nhân. Chói mắt quang mang đỏ vàng tựa như búa tạ không ngừng đập vào Thổ Cự Nhân.

Đấu Sát Toàn Viên Kiếm, kỹ năng công kích cường đại do Long Tinh Vũ sáng chế.

Tinh túy của Đấu Sát Toàn Viên Kiếm chính là mượn lực, dựa thế. Nói từ góc độ nào đó thì nó hơi giống kỹ năng Súc Thế, nhưng lại là bản Súc Thế càng công kích càng tăng mạnh. Thích hợp nhất tấn công kiên cố, nhưng không hợp đối phó địch thủ nhanh nhẹn. Bởi vì không thể liên tục đánh địch thủ thì không cách nào tích góp lực công kích.

Thực hiển nhiên, Thổ Cự Nhân không có chuẩn bị năng lực tránh né Đấu Sát Toàn Viên Kiếm. Cho dù thực lực mạnh cỡ Dương Văn Chiêu, một khi bị Đấu Sát Toàn Viên Kiếm dây dưa, gã không có biện pháp né tránh công kích liên tục, chỉ còn cách tuyển chọn đánh bừa.

Hình ảnh khiến tất cả rung động xuất hiện. Long Hạo Thần ở giữa không trung xoay quanh, tựa như lưỡi hái tử thần không ngừng cuốn lấy thân thể Thổ Cự Nhân. Mà Thổ Cự Nhân chỉ có thể vụng về muốn tấn công hẳn, lại không ngừng bị dựa thế, mượn lực.

Đất bụi bay lên, trên thân mình Thổ Cự Nhân không ngừng xuất hiện vết chém. Dưới lốc xoáy của Đấu Sát Toàn Viên Kiếm, thân thể nó lấy tốc độ kinh người không ngừng giảm xuống, cứ như vậy bị Long Hạo Thần chém thành bột phấn.

*Phốc! *

Một kích cuối cùng triệt để chém nát thân hình Thổ Cự Nhân. Khi Đấu Sát Toàn Viên Kiếm thu thế, một luồng sáng màu vàng nháy mắt phóng ra thẳng hướng Hoàng Nghị còn đang ngơ ngẩn đứng.

Hoàng Nghị là một Ma Đạo Sĩ bậc hai, nếu không tính tới người nào đó không giỏi công kích phá hư có thừa, y mới là chân chính số 1 vòng loại Ma Pháp Thánh Điện. Y học ma pháp Thổ Cự Nhân này thời gian không dài, chưa từng nghĩ tới bị một đối thủ ngũ giai có thể mau chóng tiêu diệt nhanh như vậy. Đây chính là Thổ Cự Nhân chứ không phải tường đất! Lực phòng ngự của Thổ Cự Nhân, coi như là kẻ địch lục giai cũng không thể trong thời gian ngắn chống đỡ đi?

Hai luồng quang mang hầu như không phân biệt trước sau xuất hiện gần người Hoàng Nghị. Đó đều là tường đất, phân biệt là y và Thổ nguyên tố tinh linh phóng ra.

Oành oành--

Liên tiếp hai tiếng va chạm, vầng sáng vàng từ xa bay tới thế nhưng liên tục phá hủy hai tường đất, còn chưa ngừng lại tiếp tục hướng ngược Hoàng Nghị.

Ong--

Một cái màng màu đất từ tay Hoàng Nghị bộc phát ra, cùng quang mang vàng kia va chạm, rốt cuộc phá nát, hóa thành vô số hào quang sáng ngời bay tán loạn.

Lúc này Hoàng Nghị mới xem rõ ràng, thứ đánh bất ngờ chính mình chính là Quang Diệu Thuần Bài trên tay Long Hạo Thần. Đáng tiếc Thuần Bài này coi như hoàn toàn phá hủy.

Đối với tình huống này, Long Hạo Thần cũng là không còn cách nào khác. Đấu Sát Toàn Viên Kiếm tuy cường đại nhưng trong tay hắn chỉ có một hỏa kiếm, mà kỹ năng dựa thế này phải cần hai vũ khí. Bởi vậy Quang Diệu Thuần Bài không có tác dụng công kích nhưng vẫn cần nó đến hoàn tất kỹ năng. Nguyên bản vết rạn không ngừng biến to, rốt cuộc sắp đến bờ vực tan vỡ, không cách nào sửa chữa tổn thương. Bất đắc dĩ Long Hạo Thần chỉ có thể dùng nó làm một kích cuối cùng.

So sánh với trang bị của Long Hạo Thần, trang bị của Hoàng Nghị xa hoa hơn nhiều. Quang màng màu đất chính là kỹ năng phụ của pháp trượng trong tay y, Thổ Nguyên Tổ Hộ Thuần.

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 44

Hạo Nguyệt Xuất Chiến

Đáp xuống mặt đất, Long Hạo Thần hơi thở dốc, nội linh lực không đủ khiến hắn có cảm giác yếu nhược.

Nếu như là đấu tranh sống chết, hắn sẽ không hề do dự dùng Hồi Linh Đan. Nhưng đây là thi đấu, hắn không muốn lãng phí đan dược, càng hy vọng dựa vào thi đấu kích thích tiềm năng của bản thân.

Không tạm dừng quá lâu, lại phóng ra Vòng Tín Niệm, đột ngột rơi trên đất, lần nữa xông lên. Lúc này hắn chỉ cách Hoàng Nghị khoảng hai mươi mét. Chỉ cần trong khoảnh khắc tiếp cận gần chút nữa là hắn thắng chắc.

Nhưng ngay lúc đó, trên mặt Hoàng Nghị xuất hiện nụ cười nhạt.

Pháp trượng chìa thẳng trước, miệng không ngừng niệm chú ngữ, một quang hoàn hình tròn nháy mắt rơi trên mặt đất. Quang hoàn kia tự dừng di chuyển, giây lát đã xuất hiện dưới chân Long Hạo Thần. Ngay sau đó, đột nhiên mặt đất nhô ra mười mũi nhọn tựa như cá kiếm, nhốt Long Hạo Thần bên trong.

Thổ nguyên tố tinh linh vừa lúc đã ngâm xương xong, nó phối hợp với Hoàng Nghị có thể nói là hoàn mỹ. Giữa không trung bỗng xuất hiện một luồng sáng vàng. Sau đó xuất hiện vô số tảng đá lớn nhỏ khác nhau rơi xuống trên đầu Long Hạo Thần.

Nếu trong tay Long Hạo Thần còn có Thuần Bài, như vậy hẳn có lẽ không khó khăn ngăn cản Lạc Thạch Thuật này. Nhưng mà Quang Diệu Thuần Bài đã mất, hẳn còn có Thuần Bài nào để phòng ngự?

Hít sâu một hơi, mắt Long Hạo Thần chột lạnh lẽo. Khi mũi nhọn hình thành cái cũi nhốt hẳn bên trong, hẳn liền biết chỉ sợ chiến thắng hôm nay rất gian nan. Nhưng mà không đến giây phút cuối cùng, hẳn tuyệt không dễ dàng bỏ cuộc.

Hai tay đồng thời nắm chuôi thanh hỏa kiếm, chân trái bước ngang nửa bước, hai chân vị trí song song bả vai, thẳng sống lưng, nhảy lên. Ánh mắt kiên định và cố chấp nhìn chăm chú trên không trung rơi xuống vô số hòn đá, gạt trái chém phải.

Trong lúc này, kỹ xảo chiến đấu và tinh thần lực cường đại của Long Hạo Thần biểu thị rõ ràng. Hẳn không hề sử dụng linh lực, hoàn toàn dựa vào lực lượng đánh rớt hòn đá từ trên cao trăm mét rơi xuống.

Hỏa kiếm luôn có thể đập vào mé tảng đá gây nguy hiểm tính mệnh, tá lực đả lực, đánh bay nó mà không phải lung tung đánh. Đây là cách tốt nhất tiết kiệm linh lực.

Mà bên kia, Hoàng Nghị và Thổ nguyên tố tinh linh lại bắt đầu dài dòng ngâm xướng. Lần ngâm xướng này thời gian dài hơn cả khi triệu hoán Thổ Cự Nhân.

Càng quái dị là y và Thổ nguyên tố tinh linh tiết tấu ngâm nga rất chậm. Y ngâm ra một âm tiết thì Thổ nguyên tố tinh linh sẽ lập tức ngâm tiếp một âm. Đây là phương pháp liên hợp ngâm xướng tinh túy nhất của ma pháp sư. Là ma pháp bí kỹ dùng để vượt cấp, đối với người thi pháp yêu cầu cao độ phối hợp. Cùng với nguyên tố tinh linh tâm ý tương thông cùng nhau ngâm xướng, hiển nhiên là dễ dàng nhất sử dụng liên hợp thi pháp.

Tám người dự thi khác trong tổ thứ ba lúc này đều nhận ra, kết cuộc đã định. Mặc kệ Hoàng Nghị và Thổ nguyên tố tinh linh của y ngâm

xướng ma pháp gì, lúc này Long Hạo Thần không khả năng cắt ngang bọn họ. Mà ma pháp tốc độ ngâm xướng càng dài, đương nhiên uy lực càng lớn. Huống chi còn là ma pháp vượt cấp.

Một khối lại một khối tảng đá rớt xuống bị Long Hạo Thần đánh bay. Hắn vui sướng phát hiện, lực lượng quả nhiên tăng vọt. Liên tục phá hỏng Lạc Thạch Thuật tuy rằng khiến hai tay hắn tê dại, nhưng cũng đỡ hao phí nội linh lực.

*Oành!!! *

Hào quang đỏ vàng lần nữa sáng ngời, như cũ là Diệu Nhật Trảm. Long Hạo Thần liên tiếp dùng hai Diệu Nhật Trảm đem trước mặt cũi nhón phá một lỗ hổng, từ bên trong xông ra ngoài.

"Không kịp rồi, người nhận thua đi." Hoàng Nghị thanh âm nhàn nhạt vang lên, trên mặt hiện ra nụ cười tự tin. Ánh mắt y ôn hòa nhưng mờ nhạt mấy phần kiêu ngạo.

Long Hạo Thần không xông lên hướng y, hắn phát hiện mặt đất dưới chân biến đổi. Nguyên bản đất màu nâu lúc này lóe sáng hào quang vàng. Tuy quang mang không chói mắt, nhưng nó đúng thật tồn tại.

Hoàng Nghị mỉm cười.

"Không tin ư? Mời xem."

Pháp trượng trong tay y khẽ vung, tình cảnh quỷ dị xuất hiện.

Đất dưới chân y đột nhiên nhô lên nâng thân thể y lên cao ít nhất ba mét. Ngay sau đó, mô đất kia mang theo y mau chóng lùi ra sau, thậm chí so với tốc độ xung phong của Long Hạo Thần còn nhanh. Hầu như là trong khoảnh khắc đã kéo xa khoảng cách trăm mét với Long Hạo Thần.

Mặc kệ chiến sĩ vẫn là kỵ sĩ, đối diện với ma pháp sư thì trọng yếu nhất là cự ly. Bỗng nhiên cự ly biến xa khiến Long Hạo Thần có chút mờ

mật. Ngay sau đó hắn cảm giác đất dưới chân bỗng nhiên chấn động. Một khối đất nhô lên đột nhiên rung động, ném hắn bay ra xa.

Long Hạo Thần vội vàng ở trên không trung cuộn người lại một vòng rơi xuống đất. Nhưng lại một khối đất khác mạnh đùng hướng hắn.

Vung kiếm. Chém xuống.

*Rầm! *

Lực chấn quá mạnh lần nữa làm Long Hạo Thần văng ra. Làm hắn tuyệt vọng là, hắn rõ ràng thấy toàn bộ sân đấu dường như sống lại. Vô số khối đất tựa như sóng gợn cuộn cuộn. Hoàng Nghị đứng trên chỗ cao, mặt mỉm cười thậm chí có chút giễu cợt nhìn hắn.

Thổ hệ ma pháp lục giai, Thổ Lãng Thuật.

Đây là cấp cao nhất thổ hệ ma pháp sư dùng để tự bảo vệ mình. Chẳng những trợ giúp bản thân mau chóng chuyển hoá chỗ đứng, còn có thể ngăn địch, tấn công, nó chính là kỹ năng khống chế công phòng mạnh vô cùng. Chỉ cần ở trên mặt đất, hầu như không cách nào thoát khỏi ma pháp khống chế này. Trừ phi thực lực của đối thủ có thể mạnh đến mức trực tiếp chấn vỡ ma pháp.

Long Hạo Thần chưa kịp rơi xuống đất lại lần nữa bị đánh bay lên. Tựa như con thuyền nhỏ trong sóng lớn, bốn phương tám hướng vô số sóng đất không ngừng đập vào thân thể hắn. Mặc dù Long Hạo Thần thân thể cứng rắn cỡ nào, cũng nhịn không được máu dâng lên ngực.

Trọng tài đứng ở phương xa, lặng lẽ nhìn tình cảnh. Hiện tại trọng tài đang chờ đợi Long Hạo Thần nhận thua.

Nhìn Long Hạo Thần giãy dụa trong sóng đất của mình, Hoàng Nghị không thể không bội phục. Vị kỵ sĩ trẻ tuổi này nhất định nhỏ hơn mình, nhưng tu vi đã tới ngũ giai. Hơn nữa ý chí lực của hắn rất kiên định. Đáng tiếc, hắn thủy chung là kỵ sĩ, mà sở trường của mình là khống chế

trận đấu. Kỵ sĩ thì sao chứ? Loại cảm giác nắm tất cả trong tay thật tốt đẹp.

Đúng lúc này, đột nhiên Long Hạo Thần bị đánh bay trên không trung hơi tạm dừng. Hoàng Nghị mơ hồ thấy không biết chỗ nào trên thân thể Long Hạo Thần lóe tia sáng tím. Ngay sau đó, luồng sáng tím không ngừng xuất hiện nâng cả người hắn, không để hắn lại rơi xuống.

"Gàoooo!!!"

Phần nộ tiếng rống đột nhiên vang lên. Hơi thở hồng hoang khiến toàn trường chấn kinh bỗng nhiên từ luồng sáng tím kia khuếch tán ra ngoài.

Chín quang mang tím trên không trung quay quanh hình thành ký hiệu kỳ lạ mà mỹ lệ. Một thân thể khổng lồ bỗng xuất hiện dưới thân Long Hạo Thần, đỡ được hắn.

"Hạo Nguyệt." Long Hạo Thần hơi vui sướng kêu lên. Nằm trên tấm lưng rộng lớn của Hạo Nguyệt, hắn thở dồn dập. Cảm giác nội linh lực gần như khô kiệt thật không tốt. Nếu lại bị Thổ Lăng Thuật quảng lên mấy lần, chỉ sợ hắn thật sự bị thương.

Đúng vậy, Hạo Nguyệt đã đến. Cảm giác được Long Hạo Thần gặp nguy, nó tự động truyền tống đến bên cạnh hắn.

Một luồng sáng xanh đậm xuất hiện dưới thân Hạo Nguyệt, chịu tải thân thể dài hơn bốn mét của nó. Khi bên cạnh Long Hạo Thần, trong mắt nó là thân thiết, làm nũng, trêu mếu. Nhưng giờ khắc này, ba đầu sáu con mắt của Hạo Nguyệt chỉ có cảm xúc lạnh lùng. Nó bay trên không trung, lạnh lùng nhìn chằm chằm Hoàng Nghị đứng phía xa.

"Tọa kỵ? Rốt cuộc cũng chịu lấy ra tọa kỵ. Đây là loại ma thú gì? Phiêu Phù Thuật?"

Hoàng Nghị khi trông thấy Hạo Nguyệt thì cả kinh. Thần lẫn ba đầu? Còn lớn như vậy, loại ma thú này không có trong ấn tượng của y. Nhưng y có biết Phiêu Phù Thuật của phong hệ. Trong lòng thầm cười nhạo. Phiêu Phù Thuật không phải Phi Tường Thuật. Thân thể khổng lồ như vậy, người có thể bay trên không trung bao lâu? Chỉ cần rơi xuống, đồng dạng chịu ảnh hưởng Thổ Lãng Thuật của ta. Thổ Lãng Thuật còn có thể duy trì hơn mười phút.

Hoàng Nghị không có kiêu ngạo, khoảnh khắc Hạo Nguyệt xuất hiện, y và Thổ nguyên tố tinh linh liền ngâm xướng chú ngữ mới. Chính y ngâm xướng là Thiên Thạch Thuật, Thổ nguyên tố tinh linh ngâm xướng là Lạc Thạch Thuật. Thiên Thạch Thuật đặc điểm là lực công kích khá mạnh, nhưng chỉ có một viên thiên thạch dựa theo ý chí của ma pháp sư khống chế. Hợp với Lạc Thạch Thuật phạm vi công kích rộng, lực công kích toàn thể tự nhiên tăng lên rất nhiều.

Bên phía Hoàng Nghị là hai người ngâm xướng chú ngữ, nhưng bên Hạo Nguyệt có tới ba cái, hơn nữa còn là ba thuộc tính khác nhau.

Thanh âm trầm thấp đồng thời từ miệng Tiểu Quang, Tiểu Hỏa, Tiểu Thanh vang lên. Chúng nó ngâm nga ngay cả Long Hạo Thần đều nghe không hiểu. Khác với nhân loại, thanh âm ngắn ngủi, hữu lực.

Trước tiên hoàn thành ma pháp là Tiểu Quang. Một vòng sáng màu vàng xuất hiện trên cái đầu to của nó. Tiểu Quang ngửa đầu hướng không trung phun ra một luồng quang mang vàng chói mắt. Bầu trời bỗng chốc xuất hiện đám mây sáng. Ngay sau đó, một quang trụ vàng kim từ trên bầu trời chiếu xuống thân thể Long Hạo Thần.

Dòng nước ấm áp nháy mắt lan truyền khắp toàn thân. Long Hạo Thần chỉ cảm thấy linh lực trong cơ thể tựa như sôi trào, tốc độ kinh người dâng lên rồi lại khôi phục như cũ.

Quang Diệu Thiên Địa, kỹ năng ngũ giai của Thủ Hộ kỵ sĩ, lại xưng là Tục Linh Thuật. Kỹ năng này hạn chế rất lớn, chỉ có người có năng lực quang hệ mới sử dụng được. Là một loại pháp thuật chuyển hoá linh

lực. Trong bí kỹ của kỵ sĩ, so với Súc Thế càng hiểm hoi. Vô luận là Thủ Hộ kỵ sĩ hay Trừng Giới kỵ sĩ đều rất ít học kỹ năng này. Thử hỏi ai rảnh rỗi muốn đem linh lực của mình đưa cho người khác?

Nhưng mà Tiểu Quang biết ma pháp này, hơn nữa trực tiếp chuyển tới trên người Long Hạo Thần. Long Hạo Thần chỉ cảm thấy hầu như trong chớp mắt, nội linh lực của mình liền phục hồi hơn năm phần. Hắn ngồi ngay ngắn trên lưng Hạo Nguyệt.

Bởi vì Hoàng Nghị và Thổ nguyên tố tinh linh trước tiên thi pháp, lúc này Lạc Thạch Thuật và Thiên Thạch Thuật đồng thời hoàn thành. Trên trời vô số hòn đá kích cỡ khác nhau rơi xuống. Cùng lúc phía trên một viên đá tròn lấp lánh sắc vàng hỗn loạn tiếng rít thẳng hướng Long Hạo Thần.

Long Hạo Thần ngồi trên lưng Hạo Nguyệt không hề dao động. Hắn và Hạo Nguyệt tâm ý tương thông, đương nhiên biết ba cái đầu của Hạo Nguyệt định làm gì. Trong tay hỏa kiếm chia xéo xuống dưới, vàng sáng vàng kim dâng lên, Súc Thế!

Tiểu Hỏa ngửa đầu lên trời rộng gầm, trên đầu nó bắn ra ngôi sao sáu cánh màu lửa đỏ. Con mắt đỏ ngầu cũng lóe tia sáng hồng.

Oành--

Một cột trụ lửa từ thân thể Hạo Nguyệt bùng phóng lên cao, tất cả hòn đá hầu như trong nháy mắt biến thành tro tàn. Ngay cả thiên thạch cùng nó va chạm cũng là tám lạng nửa cân. Khi thiên thạch tới trước mặt Long Hạo Thần thì, Tiểu Hỏa đầu to vung, đem thiên thạch đã không có nhiều sung lực văng ra ngoài.

Tiểu Thanh trong giờ phút này đã hoàn thành. Quang mang xanh đậm tỏa ra từ cơ thể, sao sáu cánh màu vàng nháy mắt thành hình. Ngay sau đó, gió lốc từ lưng Hạo Nguyệt bắn ra.

Tuy như vậy hơi có chút chướng mắt, như là đang thả cái gì, nhưng mà hiệu quả tuyệt đối to lớn.

Thân thể khổng lồ của Hạo Nguyệt dựa vào Phong Trụ Thuật đẩy, tốc độ cực nhanh bay hướng Hoàng Nghị.

Không sai, Phiêu Phù Thuật không thể bay, nhưng nếu thêm vào Phong Trụ Thuật hỗ trợ, trong thời gian ngắn vẫn là có thể bay lượn.

Ba đầu Hạo Nguyệt phối hợp ăn ý. Tiểu Quang vì Long Hạo Thần hồi phục linh lực, Tiểu Hỏa phòng ngự, Tiểu Thanh phụ trách bay. Nói đến thì dài nhưng thực tế hoàn thành trong thời gian ngắn ngủi.

Ma thú ba thuộc tính? Hoàng Nghị xem ngây ngốc. Thiên Thạch Thuật của y vừa bị phá giải thì thân thể Hạo Nguyệt đã phóng đại trước mắt y.

Không tốt. Hoàng Nghị vội vàng khống chế Thổ Lãng Thuật muốn chạy. Duy trì thuật này cũng cần tiêu hao linh lực, hơn nữa lúc trước chiến đấu với Long Hạo Thần, làm y tiêu hao lượng linh lực khá lớn. Lúc này y không cách nào tấn công nữa. Y muốn trước tiên kéo xa khoảng cách, đợi Long Hạo Thần rơi xuống mặt đất lại tính tiếp.

Nhưng Long Hạo Thần làm sao sẽ cho y có cơ hội đó?

Long Hạo Thần nhún chân trên lưng Hạo Nguyệt, cả thân thể tựa như tên bắn. Tiểu Thanh phun Phong Trụ loại nhỏ đưa tới dưới chân Long Hạo Thần, khiến tốc độ của hắn nháy mắt với cực hạn.

Thổ Lãng Thuật quả thật xảo diệu, Hoàng Nghị vội vàng khống chế sóng đất dưới chân muốn chuyển phương hướng.

Quang mang lóe lên, Hoàng Nghị kinh hô bị cường đại lực lôi kéo. Ngay lúc đó, hỏa kiếm nóng cháy của Long Hạo Thần đã kề mặt y.

Thánh Dẫn Linh Lô, Khiên Dẫn.

Phía trước khi Long Hạo Thần tiếp cận y khoảng cách hai mươi mét thì đã muốn dùng kỹ năng này, nhưng bị cũi nhọn cản trở. Lúc này cho hắn một cơ hội.

Hạo Nguyệt chạm mặt đất, tứ chi to khỏe đột nhiên nhún một cái xông hướng Long Hạo Thần rơi xuống. Tiểu Thanh mở miệng hút một cái, hấp lực kéo thân thể hắn, sau đó thổi ra một luồng gió đỡ Long Hạo Thần từ từ rơi xuống đất.

Khi Hoàng Nghị phục hồi tinh thần, ba cái đầu dữ tợn từ ba hướng khác nhau để sát mặt y, thở phì phò. Tiểu Hỏa dùng đầu lưỡi liếm miệng, dường như cảm thấy y ăn ngon.

"Đừng! Ta nhận thua..."

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 45

Thải Nhi Thật Là Lợi Hại!

"Đừng! Ta nhận thua..."

Khi Hoàng Nghị hô to như vậy, mọi người chấn kinh.

Tình cảnh này thật là quá buồn cười. Ai mà ngờ tới nguyên bản Hoàng Nghị tuyệt đối trên cơ, nhưng trong thời gian ngắn đã bị Long Hạo Thần xoay chuyển cục diện.

Từ khi Hạo Nguyệt xuất hiện đến khi kết thúc trận đấu chỉ ngắn khoảng vài phút mà thôi, nhưng biểu thị ra thực lực của nó. Mặc dù nó không sử dụng ma pháp cường đại nào, nhưng ba cái đầu, ba loại chúc phúc, phối hợp cực kỳ ăn ý, thật giống như có ba ma pháp sư trợ giúp Long Hạo Thần.

Thổ Lãng Thuật biến mất, trong sân khôi phục bình tĩnh, nhưng Hạo Nguyệt lại có động tác.

Ba cái đầu sáu con mắt đều nhìn chăm chăm Thổ nguyên tố tinh linh trên đầu vai Hoàng Nghị. Tiểu Thanh há miệng phát ra hấp lực mạnh mẽ, Thổ nguyên tố tinh linh thét chói tai sau đó bị hút vào trong miệng.

"Không!!!" Hoàng Nghị kêu to, nguyên bản sợ hãi Hạo Nguyệt ba đầu nháy mắt biến thành tuyệt vọng. Nguyên tố linh lô rất quan trọng, mất đi Thổ nguyên tố tinh linh hầu như là giảm bớt bốn phần sức mạnh của y!

"Tiểu Thanh, không thể, mau nhả ra." Long Hạo Thần khẽ quát một tiếng.

Tiểu Thanh khó hiểu nhìn Long Hạo Thần. Tiểu Quang và Tiểu Hỏa thì nuốt ngụm nước miếng, trong mắt tràn đầy lưu luyến nhưng vẫn là tiếc nuối cọ đầu Tiểu Thanh.

Tiểu Thanh không cam lòng mở miệng, phun ra Thổ nguyên tố tinh linh vắng tới trên người Hoàng Nghị. Mặc dù vật nhỏ này bị kinh hãi run lấy bầy, trên thân thể cũng dính đầy nước, nhưng Hoàng Nghị rất vui sướng chẳng hề do dự thu nó nhập vào trong, nước bọt tùy theo thấm ra vạt áo.

Long Hạo Thần tức giận gõ đầu Tiểu Thanh.

"Các người thật là cái gì cũng muốn ăn! Hoàng huynh, xin lỗi."

Hoàng Nghị lắc đầu nói.

"Là ta nói cảm ơn mới đúng. Ta thua." Nói xong, y hướng Long Hạo Thần làm động tác hành lễ của ma pháp sư, xoay người đi hướng khu nghỉ ngơi.

"Long Hạo Thần thắng." Đừng nói mấy thí sinh khác, ngay cả trọng tài tuyên bố chiến thắng cũng nhin không được tiến tới gần, đánh giá ma thú quý hiếm đứng bên cạnh Long Hạo Thần.

Ma thú có ba loại chúc phúc không phải không có, nhưng có ba đầu thì rất hiếm thấy. Hơn nữa ma thú có ba loại chúc phúc ít nhất tu vi tới bát giai. Vị trọng tài này là người thông minh, đã nhìn ra được đồng bạn ma thú của Long Hạo Thần chỉ khoảng sơ lục giai, hơi thở không quá mạnh mẽ. Hơn nữa thoát nhìn là thể thành niên, nếu thăn lẫn ba đầu này có khả năng lớn lên, lấy thiên phú chúc phúc ba loại ma pháp, nhất định có thể trợ giúp Long Hạo Thần thành một kỵ sĩ cường đại.

Long Hạo Thần không dừng lại lâu, thông qua khe ước trực tiếp đem Hạo Nguyệt đưa tới căn phòng trong nhà trọ. Truyền tông ma thú là có thể trước định vị nơi chốn, đặc biệt Long Hạo Thần và Hạo Nguyệt là huyết kế, có thể thêm nhiều địa điểm truyền tông.

Hôm nay chắc không có chuyện gì nữa chứ? Mình đã mau chóng kết thúc thi đấu, nhất định phải đến trước đợi Thái Nhi.

Liên tục hai lần khiến Thái Nhi chờ đợi lo lắng, Long Hạo Thần trong lòng tràn ngập áy náy. Vậy nên sau khi thắng trận, hắn vội vàng rời khỏi sân đấu. Mà trận chiến ngày hôm nay cũng đặt định vị trí của hắn trong tổ thứ ba. Hoàng Nghị có khả năng là đối thủ mạnh nhất trong tổ thứ ba, thắng trận này rồi mọi chuyện dễ dàng hơn nhiều.

Bên kia, sân đấu của tổ thứ hai.

Lý Hình ngồi ở khu nghỉ ngơi lo lắng nhìn trận đấu sắp mở màn. Tâm tình nàng khẩn trương thậm chí còn hơn cả khi tự mình đấu.

Hai thí sinh đang hướng tới sân, trong đó một người chính là mục sư đầu trọc Tư Mã Tiên đã thắng Lâm Hâm. Mà một người khác là....

*Cộp, cộp, cộp. *

Thanh âm quen thuộc vang lên, Thái Nhi cầm gậy trúc chậm chậm đi vào trong sân.

Tư Mã Tiên thấy Thái Nhi đến gần, bất giác nhú mày.

Hôm qua gã nhìn thấy Thái Nhi và Lý Hình so đấu. Khi Thái Nhi lựa chọn nhận thua thì gã rất lấy làm kỳ. Hạt tử thiếu nữ này cũng có thể vượt qua vòng loại? Mà hôm nay, Thái Nhi trở thành đối thủ của gã.

"Tư Mã Tiên đấu với Thái Nhi, trận đấu bắt đầu." Trọng tài tuyên bố một tiếng, lui ra sau. Bốn cây cột Phụ Trợ thích khách từ từ dâng lên.

Tư Mã Tiên không có trực tiếp ra tay mà là nghi hoặc hỏi Thái Nhi.

"Nàng nương, nàng được không? Hay là nhận thua đi. Vốn ta không thích đấu với phụ nữ các cô, người như nàng thì sao ta ra tay được!"

"Ta sắp tấn công." Thái Nhi thanh âm lạnh lùng vang lên.

Trong nháy mắt, Tư Mã Tiên bỗng cảm thấy toàn thân lông tơ dựng thẳng, da đầu run lên. Một luồng sát khí khiến người nín thở nháy mắt lan tràn.

Thái Nhi như cũ là Thái Nhi, hạt tử thiêu nữ cầm gậy trúc. Nhưng giây phút này, trong mắt Tư Mã Tiên, nàng biến thành một thanh kiếm sắc bén.

Thân hình chợt lóe, Thái Nhi tựa như tia chớp đen đột nhiên xuất hiện trong sân đấu. Tư Mã Tiên chỉ cảm thấy mắt hoa lên, Thái Nhi đã đến trước mặt gã. Gậy trúc bộ phận ngắn tựa như dao găm chỉ hướng cổ họng gã.

Tư Mã Tiên phản ứng không chậm, khi thấy hoa mắt thì lập tức cảm giác có chuyện. Thân thể nhanh chóng lùi về sau một bước dài, đồng thời dựa vào cảm giác để pháp trượng thô to trước ngực.

*Đang! * một tiếng.

Tư Mã Tiên chỉ cảm thấy một sức nặng mạnh bỗng chốc đâm tới, còn có không khí lạnh lẽo từ pháp trượng chui vào trong tay mình. Lực xuyên thấu cường đại đến mức khiến gã toàn thân lạnh lẽo.

Mà trong mắt người khác, chỉ thấy Thái Nhi tựa như u linh nháy mắt xông lên, gậy trúc chạm vào pháp trượng của Tư Mã Tiên, thân thể gã liền lùi ra sau.

Tư Mã Tiên ngũ giai trong lòng gào thét, không có tu vi ngũ giai vì sao linh lực mạnh như vậy?

Không thể để nàng tiếp cận. Tư Mã Tiên trước tiên làm ra phản ứng chính xác, chân phải mạnh giẫm xuống đất, Thánh Quang Bạo Chấn.

Quang mang trắng hóa thành cái vòng hướng bốn phía bạo tạc. Quả nhiên gã phán đoán chính xác. Thái Nhi nhanh nhẹn linh hoạt phải tạm ngừng trước Thánh Quang Bạo Chấn.

Tư Mã Tiên vung lên pháp trượng, Chùy Thánh Quang xuất hiện chém hướng đầu Thái Nhi. Cùng lúc đó, một luồng quang mang vàng lóa mắt từ người gã dâng lên, đích thị là hộ thể của mục sư, Quang Thần.

"Hú!!!" Tư Mã Tiên gầm lên, thân thể bỗng nhiên bành trướng, quần áo trên người rách ra, nháy mắt tiến nhập trạng thái cuồng hóa.

Nếu nói trận đánh giữa gã và Lâm Hâm trái ngược công thủ khiến người rớt tròn mắt, lúc này gã dùng cuồng hóa càng khiến các thí sinh khác âm thầm run rẩy. Hàng này, thật sự là mục sư sao...

Không thể nói Tư Mã Tiên ứng đối không tốt, đáng tiếc, đối diện gã là Thái Nhi.

Thái Nhi thân thể hơi dao động, gậy trúc chĩa phía trước, Thánh Quang Chùy cứ như vậy biến mất, căn bản không hề phát huy ra lực công kích của nó. Cùng lúc đó, cả người Thái Nhi bỗng biến thành hư ảo. Tư Mã Tiên không cách nào bắt được cái bóng của nàng.

Tư Mã Tiên trong trạng thái cuồng hóa, tần suất công kích và lực lượng đều lớn kinh người, trong tay pháp trượng huy hướng Thái Nhi.

Nhưng cảnh tượng khiến người kinh sợ xuất hiện. Đối diện lực công kích mạnh như vậy, Thái Nhi chẳng những không lùi còn tiến lên, cứ như vậy xâm nhập phạm vi pháp trượng vung.

Phốc, phốc, phốc, phốc

Liên tiếp bốn thanh âm, bốn luồng sáng xanh đồng thời chỉ vào bốn vị trí Quang Thần. Quang Thần nháy mắt tan vỡ.

Tư Mã Tiên trong lòng lạnh lẽo, nàng thật sự là người mà không phải u linh? Rõ ràng mắt thấy đã đập trúng nàng, rồi lại không có cảm giác

chạm đến thực thể.

Ngay lúc này, một tiếng rít chói tai gần sát khiến Tư Mã Tiên cảm thấy lỗ tai đau đớn, đầu óc đột nhiên hỗn loạn.

Cũng ngay tại lúc đó, Thái Nhi đã tiếp cận gã khoảng cách hai mét, gậy trúc lần nữa chỉ phía trước, vầng sáng xanh nhạt lấp lánh. Phốc một tiếng, điểm trúng pháp trượng.

Lực lượng so với lúc trước càng lớn đang dâng trào. Mặc dù Tư Mã Tiên trong trạng thái cuồng hóa, nhưng tinh thần rối loạn, tay kia biến thành nắm đấm đập vào người gã.

Ngay sau đó gậy trúc xẹt qua, phốc một tiếng vung Tư Mã Tiên bay xa năm mét té phịch trên mặt đất.

Bóng đen chợt lóe, đuôi gậy đã đặt trên cổ họng Tư Mã Tiên.

Quý Thứ, U Linh Thiểm, Ma Âm Xuyên Nảo, Bá Vương Thứ. Tứ đại kỹ năng của thích khách lưu loát hoàn thành. Mà Tư Mã Tiên cuồng hóa lại không có nửa phần lực phản kháng.

Thái Nhi linh lực tràn ngập sức xuyên thấu, lúc này Tư Mã Tiên té trên mặt đất chỉ có thể dùng linh lực bản thân liều mạng hóa giải linh lực của Thái Nhi, lấy đầu ra sức phản kháng.

"Người thua." Thái Nhi nhàn nhạt nói một câu, thu lại gậy trúc, chậm rãi đi hướng khu nghỉ ngơi. Nàng không thèm nghe trọng tài tuyên bố, đây tuyệt đối là tự tin.

Ngày hôm qua thi đấu, bởi vì Thái Nhi trực tiếp nhận thua với Lý Hinh, các thí sinh khác khinh thường nàng nay cả đám đều sắc mặt biến quái dị.

Tuy Tư Mã Tiên không có tu vi ngũ giai, nhưng ít nhất cũng là tứ giai bậc tám. Sau khi cuồng hóa, tương đương với cường giả ngũ giai. Nhưng mà trước mặt Thái Nhi, gã không có nửa điểm cơ hội.

Từ khi Thái Nhi tiến vào sân đến kết thúc trận đấu, thời gian quá ngắn ngủi. Nhưng Thái Nhi tĩnh như xử nữ, động như sấm sét, công kích cường đại, rung động mọi người. Nên biết rằng, từ đầu tới cuối nàng không hề nhờ cậy vào cột trụ, hơn nữa nàng còn là người mù! Thích khách số 1 quả nhiên danh bất hư truyền.

"Thái Nhi thắng." Trọng tài tuyên bố, vừa lúc Tư Mã Tiên từ trên đất đứng dậy, tay gõ cái đầu trọc, ánh mắt nhìn Thái Nhi biến đổi, lăm lăm.

"Thì ra thích khách có thể mạnh như vậy!"

Một trận chiến này ảnh hưởng rất lớn đến Tư Mã Tiên, bởi vì đây là lần đầu tiên gã đối diện địch thủ cùng tuổi mà không có chút sức lực nào đánh trả.

Kỳ thật, hiện tại Tư Mã Tiên hơi giống cường chiến sĩ thuộc tính quang minh, kỹ năng công kích của ma pháp sư quá ít. Tuy gã rất mạnh nhưng sao có thể so sánh với Thích Khách Thánh Điện ngàn năm khó gặp siêu cấp thiên tài Luân Hồi Thánh Nữ?

Lâm Hâm con mắt thẳng tắp ngây ngốc nhìn Thái Nhi đi về khu nghỉ ngơi. Hiện tại gã muốn nhất nói một câu với Thái Nhi chính là "ôm đùi...", đương nhiên đây tuyệt đối không phải ý nghĩa cái kia, thuần túy chỉ là sùng bái mà thôi. Y không thể nào tưởng tượng nổi nàng bé bên cạnh Long Hạo Thần, nhìn qua mảnh mai còn mất thị giác thế nhưng khủng bố như vậy. Sức chiến đấu của Tư Mã Tiên chính gã ngày hôm qua đã trải nghiệm.

Quá mạnh, thật sự quá mạnh. Cường giả như vậy, lần này thi đấu tuyển chọn Liệp ma Đoàn còn ai có thể cùng nàng đối kháng?

Lý Hình rung động không thua gì Lâm Hâm. Lâm Hâm nghĩ không ra thì nàng cũng đồng dạng không hiểu, hơn nữa hôm đấu với cô, Thái Nhi còn cố ý nhận thua. Cho dù mình có được Mân Côi, nhưng khi đối đầu với nàng liệu có phần thắng không? Đệ đệ a! Đệ kiểm đầu ra nàng bé cũng biến thái giống đệ vậy hả!

Trước đây Lý Hình luôn cảm thấy Long Hạo Thần là thiên tài nhất thế giới. Nhưng nàng bé này sợ là không lớn tuổi hơn Long Hạo Thần, tu vi cũng đã tới ngũ giai. Nhìn nàng đối phó Tư Mã Tiên ưu nhã thông dong, rõ ràng chưa dùng hết toàn lực. Nếu nàng có thể thành bạn gái của đệ đệ, tuyệt đối là chuyện tốt.

"Tỷ tỷ, muội đi trước." Thái Nhi đi tới cạnh Lý Hình, nhỏ giọng nói.

Lý Hình mỉm cười nói.

"Là đi chờ Hạo Thân?"

"Vâng."

"Mau đi đi. Muội lợi hại như vậy, ta cũng không lo lắng an toàn của muội." Lý Hình cười nói.

*Cộp, cộp, cộp. *

Dưới ánh mắt mọi người nhìn theo, Thái Nhi lặng lẽ rời đi.

Mấy ngày sau, Long Hạo Thần trong tổ thứ ba có thể nói là thuận buồm xuôi gió, không gặp chuyện gì phiền toái. Thậm chí không cần Hạo Nguyệt xuất hiện, liên tiếp thắng năm trận. Hai ma pháp sư đối mặt hẳn liên tiếp nhận thua. Họ xem rõ ràng khi Long Hạo Thần chém nát Thổ Cự Nhân, lực công kích lợi hại như thế làm sao họ có thể ngăn cản? Ba trận thắng khác thì đến từ cống hiến của mấy vị thích khách.

Trong tiểu tổ mỗi người có chín trận đấu, Long Hạo Thần đến tận đây đã thắng bảy trận, cơ bản bảo đảm tư cách đứng đầu. Hai ngày cuối cùng hẳn sẽ đối đầu với Vương Nguyên Nguyên và Trần Anh Nhi, hai nàng bé khá kỳ quái.

Trong tổ này, Long Hạo Thần và Hoàng Nghị đều hiển lộ ra sức mạnh cường đại. Nhưng khiến mọi người chú ý nhất lại không phải bọn họ, mà là nàng bé triệu hoán sư Trần Anh Nhi.

Sau khi liên tục thất bại ba trận, nàng lại thắng liên tiếp ba trận. Cách chiến đấu của nàng rất đơn giản, chính là triệu hoán Sinh Linh Môn. Tựa như Long Hạo Thần đã đoán, nàng gái này căn bản không cách nào xác định chính mình triệu hoán ra thứ gì. Khi đấu với Hoàng Nghị, trong Sinh Linh Môn chui ra cao cấp lục long bát giai, khiến Hoàng Nghị kinh sợ lập tức nhận thua. Nàng gái chính thức thăng lên vị trí trong tổ thứ ba nhân tổ khó đoán biết nhất. Thử hỏi, người trẻ tuổi bọn họ ai có thể chống lại ma thú bát giai?

Vương Nguyên Nguyên biểu hiện cũng rất bắt mắt. Nàng giống như Long Hạo Thần đạt được bảy trận thắng. Nhưng đến hiện nay nàng chưa đụng tới mạnh nhất Long Hạo Thần và Hoàng Nghị. Hai trận cuối sẽ gặp phải hai người này.

Bởi vậy, Long Hạo Thần coi như xác định một danh ngạch đứng đầu, còn một cái khác thì đang giằng co giữa Vương Nguyên Nguyên và Hoàng Nghị. Xem biểu hiện trước mắt, Hoàng Nghị tuy thua hẳn hai trận nhưng bắt kịp Vương Nguyên Nguyên thắng bảy trận vẫn là khả năng rất lớn. Hơn nữa chỉ cần y đánh bại Vương Nguyên Nguyên, từ so sánh quan hệ thắng bại, y có thể vượt lên đối phương cùng Long Hạo Thần đứng đầu.

Tổ thứ ba có quái dị triệu hoán sư may rủi. Tổ thứ hai cũng có một cái càng quái dị, chính là Lâm Hâm.

Đấu hết bảy trận, Lâm Hâm thua một hòa sáu. Không sai, trừ lúc đối diện hói đầu ma pháp sư Tư Mã Tiên bởi vì vấn đề thời gian mà thua cuộc, còn lại sáu trận y đánh ngang tay với đối thủ. Bởi vì tuy rằng y không tấn công, nhưng không người phá được phòng ngự của y. Ngay cả Lý Hình có được Mân Côi Độc Giác Thú đều không khác gì. Đáng tiếc, ngày thi đấu thứ tám sắp bắt đầu, hôm nay đối thủ của y chính là Thái Nhi.

Thái Nhi ở tổ thứ hai là siêu quần xuất chúng, bảy thắng một thua. Lý Hình cũng dựa vào cường đại Mân Côi Độc Giác Thú đạt được năm

thắng, một hòa, một thua, thành tích tốt. Thua một trận là với triệu hoán sư của Linh Hồn Thánh Điện. Nhưng triệu hoán sư này ngày thứ hai đối đầu với Thái Nhi, bị nàng trọng thương dẫn đến mặt sau liên tục thua trận. Vì chuyện này, Linh Hồn Thánh Điện còn hướng Thích Khách Thánh Điện đưa ra kháng nghị. Nhưng mà, có tác dụng sao?

Đầu trận ma pháp sư Tư Mã Tiên nổi tiếng thứ ba, bảy trận thì năm thắng hai thua, thua trận khác là dưới tay Lý Hình. Mân Côi Độc Giác Thú quả thật rất lợi hại, thêm vào Lý Hình chính là Trường Giới kỵ sĩ, cùng Mân Côi Độc Giác Thú trải qua nhiều trận thực chiến, phối hợp ngày càng ăn ý.

Trong tổ này, hai trận cuối Thái Nhi đối đầu với Lâm Hâm ma pháp sư không biết công kích, và một chiến sĩ. Trên cơ bản kết cuộc đã định, nàng và Lý Hình liên thủ đứng đầu.

Lý Hình rất rõ ràng, nếu không có Thái Nhi, chính nàng làm gì có cơ may thành công đứng đầu tổ này. Đối với nàng bé này nàng càng lúc càng yêu mến.

Năm ngày trôi qua, Long Hạo Thần không có làm ra chuyện gì khác thường, mỗi ngày đều cùng Thái Nhi kết bạn đồng hành. Dù sao hai người còn nhỏ, dắt tay đi bên nhau là họ đã thấy hạnh phúc lắm rồi. Giữa hai người không nói chuyện nhiều, nhưng đã quen thuộc lẫn nhau.

Lý Hình không nói cho Long Hạo Thần biết Thái Nhi thực lực mạnh mẽ. Đây là chuyện của đôi tình nhân người ta, cứ để hẳn tự mình khám phá tốt hơn.

Long Hạo Thần cũng không có hỏi. Bởi vì ngày đầu tiên Thái Nhi đã trước nhận thua Lý Hình, Long Hạo Thần liền tự tiện nghĩ Thái Nhi mà dẫn đến lúc chiến đấu không quá thuận lợi, càng thêm đau lòng nàng.

Cuộc chiến tiêu tổ tiến nhập ngày thứ tám.

Sáng sớm.

Mới ăn xong điểm tâm, Lý Hình trêu đùa nói với Long Hạo Thần.

"Đệ đệ, mỗi ngày đệ đều đưa Thái Nhi trở về, có mang nàng bé đi chơi không?"

Dạ Hoa đang bới cơm cũng liếc Long Hạo Thần. Long Hạo Thần quen Thái Nhi đương nhiên Lý Hình không giấu giếm y, hơn nữa cũng đem thực lực của nàng báo cáo với y. Dạ Hoa dĩ nhiên không phản đối đệ tử bảo bối nhận thức ngôi sao Thích Khách Thánh Điện này. Một hạt tử thiếu nữ mà thực lực mạnh đến nhường này, bản thân nàng chính là kỳ tích. Huống chi Dạ Hoa trời sinh nội linh lực thiếu sót, khiến y đối Thái Nhi có điểm đồng tình người cùng số phận. Tuy rằng y không cảm thấy Long Hạo Thần sớm tìm bạn gái là việc tốt, nhưng hôm qua phát sinh một việc khiến y biến đổi suy nghĩ.

"Chơi? Đệ đưa nàng ấy về a." Long Hạo Thần nói.

Lý Hình trợn to mắt.

"Không phải chứ, đệ đệ. Đệ hẹn hò với con gái là như vậy sao? Thật quá không lãng mạn. Coi như trận đấu không thời gian, đệ không thể đưa người ta đi đâu chơi, nhưng ít nhất nên mời ăn bữa cơm gì đó. Nhiều giao lưu trao đổi, tìm hiểu tình huống gia đình của nàng bé."

"Mời nàng ấy ăn cơm?" Long Hạo Thần sửng sốt. "Nhưng mà đệ không có tiền."

Hắn đúng là thật không có tiền. Chút tiền còm đều vào hết trong bụng Hạo Nguyệt. Sau khi tiến hóa, Hạo Nguyệt lượng cơm ăn càng lớn. Hắn đúng vào tình trạng một kim tệ bẻ đôi.

Lý Hình vỗ trán, vẻ mặt hết nói nổi.

"Đệ đệ ngốc, không có tiền sao không nói với tỷ tỷ? Ngốc quá đi. Cầm." Nàng vừa nói vừa móc trong ngực ra một túi kim tệ ném cho Long Hạo Thần.

"Tỷ, đệ không thể lấy tiền của tỷ." Long Hạo Thần vội vàng muốn trả lại túi tiền.

Lý Hình trừng hăn.

"Làm cái gì? Xài tiền đau tay chắc? Mau cầm lấy, đệ đệ xài tiền của tỷ tỷ không phải là nên ư? Tỷ coi đệ như em trai ruột, chẳng lẽ đệ không đem tỷ xem là tỷ tỷ ruột sao? Nếu đệ dám trả lại, tỷ sẽ giận đó, sau này không thèm để ý đệ luôn."

"Đệ..." Long Hạo Thần nhất thời không biết nên nói thế nào.

Dạ Hoa nói.

"Cứ cầm lấy đi. Hình nhi cũng là vì tốt cho người. Nàng gái Thái Nhi kia, người phải đối với người ta tốt chút. Nếu có thể thì đợi sau khi Liệp ma Đoàn kết thúc tuyển người, cố gắng cùng nàng ấy một tổ đi."

Ngày hôm qua có một lão giả thần thần bí bí tìm Dạ Hoa, cùng y bí mật nói chuyện hết mấy tiếng đồng hồ. Đợi lão giả đi rồi, một đoạn thời gian dài Dạ Hoa đều đang cảm thấy dở khóc dở cười. Ông ta lại kêu y cố gắng tác hợp cho Long Hạo Thần và Thái Nhi. Tuy rằng ông không nói ra, nhưng biểu lộ rõ ý nghĩ đó. Chắc là Thái Nhi đối với Thích Khách Thánh Điện có ý nghĩa không tầm thường. Nếu Long Hạo Thần có thể cùng nàng một chỗ, giúp ích rất lớn cho tình hữu nghị giữa Thích Khách Thánh Điện và Kỵ Sĩ Thánh Điện. Hai bên đều có thể trợ giúp lẫn nhau. Nhưng lấy tính tình của Dạ Hoa, đương nhiên sẽ không thật sự mai mối cho đệ tử. Hôm nay nói ra câu này, chỉ là mờ mịt biểu thị chính mình sẽ không phản đối Long Hạo Thần quen Thái Nhi.

Cất kỹ kim tệ, Long Hạo Thần trong lòng thêm vài phần xấu hổ. Đúng vậy! Quen Thái Nhi lâu rồi chính mình thậm chí còn chưa mời nàng ăn cái gì.

Sân ma pháp tổ thứ hai.

Dựa theo rút thăm, hôm nay trận thứ nhất của tổ thứ hai là Thái Nhi xuất chiến. Đối thủ của nàng dĩ nhiên chính là Lâm Hâm.

"Thái Nhi đấu với Lâm Hâm, hai bên ra sân." Trọng tài ở trong sân cao giọng hô.

Thái Nhi chậm rãi đứng dậy, khi nàng chuẩn bị đi ra thì Lâm Hâm đã đứng lên to giọng hét.

"Nhận thua, ta nhận thua!"

Đây là từ đầu tới giờ, tổ thứ hai lần đầu tiên có người chưa vào sân đã chịu thua.

Lâm Hâm hướng Thái Nhi nở nụ cười, tuy y biết Thái Nhi không nhìn thấy, vẫn là vậy tay. Đối với y mà nói, mặc kệ làm sao đều không có khả năng tiến vào top 16. Nếu đã như vậy, không bằng làm người tốt, đưa nhân tình cho Thái Nhi. Huống chi y cảm thấy chính mình chưa chắc đỡ nổi công kích của Thái Nhi.

Lâm Hâm tuy không biết ma pháp công kích, nhưng đó không có nghĩa là ngu dốt. Ngược lại, y là một người thông minh tuyệt đỉnh. Thái Nhi chức nghiệp là gì? Người ta là thích khách. Có thích khách dùng gậy trúc làm vũ khí không? Tuyệt đối không có. Từ lúc thi đấu đến giờ, vũ khí của Thái Nhi chưa từng xuất hiện. Nếu thật sự ra tay, không chừng lực công kích còn mạnh cỡ nào. Y không muốn bởi vì lực phòng ngự khá mạnh của mình mà trở thành vật thí nghiệm thứ nhất.

Tổ thứ ba, hôm nay Long Hạo Thần cũng là người thứ nhất xuất trận. Chỉ là hắn không nhẹ nhàng như Thái Nhi.

Vương Nguyên Nguyên đứng đối diện Long Hạo Thần, tay phải cầm Thuần Bài nặng và lớn hơn thân thể nàng nhiều, ánh mắt nhìn Long Hạo Thần tràn ngập hưng phấn.

Nàng biết, chỉ cần chính mình có thể thắng trận này, như vậy vị trí đứng đầu tổ thứ hai thuộc về cô. Tuy chung kết top 16 còn cần rút thăm, nhưng đứng đầu tiểu tổ sẽ đứng thứ hai tiểu tổ. Lấy thân phận đệ nhất xuất chiến sẽ càng có lợi cho cô.

Nhưng mà nàng cũng biết người trước mặt rất khó đối phó. Ngày Long Hạo Thần chiến thắng Hoàng Nghị đã phóng ra tọa kỵ. Tuy chỉ là hoa sớm nở tối tàn, nhưng để lại ấn tượng sâu sắc vô cùng.

"Trận đấu bắt đầu." Thanh âm trọng tài dần phiêu xa.

Vương Nguyên Nguyên giương Thuần Bài chắn trước người mình, hướng Long Hạo Thần hét.

"Triệu hoán đi! Gọi tọa kỵ của người ra đây!"

Long Hạo Thần lắc đầu nói.

"Này không công bình, nếu nàng mạnh hơn ta thì ta sẽ suy nghĩ lại."

Tuy hấn hy vọng thông qua thi đấu đề cao kinh nghiệm thực chiến của mình, nhưng tuyệt không cố chấp. Tu vi có thể trong lúc thi đấu đột phá tới ngũ giai là điều Long Hạo Thần không ngờ đến. Hiện tại hấn chẳng những đột phá, Hạo Nguyệt cũng hoàn thành lần tiến hóa thứ hai. Như vậy là hấn có thực lực đi tranh đoạt ba thứ hạng đầu tổng chung kết. Giải thưởng là linh lô a! Hơn nữa hấn đã hứa với Lâm Hâm một việc, còn chưa hoàn thành. Nếu có thể làm xong trong đợt tuyển chọn Liệp ma Đoàn thì quá tốt rồi. Long Hạo Thần không thích cảm giác thiếu nợ người.

Vương Nguyên Nguyên nghe hấn nói vậy thì ngẩn ra, tay trái vốn nắm khối bảo thạch chậm rãi thu hồi, hướng Long Hạo Thần gật đầu nói.

"Đã như vậy, chúng ta hãy công bình đấu một trận đi."

Nói xong nàng hét lớn một tiếng, nháy mắt xông hướng Long Hạo Thần. Tốc độ không bằng thích khách nhưng mỗi một bước chạm đất

đều phát ra tiếng, khí thế cũng tăng vọt. Linh lực màu bạc dâng lên khiến làn da nàng lóng lánh một tầng quang mang bạc. Long Hạo Thần trong lòng thầm giật mình. Bởi vì mấy trận trước Vương Nguyên Nguyên biểu hiện ra tu vi khoảng tứ giai đỉnh cao. Đây là lần đầu tiên nàng lộ ra thực lực ngũ giai. Không biết là nàng ẩn giấu thực lực hay vừa mới đột phá.

Giống như vị Chiến Sĩ Thánh Điện nào đó từng đánh giá, Vương Nguyên Nguyên không phải một chiến sĩ truyền thống. Cách sử dụng Thuần Bài không hề tựa như búa tạ.

Cách Long Hạo Thần chưa tới mười thước thì nàng mạnh giẫm chân trái, cả người phóng lên cao. Thuần Bài nặng nề bay lên thẳng chém xuống đầu Long Hạo Thần. Bộ dáng hung ác nào có nửa điểm như nữ tính, so với nam chiến sĩ còn dữ dằn hơn.

Long Hạo Thần tay trái nắm một Tinh Thiết Khiên, tay phải cầm hỏa kiếm. Tinh Thiết Khiên thật rẻ a! Sau khi mất đi Quang Diệu Thuần Bài, hắn có đi phòng đấu giá Thánh Minh ngó thử. Nhưng mà hắn có kim tệ toàn lo phần ăn của Hạo Nguyệt, mặt khác cũng bởi vì vũ khí tốt thật là quá mắc. Mắc đến mức khiến hắn ngó xong chạy trở về.

Một Thuần Bài ma pháp trang bị cấp bậc bình thường phải hơn một ngàn kim tệ, Mặc dù là hợp kim Thuần Bài cũng phải trên trăm kim tệ. Không còn cách nào khác, Long Hạo Thần chỉ có thể lấy mười kim tệ mua Tinh Thiết Khiên trong tay này, trước xài đỡ. Còn xài hai mươi kim tệ mua một trọng kiếm, cất trong nhẫn Mạc Vong Ngã chuẩn bị sơ cua.

Hiện tại hắn chỉ nghĩ rằng, đợt kết thúc trận chung kết, mau chóng đi Kỵ Sĩ Thánh Điện lĩnh thưởng trận vòng loại. Dường như mười người đứng đầu đều có một linh ma cấp trang bị. Thứ này nếu bán ra, đủ cho mình mua một bộ ma pháp cấp trang bị. Thật là một kim tệ đào ngà người hùng! Long Hạo Thần bên trong là kiêu ngạo, hắn sẽ không đi xin tiền lão sư hay tỷ tỷ.

Đột Kích!

Đối diện Vương Nguyên Nguyên bay lên không chém hướng mình, Long Hạo Thần sử dụng kỹ năng Đột Kích. Đường nhiên hẳn sẽ không xông tới Vương Nguyên Nguyên mà là nghiêng một bên phát động Đột Kích.

Tốc độ gia tăng vừa lúc tránh thoát một đòn của Vương Nguyên Nguyên.

*Oành!!! *

Thuần Bài không hề mạnh chặt xuống mặt đất, linh lực màu bạc nháy mắt khuếch tán sinh ra một vòng vắn vẹo chấn động. Thuần Bài trong tay Vương Nguyên Nguyên có hơn phân nửa khám trong đất. Uy lực một kích kia đủ sánh bằng khi Long Hạo Thần dùng thánh kiếm phát ra Quang Trảm Kiếm. Long Hạo Thần tuy tránh thoát công kích của Vương Nguyên Nguyên, nhưng linh lực màu bạc khuếch tán vẫn là có chút ảnh hưởng tới hắn. Khiến hắn phát ra kỹ năng Đột Kích rồi không thể lập tức tấn công.

Vương Nguyên Nguyên một đòn không trúng, sắc mặt hung dữ không biến đổi, Thuần Bài đột nhiên hướng Long Hạo Thần bay đi. Bỗng chốc mặt đất biến thành bụi bặm bao phủ Long Hạo Thần. Vương Nguyên Nguyên rung động Thuần Bài chém ngang hướng Long Hạo Thần. Tiếng ồ ồ xé rách không khí tựa như tiếng tử thần thở dài, khiến người kinh sợ.

Cả người Long Hạo Thần ngã ngửa ra sau, thắt lưng tựa như gập lại, Thuần Bài của Vương Nguyên Nguyên mang theo tiếng rít xẹt qua đỉnh đầu hắn.

Trong khoảnh khắc này, chân phải của Long Hạo Thần giẫm trên đất, phản tấn công. Bây giờ Vương Nguyên Nguyên không có Thuần Bài trong tay, là thời cơ tốt nhất công kích cô.

Lá Chấn Trùng Kích, Tinh Thiết Khiên thẳng hướng đụng Vương Nguyên Nguyên. Lúc này Thuần Bài không hề muốn quay lại phải cần

một ít thời gian.

"Hừ!" Vương Nguyên Nguyên hừ lạnh một tiếng, quang mang bạc chợt lóe, không ngờ nàng chẳng chút do dự xông tới gần Long Hạo Thần. Khiến Long Hạo Thần giật mình là, chớp mắt sau Thuần Bài bỗng nhiên xuất hiện trong tay cô. Cục diện biến thành hai người đồng thời dùng Lá Chắn Trùng Kích đụng đối thủ.

Rầm--

Long Hạo Thần bay ra xa hơn năm mét, chấn động khiến Tinh Thiết Khiên trong tay hắn vỡ thành từng mảnh.

So trang bị quả là không bằng, hơn nữa Long Hạo Thần giật mình phát hiện, ngoại linh lực đã được huyết mạch của Hạo Nguyệt tăng phúc, nhưng khi đối đầu với Vương Nguyên Nguyên lại không chiếm lưu thế, thậm chí là thua thiệt. Nàng gái này sức mạnh thật lớn!

Bởi vì mỗi ngày cùng Thái Nhi hẹn hò, Long Hạo Thần không có cần thận quan sát tình huống chiến đấu của Vương Nguyên Nguyên. Lúc này hắn mới hiểu rõ, nàng gái thẳng bảy trận là dựa vào bản lĩnh thật sự.

Linh lực màu bạc chẳng lẽ là hi hữu chúc phúc? Trong thoáng chốc Long Hạo Thần triệt để hiểu ra. Nếu không phải là không gian chúc phúc, Thuần Bài sao có thể quay trở lại trong tay cô?

Đẩy lui Long Hạo Thần, Vương Nguyên Nguyên cũng ngây ngẫn, nội linh lực của hai người không khác biệt bao nhiêu. Cùng một kỹ năng va chạm nhau, so đấu chính là ngoại linh lực và trang bị. Không cần nói, Tinh Thiết Khiên của Long Hạo Thần tuyệt đối thua kém. Nhưng khoảnh khắc va chạm, Vương Nguyên Nguyên cảm giác ra Long Hạo Thần tựa như một con sư tử bùng nổ, sức bật cuồn mãnh, chính nàng cũng bị đẩy lui nửa bước không thể tiếp tục tấn công. Nếu hắn có trang bị đồng cấp với cô, cho dù không thắng thì chắc không đến nỗi bị đụng bay như vậy?

Tuy trong lòng nghĩ như vậy nhưng trên tay nàng không ngừng, xông hướng Long Hạo Thần cơ thể không ổn định. Thuần Bài nhoáng lên một cái huyền hóa ra ba luồng sáng bao phủ thân thể Long Hạo Thần.

Tuy trong tay Long Hạo Thần chỉ có một cây kiếm, nhưng tia sáng trong mắt hắt bóng trở nên lãnh liệt. Qua mấy lần thử, hắn coi như hơi hiểu biết Vương Nguyên Nguyên, lúc này không cần nương tay.

Đột nhiên trên thân hỏa kiếm lóe kiếm quang chói mắt, phốc một tiếng, đâm vào mé Thuần Bài của Vương Nguyên Nguyên. Đồng thời miệng hắn thì thào niệm chú ngữ, hai tay cầm kiếm, sau khi đâm thì lập tức phát ra Diệu Nhật Trảm.

*Oành! *

Diệu Nhật Trảm chuẩn xác trong ba bóng dáng tìm ra ảnh thật của Thuần Bài, phát ra tiếng va chạm kịch liệt.

Lần này lại là Vương Nguyên Nguyên chịu thiệt.

Tu vi nội linh lực của hai người không khác biệt, nhưng vừa rồi nàng ra một đòn kia là phân tán lực lượng. Tuy phẩm chất Thuần Bài của nàng hơn hỏa kiếm một bậc, chỉ là bị đẩy lùi một bước, nhưng một kích kia để cho Long Hạo Thần có cơ hội phản công.

Nâng lên tay trái, thiết trọng kiếm mà hắn đã mua xuất hiện trong lòng bàn tay, cùng lúc đó, hắn kết thúc ngâm xướng chú ngữ.

Một cái cao cỡ một thước lóe quang mang bay sau lưng hắn, giương hai cánh, rõ ràng là quang minh thiên sứ. Một vầng sáng màu vàng từ thiên sứ gieo rắc xuống thân thể Long Hạo Thần. Bỗng chốc cả người hắn nhiễm màu vàng kim.

Kỹ năng ngũ giai của Thủ Hộ kỵ sĩ, Thiên Sứ Chúc Phúc. Kỹ năng này là sau khi Long Hạo Thần tu vi đột phá ngũ giai, mấy ngày nay Dạ Hoa mới dạy cho hắn.

Thiên Sứ Chúc Phúc không phải bí kỹ, tất cả Thủ Hộ kỵ sĩ đều phải học tập. Kỹ năng này trong thực chiến tác dụng rất lớn, bởi vì nó là kỹ năng quần thể. Không chỉ tăng phúc cho bản thân mà cho cả đồng đội. Dưới tình huống tiêu hao linh lực, có thể đem tất cả công kích và phòng ngự thêm vào hiệu quả quang chúc phúc, hơn nữa không ảnh hưởng nguyên bản chúc phúc.

Quang chúc phúc tuy rằng không tăng phúc giống thánh kiếm, nhưng ưu điểm ở chỗ liên tục kéo dài và quần thể. Là một trong số những kỹ năng không thể thiếu, khi Thủ Hộ kỵ sĩ dẫn dắt đoàn đội đối phó ma tộc.

Long Hạo Thần trong tay hỏa kiếm và thiết trọng kiếm đều nhiễm vầng sáng vàng. Sử dụng Thiên Sứ Chúc Phúc ngoại trừ tăng lực công kích của bản thân, quan trọng nhất là bảo vệ vũ khí của mình. Nếu hỏa kiếm chịu thêm tổn hại gì, sau này thi đấu hẳn lấy cái gì tham gia! Thiết trọng kiếm có Thiên Sứ Chúc Phúc tăng phúc, có thể miễn cưỡng xem như một thanh ma pháp vũ khí.

Thuần Bạch Nhận, Thiểm Điện Thứ.

Hai thanh trọng kiếm đồng thời bạo phát, mười đạo kiếm quang sắc bén vô cùng đâm hướng Vương Nguyên Nguyên.

Vương Nguyên Nguyên không nghĩ tới sau khi Thuần Bài bị hư, Long Hạo Thần đổi thành song kiếm. Nàng còn chưa sẵn sàng, chỉ có thể lui lại một bước, Thuần Bài chắn trước mặt hoàn toàn che chở thân thể mình.

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 46

Cự Linh Thần Thuần

Long Hạo Thần muốn chính là kết quả này. Chân trái giẫm đất, phóng người lên, một chuỗi tiếng sắt thép vang lên, hỏa kiếm hoàn thành Thiểm Điện Thứ, ngay sau đó Diệu Nhật Trảm lần nữa lóe sáng mạnh đập xuống Thuần Bài khổng lồ. Thân thể bởi vì lực phản chấn mà bay lên đỉnh đầu Vương Nguyên Nguyên.

Không xong. Vương Nguyên Nguyên lúc này cũng kịp phản ứng. Thuần Bài to nặng của nàng thích hợp nhất công kích cự ly ngắn, nhưng không hợp cận chiến. Nàng không giỏi phương diện phòng thủ, bị Long Hạo Thần tiếp cận phá hủy tiết tấu.

Diệu Nhật Trảm trầm trọng hữu lực ép nàng lùi đến không thể lùi. Mà ngay lúc này, Đấu Sát Toàn Viên Kiếm của Long Hạo Thần đột nhiên bạo phát.

Vương Nguyên Nguyên có thể nổi bật trong đám chiến sĩ tất nhiên kỹ năng không chỉ có như thế. Đáy mắt nàng gái xẹt qua một tia cuồng dã. Lúc này, nàng không còn dựa vào ưu thế vũ khí Thuần Bài bị động phòng ngự, Thuần Bài đột nhiên giương lên cao. Từ một tay chuyển sang hai tay cầm Thuần Bài, hai chân chạm đất, cả người tựa như con quay khổng lồ xoay tròn tại chỗ. Quang mang bạc chói mắt trong phút chốc nhiễm Thuần Bài trong tay cô.

Toàn Khiên Liệt Không Kích!

Hào quang bạc trải rộng, Long Hạo Thần giật mình phát hiện khi Đấu Sát Toàn Viên Kiếm lạc trong lốc xoáy bạc kia, lực công kích lại bị văng ra. Chẳng những không thể hoàn toàn phát huy uy lực của Đấu Sát Toàn Viên Kiếm, thậm chí không cách nào mượn lực. Như vậy khiến bí kỹ của hắn giảm ưu thế. Mà Thuần Bài cực kỳ kiên cố, không có chút lung lay, càng không hề có dấu hiệu bị phá hư.

Trong lòng Long Hạo Thần nảy lên một tia hâm mộ. Thuần Bài tuy rằng hơi lớn nhưng phẩm chất quả là tốt!

Tình cảnh trước mắt thật là tráng lệ. Long Hạo Thần và Vương Nguyên Nguyên, một người trên không trung xoay tròn chém, một người trên mặt đất xoay tròn ngăn cản. Linh lực màu vàng và bạc điên cuồng bạo phát đấu đá lẫn nhau. Cường đại phản chấn khiến ngay cả trọng tài cũng không thể tới gần để tùy thời chen vào, ngăn cản trong hai người ai bị trọng thương.

Long Hạo Thần trong quá trình xoay tròn, toàn thân không ngừng phát ra từng tầng vầng sáng. Trong khi hắn sử dụng Đấu Sát Toàn Viên Kiếm, còn liên tiếp phóng ra Vòng Tín Niệm, Vòng Cường Kích, khiến lực công kích liên tục tăng cao. Thế này cần bao nhiêu tinh thần lực cường đại mới làm ra được?

Thoạt nhìn Vương Nguyên Nguyên hoàn toàn ngăn cản đòn tấn công của Long Hạo Thần, Thuần Bài không bị tổn hại chút nào. Nhưng lực áp bức liên tục khiến hai chân xoay tròn lún xuống đất, tựa như con quay dần chôn trong mặt đất.

"A!!!"

Vương Nguyên Nguyên đột nhiên phát ra một tiếng rống chói tai, trong tay Thuần Bài xoay tròn đột nhiên xuất hiện một quang trụ bạc dài hơn một mét phóng ra.

Long Hạo Thần bất ngờ không kịp đề phòng, Đấu Sát Toàn Viên Kiếm va chạm với quang trụ bị lực chấn văng ra xa.

Trong quang trụ bạc ẩn chứa lực lượng cực kỳ cường đại, may mắn hẳn có kỹ năng hỗ trợ Thiên Sư Chúc Phúc bảo hộ, lại thêm đúng lúc phóng ra Linh Quang Tráo ngăn chặn, mới không có bị thương nặng.

*Bộp! *

Chân đạp đất, Long Hạo Thần liên tiếp lùi bốn năm bước mới miễn cưỡng đứng vững thân hình.

Bên kia Vương Nguyên Nguyên cũng vừa nhảy ra khỏi hố đất.

Liệt Không Pháo, một bí kỹ cường đại thuộc tính không gian của chiến sĩ. Có được sức bật mạnh mẽ trong nháy mắt. Nhưng mà Vương Nguyên Nguyên trong tình thế bị động không thể hoàn toàn phát huy uy lực của chiêu kia. Nhưng dù là vậy, nàng nhờ vào nó cộng thêm vào Toàn Thiên Liệt Không Kích, đã đánh bại Đấu Sát Toàn Viên Kiếm của Long Hạo Thần.

Nhưng lúc này tình hình của Vương Nguyên Nguyên thoát nhìn không quá tốt. Khuôn mặt tuần tú sáng sủa có chút tái nhợt, thở dốc khiến bộ ngực mới phát dục không ngừng phập phồng. Liên tục thi triển hai kỹ năng cường đại nhất, tiêu hao khá nhiều linh lực.

Về phương diện tiêu hao, Long Hạo Thần có thể chất quang minh chi tử so với nàng thì đỡ hơn nhiều. Từ việc hẳn có thể duy trì Thiên Sư Chúc Phúc là đoán được.

"Người là Trừng Giới kỵ sĩ?" Vương Nguyên Nguyên vẻ mặt nghi hoặc nhìn Long Hạo Thần.

Long Hạo Thần hơi lắc đầu nói.

"Thủ Hộ, Trừng Giới ta đều biết chút ít."

Vương Nguyên Nguyên thở hồng hộc nói.

"Xem ra đánh bình thường thì ta không phải đối thủ của người. Nhưng mà ta sẽ không nhận thua. Ta phải dùng toàn lực, người cũng triệu hoán tọa kỵ đi. Bộ trang bị rác rưởi của người không có thể đối kháng với Cự Linh Thần Thuần của ta." Mỗi người đều có khổ trong lòng, thoát nhìn thì nàng không thua thiệt, nhưng liên tiếp va chạm khiến nàng tiêu hao hơn một nửa linh lực. Lại nhìn Long Hạo Thần dường như không có mất bao nhiêu linh lực. Đấu Sát Toàn Viên Kiếm của hắn chỗ bá đạo nhất chính là tá lực đả lực, đối với tự thân tiêu hao rất ít. Còn chính mình hai đại kỹ năng công kích thì phải mất khá nhiều linh lực.

Vừa nói nàng vừa lật tay trái, xuất hiện một khối bảo thạch. Quang mang màu bạc chói mắt biểu thị không gian linh lực từ viên bảo thạch nhiễm cả tay cô. Nàng không chút do dự nhét bảo thạch vào một lỗ trong số chín lỗ thùng của Thuần Bài.

Tiếp theo, nàng lại mau chóng lấy ra hai bảo thạch nhét vào lỗ thùng thứ hai, thứ ba.

Thoáng xem thì thấy bảo thạch giống hệt nhau, toàn thân tỏa sáng màu vàng nhạt. Nhưng không phải màu vàng của thuộc tính quang minh, mà là sắc vàng rờn rợn tia hồng.

Khi viên bảo thạch thứ nhất được khảm vào, trên Thuần Bài bắt đầu tản ra quang mang vàng rờn vô tận uy nghiêm và cao ngạo. Khí thế uy nghiêm cao ngạo đó tựa như quân vương thống trị cả đế quốc, khí thế của nó dày đặc dường như đã trải qua vô số quang huy lịch sử.

Sáu vị cường giả của Lục Đại Thánh Điện ngồi ở trên đài chủ tịch giám sát thi đấu, hầu như là đồng thời đứng dậy, trong mắt tràn ngập chấn động.

Long Hạo Thần chắc chắn không biết đó là cái gì, nhưng bọn họ làm sao không biết được? Khí thế này, khí thế này rõ ràng là sáu ngàn năm đến một vạn ba ngàn năm trước, Huy Hoàng niên đại bảo lưu lại cường đại vũ khí mới có Huy Hoàng khí thế! Phán đoán từ khí thế dao động của Thuần Bài này thì đã đạt tới Huy Hoàng cấp trang bị đỉnh, chỉ thua kém

trang bị truyền kỳ một chút. Vương Nguyên Nguyên chỉ mới khám ba viên bảo thạch, nếu như dùng toàn bộ chín viên thì sao? Như vậy tọa kỵ này sẽ siêu việt truyền kỳ, chạm tới cấp bậc trang bị sử thi?

Khi ba viên bảo thạch lấp đầy lỗ, Thuần Bài không lồ xuất hiện một bộ mặt kỳ dị.

Khuôn mặt vô cùng dữ tợn, dưới quang mang vàng ròng, có năm sắc màu là đỏ, vàng, trắng, xanh, xám tổ hợp mà thành. Cường đại lực áp bách chính là phát ra từ khuôn mặt kia. Long Hạo Thần đối diện nó chỉ cảm thấy khí thế này tựa như vật hữu hình không ngừng tấn công thân thể mình.

Vương Nguyên Nguyên nắm lấy Thuần Bài chậm rãi nâng lên. Bổng chốc quang mang vàng ròng cũng tùy theo nhiệm khắp người cô.

Vương Nguyên Nguyên toàn thân không mặc giáp, bị quang mang bao phủ mặc kệ trang phục vẫn là làn da, đều phát ra quang mang kỳ dị này. Một luồng hơi thở dã thú từ trên người nàng bạo phát.

Long Hạo Thần trực giác vượt xa người thường, hẳn rõ ràng có thể cảm giác được, lúc này Vương Nguyên Nguyên thân thể ẩn chứa linh lực mạnh mẽ sắp bùng nổ, tùy thời đều có thể một kích trí mạng.

Trên trán hẳn lấp lánh quang mang tím. Chín quang mang tím quay quanh chiếu rọi, không cần chú ngữ, tay phải Long Hạo Thần chỉ hướng phía trước, quang mang tím trên trán mở rộng. Hào quang chợt lóe, Hạo Nguyệt đã xuất hiện trước mặt hẳn.

Nhìn đến Hạo Nguyệt tam đầu, Vương Nguyên Nguyên mắt chợt sáng lên. Nàng biết đây mới là lúc Long Hạo Thần hoàn toàn phát huy sức mạnh. Mà lúc này nàng cũng trong trạng thái mạnh nhất. Không phải nàng không muốn khám thêm bảo thạch, nhưng nàng chỉ có ba viên bảo thạch tổ truyền mà thôi.

"Ta là hậu duệ của Cự Linh Thần, đây là Cự Linh Thần Thuần, là vũ khí huyết mạch do tổ tiên truyền lại từ niên đại Huy Hoàng, Tuy hiện tại ta không cách nào phát huy hoàn chỉnh sức mạnh của nó. Nhưng Cự Linh Thần Thuần này đã rất gần với trạng bị truyền kỳ. Hãy cẩn thận." Tiếng nói vừa dứt, Vương Nguyên Nguyên chân phải giẫm mạnh mặt đất, ầm ầm tiếng nổ, toàn bộ sân đều kịch liệt chấn động. Cả người nàng tựa như đoàn quang mang vàng ròng sắc hỏa điểm phóng hướng Long Hạo Thần.

Vũ khí huyết mạch ý là người thứ nhất có được vũ khí đặc thù, sau đó chỉ có thân thuộc máu mủ của người đó mới được sử dụng vũ khí này. Mặc kệ loại vũ khí này mạnh hay yếu, ở trên chợ đều không có giá trị. Dù sao đồ vật có mạnh đến đâu cũng không dùng được, chỉ có thể làm bài trí.

Có thể thấy rõ, mặt đất vừa bị Vương Nguyên Nguyên một cước đạp phải, lưu lại dấu chân sâu hơn một thước. Xem ra một cước này dùng sức mạnh cỡ nào.

Đối diện Cự Linh Thần Thuần bộc phát áp lực cường đại, Hạo Nguyệt dường như đều không cảm giác được, ba cái đầu nâng lên đồng thời phát ra tiếng gầm.

Long Hạo Thần và nó tâm ý tương thông, thân hình chợt lóe đã ngồi trên lưng Hạo Nguyệt. Dưới tác dụng của Thiên Sư Chúc Phúc, trên người Hạo Nguyệt cũng có một tầng quang mang vàng nhạt. Tay phải hỏa kiếm vung một cái, một đạo Quang Trảm Kiếm chém hướng Vương Nguyên Nguyên.

Thân thể dài bốn mét của Hạo Nguyệt cực kỳ nhanh nhẹn. Tiểu Thanh phun ra khí lưu màu xanh, Phiêu Phù Thuật giảm bớt trọng lượng cơ thể. Lại làm động tác nhảy lên mang theo Long Hạo Thần bay lên hai mét.

Vương Nguyên Nguyên giương ngang Cự Linh Thần Thuần, khi nó chạm phải Quang Trảm Kiếm thì cảnh tượng quái dị xuất hiện. Quang

Trảm Kiếm trong nháy mắt vỡ tan hóa thành nhiều điểm quang mang vàng biến mất trong không khí. Khoảnh khắc va chạm, Long Hạo Thần có thể rõ ràng cảm giác được, Cự Linh Thần Thuần lấy mắt thường khó phát hiện kịch liệt rung động khe khẽ. Quang Trảm Kiếm là bị nó trực tiếp chấn vỡ.

Vương Nguyên Nguyên mũi chân nhún trên mặt đất đuổi theo Hạo Nguyệt, Thuần Bài nặng nề bổ xuống.

Khi thân thể Hạo Nguyệt bay lên cao, ba cái đầu bắt đầu ngâm xương. Mắt thấy Vương Nguyên Nguyên sắp công kích thì ba tầng hào quang gần như đồng thời khuếch tán từ thân thể Hạo Nguyệt, là lá chắn từ ba mặt nguyên tố.

Màu xanh là gió, màu đỏ là lửa, màu vàng là quang. Ba mặt nguyên tố lá chắn đều có thêm thuộc tính Thiên Sư Chúc Phúc.

Long Hạo Thần song kiếm vung lên, thân thể chợt khựng, Thần Ngự Thuần.

Tuy lúc này tốc độ của Vương Nguyên Nguyên nhanh nhưng Hạo Nguyệt không phải không cách nào né tránh. Tuy nhiên, Long Hạo Thần vẫn là chọn cách cứng đối cứng. Bởi vì hắn muốn thử xem, lực công kích của Cự Linh Thần Thuần đạt tới trình độ nào.

Oành--

Oành--

Oành--

Đang---

Liên tiếp bốn tiếng vang chấn động toàn sân.

Ba mặt nguyên tố Thuần Bài không ngờ chỉ thế có thể tạm dừng thế đi của Cự Linh Thần Thuần, sau đó vỡ nát. Cuối cùng vẫn là va chạm

song kiếm Long Hạo Thần đặt trên đỉnh đầu.

Long Hạo Thần toàn thân mạnh rung động, trên người toát ra hào quang màu vàng, đích thị là Quang Báo Thủ. Dưới thân Long Hạo Thần liên tục lùi mấy bước, trên mặt đất để lại dấu chân sâu hoắm.

Thiết trọng kiếm hoàn toàn gãy mấy mảnh, hỏa kiếm tuy không gãy nhưng cũng bị bẻ cong, xem hình dạng thì không thể sử dụng được nữa.

Hơn nữa lúc này hai tay Long Hạo Thần tê cứng, trong thân thể máu dâng cuộn cuộn suýt nội thương. Có thể nói, hắc và Hạo Nguyệt hợp sức mới có thể miễn cưỡng ngăn cản một đòn kia.

Quá mạnh. Lực lượng này chỉ sợ uy thế hơn ngàn cân.

Một kích va chạm, Long Hạo Thần hiển nhiên thu thiệt, nhưng cũng không uổng phí. Thông qua đợt va chạm này, cho hắc hơi hiểu biết Cự Linh Thần Thuần trong tay Vương Nguyên Nguyên.

Đầu tiên, chấn động cực mau có thể là kỹ năng phụ của Cự Linh Thần Thuần. Nếu không có kỹ năng này, sẽ không dễ dàng phá giải ba nguyên tố Thuần Bài. Thứ hai là, uy lực lớn nhất của Thuần Bài này có lẽ là lực lượng. Dường như nó có thể cho ngoại linh lực của Vương Nguyên Nguyên bạo tăng, bản thân nó lại nặng vô cùng, mới sản sinh uy lực lớn như vậy.

Nhưng mà thoát nhìn Vương Nguyên Nguyên không dễ dàng không chế Thuần Bài này. Khoảnh khắc va chạm, trên mặt nàng hiện lên ửng hồng. Hơn nữa khi Thuần Bài đánh lui Long Hạo Thần, Thuần Bài của nàng cũng đập xuống đất, hơn phân nửa chôn trong lòng đất. Nàng phải dùng sức rút nó lên, không giống lúc trước dễ dàng vận dụng. Hiển nhiên lấy tu vi hiện giờ, nàng không thể tùy ý không chế Thuần Bài.

Tại lúc này, ưu thế của kỵ sĩ lập tức hiện ra. Long Hạo Thần đúng là bị chấn động hai tay tê liệt, vũ khí hư hỏng. Nhưng mà, Long Hạo Thần không có bị thương. Hơn nữa khi Thần Ngự Thuần ngăn cản Cự Linh

Thần Thuần, còn có Hạo Nguyệt dùng thân thể cản trở, giúp Long Hạo Thần chặn bớt một phần lực lượng.

Sau khi lùi mấy bước, Hạo Nguyệt thừa dịp Vương Nguyên Nguyên cố gắng rút Thuần Bài lên, thân thể chợt lóe đã đến gần Vương Nguyên Nguyên. Cái đuôi to khỏe quét hai chân Vương Nguyên Nguyên, đồng thời vô số hỏa cầu, đao phong điên cuồng quăng hướng cô. Đặc biệt công kích hai tay cầm Thuần Bài của cô, Tiểu Quang thì niệm chú ngữ, Tục Linh Thuật Quang Diệu Thiên Địa lần nữa phóng ra, bổ sung tiêu hao cho Long Hạo Thần.

Vương Nguyên Nguyên tiêu hao quả thật không ít. Nàng không phải lần đầu sử dụng Cự Linh Thần Thuần, nhưng nàng đã quên, lúc trước khi vận dụng Cự Linh Thần Thuần đều là trong trạng thái nội linh lực dồi dào. Nhưng trước đó cùng Long Hạo Thần đụng độ khiến nàng tiêu hao linh lực rất nhiều. Mới nãy nhờ cậy Cự Linh Thần Thuần toàn lực kích phát một đòn, nàng liền phát hiện lực lượng của mình không có đủ nội linh lực duy trì, không cách nào khống chế Cự Linh Thần Thuần. Hạo Nguyệt bất ngờ tấn công quá mau, làm nàng bị đánh luống cuống tay chân.

Kéo ngang Cự Linh Thần Thuần, Vương Nguyên Nguyên định trốn sau Thuần Bài. Lấy khả năng của Cự Linh Thần Thuần, có khả năng ngăn chặn mấy phổ thông ma pháp này.

Điều nàng làm là chính xác. Đa số ma pháp của Tiểu Hỏa và Tiểu Thanh đều biến mất dưới sự chấn động nhanh của Cự Linh Thần Thuần. Nhưng Hạo Nguyệt cực kỳ gian trá, nó phóng ra mấy ma pháp này chỉ để mê hoặc Vương Nguyên Nguyên, cái đuôi phía dưới đúng lúc quần lấy một chân Vương Nguyên Nguyên, đột nhiên giật ra sau.

Tuy Vương Nguyên Nguyên có Cự Linh Thần Thuần tăng phúc đề cao lực lượng. Nhưng sức của Hạo Nguyệt không yếu, hướng chỉ toàn lực lôi kéo so sánh với kinh hoàng hoảng loạn, kết quả hiển hiện rõ ràng.

Vương Nguyên Nguyên thân thể khá mềm dẻo, bị kéo một cái, cả người bỗng ngã xuống đất, giang thẳng chân ra muốn kéo Thuần Bài cắt đứt đuôi Hạo Nguyệt. Nhưng mà Long Hạo Thần không cho nàng có cơ hội này.

Khi Hạo Nguyệt phát động, cùng lúc đó Long Hạo Thần có được kỹ năng Quang Diệu Thiên Địa của Tiểu Quang hỗ trợ, linh lực mau chóng khôi phục, hai tay cũng không còn tê. Tiểu Hòa và Tiểu Thanh phóng ra ma pháp không chỉ để che giấu công kích của cái đuôi, còn là vì che giấu Long Hạo Thần phóng người lên.

*Bốp! *

Long Hạo Thần nhảy tới sau lưng Vương Nguyên Nguyên, một chưởng chặt ngang cổ. Vương Nguyên Nguyên chỉ cảm thấy trước mắt tối đen, hôn mê bất tỉnh. Đương nhiên là không thể kéo Cự Linh Thần Thuần được nữa rồi.

Long Hạo Thần đỡ lấy Vương Nguyên Nguyên ngất xỉu mềm rũ thân thể, lòng còn sợ hãi nhìn Thuần Bài bên cạnh mình. Hẳn biết, nếu như Vương Nguyên Nguyên có thể khống chế Thuần Bài này thành thạo chút, sợ rằng người thua chính là hắn. Hắn không thể nào để Hạo Nguyệt cùng Thuần Bài này sinh tử đấu.

Nhưng mà vật chết rồi cuộc chỉ là vật chết. Tuy hiện tại Cự Linh Thần Thuần sắp gần với trang bị truyền kỳ, nhưng nó vẫn là thứ cần người điều khiển. Mà Hạo Nguyệt trợ giúp Long Hạo Thần lợi ích lớn hơn rất nhiều.

Chỗ tốt của huyết khế so với khế ước bình đẳng càng hiển thị ra. Tình thần liên hệ giữa hai bên rất chặt chẽ, dù chỉ một ý nghĩ đã có thể cảm giác được, phối hợp trong chiến đấu càng thêm ăn ý.

Tuy thắng Vương Nguyên Nguyên nhưng sắc mặt Long Hạo Thần không quá tốt xem. Lần này dự thi, tất cả trang bị của hắn đều hư hỏng, một cái cũng không còn. Cường độ thi đấu cao, cùng với vừa rồi sự

khủng bố của Cự Linh Thần Thuần, đều cho Long Hạo Thần biết tác dụng mạnh của trang bị trong chiến đấu. Nhưng mà hắn không có tiền! Lấy đâu ra mua trang bị? Đợi tới vòng thi đấu kế tiếp, không có trang bị thuận tay, hắn làm sao đối diện cường giả trong các tổ khác?

Hạo Nguyệt tiến hóa ba cái đầu, chính Long Hạo Thần cũng đột phá ngũ giai, hiện tại hắn rất có lòng tin đứng đầu ba thứ hạng.

"Long Hạo Thần thắng."

Long Hạo Thần lấy ra một Thánh Quang Tráo chiếu rọi trên người Vương Nguyên Nguyên. Hắn ra tay không nặng, vài giây sau Vương Nguyên Nguyên đã từ trong hôn mê tỉnh lại.

Bật người đứng lên, nàng không phục nhìn Long Hạo Thần, hừ một tiếng nói.

"Nếu ngay từ đầu ta sử dụng Cự Linh Thần Thuần, người chưa chắc là đối thủ của ta." Nàng vừa nói vừa cạy ra ba viên bảo thạch trên Thuần Bài.

Long Hạo Thần nghiêm túc gật đầu nói.

"Nàng nói đúng. Nhưng mà thắng hay bại thì chưa chắc. Nhìn ra được nàng không thể hoàn toàn khống chế trang bị này. Nó cũng khiến nàng tiêu hao rất lớn. Chỉ cần ta có thể kéo dài một đoạn thời gian, nàng vẫn rất khó chiến thắng."

Vương Nguyên Nguyên biết hắn nói thật, gật đầu nói.

"Người nói không sai. Ta nhất định cùng người tiến nhập chung kết."

Nói dứt lời, nàng gái mạnh mẽ này cầm Thuần Bài xoay người đi hướng khu nghỉ ngơi, ánh mắt nhìn thẳng chỗ vị ma pháp sư nào đó đang ngồi.

Hoàng Nghị sắc mặt hơi khó coi. Vòng cuối đối thủ của y chính là Vương Nguyên Nguyên, ai thắng lấy danh phận thứ hai. Mặc dù đứng thứ ba cũng có thể đậu, nhưng ai mà không muốn nắm giữ vận mệnh trong tay mình! Vừa rồi y cũng thấy biểu hiện hung bạo của Vương Nguyên Nguyên. Hoàng Nghị trong lòng phần nộ nghĩ, có cần phải mạnh như vậy hay không! Ngay cả trang bị cấp Huy Diệu đều lấy ra, còn là chủng loại mạnh đại nhất. Mình có thể làm gì bây giờ? Uy lực Thuần Bài kia đủ triệt tiêu ưu thế linh lô của y. Dù sao, Thổ nguyên tố tinh linh còn chưa tiến hóa.

Trải qua một trận chiến này, Long Hạo Thần chính thức vượt qua vòng kế, hơn nữa còn là lấy thân phận đệ nhất trước tiên hoàn thành, dẫn đầu tiến vào top 16.

Dem Hạo Nguyệt truyền tống trở lại phòng trọ, Long Hạo Thần có chút buồn rầu rời khỏi sân đấu. Không có vũ khí thì phải làm sao đây?

Nhưng rất nhanh hẳn hết buồn phiền.

"Thải Nhi, hôm nay lại là nàng tới sớm!" Long Hạo Thần cười tiến lên. Mỗi khi hẳn nhìn thấy nàng sẽ quên mất tất cả không vui. Tuy rằng Thải Nhi sau lần đó thì lấy khăn che mặt, không để hẳn nhìn đến khuôn mặt nàng. Long Hạo Thần lại chưa bao giờ yêu cầu muốn nhìn.

Đi nhanh vài bước tới bên cạnh Thải Nhi, Long Hạo Thần thật tự nhiên nắm bàn tay nhỏ nhắn của nàng.

Nghe thanh âm của hẳn, Thải Nhi mắt ngọc mày ngài cũng trở nên nhu hòa, nhỏ giọng nói.

"Thi đấu hôm nay có thuận lợi không?"

Long Hạo Thần cười ha ha nói.

"Tốt lắm, hôm nay đối thủ khá mạnh. Là một nữ chiến sĩ. Thuần Bài của nàng ấy rất lợi hại. Thuần Bài có thể dùng làm vũ khí công kích, còn

có thể khảm bảo thạch tăng uy lực, nói là cái gì hậu duệ của Cự Linh Thần."

Trận chiến này giúp ích cho Long Hạo Thần không ít, giảng giải một lần các đoạn phần khích trong quá trình giao chiến giữa hắn và Vương Nguyên Nguyên. Nhưng hắn không nói việc vũ khí bị hỏng. Không có lý do gì, hắn chỉ là không muốn Thái Nhi lo lắng.

"Thắng là tốt rồi, nói vậy người đã là đệ nhất tiểu tổ." Thái Nhi mỉm cười nói.

Long Hạo Thần gật đầu nói.

"Đúng vậy! Nhưng không biết qua vòng khác sẽ hội ngộ đối thủ mạnh cỡ nào. Đúng rồi, chúng ta quen lâu vậy, ngoại trừ đưa nàng về thì chúng ta không làm chuyện gì khác, có cần..."

Nói tới đây hắn tạm ngừng, tay nắm tay Thái Nhi ngừng bước chân, hơi tới gần nhìn sắc mặt Thái Nhi. Nếu Thái Nhi nói phải về nhà, vậy hắn sẽ không mời nàng ăn cơm.

Nhưng Thái Nhi lại hiểu sai, thích một cái, khuôn mặt lộ ra ngoài khăn mỏng biến thành đỏ rực, tim đập bỗng nhiên nhanh hơn. Nàng là một thích khách, chưa từng có cảm giác kinh hoàng như hiện tại.

Tuy tuổi hai người không lớn, nhưng liên quan chuyện nam nữ, con gái so với con trai sớm hiểu biết một chút.

Là muốn nhìn mặt mình? Hay là muốn ôm? Hoặc là muốn...muốn...

Thái Nhi trong lòng rối loạn, tay để trong bàn tay Long Hạo Thần toát ra mồ hôi.

Long Hạo Thần nhìn sắc mặt nàng biến đổi thì giật nảy mình, vội vàng vươn tay muốn sờ trán nàng.

Thải Nhi mắt không thấy đường, hiện giờ tâm thần rối loạn thì cảm giác đối với bên ngoài càng mơ hồ. Long Hạo Thần tay vừa mới chạm vào trán, nàng bản năng lùi vài bước kinh hãi hét một tiếng.

"A, dừng!" Dù gì nàng còn chưa chuẩn bị tốt!

Sau lưng nàng không xa có bậc thềm đá, nàng kinh hoàng lui về phía sau thì bị vấp phải, cả người ngã ra sau.

Long Hạo Thần giật mình, tuy hắn không biết Thải Nhi tại sao đột nhiên như vậy, nhưng bản năng tiến tới ôm vòng eo mảnh khảnh, đỡ lấy thân thể mềm mại.

"Cẩn thận." Là một thích khách, đặc biệt là khi còn bé nàng đã tu luyện nên thân thể rất nhạy cảm, bởi vì chỉ có như thế mới cảm giác được nguy hiểm nhỏ nhất. Nhưng bây giờ điều này lại khiến nàng xấu hổ, thân mềm nhũn, hai chân suýt đứng không vững. Một tay nàng nắm chặt ngực áo Long Hạo Thần, đầu óc trống rỗng.

Long Hạo Thần cũng ngây ngẩn cả người. Không khí không lạnh, mọi người mặc phục trang không nhiều. Khi hắn ôm vòng eo mảnh khảnh của Thải Nhi, chỉ cảm giác truyền đến cảm xúc mềm mại trơn bóng như mỹ ngọc. Đặc biệt là khi hắn cảm giác phía dưới phần eo mảnh đến mức như sắp gãy, đường cong bờ hông khiến người mơ màng, khuôn mặt người tuần chợt xấu hổ đỏ bừng.

Vài giây ngẩn ngui đối với họ mà nói dài như mấy thế kỷ. Thải Nhi trước tiên kịp phản ứng, vội thẳng người đứng lên, gậy trúc trong tay giờ ngang chặn Long Hạo Thần, cúi giận满眼.

"Anh...anh..."

Long Hạo Thần khờ khạo nói.

"Thải Nhi, nàng không sao chứ. Ta, ta chỉ là muốn mời nàng ăn một bữa cơm. Làm sao vậy? Nàng bị bệnh? Có phát sốt hay không? Mặt nàng

đỏ quá..."

Lần này đến lượt Thái Nhi ngây ngẩn.

Thì ra, thì ra người ấy chỉ là...mình lại nghĩ bậy...

Trên mặt sắc hồng chẳng những không biến mất ngược lại càng đỏ. Thái Nhi dùng gậy trúc gõ nhẹ lên người Long Hạo Thần, khẽ giọng nói.

"Xấu xa. Ta đi về trước. Ai cần cùng ăn cơm."

Nói xong gậy trúc gõ mặt đất. Long Hạo Thần chỉ thấy bóng dáng nàng chợt lóe, mấy lượt thì đã không thấy tung tích.

Thân pháp mau quá! Tốc độ của thích khách thật khiến người ta hâm mộ. Nhưng Thái Nhi làm sao vậy? Vì sao nàng mắng mình là xấu xa!

Long Hạo Thần đứng ngây ngẩn một lát, mang theo nghi hoặc trở lại nhà trọ. Hắn có linh cảm nháy bén, biết được Thái Nhi không phải thật sự giận mình. Nhưng hắn không rõ vì sao nàng đi như chạy trốn. Tuy nhiên, cảm giác ôm lấy nàng quá tốt đẹp! Ôm eo nàng cảm giác rất thoải mái. Hôm nay thật không muốn rửa tay chút nào.

Long Hạo Thần trở lại nhà trọ, không đợi hắn vào phòng đã nghe thanh âm của Dạ Hoa từ phòng bên cạnh truyền ra.

"Hạo Thần, người qua đây."

Làm sao lão sư biết mình trở về? Long Hạo Thần trong lòng chợt kinh ngạc, vội vàng đẩy cửa vào phòng Dạ Hoa.

Trong phòng Dạ Hoa không chỉ có một mình y. Ngoại trừ y còn có hai người. Một lão giả râu tóc bạc trắng ngồi đối diện y, sau lưng lão giả còn đứng một người trẻ tuổi.

Người trẻ tuổi này không xa lạ, chẳng phải là hôm đó nhận mình là chủ nhân sau đó không hề thấy mặt, Hàn Vũ ư.

Tuy Dạ Hoa ngồi nhưng thái độ vô cùng cung kính, chỉ có nửa phần mông ngồi mép ghế. Lần đầu tiên Long Hạo Thần nhìn đến lão sư như thế vậy. Theo hần hiểu biết thì lão sư, thái độ này tuyệt đối là xuất phát từ tận đáy lòng.

Lão giả này là ai? Trưởng bối của Hàn Vũ ư? Bởi vì hôm đó hần muốn làm Phụ Trợ kỳ sĩ của ta nên giờ muốn kiểm chuyện? Long Hạo Thần trong lòng trầm xuống, nhưng không nói lời nào lặng lẽ đứng sau lưng Dạ Hoa.

Đương nhiên Hàn Vũ cũng nhìn thấy hần, chỉ là hiện tại vẻ mặt y vô cùng bình tĩnh, không có kiêu ngạo giống lúc trước.

Lão giả ngồi đối diện Dạ Hoa chẳng phải chính là kỳ sĩ liên minh, thánh kỳ sĩ trưởng Hàn Khiếm ư. Nhìn thấy Long Hạo Thần, trong mắt ông ta chợt sáng ngời, mỉm cười nói.

"Dạ Hoa, người thật là bồi dưỡng ra một đệ tử rất tốt. Vốn ta còn muốn nhờ người truyền đạt ý tứ của ta tới hần. Nếu hần đã sớm trở lại, vậy không cần nữa. Hạo Thần, hôm nay thi đấu thuận lợi chứ?"

Nghe thanh âm của ông ta, Long Hạo Thần chợt trợn to mắt. Trí nhớ và trực giác của hần rất tốt, tuy lúc này thanh âm ôn hòa nhưng hần lập tức nhận ra người cho hần ký ức khắc sâu nhất.

"Ngài...ngài là thánh kỳ sĩ trưởng ngồi ở đài chủ tịch trong thi đấu vòng loại?" Long Hạo Thần thất thanh hỏi.

Hàn Khiếm mỉm cười gật đầu, nói.

"Đúng vậy! Khó được người còn nhớ rõ giọng nói của ta."

Dạ Hoa liếc Long Hạo Thần một cái.

"Người còn chưa trả lời vấn đề của thánh kỳ sĩ đại nhân."

Long Hạo Thần vội vàng cung kính nói.

"Trận đấu hôm nay ta may mắn thắng lợi."

"May mắn?" Hàn Khiêm hơi kinh ngạc nhìn hẳn. "Nói ra nghe một chút. Trong tổ của người còn ai có thể khiến người dùng đến hai chữ may mắn?"

Long Hạo Thần gật đầu, sau đó đơn giản kể ra tình hình chiến đấu giữa mình và Vương Nguyên Nguyên, cường điệu miêu tả Cự Linh Thần Thuần của Vương Nguyên Nguyên.

"Trang bị sử thi." Hàn Khiêm sắc mặt nghiêm túc, nhíu mày. "Ta có nghe nói về Cự Linh Thần truyền thừa, không ngờ bọn họ có thể kéo dài huyết mạch tới tận đây. Đây là việc tốt nhất đối với nhân loại chúng ta. Xem ra nàng gái này sẽ trở thành mục tiêu chú trọng bồi dưỡng của Chiến Sĩ Thánh Điện. Ta có thể khẳng định trang bị huyết mạch truyền thừa của tộc Cự Linh Thần ít nhất là cấp bậc sử thi. Nhưng ta không nhớ thời đại Huy Hoàng có Cự Linh Thần Thuần. Xem ra Cự Linh Thần Thuần của nàng bé kia là loại vũ khí phá hoại. Nếu như nàng gái có thể trám kín chín lỗ hồng kia, đương nhiên có thể đạt tới cấp bậc sử thi. Loại phương pháp rèn vũ khí có chín lỗ khảm cộng hưởng hình thành linh lực nay đã thất truyền."

Vị thánh kỵ sĩ này tuyệt đối hiểu rộng biết nhiều, phương diện tri thức thì Dạ Hoa khó thể sánh bằng.

"Không sai, không sai, đối diện trang bị như vậy mà người có thể chiến thắng, đem đến niềm kiêu hãnh cho Kỵ Sĩ Thánh Điện chúng ta." Hàn Khiêm hết sức hài lòng gật đầu.

"Tiểu Hạo Thần! Lần này ta đến mục đích chính là tìm người. Không giấu gì người, lão phu tên Hàn Khiêm, Hàn Vũ là cháu của ta. Nhưng mà thằng nhóc này biểu hiện trong đợt tuyển chọn Liệp ma Đoàn thật quá làm cho ta thất vọng. Hôm đó ta để nó bãi người làm chủ nhân, làm Phụ Trợ kỵ sĩ của người, tuyệt đối không phải nói đùa. Hôm nay ta mang nó đến đây, thủ tục Phụ Trợ kỵ sĩ ta đã giúp nó làm xong. Bắt đầu từ bây

giờ, liên tục năm năm nó chỉ có thể là Phụ Trợ của người. Sinh mệnh của nó, tất cả đều do người chi phối. Tiểu Vũ." Hàn Khiếm ý bảo cháu trai.

Hàn Vũ vội vàng tiến lên mấy bước, hơi khom người vươn ra tay trái.

Long Hạo Thần bất ngờ nhìn thấy, trong lòng bàn tay trái của Hàn Vũ có đặc thù ẩn ký. Loại ký hiệu này hẳn không nhận biết.

Hàn Khiếm nói.

"Đây là khế ước Phụ Trợ kị sĩ. Tạm định năm năm. Người cần tích một giọt máu tươi ở giữa khế ước. Khi khế ước hoàn thành, trong năm năm, nó tuyệt đối không thể vi phạm bất cứ mệnh lệnh nào của người. Người chỉ cần dùng ý niệm là có thể nắm giữ sống chết của nó."

Long Hạo Thần nhìn Hàn Khiếm nghiêm túc, nhin không được nói.

"Thánh kị sĩ trưởng đại nhân, không cần đâu. Ta thấy Hàn Vũ huynh chỉ là nhất thời bất cần."

Hàn Khiếm chậm rãi đứng dậy, trầm giọng nói.

"Nó đâu chỉ là nhất thời sơ ý? Thằng nhóc này có một ít thiên phú, nhưng tính cách nghiêm trọng thiếu sót. Kiêu ngạo tùy hứng, không thể làm việc lớn. Mà người thì khác. Trên người của người, ta có thể nhìn thấy niềm kiêu hãnh của kị sĩ. Đừng tưởng rằng nó làm Phụ Trợ kị sĩ của người thì người được đến chỗ tốt. Thật ra nó mới là người được lợi. Nó đi theo người, chẳng những có thể gia nhập Liệp ma Đoàn có người trong đó, hơn nữa ở bên cạnh người học tập rất nhiều thứ. Năm năm ma luyện có lẽ sẽ giúp nó đi vào quỹ đạo, trở thành một kị sĩ ưu tú, đây mới là mục đích của ta. Cho nên làm ông nội của nó, ta thỉnh cầu người hãy thu nhận nó làm Phụ Trợ."

Vừa nói Hàn Khiếm tay trái để ngang ngực, hướng Long Hạo Thần làm tiêu chuẩn lễ kị sĩ.

Long Hạo Thần giật nảy mình vội đáp lễ.

"Thánh kỵ sĩ trưởng đại nhân, người đừng như vậy, sẽ làm ta giảm thọ, ta đáp ứng là được."

Dạ Hoa đứng một bên không nói lời nào. Hàn Khiếm không hề che giấu mục đích khi để Hàn Vũ trở thành Phụ Trợ kỵ sĩ của Long Hạo Thần. Quang minh chính đại không có nửa phần giấu giếm, chỉ dựa vào điểm này đủ khiến người kính trọng. Huống chi có thêm Phụ Trợ kỵ sĩ ngũ giai bên cạnh, sẽ gia tăng phần lớn an toàn cho Long Hạo Thần.

Đỏ thắm máu tươi chậm rãi rơi, rơi giữa khế ước Phụ Trợ kỵ sĩ.

Tuy mấy ngày qua Hàn Vũ đã hoàn toàn nghĩ thông suốt, nhưng đến giờ khắc thật sự trở thành Phụ Trợ kỵ sĩ của người ta, y vẫn là không cam lòng nhắm mắt lại.

Máu tươi nhỏ trong lòng bàn tay Hàn Vũ, nháy mắt hóa thành một luồng sáng hồng nhạt, biến mất không thấy. Ngay sau đó vầng sáng hồng khuếch tán từ phù văn lan tràn đến toàn thân Hàn Vũ.

Hàn Vũ đánh rùng mình một cái, bản năng mở mắt. Không đợi y hướng Long Hạo Thần kêu hai chữ chủ nhân và hành lễ, đột nhiên trong phù văn lại xuất hiện một vầng sáng vàng tràn ra.

Trong phút chốc, Hàn Vũ chỉ cảm thấy toàn thân ba trăm sáu mươi vạn lỗ chân lông nháy mắt mở ra, từ trong tới ngoài ấm áp thoải mái, tựa như chìm trong suối nước nóng khiến y suýt rên rỉ thành tiếng.

Đây là có chuyện gì? Đừng nói là Dạ Hoa và Long Hạo Thần, ngay cả Hàn Khiếm đều giật nảy mình. Tình huống trước mắt, coi như là kiến thức rộng thánh kỵ sĩ trưởng đều là lần đầu tiên gặp.

Bản thân Hàn Vũ cũng ngây ngẩn, nhưng cảm giác thoải mái này không giả. Y có thể cảm nhận được giữa mình là Long Hạo Thần có tia liên hệ như có như không, hơn nữa vô cùng thân cận, tựa như là người nhà.

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 47

Thiên Phú Áp Chế Cộng Hưởng

Bạn đang đọc truyện tại Truyện FULL - [www.Truyện FULL](http://www.TruyệnFULL.com)

Hít sâu một hơi, Hàn Khiếm đem ánh mắt chuyển hướng cháu trai của mình, sắc mặt ông cũng trở nên nghiêm trọng, tay phải hư không chỉ hướng Hàn Vũ. Trong khoảnh khắc, Long Hạo Thần nhìn thấy tay Hàn Khiếm biến thành quang mang vàng trong suốt, Quang Diệu Thể, kỹ năng thất giai của kỳ sĩ.

Bàn tay sáng chuyển động, năm ngón tay vung, từng đạo quang văn tràn ngập quỹ tích huyền ảo trong bàn tay ông tràn ra. Giây lát sau biến thành phức tạp quang văn lặc ắc ẩn vị trí ngực của Hàn Vũ.

Bỗng chốc thân thể Hàn Vũ run lên, ngực lóe ra một luồng quang mang vàng chậm rãi dựng thẳng trên không trung, trở thành quang trụ màu vàng, từ từ dâng lên.

Ánh mắt Hàn Khiếm nhìn chăm chăm tốc độ dâng cao của quang trụ, sắc mặt càng lúc càng kích động.

Dạ Hoa và Long Hạo Thần không hiểu ra sao. Hàn Khiếm vừa mới sử dụng năng lực hai người đều không biết, không biết rốt cuộc xảy ra chuyện gì.

Một lát sau, quang trụ vàng rốt cuộc dừng lại không dâng lên cao nữa. Hai tay Hàn Khiếm không tự giác siết chặt thành nắm đấm.

"Không, không ngờ là như vậy. Tám mươi, tám mươi a!"

Chợt quay đầu lại, Hàn Khiêm lần nữa nhìn Long Hạo Thần thì ánh mắt đã biến thành vô cùng kỳ quái, từ trên xuống dưới nhìn hẳn tựa như đang xem một báu vật vô giá quý hiếm.

Long Hạo Thần bị ông nhìn đến nhột nhạt, nhìn không được hỏi.

"Thánh kỵ sĩ trưởng đại nhân, đã xảy ra chuyện gì?"

Hàn Khiêm hít sâu một hơi, tay phải vung lên, một tầng sắc vàng bao bọc gian phòng, gồm cả dưới chân bọn họ cũng bị bao phủ. Câu nói sau đó của ông khiến hai thầy trò Dạ Hoa, Long Hạo Thần đều kinh ngạc.

"Tiểu Hạo Thần a tiểu Hạo Thần, người thật đúng là luôn khiến ta giật mình. Tiên thiên nội linh lực chín mươi bảy, quang minh chi tử. Không nghĩ tới hắc ám thời kỳ sáu ngàn năm nay, Kỵ Sĩ Thánh Điện chúng ta rốt cuộc xuất hiện một vị quang minh chi tử. Ha ha, ha ha ha ha."

Long Hạo Thần và Dạ Hoa trợn mắt há hốc mồm nhìn người nói chuyện. Nếu là người khác nói câu này, có lẽ hai thầy trò đã chuẩn bị chiến đấu. Nhưng trước mặt họ, chính là Kỵ Sĩ Thánh Điện thánh kỵ sĩ trưởng. Đây chính là người chỉ nhắc tay một cái đã dễ dàng hủy diệt họ, siêu cấp cường giả. Hơn nữa hai người không cho rằng Hàn Khiêm sẽ làm chuyện gì không bất lợi với họ.

"Làm, làm sao ngài biết?" Long Hạo Thần ngây ngốc hỏi. Người ta đều nói cụ thể con số, có che giấu thêm cũng chẳng được gì, đơn giản hỏi ra nghi hoặc trong lòng.

Hàn Khiêm tâm tình không cách nào bình tĩnh, trong mắt ngọn lửa hưng phấn thiêu đốt.

"Chính là trong kế ước Phụ Trợ kỵ sĩ người đã lộ ra sơ hở. Quan hệ giữa Phụ Trợ kỵ sĩ và chủ kỵ sĩ rất thân thiết. Ký kết kế ước phải cần

huyết mạch của song phương bảo trì liên hệ. Cho nên mới cần một giọt máu của người. Khi kế ước Phụ Trợ ký sĩ hoàn thành, nếu như thiên phú của chủ ký sĩ vượt rất xa Phụ Trợ ký sĩ, như vậy thiên phú của Phụ Trợ ký sĩ sẽ tăng cao theo thiên phú của chủ ký sĩ. Sau khi kế ước kết thúc, thiên phú tăng cao này sẽ biến mất."

"Cái gọi là vượt rất xa cũng là có hạn định, cũng chính là vừa rồi ta nói thiên phú áp chế cộng hưởng. Hạn định này chính là tiên thiên nội linh lực chênh lệch vượt qua ba mươi. Cũng chính là nói, trong tình huống tiên thiên nội linh lực của chủ ký sĩ cao hơn Phụ Trợ ký sĩ ba mươi điểm, thiên phú của Phụ Trợ ký sĩ sẽ tăng cao. Trình độ tăng này là tiên thiên nội linh lực hai bên chênh lệch giảm phân nửa."

"Tiểu Vũ tiên thiên nội linh lực là sáu mươi ba, coi như không sai. Nhưng hiện tại tiên thiên nội linh lực của nó cao tới tám mươi. Cũng chính là nói đã tăng lên mười bảy điểm nội linh lực. Mười bảy tăng gấp mấy lần chính là 34 lại thêm vào sáu mươi ba, thế là ta tính ra tiên thiên nội linh lực của người. Chín mươi bảy, đây là chín mươi bảy điểm tiên thiên nội linh lực! Thật không nghĩ đến, ta sinh thời có thể nhìn thấy cường giả có thể chất quang minh chi tử."

Long Hạo Thần ngơ ngẩn, Dạ Hoa cũng ngây ngẩn, Hàn Vũ thì khờ cười...

Dạ Hoa lẩm bẩm.

"Ta, sao ta chưa nghe nói Phụ Trợ ký sĩ còn có điểm tốt như vậy?"

Hàn Khiếm nói. "Phụ Trợ ký sĩ vốn không có nhiều, hơn nữa kế ước Phụ Trợ ký sĩ cũng có khác nhau. Có thể sản sinh ra loại thiên phú áp chế cộng hưởng này, chỉ có ta thì triển loại thiên phú văn nghiên cứu từ cổ văn tinh linh mới làm ra được. Đừng nói người chưa nghe qua, xem như trong Ký Sĩ Thánh Điện cũng không có bao nhiêu ký sĩ biết. Hơn nữa nó đối với đa số người đều không có tác dụng gì, dĩ nhiên thánh điện chúng ta không cần phải lan truyền."

Dạ Hoa không thể không chế run giọng hỏi.

"Thánh kỵ sĩ trưởng đại nhân, này, này khế ước chủ kỵ sĩ có thể có được mấy vị Phụ Trợ?"

Hàn Khiếm không hề do dự nói.

"Chắc là hai. Bởi vì khế ước sẽ sản sinh tinh thần liên hệ, nếu Phụ Trợ quá nhiều sẽ ảnh hưởng đến tinh thần lực của kỵ sĩ, sẽ có bất lợi. Cho nên chúng ta cho rằng, chủ kỵ sĩ tối đa có hai Phụ Trợ là thích hợp nhất."

Bùm một tiếng, Long Hạo Thần quỳ gối xuống đất.

"Thánh kỵ sĩ trưởng đại nhân, ta cầu xin ngài, hãy cho lão sư một khế ước phù văn đi. Lão sư mới là chân chính thiên tài!"

Hàn Khiếm nghe lời hăn nói, giật mình ngơ ngẩn.

Dạ Hoa vẻ mặt kích động nhìn Long Hạo Thần.

"Không, Hạo Thần, như vậy sẽ khiến người không thể có thêm Phụ Trợ kỵ sĩ."

Long Hạo Thần thành thật lắc đầu.

"Lão sư, bản thân cường đại mới là trọng yếu nhất, đệ tử có Hàn huynh một người Phụ Trợ là đủ rồi. Có thể ở phương diện thiên phú giúp người, đệ tử sẽ làm mọi cách!"

"Đợi đã, đợi đã, sao ta không hiểu các người muốn nói cái gì?" Hàn Khiếm nghi hoặc nhìn hai thầy trò.

Dạ Hoa thở dài một tiếng, cúi đầu nói.

"Thánh kỵ sĩ trưởng đại nhân, tiên thiên nội linh lực của thuộc hạ chỉ có tám điểm."

"Cái gì?" Hàn Khiếm kinh hô, thanh âm cực lớn khiến hai thầy trò Long Hạo Thần ù tai. May mắn ông có bố trí Thánh Quang Minh nội linh lực ngăn cản, không sợ thanh âm khuếch tán ra ngoài.

Hàn Khiếm bị giật mình không nhỏ, không thua gì khi biết tiên thiên nội linh lực của Long Hạo Thần cao tới chín mươi bảy. Tiên thiên nội linh lực chỉ có tám điểm ý nghĩa như thế nào? Ý nghĩa hẳn là vĩnh viễn không cách nào đột phá nhị giai mới đúng. Nhưng mà, nhưng mà y chẳng những đột phá, hơn nữa còn là một Đại Địa kỵ sĩ!

Giờ khắc này, Hàn Khiếm xem như hiểu rõ vì sao Long Hạo Thần lại nói Dạ Hoa mới là thiên tài chân chính. Thiên tài không phải chỉ có thiên phú. Một người tiên thiên nội linh lực chỉ có tám điểm lại tu luyện đến tầng Đại Địa kỵ sĩ, điểm cốt chấp, kiên trì và trí tuệ này, làm sao hai chữ thiên tài có thể giải thích hết? Hít sâu một hơi, Hàn Khiếm nhìn chăm chăm Dạ Hoa.

"Sao người không sớm bẩm báo việc này lên trên?"

Dạ Hoa cười khổ nói.

"Tiên thiên nội linh lực tám điểm không phải là việc vinh quang gì, chỉ sẽ khiến người nhạo báng mà thôi."

"Nhạo báng con khi! Ngu ngốc. Người có từng nghĩ, bên nhân loại chúng ta có nhiều ít người nội linh lực thấp hơn mười điểm? Chiếm số đông! Nếu như bọn họ có thể giống người tu luyện thành cường giả ngũ giai, như vậy đối với nhân loại chúng ta sẽ có ý nghĩa như thế nào?" Hàn Khiếm gần như là rống lên.

Lần này Dạ Hoa rung động. Cả đời y chỉ biết nỗ lực và chiến đấu, người đời cười nhạo dần biến tính cách y thành nàng độc, nói khó nghe thì là lấy mình làm trung tâm, hoàn toàn chìm đắm trong thế giới bản thân.

Lúc này nghe xong lời Hàn Khiêm, y mới đột nhiên hiểu rõ, thì ra vài chục năm nay khổ tâm tu luyện không chỉ trợ giúp cho chính mình. Những phương pháp tu luyện tự nghiên cứu ra tuy không thích hợp tiểu quái vật Long Hạo Thần, nhưng lại thích hợp đa số người không đủ thiên phú!

Hàn Khiêm nhắc tay, một luồng sáng vàng từ người Long Hạo Thần dâng cao.

"Ta đáp ứng thỉnh cầu của người. Hiện tại ta so với người càng muốn xem, trên người lão sư của người còn có thể xuất hiện kỳ tích cỡ nào. Dạ Hoa, vươn tay trái ra."

"Vâng." Dạ Hoa hưng phấn vô cùng, tựa như thuở ban đầu nhận Long Hạo Thần làm đệ tử. Thiên phú vậy khốn y một đời tốt cuộc có biến đổi!

Mười phút sau, một phù văn giống lúc nãy trong tay Hàn Khiêm nay xuất hiện ở lòng bàn tay Dạ Hoa.

Dạ Hoa và Long Hạo Thần không hề thảo luận vấn đề liên quan đến khế ước Phụ Trợ kỳ sĩ. Hai người họ là thầy trò, thân như cha con. Cứ cho rằng Dạ Hoa trở thành Phụ Trợ kỳ sĩ của Long Hạo Thần thì như thế nào? Chẳng lẽ Long Hạo Thần sẽ yêu cầu y làm gì sao? Giữa thầy trò phân tín nhiệm tuyệt đối khiến họ không cần trao đổi điều gì đã làm ra quyết định.

Lại một giọt máu tươi nhỏ xuống.

Dạ Hoa cảm thụ so với Hàn Khiêm còn hơn gấp nhiều lần. Khi vầng sáng vàng xuất hiện trên người y, bởi vì thân thể căng cứng quá mà xuất hiện co giật, suýt nữa hôn mê.

Y và Long Hạo Thần linh lực chênh lệch cao tới tám mươi chín, khi được đến thiên phú áp chế cộng hưởng, tiên thiên nội linh lực của y từ tám điểm tăng lên năm mươi hai điểm. Tuy rằng như cũ không tính là

thiên tài, nhưng đối với Dạ Hoa mà nói, phần tăng cao thiên phú này đủ cải biến vận mệnh sau này của y!

Cảm thụ được quang nguyên tố tăng gấp mấy chục lần, cảm nhận nội lực trong cơ thể bởi vì thiên phú biến hóa mà sản sinh thay đổi, Dạ Hoa nhịn không được rơi nước mắt. Ôm chặt lấy Long Hạo Thần, cao giọng khóc lớn.

Vài chục năm nay, y chịu vô tận cười nhạo, chịu đựng thống khổ bị lão sư đuổi, chịu đựng tất cả mọi thứ. Hoàn toàn nhờ vào tinh thần bất khuất chống đỡ y đi từng bước một đến ngày nay. Giờ này khắc này, vậy khốn y vài chục năm, nan đề lớn nhất rốt cuộc đã giải quyết xong. Áp lực cảm xúc trong lòng y bỗng chốc như đê vỡ bộc phát ra.

Nhìn Dạ Hoa lớn giọng khóc, Hàn Khiếm đứng một bên không ngăn cản. Ông lịch duyệt nhiều, sao nhìn không ra Dạ Hoa nhiều năm cảm xúc ép chặt? Lúc này để y phóng thích ra là lựa chọn tốt nhất.

Nội tâm trong sáng, sẽ có rất lớn trợ giúp y tu luyện. Tuy tuổi y không còn nhỏ, nhưng phương pháp tu luyện của y, sợ là tương lai tiền đồ sáng lạn.

Quang minh chi tử cho dù mạnh cỡ nào cũng chỉ có một mình, mà Dạ Hoa đem đến tác dụng, lại có thể trợ giúp toàn bộ Lục Đại Thánh Điện!

Dạ Hoa khóc kéo dài tới mười mấy phút, khóc đến hai mắt đỏ rực, thấm ướt vai áo Long Hạo Thần. Khó khăn lắm y mới dần ổn định cảm xúc.

Xoay người, y bùm một tiếng quỳ xuống trước mặt Hàn Khiếm, cúi lạy nói.

"Thánh kỵ sĩ trưởng, cảm tạ ngài."

Hàn Khiếm mỉm cười, lắc đầu nói.

"Không cần tạ ơn. Nếu người không chê, cũng không cần trở về Hạo Nguyệt thành, sau này theo ta đi. Lão phu sẽ truyền thụ cho người kinh nghiệm tu luyện nhiều năm của ta."

Dạ Hoa thông minh sắc sảo, là thiên tài một thế hệ, liền vội vàng lần nữa lạy, nói.

"Đệ tử bái kiến sư phụ."

Hàn Khiếm ha ha cười, hai tay nâng y dậy.

"Là lão phu có lợi mới đúng. Tương lai người nhất định trở thành ngôi sao sáng chói của Kỵ Sĩ Thánh Điện chúng ta, e rằng thành tựu không thua gì đồ đệ bảo bối của người."

Long Hạo Thần thấy lão sư đã bái sư xong, cũng vội tiến lên cung kính nói.

"Đệ tử Long Hạo Thần bái kiến sư tổ."

Hàn Khiếm cười đến đặc ý. Tính cách ông vốn hào sảng, nhất thời bất nhả cười càn rỡ. Hàn Vũ đứng một bên nhìn tình cảnh này, nguyên bản trong lòng còn hơi mịt mờ đã biến mất không còn sót lại chút gì. Trước không nói chủ kỵ sĩ của mình là đồ tôn của ông nội, thiên phú áp chế cộng hưởng Long Hạo Thần cho y tăng vọt lên tới tám mươi điểm. Y nghĩ có nên hay không bàn lại với ông nội, kéo dài thời gian làm Phụ Trợ kỵ sĩ.

Thoạt nhìn tiên thiên nội linh lực của Dạ Hoa tăng lên hơn bốn mươi, được đến chỗ tốt nhiều nhất. Nhưng thật ra Hàn Vũ có lợi thậm chí vượt qua Dạ Hoa.

Nguyên bản tiên thiên nội linh lực của Hàn Vũ là sáu mươi ba, tuy đã là thiên tài nhưng tương lai muốn trở thành Thần Ẩn kỵ sĩ vẫn là hơi khó khăn. Trong ghi chép của Kỵ Sĩ Thánh Điện, cường giả có thể trở thành Thần Ẩn kỵ sĩ tiên thiên nội linh lực hầu như đều vượt qua bảy mươi.

Nếu không có thiên phú như vậy, thế thì phải nỗ lực gấp mấy lần mới có thể.

Tiên thiên nội linh lực bảy mươi điểm, thể chất Quang Thiên Sư, tiên thiên nội linh lực tám mươi thì là thể chất Thần Phù Hộ. Cũng chính là nói, dưới sự trợ giúp của thiên phú áp chế cộng hưởng, trực tiếp thăng thiên phú của y lên hai cấp. Chỉ cần còn sống, đột phá cửu giai chỉ là vấn đề thời gian! Hàn Vũ sao có thể không hưng phấn? Trở thành Phụ Trợ ky sĩ thì có làm sao? Thiên phú tăng cao như vậy, xem như làm hai mươi năm Phụ Trợ ky sĩ cũng đáng!

"Thật không ngờ việc này có thể được đến thu hoạch lớn như vậy. Ha ha." Hàn Khiếm đắc ý nói. "Tốt lắm, nói chuyện chính sự. Hạo Thần, ở trận đấu giai đoạn vòng loại người đã đạt được thứ hạng mười đứng đầu. Dựa theo quy tắc, thánh điện chúng ta phải thưởng cho người một thứ vũ khí. Ta nghe Ky Sĩ Thánh Điện người giám sát tổ thứ ba nói rằng, vũ khí của người tổn hại rất nghiêm trọng. Nếu đã vậy, người hãy đi lấy phần thưởng Ky Sĩ Thánh Điện chúng ta đưa cho."

"Vũ khí thánh điện thưởng cho phải xem vận khí của người rồi. Sáng sớm ngày mai Hàn Vũ sẽ mang người tới thánh điện tàng bảo các, rồi nó sẽ cho người biết nên làm cái gì. Dù sao đã xác định hiện tại người đứng đầu tổ thứ ba, thi đấu ngày mai không cần tham dự. Đã lão sư của người bái ta làm thầy, người thành đồ tôn của ta, lão phu trở về tự tay chuẩn bị cho các người một phần lễ gặp mặt, ngày mai sẽ kêu người đưa tới. Đồ tôn của Hàn Khiếm ta đây làm sao có thể trang bị trên người một cái đều không có? Tiểu Vũ, bắt đầu từ bây giờ con chính là Phụ Trợ của Hạo Thần, chắc đã biết nên làm gì rồi chứ."

Hàn Vũ vội vàng cung kính nói.

"Vâng, ông nội. Con sẽ nghiêm túc học hỏi chủ nhân, sẽ không làm ông nội thất vọng nữa."

Hàn Khiếm đi rồi, Dạ Hoa không nhận được vội ở trong phòng tu luyện. Long Hạo Thần mang Hàn Vũ trở lại phòng của mình.

"Hàn huynh, huynh thấy vậy được không, về sau trực tiếp kêu tên ta. Cứ gọi chủ nhân làm ta cảm thấy hơi kỳ kỳ." Long Hạo Thần khẩn thiết nói với Hàn Vũ.

Hàn Vũ lập tức kiên quyết lắc đầu, nói.

"Như vậy sao được. Lẽ không thể bỏ, ta là Phụ Trợ kỵ sĩ của ngài, đương nhiên phải xưng hô ngài là chủ nhân." Hiện tại y đã quyết tâm phải theo sát Long Hạo Thần. Quang minh chi tử nha! Theo hãn mới có tiền đồ. Hiện giờ Hàn Vũ rất là bội phục ông nội, ánh mắt quá sắc bén rồi. Trở thành Phụ Trợ của quang minh chi tử, đây là vinh diệu chứ không phải sỉ nhục.

Long Hạo Thần khuyên bảo nửa ngày, Hàn Vũ nhất quyết không chịu đồng ý. Không còn cách nào khác, chỉ có thể tìm một chỗ, trước cho y ở lại.

Sáng sớm hôm sau, Hàn Vũ mang Long Hạo Thần đi tới thánh điện tàng bảo các. Trước khi xuất phát, Long Hạo Thần nhờ Lý Hình nói với Thái Nhi hôm nay hãn sẽ về trễ, kêu Thái Nhi không cần chờ.

Thánh điện tàng bảo các nằm trong khuôn viên sân Thánh Minh, cũng là do Lục Đại Thánh Điện cộng đồng quản lý.

Tàng bảo các nằm ở phía sau sân Thánh Minh, một nơi không hề thu hút ánh mắt.

Từ bên ngoài nhìn chỉ là một tòa kiến trúc bình thường sáu góc cạnh, chiếm diện tích khoảng mấy trăm mét vuông mà thôi. Cùng lắm thì hơi có vẻ xa hoa một chút.

Trước cửa hai lão giả mặc đồ vải ngồi trên ghế trò chuyện, thoạt nhìn rất nhàn nhã.

"Kính chào hai vị tiền bối. Văn bối là Hàn Vũ, phụng mệnh của Hàn Khiêm thánh kỵ sĩ trưởng, đem thánh điện Đại Địa kỵ sĩ Long Hạo Thần

tiến đến lựa chọn phần thưởng." Hàn Vũ cung kính hành lễ.

Long Hạo Thần không dám chậm chạp, cùng y hành lễ với hai lão giả.

Hai lão giả này một gầy một béo. Lão giả mập hơi hói đầu, bụng to, vạt áo mở rộng lộ bộ ngực.

Lão giả ốm thì tựa như gậy trúc, bộ dáng nhìn như một trận gió thổi liền bay đi vậy.

"Ừm, lệnh bài." Lão giả ốm lãnh đạm nói.

Hàn Vũ vội vàng tiến tới đưa lệnh bài.

Lão giả ốm gật đầu, nói.

"Người chờ tại đây, Long Hạo Thần, đi theo ta."

"Vâng." Long Hạo Thần lên tiếng, bước theo lão giả ốm tiến vào tàng bảo các. Hàn Vũ thì đứng yên ngoài cửa.

Lão giả ốm đưa Long Hạo Thần vào trong tàng bảo các. Vừa vào cửa, Long Hạo Thần cẩn thận quan sát một trong các nơi trọng yếu nhất của thánh thành này.

Đại sảnh khá nhỏ, chỉ khoảng một trăm mét vuông. Chính giữa mặt đất có đồ án sao sáu cánh chiếm cứ toàn bộ diện tích.

Cánh cửa sau lưng khép lại, xung quanh có sáu vách tường, mỗi một bức tường vẽ bức tranh lớn.

Trong tranh đều vẽ người, sáu bức tường, sáu người. Xem quần áo trên người họ thì chính là chức nghiệp giả của Lục Đại Thánh Điện. Người trong tranh thoạt nhìn đều rất trẻ, trong đó Ma Pháp Thánh Điện và Linh Hồn Thánh Điện là nữ tính.

Lão giả ồm đi tới giữa đại sảnh sao sáu cánh mới dừng lại, xoay người đánh giá Long Hạo Thần từ trên xuống dưới, hừ một tiếng nói.

"Thì ra người là Long Hạo Thần, nhìn không ra có ưu điểm gì."

Long Hạo Thần ngẩn người, nói.

"Tiền bối, ngài biết ta?"

Lão giả ồm không chút khách khí nói.

"Không biết." Nói xong câu đó dưới chân ông khẽ động, hướng bức tường có tranh kỵ sĩ giẫm một cái.

Long Hạo Thần không hề cảm giác linh lực dao động, nhưng vách tường kỵ sĩ chợt lóe sáng.

Lão giả ồm nâng tay phải lên, Long Hạo Thần mơ hồ nhìn thấy trong tay ông ta có cái gì đó giống như huy chương lóe sáng hướng vách tường kỵ sĩ. Bỗng chốc bức tường tỏa quang mang tựa như kỵ sĩ đang động đậy.

"Kỵ Sĩ Thánh Điện, nhận người." Lão giả ồm kêu một tiếng, đột nhiên nhắc chân đá vào hông Long Hạo Thần.

Động tác của ông thật sự quá nhanh, Long Hạo Thần căn bản không kịp làm ra phản ứng, chỉ cảm thấy toàn thân tê dại không thể xuất ra một chút linh lực, cả người bay thẳng tới vách tường vẽ kỵ sĩ.

Long Hạo Thần cả kinh suýt hét ra tiếng. Ngay khi hắn tưởng chính mình sẽ đập vào vách tường toàn thân đau nhức, đột nhiên xung quanh biến thành hư ảo. Không ngờ thân thể hắn nhập vào vách tường không thấy bóng dáng.

Nhìn vách tường vẽ kỵ sĩ, lão giả ồm hừ hai tiếng.

"Mười bốn tuổi Đại Địa kỵ sĩ, coi như tạm được. Cũng không biết có cái gì đặc biệt hơn người. Hừ hừ. Con bé kia mạnh như vậy, không lẽ tiện nghi thăng nhóc Kỵ Sĩ Thánh Điện này? Thật muốn bóp chết thăng nhóc."

Vừa nói ông vừa thông dong đi ra ngoài. Lão giả mặt lúc trước ngồi đối diện ông, cười hỏi.

"Thế nào rồi?"

Lão giả ồm trợn mắt.

"Không tốt lắm, không xứng với Thái Nhi nhà ta."

Lão giả mặt cười ha ha, nói.

"Ông đừng nói với ta, nên đi nói cho lão Dương."

Lão giả ồm ngồi lại chỗ cũ, không thèm liếc mắt Hàn Vũ đứng bên cạnh, hừ hai tiếng nói.

"Sớm muộn gì sẽ kiếm lão Dương tính sổ. Đời này lão già đó không biết chiếm tiện nghi ta bao nhiêu lần. Giờ lão còn phái thăng nhóc tay sai chiếm tiện nghi lớn như vậy!"

Lão giả mặt cười nói.

"Ta nói lời công bình. Đâu phải cháu nội lão Dương, việc này liên quan gì lão ta?"

Lão giả ồm sắc mặt bỗng nhiên biến thành kỳ quái.

"Ông nhắc tới chuyện này ta mới thấy khoái. Cháu lão Dương còn không bằng thăng nhóc này. Ha ha, mấy ngày hôm trước nhóc con đó suýt bị con bé nhà ta phế đi. Ông không nhìn thấy vẻ mặt lão Dương tới tìm ta đâu, quả là đặc sắc. Ha ha, nhiều năm như vậy lần đầu tiên thấy lão ta chịu thiệt. Nhưng ta còn chưa kịp vui bao lâu, chợt nghe nói việc

này dĩ nhiên là vì thằng nhóc mới này. Đây là có chuyện gì chứ! Làm như Thích Khách Thánh Điện chúng ta thiếu Kỵ Sĩ Thánh Điện bọn họ vậy."

Hàn Vũ đứng một bên vãn tai nghe, y loáng thoáng đoán ra vài phần manh mối.

Đúng lúc này lão giả ốm mạnh quay đầu.

"Nghe lén cái gì, cút xa một chút!" Tay ông vung lên, Hàn Vũ chỉ cảm thấy một luồng lực mạnh ập đến, cả người tựa như cưỡi mây bay ra xa mấy chục mét.

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 48

Lam Vũ, Phù Dung Quang (1+2)

Luồng khí cực tinh thuần đó tuy rằng chỉ là chột lóe, nhưng dựa vào cảm giác mãnh liệt, hần trong nháy mắt ghi nhớ phương hướng.

Trước mặt hần tổng cộng có mười lối rẽ, trong trí nhớ của hần thì phương hướng kia là lối thứ ba từ tay trái đếm sang.

Không chút chần chờ, Long Hạo Thần đứng dậy bước nhanh đi hướng lối rẽ thứ ba.

Đi vào lối rẽ không tới một trăm mét, cảm giác lúc trước lần nữa xuất hiện. Không sai, đúng là hướng này. Long Hạo Thần thầm nghĩ, một nơi có nồng đậm quang nguyên tố dao động, chắc chính là mục đích của chuyến đi này.

Tiếp tục đi trong chốc lát, khi hần quẹo sang hướng khác thì đột nhiên phía trước xuất hiện cánh cửa phát tia sáng kỳ dị.

Cánh cửa này không giống cái đã truyền tống hần tới đây, nó nhỏ hơn nhiều, cao hai mét, rộng một mét, hình trứng. Bên trong cửa tỏa quang mang vàng nhạt, nhưng mé bên lại là màu nước biển.

Đây là...

Chẳng lẽ mình phải bước vào trong đấy? Long Hạo Thần dừng chân lại.

Hắn đứng trước ngưỡng cửa, chỉ cảm thấy quang nguyên tố tinh thuần là từ cánh cửa này truyền ra. Nhưng nó không phải liên tục lan tỏa, mà là bất quy tắc thỉnh thoảng lóe lên một cái.

Là quang minh chi tử, Long Hạo Thần trời sinh được quang nguyên tố ưu ái, mà chính hắn đối với quang nguyên tố cũng rất thân cận. Khi cảm thụ được sự tồn tại của quang nguyên tố, hắn sẽ vô ý thức loại bỏ khả năng có nguy hiểm.

Do dự một hồi, Long Hạo Thần hít sâu, cất bước đi vào trong cánh cửa phát sáng.

Lần này, hắn không cảm giác có gì khó chịu, chỉ cảm thấy xung quanh một mảnh quang mang nhu hòa. Chớp mắt một cái, hắn lại cảm nhận chân đạp đất cứng rắn, ngay sau đó, tất cả hư ảo lần nữa biến trở về chân thật.

Đó là một cái hang, xung quanh là vách đá mọc lởm chởm. Mới bước một bước vào trong, Long Hạo Thần vừa cảm giác mình trở về thế giới thật thì ngay sau đó lại biến thành huyền ảo.

Hai luồng sáng một xanh một vàng bỗng nhiên lóe lên chiếu sáng cả động.

Màu xanh như biển rộng mênh mông, tràn ngập bao dung lấp lánh xinh đẹp.

Màu vàng ấm áp tựa như mặt trời trong thần thoại, sáng rạng rỡ, tràn ngập tinh thần nhưng không chói mắt. Tựa như quang minh bừng bừng sinh cơ đuổi đi đêm tối.

Này là...Hắn xâm nhập dường như làm sợ màu vàng và màu xanh tỏa sáng hang động, hai quang mang cùng lúc tạm dừng. Nhưng chúng nó cho Long Hạo Thần cảm giác hoàn toàn khác nhau.

Quang mang xanh mang theo tinh thể và thăm dò, quang mang vàng chột ngừng rồi tuôn ra mãnh liệt cảm giác thân thiết, bỗng phóng tới chỗ Long Hạo Thần.

Long Hạo Thần cái gì đều không làm, chỉ yên tĩnh đứng đó, mặc quang mang vàng xông tới. Khi thân thể hấn bị quang mang vàng bao phủ, hấn chỉ cảm thấy toàn thân biến thành ấm áp, nội linh lực trong cơ thể tốc độ vận chuyển bỗng tăng cao, cảm giác trói buộc nói không nên lời.

Tuy hấn nhìn không rõ chung quanh, trước mắt chỉ có quang mang vàng này. Nhưng cảm giác thân thiết mãnh liệt khiến Long Hạo Thần trong lòng tràn đầy thỏa mãn.

Long Hạo Thần cảm nhận được quang mang, cũng cảm giác được vô tận tinh thuần quang mang, cả người đều chìm đắm trong đó.

Mơ hồ, Long Hạo Thần thân thể bị quang mang vàng bao phủ chột biến thành trong suốt, mặc cho quang mang vàng xuyên qua thân thể, xoay quanh.

Nếu có người nhìn thấy cảnh tượng này, chắc chắn sẽ chấn động kêu ra tiếng.

Quang Diệu Thể, cường đại năng lực tượng trưng cho kỳ sĩ thất giai, hóa thân thành quang mang, cùng quang dung hợp.

Lúc này Long Hạo Thần chỉ có ngũ giai, hơn nữa là vừa mới bước vào ngũ giai mà thôi. Nhưng hấn lại làm được rồi. Bình thường cho dù là hoàn chinh Quang Diệu Thể, cũng không ai chịu để quang minh bên ngoài dễ dàng nhập vào trong người. Nhưng hấn lại làm được.

Đây là thể chất của quang minh chi tử, đối với quang thân cận khiến hấn tuyệt đối tín nhiệm tất cả có liên quan đến quang nguyên tố. Mà quang nguyên tố cũng đem hấn thành chúa tể quang minh, đối đãi như con trai của quang minh thần. Thân thiết, dịu dàng, vô cùng thân mật.

Không biết thời gian trôi qua bao lâu, quang mang kia mới chậm rãi rời đi. Long Hạo Thần thân thể hồi phục bình thường. Nhưng ngay sau đó, cảm giác nguy cơ bỗng ập đến.

Đột nhiên mở mắt, Long Hạo Thần nhìn thấy một bóng dáng xanh.

Thấy bóng dáng này làm hấn giật nảy mình. Bởi vì bóng dáng xanh thoát nhìn giống hệt hấn, chỉ là thân thể tỏa quang mang xanh. Áp lực cường đại bỗng nhiên phát ra từ thân thể dường như là quang mang xanh ngưng tụ mà thành. Trong chớp mắt, hai tay nó nâng lên, hai thanh trọng kiếm màu xanh từ tay nó kéo dài ra, Đột Kích.

Giờ khắc này, Long Hạo Thần trên người không có bất cứ trang bị vũ khí nào. Hơn nữa hấn chỉ vừa mới tỉnh lại từ cảm giác mỹ diệu. Bản năng kích phát Linh Quang bao tay trên cổ tay, một tầng Thánh Quang Tráo dâng lên, quang mang vàng nhạt cứng rắn chặn một kích của quang mang xanh.

Xoạt--

Lực xung kích mạnh mẽ đẩy Long Hạo Thần lùi về sau, một đôi trọng kiếm xanh đồng thời phát động Thiểm Điện Thứ, tựa như mưa đập vào Thánh Quang Tráo. Chỉ một giây, Thánh Quang Tráo đã vỡ nát. Quang mang xanh nhảy lên bổ hướng Long Hạo Thần.

Có khoảnh khắc ngắn ngủi giảm xóc, Long Hạo Thần mới kịp phản ứng, hai tay đồng thời để hai bên sườn. Hai thanh kiếm dài mỏng màu vàng xuất hiện trong lòng bàn tay hấn.

Ngưng Linh Thành Bình.

Đây là có thể dùng linh lực hóa thành vũ khí. Tuy hấn không biết thứ công kích mình là cái gì, nhưng hấn có thể cảm giác ra đối diện dường như chính là bản thân mình. Trong tình huống này, không có vũ khí thì sao chống cự được?

Ngưng Linh Thành Binh nghĩa là linh lực ngưng kết thành binh khí, phải đạt tới ngũ giai bậc cao nhất mới có khả năng làm ra. Long Hạo Thần hiện tại chỉ là Đại Địa kỵ sĩ bậc một, sử dụng rất miễn cưỡng. Hơn nữa ngưng Linh Thành Binh đối với linh lực tiêu hao cực lớn, không tới lúc bất đắc dĩ tuyệt không dễ dàng dùng. Lấy thể chất quang minh chi tử của hắn, ngưng tụ hai thanh kiếm này cũng mất hơn năm trăm điểm nội linh lực. Hơn nữa trong quá trình chiến đấu, linh lực sẽ còn tiếp tục tiêu hao.

Đối diện Thiểm Điện Thứ của quang mang xanh, Long Hạo Thần trong tay song kiếm cũng khởi động. Quang mang vàng chợt lóe, hắn lại lấy kiếm phá kiếm. Dưới tình huống không hề dùng bất cứ kỹ năng gì, toàn bộ ngăn chặn công kích đến từ quang mang xanh.

Dường như quang mang xanh chỉ biết mỗi Thiểm Điện Thứ, tốc độ biến mau, hàng nghìn hàng vạn bóng kiếm xanh tựa như thủy ngân đánh tới.

Trong khoảnh khắc này, Long Hạo Thần cảm giác như trở lại lúc trước trong hầm. Song kiếm trong tay cao thấp tung bay, tập trung tinh thần bảo trì trạng thái bình tĩnh. Mặc kệ tốc độ công kích của đối thủ nhanh cỡ nào, hắn đều một chiêu một chiêu ngăn chặn.

Long Hạo Thần phát hiện, lực công kích của đối phương không mạnh, dựa vào Ngưng Linh Thành Binh hắn còn có thể nhẹ nhàng ngăn cản.

Mặc dù vậy, Long Hạo Thần không có sử dụng bất cứ kỹ năng nào. Linh lực của bản thân hắn đang mau chóng sụt giảm, dựa theo tình huống, dường như không quá có lợi.

Ừa?

Ngay lúc này, Long Hạo Thần chợt phát hiện có điểm kỳ cục. Linh cảm của hắn cao hơn người bình thường, khi ngăn cản đòn tấn công tựa

cuồng phong của quang mang xanh, hẳn còn quan sát năng lực của đối phương.

Hắn phát hiện màu sắc của quang mang xanh dường như nhạt rất nhiều. Mỗi lần công kích, thân thể nó nhạt đi mấy phần.

Trong thời gian thi đấu tuyển chọn Liệp ma Đoàn, Long Hạo Thần trải qua không ít trận chiến. Đặc biệt đối thủ càng mạnh, càng có tác dụng lớn gia tăng kinh nghiệm thực chiến của hắn.

Long Hạo Thần ngộ ra rằng trong chiến đấu, chẳng những phải luôn chú ý tình trạng của mình, càng thêm để ý tình huống địch thủ. Không phải quan sát kỹ năng tấn công, mà là thân thể kẻ địch và cường độ linh lực. Hẳn chính là trong đoạn thời gian này tạo thành thói quen quan sát.

Khi quang mang xanh lần đầu phát động Thiểm Điện Thứ, có uy lực mạnh nhất. Nhưng khi nó phá giải Thánh Quang Tráo của mình, lực công kích dường như giảm xuống rất nhiều.

Đương nhiên Thánh Quang Tráo không thể nào thương tổn được đối phương. Vậy thì vì sao lực công kích của nó bỗng nhiên yếu bớt? Mà lúc ấy tình huống của mình là?

Chợt nghĩ như vậy, Long Hạo Thần phát hiện trong đó có kỳ quặc.

Quang mang xanh này dường như cường độ linh lực cùng chính mình không chênh lệch bao nhiêu. Linh lực của mình giảm thì linh lực nó cũng tùy theo giảm thấp. Lúc trước mình sử dụng Ngưng Linh Thành Bình, linh lực bản thân tiêu hao nhiều, cho nên linh lực của nó cũng hạ thấp, dĩ nhiên lực công kích sẽ chịu ảnh hưởng. Lúc này cũng thế.

Nếu đã vậy, mình chỉ cần phòng ngự thôi là được!

Trong lúc Long Hạo Thần suy nghĩ, đột nhiên quang mang xanh thân hình chợt tạm ngừng, thân thể bỗng nhảy lên cao, cấp tốc xoay tròn, là Đấu Sát Toàn Viên Kiếm.

Nó phục chế kỹ năng của mình? Long Hạo Thần trong lòng thầm kinh hãi. Chính hắn biết sử dụng Đấu Sát Toàn Viên Kiếm, đương nhiên hiểu kỹ năng này một khi phát huy thì uy lực mạnh cỡ nào.

Nhưng lúc này Long Hạo Thần lại nở nụ cười, dưới chân vội lui về sau, cùng lúc trong miệng lưu loát ngâm xương chú ngữ, kiếm vàng trong hai tay cũng nâng lên.

Trong khoảnh khắc, cường đại tinh thần lực của hắn đột nhiên bùng nổ, tâm phân tam dụng.

Tay trái kiếm quang xuất hiện ba quang hoàn. Vòng Tín Niệm, Thủ Hộ Ân Tứ, Cường Kích Quang Hoàn. Kiếm quang tay phải thì phát ra quang mang trắng đậm đặc, chính là thánh kiếm Súc Thế.

Tu vi tăng lên tới ngũ giai, khi sử dụng thánh kiếm, hắn không còn cần chú ngữ, chỉ cần tích góp linh lực cho thánh kiếm.

Cùng lúc này, Linh Quang bao tay phóng ra Thánh Quang Tráo chống đỡ một đòn của bóng dáng xanh.

Long Hạo Thần mau chóng lùi ra sau, cùng lúc đó chú ngữ đã nhanh hoàn thành, Thiên Sứ Chúc Phúc.

Ngay sau đó, một tiếng rống ngâm rõ to vang lên gần người Long Hạo Thần, dưới quang mang vàng chói mắt, nội linh lực hóa thành vẩy, hai tay cầm kiếm, đích thị là Thăng Long Kích.

Thăng Long Kích là kỹ năng tấn công mà cả Thủ Hộ kỵ sĩ và Trường Giới kỵ sĩ đều có thể học. Tu vi Long Hạo Thần đã đột phá ngũ giai, đương nhiên cũng học được từ nhãn truyền thừa của phụ thân.

Nhưng mà khi xuất ra đòn này, thánh kiếm bên tay phải chưa hoàn thành.

*Keng! *

Hai bên trên không trung mạnh va chạm. Trong khoảnh khắc cái bóng xanh bỗng tan rã hóa thành vô số quang mang xanh bay tán loạn bốn phía.

*Rầm! *

Đôi chân Long Hạo Thần đạp đất, thân hình hơi lắc lư, trước mắt bỗng trở nên tối đen. Vừa rồi một thời gian ngắn hắn đã dùng rất nhiều kỹ năng. Cho dù hắn có tinh thần lực hơn người thì cũng hơi khó chống đỡ, sắc mặt biến tái nhợt.

Lúc này, song kiếm Ngưng Linh Thành Bình tan rã, từ đầu tới cuối, thánh kiếm tay phải đều không thể ngưng tụ hoàn chỉnh. Nhưng hắn đã thắng, chiến thắng quang mang xanh.

Kỵ sĩ, Long Hạo Thần làm những điều rất đơn giản. Hắn có thể chiến thắng là bởi vì phán đoán chính xác thực lực quang mang xanh.

Quang mang xanh chính là phức chế kỹ năng và cường độ linh lực của hắn. Kỹ năng không thay đổi, nhưng cường độ linh lực lại tùy theo bản thân hắn mà có biến hóa điều chỉnh.

Dưới tình huống như thế, chỉ cần Long Hạo Thần cứ chống đỡ thì quang mang xanh sẽ không bao giờ ngừng công kích. Một khi sơ xuất hắn sẽ thua ngay.

Nhưng nếu không có linh lực thì sao? Quang mang xanh sẽ dựa vào cái gì để tấn công?

Long Hạo Thần liên tiếp dùng nhiều kỹ năng như vậy, không phải vì muốn chiến thắng đối thủ, mà là muốn tiêu hao hết linh lực còn thừa. Đặc biệt sau khi tiêu hao gần hết thì hoàn thành kỹ năng cuối cùng.

Không có linh lực hậu thuẫn, đương nhiên Đấu Sát Toàn Viên Kiếm không thể chịu nổi trùng kích của Thăng Long Kích. Cho nên quang mang xanh mới tan rã.

Mọi thứ nhìn như đơn giản nhưng thực tế là kết hợp giữa trí tuệ và thực lực. Nếu không phải trước đó Long Hạo Thần chống đỡ đòn tấn công gió bão của quang mang xanh, bản thân không bị thương, nếu như không phải hấn đoán chính xác sau đó nhanh chóng quyết định, trận chiến này rất khó biết kết quả. Mặc dù quang mang xanh không có thật sự phát ra sát khí, nhưng Long Hạo Thần mơ hồ cảm giác ra, nếu mình thua, sợ rằng sẽ mất đi cái gì.

Mọi thứ đều quay về hắc ám, tất cả quang mang đều biến mất. Trong tối tăm, chỉ có tiếng khê thở dốc của Long Hạo Thần.

Bỗng nhiên, trước mặt Long Hạo Thần bỗng lóe lên một tia sáng.

Dưới quang mang chiếu rọi, mọi thứ xung quanh cũng dần rõ ràng.

Hang động, như cũ là cái hang. Nhưng so với ban đầu hấn thấy thì nhỏ hơn nhiều. Trước mắt Long Hạo Thần có một bình đài hình tròn, không lớn. Quang mang kia phát ra từ giữa bình đài.

Đó là một thanh kiếm, một thanh kiếm lơ lửng trên bình đài. Mũi kiếm chĩa xuống, chuôi kiếm hướng lên trên.

So sánh với trọng kiếm truyền thống của kỵ sĩ, thanh kiếm này kích cỡ nhỏ hơn một chút. Lưỡi kiếm khoảng ba thước sáu tấc, từ ngặc đến cuối chuôi kiếm dài một thước hai tấc. Tổng cộng là bốn thước tám tấc.

Mũi kiếm sắc vàng, là nội liễm màu vàng. Thân kiếm có rất nhiều chữ khắc tinh tế, các chữ tổ hợp lại thành hình dạng một đóa hoa phù dung kỳ dị tập trung đến ngặc kiếm.

Chỗ ngặc kiếm màu sắc lại biến hóa, không còn là vàng mà là xanh đậm. Ngặc kiếm điêu khắc hình đầu rồng, mũi kiếm màu vàng như từ miệng rồng phun ra, mà chuôi kiếm kéo dài thì tựa như thân rồng. Mặc dù đầu và thân rồng kích cỡ hơi kém nhưng lại có cảm giác phối hợp đến kỳ dị.

Trên chuôi kiếm xanh đậm tỏa ra quang mang xanh nhu hòa. Giữa ngác kiếm, cũng chính là vị trí mắt rồng, hai bên khảm một viên bảo thạch màu vàng hình trứng chỉ lớn hơn kim tệ một chút.

Cuối chuôi kiếm là đuôi rồng hiện ra ba cái chi nhánh mở rộng, nhìn qua vô cùng sắc bén. Phần nối liền chi nhánh hai bên khảm viên bảo thạch màu xanh.

Thấy thanh kiếm này, mắt Long Hạo Thần không chớp một cái nhìn chăm chăm. Từ khi trở thành kỵ sĩ, hắn nhìn trang bị vũ khí không ít, đặc biệt là hắn thường dùng trọng kiếm, chú ý càng nhiều. Nhưng hắn chưa bao giờ gặp một thanh kiếm có thể rèn thành huyền lệ như thanh kiếm này.

Càng trọng yếu là, dường như hắn cảm giác được thanh kiếm đang thở, tựa như nó cũng có sinh mệnh. Khi tiến vào, hơi thở của quang mang vàng và xanh lại xuất hiện, chỉ là so với khi đó càng thêm nhu hòa. Đặc biệt mũi kiếm lan tỏa vàng sáng vàng, càng lôi kéo Long Hạo Thần từng bước một đi hướng nó.

Quá đẹp, nó thật sự quá đẹp, hoàn mỹ vô khuyết.

Khi Long Hạo Thần tâm thần hơi thanh tỉnh lại, hắn kinh ngạc phát hiện đã leo lên bình đài, đứng đối diện thanh kiếm.

Mạnh nuốt nước miếng. Đây, đây chính là phần thưởng vòng đấu loại Kỵ Sĩ Thánh Điện cho mình? Dù chỉ liếc mắt, hắn cảm thụ được sự trân quý của thanh kiếm này.

Cẩn thận nâng lên tay phải, hắn chậm rãi nắm lấy chuôi kiếm gần trong gang tấc. Phút chốc Long Hạo Thần chỉ cảm thấy một sức hấp dẫn mạnh mẽ hút lấy bàn tay mình, ngay sau đó cảm giác đau nhức từ lòng bàn tay truyền tới.

Thầm giật mình, nhưng Long Hạo Thần không có ý định buông lỏng tay. Bởi vì hắn rõ ràng cảm giác được, khí thế từ thanh kiếm này cho hắn

biết, nó sẽ không làm tổn thương hân.

Từng giọt máu tươi từ tay Long Hạo Thần trượt xuống rơi vào chuôi kiếm, nhuộm viên bảo thạch vàng trên ngọc kiếm.

Từng giọt máu tươi lan tràn, nhuộm thân rồng uốn lượn tới phần đuôi rồng có bảo thạch màu xanh.

Ong--

Bỗng xuất hiện kịch liệt chấn động, trong tay trường kiếm trong chốc lát phát ra ngàn vạn ánh hào quang. Long Hạo Thần hầu như là bản năng nâng trường kiếm cao quá đầu.

Trong quang mang vàng, quang mang xanh quay quanh, hóa thành một cột quang mang khổng lồ vọt tới đỉnh động, cường đại linh lực dao động nháy mắt bùng nổ.

Khí lưu mát mẻ ôn hòa chột chui vào tay, chỉ trong chớp mắt, cảm giác đau đớn ở lòng bàn tay Long Hạo Thần đã biến mất. Cùng lúc đó, sáu con chữ trước sau theo thứ tự xuất hiện trong lòng hân.

"Lam Vũ, Quang Phù Dung."

Đây chính, là tên của nó.

Ngoài sơn cốc Kỵ Linh.

Dương Hạo Hàm bình tĩnh đứng ở chỗ cũ nhìn hướng sơn cốc, lúc này bên cạnh ông có thêm một người, chính là Kỵ Sĩ Thánh Điện thánh kỵ sĩ trưởng, Hàn Khiếm.

"Điện chủ, ngài nói xem cậu bé có thể thu phục được thanh kiếm kia không? Đã nhiều năm như vậy, vô số người thử qua, đều thất bại, trong đó bao gồm cả cha cậu bé."

Dương Hạo Hàm mỉm cười nói.

"Hy vọng cậu bé sẽ thành công. Lam Vũ, Quang Phù Dung, thanh kiếm lưu truyền lại từ niên đại Huy Hoàng. Vốn là song kiếm, sau đó bị một vị thợ rèn tài năng dung hợp thành một. Thanh kiếm này tự sinh ra kiếm linh, hơn nữa bị thượng cổ tinh linh vương tộc thiết lập phong ấn tâm linh phong bảo. Tất cả người đến gần nó đều bị kéo vào trong phong ấn tiến hành khảo nghiệm. Người có thể thông qua khảo nghiệm mới có được nó."

"Không ai biết Lam Vũ, Quang Phù Dung mạnh tới trình độ nào. Dựa theo ghi chép của cổ tinh linh vương tộc lưu lại, bọn họ xứng thanh kiếm này là kiếm kỳ tích. Từ sau khi nó được tạo ra, chưa từng có một vị chủ nhân. Cho dù là chính người tạo ra nó cũng không được. Bởi vì không một người có thể được song kiếm linh thừa nhận. Cho nên cao đẳng tinh linh vương tộc mới dùng tâm linh phong bảo phong ấn, đem nó giấu ở đây chờ đợi người hữu duyên."

"Nghe nói điểm kỳ diệu nhất của thanh kiếm kỳ tích này là một khi nó nhận chủ rồi, nó chỉ để người này sử dụng, tựa như trang bị huyết mạch. Mặc kệ thực lực của chủ nhân thế nào, nó đều có tương ứng thực lực. Song kiếm linh sẽ cùng chủ nhân trưởng thành. Người có từng nghe nói qua trang bị vũ khí có thể trưởng thành? Hơn nữa không cần bất cứ phụ gia khảm đá hoặc khắc chữ, tự mình tăng trưởng. Một điểm này coi như là thần khí chỉ sợ không cách nào bằng được."

Hàn Khiếm trong mắt tràn ngập kinh ngạc.

"Không uống là kiếm kỳ tích. Nói vậy nếu cậu bé Hạo Thần được nó thừa nhận, thì có thể sử dụng thanh kiếm này rồi."

Dương Hạo Hàm bật cười nói.

"Đừng hỏi ta. Chưa ai có được thanh kiếm này, không có ghi chép nào liên quan đến cách sử dụng nó. Như vậy ai có thể nói rõ đây?"

Hàn Khiếm ha ha cười nói.

"Điện chủ, lần này ngài xuất huyết nhiều a!"

Dương Hạo Hàm mỉm cười nói.

"Thanh kiếm này nguyên bản không ai có thể dùng, cho cậu ta thử thì có gì không được. Thánh Nguyệt lão tiểu tử kia ngay cả Luân Hồi Kiếm đều cho Luân Hồi Thánh Nữ, Kỵ Sĩ Thánh Điện chúng ta cũng có một vị quang minh chi tử, chỉ là một thanh Lam Vũ, Quang Phù Dung thì có gì không cam lòng lấy ra? Chúng ta không thể thua người ta!"

"Thật không ngờ Tinh Vũ lại có một người con trai như vậy. Chỉ là có một điều ta nghĩ không ra, hẳn nên phát hiện con trai có thể chất quang minh chi tử, vì sao không đưa tới thánh điện cố sức bồi dưỡng?"

Hàn Khiếm nói.

"Có lẽ là vì tâm tính."

"A?" Dương Hạo Hàm hơi sửng sốt, lát sau hiểu ra nói. "Người muốn nói là Tinh Vũ muốn cậu bé này thông qua ma luyện ngoại giới từng bước trưởng thành, năng lực sinh tồn mới càng mạnh."

Hàn Khiếm mỉm cười gật đầu nói.

"Chỉ ít theo trước mắt thì ta thấy cậu bé này tuyệt đối là một kỵ sĩ hợp tư cách. Theo tuổi của cậu ta thì đúng là khó được. Thiên phú tốt phải xuất hiện trên người thích hợp, mới có thể nở rộ quang mang chói mắt nhất!"

Ông vừa nói xong, đằng xa Kỵ Linh sơn cốc bỗng có quang mang chói lọi phóng lên cao.

Vàng và xanh, hai quang mang giao hòa. Quang mang vàng trung tâm, quang mang xanh bao quanh bên ngoài. Trong phút chốc chiếu lên trời khiến trời xanh mây trắng biến mờ nhạt.

"Thật sự thành công." Trong mắt Dương Hạo Hàm có tia vui sướng.

Hàn Khiếm thì há hốc mồm.

"Thế này cũng quá nhanh, đây..."

Dương Hạo Hàm cười nói.

"Ta cũng không ngờ sẽ như thế này. Cậu bé có thể chất quang minh chi tử, tuy Lam Vũ, Quang Phù Dung có song thuộc tính nhưng lấy quang là chính. Quang thuộc tính gặp thể chất quang minh chi tử, sẽ tấn công cậu bé sao? Đừng gấp, hãy chờ đã. Cậu bé còn cần cả quá trình dung hợp."

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 49

Lam Vũ, Phù Dung Quang (3)

Hàn Khiếm nhăn nhó nói.

"Ai, như vậy xem ra ta chuẩn bị trang bị khác cho cậu ta chắc là không có cơ hội đưa rồi."

Dương Hạo Hàm ánh mắt sâu xa nhìn ông, nói.

"Vừa nãy người đã giải thích cho ta, vì sao chính mình lại nghĩ không ra? Chúng ta không thể chiều hư cậu bé! Cậu ta phải nỗ lực từng bước một tiến lên, sau cùng trở nên cường đại hơn cả chúng ta. Đúng rồi, phía Tinh Vũ có tin tức gì không?"

Hàn Khiếm khẽ thở dài, lắc đầu nói.

"Còn chưa có. Hãn và A Nan một trận chiến, A Nan trọng thương, hãn thì mất tích."

Dương Hạo Hàm gật đầu nói.

"Báo cho mấy người liên quan biết, đem chuyện này xếp vào bí mật tối cao của thánh điện. Đặc biệt không thể cho cậu bé Hạo Thần biết. Ta không hy vọng tâm tính của cậu ta chịu ảnh hưởng gì. Tinh Vũ có để lại lá thư cho ta, nói rằng nếu quyết chiến với A Nan hãn còn không trở về, trước khi Hạo Thần đột phá cấp bảy, tuyệt không thể cho biết."

Hàn Khiếm thở dài một tiếng, nói.

"Thật không rõ, vì sao Long điện chủ nhất định phải khiêu chiến Ma Thần thứ bảy. Hắn có thể không chấp nhận trận khiêu chiến mà."

Dương Hạo Hàm lắc đầu nói.

"Không, hắn phải đi, đây là trách nhiệm của hắn. Nếu khi còn sống người có thể đột phá cấp chín, như vậy người sẽ biết trách nhiệm này là gì. Tiếp tục sai người điều tra tình trạng vết thương của A Nan."

"Ừm." Hàn Khiếm gật đầu ừ một tiếng.

Dương Hạo Hàm trong lòng thần than. Tinh Vũ a Tinh Vũ, vì sao trong lá thư người không cho chúng ta biết, tiểu Hạo Thần có thể chất con trai quang minh? Chẳng lẽ vì cho chúng ta một kinh hỷ? Yên tâm đi, mặc kệ người xảy ra chuyện gì, ta sẽ trông chừng con trai người, giúp cậu bé trở thành giống như người. Không, thậm chí là vượt qua cả người. Con trai quang minh, có lẽ có cơ may ngồi trên đệ nhất Thần Ấn vương tọa.

Đắm mình trong sắc vàng và sắc xanh tẩm bổ, Long Hạo Thần dần tiến vào trạng thái kỳ dị. Hắn mơ hồ cảm giác thân thể mình có thêm những thứ gì, toàn thân dường như ngâm trong nước ấm, thoải mái vô cùng.

Không biết qua bao lâu, Long Hạo Thần dần tỉnh lại. Hắn kinh ngạc phát hiện chính mình đứng ở lối vào Kỵ Linh sơn cốc. Cách đó không xa là sương mù vàng.

"A?" Long Hạo Thần bản năng nhìn tay phải.

Trong tay phải trống rỗng, chỉ là cánh tay hắn còn giữ nguyên tư thế giơ cao.

Kiểm đâu? Lam Vũ, Quang Phù Dung của mình đâu?

Long Hạo Thần hơi lo lắng vội nhìn bốn phía. Kiểm không thấy nhưng gặp một người.

Dương Hạo Hàm vẻ mặt mỉm cười nhìn hắn, nói.

"Đừng tìm, nó ở trong thân thể người."

"Trong thân thể của tôi?" Long Hạo Thần kinh ngạc nhìn Dương Hạo Hàm. "Dương gia gia, đây là có chuyện gì?"

Dương Hạo Hàm mỉm cười nói.

"Đó là một thanh kiếm kỳ tích. Xét thấy người biểu hiện ưu tú trong vòng đấu loại, Kỵ Sĩ Thánh Điện chúng ta quyết định xem người có vượt qua khảo nghiệm của nó. Kết quả thì người cũng thấy rồi, người vượt qua, cho nên nó là của người."

Long Hạo Thần nghi hoặc nói.

"Ngài nói nó ở trong thân thể của tôi là sao?"

Dương Hạo Hàm mỉm cười nói.

"Đừng nóng vội, ta sẽ đem những gì biết được về Lam Vũ, Quang Phù Dung nói cho người biết."

"Thanh kiếm này có sức mạnh gì thì ngay cả ta cũng không rõ. Bởi vì từ khi nó được tạo ra, chưa từng có ai sử dụng qua. Nhưng căn cứ thánh điện nghiên cứu mấy năm nay, có thể khẳng định đây là một linh khí."

Long Hạo Thần kinh ngạc hỏi.

"Linh khí? Cái gì gọi là linh khí?"

Dương Hạo Hàm nói.

"Linh khí chính là vũ khí có linh tính. Tin tưởng người đã nhận khảo nghiệm của nó. Không sai, chắc chắn đó là khảo nghiệm của kiếm linh đối với người. Tuy kiếm linh không phải chân chính có linh trí, nhưng nó có bản năng. Một vũ khí có linh khí thì khả năng là không giới hạn. Lam Vũ, Quang Phù Dung tiềm chất vô hạn. Nhưng chắc người cũng biết,

trang bị vũ khí càng cường đại thì muốn sử dụng nó càng cần tăng cao thực lực. Thanh kiếm này thì không cần như thế, bởi vì nó sẽ cùng người trưởng thành. Hiện tại nó hẳn đã hòa vào thân thể người dung thành một. Năng lực của chính nó sẽ bồi bổ thân thể người, mà linh lực của người sẽ giúp nó không ngừng tăng trưởng. Nói đơn giản, đây là vũ khí có thể tiến hóa. Người có thể tập trung tinh thần xem thử bên trong."

Long Hạo Thần nghe vậy vội tập trung tinh thần xem xét. Lần này hẳn lập tức phát hiện trong thân thể xuất hiện biến hóa kỳ dị. Vàng nhạt và sắc xanh tỏa ra ánh sáng xanh vàng nhu hòa. Long Hạo Thần một cảm ứng liền phát hiện Lam Vũ, Quang Phù Dung tẩm trong Dịch Thái Linh Lực của mình, dường như là đang hấp thu. Biên độ hấp thu không nhiều, tựa như dựa vào linh lực tẩm bổ.

Bản thân nó tỏa ánh sáng vàng xanh từ từ khuếch tán, nhập trong cơ thể mỗi một góc, kích động thân thể hẳn không ngừng sản sinh cảm giác nhu hòa mà ấm áp. Loại cảm giác này rất nhẹ, nếu không phải tập trung cảm thụ thì sẽ không thể phát hiện. Nhưng hẳn lại mơ hồ cảm giác được, ánh sáng này dường như tăng cường thể chất của hẳn.

"Sinh mệnh cần nhất chính là quang cùng nước. Đối với thực vật mà nói, chỉ cần có quang và nước, chúng nó có thể sinh tồn. Nhân loại nhu cầu tuy rằng nhiều, nhưng quang và nước đồng dạng là cần thiết nhất cho cơ thể. Căn cứ chúng ta nhiều năm nghiên cứu và phán đoán, chắc là nó sẽ có trợ giúp tăng cường ngoại linh lực của bản thân. Nhưng việc này cần nhiều lần phát triển, không phải xong hết một lần."

Dương Hạo Hàm thanh âm truyền vào tai Long Hạo Thần, đánh thức hẳn khỏi trạng thái tĩnh thần.

Mở to đôi mắt, Long Hạo Thần chậm rãi nâng lên tay phải, dùng ý niệm liên hệ với kiếm nhỏ lơ lửng trên Thánh Dẫn Linh Lô. Tinh thần chỉ hơi máy động, hào quang chợt lóe, trong tay hẳn đã nắm chuôi kiếm hình rồng, mũi kiếm vàng tựa như từ miệng rồng phun ra, kim quang lấp lánh.

Phù hợp. Khi Lam Vũ, Quang Phù Dung lần nữa xuất hiện, cảm giác đầu tiên của Long Hạo Thần chính là phù hợp. Cảm giác hoàn toàn khác với lần đầu hắn cầm thanh kiếm này trong tay. Giờ khắc này, hắn chỉ cảm thấy thanh kiếm tựa như một bộ phận thân thể. Một ít đồ vật kỳ quái huyền ảo xuất hiện trong trí óc, dường như là thanh kiếm đang muốn cho hắn biết điều gì.

Dương Hạo Hàm mỉm cười nói.

"Trở về đi. Chậm rãi cảm nhận. Ngày mai là bắt đầu chung kết mười sáu cường, ta cầu chúc cho người có thể đạt được thành tích tốt."

"Ngày mai?" Long Hạo Thần chợt giật mình. "Không phải nói sau khi kết thúc đấu tiểu tổ thì có thể nghỉ ngơi hai ngày ư?"

Dương Hạo Hàm cười nói.

"Cậu bé, người đã ở chỗ này ba ngày rồi. Người cho rằng dung hợp một linh khí là dễ dàng ư? Người có thể hoàn thành trong vòng ba ngày, chứng minh người và nó độ phù hợp cao kinh người. Phía lão sư của người đã có người của thánh điện thông báo, không cần gấp."

Vậy mà đã ba ngày rồi? Long Hạo Thần kinh ngạc, vội vàng từ biệt Dương Hạo Hàm. Dưới sự dẫn đường của ông, bước vào một cánh cửa lớn tỏa ánh sáng.

Hào quang chợt lóe từ trên tường xuyên qua, Long Hạo Thần đã trở lại đại sảnh trong Thánh Minh tàng bảo các.

Xung quanh trống rỗng không có bóng người. Lúc này Long Hạo Thần mới biết rõ, sợ rằng chỗ này không cần thủ vệ, không có thủ đoạn đặc biệt sẽ khó có khả năng tiến nhập trong tàng bảo các.

Trên thực tế, có tư cách tiến nhập Thánh Minh tàng bảo các dọn dẹp sửa sang, mỗi một tòa thánh điện chỉ có ít ỏi vài người mà thôi.

Đi ra tàng bảo các, bên ngoài như cũ có hai người ngồi canh giữ. Nhưng không phải hai ông lão một ốm một mập, mà là hai người trung niên mặc đồ vải thoát nhìn vô hại, tuổi khoảng hơn bốn mươi. Hai người thiện ý cười với Long Hạo Thần.

Bọn họ thật sự vô hại sao? Long Hạo Thần cẩn thận muốn phán đoán tình hình bọn họ, lại hoảng sợ phát hiện hai vị trung niên này cho hắn cảm giác lại là như tĩnh lặng xa xưa, dường như không có một chút năng lực rồi lại tựa hồ sâu.

Không uống là tổng bộ thánh minh! Người trong thánh thành này không biết có nhiều ít cường giả.

Long Hạo Thần vội vàng hướng hai vị trung niên hành lễ, sau đó vội vàng bước đi.

"Chủ nhân." Thanh âm của Hàn Vũ vang lên, y từ một bên tiến tới.

"Huynh luôn chờ tôi?" Long Hạo Thần kinh ngạc nhìn y.

Hàn Vũ gật đầu nói.

"Tôi là Phụ Trợ kỵ sĩ của ngài, đương nhiên phải luôn theo sát bên ngài." Thực hiển nhiên, y đã hoàn toàn xác định vị trí của mình.

Long Hạo Thần cường rạng rỡ, không nói thêm, mang Hàn Vũ cùng quay trở lại nhà trọ.

Khiến Long Hạo Thần buồn bực là, mặc kệ là lão sư hay tỷ tỷ đều nhất trong phòng tu luyện. Hắn cực kỳ muốn hỏi Lý Hình rằng mấy ngày nay Thái Nhi ra sao rồi. Nhưng không thể quấy rầy bọn họ tu luyện. Không còn cách nào khác, hắn chỉ có thể trở về phòng, chính mình cũng tu luyện. Liệt liên quan tới Quang Phù Dung, hắn còn có rất nhiều điều muốn biết, nếu không làm sao phát huy uy lực của nó?

Sáng sớm.

Dạ Hoa gõ cửa phòng Long Hạo Thần.

Lần nữa thấy lão sư, Long Hạo Thần giật nảy mình. Bởi vì hần kinh ngạc phát hiện, trên mặt lão sư luôn khí sắc âm u này đã hoàn toàn biến mất, ngược lại đem đến cảm giác phấn chấn sáng sủa. Đường như trong mấy ngày gần ngủ đã trẻ lại hơn mười tuổi.

"Lão sư, ngài..."

Dạ Hoa cười, đường nét trên mặt không căng cứng như trước nữa.

"Ta đột phá, rốt cuộc ta đột phá ba nghìn linh lực. Lúc trước ta tự thôi miên mình rằng, thiên phú không có gì trọng yếu. Nhưng mấy ngày nay, lần đầu tiên ta cảm nhận được tầm quan trọng của thiên phú khi tu luyện. Nhiều năm tích góp rốt cuộc có cơ hội bùng phát. Hạo Thần, cảm ơn người."

"Không, không." Long Hạo Thần nhất thời xấu hổ. "Lão sư, đây là việc đệ tử nên làm. Có thể giúp lão sư là tốt rồi."

Dạ Hoa mỉm cười nói.

"Tốt lắm, giữa thầy trò chúng ta không cần khách sáo. Mấy cái này là sư tổ cho người, chờ sau khi kết thúc lần thi đấu này, lão sư sẽ ở lại thánh thành đi theo sư tổ tu luyện. Người cũng nên gia nhập Săn Ma Đoàn để lấy kinh nghiệm. Những trang bị này sẽ hữu ích với người lắm."

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 50

Cuộc Chiến Mười Sáu Cường

Bạn đang đọc truyện tại Truyện FULL - [www.Truyện FULL](http://www.TruyệnFULL.com)

Vừa nói y vừa lấy ra một vật giống như là vòng tay, chĩa hướng Long Hạo Thần đứng, lập tức ánh sáng chớp lóe, vài thứ trang bị thành linh xuất hiện.

Không cần đoán, vòng tay có tác dụng giống như nhẫn Mạc Vong Ngã. Loại vòng tay trữ vật này tuy hiếm thấy nhưng Hàn Khiếm là Kỵ Sĩ Thánh Điện thánh kỵ sĩ trưởng, có thứ này đều không kỳ quái.

Trang bị?

Mất đi mới biết quý trọng. Long Hạo Thần đã mất hết trang bị, hẳn cảm giác bất đắc dĩ khắc sâu trong lòng. Vừa nghe có trang bị để dùng, hai mắt hẳn lập tức sáng rõ, không thể chờ đợi vội nhìn xem mấy trang bị.

Đó là một bộ giáp, một thanh kiếm, một tấm thuẫn.

Ba vật trang bị này đều là màu bạc, nhàn nhạt tỏa ra hơi thở quang minh, cảm giác như cùng cấp bậc với khôi giáp, kiếm quang của mình lúc trước. Cùng lắm thì thoát nhìn cứng hơn chút ít.

Nhưng coi như là vậy cũng đủ khiến Long Hạo Thần rất vui mừng. Sau khi mất đi tấm thuẫn và kiếm quang, hẳn hay đi dò giá ma pháp

trang bị, mỗi một vật đều hơn một ngàn kim tệ, khiến người ta chùn bước. Có thể gom góp được một bộ, hẳn đã rất thỏa mãn.

Dạ Hoa mỉm cười nói.

"Bộ trang bị này tên là Thánh Linh sáo trang, Thánh Linh thuần, Thánh Linh kiếm. Riêng lẻ thì là cấp bậc trang bị ma pháp, nhưng ưu điểm ở chỗ sáo trang tổ hợp cùng một chỗ có thể sinh ra Thánh Linh quang hoàn. Nó căn cứ ý niệm của người khống chế quân đội bạn. Phạm vi bao phủ của quang hoàn đạt tới hai mươi mét, có thể ở bên ngoài hình thành một tầng Thánh Linh hộ thể. Lực phòng ngự so sánh với Thánh Quang Tráo, để duy trì quang hoàn này mười mấy phút tiêu hao năm điểm linh lực. Là một bộ trang bị Thủ Hộ kỳ sĩ không tồi, tác dụng không nhỏ đối với đoàn đội. Cho nên có đầy đủ bộ trang bị này tương đương với trang bị linh ma cấp. So với lão sư đưa cho người Linh Quang bao tay còn tốt hơn một chút."

"Thật tốt quá." Long Hạo Thần hưng phấn ngồi xổm xuống, tước tiên cất Thánh Linh kiếm và Thánh Linh tấm thuần vào trong nhẫn Mạc Vong Ngã, sau đó không chút do dự mặc vào giáp Thánh Linh.

Dạ Hoa trên mặt hiện lên nét cười, đứa bé này thật sự là bản tính thuần chân, không hề ghét bỏ thánh kỳ sĩ trưởng đưa cho lễ vật chỉ là trang bị cấp ma pháp. Trong mắt hắn tràn ngập hưng phấn chắc là không phải giả bộ.

"Lão sư, nếu người nhìn thấy sư tổ xin hãy cảm ơn ông giùm đệ tử. Đệ tử sẽ dựa vào trang bị này vì Kỳ Sĩ Thánh Điện của chúng ta làm ra vinh quang."

Long Hạo Thần vốn tuần tú nay mặc áo giáp bạc càng thêm anh tuấn. Thánh Linh giáp không quá nặng, phẩm chất so với áo giáp cũ của hắn tốt hơn chút ít. Hơn nữa có cả mũ giáp, có thể che lại bộ mặt, phòng ngự càng thêm toàn diện.

Dạ Hoa vỗ vai hắn, nói.

"Tốt lắm, người cùng tỷ tỷ Hình Nhi của người đến sân Thánh Minh đi. Từ hôm nay trở đi không chỉ là đấu loại. Mỗi người đều chỉ có một lần cơ hội, lão sư cầu chúc người chiến thắng, mã đáo thành công, tranh thủ ba thứ hạng đầu."

"Cam đoan hoàn thành nhiệm vụ!" Long Hạo Thần tay phải đặt lên ngực, hướng Dạ Hoa làm tiêu chuẩn lễ ký sĩ.

Hắn nói xong, hai thầy trò đều bật cười. Bên kia Hạo Nguyệt chiếm đoạt giường Long Hạo Thần co rúc một chỗ, chậm rãi nâng lên ba cái đầu to, lắc lư thân thể, hình thể nặng nề lập tức khiến giường phát ra thanh âm răng rắc.

"Sẽ không thiếu phần mi." Long Hạo Thần cười nói với nó.

Được áo giáp mới, Long Hạo Thần rất hưng phấn, ngay cả ăn bữa sáng cũng là mặc áo giáp. Ăn uống no đủ xong, Dạ Hoa dùng ánh mắt đưa tiễn hắn và Lý Hình cùng một chỗ đi hướng sân Thánh Minh. Phụ Trợ của hắn không có tư cách xem cuộc chiến, Long Hạo Thần để Hàn Vũ ở lại khách sạn tu luyện.

"Tỷ, Thái Nhi mấy ngày nay ra sao rồi? Cô ấy không giận đệ chứ?" Long Hạo Thần hỏi Lý Hình.

Lý Hình buột miệng cười, nói.

"Xem đệ bộ dáng nhăn nhó nhó nhó, còn chưa xác định quan hệ đã quan tâm người ta như vậy, từ nay về sau nhất định là tên sợ vợ."

Long Hạo Thần đỏ mặt vội vàng giải thích.

"Tỷ, bọn đệ chỉ là bạn bình thường!"

Lý Hình cười nói.

"Rồi rồi, bạn bình thường, vậy đệ hãy tự mình đi nghe tình huống của cô ấy."

Long Hạo Thần lập tức khẩn trương, kéo tay Lý Hình nói.

"Tỷ, đệ sai rồi, mau cho đệ biết đi."

Lý Hình liếc hăn một cái, nói.

"Lời đùa rồi nhé. Được rồi được rồi, tỷ tỷ cam đoan hôm nay đệ có thể trông thấy cô ấy."

Mặc kệ Long Hạo Thần hỏi thế nào, Lý Hình đều không chịu nói khi nào mới có thể thấy Thái Nhi. Không lâu sau, hai chị em lần nữa đi vào sân Thánh Minh.

Trận chung kết mười sáu cường tiến hành ở sân kỵ sĩ. Tất cả sáu mươi thí sinh đều có thể tiến đến quan sát cuộc chiến. Hai người mới tới cửa liền đụng người quen.

Hai người nam vừa lúc từ xa đi tới, đang giao ra thẻ dự thi ở lối vào. Đó chính là Dương Văn Chiêu và Hoàng Nghị. Thoạt nhìn hai người kia đã sớm quen biết.

"Dương huynh, Hoàng huynh, hai người mạnh khỏe." Mặc dù là đối thủ cạnh tranh nhưng mọi người đã chạm mặt, Long Hạo Thần chủ động hướng hai người chào hỏi.

Dương Văn Chiêu thấy hăn lập tức đổi sắc mặt, ra vẻ đau khổ nói.

"Ta không khỏe! Hiện tại ta chỉ cầu mong lúc rút thăm đừng trúng người!" Nói xong gã vội vàng tiến vào.

Nhìn gã làm bộ dáng như gặp quỷ, khiến Long Hạo Thần sửng sốt. Hăn ta làm sao vậy? Đây là cường giả hôm đó không cần tọa kỵ liền chiến thắng mình ư? Chẳng lẽ hăn không ngờ sẽ gặp phải mình?

Dương Văn Chiêu đương nhiên không sợ Long Hạo Thần. Nếu như chính diện đối mặt, gã có tự tin sẽ quyết chiến với Thái Nhi. Nhưng chỗ vĩ đại của thích khách không phải ở chiến trường mặt đối mặt. Gã thật sự

không muốn bị loại cấp bậc thích khách cao như Thái Nhi chú ý. Nhất là ngay cả ông nội đều không bắt bẻ chuyện ngày hôm đó, có thể nghĩ thể lực sau lưng cô gái thích khách kia khủng bố cỡ nào.

Hoàng Nghị chứng kiến Long Hạo Thần thì ngược lại rất vui mừng, mỉm cười chào hỏi hẳn.

"Hoành huynh, trận đấu ngày hôm đó tôi có việc không tới xem, huynh và Vương Nguyên Nguyên rốt cuộc ai thắng?" Long Hạo Thần tò mò hỏi.

Hoàng Nghị hơi đắc ý nói.

"May mắn, may mắn. Vương Nguyên Nguyên đúng là khá mạnh, chính diện đụng độ ta chưa chắc là đối thủ của cô ấy, nên dùng chút kỹ xảo. Ta và đồng bạn tinh linh liên hợp làm phép. Thừa dịp cô ấy khảm bảo thạch phát động Cự Linh Thần tẩm thuận, hoàn thành Thổ Lãng Thuật. Đây cũng không phải chuyện gì đáng nói, suốt trận đấu ta dựa vào Thổ Lãng Thuật chạy trốn, cuối cùng tiêu hao hết linh lực của cô ấy mới miễn cưỡng chiến thắng. Ta cũng muốn cảm ơn người, nếu không phải cô ta vừa bắt đầu liền dùng Cự Linh Thần tẩm thuận cần hao nhiều linh lực, so đấu bình thường thì đúng là không biết lộc sẽ về tay ai."

Nghe y nói vậy Long Hạo Thần đã hiểu. Hoàng Nghị là lợi dụng suy nghĩ của Vương Nguyên Nguyên. Cô gái kia đúng là mạnh thật sự, không thể tiến vào mười sáu cường, Long Hạo Thần thấy hơi đáng tiếc.

"Hừ! Không biết xấu hổ."

Đang lúc bọn họ nói chuyện, sau lưng vang lên thanh âm tức giận. Hai người ngoái đầu nhìn, đó không phải là Vương Nguyên Nguyên sao? Bên cạnh cô là Trần Anh Nhi.

Trần Anh Nhi sắc mặt khó coi, tiểu lệ nhanh chóng tiến lên vài bước đối diện Long Hạo Thần, vung nắm tay nhỏ hùng hổ nói.

"Người coi thường ta ư? Trận cuối cùng không thềm đến!"

Long Hạo Thần bất đắc dĩ nói.

"Đương nhiên không phải. Hôm đó đúng dịp tôi có việc. Cho tôi xin lỗi."

Trần Anh Nhi thè lưỡi, không kịp nói cái gì đã bị Vương Nguyên Nguyên nổi giận dùng ánh mắt giết chết Hoàng Nghị lôi đi hướng sân đấu. Hiên nhiên trải qua khoảng thời gian đấu vòng loại, hai cô gái này trở nên thân thiết.

Hoàng Nghị lòng còn run sợ nhìn sau lưng Vương Nguyên Nguyên công Cự Linh Thần tấm thuẫn, bất đắc dĩ lắc đầu nói.

"Ta thật mong khi rút thăm đừng bắt trúng một tổ với cô ấy. chiến sĩ không giỏi phòng ngự tấm thuẫn, mà còn xúc động như vậy, thật sự là sợ cô ta."

Lý Hình vỗ bả vai Long Hạo Thần, nói.

"Vào thôi, thời gian không còn sớm."

"Chờ một chút --"

Một tiếng kêu dồn dập vang lên, hai chị em xoay người ra sau nhìn, lại gặp phải người quen. Người kia chẳng phải là tuyệt đỉnh vô song, ma pháp sư không biết công kích Lâm Hâm ư.

"Chúc mừng, chúc mừng. Chúc mừng hai chị em đồng thời tiến vào mười sáu cường." Lâm Hâm vẻ mặt tươi cười chạy qua.

Lý Hình sắc mặt không tốt nói với y.

"Chúc mừng cái gì, chúng ta không nhận nổi lời chúc của người."

Lâm Hâm á khẩu, cười nịnh nói.

"Có chuyện gì vậy, Lý Hình tử, tôi đâu có làm gì sai!"

Lý Hình tức giận nói.

"Người không làm cái gì? Người không biết một chút ma pháp công kích, còn lừa đệ đệ của ta đồng ý tiến vào ba thứ hạng đầu thì tuyển người nhập đội. Chẳng lẽ người không biết một ma pháp sư cường đại có tầm quan trọng cỡ nào trong đoàn đội?"

Khi cô thốt ra lời này, Hoàng Nghị đứng bên cạnh trước hết tròn tròn mắt.

"Cái gì? Người không biết ma pháp công kích?" Y nắm chặt vai Lâm Hâm, sắc mặt so với Lý Hình càng khó nhìn.

Lâm Hâm hất tay y ra.

"Không biết ma pháp công kích thì sao chứ? Ca có được."

Lúc trước, hẳn chính là dựa vào chính mình có lực khống chế ma pháp cực đỉnh, hơn nữa đan dược đã đánh bại Hoàng Nghị, lúc đó mới ngồi trên ngai đệ nhất vòng loại Ma Pháp Thánh Điện.

Lúc này Hoàng Nghị nghe nói y không biết công kích, sắc mặt tốt mới là lạ.

Long Hạo Thần giữ chặt Lý Hình đang muốn cùng Lâm Hâm lý luận, lạnh nhạt nói.

"Tử, đừng như vậy. Nếu không phải bởi vì có nguyên nhân, lúc trước Lâm Hâm sẽ không cho đệ đan dược. Đan dược của y quả thật trợ giúp cho đệ rất lớn, mình nên cảm ơn y. Lâm huynh yên tâm đi, nếu như tôi tiến vào ba hạng đứng đầu, nhất định sẽ giữ lời hứa."

"Vậy Thái Nhi tính sao đây?" Lý Hình bật thốt.

Long Hạo Thần ngậy ngấn cả người. Đúng rồi! Thái Nhi, Thái Nhi cũng vào sáu mươi. Trong khoảnh khắc, sắc mặt hắn trở nên tái nhợt. Nếu chính mình tiến vào ba hạng đầu, chỉ có thể lựa chọn Lâm Hâm, như vậy Thái Nhi nên làm sao bây giờ?

Hắn còn nhớ rõ hứa hẹn không lâu trước đây. Hắn đã hứa sẽ bảo vệ nàng cả đời.

Lâm Hâm nhìn Long Hạo Thần hơi thất thần, trong lòng lập tức lạnh, trên mặt toát ra nụ cười khổ, khẽ lắc đầu nhưng không nói lời nào, vỗ bả vai Long Hạo Thần. Nhớ đến cô gái kia tuy mạnh mẽ nhưng mắt không thấy đường, y cũng không biết nên nói cái gì.

Lý Hình thấy sắc mặt Long Hạo Thần không tốt, vội vàng an ủi nói.

"Hiện tại còn chưa tới lúc nghĩ những thứ này, chờ khi nào đệ đứng ba thứ hạng đầu đã."

Long Hạo Thần hơi yên lòng, gật đầu nói.

"Chúng ta vào trước đi."

Hôm nay sân kỳ sĩ hiển nhiên long trọng hơn nhiều. Tuy tình hình trong sân không thay đổi, nhưng trên đài toàn đều người, rõ ràng có khá nhiều người đến xem. Không cần nói, chắc chắn là cao tầng các đại thánh điện.

Lúc này, thi đấu tuyển chọn Săn Ma Đoàn sáu mươi người đứng đầu thì có hơn bốn mươi thí sinh đã đến, đều ngồi ở khu nghỉ ngơi. Tham gia thi đấu mười sáu cường thì ngồi ở hàng ghế đẳng trước nhất.

Tuy rằng những người khác không cần dự thi, nhưng họ như cũ đến xem trận đấu. Một là hy vọng có thể nhờ vào quan sát học tập cách chiến đấu và kinh nghiệm của các cường giả mười sáu cường. Đồng thời càng thêm quan trọng là, đợt kết thúc đấu loại, sẽ tiến hành luân bàn tổ đội. Ai

không hy vọng nhiều hiểu biết năng lực người tương lai có khả năng là đội trưởng của mình?

Long Hạo Thần vừa vào khu nghỉ ngơi liền tìm người, rất nhiều ánh mắt nhìn chăm chăm vào hắn, nhất là kỹ sư và những thí sinh tổ thứ ba.

Tìm được rồi. Long Hạo Thần làm như không thấy ánh mắt người khác nhìn mình, hắn rất nhanh tìm ra mục tiêu.

Thải Nhi ngồi ở góc hàng đầu, gậy trúc để tựa vào vai. Cả người tĩnh lặng, trong mắt Long Hạo Thần thì lại cảm giác thuần khiết xinh đẹp.

Bởi vì khi lấy được Lam Vũ, Quang Phù Dung thì hắn hoàn toàn chìm đắm trong đó, không có cảm giác lâu rồi không gặp Thải Nhi. Thấy nàng ngồi ở kia, vội vàng nói với Lý Hình vài tiếng liền bước nhanh tới gần nàng.

Thải Nhi nguyên bản yên lặng ngồi, rõ ràng nhận ra tiếng bước chân của hắn, hơi cúi đầu, hai tay bản năng nắm chặt gậy trúc.

"Thải Nhi." Long Hạo Thần kêu một tiếng, ngồi xuống cạnh nàng.

"Ừm." Thải Nhi khẽ đáp một tiếng, sau đó mím môi không chịu nói nữa.

"Thải Nhi, mấy ngày nay tôi đi Thánh Minh tàng bảo các, đêm qua mới vừa đi ra."

"Ừm." Thải Nhi lại đáp một tiếng.

"Thải Nhi, hôm nay cô làm sao vậy?" Long Hạo Thần hỏi ra nghi hoặc trong lòng.

Lần này Thải Nhi ngay cả "ừ" một tiếng cũng không thèm, chỉ lặng yên ngồi đó, nhưng vành tai nàng đều ửng hồng.

Long Hạo Thần tuy mấy ngày nay không xuất hiện, nhưng Lý Hình đã nói cho Thái Nhi biết hắn đi đâu làm gì, đương nhiên Thái Nhi sẽ không lo lắng. Nhưng hôm đó bị Long Hạo Thần ôm, khiến nàng hiểu lầm, mà mỗi lần nghĩ lại mặt đều đỏ, tim đập mau hơn. Lúc này lại nghe giọng của Long Hạo Thần, làm sao nàng không ngượng ngùng?

Long Hạo Thần nào biết tâm tư cô bé, vẻ mặt khổ sở nói.

"Thái Nhi, sao cô giận vậy? Tôi, tôi đâu có làm gì sai! Nếu cô giận thì hãy cho tôi biết lý do đi, được không? Để tôi sửa đổi."

Lý Hình ngồi bên cạnh nhìn không được che miệng cười trộm. Đôi tiểu tình nhân này thật thú vị. Thái Nhi rõ ràng bộ dáng xấu hổ, tức giận hồi nào? Không chừng hôm đó hai người này làm cái gì rồi. Nhưng mà cảm giác được giữa họ cảm tình thuần khiết, Lý Hình trong lòng nhiều ít có chút hâm mộ. Cô thầm nghĩ, khi nào thì mới có một người quan tâm mình tựa như đệ đệ quan tâm Thái Nhi?

Long Hạo Thần không phải lo lắng quá lâu, đang lúc hắn không hiểu ra sao thì một bàn tay mềm mại nhỏ bé lặng lẽ vươn ra nắm tay hắn.

Bàn tay mềm mại nắm tay mình, Long Hạo Thần đầu tiên là ngẩn người sau đó yên lòng, lo âu biến mất, vui sướng ngồi thẳng. Cho dù ở phương diện cảm tình hắn có ngu ngốc cỡ nào, hiện tại cũng biết Thái Nhi không trách hắn.

Trong giai đoạn đấu loại quan trọng này, đương nhiên sẽ không có người đến trễ. Một lát sau, sáu mươi thí sinh đã đến đông đủ. Long Hạo Thần ngồi ở hàng ghế đầu, không quen biết nhiều người. Ngoại trừ hắn, Lý Hình và Thái Nhi, cũng chỉ có Hoàng Nghị và Dương Văn Chiêu, còn có hai kỵ sĩ mà hắn chưa giao đấu qua. Hiển nhiên hai người này cũng là cường giả cấp năm trong giai đoạn vòng loại.

Long Hạo Thần quan sát một chút, hàng ghế đầu ngồi mười sáu người. Trong đó Kỵ Sĩ Thánh Điện không ngờ chiếm năm cái ghế, Ma

Pháp Thánh Điện một cái đều không có. Có thể thấy được trong Lục Đại Thánh Điện thì Kỵ Sĩ Thánh Điện đứng đầu không phải không có lý do.

Đột nhiên hần cảm giác có gì đó không đúng, quay đầu nhìn hướng Thái Nhi, nghi hoặc nói.

"Thái Nhi, hàng ghế đầu này dường như chỉ để cho người tham gia trận đấu loại hôm nay, cô..."

Lý Hình rốt cuộc chịu không nổi cười ra tiếng.

"Chàng ngốc, có khi đệ thật là khờ hết chỗ nói! Ai bảo Thái Nhi không thể tham gia đấu loại? Nàng đứng đầu tổ thứ hai chúng ta."

"A?" Long Hạo Thần giật mình trợn to mắt, suýt nữa thả lỏng bàn tay nhỏ bé.

Thái Nhi hơi ngẩng đầu, nhẹ giọng nói.

"Anh chưa từng hỏi tôi! Tôi là một thích khách mà."

Tin tức này đối với Long Hạo Thần mà nói tuyệt đối rung động. Hần đương nhiên biết Thái Nhi là một thích khách, nhưng mà, nàng không thấy đường a! Nàng không thấy gì vậy mà đạt được thành tích đứng đầu tổ thứ hai. Điều này có ý nghĩa như thế nào? Bỗng nhiên Long Hạo Thần cảm thấy không biết làm sao.

"Các vị, hoan nghênh đi tới sân kỵ sĩ."

Chính trong lúc này, một thanh âm quen thuộc từ trong sân đấu truyền ra.

Khi Long Hạo Thần ngẩng đầu nhìn qua, chỉ thấy Kỵ Sĩ Thánh Điện thánh kỵ sĩ trưởng Hàn Khiêm không biết khi nào thì đứng trong sân, đang hướng khu bên này nói chuyện. Tuy ông không hề sử dụng bất cứ đạo cụ ma pháp khuếch đại thanh âm nào, nhưng mỗi người đều có thể rõ ràng nghe thấy.

"Đầu tiên, ta xin chúc mừng các thí sinh tiến nhập mười sáu cường. Vào được mười sáu cường nghĩa là các người có thể nhận một phần thưởng từ liên minh. Có thể chờ sau khi kết thúc cuộc thi, tới Thánh Minh tàng bảo các chọn một bí kỹ thích hợp các người. Mỗi khi các người vượt qua một trận đấu loại, phần thưởng cũng sẽ tăng lên. Những thí sinh khác không tiến vào mười sáu cường, các người không cần chán nản, có thể thông qua vòng loại vào được sáu mươi, đã chứng minh sự ưu tú của các người. Tương lai các người sẽ trở thành một bộ phận không thể thiếu trong Săn Ma Đoàn."

"Thánh điện liên minh chúng ta chưa bao giờ làm cái gì bệnh hình thức, cho nên ta cũng không dài dòng. Mặt sau, người đã vào mười sáu cường hãy đi vào sân, tiến hành rút thăm. Bắt đầu từ giờ khắc này, vận khí trở thành nhân tố trọng yếu, giúp các người có thể tiếp tục đi tới hay không. Mà ta luôn nghĩ rằng, vận khí là một phần của thực lực."

Thải Nhi lặng lẽ rút tay ra, cầm gậy trúc đứng dậy. Long Hạo Thần biết trước mặt nhiều người thì nàng ngượng ngùng, xấu hổ không muốn hãnh diu nàng, nên hãnh im lặng không nói gì. Các thí sinh ngồi ở hàng ghế thứ nhất nối đuôi nhau đi vào trong sân đấu.

Bốn mươi thí sinh khác tuy không cần tham gia thi đấu cá nhân nữa, nhưng tâm tình đồng dạng khẩn trương. Không cần nói, mỗi một trận đều là cuộc quyết đấu giữa cường cường, dĩ nhiên trận chiến sẽ cực kỳ đặc sắc. Còn có quan hệ đến không lâu sau luân bàn tổ đội, họ muốn nhìn cuối cùng ai có năng lực trấn áp quần hùng, trở thành một vị đứng trên đỉnh cao nhất.

Khi nhân viên công tác lần nữa kiểm tra số dự thi xác nhận thân phận, mười sáu người đứng quay quanh Hàn Khiếm thành một vòng tròn. Lúc này có thêm năm người lớn tuổi đi đến đứng bên cạnh Hàn Khiếm.

Năm người này bao gồm đường chủ Hiệp Khách đường của Thích Khách Thánh Điện, quản lý ba mươi sáu vị Hiệp Ẩn thích khách cường đại nhất Thích Khách Thánh Điện, phó điện chủ Ảnh Tùy Phong.

Ma Pháp Thánh Điện phó điện chủ, Thánh Ma đạo sư, đoàn trưởng Ma Đạo Đoàn, Lâm Thần. Đương nhiên Long Hạo Thần sẽ không biết, ông lão này là ông nội của Lâm Hâm.

Ma Pháp Thánh Điện phó điện chủ, Hồng Y giáo chủ, điện chủ Tế Tự điện, Nhược Thủy.

Chiến Sĩ Thánh Điện phó điện chủ, đường chủ Cuồng Chiến đường, cường giả cấp Chiến Đế, Nhân Ngã Cuồng.

Người cuối cùng là bà lão mặc áo khoác dài màu đen thêu kim sắc phù văn, so sánh với Nhược Thủy dịu dàng, bà lại toát ra một ít bá khí, trong mắt quang mang trầm tĩnh. Dáng người bà không cao, nhưng khi vào sân thì bà mang đến cảm giác áp lực lớn nhất cho mọi người. Cảm thận lực áp bách khủng bố gần như hồng hoang mãnh thú.

Vị này chính là phó điện chủ Linh Hồn Thánh Điện, đường chủ Linh Huyền Đường, triệu hoán sư cấp Linh Đế, Tam Thủy.

Tựa như mọi người cảm nhận được, có lẽ bà lão Tam Thủy này không có tu vi mạnh nhất trong sáu vị phó điện chủ, nhưng bà tuyệt đối là người đáng sợ nhất trong sáu người.

Hàn Khiếm mỉm cười nói.

"Các vị, chúng ta bắt đầu đi?"

Năm người kia gật đầu biểu thị đồng ý.

Tuy có sáu người nhưng kỳ thật là năm người tiến hành giám sát, rút thăm do một mình Hàn Khiếm đảm nhận.

Quả cầu phát sáng mọi người từng nhiều lần trông thấy lại lần nữa xuất hiện. Từ từ bay lên cao, quả cầu ở trên không trung mở rộng, dần biến thành quang hoàn màu vàng. Khi nó lần nữa rơi trên mặt đất, vừa lúc cách ly mười sáu người dự thi và sáu phó điện chủ. Các phó điện chủ ở trong quang hoàn, mười sáu người dự thi thì đứng bên ngoài vòng.

Hàn Khiếm bàn tay chợt lóe hào quang, bỗng chốc quang hoàn chiếu sáng ngời.

"Các người hãy đặt một tay lên quang hoàn, sắp bắt đầu rút thăm. Các người hãy yên tâm, đệ nhất tiểu tổ sẽ chỉ cùng đệ nhị tiểu tổ ghép cặp thi đấu."

Theo lời Hàn Khiếm, mọi người đặt tay lên trên quang hoàn.

Năm vị phó điện chủ bên trong từ từ nhắm mắt lại, dùng không lộ tinh thần lực cảm thụ quá trình rút thăm.

Người khẩn trương nhất lại là Hàn Khiếm. Thân là phó điện chủ Kỵ Sĩ Thánh Điện, đương nhiên ông hy vọng người dự thi của thánh điện mình có thể càng vào sâu vòng trong. Lần này Kỵ Sĩ Thánh Điện có tới năm người vào mười sáu cường, đây là xưa nay chưa từng có. Trước mặt các thánh điện khác, có thể nói Hàn Khiếm mặt mũi nở hoa. Nếu năm người này có thể đi vào bát cường, như vậy thật là tốt đẹp biết bao!

Bắt đầu rút thăm.

Ánh sáng vàng nhu hòa khi mười sáu bàn tay đụng vào thì lập tức lóe sáng, nhanh chóng xoay tròn, nháy mắt nhiễm thân thể mười sáu người dự thi thành màu vàng.

Dần dần, một đạo lại một đạo hào quang lóe lên, ánh sáng vàng trên mỗi thân thể bắt đầu phát sinh biến đổi. Biến đổi chủ yếu là độ dày mỏng của màu vàng.

Ánh sáng dần nhạt, mười sáu người dự thi nhìn hào quang quanh thân mình.

Năm vị phó điện chủ bên trong quang hoàn đồng thời mở mắt ra. Ngoại trừ Nhược Thủy, bốn vị phó điện chủ trong mắt nhiều ít có vẻ vui sướng khi người gặp họa. Sắc mặt Hàn Khiếm cực kỳ khó coi.

Sự thật chứng minh, cho dù không có năm vị phó điện chủ giám sát, không một ai dám đến chất vấn tính công bình trong lần rút thăm này.

Năm thí sinh Kỵ Sĩ Thánh Điện thế nhưng ghép thành hai đôi. Chính là nói, mặc kệ kết quả thi đấu ra sao, Kỵ Sĩ Thánh Điện tối đa chỉ có thể ba người tiến vào bát cường.

Hai kỵ sĩ cấp năm xa lạ trúng thành một cặp, trên người họ ánh sáng vàng đậm nhạt hoàn toàn nhất trí. Mà đôi khác, chính là chị em Long Hạo Thần và Lý Hình.

Long Hạo Thần vẽ mặt kinh ngạc nhìn Lý Hình, sắc mặt trở nên vô cùng khó coi. Hắn làm sao đều không ngờ được, chính mình như cũ giữ vận khí khiến người nói không nên lời. Một phần tám cơ hội, nhưng vẫn rút trúng tỷ tỷ.

Thánh Ma đạo sư Lâm Thần ho khan, vỗ vai Hàn Khiếm nói.

"Hàn huynh không uống là quang minh sử giả, lần này rút thăm cực kỳ công bình, Ma Pháp Thánh Điện chúng ta công nhận."

Ảnh Tùy Phong thân với Hàn Khiếm nhất, bất nhĩ cười to.

"Lão Hàn, Kỵ Sĩ Thánh Điện các người đúng thật là mạnh, nhưng vận khí thì, chặc chặc...."

Hàn Khiếm tái mặt, hung tợn trừng ông ta.

Chiến Đế Nhâm Ngã Cuồng cười nói.

"Ảnh tử, người đừng nói vậy. Kết quả rút thăm như vậy kỳ thật cũng có lợi với kỵ sĩ. Chỉ ít bát cường bọn họ chiếm hai cái, cơ hội thăng tiến ba hạng đứng đầu chẳng phải là khả năng rất cao?"

Tam Thủy triệu hoán sư cấp Linh Đế thì hừ lạnh một tiếng.

"Mấy người các người, ngoại trừ vui sướng khi người gặp họa thì còn biết làm gì? Có bản lĩnh các người cũng làm ra năm người tiến vào mười sáu cường thử xem. Lão Hàn, cảm ơn nha! Linh Hồn Thánh Điện chúng ta không có cơ hội gà nhà đấu nhau, đích thực vận khí không tồi."

Trừ bỏ Kỵ Sĩ Thánh Điện, lần này thi đấu tuyển chọn nổi bật nhất chính là Linh Hồn Thánh Điện. Ngoại trừ Trần Anh Nhi không biết chính mình sẽ triệu hoán ra cái gì nhưng có thể sử dụng Sinh Linh Môn, còn có ba triệu hoán sư ưu tú nằm trong mười sáu cường, trong số đó có hai người đều là cấp bốn. Có thể thấy triệu hoán sư cường đại. Lúc này rút thăm, ba vị triệu hoán sư đều đối đầu thí sinh các thánh điện khác, khó trách khuôn mặt âm trầm Tam Thủy tâm tình đặc biệt tốt.

Hàn Khiếm tâm nhỏ máu! Còn chưa bắt đầu đấu loại, Kỵ Sĩ Thánh Điện đã tương đương thiếu đi hai người! Nhưng trước mặt nhiều tiểu bối như vậy, ông không cách nào phát giận, sắc mặt lúc đỏ lúc trắng.

"Nhìn xem các người, toàn là bộ dáng tiểu nhân đặc chí. Các người nhìn coi Nhược Thủy người ta trấn định tự nhiên."

Nhược Thủy bất dĩ thờ dài nói.

"Ta không trấn định cũng không được! Mục Sư Thánh Điện chúng ta một người cũng không có vào mười sáu cường. Cho nên kết quả rút thăm ra sao đều không liên quan đến ta."

"A..."

Hàn Khiếm ghen lời, hung dữ quát.

"Đều trở lại khu nghỉ ngơi! Dựa theo nhan sắc ánh sáng trên người từ nhạt đến đậm bắt đầu thi đấu. Tổ thứ nhất ở lại trong sân."

Nói xong câu đó, ông hàm hừ đi tuốt hướng đài chủ tịch. Quang hoàn không lồ màu vàng cũng từ từ dâng lên cao, nhập vào đỉnh khung.

"Tỷ, đệ..." Long Hạo Thần muốn nói với Lý Hình điều gì.

Nhưng Lý Hinh khuôn mặt tươi cười lắc đầu nói.

"Đệ đệ ngốc, làm gì vậy chứ! Có cái gì phải khó xử. Chẳng lẽ nếu tỷ gặp người khác thì có khả năng tiếp tục tiến tới ư? Tỷ có thể vào mười sáu cường là nhờ Thái Nhi giúp đỡ. Tỷ đã rất thỏa mãn rồi. Nguyên bản tỷ không dám mơ có thể vào sáu mươi nữa là. Rút thăm gặp đệ, kỳ thật đối với tỷ mà nói là tốt nhất rồi. Cho dù thua, có thể đưa đệ tiến nhập bát cường, đây không phải là việc tốt ư?"

"Nhưng mà..." Long Hạo Thần còn muốn nói cái gì, lần nữa bị Lý Hinh cắt ngang.

"Ngu ngốc, "nhưng mà" cái gì. Chẳng lẽ đệ nghĩ tỷ cấp bốn có thể thắng đệ cấp năm ư? Vẫn là nói Mân Côi của tỷ thắng được Hạo Nguyệt tiểu quái vật. Nó cũng tiến hóa rồi nha."

Những thí sinh khác đa số đã đi hướng khu nghỉ ngơi, Thái Nhi còn đứng cạnh Long Hạo Thần nghe hai chị em trò chuyện.

"A, này, dường như tổ thi đấu thứ nhất không phải là các người?" Một thanh âm có chút bất đắc dĩ vang lên.

Long Hạo Thần và Lý Hinh cùng ngoái đầu nhìn. Chỉ thấy Dương Văn Chiêu và một cô gái triệu hoán sư đang kỳ quái nhìn hai người. Ánh sáng vàng trên người họ nhạt nhất. Nữ triệu hoán sư mặc áo choàng ma pháp, lúc này hơi cúi đầu nên không thấy rõ khuôn mặt.

"A, xin lỗi." Long Hạo Thần hướng gã gật đầu, vội vàng cùng Lý Hinh, Thái Nhi quay trở lại khu nghỉ ngơi.

Hắn không biết Dương Văn Chiêu cũng thở ra một hơi. Ít ra y không có trúng thưởng Long Hạo Thần hoặc Thái Nhi. Cho dù không có lúc trước tâm lý bóng ma, hai đối thủ này đều là khó đối phó nhất.

"Thái Nhi, đối thủ của muội là ai?" Lý Hinh hỏi Thái Nhi đi bên cạnh Long Hạo Thần.

Thải Nhi lắc đầu nói.

"Muội không nhìn thấy nhan sắc, không biết."

Nghe nàng nói vậy, trong lòng Long Hạo Thần bỗng dâng lên mãnh liệt cảm giác tự trách. Hắn chỉ lo nghĩ đến mình và Lý Hình rút thăm ghép thành cặp, đã quên mất Thải Nhi không thấy đường. Hắn tràn ngập áy náy nắm bàn tay nhỏ nhắn của nàng.

"Không cần lo, tôi đi tìm nhân viên công tác hỏi xem."

Trong lúc Long Hạo Thần đi hỏi nhân viên công tác, trận thi đấu thứ nhất của mười sáu cường tiến bát cường đã bắt đầu.

Dương Văn Chiêu như cũ không triệu hoán tọa kỵ của mình, một đôi trọng kiếm chia hai bên, nhanh như tia chớp xông hướng triệu hoán sư. Thi đấu giữa kỵ sĩ và triệu hoán sư, hai bên phải cách xa năm mươi mét. Triệu hoán sư nắm một ma trượng xanh biếc, mau chóng ngâm xướng chú ngữ, cùng lúc đó dưới chân không ngừng nhanh chóng lùi ra sau.

Dương Văn Chiêu tốc độ xông tới rất mau, nhưng dù là vậy, khi hắn mới chạy khoảng hai mươi mét thì đối diện nữ triệu hoán sư đã hoàn thành lần triệu hoán đầu tiên.

Một ánh sáng xanh từ đỉnh pháp trượng bay ra. Khoảnh khắc nó rơi xuống đất, một vòng ánh sáng xanh tùy theo tản ra. Bỗng chốc dây mây thô to từ mặt đất chui ra, nháy mắt lan tràn. Đây là một Thực Vật triệu hoán sư.

Lúc này, nếu Dương Văn Chiêu không muốn cứng rắn chống đám dây mây thì phải đi đường vòng. Dương Văn Chiêu đương nhiên sẽ không chọn cách này, cứ xông thẳng phía trước. Ánh sáng vàng chói mắt bao bọc hai thanh trọng kiếm, dưới chân tốc độ mau hơn, biến xung phong thành đột kích. Song kiếm trong tay gã vung lên, hai Quang Trảm Kiếm đồng thời bắn ra xẹt nhanh dưới đất.

Dây mây tuy cứng cõi nhưng trước mặt Quang Trảm Kiếm thì như củ yếu ớt, vô số dây mây nhanh chóng bị chặt đứt.

Dương Văn Chiêu sức mạnh trong lúc này hoàn toàn phô bày ra. Gã ngang nhiên xâm nhập đám dây mây, không dùng thêm kỹ năng gì, một đôi trọng kiếm bay múa kín không kẽ hở. Bất cứ dây mây nào xâm nhập vùng kiếm quang đều sẽ bị chém nát ngay. Tốc độ gã hơi chậm chút, nhưng thế như chẻ tre xuyên qua trận địa dây mây.

Lúc này, nữ triệu hoán sư đã hoàn thành ma pháp triệu hoán đợt hai.

Đối diện Dương Văn Chiêu xung phong, vị triệu hoán sư này chẳng hề kinh hoàng. Lần này luồng ánh sáng xanh đậm tràn ra. Bỗng chốc tảng lớn bụi gai từ lòng đất vươn ra. Nó chẳng những cản đường Dương Văn Chiêu càng bao trùm thân hình gã.

Thanh âm leng keng phát ra, Dương Văn Chiêu thế xông lên cứ như vậy bị cản trở. Những bụi gai xanh thoạt nhìn mỏng hơn cả dây mây nhưng lại cứng rắn tựa thiết, khiến gã không thể đột kích mau chóng xông lên trước. Gã chỉ có thể từng bước một tiến tới.

Lúc này Long Hạo Thần đã hỏi xong nhân viên công tác, xác định đối thủ của Thái Nhi là một triệu hoán sư khác. Hắn bị tình hình chiến đấu trong sân hấp dẫn.

Long Hạo Thần không hề biết gì về triệu hoán sư. Cách triệu hoán sư chiến đấu thì hắn chỉ thấy qua Sinh Linh Môn của Trần Anh Nhi.

Người cùng Dương Văn Chiêu chiến đấu hiển nhiên giỏi hơn Trần Anh Nhi nhiều. Liên tiếp phóng thích hai ma pháp triệu hoán mà tốc độ không chậm chút nào.

*Đình! *

Đúng lúc này, đột nhiên Dương Văn Chiêu chột khựng người, một thanh âm mạnh va chạm vang lên, thân thể gã hơi lung lay.

Thị lực của Long Hạo Thần không tệ, hắn thấy rõ ràng, một dây gai màu đỏ dài khoảng một thước bằng lưỡi kiếm của Dương Văn Chiêu. Chắc là nó vừa mới đánh lên gã.

Bởi vì khu nghỉ ngơi ở phía trên, nên Long Hạo Thần có thể nhìn ra triệu hoán sư như cũ đứng ở trung tâm dây gai, không hề trông cậy có dây gai bảo hộ mà lùi ra sau. Bên cạnh cô có một thực vật kỳ dị cao cỡ thân người.

Gốc thực vật này tràn đầy gai, trên đỉnh có một đóa hoa đỏ rất lớn. Mới này dây gai màu đỏ chính là từ thân thể nó phóng ra.

Long Hạo Thần biết rõ thực lực của Dương Văn Chiêu, một dây gai có thể đẩy lui gã, lực công kích chắc chắn không nhỏ.

Long Hạo Thần tập trung tinh thần cẩn thận quan sát. Hắn có thể nhìn thấy thực vật quái dị này toàn thân kịch liệt run rẩy, sau đó màu đỏ sậm gai cấp tốc ngưng tụ, không ngờ tập trung thành một chỗ hóa thành cây thước bằng mũi chôn, mục tiêu trực chỉ Dương Văn Chiêu. Giới cực kỳ. Triệu hoán thực vật còn có cách dùng này? Long Hạo Thần lần này xem như được mở mắt.

*Đình! *

Lại vang lên thanh âm va chạm mạnh. Nó lần nữa ngăn chặn thân thể Dương Văn Chiêu, đồng thời dây gai xung quanh lấy tốc độ kinh người từ bốn phương tám hướng tập trung phía Dương Văn Chiêu. Xem ra triệu hoán sư này chiếm ưu thế. Nữ triệu hoán sư không ngừng niệm chú ngữ, bên cạnh cô một thực vật hình trái đậu dần dần sinh trưởng. Trái đậu lớn vô cùng, so với bông hoa trên đỉnh thực vật còn lớn gấp mấy lần. Không biết chúng nó làm sao tập trung Dương Văn Chiêu, chậm rãi cong đến sắp nằm trên mặt đất, bỗng nhiên vung lên. Mỗi một trái đậu đều bắn ra ba trái đậu kích cỡ đầu người màu xanh, tựa như viên đá quăng hướng Dương Văn Chiêu.

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 51

Lãnh Tuyệt Vô Song, Nữ Vương Thích Khách

Vậy mà cũng được?

Loại thực vật hình trái đậu này tổng cộng mọc sáu trái, lần này là mười hai trái đậu xanh bắn ra.

Hơn nữa bên cạnh nữ triệu hoán sư còn mau chóng mọc ra một thực vật màu vàng, hình dạng có chút quái dị, thoát nhìn giống san hô. Nó vừa xuất hiện, lập tức lan tràn sương mù vàng.

Sương mù này không có lực công kích trực tiếp, nhưng thực vật nào dính phải nó sẽ như ăn vào thuốc kích thích, điên cuồng sinh trưởng, điên cuồng công kích.

Phốc phốc phốc phốc phốc phốc phốc phốc--

Một chuỗi thanh âm quái dị vang lên. Dĩ nhiên Dương Văn Chiêu sẽ không bị những hạt đậu này đập trúng, nhưng mỗi một trái bị gã cắt nát đều bắn nước tung tóe. Phòng ngự của gã không thể phòng thấm nước, cho nên trên người dính khá nhiều.

Chất lỏng xanh này có mùi thực vật, tuyệt không có độc tố nhưng rất nhớt nhúa. Sau khi dính một ít, Dương Văn Chiêu cảm thấy động tác của mình chậm chạp khá nhiều.

Lúc trước hầu như mỗi trận đấu đều là Dương Văn Chiêu quay đối thủ như quay đế, khi nào thì gã bị người ta nắm trong lòng bàn tay? Cảm

giác hiện tại đối với gã mà nói chẳng những xa lạ, hơn nữa cực kỳ chán ghét.

Ngồi trên hàng ghế chủ tịch, Hàn Khiêm quay đầu nhìn Tam Thủy Linh Đế ngồi bên cạnh, kinh ngạc nói.

"Cô gái này không tồi! Tốc độ triệu hoán không ngờ nhanh như vậy. Pháp trượng trong tay cô bé chắc không phải vật tầm thường."

Tam Thủy hừ một tiếng, nói.

"Đừng thua rồi tìm cớ. Con bé Hiếu Mạc này trời sinh rất thân cận thực vật, nghe nói có huyết thống tinh linh. Pháp trượng dù cho tốt cũng cần người sử dụng."

"Thua? Chỉ sợ rất khó." Hàn Khiêm cười cười lắc đầu. "Cô bé tuy rằng không tệ, nhưng muốn thắng trận này thì tuyệt đối không có khả năng. Văn Chiêu chính là nhân tuyển tranh đoạt ngôi đệ nhất Kỵ Sĩ Thánh Điện chúng ta."

Thánh Ma đạo sư Lâm Thần ngồi bên cạnh Tam Thủy, bỗng ló đầu ra nói.

"Ừa, ta nhớ không lâu nghe nói Kỵ Sĩ Thánh Điện có tuyển thủ bị ám sát trọng thương, không phải là hấn ta chứ?"

Tam Thủy bật cười, cười đến hân hoan.

Hàn Khiêm vẻ mặt xấu hổ, bực dọc nói.

"Tiểu Lâm, cố ý gây sự hả. Hừ, người chờ coi."

Lâm Thần cười cợt nói.

"Ta sợ quá!"

Ảnh Tùy Phong ngồi bên cạnh nhàn nhạt nói.

"Coi như Dương Văn Chiêu bị thương cũng là do người của Thích Khách Thánh Điện làm, người cười cái gì. Theo ta thấy, cuộc thi này tứ cường sợ là không có người của Ma Pháp Thánh Điện."

Lục Đại Thánh Điện, ba đánh cận chiến ba dùng pháp thuật, giữa nhau nhiều ít xảy ra cạnh tranh. Đương nhiên là cận chiến đối đầu, pháp thuật đấu pháp thuật.

Bên dưới những người dự thi làm sao nghĩ ra nhóm người lớn cũng sẽ cãi nhau, mà Dương Văn Chiêu ở trong sân bỗng nhiên bùng nổ.

Triệu hoán sư so với gã tưởng tượng càng khó nuốt. Thực vật xung quanh bỗng dừng phát cuồng, còn có dây gai đỏ không biết khi nào sẽ đột nhiên đánh lén, lại thêm toàn thân chất lỏng xanh dính dính, khiến Dương Văn Chiêu nổi điên. Quang Minh Hỏa?

Long Hạo Thần giật mình. Kỹ năng này có ghi chép trong nhãn truyền thừa của phụ thân. Nhưng hiện tại hắn còn chưa luyện nó. Theo chú giải của phụ thân, kỹ năng này phải có linh lực cấp năm bậc hai mới có thể sử dụng.

Quang và hỏa vốn là hai thuộc tính không liên quan. Thái dương hỏa là nóng rực thuần túy quang hỏa điểm, nhiệt độ cực cao. Lấy Dịch Thái Linh Lực của bản thân làm nhiên liệu bộc phát quang hỏa, nháy mắt có thể đốt cháy tất cả hắc ám, ăn mòn. Đối với Trường Giới kỵ sĩ mà nói, có tác dụng cực lớn. Kỹ năng này thuộc loại bí kỹ, hơn nữa là tất cả Trường Giới kỵ sĩ cấp năm phải học.

Kỹ năng này uy lực lớn vô cùng, có chứa công kích, phòng ngự, tiêu trừ hậu quả xấu, ba công hiệu lớn. Nhưng mà nó đồng dạng tiêu hao rất lớn linh lực. Muốn phát ra kỹ năng này ít nhất cần tiêu hao hai trăm Dịch Thái Linh Lực, mỗi liên tục một giây phải tiêu hao ba mươi điểm linh lực. Cho dù là kỵ sĩ cấp năm, lúc sử dụng nó khó mà kiên trì lâu được.

Không cần nói, hỏa có lực sát thương lớn đối với thực vật. Những bụi gai này tuy chịu sương mù kích động biến điên cuồng, nhưng trước mặt

Quang Minh Hỏa thì chỉ có thể héo tàn.

Dương Văn Chiêu trong miệng phát ra tiếng rống dài, mũi chân đạp mặt đất, lần nữa Đột Kích. Nóng cháy quang minh đem những thực vật gần gần đều thiêu cháy không còn một mảnh. Song kiếm trong tay gã chỉ cần ngăn cản đánh lên dây gai đỏ là được. Hơn nữa có quang minh thiêu đốt, uy lực của dây gai cũng giảm sút.

Nữ triệu hoán sư ẩn trong bụi thực vật tỏ ra kinh hoàng. Cô có thể đoán chính xác vị trí của Dương Văn Chiêu, đương nhiên cũng cảm giác được tốc độ Đột Kích của gã.

Một chuỗi chú ngữ tựa như bão nổ phun ra từ miệng cô, chỉ pháp trượng xuống mặt đất. Bỗng chốc hai cây thực vật tựa như anh đào màu hồng cấp tốc sinh trưởng, thân thể cô lướt nhanh đi.

Cẩn thận quan sát sẽ phát hiện, không biết khi nào thì thắt lưng cô có một dây mây, đó là khi mới ban đầu triệu hoán ra. Lúc này dây mây kéo cô bay đi, bụi gai lui ra nhường đường, tốc độ còn nhanh hơn cả Đột Kích của Dương Văn Chiêu.

Lúc cô lướt ngang khỏi chỗ đó, Dương Văn Chiêu đã xuất hiện ngay chỗ cô đã đứng, liếc mắt chỉ thấy thực vật mọc đầy gai như cũ phun trái đậu.

Người đâu? Dương Văn Chiêu ngẩn ra nhưng động tác trong tay không ngừng. Hai thanh trọng kiếm mang theo Quang Minh Hỏa nóng cháy quét hướng thực vật.

Những thực vật này tuy rất mạnh nhưng lực phòng ngự khá yếu, tựa như dao nóng cắt bơ, nháy mắt tan chảy.

Dương Văn Chiêu tính toán rõ ràng, đối thủ của gã chỉ là triệu hoán sư cấp bốn, linh lực hữu hạn, hơn nữa không phải là Dịch Thái Linh Lực. Chỉ cần cố gắng phá hủy vật cô triệu hoán ra, cô sẽ mất đi tư cách cùng gã đối kháng.

Ngay lúc gã công kích đám thực vật, hai quả thực đỏ rực to lớn xuất hiện trong tầm mắt gã. Hai trái đỏ tươi này phình đến cỡ trái bí đỏ, hơn nữa lấy tốc độ kinh người tiếp tục bành trướng.

Cảm giác nguy cơ ập đến. Dương Văn Chiêu vội lui về phía sau, đồng thời vung song kiếm, hai đạo Quang Trảm Kiếm hợp thành thập tự trảm chém hướng quả thực đỏ.

Ai, có thời điểm, vài người tay mau hơn đầu óc....

Đôi thành Long Hạo Thần, có lẽ sẽ không chém hai nhát này. Bởi vì đã cảm giác được nguy hiểm, tránh xa mới là chính xác.

Nhưng Dương Văn Chiêu là một thuần túy Trùng Giới kỵ sĩ, công kích đã xâm nhập vào cốt tủy, cho nên, gã thảm...

*Ầm Rầm!!! *

Một tiếng gầm rú khiến cả sân đấu kỵ sĩ đều kịch liệt chấn động. Mọi người trợn mắt há hốc mồm nhìn đến một đoàn mây đen từ giữa bụi gai dâng lên cao.

Nữ triệu hoán sư đã trốn được rất xa, bản năng kéo mũ trùm đầu lộ ra khuôn mặt tươi cười đáng yêu, thè lưỡi nói.

"Anh đào dã man này uy lực thật là lớn. Chắc sẽ không nổ chết hẳn ha?"

Trên đài chủ tịch phía xa, Hàn Khiếm đứng bật dậy. Không chỉ mình ông, những đại nhân vật đều đồng thời đứng lên. Bởi vì bọn họ biết thân phận thật sự của Dương Văn Chiêu là gì. Lúc trước bị Thích Khách Thánh Điện đả thương đã khiến Kỵ Sĩ Thánh Điện gà bay chó sủa, nếu lần này gặp chuyện không may, sợ rằng...

"Tam Thủy!" Hàn Khiếm phản nộ gầm lên.

Tam Thủy khuôn mặt già nua cơ bắp co giật.

"Việc này ta thật sự không biết. Con bé đó khi nào thì có thể triệu hoán thứ đó. Ta chưa từng dạy cho nó!"

"Khụ khụ khụ khụ..." Tiếng ho liên tục phát ra từ giữa sân, một hình bóng cực kỳ chật vật chui ra khỏi bụi gai.

Bộ dáng của gã khiến người buồn cười. Nguyên bản áo giáp lóe sáng biến thành cháy đen, mũ giáp cũng bị nổ bay, tóc bị bạo tạc quăn quéo lại. Trên cánh tay và thân áo giáp có nhiều chỗ tổn hại, lộ ra vết máu, trên mặt đen một vết đỏ một vết. Thoạt nhìn tựa như tên ăn mày.

"Tôi...tôi..." Dương Văn Chiêu lúc này bực mình đến mức nói không nên lời. Nếu gã không dùng kiếm chém, dã man anh đào biết bạo tạc có lẽ sẽ không thể thương tổn đến gã. Nhưng gã chém một cái đã kích phát nó. Tuy gã kịp lùi ra sau, nhưng sức nổ của dã man anh đào quá cường đại. May mắn trên người gã còn có Quang Minh Hỏa đang cháy, kịp thời hết sức huy song kiếm bảo vệ chỗ hiểm. Nếu không chỉ sợ trận nổ này sẽ làm gã bị thương nặng.

Cho dù là vậy, lúc này toàn thân gã đều đau nhức. Nhìn thiếu nữ đứng đối diện, trong mắt gã tràn ngập phần nộ.

Ánh sáng vàng lần nữa lóe ra, một Thánh Quang Tráo dâng lên. Trừng Giới kỵ sĩ không phải chỉ biết chút ít trị liệu, không biết phụ trợ kỹ năng. Thánh Quang Tráo là kỹ năng trị liệu mà mỗi một vị kỵ sĩ đều phải biết.

Song trọng kiếm tản ra chói mắt ánh sáng vàng, Dương Văn Chiêu hung dữ nhìn đứng không xa nữ triệu hoán sư lộ ra khuôn mặt, nhanh chóng xông hướng đối phương.

"Thôi, thôi, người còn có thể đánh a! Vậy ta nhận thua!" Bạch Hiếu Mạc hơi bất đắc dĩ nói.

Tựa như Dương Văn Chiêu đã đoán trước, tu vi của cô dù sao chỉ là cấp bốn. Một chuỗi liên tục ma pháp khiến linh lực của cô tiêu hao hơn

phân nửa, không có năng lực bố trí như trước nữa. Nếu đã vậy thì nhận thua tốt hơn.

Đang xông lên chột ngừng bước chân, Dương Văn Chiêu chỉ cảm thấy lồng ngực nghẹn một hơi. Thế này xem như thắng? Có thấy qua ai chiến thắng mà chặt vật như mình không? Gã vờ mặt bi phần, lòng thầm nghĩ, chính mình thật là đại diện cho hai chữ "thê thảm". Có thể không cần sao!

Nhưng người ta đã nhận thua rồi, gã đâu thể tiếp tục xông tới. Gã rất hối hận, hận mình không triệu hoán ra tọa kỵ. Dương Văn Chiêu thâm thề, mấy trận đấu sau này sẽ không giả oai phong nữa, nhất định phải triệu hoán tọa kỵ toàn lực chiến. Nhìn chính mình cả người đen thui, tâm tình gã tựa như Hàn Khiêm vừa nãy, trong lòng rướm máu.

"Dương Văn Chiêu đấu Bạch Hiếu Mạc, Dương Văn Chiêu thắng, tiến nhập bát cường."

Trọng tài đứng lúc tuyên bố, đồng thời kết thúc trận đấu thứ nhất.

Mặc dù nữ triệu hoán sư Bạch Hiếu Mạc thua, nhưng cách đấu kỳ quái của cô khắc sâu ấn tượng với mọi người. Chỉ cần là người thông minh đều nhìn ra được, Bạch Hiếu Mạc có lực khống chế triệu hoán thực vật rất mạnh. Nếu có được một đồng đội như vậy, cho dù là đánh hội đồng hay đấu đơn đều được lợi ích rất lớn. Huống chi cô chỉ tới cấp bốn! Vậy mà khiến Dương Văn Chiêu cấp năm chặt vật tới nhường này. Nếu cô tiến vào cấp năm thì sao? Không biết sẽ mạnh tới mức nào.

Vốn là trận thứ nhất của mười sáu cường, khiến những thí sinh chờ tới lượt đều rung động. Những người không thể dự thi mười sáu cường cũng vui bởi nỗi lòng không phục. Nhưng trận đấu thứ hai khiến họ hơi thất vọng.

Trận thứ hai chính là hai chị em Lý Hinh, Long Hạo Thần. Không cần đánh, vừa vào sân Lý Hinh liền hướng trọng tài bày tỏ nhận thua.

Loại tình huống này dù là mấy đợt tuyển chọn Săn Ma Đoàn mười sáu cường trước đây đều khá ít thấy. Dù sao, có thể đi tới một bước này đã vô cùng gian nan, mỗi tiến lên một bước, chứng tỏ địa vị tại liên minh Săn Ma Đoàn càng cao. Cho dù biết thực lực của mình không bằng đối thủ, đa số người sẽ chọn cứng rắn chống lại. Tuy nhiên, trong quy định không có cấm không được nhận thua, trọng tài chỉ có thể tuyên bố Long Hạo Thần chiến thắng, tiến vào bát cường.

Đối với việc Lý Hình nhận thua, Hàn Khiêm ngồi ở khán đài khá là hài lòng. Ít ra cô không tiêu hao sức lực của Long Hạo Thần. Những trận sau y như cũ mỗi ngày tiến hành, nếu ở ngày trước tiêu hao quá nhiều thì sẽ ảnh hưởng trận đấu hôm sau.

Trận thứ hai Lý Hình nhận thua tuyệt không ảnh hưởng sự đặc sắc của trận đấu hôm nay. Bốn trận tiếp theo tràn ngập hấp dẫn, không đánh đến phút cuối cùng quyết không dễ dàng chịu thua. Người thắng đều phải trả cái giá lớn. Dù sao, thí sinh có thể tiến đến tận đây, thực lực cách biệt không quá lớn.

"Thải Nhi, tới phiên cô rồi." Long Hạo Thần hơi khẩn trương nắm bàn tay nhỏ bé của Thải Nhi.

Thải Nhi nhẹ gật đầu, nhỏ giọng nói.

"Tôi sẽ không có chuyện gì."

Vốn Long Hạo Thần muốn đưa nàng tới tận trong sân, nhưng bị Thải Nhi từ chối. Tay nàng nắm gậy trúc, một mình một người chậm rãi đi vào sân đấu.

Nhìn đến cô gái mù Thải Nhi ra trận, những thí sinh ngồi xem tâm tình khác nhau, cơ bản chia thành hai phe hoàn toàn khác biệt. Một phe đương nhiên lòng đầy thắc mắc, cô gái mắt không thấy đường lại có thể tiến nhập mười sáu cường? Phe kia thì khẩn trương và hưng phấn, bởi vì bọn họ đều đã từng thấy qua sự cường đại của Thải Nhi. Đặc biệt nhóm thích khách của Thích Khách Thánh Điện, thậm chí còn hoan hô ra tiếng.

Dựa vào biểu hiện mạnh mẽ trong trận đấu vòng loại, Thái Nhi đã được tất cả họ công nhận.

Bước chậm chậm vào sân, Thái Nhi từ từ ngừng lại. Đối thủ của nàng trước đây chưa cùng nàng đấu trận nào, trong mắt xuất hiện vài phần nghi hoặc khó hiểu.

Cô gái này thuộc Thích Khách Thánh Điện?

Đối thủ của Thái Nhi là một thanh niên khoảng hai mươi tuổi. Vóc dáng bình thường, tay cầm ma pháp trượng màu nâu đỏ. Gã là một trong hai người của Linh Hồn Thánh Điện tiến vào mười sáu cường, một triệu hoán sư cấp bốn.

Trước trận này, Linh Hồn Thánh Điện biểu hiện khá bắt mắt. Tuy Bạch Hiểu Mạc không thắng nhưng dùng khả năng thao túng thực vật khiêu chiến đấu bằng Dương Văn Chiêu, khiến gã lên bờ xuống ruộng. Một vị khác khổng chế thú vật cấp năm thì khá nhẹ nhàng tiến nhập bát cường. Còn người hiện tại này là thí sinh cuối cùng của Linh Hồn Thánh Điện.

"Thích Khách Thánh Điện Thái Nhi, đối chiến Linh Hồn Thánh Điện Phương Trúc. Bởi vì chức nghiệp, hai bên cách xa nhau cự ly bốn mươi mét, trong sân dăng lên bốn cây cột. Hai bên chuẩn bị!"

Trọng tài tuyên bố đồng thời bốn cây cột to từ mặt đất dăng lên. Thái Nhi và triệu hoán sư tên Phương Trúc đều lùi ra sau, mãi đến khi cách đúng bốn mươi mét.

Lúc này nếu nói khẩn trương thì không ai vượt qua Long Hạo Thần ngồi ở khu nghỉ ngơi. Hắn lo lắng nhìn tình huống trong sân, hận không thể tự mình xông tới thay Thái Nhi thi đấu.

Lý Hình nhìn hắn như vậy, nhin không được cười nói.

"Tên ngốc, đừng hồi hộp như vậy, yên tâm đi, sẽ không có chuyện gì. Thực lực của Thái Nhi thì tỷ đã thấy qua, sợ rằng ngay cả đệ cũng chưa chắc thắng được cô bé. Đệ hãy chờ xem đi."

"Ừm." Long Hạo Thần ừ một tiếng, nhưng thật ra hắn không hề nghe thấy Lý Hình nói cái gì. Quan tâm sẽ bị loạn, mặc kệ người khác nói thế nào, không thể giảm bớt nửa phần khẩn trương trong lòng hắn. Hắn không ngừng nghĩ, Thái Nhi không thấy đường! Hơn nữa nàng mảnh mai như vậy, nếu bị thương thì làm sao đây.

Long Hạo Thần đã nghi kỹ, nếu Thái Nhi bị đối phương tổn thương, coi như là vi phạm nội quy thi đấu, hắn cũng sẽ lập tức xông vào giúp nàng chữa trị. Hắn lặng lẽ chuẩn bị Thánh Quang Tráo.

"Bắt đầu thi đấu!"

Trọng tài tuyên bố, trận thi đấu thứ bảy của mười sáu cường tiến bát cường, cứ thế bắt đầu.

Tuy Phương Trúc chưa từng gặp Thái Nhi nhưng gã không bởi vì đối phương là cô gái mà khinh thường. Có thể dựa vào tu vi cấp bốn đi đến tận đây, không chỉ đơn giản là có thực lực, tâm trí của gã cũng kiên định, cẩn thận.

Trong tay gã pháp trượng nâu đỏ chỉ hướng đằng trước, một tiếng chim hót réo rắt vang lên. Con chim dài khoảng một thước, toàn thân màu xanh từ không trung bay ra.

Đây là triệu hoán không dùng bất cứ chú ngữ gì. Thoạt nhìn ma pháp triệu hoán này chắc là lưu trữ trong pháp trượng, dựa vào điểm này có thể thấy, pháp trượng của gã ít nhất là trang bị linh ma cấp.

Chim xanh vọt lên không trung bay nhanh hướng Thái Nhi, ánh sáng xanh nhạt từ thân thể nó sáng lên.

Khoảnh khắc trọng tài tuyên bố thi đấu bắt đầu, Thái Nhi tay cầm gậy trúc đi hướng đối thủ. Tốc độ của nàng không nhanh, tựa như lúc đi đường bình thường. Gậy trúc nhẹ gõ mặt đất, bước chậm chậm tới trước, hô hấp quy luật, tựa như một cô gái mù tầm thường đang tản bộ.

Gậy trúc gõ trên mặt đất không phát ra thanh âm, chỉ đơn giản lưu lại một lỗ nhỏ mà thôi.

Sau khi Phương Trúc phóng ra chim xanh, mau chóng ngâm nga hát lên chú ngữ. Chú ngữ của triệu hoán sư và ma pháp sư có khác nhau. Chú ngữ của họ thường lấy ngữ tốc rất nhanh, yêu cầu là tần suất mà không phải tiết tấu như ma pháp sư. Thanh âm trầm thấp vội vàng vang lên, pháp trượng nâu đỏ cũng ngày càng lóe sáng. Khí thế tựa đã thú từ pháp trượng không ngừng tràn lan.

Thái Nhi mới đi ra khoảng mười mét thì chim xanh đã bay đến đỉnh đầu nàng, hai cánh dang rộng, mau chóng chúi xuống. Trong tiếng kêu to chói tai, hai đạo đao phong rộng khoảng một thước giao nhau trăm hướng Thái Nhi.

Bước chân đi tới của Thái Nhi tuyệt không tạm dừng, nàng như cũ chậm rãi bước. Long Hạo Thần ngồi trong khu nghỉ ngơi suýt nữa kêu ra tiếng.

Mắt thấy hai đao phong sắp chém vào thân thể Thái Nhi, tình huống quái dị xuất hiện.

Thái Nhi dường như không làm gì cả, chỉ là trong nháy mắt đó thân thể nàng biến thành hư ảo. Hai đao phong cứ như vậy xuyên qua người nàng, *phốc phốc* hai tiếng cắm vào mặt đất sau lưng nàng, để lại hai cái hố sâu.

Cũng trong lúc này, gậy trúc nhanh như điện xẹt vung lên không trung. Sát ý âm lãnh mà sắc bén chợt lóe.

Con chim xanh thân hình không lớn. Ngay khoảnh khắc Thái Nhi ra tay, nó đã cảm giác được nguy hiểm, vội vàng vỗ cánh làm động tác né tránh linh hoạt.

Nhưng gây trúc nháy mắt bộc phát ba đạo quang ảnh, chiều dài quang ảnh không ngờ tới hơn ba mét.

Phốc--

Gây trúc gõ mặt đất, Thái Nhi như cũ chậm rãi bước tới trước, cự ly giữa nàng và triệu hoán sư từng bước một tiếp cận. Hô hấp của nàng không có bởi vì chim xanh tập kích mà biến đổi, dường như tất cả chỉ là ảo giác mà thôi.

Nhưng, thật sự chỉ là ảo ảnh ư?

Chim xanh đều đặn chia thành tám khối đẫm máu rơi trên đất, bay lên một tầng tro bụi. Thái Nhi vừa mới vùng gây trúc, nó không thể tránh khỏi.

Long Hạo Thần mắt thấy Thái Nhi trúng đao phong kinh hô ra tiếng, thanh âm nửa chừng đột ngột ngừng lại. Đối diện Thái Nhi hơn hai mươi mét, Phương Trúc đang mau chóng ngâm xương chú ngữ, con người nháy mắt co rút thành nhỏ xíu. Chú ngữ suýt nữa bởi vì tình cảnh vừa rồi bị cắt đứt.

Tật Phong Điều lại bị giết? Đó là ma thú cấp bốn. Cho dù không thể làm địch thủ bị thương, ít nhất cũng có tác dụng quấy rầy chứ? Nhưng từ đầu tới cuối, nó không hề gây ra chút ảnh hưởng đối với Thái Nhi. Gây trúc phóng ra quang ảnh, so với đầu bếp cắt thành khối càng chính tề. Càng làm Phương Trúc bối rối sau đó đổ mồ hôi lạnh đầm đìa, là trong nháy mắt đó sát khí lãnh tuyệt đến mức tận cùng.

Giờ khắc này, gã coi như nhận ra thực lực đối thủ trước mặt mình thực lực. Dù mắt nàng không thấy đường, nhưng mà, nàng lại mạnh mẽ

đến mức khiến Phương Trúc chưa từng cảm nhận áp lực khủng bố như thế.

Tốc độ của Thái Nhi như cũ rất chậm, nhưng tựa như lúc đấu vòng loại, nàng tiến lên một bước lại làm Phương Trúc tăng vọt mấy phần áp lực tâm lý.

Tuy nhiên, Phương Trúc đích thực khá tài giỏi. Dưới tình huống như vậy, gã vẫn hoàn thành chú ngữ.

Pháp trượng chỉ phía trước, ánh sáng nâu đỏ bắn ra hóa thành một cánh cửa tỏa sáng. Ngay sau đó một thanh âm gầm rống vang lên. Một thân hình to lớn trắng kiện từ trong cánh cửa chui ra.

Ma thú cấp sáu, Kim Cương Cự Hùng.

Đối với một đại triệu hoán sư cấp bốn mà nói, có thể triệu hoán ra ma thú cấp sáu là vượt cấp. Có quan hệ rất lớn đến tinh thần lực và trang bị, nhưng dù là vậy, sau khi hoàn thành triệu hoán thì sắc mặt Phương Trúc biến tái nhợt.

Lại nói, cách tốt nhất để đối phó thích khách chính là lực phòng ngự cường đại cùng với lực lượng mạnh mẽ khó đối phó. Phương Trúc đã tuyển chọn cách vô cùng chính xác.

Kim Cương Cự Hùng vươn hai tay gấu tóm Phương Trúc ngồi lên vai, tiếp theo thân thể khổng lồ của nó đứng thẳng lên.

Thân thể nó cực kỳ to lớn, đứng thẳng gần bốn mét, tựa như ngọn núi nhỏ. Thái Nhi từ xa chậm rãi đi tới, hai bên tỷ lệ quả thật là khác biệt một trời một vực.

Kim Cương Cự Hùng là ma thú cấp sáu, kỹ năng thiên phú chỉ có một, gọi là Đại Địa Hống. Đặc điểm lớn nhất của nó chính là da dày thịt béo, phòng ngự và sức lực khá mạnh.

Nó di chuyển cái chân to bự chạy nhanh hướng Thái Nhi.

Pháp trượng trong tay Phương Trúc lại chột lóe hào quang. Một ánh sáng vàng nhu hòa bao phủ Kim Cương Cự Hùng và gã, khiến gã dính chặt trên vai nó, cho dù Kim Cương Cự Hùng có hành động thế nào đều không thể làm gã văng ra.

Trong lúc này, Thái Nhi đột nhiên động.

Chính như câu tỉnh tựa xử nữ động như thỏ chạy, khoảnh khắc Thái Nhi động, bởi vì tốc độ quá nhanh mang theo một loạt tàn ảnh. Nguyên bản nàng cách Kim Cương Cự Hùng hơn mười mét, hầu như trong nháy mắt đã đến gần người nó.

Kim Cương Cự Hùng dưới sự khống chế của Phương Trúc, chân to đạp đất, trong chốn động kịch liệt, Đại Địa Hồng phát động. Địa chấn sắc vàng rung động khắp nơi.

Nhưng Thái Nhi lần nữa cho mọi người thấy sức mạnh của mình. Nàng không né tránh, không nhảy lên, cũng không lùi bước. Gậy trúc từ thấp lên cao, làm động tác chém.

Một đạo ám ảnh nháy mắt lóe sáng. Hình ảnh khiến người há hốc mồm xuất hiện. Địa chấn thế nhưng lại bị chặn trước người Thái Nhi, tựa như bị chém đứt, không thể ảnh hưởng tốc độ xung phong của nàng. Ngay sau đó, Phương Trúc không còn hình thấy bóng dáng Thái Nhi.

Các thí sinh trong khu nghỉ ngơi mơ hồ nhìn thấy hai ánh sáng vàng vụt qua. Ngay sau đó, Kim Cương Cự Hùng có lực phòng ngự kinh khủng lại bỗng quỳ gối xuống đất, trong miệng phát ra tiếng rống thê lương.

Chỗ đầu gối nó bắn ra hai dòng máu tươi. Sau đó một thân hình quý mị từ phía sau tựa làn khói bay lên.

Một chân đạp đỉnh đầu Kim Cương Cự Hùng, đuôi gậy để ở động mạch chủ căn cổ Phương Trúc. Ai đều tin tưởng, nàng chỉ cần nhẹ tay di động, có thể trong nháy mắt cướp đi sinh mệnh của Phương Trúc.

Ngơ ngác, Phương Trúc đã hoàn toàn ngơ ngẩn. Gã chưa từng nghĩ rằng chính mình dễ dàng thất bại đến thế. Kim Cương Cự Hùng cấp sáu vậy mà không có bất cứ cơ hội nào cùng người ta chính diện đối kháng.

Kim Cương Cự Hùng không cam lòng lung lay tay gấu võ đỉnh đầu mình. Thái Nhi đáp lại là mũi chân khê động.

Phút chốc mọi người chỉ thấy từ người Thái Nhi tản ra một ánh sáng ám kim, thân thể Kim Cương Cự Hùng chợt đông cứng, đôi tay thô to vô lực rũ xuống, miệng mũi bắn ra máu tươi, thoát nhìn bị thương khá nặng.

"Ta, ta chịu thua." Phương Trúc thả lỏng tay nắm pháp trượng. Gã thua, còn là thua thê thảm. Từ đầu đến cuối gã căn bản không có một chút sức lực phản kháng.

Trên khán đài, Linh Đế Tam Thủy ngơ ngác nói.

"Linh lực đó là gì, vì sao lại là sắc ám kim?"

Ảnh Tùy Phong liếc bà một cái, cười nhạt nói.

"Ta cũng không biết."

Nhẹ nhàng đáp xuống mặt đất, Thái Nhi một câu cũng không nói, gậy trúc gõ mặt đất, chậm rãi hướng khu nghỉ ngơi.

"Thái Nhi thắng." Trọng tài nuốt nước bọt khan. Một trận chiến này, thoát nhìn giản đơn, trực tiếp. Tại trước mặt Thái Nhi, bất luận là Phương Trúc hay triệu hoán thú của gã, đều loay hoay vụng về.

Cả khu nghỉ ngơi trong giây lát tĩnh lặng, hầu như mỗi người đều cảm thấy cổ mình hơi nghẹn. Nhìn Thái Nhi từ từ đi đến khu nghỉ ngơi, đám thí sinh nam nặng nề thở dốc.

Tốc độ, lực công kích, còn có sát khí âm lãnh sắc bén, cái nào đều khiến bọn họ thấy áp lực. Dù họ không hề tham dự trong trận chiến này, nhưng tâm tình thật khó bình tĩnh.

Quá mạnh, Thích Khách Thánh Điện lại có một người mạnh như vậy.

Cổ Dương Văn Chiêu đồng dạng thít chặt, vết thương cũ dường như đau trở lại. Hiện tại gã rất nghi ngờ, nếu tính cả mình và tọa kỵ thì có thể đấu với cô gái này chứ?

Thải Nhi dùng hành động chứng minh cho mọi người thấy phong cách của thích khách.

Long Hạo Thần ngây ngốc nhìn Thải Nhi quay về bên mình, sau đó chậm rãi ngồi xuống. Tuy hắn không có cảm giác cổ nghẹn thở, nhưng ánh mắt nhìn Thải Nhi đã thay đổi rất nhiều. Hắn chậm rãi cúi đầu không nhìn nàng nữa, tĩnh lặng như đang suy nghĩ điều gì.

Bàn tay nhỏ mềm lặng lẽ chui vào lòng bàn tay hắn. Thải Nhi không nói lời nào, nhưng ngón trở linh hoạt di động trong lòng bàn tay hắn.

Long Hạo Thần đáy lòng vốn trầm trọng bỗng cất cao. Nàng đang viết chữ.

"Làm sao vậy?"

Cảm giác nhồn nhột mang đến bốn chữ này, thêm vào mấy phần kỳ dị lại khiến Long Hạo Thần tâm tình thả lỏng.

Long Hạo Thần kéo tay nàng, ở trong lòng bàn tay trắng mềm viết.

"Cô giỏi như vậy, còn cần tôi bảo vệ?"

Tay Thải Nhi khẽ run, lật lại bắt tay hắn, viết.

"Anh hối hận?"

Long Hạo Thần kéo tay nàng, trịnh trọng viết.

"Vĩnh viễn bất hối."

Thải Nhi trầm mặc, nắm chặt tay hăn. Một lúc sau, lần nữa viết vào tay hăn.

"Anh bảo vệ không chỉ là người tôi, còn có lòng của tôi."

Long Hạo Thần chấn động, trong lòng thầm lặp lại: Anh bảo vệ không chỉ là người tôi, còn có lòng của tôi.

Trong phút chốc, hăn cảm giác lòng mình có thứ gì đó bị đâm thủng, tâm tình nháy mắt trở nên vui sướng.

Đúng vậy! Mình phải bảo vệ nàng, nàng có mạnh hay yếu thì liên quan gì chứ? Mình muốn bảo vệ, chẳng lẽ bởi vì nàng mạnh mẽ mà không thực hiện ư?

Thải Nhi lặng lẽ nắm tay hăn, hơi do dự một chút, chậm rãi tựa đầu lên vai hăn.

Khoảnh khắc chạm nhau, hai người trong lòng khẽ rung động. Long Hạo Thần rõ ràng cảm giác được, tay Thải Nhi trở nên hơi nóng.

Lý Hình ngồi phía bên cạnh Long Hạo Thần, luôn chú ý tình hình hai người. Khi thấy Thải Nhi tựa vào vai Long Hạo Thần, dường như cô nghe thấy sau lưng có tiếng tròn mắt rớt xuống đất.

Nên biết, các thí sinh tiến nhập mười sáu cường đều ngồi hàng đầu. Hầu như mọi người đều trông thấy tình hình.

Lúc này, thậm chí không ai thêm chú ý trận thi đấu thứ tám trong sân, ánh mắt mọi người đều tập trung hướng Long Hạo Thần và Thải Nhi.

Cái kia, hăn là nữ thích khách cường đại ở trong sân gần như trong giây lát chiến thắng áp đảo đối thủ? Nàng, nàng lại làm ra hành động chim nhỏ nép vào người?

Nhìn Thải Nhi khép nép tựa vào người Long Hạo Thần, không biết bao nhiêu người điên đảo hình tượng nữ vương thích khách lãnh tuyệt vô

song.

Mười sáu tiến bát cường, thi đấu đã kết thúc.

Tuy nói Kỳ Sĩ Thánh Điện rút thăm không tốt lắm, nhưng như cũ có ba người vào bát cường. Thích Khách Thánh Điện thì có hai người. Ma Pháp Thánh Điện, Linh Hồn Thánh Điện, Chiến Sĩ Thánh Điện, mỗi thánh điện có một người. Ngày mai là cuộc chiến tám tiến bốn căng thẳng. Hơn nữa ngày mai rút thăm thi đấu giống hệt hôm nay, thiếu đi hạn chế thứ hạng tiểu tổ, tất nhiên sẽ là cường cường đứng đầu.

Lần này, Long Hạo Thần và Thái Nhi không có đi trước, ngược lại rời đi sau cùng. Lý Hình không quấy rầy bọn họ, lặng lẽ biến mất.

"Tôi muốn mời cô ăn cơm, có được không?" Long Hạo Thần nhỏ giọng hỏi Thái Nhi tựa vào người mình. Người hắn có chút căng cứng. Hắn cũng muốn thử ôm eo nàng, lần nữa cảm giác đường cong mảnh khảnh và mềm mại co dãn, nhưng rốt cuộc không dám.

Thái Nhi chậm rãi ngẩng đầu lên, ngồi thẳng người dậy. Sau tầng khăn mỏng, mặt nàng nóng ran, hơi lắc đầu, nói.

"Không được. Anh nên sớm trở về. Đợt thi đấu sau rất trọng yếu, anh phải giữ trạng thái tốt nhất."

Long Hạo Thần hơi thất vọng ừ một tiếng.

Vành tai nhỏ xinh của Thái Nhi hơi nhúc nhích, nàng khe khẽ nói nhỏ.

"Về sau còn có thời gian mà."

Long Hạo Thần tai thính mắt tinh, nghe vậy liền xoay người nhìn thẳng hai mắt nàng.

"Thái Nhi, tôi, tôi..."

Thải Nhi khó hiểu ngẩng đầu nhìn hẳn.

"Sao vậy?"

Long Hạo Thần nuốt nước miếng, lấy hết can đảm nói.

"Tôi muốn nói, nếu tôi đạt được đệ nhất, có thể cho tôi ôm cô một cái không?"

"A?" Thanh âm Thải Nhi chột cất cao, làm Long Hạo Thần sợ tới mức liên tục khoát tay nói.

"Xin lỗi, tôi chỉ là rất thích cô. Coi như tôi không nói gì hết, đừng giận nha!"

Tuy Thải Nhi nhìn không thấy, nhưng rõ ràng có thể cảm giác ra hẳn cuống cuống sợ hãi, khẽ bật cười, gạt nhẹ đầu.

"Ừ." Nàng ừ một tiếng, xong đứng dậy, gậy trúc gõ mặt đất, phóng người lên nhanh như chớp bay đi xa.

"Thải Nhi, chậm chút đã." Long Hạo Thần sợ nàng đụng trúng cái gì té ngã, vội vàng đuổi theo.

Khán đài chủ tịch, góc âm u nào đó.

Hàn Khiếm dùng sức vung tay.

"Tốt tốt. Tuổi nhỏ mà bản sự không nhỏ. Ảnh, nhìn thấy không? Cô bé kia nép vào người cậu ta đó. Oa ha ha, xem ra sự việc sẽ thành công!"

"Nép cái đầu ông!" Ảnh Tùy Phong buồn bực nói. "Phát triển hơi nhanh."

Hàn Khiếm cười tươi rói vỗ vai Ảnh Tùy Phong, nói.

"Huynh đệ, cảm ơn nhé! Cảm ơn Thích Khách Thánh Điện các người bồi dưỡng một vị ưu tú như vậy. Ta đây vô cùng cảm kích."

"Nhưng mà tâm lý của ta rất là không vui. Tiểu Hàn, đã nhiều năm người trì trệ giữa cấp tám và cấp chín, một nay bốn tọa đến giúp người kích phát tiềm năng đi. Tin tưởng lão Dương sẽ không có ý kiến gì."

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 52

Vì Thái Nhi Mà Đấu!

Một thân ảnh vắn vẹo dần dần rõ ràng trước mặt Hàn Khiếm. Nếu Long Hạo Thần ở chỗ này, nhất định có thể nhận ra, ông lão ốm dường như từ giữa không trung bước ra, chính là người hôm đó ngồi trước cửa Thánh Minh tàng bảo các.

Hàn Khiếm sắc mặt biến đổi, nhãn nhó nói.

"Thánh lão, ta sai rồi. Ngài đại nhân đại lượng, đừng cùng ta luận bàn kiến thức!"

Ông lão ồm hừ lạnh một tiếng.

"Ít nói nhảm đi, cùng ta tới sân thích khách. Nếu ngươi không đi, ta sẽ tìm cháu ngươi dẫn nó đi."

Hàn Khiếm thở dài một tiếng, làm ra bộ dáng thấy chết không sờn.

"Ta, ta đi thì được chứ gì? Xin ngài nương tay cho!"

Ông lão ồm bước vào trong hư không, nháy mắt biến mất, không khí chỉ để lại tiếng hừ lạnh của ông.

Hàn Khiếm liếc Ảnh Tùy Phong, Ảnh Tùy Phong vẻ mặt bất đắc dĩ nói.

"Sau này giữ mồm giữ miệng, anh em sẽ cầu nguyện cho ngươi."

Hàn Khiếm vẻ mặt như đưa ma nói.

"Thánh lão đã lớn tuổi như vậy mà vẫn nóng tính như cũ, anh em, ta đi đây..."

.....

Long Hạo Thần cuối cùng vẫn là không đuổi kịp Thái Nhi, chỉ có thể bất đắc dĩ một mình quay lại nhà trọ.

Đang đi, hần đột nhiên kịp phản ứng, mắt to tròn trừng. Thái Nhi cuối cùng "ừ" một tiếng, chẳng lẽ đồng ý thỉnh cầu của mình? Nàng, nàng chịu cho mình ôm?

Đúng rồi, chắc chắn là tại mình ngốc quá, lúc này mới nghĩ ra. Nếu không phải như vậy, vì sao Thái Nhi chạy đi chứ?

Long Hạo Thần chỉ cảm thấy một ngọn lửa nháy mắt bốc cháy trong cơ thể, lòng nóng lên, tay trái nhúc nhích, nhịn không được nhớ lại ngày đó ôm eo Thái Nhi, cảm giác vô cùng tuyệt diệu.

Khi trở lại phải cố gắng tu luyện, mình nhất định phải đứng đầu. Tín niệm mạnh mẽ khiến thiếu niên có động lực sai bước đi thẳng tới chỗ ở.

Ven đường, ở góc nào đó không gây chú ý, Thái Nhi lắng nghe tiếng bước chân của hần thay đổi, khuôn mặt hồng hồng, khóe miệng cong lên nụ cười động lòng người.

Đấu loại tiến vào ngày thứ hai, không khí càng thêm gay cấn. Hôm nay cử thành thi đấu tám tiến bốn. Ngày hôm nay ai thắng sẽ có bảy mươi lăm phần trăm cơ hội đạt được linh lô. Không cần nói, bất cứ một thí sinh nào đều sẽ hết sức ứng phó trong trận đấu này.

Long Hạo Thần đã sớm cùng Lý Hình đi tới sân kỳ sĩ. Thái Nhi ngồi chỗ ngày hôm qua, Long Hạo Thần đến gần, lặng lẽ nắm tay nàng. Nàng hơi cúi đầu, không nói lời nào.

Bởi vì Lý Hình hôm qua đã chịu thua, bị đào thải, nên chỉ có thể ngồi ở khu nghỉ ngơi phía sau.

Long Hạo Thần đặc biệt thích loại cảm giác chỉ hai người mới có này. Chỉ là nắm tay nàng, trên mặt hắn hiện nụ cười thỏa mãn.

"Tám tiến bốn, bắt đầu rút thăm. Tám thí sinh vào sân."

Long Hạo Thần kéo Thái Nhi đứng dậy, khiến hắn vui mừng là lần này Thái Nhi không có rút tay ra, ngược lại nắm lấy tay hắn, cứ như vậy bị hắn dắt tay đi vào sân đấu.

Thái Nhi là một cô gái thông minh hơn nữa có chủ kiến. Ngày hôm qua khi nàng tựa vào vai Long Hạo Thần, thì nàng đã không còn sợ ai nói gì nữa. Một phút kia, nàng thẳng thắn nhìn vào quan hệ giữa mình và Long Hạo Thần.

Sáu thí sinh khác vẻ mặt là lạ nhìn đôi người yêu này. Thực lực của Long Hạo Thần có người tự mình thể nghiệm, có người không biết. Nhưng hôm qua Thái Nhi biểu lộ ra sự mạnh mẽ thì mỗi người đều trông thấy.

Rất nhanh tám thí sinh tiến đến giữa sân. Cách rút thăm không khác gì ngày hôm qua, chỉ là số người ít hơn mà thôi.

Long Hạo Thần kinh ngạc phát hiện sự tố hôm nay sắc mặt hơi khó coi. Nói chính xác hơn thì là hai mắt vô thần tan rã, cơ mặt thỉnh thoảng co giật, không biết có chuyện gì.

"Bắt đầu rút thăm." Hàn Khiếm thêu thào nói, trong lòng thầm than. Lão phu lớn tuổi như vậy còn bị đánh một trận, thật bi thương.

Long Hạo Thần một tay nắm tay Thái Nhi, nâng cánh tay khác đặt lên quang hoàn. Cùng lúc đó hắn ngẩng đầu lên, nhìn đám đối thủ cạnh tranh.

Sáu người tiến vào bát cường hãn chỉ nhận ra hai người. Dương Văn Chiêu và Hoàng Nghị, còn dư bốn người thì chỉ có vị kỵ sĩ cấp năm là Long Hạo Thần hơi ấn tượng.

Từng luồng ánh sáng vàng lấp lánh, rút thăm hoàn thành trong chớp mắt.

Trong quá trình rút thăm, ánh mắt Long Hạo Thần nhìn chăm chăm Thái Nhi. Đương nhiên hãn không mong đợi sẽ rút trúng người là nàng.

Dường như vận khí của hãn không sai. Màu sắc trên thân hai người độ đậm nhạt rõ ràng khác biệt, hôm nay tuyệt đối sẽ không đụng nhau. Long Hạo Thần thế này mới ngẩng đầu lên nhìn người khác.

Sơ đồ trận bát cường đã hiện ra, có người vui có người buồn. Hoàng Nghị là bức mình nhất, bởi vì đối thủ tám tiến bốn của y chính là Thái Nhi. Khi trông thấy ánh sáng vàng trên người Thái Nhi giống như mình, Hoàng Nghị chỉ cảm thấy trong miệng đắng chát. Gã biết, sợ là con đường của mình chấm dứt từ đây.

Lòng y ngược lại nhẹ nhõm hãn ra. Hoàng Nghị biết rõ, hôm nay những người này, mặc kệ y đối kháng với ai thì cơ hội thắng không lớn. Chẳng qua là rút trúng một đối thủ không có khả năng thắng nhất mà thôi.

Long Hạo Thần cũng nhìn thấy đối thủ của mình. Hôm nay hãn phải đối đầu với Linh Hồn Thánh Điện cấp năm khổng thú sư. Thật hiển nhiên, hãn phải vượt qua khó khăn không nhỏ.

Kỵ Sĩ Thánh Điện lần nữa bày tỏ ra bản sắc xui xẻo. Dương Văn Chiêu và một kỵ sĩ cấp năm khác rút trúng cùng một tổ. Rốt cuộc gã không thể tránh cho kỵ sĩ đối đầu. Nhưng Dương Văn Chiêu vẻ mặt thoải mái, gã cảm thấy vận khí của mình rất tốt. Ít ra không đụng phải Thái Nhi.

Cuối cùng đương nhiên là một thích khách cấp bốn bậc cao nhất của Thích Khách Thánh Điện đối đầu với thăng cấp giả duy nhất của Chiến Sĩ Thánh Điện. Hai người này vẻ mặt đều hiện nét vui mừng. Không cần nói, trong đám thí sinh tiến nhập bát cường, hai người họ thực lực kém nhất, thứ đến là Hoàng Nghị. Chỉ cần dốc sức chiến đấu, còn có khả năng tiến nhập tứ cường.

Hàn Khiếm cơ mặt rút gân. Vận khí cũng quá kém đi, lại rút trúng người nhà.

Nhưng hôm nay không có người cười nhạo ông. Trận chiến này đối với Lục Đại Thánh Điện trọng yếu phi thường. Có thể hay không tiến nhập tứ cường, vào được tứ cường rồi xem như đã bước một chân vào ngưỡng cửa ba hạng đầu. Không chỉ có thể đạt được linh lô, đối với Lục Đại Thánh Điện mà nói, là tượng trưng của vinh quang.

Ảnh Tùy Phong đỡ hơn mấy người kia, ông tuyệt đối tin tưởng Thái Nhi, hơn nữa bản thân Thích Khách Thánh Điện có hai người tiến vào bát cường, cơ hội lớn hơn chút. Mà trừ thánh điện không có thí sinh tham dự, các phó điện chủ của ba đại thánh điện khác thì nhìn chăm chăm đề tử bốn điện, dùng ánh mắt truyền đạt cho họ điều gì.

"Nhan sắc nhạt nhất ở lại, những người khác quay về khu nghỉ ngơi chờ đợi thi đấu." Hàn Khiếm ừ xù nói.

Long Hạo Thần hai mắt chột sáng ngời. Hôm nay ánh sáng vàng trên người hằn mờ nhất, rõ ràng xuất chiến chính là hắn và người khổng thú sư.

"Thái Nhi, đối thủ của cô là Hoàng Nghị, ma pháp sư thổ hệ, cấp năm. Có được Thổ nguyên tố tinh linh, am hiểu Thổ Lãng Thuật hỗ trợ bản thân biến hóa vị trí. Cô sẽ xuất chiến trận thứ tư, còn tôi thì ở trận đầu. Cô trước tiên trở lại nghỉ ngơi đi."

Sai lầm ngày hôm qua hắn quyết không lặp lại lần nữa. Hắn chẳng những cho nàng biết đối thủ, còn đơn giản nói ra những đặc điểm của

Hoàng Nghị.

Long Hạo Thần không hề che giấu thanh âm, Hoàng Nghị sắc mặt bỗng biến thành càng nhăn nhó. Đồng dạng sắc mặt vắn vẹo còn có Ma Pháp Thánh Điện Thánh Ma đạo sư Lâm Thần. Gã nhìn Thái Nhi rồi lại nhìn Hoàng Nghị, trên mặt tràn đầy bất đắc dĩ.

Những người khác chậm rãi rời khỏi sân, chỉ chừa lại Long Hạo Thần và vị khổng thú sư. Vòng phòng hộ mép sân đấu từ từ dâng lên.

"Kỵ Sĩ Thánh Điện Long Hạo Thần đấu với Linh Hồn Thánh Điện Liêu Vũ. Hai bên cách nhau năm mươi mét."

Long Hạo Thần chậm rãi lùi về sau, cùng lúc cẩn thận quan sát đối thủ.

Liêu Vũ là một thanh niên đáng người mảnh khảnh, thân cao không hơn mười bốn tuổi Long Hạo Thần, chắc chắn độ tuổi không vượt qua hai mươi. Tướng mạo chỉ thuộc hàng trung đẳng, sắc mặt hơi tái nhợt. Nhưng có một đôi mắt đặc biệt sáng, hút hồn người. Trong lúc lùi về phía sau, đôi mắt kia luôn nhìn chăm chăm Long Hạo Thần.

Khoảng cách giữa hai bên dần giãn ra, nhưng khí thế thì đấu đá nhau.

Liêu Vũ trong tay cầm pháp trượng màu trắng, pháp trượng có màu sắc này rất hiếm thấy, nhìn không ra làm bằng chất liệu gì, phần đỉnh khảm bảo thạch cũng là màu trắng. Thuần khiết như ngọc, trắng như tuyết. Bảo thạch hình cắt sáu cạnh, tản ra nhè nhẹ khí lạnh.

"Trận đấu bắt đầu." Khoảnh khắc kéo dài đúng năm mươi mét, trọng tài cao giọng tuyên bố cùng lúc thân hình chợt lóe, mau chóng lùi về sau, nhường sân đấu cho hai người.

Liêu Vũ đã sớm có chuẩn bị. Trong khoảnh khắc vang lên tiếng bắt đầu thi đấu, chớp mắt bùng phát chú ngữ, cùng lúc đó, một vầng sáng trắng tỏa ra từ người gã.

Có cảm giác gã ngâm xương chú ngữ không nhanh bằng Bạch Hiếu Mạc hoặc Phương Trúc, nhưng đọc nhần từng từ rõ ràng, hơn nữa có tiết tấu kỳ dị. Càng kỳ quái là, cùng với chú ngữ ngâm xương, pháp trượng trong tay gã không ngừng vung vẩy. Cùng với tiết tấu, một phù văn màu trắng ngà mau chóng thành hình trước mặt gã. Chỉ ba giây thời gian, trước người gã đã lóe lên cánh cửa lớn màu trắng phát sáng, một con ma thú nhanh như chớp nhảy ra.

Đó là con báo toàn thân tuyết trắng có vằn xanh đậm sắc vàng. Nó dài chỉ khoảng hai thước, thoạt nhìn không quá to khỏe, nhưng cho người ta cảm giác lực lượng và xinh đẹp kết hợp.

Liêu Vũ bước ra một bước, vầng sáng trắng quanh thân nháy mắt dung hợp với con báo tuyết này. Ngay sau đó, gã xuất hiện trên lưng báo tuyết.

Tuyết Ảnh Báo, mau như điện xẹt, lướt nhanh như gió, am hiểu ma pháp băng hệ. Tuyết Ảnh Báo khác nhau có thiên phú ma pháp cũng khác biệt. Trong ma thú cấp năm thì thuộc vài loại giỏi nhất về tốc độ.

Khi nhìn thấy đối phương triệu hoán ma thú, Long Hạo Thần lập tức làm ra phán đoán. Phụ thân hắn và lão sư đều từng dạy hắn biết đa số ma thú, đương nhiên Tuyết Ảnh Báo cũng nằm trong số đó. Không cần đoán, Liêu Vũ không phải dùng Tuyết Ảnh Báo đến tấn công hắn, mà là muốn tọa kỵ thay cho đi bộ. Dựa vào tốc độ của Tuyết Ảnh Báo giằng co với hắn.

Khi Liêu Vũ tiến hành triệu hoán, Long Hạo Thần không hề xông hướng gã. Trên trán phù văn màu tím hóa thành ánh sáng tĩnh lặng chiếu rọi mặt đất trước mắt hắn. Chín đoạn văn tự màu tím lóe sáng. Thân hình to lớn của Hạo Nguyệt đã xuất hiện trước mắt hắn. Nếu so sánh tốc độ triệu hoán, thật sự so với Liêu Vũ càng nhanh mấy phần.

Tọa kỵ? Hắn có tọa kỵ? Dương Văn Chiêu ngồi ở hàng đầu khu nghỉ ngơi giật nảy mình, nhin không được chăm chú nhìn Hạo Nguyệt đứng trước mặt Long Hạo Thần.

Lúc này Hạo Nguyệt không phải Hỏa Tích bộ đáng thê thảm thuở ban đầu Long Hạo Thần triệu hoán. Thân hình dài tới bốn mét có thể so với địa long. Tuy thân thể không cao cỡ địa long, nhưng tứ chi to khỏe, lưng rộng lớn tạo cảm giác chắc chắn.

Ba cái đầu ngẩng cao, từ đầu kéo dài xuống lưng dường như lóe vàng sáng tím, lưng đột ra hai bên tựa như yên cho kỵ sĩ ngồi. Ba đầu, sáu con mắt sáng ngời. Thoạt nhìn nó có ba đầu ra vẻ hung dữ, nhưng lại nhìn vài lần, có thể cảm nhận được nó toát ra khí thế uy nghiêm. Tuyệt đối là bá khí lộ ra ngoài.

Long Hạo Thần thân hình chợt lóe đã ngồi trên lưng Hạo Nguyệt. Hình ảnh quái dị xuất hiện. Trên lưng gai lại tự mình tách đem thân thể hằn nhét vào bên trong, cục nhô ra trên lưng nhích lên trên giữ chặt thân thể hằn, gai khép lại chặt chẽ cố định cả người hằn. Một người một thú hoàn toàn phù hợp.

Trước khi bước vào sân đấu, Long Hạo Thần toàn thân đã mặc giáp. Giáp Thánh Linh màu bạc lóe ánh sáng nhạt, khuôn mặt giấu sau mũ giáp. Lúc này hai hắc nhãn Thánh Linh kiếm và Thánh Linh thuẫn, tổ hợp đầy đủ Thánh Linh sáo trang.

Quang hoàn bạc từ người hắc tỏa ra, bao phủ bản thân và Hạo Nguyệt, khiến thân thể họ mờ lung một tầng sáng mỏng. Đích thị là sáo trang phụ kỹ năng Thánh Linh hộ thể.

Thoạt nhìn thì toàn thân giáp bạc, kiếm bạc, thuẫn bạc, thêm vào tọa kỵ ba đầu Hạo Nguyệt, Long Hạo Thần so sánh với Liêu Vũ càng thêm mạnh mẽ.

Hạo Nguyệt tam đầu đồng thời phát ra một tiếng gầm, bốn chân bay lên ngang nhiên vọt hướng đối thủ. Trên ba cái đầu lấp lánh ba ánh hào quang.

Long Hạo Thần ngồi trên lưng nó hiện vẻ trầm tĩnh. Thân thể hắc toát ra vòng tròn ánh sáng vàng, Súc Thế.

Không sai, ngồi trên lưng Hạo Nguyệt, hẳn không cần làm động tác dư thừa gì, sử dụng kỹ năng Súc Thế vừa đúng. Nếu nói lúc trước Long Hạo Thần tham gia thi đấu là vì rèn luyện thực lực của mình, gia tăng kinh nghiệm thực chiến, kích động tiềm năng bản thân. Như vậy, bắt đầu từ trận chiến hôm nay trở đi, hẳn hoàn toàn vì thắng lợi mà chiến. Nguyên nhân chỉ có một, vì Thái Nhi.

Dương Văn Chiêu ngồi ở khu nghỉ ngơi sắc mặt biến trầm trọng. Gã từng đấu với Long Hạo Thần một trận đại chiến. Trận chiến ấy gã thắng, hơn nữa là thắng dưới tình huống giữ lại thực lực. Nhưng mà lúc này gã lần nữa nhìn Long Hạo Thần, không ngờ phát hiện thiếu niên tuổi nhỏ hơn mình rất nhiều, dường như biến thành người hoàn toàn khác.

Cấp năm, tọa kỵ. Nguyên bản chính mình có ưu thế mau chóng bị rút ngắn.

Thời gian không đến một tháng hẳn đã biến đổi trời long đất lở.

Dương Văn Chiêu tuyệt không kinh ngạc thực lực hẳn lộ ra lúc này, càng giật mình là tốc độ tiến triển của hẳn.

"Hú hú hú!!!" Hạo Nguyệt tam đầu lần nữa rống gầm, ba loại hào quang nhan sắc khác nhau đồng thời lóe sáng, đại chiến trong khoảnh khắc bùng nổ. Một thân ảnh vạn vạo dần dần rõ ràng trước mặt Hàn Khiếm. Nếu Long Hạo Thần ở chỗ này, nhất định có thể nhận ra, ông lão ốm dường như từ giữa không trung bước ra, chính là người hôm đó ngồi trước cửa Thánh Minh tàng bảo các.

Hàn Khiếm sắc mặt biến đổi, nhãn nhó nói.

"Thánh lão, ta sai rồi. Ngài đại nhân đại lượng, đừng cùng ta luận bàn kiến thức!"

Ông lão ốm hừ lạnh một tiếng.

"Ít nói nhảm đi, cùng ta tới sân thích khách. Nếu người không đi, ta sẽ tìm cháu người dẫn nó đi."

Hàn Khiếm thở dài một tiếng, làm ra bộ dáng thấy chết không sờn.

"Ta, ta đi thì được chứ gì? Xin ngài nương tay cho!"

Ông lão ồm bước vào trong hư không, nháy mắt biến mất, không khí chỉ để lại tiếng hừ lạnh của ông.

Hàn Khiếm liếc Ảnh Tùy Phong, Ảnh Tùy Phong vẻ mặt bất đắc dĩ nói.

"Sau này giữ mồm giữ miệng, anh em sẽ cầu nguyện cho người."

Hàn Khiếm vẻ mặt như đưa ma nói.

"Thánh lão đã lớn tuổi như vậy mà vẫn nóng tính như cũ, anh em, ta đi đây..."

.....

Long Hạo Thần cuối cùng vẫn là không đuổi kịp Thái Nhi, chỉ có thể bất đắc dĩ một mình quay lại nhà trọ.

Đang đi, hần đột nhiên kịp phản ứng, mắt to tròn tròn. Thái Nhi cuối cùng "ừ" một tiếng, chẳng lẽ đồng ý thỉnh cầu của mình? Nàng, nàng chịu cho mình ôm?

Đúng rồi, chắc chắn là tại mình ngốc quá, lúc này mới nghĩ ra. Nếu không phải như vậy, vì sao Thái Nhi chạy đi chứ?

Long Hạo Thần chỉ cảm thấy một ngọn lửa nháy mắt bốc cháy trong cơ thể, lòng nóng lên, tay trái nhúc nhích, nhện không được nhớ lại ngày đó ôm eo Thái Nhi, cảm giác vô cùng tuyệt diệu.

Khi trở lại phải cố gắng tu luyện, mình nhất định phải đứng đầu. Tín niệm mạnh mẽ khiến thiếu niên có động lực sai bước đi thẳng tới chỗ ở.

Ven đường, ở góc nào đó không gây chú ý, Thái Nhi lắng nghe tiếng bước chân của hắn thay đổi, khuôn mặt hồng hồng, khóe miệng cong lên nụ cười động lòng người.

Đấu loại tiến vào ngày thứ hai, không khí càng thêm gay cấn. Hôm nay cử thành thi đấu tám tiến bốn. Ngày hôm nay ai thắng sẽ có bảy mươi lăm phần trăm cơ hội đạt được linh lô. Không cần nói, bất cứ một thí sinh nào đều sẽ hết sức ứng phó trong trận đấu này.

Long Hạo Thần đã sớm cùng Lý Hình đi tới sân kỳ sĩ. Thái Nhi ngồi chỗ ngày hôm qua, Long Hạo Thần đến gần, lặng lẽ nắm tay nàng. Nàng hơi cúi đầu, không nói lời nào.

Bởi vì Lý Hình hôm qua đã chịu thua, bị đào thải, nên chỉ có thể ngồi ở khu nghỉ ngơi phía sau.

Long Hạo Thần đặc biệt thích loại cảm giác chỉ hai người mới có này. Chỉ là nắm tay nàng, trên mặt hắn hiện nụ cười thỏa mãn.

"Tám tiến bốn, bắt đầu rút thăm. Tám thí sinh vào sân."

Long Hạo Thần kéo Thái Nhi đứng dậy, khiến hắn vui mừng là lần này Thái Nhi không có rút tay ra, ngược lại nắm lấy tay hắn, cứ như vậy bị hắn dắt tay đi vào sân đấu.

Thái Nhi là một cô gái thông minh hơn nữa có chủ kiến. Ngày hôm qua khi nàng tựa vào vai Long Hạo Thần, thì nàng đã không còn sợ ai nói gì nữa. Một phút kia, nàng thẳng thắn nhìn vào quan hệ giữa mình và Long Hạo Thần.

Sáu thí sinh khác về mặt là lạ nhìn đôi người yêu này. Thực lực của Long Hạo Thần có người tự mình thể nghiệm, có người không biết. Nhưng hôm qua Thái Nhi biểu lộ ra sự mạnh mẽ thì mỗi người đều trông thấy.

Rất nhanh tám thí sinh tiến đến giữa sân. Cách rút thăm không khác gì ngày hôm qua, chỉ là số người ít hơn mà thôi.

Long Hạo Thần kinh ngạc phát hiện sự tổ hôm nay sắc mặt hơi khó coi. Nói chính xác hơn thì là hai mắt vô thần tan rã, cơ mặt thỉnh thoảng co giật, không biết có chuyện gì.

"Bắt đầu rút thăm." Hàn Khiếm thều thào nói, trong lòng thầm than. Lão phu lớn tuổi như vậy còn bị đánh một trận, thật bi thương.

Long Hạo Thần một tay nắm tay Thái Nhi, nâng cánh tay khác đặt lên quang hoàn. Cùng lúc đó hấn ngẩng đầu lên, nhìn đám đối thủ cạnh tranh.

Sáu người tiến vào bát cường hấn chỉ nhận ra hai người. Dương Văn Chiêu và Hoàng Nghị, còn dư bốn người thì chỉ có vị kỳ sĩ cấp năm là Long Hạo Thần hơi ấn tượng.

Từng luồng ánh sáng vàng lấp lánh, rút thăm hoàn thành trong chớp mắt.

Trong quá trình rút thăm, ánh mắt Long Hạo Thần nhìn chăm chăm Thái Nhi. Đường nhiên hấn không mong đợi sẽ rút trúng người là nàng.

Dường như vận khí của hấn không sai. Màu sắc trên thân hai người độ đậm nhạt rõ ràng khác biệt, hôm nay tuyệt đối sẽ không đụng nhau. Long Hạo Thần thế này mới ngẩng đầu lên nhìn người khác.

Sơ đồ trận bát cường đã hiện ra, có người vui có người buồn. Hoàng Nghị là bức mình nhất, bởi vì đối thủ tám tiến bốn của y chính là Thái Nhi. Khi trông thấy ánh sáng vàng trên người Thái Nhi giống như mình, Hoàng Nghị chỉ cảm thấy trong miệng đắng chát. Gã biết, sợ là con đường của mình chấm dứt từ đây.

Lòng y ngược lại nhẹ nhõm hấn ra. Hoàng Nghị biết rõ, hôm nay những người này, mặc kệ y đối kháng với ai thì cơ hội thắng không lớn.

Chẳng qua là rút trúng một đối thủ không có khả năng thắng nhất mà thôi.

Long Hạo Thần cũng nhìn thấy đối thủ của mình. Hôm nay hẳn phải đối đầu với Linh Hồn Thánh Điện cấp năm không thú sự. Thật hiển nhiên, hẳn phải vượt qua khó khăn không nhỏ.

Kỵ Sĩ Thánh Điện lần nữa bày tỏ ra bản sắc xui xẻo. Dương Văn Chiêu và một kỵ sĩ cấp năm khác rút trúng cùng một tổ. Rốt cuộc gã không thể tránh cho kỵ sĩ đối đầu. Nhưng Dương Văn Chiêu vẻ mặt thoải mái, gã cảm thấy vận khí của mình rất tốt. Ít ra không đụng phải Thái Nhi.

Cuối cùng đương nhiên là một thích khách cấp bốn bậc cao nhất của Thích Khách Thánh Điện đối đầu với thắng cấp giả duy nhất của Chiến Sĩ Thánh Điện. Hai người này vẻ mặt đều hiện nét vui mừng. Không cần nói, trong đám thí sinh tiến nhập bát cường, hai người họ thực lực kém nhất, thứ đến là Hoàng Nghị. Chỉ cần dốc sức chiến đấu, còn có khả năng tiến nhập tứ cường.

Hàn Khiếm cơ mặt rút gân. Vận khí cũng quá kém đi, lại rút trúng người nhà.

Nhưng hôm nay không có người cười nhạo ông. Trận chiến này đối với Lục Đại Thánh Điện trọng yếu phi thường. Có thể hay không tiến nhập tứ cường, vào được tứ cường rồi xem như đã bước một chân vào ngưỡng cửa ba hạng đầu. Không chỉ có thể đạt được linh lô, đối với Lục Đại Thánh Điện mà nói, là tượng trưng của vinh quang.

Ảnh Tùy Phong đỡ hơn mấy người kia, ông tuyệt đối tin tưởng Thái Nhi, hơn nữa bản thân Thích Khách Thánh Điện có hai người tiến vào bát cường, cơ hội lớn hơn chút. Mà trừ thánh điện không có thí sinh tham dự, các phó điện chủ của ba đại thánh điện khác thì nhìn chăm chăm đệ tử bốn điện, dùng ánh mắt truyền đạt cho họ điều gì.

"Nhan sắc nhạt nhất ở lại, những người khác quay về khu nghỉ ngơi chờ đợi thi đấu." Hàn Khiếm ừ xịu nói.

Long Hạo Thần hai mắt chột sáng ngời. Hôm nay ánh sáng vàng trên người hần mờ nhất, rõ ràng xuất chiến chính là hần và người khổng thú sư.

"Thải Nhi, đối thủ của cô là Hoàng Nghị, ma pháp sư thổ hệ, cấp năm. Có được Thổ nguyên tố tinh linh, am hiểu Thổ Lãng Thuật hỗ trợ bản thân biến hóa vị trí. Cô sẽ xuất chiến trận thứ tư, còn tôi thì ở trận đầu. Cô trước tiên trở lại nghỉ ngơi đi."

Sai lầm ngày hôm qua hần quyết không lặp lại lần nữa. Hần chẳng những cho nàng biết đối thủ, còn đơn giản nói ra những đặc điểm của Hoàng Nghị.

Long Hạo Thần không hề che giấu thanh âm, Hoàng Nghị sắc mặt bỗng biến thành càng nhăn nhó. Đồng dạng sắc mặt vặn vẹo còn có Ma Pháp Thánh Điện Thánh Ma đạo sư Lâm Thần. Gã nhìn Thải Nhi rồi lại nhìn Hoàng Nghị, trên mặt tràn đầy bất đắc dĩ.

Những người khác chậm rãi rời khỏi sân, chỉ chừa lại Long Hạo Thần và vị khổng thú sư. Vòng phòng hộ mép sân đấu từ từ dâng lên.

"Kỵ Sĩ Thánh Điện Long Hạo Thần đấu với Linh Hồn Thánh Điện Liêu Vũ. Hai bên cách nhau năm mươi mét."

Long Hạo Thần chậm rãi lùi về sau, cùng lúc cẩn thận quan sát đối thủ.

Liêu Vũ là một thanh niên đáng người mảnh khảnh, thân cao không hơn mười bốn tuổi Long Hạo Thần, chắc chắn độ tuổi không vượt qua hai mươi. Tướng mạo chỉ thuộc hàng trung đẳng, sắc mặt hơi tái nhợt. Nhưng có một đôi mắt đặc biệt sáng, hút hồn người. Trong lúc lùi về phía sau, đôi mắt kia luôn nhìn chăm chăm Long Hạo Thần.

Khoảng cách giữa hai bên dần giãn ra, nhưng khí thế thì đấu đá nhau.

Liêu Vũ trong tay cầm pháp trượng màu trắng, pháp trượng có màu sắc này rất hiếm thấy, nhìn không ra làm bằng chất liệu gì, phần đỉnh khảm bảo thạch cũng là màu trắng. Thuần khiết như ngọc, trắng như tuyết. Bảo thạch hình cắt sáu cạnh, tản ra nhè nhẹ khí lạnh.

"Trận đấu bắt đầu." Khoảnh khắc kéo dài đúng năm mươi mét, trọng tài cao giọng tuyên bố cùng lúc thân hình chợt lóe, mau chóng lùi về sau, nhường sân đấu cho hai người.

Liêu Vũ đã sớm có chuẩn bị. Trong khoảnh khắc vang lên tiếng bắt đầu thi đấu, chớp mắt bùng phát chú ngữ, cùng lúc đó, một vầng sáng trắng tỏa ra từ người gã.

Có cảm giác gã ngâm xương chú ngữ không nhanh bằng Bạch Hiếu Mạc hoặc Phương Trúc, nhưng đọc nhấn từng từ rõ ràng, hơn nữa có tiết tấu kỳ dị. Càng kỳ quái là, cùng với chú ngữ ngâm xương, pháp trượng trong tay gã không ngừng rung vẩy. Cùng với tiết tấu, một phù văn màu trắng ngà mau chóng thành hình trước mặt gã. Chỉ ba giây thời gian, trước người gã đã lóe lên cánh cửa lớn màu trắng phát sáng, một con ma thú nhanh như chớp nhảy ra.

Đó là con báo toàn thân tuyết trắng có vằn xanh đậm sắc vàng. Nó dài chỉ khoảng hai thước, thoạt nhìn không quá to khỏe, nhưng cho người ta cảm giác lực lượng và xinh đẹp kết hợp.

Liêu Vũ bước ra một bước, vầng sáng trắng quanh thân nháy mắt dung hợp với con báo tuyết này. Ngay sau đó, gã xuất hiện trên lưng báo tuyết.

Tuyết Ảnh Báo, mau như điện xẹt, lướt nhanh như gió, am hiểu ma pháp băng hệ. Tuyết Ảnh Báo khác nhau có thiên phú ma pháp cũng khác biệt. Trong ma thú cấp năm thì thuộc vài loại giỏi nhất về tốc độ.

Khi nhìn thấy đối phương triệu hoán ma thú, Long Hạo Thần lập tức làm ra phán đoán. Phụ thân hắn và lão sư đều từng dạy hắn biết đa số ma thú, đương nhiên Tuyết Ảnh Báo cũng nằm trong số đó. Không cần đoán, Liêu Vũ không phải dùng Tuyết Ảnh Báo đến tấn công hắn, mà là muốn tọa kỵ thay cho đi bộ. Dựa vào tốc độ của Tuyết Ảnh Báo giằng co với hắn.

Khi Liêu Vũ tiến hành triệu hoán, Long Hạo Thần không hề xông hướng gã. Trên trán phù văn màu tím hóa thành ánh sáng tĩnh lặng chiếu rọi mặt đất trước mắt hắn. Chín đoạn văn tự màu tím lóe sáng. Thân hình to lớn của Hạo Nguyệt đã xuất hiện trước mắt hắn. Nếu so sánh tốc độ triệu hoán, thật sự so với Liêu Vũ càng nhanh mấy phần.

Tọa kỵ? Hắn có tọa kỵ? Dương Văn Chiêu ngồi ở hàng đầu khu nghỉ ngơi giật nảy mình, nhin không được chăm chú nhìn Hạo Nguyệt đứng trước mặt Long Hạo Thần.

Lúc này Hạo Nguyệt không phải Hỏa Tích bộ đáng thê thảm thuở ban đầu Long Hạo Thần triệu hoán. Thân hình dài tới bốn mét có thể so với địa long. Tuy thân thể không cao cỡ địa long, nhưng tứ chi to khỏe, lưng rộng lớn tạo cảm giác chắc chắn.

Ba cái đầu ngẩng cao, từ đầu kéo dài xuống lưng dường như lóe vàng sáng tím, lưng đột ra hai bên tựa như yên cho kỵ sĩ ngồi. Ba đầu, sáu con mắt sáng ngời. Thoạt nhìn nó có ba đầu ra vẻ hung dữ, nhưng lại nhìn vài lần, có thể cảm nhận được nó toát ra khí thế uy nghiêm. Tuyệt đối là bá khí lộ ra ngoài.

Long Hạo Thần thân hình chợt lóe đã ngồi trên lưng Hạo Nguyệt. Hình ảnh quái dị xuất hiện. Trên lưng gai lại tự mình tách đem thân thể hắn nhét vào bên trong, cục nhô ra trên lưng nhích lên trên giữ chặt thân thể hắn, gai khép lại chặt chẽ cố định cả người hắn. Một người một thú hoàn toàn phù hợp.

Trước khi bước vào sân đấu, Long Hạo Thần toàn thân đã mặc giáp. Giáp Thánh Linh màu bạc lóe ánh sáng nhạt, khuôn mặt giấu sau mũ

giáp. Lúc này hai hắc năm Thánh Linh kiếm và Thánh Linh thuẫn, tổ hợp đầy đủ Thánh Linh sáo trang.

Quang hoàn bạc từ người hắc tỏa ra, bao phủ bản thân và Hạo Nguyệt, khiến thân thể họ mờ lung một tầng sáng mỏng. Đích thị là sáo trang phụ kỹ năng Thánh Linh hộ thể.

Thoạt nhìn thì toàn thân giáp bạc, kiếm bạc, thuẫn bạc, thêm vào tọa kỵ ba đầu Hạo Nguyệt, Long Hạo Thần so sánh với Liêu Vũ càng thêm mạnh mẽ.

Hạo Nguyệt tam đầu đồng thời phát ra một tiếng gầm, bốn chân bay lên ngang nhiên vọt hướng đối thủ. Trên ba cái đầu lấp lánh ba ánh hào quang.

Long Hạo Thần ngồi trên lưng nó hiện vẻ trầm tĩnh. Thân thể hắc toát ra vòng tròn ánh sáng vàng, Súc Thế.

Không sai, ngồi trên lưng Hạo Nguyệt, hắc không cần làm động tác dư thừa gì, sử dụng kỹ năng Súc Thế vừa đúng. Nếu nói lúc trước Long Hạo Thần tham gia thi đấu là vì rèn luyện thực lực của mình, gia tăng kinh nghiệm thực chiến, kích động tiềm năng bản thân. Như vậy, bắt đầu từ trận chiến hôm nay trở đi, hắc hoàn toàn vì thắng lợi mà chiến. Nguyên nhân chỉ có một, vì Thái Nhi.

Dương Văn Chiêu ngồi ở khu nghỉ ngơi sắc mặt biến trầm trọng. Gã từng đấu với Long Hạo Thần một trận đại chiến. Trận chiến ấy gã thắng, hơn nữa là thắng dưới tình huống giữ lại thực lực. Nhưng mà lúc này gã lần nữa nhìn Long Hạo Thần, không ngờ phát hiện thiếu niên tuổi nhỏ hơn mình rất nhiều, dường như biến thành người hoàn toàn khác.

Cấp năm, tọa kỵ. Nguyên bản chính mình có ưu thế mau chóng bị rút ngắn.

Thời gian không đến một tháng hắc đã biến đổi trời long đất lở.

Dương Văn Chiêu tuyệt không kinh ngạc thực lực hắn lộ ra lúc này, càng giật mình là tốc độ tiến triển của hắn.

"Hú hú hú!!!" Hạo Nguyệt tam đầu lần nữa rống gầm, ba loại hào quang nhan sắc khác nhau đồng thời lóe sáng, đại chiến trong khoảnh khắc bùng nổ.

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 53

Quang Vinh Của Kỵ Sĩ

1Long Hạo Thần cười Hạo Nguyệt xông hướng Liêu Vũ. Liêu Vũ cười trên Tuyết Ảnh Báo cũng di động.

Gã chỉ là một triệu hoán sư, nếu bị kỵ sĩ tiếp cận thì gã sẽ thua.

Liêu Vũ giật mình không thua gì Dương Văn Chiêu ngồi ở khán đài. Là một triệu hoán sư, gã tự nghĩ trong các chức nghiệp đồng cấp, chắc là không ai so với mình càng hiểu rõ ma thú. Nhưng mà tọa kỵ của Long Hạo Thần thì gã lại không biết. Loại ma thú có ba đầu thoát nhìn giống địa long này rốt cuộc là cái gì?

Đặc biệt là khi gã thấy ba cái đầu Hạo Nguyệt phát ra ba luồng ánh sáng màu sắc khác nhau, có thể được ba chúc phúc? Ma pháp tương khắc chúc phúc, Hạo Nguyệt lại có được ba loại chúc phúc, hầu như là không thêm để ý khắc chế chúc phúc.

Tốc độ của Tuyết Ảnh Báo đúng thật là kinh người, toàn lực khởi động thì tựa như sấm sét trắng, lướt qua bên cạnh. Liêu Vũ trong miệng không ngừng lầm bầm chú ngữ, mau chóng ngâm xướng. Cùng lúc đó, không biết gã lấy từ đâu ra một dây chuyền mang trên cổ. Dây chuyền màu bạc, treo một viên bảo thạch hồng lớn cỡ quả trứng.

Loại vòng cổ có nhan sắc như thế chỉ thích hợp con gái, Liêu Vũ một thanh niên đeo nó thì hơi quái dị. Nhưng gã đã không thể lo lắng hình tượng. Mặc kệ là Long Hạo Thần đang Súc Thế hay Hạo Nguyệt lấp lánh ánh sáng ba màu, đều cho gã áp lực cực lớn.

Tốc độ của Hạo Nguyệt so với Tuyết Ảnh Báo vẫn là có chênh lệch khá lớn. Nhưng nó cực kỳ thông minh, không có ý định rượt theo Tuyết Ảnh Báo. Nó chỉ là ở vị trí chính giữa di chuyển hướng Tuyết Ảnh Báo, không có dẫn đầu phóng thích ma pháp. Sân kỳ sĩ bán kính khoảng ba trăm mét. Cho dù Hạo Nguyệt không ngừng ở chính giữa sân đuổi theo Tuyết Ảnh Báo, cự ly hai bên vẫn cách nhau một trăm mét. Cự ly này lấy tu vi ma pháp hiện tại của Hạo Nguyệt là không có khả năng đánh trúng đối thủ.

Liêu Vũ thanh âm âm trầm xướng luôn không ngừng, bảo trì tần suất mau lan tràn trong sân. Viên bảo thạch hồng trên dây chuyền bắt đầu tỏa ra vàng sáng hồng, kết hợp với ánh sáng trắng phát ra từ pháp trượng của gã. Một cái lại một cái ký hiệu kỳ dị xuất hiện quanh Liêu Vũ, hợp thành loại đồ án quái lạ. Thể lực Tuyết Ảnh Báo rốt cuộc vẫn là có giới hạn. Khi nó quay quanh sân kỳ sĩ chạy nhanh ba vòng thì sức bật dần hạ thấp, tốc độ tùy theo chậm lại.

Cùng lúc đó, Liêu Vũ đã hoàn thành chú ngữ.

Có thể thấy rõ ràng, quay xung quanh gã tổng cộng có ba mươi sáu cái ký hiệu quái dị. Ký hiệu đều là màu hồng, tựa như tấm rèm hồng bao phủ gã ở bên trong.

Trong khoảnh khắc ký hiệu quái dị hoàn thành, bỗng nhiên bùng phát khí thế hoang dã khủng bố. Áp lực kinh khủng khiến vòng phòng hộ quanh mép sân đều rung lên.

Trên khán đài chủ tịch, các cường giả hai mặt nhìn nhau.

Thánh Ma đạo sư Lâm Thần giật mình nói.

"Hiện tại người trẻ tuổi đều lợi hại như vậy ư? Đây là cái gì? Triệu hoán hoang dã ma thú?"

Đúng vậy, tất cả hoang dã ma thú đều là dị chủng lưu truyền từ thượng cổ, so với bình thường ma thú mạnh hơn rất nhiều. Hoang dã ma

thứ yếu nhất cũng là cấp bảy. Chúng nó thường chỉ hoạt động ở một số nơi đặc biệt hoặc rừng sâu đồi vắng.

Ba mươi sáu ký hiệu màu hồng từ từ dâng lên, khuếch tán ra ngoài, hóa thành quang hoàn hồng to lớn chậm rãi biến mất trong không khí. Nhưng mà khi nó biến mất rồi, luồng khói hồng bỗng xuất hiện trên đỉnh đầu Liêu Vũ. Cùng lúc đó, Hạo Nguyệt đột nhiên động.

Lúc trước giằng co, nó thể hiện tốc độ phổ thông ma thú cấp sáu. Nhưng trong chớp mắt này, ánh sáng xanh chói mắt hiện ra từ người nó, khiến thân thể khổng lồ bay lên. Đồng thời ánh sáng xanh chói mắt từ sau lưng nó bộc phát, đẩy thân thể khổng lồ lấy tốc độ kinh người hóa thành tia chớp xông hướng Liêu Vũ.

Đương nhiên không chỉ Tiểu Thanh có động tác.

Luồng sáng đỏ phóng lên cao, không trung hóa thành một vòng ánh sáng đỏ thẫm cùng ánh sáng hồng trái ngược, từ trên trời giáng xuống Long Hạo Thần toàn thân tỏa ra ánh sáng vàng ngời trên người Hạo Nguyệt.

Đây là phụ trợ bản hỏa vũ diệu dương, ma pháp phụ trợ hỏa hệ đỉnh cấp năm.

*Oành! *

Lửa đỏ vàng chói mắt bỗng nhiên bộc phát, Long Hạo Thần ngời trên người Hạo Nguyệt tựa như chiến thần rửa rõ lóa mắt.

Tiểu Quang dùng năng lực không hoa lệ như Tiểu Thanh và Tiểu Hỏa. Nhưng từ trên đầu nó, liên tiếp phát ra ba quang hoàn màu vàng.

Cường Kích quang hoàn, Huy Diệu quang hoàn, Tín Niệm quang hoàn. Trong đó Huy Diệu quang hoàn thì Long Hạo Thần không rành. Quang hoàn này trong nháy mắt có kỹ năng chúc phúc tăng cường tấn cả

lực công kích lên hai mươi phần trăm, hơn nữa đối với quang nguyên tố sản sinh tác dụng áp súc.

Ngâm xương chú ngữ không chỉ có một mình Liêu Vũ, Hạo Nguyệt tam đầu sớm chuẩn bị tốt chú ngữ, chỉ chờ giờ phút này phát ra. Tiểu Quang, Tiểu Hỏa, Tiểu Thanh trong nháy mắt bộc phát ra sáu kỹ năng, bốn phụ trợ, hai tăng tốc. Hầu như trong chớp mắt giúp Long Hạo Thần sức chiến đấu tăng lên đỉnh điểm.

Liêu Vũ sắc mặt biến đổi. Gã dựa vào môi giới vượt cấp triệu hoán cường đại vật chỉ có thể phát động một kích, gã tin tưởng sức mạnh đó đủ để đánh bại Long Hạo Thần.

Nhưng mà khi triệu hoán ma pháp hoàn thành, chịu ảnh hưởng uy nhiếp của hoang dã ma thú, khiến Tuyệt Ảnh Báo tốc độ giảm sút. Lại thêm thể lực của Tuyệt Ảnh Báo tiêu hao không nhỏ, tốc độ không thể so với Hạo Nguyệt. Càng quan trọng là, triệu hoán ma pháp này cần có ba giây phóng thích. Mà trong lúc này, Hạo Nguyệt lấy phong hệ ma pháp Phiêu Phù Thuật và Phong Trụ Thuật liên hợp phát động, đẩy thân thể mau chóng xông tới.

Lúc Hạo Nguyệt phát động ma pháp, cũng không phải Long Hạo Thần khiến nó làm vậy, mà là chính Hạo Nguyệt bắt đúng thời cơ. Ngay cả Long Hạo Thần cũng không ngờ nó có thể nhanh nhạy như vậy. Lấy trực giác của Long Hạo Thần đều là tại cuối cùng một khắc mới làm ra phán đoán.

Chỉ là vài giây, Hạo Nguyệt đã công Long Hạo Thần vượt lên trăm mét. Lúc này, điều Liêu Vũ có thể làm, cũng chỉ là cố gắng thúc Tuyệt Ảnh Báo chạy như điên, vì mình tranh thủ một chút thời gian.

Ánh sáng trắng bỗng chốc từ ngực hăn bắn ra, mơ hồ có thể nhìn thấy, trước ngực hăn có đỉnh linh lô ba chân màu trắng bay bành bồng. Ánh sáng trắng nhu hòa rơi xuống thân thể Tuyệt Ảnh Báo, khiến Tuyệt Ảnh Báo đang chạy như điên bản năng quay đầu nhìn hướng Long Hạo

Thần. Ngay lúc đó, một lực kéo mạnh mẽ bỗng giật ngược nó, thân hình lảo đảo, Tuyết Ảnh Báo suýt nữa ngã sấp xuống.

Ánh sáng vàng chói mắt, tựa như cầu vồng xuất hiện trên thân kiếm Thánh Linh, lóa mắt quang và hỏa chói lọi quang nhãn.

Kim kiếm khổng lồ dài tới ba thước xuất hiện, có vận vẹo quang văn, hương vị dương quang cùng không khí sau khi bị lửa thiêu đốt và cả huyền lệ, phá không mà đi.

Quang Trảm Kiếm, thực chất hóa Quang Trảm Kiếm. Dựa vào Súc Thế, Hạo Nguyệt tăng phúc, Long Hạo Thần phát ra công kích mạnh nhất từ khi hãn sinh ra đời.

Một kích kia coi như là cường giả cấp sáu đều khó thể ngăn cản. Một kích kia, hầu như ngừng tụ toàn bộ linh lô của Long Hạo Thần.

Đây là áp súc sau đó bạo phát! Kiếm quang vàng kia hầu như trong khoảnh khắc phá vỡ khói hồng. Đoàn khói không ngừng vận vẹo đột nhiên ngừng lại, ngay sau đó, ngàn vạn tia sáng vàng bắn ra.

Mơ hồ Long Hạo Thần nghe một tiếng rống. Tuy thanh âm khá nhỏ, nhưng trong nháy mắt đó, mặc kệ là hãn vẫn là Hạo Nguyệt, đều có cảm giác như bị sét đánh. Mệnh môn uy nhiếp kèm nồng đậm phần nộ vụt qua.

Rốt cuộc gã triệu hoán cái gì? Trong lòng Long Hạo Thần bất chợt phát ra nghi vấn. Mặc dù hãn đã phá hủy triệu hoán của đối phương, nhưng hãn không thấy nhẹ nhõm chút nào. Long Hạo Thần lơ mơ cảm giác ra mình quá sơ ý. Tuy cách chiến đấu này đơn giản trực tiếp, nhưng mình quá xem thường đối thủ. Nếu để gã hoàn thành ma pháp triệu hoán, có lẽ mình đã thua rồi.

Trong mắt Liêu Vũ tràn ngập không cam lòng, nhưng sắc mặt đã nói rõ tình trạng lúc này của gã.

Long Hạo Thần toàn lực phóng ra Súc Thể, gã triệu hoán ma pháp làm sao không phải là dốc sức ra đòn cuối? Không có tiêu hao, không có vật môi giới, gã căn bản không có khả năng hoàn thành ma pháp này.

Hơn nữa, gã tiêu hao rất nghiêm trọng, tương đương khi Long Hạo Thần sử dụng Hy Sinh. Lấy tổ chất thân thể và năng lực tự hồi phục của gã, không hơn mười ngày thì không cách nào phục hồi như cũ. Chính là nói dù trận này gã thắng Long Hạo Thần, chỉ sợ rất khó đấu trận tiếp theo.

Sở dĩ Liêu Vũ tuyển chọn cách này, bởi vì gã có trực giác nhạy bén. Long Hạo Thần không biết, đối thủ trước mặt có chỗ giống hắn, cùng là người có tiên thiên tinh thần lực khác thường.

Nếu không, gã không thể nào làm chức nghiệp triệu hoán sư khó tu luyện nhất trong số Lục Đại Thánh Điện, lại ở tuổi hai mươi đột phá cấp năm.

Ngay lúc Long Hạo Thần triệu hoán ra Hạo Nguyệt, Liêu Vũ đã nhạy bén cảm giác được chênh lệch giữa mình và đối thủ. Gã tự biết không thể phá được Súc Thể của Long Hạo Thần, có lẽ dù triệu hoán ra ma thú cũng không khả năng mạnh hơn Hạo Nguyệt. Cho nên gã chỉ có thể mạo hiểm một kích cuối cùng, hy vọng có thể chen được tứ cường.

Đáng tiếc, cuối cùng gã vẫn thua, tuy thua không cam tâm tình nguyện. Nhưng thắng bại đã định, gã còn có cách nào?

Quang Diệu Thiên Địa, linh lô phản hồi. Long Hạo Thần được Tiểu Quang trợ giúp, linh lô gần như tiêu hao hết dần dần hồi phục lại, nhưng Hạo Nguyệt đã xông tới gần đối thủ.

Tuyệt Ảnh Báo còn muốn chống cự, đã bị Tiểu Hỏa một ngụm hỏa diễm phun ra không thể động đậy, Tiểu Thanh trực tiếp cắn cổ nó.

Nhìn Long Hạo Thần, Liêu Vũ lão đảo thờ dài một tiếng.

"Ta thua."

Long Hạo Thần hỏi.

"Tôi rất tò mò, mới nãy huynh triệu hoán ma thú là gì, khí thế mạnh như vậy."

Liêu Vũ không có ý giấu giếm, tuy gã thua không cam tâm nhưng rất bội phục thực lực của Long Hạo Thần. Một kiếm cuối cùng kia không chỉ là nắm bắt thời cơ, nếu không có đủ sức mạnh, không thể nào phá hủy Vân Triệu Hoán.

"Là hoang dã Chu Tước, thần thú phượng hoàng biến chủng cấp mười. Tuy chỉ có thể triệu hoán nó phát động một kích, nhưng có thể so sánh ngang với ma thú cấp tám, tương đương đòn tấn công của chức nghiệp giả cấp bảy. Nếu triệu hoán thành công, sợ rằng thắng bại đã trái ngược hiện giờ."

Long Hạo Thần trong lòng rung động, thầm nghĩ, có thể đi tới tận đây quả nhiên không phải hạng người tầm thường. Nếu để gã hoàn thành triệu hoán, chính mình không những thua, có lẽ sẽ bị thương nặng. Công kích của ma thú cấp tám đâu dễ dàng ngăn cản.

"Long Hạo Thần thắng."

Trong lúc bọn họ nói chuyện, Tuyết Ảnh Báo đã ngã quy xuống đất, đầu đều bị Tiểu Thanh cắn xuống dưới. Ma thú cấp bốn đối đầu ma thú cấp sáu, làm gì có cơ hội nào.

Long Hạo Thần nhảy xuống đỡ lấy thân thể Liêu Vũ lung lay sắp ngã.

"Xem ra tôi lựa chọn chiến thuật có vấn đề. Tôi không nên dùng Súc Thế đối phó huynh."

Liêu Vũ thản nhiên nói.

"Không nghĩ đến người có được Thánh Dẫn Linh Lô. Hơn nữa nếu ta không đoán sai, Thánh Dẫn Linh Lô của người đã tiến hóa một lần. Nếu có thể, thật hy vọng sau này Săn Ma Đoàn phân tổ thì có thể cùng người chung một chỗ."

Long Hạo Thần cười nói.

"Tôi cũng hy vọng."

Không cần nói, Liêu Vũ chính là đệ nhất Linh Hồn Thánh Điện trong thi đấu tuyển chọn Săn Ma Đoàn, nếu có thể cùng gã chung một đội, tất nhiên là chuyện tốt. Nghĩ đến đây, Long Hạo Thần không khỏi nhớ tới buổi sáng Trần Anh Nhi chạy tới chất vấn mình. So sánh với cô gái triệu hoán tùy cơ, Liêu Vũ hiển nhiên ưu tú hơn nhiều.

Nhân viên công tác vào sân nâng Liêu Vũ ra ngoài, đương nhiên sẽ có người Mục Sư Thánh Điện giúp gã chữa trị.

Đưa Hạo Nguyệt trở về, Long Hạo Thần bước nhanh hướng khu nghỉ ngơi, hai tay siết chặt. Tiến nhập tứ cường, cách ba hạng đầu chỉ một bước. Cách đệ nhất, cũng chỉ còn hai trận.

Trận thi đấu thứ hai chính là Thích Khách Thánh Điện và Chiến Sĩ Thánh Điện hai vị rút thăm may mắn này.

Nhưng may mắn rút thăm không đại biểu hai người chiến đấu nhẹ nhàng. Ngược lại đây là trận đấu loại thảm thiết nhất.

Tính tu vi thì vị thắng cấp giả Chiến Sĩ Thánh Điện thực lực cường một chút, đã đột phá cấp năm. Thích Khách Thánh Điện người kia thì đỉnh cấp bốn. Giữa hai người có chênh lệch rõ ràng.

Nhưng thích khách có thể tiến nhập bát cường, thực lực cũng là khá mạnh, hơn nữa có ba cái bí kỹ trong người, dựa vào cột trụ trong sân tiến hành yểm trợ, triển khai một trận chiến đấu cực kỳ gian khổ.

Trận đấu duy trì hơn một tiếng đồng hồ. Rốt cuộc vị thích khách dựa vào ý chí lực kinh người, lấy thân làm mồi dụ, khoanh khắc bị trọng kiếm khảm vào xương vai nháy mắt phản kích, đâm xuyên giáp chỗ cổ họng đối thủ. Một kiếm phong hầu.

Đương nhiên, gã không có chân chính giết chết đối thủ, nhưng lấy trọng thương làm cái giá lớn, đạt được thắng lợi trong trận chiến này. Nếu tổng kết bí quyết thắng lợi của gã, thì phải là hai chữ "ăn nhả". Từ đầu tới cuối bị áp chế, cuối cùng đánh trả một kích. Lấy yếu thắng mạnh, chiến thắng đối thủ cấp năm, bước thắng tiến tứ cường.

Trận thi đấu này khiến Ảnh Tùy Phong ngồi ở khán đài chủ tịch liên tục gật đầu. Ông quyết định sau khi kết thúc thi đấu tuyển chọn, sẽ bồi dưỡng tên thích khách này.

Tiếp đến trận đấu thứ ba, là nội chiến giữa Kỵ Sĩ Thánh Điện.

Dương Văn Chiêu đứng dậy đi hướng sân đấu, cố ý liếc Long Hạo Thần một cái. Lúc này sắc mặt gã vô cùng bình tĩnh, tâm bình khí hòa.

Trước khi Long Hạo Thần xuất hiện, gã là thiên phú tuổi trẻ nhất trong Kỵ Sĩ Thánh Điện. Thiên phú không chỉ là phía thực lực, đồng thời còn là tâm tính.

Long Hạo Thần và Thái Nhi cường đại hoàn toàn kích phát ý chí chiến đấu của Dương Văn Chiêu. Mặc kệ tiếp đến trận chiến tứ cường gặp đối thủ là ai, gã sẽ toàn lực ứng phó và đấu tranh.

Đối thủ của Dương Văn Chiêu là một kỵ sĩ khá bình thường, tướng mạo trung bình, không có hành vi lạ thường gì, nhưng rất trầm ổn. Thoạt nhìn tuổi tác lớn hơn Dương Văn Chiêu một chút.

"Kỵ Sĩ Thánh Điện Dương Văn Chiêu đối đầu Kỵ Sĩ Thánh Điện Đoạn Ưc, hai bên chuẩn bị."

"Bắt đầu thi đấu!"

Giai đoạn vòng loại Kỵ Sĩ Thánh Điện thì Long Hạo Thần bị Dương Văn Chiêu đánh bại, Dương Văn Chiêu bị Thái Nhi tổn thương nặng không thể tiếp tục thi đấu. Đoạn Ưc chính là đệ nhất Kỵ Sĩ Thánh Điện vòng đấu loại, cho nên thực lực của y không hề tầm thường.

Trọng tài vừa hô xong, hai bên chẳng chút do dự triệu hoán tọa kỵ của mình. Hai người đều là cấp năm, ngoại trừ so đấu lực lượng bản thân, kế tiếp là so đấu sức mạnh của tọa kỵ. Tựa như Long Hạo Thần đã dốc hết toàn lực, Dương Văn Chiêu cũng không giữ lại thực lực.

Hôm nay Dương Văn Chiêu trên người cũng mặc áo giáp bạc, chỉ là hơi khác với Long Hạo Thần một chút. Trong tay gã như cũ là trọng kiếm màu vàng.

Khác với gã, áo giáp của Đoạn Ưc là màu đen, tấm thuẫn và trọng kiếm đồng dạng là màu đen. Điều này khá hiếm thấy trong đám kỵ sĩ. Hơn nữa tất cả trang bị vũ khí của Đoạn Ưc đều dày nặng hơn trang bị bình thường rất nhiều.

Lúc này Long Hạo Thần đã ngồi cạnh Thái Nhi, tập trung tinh thần nhìn trận chiến trước mắt. Hắn chưa từng thấy tọa kỵ của Dương Văn Chiêu, vừa lúc có thể thông qua trận đấu quan sát. Có lẽ bởi vì Dương Văn Chiêu từng đánh bại hắn, trong lòng hắn hơi hy vọng Dương Văn Chiêu có thể thắng đối thủ.

Song trọng kiếm vàng huy trước người xuất từng đợt ánh sáng kỳ dị. Sao sáu cánh màu vàng trước mặt Dương Văn Chiêu nở rộ ra.

"Hí í í!!!" Cùng với một tiếng kêu dài, trong khu nghỉ ngơi một mảnh ồ kêu, một con Độc Giác Thú xuất hiện trước mặt mọi người.

Cả người nó trắng tinh, lông phần cổ màu vàng, một cái sừng hình ốc xoắn ngạo nghễ chìa ra từ đỉnh đầu. Có một đôi cánh cực lớn, màu vàng bao phủ lấy lông chim trắng tinh khiết. Dưới thân tản ra một đoàn quang hoàn sắc vàng.

Không ngờ, không ngờ là Tinh Diệu Độc Giác Thú.

Long Hạo Thần từng tận mắt thấy qua xinh đẹp Độc Giác Thú, nhưng bị vua Tinh Diệu Độc Giác Thú cự tuyệt, ký ức khắc sâu loại Độc Giác Thú bị xưng là cao quý này. Hắn không ngờ rằng tọa kỵ của Dương Văn Chiêu lại là một con Tinh Diệu Độc Giác Thú.

Con Tinh Diệu Độc Giác Thú dài một mét, cao khoảng tám thước, trên lưng đôi cánh trắng chậm rãi giương ra. Tuy nó còn là vị thành niên, nhưng như cũ tuần tú.

Nên biết Tinh Diệu Độc Giác Thú là tọa kỵ lý tưởng trong lòng kỵ sĩ. Vị thành niên Tinh Diệu Độc Giác Thú tuy chỉ là ma thú cấp tám, nhưng độ phù hợp giữa nó với kỵ sĩ cực cao, bởi vậy ma thú tọa kỵ cấp chín cũng chưa chắc sánh bằng nó. Điều này cũng có nghĩa là, Dương Văn Chiêu rõ ràng là một Thiên Không kỵ sĩ.

*Âm rầm! *

Trong lúc Long Hạo Thần cảm thán Tinh Diệu Độc Giác Thú thì bên kia, Đoạn Ưc đã hoàn thành triệu hoán tọa kỵ của mình.

Tọa kỵ của Đoạn Ưc không bằng Tinh Diệu Độc Giác Thú xinh đẹp chói mắt, nhưng thể tích thì khủng bố hơn nhiều.

Thân hình cao lớn vượt qua hai mét, dài hơn ba mét, tứ chi to khỏe tựa như bốn cây cột. Lông màu đỏ sậm rủ xuống, chỗ miệng thò ra hai cái răng nanh to bự. Kỳ lạ là trên đầu nó có một cái sừng màu đỏ vàng.

Đây là...

Kim Giác Mãnh Mã, song hệ quang hỏa, ma thú đỉnh cấp tám. A, không, con Kim Giác Mãnh Mã này cũng là vị thành niên. Thân hình Kim Giác Mãnh Mã trưởng thành chỉ sợ lớn hơn gấp đôi. Nhưng dù là vậy, ma thú khủng bố này sợ rằng ở giữa đỉnh cấp sáu hoặc cấp bảy, khi thể thậm chí còn hơn cả đối diện Tinh Diệu Độc Giác Thú.

Trận đấu loại ngày hôm qua, mặc kệ là Long Hạo Thần, Dương Văn Chiêu, hoặc là Đoạn Ưc đều không phóng ra tọa kỵ của mình. Hôm nay, khi bọn họ tự phóng ra tọa kỵ tiến hành thi đấu, khán đài chủ tịch lặng ngắt như tờ.

Mặc dù mấy đại thánh điện không muốn thừa nhận, nhưng trong lòng họ hiểu rõ. Kỵ Sĩ Thánh Điện xứng đáng vị trí đệ nhất.

Nhóm kỵ sĩ tuổi trẻ không chỉ có một người mạnh mà thôi!

Mặc kệ là Long Hạo Thần, Dương Văn Chiêu vẫn là Đoạn Ưc, đều có thể nói là thiên tài kỵ sĩ, thậm chí trong trận đấu loại Hàn Vũ bởi vì kiêu ngạo mà bị Long Hạo Thần đào thải, đều là kỵ sĩ cấp năm. Kể cả một kỵ sĩ cấp năm khác hôm qua trong thi đấu bị loại bỏ. Rồi cả Lý Hình nữ kỵ sĩ có Mân Côi Độc Giác Thú, cũng tiến vào thi đấu sáu mươi thí sinh.

Nếu không phải vận khí rút thăm quá xui, có lẽ ngày mai tứ cường trở thành vở kịch Kỵ Sĩ Thánh Điện tự biên tự diễn.

Dương Văn Chiêu giẫm chân một cái liền leo lên Tinh Diệu Độc Giác Thú. Bên kia Kim Giác Mãnh Mã hơi cao, nhảy lên thì không được rồi. Nhưng Đoạn Ưc có cách. Kim Giác Mãnh Mã nâng lên một chân trước, Đoạn Ưc đạp lên, lần thứ nhất đạp móng nó mượn lực lần nữa nhảy, thuận lợi cưỡi trên cái cổ to khỏe của Kim Giác Mãnh Mã.

Tinh Diệu Độc Giác Thú chạy lấy đà mấy bước, hai cánh giang rộng bay lên. Vầng sáng vàng nhạt không ngừng khuếch tán dưới chân nó, cao quý, tao nhã, chói mắt, xinh đẹp.

Nhìn tư thế bay lên không trung của Tinh Diệu Độc Giác Thú, sau lưng Long Hạo Thần vang thanh âm khen ngợi.

Dương Văn Chiêu ngồi trên lưng Tinh Diệu Độc Giác Thú thì toát ra khí chất bạch mã hoàng tử.

Nhưng không phải ai đều trầm trồ khen, ít ra có một người ngoại lệ.

Trần Anh Nhi ngồi bên cạnh Vương Nguyên Nguyên, nhìn Dương Văn Chiêu bay lên cao, bữu môi nói.

"Tao bao."

Vương Nguyên Nguyên nghi hoặc nhìn cô, nói.

"Anh Nhi, cô quen hẳn hả?"

Khuôn mặt nhỏ xinh của Trần Anh Nhi lộ ra vài phần chán ghét, quay đầu đi.

"Không quen."

Trên không trung, song trọng kiếm từ hai bên người Dương Văn Chiêu từ từ giơ lên, ánh sáng vàng nhu hòa tràn ra, cùng với sắc vàng của Độc Giác Thú trong thời gian ngắn hòa làm một, hóa thành màu đồng.

Giây phút này, Dương Văn Chiêu tỏa ra khí thế không chỉ tràn ngập thuộc tính quang minh, càng là mãnh liệt hơi thở thần thánh. Vầng sáng vàng dưới chân Độc Giác Thú cũng biến thành hình dạng sao sáu cánh.

Hai cánh duỗi ra, Tinh Diệu Độc Giác Thú con người sáng trong suốt chẳng có một chút lệ khí, thân hình bay xéo xuống thẳng hướng đỉnh đầu Kim Giác Mãnh Mã.

*Oành-bùm! *

Bên kia Kim Giác Mãnh Mã thì bỗng dâng lên hỏa diễm đỏ vàng, thoát nhìn tựa như hỏa cầu khổng lồ. Trong tay Đoạn Ưc trọng kiếm to nặng cũng nâng lên, khoảnh khắc lửa cháy, từ mũi kiếm phóng ra hỏa quang dài khoảng mấy mét.

Mắt thấy Tinh Diệu Độc Giác Thú sắp tới gần chỉ còn cách Kim Giác Mãnh Mã khoảng năm mét, Dương Văn Chiêu phát động đợt công kích đầu tiên.

Quang Trảm Kiếm giao nhau thành Thập Tự Trảm. Một đôi thanh kiếm vàng đồng thời phát ra Quang Trảm Kiếm, Thập Tự Trảm giữa không trung thẳng hướng Đoạn Ưc ngồi ở cổ Kim Giác Mãnh Mã.

Khoảnh khắc Quang Trảm Kiếm chém ra, cái sừng trên đỉnh đầu Tinh Diệu Độc Giác Thú bay ra hai luồng sáng hòa cùng Quang Trảm Kiếm. Quang Trảm Kiếm phát sinh biến hóa, hai đạo đao quang lấp lánh chói mắt, nồng đậm hơi thở thần thánh và uy nhiếp khiến đòn tấn công vốn không quá mạnh trở nên biến dạng.

Đoạn Ưc sắc mặt biến trầm trọng, tay vung lên trọng kiếm, hỏa diễm sắc đỏ vàng hóa thành thanh đao to lớn, cùng Thập Tự Trảm mạnh va chạm.

Bỗng chốc vô số hào quang huyền lệ giữa không trung nổ tung phân tán bốn phía. Tinh Diệu Độc Giác Thú lần nữa nhảy lên bầu trời. Lúc này gã khó nén nghĩ đến nếu mình cũng biết kỹ năng Súc Thế của Long Hạo Thần thì tốt rồi. Vậy thì gã có thể hoàn toàn phát huy ưu thế của Thiên Không kỵ sĩ.

Dương Văn Chiêu âm thầm quyết định. Đợi sau khi kết thúc đợt thi đấu, phải lấy phần thưởng học kỹ năng này mới được. Súc Thế lợi hại không? Long Hạo Thần đều đã dùng kỹ năng này thắng vài trận. Hơn nữa chỗ tốt của Súc Thế chính là trợ giúp kỵ sĩ bùng nổ sức mạnh vượt cấp. Trận trước, Long Hạo Thần một kiếm kia đâu chỉ đơn giản là ngũ cấp? Ít nhất đạt tới lực tấn công của Huy Diệu kỵ sĩ.

Một trên cao một dưới đất, hai bên giao nhau lại tách ra. Người thông minh đều nhìn ra được vừa rồi là ai thắng ai bại. Ánh sáng vàng trên người Tinh Diệu Độc Giác Thú không hề biến hóa. Đoạn Ưc tuy rằng kháng cự được Thập Tự Trảm, nhưng Kim Giác Mãnh Mã dâng lên hỏa diễm đỏ hồng thì rõ ràng bay ra sau, tựa như bị gió thổi bạt.

Tinh Diệu Độc Giác Thú xoay một vòng, Dương Văn Chiêu giữa không trung song kiếm lóe sáng, thần thánh ánh sáng trắng dâng lên, tứ thể ngưng tụ thánh kiếm, hơn nữa còn là song kiếm làm ra thánh kiếm.

Lúc này sức mạnh của Tinh Diệu Độc Giác Thú càng hiện ra. Một vòng vàng sáng hình dạng sao sáu cánh từ trên người nó dâng lên cao. Tốc độ ngưng tụ thánh kiếm của Dương Văn Chiêu mau gấp đôi. Khi Tinh Diệu Độc Giác Thú lần nữa bay lượn xông lên thì song trọng kiếm cũng tản mát ra kiếm quang trắng lóa mắt.

Mắt Đoạn Ưc chợt lóe, lạ thường là, nhìn Dương Văn Chiêu từ trên cao bay xuống, y không hề sử dụng kỹ năng gì.

"Ta chịu thua." Thanh âm ồm ồm dưới sự thúc đẩy của linh lô vang khắp sân.

"Gì?" Dương Văn Chiêu ngẩn người, vội vàng giơ cao thánh kiếm đang chuẩn bị chém ra. Tinh Diệu Độc Giác Thú bay xẹt qua Kim Giác Mãnh Mã, xoay quanh một vòng mới lại tiến tới trước mặt Đoạn Ưc.

"Đoạn huynh, huynh chịu thua?" Dương Văn Chiêu khó hiểu nhìn y. Hai bên chỉ mới thử tấn công, có thể nói còn chưa chân chính bắt đầu thi đấu.

Đoạn Ưc trong mắt hiện ra một tia giãy dụa nhưng vẫn hướng Dương Văn Chiêu gật đầu.

"Nếu tổng hợp thực lực thì ta tự tin không kém người. Nhưng ta cũng rõ ràng, có được Tinh Diệu Độc Giác Thú, có năng lực bay lượn trên không trung, người đã ở vị trí bất bại. Có lẽ nếu ta cố gắng hết sức chống đỡ, người muốn thắng ta sẽ phải trả cái giá lớn. Nhưng mà, nếu ta muốn thắng trận này thì rất khó khăn. Tu vi giữa người và ta ngang bằng, nhưng Trường Giới kị sĩ và Tinh Diệu Độc Giác Thú ưu thế trên không trung khiến ta nhìn không thấy hy vọng thắng lợi. Nếu người là người của thánh điện khác, có lẽ ta sẽ dốc sức đánh đến cùng. Nhưng chúng ta, đều là kị sĩ."

Nói đến đây y tạm dừng một lát mới trầm giọng nói.

"Vì quang vinh của kỵ sĩ."

Vừa nói, Đoạn Ưc tay trái tấm thuận nâng lên bảo vệ bên trái thân thể, tay phải trọng kiếm để ngang trước tấm thuận, tiếp đó dán tại ngực trái làm tiêu chuẩn lễ Thủ Hộ kỵ sĩ.

Câu vì quang vinh của kỵ sĩ đã nói cho Dương Văn Chiêu biết tất cả. Dương Văn Chiêu vẻ mặt lập tức biến nghiêm túc, trong mắt lộ ra kính trọng, song kiếm giao nhau để trước ngực, tiếp đó cổ tay lật lại, chuôi kiếm tay phải dán ở ngực trái, hành lễ Trường Giới kỵ sĩ.

Gã cao giọng nói. "Vì quang vinh của kỵ sĩ."

Dương Văn Chiêu tận đáy lòng kính nể Đoạn Ưc. Không cần phải nghĩ, Đoạn Ưc nhận thua tuyệt đối không đại biểu y không mạnh bằng. Chỉ bởi vì y cảm thấy khả năng chiến thắng không lớn, mới đem cơ hội vào vòng sau nhường cho Dương Văn Chiêu càng mạnh hơn y một chút, mà không chọn cách dốc sức đấu. Mặt sau còn có hai trận, nếu bọn họ lưỡng bại câu thương, vậy ý nghĩa Kỵ Sĩ Thánh Điện mất đi một danh ngạch cạnh tranh tứ cường.

Sau khi thử công kích, Đoạn Ưc lựa chọn trực tiếp nhận thua, để lưu giữ thực lực của Dương Văn Chiêu. Lại thêm Long Hạo Thần đã thăng cấp, cho dù trong tứ cường hai người họ rút trúng một tổ, chỉ cần không ra ngoài ý muốn, ba hạng đứng đầu thì Kỵ Sĩ Thánh Điện có thể chiếm hai ghế. Trận trước thích khách miễn cưỡng tiến nhập tứ cường thì sẽ rất xuống chót.

Dương Văn Chiêu tự hỏi, nếu đổi lại là chính gã ở trong tình huống này, chỉ sợ khó mà làm được như Đoạn Ưc rộng lượng và mau chóng ra quyết định.

Hai người nói ra câu: vì quang vinh của kỵ sĩ, đã giải thích vì sao trận đấu này mau kết thúc như vậy. Dương Văn Chiêu cố gắng cao giọng hô

lên, là đang nói cho mọi người biết, Đoạn Ưc tuyệt đối không thua kém gã.

Hàn Khiếm ngồi ở đài chủ tịch hơi giơ tay lên, sắc mặt vui mừng. Một thủ lĩnh thánh điện khác thì trầm mặc. Trong mắt họ không hề che giấu sự hâm mộ. Dương Văn Chiêu và Đoạn Ưc, một thiên không một đại địa, quang huy hai kỳ sĩ tuổi trẻ này khiến mọi người hầu như nhìn thấy tương lai của họ. Lại thêm vào tuổi trẻ Long Hạo Thần. Ba người này, tương lai chắc chắn trở thành trụ cột của Kỳ Sĩ Thánh Điện. Chỉ ít ở lứa tuổi bọn họ, vị trí của Kỳ Sĩ Thánh Điện trong Lục Đại Thánh Điện như cũ không thể dao động.

Hai bên tự thu hồi tọa kỳ và vũ khí, Dương Văn Chiêu cùng Đoạn Ưc liếc mắt nhìn nhau, âm thầm mẫn tài quay trở lại khu nghỉ ngơi.

"Thải Nhi, mọi sự phải cẩn thận." Long Hạo Thần nhỏ giọng dặn dò.

Thải Nhi hơi phất tay, gậy trúc gõ mặt đất, trong thanh âm *Cộp cộp cộp* chậm rãi đi vào trong sân.

Trận đấu cuối cùng tám tiến bốn, Thải Nhi đấu Hoàng Nghị.

Hoàng Nghị vẻ mặt đau khổ chậm rãi đi vào sân. Ma pháp sư và mục sư sợ nhất là thích khách, huống chi y sắp đối đầu là một vị mạnh vô cùng. Mặc kệ là ai, đều không nhìn thấy giới hạn của Thải Nhi, chính là nói, nàng chưa từng lộ ra toàn bộ sức mạnh. Đương nhiên Hoàng Nghị sẽ không giống như Đoạn Ưc tự động nhận thua, nên dốc sức đấu tới cùng rồi mới nói sau.

"Thích Khách Thánh Điện Thải Nhi đấu với Ma Pháp Thánh Điện Hoàng Nghị. Bởi vì nguyên nhân chức nghiệp của hai bên, cách xa nhau bốn mươi mét, chuẩn bị."

Thích khách đấu ma pháp sư, đương nhiên sẽ ưu đãi dâng lên bốn cột trụ. Hai bên chậm rãi kéo giãn cự ly.

Hoàng Nghị hơi khấn trương nắm chặt pháp trượng ngắn của mình, cố gắng khiến hô hấp đều đều, sẵn sàng chuẩn bị tùy thời ngâm xướng chú ngữ."

"Bắt đầu thi đấu!"

Trọng tài hô bốn chữ tựa như mở khóa trên người Hoàng Nghị, dưới áp lực cường đại của Thái Nhi, y hết sức bộc phát toàn bộ tiềm năng của mình.

Ngâm xướng chú ngữ, lưu loát triệu hoán Thổ nguyên tố tinh linh.

Chú ngữ liên tục ngâm xướng, tốc độ nhanh chóng không ngừng phát ra từ miệng y và Thổ nguyên tố tinh linh, thanh âm dày đặc xấp xỉ với khổng thú sư trước đó.

Thái Nhi động. Gậy trúc gõ trên đất, thân thể nàng tựa như áng mây bay, xông hướng Hoàng Nghị. Mỗi vọt qua ba mét, gậy trúc lần nữa điểm mặt đất mượn lực, tốc độ lại tăng.

Ánh sáng lóa mắt, ngay sau đó một khối đá khổng lồ từ trên trời giáng xuống.

Khiến người xem bất ngờ là, Lạc Thạch Thuật không đập trúng Thái Nhi mà là rớt xuống mảnh đất khác.

Rầm

Một tiếng vang thật lớn. Hoàng Nghị và Thổ nguyên tố tinh linh của y như cũ ngâm xướng nhưng không phát ra tiếng.

Vô thanh ngâm xướng? Đây là kỹ xảo cao cấp, đối với ma pháp sư mà nói không đơn giản chỉ là bí kỹ. Hiển nhiên đây mới là lá bài tẩy cuối cùng của Hoàng Nghị.

Khi đổi thành vô thanh ngâm xướng, đồng thời y lặng lẽ nhích người sang bên.

Quá âm hiểm. Hàng này lợi dụng điểm yếu mắt Thái Nhi không thấy được. Long Hạo Thần ngồi ở khu nghỉ ngơi dâng lên phần nộ.

Quả nhiên khi tảng đá rơi xuống đất *rầm* một tiếng, tốc độ xông lên của Thái Nhi chợt ngừng lại, dường như hoang mang, tiếp đó thân hình quẹo lại xông hướng tảng đá.

Hoàng Nghị trên mặt lộ vẻ bất đắc dĩ. Y đã nhìn thấy tốc độ của Thái Nhi, hầu như chỉ cần ba giây là có thể xông tới trước mặt y. Dưới tình huống như vậy, y không còn cách nào khác. Nếu để Thái Nhi tới nơi, vậy y sẽ không có một chút cơ hội nào.

Hoàng Nghị trong lòng thầm xin lỗi, sau đó mau chóng cùng Thổ nguyên tố tinh linh ngâm xương chú ngữ. Tựa như lúc chiến thắng Vương Nguyên Nguyên, chỉ có thể dùng Thổ Lăng Thuật mới giúp y đứng vững bất bại. Ba hạng đứng đầu ai không muốn! Nếu thắng trận này là có hy vọng vào ba hạng đầu. Vị thích khách kia tuy thắng nhưng bị thương nặng, Hoàng Nghị nắm chắc có thể thắng được gã.

Mắt thấy Thái Nhi lao hướng tảng đá, y cẩn thận không phát ra âm thanh nào, một vòng ánh sáng vàng bắt đầu ở đỉnh trượng ngưng tụ thành hình, tối đa khoảng mười giây thì Thổ Lăng Thuật sẽ hoàn thành.

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 54

Chiến Ý Ngút Trời

Nếu khi rút thăm trúng Long Hạo Thần hoặc Dương Văn Chiêu, y sẽ lập tức nhận thua, sau đó tranh đoạt danh ngạch thứ ba, y nhất định sẽ đối đầu với thích khách kia. Tiến nhập ba hạng đầu coi như đã là khẳng định, có thể đạt được một linh lô, còn có thể lấy địa vị đội trưởng chọn một đội viên gia nhập chính mình có trong Săn Ma Đoàn, là kỳ vọng lớn nhất của y.

Nếu may mắn, ngày mai rút thăm có thể trúng ngay tên thích khách kia, hắc hắc, như vậy càng đơn giản. Có hy vọng vào hạng hai, không chừng lúc tranh đoạt đệ nhất, còn có thể dốc sức đấu một phen.

Hoàng Nghị vẫn cảm thấy vận khí dự thi của mình không tệ, đặc biệt là lúc đấu tiểu tổ. Nếu Vương Nguyên Nguyên phát huy tốt hơn chút, sợ rằng chính y không thể vào được mười sáu cường. Đến hiện tại y vẫn khá may mắn, đều không đụng tới đối thủ đặc biệt mạnh. Hy vọng vận khí của y sẽ luôn tiếp tục tốt như vậy.

Ngay lúc Hoàng Nghị đang suy nghĩ viễn cảnh xa xôi, dường như mọi thứ dựa theo kế hoạch của y phát triển, thì đột nhiên, Thái Nhi động. Thân thể nàng tựa như tia chớp đen phóng hướng nơi Hoàng Nghị đứng.

Thân hình nàng chợt lóe, tốc độ cao, tàn ảnh lưu lại.

Hoàng Nghị chỉ cảm thấy sau lưng chợt đổ một tầng mồ hôi lạnh. Nếu không phải y đã di chuyển, chỉ sợ lần này xong đời rồi.

Không đợi y kịp vui mừng, Thái Nhi đã đến trước mặt y.

Nhưng nàng không giống như Hoàng Nghị nghĩ, trực tiếp phát động công kích. Mà là gậy trúc nhẹ gõ mặt đất, mượn lực, gậy trúc tựa như dây cung đẩy Thái Nhi ra ngoài.

Hoàng Nghị ngây ngẩn, biến mất?

Đúng vậy, Thái Nhi trước mắt y lao ra ngoài, sau đó giữa không trung biến thành tàn ảnh từ từ biến mất.

*Chát! *

Vị trí cổ và bả vai bị chém một đòn khiến Hoàng Nghị chớp mắt mất đi ý thức, xụi lơ trên đất. Thổ nguyên tố tinh linh dường như bị làm hoảng sợ, hóa thành ánh sáng vàng chui vào trong ngực y, biến mất không thấy.

Hoàng Nghị nằm sòng xoài, sau lưng y Thái Nhi gõ gậy trúc chậm rãi đi hướng khu nghỉ ngơi.

Phương xa...

Những thí sinh quan sát trận đấu cùng lúc hút một ngụm khí lạnh, đặc biệt là Dương Văn Chiêu. Gã rất muốn hỏi, cô gái này đích thực không thấy đường ư?

Rõ ràng Hoàng Nghị đã bị lừa. Thái Nhi căn bản không bị Lạc Thạch Thuật ảnh hưởng, phía trước tạm dừng hay phương hướng thay đổi chỉ là vì đánh lừa y mà thôi.

Sau đó nàng nhảy lên không trung dùng xuất ảnh phân thân. Khi Hoàng Nghị thấy bóng nàng biến mất, thật ra nàng lấy tốc độ nhanh không gì sánh bằng xuất hiện sau lưng Hoàng Nghị. Kế tiếp đương nhiên là Hoàng Nghị thê thảm bị gậy trúc đập một cái hôn mê.

"Thích Khách Thánh Điện, Thái Nhi thắng."

Thải Nhi quay về ngồi bên cạnh Long Hạo Thần. Nhìn nàng, hắc không khỏi ngây ngẩn. Hắc còn nhớ rõ không lâu một trận chiến với Hoàng Nghị cực gian nan. Nếu không phải sau đó triệu hoán ra Hạo Nguyệt, chỉ sợ chính mình chưa chắc thắng được đối phương. Nhưng trước mặt Thải Nhi, Hoàng Nghị biến thành yếu ớt như vậy. Thải Nhi thậm chí không sử dụng bất cứ kỹ năng gì, dễ như trở bàn tay đánh gục đối thủ.

"Thải Nhi, cô không bị thanh âm ảnh hưởng ư?" Long Hạo Thần nhỏ giọng hỏi.

Thải Nhi nói.

"Tuy tôi nhìn không thấy, nhưng ngũ giác lại nhạy cảm hơn người bình thường. Chỉ là thanh âm thì sao lừa được tôi? Ma lực trên người hắc, hay là mùi hương đều chỉ ra vị trí của hắc."

Long Hạo Thần kinh ngạc nói.

"Thì ra là thế. Ai, hèn gì hôm đó cô đồng ý tôi..."

"Ừ?" Thải Nhi nghi hoặc nghiêng đầu.

Long Hạo Thần cười nói.

"Tôi nói sợ là Dương Văn Chiêu cũng không phải đối thủ của cô. Không chừng phải thay đổi ước định giữa chúng ta, nếu cô được đệ nhất thì tôi để cô ôm."

Nghe hắc nói câu này, mặt Thải Nhi chợt đỏ hồng, khẽ đấm người hắc, nhưng không nói cái gì.

Khó trách Long Hạo Thần thiếu tự tin. Đây không chỉ là vấn đề thực lực, nếu làm hắc đụng độ Thải Nhi, hắc không có cách nào ra tay thì sao nói đến hết sức ứng phó? Đối với thứ hạng, Long Hạo Thần không mấy xem trọng. Tựa như phía trước Hoàng Nghị đã nghĩ, hắc thấy vào được ba hạng đầu đã rất tốt, có thể đạt được linh lô là đủ rồi.

Cuộc thi tám tiến bốn đã kết thúc, danh sách thí sinh tiến vào Săn Ma Đoàn thi đấu tuyển chọn cá nhân tám tiến bốn gồm Long Hạo Thần, Dương Văn Chiêu, Mục Ninh, Thái Nhi.

Trong đó, Mục Ninh chính là một vị khác của Thích Khách Thánh Điện.

Thi đấu tiến hành đến tận đây, Lục Đại Thánh Điện chỉ còn lại người của Kỵ Sĩ Thánh Điện và Thích Khách Thánh Điện. Hai đối hai, nhìn qua tổng thể thực lực thì Kỵ Sĩ Thánh Điện nổi trội hơn. Nhưng sự tồn tại của Thái Nhi khiến người không thể bỏ qua. Cô gái này rất cuộc sức mạnh đến cỡ nào, sợ rằng chỉ có người của Thích Khách Thánh Điện mới biết.

Dù Mục Ninh đứng chót, nhưng nếu Thái Nhi có thể đạt được vô địch, vinh dự của Kỵ Sĩ Thánh Điện sẽ bị Thích Khách Thánh Điện cướp mất.

Hơn nữa, mọi người đều thấy quan hệ thân thiết giữa Long Hạo Thần và Thái Nhi. Hai người có khả năng là Săn Ma Đoàn từ trước đến nay đôi tình nhân tuổi nhỏ nhất, cùng là tiềm năng lớn nhất.

Đưa Thái Nhi trở lại chỗ ở, Long Hạo Thần quay về nhà trọ đi thẳng tới phòng Dạ Hoa.

"Lão sư."

Dạ Hoa nhìn người tới là Long Hạo Thần, mỉm cười nói.

"Thi đấu hôm nay thuận lợi chứ?"

Long Hạo Thần cười nói.

"Đã vào tứ cường."

Hắn tường tận kể lại quá trình thi đấu hôm nay.

Dạ Hoa con mắt sáng lên, cười vui nói.

"Thành tích của người vĩnh viễn nằm ngoài dự đoán của ta. Dựa vào cái gì vì một cô gái mà buông bỏ vị trí đệ nhất? Tất cả cứ để ý trời quyết định."

Dạ Hoa tuyệt đối không ngờ là, bởi vì y không nhắc nhở Long Hạo Thần quy tắc của Săn Ma Đoàn, khiến hắn gặp được phiền toái không nhỏ.

Như cũ là sân kỵ sĩ, trải qua hơn nửa tháng so đấu, hôm nay rốt cuộc đã tới thời khắc vòng bán kết.

Khi Long Hạo Thần nắm tay Thái Nhi đi vào đấu trường, khắp nơi đều tĩnh lặng.

Vòng bán kết, là võ đài của kỵ sĩ và thích khách. Cũng là hai đại thánh điện chính diện so đấu. Hôm nay ai sẽ trước đoạt được cơ hội? Đầu tiên phải xem rút thăm đã.

So sánh với mấy hôm trước rút thăm thi đấu, bữa nay Dương Văn Chiêu biểu hiện khá là bình tĩnh. Đã đến giai đoạn vòng bán kết, gã không còn hy vọng xa vời mình có thể rút trúng chỗ tốt. Ánh mắt gã bình tĩnh cũng tràn ngập kiên định. Bất kể gặp phải ai, gã sẽ dốc hết sức giành chiến thắng. Tại lúc này, gã ngược lại có chút mong đợi đụng phải Long Hạo Thần hoặc Thái Nhi. Đối với Long Hạo Thần, gã tự nhận cơ hội thắng cao hơn chút. Nếu gặp phải Thái Nhi, gã không có nửa phần nắm chắc. Bởi vì dựa theo quy tắc thi đấu tuyển chọn của Săn Ma Đoàn, nếu Thiên Không kỵ sĩ gặp phải thích khách, Thiên Không kỵ sĩ không được phép bay lên. Nhưng thích khách đồng dạng không được cột trụ hỗ trợ.

Hàn Khiếm, Ảnh Tùy Phong đợi sáu vị phó điện chủ lại lần nữa đi tới giữa sân.

Bốn phó điện chủ Tứ Đại Thánh Điện tuy rằng tâm tình không quá tốt, nhưng lúc này lại thấy nhẹ nhàng. Dù gì tuyển thủ dự thi của họ đều

đã bị đào thải.

Biểu tình trên mặt Hàn Khiêm và Ảnh Tùy Phong đều có chút căng thẳng, không ai biết họ đang nghĩ gì.

Quang hoàn cách ly sáu vị phó điện chủ và bốn thí sinh tiến vào vòng bán kết.

Hàn Khiêm hít sâu một hơi, trầm giọng nói.

"Bắt đầu rút thăm."

Bốn bàn tay đồng thời nâng lên đặt trên quang hoàn. Trong lúc này, bốn người rút thăm thì chỉ có Thái Nhi là tâm tình bình thản nhất.

Ánh mắt sáu vị phó điện chủ đều trở nên nghiêm nghị. Cảm giác cũng biến đổi mãnh liệt hơn.

Thời khắc lịch sử sắp đến, mấy trận đấu trước thì vận khí còn hữu dụng. Nhưng đã đến tận đây, vận khí không còn là tác dụng chủ yếu nữa.

Ngừng thở, tất cả tĩnh lặng, ánh mắt mọi người đều tập trung vào bốn người đứng ngoài quang hoàn.

Ánh sáng chợt lóe, kết thúc rút thăm.

Khi mọi người nhìn thấy kết quả rút thăm thì nhin không được hít một hơi lạnh. Dương Văn Chiêu ngây ngốc, Long Hạo Thần cũng ngẩn ngơ.

Khóe miệng Long Hạo Thần bất đắc dĩ nhếch lên, hơi cúi đầu, tình cảnh hãn không hy vọng nhất rốt cuộc vẫn là đến. Nhìn trên người mình và Thái Nhi cùng ánh sáng nhạt, hãn chỉ cảm thấy cổ họng khô khốc.

"Kết quả như thế nào?" Thái Nhi nhẹ giọng hỏi.

"Đối thủ của cô, là tôi." Long Hạo Thần gian nan phun ra một câu.

"Ồ." Thái Nhi dường như không hề bất ngờ kết quả này, ngược lại chủ động nắm tay Long Hạo Thần.

Hàn Khiếm hơi ngây người, đối với Kỵ Sĩ Thánh Điện mà nói, đây hẳn là một dịp tốt, nhưng xem sắc mặt của Long Hạo Thần, ông cảm thấy bất an.

"Kết thúc rút thăm. Dương Văn Chiêu đấu với Mục Ninh, Long Hạo Thần đấu với Thái Nhi. Trận thứ nhất Long Hạo Thần đấu với Thái Nhi, hai người ở lại trong sân chuẩn bị thi đấu."

Mấy vị phó điện chủ khác đều không phản đối, Hàn Khiếm tuyên bố kết quả rút thăm.

Kết quả vừa ra, khu nghỉ ngơi ồn ào tiếng bàn tán. Lý Hình khẩn trương. Đệ đệ sẽ đối đầu với Thái Nhi, thế thì làm sao đây? Bọn họ, bọn họ thật sự toàn lực chiến đấu ư?

"Đợi một chút." Thái Nhi nắm tay Long Hạo Thần đột nhiên mở miệng nói.

Sáu vị phó điện chủ chuẩn bị rời khỏi sân đều nghi hoặc nhìn nàng.

Thái Nhi nhàn nhạt nói.

"Trực tiếp tiến hành trận sau đi. Tôi nhận thua."

Ầm--

Một mảnh xôn xao.

Hàn Khiếm trợn to mắt. Đối với trận đấu giữa Long Hạo Thần và Thái Nhi, nói thật thì ông không biết nên mong ai thắng lợi. Từ góc độ Kỵ Sĩ Thánh Điện, đương nhiên Long Hạo Thần thắng mới tốt, như vậy hẳn có thể hội ngộ Dương Văn Chiêu ở trận chung kết. Nhưng nếu Long Hạo Thần thắng Thái Nhi, không chừng ảnh hưởng đến quan hệ hai người thì sao? Thái Nhi chính là Luân Hồi Thánh Nữ! Nếu Long Hạo

Thần có thể cùng nàng kết thành đôi, như vậy khỏi phải nói, sau này hai người sẽ trở thành trụ cột liên minh. Đây cũng là tình huống Kỵ Sĩ Thánh Điện hy vọng nhìn thấy.

Thải Nhi nhận thua, kết cuộc này Hàn Khiếm không bao giờ ngờ tới. Nhưng sau vài giây ngẩn người, trên mặt ông tràn ngập vui mừng. Dĩ nhiên Thải Nhi nhận thua là kết quả Kỵ Sĩ Thánh Điện muốn thấy nhất, vẹn toàn đôi bên.

Ảnh Tùy Phong sắc mặt trở nên khó coi, vội nói.

"Thải Nhi, người, người thật sự muốn nhận thua?"

Thải Nhi nhẹ gật đầu, nắm tay Long Hạo Thần muốn đi hướng khu nghỉ ngơi.

"Thải Nhi, cô..." Long Hạo Thần nghe Thải Nhi nói câu đó thì hoàn toàn chấn động. Hắn đã chuẩn bị nhận thua, nhưng không nghĩ Thải Nhi càng trực tiếp hơn, không chờ bắt đầu thi đấu đã giành trước chịu thua. Tất cả phát sinh quá nhanh, cho nên đợi Thải Nhi kéo hắn quay trở về mới kịp phản ứng lại đây.

"Không, không thể như vậy. Thải Nhi, cô mạnh hơn tôi nhiều." Long Hạo Thần vội nói.

Thải Nhi nắm chặt tay hắn, khẽ nói.

"Vinh quang của anh chính là của tôi."

Đơn giản tám chữ lọt vào trong tai Long Hạo Thần tựa như búa tạ đập tâm. Một luồng khí nóng nháy mắt xông hướng đầu óc, khiến hắn nói không nên lời.

Thải Nhi, Thải Nhi. Long Hạo Thần hốc mắt ướt át, hắn không tiếp tục ngăn cản ý tốt của Thải Nhi, cứ như vậy bị nàng dắt tay chậm rãi đi hướng khu nghỉ ngơi.

Làm một người đàn ông, cho dù ngoài miệng nói bay bổng cỡ nào cũng không bằng hành động thực tế. Phần tình ý này, hãy để mình dùng cả đời trả lại. Thái Nhi, kiếp này có nàng, làm vi phu còn cầu cái gì? Anh sẽ không bao giờ phụ lòng em, dùng sinh mệnh của anh bảo vệ em.

Trong nháy mắt, địa vị của Thái Nhi trong lòng Long Hạo Thần bỗng nhiên tăng vọt tới xấp xỉ cha mẹ. Dù cho hắn còn không hoàn toàn hiểu rõ cái gì là tình yêu nam nữ, nhưng Thái Nhi đã hoàn toàn chiếm cứ lòng hắn.

Dương Văn Chiêu đứng ở giữa sân, nhìn đối diện Mục Ninh trong mắt tràn ngập khó tin, hai người vẻ mặt khá là đặc sắc.

Mục Ninh không bao giờ ngờ nổi nữ vương trong lòng mình lại nhận thua. Theo gã thấy thì Thái Nhi nên đạt được vô địch!

Dương Văn Chiêu có loại cảm giác trút được gánh nặng. Thái Nhi chọn nhận thua, đối thủ chung kết của mình đương nhiên sẽ là Long Hạo Thần. Không cần đối chiến với nữ thích khách thật là một chuyện tốt.

"Trận thứ hai vòng bán kết, Dương Văn Chiêu đấu với Mục Ninh, hai người đã chuẩn bị xong chưa?"

Dương Văn Chiêu lập tức thanh tỉnh, trầm giọng nói.

"Đã chuẩn bị sẵn sàng."

Phía bên kia Mục Ninh nở nụ cười khổ. Ngày hôm qua một kích làm gã bị thương quá nặng, cho đến hiện tại nửa người khó dùng lực, trận đấu hôm nay đối với gã không có ý nghĩa gì.

"Ta nhận thua."

Tình cảnh khiến toàn sân xao động lần nữa xuất hiện. Tuy trong lòng Mục Ninh không cam tâm, nhưng ngoại trừ nhận thua, gã thật sự không còn cách nào khác. Thậm chí ra một đòn đều không có khả năng. Lấy tình trạng trước mắt, tu vi không tới cấp năm, sợ rằng một chiêu của

Dương Văn Chiêu chưa chắc cản được. Không chịu thua thì có thể làm sao đây?

Tình trạng dở khóc dở cười này làm trọng tài ngơ ngẩn, ánh mắt nhìn hướng khán đài chủ tịch.

"Dương Văn Chiêu thắng."

Hai trận vòng bán kết thế nhưng còn chưa bắt đầu đã kết thúc. Kỵ Sĩ Thánh Điện trở thành người thắng lớn nhất, Long Hạo Thần và Dương Văn Chiêu đều tiến nhập hai thứ hạng đầu.

"Mọi người khoan cử động, có một chuyện muốn tuyên bố." Đài chủ tịch truyền ra tiếng Hàn Khiêm.

Những thí sinh chuẩn bị rời đi đều ngừng chân. Bọn họ hơi thất vọng, vốn tưởng sẽ nhìn một trận đặc sắc nhưng lại xuất hiện liên tiếp hai trận nhận thua.

Một lát sau, phía đài chủ tịch lần nữa vang lên giọng Hàn Khiêm.

"Xét thấy hôm nay không có trận đấu chính thức. Sau khi đoàn chủ tịch cuộc tuyển chọn thương nghị, quyết định dời chung kết lên trước, trong ngày hôm nay hoàn thành, hơn nữa tiến hành trao giải cùng luân bàn nghị thức. Tất cả mọi người đừng rời đi."

Chung kết dời ngày? Luân bàn nghị thức?

Nghĩa là hôm nay sẽ quyết định ra người vô địch, đồng thời hoàn thành phân tổ mười cái Săn Ma Đoàn.

Thi đấu tuyển chọn Săn Ma Đoàn vốn là tiến hành trong nội bộ thánh điện liên minh. Tất cả đều đơn giản, không có bất cứ hoa mỹ mách lới nào. Nếu vòng bán kết chấm dứt bằng loại hình thức này, đương nhiên cần tiết kiệm thời gian.

"Phía sau, đầu tiên tiến hành trận giữa hạng ba và tư. Thích Khách Thánh Điện Thái Nhi và Mục Ninh ra sân thi đấu."

Lần này Hàn Khiêm trực tiếp tuyên bố. Trong sân cũng thay đổi trọng tài. Thoạt nhìn người đàn ông này khoảng hơn bốn mươi tuổi, dáng người cường tráng như núi. Tuy già đã thu liễm khí thế nhưng lúc xuất hiện giữa sân đấu, vẫn khiến những thí sinh chịu áp lực không nhỏ.

Sợ rằng vị trọng tài có tu vi khoảng cấp tám? Thiếu niên thiếu nữ ngồi ở khu nghỉ ngơi đều là người nổi bật, so với bạn cùng lứa thì kiến thức rộng hơn nhiều, lập tức phán đoán ra trọng tài có khí thế gần như biến thành hữu hình này không phải loại tầm thường.

"Tôi nhận thua." Thanh âm lạnh lùng vang vọng khắp nơi.

Nguyên bản những thí sinh bởi vì thêm trận đấu mà sôi nổi bàn tán bỗng chốc cùng tĩnh lặng, ánh mắt đồng loạt nhìn chăm chú người nào đó.

Thái Nhi đứng đó, hơi khom người hướng đài chủ tịch, sau đó ngồi xuống. Vừa mới ba chữ kia chính là phát ra từ miệng nàng.

"Thái Nhi, cô làm sao vậy?" Long Hạo Thần kinh ngạc. Nhưng Thái Nhi đã nói ra lời chịu thua.

Thái Nhi khẽ tựa đầu lên vai hắn.

"Tên ngốc, ba thứ hạng đầu thì không thể ở cùng một Săn Ma Đoàn!"

Long Hạo Thần toàn thân chấn động. Đúng rồi, ba hạng đầu thì không thể ở cùng Săn Ma Đoàn! Minh, sao mình có thể quên sự việc quan trọng như vậy.

Nàng, nàng hoàn toàn vì mình liên tiếp từ bỏ thi đấu, thậm chí không tiến ba hạng đầu...

Nàng rõ ràng có thực lực tranh đoạt ngôi vô địch...

"Thải Nhi, Thải Nhi..." Long Hạo Thần chỉ cảm thấy tình cảm tựa như dòng suối tuôn trào. Hắn nhìn không được giang tay ra muốn ôm nàng. Lúc này hắn không biết làm sao thổ lộ tình cảm tràn đầy trong lòng.

Thải Nhi hai tay ngăn trước ngực hắn, khẽ khàng nói.

"Ngốc, anh còn chưa được đệ nhất mà. Nên đi đi. Tới lúc anh ra sân rồi."

Long Hạo Thần nắm tay nàng đưa lên miệng hôn một cái.

"Tôi nhất định sẽ thắng." Nói xong câu đó, hắn phóng người lên, hầu như là xông hướng sân đấu.

Tay Thải Nhi như cũ giữa chừng không trung, chỉ cảm thấy nguyên cánh tay đều cảm giác là lạ. Khuôn mặt nhỏ nhắn ẩn sau tấm khăn che thẹn thùng đỏ hồng. Nhưng nàng lại thấy cả đời này chưa từng vui vẻ như hiện giờ. Thì ra hy sinh vì một người cũng sẽ có cảm giác hạnh phúc như vậy.

Anh đã nói, vĩnh viễn bảo vệ em, thì em làm sao sẽ không vì anh sáng tạo ra cơ hội?

Đồ ngốc, gã khờ này...

Ban đầu khi Long Hạo Thần phát ra hứa hẹn với nàng, thì nàng đã nghĩ đến rồi sẽ có lúc này.

Long Hạo Thần xông vào trong sân, chiến ý bùng chốc dâng lên cao hơn bao giờ hết. Mơ hồ có thể thấy hai mắt trong suốt như thủy tinh có hỏa diễm vàng đang thiêu đốt.

Đây là sức mạnh của tình yêu. Lúc này hắn tiến nhập trạng thái đỉnh cao chưa từng có.

Nhưng mà trong lòng tràn ngập tình cảm thiêu đốt chiến ý, hẳn đã quên mất một sự việc trọng yếu chưa cho Thái Nhi biết.

Lúc này ngoài ý muốn nhất là vị thích khách bởi vì Thái Nhi bỏ thi mà được hạng ba.

Mục Ninh trợn mắt há hốc mồm nhìn hướng Thái Nhi, trong chốc lát không biết nên nói cái gì. Có lúc hạnh phúc đến quá nhanh không kịp tiêu hóa. Phải biết rằng, ba thứ hạng đầu ý nghĩa đạt được linh lô vô cùng trân quý, cùng với cơ hội chính mình xây dựng đoàn đội.

Người giành được ba hạng đầu, nhất định có thể trở thành đoàn trưởng Săn Ma Đoàn.

Trên khán đài chủ tịch, Ảnh Tùy Phong tức đến mũi méo, nhìn Hàn Khiếm, vẻ mặt tức giận.

Hàn Khiếm rất vô tội nói.

"Chuyện không liên quan đến ta, con gái lớn không giữ được! Nhưng mà người xem, đây cũng là chuyện tốt. Có thể xúc tiến giao lưu giữa hai thánh điện chúng ta. Hơn nữa về sau Long Hạo Thần rất có khả năng trở thành trụ cột Kỵ Sĩ Thánh Điện chúng ta, hẳn không phải cũng là con rể của Thích Khách Thánh Điện các người sao?"

Tuy ngoài miệng nói vậy, nhưng nụ cười trên mặt ông rất gian trá.

Vị trọng tài cao lớn hơi nghi hoặc nhìn Long Hạo Thần tiến vào sân, ánh mắt hướng khán đài chủ tịch.

Qua một lúc mới vang lên thanh âm của Hàn Khiếm.

"Tiếp tục thi đấu, bắt đầu trận chung kết đi."

Trọng tài hướng đài chủ tịch hành lễ, sau đó lớn giọng nói.

"Long Hạo Thần đấu với Dương Văn Chiêu. Chuẩn bị thi đấu."

Lúc này tâm tình của trọng tài khá tốt. Bởi vì gã cũng là một thành viên Ky Sĩ Thánh Điện, mắt thấy hậu bối song song tiến nhập chung kết cuối cùng, tuy Long Hạo Thần có tính chất may mắn, nhưng đây cũng là quang vinh của Ky Sĩ Thánh Điện!

Dương Văn Chiêu tiến vào sân chậm hơn Long Hạo Thần, sau khi hành lễ với trọng tài thì xoay người đối mặt Long Hạo Thần.

Ngôi sao song tử định mệnh của Ky Sĩ Thánh Điện rốt cuộc lần nữa chạm mặt. Lần này, càng là chung kết thi đấu tuyển chọn Săn Ma Đoàn.

Dương Văn Chiêu nhìn Long Hạo Thần, không khỏi thầm giật mình. Gã rõ ràng cảm nhận được Long Hạo Thần tràn ngập ý chí chiến đấu.

Đây là có chuyện gì? Thái Nhi vì hắn liên tục nhận thua hai trận, chẳng lẽ trong lòng hắn không có chút lộn cợn gì sao? Dù gì là một cô gái nhường thắng lợi cho hắn!

Gã không biết Long Hạo Thần và Thái Nhi có đánh cuộc, dưới sự khích lệ của Thái Nhi, giờ đây hắn cực kỳ khát vọng chiến thắng. Hơn nữa, đối với Long Hạo Thần mà nói, đúng là vì Thái Nhi nhận thua hắn mới tiến vào chung kết, nhưng chỉ cần đánh bại Dương Văn Chiêu ứng cử viên vô địch, như cũ có thể chứng minh thực lực của mình.

Tuy đây là chung kết nhưng quá trình đơn giản như cũ. Trọng tài nhìn hai bên, xác nhận không sai, hét lớn một tiếng.

"Bắt đầu thi đấu! Ra tay có chừng mực, không thể giết người!" Dặn dò xong một câu, gã chậm lui ra sau, màn hào quang đại biểu trận đấu bắt đầu từ mép sân dần hiện ra.

Cùng với tiếng trọng tài hô lên, hầu như hai người đều đồng thời phát động linh lực.

Ánh sáng vàng phóng lên cao, ngập trời chiến ý nháy mắt bộc phát. Long Hạo Thần đã áp chế nội linh lực thật lâu, lúc này phóng ra thoát

nhìn so với Dương Văn Chiêu càng sáng lạn.

Dương Văn Chiêu cũng không tỏ ra yếu kém. Đối diện áp lực đến từ Long Hạo Thần, khí thế của gã cũng nhanh chóng tăng vọt. Hai người bốn mắt nhìn nhau, nồng đậm chiến ý không ngừng dâng cao. Bọn họ không nói lời nào. Giờ khắc này, trong lòng họ chỉ có cuộc chiến trước mắt, chỉ có đối thủ trước mặt.

Hai tay Long Hạo Thần giang hai bên, Thánh Linh kiếm xuất hiện trong tay trái, tay phải thì đầu tiên xuất hiện vầng sáng xanh đậm, sau đó ánh sáng vàng trong vầng sáng xanh bắn ra, hào quang chói lòa, mũi kiếm ló dạng.

Lam Vũ, Quang Phù Dung rút cuộc lần đầu tiên xuất hiện trong tay hắc, bước lên chiến trường.

Hắn không tuyển chọn hiệu quả Thánh Linh sáo trang, mà là Lam Vũ, Quang Phù Dung. Cũng có nghĩa là, trong trận chiến này, hắn lựa chọn cùng đối thủ công đấu công, Trừng Giới đối đầu Trừng Giới.

Dương Văn Chiêu như cũ là đôi trọng kiếm vàng. Hai người đồng thời quát lớn, không hẹn mà cùng xông hướng đối thủ.

Bọn họ đều không triệu hoán tọa kỵ, bởi vì khoảng cách giữa hai bên chỉ có hai mươi mét. Đều là kỵ sĩ, trọng tài không ra lệnh cách xa cự ly. Dưới tình huống gần nhau như vậy, có khả năng trong lúc triệu hoán tọa kỵ sẽ bị đối thủ chiếm trước lợi thế.

Từ khu nghỉ ngơi có thể thấy rõ ràng, hai luồng sáng vàng chói lọi khí thế không gì sánh bằng mạnh đụng đối thủ. Khí thế kiên quyết kia, thánh lực cường đại kia, đều triển lãm thực lực mạnh mẽ của bọn họ cho tất cả mọi người.

Oành---

Hai người mạnh va chạm, không hề dùng kỹ xảo. Tiếp đó hóa thành hai luồng sáng bắn ra sau.

Lần này không ngờ Long Hạo Thần tu vi kém cỏi lại tỏ ra mạnh một ít, so với Dương Văn Chiêu, hấn lùi ít hơn một mét.

Dương Văn Chiêu thầm giật mình, lúc cùng Long Hạo Thần va chạm, gã rõ ràng cảm nhận được luồng khí điên cuồng toát ra từ người Long Hạo Thần. Không sai, chính là điên cuồng. Lúc này Long Hạo Thần đã bị kích thích, hiện tại hẳn hoàn toàn phát huy sức chiến đấu cao nhất.

Đột Kích. Long Hạo Thần nhờ lợi thế ban đầu, nháy mắt xoay người hướng Dương Văn Chiêu phát động Đột Kích. Tay trái nâng cao Thánh Linh kiếm qua khỏi đầu, trực tiêm ngưng tụ thánh kiếm. Bên tay phải Lam Vũ, Quang Phù Dung thì bắn Thiểm Điện Thử về phía Dương Văn Chiêu.

Trong phút chốc, Dương Văn Chiêu trước mắt hoa lên, chỉ thấy thanh trọng kiếm kỳ dị bên tay phải Long Hạo Thần phát ra vô số ánh sáng, tựa như bùng nổ, ánh sáng chói lòa, gấp mười lần Thiểm Điện Thử bình thường.

Một đoàn hào quang khổng lồ xuất ra hàng ngàn tia sáng nhỏ, hoàn toàn che kín đường lui của gã. Gió sắc bén mang theo áp lực không gì sánh bằng khiến Dương Văn Chiêu có chút khó thở.

Sao lại có Thiểm Điện Thử mạnh đến vậy? Dương Văn Chiêu trong lòng hoảng hốt, không dám chậm chạp, song trọng kiếm chớp mắt phòng ngự phát ra Thăng Thiên Trận.

Ánh sáng vàng tràn lan, mỗi một tia sáng đâm trúng màn hào quang của Thăng Thiên Trận, đều đem lại một vòng vàng sáng vàng. Thoạt nhìn tựa như trời mưa to bị Thăng Thiên Trận ngăn cách.

Đây là một trong số các tác dụng của Lam Vũ, Quang Phù Dung. Có thể đề cao tốc độ kỹ năng công kích. Kỹ năng càng phù hợp thanh kiếm

thì càng tăng sức mạnh. Long Hạo Thần sau nhiều lần thí nghiệm, phát hiện Thiểm Điện Thứ có độ phù hợp lớn nhất với Lam Vũ, Quang Phù Dung. Lúc này sử dụng, quả nhiên kích phát toàn bộ sức mạnh.

Một Thăng Thiên Trận sao có thể chống đỡ công kích liên miên bất tận? Hầu như chỉ một giây, Thăng Thiên Trận nổ tung thành từng mảnh.

Nhưng có một giây tranh thủ, cho Dương Văn Chiêu thời gian phản ứng. Một thanh rỗng ngâm to rõ vang khắp nơi. Dương Văn Chiêu nhờ Thăng Long Kích kéo lên cao, tuy có trúng hơn mười kiếm, nhưng dựa vào đặc tính công phòng hợp nhất của Thăng Long Kích, rốt cuộc đã hóa giải được uy lực Lam Vũ, Quang Phù Dung.

Thấy Dương Văn Chiêu phóng lên cao, Long Hạo Thần đập một cái cả người bay lên, đuổi theo sau Thăng Long Kích. Tay phải vung ra thánh kiếm vừa mới hoàn thành xong, Quang Trảm Kiếm.

Trong lúc này, sức mạnh siêu đẳng của Dương Văn Chiêu hiện ra. Thăng Long Kích bay lên cao lại có thể ở giữa không trung quay ngược lại, biến bay lên thành hạ xuống, ngang nhiên nghênh đón thánh kiếm của Long Hạo Thần.

*Ầm ùng! *

Sắc vàng và màu trắng kịch liệt va chạm, khiến không trung khuếch tán từng tầng ánh sáng trắng, vàng. Long Hạo Thần bị trùng kích chấn té xuống đất. Dương Văn Chiêu thì bay lên cao, mơ hồ thấy khóe miệng gã chảy ra sợi chỉ máu. Khi nãy va chạm làm gã lại bị thương nhẹ.

Long Hạo Thần công kích thật sự là quá mạnh. Dương Văn Chiêu không bao giờ ngờ được, hẳn lại tuyển chọn cách công kích không hề lưu giữ thực lực, nên cuối cùng gã chịu chút thiệt thòi.

Song kiếm vung vẩy, Dương Văn Chiêu mau chóng ở trước người vẽ những đoạn văn tự kỳ quái. Gã cần phải nhân lúc thời gian ngắn ngủi trên không trung triệu hoán Tinh Diệu Độc Giác Thú.

Tinh Diệu Độc Giác Thú của gã đã bước vào cảnh giới cấp bảy. Tuy chỉ là mới đột phá không lâu, nhưng tại đẳng cấp thì vượt qua Hạo Nguyệt, thêm vào độ phù hợp giữa gã và Tinh Diệu Độc Giác Thú, còn có năng lực bay, nhất định có thể lấy lại ưu thế.

Nhưng ngay lúc này, xảy ra một sự việc khiến Dương Văn Chiêu không bao giờ ngờ đến.

Một lực kéo mãnh liệt bỗng truyền từ phía dưới, sức kéo mạnh đến mức lôi gã rơi xuống đất. mà lúc này, Long Hạo Thần vừa rơi xuống đất không kịp thở một hơi, sau khi chạm đất lại nhảy dựng lên, song kiếm mở ra xoay quanh độn hướng Dương Văn Chiêu.

Thánh Dẫn Linh Lô tiến hóa kỹ năng thứ hai, Khiên Dẫn, cùng với Đấu Sát Toàn Viên Kiếm.

Tuy lúc này Long Hạo Thần cảm xúc ở vào trạng thái cực độ hưng phấn tuôn trào, nhưng càng là vậy thì đầu óc hẳn càng thanh tỉnh, hoàn toàn trái ngược với sức công kích cuồng phong.

Trong khoảnh khắc Dương Văn Chiêu va chạm hẳn trên không trung, Long Hạo Thần lập tức nghĩ ra nên làm cái gì. Thánh Dẫn Linh Lô bắn ra khoảnh khắc tai nạn sắp phát sinh, ánh sáng trắng bao phủ cường bức kéo thân thể Dương Văn Chiêu. Hẳn thì từ dưới nhảy lên. Trong tình huống này, Dương Văn Chiêu không có bất cứ cơ hội né tránh nào, chỉ có thể tuyến chọn đánh bừa. Hơn nữa, triệu hoán của gã sẽ bị cắt đứt.

Sự thật chứng minh, Long Hạo Thần thành công. Khi Dương Văn Chiêu cảm giác được lực kéo mạnh mẽ, thân thể mất cân bằng, phá hủy triệu hoán. Ngay sau đó, gã nhìn thấy vầng sáng chói mắt của Đấu Sát Toàn Viên Kiếm.

Không tốt!

Trong lúc nguy hiểm, Dương Văn Chiêu sao dám giữ lại thực lực. Mười luồng sáng xanh phát ra từ ngực gã, hóa thành một đoàn hào quang

bản hướng Long Hạo Thần. Đích thị là Tinh Hải Linh Lô của gã.

Lúc này gã không có chuẩn bị cái gì, đối với Long Hạo Thần tu vi đã tăng lên cấp năm phát động Đấu Sát Toàn Viên Kiếm, chỉ sợ gã sẽ thật sự bị thương nặng.

Một lần mất đi ưu thế, từng bước kinh tâm. Long Hạo Thần tại khí thế đã chiếm cứ tuyệt đối lợi thế.

Tiếng va chạm kịch liệt cùng với vô số ánh sáng bùng nổ giữa không trung, tựa như là pháo hoa. Bỗng chốc khiến các thí sinh ngồi ở khu nghỉ ngơi hoa mắt mê mẩn. Trong số bọn họ hầu như không ai xem rõ ràng xảy ra việc gì. Họ chỉ là mơ hồ thấy dường như hai bên phát động lực lượng của linh lô.

Hai người này đều có được linh lô?

Không cần nói, hiển nhiên Tinh Hải Linh Lô của Dương Văn Chiêu mạnh hơn. Nhưng những thí sinh càng chú ý tới Long Hạo Thần.

Đó, đó rõ ràng là Thánh Dẫn Linh Lô! Đối với Săn Ma Đoàn mà nói, có được một kỳ sĩ sở hữu Thánh Dẫn Linh Lô, nghĩa là có được một cột trụ vững chắc! Khi đối diện địch nhân cực mạnh, tỷ lệ sinh tồn của Săn Ma Đoàn gia tăng nhiều hơn. Nếu để họ tuyển chọn, ít nhất có hơn tám mươi phần trăm người chọn cùng Long Hạo Thần một tổ. Còn lại hai mươi phần trăm thì bởi vì bản thân là kỳ sĩ, hoặc là một ít nguyên nhân khác lạ.

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 55

Quyết Chiến Dương Văn Chiêu! [1+2+3]

Giờ phút này, mọi người đều đã quên sự kiện Thái Nhi chịu thua. Mặc kệ là Long Hạo Thần hay là Dương Văn Chiêu, đều biểu hiện ra sức mạnh vượt xa đa số thí sinh. Hơn nữa từ lúc bắt đầu trận đấu đến nay, bọn họ thậm chí không triệu hoán tọa kỵ.

Ánh sáng khổng lồ màu vàng, trắng, xanh ở giữa không trung liên tục phát ra. Rốt cuộc hai thân hình từ trên trời giáng xuống.

Thánh Linh giáp của Long Hạo Thần có một số nơi lõm xuống, hiển nhiên là bị Tinh Hải Linh Lô công kích, nhưng vẫn không thể phá lực phòng ngự của hắn.

Bên kia, Dương Văn Chiêu chật vật hơn nhiều. Hôm nay gã mặt giáp vàng, có thể thấy rõ ràng trên áo giáp ít nhất có mười vết kiếm. Đặc biệt vị trí bả vai trái, rõ ràng bị chém hở ra bên trong tuôn trào máu tươi.

"Oa..." Một tiếng, Long Hạo Thần phun ra một búng máu. Hắn bị thương không nhẹ hơn Dương Văn Chiêu. Tinh Hải Linh Lô uy lực gây ra không thua gì vết nứt trên vai gã. Nhưng hắn phun máu xong, lại hướng Dương Văn Chiêu phát động Đột Kích.

Tên này thật là kẻ điên, chẳng lẽ hắn không cần thời gian nghỉ ngơi sao? Dương Văn Chiêu nhìn Long Hạo Thần lần nữa xông tới, trong lòng sinh ra cảm giác bất đắc dĩ.

Đôi mắt Long Hạo Thần tràn ngập chiến ý, nhưng đáy mắt hẩn lại cực kỳ trầm tĩnh. Hai loại khí chất có thể hoàn mỹ kết hợp, đây là sự tồn tại đáng sợ tới cỡ nào!

Kỳ thật, Dương Văn Chiêu không biết. Bởi ngoại giới kích thích, thể chất quang minh của Long Hạo Thần dần dung nhập vào trong chiến đấu. Thể chất quang minh cho hẩn bẩm sinh đã có năng lực Quang Minh Tâm. Dưới tác dụng của Quang Minh Tâm, dù đối diện bất cứ tình huống nào, lực phán đoán của hẩn đều sẽ không bị cảm xúc ảnh hưởng. Là một kỵ sĩ mạnh mẽ có thiên phú bẩm sinh, tác dụng của quang minh từng chút một bị Long Hạo Thần khám phá ra.

Căn chặt rằng, Dương Văn Chiêu không chọn cùng Long Hạo Thần đánh bừa nữa. Thăng nhóc điên này, nếu đụng độ có khả năng sẽ là hai bên cùng trọng thương. Hơn nữa, trước khí thể mạnh mẽ có khả năng sẽ khiến gã thành kẻ bại trận.

Bởi vậy lúc này Dương Văn Chiêu cố gắng khiến mình bình tĩnh lại. Gã lựa chọn lùi ra sau, động thời huy song trọng kiếm, nhanh chóng vẽ ra pháp trận triệu hoán.

Chỉ có triệu hoán ra Tinh Diệu Độc Giác Thú, như vậy trận chiến này tỷ lệ thắng trận của gã như cũ khá cao.

Dương Văn Chiêu lui ra sau đương nhiên không phải có ý lùi bước. Nếu là vậy, gã căn bản không có khả năng tránh tốc độ Đột Kích của Long Hạo Thần. Gã lựa chọn cũng là Đột Kích. Chẳng qua là hướng chỗ khác, cả người mau chóng lao sang bên cạnh đồng thời phát động pháp trận triệu hoán. Có thể nói gã đem sau lưng cho Long Hạo Thần.

Cùng lúc đó, ánh sáng xanh lấp lánh từ ngực gã phát ra, mau chóng lan khắp toàn thân, hòa làm một với áo giáp. Đích thị là năng lực tiến hóa của Tinh Hải Linh Lô, Tinh Linh Giáp.

Có phòng ngự này, coi như có thể chống đỡ mấy đợt công kích từ xa của Long Hạo Thần. Dương Văn Chiêu tin chắc sẽ không chịu thương

nặng.

Nhưng ngay lúc đó, ngoài sân khu nghỉ ngơi vang lên tiếng kinh hô.

Đáng tiếc Dương Văn Chiêu không nghe thấy tiếng kêu này. Màn hào quang mép sân không chỉ ngăn cách các loại kỹ năng bên trong, đồng thời cũng che chắn những quấy nhiễu đến từ bên ngoài.

Các thi sinh ngồi ở khu nghỉ ngơi chỉ thấy ánh sáng tím chợt lóe, dưới thân Long Hạo Thần đã xuất hiện một sinh vật khổng lồ, ba cái đầu ngạo nghễ ngẩng cao, đích thị là Hạo Nguyệt.

Hắn, hắn không cần sử dụng chú ngữ triệu hoán hoặc phù văn nào mà đã hoàn thành triệu hoán? Sao có thể được? Cảm thấy kinh ngạc nhất chính là nhóm triệu hoán sư của Linh Hồn Thánh Điện.

Nhưng mặc kệ trong lòng họ suy đoán cái gì, Long Hạo Thần đúng là trong chớp mắt hoàn thành.

Khoảnh khắc Hạo Nguyệt xuất hiện, ba ma pháp hầu như là đồng thời phóng ra.

Một luồng sáng nồng đậm màu xanh bỗng bao trùm thân thể Long Hạo Thần, khiến cả người hắn tỏa ánh sáng xanh. Một luồng ánh sáng đỏ khùng bố thì từ miệng Tiểu Hỏa phun ra.

Một đạo ánh sáng vàng thì nháy mắt chiếu rọi trên Lam Vũ, Quang Phù Dung trong tay Long Hạo Thần.

Ba kỹ năng liên tục phát ra, Hạo Nguyệt xuất hiện vừa lúc đứng trước Long Hạo Thần, để hắn vừa vịn ngồi trên đuôi nó.

Bởi vậy khi Tiểu Thanh, Tiểu Hỏa, Tiểu Quang phát kỹ năng, thân thể dài bốn mét của Hạo Nguyệt cũng hoàn thành động tác vịn người vùng đuôi. Nháy mắt quãng Long Hạo Thần ra xa biến đổi phương hướng Đột Kích của hắn, bay thẳng hướng Dương Văn Chiêu.

Một hỏa cầu đường kính một mét bay gần Long Hạo Thần, hoàn toàn che chắn cho hắn. Đó là luồng sáng đỏ mà Tiểu Hỏa vừa mới phun ra.

Siêu cấp bạo liệt hỏa cầu, ma pháp hỏa hệ cấp năm. Bản thân là ma pháp đơn thể, nhưng một khi bạo tạc, thậm chí có uy lực ma pháp quần thể. Đây là một trong số vài cái ma pháp hỏa hệ lực công kích mạnh nhất.

Dương Văn Chiêu đang triệu hoán thì đột nhiên cảm giác sau lưng nóng bỏng.

Vì sao có cảm giác nóng? Gã sắp hoàn thành phù văn triệu hoán, nếu lúc này bị cắt đứt, có khả năng rơi vào cục diện bị động.

Bởi vậy, Dương Văn Chiêu cắn răng một cái, áo giáp phát ra hào quang lấp lánh. Một tầng ánh sáng đỏ vàng nháy mắt bộc phát, là Thái Dương Hỏa. Nhưng đây không phải Thái Dương Hỏa gã tự mình phóng thích, mà là dựa vào áo giáp, chỉ có thể liên tục ba giây. Áo giáp của gã lại là trang bị linh ma cấp.

*Oành! *

Siêu cấp bạo liệt hỏa cầu mạnh đụng thân thể Dương Văn Chiêu. Đây là ma pháp cấp năm, làm sao một trang bị thêm kỹ năng phụ có thể ngăn chặn. Thái Dương Hỏa nháy mắt nổ tung, lực bạo tạc gây tổn lại bên ngoài Tinh Linh Giáp. Nổ ra một vết nứt to.

Nhưng lúc này Dương Văn Chiêu ngược lại thềm nhẹ nhõm. Rốt cuộc đã chống cự được đòn đó, phù văn của gã khoanh khắc hoàn thành. Sao sáu cánh ánh sáng vàng đậm đặc lấp lánh trước mặt gã. Chỉ cần một bước lên Tinh Diệu Độc Giác Thú, trận thi đấu này sẽ lần nữa bắt đầu.

Nhưng ngay giây phút này, một linh cảm nguy cơ chưa từng có khiến Dương Văn Chiêu sởn cả gai ốc. Gã căn bản không kịp làm ra phản ứng gì, cổ găng xoay người, song kiếm chém sau lưng.

*Phốc! *

Hai ánh sáng trắng giao nhau mà thành, Thập Tự Trảm va chạm song kiếm của Dương Văn Chiêu.

Tiếng kim thiết cọ xát chói tai vang trên không trung. Song trọng kiếm của Dương Văn Chiêu bị gãy ngang, ánh sáng trắng quang trảm mạnh đập vào người gã, xé tan Tinh Linh Giáp, cũng xé nát áo giáp trên người gã. Lực công kích khủng bố quăng Dương Văn Chiêu bay ra xa.

Máu tươi tuôn trào, lúc này Dương Văn Chiêu chỉ có một ý nghĩ.
"Làm sao có thể?"

Ánh sáng trắng lấp lánh, lực kéo đem Dương Văn Chiêu trọng thương kéo giật ngược ra sau.

"Hí í í!!!"

Trong tiếng hí dài, Tinh Diệu Độc Giác Thú rút cuộc ra trận. Dựa vào liên hệ khế ước bình đẳng, nó lập tức cảm giác ra Dương Văn Chiêu gặp nguy, hai cánh giương ra, không chút do dự đuổi theo Dương Văn Chiêu.

Nhưng cùng lúc đó, luồng sáng trắng lóe lên, lần này mục tiêu là Tinh Diệu Độc Giác Thú. Nó vốn chạy tới chỗ Dương Văn Chiêu nay không thể không xoay hướng Long Hạo Thần.

Thần Ngự Thuần, song kiếm giao nhau, Long Hạo Thần chống đỡ trùng kích của Tinh Diệu Độc Giác Thú. Tuy cả người bị đụng văng xa hơn mười mét, nhưng Tinh Diệu Độc Giác Thú cũng bị lực phản chấn đẩy lui mấy bước, không thể phát động liên tục trùng kích.

"Dừng tay. Ta không muốn thương tổn hãn." Long Hạo Thần lớn giọng nói với Tinh Diệu Độc Giác Thú.

Tinh Diệu Độc Giác Thú thật nghe lời, đột ngột dừng bước chân xông tới trước, đôi mắt to trong suốt tràn đầy sốt ruột.

Cũng khó trách nó không dám lần nữa tấn công, đích thực là ném chuột sợ vỡ đồ! Bên kia Dương Văn Chiêu ở gần Hạo Nguyệt, Tiểu Thanh không khách sáo một ngụm cắn cổ Dương Văn Chiêu, khiến gã không dám động đậy. Nhưng miệng mũi không ngừng trào máu tươi, có thể thấy gã bị thương rất nặng.

Toàn sân đấu tĩnh lặng. Thi đấu tiến hành đến đây, đã phân rõ thắng bại.

Trước khi vòng bán kết hôm nay bắt đầu, những thí sinh đều suy đoán thứ hạng chung kết. Theo bọn họ thấy, có hy vọng đạt được vô địch chính là Thích Khách Thánh Điện Thái Nhi. Thái Nhi biểu lộ thực lực quá mạnh mẽ, ở trước mặt nàng, căn bản không một ai chịu được một phút đồng hồ. Hơn nữa không ai có thể ép nàng lộ ra thực lực chân chính. Càng thần bí càng cường đại, đây là quan điểm tất cả mọi người đều công nhận.

Sau Thái Nhi, người tiếp theo có khả năng vô địch hẳn là Dương Văn Chiêu. Gã có Tinh Diệu Độc Giác Thú, bản thân là Trùng Giới kị sĩ cấp năm. Tu vi mạnh mẽ, trang bị, lại thêm vào Tinh Diệu Độc Giác Thú hỗ trợ, nếu cùng với Thái Nhi thì có thể ra vài chiêu. Rốt cuộc lộc thuộc về ai còn khó đoán biết.

Riêng Long Hạo Thần thì bị xếp thứ ba. Trong mắt nhiều người, Long Hạo Thần làm một kị sĩ vẫn còn quá trẻ tuổi. Tuy hẳn có thiên phú không tệ, nhưng tọa kị quái dị của hắn so sánh với Tinh Diệu Độc Giác Thú thì hơi chênh lệch chút. Tu vi của hắn cũng không bằng Dương Văn Chiêu. Nếu không phải giữa hắn và Thái Nhi có quan hệ, sợ rằng được đến chú ý không bằng hai người trước.

Về Mục Ninh thì...hầu như không ai nghĩ tới gã có thể vào ba hạng đầu.

Mà hôm nay khi bắt đầu thi đấu, phát sinh mọi chuyện đảo điên quan điểm của mọi người. Thái Nhi trực tiếp bỏ thi, người ta coi trọng nàng thì thành hạng thứ bốn, Mục Ninh lại vận *** chó lụm hạng ba.

Nhưng trận chiến giữa Dương Văn Chiêu và Long Hạo Thần, xem ra Dương Văn Chiêu như cũ chiếm ưu thế lớn.

Thật sự là bởi vì hào quang Tinh Diệu Độc Giác Thú quá chói lọi.

Trong trận đấu, Dương Văn Chiêu cũng chứng minh thực lực cường đại của gã. Chẳng những có Tinh Hải Linh Lô công phòng một thể, còn là linh lô đã tiến hóa một lần.

Tuy họ đoán đúng thực lực của Dương Văn Chiêu nhưng không đoán trúng kết quả chung kết.

Cho dù tại lúc này, trong mắt họ thì tổng thể sức mạnh của Long Hạo Thần vẫn thua Dương Văn Chiêu. Chỉ là, kết quả lại là hãn, Long Hạo Thần chiến thắng.

Từ đầu đến cuối hãn hoàn toàn áp chế Dương Văn Chiêu, không hề cho gã một cơ hội phản công. Nhất chiến công thành. Đạt được chiến thắng cuối cùng.

Thời gian trở lại vài phút trước.

Dương Văn Chiêu lập kế hoạch không thể nói là sai, sai sót lớn nhất của gã chính là phán đoán về Hạo Nguyệt.

Long Hạo Thần và Hạo Nguyệt là quan hệ huyết khế, huyết mạch liên thông, dù có ở chỗ nào cũng vẫn cảm ứng được đối phương. Nên khi phát giác ra người kia gặp nguy hiểm, họ có thể ngay lập tức truyền tống đến bên cạnh đối phương.

Dưới tình huống này, Long Hạo Thần không cần dựa vào bất cứ chú ngữ triệu hoán hoặc phù văn nào, có thể dễ dàng triệu hoán Hạo Nguyệt. Hơn nữa hãn thậm chí đã dùng tâm linh liên hệ thông báo Hạo Nguyệt chuẩn bị tốt kỹ năng. Đây cũng là lý do vì sao khi Hạo Nguyệt vừa xuất hiện, lập tức phóng ra ba ma pháp. Chính là ba ma pháp kỹ năng này, cho

Long Hạo Thần cơ hội trước khi Tinh Diệu Độc Giác Thú xuất hiện, một kích trúng chiêu, chiến thắng Dương Văn Chiêu.

Ma pháp thứ nhất là Phiêu Phù Thuật của Tiểu Thanh, nháy mắt giảm bớt thể trọng của Long Hạo Thần. Nên biết, Long Hạo Thần tuy rằng chỉ mới mười bốn tuổi không nặng bao nhiêu ký, nhưng trên người hắn có áo giáp cộng thêm hai thanh trọng kiếm không nhẹ. Giảm trọng lượng khiến Hạo Nguyệt cái đuôi trở thành vật đẩy hắn bay ra, tốc độ gia tốc, Đột Kích trúng Dương Văn Chiêu.

Ma pháp thứ hai chính là siêu cấp bạo liệt đại hỏa cầu của Tiểu Hỏa. Chính là vật này nổ tung hơn phân nửa lực phòng ngự của Dương Văn Chiêu, ngay cả Tinh Linh Giáp đều nứt.

Tiểu Thanh phát động ma pháp thứ ba chính là loại tăng quang hệ, hơi giống Quang Diệu Thiên Địa, nhưng cũng khác biệt. Nó một lần chúc phúc sẽ nâng cao độ đậm đặc quang nguyên tố. Bởi vì Long Hạo Thần và Hạo Nguyệt có huyết khế, máu thịt liên thông cho hắn trực tiếp sử dụng bộ phận quang nguyên tố, nháy mắt huyền hóa ra hai thánh kiếm.

Hai thánh kiếm bỗng nhiên phát ra Thập Tự Trảm trở thành đòn tấn sát cuối cùng đánh bại Dương Văn Chiêu.

Long Hạo Thần đã nương tay, không phát huy toàn bộ uy lực của thánh kiếm. Nếu không, chỉ sợ thân thể Dương Văn Chiêu đã bị cắt thành bốn khối.

Triệt để đánh gục Dương Văn Chiêu, sau đó đơn giản phát động Khiên Dẫn của Thánh Dẫn Linh Lô, quăng Dương Văn Chiêu không còn lực phản kháng cho Hạo Nguyệt. Khi sinh mệnh Dương Văn Chiêu bị uy hiếp, cho dù Tinh Diệu Độc Giác Thú có mạnh tới đâu cũng không thể xoay chuyển tình thế.

Dương Văn Chiêu phán đoán không sai. Thực lực của Tinh Diệu Độc Giác Thú đúng là vượt qua Hạo Nguyệt, phương diện tăng phúc quang

hệ thì Hạo Nguyệt không thể sánh bằng. Nhưng gã tính sai độ phù hợp giữa đồng bạn. Gã và Tinh Diệu Độc Giác Thú khế ước bình đẳng, sao có thể so sánh với huyết khế của Long Hạo Thần và Hạo Nguyệt?

Nếu hai bên ngay từ đầu triệu hoán ma thú đồng bạn tiến hành chiến đấu, kết quả cuối cùng có lẽ là lưỡng bại câu thương. Dương Văn Chiêu là Thiên Không kỵ sĩ, cơ hội thắng lớn hơn chút. Nhưng nhờ ba chúc phúc của Hạo Nguyệt phụ trợ, Long Hạo Thần cũng không phải không có cơ hội.

Đáng tiếc, thắng bại trong chiến đấu bình thường không thể dùng thực lực tuyệt đối để tính toán. Trong quá trình tranh đấu có khả năng phát sinh biến hóa nhỏ. Trong đó, dễ dàng biến đổi nhất chính là chiến thuật.

"Long Hạo Thần chiến thắng."

Trọng tài tuyên bố xong, ngay sau đó Long Hạo Thần đi tới trước mặt Dương Văn Chiêu.

Long Hạo Thần ra hiệu, Tiểu Thanh nhả miệng thả Dương Văn Chiêu ra.

Một đạo lại một đạo thánh quang trắng lấp lánh bao phủ cả người Dương Văn Chiêu, trị liệu vết thương khá nặng của gã. Trừ trọng tài, còn có Tinh Diệu Độc Giác Thú, lúc này nó vội chạy đến bên cạnh Dương Văn Chiêu, thỉnh thoảng nhìn Hạo Nguyệt đứng không xa, rõ ràng lộ ra địch ý.

Long Hạo Thần trước tiên phóng thích Thánh Quang Tráo từ Linh Quang bao tay, đồng thời trong tay Lam Vũ, Quang Phù Dung cũng phát ra ánh sáng xanh nhạt, đây là thủy hệ Cam Sương Thuật.

Ma pháp quang hệ và thủy hệ đều có tác dụng trị liệu. Quang hệ kích phát tiềm năng cơ thể tự lành lặn, thủy hệ thì lấp đầy miệng vết thương

dùng sinh cơ dung hợp. Nếu đồng thời sử dụng hai cái, hỗ trợ lẫn nhau, sẽ gia tăng hiệu quả chữa trị.

Một trận chiến này, nhìn thì Long Hạo Thần hoàn toàn áp chế Dương Văn Chiêu, nhưng trên thực tế, hắn chịu đựng áp lực không nhẹ. Từ đầu đến cuối hắn không tạm ngừng công kích. Nếu không lấy tu vi của Dương Văn Chiêu, sao có thể không cách nào triệu hoán ra Tinh Diệu Độc Giác Thú? Liên tục ra đòn khiến thân thể hắn nhận áp lực cực lớn. Trong thời điểm này, một ít ưu thế người ngoài không nhìn thấy dần hiện ra, đó chính là ngoại linh lực của Long Hạo Thần.

Về phương diện linh lực, Long Hạo Thần là cấp một Đại Địa kỵ sĩ, chắc hẳn là thua cấp ba Thiên Không kỵ sĩ Dương Văn Chiêu. Nhưng ngoại linh lực của hắn thì Dương Văn Chiêu không thể sánh bằng. Hạo Nguyệt trước sau hai lần tiến hóa đã thúc đẩy ngoại linh lực của Long Hạo Thần và huyết mạch biến hóa tăng cao. Thanh kiếm thần kỳ Lam Vũ, Quang Phù Dung thì không ngừng tẩm bổ thân thể hắn. Ngoại linh lực của Dương Văn Chiêu có lẽ chỉ khoảng hơn trăm, tuyệt đối không hơn. Nhưng Long Hạo Thần có ngoại linh lực chỉ sợ không ít hơn bốn trăm. Chỉ là không qua khí cụ ma pháp chuyên môn kiểm nghiệm, ngay cả hắn cũng không biết ngoại linh lực của mình nhiều hay ít.

Ngoại linh lực cường đại khiến sức đề kháng của Long Hạo Thần hơn xa Dương Văn Chiêu. Tuy liên tục cưỡng bức sử dụng kỹ năng nên bị thương, nhưng vẫn nằm trong phạm vi hắn có thể chịu đựng.

Nhìn Lam Vũ, Quang Phù Dung phát ra ánh sáng, Long Hạo Thần thầm nghĩ, nếu thánh kiếm Thập Tự Trảm kia không thể đánh bại Dương Văn Chiêu, có lẽ mình sẽ thật sự sử dụng kỹ năng của thanh kiếm này. Chỉ là sợ rằng sẽ mang đến tổn thương không thể chữa trị.

Cột sáng trắng khổng lồ bao phủ thân thể Dương Văn Chiêu. Trọng tài đáng người cao to dùng kỹ năng tuyên bố thực lực của chính gã.

Thánh Dũ Thuật, kỹ năng cấp tám của Thủ Hộ kỵ sĩ. Vị trọng tài chung kết này rõ ràng là thánh kỵ sĩ cấp tám.

Dưới tác dụng của Thánh Dũ Thuật, vết thương to lớn sau lưng Dương Văn Chiêu lấy tốc độ kinh người khép lại. Gã nhờ có trọng tài trợ giúp chậm rãi đứng lên.

Nhìn Long Hạo Thần, Dương Văn Chiêu đáy mắt lóe tia sáng phức tạp. Gã không nghĩ rằng chính mình thật sự thua, thua thiếu niên nhỏ tuổi hơn mình rất nhiều.

Lần đầu tiên gặp Long Hạo Thần, hắn chỉ mới là Giáp kỵ sĩ cấp bốn. Khi đó tuy rằng hắn biểu hiện tài hoa, nhưng trước mặt mình lại không có một chút cơ hội nào. Nhưng mà không tới một tháng hắn đã trực diện đánh bại mình. Thua là thua. Dương Văn Chiêu sẽ không tìm lý do cho mình. Nếu đối diện là ma tộc, hiện tại gã đã là một cái xác không hồn.

Hít sâu một hơi, Dương Văn Chiêu hướng trọng tài gật gật đầu, ý bảo mình có thể tự cử động. Thánh kỵ sĩ thả lỏng bàn tay dịu gã.

Dương Văn Chiêu từng bước một đi hướng Long Hạo Thần. Sắc mặt gã tái nhợt nhưng đáy mắt phức tạp dần bình tĩnh.

Hắn có lời muốn nói với mình? Long Hạo Thần thấy Dương Văn Chiêu đi lung lay, bước nhanh tới nghênh đón.

"Cậu thắng." Dương Văn Chiêu suy yếu nói.

"May mắn thôi." Lúc này Long Hạo Thần trong con ngươi vàng chiến ý đã biến mất, khuôn mặt tuấn tú như cũ có mấy phần tinh nghịch và đơn thuần. Nét mặt hắn hơi ngượng ngùng và nở nụ cười sáng sủa.

Nhìn mặt hắn, Dương Văn Chiêu hơi ngơ ngẩn. Chính là một thiếu niên như vậy đánh thắng chính mình.

"Thắng là thắng. Tương lai không xa tôi nhất định sẽ không thua cậu." Dương Văn Chiêu vừa nói vừa vươn ra tay phải.

Long Hạo Thần cũng vươn tay phải nắm lấy tay gã.

"Dường như anh quên sắp bắt đầu tuyển chọn đoàn đội."

Dương Văn Chiêu cười khổ, khẽ lắc đầu.

"Chúng ta sẽ không ngừng đi tới, vì quang vinh của kỵ sĩ." Trong tay Dương Văn Chiêu không có kiếm, tay phải nắm lại chạm ngực trái.

"Vì quang vinh của kỵ sĩ." Long Hạo Thần đáp lễ.

Trên khán đài chủ tịch, cao tầng Lục Đại Thánh Điện lần lượt đi xuống tiến vào trong sân, tới bên cạnh hai người.

Thanh âm của Hàn Khiếm lần nữa vang vọng khắp sân.

"Săn Ma Đoàn thi đấu tuyển chọn cá nhân đã kết thúc. Quán quân Long Hạo Thần, á quân Long Hạo Thần, hạng ba Mục Ninh. Phía sau sẽ cử hành nghi thức luân bàn tổ đoàn, tất cả sáu mươi thí sinh vào sân."

Qua thời gian một tháng, cuộc tuyển chọn cá nhân Săn Ma Đoàn rốt cuộc kết thúc. Kết quả chung kết vượt qua suy đoán của mọi người. Kỵ Sĩ Thánh Điện ôm đồm hai danh ngạch, thắng lớn. Long Hạo Thần nhất chiến thành danh. Lấy tuổi mười bốn đạt được quán quân chung kết, trở thành quán quân trẻ tuổi nhất từ trước đến nay trong cuộc thi Săn Ma Đoàn tuyển chọn cá nhân. Nhưng trong lòng hân, chức quán quân này không thuộc về hân, mà là thuộc về thiếu nữ mắt không thấy đường luôn lặng lẽ ủng hộ hân.

Dưới sự hướng dẫn của nhân viên công tác, tất cả thí sinh dần dần vào sân. Bên kia mười nhân viên công tác đẩy vòng quay bình đài khổng lồ vào trong sân.

Bình đài hình tròn, bán kính hơn hai mươi mét, phía trên có đặt đĩa quay to.

Nhân viên công tác chỉ dẫn các thí sinh đứng thành hai hàng, trong đó thí sinh mười sáu cường đứng hàng đầu, người còn lại đứng phía sau.

Long Hạo Thần và Dương Văn Chiêu sóng vai đứng, nhìn chăm chú đĩa quay to lớn. Đột nhiên Long Hạo Thần chợt nhớ tới cái gì, sắc mặt biến đổi. Hắn vội vàng ngoái đầu tìm kiếm bóng dáng Thái Nhi trong đám người.

Đang lúc hắn chuẩn bị đi hướng Thái Nhi muốn cho nàng biết một việc trọng yếu, bỗng thanh âm của Hàn Khiếm lại vang lên.

"Long Hạo Thần, Dương Văn Chiêu, Mục Ninh, lên đài."

Cùng lúc đó, trên bình đài phóng ra tầng ánh sáng nhu hòa bao trùm ba người Long Hạo Thần, cùng với đĩa quay không lồ đã phóng lên bình đài.

Hàn Khiếm trầm trọng nói.

"Là ba người đứng đầu, các người được ưu tiên chọn lựa đoàn đội của mình. Nhưng mọi thứ phải tiến hành dựa theo quy tắc. Từ giờ trở đi, các người không được liên lạc với người bên ngoài dù bằng bất cứ phương tiện gì, cho đến khi hoàn thành tổ chức đoàn thể."

Long Hạo Thần trong lòng nóng vội, cắt ngang nói.

"Thánh kỵ sĩ trưởng đại nhân, tôi có thể nói một lời với một người bạn được không, chỉ một câu thôi."

Linh Hồn Thánh Điện Tam Thủy Linh Đế sắc mặt nghiêm khắc, nói.

"Người không nghe thấy thánh kỵ sĩ trưởng nói gì ư? Đây là quy tắc của Thánh Minh, sao có thể chỉ vì người mà thay đổi."

Kỵ Sĩ Thánh Điện có hai người đứng đầu đã khiến người của thánh điện khác bậc mình, lúc này có quy tắc làm nền, đương nhiên sẽ không thông cảm cho Long Hạo Thần cái gì.

Long Hạo Thần lần nữa quay đầu nhìn Thái Nhi. Hắn rất muốn dùng ánh mắt cho nàng biết chuyện, nhưng mà, Thái Nhi không nhìn thấy!

Cho dù ánh mắt hắc có thể biểu đạt thì ích lợi gì đâu?

Dưới sự thúc giục của nhân viên công tác, Long Hạo Thần đành phải cùng Dương Văn Chiêu, Mục Ninh leo lên bình đài.

Hàn Khiếm hơi nghi hoặc liếc Long Hạo Thần, nhưng ông làm người chủ trì, không tiện nói thêm cái gì. Dựa theo trình tự, ông trầm giọng nói.

"Ba người các người đã lấy được ba thứ hạng đầu, bởi vậy có một lần cơ hội, trực tiếp chọn ra một đồng bạn tương lai sẽ cùng mình ở Săn Ma Đoàn. Chỉ cần đối phương đồng ý liền lập tức trở thành một đồng đội của người. Long Hạo Thần, người hạng nhất, hãy trước tiên tuyển chọn."

Từ giữa bình đài tỏa ra màn hào quang, chỉ ngăn cách thanh âm bên ngoài, còn tiếng động bên trong thì có thể truyền ra. Nhưng Long Hạo Thần nào biết có vụ này! Nếu không, coi như là dùng cách hét to, hắc nhất định sẽ rống ra chuyện vô cùng quan trọng kia.

Long Hạo Thần ngẩn ngơ, sắc mặt càng thêm tái nhợt. Hắc nhìn Hàn Khiếm, lại nhìn Thái Nhi đứng vị trí thứ nhất dẫn đầu hàng người. Thân thể hắc hơi run rẩy.

Mặc kệ là sáu vị phó điện chủ vẫn là Dương Văn Chiêu và Mục Ninh đứng cạnh hắc, trong lòng thầm nghi hoặc. Hắc đang do dự cái gì? Chẳng lẽ ngoài cô gái kia thì hắc còn có tuyển chọn khác ư?

Nhưng chuyện này sao có thể? Chỉ cần có mắt, ai đều nhìn ra cô gái kia vì hắc liên tiếp từ bỏ hai trận đấu. nếu không, chỉ sợ thứ tự xếp hạng hôm nay sẽ không là như vậy. Ánh mắt mọi người đều tập trung vào người Long Hạo Thần. Đối với hắc mà nói, mọi chuyện đến quá nhanh, hắc căn bản không kịp nói cho Thái Nhi biết điều gì.

Bên ngoài màn hào quang, Thái Nhi tĩnh lặng đứng đó, nàng cũng có chút ngây ngẫn. Chẳng phải đã kêu tuyển chọn người? Vì sao hắc không nói lời nào? Hắc còn đang chờ điều gì?

Lý Hình đứng sau lưng Thái Nhi, Lâm Hâm đứng cách đó không xa. Giờ phút này, tâm tình hai người bỗng nhiên biến khẩn trương.

Lý Hình quá hiểu Long Hạo Thần. Tuy hãn tuổi không lớn nhưng có phẩm chất nhiều người trưởng thành đều làm không được. Như khiêm tốn, thành thực, thương hại, anh dũng, công chính, hy sinh, vinh dự, cố chấp, nhân từ, chính nghĩa. Mười điều tuân thủ của kỵ sĩ hầu như có thể nhìn thấy trên người hãn.

Nó, nó sẽ không thật sự chọn tên ma pháp sư vô dụng chứ. Nếu thật sự là vậy thì Thái Nhi nên làm sao đây? Đệ đệ! Đệ hãy làm người xấu một lần đi. Nhìn thân hình mảnh mai trước mặt, Lý Hình thầm cầu nguyện, lòng bàn tay bất giác rướm mồ hôi.

Lâm Hâm tâm tình cũng rất phức tạp. Thi đấu mấy ngày nay y đều xem hết. Ban đầu y đem tiền đặt cược dồn vào Long Hạo Thần, nghĩ là năm năm sau có thể thực hiện nguyện vọng của mình.

Nhưng y trăm ngàn lần không ngờ tới, ngay lần thi đấu này Long Hạo Thần đã trấn áp quần hùng, vô địch quán quân.

Thái Nhi nhận thua hai trận đương nhiên y cũng biết, có thể thấy giữa hai người kia quan hệ thân mật. Trong lúc này, Long Hạo Thần còn tuyển chọn chính mình không? Nếu đổi lại là mình, thì sẽ lựa chọn như thế nào?

Lâm Hâm không biết, y không cách nào cho mình một đáp án rõ ràng. Lúc này đầu óc y trống rỗng, nhìn Long Hạo Thần đứng nơi xa xăm, trong lòng tràn đầy hỗn loạn.

Một bên là bạn gái, là số 1 Thích Khách Thánh Điện, số 1 tuổi trẻ nhất, bị đám thích khách cùng tham gia thi đấu xưng là nữ hoàng thích khách, Thái Nhi.

Bên kia, là ma pháp sư không biết ma pháp công kích, lúc vượt vòng đấu loại toàn dựa vào vận khí và mưu kế mới miễn cưỡng thành công,

Lâm Hâm.

Bên này là hãn hứa hẹn cả đời bảo vệ, cô gái vì hãn mà cam nguyện từ bỏ tất cả quang vinh.

Bên còn lại thì là lời hứa ích lợi.

Lâm Hâm thầm hỏi bản thân, nếu là mình thì sẽ lựa chọn như thế nào?

Trên đài, Ảnh Tùy Phong hơi tức giận. Ông khá bất mãn lựa chọn hôm nay của Thái Nhi. Tuy ông không thể ảnh hưởng quyết định của cô gái này, nhưng nàng là đại biểu vinh quang của Thích Khách Thánh Điện.

Vì một thiếu niên, từ bỏ vinh quang. Đối làm người khác, Ảnh Tùy Phong nhất định xử phạt nghiêm khắc.

Nhưng mà Thái Nhi đã vì hãn bỏ ra nhiều như vậy, hãn còn dám do dự, hãn còn là một nam nhi đầu đội trời chân đạp đất không?

"Người còn chờ cái gì? Mau tuyển chọn đi." Ảnh Tùy Phong tức giận ẩn chứa mấy phần lạnh lùng, quát khế một tiếng.

Long Hạo Thần chấn động, giật mình thanh tỉnh lại, rốt cuộc phải đối diện hiện thực. Lúc này đã không còn cách nào kéo dài thời gian.

Siết chặt hai nắm đấm, hãn ngẩng đầu, gần như dùng hết sức lực trầm giọng nói.

"Tôi tuyển chọn Ma Pháp Thánh Điện Lâm Hâm."

"Cái gì?"

*Oành! *

Trên đài kêu to, dưới đài ồn ào.

Đồng thời kêu ra tiếng có ba người. Kỵ Sĩ Thánh Điện thánh kỵ sĩ trưởng Hàn Khiếm, Thích Khách Thánh Điện đường chủ Hiệp Ẩn Đường Ảnh Tùy Phong, còn có Ma Pháp Thánh Điện đoàn trưởng Ma Đạo Đoàn Lâm Thần.

Ba vị phó điện chủ còn lại cũng là vẻ mặt kinh ngạc, nhưng xem ra còn có thể khống chế cảm xúc của mình.

"Người nói cái gì?" Ảnh Tùy Phong bước lên trước túm giáp Thánh Linh, uy nhiếp cực kỳ khủng bố tràn ra đè ép Long Hạo Thần.

Hàn Khiếm vội vàng tiến lên nắm chặt bả vai Ảnh Tùy Phong.

"Đừng xúc động. Hạo Thần, có phải người đã nói nhầm rồi. Có chuyện gì?"

Thánh Ma đạo sư Lâm Thần thì đôi mắt trông chờ nhìn, ông thật không ngờ tương lai hy vọng của Kỵ Sĩ Thánh Điện, vô địch cuộc thi lại tuyển chọn cháu của mình.

Long Hạo Thần đáy mắt xẹt qua tia cay đắng.

"Tôi không nói sai, tôi chọn là Lâm Hâm của Ma Pháp Thánh Điện. Hân cũng là sáu mươi thí sinh."

Khi Long Hạo Thần lần đầu tiên nói chọn Lâm Hâm, nguyên bản bình tĩnh đứng phía dưới Thái Nhi thân hình mảnh mai đột nhiên cứng đờ. Khuôn mặt nàng ngơ ngác, tay nắm gậy trúc bất giác siết chặt. Trong phút chốc, nàng chỉ thấy đầu óc trống rỗng, dường như mất hết lực cảm.

Mình, mình nghe sai rồi? Trong thế giới trống rỗng, Thái Nhi tự hỏi mình.

Nhưng mà, giọng của anh ấy làm sao mình có thể nghe lầm? Thính giác của mình ít nhất gấp đôi người thường.

Anh ấy chọn Lâm Hâm? Một Lâm Hâm mà pháp sư không biết công kích. Lâm Hâm cùng mình một tiểu tổ.

Vì cái gì...

Ba chữ đơn giản lúc này khó khăn trời lên trong lòng Thái Nhi.

Hứa hẹn của anh ấy đâu? Anh ấy đã nói sẽ bảo vệ mình cả đời.

Nhưng mà, người anh ấy chọn không phải mình.

Vì cái gì...

Thật lạnh, đột nhiên cảm thấy lạnh quá. Đau quá. Loại cảm giác vừa lạnh lẽo vừa đau đớn này từ đâu đến, dường như là...lòng mình.

Lòng đau quá, bởi vì anh ấy mà đau. Mắt mình vốn chỉ có màu đen, nhưng hiện giờ lại biến thành màu xám.

Vì cái gì...

"Thái Nhi, Thái Nhi. Hãy nghe tôi nói, Long Hạo Thần chọn Lâm Hâm là có nguyên nhân. Mọi người nghe tôi giải thích đã." Lý Hình sốt ruột lải nhải bên tai Thái Nhi. Nhưng giờ khắc này, Thái Nhi dường như đã đánh mất linh hồn.

Nàng như cũ tĩnh lặng đứng, nhưng dường như đã bỏ qua thế giới bên ngoài.

Trong lúc này, câu nói thứ hai của Long Hạo Thần từ trong màn hào quang truyền ra.

"Tôi không nói sai, tôi chọn là Lâm Hâm của Ma Pháp Thánh Điện. Hắn cũng là sáu mươi thí sinh."

Lại lần nữa nghe tiếng của hắn, Thái Nhi chợt tỉnh lại. Nhưng trong khoảnh khắc, luồng khí lạnh lẽo kinh khủng từ trong thân thể nàng tuôn ra ngoài.

Lý Hình đứng gần nàng nhất, cảm nhận được sự lạnh lẽo gần như muốn xé nát linh hồn mình, thân hình không thể khống chế ngã ra sau.

Không chỉ mình cô, các thí sinh đứng cạnh Thái Nhi cũng chạy tán loạn bốn phía.

*Phốc! *

Gậy trúc đập xuống đất lún đến chuôi gậy.

"Oa...phụt." Một ngụm máu tươi từ miệng nàng phun ra, thân thể chậm rãi mềm nhũn.

"Thái Nhi!" Một thân hình gầy còm giống như xé rách không gian bỗng chốc xuất hiện, ôm lấy thân thể nàng. Hiển nhiên đó chính là ông lão ốm đã từng ngồi trước cửa Thánh Minh tàng bảo các.

"Đồ khốn! Ta giết ngươi!" Vầng sáng đen khủng bố nháy mắt bốc lên cao, uy nhiếp cường đại vô tận khiến ánh sáng trong sân biến mờ nhạt. Sát ý ngút trời khiến các tinh anh của Lục Đại Thánh Điện đều sắc mặt tái nhợt ngã gục. Đao phong đen nhánh cực kỳ sắc bén nháy mắt đánh lên hào quang bảo vệ bình đài.

Ngay lúc này, đột nhiên một luồng sáng vàng từ trên trời giáng xuống. Cột sáng vàng này bán kính hơn ba mươi mét, đao phong đen chạm vào cột sáng vàng hóa thành từng tia sáng nhỏ biến mất không thấy.

"Dương Hạo Hàm, ngươi dám ngăn cản thì ta giết ngươi trước!" Ông lão ốm phản nộ đến mức râu tóc dựng thẳng. Sát khí lãnh tuyệt ở sau lưng ông ngưng kết thành thực thể. Một cây đao dài mười thước rộng ba thước ngưng kết sau lưng ông. Đao phong lãnh liệt khiến cột sáng vàng cũng tùy theo lung lay.

Giây phút này, trong cột sáng vàng xuất hiện một vương tọa lớn tới mười mét, gần chạm đỉnh cột, khiến cột sáng có vẻ chật chội.

Cao cao chỗ tựa lưng vây quanh vô số bảo thạch, tạo thành hình dáng tằm thuần huyền lệ ở giữa lưng tựa. Hơi thở áp lực mà ôn hòa, nó tản ra khí thể hùng vĩ như núi và sự bảo vệ. Sát khí mệnh mông của ông lão ồm không cách nào tiến tới trước.

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 56

Đây Là Cái Ôm Cô Nợ Tôi [1+2]

Đỉnh lưng vương tọa là một viên bảo thạch hình tròn màu trắng ngà. Tỏa ra hơi thở bình thản mênh mông, xua tan hoảng sợ và bất an trong lòng các cường giả Lục Đại Thánh Điện. Dường như chỉ cần có nó tại, dù là kẻ nào cũng sẽ không bị thương tổn.

Trên vương tọa rộng lớn là hoa văn mai rùa kéo dài xuống bốn chân ghế to bự. Hai tay vịn lớn hơi cong lên, ẩn ký hình mây bay.

Vô số hoa văn điêu khắc từ hai bên lưng ghế kéo dài đến mỗi cái góc vương tọa, toát ra hơi thở tinh khiết khiến người sáng khoái.

Chợt vang lên tiếng than nhẹ, quanh quẩn thanh âm già nua mà hùng hậu.

"Thánh Nguyệt huynh, xin đừng vội nóng giận. Trước không nói dựa theo quy tắc, Hạo Thần không hề làm sai cái gì. Cho dù cậu bé có làm sai, cũng nên trước nói rõ ràng rồi hãy tính tiếp?"

Dương Hạo Hàm mặc áo khoác trắng, tay áo bành bông, ông ngồi trên vương tọa lớn. Có vương tọa làm nền, cho dù là Thánh Nguyệt tức ông lão ốm mặc đồ đen râu tóc dựng thẳng, đều chợt khựng lại.

Đám thanh niên tham dự thi đấu tuyển chọn Săn Ma Đoàn có lẽ không biết đó là cái gì, nhưng sao ông có thể không biết được?

Nó chính là một trong sáu Thần Ấn vương tọa của Kỵ Sĩ Thánh Điện, vương tọa Thủ Hộ và Từ Bi.

Mặc áo khoác trắng Dương Hạo Hàm, chính là tọa trấn tại liên minh thánh điện tổng bộ Kỵ Sĩ Thánh Điện Thần Ấn kỵ sĩ Phòng Ngự và Thống Trù. Ông cũng là minh chủ hiện tại của liên minh thánh điện.

"Dương Hạo Hàm, ông muốn ngăn cản tôi ư?" Mặc kệ Thánh Nguyệt cường đại cỡ nào, đối mặt Thủ Hộ và Từ Bi Thần Ấn vương tọa, ông không thể không yếu thế. Bởi vì ông tự biết, mặc dù cùng đẳng cấp, mình có tấn công cũng sẽ không thể phá vỡ phòng ngự của Dương Hạo Hàm.

Dương Hạo Hàm trầm giọng nói.

"Thánh Nguyệt huynh, tôi cũng không nghĩ đến thằng bé này sẽ đem đến phiền phức như vậy. Nhưng, huynh là một trong minh chủ liên minh thánh điện, trước mặt bao nhiêu tinh anh trẻ tuổi của Lục Đại Thánh Điện, vì vinh dự của liên minh, xin huynh hãy khắc chế. Chuyện của thanh niên hãy để chính họ tự giải quyết thì tốt hơn."

Vừa dứt lời, Dương Hạo Hàm phát ra khí thế uy nghiêm. Ông vung tay lên, một tầng sắc vàng sáng chói bao phủ lấy ông và Thánh Nguyệt Hiệp Giả cấp chín của Thích Khách Thánh Điện. Thánh Nguyệt lúc này xuất hiện hơn nữa còn nhắm vào Long Hạo Thần, hiển nhiên đã vi phạm quy tắc của liên minh thánh điện. Ông không hy vọng tình huống này ảnh hưởng hình tượng liên minh trong mắt đám thanh niên, cho nên mới ngăn cách thanh âm bên ngoài.

Thánh Nguyệt giận dữ nói.

"Đừng nói cả đồng đạo lý với tôi. Cháu cố gái của tôi tinh thần bị thương nặng, ông nói sao đây?"

Dương Hạo Hàm nói.

"Thánh Nguyệt, huynh bình tĩnh một chút. Mấy ngày trước cháu cố gái của huynh vì thù riêng mà đánh thương cháu tôi, tôi có kiếm huynh nói cái gì không?"

Thánh Nguyệt khựng lại, vẫn cãi chày cãi cối. "Cháu cố gái của tôi chính là Luân Hồi Thánh Nữ. Ông nên biết con bé đối với liên minh trọng yếu cỡ nào."

Dương Hạo Hàm lộ vẻ giận dữ.

"Thánh Nguyệt, nếu huynh còn ngang ngược, tôi sẽ trước tiên bắt huynh lại. Luân Hồi Thánh Nữ đích thực trọng yếu, nhưng Hạo Thần bẩm sinh có thể chất con trai quang minh. Trời sinh nội linh lực chín mươi bảy, đối với Kỵ Sĩ Thánh Điện chúng ta thì tầm quan trọng cỡ nào?"

Thánh Nguyệt sửng sốt.

"Ông nói cái gì? Thăng nhóc có thể chất con trai quang minh?"

Dương Hạo Hàm hừ lạnh một tiếng.

"Huynh ánh mắt không tốt bằng cháu cố gái của mình."

Thánh Nguyệt hồi phục tinh thần, tức giận nói.

"Nói mấy thứ này thì có tác dụng gì, chẳng phải thăng khốn đó đã phụ lòng cháu cố gái của tôi vì hấn làm tất cả mọi việc? Tôi không quan tâm, hôm nay không cho lão già này phân xử rõ ràng, từ nay về sau Thích Khách Thánh Điện chúng ta sẽ không để yên cho Kỵ Sĩ Thánh Điện các người."

"Ông cố, đừng."

Thải Nhi nửa hôn mê dần dần tỉnh lại. Nàng nghe được phân nửa đối thoại giữa hai đại cường giả. Khăn che mặt bị máu tươi nhuộm đỏ hơi rũ xuống lộ ra khuôn mặt xinh đẹp tái nhợt. Màu xám đồng tử khẽ động,

mông lung hơi nước, chậm rãi từ trong lòng Thánh Nguyệt đứng thẳng dậy.

"Ông cố, đây là việc giữa con và anh ấy, ông đừng tham dự vào."

Thánh Nguyệt giận dữ nói.

"Thằng nhóc kia đã đối xử với con như vậy, con còn che chở hắn?"

Thải Nhi lắc đầu nói.

"Anh ấy không làm gì sai. Phải lựa chọn thế nào là chuyện của anh ấy. Ông cố, không thể vì chúng ta mà ảnh hưởng quan hệ giữa hai đại thánh điện."

Thánh Nguyệt nhìn Thải Nhi, lại nhìn đối diện Dương Hạo Hàm có Thủ Hộ và Từ Bi Thần Ấn vương tọa, cố nén tức giận.

"Chúng ta đi."

Ông rốt cuộc là phó minh chủ liên minh, ưu tiên việc lớn, làm sao ông không hiểu điều này?

Thải Nhi lần nữa lắc đầu.

"Ông cố, ông đi trước đi."

Thánh Nguyệt nhìn nàng, nghi hoặc nói.

"Con còn ở chỗ này làm gì? Để thằng khốn kia nhục nhã ư?"

Bản tính ông nóng nảy, bảo thủ, nhưng đối với cháu cố gái lại tốt vô cùng. Nếu không, ông sẽ không bởi vì chuyện khi này mà xúc động xuất hiện tại đây.

Trong đôi mắt không nhìn thấy vật gì toát ra tia buồn bã, nàng khẽ nói.

"Con chỉ muốn hỏi anh ta một câu, vì cái gì?"

Trên đài.

"Thả tôi ra!" Long Hạo Thần quát Ảnh Tùy Phong.

Bởi vì đối mặt sáu vị phó điện chủ, hắn không nhìn thấy tình cảnh sau lưng. Màn hào quang trên bình đài ngăn cách thanh âm, hắn không thèm quan tâm ánh sáng nhiều lúc biến đổi.

Mặc dù hắn nhìn không tới, làm sao không rõ Thái Nhi khi nghe được mình lựa chọn Lâm Hâm sẽ thống khổ thế nào? Bị Ảnh Tùy Phong túm lấy khiến hắn không có cách nào tiếp tục kế hoạch của mình.

Ảnh Tùy Phong vị trí đối diện hắn, đương nhiên đã nhìn thấy tình hình sau lưng hắn. Mắt thấy Thánh Nguyệt và Dương Hạo Hàm hai cường giả cấp chín cùng lúc xuất hiện trong sân, ông biết mình không có khả năng điều khiển tình hình nữa rồi.

Ảnh Tùy Phong phần nộ đẩy ra Long Hạo Thần. Hàn Khiếm vội tiến lên đỡ lấy hắn.

Long Hạo Thần chẳng chút phật lòng Ảnh Tùy Phong vừa mới uy hiếp và áp bách mình, hắn dứt khoát quỳ một gối hướng Hàn Khiếm.

"Thánh kỵ sĩ trưởng đại nhân, tôi có một thỉnh cầu."

Hàn Khiếm đương nhiên cũng nhìn thấy tình huống bên ngoài. Gần đây không thể khống chế tình huống khiến tâm tình ông khó chịu, thở dài một tiếng, nói.

"Người có yêu cầu gì?"

Long Hạo Thần kiên định nói.

"Tôi muốn từ bỏ tiến hành khiêu chiến thi đấu ban thưởng linh lô đệ nhất, chỉ cầu liên minh cho phép tôi tuyển thêm một người vào đoàn

đội."

"Cái gì?" Hàn Khiếm lần nữa chấn động. "Người nói muốn vứt bỏ linh lô?"

Nên biết dùng linh lô làm ban thưởng, là gần đây vài đợt tuyển chọn Săn Ma Đoàn mới xuất hiện. Có thể nói cho dù là linh lô bình thường nhất cũng là cực kỳ trân quý. Vậy mà hắn muốn từ bỏ linh lô?

Mấy vị phó điện chủ nhìn nhau, lúc này có chút khó hiểu.

Hàn Khiếm khó kiềm nén giận dữ nói.

"Rốt cuộc người gây sức ép nhiều như vậy là vì sao?"

Long Hạo Thần kiên quyết nói.

"Thánh kỵ sĩ trưởng đại nhân, tôi không phải cố ý. Nếu liên minh không đồng ý thỉnh cầu của tôi, thì tôi muốn từ bỏ thành lập Săn Ma Đoàn, năm năm sau lần nữa dự thi. Đến khi đó, yêu cầu của tôi vẫn giống như vậy. Nếu liên minh như cũ không cho phép, vậy tôi sẽ không bao giờ tham gia Săn Ma Đoàn."

"Không được." Sáu vị phó điện chủ hầu như là đồng thanh hô lên.

Hàn Khiếm là sợ Long Hạo Thần không tham gia Săn Ma Đoàn. Săn Ma Đoàn là bất cứ người nào trong Lục Đại Thánh Điện đều phải đi con đường lên cao tầng, cũng là con đường trưởng thành tốt nhất. Long Hạo Thần có thể chất con trai quang minh, đã đoạt được thứ hạng đứng đầu thi đấu tuyển chọn lần này, nếu từ bỏ làm thành viên Săn Ma Đoàn, có khả năng phá hỏng tương lai của hắn.

Về năm vị phó điện chủ khác thì cùng một ý nghĩ. Năm năm sau quay lại? Hiện tại là đệ nhất, năm năm sau còn ai có thể đối kháng hắn? Khẳng định đứng đầu vẫn là hắn. Bọn họ không mong muốn năm năm sau lại xuất hiện đối thủ khiến người bó tay như hắn.

Long Hạo Thần cúi đầu nói.

"Xin liên minh hãy đồng ý thỉnh cầu của tôi."

Hàn Khiếm trầm giọng hỏi.

"Vậy người muốn ai gia nhập đoàn đội của người?"

Long Hạo Thần lập tức ngẩng đầu nói.

"Thích Khách Thánh Điện, Thái Nhi."

"Tuy tôi tuyển nhiều hơn một người, nhưng chắc là không phá hỏng sự công bình của Săn Ma Đoàn. Lâm Hâm không tiến vào mười sáu cường, Thái Nhi thì tôi nhất định phải tuyển chọn. Bởi vì trước khi tôi tham gia cuộc thi lần này có cùng Lâm Hâm hứa hẹn, cho nên tôi mới trước tiên phải chọn hắn. Đây là ban đầu lời hứa. Nhưng Thái Nhi là người tôi muốn bảo vệ cả đời, tôi quyết không thể cách xa nàng. Nếu không thể vẹn toàn đôi bên, vậy tôi chỉ còn cách từ bỏ trở thành một thành viên của Săn Ma Đoàn, ở bên cạnh Thái Nhi. Mặc kệ nàng đi đâu thì tôi ở đó."

Bên ngoài màn hào quang.

Thái Nhi trong mắt ưu sầu biến thành ngơ ngẩn. Dương Hạo Hàm và Thánh Nguyệt thì sắc mặt biến đổi buồn cười. Làm loạn nửa ngày, sau cùng còn lòi ra vụ này?

Bỗng chốc hai cường giả cấp chín đều có cảm giác dở khóc dở cười.

Dương Hạo Hàm buồn bực thậm chí còn hơn Thánh Nguyệt vài phần. Đây tính cái gì? Thì ra có chuyện rắc rối như vậy. Nhưng sao thằng bé không nói trước cho cô bé kia trước? Thật là hồ đồ.

Mà trên thực tế, cũng không thể trách Long Hạo Thần. Đầu tiên, hôm nay là vòng bán kết, sao hắn có thể biết được bữa nay sẽ trực tiếp đấu chung kết luôn? Huống thi Thái Nhi mạnh như vậy, trong tiềm thức

Long Hạo Thần không hề nghĩ tới sẽ tranh đoạt hai hạng đứng đầu. Đặc biệt sau kết quả rút thăm vòng bán kết, hẳn phải đối diện Thái Nhi, dĩ nhiên càng không thể nói ra ý nghĩ trong lòng.

Theo hẳn thấy thì mình chắc chắn chủ động nhận thua. Mà Thái Nhi thì sẽ trở thành người vào chung kết ba hạng đầu. Long Hạo Thần sớm có ý nghĩ giống hệt nàng, còn muốn vì trốn tránh lời hứa với Lâm Hâm mà từ bỏ tranh đoạt hạng ba. Năm năm sau tới tham gia thi đấu tuyển chọn, khi đó lại chọn Lâm Hâm vậy.

Ai mà ngờ được Thái Nhi liên tiếp nhận thua hai lần triệt để phá hỏng kế hoạch của Long Hạo Thần. Chung kết lập tức bắt đầu. Giây phút đó, trong lòng Long Hạo Thần nghĩ cũng chỉ là đạt được vô địch thì có thể ôm Thái Nhi rồi.

Nếu chung kết tiến hành vào ngày mai, Long Hạo Thần cho dù bởi vì Thái Nhi nhận thua mà dao động cảm xúc cũng sẽ không quên việc trọng yếu này, sẽ không xuất hiện hàng loạt rắc rối sau đó.

Cho dù là kết thúc trận chung kết, Long Hạo Thần nghĩ rằng trước khi luân bàn tuyển chọn bắt đầu, sẽ có cơ hội trao đổi với Thái Nhi. Ai mà biết quy tắc luân bàn tuyển người thậm chí không cho hẳn trở lại bên cạnh Thái Nhi. Hơn nữa ngăn cách bên ngoài khiến hẳn tưởng lầm là không thể truyền thanh âm ra ngoài kia.

Dưới sự trùng hợp như thế, khiến hẳn không thể cùng Thái Nhi trao đổi. Sau khi chọn lựa Lâm Hâm, hẳn lại bị Ảnh Tùy Phong tóm lấy, không thể bằng tốc độ nhanh nhất nói ra kế hoạch sẽ từ bỏ linh lô.

Ánh sáng vàng chợt tắt, Thủ Hộ và Từ Bi Thần Ấn vương tọa lặng lẽ thu hồi, Dương Hạo Hàm xoay người nhìn Long Hạo Thần đứng trên bình đài. Ông tức giận hừ một tiếng, nhắc lên tay phải, một chưởng in vào màn hào quang quanh bình đài. Lập tức cả sân đấu chấn động mạnh, màn hào quang biến mất.

"Được rồi, hôm nay tới đây thôi. Ngày mai lại tiến hành luân bàn tổ chức đoàn thể. Tất cả thí sinh dự thi hãy trở về nghỉ ngơi. Toàn bộ phó điện chủ thánh điện ở lại, Long Hạo Thần cũng ở lại đây."

Nghे tiếng của Dương Hạo Hàm, Long Hạo Thần nghiêng đầu, ánh mắt không dám đối diện ông, nhìn hướng Thái Nhi.

"Thái Nhi." Nhìn nàng khuôn mặt lộ ra ngoài trắng không còn chút máu, Long Hạo Thần chỉ cảm thấy như bị một kiếm xuyên tim. Chẳng thềm quan tâm trước mặt những đại nhân vật, hần chạy vội hướng Thái Nhi.

"Cút ngay!" Thánh Nguyệt gầm lên, vung tay, một luồng khí mạnh ập hướng Long Hạo Thần. Lập tức đánh hần bay ra xa đập tới giữa sân.

Lần này Dương Hạo Hàm không ra tay ngăn cản. Mặc kệ nói thế nào đều là lỗi tại Long Hạo Thần làm cô gái thương tâm. Lúc này không để Thánh Nguyệt lão già kia ra cơn tức, chỉ sợ ông ta sẽ không chịu bỏ qua. Hơn nữa ông đã cho Thánh Nguyệt biết Long Hạo Thần có thể chất con trai quang minh, tin tưởng ông ta ra tay có chừng mực.

Đúng lúc này, một luồng sáng đỏ hồng tựa như cái đēm bay ra đỡ dưới lưng Long Hạo Thần. Luồng sáng đỏ khổng lồ chế cực kỳ tốt, nhẹ nhàng đáp xuống vừa lúc hóa giải lực phản chấn, giúp Long Hạo Thần rơi vững vàng trên sân.

"Hiệp Giả đại nhân, Thái Nhi tiểu thư, các người đừng trách cậu ta. Tất là đều là bởi vì tôi."

Mái tóc dài màu xanh suôn mềm xuất hiện trong mắt mọi người. Lâm Hâm bước vội tới chắn giữa Long Hạo Thần và Thánh Nguyệt.

Lúc này con mắt y thiếu vài phần xa hoa, cả người có vẻ trầm ổn.

Y quỳ xuống trước mặt Thánh Nguyệt.

"Hiệp Giả đại nhân, nếu ngài muốn trừng phạt thì hãy phạt tôi đi. Hôm đó trước khi Long Hạo Thần vào Thánh Thành, tôi đã gặp phải cậu ta ở Ngải Mỹ thành, là tôi lừa cậu ấy hứa hẹn."

Trong mắt Thánh Nguyệt chợt lóe ánh sáng lạnh.

"Nói đi."

Thánh Ma đạo sư Lâm Thần thấy Lâm Hâm chạy tới liền càng sợ, nhưng ông không tiến lên ngăn cản cháu mình. Chuyện này liên quan đến hai vị cường giả cấp chín, lấy thân phận của ông cũng không có tư cách xen vào.

Lâm Hâm quỳ tại đó nghiêm mặt nói.

"Hôm đó trong thành Ngải Mỹ, tôi dùng ba bình đan dược làm trao đổi, đổi lại lời hứa Long Hạo Thần trong tương lai, bất luận đợt tuyển chọn nào của Săn Ma Đoàn có thể đạt được ba thứ hạng đầu, thì phải tuyển tôi làm đồng bạn. Nhưng lúc cùng cậu ta làm ước định, tôi che giấu sự thật mình không biết ma pháp công kích. Hiện tại cậu ta đã biết sự việc, nhưng khi đạt được chức vô địch vẫn như cũ nghĩa khí tuân thủ hứa hẹn, lựa chọn tôi. Tôi nghĩ ngài cũng hy vọng tương lai cháu cố sẽ là một người hết lòng giữ lời hứa! Tất cả đều là lỗi tại tôi, là tôi đã gạt cậu ta. Tôi xin chịu trách nhiệm này, tôi muốn hủy bỏ lời hứa lúc trước, không cần gia nhập đoàn đội của cậu ta nữa, đem danh ngạch tặng cho Thái Nhi tiểu thư."

Thánh Nguyệt tức giận hừ một tiếng.

"Thái Nhi cùng với ai một đoàn đội còn cần nhường sao?"

Long Hạo Thần chạy tới quỳ bên cạnh Lâm Hâm, chỉ mỗi thân phận ông cố của Thái Nhi cũng đủ làm hấn quỳ rồi.

Trong mắt hấn lộ ra tia kiên quyết, trầm giọng nói.

"Hiệp Giả đại nhân, chuyện này nếu theo quy tắc thì tôi không có sai. Tôi sai ở chỗ làm cho Thái Nhi đau lòng. Nhưng ngài không có quyền lực can thiệp sự lựa chọn của tôi, càng không thể trừng phạt Lâm Hâm. Đúng vậy, Lâm Hâm có che giấu việc hắn không biết ma pháp công kích. Nhưng hắn đã tặng cho tôi ba bình tổng cộng có ba mươi viên đan dược cấp bốn. Nếu không phải chuyện có nguyên nhân, sao hắn có thể rộng rãi như vậy? Tôi đã lựa chọn nhận đan dược, nghĩa là cũng tiếp nhận phần giấu giếm kia. Cho nên có để tôi lần nữa tuyển chọn, tôi như cũ sẽ chọn hắn. Vì Thái Nhi, tôi có thể trả giá cả sinh mạng, nhưng khi tôi đã hứa thì phải thực hiện được."

Long Hạo Thần vừa nói vừa lôi kéo Lâm Hâm cùng đứng lên.

Tuy Dương Hạo Hàm kêu các thí sinh rời đi, nhưng khi Lâm Hâm ra mặt thì họ không tự giác dừng chân.

Long Hạo Thần mới nói lời như chém đinh chặt sắt, đối mặt với Thánh Nguyệt không hề lùi bước.

Đừng nói đám thí sinh tuổi nhỏ, coi như là sáu vị phó điện chủ của Lục Đại Thánh Điện đều hít một ngụm khí lạnh.

Thằng nhóc này dám chống đối Thánh Nguyệt nghe đồn là tính tình tệ nhất trong liên minh thánh điện, hơn nữa còn chống đối trước mặt nhiều người như vậy. Tính cách khó chịu của Thánh Nguyệt nổi tiếng toàn bộ liên minh, chỉ sợ sự việc sẽ biến rắc rối lớn.

Thánh Nguyệt ngạc nhiên nhìn Long Hạo Thần. Không biết đã bao nhiêu năm không ai còn dám phản đối ông, nhất là người đó lại là một hậu bối.

Dương Hạo Hàm vô ý thức đi tới bên cạnh Long Hạo Thần. Tuy nhiên ông cũng buồn phiền tình trạng trước mắt, nhưng Long Hạo Thần chẳng những là con trai quang minh, càng là con trai duy nhất kẻ có được Mạt Thế và Sát Phạt Thần Ấn vương tọa, Kỳ Sĩ Thánh Điện Thần Ấn kỳ sĩ Phán Xét và Thẩm Phán Long Tinh Vũ! Nếu Thánh Nguyệt xúc

động phát động công kích, dù thế nào ông cũng phải bảo vệ Long Hạo Thần. Huống chi tận đáy lòng, ông cảm thấy Long Hạo Thần không nói sai.

"Câm miệng." Thái Nhi đột nhiên khẽ kêu lên, thân hình chợt lóe xông hướng Long Hạo Thần, tay phải xuất hiện dao găm màu ám kim đâm sau lưng Long Hạo Thần.

Nàng rất hiểu tính tình của ông cố. Nàng sợ ông cố thật sự ra tay. Cho dù có Thần Ấn kỳ sĩ Phòng Ngự và Thống Trù, minh chủ liên minh thánh điện Dương Hạo Hàm ngăn cản, chỉ sợ khi ông cố thật sự bị Long Hạo Thần chọc giận, sẽ không cho phép mình cùng hấn bên nhau.

Vừa mới xảy ra mọi việc nàng đều lẳng lặng nghe. Nàng hiểu rõ đây là hiểu lầm. Trong lòng nàng không có chút trách móc Long Hạo Thần, cho dù trước đó một giây nàng còn đau đớn tuyệt vọng. Nàng thầm trách mình, vì sao không thể tin tưởng, chờ hấn nói một lời giải thích. Nếu không phải mình phun ra máu, ông cố sẽ không đến phá hư quy tắc thi đấu tuyển chọn.

Nàng giành trước phát động công kích, dĩ nhiên ông cố sẽ không tiện ra tay nữa, mọi chuyện còn kịp cứu vãn. Lấy vu ti của Long Hạo Thần, đánh vài đòn sau đó mình thắng anh ấy, như vậy chắc ông cố cũng bớt giận.

Nhưng khiến Thái Nhi không ngờ tới là, đối mặt đòn tấn công của nàng, Long Hạo Thần đứng đó không hề cử động. Ngược lại hấn lật tay cởi bỏ Thánh Linh giáp.

Dao găm sắc ám kim cách ngực Long Hạo Thần một mét thì ngừng lại, Thái Nhi thanh âm có chút run run.

"Sao, sao anh không tránh?"

Long Hạo Thần nhìn Thái Nhi sắc mặt nhợt nhạt, nhắc tay chỉnh khăn che mặt cho nàng. Hấn nhìn thấy trên khăn còn dính vết máu hồng.

Khoảnh khắc kia, hắn chỉ thấy lòng chợt nhói, tựa như bị một bàn tay to dùng sức bóp nát.

Long Hạo Thần nhẹ giọng nói.

"Tôi giữ lời hứa, không làm sai. Tôi không vi phạm quy tắc thi đấu. Nhưng tôi nợ cô một lời giải thích. Làm cô đau lòng, tôi sai rồi. Sai, thì phải chịu trừng phạt."

Một luồng sáng trắng bất ngờ từ ngực Long Hạo Thần bắn ra, nháy mắt trúng tay phải cầm dao găm của Thái Nhi.

Thánh Dẫn Linh Lô kỹ năng tiến hóa, Khiên Dẫn.

Khoảng cách gần và biến hóa đột ngột, cho dù là cường giả cấp chín cũng không thể ngăn cản.

Phốc--

Dao găm ám kim bị lực lôi kéo mạnh cắm phập vào ngực phải của Long Hạo Thần, đâm lút cán. Mũi dao thò ra sau lưng Long Hạo Thần, máu tươi bỗng chốc nhuộm đỏ vạt áo trước ngực và sau lưng hắn.

Nhưng Long Hạo Thần dường như không cảm giác đến một nhát dao này, giang hai tay kéo Thái Nhi vào ngực mình, nhu hòa nói.

"Đây là cái ôm cô nợ tôi."

"Hạo Thần!!!" Thái Nhi đau lòng kêu lên, muốn rút dao găm ra nhưng bị Long Hạo Thần ôm chặt không chịu buông tay.

Hiệp Giả Thánh Nguyệt trên mặt sừng sốt biến thành ngạc nhiên, thì thào lẫn bầm.

"Một búng máu đổi một kiếm, không tính lỗ."

Dương Hạo Hàm mày nhíu chặt nhìn ông.

Thánh Nguyệt cúi kính nói.

"Nhìn tôi làm gì, ông là minh chủ, ông muốn làm sao thì làm, tôi về ngủ đây. Chuyện của đám nhóc thật không thể quản lý mà."

Dương Hạo Hàm ngẩn người, mày chau dần giãn ra.

Nhưng môi Thánh Nguyệt động đậy dường như nói gì đó, vị Thần Ấn kỵ sĩ Phòng Ngự và Thống Trù mặt chợt biến thành đen.

Hắc quang chợt lóe, bước ra một chân, Hiệp Giả Thánh Nguyệt cứ như thế biến mất.

Dương Hạo Hàm khóe miệng co giật. Câu nói của Thánh Nguyệt như cũ quanh quẩn bên tai.

"Thằng nhóc này không tệ, tính tình ngay thẳng, so với giáo hoạt như ông thì tốt hơn nhiều."

Long Hạo Thần không bao giờ ngờ rằng, hấn chống đối ngược lại được Thánh Nguyệt thừa nhận. Đương nhiên hấn chịu một kiếm của Thái Nhi mới đích thực khiến Thánh Nguyệt hả giận. Con trai quang minh mới xứng đôi cháu cố gái Luân Hồi Thánh nữ của ông.

"Long Hạo Thần, mau bỏ tôi ra." Thái Nhi sốt ruột ở trong ngực Long Hạo Thần kêu lên. Đây là vết thương đâm thủng a! Nàng biết rõ vũ khí của mình, trên dao găm có công hiệu đặc biệt hấp thu sức sống.

Long Hạo Thần ôm thân thể mềm mại, tuy sắc mặt dần tái xanh nhưng thấy Thánh Nguyệt cứ thế rời đi, trong mắt lộ ra vài phần thoải mái.

"Thái Nhi, xin lỗi. Điều tại tôi không tốt, cô tha lỗi cho tôi được không?" Mặt Long Hạo Thần dán tóc mai nàng, cọ xát, ngửi mùi hương nhàn nhạt trên người nàng. Dường như hấn không hề cảm giác vết thương gây đau đớn.

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 57

Đây Là Cái Ôm Cô Nợ Tôi [3]

"Đây chỉ là hiểu lầm, là tôi không tốt, tôi không nên hoài nghi anh. Long Hạo Thần, cầu xin anh, mau buông tôi ra." Thái Nhi không dám dùng sức giãy dụa, dao găm của nàng cực kỳ sắc bén, lỡ vết thương mở rộng thì càng phiền phức.

Long Hạo Thần ngẩn người, nhoen miệng cười.

"Thật không muốn buông tay, hiếm khi có cơ hội ôm cô."

Thái Nhi vội vàng nói.

"Ngu ngốc, sau này tôi để anh ôm. Mau buông tôi ra, dao găm của tôi có tác dụng hút sinh lực, nếu tiếp tục như vậy sẽ hút hết sức sống của anh. Anh đã hứa sẽ vĩnh viễn bảo vệ tôi, vì sao không quan tâm thân thể chính mình?"

Long Hạo Thần trong mắt hiện vẻ vui mừng, thậm chí có vài phần gian trá, cúi đầu mềm giọng nói.

"Nói phải giữ lời đó." Nói xong buông đôi tay ôm nàng.

Thái Nhi đã sớm chuẩn bị tốt, nhanh chóng rút dao găm ra. Bỗng chốc máu tươi từ ngực và sau lưng Long Hạo Thần bắn tung tóe, cả người hằn mềm gục xuống.

Tuy mắt Thái Nhi không thấy đường nhưng động tác cực nhanh và chuẩn. Nàng mau chóng diu hấn, cùng lúc tay liên tiếp điểm vị trí ngực

và sau lưng hắn, ngăn chặn mạch máu.

Một luồng sáng vàng ngôi sao sáu cánh có hơi thở thần thánh chợt xuất hiện, chiếu rọi trên người Long Hạo Thần. Bổng chốc máu ngừng chảy. Long Hạo Thần chỉ cảm thấy ấm áp nháy mắt tiến nhập miệng vết thương. Cảm giác lạnh băng bỗng tan biến. Linh lực trong cơ thể chạy tán loạn dường như được cảm giác ấm áp này tụ tập lại. Vết thương lấy tốc độ kinh người mau chóng hồi phục.

Người ra tay chính là phó điện chủ Mục Sư Thánh Điện, Hồng Y giáo chủ Nhược Thủy.

Hơi lắc đầu, Nhược Thủy nhin không được nhỏ giọng nói.

"Thật là một đôi tiểu oan gia!"

Thủ Hộ kỵ sĩ cũng có năng lực chữa trị, nhưng so với mục sư chuyên môn về trị liệu thì chênh lệch khá xa. Cho dù cùng là kỹ năng thần thánh, qua tay mục sư thì biến thành bất đồng. Trong quá trình chữa trị, mục sư càng có thể khống chế hiệu quả kỹ năng tốt hơn, linh lực quang minh thần thánh của họ cũng càng thêm nhu hòa.

Có Nhược Thủy đỉnh cấp Hồng Y giáo chủ, chỉ cần đầu không bị chém đứt, cho dù muốn chết cũng không phải chuyện dễ.

Dương Hạo Hàm hơi bất đắc dĩ lắc đầu, bước ra một bước, ánh sáng vàng chợt lóe, ông đã biết mất. Hiển nhiên những chuyện về sau không cần ông ra mặt.

Hàn Khiếm ho khan một tiếng, mặt hướng năm vị phó điện chủ.

"Các vị thấy thỉnh cầu của Long Hạo Thần như thế nào? Ta nói trước ý của mình. Tuy tình huống này chưa từng xuất hiện, nhưng tựa như Long Hạo Thần đã nói, dù hắn tuyển chọn hai người nhưng trong đó một người không tiến vào mười sáu cường. Tuyệt đối không ảnh hưởng tính công bình của toàn thể. Hơn nữa hắn còn nguyện ý trả cái giá lớn là phần

thường linh lô. Cá nhân tôi nghiêng về đồng ý thỉnh cầu của hân. Tùy Phong, người nói sao?"

Ảnh Tùy Phong cúi kính hừ một tiếng, thầm nghĩ lão già này quá gian trá, có Thái Nhi tiểu công chúa ở đây, mình có thể không đồng ý ư?

"Ừm, tôi không có ý kiến." Tuy trong lòng buồn bực nhưng Ảnh Tùy Phong vẫn là ừ một tiếng.

Tam Thủy hừ hừ nói.

"Thế này dường như không đúng quy tắc lắm. Nếu sau này đám thanh niên thí sinh đều rắc rối như vậy, chẳng lẽ lần nào chúng ta cũng phải nhân nhượng ư?"

Thánh Ma đạo sư Lâm Thần cười nói.

"Tam Thủy đại tỷ, cũng không thể nói vậy. Long Hạo Thần chỉ mới mười mấy tuổi đã có thể vô địch, tương lai đám thanh niên muốn đạt tới trình độ đó chỉ sợ không dễ dàng. Hơn nữa sự việc lần này có chút trùng hợp, cho nên ta đồng ý chấp nhận đề nghị của Long Hạo Thần. Chỉ là trả giá linh lô thì hơi quá, biến đổi thành cái khác thì hay hơn."

Hàn Khiếm lắc đầu nói.

"Trăm cái miệng nếu không lấy phần thưởng trao đổi, chẳng phải mỗi người đều có thể tuyển nhiều thành viên cho mình? Như vậy không tốt. Lần này chúng ta hãy lập quy tắc, sau này các đợt tuyển chọn Săn Ma Đoàn, ba hạng đứng đầu đều có tư cách từ bỏ linh lô chọn thêm một người. Nhưng người được tuyển không thể có mặt trong mười sáu cường. Các vị thấy sao?"

Nhược Thủy gật đầu nói.

"Cứ vậy đi, thế thì càng có tình người. Ta đồng ý."

Phó điện chủ Chiến Sĩ Thánh Điện Nhâm Ngã Cuồng cũng giơ tay nói.

"Đề nghị của Hàn huynh rất công bình. Đám nhóc con cũng không dễ dàng, tuổi nhỏ có thể tu luyện đến trình độ như vậy, gần như không trải qua tuổi thơ. Chúng ta làm trưởng bối không thể quá nghiêm khắc. Cùng một đoàn đội có quan hệ thân thiết càng tăng cường khả năng hợp tác giữa họ."

Hàn Khiếm mỉm cười nói.

"Nếu mọi người đều đồng ý, chờ trở về ta lập tức báo cáo lên minh chủ, phó minh chủ xem xét. Chờ ngày mai luân bàn tổ đoàn sẽ tuyên bố."

Long Hạo Thần hết sức vui mừng, cung kính hành lễ hướng sáu vị phó điện chủ, nói.

"Đa tạ các vị tiền bối đã cho như nguyện."

Hàn Khiếm bực mình trừng hăn, nói.

"Mau quay về nghỉ ngơi đi. Thằng nhóc nhà ngươi! Ta cũng không biết nên nói gì đây."

Long Hạo Thần thè lưỡi, đến lúc này hăn mới hơi giống thiếu niên mười bốn tuổi.

Hàn Khiếm xoay người đối diện đám thí sinh còn chưa rời đi, quát lớn.

"Còn đứng đó nhìn cái gì!"

Trước mắt mọi việc đã ổn định, đám thanh niên lập tức giải tán. Còn riêng tư bọn họ sẽ bàn tán sự việc hôm nay ra sao thì khó mà nói.

Lý Hình bước vội tới nhìn xem vết máu trước ngực Long Hạo Thần, đau lòng nói.

"Đệ đệ, đệ cần gì làm như vậy?"

Long Hạo Thần chỉ cười chứ không nói gì, hắn nắm chặt bàn tay hơi lạnh lẽo của Thái Nhi.

Lâm Hâm không có tiến tới, chỉ là ánh mắt nhìn Long Hạo Thần khác với lúc trước. Y tĩnh lặng nhìn Thái Nhi và Lý Hình dìu Long Hạo Thần chậm rãi rời đi, y từ từ siết chặt nắm tay.

"Khụ khụ."

Tiếng ho khan đánh thức Lâm Hâm, y quay đầu lại thấy ông nội mặt mày nghiêm túc đứng cạnh mình.

"Ông nội." Lâm Hâm cúi đầu. Từ nhỏ đến lớn không biết y đã bị ông nội mắng bao nhiêu lần. Nhưng y mãi không nghe được tiếng mắng, một bàn tay to ấm áp vỗ nhẹ vai y.

"Có thể trong tình hình đó tự động đứng ra, xem như con có đảm lượng nam nhi." Lại lần nữa vỗ vai cháu trai, Lâm Thần bước vội rời đi, khóe miệng hiếm khi nhếch lên ý cười. Nguyên bản ông luôn xem cháu trai không vừa mắt, dường như nay đã biến trưởng thành. Lâm Hâm có thể đứng ra vì Long Hạo Thần giải thích, còn chủ động gánh vác trách nhiệm, khiến ông cảm thấy vô cùng vui mừng. Ít ra cháu trai không làm mình mất mặt. Là nam nhi thì phải có tinh thần chịu trách nhiệm.

Nhìn bóng lưng ông nội, Lâm Hâm đột nhiên cảm giác trong lòng luôn đèn nén bỗng chốc tuôn trào, đôi mắt biến ướt át. Y lẩm bẩm thanh âm chỉ có chính mình nghe thấy.

"Mẹ, nếu mẹ còn sống thì tốt biết mấy."

.....

Thái Nhi nắm tay Long Hạo Thần, thỉnh thoảng tra xét mạch đập của hắn để thăm dò tình huống thân thể.

Nhược Thủy Hồng Y giáo chủ đúng là tài năng chữa trị cực hay. Dao găm đem lại hiệu quả xấu hầu như không còn sót chút gì, hiện tại Long Hạo Thần chỉ bởi vì mất máu mà hơi yếu chút, vết thương lại có thể tự giác khép lại. Xem ra một mục sư giỏi có tác dụng trọng yếu đến cỡ nào, đây là bảo đảm sinh mệnh cho toàn đội!

Thải Nhi đưa Long Hạo Thần đến tận nhà trọ, thậm chí lần đầu tiên bước vào phòng hăn.

Lý Hình không có ở lại, sau khi kiểm tra một chút vết thương của Long Hạo Thần, xác định hăn không có việc gì thì chậm rãi đi ra, chừa không gian cho đôi tình nhân.

Long Hạo Thần kéo tay Thải Nhi để nàng ngồi cạnh mình, nhẹ kéo khăn che mặt của nàng.

Thải Nhi vội cúi đầu, khuôn mặt lộ ra ngoài chột ửng hồng.

"Lòng còn có chịu không? Cô vừa mới phun ra máu." Long Hạo Thần kích phát Linh Quang bao tay có Thánh Quang Tráo bao phủ hai người.

Cảm giác được Thánh Quang Tráo mang đến ấm áp, Thải Nhi nhẹ lắc đầu.

"Xin lỗi, Long Hạo Thần, sự việc hôm nay đều tại tôi mà ra. Nếu tôi không kích động như vậy, cũng sẽ không..."

Long Hạo Thần ngậm ngẫn.

"Thải Nhi, rõ ràng là tại tôi không có trước tiên cho cô biết về Lâm Hâm, làm sao trách cô được?"

Thải Nhi lắc đầu nói.

"Là tôi không hoàn toàn tin tưởng anh. Đây đã là lần thứ hai. Lần một, lần hai, không thể nhiều hơn nữa. Về sau mặc kệ anh làm cái gì, tôi

đều sẽ tuyệt đối tin tưởng, ủng hộ anh. Sẽ không tái diễn sự việc hôm nay."

Nhìn khuôn mặt xinh đẹp, nghe nàng ăn năn nói, Long Hạo Thần nhìn không được giang tay ôm nàng vào lòng.

Thải Nhi tuy mảnh mai nhưng thân hình vô cùng mềm mại, ôm cực kỳ thoải mái. Khi Long Hạo Thần lần đầu tiên ôm nàng liền thích cảm giác này.

Mặt Thải Nhi càng đỏ, nhưng không phản kháng, ngoan ngoãn tựa vào lòng hắn. Khuôn mặt ngày thường không chút biểu tình cũng hiện ra nét ngọt ngào.

Mặc dù sự việc hôm nay khiến hai người đều bị thương, thậm chí đảo loạn thi đấu tuyển chọn Săn Ma Đoàn. Nhưng cùng lúc khiến hai người càng cảm nhận được sự quan trọng của đối phương.

Thải Nhi vì Long Hạo Thần, trước sau hai lần nhận thua, để viên mãn cho người đàn ông của mình. Càng bởi vì Long Hạo Thần sai sót mà phun ra máu. Có thể thấy địa vị Long Hạo Thần trong lòng nàng quan trọng cỡ nào.

Long Hạo Thần vì nàng thà rằng từ bỏ linh lô báu vật trân quý, không chịu làm thành viên Săn Ma Đoàn. Càng vì xóa nhòa ấn tượng xấu của Thánh Nguyệt với mình, hắn không tiếc làm mình bị thương chứng minh lòng thành.

Hai người ôm nhau, không chỉ là thân thể gần sát, trái tim càng thêm gần.

Mãi đến khi hoàng hôn, Long Hạo Thần đưa Thải Nhi trở về chỗ ở. Tuy rằng trải qua nhiều chuyện như vậy nhưng rốt cuộc đã giải quyết vấn đề, khiến Long Hạo Thần thở phào nhẹ nhõm.

Vấn đề lớn nhất chính là không thể tách rời Thái Nhi, nay mọi chuyện giải quyết ổn thỏa. Hiện tại Long Hạo Thần bắt đầu tập trung tinh thần chú ý nghỉ thức tuyển người vào ngày mai.

Rốt cuộc ai sẽ là thành viên Săn Ma Đoàn của mình? Mình đã tuyển hai người, Lâm Hâm và Thái Nhi, còn thiếu ba. Gồm mục sư, chiến sĩ và triệu hoán sư.

Vì Thái Nhi từ bỏ linh lô, Long Hạo Thần không hề hối hận. Trong lòng hắn, dù là mười hoặc một trăm linh lô đều không thể sánh bằng Thái Nhi của hắn.

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 58

Săn Ma Đoàn Của Long Hạo Thần [1]

Bạn đang đọc truyện được copy tại Truyện FULL

Sáng sớm, ánh bình minh chiếu xuống thành, cho thành thị quan trọng nhất của nhân loại ánh sáng thần thánh.

Sân kỵ sĩ một lần nữa náo nhiệt. Rất nhiều thí sinh đã sớm tới. Một số người quen biết nhau say sưa nói về chuyện ngày hôm qua. Mặc kệ là trận đấu giữa Long Hạo Thần và Dương Văn Chiêu, hay là sau đó xảy ra tình cảm khúc mắt, đều là đề tài của họ. Dương nhiên bị nhắc tới nhiều nhất chính là Thần Ẩn vương tọa mà Dương Hạo Hàm đã phóng ra.

Đặc ý nhất chính là nhóm thí sinh Kỵ Sĩ Thánh Điện, tận mắt thấy Thần Ẩn vương tọa so với nghe người ta kể thì là cảm giác hoàn toàn khác. Uy nhiếp vô tận của Thần Ẩn vương tọa khiến cường giả cấp chín Thánh Nguyệt đều không dám hành động thiếu suy nghĩ. Thật đúng là thần khí chân chính!

Long Hạo Thần, Thái Nhi và Lý Hình, ba người cùng nhau đi tới. Khi thấy họ vào sân, những thí sinh khác trở nên im lặng.

Ánh mắt họ nhìn Long Hạo Thần nhiều ít có sự khâm phục. Thiếu niên này tuy tuổi không lớn nhưng có gan khiêu chiến quy tắc của liên minh, thậm chí dám thách thức cường giả cấp chín. Dũng khí này không phải ai cũng có. Càng khiến họ rớt trông mắt là, sau khi làm những chuyện như vậy mà hãn không có việc gì?

Nhưng cũng có người đau lòng thay Long Hạo Thần. Hắn từ bỏ chính là linh lô a! Hơn nữa hắn lại là quán quân, có quyền ưu tiên tuyển chọn phần thưởng ba linh lô. Vì vậy việc từ bỏ càng thêm đáng tiếc.

Sau khi nghỉ ngơi, Lâm Hâm dường như đã điều chỉnh tốt tâm tình, chủ động chào hỏi.

"Hạo Thần."

Long Hạo Thần mỉm cười, vươn tay phải về phía y, nói.

"Lâm huynh, sau này chúng ta chính là đồng bạn một đội."

Lâm Hâm hất mái tóc dài xanh nhạt, bắt tay hắn nói.

"Không chỉ là đồng bạn, cũng là anh em."

Hai tay nắm chặt, Long Hạo Thần gật đầu.

Lý Hình thấy Lâm Hâm, sắc mặt như cũ không tốt xem, hừ lạnh một tiếng quay đầu đi.

Nếu không phải tại tên đó sẽ không gây nhiều phiền toái như vậy. Lúc trước ba bình đan dược của Lâm Hâm đúng là rất đáng giá. Nhưng cuối cùng y đổi lấy không chỉ là gia nhập chung đội với Long Hạo Thần, càng khiến Long Hạo Thần trả giá hao phí một tòa linh lô. Đan dược của y dường như quá đắt rồi.

Lâm Hâm không bắt bẻ cái gì, dẫn ba người Long Hạo Thần đi hàng ghế đầu tìm chỗ ngồi.

Thời gian không lâu, các thí sinh đã tới đông đủ. Lục Đại Thánh Điện sáu vị phó điện chủ cũng từ từ tiến vào sân, lại lần nữa leo lên bình đài ngày hôm qua.

Dường như Hàn Khiếm đã khôi phục cảm xúc, đối diện đám thí sinh ngồi ở khu nghỉ ngơi, trầm giọng nói.

"Ngày hôm qua, đợt thi đấu tuyển chọn cá nhân đã hoàn toàn kết thúc. Tuy rằng cuối cùng xuất hiện một ít biến hóa, nhưng tổng thể thì thi đấu tuyển chọn Săn Ma Đoàn tiến hành rất thuận lợi. Mỗi thánh điện đều xuất hiện không ít thanh thiếu niên ưu tú. Đối với việc này, chúng ta rất vui mừng. Tiếp theo, trước khi tiếp tục nghị thức tuyển người, ta muốn tuyên bố một việc."

Các thí sinh đương nhiên biết ông muốn tuyên bố điều gì, nhưng mỗi người vẫn là nghiêm túc lắng nghe.

Hàn Khiếm nói.

"Xét thấy tình huống phát sinh ngày hôm qua cùng với quán quân đợt này Long Hạo Thần thỉnh cầu. Chúng ta đã thương nghị đưa lên cho minh chủ và phó minh phê duyệt. Cuối cùng ra quyết định, từ sau này mỗi một đợt thi đấu cá nhân ba thứ hạng đầu có thể chọn từ bỏ phần thưởng, để tuyển thêm một người gia nhập Săn Ma Đoàn của mình. Nhưng trong hai người được chọn, có một người không thể nằm trong danh sách mười sáu cường."

Lời vừa nói ra, khu nghỉ ngơi vang lên tiếng bàn tán. Long Hạo Thần thậm chí mơ hồ nghe có nữ thí sinh nói.

"Nếu có người vì tôi từ bỏ linh lô, tôi liền gả cho hắn ta."

Quay đầu nhìn Thái Nhi khuôn mặt bị khăn che phủ, Long Hạo Thần mỉm cười. So sánh với Thái Nhi thì linh lô có đáng là gì?

Hàn Khiếm nói.

"Nếu mọi người không có ý kiến gì, như vậy chúng ta lần nữa bắt đầu nghị thức tuyển người. Long Hạo Thần, Dương Văn Chiêu, Mục Ninh, mời lên đài. Các thí sinh khác hãy theo chỉ dẫn của nhân viên công tác."

Long Hạo Thần đứng dậy mau chóng bước ra ngoài. Dương Văn Chiêu và Mục Ninh sau ngày hôm qua chữa trị, thoát nhìn tình trạng thân

thể đã đỡ nhiều. Ba người cùng leo lên bình đài đi tới trước mặt phó điện chủ Lục Đại Thánh Điện.

Ánh mắt Hàn Khiếm quét ba người cuối cùng ngừng lại trên người Long Hạo Thần.

"Long Hạo Thần, ta hỏi ngươi một lần nữa, ngươi vẫn kiên trì ngày hôm qua lựa chọn từ bỏ phần thưởng linh lô ư?"

Long Hạo Thần dứt khoát gật đầu, nói.

"Đúng vậy, tôi như cũ chọn Thái Nhi và Lâm Hâm."

Hàn Khiếm gật đầu nói.

"Tốt. Thái Nhi, Lâm Hâm, bước ra khỏi hàng. Các người có đồng ý trở thành một đội viên trong đoàn đội của Long Hạo Thần?"

"Tôi đồng ý." Lâm Hâm và Thái Nhi gần như đồng thời đáp.

Dưới sự hướng dẫn của nhân viên công tác, Thái Nhi và Lâm Hâm bị đưa đến trước bình đài, hai người đứng ở hàng đầu.

Hàn Khiếm ánh mắt chuyển hướng Dương Văn Chiêu.

"Đợt thi đấu cá nhân hạng hai Dương Văn Chiêu, ngươi có thể tiến hành tuyển chọn."

Dương Văn Chiêu nhìn phía dưới các thí sinh, ánh mắt cuối cùng dừng ở thân hình nhỏ nhắn, không hề do dự nói.

"Đồng bạn tôi tuyển chọn chính là Trần Anh Nhi của Linh Hồn Thánh Điện."

Bỗng chốc liên tiếp vang lên tiếng kêu kinh ngạc. Ngay cả các phó điện chủ cũng biểu lộ sự ngạc nhiên. Chỉ có Hàn Khiếm đáy mắt xẹt qua một tia hiểu rõ.

Rất nhiều người đều đang nghĩ, Kỵ Sĩ Thánh Điện hai người này rốt cuộc làm sao vậy? Trần Anh Nhi là ai? Ít nhất không phải một trong mười sáu cường. Cơ hội tuyển chọn quý giá như vậy, kỵ sĩ có Tinh Diệu Độc Giác Thú này lại tuyển chọn người bên ngoài mười sáu cường. Nghe tên cũng biết là con gái. Chẳng lẽ Kỵ Sĩ Thánh Điện chuyên cho ra kẻ si tình?

Hàn Khiếm nhìn Trần Anh Nhi dáng người nhỏ xinh.

"Trần Anh Nhi, người có đồng ý trở thành một đội viên trong đoàn đội của Dương Văn Chiêu?"

Trần Anh Nhi liếc Dương Văn Chiêu đứng trên đài, đột nhiên quay đầu, dùng thanh âm hơi bén nhọn lớn giọng nói.

"Tôi không đồng ý."

Ầm--

Một mảnh xôn xao.

Các phó điện chủ Lục Đại Thánh Điện sắc mặt biến đổi. Đám nhóc này chẳng lẽ chuyên môn đến kiểm chuyện? Trong đó vẻ mặt khó nhìn nhất là Tam Thủy, bà kiểm chế tức giận không nói câu nào.

Hàn Khiếm vẻ mặt nghiêm nghị, nói.

"Trần Anh Nhi, người xác định?"

Trần Anh Nhi dứt khoát nói.

"Tôi xác định, ai muốn cùng hãn chung một đội."

Rất nhiều nữ thí sinh đều đổ kỵ và khó hiểu nhìn cô. Trong đợt thi đấu này, tuy Long Hạo Thần đạt được quán quân nhưng hấp dẫn thí sinh nữ nhất chính Dương Văn Chiêu.

Đầu tiên là tuổi tác. Tuy rằng Long Hạo Thần càng thêm ưu tú và đẹp trai, nhưng dù sao trông hẵn quá nhỏ. Đối với phụ nữ hơn hai mươi tuổi mà nói, vốn không thể làm cái gì. Thứ hai là quan hệ giữa hẵn và Thái Nhi.

Người ta tình chàng ý thiếp thân mật như vậy. Người khác còn có cơ hội sao?

Nhưng Dương Văn Chiêu thì khác. Chẳng những tuổi thích hợp, hơn nữa thực lực hẵn cường đại, còn có tọa kỵ Tinh Diệu Độc Giác Thú lóa cả mắt. Có thể nói là lý tưởng bầu bạn trong lòng đa số nữ thí sinh. Lúc này nghe Dương Văn Chiêu chọn Trần Anh Nhi, hiển nhiên không phải vì thực lực của cô.

Hàn Khiếm chuyển hướng Dương Văn Chiêu, nói.

"Trần Anh Nhi không đồng ý gia nhập đoàn đội của người, người có thể chọn người khác."

Dương Văn Chiêu sắc mặt hơi khó xem. Anh Nhi a Anh Nhi, cô đang muốn cái gì hả! Nhưng Trần Anh Nhi không phối hợp thì gã có thể làm sao đây chứ? Cho dù gã có muốn làm giống như Long Hạo Thần, thì cũng cần cô gái có ý với gã mới được chứ.

Trong lòng than thở, gã hơi do dự mới nói.

"Tôi tuyển Ma Pháp Thánh Điện Hoàng Nghị."

Hàn Khiếm gật đầu nói.

"Hoàng Nghị, người có đồng ý trở thành một đội viên trong đoàn đội của Dương Văn Chiêu?"

Hoàng Nghị đứng hàng đầu, không hề chần chờ đáp.

"Tôi đồng ý."

Tuy Dương Văn Chiêu là Trùng Giới kị sĩ chứ không phải Thủ Hộ kị sĩ, nhưng thực lực của gã thì ai đều thấy rõ ràng. Hoàng Nghị là Thổ hệ ma pháp sư, giỏi về phòng ngự cùng gã phối hợp dĩ nhiên là gia tăng ích lợi. Sao y có thể không đồng ý?

Cuối cùng ánh mắt Hàn Khiếm rơi trên người Mục Ninh.

"Đợt thi đấu cá nhân hạng ba Mục Ninh, tuyển chọn của người là?"

Mục Ninh gần như là bật thốt. "Tôi chọn Kỵ Sĩ Thánh Điện Đoàn Ưc, hơn nữa nguyện ý nhường vị trí đoàn trưởng cho hẳn."

Đợt tuyển chọn này sớm nằm trong kế hoạch ngày hôm qua gã suy tính. Long Hạo Thần và Dương Văn Chiêu đều là kị sĩ, đương nhiên không thể chọn kị sĩ gia nhập đoàn đội của mình. Nếu nói trong đợt thi đấu ai may mắn nhất, như vậy không cần nói, tất nhiên là gã.

Thực lực Đoàn Ưc tuyệt đối không thua kém Long Hạo Thần và Dương Văn Chiêu. Đoàn Ưc vừa mạnh vừa là Thủ Hộ kị sĩ, có được tọa kỵ Kim Giác Mãnh Mã. Có thể cùng y một tổ hiển nhiên là chọn lựa tốt nhất. Bởi vậy Mục Ninh vì muốn Đoàn Ưc bằng lòng, thậm chí từ bỏ chức vụ đoàn trưởng. Bàn về thực lực, gã tự hiểu không bằng Đoàn Ưc. Hơn nữa hạng ba này là gã lụm được, mọi chuyện đương nhiên phải vì sau này ở Săn Ma Đoàn trải bằng phẳng con đường.

Đối sự lựa chọn thông minh này, Hàn Khiếm hài lòng vuốt cằm, ánh mắt nhìn hướng đứng hàng đầu Đoàn Ưc, nói.

"Đoàn Ưc, người có bằng lòng?"

Đoàn Ưc nhìn Mục Ninh, Mục Ninh cũng nhìn gã, trong mắt tràn đầy chân thành.

"Tôi đồng ý." Tuy không tiến nhập ba hạng đầu, nhưng được tuyển chọn cũng là một loại quang vinh, huống chi đối phương đem vị trí đoàn trưởng nhường cho mình.

Đạt được ba hạng đầu thi đấu cá nhân tuyển chọn Săn Ma Đoàn ngoại trừ có phần thưởng linh lô, điểm tốt nhất chính là dẫn đầu tổ đoàn. Đương nhiên may mắn cũng chiếm thành phần nhất định.

Hoàn thành nghi thức tuyển người, tiếp đến là luân bàn. Tất cả yên tĩnh lại, nhưng mỗi một thí sinh trong mắt đều hiện ra hưng phấn và chờ mong.

Ai đều hy vọng có thể tiến vào đoàn đội của ba thứ hạng đầu. Thành viên đội càng có thực lực thì càng có khả năng hoàn thành nhiệm vụ. Được đến chú ý nhiều nhất chính là Long Hạo Thần, kế tiếp là Đoạn Ưc, Mục Ninh đứng thứ ba, cuối cùng mới là Dương Văn Chiêu.

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 59

Săn Ma Đoàn Của Long Hạo Thần [2+3]

Trong lúc này, hiện rõ ưu thế của Thủ Hộ kỵ sĩ so với Trùng Giới kỵ sĩ. Ưu thế lớn nhất của Long Hạo Thần dĩ nhiên là Thánh Dẫn Linh Lô. Thánh Dẫn Linh Lô không nổi tiếng bằng Tinh Hải Linh Lô, không có năng lực công phòng thực dụng. Nhưng nó lại có sức hấp dẫn rất lớn đối với thành viên đoàn đội.

"Sau đây bắt đầu tổ hợp đợt thi đấu tuyển chọn Săn Ma Đoàn đội đầu tiên. Long Hạo Thần, tiến lên trước chuyển động luân bàn. Người là đoàn trưởng Săn Ma Đoàn tạm xưng là đội một."

"Vâng." Hôm nay Long Hạo Thần đặc biệt nghe lời, cung kính đáp một tiếng xong đi đến gần luân bàn.

Có chuyên môn nhân viên tiến hành thao tác, trên luân bàn dần hiện ra tên mười người.

Hàn Khiếm nói.

"Vòng thứ nhất, tuyển chọn thành viên chiến sĩ."

Nhân viên công tác đem một viên ngọc màu hỏa hồng tỏa ánh sáng nhạt đặt vào tay Long Hạo Thần.

Luân bàn trước mặt dần kịch liệt xoay tròn, mười cái tên nháy mắt biến mất. Long Hạo Thần chỉ có thể thấy một vòng ánh sáng mà thôi.

Dưới sự gợi ý của nhân viên công tác, Long Hạo Thần chậm rãi đem viên ngọc hỏa hồng đặt vào mặt trên luân bàn. Ngón tay rời ra, bỗng chốc viên ngọc hỏa hồng rơi vào giữa luân bàn nhanh xoay tròn.

Tiếng nhảy bắn giòn vang kèm theo tiếng va chạm dồn dập, ảnh hưởng tâm tình tất cả thí sinh. Đặc biệt là mười chiến sĩ càng khẩn trương nhiều hơn.

Luân bàn tuyển người tổ đoàn khác với lúc trước chỉ định người. Một khi bị luân bàn chọn, như vậy nhất định phải gia nhập đoàn đó, trừ phi lựa chọn từ bỏ trở thành đội viên của Săn Ma Đoàn. Nếu luân bàn đã chọn rồi mà mình từ bỏ, như vậy sẽ không được phép tham gia các đợt thi đấu Săn Ma Đoàn sau này. Trong thi đấu Săn Ma Đoàn, được gọi là quyền uy của luân bàn.

Tốc độ vòng xoáy dần chậm lại, mười cái tên dần hiện rõ ràng.

Phó điện chủ Lục Đại Thánh Điện nhìn chăm chăm luân bàn. Trong lúc này không ai dám làm cái gì quấy nhiễu tính công bình của luân bàn, nếu không lập tức sẽ hứng chịu sự giận dữ của sáu vị cường giả đỉnh cấp tám.

Rốt cuộc, tốc độ luân bàn dần chậm lại, có thể nhìn rõ ràng viên ngọc hỏa hồng chậm rãi nhảy. Một cái lại một cái tên vụt qua, rốt cuộc dần ngừng lại.

Ngừng hẳn.

Long Hạo Thần trợn to mắt nhìn cái tên đó. Một thoáng sửng sốt sau đó trong mắt lộ ra vui mừng. Hiển nhiên vận khí của hắn không tệ, chọn trúng một chiến sĩ ưu tú.

"Săn Ma Đoàn số một, chiến sĩ, Vương Nguyên Nguyên, bước ra khỏi hàng." Hàn Khiếm tuyên bố tên người luân bàn đã chọn.

Vương Nguyên Nguyên kéo tấm thuẫn khổng lồ đứng ở hàng thứ hai, mới đầu ngăn người sau đó hưng phấn bước ra ngoài. Đường như mình khá là may mắn!

Vương Nguyên Nguyên bước ra, Long Hạo Thần thấy Hàn Khiêm ra hiệu liền tiến lên nghênh đón, vươn tay hướng cô, nói.

"Hoan nghênh gia nhập."

Vương Nguyên Nguyên giấu đi tia sáng vui mừng, nâng tay vỗ một cái vào tay hắn.

"Lần trước ngươi may mắn, thắng ta. Về sau có cơ hội lại cùng ngươi đấu một trận."

Long Hạo Thần cười nói.

"Tốt!"

Vương Nguyên Nguyên kéo Cự Linh tấm thuẫn đi đến sau lưng Lâm Hâm, bất giác lộ ra nét mặt tươi cười. Tuy cô là Thuần chiến sĩ nhưng không giỏi phòng ngự. Long Hạo Thần thì là kỵ sĩ song thuộc tính Thủ Hộ, Trừng Giới, còn có Thánh Dẫn Linh Lô, hơn nữa đạt được quán quân đợt đấu cá nhân. Càng quan trọng là thông qua mấy lần tiếp xúc, nhất là sự việc hôm qua, khiến Vương Nguyên Nguyên nhìn rõ bản tính hắn trọng tình trọng nghĩa. Tuy tuổi hơi nhỏ nhưng có một vị kỵ sĩ như vậy trong đội, là một điều tốt. Huống chi còn có Thái Nhi số 1 thích khách, có khả năng là cường giả đệ nhất. Còn tên ma pháp sư nào đó trực tiếp bị cô bỏ qua.

Long Hạo Thần cũng rất hài lòng. Trong thi đấu tuyển chọn Săn Ma Đoàn thì chiến sĩ chỉ đứng sau mục sư, Vương Nguyên Nguyên tuy không thể vào mười sáu cường nhưng cũng đã đột phá cấp năm. Long Hạo Thần từng cùng cô đấu một trận, rất ấn tượng về cô gái này. Hắn có cảm giác Vương Nguyên Nguyên có Cự Linh tấm thuẫn, chắc là chiến sĩ mạnh nhất trong đợt thi đấu này. Trong đội mình tuy Lâm Hâm không

thể công kích, nhưng cho tới bây giờ, bốn người họ đồng cấp năm. Hơn nữa có ba người thực tế là người mạnh nhất thánh điện trong đợt thi đấu này.

Hàn Khiếm quay trở lại phía sau luân bàn, nói.

"Tuyển chọn đội viên mục sư."

Luân bàn lần nữa xuất hiện mười cái tên, tựa như lần trước, nó xoay nhanh, viên ngọc hỏa hồng lần nữa rơi vào tay Long Hạo Thần.

Hy vọng có thể được một mục sư ưu tú. Đối với mục sư, Long Hạo Thần tự biết không quá quen thuộc. Nhưng hẳn nghĩ mục sư có thể tiến vào mười sáu cường thì chắc không yếu, cho nên không có quá mức để ý.

Các mục sư không tự chủ được chìm trong cảm xúc lo lắng. Mục sư tiến vào mười sáu cường có ba người là nam, còn lại đều là nữ, hơn nữa mỗi cô một vẻ đẹp. Lúc này có không ít nữ mục sư thầm nghĩ, chỉ cần hẳn không kết hôn, mình còn có cơ hội.

Chỉ có một người là ngoại lệ, sờ đầu bóng lưng, Tư Mã Tiên nhàm chán nhìn bình đài. Một phần mười cơ hội mà thôi, có gì phải lo âu, sao may mắn cỡ đó được! Hơn nữa cùng đội với ai chẳng giống nhau. Nếu thành viên đoàn đội khác yếu chút, không chừng mình có thể làm đoàn trưởng.

Luân bàn ngừng lại, Long Hạo Thần đứng gần luân bàn trong mắt tràn ngập kinh ngạc.

Thanh âm của Hàn Khiếm vang lên.

"Săn Ma Đoàn số một, mục sư, Tư Mã Tiên, bước ra khỏi hàng."

"A? Là tôi?" Tư Mã Tiên suýt nữa nhảy dựng lên, chỉ mũi mình.

Ánh mắt mọi người đều rơi vào người gã, nhìn cái đầu trọc và cơ bắp cuộn cuộn giấu dưới áo choàng mục sư rộng thùng thình, ánh mắt trở nên quái dị.

Đây, đây là mục sư?

Tư Mã Tiên bước ra, Long Hạo Thần tuy hơi kinh ngạc nhưng vẫn là vội vàng tiến lên. Kỳ thật, tận đáy lòng hắn không muốn nhất chính là chọn trúng Tư Mã Tiên. Săn Ma Đoàn vốn không thiếu tay công kích, một mục sư giỏi trị liệu mới là trọng yếu nhất. Nhưng mọi chuyện không thuận theo lòng người. Mười phần trăm cơ hội lại vẫn là bị hắn bắt trúng. Bạo lực mục sư, cũng có nghĩa là trong đội sẽ không có chức nghiệp chuyên môn trị liệu.

"Hoan nghênh gia nhập." Long Hạo Thần vươn tay hướng Tư Mã Tiên.

Tư Mã Tiên dùng bàn tay to hơn Long Hạo Thần gấp hai bao cả bàn tay hắn, cười lớn nói.

"Lần trước nhân tình không kịp trả người, cùng người một đội thật không sai."

Nói xong, lần nữa sờ đầu trọc, kéo pháp trượng nặng trĩu đi hướng sau lưng Vương Nguyên Nguyên.

Nhìn gã, Long Hạo Thần thầm an ủi mình rằng. "Dù sao thì, hắn cũng là người mạnh nhất trong đám mục sư. Đúng vậy! Còn là mục sư có thể cường hóa..."

Còn thiếu một người cuối cùng, triệu hoán sư của Linh Hồn Thánh Điện.

"Tuyển chọn đội viên triệu hoán sư." Hàn Khiếm nhìn Tư Mã Tiên, trong mắt lộ ra vài phần nghiền ngẫm.

Luân bàn lần thứ ba chuyển động. Xét thấy mình "may mắn" chọn mục sư, Long Hạo Thần cố ý ngừng một lát mới thả viên ngọc hỏa hồng vào luân bàn.

Một lát sau luân bàn dần dừng lại. Khoảnh khắc viên ngọc hỏa hồng ngừng nhúc nhích, không chỉ Long Hạo Thần ngỡ ngàng, ngay cả sáu vị phó điện chủ phụ trách giám sát, cùng với Dương Văn Chiêu và Mục Ninh đứng cạnh luân bàn đều ngẩn ra.

Đội thi đấu tuyển chọn Săn Ma Đoàn kỳ này, nếu nói thí sinh nổi tiếng nhất, tuyệt không phải Long Hạo Thần, cũng không là Dương Văn Chiêu, thậm chí không phải thực lực cường đại Thái Nhi hoặc là đầu trọc quái dị mục sư, lấy tấm thuẫn làm búa dùng Vương Nguyên Nguyên.

Có thể làm mọi người đều biết đến, thậm chí ngay cả cao tăng Lục Đại Thánh Điện không người không hiểu, chỉ có một người. Thì phải ra ở vòng đấu loại chỉ ra sân một lần, dựa vào triệu hoán một ma thú cấp tám khiến triệu hoán sư sợ quá không ai dám đấu với cô, đạt được vòng loại đệ nhất Linh Hồn Thánh Điện. Sau đó ở thi đấu tiểu tổ hiện ra cô hoàn toàn dựa vào may mắn, tuyệt đối không đáng tin, tuyệt đối tùy cơ quái dị triệu hoán Sinh Linh Môn, la ly triệu hoán sư Trần Anh Nhi.

Mà giờ khắc này, viên ngọc nhan sắc rực rỡ lóa mắt chính là ngừng trên cái tên này.

Mắt Linh Đế Tam Thủy chợt biến thành là lạ. Bà nhìn Long Hạo Thần, lại nhìn Dương Văn Chiêu, nặng nề thở dài một hơi, thu hồi ánh mắt.

Long Hạo Thần giật giật khóe môi. Chẳng lẽ may mắn của mình đã dùng hết rồi? Tại sao lại là cô ấy! Trần Anh Nhi lúc đấu với Vương Nguyên Nguyên triệu hoán ra một con cừu nhỏ, hiện tại hẳn vẫn còn nhớ rõ. Cô gái này chẳng những triệu hoán tùy cơ, hơn nữa toàn bộ linh lực chỉ có thể một lần triệu hoán ra Sinh Linh Môn.

Giờ khắc này, trong lòng Long Hạo Thần chỉ có một ý nghĩ chính là, luân bàn này, đúng là công bình...

Hàn Khiếm sắc mặt nhanh chóng trở lại bình thường, trầm giọng tuyên bố.

"Săn Ma Đoàn số một, triệu hoán sư, Trần Anh Nhi, bước ra khỏi hàng."

Trần Anh Nhi vui vẻ nháy mắt lên, cười hì hì nói.

"Oa, tốt quá đi, có thể cùng Nguyên Nguyên tỷ chung một chỗ."

Cô bước nhanh ra, chỉ vẫy tay với Long Hạo Thần, thậm chí không thèm bắt tay, liền chạy đến bên cạnh Vương Nguyên Nguyên.

Lúc Vương Nguyên Nguyên nghe Hàn Khiếm tuyên bố, sắc mặt biến âm trầm. Nhìn Trần Anh Nhi vui đến quên cả trời đất, bất đắc dĩ nói.

"Tôi không muốn cùng cô chung đội chút nào! Cô nhóc này quả là vương vãi trên chiến trường."

Trần Anh Nhi không thèm để ý, nắm tay Vương Nguyên Nguyên vung vẩy.

"Nguyên Nguyên tỷ, tỷ không thể ghét bỏ người ta nha. Người ta cũng có lúc lợi hại lắm nha."

Trên đài, Hàn Khiếm tuyên bố nói.

"Săn Ma Đoàn số một, đoàn trưởng Long Hạo Thần, kỵ sĩ. Thích khách, Thái Nhi. Chiến sĩ, Vương Nguyên Nguyên. Ma pháp sư, Lâm Hâm. Mục sư, Tư Mã Tiên. Triệu hoán sư, Trần Anh Nhi. Tổ đoàn hoàn tất."

Bắt đầu từ giờ khắc này, sáu người Long Hạo Thần trở thành một đoàn đội. Trừ phi có người chết, nếu không sẽ liên tục đến khi bọn họ kết

thúc con đường Săn Ma Đoàn.

Sau khi tuyên bố xong, Hàn Khiêm âm thầm buồn cười. Đội Săn Ma Đoàn này sợ rằng là từ trước đến nay một đội quái dị nhất.

Đoàn trưởng không biết là Thủ Hộ hay Trừng Giới kỳ sĩ. Thích khách mắt không thấy đường. Hai người này còn bình thường chút. Còn lại bốn vị, tuyệt đối là một người càng quái hơn người kia. Thuần chiến sĩ không biết phòng ngự, ma pháp sư không biết công kích, mục sư không biết trị liệu, lại thêm vào một triệu hoán sư căn bản không biết mình sẽ triệu hoán ra cái gì. Thật là quái trong quái.

Nhưng chính là sáu quái nhân này, hầu như là đứng đầu đợt tuyển chọn, hoặc đấu vòng loại, hoặc giai đoạn chung kết của Lục Đại Thánh Điện. Tổ hợp này sẽ tạo ra hỏa hoa gì, không ai biết. Nhưng nói thế nào, hiện tại xem như hoàn thành đội Săn Ma Đoàn.

Long Hạo Thần đi xuống đài, cùng đội viên của mình đứng chung một chỗ. Lúc này tâm tình hân hoan kỳ kỳ, nhưng không hề oán trời trách đất. Mặc kệ nói sao thì ít ra mình có thể cùng Thái Nhi chung một chỗ, về thiếu sót trong đội, đợt sau này nghĩ cách bù đắp.

"Dương Văn Chiêu, hãy bắt đầu nghi thức tuyển đội viên của người. Bắt đầu từ giờ, tạm định tên Săn Ma Đoàn của người là Săn Ma Đoàn số hai."

"A?" Dương Văn Chiêu ánh mắt cứ nhìn chăm chăm Trần Anh Nhi. Mắt thấy cô bị Long Hạo Thần tuyển đi rồi, trong lòng gã thầm bực mình, lúc này nghe Hàn Khiêm nói mới hồi phục tinh thần.

Nghi thức tuyển người Săn Ma Đoàn số hai, coi như gã may mắn hơn Long Hạo Thần một chút. Ít ra tuyển đội viên bình thường hơn, vả lại lúc cuối cùng lựa chọn triệu hoán sư, chọn trúng vị tiến vào tám cường, chân chính số 1 Linh Hồn Thánh Điện cấp năm triệu hoán sư Liêu Vũ. Điều này khiến tâm tình Dương Văn Chiêu tốt hơn chút. Hoàng Nghị và Liêu Vũ thực lực đều không tệ, địa vị trong thánh điện đều đứng hàng đầu.

Tới Săn Ma Đoàn số ba của Mục Ninh tuyển người, dường như là lúc trước gã đã dùng hết may mắn, trong số bốn thành viên thì chỉ có triệu hoán sư là tiến vào mười sáu cường, đó là người tên Phương Trúc, một triệu hoán sư từng đối đầu Thái Nhi triệu hoán ra con gấu khổng lồ, nhưng tu vi cũng chỉ cấp bốn mà thôi.

Ba Săn Ma Đoàn đứng đầu đã tổ chức xong, tiếp đến là tiến hành đợt phân chia mấy thí sinh còn lại.

Khiến người rớt trông mắt là Săn Ma Đoàn số bốn.

Dựa theo trình tự, Săn Ma Đoàn số bốn đợt tuyển đầu tiên là kỵ sĩ. Chính là Lý Hình. Tiếp theo vận khí của Lý Hình có thể nói là may đến không có thiên lý. Cô chọn trúng chiến sĩ chính là người tiến bát cường, chiến sĩ cấp năm đã thua Mục Ninh. Tổng thể thực lực trong Chiến Sĩ Thánh Điện chỉ thua Vương Nguyên Nguyên.

Thích khách thì là một vị lọt vào mười sáu cường. Về ma pháp sư thì chọn trúng ma pháp sư không gian hệ khá hiếm thấy, cũng có thực lực đỉnh cấp bốn. Mục sư càng là tuyển trong số thí sinh thuộc Mục Sư Thánh Điện duy nhất cấp năm Giáo Chủ. Cuối cùng triệu hoán sư thì là người từng đem đến phiền toái không nhỏ cho Hàn Vũ, cuối cùng gã phải nhờ Thái Dương Hỏa mới chiến thắng, triệu hoán sư hệ thực vật Bạch Hiếu Mạc.

Đoàn đội của Lý Hình có lẽ mỗi người thực lực không phải mạnh nhất, nhưng trải đều. Đặc biệt là mục sư và triệu hoán sư. Cường đại mục sư có thể bảo chứng sức chiến đấu liên tục cho đoàn đội. Bạch Hiếu Mạc am hiểu khổng chế tình huống có thể bù đắp khuyết điểm năng lực phòng ngự Trùng Giới kỵ sĩ của Lý Hình.

Đoàn trưởng Săn Ma Đoàn số bốn này dĩ nhiên không có gì bất ngờ rơi vào mục sư cường giả cấp năm duy nhất.

Luân bàn không ngừng chuyển động, một đội lại một đội Săn Ma Đoàn thành lập. Toàn bộ nghi thức tuyển người tổ đội tiến hành tới giữa

trưa mới xong, hợp thành Săn Ma Đoàn từ số một đến mười.

Nhìn phía dưới các thành viên Săn Ma Đoàn đứng thành mười hàng, Hàn Khiêm nói.

"Bắt đầu từ bây giờ, các người chính thức trở thành một phần của Săn Ma Đoàn. Giữa các người điều trọng yếu nhất chính là đồng bạn, đồng bạn khiến mình yêu tâm giao sau lưng. Trong lịch sử liên minh, từng xuất hiện rất nhiều Săn Ma Đoàn đứng trên vinh quang. Hy vọng một ngày nào đó, các người cũng có mặt trên đó. Các người phải ghi nhớ, vĩnh viễn không được oán giận đồng bạn. Hôm nay, có lẽ thứ hạng thi đấu của các người không cao, nhưng tương lai không xa, có lẽ sẽ trở thành người mạnh nhất."

"Bắt đầu từ bây giờ, mọi người nghỉ ngơi ba ngày, đồng thời mỗi đoàn trưởng Săn Ma Đoàn hãy dẫn đội viên, trong vòng ba ngày đến tháp nhiệm vụ Săn Ma Đoàn hoàn thành ghi tên, lấy số. Ba ngày sau, thí sinh tiến vào mười sáu cường, sáng sớm tới Thánh Minh tàng bảo các lựa chọn bí kỹ sử dụng. Thí sinh từ chín đến mười sáu có thể tuyển chọn một bí kỹ, thí sinh từ một đến tám có thể chọn hai bí kỹ. Ba hạng đầu ngoại trừ Long Hạo Thần, có thể lấy được một tòa linh lô, do thánh điện của các người tiến hành trao thưởng."

"Hiện tại, giải tán."

Hai chữ "giải tán" vừa phát ra, tất cả thí sinh hầu như đều có cảm giác trút được gánh nặng.

Rốt cuộc kết thúc. Từ ban đầu vòng loại đến đấu tiểu tổ, rồi chung kết, đã qua một tháng. Người có thực lực càng mạnh, trải qua thi đấu càng nhiều. Hiện tại thi đấu tuyển chọn rốt cuộc kết thúc. Những thí sinh mười sáu cường cuối cùng có đoàn đội của mình, bọn họ có thể tạm thời thả lỏng. Liên quan đến sau này đoàn đội sẽ làm gì, bọn họ cũng không biết, tạm thời không muốn nghĩ nhiều cái gì. Họ chỉ muốn trước tiên thoải mái nghỉ ngơi vài ngày, rồi mới tính tiếp.

"Đoàn trưởng, chúng ta có thể hợp thành một Săn Ma Đoàn cũng là duyên phận, hôm nay tôi làm chủ, mời mọi người một bữa ăn ngon."
Lâm Hâm sáng khoái nói.

Long Hạo Thần cười nói.

"Mọi người đừng kêu đoàn trưởng, cứ trực tiếp gọi tên tôi là được. Ý mọi người thế nào?"

Tư Mã Tiên liếc Lâm Hâm một cái.

"Ta không có ý kiến, nhưng sức ăn rất lớn à."

Lâm Hâm cười hì hì nói.

"Chắc chắn cho người ăn no nê."

Vương Nguyên Nguyên không khách sáo nói.

"Tôi cũng không có ý kiến, nếu có người mời không ăn thì phí."

Trần Anh Nhi cười nói.

"Tốt lắm."

Thải Nhi thì dĩ nhiên sẽ không nói cái gì, chỉ gật nhẹ đầu. Bị Long Hạo Thần nắm tay, nàng toát ra vài phần dịu dàng. Nhưng mấy người này đều từng thấy nàng phát uy, không ai dám coi thường nàng. Long Hạo Thần dù sao tuổi nhỏ, tuy đạt được quán quân nhưng khí thế còn chưa đủ. Nếu thêm vào Thải Nhi, trong đám thanh niên tuyệt đối không ai không chịu phục.

Không chỉ có đội Săn Ma Đoàn bọn họ, lúc này là thời gian ăn trưa, mỗi thành viên Săn Ma Đoàn khác cũng cần quen thuộc lẫn nhau, hầu như đều chọn cách ăn mừng bắt chuyện.

Lâm Hâm dẫn mọi người rời khỏi sân kỵ sĩ, đi hướng bên phải lại bước trên con đường không quá trăm mét, đi tới một nhà ăn cao tới năm

tầng lầu.

Nhà ăn tô vàng dát ngọc, trước cửa có tám thiếu nữ dáng người thon dài phụ trách đón khách, mắt nhìn chăm chăm Tư Mã Tiên.

Hiển nhiên Lâm Hâm không phải lần đầu tới đây. Gã để một thiếu nữ dẫn bọn họ vào trong, quen đường cũ đi tới tầng ba một cái phòng lớn đối diện con đường, nói vài câu với nhân viên phục vụ.

Ngồi quanh bàn, trong sáu người trừ Thái Nhi ra đều trợn mắt nhìn nhau. Tuy từng gặp qua nhưng họ không quá quen thuộc đối phương.

Lâm Hâm đứng dậy, mỉm cười nói.

"Như vậy đi, về sau chúng ta là một đội, mọi người trước tự giới thiệu thì sao hả? Chủ yếu là giới thiệu năng lực của mình, sau này khi hành động thì đoàn trưởng cũng dễ phân phối. Tôi nói trước đi, tôi tên Lâm Hâm, năm nay mười chín tuổi, thân cao một mét tám mươi mốt, nặng sáu mươi chín ký, chưa hôn..."

"Xì, nói câu gì thực tế chút được không?" Trần Anh Nhi trợn trắng mắt. "Ông muốn tìm bạn trăm năm à?"

Lâm Hâm không giận, nói.

"Tốt, vậy nói điểm thực tế. Tôi là Ma Đạo Sĩ cấp năm bậc hai, am hiểu khống chế ma pháp, phòng ngự ma pháp. Bản thân là một Ma Dược Sư, có thể luyện chế các loại đan dược. Nói thật chứ tôi có tin tưởng trong vòng ba tháng, lợi dụng đan dược tôi luyện chế có thể trợ giúp trong số các người ai còn chưa đạt cấp năm có thể đột phá."

Trong sáu người có hai vị chưa đột phá cấp năm. Bạo lực mục sư Tư Mã Tiên và không đáng tin cậy la ly triệu hoán sư Trần Anh Nhi. Hai người nghe y nói vậy thì trợn to đôi mắt. Vương Nguyên Nguyên đá mắt cũng biến đổi. Bọn họ biết rõ đan dược quý hiếm, đặc biệt đan dược có thể tu luyện. Họ đều không ngờ tới ma pháp sư thoát nhìn rất vô dụng,

tuy tu vi không thấp nhưng không biết công kích, vậy mà lại là một Ma Dược Sư.

Như vậy xem ra, có y trong đội còn có chút tác dụng.

Long Hạo Thần nói.

"Tôi có thể bảo chứng cho Lâm huynh. Lúc trước chính huynh ấy tặng tôi một ít đan dược. Tôi nhờ một loại tự đặt tên là Tụ Linh Đan trợ giúp, mới trong quá trình thi đấu đột phá cấp năm."

Lâm Hâm thẳng thắn nói.

"Tôi không giỏi ma pháp công kích nhưng có thể làm một ít việc hữu dụng cho Săn Ma Đoàn chúng ta. Trong chiến đấu, tôi có thể lập phòng ngự, đồng thời vì mọi người cung cấp các loại đan dược."

Làm một ma pháp sư mà không biết công kích, y lo lắng nhất chính là không được mọi người chấp nhận, khó hòa hợp trong Săn Ma Đoàn.

Tư Mã Tiên cười nói.

"Khó trách khi người đấu với ta luôn nói ca có dược, thì ra thật sự là làm thuốc. Chỉ cần không phải thuốc giả là dược."

Lâm Hâm tức giận nói.

"Người cũng không đáng tin hơn ta bao nhiêu. Ta không giỏi công kích, người làm mục sư biết trị liệu không? Sau này chỉ sợ là vấn đề lớn trong đội, ta nên nhiều luyện thêm đan dược phòng bị trước."

Tư Mã Tiên cười nói.

"Được rồi, đừng nói người không ngấm đến ta. Trong đội trừ đoàn trưởng và Thái Nhi tiểu thư, có ai đáng tin không?"

Vương Nguyên Nguyên chau đôi mày thanh tú.

"Người nói ai không đáng tin? Bốn tiểu thư chính là cường lực chiến sĩ."

Tư Mã Tiên hừ một tiếng, nói.

"Ta sớm nghe nói, người là Thuần chiến sĩ cũng tầm thuần lại không biết phòng ngự. Đáng tin chỗ nào? Danh tiếng của Anh Nhi càng như sấm bên tai, truyền thuyết triệu hoán sư không đáng tin cậy nhất, đúng hay không?"

Trần Anh Nhi không thèm quan tâm nói.

"Hiện tại không đáng tin không có nghe là về sau cũng vậy. Huống chi đánh giết giết là chuyện của đàn ông các người, tôi cho các người la hét trợ uy được chưa?"

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 60

Khiêu Chiến Cấp Bảy [1+2]

Bạn đang đọc truyện tại Truyện FULL - [www.Truyện FULL](http://www.TruyệnFULL.com)

Trong khi các thành viên Săn Ma Đoàn số một vừa chọc ngoáy đối phương ai không đáng tin vừa ăn uống liên hoan, thì tổng bộ Thánh Minh, Hàn Khiếm sau khi trở về lập tức gọi Hàn Vũ đến.

"Ông nội, đã kết thúc tổ đoàn? Chủ nhân còn chưa trở lại, tình huống như thế nào?" Hiện giờ Hàn Vũ đã thói quen xưng hô Long Hạo Thần. Mấy ngày nay khi Long Hạo Thần đi tham gia thi đấu, y ở lại nhà trợ tu luyện, không ra khỏi cửa, chờ đợi kết thúc thi đấu Săn Ma Đoàn.

Hàn Khiếm xem cháu trai vài ngày nay rõ ràng biến trầm ổn rất nhiều, nói.

"Không tốt cũng không xấu. Săn Ma Đoàn của Long Hạo Thần có một ít quái nhân. Ông kêu con tới cũng là vì chuyện này." Sau đó ông kể tường tận kết quả rút thăm của Long Hạo Thần.

Hàn Vũ chăm chú lắng nghe, trong mắt lộ ra suy tư.

Hàn Khiếm chỉ bên cạnh ý bảo y ngồi xuống.

"Nói cái nhìn của con xem."

Hàn Vũ nói.

"Tổng thể nhìn thì đúng là rất quái dị, nhưng cũng có thể xem là Săn Ma Đoàn ưu tú. Đầu tiên ở phương diện kỹ sĩ và thích khách, gần như là vô địch. Biểu hiện của chủ nhân, Thái Nhi tiểu thư trong trận đấu đã đủ chứng minh tất cả. Về chiến sĩ, Vương Nguyên Nguyên có Cự Linh tẩm thuần thực lực cũng không tầm thường. Nhìn theo khía cạnh khác thì người tên Tư Mã Tiên cũng có thể xem là cường chiến sĩ. Hai chiến sĩ trong một đoàn đội, nhất định sẽ tăng lực công kích trong đội. Còn về ma pháp sư, tuy Lâm Hâm lực công kích không được, nhưng con nghe nói lực khống chế và phòng ngự của hắn vượt xa đồng lứa. Trừ Thái Nhi và Thủy bà bà, hầu như không ai phá thùng phòng ngự của hắn. Kỳ thật trong đoàn đội, hắn chỉ cần phòng ngự là tốt rồi, thậm chí có thể lấy làm Thuần chiến sĩ."

Nghe y nói tới đây, Hàn Khiếm phất tay ý bảo cứ nói tiếp.

Hàn Vũ nói tiếp.

"Về công kích, ma thú đồng bạn ba đầu của chủ nhân khá lợi hại, tương đương với ba ma pháp sư. Có lẽ bởi vì nó không sử dụng trang bị, bất cứ loại thuộc tính nào cũng không thể so sánh với đồng cấp ma sư. Nhưng thêm vào ba loại chúc phúc, tuyệt đối thắng đa số ma pháp sư cấp năm. Nếu như nó tiếp tục trưởng thành, không cần lo lắng vị trí ma pháp sư trong đội."

Hàn Khiếm hiển nhiên rất hài lòng sự phân tích của cháu trai, mỉm cười nói.

"Triệu hoán sư thì sao?"

Hàn Vũ nhún vai nói.

"Con luôn cho rằng triệu hoán sư dưới cấp sáu thì không có tác dụng gì. Trần Anh Nhi loại này triệu hoán sư quái đản càng không thể chờ mong. Nhưng lúc chủ nhân tiến hành đoàn đội chiến, không so đo sức chiến đấu của cô ta, ngược lại có lẽ sẽ đem đến bất ngờ. Dù sao cô từng dùng Sinh Linh Môn triệu hoán ma thú cấp tám!"

Nói tới đây Hàn Vũ tạm ngừng, nhú mồm nói.

"Cả đội duy nhất điểm yếu chỉ sợ là ở chức nghiệp mục sư. Tuy chủ nhân là Thủ Hộ kỵ sĩ có năng lực trị liệu, đồng bạn ma thú cũng có quang thuộc tính. Nhưng dù sao vẫn không phải chân chính mục sư. Chủ nhân phải lo cho toàn đội, là trụ cột, lại có được Thánh Dẫn Linh Lô, chắc chắn không thể trông chờ chủ nhân chú ý phương diện chữa trị. Còn về ma thú đồng bạn thì sợ rằng chỉ quan tâm một mình chủ nhân mà thôi."

"Rất tốt." Khuôn mặt Hàn Khiếm tăng thêm nét cười. "Xem ra Long Hạo Thần cho con đả kích, con đích thực trưởng thành không ít, biến xấu thành tốt. Con phân tích rất chính xác, nhìn cũng thông suốt. Vấn đề lớn nhất của đội Long Hạo Thần chính là trị liệu. Nhưng con phân tích đã quên một người."

"Là ai?" Hàn Vũ hiếu kỳ nhìn ông nội.

Hàn Khiếm khẽ cười nói.

"Chính là con. Đừng quên con cũng là một Thủ Hộ kỵ sĩ, hơn nữa là không cần làm đội viên chủ yếu lực phòng ngự Thủ Hộ kỵ sĩ. Ở trong đội Long Hạo Thần sẽ làm nên không ít tác dụng, phải làm sao, chính con mới này cũng đã phân tích rồi."

Hàn Vũ trong lòng thầm rung động.

"Ý ông nội là để con sau này nghiêng hướng kỹ năng trị liệu?"

Hàn Khiếm phẩy tay nói.

"Trị liệu và Phụ Trợ. Điều con cần làm chính là tăng khả năng sinh tồn cho toàn đội trên chiến trường, khiến Hạo Thần chặn phía trước không phải lo lắng mặt sau."

Hàn Vũ mắt lóe sáng. Y vốn là người thông minh, được ông nội nhắc nhở liền thông suốt.

"Trở về đi, ba ngày sau con hãy quay lại đây. Trước khi cả đám xuất phát, ông nội có đồ cho con."

"Dạ, ông nội."

Khi Long Hạo Thần trở về nhà trọ, tâm tình vẫn đang kích động. Săn Ma Đoàn thành lập, mỗi một thành viên không ngừng xuất hiện trong đầu hắn.

Dù sao hắn chỉ mới mười bốn tuổi, mặc kệ có chính chắn, trưởng thành sớm, thì tuổi tác vẫn ràng buộc không nhỏ. Nếu có thể thì hắn rất muốn nhường lại vị trí đoàn trưởng, cho ai có tài.

Nhưng hắn thật sự có thể nhường ư? Săn Ma Đoàn của mình tuyệt đối là một cái so với một cái càng không đáng tin, Thái Nhi cũng biểu lộ rõ không muốn làm lãnh đạo. Rốt cuộc, có thể khiến mọi người phục chỉ có hắn mà thôi.

Từ hôm nay trở đi, hắn không còn là một người, mà là bảy người. Hắn phải chịu trách nhiệm sinh mệnh thành viên trong đội, phụ trách mỗi một lần hành động.

Chớp mắt đã qua bốn ngày.

Trong bốn ngày nay, Long Hạo Thần và đội viên của hắn chủ yếu làm hai sự việc. Một là tới tháp Săn Ma Nhiệm Vụ nằm cạnh đại sơn Thánh Minh, ghi tên trở thành một thành viên của Săn Ma Đoàn.

Săn Ma Đoàn có phân đẳng cấp, cấp bậc càng cao thì nhận nhiệm vụ cũng càng khó khăn, tương ứng có được phần thưởng cũng tốt hơn.

Săn Ma Đoàn từ thấp đến cao chia làm cấp sĩ, cấp hiệu, cấp suất, cấp vương, cấp đế và cấp danh hiệu, tổng cộng sáu cấp.

Mỗi thăng một cấp thì có yêu cầu cực kỳ khắc nghiệt, phải hoàn thành rồi mới có thể thăng cấp. Ví dụ từ cấp sĩ tiến cấp hiệu, đầu tiên cần thành viên cả đội tu vi vượt qua cấp năm, mỗi người công huân vượt qua

một ngàn, đoàn đội tổng công huân vượt một vạn. Đây mới chỉ là giản đơn.

Cấp danh hiệu cao nghĩa là Săn Ma Đoàn có một danh hiệu thuộc về mình, mà muốn thăng lên cấp này, yêu cầu thứ nhất chính là ít nhất giết ba hạng đứng đầu trong mười sáu ma thần của Thập Nhị Trụ ma thần. Có thể nghĩ đây là loại khó khăn cỡ nào.

Thành viên Săn Ma Đoàn cho dù là đối trang bị hay bí kỹ đều phải dựa vào giá trị công huân. Sau khi hoàn thành ghi tên, cánh tay trái mỗi người đều có lấy máu tươi làm dẫn nhập vào khối lệnh bài bảo thạch màu vàng nhạt. Khối lệnh bài này sẽ theo họ mãi đến khi kết thúc hành trình Săn Ma Đoàn.

Khi bọn họ săn giết ma tộc, khối lệnh bài đặt trang bị linh ma cấp này sẽ tự động phân biệt, ghi nhớ và gia tăng công huân của họ. Mà khi hoàn thành nhiệm vụ khác, tháp Săn Ma Nhiệm Vụ sẽ cho họ gia tăng tương ứng công huân.

Lần này Long Hạo Thần vô địch thi đấu tuyển chọn Săn Ma Đoàn, trực tiếp có một trăm điểm giá trị công huân. Thái Nhi tiến nhập tứ cường có năm mươi điểm công huân. Máy người khác không tiến vào mười sáu cường, chỉ có giữ điểm gốc mười công huân mà thôi. Bảo thạch trắc nghiệm giá trị công huân chỉ cần dán trên tay trái chỗ có lệnh bài bảo thạch, trong viên ngọc sẽ xuất hiện giá trị công huân tương ứng, cho họ điều tra thu hoạch trong lúc chiến đấu với ma tộc. Thứ này rất trọng yếu để ủng hộ sĩ khí đoàn đội.

Về bảo thạch trắc nghiệm nội linh lực, Long Hạo Thần mua là loại cực hạn chịu trùng kích nội linh lực một vạn. Bảo thạch trắc nghiệm ngoại linh lực thì là chịu áp lực ngoại linh lực một ngàn.

Có hai loại bảo thạch này, có thể giúp thành viên đoàn đội tùy thời kiểm tra trạng thái và thành quả tu luyện. Ba đồ vật này không đắt, ưu điểm là thực dụng, là vật tốt không thể thiếu ở bất cứ Săn Ma Đoàn nào.

Trừ ghi tên ra thì là lần nữa tiến nhập Thánh Minh tàng bảo các. Tuy Long Hạo Thần không có phần thưởng linh lô, nhưng hắn cùng Thái Nhi có thể lựa chọn hai loại bí kỹ để tu luyện. Có nhãn truyền thừa của Long Tinh Vũ, Long Hạo Thần không chần chừ chọn kỹ năng của Thủ Hộ kỵ sĩ. Hắn chọn một kỹ năng tăng cường lực phòng ngự cá nhân và kỹ năng toàn thể tăng phúc. Làm đoàn trưởng Săn Ma Đoàn, là trung tâm cả đội, khi tuyển họn kỹ năng đương nhiên hắn phải dẫn đo đến tình hình đoàn đội.

Trước một ngày tuyển chọn bí kỹ, Hàn Vũ từng kiểm hăn trò chuyện. Nếu không có lần nói chuyện này, chỉ sợ Long Hạo Thần chủ yếu toàn chọn kỹ năng loại trị liệu.

Ngày hôm qua khi lấy bí kỹ, đồng thời Long Hạo Thần được thông báo lệnh hăn cùng đội viên gói ghém hành trang, sáng hôm nay xuất phát. Cũng không biết phải tới nơi nào tiến hành đợt đấu đoàn đội Săn Ma Đoàn.

"Lão sư." Gõ cửa phòng Dạ Hoa, Long Hạo Thần khép lại cửa, chột quỳ xuống trước mặt y.

Dạ Hoa bị hăn làm giật nảy mình.

"Làm sao vậy Hạo Thần? Người đang làm cái gì đó?"

Long Hạo Thần không mở miệng, mà là trước tiên *thùng, thùng, thùng* dập đầu ba cái mới ngẩng đầu, mắt ướt nước. "Lão sư, hôm nay chúng con phải đi. Đệ tử, đệ tử luyện tiếc người."

Dạ Hoa ngây ngẩn nhìn Long Hạo Thần khuôn mặt non nớt còn có đôi mắt sáng ngời, vẻ lạnh lùng điển trai của y dần biến thành kích động. Hai tay dìu Long Hạo Thần đứng lên, kéo hăn vào lòng. Mặc kệ hăn ưu tú cỡ nào, rốt cuộc vẫn chỉ là một thiếu niên mười bốn tuổi!

Dạ Hoa cả đời chưa lập gia đình, đương nhiên không có con cháu. Bất giác mấy năm nay y đã sớm coi Long Hạo Thần như con trai mình.

Đúng vậy! Phải tách ra, Long Hạo Thần luyện tiếc y, làm sao y nữ rời xa đứa trẻ này?

"Hạo Thần, mấy năm nay lão sư có phải là rất dữ với người không?" Giọng Dạ Hoa hơi khàn khàn.

Long Hạo Thần lắc đầu dán lồng ngực không quá rộng lớn của Dạ Hoa. Hắn cùng Dạ Hoa một chỗ so với bên Long Tinh Vũ càng dài. Hắn trời sinh có quang minh, nội tâm thuần khiết, đặc biệt cảm giác được người bên cạnh đối với mình tốt hay xấu. Dạ Hoa là từ tận đáy lòng đối với hắn tốt. Trong lòng hắn, tuy Dạ Hoa không bằng phụ thân mình vinh quang và cường đại, nhưng địa vị một chút cũng không thấp.

Dạ Hoa cười nói.

"Người là học sinh tốt nhất lão sư cả đời này dạy dỗ. Lão sư biết cách dạy của mình cực kỳ nghiêm khắc. Nhưng người đi theo ta học tập lâu như vậy, chưa bao giờ than khổ tiếng nào. Người có thể ở tuổi mười bốn đạt được thành tựu hiện tại, dĩ nhiên thể chất quang minh của người rất quan trọng, nhưng nỗ lực của bản thân cũng là mấu chốt."

"Hiện tại người trở thành một thành viên của Săn Ma Đoàn, người đang dần trưởng thành. Tuy lão sư không thể ở bên cạnh người, nhưng dù là khi nào lão sư đều cầu nguyện cho người bình an. Ta đã bàn với sư tổ của người, sẽ ở lại thánh thành này, không trở về Hạo Nguyệt thành. Sau này khi người trở về giao nhiệm vụ, có thể đến phủ chấp chính Thánh Minh tìm ta."

"Tuy tuổi người không lớn nhưng bản tính hiền lành, trầm ổn, lương thiện. Lão sư rất yên tâm. Nhưng người quá trọng tình trọng nghĩa. Lão sư có lời dặn duy nhất là, mặc kệ khi nào, an toàn mới là trọng yếu. Gặp chuyện phải suy nghĩ kỹ, không thể liều lĩnh. Lão sư tin tưởng người có thể trở thành một đoàn trưởng Săn Ma Đoàn ưu tú."

"Lão sư, đệ tử..." Long Hạo Thần nghe Dạ Hoa nói, gục trong ngực y khóc không thành tiếng.

Dạ Hoa cười vỗ lưng hân.

"Tốt lắm, người đã là nam tử hán đại trượng phu, đừng làm loại hành động của con gái như vậy. Đi đi, chim ưng trưởng thành cần phải giang rộng cánh bay lượn trên bầu trời. Một ngày nào đó, ánh sáng của người sẽ chiếu khắp toàn bộ Thánh Minh, thậm chí là cả đại lục."

Dạ Hoa vừa nói vừa ôm vai hân, mở cửa nhẹ đẩy hân ra ngoài.

Rầm một tiếng, cửa đóng.

Ngay sau đó Dạ Hoa nặng nề đặt lưng tựa cánh cửa, tay y, lòng y, còn có trong mắt ướt nước, đều đang run rẩy.

Ngoài cửa truyền đến tiếng hô của Long Hạo Thần.

"Lão sư, đệ tử nhất định sẽ thường quay về thăm ngài."

Nước mắt y đã không thể kiềm nén, tuôn trào. Y che miệng cố nén không khóc thành tiếng.

Tiếng bước chân Long Hạo Thần rời đi tựa như rút hết tất cả sức lực của Dạ Hoa.

"Nếu nó là con trai ruột của mình thì tốt biết mấy."

Lý Hình đứng trước cửa nhà trọ, nhìn Long Hạo Thần thất thần đi ra, vội vàng tiến lên xoa đầu hân.

"Đệ đệ ngốc, đâu phải sinh ly tử biệt. Nếu đệ muốn báo đáp lão sư Dạ Hoa, như vậy hãy khiến ông ấy vì đệ cảm thấy kiêu ngạo. Hãy để ông ấy cảm giác được vinh quang kỳ vĩ từ người đệ."

"Vâng." Long Hạo Thần nhẹ gật đầu, lưu luyến không rời nhìn cánh cửa phòng Dạ Hoa, siết chặt nắm tay. "Tỷ, chúng ta đi thôi."

Đại sơn Thánh Minh, sơn kỳ vĩ.

Các đội Săn Ma Đoàn đoàn đã hoàn tất ghi danh. Mới lập Săn Ma Đoàn nên tất cả đều là cấp sĩ, cũng lấy thứ tự đó. Ví dụ đám Long Hạo Thần là cấp sĩ Săn Ma Đoàn số một. Bởi vì hiện tại cấp sĩ Săn Ma Đoàn chỉ có mười đội mới thành lập mà thôi.

"Để tôi giới thiệu cho mọi người, đây là Hàn Vũ, Phụ Trợ kỵ sĩ của tôi." Sau khi hội hợp với đồng đội, Long Hạo Thần trước tiên giới thiệu Hàn Vũ. Bởi vì phải lập tức rời đi chỗ này nên hôm qua Hàn Vũ về nhà ở, hôm nay sớm tới sân kỵ sĩ gặp Long Hạo Thần.

Phụ Trợ kỵ sĩ? Trong đội Long Hạo Thần, trừ Thái Nhi ra thì ánh mắt bốn người đều biến thành ngạc nhiên.

Tư Mã Tiên trừng to mắt, vỗ đầu trọc của mình.

"Đại ca, người có cả Phụ Trợ kỵ sĩ?"

Long Hạo Thần cười nói.

"Hàn huynh tuy rằng là Phụ Trợ kỵ sĩ của tôi nhưng cũng là bạn tôi. Anh ấy là Thủ Hộ kỵ sĩ cấp năm nha. Có anh ấy gia nhập, thực lực đội chúng ta nhất định sẽ càng mạnh."

Tư Mã Tiên, Lâm Hâm, Vương Nguyên Nguyên, Trần Anh Nhi quay sang nhìn nhau, trong lòng thầm rung động. Kỵ Sĩ Thánh Điện quá mạnh, vị kỵ sĩ cấp năm này chắc không quá hai mươi lăm tuổi, vậy mà không thể tiến nhập giai đoạn chung kết thi đấu tuyển chọn Săn Ma Đoàn? Hay là nói y vốn không tham gia chung kết, chỉ làm Phụ Trợ cho Long Hạo Thần?

Tư Mã Tiên cười nói.

"Hoan nghênh gia nhập."

Hôm nay về mặt Lâm Hâm hơi ủ rũ, sắc mặt tái nhợt, thậm chí bình thường mái tóc dài chải vuốt không rối loạn hiện tại hơi bù xù. Y gật đầu với Hàn Vũ nhưng không nói gì thêm.

Vương Nguyên Nguyên ra vẻ hưng phấn nói.

"Là Thủ Hộ kỵ sĩ à! Vậy khi nào có cơ hội cũng muốn xem năng lực của anh!"

Hàn Vũ cười nói.

"Tôi chỉ là Phụ Trợ của chủ nhân, bảo hộ an toàn của chủ nhân là điều quan trọng nhất. Tôi cũng có lệnh bài công huân, nhưng dựa theo quy tắc Săn Ma Đoàn, làm một Phụ Trợ kỵ sĩ, công huân của tôi sẽ không tính trong đoàn đội."

Nghe hai chữ công huân, dù là ử rữ như Lâm Hâm cũng mắt lóe sáng.

Trần Anh Nhi chớp chớp mắt.

"Có thể đổi lấy đồ tốt nha."

Lúc bọn họ tới trung tâm giao dịch Săn Ma Đoàn, có thể nói được rửa con mắt. Lấy cấp bậc hiện tại của họ, tuy chỉ có thể ở tầng một trung tâm giao dịch lấy giá trị công huân đổi vật phẩm, dù là vậy vẫn khiến họ cảm thấy tầm quan trọng của giá trị công huân.

Săn Ma Đoàn cấp sĩ có thể đổi lấy trang bị vũ khí, không ngờ đều là cấp linh ma, thậm chí số ít trang bị cấp Huy Hoàng. Cũng có thể đổi các loại đan dược. Có rất nhiều đồ vật bọn họ chưa từng thấy quá lại vô cùng thực dụng. Xem mà khiến mỗi người chảy nước miếng. Nhưng mấy thứ này có tiền không mua được, trung tâm Săn Ma chỉ chấp nhận trao đổi giá trị công huân. Thậm chí giữa đội viên Săn Ma Đoàn cũng có thể lấy vật đổi vật, hoặc trực tiếp dùng giá trị công huân trao đổi.

Không cần nói, Thánh Minh bày ra như vậy là kích thích thành viên Săn Ma Đoàn khát vọng đạt được giá trị công huân, kích phát sức chiến đấu. Tuy mấy Săn Ma Đoàn đều biết rõ điều này nhưng như cũ vẫn là có hiệu quả tốt.

Trung tâm giao dịch cấp sĩ đã có nhiều thứ tốt vậy, đến cao cấp như cấp hiệu, cấp suất, thậm chí là cấp vương, cấp đế thì còn tới cỡ nào nữa?

Vương Nguyên Nguyên nói.

"Tôi có hỏi thăm, có hai cách lấy giá trị công huân. Một là trực tiếp đánh chết ma tộc, bất cứ ma tộc nào đều được. Ma tộc phổ thông như trạch lâm tộc, song đao ma cũng có thể đổi một ít điểm giá trị công huân. Ngoài ra chính là hoàn thành nhiệm vụ tháp giao cho."

Long Hạo Thần cười nói.

"Mọi người không cần gấp, chúng ta chỉ mới thành lập đoàn, còn chưa quen thuộc lẫn nhau, không có độ ăn ý. Chúng ta cố gắng ở chung một thời gian, sau đó mới dần gia tăng nhiệm vụ khó khăn."

Trần Anh Nhi thè lưỡi nói.

"Đoàn trưởng, lá gan anh nhỏ thật."

Hôm nay la lỵ mặc áo choàng ma pháp màu trắng, trên đầu cột hai bím tóc cuộn lại, thoạt nhìn vô cùng đáng yêu.

Lâm Hâm hừ một tiếng nói.

"Ngược lại cô can đảm lắm, nghe nói còn triệu hoán cừu, ừm, không tệ, chúng ta đỡ mang theo thực vật."

Trần Anh Nhi tức giận nói.

"Tên ẻo lả kia, nói ai đó?"

Trong đội tính cả Hàn Vũ thì có bốn người nam, ai đều anh tuấn ngời ngời. Tư Mã Tiên bộ dáng cương nghị chính trực. Hàn Vũ anh tuấn đẹp trai. Long Hạo Thần thì khỏi nói, trên mặt hẳn tìm không ra một chút khuyết điểm. Lâm Hâm thì đứng sau Long Hạo Thần, chỉ là thân hình

ma pháp sư của y hơi gầy, không giống Long Hạo Thần cân xứng, lại thêm mái tóc dài. Cho nên, biệt hiệu ẻo lả này cũng xuất hiện.

"Ca không phải ẻo lả, ca là nam nhi đích thực!" Lâm Hâm nổi giận.

Vương Nguyên Nguyên nhú mào nói.

"Được rồi, hai người cãi nhau cái gì. Nên nghĩ cách kiếm giá trị công huân mới quan trọng hơn."

Lâm Hâm lật tay, trong lòng bàn tay xuất hiện hai bình đan dược. Y ném cho Tư Mã Tiên một bình, nói.

"Đây là Tụ Linh Đan mà đoàn trưởng đã nói, mỗi viên ít nhất có thể tăng mười điểm nội linh lực, đồng thời xúc tiến tu luyện. Nó chỉ hữu dụng dưới cấp năm. Trong bình có mười viên, trước dùng thử đi."

Tư Mã Tiên mừng rỡ vội vàng cầm cái bình, hướng Lâm Hâm giờ ngón tay cái.

"Anh em tốt, vậy ta không khách sáo!"

Nói cảm ơn ngoài miệng không bằng ghi nhớ trong lòng.

Trong đội chỉ có Tư Mã Tiên và Trần Anh Nhi là không tới cấp năm. Mắt thấy Lâm Hâm lấy ra hai bình đan dược, làm sao Trần Anh Nhi không hiểu rõ. Cô cười tươi tiến đến nói.

"Ếo lả cũng chia tốt xấu, anh nhất định là một ẻo lả tốt. Cho nên sẽ không cùng con nít so đo đâu ha."

Lâm Hâm xoay tròn tròn mắt.

"Sau này không được gọi tôi là ẻo lả nữa."

Trần Anh Nhi cướp lấy đan dược trong tay y, còn vỗ vai y nói.

"Rồi rồi, mọi người đều là người một nhà, đừng cản nhỡ nữa, sau này chiến đấu, tôi bảo vệ anh."

Lâm Hâm bị cô chọc tức đến méo mồm.

"Dựa vào cô, còn bảo vệ tôi?"

Trần Anh Nhi ưỡn bộ ngực nhỏ, nói.

"Sao tôi không thể bảo vệ anh, cứ chờ xem."

"Khụ khụ." Đúng lúc này, bên cạnh truyền đến tiếng ho khan.

Long Hạo Thần quay đầu lại, thấy Dương Văn Chiêu tiến tới gần hẳn.

"Long huynh đệ, có thể nói vài lời không?" Dương Văn Chiêu lễ phép hỏi.

Long Hạo Thần gật đầu.

"Đương nhiên được."

Hai người trong thi đấu là đối thủ cạnh tranh, nhưng Long Hạo Thần rất có ấn tượng tốt với Dương Văn Chiêu. Dương Văn Chiêu chẳng những mạnh mẽ còn có tính cách trầm ổn. Quan trọng là gã được Tinh Diệu Độc Giác Thú thừa nhận, có thể hiểu tính tình gã như thế nào.

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 61

Khiêu Chiến Cấp Bảy [3]

Dương Văn Chiêu dẫn Long Hạo Thần đi đến một bên, khom người hướng Long Hạo Thần hành lễ.

Long Hạo Thần nghiêng người vội vàng né sang bên.

"Dương huynh, làm gì thế?"

Dương Văn Chiêu cười khổ nói.

"Tôi có một việc muốn xin cậu nhất định phải đồng ý."

Long Hạo Thần ngần ra.

"Là chuyện gì?"

Dương Văn Chiêu nhỏ giọng nói.

"Tôi muốn kính nhờ Long huynh đệ giúp tôi chiếu cố Anh Nhi."

"A?" Long Hạo Thần nghi hoặc nhìn gã, nói. "Lúc trước tuyển người, dường như Dương huynh có chọn Anh Nhi, chỉ là cô ấy không đồng ý. Kỳ thật không cần Dương huynh mở miệng tôi cũng sẽ bảo vệ cho cô ấy thật tốt. Chúng tôi là thành viên chung một đội mà."

Dương Văn Chiêu hơi do dự mới nói.

"Nói thật cho Long huynh đệ, Anh Nhi là vị hôn thê của tôi. Hai chúng tôi từ nhỏ đã đính hôn. Chỉ là cô bé có chút phản nghịch, không

đồng ý gia đình sắp đặt, cho nên mới có tình huống hiện tại. Mặc kệ nói sao thì tôi là vị hôn phu của cô ấy, nhưng cô ấy không chung đội với tôi. Nên tôi chỉ còn cách nhờ Long huynh đệ chăm sóc giùm. Tôi nguyện đem giá trị công huân tương lai tặng một phần ba cho Long huynh đệ, thấy sao hả?"

Long Hạo Thần biến sắc mặt, thanh âm cũng trầm thấp.

"Dương huynh, tôi nói rồi. Anh Nhi là thành viên trong đội, tôi nhất định sẽ bảo vệ cô ấy. Sao có thể lấy giá trị công huân của huynh? Tốt lắm, nói tới đây thôi."

Nói xong hắn quay đầu bước đi. Dương Văn Chiêu dùng lợi ích dụ dỗ trong mắt hắn chính là sự sỉ nhục.

Nhìn bóng lưng hắn, Dương Văn Chiêu vỗ trán mình.

"Thật là quan tâm sẽ bị loạn, không nên đối với cậu ta nói lời như vậy."

Đúng lúc này, Long Hạo Thần chợt dừng bước ngoái đầu nói với Dương Văn Chiêu.

"Tôi sẽ bảo vệ tốt mỗi một thành viên trong đội, không để họ bị tổn thương."

Dương Văn Chiêu gật đầu.

"Long huynh đệ, mới này, xin lỗi."

Long Hạo Thần phát tay quay trở lại bên cạnh bạn bè.

Đúng lúc này, Kỵ Sĩ Thánh Điện thánh kỵ sĩ trưởng Hàn Khiếm dẫn theo mười người đàn ông, tuổi khoảng hơn bốn mươi mặc áo trắng đi vào trong sân. Nhìn thấy ông, mỗi đội Săn Ma Đoàn đều nhanh chóng yên tĩnh lại.

Hàn Khiếm đi đến giữa sân, mười gã đàn ông cao to ở sau lưng ông sắp thành hàng.

"Từ hôm nay trở đi, các người chính thức thành Săn Ma Đoàn cấp sĩ. Chắc các người cũng đã thấy giá trị công huân sẽ cho các người những thứ gì. Đây cũng là nguyên nhân quan trọng vì sao Săn Ma Đoàn được xưng là cái nôi của cường giả. Sau này cần làm cái gì, chắc hẳn các người đã đoán ra. Không sai, tiếp theo sắp sửa tiến hành, chính là đợt thi đấu đoàn đội Săn Ma Đoàn. Một đoàn đội ưu tú chính là nguồn suối sáng tạo kỳ tích. Thi đấu đoàn đội không cần các người mặt đối mặt đấu, như vậy sẽ chỉ lãng phí thời gian. Lát nữa các người sẽ rời khỏi thánh thành. Từ nơi này xuất phát tới biên cương, vượt qua ba tháng hành quân."

"Trong lúc đó, các người sẽ đối mặt ma tộc hung tàn, nhưng cũng là cơ hội trực tiếp lấy giá trị công huân. Ba tháng sau, đoàn đội có giá trị công huân tổng số cao chính là đứng đầu thi đấu đoàn đội, cứ thế suy ra. Thi đấu đoàn đội chỉ có đứng ba hạng đầu mới được thưởng. Hạng nhất thưởng giá trị công huân một ngàn. Hạng hai là năm trăm, hạng ba là ba trăm. Ta nói đây là mỗi người trong đoàn đội."

Nên biết cho dù là Long Hạo Thần được quán quân thi đấu cá nhân, chỉ nhận thưởng một trăm công huân. Lúc này Hàn Khiếm lại nói đoàn đội quán quân mỗi người đều sẽ có điểm. Như vậy nghĩa là đội đó có cơ hội thăng cấp hiệu Săn Ma Đoàn! Bỗng chốc mọi người đôi mắt tỏa sáng.

Trên chiến trường, sức mạnh cá nhân ảnh hưởng rất kém. Đoàn đội mạnh hay yếu không đơn giản tùy thuộc vào năng lực cá nhân đội viên. Ai đều có khả năng đạt được vô địch.

Hàn Khiếm tiếp tục nói.

"Đứng sau lưng ta là mười vị Thủ Hộ kỵ sĩ, bọn họ sẽ trở thành người dẫn đầu của các người. Họ đều là anh hùng chiến đấu với ma tộc đã nhiều năm. Trên chiến trường các người phải học tập họ. Các vị dẫn đầu về vị trí, xuất phát!"

Liên minh thánh điện cũng vất vả, nơi có thể rèn luyện đương nhiên chính là chiến trường. Muốn cho đoàn đội lớn mạnh, bồi dưỡng ra ăn ý. Như vậy chiến trường tùy thời đều đối mặt sinh tử nguy cơ chính là công cụ dung hợp tốt nhất. Mà vì an toàn của đám nhóc này, liên minh phải ra mười Thủ Hộ kỵ sĩ. Bọn họ không chỉ có nhiệm vụ bảo hộ các tiểu đội Săn Ma Đoàn, đồng thời còn gánh vác tác dụng bồi dưỡng kỵ sĩ hạch tâm Săn Ma Đoàn. Đối với một đoàn đội, kỵ sĩ phụ trách lên kế hoạch, phòng ngự, chỉ huy, vĩnh viễn là trọng yếu nhất.

Mười Thủ Hộ kỵ sĩ chia nhau đi tới trước mặt các tiểu đội Săn Ma Đoàn.

Bên Long Hạo Thần là một người cao to vóc dáng cường tráng hơi giống Tư Mã Tiên. Thoạt nhìn khoảng bốn mươi tuổi, khuôn mặt tựa như đao khắc tràn đầy nghiêm túc. Phía hai bên cổ có vết sẹo, phần đầu bên cạnh cũng có vết sẹo hình tròn bán kính khoảng hai ly.

Đi tới trước mặt mọi người. Cao Anh Kiệt tay phải đặt ngực trái, trầm giọng nói.

"Chào mọi người, tôi tên Cao Anh Kiệt. Bắt đầu từ giờ, trong một tháng này tôi sẽ là người dẫn đầu. Tôi không phụ trách chỉ huy các người chiến đấu, nhưng có quyền lợi tùy lúc điều chỉnh kế hoạch. Nhiệm vụ của tôi là bảo đảm sau ba tháng các người có thể rời khỏi chiến trường. Từ thời điểm chúng ta đến chiến trường thì bắt đầu tính thời gian ba tháng. Trước khi xuất phát tôi cần biết rõ thực lực của các người."

Trần Anh Nhi tò mò nói.

"Lãnh đội, ngài làm sao để hiểu?"

Cao Anh Kiệt liếc cô một cái.

"Chiến đấu vĩnh viễn là cách kiểm nghiệm thực lực tốt nhất. Các người vừa mới hoàn thành tổ hợp đoàn đội, sợ rằng chưa từng trải qua

chiến đấu. Như vậy tôi chính là mục tiêu đầu tiên các người phải khiêu chiến."

Nghe gã nói câu này, người phản ứng trước tiên chính là Tư Mã Tiên và Vương Nguyên Nguyên. Hai người đều thuộc loại hiếu chiến, nếu không sẽ không đem Thuần chiến sĩ và mục sư tu luyện thành cường lực chiến sĩ.

Vương Nguyên Nguyên nói.

"Linh đội, ngài cấp mấy?"

Cao Anh Kiệt nhàn nhạt nói.

"Kỵ Sĩ Thánh Điện cấp bảy. Nhưng khi cùng các người so đấu, tôi sẽ không dùng năng lực bay, cũng không triệu hoán tọa kỵ."

Vương Nguyên Nguyên hưng phấn nói.

"Vậy nếu chúng tôi thắng ngài, có được lợi gì không? Thí dụ như giá trị công huân chẳng hạn."

Long Hạo Thần đều không nói lời nào. Giống như Cao Anh Kiệt đã nói, đội bọn họ vừa mới thành lập, hẳn cần quan sát đồng bạn thêm, để quen thuộc đặc điểm của mỗi người. Hiện tại hẳn phát hiện một đặc điểm của Vương Nguyên Nguyên, chẳng qua là...

"Thắng?" Khuôn mặt cứng rắn của Cao Anh Kiệt xuất hiện ý cười. "Tôi không thể trực tiếp cho các người giá trị công huân. Nhưng nếu các người thắng, tôi sẽ thành một đội viên trong đoàn, tạm thời trở thành Thủ Hộ kỵ sĩ nghe theo điều khiển đoàn trưởng. Trên chiến trường tôi thu hoạch tất cả giá trị công huân đều chia cho các đội viên."

"Một lời đã hứa." Lần này là Long Hạo Thần mở miệng, một tiếng quyết định.

Người dẫn đầu có nhiệm vụ bảo hộ Săn Ma Đoàn bọn họ, đương nhiên không thể trực tiếp gia nhập chiến đấu chung với họ. Chỉ có ở tình huống cực kỳ nguy hiểm mới ra tay. Vị này chính là thánh điện kỵ sĩ cấp bảy! Nếu gã có thể tạm thời trở thành đội viên, như vậy khi bọn họ săn ma tộc, vô luận là số lượng vẫn là chất lượng đều sẽ gia tăng. Đến khi đó còn đội nào có thể cùng họ tranh đoạt hạng nhất?

Tuy rằng khiêu chiến cấp bảy đối với họ mà nói sẽ vô cùng gian nan. Nhưng Cao Anh Kiệt dù sao là Thủ Hộ kỵ sĩ mà không phải Trừng Giới kỵ sĩ. Lại thêm không có gì nguy hiểm, người ta thậm chí không triệu hoán tọa kỵ.

Cơ hội tốt như vậy đâu có lý do không thử chứ?

Nhìn đám thanh niên ra vẻ hưng phấn, Cao Anh Kiệt trong lòng có chút buồn cười. Đám nhóc này! Chẳng lẽ họ nghĩ rằng khiêu chiến vượt cấp là dễ dàng sao? Hơn nữa còn là vượt hai cấp. Nên biết linh lực của Kỵ Sĩ Thánh Điện cấp bảy chuẩn nhập môn đã cao tới một vạn. Huống chi gã không phải Kỵ Sĩ Thánh Điện bậc một.

Mấy đội Săn Ma Đoàn khác đã theo người dẫn đầu lần lượt rời đi, Hàn Khiếm cũng đã đi. Trong sân kỵ sĩ chỉ còn lại một đội Săn Ma Đoàn bọn họ.

Cao Anh Kiệt tự đi hướng giữa sân, một tấm thuẫn và một thanh kiếm xuất hiện trong tay gã, không có mặc áo giáp. tấm thuẫn và thanh kiếm thoạt nhìn chỉ là vũ khí của kỵ sĩ phổ thông, chỉ sợ không đạt tới trang bị ma cấp.

"Đến đây."

Long Hạo Thần bước lên trước mấy bước đứng đầu đội. Hắn vội mặc vào Thánh Linh sáo trang. Ánh sáng trắng chợt lóe, kích phát Thánh Linh thủ hộ. Một tầng ánh sáng sương mù bao phủ quanh thân đồng đội.

"Tư Mã, cuồng hóa. Nguyên Nguyên, chém. Anh Nhi đứng phía sau, triệu hoán. Lâm Hâm phụ trách phòng ngự. Hàn Vũ cùng tôi chính diện phòng ngự, Thái Nhi tùy cơ ứng biến. Lên!"

Long Hạo Thần ra lệnh chỉ huy. Đây là lần đầu họ hợp tác, không có ăn ý gì, chỉ có thể dùng ngôn ngữ tiến hành chỉ huy.

Long Hạo Thần vừa nói trên trán xuất hiện ánh sáng tím, Hạo Nguyệt xuất hiện. Nhưng Long Hạo Thần không cười trên người nó mà khiến nó chờ ở phía sau.

Hàn Vũ cũng mặc xong trang bị, trọng kiếm tay phải mau chóng hoàn thành phù văn triệu hoán. Ánh sáng vắn vẹo lóe trên đầu y, một ma thú quái dị xuất hiện trên không trung.

Nhìn thấy ma thú này, ngay cả Cao Anh Kiệt là Kỵ Sĩ Thánh Điện đều ngẩn ra. Bởi vì ma thú đồng bạn của y thật là có chút quái.

Là một cái bán kính hai mét nhìn qua lớn cỡ ma bàn nhãn cầu nhỏ. Đúng vậy, chính là một con mắt to, phía dưới mắt còn rủ xuống một cái đuôi đen. Mắt cũng là màu đen, xoay tròn chuyển động. Xung quanh nó không ngừng lóe quang vắn vắn vẹo, thoạt nhìn có mấy phần cảm giác kỳ dị.

Cao Anh Kiệt kinh ngạc nói.

"Đây là Tà Nhãn? Thật là đồng bạn ma thú ít gặp!"

Long Hạo Thần cũng ngẩn người. Ban đầu khi hắn chiến thắng Hàn Vũ, y không hề triệu hoán ma thú.

Tà Nhãn to lớn cứ như vậy ở trên đỉnh đầu Hàn Vũ bay bành bồng, con mắt không ngừng chuyển động. Ánh sáng vắn vẹo dường như từ giữa con mắt nó tản ra ngoài.

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 62

Đoàn Đội

Đột nhiên một luồng sáng đỏ phát ra từ mắt Tà Nhãn, Cao Anh Kiệt đứng đằng xa trên người cũng nhiễm màu đỏ.

Cao Anh Kiệt không có động, không kinh ngạc, khẽ cười nói.

"Nhãn Chân Tà? Tà Nhãn của cậu chưa trưởng thành, muốn tìm kiếm tu vi của tôi thì còn kém xa."

Long Hạo Thần và Hàn Vũ nhìn nhau một cái, sải bước phóng hướng Cao Anh Kiệt. Bọn họ vừa hành động, các thành viên trong đội cũng khởi động.

Vương Nguyên Nguyên mau chóng lấy ra ba viên bảo thạch nhét vào Cự Linh tẩm thuần. Tư Mã Tiên thì hét to một tiếng, khí thể dâng cao, cầm pháp trượng theo Long Hạo Thần xông ra ngoài. Trong quá trình xung phong, toàn thân gã cơ bắp cuộn cuộn, cuồng hóa.

Thải Nhi nguyên bản bị Long Hạo Thần nắm tay, ngay giờ phút này bỗng biến mất.

Hạo Nguyệt tam đầu đồng thời nâng lên. Tiểu Quang và Tiểu Hỏa trong miệng không ngừng thoát ra thì thầm ngâm xướng. Tiểu Thanh thì phun ra hai luồng sáng xanh rơi trên người Trần Anh Nhi và Lâm Hâm. Thân thể hai người hơi bay lên, đồng thời bị Hạo Nguyệt hứng lấy, bốn vó tung bay đuổi theo đám Long Hạo Thần.

Trong tay Trần Anh Nhi, viên thủy tinh cầu to lớn lần nữa xuất hiện. Thanh âm ngân xướng thanh thúy dễ nghe tựa như đang hát.

Lâm Hâm ngồi trước mặt cô, pháp trượng Hỏa Vân Tinh nâng lên, mau chóng ngân xướng chú ngữ, hỏa nguyên tố dính đặc phát ra. Không thể không nói Lâm Hâm ở phương diện khống chế ma pháp và nguyên tố ma pháp, đều vượt xa Hoàng Nghị có Thổ nguyên tố tinh linh. Y không có nguyên tố tinh linh trợ giúp, dựa vào pháp trượng Hỏa Vân Tinh thi pháp, thế mà nhanh vượt qua Hoàng Nghị.

Bên Long Hạo Thần mỗi người đều hành động. Bên Cao Anh Kiệt thì như không thèm quan tâm, như cũ đứng yên bất động.

Dưới trạng thái xung phong, Long Hạo Thần và Hàn Vũ tốc độ ngang bằng Tư Mã Tiên đã cuồng hóa. Ba người gần như là đồng thời tiến tới trước mặt Cao Anh Kiệt.

Mắt thấy cách Cao Anh Kiệt không tới mười mét, Long Hạo Thần đột nhiên hét lớn, trước ngực ánh sáng trắng bắn ra, tựa như tia chớp rơi trên người Cao Anh Kiệt.

Thánh Dẫn Linh Lô kỹ năng thứ nhất, Khiên Dẫn.

Cao Anh Kiệt dường như không bất ngờ, nhưng, gã động. Bước ra một bước vững như núi đặt trên đất. Trong chớp mắt một tiếng nổ khiến toàn bộ sân kỳ sĩ chấn động. Tay phải phổ thông tinh thiết trọng kiếm nháy mắt phát ra ánh sáng vàng lóa mắt, chém thẳng hướng Long Hạo Thần.

Co chân, lập lá chắn, Long Hạo Thần thân hình nháy mắt cứng lại, tựa như một pho tượng điêu khắc đứng nơi đó. Thánh Linh thuần lóe tia sáng trắng, đích thị là Thánh Quang Thấm tẩm thuần và Thần Ngự Thuần đồng thời sử dụng.

Cùng lúc đó, tổng cộng năm tầng hào quang gần như đồng thời phát ra từ người hắn.

Ánh sáng đầu tiên chính là Thánh Quang Tráo từ Linh Quang bao tay, thứ hai chính là Hàn Vũ bên cạnh hắt phóng thích thêm một tầng Thánh Quang Tráo. Tiếp đến chính là ba loại ánh sáng ma pháp.

Hai hỏa hệ, một quang hệ, ba mặt ma pháp từ đằng sau bắn tới rơi trên người hắn. Phòng ngự cấp năm phối hợp hai tầng Thánh Quang Tráo, vì Long Hạo Thần được năm tầng phòng ngự.

Ba tầng ma pháp hỗ trợ đương nhiên là của Tiểu Quang, Tiểu Hỏa và Lâm Hâm làm ra.

Cao Anh Kiệt mắt sáng ngời, trong lòng thầm gật đầu. Đám thanh niên này chỉ lần đầu phối hợp đã tìm ra điểm mấu chốt. Một Thủ Hộ kỵ sĩ hoặc Thuần chiến sĩ có thể chống đỡ địch nhân công kích mới là chân chính trụ cột trong đội. Huống chi thiếu niên kỵ sĩ tuần tú này còn có Thánh Dẫn Linh Lô, tư thế phòng ngự như là bản năng, không uổng là đệ nhất thi đấu cá nhân.

Nhưng, thế này là xong rồi ư?

Tư thế trọng kiếm chém xuống không thay đổi, Cao Anh Kiệt tựa như không nhìn thấy bên trái Tư Mã Tiên giờ pháp trượng lóe Thánh Quang Chùy và Quang Trảm Kiếm của Hàn Vũ.

*Oành rầm rầm! *

Cảm giác áp bách khiến Long Hạo Thần toàn thân run rẩy, trước mặt năm tầng phòng ngự đối với Cao Anh Kiệt mà nói tựa như miếng thiết mỏng yếu ớt. Chỉ là làm ánh sáng vàng trên thân kiếm của gã yếu bớt một ít mà thôi. Một kiếm này nặng nề chém xuống Thánh Linh thuần.

Cùng lúc đó, Tà Nhân trên đỉnh đầu Hàn Vũ đột nhiên phát ra ánh sáng trắng chói mắt, khiến thân hình Cao Anh Kiệt hơi ngừng giây lát, ngẩn ngui xuất hiện hoảng hốt. Tiếp đó trọng kiếm tiếp tục chém hướng lá chắn của Long Hạo Thần.

Lực xung kích khủng bố nháy mắt từ Thánh Linh thuần truyền vào cơ thể. Giờ khắc này, Long Hạo Thần chỉ cảm thấy thân thể tựa như không còn là chính mình. Linh lực mênh mông mà khủng bố xông tới khiến cả người hắn ép sát mặt đất bay ngược ra ngoài. Trên người ánh sáng vàng của Quang Báo Thủ chợt lóe, cảm giác toàn thân tê dại lại như mất hết sức lực.

Mặc dù Long Hạo Thần trước kia đã đánh giá cao thực lực cường giả cấp bảy, nhưng chân chính giao đấu hắn mới thật khắc sâu cảm nhận được chênh lệch quá lớn. Gần như tập trung lực lượng toàn đội, chỉ có thể miễn cưỡng chặn một kích kia.

Một đôi cánh màu vàng to lớn từ sau lưng Cao Anh Kiệt giang rộng. Quang Trảm Kiếm rơi trên đôi cánh, nháy mắt biến mất. Tư Mã Tiên sau khi cuồng hóa dốc sức một kích rơi trên đôi cánh, cũng chỉ là phát ra một tiếng *đùng*, bên trên bao bọc Thánh Quang Chùy nháy mắt bị khủng bố cường liệt quang nguyên tố đồng hóa. Thân thể cường tráng của gã mạnh bắn ra xa.

Long Hạo Thần không có gián đoạn Thánh Dẫn Linh Lô. Hắn là đoàn trưởng, cũng là trụ cột đoàn đội, ngay lúc này, trọng trách ngăn chặn Cao Anh Kiệt đương nhiên thuộc trách nhiệm của hắn.

Bốn ánh sáng lần nữa bao trùm thân thể, lần này là bốn tầng nguyên tố lá chắn. Tuy rằng so với đợt trước thiếu một tầng, nhưng Thánh Quang Trảo ba cấp sao có thể so sánh với nguyên tố lá chắn cấp năm, lực phòng ngự ngược lại mạnh hơn trước.

Long Hạo Thần hít sâu, liều mạng thúc đẩy nội linh lực hóa giải cảm giác tê dại toàn thân. Lúc này ưu thế ngoại linh lực hơn xa đồng cấp kỳ sĩ dần hiện ra. Chỉ một chớp mắt, cảm giác tê dại đã biến mất hơn phân nửa.

Cao Anh Kiệt một kiếm đẩy lùi Long Hạo Thần, dưới sức lôi kéo của Thánh Dẫn Linh Lô, trừ phi gã chạy ngược ra phạm vi của linh lô, nếu không gã chỉ có thể công kích một mình Long Hạo Thần. Chân dẫm một

cái, gã xông hướng Long Hạo Thần, không thèm để ý Hàn Vũ lần nữa phát động công kích. Sau lưng gã hai cánh chỉ hơi động đã dễ dàng ngăn cản đòn đánh.

Thánh Quang Thấm lá chắn, Thánh Quang Tráo, Thần Ngự Thuần.

Long Hạo Thần lại mở ra toàn bộ năng lực phòng ngự của mình, cùng lúc đó, một tầng ánh sáng hồng rơi trên người hắn, vì hắn lần nữa gia tăng một tầng nguyên tố lá chắn.

Là Lâm Hâm. Lâm Hâm dựa vào Hỏa Vân Tinh phóng ra ma pháp tốc độ còn mau hơn Hạo Nguyệt nhiều. Y trong thời gian ngắn ngủi đã phát ra hai tầng nguyên tố lá chắn phụ trợ Long Hạo Thần phòng ngự.

*Oành ùng ùng! *

Long Hạo Thần lần nữa ngay mặt nghênh đón công kích của Cao Anh Kiệt. Trong tiếng gầm đinh tai nhức óc, lần này hắn liên tục lùi bảy tám bước mới ổn định thân hình, tất cả vòng phòng ngự lần nữa bị phá nát. Nhưng so với đòn trước, phòng ngự càng nhiều thì phản ứng càng tốt. Ít ra không xuất hiện cảm giác toàn thân tê dại nữa.

Cùng lúc đó, Thánh Linh kiếm của Long Hạo Thần chỉ phía trước, một luồng Quang Báo Thủ kèm theo Quang Trảm Kiếm chém hướng Cao Anh Kiệt.

Cao Anh Kiệt có chút kinh ngạc. Hai thiếu niên cấp năm có thể dưới sự trợ giúp của đồng đội liên tiếp hai lần ngăn cản công kích của mình. Tuy chính mình không dốc hết sức nhưng cũng khá là mạnh. Thế mà đoàn này lại có thể trong thời gian ngắn ngủi, hoàn thành năm nguyên tố lá chắn phòng ngự. Đối Săn Ma Đoàn mới khác, sợ rằng ngay cả ba tầng cũng phóng không ra đi? Hơn nữa Thần Ngự Thuần của thiếu niên này lại để gã cảm giác hoàn mỹ không chỗ chê. Sử dụng không chỉ thành thạo, càng là dùng Thần Ngự Thuần giảm bớt thần lực.

Nhưng Cao Anh Kiệt không định ở chỗ này lãng phí quá nhiều thời gian. Một kiếm đầy lùi Long Hạo Thần, dưới chân gã di chuyển, nháy mắt xông hướng lá chắn. Gã sẽ không tổn thương đám thanh niên này, nhưng cũng muốn đánh bay Long Hạo Thần để Thánh Dẫn Linh Lô mất đi tác dụng. Không có chủ lực phòng ngự của Thủ Hộ kỵ sĩ, người khác sợ rằng không đỡ nổi một chiêu của gã.

Nhưng ngay lúc đó, tâm trí gã lần nữa xuất hiện trạng thái hoảng hốt ngăn ngủi, không thể tiếp tục xung phong lá chắn.

Tà Nhân rất nham hiểm bay lượn lơ trên đỉnh đầu Hàn Vũ. Mà lúc này Hàn Vũ không tiếp tục tấn công, nhân nhả đứng phía sau, sương mù vàng nồng đậm quanh thân thể y dâng lên, đích thị là Súc Thế bình thường Long Hạo Thần hay dùng.

Lấy lực công kích hiện giờ của y, không thể phá phòng ngự của Cao Anh Kiệt. Chỉ có Súc Thế áp súc linh lực bản thân mới càng có khả năng nhiều hơn.

Tựa như quân vương thống nhất đất nước, vô tận uy nghiêm cao ngạo xuất hiện trong khoảnh khắc này.

Một luồng sáng vàng khổng lồ từ mé sau lưng Long Hạo Thần dâng lên. Tựa như sao băng màu vàng từ trên trời giáng xuống, mạnh đập hướng Cao Anh Kiệt.

Lực áp bách hoang dã khiến Cao Anh Kiệt chột biến sắc, ánh mắt lần đầu tiên trở nên nghiêm túc.

Bay trên không trung dĩ nhiên là Vương Nguyên Nguyên, còn là có Cự Linh tấm thuẫn khảm ba bảo thạch siêu cường Vương Nguyên Nguyên.

Khuôn mặt trên Cự Linh tấm thuẫn tản ra ánh sáng vàng rờn lóa mắt, lấp lánh đỏ, vàng, trắng, xanh, xám tựa như núi đè chém xuống Cao Anh Kiệt.

Cao Anh Kiệt không tiếp tục truy đuổi Long Hạo Thần, chân chợt khựng lại. Ngay lúc gã ngừng để chuẩn bị, Long Hạo Thần cũng không rảnh rỗi, liên tiếp ba ánh sáng tản ra. Đồng thời hắc mau chóng ngấm xương chú ngữ, một thiên sứ vàng từ từ thành hình trên đỉnh đầu hắc.

Tín Niệm quang hoàn, Thủ Hộ Ân Tứ, Cường Kích quang hoàn. Đây là ba đại quang hoàn cơ bản nhất của Thủ Hộ kỵ sĩ. Long Hạo Thần sử dụng quen thuộc, chỉ cần cho hắc một thời gian, thậm chí không cần chú ngữ đã có thể phóng ra.

Ba đại quang hoàn còn có Thánh Linh thủ hộ trợ giúp, Vương Nguyên Nguyên trên người ánh sáng càng thêm lóa mắt.

Lúc trước đối mặt Cự Linh tẩm thuần, Long Hạo Thần suýt nữa lật thuyền. May nhờ Hạo Nguyệt trợ giúp thêm nữa Vương Nguyên Nguyên tiêu hao quá lớn, không thể toàn bộ phát huy sức mạnh của tẩm thuần, nên hắc mới chiến thắng. Nếu không phải hắc thắng Vương Nguyên Nguyên, một khi cô tiến mười sáu cường, cuối cùng thứ hạng không biết sẽ ra sau.

Làm một chiến sĩ chân chính mạnh nhất trong Chiến Sĩ Thánh Điện, Vương Nguyên Nguyên ngay lúc này hoàn toàn dốc hết sức lực chiến đấu.

Tẩm thuần nâng lên, thân hình ngừng lại, đích thị là Thần Ngự Thuần. Kỹ năng đặc điểm của cấp cao kỵ sĩ đương nhiên Cao Anh Kiệt cũng biết sử dụng.

Đối diện lực áp bách của Cự Linh tẩm thuần, gã không thể không tập trung tinh thần đối phó.

Nhưng lúc này, một bóng đen lặng yên không tiếng động xuất hiện sau lưng gã. Ánh sáng ám kim chợt lóe.

Thải Nhi ẩn núp ở chỗ tối trong thời khắc mấu chốt rốt cuộc động.

Lúc Long Hạo Thần chịu đòn công kích đầu tiên, Thái Nhi biến đổi vị trí. Cao Anh Kiệt lại không phát hiện nàng từ sau lưng Long Hạo Thần chạy sang lưng Hàn Vũ.

Khi Cao Anh Kiệt truy kích Long Hạo Thần, đương nhiên có xẹt qua chỗ Hàn Vũ. Hàn Vũ đang Súc Thế, Thái Nhi vừa lúc đi tới sau lưng y.

Thái Nhi ra tay một điểm vô cùng chính xác, vừa lúc là giữa hai cánh Cao Anh Kiệt ngưng tụ linh lực, cũng chính là giữa lưng. Đây là vị trí phòng ngự yếu nhất.

Không sai, Thần Ngự Thuần đúng là rất mạnh. Nhưng khuyết điểm lớn nhất chính là khoảnh khắc phòng ngự, thân hình phải bất động, tiếp đó thông qua toàn thân giảm bớt lực để hóa giải đòn tấn công của địch thủ. Thái Nhi chọn thời cơ chính là khoảnh khắc thân hình gã bất động, cũng chính là Cự Linh tẩm thuần sắp va chạm phòng ngự của gã.

Thái Nhi không phải loại thích khách giỏi nguy trang chính mình, toàn thân phát ra các loại mê hoặc. Nàng giỏi là ẩn nấp, tìm cơ hội một kích trúng mục tiêu. Tuy mắt nàng nhìn không thấy, nhưng tìm nhược điểm địch nhân thì chính xác hơn bất cứ ai.

Không tốt. Ngay lúc Thái Nhi phát động thì sắc mặt Cao Anh Kiệt chợt biến đổi. Gã là Kỵ Sĩ Thánh Điện cấp bảy, tuy Thái Nhi hành động lạng lẹ không phát ra tiếng vang, nhưng trực giác gã đối với nguy hiểm rất nhạy bén.

Nhiều năm gã cùng ma tộc chiến đấu đã dưỡng thành bản năng gần như dã thú. Không chút do dự, gã hóa giải Thần Ngự Thuần, trọng kiếm tay phải tự như sấm chớp chắn sau lưng. Cùng lúc đó, thân thể gã chợt lóe ánh sáng vàng.

Đình-oành

Hai thanh âm hầu như cùng lúc xuất hiện.

Vương Nguyên Nguyên chỉ thấy mình tựa như va chạm ngọn núi, lực phản chấn mạnh mẽ khiến cả người cô bắn ngược ra, ngay cả Cự Linh tấm thuẫn cũng rời khỏi tay.

Nhưng cô dốc sức ra một đòn mạnh mẽ cũng đổi lấy thân hình Cao Anh Kiệt hơi chấn động. tấm thuẫn trong tay gã phía chính giữa hơi lõm vào.

Hàn Vũ như cũ đang Súc Thế, thấy rõ ràng sang lưng trọng kiếm ngăn cản Thái Nhi lại bị đâm xuyên qua. Hơn nữa đánh lui Thái Nhi một kích, không hề đánh bừa. Mơ hồ thấy được ánh sáng ám kim xuyên thấu qua trọng kiếm hòa vào ánh sáng vàng từ người Cao Anh Kiệt.

Kỹ năng đặc biệt của Kỵ Sĩ Thánh Điện cấp bảy, Quang Diệu Thế.

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 63

Bí Ngâm Cơ Tọa

Khoảnh khắc Cao Anh Kiệt phóng ra Quang Diệu Thể, người cảm giác rõ ràng nhất là Long Hạo Thần. Hắn cảm giác được trong không khí quang nguyên tố tựa như trăm sông đổ về một biển, hướng Cao Anh Kiệt điên cuồng dâng trào, thậm chí có thể mơ hồ thấy một ít điểm sáng nhạt.

Đây là lần thứ hai Long Hạo Thần biết đến Quang Diệu Thể, khác với lần đầu, lần này là nhìn thấy trong khi chiến đấu. Kỹ năng cường đại này sau khi phóng thích, người thi pháp sẽ có cảm giác biến chất, tựa như bản thể thành một khối bảo thạch quang hệ cực lớn, đang điên cuồng hấp thu quang nguyên tố bên ngoài, sau đó phóng thích ra.

Vương Nguyên Nguyên tuy bị đánh bay nhưng không trọng thương, đây là nhờ Thái Nhi. Khi Cao Anh Kiệt ngăn cản Cự Linh tẩm thuần của cô thì không cách nào dốc sức ứng phó. Khi vũ khí huyết mạch truyền thừa gần tới cảnh giới truyền kỳ bộc phát sức mạnh, chẳng những khiến thân hình Cao Anh Kiệt lung lay, cùng lúc bảo hộ Vương Nguyên Nguyên.

Cao Anh Kiệt làm vỡ mặt kinh ngạc, trọng kiếm bị đâm xuyên qua dĩ nhiên gã cũng cảm giác được. Tuy Quang Diệu Thể và linh lực hai cánh sau lưng hóa giải đòn tấn công của Thái Nhi, nhưng hơi thở lãnh liệt có mấy phần xâm nhập thân thể gã.

Càng khiến Cao Anh Kiệt chấn kinh là, cảm giác sau lưng khiến gã thấy nguy hiểm.

Trăm ngàn ánh sáng trắng hầu như trong chớp mắt phóng ra từ ngực Thái Nhi, đích thị là Thiên Kích Linh Lô. Tất cả ánh sáng đều tập trung vào người Cao Anh Kiệt, không hề khuếch tán ra ngoài. Cao độ tập trung công kích, lại thêm dao găm trong tay Thái Nhi lần nữa đâm ra, lấy tu vi Cao Anh Kiệt nhưng lại không cách nào xoay người.

Sức mạnh cường đại của Quang Diệu Thể lúc này hiện ra. Cao Anh Kiệt ánh mắt biến đổi, ánh sáng vàng như thực thể phóng ra, cứ như vậy ngưng tụ thành giáp vàng. Mặc kệ là Thiên Kích Linh Lô vẫn là dao găm kim sắc của Thái Nhi, khi chém vào vang lên tiếng sắc thép va chạm, nhưng không cách nào tiến vô một phân. Cường đại lực phản chấn đẩy thân thể Thái Nhi lùi ra. Giáp vàng, cánh vàng, lúc này Cao Anh Kiệt tựa như một thiên sứ. Tuy rằng thiên sứ này không lung linh nhưng tràn ngập uy nghiêm.

"Có thể ép tôi sử dụng Quang Diệu Thể, các người không tệ lắm. Long Hạo Thần, đỡ một chiêu." Dưới tác dụng của Thánh Dẫn Linh Lô, tuy người khác công kích gã nhưng trước khi giải quyết xong Long Hạo Thần, gã không thể đánh trả. Thánh Dẫn Linh Lô đã thể hiện ra tác dụng to lớn trong đoàn chiến.

Tiến lên một bước, gã thậm chí không thèm ngoái đầu nhìn Thái Nhi đánh lén mình. Quang Diệu Thể ngưng kết thành Quang Diệu Thánh Giáp, căn bản không phải những đứa nhóc cấp năm có thể chống đỡ được.

Trong suốt, thậm chí có chút hư ảo, hỏa diễm vàng dâng lên. Nó tuyet không nóng cháy nhưng khiến người cảm giác nặng nề.

Đây không phải là Thái Dương Hỏa mà Dương Văn Chiêu từng sử dụng, đó là kỹ năng Kỵ Sĩ Thánh Điện cấp bảy, Quang Minh Thánh Hỏa. Lấy quang minh làm hỏa diễm, mỗi giây cần thiêu đốt ba trăm điểm nội lực, là một kỹ năng khủng bố. Nếu không có Huy Diệu kỵ sĩ cấp sáu tu luyện ra linh khiêu làm cơ sở khôi phục tiêu hao khổng lồ, không cách nào sử dụng nó. Nói đơn giản là, công kích có Quang Minh Thánh Hỏa

thì dù là một kiếm sơ cấp cũng có thể thi triển ra uy lực thánh kiếm. Quang Minh Thánh Hỏa cùng Quang Diệu Thể đều là kỹ năng đặc biệt của Kỵ Sĩ Thánh Điện cấp bảy, hai cái dung hợp là thực lực chân chính một Kỵ Sĩ Thánh Điện.

Lúc này Cao Anh Kiệt cách Long Hạo Thần khoảng mười mét, trọng kiếm chỉ hướng Long Hạo Thần. Một đạo Quang Minh Thánh Hỏa tựa như dây xích xông thẳng tới chỗ hắn. Cùng lúc đó một tầng ánh sáng vàng chói mắt từ thân thể Cao Anh Kiệt bắn ra. Thái Nhi đứng sau lưng gã và Hàn Vũ còn đang tạo Súc Thể, chỉ cảm thấy toàn thân nóng lên, cả người bị bắn ra ngoài. Súc Thể của Hàn Vũ cứ như vậy bị cắt đứt.

Linh cảm của cường giả cấp bảy Cao Anh Kiệt thì đám thanh niên trẻ tuổi sao sánh bằng được. Gã đều rõ ràng cảm giác được mọi chuyện xảy ra xung quanh. Gã đương nhiên biết Hàn Vũ đang tích súc lực lượng, không ra tay là bởi vì muốn tiêu hao linh lực của y. Lúc này Súc Thể sắp hoàn thành, tiêu hao hơn phân nửa linh lực, dưới sự trùng kích của vầng sáng vàng, hầu như làm y mất đi sức chiến đấu. Bản thân ánh sáng vàng tuyệt không có tính công kích, nhưng trừ Long Hạo Thần thì mấy người khác đều vắng ra xa. Càng khiến tất cả kinh hãi là, nhìn thấy gã muốn công kích nên Long Hạo Thần và Hạo Nguyệt, Lâm Hâm đều cố gắng phóng ra kỹ năng phòng ngự. Nhưng dưới tác dụng của ánh sáng vàng, bọn họ phát ra nguyên tố lá chắn lại đều lặng lẽ biến mất.

Lâm Hâm thất thanh nói.

"Là Nguyên Tố Mẫn Diệt Quang!"

Nguyên Tố Mẫn Diệt Quang là có thể trong nháy mắt tan rã tất cả ma pháp thấp hơn cấp bảy, hóa thành ma pháp nguyên tố trở về với thiên nhiên. Đối phó với cường giả ma tộc loại triệu hoán cực kỳ hữu hiệu.

Nguyên Tố Mẫn Diệt Quang mà Cao Anh Kiệt thi triển lại có cả cường đại lực đẩy khó thể kháng cự. Càng kỳ diệu là có thể lựa chọn, đơn độc chứa lại Long Hạo Thần đón nhận đợt tấn công của gã.

Giờ khắc này, những người trẻ tuổi của Săn Ma Đoàn cấp sĩ mới chân chính biết cái gì là cường giả.

Không còn đồng bạn hỗ trợ, Long Hạo Thần chỉ có một mình. Nhưng hắn như cũ giữ sự thanh tĩnh. Thánh Quang Tráo đồng dạng là ma pháp cũng cùng nguyên tố biến mất, hiện tại hắn có thể làm chỉ là cứng rắn chống.

Hít sâu, Thánh Dẫn Linh Lô trong ngực Long Hạo Thần ở xung quanh thể lỏng quang hoàn vàng điên cuồng chấn động. Hai cánh tay dưới lớp áo biến thành màu vàng chói lọi, chất lỏng vàng chảy xuôi nháy mắt tràn ngập cả cánh tay hắn.

Cung bộ Thần Ngự Thuần.

Không có khả năng tránh, hắn chỉ có thể cắn răng chống đỡ.

*Bình! *

Quang Minh Thánh Hỏa va chạm Thánh Linh thuần. Hầu như trong nháy mắt nhiễm Thánh Linh thuần thành nồng đậm kim sắc. Nếu như thật sự đối diện kẻ địch, Cao Anh Kiệt chỉ cần khiến Quang Minh Thánh Hỏa nháy mắt tràn ngập ra là có thể khiến đối phương thành tro tàn. Nhưng lúc này gã cần khảo nghiệm thực lực của đám thanh niên mà thôi, đương nhiên sẽ không nặng tay. Gã có hứng thú nhiều nhất đối với thân là đoàn trưởng Long Hạo Thần. Đứng đầu thi đấu tuyển chọn Săn Ma Đoàn đợt này, cực hạn của hắn là ở đâu?

Xảo diệu khổng lồ Quang Minh Thánh Hỏa, chỉ cần Long Hạo Thần lộ ra xu thế không thể chống cự, Cao Anh Kiệt sẽ lập tức kết thúc công kích.

Thánh Linh thuần lực phòng ngự không tệ, hoàn toàn vượt qua Quang Diệu Thuần trước kia của Long Hạo Thần. Nhưng Quang Minh Thánh Hỏa dường như không bị nó ngăn cản, nháy mắt lan tràn đánh vào đôi tay Long Hạo Thần. Thánh Dẫn Linh Lô rõ ràng âm đạm, Dịch Thái

Linh Lực cũng bất an dao động. Nhưng Long Hạo Thần kinh dị phát hiện, bản thân không cảm thấy có nguy hiểm gì.

Long Hạo Thần không cảm giác được nguy hiểm, trong giây mắt này, Cao Anh Kiệt lại cảm thấy chết chóc.

Khi gã lấy Nguyên Tố Mẫn Diệt Quang xua tan tất cả ma pháp và đội viên Săn Ma Đoàn số một, Quang Minh Thánh Hỏa công kích Thánh Linh thuần của Long Hạo Thần, có một luồng sát khí ngập trời nháy mắt bộc phát sau lưng gã.

Mái tóc dài tím nhạt của Thái Nhi không gió tự động bay sau đầu. Hai mắt vô thần hoàn toàn biến thành màu xám. Một vầng sáng xanh đen từ trong thân thể lan ra, dao găm ám kim sắc biến mất, hai cánh tay trắng nõn thậm chí có chút tái nhợt nâng lên giang ra hai bên.

Bên ngoài vầng sáng xanh đen, phạm vi bán kính năm mét không khí trong nháy mắt hoàn toàn biến thành màu xám.

Có lẽ người khác không biết màu xám này là gì, nhưng Cao Anh Kiệt kinh hãi phát hiện sau lưng truyền đến sát khí thực chất.

Dù hiện tại gã mặc Quang Diệu giáp từ Quang Diệu Thể mà thành, thêm vào Quang Minh Thánh Hỏa thiêu đốt, nhưng như cũ cảm giác sau lưng lạnh lẽo. Luồng sát khí kia khiến gã tràn ngập hơi thở quang minh lại cảm giác sờn tóc gáy.

Đây, đây là có chuyện gì?

Trong chớp mắt nhanh chóng quyết định, Cao Anh Kiệt vội xoay người, vừa vận thấy Thái Nhi kỳ dị.

Một cô gái mù vì sao có thể phát ra hơi thở khủng bố như vậy, đây hoàn toàn vượt qua tu vi cấp năm của nàng!

May mắn vừa rồi Thánh Dẫn Linh Lô của Long Hạo Thần đã bị Quang Minh Thánh Hỏa công kích tự động gián đoạn. Nếu không, Cao

Anh Kiệt lúc này sẽ đối mặt phiền toái lớn.

Cảm giác lạnh băng khiến Cao Anh Kiệt như rơi vào địa ngục. Nếu đối diện là kẻ địch, như vậy gã sẽ không hề do dự lựa chọn tấn công. Nhưng đối diện đứng không phải kẻ địch. Sát khí khủng bố lấy tốc độ kinh người bành trướng ra, gần quanh thân nàng màu xám phạm vi không ngừng tăng rộng.

Cùng lúc đó, tất cả thành viên Săn Ma Đoàn số một cấp sĩ đều bị áp lực đè ép.

Vương Nguyên Nguyên thở dốc một hồi lần nữa phóng người lên, Cự Linh tấm thuẫn bọc phát ánh sáng trắng lãnh liệt không gì sánh bằng. Khổng lồ linh lực dao động hỗn hợp khí thể hoang dã mau chóng dâng lên. Ngay cả đôi mắt to của cô cũng hiện ra màu bạc.

Sinh Linh Môn khổng lồ rốt cuộc ở khoảnh khắc này mở ra. Lần này không còn là cừu, dần dần xuất hiện là hơn ba mươi xúc tua đen như mực. Xúc tua vung vẩy, không khí lịch liệt vụn vụn. Một sinh vật thân thể tròn xoe từ Sinh Linh Môn bò ra.

Tà Nhân trên đỉnh đầu Hàn Vũ vốn muốn hướng Cao Anh Kiệt tấn công. Nhưng lúc sinh vật khổng lồ chui ra khỏi Sinh Linh Môn, nó kịch liệt run rẩy trốn đến sau lưng Hàn Vũ.

Trần Anh Nhi ngã ngồi trên mặt đất, khuôn mặt nhỏ nhắn tái nhợt dọa người, thở hỗn hển, hiển nhiên là đã cạn kiệt linh lực.

Lâm Hâm không biết công kích nhưng trong sân không chỉ mình y thuộc hòa hệ! Hỏa Diệu Thiên Địa, một luồng sáng đỏ từ đỉnh trượng Hỏa Vân Tinh phóng ra, vừa lúc rơi vào Tiểu Hỏa. Y dốc hết toàn bộ linh lực truyền cho Tiểu Hỏa.

Khoảnh khắc Nguyên Tố Mẫn Diệt Quang xua tan Nguyên Tố Hộ Thuần, chỉ có Lâm Hâm để ý thấy Hạo Nguyệt tam đầu, Tiểu Quang, Tiểu Hỏa, Tiểu Thanh trong mắt biến đổi nghiêm túc. Sau lưng nhô lên

sừng dường như tỏa tia sáng tím. Ba cái đầu mau chóng phát ra thanh âm ngân xướng.

Chợt nghe thì dường như chúng tự ngân loại chú ngữ khác nhau. Nhưng nếu cẩn thận nghe sẽ phát hiện, ba thanh âm xướng có loại tiết tấu hòa hợp. Nguyên bản ba đôi mắt màu khác nhau dần tràn ra ánh sáng tím nhạt.

Nhưng, trước phát động không phải họ.

Một cái chùy khổng lồ màu bạc từ trên trời giáng xuống. Cái chùy này chiều dài hơn năm mét, đầu chùy đường kính hơn hai mét. Ánh sáng trắng thần thánh nhu hòa tản ra sáu góc cạnh. Khi nó chợt giáng xuống, dường như có khúc thánh âm vang vọng bên tai.

Đặc biệt là xung quanh quang chùy bạc lại tràn ngập một tầng nhàn nhạt huyết quang. Sau khi phát động một kích kia, tên đầu trọc nào đó ngồi phịch trên đất. Sắc mặt gã không tốt xem hơn Trần Anh Nhi bao nhiêu.

Cao Anh Kiệt tay trái giơ tẩm thuận lên đỉnh đầu chặn.

*Đỉnh! *

Một tiếng vang thật lớn. Cả người gã bao bọc vàng sáng vàng lóa mắt, đích thị là Thần Ngự Thuận.

Quang chùy bạc khổng lồ tán loạn nhưng hai chân Cao Anh Kiệt cũng lún xuống mặt đất nửa tấc.

Lúc này sinh vật khổng lồ chui ra từ Sinh Linh Môn dần hiện rõ ràng. Nó lại là một Tà Nhân bản phóng đại.

Nó thân thể bán kính hơn một mét, khó trách nó vất vả chui ra khỏi Sinh Linh Môn. Trên thân nó có hơn ba mươi xúc tua dài khoảng hai chục mét, đang từ bốn phương tám hướng bao phủ Cao Anh Kiệt. Cùng lúc đó, con mắt khổng lồ dâng lên từng tầng ánh sáng trắng đậm đặc.

Từa như một tầng lại một tầng ánh sáng trắng thu súc lại, uy nhiếp khủng bố nháy mắt bộc phát.

Tà Nhân Linh Chủ, ma thú cấp tám. Tà Nhân thể tiến hóa.

Ai cũng không ngờ, vốn Trần Anh Nhi không được hy vọng lại bộc phát vận may, triệu hoán một ma thú cấp tám.

Ma thú cấp tám bản thân tương đương với nhân loại cường giả cấp bảy. Huống chi Tà Nhân Linh Chủ lấy tấn công tinh thần làm chủ, ma thú cấp tám đặc thù.

Đương nhiên Cao Anh Kiệt cũng cảm giác được khí thế của ma thú cấp tám. Nhưng lúc này gã không dám quay lại, bởi vì Thái Nhi đem đến cảm giác còn nguy hiểm hơn cả ma thú cấp tám.

"Liệt, Không, Pháo!" Vương Nguyên Nguyên hét lớn một tiếng. Một cột sáng bạc đột ngột xuất hiện giữa không trung, cô xông hướng Cao Anh Kiệt. Đây là hoàn chỉnh Liệt Không Pháo cô có khả năng phát động, so với lúc đối phó Long Hạo Thần thì sử dụng uy lực hơn xa gấp đôi.

Khi cô phát động Liệt Không Pháo, đồng thời xúc tua của Tà Nhã cũng vươn tới.

Cao Anh Kiệt thầm than, trong khoảnh khắc này, gã làm một hành động khiến mọi người khó hiểu. Cả người gã lùi ra sau, ngồi xuống.

Một luồng ánh sáng bạc phóng lên cao. Trong ánh sáng không có cường liệt quang nguyên tố, nhưng cho người ta cảm giác mênh mông vô bờ. Xung quanh thân thể Cao Anh Kiệt không khí bỗng biến thành dính đặc, là dấu hiệu các loại ma pháp nguyên tố chúc phúc sắp ngưng kết.

Dưới thân gã một luồng sáng bạc vụn vụn xuất hiện. Là một cái hòm bạc hình vuông, bên trên có rất nhiều họa tiết hoa mỹ mà huyền lệ. Cao Anh Kiệt lùi ra sau vừa lúc ngồi trên cái hòm.

Ánh sáng bạc dâng lên hóa thành cột sáng khổng lồ. Tà Nhân Lĩnh Chủ vườn xúc tua chạm phải ánh sáng này thì giống bị điện giật rút lại, không dám đụng vào nó.

Một luồng sáng vàng từ tay Cao Anh Kiệt phóng ra, thiết thuẫn mang theo thanh âm rung động cùng Liệt Không Pháo va chạm.

Thiết thuẫn và Cự Linh tấm thuẫn so sánh, quả thật như là trời và đất. Nhưng dưới tình huống tu vi chênh lệch, nó lại bộc phát ra uy lực mạnh mẽ.

*Oành! * một tiếng, trên không trung thiết thuẫn phát ra đầy trời quang vũ. Quang Minh Thánh Hỏa cứng rắn chống đỡ số uy lực của Liệt Không Pháo, chỉ có một số ít là chạm vào thân thể Cao Anh Kiệt. Tất cả đều bị ánh sáng bạc đánh đặc quanh thân gã hòa tan.

Cùng lúc đó, thanh âm thánh thót êm tai vang lên. Mọi người chỉ nhìn thấy ánh sáng bạc tắt, từ cái hòm bạc đầu tiên vườn ra một luồng sáng quấn lấy tay Cao Anh Kiệt. Phía dưới ánh sáng bạc bắn ra cũng giam cầm hai chân gã. Vị trí ngồi, eo, nửa phần thân dưới, ánh sáng toàn bộ bao lấy các vị trí đó.

Khi Cao Anh Kiệt đứng lên, ánh sáng bạc từ dưới dâng lên, thanh âm êm tai tiếp tục. Tất cả chỉ mất vài giây, một bộ giáp bạc bao gồm cả mũ bao phủ toàn thân Cao Anh Kiệt.

Dù không ăn qua thịt heo, thậm chí không nhìn qua heo chạy, nhưng ít ra có nghe nhắc tới heo.

Trừ Thái Nhi ra, mấy đội viên Săn Ma Đoàn số một cấp sĩ hầu như đồng thanh kinh hô.

"Bí ngân cơ tòa chiến khái!"

Giáp bạc lấp lánh ánh sáng nhạt, tựa như thủy ngân chảy xuôi chỉ khuếch tán phạm vi quanh thân giáp một mét. Nhưng lại cho người ta

cảm giác lực áp bách cường đại.

Giáp bạc không có nhiều hoa văn mỹ lệ, nhưng có đường cong tuyệt mỹ. Mỗi một chỗ nhô ra, mỗi một đường nét đều hoàn mỹ vô cùng. Phía trên đường nét có thẳng, cong, góc cạnh rõ ràng, lại tự nhiên vô cùng. Đó là một mỹ cảm không nói nên lời.

Huống chi bên ngoài giáp bạc còn thiêu đốt nóng rực Quang Minh Thánh Hỏa. Khi giáp bao bọc cơ thể Cao Anh Kiệt, đồng thời Quang Minh Thánh Hỏa bùng cháy dâng lên cao ba mét. Ba mét hỏa diễm vàng thì mạnh cỡ nào. Lực áp bách kinh khủng khiến mỗi người sinh ra cảm giác suy yếu.

Trong tay gã không còn tấm chắn, nhưng như cũ nắm thanh thiết kiếm. Nhưng giờ khắc này, Cao Anh Kiệt cho Long Hạo Thần cảm giác là ngược nhìn núi cao.

Két một thanh âm sắc nhọn chọt vang lên, một ánh sáng trắng dài một mét trùng kích Cao Anh Kiệt.

Rốt cuộc Tà Nhân Lĩnh Chủ phát động công kích. Giây phút ánh sáng trắng xuất hiện, mọi người có cảm giác tinh thần hỗn loạn. Bởi vì hào quang này vụt qua bên cạnh Hạo Nguyệt, nên Hạo Nguyệt tam đầu gần hoàn thành chú ngữ cứ như vậy bị cắt đứt. Ba loại ma pháp nguyên tố với ba màu khác nhau từ người nó tán loạn tán ra. Thân thể Hạo Nguyệt lung lay, đột nhiên ba cái đầu quay lại, sáu con mắt tím lấp lánh sự phản nộ nhìn chăm chăm Tà Nhân Lĩnh Chủ.

Cao Anh Kiệt từ đầu tới cuối không có ngoái đầu lại, nhưng sau lưng tựa như có con mắt. Quang Minh Thánh Hỏa đột nhiên vòng hướng phía sau, ngưng kết thành tấm thuẫn khổng lồ vàng chói mắt.

Không có tiếng va chạm kịch liệt, chỉ có tiếng két kéo dài khiến người đau răng. Ánh sáng trắng đùng phải Quang Minh Thánh Hỏa thì ảm đạm nhiều, ánh sáng bạc dính đặc quanh người Cao Anh Kiệt chọt lóe sau đó hồi phục bình thường.

Bí ngân cơ tọa chiến khải là hoàn toàn dùng quý hiếm bí ngân chế tạo thành. Bí ngân là hiện tại là một trong số các kim loại quý hiếm, có lực thân cận ma pháp nguyên tố nhất. Dù cho chỉ một khối bí ngân nhỏ cỡ nắm tay đều giá trị vạn kim. Bất cứ vũ khí nào gia nhập một chút bí ngân, sẽ có khí thể của ma khí, nếu cho vào nhiều chút, lập tức trở thành trang bị linh ma cấp. Mà áo giáp này toàn bộ dùng bí ngân chế tạo, ít nhất phụ mang bảy cái trận thể bất đồng.

Bí ngân mật độ lớn nên trọng lượng cũng kinh người. Nhìn qua giáp bạc hoàn toàn dán sát thân thể Cao Anh Kiệt, trọng lượng hơn ngàn cân! Bí ngân cơ tọa chiến khải chính là trụ cột của Kỵ Sĩ Thánh Điện, cường lực trang bị. Chỉ có cấp bảy Kỵ Sĩ Thánh Điện ưu tú mới có tư cách mặc, mà còn cần vận khí nữa.

Kỵ Sĩ Thánh Điện tổng cộng có ba trăm sáu mươi lăm bộ bí ngân cơ tọa chiến khải. Hao phí thời gian gần ba ngàn năm mới rèn thành. Ở một vài phương diện nó bắt chước uy lực Thần Ấn vương tọa. Mỗi một bí ngân cơ tọa đều là chân chính trang bị truyền kỳ. Hơn nữa còn là trang bị truyền kỳ phủ kín toàn thân! Toàn bộ ba trăm sáu mươi lăm bí ngân cơ tọa chiến khải đều có chủ nhân. Kỵ Sĩ Thánh Điện lên tới cấp bảy nếu muốn mặc nó, không chỉ phải đánh bại kỵ sĩ đồng cấp, còn phải chờ cơ hội. Hoặc là bí ngân cơ tọa kỵ sĩ khiêu chiến thành kim cơ tọa kỵ sĩ, nguyên bản bí ngân cơ tọa sẽ trả về Kỵ Sĩ Thánh Điện. Hoặc là bí ngân cơ tọa kỵ sĩ chết trận, hoặc là người ta tự động bỏ. Chỉ có dưới vài loại tình huống này, Kỵ Sĩ Thánh Điện mới có được trang bị truyền kỳ này.

Đương nhiên còn có một phương pháp khác, đó là dựa vào đủ giá trị công huân trao đổi. Tình huống đó phải ưu tiên xếp hàng. Nhưng muốn đổi bí ngân cơ tọa chiến khải, cần giá trị công huân con số tuyệt đối là thiên văn.

Từ sau khi ba trăm sáu mươi bí ngân cơ tọa chiến khải rèn thành, chúng nó trở thành lực lượng giúp Kỵ Sĩ Thánh Điện trụ cột vững vàng, hơn nữa chưa từng đánh rơi một bộ.

Một khi bí ngân cơ tọa kỵ sẽ chết trận, như vậy bí ngân cơ tọa sẽ tự động kích hoạt hệ thống truyền tống, tự trở về Kỵ Sĩ Thánh Điện. Hơn nữa bí ngân cơ tọa có năng lực tự tu sửa, muốn triệt để phá hủy nó là rất khó khăn.

Giờ khắc này, đám Long Hạo Thần lần đầu tiên biết sự tồn tại của trang bị này. Nguyên bản hừng hực chiến ý bỗng chốc bị dội bồn nước lạnh.

Ánh sáng vàng lóa mắt, ánh sáng trắng bắn ra. Thánh Dẫn Linh Lô lần nữa rơi trên người Cao Anh Kiệt.

Cho dù có bí ngân cơ tọa chiến khai hình thành lá chắn bạc cũng không ngăn được sức lôi kéo của Thánh Dẫn Linh Lô. Cao Anh Kiệt khuôn mặt giấu sau mũ giáp trở nên kinh ngạc. Theo gã thấy thì Long Hạo Thần bị Quang Minh Thánh Hỏa chính diện trùng kích, hẳn là đã mất đi sức chiến đấu, làm sao còn có thể phát động Thánh Dẫn Linh Lô?

Long Hạo Thần thật sự mất đi sức chiến đấu rồi ư? Không! Khi đồng đội liên tục công kích, Long Hạo Thần trên người cũng phát sinh biến hóa. Cả người hẳn trở nên trong suốt, trong suốt màu vàng. Hỏa diễm vàng chói mắt từ người hẳn dâng lên. Con người vàng kim lóe sáng.

Nếu phải đánh giá trạng thái hiện tại của hẳn, như vậy thì trong mắt người khác, hẳn trông giống như Cao Anh Kiệt thi triển Quang Diệu Thể, thiêu đốt Quang Minh Thánh Hỏa.

Mệnh môn linh lực quang thuộc tính bành trướng, vượt xa trạng thái bình thường. Một thanh trọng kiếm lập lòe ánh sáng vàng mộng huyền thay thế vị trí Thánh Linh thuẫn. Khi kích phát Thánh Dẫn Linh Lô, đồng thời Long Hạo Thần chợt quát một tiếng, xông hướng Cao Anh Kiệt mặc bí ngân cơ tọa chiến khai.

Long Hạo Thần đương nhiên biết mình không khả năng là đối thủ của Cao Anh Kiệt. Hẳn không rõ ràng trên người mình phát sinh cái gì, vì sao thực lực đột nhiên tăng cao. Nhưng hẳn có thể cảm giác ra Thái Nhi

trạng thái khác thường. Thái Nhi là tình yêu hãn phải bảo hộ cả đời, sao có thể để nàng trực diện đối chiến cường đại Cao Anh Kiệt? Đối mặt cường địch, chặn tại phía trước, hãn là do hãn, thân làm kỵ sĩ và là một người nam nhân nên làm.

Bởi vậy, dù biết rõ như kiến lay cây, hãn như cũ lần nữa phát động Thánh Dẫn Linh Lô, hơn nữa kêu gọi Lam Vũ, Quang Phù Dung xông hướng đối thủ.

Mọi người có thể bị bí ngân cơ tòa chiến khải làm chấn động, nhưng hãn là đoàn trưởng trụ cột cả đội thì không thể. Hãn phải dùng hành động kích phát dũng khí đồng bạn.

Lam Vũ, Quang Phù Dung mang theo ánh sáng âm u dập dờn tựa sóng nước, một chùm hào quang mờ lung kim lam tản ra. Trọng kiếm trong tay Long Hạo Thần cứ thế biến mất, hai ánh sáng vàng và xanh nháy mắt bộc phát, hai luồng sáng ở trên không trung quần nhau trực chỉ hướng Cao Anh Kiệt. Cũng trong chớp mắt này, Quang Minh Thánh Hỏa biến mất, cảm giác trong suốt cũng tùy theo mất đi. Cả người hãn suy sụp, phải nhờ Thánh Linh kiếm chống mới đứng vững được.

Cùng lúc đó, Thái Nhi đứng yên bỗng động. Một luồng sáng đen dường như từ đỉnh đầu nàng bắn ra. Nguyên bản quanh thân nàng khí lưu xám bỗng chốc biến màu đen. Sát khí như biến thành thực chất phát sinh thay đổi kinh khủng. Cao Anh Kiệt mặc bí ngân cơ tòa chiến khải, trước người ánh sáng bạc dính đặc lại có dấu hiệu tan rã. Cao Anh Kiệt chỉ thấy một luồng đao phong khiến gã nghẹn thở tiếp cận chính mình. Ngay cả bí ngân cơ tòa chiến khải dường như khó chống cự nổi sát khí khủng bố kia.

Đây không phải là tấn công thực chất mà là sát khí! Cô gái này làm sao có sát khí kinh khủng như vậy?

Cao Anh Kiệt rên rỉ một tiếng lùi ra sau nửa bước. Trong lúc này gã rơi vào tình trạng bị động. Thánh Dẫn Linh Lô tồn tại khiến gã không cách nào công kích Thái Nhi. Nhất định phải giải quyết Long Hạo Thần

trước. Nhưng Thánh Dẫn Linh Lô không thể mê hoặc tâm trí gã. Thái Nhi đem đến cảm giác uy hiếp quá kinh khủng, cho nên gã không dám quay đầu đối phó đòn tấn công kỳ dị Lam Vũ, Quang Phù Dung của Long Hạo Thần.

"Thái Nhi dừng tay!" Một giọng hét lạnh băng vang lên.

Lúc này ánh sáng đen từ đỉnh đầu Thái Nhi dâng lên, không để mọi người thấy rõ ràng lại ẩn vào trong đầu nàng. Cao Anh Kiệt chợt cảm thấy toàn thân nhẹ nhõm, sau lưng toát mồ hôi lạnh. Gã không biết Thái Nhi dùng năng lực gì, nhưng có thể khẳng định là nếu một kích này phóng ra, chỉ sợ gã không dễ chống đỡ.

Nhưng lúc này công kích của Long Hạo Thần đã tiếp cận sau lưng Cao Anh Kiệt.

Hai ánh sáng xanh và vàng quấn quanh một chỗ cấp tốc xoay tròn thành hình mũi nhọn, cứ như vậy xuyên qua ánh sáng bạc dính đặc của bí ngân cơ tòa chiến khải, mạnh đung vào lưng Cao Anh Kiệt.

Bộp một tiếng, cả người Cao Anh Kiệt bắn thẳng đằng trước, lực phá hoại khủng bố nháy mắt tập kích.

Một tay chống trên đất, hai cánh giương ra, Cao Anh Kiệt một tay lật lại miễn cưỡng ổn định thân thể. Nhưng thân hình lung lay, phun ra một ngụm máu tươi. Có thể thấy rõ sau lưng bí ngân cơ tòa xuất hiện một chỗ lõm cực sâu, hiển nhiên đã thương tổn đến thân thể gã. Xung quanh vết lõm đầy các lỗ nhỏ như kim.

Nước không chỗ nào không có, quang cuộn cuộn xuyên thấu, đây chính kỹ năng kèm theo của Lam Vũ, Quang Phù Dung, Quang Vũ Phù Dung Thứ.

Ban đầu Long Hạo Thần định dùng kỹ năng này đối phó Dương Văn Chiêu trong trận tranh đoạt quán quân. Nhưng khi đó Dương Văn Chiêu

không chống nổi chiến ý cường đại của hắn, không cần hắn sử dụng đòn kia đã thua rồi.

Đối với Quang Vũ Phù Dung Thứ, chính bản thân Long Hạo Thần đều không nghiên cứu rõ ràng. Lấy tu vi của hắn xuất ra đòn kia có chút khó khăn. Mà tu vi mạnh yếu, phát ra linh lực nhiều ít, sẽ quyết định uy lực chiêu đó. Mới này nội linh lực của Long Hạo Thần đột nhiên tăng, tuy hắn không rõ có chuyện gì, nhưng những ngoại linh lực đều rót vào Lam Vũ, Quang Phù Dung, phát động kỹ năng này. Đây là kỹ năng công kích mạnh nhất hiện tại hắn có.

Ngay cả Long Hạo Thần đều không nghĩ tới Lam Vũ, Quang Phù Dung có uy lực mạnh như vậy, khiến Cao Anh Kiệt mặc bí ngân cơ tòa chiến khải đều bị thương.

Hai ánh sáng vàng xanh vòng trở lại nhập vào trong tay Long Hạo Thần chuyển hóa thành Lam Vũ, Quang Phù Dung.

Nhìn thanh kiếm trong tay, Long Hạo Thần không chút nào che giấu tận đáy lòng yêu thích. Thanh kiếm này có linh tính, cảm giác tâm linh tương thông, dung nhập cảm thụ có thể so sánh với quan hệ giữa hắn và Hạo Nguyệt.

Giữa hư không một vết rách xuất hiện cạnh Thái Nhi. Một ông lão gầy toàn thân đồ đen bước ra. Người đến không phải ai khác, chính là điện chủ Thích Khách Thánh Điện, Hiệp Giả cấp chín, phó minh chủ liên minh thánh điện, Thánh Nguyệt.

Thánh Nguyệt không thèm để ý người khác, nhìn chăm chăm Thái Nhi, nói.

"Hồ đồ, chỉ là luận bàn mà thôi, sao con có thể dùng lực lượng đó? Chẳng lẽ đã quên sử dụng nó sẽ trả cái giá lớn gì sao?"

Màu xám trong mắt Thái Nhi dần biến mất, nhàn nhạt nói.

"Ông cố, đây là lần đầu con và anh ấy cùng nhau chiến đấu, con không muốn thua."

Mặt Thánh Nguyệt biến thành đen thui.

"Con bé này. Nó tốt như vậy sao? Đáng để con trả giá đến thế?"

Dường như Thái Nhi biến cứng đầu, cứng rắn nói.

"Chỉ có anh ấy cho con cảm giác được thân tình và ấm áp."

Thánh Nguyệt khựng lại, nguyên bản ánh mắt lạnh băng biến nhu hòa. Hít thở nặng nề, ánh mắt ông chuyển sang Cao Anh Kiệt đang thu hồi bí ngân cơ tòa.

"Người cũng hồ đồ, chẳng lẽ không nhìn ra con bé dẫn xuất lực lượng không thuộc về mình? Vì sao không ra tiếng ngăn cản?"

Cao Anh Kiệt cung kính hướng Thánh Nguyệt hành lễ kỵ sĩ.

"Hiệp Giả đại nhân, tôi muốn thử cực hạn đám thanh niên này. Tôi là lĩnh đội đợt này, cần nắm giữ thực lực chân chính của họ."

Thánh Nguyệt cau mày nói.

"Vậy kết quả thử như thế nào?"

Mắt Cao Anh Kiệt sáng ngời.

"So với trong tưởng tượng còn tốt hơn nhiều. Tuy họ không phối hợp ăn ý, nhiều người năng lực không ổn định. Nhưng dưới một số tình huống có thể bộc phát sức chiến đấu vượt xa bình thường. Qua một đoạn thời gian chinh chiến, tin tưởng họ sẽ có tổng thể thực lực, không uổng là Săn Ma Đoàn số một đợt thi này."

Thánh Nguyệt gật đầu, ánh mắt quét từng người, tạm dừng trên thân Tà Nhân Lĩnh Chủ.

"Cô bé, Tà Nhân Linh Chủ này không tệ, người có thể suy nghĩ làm nó trở thành bản mệnh thú. Tuy nó đẳng cấp cao một ít, nhưng nếu người nguyện ý, lão phu có thể giúp người áp chế nó. Tà Nhân Linh Chủ có khả năng sẽ thăng cấp lên đỉnh cấp chín ma thú Tà Nhân Bạo Quân."

Trần Anh Nhi lúc này đứng dậy, không hề do dự lắc đầu nói.

"Không cần, nó xấu muốn chết, đuổi về đi."

Cô vừa nói vừa hướng Tà Nhân Linh Chủ phất tay. Mọi người buồn bực nhìn nó chui vào Sinh Linh Môn.

Thánh Nguyệt hơi tiếc nói.

"Tà Nhân đúng là không hợp con gái, nhưng nếu thuần phục có khả năng trở thành ma thú đỉnh cấp chín làm bản mệnh triệu hoán thú. Cơ hội như vậy không phải dễ dàng có được."

Trần Anh Nhi thè lưỡi nói.

"Không thêm. Bà nội có nói bản mệnh triệu hoán thú phải từ lúc nhỏ bồi dưỡng, mới có thể cùng mình hoàn mỹ phù hợp. Nó lớn cỡ đó rồi, sau này phản phệ thì biết làm sao?"

Thánh Nguyệt nhàn nhạt nói.

"Tùy người."

Dù sao ông không phải cường giả Linh Hồn Thánh Điện.

Ông nào biết trong lòng cô bé kia đang nghĩ là, Dương Văn Chiêu cái tên xấu xa có Tinh Diệu Độc Giác Thú xinh đẹp vậy, mình lấy một con xấu xí làm bản mệnh triệu hoán thú, chẳng phải là mất mặt lắm ư?

Thánh Nguyệt trầm giọng nói.

"Đám nhóc các người thật là không biết trời cao đất rộng. Chẳng lẽ còn vọng tưởng đánh bại một vị Kỵ Sĩ Thánh Điện? Các người nghĩ

chênh lệch cấp bậc là cái gì?"

Vương Nguyên Nguyên tính tình ngay thẳng, không thêm để ý trước mặt mình là ai, nhin không được nói.

"Mới nãy chúng tôi suýt nữa thắng rồi, linh đầu đã bị thương."

Thánh Nguyệt cười lạnh một tiếng.

"Suýt? Sai lầm. Nếu hãn thật sự muốn giết các người, không cần quá ba giây. Có được bí ngân cơ tòa chiến khải, tu vi của hãn ít nhất là Kỵ Sĩ Thánh Điện cấp bảy. Kỵ Sĩ Thánh Điện cấp bảy có ý nghĩa như thế nào? Ý nghĩa nội linh lực của hãn vượt qua hai vạn ba. Các người cộng lại đều không cao bằng nội linh lực một mình hãn. Sở dĩ hãn bị thương, đương nhiên là đòn tấn công của Long Hạo Thần không sai, nhưng trọng yếu là hãn sợ tổn thương các người, luôn ở trạng thái phòng ngự. Nếu không, Long Hạo Thần có thể dùng Thánh Dẫn Linh Lô kiềm giữ hãn? Đối với bất cứ chức nghiệp nào, cấp bậc thấp càng hiện rõ khác biệt. Một cường giả cấp bảy toàn lực công kích, lấy tu vi của ta còn phải thận trọng. Các người? Hừ!"

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 64

Kỵ Thích Nhất Thế [1]

Những người trẻ tuổi bỗng chốc nói không nên lời, nhìn nhau, trong lòng âm thầm kinh hãi. Nội linh lực trên hai vạn ba nghìn, đây là con số khủng bố cỡ nào. Bảy người Long Hạo Thần thêm vào có được tới một vạn hay không còn chưa chắc. Huống chi linh lực sao có thể so sánh?

Thánh Nguyệt ánh mắt rơi trên người Thái Nhi.

"Hồ đồ nhất chính là con. Không sai, con sử dụng lực lượng kia đúng là có thể tạo uy hiếp cho hắn. Nhưng cũng sẽ bức hắn dùng toàn lực đối phó. Ông xuất hiện không phải vì giúp hắn mà là giúp con. Có lẽ con có thể làm hắn bị thương, nhưng con chắc chắn sẽ chết."

Thái Nhi đứng lặng đó không nói lời nào, nàng tựa hồ không mấy thân cận ông cố.

"Long Hạo Thần, người đi theo ta, ta có lời muốn nói." Thánh Nguyệt ánh mắt lạnh như băng chuyển hướng Long Hạo Thần còn đang suy yếu.

Nghe tới câu này Thái Nhi rốt cuộc có phản ứng, thân hình hơi nhúc nhích.

Thánh Nguyệt liếc nàng một cái, bước ra một bước, người đã cách ba mét.

Long Hạo Thần thu hồi trang bị vũ khí, sai bước đuổi theo Thánh Nguyệt.

Cao Anh Kiệt nhìn mọi người, khuôn mặt cứng rắn hiện ý cười.

"Tuy tôi ức chế thực lực, nhưng hôm nay các người có thể bức tôi lấy bí ngân cơ tòa ra phòng ngự, cũng đủ tự hào rồi. Một ngày nào đó rồi các người sẽ đạt tới trình độ như tôi, thậm chí vượt xa tôi. Tốt lắm, hãy nghỉ ngơi một tiếng đồng hồ, sau đó chúng ta xuất phát."

Lúc này Trần Anh Nhi mới hồi phục tinh thần, nhảy dựng đi tới bên cạnh Thái Nhi.

"Thái Nhi, tỷ thật lợi hại! Chiêu vừa nãy gọi là gì, oai quá."

Thái Nhi không nói, chỉ lắc đầu sau đó ngồi bệch xuống đất, tĩnh lặng khôi phục linh lực tiêu hao. Ngoại trừ Long Hạo Thần, nàng đối với ai đều là lạnh băng, hơn nữa rất ít nói chuyện. Đây là bản tính tự nhiên chứ không phải cố ý.

Trần Anh Nhi mất mặt, làm mặt quỷ hướng Thái Nhi sau đó chạy đi tìm Vương Nguyên Nguyên.

Long Hạo Thần đi theo Thánh Nguyệt tới mé sân đấu. Thánh Nguyệt dừng bước, xoay người nhìn hắn.

"Long Hạo Thần." Gọi tên thiếu niên trước mặt, Thánh Nguyệt không biết nên mở miệng làm sao.

Thiếu niên tuần tú có thể nói là xinh đẹp, có rất nhiều tính chất đặc biệt bạn đồng lứa không có. Thậm chí có thể chất quang minh trong truyền thuyết. Cho dù là Thánh Nguyệt cũng khó moi móc khuyết điểm. Nhưng trong lòng ông vẫn có chút không thoải mái. Mặc kệ thế nào, là hắn đã cướp đi cháu cố gái của mình.

"Hiệp Giả đại nhân." Long Hạo Thần hướng Thánh Nguyệt làm lễ kỵ sĩ.

Thánh Nguyệt trầm mặc một lúc mới chậm rãi nói.

"Con bé Thái Nhi từ nhỏ chịu rất nhiều khổ. Ta không biết con bé vì sao coi trọng người như vậy, cũng không hiểu người có điều gì hấp dẫn nó. Nhưng người là một kỵ sĩ, ta hy vọng tương lai khi cùng con bé chiến đấu, hãy bảo vệ nó cho tốt."

Long Hạo Thần nghiêm nghị nói.

"Tôi từng thề phải bảo vệ Thái Nhi cả đời, dùng cả sinh mệnh tôi bảo vệ nàng."

Thánh Nguyệt chăm chú nhìn hắn, sắc mặt hơi nhu hòa.

"Hãy dùng hành động cho ta thấy. Còn nữa, mới này người cũng đã thấy năng lực Thái Nhi thi triển. Nhớ kỹ, trừ phi gặp sinh tử tồn vong, uy hiếp đến sinh mạng con bé, nếu không tuyệt đối không để nó dùng năng lực đó. Bởi vì năng lực kia sẽ khiến con bé chịu thương tổn cực lớn. Người rõ chưa?"

Long Hạo Thần chấn động. Mới này khi Thái Nhi bộc lộ sát khí ngay cả Cao Anh Kiệt đều cảm thấy khủng bố, Long Hạo Thần làm sao không kinh? Hắn không nghĩ tới Thái Nhi mạnh đến cỡ đó, thậm chí khiến mình phải ngược nhìn. Lúc này bình tâm suy nghĩ lại, đúng vậy! Thái Nhi chỉ mới tu vi ngũ giai, sao có thể phát động năng lực mạnh cỡ đó? Thì ra là phải trả cái giá lớn.

Nàng nói bởi vì trận chiến này là lần đầu cùng mình kề vai sát cánh, nên không muốn thua. Thái Nhi a Thái Nhi, tuy tôi thề sẽ bảo vệ cô một đời, nhưng cho tới này cô luôn vì tôi trả giá quá nhiều!

Thánh Nguyệt thấy Long Hạo Thần vành mắt hơi đỏ, biết hắn nghe lọt tai.

"Đi đi. Nhớ kỹ, mặc kệ là người vẫn là Thái Nhi, đối với liên minh là nói độ trọng yếu có thể so sánh thần khí. Thân là đoàn trưởng Săn Ma Đoàn, vĩnh viễn đừng để người và đồng đội lâm vào tình thế nguy hiểm."

Bình an trưởng thành đến tuổi hai mươi, mới là việc quan trọng người và Thái Nhi cần làm. Đến lúc đó, các người đã có năng lực tự bảo vệ mình."

"Cảm ơn Hiệp Giả đại nhân đã dạy bảo." Long Hạo Thần lần nữa hướng Thánh Nguyệt hành lễ.

Thánh Nguyệt cười nhạt, lắc đầu.

"Về sau cứ giống Thái Nhi gọi ta là ông cố đi." Nói xong câu đó, ông lần nữa lộ ra năng lực thần long thấy đầu không gặp đuôi. Một chân bước vào hư không, biến mất không thấy.

Long Hạo Thần quay lại ngồi bên cạnh Thái Nhi. Mới này hãn tiêu hao linh lực cũng khá lớn, cần thời gian hồi phục.

Không tới một tiếng đồng hồ, mọi người trước sau đứng dậy. Cao Anh Kiệt dường như đã hoàn toàn khôi phục, lúc trước Long Hạo Thần tạo ra vết thương một chút đều không nhìn ra.

"Xuất phát."

Đối với đầu lĩnh tướng mạo bình thường nhưng thực lực mạnh mẽ, các thành viên Săn Ma Đoàn số một cấp sĩ đều thừa nhận.

Thực lực người ta bày ra đó, cấp bảy, đây là chân chính cường giả cấp bảy.

Rời khỏi sân kỵ sĩ, cửa khẩu có một xe ngựa vô cùng to lớn chờ bọn họ. Dừng từ to lớn đến hình dung xe ngựa này một chút cũng không quá đáng. Xe ngựa rộng khoảng ba mét, chiều dài hơn năm, sáu mét. Phía trước có tám con ngựa kéo, hai xa phụ trách đánh xe.

Mỗi một Tân Săn Ma Đoàn đều có đãi ngộ giống nhau. Dù sao trong đám không phải ai cũng có tọa kỵ, đâu thể đi bộ được, hiệu suất quá thấp.

Ngay lúc mọi người chuẩn bị lên xe, đột nhiên có bóng người từ xa chạy tới.

Mọi người đều là cường giả cấp năm, đương nhiên linh cảm không yếu, đều bản năng dừng bước nhìn người tới.

Đó là một cô gái khoảng mười bảy mười tám tuổi, gần bằng Vương Nguyên Nguyên, nhưng dáng người nhỏ xinh hơn. Khuôn mặt bầu bĩnh hồng hào, đôi mắt linh động tràn ngập u oán. Mái tóc vàng ngắn ngắn thoát nhìn gọn gàng, cô bĩu môi trông vô cùng đáng yêu.

"Chú sư phụ, ngài cứ như vậy bỏ mặc con tự mình chạy mất?" Người đến bước tới trước mặt Cao Anh Kiệt, giang hai tay cản đường.

Nhìn thấy cô, nguyên bản khuôn mặt cứng rắn của Cao Anh Kiệt xuất hiện tia bất đắc dĩ.

"Hiếu Tuyết, đừng làm rộn, trở về đi. Chú phải đi chấp hành nhiệm vụ. Đợi hoàn thành nhiệm vụ thì chú sẽ trở về. Con ở nhà chăm chỉ tu luyện."

"Không cần, con muốn cùng chú đi làm nhiệm vụ. Người ta cũng là một kỵ sĩ chứ bộ." Cô gái tên Hiếu Tuyết kiên định nhìn chằm chằm Cao Anh Kiệt.

Cao Anh Kiệt trầm sắc mặt.

"Hiếu Tuyết, con còn không nghe lời thì chú giận thật đấy. Con lớn rồi, không còn nhỏ nữa, không thể luôn theo sát chú được!"

Hiếu Tuyết mắt ửng đỏ.

"Cha mẹ đều đi rồi, chẳng lẽ cả chú cũng không cần con sao? Con chỉ là muốn đi theo chú, một người ở nhà, Hiếu Tuyết sợ lắm." Càng nói thanh âm cô đã nghẹn ngào. Rõ ràng cô không phải giả bộ, đáy mắt đáng thương và sợ hãi không thể giả tạo. Khuôn mặt nàng lớn tuổi hơn Long Hạo Thần và Thái Nhi, nhưng nhìn qua tâm tính còn nhỏ hơn họ.

Nghe cô nói câu này, Cao Anh Kiệt không thể trầm sắc mặt nữa, mày nhú chặt, thở dài một tiếng.

"Được rồi, vậy con cứ đi theo. Để tôi giới thiệu các người."

Gã vừa nói vừa áy náy nhìn đội viên Săn Ma Đoàn số một cấp sĩ.

"Cô bé tên Sử Hiếu Tuyết, Trường Giới kỵ sĩ cấp bốn bậc năm."

Long Hạo Thần tò mò hỏi.

"Cấp bốn bậc năm? Lấy tu vi của cô ấy chắc có thể tham gia thi đấu tuyển chọn Săn Ma Đoàn, nhưng dường như tôi chưa từng gặp cô ấy."

Sử Hiếu Tuyết nghe nói thì bĩu môi bảo.

"Hừ, lỗi tại chú không cho tôi tham gia, nếu không, tôi thông qua vòng đấu loại chỉ là chuyện nhỏ."

Cao Anh Kiệt thở dài một tiếng, nói.

"Cha mẹ con bé là thành viên Săn Ma Đoàn, là đồng đội của tôi, trong một trận chiến đã hy sinh. Chỉ để lại một mình con bé, sao tôi nhẫn tâm khiến nó gia nhập Săn Ma Đoàn đối diện nguy hiểm? Chỉ hy vọng con bé có thể bình an ở lại thánh minh. Từ khi cha mẹ qua đời, con bé bị một chứng bệnh kỳ quái, rất nhát gan, không cách xa tôi được. Thật xin lỗi mọi người, có thể cho phép tôi mang con bé cùng tham gia hành động lần này? Các người yên tâm, con bé tuyệt đối không gây chuyện, tôi sẽ phụ trách an toàn của nó."

Vừa nghe cha mẹ Sử Hiếu Tuyết đều mất, lại nhìn bộ dáng đáng thương của cô, mọi người sao có thể không đồng ý? Mang theo Sử Hiếu Tuyết từ buồn sang vui leo lên xe ngựa.

Trong thùng xe khá rộng rãi, còn có lương khô chuyên môn vì họ chuẩn bị. Nhưng rộng rãi một khi gia nhập Hạo Nguyệt thì thùng xe hơi chật chội.

Hạo Nguyệt thân dài tới bốn mét, dù cho nó cố gắng cuộn tròn, như cũ chiếm cứ chỗ. Hàn Vũ đã đưa Tà Nhân trở về không gian. Nhưng Hạo Nguyệt không giống, trừ phi nó muốn, Long Hạo Thần tuyệt đối không miễn cưỡng nó. Dù sao hắn tận mắt thấy hoàn cảnh ác liệt và kẻ địch cường đại trong thế giới của nó. Hắn đơn giản hướng đồng bạn giải thích, đương nhiên mọi người đều đồng ý nó ở lại.

Dưới sự điều khiển của xa phu, tám con ngựa bốn vó tung bay kéo xe hướng ra ngoài thánh thành.

Cao Anh Kiệt ngồi ở gần phía ngoài xe, Sử Hiếu Tuyết ngồi bên cạnh gã. Nếu cẩn thận chú ý sẽ phát hiện ánh mắt cô gái rất ít rời khỏi Cao Anh Kiệt, đối với người khác thì hầu như không thèm để ý.

"Tốt lắm, nhân đây chúng ta hãy tổng kết trận chiến vừa nãy. Tự các người hãy nói, trong trận vừa rồi biểu hiện chỗ nào tốt, chỗ nào sai lầm." Cao Anh Kiệt trầm giọng nói.

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 65

Kỵ Thích Nhất Thế [2+3]

Trận đấu trước khi xuất phát với đội viên Săn Ma Đoàn số một cấp sĩ đương nhiên không chỉ vì trận đánh cuộc không khả năng thực hiện. Chẳng những gã cần nghiệm chứng năng lực mọi người, đồng thời dưới lực áp bách gã đem đến, mọi người cố gắng bày ra thực lực sau đó cơ bản hiểu biết nhau.

Trần Anh Nhi cô gái này thần kinh hơi thô, lập tức rất đặc ý nói.

"Trừ Thái Nhi ra thì tôi lợi hại nhất rồi. Tôi đã triệu hoán ra cường đại ma thú cấp tám trợ chiến, chúng ta mới có cơ hội thắng."

Tư Mã Tiên cười gian nói.

"Anh Nhi muội muội, nếu lại để cho người làm lần nữa, còn có thể triệu hoán ma thú cấp tám không?"

Trần Anh Nhi sắc mặt suy sụp, ngập ngừng nói.

"Thì chắc sẽ có cơ hội."

Cao Anh Kiệt chuyển tầm mắt hướng Long Hạo Thần.

"Hạo Thần, cậu là đoàn trưởng, cậu nói đi."

Long Hạo Thần gật đầu, nói.

"Trước nói về ưu điểm. Ưu điểm của chúng ta không rõ ràng, chủ yếu là hiện tại mỗi người hầu như có khả năng bộc phát năng lực công kích vượt qua chính mình. Lam Vũ, Quang Phù Dung của tôi, Cự Linh Thần tẩm thuần của Vương Nguyên Nguyên, Thánh Quang Chùy mà Tư Mã Tiên kết hợp cường hóa, Anh Nhi triệu hoán Sinh Linh Môn. Còn có công kích đặc biệt của Thái Nhi. Hàn Vũ và Lâm Hâm thì càng nghiêng về loại hình phụ trợ. Nhưng trong chiến đấu bọn họ đem đến tác dụng cũng khá lớn."

Vừa rồi hẳn đều cẩn thận quan sát năng lực mọi người, lúc này nói ra lưu loát rõ ràng.

"Có được năng lực siêu việt bản thân, khiến chúng ta khi đối diện địch nhân có thể dễ dàng phát động công kích vượt qua kẻ địch tưởng tượng. Tổng thể thực lực đoàn đội nếu có thể phát huy, tôi tin tưởng chúng ta nhất định là mạnh nhất Tân Săn Ma Đoàn này."

Nghe hẳn nói vậy mọi người đều gật gù. Trải qua trận chiến vừa rồi, biểu hiện bắt mắt nhất chính là Thái Nhi. Nhưng Long Hạo Thần là trụ cột cả đội, không thể bỏ qua năng lực hẳn. Thánh Dẫn Linh Lô và phòng ngự bản thân hẳn có tác dụng trụ cột vững chắc. Nếu không phải hẳn kiềm chế Cao Anh Kiệt, cho dù gã không hết sức đối phó thì mọi người khó có cơ hội thi triển kỹ năng mạnh nhất của mình. Long Hạo Thần cuối cùng một kích khiến mọi người ấn tượng khắc sâu. Lam Vũ, Quang Phù Dung lực công kích mạnh mẽ thậm chí lưu lại vết thương trên bí ngân cơ tòa chiến khải, có thể thấy công kích mạnh cỡ nào. Bởi vậy mọi người đối với đoàn trưởng Long Hạo Thần càng lúc càng tín phục, thực lực dù sao cũng là đứng đầu. Ngay cả Vương Nguyên Nguyên vốn hơi không cam tâm, sau khi thấy tác dụng lớn của Lam Vũ, Quang Phù Dung và Thánh Dẫn Linh Lô, trong lòng cũng mấy phần bội phục Long Hạo Thần. Dù sao không rõ Long Hạo Thần tuổi bao nhiêu, nhưng có thể nhìn ra trong đội thì nhỏ tuổi nhất là hẳn, Thái Nhi và Trần Anh Nhi, ba người. Hẳn và Thái Nhi càng là ở độ tuổi này đạt cấp năm, tiền đồ tương lai có thể tưởng tượng.

Cao Anh Kiệt gật đầu.

"Nói khuyết điểm đi."

Long Hạo Thần nói.

"Khuyết điểm rất rõ ràng. Đầu tiên, chúng ta không quen thuộc nhau, đối với thời gian phóng thích kỹ năng, uy lực, hiệu quả và phương thức chiến đấu đều không rõ ràng. Dưới tình huống như vậy, chúng ta khó hành động nhất trí, cũng không cách nào toàn bộ phát huy năng lực bản thân. Ăn ý cần thông qua không ngừng luyện tập và chiến đấu để tăng cường. Sau này chúng ta sẽ chú ý về phương diện này. Khuyết điểm thứ hai là tính chất không xác định. Điểm này chủ yếu là phía Anh Nhi. Sinh Linh Môn của Anh Nhi là ma pháp triệu hoán cường đại, nhưng cô ấy không cách nào khẳng định sẽ triệu hoán ra cái gì. Bởi vậy trong chiến đấu, tôi khó thể tính toán năng lực cô ấy vào trong. Một khi cô ấy triệu hoán ma thú cường đại, nếu phối hợp không đúng, sẽ mang đến hiệu quả trái ngược. Tỷ như phía trước, Tà Nhân Linh Chủ công kích ảnh hưởng ma pháp của Hạo Nguyệt."

Trần Anh Nhi thề lời nói.

"Nếu triệu hoán ra ma thú thực lực quá mạnh, người ta cũng không cách nào hoàn toàn khống chế."

Cao Anh Kiệt nhíu mày nói.

"Trần Anh Nhi, tôi biết cô có thể triệu hoán Sinh Linh Môn thì nhất định có bí mật gì đó. Bí mật là của riêng cô, tôi không tiện hỏi nhiều. Nhưng hiện tại cô là một thành viên trong đội, tính cả Hàn Vũ thì cô chính là lực lượng một phần bảy. Đối với toàn đội thì mỗi người đều quan trọng. Cho nên nếu muốn đoàn đội phát triển càng tốt, cô cần sớm ổn định triệu hoán."

Trần Anh Nhi ngẩn ra, lẫm bẫm.

"Này chỉ sợ phải qua cấp bảy, tôi mới chân chính khống chế Sinh Linh Môn được."

Cao Anh Kiệt nói.

"Còn có một cách, chính là mau chóng có được bản mệnh triệu hoán thú. Lấy tình huống trước mắt của các người, chờ cô đến cấp bảy chỉ sợ là mười năm sau. Không lẽ trong mười năm này cô đều phải nhờ đồng bạn bảo vệ ư? Đối với một đoàn đội thì điều này có lẽ cho mọi người mang đến tai nạn." Gã nói nói ngữ khí dần biến nghiêm khắc.

Trần Anh Nhi sắc mặt tái nhợt, chậm rãi gục đầu xuống, không ra tiếng.

Kỳ thật người khác cũng hiểu rõ tình huống của cô. Nhưng đoàn đội mới thành lập, một cô bé như cô, ai cũng không tiện nói cái gì để tránh ảnh hưởng tính đoàn kết. Do lĩnh đội Cao Anh Kiệt cũng có thể cho là người ngoài nói ra thì thích hợp nhất.

Đây cũng là sự thật, cho dù là Lâm Hâm không cách nào phát động công kích, cũng có thể dựa vào ma pháp lực khống chế và ma pháp phóng thích khá là ưu tú đến phụ trợ phòng ngự. Nhưng một khi Sinh Linh Môn của Trần Anh Nhi không thể triệu hoán ma thú cường đại, cô chỉ là gánh nặng toàn đội. Thậm chí dù có triệu hoán ra, không thể khống chế tốt thì chưa chắc là điều hay cho cả đội. Bởi vậy, có thể nói hiện tại cô là nhân tố bất ổn nhất trong đội.

Ánh mắt nghiêm nghị của Cao Anh Kiệt quét qua mọi người, trầm giọng nói.

"Các người phải nhớ kỹ. Các người là tổng thể, một tập thể hoàn chỉnh. Hết thầy đều phải lấy lợi ích tập thể làm đầu. Nếu không một người xảy ra vấn đề, liên lụy chính là mọi người. Trong chiến đấu, các người cần nương tựa lẫn nhau, mỗi người một nhiệm vụ, cho dù dùng hết cuối cùng một chút lực lượng, cũng phải hoàn thành phần trách nhiệm của mình."

"Trong ba tháng thời gian này, tôi sẽ cố gắng truyền tất cả kinh nghiệm cho các người. Có thể tiếp nhận nhiều ít, phát huy ra nhiều ít, thì nhìn chính các người. Mặt sau, tôi đơn giản phân tích tình huống mỗi người trong Săn Ma Đoàn số một cấp sĩ."

"Tôi đã nói về Trần Anh Nhi, cô là nhân tố không xác định trong đội. Nhưng các người là đồng đội, trong chiến đấu mỗi người đều có nghĩa vụ bảo hộ cô ấy. Sau này khi cô lớn lên, sẽ trở thành một bộ phận trọng yếu trong đoàn."

Ánh mắt chuyển hướng ma pháp sư duy nhất trong đội, đáy mắt Cao Anh Kiệt rõ ràng có tia kỳ dị.

"Lâm Hâm, cậu biết không? Cậu là một ma pháp sư tôi thấy ưu tú nhất trong đồng lứa."

"A?" Lâm Hâm ngẩn người, khó thích ứng lời khen đột ngột. Y vốn tưởng Cao Anh Kiệt xem thường mình không biết công kích.

Cao Anh Kiệt trầm giọng nói.

"Các người đấu với tôi là trận hợp tác đầu tiên. Nhưng lần này trừ ma thú của Long Hạo Thần ra, cùng hãn phối hợp ăn ý nhất chính là cậu. Nguyên tố hộ thuẫn của cậu luôn có thể trước tiên rơi trên người hãn, hơn nữa đồng dạng là nguyên tố hộ thuẫn, cậu làm ra lực phòng ngự so với ma thú của Long Hạo Thần càng mạnh. Nếu tôi không nhìn lầm, cậu dựa vào lực khống chế tự mình cải thiện nguyên tố hộ thuẫn, hiệu quả giống loại cộng hưởng. Pháp trượng của cậu chắc là thuần túy Hỏa Vân Tinh. Tuy nó cho cậu tăng phúc không nhỏ, nhưng nếu bản thân cậu không có thiên phú ưu tú, không khả năng lấy tốc độ mau chóng liên tục phát động ma pháp phòng ngự."

"Tuy không nên hỏi thăm bí mật một người, nhưng trong các người thì tôi muốn biết nhất là vì sao cậu không tu luyện bất cứ ma pháp công kích nào. Tôi biết cậu còn là một Ma Dược Sư. Dưới tình huống phân tâm hai việc còn có thể sử dụng ma pháp phòng ngự xuất sắc đến thế,

nếu cậu toàn tâm toàn ý tu luyện hoàn chỉnh hệ thống ma pháp, có thể đoán được tương lai Ma Pháp Thánh Điện sẽ vì cậu mà kiêu ngạo."

Nghe Cao Anh Kiệt nói, Lâm Hâm trầm mặc. Thanh niên có chút tự kỷ để mái tóc dài xanh nhạt con mắt đột nhiên ảm đạm, nhưng y không nói lời nào, cúi đầu ngồi ở đó.

Cao Anh Kiệt sâu lắng nhìn y, nói.

"Được rồi, trước mắt chúng ta dựa theo Lâm Hâm chỉ có thể dùng ma pháp phòng ngự, lập ra hệ thống chiến thuật của các người. Trong đội thì tác dụng của Lâm Hâm không thua kém Thuần chiến sĩ. Hơn nữa bởi vì hẳn thi triển là ma pháp, bởi vậy tác dụng trong đội thậm chí mạnh hơn cả Thuần chiến sĩ. Lâm Hâm, cậu phải nhớ, nếu cậu thật không muốn học tập ma pháp công kích, như vậy tương lai phải dốc sức học ma pháp phòng ngự và phụ trợ. Đối diện cường địch, cậu cần hỗ trợ Long Hạo Thần tiến hành phòng ngự. Tựa như hôm nay đối phó tôi vậy. Đối diện kẻ địch số lượng nhiều nhưng thực lực không mạnh, cậu chính là cứu hỏa trong đội, ai gặp nguy hiểm hoặc cần trợ giúp, cậu phải trước tiên hoàn thành. Yêu cầu này cậu cần có ngộ tính ở phương diện nhìn đại cục."

Lâm Hâm gật đầu.

"Tôi sẽ cố hết sức."

Y chỉ nói một câu như vậy, không mở miệng nữa. Dường như bởi vì lúc trước Cao Anh Kiệt hỏi y vì sao không tu luyện ma pháp công kích, nên có chút bị kích thích.

Cao Anh Kiệt nói.

"Tôi tạm định vị trí Lâm Hâm trong đội phía hậu phương, Trần Anh Nhi cần nhất bảo hộ thì ở giữa đội. Long Hạo Thần, cậu cần phải luôn chú ý để ma thú phụ trợ họ di động. Ví dụ như loại phong hệ Phiêu Phù Thuật, thậm chí để họ cưỡi nó cũng được."

Long Hạo Thần nghiêm túc nghe Cao Anh Kiệt nói từng lời. Đây là cuộc trò chuyện kinh nghiệm chân chính! Về phương diện tu luyện, rất ít người vượt qua nghiên cứu của Dạ Hoa. Nhưng về thực chiến, đặc biệt là đoàn đội chiến, Dạ Hoa khó có thể so sánh với Cao Anh Kiệt. Chỉ nhìn vết sẹo trên người gã là có thể thấy, kinh nghiệm của gã đúc kết từ máu.

Cao Anh Kiệt tiếp tục nói.

"Vương Nguyên Nguyên, Tư Mã Tiên, hai người trong mắt tôi đều là chiến sĩ. Chẳng qua một là Phủ chiến sĩ, một là Thánh chiến sĩ."

Nghe gã nói vậy, trên mặt Vương Nguyên Nguyên và Tư Mã Tiên đều có chút bối rối.

Cao Anh Kiệt mặt hiện nét cười.

"Hai người không cần thấy xấu hổ, này không có gì, mỗi người chọn phương hướng phát triển không giống nhau, chỉ cần thích hợp chính mình là tốt rồi. Không cần nói, ngoại linh lực của các người hơn xa người thường. Phần Vương Nguyên Nguyên thì tôi không nói nhiều, trong chiến đấu cô cần chú ý là tiết tấu phối hợp. Cần phải luôn chủ ý hành động bên Long Hạo Thần, theo hắn mà động, đồng thời bảo vệ bên cạnh hắn. Không thể vì xúc động của mình mà khiến toàn đội lộ sơ hở. Còn nữa, đòn chung cực tuy mạnh nhưng đối với linh lực tiêu hao quá lớn, không cần thường xuyên sử dụng."

"Ừm." Vương Nguyên Nguyên gật đầu. Tính cách cô ngay thẳng, chỉ cần người đó mạnh hơn cô vậy thì có tư cách chỉ dạy cô.

Cao Anh Kiệt chuyển hướng Tư Mã Tiên, nói.

"Còn về cậu, tôi cần nói mấy câu. Bản thân cậu là một mục sư lại tuyển chọn đánh cận chiến. Việc này không có gì sai. Theo tôi thấy, cậu có thể đi hướng Giới Luật mục sư."

"Giới Luật mục sư?" Tư Mã Tiên ngẩn ra, đôi mắt mờ mịt, lần đầu tiên gã nghe đến từ này.

Cao Anh Kiệt nói.

"Đích thực Giới Luật mục sư nhiều năm rồi không xuất hiện. Giới Luật mục sư chính là giống như cậu chọn chiến đấu làm chủ. Nhưng cậu phải nhớ, chung quy cậu là mục sư mà không phải chiến sĩ. Cho nên kỹ năng mục sư cậu nhất định phải học hỏi. Không chỉ là kỹ năng công kích mà còn có kỹ năng hỗ trợ. Tuy chọn Giới Luật mục sư sẽ từ bỏ trị liệu, nhưng cậu nhất định phải bộc lộ ra kỹ năng Giới Luật mục sư dựa vào thánh ma pháp. Lấy cường hóa hợp với Thánh Quang Chùy thì rất tốt, nhưng tôi thấy thánh ma pháp và cận chiến phối hợp còn chưa ăn ý. Về phương diện này cậu nên hỏi thăm Long Hạo Thần. Nếu tu luyện tốt Giới Luật mục sư, cậu có thể trở thành cường giả hợp nhất ma khí."

"Định vị trong đội, Tư Mã Tiên và Vương Nguyên Nguyên, hai người phải ở phía sau Long Hạo Thần, bảo vệ hai cánh trái phải cả đội. Trợ giúp Long Hạo Thần chia sẻ áp lực hai bên đồng thời hù ý bảo hộ chính giữa Trần Anh Nhi và Lâm Hâm."

"Vâng."

Nghe Cao Anh Kiệt tường tận phân tích, mỗi người trong lòng đều có cảm giác khâm phục. Cao Anh Kiệt nói không chỉ là hướng phát triển, đồng thời còn định vị trong đội cho họ. Có chính xác vị trí, tương lai hợp tác chiến đấu càng dễ dàng phát sinh ăn ý.

"Hàn Vũ, cậu thì ở cuối đoàn. Tôi biết cậu là một Thủ Hộ kỵ sĩ, đoạn hậu là cực kỳ quan trọng trong đội. Ưu điểm của Săn Ma Đoàn số một cấp sĩ các người chính là có thêm cậu, Thủ Hộ kỵ sĩ. Hoàn thành tốt công tác đoạn hậu, có thể khiến đồng bạn không lo phía sau. Đồng thời ma thú đồng bạn Tà Nhân của cậu có thể phụ trợ người khác. Một khi xuất hiện kẻ địch mạnh, cậu phải khiến Tà Nhân thông qua tinh thần ma pháp chấn nhiếp đối thủ, cho đồng bạn tranh thủ thời gian phản ứng."

Hàn Vũ lên tiếng.

"Lĩnh đầu, tôi có chuyện muốn nói."

Cao Anh Kiệt nói.

"Nói đi."

Hàn Vũ mở miệng.

"Trước mắt vấn đề lớn nhất của đội chúng ta chính là không có mục sư trị liệu, như vậy sẽ ảnh hưởng năng lực chiến đấu. Cho nên tôi nghiêng về phía phòng ngự và trị liệu, lấy bù đắp thiếu hụt trong đội."

Cao Anh Kiệt trong mắt đầu tiên chột lóe kinh ngạc, sau đó tràn ngập khen ngợi.

"Rất tốt, đây cũng là đề tài tôi muốn nói sau. Nếu cậu đã có ý thức như vậy là may mắn cho cả đội."

Tư Mã Tiên ngồi bên cạnh Hàn Vũ, nghe y nói vậy thì duỗi tay ôm vai y.

"Anh em tốt. Về sau giá trị công huân giết địch của ta sẽ chia cậu một phần!"

Hàn Vũ hơi bất đắc dĩ liếc gã.

"Đừng dùng cơ bắp dán sát tôi, tôi thích cô gái thân thể mềm mại hơn."

Tư Mã Tiên cười gian, chớp mắt, làm dáng đá lông nheo, nói.

"Người thấy ta thế nào?"

"Ừa..."

Diễn trò khiến mọi người bật cười.

Tư Mã Tiên đối với chính mình không thể cung cấp trị liệu cho đoàn đội trong lòng hơi áy náy. Hàn Vũ chủ động đề nghị gánh vác phần trách nhiệm này, gã từ tận đáy lòng cảm kích, nên mới chủ động làm quen.

Không khí trong xe ngựa bởi vì trò đùa này mà thêm hòa hợp.

Cuối cùng ánh mắt Cao Anh Kiệt rơi trên người Long Hạo Thần và Thái Nhi.

"Thái Nhi, lực công kích của cô rất mạnh. Có thể nói cô là thanh kiếm sắc bén, mạnh nhất trong đội. Bởi vậy cô phải gánh vác trách nhiệm càng nặng. Tôi biết cô có quan hệ rất tốt với Long Hạo Thần, nhưng chớ quên, các người là một thành viên Săn Ma Đoàn, rất nhiều lúc không thể hành động theo cảm tình. Nếu không, cô không phải giúp hắn mà ngược lại hại hắn. Hắn là đoàn trưởng, nếu cô muốn tốt cho hắn, hãy giúp hắn hoàn thành vai trò đoàn trưởng."

Cao Anh Kiệt thanh âm biến nghiêm nghị. Thái Nhi ngẩng đầu lên, tuy nàng nhìn không thấy, nhưng nhìn động tác có thể thấy ra nàng nghiêm túc lắng nghe.

"Chú, chú oai quá đi!" Đang lúc này bỗng phát ra thanh âm ngây thơ, đem uy nghiêm của Cao Anh Kiệt chớp mắt phá tan. Sử Hiếu Tuyết ôm tay Cao Anh Kiệt lắc lư.

Cao Anh Kiệt đỏ mặt, giận dữ nói.

"Mau buông ra, còn thể thống gì. Không được xen miệng vào!"

"Ừm." Sử Hiếu Tuyết đáng thương cúi đầu, nhưng như cũ nắm tay áo gã.

Đối với cô gái này, Cao Anh Kiệt thật không có cách.

Tư Mã Tiên, Hàn Vũ, Trần Anh Nhi và Vương Nguyên Nguyên đều nhin không được cười trộm. Ngay cả Lâm Hâm đang chơi trò tịch mịch, sắc mặt dường như cũng dịu lại, trong mắt mập mờ nhìn Cao Anh Kiệt,

lại nhìn Sử Hiếu Tuyết. Y thầm nghĩ, chẳng lẽ đây là trong truyền thuyết trâu già gặm cỏ non?

"Khụ khụ." Cao Anh Kiệt ho khan vài tiếng che giấu lúng túng, nghiêm mặt nói với Thái Nhi. "Trách nhiệm của cô chủ yếu có ba. Đầu tiên chính là giết địch. Dựa vào lực công kích mạnh mẽ của cô, nhất định có thể giết nhiều kẻ địch. Khi kẻ địch không có nhiều nhân vật đặc biệt mạnh, cô phải cố gắng tiêu diệt càng nhiều càng tốt, giảm bớt áp lực cho đồng bạn."

"Thứ hai là công kiên. Khi kẻ địch có trận hình hoàn chỉnh, cô chính là đao nhọn phá hỏng trận địa của địch, vì đồng bạn trải thẳng con đường tiến công."

"Cuối cùng là khi đối diện cường địch thì phụ trợ. Thái Nhi, cô cho tôi biết, làm một thích khách, trong đoàn đội phải như thế nào phát huy lực công kích mạnh nhất của mình?"

Thái Nhi lạnh băng nói.

"Giết kẻ địch."

Cao Anh Kiệt lắc đầu nói.

"Không, cô sai rồi. Nếu như vậy thì cô chỉ phát huy lực lượng của chính mình. Hơn nữa trên chiến trường nhiều biến hóa, một mình cô không thể hoàn toàn phát huy sức mạnh. Khi đối mặt kẻ địch thực lực vượt qua các người, cô làm như vậy không hề giúp ích gì cho đoàn đội."

"Cô nên biết Kỵ Sĩ Thánh Điện và Thích Khách Thánh Điện quan hệ thân mật nhất. Đó không phải bởi vì hai đại thánh điện đều là cận chiến. Càng trọng yếu là quan hệ giữa kỵ sĩ và thích khách hỗ trợ lẫn nhau. Kỵ sĩ là lá chắn của thích khách, thích khách là vũ khí sắc bén ẩn trong chỗ tối của kỵ sĩ."

Nghe gã nói vậy mọi người đều chấn động. Đặc biệt là Long Hạo Thần, dường như hắn đã bắt được thứ gì.

Cao Anh Kiệt nói.

"Khi các người đối mặt kẻ địch mạnh hơn bất cứ ai trong các người, như vậy, cô cần làm không phải là đơn độc, mà hắn là cùng Long Hạo Thần sát cánh chiến đấu. Bóng dáng sau lưng Long Hạo Thần chính là nơi cô ẩn nấp. Khi hắn ngăn cản sức tấn công của kẻ địch, chính là thời khắc cô phát ra công kích. Đây chính là Kỵ Thích nhất thể."

"Khi đối mặt cường địch, thích khách chẳng những là vũ khí tất sát tấn công kẻ địch. Thậm chí lúc kỵ sĩ không thể ngăn cản đối thủ, phải phụ trợ kỵ sĩ tiến hành phòng ngự, tăng cơ may sống sót cho kỵ sĩ. Bởi vậy tôi hy vọng cô có thể mau chóng cùng Long Hạo Thần hiểu rõ năng lực và cực hạn của nhau. Chỉ có như vậy các người mới liên hợp trở thành trụ cột trong đội."

Thải Nhi khẽ gật đầu, hướng Cao Anh Kiệt hơi khom người.

"Cảm tạ."

Có thể khiến nàng tâm phục khẩu phục nói ra hai chữ cảm tạ không phải chuyện dễ dàng. Cao Anh Kiệt mới nói những lời kia, khiến Thải Nhi rốt cuộc dần đem chính mình thành một đội viên trong đoàn. Đương nhiên điểm khởi động tác dụng quan trọng nhất chính là câu Kỵ Thích nhất thể, đề cao cơ may sinh tồn cho kỵ sĩ. Trận chiến lần trước, Thải Nhi muốn dốc sức hỗ trợ Long Hạo Thần nhưng không biết làm sao mới tốt. Lúc này có Cao Anh Kiệt chỉ điểm, nàng thông minh như vậy liền hiểu ra nhiều chuyện.

Cao Anh Kiệt trong mắt hiển lộ vui mừng, chỉ cần đám thanh niên nghe lọt tai lời gã, như vậy gã không uổng công lần này lĩnh đội.

Liên minh thánh điện cực kỳ chú trọng Săn Ma Đoàn. Vì tăng năng lực sinh tồn của Tân Săn Ma Đoàn, cố gắng nhiều bồi dưỡng hợp cách

Săn Ma Đoàn, Kỵ Sĩ Thánh Điện cấp bảy đến chỉ điểm họ trong ba tháng. Ba tháng này là thử thách cũng là dung hợp. Lấy Cao Anh Kiệt dẫn đầu, mười vị Kỵ Sĩ Thánh Điện ai cũng là tinh anh trong tinh anh.

"Long Hạo Thần, cuối cùng nói đến cậu. Trong trận chiến trước, người khiến tôi hài lòng nhất chính là cậu. Khiến tôi đặt hy vọng nhiều nhất cũng là cậu. Thánh Dẫn Linh Lô tuy tốt nhưng không đại biểu có nó sẽ trở thành kỵ sĩ ưu tú. Là trụ cột đoàn đội, cậu phải làm là không từ bỏ, không bỏ cuộc. Đối diện nguy hiểm cần xông lên. Lấy phòng ngự kiên cường của mình cho đồng bạn tranh thủ cơ hội sinh tồn. Cậu làm tốt lắm."

"Vị trí của cậu là đầu não toàn đội đứng trước nhất. Đối diện cường địch, cậu vĩnh viễn là người thứ nhất xông lên. Đây chính là kỵ sĩ. Khiêm tốn, chân thành, anh dũng, công chính, hy sinh, quang vinh, cố chấp, nhân ái, chính nghĩa. Mười đại thủ tắc của kỵ sĩ rất quan trọng trong đội. Cậu cần làm chính là công phòng một thể, lãnh đạo cả đội. Trách nhiệm trên người cậu rất nặng nề. Mỗi một lựa chọn của cậu, đều sẽ quyết định vận mệnh toàn đội."

.....

Tuy Cao Anh Kiệt mới xuất hiện nhưng khá thích vị này. Mạnh mẽ không kiêu ngạo cổ quái, chân thành chỉ dẫn, kiến thức uyên bác. Thật mong chờ cặp "trâu già gặm cỏ non". Nghe bé Sử Hiếu Tuyết kêu "chú chú" mà tê sống lưng gì đâu á.

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 66

Là Tên Ngốc Của Tôi [1+2]

Cao Anh Kiệt thanh âm trầm thấp mà mạnh mẽ, mỗi một câu đều như đóng đinh trong lòng Long Hạo Thần.

"Đối với kỵ sĩ mà nói, trong tự điển vĩnh viễn không có hai chữ "mạo hiểm". Bởi vì không phải một mình chiến đấu. Vàng ròng là tố chất mà cậu nhất định phải có."

"Hiện tại cậu cần tăng cường là lực phán đoán đại cục và năng lực chỉ huy trận chiến. Phải trở thành người lãnh đạo khiến đồng đội tin tưởng, cậu cần làm rất nhiều rất nhiều. Áp lực này cũng là động lực. Trong ba tháng tới, tôi sẽ không chỉ điểm người khác thêm nữa, đối tượng tôi góp ý chỉ có một mình cậu. Người khác làm sai cái gì, cần cậu tự sửa chữa. Người khác nên làm như thế nào, cần cậu lựa chọn. Trong ba tháng, cậu nhất định phải trở thành thủ lĩnh hợp cách, đoàn trưởng hợp cách. Từ giây phút cậu trở thành đoàn trưởng Săn Ma Đoàn, sinh mệnh cậu đã không thuộc về bản thân mà là của toàn đội. Cùng lúc đó, mỗi thành viên trong đội đều đem sinh mệnh giao trong tay cậu. Phần trách nhiệm nặng nề này cậu phải không ngừng nỗ lực gánh vác."

Cao Anh Kiệt lời nói hơi trầm trọng, không khí trong thùng xe cũng tùy theo nặng trĩu. Tất cả ánh mắt cùng tập trung trên người Long Hạo Thần.

Long Hạo Thần hít sâu một hơi, chậm rãi vươn ra tay phải, trầm giọng nói.

"Không từ bỏ, không bỏ cuộc. Tôi, Long Hạo Thần tại đây xin thề. Vĩnh viễn không từ bỏ một đội viên nào. Tôi sẽ dùng cả sinh mệnh bảo vệ vinh quang toàn đội. Dùng sinh mệnh tôi bảo vệ an toàn mỗi một người. Kiếm của tôi sẽ chỉ hướng thẳng trước các người, thuẫn của tôi sẽ vì các người chống đỡ cường địch."

"Tốt!" Tư Mã Tiên hét lớn, bộp một tiếng đem tay mình chộp vào tay Long Hạo Thần. Lâm Hâm và Hàn Vũ hầu như đồng thời vươn tay đặt ở mặt trên.

Vương Nguyên Nguyên vỗ mạnh tay đập bên trên tay Lâm Hâm. Vỗ một cái làm y nhe răng nhếch miệng.

Trần Anh Nhi nhẹ nhàng đặt tay lên mu bàn tay Vương Nguyên Nguyên, ưỡn bộ ngực nhỏ không nhô ra mấy.

"Tôi cũng sẽ không cản trở mọi người."

Tay Thái Nhi sớm đã duỗi ra dán sát lòng bàn tay Long Hạo Thần.

Cùng lúc này, một cái móng vuốt cực lớn vươn ra, dưới tiếng hét của Trần Anh Nhi đặt trên tay cô.

Thì ra là Hạo Nguyệt.

Trần Anh Nhi trừng mắt nó. Nhưng Hạo Nguyệt tam đầu đồng loạt quay đi, mắt nhìn đỉnh mũi xe, thật là có nhân tính. Chọc giận Trần Anh Nhi thật muốn đánh nó.

Long Hạo Thần quát lớn.

"Chúng ta là một tập thể, có thể giao sau lưng cho đồng bạn!"

Mọi người đồng thanh nói.

"Không từ bỏ, không bỏ cuộc!"

"U ư!" Đây là thanh âm của Hạo Nguyệt.

Nhìn tình cảnh này, Cao Anh Kiệt mím môi. Đường như gã trở lại hai mươi năm trước ngày Tân Sơn Ma Đoàn thành lập, nhưng mà đồng bạn của gã đã...

Ngay cả Cao Anh Kiệt đều không ngờ tới, tổ thanh niên mình dẫn đội nhanh như vậy có thể tập trung một chỗ. Không cần nói, đây sẽ là một khởi đầu tốt đẹp.

"Chú, Sơn Ma Đoàn này thú vị ghê! Người ta cũng muốn gia nhập Sơn Ma Đoàn." Sử Hiếu Tuyết có chút hâm mộ nhìn mọi người, ở bên tai Cao Anh Kiệt nói nhỏ.

Cao Anh Kiệt nguyên bản nhiệt huyết sôi trào bị một tia cảm giác khác thường và bức dọc xấu hổ xua tan, đẩy Sử Hiếu Tuyết ra xa một chút.

"Ngồi đằng hoàng. Nếu muốn thành đội viên Sơn Ma Đoàn, con phải cố gắng tu luyện, năm năm sau còn có cơ hội."

Sử Hiếu Tuyết mắt sáng ngời.

"Chú, nói vậy là chú đã đồng ý?"

Cao Anh Kiệt nhìn mui xe.

"Năm năm sau bàn lại."

Tuy xe ngựa chở nhiều người như vậy, còn có Hạo Nguyệt to con nhưng tốc độ chạy như cũ vẫn rất nhanh. Tám con ngựa to lớn dốc sức chạy tới trước, mỗi hai tiếng đồng hồ thì nghỉ ngơi một lần. Mãi đến khi bầu trời dần âm u mới dừng lại trong một tòa thành thị bậc trung. Một ngày này họ lại có thể chạy gần năm trăm mét.

Trên đường đám Long Hạo Thần tự tu luyện linh lực. Bên trong xe ngựa bằng phẳng, lại có Cao Anh Kiệt cường giả cấp cao canh chừng, đương nhiên họ sẽ không lãng phí thời gian. Mỗi tăng một điểm linh lực là tăng một phần cơ may sinh tồn trên chiến trường.

Tòa thành thị này hiển nhiên là trạm nghỉ ngơi thứ nhất cho lần hành động này. Trước cửa nhà trọ, nhóm Long Hạo Thần nhìn thấy chín chiếc xe ngựa tương tự. Hiển nhiên Tân Săn Ma Đoàn xuất phát trước bọn họ cũng ngừng tại đây nghỉ ngơi.

Làm thành viên Săn Ma Đoàn ngay lúc này hiện ra chỗ tốt. Thành viên Săn Ma Đoàn dựa vào lệnh bài công huân ở cánh tay trái, có thể trong biên cảnh liên minh thánh điện bất cứ nhà trọ nào miễn phí ăn ở. Cao Anh Kiệt còn cho họ biết, lấy cấp bậc Săn Ma Đoàn cấp sĩ của họ, trong phòng đấu giá cũng được ưu đãi giảm một phần trăm. Ưu đãi tùy theo cấp bậc Săn Ma Đoàn tăng cao mà sẽ tăng dần lên.

Săn Ma Đoàn là tinh anh chân chính của liên minh thánh điện, có đãi ngộ như vậy cũng là hợp lý. Dù sao bọn họ phải đối mặt địch nhân cường đại, sao lại không có hậu cần tốt đẹp bảo đảm chứ?

Mỗi người đều chia một phòng đơn, qua loa ăn xong cơm chiều, Cao Anh Kiệt dặn bọn họ tự về phòng nghỉ ngơi.

Long Hạo Thần nắm tay Thái Nhi đưa nàng trở về phòng mình.

"Thái Nhi, đi một ngày đường chắc cô cũng mệt mỏi, sớm nghỉ ngơi đi." Nói xong hắn xoay người muốn đi.

Thái Nhi lật tay lại nắm tay Long Hạo Thần, gậy trúc gõ nhẹ, cửa phòng khép lại.

Nhìn động tác của nàng, Long Hạo Thần bỗng cảm thấy tim đập nhanh, khuôn mặt tuấn tú cũng đỏ hồng. Cô nam quả nữ chung một phòng, quá mập mờ.

"Ở lại bên tôi một chút lại đi được không?" Thái Nhi nhỏ giọng nói.

Yêu cầu này sao Long Hạo Thần có thể từ chối, nắm bàn tay mềm mại, hắn nói.

"Tốt."

Hắn dắt Thái Nhi ngồi xuống ghế. Hai thân thể tuổi trẻ kề sát nhau. Cảm giác trên người Thái Nhi tỏa ra mùi hương hoa lan thanh nhã, Long Hạo Thần tim lại đập loạn vài nhịp.

Trong xe ngựa tuy họ ngồi cùng một chỗ, nhưng dù sao bên cạnh còn có nhiều người khác. Hiện tại chỗ này chỉ có hai người họ.

Long Hạo Thần nhìn không được vươn tay ôm thắt lưng mảnh khảnh của Thái Nhi. Thái Nhi không kháng cự, ngược lại thuận theo dựa vào vai hắn.

Hai người đều rất quý trọng cảm giác ấm áp ngọt ngào này. Tuy tim Long Hạo Thần đập rất nhanh, trên mặt nóng ran, nhưng hắn cảm thấy điều này thật quá tuyệt vời. Hắn không có hành vi được một tấc lấn một thước, chỉ là nhẹ ôm eo Thái Nhi. Nói chính xác thì hắn chỉ mới mười bốn tuổi, căn bản không biết nên làm như thế nào.

Thái Nhi là báu vật của hắn, hắn sẽ không làm bừa điều gì.

Một lúc lâu, Thái Nhi khẽ động, ngồi thẳng người.

"Hạo Thần, hôm nay ông cố nói cái gì với anh vậy?"

"Ừ?" Long Hạo Thần từ cảm giác ngọt ngào ấm áp thanh tỉnh lại.
"Ông nói tôi phải chăm sóc cô thật tốt, bảo vệ cô."

Thái Nhi ngẩn ngơ.

"Chỉ có nhiều đó?"

Long Hạo Thần nói.

"Ông còn bảo về sau tôi cứ giống như cô, kêu là ông cố, nói mấy năm nay cô chịu không ít khổ."

Thái Nhi chấn động toàn thân, xoay người hướng Long Hạo Thần, trong thanh âm có chút nóng vội.

"Ông chỉ nói vậy thôi?"

"Đúng, làm sao vậy?" Long Hạo Thần nghi hoặc nhìn nàng.

Ngay sau đó hắn thấy mắt Thái Nhi ướt nước, thân thể mảnh mai khẽ run. Nhìn nàng bộ dáng sắp khóc, Long Hạo Thần đau lòng vội vàng ôm nàng vào lòng.

"Thái Nhi đừng khóc, cô làm sao vậy?"

Dựa vào vòng tay ấm áp, thân thể Thái Nhi dần bớt run, nhẹ kéo khăn che mặt xuống, đem khuôn mặt dán sát ngực hắn, hai tay ôm eo hắn.

"Hạo Thần, anh có muốn nghe quá khứ của tôi không?" Thái Nhi nói.

Long Hạo Thần mềm giọng nói.

"Chỉ cần cô muốn, tôi sẽ nghe."

Thái Nhi thanh âm rất nhẹ, có chút hư vô.

"Tôi là người không có tuổi thơ. Trong mắt người của Thích Khách Thánh Điện, tôi tựa như công chúa. Nhưng nếu có thể chọn lựa, tôi thà rằng làm một cô gái bình thường."

"Truyền thừa của Thích Khách Thánh Điện chúng tôi không đơn giản như kỵ sĩ các người hoặc chiến sĩ, bất cứ ai đều có thể học tập. Muốn trở thành một triệu hoán sư, nhất định phải có cảm giác nhạy bén cực cao và thiên phú. Bồi dưỡng một thích khách khó khăn hơn xa bồi dưỡng kỵ sĩ và chiến sĩ, cần bỏ ra rất nhiều tâm huyết. Bởi vậy Thích Khách Thánh Điện dần nghiên cứu ra một mật pháp, có thể ở lứa bé hai ba tuổi tra xét xem có thiên phú tu luyện hay không. Chỉ có những đứa trẻ thiên phú không tồi, ít nhất vượt qua bảy phần trăm mới trở thành đứa trẻ thích khách hợp cách, mới được Thích Khách Thánh Điện bồi dưỡng."

Lần đầu tiên Long Hạo Thần nghe Thái Nhi nói nhiều như vậy. Ngay lúc này, hắn là một người lắng nghe, nhẹ ôm Thái Nhi, nghe nàng kể.

"Khi tôi ba tuổi, tôi bị tra xét ra nội lực bẩm sinh thức tỉnh vượt qua chín phần trăm, trở thành thể chất Luân Hồi Thánh Nữ."

Nghe câu này Long Hạo Thần chột kinh hãi, nhưng hắn không cắt ngang, chờ nghe Thái Nhi nói tiếp.

"Cũng chính từ giây phút đó, ác mộng của tôi bắt đầu." Trên khuôn mặt tuyệt đẹp của Thái Nhi lộ ra bi thương khiến người nát lòng.

"Đứa trẻ ba tuổi, hắn là còn ở dưới sự che chở của cha mẹ vô tư chơi đùa. Nhưng tôi không giống bạn cùng lứa. Ba tuổi, khi ấy tôi chỉ mới ba tuổi, lại bị ông cố đưa vào một cái huyết âm lãnh hắc ám. Không người thân, thậm chí không thực vật, trọn vẹn bảy ngày bảy đêm. Cùng tôi làm bạn chỉ có một thanh kiếm đen bay trên không trung.

"Tôi khóc, tôi gào, tôi kêu phụ mẫu. Nhưng mãi đến giọng tôi khàn đi, mãi đến khi nước mắt chảy cạn, không ai đáp lại."

"Tôi lạnh lắm, rất sợ. Dù cho tôi chỉ có ba tuổi, nhưng có thể nhớ rõ tất cả. Không ai tới cứu tôi, không một ai. Chỉ có tôi một mình chịu đựng nỗi sợ lạnh lẽo tràn ngập..."

"Ý thức tôi dần mơ hồ, đối với mọi chuyện xung quanh dần ma túy. Chỉ có ba tuổi, tôi thậm chí không biết cái gì gọi là tuyệt vọng. Chỉ là khi đó, trong cơ thể tôi tựa như bên ngoài, lạnh băng. Tôi hận bọn họ, hận ông cố, hận phụ thân, hận mẫu thân. Hận tất cả mọi người, vì cái gì bọn họ phải vứt bỏ tôi ở một nơi như vậy."

Nói đến đây Thái Nhi khóc không thành tiếng. Long Hạo Thần không ngờ nàng trải qua chuyện như vậy, đối với một đứa bé mới ba tuổi thì đây là thống khổ và bi thảm cỡ nào. Khó trách, khó trách hiện tại Thái Nhi lạnh như băng, thì ra hết thảy đều tại lúc đó.

Long Hạo Thần chỉ cảm thấy lòng mình rất đau, thật đau quá. Hắn dùng sức ôm chặt Thái Nhi, đem nàng ngồi lên đùi mình, siết chặt người

nàng. Hắn muốn dùng ấm áp của mình truyền sang nàng, để hòa tan khối băng trong lòng nàng.

Thải Nhi cũng ôm chặt hắn, trong lòng bùng nổ sợ hãi khiến nàng như trở lại chỗ âm lãnh ẩm ướt, tràn ngập lạnh lẽo âm u. Móng tay nàng thậm chí bấm vào lưng thịt Long Hạo Thần, thân thể nàng run lẩy bẩy, thật lâu không ngừng lại.

"Bắt đầu từ một khắc đó. Phụ thân, mẫu thân, ông nội, bà nội, ông cố, ở trong lòng tôi cũng chỉ là một danh xưng. Tôi hận họ, không cách nào đem họ trở thành thân nhân. Tôi hận họ, vì sao họ ích kỷ như vậy, dù cho điều họ làm là vì toàn bộ liên minh thánh điện. Nhưng họ có từng nghĩ đến tôi không? Từ giây phút đó, tôi không còn là người thân của họ, chỉ là một vũ khí lạnh băng, một vũ khí họ dùng mọi cách chế tạo càng thêm sắc bén."

Thải Nhi lần nữa mở miệng, có lẽ là ấm áp trên người Long Hạo Thần hòa tan mấy phần băng lạnh, thân thể dần ngừng run, nhưng thanh âm nàng như oán như than. Nàng tràn ngập phẫn nộ nói.

Những lời này đã đè nén trong lòng nàng hơn mười năm nay. Lúc này rốt cuộc trút ra hết, nàng chỉ thấy nhẹ cả lòng.

"Bảy ngày, đủ bảy ngày. Khi tôi sắp hôn mê thì thấy một bóng đen, nó dường như là một luồng khói. Nó chui vào thân thể tôi. Trong tuyệt vọng khiến tôi hoàn toàn rơi vào lạnh lẽo. Sau đó tôi không biết gì nữa."

"Khi tôi từ trong băng lãnh tỉnh lại, người nhà tôi đang ở bên cạnh, tôi trông thấy trên mặt họ sự vui mừng. Nghe họ nói cái tên Luân Hồi Linh Lô và Luân Hồi Kiếm. Từ giây phút đó, trong thân thể tôi có thêm một luồng khói đen và một thanh kiếm. Từ ngày đó, tôi mất đi khứu giác. Sau này tôi mới biết hôn mê qua hai năm, khi tôi tỉnh lại đã là năm tuổi."

Long Hạo Thần hút một ngụm khí lạnh.

"Đó chính là hôm ấy cô tản ra lực lượng ư?"

Thải Nhi nhẹ gật đầu.

"Luân Hồi Linh Lô, trong tất cả linh lô từng biết thì đứng hàng đầu. Loại công kích. Trước tôi thì chỉ có một người có được nó, là tiền bối Thích Khách Thánh Điện chúng tôi, bị gọi là con trai luân hồi. Luân Hồi Kiếm là vũ khí của ông. Dựa vào linh lô và kiếm, ông từng đánh lén đệ nhất ma thần xưng là Ma Thần Hoàng. Cuối cùng con trai luân hồi chết trong tay Ma Thần Hoàng. Không lâu sau Ma Thần Hoàng chết, truyền ngôi cho Ma Thần Hoàng kế tiếp. Trong thời khắc liên minh gặp nguy nan, tranh thủ kéo dài một chút thời gian."

Lúc này Thải Nhi cảm xúc dường như dần ổn định, nhưng như cũ nắm chặt Long Hạo Thần. Cái mộng tròn trịa ngồi trên đùi Long Hạo Thần, cảm xúc co giãn lại bởi vì Long Hạo Thần đồng dạng chìm đắm trong bi thương cùng nàng mà bị bỏ qua.

"Luân Hồi Linh Lô cực kỳ cường đại, đặc biệt khi phối hợp thần khí Luân Hồi Kiếm, có thể phát ra lực sát thương khó thể tưởng tượng. Năm đó con trai luân hồi mới tiến vào cấp chín không lâu, nội linh lực còn chưa tới hai mươi vạn, mà Ma Thần Hoàn nội linh lực gần trăm vạn, siêu cấp cường giả. Ông chỉ dựa vào Luân Hồi Linh Lô và Luân Hồi Kiếm, lại có thể cùng Ma Thần Hoàng lưỡng bại câu thương. Trở thành truyền kỳ trong Thích Khách Thánh Điện chúng tôi."

"Nhưng mà, tu luyện Luân Hồi Linh Lô phải trả cái giá lớn." Thải Nhi nói tới chỗ này, cảm xúc dường như hạ thấp nhiều.

"Muốn được Luân Hồi Linh Lô và Luân Hồi Kiếm thừa nhận, đầu tiên phải có được thể chất luân hồi, cũng chính là thích khách bẩm sinh có nội linh lực vượt qua chín mươi. Dưới tác dụng của Luân Hồi Linh Lô, nội linh lực bẩm sinh của tôi thậm chí lên tới đỉnh một trăm điểm. Muốn chân chính sử dụng lực lượng Luân Hồi Linh Lô, trừ không ngừng tu luyện, thân thể phải chịu đựng khảo nghiệm không ngừng, thậm chí là hành hạ. Lực cảm của tôi cũng bắt đầu từ khi đó lần lượt mất đi."

"Đầu tiên là khứu giác, sau đó là thính giác, rồi vị giác. Đáng sợ nhất là đoạn thời gian mất đi cảm giác và xúc giác. Khi tôi không cách nào cảm thụ được điều gì, tôi thậm chí không thể khống chế thân thể mình, yên tĩnh nằm trong nơi âm lãnh đó suốt hai năm mới dần hồi phục lại. Cái thứ sáu tôi mất đi, chính là thị giác. Cho nên hiện tại tôi không nhìn thấy anh."

Bàn tay Thái Nhi từ sau lưng Long Hạo Thần rút lại, nhẹ vuốt khuôn mặt hằn.

Tâm Long Hạo Thần đang run rẩy. Hắn vẫn luôn biết, chính mình trên con đường tu luyện không chỉ có thiên phú, càng là cố gắng không ngừng. Nhưng so sánh với những gì Thái Nhi trải qua, chỉ là cố gắng thì tính cái gì? Thái Nhi chịu đựng bao nhiêu khổ khổ mới có thành tựu hôm nay!

"Vài lần, tôi thật sự kiên trì không nổi. Đặc biệt là hai năm nằm trong đó không thể cử động. Tôi thật sự phát điên. Khi đó tôi chỉ thấy đời mình không có gì lưu luyến, nếu phải chịu nhiều đau khổ như thế, không bằng chết tốt hơn. Nhưng mỗi khi nghĩ như vậy, trong lòng tôi lại xuất hiện hình dáng tên ngốc. Là tên ngốc không có năng lực gì, lại vì bảo hộ tôi che chắn trước mặt tôi. Đối diện cường địch, vì tôi xông tới trước, nguyện ý vì tôi một người lạ mới quen chống đỡ tất cả, là tên ngốc."

"Cũng chính là tên ngốc gieo mầm ấm áp xuống lòng tôi. Nhờ vào hạt mầm tản ra cảm giác ấm áp này, cho tôi cảm thấy đời còn có lưu luyến, cho tôi mong đợi có một ngày báo đáp hắn. Chính là phần chống đỡ này cho tôi kiên trì sống tiếp. Mỗi khi tôi bị Luân Hồi Linh Lô hành hạ không thể chịu đựng được nữa, tôi liền tưởng tượng tên ngốc vì tôi mất đi vị giác và thanh âm thì nói bảo hộ tôi."

"Anh, chính là tên ngốc nó. Một tên ngốc thiện lương. Là tên ngốc của tôi."

Nói đến đây, nước mắt lần nữa trào ra khóe mắt Thái Nhi. Chỉ khác là giọt lệ này không phải thống khổ hay bi thương, mà là giọt nước mắt bắt

lấy một tia hạnh phúc ấm áp.

Long Hạo Thần ngây ngốc nói.

"Cô, cô là cô bé lúc ấy?"

Thải Nhi đột nhiên nín khóc mỉm cười.

"Anh đúng thật là đồ ngốc. Nếu không phải biết anh, sao tôi có thể ở lần đầu gặp đã khiến anh đưa tôi trở về?"

Long Hạo Thần ngây ngô nói.

"Nhưng, chúng ta đều lớn rồi, tôi không nhận ra cô! Làm sao cô nhận ra tôi được?"

Thải Nhi nhẹ vuốt nhẫn Mạc Vong Ngã trên tay hắn.

"Hôm đó hình như anh đã thu hồi vũ khí trong chiếc nhẫn. Vốn tôi sắp đi, lại đột nhiên cảm giác sóng năng lượng của Mạc Vong Ngã dao động. Từ nhỏ tôi đã đeo nó, rất quen thuộc. Sau này tôi bắt anh kéo tay tôi, xác nhận đúng là nó. Sau đó tôi hỏi tên anh, thì sao không biết tên ngốc như anh chứ? Anh vẫn là ngốc như vậy, nhìn đến một cô gái mù xa lạ liền muốn giúp đỡ tôi."

"Thì ra là thế. Tôi còn nghĩ sao hôm đó cô đột nhiên chuyển biến thái độ." Long Hạo Thần lúc này mới hiểu ra.

Thải Nhi nhỏ nhẹ nói.

"Tôi thật không ngờ có thể mau chóng gặp lại anh. Nguyên bản tôi muốn chờ luyện thành cửa cuối cùng Luân Hồi Linh Lô mới đi tìm anh. Tôi cũng không biết anh sẽ biến thành bộ dáng gì. Nhưng ban đầu anh cho tôi ấm áp, tôi muốn báo đáp anh. Nhưng rồi anh cứ như vậy xuất hiện trước mặt tôi, có lẽ đây chính là duyên phận."

"Anh biết không? Đó là đoạn thời gian tôi vui vẻ nhất. Mỗi ngày chờ anh đưa tôi trở lại, đi con đường không dài, bị anh nắm tay. Mầm ấm áp trong lòng tôi dường như bén rễ nảy mầm. Khi anh nói sẽ bảo vệ tôi cả đời một thế, tôi liền biết, mình rốt cuộc có người nhà, không cô đơn nữa. Chỉ có ở bên cạnh anh tôi mới cảm giác được mình là một con người, chứ không phải vũ khí sát nhân."

"Đương nhiên cô không phải vũ khí, cô là người, là Thái Nhi của tôi." Long Hạo Thần ôm chặt nàng, dường như sợ mất đi nàng.

Thái Nhi nhắm mắt lại, rúc vào vòng tay Long Hạo Thần. Trên người hắn truyền đến ấm áp, tiếng hô hấp của nàng dần đều đều, nàng cứ như vậy ngủ trong lòng Long Hạo Thần.

Cuộn tạt trong ngực Long Hạo Thần, nàng như vậy an tường. Lòng mi dài còn đọng giọt nước mắt lóng lánh. Khuôn mặt hơi tái nhợt hiện lên một chút sắc hồng. Khóe miệng nhếch lên nụ cười thỏa mãn.

Nàng ngủ rất say, ngay cả lúc Long Hạo Thần nhẹ nhàng đem nàng đặt lên giường đều không tỉnh lại. Long Hạo Thần muốn rời đi, nhưng tay ôm chặt Thái Nhi, thật chặt. Rốt cuộc hắn vẫn là không muốn cứ như vậy rời đi. Nhìn khuôn mặt bình yên ngủ say của nàng, Long Hạo Thần trong lòng mềm mại.

Hắn cẩn thận nắm tay Thái Nhi, dùng mền đắp lên người nàng, tiếp đó bản thân cũng nằm xuống, ôm Thái Nhi cách chần mền, để đầu nàng trong ngực mình. Hai người thân thể không dán sát nhau, hắn không muốn Thái Nhi chịu một tia thương tổn, cho dù là khi tỉnh lại một chút bối rối.

Thái Nhi đối với ấm áp khát vọng ở trong lòng Long Hạo Thần đã vượt qua hắn cố chấp tu luyện.

Hắn muốn cho nàng phần ấm áp này.

Khẽ hôn lên trán nàng, hắn nói.

"Tôi vĩnh viễn là tên ngốc của em."

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 67

Là Tên Ngốc Của Tôi [3]

Sáng sớm, bữa sáng.

Khi Long Hạo Thần và Thái Nhi cùng xuất hiện trước mặt đồng bạn. Bao gồm cả Cao Anh Kiệt, mỗi người nhìn họ ánh mắt quái lạ.

Thái Nhi không trông thấy nhưng cũng cảm giác ra không khí hơi biến đổi. Khăn che khuất mặt nàng nên người ta không nhìn thấy biểu tình của nàng.

Chín Tân Săn Ma Đoàn cũng ngồi trong đại sảnh ăn cơm, đợi lát nữa tiếp tục lên đường.

Lâm Hâm xấp lại gần nói nhỏ vào tai Long Hạo Thần.

"Tốt lắm a, đoàn trưởng, quả nhiên không uổng danh thiếu niên anh hùng."

Long Hạo Thần hơi khó hiểu hỏi.

"Gì chứ?"

Lâm Hâm cười tà, nói.

"Tối hôm qua lĩnh đội tới phòng cậu tìm có việc, nhưng không thấy người. Ai dè cậu cả đêm đều không trở về phòng. Phải có chừng mực, chừng mực nha."

Long Hạo Thần lúc này mới hiểu đồng bạn sắc mặt kỳ quái là vì cái gì, bỗng có chút xấu hổ.

"Ăn cơm, mau ăn cơm đi." Hắc vừa nói vừa trước tiên múc cho Thái Nhi chén cháo, gấp một ít thực vật, chính mình cũng ăn.

Tuy mắt Tư Mã Tiên không có xấu xa giống Lâm Hâm nhưng nhìn Long Hạo Thần cũng quái quái, còn lặng lẽ hướng hắc giơ ngón cái.

Long Hạo Thần vui đầu ăn cơm, làm bộ không trông thấy.

Khi họ ăn xong bữa sáng lại leo lên xe ngựa, Cao Anh Kiệt lúc đi ngang qua Long Hạo Thần dường như vô ý nói một câu.

"Tiến triển có chút nhanh!"

Long Hạo Thần co giật khóe miệng, cuối cùng không giải thích điều gì. Hắc đầu thế nói kỳ thật tôi cái gì cũng không làm? Sự thật là sáng sớm hôm nay, khi Thái Nhi mắt nhắm lòng thanh tỉnh, cảm thấy hắc không đáp cái gì, lặng lẽ kéo chăn bao trùm hắc. Sáng sớm, Long Hạo Thần không giống tối hôm qua bởi vì cảm động mà vô hạn tăng cường lực khắc chế. Ôm thân hình ấm áp mềm mại của Thái Nhi trong chăn, thực sự là khảo nghiệm ý chí kiên cường của hắc.

Trong lòng vốn có tật giật mình, bị đồng bạn cười, hắc cũng chỉ có thể thừa nhận.

Ngược lại Thái Nhi không có gì xấu hổ. Nàng thẹn thùng, nàng nội tâm, đều chỉ vì tên ngốc kia mà bày ra. Trong mắt người khác, nàng như cũ là tuổi trẻ thích khách số 1 lạnh như băng.

Sau đó qua mười ngày, mười tổ Tân Săn Ma Đoàn hầu như đều ở trên xe ngựa. Mỗi ngày ngày đi đêm nghỉ, thẳng đến biên cương liên minh đông bộ.

Cao Anh Kiệt hành động như đã từng nói, mỗi ngày đều dùng thời gian nhất định truyền thụ kinh nghiệm cho Long Hạo Thần. Tuy gã nói

với Long Hạo Thần, nhưng người khác dĩ nhiên cũng có thể nghe. Mười ngày qua, mỗi người có cảm giác được lợi không ít.

Đồng thời, dưới sự trợ giúp Tụ Linh Đan của Lâm Hâm, Tư Mã Tiên và Trần Anh Nhi nội lực rất nhanh tăng tiến. Đương nhiên Sử Hiếu Tuyết không có đặc quyền như vậy. Dù sao cô không phải thành viên Săn Ma Đoàn, chế tạo đan dược không phải chuyện dễ.

Thời gian này, mọi người trong đội đã xác định vị trí. Long Hạo Thần làm đoàn trưởng, sức chiến đấu mạnh nhất, Thái Nhi làm phó đoàn trưởng. Lâm Hâm phụ trách tất cả tài vụ trong đội. Tư Mã Tiên và Vương Nguyên Nguyên thô thần kinh không lo việc gì, chỉ phụ trách chiến đấu. Trần Anh Nhi càng sẽ không làm cái gì.

Thành Khu Ma, trọng trấn biên cương liên minh thánh điện. Đây là một tòa thành thị gần như bế tắc, tọa lạc giữa hai ngọn núi trung ương Ngự Ma sơn mạch, địa thế hiểm yếu, dễ thủ khó công.

Thành Khu Ma tục xưng là Khu Ma quan, có thể nói là liên miên ngàn dặm Ngự Ma sơn mạch cửa lớn, chính là liên minh thánh điện đông phương quan ải trọng yếu đối kháng ma tộc. Nội bộ thành Khu Ma ở một mảnh Ngự Ma sơn mạch, phía sau nữa là bình nguyên mênh mông. Chính là nói, một khi Khu Ma quan bị phá, như vậy đại quân ma tộc tràn vào thế tiến như chẻ tre.

Bởi vậy liên minh thánh điện ở chỗ này trú đóng trọng binh, đồng thời tổng điện Thích Khách Thánh Điện trong Lục Đại Thánh Điện cũng ở nơi này. Nơi đây chính là địa phương Thái Nhi lớn lên. Giữa trưa hôm nay, mười chiếc xe ngựa từ thánh thành tiến nhập thành Khu Ma. Mười tổ Tân Săn Ma Đoàn được Thích Khách Thánh Điện an bài ở sảnh chấp chính phía đông bộ thành Khu Ma.

Sau cơm chiều, trải qua một buổi chiều nghỉ ngơi, toàn bộ mười tổ Tân Săn Ma Đoàn dưới sự dẫn dắt của lĩnh đội, tập trung tại sảnh hội nghị chấp chính. Đây là nơi bọn họ nhận nhiệm vụ.

Mười Săn Ma Đoàn ngồi ở mười bài danh. Mỗi đoàn trưởng tổ Săn Ma Đoàn đều ngồi hàng đầu. Long Hạo Thần ngồi ở đệ nhất, bên cạnh hẳn là Dương Văn Chiêu.

Dương Văn Chiêu thỉnh thoảng ngoái đầu nhìn Trần Anh Nhi ở phía sau Săn Ma Đoàn số một cấp sĩ. Trần Anh Nhi không thèm xem gã, thỉnh thoảng quét mắt nhìn bốn phía.

Long Hạo Thần đi hướng Lý Hình cách hai hàng chào hỏi. Lý Hình là phó đoàn trưởng Săn Ma Đoàn số bốn cấp sĩ, trong đội có địa vị cực cao.

Mười lĩnh đội Săn Ma Đoàn đều ngồi ở ghế chủ tịch, nhưng chính giữa có hai vị trí trống, hiển nhiên sẽ có người tới.

Tiếng bước chân vang lên, mọi người bản năng ngoái đầu nhìn hướng ngoài cửa. Chỉ thấy một nam một nữ dưới sự hộ vệ của vài binh sĩ toàn thân nhung trang đi vào sảnh hội nghị.

Hai người khoảng ba mươi tuổi. Nam quân phục đen loại quần phồng, kim tuyến vạt áo, uy nghiêm mang vài phần quý tộc. Dáng người cao ráo, tướng mạo anh tuấn. Mái tóc ngắn màu tím nhạt nhìn qua rất sáng sủa. Trong mắt nhàn nhạt cao ngạo, ánh mắt sắc bén như đao. Từ khi y tiến vào sảnh hội nghị, bỗng chốc mang đến một luồng khí lãnh liệt. Nữ cùng y sóng vai đi tới thì mặc áo choàng pháp sư màu nước biển, quanh thân như có nồng đậm thủy nguyên tố dao động. Nhìn bà trẻ tuổi hơn người đàn ông một chút. Tóc lam nhạt, mắt ngọc mào ngài, trời sinh tuyệt sắc. Đôi mắt biểu lộ ôn nhu mị hoặc nhìn lướt qua đám người, dường như đang tìm kiếm cái gì.

Nhìn đôi nam nữ này, Long Hạo Thần ngẩn ra. Không biết vì sao, hẳn có cảm giác quen thuộc.

Rất nhanh hai người đi tới ghế chủ tịch. Mười Kỵ Sĩ Thánh Điện lĩnh đầu đã sớm đứng chờ, Cao Anh Kiệt chủ động tiến lên cùng hai người chào hỏi.

"Cao đại ca." Thanh âm người đàn ông hơi kích động, tiến lên ôm Cao Anh Kiệt. Phụ nữ thì mỉm cười với gã, sau đó đứng một bên.

Nghe giọng người đàn ông, Thái Nhi ngồi sau lưng Long Hạo Thần thân hình chấn động, nhưng rất nhanh khôi phục bình thường. Khuôn mặt xinh đẹp như cũ lạnh băng.

Cao Anh Kiệt chuyển hướng bên dưới các thanh niên Săn Ma Đoàn.

"Tôi cho mọi người giới thiệu. Vị này là thành Khu Ma quân sự tổng trưởng Thánh Linh Tâm, Thánh tổng trưởng đồng thời là phó thống soái quân Ngự Ma, Thánh Minh tuổi trẻ nhất thích khách cấp Vương Thích."

Vương Thích? Cũng chính là thích khách cấp bảy. Vị Thánh tổng trưởng này thoát nhìn không hơn ba mươi, chẳng lẽ còn có cường giả cấp bảy tuổi trẻ như vậy? Bỗng chốc bên dưới đám thanh niên tinh anh Lục Đại Thánh Điện tuyển chọn trong mắt biểu lộ mấy phần khâm phục.

Thánh Linh Tâm mỉm cười nói.

"Cao đại ca khen trật rồi. Năm nay tôi đã ba mươi bảy, không tính là tuổi trẻ. Các người mới là chân chính thanh niên tài俊. Hy vọng lần này trong quân khu Ngự Ma, tại thành Khu Ma của tôi, các vị có thể triển lộ tài năng."

Cao Anh Kiệt chuyển hướng người phụ nữ. Lúc này ánh mắt bà rơi vào đám người, ánh mắt hơi biến đổi, có bi thương, có nhớ nhung, còn có điều gì khác biệt.

"Vị này là đoàn trưởng Ma Sư đoàn thành Khu Ma, điện chủ phân điện Ma Pháp Thánh Điện tại thành Khu Ma, Lam Nghiên Vũ, Đại Ma đạo sĩ."

Thánh Linh Tâm khẽ đụng Lam Nghiên Vũ ánh mắt hơi ngơ ngác, lúc này bà mới kịp phản ứng, hướng bên dưới mọi người gật đầu, nhưng không nói cái gì. Ánh mắt bà nhìn chăm chú một chỗ không rời đi.

Điểm quái dị này Long Hạo Thần phát hiện, bởi vì ánh mắt Lam Nghiên Vũ nhìn phía hắc. Bà đang nhìn Thái Nhi?

Thánh Linh Tâm và Lam Nghiên Vũ ngồi xuống ghế vị trí chủ tịch. Thánh Linh Tâm trầm giọng nói.

"Hoan nghênh các vị đi tới thành Khu Ma. Trước tiên để tôi giới thiệu tình huống hiện tại trong quân khu Ngự Ma và thành Khu Ma, sau đó cho các vị an bài nhiệm vụ. Hy vọng các người khi rời khỏi đây, có thể lấy đầy giá trị công huân trở về."

"Phạm vi quân khu Ngự Ma cai quản bao gồm toàn bộ Ngự Ma sơn mạch. Ngự Ma sơn mạch từ bắc hướng nam, dài một ngàn sáu trăm năm mươi bốn dặm, dãy núi chập chùng. Trong đó đa số địa hình dãy núi dễ thủ khó công, là thiên nhiên bình chứng của liên minh thánh địa đông bộ chúng ta. Sáu ngàn năm trước, tiền bối của chúng ta lấy Ngự Ma sơn mạch nơi hiểm yếu này làm chỗ trú đóng, đánh lén ma tộc, do đó ổn định liên minh, mới có chúng ta ngày hôm nay."

"Trước mắt, quân khu Ngự Ma chủ yếu do Thích Khách Thánh Điện chúng ta quản lý và chỉ huy chiến đấu, Ngũ Đại Thánh Điện hỗ trợ. Trú quân hơn hai mươi vạn. Trong đó trọng yếu nhất là Ngự Ma sơn mạch cửa, cũng chính là hiện tại mọi người ở thành Khu Ma, trú quân tám vạn. Thích Khách Thánh Điện vì chứng minh quyết tâm sống chết kháng địch, cố ý đem tổng bộ thánh điện xây dựng tại đây. Qua sáu ngàn năm hắc ám, quân khu Ngự Ma và thành Khu Ma trải qua ngàn vạn đợt tấn công của ma tộc, thủy chung sừng sững không ngã. Ở chỗ này lưu lại vô số máu và nước mắt các tiền bối, nhưng cũng lưu lại vô số sinh mệnh ti tiện của kẻ xâm lược ma tộc."

Nghe Thánh Linh Tâm nói, mười thích khách trong Tân Săn Ma Đoàn ngoại trừ Thái Nhi ra đều biểu lộ vẻ kích động và kêu ngạo. Thành Khu Ma chính là thánh địa của thích khách, có thể tới đây tham chiến, đối với bọn họ mà nói là quang vinh cực lớn.

"Ma tộc đã triển khai thế công, các chiến sĩ Lục Đại Thánh Điện thề sống chết ngăn cản. Các người sẽ bị xếp vào mười bộ binh doanh, từ bình thường nhất bộ binh chiến sĩ làm nên, cùng bình thường các chiến sĩ chung vai chiến đấu. Trong quân đội, các người không có bất cứ đặc quyền nào. Anh dũng giết địch chẳng những cho các người đạt được giá trị công huân, đồng thời là con đường thăng tiến quân chức. Đoàn đội có công huân càng cao, có thể từ chỗ tôi nhận đến nhiệm vụ càng trọng yếu. Thời gian ba tháng có thể đạt tới trình độ nào, cần các người tự mình nỗ lực. Chỗ này rèn luyện trình độ rất cao, có thể đạt tới đâu, vậy phải xem nỗ lực của chính các người. Các người phải ghi nhớ, một khi đội viên các người có ai tử vong, như vậy Săn Ma Đoàn sẽ tự động giải tán, lệnh bài công huân sẽ toàn bộ bị thu hồi. Trên chiến trường, lực lượng cá nhân vĩnh viễn là nhỏ bé, đoàn đội hợp tác là con đường các người phải đi."

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 68

Dạ Chiến Hùng Quan [1]

Thời gian hội nghị rất ngắn, Thánh Linh Tâm nói xong bên ngoài tiến vào mười quan quân. Bọn họ là doanh trưởng mười bộ binh doanh, mỗi người dẫn một tổ Tân Săn Ma Đoàn đi quân doanh báo danh. Nếu đã tới nơi này, như vậy không thể lãng phí một chút thời gian.

Mắt thấy Long Hạo Thần, Thái Nhi cùng đội viên Săn Ma Đoàn số một cấp sĩ rời đi, Lam Nghiên Vũ kích động muốn đứng dậy nhưng bị Thánh Linh Tâm kéo lại. Thánh Linh Tâm ánh mắt nghiêm khắc hướng bà lắc đầu. Hai mắt xinh đẹp của Lam Nghiên Vũ ướt nước.

Đám Long Hạo Thần bị phân đến bộ binh doanh nhất. Doanh trưởng là một quan quân trung niên bề ngoài hơi giống Cao Anh Kiệt.

"Các vị đều là tinh anh liên minh, các người có thể tạm thời gia nhập quân doanh của chúng tôi, tôi vô cùng vinh hạnh. Tôi là doanh trưởng doanh nhất, Trương Hải Vinh."

Rời khỏi phòng hội nghị, doanh trưởng doanh nhất vừa dẫn mọi người đi hướng quân doanh vừa tự giới thiệu.

Trách nhiệm cùng người giao lưu đương nhiên thuộc về Long Hạo Thần. Hắn mỉm cười nói.

"Trương doanh trưởng quá khách sáo. Dũng sĩ thành Khu Ma đều là anh hùng bảo vệ quốc gia. Có thể gia nhập doanh nhất là vinh hạnh của chúng tôi. Bắt đầu từ bây giờ chúng tôi là thuộc hạ của ngài, ngài cứ việc

sai bảo. Tôi đại biểu Săn Ma Đoàn số một cấp sĩ hướng ngài cam đoan, tuy chúng tôi không phải quân nhân nhưng nhất định nghiêm khắc giữ kỷ luật, tất cả nghe theo lệnh chỉ huy."

Nghe Long Hạo Thần nói mấy lời này, Trương Hải Vinh trong lòng nhẹ nhõm. Gã không ngờ thiếu niên thoạt nhìn mới mười mấy tuổi đã hiểu chuyện như vậy.

Săn Ma Đoàn là mỗi một chiến sĩ liên minh thánh điện đều hướng tới. Chỉ là Trương Hải Vinh đối với lần này Săn Ma Đoàn tạm thời gia nhập quân đội không mấy thích. Những lá ngọc cành vàng này mỗi người thấp nhất tu vi cấp bốn, chính mình có thể chỉ huy họ không?

Nên biết bản thân Trương Hải Vinh cũng chỉ là một chiến sĩ cấp bốn mà thôi. Một khi trên chiến trường đám tinh anh không nghe theo lệnh, tự tiện hành động, chẳng những tác dụng không tốt còn mang đến phiền toái cho mình.

Tuy Thánh Linh Tâm nói phải đem tinh anh Săn Ma Đoàn làm bình thường chiến sĩ, nhưng thật có thể làm như vậy không? Mỗi một Săn Ma Đoàn đều là thánh minh trân trọng, một khi có tổn thất, bọn họ khó thể gánh vác trách nhiệm. Huống chi Thánh Linh Tâm sớm đã dặn dò các doanh trưởng, dưới bất cứ tình huống nào đều phải ưu tiên bảo vệ an toàn đám tinh anh.

Đặc biệt khi Trương Hải Vinh thấy Săn Ma Đoàn số một cấp sĩ chính mình chịu trách nhiệm thì tâm tình càng xấu. Đám người này ngoại trừ gã đầu trọc tuổi hơi lớn chút, mấy người khác chắc tuổi không đến hai mươi. Mấy người nhỏ chỉ sợ còn chưa tới mười tám tuổi đi? Trời biết bọn họ làm sao trở thành đội viên Săn Ma Đoàn. Niên thiếu thành danh chưa chắc là việc tốt, tùy theo đó có khả năng chính là kiêu ngạo.

Nhưng đang lúc gã lo âu thì Long Hạo Thần nói mấy câu tựa như tách trà nóng giữa trời đông, khiến gã toàn thân nhẹ nhõm.

Đối với quân nhân mà nói, phục tùng mệnh lệnh của chỉ huy là việc quan trọng nhất. Long Hạo Thần tiểu đoàn trưởng chẳng những ngôn ngữ lễ phép, còn giải quyết vấn đề gã lo lắng. Khiến Trương Hải Vinh thầm mừng rỡ, đồng thời tán thưởng quả nhiên là tinh anh có khác! Nhìn xem người ta có giác ngộ.

Long Hạo Thần nói mấy lời này đương nhiên không phải hăn tự mình nghĩ ra. Hôm qua Cao Anh Kiệt dặn dò hăn khi gia nhập quân đội phải làm như thế nào, đồng thời chỉ điểm cho hăn một số điều trọng yếu trong quân đội. Tuy không có Cao Anh Kiệt nhắc nhở thì Long Hạo Thần cũng dốc sức làm tốt. Nhưng có gã nói vài lời, càng có thể dễ dàng hòa nhập vào tập thể bộ binh doanh.

Trương Hải Vinh cười nói.

"Long đoàn trưởng, cậu quá khách sáo rồi. Lão Trương tôi là người thô lỗ, không biết nói câu khách sáo. Bắt đầu từ bây giờ, tạm thời thiệt thòi các người làm thân binh của tôi. Chức trách của các người là theo tôi giết địch."

Tư Mã Tiên nhin không được hỏi.

"Doanh trưởng, chỉ cần ở bên cạnh ngài là có thể đánh đấm hả?"

Trương Hải Vinh đấm bộ ngực rắn chắc của mình, hào sảng nói.

"Cậu hỏi đúng rồi. Doanh nhất chúng tôi không có một cái nào yếu đuối. Nếu muốn thuộc hạ anh em cùng mình liều mạng, như vậy phải trước tiên xông lên mặt trước nhất. Các người cứ yên tâm, ở bên cạnh tôi, các người vĩnh viễn xông lên trước đối diện cường địch."

Nghe gã nói câu này, mọi người trở nên nghiêm túc. Ý của Trương Hải Vinh rất rõ ràng, một khi trong chiến đấu, gã sẽ xông lên trước tiên. Làm doanh trưởng, thống soái một doanh hàng ngàn bộ binh, có thể dũng mãnh xung phong trước nhất, sao không khiến tướng sĩ dâng cả mạng sống?

"Vâng." Long Hạo Thần hướng Trương Hải Vinh hành lễ quân nhân không quá tiêu chuẩn. Người khác cũng học theo hắn, đương nhiên, động tác càng không tiêu chuẩn.

Doanh nhất bộ binh trú đóng cách đông thành không xa. Ma tộc mạnh, quân lực hùng hậu. Nếu như chính diện chiến đấu, nhân loại hầu như không có chút cơ hội. Bởi vậy nhiều năm nay, nhân loại đều lấy phòng ngự làm chính. Mà điểm quan trọng trong phòng ngự dĩ nhiên chính là bộ binh.

Trương Hải Vinh chia họ một doanh trại thích hợp mười người ở. Nam nữ thụ thụ bất thân dường như không thực dụng trong chỗ này. Bởi vì Săn Ma Đoàn đặc thù, không có phát cho họ trang bị quân đội, nhưng mỗi người đều có quân phục bộ binh.

Nơi này không có nữ quân phục, Vương Nguyên Nguyên rất thích hợp đồ nam, dáng người cao ráo, không thua cánh đàn ông. Nhưng Trần Anh Nhi và Thái Nhi mặc quần phục thì trông hơi buồn cười.

Tại lúc này, Trần Anh Nhi lộ ra một bộ mặt khác của mình. Không ngờ cô gái tùy thân mang theo kim chỉ, đem quân phục của mình và Thái Nhi giản đơn cắt rồi may lại, chỉ mất một tiếng đồng hồ, quân phục hai người xem như miễn cưỡng vừa người.

"Không nghĩ tới nha Anh Nhi, cô còn khéo tay vậy. Khó trách Dương Văn Chiêu đối với cô nhớ mãi không quên." Lâm Hâm hơi kinh ngạc nói.

Trần Anh Nhi kiêu ngạo nói.

"Đương nhiên, bốn tiểu thư còn biết nhiều lắm. Đừng nhắc tên Dương Văn Chiêu trước mặt tôi, làm biếng nghe tên hắn."

Lâm Hâm cười gian nói.

"Tốt, không nhắc. Tới, phát được, phát được." Vừa nói, trong tay y xuất hiện mấy cái bình sứ, mỗi người được chia hai bình.

Tư Mã Tiên giơ ngón cái.

"Người có câu "ca có được" quả là không nói suông. Đúng là có được, lần này lại là cái gì."

Lâm Hâm cười hắc hắc nói.

"Bình trắng là Hồi Linh Đan, tên này là Hạo Thần đặt. Bình vàng là thuốc tăng lực. Hồi Linh Đan có thể trong thời gian ngắn khôi phục hai trăm linh lực. Đại khái khoảng năm giây tăng lên. Mọi người hấp thu được hiệu không giống nhau, lần đầu tiên ăn, các người tự tính toán thời gian được hiệu có tác dụng. Thuốc tăng lực có thể tăng năm trăm điểm ngoại linh lực liên tục hai mươi giây. Thứ này tôi đã sửa đổi, so với trước càng có hiệu quả. Đáng tiếc tôi không có tài liệu luyện chế Bạo Linh Đan. Nếu không sẽ phát cho các người thứ đó."

Long Hạo Thần nói.

"Lần trước anh cho tôi Bạo Linh Đan tôi còn chưa dùng, có mười viên. Mọi người trước chia đi, nhiều thêm bảo đảm, trên chiến trường khả năng sinh tồn càng lớn."

Lâm Hâm lần này bỏ vốn liếng, mỗi người Hồi Linh Đan cùng với thứ y xưng là thuốc tăng lực Hộ Thể Đan đều có ba viên. Lại thêm vào Long Hạo Thần phân cho mỗi người một viên Bạo Linh Đan. Riêng phương diện đan dược chỉ sợ chín Tân Săn Ma Đoàn cộng lại đều không sánh bằng họ.

Hàn Vũ cười nói.

"Ai bảo không có mục sư thì không làm gì được. Có Lâm huynh Ma Dược Sư tác dụng so với mục sư càng mạnh."

Lâm Hâm cười hì hì nói.

"Ca có được, câu cửa miệng này đương nhiên không nói suông. Lão Hàn, nhớ chặn kỹ phía sau nha! Đừng để địch nhân từ sau bạo cúc hoa tôi à."

Vương Nguyên Nguyên trợn trắng mắt.

"Có được huynh, văn minh chút đi."

"Rồi, rồi." Lâm Hâm đứng dậy đuổi thân. "Tôi đi rửa mặt đẹp trai đây. Ai, mỗi lần muốn kiếm người tới sùng bái, tôi lại đi chiếu gương."

"Xì, không biết xấu hổ." Vương Nguyên Nguyên cũng bị y nói chọc cười.

Trong doanh trại bố trí vô cùng đơn giản. Mười cái giường đơn, cạnh giường có mười bàn gỗ đơn giản. Không cần nói, đương nhiên là nam một bên, nữ một bên. Tuy Vương Nguyên Nguyên và Trần Anh Nhi khá bất mãn ở chung doanh trại, nhưng nghĩ chỉ khoảng ba tháng thời gian, ráng nhịn.

Ngay lúc bọn họ sắp xếp chỗ ngủ thì chứng kiến một màn kinh dị.

Thải Nhi dùng đỉnh gậy trúc móc ở khe hở đầu giường kéo tới gần chỗ Long Hạo Thần. Tuy nàng không nhìn thấy nhưng hai cái giường khép lại song song ngat ngẫn.

Này...Thải Nhi cũng quá bạo dạn đi. Còn trước mặt nhiều người như vậy...

Đừng nói là họ, tuy Long Hạo Thần rất yêu Thải Nhi cũng có chút xấu hổ, không biết nên làm gì cho phải.

Tư Mã Tiên nhìn bên cạnh Hàn Vũ, nhỏ giọng nói.

"Chắc không đâu? Chẳng lẽ đêm nay đoàn trưởng và phó đoàn trưởng cho chúng ta xem hiện trường biểu diễn?"

Hợp xong giường, Thái Nhi ngồi lên trên, suy tư một lát, lại đi đến một cái giường khác. Trong tay gậy trúc vung lên, từng đạo đao phong xẹt qua, giường làm bằng gỗ bỗng chốc thành từng thanh gỗ. Gậy trúc quét qua, những cây gỗ cắm vào bên giường hai người.

Tốc độ của Thái Nhi lần nữa khiến mọi người chấn kinh. Mọi người chỉ thấy ảo ảnh lập lòe. Từng cây gỗ cắm bên cạnh giường làm thành một vòng.

Mặt đất doanh trại tuy không rất cứng, nhưng mỗi một tấm ván gỗ dài hai mét thước rộng nửa mét, vô cùng đều, cái này không chỉ cần bản lĩnh, phải có xúc cảm và phán đoán. Không có con mắt hỗ trợ, việc này cần cảm giác nhạy cỡ nào mới làm được!

Cái giường bị Thái Nhi phá hư, nàng ôm đệm chần luôn.

Long Hạo Thần mơ hồ hiểu nàng muốn làm cái gì, ngăn lại nói.

"Tôi giúp cô."

Thái Nhi lắc đầu nói.

"Cứ để tôi làm."

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 69

Dạ Chiến Hùng Quan [2+3]

Rất nhanh, đệm chăn biến thành tấm vải mắc lên mấy cây gỗ, vây lại hai chiếc giường, từ bên ngoài không cách nào chứng kiến tình huống bên trong. Lúc này Lâm Hâm đã rửa mặt xong, trở về vẻ mặt giống như mấy người khác, há hốc mồm.

Vương Nguyên Nguyên và Trần Anh Nhi nhìn nhau, đột nhiên nhảy vọt lên mau chóng kéo hai cái giường không khác. Thực rõ ràng, hai cô gái này cũng muốn bắt chước. Dù sao họ là con gái, so với nam càng cần không gian riêng. Hành động của Thái Nhi để tình bạn họ.

Làm xong tất cả, Thái Nhi trở lại bên cạnh Long Hạo Thần, kéo tay hắn nói một câu khiến Long Hạo Thần suýt nữa rơi nước mắt.

"Đây là nhà của chúng ta."

Nguyên bản lúng túng xấu hổ không còn sót lại chút gì, Long Hạo Thần dường như cũng quên còn có đồng bạn đang nhìn, ôm Thái Nhi vào ngực mình.

Hai cái giường gỗ đơn sơ chỉ chiếm khoảng bốn mét, vài thanh gỗ cùng giẻ rách làm thành tường vây, đây chính là ngôi nhà thứ nhất của họ. Mặc dù đơn sơ, nhưng Long Hạo Thần lại hiểu được lúc này Thái Nhi rất vui vẻ, mặt mày hạnh phúc biểu lộ rõ ra. Nàng yêu cầu không cao, chỉ hy vọng có một mái nhà mà thôi. Cho dù đơn sơ, chỉ cần có thể cùng người nhà một chỗ, nàng đã vô cùng thỏa mãn.

"Thải Nhi, tôi hứa với cô, sau này sẽ cho cô một mái nhà ấm áp, nhà của chúng ta."

Thải Nhi tựa đầu lên vai hăn, khẽ "ừ" một tiếng.

Lâm Hâm, Tư Mã Tiên và Hàn Vũ trên mặt đều lộ vẻ mong ước. Long Hạo Thần là nam tính tuổi nhỏ nhất trong Săn Ma Đoàn, nhưng hăn trước tiên có hồng nhan tri kỷ thuộc về mình. Quan hệ của họ thật khiến người hâm mộ.

Cảm giác ánh mắt mọi người nhìn chăm chăm, Long Hạo Thần ngẩng đầu liếc họ, đỏ mặt nói.

"Mới nãy Trương doanh trưởng có nói, chúng ta tùy lúc có khả năng tham chiến, mọi người tranh thủ thời gian tu luyện đi." Nói xong hăn kéo Thải Nhi trực tiếp chui vào sau màn, chui vào nhà của họ.

Nếu đổi lại là Lâm Hâm hoặc Tư Mã Tiên loại tính cách này, nhất định sẽ trêu cợt vài câu, nhưng đối với Long Hạo Thần thì họ không dám. Long Hạo Thần không có gì, nhưng sát khí khủng bố của Thải Nhi, họ thật không muốn cảm nhận chút nào. Ai đều nhìn ra trong lòng Thải Nhi chỉ có một mình Long Hạo Thần, nàng không thêm để ý chuyện khác.

"Ê, các người không tới phụ hả?" Trần Anh Nhi hướng Tư Mã Tiên và Hàn Vũ vẫy tay. Cô là một triệu hoán sư, có thể kéo qua cái giường đã là không tệ.

Tư Mã Tiên cười nói.

"Anh Nhi muội muội, để ta giúp cho."

Trần Anh Nhi vội vàng lắc đầu.

"Thôi đi, vẫn là nhờ Hàn Vũ ca ca giúp. Cái gậy sắt của anh đập xuống dưới thì giường nát mất, còn lấy gì cầm đây."

Tư Mã Tiên mặt đen.

"Cái gì gọi là gậy sắt, của ta là pháp trượng."

Trần Anh Nhi thè lưỡi.

"Anh hỏi mọi người, ai cho rằng đó là pháp trượng nào?"

Hàn Vũ mặt mang mỉm cười đi qua, rút trọng kiếm trợ giúp Trần Anh Nhi.

Long Hạo Thần ôm Thái Nhi lên giường, Thái Nhi khép mắt tựa vào lòng hắn. Quá khứ tuổi thơ khiến tâm tình Thái Nhi khác với người thường, nàng tuyệt không để ý người khác nhìn mình thế nào. Hôm đó, ở trong ngực Long Hạo Thần ngủ một đêm là từ ba tuổi đến giờ nàng ngủ ngon nhất. Ngủ trong vòng tay hắn, sẽ không bừng tỉnh ác mộng, sẽ không bị trong lòng rét lạnh đông cứng. Tuy chỉ có một lần, nàng đã thích cảm giác thoải mái ấm áp kia. Ngửi mùi hương khoan khoái trên người hắn, tựa vào vòng tay ấm áp, nghe tiếng tim đập, trong mắt Thái Nhi đây chính là giây phút hạnh phúc nhất của mình.

Nhưng sau đó trong quá trình chạy đi, Long Hạo Thần sợ sẽ làm hành vi khinh nhờn Thái Nhi, cũng sợ đồng bạn và Cao Anh Kiệt bất mãn, không có cùng nàng một phòng.

Tối doanh trại mười người một chỗ này, Thái Nhi không khắc chế mong đợi phần ấm áp kia nữa, chủ động dựng lên nhà tạm thời. Nhà rất nhỏ, nhưng với nàng mà nói đã đủ rồi.

Vùi vào ngực Long Hạo Thần, nàng kéo xuống khăn che mặt, khuôn mặt hồng hồng hiện vẻ thỏa mãn.

Cộc, cộc, cộc Vang lên tiếng đập cửa.

"Ai đó!" Tư Mã Tiên lớn tiếng hỏi.

"Cho hỏi, tôi kiếm Thái Nhi." Bên ngoài truyền đến thanh âm ôn nhu trầm thấp.

Nghe thanh âm này, nguyên bản Thái Nhi nằm trong ngực Long Hạo Thần thân thể run lên, chậm rãi mở mắt ra. Nàng nhú mày, dường như không thích chủ nhân thanh âm ôn nhu này.

Tư Mã Tiên mở cửa doanh trại, bên ngoài chỉ có một người, chính là lúc trước trong đại hội nghị đoàn trưởng ma pháp sư đoàn, điện chủ phân điện Ma Pháp Thánh Điện thành Khu ma, Lam Nghiên Vũ.

"Lam điện chủ?" Tư Mã Tiên ngẩn ra, vội vàng hướng bà hành lễ.

Lam Nghiên Vũ miễn cưỡng cười nói.

"Có Thái Nhi ở đó không? Tôi muốn gặp nàng."

Tư Mã Tiên gật đầu, vội tránh đường.

"Có, mời người vào."

"Cảm ơn." Lam Nghiên Vũ đi vào doanh trại, trong không gian trống trải không thấy Thái Nhi. Lực chú ý của bà tự nhiên chuyển tới cái giường bị vải vây quanh.

"Mời bà về cho, tôi đã nghỉ ngơi." Thái Nhi thanh âm lạnh băng truyền từ phía chiếc giường.

Long Hạo Thần ôm nàng có thể cảm nhận rõ ràng từ người nàng toát ra kháng cự, nhàn nhạt lạnh lẽo.

Lam Nghiên Vũ trong mắt chợt buồn bã, bước chầm chậm tới bên giường.

"Thái Nhi, mẹ chỉ là muốn nhìn con một cái."

Mẹ? Nghe chữ này, mấy người khác đều chấn động. Điện chủ phân điện Ma Pháp Thánh Điện thành Khu Ma lại là mẫu thân của Thái Nhi.

"Không cần xem, vừa nãy trong phòng hội nghị chẳng phải đã nhìn rồi sao. Mời bà trở về." Thanh âm Thái Nhi như cũ lạnh lùng.

"Thải Nhi, đừng như vậy." Long Hạo Thần nhỏ giọng nói. Hắn trời sinh hiếu đạo, thấy Thái Nhi và mẹ nàng quan hệ lạnh băng, trong lòng hắn không chịu nổi, nhịn không được nhỏ giọng khuyên một câu.

Nhưng hắn vừa mở miệng khiến Lam Nghiên Vũ đứng bên ngoài nghe được. Sắc mặt chợt biến đổi, bà duỗi tay ra vén lên tấm vải, đập vào mắt là Thái Nhi vùi trong ngực Long Hạo Thần.

"Người...các người..." Lam Nghiên Vũ trợn mắt há hốc mồm, trong mắt lửa giận bùng lên.

Thải Nhi ngồi thẳng người, lạnh lùng nói.

"Chúng tôi làm sao?"

Lam Nghiên Vũ càng tăng lửa giận.

"Các người sao có thể như vậy, người vẫn chỉ là một đứa bé!" Nồng đậm ma pháp dao động trong nháy mắt phát ra từ người bà, ánh mắt sát khí chằm chằm Long Hạo Thần.

Thải Nhi mới mười bốn tuổi, làm mẫu thân lại nhìn thấy nàng cùng một người nam ở trên giường, bất cứ người mẹ nào đều không thể chấp nhận.

Thải Nhi biến sắc, cầm khăn đen che mặt, nhảy xuống giường chắn trước mặt Lam Nghiên Vũ.

"Ai cho phép bà dòm ngó nhà tôi. Nơi này là quân doanh, bà không phải chủ quản quân sự nơi đây, không có quyền tới, xin mau rời đi."

Lúc này Long Hạo Thần cũng xuống giường, kéo bàn tay nhỏ xinh của Thái Nhi, khẽ nói.

"Thải Nhi, đừng như vậy. Bác gái là đến thăm cô mà."

Lam Nghiên Vũ phần nộ nhìn Long Hạo Thần.

"Không cần người làm người tốt. Người, sao người dám cùng con gái của ta như vậy, ta phải giết người!"

Không khí trong doanh trại biến lạnh, Lam Nghiên Vũ nâng tay lên, một cột băng sắc bén bay hướng Long Hạo Thần.

Ánh sáng đen chợt lóe, toàn thân Thải Nhi bộc phát sát khí cuộn cuộn. Cột băng nát hóa thành bột phấn bay trên không trung. Tay phải Thải Nhi xuất hiện dao găm ám kim, thân hình chợt lóe xông đến trước mặt Lam Nghiên Vũ. Dao găm sắc bén trực chỉ ngực Lam Nghiên Vũ, thanh âm tràn ngập hàn ý tựa như tuyết giữa trời đông.

"Bà dám đụng anh ấy, tôi giết bà!"

Lam Nghiên Vũ nhìn dao găm ám kim gần trong gang tấc, chợt ngây ngẩn.

"Thải Nhi, ta là mẹ của con!"

Thải Nhi cười lạnh.

"Mẹ? Khi tôi bị ông cố ném trong huyết động âm lãnh bảy ngày bảy đêm thì bà đang ở đâu? Năm tôi ba tuổi, đã không có cha, mẹ. Hiện tại tôi chỉ có một người thân, chính là anh ấy. Ai dám nguy hại anh ấy, tôi giết kẻ đó."

Vẻ giận dữ trên mặt Lam Nghiên Vũ khoảnh khắc biến mất, còn lại là sự nhợt nhạt khó hình dung.

"Thải Nhi, chẳng lẽ mẹ trong lòng con không bằng một người ngoài ư?"

Thải Nhi lạnh giọng nói.

"Người ngoài? Khi tôi gặp nguy hiểm, chính anh ấy, một người xa lạ đã chặn trước mặt, dùng thân thể vì tôi chặn lại nguy hiểm. Anh ấy nói sẽ bảo vệ tôi cả đời. Mà các người đâu? Các người đã vì tôi làm điều gì? Năm nay tôi mười bốn tuổi, trong ký ức của tôi chỉ có tu luyện, tu luyện, băng lãnh, gian khổ. Khi tôi không cách nào nhúc nhích, thời gian năm yên hai năm đó, các người ở đâu? Đừng nói với tôi các người vì thánh minh mà chiến, tôi không hiểu cái gì là đại nghĩa. Tôi chỉ biết, thời khắc tôi muốn từ bỏ sinh mệnh vĩnh viễn rời khỏi thế giới này, chính ký ức anh ấy cho tôi đã sưởi ấm lòng tôi, cho tôi tồn tại một tia hy vọng cuối cùng."

"Bà đi đi, sau này đừng xuất hiện trước mặt tôi. Lần này xuất quan thì tôi đã quyết định, mình là một cánh chim cô độc."

Lam Nghiên Vũ nghe bờ môi nở ra lời tuyệt tình, mặt vàng như giấy, lão đảo lùi ra sau hai bước, đôi mắt đẹp đong đầy nước mắt. Nhìn Thái Nhi băng lãnh mà quật cường, bà mạnh xoay người xông ra ngoài.

Long Hạo Thần có thể cảm giác ra thân thể Thái Nhi run rẩy. Nàng sao có thể không kích động? Dù sao đó là mẹ của nàng! Nói ra lời tuyệt tình như vậy, trong lòng nàng sao dễ chịu được.

Từ phía sau ôm lấy thân thể nàng, Long Hạo Thần không nói lời nào, chỉ là dùng cơ thể của mình sưởi ấm nàng.

Thái Nhi lẩm bẩm.

"Tôi sẽ không khóc vì bà ấy, tôi đã vì bà ta rơi nước mắt đủ rồi. Tôi là cô nhi, chỉ là một cô nhi."

Nàng vừa nói vừa chậm rãi xoay lại ôm chặt Long Hạo Thần. Khuôn mặt xinh đẹp vùi vào lồng ngực hãn, thân thể kịch liệt run rẩy.

Long Hạo Thần siết chặt nàng, lòng hãn cũng rất đau. Từ khi biết quá khứ của Thái Nhi, hãn càng thêm thương yêu nàng.

Đinh, đinh, đinh, đinh, đinh, đinh-

Một chuỗi tiếng sắt thép va chạm chói tai từ bên ngoài truyền tới. Bỗng chốc vang lên thanh âm ầm ỹ, dường như không khí trở nên náo nhiệt.

Hàn Vũ nói.

"Đây là lệnh triệu tập của quân doanh."

Ánh mắt mọi người tập trung hướng Long Hạo Thần.

Tư Mã Tiên nói.

"Đoàn trưởng, cảm xúc của phó đoàn trưởng Thái Nhi không ổn định, hay là các người đừng đi."

"Không được." Long Hạo Thần sắc mặt nghiêm nghị. "Tôi đã hứa với Trương doanh trưởng nghe theo lệnh chỉ huy. Hiện tại chúng ta chỉ là quân nhân, sao có thể không chấp hành quân lệnh. Tôi sẽ bảo vệ Thái Nhi, chúng ta đi thôi."

Thái Nhi cũng đứng thẳng, nắm gậy trúc để một bên, sắc mặt nàng dường như trong vài giây ngăn ngủ hồi phục lại bình tĩnh.

"Tôi không có việc gì, đi thôi."

Long Hạo Thần gật đầu, lần nữa ôm lấy nàng, khẽ hôn lên trán nàng, nhỏ giọng nói.

"Mặc kệ lúc nào thì cô vẫn có tôi. Cho dù chỉ vì tôi, cô cũng phải sống thật tốt. Tôi chỉ hy vọng nhìn thấy Thái Nhi của mình vui vẻ, hạnh phúc."

"Ừm." Thái Nhi nhẹ gật đầu, chủ động kéo tay Long Hạo Thần.

"Chúng ta đi." Long Hạo Thần kêu gọi đồng bạn, kéo Thái Nhi bước ra khỏi doanh trại.

Ngoài doanh trại, binh sĩ doanh nhất đang mau chóng sắp hàng, các quan quân thỉnh thoảng hô quát.

Trương Hải Vinh đứng giữa đất trống doanh trại. Lúc này gã mặc nhung trang, trên người mặc Bản Giáp nặng trĩu, hai tay nắm cây búa sắc bén, ánh mắt lạnh lạnh nhìn đám lính tập hợp.

Long Hạo Thần mang theo đồng bạn vội vàng chạy tới trước mặt Trương Hải Vinh, hướng gã cúi chào.

"Doanh trưởng đại nhân, thân binh tiểu đội bảy người có mặt."

Gặp phải chiến tranh, lúc này Trương Hải Vinh không giống lúc trước hòa đồng, lạnh lùng nói.

"Xếp hàng sau lưng tôi, chờ chút nữa đi theo bốn tướng tiến lên giết địch."

"Vâng!" Long Hạo Thần đáp một tiếng, mang theo đồng đội đứng sau lưng Trương Hải Vinh.

Bảy người họ có cao có thấp, trong đó còn có ba cô gái, thoát nhìn trẻ tuổi, lập tức khiến bọn lính doanh nhất chú ý. Nhất là các quan quân đứng hàng đằng trước, thỉnh thoảng tò mò nhìn họ.

Về Tân Săn Ma Đoàn đi vào thành Khu Ma tiến thành rèn luyện là cơ mật tối cao, không phải những quan quân dưới trung tầng có khả năng biết được.

Rất nhanh, binh lính doanh nhất toàn bộ tập hợp. Tuy lúc này bầu trời đã đen, nhưng đội hình doanh nhất nghiêm chỉnh không chút rối loạn.

Các chiến sĩ sau lưng công đao, ngoại trừ quân trang còn có áo giáp. Một số sĩ quan mặc Tỏa Tử Giáp, có được Bản Giáp chỉ mỗi mình Trương Hải Vinh.

Thấy binh lính đã tập kết xong, Trương Hải Vinh cao giọng hô.

"Hỡi các anh em, mấy ngày nay đám ma tộc thể công đặc biệt mạnh, hôm nay chúng ta phải sớm chiến thắng. Mấy chuyện khác lão tử không nói nhiều, lên tường chiến đấu, nếu ai dám làm rùa đen rút đầu, phá hư danh dự của doanh nhất, đừng trách lão tử đôi búa này không nhận người. Xuất phát!"

"Giết, giết, giết!!!"

Bộ binh doanh nhất giờ cao vũ khí, dưới ánh mắt rung động của bảy người Long Hạo Thần hô to ba tiếng, lập tức xuất phát chạy hướng đầu tường.

Trương Hải Vinh không nói nhiều nhưng nhìn tình thế trước mắt, có thể thấy rõ quân đội của gã tuyệt đối có lực khống chế. Những binh lính hiển nhiên không phải lần đầu ra chiến trường. Bọn họ đa số chỉ là những chiến sĩ có ngoại linh lực cấp một hoặc hai. Nhưng chiến ý điên cuồng trong mắt họ khiến đám Long Hạo Thần lập tức cảm nhận máu tanh trên chiến trường.

Trương Hải Vinh nắm đôi búa to chạy đằng trước nhất, bảy người Long Hạo Thần theo sát phía sau. Mấy ngày đi đường họ còn nhớ rõ bố trí, trước dùng trận hình thoi. Long Hạo Thần đằng trước nhất, Vương Nguyên Nguyên và Tư Mã Tiên một trái một phải. Hàn Vũ sau cùng. Thái Nhi, Trần Anh Nhi và ma pháp sư Lâm Hâm đi chính giữa.

Tuy Trần Anh Nhi và Lâm Hâm là triệu hoán sư, ma pháp sư, nhưng thân thể hai người nhiều năm có linh lực cải thiện, so với bình thường chiến sĩ cấp một, hai mạnh hơn đôi chút. Lúc này chạy đuổi kịp đội ngũ là không thành vấn đề.

Rất nhanh, dưới sự dẫn dắt của Trương Hải Vinh, bọn họ trèo lên đầu tường thành hơi nghiêng hướng thành Khu Ma. Lần đầu tiên tới chỗ phòng ngự mạnh nhất Khu Ma quan, Long Hạo Thần thầm giật mình, tường thành quá cao. Tổng thể khoảng trăm mét, hẳn không nhìn tới độ dày, nhưng có thể rõ ràng cảm nhận được sự trầm trọng.

Tiếng hò hét đình tai nhức óc, tiếng kêu thảm thiết, tiếng va chạm sắc thép không ngừng vang từ phía đầu tường. Rốt cuộc lần đầu tiên lên chiến trường. Long Hạo Thần khẩn trương kèm vài phần hưng phấn.

Rất nhanh, Trương Hải Vinh mang theo bọn họ leo lên đầu tường.

Hai cây búa cùng nằm bên tay trái, Trương Hải Vinh giữ chặt một binh sĩ đang vận chuyển đá lăn.

"Doanh trường của các người đâu?"

Binh sĩ lớn tiếng nói.

"Ở đầu tường ngăn địch!"

Trương Hải Vinh cười to nói.

"Không tệ, đi, nói cho doanh trường các người biết, doanh nhất chúng ta đã đến, thay quân. Cho đám anh em các người đều đi xuống nghỉ ngơi, giết chết đám ma tộc này cứ giao cho chúng ta. Các anh em doanh nhất, cùng lão tử xông lên!" Nói xong, đại hán dũng mãnh này cầm cây búa khổng lồ vọt hướng đầu tường.

Bảy người Long Hạo Thần bây giờ là thân phận thân binh, dĩ nhiên không dám chậm trễ, đi theo Trương Hải Vinh rất nhanh vọt tới trước. Ngay lúc này, bọn họ là lần đầu bước trên chiến trường, không kịp quan sát mọi thứ xung quanh. Rung động cảnh tượng hùng vĩ trước mặt đồng thời máu trong cơ thể tùy theo sôi trào.

Đầu tường độ rộng hơn trăm mét, chất đồng phần lớn công cụ phòng ngự. Trên đầu tường một mảnh tiếng kêu, máu tươi không ngừng bắn ra, tiếng kêu bỗng biến lớn rất nhiều.

Trương Hải Vinh vọt nhanh tới đầu tường, lúc đó có một Trạch Lâm Tộc Song Dao Ma cao khoảng một mét năm bỗng vọt ra từ đầu tường, quơ đôi chân sắc bén đánh hướng một binh lính thủ thành.

Trương Hải Vinh chột quát một tiếng, tựa như sấm sét, chân trái đạp, bắn người lên, đôi búa khổng lồ chém ngang. Phốc một tiếng, Trạch Lâm Tộc Song Dao Ma nháy mắt biến thành khối thịt vụn.

Binh sĩ được gã cứu toàn thân đầm máu, quay đầu nhìn thoáng qua Trương Hải Vinh, giơ ngón tay, thân thể lung lay ngồi phịch xuống đất.

"Anh em doanh sáu có thể lui về sau rồi, nhiệm vụ phòng ngự cứ giao cho doanh nhất chúng tôi!" Trương Hải Vinh hét lớn một tiếng, vung lên đôi búa lớn, tựa như khối xay thịt vọt tới đằng trước đầu tường. Hễ có ma tộc nhảy lên là bị chém một búa vào đầu.

Lính doanh nhất mau chóng chạy tới vị trí trọng yếu đầu tường. Một nhóm người chống đỡ cường địch, một nhóm người trợ giúp người doanh sáu thương binh lui ra sau. Cả quá trình ngay ngăn trật tự.

Có nhân viên y tế chuyên môn cứu sống, cả quá trình thay quân chỉ giằng co không đến mấy phút.

Trương Hải Vinh đứng trên đầu thành bỗng cảm giác toàn thân ấm áp, chiến ý tăng vọt, đồng thời linh lực trong cơ thể càng khởi động kịch liệt. Gã cúi đầu nhìn, phát hiện quanh thân bao một tầng ánh sáng trắng nhạt.

Long Hạo Thần đi tới bên cạnh gã, mặc chỉnh tề Thánh Linh áo trang, ánh sáng trắng chính phát ra từ người hắn.

Không chỉ có hắn, các thành viên Săn Ma Đoàn số một cấp sĩ cả đám đều làm xong tư thế chuẩn bị chiến đấu.

Đứng cạnh Trương Hải Vinh, Long Hạo Thần nhìn dưới thành. Tầm mắt hắn chỉ thấy đông nghìn nghịt ma tộc. Trong đó số lượng khổng lồ nhất là Trạch Lâm Tộc Song Dao Ma. Một đồng Song Dao Ma đang dựa vào chân trước sắc bén không ngừng leo lên tường thành. Binh lính đầu tường thì bằng vào đá lăn, dầu hỏa, mộc thương, các loại vũ khí phòng ngự khẩn cấp phòng thủ.

Ma tộc đại quân chợt nhìn không thấy giới hạn. Vô số Song Dao ma bị nện xuống dưới, nhưng ma tộc này đích thực mạnh, chỉ cần không đập trúng chỗ hiểm, hầu như có thể lần nữa tiến công. Trên đầu thành giao chiến cực kỳ kịch liệt.

Trương Hải Vinh một búa đánh bay một con Song Dao Ma, hướng Long Hạo Thần nói.

"Thủ Hộ kỵ sĩ?"

Long Hạo Thần nhẹ gật đầu.

Trương Hải Vinh nói.

"Đừng quan tâm chức nghiệp gì, theo tôi cùng một chỗ giết địch! Giết càng nhiều càng tốt!"

"Vâng!"

Long Hạo Thần quay đầu nói với đồng bạn.

"Vương Nguyên Nguyên, che chở Trần Anh Nhi, Tư Mã Tiên, che chở Lâm Hâm. Hàn Vũ chú ý trị liệu và phối hợp, chúng ta cùng kề vai chiến đấu."

Thủ thành không phải xông trận, đội hình con thoi đương nhiên không có tác dụng gì. May mà có thể triển khai trận hình cùng địch nhân đấu.

Một vầng sáng vàng mờ nhạt bóng loáng dao động từ người Long Hạo Thần, tám ký hiệu kim sắc mau chóng khuếch tán, đường kính bao phủ khoảng phạm vi hai mươi mét.

Lập tức trên người mỗi người đều có một vòng sương mù vàng, hơi giống kỹ năng Súc Thể của kỵ sĩ.

Đây là Long Hạo Thần trong Thánh Minh tàng bảo các lựa chọn một trong hai bí kỹ Thủ Hộ kỳ sĩ, Tụ Linh quang hoàn. Tiêu hao linh lực một mình hẳn, trợ giúp tất cả đồng bọn gia tăng linh lực, khôi phục tốc độ ba phần trăm.

Mặt sau, Long Hạo Thần hoàn toàn thể hiện ra năng lực phụ trợ cường đại của mình. Tụ Linh quang hoàn cộng thêm Thánh Linh thủ hộ, lại đến Thủ Hộ Ban Ân. Ba loại quang hoàn kỹ năng tăng phúc nháy mắt hoàn thành tổng thể tăng phúc.

Cùng lúc đó, Thánh Linh kiếm trong tay phải chỉ hướng đằng trước, mười ánh sáng trắng chột lóe rồi biến mất. Ba con Song Dao Ma nhào tới đầu tường lập tức bị đập bẹp rơi xuống dưới.

Có Long Hạo Thần hỗ trợ, Tư Mã Tiên hét lớn một tiếng.

"Giết!"

Pháp trượng tựa như hắc long huy vũ, gã không cần kỹ năng. Lực lượng cơ thể mạnh mẽ hoàn toàn bộc phát, mỗi một trượng chém ra đều biến Song Dao ma thành thịt nát.

Vương Nguyên Nguyên hung dữ càng vượt trên Tư Mã Tiên. Cô gái này trực tiếp bước trên lỗ châu mai, trong tay Cự Linh Thần tẩm thuần vũ động, kẻ chặn đường chết chắc. Bỗng chốc khu vực bọn họ không một Song Dao Ma nào có thể vượt qua.

Lúc thay quân, Trương Hải Vinh đôi búa bận rộn không ngừng, chém giết sáng khoái. Nhưng mới mấy giây, gã phát hiện không còn áp lực. Chính diện ngẫu nhiên xông lên một hai con mèo nhỏ, kẻ địch hai bên cánh đều bị đám Long Hạo Thần ôm đồm. Một đoạn đầu tường dài khoảng hơn hai mươi mét lập tức sạch sẽ.

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 70

Ăn Ý Sơ Hiện

Đám người đứng phía sau chuẩn bị trợ giúp, thấy thanh niên Săn Ma Đoàn số một cấp sĩ cuồng mãnh, cả đám trợn mắt há hốc mồm, không biết nên làm sao.

"Nhìn cái gì? Còn không mau đi hỗ trợ người khác?" Trương Hải Vinh mắng một câu, trong lòng cũng thầm kinh. Không uổng là tinh anh Săn Ma Đoàn, nhóm tinh anh này hẳn là lần đầu tiên ra chiến trường, lại chẳng chút luống cuống, lập tức tiến nhập trạng thái. Đầu trọc mình chú ý thì mặc áo choàng mục sư! Gã như vậy mà là mục sư sao? Còn có nữ Thuần chiến sĩ, tấm thuẫn của cô hơi lớn chút đi, hơn nữa nhìn cô vung như vậy, quả thật như là một cái búa siêu cấp khổng lồ.

Đầu tường dài hơn hai mươi mét có Long Hạo Thần, Tư Mã Tiên và Vương Nguyên Nguyên ba người đã đủ. Gậy trúc trong tay Thái Nhi chấm đất, yên tĩnh đứng sau lưng Long Hạo Thần. Nhưng ngũ giác của nàng mở ra, cảm nhận mọi thứ xung quanh.

Hàn Vũ không nhàn rồi, gã đã hoàn thành triệu hoán Tà Nhân. Một luồng sáng đỏ từ mắt Tà Nhân phóng ra, không ngừng quét đầu tường, đích thị là Chân Ác Nhân.

Trong đoàn đội không có chân chính mục sư, chỉ có thể dựa vào Tà Nhân sử dụng Chân Ác Nhân, đây là việc bất đắc dĩ.

Nhưng phạm vi Chân Ác Nhân quét hình vẫn là không nhỏ. Bán kính khoảng trăm mét, quét trái phải, hai bên trong vòng trăm mét đều bị

Chân Ác Nhân chiếu rọi. Chủ yếu là đề phòng có ma tộc Địa Miễn tộc Ẩn Hình Giả, một cường đại ma tộc đột nhiên tập kích.

Hàn Vũ và Lâm Hâm lúc này xâm nhập chiến đấu, chẳng qua họ không trực tiếp giết địch mà thôi. Từng ánh sáng vàng không ngừng phát ra từ thanh trọng kiếm trong tay Hàn Vũ, chính xác rơi vào các chiến sĩ bị thương ở hai bên.

Y dùng là kỹ năng trị liệu cơ bản của Thủ Hộ kỵ sĩ, Trị Liệu Quang, tiêu hao linh lực ít. Dưới tác dụng Tụ Linh quang hoàn của Long Hạo Thần, hầu như có thể duy trì linh lực không giảm thấp.

Trị Liệu Quang tuy không thể chữa khỏi trọng thương, nhưng giảm bớt đau đớn, chậm lại vết thương và tiêu trừ bình thường độc tố. Hơn nữa Quang Chúc Phúc là khắc chế ma tộc, có Trị Liệu Quang trợ giúp, các chiến sĩ doanh nhất sức chiến đấu bỗng chốc tăng nhiều.

Bên này Hàn Vũ phụ trách chăm sóc, Lâm Hâm cũng phát huy tác dụng của mình. Hơn nữa khiến đồng bạn kinh ngạc vô cùng.

Pháp trượng Hỏa Vân Tinh huy vũ, một đám hào quang đỏ rực bay ra. Mỗi một hỏa quang đều chính xác rơi vào trên người các chiến sĩ. Ánh sáng đỏ ngưng tụ thành hỏa diễm giáp. Trạch Lâm Tộc Song Dao Ma khi công kích các chiến sĩ thì, chỉ cần tiếp cận họ một mét sẽ xuất hiện hiệu quả cháy bỏng.

Kỹ năng này tên là Hỏa Diễm Giáp, năng lực phòng ngự, trên cơ bản không khác Linh Quang Tráo của kỵ sĩ. Nhưng có phụ thêm hỏa chúc phúc công kích, kẻ địch tới gần đều chịu ảnh hưởng. Là ma pháp cấp hai.

Hỏa Diễm Khải tuy tiêu hao linh lực không nhiều, liên tục thời gian chỉ có ba mươi giây, nhưng nó là kỹ năng đơn thể. Thế mà từ tay Lâm Hâm lại có hiệu quả kỹ năng quần thể.

Chỉ thấy một đoàn một đoàn ánh sáng đỏ tựa như pháo liên tục phụt ra từ Hỏa Vân Tinh, bay đến bên chiến sĩ thiêu đốt lên. Chẳng những

tăng cơ hội sống sót cho các chiến sĩ, còn tăng cường lực phá hoại. Chỉ chốc lát sau, có hơn năm mươi chiến sĩ được Lâm Hâm chiêu cố.

Trần Anh Nhi đương nhiên giống như đợt trước, ở sau lưng Vương Nguyên Nguyên dùng thanh âm thánh thót ngâm xướng chú ngữ. Thủy tinh cầu trong tay cô tỏa ra ánh sáng nhu hòa. Các chiến sĩ doanh nhất không thể đoán được, cô gái nhìn vô hại này từng triệu hoán Tà Nhân Lĩnh Chủ, địa ngục tam đầu khuyển, những ma thú cấp tám cường đại.

Lúc này chủ lực công thành chẳng qua là Song Dao Ma mà thôi. Ưu điểm của Song Dao Ma là ở số lượng. Tuy rằng năng lực leo lên khá nhưng đối diện đám Long Hạo Thần cường giả cấp bốn, năm, thì tựa như dao xắt hành tây. Bảy người Long Hạo Thần liên tiếp công kích kèm hiệu quả phụ, lo một đoạn tường thành rộng chừng trăm mét. Mà phạm vi phòng ngự của doanh nhất tổng cộng chỉ hai trăm mét. Các chiến sĩ doanh nhất cảm thấy hôm nay trên chiến trường nhẹ nhàng chưa từng có. Đặc biệt là chiến sĩ được Lâm Hâm phụ trợ Hỏa Diễm Giáp, giết sướng cực kỳ.

Nhưng Trương Hải Vinh buồn bực. Nhóm Long Hạo Thần mạnh mẽ ảnh hưởng sức chiến đấu của gã. Hơn nữa làm thân binh, Long Hạo Thần còn cố ý lo bên gã, thỉnh thoảng chém Quang Trảm Kiếm, quét một mớ Song Dao Ma. Làm Trương Hải Vinh giảm mạnh cơ hội vung búa to.

"Doanh trưởng, ma tộc chỉ phía Song Dao Ma công thành ư?" Long Hạo Thần vừa chiến đấu vừa hỏi cách mình không xa Trương Hải Vinh.

Trương Hải Vinh nói. "Những Song Dao Ma này nguyên bản chính là đi chịu chết, nhưng cũng có tác dụng lớn. Song Dao Ma ở không ngừng chiến đấu có thể tiến hóa. Chỉ cần một lần tiến hóa, thực lực Song Dao Ma sẽ khác biệt. Đồng thời chúng ta không biết cường đại binh chủng của ma tộc khi nào thì ồ ạt tấn công, bởi vậy cường giả bên ta luôn tinh thần khẩn trương chờ đợi. Tổng thể thực lực chúng ta xa không bằng ma tộc, không có biện pháp chủ động tấn công. Khi đối phương chiến thuật

kéo dài, rất dễ dàng tạo tinh thần mệt mỏi cho cường giả bên ta. Đến lúc đó, ma tộc phát động tổng tiến công thì khó mà đỡ."

Long Hạo Thần kinh ngạc nói.

"Những ma tộc thông minh như vậy?"

Trương Hải Vinh một búa chém nát con Song Dao Ma.

"Đa số ma tộc là từ nhân loại chúng ta biến dị mà thành. Giống như tộc gì Luke tiềm phục giả, Địa Miễn tộc Ẩn Hình Giả."

Long Hạo Thần gật đầu nói.

"Địa Miễn tộc Ẩn Hình Giả đúng là rất âm hiểm. Nếu như không có Chân Thực Nhân hỗ trợ, coi như là cường giả cũng có thể bị tập kích thành công."

Trương Hải Vinh cười nói.

"Cậu không hiểu, trên chiến trường Địa Miễn tộc tác dụng xa không bằng Luke tộc. Khi xuất hiện phần lớn Luke tộc, chúng ta phải xuất động đủ ma pháp sư. Nếu không, một khi bọn họ từ dưới đất tập thể công kích binh sĩ, trong chớp mắt sẽ thương vong thảm trọng. Đối với bộ binh chúng ta, Luke tộc chính là ác mộng."

Song Dao Ma không uống là ma tộc đệ nhất đại tộc. Tuy rằng không có địa vị nhưng số lượng không nhỏ, dưới thành thi thể chồng chất như núi. Mắt quét quanh chỉ thấy ngoài thành Song Dao Ma như cũ hăng hà vọt tới.

Tuy rằng đã là đêm tối nhưng đầu tường Khu Ma quan đèn đuốc sáng ngời. Thông qua thời gian chiến đấu này, Long Hạo Thần cẩn thận quan sát. Khu Ma quan chiều rộng khoảng hơn ngàn mét, đối với một tường thành mà nói, dường như là độ rộng không nhỏ. Nhưng đối với Ngự Ma sơn mạch khổng lồ thì chỉ là muối bỏ biển mà thôi. Chính là Khu Ma quan muối bỏ biển này đã cản trở ma tộc mấy ngàn năm!

Khu Ma quan tổng thể dựa núi mà xây, hai bên đều có vách đá, bóng loáng như gương. Những vách đá này đều có trọng binh canh giữ. Chính vì nhờ cậy địa thế, từ bên trong xem ra Khu Ma quan đầu tường khoảng trăm mét, bên ngoài lại cao gần ba trăm mét.

Độ dày tường thành tuyệt đối vượt qua trăm mét, bên trên khắc các loại trận pháp dùng để kháng công kích ma pháp.

Một tòa hùng quan như vậy có tám vạn cường giả Lục Đại Thánh Điện trú đóng, còn có hậu phương không ngừng bổ sung vận chuyển. Từ chính diện rất khó công phá, coi như là trăm vạn đại quân cũng không dễ dàng.

Đúng lúc này, một tiếng rống vang lên sau lưng mọi người. Long Hạo Thần liếc mắt sau lưng, kinh ngạc Trần Anh Nhi đã hoàn thành triệu hoán Sinh Linh Môn.

Tuy Trần Anh Nhi triệu hoán không đáng tin, nhưng giống lần đó triệu hoán ra con cừu nhỏ xác suất quá ít. Tóm lại, triệu hoán ma thú đẳng cấp gần bằng cô thì có khả năng lớn hơn.

Một con ma hùng cao hơn ba thước, toàn thân màu xám thiết cánh tay ngang nhiên đi ra Sinh Linh Môn. Đây là ma thú cấp năm. Tuy không có kỹ năng thiên phú gì, nhưng ưu điểm ở chỗ có thể chịu có thể đánh, ngược lại thích hợp tình hình thủ thành.

Trần Anh Nhi chỉ huy, thiết cánh tay ma hùng lắc lư đi đến một bên, vung lên tay gấu to như quạt mo đánh bay một Song Dao Ma xông tới. Đến lúc này, đoàn viên Săn Ma Đoàn số một cấp sĩ thi triển hết năng lực, phụ trợ tướng sĩ doanh nhất hoàn toàn ổn định khu vực phòng thủ.

Tư Mã Tiên đột nhiên quay đầu hướng Long Hạo Thần hô.

"Đoàn trưởng, để Hạo Nguyệt ra đi. Đây là lúc tốt kiếm công huân!"

Lúc trước bọn họ bởi vì tạm trú tại phủ chấp chính nên để Hạo Nguyệt ở lại, Long Hạo Thần không kịp triệu hoán nó đến bên người. Nghe Tư Mã Tiên nói vậy, Long Hạo Thần trong lòng máy động. Đúng vậy! Có Khu Ma quan tường phòng ngự chắc chắn, hậu phương không lo, cho dù linh lực tiêu hao hết thì họ còn có thể thông thả lui ra sau. Bên dưới Song Dao Ma không hạn cuối, lúc này bạo phát lực công kích chẳng phải là điều tốt nhất?

"Bọn họ còn có chiêu khác?" Trương Hải Vinh giật mình liếc Long Hạo Thần, vừa lúc thấy người hắt lóe ánh sáng tím. Ngay sau đó một thân hình khổng lồ hiện ra từ sau lưng hắn.

Hình tượng của Hạo Nguyệt tuyệt đối gây rung động. Thân dài bốn mét, tứ chi to khỏe, thêm vào ba cái đầu độc đáo. Vừa ra mắt liền chấn động toàn trường.

Không cần Long Hạo Thần mở miệng nói, một người một thú tâm linh tương thông. Hạo Nguyệt tam đầu phóng lên tường thành, quang tiễn, đao phong, hỏa cầu, hoàn toàn là trạng thái thuận phát, hơn nữa cực kỳ chính xác, không uổng phí phát nào. Mỗi một ma pháp đều chính xác bắn trúng một Song Dao Ma. Một loạt oanh kích, Song Dao Ma không ngừng leo lên cứ như vậy rớt xuống một mớ.

Đây là tác dụng cực mạnh của ma pháp trên chiến trường. Nếu phải so sánh thì bất cứ Săn Ma Đoàn nào, công kích chủ yếu đến từ ma pháp sư. Đương nhiên ngoại trừ quái dị Săn Ma Đoàn số một cấp sĩ.

Triệu hoán sư triệu hoán ra ma thú hoặc tọa kỵ của kỵ sĩ, trong lúc giết chết ma tộc cũng sẽ tính giá trị công huân. Lệnh bài công huân tương đương với trang bị linh ma cấp, buộc định huyết mạch đồng thời buộc định tất cả kế ước. Nếu không nó sẽ không cao cấp như vậy, bên trong có pháp trận kiểm tra cực kỳ tỉ mỉ.

Vốn Long Hạo Thần không giết nhiều địch, nhưng khi có Hạo Nguyệt gia nhập rồi thì không người có thể sánh bằng hắn. Hạo Nguyệt tam đầu phóng ra toàn là ma pháp cấp một, hai, đối phó Song Dao Ma đã

đủ rồi. Bởi vì phạm vi ma pháp bao trùm quá rộng, liên quan Tứ Mã Tiên và Vương Nguyên Nguyên đều nhích ra một bên, nếu không bọn họ sẽ thành kẻ ăn không ngồi rồi.

Tụ Linh quang hoàn của Long Hạo Thần tác dụng tuyệt diệu, mọi người đối phó Song Dao Ma đương nhiên sẽ không dùng kỹ năng mạnh, có Tụ Linh quang hoàn phụ trợ, thủy chung ổn định trạng thái. Đối với cường giả cấp bốn, năm bọn họ, chỉ cần có sung túc linh lực, tiêu hao thể lực có thể thông qua linh lực bù đắp.

Bước lên chiến trường dĩ nhiên sẽ không chỉ có Săn Ma Đoàn nhóm Long Hạo Thần. Theo thời gian trôi qua, không xa trên đầu tường cũng thỉnh thoảng xuất hiện vài hình ảnh đám Long Hạo Thần quen mắt.

Ví dụ chiêu bài thực vật công kích của Bạch Hiếu Mặc, ngẫu nhiên thoáng hiện quang chúc phúc linh lực dao động, Hoàng Nghị thổ hệ ma pháp, vân vân và vân vân.

Thủ thành đều là bộ binh, tuy không phải mười bộ binh doanh đều leo lên đầu tường, nhưng ít nhất có hơn năm. Năm doanh, năm ngàn bộ binh. Coi như là lúc trước cũng dư dả đối phó bọn Song Dao Ma, huống gì có năm Săn Ma Đoàn gia nhập. Thỉnh thoảng lóe ánh sáng ma pháp, ngẫu nhiên xuất hiện hào quang trị liệu, giảm bớt không ít áp lực cho bộ binh. Tân Săn Ma Đoàn lần đầu tiên hiển lộ thực lực của mình. Khác với lúc thi đấu tại thánh thành, hiện tại bọn họ đối mặt địch nhân, không cần lo lắng nường tay. Loại binh chủng ma tộc Song Dao Ma thấp kém trở thành hòn đá mài dao của họ.

Trong chớp mắt đã qua một tiếng đồng hồ. Bởi vì biểu hiện siêu đẳng của nhóm Long Hạo Thần, Trương Hải Vinh rảnh rỗi chỉ có thể lùi lại, đem sức lực hướng phương diện chỉ huy binh sĩ, thỉnh thoảng quay đầu nhìn hướng Long Hạo Thần.

Mỗi người trong Săn Ma Đoàn số một cấp sĩ đều biểu hiện rất mạnh, nhưng hấp dẫn Trương Hải Vinh chỉ có Long Hạo Thần. Trước không

nói ma thú cường đại hẳn đã triệu hoán, riêng bản thân hẳn trong mắt Trương Hải Vinh như là truyền kỳ.

Thiếu niên mười mấy tuổi xinh đẹp tựa như cô bé này thật sự quá mạnh. Tụ Linh quang hoàn của hắn từ lúc phát động đến bây giờ đã duy trì một tiếng đồng hồ!

Tuy Trương Hải Vinh không biết kỹ năng này vài cấp, nhưng gã cảm nhận được tác dụng của Tụ Linh quang hoàn, đương nhiên hiểu rõ nó tiêu hao nhiều cỡ nào. Nhưng Long Hạo Thần phát động Tụ Linh quang hoàn đồng thời trực tiếp chiến đấu, không hề nghỉ ngơi hồi phục, mà thoát nhìn hắn không hề có biểu hiện kiệt sức.

Long Hạo Thần cho gã cảm giác chính là trầm ổn. Tuổi không lớn nhưng thí chất từ người Long Hạo Thần khiến người kính nể. Thực lực của hắn rõ ràng khá mạnh, nhưng lúc đối phó Song Dao Ma thì không hề phóng thích một kỹ năng cường đại nào. Dùng nhiều nhất chỉ là Quang Trảm Kiếm mà thôi. Mắt hắn không ngừng quét đồng bạn, hiển nhiên luôn chú ý tình hình xung quanh. Quả là tinh anh! Chính mình ở tuổi như hắn thì còn giãy dụa tại cấp hai.

Đang lúc trong lòng Trương Hải Vinh thỉnh thoảng xuất hiện ý nghĩ tán phục, đột nhiên trong bóng đêm xuất hiện một thanh âm quái dị.

"U ư ô..."

Ba tiếng kêu trầm thấp kéo dài. Từ đầu tường nhìn phía xa xăm, chỉ thấy ba ánh sáng ám kim bỗng phóng lên cao.

Ba ánh sáng này mang theo hơi thở tàn ác nháy mắt lan tràn.

Nghe ba tiếng trầm thấp rên rỉ kia, Song Dao Ma dưới thành tựa như uống thuốc kích thích, mắt của mỗi con đều lóe tia điên cuồng, càng phát điên xông hướng đầu tường.

Cùng lúc đó, mười viên cầu màu vàng rực rỡ lóa mắt từ đầu tường Khu Ma quan bắn hướng phương xa.

Long Hạo Thần bản năng nhìn lại, chỉ thấy trên đầu tường còn có một tầng thành lâu. Quả cầu vàng chính là từ thành lâu bắn ra ngoài. Mười viên cầu vàng chia nhau bay ngăn ngui mười giây, quang cầu chột bùng nổ, trên không trung phát ra hàng ngàn ánh hào quang. Ánh sáng bắn ra, phía dưới đại quân Song Dao Ma chột chậm lại, hiển nhiên hơi sợ ánh sáng vàng này. Mà nhờ có ánh sáng chiếu rọi, Long Hạo Thần hít một ngụm khí lạnh. Bởi vì, hắn thấy rõ ràng, phương xa, không biết số lượng nhiều ít đại quân ma tộc tràn tới đây.

Lần này không chỉ là Song Dao Ma, chẳng những binh chủng trên đất biến hóa, còn có khổng lồ ma tộc không quân tựa như mây đen bay trên trời.

Trương Hải Vinh sắc mặt kịch biến.

"Mọi người cẩn thận, ma tộc sắp tổng tấn công!"

Long Hạo Thần nâng cao Thánh Linh tẩm thuần lên đỉnh đầu, hơi lung lay chút. Đồng bạn chột hiểu, vội tụ tập cạnh hắn, trận hình thoi gần như nháy mắt bố trí xong.

Long Hạo Thần tạm thời ngừng Tụ Linh quang hoàn, không hề do dự nuốt một viên Tụ Linh Đan Lâm Hâm cung cấp, lui ra sau nửa bước, khép hai mắt, nhanh chóng hồi phục linh lực đã tiêu hao.

Sở dĩ hắn có thể trong thời gian dài sử dụng Tụ Linh quang hoàn là do tác dụng thể chất con trai quang minh. Tiêu hao Dịch Thái Linh Lực vốn rất chậm, có thể duy trì lâu nhưng tự thân linh lực cũng đã hao gần một nửa. Tuy nhiên, hắn làm như vậy cũng có ích lợi, ít ra đồng bạn đều bảo trì trạng thái đỉnh cao.

Hàn Vũ đằng sau không hề do dự phát ra một ma pháp quang minh, Quang Diệu Thiên Địa, đem nội linh lực của mình truyền cho Long Hạo

Thần. Mặc kệ thân làm Phụ Trợ kỳ sĩ hay là kỳ sĩ dự khuyết trong đội, đây là điều y nên làm.

Có Hàn Vũ ủng hộ thêm tác dụng Tụ Linh Đan, linh lực của Long Hạo Thần mau chóng khôi phục.

"Mọi người cẩn thận, không thể liều lĩnh. Lâm Hâm, chú ý phòng ngự phía trên." Long Hạo Thần đơn giản nhắc nhở một câu, trong tay Thánh Linh sáo trang lần nữa phát ra hào quang Thánh Linh Thủ Hộ.

Ma tộc tổng tấn công, thế công của Song Dao Ma có tăng không giảm. Không trung pháo sáng liên tục thời gian rất dài, từ đầu tường có thể thấy rõ vài thân hình khổng lồ.

Lúc này Long Hạo Thần vốn không có thời gian nhận rõ chủng loại ma tộc, giờ khắc này, hẳn mới hiểu được vì sao lão sư nói, trên chiến trường, sức mạnh cá nhân vĩnh viễn nhỏ bé.

Nhìn đại quân ma tộc ùn ùn kéo tới, Săn Ma Đoàn bọn họ chỉ có bảy người còn thấy nhỏ bé, nói gì đến chỉ một mình.

Cũng trong lúc đó, kịch liệt ma pháp dao động từ tầng hai thành lâu truyền đến, mơ hồ có thể nghe được thanh âm trầm thấp ngâm xướng.

Không cần nói, cao cấp chức nghiệp giả thủ vệ Khu Ma quan chắc là đều ở trên thành lâu. Ma tộc phát động tổng công kích, là lúc bọn họ nên phát uy.

Ngắn ngủi mấy phút, ma tộc xông hướng đầu tường dần biến đổi.

Long Hạo Thần một kiếm chém Song Dao Ma, ngay sau đó nhìn thấy màu xanh quen thuộc.

"Mọi người cẩn thận!"

Long Hạo Thần hét lớn một tiếng. Một ánh sáng trắng từ ngực bắn ra, đích thị là Thánh Dẫn Linh Lô.

Thân hình màu xanh ở lỗ châu mai dùng sức giẫm, kèm theo tiếng gầm gừ hung tợn, nhảy lên nhào vào người Long Hạo Thần.

Thân hình cao khoảng hai mét, dài khoảng ba mét, sau lưng nó có giáp xác không rộng lắm hình đôi cánh. Đôi cánh này không giúp nó bay được nhưng có thể cân bằng nó lúc xông tới trước. Cái đầu dữ tợn hơi giống thằn lằn, nhưng rộng hơn và dày đặc răng nhọn. Ghê nhất là nó có một đôi chân trước dài tới một mét năm tựa như trọng đao. Đó chẳng phải là vương giả trong Trạch Lâm Tộc Song Dao Ma, đã từng cho Long Hạo Thần thùng kim tệ thứ nhất, Bích Lục Song Dao Ma ư?

Khi đó đối mặt Bích Lục Song Dao Ma thì Long Hạo Thần tu vi ở cấp bốn. Lúc này hẳn chẳng những là Đại Địa kỵ sĩ, hơn nữa bên người có đồng bạn, hơn xa lúc trước.

Tay trái Thánh Linh tấm thuẫn lấp lánh ánh sáng trắng, đích thị là Thánh Quang Thấm thuẫn, nghênh chiến Bích Lục Song Dao Ma, Thần Ngự Thuần.

*Đình! *

Một tiếng vang thật lớn. Một cái tay của Bích Lục Song Dao Ma oanh kích trên Thánh Linh tấm thuẫn, bộc phát ra ánh sáng trắng lóa mắt. Trên thân Long Hạo Thần lấp lánh kim quang, nửa bước không lùi. Tay phải Thánh Linh kiếm vung lên đỡ đợt tấn công thứ hai của Bích Lục Song Dao Ma.

*Đình! *

Lại vẫn là Thần Ngự Khiên.

Long Hạo Thần suýt nữa gặp nguy nhưng vẫn liên tục sử dụng hai Thần Ngự Thuần, hoàn toàn ngăn cản vòng tấn công thứ nhất của Bích Lục Song Dao Ma.

Trì Tục Ngự, đây là một bí kỹ khác Long Hạo Thần tuyền trong Thánh Minh tàng bảo các. Nghe thì đây là một kỹ năng bình thường, nhưng khi Trì Tục Ngự kết hợp với Thần Ngự Thuần, là kỹ năng nghịch thiên của Thủ Hộ kỵ sĩ! Hầu như tất cả Huy Diệu kỵ sĩ đều chọn nó.

Trì Tục Ngự số lần liên tục dựa vào tu vi của người phát động. Lấy thực lực hiện giờ của Long Hạo Thần, có thể liên tục thi triển hai lần Thần Ngự Thuần. Mà lần thứ hai thi triển tiêu hao linh lực gấp đôi lần đầu. Nhưng trên chiến trường đối diện cường địch, liên tục hai lần Thần Ngự Thuần, so với cùng một chỗ thêm vào Quang Báo Thù càng thêm khả năng cho kẻ địch trí mạng đả kích.

Thuần Ngự Phản Xung.

Long Hạo Thần không có trông cậy vào Quang Báo Thù phát động công kích cường đại. Hắn là trụ cột trong đội, đối mặt công kích của ma tộc, hắn phải giữ sức chiến đấu toàn đội, sao có thể lãng phí linh lực?

Trong tiếng ầm ì ùng, so sánh với Bích Lục Song Dao Ma thì Long Hạo Thần nhỏ bé nhưng lại ngang nhiên va chạm thân thể khổng lồ của nó. Khiến người chấn động là Bích Lục Song Dao Ma bị bắn ngược ra mạnh đập vào lỗ châu mai.

"Tôi đến."

Thanh âm lạnh lùng vang bên tai mỗi thành viên Săn Ma Đoàn số một cấp sĩ, khiến Vương Nguyên Nguyên và Tư Mã Tiên định trợ giúp Long Hạo Thần từ bỏ ý nghĩ đó.

Một ánh sáng ám kim vụt qua, khoanh khắc thân thể Bích Lục Song Dao Ma đung lỗ châu mai, đâm vào xương sọ cứng rắn của nó.

Ánh sáng chợt lóe rồi mất, nguyên bản Bích Lục Song Dao Ma nhảy lên muốn tiếp tục công kích đột nhiên thân thể cứng đờ, nháy mắt ngã xuống.

Chết rồi?

Trương Hải Vinh đứng ở không xa nhìn, trông mắt suýt rớt xuống.

Đây là Bích Lục Song Dao Ma! Năng lực cực mạnh, tương đương với nhân loại cường giả cấp năm! Cứ như vậy chết đi?

Chỗ cứng nhất của Bích Lục Song Dao Ma là cẳng tay như trường đao và xương sọ. Nhưng dưới xương sọ ẩn giấu trung khu thần kinh của nó. Trung khu thần kinh bị phá nát, sao nó có thể không chết được? Chẳng những chết, thi thể không sứt mẻ.

Đừng nói Trương Hải Vinh kinh ngạc, ngay cả đương sự Long Hạo Thần trong lòng cũng tràn ngập rung động. Hắn từng đối đầu Bích Lục Song Dao Ma, đương nhiên biết nó mạnh mẽ. Nhưng lần này chỉ vài giây đã bị giết. Hiển nhiên không phải Bích Lục Song Dao Ma biến yếu mà là chính hắn và bạn bè cường đại.

Không cần đoán, cho Bích Lục Song Dao Ma một kích trí mệnh chính là Thái Nhi. Từ trước chiến đấu nàng không hề ra tay, tựa như cái bóng ở sau lưng Long Hạo Thần. Cho tới giờ khắc này mới phát ra một kích, khiến giá trị công huân của nàng nhảy mắt tăng mười điểm.

Giá trị công huân không dễ kiếm. Trên đường đến Khu Ma quan, Cao Anh Kiệt từng tường tận giải thích biểu đồ đạt được giá trị công huân.

Trong đó, khi săn bắt ma tộc, bình thường Song Dao Ma mỗi giết một con đương một điểm giá trị công huân. Nhưng chỉ có thể liên tục mười con. Vượt qua mười con rồi, cố định là giết mười Song Dao Ma mới gia tăng một điểm công huân.

Dù sao đối với thành viên Săn Ma Đoàn thì Song Dao Ma thật sự rất dễ giết. Ban đầu mười con là tặng thưởng mà thôi.

Bích Lục Song Dao Ma thì cố định mười điểm giá trị công huân. Cũng chính là nói, mặc kệ sau này họ mạnh cỡ nào, giết Bích Lục Song

Đao Ma sẽ được mười điểm công huân. Đây chính là cấp bậc khác biệt.

Đương nhiên lúc này đám Long Hạo Thần không có thời gian tính toán giá trị công huân. Long Hạo Thần bước lên một bước, tay phải Thánh Linh kiếm hất Bích Lục Song Đao Ma lên, sau đó hấn mạnh lùi ra sau, Bích Lục Song Đao Ma thân thể khổng lồ bị quăng bay ra ngoài.

"Lâm Hâm!"

Một luồng sáng đỏ từ tay Lâm Hâm phát ra. Khổng lồ Bích Lục Song Đao Ma trong chớp mắt dưới sự chiếu rọi của ánh sáng đỏ, biến mất không dấu vết.

"Đoàn trưởng, thu được."

So về giàu có thì không ai sánh bằng Lâm Hâm. Trên tay y có đeo một cái nhẫn ruby, là trử vật không gian rất kinh khủng. Bích Lục Song Đao Ma thì thể có giá trị như vậy, đương nhiên phải tính toán tốt. Y phụ trách tài vật trong đội, rốt cuộc có món thu nhập thứ nhất.

Vì dung nhập Săn Ma Đoàn, Lâm Hâm bỏ ra không ít. Tổng giá trị đan dược y bỏ ra chỉ sợ gần mười vạn kim tệ. Cho dù y có nhiều tiền thì không thể cứ chi ra không thu vô!

Bích Lục Song Đao Ma xuất hiện nghĩa là chiến đấu tiến nhập tình trạng gay cấn. Không còn đơn giản là đối mặt Trạch Lâm Tộc Song Đao Ma.

Đúng lúc này, hơi thở ma pháp khổng lồ từ thành lâu bộc phát. Vô số ánh sáng huyền hoặc tựa như pháo hoa bắn ra, thẳng đến phía dưới đông đúc đại quân ma tộc.

Trên chiến trường như vậy, căn bản không cần Tỏa Định. Bất cứ ma pháp nào phát ra đều có thể lấy một mạng.

Long Hạo Thần lần đầu tiên thấy hàng trăm ma pháp đồng thời phát động. Ánh sáng huyền lệ bỗng chốc chiếu sáng đầu tường Khu Ma quan,

cũng chiếu sáng đêm tối.

Dĩ nhiên ma tộc sẽ không bó tay chịu chết. Từng đoàn quang cầu màu tím đen chói mắt từ đại quân ma tộc dâng lên cao, ngang nhiên nghênh đón ma pháp từ trên trời giáng xuống.

Nếu cẩn thận quan sát sẽ phát hiện, những quang cầu màu tím đen này là ma tộc cao hơn hai mét, có ba chân chống trên đất, không có cánh tay, đầu đặc biệt to. Ba cái chân to để chạy nhảy, cái đầu to lớn có sáu con mắt. Quang cầu tím đen chính là sáu con mắt ngưng tụ mà thành.

Đây là một ma pháp binh chủng của ma tộc, Ma Nhân Thuật Sĩ am hiểu hắc ám ma pháp, trong ma tộc là một chủng tộc khổng lồ.

So sánh với ma pháp sư nhân loại thì Ma Nhân Thuật Sĩ xa không bằng. Chúng nó chỉ là tùy thân thể tiến hóa có một ít hắc ám ma pháp cố định, nhưng ưu thế ở chỗ số lượng nhiều.

Cấp thấp Ma Nhân Thuật Sĩ ma pháp công kích tương đương với ma pháp sư cấp hai. Chúng nó so với Bích Lục Song Dao Ma cao cấp hơn, tổng cộng chia năm cấp bậc. Cường đại lĩnh chủ cấp Ma Nhân Thuật Sĩ chính là cường giả cấp bảy.

Thành lâu giáng xuống hàng trăm ma pháp đa số bị Ma Nhân Thuật Sĩ phát ra ma quang đạn chặn lại, chỉ có một số ít rơi vào đại quân ma tộc. Bộc phát từng luồng ánh sáng huyền lệ, đồ sát vô số ma tộc hạ đẳng.

Nhưng Khu Ma quan có thể ngàn năm không phá, hiển nhiên không đơn giản như vậy. Khi nhóm đầu tiên oanh kích ma pháp xong, đồng thời nhóm thứ hai lại giáng xuống hàng trăm ma pháp.

Phía trước khi đối mặt Bích Lục Song Dao Ma, các ma pháp sư đều đang dưỡng sức, hiện tại là lúc họ phát huy sức mạnh.

Hầu như một đám ma pháp kết thúc thì nhóm ma pháp thứ hai tiếp nối, hoàn toàn không chừa kẽ hở. Nếu tính toán thận trọng thì sợ là ma

pháp sư trên thành lâu ít nhất hơn ngàn người, hơn nữa tu vi không thấp hơn cấp bốn.

Có ma pháp sư chống đỡ, áp lực đầu tường giảm mạnh. Cùng lúc đó, rất nhiều chiến sĩ tiếp viện.

Khác với bộ binh, những chiến sĩ này toàn thân mặc giáp, tu vi khoảng cấp ba trở lên, cường lực chiến sĩ. Bộ binh dưới sự tiếp sức của họ, mau chóng lui ra sau, hoàn thành trao đổi phòng ngự.

Những chiến sĩ tinh nhuệ phân phối ăn ý, mỗi tổ ba người. Một Thuần chiến sĩ, một Phủ chiến sĩ thêm vào Cuồng chiến sĩ tay cầm trọng kiếm. Ba người một tổ, mỗi người tự chiến. Mỗi một tổ sau lưng có ít nhất hai tổ dự phòng. Tuy ma tộc phát động tổng công kích kêu lên rất nhiều chủng tộc cường đại, nhưng dưới sự duy trì của chiến sĩ và ma pháp sư, mục sư trên thành lâu, cứng rắn chống cự đợt công kích.

Cùng lúc đó, hướng thành lâu thỉnh thoảng vang lên tiếng gầm. Có thể thấy rõ ràng, vách tường liên tiếp thành lâu và đầu tường, một cái lại một cái đại pháo to lớn xuất hiện, không ngừng ngừng tụ nồng đậm ánh sáng ma pháp, sau đó bộc phát quang cầu khổng lồ.

Ma Đạo đại pháo. Mỗi một phát đều có thể sánh bằng đòn công kích quang hệ cấp sáu của Ma Đạo Sĩ, là vũ khí cường đại để thủ thành. Khu Ma quan lại có hơn trăm cái.

So sánh với trận đại chiến này, lúc trước đám Long Hạo Thần đối phó Song Dao Ma chỉ có thể xem như trò con nít. Đây mới là chân chính chiến tranh giữa nhân loại và ma tộc.

Trương Hải Vinh hướng đám Long Hạo Thần quát to.

"Thối lui, đổi phòng!"

Lúc này Săn Ma Đoàn số một cấp sĩ mọi người còn giữ sức chiến đấu sung túc, cho dù là Trần Anh Nhi linh lực đều khôi phục một phần. Đối

diện đại quân ma tộc, bọn họ có chút không cam lòng. Nhưng Long Hạo Thần đã hứa sẽ phục tùng mệnh lệnh của Trương Hải Vinh. Dốc sức liên tiếp đánh hơn mười đạo Quang Trảm Kiếm, hấn chẳng chút do dự ra lệnh cho đồng bạn rút lui.

"Còn chưa đã ghìên!" Tư Mã Tiên pháp trượng dánh đầy chất lỏng đặc, cảm xúc lại rất hưng phấn. Vương Nguyên Nguyên cũng giống nhau. Cùng Long Hạo Thần đồng thời lui lại, trên mặt lộ rõ vài phần bất mãn.

Long Hạo Thần nhìn họ, trầm giọng nói.

"Hiện tại chúng ta là quân nhân. Còn thời gian ba tháng, sẽ có lúc cho chúng ta phát huy năng lực. Đi theo doanh trưởng rút lui."

Ngay khi họ lùi ra sau, cùng lúc đó trên bầu trời đầy ắp ma tộc không quân đã cách đầu tường không xa. Trên thành lâu ma pháp và Ma Đạo đại pháo có một nửa bắn trúng chúng, nhưng vẫn có một ít cá lọt lưới.

Một con thân dài hơn bốn mét, toàn thân phủ đôi cánh đen dài hơn sáu mét đột nhiên từ trên trời giáng xuống. Một luồng hào quang xanh đen, phong hệ song chúc phúc đao quang bay thẳng hướng Trương Hải Vinh đang chỉ huy rút lui.

"Doanh trưởng cẩn thận!"

Lúc này Long Hạo Thần mang mọi người lùi lại, hấn có linh cảm nhạy bén, tuy con ma tộc phi hành che giấu trong đêm tối nhưng vẫn bị hấn phát hiện trước.

Đây là ma tộc ác danh rõ ràng chủng tộc không trung cường đại, phong và hắc ám song hệ, Mã Khả Tây Á Tư tộc, Bối Tháp Phi Ma.

Bối Tháp Phi Ma là cao cấp binh chủng chân chính của ma tộc, có truyền thừa. Về truyền thừa, chính là nói tộc trưởng tộc này là một trong bảy mươi hai Trụ Ma Thần.

Trong bảy mươi hai Trụ Ma Thần, có một ít ma thần có trực thuộc đại quân riêng mình. Tuy đại quân có hỗn hợp các chủng tộc trên Thánh Ma đại lục, nhưng bọn họ có ma thần huyết mạch. Bối Tháp Phi Ma là bộ phận trực thuộc của Trụ Ma Thần thứ ba mươi lăm, Mã Khả Tây Á Tư. Bất cứ Bối Tháp Phi Ma nào đều có thực lực cấp năm. Đội thân vệ của Mã Khả Tây Á Tư là cường giả cấp bảy được gọi là Thị Huyết Bối Tháp Phi Ma.

Ma thần có quân đội trực thuộc ít nhất vị trí từ ba mươi sáu trở lên. Nhưng không phải tất cả cường đại ma thần đều có trực thuộc quân đội. Ví dụ Trụ Ma Thần thứ bảy A Nan đã khiên chiến với Phán Xét và Thẩm Phán Thần Ấn ký sĩ Long Tinh Vũ, chính là một cường giả cô độc.

Đột Kích.

Chân trái mạnh giẫm mặt đất, Long Hạo Thần nháy mắt bay lên, Hạo Nguyệt cùng hân tâm ý tương thông. Tiểu Thanh trong miệng phun ra cuồng phong thổi phía lưng Long Hạo Thần, khiến hân tăng tốc.

Ánh sáng trắng của Thánh Dẫn Linh Lô trên không trung bắn ra. Nhờ Đột Kích và Tiểu Thanh trợ giúp, Long Hạo Thần đã tiếp cận Bối Tháp Phi Ma từ không trung lao xuống ở phạm vi năm mươi mét.

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 71

Công Huân Chia Đầu [1]

Uy lực Thánh Dẫn Linh Lô trong khoảnh khắc này hiện rõ ràng. Dao phong xanh đen từ trên trời giáng xuống bị Thánh Dẫn Linh Lô ảnh hưởng Bối Tháp Phi Ma, cường bức ngoặt thẳng hướng Long Hạo Thần. Khi nó ngoặt lại, cách Trương Hải Vinh không tới năm mét.

Thánh Linh tẩm thuần hộ thân.

*Đình! *

Một tiếng vang cực lớn, Long Hạo Thần bị bức té từ trên trời xuống.

Trong trạng thái Đột Kích, hãn không cách nào sử dụng Thần Ngự Thuần. May mắn đó chỉ là Bối Tháp Phi Ma bình thường, Long Hạo Thần rơi xuống đất nhưng không chịu thương.

Bối Tháp Phi Ma bị Thánh Dẫn Linh Lô ảnh hưởng, nháy mắt đáp xuống, mười ánh sáng xanh đen lấp lánh tập trung hướng Long Hạo Thần.

Bối Tháp Phi Ma đáng ghét nhất ở chỗ tốc độ công kích. Phong chúc phúc khiến nó mặc kệ là bay vẫn là công kích, tốc độ không gì bì nổi. Hơn nữa nó dùng chính là kỹ năng thiên phú, hầu như nháy mắt. Lực công kích lại mạnh, tất cả công kích đều có song chúc phúc. Bình thường từ không trung phát động công kích.

Ánh sáng đỏ chột từ người Long Hạo Thần tràn ra. Đó là Nguyên Tố Thuần của Lâm Hâm. Ma pháp phòng ngự của y chẳng những mạnh, hơn nữa có Hỏa Vân Tinh, tốc độ thi pháp cực nhanh.

Tiếng kêu chói tai không ngừng phát ra trên không trung. Phong đao của Bối Tháp Phi Ma bị Hỏa Nguyên Tố Thuần chống đỡ.

Bối Tháp Phi Ma không ngốc, có được truyền thừa, trí tuệ chúng không thấp. Mắt thấy tình huống không tốt, con Bối Tháp Phi Ma này vỗ hai cánh, định bay lên trời chạy trốn.

Đáng tiếc nó trốn không thoát.

Khi nó lao xuống công kích Long Hạo Thần đã tiếp cận cự ly hai mươi lăm mét.

Thánh Dẫn Linh Lô, phát động Khiên Dẫn.

Đều là cấp năm, Thánh Dẫn Linh Lô đương nhiên không cách nào kéo Bối Tháp Phi Ma xuống, nhưng đủ khiến nó ngừng lại.

Một tấm thuẫn khổng lồ phát ra ánh sáng lãnh liệt bay lên không trung. Một cái chùy lóe sáng thánh quang từ bên cạnh ập tới.

Thân thể Bối Tháp Phi Ma phát ra ánh sáng xanh đen, định ngăn cản hai đòn tấn công này.

Nhưng Vương Nguyên Nguyên và Tư Mã Tiên lần này hầu như dùng hết sức.

Trong tiếng nổ chấn động, Bối Tháp Phi Ma phát ra tiếng kêu thê thảm, cánh trái gãy một nửa.

Thánh Quang Chùy của mục sư đối với ma tộc tổn thương rất lớn. Trực tiếp hủy diệt phòng ngự của Bối Tháp Phi Ma. Mà Cự Linh Thần tấm thuẫn của Vương Nguyên Nguyên là dễ dàng chặn sao? May là Bối

Tháp Phi Ma cũng da dày thịt béo, chỉ là gãy nửa cánh. Nhưng gãy nửa cánh khiến nó không cách nào bảo trì cân bằng, bỗng chốc rơi xuống đất.

Ánh sáng ám kim phóng lên cao. Trương Hải Vinh từ trong kinh ngạc tỉnh lại. Chỉ thấy cô gái ít lời sau lưng Long Hạo Thần gậy trúc gõ trên mặt đất, cây gậy bẻ cong trong chớp mắt cả người nhảy lên cao hai mươi mét. Ngay sau đó sắc ám kim huyền ảnh chớp lóe trên không trung. Bóng dáng kia cùng với Bối Tháp Phi Ma từ trên trời rơi xuống.

Không để Bối Tháp Phi Ma rơi xuống đất, Lâm Hâm cầm Hỏa Vân Tinh giờ lên, một vòng hỏa diễm bao trùm thi thể Bối Tháp Phi Ma kéo giật ngược, ngay sau đó đồng dạng biến mất trong trừ vật nhần khùng bố của y.

Đằng sau động tĩnh lớn như vậy, các chiến sĩ tinh nhuệ mặc giáp vừa mới gia nhập chiến trường nhin không được ngoái nhìn. Mắt thấy một con Bối Tháp Phi Ma cứ như vậy chết đi, bọn họ đều chấn kinh.

Những người đó trực thuộc bình thường bộ binh doanh? Bộ binh doanh khi nào thì có ma pháp sư và cả thích khách?

Nhám Long Hạo Thần lúc này đã đi theo Trương Hải Vinh và các chiến sĩ bộ binh doanh nhất lui xuống. Đám bộ binh nhìn họ ánh mắt đã biến đổi, thêm vài phần kính sợ.

Vì có đám Long Hạo Thần gia nhập, hôm nay bộ binh doanh nhất giảm mạnh tỷ số thương vong, chết trận chỉ hơn mười người, bị thương không quá năm mươi người. Điều này trước giờ chưa từng có. Nên biết rằng trên chiến trường giảm quân số toàn là bộ binh cấp thấp bọn họ.

"Anh em, cảm ơn." Trương Hải Vinh vỗ bả vai Long Hạo Thần, hào sảng cười to.

Long Hạo Thần nói.

"Chúng tôi là thân binh của ngài, bảo hộ ngài là chức trách của chúng tôi."

Trương Hải Vinh sâu trầm nhìn hẳn, giơ ngón cái, mang theo bộ binh lùi khỏi đầu tường. Lúc bọn họ đi, còn có thể nhìn thấy trên bầu trời thêm từng đoàn ánh sáng vàng, ít nhất có trên trăm kỵ sĩ cưỡi tọa kỵ phi hành gia nhập chiến trường. Bọn họ mục tiêu chính là Bối Tháp Phi Ma tộc Mã Khả Tây Á Tư mà đám Long Hạo Thần vừa mới giết một con.

Nhóm Long Hạo Thần tuyệt không chú ý đến, lúc họ rời khỏi đầu tường, thành lâu có một đôi mắt xinh đẹp cảm xúc phức tạp đuổi theo sau lưng họ, cho đến khi bóng dáng họ hoàn toàn biến mất.

Trên thành lâu, Thánh Linh Tâm mặc nhung trang đứng chính giữa, ánh mắt uy nghiêm. Không ngừng ra lệnh, toàn bộ Khu Ma quan tựa như bánh răng tỉ mỉ cao tốc vận chuyển. Làm ra một loạt bố trí kháng cự đợt tấn công điên cuồng của đại quân ma tộc.

Có hơn một ngàn một trăm ma pháp sư phân thành mười tổ. Dưới sự chỉ huy của Lam Nghiên Vũ liên tục phóng ma pháp. Sau khi phóng xong thì lùi ra sau tích góp ma lực. Còn có chuyên môn hai mươi Thủ Hộ kỵ sĩ phóng ra Tụ Linh quang hoàn giống Long Hạo Thần vừa nãy làm để hỗ trợ họ.

Có ma pháp sư và Ma Đạo đại pháo hỏa lực oanh kích, ma tộc công thành tổn thất thảm trọng.

Cùng các chiến sĩ tinh nhuệ xuất hiện tại Khu Ma quan, còn có một đội đặc thù số lượng ba ngàn người. Bọn họ cũng mặc bì giáp nhẹ, mỗi người trong tay nắm dao găm, đi phía trên đầu tường. Khi phát hiện có cường đại ma tộc xông lên đầu tường, lập tức hỗ trợ chiến sĩ tinh nhuệ đánh lên.

Đây là lực lượng trực thuộc Thích Khách Thánh Điện. Cũng chỉ có Thích Khách Thánh Điện mới có thể đồng thời triệu tập số lượng thích

khách cao cấp nhiều như vậy. Tu vi đám thích khách này ít nhất hơn cấp bốn. Bọn họ chính là trụ cột vững chắc của Khu Ma quan.

Đi xuống Khu Ma quan, Trương Hải Vinh dẫn theo đám thuộc hạ mau chóng trở về doanh trại. Người bị thương đưa đi chữa trị. Người chết hoàn tất đăng ký, sau đó do hậu cần phụ trách vận chuyển hỏa thiêu.

"Trở lại tranh thủ thời gian nghỉ ngơi. Trời mới biết đám chó chết kia công kích kéo dài bao lâu, nói không chừng lát nữa chúng ta lại phải leo lên chiến trường. Giải tán!"

Nhóm bộ binh có trật tự giải tán, tự trở lại doanh trại của mình. Đa số người khi rời đi nhìn không được nhìn tiểu đội bảy người sau lưng Trương Hải Vinh. Rất nhiều binh sĩ đều hướng họ giơ ngón cái. Đặc biệt là các chiến sĩ được Hàn Vũ và Lâm Hâm tặng phúc, bảo hộ.

Long Hạo Thần ưỡn ngực, lúc này trong lòng hẳn như có ngọn lửa thiêu đốt. Đúng vậy! Chỉ có chân chính trải qua chiến tranh, mới cảm nhận được chiến tranh tàn khốc và tình đồng loại. Các chiến sĩ không có dùng ngôn ngữ biểu đạt cái gì, nhưng họ ra hiệu và ánh mắt đã nói rõ rất nhiều điều. Long Hạo Thần biết, Săn Ma Đoàn số một cấp sĩ trải qua một trận chiến này, chân chính được chiến sĩ doanh nhất thừa nhận.

Trương Hải Vinh xoay người nhìn bảy người Long Hạo Thần, cười nói.

"Các người giỏi lắm. Hãy trở về tắm rửa rồi nghỉ ngơi sớm đi. Trên chiến trường không nói trước được điều gì, không chừng mới nghỉ không lâu lại phải xung phong rồi. Từng có trận thảm chiến đánh bảy ngày bảy đêm, quân chúng ta giảm đến không đủ một vạn mới đánh lùi được đại quân ma tộc. Nhưng lần đó ma tộc cũng tổn thất thảm trọng, có hơn ba tháng không tiếp tục quấy nhiễu chúng ta. Nghe nói lần đó riêng là cường giả cấp tám, hai bên chịu tổn thương lên tới hai mươi người."

"Vâng, doanh trưởng." Long Hạo Thần chào theo nghi thức quân đội, rõ ràng tiêu chuẩn hơn trước.

Trương Hải Vinh khẽ thở dài.

"Các người nếu là chiến sĩ doanh nhất của tôi thì tốt biết mấy. Nhưng chỉ sợ chúng ta sẽ không ở chung lâu đâu." Nói xong câu đó gã xoay người đi, trong mắt tràn ngập tiếc nuối. Nhưng gã cũng biết, không thể giữ lại tinh anh Săn Ma Đoàn.

Mỗi một doanh trại đều có một gian chuyên dùng rửa mặt súc miệng. Kỳ thật cần rửa ráy chỉ có Long Hạo Thần, Tư Mã Tiên và Vương Nguyên Nguyên, ba người là xung phong mà. Còn lại bốn người trên cơ bản toàn thân không dính vết bẩn gì.

Ưu tiên phụ nữ. Người thứ nhất dĩ nhiên là Vương Nguyên Nguyên, tiếp đó là Tư Mã Tiên. Làm đoàn trưởng, Long Hạo Thần là người cuối cùng rửa. Hắn bảo mọi người trước đừng nghỉ ngơi, có lời muốn nói.

Ba người rửa xong, đóng cửa lại, Long Hạo Thần nói.

"Hôm nay chiến đấu trên thành, trình độ ăn ý giữa mọi người đã tăng cao. Tôi có hai sự kiện muốn thương lượng với mọi người. Việc thứ nhất liên quan đến phục tùng mệnh lệnh. Dù sao chúng ta ở trong quân danh, nghe lệnh là yếu tố đầu tiên của quân nhân. Một khi chúng ta vi phạm mệnh lệnh, dù có giết nhiều kẻ địch, chỉ sợ sẽ khiến quân đội bất mãn. Cho nên mong mọi người kiềm chế một chút."

Dù sao Long Hạo Thần tuổi còn nhỏ, hơn nữa thời gian làm đoàn trưởng không dài. Mọi người tuy càng lúc càng khâm phục hắn nhưng còn chưa chân chính hình thành uy quyền. Bởi vậy khi nói chuyện hắn chú ý chừng mực, cố gắng nhẹ nhàng một ít.

Tư Mã Tiên sờ đầu trọc, nói.

"Vừa nãy giết hăng quá, tôi sẽ kiểm điểm."

Vương Nguyên Nguyên liếc hắn, nói.

"Quân lệnh gì tôi không quan tâm, nhưng tôi nghe cậu, Hạo Thần."

Biểu hiện trên chiến trường của Long Hạo Thần mọi người đều thấy rõ. Vì đoàn đội, hắn từ bỏ sử dụng năng lực Trùng Giới kỵ sĩ. Hơn nữa luôn thông qua Tự Linh quang hoàn giúp mọi người khôi phục linh lực, tất cả đều ưu tiên chu toàn mọi việc, càng lúc càng có bộ dáng trụ cột đoàn đội. Cả đội không khí rất tốt, tuy Vương Nguyên Nguyên tính cách mạnh mẽ nhưng đối với thiếu niên nhỏ hơn mình mấy tuổi vẫn là rất tín phục.

Trần Anh Nhi thè lưỡi nói.

"Tôi chỉ có một năng lực, không nghe lệnh cũng không được!"

Ba người trước sau tỏ thái độ, còn về Thái Nhi, Hàn Vũ và Lâm Hâm đương nhiên không cần đề cập.

Long Hạo Thần mỉm cười nói.

"Cảm ơn mọi người. Thật ra tôi suy nghĩ kỹ rồi, lần này chúng ta tới Khu Ma quan rèn luyện có ba tháng thời gian. Đó cũng là quá trình Tân Săn Ma Đoàn của chúng ta dung hợp. Sau đó khi rời đi, chắc quân đội Khu Ma quan sẽ cho chúng ta điểm đánh giá. Mặc kệ chúng ta biểu hiện giỏi cỡ nào, một khi không nghe theo mệnh lệnh, có khả năng sẽ khiến quân đội đánh giá thấp, vậy không có lợi cho việc tranh đoạt thứ hạng thi đấu đoàn đội."

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 72

Công Huân Chia Đều [2+3]

Theo thời gian trôi qua, ưu điểm tâm tư tỉ mỉ của Long Hạo Thần dần hiển hiện ra. Làm đoàn trưởng, những gì hẳn suy nghĩ cần phải nhiều hơn đồng bạn.

"Điều thứ hai tôi muốn nói với mọi người càng quan trọng hơn. Tôi muốn bàn bạc cùng mọi người. Tuy không tiến hành tra xét, nhưng xem một trận chiến này thì trong chúng ta đạt công huân nhiều nhất chắc là tôi, Thái Nhi, Tư Mã Tiên và Vương Nguyên Nguyên. Nhưng nếu nói đoàn đội cống hiến thì Hàn Vũ, Lâm Hâm và Trần Anh Nhi cũng đồng dạng không ít. Nhưng chúng ta đạt được công huân không cân đối. Tôi cảm thấy, một đoàn đội cường đại không chỉ tăng cường cá nhân. Tổng thể thực lực tăng lên mới là quan trọng, mà giá trị công huân quan hệ đến tương lai phát triển. Nếu chỉ có những người xông phía trước như chúng ta mới có giá trị công huân, mà đồng bạn phụ trách hỗ trợ thì không có giá trị công huân, như vậy đối với bọn họ không công bình. Không chỉ thế, nếu tương lai chúng ta có đồng bạn bị thương, cần chữa trị một đoạn thời gian, không cách nào đạt được giá trị công huân thì phải làm sao đây? Có hay không bởi vậy bị tuột lại phía sau? Chúng ta phải đối mặt vấn đề này, càng sớm ra đối sách càng tốt. Mọi người hãy nói ý kiến của mình đi."

Đây mới là việc cực kỳ quan trọng mà Long Hạo Thần muốn nói. Để đạt được giá trị công huân có hai cách, hoàn thành nhiệm vụ săn ma của tháp Nhiệm Vụ tuyên bố, và săn bắt ma tộc. Không cần nói, cách sau đơn giản và trực tiếp nhất. Trong ba tháng sau này, bọn họ càng phải

thông qua cách đó có được giá trị công huân. Nếu bởi vì chức trách trong đội khác biệt mà ảnh hưởng giá trị công huân, như vậy đối với đồng bạn đảm nhiệm hỗ trợ mà nói, tâm lý sẽ không dễ chịu.

Lần này ngược lại là Thái Nhi đó giờ không nói lời nào nay lên tiếng trước.

"Ý kiến của tôi giống như Long Hạo Thần, quyết định của anh ấy là quyết định của tôi."

Chức vị phó đoàn trưởng của Thái Nhi tựa như không có, nhưng không ai dám không nghe ý kiến của nàng. Mặc kệ phía trước đối đầu Bích Lục Song Dao Ma vẫn là Bối Tháp Phi Ma, nàng đều một kích tất trúng. Long Hạo Thần là trụ cột vững chắc trong đội, nàng là vũ khí sắc bén nhất của đội.

Tư Mã Tiên cười nói.

"Đoàn trưởng, tôi cũng đang muốn nói cho cậu đây. Ca có được luôn phụ trách phòng ngự, tên này không biết tấn công, nếu không nghĩ cách thì hẳn đời nào đạt được công huân! Tôi không có ý kiến gì, có công huân thì tốt rồi, nhưng tôi thích nhất là giết ma tộc!"

Vương Nguyên Nguyên cũng gật đầu nói.

"Lão trọc nói đúng, chúng ta là một đội, là một tổng thể. Hạo Thần, cậu nói sao thì làm vậy đi. Chúng ta định ra phương án, sau này làm theo là được rồi, tôi chỉ có một yêu cầu, cố gắng bảo đảm công bình cho mọi người."

Về phương diện này, Hàn Vũ đương nhiên không phát biểu ý kiến. Y là Phụ Trợ của Long Hạo Thần, hơn nữa là chủ yếu Phụ Trợ. Lâm Hâm và Trần Anh Nhi đương nhiên cũng không tốt nói thêm cái gì. Ánh mắt mọi người lần nữa tập trung trên người Long Hạo Thần.

Long Hạo Thần thầm thở ra, gật đầu nói.

"Chuyện này tôi từng suy nghĩ rồi. Nguyên Nguyên tỷ nói đúng, chúng ta là một đoàn thể. Ý kiến của tôi rất đơn giản, tập trung toàn bộ giá trị công huân, mọi người chia đều. Nếu gặp có ai cố gắng cho đoàn đội đặc biệt nhiều, thì đồng bạn cùng nhau xuất ra giá trị công huân tiến hành thưởng cho. Chia đều bao gồm cả thành viên chịu thương."

Chia đều? Nghe hai chữ này, mọi người sắc mặt biến đổi. Vương Nguyên Nguyên kinh ngạc. Tư Mã Tiên khâm phục. Lâm Hâm thì lộ ra cảm kích. Trần Anh Nhi thì nhin không được hô to.

"Đoàn trưởng muôn năm!"

Lúc trước tuy cô có triệu hoán ra thiết cánh tay ma hùng tham chiến. Nhưng nó cồng kềnh, trước khi bọn họ rút lui đã bị ma tộc xé nát. Chân chính giết chết Song Dao Ma thì số lượng không nhiều lắm. Cho nên giá trị công huân của cô chỉ khoảng mười điểm, đây vẫn là bởi vì mười Song Dao Ma đầu tiên mỗi con một điểm.

"Chủ nhân, tôi không thể tính bên trong." Lúc này Hàn Vũ mới mở miệng.

Long Hạo Thần ngẩn ra.

"Vì cái gì?"

Hàn Vũ bình tĩnh nói.

"Tôi là Phụ Trợ của ngài. Hơn nữa khi tính toán công huân đoàn đội, tôi không thể tính là thành viên trong đội, sẽ ảnh hưởng toàn đội thăng cấp. Làm Phụ Trợ của ngài, vì ngài phục vụ là việc tôi nên làm. Huống chi dưới tác dụng kế ước phụ trợ, tôi đã được đến chỗ tốt quá nhiều, sao còn có thể muốn công huân của mọi người?"

Từ khi hiểu rõ về Long Hạo Thần, Hàn Vũ càng xác định vị trí của mình. Cũng khó trách y như vậy, được kế ước phụ trợ giúp đỡ, nội lực bẩm sinh đã tăng lên tới tám mươi điểm. Từ hơn sáu mươi lên đến

tám mươi, thoát nhìn đề cao không tới hai mươi phần trăm. Nhưng trên thực tế, y rõ ràng cảm giác ra tốc độ tu luyện tăng gấp đôi. Cảm giác đối với quang nguyên tố và ngộ tính mạnh hơn trước rất nhiều. Đã được tốt như vậy, đương nhiên y sẽ không cầu mong thêm điều gì.

"Không được, anh là hỗ trợ, mặc kệ là hỗ trợ cái gì, anh và mọi người cùng chiến đấu, cống hiến anh làm ra mọi người đều có mắt nhìn. Nếu đã chia đều thì mọi người cùng chia, nếu không tôi không đồng ý."

Nói lời này là Lâm Hâm, lập tức biểu đạt ủng hộ Hàn Vũ. Đối với toàn đội mà nói, tác dụng lớn nhất của Lâm Hâm theo trước mắt xem ra vẫn là phương diện chế tác đan dược. Mà tác dụng của Hàn Vũ càng lớn. Y vì đoàn đội tuyển chọn học tập kỹ năng trị liệu, để bù đắp khuyết điểm không có mục sư. Đồng thời vững vàng ở mặt sau thủ hộ, phụ trợ. Còn có ma thú đồng bạn của y, Tà Nhân. Lấy thực lực của Hàn Vũ, đổi thành Tân Săn Ma Đoàn khác, nhất định là ở địa vị kỵ sĩ trụ cột. Mà hiện tại y lại làm công việc phụ trợ trong Săn Ma Đoàn số một cấp sĩ. Việc y làm mọi người đều nhìn rõ.

"Không sai, nếu chia thì cùng nhau. Hàn Vũ đại ca, chúng ta là người một nhà." Trần Anh Nhi vung nắm tay nhỏ. Cô được Hàn Vũ giúp đỡ nhiều nhất. Sau khi hoàn thành triệu hoán Sinh Linh Môn, Hàn Vũ luôn thủ hộ bên người cô không rời một bước, sợ cô bị thương tổn gì. Những việc này cô bé đều nhìn thấy.

Tư Mã Tiên cười nói.

"Nói đúng lắm, nếu chia thì cùng chia. Ít ra công huân của tôi nhất định sẽ chia cho cậu. Có cậu ở, tôi ít lo lắng! Cứ theo lời đoàn trưởng, chia đều công huân. Nào, trước chia của tôi." Gã vừa nói vừa xắn tay áo.

Vương Nguyên Nguyên nhún vai nói.

"Tôi không có ý kiến. Giá trị công huân gì đều là mây bay. Hạo Thần, cậu làm chủ đi."

Long Hạo Thần mỉm cười nhìn Hàn Vũ.

"Anh đã nghe rồi đó, không cần tôi nói nhiều nữa chứ. Cứ như vậy đi, đây là mệnh lệnh, phản đối vô hiệu."

Hàn Vũ vốn còn muốn nói cái gì, nghe Long Hạo Thần nói câu kia thì rút lại lời từ chối. Y mím môi, không nói ra lời cảm tạ, chỉ là đáy mắt nhiều thêm thứ gì. Đàn ông, nên dùng thực tế hành động chứng minh, so với ở ngoài miệng nổ thì mạnh hơn nhiều.

Long Hạo Thần lấy ra bảo thạch thí nghiệm công huân, khối bảo thạch này có sáu góc cạnh màu vàng trong suốt.

Kéo tay áo, lộ ra lệnh bài công huân, một điểm linh lực rót vào trong. Lệnh bài công huân hình tròn chột lóe sáng, Long Hạo Thần đem bảo thạch dán sát, nhanh chóng lộ ra giá trị công huân của hắn.

"Bốn mươi bảy." Đây là trận chiến vừa rồi hắn kiếm được toàn bộ giá trị công huân. Lúc đầu thi đấu được thưởng giá trị công huân đều bị hắn tiêu hết sạch. Long Hạo Thần hầu như giết chết Song Dao Ma, giá trị công huân bao gồm cả thành tích của Hạo Nguyệt, tổng cộng khoảng ba trăm tám mươi Song Dao Ma bị xử lý trong vòng hai tiếng đồng hồ chiến đấu.

Thải Nhi chủ động vươn tay ra trước mặt Long Hạo Thần.

"Cũng chuyển của tôi đi." Thông qua bảo thạch thí nghiệm công huân, chỉ cần người bị thí nghiệm đồng ý, có thể trực tiếp chuyển công huân.

Linh lực rót vào, trên cánh tay trắng mềm của Thải Nhi, lệnh bài công huân tỏa sáng. Long Hạo Thần dán bảo thạch vào, lại để cánh tay đè lên.

"Hai mươi lăm." Đây là số công huân của Thải Nhi. Ngay sau đó lập tức chuyển đến lệnh bài của Long Hạo Thần.

Thải Nhi tổng cộng chỉ giết hai ma tộc. Bích Lục Song Dao Ma và Bối Tháp Phi Ma. Bích Lục Song Dao Ma là mười điểm công huân, Bối Tháp Phi Ma có thể bay thì cao tới mười lăm điểm công huân. Có thể thấy ma tộc cao cấp cống hiến công huân càng nhiều.

Sau đó mỗi người đều đem công huân chuyển cho Long Hạo Thần.

Vương Nguyên Nguyên giá trị công huân là ba mươi sáu điểm. Tư Mã Tiên thì ba mươi một điểm. Nên biết hai người đều không có ma thú phụ trợ, số này là do tự tay giết được.

Trần Anh Nhi thì mười một điểm, Hàn Vũ cũng giết ba, bốn con. Lâm Hâm đương nhiên không có gì hết.

Long Hạo Thần công huân tối đa, hầu như đa số đều là công lao của Hạo Nguyệt. Ba cái đầu cùng phát ma pháp, lực sát thương cự ly xa khá mạnh.

Cuối cùng giá trị công huân của mọi người cộng lại là một trăm bốn mươi ba điểm. Bình quân phân chia mỗi người hai mươi điểm, dư ba điểm tạm thời bảo tồn chỗ Long Hạo Thần, chờ lần sau phân chia tiếp.

"Tu luyện, tu luyện. Tôi phải sớm đột phá tới cấp năm, mới có thể học càng nhiều kỹ năng." Tư Mã Tiên vừa la làng vừa nhảy lên giường, khoanh chân lại bắt đầu tu luyện.

Người khác cũng trở lại giường của mình. Trần Anh Nhi và Vương Nguyên Nguyên sửa sang phòng nhỏ tạm xây dựng. Tuy hơi đơn sơ nhưng tính ra có thể che mắt người khác.

Long Hạo Thần nắm tay Thải Nhi trở lại "nhà" hai người.

"Chúng ta cũng tu luyện đi." Thải Nhi nhỏ giọng nói. Nói xong nàng khoanh chân ngồi phía trong giường, tiến nhập tu luyện.

Long Hạo Thần ngẩn ra, trong lòng hơi mất mát. Hắn rất thích cảm giác ôm Thải Nhi.

"Ngu ngốc, tu luyện mới là quan trọng nhất. Chúng ta, chúng ta sau này..." Thanh âm nhỏ như muỗi kêu của Thái Nhi vang bên tai hắn. Cuối cùng mấy chữ bởi vì quá nhỏ, ngay cả tai thính như Long Hạo Thần đều không nghe rõ.

Long Hạo Thần ngồi bên cạnh nàng, khẽ vuốt tóc nàng, cảm thụ mùi hương Thái Nhi tỏa ra, khoan chân ngồi ngay ngắn, tu luyện.

Hạo Nguyệt ở trên giường lăn lộn một lát lại bò xuống dưới, trong mi mắt khép kín, sáu con mắt phát ra ánh sáng tím nhạt. Nhưng tất cả linh lực đều ẩn giấu, chỉ Long Hạo Thần cơ mờ cảm giác ra nó cũng đang trong trạng thái tu luyện.

Ma thú có thể trực tiếp vận chuyển linh lực để tu luyện rất hiếm thấy. Đa số ma thú dựa vào tự nhiên tiến hóa. Chỉ là Long Hạo Thần không biết nhiều về phương diện này nên không cảm thấy kỳ quái.

Khi Long Hạo Thần mới nhập định không lâu, đột nhiên bên ngoài truyền đến tiếng bước chân gấp gáp. Ngay sau đó cửa phát ra thanh âm bùm bùm.

"Có Long Hạo Thần không? Quân bộ mệnh lệnh người lập tức đi báo cáo!" Thanh âm vang dội bừng tỉnh mọi người vừa mới tiến trạng thái nhập định.

Long Hạo Thần nhú mày nhảy xuống giường, mặc vào quân phục, ánh mắt mọi người dõi theo hắn. Long Hạo Thần ra hiệu hãy bình tĩnh chờ nóng nảy, đi mở cửa doanh trại.

Một chiến sĩ toàn thân nhung trang Tỏa Tử Giáp đứng trước cửa, thoát nhìn hơn hai mươi tuổi, sắc mặt nghiêm nghị.

"Chào ngài, tôi chính là Long Hạo Thần."

Nhìn thiếu niên trước mặt, nhung trang binh sĩ thoáng sửng sốt, đặc biệt bị tướng mạo tuấn tú của Long Hạo Thần kinh diễm, gã hướng Long

Hạo Thần làm lễ chào theo quân đội.

"Xin đi theo ta, quân bộ mệnh lệnh người lập tức có mặt."

"Được." Long Hạo Thần tuy không biết có chuyện gì, nhưng vẫn đáp lại kiểu chào quân lễ.

"Tôi đi cùng anh." Không biết khi nào thì Thái Nhi đã tới bên cạnh Long Hạo Thần.

Long Hạo Thần mỉm cười nói.

"Không có việc gì, cô cứ nghỉ ngơi trước đi, tôi nhất định sẽ quay lại." Nói xong hắn xoay người cùng binh sĩ rời đi.

Thái Nhi đứng ở đó, chân mày thanh tú hơi nhíu lại, mãi đến khi không còn nghe thấy tiếng bước chân của Long Hạo Thần mới đóng cửa.

Tư Mã Tiên ngồi trên giường, lẩm bẩm.

"Trẻ như vậy quân đội còn kêu người, thật không biết điều."

Lâm Hâm cười nói.

"Không chừng là khen ngợi biểu hiện hôm nay của chúng ta."

Binh sĩ mang theo Long Hạo Thần lần nữa leo lên đầu tường. Nồng đậm sát khí hỗn hợp mùi máu tươi ập vào mặt, hiển nhiên trong thời gian họ rời đi, chiến đấu trên thành càng kịch liệt.

Binh sĩ không mang hắn tiếp tục đi lên tiền tuyến, mà là từ sau tường thành chui vào cánh cửa cao chừng ba mét, bước lên bậc thang đi đến thành lầu hai tầng.

Còn không leo lên thành lầu, Long Hạo Thần đã cảm giác đến nguyên tố ma pháp khổng lồ đang điên cuồng khuấy động. Những nguyên tố ma pháp này có đủ các loại thuộc tính, nhưng không hề cuồng bạo.

Đi vào thành lâu, Long Hạo Thần chợt nhìn thấy tình cảnh rung động. Đầu tiên là hàng ngàn ma pháp sư. Từng đạo ma pháp không ngừng phóng ra, ma pháp sư đằng sau hỗ trợ. Mười tổ ma pháp sư không ngừng tuần hoàn phóng ma pháp, đằng trước còn có số lớn mục sư, Thủ Hộ ký sĩ.

Từ xa nhìn lại, có thể thấy một tầng màn hào quang lấp lánh kim sắc khổng lồ không biết khi nào đã bao phủ đầu tường Khu Ma quan. Không có địch nhân leo lên tường thành được. Nhưng ở bên ngoài đại quân ma tộc cuộn cuộn không dứt, thậm chí trên không trung cũng đen kịt bóng dáng kẻ địch.

Tiếng gầm gú kịch liệt không ngừng vang, một đoàn lại một đoàn quang đạn vàng từ thành lâu đánh xuống dưới, bắn nổ tung trong đại quân ma tộc.

Quá rung động. Long Hạo Thần nói không nên lời. Mặc kệ là ma tộc vẫn là nhân loại, trên chiến trường đều nhỏ bé!

Binh sĩ mang Long Hạo Thần trực chỉ trung ương thành lâu. Long Hạo Thần thấy Thánh Linh Tâm đứng nơi đó đang ra lệnh.

Thánh Linh Tâm sắc mặt nghiêm nghị, mắt lóe hàn quang. Dù cách xa y hơn mười mét, Long Hạo Thần cũng có thể cảm giác ra trên người y ngập trời sát ý.

Bên cạnh y có ít nhất hơn mười quân nhân, mỗi người đều phát ra khí thế uy phong, cao hơn nhiều so với Long Hạo Thần cấp năm bậc một.

"Báo cáo, đã mang Long Hạo Thần đến." Chiến sĩ mang Long Hạo Thần tiến tới gần như là rống lên mấy chữ đơn giản này. Nơi đây tiếng động quá lớn, không làm vậy thì ngay cả gã còn khó nghe được tiếng mình.

Thánh Linh Tâm khước mắt liếc Long Hạo Thần một cái, chỉ hướng bên cạnh mình. Mà chính y thì không hề dừng công việc ra lệnh.

Long Hạo Thần đi đến bên cạnh y, đứng lại, hướng Thánh Linh Tâm hành lễ quân đội.

Thánh Linh Tâm không thèm liếc Long Hạo Thần, tiếp tục chỉ huy đại chiến thủ thành.

"Khiến Thiên Không kỵ sĩ quay về nghỉ ngơi hồi phục. triệu hoán sư tập thể triệu hoán phi hành ma thú chống cự trong chốc lát."

"Báo, tổng trưởng, Quang Huy Thiên Sứ kỵ sĩ đoàn đã chuẩn bị xong."

"Báo, Âm Dạ Chi Thứ đã sẵn sàng."

Thánh Linh Tâm đôi mắt sáng ngời, trầm giọng nói với quân nhân đứng cạnh mình.

"Thay thế vị trí của tôi, tiến hành yểm hộ. Những tên nhãi nhép ma tộc này nếu không cho chúng trọng thương nặng thì sẽ không biết bỏ cuộc."

"Tổng trưởng, ngài muốn đích thân đi?" Quân nhân giật mình nhìn Thánh Linh Tâm.

Thánh Linh Tâm gật đầu nói.

"Là thống soái, không dẫn đầu binh sĩ thì sao kích phát sĩ khí đại quân? Yên tâm, tôi có chừng mực."

"Lam Nghiên Vũ!" Thánh Linh Tâm hét lớn một tiếng.

"Có thuộc hạ." Lam Nghiên Vũ mặc áo choàng ma pháp màu xanh từ cách đó không xa bước vội tới.

Nhìn thấy bà, Long Hạo Thần chấn động, đây chính là mẫu thân của Thái Nhi! Bị Lam Nghiên Vũ nhìn thấy hẳn và Thái Nhi ở trên giường, Long Hạo Thần có chút lúng túng, hơi khom người hành lễ với bà.

Lam Nghiên Vũ không thềm liếc Long Hạo Thần, lo lắng nhìn Thánh Linh Tâm.

Thánh Linh Tâm trầm giọng nói.

"Chờ lát nữa tôi sẽ mang theo Huy Diệu Thiên Sứ và Âm Dạ Chi Thứ xung phong liều chết một phen. Sau khi chúng tôi lao ra, ma pháp sư đoàn không cần tiết kiệm ma lực nữa, yểm hộ hai cánh, Ma Đạo đại pháo yểm hộ không trung. Đồng thời sai người đi mời nhóm Cao đại ca, tùy thời chuẩn bị tiếp ứng chúng tôi."

"Vâng." Lam Nghiên Vũ chỉnh đốn pháp trượng trong tay, hơi khom người hành lễ pháp sư.

Thánh Linh Tâm xoay người nhìn Long Hạo Thần một cái.

"Đi theo tôi."

Thanh âm y lạnh lẽo nhưng đặc biệt rõ ràng, nghe tựa như mùa hè nuốt khối băng. Tuy có chút lạnh nhưng kích phát đấu chí, cũng khiến tâm trí biến thanh tĩnh.

Chỉ là nói một câu, Thánh Linh Tâm xoay người bước vội ra ngoài, không có binh sĩ nào theo sau.

Tuy Long Hạo Thần không biết vì sao Thánh Linh Tâm đột nhiên gọi mình tới, nhưng Thánh Linh Tâm là chỉ huy quân sự tối cao Khu Ma quan, y đã ra lệnh thì sao Long Hạo Thần có thể cãi? Hắn vội vàng đuổi theo.

Lúc trước Long Hạo Thần từ tường thành Khu Ma quan leo lên mé tường, lúc này Thánh Linh Tâm lại mang hắn từ trung ương Khu Ma quan xuống dưới.

Từ nơi này xuống có một gò đất lớn, chuyên môn dùng để tập trung quân đội.

Bây giờ đã là giữa khuya, đêm nay không ánh trăng. Trên không trung ngẫu nhiên lóe ánh sáng ma pháp mới đem đến chút ánh sáng cho thành.

Nhờ chút ánh sáng này, Long Hạo Thần mơ hồ nhìn thấy mảnh đất trống kia dường như có ánh sáng sắt thép lấp lánh.

Động tác của Thánh Linh Tâm thoát nhìn không nhanh, nhưng Long Hạo Thần phải chạy vội mới sánh vai với y được. Hắn để ý thấy Thánh Linh Tâm mỗi một bước cự ly đều khá xa, cả người tựa như dán mắt đất trượt đi.

Xuống lâu, Long Hạo Thần ngưng tụ linh lực vào hai mắt, chợt hút ngưng khí lạnh.

Linh lực làm đôi mắt có chút lạnh lẽo, thị giác của hắn cũng biến rõ ràng. Thế này mới xem rõ sắt thép bị ma pháp phản xạ ánh sáng là cái gì.

Những con ngựa cao to phủ giáp trụ đen, hầu như bao cả người chúng. Những con ngựa này thật sự quá to khỏe. Độ cao gần một trượng, dài hơn một mét năm. Long Hạo Thần lần đầu tiên gặp chiến mã hùng tráng như vậy.

Kỵ sĩ ngồi trên lưng ngựa cũng đồng dạng cường tráng. Mắt ước lượng thì mỗi người ít nhất cao hơn hai mét, đồng dạng áo giáp đen hầu như liên tiếp với giáp trụ của con ngựa, nhân và mã hợp nhất thể.

Kỳ lạ nhất là sau lưng kỵ sĩ cao to này đều có đôi cánh khổng lồ chỉ thẳng lên trời. Một cái cánh dài khoảng ba mét, nhìn qua hoàn toàn là sắt thép rèn thành, liên tiếp với bộ giáp sau lưng kỵ sĩ, tựa như hai thanh trọng đao trực chỉ trên trời.

Mỗi kỵ sĩ trong tay đều có một thanh trọng đao dài gần một trượng, chuôi đao chiếm một phần ba chiều dài, lưỡi đao rộng khoảng một thước, kéo dài tới trước. Hai bên có ba đạo thoa hình huyết tào. Bóng loáng mơ hồ ánh sắc đỏ.

Lúc này có một số lớn bộ binh chuyển thang rời khỏi bên cạnh con ngựa to. Hiển nhiên trang bị như vậy, kỵ sĩ cần rất nhiều nhân viên hậu cần cộng đồng trợ giúp mới được.

Đêm rất đen, Long Hạo Thần xem không rõ số lượng kỵ sĩ nhiều ít. Nhưng mơ hồ nhìn ra trên lưng ngựa to, ngoại trừ cường tráng kỵ sĩ, đằng sau còn ngồi một người. Chỉ là so với kỵ sĩ thì dáng người nhỏ gầy hơn nhiều, gần như hoàn toàn bị thân hình cao to của kỵ sĩ che chắn.

Thánh Linh Tâm mang Long Hạo Thần đi tới hàng đầu đội ngũ mới ngừng lại, nâng tay phải lên. Bỗng chốc một luồng sáng vàng phóng lên cao, cho hắc ám đem đến ánh sáng.

Trong phút chốc, vốn nhóm kỵ sĩ còn đang phát ra thanh âm lập tức an tĩnh lại, các con ngựa nghiêm chỉnh xếp hàng. Bởi vì đứng trên mặt đất thị giác bị che khuất, Long Hạo Thần như cũ không xem rõ tổng cộng có bao nhiêu người.

"Các dũng sĩ Quang Diệu Thiên Sứ và Âm Dạ Chi Thứ. Bọn ma tộc hung tàn nhãi nhép đang tấn công Khu Ma quan của chúng ta. Mấy ngàn năm qua, chúng ta chưa từng để nhà mình lạc vào tay kẻ địch. Bốn soái làm tiên phong của các người, mở một đường máu, xông thẳng hướng kẻ thù!"

Oành, oành, oành--

Ba tiếng sắt thép vang dội. Kỵ sĩ không nói lời nào, họ đều dùng trọng đao trọng tay đánh vào ngực giáp dày.

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 73

Thiên Sứ Tiêm Phong

Bạn đang đọc truyện được lấy tại Truyenyy chấm cơm.

Thánh Linh Tâm xoay người, lần đầu tiên mặt đối mặt trực diện Long Hạo Thần.

"Các dũng sĩ Quang Diệu Thiên Sứ đều là Đại Địa kỵ sĩ cấp năm. Tôi biết cậu cũng là cấp năm, có dám cùng bốn soái xung phong ra trận giết địch diệt ma?"

Long Hạo Thần chân phải đạp đất, hướng Thánh Linh Tâm hành quân lễ.

"Kính cẩn tuân mệnh!" Nói xong hắn mau chóng từ trong nhẫn Mạc Vong Ngã lấy ra Thánh Linh sáo trang mặc vào người.

Nhẫn Mạc Vong Ngã lấp lánh ánh sáng xanh, đặc biệt là hoa văn vàng nhạt quay quanh nhẫn ở trong đêm tối đặc biệt rõ ràng. Thánh Linh Tâm nhìn thấy như vậy, con người co rút, ánh mắt nhìn Long Hạo Thần ngoại trừ lạnh lùng tăng thêm vài phần quái dị.

Áo giáp lần nữa mặc vào người, thậm chí còn lưu ấm áp trận chiến trước. Long Hạo Thần ngưng thần tĩnh tâm, ít ra có nghỉ ngơi một thời gian, nội linh lực của hắn hồi phục không ít.

Đối với mệnh lệnh của Thánh Linh Tâm, Long Hạo Thần trong lòng kỳ thật rất khó hiểu. Hắn không rõ vì sao tổng trưởng quân sự Khu Ma

quan tìm mình. Thật sự không có lý do! Nếu nói gia nhập Quang Diệu kỵ sĩ đoàn quân tiên phong, trong đám Tân Săn Ma Đoàn, hiển nhiên Đoạn Ưc có Kim Giác Mãnh Mã là thích hợp nhất. Kim Giác Mãnh Mã mặc kệ là công, thủ đều hợp tiền tuyến.

Hơn nữa, nơi này là Khu Ma quan, Thánh Linh Tâm là tổng trưởng quân sự, muốn tìm một kỵ sĩ càng mạnh chỉ sợ không chút khó khăn. Thế mà lại chọn chính mình, một Đại Địa kỵ sĩ cấp năm nhỏ nhoi. Rốt cuộc y muốn gì?

Mặc kệ trong lòng nghĩ như thế nào, Long Hạo Thần không thể cãi quân lệnh.

"Cậu sợ ư?" Thanh âm lãnh đạm của Thánh Linh Tâm vang bên tai Long Hạo Thần.

Long Hạo Thần lắc đầu.

"Báo cáo tổng trưởng, tôi không sợ."

Thánh Linh Tâm sắc mặt càng lạnh.

"Nếu đã không sợ, còn chờ cái gì mà không triệu hoán ra tọa kỵ? Cậu có thể gánh nổi trách nhiệm làm hồng thời cơ chiến trận không?"

"Vâng!"

Ánh sáng tím lấp lánh, hoa văn tím trên trán Long Hạo Thần chợt lóe. Ngay sau đó hào quang tỏa sáng, Hạo Nguyệt xuất hiện trước mặt hắn.

Ánh mắt Thánh Linh Tâm dừng trên người Hạo Nguyệt giây lát, trong mắt hiện ra một tia nghi hoặc. Lấy kiến thức uyên chú của y, cũng là lần đầu tiên thấy ma thú như vậy.

Long Hạo Thần nhảy lên một cái đã ngồi trên lưng Hạo Nguyệt, đồng thời ánh mắt nhìn Thánh Linh Tâm.

Thánh Linh Tâm nhún mũi chân, cả người tựa như u linh rơi xuống sau lưng Long Hạo Thần. Trong phút chốc, dường như người y rút nhỏ mấy phần, thậm chí Long Hạo Thần không cảm giác sự tồn tại của y.

Thật là một thích khách mạnh quá. Long Hạo Thần âm thầm rung động. Đây là thực lực của thích khách cấp bảy ư? Hẳn đối với trực giác của mình rất có lòng tin, nhưng đụng phải thích khách cấp bảy, không khỏi sinh ra cảm giác bất lực.

Giọng nói lạnh lùng tràn ngập chiến ý của Thánh Linh Tâm trong khoảnh khắc vang lên nhiếp hồn người.

"Mở thành, xung phong!"

Từ đằng trước truyền đến thanh âm âm âm, thấy không rõ cánh cửa dày rộng tựa như đập nước khủng bố chậm rãi mở ra. Không khí nồng nặc máu tanh ứa vào mặt. Sau lưng Long Hạo Thần vang lên một chuỗi kim khí, sát khí lãnh liệt tựa như thanh kiếm to xuất ra.

Trong lúc này, Long Hạo Thần căn bản không có lựa chọn nào khác. Mà Hạo Nguyệt dưới thân hẳn lại hiện ra phong cách trước giờ chưa từng có.

Sau lưng ba ngàn Quang Diệu Thiên Sư kỵ sĩ đoàn Đại Địa kỵ sĩ, là sát khí huyết tinh trải qua vô số chiến trường hình thành. Nhưng Hạo Nguyệt tựa như không hay biết. Thân hình dài bốn mét đứng thẳng, ba cái đầu to ngẩng lên. Dường như bị không khí máu me kích thích, từ người nó tỏa ra một tầng ánh sáng tím nhạt.

Một luồng hơi thở kỳ dị từ người nó tràn ra, khiến đám ngựa to hơn nó rất nhiều lại không có gan bước ra một bước. Ngay sau đó bốn chân to khỏe của Hạo Nguyệt đột nhiên đạp đất, cứ như vậy mang Long Hạo Thần và Thánh Linh Tâm tựa như mũi tên bắn ra ngoài thành.

Trong thân thể dường như bốc cháy, Long Hạo Thần cảm giác máu mình như bị thiêu đốt. Đây không chỉ là bởi vì chiến trường mênh mông

ảnh hưởng, còn là từ Hạo Nguyệt truyền đến chiến ý điên cuồng.

Đối diện huyết tinh bên ngoài, đối diện hơn mười vạn đại quân ma tộc, Hạo Nguyệt dường như phát sinh biến hóa. Ba cái đầu sáu con mắt đều tỏa ra ánh sáng tím nhạt, sát khí lạnh liệt trước giờ chưa từng có bộc phát, cũng kích phát chiến ý của Long Hạo Thần.

Lúc này không có đồng bạn. Khoảnh khắc lao ra khỏi Khu Ma quan, Long Hạo Thần hiểu rõ, hiện tại điều mình cần làm chính là vì bản thân mà chiến, còn sống trở về là mục tiêu duy nhất của hắn.

Lao ra cửa thành, đằng trước là màn hào quang khổng lồ. Chính là cường đại phòng ngự, không biết hình thành như thế nào bao phủ bảo hộ toàn bộ Khu Ma quan, khiến ma tộc không cách nào xông lên đầu tường. Nhưng trước đó cần có bộ binh doanh thủ hộ đầu tường, hiển nhiên để có màn hào quang này phải trả cái giá không nhỏ, không đến lúc bất đắc dĩ không dễ dàng phát ra. Đa số công kích của ma tộc đều rơi vào màn hào quang này.

Trong giây phút nhóm Long Hạo Thần lao ra Khu Ma quan, trên Khu Ma quan bỗng xuất hiện một cảnh tượng vô cùng huyền ảo.

Ma pháp công kích vừa mới hơi ngưng lại bỗng toàn diện bạo phát. Gần ngàn đạo ánh sáng ma pháp cuộn cuộn bay khỏi thành lâu, cùng với tiếng gầm của Ma Đạo đại pháo, vô số ma tộc ngoài màn hào quang bị nổ thành mảnh vụn. Quét mắt nhìn lại, bên ngoài đã là một mảnh gió tanh mưa máu.

Cùng lúc đó, Hạo Nguyệt đã lao ra khỏi màn hào quang. Nồng nặc mùi máu ập vào mặt, Long Hạo Thần thậm chí có thể thấy vô số tay chân cụt từ trên trời rơi xuống.

Thu hồi Thánh Linh thuần ở tay trái, ánh sáng vàng xanh thay thế vị trí, trong tay Long Hạo Thần khởi động song kiếm.

Không có hoàn toàn che chắn quang mạc nhưng song kiếm trong tay tốc độ cực nhanh. Không thèm nhìn không trung, nhưng mỗi lần ra tay đều có thể hất bay tay chân cụt, không có cái nào rơi trên người hắn.

Kỳ thật lúc này Thánh Linh Tâm nửa ngồi xổm sau lưng hắn, Long Hạo Thần làm từng hành động đều đập vào mắt y. Trong lòng y thầm ngạc nhiên, y nhận ra Long Hạo Thần không có sử dụng linh lực, nhưng mỗi một kiếm đều hết sức chính xác, không một chút lãng phí hay dư thừa. Kiếm pháp ngay ngắn kín kẽ, đã có mấy phần trưởng thành. Càng làm y tò mò là, người trẻ tuổi này lúc trước trên đầu tường là Thủ Hộ kỵ sĩ trong đội, trụ cột vững vàng. Nhưng bây giờ cầm song kiếm lại ra ngô ra khoai, biến thành bộ dáng Trừng Giới kỵ sĩ, ảo thuật này làm sao biến ra được?

Sở dĩ Thánh Linh Tâm ra lệnh người đem Long Hạo Thần vừa mới kết thúc nhiệm vụ thủ thành đi ra ngoài là có nguyên nhân. Bởi vì y là chồng của Lam Nghiên Vũ, cha của Thái Nhi.

Làm một người cha, khi biết được con gái mười bốn tuổi với thiếu niên cùng tuổi trên một cái giường, suy nghĩ duy nhất của Thánh Linh Tâm là một tay đập chết tên khốn đó. Lúc trước trên đầu tường kết thúc chiến đấu, sau khi họ trở về doanh trại, sẽ lại nằm trên một chiếc giường, làm sao Thánh Linh Tâm chịu được. Thế nên mới trong lúc vội vàng chỉ huy sai thuộc hạ kêu thẳng nhóc này lên.

Chẳng qua, tuy trong lòng y rất giận, nhưng dù sao phải đối diện đại quân ma tộc, y không có thời gian thăm vấn hoặc xử lý Long Hạo Thần. Huống chi Long Hạo Thần là đoàn trưởng Tân Sát Ma Đoàn, cho dù lấy quyền lực của Thánh Linh Tâm cũng không dám tùy tiện đụng hắn.

Ngoài tức giận ra y còn hơi tò mò. Từ khi con gái trở thành truyền nhân Luân Hồi, đối với ai đều lạnh băng. Tại sao đột nhiên tốt với một thanh niên như vậy, hơn nữa còn tốt đến bước kia...

Cho nên Thánh Linh Tâm muốn nhờ vào trận chiến ngoài thành này để xem người thanh niên tên Long Hạo Thần rốt cuộc có chỗ nào tài

giỏi.

Nếu thẳng nhóc này nhất gan khiếp đảm, trên chiến trường thành đồ vô dụng, Thánh Linh Tâm không ngại để lại hắc ở nơi tràn ngập huyết tinh này.

Nhưng bây giờ nhìn Long Hạo Thần hóa thành Trùng Giới kỵ sĩ, tức giận trong lòng Thánh Linh Tâm bị tò mò thay thế. Càng quan trọng là, đối mặt chiến trường khủng bố như vậy, người thanh niên mang mình xung phong trước nhất nhưng như cũ bảo trì trầm ổn. Một chút cũng không cảm giác ra tâm tình dao động kịch liệt từ người hắc. Đây không phải thanh niên bình thường làm được. Có thể trở thành đoàn trưởng Tân Săn Ma Đoàn, người thanh niên thoát nhìn không lớn hơn con gái bao nhiêu, dường như có vài phần năng lực.

Đại quân ma tộc đột nhiên bị cường đại công kích đánh ngất ngẫn. Cùng lúc đó, Quang Diệu Thiên Sứ kỵ sĩ đoàn lấy Long Hạo Thần làm tiên phong đã vọt ra.

Nguyên bản giáp đen thui khi lao ra Khu Ma quan thì đều lóe ánh sáng vàng lóa mắt. Ba ngàn người Quang Diệu Thiên Sứ kỵ sĩ đoàn tựa như một thanh kiếm khổng lồ từ Khu Ma quan bắn ra, trực chỉ hướng đại quân ma tộc.

Mấy con ngựa cao to tốc độ xung phong cực mau. Nhanh như điện chớp, tựa như nước áp suất thấp vọt ra.

So với đám ngựa to thì hình thể Hạo Nguyệt có vẻ nhỏ hơn. Nó không cao bằng một nửa con ngựa, bởi vậy mặc dù Long Hạo Thần cười Hạo Nguyệt xông trước nhất nhưng không bắt mắt.

Một ánh sáng xanh nhạt quấn quanh thân Long Hạo Thần và Hạo Nguyệt, đích thị là Phiêu Phù Thuật của Tiểu Thanh. Trọng lượng giảm bớt, tốc độ Hạo Nguyệt càng tăng, chút không thua kém đám ngựa sau lưng.

Lao ra khỏi màn hào quang khoảng ba trăm mét mới chân chính đựng độ kẻ địch. Có thể thấy một kích vừa nảy mạnh cỡ nào.

Khu Ma quan không ngừng tấn công, Ma Đạo đại pháo bắn đi dùng cùng các ma pháp sư dốc sức thi pháp, trở thành yểm trợ tốt nhất cho nhóm Long Hạo Thần.

Ma pháp sư công kích chủ yếu tập trung hai bên, Ma Đạo đại pháo mục tiêu trên không và phía xa. Cứ như vậy, nhóm Long Hạo Thần chỉ cần đối diện địch nhân trước mặt là được.

Đợt sóng đầu tiên là vài con Song Dao Ma may mắn sinh tồn sau đợt oanh kích kia. Căn bản không cần Long Hạo Thần ra tay, hỏa quang từ miệng Tiểu Hỏa tựa như đạn pháo hỏa cầu nổ tan xác Song Dao Ma.

Long Hạo Thần nâng cao Thánh Linh kiếm, Tín Niệm quang hoàn, Thủ Hộ Ân Tứ, Cường Kích quang hoàn, ba đại phụ trợ kỹ năng đồng thời phóng ra. Phạm vi không lớn nhưng đủ bao bọc cả Hạo Nguyệt và Thánh Linh Tâm sau lưng hắn.

Ngày thường Long Hạo Thần là một thiếu niên lương thiện ôn hòa. Nhưng có lẽ khi Long Tinh Vũ mới bắt đầu dạy dỗ đã đem hấn quăng vào trong huyết tiến hành huấn luyện tàn khốc, bởi vậy một khi tiến nhập trạng thái chiến đấu, hấn dường như biến thành con người khác. Lãnh tĩnh, trầm ổn, thậm chí có chút tàn khốc. Tay nắm song kiếm, toàn thân hấn tản ra chiến ý mãnh liệt.

Cùng lúc đó, đại quân ma tộc đã vòng lại xông hướng Quang Diệu Thiên Sứ kỵ sĩ đoàn.

Mấy trăm quang cầu tím đen bắn ra phủ lên một mảnh không gian, đích thị là ma quang đạn của Ma Nhân Thuật Sĩ. Dựa vào Ma Nhân Thuật Sĩ mạnh yếu thì ma quang đạn sẽ khác biệt, lớn nhỏ không giống, trong đó có ít nhất ba viên bay hướng Long Hạo Thần.

Không cần Long Hạo Thần làm cái gì, Tiểu Quang mắt sáng ngời, chú ngữ đã hoàn thành. Một luồng ánh sáng vàng lấp lánh, nguyên tố hộ thuẫn đã chặn trước mặt.

Kịch liệt tiếng nổ, ánh sáng tím đen bay tán loạn. Dưới sự bảo hộ của quang nguyên tố hộ thuẫn, Hạo Nguyệt tốc độ không chậm ngược lại nhanh hơn, ngang nhiên lao ra.

Liên châu hỏa cầu không ngừng từ miệng Tiểu Hỏa bắn ra. Tiểu Quang thì phụ trách phòng ngự, Tiểu Thanh phụ trách kiểm soát tốc độ và khống chế thân thể phối hợp. Ba cái đầu phân công rõ ràng hơn nữa không có dốc sức phát động công kích, mà là che giấu một ít thực lực.

Đối diện đại quân ma tộc khổng lồ, Long Hạo Thần phải bảo đảm Hạo Nguyệt thể lực sung túc mới có thể mang chính mình sống sót trở về.

*Oành! *

Đằng trước đột nhiên truyền đến tiếng động kịch liệt, một thân thể khổng lồ đánh hướng Long Hạo Thần.

Song Dao Ma?

Nhìn thấy nó, Long Hạo Thần khẩn trương lên. Đúng vậy, là một con Song Dao Ma. Nhưng tuyệt không phải Song Dao Ma bình thường, thậm chí không phải Bích Lục Song Dao Ma.

Khoảnh khắc nó xuất hiện, xung quanh ma tộc đại quân dường như tự động tản ra cho nó không gian.

Con Song Dao Ma này thân dài hơn năm mét, độ cao cũng hơn ba mét năm. Một đôi chân trước to lớn ít nhất hơn hai mét năm. Bích Lục Song Dao Ma so sánh với nó thì chỉ như đứa con nít. Trên trán giáp xác của nó có ba lần kim văn, toàn thân tản ra ánh sáng ám kim.

Mơ hồ có thể thấy dưới thân nó có một vòng quỹ dị ánh sáng xanh đậm lấp lánh.

Linh chủ, đây là linh chủ của Song Dao Ma.

Trong ma tộc thì bất cứ tộc đàn nào đều có sự tồn tại của linh chủ. Trong đó linh chủ mạnh nhất chính là tộc trưởng của tộc đoàn. Song Dao Ma tuy rằng trong ma tộc địa vị như vật hy sinh, binh chủng số lượng khổng lồ nhất. Nhưng trước mắt linh chủ Kim Văn Song Dao Ma này hiển nhiên cũng khá là khủng bố.

Bích Lục Song Dao Ma đều là cấp năm, vậy linh chủ Kim Văn Song Dao Ma này sẽ là cấp mấy? Ít nhất chắc cũng tương đương với nhân loại cường giả cấp sáu?

"Không thể ngừng, xông tới." Sau lưng hắt truyền đến tiếng Thánh Linh Tâm.

Đúng vậy! Không thể ngừng. Sau lưng còn có mấy ngàn Quang Diệu Thiên Sư kỳ sĩ xung phong. Một khi hắt tạm dừng, chỉ sợ quân đội sau lưng sẽ đụng chạm nhau.

Hít sâu một hơi, Long Hạo Thần thân hình chợt lóe đã đứng trên lưng Hạo Nguyệt. Hạo Nguyệt đột nhiên cong lưng đẩy hắt bắn lên thẳng hướng Kim Văn Song Dao Ma.

Ánh sáng vàng nồng đậm bùng nổ. Cả người Long Hạo Thần trên không trung kịch liệt xoay tròn. Tay trái Lam Vũ, Quang Phù Dung chém ngang đụng vào chân trước Kim Văn Song Dao Ma chặt tới.

Keng một tiếng, cả người Long Hạo Thần lần nữa tăng tốc xoay tròn. Có thể thấy rõ từ người hắt bắn ra một mảnh sương mù, cả người tựa như cối xay gió, cứng rắn chống Kim Văn Song Dao Ma.

"Đấu Suất Toàn Viên Kiếm?" Đằng sau truyền đến tiếng kinh hô của Thánh Linh Tâm.

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 74

Tam Đại Ma Thần [1+2+3]

Truyện Sắc Hiệp - <http://truyenfull.vn> Đối diện Kim Văn Song Dao Ma, Long Hạo Thần dùng kỹ năng mạnh nhất của mình, Đấu Suất Toàn Viên Kiếm.

Sau khi tu vi tăng lên cấp năm, Long Hạo Thần đối với Đấu Suất Toàn Viên Kiếm có hiểu biết và biến hóa đôi chút. Đặc biệt là khi học xong Trì Tục Ngự, càng thêm hiểu rõ phương diện tá lực đả lực.

Lúc này thi triển ra, cả người hấn tựa như chong chóng kim sắc, nhờ lực công kích của Kim Văn Song Dao Ma, thân thể mau chóng xoay tròn, hầu như mắt thường khó thấy.

Sương mù vàng này bởi vì Lam Vũ, Quang Phù Dung thi triển tốc độ quá nhanh mà tản ra. Tiếng ma sát chói tai không ngừng vang lên. Tuy lĩnh chủ Kim Văn Song Dao Ma cực mạnh, nhưng thân thể nó rất cuộc không sánh bằng song kiếm trong tay Long Hạo Thần. Hai chân trước không ngừng huy vũ ngăn cản, đã bị song kiếm của Long Hạo Thần lưu lại nhiều vết thương.

Nhìn tình cảnh trường mắt, Thánh Linh Tâm ngơ ngẩn.

Đấu Suất Toàn Viên Kiếm, lại là Đấu Suất Toàn Viên Kiếm. Có đa số người không nhận biết kỹ năng này, nhưng sao y có thể không biết?

Ký ức dường như trở lại hai mươi năm trước.

.....

"Long đại ca, thật lợi hại! Chiêu vừa rồi kêu là gì? Vì sao tôi chưa từng thấy qua?"

"Tiểu cái đuôi, mau trở lại nỗ lực tu luyện, coi chừng ông nội cậu đánh mộng bây giờ."

"Long đại ca, anh còn chưa nói chiêu này gọi là gì. Dạy cho tôi được không?"

"Được, cậu trở về ngoan ngoãn tu luyện, chờ khi đột phá cấp năm thì tôi sẽ dạy cho. Đây là chiêu tôi tự nghĩ ra cho kỹ năng Trường Giới kỵ sĩ, tên là: Đấu Suất Toàn Viên Kiếm. Tá lực đá lực, bí kỹ lấy yếu thắng mạnh. Tuy cậu là thích khách nhưng cũng dùng vũ khí hai tay, miễn cưỡng có thể học tập."

"Oa, tốt quá! Tôi nhất định trong năm nay đột phá cấp năm!"

"Cậu chịu cố gắng thì tốt, đỡ ông nội cậu luôn nóng lòng. Nhưng cậu cần ghi nhớ, kỹ năng Đấu Suất Toàn Viên Kiếm này đối với thích khách như cậu thì thích hợp làm sát chiêu cuối cùng. Trước đó nên dẫn đo kỹ, nếu trực tiếp dùng thì lấy lực phòng ngự yếu như thích khách các người, hơn nữa vũ khí không dài bằng kỵ sĩ chúng tôi, rất dễ dàng lộ ra sơ hở."

.....

Lời nói văng vẳng bên tai, tựa như sự việc mới ngày hôm qua. Nhưng thân hình cao lớn hùng tráng kia đã nhiều năm không gặp.

Thánh Linh Tâm đột nhiên cảm thấy mắt cay cay, luồng sáng vàng trước mắt dường như càng thêm chói lòa.

Long đại ca, anh có khỏe không? Nhiều năm không gặp, anh đi nơi nào?

Đấu Suất Toàn Viên Kiếm, Long Hạo Thần lại biết dùng Đấu Suất Toàn Viên Kiếm. Khoan đã, hửn, hửn họ Long, chẳng lẽ hửn là...

Nghĩ tới đây, Thánh Linh Tâm chợt cảm thấy lông tơ dựng đứng, cả người tựa như bị điện giật.

Nếu, nếu hửn thật là con của Long đại ca, vậy mình sao có thể để hửn rơi vào tình cảnh nguy hiểm!

Đúng vậy, trong lúc Thánh Linh Tâm ngăn người, Long Hạo Thần đã ở trạng thái cực kỳ nguy hiểm.

Linh chủ Kim Văn Song Dao Ma so với hửn tưởng tượng càng mạnh nhiều. Đấu Suất Toàn Viên Kiếm tốc độ công kích siêu cường thêm phương pháp tá lực đả lực, phát huy sức mạnh của Long Hạo Thần. Nhưng hửn đối mặt Kim Văn Song Dao Ma không phải ma tộc cấp sáu mà là đỉnh cấp sáu, chỉ kém một bước là đi vào cấp bảy.

linh chủ Kim Văn Song Dao Ma bị Long Hạo Thần ngăn chặn, Đấu Suất Toàn Viên Kiếm đúng là đem đến phiền phức không nhỏ cho nó. Nhưng sau khi nó ổn định thân hình, đôi chân trước bộc phát lực lượng khủng khiếp không gì sánh bằng.

Không sai, Đấu Suất Toàn Viên Kiếm của Long Hạo Thần nghiêng về mượn lực, nhưng khi lực lượng quá cường đại thì hửn còn có thể mượn nhiều ít?

Kim Văn Song Dao Ma đôi chân trước đồng thời đột nhiên chĩa lên. Trong tiếng va chạm kịch liệt, Long Hạo Thần biến thành đoàn sáng vàng bị ném văng ra. Giữa không trung, Long Hạo Thần ngửa họng, nhin không được phun ra một búng máu.

Lực lượng cường đại đến khủng bố dường như muốn chấn vỡ thân thể hửn.

Chân sau to khỏe của Kim Văn Song Dao Ma đột nhiên đạp đất, đẩy thân thể khổng lồ đuổi hướng Long Hạo Thần. Đôi chân trước sắc như dao giơ lên, muốn dùng hết sức chém Long Hạo Thần. Chỉ sợ dù có cản lại thì Long Hạo Thần cũng sẽ bị thương nặng.

"Gràoooo!" Một tiếng rống phần nộ vang lên, đó là Hạo Nguyệt.

Ánh sáng đỏ, vàng, xanh, ba đạo ánh sáng đồng thời phun ra. Ánh sáng chói mắt tựa như mũi tên trên không trung giao thoa ngang nhiên va chạm thân mình cứng rắn của Kim Văn Song Dao Ma.

Kim Văn Song Dao Ma thân hình quá to, trên không trung không cách nào né tránh. Ba luồng sáng ngưng tụ cùng một chỗ mơ hồ tỏa ra ánh sáng tím nhạt. Trong tiếng gầm gừ, Kim Văn Song Dao Ma đành cấp sáu lại rút xuống dưới, giáp xác trước ngực nứt một mảng to.

Nhưng Hạo Nguyệt phát ra một kích kia xong, sáu con mắt hào quang âm đạm nhiều.

Cùng lúc đó, Thánh Linh Tâm động.

Khi phát hiện Long Hạo Thần dường như có quan hệ với Long đại ca trong lòng y, y không do dự nữa. Bóng đen trong trời đêm tựa như ảo mộng. Không xuất hiện một chút ánh sáng kim khí, vàng sáng đen kia dường như vụt qua.

Một chớp mắt quyết tuyệt khiến thân thể và nước trong phạm vi đóng thành băng.

Thực chất sát khí ảnh hưởng nhiệt độ không khí. Tốc độ khủng bố đến mức tận cùng.

Ngực giáp xác của lĩnh chủ Kim Văn Song Dao Ma đã xuất hiện tổn hại, sao có thể ngăn cản trùng kích lãnh liệt không gì sánh bằng.

Trong nháy mắt, một bãi chất lỏng xanh bỗng từ sau lưng Kim Văn Song Dao Ma mạnh phun ra. Thân hình to lớn của nó ngã phịch xuống

đất.

Thích khách công kích đơn thể vĩnh viễn là cường giả mạnh nhất trong Lục Đại Thánh Điện. Huống chi Kim Văn Song Dao Ma dưới tình huống bị Long Hạo Thần và Hạo Nguyệt hấp dẫn, Thánh Linh Tâm lại là cường giả đỉnh cấp bảy, đối phó một con Kim Văn Song Dao Ma dĩ nhiên là nhất kích tất sát.

Bá Vương Thứ.

Nếu Thái Nhi ở chỗ này, nhất định có thể cảm thụ ra kỹ năng Thánh Linh Tâm sử dụng là cái gì. Bá Vương Thứ chẳng những có lực công kích mạnh, càng có cường đại trùng kích. Kim Văn Song Dao Ma ngã trên đất lộn một vòng mới xong.

Vừa lúc Long Hạo Thần rơi xuống đất. Hạo Nguyệt ra sức nhảy lên đỡ hấn.

Long Hạo Thần không hề do dự nuốt một đan dược lúc trước kẹp trong kẽ tay. Đó là bị Lâm Hâm gọi là thuốc tăng lực bích ngọc Hộ Thể Hoàn.

Làn da hấn xuất hiện ánh sáng ngọc. Long Hạo Thần chỉ cảm thấy lực lượng tăng lên nhiều. Đồng thời Tiểu Quang phóng Thánh Quang Tráo bao lấy người hấn, trị liệu nội tạng vừa bị chấn thương.

"Cậu sao rồi?" Thanh âm của Thánh Linh Tâm vang bên tai Long Hạo Thần.

Tất cả nói thì chậm nhưng thực tế xảy ra cực nhanh. Từ khi Long Hạo Thần thi triển Đấu Suất Toàn Viên Kiếm đến lúc hấn trở lại trên lưng Hạo Nguyệt chỉ mấy lần hít thở mà thôi. Kim Văn Song Dao Ma bị xử lý không mấy may ảnh hưởng quá trình xung phong của Quang Diệu Thiên Sứ kỵ sĩ đoàn.

Đại quân hai bên ngay giây phút này mạnh va chạm một chỗ.

Quang Diệu Thiên Sư kỵ sĩ đoàn sau một thời gian dài xung phong, đôi cánh sắt thép dựng thẳng sau lưng chậm rãi giang ra hai bên. Nhờ tác dụng của đôi cánh to này, khiến trọng lượng tọa kỵ giảm thấp gánh nặng. Bên trên đôi cánh sắt thép tựa như lưỡi dao sắc bén. Dưới tác dụng xung phong, cường đại uy lực chớp mắt bạo phát, không ngừng xé nát thân thể từng cái ma tộc. Trọng đao trong tay kèm theo linh lực mạnh mẽ điên cuồng chém ra. Tấn công khiến đại quân ma tộc nháy mắt tán loạn. Đao phong hướng đến đâu thẳng đến đó.

Quang Diệu Thiên Sư kỵ sĩ đoàn chính là tinh nhuệ trong tinh nhuệ của Khu Ma quan. Ba ngàn kỵ sĩ có thể nói là toàn bộ Khu Ma quan, thậm chí Ngự Ma sơn mạch, đội ngũ kỵ sĩ cường đại nhất. Là ba ngàn kỵ sĩ cấp năm! Cho dù Kỵ Sĩ Thánh Điện muốn tụ tập một đám lực lượng như vậy cũng không dễ dàng. Đối lại là các thánh điện khác thì chưa chắc được Kỵ Sĩ Thánh Điện trợ giúp như vậy. Ai bảo Kỵ Sĩ Thánh Điện và Thích Khách Thánh Điện có quan hệ tốt nhất?

Hơn nữa sau lưng mỗi một Quang Diệu Thiên Sư kỵ sĩ đều ẩn tàng một người Thích Khách Thánh Điện, thích khách Âm Dạ Chi Thứ. Bọn họ cũng có tu vi cấp năm. Không lâu trước kia Cao Anh Kiệt từng nói cho Long Hạo Thần và Thái Nhi về Kỵ Thích nhất thể, thì bây giờ hoàn mỹ ứng trên người họ.

Quang Diệu Thiên Sư kỵ sĩ xung phong có thể giải quyết hầu hết ma tộc dưới cấp năm. Dù có cá lọt lưới cũng không khả năng trốn thoát công kích của thích khách Âm dạ Chi Thứ. Một khi gặp đối thủ trên cấp năm, như vậy sẽ chứng kiến ít nhất mười cái bóng đen đồng thời phát ra. Trên chiến trường, lực lượng cá nhân rốt cuộc chỉ là nhỏ bé. Đối mặt lực công kích của mười mấy thích khách cấp năm, xem như là cường giả cấp bảy, nếu không có cường đại trang bị thì thật khó chống đỡ.

Trong khoảnh khắc va chạm, ít nhất hơn vạn đại quân ma tộc bị Quang Diệu Thiên Sư kỵ sĩ đoàn cứng rắn phân tán. Số bị giết càng là đếm không hết.

"Tôi không có việc gì." Nghe Thánh Linh Tâm thanh âm thân thiết, Long Hạo Thần bản năng đáp.

Tuy hẳn là Đại Địa kỵ sĩ nhưng Long Hạo Thần càng am hiểu ma pháp. Loại kỵ sĩ xông pha chiến đấu hẳn không giỏi, nhưng khi xông ra, hẳn chỉ có thể dốc sức ứng phó.

Vì sinh tồn mà chiến!

"Cậu chỉ cần nghe theo lệnh tôi xông tới trước. Không được ngừng lại, gặp kẻ địch tôi sẽ ra tay." Giọng hơi trầm thấp của Thánh Linh Tâm vang lên.

"Vâng."

Có câu nói này của Thánh Linh Tâm, Long Hạo Thần bỗng chốc giảm áp lực, cười Hạo Nguyệt nhanh chóng xông lên. Trước mặt không ngừng xuất hiện ma tộc, nhưng chỉ cần ma tộc trên cấp bốn, bên người Long Hạo Thần sẽ có hàn ý băng lãnh bắn ra, không một ma tộc có thể ngăn cản hẳn. Mấy cái tu vi thấp thì đương nhiên trở thành giá trị công huân của hẳn.

Ngay lúc này, Long Hạo Thần đột nhiên cảm giác tầm mắt hơi mờ. Vốn đại quân ma tộc cùng bọn họ mạnh đụng một chỗ dường như phân tán. Đứng trước xuất hiện mảnh đất trống trải.

"Cẩn thận, là Địa Miễn Tộc, Ẩn Hình Giả." Tiếng nói của Thánh Linh Tâm đột nhiên biến lãnh khốc.

Long Hạo Thần chấn động, song kiếm nâng cao, một đoàn hỏa diễm vàng từ người hẳn lan ra. Trong đêm tối tràn ngập máu me này, hỏa diễm vàng tựa như ánh sáng thần thánh thanh tẩy hắc ám. Trong chớp mắt chiếu sáng xung quanh đồng thời kèm hơi thở nóng bỏng, ngay cả mùi máu tươi chung quanh dường như cũng bớt nồng.

Thái Dương Hỏa.

Kỹ năng này Dương Văn Chiêu từng sử dụng. Khi tu vi đột phá cấp năm, Long Hạo Thần cũng từ nhân truyền thừa của phụ thân học được kỹ năng cường đại của Trùng Giới kỳ sĩ này.

Thái Dương Hỏa, cực kỳ tiêu hao linh lực, nhưng là một kỹ năng cực mạnh công phòng một thể. Khi Dương Văn Chiêu thi triển kỹ năng này kiên trì thời gian không lâu, nhưng Long Hạo Thần so với gã thì có ưu thế hơn nhiều. Dựa vào thể chất con trai quang minh, lúc thi triển Thái Dương Hỏa, hắn tiêu hao rất ít. Huống gì còn có Tiểu Quang hỗ trợ cùng với đan dược Lâm Hâm đưa.

Long Hạo Thần từng đối đầu Địa Miễn tộc Ẩn Hình Giả, chỉ là một Ẩn Hình Giả đã suýt nữa làm hắn mất mạng. Trước mắt mờ ảo khiến hắn hoảng hốt, hơn nữa trên chiến trường, có thể nghĩ số lượng Ẩn Hình Giả nhiều bao nhiêu.

Mắt thấy đại quân ma tộc không ngăn được chính diện, đã phái ra số lớn Ẩn Hình Giả, định thông qua ám sát đến suy yếu thực lực của Quang Diệu Thiên Sư kỳ sĩ đoàn.

Quang Diệu Thiên Sư kỳ sĩ đoàn hiển nhiên không phải lần đầu ra trận. Lúc trước từng giao đấu, họ đã tích lũy một số kinh nghiệm đối phó ma tộc. Đây dù sao là kỳ sĩ và thích khách tổ hợp, hơn nữa họ đã lao ra Khu Ma quan một khoảng cách, mục sư Chân Ác Nhân không thể chiếu rọi tới nơi này. Năng lực ẩn tàng của Địa Miễn tộc Ẩn Hình Giả tuyệt đối khiến kỳ sĩ và thích khách đau đầu. Các cường giả Âm Dạ Chi Thứ còn có thể dựa vào tốc độ và năng lực ẩn hình của mình né tránh. Nhưng Quang Diệu Thiên Sư kỳ sĩ thì là mục tiêu sống.

Long Hạo Thần nheo mắt, cả người trạng thái tinh thần tăng tới tột đỉnh. Ý niệm máy động, hắn không hề do dự, tay trái Lam Vũ, Quang Phù Dung hướng bên trái phóng ra một Thiểm Điện Thứ.

Quang Phù Dung phóng ra công hiệu, trăm ngàn ánh sáng bao phủ một mảnh đất.

Đinh, đinh, đinh, đinh--

Một chuỗi tiếng nổ đì đùng, một thân hình như ẩn như hiện lộ ra trong tầm nhìn của Long Hạo Thần.

Thái Dương Hỏa lập tức phát ra, Thiểm Điện Thứ theo sau, tiếp đó là Quang Trảm Kiếm.

Quang Trảm Kiếm bình thường lực không kích không mạnh, nhưng Quang Trảm Kiếm kèm Thái Dương hỏa, uy lực có thể sánh bằng Diệt Nhật Trảm. Chói mắt hỏa diễm vàng hóa thành đao phong vụt qua.

Phốc một tiếng, một ma tộc cả người màu xám đã bị Long Hạo Thần chém thành hai nửa, đứt đoạn, cháy đen, đó là kết quả quang minh thiêu đốt hắc ám.

Nhưng đây chỉ là bắt đầu.

Ngay khi Long Hạo Thần giải quyết một Địa Miễn tộc Ẩn Hình Giả, đồng thời ba phương hướng truyền đến đao phong sắc bén.

Lúc này năng lực phản ứng khi Long Hạo Thần rèn luyện trong địa huyết hiện ra tác dụng mấu chốt.

Địa Miễn tộc Ẩn Hình Giả thực lực đa số trên cấp bốn. Thánh Linh kiếm trong tay Long Hạo Thần nháy mắt huyền hóa thành vô số hào quang. Có thể thấy rõ từng đoàn ánh sáng trắng không ngừng ở trước người Long Hạo Thần nở rộ. Mỗi một lần ánh sáng trắng lấp lánh đều vang lên một tiếng keng. Bởi vì xung phong hàng đầu, giờ khắc này Long Hạo Thần đối mặt Địa Miễn tộc Ẩn Hình Giả số lượng cũng nhiều nhất.

Ít nhất có bảy, tám Ẩn Hình Giả đang vây công hắn. Nhưng đôi trọng kiếm của Long Hạo Thần huy vũ lại có thể ngăn cản tất cả đòn tấn công, không lộ ra một chút sơ hở. Đồng thời dưới sự thiêu đốt của Thái Dương Hỏa, trên người Ẩn Hình Giả hoặc nhiều hoặc ít để lại chút dấu vết.

Quang thuộc tính có khắc chế lớn đối với ma tộc thiên về hắc ám thuộc tính. Trên người Long Hạo Thần Thái Dương Hỏa uy lực lại cực đại. Sau một chuỗi va chạm, đa số vũ khí của Ẩn Hình Giả đều bị đốt đỏ hồng.

Một luồng sáng hỏa hồng nháy mắt khuếch tán, đẩy ra Ẩn Hình Giả lực công kích bỗng yếu đi. Đó là Tiểu Hỏa phóng thích kháng cự hỏa hoàn.

Ngay sau đó song kiếm Long Hạo Thần chuyển một vòng, Quang Trảm Kiếm bộc phát. Quang Trảm Kiếm kèm Thái Dương Hỏa không phải Ẩn Hình Giả có thể ngăn cản. Bổng chốc chém chết cả đám.

Thánh Linh Tâm luôn chú ý Long Hạo Thần, e sợ hấn bị Ẩn Hình Giả tập kích. Nhưng mắt thấy Long Hạo Thần ứng đối giỏi vậy, y thầm kinh ngạc.

Đây là loại trực giác cỡ nào? Lại có thể cảm thụ ra vị trí tập kích của Địa Miễn tộc Ẩn Hình Giả, ứng đối càng siêu hơn. Việc Long Hạo Thần sử dụng Thái Dương Hỏa thì y không cảm thấy kinh ngạc mấy. Nếu Long Hạo Thần là con của Long đại ca, chỉ là Thái Dương Hỏa thì tính cái gì?

Lần này Địa Miễn tộc Ẩn Hình Giả xông tới hơn một ngàn con. Quang Diệu kỵ sĩ xung phong tới trước, trên thân bộc phát tiếng chói tai kim khí va chạm.

Những Ẩn Hình Giả thật đáng ghét, bọn nó tựa như thích khách của Thích Khách Thánh Điện, chuyên môn kiếm chỗ hở ra tay, hơn nữa tốc độ cực nhanh. Dù kỵ sĩ mặc bản giáp, trên người cũng không phải không có chỗ hiểm. Bởi vậy tốc độ xông lên của toàn bộ Quang Diệu Thiên Sư kỵ sĩ đoàn bỗng chốc giảm thấp. Đám kỵ sĩ phối hợp với sau lưng Âm Dạ Chi Thứ chỉ có thể dựa vào trực giác và phán đoán ngăn cản Ẩn Hình Giả.

Thánh Linh Tâm nhíu mày, trầm giọng nói.

"Dường như có gì đó bất thường. Ma tộc không biết chúng ta khi nào lao ra, sao có thể mau chóng bố trí Địa Miễn tộc Ẩn Hình Giả mau chóng tiến tới ngăn cản? Chẳng lẽ chúng sớm có âm mưu?"

Nghĩ tới đây, Thánh Linh Tâm cảm thấy lòng trầm xuống. Đột nhiên từ tay y bắn ra một luồng sáng vàng, nóng vội quét Long Hạo Thần.

"Hướng bên trái vòng ra, trở về Khu ma quan!"

Làm một thống soái, mặc dù y không dám cam đoan mình đoán có đúng hay không, nhưng Quang Diệu Thiên Sứ kỵ sĩ đoàn là tinh nhuệ trong tinh nhuệ của Khu Ma quan. Y vốn định đả kích kẻ địch, giết nhiều kẻ địch đồng thời uy hiếp ma tộc. Cùng lúc cho ma pháp sư, mục sư và các chiến sĩ trong Khu Ma quan có thời gian thở dốc.

Nhưng tình huống trước mắt rõ ràng không tốt. Địa Miễn tộc Ẩn Hình Giả tốc độ xuất hiện quá nhanh. Bọn họ chỉ mới xông vào đại quân ma tộc không lâu, còn chưa sản sinh ra lực sát thương lớn đã bởi vì Ẩn Hình Giả mà chậm lại. Quang Diệu Thiên Sứ kỵ sĩ đoàn ưu thế lớn nhất ở chỗ tốc độ và lực xung kích. Một khi tốc độ giảm, như vậy lực xung kích dĩ nhiên cũng tùy theo hạ thấp. Ma tộc ít nhất có hơn mười vạn đại quân ở chỗ này. Chẳng may bị bao vây, tốc độ không thể xông lên, dù năng lực chiến đấu của bản thân ba ngàn người mạnh cỡ nào, phối hợp Âm Dạ Chi Thứ, chỉ sợ cũng sẽ phơi thây chiến trường.

Bởi vậy Thánh Linh Tâm giữ bảo hiểm, không muốn lỗ mạng tiếp tục xông tới nữa. Lúc này trời quá tối, nếu kẻ địch có bố trí gì thì khó mà trông thấy.

Long Hạo Thần không hề thắc mắc mệnh lệnh của Thánh Linh Tâm, dựa vào trực giác hơn người thường và Thái Dương Hỏa, Ẩn Hình Giả rất khó tổn thương hẳn.

Hạo Nguyệt dựa theo chỉ thị mau chóng chạy hướng bên cạnh. Bởi vì có Thái Dương Hỏa quá bắt mắt, phía sau Quang Diệu Thiên Sứ kỵ sĩ đoàn đương nhiên cũng dễ dàng theo mục tiêu.

Nhưng ma tộc phát động Địa Miễn tộc Ẩn Hình Giả số lượng rõ ràng vượt qua dự đoán của Thánh Linh Tâm. Tuy Quang Diệu Thiên Sư kỳ sĩ đoàn đi theo Long Hạo Thần chuyển hướng, lại bị số lớn Ẩn Hình Giả công kích. Bọn họ tựa như lún xuống vùng bùn khó thoát thân, tốc độ không ngừng giảm thấp.

Đúng lúc này, cùng với âm thanh ngâm xướng trầm thấp, Tiểu Quang đột nhiên hất đầu ra sau, một đoàn quang cầu hư ảo bắn phía sau.

Ngay sau đó, một chùm ánh sáng trắng nhạt ở trên không trung tản ra, lan tràn phạm vi mấy trăm mét vuông.

Giữa không trung, lấp lánh một con mắt do ánh sáng trắng ngưng tụ mà thành. Bỗng chốc phía dưới vô số thân hình màu xám hiện ra.

Chân Ác Nhân? Đó là Chân Ác Nhân?

Thánh Linh Tâm kinh ngạc đồng thời quái dị xem tọa kỵ của Long Hạo Thần với cặp mắt khác xưa.

Hạo Nguyệt ba đầu không ngừng sử dụng ma pháp, cùng Long Hạo Thần phối hợp tựa như một con người. Nó còn có thể phóng ra Chân Ác Nhân kỹ năng chỉ mục sư mới học, làm sao không khiến người chấn kinh?

Có nhiều lúc không phải kỹ năng uy lực mạnh thì tác dụng càng lớn. Chân Ác Nhân chỉ là ma pháp cấp ba mà thôi, nhưng lấy tình huống trước mắt dùng đến, đúng là đưa than sưởi ấm trong ngày tuyết rơi!

Địa Miễn tộc Ẩn Hình Giả thực lực chỉ khoảng cấp bốn, mà Quang Diệu Thiên Sư kỳ sĩ đoàn chẳng những đều là cường giả cấp năm, hơn nữa còn đeo trang bị hoàn mỹ, có Âm Dạ Chi Thứ thích khách phụ trợ. Một khi Ẩn Hình Giả lộ thân hình, hẳn là một trận đồ sát máu me.

Trong phạm vi mấy trăm mét vuông, Địa Miễn tộc Ẩn Hình Giả hầu như là trong khoảnh khắc biến thành thịt vụn. Có hơn hai trăm Quang

Diệu Thiên Sứ kỵ sĩ bởi vậy được giải vây.

"Long Hạo Thần, để tọa kỵ của cậu tiếp tục phóng Chân Ác Nhân, chúng ta giảm tốc độ." Thánh Linh Tâm quyết định rất nhanh. Không giải quyết xong Ấn Hình Giả, bọn họ quay lại tốc độ quá chậm, đại quân ma tộc lại đã xông hướng bên này.

"Vâng." Long Hạo Thần đáp một tiếng.

Hạo Nguyệt dừng bước, một cái lại một cái Chân Ác Nhân không ngừng từ miệng Tiểu Quang bắn ra, chiếu sáng đằng sau. Đa số Ấn Hình Giả không ngừng dưới gót sắt của Quang Diệu Thiên Sứ kỵ sĩ thành một bộ phận của bùn đất và máu.

Vốn đám kỵ sĩ rất khó hiểu Long Hạo Thần và Hạo Nguyệt tiên phong, nhưng lúc này lại tràn ngập vui mừng. Đây là kỳ binh tổng trưởng đại nhân chiêu mộ a! Lại có tọa kỵ biết thi triển Chân Ác Nhân, đây đối với Quang Diệu Thiên Sứ kỵ sĩ đoàn là rất quan trọng. Bọn họ không phải lần đầu tiên chịu thiệt thòi dưới tay Địa Miễn tộc Ấn Hình Giả. Tuy Tiểu Quang chỉ có thể một mình thi triển Chân Ác Nhân, nhưng nó thi pháp tốc độ rất mau. Hơn nữa kỹ năng này bao phủ phạm vi rất lớn. Có nó tồn tại, đối với toàn bộ kỵ sĩ đoàn đã đủ rồi.

Giải quyết xong Địa Miễn tộc Ấn Hình Giả, bên kia ma tộc ùn ùn kéo đến. Thánh Linh Tâm không hề do dự ra lệnh Long Hạo Thần tiếp tục quay trở lại. Bọn họ chỉ cần lao về phạm vi khoảng một ngàn mét ngăn ngừa là có thể đi vào phạm vi bảo hộ của Khu Ma quan.

Tuy lần này xuất kích thất bại, nhưng đồng dạng đã xử lý không ít ma tộc, vì Khu Ma quan tranh thủ không ít thời gian. Chỉ cần tồn thất không lớn, Thánh Linh Tâm có thể nhận được.

Khi Long Hạo Thần cười Hạo Nguyệt rút cuộc vòng trở lại, thu hồi Thái Dương Hỏa thì một cảnh tượng kỳ dị kéo màn che.

Trên con đường bọn họ phải trở lại, ba cột sáng khổng lồ đột nhiên phóng lên cao.

Mỗi một cột sáng đường kính hơn ba mươi mét. Dưới bầu trời tối đen, ba cột sáng cao hơn trăm mét rất bắt mắt.

Màu sắc ba cột sáng khác biệt. Cái giữa màu đỏ, hai bên là đen và xanh.

Mơ hồ có thể nhìn thấy bên trong ba cây cột lớn dường như có một cây trụ chân chính. Cột trụ khắc vô số hoa văn mỹ lệ mà kỳ dị, ít nhất thì Long Hạo Thần chưa từng thấy qua.

Ba cây cột sáng tản ra uy nhiếp dày đặc. Nó ngăn cản con đường phải đi, khiến Quang Diệu Thiên Sư kỵ sĩ đoàn không thể vượt qua.

Tình huống Thánh Linh Tâm không muốn gặp rắc rối cuộc vẫn phát sinh. Thực rõ ràng, ma tộc đã sớm bố trí cạm bẫy, chỉ đợi Quang Diệu Thiên Sư kỵ sĩ đoàn đi ra. Cạm bẫy này tuyệt không thông minh, chỉ là ôm cây đợi thỏ mà thôi. Nhưng cho tới giờ, Quang Diệu Thiên Sư kỵ sĩ đoàn vẫn là uy hiếp lớn đối với ma tộc. Là tổng trưởng quân sự Khu Ma quan, Thánh Linh Tâm không có khả năng điều động thực lực này gia nhập chiến đấu.

Dù sao kỵ sĩ chiến trường là bình nguyên mà không phải thủ thành. Rốt cuộc vẫn là bị kẻ địch ôm cây đợi được thỏ.

Thánh Linh Tâm hít sâu, cả người dường như tiến nhập trạng thái kỳ dị. Long Hạo Thần cảm giác được phía sau vị tổng trưởng quân sự này toàn thân dường như biến trong suốt, so với lúc trước càng thêm không có cảm giác tồn tại.

"Long Hạo Thần, chắc cậu biết Long Tinh Vũ chứ." Ở loại thời điểm này, ngược lại Thánh Linh Tâm hỏi Long Hạo Thần vấn đề như vậy.

"Dạ?" Long Hạo Thần lòng chấn động.

Thánh Linh Tâm mỉm cười nói.

"Thật không nghĩ đến tôi có thể gặp hậu nhân của Long đại ca. Không cần chối, Đấu Suất Toàn Viên Kiếm là kỹ năng Long đại ca sáng tạo ra. Nếu anh ấy không truyền dạy thì ai có thể học? Trên đời này biết kỹ năng đó theo tôi chỉ có ba người. Một đương nhiên là Long đại ca, một người khác là cậu." Nói đến đây y tạm ngừng một chút, dùng thanh âm cảm thán chậm rãi nói. "Cuối cùng một người, chính là tôi."

Long Hạo Thần quay đầu nhìn Thánh Linh Tâm. Hắn đột nhiên phát hiện, vị tổng trưởng quân sự này vẻ mặt vô cùng dịu dàng, ánh mắt nhìn mình không còn sót lại lãnh liệt.

"Tổng trưởng đại nhân, ngài..."

Thánh Linh Tâm nụ cười như cũ.

"Tôi từng là một trong số cái đuôi âm mọt theo sau Long đại ca. Anh ấy là thần tượng của tôi. Trong lòng tôi, địa vị Long đại ca thậm chí còn hơn ông nội. Không nghĩ tới hôm nay trên chiến trường, lại lần nữa nhìn thấy Đấu Suất Toàn Viên Kiếm của Long đại ca. Anh ấy có khỏe không?"

Long Hạo Thần nhẹ lắc đầu, nói.

"Tôi cũng lâu rồi không gặp cha."

"Cha? Cậu quả nhiên là con trai của anh ấy. Ha ha, tốt, rất tốt. Xem ra Thái Nhi đúng là có ánh mắt." Thánh Linh Tâm thoải mái cười to.

Cách không xa là ba cột sáng khổng lồ quái dị, nhưng lúc này y lại vẫn có thể cười được.

"Tổng trưởng đại nhân, ngài làm sao vậy?" Trong lòng Long Hạo Thần dâng lên một tia bất an, hơn nữa càng lúc càng mãnh liệt.

Thánh Linh Tâm nhàn nhạt nói.

"Không có gì, chỉ là nhớ lại một ít việc quá khứ. Đám ma tộc nhãi nhép này có thể hủy diệt Quang Diệu Thiên Sứ kỵ sĩ đoàn của tôi sao? Thật buồn cười. Chờ một chút cậu đừng công kích, cười tọa kỵ hướng bên trái đi. Tôi sẽ đối đầu kẻ địch."

"Vâng. Tổng trưởng đại nhân, ba cột sáng đó là cái gì?" Long Hạo Thần vừa nghe lệnh Thánh Linh Tâm vừa nhin không được tò mò hỏi.

Thánh Linh Tâm đáp mà như không đáp.

"Đây là lần đầu cậu ra chiến trường phải không?"

Long Hạo Thần bản năng gật đầu.

Thánh Linh Tâm mỉm cười, khuôn mặt điển trai xuất hiện vẻ quái dị.

"Cậu may mắn lắm, lần đầu ra chiến trường đã tận mắt thấy cao tăng ma tộc. Có nghe nói qua bảy mươi hai Trụ Ma Thần chứ. Cái kia chắc là ba trong số đó."

Long Hạo Thần trợn mắt há hốc mồm ngoái đầu nhìn y. Hắn rất muốn hỏi vị tổng trưởng quân sự đỉnh cấp bảy nhưng gần với cấp tám này, vì cái gì y còn có thể cười được. Theo tri thức của Long Hạo Thần, trong bảy mươi hai Trụ Ma Thần, cho dù yếu nhất cũng là cường giả đỉnh cấp tám.

Đúng lúc này, Thánh Linh Tâm nâng tay, một ánh sáng bắn lên không trung. Vầng sáng khuếch tán, trên bầu trời hình thành đóa hoa lớn huyền lệ.

Hiện tại Long Hạo Thần đã nhìn ra, trong đêm đen, đây là cách Thánh Linh Tâm mệnh lệnh cho Quang Diệu Thiên Sứ kỵ sĩ đoàn.

Quả nhiên cùng với vầng sáng khuếch tán, Quang Diệu Thiên Sứ kỵ sĩ đoàn đi theo sau bọn họ bỗng nhiên hạ thấp, hơn nữa bày trận hình. Trong thời gian cực ngắn trận hình chùy xung phong biến thành trận hình tròn phòng ngự. Tất cả Quang Diệu Thiên Sứ kỵ sĩ hướng ra phía

ngoài, không còn tổng thể di động, rút trận hình làm tư thái phòng ngự hoàn chỉnh.

Lúc này Long Hạo Thần mới từ rung động về bảy mươi hai Trụ Ma Thần thanh tỉnh lại. Từ thuở bé thơ hần đã nghe nói tồn tại của bảy mươi hai Trụ Ma Thần. Hơn sáu ngàn năm trước, chính là bảy mươi hai cây trụ ma thần này giáng xuống đại lục, đưa niên đại Huy Hoàng vào thời đại hắc ám.

Nhìn ba cây cột sáng gần như liên tiếp thiên địa, hần bất giác cảm thấy chính mình thật nhỏ bé.

"Ngừng lại." Thánh Linh Tâm ra lệnh.

Long Hạo Thần vội vàng để Hạo Nguyệt dừng bước. Lúc này ba cây cột sáng khổng lồ bắt đầu di động. Thoạt nhìn chậm kỳ thật rất nhanh hướng bên này.

Thân hình chợt lóe, Thánh Linh Tâm đã đứng trước mặt. Y ngoái đầu nhìn Long Hạo Thần, nụ cười trên mặt y dường như biến ấm áp rất nhiều.

"Nhớ kỹ lời tôi, từ bên phải vòng trở lại, thực lực của cậu sẽ không khiến họ chú ý. Sau này phải đối xử tốt với Thái Nhi. Cậu là con trai của Long đại ca, tôi cũng yên tâm. Tôi chỉ có một đứa con gái."

Ông ấy là phụ thân của Thái Nhi?

Trong phút chốc, Long Hạo Thần rối cuộc hiểu vì sao chính mình đi theo Thánh Linh Tâm xuất hiện trên chiến trường. Thì ra ông là phụ thân của Thái Nhi, cũng chính là chồng của đoàn trưởng ma pháp sư đoàn Lam Nghiên Vũ. Khó trách thái độ lúc trước ông đối với mình lạnh lùng như vậy. Nhưng lúc này bởi vì phụ thân mới thừa nhận mình.

Thánh Linh Tâm chỉ đơn giản nói xong một câu, chậm rãi đi hướng phía trước, nghênh đón ba cây cột sáng khổng lồ. Một tầng khí lưu xám

nhật từ trên người y ngưng kết, cả người tựa như tinh thể màu xám trong suốt. Một đôi cánh màu xám nhỏ hơn của Huy Diệu kỵ sĩ nhiều từ sau lưng y giương ra, sau đó khép lại kề sát lưng. Hai tay y đều có một đạo hào quang xám kéo dài ra, tựa như đoản kiếm.

Tình cảnh trước mắt khiến Long Hạo Thần quá rung động. Dưới bầu trời đêm đen, Thánh Linh Tâm một mình nghênh đón lực lượng ma tộc đỉnh cấp từ xa mà tới Ba cây cột sáng khổng lồ càng lúc càng gần, so với ánh sáng của nó thì Thánh Linh Tâm nhỏ bé như vậy. Nhưng nhìn bả vai y không tính quá rộng lại như có thể ngăn cản tất cả, chống đỡ một góc trời.

Long Hạo Thần không có cười Hạo Nguyệt lập tức từ bên trái vòng qua. Hắn ngơ ngẩn nhìn Thánh Linh Tâm tại nơi tràn ngập máu me từng bước một đi về phía trước. Hắn cảm thấy lồng ngực mình như nghẹn lại.

Hít sâu một hơi, không cần nói, trên chiến trường tràn ngập máu tươi, không khí chắc chắn ô nhiễm. Nhưng sau khi hít sâu ngậm khí này, Long Hạo Thần nhắm mắt lại.

Lòng hắn đang thiêu đốt, máu hắn đang cháy bỏng, linh lực hắn đang đốt cháy, còn có chiến ý cũng đang rừng rực cháy.

Mình thật sự cứ như vậy trở lại ư? Trước mặt Quang Diệu Thiên Sư kỵ sĩ đoàn và Âm Dạ Chi Thứ, cứ như vậy quay về?

Quang vinh kỵ sĩ ở đâu? Nếu mình làm như thế, còn xứng là một kỵ sĩ ư?

Mình phải như thế nào đối mặt Thái Nhi? Mình bỏ lại phụ thân nàng một mình chạy trốn?

Chậm rãi ngẩng đầu lên, trong mắt Long Hạo Thần tràn ngập kiêu ngạo.

"Ta là con trai của người sở hữu Mạt Thế và Sát Phạt Thần Ấn vương tọa, Thần Ấn kỵ sĩ Phán Xét và Thẩm Phán Long Tinh Vũ. Coi như là chết trận sa trường, sao ta có thể làm đào binh?"

Lần nữa mở mắt ra, Long Hạo Thần trong mắt tràn ngập quyết tâm. Hạo Nguyệt ba cái đầu ngoái nhìn hắn, nhẹ gật đầu.

Long Hạo Thần và nó tâm linh tương thông, đương nhiên có thể cảm giác ra lòng Hạo Nguyệt. Giữa bọn họ có huyết khế, nếu Long Hạo Thần chết thì Hạo Nguyệt cũng không sống một mình. Cho nên hắn không kêu nó rời đi, nếu đã như vậy thì cùng sống cùng chết.

Sâu lắng nhìn Khu Ma quan xa xăm, Long Hạo Thần trên mặt hiện nét ôn nhu. Thái Nhi, nếu tôi còn có thể sống sót trở về, tôi muốn hôn lên mặt cô.

"Hạo Nguyệt, chúng ta đi!" Long Hạo Thần hét lớn một tiếng, đã nuốt đan dược trong tay. Trước tiên nuốt vào một viên Hồi Linh Đan, dốc sức thúc đẩy Thánh Dẫn Linh Lô vận chuyển trong cơ thể, cố gắng hồi phục linh lực đã tiêu hao.

Hạo Nguyệt bốn vó tung bay đã chạy tới bên cạnh Thánh Linh Tâm.

Thánh Linh Tâm đột nhiên quay đầu phần nộ quát.

"Sao cậu còn chưa đi!?"

Ánh mắt Long Hạo Thần kiên định mà chấp nhất nhìn chăm chú vào y.

"Tôi là một kỵ sĩ. Nếu tôi bỏ lại ngài mà đi, sao có tư cách cùng Thái Nhi một chỗ? Tôi là con trai của Long Tinh Vũ, chỉ có chết trận Long Hạo Thần, không có vứt bỏ đồng bạn một mình chạy trốn Long Hạo Thần."

Thánh Linh Tâm ngẩn ra. Nhìn con mắt Long Hạo Thần, dường như y lại thấy năm đó rong ruổi sa trường tung hoành vô địch Phán Xét và

Thẩm Phán Thần Ẩn ký sĩ.

Long Hạo Thần đôi mắt kiên định cho y biết rất nhiều điều, rằng hắn sẽ không bởi vì đối mặt cường địch mà rút lui. Khoảnh khắc này, trong lòng Thánh Linh Tâm đột nhiên vô cùng hối hận. Vì sao mình để Long Hạo Thần đi ra mạo hiểm chứ!

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 75

Thánh Linh Tâm Chi Nhiên [1]

Trong lúc Long Hạo Thần và Thánh Linh Tâm nói chuyện, ba cây cột sáng chói mắt đã đến gần. Có thể thấy rõ phía dưới ba cột sáng có hàng trăm ma tộc.

Tuy tổng số chỉ có ba trăm, nhưng hàng trăm ma tộc phát ra uy nhiếp không chút thua kém đại quân ma tộc bên kia.

Cự ly gần, Long Hạo Thần cũng thấy rõ bộ dạng ba cây Trụ Ma Thần.

Cây chính giữa, dưới Trụ Ma Thần lấp lánh ánh sáng đỏ có một đoàn ánh sáng vàng chói mắt. Nhưng đó không phải ánh sáng vàng quang thuộc tính, ngược lại nồng đậm hơi thở hắc ám và hỏa.

Trong ánh sáng có một con ngựa cao hơn hai mét, dài ba mét ngang nhiên đứng. Trên lưng ngựa có một ma thần cao hơn một trượng.

Giáp trụ đen phụ trợ thân thể gã hùng vĩ hoa lệ, đầu giống như sư tử, thân thể lại tựa nhân loại. Da mặt lộ ra ngoài đỏ rực.

Long Tinh Vũ từng tường tận dạy cho Long Hạo Thần về bảy mươi hai Trụ Ma Thần, hơn nữa yêu cầu Long Hạo Thần nhớ kỹ tất cả.

Nhìn thân hình khổng lồ kia, Long Hạo Thần chợt đoán ra đây là trong bảy mươi hai Trụ Ma Thần thứ năm mươi hai, tên là An Lạc Tiên. Được xưng là Hỏa Diễm Sư Ma, am hiểu lực lượng hỏa và hắc ám.

Trong các ma thần hầu như toàn là cường giả ma khí, tuy gã chỉ đứng hàng thứ năm mươi hai, nhưng là cường giả cấp chín.

Bên trái Hỏa Diễm Sư Ma An Lạc Tiên là một ma thần cao to khác. Tên này cũng là thân người nhưng có đầu ngựa, sau lưng còn có đôi cánh đen, tản ra màu xanh trong veo. Thân thể có thể dùng từ hình dung cơ bắp cuồn cuộn, thân cao vượt qua năm mét.

Đây là Dực Ngưu Cuồng Ma Tái Cộng, đứng thứ sáu mươi một trong Trụ Ma Thần.

Bên kia, toàn thân lấp lánh ánh sáng xanh lại giống nhân loại nhất. Dưới thân là con ngựa đen, bản thân là người đàn ông điển trai cao hơn hai mét. Nhưng dù là gã hay con ngựa đôi mắt đều lóe tia sáng hồng yêu dị. Xung quanh ánh sáng xanh chợt lóe, càng lộ kỳ quái.

Đây là Trụ Ma Thần thứ bảy mươi, Thanh Yêu Kỵ Ma Hệ Nhĩ.

Trong bảy mươi hai Trụ Ma Thần, mười hai ma thần đứng chót tu vi ở đỉnh cấp tám, sáu mươi ma thần đứng trước thì toàn là cấp chín. Trước mắt ba tên này một cấp chín hai cấp tám. Tuy đều là ma thần đứng hạng chót nhưng đối với Long Hạo Thần và Thánh Linh Tâm mà nói, vẫn là sự tồn tại kinh khủng.

Phía trước ba ma thần có trăm tên cường giả ma tộc. Địa vị của chúng còn chưa đủ để có được bộ tộc, đây đều là thân vệ của chúng.

Thân vệ quân của Thanh Yêu Kỵ Ma Hệ Nhĩ là một trăm Bích Lục Song Dao Ma cấp năm.

Thân vệ của Dực Ngưu Cuồng Ma Tái Cộng thì là một trăm Song Đầu Ma Thứu. Có năng lực bay Song Đầu Ma Thứu không kém Bối Tháp Phi Ma bao nhiêu.

Mà thân vệ của Hỏa Diễm Sư Ma thì là một trăm con toàn thân lấp lánh xích hồng sắc hỏa quang, thân cao hơn ba mét, Hỏa Diễm Ma Khôi,

mỗi con tu vi đều là cấp sáu.

Tam đại ma thần và ba trăm thân vệ. Chúng ở đó chia cắt đường lui của Quang Diệu Thiên Sứ kỵ sĩ đoàn. Muốn cứng rắn đột phá không phải chuyện dễ.

Thanh âm của Thánh Linh Tâm vang bên tai Long Hạo Thần.

"Chúng ta không thể đánh bừa, quan trọng là kéo dài thời gian. Khu Ma quan chắc chắn đã thấy ba thăng nhãi này. Mười phút, chúng ta chỉ cần kiên trì mười phút thì viện quân sẽ tới ngay."

Nghe y nói vậy, Long Hạo Thần biết Thánh Linh Tâm đã chấp nhận sự thật chính mình ở lại.

Tam đại ma thần hiển nhiên không nghĩ tới Thánh Linh Tâm thấy bọn họ xuất hiện, nhưng không khiến Quang Diệu Thiên Sứ kỵ sĩ đoàn xung phong cướp con đường sinh mệnh trở về Khu Ma quan, ngược lại bày trận nghiêm chỉnh tử thủ. Bởi vậy tốc độ phản ứng của chúng hơi chậm chút.

Tựa như Thánh Linh Tâm không nghĩ đến tam đại ma thần chuyên môn thiết kế đối phó Quang Diệu Thiên Sứ kỵ sĩ đoàn. Ba ma thần cũng không ngờ Thánh Linh Tâm có thể quyết định mau chóng như vậy. Hơi suy nghĩ chúng đã rõ, Thánh Linh Tâm đang chờ viện quân từ Khu Ma quan. Bởi vậy ba tên lập tức không chần chừ ra lệnh tấn công. Chỉ cần tiêu diệt Quang Diệu Thiên Sứ kỵ sĩ đoàn và Âm Dạ Chi Thứ, sẽ là tổn hại trầm trọng đối với liên minh thánh điện, nên chúng mới lập tức chỉ huy thân vệ xông tới.

Về Thánh Linh Tâm và Long Hạo Thần, hoàn toàn không lọt vào mắt tam đại ma thần. Huống chi bọn chúng đâu có ngờ Thánh Linh Tâm là tổng trưởng quân sự Khu Ma quan, lại tự mình dẫn Quang Diệu Thiên Sứ kỵ sĩ đoàn xuất chiến.

Mắt thấy kẻ địch cách không đến trăm mét, Thánh Linh Tâm đột nhiên ngoái đầu cười nói với Long Hạo Thần.

"Bạn có biết vì sao ma tộc có bảy mươi hai Trụ Ma Thần nhưng không cách nào hủy diệt nhân loại chúng ta? Nên biết nhân loại chúng ta có không đến hai mươi vị cường giả cấp chín."

Long Hạo Thần mờ mịt lắc đầu.

Thánh Linh Tâm nói.

"Đó là nhân loại chúng ta còn bảo lưu lại vũ khí của Huy Hoàng niên đại, nhân loại chúng ta có trang bị ma tộc không có. Bạn ở chỗ này đừng động đậy. Bọn chúng đã bỏ qua tồn tại của chúng ta, tôi sẽ khiến chúng phải nhìn thẳng. Chuẩn bị sẵn sàng để chạy, một khi tôi quay lại, lập tức mang tôi chạy hướng bên trái. Hôm nay để xem chúng ta có thể vì kỳ sĩ đoàn tranh thủ bao nhiêu thời gian."

"Đột chút, cái này cho ngài. Có thể trong thời gian ngắn bộc phát tiềm lực bản thân, nhưng sau đó sẽ suy yếu một đoạn thời gian." Vừa nói, Long Hạo Thần lấy ra đan dược kẹp ở khe ngón tay giữa cho Thánh Linh Tâm. Đây là Bích Ngọc Hồ Thể Đan và Bạo linh Đan. Về Hồi Linh Đan thì không có tác dụng với Thánh Linh Tâm có số đếm linh lực gần ba vạn.

Thánh Linh Tâm nhận đan dược trực tiếp ném vào miệng, hơi kinh ngạc nhìn hắn.

"Không nhìn ra cậu còn có tiền như vậy. Chuẩn bị sẵn sàng sẽ dốc sức chạy như điên, có vũ khí bí mật gì đều dùng đến đi."

Nói vừa dứt lời, Thánh Linh Tâm nhún mũi chân, cả người bay ra ngoài.

Lần này Long Hạo Thần không theo sau. Hắn có dùng khí liệu mình một trận, nhưng sẽ không lỗ mãng. Dù chỉ có một đường sinh cơ hắn

cũng sẽ nỗ lực tranh thủ.

Đối diện một kẻ địch không thua gì mình, còn có sự tồn tại cường đại của tam đại ma thần, làm theo chiến thuật của Thánh Linh Tâm là quan trọng nhất. Hẳn hơi hiểu ra Thánh Linh Tâm muốn làm gì.

Khi Thánh Linh Tâm bắn người ra, thân thể y biến mơ hồ, lấy trực giác của Long Hạo Thần cũng không biết y ở vị trí nào.

Ba trăm thân vệ của tam đại ma thần, xung phong trước nhất là Bích Lục Song Dao Ma. Dẫn đầu một con cách Long Hạo Thần không đến năm mươi mét.

Hạo Nguyệt ngẩng cao ba cái đầu to chăm chú nhìn đằng trước. Bởi vì Long Hạo Thần ngồi trên lưng nên không thấy ánh mắt nó.

Tiểu Quang, Tiểu Hỏa, Tiểu Thanh, ba đầu sáu con mắt, ánh mắt tương tự. Đó là vô tận băng lãnh và cao ngạo. Tựa như quân vương tay nắm nắm thiên hạ nhìn xuống nô lệ của mình. Dù ánh mắt nó rơi vào trên người ba cây Trụ Ma Thần phương xa, cũng không chút biến đổi. Da Long Hạo Thần bao trùm một tầng hồng sắc, ngay cả đôi mắt vàng kim cũng như có hai ngọn lửa rừng rực cháy.

Lần đầu tiên hấn ăn vào Bạc Linh Đan, không nghĩ tới nó mạnh như vậy. Cảm giác nóng bức ảnh hưởng cả trực giác của hấn.

***Rầm! ***

Một con Bích Lục Song Dao Ma xung phong trước nhất đột nhiên phóng lên nhào thẳng tới Long Hạo Thần. Chân trước to bự nâng lên như muốn xé nát Long Hạo Thần.

"Sát!!!" Long Hạo Thần hét lớn một tiếng. Lúc này hấn vô luận là chiến ý hay sát ý đều mạnh chưa từng có. Hai chân dùng lực, trực tiếp từ lưng Hạo Nguyệt phóng người lên nghênh đón Bích Lục Song Dao Ma.

Hạo Nguyệt không thuộc loại ma thú hỗ trợ kỹ sĩ trực tiếp xông lên, nó càng am hiểu là trợ giúp công kích.

Long Hạo Thần mới vọt người lên, trong miệng Tiểu Quang đã bắn ra một luồng ánh sáng vàng bao trùm người hắn. Đó là một đoàn hỏa diễm nóng cháy, không ngờ lại là Thái Dương Hỏa mà Long Hạo Thần vừa dùng.

Chỉ là đoàn Thái Dương Hỏa này khác với của Long Hạo Thần. Nháy mắt từ người hắn chuyển đến song kiếm, phụ trợ đợt tấn công đầu tiên.

Thánh Linh kiếm và Lam Vũ, Quang Phù Dung tựa như trên mặt đất bỗng mọc lên hai mặt trời. Dưới tác dụng của Bạo Linh Đan, hiện giờ nội lực của Long Hạo Thần tựa như bạo tạc tăng cao.

Song Diệu Nhật Trảm! Đối chiến!

Tiểu Quang phát ra Thái Dương Hỏa tựa như ánh sáng của Diệu Nhật Trảm, hai bên hỗ trợ lẫn nhau, phối hợp với trạng thái của Long Hạo Thần, một kích kia tràn ngập bá khí vô hạn.

*Oành!!! *

Giao nhau chém, song kiếm Long Hạo Thần và đôi chân trước sắc bén của Bích Lục Song Dao Ma mạnh va chạm một chỗ. Tiếng phá toái chói tai hỗn hợp với năng lượng dao động quang thuộc tính khủng bố trong chớp mắt bùng nổ.

Đôi chân của Bích Lục Song Dao Ma cứ như vậy bị Long Hạo Thần nổ nát. Long Hạo Thần dưới lực phản chấn cũng té trên mặt đất.

Không thể không nói, thân vệ của ma thần so với ma tộc bình thường càng cường. Cho dù vũ khí lợi hại nhất bị phá toái, Bích Lục Song Dao Ma lại không lùi, còn bay thẳng tới Long Hạo Thần, định dùng thân thể rắn chắc của mình đè chết hắn.

Tiếng rống ngâm to rõ chợt vang lên. Song kiếm Long Hạo Thần giao nhau, một tầng vẩy vàng nhạt hiện ra quanh thân hắc. Kim quang gió lốc, trong tiếng ma sát chói tai, giáp xác trước ngực cứng chắc của Bích Lục Song Dao Ma bị vỡ vụn. Lam Vũ, Quang Phù Dung lưỡi kiếm sắc bén nháy mắt cắt đứt sinh mệnh nó.

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 76

Thánh Linh Tâm Chi Nhiên [2+3]

Long Hạo Thần dùng Bạo Linh Đan, sức chiến đấu tăng gấp đôi. Đối mặt Bích Lục Song Dao Ma cấp năm, mạnh va chạm cứ thế trong thời gian ngắn đánh chết nó.

Nhưng càng nhiều Bích Lục Song Dao Ma đang xông tới.

Cùng lúc đó, đột nhiên một luồng sáng trắng từ vị trí chính giữa thân vệ Bích Lục Song Dao Ma lóe lên. Luồng sáng này đến đột nhiên không có gì báo trước. Ngay sau đó, hàng ngàn ánh sáng trắng từ đoàn hào quang đó bùng nổ ra. Tiếng chói tai kêu to tựa như quỷ khóc lang kêu, khí thế sắc bén nháy mắt khuếch tán.

Giáp xác của Bích Lục Song Dao Ma cực kỳ cứng rắn, nếu không phải Long Hạo Thần có Lam Vũ, Quang Phù Dung sắc bén, cho dù Bạo Linh Đan tăng cao thực lực cũng không khả năng trong một hiệp xử lý xong một con.

Nhưng giờ khắc này, ánh sáng trắng tựa thánh quang nháy mắt khuếch tán. Ánh sáng trải qua chỗ nào thì Bích Lục Song Dao Ma đang chạy như điên bỗng khựng lại, sau đó té phịch xuống đất. Chỉ cần ánh sáng rơi trên người, sẽ xuyên qua thân thể chúng, không có ngoại lệ.

Một trăm Bích Lục Song Dao Ma dưới ánh sáng trắng bao phủ, trong thời gian ngắn còn lại không đến bốn mươi con. Hơn năm mươi Bích Lục Song Dao Ma toàn bộ ngã gục, trong đó chết ngay hơn ba mươi con, còn lại một ít đều chịu một kích hủy diệt rơi trên đất kéo dài hơi tàn.

Giữa không trung, ánh sáng trắng chợt tắt, mờ hồ có bóng đám lóa qua lại biến mất.

Lần này Long Hạo Thần được lợi, thân hình cấp tốc xung phong, chỉ hai lần hô hấp đã có hai Bích Lục Song Dao Ma bị thương nặng chưa chết tắt thở dưới kiếm của hắn.

Hạo Nguyệt cũng không rảnh rỗi, bạo liệt hỏa cầu, quang thứ. Tiểu Quang, Tiểu Hỏa toàn diện công kích, trợ giúp Long Hạo Thần giải quyết đám thương binh. Đồng thời chúng không quên dùng răng nanh sắc nhọn cắn giáp xác Bích Lục Song Dao Ma, nuốt ma tinh.

Thân vệ Bích Lục Song Dao Ma đột nhiên bị đoàn diệt, tam đại ma thần phía xa lập tức kịp phản ứng. Hỏa Diễm Ma Khôi mau chóng xông lên, Song Đầu Ma Thửu cuộn cuộn không ngừng.

Trong tam đại ma thần đứng hàng bảy mươi, Thanh Yêu Kỳ Ma Hệ Nhĩ một chân xuống lưng ngựa xanh, một cước đạp hư không bay lên.

Cột sáng xanh cũng đi theo Hệ Nhĩ, tựa như là ánh sáng toát ra từ người gã.

Cùng lúc đó, cách ánh sáng trắng bùng nổ không xa, trên bầu trời xuất hiện hình ảnh quái dị.

Đó là một tinh thể xám trong suốt, không sai, chính là tinh thể. Cao khoảng hai mét, hình thoi, tản ra màu xám nhạt, bóng loáng trong suốt.

Dù cho dưới sự chiếu rọi hỏa quang của Hỏa Diễm Ma Khôi, nó cũng phản xạ ra ánh sáng xám, nhưng đó là ánh sáng tràn ngập hơi thở nguy hiểm.

"Hây ya!!!" Thanh Yêu Kỳ Ma đột nhiên quát lớn, tay phải xuất hiện trường mâu màu xanh, thân thể hơi ngửa ra sau. Ngay sau đó, trường mâu xanh mang theo thanh âm sấm sét bay thẳng đến tinh thể xám.

Hệ Nhĩ là một trong bảy mươi hai Trụ Ma Thần. Dưới ánh sáng trường mâu xanh phản xạ, xung quanh phạm vi mấy trăm mét vuông chột biến thành một mảnh xanh ngắt.

Long Hạo Thần đang đánh chết Bích Lục Song Dao Ma, chỉ cảm thấy lòng chột căng thẳng, cả người như bị ánh sáng xanh ảnh hưởng, biến cứng đờ.

Một tầng sáng vàng rơi trên người Long Hạo Thần, tiêu trừ cảm giác cứng ngắc kia. Là Hạo Nguyệt đi tới bên cạnh hắn, còn vì sao nó không bị ánh sáng xanh ảnh hưởng thì Long Hạo Thần chưa kịp suy nghĩ.

"Ư ư..." Hạo Nguyệt hướng Long Hạo Thần khẽ rống hai tiếng.

Long Hạo Thần hiểu được, một viên Bạo Linh Đan chui tọt vào miệng Hạo Nguyệt.

Nãy giờ không tham dự công kích Tiểu Thanh đột nhiên ngửa đầu lên, miệng nó đang ngâm xướng. Sau khi nuốt Bạo Linh Đan toàn bộ thân thể Hạo Nguyệt hiện ra một tầng mờ lung màu xanh. Đặc biệt là cục u trên lưng càng lồi ra ba đạo lăng tuyến màu vàng.

Tiểu Thanh rống một tiếng, Tiểu Hỏa và Tiểu Quang cũng theo nó rống lên, tiết tấu âm luật đặc thù, hoàn toàn không nhìn chiến trường gần đó. Hạo Nguyệt ba cái đầu dường như đang hoàn thành một chú ngữ kỳ dị.

Dưới người nó cũng có một lăng tuyến kỳ quái chín mặt cắt lấp lánh ánh sáng. Sương mù xanh nhạt dâng lên.

Tuy Long Hạo Thần không biết Hạo Nguyệt đang làm cái gì, nhưng chẳng chút do dự cười trên người nó, đồng thời mắt chăm chú nhìn bầu trời không xa.

Ánh sáng trường mâu xanh tuy khiến tất cả sinh vật trong phạm vi chậm chạp lại, nhưng bản thân nó tốc độ khá khủng khiếp. Hầu như chột

lóa đã đâm trúng tinh thể màu xám trên không trung.

Long Hạo Thần lòng chột siết chặt, mặc dù lúc hăn quyết định ở lại đã ôm quyết tâm phải chết. Nhưng chính mắt thấy phụ thân Thái Nhi chậm rãi thành tinh thể xám bị đỉnh cấp tám Thanh Yêu Kỳ Ma Hệ Nhĩ một kích trúng mục tiêu, trong lòng hăn tràn ngập lo lắng. Thanh Yêu Kỳ Ma chính là đỉnh cấp tám, mà Thánh Linh Tâm thì là đỉnh cấp bảy. Đây chính là chênh lệch cả một cấp!

Phốc

Một tiếng vang khiến trên không trung hoặc mặt đất đám thân vệ ma thần đều tập trung nhìn tinh thể xám.

Tình cảnh quái dị xuất hiện. Trường mâu xanh tựa như một luồng gió không thực chất, khi va chạm vào tinh thể xám bỗng tán loạn, thậm chí không khiến tinh thể xuất hiện một chút run rẩy. Tinh thể càng phát ra hào quang sáng ngời.

Đây là...

Dù là Long Hạo Thần hay tam đại ma thần, trong lòng đều xuất hiện một tia nghi hoặc. Bọn họ cùng không hiểu tinh thể xám rốt cuộc là thứ gì.

Đình

Thanh âm giòn vang như tiên nhạc bỗng xuất hiện. Từng đạo cái bóng màu xám từ tinh thể bắn ra ngoài. Có thể thấy từng cái bóng giống hệ thân thể Thánh Linh Tâm lúc trước. Nhưng trong nháy mắt này, bóng đen lại tới mấy trăm cái. Mỗi một cái bóng đen đều tràn ngập hơi thở quyết tuyệt. Mỗi một cái bóng đều lấp lánh ánh sáng xám.

Chúng nó cấp tốc, cuồn dã, mang theo ý chí hy sinh.

Phập, phập, phập

Bóng đen tốc độ thật sự quá nhanh, mau đến nỗi sau lưng kéo theo tảng lớn tàn ảnh. Lấy trực giác và thị lực của Long Hạo Thần cũng chỉ có thể bắt giữ trong đó một cái. Chỉ thấy bóng đen kia lấp lóe ba lần, trên không trung cường đại Song Đầu Ma Thú thể nhưng có ba con rơi xuống.

Lực phòng ngự của Hỏa Diễm Ma Khôi mạnh hơn nhiều. Nhưng khi bị một bóng đen tập kích, liên tiếp vang ba tiếng nổ, Hỏa Diễm Ma Khôi biến thành khối thịt vụn.

Một kích kia quá mạnh, ngay cả mạnh như Thanh Yêu Kỵ Ma Hệ Nhĩ cũng chỉ có thể hai tay huyền hóa ra hai thanh trường mâu, không ngừng ngăn cản ánh sáng xâm nhập. Ma mã xanh dưới thân chịu trùng kích không ngừng lùi ra sau.

Chỉ vài cái chớp mắt, trên bầu trời Song Đầu Ma Thú và trên mặt đất tàn dư Bích Lục Song Dao Ma cứ thế bị quét sạch, ngay cả Hỏa Diễm Ma Khôi có một phần ba bị hủy diệt. Linh lực bạo ngược dao động khiến phạm vi bóng đen bao trùm đều phủ lên một tầng băng lãnh. Tinh thể xám bênh bồng trên không trung bỗng nhiên biến mất.

"Mau đi." Thanh âm yếu ớt vang bên tai Long Hạo Thần. Long Hạo Thần chỉ cảm thấy sau lưng trầm xuống, có người dựa lưng mình.

Không cần hẳn ra lệnh Hạo Nguyệt đã động. Hầu như cùng một lúc, chú ngữ của Tiểu Thanh, Tiểu Quang, Tiểu Hỏa vừa hoàn thành.

Giờ phút này, ba đôi mắt đều lấp lánh màu xanh, không sai, là tia sáng xanh. Trong nháy mắt, hỏa diễm xanh bỗng phụt lên. Nó cũng Long Hạo Thần và Thánh Linh Tâm tốc độ nhanh như điện xẹt vọt hướng bên cạnh.

Hạo Nguyệt lại dựa vào chú ngữ khiến Tiểu Quang và Tiểu Hỏa tạm thời chuyển hoá thuộc tính. Lúc này nó tựa như ma pháp sư phong hệ có tu vi cấp năm, toàn lực tăng tốc thân thể mình.

Phiêu Phù Thuật, Gia Tốc Thuật thêm vào sức gió, Hạo Nguyệt tựa như bay trên trời, trong thời gian ngắn đạt tốc độ cực hạn chưa từng có.

Cùng lúc đó, ba tiếng phản nộ rống gầm phát ra từ miệng tam đại ma thần.

Đây là nhục nhã, sỉ nhục to lớn nhất! Trước mặt chúng lại bị một nhân loại dùng phương thức đặc biệt nháy mắt chém giết đa số thân vệ, sỉ nhục này làm sao ma thần cam tâm nhịn?

Thánh Linh Tâm đã thực hiện lời nói. Y muốn vì Quang Diệu Thiên Sứ ký sĩ đoàn tranh thủ thời gian. Đầu tiên cần hấp dẫn chú ý của tam đại ma thần, không cần nói, y đã thành công. Tam đại ma thần hóa thành ánh sáng chói mắt đỏ, xanh, đen đuổi theo Hạo Nguyệt. Cho dù Hạo Nguyệt lúc này ba cái đầu đều phát triển, toàn bộ tăng tốc năng lực, cho dù họ cất bước sớm hơn nhiều. Nhưng cự ly giữa hai bên vẫn là lấy tốc độ kinh người kéo gần.

Thánh Linh Tâm tựa sau lưng Thánh Linh giáp, lúc này sắc mặt y tựa như hoa tuyết bay giữa trời đông, trắng, trắng thuần khiết không có chút máu. Con người ảm đạm không ánh sáng, đã không còn uy phong tổng trưởng quân sự Khu Ma quan. Nhưng trong mắt y tràn ngập sáng khoái! Đúng vậy! Dựa vào sức mình giết chết nhiều cường giả ma tộc như vậy, y rất tự hào.

Nếu không phải y vận dụng năng lực đặc biệt, quan trọng là đột nhiên tấn công, lại thêm tam đại ma thần không ngờ tới. Nếu không để ba tên đó có thời gian chuẩn bị, chỉ sợ một kích kia không làm ra tác dụng lớn như vậy.

Bảy mươi hai Trụ Ma Thần có chung một đặc điểm, chính là kiêu ngạo. Thánh Linh Tâm cùng chúng nhiều lần giáp mặt, sao có thể không biết?

"Hạo Thần, tôi thật không nên mang cậu đi ra. Nếu mới này cậu đi thì đã chạy thoát rồi." Thanh âm của Thánh Linh Tâm dần biến hóa kỳ lạ,

dường như từng chữ nói ra biến trở nên thanh thúy non nớt.

Lúc này Long Hạo Thần có vẻ rất tinh táo.

"Nếu tôi không ở lại, chỉ sợ ngài cuối cùng một tia sinh cơ cũng không có."

Đúng vậy! Sau khi phóng ra một kích khủng bố kia, nếu chỉ có một mình Thánh Linh Tâm ở đó, như vậy kết quả của y chỉ có một, bị nổi giận tam đại ma thần xé thành mảnh nhỏ. Sự tồn tại của Long Hạo Thần có thể cho y tranh thủ một ít thời gian, mặc dù hiện tại phần thời gian này cũng không còn nhiều, Thánh Linh Tâm trên mặt toát ra ý cười kỳ quái.

"Tuy nhiên tôi không đồng ý cậu ở lại. Nhưng cậu thật sự ở lại tôi mừng lây cho Long đại ca. Cậu không uống là con anh ấy, không uống là người Thái Nhi chọn trúng. Nếu lần này chúng ta có thể sống sót trở về, tôi thừa nhận cậu, con rể."

Long Hạo Thần đỏ mặt.

"Tôi với Thái Nhi..."

Thánh Linh Tâm khẽ cười, dường như lúc này tâm tình y rất tốt, tựa như trút bỏ tất cả gánh nặng.

"Hai đứa đã ngủ chung một giường, còn giải thích cái gì?"

Long Hạo Thần ngây ngẩn. Tuy hẳn chỉ có mười bốn tuổi, nhưng nam cùng nữ ngủ chung giường có ý nghĩa thế nào, hẳn cũng biết. Đúng! Mình và Thái Nhi đã đến loại tình trạng này.

Một tia ấm áp dâng lên từ đáy lòng.

Thái Nhi, chờ tôi trở về.

Mãnh liệt ý chí muốn sống bỗng bùng nổ trong lòng. Hắn đem linh lực của mình rót hết vào thân thể Hạo Nguyệt, hy vọng giúp nó gia tăng vài phần tốc độ.

Lúc này nhìn từ xa sẽ thấy một luồng sáng xanh chạy đằng trước, phía sau ba cột sáng không lồ đuổi theo.

Tốc độ Hạo Nguyệt đích thực đã đến cực hạn. Trong lúc chạy như điên, nó thậm chí đạt đến tiêu chuẩn tốc độ của ma thú cấp tám. Mặc dù cách biệt còn xa, nhưng đã hoàn toàn phát huy siêu đẳng. Từ miệng mũi ba đầu chảy ra tia máu.

"Nếu như còn có thể sống sót trở về, thay tôi nói một tiếng xin lỗi với Thái Nhi." Thánh Linh Tâm khẽ nói. "Tôi biết con bé hận mình, thậm chí hận tất cả mọi người. Nhưng đây là số mệnh, khi con bé giữ thể chất Luân Hồi Thánh Nữ, vì tương lai của nhân loại, đây là vận mệnh. Tôi không thể ngăn cản, không thể cản trở quyết định của ông nội. Nhưng tôi và Nghiên Vũ chỉ có một đứa con gái, không muốn thêm đứa con khác. Bởi vì chúng tôi hy vọng, dùng tất cả tình yêu lúc tuổi già đền bù thống khổ con bé từng chịu đựng. Đáng tiếc, xem ra tôi không có cơ hội. Hạo Thần, cậu biết không? Hiện tại tôi hy vọng nhất chính là nghe con bé kêu một tiếng cha."

Tam đại ma thần khoảng cách ngày càng gần. Ba trăm mét, hai trăm mét, đã tiến vào phạm vi công kích của chúng.

Trong miệng Hỏa Diễm Sư Ma An Lạc Tiên phát ra tiếng rống rung trời, râu tóc dựng đứng. Một vòng gợn sóng đỏ hồng từ không trung khuếch tán bao phủ hướng Hạo Nguyệt.

Tiếng gầm kia khiến Long Hạo Thần và Thánh Linh Tâm toàn thân run lên, chỉ cảm thấy lực lượng bị tiếng gầm cướp mất. Cứ như vậy gục trên lưng Hạo Nguyệt, nhắm mắt mất đi thần trí.

Thánh Linh Tâm trước khi hôn mê, từ trong ngực rút ra cái gì nhét vào giáp ngực của Long Hạo Thần.

Khiến người kỳ quái là Hạo Nguyệt bỗng dừng bước. Thân hình vọt tới cấp tốc thẳng lại trượt dài mấy chục mét, tứ chi chống đỡ, trong quá trình trượt xoay người.

Tiểu Quang, Tiểu Hỏa, trong mắt lần nữa lóe ánh sáng vốn có. Ba cái đầu to đồng thời ngẩng lên, sáu con mắt lấp lánh tia sáng tím. Toàn thân vẩy trong tích tắc biến thành yêu dị màu tím.

"Gràoo!!!"

Tiểu Hỏa, Tiểu Quang, Tiểu Thanh đồng thời gầm lên. Đối mặt cường giả cấp chín Hỏa Diễm Sư Ma An Lạc Tiên, chúng nó không chút nào sợ hãi. Trong tiếng rống sinh ra một vòng quang hoàn tím nhạt lan tràn.

Quang hoàn tím kia cùng tiếng rống của Hỏa Diễm Sư Ma An Lạc Tiên phát ra quang hoàn thì nó nhỏ bé như muối bỏ biển. Hạo Nguyệt chỉ là ma thú tu vi cấp sáu, tương đương với nhân loại cấp năm, đối mặt lại là ma thần Hỏa Diễm Sư Ma cấp chín. Hai bên kém xa cỡ nào!

Nhưng ngay lúc Hạo Nguyệt phát ra tiếng rống, mặc kệ là Hỏa Diễm Sư Ma An Lạc Tiên hay Dực Ngưu Cuồng Ma Tái Cộng, Thanh Yêu Kỳ Ma Hệ Nhĩ đều làm ra cùng động tác. Khí thế rào rạt bỗng ngừng.

Ba cây Trụ Ma Thần vội vàng vọt tới trước đột ngột ngừng lại, đây là tình cảnh quái dị cỡ nào. Nhưng chúng thật sự ngừng lại.

Hiện giờ nếu có người thấy rõ biểu tình trên mặt tam đại ba thần, như vậy sẽ phát hiện trong mắt ba tên đều lóe tia nghi ngờ, nhìn chăm chăm ánh sáng tím nường theo không khí tản ra.

Hạo Nguyệt ngẩng đầu lên, ba đầu sáu mắt lạnh băng quét bọn chúng. Nó lần nữa xoay người chạy băng băng tới trước.

Hiện giờ tốc độ của nó không nhanh như trước, kỳ diệu là tam đại ma thần không đuổi theo, ánh mắt chăm chú nhìn bóng dáng Hạo Nguyệt

khuất xa.

Đúng lúc này, một tiếng kêu to phát ra từ Khu Ma quan. Có thể thấy mười ánh sáng từ đầu tường thành Khu Ma quan nhảy xuống. Trên người họ lóe ánh sáng khác biệt. Người đứng đầu toàn thân tản ra ánh sáng xám đặc, trong khi vệt vàng tản ảnh sau lưng y kéo dài hơn trăm mét. Giống như rồng xám lao thẳng hướng tam đại ma thần.

Sau lưng y bắt mắt nhất là mười thân hình màu bạc. Nếu Long Hạo Thần còn tỉnh táo, có thể phát hiện là mười vị Kỵ Sĩ Thánh Điện lấy Cao Anh Kiệt dẫn đầu.

Trên người họ đều mặc Bí Ngân Cơ Tỏa chiến giáp, dưới chân mỗi người đều tản ra quang hoàn bạc. Thậm chí không kịp cười triệu hoán thú, vọt theo sau bóng dáng xám kia.

Trên bầu trời có ba bóng người. Bởi vì ở giữa không trung nên không thấy rõ. Nhưng khi họ xuất hiện, lấy Hỏa Diễm Sư Ma An Lạc Tiên cầm đầu, ba Trụ Ma Thần hào quang bị áp chế vài phần.

Dực Ngưu Cuồng Ma Tái Cộng và Thanh Yêu Kỵ Ma Hệ Nhĩ đều nhìn An Lạc Tiên.

An Lạc Tiên nhíu đôi mày sứt.

"Về trước tính sau. Hy vọng vừa rồi trông thấy chỉ là ảo giác của chúng ta."

Vừa rồi tia sáng tím nhạt kia gây cho chúng rét lạnh tận xương. Mặc dù thân hình phát ra khí thế kia nhỏ bé như vậy, nhưng truyền thừa huyết mạch trong cơ thể bọn chúng nhảy mắt kích phát ra run sợ.

Ba cây Trụ Ma Thần tụ cùng một chỗ, tam đại ma thần sải bước dung nhập vào Trụ Ma Thần. Trong quá trình bay lên, ánh sáng Trụ Ma Thần dần mờ nhạt. Lúc các cường giả Khu Ma quan xông tới gần, tam đại ma

thần và cột sáng Trụ Ma Thần đã biến mất. Còn lại chỉ có hơn trăm Hỏa Diễm Ma Khôi để các cường giả hả giận.

Theo các cường giả xuất hiện, không biết đại quân ma tộc làm sao truyền lệnh, đông đúc tựa thủy triều rút đi. Quang Diệu Thiên Sư kỳ sĩ đoàn áp lực suy giảm, không có mệnh lệnh chủ tướng không dám truy kích, như cũ giữ trận hình tròn từ từ lùi ra sau, phòng ngừa ma tộc lần nữa tấn công.

Hơn trăm con Hỏa Diễm Ma Khôi đa số chết trong tay bóng xám dẫn đầu. Những ma tộc cấp sáu này không một con có thể ngăn cản y. Trong giây lát trên đất chất đầy thi thể, chỉ có người chúng còn thiêu đốt hỏa diễm.

Bóng xám xám rớt cuộc chậm lại lộ ra tướng mạo. Đó chẳng phải là phó minh chủ liên minh thánh điện, điện chủ Thích Khách Thánh Điện, Hiệp Giả cấp chín Thánh Nguyệt ư?

Thánh Nguyệt vóc người cao gầy lúc này trong mắt lộ sát khí lạnh lẽo. Nhưng ẩn sau sát khí là nồng đậm lo âu.

Ánh mắt quét hướng phương xa, Hạo Nguyệt trước đó chạy trốn ra ngoài nay chậm rãi trở về. Dường như nó tiêu hao thể lực quá nhiều, tốc độ không nhanh, trên người quang mang cũng mờ nhạt. Tia sáng tím khiến người run sợ đã biến mất không còn sót lại chút gì.

Thánh Nguyệt đương nhiên có ấn tượng với Hạo Nguyệt. Thấy nó, dù là Hiệp Giả đại nhân, điện chủ Thích Khách Thánh Điện gặp qua không biết bao nhiêu trường hợp, cũng là sắc mặt chợt biến đổi.

Đồng bạn ma thú của Long Hạo Thần đặc thù quá rõ, không có tương tự. Vì sao nó ở chỗ này?

Tam đại ma thần xuất hiện trên chiến trường, phóng ra chiến lực mạnh nhất, dẫn động uy lực tương ứng Trụ Ma Thần. Đầu tường Khu Ma quan đương nhiên thấy rõ.

Giống như Thánh Linh Tâm đã nói, bọn họ chỉ cần vì đại quân tranh thủ thời gian là có thể chờ cứu viện. Ma tộc tính kế nhân loại, làm sao nhân loại không có tính kế ma tộc? Người mạnh nhất trong Khu Ma quan không phải Thánh Linh Tâm đỉnh cấp bảy. Trong này còn là tổng bộ Thích Khách Thánh Điện.

Cường giả chân chính chỉ có ở thời khắc mấu chốt mới ra tay. Bởi vậy Hiệp Giả Thánh Nguyệt trước tiên biết tin, lập tức không chút do dự chạy ra. Bọn họ cũng luôn chờ ma thần xuất hiện trên chiến trường. Tuy thực lực cá nhân rất khó thay đổi một trận chiến, nhưng ám sát chủ tướng quân địch là thế mạnh của đám thích khách.

Bóng dáng xám xịt bước nhập hư không, giây lát khi xuất hiện đã tới bên cạnh Hạo Nguyệt.

Nhìn hai người hôn mê trên lưng Hạo Nguyệt, Thánh Nguyệt chỉ thấy lòng mình bỗng chốc bị bóp nghẹt. Một người là đứa cháu ruột thịt, tổng trưởng quân sự Khu Ma quan. Mà cái khác càng thêm trọng yếu. Đó là khối thịt trong lòng liên minh kỵ sĩ a!

Hai tay cùng lúc vươn ra bắt lấy cổ tay hai người. linh lực nhu hòa chậm rãi chảy vào cơ thể thư giãn.

Thánh Nguyệt không trước tiên xem cháu mình mà là tập trung lực chú ý vào Hạo Nguyệt, lát sau chân mày nhíu lại dần giãn, thềm thở ra. Rốt cuộc thằng nhóc này không có việc gì.

Lúc này thân hình trên không trung hạ xuống, trên mặt đất đám kỵ sĩ Bí Ngân Cơ Tòa chạy nhanh tới. Cao Anh Kiệt cũng nhận biết Hạo Nguyệt, trước tiên chạy đến, hầu như là bật thốt nói.

"Tại sao Hạo Thần ở chỗ này?" Gã thậm chí đã quên đối tượng chất vấn là một vị cường giả cấp chín.

Thánh Nguyệt lạnh lạnh liếc gã một cái, trầm giọng nói.

"Trở về rồi bàn sau."

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 77

Đồng Quy Linh Lô [1]

Vừa nói ông vừa ôm lấy Long Hạo Thần giao vào tay Cao Anh Kiệt. Ông có thể hiểu được tâm tình của Cao Anh Kiệt. Rất rõ ràng, người nổi bật nhất trong Kỳ Sĩ Thánh Điện này được chuyên môn phái đi theo Long Hạo Thần. Nến không bởi vì Long Hạo Thần, Kỳ Sĩ Thánh Điện không thể nào để mười kỳ sĩ Bí Ngân Cơ Tòa trở thành lĩnh đội Tân Sơn Ma Đoàn. Lúc trước không hề có tiền lệ này.

Trong mắt nhiều người, đây là bởi vì đợt thi lần này Kỳ Sĩ Thánh Điện xuất hiện nhiều nhân tài ưu tú. Chỉ có Thánh Nguyệt mới biết nguyên nhân nằm ở trên người con trai quang minh Long Hạo Thần.

Bởi vậy hiện tại ông trước giao Long Hạo Thần cho Cao Anh Kiệt, để gã xác nhận Long Hạo Thần an toàn mới là quan trọng nhất.

Quả nhiên, Cao Anh Kiệt ôm lấy Long Hạo Thần lập tức kiểm tra tình trạng thân thể, ngoại trừ suy yếu ra thì không có gì đáng ngại. Lúc này gã mới thở ra một hơi.

Mới nãy Long Hạo Thần và chúng bạn ở trên đầu tường đại chiến ma tộc, Cao Anh Kiệt đã ẩn trong góc tối, chỉ cần Long Hạo Thần không gặp phải nguy hiểm thì gã sẽ không dễ dàng ra tay. Tùy theo nhóm Long Hạo Thần trở về doanh trại, dĩ nhiên Cao Anh Kiệt cũng đi nghỉ ngơi. Lúc này trên chiến trường gặp lại hãn, làm sao Cao Anh Kiệt không kinh ngạc? Vừa rồi còn xuất hiện ma thần! Nhưng nói như thế nào thì Long Hạo Thần đã không có gì đáng ngại, cũng khiến gã yên tâm nhiều. Về việc vì sao hãn ra chiến trường, chờ trở lại điều tra cũng không muộn.

Thánh Nguyệt đem Long Hạo Thần đưa cho Cao Anh Kiệt xong, sắc mặt biến trầm trọng. So sánh với tình huống của Long Hạo Thần, Thánh Linh Tâm có thể hình dung bằng từ hồngбет.

Mặt Thánh Linh Tâm trắng như tuyết, nhưng quái dị là vẻ mặt lại hiện nụ cười thuần khiết như trẻ thơ. Chỉ nhìn đến điểm này, Thánh Nguyệt liền biết cháu trai đã làm gì. Lại thêm trước đó thấy thi thể của thân vệ ma thần, Thánh Nguyệt trong lòng từng đợt đau nhói. Nhưng mặc kệ thế nào, ít nhất cháu trai còn sống, bị ba vị ma thần ngăn cản, coi như là may mắn của họ.

Tam đại ma thần xuất hiện, vốn tưởng sẽ một kích hủy diệt Quang Diệu Thiên Sứ kỵ sĩ đoàn, cho dù có viện quân đến cũng muộn màng. Ba ngàn Quang Diệu Thiên Sứ kỵ sĩ đoàn một khi chính diện đụng độ ba trăm thân vệ và tam đại ma thần, trận hình lập tức tan rã, nhất định xuất hiện thương vong cực lớn. Lúc này đại quân ma tộc đánh lén, không nói cũng hiểu kết quả.

Nhưng quyết đoán chính xác của Thánh Linh Tâm đã cứu Quang Diệu Thiên Sứ kỵ sĩ đoàn thoát khỏi vận mệnh chết chắc. Một người đương nhiên không thể phòng ngự, phá hủy kế hoạch của tam đại ma thần. Nếu y không ngăn được tam đại ma thần, cho viện quân tranh thủ thời gian, kết quả sẽ không biến đổi. Vậy mà Thánh Linh Tâm dựa vào tu vi đỉnh cấp bảy của mình đã làm được rồi.

Sở dĩ tam đại ma thần đuổi theo y là bởi vì một kích kia của Thánh Linh Tâm có thể sánh bằng cường giả đỉnh cấp tám. Nếu có thể giết chết một cường giả như vậy, tác dụng không thua gì hủy diệt Quang Diệu Thiên Sứ kỵ sĩ đoàn. Cuối cùng, dưới sự trợ giúp của Long Hạo Thần và Hạo Nguyệt, Thánh Linh Tâm thành công hoàn thành mục tiêu. Nhưng chính y cũng lâm vào hôn mê sâu.

Lúc này Quang Diệu Thiên Sứ kỵ sĩ đoàn thu binh xong, dưới mệnh lệnh của Thánh Nguyệt từ từ lùi ra sau trở về Khu Ma quan. Đại quân ma tộc công thành đại chiến đến đây tạm dứt một thời gian.

Khi Long Hạo Thần từ hôn mê dần tỉnh lại, cảm thấy toàn thân bủn rủn, nội linh lực trì trệ rất khó vận dụng.

"Hạo Thần, cậu thấy thế nào?" Thanh âm trầm thấp của Cao Anh Kiệt vang lên.

Long Hạo Thần dần tập trung thị lực. "Tôi, tôi không có việc gì. Lĩnh đội, tôi đang ở đâu? Tổng trưởng đại nhân đâu?"

Long Hạo Thần gượng ngồi dậy, lập tức hỏi điều muốn biết.

Đây là một căn phòng rộng, bên ngoài sắc trời như cũ tối đen. Trong phòng bố trí rất đơn giản, bây giờ có không ít người, trong đó bao gồm Cao Anh Kiệt và các lĩnh đội Tân Săn Ma Đoàn. Thánh Linh Tâm nằm trên chiếc giường khác cạnh hắn. Thánh Nguyệt, Lam Nghiên Vũ và bảy, tám tướng lĩnh cao cấp của Khu Ma đứng tại đó.

"Ông cố?" Nhìn thấy Thánh Nguyệt, Long Hạo Thần bật thốt. Hấn kêu tiếng này khiến mọi người kinh ngạc, đặc biệt là Lam Nghiên Vũ, bà không thể tin được nhìn Long Hạo Thần.

Thánh Nguyệt hướng Long Hạo Thần gật đầu, sắc mặt ông cực kỳ lạnh lẽo.

"Không có việc gì thì tốt. Được rồi, hiện tại Hạo Thần đã tỉnh. Nghiên Vũ, con nói đi, đây rốt cuộc là chuyện gì? Vì sao Long Hạo Thần cùng Linh Tâm xuất hiện trên chiến trường."

Hiển nhiên Lam Nghiên Vũ rất sợ Thánh Nguyệt, sắc mặt càng thêm tái nhợt. Nhìn chồng hôn mê nằm trên giường khuôn mặt lại mang nụ cười quỷ dị, thân thể bà kịch liệt run rẩy, nói không ra một câu.

"Ông cố. Là con muốn cùng chú ra chiến trường." Ngay lúc đó, Long Hạo Thần đột nhiên mở miệng.

Thánh Nguyệt ngẩn ngơ, đám Cao Anh Kiệt cũng ngây ngẩn.

Thánh Nguyệt nghi hoặc nói.

"Cậu muốn cùng nó ra chiến trường? Ta mới hỏi rồi, khi đó cậu mới rút lui khỏi công phòng chiến trên đầu tường không lâu, quay lại doanh trại thì bị Linh Tâm kêu đi. Cậu có cái gì mà muốn cùng nó ra trận? Chẳng lẽ nó không biết cậu là thành viên Tân Săn Ma Đoàn, trực tiếp tiến nhập bình nguyên chiến trường cùng ma tộc là nguy hiểm cỡ nào?"

Long Hạo Thần thản nhiên đối diện mọi người, trong mắt chẳng hề che giấu sự tôn kính.

"Bởi vì chú Thánh biết thân phận của con. Chú ấy có quen phụ thân con, cho nên hết sức quan tâm tình huống của con. Lúc kết thúc chiến đấu, cố ý kêu con lên thành. Một là vì khích lệ con, hai là cũng muốn con đi theo chú học tập cách chỉ huy đại quân."

Nghe Long Hạo Thần nói, Lam Nghiên Vũ vẻ mặt lộ ra kinh ngạc. Không ai so với bà càng rõ ràng mục đích Thánh Linh Tâm kêu Long Hạo Thần lên đầu tường. Nhưng bây giờ hắn lại nói lời này, hơn nữa nhìn sắc mặt hắn không lộ ra vẻ cố ý, dường như nói đều là lời thật.

Thánh Nguyệt sắc mặt trầm xuống.

"Hạo Thần, tuy Linh Tâm là cháu ta, nhưng nó nếu có sai, cho dù đã chết trận sa trường cũng phải bị truy cứu. Cậu không cần vì nó che giấu cái gì. Đừng nói là nó, ngay cả ta đều không biết cha cậu là ai. Lý do của cậu không dùng được."

Long Hạo Thần lắc đầu nói.

"Ông cố, con nói thật. Bởi vì con dùng một kỹ năng phụ thân tự sáng chế, vừa lúc chú Thánh cũng biết kỹ năng này, còn từng theo phụ thân học tập. Cho nên mới nhận ra con, chiếu cố con."

Long Hạo Thần vừa nói ra, lại lần nữa chấn kinh mọi người trong phòng. Thân phận Thánh Linh Tâm là gì? Cháu trai duy nhất của Hiệp

Giả cấp chín Thánh Nguyệt. Lấy thân phận, địa vị, tu vi của y, lại cần cùng phụ thân Long Hạo Thần học kỹ năng? Hơn nữa còn là kỹ năng tự sáng chế. Phụ thân của Long Hạo Thần là ai?

Trong mắt Thánh Nguyệt lộ ra tò mò.

"Cha cậu rốt cuộc là ai?"

Long Hạo Thần hít sâu, cúi đầu nhìn Thánh Linh Tâm như cũ chìm trong hôn mê, mới nói.

"Con chỉ có thể nói cho một mình ông."

Thánh Nguyệt gật đầu, tay phải nâng lên, một luồng sáng bao trùm ông và Long Hạo Thần. Chốc lát sau, vẻ mặt Thánh Nguyệt biến thành vô cùng kỳ quái, thậm chí còn nuốt nước miếng, trong mắt tràn đầy kinh hãi.

"Khó trách, khó trách.... được, ta tin cậu, nói tiếp đi. Cậu vì sao cùng nó bước lên chiến trường?"

Long Hạo Thần nói.

"Con đi theo chú Thánh xem tình hình chiến đấu trên đầu tường, chú cũng nói cho con biết về phụ thân, hơn nữa cổ vũ con mấy câu liền kêu con trở về nghỉ ngơi. Con vừa xuống thành thì thấy chú Thánh cũng xuống, chuẩn bị dẫn Quang Diệu Thiên Sứ kỵ sĩ đoàn xuất thành chiến đấu. Cho nên con chạy tới, muốn cùng chú ấy kề vai chiến đấu. Vốn chú Thánh không đồng ý, nhưng đại quân tên đã trên dây không thể chậm trễ thời gian. Cho nên mới dặn dò con phải theo sát chú ấy, sau đó luôn ở cạnh bảo vệ con."

"Ồ ồ!" Cao Anh Kiệt nhin không được gầm lên. "Tôi đã dạy các người như thế nào? Phục tùng mệnh lệnh của chỉ huy là bản tính của quân nhân, nơi này là chiến trường. Cậu có biết mình làm vậy sẽ nguy hiểm cỡ nào không? Cậu không quen thuộc cách chiến đấu của Quang

Diệu Thiên Sứ kỵ sĩ đoàn, sao có thể lỗ mãng theo ra ngoài. Mặc kệ cậu xuất hiện nguy hiểm hay ảnh hưởng trận chiến đều là tội không thể tha."

Cao Anh Kiệt tức đến toàn thân run rẩy, nếu không phải trước mặt nhiều người, gã rất muốn răn dạy Long Hạo Thần.

Long Hạo Thần cúi đầu, nói.

"Xin lỗi, lĩnh đầu, tôi sai rồi."

Cao Anh Kiệt lạnh lùng nhìn hắn.

"Đưa lệnh bài công huân ra đây, tôi phải trừ tất cả công huân của cậu."

Long Hạo Thần gật đầu. Đầu tiên là cởi ra Thánh Linh giáp trên người. Đang lúc hắn cởi áo giáp thì *bộp* một tiếng, một quyển sách từ ngực hắn rơi ra.

"A?" Long Hạo Thần ngẩn người, lấy sách lên.

Đó là một quyển sách thoát nhìn rất bình thường, nhưng mặt trên có bốn chữ lớn mạ vàng, Di Hoa Tiếp Mộc.

Đây là cái gì? Long Hạo Thần khẳng định đây không phải đồ của mình.

Nhìn thấy quyển sách này, Thánh Nguyệt và Lam Nghiên Vũ đều ngẩn ra. Vốn trong lòng Lam Nghiên Vũ không hiểu vì sao Long Hạo Thần che chở Thánh Linh Tâm như thế, nhưng khi bà thấy quyển sách này, ngay cả bà chính mắt nhìn thấy sự việc cũng bất giác tin lời Long Hạo Thần.

Thánh Nguyệt vẻ mặt nghi hoặc.

"Quyển sách này là Thánh Linh Tâm cho cậu?"

Long Hạo Thần gãi đầu nói.

"Con không biết! Có thể là khi hôn mê chú Thánh đã nhét cho con."

Thánh Nguyệt thở ra một hơi.

"Mãi đến bây giờ ta mới hoàn toàn tin những lời cậu nói. Thằng nhóc này, quá bướng bỉnh, sao có thể đi theo đại quân đến chiến trường? Cậu có biết nếu gặp chuyện gì, chỉ sợ mấy lão già trong Kỵ Sĩ Thánh Điện sẽ chạy tới trước mặt ta tính sổ?"

Ông nói ra câu này, Lam Nghiên Vũ sắc mặt biến đổi, mấy quân nhân khác cũng kinh ngạc. Thanh niên này rốt cuộc có lai lịch gì? Cho dù hẳn là con cháu của cường giả cấp chín cũng chưa chắc có thể khiến Hiệp Giả Thánh Nguyệt lo lắng tới mức đó?

.....

Về Long Hạo Thần nói dối, công nhận rất bản lĩnh nam nhi. Nhưng vẫn muốn nói, đứa trẻ ngoan thì không nên nói dối, còn nói dối không chột dạ chớp mắt như vậy.

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 78

Đồng Quy Linh Lô [2+3]

Bạn đang đọc truyện được copy tại Truyện FULL

Thánh Nguyệt chuyển hướng Cao Anh Kiệt nói.

"Ta thấy thôi đừng trừ giá trị công huân của cậu ta. Một cây làm chẳng nên non. Nếu ta không đoán sai, phỏng chừng Linh Tâm cũng là muốn cho cậu ta lên chiến trường mở mắt. Đụng phải ma thần xác suất rất nhỏ, nếu không lấy tu vi của Linh Tâm bảo vệ cậu ta cũng dư dả. May mắn Hạo Thần không có việc gì, chuyện đến đây nên ngừng thôi. Nếu sau này cậu ta lại vi phạm quân lệnh, lúc đó xử phạt cũng không muộn."

Tuy trong mắt Cao Anh Kiệt như cũ tràn ngập tức giận, nhưng Thánh Nguyệt không chỉ là điện chủ Thích Khách Thánh Điện, đồng thời còn là phó minh chủ liên minh thánh điện. Lời ông nói Cao Anh Kiệt không dám không nghe, chỉ có thể trầm mặt đáp một tiếng, nhưng ánh mắt nhìn Long Hạo Thần vẫn rất giận.

Long Hạo Thần áy náy liếc gã một cái, lập tức chuyển hướng Thánh Nguyệt, hỏi.

"Ông cố, chú Thánh làm sao vậy? Có bị thương nghiêm trọng lắm không?"

Thánh Nguyệt thở dài một tiếng.

"Nó không phải bị thương."

"A?" Long Hạo Thần vẻ mặt khó hiểu nhìn ông.

Thánh Nguyệt nói.

"Linh Tâm bị linh lực phản phệ mới như vậy. Ai, đứa trẻ này! Nhưng nếu lúc đó nó không dùng kỹ năng như vậy, chỉ sợ các người cũng khó sống tiếp."

Long Hạo Thần vẻ mặt xấu hổ nói.

"Đều tại con, liên lụy chú Thánh."

Cao Anh Kiệt rốt cuộc vẫn nhịn không được, nói.

"Cậu cũng biết? Nếu không phải tại cậu, lấy tu vi của Thánh huynh đệ muốn đi ai dám cản trở. Thật không biết nên nói cái gì với cậu nữa."

Thánh Nguyệt sâu trầm nhìn Long Hạo Thần, nói.

"Được rồi, người đừng mắng Hạo Thần nữa, cậu ta cũng là muốn giết địch, có ý tốt. Huống chi cậu ta còn trẻ. Người cho rằng sự tình tựa như cậu ta nói đơn giản như vậy ư? Theo ta hiểu Linh Tâm, nếu nó quyết định sử dụng Đồng Quy Linh Lô nghĩa là ôm ý muốn chết, nhất định có kêu Hạo Thần rời đi trước. Nhưng cuối cùng nó và Hạo Thần sống sót, chứng minh Hạo Thần đem đến may mắn cho trận chiến này."

"Tôi cũng có thể chứng minh điểm này." Một vị tướng dáng người cao to trầm giọng nói. Người này mặc giáp đen, đích thị là cách ăn mặc của Quang Diệu Thiên Sứ kỵ sĩ đoàn. Chẳng qua lúc này sau người không có đôi cánh sắt lớn.

"Cao huynh, xin đừng trách móc tiểu huynh đệ này. Có thể nói nếu không có tiểu huynh đệ, lần này chúng tôi thật sự toàn quân bị diệt. Tôi cảm thấy không chỉ không nên trừng phạt, còn phải thưởng cho cậu ta."

Đã cậu ta là thành viên Săn Ma Đoàn, tôi thấy thưởng cho một vạn công huân cũng không tính nhiều."

"Gì?" Nghe lời này, vẻ mặt tức giận của Cao Anh Kiệt cũng nguôi ngoai. Gã có biết người nói chuyện, đoàn trưởng Quang Diệu Thiên Sứ kỵ sĩ đoàn, đồng dạng là Kỵ Sĩ Thánh Điện cấp bảy, nhưng chưa từng có được Bí Ngân Cơ Tòa chiến khái.

"Vốn chúng tôi không rõ vì sao tiểu huynh đệ đi theo tổng trưởng đại nhân cùng bước lên chiến trường. Nhưng sau đó khi chúng tôi đối đầu Địa Miễn tộc Ẩn Hình Giả, tọa kỵ của tiểu huynh đệ có tác dụng rất lớn. Nếu có thể tôi thật hy vọng cậu ta sẽ gia nhập Quang Diệu Thiên Sứ kỵ sĩ đoàn của chúng tôi."

Nói xong vị đoàn trưởng này đem biểu hiện trên chiến trường của Long Hạo Thần, đặc biệt là Tiểu Quang liên tục phóng thích Chân Ác Nhân giải quyết tình huống khẩn cấp.

"Nếu không có tiểu huynh đệ trợ giúp chúng tôi giải quyết Địa Miễn tộc Ẩn Hình Giả dây dưa, chắc ma tộc đã có thể thông dong bố trí xong, đợi chúng ta chịu thương thì ra tay ngay, chỉ sợ khi đó thật sự không về được. Địa Miễn tộc mấy ngàn Ẩn Hình Giả bị hủy diệt, phá hủy kế hoạch ban đầu của chúng, khiến tam đại ma thần không thể không xuất hiện, lộ ra Trụ Ma Thần phát động công kích. Trong lúc vội vàng cho chúng tôi cơ hội sống sót trở về. Lần này chúng tôi có thể sống, ngoại trừ hy sinh lớn lao của tổng trưởng đại nhân, công thứ hai thuộc về tiểu huynh đệ này."

Nghe lời đoàn trưởng nói, Cao Anh Kiệt sắc mặt biến đổi, liếc Long Hạo Thần một cái, không nói gì thêm.

Long Hạo Thần ngăn lại nói.

"Công lao thì không dám, tôi đã vi phạm quân lệnh, chỉ hy vọng cho tôi thêm một cơ hội, tiếp tục cùng bạn bè lấy thân phận Tân Săn Ma Đoàn hoàn thành rèn luyện là tốt rồi. Tôi không cần phần thưởng. Ông

cố, ông mới nói Đồng Quy Linh Lô là cái gì? Khi nào chú Thánh có thể tỉnh lại?"

Hắn nóng lòng muốn biết tình trạng của Thánh Linh Tâm. Lúc trên chiến trường, lời nói của Thánh Linh Tâm không ngừng vang vọng bên tai hắn. Hắn tận đáy lòng hy vọng có thể trợ giúp Thánh Linh Tâm và Thái Nhi hòa hoãn quan hệ cha con.

Thánh Nguyệt thờ dài nói.

"Đồng Quy Linh Lô, khi đã biết thích khách có thể sử dụng linh lô thì nó thành chuyên chúc linh lô của chúng ta. Duy nhất tác dụng của nó chính là công kích. Nếu chỉ bàn về lực công kích thì Đồng Quy Linh Lô tiến ba hạng đầu cũng không vấn đề. Chẳng qua nó có tác dụng phụ quá lớn nên thứ hạng tụt ra sau."

Nhìn Thánh Linh Tâm ngủ say, Thánh Nguyệt tiếp tục nói.

"Linh lô càng mạnh thì phản phệ càng lợi hại. Đồng Quy Linh Lô có thể trong nháy mắt bộc phát lực công kích của bản thân gấp mấy lần. Dem tất cả nội lực và sức sống lấy cách đặc thù bùng nổ, sản sinh sức công kích vượt xa tu vi bản thân. Đồng Quy Linh Lô tiến hóa cũng vô cùng kỳ quái. Nó sẽ không tiến hóa theo tu vi người sử dụng, mà là tùy tuổi tăng trưởng. Nhưng tuổi càng lớn, sử dụng uy lực càng mạnh nhưng phản phệ thêm nghiêm trọng."

"Linh Tâm có thể còn sống trở về đã là kỳ tích. Thích khách có được Đồng Quy Linh Lô, chỉ duy nhất nó ở chiến trường sử dụng linh lô xong còn có thể sống tiếp."

"Đồng Quy Linh Lô ở bất cứ trạng thái nào đều chỉ sử dụng được một lần, thân thể sẽ lâm vào trạng thái cực kỳ suy nhược, không còn chút sức chiến đấu, trong thời gian ngắn sẽ chiều sâu hôn mê. Hôn mê bảy ngày, bảy ngày sau khi nó tỉnh lại, sẽ tiếp tục yếu ớt tương đương với tuổi hiện có. Tự thân linh lực hoàn toàn bị phong bế, mỗi một ngày hồi phục ký ức và tu vi một tuổi. Lấy tuổi hiện tại của Linh Tâm, phải hơn ba mươi ngày

mới hoàn toàn khôi phục được, tính thêm bảy ngày hôn mê, tổng cộng là bốn mươi mấy ngày."

Nghe Thánh Nguyệt nói xong, Long Hạo Thần hít một ngụm khí lạnh. Hắn biết được linh lô phản phệ nghiêm trọng chính là Luân Hồi Linh Lô của Thái Nhi, nhưng lực phản phệ Đồng Quy Linh Lô của Thánh Linh Tâm cũng không nhỏ chút nào! Ngay cả thần trí và ký ức đều chịu ảnh hưởng, suốt hơn bốn mươi ngày không cách nào hồi phục bình thường. Đây thật là chiêu tất sát dùng để liều mạng.

Thánh Nguyệt nói.

"Được rồi, mọi người đi làm việc đi. Hạo Thần, cậu cũng nghỉ ngơi đi. Quyển sách Di Hoa Tiếp Mộc là Linh Tâm cho cậu, trở về phải chăm chỉ tu luyện. Di Hoa Tiếp Mộc là một kỹ năng, tùy theo tu vi cậu tăng lên mà tác dụng càng mạnh, xem như là bí mật bất truyền của Thánh gia ta. Sau khi cậu học xong cũng dạy cho Thái Nhi đi. Lúc trước con bé không chịu theo ta học kỹ năng tự sáng chế của Thánh gia. Chỉ có cậu dạy con bé mới chịu học thôi."

"Vâng, ông cố." Long Hạo Thần cung kính đáp.

Ý niệm máy động, hắn tìm tới Hạo Nguyệt, đại công thần đã cứu hắn và Thánh Linh Tâm đang nằm ở một bên. Chẳng qua lúc này Hạo Nguyệt không có chút suy yếu nào, ngược lại tinh thần sáng láng, tựa như có sức sống dùng không hết.

Đương nhiên Long Hạo Thần không biết, khi hắn và Thánh Linh Tâm hôn mê bị đưa trở về, Hạo Nguyệt đã dùng tốc độ nhanh nhất thu dọn chiến trường. Mặc kệ là Bích Lục Song Dao Ma hay Song Đầu Thử, hoặc là Hỏa Diễm Ma Khôi đều là ma tộc có ma tinh. Hạo Nguyệt có thể nói là ăn uống no nê một bữa. Lúc này trong bụng chứa ít nhất hơn trăm khối ma tinh, chỉ là tiêu hóa còn cần một đoạn thời gian. Chỉ có nó mới dám ăn như vậy, đối ma thú khác, nuốt nhiều loại tinh hạch bất đồng chủng loại kiểu đó, trực tiếp no chết rồi.

Mang theo Hạo Nguyệt rời đi, Long Hạo Thần đáy mắt biểu lộ trút được gánh nặng, rốt cuộc coi như giải quyết xong.

Sao hẳn có thể nói lời thật được! Như vậy sẽ phá hư quan hệ hai đại thánh điện. Long Hạo Thần cũng biết địa vị của mình trong Kỳ Sĩ Thánh Điện, lại xem vẻ mặt của Cao Anh Kiệt và đám kỳ sĩ Bí Ngân Cơ Tòa, hẳn đã rõ. Cho dù Thánh Nguyệt là cường giả cấp chín, trong chuyện này không cách nào che chở vợ chồng Thánh Linh Tâm và Lam Nghiên Vũ.

Dù bọn họ không phải cha mẹ Thái Nhi, Long Hạo Thần cũng vẫn sẽ không nói ra sự thật. Để quan hệ hai đại thánh điện tốt đẹp mới là quan trọng.

Rời khỏi cửa rồi Long Hạo Thần mới phát hiện, mình đang ở nơi cách tường thành Khu Ma quan không xa, là nơi chuyên trị liệu các tướng lĩnh bị thương.

"Các người thuộc bộ phận nào? Không có quân lệnh không được tự tiện lên thành, người vi phạm xử trí theo quân pháp."

"Tránh ra." Thanh âm lạnh lẽo vang lên.

Nghe giọng này, Long Hạo Thần chấn động, vội vàng hô to.

"Thái Nhi, tôi ở đây."

Lúc này hẳn nhìn thấy chỗ truyền đến tiếng ồn, chính là nhóm bạn Săn Ma Đoàn số một cấp sĩ bị đội binh sĩ tuần thành ngăn cản.

Nghe tiếng Long Hạo Thần, Thái Nhi nguyên bản sát khí tràn ngập bỗng xoay người, gậy trúc gõ mặt đất, nhảy mấy cái đã tới trước mặt Long Hạo Thần.

"Hạo Thần, anh không sao chứ?" Hai tay Thái Nhi nắm chặt cánh tay Long Hạo Thần, thậm chí còn vội sờ soạng người hẳn.

Mấy người khác cũng bu lại, nhìn Long Hạo Thần và Hạo Nguyệt, vẻ mặt nhẹ nhõm.

Thì ra khi Long Hạo Thần bị lính liên lạc kêu đi rồi, chờ lâu không thấy hắn trở về, Thái Nhi càng nghĩ càng thấy không đúng, lại nghĩ tới ban ngày mẫu thân đến đây, rốt cuộc nhện không được đi tìm. Người khác đương nhiên không thể để nàng đơn độc hành động, đều đi theo.

"Không có việc gì, không có việc gì, tôi khỏe lắm." Long Hạo Thần cười nói.

Thái Nhi cảm giác ra tuy Long Hạo Thần hơi suy yếu nhưng không bị thương, khí thế lạnh lùng trên người lập tức dịu xuống. Nàng nắm chặt tay phải của Long Hạo Thần không chịu buông, khẽ nói.

"Chúng ta trở về."

Long Hạo Thần nhẹ gật đầu, xoay người nhìn Cao Anh Kiệt.

Cao Anh Kiệt trầm giọng nói.

"Các người về nghỉ ngơi trước đi. Long Hạo Thần, nếu lại xuất hiện tình huống như hôm nay, tôi sẽ giải tán Săn Ma Đoàn các người. Nghe rõ không?"

Long Hạo Thần vội vàng đứng thẳng hướng gã hành lễ kỷ sĩ.

Trong phòng chữa trị, lúc này chỉ còn lại Thánh Nguyệt, Lam Nghiên Vũ và hôn mê Thánh Linh Tâm.

Đợi mọi người đều đi, sắc mặt Thánh Nguyệt biến lạnh lùng.

"Nói. Đến tột cùng có chuyện gì. Lão phu ăn muối so với các người ăn cơm còn nhiều. Tuy Hạo Thần vì các người che giấu, nhưng vừa nhìn liền biết thằng bé không giỏi nói dối. Khi cậu ta nói dối đều không dám nhìn vào mắt ta."

Lam Nghiên Vũ cúi đầu, lo lắng nhìn chồng nằm trên giường.

"Hôm nay con nhìn thấy Long Hạo Thần và Thái Nhi trên một cái giường...sau khi Linh Tâm biết, quyết định thử nghiệm năng lực Long Hạo Thần, còn có cho hắn một ít giáo huấn, để hắn dừng..."

"Đồ khốn!" Thánh Nguyệt vốn tính tình không tốt, nghe bà giải thích thì nổi giận dùm dùm.

"Óc các người là hồ dán sao? Chẳng lẽ các người không biết lần này Thái Nhi tham gia thi đấu tuyển Săn Ma Đoàn là đích thân lão phu giám khảo? Nếu không có lão phu đồng ý, Long Hạo Thần có thể cùng Thái Nhi ở chung một chỗ ư? May mắn thằng bé Hạo Thần hiểu chuyện, nếu không hai đại thánh điện đã nổi lên tranh chấp. Ta cho người biết, Long Hạo Thần đối với Kỵ Sĩ Thánh Điện trọng yếu không thua gì Thái Nhi đối với Thích Khách Thánh Điện chúng ta. Hơn nữa mới này thằng bé còn cho ta biết nó là con của Long Tinh Vũ. Người có biết Long Tinh Vũ là ai không? Linh Tâm luôn xem Long Tinh Vũ là thần tượng."

"Ta nên nói cái gì với các người đây? May mắn không xảy ra chuyện gì. Một khi có chuyện không may, chẳng những các người cả đời hối hận, trong liên minh sẽ náo loạn."

Lam Nghiên Vũ nghe Thánh Nguyệt nói xong thì ngây ngẩn.

"Nhưng...nhưng hắn cùng Thái Nhi ngủ chung một giường! Hơn nữa hai đứa còn như vậy."

Thánh Nguyệt lạnh giọng nói.

"Ngủ chung một giường thì sao? Đây không phải là chuyện sớm muộn? Chẳng lẽ người có đợi đến khi kết hôn mới cùng thằng nhóc Linh Tâm ngủ chung? Trong toàn bộ liên minh, trừ Long Hạo Thần ra không ai xứng với Thái Nhi nhà ta. Khó được là Thái Nhi còn ưng ý hắn. Tính cách Thái Nhi thế nào người còn không biết sao? Cho dù là người, ta, đều bị nó bài xích ngoài nội tâm. Long Hạo Thần có thể đi vào lòng con

bé, đương nhiên có chỗ hơn người. Ta mới hai ngày không chú ý Thái Nhi, các người liền suýt gây chuyện lớn."

Lam Nghiên Vũ buồn bã nói.

"Ông nội, con là một người mẹ! Chẳng lẽ làm mẹ, con trông thấy con gái cùng một thằng con trai chung chỗ, không nên làm gì sao? Từ Thái Nhi ba tuổi thì con không còn cơ hội nâng niu nó, con chỉ có một con gái, lại cùng con bé như người xa lạ."

Thánh Nguyệt ánh mắt dần nhu hòa, thở dài một tiếng, nói.

"Có được thì có mất. Tốt lắm, còn chưa gây lớn chuyện, người hãy chăm sóc Linh Tâm đi."

Nói xong câu đó, cấp chín Hiệp Giả đại nhân xoay người ra ngoài. Khi ông rời khỏi tầm mắt Lam Nghiên Vũ, một tia khổ sở hiện trên khóe miệng lão nhân oai phong một cõi liên minh thánh điện. Đó cũng là cháu cố của ông a! Nhưng ông không có lựa chọn.

Trong doanh trại.

Lúc này sắc trời như cũ tối đen, ánh bình minh chưa xuất hiện.

Quay lại nhà tạm thời của họ, Long Hạo Thần chưa kịp nói cái gì đã cùng Thái Nhi đi vào giấc ngủ.

Vốn Thái Nhi muốn hỏi hẵn mọi chuyện, nhưng khi nằm trong vòng tay hẵn, nàng thiếp ngủ.

Nếu hỏi Long Hạo Thần có cảm giác gì đối với trận đại chiến vừa nãy, như vậy hẵn đáp chỉ có bốn chữ: còn sống, thật tốt.

Đại doanh ma tộc.

Khác với nhân loại, ma tộc ở điểm nào đó có đặc thù giống ma thú, chế độ cấp bậc rõ ràng, nhưng phương diện quản lý không tinh tế.

Hơn mười vạn đại quân ma tộc trú đóng ở bình nguyên. Bởi vì vật tư thiếu kém, hơn nữa ma tộc không biết cày cấy, chỉ có ma tộc cường giả cấp bốn mới có tư cách ngủ trong doanh trướng. Cho dù vậy, doanh trướng cũng có vẻ vô cùng cũ nát.

Sáu ngàn năm trước, bảy mươi hai Trụ Ma Thần đột nhiên giáng xuống, cuốn sinh vật nguyên bản thuộc về đại lục này vào chiến tranh xâm lược. Bởi vì loại tâm tính không phải tộc mình là người ngoài, cho nên ma tộc hoàn toàn bất kể hậu quả giết chóc, cướp đoạt.

Cùng với chiến tranh ngàn năm, nhân loại xây dựng liên minh thánh điện dần đứng vững gót chân. Dựa vào vài đạo thiên nhiên bình chương cùng ma tộc giằng co, ma tộc dần hiện ra vấn đề của mình.

Trong ma tộc, cấp càng cao thì sinh sản càng chậm. Độ sinh sản tựa như Song Dao Ma hạ đẳng ma tộc thì lạ thường, hầu như giống nhân loại. Hơn nữa Song Dao Ma chỉ cần ba năm là vào thể thành niên.

Ma tộc giết chóc nhiều hơn nhân loại. Trừ nhân loại ra còn có một ít dân bản xứ Thánh Ma đại lục bị hủy diệt chủng tộc. Dưới tình huống như vậy, khi tình hình chiến đấu trong đại lục ổn định, ma tộc xuất hiện tình trạng ít thực vật nhưng không cách nào xoay sở.

Không còn cách nào khác, ma tộc chỉ có thể tụ tập nhân loại còn sống, để họ gieo trồng lương thực, chăn nuôi súc vật, một chủng tộc sinh tồn trước tiên lấp đầy, mà phương diện khác đương nhiên bị buông bỏ.

Tuy ma tộc lãnh địa lớn, nhưng chúng giết chết nhân loại quá nhiều, người còn sống đa số chạy đi liên minh thánh điện. Chúng có thể tìm được nhân loại quá ít, bởi vậy không thể không từ bỏ phát triển cái khác, chuyên tâm vấn đề thực vật.

Hiện tại trong ma tộc địa vị nhân loại khác với lúc xưa, thậm chí so với ma tộc bậc trung còn cao, có tư cách chỉ huy hạ đẳng ma tộc phụ giúp gieo trồng lương thực.

Ma tộc không ngừng hưởng liên minh thánh điện phát động chiến tranh. Mục đích chủ yếu có hai, dốc sức cướp người, cái khác là giảm bớt miệng ăn bên mình, đặc biệt là ma tộc cấp thấp. Nhưng sáu ngàn năm qua, Lục Đại Thánh Điện của nhân loại đã hoàn toàn đứng vững gót chân, so sánh với bảy mươi hai Trụ Ma Thần tuy như cũ yếu thế, nhưng bằng vào thiên nhiên bình chướng lại thêm vũ khí cường đại kết tinh từ trí tuệ nhân loại chế tạo ra, thật có thể ngăn cản các đợt tấn công của ma tộc. Ma tộc hận nhất vũ khí phòng ngự loại Ma Đạo đại pháo, nhưng không còn cách nào khác. Chúng không có khả năng sinh sản và năng lực chế tạo như vậy. Nếu không phải vũ lực của bảy mươi hai Trụ Ma Thần quá mạnh, chỉ sợ ưu khuyết điểm giữa nhân loại và ma tộc phải chuyển đổi.

Nhưng đến tận bây giờ, ma tộc như cũ chiếm quyền chủ động. Nhân loại chưa dám xua quân hướng đông thu phục mảnh đất bị mất. Mất đi thiên nhiên bình chướng, nhân loại như cũ không phải đối thủ ma tộc.

Trung tâm đại doanh ma tộc có ba trưởng bông cực lớn. Mỗi cái đều cao hơn mười mét, trưởng bông hình tròn đường kính ít nhất hơn ba mươi mét. Trong ma tộc chỉ ma thần mới có thể ngụ ở, coi như xa hoa.

Lúc này trong trưởng bông trung gian kia, không khí hiện ra trầm trọng.

Hỏa Diễm Sư Ma An Lạc Tiên ngồi ở ghế chính giữa, hai bên gã là Dực Ngưu Cuồng Ma Tái Cộng và Thanh Yêu Kỵ Ma Hệ Nhĩ.

Tuy ba vị ma thần đứng hạng ngoài năm mươi, nhưng trong ma tộc đều có địa vị hết sức quan trọng. Nhưng lúc này trên mặt chúng đều có vẻ âm trầm, trong mắt thậm chí tràn ngập lo âu.

Dực Ngưu Cuồng Ma Tái Cộng mạnh nâng lên cái bàn to trước mặt quăng cái rằm.

"Lúc đó ngốc thật, nên bắt nó về ngay mới đúng! Đưa đến chỗ bệ hạ thì chẳng phải giải quyết xong mọi chuyện?"

"Bắt nó? Người vẫn là ta? Hay là Sư Ma?" Khuôn mặt điển trai Thanh Yêu Kỳ Ma Hệ Nhĩ hừ lạnh một tiếng.

Nghe gã nói câu này, lỗ mũi Tái Cộng bỗng trầm mặc, đáy mắt gã chợt lóe sự kinh sợ.

An Lạc Tiên xua tay nói.

"Thôi, nói những chuyện này cũng vô dụng. Tin tức này quá kinh người, nếu thật là đã đến thế giới này, cho dù nó không hoàn toàn khôi phục sức mạnh, chúng ta cũng không dễ dàng chế ngự. Hy vọng là chúng ta buồn lo vô cớ nhìn lầm. Dù sao chắc là không cách nào xuyên qua, nếu không..."

Nói đến đây, đáy mắt gã cũng hiện vẻ sợ hãi.

Tái Cộng thở hồng hộc nói.

"Vậy chúng ta làm gì đây?"

Hỏa Diễm Sư Ma An Lạc Tiên đột nhiên đứng dậy.

"Chúng ta ngồi đây bàn tính cũng không ra kết quả. Vậy đi, hai người ở chỗ này chỉ huy đại quân, tiếp tục tấn công, nhiều sai chủng tộc dưới cấp ba xung phong, nhưng đừng triển khai đại chiến, đồng thời tăng cường phòng ngự doanh trại. Ta lập tức quay về ma đô tham kiến Ma Thần Hoàng bề hạ, thỉnh ngài định đoạt."

Thanh Yêu Kỳ Ma Hệ Nhĩ gật đầu, nói.

"Cũng chỉ còn cách này."

Chốc lát sau, trong đại doanh ma tộc vang lên tiếng vó ngựa như sét đánh đình tai nhức óc, một đoàn ánh sáng đỏ bay hướng phương đông.

Sáng sớm.

Săn Ma Đoàn số một cấp sĩ các thành viên tuyệt không bởi vì hôm qua lên giường muộn mà ngủ nướng. Đối với tu vi cỡ bọn họ, mình tưởng ngưng thần chỉ cần hai hoặc bốn tiếng đồng hồ, dưới tình huống không bị thương thì có thể điều chỉnh được.

Đang lúc mọi người rời giường rửa mặt súc miệng, có hai binh sĩ ngày hôm qua cho Long Hạo Thần truyền lệnh tiến đến. Nhưng lần này không phải truyền lệnh mà là mang đến bữa sáng cho họ.

"Ủa? Ở trong quân đội có đãi ngộ tốt như vậy? Đưa bữa sáng đến tận doanh trại?" Lâm Hâm rất tò mò nói.

Binh sĩ đưa cơm đặt đồ ăn xuống, cười nói.

"Xét thấy biểu hiện ưu tú ngày hôm qua trên đầu tường của các vị, cấp trên quyết định dựa theo tiêu chuẩn mục sư phục vụ cơm." Nói xong đã xoay người đi.

Liên minh thánh điện quân nhân chức nghiệp khác biệt thực vật cũng không giống. Đây không phải kỳ thi, chủ yếu là chức nghiệp khác nhau thì tình trạng thân thể không giống. Chiến sĩ dẻo dai, cường tráng, mà thích khách thì không thể ăn quá nhiều mỡ và món chính, bọn họ phải giữ thân thể nhẹ nhàng. Mục sư, ma pháp sư, triệu hoán sư ăn đồ vật tốt hơn chút. Bọn họ tiêu hao là tinh thần lực, đối với dinh dưỡng nhu cầu tinh tế. Trong đó thức ăn của mục sư là tốt nhất, bởi vì mục sư thân thể yếu ớt.

Đương nhiên chuyện gì đều có ngoại lệ, ví dụ trước mắt mấy vị này hầu như đều thuộc phạm trù ngoại lệ.

Có đồ ăn ngon đương nhiên mọi người không khách sáo. Rửa mặt súc miệng xong, lập tức ngồi xuống ăn uống.

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 79

Di Hoa Tiếp Mộc

Bữa sáng trong hộp không tính là kỳ trân dị bảo, nhưng rất phong thú. Có hai cái trứng của ma thú cấp thấp, mỗi người đều có phần. Còn có thơm ngon thư thư, nóng hổi thịt ngừu, rau xanh, thậm chí có cả hoa quả.

Tối hôm qua tiêu hao không ít, bọn họ lại là người trẻ tuổi, lát sau đã quét sạch hết thực vật.

Trong bảy người chỉ Thái Nhi và Trần Anh Nhi ăn ít chút, còn lại mấy người khác lượng cơm so với chiến sĩ thành niên chỉ hơn chứ không kém.

Đầu trục mục sư Tư Mã Tiên vẻ mặt thỏa mãn vỗ bụng.

"Không biết khi nào có thể ra chiến trường, ngày hôm qua còn chưa đã ghiền."

Long Hạo Thần nói.

"Đúng rồi, mọi người chia công huân nào."

"Công huân? Đoàn trưởng, hôm qua cậu lại ra chiến trường?" Lâm Hâm tò mò hỏi. Ngày hôm qua trở về đã rất khuya, Long Hạo Thần kêu mọi người nghỉ ngơi trước, không nói sự việc trải qua.

Long Hạo Thần nhìn Thái Nhi ngồi bên cạnh.

"Đúng vậy. Hôm qua tôi bị tổng trưởng quân sự đại nhân kêu đi, sau đó cùng chú ấy ra chiến trường."

Nghe đến đây, Thái Nhi nhú mày.

Long Hạo Thần không định che giấu Thái Nhi. Bởi vì hẳn không muốn nói dối Thái Nhi, dù là thiện ý dối. Nhưng cùng một việc nếu dùng phương pháp khác nói ra, cảm giác của người nghe sẽ khác biệt.

"Tổng trưởng đại nhân kỳ thật là phụ thân của Thái Nhi. Hôm qua dì ấy có nhìn thấy tôi và Thái Nhi ở trên một chiếc giường, chắc là có nói cho tổng trưởng đại nhân. Cho nên sau đó tôi mới bị kêu đi."

"Bọn họ dối với anh..." Thái Nhi nắm chặt tay Long Hạo Thần, trong thanh âm chất chứa lo lắng.

Long Hạo Thần mỉm cười nói.

"Cô xem hiện tại tôi giống như có việc gì không? Nghe tôi nói hết đã."

"Lúc mới bắt đầu, đúng thật là chú Thánh đối với tôi không tốt lắm, chỉ là để tôi theo chú ấy dẫn Quang Diệu Thiên Sứ kỵ sĩ đoàn lên chiến trường. Nhưng trong chiến đấu, chú Thánh nhận ra kỹ năng tôi sử dụng, thì ra chú quen biết phụ thân tôi. Sau đó tôi và chú Thánh kề vai chiến đấu, học được rất nhiều điều. Chú Thánh còn đặc biệt tặng cho tôi một quyển kỹ năng."

Mấy người khác tỏ vẻ nghi hoặc, Long Hạo Thần giải thích quá trình rất đơn giản.

Thái Nhi ngẩng đầu lên.

"Chỉ có nhiều đó ư?"

Long Hạo Thần nói.

"Sau đó đối diện cường địch, chú Thánh vì bảo hộ tôi đã thi triển Đồng Quy Linh Lô. Tuy rằng bình an trở về nhưng còn trong hôn mê."

Khi nói những lời này, Long Hạo Thần nhìn chăm chăm sắc mặt Thái Nhi. Khiến lòng hẫng trầm xuống là Thái Nhi nghe Thánh Linh Tâm hôn mê nhưng không lộ ra vẻ gì.

"Trên chiến trường tôi thừa cơ giết một ít ma tộc, chắc là có tích lũy chút công huân, nên chia cho mọi người."

Trước mặt mọi người, Long Hạo Thần không nói chuyện liên quan Thánh Linh Tâm. Hẫng biết khúc mắc trong lòng Thái Nhi khó giải, không thể quá gấp rút, huống gì đây là việc của nàng.

Vương Nguyên Nguyên nghi hoặc nói.

"Không cần, đây đều là tự cậu giết ma tộc có được, đâu phải mọi người cùng nhau giết địch."

Long Hạo Thần cười nói.

"Đội chúng ta còn đang dung hợp, chia đều công huân là tôi đề nghị, sao không đi đầu thực hiện? Nếu không có đan dược của Lâm Hâm, chưa chắc tôi có thể còn sống quay lại. Chia đều đi. Sau này nếu ai đặc biệt cần công huân, chẳng lẽ chúng ta sẽ không giúp ư? Tôi cảm thấy lần này thông qua rèn luyện dung hợp đội ngũ, tìm ăn ý trong chiến đấu đúng là quan trọng, nhưng trọng yếu vẫn là cảm tình mọi người cùng nhau. Chúng ta là đồng bạn, tựa như anh chị em. Tuy giá trị công huân tốt nhưng dùng đúng chỗ có thể đem đến tác dụng to lớn. Chúng ta bảy người như một thể, cùng chung công huân không tốt sao?"

Hẫng vừa nói vừa lấy ra bảo thạch thí nghiệm công huân, kiểm tra công huân của mình.

Khi Long Hạo Thần chia giá trị công huân cho mỗi người, tất cả đều ngây ngốc, bởi vì thật sự là quá nhiều.

Bảy người cùng giết thì mỗi người chia hơn hai mươi công huân. Nhưng lần này Long Hạo Thần chia cho mỗi người hơn năm mươi công huân, bình quân giá trị công huân của mọi người được đến hơn bảy mươi ba.

Thấy mọi người ánh mắt quái dị, Long Hạo Thần cười nói.

"Tôi nhờ chú Thánh giết được đại khái mấy chục Song Dao Ma, nên mới có nhiều công huân như vậy. Hiện tại chắc chắn chúng ta là đội có nhiều công huân nhất. Các người không thấy Đồng Quy Linh Lô của chú Thánh lợi hại cỡ nào đâu. Nháy mắt đã quét sạch hơn trăm ma tộc cường giả cấp sáu."

Trần Anh Nhi cười hì hì nói.

"Tốt qua, sáng sớm bầu trời rớt cục vàng xuống, người ta tâm tình thật tốt. Có đồ ăn ngon, có công huân chia. Đoàn trưởng, đi theo anh thật không uổng."

Tư Mã Tiên cười to nói.

"Anh Nhi nói đúng, Hạo Thần, vốn tôi không phục thực lực của cậu, hiện tại đã khâm phục nhân cách cậu rồi. Cậu quả thực xứng danh đoàn trưởng. Nếu giờ không có cơ hội lên thành vậy chúng ta làm gì đây?"

Long Hạo Thần nói.

"Mọi người vẫn là tự tu luyện đi. Tôi trước tiên giúp mọi người kiểm tra trị số nội, ngoại linh lực."

Giám sát mọi người có nội, ngoại linh lực bao nhiêu là điều tất yếu. Cao Anh Kiệt từng nói tu vi càng cao càng cần giám sát, hình thành tập quán tốt trong đội. Như vậy sẽ phương tiện cung cấp vật tư. Ví dụ nếu có thành viên tu vi sắp đột phá, đoàn đội có thể ra tiền cho người đó mua một đan dược thích hợp, vậy có thể tiết kiệm nhiều thời gian và tăng cao thực lực đội.

Kết quả kiểm tra đã có.

Dựa theo lớn nhỏ trình tự, ngoại linh lực đứng đầu là Vương Nguyên Nguyên, cao tới năm trăm hai mươi bốn. Trong đám chiến sĩ cấp năm thì đây thật là con số cực khủng khiếp. Thứ hai không ngờ là Thái Nhi, bốn trăm bốn mươi sáu, Long Hạo Thần ngoại linh lực là ba trăm chín mươi sáu, Tư Mã Tiên là ba trăm sáu mươi hai, Hàn Vũ là hai trăm bảy mươi lăm.

Còn hai vị liên quan ma pháp thì không tính ngoại linh lực cũng không sao, dù gì không đến một trăm.

Đến nội linh lực, Thái Nhi dĩ nhiên đệ nhất, nội linh lực hai ngàn năm trăm chín mươi, đây là chuẩn cấp năm bậc ba. Lại thêm nàng có thể chất Luân Hồi Thánh Nữ, nếu không tính tới Luân Hồi Linh Lô khó khăn đến mức tận cùng, nàng là người mạnh nhất trong đám.

Nội linh lực đứng thứ hai là Lâm Hâm, nội linh lực là hai ngàn ba trăm tám mươi lăm. Tiếp theo là Hàn Vũ, hai ngàn hai trăm bảy mươi. Vương Nguyên Nguyên hai ngàn một trăm sáu mươi. Thứ năm mới đến Long Hạo Thần, hai ngàn lẻ chín mươi lăm. Tuy nội linh lực chỉ đứng thứ năm, nhưng thực tế sức chiến đấu của hắn chỉ sau Thái Nhi. Hơn nữa trong lúc thi đấu tuyển chọn Săn Ma Đoàn hắn đã đột phá, nội linh lực tiến bộ đủ kinh người. Dù sao qua cấp năm thì nội linh lực tăng lên rất chậm.

Thứ sáu là Tư Mã Tiên, một ngàn chín trăm hai mươi. Trần Anh Nhi đứng chót, một ngàn tám trăm năm mươi. Hai người sau luôn dùng Tụ Linh Đan tu luyện, tiến bộ khá rõ ràng.

Nhìn đến số lượng linh lực của mình và bạn bè, mọi người ánh mắt cùng tập trung trên người Thái Nhi. Mọi người không ngoài ý muốn Thái Nhi nội linh lực đệ nhất, nhưng ngoại linh lực lại cao tới bốn trăm, so với chưa cuồng hóa Tư Mã Tiên và Long Hạo Thần còn cao hơn. Đây là thực lực tới cỡ nào! Hơn nữa chắc Thái Nhi nhỏ tuổi nhất trong đám.

Long Hạo Thần ghi chú linh lực của mọi người hiện tại, xong mới nói.

"Tốt lắm, mọi người bắt đầu tu luyện đi. Nhưng đừng tiêu hao quá nhiều, để chuẩn bị tùy thời tham chiến."

Ngày hôm qua Lâm Hâm có thi thể của Bích Lục Song Dao Ma và Bối Thập Phi Ma, vừa lúc dùng làm dược. Trên chiến trường, đan dược tiêu hao có thể nghĩ, hơn nữa đây là vật bảo mệnh. Tuy y không biết công kích nhưng cố gắng đối với Săn Ma Đoàn trọng yếu không thua bất cứ ai, đương nhiên phải phát huy ưu thế của mình. Long Hạo Thần dắt Thái Nhi trở lại nhà của mình, nhỏ giọng nói.

"Thái Nhi, cô không đi xem chú Thánh ư?"

Thái Nhi trầm mặc một lúc, rốt cuộc vẫn là lắc đầu.

"Tôi biết về Đồng Quy Linh Lô, ông ấy sẽ không có chuyện gì. Tôi đi tu luyện." Nàng vừa nói vừa leo lên góc giường, khoanh chân nhắm mắt tu luyện.

Đau lòng nhìn nàng, Long Hạo Thần ngồi đối diện nhưng không tu luyện mà lấy ra quyển Di Hoa Tiếp Mộc, nghiêm túc nghiên cứu.

Quyển kỹ năng Di Hoa Tiếp Mộc này rất mỏng, chỉ có sáu, bảy trang. Long Hạo Thần xem rất cẩn thận, dần dần trên khuôn mặt tuần tú hiện lên vẻ kinh ngạc.

Kỹ năng Di Hoa Tiếp Mộc này rất kỳ lạ. Nói là kỹ năng nhưng không có phương pháp vận dụng linh lực. Bản thân kỹ năng không có năng lực công kích, phòng ngự, nhưng rất thực dụng.

Di Hoa Tiếp Mộc, kỳ thật chính là năng lực ẩn núp trong thân thể mình lưu trữ kỹ khác năng khác.

Sau khi sử dụng, có thể sử dụng bất cứ kỹ năng nào trong thân thể, tương đương với tích góp linh lực, sau khi lưu trữ thì tùy thời có thể

phóng thích. Nhưng trong lúc trữ tồn, cả người phải trong trạng thái nửa minh tưởng, ít nhất thân thể không được di động, không được chiến đấu.

Hoàn tất lưu trữ rồi, trong vòng hai tiếng đồng hồ nhất định phải phóng ra kỹ năng, nếu không phần linh lực tích góp này sẽ tự động phân tán.

Kỹ năng thông qua Di Hoa Tiếp Mộc bảo tồn sẽ không liên tục hao linh lực, cũng không ảnh hưởng linh lực hồi phục.

Có Di Hoa Tiếp Mộc, có thể nói khiến chức nghiệp giả thêm một kỹ năng tùy thời có thể phóng ra.

Nhưng Di Hoa Tiếp Mộc cũng có cực hạn. Trước tiên nó chỉ thích hợp chiến sĩ, thích khách và kỵ sĩ. Ma pháp sư, mục sư và triệu hoán sư thì vô dụng. Đồng thời Di Hoa Tiếp Mộc chỉ thích hợp kỹ năng bạo linh lực mà không thích hợp loại dùng kỹ xảo.

Ví dụ Đấu Suất Toàn Viên Kiếm của Long Hạo Thần không cách nào thông qua Di Hoa Tiếp Mộc tích góp. Đấu Suất Toàn Viên Kiếm cần dùng linh lực và kỹ xảo hoàn mỹ kết hợp.

Nhưng loại thánh kiếm thì rất thích hợp.

Sau khi Long Hạo Thần xem xong hết sách kỹ năng, hơi suy tư một chút đã nghĩ ra hai khả năng. Nếu dùng đúng, Di Hoa Tiếp Mộc hoàn toàn trở thành năng lực giữ mệnh. Đúng thật là một bí kỹ đẳng cấp nhất! Hơn nữa đây lại là kỹ năng tự sáng chế, người chế tạo còn là Hiệp Giả cấp chín Thánh Nguyệt!

Trong doanh trại rất yên tĩnh, chỉ ngẫu nhiên có nguyên tố hỏa chúc phúc bạo động và một ít khê dao động, đó là Lâm Hâm đang luyện chế đan dược. Mấy người khác đều chìm đắm trong trạng thái minh tưởng.

Trong Khu Ma quan này, tùy thời phải đối mặt đại quân ma tộc, mỗi người hiểu rõ đoeều quan trọng là tăng cao thực lực. Có áp lực và động

lực có thể kích phát tiềm năng. Toàn bộ Săn Ma Đoàn số một cấp sĩ dưới áp lực này chậm rãi thăng cấp. Khiến Long Hạo Thần có chút ngoài ý muốn, là tác dụng phụ của Bạo Linh Đan chỉ duy trì khoảng mười hai tiếng, cảm giác suy yếu dần biến mất, mà không phải như Lâm Hâm đã nói cần hai mươi bốn tiếng, việc này có liên quan đến thể chất của hắn.

Tu luyện kéo dài đến buổi chiều, ăn xong cơm trưa phong phú, mọi người lại tu luyện không tới hai tiếng đồng hồ thì cửa doanh trại có tiếng gõ, truyền đến mệnh lệnh thuộc quân bộ Khu Ma quan.

Một lát sau, Long Hạo Thần dẫn theo chúng bạn Săn Ma Đoàn số một cấp sĩ đi gặp chín Tân Săn Ma Đoàn khác.

Tập hợp tất cả Tân Săn Ma Đoàn đến rèn luyện bởi vì lý do gì? Không chỉ mỗi mình Long Hạo Thần nghi ngờ, các cường giả tuổi trẻ trong đại thánh điện cũng có cùng suy nghĩ. Dù sao họ vừa mới vào bộ binh doanh một ngày, chẳng lẽ an bài có thay đổi gì?

Sự thật đúng là có biến đổi. Sự biến đổi này chủ yếu do hai phương diện tạo thành. Trước hết là mười Tân Săn Ma Đoàn biểu hiện trên đầu tường ngày hôm qua. Tân Săn Ma Đoàn trước giờ không đến Khu Ma quan rèn luyện, lần này là khởi đầu. Bởi vậy từ Thánh Linh Tâm đến các tướng soái Khu Ma quan chưa nghĩ ra thích hợp an bài. Cho nên quyết định để họ đến bộ binh doanh rèn luyện gian khổ, tiêu bớt hiếu thắng.

Kết quả khiến tướng sĩ Khu Ma quan kinh ngạc là, hôm qua trước sau phân phối mười Tân Săn Ma Đoàn đến thủ thành, bọn họ lộ ra sức chiến đấu vượt xa nhận định của tướng soái Khu Ma quan, khiến bộ binh doanh tổn thất không đến một phần năm so với bình thường. Nên biết, một bộ binh doanh chỉ nhiều hơn sáu người mà thôi!

Khó trách Khu Ma quan tướng soái giật mình, lần này tổng thể thực lực thành viên Tân Săn Ma Đoàn đúng là mạnh hơn trăm năm gần đây. Trước không nói mặc kệ là Vương Nguyên Nguyên, Long Hạo Thần, Thái Nhi, Đoạn Ưc, Hoàng Nghị và các người khác, đặt ở mấy đợt đấu

trước đều tất nhiên là quán quân. Riêng lần này Kỵ Sĩ Thánh Điện đều là năm kỵ sĩ cấp năm!

Mà một phương diện khác chính là Long Hạo Thần. Tuy Long Hạo Thần thay Thánh Linh Tâm che giấu sự thực, nhưng biểu hiện trên chiến trường của hắn đều được Quang Diệu Thiên Sứ kỵ sĩ đoàn và Âm Dạ Chi Thứ thích khách nhìn trong mắt. Hiện tại đoàn trưởng Quang Diệu Thiên Sứ kỵ sĩ đoàn tạm thay thế Thánh Linh Tâm vị trí tổng trưởng quân sự một ngày, yêu cầu đem Long Hạo Thần và toàn bộ đội điều đến Quang Diệu Thiên Sứ kỵ sĩ đoàn.

Đêm quá nếu không có Hạo Nguyệt mấy cái Chân Ác Nhân, Quang Diệu Thiên Sứ kỵ sĩ đoàn sợ là ngay cả một nửa đều không thể trở về. Trong quân đội không quan tâm cá nhân thực lực, mà là cá nhân trên chiến trường có giúp ích cho đội ngũ, Một người mạnh mẽ giết địch nhiều cỡ nào, nếu đồng bạn đều chết sạch thì cũng không phải quân nhân ưu tú.

Đêm qua Thánh Linh Tâm lấy tín niệm phải chết thi triển Đồng Quy linh Lô tiêu diệt số lớn cường địch, chính Long Hạo Thần đã mang y quay đầu bỏ chạy. Thật sự ở trước mặt tam đại ma thần cướp lại mạng Thánh Linh Tâm.

Sống sót trở về, bởi vì có mặt Hiệp Giả Thánh Nguyệt nên các tướng lĩnh không nói thêm cái gì, nhưng suy nghĩ kỹ lại thì Long Hạo Thần có thể nói lập hai phần đại công.

Long Hạo Thần là quán quân đợt thi đấu Tân Săn Ma Đoàn lần này, đương nhiên cũng là nhân vật đại biểu cho Tân Săn Ma Đoàn. Biểu hiện ưu tú của hắn khiến các thành viên Săn Ma Đoàn được Khu Ma quan quân đội chân chính coi trọng.

Đem nhóm tinh anh này ở lại bộ binh doanh tuyệt đối là đại tài thiếu dụng. Bởi vậy mới có biến đổi, cho bọn họ làm nhiệm vụ khác.

Làm đoàn trưởng Săn Ma Đoàn số một cấp sĩ, Long Hạo Thần vừa mang đội đến nơi thì ánh mắt mọi người đương nhiên rơi trên người hắn.

Ánh mắt Dương Văn Chiêu trước tiên nhìn hướng Trần Anh Nhi. Trần Anh Nhi đang kéo tay Vương Nguyên Nguyên, không thèm liếc gã một cái.

"Dương huynh, khỏe chứ." Long Hạo Thần chủ động hướng Dương Văn Chiêu chào hỏi. Tuy hai người có quan hệ cạnh tranh kịch liệt, nhưng họ đồng thời là kỵ sĩ trẻ tuổi nhất trong Kỵ Sĩ Thánh Điện, loại cạnh tranh này chỉ đem đến kết quả có lợi.

Dương Văn Chiêu mỉm cười nói.

"Long huynh đệ, ngày hôm qua thu hoạch thế nào?"

Gã nói dĩ nhiên là về công huân. Long Hạo Thần mỉm cười nói.

"Còn tạm được."

Hắn vừa nói vừa chào hỏi đoàn trưởng các Tân Săn Ma Đoàn. Trong mười Tân Săn Ma Đoàn, có tư cách cùng họ tranh đoạt vị trí đội đệ nhất chỉ có số hai, số ba, số bốn, ba đội này mà thôi. Còn lại sáu Săn Ma Đoàn tuy cũng rất ưu tú, nhưng so sánh với bốn đội trước thì có chút chênh lệch.

Đoạn Úc dáng người cao to cá tính ôn trọng, sau khi chào hỏi Long Hạo Thần thì không nói chuyện. Đoàn trưởng Săn Ma Đoàn số bốn là mục sư cấp năm, gã và Long Hạo Thần tuy không quen nhưng Lý Hình thì có! Cô sớm chạy lại cùng Long Hạo Thần trò chuyện tình hình chiến đấu ngày hôm qua.

Thực rõ ràng, trận thủ thành hôm qua biểu hiện tốt không chỉ có nhóm Long Hạo Thần. Số hai, ba, bốn, ba đội Tân Săn Ma Đoàn cũng đồng dạng thực lực kinh người. Tổng thể lực sát thương của họ có xu thế vượt qua nhóm Long Hạo Thần. Dù sao bên Long Hạo Thần ma pháp sư

và triệu hoán sư đều không có nguyên bản tác dụng, phương diện sát thương tổng thể không bằng Tân Săn Ma Đoàn khác.

Đúng lúc này, vài vị tướng Khu Ma quan cùng mười lĩnh đầu đi tới. Các thành viên Săn Ma Đoàn yên tĩnh lại, tự trở về đội của mình.

Đi ở phía trước là một vị tướng ngày hôm qua Long Hạo Thần đã thấy, nhưng không biết tên. Cao Anh Kiệt cùng gã đi chung, tới trước mặt mười Săn Ma Đoàn.

"Chào mọi người, tôi tên Cổ Cẩn. Là tham mưu dưới trướng của Thánh tổng trưởng. Trước tiên, đối với biểu hiện ưu tú của các vị trong trận chiến thủ thành ngày hôm qua, quân bộ Khu Ma quan tận đáy lòng cảm tạ. Các người vì Khu Ma quan làm mọi chuyện, các tướng sĩ vĩnh viễn ghi nhớ."

Nghe vị tướng quân Cổ Cẩn nói, nhóm thanh niên Săn Ma Đoàn trong mắt đều xuất hiện hưng phấn. Đối với đám tinh anh tuổi dưới hai mươi lăm tuổi mà nói, được quân đội thừa nhận rất quan trọng. Nó quan hệ đến đánh giá đợt rèn luyện lần này, cũng quan hệ đến giá trị công huân mỗi một đoàn sẽ cùng nhận được.

Đối với Săn Ma Đoàn thì giá trị công huân thật sự rất quan trọng. Có đầy đủ công huân là có thể học bí kỹ mạnh, đổi trang bị tốt. Đương nhiên cũng có thể nhận nhiệm vụ khó công huân nhiều, không ngừng tăng thực lực chính mình. Hiện tại giữa các Săn Ma Đoàn có chút chênh lệch, nhưng ai có thể nói trước mấy năm sau? Trong lịch sử, có nhiều Săn Ma Đoàn cường đại khi mới thành lập đều là vô danh.

Cổ Cẩn nói.

"Xét thấy các vị thực lực cường đại, biểu hiện ưu tú. Khu Ma quan quân bộ quyết định bắt đầu từ bây giờ, phân phối các vị hoàn thành một ít nhiệm vụ quân sự."

Nói xong, sau lưng gã có binh sĩ nâng lên một tấm địa đồ quân sự.

Sắc trời dần tối, so sánh với ngày hôm qua thì thể công của ma tộc yếu rất nhiều, cơ bản không có cường đại ma tộc công thành, vọt tới chỉ là quân rác mà thôi. Tuy cũng có thể khiến Khu Ma quan chịu một ít tổn thất, nhưng không cách nào dao động căn cơ.

Dưới màn đêm tối đen yểm trợ, cửa thành Khu Ma quan lặng lẽ mở ra khe hở. ngay sau đó, từng cái bóng khom lưng lặng lẽ chui ra, thuận theo bờ tường nương bóng đêm che giấu rời đi. Đoàn người nhân số không nhiều, tổng cộng không đủ một trăm người. Khi cửa thành lần nữa khép lại, tựa như không xảy ra chuyện gì.

Bọn họ đương nhiên là mười Tân Săn Ma Đoàn nhận nhiệm vụ quân đội Khu Ma quan. Tinh anh trẻ tuổi Lục Đại Thánh Điện gom thành tiểu đội nhỏ, đoàn trưởng Săn Ma Đoàn số một cấp sĩ Long Hạo Thần tạm thời làm đội trưởng, Dương Văn Chiêu, Đoạt Ưc làm tạm thời phó đội trưởng, chỉ huy đội viên.

Nhiệm vụ tuyệt không phức tạp, lén tẩn công lương thực hậu cần của ma tộc. Theo tin tức thám tử truyền đến, sáng sớm ngày mai sẽ có một đội ma tộc vận chuyển lương thực đến đại doanh ma tộc. Nhiệm vụ của họ là phá hư vận chuyển, tại chỗ phá hủy vật tư.

Bên ngoài Khu Ma quan địa thế bình nguyên, đồi núi làm chủ, muốn che giấu tiểu đội chỉ có sáu mươi một người không phải việc khó. Cũng chính vì địa thế quá thoáng, bởi vậy đại quân ma tộc không thể nào toàn bộ phá hỏng đằng trước Khu Ma quan. Cho nên thoát nhìn nhiệm vụ này nguy hiểm, thật ra khó khăn không cao. Dù sao Khu Ma quan rất ít phải binh ra ngoài tập kích đội vận lương của ma tộc. Lần này xem như đánh bất ngờ.

Theo bóng đêm, sáu mươi một người yên lặng không tiếng động thuận theo mé biên Khu Ma quan thẳng tới dưới chân Ngự Ma sơn mạch, lại từ phía bắc vòng lại, xa xa đã thấy đại doanh ma tộc.

Mọi người đều mặc đồ đen, trang bị gọn nhẹ. Cho dù là ma pháp sư, dưới sự trợ giúp của Phiêu Phù Thuật di chuyển cũng không chậm. Triệu

hoán sư và mục sư cũng được Phiêu Phù Thuật hỗ trợ, cố gắng giảm thiểu tiêu hao.

Chỉ dùng một tiếng đồng hồ họ đã vòng quanh chính diện đại quân ma tộc hai mươi mét. Lại vòng đi mười mét, mục sư dùng Chân Ác Nhân và ma pháp sư dùng Tâm Nhân không ngừng trinh sát, để đảm bảo không có thám tử ma tộc. Kỵ sĩ gọi ra tọa kỵ, triệu hoán sư cũng triệu hoán ma thú. Tiểu đội sáu mươi một người dốc sức chạy hướng hậu phương đại doanh ma tộc.

Long Hạo Thần và chúng bạn Săn Ma Đoàn số một cấp sĩ dẫn đầu. Long Hạo Thần, Thái Nhi, Trần Anh Nhi và cả Lâm Hâm, bốn người ngồi trên lưng Hạo Nguyệt. Không có cách nào, Trần Anh Nhi triệu hoán sư không đáng tin, không thể triệu hoán tọa kỵ thích hợp. Hạo Nguyệt dài hơn bốn mét, cộng bốn người cũng không chật.

Lâm Hâm thi triển Phiêu Phù Thuật giảm bớt thể trọng bốn người, không để Hạo Nguyệt chịu gánh nặng. Ba người Vương Nguyên Nguyên, Tư Mã Tiên và Hàn Vũ thì đi theo sau, lấy tu vi ngoại linh lực của họ thì dù có chạy như điên một ngày vẫn có thể kiên trì. Huống gì Phiêu Phù Thuật của Lâm Hâm thỉnh thoảng rơi trên người họ.

Săn Ma Đoàn khác cũng có biện pháp. Mọi người đều có tu vi trên cấp bốn, tổng thể tốc độ tiến lên không thua kém tiểu đội kỵ binh.

Dương Văn Chiêu dẫn theo đội viên Săn Ma Đoàn số hai cấp sĩ đi cuối cùng. Mọi người trầm mặc một đường đi tới. Bốn tiếng đồng hồ sau họ đã tiếp cận đại doanh ma tộc khoảng ba trăm mét, ngừng ở một đồi núi.

Long Hạo Thần triệu tập mỗi đoàn trưởng Săn Ma Đoàn, mở ra địa đồ, dựa theo Tâm Nhân tra xét chung quanh.

"Không sai, chính là chỗ này. Dựa theo tình báo, đây là con đường đội vận lương ma tộc phải qua." Long Hạo Thần chỉ vào một con đường bao quanh chân núi.

Dương Văn Chiêu gật đầu nói.

"Cách trời sáng còn mấy tiếng đồng hồ, tôi cảm thấy chúng ta nên sai người ta ngoài tìm kiếm một phen, người khác thì ở đây nghỉ ngơi, mai phục."

Long Hạo Thần nói.

"Phái người ra ngoài không bằng để ma thú đi. Đội nào có triệu hoán sư triệu hoán ma thú bay không?"

Nghe hắn nói vậy mắt mọi người chợt sáng lên. Dù sao đây là lần đầu tiên tất cả hợp tác, còn là hành động quân sự, không có ăn ý gì cả.

Dương Văn Chiêu vỗ trán nói.

"Liêu Vũ đoàn tôi có thể, vẫn là cận nghĩ chu đáo. Tôi sẽ khiến hắn sai ma thú bay ra ngoài tìm kiếm. Tầm Nhãn của ma pháp sư cũng đừng ngừng quan sát xung quanh."

Dương Văn Chiêu đơn giản giao cho Liêu Vũ vài câu. Lát sau, một ma thú nhỏ xinh bay lên không, chốc lát biến mất.

Đoạn Úc nói.

"Dựa theo tình báo, lần này đội vận lương khoảng ba ngàn ma tộc. Đa số là ma tộc cấp thấp, đến lúc chiến đấu chúng ta tiến hành công kích như thế nào?"

Long Hạo Thần nhíu mày nhìn mọi người, nói.

"Mọi người có ý kiến gì không, cứ nói ra."

Lục Hi nói.

"Tôi thấy hay là thống nhất điều phối đi. Trước do ma pháp sư chủ công, tiếp đó là kỵ sĩ, chiến sĩ, triệu hoán sư đồng loạt công kích. Thích

khách phụ trách liên hợp ám sát thủ lĩnh đối phương. Mục sư chúng tôi thì phụ trách toàn cục."

Lục Hi này là đoàn trưởng Săn Ma Đoàn số bốn, cũng chính là thủ lĩnh đoàn Lý Hình, mục sư duy nhất cấp năm.

Nghe gã nói vậy, Long Hạo Thần và Dương Văn Chiêu bất giác nhú mày, Đoạn Ưc trầm tư. Mấy đoàn trưởng Săn Ma Đoàn khác cũng suy nghĩ, không chủ động phát biểu ý kiến.

"Tôi cảm thấy làm vậy không thích hợp." Long Hạo Thần mở miệng nói.

"Hả?" Lục Hi kinh ngạc nhìn Long Hạo Thần.

Năm nay gã đã hai mươi bốn, lần này tham gia thi đấu tuyển chọn Săn Ma Đoàn đã ở độ tuổi hạn chế nhất, trong mọi người coi như lớn tuổi. Gã vẫn rất bội phục thực lực của Long Hạo Thần. Nhưng dù sao thoát nhìn Long Hạo Thần quá trẻ tuổi, đối với hành động lần này do hắn làm đội trưởng, không chỉ Lục Hi, đoàn trưởng Săn Ma Đoàn khác đều có chút không phục.

Long Hạo Thần nói.

"Cách chiến đấu như Lục đoàn trưởng nói nếu là áp dụng trong quân đội, vậy không có vấn đề. Nhưng chúng ta không phải quân đội, vấn đề lớn nhất là không quen thuộc lẫn nhau. Dưới tình huống như vậy, đối diện hàng ngàn kẻ địch, chúng ta rất khó định mục tiêu. Tuy nơi này cách đại doanh ma tộc mấy trăm dặm, nhưng ma tộc có không quân. Một khi phát hiện bên này đội vận lương bị tập kích, không quân của chúng nhất định sẽ xuất phát trước tiên. Chỉ cần chúng ta bị giữ chân, vậy rất khó hoàn thành nhiệm vụ lần này."

Lục Hi nhú mày, nói.

"Vậy cậu thấy nên làm sao?"

Long Hạo Thần nói.

"Mỗi Săn Ma Đoàn tự chiến đấu, từ vị trí khác nhau xâm nhập trận doanh của địch. Đội vận lương nhất định xếp hàng dài tiến tới, trận tuyến sẽ khá dài. Săn Ma Đoàn chúng ta trải qua vài ngày nay ở trên đường quen thuộc, cùng với hôm qua trên chiến trường hợp tác, ít nhất có ăn ý sơ sơ. Từ vị trí khác nhau phát động tập kích, sẽ không quấy nhiễu nhau, cũng có thể phát huy sức chiến đấu lớn nhất mỗi đội. Chỉ cần cắt đứt đội vận lương, sau đó mỗi người tự phong tỏa, trong thời gian ngắn có thể tạo tổn thất lớn cho ma tộc, cố gắng tranh thủ thời gian."

Lục Hi trầm giọng nói.

"Nhưng cậu có nghĩ tới, nếu như vậy mỗi một đội Săn Ma Đoàn có lẽ sẽ đối mặt cường giả kẻ địch bao vây. Mỗi đội chỉ có sáu người, dưới tình huống đó gặp phải nguy hiểm thì làm sao đây?"

Long Hạo Thần nói.

"Tình huống này có thể xảy ra, khi đó mỗi đội chỉ có thể cùng nhau trông chừng, hết sức trợ giúp. Hơn nữa dựa theo thực lực tổng thể các đội, cho dù gặp phải cường giả cấp bảy cũng có thể ngăn cản một lúc. Xác suất đội vận lương có cường giả cấp bảy rất thấp. Quan trọng hơn là, xin mọi người chớ quên, đây là thử thách. Điều chúng ta cần làm là cố gắng hết sức hoàn thành nhiệm vụ, thậm chí là nỗ lực thu hoạch công huân. Bảo vệ bản thân đương nhiên trọng yếu, nhưng chúng ta cũng phải làm cho lãnh đội thấy."

Có thể trở thành đội viên Săn Ma Đoàn, mọi người đều là thông minh. Long Hạo Thần nói mấy câu cuối cùng, tất cả đều hiểu rõ.

Lục Hi trong mắt chột lóe kinh ngạc, ánh mắt khác thường liếc Long Hạo Thần một cái, không chất vấn thêm. Trong lòng gã âm thầm giật mình. Long Hạo Thần này tuy tuổi không lớn nhưng tâm tư kín đáo, hơn nữa lúc đối đáp với mình trầm ổn, cơ trí. Càng quan trọng là hẳn tìm ra

mẫu chốt đột thử thách này. Thì phải là cố gắng hoàn thành nhiệm vụ, đạt được công huân.

Không phải nghi ngờ, an bài của Long Hạo Thần có lợi nhất cho mục tiêu lần này. Mọi người là Săn Ma Đoàn, ai không hy vọng nhiều thu hoạch công huân. Một khi cùng ra tay, giữa mọi người có thể bởi vì ở khác đội mà cản trở kiếm công huân.

Tuy Long Hạo Thần không nói rõ ràng, nhưng Lục Hi cũng có nghĩ tới điểm này. Các Săn Ma Đoàn đương nhiên không có ý kiến. Tuy rằng chia nhau ra thì có vẻ như thực lực cũng phân tán. Nhưng dù gì mỗi Săn Ma Đoàn đều là phối hợp toàn chức nghiệp, năng lực sinh tồn cực mạnh, càng toàn tâm toàn ý chiến đấu vì Săn Ma Đoàn của mình. Hơn nữa mười lăm đội đã nói rõ không cùng đi, tuy nhiên, họ sẽ mặc kệ Săn Ma Đoàn mình dẫn đội gặp phải hủy diệt ư?

Các vị đoàn trưởng mắt sáng ngời, mỗi người đều có chút hưng phấn. Hiện tại bọn họ nghĩ chính là làm sao mang theo đội viên sát thương ma tộc.

"Tôi chấp nhận ý kiến của Long Hạo Thần." Dương Văn Chiêu là người thứ nhất giơ tay lên.

Đoạn Úc nhẹ gật đầu.

"Tôi cũng không ý."

Lục Hi hít sâu một hơi.

"Đồng ý."

Bốn người thống nhất ý kiến, các đoàn trưởng khác cũng hiểu rõ ý Long Hạo Thần, lập tức thông qua phương án tác chiến. Tiếp theo là an bài chi tiết.

Thực lực mười Săn Ma Đoàn cũng có khác biệt lớn. Long Hạo Thần đem Săn Ma Đoàn số một, hai, ba, bốn an bài ở chiến tuyến, như vậy có

khả năng tùy thời giải cứu Săn Ma Đoàn thực lực yếu kém.

Mười Săn Ma Đoàn chia nhau ra, bố trí ở sườn đồi khoảng hai dặm. Trình tự cụ thể là như vậy: Săn Ma Đoàn số năm cấp sĩ ở trước nhất, tiếp theo là Săn Ma Đoàn số một cấp sĩ của Long Hạo Thần, tiếp theo là số sáu, số hai, số bảy, số ba, số tám, số bốn, cuối cùng là số chín và số mười Săn Ma Đoàn. Hai Săn Ma Đoàn này gần nhất, cách bọn họ không xa Săn Ma Đoàn số bốn cũng là đội có năng lực trị liệu mạnh nhất trong đội ngũ.

Đội ngũ tạm thời dựng nên, dưới sự an bài mau chóng của mấy vị đoàn trưởng, xem như chỉnh chu có trật tự. Mọi người nghỉ ngơi tại chỗ, xoa tay chờ đợi mục tiêu nhiệm vụ lần này tiến đến.

Chân trời tối đen dần biến thành xanh đen. Một con chim nhỏ từ phương xa bay trở về. Chẳng mấy chốc các Săn Ma Đoàn đã nhận được tin tức. Tình báo chính xác, đội vận lương ma tộc đang đi hướng bên này, khoảng một tiếng đồng hồ sẽ tới đây. Số lượng khoảng chừng ba ngàn, lấy Trạch Lâm tộc Song Dao Ma và Ma Nhân Thuật Sĩ làm chủ.

Tất cả thành viên Săn Ma Đoàn bắt đầu chuẩn bị, yên tĩnh ngắm đông phương.

Khi luồng sáng đầu tiên xuất hiện ở phương xa hướng đông, một đội ngũ dài ngoằn cũng hiện ra trước mắt mọi người.

Mỗi nhóm tám Trạch Lâm tộc Song Dao Ma kéo một chiếc xe lớn chậm rãi đi hướng bọn họ. Tầm Nhãn của các ma pháp sư bắt đầu có tác dụng. Đội xe khoảng hai trăm xe ngựa, toàn bộ do Song Dao Ma lập kéo, còn có một ít cường tráng Song Dao Ma, Ma Nhân Thuật Sĩ ở bên cạnh bảo vệ. Phụ trách hộ vệ ma tộc cũng chỉ có hơn ngàn ma tộc mà thôi.

"Hạo Thần, tổng thể quan sát không có vấn đề, nhưng chính giữa đội ngũ có một chiếc xe vận lương hơi kỳ quái." Lâm Hâm vừa phóng Tầm Nhãn quan sát vừa nhỏ giọng nói với Long Hạo Thần.

Lâm Hâm không giỏi công kích, nhưng ma pháp phụ trợ thì có thể nói trong tất cả Săn Ma Đoàn không ai sánh bằng. Tâm Nhãn của y càng quan sát cẩn thận hơn nhiều.

"A? Có cái gì kỳ quái?" Long Hạo Thần vội vàng hỏi.

Lâm Hâm nói.

"Xe vận lương khác trên mặt đất đều có vết hằn sâu, nhưng chiếc xe này lưu lại dấu vết rất nhạt. Càng quan trọng là, hai bên xe có sáu Ma Nhân Thuật Sĩ so với bình thường càng mạnh cùng với bốn Bích Lục Song Dao Ma thủ hộ. Dường như có thứ gì đó trọng yếu lắm. Căn cứ bài bố trận hiện nay, chiếc xe ngựa này nằm trong phạm vi công kích của chúng ta, sợ rằng sẽ rất khó gỡ."

Long Hạo Thần gật đầu, sáu Ma Nhân Thuật Sĩ cường đại thêm bốn Bích Lục Song Dao Ma, đích thực là lực lượng cường đại.

Tư Mã Tiên trong mắt tràn ngập chiến ý.

"Mặc kệ nó, giết chết hết!"

Vương Nguyên Nguyên vuốt Cự Linh Thần tẩm thuần của mình, tuy không nói nhưng lập tức đem ra ba viên bảo thạch, mắt nhìn Long Hạo Thần, chờ đợi hãn ra quyết định.

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 80

Thị Huyết Bối Thập Phi Ma Và Cái Hộp Thần Bí

Long Hạo Thần híp mắt nhắm lấy tay Thái Nhi đứng bên cạnh.

"Nếu chúng có thứ cần bảo vệ, vậy chúng ta phải trước tiên xử lý thủ vệ xe ngựa. Cổ Cẩn tướng quân có nói, họ rất ít tấn công đội vận lương ma tộc. Bởi vì ma tộc có quân đoàn bay, phản ứng cực nhanh, một khi công kích thì không dễ rút lui. Dưới tình huống này ma tộc còn phải mướn cường giả ngũ giai thủ hộ, chỉ sợ đồ vật trong xe không tầm thường. Chúng ta là Liệp ma Đoàn số một cấp sĩ, khối xương cứng này cứ để chúng ta gặm. Lâm Hâm, Hàn Vũ, các người chuẩn bị tốt phòng ngự và hỗ trợ. Một khi chúng ta không địch lại thì lập tức yểm hộ mọi người thối lui. Mấy người còn lại không cần bận tâm cái gì, dốc sức tấn công."

Nghe Long Hạo Thần nói, Vương Nguyên Nguyên chẳng hề do dự khảm bảo thạch vào Cự Linh Thần Thuẫn. Long Hạo Thần, Tư Mã Tiên, Vương Nguyên Nguyên ba đại chiến lực tự động lấy ra viên Bích Ngọc Hộ Thể Đan và một viên Bạo Linh Đan kẹp ở kẽ tay.

Hạo Nguyệt ngoan ngoãn nằm bên chân Long Hạo Thần, ba cái đầu to sáu con mắt thảo nhiên, nhưng nếu cẩn thận quan sát sẽ phát hiện trong mắt nó rõ ràng sắc bén vài phần, con ngươi càng thêm sáng ngời. Tối qua nó ăn nhiều ma tinh của ma tộc, tuy mới chỉ tiêu hóa một phần, nhưng cũng cung cấp không ít chỗ tốt cho nó.

Đội vận lương của ma tộc dần đến gần. Các chiến sĩ Liệp ma Đoàn mai phục ở sườn núi cũng đặc biệt yên tĩnh, mơ hồ hiện ra sát khí.

Tốc độ đội vận lương không chậm, trong lãnh địa ma tộc đã sớm không có loại sinh vật tên là con ngựa. Bởi vì chúng nó đều biến thành thực vật của ma tộc. Song Dao Ma thân thể cường tráng, tốc độ sinh sôi nhanh, loại ma tộc trí tuệ thấp nhất này đương nhiên có nhiều tác dụng, ví dụ như kéo xe. Chúng nó chẳng những chịu được khổ, thân hình to khỏe, tám con Song Dao Ma kéo một chiếc xe tốc độ tiến lên khá nhanh.

Đội ngũ dần đi lên trước, chín Liệp ma Đoàn đều yên tĩnh đợi Long Hạo Thần ra lệnh. Tất cả ma pháp sư đã sẵn sàng chú ngữ, hiện tại còn chưa thể ngâm xướng, nếu không ma lực dao động sẽ khiến bên dưới chú ý. Cho nên bọn họ chỉ có thể chờ đợi.

Rốt cuộc hàng dài đội vận lương ma tộc dần dần đi tới chỗ đám Long Hạo Thần mai phục, đi thêm vài bước là tới vị trí Liệp ma Đoàn số năm chờ sẵn. Long Hạo Thần gật đầu với nhóm bạn, thân hình chợt lóe, đã ngồi trên lưng Hạo Nguyệt, Thái Nhi theo như bóng với hình. Trần Anh Nhi và Lâm Hâm cũng ngồi lên lưng Hạo Nguyệt.

Tiểu Hỏa mạnh ngẩng đầu, một viên hỏa cầu phóng lên cao. Ngay sau đó tứ chi to khỏe bỗng đập đất, cổng đám Long Hạo Thần xông ra ngoài.

Vương Nguyên Nguyên và Tư Mã Tiên một trái một phải hộ vệ hai bên Hạo Nguyệt. Hàn Vũ theo sát phía sau khi xông xuống dưới.

Mười Liệp ma Đoàn tích lực đã lâu, đám Long Hạo Thần một động, chín Liệp ma Đoàn khác cũng đồng thời xung phong. Thanh âm trầm thấp ngâm xướng ma pháp đồng loạt từ phương hướng khác nhau vang lên. Tuy bọn họ tổng cộng chỉ có sáu mươi người, nhưng đều là tinh người của Lục Đại Thánh Điện. Tất cả đều từ tứ giai trở lên, đối diện kẻ địch trên ngàn nhưng chẳng chút yếu thế, toàn diện trùng kích.

Tiểu Hỏa, Tiểu Quang, Tiểu Thanh ba cái đầu đồng thời ngâm xướng chú ngữ. Lúc trước từng liên tục ngâm xướng nay lại xuất hiện. Ba cái đầu tiết tấu khác nhau, hỗn hợp lại hình thành giai điệu đặc biệt.

Nếu bây giờ có một cường giả thất giai trở lên ở đây, nhất định sẽ giật mình kêu lên. Đây rõ ràng là chú ngữ riêng của chủng tộc. Loại chú ngữ này chỉ có chủng tộc đặc biệt cường mới có được. Ví dụ như tinh linh tộc từng cao đẳng nhất ma pháp tinh linh, long ngữ ma pháp của long tộc.

Lúc này Hạo Nguyệt ngâm xướng hiển nhiên không phải loại nào trong đó. Chỉ sợ trên Thánh Ma đại lục không ai biết nó đang ngâm xướng cái gì.

Hạo Nguyệt bắn ra hỏa cầu đã kinh động ma tộc bên dưới. Bỗng chốc ma tộc hiện ra chút ít kinh hoàng, Song Dao Ma kéo xe ngừng lại, nhưng trên người chúng bị dây cương trói, muốn cưỡi ra không phải chuyện dễ. Nhóm ma tộc phụ trách thủ hộ thì tự động chuẩn bị, đối mặt mười Liệp ma Đoàn lao xuống.

Long Hạo Thần đứng trên lưng Hạo Nguyệt, xung quanh thần thể dâng lên sương mù vàng kim, đó chẳng phải là kỹ năng Súc Thế ư? Hai tay không có Thuần Bài, chỉ có hai thanh trọng kiếm. Lam Vũ, Quang Phù Dung và Thánh Linh kiếm của hắn.

Một vòng quang hoàn vàng từ hậu phương đội ngũ lan ra. Tín Niệm quang hoàn, Thủ Hộ Ân Tứ, Cường Kích quang hoàn rơi trên người mọi người, đó là từ Hàn Vũ.

Sở dĩ Long Hạo Thần không dùng Thánh Linh sáo trang, bởi vì hiện tại nhiệm vụ trọng yếu nhất của hắn là mau chóng giết địch, tiêu diệt mười cường địch Lâm Hâm đã nói.

Từ lúc lao xuống núi hắn đã nhìn thấy mục tiêu. Chiếc xe ngựa đó đúng là bắt mắt. Bình thường Ma Nhân Thuật Sĩ chỉ cao khoảng hai mét, đầu mọc sáu con mắt. Nhưng Ma Nhân Thuật Sĩ thủ hộ chiếc xe thì cao hơn hai mét năm, khá là cao to, trên đầu chúng nó không phải sáu mà là tám con mắt. Quang mang yêu dị không ngừng lấp lóe.

Oành oành oành--

Kịch liệt chấn động cùng lúc truyền đến từ hai bên chiến trường. Các ma pháp sư bắt đầu phát uy, bên Long Hạo Thần thì không xuất hiện bất cứ ma pháp công kích nào. Bởi vì Hạo Nguyệt còn chưa ngâm xướng xong chú ngữ.

Thanh âm ngâm xướng thánh thót của Trần Anh Nhi cũng vang lên. Nàng ngồi trên lưng Hạo Nguyệt, dường như đang chờ đợi cái gì.

Mười con Song Dao Ma nhào hướng nhóm Long Hạo Thần. Ngay lúc này, Vương Nguyên Nguyên hành động. Chân trái mạnh đạp đất, cả người nàng chột tăng tốc, trên người lóe một tầng quang mang bạc, thân thể biến mơ hồ. Trong tay nàng Cự Linh Thần Thuần lóe quang mang chói mắt. Vương Nguyên Nguyên vung tay phải lên, Thuần Bài khổng lồ bay vút ra, tựa như nghiền ép cầm phập vào Song Dao Ma.

Cự Linh Thần Thuần thật sự quá khủng bố. Song Dao Ma nổi tiếng lực mạnh, nhưng ở trước mắt nó yếu ớt tựa tờ giấy. Thuần Bài đi tới đâu là máu thịt tung tóe, để lại một mảnh tay chân cụt. Khoảnh khắc, mười Song Dao Ma không còn lại dù chỉ một nửa.

Thuần Bài khổng lồ vòng một vòng, không để lại bất cứ kẻ địch nào mới trở về tay Vương Nguyên Nguyên. Có một kích mạnh mẽ kia, dĩ nhiên tốc độ xung phong của Hạo Nguyệt không bị cản trở. Liệp ma Đoàn số một cấp sĩ tựa như một mũi dao nhọn mạnh đâm vào chiến trận ma tộc.

Mười quang cầu tím đen từ bốn phương tám hướng bắn tới, là Ma Nhân Thuật Sĩ phụ trách đội vận lương bắt đầu phát uy. Tuy Ma Nhân Thuật Sĩ chỉ biết một kỹ năng Ma Quang đạn, nhưng chúng nó có thể cách từ ba đến năm giây sử dụng một lần, không cần bất kỳ chú ngữ, đây là ma pháp thiên phú của chúng. Mười Ma Quang đạn mang theo nồng đậm hơi thở hắc ám ập vào mặt.

Lập tức một tầng màn hào quang vàng mở ra, Thánh Quang Phổ Chiếu, kỹ năng phòng ngự quần thể của Thủ Hộ kỵ sĩ ngũ giai. Màn hào

quang vàng bao trùm cả bọn, mặc kệ Ma Quang đạn oanh kích, chỉ có thể để lại một vòng một vòng quang mang vàng trên màn hào quang.

Trước khi rời khỏi thánh thành, Hàn Vũ từng cùng thánh kỵ sĩ trưởng Hàn Khiếm ở chung một thời gian dài. Tay y có một chiếc nhẫn, là nhẫn truyền thừa Hàn Khiếm đưa cho, bên trong ghi chép đa số kỹ năng cường đại của Thủ Hộ kỵ sĩ.

Hàn Khiếm biết chưa chắc Hàn Vũ làm được. Nhưng ít ra từ có nhẫn truyền thừa rồi, Hàn Vũ không cần vì học tập kỹ năng mà buồn rầu, tương lai tuyển chọn bí kỹ cũng có thể hướng phương diện trị liệu phát triển. Còn về kỹ năng công kích và phòng ngự thì có ông nội truyền thừa đã đủ rồi.

Thánh Quang Phổ Chiếu uy lực có thể sánh bằng quang nguyên tố lá chắn phòng ngự đơn thể. Đối với ma pháp hắc ám càng có tác dụng khắc chế cực mạnh, dùng để đối phó công kích Ma Nhân Thuật Sĩ là tốt nhất.

Vốn Lâm Hâm đã chuẩn bị tốt ma pháp phòng ngự nay tạm nhịn xuống, Hỏa Vân Tinh lấp lánh hào quang. Dù gì số lần mọi người phối hợp còn thiếu, cách ăn ý hơi xa, cũng bởi vì như thế mới càng cần dung hợp.

Tư Mã Tiên và Vương Nguyên Nguyên tựa như hai thanh trường đao sắc bén ngang nhiên xâm nhập trận địa địch. Trên đường Song Đao Ma đều biến mất dưới công kích của họ. Hai người đã nuốt vào Bích Ngọc Hộ Thể Đan, công kích vô cùng hung hãn. Lấy hai người tiên phong, mọi người ngang nhiên thẳng hướng xe ngựa kia.

Bởi vì đội vận lương ma tộc xếp thành một hàng dài tiến lên, nên khi họ phá hai phòng ngự Song Đao Ma thì đã tới gần xe ngựa.

Ma Nhân Thuật Sĩ không đánh bừa chính diện với họ. Dựa vào ba cái chân dài, vừa đánh vừa lùi mới là cách chiến đấu của chúng. Nhưng có Thánh Quang Phổ Chiếu phòng ngự, ít nhất tạm thời Ma Nhân Thuật Sĩ không có uy hiếp lớn.

Mắt thấy đã đến gần xe ngựa, cùng với tiếng gầm thét, bốn bóng dáng xanh biếc ngang nhiên xông lên. Sáu quang cầu tím đen ngưng tụ sau lưng chúng, chính là các cường giả ma tộc thủ hộ xe ngựa này phát động.

Đồng thời đối đầu bốn con Bích Lục Song Dao Ma, đối với nhóm Long Hạo Thần mà nói là lần đầu tiên.

Vương Nguyên Nguyên không chút giữ sức, sau khi nàng khám ba viên bảo thạch vào Cự Linh Thần Thuần rồi, sức chiến đấu tăng lên tới cực độ, nhưng không cách nào kéo dài. Vào lúc này cần sức chiến đấu đương nhiên phải dốc hết sức.

Quang mang bạc nồng đậm hóa thành quang trụ bạc to bức mạnh đánh vào thân thể một Bích Lục Song Dao Ma.

Con Bích Lục Song Dao Ma vốn muốn dùng đôi chân trước to khỏe chém quang mang này, nhưng hiển nhiên chỉ uống công. Thân thể cường tráng của nó trực tiếp bị đánh bay, đụng vào bầy Ma Nhân Thuật Sĩ không xa, đập ngã một đám Ma Nhân Thuật Sĩ. Tuy không chết nhưng cũng chịu vết thương không nhẹ. Đây là kỹ năng kèm theo của Cự Linh Thần Thuần, Liệt Không Pháo.

Bên Tư Mã Tiên cũng không rảnh rỗi, luồng sáng đỏ chợt tràn ngập. Sau khi cuồng hóa, pháp trượng trong tay gã ngang nhiên đón đầu Bích Lục Song Dao Ma, va chạm cùng một chỗ đem Bích Lục Song Dao Ma bắn ra xa.

Cùng lúc đó, Long Hạo Thần đang chuẩn bị Súc Thế rốt cuộc động. Thân thể hắn đột nhiên bắn khỏi lưng Hạo Nguyệt, quang mang trắng chói mắt từ hai thanh trọng kiếm lóe lên, đích thị là song thánh kiếm. Đối diện là hai Bích Lục Song Dao Ma xông tới.

Đình--

Tiếng nổ chói tai, Long Hạo Thần thân thể trên không trung đột nhiên tạm ngừng, tay vung một cái. Trong tiếng va chạm, hai Bích Lục Song

Đao Ma lại bị hấn chặn chặn.

Cảnh này thoát nhìn rất khó tin. Long Hạo Thần thân thể sáng lên ánh vàng lóa mắt, là hào quang Quang Báo Thù.

Hấn ở trên không trung chẳng ngờ lại dùng Thần Ngự Thuần. Nháy mắt tạm dừng đã phát động được Thần Ngự Thuần.

Càng quan trọng là, tuy thân thể Long Hạo Thần bị đánh bay, nhưng chỉ lui một mét đã dừng, thân hình trên không trung vòng một vòng, tay trái Thiểm Điện Thứ chém hướng Bích Lục Song Đao Ma bên trái. Tay phải thánh kiếm thì phóng Diệu Nhật Trảm chém Bích Lục Song Đao Ma còn lại.

Lúc này Long Hạo Thần, tựa như thiên thần hạ phàm.

Lam Vũ, Quang Phù Dung bộc phát ngàn vạn tia sáng trắng, khiến Bích Lục Song Đao Ma lực tấn công mạnh mẽ không thể không từ bỏ công kích, đôi chân trước liều mạng vung muốn phòng ngự. Bên kia con Bích Lục Song Đao Ma chân trước to khỏe đột nhiên giơ lên muốn chống đỡ một kích của Long Hạo Thần.

*Oành!!! *

Thánh Linh kiếm mang theo thánh kiếm và quang mang Quang Báo Thù mạnh chém phía bên chân phải Bích Lục Song Đao Ma. Tiếng đứt vỡ chói tai vang lên, chân trước Bích Lục Song Đao Ma cứ như vậy bị chém trúng, tuy không đứt hẳn nhưng trên giáp xác xanh tràn đầy vết nứt.

Một tiếng rống ngâm to rõ từ người Long Hạo Thần phát ra, Thăng Long Kích. Long Hạo Thần không thèm quan tâm Bích Lục Song Đao Ma bên trái, tay phải Thánh Linh kiếm quét ngang đụng trúng chân trước của Bích Lục Song Đao Ma bên phải, mạnh đâm vào giáp xác cứng rắn. Bùng nổ một mảnh mưa máu.

Cùng lúc đó, không ngờ Bích Lục Song Dao Ma cũng tùy theo ngã xuống đất, so với đồng bạn thì nó giữ lại toàn thi.

Đây là phối hợp Ky Thích nhất thể. Long Hạo Thần tay trái Lam Vũ, Quang Phù Dung mục đích chỉ là mê hoặc, Lam Vũ, Quang Phù Dung mang theo lực lượng thánh kiếm khiến Bích Lục Song Dao Ma khá sợ hãi. Mà lúc này Thái Nhi núp sau lưng Long Hạo Thần giúp hắn đứng trên không trung, ra tay. Một kích giết chết, ảnh phân thân thêm vào Bá Vương Thứ, cứng rắn cắt đứt trung khu thần kinh của Bích Lục Song Dao Ma.

Chỉ trong thời gian ngắn ngủi, Long Hạo Thần và Thái Nhi đã xử lý xong hai Bích Lục Song Dao Ma. Bên kia, Vương Nguyên Nguyên cũng thành công.

Sau Liệt Không Pháo là Toàn Thuần Liệt Không Kích. Nàng là chiến sĩ mạnh nhất trong đợt đấu Liệt ma Đoàn kỳ này, một khi hết sức bộc phát lực công kích, ngay cả Long Hạo Thần đều không dễ dàng ngay mặt ngăn cản. Cự Linh Thần Thuần như một phủ đầu to, mạnh chặt xuống thân thể Bích Lục Song Dao Ma. Nhưng sắc mặt Vương Nguyên Nguyên trở nên tái nhợt, sau khi thu hồi Cự Linh Thần Thuần thì lập tức gỡ bỏ ba bảo thạch. Linh lực của nàng không đủ chống đỡ tiếp tục sử dụng uy lực Cự Linh Thần Thuần.

Ngay lúc này, chênh lệch thực lực cá nhân hiện ra. Tuy Tư Mã Tiên sử dụng trạng thái cuồng hóa, nhưng khi một đối một Bích Lục Song Dao Ma thì gã không chiếm ưu thế. Thần Quang, Thánh Quang Chùy, Thánh Quang Bạo Chấn liên tục sử dụng, mới có thể miễn cưỡng ngăn cản thể công hung mãnh. May mắn có Lâm Hâm đúng lúc hỗ trợ hỏa nguyên tố lá chắn, phối hợp với gã mới ngăn được công kích của Bích Lục Song Dao Ma.

Trong lúc đó, Hạo Nguyệt tam đầu rốt cuộc kết thúc ngâm xướng. Mà phía đối diện sáu cường đại Ma Nhân Thuật Sĩ cũng hoàn thành Ma Quang đạn.

Sáu viên Ma Quang đạn đường kính hơn một mét bắn thẳng hướng nhóm Long Hạo Thần, hơn nữa mỗi một viên đều tỏa định một người. Ma Quang đạn đi tới đâu là không khí kịch liệt vụn vụn tới đó. Ngay cả ma tộc Song Dao Ma vây quanh cũng vội vàng lùi ra sau.

Đỏ, vàng, xanh, ba màu quang mang hỗn hợp hình thành quang hoàn kỳ dị khuếch tán trên đỉnh đầu Hạo Nguyệt. Khoảnh khắc quang hoàn xuất hiện, sáu con mắt Hạo Nguyệt đều biến thành màu tím.

Tình cảnh quái dị xuất hiện, sáu Ma Quang đạn khổng lồ khi tiếp xúc quang hoàn này, cứ như vậy biến mất không dấu vết. Quang hoàn như cũ trên không trung khuếch tán, khi nó lan tới năm mươi mét thì mới chậm rãi từ trên trời giáng xuống. Thậm chí bao phủ cả xe ngựa mục tiêu của Long Hạo Thần.

Bảy quang mang tím nhạt từ ba cái đầu Hạo Nguyệt tranh nhau bắn ra, chia nhau rơi trên người bảy người Long Hạo Thần. Bảy người chỉ cảm thấy toàn thân ấm áp, bao phủ một tầng quang mang tím nhạt. Ngay sau đó, quang hoàn rơi trên mặt đất.

*Viu!!!! *

Tiếng huýt gió kỳ dị vang trong phạm vi năm mươi mét này, sau đó quang trụ khổng lồ hỗn hợp ba màu đỏ, vàng xanh phóng lên cao.

Trong phạm vi, bình thường Song Dao Ma ngay cả kêu thảm đều không kịp, nháy mắt biến thành tro bụi. Con Bích Lục Song Dao Ma áp bách Tư Mã Tiên đầu tiên là chột ngừng, sau đó có thể thấy rõ trong quang mang ba màu không chói mắt, giáp xác xanh trên người nó bắt đầu rạn nứt. Trong miệng nó không ngừng thê lương kêu, muốn lao ra khỏi quang trụ.

Cơ hội tốt như vậy sao Tư Mã Tiên có thể bỏ lỡ? Pháp trượng kèm Thánh Quang Chùy mạnh đánh qua. Lần này giáp xác cứng rắn của Bích Lục Song Dao Ma mất đi hiệu quả phòng ngự, bị Tư Mã Tiên chém nát chân trước, lại thêm một kích, triệt để hủy diệt.

Sáu Ma Nhân Thuật Sĩ cường đại toàn bộ bị quang hoàn bao phủ, miệng nó đồng dạng thét chói tai. Cái chân to giẫm mặt đất, điên cuồng xông hướng ngoài quang trụ. Có thể thấy rõ trong lúc lẫn trốn, ma nhân trên đầu nó một cái lại một cái nổ tung. Da dẻ cũng mau chóng rạn nứt, từ thân thể phát ra tử hạt sắc quang mang không thể ngăn cản Tam Sắc Quang Trụ xâm nhập.

Thải Nhi động. Lúc này nàng tựa như u linh nhẹ bay lên, trong quá trình tăng tốc chỉ có thể nhìn đến một chuỗi tàn ảnh lập lờ.

Trăm ngàn tia sáng trắng bắn ra, bao phủ một con Ma Nhân Thuật Sĩ bị thương. Khoảnh khắc, thân thể Ma Nhân Thuật Sĩ thủng như tổ ong. Nói về lực công kích thì chúng hơn xa Bích Lục Song Dao Ma, nhưng năng lực phòng ngự thì Ma Nhân Thuật Sĩ không giỏi bằng.

Quang mang ám kim liên tiếp vọt qua thân thể hai Ma Nhân, chúng nó tùy theo ngã xuống đất.

Lực công kích mạnh mẽ của Thải Nhi trong lúc này bộc phát. Cao cấp Ma Nhân sau khi bị ma pháp của Hạo Nguyệt đả kích, ở trước mặt nàng không có chút sức lực phản kháng.

Nhưng cũng trong lúc đó, đột nhiên phát ra một tiếng gầm. Chiếc xe ngựa bị quang trụ bao trùm vỡ tung, một thân hình cao to xuất hiện tại đó.

Xe vận lương vô cùng lớn, có thể chở được mấy ngàn ký lương thực. Khi thân hình khổng lồ vừa xuất hiện, nhóm Long Hạo Thần hít ngậm khí lạnh.

Đó là một tên thân cao hơn sáu mét. Loại sinh vật này hôm qua họ từng thấy, mình lang, cánh chim, đuôi rắn, thân thể cường tráng phủ đầy vảy đen, tựa như con chim to. Hai cánh khổng lồ vỗ liên dăng lên cuồn cuộn phong. Đó chẳng phải là Mã Khả Tây Á Tư tộc Bối Thập Phi Ma sao?

Chẳng qua con Bối Tháp Phi Ma này khác với ngày hôm qua họ thấy. Hôm qua họ nhìn thấy Bối Tháp Phi Ma cỡ dài khoảng bốn mét, trước mắt con này hơn sáu mét. Đôi mắt đỏ máu, toàn thân cũng bao một tầng quang mang đỏ tràn ngập mùi máu.

Trong lòng đoàn viên Liệp ma Đoàn số một cấp sĩ đột nhiên hiện ra một cái tên: Thị Huyết Bối Tháp Phi Ma.

Thị Huyết Bối Tháp Phi Ma là thân vệ của Mã Khả Tây Á Tư thứ ba mươi lăm Trụ Ma Thần. Tu vi mỗi một Thị Huyết Bối Tháp Phi Ma cao tới thất giai. Tuy rằng là thất giai thấp nhất nhưng rốt cuộc cũng là cường giả thất giai!

Chẳng qua tình huống của Thị Huyết Bối Tháp Phi Ma không tốt lắm. Long chim xanh đen lóe tia sáng đỏ mau chóng rơi xuống, trong tiếng gào phẫn nộ, nó muốn vỗ cánh bay lên, nhưng không thành công bay ra khỏi Tam Sắc Quang Trụ. Có thể thấy rõ ràng trên cổ nó cột cái dây cứng không biết làm bằng thứ gì, dây trói cái hộp nhỏ. Hiển nhiên đây là vật phẩm quan trọng cường đại ma tộc phải thủ hộ.

"Thải Nhi, trở về!" Long Hạo Thần hét lớn. Lúc này hẳn hiển lộ nghĩa vụ đoàn trưởng Liệp ma Đoàn liễu chết không sồn.

Quang mang trắng ngà bắn ra khỏi ngực, đích thị là Thánh Dẫn Linh Lô. Quang mang linh lô trực tiếp rơi trên người Thị Huyết Bối Tháp Phi Ma, hỏa diễm đỏ vàng nháy mắt từ thân thể bốc cháy lên, đó là Thái Dương Hỏa.

Đối diện cường địch, lúc này không thể lùi ra sau. Thị Huyết Bối Tháp Phi Ma là ma tộc cường đại thất giai có thể bay, lấy tốc độ của nhóm Long Hạo Thần sao có thể chạy thoát nó? Chỉ có trực diện ngăn cản mới giải quyết được.

Long Hạo Thần không ngờ được trong đội vận lương bình thường lại đụng trúng bức tường, gặp phải một ma tộc thất giai.

Thải Nhi nghe giọng Long Hạo Thần, thân hình biến chuyển mau chóng trở lại bên cạnh Long Hạo Thần. Cùng lúc đó, ba cái đầu Hạo Nguyệt bỗng ngẩng lên, mỗi cái đầu phát ra một tiếng huýt gió tiết tấu kỳ quái.

Ba tiếng kêu phân làm ba âm cao, trung, thấp. Hình ảnh kỳ dị xuất hiện, Tam Sắc Quang Trụ bao trùm phạm vi năm mươi mét đột nhiên thu lại biến thành quang mang đậm thò cỡ cánh tay, mạnh đưng vào phía trên Thị Huyết Bối Tháp Phi Ma giãy dụa muốn bay.

Thê lương tiếng kêu cùng với mưa máu tán loạn. Con Thị Huyết Bối Tháp Phi Ma này tuy rằng toàn thân bộc phát quang mang xanh đen chói mắt muốn kháng cự, nhưng toàn bộ cánh trái như cũ bị Tam Sắc Quang Trụ xé nát, không cách nào lên.

Chẳng qua Tam Sắc Trụ Quang chỉ ra được một đòn này, sau đó tan biến. Hạo Nguyệt ngã sụp xuống, ba đầu sáu con mắt quang mang ảm đạm nhiều, ba cái miệng thở hỗn hển, thân thể co giật run lẩy bẩy.

Rất rõ ràng kỹ năng này vượt xa năng lực của nó.

Thông qua liên hệ tinh thần, Hạo Nguyệt biết tên của kỹ năng này. Đây là Hỗn loạn nguyên tố bác ly, là một ma pháp tổ hợp khá mạnh. Ít nhất phải có trên ba ma pháp chúc phúc mới sử dụng được, nằm trong phạm vi đỉnh lực giai ma pháp.

Sở dĩ Hạo Nguyệt có thể sử dụng là bởi vì hôm qua nó ăn rất nhiều ma tinh, trong thân thể lưu giữ khá lớn năng lượng pha tạp. Cho nên kỹ năng này coi như thanh lý dạ dày luôn, nhưng tiêu hao phụ vẫn rất mạnh.

Vương Nguyên Nguyên, Tư Mã Tiên đồng thời quay lại bên cạnh Long Hạo Thần, Hàn Vũ phía sau nàng cũng bước ra cùng Long Hạo Thần sóng vai đứng. Lúc này Trần Anh Nhi bắt đầu ngâm xướng. Nàng nhảy xuống lưng Hạo Nguyệt, hơi lui ra sau, thủy tinh cầu trong tay lấp lánh hào quang, cùng với thanh âm ngâm xướng là tiếng *ong ong* khẽ

kêu. Một tầng năng lượng nhu hòa dao động từ thủy tinh cầu tràn ra, vòng linh lực gợn sóng khuếch tán ra ngoài.

Tấm chắn vô sắc tự động chắn quanh người cô, vừa lúc thủ hộ toàn bộ đội viên phía sau.

Sinh Linh Môn là ma pháp cường đại bát giai, tuy Trần Anh Nhi không khống chế được nó nhưng lúc dùng ma pháp này thì được nó bảo hộ. Nếu không trong thi đấu tuyển chọn Liệp ma Đoàn, có ai chịu để nàng hoàn thành chú ngữ? Lúc này đối mặt cường địch, Trần Anh Nhi chuyển vị trí thành phòng ngự hậu phương. Hàn Vũ thì tiến lên trước hỗ trợ Long Hạo Thần.

Con Thị Huyết Bối Tháp Phi Ma coi như xui xẻo. Nhiệm vụ chính của nó là bảo vệ cái hộp trên cổ, đem đến quân doanh ma tộc, chứ không phụ trách chỉ huy đội vận lương. Vốn nó nằm trong xe vận lương rộng rãi, hưởng thụ thực vật cấp thấp ma tộc hiến cho, đang thêm thiếp ngủ.

Cho dù lúc đám Long Hạo Thần tấn công, vị Thị Huyết Bối Tháp Phi Ma này không hề để tâm. Dù sao bên ngoài có bốn Bích Lục Song Dao Ma và sáu Ma Nhân Thuật Sĩ tám mắt cường đại phụ trách thủ vệ.

Cho đến khi ba chúc phúc của Hạo Nguyệt phóng ra hỗn hợp thành ma pháp Hỗn loạn nguyên tố bác ly, nó mới phát hiện kẻ địch cường đại.

Ma pháp Hỗn loạn nguyên tố bác ly chủ yếu là châm đốt nguyên tố ma pháp bản thân làm phòng ngự. Cường đại Hỗn loạn nguyên tố có thể nhiễu loạn các chúc phúc khác trong phạm vi. Hiệu quả nhiễu loạn dựa vào người thi pháp sử dụng chúc phúc. Đồng thời Hỗn loạn nguyên tố sẽ sinh ra tác dụng phá hủy rất mạnh, xâm thực và phân giải tất cả sinh vật trong phạm vi. Phòng ngự yếu như bình thường Song Dao Ma, trực tiếp biến mất trong ma pháp. Coi như là loại phòng ngự cao cỡ Bích Lục Song Dao Ma cũng chịu ma pháp ảnh hưởng, không ngừng bị suy yếu phòng ngự. Cho nên phản ứng đầu tiên của chúng là chạy ra ngoài.

Kỹ năng của Hạo Nguyệt đối với người lấy ma pháp làm chính thì tựa như con dao hai lưỡi. Nếu người trúng Hồn loạn nguyên tố bác ly tu vi vượt qua nó, như vậy sẽ không tổn hao gì. Ngược lại thì người sử dụng sẽ bị ma pháp phản phệ. Dùng nó đối phó ma pháp sư đẳng cấp thấp hơn mình rất có công hiệu.

Mấy Ma Nhân Thuật Sĩ tám mắt coi như không có Thái Nhi công kích cũng mất hết sức chiến đấu. Con mắt nó là căn nguyên ma lực, mấy con mắt bị Hồn loạn nguyên tố làm nổ tung, thì còn có thể làm gì?

Ma Nhân Thuật Sĩ tám mắt tu vi đồng cấp với ma pháp sư ngũ giai, tổng thể thực lực mạnh hơn Bích Lục Song Dao Ma. Nhưng trước ma pháp của Hạo Nguyệt thì thê thảm.

Cho nên tuy Long Hạo Thần đối mặt với Thị Huyết Bối Tháp Phi Ma, nhưng coi như còn may vì đã giải quyết xong cường đại ma tộc xung quanh, không bị vây công.

Tuy Thị Huyết Bối Tháp Phi Ma tu vi thất giai, nhưng nó là ma khí hợp nhất hơn nữa là song hệ, cho nên thật bị kích ở chỗ ma pháp chúc phúc của nó giống như Tiểu Thanh đều là phong hệ. Riêng năng lực ma pháp thì nó còn chưa đạt tới đỉnh lục giai, lại thêm thân thể bị Hồn loạn nguyên tố bác ly xâm thực, tuy không bị thương nặng nhưng ảnh hưởng không tính nhỏ. Đặc biệt là sau đó Hạo Nguyệt tập trung Hồn loạn nguyên tố bác ly làm một kích cuối cùng, trực tiếp phá hủy một cánh của nó, khiến nó không thể bay, suy yếu một mảng lớn thực lực.

Sự thật chứng minh, một cường giả không có phòng bị mà bị tấn công thì là bị kích.

Đương nhiên phá hủy năng lực bay của Thị Huyết Bối Tháp Phi Ma cũng không tính là chuyện tốt. Bởi vì cường giả ma tộc thất giai này đã lâm vào trạng thái tuyệt vọng bạo nộ.

Thân thể khổng lồ bởi vì đau nhức mà ưỡn ra sau đó mạnh đập xuống đất, oành một tiếng vang lên, mặt đất kịch liệt chấn động, chung quanh

mấy chiếc xe đều lật nghiêng.

Hơi thở máu tanh nồng đậm hắc ám nguyên tố và hỏa phong nguyên tố cực không ổn định bạo động. Trong mắt Thị Huyết Bối Tháp Phi Ma dâng lên quang mang đỏ rực.

"Nhân loại, tất cả các người đều phải chết!"

Trong thanh âm rít gào, Thị Huyết Bối Tháp Phi Ma đầu sói hướng Long Hạo Thần phun ra mũi tên quang mang xanh đen. Chiều dài mũi tên hơn hai mét, khi rời khỏi miệng Thị Huyết Bối Tháp Phi Ma, thanh âm tựa như sói tru, ma lực dao động nồng đậm khiến gió mây xung quanh mấy chục mét biến đổi.

Thị Huyết Bối Tháp Phi Ma không có đề phòng mới bị ma pháp siêu trình độ của Hạo Nguyệt tổn thương. Thị Huyết Bối Tháp Phi Ma đang trong trạng thái bạo nộ rất khủng bố đối với Liệt ma Đoàn số một cấp sĩ.

Long Hạo Thần không thể lùi. Hắn là đoàn trưởng, đối diện ma tộc cường đại có khả năng tùy thời đưa mình vào chỗ chết, hắn can đảm xuất ra Thánh Dẫn Linh Lô bắn hướng đối phương. Sự ngưng trệ của hắn khiến mỗi đội viên con mắt đỏ rực. Họ biết chỉ cần sai sót một li, Long Hạo Thần thì triển Thánh Dẫn Linh Lô sẽ lập tức bị mũi tên của Thị Huyết Bối Tháp Phi Ma xử lý.

Hai hỏa nguyên tố lá chắn hầu như đồng thời rơi trên người Long Hạo Thần. Lúc này Lâm Hâm cũng bộc phát, tự y nuốt vào Bạo Linh Đan chính mình chế ra. Nồng đậm hỏa nguyên tố nhấp nháy quanh người y, cho cảm giác dính đặc.

Hai Thánh Quang Tráo đồng thời xuất hiện, một đạo đến từ Linh Quang bao tay của Long Hạo Thần, một cái khác là của Hàn Vũ. Chỉ có Long Hạo Thần chặn được Thị Huyết Bối Tháp Phi Ma, bọn họ mới có đường sống.

*Oành!!! *

Hai tầng Thánh Quang Tráo thêm vào hai tầng hỏa nguyên tố lá chắn hầu như trong chớp mắt bị phá vỡ. Mùi tên quang mang xanh đen mạnh va chạm vào song kiếm giao thoa Thần Ngự Thuần của Long Hạo Thần.

Chớp mắt va chạm khiến mọi người thấy toàn thân Long Hạo Thần nhiễm quang mang xanh đen. Cả người hấn không lùi lại, nhưng trên thân thiêu đốt Thái Dương Hỏa chợt dập tắt.

Long Hạo Thần sắc mặt không thay đổi, mặc dù lúc này cả người hấn lạnh lẽo, phong nguyên tố và hắc ám nguyên tố điên cuồng ập vào người. Nhưng quang mang xanh cũng đồng dạng dâng trào, đó là hào quang của Quang Báo Thù.

Quang Báo Thù xuất hiện chứng minh Long Hạo Thần đã hoàn thành Thần Ngự Thuần. Thị Huyết Bối Tháp Phi Ma không thể chân chính phá hủy phòng ngự của hấn. Thánh Linh giáp bao phủ một tầng quang mang vàng Dịch Thái Linh Lực, nhìn qua huyền lệ lóa mắt. Lúc này Long Hạo Thần tựa như mặt trời, nở rộ quang mang chói lòa.

Khi Long Hạo Thần ngăn cản công kích của Thị Huyết Bối Tháp Phi Ma, đồng thời người khác cũng không rảnh rỗi. Vương Nguyên Nguyên và Tư Mã Tiên chia nhau tấn công hai bên, mục tiêu là chân của Thị Huyết Bối Tháp Phi Ma.

Thân thể ma tộc thất giai cứng đến kinh khủng. Cái chân gầy có thể yếu ớt chút.

Bị Thánh Dẫn Linh Lô ảnh hưởng, Thị Huyết Bối Tháp Phi Ma không thể công kích họ. Nhưng bản thân nó năng lực phòng ngự siêu mạnh vẫn hiển lộ ra. Vương Nguyên Nguyên đỡ chút, sau khi cứng rắn va chạm khiến Thị Huyết Bối Tháp Phi Ma thân thể lay động vài phần, không thể công kích Long Hạo Thần đợt hai. Tư Mã Tiên vừa mới kết thúc trạng thái thị huyết, uy lực Bạo Linh Đan còn không bộc phát. Sau khi va chạm, cả người gã bắn ra xa, hai bên cổ tay đồng thời chảy máu.

Nhưng đầu trục mục sư bản tính dữ dằn, quang mang đỏ nồng đậm lần nữa bạo phát khỏi cơ thể, nhờ cậy Bạo Linh Đan lại lần nữa sử dụng kỹ năng cuồng hóa. Làn da cuộn cuộn cơ bắp tựa như có con rắn di động. Quang mang rắn chắc như kim cương nổi lên, lần nữa tấn công.

Bạo Linh Đan bắt đầu phát huy hiệu quả, Vương Nguyên Nguyên một đòn tấn công Thị Huyết Bối Tháp Phi Ma xong, lần nữa khảm ba viên bảo thạch vào Cự Linh Thần Thuẫn, đồng thời nuốt một Hồi Linh Đan khôi phục linh lực.

Cùng lúc đó, một bóng đen lặng lẽ không tiếng động xuất hiện trên đỉnh đầu Thị Huyết Bối Tháp Phi Ma, quang mang ám kim lấp lánh đâm thẳng hướng cổ Thị Huyết Bối Tháp Phi Ma. Đó là Thái Nhi ra tay.

Đối mặt công kích của Thái Nhi, cho dù đẳng cấp cao như Thị Huyết Bối Tháp Phi Ma cũng cảm nhận được nguy cơ. Nó không công kích Long Hạo Thần nữa, thân thể kịch liệt chấn động, toàn thân bộ lông dựng lên, vẩy trên người bộc quang mang xanh đen chói mắt.

*Đỉnh! *

Dao găm ám kim của Thái Nhi mạnh đâm vào cổ nó, lại bị bộ lông cứng rắn và vẩy bắn ngược, cả người nàng phóng lên tránh luồng sáng xanh đen phát ra từ người Thị Huyết Bối Tháp Phi Ma.

Thật là ma tộc mạnh!

Trong Liệp ma Đoàn số một cấp sĩ thì Thái Nhi lực công kích mạnh nhất, vậy mà không thể thương tổn đến nó.

Lúc này tình huống của chín Tân Liệp ma Đoàn khác tốt hơn nhóm Long Hạo Thần nhiều. Đội vận lương bình thường Song Dao Ma gặp phải cường đại ma pháp sư, quét một cái là biến mất hết. Còn có chức nghiệp khác phối hợp, giết đến sừng tay. Đa số lương thực trên xe bị hỏa hệ ma pháp thiêu đốt. Bọn họ ngẫu nhiên gặp phải cường đại ma tộc

đa số là đẳng cấp Bích Lục Song Dao Ma, tập hợp đoàn đội đối phó thì không khó chút nào.

Mấy ngàn đội vận lương chủ yếu gồm Song Dao Ma và Ma Nhãn Thuật Sĩ nay tan tác. Mỗi một Liệp ma Đoàn trong thời gian ngắn ít nhất chém hơn trăm kẻ địch.

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 81

Nhập Thế! Huyết Khế Dung Hợp!

Giống như Long Hạo Thần đã bày mưu nghĩ kế, vì giá trị công huân, tinh anh Săn Ma Đoàn tăng vọt sĩ khí.

Chỉ là ngọn lửa cũng che giấu tầm nhìn trên chiến trường, mỗi một Săn Ma Đoàn đều chỉ có thể bận tâm tình huống bên cạnh mình. Phía Long Hạo Thần thì tối đa chỉ thấy uy lực bộc phát cường đại của Hỗn loạn nguyên tố bác ly mà thôi. Hiển nhiên đây là do đoàn đội của Long Hạo Thần phát ra, cả đám hoàn toàn không phát hiện bên Long Hạo Thần gặp nguy hiểm.

Đẩy lui Thái Nhi, Thị Huyết Bối Tháp Phi Ma đã lâm vào điên cuồng. Nó hận đám nhân loại trước mắt này, đặc biệt là Long Hạo Thần dùng Thánh Dẫn Linh Lô kéo nó. Nó cũng biết không đem Long Hạo Thần chém chết thì không cách nào giết chết người khác. Lần này không có bản hào quang nữa mà tỏa ra ánh sáng xanh đen thẳng hướng Long Hạo Thần.

Tốc độ nhào tới rất nhanh, đồng thời từ người nó lan tỏa ánh sáng xanh đậm đặc, biến hóa hào quang hình thể giống hệt nó xông tới.

Áp lực khủng bố ập đến. Cấp bảy có ý nghĩa như thế nào? Ý nghĩa nội lực hơn một vạn! Long Hạo Thần chỉ có khoảng hai ngàn nội lực. Tuy thực lực Thị Huyết Bối Tháp Phi Ma xa không bằng Cao Anh Kiệt, nhưng bùng nổ thì linh lực cũng hơn hẳn gấp năm. Thần Ngự Thuần không thể ngăn chặn một kích trí mạng của Thị Huyết Bối Tháp Phi Ma.

Đối diện Thị Huyết Bối Tháp Phi Ma tập trung phóng tới, Long Hạo Thần gặp nguy không loạn. Hắn sử dụng kỹ năng Khiên Dẫn, bắn hướng Hạo Nguyệt đứng không xa, nhờ vào thể trọng nặng nề của Hạo Nguyệt cho mình lực bắn ngược, cả người bỗng chốc lướt đi.

Tuy Thị Huyết Bối Tháp Phi Ma tập trung vào Long Hạo Thần nhưng nó là công kích thực thể, không giống năng lượng công kích có thể tự chuyển hướng. Bốn chân trên mặt đất bắn lên, lại đánh hướng Long Hạo Thần.

Lúc này Vương Nguyên Nguyên đã trang bị xong Cự Linh Thần tẩm thuần. Trần Anh Nhi cũng hoàn thành triệu hoán Sinh Linh Môn. Thái Nhi và Tư Mã Tiên đuổi theo Thị Huyết Bối Tháp Phi Ma. Lâm Hâm và Hàn Vũ dốc hết mọi kỹ năng phòng ngự phóng lên người Long Hạo Thần.

Tràng cảnh nhìn qua hơi loạn nhưng lúc này trong lòng Long Hạo Thần cực kỳ thanh tĩnh. Đánh bừa chắc chắn sẽ chết. Đây là đáp án Long Hạo Thần nghĩ ra. Dù có kỹ năng phòng ngự của chúng bạn hỗ trợ, đối mặt một kích cuối cùng ma tộc cấp cao, hắn tuyệt đối chặn không nổi.

Làm sao đây? Đang lúc Long Hạo Thần chuẩn bị sống chết một phen, sau lưng vang lên tiếng gầm.

Tiếng gầm rú đỉnh tai nhức óc phối hợp luồng sáng tím xuyên qua thân thể Long Hạo Thần va chạm vào Thị Huyết Bối Tháp Phi Ma.

Long Hạo Thần chỉ cảm thấy toàn thân nóng lên, máu trong người dường như bị thiêu đốt. Ngay sau đó hắn rõ ràng cảm nhận được một luồng lực mạnh đụng vào người mình.

Mấy người khác có thể thấy rõ ràng tình cảnh.

Khi Long Hạo Thần nhờ thân thể Hạo Nguyệt bay qua, ba đầu của Hạo Nguyệt đột nhiên ngẩng lên. Trong tiếng gầm, thân thể khổng lồ của nó lại hoàn toàn thành màu tím trong suốt. Ánh sáng tím bắn ra bao phủ

thân thể Long Hạo Thần, đồng thời cũng xuyên qua người hấn đụng vào Thị Huyết Bối Tháp Phi Ma.

Ánh sáng xanh đen Thị Huyết Bối Tháp Phi Ma phóng ra lại bị đánh tan. Bản thể nó ở trên không trung đột nhiên chột ngừng. Nó nhào tới lại bị ánh sáng tím như sương mù chặn đứng. Ngay cả mắt Thị Huyết Bối Tháp Phi Ma hừng hực lửa máu cũng ảm đạm, xuất hiện một tia kinh hãi.

Thân thể Hạo Nguyệt hóa thành màu tím trong suốt di động theo ánh sáng, từ đằng sau nhanh như điện va chạm vào người Long Hạo Thần.

Mọi người con người co rút, kinh hãi là thân hình dài bốn mét của Hạo Nguyệt lại dung nhập vào Long Hạo Thần, khiến cả người hấn cũng phủ một tầng ánh sáng tím.

Nguyên bản mái tóc đen chột biến thành tím, còn có mắt trái của Long Hạo Thần cũng thành màu tím. Con mắt vàng trong suốt sáng ngời đột nhiên biến thành sắc tím, đây thật là kỳ dị.

Nóng quá! Long Hạo Thần cảm giác rất nóng. Hấn cảm thấy trong người dường như có một năng lượng mênh mông đang kích động thân thể sinh trưởng. Vốn hấn mười bốn tuổi cao không đến một mét bảy, nhưng lúc này đột nhiên tăng trưởng. Bao gồm xương, cơ bắp hầu như bị năng lượng khổng lồ ảnh hưởng, trong ánh sáng tím quay quanh, chốc lát biến thành thanh niên cao hơn một mét chín.

Tóc tím, con người hai màu tím và vàng bắn ra tia sáng đoạt hồn người. Thánh Linh giáp trên người Long Hạo Thần không uống là sáo trang linh ma cấp, thân thể hấn biến đại thì nó cũng tùy theo to ra.

Bộ dáng Long Hạo Thần vốn đã rất tuấn tú, nhưng dù sao hấn chỉ là thiếu niên, thoát nhìn có chút giống con gái. Nhưng lúc này hấn dưới quang hoàn màu tím, ngay cả Vương Nguyên Nguyên tính cách giống đàn ông đều nhìn ngây ngẩn. Màu vàng và tím, tựa như dung hợp giữa chính nghĩa và tà ác. Khuôn mặt đẹp không bút mực nào tả xiết, tựa như

tác phẩm thần linh tỉ mỉ điêu khắc. Làn da trắng trong suốt phát ra màu tím cao quý. Cả người hân thậm chí hơi bay bồng bồng.

Mắt tím cao quý mà tà mị, mắt vàng thuần khiết mà thiện lương. Hai loại khí chất khác biệt kết hợp khiến Long Hạo Thần tựa như nam châm, hấp dẫn chú ý mọi sinh vật. Cho dù là kẻ địch Thị Huyết Bối Tháp Phi Ma, thấy Long Hạo Thần mau chóng biến hóa cũng nhìn ngơ ngẩn, không có lập tức tấn công hăn.

Trần Anh Nhi đã hoàn thành Sinh Linh Môn, đáng tiếc trời không chiều lòng người. Lần này từ Sinh Linh Môn chui ra là một con heo nhỏ tròn trịa trắng trẻo.

Heo con dài không tới nửa mét, da trắng nhìn qua có chút trong suốt. Nó tò mò nhìn xung quanh, nhưng khi thấy Long Hạo Thần trong suốt ánh sáng tím thì tựa như gặp quỷ, vụt một cái nhào vào ngực Trần Anh Nhi, thân thể run lẩy bẩy. Bởi vì quá mức sợ hãi, miệng heo con há ra cắn tay Trần Anh Nhi.

Trần Anh Nhi chỉ thấy bàn tay hơi nhức, nhưng không để ý đến. Lúc này trong mắt cô sáng ngời.

"Đẹp trai quá, đây là bộ dáng sau khi trưởng thành của Hạo Thần? Đẹp trai quá! Siêu đẹp trai!!!" Hình trái tim không ngừng bay ra từ mắt Trần Anh Nhi. Cô chỉ cảm thấy lòng mình chợt bị bắt mất, không thể khống chế mê trai.

Thải Nhi cảm giác không giống người khác. Bởi vì mắt nàng không thấy đường, không nhìn tới sự việc bên ngoài. Nhưng có cảm giác nàng nhạy bén hơn ai hết. Nàng cảm giác ra Long Hạo Thần biến đổi. Khí của Hạo Thần biến mất, thay vào đó là khí thể tăng cường gấp ngàn vạn lần. Khí thể khiến nàng không cách nào hình dung đang mau chóng dâng cao. Khiến Thải Nhi hoảng sợ biến sắc là, Luân Hồi Linh Lô trong thân thể nàng cùng với Luân Hồi kiếm đột nhiên bộc phát sát khí mạnh mẽ cực kỳ. Dường như nó phát ra là vì tự bảo hộ mình.

Từ khi nàng có được Luân Hồi Linh Lô và Luân Hồi kiếm, đây là lần đầu tiên chúng nó chủ động xuất hiện biến hóa. Chẳng lẽ khí thể từ người Long Hạo Thần khiến chúng nó thấy uy hiếp? Thậm chí là sợ hãi?

Toàn bộ quá trình dị biến nói thì chậm nhưng xảy ra thì nhanh. Một đôi cánh tim trong suốt bỗng giương ra từ sau lưng Long Hạo Thần. Cánh không lớn lắm, giương ra chỉ khoảng ba mét. So với năm đó Long Tinh Vũ dùng linh lực biến thành cánh thì xa xa không bằng. Nhưng đôi cánh tím này tự như tử thủy tinh điêu khắc thành, không có lông chim, tràn ngập cảm giác bóng loáng.

Linh lực hóa cánh Huy Diệu kỵ sĩ?

Trong lòng đội viên Săn Ma Đoàn số một cặp sĩ chấn động không cách nào bình phục. Không ai biết vì sao Long Hạo Thần đột nhiên xuất hiện biến hóa lớn như vậy. Bọn họ thậm chí không biết biến đổi này là tốt hay xấu. Nhưng có thể khẳng định là, linh lực hóa cánh là đặc thù của Huy Diệu kỵ sĩ. Hơn nữa chỉ sợ hiện tại Long Hạo Thần không đơn giản là bình thường Huy Diệu kỵ sĩ.

Thánh Linh kiếm biến mất trong nháy mắt Vong Ngã. Trong tay Long Hạo Thần chỉ còn lại một thanh Lam Vũ, Quang Phù Dung.

Ánh sáng vàng và xanh bộc phát. Tay trái Long Hạo Thần giương lên, ánh sáng xanh và vàng hóa thành hai hào quang xoay vòng trong lòng bàn tay hãn.

Lam Vũ, Quang Phù Dung quang hoàn tựa sóng nước dâng lên, một chùm tia sáng xanh vàng phát tán, chợt biến mất trong tay Long Hạo Thần. Màu xanh và vàng phân biệt rõ ràng, tựa như hai sợi dây nháy mắt phóng ra ở trên không trung quần quýt.

Tia khát máu trong mắt Thệ Huyết Bối Tháp Phi Ma dần biến thành sợ hãi. Không chỉ bởi vì trước mặt Long Hạo Thần, còn có sau lưng ngập trời sát ý.

Vô tận màu đen từ người Thái Nhi lan tràn. Thậm chí có một vài Song Dao Ma nhào tới bị sát ý khiến nằm xụi lơ trên đất, mất đi sức sống.

Đúng vậy, khi thân thể và khí thể Long Hạo Thần cùng biến hóa, Luân Hồi Linh Lô của Thái Nhi cũng bị kích phát ra. Nếu không có Long Hạo Thần biến hóa, vì cứu người đàn ông của mình, Thái Nhi cũng sẽ làm như vậy. Chẳng qua hiện tại nàng và Long Hạo Thần cùng bộc phát ra khí thể kỳ dị càng hòa hợp. Hai người một trước một sau, kết hợp một thể.

Tóc dài đen như mực của Thái Nhi trên không trung bay múa, ở sau đầu nàng hình thành vòng tròn. Sát ý ngập trời khiến không khí quanh thân nàng vẩn vọ thành màu đen. Đối lập rõ ràng với màu tím quanh người Long Hạo Thần.

Một bên là cao quý sắc tím, một bên là màu đen vô tận xâm lược. Thị Huyết Bối Thập Phi Ma cường đại tựa như là sữa kẹp trong hai miếng bánh.

Tứ chi to khỏe đột nhiên mạnh giẫm mặt đất, trên thân màu đen bỗng bị sắc xanh thay thế. Chớp mắt, Thị Huyết Bối Thập Phi Ma siêu mạnh bỗng dừng phóng hướng bên cạnh, nhanh như tia chớp muốn trốn.

"Thái Nhi, không thể!"

Một tiếng thét vang lên, bóng dáng cường tráng bỗng nhiên từ dưới đất chui lên, đáng tiếc lời đã chậm.

Vàng và xanh quay quanh thành chùy, đuôi điện xẹt huyễn lệ phóng ra.

Đen và xám, đi đến đâu xóa hết tất cả nhan sắc.

Không ai thấy Thái Nhi ra tay. Bọn họ chỉ cảm giác trước mắt bỗng tối sầm, chớp mắt sau Thị Huyết Bối Thập Phi Ma bỏ chạy xa xa đột

nhiên ngừng giữa không trung.

*Bộp! *

Thải Nhi công kích xong, khoảnh khắc Thị Huyết Bối Tháp Phi Ma ngừng giữa không trung, thân thể nó đã hoàn toàn biến thành đen, chỉ có mắt là màu xám. Bỗng chốc vô số ánh sáng xuyên qua, xanh và vàng lạng lẽ nhập vào thân thể. Cơ thể nó cũng tùy theo phình lên.

Một tiếng *bộp* vang lên, thân thể khổng lồ của Thị Huyết Bối Tháp Phi Ma tựa như khí cầu nổ tung, giữa không trung máu thịt tung tóe.

Quang Vũ Phù Dung Thứ kết hợp với Luân Hồi kiếm. Long Hạo Thần và Thải Nhi là tổ hợp mạnh nhất.

Chỉ là cấp năm! Long Hạo Thần và Thải Nhi chỉ là cấp năm mà thôi! Nhưng họ trên chiến trường giết chết một cao đẳng Thị Huyết Bối Tháp Phi Ma cấp bảy. Thân vệ của Mã Khả Tây Á Tư thứ ba mươi lăm Trụ Ma Thần.

Cao Anh Kiệt đứng ở đó, ngơ ngẩn nhìn tất cả xảy ra. Nhìn đôi thiếu niên thiếu nữ từ từ hạ xuống mặt đất, lòng gã chấn động.

Mới nãy Long Hạo Thần sử dụng Quang Vũ Phù Dung Thứ giống công kích ban đầu gã sử dụng, nhưng uy lực hoàn toàn khác. Linh lực hóa cánh của hắn trong ngắn ngủi có uy lực của Huy Diệu kỵ sĩ. Vừa rồi một kích kia mang theo uy lực vũ khí cấp truyền kỳ.

Còn công kích đen và xám của Thải Nhi rốt cuộc là gì, Cao Anh Kiệt không biết. Nhưng gã hiểu rõ đó tuyệt đối là chiêu khủng bố hơn cả Quang Vũ Phù Dung Thứ. Sát khí như thực chất kia, hại gã bây giờ hai tay còn thấy lạnh.

Nếu là mình, có thể ngăn được một kích hợp của hai người kia không? Cao Anh Kiệt tin tưởng rất khó cho ra đáp án khẳng định.

Hôn mê, hôn mê, hôn mê.

Khoảnh khắc Long Hạo Thần đáp xuống mặt đất, thân hình khổng lồ của Hạo Nguyệt tách khỏi người hắn. Hắn biến trở lại bộ dáng mười bốn tuổi, kiệt sức nằm trên người Hạo Nguyệt.

Ba cái đầu to của Hạo Nguyệt cùng gác trên mặt đất, bất động.

Bên kia Thái Nhi rớt xuống đất cũng nằm xụi lơ, rơi vào hôn mê.

Sử dụng năng lực vượt xa bản thân, phải trả cái giá trầm trọng. Không cần nói, Long Hạo Thần và Thái Nhi đều là như vậy.

"Mau đi bảo hộ Thái Nhi." Rốt cuộc Cao Anh Kiệt là người trước tiên có phản ứng, thân thể bỗng chốc tăng tốc đã đến bên cạnh Long Hạo Thần. Cùng lúc đó, thân thể gã phát ra ánh sáng vàng phóng lên cao.

Đó là tín hiệu của mười vị Bí Ngân Cơ Tòa kỵ sĩ. Cao Anh Kiệt là đội trưởng, đang báo cho đồng bạn ra tay giải quyết trận chiến đấu này.

Giống như Long Hạo Thần đã suy đoán, bọn họ làm lãnh đội dĩ nhiên không thể mặc kệ đám thanh niên đối mặt nguy hiểm. Chẳng qua họ luôn núp trong chỗ tối.

Chỉ là Long Hạo Thần không biết, mười vị kỵ sĩ cấp bảy cường đại ẩn núp dưới lòng đất.

Cao Anh Kiệt luôn chú ý cục diện chiến trường. Khi đám Long Hạo Thần đối mặt Bích Lục Song Dao Ma và Ma Nhân Thuật Sĩ tám mắt, Cao Anh Kiệt âm thầm giật mình, chuẩn bị ra tay cứu trợ.

Nhưng kế tiếp Long Hạo Thần chỉ huy khiến mọi người bộc phát sức chiến đấu cường đại làm Cao Anh Kiệt thầm kinh ngạc. Họ chẳng qua hơi ăn ý mà thôi, nhưng lực công kích càng thêm mạnh mẽ. Đặc biệt là Long Hạo Thần và Thái Nhi, hầu như trong nháy mắt xử lý hai con Bích Lục Song Dao Ma.

Càng khiến Cao Anh Kiệt rung động là Hạo Nguyệt phóng ra Hỗn loạn nguyên tố bác ly suýt khiến gã bỏ trốn.

Có lẽ nhóm Long Hạo Thần không biết ma pháp dung hợp, nhưng Cao Anh Kiệt là cường giả cấp bay sao lại không biết? Đây là dung hợp ba thuộc tính ma pháp! Cái này chỉ sợ dù trong Ma Pháp Thánh Điện cũng rất ít có ghi chép! Hơn nữa ma pháp sư đồng thời có ba thuộc tính không khó, khó ở chỗ tu luyện tu vi đồng cấp.

Mắt thấy thực lực đoàn thể nhóm Long Hạo Thần mạnh như vậy, Cao Anh Kiệt may mắn mình không ra mặt. Gã muốn nhìn xem, tổng thể thực lực đám thanh niên này rốt cuộc đạt tới trình độ nào.

Thị Huyết Bối Thập Phi Ma xuất hiện, khiến đám thanh niên đều lấy ra hết tuyệt kỹ bí mật.

Thị Huyết Bối Thập Phi Ma là ma tộc cấp bảy, nhưng so sánh với Cao Anh Kiệt đỉnh cấp bảy thì còn kém xa. Huống chi Cao Anh Kiệt có Bí Ngân Cơ Tỏa chiến khả uy lực lớn như vậy. Nhưng vạn lần đừng quên, ban đầu lúc Săn Ma Đoàn số một cấp sĩ đối mặt Cao Anh Kiệt, gã chỉ muốn thử thực lực của họ, không có phát động công kích. Còn Thị Huyết Bối Thập Phi Ma đang trong cuồng nộ, muốn giết chết họ.

Bởi vậy nhóm Long Hạo Thần chịu áp lực vô cùng lớn. Hình ảnh khiến Cao Anh Kiệt rung động phát sinh khi gã đang chuẩn bị ra tay.

Mắt thấy Thị Huyết Bối Thập Phi Ma nhào tới Long Hạo Thần không có khả năng chống cự, Cao Anh Kiệt đã chuẩn bị xong kỹ năng. Nhưng, còn không đợi gã ra tay, Thị Huyết Bối Thập Phi Ma đã bị Hạo Nguyệt rỗng ra ánh sáng tím đánh rơi xuống. Ngay sau đó, tiếp tục hình ảnh khiến Cao Anh Kiệt ngơ ngẩn. Thị Huyết Bối Thập Phi Ma lại muốn chạy.

Theo Cao Anh Kiệt thấy, Thị Huyết Bối Thập Phi Ma muốn chạy thì chắc Long Hạo Thần và Thái Nhi sẽ ngừng công kích. Gã không ngờ là khi đó Long Hạo Thần tâm trí không minh mẫn nữa. Bỗng nhiên được đến sức mạnh cường đại, ý thức của hắn trở nên mơ hồ, chỉ có bản năng chiến đấu, làm sao suy nghĩ gì được nữa! Thái Nhi bị khí thế của Long Hạo Thần lôi kéo, hắn không dừng tay, đương nhiên nàng cũng sẽ không.

Cho nên khi Cao Anh Kiệt kêu Thái Nhi ngừng tay, công kích của nàng tựa như mũi tên trên dây cung, không thể không bắn.

Vương Nguyên Nguyên, Tư Mã Tiên và Hàn Vũ đều mau chóng tới cạnh Thái Nhi, bảo hộ nàng. Lâm Hâm thì cùng Trần Anh Nhi chung một chỗ, chuẩn bị phòng ngự.

Thật ra lúc này đã không có ma tộc dám tấn công bọn họ.

Cho dù là Song Dao Ma trí tuệ thấp, khi cảm thụ được khí thể từ Long Hạo Thần và Thái Nhi, chúng sẽ thấy sợ hãi!

Còn vài cái Ma Nhân Thuật Sĩ tám mắt còn sống thì đã trọng thương, lại bị sát khí lạnh liệt của Thái Nhi kích động, thương lại càng nặng, mắt thấy không sống lâu được. Tùy theo hơi thở sự sống của chúng biến mất, công huân lại thuộc về Hạo Nguyệt, tự nhiên cũng sẽ vào tay Long Hạo Thần.

Cao Anh Kiệt thấy rõ trận chiến này, Săn Ma Đoàn khác thì không như vậy. Bọn họ chỉ nhìn thấy tình cảnh rung động.

Long Hạo Thần mang theo ánh sáng tím bay lên không, Thái Nhi sát khí tận trời. Hấp dẫn tầm mắt của họ nhất, chính là ma tộc thân thể cực kỳ khổng lồ dưới đợt tấn công của Long Hạo Thần, Thái Nhi đã không còn xương cốt.

Tuy họ không biết hiện tại Long Hạo Thần và Thái Nhi đã mạnh tới đâu, nhưng vẫn có thể cảm giác ra sóng năng lượng dao động.

Nhiệm vụ đã viên mãn hoàn thành, xương cốt cứng nhất đã bị Săn Ma Đoàn số một cấp sĩ gặm, còn lại chín Săn Ma Đoàn chỉ là giết sướng tay mà thôi.

Cùng với mệnh lệnh của Cao Anh Kiệt, đám kỵ sĩ Bí Ngân Cơ Tòa sau khi gia nhập năm phút đồng hồ, không còn nhìn thấy một con ma tộc sống sót.

Cao Anh Kiệt một tay ôm Long Hạo Thần, một tay kéo Hạo Nguyệt, lớn giọng nói.

"Trước rời khỏi đây rồi nói tiếp!"

Bên này động tĩnh không nhỏ, ma tộc có phương pháp tìm kiếm riêng, tin tưởng không lâu sau sẽ có đại quân ma tộc đuổi tới. Sau khi thiêu hết lương thảo, mọi người mau chóng lùi lại. Trước khi rời đi, Lâm Hâm thu thập thân thể Thị Huyết Bối Thập Phi Ma cũng mượn gió bẻ măng lấy đi cái hộp trên cổ nó.

Người có ưu điểm của người, ít nhất khi rút binh thì cực nhanh. Dáng người Hạo Nguyệt tuy to bự nhưng còn có so với nó càng lớn. Kim Giác Mãnh Mã của Đoạn Ưc gánh vác trọng lượng Hạo Nguyệt. Mười vị lĩnh đội mang theo mọi người đốt hết xe xong nhanh chóng chạy tới nơi xa.

Bọn họ không quay lại đường cũ mà đi đường xa hơn, từ chỗ khác trong Ngự Ma sơn mạch đi vào núi.

Ngự Ma sơn mạch hoàn toàn trong tầm khống chế của Ngự Ma quân khu liên minh thánh điện. Khu Ma quan là lối vào duy nhất của sơn mạch. Nếu đi hướng khác vào núi thì sẽ gặp địa thế càng phức tạp. Hơn nữa liên minh thánh điện có phái trọng binh canh gác. Đối với ma tộc mà nói thì khó như lên trời. Nhưng đối với mười Tân Săn Ma Đoàn thì lại là đường lui.

Cao Anh Kiệt cẩn thận kiểm tra tình trạng thân thể của Long Hạo Thần và Thái Nhi. Hai người không có gì đáng lo, chẳng qua là trong trạng thái suy nhược.

Tiến vào Ngự Ma sơn mạch, đã có quân tiếp ứng sớm chờ sẵn mang họ mau chóng vào trong. Đã đến đây, mặc kệ ma tộc có phản ứng gì thì đều muộn màng.

Lần này là một trận toàn thắng. Tuy trong mười Săn Ma Đoàn cũng có không ít thương binh, nhưng không nghiêm trọng. Có mục sư trị liệu

rất nhanh hồi phục lại. Bọn họ không chỉ tiêu hủy lương thực ma tộc, còn toàn diệt kẻ địch. Thậm chí có một ít đội viên Săn Ma Đoàn trách các lĩnh đội không nên ra tay, thường không ít công huân của họ.

Được Cao Anh Kiệt trị liệu, Thái Nhi trước tiên tỉnh lại. Nhìn qua nàng còn khỏe, chỉ là khá suy yếu, nhưng nàng như cũ một mực muốn canh giữ bên cạnh Long Hạo Thần.

Dương Văn Chiêu cố gắng ra Quang Diệu Độc Giác Thú chở hôn mê Long Hạo Thần và thanh tỉnh Thái Nhi. Bốn tiếng đồng hồ sau, bọn họ rốt cuộc trở lại Khu Ma quan.

Dù có không có lĩnh đội ra tay, lần này nhiệm vụ của họ cũng có thể viên mãn hoàn thành. Bởi vậy khi báo cáo cho quân bộ, Cao Anh Kiệt che giấu tình hình lĩnh đội nhúng tay vào. Luận công ban thưởng, mỗi đội Săn Ma Đoàn đều được tròn hai trăm điểm giá trị công huân, do các Săn Ma Đoàn ưu tú tiến hành thống nhất phân phối.

Bởi vì Long Hạo Thần còn đang hôn mê, phó đoàn trưởng Thái Nhi thay hẳn lĩnh công huân tương ứng Săn Ma Đoàn số một cấp sĩ.

Cao Anh Kiệt đi theo đám người Săn Ma Đoàn số một cấp sĩ quay trở về doanh trại. Thái Nhi cẩn thận đặt Long Hạo Thần nằm trên giường, chân mày cau lại vì lo lắng.

"Lĩnh đội, này không công bình. Đoàn chúng ta cố gắng nhiều, vì sao đạt được công huân bằng họ chứ?" Đầu trục mục sư Tư Mã Tiên kéo Hạo Nguyệt đi vào doanh trại, một bước đóng cửa xong nhin không được cái kính nói với Cao Anh Kiệt.

Đúng thật, Săn Ma Đoàn số một cấp sĩ đã gặm khúc xương cứng nhất, xử lý bốn con Bích Lục Song Dao Ma, sáu Ma Nhân Thuật Sĩ tám mắt, thậm chí còn có một Thị Huyết Bối Thập Phi Ma cấp bảy. Có thể nói nhóm Long Hạo Thần gánh vác một nửa áp lực nhiệm vụ lần này. Cũng vì vậy Long Hạo Thần và Thái Nhi còn cùng nhau hôn mê. Săn Ma Đoàn số một cấp sĩ có công lớn nhất.

Cao Anh Kiệt tức giận liếc gã, nói.

"Tốt! Vậy bây giờ tôi đi khoe thành tích của các người. Lâm Hâm, lấy thi thể cậu thu được ra đây, còn có cái hộp đó."

"A..." Lâm Hâm gãi đầu nói. "Lĩnh đội, tôi không nói cái gì à nha!"

Tư Mã Tiên nghi hoặc nhìn Cao Anh Kiệt và Lâm Hâm.

Cao Anh Kiệt bực bội nói.

"Nhìn cái gì? Lúc trước đào móc, chẳng lẽ cậu không thấy Lâm Hâm đều thu thập hết thi thể các ma tộc có giá trị? Và cả cái hộp con Thị Huyết Bối Thập Phi Ma bảo hộ. Tuy tôi không biết trong hộp có cái gì, nhưng có thể khiến Mã Khả Tây Á Tư tộc Thị Huyết Bối Thập Phi Ma bảo vệ, chắc chắn giá trị không tệ. Không tính mấy cái này, các người có biết đã săn bắt mấy ma thú này công huân nhiều ít không? Còn muốn khoe thành tích? Khoe thích tích thì cứ khoe đi, nhưng phải cống hiến chiến lợi phẩm ra. Đây là quy định của quân đội, các người chịu không?"

"Tôi đã định mở một con mắt, nhắm một con mắt. Đích thực các người ra sức nhiều, nhưng cũng đã có được thi thể ma tộc giá trị không ít. Bốn con Bích Lục Song Dao Ma, mỗi con là mười điểm công huân, đây không tính cái gì. Về giá trị của Ma Nhân Thuật Sĩ tám mắt, trước không nói phần thi thể, chỉ tính công huân thôi mỗi người đã có hơn ba mươi. Long Hạo Thần và Thái Nhi đánh chết Thị Huyết Bối Thập Phi Ma trả cái giá không nhỏ, nhưng đồng dạng ma tộc cấp bảy này cho các người không huân khá nhiều. Chỉ sợ lúc trước các người thu thập được công huân thêm vào đều không bằng một con Thị Huyết Bối Thập Phi Ma. Đây chính là một ngàn điểm công huân, chắc hẳn đã ở trong lệnh bài của đoàn trưởng các người."

Nghe Cao Anh Kiệt nói lời này, mọi người hai mặt nhìn nhau hít ngậm khí lạnh.

Cao Anh Kiệt mỉm cười.

"Tôi còn chưa nói xong. Lâm Hâm lấy thi thể Thị Huyết Bối Tháp Phi Ma tuy đã nát, nhưng hẳn nhặt được một khối ma tinh khi trở lại tổng bộ Săn Ma Đoàn thánh minh, có thể lấy được một ngàn công huân. Thế nào, hiện tại các người còn định đi khoe thành tích không hả?"

Tư Mã Tiên lắc lư cái đầu trọc, tựa như ngọn đèn trước gió.

"Không cần, không cần, là mắt tôi thiến cận. Lĩnh đội, ngài anh minh!"

Cao Anh Kiệt hừ một tiếng, nói.

"Khỏi nịnh. Tôi nói cho các người biết, không cho các người thỉnh công là vì tốt cho các người thôi. Biểu hiện của Long Hạo Thần và Thái Nhi mọi người đều xem trong mắt. nếu như lại nói ra hành động của các người, có nghĩ tới chín Săn Ma Đoàn khác sẽ thấy thế nào không? Đừng quên, hiện tại các người đang thi đấu đoàn đội, chẳng lẽ muốn bị các đoàn khác chia mũi nhọn hả? Nếu thật là như vậy, bọn họ cùng chung mối thù, tương lai hơn hai tháng trong Khu Ma quan các người làm sao sống đây? Dù thực lực đoàn đội các người mạnh tới đâu, hôm nay chấp hành nhiệm vụ tập thể nếu không có đội khác phối hợp, có thể nuốt miếng thịt béo đó sao? Không đến lúc quyết định thắng bại đoàn đội cuối cùng, nên ít gây chú ý mới tốt. Lâm Hâm, cái hộp kia lát nữa cứ đưa cho Long Hạo Thần. Không cần cho tôi xem, tôi cái gì cũng không biết, cái gì đều không nhìn thấy."

"Vâng! Lĩnh đội anh minh!" Lâm Hâm vẻ mặt tươi cười hướng Cao Anh Kiệt hành lễ ma pháp sư.

"Được rồi, các người cũng vất vả, nghỉ ngơi đi. Nếu thân thể Long Hạo Thần và Thái Nhi có gì không tốt thì phải báo cáo tôi ngay. Tôi đi trước."

Mọi người ngăm hiếu cười gian, ngoài Thái Nhi ra đều đồng loạt cao giọng nói.

"Đưa tiền lĩnh đội!"

"Đợi chút."

Đang lúc Cao Anh Kiệt định đi thì đột nhiên vang lên thanh âm yếu ớt.

Thải Nhi ở bên người Long Hạo Thần thân thể chợt run lên, vội vàng nắm chặt Long Hạo Thần.

Long Hạo Thần tỉnh lại, sắc mặt tái nhợt, con ngươi vàng kim ảm đạm ánh sáng, mơ hồ có thấy trong mắt trái lưu lại một chút tia sáng tím.

"Thải Nhi, đỡ tôi dậy." Long Hạo Thần suy yếu nói.

Thải Nhi khẽ kéo tay hắn, nâng eo lên giúp hắn chậm rãi ngồi thẳng người.

Ánh mắt mọi người cùng rơi vào người Long Hạo Thần.

Cao Anh Kiệt nói.

"Hạo Thần, sao không nghỉ ngơi thêm?"

Long Hạo Thần lắc đầu nói.

"Lĩnh đội, tôi không có việc gì. Lâm Hâm, đưa cái hộp cho lĩnh đội."

"A?" Lâm Hâm ngây ngốc, khó thể tin nhìn Long Hạo Thần. "Đoàn trưởng, đây là chiến lợi phẩm của chúng ta!"

Long Hạo Thần lắc đầu nói.

"Không, đây là chiến lợi phẩm của mọi người. nếu ma tộc đã phá nhiều cường giả bảo vệ, không chừng trong hộp có bí mật liên quan đến việc ma tộc tấn công Khu Ma quan. Chúng ta không thể vì tư lợi mà ảnh hưởng toàn bộ chiến cuộc. Hơn nữa trận chiến phá hủy đội vận lương, là mười Săn Ma Đoàn cùng hành động. Không sai, hiện tại họ là đối thủ

cạnh tranh với chúng ta. Nhưng mọi người đừng quên, họ cũng là đồng chí. Kẻ địch chung của chúng ta chính là ma tộc. Cái hộp nhất định rất quan trọng, chúng ta không thể giữ lại. Nếu không sau này có lẽ sẽ bị người trách móc."

Nghe Long Hạo Thần nói vậy, Lâm Hâm trong mắt rõ ràng không đồng ý, cùng suy nghĩ với y còn có Hàn Vũ và Trần Anh Nhi.

Trần Anh Nhi lẩm bẩm.

"Không nghiêm trọng như vậy chứ, chẳng phải chỉ là một cái hộp nhỏ."

Long Hạo Thần sắc mặt hơi trầm xuống.

"Tuy chỉ là một hộp nhỏ, nhưng nếu chúng ta tự tiện giữ nó, sau này khi lại cùng Săn Ma Đoàn chấp hành nhiệm vụ, gặp phải thứ tốt cũng sẽ độc chiếm sao? Tôi thỉnh cầu mọi người ủng hộ tôi lần này. Tôi nguyện ý đem tất cả công huân có được hôm nay toàn bộ chia cho mọi người. Là phần của tôi sau khi đã chia xong công huân."

"Nghe Long Hạo Thần đi. Lâm Hâm, đưa hộp cho lĩnh đội." Vương Nguyên Nguyên mở miệng, khuôn mặt tuấn tú hiện vẻ kiêu ngạo. "Cho dù trong hộp có bảo bối giống linh lô thì sao chứ? Chẳng lẽ bằng năng lực Săn Ma Đoàn số một cấp sĩ chúng ta, sau này không được đến ư?"

Long Hạo Thần và Vương Nguyên Nguyên đều nói như vậy, mấy người khác cũng không tiện phản đối. Có thể đánh chết Thị Huyết Bối Thập Phi Ma gần như là công lao của Long Hạo Thần và Thái Nhi. Hai người vì thế mà trả cái giá lớn. Long Hạo Thần lại là người các đội viên khâm phục.

Lâm Hâm có chút bất đắc dĩ lấy ra cái hộp nhét vào tay Cao Anh Kiệt.

"Đoàn trưởng, đừng nói cái gì chia công huân. Cậu là đoàn trưởng của chúng tôi, quyết định của cậu là ý của mọi người. Tôi nghe cậu là được chứ gì."

Tư Mã Tiên cũng gật đầu.

"Không sai, cậu là đoàn trưởng, cậu định đoạt. Chúng tôi tin tưởng cậu làm đúng."

Trên khuôn mặt tái nhợt của Long Hạo Thần hiện ý cười.

"Cảm ơn mọi người đã tin tưởng tôi. Lĩnh đội, phiền ngài đưa hộp cho quân đội Khu Ma quan. Cứ nói lúc tôi chém giết ma tộc thì có được. Còn về việc chúng tôi lấy về thi thể thì không cần trình báo. Dù sao lần này chúng tôi tiêu hao khá lớn, Lâm Hâm cần tài liệu chế tác đan dược." Hắc không phải người bảo thủ. Cái hộp có khả năng liên quan đến an nguy của Khu Ma quan, hắc phải giao ra. Nhưng thi thể ma tộc không trọng yếu, là mọi người liều mạng chém giết mới có, đương nhiên không cần công khai.

Cao Anh Kiệt sâu lắng nhìn Long Hạo Thần, lần đầu tiên sinh ra cảm giác khâm phục người thanh niên này. Gã hướng hắc gật đầu, nói.

"Cậu là đoàn trưởng tốt."

Tiếp đó gã cầm cái hộp Lâm Hâm đưa, xoay người rời đi.

Thấy Cao Anh Kiệt rời đi, Long Hạo Thần mỉm cười nói.

"Tôi trước nghỉ ngơi một lúc, chờ khi tôi hồi phục chút ít sẽ chia công huân cho mọi người."

Tư Mã Tiên ngồi trên giường nói.

"Một chết mất. Lâm Hâm, Bạo Linh Đan của người uy lực mạnh thật, nhưng tác dụng thật khó chịu, hiện tại ta đều cảm thấy toàn thân bủn rủn."

Lâm Hâm cười khố nói.

"Chẳng lẽ tôi không có ăn sao? Không còn cách nào, ráng chịu đi. Qua hai mươi bốn tiếng là tốt rồi. Chắc trong hai mươi bốn tiếng không phải chấp hành nhiệm vụ gì đâu. Lúc này muốn tu luyện cũng vô dụng, ngủ, ngủ."

Long Hạo Thần kéo tay Thái Nhi trở lại nhà nhỏ của mình. Năm tay Thái Nhi, lúc này sắc mặt tái nhợt của hắn hiện vẻ khẩn trương. Luân Hồi Linh Lô, tác dụng phụ...

Thái Nhi đương nhiên biết suy nghĩ của hắn, nhỏ giọng nói.

"Yên tâm đi, tôi không sao. Tuy lúc đó tôi sử dụng Luân Hồi Linh Lô, nhưng chỉ là mượn kiếm ý của Luân Hồi kiếm, không dùng bản thể. Bởi vì khi đó uy lực Quang Vũ Phù Dung Thứ của anh đã đủ rồi. Chỉ là khi anh và Hạo Nguyệt dung hợp, phóng ra khí thể ảnh hưởng Luân Hồi Linh Lô của tôi. Lần này coi như may mắn, tôi chỉ mất khứu giác, không ngửi được mùi hương của anh. Bởi vì không sử dụng bản thể Luân Hồi kiếm nên tiêu hao không lớn. Khoảng nửa tháng là khôi phục được khứu giác."

Thái Nhi nói nhẹ nhàng nhưng Long Hạo Thần nhìn nàng không ngừng khép mở môi hồng, trong lòng quặn đau. Nàng mất đi không chỉ vị giác, còn có dùng mũi hô hấp, Đây là thống khổ cỡ nào! Huống chi mất đi khứu giác, đối với Thái Nhi dựa vào nó và cảm giác phán đoán thế giới, có thể nói càng thêm gian nan. Tuy với nàng khứu giác không quan trọng, nhưng nếu mất đi cái khác thì sao? Nếu nàng mất thính giác? Mắt không thể nhìn, tai không thể nghe, đó là loại thống khổ bao nhiêu.

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 82

Quang Nguyên Tố Linh Lô Và Con Heo Nhỏ

Truyện Sắc Hiệp - <http://truyenfull.vn> Ôm chặt Thái Nhi, Long Hạo Thần cắn chặt răng.

"Đều tại tôi, không bảo vệ được cô, mới khiến cô phải dùng Luân Hồi Linh Lô."

Thái Nhi mỉm cười.

"Ngốc, chỉ cần anh không có việc gì là tốt rồi. Sau khi anh cùng Hạo Nguyệt dung hợp, khí thể thật kỳ quái, ngay cả Luân Hồi kiếm của tôi cũng bị kích động. Xem ra tôi tu luyện còn chưa đủ."

Ôm siết Thái Nhi, Long Hạo Thần trầm giọng nói.

"Từ giờ trở đi, trước khi khúu giác của cô hồi phục, tôi không cho phép cô tham gia trận chiến nào, chỉ có thể nghỉ ngơi tại đây."

Thái Nhi sững sờ, bật thốt.

"Như vậy sao được? Tôi muốn đi theo anh."

Long Hạo Thần lắc đầu, gần như ngang ngược nói.

"Không được, chỉ có thể ở lại đây. Trên chiến trường tôi không có năng lực bảo vệ cô, cũng không muốn để cô gặp nguy hiểm nữa. Thái Nhi, chúng bên nhau lâu như vậy, cho tới giờ tôi chưa cầu xin cô cái gì. Nhưng lần này cô phải đồng ý với tôi, nhất định phải."

Thải Nhi trầm mặc, đối với Long Hạo Thần đột nhiên kiên quyết nàng có chút không thích ứng. Nhưng nàng có thể cảm giác ra Long Hạo Thần tâm tình kích động, thân thể khẽ run.

"Thải Nhi, cô biết không? Tôi rất sợ mất đi cô. Tôi hứa với cô, khi không có cô bên cạnh, tôi sẽ bảo vệ tốt chính mình, nhất định sẽ bình an trở về không để cô lo lắng."

Thải Nhi ở trong ngực hân nhẹ gật đầu.

"Tốt, tôi nghe lời anh."

Long Hạo Thần hết sức vui mừng.

"Cảm ơn cô, Thải Nhi."

Thải Nhi tựa vào lồng ngực ấm áp, dịu dàng nói.

"Chỉ cần anh thời thời khắc khắc nhớ rõ, tôi càng sợ mất đi anh. Trên đời này, anh là người duy nhất có thể cho tôi ấm áp."

Long Hạo Thần nhẹ hôn lên trán nàng. Hai người gần như cùng lúc nhắm mắt lại, vẻ mặt thoải mái, hai trái tim càng gần nhau hơn.

.....

Tổng bộ Thích Khách Thánh Điện.

Hiệp Giả Thánh Nguyệt lẳng lặng ngồi trên ghế lớn toàn màu đen, bên cạnh ông đứng phó tổng trưởng Khu Ma quan, tạm thời phụ trách công việc của Thánh Linh Tâm phòng ngừa cơ mật bị tiết lộ, Liêu Thiên Trạch.

"Hiệp Giả đại nhân, tình hình là như thế."

Liêu Thiên Trạch vừa mới báo cáo xong tình huống mười Tân Săn Ma Đoàn chặn giết đội vận lương ma tộc, kể cả cái hộp này.

"Thứ này thật trân quý! Cũng thiệt thòi Long Hạo Thần cam lòng đưa ra." Gương mặt già nua của Thánh Nguyệt khó được toát ý cười, ngón tay nhẹ gõ cái hộp, ánh mắt lóe sáng không biết đang nghĩ cái gì.

Liêu Thiên Trạch nói.

"Theo Cao Anh Kiệt nói thì nhóm Long Hạo Thần không có mở ra cái hộp liền giao ngay, là sợ vật trong yếu liên quan đến Khu Ma quan. Những đứa bé này thật không đơn giản. Nếu là tôi chưa chắc chịu giao ra. Lần này bọn họ gặp lực cản lớn, phỏng chừng là đám Cao Anh Kiệt ra tay mới diệt được ma tộc thủ hộ thứ này. Đây chính là linh lô, thủ hộ linh lô ít nhất cũng phải là ma tộc cấp bảy. Nếu không phải vật này là quang thuộc tính, chỉ sợ sẽ bảo vệ thêm nghiêm ngặt."

Thánh Nguyệt hơi vuốt cằm, nói.

"Mặc kệ thế nào, mấy đứa trẻ này vô tư kính dăng như thế, Thích Khách Thánh Điện chúng ta cũng không thể keo kiệt.

Nói xong ngón tay ông khều nhẹ, nắp hộp cứng chắc *bụp* một tiếng bật ra.

Một đoàn ánh sáng trắng nhu hòa lặng lẽ dâng lên. Có thể thấy rõ ràng đó là một thân người nhỏ xíu, chỉ cao khoảng nửa mét, toàn thân tỏa ra ánh sáng trắng thánh khiết. Sau lưng đôi cánh nhỏ có chút nếp uốn giãn ra, nhưng không thể bay lên. Khuôn mặt nhỏ nhắn tràn đầy vẻ mệt mỏi, khe khẽ giẫy dụa, cố gắng đập cánh.

Quang nguyên tố linh lô. Không sai, nhóm Long Hạo Thần cướp lại cái hộp này rõ ràng là một Quang nguyên tố tinh linh, nguyên tố linh lô trân quý vô cùng.

Linh lô và các báu vật khác thì ma tộc cũng có thể hấp thu, nhưng ngoại trừ Quang nguyên tố linh lô ra. Bởi vì ma tộc trời sinh có hắc ám thuộc tính, bài xích những gì liên quan đến quang thuộc tính. Nếu chúng hấp thu thứ này, uy lực so với độc được độc nhất càng mạnh.

Nếu Long Hạo Thần biết rõ trong hộp là Quang nguyên tố linh lô, chỉ sợ cũng sẽ do dự một chốc mới làm ra quyết định.

Trong tất cả nguyên tố linh lô, trân quý nhất là quang nguyên tố và ám nguyên tố. Bởi vì chúng nó chẳng những quý hiếm, hơn nữa đối với nhân loại và ma tộc đều có ý nghĩa không tầm thường.

Quang nguyên tố linh lô không đứng hạng đầu trong số linh lô, đương nhiên cũng mạnh hơn Thánh Dẫn Linh Lô rất nhiều, vị trí khoảng chừng hai mươi. Nhưng nó có một đặc thù giống Thánh Dẫn Linh Lô, chính là bản tính nhu hòa, hoàn toàn tương phản với ám nguyên tố linh lô khốc liệt.

Sau khi hấp thu Quang nguyên tố linh lô, chỉ cần không gặp phải linh lô có thuộc tính tương khắc, thì sẽ không phát sinh bài xích. Hơn nữa công dụng của Quang nguyên tố linh lô phổ biến nhất, sử dụng được trên người kẻ có được quang thuộc tính. Thích hợp nhất dĩ nhiên là mục sư, kỵ sĩ và ma pháp sư quang hệ. Trong bọn họ nếu ai thấy Quang nguyên tố linh lô, chỉ sợ không tiếc bất cứ giá nào giành lấy.

Thánh Nguyệt nhìn bé con, mỉm cười nói.

"Nỗi thống khổ của người đã mất, hãy để ta giúp người tìm đồng bạn. Nếu không, người suy yếu như vậy chỉ có thể dần dần biến mất."

Ngẩng đầu nhìn Liêu Thiên Trạch, trong mắt Thánh Nguyệt tia nhu hòa dần bị lạnh lẽo thay thế. Liên minh thánh điện hiểu rõ ma tộc thiếu lương thực, nhưng đối mặt một ít báu vật đặc biệt, đôi khi liên minh thánh điện có thể tiến hành giao dịch với ma tộc, coi như thuận theo nhu cầu. Hai bên nghĩ rằng họ có được đều là thứ mình cần nhất.

Ví dụ ma tộc từng bị liên minh thánh điện bắt một vị ma thần cấp thấp, cuối cùng bằng vào mười linh lô hướng nhân loại đổi về tù binh ma thần.

Sáu ngàn năm chiến tranh, tạo quan hệ nước lửa khó dung hòa giữa nhân loại và ma tộc. Nhưng trong quá trình chiến tranh cũng phải toàn chuyện xấu.

Liêu Thiên Trạch hơi do dự, nói.

"Hiệp Giả đại nhân, ý của ngài là đem Quang nguyên tố linh lô trả lại đoàn đội đã lấy được nó?"

Thánh Nguyệt lắc đầu, nói.

"Vậy thì không. Bản thân Thích Khách Thánh Điện chúng ta không dùng được thứ này, nhưng nhiệm vụ là do mười đội Săn Ma Đoàn cùng làm. Hơn nữa người cũng hiểu rõ giá trị của Quang nguyên tố linh lô. Nếu chỉ trả lại cho đội Long Hạo Thần, một khi tin tức bị tiết lộ, chỉ sợ sẽ khiến mọi người phẫn nộ. Như thế thật không tốt, chẳng những không biểu hiện ra tính rộng rãi của Thích Khách Thánh Điện chúng ta, ngược lại có hiệu quả ngược."

Liêu Thiên Trạch khó hiểu nói.

"Như vậy chúng ta phải làm gì?"

Thánh Nguyệt duỗi ra một ngón tay nhẹ vuốt đỉnh đầu Quang nguyên tố linh lô.

"Khiến cho bé tự mình tuyển chọn."

Nói xong đáy mắt ông hiện tia gian xảo. Đó là một mũi tên trúng hai con chim! Nghĩ đến đây, Hiệp Giả đại nhân có chút đặc ý.

.....

Lúc đám Long Hạo Thần trở về đã là giữa trưa, mọi người mệt mỏi không ăn cả cơm trưa. Khi sắc trời lần nữa biến đen, một tiếng hét đánh thức mọi người khỏi giấc mơ.

"A! A!! A!!! Vì cái gì, tại sao phải như vậy!!!!"

Tiếng hét thảm quanh quần trong phòng đánh thức mọi người.

"Làm sao vậy? Làm sao vậy?" Tư Mã Tiên nghiêng người bật dậy, bắt lấy pháp trượng đặt bên giường.

Bên kia Vương Nguyên Nguyên cũng bắn người lên, chỉ mặc áo mỏng đã nhảy xuống giường.

Thanh âm phát ra từ giường Trần Anh Nhi. Bởi vì cô bắt chước Thái Nhi dùng màn vải vây quanh giường, nên mọi người ở bên ngoài không nhìn thấy tình hình bên trong.

Mấy người còn lại đều tỉnh giấc. Vương Nguyên Nguyên là con gái, trước tiên lên vén màn vải nhìn vào trong. Chợt thấy, ngay cả cô cũng ngây ngẩn.

Theo góc độ của mấy người khác thì không trông thấy cái gì. Long Hạo Thần lúc này cũng cùng Thái Nhi xuống giường, vài bước đã đi tới bên giường Vương Nguyên Nguyên. Nhưng trên giường là con gái, hẳn không tiện vào bên trong xem, vội vàng hỏi Vương Nguyên Nguyên.

"Anh Nhi làm sao vậy?"

"Các người tự xem đi." Vương Nguyên Nguyên nghiêng đầu.

Long Hạo Thần thấy rõ khóe miệng cô co giật dường như muốn cười.

Vương Nguyên Nguyên tránh ra, mọi người đương nhiên thấy được tình huống bên trong. Chỉ thấy Trần Anh Nhi vẻ mặt khóc không ra nước mắt ngồi ở đó, trong ngực cô có một con heo nhỏ đang cọ tới cọ lui.

Heo nhỏ toàn thân trắng bóc, da càn trong suốt như thịt trái vải, chiều cao chỉ khoảng một mét. Dưới làn da trắng mờ hồ lóe ánh sáng ngà.

"Anh Nhi, làm sao vậy? Đây là triệu hoán thú của cô?" Long Hạo Thần nghi hoặc hỏi. Trải qua mấy tiếng đồng hồ nghỉ ngơi, sắc mặt hẳn đã tốt hơn trước. Tuy không thể chiến đấu nhưng không ảnh hưởng đi đường.

Trần Anh Nhi đột nhiên khóc, ngực ôm heo nhỏ nhào lên giường bật khóc, nước mắt giàn giụa. Nhìn đáng vẻ của cô thống khổ nói không nên lời.

Lâm Hâm chạy tới nghi hoặc hỏi.

"Sao khóc thương tâm dữ vậy. Heo con này rất đáng yêu, buổi tối có muốn ăn heo sữa quay không?" Vừa nói ngón tay y bốc lên một ngọn lửa.

Cái đầu heo tròn quay từ bên hông Trần Anh Nhi chui ra, hung dữ trừng Lâm Hâm, hướng hẳn phun khí.

Phụp Hỏa diễm trên tay Lâm Hâm cứ như vậy tắt.

"A, con heo nhỏ này thú vị nha! Anh Nhi, cái này chắc không phải là triệu hoán thú bốn mạng của cô chứ?" Lâm Hâm cười lên.

Y cười càng khiến Trần Anh Nhi khóc lớn tiếng.

Lần này Lâm Hâm cười không được nữa, sắc mặt mấy người khác cũng biến đổi.

Vương Nguyên Nguyên chần chờ nói.

"Anh Nhi, cái này, chắc sẽ không thật là..."

Trần Anh Nhi mạnh bật người dậy, nước mắt giàn giụa nhìn mọi người.

"Tôi, tôi cũng không biết xảy ra chuyện gì. Lúc chặn xe vận lương, tôi phát động Sinh Linh Môn đã triệu hoán ra con heo này. Lúc đó các

người đang đại chiến Thị Huyết Bối Tháp Phi Ma, tôi thấy nó không có sức chiến đấu nên ôm nó. Sau khi chấm dứt chiến đấu, tôi thấy nó rất đáng yêu nên mang về. Lúc đó trạng thái của các người không được tốt nên không để ý thấy."

"Tôi vốn định con heo này đáng yêu vậy, sẽ chơi một lát rồi nó sẽ bởi vì chấm dứt ma pháp mà biến mất. Tôi dùng Sinh Linh Môn triệu hoán ra thú chỉ có thể duy trì liên tục sáu tiếng đồng hồ mà thôi. Nhưng, nhưng đã hơn tám tiếng rồi nó còn chưa biến mất. Tôi tỉnh dậy thấy nó còn ở đó, sợ quá vội kiểm tra linh hồn khế ước. Tôi, tôi lại..."

Nghe cô nói tới đây mọi người đều hiểu.

Trần Anh Nhi đã vì lý do nào đó mà cùng con heo trắng nhỏ vô hại này ký kết linh hồn khế ước, trở thành triệu hoán thú bốn mạng của cô.

Trần Anh Nhi nhìn trước mặt heo trắng nhỏ bộ dáng mềm mại, nhẹn không được lại khóc òa.

Đối với triệu hoán sư, bốn mạng triệu hoán thú tuyệt đối trọng yếu nhất. Bởi vì bốn mạng triệu hoán thú sẽ theo triệu hoán sư phát triển mà trưởng thành. Bốn mạng triệu hoán thú bẩm sinh càng mạnh, sau này phát triển thực lực càng cường.

Triệu hoán sư cấp thấp dựa vào chính là các loại triệu hoán. Còn chân chính cường giả triệu hoán sư thì dựa vào bốn mạng triệu hoán thú. Một bốn mạng triệu hoán thú cường đại thậm chí vượt bậc hơn cả triệu hoán sư. Triệu hoán sư đến cấp chín rồi sẽ có được triệu hoán thú mạnh đến cấp mười. Đối mặt mấy chức nghiệp cường giả cấp chín khác đều không thua kém.

Trần Anh Nhi ở phương diện triệu hoán thiên phú tuy khác với triệu hoán sư bình thường, nhưng bốn mạng triệu hoán thú thì không khác biệt. Giờ khắc này cô lại có một con heo nhỏ làm bốn mạng triệu hoán thú, sao cô chịu đựng được! Càng quan trọng là, cô lập tức nhớ tới Quang Diệu Độc Giác Thú của Dương Văn Chiêu.

Trần Anh Nhi thật hối hận. Vì sao lần trước không nghe lời Hiệp Giả Thánh Nguyệt, thu nhận Tà Nhân Lĩnh Chủ cho rồi. Tuy nó không đẹp lắm nhưng thực lực cường đại! Bây giờ mình phóng ra con heo nhỏ, từ nay về sau còn có thể phát huy tác dụng gì trong đội? Vốn ở trên chiến trường cô đã đủ vướng víu, cứ như vậy sẽ bị đoàn đội tẩy chay.

"Đừng khóc, khóc có ích gì." Âm thanh lạnh băng đột nhiên vang lên, tựa như nước lạnh hắt vào mặt, khiến Trần Anh Nhi từ tận linh hồn rùng mình.

Mọi người kinh ngạc ngoái đầu nhìn, người lên tiếng là Thái Nhi.

Từ khi trở thành đội viên Săn Ma Đoàn số một cấp sĩ, Thái Nhi không nói lời nào, hầu như toàn do Long Hạo Thần thay thế trao đổi với người khác, nàng chỉ lặng lẽ đi theo. Nhưng lực uy hiếp của nàng trong đội mạnh đến mức không ai dám nhìn thẳng. Trước khi Long Hạo Thần và Hạo Nguyệt dung hợp hóa thân thành Huy Diệu kỵ sĩ, nàng hoàn toàn xứng đáng là người mạnh nhất trong đội, tay công kích thứ nhất.

"Xem sự vật không thể chỉ dùng ánh mắt mà cả lòng mình. Không nên bị bề ngoài che đi đôi mắt. Một con heo bình thường có thể chủ động cùng cô ký kết linh hồn khế ước, lại không khiến triệu hoán sư như cô phát giác?"

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 83

Kính Tượng Bảo Thần Trư

"Xem sự vật không thể chỉ dùng ánh mắt mà cả lòng mình. Không nên bị bề ngoài che đi đôi mắt. Một con heo bình thường có thể chủ động cùng cô ký kết linh hồn khế ước, lại không khiến triệu hoán sư như cô phát giác?"

Nghe Thái Nhi nói vậy, Trần Anh Nhi mắt ướt nước chậm rãi ngẩng đầu, trong lòng người khác tràn ngập kinh ngạc. Ai cũng không nghĩ tới ngày thường Thái Nhi ít nói chuyện lại có thể thốt ra lời như vậy. Nhất châm kiến huyết chỉ thẳng mấu chốt.

Trần Anh Nhi lau nước mắt, lại ôm heo nhỏ vào lòng, tuy rằng vẫn không thích nhưng tâm tình tốt hơn nhiều, nhịn không được nói với heo con.

"Mi đó, rốt cuộc mi có năng lực gì! Người ta thật thương tâm, ta không biết đâu, bắt đền mi đó. Ta thà rằng không có bốn mạng triệu hoán thú cũng không mang mi ra ngoài."

"Éc éc." Heo con kêu hai tiếng, miệng chu ra nhích về phía trước. Đôi mắt nhỏ xíu bỗng nhiên lóe sáng, mơ hồ xuất hiện một ít dao động vụn vụn.

Đồng dạng dao động cũng xuất hiện trong mắt Trần Anh Nhi. Cô ngỡ ngác cùng heo con trừng nhau.

"Quả nhiên không tầm thường, đây là tinh thần truyền đệ." Lâm Hâm kinh ngạc nói một câu.

Tinh thần truyền đệ chính là năng lực đặc biệt chỉ cao cấp ma thú mới sử dụng được.

Trong quá trình tinh thần truyền đệ, sắc mặt Trần Anh Nhi mau chóng biến hóa. Đầu tiên là kinh ngạc, dần dần biến thành vui sướng, khóe môi cong lên nụ cười động lòng người.

Tuy không biết heo con đã cho cô biết những gì, nhưng xem bộ dáng này thì chắc là heo con không đến nỗi vô dụng.

Mọi người cũng không vội, lặng lẽ chờ đợi. Thời gian không dài, ánh sáng vắn vẹo trong mắt heo con và Trần Anh Nhi dần biến mất.

"Oa! Thì ra mi lợi hại như vậy! Trần Anh Nhi ôm heo con vào lòng, hôn mấy cái lên đầu heo.

Tư Mã Tiên là người không kiên nhẫn, nhin không được hỏi.

"Con heo này lợi hại thế nào, nói nghe coi."

Trần Anh Nhi cười hì hì nói.

"Ha ha, về sau ở trên chiến trường tôi không còn vướng chân tay nữa, người ta cũng sẽ lợi hại lắm nha. Oa ha ha." Cô bé cười hoa tay múa chân.

Thấy cô biến khóc thành cười, mọi người cũng mỉm cười. Tuy hiện tại cô có chút đặc ý quen hình, nhưng còn tốt hơn lúc trước ủ rũ âm u.

Long Hạo Thần mỉm cười nói.

"Nói nghe một chút đi, cũng để mọi người quen thuộc năng lực của cô."

Trần Anh Nhi đắc ý ôm heo con nói.

"Nó nói nó kêu là Kính Tượng Bảo Thần Trư, khi ra đời đã là ma thú cấp sáu. Có thể bắt chước hình dáng các ma thú nó nhìn thấy, biến ảo

giác dọa người."

Nghe cô nói câu này mọi người mắt sáng ngời, muốn thấy ma thú cường đại tuyệt không khó.

Long Hạo Thần lập tức hỏi.

"Vậy khi nó biến ra ma thú có khí thế giống nhau không?"

Trần Anh Nhi ngẩn ra, lắc đầu nói.

"Hình như không có."

Vương Nguyên Nguyên cau mày nói.

"Như vậy chẳng phải sẽ dễ dàng bị phát hiện?"

Trần Anh Nhi đặc ý nói.

"Đây chính là ảo tức là thực, thực là ảo, nó không phải chỉ bắt chước thôi đâu. Nếu không đã không kêu là Kính Tượng Bảo Thần Trư. Khi có ma tinh, nó nuốt vào bất cứ ma tinh của ma thú nào hơn mình một cấp, chẳng những có thể biến ảo thành bộ dáng ma thú đó, còn có thể duy trì mười phút tất cả năng lực của ma thú. Hiện tại nó là ma thú cấp sáu, có thể sử dụng uy lực của ma thú cấp bảy hoặc ma tộc cấp sáu. Lâm Hâm, ma tinh Thị Huyết Bối Tháp của anh giữ lại cho tôi, heo con của tôi chỉ cần tiến hóa một cấp là có thể sử dụng."

Nghe Trần Anh Nhi nói mấy lời này, trên mặt mọi người hiện vẻ vui mừng. Theo lời cô thì Kính Tượng Bảo Thần Trư lại có năng lực của ma thú đồng đẳng cấp hoặc cao hơn mình một cấp. Tuy thời gian liên tục chỉ mười phút, nhưng nếu có sung túc ma tinh là nó có thể liên tục phát huy. Quan trọng ở chỗ không kén ăn chính là thói quen tốt.

Lâm Hâm sau khi ngẩn ngủ vui sướng, chợt biến thành mặt ủ mày chau.

"Tôi nói, Anh Nhi, chúng ta đã có Hạo Nguyệt tham ăn, giờ thêm của cô nữa, ai, có ra không có vào a!" Y quản tài vật đoàn đội, đương nhiên buồn bực.

Trần Anh Nhi hừ một tiếng nói.

"Đây là chức trách của anh, không liên quan tôi. Hơn nữa heo của tôi còn có một năng lực khác."

"Còn có?" Lần này ngay cả Thái Nhi trên mặt cũng hiện vẻ kinh ngạc.

Kính Tượng Bảo Thần Trư, bọn họ chưa nghe nói qua. Theo bề ngoài thì bản thân nó không mạnh, nhưng khi có ma tinh thì có vô hạn khả năng. Đây là sự tồn tại kỳ lạ. Hơn nữa bốn mạng triệu hoán thú dĩ nhiên sẽ theo tu vi chủ nhân tăng cao mà thăng cấp. Trần Anh Nhi hiện tại cấp bốn, tiến một bước là cấp năm, đến lúc đó heo con của cô cũng sẽ tăng cấp. Còn về có thể hay không tăng thêm cấp thì khó nói, nhưng tương lai phát triển có thể như mong muốn.

So sánh với lực chiến đấu của Tà Nhân Linh Chủ, đối với đoàn đội, Kính Tượng Bảo Thần Trư có thể biến thành bất cứ ma thú nào càng có tác dụng lớn.

Dưới tình huống như vậy, nó lại còn có năng lực khác, có thể thấy bản thân heo con đẳng cấp khá cao.

"Đúng rồi, nó còn có năng lực nữa là tầm bảo. Nếu không sao lại kêu là Bảo Thần Trư? Nó cho tôi biết cái mũi đặc biệt thính, có thể ngửi được mùi các kỳ trân dị bảo, hơn nữa còn cảm giác trước một ít nguy hiểm. Đẳng cấp càng cao thì cảm giác của nó càng mạnh."

Mọi người nhìn nhau, sắc mặt đều kỳ quái. Long Hạo Thần lẩm bẩm.

"Tôi đột nhiên phát hiện, đợt tập kích ma tộc lần này, chúng ta được đến thu hoạch lớn nhất chính là Trần Anh Nhi có bốn mạng triệu hoán

thú."

Săn Ma Đoàn bọn họ mới thành lập không lâu, còn đang trong quá trình quen thuộc lẫn nhau. Tuy từ đầu không ai ghét bỏ Trần Anh Nhi, nhưng tùy theo thực lực mọi người tăng lên, Trần Anh Nhi ở trong đội là nhân tố không xác định, trên chiến trường thành hòn đá vướng chân, ảnh hưởng sức chiến đấu toàn đội.

Mâu thuẫn này tuy có thể tạm thời ức chế, nhưng theo thời gian trôi qua, chỉ sợ sẽ có ngày bộc phát. Hiện tại thì khác. Trần Anh Nhi có bốn mệnh triệu hoán thú Kính Tượng Bảo Thần Trư, vị trí trong đội nháy mắt trở nên trọng yếu. Sau này cô sẽ không liên lụy mọi người, thậm chí còn là sức chiến đấu chủ yếu. Đương nhiên cô cần đội cống hiến vật tư cũng sẽ tăng nhiều.

Mọi người đều có bí mật của chính mình. Trần Anh Nhi có thể triệu hoán ra Sinh Linh Môn chính là một trong số đó. Hiện tại cô có Kính Tượng Bảo Thần Trư đủ cho cô thoải mái ở trong đội.

"Đói quá, đoàn trưởng, hay chúng ta ăn chút gì trước rồi nghỉ ngơi tiếp. Vốn đã suy yếu rồi, giờ đói đến mắt hoa luôn." Tư Mã Tiên nói.

Long Hạo Thần giật mình tỉnh lại.

"Tốt, chúng ta ăn cơm trước đi."

Trong mọi người trừ Thái Nhi và Trần Anh Nhi ra, năm người khác đều ăn Bạo Linh Đan, lúc này đang trong trạng thái yếu ớt. Tuy không ảnh hưởng đi đường nhưng cảm giác nội linh lực trống rỗng không phải dễ chịu. Khi đói bụng thì đúng là choáng váng mặt mày.

Mở cửa, đang lúc họ chuẩn bị đi doanh trại nhà ăn bên kia kiểm chút thực vật lại nhìn thấy hai cái hộp lớn ba tầng đặt trước cửa.

"Không phí công bán mạng cho họ, quân đội Khu Ma quan thật chu đáo." Tư Mã Tiên cười to, tay nắm lấy hai cái hộp không tính nhẹ đi vào

trong.

Thức ăn bên trong đúng thật phong phú. Tuy không đến mức tĩ mĩ đẹp mắt nhưng thịt thà đầy đủ, thậm chí còn có canh thịt. Tuy lúc này đã lạnh nhưng có hỏa hệ ma pháp sư Lâm Hâm, hiển nhiên không thành vấn đề.

Mọi người ăn uống no nê, tự trở về giường tiếp tục nghỉ ngơi hồi phục linh lực. Trần Anh Nhi thì vui vẻ cùng heo con liên lạc cảm tình, còn cho Kính Tượng Bảo Thần Trư đặt tên là: Mạch Đâu.

Quân đội hết sức hài lòng hành động ngày hôm qua của Săn Ma Đoàn, nên cả ngày nay không cho họ làm nhiệm vụ gì, để có thời gian nghỉ ngơi. Mãi đến khi ngày thứ hai mặt trời lên cao mới truyền đến mệnh lệnh. Tối sân rèn luyện.

Khu Ma quan là tòa thành thị khá lớn, bởi vì hai bên là vách núi Ngự Ma sơn mạch, trở thành thiên nhiên bình chương, bởi vậy khi xây dựng tiết kiệm bớt phiền phức, chỉ cần kiến thiết chính diện tường thành là được.

Sân rèn luyện cách trong tường thành Khu Ma quan năm trăm mét, là đất trống cực lớn, chuyên dùng tập trung binh mã. Lúc trước buổi tối Long Hạo Thần và Thánh Linh Tâm cùng nhau xuất thành, Quang Diệu Thiên Sứ kỵ sĩ đoàn chính là ở chỗ này tập hợp.

Hôm nay Săn Ma Đoàn số một cấp sĩ không đến đông đủ. Thái Nhi ở lại doanh trại tiếp tục nghỉ ngơi. Hiện tại Thái Nhi mất đi hai giác, Long Hạo Thần tuyệt không để nàng mạo hiểm tiếp.

Tác dụng phụ của Bạo Linh Đan đã biến mất. Khiến Long Hạo Thần hơi lo lắng là Hạo Nguyệt vẫn đang say ngủ. Tuy hẳn có thể chắc chắn Hạo Nguyệt không có gì đáng lo, nhưng nó không tỉnh dậy khiến Long Hạo Thần có chút sốt ruột.

Trong sân đứng mười Tân Săn Ma Đoàn. Qua một ngày nghỉ ngơi lấy lại sức, đám tinh anh tuổi trẻ hiển nhiên đã hồi phục tinh thần. Mỗi người tinh thần sáng láng, trên mặt có chút hưng phấn.

Đích thực là vậy, hôm qua bọn họ đều có được công huân không nhỏ. Chẳng những chém giết số lớn ma tộc cấp thấp, đồng thời sau khi hoàn thành nhiệm vụ có thưởng hai trăm công huân, mỗi người có thể ra hơn mười điểm.

Công huân bên Long Hạo Thần còn chưa kịp chia. Săn Ma Đoàn số một cấp sĩ bọn họ tiêu hao lớn, trước khi nghe truyền lệnh thì ai cũng đang nghỉ ngơi, mới miễn cưỡng hồi phục chút ít mà thôi. Nhưng Long Hạo Thần cả ngày nay cảm giác được trong cơ thể đột nhiên nóng lên, nội linh lực vận chuyển có chút đình trệ.

Bởi vì Hạo Nguyệt chưa tỉnh dậy, hẳn không cách nào trao đổi với nó. Liên quan đến trên chiến trường Hạo Nguyệt đột nhiên cùng hẳn dung hợp, hơn nữa khiến hẳn phát động tu vi Huy Diệu kỳ sĩ, Long Hạo Thần khá là tò mò. Đây là năng lực đặc biệt của Hạo Nguyệt?

Hắn chưa từng nghe nói có đồng bạn ma thú dung hợp thân thể nhân loại. Hắn cố nhớ lại tình huống hôm đó, nhưng chỉ ấn tượng nội linh lực bạo động trong thân thể.

Long Hạo Thần thầm nghĩ, coi như đó là một trong số những năng lực của Hạo Nguyệt, lấy tu vi của mình và nó hiện tại không cách nào sử dụng được. Nếu không bọn họ sẽ không gặp phản phệ mạnh như vậy. Nhưng đây coi như là chuyện tốt, thời khắc mấu chốt đột nhiên tăng sức chiến đấu, là đòn sát thủ không tồi.

Thấy nhóm Long Hạo Thần đến, đoàn trưởng chín Săn Ma Đoàn khác đều hướng hẳn chào hỏi.

Sự thật chứng minh, khi hôm qua Long Hạo Thần phát huy tuyệt chiêu viên mãn hoàn thành nhiệm vụ, hơn nữa cuối cùng một kích tuy họ không thấy rõ, nhưng vẫn có thể cảm giác được năng lượng khủng khiếp

dao động. Cho nên cách nhìn tuổi của Long Hạo Thần cũng biến đổi chút ít.

Mười vị linh đội đã sớm tới, thấy Long Hạo Thần, Cao Anh Kiệt đón hỏi.

"Thế nào? Mọi người đều hồi phục?"

Long Hạo Thần phát tay nói.

"Thải Nhi tiêu hao khá nhiều, chờ hồi phục còn mất thời gian không ngắn. Tiếp theo một đoạn thời gian, chỉ sợ nàng không thể cùng chúng tôi chấp hành nhiệm vụ."

Cao Anh Kiệt trong lòng máy động, nhớ tới lần đầu Thải Nhi dùng năng lực kia thì bị Thánh Nguyệt cản lại, chợt hiểu rõ. Gã không hỏi nhiều, chỉ gật đầu.

"Linh đội, lần này kêu chúng tôi tới là có nhiệm vụ?" Tư Mã Tiên xoa tay hỏi.

Trận chiến hôm qua đem đến lợi ích cho gã rõ ràng nhất. Đối mặt áp lực kẻ địch cường đại, gã có thể cảm giác ra nội lực của mình tăng lên vài phần. Bình cảnh hai ngàn linh lực đã trong gang tấc, không chừng đón thêm trận giết chóc sẽ có đột phá, trở thành mục sư cấp năm.

Mục sư sau khi đến cấp năm, có thể học tập vài kỹ năng công kích. Chờ khi trở về thánh thành, gã cũng có thể chọn nhiều bí kỹ.

Tư Mã Tiên tuy ngoài miệng không nói ra nhưng rất sốt ruột tăng cao sức mạnh. Trong đội, tác dụng của gã và Vương Nguyên Nguyên chênh lệch không nhỏ. Chờ ngày lên tới cấp năm, Giới Luật mục sư như gã có thể phát huy tác dụng lớn rồi.

Cao Anh Kiệt mỉm cười lắc đầu, nói.

"Hôm qua mọi người hoàn thành nhiệm vụ tốt lắm, quân đội Khu ma quan hết sức hài lòng, bởi vậy quyết định cho các người thời gian nghỉ ngơi ba ngày, để các người có thời gian tiến hành tu luyện. Dù sao các người không phải quân nhân, đến đây là để rèn luyện. Hôm nay kêu các người tới là có chuyện tốt! Chờ chút sẽ biết."

Trong lúc họ nói chuyện đã có người tới. Đến không phải người quân đội, là mấy thích khách toàn thân ngay cả đầu đều trùm đồ đen.

Lúc trước cho họ ra nhiệm vụ tham tướng Khu Ma quan Cổ Cẩn đi ở trước nhất. Săn Ma Đoàn số một cấp sĩ nhìn thấy trong tay gã cầm cái hộp, đó chẳng phải là vật họ cướp được từ tay Thị Huyết Bối Tháp lúc đột kích đội vận lương ma tộc?

Ánh mắt đám người liếc Long Hạo Thần. Long Hạo Thần cũng hơi kinh ngạc, nhớ tới lời Cao Anh Kiệt mới nói, chẳng lẽ Khu Ma quan tính đem vật trong hộp thưởng cho mọi người?

Lúc này, tham tướng Cổ Cẩn đã cùng mấy thích khách tới gần. Cổ Cẩn trước tiên chào hỏi nhóm lãnh đội Cao Anh Kiệt, tiếp theo chuyển hướng mười đội Săn Ma Đoàn.

"Các người không uống là tinh anh trẻ tuổi ưu tú nhất liên minh. Các người thuận lợi hoàn thành nhiệm vụ, phá hủy hậu cần ma tộc, ít nhất hơn vạn đại quân ma tộc sẽ bị đói khát. Các người cống hiến vì Khu Ma quan, quân dân Khu Ma quan vĩnh viễn khắc ghi trong lòng. Tôi đại biểu quân đội và dân chúng cảm tạ các người."

Vị tham tướng Cổ Cẩn này là một chiến sĩ, chân phải giẫm đất, hướng mười đội Săn Ma Đoàn hành lễ tiêu chuẩn chiến sĩ.

Các thành viên Săn Ma Đoàn cũng hoàn lễ các thánh điện của mình. Được thừa nhận, đối với nhóm thanh niên này khá là quang vinh. Ít nhất cho đến nay, bọn họ thử thách rất thuận lợi.

Cổ Cẩn mỉm cười nói.

"Để tôi giới thiệu với mọi người, ba vị này là tiền bối Hiệp Khách đường đến từ Thích Khách Thánh Điện."

Thích khách Hiệp Khách đường? Nghe Cổ Cẩn giới thiệu đám thanh niên tân Săn Ma Đoàn trong lòng giật mình. Hiệp Khách đường là chỗ thần bí trong Thích Khách Thánh Điện, tổng cộng có ba mươi sáu vị thích khách Hiệp Ẩn. Mỗi một Hiệp Ẩn thích khách đều là cấp tám, là cường đại tồn tại vì Thích Khách Thánh Điện. Lúc trước Long Hạo Thần từng thấy qua phó điện chủ Thích Khách Thánh Điện Ảnh Tùy Phong, kiêm nhiệm luôn đường chủ Hiệp Khách đường.

Ba vị này đều là cường giả cấp tám? Vậy mục đích họ tới đây là vì cái gì?

Đúng lúc này, người áo đen đứng đằng trước bước lên vài bước. Trên người gã không có bất kỳ khí thế nào, thậm chí không có hơi thở sự sống, cho người ta cảm giác giống không khí.

Nhưng người sáng suốt đều biết, đây là chân chính cường giả thích khách, có thể dung hợp bất cứ hoàn cảnh nào.

"Các tiểu tử, xin chào. Tôi là Hiệp Ẩn số mười Hiệp Khách đường." Thanh âm người áo đen có chút trầm, thậm chí hơi khàn, nhưng đội viên Tân Săn Ma Đoàn đều ưỡn ngực đứng thẳng. Đây là đại nhân vật cấp tám. Bọn họ sớm nghe nói ba mươi sáu Hiệp Ẩn thích khách Hiệp Khách đường đều chỉ có số, không có tên. Lúc này gặp gỡ, nhiều ít có chút khẩn trương.

"Đầu tiên, cảm tạ các người vì Khu Ma quan làm mọi việc. Người nào là đoàn trưởng Săn Ma Đoàn số một cấp sĩ, mời bước ra khỏi hàng."

Long Hạo Thần bước lên hai bước, tay phải nắm lại đặt trên ngực trái, cao giọng nói.

"Đoàn trưởng Săn Ma Đoàn số một cấp sĩ Long Hạo Thần có mặt!"

Vị Hiệp Ẩn số mười này đáng vẻ rất hiền hòa, mỉm cười nói.

"Không cần cứng nhắc như vậy. Cái hộp trong tay Cổ Căn chắc cậu nhận biết."

Long Hạo Thần gật đầu nói.

"Biết, đây là ngày hôm qua khi chấp hành nhiệm vụ, chúng tôi bắt được từ tay kẻ địch sau đó đưa lên."

Hiệp Ẩn số mười vẫy tay nói.

"Không sai, xét thấy cậu dẫn đoàn đội có biểu hiện ưu tú trong lúc làm nhiệm vụ, hơn nữa đưa lên vật ấy. Tôi đại biểu Thích Khách Thánh Điện, đặc biệt thưởng cho cậu năm trăm công huân, mời bước lên tiếp nhận."

Năm trăm điểm công huân?

Nghe con số này, chợt vang lên tiếng hút khí. Nên biết dù tập trung mười Tân Săn Ma Đoàn, chỉ sợ tổng số cũng không đủ năm trăm, đây là tính cả sau khi hoàn thành nhiệm vụ được thưởng hai trăm công huân. Thích Khách Thánh Điện lại bỏ được lớn như vậy, thưởng cho Săn Ma Đoàn số một cấp sĩ năm trăm công huân. Các Săn Ma Đoàn khác có chút xao động.

Hiệp Ẩn số mười nhàn nhạt nói.

"Các người không cần gấp gáp. Tôi nói cho các người biết, nếu không phải các người chấp hành là nhiệm vụ thử thách mà không phải thám hiểm, như vậy khi Long Hạo Thần đưa cái hộp này lên, đổi lấy công huân ít nhất tăng lên gấp mười. Tôi sẽ lập tức cho các người thấy trong hộp có cái gì."

Đây là công huân Thích Khách Thánh Điện thưởng cho, Long Hạo Thần không cần khách sáo, dưới ánh mắt hưng phấn nhìn chằm chằm

của chúng bạn, đi đến trước mặt Hiệp Ẩn số mười, đưa ra lệnh bài công huân của mình.

Hiệp Ẩn số mười cũng giơ ra cánh tay trái, bên trên có lệnh bài công huân màu xanh nhạt, dán vào lệnh bài Long Hạo Thần. Một lát sau nâng lên, đã thành công chuyển hoá công huân.

Vị Hiệp Ẩn số mười này nhưng cũng là săn ma giả?

Đoàn viên Săn Ma Đoàn bị gọi chung là săn ma giả. Hiệp Ẩn số mười nếu đã có lệnh bài công huân, như vậy nghĩa là gã cũng có đoàn đội của mình. Đoàn đội cường đại tới cỡ nào mới có được thích khách như vậy, chỉ sợ là thực lực ám sát được ma thần.

Long Hạo Thần lĩnh xong công huân trở lại bên đồng đội, rất tò mò vật phẩm bên trong hộp. Rốt cuộc là bảo bối gì, có thể trân quý đến mức cường giả cấp tám khen ngợi không dứt.

Hiệp Ẩn số mười nhạt giọng nói.

"Nếu Săn Ma Đoàn số một cấp sĩ không đưa ra cái hộp này, chỉ sợ không ai trong các người biết được. Nhưng tôi có thể khẳng định, từ đầu đến cuối họ không hề mở hộp ra."

Một chiến sĩ trong đội khác nhin không được hỏi.

"Hiệp Ẩn đại nhân, sao ngài có thể khẳng định?"

Hiệp Ẩn số mười ra hiệu cho Cổ Cẩn. Cổ Cẩn bước tới bên cạnh gã, vị thích khách cường đại này tay trực tiếp ấn nắp hộp, bình thản nói.

"Bởi vì, rất ít người có cự tuyệt được hấp dẫn bên trong hộp."

Nói xong ngón tay gã khẽ động, nắp hộp bật ra. Bỗng chốc một tầng quang nguyên tố nồng đậm khuếch tán. Nhu hòa quang nguyên tố mang theo ánh sáng trắng nhạt dâng lên, cho mỗi người cảm giác mát rượi.

Một thân thể nhỏ xinh từ bên trong bay lên, chậm rãi giương cánh, có chút ẻoải muốn bay đi.

Trong phút chốc, mọi người bất giác trừng to mắt. Có ít nhất hơn một nửa người kinh hô ra tiếng.

"Quang nguyên tố linh lô!"

Đội viên Săn Ma Đoàn số một cấp sĩ vừa mới bởi vì nhận được năm trăm công huân mà phấn khởi, trừ Long Hạo Thần thì nụ cười trên mặt chợt đông cứng.

Thế nhưng, thế nhưng lại là linh lô, còn là nguyên tố linh lô. Cả đám ánh mắt ngơ ngẩn nhìn Quang nguyên tố tinh linh giãy dụa muốn bay đi, trong lòng đều tràn ngập hối hận.

Ngay cả Cao Anh Kiệt cũng xuất hiện cảm xúc tương tự.

Nếu sớm biết trong hộp có Quang nguyên tố linh lô, mặc kệ Long Hạo Thần cản trở thế nào họ cũng tuyệt không đem ra thứ này! Đừng nói là năm trăm công huân, cho dù là năm ngàn, năm vạn công huân cũng không đổi được một Quang nguyên tố linh lô! Linh lô đều không thể dùng giá trị định mức, rơi vào tay người cần thì nó ý nghĩa vô tận khả năng. Ít nhất trong Săn Ma Đoàn số một cấp sĩ, Long Hạo Thần, Hàn Vũ và Tư Mã Tiên đều có thể sử dụng loại linh lô này, hơn nữa vô cùng thích hợp.

Long Hạo Thần cảm giác khác với mấy người kia. Người ta đang hối hận, thậm chí thống khổ. Nhưng trong lòng hắn xuất hiện, là thương hại.

Không phải hắn không có tiếc nuối mất đi Quang nguyên tố linh lô, mà là phần thương hại này khi Quang nguyên tố linh lô rời khỏi hộp, khoảnh khắc tản ra hơi thở, đáy lòng hắn đột nhiên xuất hiện cảm giác đó. Đồng thời trong cơ thể luôn xuất hiện cảm giác nóng rực nay càng biến mạnh hơn.

Long Hạo Thần kinh ngạc nghĩ đến, thì ra cảm giác nóng cháy trong người không phải bởi vì cùng Hạo Nguyệt huyết kế dung hợp, mà bởi vì bé này?

Trạng thái của nó dường như không tốt lắm! Thật yếu ớt. Quang nguyên tố trên người nó thậm chí có chút không ổn định. Cứ tiếp tục như vậy, sợ rằng nó sẽ vĩnh viễn tan biến trong không khí.

Hôm nay thời tiết tốt, ánh nắng rơi trên người Quang nguyên tố tinh linh. Bộ dáng uể oải của nó không mấy biến đổi, đang cố gắng muốn bay đi. Nhưng trước mặt Hiệp Ẩn thích khách của Hiệp Khách đường, sao nó có thể trốn thoát? Vị Hiệp Ẩn số mười này cái gì đều không làm, tay chỉ phủ lên đỉnh đầu nó, tất cả vùng vẫy biến thành uổng công.

Từ Săn Ma Đoàn số hai đến số mười, tất cả đội viên tâm tình ghen tỵ vì Săn Ma Đoàn số một cấp sĩ đạt được công huân đã biến mất, thậm chí có chút châm biếm. Đây tuyệt đối là nhật nhỏ bỏ của lớn!

Năm trăm công huân so sánh với Quang nguyên tố linh lô, quả thật là khác biệt trên trời dưới đất.

Đặc biệt trong Săn Ma Đoàn mục sư, kỵ sĩ và hai ma pháp sư quang hệ, lúc này con mắt đều xanh ngắt. Nếu có được Quang nguyên tố linh lô, thực lực của họ chắc chắn sẽ tăng cao.

Mắt Hiệp Ẩn số mười là màu đen, đáy mắt thâm trầm mà nội liễm, gần như hết biểu tình của các đội viên Săn Ma Đoàn, trong lòng thâm than. Tuy bọn trẻ này ưu tú nhưng dù sao vẫn quá nhỏ, rất khó ức chế suy nghĩ trong lòng, nhưng như vậy cũng tốt, ít nhất họ thẳng thắn.

"Hiện tại các người hiểu rõ lời tôi rồi chứ." Hiệp Ẩn số mười mỉm cười nói. "Khi chúng tôi nhìn thấy thứ này cũng hết phước kinh ngạc. Điện chủ Thánh Nguyệt có nói, thứ này là mười Tân Săn Ma Đoàn các người làm nhiệm vụ đoạt được, Thích Khách Thánh Điện chúng tôi sẽ không chiếm làm của riêng, đem làm phần thưởng cho các người."

Lời vừa nói ra, gần như bộc phát tiếng hoan hô ầm ĩ. Mọi người hiểu rõ tác dụng của linh lô, huống chi đây còn là Quang nguyên tố linh lô dễ hấp thu nhất. Ai cũng không nghĩ tới Thích Khách Thánh Điện có thể buông tha linh lô trân quý như vậy để thưởng cho họ. Tựa như Thánh Nguyệt suy đoán, đám thanh niên đối với Thích Khách Thánh Điện hảo cảm bỗng chốc tăng cao.

"Nhưng Quang nguyên tố linh lô chỉ có một, ít nhất một phần ba trong số các người có thể sử dụng nó, chúng tôi không thể thưởng nó cho tất cả. Bởi vậy đạt được phần thưởng chỉ có một người. Đây phải xem vận khí của các người và lĩnh ngộ quang nguyên tố. Hiện tại tất cả người có thuộc tính quang nguyên tố làm chủ mau bước ra khỏi hàng."

Dưới sự ra lệnh của Hiệp Ấn số mười, mười đội Săn Ma Đoàn các kỵ sĩ, mục sư đám người có quang thuộc tính đều hưng phấn khó nén.

Trong đó có cả đoàn trưởng Săn Ma Đoàn số bốn khát vọng nhất cũng tự nhận mình có hy vọng, duy nhất mục sư cấp năm Lục Hi.

So với kỵ sĩ, mục sư thân cận quang nguyên tố hơn ai hết. Họ lấy trị liệu là chính, am hiểu cùng quang nguyên tố liên lạc. Lục Hi ở phương diện này là thiên tài trong thiên tài. Gã tự hỏi, mình hiểu quang nguyên tố tuyệt không thua kém bất cứ người nào trong sân.

Quang nguyên tố tinh linh, nếu có thể được nó, như vậy chính mình có thể quét sạch tất cả chương ngại cấp sáu. Dù cho Lục Hi ngày thường trầm ổn, lúc này tim đập rộn ràng.

Bọn họ ai có thể thân cận quang nguyên tố hơn mình chứ? Quang nguyên tố tinh linh này nhất định thuộc về mình!

Mỗi người bước ra đều có suy nghĩ như vậy, chỉ là người có tu vi cấp bốn đa phần nhờ may mắn, mà mấy người tu vi cấp năm thì tràn ngập khát vọng và tự tin. Trừ Lục Hi ra, cấp năm hầu như đến từ Kỵ Sĩ Thánh Điện. Long Hạo Thần, Dương Văn Chiêu, Đoạn Ưc, Hàn Vũ và một kỵ sĩ cấp năm khác.

Mục sư, kỵ sĩ, thêm vào hai ma pháp sư thuộc tính quang nguyên tố, tổng cộng hai mươi ba người vây quanh Hiệp Ẩn số mười.

"Tất cả tùy duyên, không thể cưỡng cầu, nếu không, đừng trách tôi không khách sáo." Thanh âm Hiệp Ẩn số mười đột nhiên biến lãnh. Lúc trước gã còn có vẻ mờ nhạt như không khí, hiện tại lại tựa như thanh kiếm sát thần, bỗng chốc phát ra âm lãnh khiến mỗi người nhin không được đánh rùng mình.

Long Hạo Thần cũng nhờ sát khí này tỉnh lại lòng thương hại Quang nguyên tố tinh linh. Hắn ngẩng đầu nhìn thân hình giãy dụa dưới tay Hiệp Ẩn số mười, mày nhíu chặt.

"Các người có thể tự phóng ra hơi thở của mình."

Một luồng khí lưu xám thực thể từ người Hiệp Ẩn số mười dâng lên, trên không trung nhanh chóng khuếch tán, hình thành một tầng sát khí băng lãnh âm u. Theo sau, gã rút lại tay. Quang nguyên tố tinh linh bay lên cao.

Nhưng nó chỉ bay lên mấy thước lập tức run rẩy bay thấp xuống, hiển nhiên rất sợ hãi sát khí lãnh liệt trên không trung.

Cũng vào lúc này, hơi thở quang nguyên tố hầu như không phân trước sau dâng lên. Từng ánh sáng vàng lóe lên, mỗi một người có cơ hội được đến Quang nguyên tố tinh linh như kỵ sĩ, mục sư, bao gồm cả ma pháp sư đều toàn lực phóng ra hơi thở quang nguyên tố, dùng ánh mắt khát vọng nhìn bé.

Chỉ có Long Hạo Thần là khác biệt. Hắn không hề phóng ra nội linh lực, chỉ là nhìn bé vô lực, trong ánh mắt ôn hòa dường như muốn hướng nó nói cái gì. Miệng khẽ động, nói gì đó với Quang nguyên tố tinh linh.

Dương Văn Chiêu đứng phía bên phải Long Hạo Thần, gã thấy rõ ràng động tác của Long Hạo Thần. Tiếp đó gã trợn mắt há hốc mồm nhìn

Quang nguyên tố tinh linh tựa như lao vào vòng tay mẹ, phóng hướng Long Hạo Thần.

Khuôn mặt tuần tú của Long Hạo Thần xuất hiện nụ cười ấm áp, chậm rãi nâng lên tay phải, Quang nguyên tố tinh linh rơi vào lòng bàn tay hắn.

Gần nhau, hắn có thể trông thấy rõ ràng.

Quang nguyên tố tinh linh toàn thân tuyết trắng, tựa như dùng bạch thủy tinh thuần khiết điêu khắc thành, trên người mặc váy ngắn trắng, hai cánh tay trắng nõn và hai chân thon dài. Mái tóc dài màu vàng tựa như thác nước thả sau lưng rơi bên chân, một đôi cánh trong suốt ở hai bên thân thể không ngừng vỗ đập, cũng hạn chế tóc dài của nó không tùy ý bay lên.

Đặc biệt là trong mái tóc vàng chui ra hai cái tai nhọn, là đặc thù của tinh linh. Mà đôi mắt vàng của nó cũng tương tự như Long Hạo Thần có chút trong suốt, chẳng qua ánh mắt không sức sống, có chút yếu ớt và ảm đạm.

Dưới ánh mắt ngờ ngẩn của mọi người, Quang nguyên tố tinh linh nhẹ nhàng rơi vào lòng bàn tay Long Hạo Thần, nhìn hắn, dường như có chút nghi hoặc và mờ mịt.

Bên người Lục Hi dâng lên sương mù vàng nồng đậm, nhưng mắt thấy Quang nguyên tố tinh linh rơi vào tay Long Hạo Thần, gã chợt ngờ ngẩn.

Làm sao có thể. Hắn là kỹ sĩ, mình là mục sư! Hắn thân cận quang nguyên tố sao có thể sánh bằng mình? Trong lòng gã dâng tràn không phải cảm xúc đổ kỵ mà là kinh ngạc. Mặc kệ nhìn thế nào đều hắn là gã có nhiều cơ hội hơn. Nhưng Quang nguyên tố tinh linh từ đầu tới cuối không thềm liếc gã một cái, gần như trực tiếp bay hướng Long Hạo Thần.

Long Hạo Thần ánh mắt ôn nhu mang vài phần yêu thương, dùng tay vuốt mái tóc dài màu vàng của nó, nhẹ giọng nói.

"Yên tâm đi, ta nhất định giữ lời."

Hiệp Ẩn số mười mỉm cười nói.

"Xem ra nó đã làm ra tuyển chọn. Quá trình công bình, Thích Khách Thánh Điện không hy vọng sẽ xuất hiện tình huống khó coi nào. Tốt lắm, tôi đã hoàn thành nhiệm vụ. Long Hạo Thần, chúc mừng cậu."

Long Hạo Thần ngẩng đầu nhìn Hiệp Ẩn số mười, cung kính hành lễ nói.

"Xin Hiệp Ẩn đại nhân thay tôi hướng Hiệp Giả đại nhân chuyển đạt lòng biết ơn."

Hiệp Ẩn số mười gật đầu xong cùng hai Hiệp Ẩn thích khách khác xoay người rời đi, trong không trung sát khí cũng tùy theo nhạt dần đến biến mất.

Cao Anh Kiệt thật tự nhiên đi tới bên cạnh Long Hạo Thần, mỉm cười nói.

"Chúc mừng cậu, Hạo Thần. Đi thôi, tôi cùng các người về doanh trại." Nói xong ánh mắt gã cố ý vô tình quét mắt những người hiện ra đổ kỵ. Bỗng chốc các ánh mắt ghen ghét kia biến mất.

Tuy biết rõ đám thanh niên này sẽ không cường đoạt, nhưng có Cao Anh Kiệt bên cạnh cũng tránh đi một ít phiền toái không cần thiết. Hoài Bích có tội, hiện tại Long Hạo Thần còn chưa dung nhập Quang nguyên tố tinh linh vào người mà.

Tư Mã Tiên cười to nói.

"Đoàn trưởng chính là đoàn trưởng, vật của chúng ta thì thế nào cũng trở về tay. Đây đúng là cưới vợ qua ngày a!"

Mắt thấy Long Hạo Thần có được Quang nguyên tố tinh linh, đội viên Săn Ma Đoàn số một cấp sĩ tâm tình bực mình bỗng chốc chuyển biến một trăm tám mươi độ.

Long Hạo Thần không nói cái gì, mang theo chúng bạn trở về doanh trại.

Nhìn theo bóng dáng nhóm Long Hạo Thần, Đoạn Ưc đi tới bên cạnh Dương Văn Chiêu, nhàn nhạt nói.

"Xem ra cự ly giữa chúng ta và hãn đang dần cách xa."

Dương Văn Chiêu khẽ thở dài, nói.

"Mỗi người kỳ ngộ khác nhau, đây không phải cưỡng cầu có thể thay đổi. Nhưng chúng ta có thể thông qua bản thân nỗ lực khiến cơ hội xuất hiện kỳ ngộ biến lớn chút."

Đoạn Ưc cười.

"Nói tốt lắm. Cầu người không bằng cầu mình, tự thân mạnh lên mới là đúng. Đi thôi, chúng ta cũng trở về. Nhân dịp nghỉ ngơi tĩnh tâm tu luyện."

Long Hạo Thần và chúng bạn trở lại doanh trại, vừa vào cửa mọi người đã nhin không được hoan hô.

"Ha ha, quá sướng. Các người có nhìn thấy vẻ mặt mấy người đó không? Nhất là Lục Hi Săn Ma Đoàn số bốn, sắc mặt khó coi muốn chết." Tư Mã Tiên cười to nói. Gã không chút để ý Quang nguyên tố tinh linh không chọn mình. Lấy tu vi cấp bốn như gã vốn không có cơ hội.

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 84

Quang Nguyên Tố Tinh Linh

Truyện Sắc Hiệp - <http://truyenfull.vn> Tuy Hàn Vũ trong lòng có chút tiếc nuối, nhưng Long Hạo Thần được đến Quang nguyên tố tinh linh cũng tốt.

Lâm Hâm cười gian nói.

"Này thật tốt quá. Về sau đoàn trưởng có Quang nguyên tố tinh linh, chúng ta tổng thể thực lực càng mạnh."

Nguyên bản Thái Nhi khoanh chân tu luyện trên giường lúc này cũng đi tới, Trần Anh Nhi ôm Mạch Đâu riu ríu kể mọi chuyện.

Long Hạo Thần nhẹ lắc đầu nói.

"Các người biết vì sao Quang nguyên tố tinh linh chọn tôi không?"

Mọi người đang hưng phấn bỗng ngẩn ra, ánh mắt khó hiểu nhìn hắn.

Long Hạo Thần mỉm cười nói.

"Đó là bởi vì tôi dùng nội linh lực sóng âm thành tuyến nói với nó, tôi thề với Thần Quang Nguyên Tố, chỉ cần nó chọn tôi, tôi sẽ cho nó tự do."

"A?" Mọi người ngẩn ra, khó thể tin nhìn Long Hạo Thần.

Long Hạo Thần đi tới một bên mở cửa doanh trại, Ánh nắng bên ngoài chiếu tiến gian phòng, đọng trên khuôn mặt anh tuần một tầng vàng nhạt, tựa như hắc là trung tâm ánh sáng kia.

Long Hạo Thần nâng lên bàn tay có Quang nguyên tố tinh linh, nói.

"Nguyên tố tinh linh là nguyên tố tinh thuần trong thiên địa biến thành, có linh tính, sao có thể cưỡng ép nó? Các người nhìn mắt nó ảm đạm bao nhiêu, mất đi tự do, chỉ sợ nó vĩnh viễn không vui. Nó nên trở về vòng tay quang minh, trở về với thiên nhiên.

Lần nữa thương tiếc vuốt ve mái tóc dài của Quang nguyên tố tinh linh, Long Hạo Thần nhẹ giọng nói.

"Đi đi, sau này phải cẩn thận chút, đừng để bị bắt nữa."

Nói xong hắc duỗi tay ra ngoài, để ánh nắng nhu hòa chiếu vào trên thân hình nhỏ xinh của Quang nguyên tố tinh linh.

Lâm Hâm, Tư Mã Tiên vẻ mặt ngạc nhiên, Trần Anh Nhi thì không tin nổi, Vương Nguyên Nguyên có vài phần khâm phục, Hàn Vũ thì ngẩn ra không nói nên lời. Ngay cả Cao Anh Kiệt cũng vẻ mặt nghi hoặc.

Chỉ có Thái Nhi khuôn mặt giấu sau khăn che hiện nụ cười dịu dàng.

Đúng vậy! Anh ấy chính là gốc như vậy đấy. Nhưng cũng bởi vì lương thiện như thế, anh ấy mới là tên gốc của mình.

Quang nguyên tố tinh linh giương cánh, quay đầu liếc Long Hạo Thần một cái, đột nhiên xoay người bay thẳng lên không trung.

Nó đã bay cao hơn nóc nhà, toàn thân tràn ngập dưới ánh mặt trời, khiến vầng sáng trắng nhạt mang chút sắc vàng.

Bềnh bồng trên không trung, nó cúi đầu, ánh mắt ảm đạm nhìn chăm chú doanh trại phía dưới, mắt to xoe tròn chớp chớp, dường như đang suy tư điều gì.

Thích Khách Thánh Điện tổng điện.

Thánh Nguyệt nghe Hiệp Ẩn số mười báo cáo, khoe miệng cong lên nụ cười nhạt.

"Xem ra nó đã hiểu ý ta."

Hiệp Ẩn số mười hơi tò mò hỏi.

"Điện chủ, chẳng lẽ ngài đã biết trước Quang nguyên tố tinh linh sẽ chọn Long Hạo Thần?"

Thánh Nguyệt gật đầu nói.

"Đương nhiên, đây là một đá trứng hai chim. Vừa để đám thanh niên có hảo cảm với Thích Khách Thánh Điện chúng ta, vừa đem linh lô cho Long Hạo Thần. Nói sao thì ta làm ông cố cũng phải tặng cho cháu cố rể chút lễ vật. Hẳn càng mạnh càng có thể bảo vệ Thái Nhi."

Hiệp Ẩn số mười nói.

"Long Hạo Thần có mức thân cận Quang nguyên tố tinh linh mạnh như vậy? Lúc ấy nguyên tố tinh linh hầu như không hề do dự bay hướng hẳn. Đám thanh niên khác đều nhìn ngây ngốc, thậm chí không có cả quá trình tuyển chọn."

Thánh Nguyệt mỉm cười nói.

"Việc này người đừng hỏi nhiều. Đi làm việc đi."

"Vâng." Mang theo một phần nghi hoặc và tò mò, Hiệp Ẩn số mười lui ra ngoài.

Thánh Nguyệt trong mắt xuất hiện vài phần suy tư.

"Xem ra năng lực thân cận của Hạo Thần đối với quang nguyên tố còn mạnh hơn ta tưởng. Ngay cả Quang nguyên tố tinh linh đều không hề kháng cự hẳn. Không uống là thể chất quang minh! Có con trai quang

minh tồn tại, người khác nào có cơ hội? Ha ha, nếu để lão già Dương hạo Hàm biết, nhất định lại nói ta là càng già càng gian. Nhưng mà nói như thế nào thì vẫn là cho họ chiếm ưu thế."

Thánh Nguyệt nào biết Long Hạo Thần có thể mang đi Quang nguyên tố tinh linh, không phải dựa vào ưu điểm con trai quang minh, hẳn thậm chí không hề phát ra một chút quang nguyên tố. Hắn dựa vào, là trái tim thiện lương thương hại.

Doanh trại.

Long Hạo Thần lấy ra công huân mọi người có được trong lúc làm nhiệm vụ, sau đó xem xét tổng số. Mọi người vốn bởi vì hắn thả Quang nguyên tố tinh linh mà có chút buồn bực nay cũng vui lên một chút.

Trong khi chặn giết xe vận lương, họ tổng cộng giết bốn con Bích Lục Song Dao Ma và sáu con Ma Nhân Thuật Sĩ tám mắt, còn có số lớn Song Dao Ma và Ma Nhân Thuật Sĩ bình thường. Tổng cộng đạt được gần ba trăm công huân. Chỉ riêng số này đã vượt xa đoàn đội khác. Dù sao ma tộc họ đối mặt mạnh hơn nhiều.

Trừ này ra còn có ban thưởng bảy trăm công huân cùng với giết Thị Huyết Bối Thập được một ngàn công huân. Một lần nhiệm vụ họ lại được tới gần hai ngàn điểm công huân. Mỗi người sau khi chia đều, thêm vào nguyên bản có được giá trị công huân, mỗi người được khoảng ba trăm sáu mươi công huân. Bởi vì là bình quân phân phối nên chênh lệch khoảng một hai điểm. Tổng giá trị công huân đoàn đội cũng đạt đến hai ngàn năm trăm hai mươi, đương nhiên đây là tính toán cả phần Hàn Vũ.

Đây quả là một con số kinh khủng! Bọn họ chỉ là Tân Săn Ma Đoàn đã có công huân phong phú như vậy, tuyệt đối không đơn thuần là thực lực, còn có quan hệ đến vận may.

Cứ theo đà này, cuối cùng họ đạt được danh hiệu đệ nhất đoàn đội cũng không thành vấn đề. Đến khi đó còn có phần thưởng kha khá nữa.

Chia xong công huân, Long Hạo Thần tựa như Quang nguyên tố tinh linh chưa từng xuất hiện, thản nhiên cười nói.

"Tốt lắm, mọi người nỗ lực tu luyện đi. Lâm Hâm, về phần đan dược thì phiên toái anh."

Lâm Hâm cười gian nói.

"Tài liệu tốt như Thị Huyết Bối Thập là lần đầu tiên tôi có được, vừa lúc có mấy cái phương thuốc cần thử chút. Nếu thành công, sau này sẽ giúp ích rất lớn cho đội ta. Lĩnh đội, trong thành Khu Ma quan có phòng đấu giá nào không?"

Cao Anh Kiệt gật đầu, nói.

"Có, Khu Ma quan là thành thị trọng yếu, Phòng đấu giá thánh minh dĩ nhiên có phân bộ bên này. Cậu muốn làm gì?"

Lâm Hâm nói.

"Dĩ nhiên là mua vài thứ và bán vài thứ. Thêm vào Anh Nhi đại gia miệng rộng, không kiếm tiền sao được."

Đối với bí mật Kính Tượng Bảo Thần Trư của Trần Anh Nhi, bọn họ không có che giấu Cao Anh Kiệt.

Cao Anh Kiệt mỉm cười nói.

"Tốt, vậy các người nghỉ ngơi đi. Khi nào có nhiệm vụ thì sẽ có người thông báo cho các người."

Cao Anh Kiệt đi rồi, mọi người tự lên giường tu luyện. Càng đối mặt ma tộc họ càng nôn nóng. Hiện tại cùng ma tộc cường đại so sánh với, bọn họ bé nhỏ không đáng kể. Chỉ có không ngừng cao sức mạnh mới có thể hoàn thành nhiệm vụ gian nan, từ đó khiến mình càng mạnh hơn.

Ba tháng rèn luyện vừa mới bắt đầu, họ cũng dần nhập tâm. Tuy phối hợp còn chưa tính ăn ý nhưng cũng đi vào đường lối. Mọi người đều thông minh, dung hợp chỉ là vấn đề thời gian.

Long Hạo Thần kéo Thái Nhi trở lại giường.

"Thái Nhi, hôm nay cô thấy sao rồi? Có chỗ nào không thoải mái?"

Thái Nhi nhẹ lắc đầu, dựa vào bả vai Long Hạo Thần, nhỏ giọng nói.

"Tôi đã sớm thói quen, anh không cần lo lắng. Kỳ thật mất đi khứu giác tuy có chút ảnh hưởng, nhưng tôi còn có thể vượt qua."

Long Hạo Thần nhẹ thở ra, nói.

"Nói phải giữ lời đó. Trước khi khứu giác của cô hồi phục, tôi tuyệt không cho phép cô mạo hiểm nữa. Tuy tôi không tu luyện Luân Hồi Linh Lô, nhưng cô vốn đã không nhìn thấy, giờ mất đi khứu giác, không cách nào nhờ mùi mang lại tin tức, nhất định rất lớn ảnh hưởng năng lực của cô. Nghe lời tôi đi, ở lại đây nghỉ ngơi. Tôi đã hứa phải bảo vệ cô cả đời cả kiếp."

Thái Nhi dịu dàng cười.

"Tôi nghe lời anh là được."

Mỗi khi chỉ có nàng và Long Hạo Thần bên nhau, tất cả băng cứng của nàng sẽ biến thành mềm mại, tựa như mèo con ngoan ngoãn.

Đúng lúc này, đột nhiên tai Thái Nhi khẽ động. Long Hạo Thần cũng bản năng ngẩng đầu, bởi vì cảm giác cháy bỏng trong người lại xuất hiện.

Tấm vải bị nhấc lên một góc nhỏ, một bóng trắng lặng lẽ chui vào.

Long Hạo Thần đè chặt bàn tay Thái Nhi định nâng lên.

"Không có gì đâu, là Quang nguyên tố tinh linh."

Đúng vậy, cái này đột nhiên xuất hiện trên giường họ, chẳng phải là Quang nguyên tố tinh linh sao?

Có lẽ bởi vì được ánh nắng chiếu rọi, lúc này trông nó tốt hơn trước đó, không ử rũ nữa. Nó chăm chú nhìn Long Hạo Thần, đôi tay nhỏ làm ra động tác chống cằm. Ngoại trừ thân thể quá nhỏ, còn lại không khác gì nhân loại.

Cảm giác được nó thân cận, Long Hạo Thần mỉm cười nâng lên tay phải vẫy vẫy.

Quang nguyên tố tinh linh giường hai cánh nhẹ đáp xuống lòng bàn tay Long Hạo Thần. Ánh sáng trắng nhu hòa không ngừng phát ra từ người nó. Cảm giác nóng bỏng trong người Long Hạo Thần chợt biến càng mạnh.

"Sao người trở lại? Có gì không thoải mái cần ta hỗ trợ?" Nói xong Long Hạo Thần trong tay dâng lên vài giọt quang nguyên tố tinh thuần. Bỗng chốc toàn thân nó từ tinh khiết trắng lập tức tỏa nhiều tầng sáng vàng. Đôi mắt vàng cũng sáng lên. Nguyên bản ánh mắt nhìn Long Hạo Thần có chút do dự nay tràn ngập vui mừng.

"Ừ, ừ, ừ..." Quang nguyên tố tinh linh phát ra một chuỗi thanh âm Long Hạo Thần nghe không hiểu, dường như là ngôn ngữ thuộc tinh linh tộc. Sau đó nó ôm lấy một ngón tay Long Hạo Thần, há miệng cắn. Thoạt nhìn khá buồn cười, tựa như đang ăn kem cây.

Đáng tiếc, Long Hạo Thần ngoại linh lực không tầm thường. Thân thể Quang nguyên tố tinh linh này hơi yếu, một ngậm không cắn rách da tay Long Hạo Thần.

Quang nguyên tố tinh linh biến sốt ruột, ở trong lòng bàn tay Long Hạo Thần nhảy a nhảy, trong mắt kinh hi biến thành hưng phấn và vội vàng.

"Người làm gì thế? Sao cắn tay ta?" Long Hạo Thần tò mò hỏi.

Thải Nhi ở bên cạnh hần hơi kinh ngạc nói.

"Nó cần tay anh? Chẳng lẽ nó cần máu của anh?"

Một nguyên tố tinh linh lại cần máu nhân loại? Chứng minh một việc, nó muốn cùng hần ký kết kết ước.

Long Hạo Thần kinh ngạc nhìn Quang nguyên tố tinh linh.

"Bé con, chẳng lẽ người muốn ở lại bên cạnh ta?"

Quang nguyên tố tinh linh không chút chần chờ gật mạnh đầu. Như vậy xem ra nó hết sức đồng ý. Tựa như có thể ở lại bên cạnh Long Hạo Thần thì nó được lợi nhiều lắm.

Long Hạo Thần trong mắt hiện tia vui mừng, tuy hần khắc chế trong lòng khát vọng thả bé đi, nhưng là kỳ sĩ, sao hần không hy vọng có loại Quang nguyên tố tinh linh lô chứ?

Nếu bé đã muốn ở lại, Long Hạo Thần không phải người bảo thủ, vội vàng vung tay phải, dùng quang nguyên tố ngưng kết thành lưỡi dao cắt vỡ đầu ngón tay.

Một giọt máu tươi chảy ra. Quang nguyên tố tinh linh lập tức dùng đôi tay nhỏ chấm vào máu Long Hạo Thần, ở trong không khí mau chóng vung vẩy. Cùng lúc đó, trong miệng nó cũng phun ra ánh sáng vàng dung hợp máu Long Hạo Thần, chợt biến thành màu vàng rờn.

Lúc này, vẻ mặt Quang nguyên tố tinh linh biến thành trịnh trọng vô cùng. Ánh sáng trắng quanh nó thu hồi vào lại thân thể, chỉ có phù văn sắc vàng rờn mau chóng thành hình.

Long Hạo Thần chỉ cảm thấy dường như cảm giác cháy bỏng trong người bị phù văn ảnh hưởng, chớp mắt dâng lên đến cực độ, nhin không được rên một tiếng, thân thể lắc lư, nhờ có Thải Nhi đỡ mới không ngã xuống.

Trước ngực hần, một luồng sáng trắng nhu hòa phóng ra, mảnh trước vải ngực hần biến thành tro bụi. Ngay sau đó, một đỉnh lô ba chân nhỏ nhỏ từ ngực Long Hạo Thần bay ra bành bồng trước ngực hần.

Thánh Dẫn Linh Lô!

Lúc này Thánh Dẫn Linh Lô so với lần trước Long Hạo Thần gặp thì khác hẳn. Hoa văn bên trên tựa như ánh nắng khuếch tán, linh lô lớn mấy phần, bên trong tràn đầy sắc vàng quang thuộc tính và nội linh lực thể lỏng. Xem tựa như ly rượu niên đại Huy Hoàng bên trong rót rượu ngon màu hổ phách.

Nhìn thấy Thánh Dẫn Linh Lô, mắt Quang nguyên tố tinh linh bỗng lóe tia sáng vàng, hai tay vung vẩy càng nhanh hơn.

Thánh Dẫn Linh Lô chậm rãi bay tới trước, đến gần nó. Từng giọt chất lỏng vàng từ bên trong bay ra, không cần Long Hạo Thần làm gì, chất lỏng vàng thật tự nhiên ngưng kết thành phù văn giống Quang nguyên tố tinh linh.

Thời gian không ngắn, hai bên phù văn đồng thời hoàn thành. Trong chớp mắt, hai phù văn bỗng nhiên hợp cùng một chỗ. Ánh sáng vàng đậm đặc lóe sáng, hơi thở quang nguyên tố mênh mông thậm chí bắn Thái Nhi ra ngoài, Long Hạo Thần chỉ cảm thấy toàn thân như đang ngâm trong suối nước nóng ấm áp. Ngay sau đó, thân thể không bị khống chế khoanh chân xếp bằng.

Kỳ dị phù văn trực tiếp khắc trên Thánh Dẫn Linh Lô, ngực Long Hạo Thần cũng có một chuỗi phù văn vàng chợt lóe, sau đó là sắc vàng rờn. Dường như hai bên đang trong quá trình dung hợp.

Quang nguyên tố tinh linh nhắm mắt lại, cho người cảm giác tựa như giáo đồ thành kính, hai tay chấp trước ngực, yên lặng bay bành bồng.

Sắc vàng rờn và màu vàng rót cuộc hoàn mỹ hợp thành một, biến thành màu vàng trong suốt. Kim sắc phù văn từ ngực Long Hạo Thần

bắn ra, từ từ dâng lên hướng giữa trán hần.

Lúc này, đội viên Săn Ma Đoàn số một cấp sĩ bị nồng đậm quang nguyên tố làm giật mình tỉnh giấc. Trong đó cảm thụ sâu nhất là Tư Mã Tiên và Hàn Vũ. Bọn họ đều có thể chất quang nguyên tố, quang thuộc tính đậm đặc khiến nội linh lực trong thân thể họ ngưng tụ gấp đôi so với ngày thường.

"Có chuyện gì?" Vương Nguyên Nguyên nhắc lên Cự Linh Thần tấm thuẫn bên người.

"Không cần cử động. Anh ấy không có việc gì. Quang nguyên tố tinh linh đã trở lại, đang chủ động cùng anh ấy ký kết khế ước." Thái Nhi bị đẩy ra nhưng không té ngã, đứng trên mặt đất ngăn cản mọi người không tiếp cận chiếc giường.

Lúc này mỗi người chỉ có thể nhìn thấy trong màn vải không ngừng tuôn ra ánh sáng vàng, khiến quang nguyên tố trong doanh trại biến tràn đầy.

Hàn Vũ đột nhiên hét lên.

"Tư Mã Tiên, mau tu luyện! Nhờ quang nguyên tố đậm đặc này không chừng cậu phá được bình cảnh!"

Tư Mã Tiên tuy tính cách hào phóng nhưng cũng rất thông minh, lập tức hiểu ý Hàn Vũ. Mau chóng nuốt vào một viên Tụ Linh Đan mà gã luyện tiếc dùng, tập trung vào trạng thái tu luyện.

Thái Nhi đứng lặng nơi đó không động đậy, chú ý từng động tĩnh xung quanh. Dung hợp linh lô, là thời khắc yếu ớt nhất của bất cứ chức nghiệp giả nào. Nàng nhất định phải canh chừng giùm Long Hạo Thần.

Đúng lúc này, Hạo Nguyệt luôn nằm trong góc đột nhiên nâng đầu lên, ba cái đầu sáu con mắt lấp lánh ánh sáng tím. Luồng khí thể hung ác không gì sánh được từ người nó bộc phát.

Kính Tượng Bảo Thần Trư trong ngực Trần Anh Nhi vèo một cái trồn đến sau lưng cô. Bao gồm cả Thái Nhi, mấy người đều bị cảm giác kia áp bức, vẻ mặt kinh hãi nhìn hướng Hạo Nguyệt.

May là Hạo Nguyệt khí thể hung ác không phải đối với họ, mà là Long Hạo Thần sau tấm màn. Ba tiếng gầm gừ đồng thời phát ra, thân thể cường tráng đứng lên.

Nó ngủ say thời gian không ngắn, khi đứng lên thì mọi người mơ hồ cảm giác ra thân thể Hạo Nguyệt dường như lớn mấy phần. Tuy không quá rõ ràng, nhưng nó thật sự to lớn hơn trước.

Hạo Nguyệt một tiếng rống này mấy người khác không có chuyện, nhưng Long Hạo Thần xếp bằng trên giường thân thể kịch liệt run lên. Trên trán hắc kim sắc phù văn cũng tùy theo rung động.

Giữa trán Long Hạo Thần, chín quang văn tím dần hiển hiện. Một luồng khí thể hung ác từ phù văn tím phụt ra, cùng kim sắc phù văn mạnh đụng một chỗ.

Long Hạo Thần oa một tiếng phun ra búng máu. Quang nguyên tố tinh linh trước mặt hắc thì sắc mặt chợt biến đổi, mở mắt ra, hoảng sợ nhìn phù văn tím.

Lúc này, phù văn tím dường như sống lại, băng lãnh, hung ác, cường đại, các loại hơi thở mạnh mẽ không ngừng phóng ra.

Lúc này ý thức của Long Hạo Thần rất thanh tỉnh. Hắc không bao giờ ngờ, trong quá trình dung hợp Quang nguyên tố tinh linh, Thánh Dẫn Linh Lô trong người không chống đối ngược lại đang trợ giúp, nhưng huyết khế của mình và Hạo Nguyệt lại mãnh liệt kháng cự.

Trong đó có nguyên nhân gì, đừng nói là Long Hạo Thần, ngay cả cường giả cấp chín nếu ở đây cũng không biết rõ.

Nguyên tố tinh linh so với linh lô khác ưu thế lớn nhất chính là có trí tuệ cực cao. Quang nguyên tố tinh linh trước mắt này vốn chỉ bởi vì Long Hạo Thần lương thiện mà trở về. Bởi vì thân thể nó quá suy yếu, miễn cảm có thể cảm giác ra trong Khu Ma quan có rất nhiều cường giả, mà hơi thở của nó không cách nào che giấu. Tuy Long Hạo Thần thả nó ra, chỉ sợ không cách nào rời đi đã bị người bắt lại. Nếu đã vậy còn không bằng cùng nhân loại lương thiện Long Hạo Thần cùng một chỗ, so với người khác thì tốt hơn nhiều.

Nhưng khi nó đi tới trước mặt Long Hạo Thần, nuốt vào Dịch Thái Linh Lực của Long Hạo Thần, nó phát hiện thì ra nhân loại này có thể chất quang minh. Trong thế giới tinh linh tuy thần không gọi là Quang Minh, nhưng đối với nó thì thể chất của Long Hạo Thần so với kỳ trân dị bảo càng quý báu. Chỉ cần cùng Long Hạo Thần một chỗ, chẳng những thân thể nó không chịu thương, thậm chí so với đồng loại tiến hóa càng nhanh. Không ngừng tăng trưởng, có lẽ ngày nào đó sẽ...

Bởi vậy Quang nguyên tố tinh linh đương nhiên không chút do dự tuyển chọn cùng Long Hạo Thần dung hợp.

Sau khi dung hợp, kim sắc phù văn chính là khế ước của hai bên. Đối với Quang nguyên tố tinh linh loại khế ước phù văn này khác với linh lô hoàn toàn dung hợp. Nó rất rõ ràng, Long Hạo Thần có thể chất quang minh, tương lai có thể sẽ hấp thu Quang nguyên tố linh lô khác. Cho nên nó muốn chiếm địa vị cao trước, cũng chính là đem phù văn của mình nhập vào giữa trán Long Hạo Thần.

Nhưng nó nào ngờ một lúc tham lam lại bị Hạo Nguyệt cường liệt phản phệ. Huyết khế của Hạo Nguyệt và Long Hạo Thần lưu tồn giữa trán Long Hạo Thần, nơi đó chỉ có thể chứa một khế ước phù văn. Đối với Long Hạo Thần mà nói là vĩnh viễn ưu tiên, có thể ảnh hưởng khế ước khác.

Tôn nghiêm bị xâm phạm, Hạo Nguyệt sao có thể ngủ nữa. Tuy Quang nguyên tố tinh linh lực lượng tinh thuần, nhưng so với huyết khế

với Hạo Nguyệt thật sự quá nhỏ bé.

Chẳng qua dù gì là phản phệ xuất hiện trong người Long Hạo Thần. Hạo Nguyệt đối với Long Hạo Thần cảm tình như con với cha, em trai với anh trai. Cảm giác ra thân thể Long Hạo Thần bị thương. Hạo Nguyệt đứng dậy chột thu lại khí thế, phù văn trên trán Long Hạo Thần cũng dần biến mất.

Nếu là tính cách nguyên bản của Hạo Nguyệt, nó nhất định sẽ triệt để hủy diệt Quang nguyên tố tinh linh, đem thuần tịnh quang nguyên tố nhập vào trong thân thể Long Hạo Thần.

Nhưng lúc Long Hạo Thần ký kết thì nó đang ngủ say, khế ước đã hoàn thành, nếu nó làm như vậy thì linh hồn Long Hạo Thần sẽ bị thương tổn. Bởi vậy Hạo Nguyệt mới tha cho Quang nguyên tố tinh linh một phen.

Cảm giác trói buộc nháy mắt biến mất. Quang nguyên tố tinh linh không dám có vọng tưởng gì nữa, kim sắc phù văn vụt một cái chui vào trong ngực Long Hạo Thần. Bản thể nó cũng nhảy lên rơi trong nội linh lực thể lỏng vàng của Thánh Dẫn Linh Lô.

Vẻ thống khổ trên mặt Long Hạo Thần biến mất, nhưng khi Thánh Dẫn Linh Lô lại dung hợp vào người hắc thì cảm giác nóng cháy nháy mắt bùng nổ.

Hỏa diễm đỏ vàng hầu như trong chớp mắt tan chảy ngôi nhà thứ nhất của Long Hạo Thần và Thái Nhi. Long Hạo Thần té trên mặt đất, quần áo của hắc bị Thái Dương Hỏa thiêu đốt hầu như không còn. May mắn hỏa diễm đỏ hồng này chính che chắn tốt, người khác chỉ mơ hồ thấy bóng người chứ không biết rõ tình huống của hắc.

Hạo Nguyệt nhìn chăm chăm Long Hạo Thần. Ánh mắt Tiểu Quang gay gắt, đáy mắt một tia bất đắc dĩ, thân thể nặng nề nằm sấp, sáu con mắt tự động nhắm lại. Một tầng tựa như Thái Dương Hỏa dao động trên đầu Tiểu Quang.

Đến lúc này mọi người coi như thở phào nhẹ nhõm.

Trần Anh Nhi vỗ ngực, lôi ra Mạch Đâu núp sau lưng mình.

"Dung hợp linh lô khủng khiếp thật! Quang nguyên tố tinh linh nhìn không to nhưng uy lực ghê gớm quá."

Lâm Hâm lẩm bẩm.

"Nhân phẩm, đây chính là nhân phẩm! Người tốt được chuyện tốt. Đoàn trưởng thả nó ra, nó tự chọn trở lại. Đây không phải nhân phẩm thì là gì?"

Hàn Vũ ở một bên im lặng không lên tiếng. Trừ Thái Nhi chỉ có y biết Long Hạo Thần có thể chất quang minh. Nhìn Thái Dương Hỏa dâng lên quanh người hắn, nói không ham mộ là dối trá. Hắn là thiên nhiên sủng nhi, xem ra dù mình nỗ lực thế nào cũng không thể đuổi kịp chủ nhân.

Nhưng trong lòng y chỉ buồn bực trong chốc lát, đã khoan chân tu luyện. Đây là nồng đậm quang nha, đối với y có chỗ tốt.

Còn về người khác, tuy không thuộc quang thuộc tính nhưng cũng thân cận quang thuộc tính. Tu luyện trong nơi tràn ngập hơi thở quang nguyên tố, đối với họ cũng có chỗ tốt.

Chỉ một mình Thái Nhi không tu luyện mà đứng yên đó, tựa như một pho tượng điêu khắc. Nhưng ai đều tin tưởng, nếu có người can đảm dám tới gần Long Hạo Thần, Thái Nhi nhất định sẽ ra tay ngay.

Doanh trại không thể che chắn trên người Long Hạo Thần phóng ra quang nguyên tố thuần khiết. Gần đó một ít chức nghiệp giả đã có phản ứng, ngay cả Cao Anh Kiệt mới rời đi cũng lập tức phát hiện.

Chuyện gì? Chẳng lẽ Hạo Thần đang dung hợp Quang nguyên tố linh lô?

Không chút do dự, Cao Anh Kiệt lập tức quay trở lại, nhìn đến tình hình trong doanh trại lập tức lựa chọn ở lại. Mỗi người khi dung hợp linh lô thì tình huống khác nhau. Trình độ dung hợp khác biệt, cảm ngộ với linh lô cũng khác. Nguyên tố tinh linh đặc biệt như vậy đấy. Trình độ dung hợp càng sâu, nguyên tố tinh linh trợ giúp càng lớn. Trình độ dung hợp chủ yếu tùy vào mức thừa nhận của nguyên tố tinh linh đối với chủ nhân.

Nên biết giống loại linh lô có sự sống này ký kết đều là khế ước chủ tớ. Đồng dạng khế ước nếu là cưỡng ép, như vậy tác dụng của nguyên tố tinh linh sẽ giảm nhỏ. Đương nhiên nếu nguyên tố tinh linh không phối hợp chủ nhân, sẽ ảnh hưởng tốc độ tiến hóa của chúng.

Bởi vậy ai cũng không biết Long Hạo Thần cần thời gian bao lâu mới dung hợp xong Quang nguyên tố tinh linh, chỉ có thể tĩnh lặng chờ đợi.

Trong nháy mắt đã trôi qua ba ngày.

Thái Dương hóa trên người Long Hạo Thần vẫn thiêu đốt không suy giảm.

Cao Anh Kiệt mau chóng quyết định cho Săn Ma Đoàn số một cấp sĩ tạm thời không tham gia nhiệm vụ thử thách nào, ở lại doanh trại tu luyện.

Đối với việc này, mọi người không có ý kiến gì. Chỉ cần Long Hạo Thần thành công dung hợp Quang nguyên tố tinh linh, so với đạt được hạng nhất thi đấu đoàn đội càng thêm trọng yếu.

Ngày thứ bảy, Tư Mã Tiên thành công đột phá, tiến vào cấp năm.

Nhưng khi thời gian trôi qua tới ngày thứ mười, mọi người có chút nôn nóng. Không phải lo lắng thứ hạng đoàn đội mà là an toàn của Long Hạo Thần.

Cao Anh Kiệt nói cho họ biết, dung nạp linh lô thứ hạng kém mười đứng đầu thì sẽ không vượt qua bảy ngày. Nhưng hiện tại đã mười ngày rồi, bóng dáng Long Hạo Thần như cũ mờ nhạt sau Thái Dương Hỏa.

"Lĩnh đội, làm phiền ngài bảo hộ Long Hạo Thần, tôi muốn đi ra ngoài." Thái Nhi nhạt giọng nói với Cao Anh Kiệt.

Cao Anh Kiệt ngần ra.

"Cô muốn ra ngoài?"

"Ừm."

"Vậy đi đi, có cần ai đi chung không?" Dù gì Thái Nhi không thấy đường.

Thái Nhi lắc đầu.

"Tôi đi một mình được rồi." Nói xong cô nắm gậy trúc, đẩy cửa, đi ra ngoài.

So với người khác, cô càng thêm hiểu biết tình huống của Long Hạo Thần. Nếu Long Hạo Thần thật sự gặp nguy hiểm, Hạo Nguyệt sẽ không ngủ ngon như vậy. Chắc mọi người cũng nghĩ tới việc này, nên tuy có chút sốt ruột nhưng vẫn kiên nhẫn chờ.

Thái Nhi không đi xa, trực tiếp đến thành lâu Khu Ma quan, nhưng bị binh sĩ ngăn cản.

"Tôi là Thái Nhi của Săn Ma Đoàn số một cấp sĩ, muốn gặp đoàn trưởng Lam Nghiên Vũ, xin thông báo giúp." Thái Nhi thanh âm rất lãnh đạm, nhưng thân hình mảnh mai, hai mắt vô thần lại hiện ra cô đơn và thê lương.

Binh sĩ ngăn cản nhăn mày.

"Xin lỗi, không phải ai đều có thể gặp Lam đoàn trưởng."

Ma tộc thế công rõ ràng yếu đi, tuy chiến sự còn đang tiếp tục nhưng không khí trong Khu Ma quan đã không khẩn trương. Tuy nhiên, tổng trưởng quân sự Thánh Linh Tâm không thể chỉ huy chiến sự. Lam Nghiên Vũ là đoàn trưởng ma pháp sư đoàn, đương nhiên phải gánh trách nhiệm này.

"Vậy chính tôi kêu bà ta." Thái Nhi chống gậy trúc, hơi ngẩng đầu. Bỗng chốc một luồng sát khí thực chất phóng lên cao.

Binh sĩ trước mặt nàng cảm giác toàn thân lạnh lẽo, kinh sợ lui vài bước, suýt nữa mộng đặt đất.

Nhưng sát khí của Thái Nhi không phải hướng gã mà là bắn lên trời, khí lưu xám tựa như mây khói lên như điều gặp gió.

Ở dưới thành Khu Ma quan tự tiện phóng sát khí, không phải ai đều dám làm. Huống gì sát khí của Thái Nhi là từ Luân Hồi Linh Lô mà ra, so với thích khách bình thường càng thuần túy lãnh liệt hơn nhiều.

Hầu như chỉ chốc lát trên thành đã có phản ứng. Vài bóng đen từ trên trời giáng xuống, đi tới trước mặt Thái Nhi.

"Tiểu thư?" Một người áo đen thấy Thái Nhi, trong mắt biến đổi, cung kính hành lễ.

"Mang tôi đi gặp đoàn trưởng Lam Nghiên Vũ." Giọng Thái Nhi như cũ lạnh lẽo.

Khu Ma quan là lãnh địa của thích khách, Thích Khách Thánh Điện xây dựng tại đây. Có lẽ binh sĩ bình thường không biết nàng, nhưng những thích khách đến từ Thích Khách Thánh Điện sao không nhận ra được?

"Thái Nhi, sao, sao con tới đây?" Gặp Thái Nhi, Lam Nghiên Vũ tinh thần hơi mệt mỏi bỗng chốc hiện ra vui sướng. Nhìn Thái Nhi thân hình mảnh mai, đáy mắt Lam Nghiên Vũ xẹt qua tia đau lòng.

"Ông ta sao rồi?" Thái Nhi lãnh đạm hỏi.

"Con hỏi cha con?" Lam Nghiên Vũ ngẩn ra, lòng thầm mừng.

Thái Nhi không mở miệng, không gật đầu, đứng yên đó.

Lam Nghiên Vũ lập tức nói.

"Ông ấy tỉnh rồi. Nhưng con cũng biết hậu quả phản phệ của Đồng Quy Linh Lô, hiện tại ông ấy..."

"Không có việc gì là tốt rồi." Thái Nhi xoay người, gậy trúc gõ mặt đất phát ra tiếng *đốc, đốc, đốc*, nàng cứ như vậy xuống thành.

Đồng Quy Linh Lô có một bí mật, người thi triển có một phần ngàn khả năng khi tỉnh lại sẽ biến thành ngu ngốc.

"Thái Nhi." Lam Nghiên Vũ vội vàng kêu lên.

Thái Nhi dừng bước, lưng đối diện mẫu thân.

"Còn có việc gì?"

"Con, con không về nhà xem cha mình?"

Thái Nhi đứng đó, trầm mặc hơn mười lần hô hấp mới nhẹ gật đầu.

"Tốt."

Lệ trong mắt Lam Nghiên Vũ chợt trào ra đôi mắt đẹp.

Mười một năm, từ khi Thái Nhi ba tuổi trở về, hôn mê hai năm, sau đó luôn tu luyện. Xem bọn họ như người xa lạ. Đây, đây là lần đầu tiên! Mặc dù con bé như cũ lạnh lùng, nhưng con bé chịu đi xem Linh Tâm, như vậy chứng minh trong lòng con bé vẫn còn chúng ta!

"Tốt, tốt, mẹ, mẹ cùng con trở về."

Lúc này vừa chẵn xong đợt tấn công của ma tộc, đầu tường Khu Ma quan ngăn ngủi an bình.

Lam Nghiên Vũ gấp gáp đi bên cạnh Thái Nhi, muốn kéo tay nàng nhưng Thái Nhi hơi nhích người tránh né.

"Tôi biết đường."

Từ nhỏ lớn lên trong tòa thành này, nàng đã quá quen thuộc.

Lam Nghiên Vũ không có cưỡng ép. Lau khô nước mắt trên mặt, bà đi theo sau Thái Nhi. Bà nhìn Thái Nhi bước đi có chút chậm và loạng choạng tiến về phía trước, nước mắt lần nữa tràn ra.

Con bé chỉ là đứa trẻ! Lại phải gánh vác trách nhiệm quá nhiều, nhận quá nhiều thống khổ. Con bé mảnh mai như vậy. Lam Nghiên Vũ thật muốn kéo Thái Nhi vào lòng yêu thương nàng. Nhưng bà biết, Thái Nhi sẽ không để bà làm như vậy.

Hai mẹ con đi gần một tiếng đồng hồ, trở về nhà. Nơi này là một căn nhà trong Thích Khách Thánh Điện, bình thường Thánh Linh Tâm rất ít về đây, đa số thời gian ở tại phủ chấp chính. Nhưng sau khi sử dụng Đồng Quy Linh Lô, cần phải giữ bí mật tình huống của y, không để nhiều người biết, vì vậy đưa về đây nghỉ ngơi. Nơi này cũng là chỗ Thái Nhi trưởng thành.

Gậy trúc không ngừng gõ mặt đất, liên tục phát ra tiếng *đốc, đốc, đốc* Mỗi một tiếng đều như gõ vào lòng Lam Nghiên Vũ.

Không cần Lam Nghiên Vũ nói, Thái Nhi cũng đoán được Thánh Linh Tâm ở chỗ nào. Đi qua sân trước, vào phía sau, khi nàng đang chậm rãi bước đi thì có thanh âm khiến nàng dừng bước.

"A, đại tỷ tỷ, tỷ đã trở lại. Tiểu tỷ tỷ này là ai?" Thanh âm đàn ông trưởng thành lại nói ra lời ấu trĩ, nghe vào tai ai đều thấy vô cùng quái dị.

Thải Nhi chậm rãi xoay người. Nàng không nhìn thấy, nhưng có thể cảm giác ra có người ngồi trước cửa, đang ngẩng đầu nhìn nàng.

"Cha con hôn mê bảy ngày, sau khi tỉnh lại thì mỗi ngày hồi phục ký ức một năm. Hiện tại ông ấy chỉ nhớ sự việc lúc năm, sáu tuổi. Nếu biết con trở về gặp ông ấy, nhất định sẽ rất vui mừng."

Lam Nghiên Vũ có chút ghen ngào nói.

Thải Nhi chậm rãi đến trước mặt Thánh Linh Tâm. Nàng đột nhiên mê mang, không biết nói cái gì với phụ thân chỉ có ký ức năm tuổi này.

"Tiểu tử tử, cùng ta chơi được không?" Thánh Linh Tâm đứng dậy, kéo tay Thải Nhi lắc lư.

Thải Nhi ngẩn ngơ, nhưng không rút tay lại. Trong đáy lòng nàng, có một nơi mềm mại dường như bị đụng chạm.

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 85

Hoàn Mỹ Dung Hợp, Tiến Hóa Lần Hai!

Nàng còn nhớ mấy ngày trước khi Long Hạo Thần hấp thu Quang nguyên tố tinh linh, Long Hạo Thần mỗi ngày đều nói đến hai chữ trách nhiệm. Long Hạo Thần nói, mỗi người đều có trách nhiệm khác nhau, mỗi người đều có nỗi khổ, chỉ là thừa nhận khác biệt mà thôi.

"Tỷ tỷ, sao tỷ không nói chuyện? Vì sao trên mặt có khăn che?"
Thánh Linh Tâm trạng thái năm tuổi tò mò hỏi.

Liên tiếp hỏi vài câu không thấy Thái Nhi phản ứng, Thánh Linh Tâm hiển nhiên thấy chán, lại chạy đến quán quýt Lam Nghiên Vũ.

"Đại tỷ tỷ, tỷ tỷ kia không nói chuyện, tỷ chơi với ta được không?"
Lam Nghiên Vũ nắm bàn tay dày rộng của chồng, không thể nhịn được nữa, ôm chặt y gào khóc. Người chồng cả đời anh hùng lại bị linh lô phản phệ thành hình dạng này, trong lòng bà sao dễ chịu được!

"Hãy chăm sóc tốt cho ông ấy, tôi đi trước." Gậy trúc đột nhiên gõ mặt đất, Thái Nhi bắn người lên. Khi nàng mau chóng rời khỏi nơi này, đột nhiên phát hiện, nỗi hận cha mẹ đã nhạt rất nhiều, rất nhiều.

Rời khỏi nhà trở về doanh trại, không biết vì sao, Thái Nhi kinh ngạc nhận ra tảng đá trong lòng ngực bớt sức nặng, thậm chí toàn thân thoải mái nhẹ nhõm hơn. Đây là trừ cùng Long Hạo Thần ra, từ khi nàng trở thành Luân Hồi Thánh Nữ, lần đầu tiên xuất hiện cảm giác này.

Bên tai lại vang lời Long Hạo Thần: Tha thứ, là tha thứ cho người, cũng cho mình.

Khi Thái Nhi trở về doanh trại, ngay cả nàng cũng không biết, nếp hăn trên trán đã trở nên nhu hòa.

Nhưng lúc này mọi người không ai chú ý Thái Nhi biến đổi. Thái Nhi vừa mới vào doanh trại cũng giật mình. Bởi vì nàng cảm giác ra trong doanh trại quang nguyên tố biến càng nồng đậm. Độ thuần khiết khiến nàng ngạc nhiên.

Lúc này, mỗi người trong doanh trại đều tập trung ánh mắt vào người Long Hạo Thần cách Thái Dương Hỏa.

So với khi Thái Nhi rời đi thì Thái Dương Hỏa quanh người Long Hạo Thần dần thành hình, sau lưng hỏa diễm lại ngưng tụ thành mờ ảo thiên sứ.

"Xảy ra chuyện gì?" Thái Nhi hơi khẩn trương hỏi Cao Anh Kiệt.

Cao Anh Kiệt có chút lắp bắp nói.

"Nếu tôi không đoán sai, chắc là trong quá trình dung hợp với Long Hạo Thần, Quang nguyên tố tinh linh đã tiến hóa."

Gã đích thực không đoán sai. Quang nguyên tố tinh linh đúng là tiến hóa.

Khi Quang nguyên tố tinh linh cùng Long Hạo Thần dung hợp, nó cảm giác được thể chất quang minh, lập tức thả lỏng thể xác và tinh thần để hoàn toàn dung nhập vào cơ thể hăn. Tuy bị Hạo Nguyệt làm sợ, nhưng không ảnh hưởng độ thân cận của Quang nguyên tố tinh linh đối với Long Hạo Thần.

Tựa như Quang Diệu Độc Giác Thú bản tính lương thiện, con trai quang minh cũng có trái tim thân cận tự nhiên. Điều này khiến Quang nguyên tố tinh linh vứt bỏ hết e ngại.

Tuy Quang nguyên tố tinh linh rất suy yếu, nhưng căn nguyên còn đó, trong hóa trình dung hợp với Long Hạo Thần vừa lúc tu sửa lại thân thể.

Long Hạo Thần bản thân thuần tịnh, không chút nào để phòng nó. Hai người hoàn mỹ dung hợp, đồng thời Thánh Dẫn Linh Lô lại phát huy tác dụng dựng dựng.

Con trai quang minh và Quang nguyên tố tinh linh dung hợp, đây vốn là sự dung hợp hoàn mỹ giữa thuần khiết và tinh thuần. Có thể nói không ai thể chất giống Long Hạo Thần có thể hợp Quang nguyên tố tinh linh đến vậy. Mà Thánh Dẫn Linh Lô của Long Hạo Thần vốn đã một lần tiến hóa, tác dụng dựng dựng hoàn toàn bộc phát. Tinh thuần Quang Minh Thánh Hỏa cùng Thánh Dẫn Linh Lô dâng lên, biểu hiện ra ngoài chính là Thái Dương Hỏa không ngừng pháp phòng.

Có Quang nguyên tố tinh linh gia nhập, có thể nói là triệt để khai phá thể chất quang minh của Long Hạo Thần, khiến hắc tăng lên quang nguyên tố và lực thân cận. Lại thêm Quang nguyên tố tinh linh phụ trợ, linh lực ngưng tụ quá mức khổng lồ. Chẳng những cải tạo thân thể Long Hạo Thần, cũng cải tạo Quang nguyên tố tinh linh.

Trải qua thời gian dài, Quang nguyên tố tinh linh rốt cuộc trong khi dung hợp xuất hiện lần tiến hóa đầu tiên.

Bất cứ nguyên tố tinh linh nào đều có ba lần tiến hóa. Mỗi lần tiến hóa, sẽ tăng cao một mảng lớn năng lực. Qua ba lần rồi có thể tiếp tục tiến hóa hay không, phải dựa vào kỳ ngộ của chúng.

Không cần nói, tiến hóa của Quang nguyên tố tinh linh khiến quá trình dung hợp linh lô của Long Hạo Thần lần nữa kéo dài. Nhưng các thành viên Săn Ma Đoàn số một cấp sĩ lại chỉ có hưng phấn. Đặc biệt là Tư Mã Tiên và Hàn Vũ. Nồng đậm quang nguyên tố khiến tốc độ tu luyện của họ nhanh hơn bình thường. Người khác cũng đều có thu hoạch. Tắm trong hơi thở quang minh, thể chất và linh lực của họ đều được cải thiện, còn là hướng phương diện tốt.

Nhưng khiến người ta không ngờ là, lần này Long Hạo Thần cần thời gian tiêu hóa lâu như vậy.

Trải qua ngày thứ hai mươi bốn, Thái Dương Hỏa đỏ hồng trên người hắc bổng biến đổi, lại biến thành Quang Minh Thánh Hỏa sáng ngời sắc vàng.

Nên biết Quang Minh Thánh Hỏa là năng lực cường đại chỉ kỳ sĩ cấp bảy mới có! Chẳng qua Quang Minh Thánh Hỏa của Long Hạo Thần không phải chính mình thiêu đốt mà bởi vì bên ngoài quang nguyên tố quá mức khổng lồ.

Cùng lúc đó, quang nguyên tố ngưng kết thành hình thái tinh linh chợt biến rõ ràng. Một tinh linh hỏa diễm tuyệt mỹ bản phóng đại bay sau lưng hắc.

Đây nghĩa là Quang nguyên tố tinh linh của Long Hạo Thần bắt đầu biến hóa lần hai...

Đây chính là quang minh, cường đại quang minh!

Quang Minh Thánh Hỏa thiêu đốt liên tục đến khi dung hợp ngày thứ bốn mươi chín.

Long Hạo Thần ngồi xếp bằng đột nhiên mở mắt, miệng khẽ hút, bỗng chốc Quang Minh Thánh Hỏa quanh thân bị hút vào bụng. Hơi thở quang nguyên tố trong doanh trại lập tức yếu bớt.

Biến hóa đột nhiên bùng tỉnh mọi người đang tu luyện, ánh mắt đồng thời hướng Long Hạo Thần.

Cùng với Quang Minh Thánh Hỏa không ngừng yếu đi, thân thể Long Hạo Thần dần hiện ra.

Đúng lúc này, chỗ ngực hắc chợt lóe ánh sáng vàng, một luồng sáng cao hơn một thước bay ra. Mấy tiếng chú ngữ nhu hòa thánh thót vang lên, một tầng sáng vàng nhạt bao phủ cả người Long Hạo Thần, hóa

thành trang phục kim sắc, giải quyết tình trạng xấu hổ không mảnh vai che thân của Long Hạo Thần.

Đúng vậy, thứ xuất hiện chỗ ngực hấn, chính là Quang nguyên tố tinh linh đã hoàn thành dung hợp. Chẳng qua bây giờ nó biến hóa quá khác biệt với ban đầu.

Đầu tiên chính là biến hóa hơi thở. Nguyên bản Quang nguyên tố tinh linh tỏa ra ánh sáng trắng nay biến thành màu vàng, tràn ngập hơi thở thần thánh. Giữa trán thêm viên bảo thạch vàng chói mắt hình thoi, vì khuôn mặt tuyệt mỹ thêm vài phần tuấn tú.

Sau lưng nguyên bản đôi cánh trong suốt cũng tăng hai đôi cho nó thêm ổn định bay trên không trung.

Biến hóa lớn nhất vẫn là con mắt vàng kim trong suốt, tất cả ảm đạm và yếu ớt hoàn toàn quét sạch. Trong mắt tia sáng vàng trầm tĩnh mà cao quý, thần thánh nhưng không uy hiếp người, ngược lại đáy mắt tràn ngập dịu dàng. Tựa như là uông nước vàng lưu động.

Nó nhẹ rơi trên vai Long Hạo Thần, trong miệng lầm bầm mấy tiếng ngôn ngữ tinh linh, vừa tiếp xúc thân thể Long Hạo Thần, nó lập tức hiện ra vẻ thỏa mãn.

Quang Minh Thánh Hỏa đã hoàn toàn biến mất, mặc trang phục vàng quang nguyên tố ngưng kết mà thành khiến Long Hạo Thần có khí chất tiên nhân. Tất cả dơ bẩn không thể tồn tại trong Quang Minh Thánh Hỏa. Bởi vậy trong bốn mươi chín ngày này, trên người hấn như cũ tỏa ra mùi hương thanh nhã.

"Khiến mọi người đợi lâu." Tia sáng vàng trong mắt Long Hạo Thần dần tắt, biến trở lại trong suốt. Hấn đứng dậy, mắt tràn ngập áy náy.

Tư Mã Tiên cười to nói.

"Không lâu, không đợi lâu. Nếu không có lần này cậu dung hợp giúp đỡ thì không biết còn bao lâu tôi mới đột phá cấp năm."

Có thể nói lần này Long Hạo Thần dung hợp, trừ hẳn ra, được lợi lớn nhất là Tư Mã Tiên và Hàn Vũ. Đặc biệt là Tư Mã Tiên, một bước vượt qua bình cảnh cấp năm, cuối cùng thì có được nội linh lực thể lỏng.

Cao Anh Kiệt thở ra một hơi, mỉm cười nói.

"Rốt cuộc cậu đã tỉnh. Nhưng cậu cho chúng tôi kinh hỉ cũng nhiều thật. Quang nguyên tố tinh linh lại trước sau tiến hóa hai lần, đừng nói là nhìn, dù nghe tôi cũng chưa nghe qua loại tình huống này. Xem ra độ hòa hợp giữa cậu và nó cao không tưởng được!"

Long Hạo Thần nhấc tay lên, Quang nguyên tố tinh linh cùng hẳn tâm ý tương thông vội bay vào lòng bàn tay hắn. Nhìn tinh linh xinh đẹp, Long Hạo Thần mỉm cười nói.

"Nó cho tôi biết, tên gọi là Nhã Đình."

"Chúc mừng chủ nhân đạt được linh lô thứ hai." Hàn Vũ mỉm cười nói với Long Hạo Thần.

Trần Anh Nhi thì mặt co mày cau nói.

"Ai, tôi vẫn chưa có đột phá! Vì sao tôi không phải là quang thuộc tính nhỉ?"

Vương Nguyên Nguyên bực mình nói.

"Triệu hoán sư các người gần như không có thuộc tính mới triệu hoán được đủ loại triệu hoán thú, cô cần thuộc tính làm cái gì?"

Bị hơi thở của quang nguyên tố ảnh hưởng, tốc độ tiến bộ của Trần Anh Nhi cũng khá nhanh, đã sớm ở mười ngày trước bước vào bình cảnh cấp năm. Đáng tiếc cô không may như Tư Mã Tiên, hơn mười ngày qua xông lên cấp năm nhưng không có kết quả, vẫn không thể ngưng tụ ra

nội linh lực thể lỏng. Hiện tại trong đội chỉ có mình cô vẫn là cấp bốn, sao có thể không gấp?

Lâm Hâm vẻ mặt rã rời ngồi trên giường.

"Đoàn trưởng, nếu cậu có thể tự do điều khiển Quang Minh Thánh Hỏa thì tốt rồi, như vậy tôi dễ dàng luyện chế đan dược hơn. Ai, mấy ngày nay mệt chết được."

Cũng đúng, mấy ngày nay y luôn mệt mỏi. Lâm Hâm không có chuyên chú tu luyện, toàn là lo luyện và mua bán đan dược. Mỗi cách một hai ngày là đi ra ngoài một chuyến, không ai biết y đang làm chuyện gì.

Long Hạo Thần mỉm cười nói.

"Vất vả rồi, xem ra anh đã luyện ra không ít đan dược."

Lâm Hâm vỗ trán nói.

"Các người ăn dược như ăn đậu ngọt, tôi không muốn làm nhiều cũng không được."

Tuy Cao Anh Kiệt có thể sử dụng Quang Minh Thánh Hỏa, nhưng gã sẽ không ra tay giúp, phải dựa vào chính mình mới khiến đám thanh niên tiến tới được.

Lúc này, gã nói với Long Hạo Thần.

"Rốt cuộc cậu đã tỉnh. Tuy bỏ lỡ bốn mươi ngày không rèn luyện, nhưng xem ra khoảng thời gian này các người tiến bộ không ít. Tôi đề nghị cậu trước tiên chỉnh lý tình trạng tăng thực lực của đồng đội, sau tôi sẽ đi xem có nhiệm vụ nào cho các người làm không. Mấy ngày nay các Săn Ma Đoàn khác không rảnh rồi, tôi nghĩ ưu thế công huân của các người đã không còn."

Long Hạo Thần ừ một tiếng, mọi người đưa tiễn Cao Anh Kiệt.

Tiếp xúc càng lâu mọi người càng bội phục vị lĩnh đội này. Trong khoảng thời gian Long Hạo Thần dung hợp Quang nguyên tố tinh linh Nhã Đình, Cao Anh Kiệt hầu như một tắc không rời.

Thải Nhi luôn đứng sau lưng Long Hạo Thần, khi hắn đưa tiễn Cao Anh Kiệt xoay người hướng nàng thì kinh ngạc phát hiện, dường như Thải Nhi đã biến đổi, chân mày chau lại vẻ lạnh lùng đã phai nhạt rất nhiều.

Mấy ngày nay Thải Nhi đã ra ngoài ba lần. Khi nàng gặp Thánh Linh Tâm lần thứ hai, y đã hồi phục ký ức khoảng mười mấy tuổi. Lần thứ ba thì Thánh Linh Tâm có ký ức Thải Nhi ba tuổi. Khi Thải Nhi nghe thấy giọng y thì, lại là tiếng Thánh Linh Tâm ngồi xõm góc phòng khóc rống, lúc đó y có ký ức hai mươi mấy tuổi, trong miệng không ngừng gọi tên nàng.

Ngày hôm đó trở đi, Thải Nhi không ra ngoài nữa. Nhưng cảm xúc nàng dao động vài ngày, sau đó phần lạnh lùng giữa đầu chân mày dần mất đi.

Thấy Thải Nhi thay đổi, Long Hạo Thần mừng rỡ, nhưng hiện tại không phải lúc hỏi han.

Quay lại doanh trại, Long Hạo Thần lấy ra bảo thạch thí nghiệm nội linh lực, mỉm cười nói.

"Đến, chúng ta phải kiểm tra xem. Ai trước?"

Tư Mã Tiên cười nói.

"Đương nhiên là đoàn trưởng trước rồi. Sau khi cậu dung hợp Quang nguyên tố tinh linh, chắc là linh lực biến đổi lớn lắm. Tôi nghe nói dung hợp loại linh lô nguyên tố tinh linh này, là có thể trực tiếp gia tăng nội linh lực của kẻ dung hợp. Tinh linh của cậu lại hai lần tiến hóa, chắc chắn có tăng cao thực lực cho cậu." Long Hạo Thần hiểu rõ, Dịch Thái Linh Lực dính đặc ý nghĩa nội linh lực của mình càng mạnh, khi sử dụng

kỹ năng thì sẽ giảm thấp tiêu hao linh lực. Đồng thời uy lực sẽ mạnh hơn nhiều. Hắc cũng rất tò mò tu vi của mình rốt cuộc đạt tới mức nào rồi. Cho nên không chối từ, hắc nắm lấy bảo thạch thí nghiệm nội linh lực, từ từ đưa linh lực vào trong.

Một lát sau, ngoại trừ Thái Nhi mắt không thấy đường, ánh mắt mọi người đều ngẩn ngơ.

Lâm Hâm nuốt nước bọt khan.

"Ba, ba ngàn..."

Tư Mã Tiên lẩm bẩm.

"Là ba ngàn một trăm sáu mươi hai. Cấp năm bậc sáu, đoàn trưởng, cậu đã là Đại Địa kỵ sĩ bậc sáu!"

Đừng nói là họ, ngay cả Long Hạo Thần cũng ngẩn ra. Hắc không bao giờ ngờ được mình và Nhã Đình dung hợp lại khiến nội linh lực tăng lên hơn một ngàn. Tình hình này chỉ sợ tu vi của hắc trở thành mạnh nhất trong đội.

Giống như Tư Mã Tiên đã nói, tuy Long Hạo Thần tăng mạnh thực lực nhưng đó có liên quan rất lớn đến thể chất quang minh của hắc. Khi Nhã Đình cùng hắc dung hợp, được đến mệnh môn quang nguyên tố tinh thuần đậm đặc. Hơn bốn mươi ngày dung hợp, thể chất quang minh của Long Hạo Thần triệt để bị khai thác. Hắc không biết là mỗi lần Nhã Đình tiến hóa, sẽ tăng cao một điểm nội linh lực bẩm sinh.

Bởi vậy hiện tại nội linh lực bẩm sinh của Long Hạo Thần đã cao tới chín mươi chín, đứng sau Thái Nhi có một trăm.

Tuy từ cấp năm bậc một tiến hóa đến cấp năm bậc sáu trừ tăng cao linh lực ra, không có biến hóa thực chất khác. Nhưng việc này ý nghĩa Long Hạo Thần tiến một bước tới gần Huy Diệu kỵ sĩ. Biến hóa mỗi cấp

tựa như chân trời góc bể. Hắc làm đoàn trưởng Săn Ma Đoàn số một cấp sĩ, không ngừng tăng mạnh, cũng tăng lên sức chiến đấu toàn đội.

Lúc Săn Ma Đoàn này mới thành lập, khi mọi người kêu Long Hạo Thần là đoàn trưởng, trong lòng có chút khó chịu. Dù gì trừ Thái Nhi ra, tuổi của hắc theo thời gian trôi qua, Long Hạo Thần dùng thực lực và biểu hiện trong chiến đấu chinh phục mọi người. Hiện tại họ kêu hai chữ đoàn trưởng đã vô cùng tự nhiên.

Long Hạo Thần hít sâu, đè xuống vui sướng, mỉm cười nói.

"Tất cả cũng thí nghiệm thử đi."

Mọi người lần lượt thí nghiệm nội linh lực, quả nhiên như Cao Anh Kiệt đã đoán, so với lần thử trước thì không biến hóa gì lớn.

Nội linh lực của Trần Anh Nhi đã đạt bình cảnh hai ngàn điểm, sắp đi vào cấp năm.

Tư Mã Tiên tiến bộ rõ rệt nhất. Lần trước thí nghiệm, nội linh lực của gã là một ngàn chín trăm hai mươi, mà hiện tại biến thành hai ngàn một trăm, biến hóa to lớn không chỉ con số mà còn là thực chất. Sau khi gã đột phá bình cảnh cấp năm, nội linh lực tăng cao một trăm điểm. Có thể thấy Long Hạo Thần và Nhã Đình tản mát ra Quang nguyên tố mạnh cỡ nào.

Hàn Vũ cũng tăng cao không tệ, từ nguyên bản hai ngàn hai trăm bảy mươi tăng lên hai ngàn ba trăm chín mươi, gần gũi không tới hai tháng đã tăng một trăm hai mươi điểm nội linh lực, khiến mọi người hâm mộ.

So với họ thì mấy người khác tăng lên ít chút.

Nội linh lực của Vương Nguyên Nguyên từ hai ngàn một trăm sáu mươi lên đến hai ngàn hai trăm mười. Lâm Hâm nội linh lực chỉ đề cao hai mươi, đạt đến hai ngàn bốn trăm linh năm. Nội linh lực của Thái Nhi thì tăng không ít. Nàng chính là Luân Hồi Thánh Nữ, nội linh lực bẩm

sinh là một trăm, tốc độ tu luyện đương nhiên không ai sánh bằng. Hai tháng qua, nội linh lực của nàng tăng lên một trăm tám mươi điểm, tăng đến hai ngàn bảy trăm bảy mươi, chỉ đứng sau Long Hạo Thần ba ngàn một trăm sáu mươi hai.

Đến tận đây, tu vi của Long Hạo Thần chính thức đứng đầu đoàn đội. Tuy lần này tăng cao có tính chất may mắn ngẫu nhiên, nhưng cũng xác định địa vị của hắn trong đội. Quan trọng là, sau khi có được Quang nguyên tố tinh linh Nhã Đình, tương lai tốc độ tu luyện của hắn sẽ tăng cao. Tiến vào cấp năm bậc sáu, Long Hạo Thần cũng hiểu rõ hơn cách tu luyện nội linh lực thể lỏng.

Hạo Nguyệt vẫn chìm trong say ngủ, nhưng thân thể nó đang tự tăng trưởng. Từ khi chấp hành nhiệm vụ trở về đến Long Hạo Thần nhập định rồi tỉnh lại, thân thể Hạo Nguyệt từ bốn mét dài tới năm mét. Đây không chỉ biến hóa ở chiều dài, toàn bộ thân thể nó cũng biến hùng tráng. Hai cục u bên cạnh ba cái đầu và phần nhô sau lưng cũng biến rõ ràng.

Long Hạo Thần đã dung hợp xong linh lô thanh tỉnh lại, nhưng Hạo Nguyệt vẫn ngủ say. Hiển nhiên nó còn chưa tiêu hóa xong ma tinh đã ăn.

"Tới lượt tôi. Phát được." Lâm Hâm lấy ra một đồng bình, tuy trên mặt như cũ mệt mỏi nhưng trong mắt tràn ngập phấn khởi.

"Oa, có nhiều như vậy, ca có được quả là danh bất hư truyền." Tư Mã Tiên trêu chọc nói.

Lâm Hâm vỗ ngực nói.

"Đúng, ca có được. Tới, ca chia cho các người."

"Hiệu quả Bạo Linh Đan không tệ nên tôi làm thêm một ít. Mỗi người ba viên, phòng trước không lo." Lúc trước y làm một mớ đan dược đã tiêu hao gần hết. Tuy Bạo Linh Đan tác dụng phụ rõ ràng, nhưng trong thời khắc mấu chốt có tác dụng đột nhiên bạo phát, được mọi

người ưa thích. Tuy Lâm Hâm nói nhẹ nhàng nhưng mọi người nghe xong y miêu tả, chột hít ngậm khí lạnh. Khôi phục năm trăm nội linh lực, đây là khái niệm thế nào? Mỗi người ba viên, đủ để họ liên tục chiến đấu tăng một bậc.

"Cái sau thì tôi lấy tài liệu chủ yếu là thịt Thị Huyết Bối Tháp chế ra. Nói tới cũng may, tôi thí nghiệm không đến hai mươi lần là hoàn thành. Chính tôi uống thử một viên, hiệu quả không tồi. Thị Huyết Đan, sau khi dùng, ngoại linh lực bạo tăng năm trăm, đồng thời tiến nhập trạng thái thị huyết, có chút giống lão trọc cuồng hóa. Cơ bắp gia tăng, thân thể và nội linh lực kết hợp thích hợp cho cận chiến. Tôi nhận định có thể khiến cận chiến giả sau khi dùng, lực công kích tăng lên hơn hai mươi phần trăm, liệu lực kéo dài mười phút. Mấu chốt là thứ này không có tác dụng phụ. Đương nhiên nó sẽ tùy theo thể lực chúng ta tăng lên mà công hiệu thấp đi. Trên cơ bản chờ chúng ta đột phá cấp sáu rồi thì tác dụng không lớn nữa. Nhưng hiện tài thì vẫn khá hữu dụng. Thị Huyết Bối Tháp không uống là ma tộc cấp bảy! Giống như trên, mỗi người ba viên. Thịt Thị Huyết Bối Tháp còn có một ít, tôi định tiếp sau đó sẽ tập trung chế tác loại đan dược này và Hồi Linh Đan. A, đúng rồi, Thị Huyết Đan và Bạo Linh Đan có thể dùng cùng lúc, có tác dụng hỗ trợ lẫn nhau. Hì hì."

Thị Huyết Đan ngoại trừ y và Trần Anh Nhi, mỗi người đều có.

Mọi người cất đan dược Lâm Hâm đưa, ánh mắt nóng bỏng nhìn hẳn. Vương Nguyên Nguyên nhin không được nói.

"Lâm Hâm, anh thật là thiên tài!"

Lâm Hâm vuốt mái tóc dài màu xanh của mình, đắc ý nói.

"Đó là đương nhiên. Tôi còn đang nghiên cứu dược vật có thể hỗ trợ tu luyện cấp năm. Chẳng qua còn đang gặp khó khăn, cần thử nghiệm. Tài liệu chủ yếu đến từ Ma Nhân Thuật Sĩ tám mắt. Tài liệu có không ít, hy vọng thí nghiệm thành công."

Theo thời gian kéo dài, thân phận Ma Dược Sư của Lâm Hâm không ngừng phóng đại trong đội.

"Anh Nhi, cái này cho cô." Lâm Hâm lấy ra một cái túi không lớn ném cho Trần Anh Nhi.

Trần Anh Nhi nhận lấy, nghi hoặc hỏi.

"Đây là cái gì? Tất cả đều là đan dược?"

Lâm Hâm lắc đầu, nói.

"Cô bé ngốc, là ma tinh. Con heo của cô không có thứ này sao có sức chiến đấu, đây là tôi thu mua ở phòng đấu giá. Một viên cấp sáu, hơn mười viên khác đều là ma thú cấp năm. Tiết kiệm dùng, thứ này quá mắc. Tiền bán dược của tôi hơn một nửa tiêu cho nó, còn lại để mua tài liệu."

"Oa, cảm ơn nha, Lâm ca ca." Trần Anh Nhi ngập nước mắt to hướng Lâm Hâm chớp chớp, khiến y tê xương cốt.

"Được rồi, chúng ta là một đội. Anh Nhi muội muội, tuy cô cũng khá xinh nhưng vì an toàn sinh mệnh của tôi, đừng nhìn tôi như vậy. Tôi không muốn bị Dương Văn Chiêu tìm tới liều mạng."

Trần Anh Nhi vui vẻ cất ma tinh, hừ một tiếng nói.

"Dương Văn Chiêu thì sao chứ? Hắn dám làm gì tôi? Tôi không thích hắn, tôi thích Vương Nguyên Nguyên tử. Tôi thà cùng Vương Nguyên Nguyên tử bách hợp cũng không ưa hắn!"

"Phụt, khụ khụ..." Tư Mã Tiên kịch liệt ho khan, liếc Vương Nguyên Nguyên một cái nói. "Bách hợp cái gì, lãng phí tài nguyên."

Wương Nguyên Nguyên sắc mặt không thay đổi nói.

"Đàn ông xấu có gì tốt chứ, hừ hừ."

Tư Mã Tiên và Lâm Hâm liếc nhau, đều nở nụ cười xấu xa, Lâm Hâm nói.

"Các người nói, nếu tôi đem lời Trần Anh Nhi vừa nói bán cho Dương Văn Chiêu, có thể đổi lấy bao nhiêu công huân?"

Trần Anh Nhi nhàn nhã nói.

"Đổi bao nhiêu tùy anh, chia tôi một nửa là được."

Long Hạo Thần cất đan dược, trên mặt tươi cười. Săn Ma Đoàn số một cấp sĩ thành lập đã được một thời gian, tùy theo hiểu biết sâu hơn, mọi người dần dung hợp, có thể tự lo vị trí mình. Tổng thể sức chiến đấu không ngừng tăng lên.

"Hạo Thần, các người theo tôi lên thành!"

Đang lúc cả bọn trò chuyện, bên ngoài đột nhiên vang tiếng gọi gấp gáp của Cao Anh Kiệt.

Mọi người vội vàng ra ngoài. Chỉ thấy Cao Anh Kiệt vẻ mặt nghiêm trọng bay tới, không nói nhiều lời, chỉ vung tay.

"Đi theo tôi." Gã nói xong xoay người đi ngay.

Long Hạo Thần không dám chậm chạp, dẫn chúng bạn bước theo sau. Tuy không biết xảy ra chuyện gì nhưng rõ ràng không phải điều tốt.

Khứu giác của Thái Nhi đã hồi phục, đương nhiên theo Long Hạo Thần cùng ra doanh trại. Một hàng bảy người đi theo Cao Anh Kiệt mau chóng leo lên đầu tường.

Khi họ đến đầu tường, Long Hạo Thần kinh ngạc phát hiện toàn bộ tường thành Khu Ma quan yên tĩnh kinh người.

Chín Săn Ma Đoàn khác cũng đứng trên đầu tường, phụ trách phòng ngự một đoạn tường thành rộng hơn trăm mét. Nhìn thấy đám Long Hạo

Thần tới, thực tự nhiên tránh ra khu vực hơn mười mét cho họ.

Long Hạo Thần quan sát chốc lát lập tức phát hiện, chín Săn Ma Đoàn vẻ mặt đều đã biến đổi, nhiều phong sương và trầm ổn, thiếu nóng nảy. Hiển nhiên năm mươi ngày thử thách cho họ tiến bộ không ít. Trong quá trình dung hợp cũng vượt xa Săn Ma Đoàn số một cấp sĩ.

Cao Anh Kiệt đứng bên người Long Hạo Thần, chỉ hướng đằng trước, trầm giọng nói.

"Các người xem."

Long Hạo Thần đem ánh mắt chuyển hướng bên ngoài tường thành, chột kinh ngạc.

Yên tĩnh không chỉ có Khu Ma quan, bên ngoài cũng vô cùng yên tĩnh. Nhưng đó không phải bởi vì đại quân ma tộc rút lui, ngược lại đại quân ma tộc chỉnh tề sắp trận trước Khu Ma quan. Trong yên tĩnh, sát khí khổng lồ không ngừng đánh hướng Khu Ma quan.

Trận hình ma tộc hôm nay chỉnh tề đến không ngờ. Đứng trước là mười phương trận Song Dao Ma, nhìn qua mỗi phương trận ít nhất hơn năm ngàn con Song Dao Ma.

Sau phương trận Song Dao Ma là mười phương trận Ma Nhân Thuật Sĩ gồm năm trăm con. Sau nữa là Địa Miễn tộc Ẩn Hình Giả. Càng về sau binh chủng ma tộc càng cường. Đến hàng cuối, Long Hạo Thần mơ hồ thấy hơn mười sinh vật khổng lồ tĩnh lặng đứng. Cho dù ở Khu Ma quan nhìn phương xa như vậy, cũng mơ hồ thấy thân thể ma tộc cường đại kia chỉ sợ dài hơn năm mươi mét.

Ma tộc tập kết không chỉ trên mặt đất, còn có trên không trung.

Bầu trời tụ tập số lớn không quân ma tộc tựa như mây đen che kín mặt đất. Nhưng chúng cũng đồng dạng rất yên tĩnh. Ma Lực Điều, Ma Thứ, Song Đầu Ma Thứ, Bối Tháp Phi Ma và các ma tộc bay khác đều

bày sẵn trận hình theo tộc của mình. Dường như tùy thời chờ đợi mệnh lệnh xuất kích.

Chính giữa ma tộc không quân có mười sinh vật khổng lồ dài hơn mười mét, lại có rồng đen.

Nhìn đến tình cảnh này, nhóm Long Hạo Thần hít ngậm khí lạnh. Ma tộc muốn làm cái gì? Dốc toàn bộ lực lượng? Trọng yếu là có một ít ma tộc cường đại họ chưa từng thấy trên chiến trường. Chính là nói, ma tộc đã tập hợp chủ lực chân chính.

Không khí khẩn trương quanh quần đầu tường Khu Ma quan. Tòa hùng quan này đã thủ hộ nhân loại mấy ngàn năm. Nhưng trận thế đại quân ma tộc mạnh hơn trước nhiều. Một khi phát động toàn diện tiến công, nhất định phát sinh trận huyết chiến. Mỗi người đều siết chặt vũ khí, trầm tĩnh chờ đợi giây phút đó đến gần.

Không khí khẩn trương không chỉ trên tường thành, trong thành lâu cao nhất cũng giống vậy.

Thánh Linh Tâm đã hoàn toàn hồi phục trí nhớ, đứng chính giữa nhìn ma tộc phương xa. Bên cạnh y đều là các tướng lĩnh Khu Ma quan. Mọi người sắc mặt nghiêm túc. Đại quân ma tộc mạnh hơn trước nhiều, hiển nhiên lần này ma tộc không chỉ để tiêu hao số lượng chủng tộc.

Thánh Linh Tâm trong mắt hiện tia kinh ngạc.

"Ma tộc phát điên sao? Tại sao đột nhiên triệu tập đại quân tiến đến. Ngay cả thân vệ quân Hắc Long của Ma Thần Hoàng cũng tới. Chẳng lẽ chúng muốn liều mình phá quan?"

Đúng lúc này, một thanh âm già nua từ sau lưng Thánh Linh Tâm vang lên.

"Ma tộc làm vậy chỉ có hai khả năng. Thứ nhất là như người đã nói, ma tộc định toàn lực công phá Khu Ma quan. Nếu như vậy cứ để chúng

tới đi. Khu Ma quan có thể cố thủ mấy ngàn năm, Thích Khách Thánh Điện chúng ta sinh ra mấy ngàn năm, không dám nói có thể ngăn cản thế công của ma tộc nhưng ít nhất khiến chúng trả cái giá cực đắt."

Hiệp Giả Thánh Nguyệt chậm rãi tiến lên đi tới bên cạnh Thánh Linh Tâm. Thấy ông xuất hiện, trên đầu tường các tướng lĩnh vẻ mặt căng cứng chột thủ lỏng. Có cường giả cấp chín trấn thành, là khích lệ rất lớn với tướng lĩnh và chiến sĩ.

Thánh Linh Tâm không hành lễ với ông nội, hiện tại y là quan chỉ huy quân sự, trong lúc này đều tính việc công.

"Vậy khả năng thứ hai là?" Thánh Linh Tâm hỏi.

Thánh Nguyệt nói.

"Khả năng thứ hai là ma tộc tới đại nhân vật. Khi ma tộc có việc quan trọng cùng chúng ta đàm phán, cũng bày ra bộ dáng như vậy, lấy vũ lực uy hiếp gia tăng xác suất thành công đàm phán."

Nghe ông nội nói như vậy, Thánh Linh Tâm có chút bình tĩnh.

"Nói vậy khả năng thứ hai lớn hơn chút. Căn cứ điều tra cho tới nay, nội bộ ma tộc không có ý định động binh. Nếu thật sự toàn diện tổng tấn công, phát động thánh chiến, như vậy sẽ không áp bách một góc Khu Ma quan mà thôi."

Thánh Nguyệt khen ngợi gật đầu.

"Không sai, là như vậy đấy. Chỉ không biết lần này ma tộc ra yêu sách gì. Binh tới tướng đỡ, nước tới đất chặn, cứ để chúng tới đây đi. Nhưng không biết lần này ma tộc phái ai đến. Theo ta thấy ít nhất là ma thần đứng mười hạng đầu. Nếu không cũng chẳng cần bày bố trận lớn như vậy."

Thánh Linh Tâm hỏi.

"Hiệp Giả đại nhân, bên Thích Khách Thánh Điện..."

Thánh Nguyệt gật đầu nói.

"Yên tâm, đã chuẩn bị tốt. Nếu chúng thật sự toàn lực tiến công, Thích Khách Thánh Điện chúng ta không phải ăn chay thôi."

Thánh Linh Tâm cho đến bây giờ mới thật sự thả lỏng cơ mặt.

"Hiện tại chúng ta chỉ có thể chờ đợi."

Trong khi hai ông cháu trò chuyện, đột nhiên phía cuối đoàn quân ma tộc, ba cột sáng khổng lồ phóng lên cao. Ánh sáng nồng đậm mang theo linh lực mạnh mẽ bùng nổ. Dù cho cách đầu tường khoảng cách rất xa, trên thành như cũ có thể rõ ràng cảm giác được. Đó là hào quang của Trụ Ma Thần.

"Graoooo--- Graoooo---Graoooo!!!!!!"

Ma tộc một giây trước còn tĩnh lặng, khi ba Trụ Ma Thần xuất hiện, khoảnh khắc bộc phát tiếng gầm tận trời.

Đây chính là hơn mười vạn đại quân ma tộc đồng thời phát ra tiếng gầm. Sóng âm khủng khiếp khiến Khu Ma quan xuất hiện cảm giác chấn động đất rung núi chuyển.

Cho dù là tướng sĩ trải qua chiến trường trăm trận, đối mặt khí thế ngập trời kia cũng biến sắc mặt. Nhưng bọn họ khác với người thường là, người bình thường khi gặp tình huống này có lẽ sẽ nhũn chân ngã ngồi trên đất. Mà chiến sĩ thì nắm chặt vũ khí, máu trong thân thể đang sôi trào dưới khí thế hùng mạnh của kẻ địch.

Ba Trụ Ma Thần chính là Trụ Ma Thần thứ năm mươi hai Hỏa Diễm Sư Ma An Lạc Tiên, Trụ Ma Thần thứ sáu mươi một Dực Ngưu Cuồng Ma Tái Cộng, cùng với Trụ Ma Thần thứ bảy mươi Thanh Yêu Kỵ Ma Hệ Nhĩ.

Lúc trước tam đại ma thần từng định ngăn chặn Quang Diệu Thiên Sứ kỵ sĩ đoàn, Long Hạo Thần đương nhiên vừa nhìn liền nhận ra chúng.

Thật không hổ là ma thần, khí thế có thể khiến hơn mười vạn đại quân ma tộc sục sôi.

Đây là suy nghĩ của Long Hạo Thần. Nhưng trên thành lâu Hiệp Giả Thánh Nguyệt sắc mặt kịch biến.

"Không tốt, chẳng lẽ, chẳng lẽ là hãn đến đây...."

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 86

Ma Thần Hoàng

Trong khi Tháng Nguyệt biến sắc mặt, đồng thời phía sau ba cây Trụ Ma Thần đột nhiên phóng ra ánh sáng đen vàng.

Ánh sáng đen vàng kia thật sự quá mức khổng lồ. Cột sáng đường kính hơn trăm mét. Khi nó xuất hiện, nguyên bản trời sáng bỗng biến tối đen. Giây phút cột sáng dâng lên, mặt trời như bị bắn rơi, biến mất.

Hơn mười vạn đại quân ma tộc phát ra tiếng gầm tựa như đột nhiên bị bóp cổ, tất cả thanh âm biến mất. Lúc động lúc tĩnh thế này hiện ra sự quỷ dị. Đại quân ma tộc tuy không gào thét nữa, nhưng ánh mắt chúng nó đều biến thành màu đỏ máu. Từ yếu ớt Song Dao Ma đến cường đại Hắc Long, đều tỏa ra khí thế khủng bố. Dường như khi cột sáng đó xuất hiện, bọn chúng tiến nhập trạng thái thị huyết.

Trước mặt cột sáng đen vàng, Hỏa Diễm Sư Ma An Lạc Tiên tam vị ma thần dâng lên Trụ Ma Thần tựa như luồng khói nhẹ không gây chú ý, mà cả ba đều cung kính quỳ một chân xuống đất, quỳ rạp trước cột sáng đen vàng khổng lồ kia.

Đây, đây rốt cuộc là cái gì...

Quá rung động. Mọi thứ xảy ra quá đột nhiên cũng quá kinh khủng.

Long Hạo Thần từng thấy qua cảnh tượng huy hoàng, cũng chính là khi phụ thân và mình chủ liên minh thánh điện Dương Hạo Hàm phóng

ra Thần Ấn vương tọa. Nhưng so sánh với cột sáng đen vàng trước mặt, hiển nhiên hai người thua xa, rất xa.

Cột sáng đen vàng hoàn thành liên tiếp giữa bầu trời và mặt đất. Xung quanh đều rơi vào hắc ám, chỉ có nó phát ra ánh sáng vàng kim mới cho thế giới này một tia sáng. Bởi vậy, biến hóa của cột sáng đen vàng càng rõ ràng.

Nó thật sự quá lớn, từ xa nhìn lại cũng có thể thấy rõ hình dạng. Cột sáng này hiện ra vô số phù văn quái dị. Quan trọng là, phía trên cột sáng nằm một con rồng toàn thân màu đen vàng.

Không ai nhìn ra được thân thể con rồng này to cỡ nào, uy nhiếp kinh khủng ngay cả không khí đều sụp đổ, khiến bầu trời vận vẹo.

Đây, rốt cuộc đây là sự tồn tại như thế nào!

Đột nhiên, quanh cột sáng vàng đen bắt đầu xuất hiện từng đạo sấm sét màu xanh da trời. Sấm sét lóe sáng khiến con rồng phía trên khe khẽ di động.

Càng kỳ quái là, hơn mười vạn đại quân ma tộc rơi vào quang văn vận vẹo kia tự nhiên biến mất trong tầm mắt nhân loại. Không, nói chính xác hơn, thì chắc là tàng hình.

Lúc này trên mặt Hiệp Giả Thánh Nguyệt đã không còn giọt máu. Chỉ là hơi thở đã khiến toàn quân ma tộc ẩn hình, còn có cột sáng khổng lồ đen vàng, đều chứng minh một việc. Một việc mà ông không muốn thấy.

"Là hắc. Nhất định là hắc. Ma tộc bảy mươi hai Trụ Ma Thần vị trí đứng đầu, Ma Thần Hoàng Nghịch Thiên Ma Long Hoàng Phong Tú. Hắc, hắc lại tự mình tới đây."

Nghe Thánh Nguyệt nói ra câu này, các tướng lĩnh trên đầu tường cũng kinh hoàng. Thánh Linh Tâm thân thể loạng choạng, tuy căn chặt răng nhưng móng tay đều cắm vào lòng bàn tay.

Trụ Ma Thần đứng đầu Ma Thần Hoàng, nguyên tổ Mã Tiên, danh hiệu này vĩnh viễn chỉ thuộc về một vị ma tộc. Một vị thống trị bảy mươi hai Trụ Ma Thần và tất cả ma tộc.

Trên Thánh Ma đại lục, nhân loại luôn ở vị trí yếu thế, nguyên nhân chủ yếu là có y tồn tại. Y đại biểu cho không thể chiến thắng, đại biểu cho vô địch, đại biểu ma tộc cao không thể với tới.

Y chính là Phong Tú. Có một cái tên thanh tú nhưng lại mà Ma Thần Hoàng cường đại đứng trên đỉnh kim tự tháp ma tộc. Nghe nói đời thứ nhất Ma Thần Hoàng thống lĩnh bảy mươi hai Trụ Ma Thần giáng xuống Thánh Ma đại lục, y vốn không kêu tên này. Nhưng sau khi hủy diệt phần lớn nhân loại, y lại đặt cho mình cái tên giống nhân loại. Sau đó mỗi đời Ma Thần Hoàng đều tiếp tục sử dụng cái tên này, cho đến hôm nay.

Từ Ma Thần Hoàng đời thứ nhất cho đến vị trước mắt này, là Ma Thần Hoàng đời thứ sáu của ma tộc. Là lãnh đạo cao cấp ma tộc, sinh mệnh y dài trên ngàn năm.

Trong lịch sử nhân loại, ngoại trừ xuất hiện Luân Hồi khiến Ma Thần Hoàng bị thương chết ra, năm vị Ma Thần Hoàng khác đều là thọ mệnh đã tận trao quyền cho hậu nhân.

Dù là vị Ma Thần Hoàng bị Luân Hồi giết chết, cũng chỉ bởi vì tuổi quá già, thời kỳ sắp chết. Ba chữ Ma Thần Hoàng, trên Thánh Ma đại lục tượng trưng cho vô địch. Y là kẻ thống trị ma tộc, cũng là cột trụ toàn bộ ma tộc. Chỉ cần có y một ngày, nhân loại không dám dễ dàng phản công.

Vị Ma Thần Hoàng này đã hơn bảy trăm tuổi, cũng chính là thời kỳ đỉnh của Ma Thần Hoàng, ai có ngờ đến y lại không chút báo trước xuất hiện ở Khu Ma quan.

Khó trách ma tộc bày ra đại trận, khó trách đại quân ma tộc chinh tề ngay ngắn. Nguyên nhân chỉ có một, hoàng đế vĩ đại của chúng đang nhìn.

"Nhân loại Khu Ma quan nghe đây, đưa ra các ma thú ba đầu các người có được, nếu không, hủy diệt."

Thanh âm êm tai, thậm chí như rồng ngâm ở trên không trung vang vọng. Trong cột sáng đen vàng, một bóng dáng từ từ đi ra.

Y bước trên không khí, tốc độ vừa phải, bước ra từng bước tựa như đang đạp đất.

Người này nhìn qua hình dáng không cao lớn bao nhiêu, khoảng một mét chín. Tóc đen dài tựa thác nước ở sau lưng bay bành bồng như luân bàn. Trường bào đen hoa lệ rũ xuống, mặt trên lấp lánh quang văn tím. Da thịt y có chút tái nhợt, đôi mắt xanh tựa như ánh sao lóe sáng trong vũ trụ.

Y đi từng bước, không có dâng lên khí thế, xung quanh y mọi thứ yên tĩnh. Nhưng Khu Ma quan tựa như bị sao băng giáng xuống đập tan, không ai nổi lên ý chí chiến đấu.

Phần uy nhiếp này đến từ nội tâm mỗi người. Đối diện Ma Thần Hoàng, tất cả sợ hãi từ đáy lòng không ngừng tăng lên.

Y thật sự quá mạnh. Mạnh đến nỗi mỗi người không cách nào phát sinh ý chí chống cự. Cho dù là Thánh Nguyệt cường giả cấp chín cũng giống như thế.

Bên cạnh Long Hạo Thần, Thái Nhi đang kịch liệt chấn động, sát ý quanh quẩn bên người nàng.

Long Hạo Thần suy nghĩ một chút liền biết, chắc là khí thế của Ma Thần Hoàng kích động Luân Hồi kiếm trong người Thái Nhi.

Nếu Ma Thần Hoàng phát hiện Luân Hồi tồn tại, sao Thái Nhi có thể đối đầu nổi kẻ cường đại như y.

Trong lòng cũng rất sợ, nhưng lúc này Long Hạo Thần không thời gian quan tâm. Hắn kéo Thái Nhi vào ngực mình, ôm chặt nàng, phóng

ra nội linh lực, cố gắng bao bọc thân thể Thái Nhi.

Nói cũng kỳ quái, cảm giác sợ hãi trong lòng Long Hạo Thần nhẹ hơn người khác nhiều. Nhìn Ma Thần Hoàng từng bước đạp không khí đi, lòng hấn sợ thì ít mà tò mò thì nhiều. Đám bạn bên cạnh hấn đang giãy dụa không để mình ngã quỵ, hấn lại có thể ôm Thái Nhi, giúp nàng chống đỡ xao động của Luân Hồi.

Khuôn mặt Phong Tú rất đẹp, đẹp không có một tỳ vết nào. Nhưng y điển trai không giống với Long Hạo Thần. Vị Ma Thần Hoàng này đẹp mang theo kiêu ngạo đứng đỉnh cao, mang theo tà mị uy chấn thiên hạ, mang theo uy nghiêm không để cho mạo phạm.

"Ma Thần Hoàng giá lâm Khu Ma quan, thật khiến bản thành vinh dự." Thánh Nguyệt bước ra, chớp mắt một cái người đã ở trên không trung. Mặc dù trong lòng ông cũng tràn ngập sợ hãi, nhưng tại Khu Ma quan, có thể đứng ra cũng chỉ có ông.

Sau lưng Ma Thần Hoàng, Trụ Ma Thần hơn trăm mét khổng lồ lấp lánh hào quang, con rồng to lớn kia chính là bóng dáng của y.

"Người là điện chủ hiện nay của Thích Khách Thánh Điện?" Phong Tú thanh âm như cũ dễ nghe, thậm chí không chút tức giận.

"Không sai. Bốn tọa là Thánh Nguyệt." Sau lưng Hiệp Giả Thánh Nguyệt, một thanh dao găm xăm to lớn chột lóe, khí thế lãnh liệt bộc phát, ngăn cản khí thế Ma Thần Hoàng phát ra.

Nhưng người có mắt đều nhìn ra được. Thánh Nguyệt bộc phát khí thế chỉ có thể kéo dài mười mét quanh người. Chênh lệch giữa ông và Ma Thần Hoàng quá rõ ràng.

"Lời bốn hoàng người cũng đã nghe. Có hủy diệt nhân loại các người hay không, bốn hoàng không nóng vội. Đối với bốn hoàng, các người chẳng qua là súc vật bốn hoàng nuôi dưỡng. Làm theo lời bốn hoàng,

nếu bốn hoàng tìm được thứ cần, vậy có thể lo lắng bỏ qua Khu Ma quan của các người."

Thánh Nguyệt trong mắt dao động, ông tự biết chênh lệch giữa mình và Ma Thần Hoàng lớn cỡ nào. Nhưng lúc này thật có thể thỏa hiệp sao?

Trên đầu tường, ít nhất có hơn mười ánh mắt tập trung vào người Long Hạo Thần.

Ma thú tam đầu? Chẳng lẽ đang nói tọa kỵ ma thú của Long Hạo Thần? Nhưng nó chẳng qua chỉ là ma thú cấp sáu! Sao có thể khiến Ma Thần Hoàng chú ý được?

Trên mặt Ma Thần Hoàng xuất hiện nụ cười tà mị.

"Bốn hoàng cho người mười giây. Mười giây sau người phải đưa ra câu trả lời. Nếu không, hôm nay bốn hoàng sẽ san bằng Khu Ma quan."

"Mười..."

Một giọt mồ hôi rơi xuống từ trán Thánh Nguyệt. Ông biết, nếu mình thỏa hiệp, như vậy vĩnh viễn không thể thăng sống lưng trong liên minh thánh điện. Nhưng nếu không thỏa hiệp, hơn mười vạn quân dân và cơ nghiệp Thích Khách Thánh Điện có lẽ sẽ bị hủy hoại chỉ trong chốc lát.

Quyết định vô cùng khó khăn. Khí thế lãnh liệt Thánh Nguyệt phóng ra đang dao động rồi loạn.

"Chín..."

Đột nhiên, vang lên một tiếng cười khẽ.

"Bệ hạ thật có rãnh giải trí. Nhưng muốn hủy diệt Khu Ma quan của chúng ta, chỉ sợ còn cần suy nghĩ kỹ!"

Thanh âm đột ngột xuất hiện nghe ra có chút già nua, nhưng mang theo mấy phần nhẹ nhàng. Trong chớp mắt, sáu đạo ánh sáng không chút

báo trước bỗng bùng phát trước Khu Ma quan.

Trong sáu ánh sáng thì có hai là sắc vàng, một màu xanh tím, một màu trắng, còn có một màu xanh và một đỏ. Sáu ánh sáng trên không trung chiếu rọi, tuy không kinh khủng như Trụ Ma Thần của Ma Thần Hoàng. Nhưng khi sáu ánh sáng phóng lên cao, đầu tường Khu Ma quan chịu uy nhiếp tâm thần chợt biến mất. Trên đầu tường, mỗi người thờ hồn hển.

Không biết khi nào thì bên dưới Khu Ma quan có sáu người. Sáu người nhờ ánh sáng tỏa ra chậm rãi bay lên không trung, đối diện Ma Thần Hoàng.

Nhìn thấy họ xuất hiện, Ma Thần Hoàng vẻ chơi đùa cũng biến mất, sắc mặt trở nên nghiêm túc.

"Mấy lão già các người thật là âm hồn không tán. Các người nghĩ bốn hoàng không dám giết các người sao?" Ma Thần Hoàng lạnh lùng nói.

Thanh âm già nua lúc trước lại vang lên.

"Đương nhiên bệ hạ dám chứ. Bệ hạ là cường giả đệ nhất thiên hạ, có gì không dám làm? Tuy nhiên nói tới tuổi tác thì chúng ta sao bằng bệ hạ, chữ lão già thật không dám nhận."

Lúc này, thân hình sáu người đã bay lên đầu tường. Ma Thần Hoàng uy nhiếp mệnh môn nhưng lại bị bọn họ ngăn chặn. Các tướng sĩ trên đầu tường Khu Ma quan cũng có thể nhìn rõ họ.

Kỵ sĩ mặc giáp cam huyền lệ đứng trước nhất. Vị kỵ sĩ này dáng người cao to cường tráng, bao gồm cả đầu, toàn thân che kín giáp trụ. Tay trái là tấm thuẫn to màu cam, tay phải là một thanh kiếm tỏa ánh sáng mặt trời. Thanh kiếm to có lấp lánh chín luồng hào quang, tựa như chín mặt trời rực rỡ lóa mắt.

Khiến người rung động là tọa kỵ dưới thân y. Đó rõ ràng là một con Hồng Long chân chính. Thân thể Hồng Long dài hơn năm mươi mét, xung quanh lấp lánh ánh sáng đỏ của hỏa nguyên tố. Càng kỳ quái là khí thể Hồng Long lại hòa hợp thành một với kỵ sĩ mặc giáp cam.

Bên cạnh kỵ sĩ là một chiến sĩ đáng người còn to hơn cả y. Vị chiến sĩ này toàn thân giáp trụ tím xanh bao phủ toàn thân. Gã cao hơn hai mét hai mươi, bả vai cực rộng, cho dù giáp trụ cách trở cũng khiến người cảm giác được lực lượng kinh khủng có thể tùy lúc xé rách trời đất.

Vũ khí của gã cũng rất lạ. Tay trái là cây búa lớn màu máu, tay phải là chùy to màu tím xanh. Nếu để người ta hình dung gã thì thích hợp hai chữ: hung hãn.

Bên kia của kỵ sĩ là một bóng đen mờ hồ tựa làn khói, xem không rõ hình dáng gã. Nhưng sự lãnh liệt sắc bén kia, chung quanh cột sáng đen, không khí không ngừng hiện vết nứt đen.

Sáu người ba trước ba sau. Mặt sau ba người đều là nữ. Từ quần áo có thể thấy họ đều mặc áo choàng ma pháp, không thể nhìn ra khuôn mặt.

Trong đó có một người mặc đồ trắng, sau lưng có đồ án Phong Nhị Dực Hoàng Thiên Sứ.

Người đó mặc áo choàng đại biểu cho địa vị mục sư cao nhất, Thánh Giả trường bào! Giáo Hoàng hiện thời cũng chỉ mặc loại trang phục này mà thôi. So với vị Thánh Giả này thì Giáo Hoàng cùng lắm là thêm mũ miện và quyền trượng.

Trong tay Thánh Giả nắm một quyền trượng dài hơn ba mét. Nhìn qua pháp trượng trong tay cô là cây mai, nhưng lại là cây mà tinh khiết trắng. Trên pháp trượng còn treo hai trái cây màu vàng nhạt.

Bên trái Thánh Giả là một người nữ mặc áo choàng ma pháp vàng. Xung quanh áo choàng dâng lên quang nguyên tố nồng đậm đến mức tận

cùng. Chỉ hào quang trên người cô đủ chiếu sáng cả Khu Ma quan. Khiến người kinh ngạc là, cô tản ra ánh sáng tuyệt không chói mắt, xua tan sợ hãi trong lòng mọi người, đem đến cảm giác ấm áp. Pháp trượng trong tay cô thoạt nhìn khá bình thường. Cùng là màu vàng, trên đỉnh pháp trượng có sáu viên bảo thạch trong suốt to cỡ nắm tay.

Tuy trên người cô không hiển hiện rõ, nhưng ai nhìn cũng đoán được, đây nhất định là vị cường giả cấp chín thần cấp!

Bên kia của Thánh Giả, vẫn là nữ tính, trên người mặc áo choàng ma pháp màu xanh. Sau lưng cô có chột lóe tia sáng xanh âm u. Xung quanh cô không ngừng tỏa từng đoàn ánh sáng lớn nhỏ không đồng đều.

Thông Linh Giả, là Thông Linh Giả có thể liên thông vô số. Sau khi đạt đến cấp chín, thần bí nhất trong Lục Đại Thánh Điện, cường giả đỉnh cao không thể phán đoán.

Nhảy lên không trung cùng Ma Thần Hoàng đối diện, lại là sáu vị cường giả cấp chín. Vốn Khu Ma quan bị áp chế gần như không thể hít thở bất chợt tăng lên khí thế.

Hiệp Giả Thánh Nguyệt bay ở một bên, trong mắt xuất hiện tia nghi hoặc.

"Các, các người là Ma Thần Chi Vãn. Thì ra truyền thuyết là thật, các người còn sống."

Thông Linh Giả mặc áo choàng pháp sư màu xanh quay đầu liếc Thánh Nguyệt một cái, mỉm cười nói.

"Cậu thanh niên, nếu chúng ta đã chết rồi, sao Ma Thần Hoàng bệ hạ có thể im lặng như vậy?"

Ma Thần Hoàng hừ lạnh một tiếng.

"Hôm nay các người quyết tâm đối kháng bốn hoàng?"

Thanh âm già nua phát ra từ vị kỳ sĩ, y nhạt giọng nói.

"Dĩ nhiên chúng ta không hy vọng như vậy. Dù sao, chúng ta không nắm chắc có thể giết bệ hạ. Nhưng bệ hạ nên hiểu rõ, chúng ta có hai mươi phần trăm nắm chắc cùng bệ chết chung, có ba mươi phần trăm tin tưởng có thể làm bệ hạ trọng thương. Nếu bệ hạ muốn diệt Khu Ma quan chúng ta, nhân loại mấy ngàn năm tích góp không ngại cùng ma tộc mở tràng thánh chiến. Chưa chắc ma tộc các người cuối cùng đạt được thắng lợi."

Hai mươi phần trăm chắc chắn cùng Ma Thần Hoàng chết chung? Câu này nghe qua có vẻ yếu, nhưng lọt vào tai các tướng sĩ Khu Ma quan lại tràn ngập rung động.

Ma Thần Hoàng là cái gì? Là vô địch không thể đánh bại. Sáu vị cường giả nhân loại này lại có cơ hội cùng y chết chung, đây là loại tu vi cỡ nào!

Ma Thần Hoàng chợt trầm mặc, khuôn mặt anh tuấn tà mị xuất hiện vẻ suy tư. Từ đây có thể thấy được, đối với sáu người này, y có chút kiêng kỵ. Hai mươi phần trăm cùng chết. Nếu một ngày y chết, đối với ma tộc là đả kích không gì sánh kịp.

Gần ngàn năm nay, Lục Đại Thánh Điện của nhân loại tốc độ phát triển rất nhanh. Ma tộc rất khó chiến đấu với nhân loại đạt được ưu thế. Đặc biệt là nhân loại có số lớn vũ khí ma pháp, lực sát thương khá lớn với ma tộc.

Trên bình nguyên, tuy nhân loại như cũ không cách nào chống cự ma tộc. Nhưng nếu có ngày nhân loại liều chết một kích, dưới tình huống đó, ma tộc khó chiếm được ưu thế. Hơn nữa ma tộc là cá thể độc lập, một khi Ma Thần Hoàng chết, như vậy trước khi Ma Thần Hoàng khác lớn lên, ma tộc sẽ bị chia năm xẻ bảy.

Ma Thần Hoàng không thể không tính đến tình huống đó. Dù đối thủ chỉ có hai mươi phần trăm cơ hội, y cũng không thể dễ dàng mạo hiểm.

"Được rồi, chúng ta xem như quen biết nhiều năm, bốn hoàng cho sáu người các người mặt mũi. Bốn hoàng muốn dùng thần thức tìm tòi Khu Ma quan, các người không được ngăn cản. Nếu không tìm được thứ muốn tìm, bốn hoàng sẽ đi. Nếu tìm thấy, các người đưa nó ra, bốn hoàng sẽ không tấn công. Nếu không thì, cho dù bốn hoàng có trả cái giá lớn, hôm nay nhất định phải san bằng nơi đây."

Thanh âm Ma Thần Hoàng bằng phẳng, mang vài phần lạnh lẽo, nghe vào tai sáu vị cường giả nhân loại thì tràn ngập chấn động.

Ma Thần Hoàng kiêng kỵ bọn họ, bọn họ càng e ngại Ma Thần Hoàng gấp mười lần. Trong nhân loại, trước mắt có thể kiềm chế Ma Thần Hoàng chỉ có họ. Nếu một ngày họ chết ở Khu Ma quan mà Ma Thần Hoàng không có bị thương nặng, như vậy có vị vô địch này chỉ huy đại quân ma tộc, bất cứ quan ải nào của nhân loại đều không thể ngăn cản ma tộc ào ạt tấn công. Thật sự lưỡng bại câu thương, nhân loại và ma tộc đều không muốn nhìn thấy. Đây chính là trận chiến không chết không ngừng cho đến khi diệt tộc!

Sáu vị cường giả nhân loại đồng thời trầm mặc. Một tầng ánh sáng nhạt từ người kỵ sĩ khuếch tán, bao phủ sáu người, dường như đang bàn luận cái gì.

Một lúc sau, dẫn đầu kỵ sĩ trầm giọng nói.

"Được, mời bệ hạ tìm kiếm, chúng ta tuyệt không quấy nhiễu."

Bọn họ không biết Ma Thần Hoàng muốn tìm cái gì. Nếu Khu Ma quan có thứ y muốn có, như vậy chờ y tìm ra rồi quyết định đưa hay không thì tính sau. Ngược lại nếu Ma Thần Hoàng không tìm thấy, dĩ nhiên sẽ hóa giải được nguy cơ trước mắt.

Trong nhân loại không ai so với họ càng hiểu rõ Ma Thần Hoàng. Vị đế vương ma tộc này ít nhất giữ lời hứa. Đó là tôn nghiêm của y, không để cho xúc phạm.

Ma Thần Hoàng hừ lạnh một tiếng, nháy mắt bầu trời lan tràn màu đen. Bầu trời trên Khu Ma quan đã tối đen, một luồng tinh thần vô hình dao động từ trên trời giáng xuống, tựa như mưa rơi vào mỗi góc Khu Ma quan.

Long Hạo Thần chỉ cảm thấy mình nháy mắt rơi vào biển rộng mênh mông. Dường như tinh thần khổng lồ này chỉ ảnh hưởng một mình hắn, trong năng lượng mênh mông hắn gần như không thể che giấu. Mỗi người đều có suy nghĩ giống Long Hạo Thần, sắc mặt tái nhợt. Tinh thần lực khủng khiếp cỡ nào mới đạt tới trình độ này!

Đột nhiên, Long Hạo Thần cảm giác cơ thể nóng lên. Ngay sau đó, ba ngàn điểm nội linh lực của hắn đột nhiên điên cuồng chạy loạn, theo quỹ đạo đặc thù xuôi đi. Trên trán mở hồ lóe từng đạo quang văn, nhưng lần này không phải màu tím mà là vàng nhạt.

Lực chú ý của mọi người đều tập trung vào Ma Thần Hoàng và sáu vị nhân loại, đương nhiên không chú ý tới biến hóa bên Long Hạo Thần. Long Hạo Thần sắc mặt kịch biến, hắn có thể cảm giác ra, mượn lực lượng của mình, chẳng phải là Hạo Nguyệt sao?

Lại nghĩ tới Ma Thần Hoàng muốn kiếm ma thú ba đầu, Long Hạo Thần thầm kinh sợ. Chẳng lẽ người thống trị ma tộc này thật đang kiếm Hạo Nguyệt? Nó đã không chỉ là sinh vật từ thế giới khác đến đây. Lúc nó mới tới thế giới này, đã được máu tràn ngập hơi thở quang minh của Long Hạo Thần rửa sạch. Huyết dịch quang minh đã trở thành một phần thân thể. Hiện tại nó lấy phần huyết mạch này ra, tạm thời chuyển biến thành hơi thở của mình. Mà hơi thở vốn có của nó thì toàn bộ ẩn giấu đi.

Ma Thần Hoàng bỗng bồng bềnh trên không trung, dần dần, đáy mắt xẹt qua tia kỳ dị, ánh mắt quét hướng đầu tường Khu Ma quan.

Một tiếng đồng hồ trôi qua, mặc kệ là nhân loại hay ma tộc, đều rất khó chịu đựng. Một bên thì tùy thời chuẩn bị tiến công, bên kia thì quyết tâm tử chiến đến cùng. Họ yên lặng chờ đợi kết quả.

Rốt cuộc trên bầu trời Khu Ma quan màu đen chậm rãi thu hồi, Ma Thần Hoàng đôi tay dài vung hai bên.

"Xem ra, tin tức của bốn hoàng sai lầm rồi."

Sáu vị nhân loại đều kinh ngạc phát hiện, đáy mắt Ma Thần Hoàng có tia nhẹ nhõm. Sáu người đều thầm kinh ngạc. Rốt cuộc Ma Thần Hoàng muốn kiểm thử quan trọng gì, ngay cả y đều khẩn trương như vậy. Không chỉ đích thân đến, còn không tiếc trả giá lớn cướp đoạt.

Kỵ sĩ mặc giáp cam nhạt giọng nói.

"Nếu đã như vậy, xin bệ hạ giữ lời hứa lúc trước."

Ma Thần Hoàng Phong Tú vẫy tay, đột nhiên cười. Nụ cười nhẹ xuất hiện trên khuôn mặt tuyệt mỹ hiện ra vẻ tà dị mà mỉa mai.

"Kỳ thực, bốn hoàng rất muốn biết, sáu người các người rốt cuộc sống đến bao lâu, lại có thể ngăn cản bốn hoàng bao lâu? Thế giới này, sớm muộn gì sẽ thuộc về chúng ta. Kỳ thật các người không cần lo lắng, đối với nhân loại, bốn hoàng đã không muốn giết chóc nữa. Dù sao nhân loại có rất nhiều đồ đặc mà ma tộc chúng ta muốn có. Ví dụ, tri thức."

Khuôn mặt kỵ sĩ bị mũ giáp che đậy, không thể nhìn thấy vẻ mặt, thanh âm y dường như càng biến lạnh.

"Việc này không nhọc bệ hạ lo lắng. Nhưng bệ hạ cũng nên cẩn thận, tuyệt đối đừng để chúng ta có cơ hội. Ma Thần Chi Vẫn chúng ta trong ba trăm năm đã chấm dứt sinh mệnh tám mươi chín vị ma thần. Nếu như có thể từ bệ hạ làm vị thứ bốn mươi, cả đời chúng ta coi như hoàn mỹ rồi."

Ma Thần Hoàng đột nhiên sang sảng cười.

"Kỳ thật, ta tuyệt không muốn các người chết. Trên thế giới này nếu cả đối thủ đều không còn, chẳng phải sống không có gì vui? Bốn hoàng không ngại cho các người biết, kỳ thật cơ hội các người chết chung với

bốn hoàng chỉ có năm phần trăm. Bởi vì bốn hoàng là trong các Ma Thần Hoàng người thứ ba đột phá linh lực trăm vạn. Cũng là người tuổi trẻ nhất đột phá linh lực trăm vạn. Cảnh giới qua trăm vạn thì sao các người có thể chạm đến được? Đi!"

Ma Thần Hoàng khẽ cười, nụ cười tà mị xâm nhập vào óc mỗi người, sau đó y mặc hoa lệ áo choàng đen đột nhiên xoay người, biến mất trong ánh sáng đen vàng.

Toàn bộ hắc ám trên trời dường như băng tan, biến mất. Đại quân ma tộc tàng hình cũng lộ ra, tự động thối lui hai bên. Mọi thứ trật tự đều vào đấy, thông thả bình tĩnh. Sáu vị nhân loại yên tĩnh bình bình trên không trung, bất động nhìn ánh sáng đen vàng biến mất.

Lần này ma tộc triệt để biến mất, không chỉ Ma Thần Hoàng rời đi, ngay cả đại quân ma tộc công kích Khu Ma quan cũng như sóng cồn rút lui. Doanh trưởng sớm biến mất, hiển nhiên đã quyết tâm hoặc là dốc sức đánh, hoặc là dốc sức chạy.

Nhìn đại quân ma tộc dần đi xa, người trên đầu tường có cảm giác như mất hết sức lực.

Cho dù đối mặt ma tộc quyết chiến đến cùng, họ cũng chưa chắc gặp áp lực như vậy. Nhưng trong khoảng thời gian ngắn này, Ma Thần Hoàng đem đến uy nhiếp tinh thần quá mức mãnh liệt.

"Sáu vị tiền bối, ma thần đã rút lui, mời đến Khu Ma thành nghỉ ngơi." Hiệp Giả Thánh Nguyệt cung kính hành lễ hướng phía trước đầu tường sáu vị bay trên không. Sáu người chậm rãi xoay người, leo lên đầu tường.

Hiển nhiên trong sáu vị thì kỵ sĩ dẫn đầu, nhàn nhạt nói.

"Không cần. Chúng ta phải đi theo Ma Thần Hoàng, để tránh hắc có ưu đồ gì. Ta nghe nói Tân Săn Ma Đoàn rèn luyện tại Khu Ma quan?"

"Vâng." Thánh Nguyệt vội vàng đáp. Cùng là cấp chín nhưng ông cực kỳ tôn trọng mấy vị này, lễ độ cung kính.

"Thánh Nguyệt, như vậy người...." Thanh âm gia nua đột nhiên biến mất, phía đối diện Thánh Nguyệt liên tục gật đầu.

Lát sau, sáu thân hình hóa thành sáu ánh sáng phóng lên trời, chốc lát biến mất không thấy.

Thánh Nguyệt tự nhiên quỳ một gối xuống, cao giọng nói.

"Cung tiễn Ma Thần Chi Vãn."

Không cần ai chỉ huy, tất cả tướng sĩ trên đầu tường cùng quỳ một gối, lớn tiếng hô.

"Cung tiễn Ma Thần Chi Vãn."

Bọn họ hiểu rõ, nếu không có sự xuất hiện của sáu vị nhân loại, hôm nay họ thật sự sẽ vĩnh viễn phơi thây tại Khu Ma quan.

Ma tộc.

Phong Tú đứng trên không trung, bên cạnh y không có khổng lồ Trụ Ma Thần làm nền, thoát nhìn y chỉ như một nhân loại. Nhưng áo choàng đen cao quý kia tản ra uy nghiêm không thể xúc phạm.

An Lạc Tiên, Tái Cộng, Hệ Nhĩ, tam vị ma thần khoanh tay đứng cạnh y. Thân thể tam vị ma thần khẽ run, có thể thấy lúc này tâm tình chúng tuyệt không bình tĩnh, thậm chí đang sợ hãi.

"Bệ hạ, chúng ta thật sự cảm giác ra hơi thở của hắc, cho nên mới... thỉnh bệ hạ giáng tội." Dù gì An Lạc Tiên cũng là thứ hạng cao hơn hai ma thần khác, đành lên tiếng trước.

Phong Tú nhàn nhạt nói.

"Người có xác định chắc chắn không?"

"Ta..." An Lạc Tiên không dám nói nữa. Cho dù gã tuyệt đối tin tưởng, nhưng lúc này sao dám nói ra? Huống chi gã cũng chỉ là cảm giác sơ sơ mà thôi.

"Sáu tên đáng ghét kia không cản trở bốn hoàng tìm kiếm. Trong Khu Ma quan, mỗi một tắc đất đều bị thần thức của bốn hoàng bao phủ, nhưng không có hơi thở của Austin Griffin."

Tam đại ma thần nhìn Phong Tú ánh mắt lãnh đạm, đồng loạt quỳ trên không trung, thân thể dán sát xuống, không dám giải thích gì nữa.

"Thôi. Các người làm đúng lắm. Nếu thật có hơi thở của hắn, cho dù chỉ nghi ngờ một phần trăm cũng nên trước tiên báo cáo bốn hoàng. Tuy chuyển đi này uống công nhưng coi như cũng yên lòng." Phong Tú vung tay lên, một luồng khí vô hình nâng dậy đám An Lạc Tiên.

Khuôn mặt Phong Tú hiện nụ cười nhạt, thêm vào mái tóc đen kia cho người ta cảm giác hoảng hốt, không cách nào phân biệt rốt cuộc y là nam hay nữ.

"Thật thú vị. Tuy lần này không tìm ra hắn, nhưng bốn hoàng tìm được một tên khá thú vị. Xem ra người thừa kế thứ hai của bốn hoàng đã có rồi."

Tam đại ma thần tuy không hiểu câu nói của y nhưng không dám tiếp lời. Trong ma tộc, cấp bậc cách biệt cực rõ ràng.

Dù đều là bảy mươi hai Trụ Ma Thần, thứ hạng khác nhau, thực lực cũng khác xa. Nếu Phong Tú muốn giết chết ba tên này, tuyệt không khó hơn đè con kiến. Huống chi Ma Thần Hoàng là cột trụ của ma tộc, y là toàn bộ ma tộc, lời y nói là phép tắc của ma tộc.

"Đi thôi. Đợi qua vài năm lại tìm đến tên thú vị kia. Tuy lần này sáu tên chán ghét lại cản trở bốn hoàng, nhưng sinh mệnh họ ngày càng suy yếu. Họ có thể kiên trì bao lâu đây? Năm năm hoặc mười năm? Nhân loại, cuối cùng vẫn trở thành bộ tộc dưới chân bốn hoàng."

Một chân đạp không trung, bầu trời chột tối. Áo ánh Hắc Long khổng lồ chột lóe. Bên dưới vị bệ hạ Ma Thần Hoàng đã biến mất không thấy.

Các đội viên Săn Ma Đoàn số một cấp sĩ giống như Săn Ma Đoàn khác, đang trên đường trở về doanh trại.

Lâm Hâm vỗ ngực nói.

"Mới nãy làm tôi sợ muốn chết. Đó chắc là Ma Thần Hoàng, quá khủng bố. Nhân loại chúng ta có thể đạt tới tầng đó sao? Các người có nghe không, linh lực trăm vạn, hắc nói đã đạt tới linh lực trăm vạn! Đây là khái niệm gì? Tôi nghe nói sau cấp chín, không chỉ linh lực tăng cao, đáng sợ là mỗi lần họ công kích đều có thể đạt đến hạn mức cao nhất linh lực. Mà sau một kích, linh lực lập tức hồi phục đỉnh, một kích sau lại vẫn là hạn mức linh lực cao nhất. Ma Thần Hoàng có được linh lực trăm vạn, chẳng phải là mỗi lần công kích, uy lực đều đạt tới tầng linh lực trăm vạn?"

"Được rồi, đừng nói nữa. Nói tiếp thì chúng ta một chút niềm tin cũng không có." Tư Mã Tiên bực tức nói.

Vốn gã còn rất hưng phấn, rốt cuộc đột phá cấp năm. Nhưng vừa mới tận mắt thấy thực lực chân chính, bỗng chốc cảm thấy mình không khác gì con kiến.

Vương Nguyên Nguyên lẩm bầm.

"Tôi mừng là thứ Ma Thần Hoàng muốn tìm không phải Hạo Nguyệt. Ma thú ba đầu, tôi còn tưởng là..."

Nghe cô nói tới đây, trừ Thái Nhi ra, ánh mắt mọi người đều rơi trên mình Long Hạo Thần. Sau khi xuống thành, Long Hạo Thần luôn im lặng. Bọn họ hiểu rõ, nếu mục tiêu của Ma Thần Hoàng thật là Hạo Nguyệt, lấy tính cách của Long Hạo Thần, dù thực lực cách xa Ma Thần Hoàng như chân trời góc biển, hắc sẽ như cũ liều chết đánh.

Cảm giác được ánh mắt chúng bạn, Long Hạo Thần thở dài.

"Tôi không thể xác định hẳn muốn kiếm rớt cuộc có phải là Hạo Nguyệt hay không."

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 87

Ma Thần Chi Vãn

Tôi không thể xác định hẳn muốn kiếm rốt cuộc có phải là Hạo Nguyệt hay không."

Nghe Long Hạo Thần nói ra câu này, sắc mặt đám bạn đều biến kỳ quái.

Trần Anh Nhi cười quái quái nói.

"Các người nói, chúng ta rốt cuộc nên mong chờ Hạo Nguyệt đúng là hay không phải? Nếu nó đúng là ma thú ngay cả Ma Thần Hoàng đều đích thân đến tìm, như vậy sau này tiềm lực của nó sẽ đến trình độ cỡ nào đây! Hì hì."

Vương Nguyên Nguyên gật đầu nói.

"Đáng tiếc! Nếu Hạo Nguyệt thật sự đúng là, chỉ sợ không thể trốn thoát thần thức của Ma Thần Hoàng tra xét. Chắc chắn không phải rồi."

Long Hạo Thần không nói ra chuyển biến thân thể mình, bởi vì đây là bí mật riêng của Hạo Nguyệt.

Khi họ trở lại doanh trại, khoảnh khắc đẩy cửa, người khác còn không kịp phản ứng nhưng Long Hạo Thần và Thái Nhi thân thể chấn động, bản năng lùi ra sau nửa bước, không có ra khỏi doanh trại.

Kỳ thật không phải họ cảm giác ra doanh trại biến đổi cái gì, mà là bản năng có khí lạnh từ đáy lòng dâng lên, tựa như doanh trại biến thành

đầm lầy có thể nuốt tất cả.

Mấy người khác phản ứng không chậm. Khi Long Hạo Thần và Thái Nhi cảnh giác, đồng thời mấy người khác tiến lên, lùi lại, giang ngang, lập trận hình công kích.

"Đều vào đi." Hiệp Giả Thánh Nguyệt thấp giọng vang vọng trong doanh trại.

Long Hạo Thần thở ra. Thì ra nguy hiểm vô hình đến từ ông cố. Nhưng ông ấy đột nhiên tới doanh trại làm gì?

Mọi người nghi hoặc nối đuôi nhau vào trong.

Long Hạo Thần trước tiên nhìn hướng Hạo Nguyệt ngủ trong góc.

Hạo Nguyệt như cũ nằm đó ngủ say, thoạt nhìn không có gì biến đổi. Trong doanh trại có hai người, trừ Thánh Nguyệt ra còn có người trung niên thoạt nhìn hơn ba mươi tuổi.

Người trung niên đang đứng cạnh Hạo Nguyệt, híp mắt nhìn nó, khóe miệng nhếch lên nụ cười nhạt.

Khiến người kinh ngạc là Thánh Nguyệt đứng cạnh y, khoanh tay đứng, biểu hiện vô cùng cung kính.

"Ông nội." Thấy Thánh Nguyệt, Long Hạo Thần vội vàng tiến lên hành lễ, mấy người khác theo hẩn cùng bái kiến điện chủ Thích Khách Thánh Điện.

Thánh Nguyệt hướng bọn họ khoát tay, ý bảo chờ chút.

Người trung niên chậm rãi xoay người, ánh mắt trực tiếp rơi trên người Long Hạo Thần.

Mặt đối mặt, đập vào mắt Long Hạo Thần là một đôi mắt mênh mông. Đúng vậy, đôi mắt người trung niên kia chỉ có thể dùng hai chữ

mênh mông để hình dung. Đôi mắt xanh, nhìn vào, tựa như mặt biển vô biên vô hạn.

Người trung niên bộ dáng không bắt mắt, thậm chí rất bình thường. Nhưng y chỉ đứng đó, điện chủ Thích Khách Thánh Điện, Hiệp Giả cấp chín Thánh Nguyệt, lại tựa như không đáng là gì. Quan trọng là trên thân người trung niên không hề phóng ra khí thế nào, tựa như chỉ là người trung niên bình thường mà thôi.

Loại hiện tượng quái dị này khiến đội viên Săn Ma Đoàn số một cấp sĩ căng thẳng, nhất là Long Hạo Thần và Thái Nhi đặc biệt có trực giác mạnh. Long Hạo Thần là kinh, Thái Nhi thì nhú mày. Nàng không nhìn thấy, nhưng cảm giác ra người bên cạnh ông cố không cách nào định vị. Tựa như gió hoặc ánh sáng, thuần túy.

"Chào mọi người, người trẻ tuổi số một cấp sĩ." Người trung niên vừa mở miệng, đám Long Hạo Thần sắc mặt chột biến.

Bởi vì thanh âm này họ từng nghe khi ở đầu tường. Đó là thanh âm gia nua tang thương đối đầu Ma Thần Hoàng, thuộc về kỵ sĩ mặc giáp màu cam Ma Thần Chi Vãn.

Bỗng chốc bảy người Long Hạo Thần ngơ ngẩn. Bọn họ không bao giờ nghĩ tới, một vị đại nhân vật lại tới doanh trại của mình.

Người trung niên mỉm cười nói.

"Rất bất ngờ đúng không? Kỳ thật lần này chúng ta tới là có hai mục đích. Một là bởi vì Ma Thần Hoàng, cái khác chính là vì các người."

Mọi người đều thấy não trống rỗng. Vị nhân loại truyền kỳ này lại nói vì bọn họ mà đến?

Long Hạo Thần nhin không được nói.

"Tiền bối, người này là..."

Người trung niên mỉm cười nói.

"Trước tự giới thiệu đã. Ta tên Trần Cuồng, là đoàn trưởng Săn Ma Đoàn Ma Thần Chi Vãn, Thủ Hộ kỵ sĩ."

Cái tên kia với đám Long Hạo Thần là xa lạ, nhưng khi thêm vào Ma Thần Chi Vãn cùng với ba chữ Săn Ma Đoàn, bảy người Long Hạo Thần trợn tròn con mắt.

Mới này, sáu vị cường giả, lại là Săn Ma Đoàn?

Tuy cho đến nay đám Long Hạo Thần cũng biết Săn Ma Đoàn có tác dụng cực kỳ quan trọng trong Thánh Minh. Nhưng hôm nay bọn họ mới thật sự hiểu rõ, Săn Ma Đoàn khủng bố đến trình độ nào. Ma Thần Chi Vãn, hiển nhiên là danh hiệu Săn Ma Đoàn. Cũng là Săn Ma Đoàn cao cấp, đến nỗi ngay cả Ma Thần Hoàng đều kiêng kỵ. Đây là loại quang vinh tới cỡ nào, thực lực cao tới đâu!

Bỗng chốc nhóm người bởi vì Ma Thần Hoàng và mấy vị truyền kỳ này có thực lực không gì sánh bằng mà chán nản, bất giác trong mắt thiêu đốt ánh lửa chói mắt. Thì ra Săn Ma Đoàn mạnh như vậy.

Thấy đám nhóc vẻ mặt biến đổi, Trần Cuồng nói.

"Ma Thần Chi Vãn thành lập khoảng ba trăm mười hai năm trước đây. Lúc đó chúng ta cũng giống như các người, có cái tên số một cấp sĩ. Ta còn nhớ rõ, năm đó ta mười bảy tuổi, thành đoàn trưởng Săn Ma Đoàn số một cấp sĩ. Ba trăm mười hai năm, thật là thời gian dài! Năm nay ta đã ba trăm hai mươi chín tuổi, sớm không còn trẻ. Nhưng trách nhiệm trên vai còn chưa gỡ xuống, chúng ta không yên tâm xuống đất."

"Sinh mệnh nhân loại bởi vì có linh lực mà kéo dài. Một vạn linh lực có thể khiến chức nghiệp giả không xảy ra bất ngờ gì sống hơn một trăm tuổi. Khi tu vi tiến vào cấp chín, linh lực đột phá mười vạn, có thể dễ dàng đạt được hai trăm tuổi. Mà chúng ta đều đã ba trăm tuổi, sinh mệnh nhân loại, rốt cuộc không thể kéo dài bằng Ma Thần Hoàng của ma tộc,

sống ngàn năm. Chúng ta đã đi đến tận cùng tuế nguyệt. Sau này, còn sống được khoảng năm năm nữa."

Các thành viên Săn Ma Đoàn số một cấp sĩ yên lặng lắng nghe cường giả truyền kỳ giảng dạy. Y nói chuyện bình tĩnh, tựa như đang kể sự việc bình thường. Nhưng bao gồm cả Thái Nhi, bảy người nhóm Long Hạo Thần đều hiện ra sự sùng bái.

Ba trăm mười hai năm, cũng có nghĩa là cùng ma tộc đấu tranh suốt ba trăm mười hai năm. Đây là loại thành tích nào, loại trả giá nào, vì nhân loại trả giá cả đời họ!

Trần Cuồng nói.

"Mấy năm nay chúng ta luôn quan sát hậu nhân trưởng thành, đáng tiếc vẫn không thể tìm ra người tiếp nhận nhiệm vụ của chúng ta. Hơn ba trăm năm, người tài thì có, nhưng còn chưa có một đoàn đội ưu tú nào. Người chính Long Hạo Thần phải không?"

Ánh mắt Trần Cuồng rơi vào người Long Hạo Thần.

"Vâng, tiền bối." Long Hạo Thần cung kính hành lễ.

Trần Cuồng gật đầu nói.

"Vốn phụ thân ngươi là lựa chọn tốt nhất, đáng tiếc tính cách có thiếu hụt, quá cố chấp, hơi võ đoán, đem tinh lực vào vấn đề tăng cao năng lực cá nhân. Tuy rằng bản thân thực lực mạnh, nhưng không thể trở thành lãnh đạo đoàn đội ưu tú."

Bảy người Săn Ma Đoàn số một cấp sĩ rất ít nói về gia đình mình. Chính Long Hạo Thần quen thuộc với Thái Nhi và Hàn Vũ hơn chút, còn về lai lịch đồng bạn khác thì không quá rõ ràng. Trong mọi người, biết rõ gia đình Long Hạo Thần cũng chỉ có Thái Nhi, ngay cả Hàn Vũ chỉ là mơ hồ biết chút ít. Lúc này nghe Trần Cuồng nhân vật truyền kỳ công nhận thực lực phụ thân của Long Hạo Thần, hơn nữa đánh giá là đủ

mạnh, các thành viên Săn Ma Đoàn số một cấp sĩ sắc mặt biến đổi khá thú vị.

Nên biết Long Hạo Thần mới mười mấy tuổi. Vậy phụ thân hẳn rất cuộc bao nhiêu tuổi? Có thể được vị truyền kỳ này đánh giá là mạnh, chỉ sợ là cường giả cấp chín, kỳ thật còn có thể thống lĩnh cường giả cấp chín....

Thành viên Săn Ma Đoàn số một cấp sĩ đều không phải người thường. Trần Cuồng đơn giản nói một câu họ đã lờ mờ đoán ra phụ thân Long Hạo Thần là ai. Bỗng chốc mọi người nhìn nhau, trong lòng hừng hực lửa.

Làm con, Long Hạo Thần đương nhiên không thể đánh giá phụ thân mình cái gì, chỉ nghe Trần Cuồng kể. Nhưng hẳn cũng không cãi lại. Vị này đã vì liên minh bỏ ra ba trăm năm, hẳn có tư cách gì bình luận chứ?

Trần Cuồng ánh mắt sâu trầm đột nhiên biến mãnh liệt. Ánh sáng thuần túy mà trong suốt khiến Long Hạo Thần có cảm giác linh hồn run rẩy.

"Anh hùng sinh ra là vì vận mệnh, tất cả đều có thiên ý. Mấy năm trước ta từng gặp Tinh Vũ, hẳn có nói tình huống của người cho ta biết. Vì vậy không lâu trước ta có chú ý tới biểu hiện của các người trong thi đấu tuyển chọn Săn Ma Đoàn. Rất không tồi, các người đều là thanh niên ưu tú. Nhưng các người cũng có tiềm lực khiến ta mong chờ. Có một ngày, người có thể mang theo đồng đội, tiếp nhận nhiệm vụ của chúng ta."

Trần Cuồng khi nói mấy lời này, thanh âm tha thiết thành khẩn. Đối với bảy thành viên Săn Ma Đoàn mà nói, tâm tình bọn họ tựa như ngọn lửa thiêu đốt mạnh mẽ, cho dù là Thái Nhi trên mặt cũng hiện ra kích động.

"Một đoàn đội chân chính, phải tin tưởng lẫn nhau, không có ngăn cách. Đầu tiên việc các người phải làm là hiểu rõ nhau. Đây không phải

là mất riêng tư, mà là để đồng bạn hiểu rõ thực lực và tiềm lực của các người. Như vậy đoàn đội trưởng thành không cần đi đường vòng."

Nói đến đây, dường như cảm xúc Trần Cuồng có chút kích động.

"Các cô cậu bé, hiện tại các người đang có cơ hội lớn. Quá trình trưởng thành nhất định sẽ không thiếu. Trong lúc này, các người chỉ có thể nương tựa chính mình. Chỉ có tự nỗ lực mới đạt được lực lượng của mình."

"Hy vọng có một ngày, các người có thể kế thừa danh hiệu Ma Thần Chi Vãn, kế tục chúng ta, thậm chí làm tốt hơn chúng ta. Chúng ta chỉ có thời gian năm năm. Khi sinh mệnh sắp đi đến cuối cùng, chúng ta sẽ tìm tới Ma Thần Hoàng. Có thể cho các người tranh thủ thời gian bao lâu, chính chúng ta cũng không rõ ràng. Bởi vậy, các người không thể thả lỏng dù chỉ một giây. Nhưng phải chú ý che chở mình, đoàn đội hoàn chỉnh mới là cơ sở trưởng thành."

"Long Hạo Thần, Ma Thần Hoàng muốn tìm có phải là đồng bạn ma thú của người?" Trần Cuồng ánh mắt chuyển hướng Hạo Nguyệt dường như đang say ngủ.

Long Hạo Thần không dám che giấu, nói thật ra.

"Có lẽ, nhưng tôi không dám khẳng định."

Trần Cuồng ánh mắt chợt lóe.

"Theo ta thấy thì rất có thể. Ta có điều tra rồi, người ở kỳ sĩ thánh sơn cùng nó ký huyết khế. Nếu đã vậy, trước khi người và nó đủ mạnh, đừng để nó xuất hiện ở phạm vi Ma Thần Hoàng có thể cảm ứng. Nó vừa gạt được Ma Thần Hoàng, chưa chắc tương lai cũng làm được. Nhân loại cần một vị anh hùng như vậy."

"Hôm nay ta gặp các người, một là để khích lệ, còn có một bí mật muốn cho các người biết."

"Ma tộc cường đại, sáu ngàn năm qua, nhân loại chúng ta dốc sức trưởng thành, nhưng cho đến hôm nay, như cũ không thể cùng ma tộc đối kháng. Nguyên nhân là tại bảy mươi hai Trụ Ma Thần của ma tộc. Chính bởi vì chúng mạnh nên chúng ta vẫn yên phận ở một góc này. Hơn nữa đây là có sáu người chúng ta chống được Ma Thần Hoàng. Một ngày chúng ta chết rồi, nếu Ma Thần Hoàng gia nhập vào trận chiến với nhân loại, như vậy sẽ không còn cân bằng."

"Ba trăm năm qua, chúng trước sau giết chết ba mươi chín vị ma thần. Trong đó thứ hạng cao nhất là Trụ Ma Thần thứ bốn. Nhưng chúng không hề bận tâm tiếp tục truyền thừa. Cho đến nay, ma tộc như cũ có bảy mươi hai ma thần, một cái đều không thiếu. Các người có biết là vì cái gì không?"

Nhóm Long Hạo Thần đều thông minh uyên bác, có chút hiểu biết ma tộc. Hàn Vũ đứng một bên bật thốt.

"Là bởi vì Trụ Ma Thần."

Trần Cuồng gật đầu, nói.

"Không sai, chính là vì Trụ Ma Thần. Đối với ma tộc thì Trụ Ma Thần chính là thần khí của chúng. Bảy mươi hai ma thần có bảy mươi hai thần khí. Chỉ cần còn Trụ Ma Thần, dù ma thần có chết, chúng vẫn tiếp tục truyền thừa. Bởi vậy muốn thật sự giết chết ma thần, chỉ có một cách hủy diệt chúng đồng thời phá hủy Trụ Ma Thần của chúng."

"Nhưng ma thần đã có thần khí, sao có thể dễ dàng phá hủy? Khi chúng ta phát hiện ra bí mật này, đã từng làm ra nhiều thí nghiệm, nhưng vẫn không một lần thành công. Tuy nhiên, chúng ta đã tổng kết ra một phần kinh nghiệm. Muốn hủy diệt Trụ Ma Thần, đầu tiên phải hoàn toàn hủy diệt vũ khí của chúng, cần phải hoàn thành trong vòng một tiếng đồng hồ giết chết ma thần. Chúng ta từng suýt thành công, lại bởi vì mười mấy ma thần chạy tới mà thất bại. Từ đó về sau, ma tộc càng thêm cẩn thận bảo hộ Trụ Ma Thần, hơn nữa đám ma thần không cùng Trụ Ma Thần một chỗ, giảm cơ hội chúng ta ra tay."

Long Hạo Thần hỏi.

"Tiền bối, Trụ Ma Thần nếu là thần khí của ma tộc, vậy phải cần trang bị nào mới hủy được nó? Cần thần khí ư?"

Trần Cuồng lắc đầu nói.

"Bảy mươi hai Trụ Ma Thần gọi chung là thần khí ma tộc, nhưng căn cứ thứ hạng mà bất động. Chúng nó giống như ma thần, uy lực khác nhau. Nếu muốn hủy Trụ Ma Thần cấp thấp, chỉ cần dùng trang bị cấp sử thi là được. Bởi vậy con đường các người đi còn dài. Cả đời ta, tiếc nuôi nhất chính là không đạt được Thần Ấn vương tọa. Tuổi trẻ ngạo mạn, hy sinh cơ hội. Ngày nào đó khi tu vi của người đạt được cấp chín, được Thần Ấn vương tọa thừa nhận, nhất định đừng mơ xa vời, phải theo chỉ dẫn của vương tọa. Khi đó ta được bốn vương tọa thừa nhận, nhưng ta khẳng khẳng muốn có Vĩnh Hằng vương tọa, cuối cùng không được gì, vĩnh viễn không thể liên hệ được Thần Ấn vương tọa. Thiên phú của người mạnh hơn cả ta hồi trước, đừng giống ta chấp mê bất ngộ. Bất cứ một Thần Ấn vương tọa nào đều sẽ hỗ trợ người rất lớn."

"Vâng, cảm ơn tiền bối."

Trần Cuồng hít sâu một hơi, ánh mắt xa xăm, buồn bã.

"Bảy mươi hai Trụ Ma Thần, cũng đại biểu vận may của ma tộc. Mỗi giảm bớt một cây, thực lực tổng thể của ma tộc yếu đi một phần, truyền thừa cũng sẽ suy yếu. Chỉ sợ chúng ta không nhìn thấy ngày đó, nhưng hy vọng lúc các người còn sống, có thể dốc sức phá được vài Trụ Ma Thần. Con trai quang minh và Luân Hồi Thánh Nữ đồng thời xuất hiện, rốt cuộc cho chúng ta cơ hội phản công, mong chờ ngày các người thành công."

"Tiền bối." Long Hạo Thần đột nhiên kêu lên.

Trần Cuồng ôn hòa nhìn họ.

Long Hạo Thần nói.

"Tiền bối, nếu có ngày chúng ta được đặt tên Săn Ma Đoàn, có thể tự mình lấy tên không?"

"Hạo Thần!" Thánh Nguyệt nhìn không được khẽ quát. Ma Thần Chi Vẫn đối với nhân loại là quang vinh cực kỳ...vậy mà hắn muốn cự tuyệt truyền thừa quang vinh này?

Thành viên Săn Ma Đoàn cũng vẻ mặt kinh ngạc.

Trần Cuồng hướng Thánh Nguyệt xua tay, nói.

"Vậy người hy vọng sau này Săn Ma Đoàn các người có cái tên gì?"

Long Hạo Thần trầm ngâm một lúc, chậm rãi ngẩng đầu, trong mắt hắn có cỗ chấp và kiên quyết.

"Tôi hy vọng, Săn Ma Đoàn chúng tôi, gọi là Quang Chi Thần Quang."

Trần Cuồng ngẩn ra, rồi ánh mắt sáng lên, cười nói.

"Tốt, tốt, tốt, vậy sẽ kêu Quang Chi Thần Quang. Không phải kế thừa mà là vượt qua. Người giỏi lắm."

Quang Chi Thần Quang!

Bốn chữ này vang vọng trong lòng bảy thành viên Săn Ma Đoàn số một cấp sĩ. Giờ khắc này, mọi người đều hiểu ý của Long Hạo Thần, bất giác siết chặt nắm tay.

"Ta không thể hỗ trợ các người trưởng thành, vì như vậy sẽ đem đến kết quả ngược lại. Chỉ có tự mình lĩnh ngộ mới giúp các người chân chính lên tới đỉnh. Nhưng nếu hôm nay lão phu đã tới, cũng nên tặng các người lễ vật. Các người may mắn lắm, lễ vật này vừa lúc đủ cho bảy người."

Trong chớp mắt, toàn bộ doanh trại tràn ngập hơi thở quang minh. Bảy phù văn kim sắc mang theo hơi thở sinh mệnh nhập vào ngực bảy người Long Hạo Thần.

Mỗi người đều cảm giác thân thể đau rát, ngay sau đó nhìn hướng người khác, giật mình phát hiện, có cảm giác cùng đồng bạn máu thịt liên nhau.

Sương mù vàng dâng lên quanh thân mỗi người. Cảm giác huyền ảo khiến tất cả có cảm giác dào dạt sức sống.

Trần Cuồng mỉm cười nói.

"Đây là trang bị niên đại đầu Huy Hoàng lưu truyền đến nay, truyền thừa của cao đẳng hoàng tộc tinh linh. Tác dụng của trang bị rất kỳ diệu. Nó có thể hoàn thành cộng hưởng sinh mệnh của bảy người. Chính là nói, trong các người có ai bị thương, bảy người cùng cộng hưởng. Nó có tên Linh Hồn Xiềng Xích. Đương nhiên, các người có thể bất cứ lúc nào chủ động cắt đứt liên hệ Linh Hồn Xiềng Xích, Như vậy sẽ không bị Linh Hồn Xiềng Xích ảnh hưởng, chỉ cần chủ động nối lại là được."

Giải thích đơn giản khiến bảy người Long Hạo Thần trên mặt tràn ngập vui mừng. Trang bị cấp sử thi, đây chính là trang bị cấp sử thi đỉnh cấp phụ trợ! Sinh mệnh cộng hưởng nghĩa họ bảy người thành một. Khi đối diện gian khó, năng lực sinh tồn của tập thể sẽ tăng lớn. Nếu họ chia nhau hành động, bất cứ ai bị công kích cũng có thể báo động cho người khác. Trang bị này tương lai sẽ có tác dụng vô hạn với họ.

"Hãy cố gắng nỗ lực. Các cô cậu bé, có lẽ ta không thể nhìn thấy ngày đó. Nhưng ta sẽ cầu nguyện Quang Chi Thần Quang vượt qua Ma Thần Chi Vãn."

Trong từng đoàn ánh sáng vàng, bóng dáng Trần Cuồng biến mất, hoàn toàn biến thành hào quang.

Không cần ai nói, bảy người Long Hạo Thần đồng loạt quỳ một gối, bái lạy chỗ y biến mất.

Nhìn thấy cảnh này, trong mắt Thánh Nguyệt tràn đầy vui mừng và kiêu ngạo. Kiêu ngạo đám thanh niên này. Ông không nói gì, bước ra một bước, cũng biến mất trong không trung.

Chốc lát sau, Săn Ma Đoàn số một cấp sĩ bảy người trước sau đứng lên. Long Hạo Thần xoay người nhìn đồng bạn.

"Trần tiền bối nói đúng, chúng ta là đồng bạn, không nên che giấu lai lịch và năng lực của mình. Tôi, Long Hạo Thần, nội linh lực bẩm sinh là chín mươi bảy, thể chất quang minh. Phụ thân tôi là người có được Mạt Thế và Sát Phạt Thần Ấn vương tọa, Phán Xét và Thẩm Phán Thần Ấn kỵ sĩ Long Tinh Vũ." Hắn còn chưa biết nội linh lực bẩm sinh bởi vì Quang nguyên tố tinh linh mà tăng lên tới chín mươi chín.

Mặc dù mọi người đã đoán ra cha của Long Hạo Thần là ai, nhưng nghe hắn nói nội linh lực bẩm sinh là chín mươi bảy đều chấn kinh, như Vương Nguyên Nguyên, Lâm Hâm, Tư Mã Tiên và Trần Anh Nhi.

Hàn Vũ và Thái Nhi sớm biết bí mật này nên không kinh ngạc lắm.

Nội linh lực bẩm sinh chín mươi bảy, thể chất quang minh. Khó trách hắn tuổi nhỏ đã có thành tích như vậy. Khó trách hắn trực tiếp khiến Quang nguyên tố tinh linh tiến hóa. Khó trách hắn lương thiện như vậy.

Trong khi mọi người chấn kinh thì Thái Nhi đứng cạnh Long Hạo Thần nhàn nhạt nói.

"Tên đầy đủ của tôi là Thánh Thái Nhi, Hiệp Giả Thánh Nguyệt là ông cố của tôi, nội linh lực bẩm sinh là chín mươi ba, sau khi được Luân Hồi truyền thừa thì nội linh lực tăng lên một trăm."

Trừ Long Hạo Thần, năm người kia còn chưa biết bí mật này. Một cái có nội linh lực bẩm sinh chín mươi bảy đã khiến họ chấn động. Giờ lại ra

người thừa kế Luân Hồi. Nhất thời thân thể mọi người đều run run.

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 88

Phục Minh, Luân Hồi Của Thái Nhi

Bạn đang đọc truyện được lấy tại Truyenyy chấm cơm.

Con trai quang minh, Luân Hồi Thánh Nữ, mới này Trần Cuồng có nhắc tới! Năm người rất cuộc hiếu vì sao Trần Cuồng chọn Săn Ma Đoàn số một cấp sĩ bọn họ, hơn nữa kỳ vọng lớn như vậy. Hai cái ngàn năm khó gặp đều tụ tập trong đội họ. Sáu vị truyền kỳ kia tuy rằng mạnh, nhưng nói đến thiên phú, chỉ sợ không bằng hai người trước mặt.

Thể chất quang minh chưa từng xuất hiện, Luân Hồi thì từng có, khi ấy đã cùng Ma Thần Hoàng chết chung! Mặc dù Ma Thần Hoàng tiến vào thời kỳ suy nhược, nhưng cũ là Ma Thần Hoàng.

Hai người này cùng một Săn Ma Đoàn, tương lai trưởng thành có thể nghĩ...

Mấy phút sau, vẫn là Hàn Vũ trước tiên kịp phản ứng, hít sâu nói.

"Ông nội tôi là Kỵ Sĩ Thánh Điện thánh kỵ sĩ trưởng Hàn Khiếm. Nội linh lực bẩm sinh nguyên bản của tôi là sáu mươi chín, nhưng sau khi cùng chủ nhân hoàn thành khế ước phụ trợ, chịu ảnh hưởng thiên phú áp chế cộng hưởng, nội linh lực bẩm sinh tăng lên tới tám mươi, miễn cưỡng đạt thể chất Thần Bảo Hộ."

"Như vậy cũng được?" Tư Mã Tiên đứng cạnh lập tức nhảy dựng lên, sau đó xông tới chỗ Long Hạo Thần, nắm chặt tay hắn nói. "Đại ca, đoàn trưởng, cậu còn thu Phụ Trợ kỵ sĩ không, tính tôi một cái đi. Tôi...nội

linh lực bẩm sinh cũng là sáu mươi chín...Bà nội nó, chỉ cần một điểm là được bảy mươi rồi!"

Nội linh lực bẩm sinh sáu mươi chín và bảy mươi là khoảng cách một bước, nhưng lại là đường biên giới tiềm năng cấp tám và cấp chín. Nội linh lực bẩm sinh trên bảy mươi, chỉ cần lớn lên nỗ lực học, có khả năng đạt được cấp chín. Ngược lại thì dù nỗ lực gấp nhiều lần, xác suất thành công vẫn rất ít. Tuy nhiên, sau này cũng cần dựa vào may mắn.

Người có nội linh lực bẩm sinh trên bảy mươi quá ít, đừng nói tới tám mươi. Nếu nội linh lực bẩm sinh có tám mươi, hầu như là chắc chắn có thể đột phá cấp chín, cho nên khó trách Tư Mã Tiên kích động như vậy.

Long Hạo Thần cười khổ nói.

"Chờ mọi người giới thiệu xong rồi nói tiếp đi, chắc là không có vấn đề gì."

"Chủ nhân, ngài đã có hai Phụ Trợ, lại thêm một chỉ sợ..." Hàn Vũ vội vàng nói. Không phải y không muốn giúp Tư Mã Tiên, nhưng đầu tiên quan tâm là tình trạng của Long Hạo Thần.

Long Hạo Thần lắc đầu nói.

"Không sao, tôi cũng không định khống chế các người. Hơn nữa tinh thần của tôi khác với người bình thường, thu thêm một Phụ Trợ chắc không có vấn đề lớn."

Nghe hắn nói vậy, Hàn Vũ không ra tiếng nữa. Long Hạo Thần là con trai quang minh, tình huống của hắn đúng là không thể dùng mắt thường nhìn.

Tư Mã Tiên kích động suýt nhảy cẫng, cho người làm Phụ Trợ không phải vinh quang gì, nhưng còn phải xem chủ nhân là ai. Mấy ngày nay mọi người càng lúc càng hiểu rõ tính cách Long Hạo Thần. Quang nguyên tố tinh linh mang đến lợi ích lớn đều là bị tấm lòng thương hại

của Long Hạo Thần cảm động, hướng chi bọn họ là đồng bạn. Còn không thấy Hàn Vũ sống rất tốt sao.

"Tôi cũng tự giới thiệu. Tôi không có bối cảnh lớn lao gì. Phụ thân là cường chiến sĩ của Chiến Sĩ Thánh Điện, mẫu thân là Đại Giáo Chủ cấp sáu của Mục Sư Thánh Điện. Lúc tôi còn nhỏ thì phụ thân qua đời trong cuộc chiến với ma tộc, là anh hùng của Chiến Sĩ Thánh Điện. Thuộc tính của tôi là quang minh, nhưng đồng thời có năng lực cuồng hóa của phụ thân, xem như hiểm có. Mẫu thân không hy vọng tôi giống như phụ thân chết trận sa trường, bởi vậy muốn bồi dưỡng tôi thành mục sư. Nhưng tôi không cách nào học được kỹ năng trị liệu của mục sư, ngược lại mau chóng học giỏi kỹ năng chiến đấu, cho nên mới có loại tình huống này. Bởi vậy từ đầu không có sư phụ chỉ điểm, một đường tự mày mò, thực lực so với các người kém chút. Về sau tôi sẽ nỗ lực, cố gắng trở thành Giới Luật mục sư."

Gã nói đơn giản, nhưng thiên phú nội linh lực bẩm sinh sáu mươi chín trong toàn bộ liên minh thánh điện cũng coi như cực kỳ ưu tú. Chỉ dựa vào chính mình tự học đã đạt tới đỉnh cấp bốn khi mới hai mươi tuổi, hiện tại tiến vào cấp năm, không phải chuyện dễ dàng.

Lâm Hâm vẽ mặt buồn bực nói.

"Vì sao tôi không có quang thuộc tính! Còn có thiên phú áp chế cộng hưởng tốt như vậy. Ông nội tôi là phó điện chủ Ma Pháp Thánh Điện, Thánh Ma đạo sư, đoàn trưởng Ma Đạo Đoàn Lâm Thần, nhưng ông ấy không thích tôi. Tôi khác với Tư Mã Tiên, hẳn không học được ma pháp trị liệu, tôi thì không thể học ma pháp công kích. Nhưng về phương diện ma được là tu luyện linh lực thì thiên phú còn được. linh lực bẩm sinh là bảy mươi bốn. Nếu không phải không học được ma pháp công kích, ca cũng là thiên tài rồi. Nhưng dù chỉ là ca có được thì cũng rất lợi hại."

Y nói khôi hài khiến mọi người bật cười. Nhưng Long Hạo Thần mở hồ nhận ra, khi Lâm Hâm nói những lời này, đáy mắt xẹt qua tia u buồn. Long Hạo Thần thầm nghĩ, Lâm Hâm không thể học được ma pháp công

kích chỉ sợ không đơn giản như Tư Mã Tiên. Nhưng việc khiến người ta đau lòng, dĩ nhiên Long Hạo Thần sẽ không hỏi.

Vương Nguyên Nguyên nói.

"Tối lượt tôi. Tôi không có được nhưng có lực lượng. Tôi là người thừa kế huyết mạch Cự Linh Thần, dòng máu chúng tôi là lực lượng chủ đạo trong Chiến Sĩ Thánh Điện. Ông cố tôi từng là cuồng chiến sĩ cấp chín, sau đó chết dưới tay ma tộc. Ông nội tôi từng là điện chủ Chiến Sĩ Thánh Điện, cũng cấp chín, chết vào tay ma thần thứ năm. Phụ thân tôi đi theo ông nội chết trận sa trường. Hiện tại huyết mạch chỉ còn một mình tôi thừa kế."

Nghe cô nói vậy, sắc mặt mọi người biến trầm trọng. Ông cố, ông nội, phụ thân, tất cả đều chết trong tay ma tộc. Khó trách khi chiến đấu với ma tộc thì Vương Nguyên Nguyên liều mạng đến vậy. Đây là huyết hải thâm cừu a! Tuy bây giờ vẻ mặt cô bình thản, nhưng không chút che giấu trong trọng nói tràn ngập thị huyết.

"Tôi kính nể các tiền bối Ma Thần Chi Vãn. Mục tiêu cả đời tôi là giống như bọn họ, bốn cô nương phải cùng ma tộc tử chiến đến cùng. Lão nương nói cho các người biết trước, lão nương không thích đàn ông, tuyệt không dính tới cảm tình. Ngoại trừ giết ma tộc ra không có mục tiêu khác." Nói xong câu cuối, cô lườm Tư Mã Tiên đang trong trạng thái hưng phấn.

Nghe cô nói xong, Tư Mã Tiên ngẩn người, lập tức từ trong vui mừng được thiên phú áp chế cộng hưởng đi ra, ỉu xiu nhú mày, nhưng mau chóng hồi phục bình thường.

"Nguyên Nguyên tỷ, không thích đàn ông cũng không sao, còn có tôi mà. Tôi cũng không thích đàn ông." Trần Anh Nhi cười hì hì. "Bà nội của tôi thì các người thấy rồi đó. Phó điện chủ Linh Hồn Thánh Điện, đường chủ Linh Huyền đường, triệu hoán sư cấp Linh Đế Tam Thủy. Ông tôi là điện chủ Linh Hồn Thánh Điện. Bọn họ nhất quyết cho tôi đính hôn với Dương Văn Chiêu, nên tôi chạy ra. Không nghĩ tới trong thi

đấu tuyển chọn Săn Ma Đoàn vận khí không tệ. Ngoại trừ trận thứ nhất triệu hoán ra ma thú cấp tám, kết quả không ai dám cùng tôi ngay mặt đối diện. Việc sau này thì các người biết rồi đó. Lén nói cho các người nghe nha, Dương Văn Chiêu là cháu của mình chủ Dương Hạo Hàm. Mình chủ Dương Hạo Hàm thì các người cũng gặp qua rồi, điện chủ Kỵ Sĩ Thánh Điện, đương nhiệm mình chủ liên minh thánh điện, sở hữu Thủ Hộ và Từ Bi Thần Ấn vương tọa, Kỵ Sĩ Thánh Điện Phòng Ngự và Thống Trù Thần Ấn kỵ sĩ."

Mọi người sớm đoán được Trần Anh Nhi xuất thân không tầm thường, nhưng nghe cô nói ra vẫn là thầm giật mình. Linh Hồn Thánh Điện thần bí nhất Lục Đại Thánh Điện, cô còn là cháu của điện chủ.

Lâm Hâm hiếu kỳ hỏi.

"Sinh Linh Môn của cô ra sao vậy? Đó mà ma pháp triệu hoán cấp tám nha."

Trần Anh Nhi bất đắc dĩ nói.

"Nội lực bẩm sinh của tôi khá kỳ quái, bất cứ đạo cụ ma pháp nào đều không thể hiện lên trị số. Ông nội nói tôi trời sinh có thể chất hỗn độn, là tình huống đặc thù. Thể chất hỗn độn mạnh nhưng tính chất không xác định, trước cấp bảy thì khó học được bất cứ ma pháp triệu hoán nào. Nhưng nếu như có thể từ đây đến cấp bảy lĩnh ngộ ra hỗn độn, vậy có thể trong nháy mắt triệu hoán một loạt ma pháp cùng cấp. Hơn nữa có thể đột phá cấp chín, còn có thể tinh thông năng lực khác. Thể hỗn độn từng xuất hiện, nghe nói ma tộc rất sợ loại thể chất như tôi. Cho nên một khi chúng phát hiện triệu hoán sư có thể hỗn độn, nhất định sẽ xuất ra số lớn cường giả truy sát. Đó là lý do vì sao ông bà nội nhất quyết ghép tôi với Dương Văn Chiêu. Hừ, người ta mới không sợ. Tôi không cần Dương Văn Chiêu che chở, tôi không cần ông bà nội cầu người."

Thể chất ngay cả ma tộc cũng sợ? Tuy không biết ma tộc sợ cái gì, nhưng không cần nói, thể hỗn độn dù không sánh bằng con trai quang

minh và Luân Hồi Thánh Nữ, ít nhất cũng không xê xích bao nhiêu. Vậy là trong đội bảy người, đã xuất hiện ba dị bẩm thiên phú.

Trần Anh Nhi giới thiệu mình xong, Vương Nguyên Nguyên cười khở nói.

"Tôi cảm thấy, nếu chúng ta có thể sống đến ngày đặt tên đoàn, gọi là đoàn quái dị cũng không tồi..."

Sáng sớm hôm sau, lĩnh đội mười đội Tân Săn Ma Đoàn ra lệnh, tất cả thành viên Tân Săn Ma Đoàn gói ghém hành lý, chuẩn bị trở về thánh thành.

Nhiệm vụ rèn luyện ba tháng bởi vì đại quân ma tộc rút lui mà kết thúc. Tổng thể thì lần này thử thách thành công, ít nhất không Săn Ma Đoàn nào bị tổn hao gì, cũng cống hiến cho Khu Ma quan, được quân đội Khu Ma quan và Thích Khách Thánh Điện thừa nhận.

Thời gian tuổi trẻ không thể lãng phí, đương nhiên họ không thể tiếp tục ngừng tại đây. Lần này kết thúc rèn luyện, cũng đại biểu hành trình chân chính của mười đội Tân Săn Ma Đoàn bắt đầu. Ma Thần Chi Văn tung hoành đại lục ba trăm năm chính là mục tiêu chung của họ.

Thánh Linh Tâm và Lam Nghiên Vũ đích thân đưa tiễn mười đội Tân Săn Ma Đoàn rời thành. Khi đến thì xe ngựa đã chuẩn bị xong, chỉ cần ngồi lên.

Nhìn con gái đứng cạnh Long Hạo Thần, mắt Lam Nghiên Vũ đã sớm đầm lệ. Bởi vì chồng dùng Đồng Quy Linh Lô phản lão hoàn đồng, không dễ cùng con gái hòa hoãn quan hệ, nhưng giờ lại phải biệt ly. Bà làm mẹ, trong lòng thống khổ có thể hiểu.

Thánh Linh Tâm cũng đồng dạng đứng đó nhìn Thái Nhi. Miệng y mím chặt, y đã hồi phục tất cả ký ức, ghi nhớ rõ Thái Nhi nhìn mình mấy lần.

Các thành viên Săn Ma Đoàn số một cấp sĩ đã theo Cao Anh Kiệt lên xe, chỉ có Long Hạo Thần và Thái Nhi còn đứng ở đây.

"Chú Thánh, cô Lam, các ngài giữ sức khỏe." Long Hạo Thần cung kính hướng Thánh Linh Tâm và Lam Nghiên Vũ hành lễ. Không phải lễ kỵ sĩ mà là văn bồi cúi chào.

Thánh Linh Tâm ánh mắt chuyển hướng thanh niên từng cùng mình sống chết có nhau, y đi tới trước mặt hẳn, giang hai tay ôm lấy.

"Hạo Thần, cảm ơn cậu."

Đơn giản năm chữ đã nói hết tình cảm. Thánh Linh Tâm hiểu rõ Thái Nhi vì sao thay đổi, nếu không có cậu bé này, nội tâm Thái Nhi sẽ không rộng mở.

Mặc dù thời gian chân chính tiếp xúc rất ngắn, nhưng Long Hạo Thần đã dùng hành vi thuyết phục Thánh Linh Tâm. Thanh niên lương thiện mà có độ lượng như vậy, người có thể chất quang minh cùng Thái Nhi làm bạn, họ còn có gì không hài lòng? Dù tuổi họ còn nhỏ thì sao chứ?

Thánh Linh Tâm tin tưởng, mặc kệ lúc nào thì, Long Hạo Thần sẽ cố gắng toàn lực bảo vệ Thái Nhi.

Lam Nghiên Vũ cũng theo Thánh Linh Tâm đi tới. Thánh Linh Tâm ôm Long Hạo Thần, Lam Nghiên Vũ thì nhìn chăm chăm Thái Nhi, thanh âm bà có chút run rẩy nghẹn ngào.

"Thái Nhi, mẹ, mẹ có thể ôm con không?"

Trên mặt Thái Nhi như cũ bình tĩnh, nhưng Long Hạo Thần cảm giác nháy bèn rõ ràng phát hiện, lúc này thân thể nàng đang run. Hiển nhiên cảm xúc của nàng không bình tĩnh như vẻ ngoài.

Thái Nhi nhẹ ừ một tiếng.

Trong chớp mắt, Lam Nghiên Vũ trào nước mắt, bước lên ôm chầm Thái Nhi, lớn tiếng khóc.

Trong giây phút này, Thái Nhi cảm thấy lòng mình có gì đó vỡ nát. Gông xiềng luôn trói buộc mình rốt cuộc vỡ. Luồng năng lượng kỳ dị trong cơ thể bỗng dâng lên. Trên trán nàng, mơ hồ thoáng hiện một chuỗi phù văn đen.

Ong--

Dưới ánh mắt chấn kinh của Long Hạo Thần và Thánh Linh Tâm, gậy trúc trong tay Thái Nhi rớt xuống đất. Khí lưu xám vô hình bỗng thực chất hóa. Ngay sau đó, đôi mắt vô thần bỗng trở thành màu đen sâu thẳm, dường như có vô số hào quang dâng lên.

Thái Nhi cứng ngắc mặc kệ mẫu thân ôm, hai tay chậm rãi nâng lên, nhẹ ôm mẹ. Vốn thế giới chỉ có màu đen dần sáng lên, các loại màu sắc mơ hồ biến rõ ràng.

Đúng vậy, khoảnh khắc Thái Nhi nhận mẫu thân ôm, gông xiềng Luân Hồi Linh Lô luôn trói buộc nàng rốt cuộc mở ra, nàng cuối cùng chân chính có được uy lực của Luân Hồi Linh Lô. Cùng lúc đó, nàng hồi phục thị giác.

Từ giờ khắc này trở đi, nàng không còn là cô gái mù, mà là chân chính Luân Hồi Thánh Nữ có thể tùy ý lựa chọn mất lục cảm.

Hình ảnh bên người rõ ràng, Thái Nhi bị mẫu thân ôm, nên chỉ có thể nhìn bên cạnh. Nàng nhìn thấy hắc, cũng nhìn thấy phụ thân. Giây phút đó, Thái Nhi ánh mắt ngấn ra, nguyên bản hai mắt lạnh lùng biến ướt nước."

"Mẹ..."

"Cha..."

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 89

Chúng Ta Là Vô Địch

Mười ngày sau, thánh thành. Phòng hội nghị Thánh Minh.

Sáu mươi một thành viên mười đội Tân Săn Ma Đoàn ngồi theo vị trí đoàn của mình.

So với lúc đầu rời khỏi thánh thành, hiện tại bọn họ biến đổi rõ rệt. Tính cả thời gian lên đường, tổng cộng ba tháng. Trong ba tháng này, trên mặt họ thiếu vài phần trẻ con, nhiều lắm phần kiên nghị và phong sương.

Bọn họ đêm hôm qua đến thánh thành, sáng sớm hôm nay bị kêu tới đây tụ tập.

Hoàn thành rèn luyện ba tháng, cũng có nghĩa là kết thúc tất cả thi đấu tuyển chọn Săn Ma Đoàn. Hôm nay xem như cuối cùng một lần tụ họp. Sau này đường ai nấy đi, bắt đầu hành trình Săn Ma Đoàn.

Mười lữ đội Tân Săn Ma Đoàn nối đuôi nhau vào mé phòng hội nghị, sau lưng họ là các lãnh đạo Lục Đại Thánh Điện trú đóng tại thánh thành.

Kỵ Sĩ Thánh Điện thánh kỵ sĩ trưởng Hàn Khiêm, Thích Khách Thánh Điện đường chủ Hiệp Khách đường Ảnh Tùy Phong, Chiến Sĩ Thánh Điện đường chủ Cuồng Chiến đường Nhâm Ngã Cuồng, Mục Sư Thánh Điện điện chủ Tế Tư điện Nhược Thủy, Ma Pháp Thánh Điện

đoàn trưởng Ma Đạo Đoàn Lâm Thần, cùng với Linh Thánh Điện đường chủ Linh Huyền Đường Tam Thủy.

Lúc này sáu vị phó điện chủ Lục Đại Thánh Điện sắc mặt rất ôn hòa, trước sau ngồi xuống. Mười linh đội trừ Cao Anh Kiệt ra, còn lại chín người đều ngồi phía sau họ.

Cao Anh Kiệt đứng ở phía trước đài chủ tịch, chờ sáu vị phó điện chủ đều ngồi xuống, đứng thẳng, hành lễ kỵ sĩ tiêu chuẩn mở màn trận hội nghị này.

Hàn Khiếm hương gãi gật đầu.

Cao Anh Kiệt trầm giọng nói.

"Linh đội Săn Ma Đoàn số một cấp sĩ Cao Anh Kiệt phụng mệnh báo cáo. Mười đội Tân Săn Ma Đoàn nhiệm vụ rèn luyện viên mãn hoàn thành, đạt được toàn bộ quân đội Khu Ma quan thừa nhận, có đánh giá cao. Biểu hiện của các Tân Săn Ma Đoàn ưu tú, được phép hoàn thành thử thách."

Hàn Khiếm gật đầu nói.

"Mười vị linh đội vất vả, mời trở về."

Cao Anh Kiệt tay phải đặt lên ngực, lần nữa hành lễ kỵ sĩ mới ngồi hàng ghế thứ hai.

Hàn Khiếm mỉm cười nhìn bên dưới sáu mươi một thành viên Tân Săn Ma Đoàn, nói.

"Ta rất vừa lòng. Các người dùng năng lực và hành động hướng Thánh Minh chứng tỏ thực lực của các người. Các người là niềm kiêu hãnh của liên minh, là niềm kiêu ngạo của thánh điện các người. So với thành tích các người có được, ta càng vui mừng là có thể nhìn thấy các người lành lặn đứng trước mặt ta."

"Lần này kết thúc thử thách, cũng có nghĩa là các người đã hoàn thành toàn bộ quá trình thi đấu tuyển chọn Săn Ma Đoàn. Biểu hiện của các người đều rất ưu tú. Vì quân công trên chiến trường rất khó phân định, bởi vậy liên minh quyết định, lấy tổng số công huân của mỗi đội Săn Ma Đoàn làm tính toán. Đem qua lĩnh đội của các người đã báo lên giá trị công huân Săn Ma Đoàn. Tiếp theo, ta đọc thứ tự từ thấp đến cao."

"Săn Ma Đoàn số tám cấp sĩ, tổng giá trị công huân đoàn đội là một ngàn hai trăm tám mươi. Săn Ma Đoàn số chín cấp sĩ, công huân đoàn đội tổng giá trị là một ngàn ba trăm bốn mươi sáu. Săn Ma Đoàn số sáu cấp sĩ, tổng giá trị công huân đoàn đội là một ngàn bốn trăm năm mươi. Săn Ma Đoàn số năm cấp sĩ, tổng giá trị công huân đoàn đội là hai ngàn lẻ bốn mươi một. Săn Ma Đoàn số ba cấp sĩ, tổng giá trị công huân đoàn đội là hai ngàn lẻ sáu mươi một."

Hàn Khiếm nói đến đây tạm dừng một chút. Ông đã đọc tổng giá trị công huân đoàn đội của bảy Săn Ma Đoàn.

Trước hôm nay, các Tân Săn Ma Đoàn đều không biết công huân đội khác đạt tới bao nhiêu. Khi Đoàn Ưc nghe Săn Ma Đoàn số ba cấp sĩ của mình chỉ là hạng bốn, không tiến vào ba hạng đầu, các đoàn viên sắc mặt biến khó coi. Không vào ba hạng đầu, nghĩa là không thưởng đoàn đội.

Lúc này, còn chưa được đọc tên chỉ có Săn Ma Đoàn số một, hai và bốn.

Hàn Khiếm nhìn bên dưới bảy Săn Ma Đoàn dáng vẻ hơi nản lòng, nói.

"Ba hạng đầu giá trị công huân bám sát nhau, tuy thưởng đoàn đội rất nhiều nhưng đối với các người sau này chẳng qua là lông trâu mà thôi. Tiếp tục, Săn Ma Đoàn số hai, tổng giá trị công huân, hai ngàn một trăm mười lăm, đạt được hạng ba, mỗi người thưởng cho ba trăm công huân."

Nghe Hàn Khiếm tuyên bố, con người Dương Văn Chiêu co rút, hai tay siết chặt. Thua, mình lại lần nữa thua, hơn nữa lần này chỉ được hạng

ba. Ánh mắt gã vô thức nhìn bên cạnh Long Hạo Thần, thầm thở dài. Làm sao có thể, họ hơn năm mươi ngày không có làm nhiệm vụ!

Giờ khắc này, khẩn trương nhất là Săn Ma Đoàn số một và số bốn. Làm đoàn trưởng, Long Hạo Thần và Lục Hi tự giác ngồi thẳng người.

"Săn Ma Đoàn số bốn, tổng giá trị công huân hai ngàn một trăm năm mươi tám. Mỗi người được thưởng cho năm trăm công huân."

Nghe xong tuyên bố, Lục Hi hầu như là ngồi sụp trên ghế. Gã chấn kinh hơn xa Dương Văn Chiêu. Không sai, so về năng lực đoàn trưởng, gã tự biết không bằng Đoạn Ưc và Dương Văn Chiêu. Nhưng mỗi chức nghiệp trong Săn Ma Đoàn đều cân đối, họ dốc hết sức lực cuối cùng đạt được thành tích ưu tú như vậy. Họ chiến thắng số hai và số ba, nhưng vẫn thua.

Trên mặt Hàn Khiếm hiện ý cười nói.

"Cuối cùng đứng đầu, đương nhiên thuộc về Săn Ma Đoàn số một cấp sĩ. Thật đáng tiếc cho Săn Ma Đoàn số bốn, các người chỉ kém hai điểm công huân mà thôi. Săn Ma Đoàn số một cấp sĩ tổng công huân là hai ngàn một trăm sáu mươi. Mỗi người họ sẽ được thưởng một ngàn điểm công huân. Phần thưởng không bao gồm Phụ Trợ kỵ sĩ."

"Kỵ sĩ trưởng đại nhân." Lục Hi đứng dậy. Tuy gã cảm thấy lúc này hơi mình xúc động, nhưng vẫn hướng Hàn Khiếm hành lễ.

Hàn Khiếm mỉm cười nói.

"Lục Hi, người có vấn đề gì?"

Lục Hi hít sâu, miễn cưỡng bình phục tâm tình, liếc mắt Long Hạo Thần ngồi không xa, nói.

"Thánh kỵ sĩ trưởng đại nhân, tôi đích thực có hai câu hỏi."

"Nói ra đi." Hàn Khiếm biểu tình bình thản, tươi cười nói.

Lục Hi sắc mặt bởi vì kích động mà có chút hồng, lớn tiếng nói.

"Thánh kỵ sĩ trưởng đại nhân, đợt rèn luyện lần này, m tôi và chúng bạn ở Khu Ma quan dốc hết sức, không ngừng nỗ lực, trong thời gian hơn hai tháng đạt được tổng giá trị công huân là hai ngàn một trăm năm mươi tám điểm. Câu hỏi thứ nhất là, tuy Săn Ma Đoàn số một cấp sĩ khá giỏi, thậm chí cường đại hơn chúng tôi nhiều. Nhưng bọn họ trọn vẹn bốn mươi ngày không tham gia bất cứ nhiệm vụ nào, làm sao có thể đạt được tổng giá trị công huân hai ngàn một trăm sáu mươi? Tôi tin tưởng đây cũng là điểm nghi hoặc của các Săn Ma Đoàn ngồi ở đây."

Gã vừa nói ra, đa số đoàn trưởng Săn Ma Đoàn đều gật đầu, trừ Dương Văn Chiêu và Đoạn Ưc. Tuy họ cũng thua, nhưng so với đề Săn Ma Đoàn số bốn đạt được quán quân, càng hy vọng thấy cùng là Kỵ Sĩ Thánh Điện Long Hạo Thần dẫn theo Săn Ma Đoàn số một cấp sĩ đạt được vinh dự này. Kết quả cuối cùng là Long Hạo Thần ở thi đấu cá nhân cũng thắng lợi.

"Vấn đề thứ hai đến từ Phụ Trợ kỵ sĩ của Long Hạo Thần. Thánh kỵ sĩ trưởng đại nhân, theo quy định của liên minh, công huân Phụ Trợ kỵ sĩ không thể đưa vào tổng giá trị công huân đoàn đội. Nhưng công huân lại có thể căn cứ vào ý nguyện cá nhân thông qua lệnh bài công huân truyền tống. Sao liên minh có thể bảo đảm Phụ Trợ kỵ sĩ của Long Hạo Thần không đem công huân truyền cho Long Hạo Thần? Dù chỉ là truyền hai điểm công huân cho Long Hạo Thần, cũng đủ thay đổi kết quả chung kết đoàn đội."

Nói đến đây, rõ ràng cảm xúc Lục Hi hơi kích động. Đệ nhất và đệ nhị, chỉ tổng số thưởng đã sai biệt hơn ba ngàn công huân! Huống chi quan trọng là vinh dự.

Lúc này cho dù là Lý Hình quan hệ tốt với Long Hạo Thần cũng không ngăn cản Lục Hi. Bởi vì lời nói của Lục Hi là suy nghĩ vì đoàn đội, không hề tư tâm.

Lâm Hâm nghe Lục Hi nói vậy, gật đầu bảo.

"Mời đoàn trưởng Lục Hi ngồi. Như người đã nói, thi đấu tuyển chọn luôn lấy công bình, công chính làm nguyên tắc. Nếu đã có chất vật, liên minh sẽ giải đáp cho mọi người. Lĩnh đội Cao Anh Kiệt. Hai vấn đề của đoàn trưởng Lục Hi, người hãy giải thích."

Cao Anh Kiệt đứng dậy, lại từ chỗ ngồi đi đến đằng trước.

Gã hướng sáu người ngồi ghế chủ tịch hành lễ, mới trầm giọng nói.

"Tôi lấy danh dự kỵ sĩ xin thề, mỗi một câu tôi nói đều là sự thật."

Sáu vị phó điện chủ đồng thời hướng gã gật đầu.

Trong Kỵ Sĩ Thánh Điện, Cao Anh Kiệt là nhân vật cực kỳ nổi danh. Năm xưa gã cũng từng là đoàn trưởng Săn Ma Đoàn, cùng phụ thân của cô gái Sử Hiếu Tuyết chung một đội. Trong một lần hành động, bọn họ gặp ma tộc mai phục. Cao Anh Kiệt dốc hết sức muốn trợ giúp đồng bạn lao ra vòng vây, chỉ tiếc kẻ thù có một vị ma thần làm thống lĩnh, thực lực vượt xa họ. Cao Anh Kiệt dùng Quang Minh Hỏa thiêu đốt sinh mệnh, dùng kỹ năng hy sinh, thêm vào cha mẹ Sử Hiếu Tuyết tự thiêu đốt sinh mệnh mới khiến ba đồng bạn khác trốn thoát.

Vốn Cao Anh Kiệt chết chắc rồi, đang lúc ma tộc định đạp lên "thi thể" hăn thì một Săn Ma Đoàn cường đại khác biết tin tới, rốt cuộc kéo gã trở về từ ranh giới tử vong. Sau khi trở về, Cao Anh Kiệt tự thấy tội lỗi với cái chết của cha mẹ Sử Hiếu Tuyết, không chịu lập Săn Ma Đoàn nữa. Chính mình dưỡng thương ba năm sau dần hồi phục. Gã vì đồng bạn không tiếc hy sinh chính mình đã được mọi người kính trọng, tương lai có khả năng trở thành một Kim Tòa kỵ sĩ.

Bởi vậy, cho dù là sáu vị phó điện chủ cũng thể hiện tôn trọng gã.

Cao Anh Kiệt xoay người nhìn Lục Hi, trầm giọng nói.

"Tôi trước tiên giải thích câu hỏi thứ nhất của cậu. Sở dĩ công huân của Săn Ma Đoàn số một cấp kỵ sĩ hơn hai ngàn, cả thực lực và may mắn

đều rất quan trọng. Long Hạo Thần từng nhận mệnh lệnh của tổng trưởng quân sự Khu Ma quan Thánh Linh Tâm, một mình xuất thành tham gia trận chiến quan trọng. Nhờ vào tọa kỵ của hắc phóng ra Chân Ác Nhân, mới tránh cho Quang Diệu Thiên Sứ kỵ sĩ đoàn lâm vào nguy hiểm đoàn diệt."

"Đồng thời mang về tổng trưởng quân sự Thánh Linh Tâm sử dụng Đồng Quy Linh Lô. Chỉ hai sự kiện này, hắc nên có được số lớn ban thưởng. Nhưng bởi vì quân đội không thông báo nhiệm vụ này cho lĩnh đội chúng ta, cho nên xem như Long Hạo Thần lấy công chuộc tội, tuyệt không có thưởng cho, chỉ là đạt được một bộ phận trên chiến trường giết địch."

"Thứ hai, khi mười đội Tân Săn Ma Đoàn cùng chấp hành nhiệm vụ, chắc các người còn nhớ một kích cuối cùng của Long Hạo Thần và Thái Nhi. Chỉ sợ các người không thấy rõ kẻ địch của họ là ai. Long Hạo Thần làm chỉ huy nhiệm vụ lần này, hắc dẫn theo Săn Ma Đoàn số một cấp sĩ của mình đối diện cường địch là Bích Lục Song Dao Ma và Ma Nhân Thuật Sĩ tám mắt. Dựa vào lực lượng đoàn đội hủy diệt chúng. Nhưng trong chiếc xe ma tộc cấp cao bảo vệ, lại xuất hiện ngoài ý muốn. Trong xe ẩn núp ma tộc cấp bảy Mã Khả Tây Á Tư Thị Huyết Bối Thập. Cũng chính là kẻ thủ hộ Quang nguyên tổ tinh linh mà sau này các người đã thấy. Đoàn trưởng và phó đoàn trưởng Săn Ma Đoàn số một cấp sĩ, Long Hạo Thần và Thái Nhi dưới sự hỗ trợ của bạn bè, phát động năng lực đặc thù vượt tầm kiểm soát, rốt cuộc đánh chết Thị Huyết Bối Thập cấp bảy. Nhưng bản thân họ cũng bị trọng thương."

"Sau nhiệm vụ lần này, đoàn đội họ đạt được quân đội thưởng cho bảy trăm công huân. Mà giết chết một Thị Huyết Bối Thập cấp bảy được giá trị công huân tròn một ngàn, đây là nguyên nhân họ có hơn hai ngàn công huân. Đồng thời đó cũng là lý do sau đó họ không gia nhập nhiệm vụ nào. Làm lĩnh đội, tôi xác nhận Long Hạo Thần biểu hiện trong nhiệm vụ có thể nói là hoàn mỹ. Gánh vác nhiệm vụ nguy hiểm, hơn nữa giao Quang nguyên tổ tinh linh cho quân đội Khu Ma quan. Làm lĩnh đội, tôi vì hắc và đồng bạn mà thấy kiêu ngạo."

Thanh âm Cao Anh Kiệt cực vang dội. Nghe gã nói, đội viên Săn Ma Đoàn số một cấp sĩ không tự giác ưỡn ngực ra. Đúng vậy, họ không thẹn với lòng. Hơn hai ngàn công huân là họ liều mạng đổi lấy. Bọn họ không thẹn với ai.

Nghe Cao Anh Kiệt nói vậy, sắc mặt Lục Hi cũng chậm rãi bình tĩnh. Nhớ lại mấy ngày đó, Săn Ma Đoàn vốn không phục cũng đều im lặng. Hôm ấy chiến đấu họ không gặp kẻ địch quá mạnh, không tưởng nổi Săn Ma Đoàn số một cấp sĩ lại đối đầu cường địch như vậy.

Ánh mắt Cao Anh Kiệt quét qua các thành viên Săn Ma Đoàn.

"Về câu hỏi thứ hai của đoàn trưởng Lục Hi, tôi xin nói một câu. Công huân của Săn Ma Đoàn số một cấp sĩ là phân chia đều. Hiện tại mỗi người công huân là gấp ba, bao gồm cả Hàn Vũ lấy trị liệu và phụ trợ làm chủ. Bởi vậy nếu tính toán cả giá trị công huân của Hàn Vũ, hiện tại tổng giá trị công huân của đội họ là hai ngàn năm trăm hai mươi."

Nói xong câu đó, gã xoay người lần nữa hành lễ hướng sáu vị phó điện chủ, rồi tự trở về vị trí.

Nghe gã giải thích câu hỏi thứ hai của Lục Hi, cho dù là sáu vị phó điện chủ đều biến sắc. Công huân đoàn đội cho điểm, nếu hiện tại là một tư thâm Săn Ma Đoàn thì họ sẽ không thấy có gì lạ. Nhưng Săn Ma Đoàn số một cấp sĩ chẳng qua là một Tân Săn Ma Đoàn, ngay cả Phụ Trợ kỵ sĩ đều chia công huân, còn lời nào để nói?

Đúng vậy, Săn Ma Đoàn số một cấp sĩ đạt được quán quân thắng rất hiếm, nhưng tuyệt đối là xứng danh, không có gì để chất vấn.

Sắc mặt Lục Hi chuyển biến cực lớn, chậm rãi đứng dậy khom người nói.

"Cảm ơn Cao lĩnh đội giải thích, chúng tôi thua tâm phục khẩu phục. Tôi và Săn Ma Đoàn số bốn chúc mừng Săn Ma Đoàn số một cấp sĩ đạt được vô địch."

Long Hạo Thần vội vàng đứng dậy, hẩn đều yên lặng nhìn mọi chuyện xảy ra, nhưng hiện tại không thích hợp lặng im nữa.

"Cảm ơn đoàn trưởng Lục Hi, tôi cũng cảm kích mỗi một đội Tân Săn Ma Đoàn. Chúng ta cùng nhau đi vào Săn Ma Đoàn đại gia đình này, mọi người là đồng chí, đồng bạn. Hy vọng sau này còn có cơ hội cùng các vị chấp hành nhiệm vụ."

Tiếp đến là nghi thức trao giải. Săn Ma Đoàn số một cấp sĩ trừ Hàn Vũ ra, mỗi người đều được tròn một ngàn điểm công huân. Nhưng khi trở về đội, không cần Long Hạo Thần nói cái gì, mỗi người tự động lấy ra một trăm bốn mươi hai điểm công huân cho Hàn Vũ, như cũ chia đều công huân. Đến tận đây, tổng giá trị công huân của Săn Ma Đoàn số một cấp sĩ đạt đến tám ngàn năm trăm hai mươi, cách thăng lên một vạn công huân chỉ kém hai ngàn.

Nếu muốn nói điều gì nữa, thì là trên đường trở về, Trần Anh Nhi nhờ vào thiên phú ưu tú thể hồn độn, rốt cuộc thành công đột phá cấp năm. Hiện tại Săn Ma Đoàn số một cấp sĩ cách thăng cấp hiệu chỉ còn lại công huân mà thôi.

Trong thánh thành có không ít cấm địa, trong đó, gần tháp nhiệm vụ Săn Ma Đoàn có một mảnh khu vực không nhỏ.

Nơi này là do cây xanh và bụi cây vòng thành khu vực. Cho dù là các nhân vật lãnh đạo nếu không có việc gì đều sẽ không tùy tiện đi vào.

Nơi này chính là nhà của Săn Ma Đoàn.

Trong cây xanh và bụi cây là từng tòa nhà hai tầng. Tòa nhà hình dạng không khác nhau, màu trắng mộc mạc. Mỗi tòa nhà đều có thể bài của mình, trừ này ra thì không có gì khác biệt.

Tòa nhà hai tầng này được sân bao quanh. Sân không nhỏ, ít nhất hơn năm trăm mét, bên trong có các thảm thực vật, và một con đường nhỏ do đá phô thành. Hoa cỏ chim chóc khiến người lưu luyến.

Mỗi tòa nhà đều thuộc về một Săn Ma Đoàn. Trừ phi Săn Ma Đoàn bị gạch bỏ, nếu không nó vĩnh viễn là nhà của họ. Ví dụ khu vực trung tâm tòa nhà thuộc về Ma Thần Chi Vãn, họ đã sử dụng nó hơn ba trăm năm.

Mười Tân Săn Ma Đoàn thành công thông qua rèn luyện, đương nhiên có tư cách được một tòa nhà thuộc về mình.

Lúc này, bảy người Săn Ma Đoàn số một cấp sĩ tụ tập tại đại sảnh tầng một.

Tòa nhà có hai tầng. Tầng một có đại sảnh hình tròn cao sáu mét. Phòng bếp hơn ba mươi mét vuông. Ba phòng ngủ. Tầng hai thì có năm phòng ngủ, mỗi phòng có buồng vệ sinh riêng. Tầng hai còn có sân thượng ba mươi mét vuông.

Trừ hai tầng ra, tòa nhà còn có tầng hầm cực lớn, bên trong có hầm rượu chuyên môn cho đội. Nhân viên chuyên môn phục vụ Săn Ma Đoàn khi thu dọn nơi đây còn vì hầm rượu bổ sung rượu ngon.

Toàn thân dựa vào ghế da trắng mềm mại, Trần Anh Nhi thỏa mãn nói.

"Nơi này thật tốt."

Lâm Hâm xót ruột nói.

"Thoải mái thì thoải mái, nhưng công huân quá đắt! Năm thứ nhất một ngàn công huân, sau này mỗi năm tăng lên một ngàn, sao liên minh không ăn cướp cho rồi?"

Cao Anh Kiệt mỉm cười nói.

"Công huân này không phải tiền thuê, mà là chi tiêu tất yếu duy trì tư cách Săn Ma Đoàn các người. Cũng là thủ đoạn xúc tiến các Săn Ma Đoàn hoàn thành nhiệm vụ. Nếu không, Săn Ma Đoàn chìm đắm trong sung sướng, liên minh dựa vào cái gì vun đắp vật tư cho các người?"

Bên cạnh Cao Anh Kiệt ngồi Sử Hiếu Tuyết. Cô đang ngồi cùng Trần Anh Nhi, rất hâm mộ nhìn mọi thứ trong đại sảnh. Cô được đặc biệt cấp cho cư ngụ ở đây. Trong khu biệt thự Săn Ma Đoàn này, có chuyên môn vùng đất cho cô nhi mất cha mẹ trong Săn Ma Đoàn.

Tư Mã Tiên cảm thán nói.

"Vốn hơn tám ngàn công huân không tính ít, nhưng giờ xem ra còn kém xa!"

Cao Anh Kiệt nói.

"Đây là lần cuối cùng tôi hội hợp với các người. Tôi đã hoàn thành nhiệm vụ, từ hôm nay trở đi sẽ không là lãnh đội của các người nữa. Lần này rời đi, không còn tư cách tiến vào khu vực này. Hãy nói ý nghĩ của các người đi. Hạo Thần."

Bị Cao Anh Kiệt điểm danh, Long Hạo Thần đứng dậy nói.

"Lãnh đội, ngài không thể lại hướng dẫn chúng tôi thêm đoạn thời gian ư?" Mấy ngày ở chung, mỗi người cực kỳ khâm phục Cao Anh Kiệt. Có thể nói gã dốc hết sức chiến dẫn họ. Có gã, Săn Ma Đoàn số một cấp sẽ bớt đi rất nhiều đường vòng.

Cao Anh Kiệt mỉm cười nói.

"Trên đời không có buổi tiệc nào không tàn. Nếu tôi cứ đi theo các người, ngược lại sẽ ức chế các người phát triển. Hãy nói ý nghĩ của các người đi, tôi sẽ không ở lại đây quá lâu."

Long Hạo Thần gật đầu nói.

"Lãnh đội, với chúng tôi thì có hai con đường tuyển chọn. Trước mắt chúng tôi đều đã đột phá cấp năm, công huân chỉ kém một ngàn là lên tới một vạn. Nơi này mỗi năm phải giao tiền thuế, nên chúng tôi tuyển chọn đệ nhất là cố gắng gom được hơn một ngàn công huân, trước thăng lên cấp hiệu rồi tính tiếp."

Lâm Hâm vẽ mặt đau khổ nói.

"Nhưng nếu vậy thì chúng ta sẽ biến thành khố rách áo ôm. Thăng cấp Săn Ma Đoàn sẽ tiêu hết một vạn công huân, cũng không phải cho trung tâm cấp nhiệm vụ nhìn một cái mà thôi. Thậm chí còn phải bán một ít đan dược hoặc thứ khác."

Long Hạo Thần nói.

"Còn cách thứ hai chính là trực tiếp lĩnh nhiệm vụ, hơn nữa thông qua công huân tăng cao thực lực, thông qua hoàn thành nhiệm vụ kiếm giá trị công huân, không thăng lên cấp hiệu."

Cao Anh Kiệt gật đầu nói.

"Rất tốt, các người suy nghĩ rất rõ ràng. Vậy cậu nghiêng về hướng nào?"

Long Hạo Thần mỉm cười nói.

"Vậy phải xem ngài hướng dẫn chúng tôi đã. Tôi muốn biết là, nếu chúng tôi thăng Săn Ma Đoàn cấp hiệu, sẽ được cái gì?"

Nghe hẳn hỏi, Cao Anh Kiệt bật cười.

"Không nghĩ đến cậu cũng gian xảo quá chứ. Nhưng cậu hỏi đúng lắm. Cho các người biết cũng không tính phạm quy tắc." Nghe Cao Anh Kiệt kể xong, mọi người chỉ nhẹ gật đầu. Bọn họ cũng đại khái đoán ra rồi, nhưng khi nghe Cao Anh Kiệt nói đến điểm cuối cùng thì bảy người Săn Ma Đoàn số một cấp sĩ, bảy đôi mắt tựa như đá phát sáng lóe lên.

Đối với Săn Ma Đoàn số một cấp sĩ mà nói, hiện tại họ thiếu cái gì? Đầu tiên là bí kỹ. Tư Mã Tiên mới thăng cấp năm, kỹ năng bình thường già có thể học tập ở phân điện Mục Sư Thánh Điện. Nhưng mục sư cấp năm có mấy bí kỹ công kích khá quan trọng, nếu có thể học được thì tăng mạnh thực lực.

Đồng thời sau khi Săn Ma Đoàn có được loại sinh mệnh cùng chung Linh Hồn Xiềng Xích, trang bị cấp sử thi, khuyết điểm trị liệu hiện rõ ra. Cái này cần Hàn Vũ hoàn thiện.

Tuy đối với tổng thể đoàn đội mà nói, họ cũng thiếu trang bị, nhưng kỹ năng càng thêm quan trọng. Nếu có thể lấp đầy điểm yếu thiếu kỹ năng, như vậy về phương diện trang bị, có thể tạm thời không bổ sung. Đây là một trong những chỗ tốt Linh Hồn Xiềng Xích đem lại.

Long Hạo Thần vốn nghiêng hướng tuyển chọn thứ hai, chuẩn bị đem hơn tám ngàn công huân gia tăng thực lực đồng bạn, sau đó nỗ lực hoàn thành nhiệm vụ. Nhưng có Cao Anh Kiệt nói vài lời, họ cần suy nghĩ lại.

Sau khi bàn bạc sơ, Săn Ma Đoàn số một cấp sĩ đạt thành ý kiến, thăng cấp Săn Ma Đoàn!

Sáu cơ hội tuyển chọn bí kỹ, Long Hạo Thần suy nghĩ xong làm ra quyết định. Cho Tư Mã Tiên ba lần, bổ sung sức mạnh. Hàn Vũ hai lần, Vương Nguyên Nguyên một lần. Long Hạo Thần, Thái Nhi, Lâm Hâm và Trần Anh Nhi tạm thời không cần bí kỹ.

Đây là chỗ tốt của đoàn đội, khi cần thiết thì vun đắp vật tư. Long Hạo Thần lần này được đến Quang nguyên tổ tinh linh, đồng thời có bí kỹ Di Hoa Tiếp Mộc của Thích Khách Thánh Điện, hơn nữa đã truyền nó cho Thái Nhi, hiện tại hai người khá mạnh. Các loại kỹ năng phòng ngự hỏa hệ của Lâm Hâm thì tạm thời không cần bổ sung. Trần Anh Nhi không cần học tập kỹ năng. An bài như vậy tất nhiên hợp lý.

Còn về thiếu một ngàn năm trăm công huân, sau khi Long Hạo Thần cùng đám bạn bàn bạc, phủ quyết đề nghị bán đan dược của Lâm Hâm, quyết định đi mượn.

Tuy bán dược có thể đổi công huân, nhưng đối với bọn họ, mấu chốt là một viên đan dược có thể cứu mạng cả đoàn.

Kết quả người đầu tiên Long Hạo Thần tìm tới là Săn Ma Đoàn số bốn. Hắn không thể chậm trễ thời gian, nếu không người ta dùng hết công huân thì sao? Trong tình huống Săn Ma Đoàn không thể thăng cấp, tăng cao sức chiến đấu rất quan trọng.

Ngoại trừ họ đạt được vô địch, trong số Săn Ma Đoàn hắn quen biết, số bốn cấp sĩ là giàu nhất. Dựa vào thành tích hạng hai, họ đạt được ban ngàn điểm thưởng, thêm vào nguyên bản, tổng cộng hơn năm ngàn công huân.

Tương tự tòa nhà trắng, Long Hạo Thần gặp Lục Hi và Lý Hình. Long Hạo Thần tới đây, phần lớn là vì có Lý Hình.

Lục Hi và Lý Hình thấy Long Hạo Thần thì có chút bất ngờ, sau khi nghe ý đồ của Long Hạo Thần, Lục Hi trầm tư. Lý Hình thì kêu các đội viên trong đoàn.

Một ngàn năm trăm công huân đối với Săn Ma Đoàn cấp sĩ không phải con số nhỏ, không phải đoàn trưởng có thể tự quyết định.

"Long đoàn trưởng, xin chờ một chút, chúng tôi cần bàn bạc đã." Lục Hi nói Long Hạo Thần.

Long Hạo Thần cười gật đầu, làm tư thế mời. Hắn đến đây thẳng thắn biểu đạt ý mình, không hề che giấu. Đương nhiên Săn Ma Đoàn số bốn cấp sĩ không phải tuyển chọn duy nhất. Nếu nơi này không được thì hắn có thể tìm người khác.

Lục Hi dẫn theo năm người Săn Ma Đoàn số bốn cấp sĩ tụ tập trong phòng lớn.

"Trước khi mọi người phát biểu ý kiến, tôi đơn giản phân tích chút." Lục Hi trầm giọng nói. "Đầu tiên là thực lực của Săn Ma Đoàn số một cấp sĩ. Bọn họ đã có thể tự thăng lên Săn Ma Đoàn cấp hiệu, như vậy đại biểu toàn đội họ đã đạt tới cấp năm. Thứ hai, còn nhớ lính đội Cao Anh Kiệt nói gì không? Long Hạo Thần từng cùng Thái Nhi chung sức giết

chết cấp bảy Thị Huyết Bối Tháp. Tuy bọn họ cũng vì vậy mà trọng thương, nhưng nếu đổi lại là chúng ta, có thực lực này sao? Lại thêm mọi người đừng quên, Long Hạo Thần đạt hạng đầu thi đấu cá nhân còn có Quang nguyên tố tinh linh. Nếu đoàn đội so đấu, tuy chúng ta cũng mạnh nhưng không thể so với họ được."

"Đương nhiên không phải tôi tự coi nhẹ mình. Bàn về tiềm lực, chúng ta không thua họ. Điểm thứ hai tôi muốn nói là thân phận bảy người Săn Ma Đoàn số một cấp sĩ. Trong bọn họ tôi chưa rõ thân phận Long Hạo Thần, nhưng hẳn có thể được minh chủ Thánh Minh bảo hộ, tầm quan trọng đối với Kỵ Sĩ Thánh Điện có thể nghĩ. Ông cố Thái Nhi là điện chủ Thích Khách Thánh Điện. Hơn nữa theo tôi biết, trong đội họ có ma pháp sư không biết không kích, là cháu của Ma Pháp Thánh Điện phó điện chủ Lâm Thần. Cùng Săn Ma Đoàn số một cấp sĩ quan hệ tốt, đối với chúng ta mà nói là chuyện tốt. Được rồi, giờ mọi người có thể phát biểu."

Lý Hình là phó đoàn trưởng, đương nhiên là người thứ nhất lên tiếng. Cô trầm ngâm một lúc, nói.

"Long Hạo Thần là đệ đệ của tôi, vì công bình, tôi bỏ qua."

Săn Ma Đoàn số bốn có thể trong thi đấu đoàn đội được đến thành tích hạng hai, quan trọng là toàn đội thực lực cường. Trong cả đội chỉ có Lý Hình và Bạch Hiểu Mạt là cấp bốn. Nhưng qua ba tháng rèn luyện, họ đều sắp đột phá cấp năm. Đặc biệt là Lý Hình, cô có được Mai Khôi Độc Giác Thú, địa vị cực cao trong đội.

Ma pháp sư cấp năm Dịch Quân nói.

"Trợ giúp Săn Ma Đoàn số một cấp sĩ thật là có thể cải thiện quan hệ giữa chúng ta và bọn họ. Nhưng công huân đối với chúng ta mà nói cũng rất quan trọng, mặc kệ là bí kỹ hay trang bị, một ngàn năm trăm công huân có thể tăng chiến lực của chúng ta, tăng cường lực cạnh tranh khi tiếp nhiệm vụ."

Lục Hi mỉm cười nói.

"Nếu tôi nói khi xuất ra một ngàn năm trăm công huân, cũng cho chúng ta được đến chỗ tốt thì sao?"

Long Hạo Thần chờ đợi không lâu, chẳng qua là khoảng thời gian bữa cơm thì nhóm Lục Hi, Lý Hình đã đi ra.

"Long đoàn trưởng, trải qua thương nghị, tập thể đồng ý cho các người mượn công huân." Lục Hi mỉm cười nói.

Long Hạo Thần vui vẻ, lập tức nói.

"Tôi đại biểu Săn Ma Đoàn số một cấp sĩ cảm tạ các vị. Xin yên tâm, chỉ cần chúng tôi có thể sống sót sau nhiệm vụ, nhất định sẽ trả lại công huân gấp đôi."

Lục Hi lắc đầu nói.

"Không, trả gấp đôi thì không cần. Nhưng chúng tôi có một điều kiện nhỏ, hy vọng Long đoàn trưởng có thể đồng ý."

"A?" Long Hạo Thần trong lòng chợt động. "Mời Lục đoàn trưởng nói."

Lục Hi cười nói.

"Chúng tôi hy vọng lần đầu tiên quý đoàn chấp hành nhiệm vụ Săn Ma Đoàn cấp hiệu, thì có thể cùng cộng hưởng nhiệm vụ. Phần thưởng chia bảy ba. Các người bảy, chúng tôi ba."

Long Hạo Thần ngẩn ra, trong con ngươi vàng kim trong suốt xuất hiện vài phần hiểu rõ, trên mặt lộ tia cười.

"Lục đoàn trưởng quả là người thông minh. Tốt, tôi đại biểu Săn Ma Đoàn số một cấp sĩ đồng ý."

Lý Hình đứng bên cạnh Lục Hi cau mày nói.

"Hạo Thần, đệ không cần hỏi ý đội viên sao?"

Long Hạo Thần mỉm cười lắc đầu.

"Hợp tác thì cùng có lợi, tin tưởng đệ có thể thuyết phục bọn họ."

Chỉ đơn giản biểu hiện, Long Hạo Thần đã hướng Săn Ma Đoàn số bốn cấp sĩ chứng minh lực ngưng tụ và lãnh đạo của mình.

Lục Hi mắt chợt lóe sáng, nói.

"Nếu đã vậy hiện tại tôi chuyển công huân cho cậu, chờ tin tốt của Long đoàn trưởng."

Sau khi hai đoàn trưởng hoàn thành chuyển hoá công huân, Long Hạo Thần từ biệt rời đi.

Hợp tác thì có lợi, câu này Long Hạo Thần không phải chỉ nói mà thôi. Lục Hi là người thông minh, sao không biết được? Săn Ma Đoàn số bốn có thể đạt hạng hai thi đấu đoàn đội, áp qua Dương Văn Chiêu số hai cấp sĩ và Đoàn Ưc số ba cấp sĩ, sớm chứng minh thực lực tổng thể. Tuy đám Long Hạo Thần có tư cách thăng lên Săn Ma Đoàn cấp hiệu, nhưng không cần nói, họ yếu hơn mấy Săn Ma Đoàn cấp hiệu khác. Nhiệm vụ cấp hiệu không nhẹ nhàng, nếu có Săn Ma Đoàn số bốn cấp sĩ hỗ trợ, như vậy họ càng nắm chắc hoàn thành nhiệm vụ và tăng cao hệ số an toàn. Thậm chí có thể nhận nhiệm vụ khó khăn một ít. Mọi người đều là lần đầu một mình làm nhiệm vụ, trông chừng lẫn nhau, có thể nói đúng là hợp tác thì có lợi. Huống chi Săn Ma Đoàn số một cấp sĩ có được bảy phần.

Đồng dạng, đối với Săn Ma Đoàn số bốn mà nói, tuyển chọn của Lục Hi thông minh mà xảo diệu. Nhiệm vụ cấp hiệu và nhiệm vụ cấp sĩ tuyệt không cùng mức khó khăn. Phần thưởng đương nhiên cũng nhiều hơn. Mặc dù là cùng chung nhiệm vụ, nhưng gã tin tưởng Long Hạo Thần sẽ tìm một nhiệm vụ thích hợp lợi ích, thậm chí là nhiệm vụ liên hoàn. So với bọn họ nhận nhiệm vụ cấp sĩ từng bước leo lên thì đi đường tắt

nhieu. Không chừng làm xong nhiệm vụ, có thể tăng vọt khoảng cách được đến Săn Ma Đoàn cấp hiệu.

Nhìn bóng lưng Long Hạo Thần rời đi, Lục Hi xoay người, khẩn thiết nói với thành viên Săn Ma Đoàn số bốn.

"Nhóm Long Hạo Thần có thể làm được thì chúng ta cũng có thể. Chúng ta cũng giống bọn chia điều, mọi người thấy sao?"

Lý Hình chợt lóe ý kiến.

"Không bằng chúng ta thống nhất điều phối, ai cần thì mượn ai."

Mắt mọi người sáng lên.

Lục Hi trong lòng máy động.

"Ý kiến này hay, tôi còn có đề nghị. Lý Hình, từ hiện tại bắt đầu, cô tạm thời tiếp vị trí đoàn trưởng."

Lý Hình ngây ra nhưng lập tức hiểu được. Lục Hi vội vàng giải thích nói.

"Cô đừng hiểu lầm, không phải tôi muốn lợi dụng quan hệ giữa cô và Long Hạo Thần. Mà là cảm thấy tỷ lệ hai người càng dễ liên lạc, hơn nữa cùng là kỹ sĩ, như vậy đối với hai đoàn chúng ta đều tốt."

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 90

Chúng Ta Là Vô Định [Tt]

Trầm ngâm trong chốc lát, dưới ánh nhìn chăm chú của đồng bạn, Lý Hình nhẹ gật đầu.

Ba ngày sau, tháp nhiệm vụ Săn Ma Đoàn, tầng hai.

Tháp nhiệm vụ Săn Ma Đoàn mỗi tầng đều giống nhau, bố trí không khác biệt. Đại sảnh ba trăm mét vuông, chung quanh có sáu quầy cao to. Sáu quầy đại biểu cho sáu nhiệm vụ khác nhau.

Ẩn thứ tự là: nhiệm vụ giết chóc, nhiệm vụ tìm đồ, nhiệm vụ trinh sát, nhiệm vụ tình báo, nhiệm vụ chiến tranh và nhiệm vụ tổng hợp.

Nơi này là tháp nhiệm vụ Săn Ma Đoàn, nên hầu như tất cả nhiệm vụ đều là liên quan ma tộc, chỉ có số ít nhiệm vụ đặc thù là không quan hệ ma tộc.

Cầm lệnh bài Săn Ma Đoàn cấp hiệu chất đồng có lẫn vào năm phần trăm bí ngân, Long Hạo Thần và đồng bạn đi tới tầng hai tháp nhiệm vụ. Đồ tốt quá nhiều, muôn màu muôn sắc. Mà bọn họ là trong số Săn Ma Đoàn cấp hiệu thậm chí là Săn Ma Đoàn cấp sĩ nghèo nhất. Tổng số công huân bảy người thêm vào miễn cưỡng đứng hàng chục. Bị đả kích nặng nề, sau khi Vương Nguyên Nguyên, Hàn Vũ và Tư Mã Tiên đã lựa chọn xong bí kỹ, sáng hôm nay bảy người cùng chạy tới trung tâm nhiệm vụ chọn công việc. Công huân ý nghĩa thăng cấp nha! Trong trung tâm giao dịch Săn Ma Đoàn tầng hai, bọn họ thậm chí thấy ma được siêu cường lực, tên là Thánh Linh Đan. Trong đời bất cứ chức nghiệp nào chỉ có thể

dùng một lần, hơn nữa không thể dùng để đột phá bình cảnh. Tác dụng là thông qua hiệu lực đan dược tăng cao một ngàn điểm linh lực. Là một ngàn điểm...

Đương nhiên thứ này phải trả giá trị công huân đối với đám Long Hạo Thần hiện tại là con số thiên văn. Một vạn công huân một viên, đây vẫn là vì nguyên nhân không thể lặp lại dùng.

Nhìn thấy đan dược này, mắt Lâm Hâm xanh ngắt. Y học ma dược hầu như là tự mày mò, đã từng thấy phối phương rách nát của loại Thánh Linh Đan này, mơ hồ nhớ kỹ. Chế tác Thánh Linh Đan nguyên liệu chủ yếu có cái phụ thuộc một loại ma thú cấp tám. Mấu chốt là phối phương kia bị thiếu hụt. Nếu bảy người có một viên Thánh Linh Đan, như vậy cần tới bảy vạn giá trị công huân!

Đây còn chưa tính có vô số trang bị khiến mắt ai cũng thêm nhỏ dãi. Hơn nữa trong trung tâm giao dịch Săn Ma Đoàn, kim tiền không có bất cứ tác dụng gì. Mặc kệ là Săn Ma Đoàn bên trong mở sạp hoặc là bản thân trung tâm giao dịch, đều chỉ nhận công huân.

"Mọi người đi xem có nhiệm vụ nào thích hợp chúng ta không. Có thể lấy khó khăn cao chút, dù gì chúng ta sẽ chia với Săn Ma Đoàn số bốn cấp sĩ."

Dưới sự chỉ dẫn của Long Hạo Thần, bảy người chia thành sáu tổ, phân công nhau tới các quầy cẩn thận nhìn. Mặt sau mỗi quầy đều có cái bảng ma tinh, bên trên liệt kê nhiệm vụ. Đương nhiên chỉ ghi tên nhiệm vụ và giá trị công huân thưởng cho, cụ thể nội dung thì cần thẩm tra. Thẩm tra một lần phải giao nộp giá trị công huân một lần. Khi Săn Ma Đoàn cấp sĩ thẩm tra thì giao nộp một điểm công huân. Đến cấp hiệu, một lần kiểm tra phải nộp mười điểm công huân.

Hiện tại đám Long Hạo Thần tổng cộng có hai mươi điểm giá trị công huân, chính là nói, chỉ có thể xem nhiệm vụ hai lần. Công huân khó kiếm mà dễ tiêu hao cũng là vì vậy. Không phải tất cả Săn Ma Đoàn đều có thể lớn mạnh, có không ít bị đào thải.

Long Hạo Thần nắm bàn tay nhỏ nhắn của Thái Nhi, đi tới quầy nhiệm vụ trình sát xem tên nhiệm vụ trên bản ghi chép ma tinh.

Hiện tại trong tay Thái Nhi không có gậy trúc nữa. Tu luyện xong Luân Hồi Linh Lô nghĩa là nàng đã chân chính có được năng lực linh lô. Tuy như cũ phải mất đi một cảm, nhưng có thể tự khống chế. Ví dụ hiện tại nàng để mình mất đi khứu giác.

Long Hạo Thần nghiêm túc xem nhiệm vụ, Thái Nhi không ngừng liếc trộm hắn. Từ sau khi hồi phục thị lực, Thái Nhi thỉnh thoảng làm động tác như vậy, dường như xem bao lâu cũng không đủ.

Hắn và khi còn nhỏ thay đổi rất nhiều, cậu bé năm xưa giờ biến thành thiếu niên, chỉ là đẹp trai thì có tăng không giảm. Cùng với tu vi tăng cao, khuôn mặt điển trai tràn ngập hơi thở quang minh thân thiện và hấp dẫn. Thậm chí hơi thở thuần khiết từ người hắn có tác dụng thanh tẩy tâm hồn. Đây chính là con trai quang minh!

"A!" Long Hạo Thần đột nhiên kêu một tiếng, đánh thức Thái Nhi khỏi suy nghĩ miên man, nhìn theo ánh mắt hắn.

Chỉ liếc mắt một cái, Thái Nhi đã biết vì sao Long Hạo Thần kinh ngạc.

Nhiệm vụ Săn Ma Đoàn cấp hiệu có thể nhận đúng là khác biệt. Nhiệm vụ của Săn Ma Đoàn cấp sĩ đa số phần thưởng từ một ngàn đến ba ngàn, thậm chí có vài trăm.

Mà cấp hiệu thì phần thưởng không có dưới ba ngàn.

Trong rất nhiều nhiệm vụ trình sát, Long Hạo Thần liếc mắt một cái liền thấy một nhiệm vụ khá phong phú. Nhiệm vụ gọi là Trình Sát Kinh Khủng Bi Khiếu Động. Phần thưởng là hai vạn công huân. Độ nguy hiểm: không biết.

Phần thưởng cao thật. Long Hạo Thần có chút tâm động, mặc dù trong bạn cùng lứa thì hẳn xem như trầm ổn, nhưng dù sao mới mười mấy tuổi, nhiều ít có chút ghé con không sợ hổ. Cao Anh Kiệt từng nói, tính ra thì nhiệm vụ độ nguy hiểm chưa biết rất dễ bị tuyển chọn. Bởi vì nhiệm vụ này rất có khả năng gặp phải độ nguy hiểm khá thấp. Nhưng độ nguy hiểm chưa biết thì thưởng cho không quá cao.

Nhưng phần thưởng trước mắt trong nhiệm vụ trình sát nhiều thật, trọn vẹn hai vạn! Cho dù chia ba phần cho Săn Ma Đoàn số bốn cấp sĩ, bọn họ cũng được một vạn bốn ngàn điểm, cực có lợi cho đoàn đội tăng trưởng. Hơn nữa trong lúc làm nhiệm vụ thu hoạch được gì đều thuộc sở hữu của Săn Ma Đoàn bọn họ.

Vội vàng gọi đám bạn lại, hẳn cho họ xem nhiệm vụ.

Tư Mã Tiên không hề do dự nói.

"Đại ca, còn chờ cái gì. Điều tra địa điểm nhiệm vụ này rồi đi. Chúng ta có hai mươi điểm công huân, có thể tra hai cái nhiệm vụ. Thưởng cho cao vậy, lại là độ nguy hiểm không biết, rất có thể cần xâm nhập lãnh địa ma tộc."

Nghe Tư Mã Tiên nói vậy, mắt mọi người chột sáng. Nếu như cần xâm nhập ma tộc, như vậy thưởng cao rất bình thường.

Long Hạo Thần gật đầu, nói.

"Tốt, vậy chúng ta xem vị trí nhiệm vụ."

Họ đi tới quầy, giao ra mười điểm giá trị công huân, chọn xem xét.

Toàn cảnh nhiệm vụ xuất hiện trước mắt thành viên Săn Ma Đoàn số một cấp sĩ.

Kinh Khủng Bi Khiếu Động, nằm ở mé bắc khu trung tâm ma tộc, cần phải xâm nhập hai ngàn ba trăm dặm, xuyên qua bốn hành tỉnh của ma tộc. Căn cứ tình báo, Kinh Khủng Bi Khiếu Động bình thường phát

ra tiếng huýt gió kỳ quái, mấy tháng trước trong một lần động đất đột nhiên xuất hiện, nội bộ rắc rối phức tạp, nhưng rất có khả năng sản xuất vài bảo thạch đặc thù. Nếu trong lúc hoàn thành nhiệm vụ trinh sát có thể mang về vài cái, ứng với giá trị bảo thạch đổi lấy giá trị công huân. Độ nguy hiểm của Kinh Khủng Bi Khiếu Động hiện tại là chưa biết, nhưng cần xâm nhập nội bộ ma tộc, rất có khả năng gặp phải ma tộc Truy Tâm Giả. Đội nhận nhiệm vụ nên thận trọng.

Tiếp đó là vị trí địa đồ của Kinh Khủng Bi Khiếu Động.

Xem xong giới thiệu, Săn Ma Đoàn số hai mươi một cấp sĩ đều nhú mày trầm mặc.

Cấp hiệu số hai mươi một là danh hiệu của họ, cũng có nghĩa là trong Săn Ma Đoàn, cấp hiệu tổng cộng có hai mươi một đội.

Long Hạo Thần trầm giọng nói.

"Cần xâm nhập hai ngàn ba trăm dặm ma tộc, khó khăn không nhỏ, mọi người thấy sao?"

Vương Nguyên Nguyên nói.

"Tuy nhiệm vụ này rất khó, nhưng có thể thấy một khi chúng ta hoàn thành, lợi ích cũng không nhỏ. Vừa này bên tôi có nhiệm vụ cũng thưởng hai vạn, là nhiệm vụ giết chóc, chúng ta có cần xem thử?"

Kỳ thật đám Long Hạo Thần đều không cảm giác được, bởi vì bị trung tâm nhiệm vụ Săn Ma Đoàn tăng hai kích động, họ có chút không ổn định, mãnh liệt khát vọng công huân.

Bọn họ lấy còn lại mười điểm công huân tra xét nhiệm vụ giết chóc. Mục tiêu nhiệm vụ là giết chết mười ma tộc cấp bảy bậc trung. Căn bản không cần xem tên, đám Long Hạo Thần quyết định buông bỏ.

Ban đầu họ có thể giết chết Thị Huyết Bối Tháp đã là siêu may mắn. Hạo Nguyệt tập kích thành công, trên diện rộng giảm bớt thực lực Thị

Huyết Bối Tháp. May mắn như vậy không có khả năng tiếp tục theo họ. Huống chi số lượng là mười con.

Lấy thực lực hiện giờ của họ chỉ có nước đi chịu chết, quan trọng là còn phải tìm đến lãnh địa ma tộc cường đại.

Đến lúc này, họ đã không có lựa chọn nào khác, bởi vì không còn lấy ra công huân nào để tra xét nữa.

Một Săn Ma Đoàn tổng công huân số không cứ như vậy sinh ra.

Săn Ma Đoàn số hai mươi một cấp hiệu mới ra lò bảy thành viên nhìn nhau, rớt cuộc, mọi người quyết định.

*Rầm! *

Nếu thật sự không thể, vậy cũng không cần bỏ nhiệm vụ này. Ngược lại nhận nhiệm vụ rồi bỏ sẽ không trừ giá trị công huân. Đến lúc đó lại mượn công huân nhận lại nhiệm vụ thì được rồi. Hơn nữa nhiệm vụ này là đối với một Săn Ma Đoàn, bọn họ cộng tác với Săn Ma Đoàn số bốn cấp sĩ, tương đương có mười ba người hoàn thành nhiệm vụ, vẫn là còn có cơ hội.

Cuối cùng, đồng bạn vây quanh Long Hạo Thần, cùng nhau đi tới quây nhiệm vụ trinh sát.

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 91

Thương Đoàn Nguyệt Dạ

"Xin chào, chúng tôi quyết định nhận nhiệm vụ trinh sát, tìm kiếm Kinh Khủng Bi Khiếu Động." Long Hạo Thần nói với người đàn ông trung niên sau quầy.

Nhân viên phục vụ Săn Ma Đoàn có chút nghi hoặc nhìn Long Hạo Thần, lòng thầm giật mình. Có thể xuất hiện tại tầng này đều Săn Ma Đoàn cấp hiệu. Cậu bé trước mắt tuổi cũng quá nhỏ đi, chắc chắn chưa tới hai mươi tuổi. Đội viên Săn Ma Đoàn cấp hiệu chưa đến hai mươi tuổi thì rất hiếm thấy. Hơn nữa nhìn bộ dáng, dường như cậu ta còn là đoàn trưởng, các đội viên khác tuổi cũng không lớn.

Nhưng đã có thể tới đây, hiển nhiên không cần nghi ngờ thân phận đám Long Hạo Thần.

"Tốt, xin đưa ra lệnh bài đoàn trưởng."

Long Hạo Thần đưa lên lệnh bài Săn Ma Đoàn của mình, cho nhân viên công tác đăng ký.

Nhân viên công tác vừa đăng ký vừa kể lại tình huống của họ.

"Săn Ma Đoàn số hai mươi một cấp hiệu, nhận nhiệm vụ trinh sát, tìm kiếm Kinh Khủng Bi Khiếu Động. Nhiệm vụ thưởng cho, hai vạn công huân. Nhiệm vụ thất bại, không trừng phạt. Săn Ma Đoàn số hai mươi một cấp hiệu, số lượng hoàn thành nhiệm vụ..."

Đọc đến đây, thanh âm nhân viên công tác đột nhiên ngừng, giật mình ngẩng đầu nhìn Long Hạo Thần.

"Nhiệm vụ hoàn thành số không. Đây, sao có thể?"

Long Hạo Thần lễ phép nói.

"Chúng tôi là Tân Săn Ma Đoàn năm nay, bởi vì tu vi đội viên đột phá cấp năm, trong nhiệm vụ rèn luyện được đủ công huân, nên thăng lên cấp hiệu, bởi vậy chưa có hoàn thành nhiệm vụ nào."

Không ngờ lại là Tân Săn Ma Đoàn? Nhân viên công tác tốt bụng nhắc nhở.

"Nhiệm vụ này khó khăn không nhỏ, cần xâm nhập sâu vào hơn hai ngàn dặm ma tộc, phải đi qua bốn hành tỉnh của ma tộc. Tuy trên bản đồ có lộ tuyến nhưng vẫn có khả năng đụng tới quân đội ma tộc, tính nguy hiểm không nhỏ. Hơn nữa Kinh Khủng Bi Khiếu Động nguy hiểm là không biết. Tuy rằng phần thưởng phong phú, nhưng nhiệm vụ không dễ hoàn thành. Các người xác định thật muốn nhận nhiệm vụ này?"

Long Hạo Thần cười nói.

"Đúng vậy, chúng tôi quyết định. Cảm ơn ngài nhắc nhở, chúng tôi sẽ cẩn thận. Khi nhận xong nhiệm vụ, chúng tôi sẽ cộng hưởng cho một đội Săn Ma Đoàn khác, do hai đội cùng làm. Cho nên tuy có nguy hiểm nhưng không phải không có cơ hội."

Nhân viên công tác gật gù.

"Thì ra là thế, vậy thì được. Nhưng các người vẫn nên nhớ kỹ, đối với Săn Ma Đoàn mà nói, quan trọng nhất là bảo vệ chính mình, đừng vì công huân mà quá liều mạng. Tôi sẽ cho các người xử lý thủ tục." Trong lòng già, tiềm thức cho rằng đội Long Hạo Thần cùng chung nhiệm vụ là một Săn Ma Đoàn cấp hiệu khác, cho nên không hỏi nhiều thêm.

Nhân viên công tác ở đây đều rất có trách nhiệm. Nếu họ nhận định đoàn đội không có khả năng hoàn thành nhiệm vụ, có thể từ chối không tuyên bố nhiều vụ. Tất cả đều là vì bảo hộ an toàn Săn Ma Đoàn.

Nhận nhiệm vụ, đám Long Hạo Thần cũng đạt được nhiệm vụ vật phẩm, bảo thạch truy tìm.

Bảo thạch này thể tích không lớn, lại có được ký ức, kích hoạt linh lực rồi có thể liên tục ghi nhớ hình ảnh xung quanh, lưu trữ. Bảo thạch truy tìm giá khá cao, cần một ngàn điểm công huân mới đổi được một viên. Trong khi tra xét nhiệm vụ thì có thể miễn phí cho mượn, nhưng nếu như mất thì phải bồi thường.

Nhận xong nhiệm vụ, đám Long Hạo Thần hưng phấn rời khỏi tháp nhiệm vụ Săn Ma Đoàn. Đây là nhiệm vụ thứ nhất của họ, phải làm tốt chuẩn bị rồi mới xuất phát.

Đây chính là hai vạn công huân nha!

Năm ngày sau.

Tháp nhiệm vụ Săn Ma Đoàn tầng hai.

Một ông lão tóc hoa râm vội vã đi hướng quầy nhiệm vụ trình sát. Hôm nay chỗ đó như cũ là người đàn ông trung niên.

"Lý Tĩnh chấp sự, lại có nhiệm vụ?" Hiển nhiên người sau quầy quen biết ông.

Nhóm chấp sự tháp nhiệm Săn Ma Đoàn chính là chuyên môn phụ trách các nhiệm vụ. Lúc này cảm xúc ông có chút vội vàng.

"Không phải, tôi tới thủ tiêu nhiệm vụ. Thủ tiêu nhiệm vụ trình sát Kinh Khủng Bi Khiếu Động tuần trước tôi đưa. Căn cứ tin tức, trong Kinh Khủng Bi Khiếu Động có khả năng tồn tại ma thú cấp tám hoặc chín. Thậm chí có khả năng tồn tại một ít di tích thượng cổ. Nhiệm vụ

khó khăn tăng vọt, phần thưởng sẽ tăng lên tới hai mươi vạn công huân, đồng thời phóng bên nhiệm vụ cấp vương."

"Cái gì?" Người đàn ông trung niên kinh ngạc. "Nhiệm vụ cấp vương?"

Dựa theo thứ tự Săn Ma Đoàn, sau cấp sĩ là tới cấp hiệu, tiếp đó là cấp suất, tiếp nữa là cấp vương. Nhiệm vụ cấp vương xem như là cao cấp nhất. Tăng hai cấp, hơn nữa phần thưởng đột tăng gấp mười, tình huống này rất ít xuất hiện.

Lý Tĩnh cười khổ nói.

"Kinh Khủng Bi Khiếu Động vốn là một đội Săn Ma Đoàn cấp hiệu chúng tôi phát hiện, khi đó họ bởi vì hoàn thành nhiệm khác, đội viên có hai người trọng thương, chưa đi vào trình sát, chỉ đơn giản phán đoán tình huống trong động. Gần nhất có một đội Săn Ma Đoàn cấp hiệu đi ngang đó mang về tin tức chính xác. Trong đội có cường đại linh lực dao động, có khả năng xuất hiện ma thú cực mạnh. Hơn nữa ma tộc cũng đã phái người bắt đầu tiến hành trình sát. Cho nên nhiệm vụ khó khăn mới tăng tới cấp vương. Có Săn Ma Đoàn cấp vương ra tay, trình sát nơi đó chắc không có vấn đề."

Người đàn ông trung niên sau quầy cười khổ nói.

"Nhưng mà, nhiệm vụ này đã bị nhận rồi."

"Cái gì? Bị nhận?" Lý Tĩnh kinh ngạc. "Bị Săn Ma Đoàn cấp hiệu nhận? Đây chính là nhiệm vụ cần xâm nhập nội bộ ma tộc hơn hai ngàn dặm, mới mấy ngày đã bị nhận?"

"Đúng vậy! Khi họ nói cùng một Săn Ma Đoàn khác cùng chung nhiệm vụ, tôi để cho họ nhận. Hiện tại nên làm sao đây? Chỉ sợ họ đã xuất phát."

Lý Tĩnh sắc mặt biến khó coi. Bất cứ một đội Săn Ma Đoàn nào đối với liên minh đều là tài nguyên quý giá.

"Đuổi theo đã không còn kịp. Làm Săn Ma Đoàn cấp hiệu, ít nhất họ nên biết tự bảo vệ mình, thấy có gì khác lạ thì chắc sẽ quay lại. Huống chi hai đội hợp tác, hy vọng họ có thể đúng lúc phát hiện nguy hiểm rút lui. Lần này là chúng ta sai sót, khi họ quay lại cũng thưởng cho một vạn công huân đi."

Người đàn ông trung niên sau quầy hơi chần chờ, rốt cuộc vẫn không nói ra đám Long Hạo Thần là một đội Tân Săn Ma Đoàn. Trong mắt gã thì có Săn Ma Đoàn cấp hiệu khác hẳn, khi cảm giác ra linh lực dao động trong Kinh Khủng Bi Khiếu Động sẽ biết khó mà lui thôi.

Đám Long Hạo Thần đích thực đã xuất phát. Sau khi nhận nhiệm vụ, hẳn trước tiên cho Săn Ma Đoàn số bốn cấp sĩ biết nội dung nhiệm vụ. Qua hai ngày chuẩn bị, bọn họ rời khỏi thánh thành, dựa theo bản đồ nhiệm vụ cấp cho, thẳng hướng phía đông nam. Khiến Long Hạo Thần hơi tiếc là lão sư Dạ Hoa đang bế quan tu luyện, không thể gặp một mặt. Theo lời Hàn Khiêm thì tốc độ tăng tiến của Dạ Hoa rất nhanh. Tựa như núi lửa bị đè nén rất lâu nay bùng nổ.

Nếu nói Thánh Ma đại lục là hình vuông, như vậy liên minh thánh điện tựa như góc tây bắc hình vuông. Mà diện tích ba phần tư khác thì trong vòng khống chế của ma tộc.

Sau khi tiến nhập thời đại hắc ám, ma tộc đem tất cả khu vực quản lý chia thành hai mươi bốn hành tỉnh. Mỗi hành tỉnh có một vị ma thần trấn giữ. Còn các ma thần khác thì phân tán các góc lãnh địa ma tộc.

Khu trung tâm ma tộc xưng là hành tỉnh trung ương ma tộc, tọa lạc tại góc đông nam trung ương lãnh địa ma tộc, là nơi lớn nhất trong hai mươi bốn hành tỉnh. Ma Hoàng cung của Ma Thần Hoàng ở tại đó.

Săn Ma Đoàn số hai mươi một cấp hiệu và Săn Ma Đoàn số bốn cấp sĩ ngày đêm chạy đi, dùng thời gian tám ngày đi tới biên cảnh đông nam

liên minh thánh điện.

Long Hạo Thần và Thái Nhi cùng ngồi trên lưng Hạo Nguyệt. Lý Hinh thì cười Mai Khôi Độc Giác Thú của mình. Một người khác thì cười ngửa.

Ba ngày không ngừng chạy đi khiến họ nhìn có chút phong trần mệt mỏi.

Cái hôm đại nhân vật truyền kỳ Trần Cuồng rời đi, Hạo Nguyệt đã tỉnh lại. Hiện tại nó to lớn nhiều, dài hơn năm mét, cao gần hai mét. Đặc biệt ánh mắt sắc bén cho người khác cảm giác uy nhiếp. Hơn ba tháng nay, dường như nó lại hoàn thành một lần tiến hóa, từ lục cấp sơ thăng lên lục cấp cao. Ma thú tiến hóa tốc độ cỡ này thật chưa từng nghe nói.

Long Hạo Thần khiến Hạo Nguyệt dừng lại, nhìn phương xa một tòa thành thị quy mô không nhỏ, từ chiếc nhẫn Mạc Vong Ngã lấy ra địa đồ.

"Đứng trước chắc là Tinh Tâm thành. Qua Tinh Tâm thành đi tới ba trăm dặm là tổng điện của Chiến Sĩ Thánh Điện ở phải biên giới đông nam. Chúng ta nghỉ ngơi trong Tinh Tâm Thành, hay trực tiếp tới đông nam rồi mới nghỉ ngơi?"

Nơi này đã là phạm vi thế lực của Chiến Sĩ Thánh Điện, khi hắn nói ra câu này, ánh mắt tự nhiên rơi trên người Vương Nguyên Nguyên.

Wang Yuan Yuan lắc đầu nói.

"Tôi không có ý kiến."

"Vậy nghỉ trong Tinh Tâm thành đi." Lúc này trong đoàn Săn Ma Đoàn số bốn cấp sĩ truyền ra thanh âm.

Long Hạo Thần quay đầu lại, thấy người nói chuyện là Chiến Tôn cấp năm Điện Yên của Săn Ma Đoàn số bốn cấp sĩ. Lúc trước thành tích của gã thua Mục Ninh của Thích Khách Thánh Điện, không thể vào tứ cường.

Lý Hình nhíu mày nhìn Điển Yên, hỏi.

"Điển Yên huynh có ý kiến nào sao?" Cô hô thẳng tên, hiển nhiên là có chút bất mãn. Lần đi này lấy Săn Ma Đoàn của Long Hạo Thần làm chủ. Tuy Lý Hình lâm thời trở thành đoàn trưởng Săn Ma Đoàn số bốn cấp sĩ, nhưng cô có nói cho đồng bạn rằng tất cả dựa theo lệnh của Long Hạo Thần mà làm. Một đội chỉ có thể có một lãnh đạo, nếu không rất dễ sinh ra mâu thuẫn.

Điển Yên nói.

"Chúng ta nghỉ ngơi ở Tinh Tầm thành, nói không chừng có thể công khai vào lãnh địa ma tộc."

"A? Xin Điển huynh nói rõ chút." Long Hạo Thần dào dạt hứng thú hỏi.

Điển Yên nói.

"Trong một ít thành thị biên cảnh của liên minh chúng ta, có một đám thương nhân đặc biệt, họ bị gọi là thương nhân du ly. Những thương nhân du ly nghiêng ngả giữa nhân loại và ma tộc làm hoạt động buôn bán. Nhưng không thể không nói, họ có rất nhiều tài nguyên trọng yếu, đối với nhân loại hay ma tộc đều là như vậy."

"Ví dụ như trong phòng đấu giá Thánh Minh, đa số vật phẩm là đến từ thương nhân du ly. Bởi vì rất nhiều đồ vật họ lấy từ bên ma tộc. Đồng dạng, ma tộc cũng cần một ít tài nguyên từ bên chúng ta. Bởi vậy đám thương nhân du ly ở giữa hai thế lực lớn nhân loại và ma tộc, du ly bên ngoài. Hai bên đều không mấy bận tâm sự tồn tại của họ. Đương nhiên có thể trở thành thương nhân du ly đều không đơn giản. Không chỉ có nhân loại chúng ta, thậm chí có một ít ma tộc cao cấp."

Nghe hẳn giải thích như vậy, Long Hạo Thần chợt hiểu ra.

"Ý của Điển huynh là chúng nên tiếp xúc với thương nhân du ly, tranh thủ lẫn vào đội họ, nhân đó tiến nhập ma tộc?"

Điển Yên gật đầu, nói.

"Thương nhân du ly không sinh hoạt tại biên cảnh, đối với bọn họ thì không an toàn. Tôi từ nhỏ sinh hoạt trong Tinh Tâm thành, cho nên có thể khẳng định, nơi này có thương nhân du ly. Chúng ta phải xâm nhập khu vực trung tâm tộc, cần trải qua bốn hành tỉnh ma tộc, xông thẳng thì không hiện thực. Chỗ gần biên cảnh ma tộc kiểm tra rất nghiêm, chúng ta có tới mười mấy người, mục tiêu không nhỏ."

Long Hạo Thần vỗ tay nói.

"Cảm ơn Điển huynh đúng lúc nhắc nhở. Theo lời anh, chúng ta đến Tinh Tâm thành nghỉ ngơi hồi phục, bổ sung thực vật nước uống, đồng thời liên lạc thương nhân du ly."

Lục Hi đứng cạnh Điển Yên mỉm cười với gã, lén giơ lên ngón cái.

Tám ngày một đường đi tới, hai Săn Ma Đoàn xem như quen thuộc, nhưng vô hình còn có chút kiêng dè. Vẫn còn tồn tại so kè. Điển Yên vừa đề nghị hướng đi, cho Săn Ma Đoàn số hai mươi một cấp hiệu chứng minh bọn không hề vô dụng. Săn Ma Đoàn số bốn cấp sĩ cùng đi đồng thời không ít giúp lẫn hành động này.

Long Hạo Thần kéo Thái Nhi nhảy xuống lưng Hạo Nguyệt, nói.

"Chúng ta nếu đã cần thương nhân du ly giúp đỡ, vậy phải che giấu thân phận. Mọi người đổi trang bị, quần áo cũng thay mộc mạc một ít, sau đó vào thành."

Lý Hình nói.

"Những tọa kỵ này thì làm sao đây?"

Bảy con ngựa lấy không ít tiền, cô là kỵ sĩ có chút đứt ruột.

Điền Yên cười nói.

"Để tôi xử lý cho. Các người vào thành trước, tôi sẽ tìm đến sau. Phía nam thành có một quán rượu Ôn Đức Mỗ không tệ lắm."

Mười ba người thay đồ, để lại Điền Yên xử lý tọa kỵ, mấy người khác thì lặng lẽ tiến vào Tinh Tâm thành.

Long Hạo Thần cẩn thận cũng là đương nhiên, nếu nơi này có thương nhân du ly, vậy có lẽ xuất hiện cả thương nhân du ly ma tộc. Càng cẩn thận thì càng an toàn hơn.

Điền Yên làm việc hiệu suất so với Long Hạo Thần tưởng tượng còn cao. Khi họ vào quán rượu Ôn Đức Mỗ quy mô bậc trung chưa tới hai tiếng đồng hồ, Điền Yên đã trở lại, hơn nữa mang theo một người.

Đó là ông lão đáng người cao to, tinh thần quắt thước.

Mấy người khác đều trở về phòng nghỉ ngơi, Điền Yên trực tiếp mang ông lão vào phòng Long Hạo Thần và Thái Nhi.

Tuy Long Hạo Thần và Thái Nhi cho tới giờ đều chỉ cực hạn thân mật nho nhỏ, nhưng hai người không thêm tí hiềm, trực tiếp ở chung. Bởi vì Long Hạo Thần vĩnh viễn không quên được Thái Nhi trong doanh trại Khu Ma quan xây nhà nhỏ. Đương nhiên, tuy họ ở chung một gian phòng, đa số đều tự mình tu luyện.

"Long huynh đệ, vị này là bác của tôi, Điền Huyền, quản sự kiêm hộ vệ trưởng của thương đoàn Nguyệt Dạ. Bác nghe nói chúng ta muốn kiếm công tác thu nhập cao, cố ý tới đây."

Điền Yên vừa nói vừa nháy mắt ra hiệu với Long Hạo Thần.

Long Hạo Thần cung kính hướng ông lão khom người, nói.

"Chào ngài."

Điền Huyền nhìn thấy Long Hạo Thần và Thái Nhi tuổi nhỏ như vậy thì ngần ra, sau đó gật đầu nói.

"Nghe nói các người có mười mấy người?"

"Vâng, tính cả Điền Yên thì chúng tôi có tổng cộng mười ba người, tám nam năm nữ. Xin ngài nhiều hơn chiếu cố." Long Hạo Thần mặt mày tuấn tú, tuổi lại nhỏ, lúc này cung kính thì có vẻ chất phác mà e dè. Đừng nói là Điền Huyền, ngay cả Điền Yên thấy hẵn như vậy đều có chút mê mang. Người này thật sự là đoàn trưởng Săn Ma Đoàn?

Điền Huyền trầm giọng nói.

"Thương đoàn chúng ta cần vài tạp vụ. Các người phụ trách trông chừng xe hàng, mỗi ngày hai đồng tiền bạc. Nếu tất cả bình an, khi trở về sẽ phát thêm cho mỗi người một kim tệ."

Long Hạo Thần phối hợp mặt lộ vui sướng nói.

"Vậy thật tốt quá. Cảm ơn ngài, quản sự đại nhân." Hắn vừa nói lần nữa hành lễ với Điền Huyền.

Điền Huyền dáy mắt xẹt qua tia sáng không dễ phát hiện, nhàn nhạt nói.

"Tốt lắm, cứ như vậy. Thương đoàn có hàng hóa ba ngày sau chờ xuất phát. Điền Yên biết chỗ, đến khi đó các người cùng tới. Điền Yên, con cùng ta trở lại lấy trang phục tạp vụ cho họ mặc."

"Vâng." Điền Yên kêu một tiếng, liếc Long Hạo Thần một cái, theo Điền Huyền xoay người đi.

Long Hạo Thần dẫn Thái Nhi đưa họ đến tận cửa quán mới quay về phòng.

"Hạo Thần, có phải quá qua loa không?" Đóng cửa lại, Thái Nhi nhỏ giọng hỏi Long Hạo Thần. Khí chất của nàng so với trước đây đã ôn hòa

rất nhiều, đương nhiên, miễn là khi không động thủ.

Thấy Long Hạo Thần đôi mắt sáng ngời, Long Hạo Thần kéo nàng vào lòng nhẹ ôm. Thân thể mềm mại thơm ngát cho cảm giác yêu thích không buông tay.

"Vị Điển quân sự này chắc là biết thân phận của chúng ta. Mới rồi chỉ là cùng nhau diễn trò mà thôi." Long Hạo Thần mỉm cười nói.

Thải Nhi ngẩn ra, khuôn mặt nhỏ nhắn vốn tựa vào ngực hắn nay nâng lên.

"Ông ta biết thân phận chúng ta? Chỉ lần đầu gặp, chúng ta có thể tin tưởng ông ta sao?"

Long Hạo Thần mỉm cười.

"Chính vì như thế mới càng cần tin tưởng. Cô cũng biết, mỗi một người chính thức thành đội viên Săn Ma Đoàn, Thánh Minh đều tỉ mỉ nghiêm khắc điều tra. Chính là nói thân phận Điển Yên không có vấn đề. Tôi có thể nghi ngờ vị Điển quân sự này, nhưng tuyệt không nghi ngờ Điển Yên. Tuy Điển Yên không nói rõ, nhưng cũng mập mờ cho tôi biết Săn Ma Đoàn thông qua thương nhân du ly tiến nhập lãnh địa ma tộc không phải lần đầu tiên. Tựa như ma tộc cũng sẽ phái gián điệp sử dụng cách này tiến vào Thánh Minh. Chẳng qua xem dùng cách nào che giấu mà thôi. Tôi tin tưởng Điển Yên không cần nói cho Điển Huyền biết thân phận của chúng ta, Điển Huyền cũng sẽ không hỏi, đây tựa như quy tắc ngầm. Còn về chúng ta tới ma tộc làm chuyện gì thì không liên quan đến họ."

Thải Nhi có chút nghi hoặc nói.

"Tôi vẫn không rõ lắm. Chẳng lẽ thương đoàn Nguyệt Dạ không sợ chúng ta đem đến phiền phức cho họ?"

Long Hạo Thần lắc đầu.

"Có gì phiền phức? Có thể dễ dàng nhận mười mấy người chúng ta làm tạp vụ, quy mô thương đoàn chắc chắn không nhỏ. Thương nhân du ly đã có thể tồn tại, đương nhiên có cách của họ. Cứ chờ đi, khi Diển Yên trở về sẽ tìm chúng ta bàn bạc."

Thải Nhi thấy trên mặt hãn trần ngập nộ cười sáng sủa, trong lòng thầm nghĩ, anh ấy chưa tới mười lăm tuổi đã thông minh như vậy. Chẳng lẽ là vì thể chất quang minh mang đến tác dụng?

Từ khi gặp lại Long Hạo Thần đến hiện tại, trước sau không đến nửa năm, nhưng Thải Nhi có thể rõ ràng cảm giác ra Long Hạo Thần lấy tốc độ kinh người biến đổi. Không chỉ thực lực mà còn có tâm tính, khí chất, đều đang biến hóa. Đặc biệt là trở về sau đợt rèn luyện này, trên người hãn thêm một loại khí chất. Không chỉ là mị lực hấp dẫn người, còn có trầm ổn và cơ trí khiến người tín phục. Tựa như hãn trời sinh là lãnh đạo. Ít nhất trong hai mươi một Săn Ma Đoàn cấp hiệu, không ai chú trọng tuổi tác của hãn.

Đúng như Long Hạo Thần nói, không lâu lắm, Diển Yên đã trở về, lần nữa gõ cửa. Long Hạo Thần để gã vào phòng.

"Long đoàn trưởng, vừa rồi có chút gấp gáp, giờ tôi tường tận giới thiệu cho cậu tình huống của thương đoàn Nguyệt Dạ. Thương đoàn Nguyệt Dạ là một trong mấy thương đoàn lớn trong thương nhân du ly. Trong thương đoàn không chỉ có nhân loại, đồng thời có ma tộc cao cấp. Bọn họ không yêu cầu cao trong việc thuê đoàn viên, thậm chí không cần thận điều tra. Đây cũng là quy tắc ngầm của thương nhân du ly. Nhưng có một điều kiện là, trừ thành viên nòng cốt của họ ra, tất cả người tuyển vào tu vi không thể vượt qua cấp sáu. Đây cũng là nguyên nhân lớn để họ có thể qua lại giữa thế giới nhân loại và ma tộc. Mỗi đi qua biên cảnh, hai bên đều điều tra việc này. Một khi phát hiện cường giả vượt qua cấp sáu muốn lén qua, lập tức sẽ bị nhốt lại. Hai đoàn chúng ta không có cường giả cấp sáu, cho nên trước đó tôi mới đề nghị thông qua thương nhân du ly tiến vào biên cảnh ma tộc."

Long Hạo Thần phẩy tay nói.

"Điển huynh, lúc trước ở ngoài thành sao anh không nói tường tận một ít?"

Điển Yên ngẩn ra nhưng sắc mặt hồi phục bình thường.

"Lúc đó tôi quên, hơn nữa dù gì sự việc còn chưa định đoạt. Hiện tại đã có thương đoàn thích hợp, đương nhiên tôi phải báo cáo tình huống cho Long đoàn trưởng."

Long Hạo Thần nói.

"Cảm ơn Điển huynh, vậy chúng ta tự chuẩn bị đi, đến lúc đó cùng xuất phát."

Điển Yên không ở lại lâu, ánh mắt thâm trầm nhìn Long Hạo Thần một cái rồi xoay người đi. Nhưng gã không biết, ánh mắt Long Hạo Thần nhìn bóng lưng gã cũng lóe tia sáng âm trầm.

Rời khỏi phòng Long Hạo Thần, Điển Yên không trở lại chỗ nghỉ ngơi mà đi vào phòng Lục Hi.

Lục Hi đang ngồi uống nước, thấy gã tiến vào thì chỉ hướng ghế dài trước mặt.

"Ngồi nói đi. Thế nào rồi?"

Điển Yên nói.

"Sự việc đã ổn thỏa. Thương đoàn bác tôi hành trình đi qua hành tỉnh trung ương ma tộc, đi theo họ có thể tránh cho số lớn phiền phức. Thương đoàn sẽ ngừng lại ở hành tỉnh trung ương khoảng một tháng, bán ra và mua vào hàng hóa. Đến lúc ấy, chúng ta có thể theo thương đoàn cùng trở về, hạ mức nguy hiểm đến thấp nhất."

"Long Hạo Thần có phản ứng gì?" Tia sáng trong mắt Lục Hi chợt lóe.

Điền Yên đáy mắt xẹt qua tia khinh thường.

"Chẳng qua là trẻ con mà thôi. Hắn mới bao nhiêu? Dù thực lực cá nhân cường thì sao? Chấp hành nhiệm vụ không chỉ dựa vào thực lực. Nhưng hắn cũng chịu phối hợp là tốt rồi."

Lục Hi trầm sắc mặt.

"Chúng ta có thể dần ảnh hưởng quyền uy của Long Hạo Thần trong đoàn, nhưng không thể thật sự trở mặt. Dù sao quan hệ giữa chúng ta là hợp tác. Mục đích cuối cùng là vì đoàn ta mang đến lớn ích lớn nhất. Cho nên cậu phải chú ý nhiều hơn."

Điền Yên gật đầu, nói.

"Yên tâm đi, nếu ngay cả đứa bé còn không ứng phó được thì tôi không cần lăn lộn. Chẳng bao lâu sau sẽ khiến hắn mất hết uy tín, chủ động nhường vị trí. Đến lúc đó quyền phân phối thu lợi đương nhiên sẽ thay đổi."

Ba ngày sau.

Tĩnh Tâm thành, đại thương đội Nguyệt Dạ từ cửa thành nam xuất phát, hướng biên giới đông nam.

Thương đoàn Nguyệt Dạ không uổng là lớn nhất trong các thương nhân du ly. Lần này vận chuyển hàng hóa hơn hai trăm chiếc xe, xuất động gần hai ngàn người. Cũng vì điều này Điền Huyền mới tùy ý an bài mười mấy người Long Hạo Thần.

Tuy chỉ là tạp vụ phụ trách xe hàng, nhưng đám Long Hạo Thần cũng có hai bộ đồ. Một bộ áo bông và một bộ áo khoác dày. Đã vào đầu đông, Tĩnh Tâm thành ở vị trí trung ương đại lục, tuy không lạnh giống phương

bắc, nhưng sau khi vào lãnh địa ma tộc lại phải lặn lội đường xa, nếu không giữ ấm sẽ khó chạy thời gian dài.

Hai Săn Ma Đoàn mười ba tạp vụ làm nhiệm vụ rất đơn giản, vận chuyển và trông chừng hàng hóa. Họ không cần đánh xe, có người chuyên môn. Mỗi chiếc xe hàng đều có bốn con ngựa to kéo. Tuy nhân số cả thương đội rất nhiều nhưng an bài có trật tự.

Ra khỏi Tinh Tâm thành chạy hướng đông nam, thậm chí công khai vào biên giới đông nam. Hơi nghỉ ngơi chút, không biết thương đoàn Nguyệt Dạ dùng thủ đoạn gì, tối ngày thứ hai thông thả rời đi thẳng hướng ma tộc. Chỉ dựa vào điểm này đủ khiến đám Long Hạo Thần tròn mắt, càng thêm hiếu kỳ thương nhân du ly.

Đêm tĩnh lặng, lửa thương đội tựa như con rồng kéo dài một khoảng hoang sơ dã ngoại."Các người nói, thương đoàn Nguyệt Dạ vì sao được trạm đông nam cho đi. Xem ra chúng ta đi theo thương đoàn là đúng rồi, đỡ không ít phiền phức."

Lục Hi cười nhạt, bình tĩnh nói.

"Đương nhiên là hai chữ lợi ích. Dù giữa nhân loại và ma tộc mâu thuẫn khó thể hòa giải, nhưng thương đoàn Nguyệt Dạ cho nhân loại lợi ích rất lớn, đương nhiên liên minh sẽ thả lỏng rồi. Nếu tôi không đoán sai, khi thương đoàn tới bên ma tộc cũng có đãi ngộ giống vậy."

Nói xong mấy lời này, gã làm như tùy ý quét qua người đội viên Săn Ma Đoàn số hai mươi một cấp hiệu, đặc biệt là xem phản ứng của Long Hạo Thần.

Dù chỉ mặc vải thô áo bông, Long Hạo Thần như cũ đẹp trai lóa mắt. Thái Nhi như cũ che khăn đen, giấu đi khuôn mặt động lòng người.

Nghe Lục Hi nói, Long Hạo Thần khẽ cười.

"Lục đoàn trưởng nói đúng."

Lục Hi cười nói.

"Nơi này chỉ sợ tôi lớn nhất, đương nhiên kinh nghiệm sẽ nhiều chút."

Mặc dù trong giọng gã ẩn giấu rất kín, nhưng người sáng suốt vẫn là nghe ra ẩn ý. Khiến Lục Hi thất vọng là, dường như bên Săn Ma Đoàn số hai mươi một cấp hiệu không ai chú ý nghe gã nói.

Chỉ là khi Long Hạo Thần hướng gã gật đầu, Thái Nhi bên cạnh Long Hạo Thần đột nhiên quay đầu liếc gã một cái. Ánh mắt sắc bén như đao khiến Lục Hi đánh rùng mình, hàn ý tận đáy lòng làm gã sờn tóc gáy. Sát khí quá mạnh. Lục Hi rùng mình, ngậm miệng không nói.

Trong Săn Ma Đoàn số bốn cấp sĩ, Diễm Yên và Dịch Quân có quan hệ tốt nhất với Lục Hi. Hàn Đạo làm thích khách cũng coi như dựa vào phía gã. Nhưng lần hành động này Hàn Đạo luôn giữ trầm mặc, nguyên nhân rất đơn giản, có Thái Nhi.

Còn về Bạch Hiếu Mặc, bởi vì trong ba tháng rèn luyện có lần bị Lý Hình cứu, hai người lại là nữ, nên so với họ thì càng thân cận cô hơn.

Nguyên bản Lục Hi có kế hoạch là mượn thân phận Săn Ma Đoàn cấp hiệu, hoàn thành nhiệm vụ thu lợi cao. Lần đó gã phát hiện Long Hạo Thần qua loa quyết định sự việc trọng yếu trong đoàn, bản năng cho rằng quan hệ đội Long Hạo Thần không hòa hợp. Cho nên gã vọng tưởng có thể trong nhiệm vụ dần chuyển biến vị trí chủ đạo giữa hai bên.

Đương nhiên, đây chủ yếu là khi hoàn thành nhiệm vụ thì mới khiến đoàn đội đạt được lợi ích.

Đoạn giữa thương đội có chiếc xe xa hoa do tám con ngựa kéo. Chiếc xe ngựa này rất đặc biệt. Bởi vì nó không chỉ rộng rãi còn cao lớn. Xe tổng cộng có tám bánh lớn, mỗi tổ hai cái, bánh xe chống đỡ sườn, cái sườn liên tiếp với đạn hoàng khổng lồ để giảm thiểu chấn động. Đây mới chỉ là dùng vật lý, mơ hồ thấy trên cùng xe có một tầng ánh sáng xanh

nhật, thì ra là Phiêu Phù Thuật. Đây không phải là bề ngoài thi triển mà cố định xe, chính là nói, bản thân xe ngựa là một trang bị ma pháp.

Nâng lên một chiếc xe ngựa lớn như vậy, không phải một hay hai cái Phiêu Phù Thuật có thể làm được. Hơn nữa cần không ngừng tiêu hao ma tinh. Đương nhiên chỗ tốt cũng rõ ràng. Trong hoang dã lồi lõm này, chiếc xe tựa như trên đất bằng không chút chấn động.

Bên trong xe có bàn, có ghế, còn có ghế nằm mềm mại thoải mái. Trên ghế nằm có hai thiếu nữ kê cao gối nằm, thảnh thơi lấy quả long nhãn trong đĩa thủy tinh đưa vào trong miệng.

So với bên ngoài lạnh lẽo, trong xe ngựa ấm áp như mùa xuân. Hai thiếu nữ nằm trên ghế chỉ mặc váy dài.

Thiếu nữ bên trái mặc váy trắng, trang nhã, cao quý, hệt như mặt cô ôn nhu thậm chí có mấy phần thánh khiết. Mũi cao, đặc biệt là đôi mắt đen kia, thoát nhìn không phối hợp khí chất của cô.

Thiếu nữ khác thì mặc váy dài đỏ rực. So sánh với thân hình cân xứng của thiếu nữ váy trắng, dáng người cô càng bốc lửa hơn. Cô nửa nằm trên ghế, lộ ra cặp ngực to khoa trương. Hấp dẫn người ta là ma quỷ đáng người lại phối hợp khuôn mặt tuổi trẻ nhìn qua vô cùng thuần khiết. Tiêu chuẩn đồng nhan cự nhũ.

"Nguyệt tử, hiện tại có thể lấy ra ma đồng rồi đi. Đeo thứ này thật không thoải mái." Thiếu nữ váy đỏ hơi giận dỗi nói.

Thiếu nữ váy trắng mỉm cười.

"Lấy ra đi, dù gì đã ra khỏi lãnh địa nhân loại." Nói xong tay cô xẹt qua trước mặt, nhìn lại đôi mắt đen bỗng biến đổi, thành màu tím hút hồn người.

Màu tím này thuần tịnh, cao quý lại mang vài phần yêu mị dụ hoặc, cùng với khí chất thánh khiết trên người cô, tạo ra sự độc đáo.

Thiếu nữ váy đỏ cũng làm động tác tương tự. Vung tay một cái, mắt đen biến thành sắc hồng, cho khuôn mặt thiên sứ thêm vài phần yêu diễm.

"Nguyệt tử, đợt hàng hóa lần này chắc có thể kiếm không ít nhỉ?"
Thiếu nữ váy đỏ vui cười nói.

Thiếu nữ váy trắng thở ra một tiếng, nói.

"Thôi đi, nếu được vậy thì dễ rồi. Hàng hóa chủ yếu là hương liệu, dầu mỡ, vải vóc, sắt thép, tơ lụa nhân loại, gỗ quý hiếm, vân vân và vân vân. Trọng yếu là có số lớn thực vật. Đội xe chỉ là che giấu, vật chân chính cần vận chuyển ở đây này." Cô vừa nói vừa hướng thiếu nữ váy đỏ lắc lư chiếc nhẫn hồng ngọc đeo trên tay phải.

Thiếu nữ váy đỏ khó hiểu nói.

"Đối với ma tộc chúng ta đây không phải việc tốt sao? Không phải chúng ta thiếu thực vật à?"

Thiếu nữ váy trắng nói.

"Thì bởi vậy mới phiền toái. Thiếu lương thực không phải một hay hai tộc. Ta để mấy thứ này ở đâu đều sẽ được tranh đoạt ngay. Người cho rằng, các tộc sẽ giữ quy củ, mặc kệ ta vận chuyển hàng hóa đến hành tinh trung ương? Ma Thần Hoàng sẽ không quản lý mấy việc này. Trên đường chỉ sợ không yên bình. Đáng ghét là chúng ta không thể sử dụng thủ vệ trên cấp sáu."

Thiếu nữ váy đỏ kinh sợ nói.

"Nguyệt tử, ý tử là sẽ có bộ tộc tới cướp bóc? Họ dám! Nguyệt tử, tử chính là công chúa Nguyệt Ma tộc, là Nguyệt Dạ Ma Nữ lần này, lấy Nguyệt Dạ làm tên. Bọn họ không sợ Nguyệt Ma tộc trả thù?"

Thiếu nữ váy trắng Nguyệt Dạ khẽ cười.

"Muội muội gốc của ta. Người cho rằng tộc nhân chúng ta sẽ có loại cảm xúc e ngại giống nhân loại sao? Họ không có đủ thực vật thì sẽ có tộc nhân đói chết, so với nó thì sự trả thù của Nguyệt Ma tộc ít ra không lập tức thực hiện. Năm nay mùa thu gieo trồng không thuận lợi, thiếu thực vật nghiêm trọng. Dưới tình huống này, thương đội của ta tựa như khối thịt mỡ! Đừng nói ta là Nguyệt Dạ, cho dù là người báo thân phận Lãnh Tiêu, bọn họ đều coi như gió thoảng bên tai."

Thiếu nữ váy đỏ Lãnh Tiêu bĩu đôi môi nhỏ nhắn nói.

"Như vậy làm sao đây? Chẳng lẽ để mặc chúng cướp đi?"

Nguyệt Dạ mắt lóe ánh sáng lạnh.

"Đâu dễ như vậy. Ta đã thông báo tộc nhân đến tiếp ứng. Thêm năm ngày nữa, người của ta sẽ tới. Hiện tại ta chỉ hy vọng các tộc gần biên cảnh đừng có phản ứng gì là tốt rồi."

Lãnh Tiêu nghi hoặc nói.

"Vì sao chúng ta không chậm mấy ngày hãy xuất phát?"

Nguyệt Dạ mỉm cười nói.

"Nhân loại cũng sẽ nghiêm ngặt theo dõi biên cảnh. Nếu chúng ta để nhân loại thấy vừa rời khỏi biên cảnh đã có cường đại ma tộc tiếp ứng, bọn họ sẽ nghĩ thế nào? Ta còn muốn mua bán lâu dài."

Lãnh Tiêu cười hì hì nói.

"Nguyệt tỷ, xem ra lần này ta cùng tỷ đi ra ngoài rèn luyện là đúng rồi, có thể học không ít này nọ."

Nụ cười trên mặt Nguyệt Dạ đột nhiên biến mất, bỗng ngời dậy nói.

"Đến đúng lúc."

Lãnh Tiêu sắc mặt cũng biến đổi.

"Sao lại như vậy, không lẽ họ đã sớm chuẩn bị phục kích chúng ta."

Nguyệt Dạ mắt lóe ánh sáng lạnh.

"Giải thích duy nhất chính là cao tầng thương hội có nội gian. Người ở trong xe đừng ra ngoài, ta sẽ tự xử lý." Nói xong cô chợt biến mất, đã ra ngoài.

Lúc này Long Hạo Thần từ đội ngũ đằng trước tiến lên cũng đột nhiên ngẩng đầu, nhìn hướng một nơi trong đêm tối.

"Có kẻ địch, mọi người chuẩn bị ứng biến. Cố gắng đừng dùng năng lực bí mật của mình. Không đến thời điểm bất đắc dĩ, mục sư không cần trị liệu. Mọi người cũng đừng phóng ngoại linh lực, dựa vào xe hàng tự vệ."

Một chuỗi mệnh lệnh vang bên tai các thành viên hai Săn Ma Đoàn.

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 92

Tuyệt Cảnh, Cấm Chú

Bạn đang đọc truyện tại Truyện YY - <http://truyenfull.vn> "Kẻ địch tới?"

Nghe Long Hạo Thần ra lệnh, Săn Ma Đoàn số bốn cấp sĩ mọi người có chút nghi hoặc. Sáu người Săn Ma Đoàn số hai mươi một cấp hiệu thì theo lệnh Long Hạo Thần chuẩn bị sẵn sàng.

Long Hạo Thần, Vương Nguyên Nguyên và Tư Mã Tiên đứng trước, Lâm Hâm, Trần Anh Nhi ở giữa, Hàn Vũ chặn hậu. Thái Nhi thì ẩn vào hắc ám.

"Làm theo lệnh Long Hạo Thần." Lý Hình rút ra một thanh kiếm thương đội phát cho. Mỗi người tạp vụ đều được phát một thanh tinh cương kiếm bình thường.

Đúng lúc này, đột nhiên phía đầu thương đội, một luồng sáng trắng phóng lên cao, nháy mắt bùng nổ, hóa thành ánh sáng khổng lồ khuếch tán trên không trung.

Ánh sáng trắng xuất hiện làm cả thương đội khấn trương, tất cả người đánh xe lập tức đánh xe ngựa vào vị trí khác nhau.

Hiển nhiên các đánh xe đều có trải qua huấn luyện đặc biệt, từng chiếc hành động, chốc lát sau, hơn hai trăm chiếc xe ngựa bố trí thành hình tròn to lớn.

Đội hộ vệ khoảng năm trăm người mặc giáp xuất hiện quanh đội xe. Khiến người ngạc nhiên là giáp của họ tản ra ánh sáng ma pháp, ít nhất là trang bị cấp ma pháp.

Không cần nghi ngờ, lời của Long Hạo Thần đã được chứng minh. Tập vụ bọn họ tránh trong xe trận.

Mặt đất nhẹ chấn động, thanh âm không ngừng biến lớn, chẳng mấy chốc hóa thành tiếng gầm điếc tai. Trời rất tối, cho dù mắt nhìn phía xa cũng chỉ nhờ vào chút ánh trăng thấy đường chân trời xuất hiện một mảnh tối đen, đang bay tới gần họ.

Nguyệt Dạ đứng trên mui xe, ánh mắt băng lãnh. Váy trắng của cô bắt mắt trong xe trận.

Nhấc tay lên, đoàn sáng trắng lại phóng lên cao. Lần này ánh sáng trắng bùng nổ trên không trung xong, hóa thành vầng trăng khuyết màu trắng.

Nhưng bóng đen phương xa dường như không nhìn thấy ký hiệu thương đoàn Nguyệt Dạ, thế xung phong không chút giảm bớt.

"Ma tộc, là ma tộc!" Vương Nguyên Nguyên khẽ quát.

Long Hạo Thần nhìn cô một cái, trầm giọng nói.

"Mọi người dừng hành động thiếu suy nghĩ. Trừ khi bị dồn vào đường cùng, nếu không đừng ai ra tay."

Lúc này, đại quân ma tộc phương xa càng lúc càng gần. Đám hộ vệ bên thương đội sắc mặt biến đổi. Chỉ dùng mắt phán đoán đã thấy số lượng đại quân ma tộc không dưới một vạn. Đằng trước, là khoảng năm ngàn Song Dao Ma, dưới sự dẫn dắt của mười con Bích Lục Song Dao Ma chạy như điên tới trước. Sau nó là Địa Miễn tộc Ẩn Hình Giả. Không cần nói, chúng có lực uy hiếp rất lớn với đội xe. Một khi để bọn nó từ mặt đất chui lên xe trận phát động công kích, tổn thất có thể nghĩ.

Đáng sợ là, trừ hai chủng tộc này ra, đằng sau lờ mờ còn có số lớn ma tộc khác. Thậm chí có hàng trăm không quân. Bởi trời quá tối nên không thể thấy rõ.

Đại quân ma tộc không ý định dây dưa, trực tiếp đụng, trực tiếp xung phong liều chết tại đây. Sát khí đậm đặc hỗn hợp mùi tanh ập đến.

Long Hạo Thần luôn quan sát thiếu nữ váy trắng đứng trên mui xe. Mắt thấy đại quân ma tộc ngày càng gần, trong tay thiếu nữ váy trắng đột nhiên xuất hiện đôi lá cờ. Lá cờ một trắng một đỏ, ở trong tay cô tung bay.

Vốn năm trăm hộ vệ lao ra dưới lá cờ chỉ huy lại quay về trong xe trận. Ngay sau đó, Long Hạo Thần nghe một chuỗi tiếng leng keng. Mỗi một đánh xe đều bận rộn.

Xe ngựa nghiêng hướng ngoài, lật mở cửa gỗ, từng đoàn mũi tên âm lãnh hàn quang bắn ra. Mười ba người đám Long Hạo Thần rất nhạy bén, mỗi người con người co rút. Bởi vì họ phát hiện, trên mũi tên tỏa ra nhàn nhạt hơi thở ma pháp, không ngờ là tên ma pháp.

Nên biết cho dù là mũi tên thêm vào ma pháp bình thường giá trị cũng phải hai mai kim tệ. Hơn nữa thứ này là vật phẩm tiêu hao một lần. Nhiều xe ngựa như vậy, sợ rằng một đợt công kích tiêu hao hơn vạn kim tệ. Thật là ra tay quá lớn!

Nguyệt Dạ tĩnh lặng đứng trên xe ngựa, khuôn mặt dung hợp giữa thánh khiết và yêu dị đã tràn ngập sát khí. Đôi mắt tím lấp lóe ánh sáng lạnh. Cờ trắng hạ, giơ cao cờ đỏ qua đỉnh đầu, chăm chăm nhìn đại quân ma tộc ngày càng gần.

Nguyệt Dạ có thể trở thành đại thương nhân du ly, đương nhiên có cách tự bảo vệ mình. Không thể thuê cường giả cấp sáu trở lên là mặt yếu thế của họ, nhưng có thể nhờ phương thức khác giải quyết. Ví dụ như, trang bị.

*Xoẹt! *

Cờ đỏ trong tay Nguyệt Dạ từ giơ cao biến thành chỉ hướng trước, trong chớp mắt, tình cảnh rung động xuất hiện.

Cùng với một chuỗi va chạm và mũi tên vù vù bay. Mấy ngàn tia chớp phóng ra, ánh sáng màu sắc không giống nhau. Mỗi chiếc xe ngựa phóng ra mũi tên đều là mười một cây, mười nhỏ một lớn. Khoảnh khắc chúng xuất hiện, Long Hạo Thần lập tức cảm giác ra, đây không chỉ là tên ma pháp, ngay cả nỗ bắn đều kèm ma pháp. Hơn nữa những tên ma pháp này không phải loại vật tiêu hao chỉ dùng một lần. Chúng nó tản ra dao động ma pháp rất mạnh, đủ sánh bằng ma pháp công kích hai, ba cấp! Đặc biệt là cây lớn, chiều dài hơn một mét, thô cỡ tay con nít. Khoảnh khắc bắn ra, thậm chí có thể thấy vầng sáng ma văn quay quanh.

Nếu từ trên trời nhìn xuống, xe trận thương đoàn Nguyệt Dạ cho người ta cảm giác như tổ ong bị đâm. Quân tiên phong đại quân ma tộc cách năm trăm mét, nhưng rất nhiều tên ma pháp đã bắn ra.

Tình cảnh cực kỳ đồ sộ. Quân tiên phong đại quân ma tộc, cứ như vậy bị đâm thủng.

Mặc kệ là Song Dao Ma bình thường hay Bích Lục Song Dao Ma, dưới trận mưa tiễn dày đặc đều yếu ớt như bùn đất, tay chân cụt, máu thịt tung tóe. Đây là gió lốc từ sắt thép và ma pháp tổ hợp, là cấm chú khủng bố từ kim tiễn đúc ra. Cho dù là cường giả cấp bảy, đối mặt rất nhiều tên ma pháp cũng chỉ có thể nuốt hận mà chết.

Xe trận do toàn bộ xe ngựa làm thành dưới sự thúc đẩy của đánh xe bắt đầu di động. Chỉ cần xe ngựa chuyển tới chính diện, lập tức mười một tên ma pháp bắn ra.

Tình cảnh như vậy thật sự quá đồ sộ. Tuy đám Long Hạo Thần có thể chuyển động theo mấy chiếc xe ngựa mình thủ hộ, nhưng mỗi người đều cảm giác toàn thân lãnh lẽo.

Hơn vạn đại quân ma tộc, sau khi xe trận chuyển một vòng, không còn lại một con Song Dao Ma sống sót. Phía sau Địa Miễn tộc Ân Hình Giả chợt thấy có biến, vội vàng chui xuống đất may mắn thoát khỏi. Nhưng ma tộc trên không trung và phía sau ma tộc không theo kịp, cùng gặp phải đả kích mãnh liệt. Tình cảnh máu thịt tung tóe không chút giảm bớt. Mùi máu tanh đậm đặc theo gió đêm thổi đến, khiến người người buồn nôn.

Chỉ duy nhất một chiếc xe không di động, chính là chiếc Nguyệt Dạ đứng. Lá cờ trong tay cô không ngừng huy vũ, đối diện phương xa ma tộc không ngừng bị xé nát, cô không mảy may biến sắc mặt. Không biết khi nào thì cô đã mang lên ma đồng, đôi mắt lại trở về màu đen. Nhưng trong buổi tối như vậy, có ai để ý chi tiết nhỏ này?

Lá cờ rũ xuống, xe trận ngừng xoay tròn. Long Hạo Thần cẩn thận quan sát, phát hiện tên ma pháp trong xe không phải vô hạn. Mỗi xe hàng chỉ có năng lực chuyển chừng hai vòng. Nhưng mấy trăm chiếc xe ngựa thật là mấy trăm vũ khí ma pháp cường đại. Dù chỉ có hai vòng, nhưng mũi tên tràn ngập lực lượng cũng đủ khiến đại quân ma tộc thành thịt nát.

Ngay lúc này, Nguyệt Dạ đứng trên mũi xe nâng lên tay phải. Một quyển trục trắng mở ra giữa không trung. Bỗng chốc luồng sáng trắng phóng lên cao, lại lần nữa chiếu rọi toàn bộ xe trận. Ngay sau đó, ánh sáng khuếch tán, bao phủ toàn bộ đội xe. Ánh sáng rơi xuống đất, khoảnh khắc đất dưới chân mọi người đều biến thành màu trắng.

Lá cờ đỏ trong tay Nguyệt Dạ chữa hướng mặt đất, Long Hạo Thần nghe đánh xe bên người hô.

"Dùng vũ khí của các người đâm xuống đất, giết chết Địa Miễn tộc Ân Hình Giả trong lòng đất!"

Long Hạo Thần đã sớm cảm giác ra có Địa Miễn tộc Ân Hình Giả tiếp cận. Thiếu nữ váy trắng phụ trách chỉ huy thông dong ứng phó. Quyển trục tuy là màu trắng nhưng không phải quang thuộc tính. Phạm

vi phòng ngự và lực phòng ngự cực kỳ kinh khủng. Mặc kệ dưới đất Địa Miễn tộc Ẩn Hình Giả giãy dựa thế nào đều không thể ngăn cản ánh sáng trắng. Khi đám Long Hạo Thần đâm trường kiếm xuống đất, không chịu chút lực cản.

Cơ hội như thế đương nhiên hai Săn Ma Đoàn sẽ không bỏ qua. Bọn họ trực giác mạnh hơn người thường, tìm đúng vị trí Địa Miễn tộc Ẩn Hình Giả, không ngừng đâm, nội linh lực phủ tinh cương kiếm khiến lực phá hoại tăng cấp mười. Địa Miễn tộc Ẩn Hình Giả bên bọn họ đều bị quét sạch.

Phía xa đại quân ma tộc còn dư không tới một phần ba. Ma tộc bay trên trời còn lại không đến một nửa. Bọn chúng tạm dừng xung phong, chần chờ. Thực hiển nhiên, chúng không nghĩ đến thương đoàn Nguyệt Dạ phản kích dữ dội như vậy.

Ma tộc cũng có sự sống. Mắt thấy tộc nhân chết thảm như vậy, chúng có chút nhát gan. Nhưng số ma tộc còn sống sót không hề rút lui, mà là dừng ở ngoài ngàn mét, nơi tên ma pháp không cách nào công kích đến.

Nguyệt Dạ đứng trên xe hơi nhú mào. Dù sao thương đội của cô không phải quân đội. Uy lực mấy trăm chiếc xe ngựa đã phát huy gần hết, không còn lại bao nhiêu tên ma pháp. Nếu ma tộc kiên trì tấn công, chỉ sợ thương đội sẽ có tổn thất. Không chỉ tổn thất kim tiền mà cả mạng người.

Một bóng dáng đỏ rực lạng lẽ nhảy lên mui xe, đi tới bên cạnh Nguyệt Dạ.

"Nguyệt tỷ, có chuyện gì? Đám xấu xa đó còn chưa rút đi?"

Lãnh Tiêu và Nguyệt Dạ giống nhau, cũng mang lên ma đồng thay đổi màu mắt.

Nguyệt Dạ trầm giọng nói.

"Ta có cảm giác không tốt, lần này chỉ sợ chúng ta có phiền phức lớn. Lúc trước dù bộ tộc nào có gan đối phó chúng ta cũng sẽ trao đổi trước đã, đôi khi cho chút đồ tốt thì sẽ bỏ qua. Nhưng hôm nay họ trực tiếp phát động công kích, điều động quân đội vạn người. Trong hành tỉnh Nạp Lý Khắc này chỉ tam đại bộ tộc làm được. Nếu họ đã phái đại quân đối phó chúng ta, vậy chắc là sự việc đã quyết định. Chúng ta có thể xử xong đợt này, chỉ sợ không chặn nổi đợt sau."

Lãnh Tiêu có chút sốt ruột nói.

"Vậy chúng ta phải làm sao đây? Đám xấu xa này, vi phạm mệnh lệnh cường bức công kích. Chờ ta trở lại sẽ không tha cho họ!"

Nguyệt Dạ không để ý Lãnh Tiêu phản nộ, trầm giọng nói.

"Hiện tại chúng ta chỉ còn cách chủ động xuất chiêu trước khi tam đại bộ tộc có phản ứng. Giải quyết kẻ địch trước mặt, nhặt tên ma pháp trang bị lại sau đó lui về liên minh thánh điện. Giải quyết xong vấn đề tam đại bộ tộc rồi lại xuất phát."

Tính cách cô quyết đoán, ngoài miệng nói xong, trong tay lá cờ đã động. Xe trận dưới sự chỉ huy của lá cờ mau chóng làm ra phản ứng. Biến thành trận hình vuông chậm rãi xông hướng ma tộc.

Đối với thương đoàn Nguyệt Dạ chủ động ra tay, Long Hạo Thần cảm thấy kỳ quái. Chỉ huy thương đội muốn làm cái gì? Nhưng sau đó, sắc mặt của hắn và Thái Nhi cùng biến đổi. Hai người nhìn nhau, thấy trong mắt đối phương nỗi sợ.

"Mọi người thay đổi trang bị, chúng ta chuẩn bị phá vòng vây!" Long Hạo Thần khẽ quát, ném đi trọng kiếm. Ánh sáng trắng lấp lánh, dưới ánh mắt kinh ngạc của đánh xe cưỡi ra áo bông, bắt đầu mặc vào Thánh Linh giáp.

Diễn Yên giận dữ.

"Long Hạo Thần, cậu làm cái gì? Như vậy sẽ bại lộ chúng ta!"

Long Hạo Thần lạnh lùng liếc gã.

"Nếu anh muốn chết ở đây thì cứ tiếp tục lo lắng ánh mắt người khác." Nói xong hắn hướng đồng bạn vung tay.

Đối với mệnh lệnh của Long Hạo Thần, đội viên Săn Ma Đoàn số hai mươi một cấp hiệu đương nhiên không chút phản kháng. Mỗi người mau chóng thay đổi trang bị, đồng thời giữ trận hình chiến đấu.

Lý Hình nhìn Điện Yên, có chút do dự. Dù sao cô không phải lãnh đạo chân chính của Săn Ma Đoàn số bốn cấp sĩ, ánh mắt nhìn hướng Lục Hi.

Lúc này Lục Hi vô cùng rối rắm, lập tức hét.

"Còn chờ cái gì? Không nghe thấy mệnh lệnh của Long đoàn trưởng sao? Mau thay đồ!"

Hiện tại đội xe đã tiến lên vài trăm mét, vào mảnh đất tràn đầy thi thể ma tộc. Lá cờ chỉ huy, đánh xe nhật lên tên ma pháp dưới đất, đơn giản lau xong bỏ lại xe ngựa, đó là sức chiến đấu của họ.

Khiến Nguyệt Dạ giật mình là đại quân ma tộc sóng sát thấy đội xe đi tới, lại giữ nguyên cự ly chậm rãi lùi về, không có ý định nghênh đón công kích.

Giây lát sau, sắc mặt Nguyệt Dạ biến đổi.

"Đây là cạm bẫy."

Mười tiếng gào thê lương xé rách màn đêm. Tiếng kêu sắc nhọn từ hai bên và đằng sau, cùng với tiếng nổ đinh tai nhức óc. Ít nhất có ba vạn đại quân từ ba phương hướng điên cuồng xung phong đội xe.

Lãnh Tiêu ngậy ngốc đứng bên cạnh Nguyệt Dạ, nhìn Nguyệt Dạ mặt không chút máu.

"Bọn họ, bọn họ lại điều động nhiều quân đội như vậy. Bọn họ muốn..."

"Giết, người, diệt, khẩu." Bốn chữ từ kẽ răng Nguyệt Dạ thốt ra.

Cô biết tam đại bộ tộc Nạp Lý Khắc hành tinh xuất động quân đội nhiều vậy là không cho họ con đường sống. Thậm chí một người đều không thể sống sót. Trừ ba hướng bao vây, chính diện một vạn đại quân chậm rãi xuất hiện trước mặt. Bọn chúng không vội vàng phát động, lạnh lùng nhìn thương đoàn Nguyệt Dạ bị bao vây bốn phía.

Thương đội hơn hai ngàn người đối diện đại quân ma tộc hơn bốn vạn, có thể tưởng tượng ra kết quả.

Có thể giữ toàn thân đã là may mắn.

Lãnh Tiêu trong giây phút này ngược lại tỉnh táo.

"Nguyệt tỷ, ta hướng họ biểu minh thân phận đi. Ta không tin họ dám ra tay với ta."

Nguyệt Dạ cười khổ một tiếng, lắc đầu.

"Vô dụng. Mấy bộ tộc cấp thấp tính tình ra sao ta hiểu rõ hơn người nhiều. Không ai sẽ tin lời người, thậm chí không cho chúng ta cơ hội nói. Dù tin tưởng thì sao? Có ngày bại lộ sự việc, tất cả đều chết. Làm sao cũng chết, họ chỉ cần giết sạch chúng ta, ít nhất sẽ hủy diệt chứng cứ. Xem ra họ đã mưu đồ lâu rồi, ngay cả chúng ta vạn chuyển cái gì cũng rõ ràng."

Lá cờ không ngừng, ngược lại trong lúc nói chuyện mau chóng huy vũ. Đội xe ngừng lại, tập kết thành xe trận, cố gắng nhét lên tên ma pháp trên mặt đất nhét vào. Nhưng thực rõ ràng, sức chiến đấu của đội xe không thể so sánh với lúc đầu.

Vì thương đội mấy ngàn người này, ma tộc lại xuất động đại quân năm vạn, có thể thấy coi trọng cỡ nào. Mặc dù tổn thất không nhỏ, nhưng bây giờ thế cục đã định, thương đoàn Nguyệt Dạ chấp cánh cũng khó bay thoát.

Điền Yên đứng cạnh Lục Hi, hiện giờ tâm tình rất không tốt. Không chỉ vì Long Hạo Thần biết trước kẻ địch, còn là vì tuyệt cảnh trước mắt. Kiến nghị của gã khiến mọi người chọn thương nhân du ly, cục diện trước mắt chứng minh đề nghị của gã là sai lầm.

Lục Hi vỗ vai Điền Yên nói.

"Việc này không thể trách cậu." Nói xong gã đi đến bên người Long Hạo Thần, tha thiết nói. "Long đoàn trưởng, chúng ta nên làm sao đây? Tất cả do cậu chỉ huy."

Long Hạo Thần phát tay nói.

"Đội hỗn chiến bắt đầu, chúng ta từ chính diện phá vây. Xin Lục đoàn trưởng chú ý trị liệu đoàn thể. Đoàn chúng tôi xông đẳng trước, các người đi theo. Nhớ kỹ, không được cướp ngựa. Trên lưng ngựa mục tiêu quá rõ ràng. Đây có thể là trận đánh lâu dài, mọi người cố gắng tiết kiệm linh lực."

"Tốt." Lục Hi đáp một tiếng rõ to, cùng đồng bạn hoàn thành tổ hợp trận hình.

Sắc mặt Long Hạo Thần không tốt xem. Vừa mới tiến nhập ma tộc không lâu đã gặp việc như vậy, khiến kế hoạch ban đầu hoàn toàn biến đổi. Con đường phía sau còn rất dài, đừng nói hoàn thành nhiệm vụ, trước mắt giữ mạng mới là trọng yếu.

Thấy Lục Hi quay về cùng đồng đội lập trận hình, Long Hạo Thần liếc Lý Hình, nhỏ giọng nói với đồng bạn.

"Không đến bất đắc dĩ đừng ăn Bạo Linh Đan. Cố gắng thu nhỏ trận hình. Anh Nhi, chút nữa không chừng phải dựa vào cô."

Nói xong Long Hạo Thần đi tới cạnh Trần Anh Nhi, thì thầm vài câu vào tai cô.

Trần Anh Nhi liên tục gật đầu.

"Không thành vấn đề." Nói xong tay cô nhẹ điểm không trung, ánh sáng chợt lóe, heo nhỏ Mạch Đâu đã rơi vào lòng ngực cô.

"Chuẩn bị chiến đấu!" Long Hạo Thần khẽ quát.

Hàn Vũ như cũ đoạn hậu, thực rõ ràng Long Hạo Thần không định giao sau lưng cho Săn Ma Đoàn số bốn cấp sĩ. Trong đoàn đội đó, người hẳn có thể tin nhiệm chỉ một mình Lý Hình.

Trên mui xe xa hoa, Nguyệt Dạ vung vẩy một lúc sau đã hoàn thành xe trận. Lúc này sắc mặt cô đã bình tĩnh, giao hai lá cờ cho Lãnh Tiêu.

"Lãnh Tiêu, ta biết ngươi có thể trốn thoát. Nếu không thể chống đỡ nữa thì hãy trốn đi, giao nhẫn cho bộ hạ. Xin bộ hạ vì chúng ta lấy lại công bằng." Nói xong cô lấy xuống nhẫn hồng ngọc trên tay đặt vào tay Lãnh Tiêu.

Lãnh Tiêu nhìn nhẫn trong tay, đột nhiên nâng lên tay phải, lấy đi thứ che mắt, lại kéo tay Nguyệt Dạ, trả lại nhẫn vào tay cô.

"Nguyệt tỷ, xem như lời vừa rồi ta không nghe thấy. Nhưng xin đừng nữa ô nhục tôn nghiêm huyết mạch Nghịch Thiên Ma Long."

Nguyệt Dạ thân thể run lên, trong mắt lộ vẻ kích động nhưng sau đó bình phục lại. Hiện tại không phải lúc nói lời cảm kích.

Hít sâu một hơi, cô lại đeo nhẫn vào, trầm giọng nói.

"Tốt, vậy chúng ta tử chiến đến cùng."

Nói xong cô lật cổ tay, một hộp gỗ dài mảnh mai xuất hiện trong lòng bàn tay.

Hộp gỗ dài khoảng nửa mét, toàn thân màu đen, bằng gỗ, hoa văn vàng, khảm bảo thạch đỏ, vàng, xanh, trắng, kim năm sắc. Những bảo thạch này dựa theo trình tự đặc thù sắp xếp, hợp thành trận hình. Chỉ mình cái hộp đã là tác phẩm nghệ thuật tuyệt mỹ, đó là còn chưa nói đến tính thực dụng của nó.

Nguyệt Dạ nhẹ ấn hai bên hộp.

Cách một tiếng bật ra cái hốc, bên trong đặt một quyển trục tím đậm.

Khoảnh khắc hộp mở ra, hai mắt đỏ của Lãnh Tiêu co rút lại.

Nguyệt Dạ nhàn nhạt nói.

"Nếu họ muốn giết ta, vậy ta cũng nên cho họ đại lễ. Tiêu Tiêu, ta cần thời gian nửa nén hương không bị quấy rầy, người có thể không?"

Lãnh Tiêu gật đầu.

"Ta có thể."

Nguyệt Dạ nhắc tay, giao lá cờ vào tay Lãnh Tiêu, chính mình thì khoanh chân ngồi trên mui xe.

Cô không lấy ra quyển trục mà là để cái hộp lên chân, lấy xuống ma đồng trong mắt. Phút chốc, ánh sáng tím đậm từ đôi mắt động lòng người của cô bắn ra. Ngay sau đó, từ ngực cô phát tán tia sáng tím.

Đó tựa như cái động tím đậm, trong đêm đen hiện ra quái dị. Ánh sáng lấp lánh, một đỉnh lô ba chân tím đậm bay bành bồng trong ánh sáng.

Đỉnh lô hình tròn, khi nó xuất hiện thì ba cái chân ngưỡng kết thành vòng trắng tròn màu tím. Sau lưng Nguyệt Dạ cũng lóe lên trắng khuyết màu ngân bạch. Nồng đậm ma lực nháy mắt dâng lên từ người cô.

Cổ tay phải của Nguyệt Dạ có vòng tay bạc nay lấp lánh sáng. Một viên bảo thạch trắng ngà to cỡ nắm tay xuất hiện trong lòng bàn tay cô. Khi viên bảo thạch xuất hiện, nguyên tố ma pháp quanh mũi xe biến thành đỉnh đặc, khiến thân hình hai người trên xe vụn vẹo theo ánh sáng.

Nguyệt Dạ cử động ngón tay, viên bảo thạch trắng kỳ dị kia bay lên, chính xác rơi vào đỉnh lô tím từ người cô phóng ra. Bỗng chốc trên đỉnh lô sáng ngời màu tím, hóa thành cột sáng tím phóng lên cao. Trên đỉnh cầu Nguyệt Dạ, vòng trắng tròn màu tím lóe sáng chiếu rọi toàn bộ xe trận.

Thanh âm ngâm xướng trầm thấp thoát ra từ miệng Nguyệt Dạ, quyền trục trong hộp gỗ từ từ bay lên. Đắm mình trong ánh sáng tử nguyệt, lúc này cô không còn thánh khiết mà tràn ngập yêu mị. Mái tóc dài nháy mắt từ màu đen thành tím. Mỗi một âm phù từ miệng Nguyệt Dạ phun ra đều rất chậm, nhưng kiên quyết dứt khoát, ẩn chứa tiết tấu đặc thù. Trong không khí nguyên tố thuộc tính ma lực đều biến cuồng bạo. Ngay cả đám người thương đoàn Nguyệt Dạ bên dưới xe trận trong thân thể máu như đang sôi trào.

"Cô ta đang làm gì?" Long Hạo Thần nhìn hướng Lâm Hâm.

Lâm Hâm trên mặt tràn ngập chấn động nói.

"Dường như cô ta muốn dẫn động lực lượng quyền trục. Cảm giác tu vi của cô ấy không cường hơn tôi bao nhiêu. Nhưng sao cô ấy có thể dẫn động quyền trục cường đại như vậy. Đỉnh lô kia chắc là linh lô của cô ta, nhập vào trong linh lô chắc là ma tinh cấp bậc cao. Chẳng lẽ cô ấy muốn dùng ma tinh trợ giúp dẫn động quyền trục? Đó là đang liều mạng a!"

Trần Anh Nhi cũng trừng to mắt.

"Quyển trục đó, chắc không phải là cấm chú chứ..."

Trên Thánh Ma đại lục, tất cả ma pháp cấp chín đều bị gọi chung là cấm chú, tồn tại cấm kỵ, sự hủy diệt. Trên chiến trường, lực phá hoại hơn xa ma thần. Bởi vì nó có thể dẫn động uy lực thiên địa không gì sánh kịp, quan trọng là chú ngữ có thể hoàn thành hay không.

Lâm Hâm lẩm bẩm.

"Nếu là cấm chú, vậy viên ma tinh đó chỉ sợ là của ma thú cấp mười! Hai thứ này không thể dùng kim tiền đến tính. Cô gái này điên thật rồi."

Bốn phía đại quân ma tộc hiển nhiên cũng thấy tử nguyệt, nguyên bản hành động chậm rãi bức ép bỗng biến đổi, tốc độ nháy mắt bạo tăng, bốn phương tám hướng ồa tới.

Long Hạo Thần trầm ngâm một lúc, đột nhiên ngẩng đầu nói.

"Cô gái thương đoàn Nguyệt Dạ đó sử dụng quyển trục chắc cần thời gian. Tuy chúng ta không biết uy lực, nhưng nếu cô ta hoàn thành ma pháp này, tuyệt không phải chúng ta có thể ngăn cản. Kế hoạch cải biến nhỏ. Khi bắt đầu chiến đấu, chúng ta cố gắng tiếp cận cô gái đó, bảo hộ cô ta hoàn thành ma pháp. Đồng thời vị trí gần cô ta chắc sẽ an toàn. Khi bắt đầu cận chiến thì chúng ta lập tức hành động."

Đại quân ma tộc đã ồa tới cách xe trận năm trăm mét. Tiếng ù ù từng vang lên lại phát ra nữa. Mặc dù mỗi chiếc xe hàng không có hoàn chỉnh sức công kích, nhưng khi tên ma pháp mang theo máu bắn ra thì như cũ bộc phát lực sát thương cường đại. Đặc biệt là mũi tên ma pháp thô to, hầu như mỗi một cây có thể xuyên thấu mười thân thể Song Dao Ma dẫn đầu.

Mảng lớn máu từ bốn phía bắt ra, khiến thế tấn công của đại quân ma tộc chậm chạp.

Cùng lúc đó, ánh sáng ma pháp dày đặc bắt đầu lấp lánh trong vòng xe trận. Bầu trời đột nhiên biến thành đỏ. Ngay sau đó, nồng đậm hỏa nguyên tố bạo phát. Từng đoàn hỏa cầu từ trên trời giáng xuống, đập hướng đại quân ma tộc.

Long Hạo Thần nhìn thấy, phát ra ma pháp là ma pháp sư trong xe trận. Nhân số không nhiều, chỉ khoảng mười ba người, tu vi khoảng cấp năm, linh lực cùng Lâm Hâm không chênh lệch lắm. Nhưng những ma pháp sư này không dựa vào tu vi của mình phóng ma pháp.

Lưu Tinh Hỏa Vũ, ma pháp cấp sáu, hoàn toàn dựa vào quyền trực phóng ra. Mười ba quyền trực Lưu Tinh Hỏa Vũ, nói là sử dụng ma pháp không bằng nói là đang đốt tiền. Loại quyền trực ma pháp tới đẳng cấp này, rẻ nhất cũng cỡ một vạn kim tệ một quyền, có giá vô cùng.

Lâm Hâm nhìn trợn mắt há hốc mồm.

"Giàu quá, thật giàu quá đi. Đây là mười ba vạn kim tệ a..."

Hao số lớn kim tệ nhưng hiệu quả cũng rõ ràng.

Mười ba Lưu Tinh Hỏa Vũ hình thành quy mô quá lớn. Trong phút chốc, mặt đất biến thành địa ngục hỏa diễm. Trong tiếng gầm kịch liệt, mùi thịt cháy khó nghe tràn ngập chiến trường. Có thể nhìn ra từng ma tộc dữ tợn bị Lưu Tinh Hỏa Vũ nổ thành bụi phấn. Mua mười ba quyền trực này không uống tiền, hầu như trong nháy mắt, Song Dao Ma xung phong từ bốn phía bị dọn dẹp không còn một mảnh. Ngay cả ma tộc cấp bốn, năm cũng bị thương. Triệt để áp chế thế công của đại quân ma tộc.

Tuy Song Dao Ma yếu nhưng số lượng rất nhiều. Bốn vạn đại quân, thì có một phần ba do chúng hợp thành. Từng mảnh Lưu Tinh Hỏa Vũ bắn ra, ma tộc cấp thấp không có đường sống.

Mười ba ma pháp sư không hề tạm dừng, trong khi Lưu Tinh Hỏa Vũ phóng ra thì họ đã xé một quyền trực vàng khác, ngâm xướng lên. Khi

từng đạo ánh sáng vàng nở rộ trên bầu trời, đám ma pháp sư đều ngồi trên đất, khoanh chân minh tường.

Chỉ phóng quyền trực đã khiến họ tiêu hao lớn như vậy, hứng mình một vấn đề, quyền trực này ít nhất cấp bảy. Chỉ có dùng quyền trực vượt hai cấp, mới khiến linh lực người thi pháp tiêu hao nhiều vậy.

Kim sắc quang văn trên không trung khuếch tán, ngay sau đó giáng xuống, hình thành màn hào quang vàng khổng lồ bao trùm xe trận. Chỉ có trên đỉnh đầu Nguyệt Dạ, ánh sáng tím do tử nguyệt bắn ra là dễ dàng xuyên qua màn hào quang này. Thanh âm ngâm xướng của Nguyệt Dạ vẫn tiếp tục, không bị quấy nhiễu.

Con người Long Hạo Thần co rút. Hắn không phải ma pháp sư nhưng có thể sử dụng ma pháp quang hệ. Lần này hắn thấy rõ ràng, những quyền trực này hắn là ma pháp quang hệ cấp bảy: Thánh Quang Linh Trận. Mười ba cái Thánh Quang Linh Trận tổ hợp lại, mới có thể hình thành màn phòng ngự lớn vậy. Ma pháp Nguyệt Dạ sử dụng tràn ngập hơi thở hắc ám, rõ ràng đó là quyền trực ma pháp hắc ám. Trong ma pháp quang hệ sử dụng quyền trực ma pháp hắc ám lại không chịu ảnh hưởng, đây là điển hình áp chế cấp bậc.

Xem ra Lâm Hâm và Trần Anh Nhi không nói sai, chỉ sợ đó là quyền trực ma pháp cấp bậc cấm chú!

Đại quân ma tộc không có bởi vì Lưu Tinh Hỏa Vũ mà rút lui, ngược lại càng biến hung hãn không sợ chết. Mấy ngàn ánh sáng tím đen bắn trên màn hào quang vàng, thành từng vòng gợn sóng. Đây là hào quang do Ma Nhân Thuật Sĩ phóng ra. Chân chính chủ lực của đại quân ma tộc dâng lên. Ma Nhân Thuật Sĩ ở đằng sau phát động công kích từ xa. Xông lên trước là ma tộc bộ dáng giống người. Chúng nó cao khoảng một mét tám, vừa nhìn rất giống nhân loại, nhưng khuôn mặt hẹp dài, mắt là màu xanh khiếp người. Phía cuối cánh tay không phải bàn tay giống nhân loại, mà là trùy nhọn, mũi nhọn dài khoảng hai mét. Khi nhảy lên, ma tộc

hình người này mặc kệ là tốc độ hay lực lượng đều linh hoạt hơn Song Dao Ma nhiều. Cách chiến đấu cũng khác biệt.

Cuồng Ma, binh chủng bộ binh chủ lực của ma tộc. Sức chiến đấu vượt xa Song Dao Ma, cường hãn không sợ chết, thân thể cứng cỏi, đồng thời công kích điên cuồng. Đủ sức đối kháng chiến sĩ cấp ba nhân loại. Trên tay chúng mũi nhọn dài cũng có lực xuyên thấu, là khắc tinh của bộ binh nhân loại.

Số lượng Cuồng Ma không nhiều bằng Song Dao Ma. Trong chiến tranh, ma tộc rất ít phải chúng công thành, bởi vì luyện tiết tiêu hao.

Lúc này Cuồng Ma xuất hiện trên chiến trường khoảng năm ngàn. Nguyên nhân rất đơn giản, Cuồng Ma lệ thuộc vào một trong tam đại bộ tộc Nạp Lý Khắc hành tỉnh.

Thánh Quang Linh Trận là kỹ năng phòng ngự quần thể, lực phòng ngự cực mạnh. Một ngàn Cuồng Ma từ bốn phương tám hướng xông tới đều bị ngăn ở ngoài. Chúng chỉ có thể liều mạng công kích Thánh Quang Linh Trận, tiêu hao uy lực ma pháp.

Hào quang Thánh Quang Linh Trận dưới sự công kích của rất nhiều Cuồng Ma và Ma Nhân Thuật Sĩ, đang mau chóng yếu đi. Giữa không trung, số lớn Song Đầu Ma Thứ bay lượn, thỉnh thoảng bắn ra một viên hắc ám ma đạn oanh kích Thánh Quang Linh Trận.

Trừ Song Đầu Ma Thứ ra còn có một ma tộc nhân hình biết bay. Bọn chúng số lượng không ít, trong tay mỗi cái đều có trường thương màu đen, sau lưng đôi cánh lớn vỗ đập. Trên thân thể xanh đậm có hoa văn kỳ quái lấp lánh. Tuy chúng bay trên không nhưng cách chiến đấu giống cận chiến, chờ đợi Thánh Quang Linh Trận tan rã.

Đó là Khổ Ly tộc Cầm Ma của ma tộc, sức chiến đấu khoảng cấp bốn, am hiểu trên không trung giết mục tiêu dưới đất. Khổ Ly tộc là một đại tộc khác trong Nạp Lý Khắc hành tỉnh. Chúng cùng với Nộ Ba tộc, Song Dao Ma đều thuộc Tây Xương tộc cùng thống trị hành tỉnh này.

Trong thương đoàn Nguyệt Dạ, mặc kệ là hộ vệ thương đội hay đánh xe, tạp vụ, tất cả đều cầm vũ khí. Trên mặt mỗi người đều biểu lộ khẩn trương. Mặc dù thương đội hơn hai ngàn người đã sát thương đa số đại quân ma tộc, nhưng bên ngoài chủ lực tam tộc Nạp Lý Khắc hành tình như cũ giữ hoàn chỉnh. Một khi Thánh Quang Linh Trận bị phá, dựa vào bọn họ có thể ngăn cản được bao lâu thì rất khó nói.

Long Hạo Thần quét mắt nhìn sau lưng đồng bạn đã thay đổi xong trang bị, khẽ quát.

"Hành động!"

Bởi vì lúc này Thánh Quang Linh Trận như cũ còn đứng vững, mọi người trong xe trận nhất trí đối ngoại lực, nên không ai chú ý nhóm Long Hạo Thần biến hóa, chỉ xem như là trong số hộ vệ. Long Hạo Thần mang theo mười hai người khác nhân lúc đại chiến chưa phát triển, tiếp cận xe ngựa của Nguyệt Dạ và Lãnh Tiêu.

Trên xe, Lãnh Tiêu đã ném lá cờ, tay phải có một quyền trượng. Trượng toàn thân đen thui, phần đỉnh có một viên bảo thạch đỏ tựa như bên trong chuyển động dòng máu. Mái tóc đen ở sau đầu tung bay, đôi mắt phẫn hồng dưới sự chiếu rọi của bảo thạch biến thành đỏ rực. Dáng người ma quỷ dưới gió đêm thổi càng rung động lòng người. Mơ hồ nhìn thấy làn da tay cô dường như có văn lộ đen nhè nhẹ chuyển động.

Rốt cuộc, hào quang vàng chống đỡ khoảng năm phút đồng hồ thì rạn nứt vỡ nát, hóa thành vô số điểm sáng bay tán loạn trong trời đêm. Đại quân ma tộc điên cuồng ào vào trong xe trận. Gió tanh mưa máu cận chiến rốt cuộc phát động. Sát khí dày đặc hỗn hợp máu tươi nhuộm toàn bộ thương đội.

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 93

Mũi Xe, Võ Đài Của Long Hạo Thần

Thương đoàn Nguyệt Dạ hộ vệ chân chính chỉ có năm trăm người, nhưng năm trăm người đều là cường giả tu vi cấp bốn, toàn thân trang bị ma pháp. Trong đó có một bộ phận tu vi cấp năm. Tuy đa số là nhân loại nhưng cũng có một ít ma tộc, ví dụ trong đội hộ vệ có mười Bích Lục Song Dao Ma.

Đại quân ma tộc ào ạt tấn công, nhưng bị năm trăm hộ vệ dẫn theo tùy tùng thương đội, đánh xe, những nhân viên không chiến đấu này cứng rắn chống cự.

Mấy trăm chiếc xe ngựa tuy phạm vi không nhỏ, nhưng cự ly trực tuyến không xa. Khi ma tộc xông tới, Long Hạo Thần dẫn theo chúng bạn tiếp cận xe ngựa của Nguyệt Dạ và Lãnh Tiêu trong phạm vi năm mươi mét. Lúc này bọn họ không thể không dừng lại.

Kẻ địch từ bốn phương tám hướng không cách nào đánh thẳng vào bên trong xe trận, nhưng còn có kẻ địch từ trên trời giáng xuống.

Màn hào quang đỏ hồng lóe lên, Lâm Hâm phóng ra hỏa nguyên tố lá chắn bảo hộ y và Trần Anh Nhi. Trên bầu trời hỏa cầu, thuộc tính hắc ám ma đạn không ngừng từ miệng Song Đầu Ma Thửu bắn ra. Cùng lúc đó, Cầm Ma chờ lâu ngày cũng lao xuống.

Sau lưng Long Hạo Thần, thân hình Thái Nhi đột nhiên từ trong hắc ám lóe ra, mũi chân giẫm đất, làm thế kim kê độc lập đứng trên đầu vai

Long Hạo Thần. Đôi mắt đen xinh đẹp lóe nhè nhẹ hàn ý, trong tay phải gậy trúc bị cất lâu ngày nay lần nữa xuất hiện.

Gậy trúc trên không trung huy vũ hóa thành từng vòng xanh. Mỗi viên đạn ma pháp rơi xuống mặc kệ là hỏa hệ hay âm hệ, dưới gậy trúc dài của Thái Nhi đều biến mất hết. Đích thị là bí kỹ của thích khách, Quỷ Thứ.

Dựa vào một cây gậy trúc, phạm vi Thái Nhi bao phủ vừa lúc bảo hộ bảy thành viên Săn Ma Đoàn số hai mươi một cấp hiệu. Song Đầu Ma Thửu phun ra đạn ma pháp không có một viên nào rơi trong phạm vi này. Hai Săn Ma Đoàn không có ngừng lại, vừa chống đỡ ma pháp công kích từ không trung rơi xuống, vừa tới gần xe của Nguyệt Dạ.

Trong giờ phút này, mặc kệ là Lục Hi, Diễm Yên lúc trước có âm mưu gì thì hiện tại đều giấu đi. Mấy vạn đại quân ma tộc vây khốn, bọn họ đã lâm vào tuyệt cảnh. Mọi người là người thông minh, nếu bây giờ không chung sức đồng lòng, có lẽ vĩnh viễn ở lại đây.

Khi Long Hạo Thần cải biến kế hoạch, Lục Hi hơi suy nghĩ liền hiểu rõ. Trên đỉnh xe Nguyệt Dạ nếu quả thật là thi triển cấm chú, lực sát thương có thể nghĩ. Chỉ có càng tiếp cận cô thì mới gia tăng an toàn. Khi kết thúc cấm chú, là thời cơ tốt để họ đột phá vòng vây. Lục Hi không thể không khâm phục Long Hạo Thần quyết đoán. Có thể trong thời gian ngắn làm ra lựa chọn chính xác, không uống thân phận đoàn trưởng.

Muốn đi qua không phải chuyện dễ, sau đạn ma pháp thì Cầm Ma tới rồi.

Số lượng Cầm Ma tuy không nhiều bằng Cuồng Ma, nhưng tổng số Cầm Ma từ trên trời giáng xuống cũng cao hơn hai ngàn, gần như tổng nhân số thương đoàn Nguyệt Dạ.

Mười con Cầm Ma lao xuống vị trí nhóm Long Hạo Thần đứng. Ma tộc cũng biết phối hợp. Mắt thấy Cầm Ma tiến nhập cận chiến, Song Đầu

Ma Thửu trên không trung lập tức chuyển công kích từ phòng ngự bên ngoài xe trận sang hộ vệ.

"Sát!" Long Hạo Thần hét lớn một tiếng, trong hai tay Thánh Linh kiếm lấp lánh ánh sáng vàng.

*Đình! * một tiếng ngăn chặn đòn tấn công của một Cầm Ma. Tay kia Lam Vũ, Quang Phù Dung nở rộ vô số chùm sáng, đích thị là Thiểm Điện Thứ.

Thánh Linh kiếm, Thần Ngự Thuần, cùng với Quang Báo Thù xen lẫn giữa Thiểm Điện Thứ. Chỉ là nháy mắt chuyển hoán này các Trùng Giới kỵ sĩ đồng cấp khác rất khó làm được.

Cầm Ma từ trên trời giáng xuống dốc hết sức, bị Thần Ngự Thuần của Long Hạo Thần ngăn chặn, thế xung kích tạo thành lực phản xung bỗng chốc làm thân thể nó dừng lại. Lam Vũ, Quang Phù Dung thì triển ra Thiểm Điện Thứ làm sao nó có thể cản? Mười dòng máu từ sau lưng Cầm Ma bắn ra, thân thể dưới lực xung kích bắn ra ngoài.

Hiện tại Long Hạo Thần đã có thực lực cấp năm bậc sáu, trong toàn đội, nếu không nói đến Luân Hồi kiếm cấp thần khí của Thái Nhi, hẳn rất mạnh. Lấy cấp năm đối cấp bốn, lại thêm vũ khí và kỹ năng cường đại, một Cầm Ma sao có thể là đối thủ của hắn.

Cùng là kỵ sĩ, bên kia Lý Hình cũng lộ ra thực lực cường đại. Một đôi hỏa diễm trọng kiếm đột nhiên cắm vào mặt đất. Bỗng chốc bạo phát Thăng Thiên Trận, cường bức chặn lại một Cầm Ma. Ngay sau đó là Thiểm Điện Thứ phối hợp Thập Tự Trảm, chém chết một Cầm Ma.

Trong lúc cận chiến bạo phát, sức chiến đấu của hai Săn Ma Đoàn hoàn toàn hiện ra.

Bên Săn Ma Đoàn số bốn cấp sĩ, Thuần chiến sĩ Diên Yên phục trách thủ hộ Lục Hi, Dịch Quân, Bạch Hiểu Mạc, xung quanh mọc ra dây mây bụi gai cũng có tác dụng bảo hộ. Gai nhọn sắc bén không ngừng hướng

không trung phun ra, ngăn chặn kẻ địch. Thích khách Hàn Đạo thì chạy vòng ngoài, thân hình trong đêm đen như ẩn như hiện. Công kích của gã rất xảo diệu, chuyên môn kiếm Cầm Ma bị thương mà xuống tay. Thường thường đâm trúng chỗ hiểm, một kích mất mạng. Lý Hình ở ngoài vừa bảo hộ vừa xung phong, hoàn toàn bộc phát sức chiến đấu của Trừng Giới kỳ sĩ. Nhưng cô không hề triệu hoán ra Mai Khôi Độc Giác Thú của mình.

Trong xe trận sẽ hạn chế sức chiến đấu của Mai Khôi Độc Giác Thú, đồng thời để nó giữ sức, chờ khi phá vòng vây thì có tác dụng lớn, tựa như Long Hạo Thần không triệu hoán ra Hạo Nguyệt.

Bên Săn Ma Đoàn số bốn cấp sĩ lực sát thương lớn nhất vẫn là Bạch Hiếu Mạc và Dịch Quân, hai chức nghiệp ma pháp sư. Bạch Hiếu Mạc triệu hoán thực vật lực sát thương không những lớn, còn có thể hạn chế kẻ địch. Trong sương mù vàng có thực vật đặc thù không ngừng bắn lên không trung, khiến Cầm Ma dù là lực công kích hay tốc độ đều giảm mạnh. Khiến ngay cả bên Long Hạo Thần cũng được đến chỗ tốt.

Dịch Quân là ma pháp sư không gian, công kích khá là độc đáo. Trên bầu trời thường xuất hiện ánh sáng bạc quái dị, khoảnh khắc chợt lóe, Cầm Ma bay qua sẽ bị quấy nhiễu quỹ tích bay, dường như bị lực kéo. Nếu thân thể tiếp xúc ánh sáng bạc, trong nháy mắt sẽ sinh ra hiệu quả lực kéo cực mạnh. Ngẫu nhiên khi Dịch Quân bộc phát mảng lớn ánh sáng bạc, có thể nhìn thấy Cầm Ma lọt vào phạm vi máu me tung tóe, xương cốt không còn.

Thế công trong đất trống vĩnh viễn là hữu hiệu ở chiến tranh. Thánh Quang Linh Trận bị phá, thương đoàn Nguyệt Dạ xe trận hầu như trong nháy mắt rơi vào tình cảnh bị động. Bên ngoài có thể ngăn cản Cuồng Ma trùng kích. Nhưng trên trời giáng xuống Cầm Ma, lại có Song Đầu Ma Thửu yểm hộ thì không dễ đối phó.

Nhóm Long Hạo Thần ứng đối coi như thành thối, người trong thương đội thì không được như vậy. Phía xa đại bộ phận tạp vụ chỉ là

thường dân cầm vũ khí mà thôi. Đối mặt ma tộc cấp bốn như Cầm Ma, hoàn toàn là bị đồ sát. Nếu không có mấy chục ma pháp sư ở khu vực trung tâm liên tục bộc phát sức chiến đấu, chỉ sợ trong giây lát bên trong xe trận đã biến thành sông máu núi xác.

"Xông lên!" Long Hạo Thần hét lớn một tiếng, đầu tàu gương mẫu, trực tiếp xông thẳng tới trước.

Thải Nhi đứng vững trên đầu vai hăn. Mặc kệ trên trời giáng xuống là công kích của Song Đầu Ma Thứu hay Cầm Ma, không một cái có thể uy hiếp đến Long Hạo Thần.

Xe trận dưới sự tấn công của Cầm Ma, rõ ràng khó thể chống cự. Cố gắng tập trung phòng ngự khu vực nhỏ chính giữa, để có thể kéo dài lâu hơn.

Từng vòng ánh sáng vàng từ người Hàn Vũ khuếch tán. Vị trí của y vừa lúc ở giữa hai Săn Ma Đoàn. Ma pháp quang hệ này không chỉ lo đến Săn Ma Đoàn số hai mươi một cấp hiệu, cũng đồng thời hỗ trợ các thành viên Săn Ma Đoàn số bốn cấp sĩ. Dù sao bên số bốn cấp sĩ không có Thủ Hộ kỵ sĩ.

Hai Săn Ma Đoàn là lần đầu tiên hợp tác trên chiến trường. Bạch Hiếu Mạc hạn chế kẻ địch xung quanh, thêm Hàn Vũ kỹ năng quang hoàn, khiến quan hệ giữa hai đoàn thể biến càng chặt chẽ.

Lục Hi làm mục sư, ma pháp trị liệu của gã đã chuẩn bị xong, chỉ cần bên nào ra vấn đề thì lập tức chữa trị ngay. Nhưng từ khi chiến đấu mới bắt đầu, đám bạn trong trạng thái đỉnh cao, lúc này đương nhiên gã nhẹ nhàng nhất, có thời gian quan sát thế cục chiến trường.

Ánh mắt Lục Hi hầu như theo sát Long Hạo Thần. Nhìn biểu hiện của Săn Ma Đoàn số hai mươi một cấp hiệu, trong lòng gã thầm khen ngợi. Quả nhiên nổi tiếng không phải thùng rỗng kêu to! Đám Long Hạo Thần ở phía trước bộc phát ra sức chiến đấu tuyệt đối là Săn Ma Đoàn số bốn cấp sĩ bọn họ không thể bằng được.

Lúc này, Thái Nhi đã đi xuống, núp sau lưng Long Hạo Thần. Long Hạo Thần xung phong phía trước, Vương Nguyên Nguyên và Tư Mã Tiên một trái một phải, Cự Linh Thần tẩm thuẫn và pháp trượng thô to giúp Long Hạo Thần hoàn mỹ bảo vệ hai bên. Khiến Long Hạo Thần trong trạng thái Trường Giới kỳ sĩ có thể dốc hết sức công kích.

Dùng thị lực của Lục Hi cũng chỉ trông thấy song kiếm trong tay Long Hạo Thần không ngừng đâm ra ánh sáng, đằng trước Cầm Ma thì máu thịt tung tóe, nhưng không con nào có thể ngăn cản bước chân đi tới của hắn. Tốc độ di hướng chiếc xe không hề thay đổi.

Phòng ngự không trung rơi vào người Lâm Hâm, từng tầng hỏa nguyên tố lá chắn hỗn hợp với Phòng Ngự Hỏa Hoàn không ngừng bắn hướng trên trời. Cầm Ma phóng xuống con nào cũng bị bắn ra. Sau lưng Hàn Vũ thì thông thả phóng ra và duy trì kỹ năng quang hoàn. Toàn đội tựa như thanh kiếm sắc bén, công phòng nhất thể mau chóng xông lên. Tuy bọn họ phối hợp còn chưa tính ăn ý lắm, nhưng ít ra không xuất hiện sai lầm. Trong đó duy nhất không hành động, chính là Trần Anh Nhi trong ngực có thêm heo con đáng yêu.

Bên Long Hạo Thần tình hình chiến đấu kịch liệt, nhưng tình trạng thảm khốc nhất là ở mui xe của Nguyệt Dạ.

Quan chỉ huy đại quân ma tộc không ngốc. Nguyệt Dạ làm ra động tĩnh lớn như vậy, ai đều có thể thấy cô phải thi triển ma pháp cường đại. Bởi vậy, mặc kệ là công kích của Song Đầu Ma Thửu hay Cầm Ma đều tập trung bên này.

Lãnh Tiêu đứng ở đó, pháp trượng trong tay giơ cao đỉnh đầu, từng luồng sáng đỏ như máu không ngừng từ bảo thạch trên đỉnh trượng bắn ra.

Mỗi một luồng huyết quang khi đụng vào Cầm Ma, thì Cầm Ma lập tức biến thành đoàn ánh sáng đỏ, khoảnh khắc biến mất. Khuôn mặt Lãnh Tiêu xuất hiện chút sắc hồng.

Bây giờ các ma pháp sư thương đội đều tập trung quanh xe ngựa, họ lợi dụng ma pháp đốc sức hỗ trợ Lãnh Tiêu, ít nhất trong thời gian ngắn còn có thể chống đỡ.

Đúng lúc này, trên không trung vang lên mười tiếng kêu thê lương. Ngay sau đó, mười luồng sáng xanh tựa như sao băng từ trên trời giáng xuống.

Lãnh Tiêu trên xe ngựa sắc mặt biến đổi, pháp trượng trong tay liên tục gõ, mười quang cầu đỏ như máu nghênh đón.

Nhưng những bóng dáng xanh đột nhiên giáng xuống này không dễ đối phó như bình thường Cầm Ma. Chúng ở trên không trung tránh né, thỉnh thoảng bộc phát ánh sáng xanh chói mắt, lại hóa giải từng đòn công kích của Lãnh Tiêu.

Vừa lúc đám Long Hạo Thần đã cách xe ngựa mười mét, thấy rõ ràng bóng dáng từ trên trời rơi xuống.

Đó cũng là Cầm Ma, nhưng là Cầm Ma thân hình đặc biệt lớn, mỗi con cao hơn hai mét năm, dáng người hùng tráng, cơ bắp cuộn cuộn. Cả người lấp lánh một tầng sóng gợn xanh như điện quang. Trong tay trường thương so với Cầm Ma bình thường thì thô hơn nhiều. Mục tiêu chính là Lãnh Tiêu và Nguyệt Dạ.

Loại Cầm Ma này so với Cầm Ma bình thường, trên danh hiệu chỉ thêm chữ "đại", bị gọi là Đại Cầm Ma, nhưng sức chiến đấu đã là cấp sáu. Trong Khổ Ly tộc, địa vị chúng nó giống như Bích Lục Song Dao Ma ở Trạch Lâm tộc Song Dao Ma bình thường, là tinh nhuệ chân chính trong tộc. Hơn nữa Đại Cầm Ma số lượng thừa thớt, có năng lực khống chế tia chớp.

Mười hai con Đại Cầm Ma tu vi cấp sáu đồng thời công kích mũi xe, khó trách Lãnh Tiêu biến sắc mặt. Nên biết, tu vi chân chính của cô chỉ là đỉnh cấp năm mà thôi, còn chưa tới cấp sáu. Nếu không cô không thể nào thông qua kiểm tra phía liên minh thánh điện.

"Các người có can đảm dám động thủ với ta?" Lãnh Tiêu gầm lên một tiếng.

Đột nhiên, một đôi cánh đen từ sau lưng cô vươn ra, khí thế mạnh mẽ nháy mắt bùng nổ, khiến bầu trời trên đầu cô biến thành một mảnh đỏ máu. Hai mắt màu phấn hồng dường như máu đọng lại, cầm pháp trượng trong tay, ngang nhiên bay lên nghênh hướng mười hai Đại Cầm Ma.

Một chuỗi thanh âm ngân xướng phun ra từ miệng cô. Pháp trượng trong tay huyền hóa ra sáu huyết sắc quang văn. Sáu phù văn đỏ như máu to lớn khuếch tán, nồng đậm huyết quang bùng phát.

*Ầm rầm!!! *

"Cấm-Không!"

Trên bầu trời, vang tiếng bạo chấn kịch liệt. Một vòng ánh sáng đỏ máu lấy Lãnh Tiêu làm trung tâm nháy mắt khuếch tán ra ngoài.

Huyết quang đi ra, vô luận là Đại Cầm Ma hay Cầm Ma bình thường, cái cánh mất đi tác dụng. Các sinh vật bay trải qua huyết quang thì cánh đều mất tác dụng, tựa như mưa rơi xuống mặt đất.

Thoạt nhìn Lãnh Tiêu cũng không thoát khỏi Cấm Không hạn chế, cũng rơi xuống mui xe.

Cầm Ma bình thường trực tiếp đập xuống đất, không chết cũng bị thương. Nhưng đối với Đại Cầm Ma cấp sáu, vốn chúng nó cách mặt đất không quá xa, ở trên không trung lặn một vòng, đồng thời ánh sáng sấm sét lấp lóe, không ngừng biến đổi phương hướng thân thể hóa giải lực xung kích, rồi mới rơi xuống. Nhưng kế hoạch định vây công từ không trung đã thất bại.

Đám Đại Cầm Ma ánh mắt nhìn Lãnh Tiêu có vài phần kinh sợ. Nhưng khi chúng rơi xuống đất, trong nháy mắt lại bắn người lên, dựa vào sức bật kinh người nhào tới mui xe.

Lúc này, đám Long Hạo Thần rút cuộc xông tới bên cạnh xe. Long Hạo Thần nhìn người bên cạnh, nói.

"Thải Nhi cùng tôi đi lên, những người khác tự bảo vệ mình."

Nói xong hắn nhún mũi chân, dùng sức bật lên bay hướng mũi xe.

Tuy chiếc xe ngựa này rất lớn, nhưng bên trên đã có Lãnh Tiêu và Nguyệt Dạ, không thể hoàn toàn chứa cả đội Long Hạo Thần đứng trên đó chiến đấu. Cho dù có đứng hết thì không có không gian thi triển năng lực.

Lãnh Tiêu vừa mới rớt xuống mũi xe, đúng lúc thấy một thanh niên từ phía dưới nhảy lên. Cô hầu như không hề do dự huy pháp trượng, một đoàn huyết quang bắn hướng Long Hạo Thần.

"Tôi tới giúp cô!" Long Hạo Thần hét lớn một tiếng, đồng thời ánh sáng vàng trên thân Thánh Linh sáng ngời, nồng đậm hơi thở thần thánh bỗng nhiên nở rộ, tựa như ánh mặt trời trên không trung vụt quá, cứng rắn hóa giải quang cầu đỏ. Đích thị là Diệu Nhật Trảm.

Long Hạo Thần đều quan sát thấy công kích lúc trước của Lãnh Tiêu, tuy hắn không biết loại quang cầu đỏ này là cái gì, nhưng không dám khinh thường.

Hướng Lãnh Tiêu nói xong câu đó, Long Hạo Thần lấy mũi chân trái làm trung tâm, xoay tròn mé ngoài, song kiếm vung ra chém Quang Trảm Kiếm hướng hai Đại Cầm Ma. Hắn đang dùng hành động hướng Lãnh Tiêu chứng minh quan hệ địch ta.

Khoảnh khắc Diệu Nhật Trảm lấp lánh, Lãnh Tiêu bất giác nhíu mày. Cô rất ghét loại hơi thở thuộc tính quang minh, nhưng cũng mau chóng nhận thân phận Long Hạo Thần. Quang thuộc tính đối với ma tộc là cấm kỵ, không ma tộc nào có được quang thuộc tính. Nhân loại trẻ tuổi này có lẽ đúng là tới giúp mình.

Thật đẹp trai. Giây phút Long Hạo Thần xoay người sang chỗ khác, đáy mắt Lãnh Tiêu xẹt qua tia kỳ dị.

Một bóng đen hư ảo ngay lúc đó xuất hiện sau lưng Long Hạo Thần. Ánh mắt nàng vừa lúc chạm vào Lãnh Tiêu. Lãnh Tiêu cường đại và trong dòng máu tôn quý, cùng ánh mắt băng lãnh đối diện cũng nhin không được rùng mình.

Hai Đại Cầm Ma bị Long Hạo Thần nhắm trúng, hai tay huy vũ trường thương, hai đạo tia chớp nháy mắt nổ nát Quang Trảm Kiếm của Long Hạo Thần. Thế nhào tới không thay đổi, như cũ xông hướng Long Hạo Thần.

Tác dụng Cấm Không dường như đã biến mất. Hai cánh sau lưng chúng lại mở ra, lần nữa phát huy ưu thế bản thân.

Khi tiếng nổ vang lên, Long Hạo Thần đứng trên mui xe không chút lùi lại, cứ như vậy chặn thế công của Đại Cầm Ma, còn làm chúng bắn ngược ra. Cùng lúc đó, ánh sáng chói mắt của Quang Báo Thủ cũng lấp lánh quanh thân Long Hạo Thần.

Một đoàn ánh sáng vàng từ ngực Long Hạo Thần bắn ra, bốn cánh giang rộng làm động tác lộn mèo ra sau. Nó bay bình bông sau lưng Long Hạo Thần, bốn đôi cánh nhẹ vỗ, giữ thân thể trên không trung, thanh âm ngâm xướng như đậu bắn mau chóng vang lên.

Quang tinh linh, Nhã Đình.

Nhã Đình bay ở bên hông phía sau Long Hạo Thần, hai mắt thần thánh mà cao quý, trầm tĩnh. Ánh sáng vàng nhu hòa khiến trên người Long Hạo Thần nhiễm một tầng màu vàng.

Nên biết, Nhã Đình không giống nguyên tố tinh linh chưa tiến hóa của Hoàng Nghị. Trong quá trình cùng Long Hạo Thần dung hợp, nguyên tố tinh linh này đã có hai lần tiến hóa.

Nguyên tố tinh linh mỗi lần biến hóa đều cho chủ nhân ích lợi lớn. Không chỉ bình thường hỗ trợ tu luyện, trong chiến đấu năng lực phụ trợ cũng mạnh vô cùng. Từ góc độ linh lô đến xem, nó chính là thuần túy linh lô phụ trợ.

Bởi vậy, khoảnh khắc Nhã Đình bay sau lưng Long Hạo Thần. Hắn lập tức cảm giác linh lực hồi phục ít nhất gấp đôi. Kỹ năng mình sử dụng thì quang nguyên tố tự sản sinh ra trình độ ngưng tụ nhất định. Thân thể hắn mơ hồ dâng lên một tầng Quang Minh Hỏa. Mặc kệ lực công hay phòng đều tăng cường. Thời gian để thực hiện kỹ năng cũng giảm bớt một phần ba.

Đây là lần đầu tiên trong chiến đấu Long Hạo Thần và Nhã Đình phối hợp, nhiều ít có chút mới lạ. Hắn không nghĩ tới Nhã Đình cho trợ giúp lớn đến vậy. Nhưng hắn chính là con trai quang minh, bản thân tinh thần lực khác với người thường, dễ dàng thích ứng thân thể biến đổi.

Hai Đại Cầm Ma bị Long Hạo Thần dùng Thần Ngự Thuần thêm vào Trì Tục Thần Ngự thuần liên tiếp đẩy lùi. Ngay sau đó Long Hạo Thần phát ra Thập Tự Trảm, dựa vào Quang Báo Thù và Quang nguyên tố tinh linh bỗng chốc tăng phúc, uy lực một kích kia lớn kinh người, lại đem hai Đại Cầm Ma trên không trung đẩy lùi hơn mười mét.

Hiện tại Long Hạo Thần không cần lo bảo hộ đồng bạn, hắn có thể hoàn toàn phát huy sức chiến đấu của mình. Hai luồng sáng trắng từ ngực hắn bắn ra, cường bức đem hai Đại Cầm Ma phóng hướng Nguyệt Dạ kéo lại đây, đó là uy lực của Thánh Dẫn Linh Lô. Cùng lúc đó, Thánh Linh kiếm bên tay phải Long Hạo Thần bỗng biến thành luồng sáng trắng đậm đặc, Thuần Phát Thánh Kiếm.

Dù có Nhã Đình trợ giúp, hắn không thể thuần phát loại kỹ năng công kích cường đại cấp năm của thánh kiếm. Nhưng đừng quên Long Hạo Thần còn có bí kỹ của Thích Khách Thánh Điện: Di Hoa Tiếp Mộc.

Thánh kiếm chém ngang, Quang Trảm Kiếm.

Trong lúc Long Hạo Thần hoàn thành Quang Trảm Kiếm, sau lưng Nhã Đình đã hoàn thành chú ngữ thứ nhất. Thánh kiếm chém ra Quang Trảm Kiếm vốn là màu trắng cực kỳ thánh khiết, một luồng sáng vàng đột nhiên theo sát. Bổng chốc Quang Trảm Kiếm cũng nhiễm một tầng hỏa diễm đỏ vàng, chính là Thái Dương Hỏa.

Nếu là trước đây, Long Hạo Thần cũng có thể thi triển năng lực đó. Nhưng cần hăn tiêu hao linh lực khá lớn hơn nữa phải nắm giữ hoàn mỹ thời gian, cơ hội. Hiện tại thực lực hăn chẳng những tăng cao, lại có Nhã Đình hỗ trợ, cứ thế tùy ý vung tay đã công kích ra một chiêu như vậy.

*Oành, oành!!! *

Hai Đại Cầm Ma trước mặt ánh sáng thần thánh dày đặc, mặc dù chúng nó có tu vi cường đại, như cũ không tránh khỏi bị bắn bay đi. Hơn nữa so với đồng bạn thì hai con này thê thảm hơn. Thân thể bị bắn ra hơn hai mươi mét, mà còn dính phải chút Thái Dương Hỏa. Chúng thê lương gào liều mạng muốn dập tắt lửa, tạm thời không thể uy hiếp mui xe.

Long Hạo Thần hiểu rất rõ vị trí của mình. Hiện tại việc hăn cần làm không phải giết địch, mà là không để kẻ địch giết chết Nguyệt Dạ, cho Nguyệt Dạ tranh thủ thời gian hoàn thành ma pháp. Sau khi đánh lui hai Đại Cầm Ma, hăn không hề tạm dừng thế công. Thánh Dẫn Linh Lô nháy mắt chuyển hướng, lại hấp dẫn tiếp hai Đại Cầm Ma nhào hướng Lãnh Tiêu.

Mọi chuyện nói thì chậm nhưng xảy ra chỉ vài lần hít thở. Tuy Long Hạo Thần chỉ có cấp năm, nhưng dựa vào lực bản thân, cứng rắn kiên cố sáu con Đại Cầm Ma. Nên biết, đây là sáu ma tộc cấp sáu. Mặc dù bởi vì thuộc tính tương khắc suy yếu Đại Cầm Ma khá nhiều, chúng cũng không có trang bị của nhân loại, nhưng, đây là sáu Đại Cầm Ma! Long Hạo Thần một kỵ sĩ cấp năm lại có thể làm được điều này, đủ khiến mọi người rớt mắt nhìn.

Cũng bởi vì biểu hiện mạnh mẽ của Long Hạo Thần, Lãnh Tiêu chịu đựng áp lực bỗng giảm mất. Từng đoàn huyết sắc quang cầu to lớn chặn

còn lại mấy con Đại Cầm Ma, miễn cưỡng xem như ngăn cản thế công của chúng.

Bọn họ bên này tuy tạm thời ổn định, nhưng toàn bộ thương đội sắp tan rã.

Từ trên trời giáng xuống đại quân Cầm Ma, dưới sự trợ giúp của Song Đầu Ma Thứ, đã thành công chiếm lĩnh nội bộ xe trận, đang cùng Cuồng Ma bên ngoài giáp công. Lần này, hộ vệ thương đội khó lòng chống cự.

Tiếng kêu thê lương liên tục vang lên, thương đội kháng cự ngày càng yếu ớt.

Ma tộc tàn nhẫn, ham giết chóc, ngay khoảnh khắc này biểu thị rõ ràng. Không có một khối thi thể nhân loại giữ hoàn chỉnh. Khiến người muốn nứt hốc mắt là, Cuồng Ma, Cầm Ma sau khi chết chết họ còn không bỏ qua, lại cắn xác họ. Ngay cả trên không trung Song Đầu Ma Thứ cũng vội giáng xuống tham dự, đem thi thể nhân loại làm thực vật.

Săn ma giả của hai Săn Ma Đoàn sắc mặt biến tái nhợt. Tuy họ từng tham dự chiến đấu, nhưng lần đầu tiên chứng kiến tình cảnh này. Đây đã không thể dùng chữ tàn nhẫn hình dung. Tuy mặt họ tái nhợt, trong mắt dần nổi lên màu đỏ. Nguyên bản thực lực áp chế bảo tồn có chút khó kiềm chế, lực công kích tăng vọt.

Trên mũi xe, Long Hạo Thần chống đỡ ngày càng khó khăn. Mười hai Đại Cầm Ma dù sao cũng là mười hai cường giả cấp sáu. Sau khi liên tục bị ngăn cản thế công, mười hai con Đại Cầm Ma đồng thời treo lơ lửng không trung, phát động công kích quần thể.

Ánh sáng xanh tím đậm đặc trải rộng toàn thân, xà điện di động trên da thịt, chiếu sáng răng nanh dữ tợn. Mười hai Đại Cầm Ma đồng thời chĩa trường mâu hướng mũi xe, cùng phát động tấn công.

Tiếng kêu chói tai đem mùi xe hoàn toàn nhiễm thành màu tím đen, sấm sét nổ đì đùng phối hợp với mùi tanh trên người Cầm Ma, điên cuồng vọt tới.

Nhưng ngay lúc này, Long Hạo Thần không chút hoảng sợ, ngược lại trầm tĩnh, chân hơi lui ra sau mấy bước, đồng thời quát với Lãnh Tiêu đứng không xa.

"Giao cho tôi!"

Ánh sáng tím trên trán chớp lóe, chín luồng sáng lấp lánh, một thân hình to lớn xuất hiện trên mũi xe.

Vốn mũi xe coi như rộng rãi, thêm nó vào liền biến chật chội. Nhưng hiển nhiên Long Hạo Thần đã tính tốt vị trí nó xuất hiện, không ảnh hưởng đến Lãnh Tiêu và Nguyệt Dạ như cũ đang ngâm xướng.

Bốn luồng sáng tím kỳ dị hầu như trong nháy mắt bay ra, chia nhau rơi trên mũi xe Long Hạo Thần, Thái Nhi, Lãnh Tiêu và Nguyệt Dạ.

Long Hạo Thần và Thái Nhi không có phản ứng gì, nhưng thân thể Lãnh Tiêu và Nguyệt Dạ đều khẽ run, chú ngữ của Nguyệt Dạ suýt bị cắt đứt.

Cũng trong khoảnh khắc đó, một màn thần kỳ xuất hiện.

Viu---

Một tiếng gió rít quái dị vang trong phạm vi mũi xe. Ngay sau đó, ba ánh sáng đỏ, vàng, xanh hỗn hợp cột sáng khổng lồ phóng lên cao.

Tam Sắc Quang Trụ dâng lên thực xảo diệu, vừa lúc trong khoảnh khắc mười hai Đại Cầm Ma xông hướng mũi xe.

Long Hạo Thần thân hình chợt lóe, đã chắn trước mặt Nguyệt Dạ. Song kiếm giao nhau, Thần Ngự Thuần, một chiêu chặn công kích của ba Đại Cầm Ma.

Trong miệng Nhã Đình Quang nguyên tố tinh linh chưa từng ngừng ma pháp tăng phúc. Quanh thân Long Hạo Thần ít nhất có bảy tầng sáng vàng. Bởi vậy, cho dù là ba Đại Cầm Ma, đối diện Long Hạo Thần trong trạng thái này, đừng nghĩ rằng có thể phá vỡ Thần Ngự Thuần.

Tiếng kêu thảm bỗng bùng phát, hơn nữa đồng thời phát ra từ miệng mười hai Đại Cầm Ma.

Không cần nói, thân hình to lớn bỗng xuất hiện trên mui xe chính là Hạo Nguyệt. Tam Sắc Quang Trụ là chiêu nó từng sử dụng, hỗn loạn nguyên tố bác ly.

Đại Cầm Ma cũng có thuộc tính ma pháp, hơn nữa chúng nó chỉ là cấp sáu, không có năng lực như Thị Huyết Bối Tháp. Lúc ấy coi như là Thị Huyết Bối Tháp đều bị một kích kia làm trọng thương, huống chi Đại Cầm Ma cấp bậc không bằng kẻ phát ra hỗn loạn nguyên tố bác ly.

Hầu như trong chớp mắt, làn da mười hai Đại Cầm Ma đều xuất hiện vết nứt. Ánh sáng tím xanh điện chớp quanh người đều tán loạn, điên cuồng xé rách thân thể chúng, kịch liệt co giật.

Nhưng dù gì Đại Cầm Ma là cường giả cấp sáu, dưới tình huống tính mệnh bị uy hiếp, liều mạng muốn chạy trốn phạm vi cột sáng.

Nên biết, lúc đó Hạo Nguyệt ở bên ngoài Khu Ma quan sử dụng kỹ năng này, phạm vi bao phủ có đường kính năm mươi mét. Hiện giờ chỉ vây quanh mui xe, uy lực kỹ năng gia tăng hơn gấp đôi. Lực phòng ngự của Đại Cầm Ma còn không bằng Bích Lục Song Dao Ma cấp năm, bản thân lại xuất hiện ma pháp phản phệ, coi như muốn trốn cũng không cách nào bay lên.

Thải Nhi luôn núp sau lưng Long Hạo Thần lúc này rất cuộc động.

Bóng dáng hư ảo trên không trung hóa thành tia chớp đen. Đại Cầm Ma là hình người, chỗ yếu hại không khác gì nhân loại.

Bóng đen chợt lóe, ba Đại Cầm Ma giữa trán xuất hiện lỗ máu.

Cơ hội tốt như vậy, dĩ nhiên Long Hạo Thần và Lãnh Tiêu sẽ không bỏ qua. Chỉ trong chớp mắt, dưới sự giúp sức của Nhã Đình, trong tay hắc Thánh Linh kiếm và Lam Vũ, Quang Phù Dung nở rộ ra ánh sáng thánh kiếm. Thân thể như sấm chớp phóng ra, thanh rỗng ngân vang lên. Thăng Long Kích nháy mắt cuốn đi hai Đại Cầm Ma, song kiếm đâm vào cổ họng chúng.

Trong chớp mắt, phát động kỹ năng Khiên Dẫn của Thánh Dẫn Linh Lô, đem hai Đại Cầm Ma muốn chạy trốn kéo lại. Thăng Long Kích trên không trung trực tiếp chuyển hoá thành Đấu Suất Toàn Viêm Kiếm, khiến không trung máu thịt tứ tung.

Lãnh Tiêu luôn sử dụng ma pháp công kích, hiện tại cũng lộ ra mặt khác. Cánh đen sau lưng vỗ đập, thân thể trên không trung huyền hóa ra bóng dáng đỏ. Cô không dùng pháp trượng công kích mà dùng chính thân thể mình.

Một quyền một cước đánh ra, trên không trung mang theo âm thanh ầm ầm. Trước sau ba Đại Cầm Ma trực tiếp bị cô đánh chết.

Thải Nhi xử lý xong ba Đại Cầm Ma, thân hình chợt lóe, hóa thành bóng dáng vụt qua sau lưng một Đại Cầm Ma. Đại Cầm Ma đầu bỗng rớt ra, huyết xanh đậm từ cổ họng bắn ra ngoài.

Đằng sau một con Đại Cầm Ma sắp trốn thoát phạm vi của hỗn loạn nguyên tố bác ly. Nhưng cột sáng phóng lên cao trong ba thanh tiết tấu cao, trung, thấp tiếng gầm, bỗng nhiên thu nhỏ, chuyển biến phương hướng mạnh độn lưng nó. Bỗng chốc thân thể nó hoàn toàn bị xuyên qua, thậm chí tiện thể xử lý phía xa mười Cầm Ma, tất cả biến mất.

So sánh với lần trước thi triển hỗn loạn nguyên tố bác ly, lần này tình huống của Hạo Nguyệt tốt hơn nhiều. Ba đầu sáu con mắt tuy rằng tia sáng như cũ hơi ảm đạm, nhưng nguyên tố dao động quanh thân thể

không giảm nhiều ít. Hiển nhiên trong khoảng thời gian này là vì tiến hóa đem đến chỗ tốt.

Lãnh Tiêu hơi chấn kinh liếc Hạo Nguyệt, lại nhìn Long Hạo Thần. Cô không ngờ bọn họ có thể trong tình huống như thế giết chết sáu Đại Cầm Ma.

Đúng lúc này, phía dưới từng đoàn ánh sáng hỏa hồng bay ra, đem thi thể Đại Cầm Ma một cái không giữ lại kéo qua, lát sau biến mất. Ra tay dĩ nhiên là Lâm Hâm.

Dù là các đội viên Săn Ma Đoàn số hai mươi một cấp hiệu cũng không biết trử vật không gian của y rốt cuộc lớn cỡ nào. Bị y thu vào không chỉ là Đại Cầm Ma, coi như là thi thể Cuồng Ma bình thường y cũng thu vào không ít.

Trần Anh Nhi cười khẽ nói.

"Có được ca, ca thật là tiền tài mê tâm!"

Lâm Hâm giận dữ hừ một tiếng, nói.

"Không đi chợ không biết củi gạo đắt, đây đều là tài liệu tốt. Chỉ cho phép ma tộc ăn nhân loại chúng ta, không cho chúng ta lợi dụng phế vật à?"

Chiến đấu trên mui xe rốt cuộc tạm ngừng. Nhã Đình tận trung chức trách phóng ra Tụ Linh quang hoàn, trợ giúp Long Hạo Thần mau chóng hồi phục linh lực.

Nó sử dụng Tụ Linh quang hoàn thậm chí vượt qua bản thân Long Hạo Thần. Tụ Linh quang hoàn trực tiếp đem quang nguyên tố từ rất nhiều nguyên tố ma pháp trong hỗn loạn bác ly nhập vào thân thể Long Hạo Thần. Khiến Long Hạo Thần có thể cảm nhận được Dịch Thái Linh Lực không ngừng từ Thánh Dẫn Linh Lô trào ra ngoài, bổ sung tiêu hao không tính quá lớn.

Đáng tiếc, Hạo Nguyệt không hưởng được hiệu quả quang hoàn. Quang nguyên tố tinh linh là cao ngạo, ma pháp tăng phúc của nó chỉ có tác dụng trên người Long Hạo Thần.

"Ma pháp của cô ấy còn cần bao lâu mới xong?" Mặc dù tạm thời giải trừ nguy cơ trên mui xe, nhưng Long Hạo Thần đứng quan sát xung quanh, hít một ngụm khí lạnh. Đại quân ma tộc gần như không có cuối diên cuồng tràn vào trung tâm chỗ họ đứng.

Lãnh Tiêu bị Long Hạo Thần hỏi ngẩn ra, nhưng không chút do dự nói.

"Còn cần năm phút đồng hồ."

"Lo mui xe!" Long Hạo Thần khẽ quát một tiếng, cùng Thái Nhi phóng xuống mặt đất, để lại Hạo Nguyệt trên mui xe. Không biết hẳn nói câu này là đối với Lãnh Tiêu hay Hạo Nguyệt.

"Tiết kiệm linh lực!" Long Hạo Thần hét lớn một tiếng, ánh sáng vàng chợt lóe, chính hắn cũng phóng ra Tụ Linh quang hoàn, đem hai Săn Ma Đoàn mười ba người bao phủ bên trong.

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 94

Huyết Chiến, Chân Chính Trọng Yếu

Tụ Linh quang hoàn thì trong hai đội chỉ mình Long Hạo Thần biết, đó là bí kỹ hãn chuyên môn học vì đoàn đội.

Trên mui xe tạm thời hóa giải nguy cơ. Hãn không thể không chạy về đội để chỉ huy, bởi vì hãn thấy rõ ràng, mặc kệ là Săn Ma Đoàn số hai mươi một cấp hiệu, hay Săn Ma Đoàn số bốn cấp sĩ đều giết đỏ mắt.

Săn Ma Đoàn số hai mươi một cấp hiệu còn đỡ chút, ít nhất Vương Nguyên Nguyên chưa sử dụng uy lực Cự Linh Thần tẩm thuần. Tư Mã Tiên cũng khắc chế không cuồng hóa. Nhưng bên Săn Ma Đoàn số bốn cấp sĩ, bao gồm cả Lý Hình đều đã dốc sức đánh. Hào quang huyền lệ không ngừng bùng nổ, điên cuồng giết chóc ma tộc.

Bạch Hiếu Mạc cô bé này mắt đỏ rực, từng thanh chú ngữ không ngừng ngâm xướng ra, bụi gai điên cuồng hướng ra ngoài sinh trưởng, quanh người cô phụt ra mấy thực vật đầy gai nhọn. Còn có quả đậu khiến người chậm chạp, có khoảng bảy, tám cái. Khuôn mặt nhỏ nhắn của cô trắng bệch, nhưng dù là vậy, chưa từng ngừng niệm chú ngữ. Không cần nghi ngờ, hiện tại cô đang tiêu hao, cứ tiếp tục như vậy, tiêu hao chính là sinh mệnh.

Long Hạo Thần từ trên xe ngựa nhảy xuống, lắc mình một cái xông tới bên cạnh Bạch Hiếu Mạc, nhẹ đặt bãi vai cô, nháy mắt đánh đoạn chú ngữ.

"Người làm cái gì?" Bạch Hiếu Mạc quay người lại, hung dữ hét Long Hạo Thần.

Long Hạo Thần tức giận nói.

"Cô đã quên tôi dặn dò? Tiết kiệm linh lực, có nhiều ma tộc như vậy, cô giết hết không? Bảo vệ chính mình là yêu cầu cơ bản của chúng ta."

"Cút, người có quyền gì quản ta! Người có biết hay không, cha mẹ ta chết trong tay lũ Cầm Ma khốn kiếp này. Cút xa chút, bốn cô nương không cần người lo!"

*Bốp! *

Long Hạo Thần nâng tay tát Bạch Hiếu Mạc té trên mặt đất.

"Khốn kiếp! Cô cho rằng mạng là của một mình cô? Mạng cô thuộc về đoàn đội, cô chết không sao, chẳng lẽ muốn liên lụy đồng bạn cùng chết? Bắt đầu từ giờ không được phóng ma pháp, nếu không tôi sẽ đánh cô ngất xỉu!"

Tiếng gầm của Long Hạo Thần tràn ngập uy nghiêm không cho kháng cự. Vứt xuống câu này, hắn không ngừng lại, thân hình chọt lóe xông lên phía trước. Một cước đạp Điện Yên đang liêu mạng lùi ra sau ba bước, đồng thời tay trái Thánh Linh kiếm chém ngang, lưỡi kiếm chạm vào tấm thuẫn của Vương Nguyên Nguyên, phát ra tiếng vang thật lớn.

"Đều rút lại trận hình cho tôi, các người muốn chết?" Nói xong trên thân Long Hạo Thần đột nhiên bùng phát vàng sáng vàng chói mắt. Song trọng kiếm chém ra, hai đạo Quang Trảm Kiếm được Quang nguyên tố tinh linh Nhã Đình tăng phúc hóa thành Thánh Kiếm Trảm. Bảy, tám Cuồng Ma bị chém thành hai. Đồng thời Thái Dương Hỏa phóng lên cao, đánh lui Cầm Ma từ trên trời nhào xuống, cho các thành viên hai Săn Ma Đoàn tranh thủ thời gian ngăn ngừa đỡ.

Trước sau chém giết chỉ khoảng mười phút. Nhưng cho tới lúc này, mỗi người đều thở hồng hộc. Mặc dù mỗi người không bị thương, nhưng vừa mới toàn lực đánh khiến họ tiêu hao quá nhiều nội, ngoại linh lực.

Long Hạo Thần quay người lại, lạnh lùng quét mắt mọi người một cái.

"Bắt đầu từ bây giờ, ai vi phạm mệnh lệnh của tôi, lập tức khai trừ khỏi Săn Ma Đoàn."

Từng đoàn hỏa cầu bạo liệt hơn nửa mét từ trên trời giáng xuống rơi trước mặt Long Hạo Thần, kịch liệt bạo tạc đánh bay ma tộc tấn công.

Hỏa cầu là do Hạo Nguyệt trên mui xe bắn ra. Khi Long Hạo Thần lần nữa xoay người đối diện ma tộc, Lam Vũ, Quang Phù Dung trong tay hắc cũng đã thu hồi, đổi thành Thánh Linh vòng bảo hộ, Thánh Linh sáo trang kèm Thánh Linh quang hoàn phóng ra, khiến trên mình mỗi người tỏa ra vàng sáng sừng mù. Lại thêm Tụ Linh quang hoàn đem đến hiệu quả. Hai Săn Ma Đoàn hơn mười người đều có cảm giác thở phào nhẹ nhõm. Giờ khắc này, Long Hạo Thần chân chính gánh vác nhiệm vụ chỉ huy hai đoàn đội. Kỳ lạ là không ai phản đối lời hắc. Mọi người Săn Ma Đoàn số bốn cấp sĩ cũng giống vậy.

Mọi người đều thấy thực lực cường đại Long Hạo Thần lộ ra trên mui xe, Săn ma giả Săn Ma Đoàn số bốn cấp sĩ rung động phát hiện, Long Hạo Thần so với họ tưởng tượng càng mạnh. Đặc biệt là lúc mười hai Đại Cầm Ma bị xử lý, phần rung động đó không có ngôn ngữ nào tả xiết.

Khi Long Hạo Thần nhảy xuống xe ngựa, quay lại chiến trận rộng rãi, thậm chí không tiếc đánh người mình, khiến mọi người trong hăng hái chiến đấu bừng tỉnh lại đây.

Đúng vậy! Hiện tại không phải lúc so đấu số lượng giết địch, trước tiên rời khỏi đây mới là quan trọng.

Mới đầu, mọi người Săn Ma Đoàn số bốn cấp sĩ đối với mệnh lệnh của Long Hạo Thần bằng mặt không bằng lòng. Có nhiều ma tộc ở trước mắt, tất cả đều là công huân! Lại thêm mỗi người hầu như đối với ma tộc có thâm cừu đại hận, ma tộc ăn thịt người đem đến tác dụng phụ, đương nhiên mọi người giết lên không thêm để ý hậu quả.

Long Hạo Thần từ trên trời giáng xuống, buông bỏ lực công kích mạnh mẽ, ngược lại trở thành Thủ Hộ kỵ sĩ. Mặc kệ là Thánh Linh thuần hay Tụ Linh quang hoàn đều ảnh hưởng tới mỗi người trong đội.

Sát ý trong lòng mau chóng lùi lại, nghe Long Hạo Thần rống lên không để cho cãi lại, mọi người bản năng làm theo lời hăn.

*Oành! *

Thánh Linh vòng bảo hộ quét ngang, đánh bay hai Cuồng Ma. Long Hạo Thần thậm chí hoàn toàn từ bỏ công kích, mặc kệ là Thánh Linh vòng bảo hộ hay Thánh Linh kiếm đều dùng đúng chỗ, dựa vào lực lượng bản thân, đẩy lùi tất cả kẻ địch.

Đám bạn đã tiêu hao sức chiến đấu rất lớn, họ cần thời gian nghỉ ngơi hồi phục linh lực. Nếu không, đợi lát nữa sao phá được vòng vây? Bởi vậy, lúc này hăn chỉ có thể cố hết sức dùng lực lượng của mình cho đồng bạn tranh thủ thời gian.

Đứng ở phía sau, có thể rõ ràng thấy dưới chân Long Hạo Thần bảo trì bước đặc thù, nhanh chóng, hữu hiệu, trọng yếu là cân bằng. Cả người hăn tựa như bức tường, trong phạm vi hơn mười mét, chỗ nào có kẻ địch là có hăn xuất hiện. Ánh sáng vàng của Thần Ngự Thuần không ngừng xuất hiện trên người hăn. Chỉ khi sắc vàng chói đến mức tận cùng, hăn sẽ ngẫu nhiên chém ra một Quang Trảm Kiếm, cắt mất sinh mệnh ma tộc. Đồng thời Tụ Linh quang hoàn luôn bao phủ mọi người, có thể nói, lúc này Long Hạo Thần bộc lộ ra hoàn toàn là cảnh giới Đại Địa kỵ sĩ của Thủ Hộ kỵ sĩ.

Trước một khắc, lúc hắc còn trên mui xe, vẫn là một vị Trùng Giới kỵ sĩ cường đại.

Tác dụng một vị cường giả trong đoàn đội không phải đặc biệt quan trọng. nhưng một lãnh đạo cường đại lại là trụ cột và linh hồn toàn đội. Long Hạo Thần dùng hành động chứng minh với bạn bè nên làm như thế nào. Mười hai người khác đều là tuổi trẻ nổi bật trong liên minh thánh điện, nhưng giờ phút này, trong mắt họ, Long Hạo Thần trở thành cấp bậc không thể vươn tới. Cho dù là Thái Nhi cũng không ngoại lệ.

Có lẽ, dựa vào Luân Hồi Linh Lô, lực công kích của Thái Nhi có thể vượt xa Long Hạo Thần. Nhưng mặc kệ là cái nhìn đại cục hay năng lực chỉ huy, nàng tự hỏi lòng không thể sánh bằng Long Hạo Thần. Đây hoàn toàn không liên quan cảm tình nàng đối với hắc, mà là phán đoán sự thực.

Thái Nhi đột nhiên nghĩ, dù mình và Long Hạo Thần không có quan hệ thân mật như vậy, nếu thật chung một đội, cuối cùng đoàn trưởng vẫn là hắc. Tốc độ trưởng thành của hắc thật quá mau.

Trên mui xe, đồng dạng quan sát Long Hạo Thần còn có Lãnh Tiêu. Mười hai Đại Cầm Ma chết cho cô thời gian đầy đủ, Cầm Ma bình thường từ không trung đáp xuống không hề tạo thành uy hiếp đối với cô.

Người thanh niên kia rốt cuộc là ai? Thương đội của tỷ tỷ khi nào thì có nhân vật như vậy? Hắc thật sự chỉ có cấp năm? Còn có, ma thú ba đầu này rốt cuộc là cái gì? Vì sao từ người nó cho mình cảm giác tim đập nhanh. Hơn nữa là đến từ áp chế huyết mạch? Không, điều này không có khả năng. Huyết mạch của mình cao quý, dù là cường giả đỉnh cấp của nhân loại, cũng không có khả năng ở phương diện huyết mạch vượt qua mình!

Nguyệt Dạ luôn yên lặng ngồi trên mui xe. Hai mắt cô từ đầu tới cuối chăm chú nhìn quyển trục bay trước mắt. Dường như tất cả việc xảy ra bên ngoài đều không liên quan mình.

Màu tím đậm đang điên cuồng dâng lên. Trên trời tử nguyệt cũng càng rõ ràng. Thanh âm cô ngâm xướng ngày càng chậm, cũng ngày càng trầm trọng. Trong không khí dường như thêm mấy phần ẩm ướt, chất dính đó là nguyên tố ma pháp ngưng tụ.

Ánh sáng tử nguyệt dần biến thành đen, chân trời sáng ngời cũng dần tối tăm.

Một tiếng kêu thê lương vang trên không trung. Sau đó, tia chớp từ trên trời giáng xuống, bổ hướng Nguyệt Dạ.

Lãnh Tiêu kinh ngạc, thân hình chợt lóe, chắn trước mặt Nguyệt Dạ. Pháp trượng tỏa ra một đoàn huyết quang nồng đậm hóa thành hộ thuẫn ngăn cản ánh sáng vàng.

Một tiếng vang cực lớn, tia chớp chia tứ tán. Hộ thuẫn của Lãnh Tiêu cứ như vậy vỡ nát, ngay cả người cô cũng dính vài điện quang. Toàn thân run rẩy, hai chân cô nhũn ra, suýt ngã ngồi trên mui xe.

Trên bầu trời, thân hình màu vàng tựa như gió lốc đáp xuống. Đó dĩ nhiên là một Cầm Ma, nhưng toàn thân sáng lạn màu vàng, trong tay trường mâu cũng là hình tia chớp vàng.

Nó cao khoảng hai mét, sau lưng đôi cánh vàng vạch phá không trung, mang theo hai đạo điện quang huyền lệ vàng, hướng Lãnh Tiêu lao xuống.

Hoàng Kim Cầm Ma, trong toàn tộc Cầm Ma, Hoàng Kim Cầm Ma không vượt qua ba vị. Trong đó một cái chính là tộc trưởng của chúng. Hoàng Kim Cầm Ma trước mắt này tuy không có thực lực cấp tám, nhưng cũng đứng vị trí đỉnh cấp bảy. Thân nhập tia chớp, nhanh như chớp, cường hãn, tràn ngập áp bách cường đại.

Graooo!!!!" Long Hạo Thần đột nhiên ngửa đầu phát ra tiếng rống ngâm. Đây là hắc dựa vào Thần Ngự Thuần lực phòng gấp ba, thêm

Quang nguyên tố tinh linh và Hàn Vũ phụ trợ kỹ năng mới miễn cưỡng ngăn cản.

Lâm Hâm mau chóng làm ra quyết định, không phóng Phòng Ngự Hỏa Hoàn nữa. Một hỏa nguyên tố lá chắn rơi trên người Long Hạo Thần. Thánh Quang lá chắn của Lục Hi cũng tới nơi, khiến Long Hạo Thần ngăn cản đòn thứ bốn của Xích Huyết Cuồng Ma, không bị đẩy lùi ra sau.

Khiến người cảm động là, đối diện cường địch như vậy, Long Hạo Thần chẳng chút do dự phóng ra Thánh Dẫn Linh Lô. Một luồng sáng trắng đem hấn và Xích Huyết Cuồng Ma liên tiếp một chỗ.

Thực rõ ràng, Xích Huyết Cuồng Ma và từ trên trời giáng xuống Hoàng Kim Cầm Ma là chung một chỗ, đều là thống soái chân chính của đại quân ma tộc. Có thể khiến Long Hạo Thần sử dụng Thần Ngự Thuần mà vẫn khó ngăn cản, đủ chứng minh trước mắt Xích Huyết Cuồng Ma thực lực tiến vào cấp bảy. May mắn nó chỉ là sơ cấp bảy, linh lực khoảng một vạn. Nếu không Long Hạo Thần muốn chặn lại nó không phải chuyện dễ.

Xích Huyết Cuồng Ma sở dĩ được xưng là xích huyết không phải vì có máu đỏ. Nói chính xác thì miễn là ma tộc, không ai có máu màu đỏ. Xích Huyết Cuồng Ma khi công kích, toàn thân nổi lên huyết quang đậm đặc, một đôi chân trước gai nhọn biến đỏ như máu, bởi vậy được cái tên này.

Lực xuyên thấu của nó rất mạnh. Dưới tình huống có Thánh Linh thuần và Thánh Linh vòng bảo hộ, vẫn không cách nào triệt tiêu thương tổn lên tấm thuẫn.

Long Hạo Thần rất đau lòng tấm thuẫn của mình, nhưng hiện tại hấn không có cách nào. Trừ hấn ra, hai Săn Ma Đoàn mười hai người, không ai có thể trực diện chặn lại ma tộc cấp bảy này. Hấn tuyệt đối không thể lùi, chỉ có thể dốc hết sức ngăn cản.

Đối diện cường địch, Long Hạo Thần đè ép lực lượng nay hoàn toàn lộ ra. Xem kỹ năng thì hẳn chỉ sử dụng Thánh Quang Thấm tẩm thuần và Thần Ngự Thuần. Nhưng, thực lực hẳn hiện ra thì sao hai kỹ năng này sánh bằng?

Vốn bước chân hư ảo bỗng biến vững vàng. Mỗi một bước, trên mặt đất hẳn vết chân.

Tốc độ, lực lượng của Xích Huyết Cuồng Ma đều tại chân nó. Nhưng lại thật sự bị Long Hạo Thần dựa vào Thần Ngự Thuần không ngừng cản đường đi, không cách nào tiến thêm một bước, muốn từ đằng trước vòng qua là không thể nào. Lại thêm hiệu quả của Thánh Dẫn Linh Lô, trước khi đánh bại Long Hạo Thần, ma tộc cường đại cấp bảy này không thể làm gì người khác được.

Long Hạo Thần sử dụng bộ pháp là Long Tinh Vũ truyền cho. Chính là nói, tuy hiện tại hẳn có tác dụng Thủ Hộ kỳ sĩ, nhưng lại dùng bước đi của Trường Giới kỳ sĩ.

Bộ pháp này là Long Tinh Vũ tự sáng chế, Long Hạo Thần mấy năm nay kết hợp năng lực của mình cải biến đôi chút, tên là Cửu Long Bộ.

Kêu là Cửu Long Bộ kỳ thật là chín bộ pháp, thích hợp các loại chiến đấu khác nhau. Ví dụ lúc trước Long Hạo Thần đối đầu kẻ địch số nhiều, hẳn sử dụng là linh hoạt, thích hợp quần chiến Hư Long Bộ. Mà lúc này đối diện cường địch, hẳn sử dụng loại trầm ổn, vững chắc Trấn Long Bộ.

Tuyệt đối đừng coi thường bộ pháp, có bộ pháp tốt cực kỳ quan trọng trong chiến đấu. Chẳng những có thể tăng cường chính mình, suy yếu công kích của kẻ địch, người thi triển khổng chế tiết tấu chiến đấu.

Nếu kẻ địch chỉ có một mình như Xích Huyết Cuồng Ma, như vậy trong lúc Long Hạo Thần chính diện ngăn cản đối thủ, mười hai người vây công, nói không chừng có thể khiến Xích Huyết Cuồng Ma nuốt hận tại đây.

Đáng tiếc, hiện tại họ đối mặt là đại quân ma tộc như sóng cồn. Tuy Long Hạo Thần chính diện chặn Xích Huyết Cuồng Ma, nhưng cũng bị Xích Huyết Cuồng Ma khống chế. Cuồng Ma, Cầm Ma bình thường phải để họ tự chống đỡ.

Điền Yên là Thuần chiến sĩ, tấm thuẫn trong tay gã so với Thánh Linh thuẫn trong tay Long Hạo Thần lớn rất nhiều. Nhưng lúc này hiện ra rõ ràng chênh lệch giữa gã và Long Hạo Thần.

Trước khi Xích Huyết Cuồng Ma xuất hiện, tự Long Hạo Thần toàn bộ ngăn chặn kẻ địch trong phạm vi hơn mười mét. Mà lúc này Điền Yên có thể ngăn chặn chỉ khoảng ba mét trước mặt. Nên biết, gã cũng là chiến sĩ cấp năm. Ngăn chặn một đoạn ba mét đã là dốc hết sức. Diện tích phòng ngự cỡ này không đủ ngăn cản công kích cho đồng bạn.

Bên Săn Ma Đoàn số hai mươi một cấp hiệu, khi Long Hạo Thần ngăn cản Xích Huyết Cuồng Ma, Hàn Vũ xông lên trước, tấm thuẫn nặng nề vung ngang bảo vệ chính diện bên ta. Dù gì bọn họ đưa lưng về xe ngựa mà chiến, không lo đánh lén.

Một tầng sóng vạn vạo từ đỉnh đầu Hàn Vũ khuếch tán. Đằng trước hơn mười Cuồng Ma đều rơi vào ngăn ngủi ngăn ngại. Trọng kiếm ở tay phải Hàn Vũ chém ngang, lấp lánh Dịch Thái Linh Lực từ Quang Trảm Kiếm nháy mắt cắt vỡ cổ họng Cuồng Ma. Nhưng chúng không ngã xuống đất mà cản đường chiến sĩ Cuồng Ma.

Tà Nhân bình bồng trên đầu Hàn Vũ, con mắt to lớn đảo tròn. Nó phát ra kỹ năng không mạnh lắm, tinh thần chấn động mà thôi. Nhưng đối với Cuồng Ma đầu óc đơn giản tứ chi phát đạt thì rất có hiệu quả, phụ trợ Hàn Vũ bảo vệ chính diện. Phía trước trong hai đội, chỉ có mình Hàn Vũ nghe theo lệnh Long Hạo Thần không toàn lực ra tay, hơn nữa y đứng vị trí cuối cùng.

Cho tới nay, bởi vì Long Hạo Thần ưu tú và mạnh mẽ, lại thêm định vị khác nhau, Hàn Vũ ít có chính diện nghênh địch. Lúc này y hiện ra sức chiến đấu Thủ Hộ kỵ sĩ. Bên kia Săn Ma Đoàn số bốn cấp sĩ mọi

người phát hiện thực lực của Hàn Vũ cũng mạnh như vậy. Có lẽ y kém hơn Long Hạo Thần một chút, nhưng khoảng cách không lớn. Đây chính là kỳ sĩ cấp năm! Bọn họ không khỏi nghi hoặc, kỳ sĩ cấp năm mạnh như vậy mà không tiến vào Săn Ma Đoàn đứng hạng đầu, ngược lại thành Phụ Trợ của Long Hạo Thần?

*Oành!!! *

Thân thể Lãnh Tiêu từ trên trời rơi xuống, mạnh va chạm vào mui xe. Nhưng xe ngựa đúng là cứng thật, bị va chạm mạnh vậy mà không chút tổn hại, chỉ có khiến Nguyệt Dạ hơi động đậy chút.

Giây phút này là thời khắc mấu chốt của Nguyệt Dạ. Nồng đậm ánh sáng tím nhiệm cơ thể cô đã không còn, quyền trục tràn ngập thần bí sắp mở tới tận cùng.

Mắt thấy sắp thành công.

Lãnh Tiêu đúng là mạnh. Cho dù đối mặt cường giả cấp sáu, dựa vào cường đại huyết mạch và tự thân sức chiến đấu ma khí nhất thể, có thể đấu vài hiệp.

Đáng tiếc cô đối mặt là cường giả cấp bảy, hơn nữa là đỉnh cấp bảy có năng lực bay Hoàng Kim Cầm Ma. Mặc dù cô có thể áp chế đối thủ bằng khí thể, nhưng thực lực chênh lệch quá lớn.

Hoàng Kim Cầm Ma đánh bay Lãnh Tiêu, không tiếp tục truy kích. Trường thương tia chớp vàng dựng thẳng trước mắt, nhắm trúng Nguyệt Dạ.

Trong tiếng chói tai gào thét, trường thương ở trong không khí mang ra hai vết nứt vàng, không khí hoàn toàn vặn vẹo, tiếng gầm bạo chấn nổ ầm vang.

Đối với Hoàng Kim Cầm Ma mà nói thì đây là một kích dốc hết sức mạnh. Mắt thấy Nguyệt Dạ sắp hoàn thành dẫn động quyền trục, Hoàng

Kim Cầm Ma là cường giả đỉnh cấp bảy, đương nhiên có thể cảm giác ra quyền trức đáng sợ. Nếu không nó đã không tự xuất hiện tại đây. Lãnh Tiêu dĩ nhiên cần phải giết, nhưng quan trọng là trước mắt đánh gãy ma pháp của Nguyệt Dạ. Chỉ cần một kích kia thành công, trận chiến này sẽ kết thúc trong thời gian ngắn nhất.

Lãnh Tiêu sắc mặt tái nhợt, thân thể cô dưới đòn tấn công của Hoàng Kim Cầm Ma đã tê liệt. Mặc kệ cô có thủ đoạn thế nào, đã không kịp cứu viện Nguyệt Dạ. Đáy mắt đỏ như máu xẹt qua tia tuyệt vọng.

Trong thời điểm cực kỳ nguy cấp này, đột nhiên một luồng sáng trắng từ phía dưới phóng lên. Mục tiêu không phải chặn tia chớp mà là trường mâu trong tay Hoàng Kim Cầm Ma.

Hình ảnh quái dị xuất hiện. Hoàng Kim Cầm Ma cây trường thương tia chớp vàng mạnh mẽ sắp cướp mất sinh mệnh Nguyệt Dạ thì đột nhiên chuyển hướng, hầu như là vụt qua đỉnh đầu Nguyệt Dạ, cắm xuống phía dưới. Mục tiêu chính là Long Hạo Thần.

Đúng vậy, mắt thấy Nguyệt Dạ sắp chết, Long Hạo Thần ra tay. Hắn có thể chính diện ngăn cản Xích Huyết Cuồng Ma đã là rất cố sức, nhưng lúc này, như cũ không chần chờ đem dây thứ hai Thánh Dẫn Linh Lô lôi kéo Hoàng Kim Cầm Ma.

Đổi làm người khác có năng lực giống Long Hạo Thần, sợ rằng sẽ không chọn loại tự rước họa vào thân này. Một Xích Huyết Cuồng Ma đã là cực nguy hiểm, lại thêm đỉnh cấp bảy Hoàng Kim Cầm Ma, nên ngăn cản làm sao đây? Đây quả thật là hành vi tự sát!

Nhưng Long Hạo Thần như cũ lựa chọn điều này. Đây không phải vì hắn chọn cái chết, mà là nhìn đại cục.

Ma tộc thế mạnh, cục diện trước mắt không chỉ hai tên này xuất hiện. Riêng là Cầm Ma, Cuồng Ma thêm Song Đầu Ma Thửu đã triệt để công phá phòng tuyến thương đội. Thêm ma tộc có thể sẽ cho tất cả phơi thây nơi đây.

Cơ hội sống duy nhất đặt trên người Nguyệt Dạ. Bởi vậy, mặc kệ thế nào, Long Hạo Thần tuyệt đối không thể để Nguyệt Dạ bị Hoàng Kim Cầm Ma giết chết. Chỉ có ma pháp đẳng cấp cấm chú ma pháp hoàn thành, bọn họ mới tìm được đường sống trong chỗ chết.

Bởi vậy Long Hạo Thần phải tự mình đối diện áp lực không nhỏ. Hắn phải để mình và đồng bạn giành lấy cơ hội.

Một đoàn ánh sáng đỏ trong khoảnh khắc Thánh Dẫn Linh Lô nhằm trúng Hoàng Kim Cầm Ma thì từ thân thể Long Hạo Thần bắn ra. Sau lưng, một màn sáng tím ngang nhiên nhập vào thân thể Long Hạo Thần, là Hạo Nguyệt.

Trong phút chốc, khí thể toàn thân Long Hạo Thần tăng vọt, cả người hoàn toàn tiến vào trạng thái đặc thù. Thánh Linh thuần trong tay chém ngang, oành một tiếng, lại đánh bay Xích Huyết Cuồng Ma. Đồng thời cũng kéo giãn cự ly đòn tấn công của Hoàng Kim Cầm Ma.

Có thể thấy rõ ràng, toàn thân Long Hạo Thần đều lan ra một tầng màu tím, sau lưng hai cánh ngưng tụ linh lực giãn ra.

Quang nguyên tố tinh linh Nhã Đình trên thân cũng đã bốc cháy hóa diễm kim sắc lóa mắt. Chú ngữ ngừng lại, nó trực tiếp xông đến sau lưng Long Hạo Thần, toàn bộ thân thể dán sát, khiến quang diễm trên người Long Hạo Thần dâng lên đến mức tận cùng.

Đúng vậy, Long Hạo Thần liều mạng. Hắn phải cho đồng bạn cướp được cơ hội.

Thánh Linh thuần phát động lá chắn trùng kích, sau đó ngang nhiên đổi thành Lam Vũ, Quang Phù Dung. Hai ánh sáng xanh và vàng hỗn hợp một chỗ, nồng đậm năng lượng hóa thành mũi chơn, nghênh đón tia chớp của Hoàng Kim Cầm Ma.

Bụp

Tiếng nổ kỳ quái vang lên, thân thể Long Hạo Thần run rẩy một cái, ngay sau đó miệng mũi hắt chảy ra máu tươi, cả người ngã ra sau, trên không trung quay vòng.

Cùng lúc đó, trên người Săn Ma Đoàn số hai mươi một cấp hiệu lóe ánh sáng vàng chói mắt, bao gồm cả Long Hạo Thần, trên ngực mỗi người có thêm phù văn vàng.

Thải Nhi, Hàn Vũ, Tư Mã Tiên, Vương Nguyên Nguyên, Trần Anh Nhi, Lâm Hâm, sáu người đồng thời phát ra tiếng kêu rên, thân thể hoảng động.

Phương hướng Long Hạo Thần bay ra chính là vị trí Xích Huyết Cuồng Ma bị hắt đẩy lui. Khi ngã ngửa, Lam Vũ, Quang Phù Dung rời khỏi tay, mạnh dâm vào ngực Xích Huyết Cuồng Ma.

Trọng kiếm đặc biệt này nháy mắt bạo phát uy lực. Nước không chỗ không nhập, ánh sáng vàng nở rộ tựa điên cuồng cắn xé Xích Huyết Cuồng Ma. Mười đạo huyết quang đồng thời bắn ra từ vị trí khác nhau trên cơ thể Xích Huyết Cuồng Ma.

Một kích này là chiêu Long Hạo Thần mưu đồ đã lâu, là hắt toàn lực ứng phó một kích.

Bóng dáng tím là Hạo Nguyệt dung hợp, lại thêm vào Quang nguyên tố tinh linh Nhã Đình toàn lực tăng phúc, tu vi của Long Hạo Thần trong thời gian ngắn ngủi tăng lên tới trình độ Huy Diệu kỳ cấp sáu. Không chỉ như vậy, khoảnh khắc Hạo Nguyệt dung hợp, trên người Long Hạo Thần lấp lánh ánh sáng đỏ chính là hắt sử dụng kỹ năng hy sinh.

Kỹ năng hy sinh này tăng phúc cực mạnh. Đồng dạng, tác dụng phụ cũng cực lớn. Nhưng trong lúc này Long Hạo Thần không có tuyển chọn khác, hắt chỉ có thể đánh cuộc một phen. Hắt phải đối mặt, không chỉ là Hoàng Kim Cầm Ma công kích trí mạng, còn có điên cuồng phản kích của Xích Huyết Cuồng Ma. Nếu không thể giải quyết cường địch đỉnh cấp bảy, như vậy bên ta còn ai có thể chống đỡ công kích của nó? Để

Thải Nhi ngăn cản sao? Tuyệt không thể. Long Hạo Thần bất cứ khi nào đều không quên lời hứa với Thải Nhi, hẳn phải bảo vệ nàng cả đời! Sao có thể để người mình yêu đi đổi mặt cục diện nguy cơ?

Bởi vậy liền có hy sinh. Sau đó là dùng Cô Chú Nhất Trịch.

Đòn thứ nhất của Quang Vũ Phù Dung Thứ phá vỡ công kích của Hoàng Kim Cầm Ma, dựa vào sinh mệnh cùng chung của Linh Hồn Xiềng Xích, đồng bạn vì Long Hạo Thần chia sẻ thương tổn.

Tu vi tăng lên tới ba ngàn linh lực, Long Hạo Thần tu vi đã không phải ban đầu. Khi thân thể bị lực khủng bố va đập ngã bấn ra sau, Lam Vũ, Quang Phù Dung trong tay hấn lần thứ hai nở rộ cường đại sức bật.

Cô Chú Nhất Trịch thêm vào Quang Vũ Phù Dung Thứ, mạnh đâm vào thân thể Xích Huyết Cuồng Ma lại nhào tới nữa. Long Hạo Thần cũng bởi vậy chịu một kích liều mạng của Xích Huyết Cuồng Ma. Một cây gai nhọn đâm vào vai phải, mạnh xuyên qua thân thể hấn.

Săn Ma Đoàn số hai mươi một cấp hiệu sáu người khác lại lần nữa kêu rên, vì Long Hạo Thần gánh vác thương tổn. Nhưng thống khổ bị đâm xuyên và đổ máu thì không cách nào chia sẻ.

Long Hạo Thần không tạm dừng, Lam Vũ, Quang Phù Dung điên cuồng xoáy động, cả người lại đứng vững vàng. Hai tay nắm chặt, lại làm động tác chém ngang.

Hấn đang ép kiệt linh lực cuối cùng sau khi dùng hy sinh. Có thể thấy rõ, hỏa diễm sắc vàng rùng rùng khủng bố đến mức tận cùng bỗng nở rộ. Hai Quang Trảm kiếm khổng lồ chém ra, ít nhất hơn ba mươi con Cuồng Ma, Cầm Ma dưới một kích kia hóa thành tro bụi, nháy mắt tan biến.

Long Hạo Thần thân thể lung lay, khi phát ra chiêu kia, ánh mắt hấn chuyển hướng mũi xe.

Hắn đã dốc hết sức, dùng toàn bộ sức mạnh xử lý Xích Huyết Cuồng Ma, cũng vì đồng bạn và Nguyệt Dạ tranh thủ thời gian. Nguyệt Dạ có thể hoàng thành ma pháp đó hay không, hắn đã không có khả năng quyết định.

Một bóng đen phóng lên mũi xe. Một luồng sáng ám kim trong đêm thị huyết này bay lên không. Sát khí đậm đặc tựa như biển sóng dâng lên cao, Hoàng Kim Cầm Ma phóng xuống bởi vì nó mà thân thể ngừng ngang.

Là Thái Nhi.

Long Hạo Thần trả giá Thái Nhi đều nhìn rõ ràng. Đương nhiên nàng hiểu rõ Long Hạo Thần làm như vậy là vì cái gì. Khi Long Hạo Thần bị trường thương tia chớp vàng bắn ra, cự ly giữa hắn và Hoàng Kim Cầm Ma đã vượt qua năm mươi mét, Thánh Dẫn Linh Lô bị gián đoạn.

Không để ý tình huống bên dưới, Hoàng Kim Cầm Ma mất đi vũ khí không chút do dự phóng xuống nhào hướng Nguyệt Dạ.

Thái Nhi trong thời điểm mấu chốt này trước tiên lên mũi xe.

Bá Vương Thứ!

Đây là báo đáp của Thái Nhi cho Hoàng Kim Cầm Ma. Trong chớp mắt này, cả người Thái Nhi đều nhiễm một tầng sáng xám mờ, sát khí trong cơ thể bùng nổ. Sát khí tựa như thực chất trước tiên oanh kích lên người Hoàng Kim Cầm Ma, khiến tư thế nhào xuống của nó hơi chậm lại. Sau đó Thái Nhi cùng nó mạnh va chạm.

Nếu lúc này có người thị lực tốt, vậy có thể thấy rõ kỹ xảo chiến đấu vô cùng hoa lệ của thích khách.

Là thích khách, Thái Nhi không có lực phòng ngự cường đại Thần Ngự Thuần như Long Hạo Thần, nàng có, là kỹ xảo tuyệt luân và lực công kích khủng khiếp.

Thân thể nhảy vọt lên không trung, Bá Vương Thứ mạnh va chạm móng vuốt sắc bén bên tay phải của Hoàng Kim Cầm Ma. Thân thể Thái Nhi trong nháy mắt biến thành hư ảo.

Nàng không có thật sự chặn trước mặt Hoàng Kim Cầm Ma. Bá Vương Thứ áp lực bỗng dừng biến mất khi hai bên va chạm. Trong khoảnh khắc này, Hoàng Kim Cầm Ma xé nát chỉ là huyền ảnh của Thái Nhi, là phân thân.

Thái Nhi xuất hiện sau lưng Long Hạo Thần, ngực bộc phát ra trăm ngàn ánh sáng trắng, mạnh đâm vào lưng Hoàng Kim Cầm Ma. Cùng lúc đó, thân thể nàng đột nhiên ngừng ngang trên không trung. Có thể thấy rõ, sau lưng nàng, vô số ánh sáng xám hiện hình xoắn ốc bỗng chốc ngưng tụ một điểm, một điểm này chính là dao găm ám kim trong tay phải của nàng.

Thật rõ ràng, đây là kỹ năng giống Súc Thế của kỵ sĩ. Có thể ở trên không trung sử dụng, hơn nữa trong tình huống không biết bay khiến thân thể ngừng giữa không trung, đây không chỉ là kỹ xảo.

Nếu là ở bình thường, cho dù Thái Nhi sử dụng cả phân thân lẫn Thiên Kích Linh Lô, đối diện cường giả đỉnh cấp bảy như Hoàng Kim Cầm Ma cũng căn bản không khả năng thương tổn đến đối thủ.

Nhưng cục diện hiện tại không cho phép Hoàng Kim Cầm Ma cùng Thái Nhi dây dưa.

Cảm giác của Hoàng Kim Cầm Ma rất sắc bén. Nó rõ ràng cảm giác ra Nguyệt Dạ ma pháp sắp hoàn thành, dù bị thương cũng nhất quyết ngăn cản Nguyệt Dạ. Bởi vậy dù biết rõ Thái Nhi đã ở sau lưng, nó không quan tâm, cứng rắn dùng lưng mình thừa nhận lực công kích của Thiên Kích Linh Lô.

Không thể không nói Hoàng Kim Cầm Ma quá mạnh. Cho dù là ma thú cấp tám cũng không thể so sánh. Lực công kích của Thiên Kích Linh

Lô sắc bén như vậy, chỉ ở trên lưng nó để lại huyết quang màu xanh, không cách nào chân chính tạo thành vết thương trí mạng.

Thải Nhi nhảy lên độ cao hơn bảy mét. Khi nàng và Hoàng Kim Cầm Ma trao đổi vị trí, Hoàng Kim Cầm Ma chỉ cách bên dưới Nguyệt Dạ năm mét. Hầu như chỉ trong chớp mắt đã có thể lấy mạng Nguyệt Dạ.

Móng vuốt sắc bén của Hoàng Kim Cầm Ma thò ra ngoài. Mắt thấy công kích của nó sắp đập vào người Nguyệt Dạ.

Ngay lúc đó, ánh sáng trắng từng ngăn cản nó lại lần nữa xuất hiện.

Thánh Dẫn Linh Lô!

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 95

Cầm Chú, Nguyệt Ma Thần Giáng Lâm

Sử dụng kỹ năng hy sinh, hơn nữa dung hợp với Hạo Nguyệt, lúc này linh lực của Long Hạo Thần dưới mấy lần công kích gần như tiêu hao không còn. Nhưng nhìn Thái Nhi hành động, hẳn rồi cuộc vẫn dốc hết sức lực cuối cùng hỗ trợ, cũng là lần hỗ trợ quan trọng vô cùng.

Thánh Dẫn Linh Lô có hiệu quả hấp dẫn là lôi kéo, cứng rắn kéo Hoàng Kim Cầm Ma sắp nhào tới chệch một chút. Móng vuốt của nó xẹt qua đầu Nguyệt Dạ, tia chớp vàng thậm chí khiến mái tóc dài của Nguyệt Dạ hơi quăn.

Vô số ánh sáng xám hội tụ quanh dao găm ám kim, mang theo sát khí vô biên, mạnh đâm vào giữa lưng Hoàng Kim Cầm Ma. Lấy lực phòng ngự mạnh mẽ của Hoàng Kim Cầm Ma, vậy mà lưỡi dao kia đâm lút cán. Hoàng Kim Cầm Ma chỉ cảm thấy sau lưng chột lạnh, ngay sau đó toàn thân rung mình một cái.

Đem sát khí ngưng tụ vào vũ khí hình thành thực chất công kích, cho dù là thích khách cấp chín đều không thể làm được. Thái Nhi dựa vào là năng lực phụ trợ của Luân Hồi Linh Lô. Luân Hồi Linh Lô có tiếng là trong các linh lô nhân loại phát hiện thì khá là mạnh, tác dụng đương nhiên cường đại vô cùng, không đơn giản như phát động Luân Hồi kiếm. Thái Nhi hoàn toàn luyện thành Luân Hồi Linh Lô, phương diện công kích như cũ mạnh đến mức không ai trong đội so sánh được.

Một đoàn ánh sáng đỏ như máu cũng từ bên sườn ập đến, mạnh đụng vào cánh Hoàng Kim Cầm Ma, cứng rắn đụng bay cường giả đỉnh cấp

bảy.

Dao găm của Thái Nhi tùy theo rút ra, nàng nghiêng người rơi xuống mui xe.

Tử nguyệt chiếu rọi, vô hình tăng thêm vài phần mạnh mẽ và quý bí cho Thái Nhi. Ánh mắt nàng lại chỉ nhìn một người dưới xe.

Long Hạo Thần đáy mắt hiện ra vui mừng. Khi Lam Vũ, Quang Phù Dung phát động xong một kích cuối cùng đã bị hấn thu vào thân thể. Cánh tay trái miễn cưỡng nhấc lên, hướng Thái Nhi giơ ngón cái. Khi làm ra động tác này, thân thể Long Hạo Thần chậm rãi ngã xuống.

Ánh sáng tím chợt lóe, Hạo Nguyệt tách ra đỡ lấy Long Hạo Thần. Quang nguyên tố tinh linh Nhã Đình thì trực tiếp nhập vào ngực Long Hạo Thần.

Đáng giá vui mừng là lần này Hạo Nguyệt không hôn mê.

Ánh sáng trắng nhu hòa trước tiên nở rộ, hóa thành cột sáng thánh khiết điên cuồng dâng bao lấy thân thể Long Hạo Thần và Hạo Nguyệt.

Ra tay chữa trị không phải Hàn Vũ, mà là Săn Ma Đoàn số bốn cấp sĩ Lục Hi.

Từ lúc bắt đầu chiến đấu đến hiện giờ, Lục Hi không chân chính gia nhập chiến đấu, nhưng gã luôn quan sát rõ ràng thế cục.

Đối với một loạt hành động của Long Hạo Thần và Thái Nhi, gã có chút kinh sợ. Kỹ năng trị liệu là năng lực duy nhất hiện tại gã có thể làm.

Trên đỉnh cột sáng trắng, dần nổi lên tiếng chuông êm tai. Một thiên sứ hai cánh trắng tinh khiết từ ánh sáng hiện ra. Hai cánh giang ra từ từ rơi trên người Long Hạo Thần, từng tầng ánh sáng khuếch tán dung nhập vào người Long Hạo Thần.

Hàn Vũ cũng phóng ra trị liệu, nhưng y dùng là năng lực trị liệu quần thể. Ánh sáng vàng nhạt quá thành quang vũ rơi trên người các thành viên Săn Ma Đoàn. Hàn Vũ khống chế vô cùng chính xác, mọi người được trị liệu đều cảm giác trên người ấm áp, thoải mái nói không nên lời.

Kỹ năng Hàn Vũ sử dụng là vừa mới học không lâu, Nước Mắt Thiên Sứ. Mà Lục Hi làm là kỹ năng trị liệu cường đại của mục sư cấp năm, Tâm Thiên Sứ.

Vết thương ở bả vai Long Hạo Thần lấy tốc độ kinh người hồi phục. Thân thể tiêu hao cũng mau chóng bổ sung.

Dưới tác dụng của hai kỹ năng này, Long Hạo Thần sử dụng kỹ năng hy sinh bỗng chốc cảm giác thoải mái rất nhiều, không có hôn mê, mau chóng lấy ra một viên đan dược có thể hồi phục năm trăm linh lực, nuốt xuống.

Tuy hẳn biết trong thời gian ngắn không thể hồi phục, nhưng ít ra phải giữ thanh tỉnh để tiếp tục chỉ huy toàn đội. Hoàng Kim Cầm Ma trúng Thái Nhi một kích tuyệt không trí mạng, nhưng khi nó bị Lãnh Tiêu đụng bay, đã không còn cơ hội ngăn cản Nguyệt Dạ. Cấm chú khủng bố khiến người chờ đợi lâu rốt cuộc giáng xuống.

*Xoạt! * một tiếng, quyển trục bay lên không. Tử sắc nguyệt liên tiếp Nguyệt Dạ và không trung đột nhiên biến âm đạm. Ngay sau đó, từng điểm ánh sáng tràn ra.

Vầng trăng trên trời lấy tốc độ gấp mấy lần biến to ra. Khí thế kỳ lạ cổ xưa bỗng bộc phát. Vầng trăng tím khổng lồ kia biến thành mặt cắt một cây trụ to, ánh sáng tím rơi xuống, cây trụ giáng xuống.

Dưới cột trụ có vô số mặt trăng. Mỗi một mặt trăng hoa văn khác biệt. Có trăng tròn, trăng khuyết, bán nguyệt. Nhưng mặc kệ là vầng trăng nào đều mờ lung tỏa sáng. Khi cây trụ này rơi xuống, không gian dường như bị đóng băng. Phía dưới xe ngựa và lấy xe ngựa trung tâm trong phạm vi trăm mét đều bị cột sáng to lớn bao phủ.

Từng đoàn mặt trắng, đầu tiên là khuếch tán trong phạm vi trăm mét. Mặc kệ là Cầm Ma, Cuồng Ma hay Hoàng Kim Cầm Ma lúc trước còn cực mạnh, dưới vô số mặt trắng khác nhau chột đông lại, đông thành những bức tượng đứng yên, ngay cả một động tác đều không biến hóa.

Chỉ có đám Long Hạo Thần hai Săn Ma Đoàn và còn lại mười ma pháp sư thương đội là trốn thoát. Đương nhiên, còn có Lãnh Tiêu.

Thân thể Nguyệt Dạ biến mất. Khi quyền trục mở ra hóa thành ánh sáng tím thì cô đã biến mất.

Lúc trước đại quân ma tộc còn người trước ngã thì người sau xung phong, trong khoảnh khắc như bị chú định thân. Dù là tính cách nóng nảy điên cuồng Cuồng Ma, trong nháy mắt đều tràn ngập sợ hãi. Trong hư không, một thân hình cao trăm mét dần hiện ra. Lúc này, không chỉ đại quân ma tộc thấy sợ, ngay cả đám Long Hạo Thần cũng giống vậy.

Đây là cái gì? Cột sáng khổng lồ này là cái gì? Dù thân thể không bị thương nhưng họ đều nhận ra.

Đây, đây chính là Trụ Ma Thần! Dù chỉ là ảnh phản chiếu của Trụ Ma Thần, nhưng hơi thở của Trụ Ma Thần là chân thật.

Hơn nữa khí thể Trụ Ma Thần tản ra, khiến Long Hạo Thần từng gặp qua Trụ Ma Thần thừa nhận nó chỉ đứng sau Nghịch Thiên Ma Long Trụ sau lưng Ma Thần Hoàng Phong Tú, so với Trụ Ma Thần của tam đại ma thần mạnh hơn nhiều.

Đây chính là cấm chú? Một ma pháp dẫn động Trụ Ma Thần? Chẳng lẽ Nguyệt Dạ thật sự đưa tới ma thần?

Long Hạo Thần lập tức có đáp án về vấn đề này. Nguyệt Dạ cấm chú không phải ma thần thật sự, chỉ là ảnh phản chiếu ma thần mà thôi. Bởi vì thân hình khổng lồ dần rõ ràng chính là bản thân Nguyệt Dạ.

Lúc này Nguyệt Dạ bay trên không trung, thân thể to lớn như cũ cân đối. Tóc bạc, mắt tím, còn có váy dài sóng gợn vô số mặt trăng khuếch tán.

Hai tay cô chậm rãi nâng lên, thanh âm thanh nhiên nhưng tràn ngập ma lực quanh quẩn trong không gian.

"Tất cả hạ đẳng khinh nhờn nguyệt, đều bị nguyệt trừng phạt."

Từng đoàn mặt trăng phóng ra ngoài, có trên cao, có sát đất. Trong vị trí mắt có thể nhìn thấy, chớp mắt đã biến thành biển tím.

Tựa như bị tịnh hóa, mặt trăng tím đi tới đâu, mặc kệ là ma tộc hay thi thể chúng đều lấy tốc độ kinh người tan rã. Khiến người chấn động là, mấy vạn đại quân ma tộc chẳng có chút ý định chạy trốn, toàn thân run lấy bấy chờ đợi khủng bố mặt trăng tẩy lễ.

Lục Hi thanh âm có chút run, ánh mắt có vài phần sợ hãi.

"Đây, đây là Trụ Ma Thần Nguyệt Ma Thần A Gia Lôi Tư?"

Nguyệt Ma Thần A Gia Lôi Tư, bảy mươi hai Trụ Ma Thần đứng hàng thứ hai, chỉ sau Ma Thần Hoàng, là thuộc hạ thân tín của Ma Thần Hoàng. Địa vị trong ma tộc giống như tể tướng, cũng là sự tồn tại cường đại chỉ thua Ma Thần Hoàng. Có thể nói là cường giả ma pháp hắc ám đương thời. Y lại lấy hình người xuất hiện, đặc điểm lớn nhất là tóc bạc, mắt tím.

Đám Long Hạo Thần đều cảm giác có chút hốt hoảng. Trong ánh trăng huyền lệ lóa mắt, họ nhìn thấy phương xa giây trước đại quân ma tộc còn hung dữ vô cùng, đang lấy tốc độ kinh người biến mất.

"Giết đám tượng đá đó." Thanh âm băng lãnh vang bên tai Long Hạo Thần, chính là giọng của Nguyệt Dạ.

Tựa như Long Hạo Thần đã thấy, uy lực của cấm chú chủ yếu ở phạm vi bên ngoài, còn trong phạm vi thì cấm chú chỉ có hiệu quả bất động.

Một bóng đen âm u chợt lóe, Thái Nhi là người thứ nhất từ trong rung động tỉnh lại, cũng là người thứ nhất ra tay. Nàng trực tiếp tìm Hoàng Kim Cầm Ma có uy hiếp lớn nhất.

Dưới sự trói buộc của ánh trăng tím, Hoàng Kim Cầm Ma cường đại như vậy cũng chỉ là cá nằm trên thớt, mặc kệ người băm.

Người khác phản ứng không chậm. Chiến đấu lại bộc phát. Chẳng qua lần này là đơn phương giết hại.

"Cố gắng tiết kiệm linh lực trong lúc giết địch, đều là công huân!" Long Hạo Thần khẽ quát một tiếng để đồng bạn nghe thấy. Hiện tại hẳn không cách nào tham gia trận giết chóc, khoanh chân ngồi trên lưng Hạo Nguyệt tiến vào trạng thái minh tưởng.

Không thể không nói, năng lực trị liệu của Lục Hi khá mạnh. Nhưng dù là vậy, không cách nào bù đắp tiêu hao khi Long Hạo Thần dùng kỹ năng hy sinh. Dựa theo Long Hạo Thần tự nhận định là, lần này liên hợp Hạo Nguyệt bộc phát sức mạnh, lại bị thương. Cho dù có Lục Hi mục sư cao cấp dốc sức trị liệu, muốn hồi phục đến trạng thái cao nhất cũng cần ba ngày.

May mắn đa số đồng bạn còn giữ sức lực. Chỉ là, con đường sau này sợ càng khó đi.

Phạm vi một trăm mét không nhỏ, nhưng dù sao ma tộc trong này đều bị định dạng bất động. Hai Săn Ma Đoàn cùng với ma pháp sư sống sót chung sức ra tay, một lát sau đã giết chết toàn bộ ma tộc.

Ma tộc bị giết, ánh sáng tím trên người sẽ biến mất. Thái Nhi không khách sáo kéo thi thể Hoàng Kim Cầm Ma trở về ném cho Lâm Hâm. Mà sáu người Săn Ma Đoàn số bốn cấp sĩ đối với hình ảnh này không có ý kiến gì, sắc mặt ai cũng bình thản vô cùng.

Nguyệt Ma Thần giáng lâm, cấm chú khủng bố có khí thế vô cùng mạnh mẽ, nhưng quý dị không phát ra một chút thanh âm.

Ánh trắng tím không lồ tụ lại, tán đi, chốc lát sau, tất cả ánh sáng đều rút lui, còn sót lại từng mảnh ánh sáng.

Ánh trắng bán kính gần một ngàn mét, trong phạm vi này không có một người sống. Mặc kệ là trên trời hay dưới đất đều như vậy.

Năm vạn đại quân ma tộc, sau khi bị cấm chú oanh kích, còn sống sót chỉ hơn một vạn. Nhìn trước mắt ánh sáng tím, chúng không có chút dũng khí tấn công.

"Tiêu Tiêu, người đánh xe, tất cả ma pháp sư đều lên xe, cận chiến đi theo xe ngựa, lao ra." Thân hình Nguyệt Dạ lại xuất hiện trên mũi xe, sắc mặt trắng bệch không chút máu, thân thể kịch liệt run rẩy. Khuôn mặt trắng chảy đầy máu, mặc kệ khuôn mặt vốn có của cô đẹp tới đâu, giờ nhìn tựa như nữ quỷ.

Nhưng dù là trong lúc này, thân thể thống khổ như sắp nứt ra, cô vẫn có thể lãnh tĩnh an bài.

Giống như Long Hạo Thần đã đoán, cấm chú mới chấm dứt là thời cơ phá vòng vây tốt nhất. Đại quân ma tộc đang trong khủng hoảng, số lớn hàng hóa cũng bỏ lại đây, cơ hội chạy trốn tốt nhất.

Long Hạo Thần ánh mắt ra hiệu cho đồng bạn, bọn họ không chút do dự chui vào xe. Chiếc xe này bên trong cực kỳ rộng rãi, chứa hai mươi người đều không thành vấn đề. Kéo xe không phải ngựa bình thường mà là ma thú cấp hai, Thiết Tông Mã. Loại ma thú này không có năng lực công kích, nhưng sức chịu đựng dẻo dai, đặc biệt thích ứng các loại địa hình. Nếu trong sa mạc thì so với lạc đà càng tốt dùng, thân hình hùng tráng thậm chí cao hơn ngựa bình thường một mét.

Chiếc xe ngựa của Nguyệt Dạ là do hơn mười Thiết Tông Mã kéo. Phía trước chiến đấu tuy rằng thâm hiểm, nhưng Thiết Tông Mã được nhóm ma pháp sư bảo vệ tốt, đây cũng là mệnh lệnh Nguyệt Dạ đã ra. Thiết Tông Mã chính là hy vọng phá vòng vây sau này! Chúc nghiệp cận

chiến không lên xe mà là vòng quanh xe ngựa. Long Hạo Thần hướng Lý Hình ở không xa nói.

"Tỷ, chúng ta đến phía trước, lao ra. Những cận chiến khác thì đều lên mui xe, bảo vệ tốt xe ngựa."

Hiện tại cận chiến còn sót lại đều thuộc về hai Săn Ma Đoàn, đối với mệnh lệnh của Long Hạo Thần đương nhiên không kháng nghị.

Hạo Nguyệt ba đầu sáu con mắt bên trong hiện ra chút ít ảm đạm. Trước khi bị truyền tống tới đây, Long Hạo Thần đã thông qua liên hệ tâm linh khiến Hạo Nguyệt chuẩn bị hỗn loạn nguyên tố bác ly. Nếu không nó sao có thể mới bị truyền tống đã bộc phát kỹ năng cường đại?

Sử dụng kỹ năng vượt cấp thêm vào dung hợp với Long Hạo Thần, tuy được trị liệu hoàn hảo nhưng nó tiêu hao không nhỏ. May mắn Hạo Nguyệt đã tiến hóa, tổng thể thực lực tăng cao rất nhiều, nên hiện tại còn giữ được sức chiến đấu.

Lãnh Tiêu đỡ Nguyệt Dạ nhảy lên càng xe, cô không giỏi đánh xe lắm, nhưng ngựa chịu không nổi hơi thở hoang dã từ người cô! Vung roi một cái, Thiết Tông Mã liền rất nghe lời chạy như điên. Trong đêm tối tràn ngập huyết tinh, không thêm lo lắng phân biệt phương hướng, trước chạy khỏi đây mới là quan trọng.

Nguyệt Dạ tựa vào người Lãnh Tiêu, ánh mắt cô luôn nhìn Long Hạo Thần cười trên lưng Hạo Nguyệt dẫn đầu phía trước.

Thải Nhi không lên, nàng đứng bên cạnh Nguyệt Dạ. Nếu Long Hạo Thần gặp phải kẻ địch cản trở, nàng nhất định trước tiên ra tay.

Lục Hi từ cửa sổ vươn ra, không nói một lời, nhưng pháp trượng trong tay không ngừng lấp lánh ánh sáng trắng, bảo phủ Long Hạo Thần và Hạo Nguyệt.

Đây là lần đầu tiên Long Hạo Thần hưởng thụ một mục sư cấp năm toàn lực trị liệu. Hắn không biết Lục Hi thi triển kỹ năng gì, nhưng có Lục Hi trị liệu, tiêu hao rất lớn đang lấy tốc độ kinh người hồi phục. Dù là kỹ năng hy sinh tiêu hao tiềm năng cũng đang hồi phục lại.

Cho dù Hàn Vũ học tập nhiều kỹ năng trị liệu, y rốt cuộc vẫn là một Thủ Hộ ký sĩ chứ không phải mục sư chân chính. Một cường đại mục sư tác dụng trong đoàn đội là không thể thay thế.

Lãnh Tiêu nhìn từng đạo ma pháp trị liệu xẹt qua người mình, mày nhíu lại, chán ghét hỏi nhỏ Nguyệt Dạ.

"Bọn họ là hộ vệ tỷ mời?"

Nguyệt Dạ lắc đầu, đáy mắt hiện tia kỳ dị.

Không thể không nói, quân đội ma tộc tàn dư đã bị cấm chú uy nhiếp dọa ngơ ngẩn. Nhưng dù sao đại quân ma tộc còn hơn một vạn, hơn nữa đang bao vây vòng tròn. Đám Long Hạo Thần nhân số và trạng thái hiện tại, muốn lao ra không phải dễ. Đánh nhau là không thể tránh khỏi.

"Anh Nhi!" Mắt thấy đằng trước đại quân ma tộc hoảng loạn chỉ cách trăm mét, Long Hạo Thần cười trên lưng Hạo Nguyệt đột nhiên hét lớn một tiếng.

"Nghe rõ." Trần Anh Nhi nũng nịu đáp.

Nghe thanh âm của cô, Nguyệt Dạ, Lãnh Tiêu và ma pháp sư thương đội không có cảm giác đặc thù gì. Nhưng hai Săn Ma Đoàn đều kinh ngạc nhìn nữ triệu hoán sư đã tới gần cửa sổ xe. Từ lúc chiến đấu đến giờ, Trần Anh Nhi đều ngoan ngoãn ở bên cạnh Lâm Hâm. Tình hình chiến đấu kịch liệt như vậy, cô không hề ra tay lần nào.

Bên Săn Ma Đoàn số bốn cấp sĩ nhiều ít có chút hiểu cô, biết cô gái này triệu hoán không đáng tin, không mấy quan tâm. Nhưng Săn Ma Đoàn số hai mươi một cấp hiệu thì hiểu rõ ràng, Trần Anh Nhi có bốn

mệnh triệu hoán thú Kính Tượng Bảo Thần Trư, không yếu ớt như vậy. Hơn nữa họ còn nhớ trước khi khai chiến, Long Hạo Thần từng nhỏ giọng dặn Trần Anh Nhi vài câu. Vốn tưởng là khiến cô ít ra tay giảm bớt tiêu hao ma tinh, nhưng hiện tại xem ra, dường như không đơn giản như vậy! Nếu không lúc mấu chốt phá vòng vây này, sau Long Hạo Thần đặc biệt kêu cô?

Trần Anh Nhi nhét ma tinh của ma thú cấp năm vào miệng Kính Tượng Bảo Thần Trư. Trên người cô và Kính Tượng Bảo Thần Trư cùng xuất hiện tầng sáng bạc kỳ dị.

Màu bạc này khác với ánh sáng khi Không gian hệ ma pháp sư phóng ra. Ma pháp sư Không gian hệ khi phóng ra là tinh thuần màu bạc. Quanh thân Trần Anh Nhi và Kính Tượng Bảo Thần Trư thì là từng đốm sáng bạc, nhìn qua có vài phần huyền ảo. Kính Tượng Bảo Thần Trư Mạch Đâu vốn rúc vào ngực Trần Anh Nhi, sau khi nuốt ma tinh thì đột nhiên phấn chấn. Có đốm sáng bạc làm nổi bật, thân thể nó bay bành bồng trong thùng xe.

Trần Anh Nhi trong miệng không biết thì thầm cái gì, ánh sáng bạc liên tiếp giữa cô và Kính Tượng Bảo Thần Trư không đứt đoạn. Hai mắt Trần Anh Nhi như ngôi sao rực rỡ lóa mắt. Mỗi người đều có thể cảm giác ra xung quanh cô dao động tinh thần cường đại. Tuy đại quân ma tộc hoảng loạn nhưng dù sao số lượng rất nhiều. Sợ hãi trong lòng bởi vì cấm chú biến mất mà dần hạ thấp. Trong lúc này, chỉ cần bị huyết chiến kích động, sức chiến đấu của chúng có lẽ sẽ hồi phục. Muốn phá vòng vây, đối với đám Long Hạo Thần đã kiệt quệ thì không phải dễ dàng.

Lãnh Tiêu và Nguyệt Dạ mày nhú chặt. Bọn họ đã vắt kiệt sức lực, lúc này Nguyệt Dạ không thể nhúc nhích dù chỉ một chút. Tinh thần lực bị tiêu hao mảng lớn khiến cô tùy lúc có thể hôn mê.

Trị liệu của Lục Hi không hề rơi trên người cô. Cho dù đồng ý trị liệu thì cô cũng không dám muốn! Mặc kệ là Nguyệt Dạ hay Lãnh Tiêu,

thuộc tính đều là hắc ám làm chủ, bị mục sư quang minh trị liệu, thì chẳng phải là tự tìm chết?

Lãnh Tiêu khống chế Thiết Tông Mã, tinh thần căng thẳng. Ma pháp sư thương đội bên trong xe ngựa cũng liều mạng ép ra không còn dư nhiều linh lực, chuẩn bị tùy lúc phóng ra ma lực công kích.

Mắt thấy đằng trước Long Hạo Thần và Lý Hình sắp va chạm ma tộc. Đột nhiên một thanh rống ngâm to rõ chột vang lên.

Trong đêm tối, bóng đen không rõ ràng, nhưng tiếng rống gầm đều hấp dẫn ánh mắt đại quân ma tộc.

Vây dày, đỉnh đầu có hai sừng vạm vỡ thành hình xoắn ốc, hai cánh kinh khủng tựa như che lấp bầu trời. Còn có đôi mắt đỏ sậm tản ra hơi thở kinh khiếp, thở hồng hộc, rõ ràng là một Hắc Long. Hai cánh to lớn của nó đột nhiên vỗ, thân hình tựa như núi cao bay thẳng tới đại quân ma tộc trước mặt. Ma tộc là, luôn hướng tới quy tắc mạnh được yếu thua, nghiêm khắc phân cấp bậc. Mà cấp bậc cao nhất, không cần nói, chính là Ma Thần Hoàng.

Ma Thần Hoàng có bộ tộc huyết mạch của mình, cũng chính là Nghịch Thiên Ma Long tộc. Cho nên bản thân y cũng được xưng là Nghịch Thiên Ma Long hoàng. Nghịch Thiên Ma Long là ma tộc chính mình gọi, nhân loại thì cho chúng cái tên đơn giản: Hắc Long.

Ma Thần Hoàng có thể ổn định thống trị toàn bộ ma tộc, không chỉ bởi vì bản thân sức mạnh vô biên, y có được bộ tộc cường đại cũng đem đến tác dụng quan trọng.

Tộc nhân của Nghịch Thiên Ma Long tộc không nhiều. Thời kỳ đỉnh cao cũng không vượt qua hai ngàn. Nhưng dù là Hắc Long mới sinh ra, đẳng cấp bẩm sinh đã là cấp bảy cường đại. Nghịch Thiên Ma Long thành niên là khủng bố cấp tám. Căn bản không cần quá trình trưởng thành. Những tên có thể trưởng thành đến cấp chín, chính là thân vệ của Ma Thần Hoàng Phong Tú, gọi chung là Hắc Long thân vệ quân.

Tộc Nghịch Thiên Ma Long sinh sản cực chậm, mỗi trăm năm có một lần cơ hội sinh dục. Mỗi lần chỉ có thể sinh ra một hậu đại. Có lẽ bởi vì là ma tộc, nơi Hắc Long sinh sản khác với Long tộc. Bọn chúng không phải đẻ trứng mà là thai nhi. Đây cũng là lý do quan trọng vì sao Nghịch Thiên Ma Long mới sinh ra đã bắt đầu cường đại. Mỗi lần sinh sản, Nghịch Thiên Ma Long đều chỉ có thể sinh một, cả ngàn năm nay chưa từng xuất hiện tình huống song bào thai dù chỉ một lần.

Thực lực Hắc Long có thể nhìn ra từ hình thể lớn nhỏ. Dài dưới hai mươi mét gọi chung là kỳ ấu sinh, từ hai mươi đến năm mươi mét là kỳ thành niên, cũng chính là khoảng cấp tám. Mà trên năm mươi mét chính là thân vệ của Ma Long Hoàng. Trong đó, thủ hạ của Ma Long Hoàng Phong Tú có mười hai ma vương, thân hình dài hơn tám mươi mét, nghe nói linh lực đều trên ba mươi vạn. Có thể thấy tộc Nghịch Thiên Ma Long mạnh cỡ nào.

Nếu không phải Ma Thần Chi Vẫn có nhiều trang bị mạnh, chỉ bằng lực lượng bản thân thì không thể nào uy hiếp được Ma Long Hoàng. Thân hình khổng lồ trên bầu trời lại dài hơn năm mươi mét. Thanh rồng ngâm hấp dẫn tất cả ánh mắt, một luồng sáng tím nhạt từ người nó phát ra.

Không có khí thế khủng bố, nhưng thân hình khổng lồ này bỗng xuất hiện trên xe ngựa mở ra hai cánh, đại quân ma tộc tâm phòng rất cuộc bị phá.

Hắc Long này rõ ràng là cấp bậc quân thân vệ Hắc Long của Ma Thần Hoàng. Quân đội tham dự Nạp Lý Khắc hành tĩnh nháy mắt tan vỡ, bốn phía chạy trốn.

Trong lòng ma tộc, cường giả nhân loại có lẽ không khiến chúng sợ, nhưng đỉnh cấp đến từ tộc mình thì sẽ khiến chúng cực kỳ khủng hoảng.

Sự khủng hoảng này không thể khắc chế, là căn nguyên sợ hãi phát ra từ huyết mạch. Bao gồm Lãnh Tiêu, Nguyệt Dạ và trừ Long Hạo Thần,

Trần Anh Nhi ra, mọi người đều ngơ ngẩn nhìn chăm chú, đại quân vất ngang trước mặt họ đã biến mất.

"Mau tăng tốc!" Long Hạo Thần hét lớn một tiếng. Hạo Nguyệt dưới thân đột nhiên vọt chạy, cùng Mai Khôi Độc Giác Thú của Lý Hình xông tới trước.

Lãnh Tiêu bản năng dốc sức thúc đẩy Thiết Tông Mã, kéo xe ngựa được gia tăng Phiêu Phù Thuật đuổi theo Long Hạo Thần.

Hắc Long to lớn trên bầu trời mở đường cho họ. Nơi đi qua đại quân ma tộc tán loạn, không có một ma tộc có dũng khí tấn công nó.

Nguyệt Dạ khe khẽ hỏi bên cạnh Lãnh Tiêu.

"Là thủ vệ của người?"

Lãnh Tiêu ngơ ngẩn lắc đầu.

"Lần này ta lén chạy ra, làm gì có thủ vệ? Cái đó, cái đó là giả, trên người nó không có hơi thở tộc ta!"

"Giả?" Nguyệt Dạ ngây ngẩn, nhưng bộ óc thông minh, cô lập tức nhớ tới lúc trước Long Hạo Thần kêu lên Trần Anh Nhi. Cô nhìn người thanh niên kỳ sĩ ngồi trên lưng Hạo Nguyệt ba đầu xông phía trước, ánh mắt biến mơ hồ. Hắc rớt cuộc là ai? Ta nhìn thấy, thật sự là tuổi thật của hắn?

Chạy như điên bằng tốc độ cao nhất, mười phút đủ chạy tới ngàn mét.

Đại quân ma tộc đã bị bỏ lại phía sau, lúc này cho dù chúng có muốn đuổi theo chỉ sợ không kịp.

Hắc Long trên bầu trời gần như uy nhiếp toàn trường đột nhiên biến mất. Đồng thời biến mất còn có tia sáng bạc trong mắt Trần Anh Nhi ngồi trong xe ngựa.

Kính Tượng Bảo Thần Trư lần nữa xuất hiện trong ngực Trần Anh Nhi. Đường như nó kiệt sức, khép hờ đôi mắt thiếp ngủ. Nhưng làn da mềm mại của nó dần khuếch tán ánh sáng bạc, khiến hơi thở phát sinh biến hóa.

Cách thăng cấp của Kính Tượng Bảo Thần Trư khác với ma thú. Nó thuần túy là dùng ma tinh chứ không tiến hóa, chỉ có thể lưu trữ một ít năng lượng trong thân thể. Chỉ có thông qua ảo ảnh hấp thu cảm xúc sợ hãi của địch nhân, sẽ xúc tiến năng lượng đó chuyển hóa thành có lợi cho mình. Đây là một quá trình tiến hóa rất phức tạp. Nhưng rõ ràng vừa mới tất cả là động lực xúc tiến nó tiến hóa. Còn về cần thời gian bao lâu hoàn thành thăng cấp, vậy khó nói.

Trần Anh Nhi cũng lộ ra hơi mệt, khoanh chân trong xe ngựa hồi phục linh lực của mình.

Ánh mắt mọi người nhìn cô đã thay đổi. Họ tận mắt thấy Hắc Long ngưng kết mà thành chính là đến từ heo con nhìn vô hại này.

Vốn Săn Ma Đoàn số bốn cấp sĩ còn tưởng nữ triệu hoán sư là vô dụng bây giờ trở thành tồn tại cường đại, trong lòng họ một chút cảm giác ưu việt đã không còn sót lại chút gì.

Kính Tượng Bảo Thần Trư có thể mô phỏng tất cả ma thú từng thấy, chỉ cần tiêu hao linh lực bản thân là được. Vừa này nó cũng sử dụng năng lực mô phỏng, không phải kính tượng phục chế. Dưới loại tình huống này, sơ hở kỳ thật rất lớn, trên người nó không hề có hơi thở hắc Long. Hắc Long đó là khi Ma Thần Hoàng xuất hiện trên đầu tường Khu Ma quan, nó từng thấy qua.

Nhưng đại quân ma tộc Nạp Lý Khắc hành tĩnh trước đó đã bị cấm chú hù dọa, chim sợ cành cong đột nhiên thấy nhân vật cấp cao xuất hiện, tâm lý phòng tuyến sao có thể không tan vỡ? Sao chúng còn có thể bình tĩnh cảm giác ra hơi thở Hắc Long? Chúng nó có mấy cái từng cảm nhận qua hơi thở Hắc Long chân chính?

Chẳng qua chỉ mô phỏng bề ngoài Hắc Long cũng tiêu hao linh lực khá nhiều, năm viên ma tinh cấp năm đã hỏng mất. Đây là năng lượng Kính Tượng Bảo Thần Trư phải bổ sung, nếu không nó không cách nào chiếu ra huyền ảnh to như vậy. Đó chính là Hắc Long cấp chín a!

Người khác nhìn thấy có lẽ là Trần Anh Nhi và bốn mệnh triệu hoán thú năng lực cường đại, nhưng số ít mấy người sáng suốt nhìn đến là tài năng bố cục của Long Hạo Thần.

Lúc trước khi thủ hộ xe ngựa, dù rất gian khổ nhưng hẳn không cho Trần Anh Nhi ra tay. Nếu Hắc Long xuất hiện, nhất định có thể tranh thủ không ít thời gian. Mặc dù có lẽ sẽ bị vạch trần, nhưng thủ hộ mui xe sẽ biến dễ dàng.

Nhưng nếu như Trần Anh Nhi thật sự ra tay lúc đó, hiện tại họ còn có thể ung dung lao ra vòng vây? Loại năng lực ảo giác này thường chỉ có lần đầu sử dụng hiệu quả mới lớn, không dễ bị xuyên thấu. Trước mặt cùng một địch thủ sử dụng nhiều lần, đó chẳng qua là lời chọc cười.

Sâu trầm nhìn Long Hạo Thần, Nguyệt Dạ chậm rãi mềm nằm trong ngực Lãnh Tiêu, rơi vào hôn mê.

Một đường không ngừng lại mau chóng chạy đi tròn bốn tiếng đồng hồ. Nguy hiểm chưa giải trừ, dưới sự dẫn dắt của Long Hạo Thần, bọn họ chạy như điên hướng một nơi. Tuy Thiết Tông Mã lực kiên trì bền bỉ, sau khi liên tục chạy bốn tiếng đồng hồ thì tốc độ rõ ràng giảm sút.

Bên trong xe ngựa, mỗi người đều tranh thủ thời gian nghỉ ngơi. Ai cũng không biết có thật là nguy hiểm đã rời xa.

Lục Hi thỉnh thoảng phóng ma pháp hồi phục cho Long Hạo Thần, Lý Hình và tọa kỵ của họ. Hiện tại hiển nhiên còn chưa phải lúc nghỉ ngơi.

Rốt cuộc khi nhìn đến cánh rừng diện tích không nhỏ, Long Hạo Thần khiến Hạo Nguyệt giảm tốc độ, mang theo xe ngựa chui vào.

Hạo Nguyệt ngừng bước, đằng sau Thiết Tông Mã thở phì phì cũng ngừng lại. Tuy thể lực Lãnh Tiêu rất tốt, nhưng trải qua trận đại chiến lại liên tục chạy trốn cũng đã mệt mỏi rồi, cô dựa vào thùng xe thở hổn hển.

"Mọi người nghỉ ngơi, hai tiếng đồng hồ sau chúng ta tiếp tục lên đường. Mọi người có thể ăn cái gì." Nguyệt Dạ đã hôn mê, hẳn nghiêm nhiên trở thành chỉ huy mọi người.

Không cần Long Hạo Thần sai bảo, Săn Ma Đoàn số hai mươi một cấp hiệu và Săn Ma Đoàn số bốn cấp sĩ, các thành viên hai Săn Ma Đoàn đã rời khỏi xe ngựa, tụ tập bên người Long Hạo Thần.

Ánh mắt Long Hạo Thần đảo qua người họ.

"Mọi người hồi phục sao rồi?"

Tất cả hướng hẳn gật đầu. Tuy trong xe ngựa có hơi chật nhưng vững vàng. Bốn tiếng đồng hồ chạy đi khiến người trong xe ngựa đã nghỉ ngơi đầy đủ. Phía trước trong chiến đấu họ không đối đầu cường địch, nhiều lắm là bị thương nhẹ. Có Lục Hi và Hàn Vũ chữa trị, đã gần như lành lặn.

Long Hạo Thần ánh mắt rơi trên người Diển Yên, nhìn bi thương trong mắt gã, nhỏ giọng nói.

"Nén bi thương."

Bác của Diển Yên là Diển Huyền làm hộ vệ trưởng của thương đội, không cần nói, bị đại quân ma tộc dim chết. Lúc đó bị vây khốn trùng trùng, không ai có năng lực cứu ông.

Diển Yên không hé răng, chỉ cúi đầu, đáy mắt tràn ngập hận thù và cái gì khác.

Tư Mã Tiên đứng bên cạnh gã, nâng lên bàn tay to vỗ vai hắn. Dày đặc hận thù chột dâng lên trong hai Săn Ma Đoàn. Bọn họ có quá nhiều

người có người thân chết trong chiến tranh giữa ma tộc.

"Long đoàn trưởng, cậu thì sao? Lúc chiến đấu cậu tiêu hao quá nhiều, chỉ sợ trong thời gian ngắn không thể hồi phục." Lục Hi hơi lo lắng hỏi Long Hạo Thần.

Long Hạo Thần mỉm cười nói.

"Còn có thể chịu đựng, cảm ơn Lục đoàn trưởng trị liệu.

Lục Hi nhẹ lắc đầu, nói.

"Đừng kêu tôi là đoàn trưởng. Bắt đầu từ bây giờ, chỉ có một đội, chính là Săn Ma Đoàn số hai mươi một cấp hiệu các người, chúng tôi nguyện ý phụ thuộc. Tôi vừa mới bàn bạc với đồng bạn. Nhiệm vụ lần này, chúng tôi từ bỏ tất cả thu lợi cùng với công huân đã cho các người mượn."

Long Hạo Thần ngẩn ra.

"Lục đoàn trưởng, anh..."

Lục Hi cười khở nói.

"Cậu lại kêu tôi một tiếng đoàn trưởng, chúng tôi không có mặt mũi ở lại nữa. Ý kiến đi theo thương nhân du ly vào lãnh địa ma tộc là chúng tôi đề ra. Phần trách nhiệm này chúng tôi sẽ không trốn tránh. Năng lực chỉ huy và thực lực cá nhân của Long đoàn trưởng chúng tôi đều xem trong mắt. Lần này có thể cùng các người chấp hành nhiệm vụ, coi như tăng trưởng kinh nghiệm, sao còn dám mơ ước viễn vông cái gì?"

Một trận đại chiến, cho Lục Hi và các thành viên Săn Ma Đoàn số bốn cấp sĩ cảm nhận quá sâu sắc. Có lẽ họ còn có thể so sánh với mấy người khác trong Săn Ma Đoàn số hai mươi một cấp hiệu, nhưng Long Hạo Thần, trong lòng họ vô cùng kính nể vị đoàn trưởng này.

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 96

Công Chúa Nguyệt Dạ

Bạn đang đọc truyện tại Truyện YY - <http://truyenfull.vn> Khi đối địch, Long Hạo Thần đối đầu kẻ địch mạnh, khi chỉ huy, hắn có thể phòng ngừa chu đáo, mưu kế sâu xa. Đem toàn đội từ cục diện phải chết mang ra ngoài, không có một thương vong. Mặc kệ là thực lực, trí tuệ, tài lãnh đạo, hắn đều cho Lục Hi thấy một lãnh đạo chân chính.

Dưới sự chỉ huy của Long Hạo Thần, Liệp ma Đoàn số hai mươi mốt cấp hiệu sức chiến đấu phát huy đến trình độ cao nhất, đồng thời còn giữ lại sức mạnh. Mà Liệp ma Đoàn số bốn cấp sĩ bọn họ có cống hiến gì? Chỉ một mình Long Hạo Thần đã đủ sánh bằng cả đội họ làm. Hơn nữa Lục Hi cũng nhận ra, làm một mục sư muốn chỉ huy đoàn đội tác chiến là khó khăn. Tuy mục sư cũng có sức chiến đấu, nhưng quan trọng là tập trung vì đoàn đội trị liệu. Khi lâm trận chỉ huy thì thua xa kỵ sĩ xung phong tại tuyến đầu.

Kỵ sĩ sở dĩ đương xưng là cột trụ vững vàng của Liệp ma Đoàn, chính là bởi vì năng lực bao phủ toàn trường.

Nhìn ánh mắt Lục Hi chân thành, Long Hạo Thần mỉm cười nói.

"Lục Hi, người không cần tự coi nhẹ mình. Chúng ta đã nói chuyện sẽ không biến đổi cái gì. Việc đã hứa, chúng ta nhất định làm được. Bản thân chúng ta có bảy mươi phần trăm thu lợi, đương nhiên phải nhiều làm một ít."

"Long đoàn trưởng..." Lục Hi còn muốn nói cái gì, lại bị Long Hạo Thần nâng tay dừng lại.

Long Hạo Thần sắc mặt biến nghiêm túc.

"Hiện tại không phải thảo luận vấn đề này, bây giờ ta chỉ muốn nói hai điều. Thứ nhất, ta nhấn mạnh lần nữa, khi chiến đấu, mọi người phải giữ kỷ luật nghiêm ngặt. Bởi vì dù chỉ một người phạm sai lầm, cũng có khả năng dẫn đến toàn đội bị diệt. Không sai, ma tộc là tử địch của chúng ta, mỗi người đều muốn dốc sức giết chúng. Nhưng vì tính kế lâu dài, xúc động có thể khiến chúng ta thành ma quỷ. Muốn giết nhiều ma tộc vì đồng bào trả thù, điều đầu tiên chúng ta cần làm là cố gắng bảo vệ chính mình. Mọi người có ý kiến gì về sự chỉ huy của ta, có thể kiến nghị trong lúc không chiến đấu, chúng ta cùng tham khảo. Nếu năng lực của ta không đủ để chỉ huy toàn đội, ta sẽ thoái vị nhường hiền tài. Nhưng một khi tiến nhập chiến đấu, ta hy vọng sẽ không xuất hiện tình huống lúc trước nữa. Nếu ai lại xảy ra vấn đề trong khi chiến đấu, ảnh hưởng tồn vong của toàn đội, đừng trách ta vô tình đá ra khỏi đội."

"Vâng!" Mười hai người cùng lên tiếng, bao gồm cả Điển Yên lòng tràn ngập bi ai.

Long Hạo Thần nói.

"Việc thứ hai chính là hành động kế tiếp. Lúc chạy trốn ta có xem xét địa đồ, luôn điều chỉnh phương hướng. Chúng ta đã không có đường lui, sau lưng là ma tộc Nạp Lý Khắc hành tỉnh. Ma tộc nếu dám cướp hàng của Nguyệt Dạ thương đội, đương nhiên sẽ giết người diệt khẩu. Cho nên chúng ta chỉ có thể xông tới trước, hiện tại đã xâm nhập vào ma tộc hơn bốn trăm dặm. Nạp Lý Khắc hành tỉnh đại thể hẹp dài, diện tích tổng thể không lớn, thêm sáu tiếng đồng hồ là có thể lao ra phạm vi hành tỉnh. Nhưng chỉ cần chúng ta còn ở lại ma tộc, vậy hai chữ an toàn sẽ không tồn tại. Cho nên, xin mọi người thời khắc giữ cảnh giác. Hiện tại nói suy nghĩ của mọi người về sau này đi. Chúng ta xuyên qua Nạp Lý Khắc

hành tình rồi tiếp tục thẳng đến mục tiêu nhiệm vụ, hay vòng về liên minh?"

Vừa trải qua một trận chiến, mỗi người sâu sắc cảm giác được ở tại ma tộc rất nguy hiểm. Đương nhiên sự kiện bị đại quân ma tộc bao vây xác suất không lớn. Nhưng dù gì nơi này là ma tộc, không có thương đội yểm hộ, đường đi kế tiếp sẽ không bằng phẳng.

Thông qua trận chiến trước, Long Hạo Thần đã kiến lập uy vọng trong đội, nhưng, hẳn không chuyên quyền độc đoán quyết định hướng đi đoàn đội, mà khiến mọi người nêu ý kiến. Chỉ cần điểm này đã khiến Lục Hi càng khâm phục. Gã tự hỏi, cùng một tình huống, chính mình làm không được.

"Tiếp tục đi tới đi. Bị đại quân ma tộc vây khốn xác suất không lớn. Chỉ cần chúng ta không gặp phải ma tộc vượt qua thất giai, tự bảo vệ mình vẫn là không vấn đề gì. Chúng ta chỉ có mười mấy người, mục tiêu không quá lớn. Trong ma tộc tuy rằng nguy hiểm, nhưng phiêu lưu và cơ hội cũng tồn tại. Liệp ma Đoàn trưởng thành phải tiến hành trong quá trình liệp ma." Lục Hi nói ra ý nghĩ của mình.

Lời nói của gã được đa số người tán đồng.

Trận chiến với đại quân ma tộc Nạp Lý Khắc hành tình, những liệp ma giả đều là người trẻ tuổi nổi bật trong liên minh thánh điện, mỗi người họ trải qua sự khảo sát nghiêm khắc của liên minh, đối với liên minh trung thành và tín niệm giết ma tộc rất kiên định. Huống gì có Long Hạo Thần chỉ huy, trước mắt bọn họ cũng bảo trì sức chiến đấu hoàn chỉnh, sao có thể cứ như vậy lùi lại.

Thấy mọi người ý kiến thống nhất, Long Hạo Thần gật đầu, nói.

"Tốt, nếu đã như vậy, chúng ta lập tức giải quyết vấn đề trước mắt." Vừa nói, ánh mắt hắn liếc xe ngựa.

Nguyệt Dạ trải qua bốn tiếng nghỉ ngơi, đã thức tỉnh, tuy sắc mặt vẫn tái nhợt nhưng trong mắt đã có chút tỉnh táo. Ăn một ít đan dược, nàng đang cùng Lãnh Tiêu ngồi ở càng xe nói những thứ gì.

Nghỉ ngơi hai tiếng đồng hồ đã lấy lại sức, liệt ma giả của hai Liệp ma Đoàn cùng các ma pháp sư cùng lên xe ngựa. Nhưng Lãnh Tiêu và Nguyệt Dạ như cũ ngồi trên càng xe bên ngoài thùng xe.

Lý Hình không cùng Long Hạo Thần đi phía trước mà cũng lên xe ngựa, chỉ có Long Hạo Thần mang Thái Nhi đi hướng Nguyệt Dạ và Lãnh Tiêu.

Thấy họ đi tới, Nguyệt Dạ nhẹ cười nói.

"Ta nghĩ các người muốn cùng ta nói chuyện, đúng không? Nhưng trước đó, ta có thể biết tên ân nhân cứu mạng được không? Ta trước tự giới thiệu, ta tên Nguyệt Dạ, là người chấp chương thương hội Nguyệt Dạ, nàng kêu Lãnh Tiêu, bạn của ta."

Long Hạo Thần trong mắt hiện tia kinh ngạc nhưng lại hồi phục bình thường.

"Xin chào, Nguyệt Dạ hội trưởng, ta tên Long Hạo Thần."

"Long Hạo Thần." Dường như Nguyệt Dạ nhai lại tên hắn một lần, nhìn khuôn mặt tuần tú của Long Hạo Thần, mỉm cười nói. "Ta rất muốn biết tuổi của người, có được không?"

Long Hạo Thần lắc đầu, nói.

"Việc này chỉ sợ không thể."

Nguyệt Dạ nhẹ thở dài.

"Nếu thương hội của ta có cường giả tuổi trẻ ưu tú như người, ta sẽ không mệt mỏi như vậy. Đáng tiếc, người không thuộc về thương đội của ta. Trong ký ức ta không nhớ có tên Long Hạo Thần, cũng không có ký

sĩ có được Thánh Dẫn Linh Lô. Người đã cứu chúng ta, như vậy người muốn được đến cái gì?"

Long Hạo Thần nhú mày, thờ dài một tiếng.

"Lựa chọn này kỳ thật rất gian nan, Nguyệt Dạ hội trưởng." Giờ khắc này, đáy mắt hần lóe tia sáng kỳ lạ, còn có chút sát khí.

"Người muốn làm cái gì?" Lãnh Tiêu di động chắn ngang trước mặt Nguyệt Dạ. Nghi ngời hai tiếng đồng hồ, tình huống thân thể nàng đã hồi phục không ít.

Thải Nhi từ từ đi tới trước, luồng sát khí lãnh liệt nhắm trúng Lãnh Tiêu.

Ngay lúc này, tình cảnh khiến Long Hạo Thần không thể tưởng tượng được xuất hiện.

*Bốp! *

Một bàn tay trắng nõn, từ đằng sau chặt vị trí giữa cổ và vai. Lãnh Tiêu mềm nhũn, vẻ mặt khó tin té ngã trong ngực Nguyệt Dạ.

Nguyệt Dạ nhẹ đặt Lãnh Tiêu ở bên cạnh mình, khiến nàng dựa vào thùng xe, mới ngẩng đầu hướng Long Hạo Thần và Thải Nhi, khẽ nói.

"Ta nghĩ, hiện tại chúng ta có thể nói chuyện."

Long Hạo Thần nắm tay Thải Nhi, ý bảo nàng không cần xung động, nhàn nhạt cười nói.

"Nguyệt Dạ hội trưởng chắc hẳn đoán được ta muốn làm gì."

Nguyệt Dạ khẽ thờ dài.

"Còn không phải giống đám khốn Nạp Lý Khắc hành tình, giết người diệt khẩu đúng không? Liệp ma Đoàn tuổi trẻ đoàn trưởng."

Long Hạo Thần con người co rút.

"Nguyệt Dạ hội trưởng thật thông minh."

Nguyệt Dạ cười khố nói.

"Nếu ta thật thông minh, lần này không nên mang thương đội đi ra mạo hiểm. Tuy ta tiếp quản thương hội không lâu, nhưng cũng đi qua thương lộ này hơn mười lần. Cường giả tuổi trẻ như các người, trừ Liệp ma Đoàn của liên minh thánh điện, ta không nghĩ ra khả năng khác. Nếu ta không đoán sai, chỉ cần người ra lệnh một tiếng, thuộc hạ trong xe của ta sẽ chết hết. Đáng tiếc, tuy ta đoán ra thân phận của các người, nhưng không nghĩ tới các người sẽ ra tay. Lấy thực lực tổng thể của Liệp ma Đoàn, chúng ta không đủ cấu thành uy hiếp chứ?"

Long Hạo Thần mỉm cười nói.

"Người thông minh không nói tiếng lóng, nếu ta không đoán sai, hẳn là Nguyệt Dạ hội trưởng có viện quân. Hơn nữa chỉ sợ thực lực viện quân còn khá mạnh."

Nguyệt Dạ ngây ngẩn, nhưng nàng không có định che giấu, chỉ là rất tò mò hỏi.

"Sao người đoán được?"

Long Hạo Thần nói.

"Tuy thực lực của Nguyệt Dạ hội trưởng không quá mạnh, nhưng có thể lấy ra quyền trục cấm chú cửu giai của Nguyệt Ma tộc, triệu hoán Nguyệt Ma Thần giáng lâm, chỉ sợ địa vị của nàng trong Nguyệt Ma tộc không thấp. Nguyệt Ma Thần là đứng thứ hai trong bảy mươi hai Trụ Ma Thần, rất cường đại. Ma tộc Nạp Lý Khắc hành tể có gan mạo phạm cô, ta không tin nàng không chuẩn bị chút gì. Lấy thân phận của cô, cường giả tộc Nguyệt Ma chắc không lâu sau sẽ đuổi tới, ta không nói sai chứ? Cường giả Nguyệt Ma tộc không phải Liệp ma Đoàn nhỏ bé

như chúng ta chống cự được. Bởi vậy, vì che giấu bí mật thân phận của chúng ta, không thể không ra tay với cô. Dù ta đoán sai, cũng không thể khiến đồng bạn mạo hiểm."

Nguyệt Dạ nhìn chăm chú Long Hạo Thần, đột nhiên cười. Không thể không nói, nàng rất đẹp, đồng cấp với Thái Nhi, hơn nữa đôi mắt tím của nàng thêm mấy phần mỉa mai và cao quý.

"Người là kỵ sĩ ưu tú nhất ta từng thấy. Nếu ta là người cầm quyền của ma tộc, biết có kỵ sĩ tuổi trẻ như vậy tồn tại, nhất định sẽ dùng mọi thủ đoạn giết chết người. Nếu không, tương lai người có khả năng trở thành uy hiếp lớn nhất của ma tộc."

Long Hạo Thần kinh ngạc nhìn cô.

"Chẳng lẽ nàng không phải ma tộc? Màu mắt đã bán đứng cô, Nguyệt Ma tộc tiểu thư."

Nguyệt Dạ nâng hai tay lên, móng tay phải cắt cổ tay trái, bỗng chốc, máu tươi đỏ sẫm tràn ra, thuận theo cổ tay trắng trẻo rơi tí tách.

Nhìn thấy cổ tay nàng chảy ra máu tươi, mặc kệ là Long Hạo Thần hay Thái Nhi đều kinh ngạc.

Cao đẳng ma tộc có hình dạng cực giống nhân loại, chỉ có một ít đặc điểm hơi khác con người. Điểm duy nhất có thể chắc chắn phân biệt giữa nhân loại và ma tộc, chính là máu. Trong ma tộc, mặc kệ là tộc nào, đều không có máu màu hồng. Có tím, xanh, xanh đen, đen, vân và vân vân, nhưng tuyệt không phải màu đỏ.

Nguyệt Dạ dùng hành động giải thích thân phận. Nàng có máu đỏ, không phải ma tộc chân chính.

Tay phải xẹt qua miệng vết thương, máu ngừng chảy, Nguyệt Dạ hướng Long Hạo Thần nói.

"Nói chính xác hơn, ta là con lai giữa nhân loại và ma tộc. Mẫu thân của ta là phụ nữ nhân loại. Ta kế thừa một phần của phụ thân, cũng kế thừa huyết mạch của mẫu thân. Bởi vậy ta cũng là nhân loại. Ta không sợ nói cho các người biết, phụ thân của ta, chính là đương kim Nguyệt Ma Thần. Chỉ là bởi vì ta có huyết mạch nhân loại, không tư cách kế thừa Nguyệt Ma Thần, cho nên mới thành hội trưởng Nguyệt Dạ thương hội."

Nói đến đây, nàng đột nhiên khẽ cười. Nhưng nhìn nụ cười nhạt này khiến người cảm giác thê lương.

"Ta là một thương nhân du ly hợp cách, trong lòng ta, không có phân chia giữa nhân loại và ma tộc. Cho nên ta không trợ giúp nhân loại đối phó ma tộc, cũng không giúp ma tộc đối phó nhân loại. Nhưng các người thì khác, nếu các người không đúng lúc xuất hiện, bây giờ ta đã là một khối thi thể. Mặc kệ các người ra tay vì mục đích gì, kết quả sẽ không thay đổi. Cho nên ta muốn nói là, để ta sống có tác dụng lớn cho các người hơn."

Nói đến đây, Nguyệt Dạ hơi ngừng lại, ánh mắt sâu lắng nhìn chăm chú Long Hạo Thần.

"Long đoàn trưởng, người là người thông minh. Làm con gái Nguyệt Ma Thần, công chúa tộc Nguyệt Ma, mặc dù ta không có quyền kế thừa Nguyệt Ma Thần, nhưng địa vị trong ma tộc vẫn không thấp. Giết ta, các người không được bất cứ công huân nào. Mà giữ lại ta, đối với nhiệm vụ các người sắp chấp hành tại ma tộc có trợ giúp. Các người là ân nhân cứu mạng của ta, điểm này ta vĩnh viễn nhớ kỹ. Đương nhiên, nói không bằng chứng chỉ sợ các người khó tin tưởng ta. Các người là Liệp ma Đoàn, chắc là có một ít cấm chế, cứ dùng trên người ta là được. Dù là để sống sót hay vì báo ân, ta không có lựa chọn nào khác. Nhưng ta cầu xin các người, đừng thương tổn Lãnh Tiêu. Nàng là bạn của ta, nàng không biết gì về các người, chỉ đến thương đội kiếm ta chơi đùa mà thôi. Ta đánh ngất nàng, là hy vọng nàng có thể không biết gì hết, sống sót..."

Nhìn Nguyệt Dạ, trong lòng Long Hạo Thần đột nhiên sinh ra cảm giác sợ hãi. Mặc kệ lời nàng có phải thật hay không, nàng gái này quá thông minh. Có thể nói, nàng nắm chắc tâm lý đám người Long Hạo Thần, mỗi một câu đều vừa đúng.

Nheo mắt, Long Hạo Thần trầm giọng nói.

"Nếu ta không giết cô, nàng có thể giúp chúng ta điều gì?"

Nguyệt Dạ mỉm cười, nàng biết, Long Hạo Thần đã bị thuyết phục.

"Không ai so với thương nhân du ly càng giỏi đem nhân loại hoặc ma tộc mang tới lãnh địa đối phương. Ta biết, các vị nhất định không muốn ở lại chờ đại viện quân Nguyệt Ma tộc của ta. Ta có một số thứ có thể thay đổi bộ dáng các người, khiến các người biến thành quý tộc ma tộc. Lại thêm xe ngựa của ta và một ít tín vật tất yếu, các người chỉ cần một đường tiến lên thành thị, có thể nhẹ nhàng xâm nhập ma tộc, đến mục đích của các người."

Long Hạo Thần do dự. Tình huống trước mắt, không cần nói, đem Nguyệt Dạ và người của nàng giết hết mới che giấu được tình huống hai Liên ma Đoàn xâm nhập nội bộ ma tộc. Nhưng hẳn không thể không kiêng kỵ năng lực Nguyệt Dạ. Ai biết trên người nàng ta còn mang theo quyền trục ma pháp hay vũ khí nào? Cho dù là hẳn và Thái Nhi cũng không nắm chắc có thể đánh chết đối phương rồi an toàn rút lui.

Huống chi, Nguyệt Dạ không phải ma tộc thuần chủng. Nếu có thể được nàng thật lòng trợ giúp, đối với tương lai phát triển của Liên ma Đoàn rất có lợi. Ích lợi như vậy, sao không khiến Long Hạo Thần do dự.

"Hạo Thần, ta muốn cùng nàng ta nói chuyện riêng." Thái Nhi đứng cạnh Long Hạo Thần đột nhiên nói.

Tuy Long Hạo Thần có chút kinh ngạc nhưng vẫn gật đầu.

"Được."

Thải Nhi hướng Nguyệt Dạ vẫy tay.

"Nàng đi theo ta."

Thấy hai mắt Thải Nhi trong suốt không cảm xúc, Nguyệt Dạ nguyên bản tự tin đột nhiên rạn nứt. Nàng bỗng cảm thấy thiếu nữ che mặt đứng cạnh Long Hạo Thần càng nguy hiểm hơn.

Long Hạo Thần tuy rằng mạnh, tràn ngập trí tuệ, nhưng còn có thể thuyết phục. Tuy nhiên Thải Nhi đứng đó tựa như lưỡi dao băng lạnh không chút cảm tình, tùy thời sẽ đâm vào tim mình.

Nguyệt Dạ liếc Long Hạo Thần một cái, thấy hắn không phản ứng, trong lòng có chút nặng nề nhưng vẫn theo Thải Nhi đi hướng một bên.

Thải Nhi mang nàng đi không xa, khoảng hai mươi bước đã dừng lại, xoay người đối diện Nguyệt Dạ.

"Bởi vì nàng có huyết thống nhân loại, chúng ta cho nàng cơ hội này. Nhưng nàng đừng có âm mưu quỷ kế gì, sẽ không hữu dụng, chỉ khiến sinh mệnh nàng cạn kiệt."

Nói xong, tay trái Thải Nhi đột nhiên động, bay thẳng tới ngực Nguyệt Dạ.

Nguyệt Dạ giật mình, bản năng muốn né tránh. Nhưng trước mặt Thải Nhi đột nhiên biến hư ảo. Ngay sau đó, Nguyệt Dạ chỉ cảm thấy xung quanh mình mọi thứ biến mất, chỉ còn lại vô cùng tận sát khí.

Đây là năng lực gì? Nguyệt Dạ trong lòng kinh hãi, sát khí lạnh đến tận xương khiến nàng cảm giác toàn thân băng lãnh. Xung quanh biến thành màu xám, tiếp theo, một bàn tay nhỏ lạnh lẽo ấn vào ngực cô.

Tựa như bị lưỡi kiếm sắc bén đâm xuyên tim. Nguyệt Dạ hét thảm một tiếng, thân thể lung lay ngã quy xuống đất.

Sát khí đến, đi. Màu xám thu lại. Thái Nhi xuất hiện trước mặt cô. Tựa như tất cả không hề xảy ra.

Nguyệt Dạ ngơ ngẩn nhìn thiếu nữ đồ đen trước mặt. Hiện tại nàng đang nghĩ, nếu mình trong trạng thái đầy sức mạnh, có thể tránh một chưởng kia?

Đáp án là không. Có lẽ cự ly xa thì còn có vài phần cơ hội. Cự ly như vậy, cho dù thực lực mạnh hơn chút cũng không cách nào tránh công kích của nàng. Thích khách quá mạnh, khó trách, khó trách ngay cả Hoàng Kim Cầm Ma cũng bị nàng đâm. Thực lực của nàng chỉ sợ không thua gì Long Hạo Thần! Tĩnh tâm dò xét, cảm thụ biến hóa trong thân thể, Nguyệt Dạ sắc mặt đại biến. Bởi vì nàng hoảng sợ phát hiện, trái tim mình có một cây kim, một cây kim nhỏ toàn thân màu xám. Cây kim này kề sát vị trí trái tim cô, rõ ràng do linh lực ngưng kết mà thành. Nó không chút lay động, ngoại trừ cảm giác nó ngẫu nhiên truyền đến băng lãnh, dường như không tổn thương đến thân thể cô.

Thực rõ ràng, đây chỉ là hiện tượng bề ngoài. Trái tim mình thêm một vật, sao có thể hoàn toàn vô hại?

Sắc mặt Nguyệt Dạ hơi khó coi. Không thể không nói, nàng rất thông minh. Từ ánh mắt Long Hạo Thần, nàng có thể nhìn ra kỳ sĩ tuổi trẻ này nhân từ. Cho nên khi đề nghị Long Hạo Thần hạ cấm chế trên người mình, cô nhiều ít mong vài phần may mắn. Nhưng xem ra bây giờ không thể cầu may rồi.

Thái Nhi lạnh nhạt nói.

"Cho nàng lời khuyên, đừng nghĩ tới giải trừ cấm chế ta để lại trên người cô. Trên thế giới này, chỉ một mình ta có thể tiêu trừ nó. Dù là Ma Thần Hoàng cũng không thể khiến nó biến mất, trừ phi lúc ấy nàng đã là một cái xác."

Nguyệt Dạ nghe ra đó không phải uy hiếp. Thanh âm Thái Nhi rất bình thản, hoàn toàn là miêu tả sự thực. Hơn nữa coi như nàng hiểu rộng

biết nhiều, cũng chưa từng thấy qua cấm chế này.

Thải Nhi xoay người trở về bên cạnh Long Hạo Thần. Nguyệt Dạ cũng đứng lên, tay phải ấn ngực trái, vừa thở hỗn hển vừa nhìn Thải Nhi, ánh mắt đầy phần kinh sợ.

Thải Nhi hướng Long Hạo Thần gật đầu, nhỏ giọng nói câu gì, Long Hạo Thần gật đầu, lại nhìn Nguyệt Dạ nói.

"Chúng ta đồng ý điều kiện của cô. Hiện tại có thể lấy ra hỗ trợ, ta sẽ để lại mạng nàng và Lãnh Tiêu."

Nguyệt Dạ sắc mặt tái nhợt.

"Vậy cấm chế khi nào có thể giải trừ?"

Thải Nhi nhàn nhạt nói.

"Chỉ cần mỗi năm nàng gặp ta một lần là có thể bình an sống, cấm chế này vĩnh viễn không phát tác. Nếu muốn hoàn toàn giải trừ cấm chế, chỉ có một khả năng, thì là ngày ma tộc bị hủy diệt."

"Người!" Trong mắt Nguyệt Dạ, rốt cuộc bắn ra giận dữ.

Thải Nhi lạnh lùng liếc cô.

"Nàng có tư cách gì nói điều kiện với chúng ta?"

Nguyệt Dạ hít sâu, nuốt lửa giận trong lòng. Đương nhiên nàng không muốn chết, trên thế giới này, bất cứ ai đều trân trọng sinh mệnh.

"Ta hiểu rõ." Nói xong, nhẫn hồng ngọc trên tay Nguyệt Dạ lấp lánh quang mang, từng thứ một từ bên trong phóng ra. Nàng giải thích cho Long Hạo Thần và Thải Nhi tác dụng của chúng.

Chốc lát sau, Long Hạo Thần đã thu xong hết vật phẩm Nguyệt Dạ cung cấp.

"Cảm ơn nàng giúp đỡ. Nếu nàng một lòng nghiêng hướng nhân loại, tin tưởng đối với liên minh là chuyện tốt. Không cần lo lắng cấm chế trên người, nếu có ngày để chúng ta thấy trung thành của nàng với nhân loại, chúng ta sẽ giải trừ nó. Nơi này không an toàn, chúng ta phải đi."

Nguyệt Dạ gật đầu, nhìn Long Hạo Thần, lại nhìn Thái Nhi, mắt dao động tia sáng, đầu lông mày lộ vài phần buồn bã, cho người cảm giác đáng thương.

"Trước khi đi, có thể giúp ta một việc không?" Nguyệt Dạ nhỏ giọng khẩn cầu.

Nhìn cô, Long Hạo Thần mềm lòng. Dù sao hẳn chỉ là thiếu niên, cấm chế Nguyệt Dạ, trong lòng hẳn nhiều ít có áy náy. Trong khoảng thời gian này, Nguyệt Dạ lấy ra vài thứ kia đủ chứng minh thành ý, không hề giở thủ đoạn.

"Nàng nói đi." Thanh âm của Long Hạo Thần nhu hòa chút.

Nguyệt Dạ nói.

"Phiền toái các người đánh ngất thuộc hạ ta. Ta có ma pháp tiêu trừ ký ức, phải xóa hết ký ức của họ thì các người mới an toàn."

"Tốt." Long Hạo Thần không do dự đồng ý ngay, hướng xe ngựa bắn một cái. Bỗng chốc trong xe truyền ra một chuỗi tiếng đánh.

Thuộc hạ còn sống sót của Nguyệt Dạ đều là ma pháp sư, đối với đám cận chiến lang sói sao có thể phản kháng?

Thành viên hai Liệp ma Đoàn nối đuôi nhau đi tới cạnh Long Hạo Thần.

Long Hạo Thần hơi áy náy nói với Nguyệt Dạ.

"Chúng ta có con đường rất dài phải đi, cần mượn vài Thiết Tông Mã của cô. Mười con là đủ rồi, còn lại để cho cô. Các người cũng nhanh rời

đi thôi, nơi này còn trong phạm vi Nạp Lý Khắc hành tinh, không quá an toàn."

"Biết." Nguyệt Dạ thay đổi bộ dáng tràn ngập trí tuệ, ngoan ngoãn ừ một tiếng, tựa như nữ hầu gặp chủ nhân.

Thải Nhi nhú mày, không biết vì sao, nàng phát hiện ngày càng không thích nàng gái trước mặt.

Quang mang chợt lóe, đáy mắt Long Hạo Thần hiện tia lạnh lẽo.

"Lên ngựa, chúng ta đi!"

Mọi người cỡi dây trời Thiết Tông Mã, trừ Long Hạo Thần, Lý Hình và Thải Nhi không cần ra, mấy người khác đều chọn một con, lên ngựa, dưới sự dẫn dắt của Long Hạo Thần đi hướng phương xa.

Nhìn bóng lưng khuất xa, đáy mắt Nguyệt Dạ trở nên lạnh lẽo, tay phải bản năng đè vị trí ngực trái, cảm thụ sự mềm mại cùng với bên trong hơi lạnh.

"Mặc kệ người đáng sợ cỡ nào, vẫn có điểm yếu. Chỉ cần Long Hạo Thần mở miệng, người nhất định sẽ giải trừ cấm chế. Long Hạo Thần, ta nhất định cho tới tay."

Nói đến đây, trên mặt Nguyệt Dạ lộ tia kiêu ngạo và cao quý. Nàng không nói dối Long Hạo Thần, nàng đích thực là công chúa tộc Nguyệt Ma. Nàng không ngại trợ giúp đám Long Hạo Thần, nguyên nhân chỉ có một, bởi vì Long Hạo Thần.

Trừ ơn cứu mạng ra còn có điểm khác.

Tuy Nguyệt Dạ có được huyết thống nhân loại, không cách nào kế thừa địa vị ma thần Nguyệt Ma Thần. Nhưng ở trong Nguyệt Ma tộc, nàng có cái tên nguyệt, thiên phú siêu cao, hơn nữa trí tuệ hơn xa tộc nhân bình thường. Cho dù là Nguyệt Ma Thần đều kính nể cô. Có thể nói nàng là đứng đầu tộc Nguyệt Ma.

Bởi vậy, từ nhỏ đến lớn Nguyệt Dạ có sự kiêu ngạo của mình. Bởi vì nàng ưu tú, ma thần thứ hạng gần đầu đều hướng Nguyệt Ma Thần cầu hôn, hy vọng kết thân gia, đều bị Nguyệt Dạ không hề do dự từ chối. Nguyên nhân từ chối chỉ có một, bạn cùng lứa tuổi nếu ai có thể thắng nàng ở phương diện thực lực và trí tuệ, sẽ có tư cách cưới cô.

Không cần nói, cho tới bây giờ toàn bộ ma tộc, trừ người kế thừa Ma Thần Hoàng, không ai làm được điểm này. Mà Ma Thần Hoàng sẽ không cùng Nguyệt Ma Thần kết thân, đây là quy tắc. Người thừa kế Ma Thần Hoàng vì bảo đảm thuần huyết thống, chỉ có thể cưới người trong tộc, hoặc có thể nói là mẫu quý.

Năm nay Nguyệt Dạ hai mươi hai tuổi. Hôm nay nàng rốt cuộc gặp người đàn ông khiến mình tâm phục và yêu thích. Mặc dù đối phương là nhân loại, nhưng nàng vẫn sinh ra cảm giác chưa từng có.

Không phải nói nàng thích Long Hạo Thần, mà là sinh ra ý niệm so đấu và cạnh tranh. Đồng thời trong lòng nàng công nhận người đàn ông này xứng đôi với mình.

Nguyệt Dạ có nói một câu từ tận đáy lòng, nàng chưa từng nghĩ mình thuộc về ma tộc hay nhân loại. Đối với hai bên, nàng không có cảm tình sâu, cũng không bài xích. Nàng theo, là quan niệm người mạnh đứng trên tất cả.

Quang mang chợt lóe, trong tay Nguyệt Dạ xuất hiện quyền trục. Nàng chậm rãi đi tới trước cửa xe ngựa, tùy tay quăng quyền trục vào thùng xe, lại đóng cửa.

Vài giây sau, một tiếng động lớn vang lên. Xe ngựa trong tiếng nổ bắn lên khỏi mặt đất. Nhưng vỏ xe thật cứng, dưới tình huống như thế mà không nổ tung.

Lãnh Tiêu ở càng xe bị ném bay, Thiết Tông Mã cũng kinh hoảng muốn chạy đi. Nhưng xe ngựa quá nặng, khi không phát động Phiêu Phù Thuật, chúng nó muốn chạy cũng không được.

"Chỉ người chết mới giữ bí mật." Vẻ mặt Nguyệt Dạ bình tĩnh, tựa như làm sự việc rất đơn giản.

Lãnh Tiêu bị vắng ra, nhờ đó tỉnh dậy.

"Chuyện gì? Chuyện gì?" Nhảy dựng lên, Lãnh Tiêu vừa ngược mắt liền thấy Lãnh Tiêu. Nhưng sau đó mắt nàng chột trừng to.

Đôi mắt tím của Nguyệt Dạ bên trong dường như có vô tận mê mờ. Chỉ nhìn cô, Lãnh Tiêu đã bị hút vào, trầm mê.

Không sai, Nguyệt Dạ có năng lực tiêu trừ ký ức. Đáng tiếc năng lực này tiêu hao tinh thần của nàng khá lớn, không thể sử dụng cho nhiều người. Đám thuộc hạ có thể giết người diệt khẩu, nhưng Lãnh Tiêu thì không thể.

Đối với sự việc xảy ra ở xe ngựa, đám Long Hạo Thần tuyệt không biết gì. Bọn họ một đường chạy như điên, khi phương xa lộ tia sáng thì đã chạy hơn hai trăm dặm. Họ chọn một chỗ hẻo lánh nghỉ ngơi.

Long Hạo Thần không giết Nguyệt Dạ và thuộc hạ, nếu là lúc trước thì đã bị đồng bạn chất vấn. Nhưng lần này mọi người bình tĩnh lạ thường. Đặc biệt là sáu người Liệp ma Đoàn số bốn cấp sĩ, một câu hỏi đều không có.

Đây không phải e sợ mà là tín nhiệm, đối với Long Hạo Thần gần như là loại tin tưởng mù quáng. Từ khi rời khỏi liên minh thánh điện, Long Hạo Thần chưa từng làm ra quyết định sai lầm nào. Hắn dùng năng lực của mình hướng mọi người chứng minh, hắn là lãnh đạo ưu tú.

Lần này đi ra, mọi người mang theo nước và thực vật đủ dùng ba tháng, ăn uống không thành vấn đề. Lần nữa bổ sung sức lực, Long Hạo Thần không lập tức dẫn họ rời đi mà là mở ra địa đồ, đồng thời lấy ra vài thứ Nguyệt Dạ đưa cho.

"Mọi người thay đồ đi, còn có cái này."

Đó là mảnh thủy tinh mỏng. Mỗi mảnh đều dao động rất nhỏ ma lực. Long Hạo Thần làm mẫu sử dụng.

Thời gian không lâu, mười ba người đều biến hình. Tổng thể biến hóa không lớn, chủ yếu là phương diện quần áo.

Áo choàng dài màu tím rộng thùng thình, quần áo mỗi người đều không khác biệt lắm. Áo choàng quá dài, chỉ có thể bẻ cong lên. Do mấy nàng gái hơi sửa chữa chút, cơ bản thì vừa người.

Đồng thời biến đổi là màu mắt, mắt mỗi người đều biến thành tím. Sau lưng áo choàng là một vòng trăng khuyết.

Mảnh thủy tinh trước đó là ma đồng Lãnh Tiêu và Nguyệt Dạ từng mang theo, chẳng qua thứ Nguyệt Dạ đưa cho đám Long Hạo Thần là màu tím.

Bộ trang phục này thêm vào biến màu mắt, khiến đám Long Hạo Thần trông giống như Nguyệt Ma tộc. Đương nhiên, chỉ bề ngoài thì không đủ. Trong tay mỗi người đều có lệnh bài thân phận Nguyệt Ma tộc. Loại lệnh bài này tuy không phải trang bị ma pháp gì, nhưng phía trên có hơi thở huyết mạch của Nguyệt Ma thần, chế tác không dễ dàng. Mang theo nó, đám Long Hạo Thần trên người đương nhiên sẽ phóng ra hơi thở đặc biệt của Nguyệt Ma tộc, thanh lãnh, tà mị, nghiêm nhiên trở thành cao đẳng ma tộc.

"Đoàn trưởng, tiếp theo chúng ta làm như thế nào? Thật làm như Nguyệt Dạ nói, nghênh ngang tiến vào thành thị ma tộc?" Tư Mã Tiên hỏi.

Long Hạo Thần lắc đầu.

"Không, dù sao chúng ta không phải ma tộc. Tuy đủ che giấu thân phận, nhưng tập quán sinh hoạt hoặc chi tiết nhỏ, chúng ta không thể nào giống được. Một khi tiến vào thành thị ma tộc, cao đẳng ma tộc như chúng ta sẽ dẫn đến chú ý, có khả năng bại lộ. Hơn nữa nếu là cao đẳng

ma tộc, không thể cười Thiết Tông Ma ma thú cấp thấp. Chúng ta nếu vào thành thị thì phải bỏ đi ma thú này. Bởi vậy, ta vừa xem lộ tuyến, chúng ta vẫn là dựa theo ý nghĩ ban đầu, cố gắng tránh đi thành thị, dùng tốc độ hướng tới Sở Hải Bi Khiếu Động, hoàn thành nhiệm vụ."

Không thể nghi ngờ, Long Hạo Thần nghĩ rất cẩn thận. Đối với Nguyệt Dạ, hẳn tuyệt không hoàn toàn tin tưởng.

Mọi người đều gật đầu biểu thị đồng ý.

Đối với đề nghị của hắn, đám bạn đương nhiên không ý kiến.

Không sai, sau khi tiến nhập lãnh địa ma tộc, bọn họ gặp phải phiền phức lớn, nhưng cũng thu lợi tương đương phong phú.

Bên Liệp ma Đoàn số bốn cấp sĩ, bởi vì săn giết ma tộc mà được số công huân khá nhiều. Mỗi Cuồng Ma đều có bốn điểm công huân, Cầm Ma cao tới sáu điểm. Ma tộc khác cũng cao giá hơn Song Dao Ma.

Bên Long Hạo Thần kiếm càng nhiều. Xích Huyết Cuồng Ma chết trong tay Long Hạo Thần. Hoàng Kim Cầm Ma thì chết trong tay Thái Nhi. Hai ma tộc cấp cao công huân chắc chắn nhiều như sao trời. Đã đủ Long Hạo Thần trả nợ dư dả. Huống chi trước đó Long Hạo Thần còn đánh chết nhiều Đại Cầm Ma như vậy. Thi thể cường giả ma tộc đều bị Lâm Hâm thu dụng. Chỉ riêng thi thể và ma tinh bên trong, giá trị đã không nhỏ. Cho nên hiện tại trong đội ai vui nhất thì chính là Lâm Hâm.

Nhiều tài liệu như vậy, trở lại có thể luyện chế không ít đan dược! Đan dược của Lâm Hâm không chỉ bên ngoài mới lấy được kim tệ, trong trung tâm giao dịch Liệp ma Đoàn cũng có không ít người muốn.

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 97

Kỵ Binh Đại Ác Ma

Có thể nói, trận chiến trước thu lợi vượt qua tổng số ba tháng ở Khu Ma quan, đương nhiên nếu đó là không tính đến Quang nguyên tổ tinh linh.

Thời gian nghỉ ngơi không dài. Long Hạo Thần dẫn theo đồng bạn tiếp tục lên đường. Phải rời khỏi Nạp Lý Khắc hành tỉnh đã rồi tính tiếp.

Xui xẻo không có bám theo họ, dựa theo chỉ dẫn địa đồ, họ cố gắng kiếm núi hoang rừng sâu mà đi. Khi ánh mặt trời chiếu khắp nơi thì họ rốt cuộc rời khỏi phạm vi Nạp Lý Khắc hành tỉnh.

Mà lúc này, Long Hạo Thần rốt cuộc không thể gắng gượng được nữa.

Trận đại chiến kia Long Hạo Thần thật sự tiêu hao quá lớn, có thể nói là lao tâm lao lực. Vết thương trên người còn chưa lành, máu chốt là hấn sử dụng kỹ năng hy sinh, vắt kiệt linh lực của mình. Tiếp đến là không ngừng chạy đi. Huống chi hấn còn gánh vác trách nhiệm dẫn dắt hai đội. Lục Hi trị liệu đối với tiêu hao tiềm lực chỉ trị phần ngọn chứ không chữa tận gốc. Cuối cùng đến nơi an toàn, Long Hạo Thần ngã quỵ trong ngực Thái Nhi.

Trong khoảng thời gian Long Hạo Thần hôn mê, hai Liệp ma Đoàn cẩn thận bàn bạc sau, quyết định nghỉ ngơi tại chỗ.

Chỗ họ chọn là một mảnh núi hoang đồi vắng. Từ đất đai Thánh Ma đại lục bị ma tộc chiếm lĩnh, chỗ hoang vu ngày càng nhiều. Không có đủ người canh tác, nguyên bản đồng ruộng mọc đầy cỏ dại.

Mọi người chọn một chỗ trũng nơi đồi núi, tạm thời ở lại. Vì không lộ thân phận nhân loại, họ không dám dựng doanh trướng. Chỉ có thể tìm trong chỗ trũng vùng đất hơi cao, do mấy cận chiến đào ra một cái động có thể cất chứa mọi người, vào trong nghỉ ngơi.

Hai Liệp ma Đoàn đều quyết định ở lại đây, nguyên nhân rất đơn giản. Bọn họ cùng đồng ý rằng đoàn đội cần Long Hạo Thần chỉ huy. Không có hãn, toàn đội không thể phát huy toàn bộ lực lượng. Gấp gáp chỉ khiến kết quả ngược lại, chẳng bằng nghỉ ngơi một phen, khiến mọi người sau trận khổ chiến phục hồi sức khỏe, đồng thời khi khổ chiến kích phát tiềm lực thông qua tu luyện chuyển hóa thành tu vi.

Lần này nghỉ ngơi tròn ba ngày.

Bọn họ tuyển chọn đồi núi đúng là hoang vắng, trên đất cỏ dại và bụi cây trở thành thực vật của Thiết Tông Mã.

Kỹ năng hy sinh đem đến tác dụng phụ và vết thương, Long Hạo Thần kỳ thật chỉ cần một ngày là hồi phục. Nhưng hãn quyết định ở thêm hai ngày.

Sau đại chiến tu luyện đối với bất cứ chức nghiệp nào, đều là cơ hội tốt để tăng cao. Bọn họ không chỉ cần hoàn thành nhiệm vụ Liệp ma Đoàn, còn phải không ngừng tăng sức mạnh, không cần nóng vội.

Đồng thời Long Hạo Thần phát hiện sau khi nội linh lực vượt qua ba ngàn, tốc độ tu luyện rõ ràng tăng lên. Không chỉ bởi vì Quang nguyên tố tinh linh Nhã Đình, bản thân hãn đối với bên ngoài quang nguyên tố lực thân cận và cảm giác cũng mạnh hơn trước nhiều. Đặc biệt là sau đại chiến này. Ba ngày qua Long Hạo Thần phát hiện, nội linh lực của mình lại tăng hơn một trăm điểm. Nhưng đến ngày thứ tư, tốc độ giảm thấp nhiều, hiển nhiên đại chiến kích động tiềm năng bắt đầu yếu ớt. Nhưng

Long Hạo Thần cẩn thận tính toán một chút, phát hiện nếu dốc sức tu luyện, mỗi ngày nội linh lực vẫn có thể tăng hơn hai mươi điểm.

Hai mươi điểm, đây đã là con số khá khủng bố. Dựa theo tốc độ như vậy, chỉ cần cho hắn thời gian hai tháng, có khả năng sẽ xông lên Huy Diệu kỵ sĩ lục giai.

Đương nhiên Long Hạo Thần không nói ra biến hóa của mình, hắn không muốn kích động đồng bạn. Nhưng hắn thầm quyết định, đợi hoàn thành nhiệm vụ lần này, quay về thánh thành rồi phải bế quan một thời gian, tranh thủ tấn công Huy Diệu kỵ sĩ. Nếu thực lực của mình có thể tăng lên lục giai, sau này có thể nhận nhiệm vụ độ khó cao.

Thiết Tông Mã lần nữa lên đường, xâm nhập ma tộc.

Từ biên cảnh liên minh thánh điện đến mục đích này, tuy tuyến cự ly chỉ hơn hai ngàn dặm, nhưng trên thực tế sao họ có thể đi thẳng theo tuyến đường? Vội vàng đi hơn bảy ngày, bọn họ rốt cuộc tới gần hành tinh trung ương ma tộc, cách mục tiêu ngày càng gần.

Nhưng họ không thể không giảm tốc độ. Bởi vì càng tới gần trung ương hành tinh, gặp phải ma tộc số lượng ngày càng nhiều, thậm chí thỉnh thoảng nhìn đến nhân loại. Không ngoài ý muốn là, tất cả nhân loại đều đang canh tác.

Mặc trang phục Nguyệt Ma tộc đem đến tác dụng cực lớn. Mặc kệ là ma tộc chủng loại gì, từ xa thấy họ đều mau chóng tránh đi. Đáng tiếc khi lần đầu gặp ánh mắt quái dị nhìn mình, bọn họ không thể không từ bỏ dưới thân Thiết Tông Mã dẫn đến nghi ngờ, sửa đi bằng hai chân.

Long Hạo Thần đã nghiêm lệnh, không có hắn đồng ý thì không ai được phép ra tay. Đánh chết ma tộc có thể tăng công huân, nhưng cũng có nghĩa là bại lộ thân phận.

Mở ra địa đồ xem xét, cẩn thận phân rõ địa hình, Long Hạo Thần có lúc cần Tà Nhân của Hàn Vũ bay lên cao hỗ trợ trinh sát. Hoặc là khiến

Mai Khôi Độc Giác Thủ của Lý Hình cũng hẳn lên không trung quan sát địa hình. Sở dĩ không nhờ Lý Hình giúp hoàn toàn, là bởi vì Mai Khôi Độc Giác Thủ quá dễ thấy.

Bọn họ không thể hỏi đường bất cứ ma tộc nào. Chỉ có thể dựa vào tự phán đoán địa hình và phương hướng, lại thêm vị trí thành thị ma tộc tổng hợp lại suy đoán nơi đang đứng. Đây hẳn là một quá trình gian khổ.

Mười ngày như đi trên miếng băng mỏng, có thể nói, so với một trận đại chiến càng khổ.

"Nếu không tính sai, đi qua ngọn núi này thì chắc là tới mục đích." Long Hạo Thần hít sâu, lấy tu vi Đại Địa kỵ sĩ như hẳn cũng cảm giác vô cùng mệt mỏi.

Lý Hình vung vẩy cánh tay.

"Rốt cuộc đã đến? Tốt quá. Chỉ cần hoàn thành tra xét cái động, chúng ta xem như hoàn thành nhiệm vụ."

Lâm Hâm nói.

"Việc này không thể chậm trễ, không bằng tới gần Sợ Hãi Bi Khiếu Động rồi hãy nghỉ ngơi. Đi thẳng luôn đi."

Long Hạo Thần gật đầu nói.

"Nếu trạng thái mọi người không vấn đề, vậy chúng ta leo núi thôi."

Đang lúc họ chuẩn bị hành động thì bỗng nhiên, phía xa có đội người chạy nhanh về phía họ. Mọi người lập tức cảnh giác dừng bước. Họ không tin trong vùng đất ma tộc này có đội bạn.

Khiến người kinh ngạc là, đó lại là kỵ binh Đại Ác Ma. Mỗi kỵ binh đều là Đại Ác Ma cao hơn ba mét. Ác Ma tộc là trụ cột vững chắc nhất toàn bộ ma tộc. Số lượng chúng không nhiều, cũng không cường đại, nhưng là tộc cân đối nhất.

Tổng thể số lượng của Ác Ma tộc đứng sau Song Dao Ma, nhưng Ác Ma tộc không phải tiểu ác ma chỉ đáng làm vật hy sinh. Từ Tiểu Ác Ma đến cấp ma vương đều có. Quân chủ chính là ma thần trong bảy mươi hai Trụ Ma Thần, đứng hạng bốn, Tử Linh Ma Thần Tát Mễ Cơ Nạp.

Bởi vậy tuy tộc nhân Ác Ma tộc số lượng rất nhiều, nhưng từ cấp thấp Tiểu Ác Ma đến đỉnh cấp Trụ Ma Thần thứ tư đều có. Tổng thể thực lực tương đương mạnh, gần với tộc Nghịch Thiên Ma Long của Ma Thần Hoàng. Thậm chí ngay cả hai ma thần đứng hạng trước, khi so đấu thì thực lực cũng yếu hơn Ác Ma Tộc. Tử Linh Ma Thần Tát Mễ Cơ Nạp ở trong tộc bị gọi là Ma Quân, tất cả tộc nhân đều nghe y điều khiển.

Đặc điểm lớn nhất của Ác Ma tộc là tiến hóa. Chúng am hiểu tiến hóa, dù là yếu ớt Tiểu Ác Ma, nếu có cơ hội thì cũng có khả năng thăng cấp thành Ma Vương.

Trước mắt đội kỵ binh Đại Ác Ma này đều do Đại Ác Ma tứ giai hợp thành, số lượng khoảng năm mươi. Tọa kỵ dưới thân chúng là ngựa đặc biệt của tộc, Ma Mã Mộng Yểm.

Ma Mã Mộng Yểm toàn thân đen thui, trên mình có văn đỏ sậm, trên đầu có hai sừng giống ma tộc, bốn vó đạp lửa. Đám Mộng Yểm Ma này cũng giống chủ nhân, đều là tứ giai. Nghe nói Mộng Yểm cường đại có thể tiến đến cấp chín. Tử Linh Ma Thần Tát Mễ Cơ Nạp chính là cười cường đại Mộng Yểm Vương.

Liệp ma giả hai Liệp ma Đoàn ánh mắt đồng thời rơi vào người Long Hạo Thần. Mười hai đối năm mươi, hơn nữa là năm mươi kỵ binh Đại Ác Ma cười Mộng Yểm, bọn họ không có chút nắm chắc. Huống chi họ đã xâm nhập tới hành tinh trung ương ma tộc. Chỉ cần lọt lưới một kẻ địch thì sẽ gặp rắc rối lớn.

Long Hạo Thần ra dấu ý bảo đồng bạn yên tâm đừng gấp. Hắn đi đến phía trước, hai tay chấp sau lưng, đối bộ mặt cao ngạo nhìn chăm chú kỵ binh Đại Ác Ma chạy nhanh tới.

Đội kỵ binh Đại Ác Ma này đi tới gần, dẫn đầu là một Ác Ma dáng người đặc biệt cao to, dưới thân Ma Mã Mộng Yểm cũng hùng tráng hơn mấy con khác nhiều. Ánh lửa chột lóe, Mộng Yểm cách Long Hạo Thần hai mươi mét thì ngừng lại. Đại Ác Ma trên lưng ngựa nhảy xuống, bước hướng Long Hạo Thần.

Đại Ác Ma này có đôi sừng hình xoắn ốc, cánh như cánh dơi, thân thể cực to lớn, hai móng vuốt cực to, mặt mũi hung tợn, quanh người một tầng hơi thở tanh hôi. Trên người mơ hồ tản sương mù xanh nhạt.

Trong Ác Ma tộc, Đại Ác Ma thuộc phái lực lượng, am hiểu cận chiến, nhưng lại sợ ma pháp, đặc biệt là hỏa hệ ma pháp.

Có thể mọc cánh, chứng minh Đại Ác Ma này đã có tu vi lục giai, có thể bay. Đến cấp bậc như nó thì được xưng là Ác Ma thống lĩnh.

"Đủ rồi, đứng lại. Để thân thể thô kệch các người cách chúng ta xa chút!" Long Hạo Thần lạnh lùng quát.

Đại Ác Ma lại thật sự dừng bước, nhưng trong miệng phát ra tiếng rống giận.

"Dù các người là quý tộc Nguyệt Ma tộc, cũng không thể vũ nhục ta là Ác Ma thống lĩnh. Ta phải biết tước vị của người. Nguyệt Ma."

Cao đẳng ma tộc đều có thể nói tiếng người, trong đó Nguyệt Ma tộc thích nói ngôn ngữ nhân loại. Bởi vậy Long Hạo Thần mới mở miệng nói trước mặt Đại Ác Ma. Mà Đại Ác Ma nói ngôn ngữ nhân loại thì trúc trắc hơn nhiều.

Long Hạo Thần hừ lạnh một tiếng, một khối lệnh bài bay hướng Đại Ác Ma.

Ác Ma thống lĩnh bàn tay to vội bắt lấy, giây sau con người xanh nhạt con rút, suýt nữa đánh rớt lệnh bài. Chân trái nó bỗng nhiên bước lên trước, cứ như vậy quỳ một gối hướng Long Hạo Thần.

"Tôn quý Nguyệt Ma các hạ, vừa mới ta lỡ măng hướng ngài thỉnh cầu, xin ngài tha thứ cho." Đại Ác Ma lại quỳ rạp xuống, hai tay dâng lên khối lệnh bài, không dám tiếp cận.

Quang mang trắng chợt lóe, lệnh bài trở về trong lòng bàn tay Long Hạo Thần, đích thị là Khiên Dẫn của Thánh Dẫn Linh Lô. Năng lực của Thánh Dẫn Linh Lô khá độc đáo, không phải quang thuộc tính, cho nên Long Hạo Thần không sợ đối phương phát hiện. Không để đối phương tới gần rất quan trọng, dù gì bọn họ là nhân loại, đối với ma tộc có khứu giác nhạy bén thì không có lệnh bài hộ thể, thực dễ dàng bị đối phương phát hiện.

"Đứng lên đi. Tên kia, hãy nói các người muốn đi đâu?" Long Hạo Thần vẽ mặt ngang ngược, lại thêm khuôn mặt người tuấn, có mấy phần công tử ăn chơi. Chẳng qua lần đầu tiên hăn giả trang như vậy, rõ ràng có chút non nớt.

Ác Ma thống lĩnh cung kính nói.

"Tôn quý Nguyệt Ma các hạ, chúng ta đi tiếp viện tộc nhân của bản tộc đã tiến vào Bi Khiếu Động."

"Bi Khiếu Động?" Long Hạo Thần lòng chấn động. "Ở chỗ nào? Sao ta chưa từng nghe nói?"

Ác Ma thống lĩnh nói.

"Động này là Ác Ma tộc chúng ta phát hiện. Vĩ đại Ác Ma Quân Chủ Tát Mễ Cơ Nạp đại nhân đã hướng vĩ đại Ma Thần Hoàng bệ hạ bẩm báo. Căn cứ phán đoán của Ác Ma tộc, trong Bi Khiếu Động dường như tồn tại thứ gì đó. Hiện tại đã phái đội tiên phong vào đó tìm kiếm. Chúng ta nhận được tín hiệu cầu cứu của đội tiên phong, đang tới tiếp viện."

Tuy nó rõ ràng sợ hãi thân phận của Long Hạo Thần, nhưng nói mấy lời này thì né tránh không chỉ rõ vị trí Bi Khiếu Động, cường điệu nói Ma Thần Hoàng đã biết Ác Ma tộc đang tra xét động này.

Long Hạo Thần hừ lạnh một tiếng.

"Nếu ta không đoán sai, người nói Bi Khiếu Động là ở chỗ kia chứ gì."

Ác Ma thống lĩnh sắc mặt đại biến, bộ mặt hung tợn càng trở nên dữ dằn, bản năng thốt.

"Sao, sao ngài biết?"

Long Hạo Thần ngạo mạn nói.

"Trên thế giới này, có gì mà trí tuệ Nguyệt Ma tộc không biết? Người cứ yên tâm, cái động nho nhỏ kia còn chưa vào mắt bản tộc, các người cứ việc đi cứu viện. Cút."

Khi hắn nói ra mấy lời này, tay phải ở sau lưng ra hiệu cho đồng bạn.

Nơi này là chân núi, cùng chỗ khác trong ma tộc không có gì lạ. Trước khi kỵ binh Đại Ác Ma xuất hiện, có thể nói không tồn tại bất cứ sinh vật nào.

Ác Ma thống lĩnh như được đại xá, lần nữa hướng Long Hạo Thần khom người hành lễ, quay về trên lưng Ma Mã Mộng Yểm, vung tay lên, dẫn theo năm mươi kỵ binh Đại Ác Ma đi tới trước. Bên đó có một nơi địa thế có vẻ bằng phẳng, lấy năng lực Mộng Yểm Ma có thể nhẹ nhàng treo lên.

Nếu là đi tới trước, đương nhiên chúng sẽ phải đi ngang qua đám Long Hạo Thần. Khi kỵ binh Đại Ác Ma đi ngang qua mọi người một phần ba thì Long Hạo Thần bỗng quát.

"Ra tay!"

Một thân hình khổng lồ bỗng xuất hiện trước mặt hắn. Ngay sau đó, mười mấy luồng sáng rơi trên người thành viên hai Liệp ma Đoàn.

Tam Sắc Quang Trụ hợp thành năng lượng khủng bố trong khoảnh khắc bùng nổ, khuếch tán.

Lúc trước Long Hạo Thần làm động tác tay có hai ý nghĩa, chuẩn bị chiến đấu vừa không chừa một cái!

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 98

Trảm Ma

"Ra tay!"

Long Hạo Thần quát lớn một tiếng khiến tình cảnh vốn hòa bình bỗng chốc biến đổi.

Thân hình khổng lồ của Long Hạo Thần xuất hiện nháy mắt, hỗn loạn nguyên tố bác ly bạo phát. Chỉ có được nó phóng ra điểm sáng rơi trên người mới không bị ảnh hưởng.

Khi kỵ binh Đại Ác Ma xuất hiện, Long Hạo Thần đã sẵn sàng chuẩn bị chiến đấu. Sau khi trải qua đại chiến, Long Hạo Thần có liên hệ với Hạo Nguyệt. Hạo Nguyệt cho hắn biết, bởi vì bản thân tiến hóa, vượt cấp sử dụng hỗn loạn nguyên tố bác ly tiêu hao khoảng chừng tám phần linh lực, sẽ không bị rút cạn toàn bộ.

Khi Long Hạo Thần xâm nhập sâu vào ma tộc, không thể không bỏ Thiết Tông Mã, Hạo Nguyệt chọn đơn độc đi kiếm ăn. Dù gì nó ở bên cạnh Long Hạo Thần quá bắt mắt. Hơn nữa có huyết khế truyền tống năng lực, Long Hạo Thần không cần lo lắng an nguy của nó.

Nhìn thấy nhóm kỵ binh Đại Ác Ma, Long Hạo Thần khiến Hạo Nguyệt chuẩn bị hỗn loạn nguyên tố bác ly. Khi đó hắn còn chưa quyết định có nên cùng Đại Ác Ma chiến đấu hay không, nhưng phòng trước khỏi họa. Tuy Hạo Nguyệt kỹ tiêu hao lớn, sau khi tiêu hao linh lực, nhiều nhất cần hai, ba tiếng đồng hồ là hồi phục lại. Nhưng một khi bắt đầu chiến đấu, hỗn loạn nguyên tố bác ly có tác dụng cực lớn trong đoàn chiến.

Ban đầu nếu không có kỹ năng này trợ giúp, sợ rằng khi hơn mười con Đại Cầm Ma xuất hiện, Long Hạo Thần và Lãnh Tiêu không thể chống đỡ.

Nhưng muốn vừa truyền tống đã phát ma pháp, này không phải ai đều làm được. Huyết khế có thể lập tức truyền tống, đồng thời thân thể Hạo Nguyệt đặc thù, trong lúc bị truyền tống bảo trì ma pháp không gián đoạn. Hai điểm này, ngay cả ma pháp hệ triệu hoán cũng không làm được.

Ba quang mang của hỗn loạn nguyên tố bác ly nháy mắt khuếch tán. Lần này đường kính vượt qua năm mươi mét, đem năm mươi kỵ binh Đại Ác Ma bao phủ bên trong.

Bỗng chốc có thể thấy rõ, mặc kệ là Đại Ác Ma hay dưới thân Mộng Yểm, đều có dày đặc khói đen phát ra. Tiếng kêu thảm thiết, nháy mắt kỵ binh Đại Ác Ma xuất hiện hỗn loạn.

Đại Ác Ma chủ yếu chiến đấu, nhưng đa số ma tộc cường đại đều chọn ma khí hợp nhất. Nguyệt Ma tộc là như vậy, Nghịch Thiên Ma Long tộc như vậy, Ác Ma tộc cũng vậy.

Bất cứ Ác Ma đẳng cấp cao nào lực lượng đều là linh lực hắc ám. Chúng có thể tự hấp thu ám nguyên tố trong không khí, thông qua tiêu hóa nâng cao tu vi của mình, dần dần tiến hóa.

Bởi vậy khi Đại Ác Ma chiến đấu, lực công kích luôn kèm hắc ám thuộc tính, uy lực khá mạnh mẽ. Nhưng đồng dạng, thân thể chúng tràn ngập hắc ám thuộc tính.

Cho dù là đơn thuần cường giả cận chiến, ở trong hỗn loạn nguyên tố bác ly cũng sẽ bị cuồng bạo nguyên tố ma pháp xâm nhập, huống chi là trong cơ thể Đại Ác Ma có ám nguyên tố tồn tại.

Làn khói đen vừa phát ra chính ám nguyên tố trong thân thể chúng thoát ra. Không chỉ vậy, chỗ mạnh của hỗn loạn nguyên tố bác ly là gia

nhập ma pháp chủng loại càng nhiều, uy lực càng lớn, tương hỗ càng kịch liệt, uy lực ma pháp càng cường.

Hạo Nguyệt phóng thích ra ba nguyên tố thì có cả quang nguyên tố. Quang gặp phải ám tựa như nước gặp hỏa kịch liệt. Trong nháy mắt kỵ binh Đại Ác Ma bắn lên, một chuỗi tiếng nổ phát ra từ thân thể chúng.

Ít nhất một phần ba Đại Ác Ma từ trên lưng Ma Mã Mộng Yểm lặn xuống đất. Lực phòng ngự Mộng Yểm Ma tuy mạnh chút, nhưng có thể thấy thân thể đỏ đen của nó xuất hiện vô số vết rạn, máu đỏ đen trong hỏa diễm thiêu đốt bắn ra.

Ra tay đương nhiên không chỉ có Hạo Nguyệt, lập ma giả nhìn thấy Long Hạo Thần ra dấu thì đã chuẩn bị tốt. Khi hỗn loạn nguyên tố bác ly bạo phát, Thái Nhi cách sau lưng Long Hạo Thần không xa bỗng biến mất. Công kích của người khác cũng hoàn toàn bộc phát.

Đánh nhanh thắng nhanh, nghĩa là dốc sức ứng phó. Nơi này là hành tinh trung ương ma tộc, có khả năng tùy thời gặp cường giả ma tộc. Phải trong thời gian ngắn giải quyết xong trận chiến.

Cự Linh Thần Thuần trong tay Vương Nguyên Nguyên sáng lạn màu bạc chém ra. Trên lá chắn, ba viên bảo thạch đã khảm xong.

Toàn Thuần Liệt Không kích!

Vũ khí của kỵ binh Đại Ác Ma đều là trường mâu. Chúng đang trong công kích kinh khủng của hỗn loạn nguyên tố bác ly, chỉ có thể miễn cưỡng dựng thẳng trường mâu, định ngăn cản một kích này. Dưới thân chúng Ma Mã Mộng Yểm đang điên cuồng giãy dụa, muốn lao ra ngoài, sao có thể giúp chúng được?

Một chuỗi tiếng gầm vang lên, kỵ binh Đại Ác Ma không bị hỗn loạn nguyên tố bác ly đánh rơi xuống đất thì có năm bị Toàn Thuần Liệt Không Kích đập bẹp.

Cự Linh Thần Thuần uy lực ngay cả Long Hạo Thần còn không dám va chạm chính diện, huống chi Vương Nguyên Nguyên ngũ giai, thực lực đủ đè bẹp Đại Ác Ma tứ giai.

Năm khối thi thể bị ném bay, rơi thành tro bụi.

Đồng dạng giải quyết năm Đại Ác Ma còn có Tư Mã Tiên. Pháp trượng chỉ hướng đằng trước, năm viên quang đạn to như đầu người màu trắng ngà bắn ra, mang theo hơi thở quang nguyên tố mạnh đùng ngực năm Đại Ác Ma.

Thánh Đạn Hàng Ngũ!

Đây là một kỹ năng Tư Mã Tiên học được. Lúc này gã có chút giống mục sư. Nên biết tuy gã là bạo lực mục sư, nhưng tự thân quang nguyên tố nồng độ không thua Lục Hi. Tuyệt đối đừng quên sau khi làm Phụ Trợ cho Long Hạo Thần, vị mục sư đầu trọc này nội linh lực bẩm sinh đã tăng lên tới tám mươi. Thi triển quang nguyên tố, uy lực có thể nghĩ.

Thánh Đạn Hàng Ngũ lực công kích khá mạnh, hầu như rút mất ba phần linh lực của Tư Mã Tiên. Quang minh khắc chế hắc ám, huống chi hắc ám thuộc tính của Đại Ác Ma đã bị tách ra, chỉ còn lại thể xác bị hắc ám xâm thực, sao có thể cản nổi uy lực cường đại của Thánh Đạn?

Tuy không khủng bố như Vương Nguyên Nguyên trực tiếp chém giết, năm Đại Ác Ma cũng bay xuống ngựa, trọng thương nặng.

Lam Vũ, Quang Phù Dung và Thánh Linh kiếm đồng thời xuất hiện trong tay Long Hạo Thần. Xung phong! Quang nguyên tố tinh linh bay sau lưng Long Hạo Thần, không ngừng ngâm xướng. Một cái lại một cái ma pháp quang hệ không ngừng rơi trên người Long Hạo Thần.

Nhã Đình trở thành linh lô của Long Hạo Thần, có thể nói là kết hợp hoàn mỹ. Dưới sự trợ giúp của thể chất quang minh, Nhã Đình đã hoàn thành hai lần tiến hóa. Lúc trước sau trận chiến thương đội, tuy nó tiêu hao lớn nhưng chỉ dùng thời gian hai ngày đã hồi phục đến trạng thái cao

nhất. Nó cùng Long Hạo Thần chung một chỗ, tác động đối với quang nguyên tố tăng vô số lần. Hơn nữa có nó, Long Hạo Thần hồi phục nội lực so với người thường gấp đôi, xung quanh người bốc cháy một tầng Quang Minh Hỏa.

Lúc họ ra tay, là chính giữa đoàn kỵ binh Đại Ác Ma. Mười ba liệt ma giả đồng thời bộc phát lực công kích cường đại, hầu như ngăn ngui mấy lần hô hấp đã phá hủy kỵ binh Đại Ác Ma.

Phía trước chỉ có bảy tám Đại Ác Ma bao gồm cả Ác Ma thống lĩnh, khi gặp công kích của hỗn loạn nguyên tố bác ly thì nường thế lao ra phạm vi ma pháp, tiếp theo kỵ binh Đại Ác Ma bởi vì xung thế mà rơi vào phạm vi ma pháp.

"Thải Nhi!"

Long Hạo Thần chém xong hai Mộng Yểm, đột nhiên hét lớn.

Tình cảnh kỳ quái xuất hiện. Cách mặt đất khoảng ba mét, một bóng đen trống rỗng hiện ra. Ngay sau đó, luồng sáng trắng từ người Long Hạo Thần bắn ra. Đồng thời trong ba cái đầu Hạo Nguyệt, Tiểu Thanh bắn Phiêu Phù Thuật rơi trên người hắn. Tiếp theo Long Hạo Thần nhờ lực lôi kéo của luồng sáng trắng, mau chóng bay hướng Thải Nhi.

Kẻ địch phía sau rơi vào phạm vi hỗn loạn nguyên tố bác ly đã không thành vấn đề. Hai Liệt ma Đoàn đủ đối phó, nhưng tuyệt không thể để phía trước Ác Ma thống lĩnh chạy. Kỹ năng Khiên Dẫn của Thánh Dẫn Linh Lô dưới sự ăn ý giữa Long Hạo Thần và Thải Nhi, sản sinh sự phối hợp cực tinh diệu.

Khi Ác Ma thống lĩnh phát hiện có kỳ quặc thì hỗn loạn nguyên tố bác ly đã cho nó thống khổ cực lớn. Mặc kệ là chủng tộc gì, đột nhiên gặp tập kích, điều đầu tiên làm là bảo mệnh, điều khác là tra tìm nguyên nhân.

Bởi vậy, khi Ma Mã Mộng Yểm mang nó lao ra khỏi phạm vi hỗn loạn nguyên tố bác ly, Ác Ma thống lĩnh trước tiên là ngoái đầu nhìn. Kỵ binh Đại Ác Ma cùng nó chạy thoát cũng làm động tác tương tự.

Chúng nhìn thấy, là đằng sau hỗn loạn, còn có kỵ binh Đại Ác Ma bị đồ sát thảm liệt.

Ngay lúc đó, Long Hạo Thần và Thái Nhi đã đuổi tới.

Long Hạo Thần bị Thái Nhi lôi kéo, hần ôm lấy thân thể mềm mại của nàng, thân thể trên không trung đột nhiên xoay tròn một vòng, lại hết sức quăng nàng ra.

Bóng đen ở trên không trung tựa như viên ngọc đen ngào hướng Ác Ma thống lĩnh. Long Hạo Thần nhờ hiệu quả Phiêu Phù Thuật còn chưa biến mất, lần nữa dùng Khiên Dẫn, đề khí khinh thân, đi theo Thái Nhi truy hướng Ác Ma thống lĩnh.

Hàng ngàn quang mang trắng từ thân thể Thái Nhi bắn ra, đứng mũi chịu sào hai kỵ binh Đại Ác Ma và tọa kỵ cùng biến thành xác chết. Chúng chỉ là tứ giai, chênh lệch lực phòng ngự với ngũ giai Bích Lục Song Dao Ma không nhỏ.

Đặc điểm của kỵ binh Đại Ác Ma là trọng công không trọng thủ. Tuy thân thể cũng rất cứng rắn, nhưng không thể so bì với ma tộc có giáp xác phòng ngự.

Tiếp theo Long Hạo Thần cũng đã tới. Hai tay giơ lên, song Diệu Nhật Trảm đồng thời chém hướng Ác Ma Thống Lĩnh.

Lúc này Ác Ma thống lĩnh có thể nói là vừa kinh vừa nộ. Cho dù có ngốc tới đâu, thấy linh lực vàng nóng cháy như ánh mặt trời của Long Hạo Thần cũng đoán được những người này không phải ma tộc. Trong tay trường mâu vung lên. Trong tiếng chấn động ngăn chặn song kiếm Long Hạo Thần. Nhưng Ma Mã Mộng Yểm dưới thân nó thì liên tiếp lùi ra sau vài bước.

Vượt cấp khiêu chiến ở Thánh Ma đại lục là rất khó làm, bởi vì mỗi cấp đều có chênh lệch rõ ràng. Nhưng đây không phải Long Hạo Thần lần đầu vượt cấp. Hắn có rất nhiều ưu thế người thường không có.

Nếu ở trạng thái bình thường, Long Hạo Thần không có Hạo Nguyệt trợ giúp mà muốn chiến thắng Ác Ma thống lĩnh cửu Mộng Yểm ngũ giai này không phải chuyện dễ, nhất định sẽ rơi vào khổ chiến. Cho dù thắng, cũng là thắng thảm.

Nhưng Ác Ma thống lĩnh mới bị hỗn loạn nguyên tố bác ly công kích. Tu vi của nó là ngũ giai, xa xa chưa tới đỉnh lục giai. Bởi vậy nó hoàn toàn chịu uy lực ma pháp, ám nguyên tố bị bắt tách ra, thân thể cũng tổn thương. Việc này khiến thực lực Ác Ma thống lĩnh yếu đi phần lớn.

Huống chi hiện tại Long Hạo Thần là Trường Giới kỳ sĩ, am hiểu bạo phát Trường Giới kỳ sĩ.

Cường đại lực phản chấn bắn Long Hạo Thần bay lên trời, nhưng sau đó thân thể hắn mau chóng xoay tròn.

Đấu Suất Toàn Viêm Kiếm!

Quang nguyên tố tinh linh Nhã Đình bay đến vị trí khá xa, không ngừng ngâm xướng chú ngữ. Khi một kiếm của Long Hạo Thần va chạm trường mâu Ác Ma thống lĩnh, nồng đậm thánh quang bộc phát. Khi Ác Ma thống lĩnh dốc sức ứng phó, trường mâu trong tay bị chém hõm một lỗ. Mộng Yểm dưới thân tứ chi cứng đờ, trên mặt đất để lại mấy dấu chân sâu hoắm.

Thánh kiếm, Nhã Đình phát huy toàn lực thánh quang, Long Hạo Thần đánh ra.

Ma Mã Mộng Yểm tại lúc này thể hiện ra sức chiến đấu.

Một tầng quang mang đen nhạt từ người nó chui ra, lại chui vào trong cơ thể Ác Ma thống lĩnh. Đồng thời nó mở miệng dường như muốn phun

ra cái gì, nửa ngày sau chỉ phun ra vài luồng khói đen.

Cách chiến đấu của Đại Ác Ma là cận chiến, mà Ma Mã Mộng Yểm thì dựa vào ám nguyên tố, bước đi như bay, hơn nữa am hiểu công kích hắc ám ma pháp.

Cũng bởi vậy, lúc trước nó bị hỗn loạn nguyên tố bác ly thường tổn nhiều hơn cả Đại Ác Ma. Cho nên Ma Mã Mộng Yểm ngũ giai này bị tách ra số lớn ám nguyên tố, chỉ có thể miễn cưỡng phụ trợ chút ít cho Ác Ma thống lĩnh, chứ không cách nào trực tiếp phát động hắc ám ma pháp công kích Long Hạo Thần.

*Oành ðùng ðùng! *

Đấu Suất Toàn Viêm Kiếm kích thứ mười ba, lần nữa bộc phát uy lực thánh quang. Ác Ma thống lĩnh trong tay trường mâu đứt gãy.

Nhưng Ác Ma thống lĩnh cũng khá mạnh, một đôi móng vuốt to không ngừng đánh, dựa vào thân thể cứng cỏi chống công kích của Đấu Suất Toàn Viêm Kiếm. Mỗi lần móng vuốt sắc bén tiếp xúc Đấu Suất Toàn Viêm Kiếm, đều bay lên luồng khói đen, đây là quang minh ăn mòn hắc ám. Nhưng khiến người giật mình là, chỉ để lại dấu vết nhọt nhọt trên móng vuốt mà thôi.

Đáng tiếc chỉ dựa vào như vậy muốn ngăn cản Đấu Suất Toàn Viêm Kiếm thời gian đánh càng lâu thì uy lực càng lớn, nói dễ hơn làm.

Ác Ma thống lĩnh rốt cuộc chịu không nổi.

Xoẹt

Đầu ngón giữa móng vuốt bị cắt đứt, Ác ma thống lĩnh hét thảm một tiếng. Cùng lúc đó, thân thể nó đột nhiên nghiêng sang bên.

Không phải do bị chém mà là chủ động nghiêng người.

Đương nhiên Đấu Suất Toàn Viêm Kiếm đuổi theo ngay. Mắt thấy Ác Ma thống lĩnh sắp té xuống đất, đột nhiên kéo Ma Mã Mộng Yểm, thân thể lướt ngang, lại dùng Ma Mã Mộng Yểm chặn trước người.

Ma Mã Mộng Yểm đã dốc hết sức phụ trợ nó, bản thân thực lực không đủ còn bị hỗn loạn nguyên tố bác ly suy yếu, hưởng chi bị đồng bạn phản bội, sao có thể chặn đòn đánh của Long Hạo Thần.

Tiếng xé rách chói tai vang lên. Ma Mã Mộng Yểm cao to tựa như giẻ rách bị cường đại Đấu Suất Toàn Viêm Kiếm xé, máu thịt tung tóe.

Ác Ma thống lĩnh không nhân cơ hội tấn công Long Hạo Thần, mà là mau chóng chạy ra xa. Móng vuốt to khiến bản thân có năng lực nhảy mạnh, lên xuống một cái đã bắn ra xa hơn mười mét.

Long Hạo Thần hít sâu, Lam Vũ, Quang Phù Dung hào quang nở rộ. Hai màu xanh và vàng ở trên không trung hóa thành cầu vòng huyền lệ truy đuổi Ác Ma thống lĩnh, đích thị là Quang Vũ Phù Dung Thứ.

Nước không nơi nào không vào được, quang mang xuyên thấu.

Hiển nhiên Ác Ma thống lĩnh cảm giác ra nguy cơ sau lưng, bỗng xoay người, đôi móng vuốt chặn trước ngực. Nồng đậm màu đen từ ngực bắn ra hóa thành một đoàn màng đen.

Độc Nhất Nhất.

Thân thể khổng lồ của Ác Ma thống lĩnh bị lực công kích khủng bố của Quang Vũ Phù Dung Thứ đụng bắn ra xa, đôi tay vỡ nát. Nhưng khiến người giật mình là nó như cũ chưa chết, hơn nữa rơi trên đất xong lại lần nữa chạy như điên, muốn trốn. Cùng lúc đó, một luồng sáng đen từ người nó phóng lên cao.

Sinh mệnh lực thật mạnh. Long Hạo Thần kinh ngạc, hẳn không nghĩ tới ngay cả Quang Vũ Phù Dung Thứ cũng không thể cắt đứt sinh mệnh

đối thủ. Mà lúc này hắn đã tiêu hao quá nhiều, cho dù có Nhã Đình phụ trợ cũng không đuổi theo được.

Ngay lúc này, một luồng sáng đỏ ở trên không trung tựa như áng mây hồng vụt qua. Quang mang đen phóng lên cao trong nháy mắt bị ngăn chặn. Cùng lúc đó, thân hình đỏ rực tựa như sao băng rơi xuống mạnh đùng vào Ác Ma thống lĩnh đã mất đi hai tay.

Nóng rực ánh lửa, trên không trung hình thành Hỏa Diễm Dao dài hơn năm mét, mạnh chém vào thân thể tàn tạ của Ác Ma thống lĩnh.

Giữa tiếng kêu gào thê lương, Ác ma thống lĩnh rốt cuộc ngã xuống đất, không bao giờ có thể đứng lên nữa.

Quang mang thu lại, Lý Hình cười Mai Khôi Độc Giác thú hiện ra, có chút áy náy nhìn Long Hạo Thần.

Công huân Liệp ma Đoàn ghi nhớ là đòn cuối cùng giết chết ma tộc, chính là nói, công huân Ác Ma thống lĩnh thuộc về Lý Hình.

Long Hạo Thần nhìn xung quanh, chiến đấu đã hoàn toàn kết thúc. Dưới tác dụng cường đại của hỗn loạn nguyên tố bác ly, trận chiến so với trong tưởng tượng càng dễ giải quyết.

Trên chiến trường kỵ binh Đại Ác Ma đích thực xung phong mạnh mẽ, dựa vào Ma Mã Mộng Yểm phối hợp, chúng thậm chí có năng lực miễn cưỡng đối kháng với Quang Diệu Thiên Sứ kỵ sĩ đoàn. Đương nhiên, miễn là khi đó số lượng kỵ binh Đại Ác Ma nhiều gấp ba lần Quang Diệu Thiên Sứ kỵ sĩ đoàn.

Đáng tiếc hôm nay chúng gặp phải đối thủ quá gian xảo. Đột nhiên tập kích, hỗn loạn nguyên tố bác ly khủng bố, trở thành ác mộng của kỵ binh Đại Ác Ma.

Bị hỗn loạn nguyên tố trùng kích, đến phía sau Ma Mã Mộng Yểm đều mất hết sức lực lao ra trùng vây. Huống chi hai Liệp ma Đoàn đột

nhiên bộc phát, mặc kệ là lực công kích hoặc lực hạn chế đều mạnh mẽ. Máy Đại Ác Ma và tọa kỵ đi theo Ác Ma thống lĩnh trốn thoát, dưới sự công kích của Thái Nhi đã chết hết.

Lý Hình kéo thi thể Ác Ma thống lĩnh đi tới trước mặt Long Hạo Thần, áy náy nói.

"Xin lỗi, Hạo Thần. Không phải tỷ cố ý cướp công huân của đệ. Đợi lát nữa kiểm tra Ác Ma thống lĩnh cung cấp nhiều ít công huân, tỷ sẽ trả lại cho đệ."

Long Hạo Thần nhướng mày.

"Tỷ, khi nào thì biến khách sáo như vậy. Huống chi nhờ có tỷ ra tay, mới miễn cho Đại Ác Ma truyền tin tức. Công huân này vốn là tỷ nên được!"

"Nhưng mà..." Lý Hình còn muốn nói cái gì, lại bị Long Hạo Thần tiến lên nhẹ ôm vào lòng.

"Tỷ, mặc kệ thực lực của đệ như thế nào, đệ đều là em trai của tỷ! Trong lòng đệ, tỷ chính là tỷ ruột của đệ."

Đúng vậy, hẳn cảm giác được Lý Hình biến hóa cảm xúc. Bởi vì Long Hạo Thần thực lực càng mạnh, tỏa quang mang ngày càng chói mắt. Lý Hình ngày càng nhìn không thấu người em trai không có huyết thống này. Nàng thậm chí có thể cảm giác ra uy nghiêm từ người Long Hạo Thần mười mấy tuổi. Bởi vì vị trí của mình đặc thù, nàng thậm chí rất ít cùng Long Hạo Thần nói chuyện, sợ mang đến ảnh hưởng không tốt gì cho hắn.

Nhưng lúc này Long Hạo Thần lời nói ôn hòa khiến Lý Hình không thể khống chế tình cảm tỷ tỷ em nữa, ôm lấy hắn, chảy ra nước mắt.

Thái Nhi đi tới bên cạnh Long Hạo Thần, yên tĩnh đứng đó, mắt to chớp chớp, không xuất hiện cảm xúc ghen tỵ.

Thải Nhi là người sở hữu Luân Hồi Linh Lô, lực cảm nhận còn hơn cả Long Hạo Thần. Nàng rõ ràng cảm giác được tình cảm Lý Hình đối Long Hạo Thần hoàn toàn khác với tình cảm mình dành cho hắn.

Ngược lại Lý Hình nhìn thấy Thải Nhi, vội vàng buông tay ôm Long Hạo Thần, cuống quýt nói với Thải Nhi.

"Thải Nhi, đừng hiểu lầm! Ta..."

Thải Nhi trong mắt khó được hiện ý cười.

"Vì sao ta phải hiểu lầm?"

Long Hạo Thần kéo bàn tay nhỏ nhắn của Thải Nhi, hai người nhìn nhau, cảm giác lẫn nhau sự tín nhiệm, trong lòng hắn bất giác thấy ấm áp thoải mái.

"Tỷ, giờ không phải lúc nói chuyện, chúng ta mau thu dọn chiến trường, rời khỏi đây."

Thu dọn chiến trường đương nhiên là bận rộn, bận nhất dĩ nhiên là thần giữ của nào đó.

Lâm Hâm hành động thật khiến người buồn cười. Không gian trữ vật của y rốt cuộc không chịu được gánh nặng, chứa đầy. Nhưng y vẫn có cách, thi thể Cuồng Ma, Cầm Ma bị quăng ra, nhét vào thi thể Đại Ác Ma, Mộng Yểm. Trên mặt y là vẻ đau đớn cắt thịt.

Liệp ma Đoàn số bốn cấp sĩ cũng học khôn, không hề khách sáo dùng ma khí trữ vật không gian của mình cất thi thể. Nhưng thi thể Đại Ác Ma và Ma Mã Mộng Yểm quá chiếm địa phương, không mấy ai giống Lâm Hâm có trữ vật dung lượng lớn vậy. Rốt cuộc, "chiến lợi phẩm" họ có thể mang đi là một nửa.

Lý Hình nhận được công huân Ác Ma thống lĩnh, kiên quyết từ bỏ thi thể nó bao gồm cả ma tinh bên trong. Đối với thi thể cao đẳng ma tộc,

đương nhiên Lâm Hâm sẽ không bỏ qua, thậm chí thịt vụn của Ma Mã Mộng Yểm cũng bị thu nhặt.

Lý Hình nhin không được nhỏ giọng nói với Long Hạo Thần.

"Người này năng lực chiến đấu không tốt lắm, nhưng thật tham lam!"

Vượt cấp khiêu chiến ở Thánh Ma đại lục là rất khó làm, bởi vì mỗi cấp đều có chênh lệch rõ ràng. Nhưng đây không phải Long Hạo Thần lần đầu vượt cấp. Hắn có rất nhiều ưu thế người thường không có.

Nếu ở trạng thái bình thường, Long Hạo Thần không có Hạo Nguyệt trợ giúp mà muốn chiến thắng Ác Ma thống lĩnh cửu Mộng Yểm ngũ giai này không phải chuyện dễ, nhất định sẽ rơi vào khổ chiến. Cho dù thắng, cũng là thắng thảm.

Nhưng Ác Ma thống lĩnh mới bị hỗn loạn nguyên tố bác ly công kích. Tu vi của nó là ngũ giai, xa xa chưa tới đỉnh lục giai. Bởi vậy nó hoàn toàn chịu uy lực ma pháp, ám nguyên tố bị bắt tách ra, thân thể cũng tổn thương. Việc này khiến thực lực Ác Ma thống lĩnh yếu đi phần lớn.

Huống chi hiện tại Long Hạo Thần là Trường Giới kỵ sĩ, am hiểu bạo phát Trường Giới kỵ sĩ.

Cường đại lực phản chấn bắn Long Hạo Thần bay lên trời, nhưng sau đó thân thể hắn mau chóng xoay tròn.

Đấu Suất Toàn Viêm Kiếm!

Quang nguyên tố tinh linh Nhã Đình bay đến vị trí khá xa, không ngừng ngâm xướng chú ngữ. Khi một kiếm của Long Hạo Thần va chạm trường mâu Ác Ma thống lĩnh, nồng đậm thánh quang bộc phát. Khi Ác Ma thống lĩnh dốc sức ứng phó, trường mâu trong tay bị chém hóm một lỗ. Mộng Yểm dưới thân tứ chi cứng đờ, trên mặt đất để lại mấy dấu chân sâu hoắm.

Thánh kiếm, Nhã Đình phát huy toàn lực thánh quang, Long Hạo Thần đánh ra.

Ma Mã Mộng Yểm tại lúc này thể hiện ra sức chiến đấu. (Share by: MTQ - Banlong. us)

Một tầng quang mang đen nhạt từ người nó chui ra, lại chui vào trong cơ thể Ác Ma thống lĩnh. Đồng thời nó mở miệng dường như muốn phun ra cái gì, nửa ngày sau chỉ phun ra vài luồng khói đen.

Cách chiến đấu của Đại Ác Ma là cận chiến, mà Ma Mã Mộng Yểm thì dựa vào ám nguyên tố, bước đi như bay, hơn nữa am hiểu công kích hắc ám ma pháp.

Cũng bởi vậy, lúc trước nó bị hỗn loạn nguyên tố bác ly thường tổn nhiều hơn cả Đại Ác Ma. Cho nên Ma Mã Mộng Yểm ngũ giai này bị tách ra số lớn ám nguyên tố, chỉ có thể miễn cưỡng phụ trợ chút ít cho Ác Ma thống lĩnh, chứ không cách nào trực tiếp phát động hắc ám ma pháp công kích Long Hạo Thần.

*Oành ùng ùng! *

Đấu Suất Toàn Viêm Kiếm kích thứ mười ba, lần nữa bộc phát uy lực thánh quang. Ác Ma thống lĩnh trong tay trường mâu đứt gãy.

Nhưng Ác Ma thống lĩnh cũng khá mạnh, một đôi móng vuốt to không ngừng đánh, dựa vào thân thể cứng cỏi chống công kích của Đấu Suất Toàn Viêm Kiếm. Mỗi lần móng vuốt sắc bén tiếp xúc Đấu Suất Toàn Viêm Kiếm, đều bay lên luồng khói đen, đây là quang minh ăn mòn hắc ám. Nhưng khiến người giật mình là, chỉ để lại dấu vết nhọt nhọt trên móng vuốt mà thôi.

Đáng tiếc chỉ dựa vào như vậy muốn ngăn cản Đấu Suất Toàn Viêm Kiếm thời gian đánh càng lâu thì uy lực càng lớn, nói dễ hơn làm.

Ác Ma thống lĩnh rốt cuộc chịu không nổi.

Xoẹt

Đầu ngón giữa móng vuốt bị cắt đứt, Ác ma thống lĩnh hét thảm một tiếng. Cùng lúc đó, thân thể nó đột nhiên nghiêng sang bên.

Không phải do bị chém mà là chủ động nghiêng người. (Share by: MTQ - Banlong. us)

Đương nhiên Đấu Suất Toàn Viêm Kiếm đuổi theo ngay. Mắt thấy Ác Ma thống lĩnh sắp té xuống đất, đột nhiên kéo Ma Mã Mộng Yểm, thân thể lướt ngang, lại dùng Ma Mã Mộng Yểm chặn trước người.

Ma Mã Mộng Yểm đã dốc hết sức phụ trợ nó, bản thân thực lực không đủ còn bị hỗn loạn nguyên tố bác ly suy yếu, huống chi bị đồng bạn phản bội, sao có thể chặn đòn đánh của Long Hạo Thần.

Tiếng xé rách chói tai vang lên. Ma Mã Mộng Yểm cao to tựa như giẻ rách bị cường đại Đấu Suất Toàn Viêm Kiếm xé, máu thịt tung tóe.

Ác Ma thống lĩnh không nhân cơ hội tấn công Long Hạo Thần, mà là mau chóng chạy ra xa. Móng vuốt to khiến bản thân có năng lực nhảy mạnh, lên xuống một cái đã bắn ra xa hơn mười mét.

Long Hạo Thần hít sâu, Lam Vũ, Quang Phù Dung hào quang nở rộ. Hai màu xanh và vàng ở trên không trung hóa thành cầu vòng huyền lệ truy đuổi Ác Ma thống lĩnh, đích thị là Quang Vũ Phù Dung Thứ.

Nước không nơi nào không vào được, quang mang xuyên thấu.

Hiển nhiên Ác Ma thống lĩnh cảm giác ra nguy cơ sau lưng, bỗng xoay người, đôi móng vuốt chặn trước ngực. Nồng đậm màu đen từ ngực bắn ra hóa thành một đoàn màn đen.

Độc Nhất Nhất.

Thân thể khổng lồ của Ác Ma thống lĩnh bị lực công kích khủng bố của Quang Vũ Phù Dung Thứ đụng bắn ra xa, đôi tay vỡ nát. Nhưng

khiến người giật mình là nó như cũ chưa chết, hơn nữa rơi trên đất xong lại lần nữa chạy như điên, muốn trốn. Cùng lúc đó, một luồng sáng đen từ người nó phóng lên cao.

Sinh mệnh lực thật mạnh. Long Hạo Thần kinh ngạc, hẳn không nghĩ tới ngay cả Quang Vũ Phù Dung Thứ cũng không thể cắt đứt sinh mệnh đối thủ. Mà lúc này hẳn đã tiêu hao quá nhiều, cho dù có Nhã Đình phụ trợ cũng không đuổi theo được.

Ngay lúc này, một luồng sáng đỏ ở trên không trung tựa như áng mây hồng vụt qua. Quang mang đen phóng lên cao trong nháy mắt bị ngăn chặn. Cùng lúc đó, thân hình đỏ rực tựa như sao băng rơi xuống mạnh đùng vào Ác Ma thống lĩnh đã mất đi hai tay.

Nóng rực ánh lửa, trên không trung hình thành Hỏa Diễm Dao dài hơn năm mét, mạnh chém vào thân thể tàn tạ của Ác Ma thống lĩnh.

Giữa tiếng kêu gào thê lương, Ác ma thống lĩnh rốt cuộc ngã xuống đất, không bao giờ có thể đứng lên nữa.

Quang mang thu lại, Lý Hình cười Mai Khôi Độc Giác thú hiện ra, có chút áy náy nhìn Long Hạo Thần.

Công huân Liệp ma Đoàn ghi nhớ là đòn cuối cùng giết chết ma tộc, chính là nói, công huân Ác Ma thống lĩnh thuộc về Lý Hình.

Long Hạo Thần nhìn xung quanh, chiến đấu đã hoàn toàn kết thúc. Dưới tác dụng cường đại của hỗn loạn nguyên tố bác ly, trận chiến so với trong tưởng tượng càng dễ giải quyết.

Trên chiến trường kỵ binh Đại Ác Ma đích thực xung phong mạnh mẽ, dựa vào Ma Mã Mộng Yểm phối hợp, chúng thậm chí có năng lực miễn cưỡng đối kháng với Quang Diệu Thiên Sứ kỵ sĩ đoàn. Đương nhiên, miễn là khi đó số lượng kỵ binh Đại Ác Ma nhiều gấp ba lần Quang Diệu Thiên Sứ kỵ sĩ đoàn.

Đáng tiếc hôm nay chúng gặp phải đối thủ quá gian xảo. Đột nhiên tập kích, hỗn loạn nguyên tố bác ly khủng bố, trở thành ác mộng của kỵ binh Đại Ác Ma.

Bị hỗn loạn nguyên tố trùng kích, đến phía sau Ma Mã Mộng Yểm đều mất hết sức lực lao ra trùng vây. Huống chi hai Liệp ma Đoàn đột nhiên bộc phát, mặc kệ là lực công kích hoặc lực hạn chế đều mạnh mẽ. mấy Đại Ác Ma và tọa kỵ đi theo Ác Ma thống lĩnh trốn thoát, dưới sự công kích của Thái Nhi đã chết hết.

Lý Hình kéo thi thể Ác Ma thống lĩnh đi tới trước mặt Long Hạo Thần, áy náy nói.

"Xin lỗi, Hạo Thần. Không phải tỷ cố ý cướp công huân của đệ. Đợi lát nữa kiểm tra Ác Ma thống lĩnh cung cấp nhiều ít công huân, tỷ sẽ trả lại cho đệ."

Long Hạo Thần nhướng mày.

"Tỷ, khi nào thì biến khách sáo như vậy. Huống chi nhờ có tỷ ra tay, mới miễn cho Đại Ác Ma truyền tin tức. Công huân này vốn là tỷ nên được!"

"Nhưng mà..." Lý Hình còn muốn nói cái gì, lại bị Long Hạo Thần tiến lên nhẹ ôm vào lòng.

"Tỷ, mặc kệ thực lực của đệ như thế nào, đệ đều là em trai của tỷ! Trong lòng đệ, tỷ chính là tỷ tỷ ruột của đệ."

Đúng vậy, hẳn cảm giác được Lý Hình biến hóa cảm xúc. Bởi vì Long Hạo Thần thực lực càng mạnh, tỏa quang mang ngày càng chói mắt. Lý Hình ngày càng nhìn không thấu người em trai không có huyết thống này. Nàng thậm chí có thể cảm giác ra uy nghiêm từ người Long Hạo Thần mười mấy tuổi. Bởi vì vị trí của mình đặc thù, nàng thậm chí rất ít cùng Long Hạo Thần nói chuyện, sợ mang đến ảnh hưởng không tốt gì cho hắn. (Share by: MTQ - Banlong. us)

Nhưng lúc này Long Hạo Thần lời nói ôn hòa khiến Lý Hình không thể khống chế tình cảm tỷ tỷ em nữa, ôm lấy hắn, chảy ra nước mắt.

Thải Nhi đi tới bên cạnh Long Hạo Thần, yên tĩnh đứng đó, mắt to chớp chớp, không xuất hiện cảm xúc ghen tỵ.

Thải Nhi là người sở hữu Luân Hồi Linh Lô, lực cảm nhận còn hơn cả Long Hạo Thần. Nàng rõ ràng cảm giác được tình cảm Lý Hình đối Long Hạo Thần hoàn toàn khác với tình cảm mình dành cho hắn.

Ngược lại Lý Hình nhìn thấy Thải Nhi, vội vàng buông tay ôm Long Hạo Thần, cuống quýt nói với Thải Nhi.

"Thải Nhi, đừng hiểu lầm! Ta..."

Thải Nhi trong mắt khó được hiện ý cười.

"Vì sao ta phải hiểu lầm?"

Long Hạo Thần kéo bàn tay nhỏ nhắn của Thải Nhi, hai người nhìn nhau, cảm giác lẫn nhau sự tín nhiệm, trong lòng hắn bất giác thấy ấm áp thoải mái.

"Tỷ, giờ không phải lúc nói chuyện, chúng ta mau thu dọn chiến trường, rời khỏi đây."

Thu dọn chiến trường đương nhiên là bận rộn, bận nhất dĩ nhiên là thần giữ của nào đó.

Lâm Hâm hành động thật khiến người buồn cười. Không gian trữ vật của y rốt cuộc không chịu được gánh nặng, chứa đầy. Nhưng y vẫn có cách, thi thể Cuồng Ma, Cầm Ma bị quăng ra, nhét vào thi thể Đại Ác Ma, Mộng Yểm. Trên mặt y là vẻ đau đớn cắt thịt.

Liệt ma Đoàn số bốn cấp sĩ cũng học khôn, không hề khách sáo dùng ma khí trữ vật không gian của mình cất thi thể. Nhưng thi thể Đại Ác Ma và Ma Mã Mộng Yểm quá chiếm địa phương, không mấy ai giống Lâm

Hâm có trữ vật dung lượng lớn vậy. Rốt cuộc, "chiến lợi phẩm" họ có thể mang đi là một nửa.

Lý Hình nhận được công huân Ác Ma thống lĩnh, kiên quyết từ bỏ thi thể nó bao gồm cả ma tinh bên trong. Đối với thi thể cao đẳng ma tộc, đương nhiên Lâm Hâm sẽ không bỏ qua, thậm chí thịt vụn của Ma Mã Mộng Yểm cũng bị thu nhặt.

Lý Hình nhin không được nhỏ giọng nói với Long Hạo Thần.

"Người này năng lực chiến đấu không tốt lắm, nhưng thật tham lam!"

Long Hạo Thần mỉm cười nói.

"Tỷ, đừng có thành kiến với hắn. Trong đội đệ ai đều có tác dụng cực kỳ quan trọng, thiếu một không được, Lâm Hâm cũng như vậy."

Lý Hình chấn động, đột nhiên nghĩ tới cái gì, cuống quýt khẽ nói.

"Xin lỗi nha đệ đệ, không phải tỷ muốn ly gián quan hệ đội của đệ."

Long Hạo Thần lắc đầu nói.

"Tỷ, đệ nói là lời thật, tỷ cứ đợi mà xem. Nếu trong Sợ Hãi Bi Khiếu Động thật sự có nguy cơ khó chống, Lâm Hâm sẽ phát huy tác dụng."

Cho đến bây giờ, trừ Long Hạo Thần dùng một viên Hồi Linh Đan ra, người khác chưa từng sử dụng đan dược y đưa. Trần Anh Nhi cũng chỉ dùng hết một viên ma tinh. Trong trận chiến thương đoàn Nguyệt Dạ, đó là lá bài để đột phá vòng vây. Đây đều là tài nguyên quý giá, không đến bất đắc dĩ tuyệt không thể tiêu hao.

"*** ca, mang không đi thì hủy thi diệt tích hả?" Tư Mã Tiên cao giọng hỏi hướng Long Hạo Thần.

Long Hạo Thần ngẫm nghĩ nói.

"Không cần, đào ma tinh ra, thi thể chất một chỗ sau đó tôi sẽ để Hạo Nguyệt phóng hỏa."

Lâm Hâm lấy ra thi thể Cầm Ma và Cuồng Ma cho hẩn linh cảm. Ma tộc Nạp Lý Khắc hành tĩnh tập kích thương đoàn Nguyệt Dạ đã là tội lớn, cho chúng thêm tội cũng không sao. Còn về thiêu hủy thi thể, đương nhiên là che giấu vết tích chiến đấu. Săn ma giả lưu lại dấu vết cùng Cầm Ma, Cuồng Ma, *** Ác Ma khác nhau. Đã thiêu hủy rồi, ai có thể nhìn ra?

Bởi vì *** Ác Ma không có truyền ra tin tức, cho nên thời gian thu dọn chiến trường cũng thông thả. Do Tà Nhân của Hàn Vũ ở trên không trinh sát tình hình chung quanh, lại thêm Chân Ác Nhân phạm vi nhỏ của Lục Hi, không sợ bị ma tộc tập kích.

Một tiếng đồng hồ sau, khi ánh lửa bùng cháy, Long Hạo Thần dẫn theo chúng bạn lên đường leo núi.

Lần này Long Hạo Thần không để Hạo Nguyệt rời đi. Sắp tiếp cận Sở Hải Bi Khiếu Động, có nó bên người thì Long Hạo Thần gia tăng mảng lớn thực lực. Hạo Nguyệt không chỉ có thể thi triển hỗn loạn nguyên tố bác ly, quan trọng là ăn ý giữa nó và Long Hạo Thần. Ăn ý đó đến từ huyết mạch, cho dù là Thái Nhi cũng không sánh bằng.

Trong quá trình leo núi, hai Săn Ma Đoàn có chút hưng phấn. Một trận chiến với kỵ binh *** Ác Ma, bởi vì tác dụng của hỗn loạn nguyên tố bác ly mà không tính quá gian nan, lại đem đến lợi ích phong phú. Cho dù là Săn Ma Đoàn số bốn cấp sĩ đều có không ít ma tinh. Bọn họ không dùng được ma tinh nhưng có thể đổi lấy công huân.

Kỵ binh *** Ác Ma và Mã Ma Mộng Yểm tuy đều là cấp bốn, nhưng kỵ binh hợp thể, tổng thể thực lực mạnh hơn Bích Lục Song Dao Ma. Bởi vậy đánh chết một kỵ binh *** Ác Ma và một Mã Ma Mộng Yểm, được đến tổng số mười lăm điểm. Lại thêm Ác Ma thống lĩnh cấp sáu và tọa kỵ của nó, lần này tập kích cho hai đội thu được tổng giá trị tới cả ngàn công huân.

Hơn nữa tùy theo số lần chiến đấu gia tăng, mặc kệ là hợp tác ăn ý giữa đoàn đội hoặc kích phát tiềm lực cá nhân, đều khiến thực lực tổng thể cả hai đoàn liên tục tăng lên.

Cao tăng liên minh thánh điện hầu như đều từng trong Săn Ma Đoàn rèn luyện qua. Bởi vì Săn Ma Đoàn cho họ dễ dàng trưởng thành. Đường nhiên số lượng thương vong của Săn Ma Đoàn cũng khá cao. Một đợt mười Săn Ma Đoàn, có thể vượt qua trên hai mươi năm thường thường không quá ba đội. Một ngày Săn Ma Đoàn giảm quân số lập tức phải giải tán, do liên minh sắp đặt chức vị khác.

Bầu trời âm u, từ khi tiến vào lãnh địa ma tộc, loại không khí mù mịt này luôn đi theo họ. Chỉ có một ngày là chân chính thấy ánh mặt trời.

Hai Săn Ma Đoàn trèo lên ngọn núi không cao lắm, khoảng bảy, tám trăm mét. Mọi người như cũ mặc đồ quý tộc Nguyệt Ma.

Không đến một tiếng đồng hồ bọn đã đứng trên đỉnh núi.

Từ đỉnh núi vọng lại, xa xa từng mảnh sơn mạch, giống hệt địa đồ vẽ. Sơn mạch liên thông mảnh lớn đồi núi, dù là núi cũng không cao lắm. Có lẽ lãnh địa ma tộc thống trị ít ánh nắng mặt trời, mặc kệ là núi hay đồi núi, thảm thực vật đều rất ít. Hiện tại là mùa đông, hiện ra trụi lủi, cho người cảm giác tiêu điều thê lương.

Long Hạo Thần lần nữa mở ra địa đồ, so sánh địa hình trên bản đồ. Lúc nhận nhiệm vụ, có hai phần địa đồ. Một cái là đại khái vị trí động, cái thứ hai là tỉ mỉ sơn mạch. Trên bản đồ có dấu đỏ, đương nhiên là đánh dấu vị trí động.

Mấy người khác đứng cạnh Long Hạo Thần, giúp hắn che gió núi để tra xét địa đồ.

"Mới nãy Ác Ma thống lĩnh nói Bi Khiếu Động chắc là Sợ Hãi Bi Khiếu Động nhiệm vụ lần này của chúng ta. Chúng ta cắt đứt viện quân ma tộc, không để chúng phóng ra tin tức, trong vòng vài ngày chắc sẽ

không có viện quân ma tộc. Căn cứ thực lực viện quân mà ma tộc trong động cầu cứu, xem ra bên trong ma tộc còn sót lại không đáng lo. Hiện tại uy hiếp lớn nhất chính là bản thân động."

Nếu không phải nơi kỵ binh *** Ác Ma đến là Sợ Hãi Bi Khiếu Động, Long Hạo Thần sẽ không để đồng bạn mạo hiểm ra tay. Nhưng xác nhận đối phương muốn tiếp cận động, hẳn không chút do dự hạ mệnh lệnh chiến đấu. Đây chính là quyết đoán. Một khi để kỵ binh *** Ác Ma tiến vào Sợ Hãi Bi Khiếu Động, bọn họ lại tới đó, nhất định sẽ khiến đối phương hoài nghi, không thể bất chợt tấn công đối thủ. Hơn nữa hai bên ma tộc hội hợp, chiến đấu sẽ tăng cao độ khó. Trước hết giải quyết viện quân là biện pháp tốt nhất.

"Chắc chính là chỗ đó." Long Hạo Thần chỉ tay hướng sườn núi bên kia. Bên vì bên đó toàn là khe núi nên nhìn không rõ lắm. Nhưng dựa theo địa đồ chỉ dẫn thì chính là chỗ đó.

Đúng lúc này, đột nhiên một tiếng kêu to bỗng chốc vang lên.

"Hú ú ú!!!!"

Tiếng gió rít điếc tai quanh quần trong quần núi, tựa như quỷ khóc sói tru kéo dài, khiến mỗi người cảm giác dựng tóc gáy.

Không chỉ một tiếng kêu to, một tiếng lại một tiếng không ngừng quanh quần trong quần núi. Thanh âm ngày càng sục sôi, cùng với tiếng động phóng đại, dường như cả quần núi đều rung động. Sóng âm cường liệt thậm chí khiến một số hòn đá rơi xuống, phát ra tiếng va đập kinh hồn.

Mọi người bất giác bịt tai. Loại thanh âm khiến người hoảng loạn nay nghe nhiều sẽ khiến lòng họ sản sinh cảm giác cực kỳ sợ hãi. Mấy cô gái sắc mặt có chút trắng.

Tiếng kêu to duy trì khoảng mười lăm phút mới dần tán đi. Tuy không có lực sát thương trực tiếp, nhưng trong núi này thì đáng sợ tựa

thiên uy.

"Đây chắc là từ Sợ Hải Bi Khiếu Động truyền tới. Nếu trong động có thanh âm lớn như vậy, sợ là tai chúng ta đều bị chấn điếc." Lục Hi sắc mặt khó coi nói.

Săn Ma Đoàn số bốn cấp sĩ Không gian ma pháp sư Dịch Quân nói.

"Đây đúng là vấn đề, ma pháp không gian của tôi có thể ngăn cách âm thanh nhưng cần liên tục tiêu hao linh lực, chỉ sợ không thể kéo dài. Tôi có thể chống đỡ năm phút đồng hồ. Nếu không chiến đấu vất kiệt sức lực thì tôi có thể kiên trì khoảng mười phút."

Long Hạo Thần gật đầu nói.

"Còn ai có năng lực ngăn cách thanh âm?"

Mấy người khác trừng nhau nửa ngày, rốt cuộc, mở miệng lại là Trần Anh Nhi.

"Tôi có hai ma tinh thuộc tính không gian, có thể khiến Mạch Đâu biến hóa thành ma thú không gian cấp sáu, hẳn là phòng hộ được một đoạn thời gian. Nhưng tôi nghĩ chỉ có thể duy trì năm phút đồng hồ. Nếu cùng Nhã Đình phối hợp, có thể tổng thể duy trì mười lăm phút. Vấn đề là, chỉ có hai viên."

Long Hạo Thần gật đầu.

"Đi thôi, chúng ta trước tìm ra động rồi nói sau. Trước khi không giải quyết được tiếng kêu to trong động, sẽ không tiến vào."

Xuống núi so với leo núi thì đương nhiên nhanh chút. Lại một tiếng đồng hồ, họ đã dọc theo khe núi đến sườn tòa núi khác.

Nhưng họ như cũ không nhìn thấy ngọn núi kia.

Đang lúc họ tìm Sợ Hải Bi Khiếu Động thì thanh kêu to lại xuất hiện.

Bởi vì khoảng cách gần, khoảnh khắc thanh âm xuất hiện, mọi người cảm giác đầu óc choáng váng, vội vàng tập trung lại tự thúc đẩy linh lực bảo vệ lỗ tai, cố gắng ngăn cách sóng âm khủng bố này.

Nhưng hiển nhiên không dễ ngăn cản tiếng kêu to. Cường đại sóng âm không chỉ thông qua thính giác xâm nhập vào, còn trực tiếp khiến thân thể họ kịch liệt run lên, làm linh lực trong người họ bởi vì chấn động mà tiêu hao.

Sóng âm rõ ràng mạnh nhưng còn không đến mức không thể chịu đựng. Dù sao thanh âm bao trùm là cả quần núi.

Đúng lúc này, từ khối nham thạch cách họ năm mươi mét đột nhiên chui ra vài bóng dáng.

Mỗi cái chui ra vội vàng như đang chạy trốn.

"Ác Ma?"

Đầu tiên chui ra rõ ràng là một *** Ác Ma, sau lưng nó còn có hai Ác Ma Thuật Sĩ dáng người mảnh khảnh mặc áo choàng dài cầm pháp trượng đen. Phía sau nữa đi theo năm, sáu Tiểu Ác Ma.

Tiểu Ác Ma bộ dạng rất thô thảm, miệng mũi, khóe mắt đều chảy ra máu đen, hiển nhiên không chịu nổi cường đại sóng âm từ Sợ Hải Bi Khiếu Động.

Long Hạo Thần vung tay hướng đằng trước, Săn Ma Đoàn số bốn cấp sĩ thích khách Hàn Đạo lập tức xông ngoài, đồng thời xuất hiện còn có màng bạc lớn tràn ngập không gian dao động.

Những Ác Ma đều rất yếu ớt, Long Hạo Thần không trông chờ từ miệng chúng được tin tức gì, tại chỗ xử quyết.

Lục Hi thì thảo niệm vài câu chú ngữ, pháp trượng giơ cao, một tầng ánh sáng vàng khuếch tán bao phủ mọi người. Bỗng chốc cảm giác nóng

nảy do tiếng kêu to gây ra giảm bớt rất nhiều, đây hẳn là Tinh Tâm chú của mục sư.

Tiếng kêu duy trì khoảng mười lăm phút thì biến mất. Hai Săn Ma Đoàn mười ba thành viên có cảm giác trút được gánh nặng. Cách càng gần, uy lực tiếng kêu cũng mạnh rất nhiều. Nhưng họ dựa vào linh lực bản thân ngăn cản, coi như miễn cưỡng chịu đựng được.

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 99

Quang Chi Đăng Dạng

Thuận theo vị trí Ác Ma xuất hiện đi tìm, Long Hạo Thần và đám bạn rút cuộc tìm tới mục tiêu, Sợ Hãi Bi Khiếu Động.

Nói là động, không bằng nói là khe hở.

Khe hở rộng chừng ba mét, cao sáu, bảy mét, bên trong tối om, không biết sâu bao nhiêu. Xung quanh cửa vào có rất nhiều chỗ nứt, hiển nhiên là bị sóng âm khủng bố chấn động.

Vận dụng linh lực dò xét, có thể cảm giác đến nham thạch ở đây cực kỳ cứng rắn, vượt xa đá hoa cương.

Sau khi quan sát tình hình nơi đây, ánh mắt mọi người tập trung phía Long Hạo Thần.

Lâm Hâm bực mình nói.

"Nhiệm vụ liên minh đưa cho thật không tốt, không nói rõ ràng nơi này tiếng kêu to đáng sợ như vậy. Chúng ta không có bất cứ chuẩn bị nào cả."

Long Hạo Thần ngẫm nghĩ, nói.

"Tôi đoán trong vòng ba ngày ma tộc sẽ không phái viện quân tới. Như vậy, các người ở mé núi đào một thạch động, ở trong đó nghỉ ngơi. Ngoài cửa đổ một ít đá, vậy có thể giảm bớt nguy cơ từ tiếng kêu. Tôi ở

trước cửa động thử cường độ âm thanh bên trong, để xem dựa vào năng lực chúng ta có thể chống đỡ bao lâu."

Lục Hi nói.

"Đoàn trưởng, cậu là lãnh tụ toàn đội, sao có thể tự mình mạo hiểm? Để tôi tới đi. Tôi là ma pháp sư, nếu tôi có thể chịu đựng được thì chắc mọi người không sao."

Long Hạo Thần lắc đầu, nói.

"Không được, không ai biết trong động có cái gì. Anh không có lực phòng ngự, lỡ trở ra một *** Ác Ma thì làm sao? Mọi người đừng nói nữa, tôi đứng ở cửa động, sẽ không tiến sâu vào, một khi thấy chịu không nổi nữa sẽ đi ra. Lâm Hâm, anh chuẩn bị một ít đồ có thể nhét vào tai, chúng ta cố gắng ngăn cách thính thực, có lẽ chịu tổn thương nhỏ hơn chút."

"Được."

Cái gì là lãnh đạo chân chính? Lãnh đạo thực sự là phải gánh vác nhiệm vụ nguy hiểm. Đây cũng là nguyên nhân trọng yếu Long Hạo Thần được mọi người thừa nhận.

Long Hạo Thần bóp bóp tay Thái Nhi, ý bảo mình sẽ không có chuyện gì, tiến vào trong động.

Động rất tối, đương nhiên đối với Long Hạo Thần thì không thành vấn đề. Quang nguyên tố tinh linh Nhã Đình bay phía trước. Ánh sáng vàng từ thân thể tỉ lệ hoàn mỹ nở rộ, quang nguyên tố nhu hòa chiếu sáng xung quanh.

Đi vào động chỉ hơn mười mét, hai thi thể Tiểu Ác Ma đập vào mắt Long Hạo Thần. Không đi tới xem xét chúng, Long Hạo Thần tiếp tục xâm nhập.

Hắn đương nhiên không có khả năng đứng ở cửa động thừa nhận thanh âm. Phải xâm nhập sâu chút mới có thể thật sự cảm nhận cường độ âm thanh.

Khí lưu lạnh lẽo quanh quần trong động, so với bên ngoài thì lạnh hơn nhiều, không khí có chút hỗn độn. Long Hạo Thần tốc độ tiến tới không mau, vừa đi vừa cẩn thận quan sát vách đá xung quanh.

Hắn phát hiện, vách đá không có dấu vết người đào, hoàn toàn là do trên núi tự tách ra khe hở. Chỉ là vách đá giống như cái ở cửa động, khắp nơi đều có vết rạn địa chấn.

Dưới chân không có đường, toàn là đá lởm chởm, bởi vậy rất khó đi. Trong động không có ánh sáng, hơn nữa núi tự nứt ra cực bất quy tắc, nơi nơi bẻ cong khiến Nhã Đình tản ra Quang nguyên tố tinh linh cho Long Hạo Thần nhìn khoảng cách không tới mười mét.

Long Hạo Thần vừa đi vừa đếm cự ly mình tiến lên.

Khi hắn đi khoảng hai trăm mét thì phía trước bít đường. Một khe hở cực lớn xuất hiện trước mặt hắn. Khe hở này dọc xuống dưới, mà bên dưới là vực sâu không thấy đáy.

Thánh Linh huy động, một Quang Trảm Kiếm chém hướng bên trong khe hở. Quang Trảm Kiếm mang theo ánh sáng chiếu rọi, Long Hạo Thần nhìn thấy bên dưới khoảng mấy chục mét.

Hít một ngụm khí lạnh, trên khuôn mặt anh tuấn của Long Hạo Thần tràn ngập kinh sợ.

Trong khe nơi nơi đều là đá không đồng đều, có chỗ để mượn lực, nhưng không cách nào phán đoán khe hở này rốt cuộc sâu bao nhiêu. Hơn nữa hắn rõ ràng cảm giác ra, nhàn nhạt linh lực dao động từ khe hở này theo gió bay ra.

Linh lực tuy rằng rất nhạt nhưng có hơi thở hung ác, tựa như quái vật ăn thịt người. Trừ khi vào động thấy hai Tiểu Ác Ma, Long Hạo Thần không có nhìn thấy thi thể ma tộc khác. Có lẽ ma tộc đã xâm nhập vào trong nhưng không leo lên. Rốt cuộc trong cái khe có thứ gì?

Tuy cái khe khá rộng nhưng bên trong chỗ nào cũng sắc nhọn, nam thạch sắc bén. Trong địa hình này một khi gặp phải cường địch thì không thể phát huy năng lực. Hẳn bất giác nhú chặt mày.

Con đường phía trước không có lối rẽ, chính là nói đi vào khe hở trước mắt là mục tiêu tìm kiếm. Đồng thời thanh âm kia chỉ sợ là từ khe hở này mà ra.

Không lỗ mãng vào động, Long Hạo Thần lùi lại mấy bước, kiểm nơi bằng phẳng có thể dựa vào vách đá, ngồi xuống, điều hóa hơi thở lặng lẽ chờ đợi.

Nếu Sợ Hãi Bi Khiếu Động tràn ngập nguy hiểm không biết, vậy phải dùng cách chắc chắn đi tới, đem tất cả nguy hiểm ép tới mức có thể khống chế.

Không phải chờ đợi quá lâu, tiếng gió rít lần thứ ba xuất hiện. Long Hạo Thần phản ứng đầu tiên lại là thở ra. Nguyên nhân khiến hắn thở phào không phải vì tiếng kêu uy lực yếu đi, mà bởi vì thời gian.

Ba đợt xuất hiện khoảng cách hầu như giống nhau, trong tình huống này, ít nhất họ có thể thời gian chuẩn bị và dự đoán. Nếu tiếng kêu to không xác định thời gian, phiền phức sẽ rất lớn.

Nhưng Long Hạo Thần thả lỏng chỉ duy trì trong khoảnh khắc, như hắn đã đoán, trong động thì thanh âm uy lực lớn hơn nhiều.

Tiếng gió rít chói tai khiến cả động kịch liệt run rẩy. Nhã Đình đã trước tiên chui vào người Long Hạo Thần. Bên ngoài nghe thanh âm này thì thấy thê lương, ở trong động thì Long Hạo Thần cảm giác biến hóa rõ ràng.

Thanh âm thể lượng có tăng không giảm, bởi vì là trong động nên thêm ngưng tụ, uy lực cực kỳ lớn. Kịch liệt chấn động dường như muốn xé nát thân thể Long Hạo Thần. Thánh Quang Tráo dưới sóng địa chấn khủng bố này, không ngờ mau chóng xuất hiện vết nứt, tan vỡ.

Tốc độ sóng âm chấn động thật sự quá mau. Long Hạo Thần tinh thần cùng Thánh Quang Tráo tương thông. Khoảnh khắc Thánh Quang Tráo vỡ tan, hẳn cũng kêu lên một tiếng, nhưng cùng lúc đó, trong đầu xẹt qua tia sáng.

Long Hạo Thần giữ tư thế lúc trước, không động đậy, ngay cả vận chuyển linh lực cũng cố gắng giữ trạng thái giống lúc đầu, Thánh Quang Tráo thứ hai lần nữa phóng ra.

Linh cảm ở rất nhiều lúc xuất hiện cực kỳ ngắn ngủi. Long Hạo Thần cố gắng giữ tư thế như cũ, chính là vì không để phần linh cảm này biến mất.

Chốc lát sau, Thánh Quang Tráo thứ hai tan vỡ.

Trong động tiếng kêu to tuy cường, nhưng Long Hạo Thần dù gì cũng là cường giả cấp năm, ngay cả *** Ác Ma còn có thể miễn cưỡng chống đỡ tiếng kêu, sao hẳn không làm được chứ? Dưới tác dụng của linh cảm kỳ dị kia, Long Hạo Thần tuyệt không bởi vì tiếng kêu to sinh ra cảm xúc nóng nảy. Trong con người vàng ngược lại ngày càng sáng ngời.

Thánh Quang Tráo chẳng qua là kỹ năng cấp ba của Thủ Hộ kỵ sĩ, lấy tu vi linh lực hiện tại của Long Hạo Thần, phóng trăm cái đều không thành vấn đề. Huống chi còn có Quang nguyên tố tinh linh Nhã Đình hỗ trợ.

Thánh Quang Tráo một cái lại một cái tan vỡ, Long Hạo Thần không hề di động, cũng không thử làm gì, chỉ chặt chẽ bắt lấy phần linh cảm kia, không để nó chạy mất, trầm tĩnh cảm giác.

Trong lòng hắc dần tuôn ra cảm giác hưng phấn mãnh liệt, cùng với linh cảm ngày càng rõ ràng, hưng phấn không ngừng dâng lên.

Long Hạo Thần nội lực bẩm sinh cao tới chín mươi chín, có thể nói hiện tại trên đại lục là trong số kỳ sĩ có ngộ tính mạnh nhất. Lại thêm tinh thần lực bẩm sinh đã khác thường, cảm giác của hắn vượt xa người thường. Trừ Thái Nhi ra, ở hai phương diện cảm giác và lĩnh ngộ, không ai sánh bằng hắn.

Kỳ ngộ vĩnh viễn để cho người có chuẩn bị. Khi hiểu ra một việc, trên mặt Long Hạo Thần dần hiện ý cười.

Khi thanh kêu to biến mất, Long Hạo Thần ngược lại có cảm giác tiếc nuối, nhưng linh cảm thì vĩnh viễn không chạy thoát được. Bởi vì nó triệt để biến thành lĩnh ngộ của Long Hạo Thần.

Ánh sáng tím nhạt xuất hiện trên trán Long Hạo Thần, giây tiếp theo hắn đã biến mất khỏi động.

Ánh sáng tím chợt lóe, Long Hạo Thần xuất hiện bên cạnh Hạo Nguyệt. Lúc này dưới sự đồng lòng của hai Săn Ma Đoàn, một hang động giản dị đã đào xong.

Long Hạo Thần đột nhiên xuất hiện hù dọa mọi người, suýt nữa làm tình huống căng thẳng rồi.

"Là tôi đây." Long Hạo Thần vội vàng nói.

Mọi người thấy hắn đều trợn to mắt, ngay cả Thái Nhi cũng không ngoại lệ. Bởi vì cách hắn xuất hiện quá kỳ quái, hắn chính là kỳ sĩ! Chứ không phải thích khách am hiểu ẩn núp.

Long Hạo Thần mỉm cười nói.

"Mọi người đều là người mình, tôi cũng không giấu diếm. Tôi và Hạo Nguyệt là huyết khế, bởi vậy có huyết mạch liên nhau, chúng tôi có thể nháy mắt truyền tống đến với nhau. Cho nên mặc kệ đối diện bất cứ

nguy hiểm gì, chỉ cần Hạo Nguyệt ở bên ngoài, tôi nắm chắc có thể thoát thân."

Thành viên Săn Ma Đoàn số hai mươi một cấp hiệu còn đỡ, sáu người Săn Ma Đoàn số bốn cấp sĩ thì trừ Lý Hình ra, năm người kia có cảm giác như đang gặp quỷ.

Bọn họ thậm chí buồn bực, vì sao mình không cùng Long Hạo Thần chung một Săn Ma Đoàn.

Long Hạo Thần nói.

"Tựa như chúng ta dự đoán, trong động tiếng kêu to càng mạnh, còn có cường liệt sóng âm chấn động, đối với linh lực thì trùng kích rất lớn. Nhưng tôi thông qua thí nghiệm, có thể chống được một vòng tiếng kêu, ước chừng tiêu hao hai phần linh lực. Mọi người thực lực khác nhau, tôi đoán cần tiêu hao khoảng bốn phần linh lực."

"Nếu chúng ta phối hợp lẫn nhau, lại nhờ kỹ năng phòng ngự quần thể, tiêu hao chắc có thể khống chế trong vòng một phần. Vào động không thành vấn đề, nhưng sâu trong động, tôi phát hiện một khe hở hướng xuống dưới, sâu không đáy. Tiếng kêu to là từ chỗ đó truyền ra. Chúng ta không ai biết bên trong có cái gì, nhưng tôi có thể cảm thụ được linh lực tràn ngập ác ý dao động. Có khả năng là ma thú hoặc thứ gì nguy hiểm không biết. Mọi người cũng thấy năng lực tự bảo vệ của tôi rồi, cho nên tôi định một mình vào trong tìm kiếm, lần này sẽ dùng bảo thạch truy tìm để ghi nhớ."

"Tôi đi cùng anh nhé?" Thái Nhi nói với Long Hạo Thần.

Long Hạo Thần lắc đầu.

"Một mình tôi đi tốt hơn. Có Hạo Nguyệt ở đây, tôi tùy thời có thể truyền tống ra ngoài."

Thải Nhi thuận theo gật đầu, đích thật lấy thực lực hiện giờ của Long Hạo Thần, chỉ cần không bị kẻ địch đột nhiên xuất hiện giết ngay, thì không cần lo lắng cho hắn.

Nhưng muốn giết chết hắn ngay nói dễ hơn làm. Đừng quên trên người hắn có Linh Hồn Xiềng Xích, cùng sáu đồng bạn cùng chung sinh mệnh. Coi như là cường giả cấp tám cũng khó thể một kích giết hắn.

Ngay cả Thải Nhi đều đồng ý, những người khác đương nhiên không có lý do phản đối. Long Hạo Thần mới nói dùng bảo thành truy tầm ghi nhớ tất cả quá trình, chứng minh với mọi người hắn không có tư tâm gì. Dù xuất hiện thứ tốt cũng sẽ bị bảo thạch truy tầm ghi nhớ. Không thể không nói, năng lực truyền tống của huyết khế dùng trong nhiệm vụ tìm kiếm quả thật là hoàn mỹ. Đây cũng là nguyên nhân tuy Long Hạo Thần biết nhiệm vụ khó khăn cao, vẫn quyết định nhận.

Nghỉ ngơi hồi phục một lát, Long Hạo Thần lần thứ hai chui vào Sở Hãi Bi Khiếu Động.

Bởi vì có kinh nghiệm tìm kiếm đợt trước, hắn quen thuộc lần nữa đi tới cái khe sâu. Nhưng hắn không nóng vội tiến tới, mà là ngừng lại ở chỗ mình từng ngồi.

Khi tiếng kêu to lần thứ tư vang lên, trên mặt Long Hạo Thần lại xuất hiện nụ cười thỏa mãn. Khi hắn lần nữa mở ra Thánh Quang Tráo, tình cảnh quái dị xuất hiện.

Bề ngoài xem ra Thánh Quang Tráo không có biến đổi gì hết, nhưng nếu nhìn kỹ sẽ phát hiện, nguyên bản Thánh Quang Tráo sắc vàng nhạt thêm vào cảm giác mờ lung.

Chấn động, đúng vậy, Thánh Quang Tráo đang chấn động, hơn nữa tần suất đồng bộ với sóng âm. Đây chính là lĩnh ngộ của Long Hạo Thần, hắn gọi là Quang Chi Đăng Dạng.

Linh cảm hần mới bắt được, chính là quy tắc và quỹ tích sóng âm dao động, còn có bên trong ẩn chứa năng lượng. Bây giờ, hần dùng linh lực bắt chước loại vận hành và quỹ tích này.

Mặc dù còn trúc trắc, nhưng thời gian Thánh Quang Tráo chống đỡ tăng gấp đôi, mới bị sóng âm oanh kích vỡ nát.

Khuôn mặt anh tuấn chẳng chút che giấu hưng phấn, Long Hạo Thần lần thứ hai sử dụng Thánh Quang Tráo. Lần trước tới là để lĩnh ngộ, lần này là thực nghiệm và tu luyện.

Dựa vào cảm giác và ngộ tính vượt xa người thường, khi hần lần thứ năm sử dụng Thánh Quang Tráo, rốt cuộc có thể hoàn mỹ cộng minh với sóng âm, tựa như là một bộ phận với sóng âm. Chẳng những ngăn cách tiếng kêu to, còn ngăn cả chấn động của sóng âm.

Thánh Linh kiểm xuất hiện trong tay phải Long Hạo Thần, linh lực nháy mắt dâng tràn. Thánh Linh kiểm phủ một tầng sáng vàng, vầng sáng này chấn động theo Quang Chi Đẳng Dạng. Long Hạo Thần rõ ràng cảm giác được, cùng là thúc đẩy linh lực, khi sử dụng Quang Chi Đẳng Dạng thì tiêu hao gấp đôi bình thường. Nhưng lực phòng ngự của Thánh Quang Tráo tăng lên không chỉ gấp đôi, thậm chí trình độ gần như là nguyên tố hộ thuẫn.

Dùng Quang Chi Đẳng Dạng phóng thích Thánh Quang Tráo, quan trọng nhất ở chỗ tính mê hoặc và bền bỉ. Tuy linh lực tiêu hao gấp đôi, nhưng uy lực có thể sánh bằng ma pháp cấp năm. Quan trọng là, thời gian phóng thích so với dùng Thánh Quang Tráo càng ngắn.

Nhẹ huy động Thánh Linh kiểm trong tay, Long Hạo Thần chợt cảm giác trên thân kiểm phát ra một chuỗi thanh *ong ong*. Thanh âm không lớn, nhưng kỳ dị là cùng tần suất với tiếng kêu to bên ngoài.

Có Thánh Quang Tráo bảo vệ, tiếng kêu đối với Long Hạo Thần không tạo ra ảnh hưởng gì. Hần lướt ngang một bước, đi tới bên cạnh vách đá, Thánh Linh kiểm đâm thẳng vách đá.

Bỗng chốc hình ảnh khiến Long Hạo Thần rung động xuất hiện.

Thánh Linh kiểm chẳng qua là ma khí, lại tựa như dao nóng đâm vào bơ, dễ dàng nhập vào vách đá, thậm chí không phát ra thanh âm ma sát cường liệt.

Đối với thực lực của mình và tình hình Thánh Linh kiểm, Long Hạo Thần rất hiểu rõ, cũng bởi vì vậy hắn mới càng chấn động. Hắn rõ ràng cảm giác được, trên thân Thánh Linh kiểm kèm tầng linh lực chấn động, khi vách đá bị nó đâm vào thì tựa như hòa tan. Loại cảm giác này thật kỳ diệu. Có thể nói, bởi vì có Quang Chi Đăng Dạng, Thánh Linh kiểm uy lực so với bình thường càng mạnh gấp mười lần. Đây là chưa tính sử dụng kỹ năng gì.

Trình độ tăng phúc này không thể so sánh với tỷ lệ linh lực tiêu hao. Mặc dù Long Hạo Thần cũng biết khi sử dụng kỹ năng, Quang Chi Đăng Dạng tăng phúc không lớn như vậy. Nhưng chỉ sợ tăng uy lực kỹ năng công kích cao một cấp tuyệt không là vấn đề!

Thử nghĩ, cùng là kỹ năng thánh kiếm, thánh kiếm cấp năm và cấp sáu có giống nhau không? Dưới tình huống bình thường, kỹ năng cấp sáu tiêu hao linh lực ít nhất gấp ba đến năm lần kỹ năng cấp năm. Mà Quang Chi Đăng Dạng chỉ cần Long Hạo Thần hao phí linh lực gấp đôi. Hơn nữa kỹ năng cấp năm phát huy ra uy lực cấp sáu, còn có cực mạnh tính ẩn nấp, thời gian phóng thích chỉ bằng kỹ năng cấp năm mà thôi.

Đây là kỹ năng thứ nhất Long Hạo Thần tự sáng chế ra, nhưng không cần nói, kỹ năng này sẽ trợ giúp Long Hạo Thần rất nhiều.

Quang nguyên tố tinh linh Nhã Đình từ trong ngực Long Hạo Thần bay ra ngoài, vẻ mặt vui mừng nhìn Long Hạo Thần, cái miệng nhỏ phát ra vài âm tiết kỳ quái. Nó là khế ước tinh linh của Long Hạo Thần, tất cả kỹ năng quang nguyên tố Long Hạo Thần có thể sử dụng thì nó cũng học được. Thực hiện nhiên, nó cảm giác ra tác dụng cực lớn của kỹ năng Quang Chi Đăng Dạng.

Phóng thích Tụ Linh quang hoàn, giúp Long Hạo Thần hồi phục linh lực tiêu hao, Nhã Đình vô cùng hưng phấn bay chung quanh Long Hạo Thần. Có được một chủ nhân như vậy, nó cảm thấy vô cùng may mắn. Đối với nguyên tố tinh linh mà nói, khát vọng lớn nhất chính là không ngừng tiến hóa, không ngừng tăng cao sức mạnh bản thân. Mà khi có được nhân loại chủ nhân rồi, tiến hóa của chúng liên quan đến thực lực chủ nhân tăng lên. Nếu có ngày tu vi của Nhã Đình tăng lên trình độ cao, do đó tiến hóa thành Tinh Linh Vương, nó thậm chí có thể tu luyện ra thân thể thực chất. Đến khi đó, đã tuyệt diệt gần vạn năm cao đẳng Tinh Linh tộc sẽ lại xuất hiện và kéo dài.

Nên biết, trên Thánh Ma đại lục tuy số lượng nguyên tố tinh linh thừa thớt nhưng vẫn tồn tại. Chỉ là gần vạn năm nay, không một cái có thể tiến hóa đến cao đẳng tinh linh. Mà lúc này Nhã Đình từ trên người Long Hạo Thần cảm nhận được phần hy vọng này.

Tiếng kêu to trong quá trình Long Hạo Thần tu luyện dần nhỏ bớt, sau đó biến mất. Đã lĩnh ngộ Quang Chi Đẳng Dạng, khiến Long Hạo Thần tăng thêm tự tin. Hắn lùi tới cửa động, mở ra bảo thạch truy tầm, lại bước vào trong động, lần này không hề tạm dừng, trực tiếp nhảy vào cái khe, đồng thời phóng ra Lam Vũ, Quang Phù Dung nằm trong cơ thể.

Vị trí Long Hạo Thần tuyển chọn nhảy xuống là đã tính toán từ lâu. Hắn kề sát vách đá nhảy xuống, khoảng mười mét thì điểm dừng chân đầu tiên đã ở trước mắt. Tụ linh lực, hắn cố gắng khiến thân thể nhẹ chút, từ từ bay xuống, nhún chân, mượn lực, một đạo Quang Trảm Kiếm bổ xuống phía dưới, bởi vì nó có tác dụng chiếu sáng, người cùng kiếm tiếp tục hạ xuống.

Nhã Đình bay bên cạnh Long Hạo Thần, vừa giúp hắn chiếu sáng tình huống xung quanh vừa liên tục ngâm xướng ra chú ngữ Tụ Linh quang hoàn, giúp Long Hạo Thần hồi phục linh lực.

Khiến Long Hạo Thần có chút kinh ngạc là, trong Sơ Hãi Bi Khiếu Động này quang nguyên tố thiếu đến đáng thương. Lấy thể chất quang

minh của hắc, thêm vào đã hai lần tiến hóa Quang nguyên tố tinh linh Nhã Đình, vậy mà ngưng tụ ra quang nguyên tố rất ít, ngay cả bình thường một phần ba cũng không bằng. May mắn hiện tại hắc không tiêu hao nhiều, hơn nữa có Thánh Dẫn Linh Lô tác dụng dừng đọng, có thể từ linh lực của bản thân hắc dừng đọng ra quang nguyên tố.

Trong quá trình rơi xuống, Long Hạo Thần cẩn thận dùng ánh mắt quan sát chung quanh, cẩn thận trong cảm thụ mọi thứ.

Càng xuống dưới hơi thở linh lực tà ác càng mạnh. Trong tà ác có vài phần tinh mịch. Khác với sát khí của Thái Nhi, phần tử khí này dường như là phát ra từ hơi thở tử vong chân chính. Hơi thở linh lực tà ác kia Long Hạo Thần chưa từng cảm thụ qua.

Không biết khe hở này bao sâu, tốc độ Long Hạo Thần không chậm, đợi hắc rơi xuống một tiếng đồng hồ, khi thanh kêu to lại vang lên thì như cũ không nhìn đến tận cùng đáy vực.

Xung quanh tối đen, hơi thở tử vong nồng đậm khiến Long Hạo Thần thuộc tính quang minh vô cùng khó chịu. nếu không có Quang nguyên tố tinh linh Nhã Đình chiếu rọi, lại thêm hắc thỉnh thoảng thi triển Quang Trảm Kiếm, chắc đã là cảnh tượng giơ tay không thấy ngón.

Trong quá trình rơi xuống, Long Hạo Thần có nhìn thấy mấy thi thể *** Ác Ma vất trên tảng đá. Rõ ràng *** Ác Ma cũng trong lúc rơi xuống điều tra bị tiếng kêu to ảnh hưởng, do đó chết.

Ngay cả Long Hạo Thần cấp năm hơn nữa lĩnh ngộ Quang Chi Đẳng Dạng mà rơi xuống còn thấy hơi mệt, huống chi đám *** Ác Ma cấp bốn. Cho dù đội kỵ binh *** Ác Ma không chết, chỉ sợ tới đây cũng không làm được gì.

Tốc độ hồi phục linh lực xa không bằng tiêu hao, trong tiếng kêu to, Long Hạo Thần không thể không kiếm một chỗ bằng phẳng ngồi xuống, nghỉ ngơi hồi phục.

Đồng thời hắc cũng cảm thụ được liên hệ giữa mình và Hạo Nguyệt. Việc này rất quan trọng. Chỉ có huyết khế không bị nơi này quấy nhiễu, hắc mới có thể không lo lắng tiếp tục dò xét.

Căn cứ nhận định của Long Hạo Thần, một tiếng đồng hồ trước rơi xuống ít nhất xâm nhập khoảng hai ngàn mét, trừ bỏ bên ngoài độ sâu nửa sườn núi, hiện tại xem như mình ở dưới lòng đất. Hơn nữa hắc phát hiện, càng rơi xuống thì vết nứt nham thạch càng lớn. Động quật u thâm nay tựa như vực sâu không có cuối.

Tiếng kêu to ở đây càng thêm mạnh mẽ. Tần suất thanh âm dao động so với bên ngoài cường hơn rất nhiều.

Bởi vì đã lĩnh ngộ sự ảo diệu của Quang Chi Đãng Dạng, Long Hạo Thần cẩn thận cảm thụ và phát hiện, uy thế tiếng kêu tăng lên thì tần suất chấn động cũng tăng theo. Hắc thử tăng tần suất chấn động linh lực phóng ra Thánh Quang Tráo. Lập tức cảm giác đến gia tăng tốc độ chấn động linh lực chẳng những tiêu hao linh lực nhiều, hơn nữa càng khó khăn tăng tần suất. Đây hiển nhiên là bởi vì tu vi không tới.

Long Hạo Thần cho dù không thí nghiệm cũng có thể khẳng định, tần suất càng nhiều thì lực công kích của Quang Chi Đãng Dạng càng mạnh. Chính là nói kỹ năng này theo tu vi tăng lên.

Hiện tại tâm trạng hắc rất tốt. Lần này vào lãnh địa ma tộc, bọn họ có thu hoạch không nhỏ. Cho dù nhiệm vụ trinh sát không thể hoàn thành, cũng không có gì tổn thất. Một khi phát hiện phía dưới có nguy hiểm mà hắc và hai Săn Ma Đoàn không thể ứng phó, vậy thì chạy, an toàn số một. Hơn nữa có bảo thạch ghi nhớ hình ảnh, cũng đủ nói cho đồng bạn sự nguy hiểm.

Vừa thử đối với Quang Chi Đãng Dạng càng thêm lĩnh ngộ sâu, Long Hạo Thần vừa chống đỡ tiếng kêu to mang đến uy hiếp. Hiện tại linh lực của hắc đã tiêu hao gần một nửa, hắc có thể chắc chắn khẳng định, không có tu vi trên cấp năm, căn bản không khả năng đi tới vị trí hiện tại của mình, còn về tiếp tục rơi xuống nữa không thì khó nói. Nếu tới tu vi

cấp sáu thì có thể dựa vào linh lực bay lượn, như vậy tốc độ hạ xuống sẽ tăng nhiều. Lại thêm cấp sáu có thể mở ra linh khiếu, phụ trợ hồi phục và ứng biến càng tiện.

Tiếng kêu to lần nữa biến mất, Long Hạo Thần hướng Hạo Nguyệt truyền tin tức thứ nhất là mình bình an. Xong không hành động thiếu suy nghĩ, như cũ nỗ lực ở chỗ quang nguyên tố cực ít này hồi phục linh lực của mình.

Trong cái động sâu nguy hiểm như vậy, đương nhiên càng cẩn thận càng tốt, tùy thời giữ trạng thái tốt là quan trọng nhất. Hơn nữa Long Hạo Thần phát hiện, bởi vì quang nguyên tố rất ít, Thánh Dẫn Linh Lô bị hãm không ngừng thúc đẩy, có thể tự giác chậm rãi xoay tròn, dường như có năng lực gì đó sắp khai phá ra.

Long Hạo Thần là thể chất quang minh, ở bên ngoài bất cứ nơi nào có quang nguyên tố, mặc kệ hãm tu luyện ra sao, quang nguyên tố sẽ không cạn kiệt. Đây là lần đầu tiên hãm ở nơi ít quang nguyên tố nhất tiến hành tu luyện. Trong thân thể nội linh lực không ngừng xoay tròn, trung tâm linh lực chính là Thánh Dẫn Linh Lô. Nếu Long Hạo Thần tu vi đủ mạnh, như vậy ở quá trình vận chuyển này có thể dần lĩnh ngộ ra linh khiếu ảo diệu. Nhưng hiện tại tu vi của hãm còn chưa đủ, chính là mơ hồ Thánh Dẫn Linh Lô tự xoay tròn đã khiến hãm cực kinh ngạc. Thánh Dẫn Linh Lô năng lực dựng dục gần đây mới bị khám phá ra mà thôi.

Linh lực xuyên qua Thánh Dẫn Linh Lô, tựa như nhập vào một thân thể khác, khi chúng nó lại tràn ra, bản thân sẽ biến lớn vài phần. Đây cũng là cách duy nhất hiện tại Long Hạo Thần có thể hồi phục linh lực.

Bên ngoài không có quang nguyên tố có thể hấp thu, hiện giờ tác dụng của Nhã Đình chính là trợ giúp Long Hạo Thần chính xác khống chế quang nguyên tố vận chuyển trong người. Có nó, Long Hạo Thần căn bản không cần lo lắng tẩu hóa nhập ma, chỉ cần đem ý niệm hoàn toàn tập trung thúc đẩy linh lực là đủ rồi. Dần dần, Long Hạo Thần tiến nhập trạng thái tu luyện kỳ quái, cứ thế ở nơi sâu tối này nhập định.

Hoàn cảnh như vậy còn có thể tâm vô âu lo, xem ra nội tâm hẳn thuần tịnh cỡ nào.

Vốn Thánh Dẫn Linh Lô chỉ tựa như khí cụ dung hợp, lặng yên tại đó trợ giúp Long Hạo Thần dựng dựng Dịch Thái Linh Lực, mà hiện tại nó không ngừng xoay tròn, từ khí cụ dung hợp trở thành trung tâm. Lúc trước ba chân tiểu đỉnh tác dụng ôn dưỡng linh lực, hiện tại trở thành chân chính trụ cột.

Dịch Thái Linh Lực tản ra bên ngoài cùng với nó tự xoay tròn, dần hướng trong linh lực thu súc. Dịch Thái Linh Lực cao độ áp súc thậm chí cho Long Hạo Thần cảm giác tim đập nhanh.

Hiện giờ Long Hạo Thần phải làm, chính là cố gắng khiến tâm tình bình thản, đồng thời đem ý niệm tập trung vào Thánh Dẫn Linh Lô, cảm thụ được Thánh Dẫn Linh Lô ở trạng thái minh tường đặc thù mà mình không hấp thu quang nguyên tố sẽ biến ảo như thế.

Hắn làm như vậy hiển nhiên là rất thông minh, thấy được quá trình Thánh Dẫn Linh Lô sinh ra Dịch Thái Linh Lực.

Cường đại tinh thần lực khiến hắn có thể sâu sắc cảm giác đến đại bộ phận Thánh Dẫn Linh Lô biến hóa. Hắn phát hiện, Dịch Thái Linh Lực tiến vào trong linh lô lại tiến hành phân liệt, áp súc?

Đơn giản mà nói, một giọt Dịch Thái Linh Lực trong linh lô sẽ phân thành hai giọt, tiếp đó chậm rãi hình thành. Linh lực nhiều đương nhiên phải hấp thu năng lượng ngoại giới mới làm được. Tuy chỉ là hồi phục linh lực bản thân Long Hạo Thần, nhưng dưới tình huống bình thường cũng cần hấp thu quang nguyên tố bên ngoài mới được. Mà hiện tại năng lượng Thánh Dẫn Linh Lô hấp thu từ đâu ra? Nó dựa vào cái gì dựng dựng ra quang nguyên tố?

Cơ hội luôn dành cho người có chuẩn bị, Long Hạo Thần lập tức phát hiện ảo diệu trong đó. Năng lượng trạng thái linh lực thì ra chính là loại thuộc tính khác trong động sâu này.

Đây, đây là...

Long Hạo Thần tâm rung động, trong đầu nháy mắt tuôn ra lời phụ thân từng nói.

"Đối với bất cứ chức nghiệp giả nào, từ cấp năm bắt đầu, mỗi một giai đoạn đều là biên giới cực lớn. Cấp bốn đến cấp năm phân biệt ở chỗ Dịch Thái Linh Lực. Mà cấp năm đến cấp sáu phân biệt là linh khiếu. Khi một chức nghiệp giả có được linh khiếu, có thể chân chính bị gọi là cường giả. Bởi vì linh khiếu có thể trợ giúp hãn dưới bất kỳ tình huống nào sinh tồn và chiến đấu."

Đối với Long Hạo Thần mà nói, từ khi hãn bắt đầu tu luyện đến nay, hai người ảnh hưởng hãn nhiều nhất dĩ nhiên là Long Tinh Vũ và Dạ Hoa. Tu luyện trước cấp năm, không tính tới Thánh Dẫn Linh Lô cho hãn, như vậy Dạ Hoa trợ giúp Long Hạo Thần so với phụ thân Long Tinh Vũ còn lớn.

Bởi vì nguyên nhân thiên phú, Dạ Hoa toàn tâm toàn ý tập trung vào nghiên cứu tu luyện cấp thấp. Có thể nói y truyền cho Long Hạo Thần là con đường không chút bẻ cong. Cho nên Long Hạo Thần mới có thể trưởng thành như vậy, lĩnh ngộ đối với kỹ năng cấp thấp và trên chiến trường định vị cùng bản thân tu luyện vượt xa người thường. Nhưng dù sao Dạ Hoa có cực hạn, bản thân y rốt cuộc chỉ là một *** Địa kỵ sĩ, sau khi đề cao thiên phú rồi, không lâu sau độ phá đến Huy Diệu kỵ sĩ. Ánh mắt có thể nào thì sao so sánh được với Long Tinh Vũ là Thần Ấn kỵ sĩ?

Long Tinh Vũ truyền thụ cho Long Hạo Thần đều là hãn từng trải qua cảm thụ. Không có tường tận như Dạ Hoa, nhưng cho Long Hạo Thần tu luyện từ cấp thấp đến cấp cao hoàn chỉnh phần cứng.

Linh khiếu có hai tác dụng lớn, một là nó có thể cực lớn tăng cường tốc độ hồi phục của linh lực. Chỉ cần có linh khiếu, căn bản không cần cố ý minh tưởng, cho dù đang hô hấp, linh lực cũng dần hồi phục. Cực lớn tăng cường chức nghiệp giả giữ năng lực chiến đấu, đây cũng là tác dụng quan trọng của linh khiếu. Nhưng không thể bỏ qua một tác dụng khác,

đó là chuyển hóa, khiến chức nghiệp giả có thể ở bất cứ hoàn cảnh nào chuyển hóa năng lượng khác trở thành thuộc tính của mình. Có tác dụng thứ hai này, có thể cho chức nghiệp giả ở bất cứ nơi đâu bảo trì sức chiến đấu, thật lớn gia tăng năng lực sinh tồn trên chiến trường.

Long Hạo Thần ghi nhớ lời của Long Tinh Vũ, không sai một chữ.

Mà tình huống trước mắt hiển nhiên đang cho hắn biết, hiện tại Thánh Dẫn Linh Lô cho hắn ở hoàn cảnh ác liệt như vậy, tạm thời có năng lực thứ hai của linh khiếu. Mặc dù so sánh với năng lực thứ nhất, thì thứ hai này yếu chút, nhưng tình huống hiện tại đối với Long Hạo Thần càng thêm quan trọng.

Linh lực đang dần hồi phục, Long Hạo Thần hết sức chăm chú. Cơ hội như vậy thật sự quá khó được. Hắn rất rõ ràng, ngưng tụ linh khiếu khó khăn hơn xa tu luyện Dịch Thái Linh Lực. Thánh Dẫn Linh Lô cho hắn cơ hội quá tốt, giờ có thể lĩnh ngộ nhiều chút ít, đợi không lâu sau hắn chân chính ngưng tụ linh khiếu, thì thời gian bình cảnh cũng rút ngắn mảng lớn. Hơn nữa lúc này Thánh Dẫn Linh Lô biến hóa dường như có liên quan đến lần tiến hóa thứ hai của nó.

Biến chất thường dẫn đến phản ứng dây chuyền. Khiến Long Hạo Thần hết sức chăm chú còn có một nguyên nhân khác, đó là Lam Vũ, Quang Phù Dung và Quang nguyên tố tinh linh Nhã Đình cũng ở trong Thánh Dẫn Linh Lô được đến bổ ích.

Đối với việc tu luyện thì cơ hội này thật sự quá khó được. Cho nên Long Hạo Thần ngồi ở đây tĩnh tọa tròn bốn tiếng đồng hồ.

Trước sau trải qua mấy đợt kêu to tiêu hao lại đến quá trình linh lực hồi phục. Khi hắn duy trì Thánh Quang Tráo tiêu hao đã không cần cố ý minh tưởng, Thánh Dẫn Linh Lô chuyển hóa năng lượng biến thành tự vận chuyển thì hắn từ trạng thái nhập định thanh tỉnh lại.

Có một ít tiếc nuối, Long Hạo Thần đứng dậy trước tiên hướng Hạo Nguyệt truyền tin bình an. Nếu chỉ có mình hắn, như vậy hắn thậm chí sẽ

ngồi yên ở đây, cách tiêu hao linh lực có rất nhiều, cơ hội tu luyện khó được, đổi làm người khác chỉ sợ rất khó có dũng khí buông bỏ. Nhưng Long Hạo Thần không thể. Bên ngoài còn có đồng bạn đang chờ, trong lãnh địa ma tộc cũng không an toàn, hắn không thể ở lại đây thời gian dài.

Ngày đầu tiên Dạ Hoa truyền thụ kỹ năng Thủ Hộ kỵ sĩ đã nói cho hắn một câu.

"Trách nhiệm, là chuẩn tắc thứ nhất của Thủ Hộ kỵ sĩ."

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 100

Trường Miên Vĩnh Hằng

Cảm giác được trong thân thể tràn ngập linh lực tăng tiến, Long Hạo Thần lần nữa phóng người lên, tiếp tục hành trình rơi xuống.

Tối đen, âm lãnh, thực dễ dàng khiến người sợ hãi, nhưng khi quang minh chiếu rọi xuống, Long Hạo Thần hiện ra đặc biệt trầm ổn. Lần này hắn không rơi quá lâu, khoảng mười lăm phút thì một tầng sáng mờ mờ khiến hắn chú ý. Rốt cuộc tới đáy động.

Vốn khe hở rộng rãi đột nhiên biến hẹp. Khi chân Long Hạo Thần đạp đất, mơ hồ thấy mé biên có một vầng sáng xám.

Mặc dù ánh sáng xám rất yếu ớt, nhưng trong động đen giờ tay không thấy ngón này, như cũ dễ thấy như hải đăng.

Trái tim thuần phải cầm kiếm, Thánh Linh sáo trang hoàn chỉnh, Long Hạo Thần cẩn thận cho chính mình phóng kỹ năng Quang Chi Đăng Dạng Thánh Quang thuần, hướng nơi phát ra ánh sáng xám.

"Ừ, ừ..." Tiếng khê kêu không ngừng vang lên, tựa như đây là tiếng kêu diễn thử trong Sợ Hãi Bi Khiếu Động.

Đi tới khoảng ba trăm mét, phía trước màu xám càng biến rõ ràng. Quẹo qua góc rẽ, ánh sáng xám bỗng biến càng mạnh. Ánh sáng đột nhiên khiến thị giác Long Hạo Thần có chút không thích ứng, nhưng sau đó đôi mắt vàng sáng ngời chợt biến đổi, tràn ngập rung động. Hắn hầu

như là bản năng lui lại một bước, dựng thẳng tấm thuẫn, bày ra tư thế phòng ngự tiêu chuẩn của Thủ Hộ kỵ sĩ.

Hình ảnh này thật sự khiến người chấn kinh. Mặc kệ Long Hạo Thần trước đó phỏng đoán nhiều lần Sở Hải Bi Khiếu Động này, khi chân chính tiếp xúc hiện thực, tất cả suy đoán đều trở thành mây bay.

Cách chỗ hần đứng vài trăm mét, là một không gian rộng rãi. Động quật lớn hình trùy hoàn chỉnh hiện ra nơi đó. Vách động quật bóng loáng như gương, phản xạ màu xám nhạt, cho người cảm giác tuy tĩnh lặng nhưng tựa như mộng ảo, không chân thực. Toàn bộ động quật độ cao hơn một trăm năm mươi mét. Long Hạo Thần đứng ở lối vào so với động quật to lớn thì thật như côn trùng bé xíu.

Đây còn chưa phải rung động nhất. Khiến Long Hạo Thần khó tin là, hần xâm nhập lòng đất ít nhất ba ngàn mét, lại nhìn thấy một tòa tháp cao.

Không sai, đúng là tòa tháp cao. Một tòa tháp bảy tầng, tổng độ cao hơn trăm mét. Hình thức cổ kính, bảy tầng, tứ phía, bát phương, tản ra vàng sáng, tháp cao màu xám trắng tràn ngập tinh mịch là khủng bố linh lực dao động.

Tòa tháp cao nằm chính giữa động quật hình trùy, chiếm cứ phần lớn diện tích của động. Từng tầng màu xám không ngừng từ trên tháp cao khuếch tán. Cường đại linh lực dao động khiến Long Hạo Thần con trai quang minh lại phát ra sự run sợ tận đáy lòng.

Sự tồn tại cường đại đến khủng bố, đây là cảm quan và phán đoán thứ nhất hần đối với tòa tháp cao này.

Xung quanh tháp cao có vô số ánh sáng xám trắng quay quanh. Chúng nó tựa như thiêu thân lao đầu vào lửa, không ngừng hướng chỗ tháp cao dâng tràn, bám vào tầng ngoài tháp cao tản ra năng lượng xám trắng.

Đúng lúc này, tiếng kêu to không chút báo trước bạo phát. Năng lượng xám trắng bám vào tháp cao tùy theo bạo động, bay tứ tán.

Sóng âm khủng bố chấn động ít nhất so với Long Hạo Thần lần trước nghe mạnh gấp ba, cho nên Thánh Quang Tráo quanh người hấn nháy mắt tan vỡ, khiến hấn không thể không ở thời gian ngắn lần nữa phóng một cái, hơn nữa toàn tâm điều chỉnh tăng tần suất cho Quang Chi Đăng Dạng.

Cho dù là vậy, Thánh Quang Tráo Long Hạo Thần phóng ra như cũ lấy tốc độ kinh người tan vỡ.

May mắn Thánh Quang Tráo chẳng qua là ma pháp cấp ba mà thôi. Long Hạo Thần phóng liên tiếp ra, mới miễn cưỡng đứng vững trong tiếng kêu to kinh khủng.

Vẻ sợ hãi không tự chủ được xuất hiện trên mặt hấn. Bởi vì hấn hoảng sợ phát hiện, từng đoàn ánh sáng xám trắng không ngờ là dao động linh hồn cực kỳ mạnh, mà tiếng kêu to khủng bố lại đến từ linh hồn kêu gào.

Đây rốt cuộc là cái gì? Tòa tháp cao kia thật ra là thứ gì?

Mặc dù trong lòng Long Hạo Thần tràn ngập thắc mắc, nhưng lúc này hấn không dám nghĩ ngợi nhiều, chỉ có thể tập trung tinh lực chống cự tiếng kêu khủng bố chưa từng có. Long Hạo Thần có thể kết luận, nếu không lĩnh ngộ Quang Chi Đăng Dạng, chính mình ở đây chỉ sợ một phút đồng hồ cũng sẽ bị sóng âm kinh khủng làm tê liệt. Nếu muốn kiên trì trong tiếng kêu to này, dưới tình huống bình thường chỉ sợ tu vi cấp bảy mới làm được.

Lần này tiếng kêu to đối với Long Hạo Thần đặc biệt chậm, khi rốt cuộc nó ngừng lại, Long Hạo Thần hoảng sợ phát hiện hơn một nửa linh lực biến mất.

Làm đoàn trưởng Săn Ma Đoàn, Long Hạo Thần ra phán đoán thứ nhất chính là nhiệm vụ này tuyệt không phải hai Săn Ma Đoàn như họ có thể hoàn thành.

Tra xét Sợ Hải Bi Khiếu Động đương nhiên cũng bao gồm thăm dò bên trong tháp cao thần bí. Nhưng lấy tu vi như họ, có thể điều tra bên trong không?

Có thể ở chỗ sâu dưới lòng đất xây nên một tòa tháp cao, phải như thế nào mới làm được? Cho dù không cường đại như Ma Thần Hoàng, ít nhất cũng phải là cường giả cấp chín.

Quyết không thể để đồng bạn tới đây. Trong mười hai người chỉ sợ mỗi mình Thái Nhi là chống đỡ được tiếng kêu, người khác tuyệt đối không có khả năng sinh tồn trong sóng âm chấn động kinh khủng này.

Cứ vậy rút lui? Long Hạo Thần thật không cam lòng, không dễ dàng đến được đây, cứ như rút lui? Không, mặc kệ ra sao cũng phải vào trong tháp nhìn một cái.

Hít sâu, Long Hạo Thần vừa điều động Thánh Dẫn Linh Lô hồi phục linh lực, vừa cảm thụ liên hệ huyết khế giữa mình và Hạo Nguyệt.

Liên hệ như cũ chặt chẽ. Đúng rồi! Cho dù Hạo Nguyệt ở không gian khác cũng có thể thông qua huyết khế liên hệ hắc, hiện tại chẳng qua là khoảng cách mà thôi.

Khi Long Hạo Thần lần nữa ngẩng đầu nhìn hướng tháp cao, hắc phát hiện năng lượng linh hồn bay quanh động quật đang chậm rãi tiếp cận tháp cao.

Xem ra chúng nó vẫn là muốn dán vào tháp cao, tựa như lúc trước, sau đó tiếng kêu to lại lần nữa xuất hiện, không ngừng tuần hoàn quá trình.

Thăm dò, Long Hạo Thần bước ra vài bước. Hắn không thể hoàn toàn khẳng định những linh hồn xám trắng bồng bềnh trên không trung có hại với hắn hay không, cho nên phải cẩn thận.

Khiến hắn tuyệt vọng là, đáp án là khẳng định.

Khi Long Hạo Thần bước chân vào động quật hình trụ bước đầu tiên, xung quanh hơn mười đoàn năng lượng linh hồn lập tức phát hiện ra hắn, chẳng chút do dự điên cuồng nhào tới.

Khoảng cách gần, Long Hạo Thần có thể thấy rõ từng đoàn linh hồn xám trắng đều có khuôn mặt dữ tợn. Tuy là năng lượng linh hồn ngưng tụ, cũng hiện ra nanh ác.

Đoàn oán linh thứ nhất mạnh va vào Thánh Quang Tráo. Long Hạo Thần đã làm tốt chuẩn bị. Năng lượng linh hồn chẳng qua là hình thái một loại năng lượng. Hơn nữa những oán linh tràn ngập hơi thở tử vong hắn sẽ bị quang thuộc tính của mình khắc chế, cho nên hắn không quá lo lắng.

Nhưng khi oán linh thật sự va chạm Thánh Quang Tráo, Long Hạo Thần kinh ngạc.

*Oành ùng ùng!!! *

Thánh Quang Tráo nháy mắt nổ tung. Long Hạo Thần chỉ cảm thấy óc mình như bị gõ một búa, một luồng năng lượng băng lãnh khủng bố tràn ngập tử vong lại chui thẳng vào linh hồn hắn, dường như muốn cướp đoạt thân thể hắn. Tà ác, năng lượng linh hồn băng lãnh cực kỳ mạnh. Cho nên Long Hạo Thần bị nó trùng kích, thời gian ngắn trong đầu xuất hiện chỗ trống. Cho dù là Quang nguyên tố tinh linh Nhã Đình, nhưng đều bị áp chế trong thân thể Long Hạo Thần, đối diện oán linh cường đại, nó chỉ có thể run rẩy.

Đầu óc trống rỗng khiến Long Hạo Thần không có năng lực liên hệ Hạo Nguyệt truyền tống, uy lực oán linh thật quá mức kinh khủng. Nó

chỉ là một phần trong hàng trăm oán linh, chỉ một oán linh nhỏ nhoi thoát nhìn không hề bắt mắt, đã khiến Long Hạo Thần ngay cả cơ hội chạy trốn cũng không có.

Trong lúc vô cùng nguy cấp này, đột nhiên, một tia sáng tím xuất hiện ở đáy mắt Long Hạo Thần. Trên trán hắn, chín quang văn tím lần nữa xuất hiện.

Một vầng sáng tím mờ mờ từ trong người Long Hạo Thần tỏa ra. Mặc kệ là đoàn oán linh dẫn đầu đụng vào Long Hạo Thần hay mười đoàn oán linh gần đó, khi bị tia sáng tím trùng kích, lại phát ra tiếng kêu thê lương chói tai, bay nhanh chạy trốn.

Ánh sáng tím chiếu trước mặt Long Hạo Thần, thân thể to lớn của Hạo Nguyệt hiện ra che chắn Long Hạo Thần. Màu tím đậm không ngừng từ thân thể nó khuếch tán. Tiểu Quang, Tiểu Hỏa, Tiểu Thanh, ba đầu sáu con mắt đều biến thành màu tím.

Oán linh trước đó vô cùng mạnh khiến Long Hạo Thần không thể ngăn cản, nhưng lại cực kỳ sợ hãi ánh sáng tím Hạo Nguyệt phóng ra. Trong một chuỗi tiếng gió rít sắc nhọn, bằng tốc độ mau nhất trốn đi. Coi như là oán linh ở xa nhất cũng không dám xông tới nữa.

Hạo Nguyệt phóng ra loại màu tím này Long Hạo Thần không chỉ một lần trông thấy, nhưng chỉ có lần này hắn mới càng cảm nhận rõ ràng.

Lực lượng linh hồn, đó là lực lượng đến từ linh hồn Hạo Nguyệt. Mắt thấy đám oán linh không dám xông lên, Long Hạo Thần nhin không được thở phào một hơi. Vừa nãy hắn thật sự cảm giác thân thể như sắp bị cướp đi.

Hạo Nguyệt và Long Hạo Thần tâm linh tương thông, được nó dẫn dắt, Long Hạo Thần thân hình chợt lóe đã ngồi trên lưng Hạo Nguyệt. Cùng nó một chỗ, Long Hạo Thần chợt có cảm giác yên tâm.

"Hạo Nguyệt, chúng ta trở về thôi." Long Hạo Thần không cam lòng liếc mắt tháp cao lớn màu xám trắng.

Hạo Nguyệt ba đầu đều ngoái nhìn Long Hạo Thần. Long Hạo Thần kinh ngạc phát hiện, trong con người màu tím lấp lánh ánh sáng cổ vũ.

Ba cái đầu cùng lắc lư hướng Long Hạo Thần, Hạo Nguyệt truyền tới ý niệm. Nó cho Long Hạo Thần biết, nơi này tạm thời không có nguy hiểm. Tuy trong tháp có nguy cơ nhưng sẽ không trực tiếp bạo phát, tạm thời hai người còn có thể ứng phó được, kiến nghị Long Hạo Thần tiến vào tầng một tháp cao xem thử.

Long Hạo Thần vốn là có chút không cam lòng, đề nghị của Hạo Nguyệt làm hẫng lại nổi lên hy vọng. Ít nhất theo trước mắt xem ra, Hạo Nguyệt có thể khắc chế oán linh ngoài tháp, chỉ là nhìn một cái tình hình trong tháp, chắc là sẽ không có nguy hiểm gì đâu?

"Tốt, vậy chúng ta đi nhìn xem."

"Grao, grao, grao!" Ba tiếng rống đồng thời phát ra từ ba cái đầu Hạo Nguyệt, bốn vó tung bay, thân thể to lớn công Long Hạo Thần thẳng hướng tháp cao.

Hạo Nguyệt phóng ra màu tím hào linh hồn quang uy hiếp, số lớn oán linh bay trên không trung đều tránh ra, không một cái dám tiếp cận. Hạo Nguyệt ngẩng cao đầu, có mấy phần tung hoành ngang ngược. Cự ly vài trăm mét Hạo Nguyệt chỉ chạy giây lát đã tới. Lúc trước Long Hạo Thần đứng bên ngoài không thể nhìn thấy cửa chính tòa tháp cao. Bọn họ vòng qua bên cạnh, một cánh cửa cao ba mét xuất hiện trước mặt một người một thú.

Nhìn đến cánh cửa to này, đầu tiên đem đến cảm giác cho Long Hạo Thần chính là, tòa tháp cao là do nhân loại xây dựng.

Cánh cửa màu xám trắng, không có điêu khắc hoa văn gì, chỉ một điểm này đã không hợp với di tích cao đẳng Tinh Linh tộc. Hơn nữa trên

góc cửa, có một phiến đá to, bên trên có năm cổ tự.

Loại văn tự này rất giống hiện giờ nhân loại sử dụng văn tự, chỉ là kết cấu càng thêm phức tạp. Long Hạo Thần mơ hồ có thể nhận ra bên trên viết là Trường Miên Vĩnh Hằng.

Mặc dù cánh cửa này vô cùng đơn giản, không quá cao, nhưng đứng trước nó, ập vào mặt là khí thể rộng lớn. Tựa như có một tòa núi cao vạn mét ngạo nghễ đứng thẳng.

Hạo Nguyệt ba đầu sáu mắt lấp lánh tia sáng lóa mắt, thân hình nghiêng qua, không bay thẳng hướng cửa mà chạy sang cạnh cửa. Tiểu Thanh há miệng ra, một đoàn gió lốc đẩy hướng cửa. Sau khi phun ra ánh sáng xanh này, Hạo Nguyệt đột nhiên chạy ngang kề sát mé tháp, hoàn toàn tránh vị trí chính diện cửa.

*Oành két két! *

Cửa mở không dễ dàng, ngược lại nhờ nguyên tố gió thúc đẩy, nó lặng yên không tiếng động mở.

Nhưng khoảnh khắc nó mở ra, một đoàn khí màu xám đen từ trong tháp phụt ra. Đó là một năng lượng cực kỳ thuần tịnh, nhưng bất cứ sinh vật nào đều không muốn tiếp xúc, bởi vì nó tràn ngập hơi thở tử vong.

Bên ngoài đám oán linh đang dần dựa vào tháp cao, dường như phát hiện thứ đáng sợ gì, điên cuồng chạy tứ phía. Vốn tiếng kêu to không nên xuất hiện lúc này bỗng phát ra.

Long Hạo Thần vội vàng phóng thích Thánh Quang Tráo, bao phủ mình và Hạo Nguyệt bên trong, dốc sức chống cự tiếng kêu mang đến sóng âm kinh khủng.

Khí lưu màu xám đen từ trong tháp tuôn ra, ở trong không khí khuếch tán. Có mấy chục oán linh gần tháp cao, động tác vì hơi chậm chút đọng phải nó, lập tức biến thành màu xám trắng khí lưu, khuếch tán bay thẳng

hướng tháp cao, giây lát sau biến mất không thấy. Hiển nhiên oán linh không thể kháng cự hơi thở tử vong tinh thuần này. Đối với chúng nó thì hơi thở của tháp cao càng là lực dụ hoặc khó thể kháng cự.

Trong lúc Long Hạo Thần vận chuyển đầu óc, phán đoán tình hình xung quanh, Hạo Nguyệt lần nữa động, thân hình chợt lóe, đã chui vào trong tháp cao.

Tình cảnh kỳ quái xuất hiện. Giây phút Hạo Nguyệt một chân bước vào tháp cao, bên ngoài tiếng kêu to đột nhiên ngừng bật, không gây ảnh hưởng tới Long Hạo Thần nữa. Nhưng tiến đến lại là một thứ vô hình khiến lỗ chân lông toàn thân Long Hạo Thần dựng thẳng.

Xuất hiện trước mắt hẳn là một đại sảnh rộng lớn, không tối đen như trong tưởng tượng. Đại sảnh tầm nhìn thoáng đãng, hoàn toàn là màu xám trắng, hơn nữa rộng lớn hơn so với nhìn bên ngoài tháp cao.

Có bốn mươi tám cột trụ chống đỡ khung đỉnh cao gần mười mét. Tất cả màu xám trắng đều vận vẹo, làm Long Hạo Thần không thể thấy rõ tình huống thực tế. Bốn mươi tám cột trụ ngạo nghễ đứng hai bên đại sảnh, bên trong là cái gì thì nhìn không rõ.

Hơi thở tím linh hồn trên người Hạo Nguyệt mau chóng thu lại, nó vô cùng cẩn thận chậm rãi từng bước một tới trước.

Long Hạo Thần nắm chặt Thánh Linh kiếm, lòng bàn tay nắm tấm thuẫn đồ mồ hôi. Sau khi vào thế giới tràn ngập hơi thở tử vong này, hẳn cũng cảm giác bản thân biến hóa cực lớn. Đầu tiên là tốc độ hồi phục nội lực trong người, so với ngoài tháp tăng vọt mấy lần. Nghĩa là năng lượng nguyên tố trong tháp so với bên ngoài càng dồi dào. Đồng thời Quang nguyên tố tinh linh Nhã Đình không dám ra ngoài thân thể Long Hạo Thần, dường như có thứ gì đó khiến nó cực kỳ sợ hãi.

"Hoan nghênh tới Trường Miên Vĩnh Hằng."

Đang lúc Long Hạo Thần phán đoán tình hình trong tháp, đột nhiên một thanh âm già nua vang lên.

Long Hạo Thần rung mình một cái, Hạo Nguyệt cũng tùy theo dừng bước.

Thanh âm từ bốn phương tám hướng truyền đến.

"Có thể tiến vào tháp Trường Miên Vĩnh Hằng của ta, chứng minh ngươi là một Tử Linh pháp sư ưu tú, thực lực ít nhất cũng đạt tới cấp sáu. Hài tử, ngươi thật may mắn, có thể đi tới thế giới thần linh tử thần thuộc về chúng ta."

"Trường Miên Vĩnh Hằng là trí tuệ kết tinh ngàn năm sinh mệnh của ta. Chỉ cần ngươi một đường đi tới, thông qua nặng nề khảo nghiệm, rồi sẽ tới lúc lên đỉnh cao nhất, ngươi sẽ hoàn toàn kế thừa ta, tử linh tái hiện nhân gian, khiến đám đối trả giáo đình Huy Hoàng tử vong trong trường miên."

"Dừng cảm đi tới đi, hài tử của ta. Ngươi là Tử Linh pháp sư thứ nhất đi vào tháp Vĩnh Hằng, cũng là người thừa kế duy nhất của ta. Ngươi đối mặt nguy hiểm và khảo nghiệm, sẽ không bị uy hiếp sinh mệnh, đương nhiên nếu đó là khi ngươi đã thông qua tầng thứ nhất. Nếu không ngươi không có tư cách kế thừa ta. Chỉ cần ngươi có thể thông qua khảo nghiệm, con đường này vĩnh viễn vì ngươi mở rộng, ta cũng sẽ mãi mãi bảo vệ ngươi, cho đến khi ngươi chân chính đi tới trước mặt ta."

"Hiện tại ngươi nghe thấy là ta trước khi trường miên lưu lại thanh âm. Khi ngươi rời khỏi nơi này, Trường Miên Vĩnh Hằng sẽ vì ngươi mà đóng lại, tự truyền tống tới nơi ta đặt định. Chỉ có ngươi nắm giữ tín vật của ta mới có thể tiến vào. Ta ở đỉnh tháp chờ đợi ngươi đến, tiếp nhận truyền thừa của Tử Linh Thánh Thần, Trường Miên Thiên Tai Y Lai Khắc Tư."

Bên ngoài Sợ Hải Bi Khiếu Động.

Ngỡ ngẩn nhìn chăm chú vị trí Hạo Nguyệt biến mất, các thành viên hai Săn Ma Đoàn bất giác hốt hoảng.

Lý Hình giật mình nói.

"Sao Long Hạo Thần không trở về, ngược lại Hạo Nguyệt biến mất?" Lời của cô nói ra thắc mắc trong lòng mọi người.

Từ tiến nhập lãnh địa ma tộc, Long Hạo Thần chính là nòng cốt toàn đội. Có hẳn ở, mọi người không cảm giác mãnh liệt lắm, nhưng khi Hạo Nguyệt biến mất, nhóm tinh anh trẻ tuổi nhất liên minh thánh điện mới có chút khủng hoảng.

Lâm Hâm nhúu chặt mày.

"Long Hạo Thần đã nói cậu ta khi gặp nguy hiểm có thể truyền tống đến bên người Hạo Nguyệt. Hiện giờ là Hạo Nguyệt truyền tống đi, vậy chỉ có một giải thích, cậu ta gặp nguy hiểm, hơn nữa là nguy hiểm không có cả cơ hội truyền tống. Không được, chúng ta phải lập tức cứu viện đoàn trưởng!" Nói xong y muốn đi tới cái khe, không chỉ mình y, Vương Nguyên Nguyên, Tư Mã Tiên đám người cũng làm hành động tương tự.

Nhưng vào lúc này, một bóng người chặn ngang cửa động cả bọn.

"Đừng hoảng loạn, ai cũng không được ra ngoài." Thanh âm băng lãnh của Thái Nhi vang lên, mọi người đều ngẩn ra.

Nếu đổi là người khác làm hành động như vậy, sợ rằng trước tiên bị các thành viên Săn Ma Đoàn số hai mươi một cấp hiệu vây công, nhưng người này là Thái Nhi, vậy hoàn toàn là chuyện khác. Thái Nhi là ai? Đây chính là hồng nhan tri kỷ của Long Hạo Thần! Long Hạo Thần gặp nguy hiểm, sao nàng không sốt ruột?

Thái Nhi lãnh tĩnh nhìn mọi người sốt ruột, trầm giọng nói.

"Bắt đầu từ bây giờ, tôi tạm thời tiếp nhận vị trí đoàn trưởng của Hạo Thần. Trước khi anh ấy trở về, tất cả hành động nghe tôi chỉ huy. Ai có ý

kiến?"

Lục Hi trầm giọng nói.

"Thải Nhi, hiện tại không phải vấn đề ai chỉ huy, mà là an nguy của Long Hạo Thần. Chẳng lẽ chúng ta không đi cứu viện Cậu ấy sao?"

Một đường đi tới, gã chân chính phục Long Hạo Thần. Hơn nữa gã rất rõ ràng, nếu trong đội có người có thể dẫn dắt tất cả binh an quay về, vậy người đó chỉ có thể là Long Hạo Thần.

Thải Nhi lãnh lùng liếc gã một cái.

"Tôi còn không hoảng, các người lo cái gì? Giữa Hạo Thần và Hạo Nguyệt là huyết khế, khế ước khiến bọn họ tựa như một thể. Cho dù Hạo Thần mất năng lực truyền tống, một khi cảm giác anh ấy gặp nguy hiểm, Hạo Nguyệt cũng có thể cưỡng bức truyền tống anh ấy trở về. Nhưng Hạo Nguyệt không làm như vậy, ngược lại chủ động truyền tống đến bên anh ấy, ý nghĩa ra sao? Ý nghĩa Hạo Nguyệt nhận định Long Hạo Thần gặp nguy hiểm nằm trong tầm kiểm soát của nó, nó có thể giúp Long Hạo Thần hóa giải nguy hiểm."

"Huống chi Long Hạo Thần đã đi mấy tiếng đồng hồ, tiếng kêu to đột nhiên biến thành bất quy tắc, nghĩa là anh ấy đã đến vị trí trung tâm Sợ Hãi Bi Khiếu Động. Anh ấy cần thời gian dài như vậy mới tới được, chúng ta lại cần bao nhiêu lâu mới tới nơi? Nếu ở trên đường chúng ta xảy ra vấn đề gì, chờ anh ấy trở về, chẳng phải nguy rồi? Hiện tại chúng ta cần làm, chính là ngăn chặn mọi hậu hoạn sau lưng anh ấy, chứ không phải tự rối loạn. Cho nên tiếp tục ở lại đây nghỉ ngơi, chờ anh ấy trở về. Nếu anh ấy là đoàn trưởng của chúng ta, vậy nên tuyệt đối tin tưởng anh ấy. Tin tưởng anh ấy nhất định bình an trở về."

Có thể nói Thải Nhi nói ra những lời này lập tức khiến toàn đội bình tĩnh lại.

Cho đến nay Long Hạo Thần đều là người dẫn dắt đoàn đội, là trung tâm cũng là đại não toàn đội. Giờ khắc này không có hẳn, Thái Nhi hiểu rõ hẳn nhất đã đứng lên. So sánh với Long Hạo Thần, nàng ngược lại có uy nghiêm, không dễ phản kháng. Thanh âm băng lãnh của nàng cho mọi người cảm giác đây là đương nhiên.

Làm người sở hữu thiên phú đỉnh cao, mặc kệ là Long Hạo Thần hay Thái Nhi, đều có bẩm sinh lực thống trị. Chẳng qua mãi đến nay Thái Nhi cam nguyện làm nền cho Long Hạo Thần.

Lục Hi đột nhiên nhìn hướng Tư Mã Tiên, trong mắt biểu lộ hâm mộ tận đáy lòng. Lúc này gã chỉ có một ý nghĩ, nếu mình có thể làm mục sư trong Săn Ma Đoàn có hai trụ cột này thì tốt biết mấy.

Khi nghe được bốn chữ đó, trong lòng Long Hạo Thần rung động không gì sánh kịp. Chức nghiệp này chỉ sợ đã hơn vạn năm không hề xuất hiện ở Thánh Ma đại lục.

Đồng thời bốn chữ này gợi lên hồi ức, đó là câu chuyện phụ thân hẳn kể, một câu chuyện kinh tâm động phách.

Nhân loại ở một vạn ba ngàn năm trước, từ thời kỳ Viễn Cổ tiến nhập niên đại Huy Hoàng, hơn nửa nghìn đến bảy ngàn năm thời kỳ cao tốc phát triển. Chính là bảy ngàn năm này xác lập địa vị thống trị của nhân loại tại Thánh Ma đại lục. Khi đó, nhân loại có ba quốc gia, mỗi cái đều vô cùng cường đại, thậm chí vượt xa hiện tại liên minh thánh điện có được vô số cường giả.

Nhưng vì sao bảy ngàn năm sau, khi bảy mươi hai Trụ Ma Thần hàng lâm, nhân loại không có năng lực phản kháng, suýt nữa bị ma tộc diệt tộc, hơn nửa tiến nhập niên đại Hắc Ám?

Long Tinh Vũ cho Long Hạo Thần biết, đó là bởi vì trong niên đại Huy Hoàng có một trảng tai nạn. Mà đầu sở mang đến tai nạn đó, chính là Tử Linh pháp sư.

Trận tai nạn này dẫn đến ba đại đế quốc nhân loại trọng thương nặng, thậm chí khiến vô số truyền thừa của cường giả đứt đoạn, tạo thành ma thần hàng lê, thì nhân loại không đủ sức chống cự. Rốt cuộc đến liên minh thánh điện hiện giờ, từng bước ổn định lại.

Trận tai nạn đã gần vạn năm trước, Tử Linh pháp sư là chức nghiệp giao tiếp với tử vong. Bọn họ không phải hắc ám pháp sư, họ thông qua giao tiếp với vong linh đạt được năng lực cường đại. Mà thời điểm đó, trong nhân loại chân chính cầm quyền ngoài hoàng thất ba đại đế quốc ra, chính là Huy Hoàng giáo đình mà thanh âm kia mới đề cập.

Ba đại đế quốc thống trị nhân loại, Huy Hoàng giáo đình thì thống trị trường giả nhân loại. Có thể nói, đa số cường giả nhân loại đều do Huy Hoàng giáo đình thống trị, thậm chí có nói danh hiệu niên đại Huy Hoàng là do giáo đình. Có thể nghĩ khi ấy Huy Hoàng giáo đình mạnh cỡ nào.

Đại chiến giữa Tử Linh pháp sư và Huy Hoàng giáo đình từ lý do gì, đến nay không người biết được. Nhưng cho dù là vạn năm sau, vẫn khiến người ghi nhớ trận chiến thảm khốc ấy. Có thể nói khi đó Tử Linh pháp sư hiện ra thực lực thậm chí không thua bảy mươi hai Trụ Ma Thần bây giờ. Chẳng qua bây giờ nhân loại không thể so sánh với người khi đó.

Rốt cuộc nhân loại đạt được chiến thắng, đem Tử Linh pháp sư huyết mạch đuổi tận giết tuyệt, cho nên ngày nay không còn nghe nói có Tử Linh pháp sư xuất hiện.

Nhưng nhân loại cũng trả cái giá cực lớn. Thống trị Huy Hoàng giáo đình là Giáo Hoàng bị hạ chết đi, thậm chí truyền thừa cũng theo đó đứt đoạn. Huy Hoàng giáo đình tất cả cường giả hơn chín mươi phần trăm chết trong trận thánh chiến đó.

Trận đại chiến sau đó, chính là Giáo Hoàng bị hạ và thủ lĩnh Tử Linh pháp sư. Trận chiến ấy họ thậm chí vào không gian khác, để tránh thế giới nhân loại triệt để tan vỡ.

Kết quả cuối cùng không ai rõ, chỉ biết sau trận chiến ấy, Giáo Hoàng bệ hạ và thủ lĩnh Tử Linh pháp sư không còn xuất hiện. Tử Linh pháp sư sống sót như rắn mất đầu, rốt cuộc vẫn thua trận thánh chiến. Nhưng họ mang đến tai nạn giảm một nửa nhân số toàn nhân loại, cường giả bị tiêu diệt vô số, rất nhiều truyền thừa trong niên đại Huy Hoàng cứ như vậy bị gián đoạn. Vì thế tiến nhập Huy Hoàng hậu kỳ, mãi đến khi niên đại Hắc Ám giáng xuống.

Có thể nói, không có Tử Linh pháp sư mang đến tai nạn, thì lúc bảy mươi hai Trụ Ma Thần giáng xuống, chúng chưa chắc có thể đứng vững gót chân trên Thánh Ma đại lục. Nếu Huy Hoàng giáo đình còn thực lực, sao có thể khiến ma tộc cường đại như vậy?

Đáng tiếc, "nếu như" không thể thay đổi sự thật đã xảy ra. Huy Hoàng nhân loại rốt cuộc bởi vì Tử Linh pháp sư và bảy mươi hai Trụ Ma Thần mà suy sụp. Nhưng văn minh nhân loại như cũ ngoan cường đấu tranh. Ít nhất theo trước mắt thì bảy mươi Trụ Ma Thần muốn triệt để hủy diệt liên minh thánh điện không phải chuyện dễ.

Sau gần vạn năm suy sụp, nhân loại rốt cuộc đứng dậy. Con trai quang minh Long Hạo Thần và Luân Hồi Thánh Nữ Thái Nhi, chính là sinh ra đúng thời điểm.

Long Hạo Thần từ ký ức tỉnh lại, nhưng con người vàng như cũ tràn ngập kinh hãi.

Tòa tháp cao này, lại là Tử Linh pháp sư lưu lại văn minh, tin tức này rung động cỡ nào? Nên biết, khi ấy Huy Hoàng giáo đình đạt được thắng lợi cuối cùng trong thánh chiến, tập hợp toàn bộ đại lục nhắc lên ngọn sóng triệt để hủy diệt văn minh Tử Linh pháp sư, duy trì thời gian tới trăm năm.

Tất cả truyền thừa Tử Linh pháp sư, tư liệu và ghi chép, đều bị tiêu diệt triệt để. Đến nay rất ít người biết xưng hô Tử Linh pháp sư.

Tử Linh Thánh Thần, Trường Miên Thiên Tai Y Lai Khắc Tư, đây là cái tên bá khí kinh khủng cỡ nào. Long Hạo Thần hầu như có thể khẳng định, chủ nhân Trường Miên Vĩnh Hằng, ở năm đó trong trận thánh chiến nhất định giữ vị trí hết sức quan trọng. Dù không phải là thủ lĩnh Tử Linh pháp sư cùng Huy Hoàng giáo đình chết chung, thì cũng là thống soái. Ai nghĩ tới, một Tử Linh pháp sư truyền thừa cường đại như vậy lại bảo tồn được. Nếu truyền tin tức này cho liên minh thánh điện, không chừng dẫn đến khủng hoảng! Bình tĩnh, hiện tại mình phải bình tĩnh đã. Long Hạo Thần không ngừng khuyên chính mình, để tâm tình kích động dần bình phục.

Trí nhớ của hắn rất tốt, đặc biệt là lúc tinh thần khẩn trương thì càng tăng gấp đôi. Đoạn thanh âm trước đó khắc sâu trong đầu hắn, lúc này cẩn thận suy nghĩ, từ đó hắn có thể tìm tòi ra nhiều điều.

Đầu tiên, tòa tháp cao này hắn là kết quả lưu lại từ thời kỳ Huy Hoàng vạn năm trước, hơn nữa có thể nói là kết tinh trí tuệ của Tử Linh pháp sư.

Tử Linh pháp sư sau khi thua thánh chiến, Trường Miên Vĩnh Hằng vùi sâu vào lòng đất, chưa từng bị người phát hiện, cho đến đất nứt ra khe hở cùng bên ngoài liên tiếp, khiến Long Hạo Thần tìm tới đây.

Trải qua hơn vạn năm, tòa tháp cao này chẳng những không bị bất cứ tổn hại nào, ngược lại còn bảo trì năng lượng tử vong cường đại. Hiển nhiên bên ngoài oán linh là chủ nhân tòa tháp dùng thủ đoạn đặc thù lưu giữ. Chủ tháp nghĩ chỉ có Tử Linh pháp sư mới có thể đi qua oán linh, kế thừa chức nghiệp. Hạo Nguyệt tồn tại, dùng khí thể linh hồn cường đại của nó chặn trụ oán linh, mang mình tới nơi này. Tất cả hoàn toàn có thể dùng "trùng hợp" để hình dung.

Là con trai quang minh, Long Hạo Thần đương nhiên không khả năng kế thừa Tử Linh pháp sư truyền thừa. Nhưng khi lời nói vang lên, cánh cửa sau lưng hắn đã đóng lại. Lấy trí tuệ và thực lực của chủ tháp, muốn phá cửa ra là không thể nào.

Như vậy, muốn rời khỏi đây, việc đầu tiên Long Hạo Thần cần làm là thông qua tầng thứ nhất khảo nghiệm, được đến tín vật của Trường Miên Thiên Tai Y Lai Khắc Tư.

Hơn nữa theo lời Trường Miên Thiên Tai Y Lai Khắc Tư, không khó phát hiện ra vị Tử Linh pháp sư cường đại này nhận định chỉ có Tử Linh pháp sư cấp sáu đến được đây, cũng là nói, khảo nghiệm tầng thứ nhất tháp cao này, là chuẩn bị dành cho Tử Linh pháp sư cấp sáu.

Nghĩ xong mấy thứ này, trên mặt Long Hạo Thần xuất hiện nụ cười khổ. Không cần nói, khảo nghiệm tầng thứ nhất tuyệt không đơn giản. Đối với mình mà nói, có thể sống sót trở ra hay không thì chưa biết. Hiện tại chỉ có thể dốc hết sức, cố gắng bắt lấy cơ hội ra ngoài.

Đang lúc hần suy tư nên làm sao đối mặt nguy hiểm chưa biết, thì thanh âm của Trường Miên Thiên Tai Y Lai Khắc Tư lại vang lên, mà lần này khiến Long Hạo Thần như rơi xuống hầm băng.

"Như vậy, tiếp theo để ta kiểm tra thuộc tính của ngươi là cái gì, để xem ngươi thuộc loại Tử Linh pháp sư nào."

Trắc nghiệm thuộc tính? Xong rồi. Long Hạo Thần trong đầu chợt trống rỗng. Trong quan niệm của hắn, Tử Linh pháp sư là hắc ám kéo dài, mặc kệ là thuộc tính nào cũng tuyệt không khả năng là quang minh! Nếu thuộc tính của mình bị vạch trần, lấy sự cường đại của Trường Miên Thiên Tai, sắp sửa gặp phải là cái gì đây?

"Hạo Nguyệt, đừng cửa!" Long Hạo Thần trong lòng vội ra lệnh Hạo Nguyệt. Theo đường cũ trở về tuy rằng cơ hội xa vời, nhưng sợ rằng chỉ có cách này.

Nhưng khi Long Hạo Thần ra lệnh thì thân thể Hạo Nguyệt đột nhiên kịch liệt chấn động. Long Hạo Thần không chút đề phòng bị ném bay. Hạo Nguyệt thì lùi ra sau mấy bước, tránh vị trí nguyên bản.

Hạo Nguyệt buông bỏ mình? Không thể nào.

Cả người Long Hạo Thần rơi vào kinh sợ khó hiểu, cùng lúc đó, một ánh sáng xám trắng từ trên trời giáng xuống, chính xác bao phủ người hắn.

Trong ánh sáng xám trắng tràn ngập khí thể khủng bố không cho phản kháng. Long Hạo Thần chỉ cảm thấy toàn thân lạnh lẽo, hơi thở tử vong không thể hình dung bằng lời, khiến dòng máu trên người hắn như bị đóng băng. Cảm xúc tuyệt vọng lần đầu tiên xuất hiện trong lòng Long Hạo Thần. Lúc trước khi đối mặt tam đại ma thần hắn còn có dũng khí đấu tranh, nhưng hiện tại cái gì cũng làm không được.

Chẳng lẽ mình vĩnh viễn ở lại nơi này sao? Trở thành một bộ phận oán linh?

Long Hạo Thần bị ánh sáng xám trắng chiếu tới chậm rãi từ chỗ bị Hạo Nguyệt bắn ra rơi xuống, chân đạp đất. Tia sáng khiến hắn tuyệt vọng không có công kích như trong tưởng tượng, cảm giác nó đem đến cho Long Hạo Thần cũng biến mất.

"Là thật sau? Lời di ngôn của ta thật sự bị kích phát? Nếu thật sự như vậy, vậy thì, ta quá hạnh phúc. Xem ra, ông trời đáng ghét không hoàn toàn vứt bỏ ta. Đồ đệ thân mến, ta nghĩ, ta có thể xưng hô người như thế. Ta tuyệt không cho phép trước khi người kế thừa ta sẽ chết. Bởi vì người là đồ đệ lý tưởng của ta, giống như ta có thuộc tính quang minh, Tử Linh Thánh pháp sư. Ha ha, đây nhất định là lần truyền thừa hoàn mỹ nhất! Thần ban phúc, không ngờ là quang minh thần ban phúc, ha ha!"

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 101

Giai Diệu Vĩnh Hằng

"Cái gì?" Long Hạo Thần kinh hô, tất cả ý thức biến thành trắng xóa.

Tử Linh Thánh pháp sư? Khó trách, khó trách Trường Miên Thiên Tai Y Lai Khắc Tư tự xưng hô mình là Tử Linh Thánh Thần mà không phải Tử Linh Thần. Chữ thánh dĩ nhiên là thánh của thần linh, đại biểu Quang Minh Thần Thánh.

Nguyên lai Tử Linh pháp sư cũng có thuộc tính quang minh. Điều này sao có thể? Chẳng lẽ Tử Linh pháp sư không phải là nên cũng thi thể và tử vong giao tiếp, đi trong âm u, tà ác?

Có thể nói, Y Lai Khắc Tư nói câu này đem đến cho Long Hạo Thần rung động hơn xa trước đó, hoàn toàn là đảo điên quan niệm.

Ánh sáng xám trắng lại hiện ra. Nhưng lần này chỉ bỏ lại một thứ lơ lửng trước mặt Long Hạo Thần.

Đó là một cái vòng cổ. Vòng cổ là một chuỗi viên bảo thạch trắng trong suốt cỡ hạt đậu. Bảo thạch tỏa ra ánh sáng trắng, hơi thở quang minh nhu hòa cho người cảm giác ấm áp tận đáy lòng. Nguyên bản không gian chỉ có hơi thở vong, hầu như bởi vì nó xuất hiện mà hoàn toàn biến thành quang minh. Quang nguyên tố nồng đậm đến có chút dính trong nháy mắt khiến Long Hạo Thần thông qua Thánh Dẫn Linh Lô bổ sung linh lực tiêu hao.

Trên vòng cổ còn có mặt dây không lớn, khoảng móng tay cái, cũng là màu trắng, là đầu lâu nhỏ. Vị trí đôi mắt nhấp nháy hỏa diễm kim sắc,

quang nguyên tố dính đặc lấy nó làm trung tâm khuếch tán ra ngoài.

"Đồ đệ yêu quý, đây là tín vật của ta, may mắn người không phải hắc ám Tử Linh pháp sư dơ bẩn, nếu không, ta chỉ có thể từ bỏ người. Vòng cổ này đi theo ta tám trăm chín mươi sáu năm, mãi đến giây phút ta trầm miên mới ngừng lại. A, người phải ghi nhớ, tuyệt đối đừng để người của Huy Hoàng giáo đình nhìn thấy nó, bởi vì tài liệu chế tác là đầu lâu Giáo Hoàng đời thứ nhất Huy Hoàng giáo đình. Hắc hắc, hiện tại tưởng tượng đám thần côn khi biết phần mộ của Giáo Hoàng đời thứ nhất bị ta khai quật, vẻ mặt như táo bón cả năm đó làm ta cảm thấy hưng phấn vô cùng. Vòng cổ tên là Giai Diệu Vĩnh Hằng, nó là tín vật của ta, cũng là chìa khóa mở ra Trường Miên Vĩnh Hằng. Nếu sau này người có đồng bạn tuyệt đối đáng tin, có thể mang họ tới đây quan sát một phen. Đương nhiên miễn là trong đó không ai có thuộc tính hắc ám dơ bẩn, làm ta chán ghét. Người mang họ tới, nếu có ai trong lòng muốn hại người, Trường Miên Vĩnh Hằng sẽ khiến hắn vĩnh viễn trường miên. Bắt đầu từ bây giờ, người chính là người kế thừa của ta, chủ nhân của Trường Miên Vĩnh Hằng."

Long Hạo Thần căn bản không có năng lực từ chối. Tiếng nói vừa dứt, quang nguyên tố ấm áp đến mức tận cùng tựa như chất lỏng nháy mắt ứa vào trong người hắn. Vòng cổ Giai Diệu Vĩnh Hằng bỗng xuất hiện trên cổ hắn, cái đầu tựa như thủy tinh trong suốt nằm vị trí ngực hắn.

Bỗng chốc Long Hạo Thần cảm giác toàn thân ấm áp tựa như ngâm trong nước nóng, cả người biến thành màu vàng. Tựa như trạng thái nhập vào thể chất quang minh. Nồng đậm quang nguyên tố ở trong các góc thân thể hắn, không ngừng vượt ve."Tiến tới đi, hài tử. Bắt đầu từ bây giờ, nơi này tất cả đều thuộc về người. Dù cho không có bất cứ khảo nghiệm nào, người cũng có thể tùy thời rời khỏi đây. Mong chờ người có thể sớm ngày xuất hiện trước mặt ta."

Nói xong câu cuối cùng, Trường Miên Thiên Tai Y Lai Khắc Tư thanh âm dần phiêu xa, xung quanh tuy như cũ một mảnh xám trắng hơi

thở tử vong, nhưng Long Hạo Thần đeo Giai Diệu Vĩnh Hằng tựa như mặt trời, từ người hắc không ngừng phóng ra ánh sáng vàng đậm đặc. Kỳ quái là phần ánh sáng này lại phối hợp với hơi thở tử vong, không hề xuất hiện xung đột.

Cánh cửa sau lưng Long Hạo Thần mở ra, nghĩa là hắc không cần thông qua bất cứ khảo nghiệm nào, tùy thời đều có thể rời đi nơi này. Mà bây giờ hắc đứng bất động ở đó, bởi vì vô số tin tức đang tràn vào đầu hắc, trở thành một phần ký ức. Những tin tức này đến từ Giai Diệu Vĩnh Hằng.

Tin tức bao gồm cả cách khống chế Giai Diệu Vĩnh Hằng, còn có khá nhiều tin Giai Diệu Vĩnh Hằng tự phong ấn, đa số là Trường Miên Thiên Tai Y Lai Khắc Tư đối với Tử Linh pháp sư cảm ngộ và cách tu luyện. Phần tin tức này thật sự quá khổng lồ và quan trọng, mặc kệ Long Hạo Thần không hy vọng trở thành Tử Linh Thánh pháp sư, nhưng tin tức như cũ không bị cản trở khắc sâu vào linh hồn hắc, vĩnh viễn không thể quên.

Hạo Nguyệt nằm ở sau lưng Long Hạo Thần lặng lẽ nhìn hắc, ba đầu sáu con mắt tản ra ánh sáng nhu hòa, ngẫu nhiên liếc nhìn sâu trong đại sảnh, trong mắt biểu lộ vài phần hồi ức, nhưng khi nhớ lại có mấy phần mờ mịt.

Long Hạo Thần đứng đó khoảng một tiếng đồng hồ mới dần thanh tỉnh. Lượng tin tức biến rộng ùa vào đầu đã khắc trong ký ức hắc, mà lúc này sắc mặt Long Hạo Thần tuyệt không dễ nhìn.

Dù cho Trường Miên Thiên Tai Y Lai Khắc Tư là Tử Linh pháp sư thuộc tính quang minh, nhưng rốt cuộc ông ta vẫn là Tử Linh pháp sư! Là thủ phạm một vạn năm trước khiến nhân loại gặp đại nạn, Long Hạo Thần sao có thể đồng ý trở thành người thừa kế của ông ta? Hắc không bao giờ chịu học tập bất cứ tử linh ma pháp nào.

Long Hạo Thần đột nhiên xoay người, ánh mắt sáng rực nhìn Hạo Nguyệt.

"Hạo Nguyệt, người sớm biết nơi này là cái gì, đúng hay không?"

Long Hạo Thần có chút tức giận, nếu Hạo Nguyệt có thể báo cho hắn biết trước mọi chuyện, hắn sẽ không lựa chọn tiến vào. Mặc dù Giai Diệu Vĩnh Hằng cho hắn cực lớn tăng phúc, hơn nữa tăng cao thực lực, nhưng hắn không muốn nhận những thứ này. Khi đã đeo lên Giai Diệu Vĩnh Hằng thì không cách nào tháo xuống.

"Ừ, ừ..." Hạo Nguyệt ba đầu sáu con mắt tràn ngập vô tội, chớp mắt, truyền tin tức cho Long Hạo Thần.

Cảm thụ nó truyền đến tin tức, Long Hạo Thần sắc mặt dần biến đổi, từ phần nộ chuyển thành kinh ngạc.

"Đại Dự Ngôn Thuật? Thiên phú kỹ năng của người?" Long Hạo Thần tròn mắt nhìn Hạo Nguyệt, vẻ mặt tràn ngập khó tin.

Hạo Nguyệt lại cho hắn biết nó có năng lực Đại Dự Ngôn Thuật, ở một phương diện nào đó có thể tiên tri tương lai xảy ra một số việc. Mà tiến nhập tòa tháp này chính là tiên tri của nó, chẳng qua nó không cảm thụ rõ ràng lắm, chỉ biết nơi này sẽ đem đến kỳ ngộ cho Long Hạo Thần và không có bất cứ nguy hiểm gì. Cho nên mới kiên trì để Long Hạo Thần vào đây.

Mặt hiện nụ cười khổ, Long Hạo Thần đi tới trước mắt Hạo Nguyệt, ôm lấy cái đầu Tiểu Quang.

"Xin lỗi, là ta không tốt, ta không nên nghi ngờ người. Chỉ là mọi thứ xảy ra cho ta đã kích quá lớn. Lại tự xưng trở thành người thừa kế của Tử Linh Thánh pháp sư, đây thật là..."

Tiểu Quang, Tiểu Hỏa và Tiểu Thanh đều nhích lại gần dựa vào người hắn.

"Hạo Nguyệt, người nói ta phải làm sao đây? Chúng ta cứ vậy rời đi, coi như mọi chuyện chưa phát sinh được không? Đợi ta rời đi rồi,

Trường Miên Vĩnh Hằng này sẽ tiến vào nơi khác."

Hạo Nguyệt tam đầu gật gật lại lắc lắc.

Long Hạo Thần nghi hoặc nói.

"Người là nói đây cũng là kỳ ngộ, không cần phải học tập tử linh ma pháp, ở chỗ này học hỏi cũng được?"

Hạo Nguyệt gật đầu liên tục.

Long Hạo Thần nhíu chặt lông mày, chìm đắm trong suy nghĩ. Có thể nói trong lòng hắn rất băn khoăn. Trường Miên Vĩnh Hằng cho hắn trùng kích rất lớn, đặc biệt là tử linh ma pháp lạc ấn ký vào trí nhớ hắn. Mặc kệ hắn cực kỳ không muốn, không thể quăng bỏ những ký ức. Giai Diệu Vĩnh Hằng đeo trên cổ cho hắn được đến lợi ích.

Long Hạo Thần ngay từ đầu không phải người tham lam, ngược lại người khác tốt với hắn một phần, hắn trả lại mười phần. Mặc kệ hắn cỡ nào không muốn, sự thật là hắn được Trường Miên Thiên Tai Y Lai Khắc Tư cho ích lợi, hơn nữa là lợi ích không có chỗ hỏng, điều này làm hắn khó chịu.

Một lát sau, Long Hạo Thần chậm rãi ngẩng đầu lên, thở dài một tiếng nói.

"Có lẽ người nói đúng, nhưng ta không thể tự quyết định. Có hay không nhân đây học hỏi, phải chờ nghe ý kiến đồng bạn đã. Nhưng hiện tại chúng ta nên thử xem khảo nghiệm rốt cuộc là cái gì. Ít nhất bảo chứng nếu đồng bạn cùng ta tới đây, có thể an toàn rời đi."

Một tầng sáng vàng mờ lung được Long Hạo Thần dẫn dắt bắn ra khỏi ngực hắn, rơi vào người Hạo Nguyệt, bỗng chốc cho bạn tốt gia tăng một tầng ánh sáng vàng. Thoạt nhìn Hạo Nguyệt ngay cả vảy cũng thành màu vàng.

Đây là tác dụng của Giai Diệu Vĩnh Hằng. Dựa theo ký ức nó cho Long Hạo Thần, muốn ở đây học hỏi mà không phải trở thành kẻ địch của Trường Miên Vĩnh Hằng, chỉ có Giai Diệu Vĩnh Hằng hơi thở bao trùm mới được.

Xoay người, Long Hạo Thần thu hồi tay trái Thánh Linh thuần, từ trong người triệu hoán ra Lam Vũ, Quang Phù Dung.

Khoảnh khắc Lam Vũ, Quang Phù Dung xuất hiện, Long Hạo Thần ngơ ngẩn. Bởi vì hần kinh ngạc phát hiện, thanh vũ khí công kích cường đại của mình biến hóa có chút kỳ dị.

Bề ngoài nó không có gì biến đổi, nhưng ánh sáng tỏa ra thì khác hẳn. Nhìn Lam Vũ, Quang Phù Dung trong tay, chợt cho Long Hạo Thần cảm giác được nước ôm lấy, thân thể tràn ngập thoải mái. Thân kiếm tỏa ra ánh sáng vàng mờ lung, chuẩn xác mà nói là khói vàng, có chút mịn mờ nhưng tràn ngập hơi thở quang và nước.

Khói vàng tràn ngập ở mũi kiếm trong phạm vi một mét, bành bồng bay. Khi Long Hạo Thần rót linh lực vào trong đó, nháy mắt khói vàng ngưng kết lại, ở mũi kiếm thành kiếm quang dài hơn ba mét.

Tiến hóa? Long Hạo Thần còn nhớ rõ điện chủ Kỵ Sĩ Thánh Điện, minh chủ Thánh Minh Dương Hạo Hàm từng nói, đặc điểm lớn nhất của Lam Vũ, Quang Phù Dung là tiến hóa. Chẳng lẽ nói mấy tháng gần gũi, có Thánh Dẫn Linh Lô ôn dưỡng, nó đã hoàn thành một lần tiến hóa?

Nhìn Lam Vũ, Quang Phù Dung phát ra quang nguyên tố dao động, Long Hạo Thần có thể chắc chắn rằng thanh trường kiếm kỳ dị này ít nhất là vũ khí đẳng cấp Huy Hoàng. Thậm chí còn cao hơn nữa không chừng.

So với bên tay phải Thánh Linh chỉ tản ra ánh sáng trắng nhạt, Long Hạo Thần bản năng chuyển đổi trọng kiếm trong hai tay, đem Lam Vũ, Quang Phù Dung nắm ở tay phải. Hành động này cũng có nghĩa là hần

chọn từ bỏ tác dụng Thánh Linh sáo trang. Lam Vũ, Quang Phù Dung trở thành vũ khí cố định của hắn, dùng thêm Thánh Linh kiểm chỉ để phối hợp mà thôi.

Tuyển chọn như vậy, hiển nhiên là bởi vì tác dụng Lam Vũ, Quang Phù Dung đem đến đã vượt qua Thánh Linh sáo trang.

Giai Diệu Vĩnh Hằng mang đến rất nhiều ký ức cho Long Hạo Thần, nhưng đối với cách học tập trong Trường Miên Vĩnh Hằng thì chỉ dẫn chỉ có một, hướng tới trước!

Không có cười trên Hạo Nguyệt, hai tay Long Hạo Thần nắm trọng kiếm đi tới trước, mỗi một bước đều vững chắc, toàn tâm cảm giác xung quanh tùy thời xuất hiện nguy hiểm.

Một bước, hai bước, ba bước...

Khi hắn làm theo Giai Diệu Vĩnh Hằng chỉ dẫn đi tới bước thứ tư thì đột nhiên, Long Hạo Thần ngừng bước, hai tay giơ trước ngực, cảnh giác nhìn hướng đằng trước.

Hai luồng sáng trắng không chút báo trước lóa sáng cách hắn năm mét. Hai thân hình to lớn từ dưới đất chui lên.

Hai thân hình này là xương khô cực lớn, trắng hếu nhưng tràn ngập hơi thở tử vong và quang minh.

Hai xương khô hình người cao hai mét năm, dưới chân có ba đạo kim sắc quang hoàn, không ngờ là Tín Niệm quang hoàn, Cường Kích quang hoàn, Dũng Khí quang hoàn mà Long Hạo Thần rất quen thuộc. Tay phải cốt thuần, tay trái cốt đao. Vị trí hốc mắt thiêu đốt ánh lửa kim sắc giống như Giai Diệu Vĩnh Hằng, chẳng qua ánh lửa không tinh thuần như Giai Diệu Vĩnh Hằng.

Oành, oành, oành

Hai xương khô bước chân trầm trọng vọt thẳng tới Long Hạo Thần, lãnh liệt áp bách nháy mắt bùng nổ, chúng nó thi triển lại giống kỹ năng xung phong của nhân loại.

Long Hạo Thần chân đạp Cửu Long Bộ mau chóng nhảy hướng bên trái, ít nhất hẳn có thể đồng thời có hai phương hướng công kích xương khô.

Tay trái Thánh Linh kiếm chém ngang, Thần Ngự Thuần.

*Đình đang! *

Trong tiếng gầm rú mãnh liệt, Long Hạo Thần ở trạng thái Thần Ngự Thuần vậy mà bị đẩy lui hơn ba bước, miễn cưỡng đứng vững.

Mạnh quá.

Tuy Long Hạo Thần không biết cụ thể nội linh lực đã tới trình độ nào, nhưng đại khái đoán có được Giai Điều Vĩnh Hằng rồi, nội linh lực cũng trên ba ngàn năm trăm. Dưới tình huống này còn bị khô lâu đẩy lui, có thể thấy khô lâu thực lực tương đương với nội linh lực bảy, tám ngàn. Đây chính là Trường Miên Vĩnh Hằng cho hẳn khảo nghiệm thứ nhất!

Một khô lâu khác không tấn công Long Hạo Thần, mà là bay thẳng hướng Hạo Nguyệt. Mắt thấy sắp đụng vào Hạo Nguyệt.

Ánh sáng trắng chợt lóe, khô lâu bị kéo lại, chỉ còn cách Hạo Nguyệt một mét thì chuyển thân hình, bay ngược hướng Long Hạo Thần, đích thị là Thánh Dẫn Linh Lô. Từ đầu tới cuối, Hạo Nguyệt dường như không hề thấy gì hết, ba cái đầu tự ngâm xương chú ngữ. Đây là ăn ý, tin tưởng giữa nó và Long Hạo Thần.

*Đình đang! *

Lại một tiếng va chạm, lần này là Long Hạo Thần phát động công kích. Thánh Linh kiếm ngăn chặn đối thủ một đao, Lam Vũ, Quang Phù Dung nhờ vào Quang Báo Thủ tăng phúc chém hướng khô lâu. Khô lâu

tay trái thuận vung ngang chặn Lam Vũ, Quang Phù Dung, phát ra tiếng va chạm mạnh.

Lam Vũ, Quang Phù Dung sau khi tiến hóa, quả nhiên khác với bình thường. Ánh sáng vàng quét qua, để lại dấu vết sâu một tắc trên cốt thuần.

Xung phong, Long Hạo Thần đột nhiên tăng tốc hướng mé bên, tránh né công kích của khô lâu bị Thánh Dẫn Linh Lô kéo tới. Thân hình vòng lại, một Quang Trảm Kiếm chém ra.

Bỗng chốc ánh sáng vàng trên thân Lam Vũ, Quang Phù Dung bùng cháy mạnh mẽ. Kiếm khí sắc bén lãnh liệt cùng với Quang Trảm Kiếm đồng thời bạo phát. Nhưng điều này không dọa được hai khô lâu. Chúng nó vung tấm thuẫn trước mặt, tự phóng ra kỹ năng Thánh Quang Thấm, nghênh hướng Quang Trảm Kiếm, xông tới chỗ Long Hạo Thần.

Ngay lúc này Hạo Nguyệt rút cuộc hoàn thành ma pháp. Phong nhãn, hỏa cầu, quang kiếm phóng đại đồng thời bắn hướng đui phải một khô lâu. Hơn nữa lựa chọn công kích khô lâu bị Thánh Dẫn Linh Lô của Long Hạo Thần lôi kéo.

Hai khô lâu có thuộc tính quang minh so với Long Hạo Thần tưởng tượng còn khó đối phó. Con khô lâu bị ma pháp của Hạo Nguyệt bao vây lại có linh cảm rất mạnh, đột nhiên làm động tác ngồi xổm, lấy cốt thuẫn chặn trước mặt.

Trong ba tiếng ầm vang, Long Hạo Thần rung động nhìn thấy trên người khô lâu phát ra ánh sáng vàng, lại là Quang Báo Thủ. Chính là nói nó dựa vào Thần Ngự Thuần chặn công kích của Hạo Nguyệt. Một khô lâu thì vội vàng xông hướng Long Hạo Thần.

Cốt đao trắng tinh lấp lánh ánh sáng thần thánh, không ngờ là thánh kiếm, chém xuống đầu Long Hạo Thần.

Đối mặt linh lực áp chế trình độ này, Long Hạo Thần không dám sử dụng chiêu bài Đấu Suất Toàn Viên Kiếm. Bởi vì khô lâu có thể dựa vào linh lực ưu thế vắng hẳn ra.

Ong-

Mảng lớn sương mù đột nhiên từ Lam Vũ, Quang Phù Dung phóng ra, Long Hạo Thần giơ ngang, như cũ dùng Thần Ngự Thuẫn.

*Oành ùng ùng! *

Đối mặt công kích thánh kiếm của khô lâu, Long Hạo Thần cứ như vậy cứng rắn ngăn cản, hơn nữa lần này không chút lùi lại.

Trên cốt đao của khô lâu lại nứt ra một đường, cốt đao không phải bị vỡ ra mà là dán chặt Lam Vũ, Quang Phù Dung vắng sang bên, mạnh đập vào mặt đất.

Không biết mặt đất làm bằng tài liệu gì, đối mặt thánh kiếm cường lực của khô lâu, vậy mà chỉ phát ra hỏa hoa, không chút tổn hại.

Một tiếng rỗng ngâm to rõ từ người Long Hạo Thần phát ra. Lấy Lam Vũ, Quang Phù Dung và Thánh Linh kiếm làm dẫn, kỹ năng công kích Trường Giới ký sĩ cấp năm, Thăng Long Kích bộc phát. Trong tiếng rỗng ngâm, thậm chí kèm theo tiếng kêu *ong ong* kỳ dị.

Lúc này khô lâu ở vị trí bất lợi, cốt đao chém trên mặt đất bị lực phản chấn ảnh hưởng, Long Hạo Thần phát động một chiêu kia vừa đúng lúc.

Tình thế gấp rút, khô lâu chỉ có thể dùng cốt thuẫn ngăn cản công kích của Long Hạo Thần, tiếng gầm chói tai. Lần này khô lâu bị Long Hạo Thần mạnh đung, tại chỗ lăn một vòng. Khi nó lần nữa đứng lên, cốt thuẫn đã nứt vỡ phân nửa.

Đối với Long Hạo Thần, một kích kia quan trọng là tăng cường niềm tin. Có thể đỡ công kích cường đại của đối phương, hơn nữa phá hư cốt thuẫn, nguyên nhân chỉ có một, Quang Chi Đăng Dạng.

Khi Thần Ngự Thuần gia nhập Quang Chi Đẳng Dạng nguyên tố sóng địa chấn, chẳng những lực phòng ngự tăng nhiều, hơn nữa còn có hiệu quả giảm bớt lực. Cho nên thánh kiếm của khô lâu không thể hoàn toàn gây áp lực trên Lam Vũ, Quang Phù Dung.

Ngay cả Long Hạo Thần đều không nghĩ tới, khi Lam Vũ, Quang Phù Dung phối hợp với Quang Chi Đẳng Dạng, lại biến thành sắc bén như vậy. Sức chiến đấu của khô lâu tuy mạnh, nhưng hiển nhiên không giỏi phòng ngự. Tựa như ban đầu mình không có trang bị thuận tay.

Một khô lâu khác không thể xuất hiện trước mặt Long Hạo Thần, thay thế đồng bạn cản trở công kích tiếp đến của hắn. Bởi vì sau khi Hạo Nguyệt phóng ra ba ma pháp thì cũng phát động một chuỗi công kích.

Thân hình khổng lồ vọt lên trước, ba ma pháp không quá mạnh nhưng cực kỳ thực dụng từ người nó bắn ra.

Hỏa nguyên tố Phòng Ngự Hỏa Hoàn, quang nguyên tố Quang Chi Đẳng Dạng, lại thêm phong nguyên tố Tật Phong Cuồng Vũ.

Ba ma pháp này chỉ có một tác dụng, chính là trùng kích. Dù khô lâu có Thần Ngự Thuần, một đại kỹ năng của kỵ sĩ, thì dưới trùng kích của ba kỹ năng, cũng bị đung văng một bên. Chỉ mấy bước khoảng cách cho Long Hạo Thần tranh thủ thời gian.

Thái Dương Hỏa nồng đậm chỉ trong nháy mắt từ Lam Vũ, Quang Phù Dung bốc lên. Quang Chi Đẳng Dạng cao tầng chấn động khiến Thái Dương Hỏa tán ra một tầng mờ lung mờ cảm.

Đột Kích. Diệu Nhật Trảm.

Không cần khi ngờ, Diệu Nhật Trảm uy lực không sánh bằng thánh kiếm, nhưng ưu thế ở chỗ không cần thời gian dài tích lũy như thánh kiếm. Lấy tu vi hiện tại của Long Hạo Thần, hoàn toàn có thể phát động kỹ năng này.

Phối hợp các kỹ năng là việc rất kỳ diệu. Ví dụ Diệu Nhật Trảm phối hợp Thái Dương Hỏa, không phải mỗi Trường Giới kỹ sĩ đều có tri thức này. Nhưng Long Hạo Thần chính là con trai của Long Tinh Vũ Phán Xét và Thẩm Phán Thần Ấn kỹ sĩ!

Hai đoàn liệt dương lấp lánh, song kiếm của Long Hạo Thần trong khoảnh khắc này chợt biến mất. Thái Dương Hỏa tỏa sáng ngưng tụ thành hai đoàn liệt dương, hơi thở quang minh nóng cháy chợt tăng vọt.

Trong lúc này, có thể nhìn ra chênh lệch trang bị. Cùng là Thái Dương Hỏa và Diệu Nhật Trảm, Thánh Linh kiếm huyền hóa ra liệt dương nhỏ hơn Lam Vũ, Quang Phù Dung gấp đôi.

"Grao!!!"

Khô lâu không khoanh tay chịu chết, nó găm lên, hỏa diễm kim sắc trong con người đột nhiên tăng cường, khiến toàn thân nó dâng lên tầng hỏa diễm vàng nhạt. Nó lại từ bỏ cốt thuần, hai tay nắm đao làm động tác chém. Trong phút chốc, không khí quanh người khô lâu dường như mau chóng tụ tập hướng nó, ngay cả Long Hạo Thần cũng sản sinh ra lực kéo. Một đao khủng bố kia, lại đem không khí chém rách, phát ra tiếng kêu to thê lương. Cốt đao trong tay nó hoàn toàn biến thành ánh sáng vàng sáng ngời. Một kích kia cho Long Hạo Thần cảm giác không thể ngăn chặn.

Một kích kia, cho Long Hạo Thần cảm giác tựa như khai thiên lập địa, đáng sợ không phải lực công kích mà là nó đem lại áp bách. Áp bức khiến Long Hạo Thần không thể không đánh bừa.

Hai đoàn liệt dương ở trên không trung giao nhau, linh lực toàn diện bộc phát. Đại Dự Ngôn Thuật làm thành Thập Tự Trảm, đồng thời đánh hướng thanh cốt đao.

Tiếng đánh và ánh sáng vàng tựa như pháo hoa bắn ra, trong phút chốc chiếu sáng phạm vi trăm mét vuông.

Cả người Long Hạo Thần bắn ngược ra, trong tay Lam Vũ, Quang Phù Dung tựa như tiếng rỗng ngâm kêu ù ù, đồng thời cả người hấn cũng lấp lánh ánh sáng vàng. Linh Hồn Xiềng Xích có hiệu quả sinh mệnh cùng chung đã phát huy, đồng bạn ở trên sườn núi đã thay hấn gánh vác thương tổn một kích kia.

Uy lực của khô lâu thật quá khủng bố. Nên biết công kích của Long Hạo Thần bao gồm Quang Chi Đãng Dạng, Diệu Nhật Trảm, Thái Dương Hỏa và Thập Tự Trảm, bốn kỹ năng, linh lực toàn bộ phát ra, còn có tác dụng của Lam Vũ, Quang Phù Dung. Một kích tập hợp nhiều uy lực như vậy, lại bị đánh bay, đây vẫn là hấn đã chiếm thời cơ trước, khi khô lâu bị đánh văng ra ngoài.

Long Hạo Thần có thể chắc chắn, nếu không phải mình lấy Lam Vũ, Quang Phù Dung ngăn cản công kích của khô lâu, lại thêm cốt đao không tính vũ khí trang bị, thì chỉ sợ một kích kia khiến mình đứt thành hai. Nếu là Thánh Linh kiếm thì chắc cũng gãy rồi.

Hai cổ tay hấn đã rách, cánh tay bủn rụn, ngực khó chịu.

Khô lâu này so với trong tưởng tượng càng khó đối phó nhiều, xem ra linh lực của nó không chỉ đạt tới cấp sáu, ngay cả kỹ năng cũng giống nhau. Trừ không biết bay ra, khô lâu tựa như cấp Huy Diệu kỵ sĩ.

Tuy nhiên khô lâu một đao đánh bay Long Hạo Thần, nhưng chính nó cũng không dễ chịu. Cốt đao không cứng rắn đã thành mảnh vụn, Lam Vũ, Quang Phù Dung lưu lại một đường vết thương sâu trên ngực nó. Nóng cháy Thái Dương Hỏa đang thiêu đốt thân thể nó, xem như tổn thương nặng khô lâu này.

Đây chỉ là một con khô lâu mà thôi, còn một cái khác đâu? Long Hạo Thần miễn cưỡng đứng lên, điều hòa nội linh lực trong người, ánh mắt quét hướng Hạo Nguyệt.

Hấn liếc mắt một cái, chợt trở nên ngưng ngẩn.

Rầm một tiếng, không ngờ khô lâu bị Hạo Nguyệt dùng cái đuôi to quét ngang thắt lưng, ném bay ra xa, va đập cùng với khô lâu bị Thái Dương Hỏa thiêu đốt. Hai khô lâu đồng thời lăn tròn.

Hạo Nguyệt năng lực vật lộn mạnh như vậy? Đây là lần đầu tiên Long Hạo Thần nhìn thấy Hạo Nguyệt chủ động công kích. Ngay sau đó, hắn nhìn thấy một chuỗi ma pháp oanh tạc. Quang hệ, hỏa hệ, phong hệ, ba ma pháp cấp thấp tựa như bão táp tấy lửa hai khô lâu. Tuy không triệt để phá hủy chúng, nhưng uy lực cường đại đủ áp chế chúng tạm thời không thể động đậy.

Long Hạo Thần hít sâu, lòng thầm nghĩ. Hiện tại Hạo Nguyệt chỉ sợ ít nhất tu vi ở đỉnh cấp sáu ma thú, hơn nữa còn là bậc ba. Dưới tình huống không tính trạng bị, chỉ so đấu thực lực, sợ là chính mình chưa chắc thắng nổi Hạo Nguyệt! Nhìn hình dạng nó, ngoại linh lực hắn là khá mạnh, ít nhất mình không khả năng sánh bằng.

Đúng lúc này, Long Hạo Thần cảm giác vùng ngực chợt ầm ập mau chóng lan tràn tới khắp toàn thân. Lúc trước vì nghênh đón đao của khô lâu mà ngực nghệt thở chợt biến mất. Cảm giác ầm ập trôi qua tứ chi, hai tay đau nhức cũng yếu bớt. Dường như chỗ cổ tay bị xé rách tùy theo khép kín, không đổ máu tiếp.

Giai Diệu Vĩnh Hằng, không cần nghi ngờ, chính nó đem đến tác dụng trị liệu cường đại như vậy.

Không chút do dự, Lam Vũ, Quang Phù Dung trong tay Long Hạo Thần lần nữa lóe sáng, thân hình nửa xoay, một luồng sáng đỏ đột nhiên chiếu rọi trên mình khô lâu bị trọng thương. Ngay sau đó, trong tiếng rùng ngâm khe khẽ, Lam Vũ, Quang Phù Dung hóa thành hai mũi nhọn màu xanh và vàng bắn ra.

Quang Vũ Phù Dung Thứ.

Khi phát động một kích kia, đồng thời Long Hạo Thần cũng cẩn thận quan sát nó phát ra hiệu quả và tự thân tiêu hao. Hắn vui mừng phát hiện,

cùng với Lam Vũ, Quang Phù Dung tiến hóa, chính mình lần này phát động Quang Vũ Phù Dung Thứ thì linh lực tiêu hao ít hơn nhiều. Tuy như cũ mất hai ngàn linh lực, nhưng lấy tổng số linh lực hiện tại, không đến mức phóng ra một chiêu kia thì mất đi sức chiến đấu.

Uy thế của Lam Vũ, Quang Phù Dung không bởi vì linh lực tiêu hao giảm thiểu mà hạ thấp, ngược lại càng cường.

Vốn một kích kia là hai ánh sáng hợp lại cùng một chỗ bộc phát lực xuyên thấu siêu cường, nhưng lần này thì khác. Bay trên không trung, ánh sáng xanh thế nhưng dần biến mất, triệt để dung nhập ánh sáng vàng. Khi ánh sáng vàng trúng mục tiêu bùng nổ, toàn thân khô lâu đều biến thành màu băng lam, không ngờ có hiệu quả đóng băng.

*Oành! *

Nguyên bản khô lâu nỗ lực dập tắt Thái Dương Hỏa chợt biến thành mảnh vụn. Khi Quang Vũ Phù Dung Thứ bạo phát nháy mắt khuếch tán vàng sáng lam nhạt, thậm chí khiến đồng bạn của nó cũng tạm ngừng, liên tiếp bị mấy ma pháp của Hạo Nguyệt oanh kích tại chỗ lăn mấy vòng.

Rốt cuộc xử lý một con.

Long Hạo Thần coi như thở ra, đúng lúc này, tình cảnh quái dị xuất hiện. Một luồng sáng trắng như điện xẹt xuất hiện trước mặt Long Hạo Thần. Long Hạo Thần tiềm thức lấy Thánh Linh kiếm đi ngăn cản. Nhưng như nhập vào hư vô, luồng sáng trắng không chịu lực cản, trong chớp mắt đã dung nhập vào người Long Hạo Thần. Bỗng chốc cảm giác thoải mái ấm áp xuất hiện nơi ngực hần.

Long Hạo Thần vội vàng tĩnh tâm nhìn, kinh ngạc phát hiện phía trước Thánh Dẫn Linh Lô bên trên bay bổng một giọt chất lỏng trắng. Khiến người kinh ngạc là giọt chất lỏng này tinh thuần.

Nó không có bất cứ thuộc tính nào, hơn nữa cao độ áp súc. Long Hạo Thần có thể khẳng định, nồng độ năng lượng một giọt chất lỏng trắng tương đương với mười tích Dịch Thái Linh Lực.

Hai khô lâu chỉ còn lại một, chiến đấu kế tiếp không có gì đáng nói. Long Hạo Thần hấp thụ giáo huấn lần trước, cùng Hạo Nguyệt phối hợp, lợi dụng năng lực Khiên Dẫn của Thánh Dẫn Linh Lô, thủy chung không để khô lâu tập trung chính mình, có cơ hội phát động kỹ năng chém cường đại kia. Rốt cuộc lợi dụng năng lực phòng ngự không bằng lực công kích thêm trí tuệ cấp thấp của nó, xử lý xong.

Chẳng qua, sau khi giải quyết hai khô lâu, Long Hạo Thần chỉ cảm thấy thể xác và tinh thần kiệt quệ. Hắn giật mình phát hiện, linh lực của mình lại tiêu hao vượt qua tám mươi phần trăm. Ngay cả Hạo Nguyệt cũng tiêu hao không ít ma lực.

Khoảnh khắc con khô lâu thứ hai bị giải quyết, cũng một giọt chất lỏng trắng nhập vào thân thể hắn, kết hợp với giọt trước trước.

Long Hạo Thần không tính toán đi tiếp. Lấy trạng thái của hắn hiện giờ, lại thêm hai khô lâu như vậy, không có khả năng chiến thắng.

Đánh chết hai khô lâu chỉ là thử nghiệm, xem mảnh vụn xương trắng dần biến mất, Long Hạo Thần suy tư khoanh chân ngồi trên đất, thúc đẩy Dịch Thái Linh Lực thử đồng hóa hai giọt chất lỏng trắng.

Khiến hắn hưng phấn là hai giọt năng lượng tinh thuần không thuộc tính kia không chút phản kháng, chỉ tiếp nhận linh lực của hắn dung nạp, trở thành một bộ phận linh lực. Hơn nữa tựa như hắn đã đoán, mỗi một giọt năng lượng thể lỏng gia nhập tiến vào, đều vì hắn gia tăng hơn mười điểm linh lực.

Chẳng qua Long Hạo Thần rất buồn bực, bởi vì lúc này linh lực của hắn không sung túc. Hai giọt năng lượng thể lỏng chỉ phụ trợ hắn hồi phục linh lực mà thôi, không có chân chính gia tăng tổng sản lượng linh lực.

Long Hạo Thần lập tức hiểu được vấn đề, tiêu, nên đợi linh lực toàn bộ hồi phục rồi mới hấp thu chúng nó.

Chiến thắng một khô lâu có thể tăng mười điểm linh lực! Đây so với tu luyện càng nhiều. Tuy hai khô lâu khá mạnh, nhưng cho mình chỗ tốt cũng rõ ràng.

Có Giai Diệu Vĩnh Hằng, Long Hạo Thần ở tháp Vĩnh Hằng tràn ngập hơi thở tử vong này, dùng không đến một tiếng đồng hồ đã hồi phục toàn bộ linh lực.

Đứng dậy lần nữa, Long Hạo Thần không có tiếp tục tiến tới trước. Hắn phải rời khỏi nơi đây.

Lần này trải qua Trường Miên Vĩnh Hằng, cho hắn mang đến trùng kích rất lớn. Hắn đối với Trường Miên Thiên Tai Y Lai Khắc Tư tràn ngập tò mò. Nhưng hắn hiểu rõ, muốn điều tra tình huống chân chính của trận tai nạn một vạn năm trước, chỉ sợ đợi mình lên tới tầng bảy mới được. Hiển nhiên việc này không thể trong một, hai ngày có thể làm được. Tử Linh Thánh Thần làm ra cấm chế, không có tu vi cấp chín, chính mình không có khả năng trèo lên đỉnh tháp cao.

Long Hạo Thần trong lòng nguyên bản không thích đựng độ hai khô lâu đã bớt rất nhiều. Mình không muốn nhận truyền thừa của Trường Miên Thiên Tai Y Lai Khắc Tư, tuyệt không ảnh hưởng mình xem nơi này như chỗ học tập. Không cần nói, Trường Miên Vĩnh Hằng còn có vô số vật kỳ bí chờ hắn khám phá.

Còn về có đem nơi này cộng hưởng với đồng bạn hay không, chờ hắn trở lại suy nghĩ rõ ràng rồi tính sau, ít nhất phải chờ cùng Thái Nhi bàn bạc đã. Dù sao, bốn chữ Tử Linh pháp sư cho nhân loại rung động không phải nhỏ!

Nghĩ xong rồi, Long Hạo Thần cảm giác trong lòng rộng mở rất nhiều, nên quay về. Hắn tiến vào trong này ít nhất hơn mười tiếng đồng hồ, Hạo Nguyệt lại đi theo mình tới đây.

Nghĩ đến đây, Long Hạo Thần gọi Hạo Nguyệt một tiếng, xoay người đi hướng ngoài tháp.

Đúng lúc này, Hạo Nguyệt đột nhiên phát ra thanh âm ư ư, ngăn cản đường đi của Long Hạo Thần.

"A?" Long Hạo Thần nghi hoặc nhìn nó. "Sao vậy?"

Tiểu Quang ngẩng đầu tới trước mặt Long Hạo Thần, phun ra một viên châu màu vàng nhạt.

Long Hạo Thần bản năng đón lấy, khoảnh khắc viên châu vàng rơi vào trong tay, bắn ra một luồng sáng vàng, trực tiếp chui vào giữa trán Long Hạo Thần.

Một đoạn ký ức không dài khắc trong đầu Long Hạo Thần.

"Tu La Trảm, ngưng linh lực dĩ dụ chi, trảm càn khôn vu lãng lãng..."

Đây là ký ức một loại kỹ năng, còn là kỹ năng cấp sáu. Đó chẳng phải là một chiêu trí mệnh lực sát thương khủng bố, mà lúc trước khô lâu huyết chém Long Hạo Thần làm hai?

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 102

Ác Ma Lĩnh Chủ Cấp Bảy

Đọc Truyện Online Tại Truyện FULL

Học tập kỹ năng Tu La Trảm rất đơn giản, chỉ cần rót linh lực vào trong là được. Đường nhiên muốn chân chính lĩnh ngộ uy lực kỹ năng thì cần không ngừng học tập.

Phương pháp sử dụng khi hấn bị ánh sáng vàng kia ảnh hưởng, hoàn toàn hiện trong đầu Long Hạo Thần, hiển nhiên đó là ký ức Giai Điều Vĩnh Hằng nhét vào đầu hấn.

Không chút do dự, Long Hạo Thần quyết chí học Tu La trảm. Hiện tại hấn thiếu chính là kỹ năng cường công chính diện. Uy lực của Tu La trảm bản thân hấn đã cảm nhận qua, nếu không có cùng đồng bạn chung sinh mệnh, một kích kia chỉ sợ hấn bị thương nặng. Khi linh lực rót vào viên cầu vàng dần biến mất, phương pháp sử dụng của Tu La trảm khắc sâu trong óc Long Hạo Thần. Hấn thử chút, uy lực to lớn đồng thời Tu La trảm cần tiêu hao linh lực khá kinh khủng, cao tới một ngàn điểm linh lực.

Xem ra nó tiêu hao không nhiều như Quang Vũ Phù Dung Thứ. Đừng quên Quang Vũ Phù Dung Thứ là kỹ năng kèm theo, khi sử dụng cần dùng linh lực kích phát Lam Vũ, Quang Phù Dung. Hơn nữa Quang Vũ Phù Dung Thứ uy lực lớn, phạm vi công kích cũng lớn. Mà phạm vi công kích của Tu La trảm thì chỉ bằng phạm vi vũ khí linh lực.

Đương nhi Tu La trăm cũng có ưu thế của nó. Trong vòng năm mét, không quan tâm kẻ địch có bất cứ kỹ năng né tránh nào. Chỉ cần điểm này cũng đủ bù đắp khuyết điểm lớn. Dù sao đây không phải kỹ năng thường dùng. Hơn nữa trong đám kỹ năng cấp sáu, lực công kích hẳn là số một, số hai, thích hợp cho chiến sĩ và kỵ sĩ học tập. Nếu thêm vào Quang Chi Đăng Dạng tăng phúc, uy lực một kích kia rất cuộc mạnh cỡ nào?

Khảo nghiệm và thu hoạch, Tu La trăm dĩ nhiên có thể gia tăng thực lực của Long Hạo Thần, nhưng đối với hắn thì quan trọng là nhận thức khảo nghiệm trong tháp Vĩnh Hằng.

Linh lực và kỹ năng mạnh mẽ, hơn nữa xem ra không chỉ hạn chế chỉ Tử Linh Thánh pháp sư được sử dụng. Phát hiện này đối với hắn mà nói so với khám phá bảo tàng càng có tác dụng lớn. Nếu có thể liên tục tu luyện trong này, tốc độ tăng thực lực ít nhất gấp mấy lần so với tự mình tu luyện!

Hít sâu một hơi, Long Hạo Thần cố gắng bình phục tâm tình kích động. Xem ra mình phải nghĩ cách thuyết phục đồng bạn cùng tiến đến. Nếu là người khác, ý nghĩ đầu tiên là độc chiếm nơi này, nhưng Long Hạo Thần không nghĩ vậy. Độc chiếm tuy có thể bảo thủ bí mật, khiến chính mình biến cường. Nhưng ma tộc cường đại, chỉ dựa vào cá nhân có thể đối kháng bảy mươi hai ma thần sao? Đó không thể nghi ngờ là người điên nói mộng.

Con trai quang minh không chỉ thiện lương, đồng thời có rất nhiều tố chất chính nghĩa. Từ đầu tới cuối, Long Hạo Thần chưa từng nghĩ tới độc chiếm nơi này.

"Hạo Nguyệt, chúng ta đi." Long Hạo Thần khẽ quát một tiếng, bắn người lên, ngồi trên lưng Hạo Nguyệt.

Hạo Nguyệt tam đầu đồng thời phát ra tiếng gầm, bốn vó tung bay, mau chóng lao ra cửa tháp Vĩnh Hằng. Khoảnh khắc họ rời khỏi tháp Vĩnh Hằng, Long Hạo Thần chỉ cảm thấy trước ngực Giai Diệu Vĩnh

Hằng như biến thành hòn than nóng, cảm giác kịch liệt thiêu đốt làm hần rên rỉ. Ngay sau đó chợt bạo phát tiếng thét chói tai.

Ánh sáng vàng nồng đậm lấy Long Hạo Thần làm trung tâm bùng phát ra, đem hần và Hạo Nguyệt bảo hộ bên trong. Tiếng kêu to như cũ có thể nghe thấy, nhưng không cách nào thương tổn họ mấy may. Quay đầu nhìn ra sau, chỉ thấy vô số oán linh ngoài tháp lấy tốc độ nhanh hơn trước gấp mười điên cuồng bay hướng tháp Vĩnh Hằng. Tháp Vĩnh Hằng thì tỏa ra ánh sáng xám trắng tựa như hỏa diễm dâng lên.

Mấy lần chớp lóe, đám oán linh đã toàn bộ dán vào tháp Vĩnh Hằng, trong chớp mắt, Long Hạo Thần nhìn thấy tình cảnh suốt đời khó quên. Đỉnh động hình trụ, một cái hố đen thật lớn chậm rãi mở ra. Toàn bộ động kịch liệt chấn động như tùy thời sẽ sụp đổ. Ngay sau đó, tháp Vĩnh Hằng trong quá trình ánh sáng vận vẹo biến thành hư ảo, vụt một cái chui vào trong hố đen, biến mất.

Hố đen khép kín, nguyên bản động rộng rãi lấy tháp làm trung tâm bỗng biến trống trải. Tiếng kêu to cũng đột nhiên ngừng lại.

Cảm giác nóng cháy trước ngực dần biến mất, Long Hạo Thần rõ ràng cảm giác được khi ấy, một cảm giác liên hệ kỳ lạ xuất hiện. Đường như chỉ cần hần động ý niệm là có thể bước trên cây cầu liên thông.

Hạo Nguyệt công Long Hạo Thần, Tiểu Thanh cho chính mình làm Phiêu Phù Thuật, giảm bớt trọng lượng, dưới sự chỉ dẫn của Long Hạo Thần, hướng vách núi trèo lên.

Tuy dưới lòng đất địa thế hiểm trở, nhưng dù sao không phải luôn dọc xuống dưới, Hạo Nguyệt bốn chân móng vuốt cực cứng và dẻo dai, trèo lên chẳng phút phí sức.

Đột nhiên Long Hạo Thần mạnh giật mình, sờ thắt lưng có giắt bảo thanh truy tâm, sắc mặt chợt biến khó coi. Bởi vì tháp Vĩnh Hằng đem đến rung động quá lớn, hần lại quên đóng bảo thạch truy tâm. Nếu mọi thứ trong tháp Vĩnh Hằng đều bị ghi lại, như vậy sau khi ra ngoài mình

nên giải thích thế nào với Săn Ma Đoàn số bốn cấp sĩ? Khi trở về phải báo cáo nhiệm vụ làm sao đây?

Hắn không sợ đem bí mật tháp Vĩnh Hằng báo lên liên minh thánh điện, nhưng mấu chốt ở chỗ Giai Điều Vĩnh Hằng, chìa khóa vào tháp Vĩnh Hằng dường như dung nhập vào thân thể hắn. Điều này sẽ đem đến cho hắn phiền phức cực lớn.

Ôm tâm lý may mắn, hắn rót linh lực vào bảo thạch truy tầm, xem xét nội dung nó ghi chép.

Một luồng sáng từ bảo thạch truy tầm bắn ra, hóa thành đường kính hình tròn chiếu trước mặt Long Hạo Thần. Hình ảnh bắt đầu khi hắn vào khe hở, Long Hạo Thần khống chế linh lực điều chỉnh tốc độ ghi chép bảo thạch truy tầm.

Bởi vì bảo thạch truy tầm giắt ở thắt lưng Long Hạo Thần, đương nhiên không thể ghi lại quá trình hắn lĩnh ngộ Quang Chi Đăng Dạng. Chỉ có thể ghi lại quá trình mỗi lần Long Hạo Thần chống đỡ tiếng kêu to.

Dần dần, dưới sự điều chỉnh của Long Hạo Thần, hình ảnh rốt cuộc tới cuối. Ghi chép đến đoạn hai oán linh xông hướng hắn. Đến đây, hình ảnh đột nhiên biến mơ hồ, sau đó biến mất.

Không còn? Long Hạo Thần kinh ngạc nhìn bảo thạch truy tầm, lại lần nữa rót vào linh lực xem một lần. Kết quả giống như lần trước, hình ảnh cuối cùng dừng lại ở khoảnh khắc Long Hạo Thần bị oán linh tập kích.

Tháp Vĩnh Hằng có năng lực che chắn bảo thạch truy tầm ghi chép?

Trong lúc Long Hạo Thần không ngừng kiểm tra bảo thạch truy tầm, đã tới lối vào Sở Hải Bi Khiếu Động, bên trên không bình tĩnh.

"Có người tới." Hàn Đạo phụ trách canh gác bên ngoài đột nhiên nhảy vào trong động.

Cái động này là họ tự đào ra, núi cứng rắn, bởi vì đào không sâu, vừa đủ cho mọi người ngồi. Đương nhiên Hạo Nguyệt đi rồi, không gian trong động lớn không ít.

Lúc này bên ngoài như cũ một mảnh tối đen, cách bình minh còn một đoạn thời gian.

"Là Ác Ma tộc, tôi không dám tiếp cận, khoảng ba mươi cái. Dẫn đầu là một Ác Ma so với Ác Ma thống lĩnh chúng ta chặn giết còn mạnh. Bọn chúng mới từ ngọn núi đối diện xuống dưới, tôi nhìn qua bên đường như đã bị nó phát hiện."

Hàn Đạo có một năng lực đặc thù, có thể trong đêm tăng cường thị lực, cho nên có thể nhìn đến động tĩnh núi đối diện.

"Chuẩn bị nghênh chiến. Lục Hi, tôi không từng chỉ huy đoàn chiến, anh tới chỉ huy đi. Mặc kệ ra sao, chúng ta phải kiên trì đến khi Hạo Thần trở lại." Thái Nhi nhỏ giọng nói.

Bọn họ không ai nghĩ tới Ác Ma tộc đến nhanh như vậy. Nhưng mặc kệ Ác Ma tộc được đến tin tức như thế nào, trước khi Long Hạo Thần trở về, bọn họ nhất định phải nghênh chiến, nếu không để người tộc Ác Ma vào trong động, chẳng phải sẽ đụng độ Long Hạo Thần?

Một Ác Ma cường đại hơn cả Ác Ma thống lĩnh, hiển nhiên không dễ đối phó. Thái Nhi đôi mắt đẹp tựa như ánh sao trên bầu trời, lấp lánh tia sáng, thậm chí có mấy phần quyết tuyệt.

Long Hạo Thần đi thời gian dài như vậy còn chưa trở về, nàng bên ngoài bình tĩnh, nhưng trong lòng sốt ruột hơn ai hết. May mắn có Linh Hồn Xiềng Xích tồn tại, cho nàng khẳng định Long Hạo Thần không gặp tính mệnh nguy hiểm, nếu không chỉ sợ nàng đã sớm đi tìm hắn.

Lục Hi biết hiện tại không phải lúc khách sáo, gật đầu nói.

"Hạo Thần không ở, chúng ta khuyết thiếu trụ cột Thủ Hộ kỵ sĩ. Chờ lát nữa chiến đấu, chúng ta tựa huyết động cố thủ. Trước hấp dẫn chúng lại đây. Chức nghiệp hệ ma pháp đều ở trong động, chức nghiệp cận chiến bảo vệ cửa động. Thái Nhi, cô và Hàn Đạo ở bên ngoài quấy rầy kẻ địch. Lý Hình, cô cũng ra bên ngoài, dựa vào năng lực bay của Mai Khôi Độc Giác Thú hỗ trợ chúng ta."

Năng lực chỉ huy của Lục Hi không tệ, có lẽ gã không có cái nhìn đại cục và dự đoán mạnh bằng Long Hạo Thần, nhưng chỉ huy một trận chiến đấu thì tuyệt đối đúng quy củ.

Hàn Vũ, Điển Yên, Vương Nguyên Nguyên, Tư Mã Tiên đều đi ra động. Đám Hàn Vũ đứng ở vị trí chính giữa, mau chóng mặc vào trang bị. Thái Nhi và Hàn Đạo thì ẩn vào góc âm u.

Lý Hình là Trường Giới kỵ sĩ, cô không giỏi phòng ngự. Cho nên Lục Hi mới an bài cô ở bên ngoài phối hợp tác chiến, phát huy ưu thế của Mai Khôi Độc Giác Thú.

Chẳng qua vì không bại lộ chính mình quá sớm, cô chọn leo lên trước cửa động, chuẩn bị tùy thời triệu hoán Mai Khôi Độc Giác Thú. Dù sao Ác Ma tộc không biết bọn họ có bao nhiêu người.

Hai tay Hàn Đạo nắm hai thanh dao găm đen. Gã tuyển chọn nơi ẩn thân cực xảo diệu, sau một khối nham thạch ở cửa động Sợ Hãi Bi Khiếu Động. Nhưng cùng lúc đó, gã phát hiện Thái Nhi biến mất.

Trong lòng thầm than, đây chính là chênh lệch! Gã chưa từng nghĩ lấy Thái Nhi làm mục tiêu. Thái Nhi lúc không thấy đường đã lợi hại như vậy, đừng nói bây giờ nàng hồi phục thị lực. Cho dù là một phần Thích Khách Thánh Điện, gã cũng chỉ mơ hồ biết lúc trước Thái Nhi là cô gái mù tài ba, bởi vì công pháp tu luyện rất đặc biệt.

Dung nhập âm u, Thái Nhi không ở gần động huyết, mà là lặng lẽ đi xuống núi. Trong tác chiến đoàn đội, kỳ thực tác dụng thích khách có hạn. thích khách am hiểu vẫn là đánh lén, màn đêm trước mắt hiển nhiên càng thích hợp nàng. Đơn độc hành động không cần lo lắng an nguy của đội, có thể để nàng triển hiện ra lực công kích toàn diện.

Ác Ma tộc đến rất nhanh, Thái Nhi vừa xuống núi liền thấy chúng đã ở dưới chân núi, đang chuẩn bị trèo lên bên này.

Giống như Ác Ma tộc bọn họ từng xử lý, đám viện quân Ác Ma tộc này cũng là kỵ binh Đại Ác Ma. Mộng Yểm ở dưới thân Đại Ác Ma tỏa ra ánh sáng đỏ sậm. Nếu không có tiêu chí bắt mắt, Hàn Đạo không có khả năng từ xa đã thấy chúng.

Ba mươi tên, Thái Nhi vừa tiếp cận vừa đếm rõ ràng số lượng kẻ địch. Quả nhiên giống như Hàn Đạo đã nói, dẫn đầu là một Đại Ác Ma đặc biệt mạnh.

Nó so với Ác Ma thống lĩnh càng cường tráng nhiều, quan trọng là sau lưng nó có đôi cánh hơi mở ra. Ma Mã Mộng Yểm dưới thân nó cười bốn vó đạp lửa, thân thể đen thui thỉnh thoảng lấp lánh tia sáng hồng, tựa như than lửa đốt cháy. Con này ít nhất là ma thú cấp sáu. Ác Ma lĩnh chủ có thể cười nó, sợ rằng mạnh tới cấp bảy.

Thái Nhi và Long Hạo Thần cũng từng xử lý qua Thị Huyết Bối Tháp sơ cấp bảy, nhưng lần đó càng nhiều là may mắn. Lại thêm Quang Vũ Phù Dung Thứ của Long Hạo Thần và Luân Hồi Linh Lô của nàng cùng bộc phát.

Luận thực lực chân chính, nàng và Long Hạo Thần tuy rằng thiên phú dị bẩm nhưng cũng chỉ có thể đụng độ với ma tộc giữa cấp sáu mà thôi.

Ác Ma cấp bảy đã không phải là Ác Ma thống lĩnh, mà là Ác Ma lĩnh chủ. Sai một tên thực lực lại là trời và đất.

Ác Ma lĩnh chủ cầm trong tay một thanh kiếm đỏ sậm, trong hai mắt lấp lánh ánh sáng đỏ, Thái Nhi không chút nghi ngờ sự cường đại của nó.

Tổ chất quan trọng nhất của thích khách là lãnh tĩnh. Mặc kệ khi nào, họ phải làm được tâm lạnh như băng.

Thái Nhi một mình xuống dưới, mục đích rất đơn giản, cố gắng sát thương đối thủ giảm thời gian chúng lên đỉnh núi.

Thái Nhi núp trong chỗ tối, dường như cùng núi hợp thành một thể, không phát ra chút gì của nhân loại. Mặc dù thích khách tu vi mạnh hơn nàng cũng chưa chắc đạt tới cảnh giới Ấn Khí như nàng.

Phía trước Ác Ma lĩnh chủ mau chóng xông đến, Thái Nhi không vội vàng hành động, yên lặng chờ đợi kỵ binh Đại Ác Ma xẹt qua người, mãi đến một kỵ binh Đại Ác Ma cuối cùng đi qua người nàng, nàng mới như luồng khói bay mất.

Ma Mã Mộng Yểm cảm giác khá nhạy bén, nhưng giờ khắc này không biết Thái Nhi bám sau lưng.

Tiềm Hành Thuật không phải tàng hình, mà là lợi dụng tất cả hoàn cảnh để che giấu tồn tại của mình. Giờ khắc này Thái Nhi ẩn trong cái bóng kỵ binh Đại Ác Ma cuối cùng. Mặc dù hoàn cảnh tối nhưng trên bầu trời nhiều ít có ánh sáng trăng sao. Thái Nhi không nóng lòng ra tay, mà là yên lặng theo kỵ binh Đại Ác Ma chuẩn bị leo lên núi.

Ác Ma lĩnh chủ cười Mộng Yểm to lớn dẫn đầu leo lên núi có Sợ Hải Bi Khiếu Động. kỵ binh Đại Ác Ma cũng theo sau. Chúng hầu như không khác gì kỵ binh nhân loại, chỉnh chu có trật tự, hơn nữa không phát ra quá nhiều thanh âm.

Khi một kỵ binh Đại Ác Ma cuối cùng cười Ma Mã Mộng Yểm leo lên núi, Thái Nhi ẩn trong bóng đen rốt cuộc ra tay.

Đột nhiên tăng tốc không báo trước, cho dù khoảnh khắc nàng leo lên lưng Ma Mã Mộng Yểm cũng không bị phát hiện. Lúc này, nàng tựa như u linh, linh lực trong chớp mắt bộc phát, dao găm ám kim chợt lóe.

Lấy tu vi hiện tại của Thái Nhi tập kích một Đại Ác Ma cấp bốn sao không thành công được? Dao găm cắm vào sau ót Đại Ác Ma, đồng thời lưỡi dao xẹt xuống, nháy mắt cắt đứt trung khu thần kinh liên tiếp cổ và đầu Đại Ác Ma.

Thái Nhi ám sát có thể dùng hoàn mỹ để hình dung. Đại Ác Ma ngay cả một tiếng hét thảm đều không thể phát ra, chỉ rên một tiếng đã ngã xuống.

Thái Nhi không ngừng lại, khi Đại Ác Ma té xuống đất, Ma Mã Mộng Yểm chợt có phản ứng, tay trái nàng thành chưởng đập vào người Đại Ác Ma, đem thân thể nó như đạn pháo bắn phía trước. Cùng lúc đó, dao găm ám kim bên tay phải nháy mắt đâm vào lưng Ma Mã Mộng Yểm.

Nhát dao này quá chính xác, vừa lúc ở khe hở hai khối xương cột sống của Ma Mã Mộng Yểm. linh lực mạnh mẽ bùng nổ, Ma Mã Mộng Yểm phát ra tiếng gào thê lương, ngay sau đó thân thể đã tê liệt dưới đất.

Thái Nhi không có đâm thêm một nhát vào Ma Mã Mộng Yểm đã mất sức chiến đấu, mà là nhờ thi thể Đại Ác Ma bay ra yểm hộ mình, nháy mắt nhập vào trong bóng đêm không thấy dấu vết.

Một kích liên lùi, tuyệt không hiểu chiến, một thích khách ưu tú phải làm được điểm này.

Đột nhiên bị tập kích, kỵ binh Đại Ác Ma bỗng chốc rối loạn. Dẫn đầu Ác Ma lĩnh chủ đột nhiên xoay người gầm rống một tiếng, phun ra ngôn ngữ Ác Ma. Sau đó một tầng sáng màu đỏ sậm từ trên người nó khuếch tán, nháy mắt đem tất cả kỵ binh Đại Ác Ma đều bao phủ bên trong. Mỗi một Ma Mã Mộng Yểm dưới chân đều có quang hoàn đỏ sậm đường kính hơn hai mét.

Không uống là Ác Ma cấp lĩnh chủ, đây rõ ràng là kỹ năng tăng phúc quần thể. Cùng lúc đó, đôi mắt đỏ như máu của Ác Ma lĩnh chủ bắn ra hai luồng sáng đỏ, quét hướng Thái Nhi vừa ẩn thân. Thanh kiếm lớn đỏ rực trong tay cũng lóe ánh sáng chói mắt.

Màu đỏ trong mắt Ác Ma lĩnh chủ đương nhiên là kỹ năng tra xét. Đáng tiếc nó không phát hiện ra thứ mong muốn. Thái Nhi tựa như đã biến mất trên cõi đời.

Đáy mắt Ác Ma lĩnh chủ xẹt qua tia tàn khốc, quát một tiếng, đám kỵ binh Đại Ác Ma lại lên đường. Chẳng qua lần này Ác Ma lĩnh chủ không đi phái trước mà là ở giữa đội, do kỵ binh Đại Ác Ma bảo vệ xung quanh tiến lên trước, tốc độ cũng giảm bớt vài phần.

Đôi mắt hung dữ của nó thỉnh thoảng quét hướng chung quanh, tìm kiếm manh mối có lẽ xuất hiện.

Đương nhiên Thái Nhi không hề rời đi, nàng như cũ nấp trong bóng tối, chẳng qua Ác Ma lĩnh chủ không có phát hiện. Một kỵ binh Đại Ác Ma tử vong, tuyệt không khiến đội ngũ ác ma xuất hiện hoảng loạn, ngược lại càng tăng mạnh phòng ngự. Thái Nhi phát hiện, trừ Ác Ma lĩnh chủ ở chính giữa, trong kỵ binh Đại Ác Ma còn có hai Ác Ma thống lĩnh cấp sáu. Lúc này chúng một trước một sau bảo vệ đầu đuôi đội ngũ, gia tăng khó khăn rất lớn cho Thái Nhi nếu muốn tập kích.

Ác Ma lĩnh chủ vô cùng phần nộ, nó thậm chí không mệnh lệnh thuộc hạ đi gom thi thể Đại Ác Ma, cũng không để ý Ma Mã Mộng Yểm trọng thương nặng, mặt mũi hung tợn trong lúc giận dữ càng thêm ghê sợ. Nó không ngừng tăng cường trực giác tìm kiếm tung tích Thái Nhi.

Đúng lúc này, đột nhiên mé đằng trước đội ngũ xuất hiện tiếng *keng*. Ác Ma lĩnh chủ và phía trước Ác Ma thống lĩnh phản ứng rất nhanh, hầu như là đồng thời vọt người ra.

Đặc biệt là Ác Ma lĩnh chủ cấp bảy. Nó bỗng nhiên bùng nổ, tựa như huyết sắc quang cầu trực tiếp bắn khỏi mình Ma Mã Mộng Yểm, nhắc

trọng kiếm xẹt hướng phát ra âm thanh. Thân thể ở trên không, thanh kiếm đỏ đã chém ra. Chói mắt huyết quang mang theo mùi máu tanh bỗng bộc phát. Một kiếm này, phạm vi bao phủ hơn mười mét. Nó tới đâu thì đá núi cứng rắn phát ra thanh âm *phập phập*, chỗ huyết quang bao phủ, nham thạch hòa tan, tựa như rơi vào địa ngục dung nham.

Đáng tiếc, mặc kệ Ác Ma lĩnh chủ cường đại cỡ nào, công kích của nó phải trúng mục tiêu mới được. Khi nó một kiếm khí thể hùng dũng quét sạch mảng lớn nham thạch, tiếng kêu thảm thiết vang lên phía sau.

Ác Ma lĩnh chủ bỗng xoay lại, vừa lúc thấy một bóng đen ẩn vào chỗ tối, phía sau đội ngũ, công kích của một Ác Ma thống lĩnh cấp sáu rơi vào chỗ trống. Lại là một kỵ binh Đại Ác Ma từ trên lưng Ma Mã Mộng Yểm rơi xuống, mắt thấy không sống nổi.

"Grao grao grao!!!" Lần này, Ác Ma lĩnh chủ thật sự bị chọc giận, ngửa mặt lên trời đình tai nhức óc rống gầm.

Ngay sau đó là một chuỗi chú ngữ mau chóng phun ra, huyết quang đỏ rực lấy nó làm trung tâm khuếch tán, hóa thành màn hào quang dày đỏ như máu bao phủ toàn bộ kỵ binh Đại Ác Ma. Lần này nếu Thái Nhi muốn tập kích nữa, nhất định phải phá phòng ngự của nó.

Thái Nhi thầm than, không uống là cường giả cấp bảy, trong thời gian ngắn làm ra lựa chọn chính xác. Nếu Ác Ma lĩnh chủ không dùng ma pháp phòng ngự quần thể, nàng còn có cách hoàn thành tập kích.

Phóng thích ma pháp phòng ngự quần thể xong, Ác Ma lĩnh chủ dẫn theo kỵ binh Đại Ác Ma bỗng chốc mau chóng leo lên núi. Ma Mã Mộng Yểm chạy như bay thẳng hướng Sợ Hãi Bi Khiếu Động.

Không thể tập kích nữa tuyệt không khiến Thái Nhi sốt ruột, nàng như cũ bình tĩnh theo sau. Hiện tại còn chưa tới lúc dốc sức đối phó.

Tốc độ của Ma Mã Mộng Yểm đúng là nhanh. Núi không tính cao lắm, mắt thấy chúng càng lúc càng tới gần vị trí Sợ Hãi Bi Khiếu Động.

Đằng trước đột nhiên xuất hiện một mảnh bụi gai. Bụi gai cao hơn một mét, cực kỳ cứng. kỵ binh Đại Ác Ma không thể không dùng trường mâu mở đường, tốc độ giảm bớt vài phần.

Ác Ma lĩnh chủ đi giữa trong mắt lóe tia sáng đỏ, quát mấy câu gì đó. Ác Ma thống lĩnh cấp sáu đi ở đằng trước chợt hành động. Giơ cao trường mâu trong tay, một mảnh lửa đỏ rực quét qua, thiêu đốt bụi gai trước mặt.

Khi bụi gai bốc cháy, đột nhiên một luồng sóng năng lượng quái dị xuất hiện ở chính giữa đám kỵ binh Đại Ác Ma. Ngay sau đó, một luồng sáng trắng không lồ từ giữa đội kỵ binh bộc phát.

Không gian nguyên tố lãnh liệt tràn ngập lực xé rách. Ma Mã Mộng Yểm đứng mũi chịu sào kêu hí nhảy dựng, thân thể lấp lóe ánh sáng đỏ, lại thêm Ác Ma lĩnh chủ phóng ra kỹ năng ma pháp phòng ngự quần thể, mới không bị xé rách từng mảnh.

Ác Ma lĩnh chủ tức giận hừ một tiếng, Ma Mã Mộng Yểm dưới thân nó vươn đôi móng trước, nặng nề giẫm mặt đất. Ánh sáng tràn ngập hắc ám và màu lửa đỏ bùng chốc khuếch tán, lại có thể mau chóng áp chế ánh sáng bạc kia.

Nhưng ánh sáng bạc không phải hoàn toàn không có tác dụng. Ít nhất lúc trước Ác Ma lĩnh chủ phóng ra kỹ năng ma pháp phòng ngự quần thể đã bị phá hỏng. Đúng lúc này, công kích của hai đội Săn Ma Đoàn đã toàn diện triển khai.

Mười cây gai hồng xuất hiện khi kỹ năng phòng ngự quần thể của liên minh thánh điện biến mất, kèm theo thanh âm chói tai.

Lúc đầu Dương Văn Chiêu đối mặt công kích gai nhọn này cực kỳ đau đầu, mà bây giờ Bạch Hiểu Mạc lại phóng ra tới mười cái. Có thể thấy được lực lượng của cô trong hành trình phiêu lưu không ngừng tăng cường.

Ác Ma lĩnh chủ đằng trước tuy đã toàn lực ngăn lại, nhưng rốt cuộc vẫn chỉ đánh bay được ba cây gai mà thôi. Bạch Hiếu Mạc bố trí đám thực vật gai cực xảo quyết, đều bắn ra từ phương hướng khác nhau.

Đám kỵ binh Đại Ác Ma đương nhiên cũng chống cự, nhưng chúng muốn hoàn toàn cản công kích của Bạch Hiếu Mạc thì không dễ chút nào. Ít nhất có năm tên Đại Ác Ma bị vết thương khác nhau, máu bắn tung tóe trong không khí.

Đây chỉ là mới bắt đầu, số lớn hạt đậu xanh từ không trung rơi xuống. Đám đậu hầu như bao phủ nơi kỵ binh Đại Ác Ma đứng.

Ác Ma lĩnh chủ mới định ra tay xử lý đám đậu, đột nhiên có luồng sát khí lãnh liệt đến mức tận cùng, khủng bố tựa như sát thần giáng xuống nhốt chặt thân thể nó.

Ác Ma lĩnh chủ là cường giả cấp bảy vậy mà bị tỏa định, thân thể bỗng chấn động, vốn định hướng không trung phóng kỹ năng cũng vì thế tạm dừng. Lấy tu vi của nó, hoàn toàn có thể cảm giác ra bên nào nhẹ, bên nào nặng. Mấy hạt đậu không hề đem đến cảm giác nguy hiểm, nhưng sát khí lãnh liệt này lại có thể uy hiếp sinh mệnh nó!

Đằng sau Ác Ma thống lĩnh cũng muốn phóng ra kỹ năng quần thể để chống đỡ đám đậu xanh từ trên trời giáng xuống. Đáng tiếc khi nó chuẩn bị phóng kỹ năng, một đạo ánh sáng lạnh từ sau lưng kề cổ nó.

Ác Ma thống lĩnh cấp sáu phản ứng không kịp. Trường mâu quét ngang, dưới thân Ma Mã Mộng Yểm đồng thời bắn ra một vòng ánh lửa đỏ sậm.

Bóng đen chợt lóe biến mất, công kích rút lại, không thật sự rơi vào người nó. Cho dù là vậy, mảng lớn hạt đậu từ không trung đã rơi vào trận kỵ binh Đại Ác Ma.

Từng hạt đậu nổ tung, chất lỏng dính đặc nhuộm đầy người Đại Ác Ma và Ma Mã Mộng Yểm của chúng. Cảm giác dính dính này tuyệt

không dễ chịu. Nhưng đám Đại Ác Ma và Ma Mã Mộng Yểm đều có song thuộc tính, hắc ám và hỏa diễm. Năng lực của chúng bị gọi là Địa Ngục Hỏa Diễm, có lực khắc chế đối với thực vật Bạch Hiếu Mạc gọi. Chúng vội vàng phóng hỏa diễm, đốt cháy chất lỏng dính nhớt này.

Kiểm chế Ác Ma lĩnh chủ dĩ nhiên là Thái Nhi. Còn đằng sau Ác Ma thống lĩnh cấp sáu đối mặt là uy hiếp của thích khách tên là Hàn Đạo. Tuy Hàn Đạo xa không mạnh bằng Thái Nhi, nhưng thích khách có thể tiến vào sáu mươi thí sinh thi đấu tuyển chọn Săn Ma Đoàn sao tầm thường được?

Chiến đấu chân chính đương nhiên gã đánh không lại Ác Ma thống lĩnh, nhưng nếu chỉ là kiểm chế, trong khoảng thời gian ngắn đã đủ rồi.

Khi phía sau hỗn loạn, chiến đấu phía trước xuất hiện biến hóa.

Phía trước Ác Ma thống lĩnh cấp sáu đánh bay ba cây gai, lập tức đem ánh mắt tập trung vị trí hai Săn Ma Đoàn. Nhưng không đợi nó lao ra, một bóng dáng đỏ rực bỗng xuất hiện ngăn chặn đường đi của nó.

Thân hình rất cao lớn, sau lưng hai cánh dơi mở ra, lộ bộ dáng dữ tợn, đó chẳng phải là Ác Ma lĩnh chủ sao?

Thế giới Ác Ma phân rõ cấp bậc. Nhìn thấy sắp chắn trước mặt, Ác Ma thống lĩnh đang chuẩn bị xuất kích bỗng ngưng lại, vì vậy mà ngừng lại hành động. Ác Ma lĩnh chủ trước mặt nó không nói lời nào, chỉ là nâng móng phải chỉ hướng sau lưng nó.

Ác Ma lĩnh chủ theo ý chỉ ngoái đầu nhìn. Trong giây phút nó quay người, sau lưng nó trình diễn một màn thần kỳ. Trước đó vẫn là thân hình to lớn Ác Ma lĩnh chủ cấp bảy trong nháy mắt bỗng biến hóa, không ngờ biến thành Đại Cầm Ma sau lưng có hai cánh.

Màn kỳ dị trong chớp mắt này, đừng nói là kỵ binh Đại Ác Ma, coi như là Săn Ma Đoàn số hai mươi một cấp hiệu, và Săn Ma Đoàn số bốn cấp sĩ trong mắt đều tràn ngập rung động.

Trường mâu vàng hình tia chớp mạnh đâm vào lưng Ác Ma thống lĩnh, chói mắt điện xẹt bạo phát, khiến Ác Ma thống lĩnh toàn thân co giật thê lương hét thảm.

Nếu là mặt đối mặt giao đấu, cùng là cấp sáu Đại Cầm Ma đối đầu Ác Ma thống lĩnh, chưa nói được ai ưu thế hơn. Đại Cầm Ma chiếm ưu thế trên không trung, Ác Ma thống lĩnh thì có tọa kỵ Ma Mã Mộng Yểm hỗ trợ. Nhưng nếu là đánh lén thì khỏi nói nữa.

Ác Ma thống lĩnh đương nhiên sẽ không chút đề phòng Ác Ma lĩnh chủ, sao nó có thể đoán được đó là cạm bẫy trí mạng?

Chẳng qua dưới thân nó Ma Mã Mộng Yểm là ma tộc cấp năm. Mắt thấy kỵ sĩ của mình bị tập kích, lập tức sẵn tới trước định đụng bay Đại Cầm Ma.

Đại Cầm Ma phản ứng rất mau, hai cánh sau lưng vỗ đập, đồng thời trường mâu tia chớp chỉ xuống dưới, cả người bay ngang lên trên. Cường đại linh lực sấm sét toàn diện bộc phát, Ác Ma thống lĩnh trên người bị thương nặng phát ra mùi khét. Ma Mã Mộng Yểm dưới thân nó cũng hét kinh hoàng, bị điện co giật.

Đại Cầm Ma không bỏ qua, trường mâu vung, đem Ác Ma lĩnh chủ bị nó điện trọng thương quăng ra sau, nhân cơ hội Ma Mã Mộng Yểm toàn thân tê liệt, trường mâu lần nữa mạnh đâm vào, dựa vào lực công kích cường đại, kết thúc sinh mệnh Ma Mã Mộng Yểm cấp năm.

Pháp tượng thô to bỗng xuất hiện trên đầu Ác Ma thống lĩnh, tựa như dưa hấu gặp phải gậy sắt, bỗng chốc chất lỏng đủ màu bắn trên không trung, mắt thấy Ác Ma thống lĩnh cấp sáu không thể sống được rồi.

Đại Cầm Ma không rảnh rồi, xử lý Ác Ma thống lĩnh xong lập tức vỗ hai cánh, tựa như tiến vào bầy dê xông hướng trận kỵ binh Đại Ác Ma.

Vốn đội kỵ binh Đại Ác Ma có một trước một sau hai Ác Ma thống lĩnh thủ hộ, chính giữa còn có Ác Ma lĩnh chủ trấn giữ, trận tuyến hoàn chỉnh mà vững chắc. Nhưng đằng trước trụ cột đột nhiên chết, kỵ binh Đại Ác Ma tuy thực lực không tầm thường cũng biến hoảng loạn. Trong bọn chúng đa số chỉ vừa mới giải quyết xong chất dịch hạt đậu mà thôi.

Thực vật tựa như san hô màu vàng của Bạch Hiếu Mạc đâu chỉ phun gai một lần! Khi Đại Cầm Ma nhào tới, đồng thời mười gai nhọn bắn ra, quả đậu cũng vung một đồng đậu nhỏ rơi ra.

Tấm thuẫn to lớn vung ngang, mang theo tiếng kêu thê lương quét sạch ba, bốn kỵ binh Đại Ác Ma ngã ngựa.

Bên kia Tư Mã Tiên tay cầm pháp trượng uy phong vung, lần này gã trực tiếp phóng ra kỹ năng cuồng hóa. Pháp trượng nhanh chóng huy động, Thánh Đạn Hàng Ngũ phối hợp lực công kích hun hãn của gã, theo sát Cự Linh Thần tấm thuẫn cường đại của Vương Nguyên Nguyên, xông vào trận địa địch, chuyên môn phụ trách bắt cá lộn lỏi, đánh chết Ma Mã Mộng Yểm đã mất đi Đại Ác Ma khống chế.

Vương Nguyên Nguyên và Tư Mã Tiên giết đi ra, Diển Yên và Hàn Vũ thì giữ ở cửa động. Những chức nghiệp không phải cận chiến còn cần bọn họ bảo vệ.

Sau khi Dịch Quân phóng ra một đại ma pháp, lại một Không gian ma pháp khác bạo phát giữa không trung, cực lực ủng hộ cho chiến sĩ phía trước.

Mắt thấy tình hình chuyển biến tốt, nhưng tại lúc này, cường đại Ác Ma lĩnh chủ cấp bảy tảo bạo.

Nếu không bị Thái Nhi kiềm chế, kỵ binh Đại Ác Ma có Ác Ma lĩnh chủ thống soái đâu dễ đối phó như thế. Nhưng mắt thấy Ác Ma thống lĩnh bị giết, thuộc hạ kỵ binh Đại Ác Ma như bị cắt lúa liên tiếp ngã ngựa, Ác Ma lĩnh chủ mất kiên nhẫn. Rốt cuộc nó không phải nhân loại, sẽ không suy nghĩ nhiều. Thanh kiếm đỏ trong tay chém ngang, Ma Mã

Mộng Yểm dưới thân bỗng nhảy lên, hầu như trong khoảnh khắc đã xuất hiện trước mặt Ác Ma thống lĩnh bị đánh chết.

Đại Cầm Ma vừa mới thành công đem một kỵ binh Đại Ác Ma và tọa kỵ Ma Mã Mộng Yểm xuyên qua, bất ngờ không kịp đề phòng bắn ra sau, trường mâu tia chớp quét ngang phóng ra một mảnh điện quang.

Ác Ma lĩnh chủ hận chết Đại Cầm Ma, trọng kiếm huyết sắc chém mạnh, cái màng đỏ sậm dài năm mét xuất hiện mạnh chém phía trên trường mâu của Đại Cầm Ma.

Chênh lệch cấp bậc tại khoảnh khắc này biểu hiện không thể nghi ngờ. Đại Cầm Ma hét thảm một tiếng, trường mâu tia chớp nhảy mắt gây ngang, lực xung kích cường đại va chạm mạnh làm nó bắn ngược ra.

Tấm thuẫn to lớn năng lượng màu đỏ sậm dựng thẳng sau lưng Ác Ma lĩnh chủ, ngăn chặn vô số ánh sáng trắng bắn sau lưng nó, đồng thời xoay người quét trọng kiếm đỏ, ánh sáng đỏ rực và màng đỏ nháy mắt nở rộ.

Ánh sáng đỏ sậm từ bốn phương tám hướng khép lại, áp bách Thái Nhi đang phóng Thiên Kích Linh Lô, ép nàng đánh bừa.

Ánh sáng chợt lóe, thân thể Thái Nhi theo tiếng vỡ nát. Đương nhiên đó chỉ là ảo ảnh, bản thể Thái Nhi ở ngoài mấy mét. Dù như vậy, lực công kích mạnh mẽ của Ác Ma lĩnh chủ vẫn khiến thân thể nàng lăn vài vòng, thân hình chợt lóe ẩn trong bóng đêm.

Thái Nhi sẽ không tùy tiện phát động Luân Hồi Linh Lô. Bởi vì nó không chỉ làm nàng tổn thất một cảm, đồng thời cũng rút mất toàn bộ linh lực của nàng. Đó là chiêu cuối cùng đồng quy vu tận với địch.

Ác Ma lĩnh chủ một kích bức lui Thái Nhi nhưng không truy kích tiếp, ngửa đầu rộng to. Còn lại hơn mười kỵ binh Đại Ác Ma và Ác Ma thống lĩnh khác mau chóng chạy hướng nó.

"Trở lại hết đi." Thanh âm của Lục Hi vang lên.

Đại Cầm Ma đã bay trở về cửa động. Có thể thấy rõ chỗ ngực bụng nó kéo dài vết máu thật sâu. Nếu nó phản ứng chậm chút thì một kích kia đủ chém nó làm hai.

Đây chính là thực lực cấp bảy. Hơn nữa hiển nhiên Ác Ma lĩnh chủ không phải mới vào cấp bảy, ít nhất là tu vi cấp bảy bậc bốn, năm.

Vương Nguyên Nguyên và Tư Mã Tiên không hiểu chiến, vội vàng lùi lại cửa động. Thái Nhi và Hàn Đạo cũng chia nhau từ hai bên vòng qua.

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 103

Lục Đạo Luân Hồi

Ác Ma lĩnh chủ không có sốt ruột truy kích, trong miệng không ngừng dùng ngôn ngữ Ác Ma ngâm xương chú ngữ. Bỗng nhiên bao vút, bỗng nhiên trầm thấp, nhưng tràn ngập tà dị. Ánh sáng đỏ sậm trên người nó cũng biến ngày càng nồng, xung quanh dưới chân kỵ binh Đại Ác Ma quang hoàn đỏ ngày càng cường liệt. Trường mâu trong tay chúng chỉ hướng phía trước, đồng dạng phát ra ngâm xương trầm thấp. Dưới thân Ma Mã Mộng Yểm cũng tản ra từng tầng sáng đỏ tăng cường đến trên người đám kỵ binh Đại Ác Ma.

Có thể nói vừa nãy hai đội Săn Ma Đoàn công kích thành quả chủ yếu ở chỗ đánh lén. Thái Nhi và Hàn Đạo có lợi kiểm chế, lại nhờ địa hình, mới tạo thành chiến quả tốt như vậy.

Đồng dạng là kỵ binh Đại Ác Ma, thống soái khác, thực lực cũng khác. Tuyệt đối đừng tưởng rằng lần trước họ dễ dàng thắng năm mươi kỵ binh Đại Ác Ma thì cho rằng cường giả Ác Ma tộc dễ đối phó. Lần trước có thể toàn bộ tiêu diệt kẻ địch, chủ yếu là nhờ hỗn loạn nguyên tố bác ly của Hạo Nguyệt. Ba hệ ma pháp hỗn hợp cường đại uy lực ít nhất suy yếu kỵ binh Đại Ác Ma gấp đôi. Hơn nữa khi đó có Long Hạo Thần trụ cột vững vàng tồn tại.

Mà lần này tuy số lượng kỵ binh Đại Ác Ma chỉ có ba mươi, nhưng lại có một cấp bảy và hai cấp sáu, chỉ riêng chúng thôi đã làm hai đội Săn Ma Đoàn khó đối phó. Bởi vậy chiến đấu chân chính hiện tại mới

bắt đầu. Tựa như lúc trước Lục Hi định ra chiến thuật, cố thủ mới là an bài chiến thuật thật sự.

"Grao ư ô!" Ác Ma lĩnh chủ hét lớn một tiếng, đám kỵ binh Đại Ác Ma đồng loạt hành động. Lấy Ác Ma thống lĩnh làm mũi nhọn, tổ thành trận hình trùy trùng kích thẳng đến hang động hai đội Săn Ma Đoàn đứng.

Ác Ma lĩnh chủ ngược lại không gia nhập trận hình mà ở phía sau, khiêng trọng kiếm huyết sắc của mình, cười Ma Mã Mộng Yểm to bụi theo sau. Nhìn qua tựa như độc chiến, thực tế nó là đoạn hậu. Trong trực giác của nó, chân chính có thể uy hiếp nó chỉ có mình Thái Nhi mà thôi.

Đại Cầm Ma bị thương chui vào động, đi thẳng tới bên cạnh Trần Anh Nhi, ô ô hừ hai tiếng, trong mắt có mấy phần đáng thương.

Nhìn vết thương trên người nó, Trần Anh Nhi cũng thật đau lòng. Nhưng hiện tại không thể để Lục Hi trị liệu cho nó. Bởi vì trên người nó có thuộc tính hắc ám và tia chớp, một khi quang thuộc tính trị liệu thì sẽ bị phản hiệu quả.

Không cần nghi ngờ, Đại Cầm Ma lập công này chính là Kính Tượng Bảo Thần Trư Mạch Đâu. Đầu tiên nó biến hóa thành bộ dạng Ác Ma lĩnh chủ mê hoặc kẻ địch, sau đó nuốt vào ma tinh Đại Cầm Ma, mới ra tình hình này. Tuy rằng tiêu hao một ma tinh cấp sáu, nhưng không cần nói, chém giết một cường địch cho hai đội Săn Ma Đoàn giảm bớt cực lớn áp lực.

Đại Cầm Ma hừ hừ hai tiếng sau, chạy nhanh tới cửa động. linh lực tia chớp đậm đặc ngưng tụ trên người nó, hai tay làm trạng thái ôm ngực, một viên điện quang cầu màu vàng có khí lưu điện ngưng kết thành.

Chưa tới mười phút, nó còn có không ít linh lực đến từ ma tinh, đương nhiên không thể lãng phí.

Công kích của kỵ binh Đại Ác Ma rốt cuộc bắt đầu. Dưới sự dẫn dắt của Ác Ma thống lĩnh, trường mâu trong tay chúng phát ra ánh sáng đỏ sậm, xung phong, trường mâu chỉ phía trước. Khoảnh khắc chú ngữ tạm dừng, từng luồng sáng đỏ máu bay thẳng tới cửa động. Đáng sợ là ánh sáng đỏ sậm này dưới công kích của Ác Ma thống lĩnh hợp thành một thể, ngưng kết thành một đạo cường quang oanh kích cửa động. Uy lực cường đại đến có thể làm sấm ma giả trong động sắc mặt biến đổi. Giờ khắc này họ mới biết kỵ binh Đại Ác Ma một khi phát huy sức chiến đấu chân chính thì mạnh cỡ nào.

Ưu thế lớn nhất của kỵ binh là cùng xung phong. Mặc dù trước mắt là vùng núi, nhưng Ma Mã Mộng Yểm năng lực leo lên khiến thế xung phong của kỵ binh không hạ thấp.

Đối diện ánh sáng đỏ lãnh liệt kia, Hàn Vũ không chút do dự chặn trước mặt. Tầm thuận trong tay giờ ngang trước người. Thánh Quang Tráo tích tụ đã lâu cùng với Thánh Quang Thấm tầm thuận chớp mắt phóng thích.

Liên tiếp hai hỏa nguyên tố lá chắn rơi trên người y, đồng thời một luồng sáng ngân bạch dẫn đầu đánh vào ánh sáng đỏ sậm, suy yếu lực công kích của nó.

*Oành! *

Lực công kích mạnh mẽ gần như là nháy mắt xé nát hai tầng hỏa nguyên tố lá chắn và Thánh Quang Tráo, sau đó mạnh đụng vào tầm thuận kèm theo Thánh Quang Thấm tầm thuận.

Tầm thuận Hàn Khiếm cho cháu mình tầm thuận không phải vũ khí mạnh gì, chẳng qua là tầm thuận cấp ma pháp mà thôi.

Trong tiếng đụng kịch liệt, trên người Hàn Vũ lấp lóe ánh sáng vàng, đích thị là Thần Ngự Thuần. Đây là sau khi y truyền thừa Hàn Khiếm thì học kỹ năng này. Chỉ bởi vì trong đội có Long Hạo Thần, chính y rất ít sử dụng mà thôi.

Trong mắt mọi người, có Thần Ngự Thuần, Hàn Vũ hẳn là có thể nhẹ nhàng chặn một kích kia mới đúng. Nhưng sự thật là dưới một kích kia, Hàn Vũ kêu rên một tiếng, tấm thuẫn mạnh đập vào ngực, lùi ba bước mới đứng vững thân hình. Đồng thời trên người Săn Ma Đoàn số hai mươi một cặp hiệu đều lóe vàng sáng, Linh Hồn Xiềng Xích phóng thích tác dụng sinh mệnh cùng chung, chia sẻ Hàn Vũ chịu thương tổn.

"Phụt..." Hàn Vũ phun ra một búng máu, luồng sáng vàng lúc này ở trong động khuếch tán rơi vào người tất cả.

Lục Hi nắm chắc thời cơ phóng trị liệu quần thể cực đúng lúc. Không chỉ trị thương cho Hàn Vũ, hơn nữa cũng ở ngay trước đó, Mạch Đâu Đại Cầm Ma đẩy ra thiểm điện cầu xong biến trở về bộ dáng Kính Tượng Bảo Thần Trư, Lục Hi trị liệu vừa lúc tác dụng trên mình mỗi người.

Hàn Vũ chỉ cảm thấy ngực khó chịu, đồng thời âm thầm thở dài. Cho đến nay đều là Long Hạo Thần đứng phía trước, hôm nay đổi thành y, mới thật sự hiểu rõ áp lực Long Hạo Thần chịu có bao nhiêu to lớn. Hơn nữa Long Hạo Thần bình thường dựa vào Thánh Dẫn Linh Lô hấp dẫn cường địch về phía mình.

Hàn Vũ bị đẩy lui, Điển Yên thay thế vị trí y, tính cả tác dụng một kích của Kính Tượng Bảo Thần Trư. Trong tiếng gầm rú kịch liệt, lại là hai kỵ binh Đại Ác Ma bị nổ bay. Tốc độ thiểm điện quá nhanh, ngay cả Ác Ma lĩnh chủ cũng không kịp cứu viện.

Nhưng điều này không ảnh hưởng đại cục, công kích thứ hai lại tới nữa rồi.

Như cũ là thế công xung phong trọng điệp. Sau lần công kích này, kỵ binh Đại Ác Ma đã tới trước cửa động.

Tình huống của Điển Yên xa không bằng Hàn Vũ. Tu vi của gã thấp hơn Hàn Vũ nhiều. Tuy có Lâm Hâm hai hỏa nguyên tố lá chắn phụ trợ, mới chịu được một kích kia. Thân thể gã chẳng những bay ngược ra sau,

hơn nữa tấm thuẫn hóa thành bột phấn, máu tươi phun ào ạt, đã là trọng thương nặng.

Đám săn ma giả Săn Ma Đoàn số bốn cấp sẽ không có đồng bạn vì họ chia sẻ vết thương, nếu không có Lục Hi đúng lúc trị liệu, chỉ riêng lần này đủ khiến Điển Yên mất mạng. Cho dù là trị liệu, trong thời gian ngắn gã không có lực chiến đấu. Hai tay cầm tấm thuẫn đã gãy xương.

Ác Ma thống lĩnh cấp sáu đã xông tới trước mặt, trận hình kỵ binh Đại Ác Ma chợt phát sinh biến hóa. Nguyên bản trận hình truy biến thành vạch ngang, Ác Ma lĩnh chủ ở đằng trước, kỵ binh Đại Ác Ma thì ở phía sau dàn hàng dọc. Mỗi kỵ binh Đại Ác Ma trường mâu chỉ phía trước, linh lực đỏ sậm lại liên tiếp thành thành một sợi dây rút vào cơ thể Ác Ma thống lĩnh.

Lúc này nếu chú ý sẽ phát hiện, mười tên Đại Ác Ma làm vậy sẽ có ba Đại Ác Ma phía sau lưng. Hiển nhiên thân thể Ác Ma thống lĩnh thừa nhận có hạn.

Linh lực cấp sáu tiêu chuẩn là trên bốn ngàn. Loại linh lực liên thể của Ác Ma tộc nhiều nhất là đem linh lực kẻ thừa nhận tăng lên đến đỉnh cấp bậc, không thể sản sinh hiệu quả đột phá.

Chính là nói, linh lực Ác Ma thống lĩnh chỉ có thể tăng tới một vạn, không thể đột phá một vạn. Cho dù là vậy, đối với hai đội Săn Ma Đoàn đã có thể là tai nạn. Trừ Long Hạo Thần chưa trở về, trong bọn họ không có một đột phá ba ngàn, làm sao ngăn cản được Ác Ma thống lĩnh có linh lực liên thể tăng phúc?

"Tôi thứ nhất, Vương Nguyên Nguyên thứ hai, Tư Mã Tiên thứ ba!" Hàn Vũ đột nhiên hét lớn một tiếng nhảy ra ngoài, khí thể trên người y đột nhiên tăng gấp mấy lần. tấm thuẫn vung lên, ánh sáng vàng nồng đậm tựa như đóa hoa nở rộ, quang minh linh lực gần như thực chất ngang nhiên đụng vào Ác Ma thống lĩnh xông tới.

Trong tiếng nổ, khiến người rung động là lần này Hàn Vũ không lùi nửa bước. Quang Báo Thù chột lóe, ngược lại còn đâm một kiếm, cứ như vậy cứng đối cứng với Ác Ma thống lĩnh.

Lạ thường là Vương Nguyên Nguyên và Tư Mã Tiên không tiến lên hỗ trợ, ngược lại lui ra sau nửa bước bảo vệ cửa động. Đây không thật sự là kỳ tích, cũng không phải Hàn Vũ có đột phá. Y đột nhiên biến cường ngăn cản công kích của Ác Ma thống lĩnh, nguyên nhân chỉ có một, uống thuốc.

Bạo Linh Đan và Thị Huyết Đan hiệu quả giao nhau khiến thực lực y nháy mắt thăng một cấp. Tuy tiêu hao cực lớn, nhưng không cần nói, tác dụng đủ mạnh. Có đồng bạn trợ giúp, thế này mới miễn cưỡng ngăn cản công kích của kẻ địch.

Hàn Vũ rất rõ ràng, dù Vương Nguyên Nguyên và Tư Mã Tiên cũng nuốt vào đan dược thì không thể nào giống như mình, chính diện ngăn cản công kích của Ác Ma thống lĩnh. Bởi vì bọn họ không có kỹ năng Thần Ngự Thuần tăng cường phòng ngự. Cho nên y quyết định, mặc kệ ra sao cũng phải chống đỡ lâu chút.

Vương Nguyên Nguyên đã chuẩn bị tốt tùy thời thay thế, nhưng lúc này thanh âm của Tư Mã Tiên lại vang lên.

"Nguyên Nguyên, lát nữa tôi sẽ là người thứ hai."

Vương Nguyên Nguyên ngẩn ra, bản năng nhìn gã. Tư Mã Tiên sắc mặt trầm trọng đầy kiên quyết, cùng Vương Nguyên Nguyên nhìn nhau một cái.

"Tôi là đàn ông."

Vương Nguyên Nguyên không nói gì nhiều, chỉ là hướng gã giơ ngón cái.

Trong lúc này, thành viên Săn Ma Đoàn số hai mươi một cấp hiệu không hẹn mà cùng nghĩ đến Long Hạo Thần. Nếu như có hãn, có lẽ mọi thứ sẽ biến khác đi. Hãn nhất định có thể không ăn được ngăn chặn công kích của kẻ địch.

Đoàn đội mất đi trụ cột, thực lực tổng thể nhất định bị thương nặng.

Sát ý băng lãnh lần nữa xuất hiện, lần này thậm chí so với trước đó càng lãnh liệt. Trong bóng tối, Thái Nhi từ từ đi ra. Nàng không ưỡn núp nữa mà từ bước một đi hướng Ác Ma lĩnh chủ.

Ác Ma thống lĩnh công kích, bên động huyết tạm thời có thể cản. Nhưng Ác Ma lĩnh chủ mới là chân chính có nguy cơ đưa họ vào chỗ chết.

Thái Nhi đã không có lựa chọn nào khác.

Mỗi một bước tiến lên, khí lưu xám quanh thân Thái Nhi càng biến nồng mảy phần, sát thí tức như thực chất ở sau lưng nàng dần ngưng kết thành lưỡi dao. Tay phải Thái Nhi nắm dao găm ám kim chìa xéo mặt đất, tay trái thì ưỡn ngược. Nàng đi rất chậm, nhưng Ác Ma lĩnh chủ lại biến khẩn trương, hai tay nắm lấy thanh trọng kiếm đỏ như máu, đập đất đứng bất động, nhưng ánh sáng đỏ sậm xung quanh nó liên tục tăng cường.

Lần này, Thái Nhi động thật. Nếu không thể chắc chắn sát thương kẻ địch, như vậy, chỉ sợ hôm nay tất cả họ đều nằm xuống chỗ này. Long Hạo Thần khi nào thì trở về, nàng không biết, nhưng hiện tại nàng là đoàn trưởng tạm thời. Mỗi người đều vì Long Hạo Thần có thể bình an trở về, không sợ ở Sợ Hãi Bi Khiếu Động bị Ác Ma công kích, đã ở lại đây. Làm bạn gái của Long Hạo Thần, nàng không thể trốn tránh, phải dùng sức mạnh của mình để mọi người sống sót.

Thái Nhi hai mắt bất giác biến thành máu xám, sát khí sau lưng nàng ngưng thành lưỡi dao xung quanh hiện ra sáu đồ án khác nhau.

Những đồ án này rất đặc biệt, không thuộc về văn tự tộc nào. Nhưng khi chúng xuất hiện, Ác Ma lĩnh chủ lại lùi ra sau nửa bước. Ngay cả khi Hàn Đạo vòng qua phía sau công kích kỵ binh Đại Ác Ma nó đều không có phản ứng. Khuôn mặt dữ tợn của nó thậm chí xuất hiện kinh hoàng.

"Ta nhãn tức người nhãn, Lục Đạo Luân Hồi thức thứ nhất, Luân Hồi Nhãn."

Thải Nhi động, tất cả sát khí lãnh liệt trong khoảnh khắc biến mất hết. Tay trái của nàng xuất hiện một đoản kiếm đen như mực lấp lánh ánh sáng ám tử. Sau lưng nàng, trong sáu ký hiệu, tựa như con người đột nhiên phóng đại, quay quanh người nàng.

Giờ phút này Thải Nhi dường như không còn là nguyên bản nàng, trong mắt Ác Ma lĩnh chủ, nàng tựa như sát thần giáng xuống.

Huyết quang bạo bắn, cả người Ác Ma lĩnh chủ tựa như huyết sắc quang cầu khổng lồ, ngàn vạn huyết quang bùng từ người nó bắn ra, định dốc sức ngăn cản công kích của Thải Nhi. Bởi vì khoảnh khắc Thải Nhi gia tốc, nó hoảng sợ phát hiện, sát khí khiến mình sồn tóc gáy đột nhiên biến mất cùng với tất cả cảm nhận về Thải Nhi.

Ánh sáng ám tử giao nhau, trong chớp mắt, Thải Nhi đã xuất hiện ở mười mét sau lưng Ác Ma lĩnh chủ.

Một tiếng kêu thê lương bùng phát ra từ miệng Ác Ma lĩnh chủ, trọng kiếm đỏ trong tay nó gãy một phần ba. Quan trọng là, hai mắt nó tuôn trào máu đen, đã hoàn toàn mù. Bả vai trái cũng lưu lại miệng vết thương sâu thấy xương. Ma Mã Mộng Yểm dưới thân tứ chi vung đập, gào thảm thiết quỳ rạp xuống đất.

Hai mắt Thải Nhi tựa như mắt nó mù, đồng thời mất đi tia sáng.

"Ta nhĩ tức người nhĩ, Lục Đạo Luân Hồi thức thứ hai, Nhĩ Luân Hồi."

Thải Nhi không tạm dừng, đen như mực, cao quý như tím, Luân Hồi kiểm mang theo hào quang thê mỹ lần nữa xuất kích. Thân thể nàng lại biến mất trong hắc ám, không trung chỉ lưu lại ký hiệu kỳ quái thứ hai.

Từ khi tu thành Luân Hồi Linh Lô, đây là Thải Nhi lần đầu tiên toàn lực thi triển. Làm linh lô mạnh nhất hiện thời trong mắt nhân loại, uy lực của nó không có bất cứ linh lô nào sánh bằng.

Đương nhiên Ác Ma lĩnh chủ sẽ không bó tay chịu chết. Trong tiếng cuồng rống, thân thể nó đột nhiên biến thành màu đỏ sậm, ở trong người thậm chí vang tiếng bạo tạc. Lúc này nó tựa như nhân loại kỳ sĩ thi triển quang minh thể. Cầm trong tay thanh kiếm gãy, nó đột nhiên từ lưng Ma Mã Mộng Yểm nhảy lên, cứ như vậy ở trên không trung tựa con quay nhanh xoay tròn. Linh lực khủng bố dao động khiến xung quanh biến thành liệt diễm địa ngục. Nham thạch cứng rắn dưới đất bị hòa tan, lại mang theo nó lún xuống đất.

*Phập! *

Khi lần nữa xuất hiện, Thải Nhi đã đứng bên cạnh Ác Ma lĩnh chủ. Ác Ma lĩnh chủ cũng trong lúc này chợt ngừng xoay tròn. Nguyên cánh tay phải của nó hóa thành sương mù máu biến mất trong không trung. Đôi tai phun máu đen, giữa tiếng gào thê thảm, thân thể khổng lồ ngã lăn ra đất. Còn lại tay trái chỉ hướng Thải Nhi, điên cuồng đánh một quyền.

Một đoàn sáng đỏ sậm bỗng nhiên từ nắm tay nó bắn ra. Trong đoàn ánh sáng lại có tinh thể sáu góc cạnh màu đỏ.

Ma tinh. Ác Ma lĩnh chủ trong cực độ sợ hãi và thống khổ, không ngờ lấy ma tinh làm gốc của mình hướng Thải Nhi phát động một kích trí mệnh. Dù cho nó một kích kia thành công giết chết Thải Nhi, chỉ sợ tự thân nó cũng khó sống sót.

"Ta vị tức người vị, Lục Đạo Luân Hồi thức thứ ba, Lưỡi Luân Hồi."

Ánh sáng đen lần này không ẩn giấu nữa, ánh sáng ám tử tựa như cầu vồng. Thái Nhi nhân kiếm hợp nhất tựa như tử thần kiếm xuyên thấu vách tường, trong nháy mắt, nàng lần nữa xuất hiện sau lưng Ác Ma lĩnh chủ.

Ma tinh trên không trung đông lại, trong nháy mắt hai tiếng *Đình, đình! * giòn vang. Khối ma tinh tâm hạch sát chiêu cuối cùng của Ác Ma lĩnh chủ lại bị chém làm hai, căn bản không hề phát huy uy lực đã rút xuống đất.

Thân thể khổng lồ của Ác Ma lĩnh chủ đông lại, xung quanh liệt diễm như cũ thiêu đốt. Ma Mã Mộng Yểm dưới thân nó cũng cùng nó đông cứng, một vết máu từ trên xuống dưới, từ đỉnh đầu Ác Ma lĩnh chủ kéo dài tới bụng Ma Mã Mộng Yểm.

*Rầm! *

Thi thể bị chia lìa ngã ra đất. Quái dị là không rơi ra một giọt máu tươi. Mặc kệ là thịt của Ma Mã Mộng Yểm hay Ác Ma lĩnh chủ, tất cả đều biến thành màu xám trắng.

Một đạo huyết quang từ thân thể Ác Ma lĩnh chủ phóng lên cao, trên không trung bộc phát từng tầng huyết sắc quang hoàn.

Gió đêm thổi, Thái Nhi đứng đó không động đậy, cả người tựa như pho tượng trong bóng đêm. Tất cả khí thế lãnh liệt trong chớp mắt này biến mất hết. Nàng cứ đứng đó, không động đậy. Nhưng không có một Đại Ác Ma nào dám công kích nàng.

Bên này Thái Nhi thi triển Luân Hồi Linh Lô và Luân Hồi kiếm, cục diện chiến đấu cũng phát sinh biến hóa.

Hàn Đạo tập kích sau lưng thành công, quan trọng là phía công kích trên đỉnh đầu kỵ binh Đại Ác Ma.

Lý Hình luôn chờ đợi cơ hội, cô hiểu rõ đối diện Ác Ma thống lĩnh nếu mình tấn công qua loa thì rốt cuộc tự tìm đường chết. Khi Thái Nhi thành công kiềm chế Ác Ma lĩnh chủ, Lý Hình rốt cuộc động.

Mai Khôi Độc Giác Thú hoàn mỹ kết hợp với linh lực của cô. Hàn Đạo từ đằng sau công kích, ánh sáng đỏ huyền lệ từ trên trời giáng xuống.

Lý Hình tích súc một chiêu này, cô chỉ cách cấp năm một đường chỉ mỏng. Thông qua Súc Thể trợ giúp mới miễn cưỡng sử dụng được thánh kiếm. Huống chi còn có Mai Khôi Độc Giác Thú tăng phúc, có hai tầng phúc, Quang Trảm Kiếm giáng xuống. Quang Trảm Kiếm của cô và Long Hạo Thần không giống nhau, ngoại trừ quang nguyên tố ra, còn tràn ngập hỏa nguyên tố sắc bén. Cô lựa chọn vị trí công kích rất xảo diệu, là vị trí trung ương linh lực liên thể của kỵ binh Đại Ác Ma.

Nếu chệch ra sau, không đủ suy yếu Ác Ma thống lĩnh, nếu chệch ra trước, sẽ bị Ác Ma thống lĩnh tự ngăn cản.

*Oành! *

Hai kỵ binh Đại Ác Ma bị Lý Hình toàn lực một kích bay thẳng ra ngoài. Có thể cho Ác Ma thống lĩnh tăng phúc linh lực liên thể chỉ còn lại năm kỵ binh Đại Ác Ma. Tiếp sau đó Hàn Đạo cũng ra tay, dao găm mạnh đâm vào sau gáy một kỵ binh Đại Ác Ma, triệt để cắt đứt trung khu thần kinh của nó.

Bọn họ hành động khiến áp lực phòng ngự cửa động giảm bớt. Cho dù là vậy, tình huống cửa động như cũ nguy hiểm vô cùng.

Hàn Vũ sau khi chống đỡ tròn ba phút đồng hồ, rốt cuộc không ngăn được nữa, tấm thuẫn và kiếm vỡ nát.

Cùng với Tư Mã Tiên chỉ ngăn cản ba đòn đã phun huyết bị đánh bay, pháp trượng trong tay cũng đứt thành hai.

Vương Nguyên Nguyên so với Tư Mã Tiên đỡ chút. Cô không giỏi phòng ngự, chỉ có thể dựa vào Cự Linh Thần tẩm thuẫn cùng Ác Ma thống lĩnh lấy công đổi công. Có Bạo Linh Đan và Thị Huyết Đan tăng phúc, so với Tư Mã Tiên kiên trì thời gian gấp hai. Khi cô bị bắn ra, linh lực liên thể phía sau Ác Ma lĩnh chủ đã xong, nhưng trong động không có đủ cận chiến phòng ngự.

Trong lúc nguy cấp, một Đại Cầm Ma toàn thân lấp lánh tia điện lần nữa xuất hiện trên chiến trường. Kính Tượng Bảo Thần Trư lại ra tay.

Nhưng cho dù linh lực liên thể duy trì yếu rất nhiều, như cũ thực lực vượt xa Đại Cầm Ma. Huống chi Kính Tượng Bảo Thần Trư chỉ là bắt chước năng lực Đại Cầm Ma, vận dụng năng lực không thể chính xác như Đại Cầm Ma chân chính. Nó lại không có Linh Hồn Xiềng Xích gánh vác thương tổn. Dưới sự công kích cường đại của Ác Ma thống lĩnh liên tiếp bại lui, đã lùi vào trong động.

Lúc này người trong động tình huống một cái so với một cái càng nguy. Bạch Hiếu Mặc và Dịch Quân đã hao hết linh lực. Trị liệu của Lục Hi không có tác dụng với Đại Cầm Ma. Mà dưới tác dụng của Linh Hồn Xiềng Xích, Hàn Vũ, Vương Nguyên Nguyên, Tư Mã Tiên và Lâm Hâm bị thương không nhẹ. Trong đó Hàn Vũ và Tư Mã Tiên còn mất đi vũ khí.

Linh lực của Ác Ma thống lĩnh tuy không khủng bố cỡ một vạn, nhưng sáu, bảy ngàn thì vẫn có. Một khi phòng ngự phải trước tan vỡ, như vậy đem đến cho hai đội Săn Ma Đoàn là trận đồ sát.

Rốt cuộc, Đại Cầm Ma bị một kiếm đánh bay, mạnh va vào vách đá phía sau. Bị thương nặng khiến nó không thể duy trì hình tượng, Kính Tượng Bảo Thần Trư hiện ra bản thể.

Hàn Vũ, Vương Nguyên Nguyên, Tư Mã Tiên không hện mà cùng nhào lên. Nhưng Ác Ma thống lĩnh chỉ xoay người một cái đã bắn ba người bay ra. Tư Mã Tiên và Hàn Vũ trên người lưu lại vết thương.

Trong động còn có sức chiến đấu thì chỉ mình Lâm Hâm mà thôi.

Hỏa nguyên tố lá chắn, Phòng Ngự Hỏa Hoàn. Lâm Hâm nắm Hỏa Vân Tinh có chút run, theo cường độ linh lực thì trong đội thì y hàng đầu, nhưng y là ma pháp sư không biết công kích!

"A!!!!" Một tiếng thét bén nhọn bỗng vang lên từ sau lưng Lâm Hâm. Ngay sau đó, là thân thể ngã ngửa, một luồng sáng bạc bỗng bắn tới dưới chân Ác Ma thống lĩnh. Thân hình dữ tợn ngang ngược cứ như vậy bị nhốt chặt.

Lâm Hâm đột nhiên xoay đầu nhìn ra sau, chỉ thấy trên người Dịch Quân thiêu đốt hỏa nhiễm ngân bạch nồng đậm, vội vàng nói với y.

"Tấn công nó, tôi không chống được lâu!"

Sinh mệnh chi hỏa, là sinh mệnh chi hỏa! Dịch Quân làm như vậy là đang thiêu đốt sự sống của mình. Khi sinh mệnh gần tới cuối, ma pháp sẽ kết thúc.

Ác Ma thống lĩnh bất động, khuôn mặt dữ tợn cách Lâm Hâm không xa. Nhưng y không biết công kích!

Linh Hồn Xiềng Xích sinh mệnh cùng chung không thể giải trừ được hiệu mang đến phản phệ. Khi hiệu quả Bạo Linh Đan và Thị Huyết Đan biến mất, Hàn Vũ, Vương Nguyên Nguyên, Tư Mã Tiên đều mất đi sức chiến đấu. linh lực của họ hoàn toàn rút hết.

"Tôi, tôi không biết ma pháp công kích!" Lâm Hâm ngây ngốc nói.

Lục Hi dùng hết toàn lực phóng ra một chuỗi thánh quang đạn đập vào người Ác Ma thống lĩnh, giận dữ hét.

"Đồ khốn, chẳng lẽ một Hỏa Cầu Thuật đơn giản cũng không biết?"

Trong động, còn linh lực có thể công kích chỉ có Lâm Hâm. Nhưng lúc này sắc mặt y trắng bệch, pháp trượng trong tay phun ra nuốt vào hỏa

quang, nhưng không cách nào phóng ra một ma pháp công kích.

"Tôi không giữ được nữa!" Dịch Quân hét lớn một tiếng, thất khiếu đổ máu.

"A!!!!" Lâm Hâm như phát điên lên gào thét một tiếng. Phòng Ngự Hỏa Hoàn nổ rộ, trong tiếng nổ, Ác Ma thống lĩnh bị đánh bay ra động, cũng kết thúc ma pháp hạn chế của Dịch Quân.

"Cậu..." Dịch Quân không cam lòng liếc Lâm Hâm một cái, rơi vào hôn mê.

Ác Ma thống lĩnh bị đung bay ra khỏi động, đang muốn lần nữa nhào tới triển khai tràng đồ sát thì đột nhiên, một luồng sáng vàng tựa như cầu vồng từ trên trời giáng xuống. Tiếng kêu to chói tai và khí thế mạnh mẽ không gì sánh kịp, mang theo lực công kích sắc bén giáng xuống.

Không khí đè ép, lại khiến Ác Ma thống lĩnh linh lực cao tới hơn sáu ngàn không cách nào né tránh. Cuối đời nó, nhìn đến chính là thân hình cười ma thú ba đầu từ trên trời giáng xuống, thân thể hoàn toàn là màu vàng.

*Phập! *

Kiếm gãy người gãy, một kiếm đứt thành hai.

Ác Ma thống lĩnh và Mộng Yểm cấp năm dưới thân, bị một kích kinh khủng này chém thành hai. Thi thể ngã ra hai bên.

Linh lực liên thể tùy theo phản phê, sau lưng nó năm kỵ binh Đại Ác Ma đồng thời phun ra búng máu đen.

"Grao!!!" Hạo Nguyệt ba đầu đồng thời phát ra tiếng rống gầm, ba cái miệng phun hơi thở, trực tiếp đánh bay kỵ binh Đại Ác Ma bị phản phê.

Long Hạo Thần trên lưng nó thân hình chột lóe, sau lưng Quang nguyên tố tinh linh Nhã Đình không ngừng dâng từng tầng sáng trắng. Tụ Linh quang hoàn lấy tốc độ kinh người hồi phục linh lực Long Hạo Thần tiêu hao.

Đúng vậy, trong lúc sinh tử tồn vong, Long Hạo Thần rốt cuộc kịp trở về. Lúc này hai tay hắc năm Lam Vũ, Quang Phù Dung, luồng sáng vàng nồng đậm đến mức dính đặc hình thành màn hào quang sáng ngời vây quanh người hắc. Lại thêm Quang nguyên tố Nhã Đình tăng phúc, cho dù không có Hạo Nguyệt, hắc có tin tưởng cùng bất cứ cường giả cấp sáu nào đối kháng.

Không cần nói, một kích đánh chết Ác Ma thống lĩnh chính là Tu La trảm. Vốn Tu La trảm không có lực công kích lớn như vậy, nhưng nếu là Tu La trảm ở trạng thái Súc Thế thì sao?

Lúc ở trên lưng Hạo Nguyệt leo lên, Long Hạo Thần trong trạng thái lĩnh ngộ Tu La trảm. Hắc phát hiện chính mình có thể dùng kỹ năng Súc Thế phối hợp với Tu La trảm. Cứ như vậy, lực công kích của Tu La trảm càng biến khủng bố.

Nếu chỉ là một mình hắc, đương nhiên không thể nào trong chiến đấu sử dụng Súc Thế! Đó là hành vi tìm cái chết. Nhưng vạn lần đừng quên, hắc còn có Hạo Nguyệt hỗ trợ! Đứng trên lưng Hạo Nguyệt, hắc hoàn toàn có thời gian hoàn thành Súc Thế. Mà Ác Ma thống lĩnh trở thành vật hy sinh thứ nhất dưới kiếm Tu La trảm.

Tu La trảm súc thế ba ngàn linh lực, lực công kích mạnh đến Long Hạo Thần tràn ngập cảm giác rung động. Chẳng qua lúc này hắc căn bản không có thời gian hưng phấn.

Nửa đường trở về, hắc cảm giác ra Linh Hồn Xiềng Xích sinh mệnh cùng chung đem đến thương tổn. Làm kỵ sĩ, đương nhiên hắc có thể cùng Hạo Nguyệt trị liệu trên người đau xót. Nhưng sao hắc lại đoán không ra đồng bạn gặp phải nguy hiểm gì? Hắc vội vàng cùng Hạo Nguyệt mau chóng vọt trở về. Trước khi ra động, hắc đã chuẩn bị Súc

Thế Tu La trăm. Long Hạo Thần tin tưởng, kẻ địch nhất định có cường giả, trước trọng thương thủ lĩnh đối phương hiển nhiên quan trọng nhất.

Hơn nữa Giai Diệu Vĩnh Hằng xuất hiện, có thể nói để cho Long Hạo Thần có năng lực linh khiêu của kỵ sĩ cấp sáu. Thi triển bất cứ công kích nào, tốc độ hồi phục của linh lực đều gấp ba trước đây. Lại thêm có Nhã Đình hỗ trợ, ở trong chiến đấu, linh lực có thể hồi phục với tốc độ khủng bố mỗi giây hai mươi điểm. Long Hạo Thần có thể chắc chắn vòng cổ Giai Diệu Vĩnh Hằng ít nhất là trang bị cấp truyền kỳ. Đây chỉ là suy đoán bảo thủ mà thôi.

Chân đạp Cửu Long Bộ, Long Hạo Thần thân hình xuyên toa trong kỵ binh Đại Ác Ma. Hiện tại hắn rất nóng lòng, bởi vì trước khi lao ra động, hắn rõ ràng cảm giác cực kỳ bất an. Cảm giác lo lắng này khiến lòng hắn rối loạn.

Thiểm Điện Thứ mang theo ánh sáng hư ảo như hơi nước bốc bốc khuếch tán. Đây không phải nguyên bản Thiểm Điện Thứ, mà là Thiểm Điện Thứ kèm Quang Chi Đăng Dạng. Lấy tu vi hiện giờ của Long Hạo Thần, đám kỵ binh Đại Ác Ma sao có khả năng ngăn cản.

Quang Diệu Thiên Địa lấp lánh sau lưng, linh lực Tiểu Quang nháy mắt rơi trên người Long Hạo Thần. Tiểu Hỏa và Tiểu Thanh thì cũng từng cái ma pháp cấp thấp tựa như gió bão bảo vệ hai bên hắn.

Không một trường mâu của kỵ binh Đại Ác Ma nào có thể chặn đứng Lam Vũ, Quang Phù Dung của Long Hạo Thần. Ánh sáng phun ra nuốt vào, chỉ có tiếng kiếm đâm vào thịt phát ra thanh âm *phập phập*.

Kỹ năng Thiểm Điện Thứ đối với Trường Giới kỵ sĩ thì chỉ là kỹ năng cấp thấp mà thôi. Là loại cường giả cao cấp khi đối mặt đối thủ cấp thấp, còn có các kỹ năng khác. Bởi vì lực công kích của Thiểm Điện Thứ phân tán, hơn nữa không tiêu hao nhiều linh lực đã có thể huyền hóa ra rất nhiều bóng kiếm. Bởi vậy kỵ sĩ cấp cao rất ít sử dụng nó.

Nhưng mà, kỹ năng này ở trong tay Long Hạo Thần lại hoàn toàn biến dạng. Khi hắn dùng đến Lam Vũ, Quang Phù Dung, uy lực của Thiểm Điện Thứ tăng vọt. từ kỹ năng thuần túy là quang hệ hóa mắt biến thành kỹ năng quang, thủy song hệ đâm xuyên. Lúc này thêm vào Quang Chi Đăng Dạng tăng phúc, lực công kích mỗi một kiếm hầu như được đến tăng cường cực lớn.

Long Hạo Thần mới lĩnh ngộ Quang Chi Đăng Dạng không bao lâu, còn chưa có thời gian chân chính cải thiện Thiểm Điện Thứ. Dù là như vậy, không phải đám kỵ binh Đại Ác Ma bình thường có thể ngăn cản.

Dưới sự phối hợp của Hàn Đạo và Lý Hình, chiến đấu dần kết thúc. Tất cả kỵ binh Đại Ác Ma đều chết ở giữa sườn núi. Có vài cái muốn chạy, nhưng sao có thể vượt qua Mai Khôi Độc Giác Thú bay trên không trung? Bị Lý Hình từng cái chém chết.

"Hạo Thần, rốt cuộc đệ cũng trở lại." Lý Hình cười Mai Khôi Độc Giác Thú rơi trên mặt đất, nhảy xuống ngựa. Nhưng khi cô đi tới gần Long Hạo Thần, phát hiện Long Hạo Thần đứng đó thân thể nhẹ run.

Cô theo ánh mắt Long Hạo Thần nhìn qua, chỉ thấy không xa Thái Nhi đứng yên tựa như pho tượng. Bên này phát ra chiến sự kịch liệt như vậy mà nàng chẳng chút phản ứng, tựa một khối xác.

"Thái Nhi..." Long Hạo Thần thanh âm run rẩy, ánh sáng trong tay chợt lóe, Lam Vũ, Quang Phù Dung tự biến mất. Hắn chạy vội tới, thậm chí dùng kỹ năng Đột Kích, nháy mắt tới trước mặt Thái Nhi.

Ánh sáng ám kim lấp lánh, tay phải Thái Nhi hơi nâng lên, nhưng chỉ nâng lên chút đã rơi xuống, thân thể mềm nhũn, mềm nằm trong ngực Long Hạo Thần.

Ôm chặt thân thể mềm mại, Long Hạo Thần chẳng chút do dự dùng Thánh Quang Tráo bao phủ cả người mình và Thái Nhi. Nhưng hắn phát hiện sinh mệnh thể của Thái Nhi không có gì khó chịu, chỉ là linh lực tiêu hao cực lớn. Mặc kệ là nội hay ngoại linh lực đều như vậy, nàng

mềm nằm trong ngực Long Hạo Thần, thậm chí không thể nhúc nhích đầu ngón tay.

"Sao có thể như vậy? Sao có thể như vậy, đều tại tôi về trễ!" Long Hạo Thần rất hối hận, hối hận không sớm trở về. Hắn cực kỳ thông minh, cho dù ở trạng thái rối loạn tấc lòng cũng có thể hiểu rõ vì sao đồng bạn tử chiến tại đây.

Tất cả, là tại mình phán đoán sai lầm! Là mình nhận định ma tộc trong thời gian ngắn không đến, cho nên mới ở lại thời gian quá lâu. Đều tại mình, đều tại mình.

Long Hạo Thần trong lòng tràn ngập tự trách. Ánh mắt hắn rốt cuộc nhìn thấy thi thể Ác Ma lĩnh chủ bị chém thành hai.

Ác Ma thân thể cao to còn có Ma Mã Mộng Yểm. Long Hạo Thần nhẹ vuốt mái tóc dài của Thái Nhi.

"Ngốc, cô lại sử dụng Luân Hồi Linh Lô sao? Đều tại tôi, lỗi tại tôi."

Đem Thái Nhi kéo vào ngực mình, Long Hạo Thần đau lòng gần như nghẹn thở, đôi mắt hắn cũng biến thành màu hồng.

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 104

Bí Mật Của Lâm Hâm

Long Hạo Thần nhét một viên Đại Hồi Linh Đan vào miệng, nhai vài cái, cúi đầu nhắc khăn che mặt lên đút dợc vào miệng Thái Nhi.

Môi Thái Nhi thực lạnh cũng rất mềm, chỉ là bây giờ Long Hạo Thần nào có tâm tình cảm giác phần tình sắc này?

Bị Long Hạo Thần hôn môi, cảm giác hơi thở quen thuộc của hắn, thân thể Thái Nhi hơi run rẩy.

Có phản ứng. Long Hạo Thần nhẹ thở ra, cẩn thận dùng linh lực đem Đại Hồi Linh Đan đẩy vào thân thể Thái Nhi.

Ôm chặt nàng, Long Hạo Thần hốc mắt đỏ rực ướt nước, thân thể hắn kiềm không được run rẩy.

"Thái Nhi, lần này cô mất đi cái nào trong lục cảm?"

Có lẽ bởi vì tác dụng của Đại Hồi Linh Đan, cũng có lẽ Thái Nhi cảm nhận được tâm ý của Long Hạo Thần, ngón tay nàng động đậy. Long Hạo Thần vội vàng cầm tay nàng, để ngón tay vẽ trong lòng bàn tay mình.

Long Hạo Thần sắc mặt biến tái nhợt.

"Khứu giác, thị giác, thính giác, vị giác."

Trong lục cảm, nàng, nàng lại mất đi tới bốn cảm.

Thải Nhi từng đơn giản cho Long Hạo Thần biết một ít công dụng của Luân Hồi Linh Lô. Để phát huy ra lực công kích càng mạnh, cần phải bỏ ra càng nhiều. Mất đi tứ cảm đã gần như đem Luân Hồi Linh Lô thúc đẩy đến đỉnh.

Nếu như, nếu như kẻ địch mạnh chút, Luân Hồi Linh Lô sẽ lấy mất hai cảm còn lại của nàng, như vậy nàng rất có thể sẽ vĩnh viễn không cách nào hồi phục.

Mất đi một cảm, cần một tháng hồi phục lại. Trừ có được linh lô phải chịu mất lục cảm ra, nàng sử dụng Luân Hồi Linh Lô tăng ba, mất đi cảm thứ hai cần hai tháng hồi phục, hơn nữa tăng gấp bội. Mà mất đi cảm thứ ba, phải cần bốn tháng, cứ thế nhân lên. Thính giác, thị giác, vị giác, mất đi ba loại khả năng này cần phải bảy tháng mới hồi phục bình thường! Hơn nữa trong thời gian này, nếu nàng lại sử dụng Luân Hồi Linh Lô tiếp tục tiêu hao, mất đi một cảm nữa thì phải kéo dài tám tháng mới hồi phục được.

Nếu dùng Luân Hồi Linh Lô tăng năm cũng chính là tăng cuối cùng, như vậy lục cảm sẽ vĩnh viễn không thể hồi phục. Chỉ có thể tựa như xác sống còn một hơi thở cuối cùng. Đương nhiên đến tầng cuối, Luân Hồi Linh Lô bộc phát lực sát thương khủng bố đến mức tận cùng. Năm đó con trai Luân Hồi chính là dựa vào tầng năm Luân Hồi Linh Lô trọng thương Ma Thần Hoàng.

Hơn nữa Thải Nhi ở bảy tháng sau này, không phải từng cảm giác phục hồi, mà phải đợi bảy tháng trôi qua. Sau cường đại uy lực, Luân Hồi Linh Lô phản phệ cũng cực kỳ kinh khủng.

Đang lúc Long Hạo Thần trong lòng đau nhức ôm chặt Thải Nhi, không biết làm sao an ủi nàng, thì đột nhiên hần ngẩng đầu nhìn phương xa. Ngọn núi đối diện, một đám kỵ binh Đại Ác Ma cười Ma Mã Mộng Yểm lao xuống, mục tiêu hướng bên này.

Nhìn qua thì số lượng đám kỵ binh Đại Ác Ma khoảng ba mươi người, tạm thời không thấy rõ thực lực chúng ra sao.

Long Hạo Thần trước tiên nhẹ nhàng đặt Thái Nhi xuống đất, sau đó chậm rãi đứng thẳng, chuyển hướng Lý Hình và Hàn Đạo.

"Các người bảo vệ trong động, còn lại giao cho tôi."

Nhìn vẻ mặt Long Hạo Thần, Lý Hình ngẩn ra. Trong hai Săn Ma Đoàn, cô quen biết Long Hạo Thần thời gian lâu nhất, nhưng chưa từng thấy biểu tình như vậy ở trên người đệ đệ thiện lương có thể nói là ôn nhu như nước.

Lúc này Long Hạo Thần hai mắt đỏ rực, trên người tản ra sát khí lãnh liệt. Quang nguyên tố không ổn định dao động xung quanh hắn. Ánh mắt sắc bén tràn ngập thị huyết.

Thái Nhi sử dụng Luân Hồi Linh Lô mang đến tổn thương khiến Long Hạo Thần triệt để nổi điên. Hắn cần phát tiết, dùng máu tươi của kẻ địch tẩy rửa phần nộ trong lòng.

Lý Hình và Hàn Đạo đều không nói cái gì, lập tức chuyển tới cửa động cố thủ. Mà Long Hạo Thần thì bỏ đi Thánh Linh giáp trên người.

Ngay lúc này, Long Hạo Thần đột nhiên cảm giác trước ngực Giai Diệu Vĩnh Hằng truyền đến cảm giác mát, khiến thống khổ và phần nộ trong lòng hắn tạm dẹp bớt. Cùng lúc đó, Long Hạo Thần kinh ngạc phát hiện, xung quanh dường như từng luồng năng lượng kỳ dị ủa vào trong Giai Diệu Vĩnh Hằng. Năng lượng này vừa tiến vào Giai Diệu Vĩnh Hằng, cứ như vậy biến mất không thấy.

Đây là cái gì? Long Hạo Thần cảm giác nhạy bén hơn người thường, nhìn theo phương hướng năng lượng, giật mình phát hiện, thì ra đám năng lượng này là đến từ vị trí kỵ binh Đại Ác Ma và tọa kỵ đã chết.

Linh hồn, là năng lượng của linh hồn.

Trong đầu Long Hạo Thần làm ra suy đoán như vậy. Đây là Giai Diệu Vĩnh Hằng hấp thu linh hồn người chết để bổ sung Trường Miên Vĩnh

Hằng.

Những tri thức này hoàn toàn tự nhiên xuất hiện trong đầu Long Hạo Thần. Từ khi hấn tiến vào tháp Vĩnh Hằng, muốn thám hiểm cần năng lượng linh hồn khổng lồ duy trì. Bản thân tháp Vĩnh Hằng tuy có năng lượng khổng lồ, nhưng nếu cứ đơn phương tiêu hao, rốt cuộc sẽ cạn kiệt. Hấn đeo Giai Diệu Vĩnh Hằng, cũng là cửa vào tháp Vĩnh Hằng, là người thu thập linh hồn. Bởi vậy cứ thi thể chết trận không lâu, mặc kệ là chủng tộc nào, linh hồn đều sẽ bị Giai Diệu Vĩnh Hằng lấy đi.

Loại cảm giác này đối với Long Hạo Thần là con trai quang minh thì thật khó chịu, nhưng hấn không còn cách nào khác. Giai Diệu Vĩnh Hằng đã hoàn toàn dung hợp thân thể hấn, không cách nào tách rời. Hơn nữa hấn không thể cho ai biết chuyện này. Chỉ có khi nào gặp phụ thân hoặc lão sư mới nói ra được.

Nghĩ xong rồi Long Hạo Thần nhịn không được nhú mày, nhưng lúc này không cho hấn thời gian suy nghĩ nhiều. Mau chóng cởi áo choàng trong khôi giáp. Long Hạo Thần xé trang phục võ sĩ thành từng mảnh vài, rồi công Thái Nhi trên lưng, xong mặc vào Thánh Linh giáp có thể dựa theo thân hình khác nhau mà thu to nhỏ. Có thể nói, giờ Thái Nhi cùng hấn hợp làm một thể.

Long Hạo Thần biết lúc này Thái Nhi không cách nào nghe thấy. Cho nên hấn kéo hai tay Thái Nhi vòng qua cổ mình dùng mảnh vải cột chặt, tiếp đó viết vào lòng bàn tay nàng.

"Bắt đầu từ bây giờ, trước khi cô hoàn toàn khỏe mạnh, tôi sẽ không để cô rời khỏi tôi nửa bước. Tôi sẽ cứ công cô chiến đấu, không bao giờ buông bỏ, không bao giờ rời xa."

Thái Nhi đầu dán sát cổ Long Hạo Thần, hai giọt lệ rơi ra.

Hôm nay là lần đầu tiên nàng sử dụng uy lực cường đại của Luân Hồi Linh Lô. Khi nàng thi triển Luân Hồi Linh Lô đến tầng ba, vượt hai cấp

chém giết Ác Ma lĩnh chủ xong, mất đi tứ cảm khiến nàng như trở lại ngày tháng khủng bố thơ ấu.

Bất lực, cô độc suýt làm nàng tan vỡ lý trí, lại thêm thân thể yếu ớt, Thái Nhi như cảm giác tử vong giáng xuống. Duy nhất để nàng còn chưa tuyệt vọng là một tia hy vọng kia, hy vọng Long Hạo Thần có thể còn sống trở về.

Hắn trở về, rốt cuộc đã trở về. Khi Thái Nhi một mình thừa nhận cô độc, bất lực, thống khổ không có thanh âm, mùi hương, không có thị giác, thì hắn đã trở lại.

Khi cảm giác quen thuộc của hắn xuất hiện trong cảm giác của Thái Nhi, tâm nàng run lên. Trong lòng một tia hy vọng biến thành ngọn lửa, dâng lên thiêu đốt.

Khi Long Hạo Thần hôn môi nàng, đem Đại Hồi Linh Đan rót vào người nàng, Đại Hồi Linh Đan đem đến ấm áp và hơi thở quen thuộc của Long Hạo Thần khiến Thái Nhi cảm giác được hiện tại, khác với năm đó tu luyện Luân Hồi Linh Lô.

Mà giờ khắc này, khi nàng cảm giác Long Hạo Thần viết những chữ trong lòng bàn tay mình, tâm Thái Nhi không còn là cảm động, đó là loại hạnh phúc tâm liền tâm.

Gã khờ của mình, chỉ cần có anh ấy, dù toàn thế giới buông bỏ mình, mình cũng không thấy cô đơn.

Một nữ nhân vì một nam nhân vô tư kính dâng, nguyên nhân chỉ có một, đó là yêu.

Cảm giác Thái Nhi kề sát lưng mình, đôi chân dài còn vòng quanh thắt lưng, cảm giác mềm mại co dãn kia khiến thống khổ trong lòng Long Hạo Thần giảm bớt vài phần. Nhưng khi hắn ngẩng đầu lên, nhìn kỵ binh Đại Ác Ma chạy nhanh tiếp cận thì sát khí trong mắt lại thiêu đốt.

Chính là đám khốn đồ, là bọn chúng khiến Thái Nhi của mình cần bảy tháng mới có thể hồi phục bình thường. Là chúng, tại chúng.

Trong tiếng xé gió, Lam Vũ, Quang Phù Dung lần nữa xuất hiện trong tay Long Hạo Thần. Ánh sáng lóe lên, Thánh Linh kiếm cũng hiện ra trong tay trái. Long Hạo Thần thân hình chợt lóe đã rơi trên lưng Long Hạo Thần. Sau lưng hắn Quang nguyên tố tinh linh Nhã Đình luôn tận chức trách phóng Tụ Linh quang hoàn, giúp hắn hồi phục linh lực.

Mỗi một giây có thể hồi linh lực cao tới hai mươi điểm. Chỉ giây lát, linh lực của Long Hạo Thần đã hồi phục gần như một nửa.

Kẻ địch tới ngày càng gần, mà trong động huyết, Lý Hình trợn tròn mắt giận dữ trừng Lâm Hâm. Cũng khó trách Lý Hình giận như vậy. Lúc trước cô xem rõ ràng tình huống trong động, đang cố hết sức chạy trở về cứu viện. Lâm Hâm ở thời khắc cuối cùng chỉ thi triển Phòng Ngự Hỏa Hoàn, sự yếu đuối đó chọc tức vị Trừng Giới kỵ sĩ tính cách mạnh mẽ này.

Khi mọi người đều dốc hết sức lực, chỉ có Lâm Hâm không phát ra công kích. Lấy tu vi của y, thời điểm đó có thể liên tục phát ra mấy ma pháp hỏa hệ cường đại, nói không chừng có thể trọng thương Ác Ma thống lĩnh.

Lâm Hâm sắc mặt có chút trắng, không nói lời nào nghe Lý Hình phần nộ chỉ trích.

"Cậu nói đi! Có phải là đàn ông không hả? Cậu khống chế ma lực giỏi vậy, là ma pháp sư cấp năm, vì sao không biết một ma pháp công kích nào? Tôi thật hối hận, khi đó không hết sức ngăn cản Long Hạo Thần!"

"Đủ rồi, Lý Hình." Hàn Vũ miễn cưỡng gượng đứng dậy. Vương Nguyên Nguyên, Tư Mã Tiên và Trần Anh Nhi đều tụ tập bên cạnh y.

"Lý Hình, cô nên biết, Lâm Hâm là một Ma Dược Sư. Cô nghĩ rằng mấy người chúng tôi vì sao mạnh hơn Diễn Yên, kiên trì thời gian dài như vậy? Đó là bởi vì chúng tôi dùng đan dược Lâm Hâm cung cấp. Lâm Hâm đúng là không biết công kích, nhưng không có anh ta, chúng ta căn bản không chờ được tới khi Hạo Thần trở về. Lâm Hâm là một phần Săn Ma Đoàn số hai mươi một cấp hiệu chúng tôi. Anh ấy trả giá chúng tôi đều nhìn thấy, anh ấy là bộ phận không thể thiếu trong đoàn chúng tôi. Bất cứ ai đều có khuyết điểm, vì sao anh ta không thể?"

Lý Hình tức giận nói.

"Đúng, mỗi người đều có khuyết điểm. Nhưng mà, công kích là bản chức của ma pháp sư. Một ma pháp sư hỏa hệ cấp cao, vậy mà Hỏa Cầu Thuật cơ bản nhất cũng không biết, vì cái gì chứ? Tôi chỉ hy vọng hãn cho tôi một lý do thuyết phục. Nếu như có một ngày, ngay cả Hạo Thần cũng không ngăn được đòn tấn công của kẻ địch, cuối cùng phải nhờ vào hãn đến giải quyết đối thủ, vậy làm sao đây? Rõ ràng có thể công kích, vì sao yếu đuối như vậy? Tôi không hy vọng có một ngày đệ đệ tuyệt vọng nhìn hãn."

"Được, tôi cho cô biết!" Lâm Hâm gần như gào thét nói.

Y bước ra một bước, đi tới trước mặt Hàn Vũ, thân thể kịch liệt run rẩy, nguyên bản khuôn mặt tái nhợt ửng đỏ.

"Tôi không biết ma pháp công kích, một cái đều không biết. Cô nói đúng, tình huống của tôi không giống Tư Mã Tiên. Anh ta là bởi vì không học được ma pháp trị liệu, mà tôi không phải là không thể học. Chỉ cần tôi muốn, có thể học bất cứ ma pháp hỏa hệ nào trong khả năng. Nhưng mà, tôi không học, không thể học."

Hơi tạm dừng một chút, Lâm Hâm trong mắt tràn ngập nước.

"Cha mẹ tôi, năm đó ở Ma Pháp Thánh Điện ưu tú hơn tôi nhiều. Bọn họ dùng gần ba mươi năm đã thuận lợi đột phá cấp sáu, tiến quân tới cấp bảy, được tiếng là nhân vật đầu lĩnh tuổi trẻ nhất. Phụ thân tôi am hiểu là

các loại ma pháp công kích, vì nghiên cứu ma pháp hỏa hệ cường đại mà nỗ lực cả đời. Có một ngày, ông ấy không ra ngoài nữa. Ông sai sót kích phát hỏa nguyên tố khổng lồ mà mình áp súc. Lúc đó mẫu thân mang tôi đi tìm ông. Vì bảo vệ tôi, mẹ dùng thân thể mình chặn lực bạo tạc khủng khiếp, cùng cha chết thảm trong trận tai nạn đó. Một năm kia tuy tôi chỉ mới năm tuổi, nhưng khoảnh khắc hỏa nguyên tố sản sinh sức bạo tạc khủng bố, tôi vĩnh viễn không thể quên. Nếu không tại ma pháp công kích, sao tôi mất đi phụ thân? Nếu không có ma pháp công kích, tôi còn có gia đình hạnh phúc."

"Tôi không học ma pháp công kích, chính là không muốn nối gót họ. Tôi không muốn có một ngày để đồng bạn và chính tôi chết dưới ma pháp của mình. Từ đó về sau, mặc kệ ông nội ép buộc cỡ nào, tôi không chịu học tập bất cứ ma pháp công kích nào, cho đến hiện tại. Nhưng tôi không phải phế vật, tôi sẽ dùng tất cả năng lực trợ giúp đoàn đội. Nếu có một ngày tình huống cô nói xảy ra, như vậy tôi sẽ chết trước mọi người, dùng thi thể mình chứng minh lời nói hôm nay của tôi."

Nói xong câu đó, Lâm Hâm đã khóc không thành tiếng. Hàn Vũ thở dài một tiếng, nhẹ vỗ vai hân, hướng Lý Hình nói.

"Tôi có thể hiểu tâm tình của cô, nhưng cô tội tình gì phải xé vết sẹo trong lòng anh ta? Nếu không phải có nguyên nhân đặc biệt, sao anh ta có thể không học ma pháp công kích? Chúng tôi không hỏi, không phải vì trong lòng không có nghi hoặc, nhưng chúng tôi chọn tin tưởng đồng bạn của mình. Vĩnh viễn. Lâm Hâm cũng sẽ mãi mãi là một phần trong Săn Ma Đoàn chúng tôi."

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 105

Nộ Sát

Long Hạo Thần đứng trên lưng Hạo Nguyệt nhìn chăm chú kỵ binh Đại Ác Ma dần tới gần, sát khí lãnh liệt chưa từng có càng lúc càng mạnh. Cảm giác sau lưng thân thể Thái Nhi mềm mại, lòng hẫng quặn đau.

Hắn chưa từng giống như bây giờ hận cái gì đến vậy. Nhưng đối với đám kỵ binh Đại Ác Ma thì hận đến tận cùng.

Vì mình, lại là vì mình mà Thái Nhi bị thương trầm trọng như vậy. Cho dù chảy giọt máu cuối cùng, mình tuyệt đối không để chúng thương tổn Thái Nhi một chút. Mình phải giết chúng, giết hết tất cả ma tộc.

Kẻ địch càng lúc càng gần. Tuy Long Hạo Thần không ra kỹ năng tăng cường thị giác, nhưng thị lực của hắn luôn rất tốt, hiện tại có thể phân biệt kẻ địch mạnh yếu.

Ba mươi kỵ binh Đại Ác Ma, số lượng giống như trước. Dẫn đội là một Ác Ma thống lĩnh cấp sáu, không có cường giả Ác Ma tộc khác. Hiển nhiên ba mươi kỵ binh Đại Ác Ma là dự bị cho đội trước, phụ trách tiếp ứng và ứng biến, được tín hiệu của Ác Ma lĩnh chủ nên tới đây.

Luồng khói vàng bắt đầu xuất hiện quanh người Long Hạo Thần. Bỗng nhiên lóe tia sáng tựa như hải đăng trong đêm tối chói mắt.

Hiển nhiên đám kỵ binh Đại Ác Ma cũng trông thấy. Loại ánh sáng vàng tràn ngập hơi thở quang minh đối với chúng mà nói tựa như Long

Hạo Thần nhìn đến linh lực hắc ám.

Súc Thế. Tu vi tăng lên, Súc Thế cũng mạnh hơn trước. Linh lực cường đại không ngừng áp súc thông qua hai tay hắc diên cuồng rót vào Lam Vũ, Quang Phù Dung.

Hạo Nguyệt ba cái đầu to cũng bắt đầu ngâm xương. Mỗi đầu ngâm xương một chú ngữ, tiết tấu kỳ diệu tuyệt không ảnh hưởng Long Hạo Thần đang Súc Thế, ngược lại đem đến cảm giác hòa hợp.

Lúc này cái động sau lưng Long Hạo Thần đã hồi phục bình tĩnh. Chỉ là Lý Hình đứng ở cửa động, trong mắt không ngừng biến chuyển, có hồi hận, áy náy. Nhưng hai tay cô như cũ vững vàng nắm thanh kiếm.

Trong động, ánh mắt mọi người đều tập trung vào Long Hạo Thần, nhìn thân hình không quá cao lớn cho họ cảm giác khí thế nhất tướng công thành vạn cốt khô.

Mặc dù ở ngoài nghênh địch chỉ có một mình Long Hạo Thần, nhưng kỳ lạ là, mặc kệ là Săn Ma Đoàn số hai mươi mốt cấp hiệu hay là Săn Ma Đoàn số bốn cấp sĩ, đều có cảm giác yên tâm. Dường như chỉ cần Long Hạo Thần có mặt, sẽ không ai thương tổn họ được.

Mỗi người đều đang nỗ lực hồi phục linh lực của mình. Lục Hi chỉ cần hồi phục linh lực là lập tức phóng ra một ma pháp trị liệu. Năng lực trị liệu chủ yếu tập trung vào Điển Yên đang hôn mê. Điển Yên bị thương khá nghiêm trọng. Chính diện thừa nhận một kích gần vạn linh lực của Ác Ma thống lĩnh, đối với gã mà nói tựa như thân thể đụn núi cao. Tầm thuẩn vỡ không nói, xương hai tay đều gãy, thậm chí cả xương ngực và xương sườn đều bị tổn thương, nội tạng sai lệch. Nếu không phải lúc ấy Lục Hi đứng lúc chữa trị, chỉ sợ gã đã bị vỡ nội tạng chết ngay rồi.

"Long Hạo Thần, cẩn thận, bọn chúng có kỹ năng linh lực liên thể!" Lý Hình hướng Long Hạo Thần gào to.

Bọn họ đã trước sau hai lần đối mặt kỵ binh Đại Ác Ma. Lần đầu tiên là Hạo Nguyệt tạo ra hỗn loạn nguyên tố bác ly, kỵ binh Đại Ác Ma không kịp phát huy thực lực. Mà lần thứ hai vừa rồi, cũng bởi vì Thái Nhi cường đại, quấy rầy công kích của kỵ binh Đại Ác Ma, và xử lý trụ cột vững chắc của kẻ địch, Ác Ma lĩnh chủ.

Nếu khi ấy không phải Ác Ma lĩnh chủ e sợ sát khí sắc bén Thái Nhi phóng ra, đối thành nó đứng đầu nhận linh lực liên thể, căn bản không một ai chặn được một chiêu.

Mà giờ khắc này, bọn họ lần thứ ba đối mặt kỵ binh Đại Ác Ma, không còn Thái Nhi quấy rầy, cũng không có Hạo Nguyệt phóng ma pháp. Đối đầu đám kỵ binh Đại Ác Ma chỉ có mỗi mình Long Hạo Thần, liệu hẳn có thể chiến thắng chúng không?

Sau lưng Ác Ma thống lĩnh có hơn mười kỵ binh Đại Ác Ma bày trận chỉnh tề, làm tốt chuẩn bị phóng linh lực liên thể. Còn lại hai mươi kỵ binh Đại Ác Ma thì chia thành hai đội, từ hai bên vòng quanh làm tư thế ba mặt hợp lại. Lực áp bách cường đại không ngừng dâng lên. Thấy sao thì Long Hạo Thần dường như không có khả năng chính diện ngăn cản.

Đúng lúc này, Hạo Nguyệt động. Thân thể to lớn mang theo Long Hạo Thần cứ như vậy từ chính diện phóng tới Ác Ma thống lĩnh đang trong trạng thái linh lực liên thể.

Ác Ma thống lĩnh là cường giả cấp sáu ma tộc, xem như hiểu rộng biết nhiều. Thấy quanh thân Long Hạo Thần dâng lên cường độ linh lực quang nguyên tố, nó đã phán đoán ra linh lực nhân loại này tuyệt không bằng chính mình. Huống chi nó đang trong trạng thái linh lực liên thể.

Nhe răng cười một tiếng, Ác Ma thống lĩnh cười Ma Mã Mộng Yểm thẳng tắp xông tới Long Hạo Thần. Sau lưng nó mười kỵ binh Đại Ác Ma đều chĩa trường mâu ra trước, linh lực đỏ sậm liên tiếp, tựa như một người đi theo Ác Ma thống lĩnh xông lên.

Nên biết đám kỵ binh Đại Ác Ma chính là tinh nhuệ trong tinh nhuệ của Ác Ma tộc. Kinh nghiệm huấn luyện đặt tại chiến trường, chính là trình độ đồng cấp với Quang Diệu Thiên Sứ kỵ sĩ đoàn của nhân loại. Dựa vào kỹ năng linh lực liên thể, chúng từng khiến liên minh thánh điện ăn qua không ít đau khổ. Mỗi khi trên chiến trường đụng độ chúng, liên minh thánh điện chỉ có cách chọn lựa phái cường giả đối phó.

Long Hạo Thần chỉ có một mình, hẳn chỉ cười Hạo Nguyệt, hơn nữa còn là đứng trên lưng Hạo Nguyệt. Đối diện Ác Ma thống lĩnh ánh lửa đỏ sậm điên cuồng dâng lên, hầu như chiếu sáng phạm vi vài chục mét vuông. So sánh thanh thế hai bên thì Long Hạo Thần rõ ràng yếu hơn nhiều. Nhưng Hạo Nguyệt như cũ xung phong, tràn ngập cường thế. Miệng nó đã dừng niệm chú, nhưng nếu cẩn thận nhìn có thể thấy, lúc này Hạo Nguyệt ba đầu sáu con mắt đã hoàn toàn biến thành màu tím. Vây trên người cũng hiện ra một tầng màu tím dao động.

Khoảng cách hai bên ngày càng gần, từ một trăm mét kéo đến năm mươi mét, lại đến ba mươi mét, hai mươi mét, mười mét, mắt thấy đã tiến vào cự ly công kích của nhau.

Đúc lúc này, Hạo Nguyệt tam đầu đồng thời rống một tiếng đinh tai nhức óc. Có thể thấy rõ, một chùm tia sáng tím đậm bùng từ ba cái đầu bắn ra.

Hình ảnh rung động toàn trường xuất hiện.

Khi Hạo Nguyệt rống gầm, Ác Ma thống lĩnh nguyên bản thân thể ánh lửa đỏ cực nồng bỏng run rẩy, linh lực khổng lồ quanh thân cứ như vậy biến mất. Mà sau lưng nó đám kỵ binh Đại Ác Ma và Ma Mã Mộng Yểm tựa như uống rượu say, ngã trái ngã phải, nào có bộ dáng linh lực liên thể?

Ánh sáng vàng nháy mắt vạch phá không trung. Không khí áp súc xuất hiện tiếng nổ kịch liệt, ngay sau đó dừng ở bụng Ma Mã Mộng Yểm dưới thân Ác Ma thống lĩnh. Một luồng sáng vàng tựa như cố định trên không trung.

"Sát!!!!" Long Hạo Thần nổi giận gầm lên một tiếng.

Hạo Nguyệt mạnh đụng Ác Ma thống lĩnh. Quái dị là Ác Ma thống lĩnh thân thể thêm một sợi chỉ vàng lại bất động. Mãi đến khi Hạo Nguyệt đánh tới, trường mâu trong tay nó và cả thân thể, Ma Mã Mộng Yểm bỗng nhiên bị đụng lay động, tựa như Ác Ma thống lĩnh từng chết trong tay Long Hạo Thần, một kiếm chém làm hai.

Nếu nói Ác Ma thống lĩnh trước đó chết trong tay Long Hạo Thần có thể nói là bởi vì sức mạnh suy yếu rất nhiều, thêm ma pháp hạn chế của Dịch Quân cùng với Phòng Ngự Hỏa Hoàn của Lâm Hâm trùng kích, dẫn đến Long Hạo Thần tập kích thành công. Như vậy lần này không có may mắn gì cả, chính diện chém giết. Ác Ma thống lĩnh trạng thái dồi dào hơn nữa có linh lực liên thể, vậy mà ngay cả một chiêu của Long Hạo Thần cũng không thể đỡ.

Ai đều không biết Hạo Nguyệt rống ra một tiếng là năng lực gì, nhưng khi nó công Long Hạo Thần xẹt mười kỵ binh Đại Ác Ma sau lưng Ác Ma thống lĩnh, để lại là đầy đất thi thể, bao gồm cả Ma Mã Mộng Yểm, thậm chí một khối thi thể đầy đủ đều không có. Đám kỵ binh Đại Ác Ma thậm chí không có chút phản kháng.

Hạo Nguyệt rống xong một tiếng, hoàn toàn thu lại hơi thở, màu mắt hồi phục bình thường, cũng không phóng ra ma pháp gì nữa, lộ ra mỗi một. Nhưng nó hành động đã đủ rồi.

Trợ giúp Long Hạo Thần gián đoạn linh lực liên thể của Ác Ma thống lĩnh, quyết định hướng đi trận chiến này.

Bị Hạo Nguyệt ảnh hưởng, Ác Ma thống lĩnh thậm chí một cái kỹ năng đều không kịp ra, đã trong tình thần sợ teo tim bị Tu La trăm chém làm hai.

Quá trình kế tiếp là đồ sát. Long Hạo Thần sử dụng kỹ năng chỉ có vài cái, xung phong, Đột Kích, Thiểm Điện Thứ, Thập Tự Trảm.

Mấy kỹ năng cấp thấp Trùng Giới kỳ sĩ ở trong tay hãn xuất ra uy lực cường đại. Có Quang nguyên tố tinh linh Nhã Đình sau lưng duy trì, sử dụng kỹ năng ít tiêu hao linh lực này đối với Long Hạo Thần không hề ảnh hưởng gì. Súc Thế Tu La trăm khiến hãn chỉ còn mấy trăm linh lực, tốc độ hồi phục linh lực siêu nhanh, đối phó kẻ địch còn lại cũng đủ rồi. Tuyệt đối đừng quên, tu vi hiện tại của Long Hạo Thần đã sắp tới gần cấp sáu.

Mọi người trong động nhìn thấy hình ảnh hoa mắt mê say. Thân ảnh vàng tung hoành giữa sườn núi. Kim quang lấp lóe, máu thịt kẻ địch văng tứ tung, hơn nữa sau lưng hãn còn công Thái Nhi mất đi tứ cảm.

Một người, hãn chỉ có một người, có tọa kỵ trợ giúp, lại đồ sát kỳ binh Đại Ác Ma cường đại, Ác Ma thống lĩnh cấp sáu chỉ trong nháy mắt đã bị chém chết. Đây hoàn toàn thoát khỏi phạm vi kỳ sĩ cấp năm.

Cảm thụ được sát khí sắc bén từ người Long Hạo Thần, thành viên Săn Ma Đoàn số hai mươi một cấp hiệu đều hưng phấn. Săn Ma Đoàn số bốn cấp sĩ thì đa số hồ thẹn.

Thời gian tiếp xúc càng lâu, Săn Ma Đoàn số bốn cấp sĩ càng cảm giác rõ ràng chênh lệch với Săn Ma Đoàn số hai mươi một cấp hiệu. Long Hạo Thần và Thái Nhi đôi tình nhân này là hai trụ cột, phát huy tác dụng một địch ngàn. Thành viên khác cũng có năng lực mạnh, quan trọng là họ đoàn kết.

Quá trình tàn sát chỉ mất mười phút. Long Hạo Thần không để một tên chạy thoát, kỳ binh Đại Ác Ma cuối cùng bị hãn quăng cho Thánh Linh kiếm Cô Chú Nhất Trịch, đã chết.

Mà nhìn thì Long Hạo Thần như cũ có sức lực, Quang nguyên tố tinh linh Nhã Đình cũng giữ chức trách giúp hãn hồi phục.

Long Hạo Thần không để Thái Nhi xuống, vung giọt máu cuối cùng trên thân kiếm, cùng Hạo Nguyệt quay trở lại cửa động.

Long Hạo Thần không có ma pháp trị liệu quần thể, nhưng không có nghĩa là Hạo Nguyệt không biết. Một kỹ năng Thánh Quang Phổ Chiếu tràn ngập mỗi góc trong động.

"Mọi người chuẩn bị đi, tôi thu dọn chiến trường, chúng ta phải rời khỏi đây." Long Hạo Thần thanh âm có chút khàn khàn. Nói xong câu đó hắn xoay người đi ra ngoài, đem từng thi thể kỵ binh Đại Ác Ma và Ma Mã Mộng Yểm thu vào Giai Diệu Vĩnh Hằng.

Không sai, bản thân Giai Diệu Vĩnh Hằng là ma khí trữ vật. Còn về nó có không gian bao lớn, ngay cả Long Hạo Thần lấy tinh thần lực hiện tại cũng không cảm giác ra.

Thông qua trận giết chóc này, Long Hạo Thần càng thêm cảm giác rõ ràng. Mỗi khi hắn giết chết một kỵ binh Đại Ác Ma, linh hồn đối phương lập tức bị Giai Diệu Vĩnh Hằng hút đi. Hơn nữa kẻ địch mới chết, linh hồn càng đậm hơn so với thi thể ban đầu mới bị Long Hạo Thần hấp thu. Nếu đã không thể ngăn cản, hắn chỉ có thể xem như chưa xảy ra chuyện gì. Liên quan về năng lượng linh hồn hắn thật sự không hiểu gì hết.

Dựa vào Giai Diệu Vĩnh Hằng, Long Hạo Thần thu dọn chiến trường tốc độ rất nhanh. Khi hắn quay trở về trước mặt đồng bạn, trừ Diển Yên như cũ hôn mê, người khác ít nhất đã hồi phục năng lực hành động.

Lâm Hâm dường như đã thoát khỏi cảm xúc kích động, nhìn thấy Long Hạo Thần dễ dàng quét dọn xong chiến trường, còn thu hết thi thể trước sau hai đoàn kỵ binh Đại Ác Ma và Ma Mã Mộng Yểm, y trừng to mắt, xoay lưng với người khác, hướng Long Hạo Thần làm động tác tay.

Long Hạo Thần liếc y một cái, trầm mặc gật đầu.

"Tình huống mọi người thế nào?" Long Hạo Thần hỏi.

Hàn Vũ nói.

"Trừ Diễm Yên trọng thương ra, người khác đều không có vấn đề, nhưng muốn tiếp tục chiến đấu thì hơi khó khăn. Tôi và Vương Nguyên Nguyên, Tư Mã Tiên đều đã ăn Thị Huyết Đan, Bạo Linh Đan, sợ rằng là giai đoạn yếu ớt nhất. Heo con Mạch Đầu của Trần Anh Nhi cũng bị thương không nhẹ, trong thời gian ngắn không thể hấp thu ma tinh gia nhập chiến đấu."

Lục Hi nói.

"Tình huống bên tôi tốt hơn chút. Hàn Đạo và Lý Hình còn có sức tái chiến, Dịch Quân thiêu đốt sinh mệnh, đã rơi vào hôn mê tùy linh lực hồi phục. Tôi cần thêm sáu tiếng nữa mới có thể thi triển trị liệu. Diễm Yên ít nhất được tôi trị liệu bảy ngày sau mới có thể miễn cưỡng ra trận được. Bạch Hiếu Mạc không khác gì tôi, cũng cần sáu tiếng hồi phục linh lực."

Một trận chiến này, tuy hai đội Săn Ma Đoàn không ai chết, nhưng có thể nói là bị đánh tàn phế. Chân chính còn sức chiến đấu chỉ có Long Hạo Thần, Lý Hình và Hàn Đạo ba người mà thôi. Thái Nhi bị trọng thương so với Diễm Yên càng thảm, mất đi tứ cảm phải bảy tháng sau mới tốt được.

Long Hạo Thần gật đầu, suy nghĩ một chút mới nói.

"Tôi sẽ để Hạo Nguyệt công Diễm Yên và Dịch Quân, chúng ta lập tức xuất phát, xuống núi, xâm nhập sâu vào. Không có Sợ Hãi Bi Khiếu Động mục tiêu rõ ràng này, trong núi chúng ta càng dễ dàng ẩn thân, đợi mọi người hồi phục năng lực rồi sẽ thử quay về."

Lục Hi gật đầu, ánh mắt nhìn Long Hạo Thần có tia chần chờ.

Long Hạo Thần biết gã đang nghĩ cái gì.

"Quá trình tôi ở trong Sợ Hãi Bi Khiếu Động đã ghi hình hết rồi, nơi này không phải chỗ chúng ta có thể an toàn tìm kiếm. Đợi dàn xếp xong rồi, tôi sẽ đem bảo thạch truy tầm ra cho mọi người xem."

Bảo thạch truy tầm ghi được hình ảnh không thể giả mạo. Ít nhất trong số họ không ai có năng lực này, cần phải có cường đại luyện kim thuật mới được.

Nghe Long Hạo Thần nói như vậy, Lục Hi bỗng chốc có chút ngượng ngùng, hướng Long Hạo Thần gật đầu.

Long Hạo Thần nói.

"Đi ngay đi, mới này tôi thu thi thể kẻ địch, ba phần ma tinh thuộc về các người."

Lục Hi cắt ngang.

"Không cần, chúng tôi không có ra công sức gì hết."

Long Hạo Thần lắc đầu, giọng điệu hằn cứng rắn mấy phần.

"Hiện tại chúng ta là một đội, tất cả phân phối dựa theo lời đã định trước. Không có các người, đồng bạn của tôi cũng sẽ không chống được đến lúc tôi trở lại. Cứ như vậy, đi thôi."

Thải Nhi bị linh lô phản phệ dẫn đến Long Hạo Thần tâm tình cực nóng nảy, bớt sự ôn hòa thường ngày, nhiều mấy phần bá đạo. Nhưng thực lực và năng lực của hắn bày ra đó, lời hắn nói chỉ cho mọi người cảm giác đó là đương nhiên, thậm chí khiến Săn Ma Đoàn số bốn cấp sĩ thầm cảm kích. Nhiều Ma Mã Mộng Yểm và kỵ binh Đại Ác Ma như vậy, ma tinh một phần ba cũng phải số lượng nhỏ.

Mọi người lần nữa lên đường. Tuy bọn họ đa số còn rất yếu, lại có thương binh. Nhưng làm chức nghiệp giả, thân thể độ cứng vượt xa người thường. Dưới ánh sáng bình minh, mười ba người không rời khỏi sơn mạch này, ngược lại theo Long Hạo Thần hướng dẫn càng xâm nhập rừng sâu. Liên tục vượt qua hai tòa núi mới dừng lại ở nơi mọc chút ít bụi cây.

Đây là sơn cốc, có khe hở vách đá thiên nhiên, vừa lúc để họ trú đóng. Chờ họ ổn định xong thì bầu trời đã sáng tỏ.

Lục Hi trở thành người bận rộn nhất, vừa liên tục hồi phục linh lực vừa vì mọi người bận rộn chữa trị.

Khiến tâm tình Long Hạo Thần hơi thả lỏng chút là Thái Nhi dần có thể cử động. Lúc này hắn tựa vào vách đá cách khe hở lối vào không xa, để Thái Nhi tựa vào người mình.

Thái Nhi rất yên tĩnh, mắt không thấy, miệng không thể nói, tai không thể nghe, mũi không thể ngửi, nhưng nàng dường như không thèm để ý, chỉ rúc vào ngực Long Hạo Thần.

Mấy người khác đều đang nghỉ ngơi, Hàn Đạo phụ trách canh gác. Long Hạo Thần kéo một tay Thái Nhi, dùng ngón tay chậm rãi viết chữ trong lòng bàn tay nàng. Hắn kể ra toàn bộ quá trình trong Sợ Hãi Bi Khiếu Động, không bỏ sót một chữ.

Thái Nhi không thể nghe nhưng có cảm giác. Nàng dường như rất hưởng thụ loại cảm giác này, mặc kệ Long Hạo Thần ở trong lòng bàn tay mình gãi, tựa vào ngực hắn. Nàng tựa như heo con Mạch Đâu tựa vào ngực Trần Anh Nhi.

"Lâm Hâm, cậu lại đây chút, tôi có lời muốn nói." Lý Hình đột nhiên hướng Lâm Hâm vẫy tay, ý bảo y đi theo mình.

Lâm Hâm ngẩn ra, nhú mào, nhưng vẫn đi theo Lý Hình vào sâu trong khe. Long Hạo Thần chỉ nghỉ hoặc liếc họ một cái, không nói cái gì. Ở trong lòng hắn, Lý Hình tuyệt đối là người có thể tin tưởng. Hắn cực kỳ hiểu rõ tính cách vị tỷ tỷ này. Hơn nữa hắn không biết việc xảy ra trong động, tiếp tục viết chữ trong bàn tay Thái Nhi.

Mấy người khác đều đang tu luyện, không chú ý tình hình bên này.

Cái khe rất sâu, kéo dài hướng bên trong núi hơn hai trăm mét, từ không trung nhìn lại có thể thấy kỳ cảnh như sợi chỉ.

Lý Hình cứ đi tới trước, mãi đến thân hình người khác bị vách núi che khuất mới dừng bước.

Lâm Hâm sắc mặt lạnh nhạt đứng sau lưng cô, dùng tay vuốt mái tóc dài màu xanh của mình, bện nó thành bím tóc, tựa người vào vách đá, nói.

"Kêu tôi đến làm gì? Muốn giết người diệt khẩu?"

Lý Hình cúi kinh nói.

"Cậu là đàn ông, để tóc dài vậy làm gì, còn thắt bím, nhìn bên sườn thì so với tôi còn giống nữ!"

Lâm Hâm bữu môi nói.

"Đây là đẹp trai biết không hả? Không hiểu đừng nói lung tung."

Lý Hình khinh thường.

"Đẹp trai cái đầu, khi nào cậu lớn lên đẹp cỡ Long Hạo Thần mới nói đi!"

Lâm Hâm cơ mặt co giật.

"Cô kêu tôi tới chỉ vì muốn đả kích? Đoàn trưởng đúng là so với tôi đẹp, nhưng mà, dường như cậu ta so với tôi còn giống con gái đi?"

Lý Hình đột nhiên trầm mặc, nhìn Lâm Hâm thật lâu, không nói lời nào.

Lâm Hâm cảm giác không khí có chút quái, nghi hoặc nhìn cô.

"Xin lỗi." Lý Hình hơi cúi đầu. "Lúc trước tôi sai rồi, tôi không nên không biết chân tướng đã quát mắng cậu, không nên gọi lên quá khứ đau

xót của cậu."

Thân hình Lâm Hâm hơi chấn động, đáy mắt xẹt qua đau xót không thể xóa nhòa. Y cũng hơi cúi đầu, đem bím tóc hất ra sau.

"Không có gì, rồi sẽ có người hỏi thôi, nói ra, tâm lý của tôi cũng thoải mái chút." Lâm Hâm chua xót nói.

Lý Hình chậm rãi bước đến bên cạnh y.

"Làm sai nên chịu trừng phạt, nếu không, cậu mắng tôi đi, hoặc là đánh tôi. Tôi đều chịu đựng." Ánh mắt cô nghiêm túc, đứng trước mặt Lâm Hâm, khuôn mặt tuần tú lộ vẻ nghĩa khí hào hùng.

Lâm Hâm khóe miệng co giật.

"Đại tỷ, đừng quậy nữa được không. Tôi đánh thẳng cô nổi sao?"

"Tôi sẽ không đánh lại!" Lý Hình vội vàng nhấn mạnh.

"Chỉ như vậy? Tôi đi đây." Lâm Hâm bực mình nói. Nói xong y xoay người đi ngược lại con đường đã đến.

Lý Hình giậm chân.

"Tôi ghét cảm giác mắc nợ người ta. Cậu không trả lại, sao tôi có thể đối mặt đồng bạn của cậu?"

"Đủ rồi!" Lâm Hâm mạnh xoay người, phần nộ nói. "Tôi đánh mắng cô thì có lợi ích gì? Cô không nói sai, tôi là người nhu nhược, tôi không có can đảm học tập ma pháp công kích. Cho dù tôi đánh cô, mắng cô, chẳng lẽ tâm bệnh của tôi, đau xót trong lòng tôi có thể giảm bớt sao? Ừ..."

Lâm Hâm ngừng nói, đôi mắt vốn đã to nay càng tròn.

Nếu có người ở đây, như vậy sẽ trông thấy một cảnh tượng cực kỳ quái dị.

Một kỵ sĩ tuần tú lúc này tay ấn sau gáy ma pháp sư, đè thân thể y đụng vào vách đá, sau đó, trúc trắc hôn môi y.

Trong óc Lâm Hâm rối loạn. Lý Hình đôi môi nóng bỏng tựa như dung nham hòa tan phần nộ và bi thương trong lòng y. Lúc này y chỉ cảm thấy toàn thân mềm nhũn, trước mắt trắng xóa, cả người dán vào vách đá, tựa như biến thành bức tượng.

Khuôn mặt cô đã đỏ bừng, hết như con Mai Khôi Độc Giác Thú. Tuy cô không thở hồng hộc, nhưng bộ ngực tròn không ngừng phập phồng, có thể thấy tâm tình cô lúc này không bình tĩnh.

"Như vậy được rồi chứ?" Lý Hình hung dữ nói, nhưng nhìn sao cũng có cảm giác hơi thẹn thùng.

"Cậu không chịu đánh chửi trở về, lão nương lại không có tiền như cậu, cũng không có đồ quý bồi thường. Vậy được rồi đi, tôi không thiếu cậu!" Nói xong câu đó cô lão đạo đi trở về, không đi được mấy bước dường như sức nhớ cái gì, quay người liếc Lâm Hâm đứng như pho tượng, tức giận nói. "Chết tiệt, đừng làm bộ dạng như mình có hại lắm, đây là nộ hôn đầu tiên của lão nương đó."

Nói xong cô còn nắm hòn đá nhỏ quăng hướng Lâm Hâm, đập trúng chân y, sau đó xoay người bỏ chạy.

Lâm Hâm cứng ngắc nghiêng đầu, nhìn bóng lưng Lý Hình khuất xa, sắc mặt tái nhợt bỗng ửng hồng.

"Mình, mình bị cưỡng hôn?" Y sờ môi, nơi đó cảm giác nóng bỏng như vẫn còn đây.

Không biết qua bao lâu, y vịn vách đá đi ra bên ngoài, bước chân có chút lung lay.

Vừa lúc Trần Anh Nhi đi tới, vẻ mặt nghi hoặc nhìn y.

"Có được ca làm sao vậy? Chắc không phải bị sốt chứ? Mặt hồng quá vậy?"

"Tôi không ó việc gì." Lâm Hâm sờ mặt mình nóng nóng, biểu tình ngờ ngác kiểm chỗ ngồi xuống, quét mắt nhìn nhưng không thấy bóng Lý Hinh.

Tròn ba ngày hai đội Săn Ma Đoàn đã gần hồi phục sức chiến đấu, đương nhiên trong đó không bao gồm Điển Yên và Dịch Quân. Hai người, một tiêu hao cực lớn cần không ngừng điều dưỡng, cái khác thì trọng thương chưa lành. Nhưng cũng coi như có thể cử động, chỉ là không thể nghênh địch mà thôi.

Hai ngày này giữa Lý Hinh và Lâm Hâm giữ khoảng cách nhất định, nhưng cũng nhịn không được thường nhìn trộm đối phương. Người khác không mùi, đương nhiên có thể cảm giác ra không khí kỳ quái quanh hai người. Chẳng qua hiện ở nơi nguy hiểm, mỗi người đang nỗ lực hồi phục sức mạnh, ai cũng không rảnh quan tâm.

Họ chỉ nghĩ rằng Lý Hinh đã mắng Lâm Hâm nên quan hệ hai người cứng chút, nhưng nếu cẩn thận quan sát sẽ phát hiện, Lâm Hâm thường chẳng biết vì sao mặt đỏ.

"Mọi người đều lại đây đi." Long Hạo Thần đứng bên cạnh Thái Nhi, cao giọng hô.

Mọi người lập tức nhìn hẳn, tụ tập xung quanh hẳn.

"Ba ngày nay trừ Thái Nhi, Điển Yên và Dịch Quân ra, mấy người khác đã tạm thời hồi phục. Tin tưởng mọi người đều rất tò mò tôi ở Sợ Hãi Bi Khiếu Động nhìn thấy cái gì, trong động rốt cuộc có cái gì. Giờ tôi cho mọi người xem."

Trong lòng có chút hỗn thệ nhưng Long Hạo Thần không thể nào đem bí mật Trường Miên Vĩnh Hằng nói ra. Nếu hẳn làm vậy, chưa chắc

là chuyện tốt cho đồng bạn. Nói không chừng còn đem đến cho họ phiền phức lớn.

Nghe Long Hạo Thần nói vậy, mọi người tò mò nhìn hắn, đồng thời còn có vài phần kính nể.

Làm đoàn trưởng Săn Ma Đoàn số hai mươi một cấp hiệu, là người duy nhất tiến vào động dò xét, có thể nói, nếu Long Hạo Thần muốn che giấu thứ mình phát hiện, các thành viên Săn Ma Đoàn số bốn cấp sĩ căn bản không thể nói cái gì. Không có Long Hạo Thần, bọn họ sớm ngay cả mệnh cũng không có. Nhưng Long Hạo Thần lại vô tư thẳng thắn, muốn đem thứ mình tìm kiếm bày ra. Việc này có ý nghĩa hắn không hề nghĩ nuốt trọn công huân nhiệm vụ.

Khi Long Hạo Thần rút vào linh lực, bảo thạch truy tầm phóng ra hình ảnh. Thế giới tối đen của Trường Miên Vĩnh Hằng hiện ra trong mắt mọi người.

Không thể không nói bảo thạch truy tầm là bảo bối hiếm có. Thứ này ghi chép không chỉ hình ảnh, ngay cả thanh âm cũng ghi lại.

Mắt thấy Long Hạo Thần xuất hiện, bắt đầu điều tra tình huống Sở Hải Bi Khiếu Động.

Bởi vì toàn bộ hình ảnh rất dài, nên hắn dùng linh lực khống chế xong cũng giải thích quá trình.

Khi Long Hạo Thần bắt đầu chịu tiếng kêu to xâm nhập thì cảnh vật xung quanh thân thể hắn kịch liệt dao động linh lực. Mọi người hít ngậm khí lạnh. Tuy rằng họ không chân chính cảm thụ, nhưng cũng có thể tưởng tượng ra Long Hạo Thần chịu lực áp bách lớn bao nhiêu.

Bên trong Long Hạo Thần phóng ra Thánh Quang Tráo, tại lúc này, hắn đột nhiên tạm dừng hình ảnh.

Dưới ánh mắt ngạc nhiên của mọi người, hắn trầm giọng nói.

"Có thể nói kết quả tìm kiếm không lý tưởng. Tôi cũng không biết hình ảnh này cuối cùng có thể cho chúng ta được đến đánh giá hoàn thành nhiệm vụ hay không. Nhưng tôi ở trong Sở Hải Bi Khiếu Động, nghe xong tiếng kêu to thì lĩnh ngộ một kỹ năng. Nếu chúng ta đã cùng tới đây, nỗ lực xuất sinh nhập tử hoàn thành nhiệm vụ, tôi nguyện ý đem kỹ năng này cộng hưởng cho mọi người học tập, xem như mọi người không uống công đi chuyến này. Còn về có thể lĩnh ngộ hay không thì phải xem cơ duyên mỗi người."

Long Hạo Thần nói ra câu này mang đến rung động có thể nghĩ, đặc biệt là sáu người Săn Ma Đoàn số bốn cấp sĩ, ánh mắt nhìn hắn hoàn toàn thay đổi.

Lục Hi hầu như không chần chờ nói.

"Long đoàn trưởng, không cần như vậy. Kỹ năng tự chế không cần cộng hưởng với ai, đây là năng lực thuộc về mình cậu!"

Nếu đổi lại tình hình khác, có lẽ Long Hạo Thần cũng sẽ không muốn cộng hưởng năng lực mình không dễ dàng lĩnh ngộ. Nhưng bởi vì bí mật của Trường Miên Vĩnh Hằng, hắn có vài phần áy náy với Săn Ma Đoàn số bốn cấp sĩ, trong lòng góc thiện lương khiến hắn làm hành động bồi thường.

Long Hạo Thần mỉm cười nói.

"Tôi lĩnh ngộ năng lực này cũng không phải ai có thể học. Tương đối thích hợp chiến sĩ cận chiến hơn. Lục đoàn trưởng không cần từ chối, tôi đã nói ra, dĩ nhiên sẽ làm được. Tiếp theo xin mọi người chú ý, tôi sẽ đem toàn bộ quá trình lĩnh ngộ nói ra, mọi người có thể học hay không thì phải xem chính mình. Tôi đặt tên kỹ năng này là Quang Chi Đăng Dạng."

Nói xong một Thánh Quang Tráo từ thân thể Long Hạo Thần phóng ra, hắn nói với Lý Hình.

"Tỷ, công kích Thánh Quang Tráo đi, làm chậm chút, để mọi người xem rõ ràng."

Lý Hình có chút cảm thán liếc Long Hạo Thần, đại khuyết điểm của đệ đệ chỉ sợ là quá thẳng thắn, đây là kỹ năng tự chế a!

Nhưng cô vẫn làm theo lời Long Hạo Thần. Trong mắt cô, khí chất lãnh đạo của Long Hạo Thần ngày càng mạnh. Nếu hẳn đã muốn làm vậy đương nhiên có lý do.

Trọng kiếm hỏa hồng đề lên Thánh Quang Tráo. Lý Hình thúc đẩy linh lực, động tác chậm rãi cắt hướng Thánh Quang Tráo.

Khi trọng kiếm mới chạm tới Thánh Quang Tráo, đột nhiên vang lên tiếng vù vù khiến Lý Hình trợn to mắt. lát sau, trọng kiếm không ngờ trượt ra, căn bản không thể cắt vào trong Thánh Quang Tráo của Long Hạo Thần.

Mọi người đều tập trung nhìn, họ thấy rõ ràng. Khi linh lực của Lý Hình xâm nhập vào Thánh Quang Tráo, toàn bộ Thánh Quang Tráo hiện ra cảm giác kịch liệt chấn động. Kiếm trong quá trình chấn động bị trượt ra, đây đã hoàn toàn vượt qua lực phòng ngự của Thánh Quang Tráo.

Long Hạo Thần nói.

"Kỹ năng Quang Chi Đẳng Dạng này là tôi ở tiếng kêu trong Sợ Hãi Bi Khiếu Động lĩnh ngộ được. Tiếng kêu vì sao cho chúng ta mang đến trùng kích mạnh vậy? Là bởi vì sóng âm cao tầng chấn động. Mà nếu như chúng ta có thể dùng linh lực mô phỏng cao tầng chấn động thì sao? Vì vậy Quang Chi Đẳng Dạng xuất hiện. Nó có thể đồng thời tác dụng hai kỹ năng công kích và phòng ngự. Khi phóng ra linh lực tương đương thì có thể tăng mạnh năng lực công phòng của ta..."

Tiếp đến, Long Hạo Thần không chút giấu diếm nói ra lý giải của mình với Quang Chi Đẳng Dạng. Hơn nữa hẳn nhiều lần phóng thích, lộ ra uy lực Quang Chi Đẳng Dạng cho mọi người xem.

Giống như Long Hạo Thần đã nói, Quang Chi Đăng Dạng không phải thích hợp bất cứ chức nghiệp nào, chỉ cận chiến mới sử dụng được. Mỗi người đều rõ ràng nhận biết kỹ năng này mang đến tác dụng cường đại. Hàn Đạo cảm giác ra có Quang Chi Đăng Dạng kèm theo sẽ sản sinh lực công kích khủng bố. Điện Yên là Thuần chiến sĩ thì cảm thụ được chỗ tốt đề cao lực phòng ngự.

Bảo thạch truy tầm phóng hết hình ảnh, Long Hạo Thần giải thích cảm giác của chính mình. Hình ảnh tới Trường Miên Vĩnh Hằng xuất hiện, mãi đến có oán linh nhào hướng Long Hạo Thần mới ngừng.

"Khi đó tôi chỉ thấy trong óc bị đâm, dường như oán linh muốn xâm chiếm thân thể tôi. Đúng lúc này Hạo Nguyệt chạy tới, dựa vào linh hồn trùng kích đuổi đi hai oán linh. Tiếp đến tôi rơi vào hôn mê, chờ khi tỉnh lại thì tòa tháp đã biến mất. Từ đầu đến cuối, tôi không hiểu được nó rốt cuộc là cái gì. Năng lực ghi nhớ của bảo thạch truy tầm hình như cũng bị ảnh hưởng, không có ghi lại sự việc sau khi tôi hôn mê. Nhưng tôi có thể khẳng định, cho dù tòa tháp cao còn tồn tại, cũng không phải loại tu vi như chúng ta có thể đối mặt."

Đoạn nói này Long Hạo Thần đã sớm nghĩ tốt, lúc này nói ra tuy lòng có chút áy náy, nhưng nghĩ đến Tử Linh pháp sư đem tới đả kích mạnh đối với nhân loại, hẳn vẫn là cứng rắn giải thích lời nửa thật nửa giả.

Nghe hẳn nói xong, kỳ lạ là không ai chất vấn. Hình ảnh xuất hiện uy lực của tiếng kêu to, bọn họ tự nhận không khả năng tới đáy động, không khả năng làm tốt như Long Hạo Thần. Nhiệm vụ cũng chỉ có thể như vậy.

Hàn Đạo hơi ngượng ngừng nói.

"Long đoàn trưởng, nếu đã vậy, khi chúng ta giao hình ảnh ra cũng coi như hoàn thành nhiệm vụ một nửa. Vậy nên kỹ năng của cậu có thể hay không..."

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 106

Ma Đô Tâm Thành

Hiến nhiên Hàn Đạo đã nói ra tiếng lòng của các cận chiến. Nhìn mấy ánh mắt nóng bỏng, Long Hạo Thần mỉm cười gật đầu.

"Tốt, hiện tại tôi sẽ hướng dẫn mọi người tu luyện, lại nghỉ ngơi hồi phục một đoạn thời gian, chúng ta sẽ trở lại liên minh."

Bỗng chốc, tất cả đều tập trung tinh thần học kỹ năng Quang Chi Đăng Dạng. Phần cảm kích đối với Long Hạo Thần, cũng chôn sâu vào lòng mọi người.

Tập thể học bí kỹ, vẫn là bí kỹ cá nhân lĩnh ngộ ra, trong lịch sử liên minh thánh điện chỉ sợ chưa từng xuất hiện.

Vào thời điểm này, ngộ tính cá nhân hoàn toàn hiện ra.

Qua một ngày, Hàn Vũ dẫn lĩnh ngộ ảo diệu của Quang Chi Đăng Dạng, người thứ hai là Tư Mã Tiên. Tuy Tư Mã Tiên là mục sư nhưng gã là bạo lực mục sư. Gã gần như là cùng Hàn Vũ trước sau lĩnh ngộ sự ảo diệu của Quang Chi Đăng Dạng. Lại nói gã làm mục sư, lĩnh ngộ kỹ năng của kỵ sĩ tự sáng chế thì khó khăn hơn Hàn Vũ nhiều, nhưng gã chỉ chậm hơn Hàn Vũ một chút.

Long Hạo Thần nhìn thấy vậy không khỏi bật cười. Một người khi mất đi vài thứ thì sẽ có được vài thứ. Tư Mã Tiên học không được ma pháp trị liệu, khi học tập phương diện công kích đích thật có thiên phú.

Trái lại bên Săn Ma Đoàn số bốn cấp sĩ, ba người cận chiến chức nghiệp còn chưa tìm ra manh mối, Lý Hình cũng là như vậy.

Long Hạo Thần ngoài miệng không nói, trong lòng lại hiểu rõ. Ngộ tính một người cùng nội linh lực bẩm sinh và thuộc tính có quan hệ rất lớn. Tư Mã Tiên và Hàn Vũ sở dĩ có thể lĩnh ngộ, chủ yếu là vì nội linh lực bẩm sinh của họ được thiên phú áp chế cộng hưởng lên cao tới tám mươi, hơn nữa hai người này là quang thuộc tính. Lĩnh ngộ của mình đều kiến lập dưới điều kiện quang thuộc tính, nên khi học thì họ dễ dàng hơn người khác nhiều.

Liên tiếp ba ngày, Diễm Yên và Hàn Đạo trước sau suy sụp từ bỏ lĩnh ngộ Quang Chi Đăng Dạng. Lý Hình và Vương Nguyên Nguyên tuy như cũ không thể hiểu thấu, nhưng hai cô gái này hiểu thẳng, không từ bỏ, mỗi ngày đều rèn luyện.

Bọn họ truy cầu là tác dụng công kích lớn của kỹ năng Quang Chi Đăng Dạng. Hơn nữa Long Hạo Thần đã dốc túi truyền dạy, họ đều quyết tâm, mặc kệ thế nào cũng không từ bỏ.

Đương nhiên kiên trì không thể hoàn toàn bù đắp chênh lệch ngộ tính. Cuối cùng họ có thể học được kỹ năng này hay không thì rất khó nói. Nhưng nỗ lực thì có hy vọng.

Lục Hi lãnh mắt bàng quan, trải qua nhiều chuyện như vậy, gã thâm cảm thán. Xem ra Săn Ma Đoàn số bốn cấp sĩ của mình làm sao cũng không thể theo kịp đám Long Hạo Thần.

Trừ phi về sau có cái gì kỳ ngộ, có lẽ còn chút cơ hội.

Tới đây nghỉ ngơi đã bảy ngày. Hàn Đạo từng lặng lẽ dò xét phía trước, bên Sở Hãi Bi Khiếu Động đã bị đại quân Ác Ma tộc triệt để khống chế. Gã không dám tiếp cận quá sâu, nhưng truyền tới tin tức cho mọi người biết, Sở Hãi Bi Khiếu Động ít nhất xuất hiện ba vị Ác Ma lĩnh chủ, hơn nữa có khả năng xuất hiện thứ còn mạnh hơn Ác Ma lĩnh chủ.

Thực hiển nhiên, trước sau tồn thất trăm tên kỵ binh Đại Ác Ma làm Ác Ma Tộc giận thật. Hơn nữa chúng cũng quyết có Sợ Hải Bi Khiếu Động.

Lục Hi một mình tìm đến Long Hạo Thần. Long Hạo Thần gật đầu, nói.

"Không sai, nơi này không nên ở lâu. Nhưng tử tử và Nguyên Nguyên còn đang lĩnh ngộ Quang Chi Đẳng Dạng. Nếu hiện tại đánh đoạn chỉ sợ sau này họ không có cơ hội lĩnh ngộ. Chúng ta muốn bình an trở lại liên minh, tốt nhất là giống lúc đến, đi lộ tuyến Nguyệt Ma tộc."

Lục Hi ngẩn ra.

"Ý cậu là đi tìm hội trưởng thương đoàn Nguyệt Dạ?"

Long Hạo Thần gật đầu.

"Đúng vậy, cô ta đã bị Thái Nhi hạ cấm chế, không sợ bày trò gì. Nếu có cô ta yểm hộ, chúng ta có thể tiết kiệm rất nhiều sức lực trở về liên minh."

Lục Hi nói.

"Nhưng nếu như vậy vẫn có nguy hiểm. Lữ Nguyệt Dạ không thêm để ý quyết bại lộ chúng ta, chẳng phải là..."

Long Hạo Thần nói.

"Điểm này tôi cũng nghĩ đến, tuy khả năng cực nhỏ nhưng không thể không đề phòng. Tôi định đơn độc đi Nguyệt Ma tộc, Nguyệt Dạ từng cho tôi địa chỉ, Nguyệt Ma cung bên cạnh Ma Thần cung trong hành tinh trung ương. Tôi đi tìm cô ta thám thính thử, nếu mọi chuyện bình thường thì sẽ quay lại đón mọi người, như vậy cũng an toàn hơn. Lại thêm Hạo Nguyệt và tôi có huyết kế truyền tống, dù gặp phải nguy hiểm, tôi chạy thoát không thành vấn đề."

Lục Hi sâu thẳm nhìn Long Hạo Thần, cười khổ nói.

"So với đoàn trưởng như cậu, tôi thật là phế vật."

Long Hạo Thần vỗ vai gã, nói.

"Lục đoàn trưởng, đừng nói như vậy. Nếu không phải có anh, chúng tôi cũng không đi đến hiện tại. Chúng ta là thành viên một đội, lần này ở trong ma tộc có thể thu hoạch chút ít đều là công lao của mỗi người. Chúng ta là tập thể đoàn kết, mọi người cần anh trợ liệu. Cứ quyết định như vậy, tối hôm nay tôi sẽ đi trong đêm. Bên này giao cho anh. Hiện tại Thái Nhi mất tứ cảm, nàng lại không thể cùng Hạo Nguyệt truyền tống, cho nên tôi để nàng lại đây. Nếu bên này có nguy hiểm, Hạo Nguyệt sẽ trước tiên báo tôi biết, truyền tống tôi trở lại."

Lục Hi gật đầu.

"Cậu yên tâm đi đi, tôi sẽ làm che giấu thật kỹ."

Hai đoàn trưởng đơn giản giao lưu đã xác định hướng đi sau này của đội.

Long Hạo Thần trở lại bên cạnh Thái Nhi, nhẹ kéo tay nàng, viết ra quyết định của mình trong lòng bàn tay nàng.

Thái Nhi tựa vào hắn, dùng ngón tay thanh mảnh nhẹ khều lòng bàn tay hắn.

"Sớm trở về."

Không dây dưa, không kiên trì phải cùng hắn đi chung, đây chính là Thái Nhi, vĩnh viễn nghĩ cho Long Hạo Thần.

Nhẹ ôm nàng, cảm nhận thân thể mềm mại, Long Hạo Thần mấy ngày nay sắc mặt căng thẳng hơi chút thả lỏng. Hắn đã quyết định, lần này trở về, trước khi Thái Nhi hồi phục lại tứ cảm, hắn sẽ không dẫn đội làm nhiệm vụ, sẽ ở lại thánh thành cùng nàng vượt qua ngày gian khổ này.

"Lâm Hâm, anh lại đây một lát." Long Hạo Thần kêu ở không xa Lâm Hâm đang nỗ lực luyện chế đan dược.

Lâm Hâm hầu như tùy thân mang theo khí cụ luyện dược. Vì để y có thể yên tâm luyện chế, Long Hạo Thần chuyên môn cho y một vùng không gian yên tĩnh.

Nghe Long Hạo Thần kêu, Lâm Hâm vội vàng chạy tới.

"Đoàn trưởng, mấy ngày nay hiệu quả không sai. Tuy lần này chúng ta không ít gặp nguy hiểm, nhưng được tài liệu tốt so với lúc trước tôi lấy về càng nhiều. Chỉ là nơi này đơn sơ, tôi chưa có tâm tư nghiên cứu dược. Nhưng ít ra có thể luyện chế một ít đan dược lúc trước. Tôi chủ yếu tập trung chế Đại Hồi Linh Đan, hôm nay chắc là có thể ra một lô. Tôi nghĩ bảy, tám viên không thành vấn đề."

Giống như Long Hạo Thần đã nói, trong quá trình chấp hành nhiệm vụ, mỗi người có tác dụng không thể thiếu. Lâm Hâm đan dược mỗi khi ở điểm mấu chốt phát huy tác dụng quan trọng, mọi người đều nhìn trong mắt.

Đương nhiên Bạo Linh Đan và Thị Huyết đan cũng có tác dụng, chỉ là hiện giờ đoàn đội cần nhất ngược lại là Đại Hồi Linh Đan. Dù sao hai đan dược kia còn có mấy viên. Nhiều làm Đại Hồi Linh Đan có thể chia cho Săn Ma Đoàn số bốn cấp sĩ, đương nhiên thứ này cần bọn họ dùng công huân đến đổi. Một viên là một trăm công huân, đây là Lâm Hâm định giá cả. Nghe y nói thì đây đã là giá thấp nhất rồi.

Lâm Hâm tuyệt đối có bản chất gian thương. Cuối cùng y không có lấy công huân của Săn Ma Đoàn số bốn cấp sĩ, điều kiện cho mỗi người ba viên Đại Hồi Linh Đan là, Săn Ma Đoàn số bốn cấp sĩ mất đi tư cách thu hoạch thi thể tất cả ma thú. Trong đó cũng bao gồm thi thể ma thú đã thu hồi. Thi thể ma thú trong trữ vật của nhóm Lục Hi trừ ma tinh ra, tất cả đều bị Lâm Hâm dùng cách này đổi lấy.

Có lời thì đúng là được lợi, nhưng lời nhiều ít thì chỉ có Lâm Hâm tự biết.

Long Hạo Thần gật đầu nói.

"Tôi kêu anh lại không phải hỏi tình huống luyện chế đan dược, phương diện này chúng tôi không ai biết, tự anh quyết định đi."

Lâm Hâm ngẩn ra, nghi hoặc nói.

"Đoàn trưởng, vậy còn có chuyện gì?"

Long Hạo Thần nhìn người khác cách không xa, thấp giọng nói.

"Tôi muốn hỏi anh cùng tỷ tôi có chuyện gì? mấy ngày nay hai người là lạ."

"A?" Lâm Hâm giật nảy mình, suýt nhảy bắn lên, mặt chột đỏ như tôm chín.

"Thật sự có chuyện?" Long Hạo Thần kinh ngạc.

"Không, không có." Lâm Hâm cuống quýt giải thích. "Tôi và Lý Hinh tỷ có chuyện gì chứ? Tuyệt đối không có, thật không có."

Long Hạo Thần bực bội nói.

"Anh nói xạo không giỏi chút nào. Nên lấy gương soi đi, mặt anh đỏ so với cô bé càng giống. Không nói chứ gì, tốt, tôi cũng không miễn cưỡng. Anh đi đi, lát nữa tôi hỏi tỷ, nếu để tôi biết anh khi dễ tỷ tôi, hừ hừ."

Lâm Hâm cười khố nói.

"Đoàn trưởng, vĩ đại đoàn trưởng, buông tha tôi đi. Quá mất mặt, tôi không muốn nói."

Long Hạo Thần sắc mặt trầm xuống.

"Lâm Hâm, tỷ trách mắng anh, là tỷ không đúng. Nhưng hai đội chúng ta dù sao bây giờ cùng một chỗ chấp hành nhiệm vụ, giữa hai bên trợ giúp cho nhau, tín nhiệm nhau, tôi không hy vọng trong lòng anh có khúc mắc gì. Nếu không, khi chúng ta lại gặp nguy hiểm, có khả năng tạo thành hậu quả đoàn diệt. Anh hiểu chưa?"

Lâm Hâm thật sự nhịn không nổi nữa.

"Đại ca, không nghiêm trọng như vậy. Tôi không có ghi hận Lý Hình tỷ! Tôi, tôi..."

Long Hạo Thần nhìn thẳng y, chờ nghe nói.

Lâm Hâm liếc mấy người kia, rốt cuộc vẫn là giậm chân nói.

"Tốt, tôi cho cậu biết. Tôi bị tỷ cậu chiếm tiện nghi, cô ấy cường hôn tôi."

"A?" Long Hạo Thần đoán sao cũng không ngờ tới kết quả này. Tiếng kinh kêu hơi to, khiến mấy người khác nhìn hướng bên này.

"Đại ca, nhỏ giọng chút, nếu không tôi không thể kể rõ." Lâm Hâm lúng túng, mặt đỏ hồng.

Long Hạo Thần sắc mặt biến khó coi.

"Lâm Hâm, chúng tôi không để ý anh tự kỷ, nhưng không tới loại trình độ này đi? Sao tỷ tôi cường hôn anh được? Người ta là con gái đó, anh đang vu oan trong sạch người ta."

"Tôi, tôi, tôi..." Lâm Hâm dờ khóc dờ cười nói. "Đại ca, chẳng lẽ tôi còn có thể lừa cậu. Nếu không phải cậu, tôi có thể gia nhập Săn Ma Đoàn sao? Cậu nghe tôi nói rõ ràng."

Y thật sự không có cách nào giấu diếm nữa, tiến tới bên tai Long Hạo Thần, kể ra hiểu lầm phát sinh giữa mình và Lý Hình, rồi Lý Hình tìm tới y, hai người sau đó là như thế như vậy.

Nghe y nói xong, ánh mắt Long Hạo Thần cũng mê man, nhìn Lý Hinh ở không xa đang nỗ lực luyện tập, bỗng chốc nói không ra lời.

"Đây là sao chứ? Tỷ, cũng quá cường đi."

Lâm Hâm sợ Long Hạo Thần không tin mình, còn bắt chước Lý Hinh lật tay nắm sau gáy mình, nói.

"Đại ca, cậu xem, khi đó Lý Hinh tỷ làm như vậy, một tay ôm sau đầu tôi, cô ấy là kỳ sĩ! Tôi chỉ là ma pháp sư, cho dù muốn giãy dụa cũng không được! Sau đó thì..."

Nhìn y vẻ mặt bi phẫn, Long Hạo Thần bực bội nói.

"Là anh chiếm thứ tốt được không? Tỷ tôi là con gái, vẫn là nộ hôn đầu tiên, anh được lợi rồi còn có gì không vừa lòng?"

Lâm Hâm nhỏ giọng.

"Đại ca, tôi không phải không hài lòng. Nhưng mà, nhưng mà kỳ thật tôi không có lợi! Tôi cũng là nộ hôn đầu tiên!"

"A?" Long Hạo Thần vẻ mặt không tin nhìn y. "Anh mà có nộ hôn đầu tiên? Còn nhớ lần đầu chúng ta gặp không? Cô bé trong phòng đấu giá hận không thể nuốt luôn anh. Nếu nói anh là lăng tử đa tình tôi còn tin, cái gì nộ hôn đầu tiên? Tôi thấy một vạn nộ hôn đều không còn."

Lâm Hâm bi thương nhìn trời.

"Đại ca, tôi nói là thật đó. Tôi chỉ là tự kỷ chút nhưng vẫn giữ mình trong sạch. Nếu tôi thật cùng cô gái nào làm ra tai tiếng, người ta cũng sẽ không tha cho tôi. Hơn nữa tuy tôi lớn tuổi hơn cậu, nhưng hiện tại chưa tới hai mươi tuổi, tôi không có trưởng thành sớm như vậy! Nếu tôi mỗi ngày đều gái gú thì còn có thể trở thành Ma Dược Sư ưu tú?"

Long Hạo Thần sắc mặt quái dị nhìn y, một lúc sau dò hỏi.

"Vậy anh định làm sao đây? Coi như không từng xảy ra chuyện gì?"

Lâm Hâm bực bội nói.

"Đây là nụ hôn đầu tiên của tôi, là lần đầu tiên, sao có thể coi như không xảy ra? Hơn nữa còn là bị cưỡng đoạt. Tôi, tôi..."

Long Hạo Thần vò đầu, nói.

"Được rồi, anh cứ tiếp tục chế thuốc đi. Việc này tôi cũng không có cách nào, tự anh giải quyết đi. Tôi chỉ có một yêu cầu, không được tổn thương tử tôi, nếu không tôi tuyệt đối không tha cho anh."

Lâm Hâm nhẹ gật đầu, đột nhiên nhỏ giọng nói.

"Kỳ thật tôi cũng thích cô gái lớn tuổi hơn mình. Hình tử cũng khá xinh. Đại ca, nếu tôi theo đuổi Hình nhi tử tử thì có cơ hội hay không?"

"Đừng hỏi tôi, tôi cũng không biết đâu. Nhưng nếu anh thử thì có năm mươi phần trăm, không thử thì một phần trăm cũng không có. Nếu anh thật lòng, vậy hãy cứ thử xem. Hôm nay buổi tối tôi đi điều tra Nguyệt Ma tộc để tìm đường lui cho chúng ta. Anh có thể tĩnh tâm suy nghĩ xem."

Lâm Hâm nói.

"Mấy ngày nay tôi luôn nghĩ điều này. Không biết vì sao, từ sau khi bị Hình tử cưỡng hôn, tôi đột nhiên phát hiện cô ấy càng lúc càng đẹp. Tôi cũng muốn chủ động truy đuổi, nhưng không biết nên nói sao đây. Tôi không có kinh nghiệm, đại ca, chỉ tôi được không?"

Long Hạo Thần bực mình nói.

"Tôi sao dạy anh được? Anh không có kinh nghiệm, chẳng lẽ tôi có?"

Lâm Hâm chẳng chút do dự nói.

"Đương nhiên cậu có kinh nghiệm, Thái Nhi cường cỡ nào! Thế mà đều bị cậu lừa vào tay, sao không có kinh nghiệm được?"

"Cút..." Long Hạo Thần một cước đạp bay Lâm Hâm về mặt cười xấu xa, ôm Thái Nhi không thèm để ý đến y.

Theo thời gian tiếp xúc tăng lên, Long Hạo Thần càng hiểu rõ Lâm Hâm. Mặc kệ là bộ dáng, tính cách hay năng lực và gia đình, y rất xứng với Lý Hinh. Nếu y thật lòng thật tình, cũng không phải chuyện xấu. Mọi thứ vẫn nên xem duyên phận, hắn không muốn dính vào. Hắn tin tưởng tỷ tỷ sẽ nắm chắc.

Mặt trời ngã về tây, đêm tối dần không chế đất đai, Long Hạo Thần lặng lẽ rời khỏi sơn cốc đi hướng phương xa.

Sợ Hải Bi Khiếu Động ở phạm vi trung ương hành tinh ma tộc, hắn đọc địa đồ đã ghi rõ phương hướng. Từ mé sơn mạch vòng qua, tiếp đó chạy thẳng tới chính giữa trung tâm trung ương hành tinh.

Cùng với tu vi tăng cao, tổng thể năng lực của Long Hạo Thần đều có tăng phúc cực lớn. Tuy không cười Hạo Nguyệt nhưng chính hắn ở hoang dã dốc sức chạy thì tựa như cười ngựa.

Lúc này hắn đã mang lên ma đồng của Nguyệt Ma tộc, mặc bộ quần áo ban đầu Nguyệt Dạ đưa cho, theo bóng đêm bay hướng mục tiêu.

Đêm nay rất đẹp, trời đêm, ánh sao sáng ngời, một vòng trăng vàng tỏa sáng ánh trăng mờ lung, dưới ánh sáng thấp thoáng, tản sắc màu dịu dàng tuyệt mỹ.

Tuy người Long Hạo Thần rời đi nhưng tâm hắn ở lại bên Thái Nhi. Lần này hắn hạ mệnh lệnh cho Hạo Nguyệt, mặc kệ như thế nào nó không được rời khỏi Thái Nhi nửa bước. Một khi có tình hình gì, hắn có thể trước tiên trở lại bên cạnh Thái Nhi. Hắn quyết cho phép bất cứ ai thương tổn đến Thái Nhi của hắn nữa.

Long Hạo Thần một đường chạy đi, tuyệt không thấy cô đơn. Trong lòng hẳn nhớ lại toàn bộ quá trình nhiệm vụ, tổng kết sơ sơ.

Không cần nói, nhiệm vụ này ngay từ đầu đã rời khỏi phạm vi hẳn khổng chế. Vốn muốn mượn nhờ thương nhân du ly lại gặp phiền phức lớn. Tiếp theo đó là từng trận chiến đấu. Tổng thể thì coi như bọn họ còn may, ít nhất đến bây giờ chưa ai chết.

Chiến đấu gian khổ có thể rèn luyện ý chí và năng lực người ta. Long Hạo Thần tin tưởng, chỉ cần lần này họ có thể sống sót trở lại, mặc kệ là Săn Ma Đoàn số hai mươi một cấp hiệu, hay Săn Ma Đoàn số bốn cấp sĩ, hai đội Săn Ma Đoàn sẽ có tiến bộ cực lớn.

Hơn nữa lần này thu hoạch khá lớn, săn giết nhiều cường giả ma tộc như vậy. Hẳn chỉ đơn giản tính đã ra được, chỉ mình Săn Ma Đoàn số hai mươi một cấp hiệu bọn họ thông qua đánh chết ma tộc, tổng số công huân vượt qua một vạn, cụ thể nhiều ít thì giờ hẳn chưa tính ra. Nhưng một vạn là nhận định bảo thủ.

Thực lực càng mạnh, trả giá cũng càng nhiều. Long Hạo Thần và Thái Nhi chính là điển hình. Thái Nhi không cần nói, nàng ở tình huống một đổi một, dùng thực lực cấp năm đánh chết Ác Ma linh chủ cấp bảy, một lần nữa khiến Long Hạo Thần nhìn thấy sự khủng bố của Luân Hồi Linh Lô. Long Hạo Thần cũng triển hiện ra sức mạnh một lãnh đạo nên có. Mặc kệ là thống soái hay trụ cột toàn đội, hẳn gần như làm hoàn mỹ. Lần này nhiệm vụ người có thu hoạch lớn nhất chính là hẳn.

Mấy ngày nghỉ ngơi, Long Hạo Thần dùng bảo thạch thí nghiệm kiểm tra nội linh lực của mình. Hiện tại hẳn đã là Đại Địa kỵ sĩ bậc chín, nội linh lực đã cao tới ba ngàn bảy trăm. Hơn nữa Thánh Dẫn Linh Lô có xu thế tiến hóa, thêm vào Quang nguyên tố tinh linh Nhã Đình và vòng cổ Giai Diệu Vĩnh Hằng không biết cấp bậc, Long Hạo Thần có năm chắc, chỉ cần ở hoàn cảnh yên ổn tập trung tu luyện, không quá hai tháng hẳn có thể đột kích bình cảnh Huy Diệu kỵ sĩ.

Nên biết từ khi hấn đột phá cấp năm đến bây giờ, tính ra không tới nửa năm, tốc độ tu luyện ngay cả hấn còn cảm thấy kinh khủng.

Những thứ này không phải thu hoạch lớn, lợi ích lớn nhất là Trường Miên Vĩnh Hằng. Mặc dù hiện tại hấn không biết tòa tháp Vĩnh Hằng kia sẽ cho hấn mang đến cái gì. Nhưng nó là do Tử Linh pháp sư thần cấp để lại, tháp cao kỳ dị sợ rằng sánh ngang với thần khí.

Nhất định phải còn sống trở về, Long Hạo Thần bản năng siết chặt năm tay. Chỉ cần còn sống, lần tiếp theo nhận nhiệm vụ xâm nhập ma tộc, chính mình sẽ có năng lực bay.

Từ Sợ Hãi Bi Khiếu Động đến chỗ mục tiêu của hấn khoảng bốn trăm dặm. Lấy tốc độ hiện tại, hấn có thể tới nơi trước khi sắc trời sáng tỏ.

Trung ương hành tỉnh ma tộc diện tích bao la, đất bình nguyên, tổng diện tích gần như chiếm một phần mười khu vực ma tộc thống trị, cũng là lớn nhất trong số hai mươi bốn hành tỉnh.

Đô thành ma tộc tọa lạc ở trung tâm trung ương hành tỉnh, nhưng nó không kêu ma đô mà gọi là tâm thành, ý tứ là tâm của ma thần.

Ma đô Tâm thành nguyên bản là đại đế quốc của nhân loại, sau đó bị ma tộc chiếm lĩnh và cải tạo, qua mấy ngàn năm thời gian thì biến thành như vậy.

Tâm thành cực lớn, bất cứ tòa thành thị nào của liên minh thánh điện nhân loại đều không thể so sánh bằng. Lớn tương đương với hai mươi Khu Ma quan. Tâm thành trình hình vuông, trong đó Ma Hoàng cung tọa lạc chính giữa Tâm thành, bản thân nó là thành trong thành. Ma Thần Hoàng Phong Tú đứng đầu Trụ Ma Thần cũng ở trong Ma Hoàng cung.

Trừ Ma Hoàng cung ra, bốn góc Tâm thành có bốn cung điện lớn. Gồm ma thần hạng hai, ba, bốn, năm. Trụ Ma Thần của họ cũng đều ở trong cung điện. Năm cây Trụ Ma Thần cường đại đều ở đây, có thể thấy tầm quan trọng của Tâm thành đối với toàn bộ ma tộc.

Khi Long Hạo Thần nhìn đến tòa thành thị lớn kinh khiếp đó thì trời đã sáng, nhưng cả tòa thành tối đen không thấy một tia mặt trời.

Chỉ nhìn thôi hắn đã cảm thấy áp bách, linh lực quang thuộc tính trong cơ thể dường như bị đè ép gắt gao. Nơi này nồng độ ám nguyên tố ít nhất gấp ba bên ngoài.

Thả chậm tốc độ, Long Hạo Thần đơn giản sửa sang trang phục, nắm trong tay khối lệnh bài Nguyệt Dạ đưa, xoa gò má khiến cơ mặt thả lỏng chút, tiếp đó ngẩng đầu đi hướng ma đô Tâm thành.

Một đêm chạy như điên mang đến mệt mỏi, cần phải hồi phục lại. Hơn nữa hắn không thể triệu hoán Quang nguyên tố tinh linh Nhã Đình giúp mình, bởi vì nó sẽ tựa như mặt trời trong lãnh địa ma tộc này. Hiện tại hắn đi chậm rãi chính là đang hồi phục sức khỏe.

Từ khi nhìn thấy Tâm thành và đi đến cửa thành, Long Hạo Thần dùng thời gian một tiếng đồng hồ.

Tâm thành thật sự quá lớn, mỗi mặt tường thành đều có hơn mười cánh cổng. Đây có thể nào là độc nhất vô nhị trong lịch sử Thánh Ma đại lục.

Long Hạo Thần chọn cửa Đông, nơi này phụ trách trấn thủ là Nguyệt Ma tộc.

Tâm thành bốn cánh cổng phân biệt do tộc nhân ma thần hạng hai, ba, bốn, năm trấn thủ. Đông thành là lãnh địa của Nguyệt Ma tộc.

Long Hạo Thần hiện tại hình dáng thoát nhìn là quý tộc Nguyệt Ma tộc, chẳng qua trên người thêm phần phong trần mà thôi. Khi hắn đưa ra lệnh bài Nguyệt Ma Tước, lập tức được binh sĩ Nguyệt Ma tộc cung kính đưa vào trong thành.

Nhưng sau lưng Long Hạo Thần thấm mồ hôi lạnh. Bởi vì binh sĩ cấp thấp Nguyệt Ma tộc dường như đều là cấp bốn, tuyệt không kém hơn Đại

Ác Ma của Ác Ma tộc. Hắn không khỏi nghĩ tới, nếu không phải công chúa Nguyệt Dạ bản thân có huyết thống nhân loại, có lẽ khi mình thấy cô, thực lực của cô không đơn giản chỉ là cấp năm.

Thong thả đi vào Tâm thành, Long Hạo Thần đứng tại một góc khuất, đánh giá thành thị trung tâm ma tộc.

Ma đô Tâm thành con đường rất rộng, đủ cho mười chiếc xe ngựa của Nguyệt Dạ song song chạy cũng không chật chội. Hai bên đường cửa hàng san sát, rất nhiều nhà cao tầng, hình dáng cổ kính, thậm chí có thể thấy còn chút gì kiến trúc đặc sắc của niên đại Huy Hoàng.

Sáu ngàn năm trôi qua, ma tộc cho nhân loại tai nạn lớn, đồng thời cũng dần dung hợp các loại tri thức của con người. Nếu chỉ liếc mắt nhìn, tòa thành thị này dường như không khác gì thành thị nhân loại, thậm chí so với bất cứ tòa thành nào của nhân loại càng phần hoa.

Nhưng cẩn thận nhìn sẽ thấy khác. Kiến trúc nơi đây đa số là màu đen, cho dù không phải đen thì cũng là màu sắc lạnh. Trên đường tuy ngẫu nhiên xuất hiện nhân loại, nhưng đa số ma tộc nhiều hơn. Đường nhân loại ma tộc cấp thấp như Trạch Lâm tộc Song Dao Ma thì không thể có mặt ở đây rồi, phần nhiều là cường giả. Hiển nhiên có thể vào ở Tâm thành, đối với bất cứ ma tộc nào đều là tượng trưng vinh quang.

Đây chính là bên trong ma tộc? Long Hạo Thần thầm cảm thán, bởi vì hắn đi ngang qua ma tộc ít nhất có tới bốn cường giả cấp sáu, thậm chí còn có một cấp bảy. Mà chúng đi trên đường tựa như người bình thường, không có cảnh tượng kết bè kéo lũ.

Ngẩn ngui quan sát, Long Hạo Thần không có ngừng lại, hướng thẳng tới mục tiêu. Hắn có địa đồ, sau khi vào cửa Đông, không khả năng lạc đường trong thành thị hầu như là hình vuông này.

Ma đô Tâm thành thật sự quá lớn. Long Hạo Thần cẩn thận đi, chờ tới trước Nguyệt Ma cung đã qua hai tiếng đồng hồ.

Mặc dù trước đó có hiểu sơ Tâm thành, nhưng chân chính đứng trước Nguyệt Ma cung, Long Hạo Thần trong lòng như cũ tràn ngập rung động.

Đây căn bản là tòa thành nhỏ khác!

Tường tím đậm cao hơn mười mét, rộng rãi cung tường cùng tường thành hợp nhất một hình vuông không biết lớn cỡ nào. Cung tường màu tím sậm, đi tới đây, Long Hạo Thần có thể rõ ràng cảm giác ám nguyên tố trong không khí lần thứ hai tăng cường. Nơi này dao động ám nguyên tố so với trong nội thành cường độ tăng gấp đôi.

Sân đấu Thánh Minh chỉ sợ không lớn bằng Nguyệt Ma cung này. Địa phương này trừ Ma Hoàng cung ra, trong Tâm Thành còn có ba cái. Long Hạo Thần đột nhiên cảm thấy có chút vô lực. Ma đô cường đại như vậy, cần loại lực lượng nào mới có thể công phá! Nhân loại thật sự có ngày triệt để đánh bại ma tộc sao?

Ý nghĩ này chỉ vụt qua trong lòng hắn, tín ngưỡng như cũ kiên định.

Đi tới trước cửa Nguyệt Ma cung, Long Hạo Thần chỉ là lấy ra khối lệnh bài Nguyệt Ma Tước lung lay vài cái, ngẩng đầu bước vào.

Nguyệt Ma tộc tước, tước vị này không chỉ hữu hiệu với Nguyệt Ma tộc mà là toàn bộ ma tộc. Làm quý tộc Nguyệt Ma tộc, địa vị cao quý, chỉ có tộc trưởng Nguyệt Ma tộc, Nguyệt Ma Thần A Gia Lôi Tư mới có tư cách mệnh lệnh hắn.

Nhóm thủ vệ thấy Nguyệt Ma Tước tuổi trẻ, lập tức khom người hành lễ, không chút hoài nghi thân phận Long Hạo Thần.

Trừ lệnh bài ra, Long Hạo Thần dùng bộ dáng có thể nói tuyệt sắc diện mạo đã đủ chứng minh thân phận. Trong Nguyệt Ma tộc, tộc nhân địa vị càng cao, thực lực càng cường, bộ dáng càng tuấn mỹ. Mà khuôn mặt Long Hạo Thần, sợ là Nguyệt Ma Thần A Gia Lôi Tư cũng chưa

chắc sánh bằng. Đám thủ vệ vừa thấy mặt hấn và đôi mắt tím, lập tức không chút do dự lui sang bên, không dám nhìn lệnh bài hấn lung lay.

Nguyệt Ma cung rất lớn, Long Hạo Thần dựa theo địa đồ Nguyệt Dạ cung cấp tiến lên, đồng thời hoàn toàn thu liễm hơi thở.

Hấn rất rõ ràng nơi này nguy hiểm. Nguyệt Ma Thần chính là ma thần trong bảy mươi hai Trụ Ma Thần đứng hàng hai, trong tòa Nguyệt Ma cung, chỉ sợ cường giả cấp chín không ít hơn mười. Ở chỗ này bị bại lộ, lựa chọn duy nhất của hấn là trông nhờ vào huyết khế với Hạo Nguyệt, lập tức truyền tống rời đi, một giây cũng không thể ngừng lại.

Diện mạo trở thành giấy thông hành thật tốt. Long Hạo Thần một đường đi tới thăm xưng kỳ. Nguyệt Ma tộc hấn thấy mặc kệ là nam nữ già trẻ, thực lực mạnh hay yếu, đều không tự giác lộ ra cung kính thậm chí chủ động nhường đường và hành lễ với hấn, mời hấn đi trước.

Tuy Nguyệt Dạ từng nói cho hấn tác dụng của sắc đẹp trong Nguyệt Ma tộc, nhưng Long Hạo Thần không nghĩ tới sẽ có tác dụng lớn như vậy. Nhưng nói sao thì cũng là chuyện tốt, đỡ cho hấn không ít phiền toái.

Trong Nguyệt Ma cung có phân nội và ngoại cung. Ngoại cung ngụ ở là cường giả Nguyệt Ma tộc, nội cung thì chỉ trực hệ Nguyệt Ma Thần mới có thể vào. So với ngoại cung rộng rãi thì nội cung hơi giống tòa cung điện.

Khi Long Hạo Thần tiến vào cửa nội cung, bị kiểm tra một chút. Nhưng lệnh bài Nguyệt Ma Tước của hấn đem đến tác dụng. Lệnh bài có ký hiệu biểu hiện trực hệ, khiến hấn dễ dàng được thông qua.

Một bước qua cửa, Long Hạo Thần đột nhiên cảm giác hô hấp có chút gian nan.

Ám nguyên tố nơi này thật sự quá nồng, nồng đến độ dính đặc. Mỗi một lần hô hấp, tựa như có ám nguyên tố xông vào cơ thể, cùng quang

nguyên tố kịch liệt giao đấu.

Loại cảm giác này không tốt chút nào. Long Hạo Thần hiểu rõ, nếu mình ở nơi này lâu, sợ là tu vi sẽ không ngừng bị suy yếu.

Xem ra Trụ Ma Thần Nguyệt Ma Tộc ở nơi nào đó trong Nguyệt Ma cung này, chỉ là không nơi đâu thôi.

Cung điện nguy nga màu tím liên miên không dứt, cao quý, thanh nhã và dày đặc uy nghiêm. Chỉ là tòa nội cung, quy mô đủ so sánh với phủ chấp chính ở thánh thành của liên minh thánh điện.

Sau khi Long Hạo Thần vào cửa, không dám xem nhiều, mau chóng quẹo sang bên, vòng qua cung điện chính điện, liên tục quanh co mấy vòng, tìm tới nơi khá im lặng trong cung, đi đến một tòa tẩm cung không tính quá lớn.

Xung quanh rậm rạp thực vật, tòa tẩm cung này so với cung điện khác thêm mấy phần tao nhã.

"Đứng lại, không biết đây là tẩm cung của công chúa sao? Dám xông loạn?" Hai cô gái cao ráo tộc nhân Nguyệt Ma tộc cản đường Long Hạo Thần.

Liếc mắt nhìn qua, Long Hạo Thần hít ngậm khí lạnh. Hai cô gái Nguyệt Ma Tộc thoát nhìn không đến hai mươi tuổi mà tu vi đã ở cấp sáu.

Đây chính là thiên phú sao? Long Hạo Thần trong lòng cười khỗ. Mặc dù hẳn biết đây là năng lực bẩm sinh, tu luyện sau này thì ma tộc còn không bằng nhân loại, nhưng nhịn không được dâng lên chút ít đồ kỵ.

"Xin đem lệnh bài này giao cho công chúa." Long Hạo Thần đưa tới lệnh bài Nguyệt Ma Tước của mình, sau đó lui ra hai bước, ngạo nghễ đứng.

Nhìn thấy lệnh bài, sắc mặt hai cô gái Nguyệt Ma tộc biến nhu hòa hơn.

"Xin Tước đại nhân chờ chút."

Vừa nói xong một người chợt biến mất. Long Hạo Thần chỉ thấy tầm mắt mình lóe lên tử sắc nguyệt quang, trong chớp mắt cô gái đã biến mất.

Thời gian không lâu lắm, khi ánh trăng lại lóe lên, cô gái kia đã xuất hiện tại vị trí cũ.

"Tước đại nhân, công chúa điện hạ cho mời."

"Ừm." Long Hạo Thần nhẹ gật đầu, bước nhanh đi vào.

Hai cô gái thủ vệ Nguyệt Ma tộc nhìn nhau, trong đó một người khẽ nói.

"oa, đẹp trai quá! Lần đầu tiên ta gặp Tước đại nhân anh tuấn như thế. Chẳng lẽ hẳn là chồng tương lai của cung chủ chúng ta?"

Một cô gái khác hâm mộ nói.

"Có lẽ. Chỉ có tộc nhân cường đại anh tuấn như vậy mới có thể xứng đôi công chúa điện hạ. Người nhìn khuôn mặt hấn, gần như hoàn mỹ vô khuyết. Theo ta thấy hẳn ít nhất là cường giả cấp tám. Hơn nữa không bao lâu chắc sẽ đạt tới cấp chín. Chắc hẳn chưa quá năm mươi tuổi."

Nguyệt Ma tộc tuổi trung bình là năm trăm, năm mươi tuổi đối với họ đã rất trẻ. Chỉ là Nguyệt Ma tộc giống như Nghịch Thiên Ma Long tộc, năng lực sinh sản hậu đại rất yếu.

Tra xét nội linh lực trong thân thể, Long Hạo Thần xác định liên hệ giữa mình và Hạo Nguyệt bình thường, lúc này mới đi vào cung điện trước mặt.

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 107

Tuyệt Sắc Thị Nữ

Tẩm cung Nguyệt Dạ chính là kiến trúc tòa cung điện hai tầng, so sánh với cung điện trung tâm Nguyệt Ma cung rộng rãi nguy nga, chỗ của cô không bắt mắt. Nhưng có thể ở trong Nguyệt Ma cung có một tòa cung điện, đủ chứng minh địa vị của cô tại đây.

Nguyệt Dạ đứng trong phòng khách. Hôm nay cô mặc váy dài tím nhạt, mái tóc dài xõa sau lưng, khuôn mặt tuyệt mỹ không tô son phấn, mặt mày có vẻ thuần khiết, ánh mắt nhu hòa nhìn Long Hạo Thần từ bên ngoài đi tới.

"Công chúa điện hạ." Long Hạo Thần nhìn thấy cô, trong lòng cũng chấn động. Vị công chúa ma tộc này so với lúc đầu gập gờ chật vật, thêm khí chất thanh thoát.

Nguyệt Dạ vẫy tay nói.

"Các người đều lui ra."

Bốn thị nữ đứng bên cạnh lùi ra, toàn bộ đại sảnh rộng rãi chỉ còn lại hai người Long Hạo Thần và Nguyệt Dạ.

"Không nghĩ tới người sẽ đến." Nguyệt Dạ mỉm cười, làm động tác mời, dẫn Long Hạo Thần đi vào trong. Tới chủ vị cô tự ngồi xuống, sau đó ý bảo Long Hạo Thần ngồi ghế phía dưới.

"Thật có lỗi quấy rầy công chúa điện hạ." Long Hạo Thần mỉm cười. Đã tới tận đây, hẳn ngược lại thông dong không biểu lộ ra khẩn trương.

Nguyệt Dạ nhìn khuôn mặt anh tuấn, mềm giọng nói.

"Như vậy, Long đoàn trưởng đã hoàn thành nhiệm vụ?"

Long Hạo Thần đáy mắt xẹt qua tia sáng lạnh, một chút sắc bén. Nơi này đối với hắn chính là đầm rồng hang hổ.

Nguyệt Dạ đương nhiên hiểu ý hắn, mỉm cười nói.

"Long đoàn trưởng không cần lo lắng, có thể ở cạnh ta đều là thân tín, sẽ không nói lung tung."

Long Hạo Thần sắc mặt trở lại bình thường, nhàn nhạt nói.

"Đúng thật! Lấy năng lực của hội trưởng Nguyệt Dạ, sao có thể để người bên cạnh không nghe lời?"

Nguyệt Dạ khuôn mặt tươi cười biến nguy hiểm.

"Người đang mĩa mai ta?"

"Không dám, chỉ là đang nói chuyện. Nhiệm vụ của chúng tôi không tính hoàn thành, nhưng cũng không cần thiết tiếp tục nữa. Chúng tôi định trở lại liên minh, công chúa có cách nào không?" Long Hạo Thần không định cùng cô dây dưa, nói thẳng.

Nguyệt Dạ nhú chân mày thanh tú.

"Việc này không khó. Chuyện lần trước ta đã báo cho phụ thân, phụ thân tức giận, mấy tên Nạp Lý Khắc hành tể đã khốn đốn. Ma Thần Hoàng bệ hạ ra lệnh tra rõ việc này, bên đó đóng giữ ba vị ma thần nghe nói đã bị Ma Thần Hoàng bệ hạ ra lệnh quay lại Tâm thành chịu tra xét, hơn nữa tước đoạt chủng tộc lệ thuộc của họ. Nhưng ta tạm thời chưa thể rời khỏi Nguyệt Ma cung, còn có vài chuyện cần xử lý. Nếu các người

muốn trở về, ta có thể an bài một thương đoàn, cứ lấy cờ hiệu thương đoàn Nguyệt Dạ. Nhờ việc trước đó, sẽ không ai dám ra tay với thương đoàn của ta nữa. Xin nhớ kỹ cho, các người vẫn là tay không trở về liên minh thánh điện."

Long Hạo Thần gật đầu, nói.

"Như vậy thì cảm ơn. Khi nào có thể ra đi?"

Nguyệt Dạ bực mình nói.

"Ta không phải thần, người phải cho ta thời gian xử lý chuyện này chứ. Ít thì ba ngày, lâu thì mười ngày, ta sẽ an bài tốt.

Long Hạo Thần nói.

"Vậy đến khi đó làm sao công chúa điện hạ báo tôi biết?"

Nguyệt Dạ nói.

"Biện pháp tốt nhất là người ở lại đây, chờ ta có thời gian chính xác an bài rồi hãy đi. Chỗ ta có nhiều nơi có thể ở lại, không ai dám tự tiện xông vào."

"Cô muốn tôi ở lại?" Long Hạo Thần cảnh giác.

Nguyệt Dạ bật cười nói.

"Long đoàn trưởng thông minh như vậy, sao hỏi câu ngốc thế. Chẳng lẽ người còn sợ ta làm gì có hại? Nếu ta muốn làm vậy, sẽ không để người gặp ta. Bất quá, thủ đoạn của hồng nhan tri kỷ nhà người quá độc, ta thử các loại biện pháp đều không thể giải trừ cấm chế trong người, ngược lại khiến ta thống khổ không muốn sống. Đây là thái độ các người đem ta làm người hợp tác?"

Long Hạo Thần sắc mặt hồi phục bình thường, bình tĩnh nói.

"Người hợp tác? Cô là công chúa ma tộc, chúng ta chỉ là quan hệ lợi dụng lẫn nhau mà thôi, không tính tới hợp tác. Nếu tôi không đoán sai, tài nguyên bữa trước chính là vạn chuyển đến ma đô Tâm thành. Cô thật sự giữ trung lập?"

Nguyệt Dạ không chút do dự gật đầu.

"Đương nhiên, thương nhân du ly chúng ta tín điều thứ nhất chính là trung lập. Người chỉ thấy ta chuyển đồ cho ma tộc, lại không thấy ta mang cho nhân loại thứ gì. Lần này người đi theo thương đoàn của ta trở về liên minh thánh điện, ta sẽ cho người nhìn đến."

Long Hạo Thần nói.

"Vậy thì tốt."

Nguyệt Dạ ánh mắt sáng rực nhìn hắn, đột nhiên đứng dậy đi tới trước mặt Long Hạo Thần.

"Vậy khi nào người để vị hồng nhan tri kỷ nhà người giải trừ cấm chế cho ta? Ta là thật lòng cùng các người hợp tác. Nhưng trong người có thứ kia, làm ta đứng ngồi không yên, thật sự quá khó chịu."

Nói xong cả người cô mềm nhũn ngã hướng Long Hạo Thần.

Long Hạo Thần tới đây thì luôn bảo trì cao độ cảnh giác, phản ứng đương nhiên cực nhanh. Thân hình chột lóe, hắn đã rời khỏi chỗ ngồi. Nguyệt Dạ thân thể mềm mại tràn ngập co dãn chỉ kịp cọ ở đùi hắn một chút, xong ngồi vào cái ghế hắn vừa ngồi.

"Ta đáng sợ như vậy ư?" Nguyệt Dạ ai oán nói.

Long Hạo Thần sắc mặt lạnh lùng.

"Công chúa điện hạ, xin tự trọng. Tin tưởng lấy năng lực của cô, cho tôi tìm chỗ ở trong ma đô Tâm Thành không khó. Chờ cô an bài xong thương đoàn rồi lại sai người thông báo cho tôi là được."

Nguyệt Dạ nhú chân mây thanh tú.

"Người thật là cứng đầu. Ta thua hồng nhan tri kỷ nhà người chỗ nào?"

Long Hạo Thần nhạt giọng nói.

"Mỹ vị có trân quý thế nào cũng không làm người no bụng thèm ăn."

Nguyệt Dạ ánh mắt biến đổi.

"Thật sự như vậy sao? Nhưng theo ta biết, mặc kệ là nhân loại hay là nam tính đối với phương diện này đều là lòng tham không đáy. Phụ thân ta có hàng trăm thê thiếp, trong đó không thiếu nhân loại các người, còn bao gồm mỹ nữ các ma tộc. Nghe nói thê thiếp của Ma Thần Hoàng bệ hạ hơn mấy ngàn, chẳng lẽ nói bọn họ ăn không đủ no?"

Hơi tạm dừng một chút, Nguyệt Dạ có chút khiêu khích nhìn hắn.

"Hay là người ở phương diện kia không được?"

Đáng tiếc cô khích tướng nhằm người, Long Hạo Thần ngẩn ra.

"Phương diện kia không được? Phương diện gì?"

Thấy ánh mắt hắn trong suốt, Nguyệt Dạ bỗng có chút xấu hổ, nhin không được hỏi.

"Năm nay người bao nhiêu tuổi?"

Long Hạo Thần tuy dáng người ngày càng cao to, khí chất cũng càng trầm ổn, nhưng dù sao tuổi nhỏ, khuôn mặt có vài phần trẻ con.

"Không cho cô biết." Hắn cứng rắn không trả lời câu hỏi của Nguyệt Dạ.

Nguyệt Dạ hừ một tiếng.

"Không nói thì thôi, người xem cái này, chắc là biết chứ?" Nói xong trong tay cô chợt lóe sáng, xuất hiện một cây gậy sắt dài khoảng một mét, giao cho Long Hạo Thần.

Long Hạo Thần cầm qua, nội linh lực trong người hần khê động. Ánh sáng gậy nhỏ lấp lánh, một luồng sáng tím từ chỗ khác phun ra, trên không trung ngưng kết hai chữ.

Nhìn thấy hai chữ này, Long Hạo Thần và Nguyệt Dạ đều ngẩn ra.

"Mười lăm."

"Cô lừa tôi!" Long Hạo Thần tức giận nói.

Thực hiển nhiên cây gậy sắt này có tác dụng tìm kiếm tuổi người, hần bị gài bẫy.

Nguyệt Dạ ngơ ngẩn nhìn hần.

"Người, người mười lăm tuổi. Trời ạ! Đây không phải sự thật!"

Long Hạo Thần hừ lạnh một tiếng.

"Còn kém một tháng. Cô lừa tôi, thứ này bị tịch thu." Nói xong trước ngực hần chợt lóe tia sáng vàng, công khai đem gậy sắt thu vào Giai Diệu Vĩnh Hằng trước ngực mình.

"Ê! Thứ này quý lắm, còn hiếm nữa!" Nguyệt Dạ vươn tay muốn lấy lại.

Long Hạo Thần không thèm để ý cô, xoay người hướng ngoài cửa.

"Tin tưởng lấy thân phận của cô, điều tra tôi ngụ ở đâu không khó, tôi tự mình kiếm nhà trọ. Phải cung cấp tin tức cho tôi, nếu không đừng trách tôi không khách sáo. Tôi đã dám đến đây thì không sợ cô giở trò." Hần không muốn cùng cô gái này dây dưa nữa.

"Được rồi, được rồi, ta an bài chỗ ở cho ngươi là được chứ gì. Ngươi tự đi tìm chỗ, lỡ làm lộ thì sao." Nguyệt Dạ ai oán nói. Không ai biết, lúc này trong lòng cô rung động không gì sánh kịp.

Đối với Long Hạo Thần, cô luôn rất tò mò. Đương nhiên cô có thể nhìn ra Long Hạo Thần không tới hai mươi tuổi, nhưng không nghĩ đến hẳn nhỏ như vậy, mới mười lăm tuổi. Nhân loại và ma tộc khác nhau. Cường giả ma tộc đa số trời sinh đã có năng lực cường đại, nhưng sau này muốn tu luyện tiếp thì rất khó. Chỉ số ít mấy chủng tộc mạnh là có thiên phú tu luyện tốt chút. Chủng tộc khác, cho dù là tộc trưởng ma thần, muốn tăng tiến đều vô cùng khó khăn.

Nhân loại thì khác. Nhân loại bẩm sinh hầu như không có năng lực gì. Nhưng khi trưởng thành, tiềm lực gần như vô hạn. Tuy cũng bị thiên phú ảnh hưởng, nhưng sức sáng tạo và trưởng thành của nhân loại, cho dù là ma tộc cường đại cũng không thể sánh bằng. Nếu không, dưới sự tấn công mạnh mẽ của ma tộc, nhân loại còn có thể kiên trì nhiều năm từng từng không ngã sao?

Mười lăm tuổi cấp năm, ít nhất trước ngày hôm nay thì Nguyệt Dạ chưa từng nghe nói qua. Hơn nữa Long Hạo Thần đã là đoàn trưởng một đội Săn Ma Đoàn. Nguyệt Dạ rất thông minh, lấy tuổi tác, năng lực, thiên phú của Long Hạo Thần, trong nhân loại chắc là đứng ở đỉnh cao. Nếu cho hẳn thời gian trưởng thành, tương lai sẽ trở thành cường địch của ma tộc.

Nhưng có một điểm cô không gạt Long Hạo Thần, đó là khuynh hướng, dù đối với nhân loại hay ma tộc, cô đều không có cảm tình sâu sắc. Trong lòng cô, lợi ích và sức mạnh mới là quan trọng. Bởi vậy tuy cô phát hiện Long Hạo Thần có tiềm lực kinh khủng, nhưng không nghĩ nhiều, chỉ thầm quyết định phải quan hệ tốt với chàng trai này.

Đúng lúc này, một thị nữ đột nhiên từ bên ngoài vội vã tới.

"Công chúa điện hạ, Ma Thần Hoàng bề hạ tới! Thân vương đại nhân ra lệnh tất cả người trong nội cung cùng ra nghênh đón!"

"Cái gì?" Nguyệt Dạ kinh ngạc, sắc mặt chợt biến.

Long Hạo Thần thăm giật mình, bản năng siết chặt nắm tay.

"Người xuống trước đi, ta thay trang phục." Sau ngẩn ngui chấn kinh, Nguyệt Dạ vung tay lên khiến thị nữ lui ra.

"Làm sao bây giờ?" Long Hạo Thần bình tĩnh nhìn Nguyệt Dạ. Sau khi chấn kinh, hắn không hề khẩn trương, bởi vì hắn cảm giác được ảnh hưởng của huyết kế còn đang, tùy thời đều có thể rời khỏi đây. Hắn ngược lại muốn xem Nguyệt Dạ công chúa làm sao ứng phó cục diện này. Từ đây có thể nhìn ra cô có mấy phần thật lòng muốn cùng hợp tác.

Nguyệt Dạ mau chóng nói.

"Ma Thần Hoàng tự đến tìm phụ thân ta, nhất định có chuyện quan trọng cần bàn bạc. Ngài ấy cực kỳ chú trọng an toàn của bản thân, bởi vậy mỗi lần tiến đến đều mệnh lệnh tất cả người trong nội cung ra nghênh đón. Thân vệ Hắc Long có bí thuật trình sát được hơi thở sự sống trong phạm vi nhất định. Nếu có ẩn nấp thì có khả năng là thích khách. Trước khi Ma Thần Hoàng bệ hạ rời đi, mọi người đều bị hạn chế trong một khu vực."

Long Hạo Thần lạnh nhạt nói.

"Ý là tôi phải chính diện đụng độ Ma Thần Hoàng?"

Nguyệt Dạ cười khổ một tiếng.

"Chỉ sợ là vậy. Không nghĩ đến bệ hạ tới không đúng lúc. Hiện tại người muốn ra ngoài cũng không được, xung quanh Nguyệt Ma cung chắc chắn đã giới nghiêm. Vậy giờ làm sao đây? Chỗ của ta chỉ có thị nữ, không có đàn ông. Nếu người cùng ta ra ngoài sẽ bị nghi ngờ. Làm sao đây, làm sao đây..."

Cô thông minh như vậy lúc này đột nhiên hơi hoảng loạn. Cũng khó trách, một khi để Ma Thần Hoàng biết cô có quan hệ với Săn Ma Đoàn,

cho dù phụ thân cô là Nguyệt Ma Tộc cũng không che chở được cô. Ma Thần Hoàng thống hận nhất chính là Săn Ma Đoàn liên minh thánh điện.

Đột nhiên khi ngẩng đầu liếc Long Hạo Thần, Nguyệt Dạ mắt sáng rỡ.

"Có cách. Nhưng mà, Long đoàn trưởng, khiến người chịu uất ức rồi."

Long Hạo Thần nghi hoặc nói.

"Phải làm sao?"

Nguyệt Dạ xích lại gần hẳn, nói khẽ mấy câu. Long Hạo Thần sắc mặt chợt biến khó coi, kiên quyết nói.

"Không được, tuyệt đối không được!"

Nguyệt Dạ vành mắt bỗng đỏ hồng, làm như sắp khóc.

"Nếu không làm vậy, một khi bị phát hiện thì tôi cũng chết luôn. Người ta tuy lớn hơn người vài tuổi, nhưng chưa đến hai mươi, người hẳn tâm xem ta cùng người chôn cùng? Ta còn chưa có nam nhân mà. Cầu người được không, chịu uất ức chút thôi. Đợi Ma Thần Hoàng đi rồi thì không sao hết."

"Cô..." Nhìn cô như vậy, Long Hạo Thần trong lòng nhanh chóng tính toán. Vị công chúa Nguyệt Dạ này dường như thật sự có chút thành ý. Tuy chủ ý của cô không hay chút nào, nhưng vẫn có rất lớn khả năng thành công. Hơn nữa nếu chính mình truyền tống đi rồi, cần ít nhất một hai ngày mới trở lại đây, đến lúc ấy không biết sẽ xảy ra chuyện gì.

"Mau lên! Không thể chậm trễ! Mệnh của ta đều trong tay người, chẳng lẽ người còn chưa tin tưởng?" Nguyệt Dạ thật sự sốt ruột, mắt đẹp đỏ rực, đọng đầy nước mắt sắp tràn ra.

Long Hạo Thần mày nhíu chặt, cuối cùng gật đầu.

Cửa Nguyệt Ma cung mở rộng, Nguyệt Ma Thần A Gia Lôi Tư dẫn theo quý tộc Nguyệt Ma ra ngoài cung nghênh. Cùng lúc đó, tất cả người trong nội cung gồm cả hạ nhân như thị nữ, đầy tớ đều tập trung ở sân lớn trước nội cung.

Nguyệt Ma Thần A Gia Lôi Tư thân cao hai mét, mặc áo choàng dài đường biên thêu tử sắc, tóc dài xõa sau lưng dùng một dây cột tóc cột lại, mắt mũi như vẽ, diện mạo tuấn mỹ tựa nữ nhân. Đôi mắt tím lóe tia sáng vàng, giữa trán có ma văn tựa như vàng trắng.

Chỉ nói về mặt mày thì A Gia Lôi Tư là mỹ nam đệ nhất ma tộc, không thua Ma Thần Hoàng Phong Tú, chỉ là khí chất không giống nhau mà thôi. Y đứng đó thực tự nhiên trở thành trung tâm quảng trường, hào quang của mọi người xung quanh đều bị y lấn át.

Trong ma tộc, Ma Thần Hoàng tự xưng là hoàng, dưới y thì quý tộc cấp thân vương chỉ có hai, trong đó một vị chính là Nguyệt Ma Thần A Gia Lôi Tư. Vị khác thì là tiên tri của ma tộc, trong ma tộc có địa vị siêu nhiên, Đại Dự Ngôn Sư, Tinh Ma Thần Vassago. Bên người A Gia Lôi Tư đi theo một cô gái thoát nhìn yên tĩnh, dáng người cao ráo có thể xưng là hoàn mỹ, tuyệt sắc dung nhan không nhiễm son phấn, trong sáng, thuần khiết, thậm chí vài phần đẹp thoát tục.

Khiến người chấn kinh là, cô lại có đôi mắt đen thuộc về nhân loại. Không cần nói, cô là mỹ nữ đẹp nhất tại đây, chỉ có cô mới xứng đôi Nguyệt Ma Thần A Gia Lôi Tư anh tuấn.

Sau A Gia Lôi Tư đứng mười người. Cách y gần nhất là bốn người đàn ông trung niên, đều là mỹ nam ngàn dặm mới gặp một. Bốn vị ở trong Nguyệt Ma tộc được gọi là Tứ Đại Thiên Vương. Chính là phụ tá đắc lực Nguyệt Ma Thần A Gia Lôi Tư nể trọng.

Sau lưng họ còn có hơn mười vị trung niên Nguyệt Ma tộc. Trên người mỗi người tản ra khí thế sâu như đầm lầy. Sau bọn họ là một đám nữ, đều là tuyệt sắc, Trong đám cô gái đó có công chúa Nguyệt Dạ. Cô mang theo thị nữ đứng ở vị trí gần trước nhất. Trong đó một thị nữ đứng

gần cô nhất luôn cúi đầu. Mái tóc đen dài tản ra khiến người không thể nhìn rõ khuôn mặt.

Nguyệt Dạ vẻ mặt hơi kỳ quái, cô cố gắng không liếc nhìn người bên cạnh, hai tay nhẹ nắm vạt áo biểu hiện tâm tình không bình tĩnh.

Đúng vậy, cô không bình tĩnh. Lúc này trong lòng cô tràn ngập cảm giác tự tin tan nát.

Đối với nữ tính, đặc biệt là tuyệt sắc mỹ nữ, tự tin lớn nhất là cái gì? Tuyệt đối không phải linh lực hay sức mạnh, đặc biệt trong chủng tộc Nguyệt Ma tộc lấy sắc đẹp làm đầu. Khuôn mặt vĩnh viễn xếp hạng nhất. Không thấy vương phi bên cạnh Nguyệt Ma Tộc là một mỹ nữ nhân loại sao? Cô chính là dựa vào sắc đẹp chinh phục tộc Nguyệt Ma tộc. Cô cũng là mẹ của Nguyệt Dạ. Mặc dù con cái cô không thể kế thừa địa vị Nguyệt Ma Thần A Gia Lô Tư, nhưng chỉ cần cô còn làm vương phi, phần sùng kính kia không ai có thể cướp đoạt.

Nhưng, mấy phút trước, Nguyệt Dạ tan vỡ sự tự tin về sắc đẹp.

Làm công chúa Nguyệt Ma tộc, hầu hạ Nguyệt Dạ đều là nữ tính, nếu cô mang đàn ông đi ra, không khiến người nghi ngờ mới là kỳ. Bởi vậy cô chợt nảy ra sáng kiến, nghĩ tới giúp Long Hạo Thần hóa trang, để hãnh giả làm thị nữ của mình.

Long Hạo Thần vẫn là thiếu niên, thân thể chưa hoàn toàn phát dục, không tính cường tráng, lại thêm khuôn mặt ưu thế tuyệt đối, giả nữ không quá phiền phức.

Đây cũng là nguyên nhân vì sao trước đó Long Hạo Thần không chịu đồng ý. Tuy cuối cùng thỏa hiệp, nhưng như cũ có chút không cam lòng.

Nguyệt Dạ hóa trang cho Long Hạo Thần rất đơn giản, mặc phục sức thị nữ, che giấu hầu kếp, biến chân mày rậm hơi mảnh chút. Toàn bộ quá trình hoàn thành trước sau chỉ mất mười mấy phút.

Nhưng mà, khi mọi chuyện hoàn thành, người thứ nhất ngây ngốc lại là bản thân Nguyệt Dạ đã khởi xướng tất cả.

Quá đẹp, thật sự quá đẹp. Trong lòng Nguyệt Dạ, cô vẫn cho rằng mỹ nữ đẹp nhất trên đời là mẹ mình, cũng chính là vương phi Nguyệt Ma Thần. Mà cô bởi vì tuổi tác, thiếu khí chất cao quý ưu nhã động lòng người giống mẫu thân, chỉ hơi thua chút ít thôi. Nhưng khi cô hóa trang cho Long Hạo Thần xong, khoảnh khắc Long Hạo Thần ngẩng đầu, tự tin của cô, nát.

Cô thậm chí không thể dùng từ "đẹp" để hình dung Long Hạo Thần. Da thịt trắng nõn mềm mại. Sống mũi cao đỉnh mà không quá, hai mắt nhu hòa trong suốt không chút tạp chất. Mỗi một điểm đều tỉ mỉ đến không tỳ vết. Khi mọi điểm ngưng tụ cùng một chỗ, thăng hoa gấp mấy lần.

Hoàn mỹ, đúng vậy, diện mạo hiện tại của hắn chỉ có thể dùng từ "hoàn mỹ" để miêu tả. Mặc dù hắn mặc đồ thị nữ, nhưng tất cả bảo thạch sáng lạn hào hoa trong nội cung điện, đều không thể che lấp ánh sáng của hắn.

Nguyệt Dạ tin tưởng, nếu Long Hạo Thần lấy xuống ma đồng, lộ ra màu mắt vàng nguyên bản, nhất định sẽ càng đẹp hơn. Khi đó, hắn sẽ có hình tượng như mặt trời giáng xuống, vẻ đẹp quang minh.

Chính Long Hạo Thần thì không cảm thấy bộ dáng của mình có biến hóa gì, chỉ là không thích nữ trang mà thôi. May mắn chỉ giả một lúc, hắn đành cúi đầu thẳng tắp theo sau Nguyệt Dạ.

Nguyệt Dạ nhẹ nắm vạt áo, trong nội tâm thật sự không bình tĩnh. Cô bắt đầu hồi hận. Lúc rời khỏi tẩm cung vài lần dạo dò, bảo hắn nhất định không được ngẩng đầu. Hắn đẹp như vậy, thậm chí còn hơn cả mẫu thân. Nếu bị quý tộc Nguyệt Ma tộc nhìn thấy, sẽ đem đến phiền toái lớn. Coi như là phụ thân mình chỉ sợ sẽ không cho hắn đi.

Vừa nghĩ tới đây, Nguyệt Dạ tâm tình không khỏi biến kỳ quái. Sớm biết như vậy còn không bằng để hắc lữ thân phận Nguyệt Ma Tước chạy qua hàng nam. Lại nói, bản thân hắc lữ thật không phải là nữ phần nam trang chứ....

"Bệ hạ giá lâm!" Một tiếng quát cao vút vang lên. Quảng trường Nguyệt Ma cung bỗng biến yên tĩnh.

Tuy Long Hạo Thần cúi đầu nhưng như cũ có thể cảm giác ra, không khí rõ ràng tăng lực áp bách. Trong lòng hắc lữ sao không khẩn trương cho được? Ở chỗ này chính là hai vị ma thần cường đại của ma tộc! Chỉ một trong số họ nhắc tay một cái đủ đè bẹp mình rồi.

Hắc lữ không có hoàn toàn nghe lời Nguyệt Dạ dặn, đã trước lén quan sát Nguyệt Ma tộc đứng phía trước. Tuy chỉ thoáng nhìn nhưng bằng vào trí nhớ siêu phàm, đã nhớ rõ nhiều thứ. Đó là kẻ địch tương lai hắc lữ sẽ đối đầu, hiện tại hiểu rõ ít nhất ghi nhớ thân phận chúng, sau này đối mặt thì đỡ mệt nhiều.

Đặc biệt là hình dạng Nguyệt Ma Thần A Gia Lô Tư, Long Hạo Thần cần thận ghi nhớ.

Tiếng bước chân vang lên. Người tiến vào không tệ lắm, ít nhất phán đoán từ bước chân là như vậy.

"A Gia Lô Tư tham kiến bệ hạ!" Nguyệt Ma Thần A Gia Lô Tư hơi khom người hành lễ, đám người sau lưng y toàn bộ quỳ xuống đất.

Đây chính là Nguyệt Ma tộc cao quý, đối lại chủng tộc khác nhất định dập đầu bái kiến Ma Thần Hoàng.

Ma Thần Hoàng Phong Tú có thể nói là một thân nhẹ nhàng, sau lưng y đi theo bốn trung niên mặc áo choàng dài màu đen, tùy tùng không nhiều. Đương nhiên đây là chỉ số lượng đi vào trong cung, bên ngoài còn có bao nhiêu người thì chỉ mình bệ hạ tự biết.

Hôm nay Ma Thần Hoàng không có uy thế như lúc ở Khu Ma quan. Áo choàng đen đơn giản mà thôi, cả người thoát nhìn không chút khí thế, tựa như một thanh niên đẹp trai tầm thường.

Y nhẹ phất tay một cái, đỡ lấy Nguyệt Ma Thần A Gia Lôi Tư hướng mình bái lễ.

"Hiền đệ, giữa chúng ta còn cần dùng lễ tiết nhiều vậy?"

A Gia Lôi Tư mỉm cười nói.

"Tôn ti có trật tự, lễ không thể bỏ! Bệ hạ!" Trong lòng thì thầm nghĩ: nếu ta thật sự không chú ý hành lễ, người thật sự sẽ không để ý? Đương nhiên y chỉ dám oán thầm mà thôi. Đừng xem thứ hạng của y là ma thần thứ hai, nhưng trước mặt Ma Thần Hoàng, cùng ma thần khác không có khác biệt quá lớn. Địa vị chí cao vô thượng của Ma Thần Hoàng không phải y có thể dao động. Dĩ nhiên y không dám sơ ý.

Ma Thần Hoàng gật đầu, theo A Gia Lôi Tư đi hướng cung điện. Đúng lúc này, đột nhiên Ma Thần Hoàng tạm dừng chân, ánh mắt nhìn hướng một nơi.

Xem một cái, lấy thân phận và tu vi của Ma Thần Hoàng lại hơi chấn động, trong mắt biểu lộ vài phần khó tin.

Biểu hiện này của y khiến A Gia Lôi Tư giật mình, cũng theo ánh mắt nhìn lại. Trông thấy, chính là con gái mình yêu thương, Nguyệt Dạ.

"Bệ hạ, ngài..." A Gia Lôi Tư trong lòng hơi khẩn trương. Y thật không muốn vị bệ hạ này có ý gì với con gái bảo bối. Cho tới nay, tuy Ma Thần Hoàng cường đại, đối với đám thuộc hạ cũng săn sóc, không làm chuyện tổn thương cảm tình với nhau. Nhưng mặt khác, nếu Ma Thần Hoàng muốn làm gì con gái y, A Gia Lôi Tư có thể ngăn cản sao?

Ma Thần Hoàng làm như vô tình nói.

"Không có gì, chúng ta đi thôi." Nói xong câu đó y còn nhỏ giọng lầm bầm cái gì.

A Gia Lôi Tư rất tai thính, mơ hồ nghe ra Ma Thần Hoàng dường như đang nói: Thật rất giống.

A Gia Lôi Tư giật mình, không biết có người đã khẩn trương suýt đứng tim.

Khi Ma Thần Hoàng liếc hướng mình, Nguyệt Dạ chỉ cảm thấy máu sắp đông lại, hai tay siết chặt làn váy, thân thể cứng ngắc như đá. Cô căn bản không dám động đậy, trong lòng không ngừng hô: xong, tiêu rồi...

Cô là đương sự, đương nhiên cảm giác ra Ma Thần Hoàng cái nhìn kia không phải hướng mình, mà là nhìn Long Hạo Thần bên cạnh cô!

Khi Ma Thần Hoàng đi tới, Long Hạo Thần nhin không được ngẩng đầu. Chính là động tác đơn giản như vậy, lại khiến Ma Thần Hoàng chú ý. Vừa lúc Ma Thần Hoàng nhìn thoáng qua đụng phải Long Hạo Thần ngẩng đầu lên.

Long Hạo Thần cảm giác gần như giống hệt Nguyệt Dạ, trong óc hần phút chốc biến trống rỗng. Khoảnh khắc Ma Thần Hoàng ánh mắt cùng hần chạm nhau, hần lập tức cảm giác năng lượng khủng bố đến mức tận cùng nhốt chặt mình, hơn nữa ngăn cách tất cả liên hệ giữa hần với bên ngoài. Chính là nói trong chớp mắt đó, dù hần muốn thông qua kế ước truyền tống tới Hạo Nguyệt cũng làm không được.

Long Hạo Thần rất hối hận, không nên ngẩng đầu nhìn. Hần tin tưởng lấy tu vi của Ma Thần Hoàng, nhất định có thể phát hiện thuộc tính nội linh lực trong người mình. Chẳng lẽ, thật sẽ chết trong này?

Nhưng sự việc sau đó làm hần kinh ngạc rớt tròng mắt. Ma Thần Hoàng lại cứ như vậy cùng Nguyệt Ma Thần A Gia Lôi Tư đi qua, tiến vào cung điện, tuyệt không có đối hần làm hành động gì, dám thuộc hạ cũng vậy.

Vì sao y bỏ qua mình? Không có phát hiện thuộc tính quang minh của mình sao? Lấy tu vi của y, đây là không thể nào.

Long Hạo Thần tràn ngập nghi hoặc, nhưng đồng thời vui mừng cực kỳ. Hắn suýt nữa nhịn không được định truyền tống rời đi, cuối cùng vẫn là kiềm chế. Nếu hắn đi trước mặt nhiều người như vậy, Nguyệt Dạ làm sao giải thích với các tộc nhân đây?

Ma Thần Hoàng theo Nguyệt Ma Thần dẫn dắt rốt cuộc biến mất khỏi tầm mắt mọi người. Tất cả Nguyệt Ma tộc đều đứng lên. Trong quá trình đứng dậy, một bàn tay nhỏ nhắn mò tới bên hông Long Hạo Thần, nhéo một ít thịt hắn, dùng sức chuyển vòng.

Long Hạo Thần bị đau, thân thể run lên, lại lạ thường không có phản kháng. Hắn trong lòng tràn ngập áy náy! Nếu không phải Ma Thần Hoàng tự dưng không ra tay, hắn và Nguyệt Dạ đều tiêu đời.

"Xin lỗi." Long Hạo Thần nhỏ giọng nói.

Nguyệt Dạ không thèm để ý hắn, sắc mặt như cũ khó xem. Áo trong của cô đều ướt đầm mồ hôi. Khi Ma Thần Hoàng đi theo phụ thân rời khỏi, cô cảm giác như kiệt sức, thiếu chút ngã quỵ xuống đất. Thử đoạn của Ma Thần Hoàng, cô càng hiểu rõ hơn Long Hạo Thần, bởi vậy trong lòng cực kỳ sợ hãi. Khi phần sợ hãi này rời khỏi, trong cơ thể cô có hai cảm giác khác biệt, kiệt sức và nhẹ nhõm.

Việc này khiến sắc mặt cô cực kỳ tái nhợt, may mắn bây giờ không ai chú ý cô. Tất cả tâm trí đều đặt trên người Ma Thần Hoàng.

Chính diện Nguyệt Ma cung.

Nguyệt Ma Tộc đang thỉnh Ma Thần Hoàng ngồi vào chủ vị.

"Bệ hạ, sao ngài đích thân tới đây, khiến người kêu một tiếng ta đi qua là được." A Gia Lôi Tư mỉm cười nói.

Phong Tú phát tay. Y mang đến bốn thuộc hạ và đám người hầu của Nguyệt Ma Thần A Gia Lôi Tư đều lui ra ngoài. Trong chính điện chỉ còn hai đại ma thần. Từ chi tiết đơn giản này có thể xem ra địa vị của Phong Tú trong ma tộc kinh khủng cỡ nào. Dù là tộc nhân Nguyệt Ma tộc, đối với mệnh lệnh của y đều không dám làm trái.

"Hiện tại không có ai, người là huynh đệ, không cần khách sáo như vậy. Ta tìm người là có một việc, cũng có ý muốn đến gặp người. Huynh đệ ta đã lâu rồi không cùng một chỗ, bình thường đều bận việc riêng. Đợi lát nữa người cùng ta trở về, hôm nay chúng ta uống một bữa như thế nào? Nguyệt Dạ cháu gái có mang về rượu ngon của nhân loại, ta còn tiếc không uống đây."

A Gia Lôi Tư mỉm cười nói.

"Vậy ta không khách sáo, đã lâu rồi không cùng đại ca uống rượu. Người không biết, con bé Nguyệt Dạ kia đều không cho ta để lại cái nào, đa số đều đưa cho người, ta làm phụ thân còn phải ghen tỵ."

Phong Tú mỉm cười nói.

"Việc này có gì phải ghen tỵ, muốn uống cứ tìm ta là được. Có thể kêu ta một tiếng đại ca, chỉ có người và lão Tam mà thôi. Ba huynh đệ chúng ta chẳng lẽ còn phân biệt sao?"

A Gia Lôi Tư khẽ thở dài.

"Lão Tam tuổi nhỏ, cứ hay nghiên cứu bói toán cái gì, ta hai lần đi tìm hắn nhưng bị tổng ra ngoài cửa."

Nghe A Gia Lôi Tư nói câu này, sắc mặt Phong Tú hiện ra mấy phần trầm trọng.

"Lần này lão Tam bế quan đúng là hơi lâu. Hắn là Đại Dự Ngôn Sư của chúng ta, nhất định trong quá trình tiên tri gặp phiền toái gì. Việc này thật không tốt, hy vọng hắn không mang đến tin tức xấu."

A Gia Lôi Tư có chút không đồng ý nói.

"Có thể có tin xấu gì? Nhân loại sao? Dù bọn họ mấy năm nay mạnh chút, nhưng còn không dám thò đầu khỏi xác rùa. Nếu không phải đại ca muốn chăn nuôi bọn họ, chúng ta cùng ra tay, nhân loại thật có thể chống đỡ?"

Phong Tú lắc đầu nói.

"Nhị đệ, không thể qua loa. Nhân loại dù sao ở đại lục này có quá trình vạn năm sinh sản, không phải dễ dàng hủy diệt. Nếu chúng ta thật sự dốc sức đối phó họ, như vậy kết quả có lẽ là hai bên cùng tổn thương. Tuy chúng ta có phần thắng lớn chút, nhưng cục diện hỗn loạn nếu hấp dẫn bên khác thì sao đây? Đến lúc ấy lưỡng bại câu thương, chúng ta còn có thể ứng đối thế nào? Tuy ta cũng không đem nhân loại để vào mắt, nhưng cũng không thể hành động thiếu suy nghĩ. Hãy đợi thời cơ tới."

A Gia Lôi Tư trầm mặc thấy lâu mới nói với Phong Tú.

"Đại ca, cho tới nay ta vẫn luôn muốn hỏi. Người nói thời cơ rốt cuộc là về cái gì? Khi nào thì chúng ta có thể tổng công kích nhân loại? Mặc kệ bọn chúng phát triển cũng không được! Tiềm năng của nhân loại đúng là không thể xem thường."

Đáy mắt Phong Tú xẹt qua tia kỳ dị.

"Thời cơ này đến từ chúng ta. Ta cần các tộc tiếp nhận sự tồn tại của nhân loại, thậm chí đem nhân loại thành một phần trong tộc. Đến lúc đó chúng ta sẽ ra tay đối phó liên minh thánh điện. Ta muốn không phải hủy diệt, mà là đồng hóa. Nếu không tương lai chúng ta không thể phát triển, chúng ta vẫn cần tiềm năng của nhân loại."

A Gia Lôi Tư giật mình.

"Đại ca, ý người là, chúng ta phải hoàn toàn nhận nhân loại?"

Phong Tú gật đầu.

"Nhân loại có rất nhiều ưu điểm, lại có trụ cột sâu xa. Mấy năm nay ta ban bố mỗi một pháp lệnh đều là vì cùng nhân loại đồng hóa. Trước tiên hoàn thành quá trình đồng hóa nhân loại trong lãnh địa chúng ta, sau đó lan ra ngoài. Một ngày nào đó chúng ta sẽ khiến nhân loại trở thành một phần của mình, đến khi đó, ma tộc chúng ta sẽ càng mạnh. Mục tiêu của ta tuyệt không cực hạn trong thế giới này. Ta hy vọng lúc còn sống có thể giống như tổ tiên, phát động chiến tranh thế giới khác."

"Nhị đệ, nếu để người truyền địa vị ma thần cho Nguyệt Dạ thì sao? Để cô bé truyền thừa năng lực của người." Phong Tú đột nhiên nói.

A Gia Lôi Tư biến sắc mặt.

"Đại ca, sao có thể được, các tộc nhân sẽ không đồng ý!"

Phong Tú bình tĩnh nói.

"Chỉ cần có ta ủng hộ, ai dám không nghe? Nếu cần triệt để dung hợp nhân loại, vậy phải bắt đầu từ chính chúng ta. Người đừng nhìn hiện tại Nguyệt Dạ tiến bộ chậm, nếu cô bé truyền thừa năng lực của người, thành tựu tương lai không dưới người đâu. Đây là ưu thế tiềm năng của nhân loại."

Nhớ tới lúc trước Ma Thần Hoàng nhìn Nguyệt Dạ, A Gia Lôi Tư trong lòng bất giác đề phòng. Chẳng lẽ bệ hạ muốn nuốt trọn Nguyệt Ma tộc của ta? Không đúng! Lấy thực lực của hắn, căn bản không cần làm vậy. Hơn nữa Nghịch Thiên Ma Long tộc luôn giữ huyết thống thuần chủng.

Phong Tú mắt lóe tia sáng, nói.

"Ta chỉ là thuận miệng nói, người cứ suy nghĩ, ta tôn trọng ý kiến của người. Nếu người không muốn thì thôi đi. Hơn nữa người còn trẻ, không vội trong nhất thời."

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 108

Trở Về, Nhiệm Vụ Hoàn Thành?

"Ừm." A Gia Lôi Tư không thể cho ra đáp án chính xác, chỉ có thể lấp lửng ừ một tiếng.

Phong Tú nói.

"Lần này ta tìm người là có hai việc, Ác Ma tộc phát hiện Bi Khiếu động, người biết không?"

A Gia Lôi Tư gật đầu nói.

"Có nghe nói, nhưng bên đó là lãnh địa ma tộc, ta không tiện tìm kiếm.

Phong Tú hơi khinh thường nói.

"Tát Mễ Cơ Nạp tên gốc kia ở chỗ đó hao tổn trăm tên, lại muốn giấu việc này. Cho rằng làm vậy có thể gạt được ta?"

A Gia Lôi Tư trầm ngâm nói.

"Đại ca, ý người là muốn ta nhúng tay?"

Phong Tú lắc đầu.

"Không cần. Sau khi nghe nói, ta dùng tinh thần lực tìm kiếm Sở Hãi Bi Khiếu Động một lần, không phát hiện ra cái gì, chắc là không có thứ gì đáng giá. Tát Mễ Cơ Nạp chỉ tự rước nhục mà thôi. Còn về thuộc hạ

của hắn, chưa chắc là bị diệt ở trong động, không chừng gặp phải Săn Ma Đoàn của nhân loại."

Nghe đến ba chữ Săn Ma Đoàn, sắc mặt A Gia Lôi Tư bỗng chốc khó coi. Chỉ cần là ma thần, không ai không căm thù Săn Ma Đoàn. Đám cường giả nhân loại xuất quỷ nhập thần này tùy thời có khả năng trở thành cường địch. Chỉ riêng A Gia Lôi Tư đã gặp ám sát hơn mười lần từ Săn Ma Đoàn. Có một lần thậm chí khiến y trọng thương.

Phong Tú chân mày hơi nhíu lại.

"Chuyện này không tính cái gì, chỉ là trước đó không lâu, ta lại cảm giác ra hơi thở của tên kia."

A Gia Lôi Tư trong lòng chấn động.

"Tên nào? Là người hôm trước..."

Phong Tú gật đầu.

"Thiên Tru, An Lạc Tiên đứng hàng năm mươi hai tầng báo cáo với ta, ta đích thân đi Khu Ma quan một chuyến, không có thu hoạch. Nhưng lần này ta chân chính cảm thụ được hơi thở của nó. Tuy rất yếu, nhưng hơi thở kia không lẫn vào đâu được. Thiên Tru rất có thể đã đi vào thế giới này. Chỉ là hiện tại nó còn ở kỳ ấu sinh, vẫn chưa đủ mạnh."

A Gia Lôi Tư hít ngậm khí lạnh.

"Đại ca, tuyệt không thể để Thiên Tru cường đại trở lại, nếu không, là tai nạn với chúng ta! Năm đó tiền bối chúng ta liên hợp cùng một chỗ mới miễn cưỡng phong ấn nó, nhưng như cũ bị nó phá tan cách trở, khiến chúng ta không thể không bắt buộc mở không gian đi tới thế giới này. Một lần đó Thiên Tru không phải đã chết rồi? Sao có thể đến..."

Phong Tú lắc đầu, nói.

"Chuyện này kỳ thật các người không biết rõ chân tướng, tình huống khi ấy cực kỳ phức tạp. Không gian cũng không phải chúng ta mở ra. Lúc ấy tu vi của các tiền bối còn chưa đủ. Có thể xé rách không gian chỉ có Thiên Tru mà thôi. Còn về quá trình cụ thể, người không biết mới tốt."

A Gia Lôi Tư gật đầu.

"Đại ca, người cứ nói đi, muốn ta làm sao thì ta đều nghe theo."

Phong Tú nói.

"Phái tất cả cường giả trong tộc người ra ngoài, ta phải tìm tòi một lần trong ma tộc. Mặt ngoài đánh cờ hiệu truy giết Săn Ma Đoàn nhân loại, kỳ thật là tìm Thiên Tru. Tuy Thiên Tru còn yếu nhưng tuyệt không dễ đối phó, một khi phát hiện cũng đừng hành động thiếu suy nghĩ. Tất cả do đích thân chúng ta ra tay, mới triệt để hủy diệt nó. Chuyện này người phải giữ bí mật, trừ ba huynh đệ chúng ta ra, ngay cả Tát Mễ Cơ Nạp cũng không được nói, để tránh khiến người bên dưới khủng hoảng."

"Vâng."

Phong Tú đứng dậy, nói.

"Đi, tới chỗ ta uống một ly, thả lỏng."

A Gia Lôi Tư cười khở nói.

"Hay là thôi đi. Nghe tới hai chữ Thiên Tru là ta cảm thấy đứng ngồi không yên. Ta vẫn là trước tiên an bài tìm tòi nó đã, đại ca, cũng nên cho ta phương hướng tìm chứ."

Phong Tú gật đầu, nói.

"Khi ta cảm thụ hơi thở của nó thì là ở bên Bi Khiếu động. Nhưng lần nữa tra xét thì nó hoàn toàn biến mất, tựa như không từng tồn tại. Mạnh

mỗi chỉ có nhiều đó. Người thống lĩnh tình báo ma tộc chúng ta, chuyện này giao cho người. Trong vòng ba tháng ta phải nghe được báo cáo."

"Ta sẽ cố hết sức."

Phong Tú ánh mắt biến lãnh.

"Không phải cố hết sức mà là nhất định làm được. Việc này liên quan đến sinh tử tồn vong của chúng ta. Tuy chúng ta không chân chính thấy qua Thiên Tru, nhưng có thể bức ép các tiền bối đến tận đây, có thể thấy khủng bố cỡ nào."

Long Hạo Thần chờ thật rất vất vả, cứ cúi đầu tuyệt không phải chuyện thoải mái.

Ma Thần Hoàng rút cuộc đi rồi, hắn không còn cảm thụ đến ánh mắt kinh khủng kia. Cường giả Nguyệt Ma tộc đứng phía trước bị A Gia Lô Tư kêu lên đại diện, hắn đi theo Nguyệt Dạ trở lại tẩm cung.

Long Hạo Thần vừa vào tẩm cung, Nguyệt Dạ khiến bọn thị nữ lui ra. Cô và Long Hạo Thần hầu như kiệt sức khuỵu xuống đất, áp lực tinh thần quá lớn.

"Biết không? Lúc đó ta thật muốn giết người." Nguyệt Dạ phẫn nộ nói.

Long Hạo Thần cười khổ nói.

"Là tôi không đúng, tôi không nên ngẩng đầu liếc mắt một cái. Không ngờ tinh thần lực của Ma Thần Hoàng sắc bén đến thế."

"Không ngờ?" Giọng Nguyệt Dạ bỗng dừng cất cao. "Người có biết hay không, một câu không ngờ suýt làm ta mất mạng. Hừ, người mau đi đi, ở chỗ ta đã nói khi nãy. Ta sẽ cố gắng an bài đường lui của các người."

"Ừm, vậy tôi đi đây." Long Hạo Thần thay đổi trang phục nữ, trở lại nguyên bản, lần nữa xin lỗi Nguyệt Dạ, bước đi.

Nhìn bóng lưng hắt rời đi, Nguyệt Dạ rốt cuộc hoàn toàn trầm tĩnh lại. Nhưng trong mắt cô không có bình yên mà là suy tư.

"Chắc bộ hạ đã phát hiện ra hắc. Nhưng vì sao bộ hạ không ra tay? Chẳng lẽ là chừa mặt mũi cho cha? Nhưng đây hoàn toàn không cần thiết!"

Không biết có phải vì đám Long Hạo Thần tồn tại uy hiếp đến an toàn của Nguyệt Dạ, gần hai ngày Nguyệt Dạ đã truyền tới tin tức. Thương đoàn đang tụ tập, hai ngày sau xuất phát tới liên minh thánh điện, khiến Long Hạo Thần hãy chuẩn bị cho tốt.

Lúc đến vận xui và gian nan trắc trở, lần này nữ thần may mắn rất cuộc giáng xuống đám Long Hạo Thần. Ma Thần Hoàng Phong Tú ra mệnh lệnh khiến A Gia Lô Tư tìm tòi toàn bộ lãnh địa ma tộc, mà không mệnh lệnh Tử Linh Thần Tát Mễ Cơ Nạp, ai sẽ đi điều tra đội xe của con gái yêu quý của A Gia Lô Tư chứ?

Huống chi thương đoàn Nguyệt Dạ không lâu trải qua thảm án Nạp Lý Khắc hành tể, Ma Thần Hoàng giận dữ phạt nặng Nạp Lý Khắc hành tể, đã sớm lan truyền khắp nơi. Thậm chí do ma tộc bù đắp tổn thất cho thương đoàn Nguyệt Dạ.

Các nguyên nhân tổng hợp lại, cho nên mặc dù ma tộc điều tra toàn bộ lãnh địa, đám Long Hạo Thần như cũ bình an trở lại liên minh thánh điện.

Nguyệt Dạ không đi theo thương đoàn, chỉ để lại cho Long Hạo Thần cách liên lạc và thời gian, để Thái Nhi còn giải cấm chế cho cô. Đi theo thương đoàn Nguyệt Dạ tiến vào biên cảnh đông nam, hai đội Săn Ma Đoàn không ngừng lại, mà là dưới sự dẫn dắt của Long Hạo Thần trực tiếp rời khỏi biên cảnh, đi tới không xa Tinh Tâm thành. Khoảnh khắc tiến vào nhà trọ, mọi người mới thả lỏng thần kinh.

Bọn họ đơn giản ở lại đây, ngụ khoảng ba ngày, không hẹn mà cũng ngủ mê suốt ba ngày.

Mệt mỏi không chỉ thân thể mà còn cả tinh thần và tâm lý. Từ ngày họ rời khỏi liên minh thánh điện bắt đầu làm nhiệm vụ, tinh thần luôn ở trạng thái cao độ căng thẳng. Trước sau trải qua mấy lần ở ranh giới sinh tử, cuối cùng vẫn không thể hoàn thành nhiệm vụ.

Trở lại liên minh thánh điện, cảm giác thứ nhất của họ chính là trở về nhà. Đây là lần đầu tiên hai Săn Ma Đoàn chấp hành nhiệm vụ, họ còn chưa hoàn toàn thích ứng loại sinh hoạt trong gian nguy này. Hiện tại họ cần thả lỏng.

Trải qua ba ngày nghỉ ngơi, tinh thần và cảm xúc của mọi người hồi phục khá nhiều, lần nữa lên đường, thẳng hướng thánh thành. Hai đội đều cần nghỉ ngơi và hồi sức. Lần này tuy họ không hoàn thành nhiệm vụ, nhưng thu hoạch cực lớn. Bản thân rèn luyện, thực lực tăng cao, còn có tăng kinh nghiệm, đều là lợi ích trước giờ chưa từng có.

Trên đường trở về họ cố ý thuê xe ngựa, tốc độ không nhanh, dùng mười lăm ngày mới tới thánh thành. Mười lăm ngày này cũng là thời gian họ tổng kết kinh nghiệm và thu hoạch.

Long Hạo Thần thu thập công huân của chúng bạn chung một chỗ, rung động phát hiện, nhiệm vụ lần này họ đạt được tổng công huân cao tới hai vạn. Hắn không hề nghĩ tới con số này. Chỉ dựa vào giết chóc đã được nhiều công huân như vậy, thật khiến hắn bất ngờ.

Kỳ thật được nhiều vậy, chủ yếu bởi vì Săn Ma Đoàn số hai mươi một cấp hiệu trong các trận chiến có tác dụng chủ đạo. Đặc biệt là giết chóc cường giả ma tộc, cấp sáu, cấp bảy kẻ địch ma tộc hầu như đều chết trong tay họ. Thế nên công huân nhiều không có gì kỳ.

Thu hoạch bên Săn Ma Đoàn số bốn cấp sĩ thì không nhiều như vậy. Tổng công huân thu nhập không tới một vạn, nhưng lúc thử thách tích góp lại các công huân, hiện tại tổng số đoàn đội cũng hơn một vạn. Long

Hạo Thần tuyệt không che giấu thắng lên Săn Ma Đoàn cấp hiệu được tới chỗ tốt. Hơn nữa trải qua nhiệm vụ lần này, tổng thể thực lực Săn Ma Đoàn số bốn cấp sĩ nhờ sinh tử mà càng dung hợp và tăng cao. Họ quyết định khi trở về, việc làm thứ nhất là thắng cấp Săn Ma Đoàn.

Bảy người Săn Ma Đoàn số hai mươi một cấp hiệu sau khi bàn bạc, quyết định lần này không chia đều công huân nữa. Trải qua khoảng thời gian dung hợp này, họ đã tương đương tin tưởng nhau.

Tuy chia đều công huân thì rất công bình, nhưng cũng đồng thời kiềm chế sự phát triển của đoàn đội. Bởi vậy mọi người quyết định thống nhất điều phối công huân, cần dùng ở đâu thì bỏ vào, thế mới thích hợp đoàn đội phát hiện.

Lâu ngày không gặp thánh thành sau mười lăm ngày, rốt cuộc xuất hiện trước mắt hai đội Săn Ma Đoàn. Bọn họ gần như xúc động muốn rơi lệ đầy mặt.

Nghe Long Hạo Thần đề nghị, hai đội Săn Ma Đoàn không có trở về nhà nghỉ ngơi mà trực tiếp tới tháp nhiệm vụ Săn Ma Đoàn giao nhiệm vụ.

"Cái gì? Hai mươi vạn công huân, có lắm hay không!"

Khi mười ba người nghe nhân viên tháp nhiệm vụ giải thích xong, cho dù tính tình tốt như Long Hạo Thần cũng bùng nổ. Sắc mặt mọi người đều vô cùng khó coi.

Long Hạo Thần lạnh lùng đứng đó nhìn nhân viên công tác trước mặt, trầm giọng nói.

"Hy vọng tháp nhiệm vụ có thể giải thích cho chúng tôi. Chẳng lẽ các người không biết một nhiệm vụ không chịu trách nhiệm sẽ khiến chúng tôi hủy diệt sao?"

Lục Hi thì nóng nảy hơn nhiều, dùng tay đập quầy bàn.

"Tôi còn nói sao khó làm như vậy! Khốn kiếp, thật khốn kiếp, nhiệm vụ quái quỷ gì đây! Các người giao nhiệm vụ như vậy? Muốn chúng tôi chết ở ma tộc? Nhất định phải nói rõ ràng, nếu không lão tử không để yên!"

Nhiên viên công tác là người ban đầu tiếp đãi đám Long Hạo Thần, mắt thấy mười ba săn ma giả tuổi trẻ kích động như vậy, bỗng chốc cũng trở nên hoảng loạn.

"Các người không nên kích động. Nhiệm vụ lần này nhằm lẫn đúng là trách nhiệm của chúng tôi, chúng tôi sẽ không trốn tránh. Thấp nhiệm vụ cũng sẽ làm bồi thường. Dù nhiệm vụ thất bại, cũng sẽ thưởng cho các người hai vạn công huân, tương đương với phần thưởng nhiệm vụ."

Đáng tiếc vị nhân viên này đã coi thường thái độ của đám thanh niên trước mặt.

Trần Anh Nhi cười lạnh nói.

"Hai vạn công huân đã nghĩ đuổi đi chúng tôi? Các người là đồ tồi. Đoàn trưởng, chúng ta không giao nhiệm vụ. Đi phủ chấp chính đi. Tôi không tin không có nơi nói lý. Tôi đi tìm bà nội. Lâm Hâm, cũng kiếm ông nội của anh!"

Long Hạo Thần không nói hai lời dẫn mọi người xoay người đi ra ngoài. Săn Ma Đoàn số bốn cấp sẽ thói quen đi theo, Lục Hi dẫn dắt đội theo sát họ đi ra ngoài.

Vị nhân viên công tác sắc mặt tái nhợt.

"Nên làm sao đây, sự tình biến lớn rồi."

Tuy gã không phải người trực tiếp chịu trách nhiệm, nhưng là gã giao nhiệm vụ, hơn nữa khi phát hiện nhiệm vụ có vấn đề, họ vì trốn tránh trách nhiệm mà không báo cho cấp trên. Lúc đó nhân viên nghĩ chỉ là hai đội Tân Săn Ma Đoàn mà thôi, cho dù phát hiện có vấn đề cũng sẽ không

phản ứng quá lớn. Làm sao gã biết được, Săn Ma Đoàn đám Long Hạo Thần có thể nói là ngọạ hồ tàng long, có cái nào dễ chọc đâu?

Không dám chậm trễ, vị nhân viên công tác vội chạy đi báo cáo cho cấp trên.

Rời khỏi tháp nhiệm vụ Săn Ma Đoàn, bị gió lạnh thổi, Long Hạo Thần hơi thanh tỉnh. Nhưng khi hần nhìn Thái Nhi bị mình ôm, lửa giận lần nữa dâng lên. Nếu không phải bởi vì nhiệm vụ sai lầm, Thái Nhi sao có thể biến thành như vậy? Chuyện này tuyệt đối không thể ngừng tại đây, Thiện lương không đại biểu yếu đuối. Ngược lại, cá tính Long Hạo Thần càng ngạnh, hoàn toàn trái ngược bộ dáng xinh đẹp mềm mại. Làm đoàn trưởng, nếu nhượng bộ lần này, sau này sao có thể chỉ huy đoàn đội?

Lục Hi đi tới bên cạnh Long Hạo Thần.

"Long đoàn trưởng, hiện tại chúng ta làm gì đây? Thật sự đi đến phủ chấp chính? Chúng ta thế yếu, tháp nhiệm vụ là lại bộ phận thuộc liên minh, chỉ sợ liên minh sẽ không nghiêng về phía chúng ta."

Long Hạo Thần hít sâu, nói.

"Nhưng liên minh cũng không thể khiến chúng ta tâm lạnh. Lục Hi, các người đi về trước đi. Chuyện này cứ giao cho chúng tôi, có tin tức gì thì tôi sẽ cho anh biết, thấy thế nào?"

Lục Hi biến sắc mặt.

"Long đoàn trưởng, cậu có ý gì? Chúng ta có thể tại ma tộc xuất sinh nhập tử, chẳng lẽ trở về chỗ của mình thì lùi bước sao? Nếu đã phải đi lấy lại công bình, dĩ nhiên là cùng nhau."

Gã nói ra lời này, năm người Săn Ma Đoàn số bốn cấp sĩ đều phấn chấn, bọn họ còn sợ Lục Hi gặp chuyện nhát gan. Đây là nên bị người

đâm a! Không có người của Săn Ma Đoàn số hai mươi một cấp hiệu, bọn họ chỉ sợ đã để lại mạng tại ma tộc.

"Đi!" Long Hạo Thần vung tay lên, một hàng mười ba người hùng hổ thẳng đến phủ chấp chính Thánh Minh.

Nên biết đây chính là thánh thành, phủ chấp chính Thánh Minh nằm ở trung tâm Thánh Minh. Đến nơi đây đòi công bình, không khác gì tát phủ chấp chính một bạt tay. Phần dũng khí này không phải ai cũng có được.

Long Hạo Thần tuy giận dữ nhưng đầu óc rất rõ ràng. Sờ dĩ tuyển chọn trực tiếp đi phủ chấp chính, hẳn cũng là không còn cách nào. Trừ phủ chấp chính Thánh Minh ra, còn ai có thể chế trụ tháp nhiệm vụ Săn Ma Đoàn? Tháp nhiệm vụ địa vị cao thượng không phải mấy người bọn họ có thể lay động.

Phủ chấp chính Thánh Minh cách tháp nhiệm vụ Săn Ma Đoàn không tính xa, không bao lâu họ đã tới cửa phủ chấp chính.

Đừng nhìn Trần Anh Nhi tuổi không lớn, nhưng vào lúc này tính tình cô lớn nhất.

"Đoàn trưởng, anh nói nên làm thế nào."

Long Hạo Thần trầm giọng nói.

"Chúng ta ở cửa phủ chấp chính, đợi liên minh giải thích."

"A? Cứ đơn giản như vậy?" Trần Anh Nhi có chút bất mãn nói, thế này chẳng phải là sấm to mưa nhỏ?

Nhưng động tác của Long Hạo Thần khiến mắt mọi người trợn to. Đoàn trưởng Săn Ma Đoàn số hai mươi một cấp hiệu, trực tiếp đi tới cửa lớn phủ chấp chính Thánh Minh, khoanh chân ngồi xuống. Hắn ôm Thái Nhi đặt ngồi bên cạnh. Vị trí hẳn ngồi cách cửa phủ chấp chính chỉ có ba

mét. Tuy không cản đường ra vào, nhưng cách làm này có thể dùng hai chữ "càn rỡ" hình dung.

Cửa phủ chấp chính Thánh Minh chỉ có hai thủ vệ. Bọn họ trợn mắt há hốc mồm nhìn thanh niên ngồi xuống, còn tưởng là mình hoa mắt.

Lại có người dám ngăn trước cửa phủ chấp chính Thánh Minh? Hẳn uống lộn thuốc?

Trong lúc hai thủ vệ giật mình bước tới trước, *soàn soạt* lại một đám người đi tới bên cạnh Long Hạo Thần. Mười ba người dàn hàng ngang, hầu như hoàn toàn ngăn chặn cửa phủ chấp chính Thánh Minh.

"Các người làm cái gì?" Hai thủ vệ đã tới gần.

Long Hạo Thần nâng tay lên, trong tay hắc rõ ràng là lệnh bài Săn Ma Đoàn.

"Săn Ma Đoàn số hai mươi một cấp hiệu tiến đến thỉnh cầu, xin cho chúng tôi một lời giải thích.

Lục Hi cũng lấy ra lệnh bài Săn Ma Đoàn số bốn cấp sĩ. Vốn hai thủ vệ chuẩn bị ra tay bỗng chốc ngừng lại. Bọn họ đương nhiên rõ ràng Săn Ma Đoàn có ý nghĩa như thế nào. Hầu như tất cả cao tầng liên minh đều xuất thân từ Săn Ma Đoàn! Trong chốc lát, họ thật không dám làm gì đám thanh niên.

Hai người nhìn nhau một cái, một thủ vệ vội vàng đi vào phủ chấp chính, người khác nhú mày nhìn mấy người.

"Có lời muốn nói thì từ từ nói, các người làm vậy là sao hả?"

Tuy chỉ là thủ vệ nhưng vị này hơn bốn mươi tuổi, hơn nữa già nói xong, trên người tản ra khí thế khá mạnh.

Đáng tiếc gã uy hiếp hoàn toàn vô dụng. Mười ba người đám Long Hạo Thần chẳng thềm để ý, cứ ngồi đó bất động.

Phủ chấp chính Thánh Minh nằm vị trí trung ương thánh thành. Đám Long Hạo Thần làm động tĩnh lớn như vậy, đương nhiên khiến người qua đường chú ý. Chẳng qua bởi vì uy nghiêm của liên minh, không ai dám tới gần mà thôi.

Thời gian không quá lâu, một bóng đen mau chóng từ bên trong phủ chấp chính Thánh Minh đi ra. Người đến không phải ai khác, chính là phó điện chủ Thích Khách Thánh Điện, Ảnh Tùy Phong.

Ông cũng là vừa lúc đụng tới, mới xuống lầu thì gặp thủ vệ, gã vội vàng nói ra tình hình ngoài cửa.

Ảnh Tùy Phong thầm nói, là ai vậy! Gan to như thế, dám ngăn đường đi? Cho dù Săn Ma Đoàn địa vị cao thì cũng không thể đánh mặt liên minh! Xem ra là bị oan khuất cái gì. Nhưng nếu mỗi Săn Ma Đoàn bị thua thiệt đều chạy tới ngăn cửa phủ chấp chính Thánh Minh, vậy còn ra thể thống gì? Bởi vậy lúc ông đi ra tràn ngập lửa giận.

Nhưng khi ông nhìn thấy mấy người ngồi trước cửa, bỗng chốc ngạc nhiên. Đây không phải là Long Hạo Thần và Thái Nhi sao?

"Long Hạo Thần, ngươi làm cái gì? Muốn tạo phản sao? Mau lăn lên cho ta!" Ảnh Tùy Phong giận dữ quát.

Long Hạo Thần kiên quyết lắc đầu, nói.

"Liên minh không giải thích cho chúng tôi một lời, chúng tôi tuyệt đối không đứng lên."

"Nói nhảm, giải thích với ngươi cái gì. Ngươi mau đứng lên, nói rõ mọi việc cho ta!" Ảnh Tùy Phong vẻ mặt phẫn nộ. Không ngờ là đám nhóc đến quấy. Bọn họ chẳng qua là Tân Săn Ma Đoàn! Đây hiển nhiên là dựa vào địa vị ở các thánh điện đến quấy rối. Ảnh Tùy Phong biết lai lịch của đám nhóc này, trong lòng tức giận càng tăng.

Nhưng ông không trực tiếp ra tay tóm Long Hạo Thần lên, dù sao Thái Nhi có mặt ở đây.

Long Hạo Thần trầm giọng nói.

"Ảnh điện chủ, hy vọng ngài hiểu rõ sự tình rồi hãy trách chúng tôi. Thái Nhi luôn xem ngài như trưởng bối. Ngài có biết không, nếu lần này không phải chúng tôi may mắn, sẽ không còn sống ngồi ở chỗ này."

Nghe hắn nói vậy, Ảnh Tùy Phong hạ bớt tức giận, mày nhíu chặt, nói.

"Rốt cuộc xảy ra chuyện gì?"

Đám Lục Hi cũng từng gặp qua Ảnh Tùy Phong, mắt thấy phó điện chủ Thích Khách Thánh Điện có vẻ thả lỏng trao đổi với Long Hạo Thần, từng người nhẹ thở ra.

Long Hạo Thần nén giận, giải thích một lần chuyện gặp được.

Lần này sắc mặt Ảnh Tùy Phong cũng biến đổi.

"Khốn kiếp! Đám khốn tạp nhiệm vụ! Bọn họ lại dám làm ra chuyện như vậy. Các người yên tâm, chuyện này liên minh sẽ có công đạo. Ta lấy thân phận phó điện chủ Thích Khách Thánh Điện bảo đảm với các người. Nào, các người đứng lên rồi nói tiếp, nơi này dù sao là cửa phủ chấp chính, cùng ta vào thôi."

Ảnh Tùy Phong nghe Long Hạo Thần nói xong, sau lưng đổ mồ hôi lạnh! Người khác không biết nhưng sao ông không biết được? Đội Săn Ma Đoàn của Long Hạo Thần tuy rằng chưa nói đến cường đại, nhưng họ là tổ hợp cái gì? Chỉ riêng thân phận con trai quang minh và Luân Hồi Thánh Nữ, đủ khiến hai đại thánh điện nghe xong việc này sẽ gà bay chó sủa. Huống chi mấy đứa nhóc kia không phải tầm thường.

Long Hạo Thần trầm mặc gật đầu, kéo Thái Nhi đứng lên.

"Ảnh điện chủ, vậy kính nhờ ngài."

Ngăn cửa là bởi vì muốn khiến phủ chấp chính chú ý, không phải muốn thật sự trở mặt. Ảnh Tùy Phong nếu đã hứa tra rõ việc này, đương nhiên hẳn sẽ biết chừng mực.

Ảnh Tùy Phong nhìn Thái Nhi hai con mắt biến thành màu xám vàng, mắt hừng hực lửa nhìn thủ vệ đứng một bên.

"Người mang mấy bọn trẻ vào phòng hội nghị nhỏ nghỉ ngơi. Truyền lệnh xuống cho họ đồ ăn và nước uống. Hạo Thần, các người chờ, chuyện này nhất định sẽ giải quyết trong hôm nay...."

Nói xong câu đó, Ảnh Tùy Phong xoay người trở lại phủ chấp chính.

Hai thủ vệ nhìn nhau, đều có cảm giác giông tố sắp đến.

Đám Long Hạo Thần đi đến phòng hội nghị nhỏ, toàn bộ phủ chấp chính Thánh Minh đều bị kinh động.

Người thứ nhất Ảnh Tùy Phong tìm đến, chính là phụ trách xử lý công việc hàng ngày phủ chấp chính, Hàn Khiếm. Nghe ông kể xong, Hàn Khiếm một bàn tay đập nát bàn công tác của mình.

Săn Ma Đoàn là do liên minh thánh điện trực tiếp chưởng quản, hơn nữa bản thân có thể nói là hệ thống tự hành. Săn Ma Đoàn do chính họ phụ trách, liên minh không can thiệp việc hàng ngày của Săn Ma Đoàn. Săn Ma Đoàn luôn do tháp chủ tháp nhiệm vụ phụ trách. Mà tháp chủ lại do săn ma giả của Săn Ma Đoàn cấp danh hiệu luân lưu đảm nhiệm. Bọn họ cũng chỉ là trên danh nghĩa mà thôi, dù sao Săn Ma Đoàn mới là đi chấp hành nhiệm vụ.

Bởi vậy, trên thực tế phụ trách quản lý Săn Ma Đoàn vẫn là mấy vị minh chủ liên minh thánh điện.

Hàn Khiếm giận dữ xong lập tức mời tới mấy vị minh chủ tứ đại thánh điện trong phủ chấp chính Thánh Minh. Sáu vị phó điện chủ cùng

ngồi một chỗ.

"Cái gì? Lại ra chuyện như vậy?" Tam Thủy bà bà một bàn tay đập mặt bàn, đứng bật dậy, sắc mặt âm trầm.

Ma Đạo sư Ma Pháp Thánh Điện Lâm Thần sắc mặt cũng cực kỳ khó coi, mắt lóe tia giận dữ.

Sáu vị phó điện chủ đều nổi giận, sai sót này quả thật quá lớn. Hơn nữa, quan trọng là, Săn Ma Đoàn chấp hành nhiệm vụ lần này có quan hệ mật thiết với họ.

Khi trò chuyện với nhau, họ đều nói đám Long Hạo Thần là trong lịch sử Săn Ma Đoàn thiên tài nhất.

Chiến Sĩ Thánh Điện phó điện chủ Chiến Đế Nhâm Ngã Cuồng hung hãn trợn mắt.

"Đây là sao? Nếu truyền ra chuyện này, Săn Ma Đoàn sao còn có thể duy trì? Đặc biệt là Săn Ma Đoàn cao cấp, đều là lão tiền bối chúng ta không thể chọc! Chuyện này nếu xử lý không tốt, chính là phiền phức lớn."

Mục Sư Thánh Điện phó điện chủ Nhược Thủy gật đầu.

"Đúng vậy, chúng ta phải cho bọn trẻ lời giải thích, hơn nữa phải tiêu trừ ảnh hưởng việc này."

Hàn Khiếm lạnh nhạt nói.

"Long Hạo Thần là đồ tôn của ta, chuyện này ta nguyên bản nên né tránh. Nhưng mà, Long Hạo Thần đối với Kỵ Sĩ Thánh Điện chúng ta là hy vọng tương lai. Nếu các vị đều đồng ý, như vậy chúng ta đi tháo nhiệm vụ một chuyến thôi."

Tam Thủy bà bà cúi kính nói.

"Né tránh cái đầu! Trần Anh Nhi vẫn là cháu ta đây, ta không tránh, ta phải bảo vệ nó. Bên tháp nhiệm vụ cần chỉnh đốn cái cách lại, người có trách nhiệm nhất định phải phạt nặng. Bọn họ không chỉ không làm tròn trách nhiệm, đây là mưu sát..."

Sáu vị phó điện chủ trực tiếp quyết định sự kiện lần này, tiếp đến, gà bay chó sủa biến thành bên tháp nhiệm vụ.

Đám Long Hạo Thần không biết chuyện gì hết. Lúc họ tới phủ chấp chính Thánh Minh là giữa trưa, ở phòng hội nghị nhỏ ăn uống đợi cả buổi chiều. Khi màn đêm sắp buông xuống thì sáu vị phó điện chủ cùng xuất hiện trước mặt họ.

Nhìn sáu vị phó điện chủ đến, đám Long Hạo Thần vội vàng đứng dậy.

Hàn Khiếm vẫy tay nói.

"Được rồi, các người đều ngồi đi. Chuyện lần này là liên minh có lỗi. Chúng ta đại biểu liên minh, hướng các người xin lỗi." Nói xong, sáu vị phó điện lại đồng thời hướng mười ba thanh niên khom người.

Đám Long Hạo Thần giật nảy mình, vội vàng hoàn lễ, trong lòng tức giận thoáng cái giảm phân nửa.

Hành động của sáu vị phó điện chủ nói rõ thái độ liên minh đối với sự việc này. Các cường giả địa vị cao quý đứng hàng ông nội bọn họ làm ra hành động như vậy, họ còn có thể nói cái gì?

Hàn Khiếm thẳng sống lưng, trầm giọng nói.

"Sự tình đã điều tra rõ. Trách nhiệm toàn bộ tại nhân viên công tác tháp nhiệm vụ sơ suất. Bọn họ chưa thẩm tra đối chiếu nhiệm vụ, khi phát hiện vấn đề thì không báo lên cấp trên, mặc kệ các người đi hoàn thành nhiệm vụ vượt xa năng lực, dẫn đến gặp phải nguy hiểm lớn. Đối với việc này, liên minh vô cùng có lỗi, hơn nữa bảo đảm với các người,

sau này sẽ không xuất hiện tình huống giống như vậy. Người chịu trách nhiệm đều đã bị bắt nhốt. Bọn họ ít nhất bị giam mười năm để hối lỗi, người chịu trách nhiệm thứ nhất sẽ chịu hình phạt treo cổ...."

Xử phạt người chịu trách nhiệm nghiêm khắc vượt xa đám Long Hạo Thần phỏng đoán, đây không phải chỉ bởi vì đoàn bọn họ. Chuyện này ảnh hưởng quá dữ dội, đám Long Hạo Thần còn chưa hiểu rõ quyền uy Săn Ma Đoàn. Bọn họ chỉ là Săn Ma Đoàn cấp hiệu, nói đơn giản, địa vị săn ma giả Săn Ma Đoàn cấp vương có thể đồng cấp với bất cứ chức vị gì chỉ dưới phó điện chủ liên minh thánh điện. Săn ma giả Săn Ma Đoàn cấp đế một khi giải trừ thân phận Săn Ma Đoàn, ít nhất cũng là phó điện chủ. Đoàn trưởng thậm chí có thể trực tiếp trở thành điện chủ.

Nếu chuyện này bể ra, khiến Săn Ma Đoàn cao cấp biết, bọn họ đương nhiên sẽ đứng bên Long Hạo Thần. Đến khi ấy liên minh sẽ bị động. Săn Ma Đoàn đều là anh hùng vì liên minh xuất sinh nhập tử.

Lúc làm ra quyết định trừng phạt cuối cùng, Hàn Khiếm một câu nói khiến năm phó điện chủ đồng ý quyết định của công. Câu đó chính là: không thể để anh hùng thất vọng!

Long Hạo Thần lấy ra bảo thạch ghi lại hình ảnh, hai tay đưa đến trước mặt Hàn Khiếm.

"Sư tổ, đây là kết quả nhiệm vụ lần này, xin ngài thẩm tra. Nhiệm vụ lần này chúng tôi cũng không biết có phải hoàn thành rồi không, nhưng đã cố hết sức. Cảm tạ liên minh làm theo lẽ công bình."

Hàn Khiếm cầm lấy bảo thạch, thở dài một tiếng.

"Bọn trẻ, lần này các người chịu khổ. May mắn các người đều sống sót trở về, nếu không, đám thác nhiệm vụ khốn kiếp đó có chết trăm lần cũng không đủ chuộc tội. Hy vọng chuyện này sẽ không để lại bóng ma trong lòng các người. Các người yên tâm, thưởng cho nhiệm vụ một điểm sẽ không ít. Chúng ta nghiên cứu xong rồi, sẽ cho các người câu trả

lời chính xác. Các người trải qua nhiệm vụ này chắc mệt mỏi lắm, trước tiên trở về nghỉ ngơi đi."

"Vâng, sư tổ..."

Hai đội Săn Ma Đoàn vừa lòng rời đi. Lúc ra khỏi phòng họp, Hàn Khiêm dặn dò một câu, hy vọng họ sẽ không truyền việc này ra ngoài. Long Hạo Thần đại diện hai đội Săn Ma Đoàn đồng ý.

Liên minh xử lý chuyện này nghiêm trọng là vì không để ảnh hưởng khuếch tán, dẫn đến nguy cơ lung lay niềm tin của Săn Ma Đoàn.

Rời khỏi phủ chấp chính, mười ba người không hẹn mà cùng dừng bước.

Lục Hi cảm thán nói.

"Thật không nghĩ đến chúng ta sẽ dễ dàng làm được."

Long Hạo Thần nói.

"Đúng là đúng, sai chính là sai, đó không phải chúng ta làm được mà là liên minh tuyển chọn chính xác. Đi thôi, trở về nghỉ ngơi. Lần này chúng ta được thưởng không thấp hơn hai vạn công huân, đợi phát công huân rồi tôi sẽ chia cho các người."

Lục Hi nhìn chăm chú Long Hạo Thần một lát, lần này không từ chối, chỉ gật đầu. Thời gian dài tiếp xúc, gã có chút hiểu biết tình tình Long Hạo Thần. Gã biết Long Hạo Thần nói thật lòng.

Rốt cuộc trở lại tòa nhà đã lâu không gặp, mỗi người tự trở về phòng. Có thể nói trong lịch sử Săn Ma Đoàn, không đội nào lần đầu tiên làm nhiệm vụ gặp khó khăn như bọn họ. Nên biết lúc họ làm nhiệm vụ, gặp phải kẻ địch cấp bảy! Mà trong bọn họ một cái cấp sáu đều không có. Có thể còn sống trở về, nên dùng từ kỳ tích để hình dung.

Đứng ở ban công tòa nhà, Long Hạo Thần để Thái Nhi dựa vào ngực mình, cảm nhận không khí trong lành từ thực vật. Tâm tình của hắn rất cuộc bình tĩnh.

Rốt cuộc trở lại, nhưng Thái Nhi cần hơn sáu tháng mới có thể hồi phục. Tay ôm chặt nàng, kéo bàn tay nhỏ nhắn, nhẹ viết chữ trong lòng bàn tay nàng.

"Còn sống, thật tốt."

Sáng sớm hôm sau, phủ chấp chính Thánh Minh truyền đến tin tức, Hàn Khiếm muốn Long Hạo Thần đi một chuyến.

"Hạo Thần, ngồi đi." Hàn Khiếm xem đồ tôn vào phòng làm việc của mình cung kính hành lễ, trên mặt hiện nụ cười mệt mỏi.

Bởi vì sự việc ngày hôm qua, ông cả đêm không ngủ.

"Sư tổ, lão sư có khỏe không?" Long Hạo Thần ngồi ghế trước cái bàn.

Hàn Khiếm nói.

"Tốt lắm, tốc độ tu luyện rất nhanh, ta đã phái hắn đi Kỳ Sĩ Thánh Điện."

Hơi ngừng chút, Hàn Khiếm nghiêm túc nói.

"Hạo Thần, hình ảnh người mang về hôm qua chúng ta đều đã xem. Hãy nói tình huống tường tận về tòa tháp đó, việc này rất quan trọng với liên minh."

Long Hạo Thần chấn động, trước khi đến đã đoán được mục đích Hàn Khiếm tìm mình. Nhưng đối diện sư tổ mà phải nói dối, loại cảm giác này tuyệt không tốt chút nào.

"...chờ con từ hôn mê tỉnh lại, tòa tháp cao đã biến mất, tiếng kêu cũng không xuất hiện nữa. Sư tổ, đó rốt cuộc là cái gì?"

Hàn Khiếm nhú chặt chân mày, từ sau bàn công tác đi qua đi lại.

"Hiện tại còn không thể nói được gì. Nhưng từ hình ảnh ghi lại oán linh đến xem, có khả năng liên quan vạn năm trước xuất hiện Tử Linh pháp sư. Nếu là di tích của Tử Linh, vậy tuyệt không thể để ma tộc có được..."

Long Hạo Thần đứng dậy, nói.

"Sư tổ, cần con làm gì sao?"

Hàn Khiếm lắc đầu.

"Chuyện này dừng tại đây, người trở về dặn dò những người đó, không được nói ra tình huống nhiệm vụ này, để tránh tạo thành phiền phức không cần thiết."

"Vâng." Long Hạo Thần hơi do dự một chút, nhưng vẫn là hỏi. "Sư tổ, vậy chúng con xem như đã hoàn thành nhiệm vụ?"

Hàn Khiếm liếc hắt, đột nhiên bật cười.

"Thật có bộ dáng đoàn trưởng. Người của tháp nhiệm vụ ngày mai sẽ đi tìm các người. Cũng nên bịt miệng các người chứ, xem như liên minh cho các người bồi thường..."

"Cảm ơn sư tổ..." Nghe lời này, tâm tình Long Hạo Thần tốt hơn nhiều.

Có Hàn Khiếm bảo đảm, lần này họ đạt công huân không chỉ là hai vạn, có lẽ ít nhất hơn năm vạn đi.

Người tháp nhiệm vụ đích thực ngày thứ hai đã đến. Nhưng không giống như Long Hạo Thần dự đoán, bởi vì, họ đem đến tin tức là, nhiệm

vụ hoàn thành! Hơn nữa là nhiệm vụ thưởng cho phong phú.

Khi được đến tin tức này, tất cả thành viên Săn Ma Đoàn số hai mươi một cấp hiệu đều ngơ ngẩn.

"Phát tài!!!!" Lâm Hâm tiếng tru quanh quần trong tòa nhà.

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 109

Lâm Hâm Nghịch Tập

Đọc Truyện Online Tại Truyện FULL

Khi Lục Hi dẫn theo thành viên Săn Ma Đoàn số bốn cấp sĩ đi tới nhà Săn Ma Đoàn số hai mươi một cấp hiệu, sáu người con mắt có chút đỏ.

Nguyên nhân rất đơn giản, khi Long Hạo Thần để Hàn Vũ mời bọn họ chỉ nói một câu, nhiệm vụ hoàn thành, chia công huân.

Nhiệm vụ hoàn thành! Lục Hi thậm chí nuốt nước bọt khan như sợ nước tràn ra, hỏi Hàn Vũ.

"Hai vạn hay hai mươi vạn?"

Hàn Vũ đáp lại cũng khô khan.

"Hai mươi..."

Kết quả, khi sáu người Lục Hi đi tới nhà Săn Ma Đoàn số hai mươi một cấp hiệu, biểu tình quả thật giống lúc đối diện ma tộc giết đỏ mắt.

Đi vào nhà, trừ Thái Nhi và Long Hạo Thần, thành viên Săn Ma Đoàn số hai mươi một cấp hiệu đều có mặt, biểu tình của họ so với đám Lục Hi càng khủng khiếp. Đặc biệt là Lâm Hâm, đang nằm ở trên ghế dài, trong tay lay động thứ gì giống bàn tính, lách ca lách cách, thỉnh thoảng có giọt nước chảy ra từ khóe miệng.

"Chào mọi người, Long Hạo Thần đâu?" Lục Hi lần nữa nuốt nước miếng. Kỳ thật gã rất muốn tát tai mình, thật không có hình tượng, nhưng, không có thì kệ nó đi.

Hai mươi vạn, ba mươi phần trăm, thì hẳn là sáu vạn công huân! Đây ý nghĩa thế nào? Ý nghĩa mỗi người họ có thể được đến một một viên đan dược dùng một lần tăng lên một ngàn linh lực. Nghĩa là sau khi họ thăng lên cấp hiệu, có thể nhận nhiệm vụ khó khăn, chỉ sợ dù hoàn thành nhiệm vụ tổng số trong một, hai năm cũng chưa chắc bằng được! Đồng thời cũng ý nghĩa bọn họ có thể ngẩng đầu đi phía trước mười đội Tân Săn Ma Đoàn, đứng sau Săn Ma Đoàn số hai mươi một cấp hiệu, còn không sợ bị người sau lưng đuổi kịp.

Ai đều không bình tĩnh.

"Đại ca đi lãnh công huân, chắc sắp trở về. Các người ngồi đi, tay tôi có chút run, không rót nước được." Tư Mã Tiên khô khan nói.

Chia ra sáu vạn công huân, nói trắng ra là Săn Ma Đoàn số hai mươi một cấp hiệu đám người thật có chút không cam lòng. Nhưng Long Hạo Thần kiên định nói: người không có tín nghĩa thì không có uy. Tuy trong quá trình làm nhiệm vụ họ có tác dụng chủ yếu, nhưng nếu không có Săn Ma Đoàn số bốn cấp sĩ giúp đỡ, họ cũng không thể bình an trở về.

Long Hạo Thần dựa vào năng lực các phương diện đã hoàn toàn nắm giữ đoàn đội, không ai phản đối, sự việc cứ thế quyết định.

"Lục đoàn trưởng đã đến."

Thanh âm vang lên sau lưng, Lục Hi mau chóng quay người lại. Chỉ thấy Long Hạo Thần ôm eo Thái Nhi đi đến. Con người trong suốt sắc vàng cũng thiêu đốt ngọn lửa kích động.

"Long đoàn trưởng..." Kêu ra ba tiếng này, Lục Hi đột nhiên cảm thấy yết hầu bị nghẹn, không nói tiếp nữa.

Long Hạo Thần cười nói.

"Được rồi, cái gì cũng đừng nói, tôi trước hết chia công huân cho anh, đỡ phải tôi hối hận! Đến." Nói xong hắn kéo lên tay áo cánh tay trái.

Trước ánh nhìn chăm chú của mười người hai đội Săn Ma Đoàn, Lục Hi run lấy bấy hai chân đi đến trước mặt Long Hạo Thần, nước mắt không thể kiềm chế rơi xuống.

"Hạo Thần, tôi sẽ không nói nhiều. Sau này nếu có việc cần, sáu cái mạng Săn Ma Đoàn số bốn cấp sĩ chúng tôi đều thuộc về cậu."

Long Hạo Thần kéo cánh tay trái của gã, khiến lệnh bài hai bên chạm nhau.

"Chúng ta là đồng bạn, đồng chí. Chẳng qua loại nhiệm vụ hồ đồ thế này, sau này tôi cũng không dám nhận!"

Truyền xong công huân, Săn Ma Đoàn số bốn cấp sĩ bỗng chốc thêm sáu vạn.

Lục Hi dùng tay áo xoa nước mắt.

"Hạo Thần, hiện tại tôi có xúc động tiêu phí một phen. Chúng ta cùng đi trung tâm giao dịch nhìn thử xem? Ở tầng một, hai, coi như chúng ta cũng là kẻ có tiền."

Long Hạo Thần mỉm cười nói.

"Tốt, chúng tôi cũng cần mua vài thứ bổ sung. Còn có vài thứ cần bán, cùng đi luôn đi."

Đúng lúc này, đột nhiên có một thanh âm quái dị vang lên.

"Đợi chút tôi có chuyện muốn nói."

Đột nhiên mở miệng lại là luôn luôn cúi đầu Lâm Hâm.

Y chậm rãi đứng dậy, trước dùng tay áo lau nước ở khóe miệng, sau đó hai tay vuốt mái tóc xanh rũ trước ngực, rồi mới chậm chậm bước tới.

Bước chân của y có chút trầm trọng, sắc mặt cũng nghiêm túc, trong ánh mắt thậm chí chất chứa bi phẫn.

Ánh mắt mọi người đồng loạt tập trung vào người y. Không có báo trước gì hết, không ai biết y muốn làm gì, chỉ là nhìn vẻ mặt y, chắc xảy ra chuyện lớn.

Lâm Hâm đi đến trước mặt Lý Hình, dừng bước lại, nhưng y đối diện lại là Long Hạo Thần.

"Lâm Hâm, anh làm sao vậy?" Long Hạo Thần nghi hoặc hỏi.

Lâm Hâm trầm giọng nói.

"Trước khi đi trung tâm giao dịch, tôi có chuyện muốn nói. Việc này rất quan trọng với tôi, xin hai vị đoàn trưởng và mọi người làm chứng cho tôi."

Long Hạo Thần trong lòng mấp máy, dường như nghĩ đến cái gì nhưng không cách nào xác định, chỉ hướng y gật đầu.

"Anh cứ nói."

Lâm Hâm mím môi, đột nhiên xoay người đối mặt Lý Hình. Y động tác rất nhanh, thêm vào ánh mắt sắc bén và mái tóc xanh dài phiêu bồng, và cả ánh nhìn chăm chú của mọi người, khiến Lý Hình sợ lùi ra sau nửa bước, bực bội nói.

"Cậu làm cái quỷ gì?"

Lý Hình lui ra sau dường như cho Lâm Hâm can đảm, y đột nhiên tiến lên một bước bắt lấy tay phải của Lý Hình, trầm giọng nói.

"Tôi đã suy nghĩ kỹ, mấy ngày nay tôi luôn áp lực chính mình, khi trở về tôi rất cuộc nghĩ rõ. Cô phải đối với tôi phụ trách, phải!"

Lý Hình bị y đột nhiên biểu hiện cường thế áp bức khiến ngơ ngẩn, lại thêm bên cạnh nhiều người nhìn, muốn rút tay lại nhưng bị Lâm Hâm nắm chặt.

"Cậu làm cái gì, buông ra, tôi có cái gì phải phụ trách chứ?" Lý Hình xấu hổ quát.

Lâm Hâm bỗng chốc trợn to mắt, đáy mắt càng bùng lên bị phẫn.

"Cái gì? Cô làm xong không thừa nhận? Đây chính là lần đầu tiên của tôi! Sao cô có thể như vậy? Hai vị đoàn trưởng và các bạn, các người phải thay tôi làm chủ!"

Nói xong tên này được một tắc tiến một bước, ôm lấy vòng eo mảnh khảnh của Lý Hình.

Lý Hình dáng người cực cao, Lâm Hâm thân cao bằng cô mà thôi. Nếu là người khác, hơn nữa trong tình huống có chuẩn bị, dĩ nhiên cô sẽ không để đối phương tiếp cận.

Nhưng mấy ngày nay, trong lòng Lý Hình cũng có chút biến đổi, thêm vào Lâm Hâm chủ động quá đột ngột. Tên này đã không thể dùng hai chữ vô sỉ hình dung, ngược lại khiến Lý Hình thất thần bị ôm lấy.

Hai đội Săn Ma Đoàn đều chấn kinh. Đây là tình huống gì, cái gì lần đầu tiên? Mọi người bỗng thấy đầu óc rối loạn.

Chỉ có Long Hạo Thần biết sơ một ít chân tướng, lại là dở khóc dở cười. Lâm Hâm tên này đã hiểu rõ lòng, nhưng, làm cũng hơi quá đi...

Lý Hình thất thần rất ngắn ngủi, chờ cô phản ứng lại đây, dù gì bản thân là Trường giới kỵ sĩ, sao Lâm Hâm có thể so bì về sức mạnh. Hai tay kéo ra đẩy Lâm Hâm, khuôn mặt đỏ bừng, cô tức giận nói.

"Cậu, cậu nói nhảm cái gì! Cái gì lần đầu tiên, cậu là đồ lẳng nhăng phong lưu, còn có lần đầu tiên gì chứ! Đây rõ ràng là lần đầu tiên của tôi mới đúng!"

Lý Hình câu giải thích này khiến Long Hạo Thần trực tiếp nâng tay lên che mắt, tỷ tỷ giải thích như vậy...

Quả nhiên, ánh mắt mọi người càng kinh ngạc, không hẹn mà cùng lui ra sau vài bước, giao vị trí trung tâm cho hai người.

Lý Hình đột nhiên tập kích, nhưng Lâm Hâm đã sớm có chuẩn bị, lập tức đại xà bò theo gậy, chính nghĩa nói.

"Ai nói tôi lẳng nhăng? Cô thấy rồi sao? Cô thấy tôi lẳng nhăng hồi nào? Tôi chính là người thành thật, mỹ thiếu niên không nhiễm hạt bụi trần, người chồng đáng tin. Tốt, nếu đã là lần đầu tiên của cô, vậy tôi sẽ phụ trách. Thế đã được chưa."

"Được... được cái đầu á!" Lý Hình vừa then vừa giận, nâng chân lên đạp Lâm Hâm.

Cô không dùng bất cứ kỹ năng hay linh lực gì, chỉ như người thường tung chân đá. Nếu Lâm Hâm muốn né thì nhất định có thể tránh thoát. Nhưng tên Lâm Hâm này lại xoay người dùng hông đón một cước, sau đó phát ra tiếng hét xé trời rách đất, trực tiếp đụng vào ghế dài ở một bên.

"Ai u, đau chết mất!"

Lý Hình vốn muốn đánh y tiếp, nhưng cảm giác không khí trong nhà biến quái, ngẩng đầu nhìn mọi người, thấy ánh mắt họ quái dị, chấn kinh. Mặt cô bỗng trở nên xấu hổ đỏ giống Mai Khôi Độc Giác Thú của mình.

"Không phải như các người tưởng tượng, tôi, chúng tôi không có..."

Lúc này Lâm Hâm đã bò dậy, vẻ mặt chính nghĩa biến mất, còn lại là chân thành.

"Đánh là thương, mắng là yêu, đá một cước không sao, tôi còn có thể chịu."

"Chịu cái quái gì, tôi giết cậu!" Lý Hinh then quá, tay lật ra rút trọng kiếm sau lưng bay thẳng hướng Lâm Hâm.

Săn Ma Đoàn số bốn cấp sĩ đứng cạnh Long Hạo Thần muốn ra tay, lại bị Long Hạo Thần nâng tay ngăn cản.

Long Hạo Thần rất hiểu biết tỷ tỷ của mình, lấy tình huống trước mắt cô sẽ không thật sự ra tay hại người. Hắn cũng muốn xem rốt cuộc Lâm Hâm định làm gì. Y vừa nói đoạn lời không phải muốn cảm động Lý Hinh, rõ ràng là muốn khiến cô lúng túng! Long Hạo Thần cũng khá hiểu rõ Lâm Hâm, tuy hàng này bình thường đáng đánh chút, tự kỷ chút, nhưng nội tâm khá đơn thuần, sẽ không có biểu hiện như vậy. Y làm những việc này, nhất định lấy dũng khí rất lớn.

Lâm Hâm nhắm tịt mắt.

"Đến đây đi, nếu cô xuống tay được thì giết tôi luôn cho rồi!"

"Cậu...!" Lý Hinh ở trước mắt bao người có chút luống cuống. Cô hoàn toàn không biết hiện tại trong lòng mình là cảm giác gì, chỉ thấy cái tên này thật đáng ghét, sau này mình làm sao gặp người!

Nhưng cô thật sự có thể đâm ra một kiếm này? Đương nhiên là không, dù cho giữa cô và Lâm Hâm không có mập mờ thì cũng không thể làm chuyện như vậy.

*Đình! * một tiếng, Lý Hinh quăng trọng kiếm xuống đất, xoay người muốn chạy ra ngoài.

Long Hạo Thần vội ngăn cản Lý Hinh.

"Tỷ..."

Lý Hinh tức giận nói.

"Sao hả? Ngay cả đệ cũng muốn hòa với hã khi dễ tử?"

Long Hạo Thần nghiêm túc lắc đầu.

"Đương nhiên không phải. Tử là tử tử của đệ, tuy chúng ta không có quan hệ huyết thống, nhưng đệ luôn xem tử như chị ruột. Việc Lâm Hâm làm và nói trước đó đệ không biết gì hết. Nhưng hã khi dễ tử như vậy, nếu không giải thích cho tử, đệ làm em trai cũng tuyệt không tha hã!"

Long Hạo Thần nói mấy lời này đồng dạng tự tin, còn mang theo giận dữ, ít ra là mặt ngoài như thế. Nghe hã nói vậy, sắc mặt Lý Hình dịu bớt, coi như còn có người nói giúp mình. Hơn nữa Long Hạo Thần ánh mắt thật chân thành, không có quái dị như mấy người khác.

Lý Hình đột nhiên xoay người, vành mắt ửng hồng.

"Tốt, tôi không đi. Lâm Hâm, cậu nói rõ cho tôi, muốn gì đây!"

Lâm Hâm tiến lên vài bước, đứng ở đó y có chút cục xúc bất an.

"Lý Hình, thật xin lỗi, tôi biết làm như thế khiến cô lúng túng. Nhưng mấy ngày nay cô đều không thèm để ý tôi, tôi không biết nên làm sao để cô nghe tôi nói mấy lời tận đáy lòng. Hiện tại trước mặt mọi người, tôi nhất định phải nói ra hết lời trong lòng."

Lúc này trên mặt y không còn biểu tình cố ý giả trang, đôi mắt là cửa sổ tâm linh, khi nói mấy câu này, mặt y có chút hồng, ánh mắt có vài phần bất an, càng nhiều là kích động.

Lý Hình đột nhiên phát hiện, mình có chút không dám nhìn thẳng mắt y, nghiêng đầu nói.

"Nói đi."

Lâm Hâm ánh mắt quét qua mọi người, nói.

"Trước tiên tôi xin thanh minh, đoạn nói chuyện khi này có lẽ khiến mọi người hiểu lầm. Giữa chúng tôi không phải như mọi người tưởng tượng. Còn nhớ lúc chúng ta ở Sợ Hải Bi Khiếu Động không? Khi ấy Lý Hình bởi vì tôi không biết công kích mà trách mắng, sau đó mọi người giúp tôi giải thích rõ. Lý Hình cảm thấy mắc nợ tôi cái gì, sau đó lúc ở trong sơn cốc nghỉ ngơi, cô ấy muốn trả nợ. Rồi thì cô ấy cưỡng hôn tôi. Đó là nợ hôn đầu của cô ấy. Tôi thề với trời, đó cũng là nợ hôn đầu tiên của tôi."

Lâm Hâm nói rất nghiêm túc, cho nên mọi người muốn cười mà không dám. Lý Hình khuôn mặt lại đỏ bừng, nhưng lần này cô không bác bỏ lời Lâm Hâm. Bởi vì y nói đều là sự thật, không thêm mắm dặm muối cái gì.

"Bất cứ người nào đều sẽ ghi nhớ khắc sâu lần đầu tiên, tôi cũng vậy. Sau lần đó, trong lòng tôi bắt đầu xuất hiện một ít biến đổi. Tôi mơ hồ biết, cảm giác đó chắc là thích. Nhưng tôi cũng không biết phản thích này đến bao lâu. Mỗi ngày tôi đều bởi vì suy nghĩ mà giãy dụa, nhưng tôi đúng là yếu đuối, tôi không dám đi nói với cô cái gì, sợ bị cô từ chối. Hơn nữa tôi không dám khẳng định, cảm giác thích với cô có phải là tình yêu nam nữ hay không."

Lâm Hâm nói xong lại tiến lên hai bước, lúc này y cách Lý Hình không tới hai mét. Lâm Hâm rõ ràng hô hấp nhanh hơn, mặt cũng đỏ ửng.

Hành động của y khiến Lý Hình vừa xấu hổ vừa không biết làm sao. Y làm người khởi xướng, sao có thể không chịu áp lực?

"Chúng ta rốt cuộc trở về, rốt cuộc an toàn, mọi người đều bình tĩnh lại. Giao nhiệm vụ xong, hai đội Săn Ma Đoàn cũng tách ra. Chúng ta cùng đạt được công huân rất nhiều. Trong lòng tôi tuy bởi vì công huân mà hưng phấn, nhưng vẫn luôn thấy nặng nề. Tôi đột nhiên phát hiện, mỗi ngày không thể gặp cô khiến tôi thấy khổ sở, nhớ nhung. Không

nhìn thấy mặt cô, tôi có cảm giác buồn bã nói không ra lời. Tôi mới nhận ra, mình thật sự..."

Lại tiến thêm một bước, y đi tới trước mặt Lý Hình, chậm rãi nâng tay lên bắt lấy bả vai Lý Hình, nhìn thẳng vào mắt cô.

"Tôi thật sự đã yêu cô."

Nghe y nói xong câu này, toàn thân Lý Hình mạnh chấn động, trên mặt chỉ có xấu hổ chứ không giận.

"Tôi không muốn nhìn nữa, thậm chí thật sự quá thống khổ. Thổ lộ tấm lòng với cô thì ít nhất có một nửa cơ hội. Cho nên tôi lựa chọn hiện tại. Bởi vì có lẽ không lâu sau, hai đội Săn Ma Đoàn sẽ tự chấp hành nhiệm vụ của mình, có lẽ sau này muốn gặp cô sẽ khó như lên trời, cũng có lẽ sau khi làm nhiệm vụ chúng tôi không thể trở lại đây. Tôi không muốn mang theo tiếc nuối đối mặt tử vong."

"Mang đến cho cô sự phiền lòng, tôi rất xin lỗi. Nhưng tôi thật lòng, hy vọng cô có thể cho tôi một cơ hội." Nói xong hai tay y nắm bả vai Lý Hình dần trượt xuống, bắt lấy đôi tay cô, đồng thời quỳ một gối.

Nồng đậm hỏa nguyên tố bỗng dâng lên, ở sau lưng Lâm Hâm ngưng kết thành một đóa hồng huyền lệ lóa mắt tựa như hồng ngọc điêu khắc mà thành.

Lý Hình hoàn toàn ngây ngẩn, lúc này óc cô trống rỗng. Năm nay cô đã hai mươi mấy tuổi, nếu là một cô gái bình thường có lẽ đã kết hôn, nhưng cô chưa từng có kinh nghiệm cùng đàn ông kết giao.

Mười mấy tuổi, cô từng cùng bạn tốt thích một người nam. Nhưng người ấy cuối cùng không chọn cô. Mà lúc này Lâm Hâm quỳ gối trước mặt cô, so với người đó mạnh hơn nhiều. Bỗng chốc Lý Hình lòng rất loạn, rối loạn. Một ngày nay, Lâm Hâm trong lòng rối rắm, mà cô cũng giống vậy.

Lâm Hâm nói mấy lời có một câu đánh động cô, chính là câu không muốn mang theo tiếc nuối đối mặt tử vong.

Mọi người không nói lời nào, theo Long Hạo Thần ra dấu, lặng lẽ đi ra tòa nhà, đem không gian nơi đây để cho hai người, nhẹ nhàng vì bọn họ đóng cửa lại.

Lâm Hâm quỳ một gối xuống, sau lưng tuy dâng lên hỏa nguyên tố, không ngừng ngừng kết ra từng đóa hoa hồng lửa đỏ, nhưng đôi tay y vô cùng lạnh, thậm chí không ngừng thấm mồ hôi.

"Tôi lớn hơn cậu." Lý Hình ghen nửa ngày, đột nhiên nói như vậy.

Lâm Hâm vội vàng nói.

"Không sao, nữ lớn hơn ba ôm vàng, nữ lớn hơn năm là mẹ, cô không lớn hơn tôi bao nhiêu, chắc không tới năm tuổi chứ?"

Lý Hình cười mắg.

"Ai là mẹ cậu chứ, lăn đi lên." Nói xong cô lật tay nắm hai tay Lâm Hâm, kéo y lên.

Lâm Hâm mừng rỡ.

"Cô, cô đồng ý rồi?"

Lý Hình hừ một tiếng.

"Tôi chưa đồng ý." Cô liếc mắt hoa hồng lửa đỏ xung quanh mình. "Một chút thành ý đều không có." Nói xong câu đó cô mạnh đẩy Lâm Hâm, xoay người đi ra ngoài.

Hoa hồng lửa đỏ hóa thành từng chùm sáng đỏ biến mất trên không trung. Lâm Hâm đầu tiên là ngẩn ra, sau đó nắm chặt tay phải vung một chút, mái tóc dài xanh sau lưng bay bổng.

"Thành công!"

Két kết

Lý Hình xuất hiện ở cửa, lần nữa nghênh đón ánh mắt mọi người, cô bực bội nói.

"Nhìn cái gì, các người cùng tên đáng ghét kia đúng là cá mè một lứa. Tôi trở lại nghỉ ngơi, các người tự đi trung tâm giao dịch." Nói xong cô chạy như bay.

Long Hạo Thần nghi hoặc cùng Lục Hi nhìn nhau, lẩm bẩm.

"Đây là thành rồi hay là không?"

Lục Hi cười hì hì.

"Đương nhiên là có kịch vui! Long đoàn trưởng, phương diện này cậu không có kinh nghiệm bằng tôi đâu." Gã nói xong đột nhiên nhìn đến Thái Nhi ở trong ngực Long Hạo Thần, im miệng không nói nữa.

Lâm Hâm từ bên trong đi ra, nhìn y bộ mặt mừng rỡ, hùng dũng oai vệ, khí phách hiên ngang, mọi người đều biết hai người kia có gì rồi.

Tư Mã Tiên vẽ mặt ganh tỵ túm Lâm Hâm.

"Có được ca, mời khách."

Hàn Vũ ở bên kia kẹp Lâm Hâm.

"Tiệc lớn mới được."

Lâm Hâm ha ha cười.

"Mời, ca mời các người uống thuốc nhé."

"Đi chết đi!"

Long Hạo Thần nhìn chăm chăm Lâm Hâm, không nói cái gì, nhưng ánh mắt hằn cho Lâm Hâm biết rất nhiều điều.

"Đi, đi trung tâm giao dịch, tôi phải mua lễ vật cho Hình nhi." Lâm Hâm sai bước hướng ra ngoài.

Trần Anh Nhi láu lỉnh làm mặt quỷ.

"Thật không biết xấu hổ, người ta có đồng ý rồi sao? Đã kêu Hình nhi, Hình nhi."

Lâm Hâm xoay người lại, đắc ý nói.

"Sao không đồng ý được? Tôi là thật lòng, sau này Hình nhi là mạng của tôi, so với chính tôi còn quan trọng."

Long Hạo Thần đi ngang qua Lâm Hâm.

"Đi thôi, đến trung tâm giao dịch."

Mấy người trong Săn Ma Đoàn số bốn cấp sĩ ngược lại không nói cái gì. Lý Hình nếu có thể cùng Lâm Hâm một chỗ, cũng là việc tốt. Dù sao đây sẽ tăng cường quan hệ giữa hai đội Săn Ma Đoàn. Mọi người Săn Ma Đoàn số bốn cấp sĩ thấy rõ thực lực Long Hạo Thần, hơn nữa trong quá trình làm nhiệm vụ, hai bên xem như trải qua dung hợp đôi chút. Lại thêm được đến lợi ích lớn, nếu sau này còn có thể hợp tác làm nhiệm vụ, đối với sự trưởng thành của Săn Ma Đoàn số bốn cấp sĩ cực kỳ có lợi.

Trung tâm giao dịch Săn Ma Đoàn không phải rất náo nhiệt. Máy thứ kia tuy rằng không thiếu, nhưng người mua bán tuyệt không nhiều. Dù sao, toàn bộ liên minh thánh điện chỉ có hơn hai trăm đội Săn Ma Đoàn, đa số ở bên ngoài chấp hành nhiệm vụ, ở lại đây nghỉ ngơi chỉ là số ít. Mà có thể tại đây bày hàng, hẳn là săn ma giả, hoặc chính là người của trung tâm giao dịch.

Lúc này cửa trung tâm giao dịch Săn Ma Đoàn đứng mấy người thanh niên nam nữ khoảng ba mươi tuổi, đang trò chuyện với nhau.

"Lão Ngũ, chúng ta còn kém một vạn công huân là có thể thăng cấp suất. Lão đại bế quan tu luyện, mấy ngày nay không chấp hành nhiệm

vụ, có nên bán ít trang bị kiểm một vạn không?" Một người trung niên dáng người cao gầy, mặc áo choàng phong hệ ma pháp nói.

Bị gã gọi lão Ngũ là một người cường tráng, hình dáng đô con, cao hơn hai mét, lưng rộng vai khoan, mặc trang phục võ sĩ, toàn thân cơ bắp cuồn cuộn. Nhưng kỳ lạ là có đôi mắt hẹp dài, trong mắt thỉnh thoảng xẹt qua tia sáng.

"Đâu có dễ dàng như vậy, đây chính là một vạn công huân. Trước khi lão đại bế quan đã cố ý dặn dò tôi, nếu gặp phải trang bị tốt hay được phẩm thì có thể tùy tình hình mà mua. Mọi người đều nóng lòng thăng cấp suất, nhưng hơn một vạn điểm thì nên bán bao nhiêu trang bị? Nhất định sẽ suy yếu tổng thể sức mạnh, đến khi ấy dù tiến vào cấp suất, thực lực yếu rồi sao hoàn thành nhiệm vụ? Lão Tam, đừng đề nghị vậy."

Bọn họ tổng cộng có ba người, trong đó một người nữ mặc áo choàng tượng trưng triệu hoán sư, nghe vậy mỉm cười nói.

"Cũng không phải không có cơ hội. Sớm ngày thăng cấp suất, thực lực chúng ta sẽ tăng cường nhiều. Năm năm trước chúng ta có mười đội Tân Săn Ma Đoàn, hiện tại chỉ còn sáu, năm đội kia đã thăng cấp suất, giờ chỉ còn lại chúng ta."

Bị người kêu lão Ngũ cường tráng chiến sĩ nhỏ giọng hỏi.

"Lục muội, chẳng lẽ có cách?"

Cô gái bộ dáng trung bình nhưng đôi mắt cực linh động, khẽ nói.

"Đương nhiên là có rồi. Các người còn nhớ lúc đầu chúng ta trở thành Tân Săn Ma Đoàn, nửa năm sau xảy ra việc gì không? Nếu không phải lần đó, chúng ta làm gì đến nỗi hiện tại không tiến tới cấp suất. Chúng ta đâu thua gì ai."

Lão Ngũ cau mày nói.

"Đừng nói nữa, còn không phải là tên khốn giả nai đó lừa điểm của chúng ta. Đều tại tôi hết, một lúc xúc động, không chỉ bị lừa điểm còn dao động tâm tình, đến hiện tại như cũ bồi hồi bình cảnh cấp sáu, không thể đột phá."

Cô gái bị gọi là Lục nói.

"Năm đó Săn Ma Đoàn lừa chúng ta đã nói, đây là một bài học cho chúng ta, để chúng ta biết làm người. Chúng ta đi liên minh khiếu nại được đáp án cũng giống nhau. Nếu ngay cả liên minh đều không lo, bọn họ làm được thì chẳng lẽ chúng ta không thể làm sao?"

Lão Ngũ mắt sáng ngời.

"Ý muội là..."

Cô gái gật đầu.

"Một đám Săn Ma Đoàn mới đã chính thức bắt đầu tiến hành nhiệm vụ, nghe nói chỉ vài đội hoàn thành trở về. Nói không chừng chúng ta có cơ hội, chỉ cần lấy đủ công huân, anh nỗ lực đột phá cấp sáu, đợi lão đại xuất quan rồi, chúng ta lập tức thăng lên cấp suất."

Lão Tam nhíu chặt mày.

"Vậy không tốt lắm. Làm người không thể thẹn với lòng, chúng ta làm như thế có khác gì mấy tên kia?"

Cô gái mỉm cười nói.

"Tam ca, anh nói sai rồi. Đây không phải làm việc xấu, trải qua lần đã kích đó rồi, khi chúng ta làm nhiệm vụ đều rất cẩn trọng. Anh đừng quên, mấy Săn Ma Đoàn xuất hiện thương vong bị đào thải thực lực không thua chúng ta, nhưng kiên trì tới tận đây lại là chúng ta. Cho nên chúng ta làm việc tốt đó chứ."

Lão Ngũ cười nói.

"Không sai, Lục muội nói quá đúng, chúng ta đây là làm việc tốt, giúp Tân Săn Ma Đoàn rèn luyện tâm tình. Chỉ là, Lục muội à, chúng ta đi đâu kiếm Tân Săn Ma Đoàn?"

Cô gái bữu môi hướng một chỗ, cười khẽ nói.

"Xem, chẳng phải đến rồi?"

Lão Ngũ ngẩng đầu nhìn lại, quả nhiên có mười mấy người đi hướng trung tâm giao dịch. Không cần phân biệt cái gì, nhìn tuổi đám người đủ chứng minh tất cả. Một nam một nữ đi phía trước thoạt nhìn chưa tới hai mươi tuổi, hơn nữa thanh niên còn ôm cô bé kia.

"Ngũ ca, tới lúc trả lại rồi. Năm đó đám kia đối phó chúng ta ra sao, thì anh cứ làm vậy với mấy người đó."

Lão Ngũ mắt sáng ngời nói.

"Tốt, tôi đi đây, các người cứ chờ tin tốt."

Nói xong lão Ngũ ngẩng đầu đi hướng mười thanh niên nam nữ.

Bị người nhắm trúng không phải ai khác, chính là Săn Ma Đoàn số hai mươi một cấp hiệu, và Săn Ma Đoàn số bốn cấp sĩ.

Long Hạo Thần cùng đám bạn mắt thấy sắp tới trung tâm giao dịch, đột nhiên một người cường tráng chặn đường họ.

"Chú em, xin chào. Các người là Tân Săn Ma Đoàn đúng không?" Lão Ngũ chặn đường Long Hạo Thần, cười híp mắt nói.

Long Hạo Thần bản năng gật đầu. Tuy họ đã là cấp hiệu, nhưng nếu nói là Tân Săn Ma Đoàn cũng không có gì sai.

Lão Ngũ mỉm cười nói.

"Vậy thì đúng rồi. Là như vậy, bên tháp nhiệm vụ kêu tôi đến tìm các người, có nhiệm vụ nội bộ Săn Ma Đoàn."

"Chào tiền bối, chúng tôi mới chấp hành nhiệm vụ trở về, sao lại có nhiệm vụ nữa?" Long Hạo Thần nghi ngờ nói.

Lão Ngũ cười nói.

"Đừng khẩn trương, xem, các người trong lúc làm nhiệm vụ gặp phiền toái không ít đi. Yên tâm, nhiệm vụ lần này không có gì nguy hiểm, là nhiệm vụ nội bộ, cũng là khảo nghiệm đối với Tân Săn Ma Đoàn."

Hai đội Săn Ma Đoàn đều ngừng lại. Họ có chút nghi ngờ lời của lão Ngũ. Nhưng Săn Ma Đoàn trung tâm giao dịch không phải ai đều có thể đến. Tháp nhiệm vụ và tòa nhà Săn Ma Đoàn ngụ ở đều cùng một khu vực, bên ngoài có cường giả canh gác. Không có thân phận săn ma giả, muốn tiến vào nơi này tuyệt không dễ dàng.

Lão Ngũ nói xong vén tay áo cánh tay trái, lộ ra lệnh bài công huân.

"Đây là lệnh bài công huân của tôi, tôi là chiến sĩ Săn Ma Đoàn số tám cấp hiệu, mọi người đều kêu tôi là lão Ngũ, các người cũng có thể gọi tôi như vậy."

Nhìn thấy lệnh bài công huân, đám Long Hạo Thần nhất thời giảm nghi ngờ. Đều là Săn Ma Đoàn, mọi người là đồng chí, đương nhiên bớt đề phòng.

"Tiền bối, tháp nhiệm vụ cho chúng tôi làm gì?" Long Hạo Thần hỏi.

Lão Ngũ nói.

"Nhiệm vụ rất đơn giản, đối tượng nhiệm vụ của các người chính là tôi. Xét thấy biểu hiện ưu tú của người, tháp nhiệm vụ cấp ra nhiệm vụ nội bộ. Nhiệm vụ này cũng có thể nói là nhiệm vụ thưởng cho. Nếu các người có thể hoàn thành sẽ đạt được số lớn công huân. Các người có thể xuất ra công huân làm tiền đặt cược, tiếp đó chọn ra một người hướng tôi

khiêu chiến. Chỉ cần thắng tôi, lập tức thanh toán cho các người công huân gấp mười."

Nghe gã nói vậy, đám bạn bên cạnh Long Hạo Thần đều xúc động muốn thử. Đây chính là công huân gấp mười nha! Hơn nữa bọn họ rất tin tưởng sức mạnh của Long Hạo Thần.

Nhưng Long Hạo Thần không có hấp tấp đồng ý, chỉ lễ phép nói.

"Tiền bối, nhiệm vụ này chắc là chúng tôi có thể lựa chọn tiếp nhận hay không chứ. Ngài chính là thành viên Săn Ma Đoàn số tám cấp hiệu, chúng tôi là hậu bối sao là đối thủ của ngài được? Nhiệm vụ này chúng tôi căn bản không có cơ hội đạt được phần thưởng."

Nhìn Long Hạo Thần đôi mắt trong suốt, lão Ngũ trong lòng có chút hồ thẹn. Nhưng vừa nghĩ tới Săn Ma Đoàn sẽ tăng lên cấp suất, liền quăng đi áy náy, mặt nghiêm túc nói.

"Các người cứ yên tâm, thác nhiệm vụ sẽ không cho ra nhiệm vụ không thể hoàn thành. Tuy nói tôi là thành viên Săn Ma Đoàn số tám cấp hiệu, nhưng là người yếu nhất trong đội, tu vi chỉ cấp năm, chưa đột phá với cấp sáu, như vậy các người còn có cơ hội. Hơn nữa trong quá trình so đấu, tôi sẽ không dùng vũ khí. Đương nhiên các người cũng có thể chọn không nhận nhiệm vụ. Cơ hội chỉ có một lần, bỏ qua rồi sẽ không có nữa."

"Đại ca, cùng người ta đấu đi. Hắn chỉ mới cấp năm, chúng ta còn có cơ hội nha." Lâm Hâm nhỏ giọng thì thầm bên tai Long Hạo Thần.

Lục Hi bình tĩnh nói.

"Vị tiền bối này, ngài làm sao chứng minh chỉ có tu vi cấp năm? Ngài có mang theo tiền cược sao?"

Lão Ngũ mỉm cười nói.

"Đương nhiên có. Nhưng dựa theo quy định nhiệm vụ, các người lấy ra công huân đặt cược không được thấp hơn một ngàn. Nếu tôi thắng, vậy chính là tôi đến chấp hành nhiệm vụ báo thù. Công huân quá ít tôi cũng sẽ không ra mặt. Trong quá trình so đấu, thực lực cấp năm của tôi và công huân hai bên dùng làm tiền đặt cược có thể đi bên sân Thánh Minh tiến hành công chứng. Tiếp theo chúng ta thi đấu. Đám trẻ tuổi các người thật cẩn thận quá, sợ tôi lừa cái gì à?"

Lục Hi mỉm cười nói.

"Tiền bối, ngài đừng hiểu lầm, chúng tôi kiếm công huân không dễ dàng, đương nhiên muốn cẩn thận chút. Vậy giờ chúng tôi bàn bạc rồi mới quyết định có nhận nhiệm vụ hay không, được chứ?"

Lão Ngũ gật đầu, nói.

"Đương nhiên có thể, tôi ở bên kia, các người nghĩ xong cứ tới tìm tôi." Nói xong gã đã xoay người đi mất, không dừng lại một giây.

Lão Ngũ vừa đi, Lâm Hâm lập tức kích động nhỏ giọng nói với Long Hạo Thần.

"Đại ca, cơ hội tốt! Công huân gấp mười nha. Chúng ta chỉ cần đặt cược hết công huân là có thể đổi lại trăm vạn công huân rồi!"

Long Hạo Thần bực mình nói.

"Anh nằm mơ chắc? Làm gì có chuyện tiền từ trên trời rớt xuống. Vị tiền bối lão Ngũ kia cho tôi cảm giác kỳ quái. Nếu như là nhiệm vụ của tháp nhiệm vụ, vậy nên có nhân viên của tháp mang hãn tiến đến mới đúng. Nhưng hãn lại trực tiếp tìm chúng ta, hơn nữa anh suy nghĩ không được đâu. Hãn đã là thành viên Săn Ma Đoàn cấp hiệu, nếu có trăm vạn công huân, chỉ dựa vào công huân đủ thăng lên cấp suất, còn chạy tới đây chấp hành nhiệm vụ làm gì?"

"Hạo Thần, cậu quả nhiên thông minh. Tên đó chính là lừa gạt công huân." Lục Hi vẻ mặt kỳ quái nói.

"Gì?" Long Hạo Thần nghi hoặc nhìn Lục Hi.

Lục Hi nhỏ giọng nói.

"Uy tín lâu năm Săn Ma Đoàn khi dễ Tân Săn Ma Đoàn, liên minh sẽ không lo. Nói là có thể tăng cường tính cảnh giác cho Tân Săn Ma Đoàn, kỳ thật kỹ thuật lừa gạt tuyệt không cao minh. Nhưng đối với Tân Săn Ma Đoàn mới trải qua nhiệm vụ gian nan, biết công huân trân quý mà nói, dụ hoặc gấp mười thật sự quá lớn. Bởi vậy Tân Săn Ma Đoàn bị dụ vào tròng không phải số ít. Tôi có trường bối cũng là thành viên Săn Ma Đoàn, từng bị lừa."

Lâm Hâm trợn mắt há hốc mồm.

"Thật bị lừa? Chẳng lẽ không sợ chúng ta đi tố cáo?"

Lục Hi nhún vai nói.

"Tố cáo có tác dụng gì? Đó là tương kế tựu kế, chiến sĩ cấp năm là thật sự."

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 110

Ứng Chiến

Bạn đang đọc truyện tại Truyện FULL - [www. Truyện FULL](http://www.TruyệnFULL.com)

Tuy Long Hạo Thần lương thiện nhưng không cứng nhắc, người ta đã khi dễ đến trên đầu, không lẽ tha cho?

"Tôi không có nắm chắc tuyệt đối, bởi vì sẽ có khả năng xuất hiện biến hóa. Đối phương coi như là cấp năm, tu vi hãn cũng là đỉnh cấp năm, hơn nữa kinh nghiệm chiến đấu tuyệt không ít hơn tôi." Long Hạo Thần bình thản nói.

Vương Nguyên Nguyên nói.

"Đoàn trưởng, vậy cậu có mấy phần nắm chắc?"

Long Hạo Thần cười, nụ cười sáng sủa khiến Vương Nguyên Nguyên nhìn ngơ ngẩn.

"Chín phần."

"Chín phần?" Lục Hi trừng ho mắt nhìn Long Hạo Thần. "Hạo Thần, tôi có thể vượt quá hỏi một câu không, hiện tại cậu cấp năm bậc mấy?"
Lục Hi tin tưởng Long Hạo Thần chủ yếu ở chỗ hãn có cường đại tọa kỵ Hạo Nguyệt, Quang nguyên tố tinh linh Nhã Đình."Chắc là tương đương với hãn."

"Đỉnh cấp năm?" Lục Hi hít ngậm khí lạnh.

Đừng nói là già, ngay cả thành viên Săn Ma Đoàn số hai mươi một cấp hiệu ánh mắt kỳ quái nhìn Long Hạo Thần. Mới đầu họ chấp hành nhiệm vụ Sợ Hãi Bi Khiếu Động, nội linh lực của Long Hạo Thần hơn ba ngàn, cách cấp năm bậc chín còn rất xa. Vậy mà thời gian ngắn ngủi, hần, hần lại đạt tới cảnh giới đỉnh cấp năm? Ảo thuật này biến hóa như thế nào?

Tư Mã Tiên xoa tay, đầu trục dựa vào Long Hạo Thần.

"Đại ca, vậy còn chờ cái gì? Có người đưa đại lễ, nên gom một mớ đi. Công huân trăm vạn là không có khả năng, nhưng nếu đã là Săn Ma Đoàn tư thâm cấp hiệu, tôi nghĩ giới tuyến của họ cũng là tới mười vạn công huân. Chúng ta chỉ cần áp một vạn công huân là đủ, coi như thua cũng chẳng sao."

"Thua cái đầu ông, đại ca sao thua được? Gạt tới chỗ chúng ta, ngược chết hần!" Lâm Hâm hung dữ nói.

Lúc này y đang trong trạng thái phấn khởi, cho nên nguyên bản tự kỷ càng thêm huênh hoang.

Long Hạo Thần chớp mắt.

"Công huân gấp mười, đúng là có điểm cao quá, vậy không tốt. Lâm Hâm, tôi sẽ trước đem tất cả công huân cho anh, tôi giữ lại một vạn công huân là được."

Làm người phụ trách tài vụ toàn đội, đương nhiên công huân về tay Lâm Hâm. Hàng này không chỉ tham tiền, hơn nữa là thần giữ cửa, tài trả giá cũng không tồi, rất thích hợp làm thần tài trong đội.

Trần Anh Nhi bật cười.

"Đoàn trưởng, anh cũng học xấu rồi."

Long Hạo Thần đã nói giữ lại một vạn công huân, dĩ nhiên là sẽ đi nhận trận đánh cuộc này.

Lâm Hâm đảo tròn mắt, thầm tính kế, thu hơn mười vạn công huân rồi, biểu tình kích động còn có vài phần gian xảo.

Long Hạo Thần bước nhanh tới cửa trung tâm giao dịch, đi thẳng tới trước mặt lão Ngũ.

Hắn căn bản không cần giả bộ cái gì, khuôn mặt non nớt đủ thuyết phục. Cho nên lão Tam có chút lo lắng và lão Lục ra đề nghị xấu đều thầm yên tâm. Một thằng nhóc nhỏ vậy thì tu vi nhiều ít? Cho dù hắn xuất sắc cỡ nào, cùng lắm là vừa đột phá cấp năm. Mà lão Ngũ đã trở thành săn ma giả năm năm, không biết bao nhiêu lần tìm đường sống trong chỗ chết.

"Lão Ngũ tiền bối, tôi đồng ý hoàn thành nhiệm vụ của tháp nhiệm vụ. Ngài xem, tôi ra bao nhiêu tiền cược mới thích hợp?" Long Hạo Thần rất là cung kính nói.

Lão Ngũ mỉm cười nói.

"Tùy tiện, xem các người có bao nhiêu công huân."

Long Hạo Thần có chút do dự nói.

"Đội tôi vừa mới hoàn thành nhiệm vụ, còn có lúc trước rèn luyện lấy đến công huân, đại khái khoảng một vạn, tôi có thể đặt hết không?" Nói xong hắn hơi ngượng ngùng cúi đầu.

May mắn thành viên Săn Ma Đoàn số hai mươi một cấp hiệu, và Săn Ma Đoàn số bốn cấp sĩ không đi theo. Nếu không họ đối với Long Hạo Thần ấn tượng sẽ thay đổi rất nhiều. Lương thiện không có nghĩa là chất phác, thực hiển nhiên, hiện tại hắn rất không thành thật.

Lão Ngũ mắt sáng ngời, nhưng có chút cảnh giác, bản năng liếc hướng lão Lục đứng bên cạnh.

Cô gái lão Lục hướng lão Ngũ gật nhẹ đầu, ra hiệu.

Lão Ngũ trong lòng an tâm, xúc động nói.

"Tốt, một vạn thì một vạn. Nếu cậu thắng, chúng tôi sẽ thanh toán mười vạn công huân. Cậu hãy đi trước bên sân lớn chờ, chúng ta sẽ tỷ thí trong sân chiến sĩ."

Long Hạo Thần lắc đầu nói.

"Sân chiến sĩ không được, tôi quen sân kỵ sĩ hơn."

Lão Ngũ ngẩn ra, bật cười nói.

"Thế nào? Còn sợ tôi lừa cậu? Tốt, sân kỵ sĩ cũng được."

"Cảm ơn tiền bối." Long Hạo Thần lại lần nữa hành lễ xong xoay người đi. Lúc quay người, khóe miệng hằn nhếch lên.

Nhìn bóng dáng hắt rời đi, lão Tam nhìn không được nói.

"Lão Ngũ, thằng bé đó chỉ sợ không đơn giản. Một vạn công huân, đối với Tân Săn Ma Đoàn là cả gia tài. Năm đó chúng ta chỉ thua năm ngàn công huân đã khiến toàn đội suýt tan vỡ. Hắn có gan lấy ra công huân, nhất định có nắm chắc, chúng ta có nên hỏi thăm hắn là đội nào không?"

Lão Ngũ ngạo nghễ nói.

"Tam ca, anh càng ở lâu trong giang hồ thì lá gan càng nhỏ. Chẳng lẽ hắn có thể giả mạo tuổi? Lục muội, lấy ra." Nói xong gã vươn tay hướng lão Lục.

Cô gái lật tay, một bức tượng điêu khắc tinh xảo tản ra ma lực dao động nồng đậm bay vào lòng bàn tay gã.

Lão Ngũ lung lay trước mặt lão Tam.

"Có thứ này rồi không lẽ tôi sẽ thua? Đi thôi Tam ca, chúng ta đi mượn công huân, trước thu đủ mười vạn công huân rồi nói tiếp."

Long Hạo Thần nói cho đồng bạn địa điểm ước chiến.

"Đi thôi, chúng ta qua đó chờ họ trước."

Lâm Hâm cười gian nói.

"Đại ca, các người đi trước đi, tôi và Lục Hi đoàn trưởng dạo một vòng trung tâm giao dịch đã."

Long Hạo Thần chỉ cho là y muốn mua lễ vật cho Lý Hình, tùy tiện đồng ý, dẫn theo người khác đi sân kỵ sĩ.

Lâm Hâm và Lục Hi liếc nhau một cái, hai người phóng vào trong trung tâm giao dịch. Chẳng mấy chốc, tầng thứ nhất và thứ hai trung tâm giao dịch lan truyền tin đồn. Có Tân Săn Ma Đoàn muốn khiêu chiến lão Ngũ của Săn Ma Đoàn số tám cấp hiệu.

Tin tức này mới đầu truyền ra còn mịt mờ, nhưng khiến săn ma giả bày hàng ở tầng một, hai trung tâm giao dịch đều biết. Hơn nữa nghe nói có người chuyên môn mở cá cược.

Long Hạo Thần đi tới sân kỵ sĩ nói ý định xong, nhân viên công tác ánh mắt quái dị dẫn hắn vào trong. Đương nhiên nhân viên sẽ không nói cái gì, đây là việc giữa săn ma giả, không phải họ có thể nhúng tay vào.

Hàn Vũ khẽ nói.

"Chủ nhân, mọi việc phải cẩn thận. Dù sao là săn ma giả trải qua không ít nhiệm vụ, kinh nghiệm chiến đấu không yếu."

Long Hạo Thần gật đầu."

"Tôi hiểu."

Tư Mã Tiên nhàn nhã nói.

"Hi hi, lão Vũ, đừng khẩn trương, chúng ta chờ thu công huân thôi. Lần này kiếm đủ rồi chúng ta tạm thời không làm nhiệm vụ, đợi phó

đoàn trưởng hồi phục rồi tính tiếp."

Tư Mã Tiên và Hàn Vũ giống nhau, hiện tại thành tâm tín phục Long Hạo Thần, đem hãn làm đại ca. Không nói khác, chỉ riêng tăng lên nội lực bẩm sinh xong, tốc độ tu luyện của bản thân tăng猛 lớn, khiến Tư Mã Tiên trong lòng tràn ngập kính nể Long Hạo Thần. Nên biết gã là Phụ Trợ kỳ sĩ thứ ba của Long Hạo Thần, hãn phải mạo hiểm khá lớn.

Đám Long Hạo Thần ngồi ở khu nghỉ ngơi chờ đợi. Nhưng một lát sau, lão Ngũ còn chưa tới thì đã có không ít người từ bên ngoài tiến vào. Những người này tuổi không lớn, nhiều nhất là cỡ trung niên mà thôi. Họ đi vào sân trực tiếp tìm chỗ ngồi. Trong đám người Long Hạo Thần thậm chí có thấy vài khuôn mặt quen thuộc, ví dụ Dương Văn Chiêu dẫn đầu Săn Ma Đoàn số hai cấp sĩ. Đoàn ước dẫn Săn Ma Đoàn số ba cấp sĩ, mang theo các đội viên cùng đến.

Hai vị đoàn trưởng đi thẳng tới bên cạnh Long Hạo Thần, ngồi xuống.

"Long huynh đệ, nghe nói lần này các người gây ra chuyện không nhỏ!" Dương Văn Chiêu liếc Trần Anh Nhi ngồi không xa, biểu tình có chút bất đắc dĩ nhỏ giọng nói.

Long Hạo Thần đương nhiên biết gã nói cái gì, nhún vai nói.

"Tháp nhiệm vụ xuất hiện sai sót lớn như vậy, quan hệ đến không chỉ là đội chúng tôi."

Dương Văn Chiêu đồng ý gật gù.

"Liên minh xử lý sự tình coi như đúng lúc, nếu không sẽ khiến tất cả Săn Ma Đoàn bất mãn. Lại nói, làm sao cậu kiếm đến Săn Ma Đoàn số tám cấp hiệu vậy? Đây chính là âm mưu, đám lớn tuổi tựa gạc công huân Tân Săn Ma Đoàn chúng ta. Lúc trước chúng tôi cũng gặp phải, nhưng tôi đã từ chối. Cậu có nắm chắc không?"

Long Hạo Thần mỉm cười nói.

"Tuyệt đối năm chắc thì không, nhưng người chúng tôi không thể cứ bị kẻ khác khi dễ. Cho dù không thắng cũng chẳng sao, chúng tôi là chia tám một, tôi đặt chỉ là một chút công huân mà thôi."

Dương Văn Chiêu kinh ngạc.

"Vậy cũng tốt, xem như rèn luyện sức chiến đấu. Không nói nữa. Chúng ta là đồng chí cùng đợt thi, tôi ủng hộ các người. Bàn bên kia tôi đã đặt một trăm công huân phía các người."

"Cá cược?" Long Hạo Thần vẽ mặt tràn ngập nghi hoặc.

Dương Văn Chiêu kinh ngạc nói.

"Bàn đó không phải người của cậu mở sao? Lâm Hâm đó! Còn có Lục Hi Săn Ma Đoàn số bốn cấp sĩ. Đúng rồi, Lâm Hâm và Lục Hi sao đi chung vậy. Tuy hăn mở cá cược tỷ lệ lớn, nhưng nếu cậu thua thì bồi thường không nhỏ công huân à."

Long Hạo Thần dở khóc dở cười nói.

"Tên hám tiền này, tôi còn nói sao hăn chạy đi trung tâm giao dịch. Các người cũng là do hăn thông báo?"

Dương Văn Chiêu cười hì hì nói.

"Chẳng những nghe hăn còn phụ trách giúp tung tin. Đám gà già cấp hiệu luôn muốn khi dễ chúng ta, có chuyện lần này rồi, dù chúng ta không kháng nghị với liên minh, các đoàn đội cùng đợt cũng được đến tin tức, đỡ phải sau này bị lừa. Cậu yên tâm, Lâm Hâm cực gian trá, hăn mở cá cược là một so ba mươi. Chính là nói, nếu cậu thua, đặt ba mươi công huân có thể thắng một công huân. Cho nên các người cũng sẽ không lỗ quá nhiều."

Long Hạo Thần bình tĩnh nói.

"Có bao nhiêu người đặt cược?"

Dương Văn Chiêu nói.

"Không ít. Mấy người chưa gặp cậu thì đa số đặt cược lão Ngũ Săn Ma Đoàn số tám cấp hiệu. Lão Ngũ đang mượn công huân, chắc lát nữa sẽ lại đây. Đến tột cùng cậu đặt bao nhiêu công huân? Sao hẳn ta phải đi mượn?"

Long Hạo Thần mỉm cười lộ hàm răng trắng.

"Một vạn."

"Cái gì?" Không chỉ Dương Văn Chiêu, bên kia trầm ổn Đoàn Úc cũng nhin không được kêu ra tiếng.

"Cậu điên rồi. Một vạn công huân chúng ta phải mất bao nhiêu sức lực mới kiếm được. Cậu không nghĩ cho mình cũng nên nghĩ cho đồng bạn chứ!"

Dương Văn Chiêu trong lời nói có vài phần trách cứ.

"Đoàn trưởng chúng tôi đặt nhiều ít liên quan gì anh? Chúng tôi cam nguyện, thua cũng không sao." Trần Anh Nhi thanh âm mĩ mai vang lên.

Dương Văn Chiêu nhìn cô, trầm giọng nói.

"Anh Nhi, đừng bướng bỉnh, tôi đang cùng Long huynh đệ nói chính sự."

Trần Anh Nhi làm mặt quỷ nói.

"Chính sự cái gì? Nhìn anh nghèo kiệt xác, áp một trăm công huân, ra tay không biết ngượng?"

Long Hạo Thần thấy Dương Văn Chiêu sắc mặt khó coi, nháy mắt ra hiệu Trần Anh Nhi.

"Dương huynh yên tâm, tôi dám đặt cược nhiều vậy đương nhiên có chút tin tưởng."

Bên kia Đoạn Ưc đột nhiên đứng dậy, quay đầu đi ra ngoài.

Dương Văn Chiêu nghi hoặc hỏi.

"Đoạn huynh, đi đâu đó? Lão Ngũ sắp lại rồi, chúng ta nên cố vũ Hạo Thần chứ."

Đoạn Ưc liếc gã, nói.

"Tôi đi đặt cược phía Hạo Thần." Nói xong gã xoay người bước đi.

Dương Văn Chiêu kinh ngạc sau đó lập tức kịp phản ứng, nhìn chăm chú Long Hạo Thần một lát cũng bật người dậy, chạy ra ngoài. Động tác so với Đoạn Ưc còn nhanh vài phần.

Bọn họ đều là người thông minh. Việc mà Đoạn Ưc hiểu sao gã không hiểu được? Long Hạo Thần là ai? Trong thi đấu tuyển chọn Săn Ma Đoàn trấn áp họ, trong thi đấu đoàn đội bày mưu lập kế, cuối cùng dẫn theo Săn Ma Đoàn số một cấp sĩ đạt quán quân. Hắn sẽ làm việc không nắm chắc? Dám đặt một vạn công huân, đây có ý nghĩa thế nào?

Tiền bồi một so với ba mươi! Nếu mà Long Hạo Thần thắng...

Người trong sân kỵ sĩ ngày càng nhiều, mới một lát ít nhất đã tràn vào hơn năm mươi người, hơn nữa nhân số còn đang tăng lên. Đám người này không ngoài ý muốn, đều là săn ma giả.

Săn Ma Đoàn số tám cấp hiệu lão Tam, lão Ngũ, lão Lục kết bạn mà đến. Bọn họ cũng biết có người mở cá cược, nhưng không thèm để ý. Kiếm công huân a, để mọi người chia chút lợi tức cũng tốt.

Lâm Hâm và Lục Hi hầu như là theo sát sau bọn họ, đi thẳng tới bên cạnh Long Hạo Thần. Dương Văn Chiêu và Đoạn Ưc đi sau lưng họ, sắc mặt có chút khó xem.

"Anh mở cá cược?" Long Hạo Thần ánh mắt sáng rực nhìn Lâm Hâm.

Lâm Hâm cười hì hì nói.

"Mọi người yên tâm, tôi biết lo liệu, không thu quá nhiều công huân. Mỗi người hạn chế đặt cược là không vượt quá một vạn."

Long Hạo Thần sắc mặt trầm xuống. Nếu lần này họ khiến đa số Săn Ma Đoàn cấp sĩ, cấp hiệu tán gia bại sản, thì chẳng phải thành đối tượng cho người truy đánh? Nguyên bản bên yếu cũng sẽ bị người thù hận.

"Hạo Thần, cậu nói Lâm Hâm đi, thật không đạo đức. Chúng ta đặt thêm mà hắn không chịu nhận này." Thanh âm cẩu kinh của Dương Văn Chiêu truyền đến.

Bởi vì Lâm Hâm và Lục Hi đều ngồi cạnh Long Hạo Thần, Dương Văn Chiêu và Đoạn Ưc chỉ có thể ngồi xa chút.

Lâm Hâm vẽ mặt oan uổng nói.

"Không phải tôi không nhận! Là các người tới chậm. Bàn chúng tôi kết thúc rồi các người mới tới, tôi không còn cách nào khác. Đúng không lão Lục?"

Lục Hi dường như trong chốc lát đã quen thân Lâm Hâm, liên tục gật đầu nói.

"Đúng đúng, chúng tôi không còn cách nào khác. Còn phải kiểm nhân viên công tác trung tâm giao dịch công chính quản cá cược lần này, thời gian có hạn, mong hai vị lần sau tới sớm."

Long Hạo Thần và Lâm Hâm nhìn nhau, lộ ra nghi hoặc.

Lâm Hâm vẽ mặt khinh thường khế nói.

"Hai tên này đặt một trăm công huân vào chúng ta là đúng sự thật, nhưng còn tự áp một vạn công huân bên đám kia. Lúc này muốn đổi ý? Sớm biết thì lúc ấy sao làm vậy."

Long Hạo Thần nói không nên lời. Có một số người công huân thật không đáng đau lòng!

Vừa nghĩ hăn vừa vỗ nhẹ tay Thái Nhi. Thái Nhi gật đầu. Hăn đứng dậy, đi hướng sân đấu. Không cần hăn làm gì, nhân viên sân kỵ sĩ đã mời một thánh kỵ sĩ cấp bảy của Kỵ Sĩ Thánh Điện làm trọng tài trận đấu. Đương nhiên không mời không, năm trăm công huân làm thù lao cấp vị thánh kỵ sĩ đồng dạng là sẵn ma giả, công huân này do người thắng trả.

Lão Ngũ cũng đi vào sân, vẻ mặt bình thản. Long Hạo Thần đã đổi Thánh Linh giáp, nhưng ít nhiều vẫn lộ vẻ hoảng sợ.

Gã mỉm cười nói.

"Tiểu huynh đệ, đã nghĩ kỹ chưa. Hiện tại giảm bớt một ít công huân còn kịp."

Long Hạo Thần lắc đầu.

"Không cần, nếu đã đến đây, vậy tôi cá cược một phen."

Vị Kỵ Sĩ Thánh Điện cấp bảy nhìn Long Hạo Thần, sắc mặt đột nhiên biến kỳ quái, nhưng sau đó hồi phục bình thường, hướng hai người gật đầu, nói.

"Tốt lắm, đem giá trị công huân hai người đặt cược chuyển cho tôi."

Hai người trước sau chuyển công huân.

Kỵ Sĩ Thánh Điện nói.

"Lần này là một trận so tài. Một bên nhận thua hoặc mất đi năng lực chiến đấu thì là thua, không được đánh đối thủ tàn tật, không thể giết

chết. Một khi tôi phát hiện có một bên không cách nào chịu được công kích của đối phương, thì sẽ ngừng thi đấu. Trận này có rất nhiều sấn ma giả đang nhìn, họ chính là trọng tài công bình nhất."

Long Hạo Thần trong tay chợt lóe sáng, Thánh Linh kiếm đã xuất hiện, mũi kiếm đặt ở vai trái, hướng Kỵ Sĩ Thánh Điện hành lễ kỵ sĩ tiêu chuẩn.

Lão Ngũ cũng hành lễ với Kỵ Sĩ Thánh Điện. Kỵ Sĩ Thánh Điện ra hiệu, hai bên chậm rãi kéo dài khoảng cách.

"Bắt đầu!" Kỵ Sĩ Thánh Điện hét lớn một tiếng.

Long Hạo Thần không phóng ra vũ khí gì nữa, chỉ cầm Thánh Linh kiếm trong tay, làm động tác kỵ sĩ tiêu chuẩn, dưới chân giẫm mạnh, xông hướng lão Ngũ.

Lúc này lão Ngũ cũng một thân áo giáp. Giáp của gã rõ ràng nặng hơn Thánh Linh giáp của Long Hạo Thần nhiều, tuy chỉ là trang bị ma pháp, nhưng lực phòng ngự tăng cường khá nhiều.

Vũ khí của gã là đôi búa, thì ra là Phũ chiến sĩ.

Lão Ngũ búa khá to, lưỡi búa tựa như bánh xe, tản ra ánh sáng lạnh buốt, còn có nồng đậm ma pháp dao động. Bên mặt búa khảm bảo thạch xanh hình thoi.

Đối diện Long Hạo Thần xung phong, lão Ngũ cười sải bước nghênh đón. Dáng người gã cao to cường tráng, lại thêm áo giáp nặng nề, quả thật tựa như tường đồng vách sắt. Trước mặt gã, Long Hạo Thần có chút gầy yếu.

Mắt thấy hai bên sắp va chạm, búa to bên trái của lão Ngũ từ đỉnh đầu chậm rãi chém hướng Long Hạo Thần, búa bên tay phải thì không xuất kích, đặt ở bên người.

Đối diện búa to lực lượng hùng hồn, còn có linh lực dao động, Long Hạo Thần đột nhiên ngừng bước. Thánh Linh kiếm trong tay làm ra tư thế phòng ngự tiêu chuẩn.

*Đình! * Một tiếng vang thật lớn, ánh sáng vàng lấp lánh. Long Hạo Thần không di động, búa lớn của lão Ngũ lại bị chấn văng ra. Trong khoảnh khắc này, Thánh Linh kiếm trong tay phải Long Hạo Thần tia chớp đâm ra, huyền hóa vô số bóng kiếm, đích thị là Thiểm Điện Thứ.

Long Hạo Thần hiện tại chỉ dùng một kiếm, lão Ngũ không thể nhìn ra hẳn là Thủ Hộ kỵ sĩ hay Trường Giới kỵ sĩ. Thần Ngự Thuần là kỹ năng của Thủ Hộ kỵ sĩ, nhưng Thiểm Điện Thứ lại là kỹ năng của Trường Giới kỵ sĩ.

Thần Ngự Thuần? Trong lòng lão Ngũ phút chốc dâng lên bốn chữ này, bỗng chốc càng thêm cẩn thận. Búa to bên phải mau chóng huy động ngăn cản công kích của Thiểm Điện Thứ.

Nhưng Thiểm Điện Thứ của Long Hạo Thần thật sự quá mạnh, gã không cách nào hoàn toàn ngăn chặn. Ít nhất có năm, sáu kiếm đâm trúng giáp dày, phát ra thanh âm sắt thép va chạm. Để lại năm, sáu vết hằn sâu trên giáp của gã.

Long Hạo Thần một kiếm này tuy không dùng kỹ năng khác, nhưng mang theo Quang Báo Thủ đâm ra, uy lực dĩ nhiên không tầm thường.

Lão Ngũ vội lùi ra sau hai bước, hai lưỡi búa giờ ngang. Linh lực nồng đậm dao động cùng với hai luồng sáng xanh bỗng bùng lên, ngăn cản Long Hạo Thần truy kích.

Lúc này gã đánh giá Long Hạo Thần tăng cao, theo đó thu hồi khinh thường.

Một Thủ Hộ kỵ sĩ có thể dùng Thần Ngự Thuần và Thiểm Điện Thứ, hơn nữa từ lực công kích của hẳn có thể xem ra, Long Hạo Thần đích

thực là một kỵ sĩ cấp năm. Hẳn bao nhiêu tuổi rồi? Xem ra hôm nay trận chiến này, mình phải dốc hết sức mới được.

Hai thanh kiếm, hai Quang Trảm Kiếm tỏa ánh sáng vàng chém ra, ngăn chặn búa của lão Ngũ. Long Hạo Thần lần nữa xông lên, Đột Kích!

Lão Ngũ cuồng rống một tiếng, thân hình chuyển nửa vòng, một đôi búa to mau chóng chém hướng Long Hạo Thần. Trải qua thăm dò từ trước, lần này gã không giữ lại thực lực. Linh lực xanh nồng đậm từ trong thân thể bộc phát. Đôi búa bùng nổ ánh sáng chói mắt. Lưỡi búa dường như theo đó biến đỏ rực. Linh lực mạnh mẽ dao động mang theo gió lốc, tựa như bão tố hung mãnh nhào hướng Long Hạo Thần.

Phủ chiến sĩ được xếp vào Cuồng chiến sĩ, hoàn toàn nghiêng về công kích, có chút giống Trừng Giới kỵ sĩ, chỉ là bọn họ không có tọa kỵ. Thuộc tính kỵ sĩ dĩ nhiên lấy quang thuộc tính làm chủ. Nhưng chiến sĩ thì không như vậy, các loại thuộc tính biến hóa khác nhau.

Long Hạo Thần đang Đột Kích bỗng nhảy lên không trung ba mét. Hẳn làm động tác này vô cùng bất ngờ, nên hai lưỡi búa của lão Ngũ không thể nhắm trúng mục tiêu. Dưới chân hư ảo đạp bước, Long Hạo Thần đã chuyển tới sau lưng lão Ngũ. Chẳng những né tránh đòn chém của lão Ngũ, còn cho mình cơ hội tấn công.

Thiểm Điện Thứ, như cũ là Thiểm Điện Thứ. Nhưng lần này hẳn lại gặp phải ngăn cản.

Linh lực xanh nồng đậm tràn ngập kháng cự, một chuỗi linh lực bắn ra. Thiểm Điện Thứ của hắn không cách nào xâm nhập một li, mà lão Ngũ chém ra hai búa đột nhiên cong eo, cả người hóa thành luồng gió xanh đùng hướng Long Hạo Thần. Toàn Phong Trảm.

Lần này tốc độ biến chiêu cực nhanh, hơn nữa lão Ngũ nương lực búa chém ra, có thể trở thành sấm ma giả, thực lực của gã sao tầm thường được?

Thần Ngự Thuần!

Trong tiếng va chạm kịch liệt, cho dù là Long Hạo Thần dùng Thần Ngự Thuần cũng bị bắn ra mấy mét, luồng sáng xanh của lão Ngũ như bóng với hình đuổi theo. Ánh sáng xanh sắc bén đột nhiên bạo tăng, hoàn toàn không thấy rõ bóng dáng gã.

Ánh sáng vàng của Quang Báo Thủ lấp lánh, Long Hạo Thần chuyển kiếm sang tay trái, tay phải nâng lên, Lam Vũ, Quang Phù Dung đã xuất hiện trong lòng bàn tay.

Ánh sáng vàng rực rỡ, lấy ngực hắc làm trung tâm bỗng nở rộ. Dịch Thái Linh Lực hóa thành thực chất lan tràn toàn thân, đem hắc và Thánh Linh giáp nhiễm màu vàng thần thánh.

Không có lại lùi ra sau, cũng không dùng Thần Ngự Thuần ngăn cản, một tiếng kêu vù vù kỳ dị chỉ mỗi mình Long Hạo Thần nghe được vang lên. Song kiếm đồng thời nâng lên, trăm ngàn Thiểm Điện Thứ tựa như nước chảy đánh hướng ánh sáng xanh của lão Ngũ.

Hắc điên rồi? Khi thấy Long Hạo Thần dùng hai kiếm phát ra Thiểm Điện Thứ, mọi người đều bật ra ý nghĩ này.

Dùng Thiểm Điện Thứ ngăn cản Toàn Phong Trảm cường đại của chiến sĩ? Đây là người điên nói mới. Toàn Phong Trảm là kỹ năng cường đại công kích của chiến sĩ dưới cấp sáu. Tuy thích hợp quần chiến nhưng uy lực va chạm chính diện cũng cực kinh khủng.

Toàn Phong Trảm và Đấu Suất Toàn Viên Kiếm của Long Hạo Thần khác nhau. Đấu Suất Toàn Viên Kiếm tiêu hao so với Toàn Phong Trảm ít hơn. Bởi vì nó có xảo kinh, cần nhờ lực lượng kẻ địch tăng cao uy lực của mình. Nếu không Long Hạo Thần không thể nào dùng tu vi cấp năm sử dụng kỹ năng cường đại như vậy.

Mà Toàn Phong Trảm nương tựa là lực lượng tự thân chiến sĩ. Lấy hai tay kéo đến hông, lại thêm vào cánh tay, linh lực cấp tốc xoay tròn

trùng điệp thành bạo phát. Thời gian công kích không dài bằng Đấu Suất Toàn Viên Kiếm, nhưng sức bật trong nháy mắt vẫn là không thể khinh thường.

Kỵ sĩ đối mặt Toàn Phong Trảm của chiến sĩ, lựa chọn tốt nhất là né tránh ngoài phạm vi công kích của Toàn Phong Trảm. Toàn Phong Trảm không thể kéo dài quá lâu, hơn nữa tiêu hao linh lực rất lớn.

Nhưng lão Ngũ thuộc tính là phong, tuy dáng người cao to mà tốc độ nhanh hơn người ta nghĩ. Khi Long Hạo Thần bị đánh bay gã cũng đuổi theo. Đối diện Toàn Phong Trảm lực công kích cường đại và lực kéo mãnh liệt, Cửu Long Bộ cũng không thể giúp hắn hoàn toàn né tránh.

Cùng Toàn Phong Trảm so sánh, Thiểm Điện Thứ chẳng qua là kỹ năng cấp hai của Trường Giới kỵ sĩ mà thôi. Kỹ năng nhập môn cấp hai có thể so sánh với kỹ năng đỉnh cấp năm không? Cho dù có hai tay thì như thế nào? Kiếm gây người chết sao?

Nhưng làm trọng tài, Kỵ Sĩ Thánh Điện không có định ra tay, ánh mắt nhìn Long Hạo Thần có vài phần kinh ngạc.

Đầy trời quang vũ nghênh đón luồng sáng xanh. Tựa như mưa rơi trên lá, thanh âm không ngừng vang, ánh sáng xanh và vàng điên cuồng va chạm nhau. Đám săn ma giả đứng ngoài xem đa số là tu vi cấp bốn đến sáu, chân chính có thể nhìn thấy tình huống ít ỏi không có mấy. Nhưng số ít người trông thấy rõ, lại há hốc mồm, trong mắt tràn ngập rung động.

Thiểm Điện Thứ lực công kích nhẹ dưới tình huống bình thường gặp phải Toàn Phong Trảm, nhất định sẽ bị bắn ra, thậm chí cả kiếm cũng vắng mất.

Nhưng khi Thiểm Điện Thứ của Long Hạo Thần va chạm Toàn Phong Trảm của lão Ngũ, lại phát ra một chuỗi thanh âm quái dị. Hắn lại có thể mỗi khắc đâm sâu vào luồng sáng xanh, tựa như cây gậy thô đâm vào quạt quay tròn.

Tốc độ xoay tròn của Toàn Phong Trảm bị quang vũ khống chế dần hạ thấp. Khi bóng dáng gã lần nữa xuất hiện trong sân, dưới chân đất nứt ra, trên mũ, giáp, đôi búa không biết để lại bao nhiêu dấu vết xuyên thủng. May mắn lực công kích của Toàn Phong Trảm khá mạnh, mấy dấu này còn chưa xuyên vào người gã. Nhưng ma pháp trận trên khôi giáp đã bị phá hỏng.

Long Hạo Thần thi triển thật là Thiểm Điện Thứ? Đường nhiên không phải, đó là hắc đặt tên cho kỹ năng tự chế của mình, Diệt Ma Thiểm.

Đó là lĩnh ngộ kỹ năng đến từ Thiểm Điện Thứ và Lam Vũ, Quang Phù Dung biến hóa ảo diệu, lại thêm vào Quang Chi Đẳng Dạng Long Hạo Thần tự nghĩ ra. Gần một tháng trên đường về, Long Hạo Thần đã hoàn thiện kỹ năng này. Uy lực đường nhiên Thiểm Điện Thứ bình thường không thể so sánh, dĩ nhiên tiêu hao linh lực cũng ngang bằng kỹ năng cấp năm.

Quan trọng là kỹ năng này đem lại lợi ích kỹ năng cơ bản, kèm theo kỹ năng khác thì có thể sản sinh biến hóa. Ví dụ rất xứng với thánh kiếm. Long Tinh Vũ từng nói với hắc, nếu là kỹ năng tự chế, tuyển chọn tốt nhất là cường hóa kỹ năng cơ bản. Bởi vì tất cả kỹ năng cường đại phức tạp đều biến hóa từ kỹ năng cơ bản. Cường hóa kỹ năng cơ bản, gần như tương đương với cường hóa tất cả kỹ năng liên quan.

Hôm nay cùng lão Ngũ một trận chiến, là lần đầu tiên hắc thí nghiệm bản hoàn chỉnh kỹ năng Diệt Ma Thiểm. Một kích công thành, dưới ánh mắt rung động của mọi người, phá hỏng Toàn Phong Trảm của lão Ngũ.

Chấn kinh nhất đường nhiên chính là lão Ngũ. Tuy Diệt Ma Thiểm không thể đâm trúng cơ thể gã, nhưng toàn thân tựa như bị gió quét qua, Toàn Phong Trảm của mình đã bị phá hỏng rồi?

Lúc ban đầu lão Ngũ đã muốn dựa vào tu vi áp chế Long Hạo Thần. Lúc trước Thần Ngự Thuần của hắc chưa khiến gã để tâm. Dù sao là chiêu bài kỹ năng của Thủ Hộ kỵ sĩ, lực phòng ngự của Thần Ngự Thuần

là cực mạnh. Nhưng cùng lúc đó, Thần Ngự Thuần cần tích sức nhiều, không phải bất cứ phòng ngự nào cũng dùng được. Nếu không có đồng bạn ở bên cạnh hỗ trợ, đối chiến một lần đủ đạt cực hạn. Nhưng vừa mới này, hai người hoàn toàn là mặt đối mặt cứng rắn chống. Mặc kệ là vũ khí hay linh lực, bị áp chế không ngờ lại là gã.

Một cảm giác bất an dâng lên trong lòng lão Ngũ. Trước đây gã chưa từng thua trận đấu nào, nhưng lúc này, gã không thể không tưởng tượng, không thể không nghĩ tới, sau lưng từng đợt lạnh lẽo.

Không thể giữ thực lực nữa, kỳ sĩ trẻ tuổi này tuyệt không đơn giản.

Từ miệng lão Ngũ phát ra tiếng quát to. Ngay sau đó, thân thể hùng tráng bỗng bành trướng, cho người cảm giác uy áp tựa núi non, cuồng hóa.

Cùng lúc đó, cánh tay trái gã vung lên, một luồng sáng bạc chọt lóe bên người. Ngay sau đó, một thân hình chọt phóng đại. Đó lại là một chiến sĩ cao to toàn thân bao áo giáp. Nhưng chiến sĩ không có hơi thở sinh mệnh.

Đây chính là pho tượng nhỏ lão Lục đưa gã, con rối thép do luyện kim bí thuật chế ra. Lực lớn vô cùng, sức mạnh có thể so với chiến sĩ đỉnh cấp năm, hai tay cầm trọng kiếm.

Không thể thua, tuyệt đối không thể thua. Mang theo quyết tâm, lão Ngũ đột nhiên tiến lên một bước, ánh sáng xanh đậm bỗng càng dính đặc. Tốc độ, lực lượng của gã đột nhiên bạo tăng, chọt lóe đã tới trước mặt Long Hạo Thần, toàn lực phát động công kích. Con rối thép thì vòng qua bên cạnh, từ phía sau lưng Long Hạo Thần phát động, đôi trọng kiếm liên tục chém ra.

Mọi chuyện phát sinh trong nháy mắt, Toàn Phong Trảm bị phá, lão Ngũ lập tức có phản ứng.

Long Hạo Thần không cùng gã đánh bừa, đối đầu công kích hai bên, hấn lần nữa phát động Đột Kích. Tốc độ tăng lên, hấn xuyên qua giữa con rối thép và lão Ngũ, thoát khỏi phạm vi công đánh của họ. Cùng lúc đó, luồng sáng vàng từ ngực hấn bắn ra. Quang nguyên tố tinh linh Nhã Đình đập bốn cánh bay lên cao, nó ngâm xương chú ngữ vừa nhanh mà êm tai vang vọng toàn trường.

Khoảnh khắc Nhã Đình xuất hiện, quanh người Long Hạo Thần bao một tầng Quang Minh Hỏa. Tiếp theo là lúc Nhã Đình biểu diễn. Quang nguyên tố tinh linh trải qua hai lần tiến hóa, lộ ra năng lực hỗ trợ cường đại.

Tín Niệm quang hoàn, Thủ Hộ Ân Tứ, Cường kích quang hoàn, Tụ Linh quang hoàn, tứ đại kỹ năng hầu như là mỗi hai giây một cái nối gót rơi trên người Long Hạo Thần. Dưới chân Long Hạo Thần bốn quang hoàn chồng thành một vòng tới nửa mét, biến thành ma văn mỹ lệ.

Nguyên tố linh lô ai không biết? Đây là linh lô hỗ trợ tốt nhất, huống chi tại đây đều là tinh anh tuổi trẻ của liên minh, đương nhiên nhận ra ở sau lưng Long Hạo Thần, thân cao khoảng hai thước sau lưng sinh trưởng bốn cánh, tuyệt không phải nguyên tố tinh linh cấp thấp.

Dương Văn Chiêu và Đoạn Ưc nhìn ngây ngốc. Lúc trước Diệt Ma Thiểm của Long Hạo Thần đã khiến họ vô cùng chấn kinh. Lúc này nhìn đến Nhã Đình tiến hóa xong, bọn họ đột nhiên ý thức được mấy tháng nay chính mình nỗ lực, dường như vẫn cách Long Hạo Thần rất xa.

Con rối thép không có trí tuệ, chỉ có bản năng chiến đấu. Khi Long Hạo Thần dùng Đột Kích trốn thoát đã đuổi theo. Trong tiếng leng keng, hai chân giẫm đất, đột nhiên nhảy lên hướng Long Hạo Thần chém tới.

Lão Ngũ lúc thấy Quang nguyên tố tinh linh thì hơi ngần ra, chậm một bước, lòng gã càng trầm trọng.

Chiến sĩ đối đầu với kỵ sĩ vốn là chiếm ưu thế, nhưng đến nay, vị kỵ sĩ tuổi trẻ thậm chí không triệu hoán ra tọa kỵ. Hơn nữa vì sao linh lực

của hắc không bị mình áp chế? Chẳng lẽ hắc cũng là kỵ sĩ đỉnh cấp năm? Không, không thể nào, hắc bao lớn chứ, kỵ sĩ đỉnh cấp năm không tới hai mươi tuổi, đây là không thể nào.

Mang theo chấp niệm quyết thắng, lão Ngũ theo sát con rối thép xông hướng Long Hạo Thần.

Tiếng rống ngâm vang vọng toàn trường. Mọi người đều thấy một con rồng vàng bỗng từ dưới đất bay lên. Đối diện con rối thép lực lớn vô cùng, Long Hạo Thần lần nữa chọn đánh bừa, khi phát động Thăng Long Kích, quanh người hắc Quang Minh Hỏa được Nhã Đình chú ngữ chuyển hoá thành Thái Dương Hỏa. Nồng đậm quang nguyên tố như muốn phun trào từ ngực Long Hạo Thần bắn ra. Thánh Dẫn Linh Lô dựa vào Giai Diệu Vĩnh Hằng sắp tiến hóa, Long Hạo Thần hầu như có được năng lực linh khiêu của Huy Diệu kỵ sĩ cấp sáu.

Ong ong--

Thanh âm quái dị vang trên không trung. Toàn bộ sân kỵ sĩ bị ánh sáng vàng chiếu rọi, tựa như trên bầu trời xuất hiện mặt trời.

Con rối thép cao to không ngờ tan rã trong ánh sáng vàng có tiếng rống ngâm. Khi nó bị ánh hào quang tựa như thần thánh bao phủ, thì không còn xuất hiện nữa.

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 111

Đại Phong Thu

Lão Ngũ tốc độ rất nhanh, sau lưng gã kéo theo luồng sáng xanh rất dài, thân thể bùng nổ. Ánh sáng xanh nồng đậm hợp thành hình dáng tựa như mãnh hổ, cùng với đôi búa oanh kích mặt trời vàng trên không trung. Gã biết, đây là cơ hội cuối cùng của mình.

Nhưng có rất nhiều việc không như mong muốn. Một luồng sáng vàng từ trên trời giáng xuống. Ánh sáng mặt trời chói mắt kia tựa như bị khổng chế, tất cả màu xanh bị luồng sáng vàng bổ xuống. Ánh sáng chói lọi chém xuống mặt đất trước mắt lão Ngũ, phát ra tiếng vang thật lớn. Kim sắc lãnh liệt bùng nổ, lão Ngũ tu vi như vậy mà không thể giãy dụa trước linh lực quang minh sắc bén kia. Cả người bị chấn bay xa hơn mười mét ngã trên đất.

Ánh sáng vàng thu lại, lộ ra bộ dáng nguyên bản của Long Hạo Thần. Thoạt nhìn hần hơi thở dốc, sắc mặt cũng tái nhợt, nhưng Nhã Đình đang hỗ trợ linh lực mau chóng hồi phục.

Sau khi thử nghiệm, Long Hạo Thần phát hiện chiến sĩ này không phải là đối thủ của mình. Năng lực lão Ngũ thuần túy là Phủ chiến sĩ phong thuộc tính. Cho dù sau khi cường hóa, nội ngoại linh lực của gã cũng không thể đột phá tiêu chuẩn cấp sáu.

Khi Long Hạo Thần đối đầu cường giả cấp sáu ma tộc đều không từng lùi bước, huống chi lão Ngũ chưa tới cấp sáu. Dưới tình huống không có trang bị đặc biệt cường đại, đối thủ lại có được Quang nguyên tố tinh linh như Long Hạo Thần, gã không có một chút cơ hội. Còn về

con rối sắt thép, dù sao chỉ là rối, không phải người thật. Nó không biết biến chuyển, chỉ thuần túy dùng sức mạnh công kích mà thôi. Nóng bỏng Thái Dương Hỏa phối hợp với Thăng Long Kịch, trước khi nó bộc phát ra toàn bộ sức mạnh thì đã hòa tan. Tiếp theo sao nó có thể chịu được trùng kích của Thăng Long Kịch.

Mà Long Hạo Thần ra đòn sau, đương nhiên là Tu La trăm hao phí tới một ngàn linh lực. Mặc dù không có Súc Thế, nhưng lực công kích khủng khiếp của Tu La trăm như cũ mạnh mẽ. Nếu không phải Long Hạo Thần nương tay, thân thể lão Ngũ đã chia hai đoạn.

Đinh, đinh, đinh, đinh

Hai cây búa nặng nề rớt xuống đất. Tu La trăm uy lực thêm vào Lam Vũ, Quang Phù Dung sắc bén, cây búa trang bị cấp ma pháp sao có thể ngăn chặn nổi.

Long Hạo Thần không tiếp tục truy kích, chỉ nhìn lão Ngũ bị văng ra đang chậm rãi đứng dậy.

Lão Ngũ hình dạng hiện tại thật sự có chút chật vật. Áo giáp đã vỡ nát dưới sự tàn phá của Diệt Ma Thiểm và Tu La trăm, lại mất đi vũ khí. Nhưng gã còn trong trạng thái cuồng hóa, hai mắt đỏ hồng, cuồng rống một tiếng, xông hướng Long Hạo Thần.

Lão Tam và lão Lục sắc mặt tái nhợt đứng ở khu nghỉ ngơi, đầu óc bọn họ đã mất đi năng lực suy nghĩ.

Thu hồi Lam Vũ, Quang Phù Dung đổi thành Thánh Linh thuẫn, Long Hạo Thần tiến lên một bước, Thánh Linh thuẫn chính diện cứng rắn chống, lá chắn phản xung. Trong tiếng va chạm, lão Ngũ liều mạng xông tới bị đẩy lùi ra sau ba bước, mà chính hắn cũng lùi một bước. Lão Ngũ trong trạng thái cuồng hóa cho dù không dùng bất cứ kỹ năng gì, lực lượng khá là hung mãnh.

Sở dĩ gã thua, không phải ở kinh nghiệm chiến đấu, mà là thua phương diện khống chế linh lực và kỹ năng.

Kỹ năng Long Hạo Thần tự sáng chế thêm vào Tu La trảm, có thể nói là bí kỹ đỉnh cấp. Lại thêm hắn là con trai quang minh, có Quang nguyên tố tinh linh hỗ trợ. Dưới tình huống tu vi hai bên gần bằng nhau, làm sao lão Ngũ có cơ hội?

Lúc này lão Ngũ gần như điên cuồng, trong miệng hô to "Không thể thua, ta không thể thua." Bị đánh lùi thì gã lập tức xông lên, thậm chí đánh bừa.

Đối phó lão Ngũ thần trí không thanh tỉnh, Long Hạo Thần không phí chút sức lực. Hắn né gã xông tới, Thánh Linh kiếm trực tiếp đập vào sau gáy. Lão Ngũ rên một tiếng, ngã sấp xuống đất.

Toàn trường lặng ngắt như tờ. Từ lúc bắt đầu trận chiến này đến khi kết thúc, thời gian không dài. Toàn bộ quá trình đơn giản rõ ràng. Long Hạo Thần hoàn toàn là thắng áp đảo, không cho lão Ngũ chút cơ hội.

Tham gia đặt cược và đến xem, hầu như đều là thành viên Săn Ma Đoàn cấp sĩ và cấp hiệu. Long Hạo Thần lấy thân phận Tân săn ma giả lại đánh bại săn ma giả đợt thi trước. Đây có nghĩa là hắn không thềm nhìn thời gian chênh lệch năm năm.

Không chỉ là thắng được công huân. Long Hạo Thần một trận chiến này khiến Săn Ma Đoàn cấp sĩ, cấp hiệu nhận biết mình.

Săn Ma Đoàn số tám cấp hiệu lão Tam, lão Lục đi vào trong sân, nâng dậy nằm trên mặt đất lão Ngũ. Bọn họ không có giận dữ, nhưng trên mặt tràn ngập cay đắng. Mười vạn, đây là mười vạn công huân! Mà còn không phải của họ, có một số là mượn đến. Có thể nói, đả kích lần này ảnh hưởng toàn đội họ, ít nhất trong vòng bảy năm đừng mơ xông lên cấp suất. Hơn nữa việc lần này là ba người tự quyết định, làm sao nói cho người trong đội đây!

Kỵ Sĩ Thánh Điện đi đến bên người Long Hạo Thần, đưa lệnh bài công huân tới trước mặt hắn.

"Tuyệt lắm. Tiểu huynh đệ thực lực không tầm thường, cậu là đội Săn Ma Đoàn nào?"

Long Hạo Thần nói.

"Số hai mươi một cấp hiệu. Cảm ơn tiền bối đã làm trọng tài." Mười một vạn công huân trừ năm trăm ra, toàn bộ rót vào lệnh bài công huân của Long Hạo Thần.

Nói xong hắn nhìn thấy vẻ mặt của lão Tam, lão Lục, liền mềm lòng. Hắn thậm chí muốn trả lại công huân đã thắng được. Nhưng cuối cùng vẫn là nhịn. Không phải hắn bỏ không được mười vạn công huân, mà bởi vì không thể cổ vũ sự tham lam của Săn Ma Đoàn số tám cấp hiệu.

Nếu bọn họ không phải vì muốn thắng công huân của mình sao có thể làm như vậy? Người đáng thương thì có chỗ đáng giận, bọn họ thua cũng là một bài học. Hơn nữa nếu hiện tại mình trả lại công huân, săn ma giả đặt cược sẽ thấy như thế nào? Có hay không cho rằng bọn họ toa rập lừa gạt mọi người?

"Đoàn trưởng vạn tuế!" Thành viên Săn Ma Đoàn số hai mươi một cấp hiệu, Săn Ma Đoàn số bốn cấp sĩ đều ủa tới, xông vào sân. Long Hạo Thần bị cả đám hưng phấn quăng lên trời.

Lão Tam và lão Lục mang theo lão Ngũ rời đi. Số hai mươi một cấp hiệu, mấy chữ này họ có nghe. Cấp hiệu, bọn họ lại là cấp hiệu, hơn nữa kỵ sĩ tuổi trẻ không ngờ là đoàn trưởng.

Lâm Hâm và Lục Hi tính toán lợi ích thu được, hơn nữa đem tiền đặt cược chia cho một ít săn ma giả đặt vào Long Hạo Thần, đương nhiên đây chỉ là số ít.

Đoạn Úc và Dương Văn Chiêu sắc mặt có chút khó coi. Bọn họ mỗi người dưới tình huống một bồi ba mươi lấy lại ba ngàn công huân. Nhưng như cũ mất bảy ngàn công huân. Vốn tưởng ván cược thắng chắc lại biến thành thảm bại. Hai người không ở lại lâu, xám xịt đi rồi.

Lâm Hâm và Lục Hi thống kê số tự ra.

Lần này tổng số đặt cược là hai mươi ba vạn công huân, trả ba vạn cho người thắng, kiếm lời được hơn hai mươi vạn công huân.

Vốn liếng là Lục Hi và Lâm Hâm lấy công huân đoàn đội ra. Bởi vì tỷ lệ hai bên cống hiến lại thêm Long Hạo Thần là người đương sự, Lục Hi chỉ thu hai phần lợi nhuận. Cho dù vậy, gã vẫn được hơn bốn vạn công huân. Lâm Hâm thì cho Săn Ma Đoàn số hai mươi một cấp hiệu kiếm tài sản lớn, tổng công huân đoàn đội đã vượt qua ba mươi vạn.

Đừng nói là Săn Ma Đoàn cấp hiệu, coi như là Săn Ma Đoàn cấp suất, nếu không phải đội tư thám cũng không khả năng đồng thời có nhiều công huân như vậy!

"Phát tài, lần này thật sự phát tài, oa ha ha, oa ha ha ha ha!" Lâm Hâm hưng phấn khoa tay múa chân, mái tóc dài màu xanh vung vẩy tựa như đang khiêu vũ. Đám Lục Hi vui mừng đi rồi, lần này càng kiên định ý tưởng ôm đồm nhóm Long Hạo Thần.

Đám Long Hạo Thần trở về tòa nhà, nhìn Lâm Hâm đang phấn khởi, Long Hạo Thần nói.

"Từ hôm nay trở đi, mọi người không được rời khỏi nhà, tập thể tĩnh tu mười ngày."

Lâm Hâm ngẩn ra, nói.

"Đại ca, không nghiêm trọng như vậy chứ?"

Long Hạo Thần lạnh lùng liếc y một cái.

"Nếu anh không mở bàn cá cược thì không nghiêm trọng như vậy."

Hàn Vũ nói.

"Đặt cược đều là Săn Ma Đoàn cấp sĩ và cấp hiệu, chúng ta hầu như thắng tất cả. Đối với họ, mấy ngàn thậm chí là một vạn công huân không phải số lượng nhỏ. Giữa Săn Ma Đoàn hẳn là đồng bạn mà không phải địch thủ. Đắc tội quá nhiều, chỉ sợ sẽ bị cô lập."

Trần Anh Nhi bất bình nói.

"Chẳng lẽ chỉ để họ thắng chúng ta, không cho chúng ta thắng lại?"

Long Hạo Thần nói.

"Cây to đón gió lớn. Tuy tình huống Săn Ma Đoàn chúng ta không nghiêm trọng như vậy, nhưng vẫn là ít gây chú ý mới tốt. Nếu không cảm giác bị cô lập không dễ chịu. Đơn giản nói, nếu tất cả săn ma giả đều không bán này nọ cho chúng ta, như vậy có phải sẽ gây ảnh hưởng với chúng ta không?"

Trần Anh Nhi bĩu môi không nói.

Long Hạo Thần nói.

"Tổng số công huân của chúng ta đã vượt qua ba mươi vạn. Chính là nói chúng ta có đủ khả năng cường hóa, thậm chí tăng lên tới cấp suất. Tình huống của Thái Nhi thì các người cũng nhìn thấy rồi. Trước khi cô ấy khỏe mạnh, tôi không muốn tiếp nhận nhiệm vụ. Trong nửa năm này, tôi hy vọng mọi người có thể cường hóa bản thân, tranh thủ đột phá cấp sáu. Nếu có thể làm được, tiếp theo chúng ta nhận nhiệm vụ sẽ trực tiếp lên tới đẳng cấp Săn Ma Đoàn cấp suất."

"Cấp sáu?" Trừ Thái Nhi không nghe được thanh âm ra, năm người nhìn chăm chăm Long Hạo Thần.

Lâm Hâm lẩm bẩm.

"Đại ca, việc này sao có thể. Hiện tại chúng ta chỉ mới là cấp năm bậc hai, ba. Cho dù muốn trùng kích cấp sáu, chỉ sợ cậu và phó đoàn trưởng mới làm được. Thời gian nửa năm đừng nói là phá tan bình cảnh, coi như là khiến chúng tôi được bốn ngàn linh lực để lên tới cấp sáu cũng là không thể nào."

Tuy Long Hạo Thần ở trong đội đã tạo dựng được uy tín, nhưng lời hăn nói lúc này thật khiến người khó tin. Cấp năm tới cấp sáu bay lên là cả quá trình biến chất.

Ánh mắt Long Hạo Thần quét qua mọi người, nói.

"Thêm vào Thánh Linh Đan thì sao? Hiện tại chúng ta có ba mươi vạn công huân, Thánh Linh Đan một vạn công huân một viên, mỗi người chúng ta có cơ hội dùng một lần. Đan dược này dùng sớm thì tác dụng càng lớn, vừa lúc thích hợp tình hình hiện tại của chúng ta."

Lâm Hâm cười khổ nói.

"Đại ca, tôi hiểu ý cậu. Tôi mới nói đã tính toán cả Thánh Linh Đan. Thánh Linh Đan có thể cho linh lực chúng ta tăng lên trên ba ngàn, nhưng nửa năm thời gian muốn đạt tới bốn ngàn sợ rằng rất khó. Huống chi, tôi nghe nói bình cảnh cấp năm xông lên cấp sáu so với cấp bốn lên cấp năm khó gấp mấy lần. Rất nhiều người luẩn quẩn ở đỉnh cấp năm vài năm đều không thể đột phá. Chúng ta thật có thể sao?"

Long Hạo Thần trầm mặc, dường như đang suy nghĩ cái gì.

Mọi người cho là hăn bị lời Lâm Hâm đả kích. Tư Mã Tiên chặn lại nói.

"Đại ca, chúng tôi tĩnh tu nửa năm không vấn đề, có thể đột phá tới đâu thì hay tới đó. Dù sao có nhiều công huân như vậy, đợi phó đoàn trưởng hồi phục lại tiếp nhiệm vụ."

Long Hạo Thần lắc đầu nói.

"Tôi có bảy mươi phần trăm nắm chắc, chúng ta có thể trong vòng nửa năm đột phá cấp sáu. Tôi đã đắn đo nhiều lần, cuối cùng quyết định đem chuyện này nói cho mọi người. Nhưng tôi hy vọng mọi người có thể giữ bí mật này. Nếu không một khi truyền ra, sẽ dẫn đến phiền phức lớn, thậm chí gây khủng hoảng. Chỉ sợ Săn Ma Đoàn chúng ta không thể tồn tại nữa."

Vừa nói ra lời nói, mọi người đều biến sắc mặt. Long Hạo Thần luôn nói một là một hai là hai, hẳn nếu đã nói nghiêm trọng thì đích thực là nghiêm trọng.

Tư Mã Tiên tính tình nóng nảy, nhin không được hỏi.

"Đại ca, rốt cuộc xảy ra chuyện gì?"

Nãy giờ không lên tiếng Vương Nguyên Nguyên đột nhiên ngắt đầu.

"Chẳng lẽ có liên quan Sợ Hãi Bi Khiếu Động, tòa tháp đó?"

Long Hạo Thần gật đầu.

Hàn Vũ hít ngậm khí lạnh.

"Đại ca, tôi nghe ông nội nói, tháp đó giống..." Nói đến đây gã chột ngừng, sau đó vẻ mặt nghiêm túc nói. "Tôi xin thề, hôm nay những lời chủ nhân nói tuyệt không tiết lộ ra ngoài, nếu không trời tru đất diệt, đời đời không siêu sinh."

Mấy người khác cũng hiểu được, trừ Thái Nhi ra ai cũng thề thốt. Bọn họ đều hiểu được sự nghiêm trọng, đồng thời cũng cảm giác được cơ hội từ câu nói của Long Hạo Thần.

Nhìn mọi người, Long Hạo Thần trầm giọng nói.

"Nguyên Nguyên đoán đúng, tôi sắp nói chính là về tòa tháp cao đó. Sự thật là tôi đã nói dối với nhóm Lục Hi và liên minh. Có Hạo Nguyệt

trợ giúp, tôi tiến vào tòa tháp, hơn nữa phát hiện bí mật trong đó. Tòa tháp này, gọi là Trường Miên Vĩnh Hằng."

Nói xong hai tay hắn nâng lên mở vạt áo, lộ ra Giai Điều Vĩnh Hằng trước ngực.

"Trường Miên Vĩnh Hằng hay gọi là tháp Vĩnh Hằng, là do một vạn năm trước Tử Linh pháp sư Trường Miên Thiên Tai Y Lai Khắc Tư để lại. Vị Tử Linh pháp sư này tự xưng là Tử Linh Thánh Thần, Trường Miên Thiên Tai. Trong tháp Vĩnh Hằng tràn ngập hơi thở tử vong."

Giống như thánh kỵ sĩ Hàn Khiếm đã nói, đội bọn họ có thể nói là thiên tài, bởi vậy, hiểu biết đương nhiên hơn chức nghiệp giả khác nhiều.

Khi Long Hạo Thần nói ra bốn chữ Tử Linh pháp sư, sắc mặt mọi người đều trầm trọng. Trong đầu họ đồng thời nhớ tới truyền thuyết phủ bụi kia.

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 112

Tập Thế Bế Quan

Bốn chữ Tử Linh pháp sư cho thành viên Săn Ma Đoàn số hai mươi một cấp hiệu đẳng kích quá lớn. Mặt mỗi người hầu như lộ ra kinh hãi.

Long Hạo Thần phóng ra một tầng Linh Quang Tráo, ngăn cản thanh âm bên ngoài, sau đó đem sự việc trải qua trong tháp Vĩnh Hằng kể tường tận. Nếu hắn đã ra quyết định, vậy sẽ không che giấu điều gì.

Toàn bộ quá trình không phức tạp, Long Hạo Thần dùng không tới một tiếng đồng hồ đã kể xong bao gồm các chi tiết tỉ mỉ.

Trong nhà yên tĩnh đến mức chỉ nghe tiếng hít thở. Long Hạo Thần kể chuyện không những khiến họ chấn động, cũng biến đổi quan niệm của họ. Chỉ mỗi việc Tử Linh Thánh Thần Y Lai Khắc Tư mà có quang minh thuộc tính, đủ khiến người rung động không cách nào hồi phục.

Tử Linh pháp sư sao có thể là thuộc tính quang minh được?

Long Hạo Thần kể xong hết thì im miệng không nói thêm. Hắn biết đồng bạn cần thời gian tiêu hóa lời của mình.

Khoảng mấy phút sau, Lâm Hâm khô khan nói.

"Đại ca, vậy cậu muốn kế thừa Tử Linh pháp sư sao?"

Long Hạo Thần lắc đầu nói.

"Đương nhiên là không. Mặc kệ Tử Linh pháp sư là thuộc tính gì, hẳn rồi cuộc vẫn là Tử Linh pháp sư, đã từng đem đến tai nạn lớn cho nhân loại. Nếu không phải tại họ, chúng ta không cần gian khổ đối mặt ma tộc. Sao tôi có thể học tập năng lực của Tử Linh pháp sư?"

"Đại ca, tôi cảm thấy cậu nói không đúng." Tư Mã Tiên nói. "Sai là tâm tính của người chứ không phải năng lực. Chẳng lẽ năng lực chúng ta đang dùng để giết người sẽ không là sai lầm? Tử Linh pháp sư tuy danh tiếng ác, nhưng năng lực của họ nếu dùng vào chính đạo, đối phó ma tộc, tôi cảm thấy này không có gì. Tử Linh Thánh Thần nếu đã chọn cậu làm người thừa kế, tôi cảm thấy cậu không nên bỏ qua cơ hội này. Chỉ cần chúng ta lợi dụng nó đối phó ma tộc là được rồi."

"Không thể." Hàn Vũ cuống quýt nói. "Tư Mã, đừng đề nghị vậy. Tuy anh nói có lý, nhưng dù sao Tử Linh ma pháp bị liên minh bài xích là nhân loại chúng ta chịu thiệt hại lớn. Nếu đoàn trưởng học Tử Linh ma pháp, thì sẽ không hợp với liên minh. Đoàn trưởng là con trai quang minh! Đối với Kỵ Sĩ Thánh Điện chúng ta chính là hy vọng tương lai, sau này sẽ trở thành Thần Ấn kỵ sĩ, chẳng lẽ Thần Ấn kỵ sĩ thua Tử Linh pháp sư sao?"

Trần Anh Nhi bĩu môi nói.

"Không để liên minh biết là được rồi. Có thêm năng lực thì có gì không tốt?"

Vương Nguyên Nguyên khó được phản đối ý kiến của cô.

"Tôi đồng ý lời Hàn Vũ. Dù sao chúng ta sinh hoạt trong liên minh, đoàn trưởng có thiên phú như vậy, không học Tử Linh ma pháp cũng sẽ không ảnh hưởng sự phát triển, đừng nên mạo hiểm."

Hai đối hai, ánh mắt bốn người cùng rơi trên mình Lâm Hâm.

"Đừng nhìn tôi, tôi không có ý kiến gì à. Đoàn trưởng ra quyết định gì thì tôi ủng hộ." Lâm Hâm giang hai tay về mặt bình thản.

Long Hạo Thần luôn lắng nghe lời đồng bạn, thăm gặt đầu. Tuy có đồng ý có phản đối, nhưng đều là ở phạm vi có học Tử Linh ma pháp hay không, tuyệt không xuất hiện cực đoan châm chọc.

"Mọi người đừng gấp. Giống như Hàn Vũ đã nói, tôi cũng nghĩ rằng nếu tương lai trở thành Thần Ấn kỳ sĩ, chưa chắc sẽ thua kém Tử Linh ma pháp. Tôi không định học nó, sở dĩ tôi nói ra tình huống tháp Vĩnh Hằng, là muốn nói cho các người mặc kệ có học Tử Linh ma pháp hay không, tháp Vĩnh Hằng là nơi rèn luyện tốt nhất. Tôi chém chết Ác Ma lĩnh chủ và đánh bại lão Ngũ, một kích đó có tên Tu La trảm, là ở tháp Vĩnh Hằng lần đầu rèn luyện, học được kỹ năng từ khô lâu. Hơn nữa ở trong đó rèn luyện, rất có lợi cho chúng ta tăng linh lực. Nếu vận dụng đúng tháp Vĩnh Hằng, sẽ cho chúng ta lên tới cấp sáu."

Nghe hẳn nói câu này, năm người nhìn nhau, mặt ngoài cảm động không cần nói, bên trong cũng rất cảm động.

Tháp Vĩnh Hằng liên quan đến Tử Linh pháp sư, là loại việc rất miễn cảm. Ở trong đó rèn luyện có thể gia tăng thực lực, đổi làm người khác, thậm chí chính họ, sẽ đem bí mật này nói ra sao? Mỗi người đều không thể cho ra đáp án khẳng định. Nhưng Long Hạo Thần đã kể ra bí mật cùng chung, phần vô tư này sao không khiến họ cảm động cho được?

Tư Mã Tiên tính cách ngay thẳng, lời nói cũng trực tiếp.

"Đại ca, có đoàn trưởng như cậu là may mắn của chúng tôi. Cậu yên tâm, bí mật của tháp Vĩnh Hằng sẽ chôn trong lòng chúng tôi, tuyệt không truyền ra ngoài. Cho dù là người thân thì chúng tôi cũng sẽ không nói."

Bốn người khác cũng kiên định gặt đầu. Tháp Vĩnh Hằng hiện tại trở thành bí mật của cả bọn, họ biết nó miễn cảm, bí mật này sẽ chỉ thuộc về họ.

Long Hạo Thần mỉm cười nói.

"Tốt, nếu đã vậy, tiến vào tháp Vĩnh Hằng rèn luyện là mục tiêu số một trong lúc này. Nhưng trước khi ấy, mọi người còn cần tăng cao thực lực. Tầng thứ nhất tháp Vĩnh Hằng đã thiết kế cho cường giả cấp sáu, tuy chúng ta là một đội, nhưng sau khi tiến vào gặp phải khảo nghiệm ra sao thì khó mà nói. Vì an toàn, chúng ta phải tiến bộ thực lực." Lâm Hâm mặt khổ qua nói.

"Đại ca, trang bị Huy Hoàng có mắc quá không. Cái bình thường cũng đã mất năm ngàn công huân rồi!"

Long Hạo Thần cười nói.

"Đồ tham tiền, tuy trang bị cấp Huy Hoàng giá đắt nhưng tác dụng mạnh hơn trang bị cấp linh ma nhiều. Nếu chúng ta lên tới cấp sáu, trang bị cấp linh ma trợ giúp trong việc tăng tiến rất ít. Trang bị Huy Hoàng thì có thể cho chúng ta dùng đến cấp bảy. Tuy kinh tế không để chúng ta toàn diện trang bị, nhưng mỗi người có một hai cái thì vẫn được. Hỏa Vân Tinh của anh đủ mạnh rồi, nhưng cần điều khắc thêm. Bên trung tâm giao dịch có luyện kim sư cao cấp của liên minh, lần này cũng phải thăng cấp đó."

Lâm Hâm thở dài một tiếng.

"Xem ra công huân của chúng ta không còn lại bao nhiêu.

Vương Nguyên Nguyên bực bội nói.

"Anh thật đúng là thần giữ của. Chúng ta là Săn Ma Đoàn, kiếm được công huân là vì để tăng cường chính mình. Chỉ có đổi thành chiến lực thì giá trị công huân mới có ý nghĩa. Mau, chuyển công huân qua đây."

Thánh Linh Đan không phải một lần thì có đủ. Loại đan dược cường đại này trung tâm giao dịch chỉ lưu trữ số lượng ba viên, nhưng có thể đặt mua. Đầu tiên hưởng thụ đến đan dược tăng cao, là tu vi thấp Trần Anh Nhi, Tư Mã Tiên, và mất đi tứ cảm thích hợp tu luyện linh lực Thái Nhi.

Dùng xong Thánh Linh Đan rồi, ba người trực tiếp vào trạng thái bế quan tu luyện, hấp thu để tăng cường tu vi của mình.

Bình thường hấp thu được lực của Thánh Linh Đan cần bảy ngày. Mà Long Hạo Thần hạn định cho họ bế quan nửa tháng, cố gắng lĩnh ngộ linh lực tăng cao và tu vi. Tiếp đến một tháng, đặt mua bốn viên Thánh Linh Đan cũng trước sau đến nơi. Ngoài tòa nhà treo bảng: đang bế quan, xin đừng làm phiền. Bảy người Săn Ma Đoàn số hai mươi một cấp hiệu trừ Long Hạo Thần ra, tất cả đều tiến vào trạng thái bế quan.

Long Hạo Thần cũng bế quan, nhưng hắn không dùng Thánh Linh Đan. Nguyên nhân rất đơn giản, linh lực của hắn trong thời gian này đã tới đỉnh cấp năm, có thể trùng kích bình cảnh cấp sáu. Viên Thánh Linh Đan này phải đợi hắn đột phá rồi mới dùng.

Theo thời gian tiếp xúc nhiều, Long Hạo Thần càng phát hiện Giai Diệu Vĩnh Hằng cường đại. Tuy cho đến bây giờ, hắn chỉ có thể cảm giác được tác dụng nằm ở phụ trợ. Nhưng hắn mơ hồ cảm giác ra đây là bởi vì tu vi của mình không đủ, không thể hoàn toàn khám phá năng lực Giai Diệu Vĩnh Hằng.

Cho dù là vậy, hiệu quả của Giai Diệu Vĩnh Hằng như cũ siêu mạnh. Có trang bị mạnh như vậy, quang nguyên tố xung quanh thân thể Long Hạo Thần luôn bảo trì độ nồng gấp ba lần. Thần kỳ là, Giai Diệu Vĩnh Hằng sẽ trực tiếp chiết xuất quang nguyên tố, khiến Long Hạo Thần tu luyện nhanh gấp mấy lần. Lại thêm Quang nguyên tố tinh linh Nhã Đình tăng phúc, hắn có thể khẳng định, tốc độ tu luyện của mình ít nhất nhanh gấp ba kỳ sĩ bình thường. Nếu không, hắn sẽ không trong thời gian ngắn ngủi hơn một tháng, đem nội linh lực từ ba ngàn bảy tăng lên tới bốn ngàn. Hơn nữa lần này bắt đầu trùng kích bình cảnh cấp sáu.

Tạm thời không mua trang bị, bởi vì còn chưa tới lúc dùng, trước tăng tu vi càng quan trọng hơn. Trong mấy lần gian nan chiến đấu, thành viên Săn Ma Đoàn số hai mươi một cấp hiệu tăng cao tu vi, trong đó Thái Nhi khi dùng Thánh Linh Đan rồi, nội linh lực đã tăng lên tới ba

ngàn bảy trăm, thêm vài tháng là có thể giống như Long Hạo Thần, trùng kích bình cảnh. Cho dù yếu như Trần Anh Nhi, có Thánh Linh đan trợ giúp, nội linh lực cũng khoảng bàn ngàn hai trăm. Công huân chỗ tốt lần đầu tiên hoàn toàn hiện ra. Tân Săn Ma Đoàn giống như họ có thể mua được bảy viên Thánh Linh Đan thật sự quá ít. Đương nhiên hiện tại còn có một, đó là Săn Ma Đoàn số bốn cấp sĩ ôm đùi vô cùng thành công. Họ cũng đang bế quan. Khi đám Long Hạo Thần đặt mua Thánh Linh Đan thì hai tháng sau họ cũng đặt mua sáu viên. Đồng thời hiện tại họ không phải là số bốn cấp sĩ, mà là Săn Ma Đoàn số hai mươi hai cấp hiệu.

Vốn mấy người ở tu vi cấp bốn, thông qua nhiệm vụ Sợ Hãi Bi Khiếu Động, thực lực tăng猛 lớn, rốt cuộc trong lúc bế quan xông lên cấp năm bậc một, sau đó lại dùng Thánh Linh Đan tiếp tục bế quan, khiến thực lực của Săn Ma Đoàn số hai mươi hai cấp hiệu mạnh hơn nhiều. Chỉ tính thực lực thì không thua gì đám Long Hạo Thần.

Nháy mắt đã trôi qua ba tháng. Thành viên Săn Ma Đoàn số hai mươi một cấp hiệu bế quan trước sau xuất quan. Linh lực bọn họ đều đạt đến trình độ cao.

Sau ba tháng bế quan, nội linh lực của Thái Nhi tăng lên tới ba ngàn tám trăm năm mươi. Hàn Vũ ba ngàn sáu trăm bảy mươi, Tư Mã Tiên dựa vào ưu thế nội linh lực bẩm sinh tám mươi, tốc độ tăng cao cực lớn, không ngờ đạt tới ba ngàn năm trăm. Vương Nguyên Nguyên so với Tư Mã Tiên cao hơn chút, ba ngàn năm trăm sáu mươi. Lâm Hâm ba ngàn sáu trăm sáu mươi. Trần Anh Nhi cũng tăng tới ba ngàn ba trăm hai mươi. Trong đội đều đạt tới trên cấp năm bậc bảy.

Nhưng trong ba tháng, Long Hạo Thần như cũ không thể đột phá cấp sáu, quanh quẩn đỉnh cấp năm.

Đương nhiên đây không phải tại hắn không nỗ lực, mà là bởi vì trong ba tháng, tinh lực của hắn bị phân tán. Mỗi khi Long Hạo Thần tiến nhập trạng thái tu luyện, ký ức hắn tiếp thu trong tháp Vĩnh Hằng sẽ tự nhiên

hiện ra trong đầu, bức bách hấn đi lĩnh ngộ thứ hấn không muốn. Nếu không lĩnh ngộ, hấn không có cách nào tĩnh tâm tu luyện.

Long Hạo Thần đương nhiên không muốn học tập Tử Linh ma pháp, bởi vậy mới đầu một tháng bế quan, hấn gần như là đấu tranh với ký ức của mình.

Rốt cuộc hấn vẫn là khuất phục. Bởi vì nếu hấn không lĩnh ngộ Tử Linh ma pháp, sẽ không thể tu luyện, không cách nào trùng kích bình cảnh. Đột phá bình cảnh cần tập trung hết sức, có ký ức quấy rối, sao hấn có thể tập trung tinh thần?

Không còn cách nào khác, Long Hạo Thần chỉ có thể miễn cưỡng nhận hiện thực. May mắn ký ức tháp Vĩnh Hằng không ép hấn quá đáng, chỉ cần hấn lĩnh ngộ một kỹ năng hoặc một ít ảo diệu, ký ức sẽ không xuất hiện một đoạn thời gian. Xem ra là muốn hấn tự lĩnh ngộ. Long Hạo Thần chưa từng nghĩ tới có ngày ký ức của mình trở thành một vị lão sư nghiêm khắc. Nhưng hấn có biện pháp gì chứ? Không thể phản kháng, chỉ đành nhận.

Tháng thứ hai hấn có thể kiên nhẫn trùng kích bình cảnh. Nhưng cấp năm đột phá cấp sáu khó khăn đúng là kinh khủng. Trong Thánh Dẫn Linh Lô, cảm giác linh khiếu gần hình thành, nhưng luôn sai một bước.

Long Hạo Thần chỉ có thể không ngừng tích góp, trùng kích, lại tích góp, lại trùng kích. Nhưng như cũ bình cảnh không thể đột phá.

Đến tháng thứ ba, linh khiếu còn chưa hình thành, nhưng Thánh Dẫn Linh Lô của Long Hạo Thần dường như sắp tiến hóa, khiến trong thân thể hấn xuất hiện hỗn loạn một đoạn thời gian. Sau đó Thánh Dẫn Linh Lô cách tiến hóa chỉ kém một bước, hiển nhiên cần hấn đột phá cấp sáu mới có thể hoàn thành.

Có thể nói mấy ngày nay Long Hạo Thần bị lặn qua lặn lại, nhưng cũng không thể nói là toàn chuyện xấu. Tốc độ tăng tu vi của hấn đúng là mau, nhưng cũng chính vì vậy, không đủ vững chắc. Qua ba tháng bế

quan, linh lực bản thân đã hoàn toàn ổn định, linh lực càng củng cố, các loại năng lượng trong cơ thể cũng được điều chỉnh đúng mức.

Không phải nói tu vi tới bình cảnh thì không thể tiếp tục tăng lên. Nếu không đột phá được bình cảnh, tu luyện đến linh lực sẽ tự động tán đi. Nhưng đối với Long Hạo Thần thì không phải vậy, tự hã không hấp thu được, không có nghĩa là trong người Quang nguyên tố tinh linh, Lam Vũ, Quang Phù Dung không hấp thu! Cho nên ba tháng này xem như chúng nó được lợi. Nhưng hiển nhiên hai thứ đó muốn tiến hóa lần nữa không phải trong một sớm một chiều.

Long Hạo Thần đang tu luyện, Hạo Nguyệt thì tiến vào ngủ say. Nó ăn không ít ma tinh, lúc trước luôn khống chế chứ không tiêu hóa hấp thu. Hiện tại có thời gian nghỉ ngơi, đương nhiên nó có thời gian thăng cấp.

Nhưng cùng lúc đó, họ không thể không kết thúc bế quan. Thập nhiệm vụ Săn Ma Đoàn truyền đến tin tức khẩn cấp, cường chế nhiệm vụ chiến tranh. Tất cả Săn Ma Đoàn ở lại thánh thành toàn bộ bị cường chế tham gia. Nếu không tham gia, Săn Ma Đoàn cấp hiệu bị khấu trừ mỗi người một vạn công huân làm trừng phạt. Săn Ma Đoàn càng cao cấp thì bị trừ công huân càng nhiều.

Nhiệm vụ chiến tranh khẩn cấp như vậy rất ít xuất hiện. Chỉ có khi liên minh gặp nguy cơ cực lớn, thập nhiệm vụ mới tuyên bố nhiệm vụ cường chế mạnh như vậy, nếu không tham gia thì trả cái giá khá đắt.

Đám Long Hạo Thần tuy hiện tại có đầy đủ khoản đóng phạt, nhưng đây là cần phạt tới sáu vạn công huân! Tuy không tính Phụ Trợ kỵ sĩ Hàn Vũ bên trong, nhưng bọn họ tuyệt không muốn chút nào.

Sau khi cùng đồng bạn thảo luận, Long Hạo Thần đến thập nhiệm vụ nhận nhiệm vụ này. Thập nhiệm vụ cho tất cả Săn Ma Đoàn ba ngày nghỉ ngơi hồi phục. Cụ thể nội dung nhiệm vụ và chi tiết thì sẽ công bố cho tất cả.

Bảy người Săn Ma Đoàn số hai mươi một cấp hiệu đều tụ tập trong đại sảnh tòa nhà.

Tư Mã Tiên nhe răng cười nói.

"Nhiệm vụ chiến tranh thật tốt. Lão tử tu vi mới tăng không ít, vừa lúc đem đám nhóc ma tộc trút khí lực." Nói xong gã còn làm động tác khoe cơ bắp.

Long Hạo Thần nói.

"Mọi người đều đến đủ, vậy chúng ta liền xuất phát. Lâm Hâm, trước mắt tổng số công huân của chúng ta là bao nhiêu?"

Lâm Hâm không cần tra xét, trực tiếp nói.

"Còn có hai mươi sáu vạn bốn ngàn tám trăm hai mươi ba. Tôi đem một ít ma tinh và thi thể ma tộc chúng ta không cần bán đi, cho nên lại tăng một ít công huân."

Long Hạo Thần gật đầu.

"Tốt, chúng ta đi trung tâm giao dịch. Phải chấp hành khẩn cấp nhiệm vụ chiến tranh, lần này chỉ sợ nguy hiểm không chênh lệch so với nhiệm vụ Sợ Hãi Bi Khiếu Động bao nhiêu. Mọi người không cần tiết kiệm tiền, chúng ta chỉ cần để lại mười vạn công huân để tăng cấp Săn Ma Đoàn là đủ rồi. Còn hơn mười vạn công huân, hôm nay tranh thủ xài hết đi. Đến trung tâm giao dịch rồi, các người tự xem mình cần tang bị, chỉ giới hạn cấp Huy Hoàng, ưng ý cái nào thì lập tức báo Lâm Hâm, không cần cho tôi biết, trực tiếp mua. Lâm Hâm, anh phụ trách kiểm soát, ít nhất phải khiến mỗi người có thể gia tăng một trang bị cấp Huy Hoàng, trong lúc này không thể tiết kiệm. Chính anh cũng cần mua, rõ rồi chứ?"

"Vâng, đoàn trưởng!" Trừ Thái Nhi ra, năm người kia đồng thời cao giọng nói.

Mua cường đại trang bị ai không muốn! Mười sáu vạn công huân, coi như là trang bị cấp Huy Hoàng, cũng đủ mua mười tinh phẩm. Đây chính là chỗ tốt của công huân.

Nhận nhiệm vụ rồi, Long Hạo Thần quyết định trước đi mua trang bị là lựa chọn chính xác. Cần trang bị hiển nhiên không chỉ có Săn Ma Đoàn bọn họ, đội khác cũng nhất định trước khi làm nhiệm vụ tăng cường chính mình. Đi sớm thì có thể chọn thứ thích hợp chính mình.

Vừa đi hướng trung tâm giao dịch Long Hạo Thần vừa hỏi Lâm Hâm.

"Đan dược lưu trữ thế nào?"

Lâm Hâm cười hì hì nói.

"Vô cùng sung túc. Đại Hồi Linh Đan có bốn mươi hai viên, Thị Huyết Đan và Bạo Linh Đan mỗi thứ hai mươi lăm. Còn có lúc trước tôi chế ra hai loại đan dược, một cái là Đại Lực Đan, một cái khác khá dữ. Là tôi dùng ma tinh Đại Ác Ma làm nguyên liệu chủ yếu, làm ra Liên Thể Tăng Linh Đan. Liên Thể Tăng Linh Đan có thể khiến người dùng linh lực trong nháy mắt liên tiếp cùng một chỗ, trong quá trình rút linh lực cho nhau, mau chóng chuyển hóa thành thuộc tính của người phóng linh lực. Hiệu quả tựa như đòn liên thể của kỵ binh Đại Ác Ma. Nhưng thời gian kéo dài không quá ba mươi giây, hơn nữa rất phí tài liệu. Tôi chỉ luyện được hai bộ, mỗi cái bảy viên, có thể cho chúng ta ứng biến hai lần. Dựa vào thực lực hiện tại của chúng ta, bảy người liên thể hợp lực, linh lực chắc hơn hai vạn, có thể đựng độ cường giả cấp tám."

Long Hạo Thần nghi hoặc nói.

"Nhưng sau khi dùng Liên Thể Tăng Linh Đan, người phóng thích linh lực nếu không chịu nổi khổng lồ linh lực trùng kích thì sao?"

Lâm Hâm đắc ý nói.

"Việc này tôi đã nghĩ qua, cho dù là vấn đề Ác Ma tộc không thể giải quyết, tôi có thể dùng đan dược xử lý xong. Việc này liên quan đến liên hợp dùng dược. Người phụ trách phóng linh lực, khi dùng Liên Thể Tăng Linh Đan đồng thời còn cần dùng một Đại Lực Đan, đem thân thể biến cường tráng có thể thừa nhận trùng kích linh lực đương nhiên cũng mạnh hơn. Lại thêm Liên Thể Tăng Linh Đan không phải đem linh lực bảy người toàn bộ tụ tập đến một người. Phụ trách phóng kỹ năng có thể dựa theo tình huống thân thể, quyết định tiếp thu nhiều ít. Ví dụ lấy năng lực của đại ca, dùng Đại Lực Đan của tôi xong, có thể thừa nhận khoảng một vạn linh lực. Đối phó cấp tám là tôi nói bảy vạn, nhưng đựng độ cấp bảy thì vấn đề không lớn."

Nhìn ý đặc ý, Long Hạo Thần cũng bật cười.

"Xem ra anh tự kỷ là có nguyên nhân. Tuy tôi không muốn khen, nhưng không thể không nói, anh thật là thiên tài."

"Oa ha ha, đó là đương nhiên." Quả nhiên, có người được đến khích lệ liền đặc ý mất hình tượng.

Tư Mã Tiên cảm vào nói.

"Có dược ca, chú ý hình tượng, Lý Hình đến."

"A? Hình nhi, Hình nhi đâu?" Lâm Hâm lập tức thu liễm, lúc trước huênh hoang không ai bì nổi bỗng chốc biến thành ngoan ngoãn nghe lời. Lén la lén lút nhìn xung quanh, tìm hình bóng Lý Hình.

Lại nói, quan hệ giữa Lâm Hâm và Lý Hình qua mấy tháng coi như đã xác định rồi. Tuy hai người bởi vì đều đi bế quan, thời gian gặp mặt không nhiều. Nhưng Lâm Hâm dựa vào trái không cần mặt, phải da mặt dày, thần công cường đại "chai mặt", cuối cùng khiến Lý Hình thừa nhận thân phận hai người. Nhưng cũng đem đến cho Lâm Hâm một chứng bệnh, sợ vợ! Gặp phải Lý Hình, y tựa như chuột thấy mèo, không biết có phải là di chứng bị Lý Hình cường hôn. Nhưng có thể khẳng định là y rất

tốt với Lý Hình, lén nhét cho Lý Hình không ít đan dược. Nhưng Lý Hình không muốn lợi dụng y, mỗi lần đều đưa công huân tương ứng.

"Ta sát! Lão trọc, dám gạt tôi, coi chừng có ngày lão tử cho ông ăn thuốc giả!?" Lâm Hâm không tìm được Lý Hình, nổi giận quát Tư Mã Tiên.

Tư Mã Tiên cười gian nói.

"Tùy cậu, ai, tôi có nghe Lý Hình nói, cô ấy ghét nhất người không hiểu nhiều biết rộng. Thích thanh niên giống đoàn trưởng chúng ta, tâm lương thiện, nội tâm quang minh, làm người tốt bụng."

Lâm Hâm hừ hai tiếng.

"Đó chẳng phải là đang nói tôi sao?"

Tư Mã Tiên nói.

"Nhưng cậu có từng nghe, có câu gọi là miệng người đời trăm lời nói. Nếu cậu muốn cho tôi ăn thuốc giả, ai, nói không chừng tôi chỉ có thể đi tìm Lý Hình trò chuyện. Nhìn bộ dáng cậu hào hoa thế này, cậu nói, nếu tôi cải biên ra cậu có mấy bạn gái cũ, Lý Hình có tin hay không?"

"Ông...Tốt, coi như ông giỏi, ca thua." Lâm Hâm vẻ mặt bi phần nghiêng đầu, không thêm để ý Tư Mã Tiên nữa.

Mấy người khác thấy y như vậy, đều bật cười.

"Lại nói, đại ca, hôm trước Lục Hi nghe tôi bảo có thể luyện Liên Thể Tăng Linh Đan, nói muốn mua một bộ, ra giá một ngàn công huân, tài liệu tự chuẩn bị. Cậu xem, tôi nên đồng ý hay không?"

Long Hạo Thần nói.

"Anh luyện đan dược này cần thời gian bao lâu?"

Lâm Hâm nói.

"Khoảng mười ngày. Chúng ta từ thánh thành đi tiền tuyến chắc là ngồi xe ngựa, vậy là đủ rồi. Nhưng tôi không đảm bảo thành công."

Long Hạo Thần gật đầu, nói.

"Vậy cứ thử đi."

Trên chiến trường lực lượng cá nhân rất nhỏ bé. Thêm một đội quen thuộc cùng bên ta trông chừng lẫn nhau, vậy sẽ gia tăng sinh tồn của hai đội. Hơn nữa nhóm Lục Hi qua ba tháng bế quan, thực lực có tiến bộ lớn. Tuy không thể so với đám Long Hạo Thần, nhưng xét thấy bên Long Hạo Thần chưa có người đột phá cấp sáu, cho nên trên thực tế chênh lệch giữa hai đội kéo lại gần một ít. Đương nhiên đây là nếu đám Long Hạo Thần không mua trang bị.

Trong lúc họ nói chuyện đã đến trung tâm giao dịch. Vào cửa rồi, bảy người trực tiếp lên tầng hai. Tầng một tuy cũng có trang bị Huy Hoàng nhưng số lượng quá ít. Trong tầng hai ít nhất hơn một nửa bán ra đều là cấp Huy Hoàng. Chỉ là số tiền tầng hai nhiều hơn tầng một.

Dựa vào lệnh bài cấp hiệu, bảy người thông qua thủ vệ tầng hai. Vì tiết kiệm thời gian, bảy người chia nhau ra tìm trang bị thích hợp mình. Bởi vì mỗi người cần bổ sung tang bị không giống nhau. Trong đó không cần trang bị là Trần Anh Nhi. Từ có bốn mạng triệu hoán thú Mạch Đâu rồi, năng lực chủ yếu của cô là đến từ Mạch Đâu. Mà muốn tăng thuộc tính sủng vật, cô cũng không cần làm gì. Chỉ cần tăng linh lực bản thân. Bởi vậy, cô chỉ cần tìm trang bị có thể tăng cao linh lực, ổn định tinh thần lực, thêm vào năng lực phòng ngự.

Mà cần bổ sung trang bị thì là Vương Nguyên Nguyên và Tư Mã Tiên. Tư Mã Tiên ở trong đội phát huy tác dụng hoàn toàn là loại hình chiến sĩ, tuy hiện tại còn mặc áo choàng mục sư. Vương Nguyên Nguyên cũng chưa từng mặc giáp, trang bị chân chính cũng chỉ có Cự Linh Thần tẩm thuốc. Tương đối mà nói, Hàn Vũ và Lâm Hâm yêu cầu trang bị không quá cao, có thích hợp thì lấy, không có cũng không sao.

Hỏa Vân Tinh của Lâm Hâm đã mời đại sư luyện kim chuyên môn tiến hành cải tạo, biến thành pháp trượng hỏa thuộc tính cấp đỉnh Huy Hoàng. Y có tiền hơn trước, áo choàng trên người cũng là cấp linh ma.

Cùng đồng bạn tách ra, Long Hạo Thần ôm Thái Nhi đi dạo tầng hai. Trung tâm giao dịch mỗi tầng đều chia làm hai bộ phận. Gồm chính trung tâm giao dịch bán trang bị, vật phẩm, và săn ma giả tự bán trang bị, vật phẩm.

Long Hạo Thần trước nhìn thương phẩm do trung tâm giao dịch bán ra. Hắn định trước chọn cho Thái Nhi một nội giáp.

Vũ khí của Thái Nhi không cần đổi, dao găm ám kim có năng lực phá giáp, bản thân nó đã là trang bị cấp Huy Hoàng. Tay trái thì tùy thời có thể dùng Luân Hồi kiếm, tùy ý muốn gia tăng vũ khí hay không. Nhưng phương diện phòng ngự là điểm yếu của Thái Nhi.

Thấy hắn đi tới quầy, lập tức có nhân viên công tác của trung tâm giao dịch đón chào, cung kính nói.

"Chào ngài, xin hỏi có thể giúp gì cho ngài?"

Long Hạo Thần ngẫm nghĩ, nói.

"Tôi muốn mua nội giáp cấp Huy Hoàng dành cho thích khách, và loại trang sức hợp với thích khách."

Nhân viên công tác gật đầu, nói.

"Xin ngài chờ chút."

Nói xong gã xoay người vào trong, lát sau đem ra quyển sổ.

"Tôn kính săn ma giả, tôi vừa mới tra xong, tầng này có nội giáp phù hợp yêu cầu của ngài tổng cộng gồm bốn cái, trang sức có ba cái. Mời ngài tuyển chọn."

Gã vừa nói vừa mở ra quyển sổ, lật đến trang cố định, bên trong có giới thiệu tường tận nội giáp và trang sức.

Long Hạo Thần nắm tay Thái Nhi, vừa xem giới thiệu vừa viết trong lòng bàn tay nàng.

Bốn nội giáp có đặc điểm riêng, phương diện trọng điểm không giống nhau. Bộ thứ nhất lấy tăng linh lực làm chủ, nhưng thích hợp thích khách có hỏa thuộc tính. Bên trên khảm bảo thạch hỏa thuộc tính.

Thuộc tính của Thái Nhi rất đặc biệt. Nàng không phải thuộc tính nguyên tố bình thường, nói chính xác thì hẳn là thuộc tính sát diệt, thậm chí là thuộc tính tử vong. Đây chắc là Luân Hồi kiếm cải tạo lại nàng. Cho nên nội giáp hỏa thuộc tính không thích hợp nàng.

Trong ba cái thì cũng có một giống vậy, trực tiếp bị từ bỏ.

Còn lại hai cái, một là tăng cường phòng ngự, có thể phóng ra linh lực hộ thể, lực phòng ngự sánh bằng với nguyên tố hộ thuẫn. Hơn nữa còn kèm theo một kỹ năng tên kiên cố, nội giáp bảo vệ ngực, bụng, sau lưng yếu hại, đủ thừa nhận ba đợt công kích của cường giả cấp sáu mà không đến mức chịu tổn hại.

Còn cái khác thì nghiêng về tính công kích của thích khách, có hiệu quả cường thế tụ linh. Tuy phương diện thuộc tính chỉ có cái này, nhưng có thể trở thành trang bị Huy Hoàng, có thể thấy hiệu quả mạnh mẽ của tụ linh. Ít nhất có thể giúp thích khách tăng lực công kích gấp hai, ba.

Long Hạo Thần đem tác dụng hai trang bị nói cho Thái Nhi xong, hai người ý kiến xung đột. Long Hạo Thần đương nhiên nghiêng về bộ giáp phòng ngự không sai, Thái Nhi thì chọn tụ linh giáp.

Bởi vì Thái Nhi không thể nghe cũng không thể nói, giữa hai người giao lưu chỉ có thể không ngừng viết chữ trong tay. Đang lúc họ tranh luận thì đột nhiên sau lưng vang lên thanh âm ôn hòa.

"Xin hỏi, là Long Hạo Thần đoàn trưởng phải không?"

Long Hạo Thần bản năng xoay người, chỉ thấy sau lưng mình là một thanh niên. Đường nhiên thanh niên này lớn tuổi hơn hẳn nhiều, thoát nhìn khoảng hai mươi bảy, hai mươi tám tuổi.

Thanh niên dáng người cao to, cao hơn Long Hạo Thần một cái đầu. Tuy hiện tại Long Hạo Thần chưa hoàn toàn phát dục, nhưng thân cao cũng gần một mét tám. Chính là nói thanh niên này cao cỡ Tư Mã Tiên.

Nhưng y không có khí thế hùng hổ như Tư Mã Tiên. Vai rộng lưng dài, sống lưng thẳng tắp, mang vài phần hơi thở ôn hòa nho nhã.

Cùng Long Hạo Thần đứng chung một chỗ, muốn ngang bằng bộ dáng đẹp trai của hắn thì có chút khó, nhưng vị này tuyệt đối có thể nói dáng vẻ hiền lành. Khuôn mặt hơi tròn, ánh mắt nhu hòa, vừa nhìn đã cho người khác cảm giác chân chất.

"Chào, anh là?" Long Hạo Thần nghi hoặc hỏi.

Thanh niên chân thành nói.

"Tôi là đoàn trưởng Săn Ma Đoàn số tám cấp hiệu, tôi tên Trương Phóng Phóng. Chào hai vị. Long đoàn trưởng, có thể cùng cậu nói mấy câu không?"

Nghe đến chữ số tám cấp hiệu, Long Hạo Thần bản năng nhú mày. Sự việc đã qua ba tháng, chẳng lẽ nói hôm nay vị này đến tìm phiền phức? Nhưng cũng khó trách, dù sao là mười vạn công huân! Đối lại là ai cũng không trấn định được.

"Thì ra là Trương đoàn trưởng, chào anh, tôi là Long Hạo Thần. Xin cứ nói đi." Tuy Long Hạo Thần trong lòng hơi đoán được nhưng thái độ lễ phép. Mặc kệ giữa hai bên có hiềm khích gì, dù sao mọi người đều là Săn Ma Đoàn.

Trương Phóng Phóng nói.

"Hôm nay tôi đến là để xin lỗi Long đoàn trưởng. Các người còn chưa tới!"

Câu cuối là kêu người sau lưng y. Trong chớp mắt, khuôn mặt chất phác có vài phần uy nghiêm.

Hai người có chút không cam lòng đi tới trước mặt Trương Phóng Phóng. Nhìn thấy Long Hạo Thần, hai người này sắc mặt biến khó coi. Đó chẳng phải là lão Ngũ, lão Lục của Săn Ma Đoàn số tám cấp hiệu sao.

Trương Phóng Phóng dùng ánh mắt ra hiệu, hai người khom lưng hành lễ với Long Hạo Thần. Lão Ngũ cười khổ nói.

"Xin lỗi, Long đoàn trưởng, chúng tôi không nên lừa gạt. Chúng tôi sai rồi, xin hứa về sau sẽ không xảy ra chuyện như vậy nữa, xin cậu tha thứ cho."

Long Hạo Thần lắc đầu, nói.

"Sự việc đã qua. Hơn nữa là các người chịu thiệt thòi, sao có thể để hai vị đến xin lỗi."

Trương Phóng Phóng nói.

"Không, nhất định phải xin lỗi. Vốn đã muốn đến quấy rầy Long đoàn trưởng lâu rồi, nhưng nhìn thấy cửa nhà các người treo biển bề quan, cho nên mới chờ tới bây giờ. Còn về họ thua công huân, đó là trường phạt đúng tội. Nhưng cũng lỗi tại tôi, không quản lý tốt bọn họ. Làm đoàn trưởng, tôi không thể xem như vô trách nhiệm. Lần nữa hướng Long đoàn trưởng tạ lỗi." Nói xong y cũng thấp người hành lễ, hơn nữa so với lão Ngũ, lão Lục nghiêm túc hơn nhiều, cúi đầu chín mươi độ.

Thái độ bày ra, trong lòng Long Hạo Thần ẩn tượng Săn Ma Đoàn số tám cấp hiệu có biến đổi không nhỏ. Hắn vội vàng tiến lên đỡ lấy Trương Phóng Phóng nói.

"Trưởng đoàn trưởng, anh đừng làm vậy, mọi chuyện đã qua."

Trưởng Phóng Phóng thẳng sống lưng, thở dài một tiếng, nói.

"Nói ra không sợ Long đoàn trưởng cười, đội Săn Ma Đoàn chúng tôi chỉ sợ coi như trong lịch sử Săn Ma Đoàn xui xẻo nhất. Ban đầu lúc chúng tôi mới lập đoàn không lâu, gặp phải tiền bối Săn Ma Đoàn lừa gạt, tựa như hai người kia từng làm, suýt khiến đoàn tan vỡ. Sau đó rất không dễ dàng đi lên quỹ đạo, rồi lại xảy ra chuyện lần này. Nói thật, có mấy lần tôi muốn từ bỏ vị trí đoàn trưởng này. Nhưng cùng đồng bạn ở chung thời gian lâu, mọi người đều có cảm tình, sao có thể nói bỏ là bỏ? Giữ mình trong sạch chứ đừng hùa theo người, tôi đã dạy dỗ lại bọn họ."

Long Hạo Thần kinh ngạc. Thì ra họ cũng từng bị lừa. Tuy hắc ấn tượng không tốt với lão Ngũ, lão Lục, nhưng vị Trưởng đoàn trưởng này khiến hắc có hảo cảm. Nếu là một mình hắc, nói không chừng sẽ đem công huân thẳng được trả lại. Nhưng hiện tại hắc cũng là đoàn trưởng một đội Săn Ma Đoàn, phải quan tâm lợi ích và suy nghĩ của đồng bạn, cho nên nói không nên lời.

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 113

Thay Trang Bị, Cấp Huy Hoàng

Trương Phóng Phóng không phải loại người mưu mô, thấy Long Hạo Thần vẻ mặt do dự, hào sảng nói.

"Chuyện lần này tuy tạo thành mâu thuẫn sửa hai Săn Ma Đoàn chúng ta, nhưng cũng không hoàn toàn là chuyện xấu. Chẳng phải khiến tôi quen biết thanh niên tài tuấn như Long đoàn trưởng sao? Nhiệm vụ chiến tranh sắp bắt đầu, chúng ta đều là Săn Ma Đoàn cấp hiệu, nói không chừng sẽ bị phân phối đến nhiệm vụ giống nhau, khi ấy hy vọng Long đoàn trưởng vứt bỏ hiềm khích lúc trước, mọi người cùng nhau sát cánh đối phó ma tộc."

Long Hạo Thần cười gật đầu nói.

"Nhất định. ma tộc là kẻ thù chúng của chúng ta."

Trương Phóng Phóng lần nữa hướng Long Hạo Thần gật đầu, mang theo hai đồng bạn rời đi.

Xem bóng lưng y rời đi, Long Hạo Thần thầm suy nghĩ. Tinh thần lực của hắn khác với người thường, quan sát cảm giác nhạy bén hơn người khác. Hắn có thể cảm giác ra vị Trương đoàn trưởng này không hề cố ý làm ra vẻ, là thật lòng xin lỗi. Người này không đơn giản! Tấm lòng bao la. Nhưng qua năm năm vẫn như cũ dừng lại ở cấp hiệu, xem ra thật sự không may mắn lắm.

Nếu lần này trong nhiệm vụ chiến tranh có thể giúp y một phen, xem như giúp đỡ lẫn nhau.

"Đại ca, sao chúng ta phải xin lỗi! Cho dù chúng ta làm không đúng, nhưng thắng nhóc đó cũng thắng mười vạn công huân rồi, thiếu nợ vừa mới trả không lâu." Lão Ngũ không phục nói với Trương Phóng Phóng.

Trương Phóng Phóng trầm sắc mặt.

"Lão Ngũ, còn dám nói sao. Hai người khiến tôi nên nói sao đây? Mười vạn công huân, các huynh đệ vất vả lắm mới kiếm được! Vị Long đoàn trưởng đó không đơn giản. Các người nhớ kỹ, ân oán lúc trước phải quên hết đi. Lập tức làm nhiệm vụ chiến tranh, tuy loại nhiệm vụ khẩn cấp này rất nguy hiểm, nhưng cũng có lợi khá lớn."

Lão Ngũ còn muốn nói cái gì đã bị lão Lục kéo lại.

"Đại ca nói đúng, vị Long đoàn trưởng đó không đơn giản. Nhìn bề ngoài sợ rằng không tới hai mươi tuổi, lại có thể chính diện đánh bại anh. Hơn nữa anh đã dốc hết sức lực, hãn thắng cũng là quang minh chính đại. Đây tuyệt đối là thực lực cách biệt. Theo tôi thấy, hãn ít nhất là tu vi đỉnh cấp năm. Cho dù không đột phá cấp sáu, dựa vào Quang nguyên tố tinh linh, trong sân ma giả lần này họ cũng đứng đầu. Kỵ sĩ như vậy, cho hãn đủ thời gian trưởng thành, sức mạnh nhất định tăng ào ào."

Trương Phóng Phóng khẽ thở dài nói.

"Nếu các người sớm có ánh mắt, tìm hiểu lai lịch người ta, không tới mức thua thê thảm như vậy. Tôi cố ý hỏi thăm tình hình Long đoàn trưởng này. Hãn chính là quán quân cá nhân đợt thi đấu tuyển chọn. Đội hãn dẫn dắt cũng đứng hàng đầu thi đấu đồng đội. Hơn nữa họ chưa hoàn thành bất cứ nhiệm vụ chính thức nào của Sân Ma Đoàn, đã có thể thắng lên cấp hiệu. Chỉ ba điều này, các người không nên khiêu khích người ta. Nên buông thì phải buông. Dù sao chúng ta xui xẻo không chỉ một, hai lần."

Lão Ngũ và lão Lục đều cúi đầu. Mắt lão Ngũ có chút đỏ.

"Đại ca, tôi sai rồi. Là lỗi tại tôi mới khiến đoàn đội rơi vào tình cảnh khó khăn như vậy, tôi thật xin lỗi mọi người. Tôi..."

Trương Phóng Phóng tuổi thật nhỏ hơn lão Ngũ một chút, nhưng y rất là đại ca vỗ bả vai lão Ngũ.

"Sự việc đều đã xảy ra, chẳng lẽ trách móc anh thì công huân của chúng ta sẽ trở về? Tôi chỉ hy vọng sau này anh làm việc đừng lỗ mãng nữa, coi như mua bài học đi. Chúng ta đi thôi."

Thải Nhi rốt cuộc vẫn không thể thuyết phục Long Hạo Thần. Hắn khó được cố chấp, cuối cùng Thải Nhi vẫn là mua áo giáp kiên cố, tiêu phí tám ngàn công huân. Tiếp đó lại vì Thải Nhi mua một trang bị cấp Huy Hoàng tên là vòng cổ có thể ẩn thân.

Vòng cổ ẩn thân có thể hoàn mỹ che giấu hơi thở của người đeo, hơn nữa vận vẹo không gian, sản sinh hiệu quả ẩn thân.

Chính Thải Nhi không thể chân chính ẩn thân, nàng thường nhờ vào địa hình che giấu thân thể mình. Ẩn Thân Thuật có thể chân chính núp trong không gian, thậm chí xuyên qua không gian, cần phải có tu vi cấp bảy mới học được. Vòng cổ ẩn thân này không cần nói, tăng rất lớn năng lực sinh tồn trên chiến trường cho nàng, phối hợp với năng lực của nàng, hoàn mỹ ẩn giấu.

Vòng cổ là trang bị trang sức, so với nội giáp càng thêm hiếm có, tiêu phí khoảng một vạn hai ngàn công huân mới mua được. Đến tận đây, một mình Thải Nhi dùng hai vạn công huân tăng cường thực lực. Tựa như Long Hạo Thần đã đoán, trong trung tâm giao dịch ngày càng nhiều sản phẩm giả. Đồ bên chính phủ không thay đổi giá, nhưng giá giao dịch giữa sản phẩm giả bởi vì nhân số tăng nhiều mà nâng cao giá hàng.

Lâm Hâm không biết mua cái gì, lúc này lại thành người bán. Hơn nữa người mua đồ của y nhiều nhất trong tầng hai trung tâm giao dịch.

Long Hạo Thần không định mua cái gì, mang theo Thái Nhi đi qua xem y.

Lâm Hâm vẫn làm nghề cũ, bán dược, hơn nữa bán không rẻ chút nào. Dược phẩm chủ lực có vài loại, Bích Ngọc Hộ Thể Hoàn, cũng chính là tên y tạm gọi: thuốc tăng lực, có thể tăng năm trăm ngoại linh lực. Còn có hai loại Bạo Linh Đan và Hồi Linh Đan.

Bởi vì có Đại Hồi Linh Đan và Đại Lực Đan, những đan dược khác đều bị đám Long Hạo Thần bỏ qua. Còn về Bạo Linh Đan, có hai mươi viên đủ dùng rồi. Lâm Hâm nhay bén cỡ nào, lấy ra hàng tồn chạy tới đây buôn bán.

Lâm Hâm luyện chế đan dược hiển nhiên không thể so sánh với phía chính phủ. Nhưng chính phủ bán dược giá bao nhiêu? Thánh Linh Đan một viên một vạn công huân đã tính rẻ rồi.

Ma Dược Sư số lượng cực hiếm hoi, buôn bán đan dược trong trung tâm giao dịch rất ít. Hơn nữa lập tức tiến hành khẩn cấp nhiệm vụ chiến tranh, một viên đan dược hữu dụng có khả năng gia tăng sống sót!

Cho nên khiến giá Lâm Hâm bán ra đan dược nước lên thì thuyền lên. Trong hàng tồn của y, Bích Ngọc Hộ Thể Đan khá nhiều, không ngờ đã lên tới bốn trăm công huân một viên.

Công huân thứ này không thể dùng kim tiền đến so sánh. Nên biết, đánh chết một Bích Lục Song Dao Ma chỉ được mười công huân mà thôi. Bốn trăm công huân không phải con số nhỏ.

Nhưng lần này trong đội Săn Ma Đoàn chấp hành nhiệm vụ, đa số là cấp hiệu, người mua nhiều, tuy giá rất cao nhưng bán đắt như tôm tươi.

Còn về Bạo Linh Đan, trực tiếp bán tới một ngàn công huân một viên. Hồi Linh Đan thì sáu trăm công huân, đây là chưa ổn định giá cả.

Theo lời Lâm Hâm nói thì: ca không có làm hội đấu giá đã xem mặt mũi cùng là thân phận sẵn ma giả rồi.

Long Hạo Thần dĩ nhiên sẽ không cản y. Tuy Lâm Hâm có điểm lợi dụng người ta gặp khó khăn, nhưng đem đan dược không cần bán cho đồng chí, có thể khiến mọi người trên chiến trường thêm khả năng sống sót, coi như là chuyện tốt. Dù sao công huân là vật chết, dược phẩm gia tăng chiến lực và hồi phục đem đến tác dụng cứu mạng.

Cả một buổi chiều lẫn qua lẫn lại, mọi người đã chọn mua xong hết.

"Đoàn trưởng, giải quyết xong. Chúng ta trở thôi."

Đám bạn tụ tập bên người Long Hạo Thần, đều là cười híp mắt nhìn hắn và Thái Nhi. Xem bộ dáng của họ, Long Hạo Thần cảm giác có gì lạ, nhưng không nghĩ ra lạ ở chỗ nào. Bên Lâm Hâm đã bán hết đan dược, mọi người cùng nhau trở lại tòa nhà.

Về nhà rồi, Long Hạo Thần nói.

"Mọi người trước tiên đừng đi, đem trang bị mua được lấy ra xem thử, mọi người cũng tiện quen thuộc."

Lần này mục tiêu là mua trang bị cấp Huy Hoàng, mỗi cái đều có thể tăng cường tu vi, năng lực mỗi người đương nhiên sẽ có biến hóa. Sau khi quen thuộc rồi có thể duy trì ăn ý như trước.

Lâm Hâm nói.

"Tôi nói trước. Tôi mua là tiêu hao phẩm. Ca không biết công kích, nhưng ca có dược. Tiền bán dược tôi đều đổi thành quyền trực ma pháp, đến lúc mấu chốt, chỉ quăng ra quyền trực cũng đủ chống đỡ một lúc. Trong đó có mười quyền trực cấp năm, năm quyền trực cấp sáu, còn có một quyền trực cấp bảy tôi dùng giá tới một vạn công huân mới mua được. Cụ thể thì sau này lúc lên tiền tuyến, tôi sẽ lấy ra cho mọi người xem. Còn về phương diện trang bị, tôi không mua cái gì hết. Có pháp

trượng Hỏa Vân Tinh, tôi tạm thời không cần trang bị khác, đợi đột phá cấp sáu rồi nói sau."

Long Hạo Thần nói.

"Tốt, Nguyên Nguyên, cô thì sao?"

Vương Nguyên Nguyên nói.

"Cự Linh Thần tẩm thuần của tôi chính là vũ khí, phương diện vũ khí không cần gia tăng, hơn nữa tôi không hiểu phòng ngự, vẫn là thích dùng hai tay lá chắn. Cho nên vũ khí không thay đổi. Có mua một áo giáp thuộc tính không gian cấp Huy Hoàng, tên là Không Gian Thủ Hộ, hao phí ba vạn công huân."

Nói đến đây mặt cô hơi đỏ. Lần này cả đám mua trang bị, giáp của cô giá khá đắt.

Long Hạo Thần mỉm cười nói.

"Kèm theo kỹ năng là gì?"

Vương Nguyên Nguyên nói.

"Kèm theo là Không Gian Hộ Thuần cấp năm, chỉ cần tôi phóng thích một phần năm linh lực tương đương khi Không gian ma pháp sư sử dụng kỹ năng này, là có thể kích phát ra. Đồng thời còn có tác dụng tăng ba phần tụ linh. Tài liệu có thêm bí ngân, toàn diện đề cao thực lực của tôi."

Long Hạo Thần giơ ngón cái lên.

"Đáng giá. Áo giáp này nếu mua bên ngoài chỉ sợ là kim tiền con số thiên văn. Nguyên Nguyên ánh mắt không sai."

Vương Nguyên Nguyên cười nói.

"Ít nhất có thể dùng đến cấp bảy, trước khi tới cấp bảy thì tôi sẽ không đổi áo giáp." Hiển nhiên cô rất vừa lòng bộ giáp Không Gian Thủ

Hộ.

Long Hạo Thần nói.

"Cô còn mua cái khác không?"

Vương Nguyên Nguyên thè lưỡi, nói.

"Đã xài tới ba vạn công huân, còn mua thêm chắc tôi chết quá."

Long Hạo Thần nói.

"Người khác đâu? Ai nói trước?"

Trần Anh Nhi giơ tay.

"Tới tôi, tới tôi. Tôi cũng không mua thứ gì mắc, chỉ là chút đan dược chuyên môn cho ma thú ăn. Thứ này hữu dụng ca không luyện chế, tôi cảm thấy Mạch Đâu sắp thăng cấp. Tổng cộng xài bốn ngàn công huân."

Hàn Vũ nói.

"Tôi đổi một tấm thuẫn cấp Huy Hoàng, tên là Quang Chi Phản Xạ, kèm theo ba quang nguyên tố gia vào hộ thuẫn. Lực phòng ngự có thể so với Thần Ngự Thuần. Đồng thời còn có tác dụng phản đạn ma pháp công kích. Cái khác không đổi, tiêu phí một vạn một ngàn công huân."

Đến phiên Tư Mã Tiên.

"Đại ca, tôi mua đồ hơi nhiều, đừng trách tôi! Cậu nói đúng, tôi không thể cứ mặc áo choàng ma pháp. Tôi mua áo giáp nửa người, thuộc tính quang minh, có thể tăng một ngàn ngoại linh lực, đồng thời kèm kỹ năng kéo dài, có thể kéo đến thi triển tất cả kỹ năng, có trợ giúp rất lớn cho tôi cuồng hóa. Áo giáp này mất tám ngàn công huân. Còn có, tôi đã đổi vũ khí, để cho các người xem. Vũ khí này gần như chặt hẳn trử vật, hì hì."

Nói xong gã vô cùng đắc ý cười lên. Chỉ thấy trong tay gã chột lóe luồng sáng vàng, bỗng khuếch tán nồng đậm kim quang. Một thứ to lớn xuất hiện trong ngực gã.

Thứ này thật sự có chút khoa trương, lúc thấy nó, ngay cả Long Hạo Thần cũng tròn tròn mắt, thì thào.

"Cái này cũng quá bạo lực."

Tư Mã Tiên cười ha hả nói.

"Lão đại, tôi chính là đi đường bạo lực! Ngoại linh lực bẩm sinh của tôi mạnh hơn người thường, hơn nữa có tăng phúc của quang minh thêm một ngàn ngoại linh lực, không dùng loại vũ khí này đều thật xin lỗi chính mình."

Vũ khí trong tay gã rất đặc biệt. Nói đơn giản thì đó là viên cầu sắt khổng lồ.

Thứ này không có chút hoa mỹ nào, đường kính khoảng một mét. Cầu sắt bóng loáng tản ra quang nguyên tố nồng đậm. Cho dù lấy hình thể như Tư Mã Tiên, ôm nó đều có chút vất vả. Tuy không biết làm bằng tài liệu gì, chỉ sợ ít nhất nặng hơn ngàn cân.

Tư Mã Tiên đắc ý giới thiệu đồng bạn của mình.

"Vũ khí của tôi tên là Quang Chi Đại Lực Hoàn, lại nói thật là may mắn. Bởi vì thứ này không ai thèm lấy, cho nên tôi lấy giá rẻ mua trở về, chỉ tốn một vạn sáu ngàn công huân. Nên biết thứ này bên trên trát một tầng kim tinh. Trong đẳng cấp Huy Hoàng, tuyệt đối là cấp đỉnh. Trang bị nào ở cấp độ như vậy, ít nhất khởi đầu phải ba vạn công huân. Kỹ năng kèm theo của Quang Chi Đại Lực Hoàn là Phấn Toái. Chỉ có một kỹ năng này, tôi chưa thử uy lực. Nghe nói bên trong Quang Chi Đại Lực Hoàn là một ma tinh của quang ma thú cấp bảy. Tôi từ phía chính phủ mua nó, nghe nói nếu có thể đổi thành ma tinh của ma thú cấp tám, Quang Chi Đại Lực Hoàn của tôi sẽ thăng tới trang bị truyền kỳ. Nếu có

đầy đủ kim tinh dung nhập vào trong, có khả năng đạt tới trang bị cấp đỉnh truyền kỳ."

Cẩn thận xem xét viên cầu sắt này có thể phát hiện, phía mé bên có một tay nắm, trừ tay nắm ra còn có dây xích vàng dài hơn ba mét, to cỡ cánh tay Tư Mã Tiên.

Long Hạo Thần nhin không được nói.

"Đây là bản phóng đại của Lưu Tinh Chùy à?"

Tư Mã Tiên cười hì hì nói.

"Coi như đi. Tôi còn thấy xiềng xích hơi ngắn chút, nhưng lấy lực lượng hiện tại của tôi cũng đủ rồi. Chờ sau này tu vi tăng cường, nhất định sẽ chế tạo lại nó. Lúc mới thấy thứ này, tôi đã yêu nó tha thiết. Tôi quyết định, đem nó trở thành trang bị cả đời của tôi. Sau này tôi nhất định tìm cách tăng cấp cho nó."

Hàn Vũ vỗ trán.

"Tư Mã, sau này ra đường tuyệt đối đừng nói với người ta anh đi ra từ Mục Sư Thánh Điện, nếu không Mục Sư Thánh Điện sẽ kiếm anh tính sổ cho coi. Còn nữa, lúc anh đi Mục Sư Thánh Điện học tập ma pháp, đừng bao giờ mang theo thứ này...."

Tư Mã Tiên hừ một tiếng, nói.

"Tôi đâu có làm Mục Sư Thánh Điện mất mặt, sợ cái gì? Nói không chừng Mục Sư Thánh Điện còn lấy tôi làm quang vinh." Nói xong gã quăng viên cầu sắt to bự lên hai lần. Tuy chỉ rời khỏi tay gã khoảng một mét, nhưng khi gã chụp được, đất dưới chân có chút rạn nứt.

Long Hạo Thần nói.

"Hết rồi? Các người chỉ mua trang bị nhiều đây thôi?"

Năm người bí hiểm liếc nhau, trên mặt đều hiện nét cười.

Lâm Hâm đặc ý nói.

"Đại ca, biết ngay cậu sẽ nói thế mà. Chúng tôi đương nhiên biết không cần giữ lại nhiều công huân. Mới này là trang bị chúng tôi mua cho mình, tiếp đến là mua cho cậu."

"Tôi?" Long Hạo Thần ngẩn ra, nhìn mọi người vẻ mặt cười xấu xa.
"Các người..."

Hàn Vũ nói.

"Đoàn trưởng, chúng tôi đều thấy cậu đi dạo trong trung tâm giao dịch. Cậu từ chỗ Lâm Hâm chỉ tiêu phí công huân cho phó đoàn trưởng mua hai bộ trang bị mà thôi. Nhưng chính cậu đâu? Chúng tôi hiểu rõ, cậu hy vọng tiết kiệm công huân cho mọi người dùng. Nhưng cậu có từng nghĩ, cậu là trung tâm đội chúng ta, là trụ cột vững vàng. Chỉ có cậu tăng thực lực, mới có thể bảo đảm an toàn trong chiến tranh cho cả đội. Đây tuyệt đối không phải ích kỷ, mà là nhất định phải làm. Cho nên mọi người cùng nhau tự tiện mua ba bộ trang bị cho cậu."

Nói xong trong tay Hàn Vũ chợt lóe luồng sáng vàng, xuất hiện một thanh kiếm hình dáng cổ xưa.

Thanh kiếm này chiều dài gần như Thánh Linh kiếm, đều khoảng bốn mét. Nhưng rộng hơn Thánh Linh kiếm mấy phần. Trên thân kiếm có hai khe rãnh, từ mũi kiếm đến chuôi kiếm. Trong hai khe này đều có ma văn hình long. Không có chỗ khảm bảo thạch, nhưng khi lấy ra thanh trọng kiếm này, không khí cả nhà dường như thấp vài phần. Sát khí nồng đậm ập vào mặt. Bị trọng kiếm có khe rãnh to vậy đâm vào người, chỉ mất máu thôi đủ chết rồi.

Hàn Vũ nghiêm túc nói.

"Trọng kiếm này tên là Quang Phật, một vạn sáu ngàn công huân. Tựa như Quang Chi Đại Lực Hoàn của Tư Mã, chúng tôi dùng giá rẻ mua nó. Bởi vì yêu cầu sử dụng nó khá đặc biệt, người thường dùng không được. Nó yêu cầu người sử dụng phải có thuộc tính quang minh, hơn nữa nội lực bẩm sinh phải vượt qua bảy mươi."

"Thanh Quang Phật này nghe nói là tiền bối Trừng Giới kỳ sĩ lưu truyền lại, luôn cất trong kho trung tâm giao dịch. Dù sao kỳ sĩ có nội lực bẩm sinh vượt bảy mươi quá ít gặp. Có kỹ năng phóng thuận phát thánh kiếm, dùng nó phóng ra thánh kiếm, nội lực tiêu hao so với bình thường không khác, nhưng kỹ năng là thuật phát. Kèm theo kỹ năng hút nội lực. Một khi đâm trúng kẻ địch, nhất định sẽ hấp thu vài chục điểm nội lực chuyển hóa thành quang minh nội lực trở về người kẻ sử dụng."

"Hảo kiếm!" Long Hạo Thần bật thốt.

Có lẽ thanh Quang Phật không thể so sánh với Lam Vũ, Quang Phù Dung của hắn, nhưng phẩm chất cũng đã rất tốt, hơn nữa kèm theo hai kỹ năng rất thực dụng. Thuận phát thánh kiếm, tuy tiêu hao nội lực giống nhau, nhưng bỗng nhiên bộc phát kỹ năng cấp năm, ở trong chiến đấu đem đến tác dụng có thể nghĩ. Còn về năng lực hút nội lực cực kỳ thích hợp quần chiến, đặc biệt là đối phó ma tộc cấp thấp. Đâm trúng một cái có thể thu mười điểm nội lực, nếu đối mặt Bích Lục Song Dao Ma, Long Hạo Thần một cái Diệt Ma Thiểm hoặc Thiểm Điện Thứ bình thường đâm ra, bao phủ mười kẻ địch còn có thể! Không cần nghi ngờ, sẽ tăng mạnh năng lực kéo dài chiến đấu trên chiến trường của hắn. Một vạn sáu ngàn công huân thật sự không mắc.

Hàn Vũ mỉm cười nói.

"Đợi sau này Long Hạo Thần có tuyển chọn tốt hơn, thanh kiếm này có thể cho tôi sử dụng, xem như nhất cử lưỡng tiện."

Long Hạo Thần mới muốn cảm ơn thì trong tay Vương Nguyên Nguyên cũng chợt lóe luồng sáng vàng. Một tấm thuẫn cao khoảng hai

mét xuất hiện bên trên tay cô.

"Huy Hoàng Thánh tẩm thuần, kèm theo kỹ năng Thánh Thuần Thuật. Tuy chỉ có một kỹ năng, nhưng Thánh Thuần Thuật là kỹ năng cấp sáu của Thủ Hộ kỵ sĩ các người. Giống như Quang Phật, Thánh Thuần Thuật trên tẩm chỉ cần tiêu hao linh lực, nhưng là thuận phát. Tuy nhiên, Thánh Thuần Thuật tiêu hao khá lớn, sử dụng một lần dường như cần tiêu hao ba trăm linh lực, có hiệu quả kéo dài mười giây."

Lâm Hâm vươn tay phải ra, một luồng sáng vàng trực tiếp rơi trên mặt đất, bỗng chốc biến lớn. Một bộ giáp có cả mũ xuất hiện trước mắt Long Hạo Thần.

Bộ giáp này toàn thân màu ám kim, bên trên có hoa văn sâu cổ kính. Tuy không chói mắt nhưng chỉ cần giáp trụ đứng đó, đủ khiến người ta có cảm giác uy nghi.

"Huy Hoàng Thánh giáp, cùng với Huy Hoàng Thánh tẩm thuần là hai bộ sáo trang, kèm kỹ năng Thánh Linh Thủ Hộ của Thủ Hộ kỵ sĩ cấp sáu. Giống như Thánh Thuần Thuật, thi triển Thánh Linh Thủ Hộ cũng là thuận phát, mỗi lần tiêu hao ba trăm điểm linh lực. Hơn nữa hai cái này là sáo trang, đồng thời sử dụng thì sẽ thêm kỹ năng sáo trang, gọi là Huy Hoàng. Giảm bớt tiêu hao một phần ba linh lực khi phát động hai trang bị này, đồng thời uy lực kỹ năng cũng tăng một phần ba."

Cực phẩm! Có thể nói ba bộ cấp Huy Hoàng đều có thể dùng cực phẩm để hình dung. Hai bộ sáo trang Huy Hoàng này đều kèm kỹ năng phòng ngự cấp sáu, coi như là Huy Diệu kỵ sĩ có được chúng nó, đều tuyệt đối là trang bị cấp đỉnh. Lại còn có kỹ năng sáo trang thực dụng. Ba trang bị đều đưa cho Long Hạo Thần, hầu như là vũ trang cho hãn đến tận răng. Khi làm Thủ Hộ kỵ sĩ thì tổng thể lực phòng ngự tăng một bậc, cho dù còn chưa hãn không đột phá, cũng có thể xem như là Thủ Hộ kỵ sĩ cấp Huy Diệu.

"Các người..." Long Hạo Thần hốc mắt nóng ran. Mặc kệ hãn có thiên phú giỏi cỡ nào, trời sinh năng lực phòng ngự tăng tiến nhiều ít, dù

sao hắn chỉ là thiếu niên mười lăm tuổi mà thôi. Đối diện đám bạn vì mình suy nghĩ, sao hắn không cảm động cho được?

Vương Nguyên Nguyên nói.

"Đoàn trưởng, lời khách sáo không cần nói. Chúng ta là đồng bạn trong một đội, cậu là trung tâm của chúng tôi. Không có cậu, chúng tôi không có khả năng từ ma tộc sống sót trở về. Cậu mạnh, thì đoàn đội cũng mạnh. Chỉ khi cậu đủ mạnh, thì chúng tôi đối mặt kẻ địch mới có cơ hội sống sót."

Bọn họ vì Long Hạo Thần chọn bộ trang bị, hoàn toàn là thật lòng. Sự thật thì họ thậm chí trước tiên lựa trang bị cho Long Hạo Thần xong, mới dùng còn dư công huân lấy trang bị cho mình. Mỗi khi gặp cường địch, Long Hạo Thần vĩnh viễn là Thủ Hộ kỵ sĩ chắn trước mặt họ. Thánh Dẫn Linh Lô của hắn vĩnh viễn kéo lấy đối thủ cường đại, mặc kệ đối thủ kia hắn có thể ngăn được hay không. Tất cả việc hắn làm, các đồng bạn đều nhìn thấy.

Lâm Hâm cười hì hì nói.

"Đại ca, mau nhận đi. Tôi phải đi ngủ đây. Ngày mai nắm chắc thời gian lại luyện thêm đan dược. Trước mắt danh ngạch công huân gần mười vạn, nhưng tin tưởng lần này chấp hành nhiệm vụ trở về, có thể bù lại điểm thiếu hụt này."

Hắn ửng đỏ hai mắt lướt qua từng người.

"Tôi sẽ không nói cảm ơn, như vậy quá đạo đức giả. Mọi người nghỉ sớm đi, trước khi xuất phát cố gắng điều chỉnh trạng thái đến cao nhất."

Nói xong, Long Hạo Thần đem ba bộ trang bị trước mặt từng cái thu vào, ôm Thái Nhi trở về phòng.

Năm người nhìn nhau cười, cũng vui vẻ cầm trang bị của mình về lại phòng. Trải qua cuộc mua sắm hôm nay, tuy không thể nói mỗi người vũ

trang đến tận răng, nhưng đủ cho thực lực toàn đội tăng một cấp. Nên biết coi như là trong Săn Ma Đoàn cấp suất, kỵ sĩ có thể giống như Long Hạo Thần được nguyên bộ trang bị cấp Huy Hoàng là rất ít ỏi. Huống chi đội họ mới chỉ là cấp hiệu. Dem toàn bộ công huân đổi thành chiến lực nhất định có thể tăng cao sinh tồn trên chiến trường.

Ba ngày trôi vụt qua, sáng sớm, bên ngoài khu nhà Săn Ma Đoàn, bốn mươi hai chiếc xe ngựa yên lặng đứng đó. Trên thùng xe đều có đánh dấu dãy số. Trong đó có bốn cấp sĩ, chín cấp hiệu, hai mươi hai cấp suất, bốn cấp vương, còn có ba chiếc xe không có đánh số, chúng nó đứng phía trước đoàn xe.

Bốn mươi hai đội Săn Ma Đoàn cùng nhau xuất phát chấp hành nhiệm vụ, trong liên minh thánh điện thì tình huống này rất hiếm thấy. Hơn hai trăm tinh nhuệ của liên minh. Hơn nữa là các cường giả chiến đấu với ma tộc xuất sinh nhập tử, dựa theo số thứ tự lên xe, mãi đến hiện tại, họ còn không biết nhiệm vụ của mình là gì. Chỉ biết mục tiêu là Trấn Nam quan đóng đô Mục Sư Thánh Điện.

Cùng bốn mươi hai đội Săn Ma Đoàn hành động, còn có một đám tinh nhuệ trực thuộc liên minh thánh điện, tổng số chỉ khoảng năm ngàn, thuộc Lục Đại Thánh Điện, nhưng thực lực của họ là không thể nghi ngờ. Trong đó viện quân Kỵ Sĩ Thánh Điện phái ra là mạnh nhất, do thánh kỵ sĩ trưởng Hàn Khiếm trực tiếp thống soái đội kỵ sĩ một trăm người, toàn bộ do Kỵ Sĩ Thánh Điện cấp bảy tổ thành. Càng đáng sợ là, Kỵ Sĩ Thánh Điện trong đội này toàn bộ đều là Bí Ngân Cơ Tòa kỵ sĩ. Bọn họ là tinh anh trụ cột chân chính của Kỵ Sĩ Thánh Điện. Từ đó có thể thấy đến Trấn Nam quan nguy cơ lớn cỡ nào.

Kỵ Sĩ Thánh Điện thánh kỵ sĩ trưởng Hàn Khiếm cũng là tổng chỉ huy lần hành động này. Bốn mươi hai đội Săn Ma Đoàn, năm ngàn viện quân tinh nhuệ từ Lục Đại Thánh Điện toàn bộ nghe ông điều khiển.

Long Hạo Thần và đồng bạn lên xe có số hai mươi một cấp hiệu. Họ nhận được nhiệm vụ rất đơn giản, đi theo đại đội hướng Trấn Nam quan,

cụ thể nhiệm vụ chiến tranh thì tới Trấn Nam quan rồi lại tiến hành phân phối.

Bởi vì thánh thành ở trung bộ liên minh thánh điện, bởi vậy từ thánh thành tới các quan ải lớn khoảng cách không khác biệt mấy. Dưới tình huống hành quân gấp, không mấy ngày đại đội viện quân đã tới nơi cách Trấn Nam quan khoảng ngàn dặm.

Nhưng chỉ tới đây thôi, toàn đội viện quân không khí bỗng biến trầm trọng. Bởi vì cho dù cách xa ngàn dặm, họ có thể nhìn đến phương xa dâng lên khói sương, hướng đó chính là Trấn Nam quan.

Thánh kỵ sĩ trưởng Hàn Khiêm phản ứng rất nhanh, lập tức ra lệnh hành quân mau lên. Cùng lúc đó, ông tự mình dẫn đoàn Kỵ Sĩ Thánh Điện, và bốn Săn Ma Đoàn cấp vương đi trước đội Săn Ma Đoàn, cùng với ba chiếc xe không biết là thành viên Săn Ma Đoàn cấp mấy xông hướng Trấn Nam quan.

Đám Long Hạo Thần từ cửa sổ xe nhìn ra, phía trước trong bảy chiếc xe, phóng ra hai mươi bóng người. Tốc độ như điện xẹt, ít nhất tu vi trên cấp bảy. Trong đó sáu người bên trong xe ngựa, Long Hạo Thần chỉ thấy bóng dáng xanh.

"Nếu phải đánh nhau, bóp chết lũ ma tộc nhãi con!" Tư Mã Tiên vẻ mặt hưng phấn vung nắm tay. Gã là tên hiệu chiến chính hiệu.

Một đường đi tới, bởi vì hành quân vội vã, nên mọi người đa số ở trên xe ngựa, thật là ức chế không ít. Đặc biệt là Tư Mã Tiên mới có được Quang Chi Đại Lực Hoàn, sớm không thể kiềm chế. Gã có lấy ra Quang Chi Đại Lực Hoàn thử nghiệm uy lực một lần. Đối tượng thực nghiệm đương nhiên là Long Hạo Thần.

Nên nói sao đây. Khi Tư Mã Tiên nắm xiềng xích, uy lực của Quang Chi Đại Lực Hoàn hoàn toàn phát huy ra thì, Long Hạo Thần dựa vào kỹ năng năng phụ Thánh Thuần Thuật của Huy Hoàng Thánh tẩm thuần, lại

thêm vào Thần Ngự Thuần của mình, mới miễn cưỡng chặn lại được, nhưng cũng bị đẩy lui sáu bước, suýt nữa ngã quy, hai tay tê rần.

Đương nhiên sau một kích kia, Tư Mã Tiên muốn phát ra công kích uy lực như thế cũng cần tích sức.

Sở dĩ có thể phát huy ra uy lực lớn như vậy, thật sự là do Quang Chi Đại Lực Hoàn biến thái. Bản thân nó có kỹ năng phụ Phấn Toái sức bật siêu mạnh. Hơn nữa kỹ năng này vĩnh viễn khắc ở trên Quang Chi Đại Lực Hoàn, bên trong Quang Chi Đại Lực Hoàn thông qua ma tinh có thể tự hấp thu quang nguyên tố trong không khí. Cho nên kỹ năng Phấn Toái này thậm chí không cần tiêu hao linh lực của Tư Mã Tiên.

Đáng sợ là, kỹ năng Phấn Toái và Quang Chi Đãng Dạng do Long Hạo Thần sáng chế ra lại có hiệu quả trùng điệp. Có thể nói là lửa nung gió thổi, uy lực trùng điệp, ngay cả Long Hạo Thần suýt nữa gần không nổi.

Sau lần thí nghiệm đó, Tư Mã Tiên sớm nôn nao, muốn đem ma tộc đến thử vũ khí của mình. Gã thật là yêu chết Quang Chi Đại Lực Hoàn. Nếu không phải không gian trong xe có hạn, gã hận không thể ôm bảo bối sắt thép này.

Hàn Vũ nói với Long Hạo Thần.

"Đoàn trưởng, cậu nói xem ba chiếc xe ngựa phía trước là Săn Ma Đoàn cấp mấy?"

Long Hạo Thần nói.

"Chắc là cấp đế."

Hàn Vũ có chút hưng phấn nói.

"Vậy có hay không cấp danh hiệu? Giống như lúc trước chúng ta ở Khu Ma quan gặp sáu vị nhân vật truyền kỳ kia?"

Long Hạo Thần lắc đầu nói.

"Khả năng không lớn."

Lâm Hâm ở một bên nói.

"Hắn là không có khả năng mới đúng. Săn Ma Đoàn cấp danh hiệu không tiếp bất cứ nhiệm vụ của liên minh. Bọn họ đều là anh hùng chân chính của liên minh, cũng sẽ không ở thánh thành. Các thành viên Săn Ma Đoàn cấp danh hiệu nhất định là tu vi cấp chín, nhưng tu vi cấp chín không nhất định trở thành Săn Ma Đoàn cấp danh hiệu. Theo tôi thấy, trong ba chiếc xe ngựa chắc là Săn Ma Đoàn cấp đế, chẳng qua thực lực khác nhau mà thôi. Chiếc xe ngựa đằng trước rất có thể là sáu vị cường giả cấp chín tổ thành Săn Ma Đoàn cường đại."

Vương Nguyên Nguyên gật đầu nói.

"Có được ca nói không sai. Lấy thực lực như chúng ta, chưa chắc làm được chủ lực, cùng lắm là đứng ngoài cổ vũ thôi. Có thể giết nhiều ít thì tốt rồi."

Cô gái hiếu chiến này! Một chút cũng không thua Tư Mã Tiên.

Hai tiếng đồng hồ sau, khi viện quân rút cuộc đến Trấn Nam quan, đám Long Hạo Thần rút cuộc hiểu vì sao liên minh khẩn cấp ra nhiệm vụ chiến tranh.

Hỗn hợp khói đặc và mùi máu tươi trong tiếng chém giết ập vào mặt. Chỉ mới xuống xe ngựa, sắc mặt Long Hạo Thần biến trầm trọng. Bởi vì hắn kinh hãi nhìn đến, tổng cộng có mười hai cột sáng to phóng lên cao. Bảy mươi hai Trụ Ma Thần của ma tộc không ngờ tới mười hai vị?

Khói đặc từ Trấn Nam quan dâng lên, tiếng chém giết đình tai nhức óc. Không ngờ chiến trường ở trong Trấn Nam quan, xem ra tòa hùng quan này không thể thủ nổi.

Quan chỉ huy tạm thay thế Hàn Khiêm chỉ huy viện quân lập tức ra lệnh, tất cả Săn Ma Đoàn tự do gia nhập chiến đấu. Viện quân Lục Đại Thánh Điện thì do quan chỉ huy mỗi thánh điện phụ trách, tiến nhập Trấn Nam quan.

Có lẽ bởi vì lúc trước Hàn Khiêm mang một đám viện quân đuổi tới Trấn Nam quan, cho nên cửa thành mở rộng. Long Hạo Thần mới chuẩn bị mang đoàn đội vào thành đã bị gọi lại.

"Hạo Thần!" Lục Hi, Lý Hình và thành viên Săn Ma Đoàn số hai mươi hai cấp hiệu đều chạy tới, cùng đám Long Hạo Thần tụ hợp.

Không chỉ có họ, Dương Văn Chiêu dẫn theo Săn Ma Đoàn số hai cấp sĩ, và Đoạn Ưc dẫn Săn Ma Đoàn số ba cấp sĩ cũng vây quanh lại đây.

Lục Hi mau chóng đi tới trước mặt Long Hạo Thần.

"Hạo Thần, chúng ta lúc trước đã hợp tác quen thuộc, lần này cũng cùng đi chung thôi. Chúng tôi đều nghe cậu chỉ huy, tuyệt đối làm theo mệnh lệnh của cậu."

Gã nói thanh âm không lớn, nhưng lời rất kiên định, chém đinh chặt sắt, thái độ ôm đù cực rõ ràng.

Dương Văn Chiêu và Đoạn Ưc cũng mau chóng đi tới. Dương Văn Chiêu nói.

"Hạo Thần, bốn đội chúng ta đều là Tân Săn Ma Đoàn. Tình huống của Trấn Nam quan còn chưa biết, nhưng rất có thể sẽ gặp phải cường địch, cùng nhau hành động nhé?"

Đoạn Ưc gật đầu, biểu thị đồng ý lời Dương Văn Chiêu.

Bọn họ đều là kỵ sĩ ưu tú của Kỵ Sĩ Thánh Điện, đương nhiên rất thông minh. Tuy họ không biết đám Long Hạo Thần lần đầu làm nhiệm vụ trải qua cái gì. Nhưng Dương Văn Chiêu lấy thân phận cháu của mình

chủ liên minh thánh điện, hỏi thăm Săn Ma Đoàn đi theo đám Long Hạo Thần cùng hoàn thành nhiệm vụ, vấn đề này tuyệt không khó khăn.

Khi họ thấy Săn Ma Đoàn số bốn cấp sĩ leo lên xe ngựa đánh số hai mươi hai cấp hiệu thì, Dương Văn Chiêu và Đoạn Ưc cực kỳ rung động.

Đây là có chuyện gì? Đám Long Hạo Thần lúc rèn luyện có số lớn công huân, nhưng nhóm Lục Hi? Dương Văn Chiêu thậm chí nghe được nhóm Lục Hi đặt mua một đám Thánh Linh Đan tăng thực lực.

Dưới tình huống này, nếu Dương Văn Chiêu và Đoạn Ưc không phát hiện chuyện có liên quan đám Long Hạo Thần thì là đồ ngu rồi. Lại thêm lúc đầu nhiệm vụ rèn luyện, Long Hạo Thần hiện ra năng lực chỉ huy lưu tú, trước mắt tình hình Trấn Nam quan không rõ ràng, hai người tính kế mang theo đội viên đi tới.

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 114

Huyết Chiến Trấn Nam Quan

Lục Hi nhíu mày nói.

"Hai vị, như vậy không tốt lắm. Nếu bốn Liệp ma Đoàn chúng ta cùng một chỗ, tới hai mươi mấy người, như vậy mục tiêu cũng lớn, rất dễ hấp dẫn cường địch!"

Dương Văn Chiêu mỉm cười.

"Lục huynh nói sai rồi, chúng ta tập trung hành động không nghĩa là dán sát nhau. Mọi người lẫn nhau coi chừng giùm là được..."

Long Hạo Thần thấy mấy Liệp ma Đoàn khác đã vào thành, cắt ngang nói.

"Nếu đã vậy thì mọi người cùng vào thành đi. Khi gặp phải nguy hiểm, hét dài làm thông báo, hỗ trợ nhau. Đối trang bị..." Ba chữ sau là hắn nói với đồng bạn.

Kế tiếp, dưới ánh mắt muốn rớt tròng của ba đội Liệp ma Đoàn, nguyên bản trang phục Liệp ma Đoàn số hai mươi một cấp hiệu bảy người hoa lệ xoay người. Từng bộ trang bị cấp Huy Hoàng tản ra nồng đậm linh lực dao động trước sau mặc trên người.

Trong đó khiến người chấn động nhất đương nhiên là Long Hạo Thần. Huy Hoàng Thánh giáp ám kim, Huy Hoàng Thánh Thuần Bài, lại thêm Lam Vũ, Quang Phù Dung lấp lánh quang mang, ba trang bị cấp

Huy Hoàng mặc vào người, khiến người ta rung động không gì sánh bằng. Đặc biệt là Huy Hoàng Thánh giáp và Huy Hoàng Thánh Thuần Bài cùng trang bị, tản ra một tầng sáng ám kim nhiễm, hình thành một thể. Năng lực sáo trang: Huy Hoàng, đã thành hình.

Hơn nữa Long Hạo Thần quăng Quang Phạt cho Hàn Vũ. Một mình hắn đã lấy ra bốn bộ trang bị cấp Huy Hoàng.

Sáu người Liệp ma Đoàn số hai mươi một cấp hiệu, trừ Trần Anh Nhi ôm heo con Mạch Đâu không mặc trang bị gì, còn lại mỗi người ít nhất có một bộ cấp Huy Hoàng.

Cùng xuất thân là Tân Liệp ma Đoàn, mắt thấy đám Long Hạo Thần mặc trang bị, ai có thể không đỏ mắt? Dương Văn Chiêu hâm mộ nuốt nước miếng, đồng thời trong lòng thầm gào thét. Đây chắc đều là công huân hôm bữa thắng được. Chết tiệt. Lỗ to!

Long Hạo Thần cũng biết bọn họ biểu hiện hơi gây chú ý, nhưng sắp đối mặt là Trấn Nam quan tình huống không rõ, cục diện hỗn loạn. Bọn họ cần làm không phải giết nhiều ít kẻ địch, mà là sống sót trên chiến trường rối loạn này. Dưới loại tình huống đó, sao có thể giấu diếm thực lực?

"Đi thôi, vào thành."

Bốn đội tiến vào thành, tuy Dương Văn Chiêu và Đoàn Ưc không tỏ rõ thái độ, nhưng lúc này cũng lựa chọn theo Long Hạo Thần, chẳng qua họ không biểu hiện ra rõ ràng như Lục Hi.

Hai đội Liệp ma Đoàn của Dương Văn Chiêu và Đoàn Ưc ít nhất còn bảo trì trận hình nguyên bản. Nhưng Lục Hi lại khiến Liệp ma Đoàn số hai mươi hai cấp hiệu của mình trực tiếp rối loạn trận hình, dung nhập vào đội Liệp ma Đoàn số hai mươi một cấp hiệu. Long Hạo Thần đi phía trước, công Thái Nhi trên lưng. Vốn Long Hạo Thần là muốn đem nàng nhét vào trong Huy Hoàng Thánh giáp, nhưng Thái Nhi kịch liệt từ chối, chỉ đồng ý để Long Hạo Thần công sau lưng. Tuy nàng đã mất tứ cảm,

làm Luân Hồi Thánh Nữ, bị Luân Hồi Linh Lô hành hạ nhưng nàng không hoàn toàn mất đi sức chiến đấu!

Lúc này Thái Nhi lặng yên dựa vào lưng Long Hạo Thần, nàng tựa như không có trọng lượng, đôi chân dài quay quanh hông Long Hạo Thần, hai tay ôm cổ hắn, cố gắng không để mình ảnh hưởng năng lực hành động của Long Hạo Thần.

Kỵ sĩ và thích khách phối hợp tuy rằng không ít, nhưng ra chiến trường tựa như bọn họ, Liệp ma Đoàn khác lần đầu tiên gặp. Nhưng không ai hỏi cái gì. Bọn họ đều thấy thực lực của Thái Nhi, nếu không phải nàng rút lui, quán quân thi đấu tuyển chọn Liệp ma Đoàn là ai thì rất khó nói.

Tiến vào Trấn Nam quan rồi, Long Hạo Thần bản năng ngẩng đầu nhìn không trung.

Lúc này bầu trời xuất hiện một hình ảnh kỳ diệu. Các loại quang mang ở trên trời kịch liệt vận vẹo dao động, tựa như là vô số pháo hoa trên bầu trời xanh.

Đó đương nhiên không phải pháo hoa, mà là nơi kịch chiến dữ dội nhất trong trận chiến này. Hai bên siêu cấp cường giả chân chính đều tại đó. Tuy không xem rõ tình hình trên trời, nhưng Long Hạo Thần mơ hồ cảm giác ra, đám Hàn Khiêm đúng lúc chạy tới, cục diện trên đó chắc là tạm thời ngang bằng. Ít nhất trong khoảng thời gian ngắn, bên liên minh thánh điện có thể chống được.

Bọn họ dù sao là từ hậu phương tiến vào Trấn Nam quan, ma tộc còn không giết đến bên này. Chỉ là thành thị cho người ta cảm giác âm lãnh, tiêu điều. Trên đường không có một người thường, chỉ có viện quân bọn họ vừa mới vào thành. Phía xa, có không ít phòng ốc đang thiêu đốt hừng hực, hỗn hợp mùi khét, hơi thở máu tanh ập vào mặt, khiến người buồn nôn.

Dương Văn Chiêu và Đoàn Ưc mang đoàn đội tiến vào thành rồi, lập tức chia hai bên, lạc hậu một chút, cùng đội Long Hạo Thần giữ thế tam giác. Lúc này trong lòng họ có chút nghi hoặc. Nói thế nào thì đội Lục Hi đã thăng lên cấp hiệu, nhưng Lục Hi hoàn toàn cam nguyện đem đội mình dung nhập vào đội Long Hạo Thần. Chính là nói, gã hoàn toàn giao quyền điều động đoàn đội. Thậm chí có thể nói là trở thành phụ thuộc của Liệp ma Đoàn số hai mươi một cấp hiệu. Đây không chỉ là hai chữ tin tưởng có thể giải thích.

Long Hạo Thần gọi ra Hạo Nguyệt, khiến nó đứng ở chính giữa đội. Trần Anh Nhi và Lâm Hâm đương nhiên ngồi trên lưng Hạo Nguyệt. Còn về đám Lục Hi thì không có ưu đãi như vậy. Bọn họ chỉ có thể đứng bên cạnh Hạo Nguyệt.

Mọi người tiếp tục tiến lên trước, mùi máu trong không khí càng biến nồng. Nhưng khi họ chân chính nhìn tình huống trên chiến trường, trong lòng khẽ rung động. Đây không phải sợ hãi, mà là run rẩy phát ra từ linh hồn.

Thật sự quá thảm.

Bất cứ chiến tranh nào tiến vào giai đoạn đấu trên phố xá đều là gian nan và tàn khốc. Đặc biệt khi hai bên không có khả năng hàng phục, sẽ đánh đến khi chỉ còn lại một người.

Đại quân ma tộc chiếm ưu thế hơn, mặc kệ là trên trời hay dưới đất, chúng ít nhất chiếm thế công bảy phần. Toàn bộ phạm vi Trấn Nam quan đều tràn ngập đại quân ma tộc.

Liên minh thánh điện các chiến sĩ số lượng thiếu thốn nhiều, nhưng bọn họ lại dùng thân thể của mình, thậm chí là răng, cứng rắn chống đại quân ma tộc xâm nhập.

Máu đậm đặc nhuộm đỏ chiến trường, mặc kệ là trên trời hoặc dưới đất, thậm chí bởi vì máu chảy mà đem đến cảm giác ướt át.

Nồng đậm linh lực dao động khiến phạm vi chiến trường này các nguyên tố ma pháp điên cuồng xao động. Tùy thời có thể thấy tay chân cụt trên không trung tứ tán, tiếng gào thét, tiếng hét thảm, còn có tiếng rên rỉ sắp chết, thứ nào cũng khiến người chấn động.

Trong không khí và tình cảnh như vậy. Mặc kệ là trầm ổn như Long Hạo Thần, hay chiến ý tràn đầy Tư Mã Tiên, mắt mỗi người dần biến thành đỏ. Tất cả sợ hãi đều bởi vì trong thân thể dâng tràn chiến ý điên cuồng mà xua tan.

Bể đầu, đổ máu tăng thêm sát khí. Mà lúc này, không cần nói, phần sát khí đã đạt tới đỉnh.

"Lên!" Long Hạo Thần chợt quát một tiếng, dẫn đầu sải bước xông ra ngoài. Nhưng làm đội trưởng, hắn như cũ giữ lại lý trí. "Mọi người giữ trận hình."

Lúc này hắn có khả năng phân phó cũng chỉ có như vậy.

Phập

Thân thể một chiến sĩ nhân loại bị một Thị Huyết Cuồng Ma xé nát. Máu tươi, nội tạng bắn tung tóe. Phòng tuyến của nhân loại cũng bởi vậy mà xuất hiện lỗ nhỏ xíu. Năm Nộ Ba tộc Thị Huyết Cuồng Ma nhân cơ hội này xông lên.

Long Hạo Thần tuyển chọn chỗ nhập chiến trường cũng chính là đây. Bờ đê mà vỡ là nước ủa vào, một khi bị kẻ địch phá tan trận hình, có khả năng sẽ không thể cứu lại được.

Một vòng quang hoàn vàng từ dưới chân Long Hạo Thần khuếch tán. Tín Niệm quang hoàn, Thủ Hộ Ân Tứ, Cường Kích quang hoàn. Ba đại quang hoàn có thể nháy mắt bao phủ toàn đội Liệt ma Đoàn số hai mươi hai cấp hiệu bên trong.

Thị Huyết Cuồng Ma ở trong ma tộc là chủng tộc chiến đấu điên cuồng nhất. Con Thị Huyết Cuồng Ma vừa xé nát chiến sĩ nhân loại mắt thấy Long Hạo Thần lao đến, rống lên một tiếng, đôi tay gai nhọn đâm thẳng hướng Long Hạo Thần.

*Oành! *

Phát động Thuần Bài kèm theo kỹ năng Thánh Thuần Thuật, đồng thời còn phát động Thuần Đáng Phản Trùng của Long Hạo Thần. Trang bị cấp Huy Hoàng bỗng chốc lóe sáng ngời.

Một tầng sáng trắng xuất hiện trước Thuần Bài, hóa thành đồ án hình thoi sáu cánh thần thánh to lớn. Long Hạo Thần thể xung phong bỗng biến thành Đột Kích. Trong tiếng ầm vang, cùng Cuồng Ma chính diện va chạm.

Cuồng Ma thân thể to lớn vậy mà bị hấn đụng bay ra. Phía sau một con Cuồng Ma lao vào, ngay lúc này, Lam Vũ, Quang Phù Dung trong tay phải của Long Hạo Thần lóe tia sáng huyền lệ, tựa như thủy ngân bao phủ Cuồng Ma. Diệt Ma Thiểm.

Tiếng chói tai *phập phập*, Diệt Ma Thiểm vì Quang Chi Đãng Dạng mà có lực xuyên thấu siêu mạnh. Đám Cuồng Ma sao có thể né tránh công kích nhanh như vậy. Từng cái thân thể như chùy đồng bị Diệt Ma Thiểm xuyên lấy. Máu tươi từ thân thể chúng bắn ra.

Đừng quên, Long Hạo Thần không phải một mình chiến đấu!

Kim hồng sắc giao nhau, Thập Tự Trảm xuất hiện! Lý Hình tu vi đã vào ngũ giai, cười Mai Khôi Độc Giác Thú Địa Ngục Mai Khôi phát uy. Đôi trọng kiếm hỏa diễm của Lý Hình có linh lực quang minh thúc đẩy bộc phát sức chiến đấu mạnh mẽ.

Lúc đầu Long Hạo Thần truyền dạy Quang Chi Đãng Dạng, Lý Hình và Vương Nguyên Nguyên học tập rất gian nan. Nhưng bọn họ thật sự kiên trì đi tới, không giống Điển Yên và Hàn Đạo từ bỏ. Cuối cùng,

trong thời gian Long Hạo Thần đi Nguyệt Ma cung, hai nàng gái đều học được kỹ năng phụ trợ cường đại này. Mà kỹ năng đó của Long Hạo Thần cho họ được lợi cả đời.

Lúc này Lý Hình phát ra Thập Tự Trảm chính là bạo phát dưới tác dụng của Quang Chi Đẳng Dạng. Nàng là Trừng Giới kỵ sĩ! Công kích của nàng chính là toàn bộ.

Một con Thị Huyết Cuồng Ma bị Thập Tự Trảm chém thành bốn khối. Quang Chi Đẳng Dạng khiến lực công kích của Lý Hình tăng lên ít nhất gấp đôi. Huống chi hiện tại nàng không chỉ đột phá ngũ giai, hơn nữa dùng Thánh Linh Đan, tu vi nội linh lực cao tới ba ngàn, so với lúc hoàn thành nhiệm vụ Sở Hải Bi Khiếu Động thì tăng vọt nhiều.

Đồng thời công kích không chỉ có mình cô. Tư Mã Tiên đã sớm kiềm không được. Lúc Long Hạo Thần đựng bay Cuồng Ma, Quang Chi Đại Lực Hoàn của gã bay ra ngoài.

Quang mang ám kim chói mắt ở trên không trung lấp lánh. Khi quả cầu sắt to lớn bay ra, ngay cả tầm mắt của Long Hạo Thần cũng bị nó che lấp.

Kế tiếp cảnh tượng tự như quăng bowling, còn lại bốn con Thị Huyết Cuồng Ma trong tiếng bạo tạc, bị ném bay.

Đứng mũi chịu sào là một Thị Huyết Cuồng Ma, nó trở thành tế phẩm của Quang Chi Đại Lực Hoàn, thân thể bị tạc thành thịt nát, ngay cả một khối xương cốt hoàn chỉnh đều không thể giữ lại. Thị Huyết Cuồng Ma khác cũng bị thương nặng, bị Dịch Quân phát ra vài đạo Không gian ma pháp giải quyết trên không trung.

Tư Mã Tiên cười to một tiếng.

"Cầu sắt đựng viên thịt."

Trong tộc Nộ Ba, đẳng cấp theo thứ tự là Cuồng Ma, Thị Huyết Cuồng Ma, Xích Huyết Cuồng Ma. Thị Huyết Cuồng Ma mặc dù lực lượng không sánh bằng Thị Huyết Cuồng Ma, nhưng tu vi tương đương với nhân loại chiến sĩ ngũ giai. Bốn, năm Thị Huyết Cuồng Ma cùng một chỗ, lực công kích hung hãn cỡ nào?

Nhưng trước mặt đội mười ba người của Long Hạo Thần, thậm chí chỉ có bốn người phát huy chiến lực, đã dễ như trở bàn tay giải quyết tất cả. Cường đại kỵ sĩ chính diện ngăn địch, sức bật kinh khủng của Trường Giới kỵ sĩ và mục sư, lại thêm ma pháp sư Không gian. Giống như Lục Hi đã nói, mọi người từng hợp tác qua, đương nhiên là có ăn ý.

Mỗi người Liệt ma Đoàn số hai mươi hai cấp hiệu đều đứng đúng vị trí của mình, đó chính là phụ trợ Liệt ma Đoàn số hai mươi một cấp hiệu, tuyệt không thương công, hết sức hỗ trợ. Mọi chuyện nghe theo Long Hạo Thần điều khiển.

Xử lý Thị Huyết Cuồng Ma, trên mặt Long Hạo Thần không có chút vui sướng. Máu của kẻ địch tẩy lễ không khiến hân hoan điên cuồng, ngược lại càng trầm ổn. Lại là một kỹ năng xung phong, cứng rắn trăm chỗ hồng bị tông mở, tay phải Lam Vũ, Quang Phù Dung Diệt Ma Thiểm nở rộ. Thật sự ngăn chặn đại quân ma tộc xông hướng bên này.

Lúc trước vài cái Thị Huyết Cuồng Ma xông tới trước là cường giả ma tộc, phía sau chúng đều là Cuồng Ma bình thường. Trước mặt Diệt Ma Thiểm của Long Hạo Thần, Cuồng Ma bình thường không đủ xem. Một Diệt Ma Thiểm ít nhất xử lý hơn mười con Cuồng Ma, khiến áp lực tiền phương bỗng nhẹ bớt.

"Biến trận hình phòng ngự. Bất cứ ai đều không được làm liều...!" Long Hạo Thần hét lớn một tiếng.

Trận hình đội nghe theo lệnh hăn phát sinh biến hóa. Lý Hinh và Vương Nguyên Nguyên ở bên trái Long Hạo Thần. Tư Mã Tiên và Điện Yên ở bên phải Long Hạo Thần. Năm người dàn hàng ngang, tựa như

vách tường chắn trước mặt đại quân ma tộc. Đằng sau chức nghiệp ma pháp bắt đầu ngâm xương chú ngữ.

Lâm Hâm trở thành người bận rộn nhất. Đừng xem y không biết công kích, nhưng khi phòng ngự lại là tay hữu dụng. Từng đạo hỏa nguyên tố lá chắn rơi trên mình năm người.

Từ lúc thêm hỏa nguyên tố lá chắn thứ nhất đến kết thúc cái thứ năm, không ngờ chỉ dùng mười giây ngắn ngủi mà thôi. Đừng nói là ngũ giai, coi như là ma pháp sư hỏa hệ lục giai cũng chưa chắc làm được.

Pháp trượng Hỏa Vân Tinh trong tay Lâm Hâm hoàn toàn biến dạng. Hiện tại bị y gọi là Hỏa Tinh Trượng, tuy y không thừa nhận mình đặt tên như vậy bởi vì lười.

Toàn thân trượng màu bạc, nguyên bản Hỏa Vân Tinh hoàn toàn bị bao bọc bên trong, chỉ lộ ra một khúc khoảng hơn thước. Tinh mỹ ma văn khắc quanh trượng. Đại sư chế tác không lãng phí một chút Hỏa Vân Tinh, sử dụng bí ngân hỗn hợp một ít đặc thù sắt thép chế tạo ra nó, bao phủ phần lớn Hỏa Vân Tinh bên trong, đồng thời khắc ba ma pháp cố định lên thân trượng.

Tài liệu quý giá là không thể thiếu để chế tác ra cường đại trang bị. Phẩm chất Hỏa Vân Tinh của Lâm Hâm thật tốt quá, đủ để duy trì ba ma pháp cố định.

Trong ba ma pháp, khiến Lâm Hâm vừa lòng nhất chính là hỏa hệ ma pháp giảm phân nửa thời gian ngâm xương, bị gọi là Hỏa Chú Thuật. Còn hai cái kia thì để bù đắp y không có công kích ma pháp mà kèm theo uy lực công kích. Nhưng mỗi ngày sử dụng bị hạn chế số lần, y sẽ không dễ dàng phát động, nhưng đều là ma pháp hỏa hệ thất giai. Bởi vậy Hỏa Tinh Trượng này gần như là trang bị cấp truyền kỳ.

Lúc này, dựa vào Hỏa Chú Thuật kèm trong Hỏa Tinh Trượng, y thi triển ra hỏa nguyên tố lá chắn dễ như trở bàn tay. Bản thân y không chế hỏa nguyên tố không tầm thường, có pháp trượng tăng cường thuộc tính,

từng cái tùy ý vung ra, toàn thân phủ một tầng hỏa diễm đỏ rực, trong chức nghiệp hệ ma pháp đủ bắt mắt.

Trần Anh Nhi thì trái ngược hẳn với rực rỡ Lâm Hâm. Nàng gái này ngồi trên lưng Hạo Nguyệt, giơ cao nắm tay nhỏ, hô lớn.

"Cố lên, cố lên, đánh chết chúng...!"

Ừm, đúng vậy, nàng chỉ làm như thế. Cũng không phải nàng không muốn tham gia chiến đấu, mà bởi vì địa vị trong đội. Mạch Đâu phát uy kiến lập trên cơ sở tiêu hao ma tinh. Hơn nữa Mạch Đâu không phải vĩnh viễn đều có thể chiến đấu. Một khi nó bị thương, cho dù ăn nhiều ma tinh thì thực lực vẫn giảm mạnh. Bởi vậy, loại sức mạnh tiêu hao này bị xem là lực lượng cuối cùng trong đội, chỉ sử dụng khi đến thời khắc mấu chốt. Thế cho nên hiện tại Trần Anh Nhi bị bảo vệ ở trung tâm đội, chỉ có thể hô khẩu hiệu.

Đội Dương Văn Chiêu và Đoạn Ưc cũng tự chia ra hai bên, tìm cơ hội gia nhập chiến đấu.

Có thêm bốn đội Liệp ma Đoàn, bỗng chốc khiến tình hình chiến trường bên này chuyển biến tốt, đặc biệt là mấy vị ma pháp sư trong đội phóng ra mấy ma pháp cường đại, cho nguyên bản quân thủ vệ kéo dài thời gian xung phong.

Nhưng ma tộc tiến công cực kỳ mãnh liệt, chẳng những số lượng rất nhiều, hơn nữa hầu như đều là ma tộc trung, cao đẳng. Không ngờ một con Song Dao Ma đều không xuất hiện. Cận chiến, viễn chiến, không trung, ba phương diện phối hợp bức bách, phòng tuyến của nhân loại như cũ nguy ngập.

Đám Long Hạo Thần bên này vì ổn định phòng ngự, làm trụ cột của đội, Long Hạo Thần vùng Huy Hoàng Thánh Thuần Bài trước mặt, không chút lòng tham, phòng ngự là chính. Đám ma tộc dưới ngũ giai không nằm trong tầm lo lắng của hắn, bên cạnh Tư Mã Tiên có thể giải quyết. Không thể không nói, tăng thêm hai bộ trang bị Huy Hoàng thích

hợp rồi, tác dụng của Tư Mã Tiên trong đội có thể nói là biến chất lượng. Quang Chi Đại Lực Hoàn thật quá thích hợp gã, Phấn Toái đối diện ma tộc đẳng cấp thấp là thể không thể đỡ. Mỗi lần xuất kích, ít nhất mang đi vài sinh mệnh của ma tộc, hơn nữa không toàn thây.

Ma tộc cũng có trí tuệ. Coi như là ma tộc đẳng cấp thấp cũng có bản năng sinh tồn. Quả cầu sắt của Tư Mã Tiên uy lực thật sự quá mạnh, cho nên đám ma tộc cấp thấp bản năng tránh đi đụng độ. Vậy nên bọn họ phòng ngự thì nhẹ nhàng nhiều.

Nhưng mà cũng chính vì bọn họ biểu hiện mạnh mẽ, khiến cường giả ma tộc xuất hiện.

Một bóng dáng to lớn đỏ như máu bỗng từ trên trời giáng xuống, mục tiêu trực chỉ Tư Mã Tiên. Huyết ảnh này tốc độ cực nhanh. Tư Mã Tiên đang giết sương tay, đột nhiên cảm giác trên đỉnh đầu có nồng đậm huyết tinh và hàn ý lạnh lẽo ập đến. Tuy Quang Chi Đại Lực Hoàn của gã uy lực cực lớn, nhưng cũng có khuyết điểm. Bởi vì bản thân trọng lượng khổng lồ, bởi vậy lúc vận dụng thì sẽ ảnh hưởng tốc độ. Nếu hiện tại gã muốn phòng ngự, có thể đem Quang Chi Đại Lực Hoàn giơ lên đỉnh đầu đã rất không tồi.

Nhưng Tư Mã Tiên dường như không cảm giác nguy cơ trên đầu, Quang Chi Đại Lực Hoàn lần nữa bay ra, đem vài đầu chiến sĩ ma tộc nổ nát.

Quang mang trắng lấp lánh, quang mang đỏ cách Tư Mã Tiên chưa tới năm mét thì đột nhiên biến mất. Nguyên bản công kích Tư Mã Tiên lại gặp phải Thuần Bài quang mang trắng hình sao sáu cánh.

Huy Hoàng Thánh Thuần Bài, Thánh Thuần Thuật, Thần Ngự Thuần!

Tư Mã Tiên đương nhiên không phải không biết công kích trên không trung có lẽ nguy hiểm đến sinh mệnh, đối mặt uy hiếp lại có thể bình tĩnh, là đến từ tin tưởng.

Long Hạo Thần dĩ nhiên sẽ không khiến đồng bạn thất vọng. Phát động Thánh Dẫn Linh Lô, đem công kích trên không trung kéo tới người mình.

Trong tiếng gầm rú chói tai, Long Hạo Thần hơi lùi ra sau nửa bước. Trên người bộc phát quang mang vàng, tay phải Lam Vũ, Quang Phù Dung thuận thế chém ra. Một kiếm này không hề giữ lại, kích phát hấn dựa vào Di Hoa Tiếp Mộc lưu trữ thánh kiếm, phát động công kích là Diệu Nhật Trảm, còn kèm theo uy lực của Quang Chi Đãng Dạng.

Ba kỹ năng hợp nhất, đương nhiên không uổng phí. Thông qua cường độ công kích của đối thủ, Long Hạo Thần có thể đoán ra thực lực của đối phương.

Ngăn cản một kích của kẻ địch, Thánh Thuần Thuật trên Huy Hoàng Thánh Thuần Bài suýt tán loạn, Thần Ngự Thuần cũng không hoàn toàn giảm bớt lực, còn khiến Long Hạo Thần lui ra sau nửa bước. Thất giai. Không có tu vi thất giai sao có thể ép Long Hạo Thần đến tận đây?

Thân hình đỏ ngay lúc này hiện ra. Bộ dáng của nó, Liệp ma Đoàn số hai mươi một cấp hiệu, Liệp ma Đoàn số hai mươi hai cấp hiệu đều rất quen thuộc. Chính là kẻ địch chủ yếu khi họ chấp hành nhiệm vụ Sợ Hãi Bì Khiếu Động, Ác Ma. Hơn nữa Ác Ma này dĩ nhiên là Ác Ma Thống Lĩnh thất giai, là kẻ tương tự với thủ phạm khiến Thái Nhi rơi vào thiếu tứ cảm.

Trong tay Ác Ma Lĩnh Chủ là thanh trọng kiếm huyết sắc. Nó bị Thần Ngự Thuần của Long Hạo Thần cản xuống, hai cánh ở sau lưng không chế cân bằng, cùng lúc đó Lam Vũ, Quang Phù Dung đã chém tới.

Không chỉ như vậy, Lý Hình ở bên cạnh Long Hạo Thần cũng ra tay. Cùng là Diệu Nhật Trảm, nhưng là lấp lánh Thái Dương Hỏa kèm theo Quang Chi Đãng Dạng Diệu Nhật Trảm.

Đôi kiếm hỏa diễm của Lý Hình không phải vật tầm thường, tuy không phải trang bị cấp Huy Hoàng, nhưng cũng tới cấp linh ma, là vừa

mới đổi không lâu. Lại thêm thực lực vượt ba ngàn linh lực, tốc độ thi triển Thái Dương Hỏa mau gấp đôi so với kỹ sĩ bình thường.

Ác Ma Linh Chủ bản năng lui ra sau nửa bước, thanh kiếm đỏ giờ trước mặt.

Long Hạo Thần công kích mau hơn một bước, trước tiên đã tới rồi. Lam Vũ, Quang Phù Dung sau khi tiến hóa sắc bén, lại thêm vào Quang Chi Đẳng Dạng, uy lực thánh kiếm giờ phút này hiển hiện rta.

Trong quang mang chói mắt của Diệu Nhật Trảm, thanh kiếm đỏ trong tay Ác Ma Linh Chủ bị chém gãy. Tuy Long Hạo Thần cũng bị lực phản chấn to lớn lui ra sau nửa bước, không thể tiếp tục thể công, nhưng Diệu Nhật Trảm của Lý Hình đã chém vào người Ác Ma Linh Chủ.

Ác Ma Linh Chủ hét thảm một tiếng, trên người tỏa ra quang mang đỏ sậm bắn Lý Hình ra. Nhưng từ bả vai trái tới ngực để lại miệng vết thương kinh khủng, hơn nửa quang nguyên tố đối với thể chất hắc ám của nó có tác dụng ăn mòn cực mạnh, còn bốc lên sương khói xèo xèo.

Ba ma pháp hầu như cùng một lúc rơi trên người Ác Ma Linh Chủ, hơn nữa không một cái nào là ma pháp công kích.

Phong hệ Phong Phược Thuật, hỏa hệ Hỏa Diễm Tù Lung, và quang hệ Quang Phược Thuật.

Ba kỹ năng tác dụng chỉ có một, đó là kiềm chế Ác Ma Linh Chủ.

Ba kỹ năng này cấp bậc không cao lắm, nhưng là ba hệ liên quan nhau, hơn nữa Quang Phược Thuật của quang hệ đối với Ác Ma Linh Chủ thuộc tính có tác dụng áp chế. Dù có tránh thoát ba ma pháp này, Ác Ma Linh Chủ cần thời gian một giây.

Trong khoảnh khắc đó, Ác Ma Linh Chủ đột nhiên cảm giác cường liệt nguy cơ đến từ chính diện. Nó thiết thòi ở phần trang bị. Cho dù là thực lực thất giai, trên người nó trừ thanh kiếm đỏ gãy ra, không có trang

bị khác kèm theo. Trong nháy mắt này, thiên phú chiến đấu cường đại của Ác Ma Linh Chủ cho nó làm ra lựa chọn chính xác.

Không lùi lại, thậm chí không tránh thoát ba hệ ma pháp hạn chế, mà là toàn thân tỏa sáng màu đỏ đậm.

Trên người Ác Ma Linh Chủ tỏa ra quang mang đỏ khiến thân thể bị nhiễm đỏ, đặc biệt là vị trí thân thể, tựa như khối hồng ngọc. Đây là thể nguyên tố thất giai, mặc kệ là nhân loại hay ma tộc, có tương ứng mẫu chốt năng lực có thể trong chớp mắt tăng cường năng lực công phòng.

Lúc này Ác Ma Linh Chủ tuyển chọn là gia tăng phòng ngự. Trong tiếng đánh đinh tai, một Thuần Bài tựa như búa lớn và một quả cầu sắt khổng lồ đồng thời ập đến.

Nhờ có thể nguyên tố tăng phúc, hai nắm tay Ác Ma Linh Chủ đánh vào hai vũ khí mạnh mẽ.

Hai tiếng kêu rên đồng thời vang lên. Vương Nguyên Nguyên và Tư Mã Tiên lui ra sau ba bước. Đồng thời trên người bảy thành viên Liệp ma Đoàn số hai mươi một cấp hiệu lóe quang mang vàng, Linh Hồn Xiềng Xích sinh mệnh cùng chung đã chia sẻ thương tổn hai người thừa nhận.

Nhưng Ác Ma Linh Chủ cũng chịu không nổi, bị văng ra, hai tay đều đã nát. Vương Nguyên Nguyên tu vi trải qua Thánh Linh Đan tăng phúc, nội linh lực sớm vượt ba ngàn năm trăm. Hiệu quả phá ma của Cự Linh Thần Thuần tăng gấp mười. Hơn nữa nàng và Tư Mã Tiên không hèn mà cùng dùng Quang Chi Đẳng Dạng. Lại thêm hiệu quả Phấn Toái của Quang Chi Đẳng Dạng. Cho dù là Ác Ma Linh Chủ cũng chỉ có thể tự bảo vệ mình, không cách nào phản kích.

Nhưng cùng lúc đó, khuôn mặt dữ tợn của Ác Ma Linh Chủ xuất hiện biểu lộ kinh hãi. Một luồng sáng vàng chói mắt từ trên trời giáng xuống, tựa như phá trời rách đất chém xuống. Đáng sợ là nó như cũ không cách

nào tránh thoát ba ma pháp trời buộc, không khí sinh ra cảm giác áp bách kinh khủng.

Cảm giác áp bách kịch liệt khiến Ác Ma Lĩnh Chủ muốn thoát mà không thể.

"Da!!!!!!" Ác Ma Lĩnh Chủ phát ra tiếng thét chói tai, quang mang đỏ nồng đậm bỗng bao trùm bên trên đôi tay bị tổn thương. Một kích kia, có thể nói là nó dùng hết sức lực, bởi vì nó rõ ràng cảm giác ra luồng sáng vàng mang đến uy hiếp trí mạng.

Nhưng khiến nó hoảng sợ là, hai tay đánh ra quang mang đỏ, thì quang mang vàng khí thể kia một chia thành hai, sắc bén không gì sánh kịp, trực tiếp chém lên hai tay.

Ác Ma Lĩnh Chủ dù gì cũng là tu vi thất giai. Sinh tử trước mắt, hai cánh sau lưng nó đột nhiên vỗ đập, thân thể tựa như con trùng uốn éo, hai tay uy lực thể nguyên tố bạo phát cực mạnh.

Phập---

Máu tươi bắn ra, thịt nát, tay chân cụt, chất lỏng máu đen bay tứ tán.

Dưới một kích mạnh mẽ kia, hai tay Ác Ma Lĩnh Chủ hoàn toàn thành bụi phấn. Nhưng trả đại giá hai cánh tay, cuối cùng nó nhặt về một cái mạng.

Cái sừng nhọn trên đầu bị chém đứt một cái, mang theo một khối đầu lâu bay ra. Toàn bộ vai phải bị chém bay, nửa thân thể da thịt mang theo máu rơi trên không trung.

Có thể sản sinh một kích khủng bố như vậy, đương nhiên là Long Hạo Thần cần hai tay sử dụng Tu La Trảm phải hao tới một ngàn linh lực. Hơn nữa còn là Tu La Trảm kèm theo Quang Chi Đẳng Dạng.

Ba ma pháp trời buộc lúc trước, chính là phối hợp ăn ý giữa Hạo Nguyệt và Long Hạo Thần. Tư Mã Tiên, Vương Nguyên Nguyên công

kích chỉ là trên gấm thêu hoa. Tu La Trảm của Long Hạo Thần mới là một kích trí mệnh.

Ác Ma Lĩnh Chủ xuất hiện, khiến Long Hạo Thần nguyên bản con mắt bình tĩnh bỗng hồi phục màu đỏ. Hắn dường như lại nhìn đến thủ phạm hại Thái Nhi mất tứ cảm. Khi chém ra Tu La Trảm này, cả người hắn hoàn mỹ kết hợp tinh thần và sát khí nồng đậm, bộc phát ra công kích mạnh mẽ trước nay chưa từng có.

Ở thời điểm này mới thấy hết tầm quan trọng của trang bị vũ khí. Nếu nói về số lượng cường giả, nhân loại còn lâu mới bằng ma tộc. Vì cái gì họ có thể cùng ma tộc đối kháng sáu ngàn năm, chẳng những không bị hủy diệt triệt để, ngược lại dần tích góp thực lực có cơ hội phản công?

Đó là bởi vì trang bị vũ khí hoàn mỹ. Nhân loại có Ma Đạo đại pháo, có các loại trang bị chế tác đến từ thượng cổ lưu truyền. Còn ma tộc? Ma tộc ngay cả vấn đề ăn cơm đều khó khăn, cần thông qua chiến tranh tiêu hao nhân khẩu.

Có thể nói, sáu ngàn năm qua, tổng thể thực lực của ma tộc không tăng quá lớn, còn nhân loại thì ổn định tiến bộ.

Ác Ma Lĩnh Chủ thực lực thất giai là cường đại, nếu có thể phối hợp trang bị cấp Huy Hoàng, đám Long Hạo Thần tập trung lực lượng mười ba người chỉ sợ chưa chắc thắng được. Nhưng giờ khắc này, dưới vũ khí và kỹ năng cường đại của Long Hạo Thần, nó đã trọng thương.

Một bóng đen nhanh như chớp từ sau lưng Long Hạo Thần bay ra, tựa như điện xẹt xông hướng Ác Ma Lĩnh Chủ bị thương nặng đang ngã.

Tốc độ của nàng thật sự là quá mau, cho nên sau lưng mang theo một chuỗi cái bóng.

Ác Ma Lĩnh Chủ bản năng nâng lên cánh tay cụt, miễn cưỡng ngừng tụ linh lực đánh ra một quyền. Nhưng bóng đen trước mặt nó bỗng biến hư ảo.

Từ vị trí nhóm Long Hạo Thần có thể nhìn thấy, bóng đen trên không trung đột nhiên chia thành hai. Một luồng sáng đen xuất hiện sau đầu Ác Ma Lĩnh Chủ.

Nếu như Ác Ma Lĩnh Chủ ở lúc hoàn toàn khỏe mạnh, dựa vào thể nguyên tố thì có thể chặn một kích kia. Nhưng thể nguyên tố của nó trước đó đã bị Tu La Trảm chém phá, giờ có thể phát huy ra mấy phần lực lượng? Khiến người chấn động là, bóng đen huyền ảo bị Ác Ma Lĩnh Chủ đánh một quyền bỗng ngưng kết, tựa như theo cánh tay Ác Ma Lĩnh Chủ mau chóng hướng lên trên.

Hai bóng đen ở trên không trung nháy mắt dung hợp. Nếu cách xa chút có thể thấy, một sợi chỉ đen ở sau đầu Ác Ma Lĩnh Chủ bỗng biến thành điểm đen. Ác Ma Lĩnh Chủ thân thể lùi ra sau bỗng đông lại, cánh tay phải nâng lên vô lực rũ xuống, hơi thở sinh mệnh đã mất đi.

Bóng đen ở đầu vai nó nhún chân một cái, giẫm Ác Ma Lĩnh Chủ rơi xuống đất, mà nàng nhờ phản lực đã quay trở lại.

Long Hạo Thần mau chóng nâng lên tay trái, lóe một đoàn sáng vàng. Lúc trước hắn thi triển Tu La Trảm, tạm thời thu hồi Huy Hoàng Thánh Thuần Bài, lúc này kiểm chuyển sang tay phải, tay trái vừa lúc rảnh rỗi.

Bóng đen rơi vào tay phải hắn, một bàn tay trắng nõn nhỏ nhắn chạm tay hắn. Long Hạo Thần kéo một cái, bóng đen ẩn vào sau lưng hắn, chỉ có đôi chân thon dài lại xuất hiện ở thắt lưng hắn.

Không cần nói, cho Ác Ma Lĩnh Chủ một kích cuối cùng chính là Thái Nhi. Tuy đã mất tứ cảm nhưng không có nghĩa là Thái Nhi mất đi sức chiến đấu. Ngược lại, trong mấy tháng mất tứ cảm, bởi vì có Long Hạo Thần bên cạnh mà nàng tuyệt không thấy nàng đơn. Nội tâm bởi vì thỏa mãn và yên bình, thực lực có đột phá. Vừa mới ảnh phân thân so với lúc ban đầu sức mạnh khác xa, lực công kích tăng cao.

Long Hạo Thần hiện tại không thời gian trách móc Thái Nhi. Thái Nhi ra tay đúng thời cơ, hắn nâng lên tay trái phóng ra quang nguyên tố,

tác dụng tựa như hải đăng cho Thái Nhi chỉ còn lại xúc giác.

Ác Ma Lĩnh Chủ chết, khiến ma tộc xông hướng họ bị kinh hãi. Đây chính là cường giả thất giai, nhưng trong tay Long Hạo Thần thì chỉ kiên trì vài phút. Áp lực giảm bớt, đám Long Hạo Thần tạm thời không đối thủ.

Chiến tranh vẫn đang tiến hành, điên cuồng giết chóc không bởi vì có họ gia nhập mà giảm bớt, ngược lại ngày càng nghiêm trọng. Bên này thắng một trận, gia nhập dĩ nhiên không chỉ có vài Tân Liệp ma Đoàn bọn họ. Liệp ma Đoàn tiếp viện từ các phương hướng khác nhau gia nhập chiến đấu. Mỗi Liệp ma Đoàn đều do tinh người liên minh hợp thành. Bọn họ tham gia, bỗng chốc biến chiến cuộc bị động dần phát triển theo hướng cân bằng. Hơn nữa viện quân Lục Đại Thánh Điện năm ngàn người đã mau chóng gia nhập chiến cuộc.

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 115

Khanh Sát Thất Giai

Vô số quang mang trị liệu trên không trung gieo rắc, là trị liệu tập thể. Khiến các tướng sĩ khổ chiến trong Trấn Nam quan tăng mạnh khí thế. Bỗng chốc ma tộc không thể tiến thêm một bước.

"Lão đại, chúng ta xung phong liều chết một phen đi!" Đột nhiên mất đi đối thủ, Tư Mã Tiên hai mắt đỏ máu phóng ra mãnh liệt không cam lòng.

Long Hạo Thần suy tư một chút, nói.

"Đi tới ba mươi mét, trận hình thôi." Nói xong hắn lại phóng ra Huy Hoàng Thánh Thuần Bài, dẫn theo đồng bạn xông lên trước.

Khoảng cách ba mươi mét, họ còn có thể đứng lúc rút về. Hiện tại trên chiến trường tuy biến hóa cục diện, nhưng thế công của ma tộc vẫn mạnh mẽ như trước. Nếu họ gia nhập chiến trường, sẽ giảm bớt gánh nặng cho đội bạn. Đi tới ba mươi mét, họ nhất định sẽ bị mọi người chỉ trích, nhưng cũng hấp dẫn ma tộc tấn công, áp lực đội bạn sẽ giảm chút ít.

Mười ba người, tựa như lưỡi kiếm sắc bén, thuận theo con đường rộng rãi xông lên trước. Tư Mã Tiên ở bên phải Long Hạo Thần, Quang Chi Đại Lực Hoàn của gã trở thành vũ khí tiến công đặc lực. Lực không cường đại thế ào ạt mở đường, ma tộc cấp thấp không thể cản trở họ.

Long Hạo Thần nhân cơ hội này phóng ra Tụ Linh quang hoàn, giúp đồng bạn hồi phục linh lực. Sức chiến đấu của mười ba người khi xông vào trận địa ma tộc thì toàn lực bộc phát.

Hàn Vũ ở hậu phương rất vững chắc, dựa vào Quang Chi Phản Xạ và Long Hạo Thần đưa cho Quang Phật, công phòng một thể. Hơn nữa y chủ yếu tập trung phòng ngự, đem hậu phương cố thủ vững vàng. Mà lúc này bởi vì có Lục Hi mục sư chính cống, y không cần lo lắng vấn đề trị liệu. Sự thật là hiện tại Lục Hi chỉ cần thi triển vài cái tăng ma pháp cho mọi người, chưa cần chữa trị cái gì.

Bên Long Hạo Thần xung phong bỗng đụng tới thể phản công mạnh mẽ của ma tộc. Ác Ma Lĩnh Chủ chết tuy khiến đại quân ma tộc kinh khiếp, nhưng cùng lúc đó, đám Long Hạo Thần cũng bị ma tộc chú ý. Vài cường giả ma tộc lục giai, bảy xông hướng bên này, đụng độ đám Long Hạo Thần.

Chỉ lên ba mươi mét thì Long Hạo Thần ngừng lại. Làm trụ cột trong đội, hẳn phải chú ý cục diện toàn chiến trường. Huy Hoàng Thánh Thuần Bài chặn ngang, phối hợp Thánh Dẫn Linh Lô, đem kẻ địch cường đại đều dẫn tới bên mình. Dựa vào bản thân phòng ngự chắc chắn không cho chúng có cơ hội uy hiếp đồng bạn.

Mặc kệ là Liệp ma Đoàn số hai mươi một cấp hiệu hay Liệp ma Đoàn số hai mươi hai cấp hiệu, hai đội Liệp ma Đoàn đều từng bị đại quân ma tộc vây khốn xuất sinh nhập tử, bởi vậy phối hợp khá ăn ý. Quan trọng là, trong hai đội chỉ có một thanh âm, chính là thuộc về Long Hạo Thần. Long Hạo Thần mỗi câu chỉ huy đều lập tức được thực thi. Mười ba người thành một thể, mặc kệ đại quân ma tộc trùng kích cỡ nào, họ như cũ có thể giữ vững vị trí xâm nhập quân địch ba mươi mét.

*Oành ùng ùng! *

Ba tử hạt sắc quang mang trùng kích Huy Hoàng Thánh Thuần Bài của Long Hạo Thần, kích phát Thánh Thuần Thuật, Long Hạo Thần lui

ra sau một bước. không xa có ba Ma Nhân Thuật Sĩ đáng người cao to, tập trung mục tiêu hướng hấn phát động công kích.

Bởi vì có số lớn đại quân ma tộc trùng kích, đám Ma Nhân Thuật Sĩ không cần lo lắng Long Hạo Thần công kích uy hiếp đến mình. Trên đầu chúng có mười con mắt, tu vi đều là sơ lục giai.

Trước mặt Long Hạo Thần còn có hai ma tộc lục giai mạnh mẽ, Hoàng Kim Song Dao Ma. Hoàng Kim Song Dao Ma thực lực theo lý thuyết thì thua xa Ác Ma Lĩnh Chủ, nhưng nó có tốc độ và gian xảo hơn Ác Ma Lĩnh Chủ nhiều. Một khi bị Thánh Dẫn Linh Lô của Long Hạo Thần kéo trúng, nó sẽ trước tiên lùi lại, không cho đám Long Hạo Thần cơ hội tập trung công kích. Long Hạo Thần dưới tình huống không thể liều lĩnh, không có cách xử lý nó.

Trừ Hoàng Kim Song Dao Ma ra, Long Hạo Thần còn cần đối mặt hai uy hiếp lớn. Uy hiếp này đến từ không trung. Một Song Đầu Ma Thứu to lớn thỉnh thoảng lao xuống chỗ hấn. Hai hệ hắc ám và ma pháp không ngừng rơi xuống.

Long Hạo Thần đa phần sức chú ý bị Song Đầu Ma Thứu quấy nhiễu. Mỗi khi Song Đầu Ma Thứu phát động công kích, hấn phải trước tiên dùng Thánh Dẫn Linh Lô kéo công kích của Song Đầu Ma Thứu về phía mình.

Cứ như vậy, một mình hấn phải chịu đựng tập thể công kích đến từ cường giả ma tộc một thất giai, bốn lục giai. Cho dù lấy thực lực như Long Hạo Thần, chống đỡ hơi khó khăn. Nhưng dưới áp lực trầm trọng này, Long Hạo Thần hiện ra sức mạnh khá cường. Trong mắt đồng bạn, hấn tựa như tường đồng vách sắt. Mặc kệ kẻ địch tấn công thế nào, vĩnh viễn không ngã.

Huy Hoàng Thánh Thuần Bài, Huy Hoàng Thánh giáp lực phòng ngự bị Long Hạo Thần phát huy đến cực độ. Có lúc Thuần Bài không kịp phòng ngự, hấn dùng thân thể chính mình ngăn cản công kích của kẻ địch. Trang bị kèm theo hai kỹ năng phòng ngự lục giai mang đến tác

dụng to lớn, khiến hắn có thể đứng vững không ngã, thậm chí không lùi lại nửa bước.

Long Hạo Thần phản ứng là lúc trước ở trong động huyết luyện ra. Bởi vậy cho dù là nguy cơ đã tiếp cận, hắn đều có thể làm ra phản ứng mau chóng. Cả người hắn tựa như một đoàn sáng vàng, trong phạm vi nhỏ di động, đem lực công kích của kẻ địch toàn bộ thừa nhận.

Đương nhiên, nếu chỉ có một mình hắn, đối diện nhiều công kích cường đại như vậy là không thể ngăn cản. Nhưng phía sau hắn, còn có đồng bạn hỗ trợ. Hạo Nguyệt ba cái đầu phân công lẫn nhau, Tiểu Hỏa và Tiểu Thanh phụ trách công kích Song Đầu Ma Thứu đặt biệt to ở trên không trung, khiến nó không thể toàn lực đối phó Long Hạo Thần. Tiểu Quang thì không ngừng phóng phòng ngự hộ thuẫn và tăng ma pháp rơi trên người Long Hạo Thần.

Trừ Hạo Nguyệt ra, còn có phụ trợ cường đại của Nhã Đình.

Nên biết, sáo trang Huy Hoàng của Long Hạo Thần tuy có kỹ năng tiết kiệm linh lực, nhưng Long Hạo Thần hầu như là không ngừng sẽ dụng Thánh Thuần Thuật và Thánh Linh Thủ Hộ. Tổng sản lượng linh lực của hắn chỉ có bốn ngàn, không thể vĩnh viễn dùng không hết. Thi triển từng cái kỹ năng cường đại, nhưng không thấy xuất hiện tình huống lực lượng cạn kiệt.

Hơn nữa bởi vì có Nhã Đình, công kích bình thường của Long Hạo Thần thỉnh thoảng biến thành thánh kiếm, Diệu Nhật Trảm, những kỹ năng công kích mạnh mẽ. Chẳng những phòng ngự năm cường địch mạnh, hắn thậm chí có thể thỉnh thoảng chém giết một ít ma tộc cấp thấp hoặc cấp trung.

Lục Hi ở phía sau bắt đầu thi triển ma pháp trị liệu. Chủ yếu là dùng trên người thành viên Liệp ma Đoàn số hai mươi hai cấp hiệu. Đây tuyệt đối không phải bởi vì gã thiên vị, mà là người ta bảy thành viên Liệp ma Đoàn số hai mươi một cấp hiệu không ai bị thương. Coi như là gặp công kích, cũng có Linh Hồn Xiềng Xích sinh mệnh cùng chung bảy người

cùng nhau gánh vác. Chỉ cần Long Hạo Thần cột trụ này không bị lay động, kẻ địch gần như không có khả năng chân chính làm đội họ tổn thương.

Biểu hiện ở hậu phương của Hàn Vũ cực tốt. Quang Chi Phán Xạ và Quang Phật uy lực khá mạnh. Hai trang bị cấp Huy Hoàng này khiến y như hổ thêm cánh. Cho dù là kẻ địch lục giai thì y cũng có thể tạm thời ngăn chặn. Dù sao y chính là thuần túy Thủ Hộ kỳ sĩ. Trừ tu vi và kỹ năng không như Long Hạo Thần, chỗ khác không yếu hơn Long Hạo Thần bao nhiêu.

Tòa thành thị Trấn Nam quan này vô cùng lớn. Bởi vì ma tộc xâm nhập, chiến trường có thể nói là không đâu không có. Vị trí đám Long Hạo Thần ở khu vực trung tâm thành thị. Chốc lát sau, động tĩnh bên họ hấp dẫn đội bạn chú ý.

Bên này chiến đấu là ma tộc cường đại thất giai, cùng lúc đó, bên nhân loại mạnh nhất cũng chỉ thất giai mà thôi. Cường giả trên bát giai không biết có phải hay không đã bàn trước, không ai xuất hiện trên chiến trường đường phố. Đương nhiên người sáng suốt đều biết, cường giả tu vi có thể đạt đến bát giai, lúc này đều đang liều mạng ở trên không trung, là điểm mấu chốt trận chiến. Nếu bên nào chiếm được ưu thế tuyệt đối, như vậy nghĩa là trận chiến này kết thúc.

Nếu cường địch trên đường phố chỉ có thất giai, như vậy đa số đấu tranh phát sinh giữa cường giả từ tam giai đến thất giai. Đội Long Hạo Thần đã trước sau giải quyết vài ma tộc trên lục giai, làm sao không khiến người chú ý? Huống chi hiện tại họ còn hấp dẫn năm, sáu cường giả ma tộc lục giai. Liệp ma Đoàn mạnh quá! Bọn họ là cấp suất ư? Có không ít người trong lòng thầm hỏi. Chỉ là nếu bọn họ là Liệp ma Đoàn cấp suất, sao không ai dùng linh lực hóa cánh?

Long Hạo Thần đương nhiên không biết đội bạn đang cảm thán, lúc này hẳn thừa nhận áp lực khá nặng. Trong sự áp bức, tiềm lực trong người hẳn từng chút một bị ép ra, linh lực tiêu hao vô cùng lớn.

Cục diện này nhất định phải thay đổi, nếu không linh lực của mình sớm muộn gì sẽ cạn kiệt.

Quay về sao? Nếu quay về, áp lực nhất định sẽ giảm bớt. Nhưng nếu cứ như vậy trở lại, lúc trước nỗ lực chẳng phải là uổng phí. Đội bạn sẽ lại bị tăng áp lực. Nếu số lượng kẻ địch ít chút thì càng tốt.

Song Đầu Ma Thửu trên không trung tuy rằng đáng ghét nhưng chỉ có một, nếu Long Hạo Thần có thể tập trung đối phó nó, vậy cho dù không thể đánh nó rơi xuống, ít nhất có thể đảm bảo thành viên trong đội không bị nó công kích. Nhưng đáng ghét là phương xa ba Ma Nhân Thuật Sĩ mười mắt. Lực công kích của chúng cực kỳ mạnh. Ba Ma Nhân Thuật Sĩ hợp lực một kích, có thể đánh vỡ một lần Thánh Thuần Thuật của Long Hạo Thần. Hơn nữa phải phối hợp với Thần Ngự Thuần mới có thể miễn cưỡng chặn lại, cho nên Long Hạo Thần ứng phó càng lúc càng mệt.

Vương Nguyên Nguyên, Tư Mã Tiên tuy có lòng muốn xông lên, nhưng lấy thực lực của họ, thật xông ra thì dù cho đánh bị thương Ma Nhân Thuật Sĩ, chỉ sợ không thể sống sót trở về. Bởi vậy Long Hạo Thần ra nghiêm lệnh, bất cứ ai cũng không thể rời khỏi trận hình. Chỉ có giữ vững trận hình thôi, họ mới chịu được áp lực từ ma tộc Làm sao đây? Cứ như vậy từ bỏ nỗ lực trước đó? Ngay lúc này, áp lực đột nhiên giảm. Trên bầu trời, năm cái bóng tựa như điện xẹt giáng xuống, mục tiêu là ba Ma Nhân Thuật Sĩ đang đứng.

Bên cạnh Long Hạo Thần đồng thời lao ra một người đàn ông dáng người cao to, trong tay đôi búa kéo theo sức mạnh thân thể nháy mắt cuốn sạch ma tộc gần người Long Hạo Thần. Bao gồm cả Hoàng Kim Song Dao Ma, một số lớn binh sĩ ma tộc bị đánh bay. Đương nhiên, thực lực không đủ thì trực tiếp bị chém làm hai. Đích thị là kỹ năng quần chiến cường đại Toàn Phong Trảm.

Nhìn thấy vị này, Long Hạo Thần cũng giật mình. Bởi vì chiến sĩ này hẳn có gặp, đó chẳng phải là lão Ngũ thua mình mười vạn công huân sao?

Trên chiến trường, lão Ngũ biểu hiện đặc biệt mạnh. Một đôi búa lớn tựa như xe lu điên cuồng chém giết ma tộc trước mặt. Hơn nữa gã rõ ràng sử dụng kỹ năng cuồng hóa, cho dù là ma tộc có khả năng công kích trên người gã cũng bị gạt bỏ.

Áp lực chính diện bỗng giảm bớt, Long Hạo Thần có thể thở dốc, ánh mắt nhìn hướng ba Ma Nhân Thuật Sĩ.

Từ trên trời giáng xuống năm bóng dáng chính là năm người, sau lưng mỗi người đều có đôi cánh năng lượng huyền lệ vô đập. Linh lực hóa cánh, cường giả lực giai.

Năm người từ trên trời rơi xuống, người dẫn đầu cười trên lưng con ngựa to có sáu cái chân. Chiến mã này trên lưng mọc hai cánh nhưng không phải Độc Giác Thú, ngựa bay sáu chân, đây chính là loại tọa kỵ ít thấy nhất trong thế giới nhân loại. Mặc kệ là trên không trung hay mặt đất, nó đều có năng lực chiến đấu cực mạnh. Đáng tiếc không phải thuộc tính quang minh, mà là ma thú hỏa thuộc tính. Nếu không, tác dụng của nó thậm chí có thể so sánh với Quang Diệu Độc Giác Thú.

Ngồi trên lưng ngựa là kỵ sĩ mặc nguyên bộ cấp Huy Hoàng, tay trái Thuần Bài tay phải trọng kiếm. Giây phút ngựa bay sáu chân đáp xuống, độn hướng Ma Nhân Thuật Sĩ.

Luồng sáng vàng chói mắt lấy thân thể y làm trung tâm khuếch tán, tựa như vách tường vàng. Trong phạm vi bán kính ba mươi mét, trừ ba con Ma Nhân Thuật Sĩ ra, toàn bộ ma tộc đều bị đánh văng, khiến bốn đồng bạn thông thả rơi xuống đất.

Tiếp đến là thời gian năm người biểu diễn. Quang mang lấp lánh, chỉ mấy lần chớp mắt, ba Ma Nhân Thuật Sĩ đã biến thành thi thể. Sự xuất hiện mạnh mẽ khiến bên Long Hạo Thần có cơ hội thở dốc.

Liệt ma Đoàn số tám cấp hiệu kỵ sĩ dẫn đầu, chính là xuất phát lúc xuất phát từ hướng Long Hạo Thần nhận lỗi, Trương Phóng Phóng.

Trương Phóng Phóng xử lý xong ba Ma Nhân Thuật Sĩ xoay người lại, hướng Long Hạo Thần giơ ngón cái. Long Hạo Thần nâng tay phải cầm trọng kiếm đặt ở bả vai, làm lễ kỵ sĩ.

Đây là trên chiến trường, hắn không có thời gian cùng Trương Phóng Phóng nói cái gì. Nhưng lúc ánh mắt hai người chạm nhau, đều biểu lộ ý người hùng tích người hùng.

Liệp ma Đoàn số tám cấp hiệu xuất hiện có thể nói là đúng lúc, chẳng những giảm áp lực cho bên Long Hạo Thần, còn ở trong doanh trại ma tộc lao ra lỗ hổng đột phá, cùng bên Long Hạo Thần hình thành tư thế song kiếm hợp bích, khiến đại quân hậu phương giảm bớt thật nhiều áp lực.

Liên minh thánh điện quan chỉ huy không phải ngốc, cơ hội như vậy đương nhiên sẽ không bỏ qua. Gã chỉ huy các chiến sĩ nhân loại phát động công kích, tiến lên ba mươi mét.

Đối thủ Long Hạo Thần từ năm biến thành hai cái, bỗng chốc nhẹ nhàng rất nhiều. Hắn chủ yếu tập trung phòng ngự Song Đầu Ma Thứ trên không trung, thỉnh linh phóng ra luồng sáng vàng chói mắt.

Khoảnh khắc luồng sáng vàng bộc phát, quang mang xanh cũng xuất hiện. Lam Vũ, Quang Phù Dung trong tay Long Hạo Thần bỗng biến mất. Đích thị là công kích mạnh nhất của thanh trọng kiếm. Quang Vũ Phù Dung Thứ. Mục tiêu đương nhiên là Hoàng Kim Song Dao Ma cực kỳ gian xảo.

Long Hạo Thần một kích kia là đã tích sức lâu rồi. Trước khi phát động, kỹ năng Khiên Dẫn của Thánh Dẫn Linh Lô bỗng bộc phát. Thực lực tăng cao khiến uy lực linh lô của hắn cũng tăng vài phần, lần này kéo khiến Hoàng Kim Song Dao Ma muốn chạy trốn chợt ngừng lại. Trong nháy mắt, hai quang mang vàng và xanh nổ rộ trong thân thể kẻ địch gian trá, lực công kích khủng bố tựa như thủy triều bộc phát.

*Oành! *

Hoàng Kim Song Dao Ma thân thể bị nổ thành mảnh vụn, nhưng Long Hạo Thần cũng không dễ chịu. Sử dụng Quang Vũ Phù Dung Thứ đối với hắc tiêu hao thậm chí còn lớn hơn cả Tu La Trảm, mất hết một ngàn năm trăm điểm nội linh lực, đây là dựa theo hắc bản thân là quang minh chi tử, kỹ năng thi triển đã giảm bớt tiêu hao.

Song Đầu Ma Thứ trên không trung luôn tìm kiếm sơ hở của Long Hạo Thần, cơ hội tốt như vậy sao bỏ qua được. Sau khi đột phá phòng ngự Lâm Hâm và Hạo Nguyệt hợp tác bày ra, nó dùng thân thể mạnh đung vào Huy Hoàng Thánh Thuần Bài của Long Hạo Thần.

Ma pháp bạo phát ở khoảng cách gần, là ma pháp dung hợp giữa hỏa và hắc ám, khiến Thánh Thuần Thuật và Thánh Linh Thủ Hộ bị đánh tan xác. Bản thân hắc cũng bị đánh văng ra ngoài.

May mắn có Linh Hồn Xiềng Xích sinh mệnh cùng chung, bảy luồng sáng vàng cùng lúc lóe lên.

Từ khi bắt đầu chiến đấu đến nay, đây cũng là lần đầu tiên đám Long Hạo Thần trực diện nguy hiểm.

Song Đầu Ma Thứ sau khi đánh bay Long Hạo Thần, thân thể khổng lồ cũng rơi vào vị trí giữa đội Long Hạo Thần.

Đối diện tình huống nguy hiểm, bảy người Liệt ma Đoàn số hai mươi một cấp hiệu tuyệt không lộ ra kinh hoàng. Long Hạo Thần trước khi phát động công kích chém giết Hoàng Kim Song Dao Ma, hắc từng ra hiệu. Cho nên đồng bạn đã sớm chuẩn bị tốt.

Một bóng đen bỗng nhiên phóng lớn, xuất hiện trước mặt Song Đầu Ma Thứ. Bóng dáng này khiến Song Đầu Ma Thứ đang chuẩn bị điên cuồng tàn phá bỗng cứng người, không ngờ không hề phát động công kích.

Không chỉ là nó, ma tộc xung quanh đám Long Hạo Thần cũng đồng loạt xuất hiện phản ứng như thế. Nguyên nhân rất đơn giản, trước mặt

Song Đầu Ma Thứ, là một Hắc Long to lớn.

Hắc Long này dài hơn mười mét, thân thể hai đội Liệt ma Đoàn đều ở dưới thân nó. Hai cánh to lớn mở ra hai bên, thân thể khổng lồ của nó cực có lực uy hiếp, cho nên mọi người ánh mắt đều biến ngơ ngác.

Cùng lúc đó, một quả cầu sắt từ mé bên mạnh đập vào người Song Đầu Ma Thứ. Thanh âm bạo tạc và tiếng thét thê thảm của Song Đầu Ma Thứ cùng vang lên.

Tất cả có thể nói là âm mưu từ trước. không cho Song Đầu Ma Thứ cơ hội chiếm lợi ích, sao nó chịu xuống mặt đất?

Trước khi Long Hạo Thần phát động Quang Vũ Phù Dung Thứ đã ra dấu, là phối hợp đoàn đội. Long Hạo Thần đích thực bị đánh văng, nhưng người khác đều chuẩn bị sẵn sàng.

Hàn Đạo hiện tại thay thế vị trí của Long Hạo Thần, đem Lâm Hâm và Trần Anh Nhi chặn sau người. Cùng lúc đó, trên người Hạo Nguyệt cũng lấp lánh quang mang lóa mắt, dựa vào ma pháp phòng ngự của mình bảo vệ hai ma pháp sư trên lưng.

Hắc Long khổng lồ này, không cần nói, chính là hình dáng thân vệ của Ma Thần Hoàng, tất nhiên, nó là giả. Heo con Mạch Đâu đã xem diễn lâu như vậy, trong thời khắc mấu chốt dĩ nhiên là cơ hội tốt cho nó phát huy sức mạnh.

Thuần túy là kính tượng, không có bất cứ lực công kích nào. Nhưng Hắc Long bỗng nhiên xuất hiện, áp chế khủng bố từ địa vị đủ khiến tất cả ma tộc rung động. Cho nên Song Đầu Ma Thứ trong lúc ngơ ngẩn bị Quang Chi Đại Lực Hoàn của Tư Mã Tiên mạnh đập vào người.

Tư Mã Tiên lần này tích súc lực lượng đã lâu, khi Long Hạo Thần ra dấu, Quang Chi Đại Lực Hoàn của gã vung vẩy trên đỉnh đầu. Một kích kia uy lực có thể nói là gã đã dốc hết sức. Uy lực của Quang Chi Đại Lực Hoàn không chỉ kèm theo Quang Chi Đãng Dạng, đồng thời còn kèm kỹ

năng phụ của mục sư là Thánh Quang Chùy, phối hợp với trọng lượng trang bị kinh khủng này, trực tiếp đập Song Đầu Ma Thứ nát xương.

Song Đầu Ma Thứ công kích không yếu, công kích ma pháp cũng khá mạnh, nhưng lực phòng ngự của nó không tốt lắm. Dưới tình huống như vậy, nó đổi mặt lại là Quang Chi Đại Lực Hoàn loại vũ khí biến thái, chẳng những bị đánh bay ra ngoài, hơn nữa dưới tác dụng liên hợp của Phần Toái, Quang Chi Đăng Dạng và Thánh Quang Chùy, rơi vào trạng thái tạm choáng váng.

Thanh âm ừ ừ chói tai cùng với Thuần Bài nặng nề từ trên trời giáng xuống. Có Tư Mã Tiên công kích, sao có thể thiếu Vương Nguyên Nguyên? Cự Linh Thần Thuần từ trên trời giáng xuống, bên dưới Thuần Bài lưỡi dao sắc bén mạnh đâm vào gốc cánh trái của Song Đầu Ma Thứ.

Vương Nguyên Nguyên một kích kia lựa chọn vị trí vô cùng xảo diệu. Tuy lực phòng ngự của Song Đầu Ma Thứ không bằng ma tộc thất giai chiến đấu dưới đất. Nhưng dù sao cũng là thất giai, đổi lại vị trí khác, cô nhiều nhất chỉ có thể làm Song Đầu Ma Thứ bị thương mà thôi. Nhưng gốc cánh thì khác. Nơi đó có số lớn đầu dây thần kinh, hơn nữa là điểm yếu quan trọng của ma thú bay.

Trong tiếng hét thảm thiết, cánh Song Đầu Ma Thứ bị chém đứt hơn một nửa.

Ngay lúc đó, Long Hạo Thần đã trở lại. Tuy cả người hắn bị đánh bay, nhưng bản thân lực phòng ngự khá mạnh, hai ma pháp lục giai giảm bớt lực, trừ cánh tay tê rần ra thì không thực sự bị thương. Lúc này, hắn trở lại. Khi trở về, cùng lúc đó lại thu hồi Huy Hoàng Thánh Thuần Bài trong tay.

Trên người Quang nguyên tố tinh linh Nhã Đình bộc phát ra từng tầng sáng vàng chói mắt, ở sau lưng Long Hạo Thần khuếch tán. Đây là hiệu quả tăng phúc Quang Diệu Thiên Địa, tạm thời đem quang nguyên tố nó ngưng tụ lại cường bức truyền cho Long Hạo Thần. Tuy làm vậy khiến

Long Hạo Thần chịu áp lực không nhỏ, nhưng nhờ đó khiến hắc tặc thời hồi phục mảng lớn linh lực để phát động một kích kia.

Song Đầu Ma Thử bị trọng thương, trong mắt lấp lánh tia sáng. Một màng hào quang khổng lồ dung hợp âm nguyên tố và hỏa nguyên tố từ trong thân thể nó bộc phát ra. Đáng tiếc, ngay lúc này Long Hạo Thần đã tới rồi.

Tu La Trảm!

Quang Chi Đăng Dạng khiến Tu La Trảm nguyên bản uy lực kinh khủng nay càng cường. Hỏa và hắc ám dưới sự sắc bén Lam Vũ, Quang Phù Dung đã bị phá nát, trọng kiếm lấp lánh quang mang chói mắt đâm sâu vào thân thể Song Đầu Ma Thử, một đao chém làm hai, không chút dây dưa.

Khi Song Đầu Ma Thử rơi trên mặt đất, mất đi năng lực bay, thì vận mệnh của nó đã định.

Sáu người Lục Hi trừng to mắt. Khi bảy người Long Hạo Thần bộc phát, sáu người Liệt ma Đoàn số hai mươi hai cấp hiệu trở thành người qua đường. Họ thậm chí chưa rõ ràng chuyện gì, một Song Đầu Ma Thử thất giai cứ như vậy bị giết chết rồi.

Xem thực lực thì Song Đầu Ma Thử chỉ là sơ thất giai, không bằng cả Ác Ma Linh Chủ. Ác Ma Linh Chủ tốt xấu còn có thanh kiếm, Song Đầu Ma Thử chỉ có ma pháp. Kết quả là lỗ mãng xâm nhập cạm bẫy Liệt ma Đoàn số hai mươi một cấp hiệu giăng sẵn, nó thảm. Đường nhiên, giết được nó công lớn nhất đến từ heo con Mạch Đâu hãm dọa, ít nhất chiếm một nửa công lao.

Hắc Long uy hiếp còn chưa kết thúc, đương nhiên nó không thể công kích, nhưng vẫn có thể ngửa mặt lên trời rống gầm.

Mắt thấy Hắc Long khổng lồ đánh hướng ma tộc, lực áp bách chủng tộc khiến ma tộc rối cuộc hơi loạn lên. Đường nhiên chúng sẽ nghĩ

không ra, vì sao thân vệ của Ma Thần Hoàng bệ hạ công kích chúng. Bỗng chốc đám ma tộc cấp thấp mất đi sức chiến đấu.

Trong chiến tranh, sĩ khí cực kỳ quan trọng. Một khi sĩ khí bị đả kích, như vậy mang đến có lẽ là trận thảm bại.

Mắt thấy đại quân ma tộc phương hướng này xuất hiện xu hướng suy tàn, tướng lĩnh Trấn Nam quan lập tức chỉ huy thủ vệ Trấn Nam quan phát động phản công. Đám thủ vệ đều là quân binh mệt mỏi, nhưng dù sao cũng là lão binh kinh nghiệm chiến trận, có thể sống đến tận bây giờ, có thể nói đều là đội tinh nhuệ của Trấn Nam quan. Bọn họ hiểu rõ, có thể sống sót hay không phải xem trận chiến trước mặt này. Dù có mệt hơn nữa, họ cũng cắn chặt răng xông hướng kẻ địch.

Thủ vệ dù mệt mỏi cũng không sao, còn có viện quân thôi. Bọn họ đều là sức lực tràn đầy, có mấy chục đội Liệt ma Đoàn và năm ngàn quân dẫn đầu, quân đội liên minh thánh điện ngang nhiên ở trên đường, con hẻm, hướng ma tộc phản công.

Trấn Nam quan đột nhiên báo nguy, liên minh thánh điện đã phái ra viện quân thì phải có năm chắc. Trong Lục Đại Thánh Điện, trừ Kỳ Sĩ Thánh Điện phái ra đoàn Kỳ Sĩ Thánh Điện cường đại, Ngũ Đại Thánh Điện khác cũng phái năm quân tinh nhuệ. Tuy khả năng chiến đấu của họ không thể so với Liệt ma Đoàn, nhưng khả năng phát huy sức chiến đấu trên chiến trường cũng khá kinh khủng. Cùng là ngũ giai, bên nhân loại một người ít nhất có thể đánh ba, bốn ma tộc. Có trang bị thôi! Dù là bộ giáp bình thường nhất, cũng đủ cho họ thêm một phần bảo mệnh so với ma tộc.

Hơn nữa tuyệt đối đừng quên, bọn họ là quân đội, quân đội có kỷ luật, cũng phối hợp và hỗ trợ cho nhau. Đại quân ma tộc tuy mạnh nhưng chủng tộc quá nhiều, chiến đấu không biết phối hợp mà chỉ dựa vào số lượng đè ép đối thủ.

Kết quả là, trong tòa Trấn Nam quan, diễn một màn kịch phản công thật hay.

Nhưng Long Hạo Thần mang hai Liệp ma Đoàn xung phong bước chân hơi chậm lại, không có tiến vào trận đấu kia.

Lục Hi năng lực trị liệu quần thể toàn diện phóng ra, nội linh lực dựa vào Thánh Linh Đan tăng cao trên một ngàn, khiến gã tăng năng lực. Trên thân mỗi người đều tỏa quang mang vàng, tẩm trong ma pháp trị liệu ấm áp của mục sư chiếu rọi trên chiến trường, tuyệt đối là hưởng thụ cảm giác tràn ngập hạnh phúc.

Nhưng không ai biết, Long Hạo Thần chậm bước không phải bởi vì trận đấu trước tiêu hao quá nhiều và bị thương.

Song Đầu Ma Thửu va chạm một cú kia uy thế tuy mạnh, nhưng dưới tác dụng của Linh Hồn Xiềng Xích trang bị cấp sử thi cực mạnh, công kích của nó trước tiên đã bị tất cả năng lực phòng ngự của Long Hạo Thần ngăn chặn, bao gồm cả Thần Ngự Thuần. Sau khi ngăn cản rồi lại cho bảy người chia đều, tuy chịu chút chấn động nhưng bị thương rất nhẹ. Có Lục Hi trị liệu quần thể, xem như không thành vấn đề. Còn về tiêu hao linh lực, hẳn có Giai Diệu Vĩnh Hằng, Quang nguyên tố tinh linh Nhã Đình hai thứ hồi phục lại. Đến thời điểm cần thiết, Hạo Nguyệt thậm chí có thể dùng Quang Diệu Thiên Địa giúp hẳn bổ sung linh lực. So về năng lực chiến đấu kéo dài, trong đám bọn họ không ai có thể so với Long Hạo Thần.

Nguyên nhân chân chính hẳn chậm chạp là vì thống khổ. Hắn đang thừa nhận kịch liệt thống khổ, không thể không dừng bước, để chính mình có thể tập trung tinh thần hóa giải phần thống khổ này.

Thống khổ đến từ Giai Diệu Vĩnh Hằng.

Khi bước đầu tiên vào chiến trường, Giai Diệu Vĩnh Hằng trước ngực Long Hạo Thần biến nóng bỏng. Nó tựa như ma thú tham ăn, nuốt hết năng lượng linh hồn trong không khí mà người khác không nhìn thấy.

Long Hạo Thần cảm giác tinh thần vượt xa người thường, hưởng chi vô số năng lượng linh hồn tập trung hướng hắn, cảm giác này tuyệt

không tốt. Hơn nữa tùy theo năng lượng linh hồn tràn vào, Giai Diệu Vĩnh Hằng không ngừng bộc phát hơi thở nóng bỏng. Cảm giác thiêu đốt luôn ảnh hưởng hấn. Nếu không phải Long Hạo Thần có ý chí lực kinh người, sẽ không chịu đựng được tới bây giờ.

Hấn có thể cảm nhận được, năng lượng linh hồn sau khi tiến vào Giai Diệu Vĩnh Hằng thì mau chóng biến mất, nhưng cảm giác nóng rực tăng cao mấy lần. Hấn có thể cảm giác ra, Giai Diệu Vĩnh Hằng không phải toàn năng. Nó hấp dẫn linh hồn đại khái đường kính khoảng hai trăm mét, vượt qua khoảng cách này thì không thể nào hấp thu.

Cho nên hấn chậm bước là vì để Giai Diệu Vĩnh Hằng tốc độ hấp thu chậm chút, cố gắng tiêu hóa xong linh hồn bị hút vào. Nếu không cảm giác nóng bỏng khiến hấn thấy như sắp thiêu đốt lồng ngực mình, làm sao có thể chiến đấu? Đáng tiếc tình huống hiện tại làm hấn không thể tọa thiền tu luyện, nếu không lấy ngộ tính của hấn, nếu đã bắt được linh cảm thì sẽ có thu hoạch.

Giai Diệu Vĩnh Hằng đem đến cảm giác nóng bỏng bởi vì Long Hạo Thần chậm bước chân mà dần giảm nhiệt độ, hấn hơi thở ra. Hấn tuyệt không mong muốn Giai Diệu Vĩnh Hằng hấp thu lực lượng linh hồn. Đây hiển nhiên là có lợi cho tháp Vĩnh Hằng, nhưng đối với thứ Tử Linh pháp sư để lại, hấn không có hảo cảm.

Người khác cũng nhận cơ hội Long Hạo Thần phóng ra Tụ Linh quang hoàn hồi phục lại linh lực. Tuy hiện tại họ ra chiến trường tốc độ chậm chút, nhưng biểu hiện lúc trước đủ được hoan nghênh. Chính là họ làm ra đột phá, kéo theo toàn lực phát động mới có trận phản công này.

"Tình huống mọi người thế nào?" Long Hạo Thần quay đầu nhìn Lục Hi. Tuy hấn hỏi mọi người, kỳ thật chủ yếu là hỏi thành viên Liệt ma Đoàn số hai mươi hai cấp hiệu. Bảy người số hai mươi một có Linh Hồn Xiềng Xích, ra vấn đề thì mọi người cùng nhau gánh.

Lục Hi nói.

"Không có gì, còn có thể tái chiến."

Long Hạo Thần gật đầu, nói.

"Đi."

Cảm giác cháy bỏng ở ngực đã giảm bớt, nhưng thi thể phía trước càng nhiều. Hắn không biết làm sao, chỉ có thể một mình chịu đựng, không thể nào vào lúc này sợ hãi xông lên chứ?

Phản công khiến các chiến sĩ liên minh thánh điện tăng vọt sĩ khí. Có quân binh tràn đầy sức lực dẫn dắt, bỗng chốc lại có thể áp chế đám ma tộc đánh vào Trấn Nam quan. Hơn nữa từ từ tiến lên, thu phục mảnh đất bị mất.

Đám Long Hạo Thần lần nữa xuất hiện trên chiến trường, lập tức trở thành mũi nhọn đột phá trận địa địch. Long Hạo Thần xung phong phía trước, Hạo Nguyệt, Dịch Quân yểm hộ. Bạch Hiếu Mặc ma pháp hệ thực vật ở bên ngoài đội sinh ra từng tầng bụi gai, tăng cường lực phòng ngự tổng thể. Trng chốc lát, họ có thanh thế rào rạt như chẻ tre.

Mười ba người phối hợp ngày càng ăn ý. Cho dù là ma tộc lục giai đều không thể chặn họ trong giây lát. Còn về thất giai, dù sao chỉ là số ít. Bọn họ trước sau chém giết hai con, cũng không thể mỗi lần đều xui xẻo đụng trúng chứ?

Long Hạo Thần trở thành người bận rộn. Hắn không chỉ phải chỉ huy, giết địch, phòng ngự, còn phải dựa vào Giai Điều Vĩnh Hằng thu đi thi thể ma tộc. Đương nhiên hiện tại Long Hạo Thần có quyền chọn lựa, dưới ngũ giai thì bỏ hết, trên ngũ giai toàn bộ lấy. Trước không nói giá trị thi thể, chỉ riêng ma tinh của ma tộc đã là số tài sản không nhỏ.

Lúc này thể hiện ra tính kỷ luật đoàn đội. Trừ Long Hạo Thần ra, mặc kệ là số hai mươi một cấp hiệu hay số hai mươi hai, các thành viên đều chỉ lo giết địch, phòng ngự, hỗ trợ, không ai đi thu thi thể ma tộc. Cho dù Long Hạo Thần bỏ qua, không người nào hành động cả.

Một đội ưu tú nếu bởi vì lợi ích mà ảnh hưởng đoàn đội hợp tác, như vậy sao họ xứng với hai chữ "ưu tú" được?

Long Hạo Thần chỉ nói một câu, chiến lợi phẩm từ hăn lấy, sau khi chiến đấu xong sẽ chia. Mấy người khác liền ngoan ngoãn nghe lệnh. Từ đầu tới giờ, Long Hạo Thần ở trong đội luôn công bình, công chính và vô tư, mọi người đều xem trong mắt. Hăn thừa nhận khó khăn trong nhiệm vụ, trong toàn đội, mặc kệ là tinh người các đại thánh điện nguyên bản cao ngạo bao nhiêu, hiện tại đối với hăn là tâm phục khẩu phục.

Trụ cột đội cường đại không chỉ cần sức chiến đấu mạnh, phải hoàn thành nhiệm vụ quan trọng, cùng lúc đó, hăn phải có sức ngưng tụ đội của mình, phát huy tác dụng mỗi đội viên.

Cảm giác cháy bỏng và giết chóc lại xuất hiện ở ngực Long Hạo Thần. Khiến Long Hạo Thần ngạc nhiên là lần này hăn có nhiều sức đề kháng cảm giác cháy bỏng Giai Diệu Vĩnh Hằng mang đến hơn. Nguyên nhân không rõ, dù sao là chuyện tốt.

Quan trọng là, linh cảm lúc trước lại xuất hiện. Trong người hăn nội linh lực đang điên cuồng tụ tập, dưới tác dụng của cảm giác nóng rực, cho dù hăn không ngừng sử dụng kỹ năng, nội linh lực trong người không thấy giảm bớt. Dường như là Giai Diệu Vĩnh Hằng mang đến năng lực đặc thù gì đó.

Chẳng lẽ Giai Diệu Vĩnh Hằng hấp thu lực lượng linh hồn cũng có thể hồi phục linh lực của mình?

Trong lòng mới nảy sinh ý niệm này, Long Hạo Thần không kịp kiểm tra tình huống thân thể.

Một luồng sáng đen từ trên trời giáng xuống. Một tiếng ầm vang, trực tiếp đập xuống đại quân phản công của liên minh thánh điện. Tiếng nổ kịch liệt, từng bong bóng tím đen hướng ra ngoài nổ tung. Ít nhất có mười chiến sĩ Lục Đại Thánh Điện không kịp né tránh, tan rã trong bong bóng tím đen kia.

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 116

Nguyệt Ma Bát Giai Và Hạo Thần Huy Hoàng

Một người đàn ông tuấn tú cứ như vậy xuất hiện ở trung tâm bạo tạc. Không sai, bộ dạng của y giống hết nhân loại, khác biệt duy nhất là y có đôi mắt tím. Một thân trang phục đen hiện ra cao quý vô cùng, bên trên có nhiều ám tử sắc văn lộ, cổ áo dựng thẳng che đầy cái cổ.

Da y rất trắng, diện mạo đẹp trai. Một đôi tay thanh mảnh trắng trẻo ở hai bên thân thể giang ra, từng đoàn tử hạt sắc quang mang từ ngón tay thôn dài kia bắn ra, nhập vào đám người Lục Đại Thánh Điện, bộc phát tử hạt sắc quang mang.

Đám Long Hạo Thần cách người đàn ông tuấn tú đó rất gần, đương nhiên cũng trở thành đối tượng quang cầu tím đen chiếu cố. Giơ ngang Thuần Bài, Thánh Thuần Thuật, Long Hạo Thần cứng rắn chặn quang cầu tím đen bạo phát.

Nhưng người áo đen trẻ tuổi quá mạnh. Chỉ là quang cầu tím đen bé xíu, suýt nữa làm cả người Long Hạo Thần văng ra. Huy Hoàng Thánh Thuần Bài Thánh Thuần Thuật chẳng những bị phá, bản thể hào quang đều yếu đi.

Đây là loại thực lực thế nào? Mọi người kinh sợ, vội vàng bày xong trận hình, vô số ma pháp phòng ngự rơi trên người Long Hạo Thần.

Người khác không biết người đàn ông áo đen thoát nhìn không khác nhân loại này là chủng tộc gì, nhưng sao Long Hạo Thần không biết

được? Mặc kệ là bộ dáng, cách ăn mặc, đây đều là cường giả Nguyệt Ma Tộc chính cống, bát giai.

Trên chiến trường, đây cũng là lần đầu tiên bọn họ đối diện kẻ địch bát giai.

Nhìn đến y, Long Hạo Thần lòng trầm xuống. Cường giả bát giai như Nguyệt Ma nên chiến đấu trên không trung. Thanh niên áo đen trước mắt này có thể rảnh rỗi gia nhập chiến đấu dưới đất, nghĩa là trên không trung ma tộc còn dồi dào sức lực. Đây đối với liên minh thánh điện và Trấn Nam quan mà nói, tuyệt không phải chuyện tốt.

Thanh niên Nguyệt Ma trong mắt biểu lộ khinh thường. Y đứng bất động, tay bắn ra quang cầu tím đen không ngừng cắt đứt sinh mệnh nhân loại.

Nhân loại ma pháp sư công kích không ít rơi trên người y, nhưng đều bị y phóng ra màn hào quang tím ngăn cản bên ngoài, không thể sinh ra tác dụng thương tổn nào.

Chỉ chốc lát, y đã giết gần trăm nhân loại.

Long Hạo Thần đột nhiên xoay người, nhìn hướng đồng bạn. Mỗi người đều nhìn thấy trong mắt hấn chất chứa kiên định và quyết tuyệt.

"Hàn Vũ, mười đại chuẩn tắc của kỵ sĩ là gì?" Long Hạo Thần đột nhiên lớn tiếng quát hỏi.

Hàn Vũ chẳng chút do dự cao giọng đáp.

"Khiêm tốn, thành thực, thương hại, người dũng, công chính, hy sinh, vinh dự, cố chấp, nhân từ, chính nghĩa"

Long Hạo Thần cắn chặt hàm răng.

"Cùng ta xông lên!"

Nói xong hắn đã nhét vào miệng hai viên đan dược, mang theo khí thể chưa từng có xông hướng Nguyệt Ma bát giai.

Khi Long Hạo Thần bước ra bước đầu tiên, sau lưng hắn mười hai người, bao gồm cả Thái Nhi hắn cõng trên lưng, đều cảm giác được phần quyết tuyệt trong tâm Long Hạo Thần. Bọn họ có cùng cảm giác rằng, Long Hạo Thần là một kỳ sĩ chân chính!

Tại lúc này, trong lòng Long Hạo Thần không có vinh nhục, không có lợi ích. Hắn muốn làm, là cố gắng ngăn cản công kích của Nguyệt Ma, khiến càng nhiều chiến sĩ liên minh thánh điện, ma pháp sư sống sót. Không hơn.

Hắn không phải là xông hướng khó khăn, mà là thấy chết không sờn. Mỗi ra một bước, khí thể trên người Long Hạo Thần biến mạnh vài phần. Hiệu quả của Thị Huyết Đan và Bạo Linh Đan mau chóng phát huy, quang mang vàng đậm đặc không ngừng từ trong người hắn bắn ra. Sau một giây, đột nhiên cảm giác nóng rực trước ngực Long Hạo Thần dâng đến đỉnh điểm, ngay sau đó, cảm giác nóng cháy mau chóng lan khắp toàn thân.

Trong ngực, dường như Thánh Dẫn Linh Lô biến mất, Giai Diệu Vĩnh Hằng cũng biến mất. Ở đó, hình như xuất hiện một hố đen, điên cuồng hấp thu quang nguyên tố trong không khí.

Năng lượng thần thánh bành trướng tựa như núi lửa bộc phát từ trong người Long Hạo Thần dâng tràn. Thái Dương Hỏa nóng bỏng dâng lên. Đôi cánh vàng không chút báo trước từ sau lưng hắn giã ra.

Linh lực hóa cánh, đúng vậy, chính là đại biểu cho Huy Diệu kỳ sĩ, linh lực hóa cánh!

Ai có thể nghĩ tới, Long Hạo Thần lại trong khoảnh khắc này đột phá. Hắn đột phá, không phải nhờ vào dược lực của Thị Huyết Đan và Bạo Linh Đan, mà là chấp niệm trong lòng và Giai Diệu Vĩnh Hằng, Thánh Dẫn Linh Lô cùng nhau bộc phát.

Hắn tiến điểm hạn cuối đã mấy tháng, mấy tháng nay tu luyện có thể nói là đang tích súc, vì đột phá mà gom góp, tích lũy lực lượng. Ngay khoảnh khắc này, khi chấp niệm trong lòng hắn đạt tới đỉnh, đối diện Nguyệt Ma bát giai mang đến áp lực to lớn thì tuyển chọn đương đầu khó khăn, nội linh lực trong người cũng bởi vì phần chấp nhất này mà bộc phát, rốt cuộc phá tan bình cảnh lục giai. Ở trận chiến mà hắn có khả năng chịu chết, khiến tu vi của hắn lên tới lục giai Huy Diệu.

Quang minh chi tử tiềm lực không chỉ là ngộ tính, đồng thời còn là ý chí và tấm lòng tràn ngập quang minh.

Linh cánh của Long Hạo Thần dài khoảng một mét năm, ở sau lưng giương ra. Bởi nó là hình thái năng lượng, cho nên không ảnh hưởng đến Thái Nhi. Ánh mắt Long Hạo Thần lấp lánh quang mang, mái tóc đen lại biến thành màu vàng, cả người tản ra khí chất độc đáo. Dường như chỉ cần có hắn, tất cả hắc ám sẽ bị đuổi đi.

Nguyệt Ma trước tiên cảm giác ra Long Hạo Thần, bản năng xoay người lại. Khi y nhìn thấy sau lưng Long Hạo Thần nở rộ đôi quang mang vàng, trong mắt biểu lộ mãnh liệt chán ghét. Y hừ lạnh một tiếng, hướng Long Hạo Thần hư không vung một quyền. Một luồng sáng tím đen bán kính hơn mét trong giây lát đập vào mặt Long Hạo Thần.

Long Hạo Thần không có né tránh. Được Bạo Linh Đan và Thị Huyết Đan tăng phúc, hắn đã tiến cấp tới cảnh giới Huy Diệu kỳ sơ. Trong khoảnh khắc này, hắn chỉ cảm thấy chính mình dường như không dùng hết linh lực. Huy Hoàng Thánh Thuần Bài trong tay đột nhiên biến mất, nghênh đón một quyền của Nguyệt Ma, là hai tay cầm kiếm chém ra Tu La Trảm. Không ngờ là lấy công đổi công.

Một tia sáng vàng bỗng xuất hiện trên không trung. Kiếm quang vàng lan tràn hơn một trượng. Tiếng ma sát chói tai tựa như tiếng kêu to trong Sợ Hãi Bi Khiếu Động, thanh âm chấn toàn trường.

Tử hạt sắc quang mang kia không ngờ ở trước mặt Tu La Trảm bị chém thành hai nửa, rơi ở hai bên Long Hạo Thần bộc phát tiếng đánh

đình tai. Nó đốt cháy ra hố sâu đường kính hơn năm mét.

"A?" Nguyệt Ma có chút kinh ngạc nhìn Long Hạo Thần, tuy rằng hai cánh của Long Hạo Thần quang mang cực mạnh, nhưng lấy tu vi của y có thể thể rõ ràng cảm giác ra, đây chẳng qua là nhân loại kỳ sĩ lục giai mà thôi. Chỉ là lục giai, sao hắn có thể đón được công kích của mình?

Huy Hoàng Thánh Thuần Bài lại xuất hiện trong tay trái Long Hạo Thần. Cùng lúc đó, luồng sáng ngân bạch từ ngực hắn tuôn ra. Nguyệt Ma muốn né tránh, nhưng phát hiện chính mình không thể. Quang mang ngân bạch kia đã rơi vào người hắn, tựa như cây cầu, đem hai người liên tiếp cùng một chỗ.

Thánh Dẫn Linh Lô, hơn nữa còn là Thánh Dẫn Linh Lô đã tiến hóa. Khi tu vi của Long Hạo Thần đột phá lục giai, lúc ấy Thánh Dẫn Linh Lô của hắn cũng tùy theo hoàn thành lần tiến hóa thứ hai.

Xung quanh các cường giả liên minh thánh điện mới bị đè ép bộc phát ra tiếng hoan hô hưng phấn.

Nguyệt Ma bát giai đến, đem tới cho họ khó khăn. Mà tại lúc đó, một nhân loại kỳ sĩ phóng ra linh cánh xuất hiện trên chiến trường, ngăn cản công kích của Nguyệt Ma, hơn nữa phóng ra Thánh Dẫn Linh Lô. Đây có nghĩa là Nguyệt Ma tạm thời không thể hướng họ phát động công kích nữa. Nhân loại hướng ma tộc phản công tiếp tục triển khai, khí thế không giảm phần tăng, điên cuồng xông hướng ma tộc.

"Hừ." Con mắt tím của Nguyệt Ma tràn ngập băng lãnh, thân hình chợt lóe, không trung dường như xuất hiện tia chớp tím, nháy mắt đã tới trước mặt Long Hạo Thần. Như cũ là tay không, tay phải trực tiếp đánh hướng Long Hạo Thần. Bát giai chính là bát giai, chênh lệch cấp bậc rất lớn. Cho dù tu vi tăng lên tới lục giai, hơn nữa Long Hạo Thần dùng hai loại đan dược nháy mắt kích phát tiềm lực, như cũ bị đánh lui. Nếu không phải Linh Hồn Xiềng Xích có hiệu quả, chỉ sợ một kích kia hắn đã bị thương nặng.

Như vậy tuyệt đối không được, ngăn không được công kích của y.

Khi Long Hạo Thần thân thể bị đẩy lui, Lam Vũ, Quang Phù Dung cũng bay trên không trung xuất ra đạo quang văn, đồng thời Diệt Ma Thiểm bộc phát, huyền hóa ra ngàn vạn quang mang ngăn cản tốc độ của Nguyệt Ma.

Nhìn đến quang văn, Vương Nguyên Nguyên, Tư Mã Tiên, Hàn Vũ, Trần Anh Nhi, Lâm Hâm, năm người đồng thời nuốt một viên đan dược. Thái Nhi sau lưng Long Hạo Thần cũng khi hãn gồng lưng đã làm ra cùng động tác. Long Hạo Thần thì trực tiếp quăng đan dược vào miệng. Đại Lực Đan, Liên Thể Tăng Linh Đan.

Nóng cháy hỏa diễm vàng bùng từ trong người Long Hạo Thần bộc phát. Nồng đậm quang nguyên tố khiến Nguyệt Ma ngừng lại. Y kinh ngạc phát hiện, tuy trước mắt kỳ sĩ nhân loại so với mình thì yếu hơn nhiều. Nhưng hãn phóng ra quang nguyên tố so với mình tu luyện ám nguyên tố càng đậm. Điều này sao có thể? Chính mình là cao quý Nguyệt Ma Tộc!

Sản sinh quang diễm không chỉ một mình Long Hạo Thần, sáu đồng bạn của hãn trên người cũng thiêu đốt quang diễm màu sắc khác nhau.

Quang diễm trên người Thái Nhi là màu xám, Lâm Hâm màu hồng, Tư Mã Tiên và Hàn Vũ là màu vàng, Vương Nguyên Nguyên màu bạc, Trần Anh Nhi thì màu trắng hơi trong suốt.

Sáu quang diễm tựa như được gió thổi, nháy mắt liên tiếp một chỗ xong rót vào người Long Hạo Thần.

Cùng lúc đó, một bóng tím đột nhiên từ bên cạnh nhảy vào người Long Hạo Thần. Tiếng rỗng ngâm to rõ phát ra từ người Long Hạo Thần. Trong chớp mắt bùng phát khí thế, khiến ngay cả Nguyệt Ma bát giai cũng phải lùi ra sau một bước, có chút nghi ngờ nhìn Long Hạo Thần toàn thân tỏa quang mang vàng.

Đây là có chuyện gì? Vì sao mình lại cảm thấy nguy hiểm phát ra từ người hắc, hơn nữa còn là nguy hiểm cực mạnh.

Liên Thể Tăng Linh Đan, có thể đem linh lực người sử dụng toàn bộ tập trung vào một người, tài liệu chủ yếu là tinh hạch của Đại Ác Ma. Hơn nữa mỗi một viên Liên Thể Tăng Linh Đan đều cần tiêu hao toàn bộ tinh hạch Đại Ác Ma, lại thêm rất nhiều tài liệu quý báu mới chế tác thành. Đây là Lâm Hâm tự chế ra, Liệp ma Đoàn số hai mươi một cấp hiệu cũng chỉ có hai bộ mà thôi. Lúc này là lần đầu tiên nó phát huy tác dụng trên chiến trường.

Đối diện Nguyệt Ma bát giai, Long Hạo Thần căn bản không có cơ hội đối kháng. Lúc này không dùng, có lẽ sau này sẽ không có cơ hội sử dụng.

Bây giờ Long Hạo Thần không chỉ được đến Liên Thể Tăng Linh Đan tăng phúc, đồng thời còn được Hạo Nguyệt dung hợp.

Khi Liên Thể Tăng Linh Đan mang đến linh lực từ sáu người sau lưng nhập vào thân thể mình, Long Hạo Thần chỉ cảm thấy vừa mới ngừng tụ thành hình linh khiêu suất bị linh lực khủng bố này phá tan. Cho dù có Đại Lực Đan tăng cường ngoại linh lực, thân thể của hắc thiếu chút chịu không nổi. Nên biết hiện tại hắc tổng cộng dùng bốn viên đan dược, lại mới đột phá tu vi lục giai, tất cả đều không ổn định. Linh lực trong người trùng kích, suất nữa tự tan vỡ. Dù sao Liên Thể Tăng Linh Đan chỉ thành lập trên lý luận, bởi vì quá quý giá, chưa từng sử dụng trong chiến đấu.

Mà vào lúc nguy hiểm thế này, một năng lượng cảm giác thân thiết tràn vào cơ thể Long Hạo Thần. Long Hạo Thần chỉ thấy toàn thân ấm áp, năng lượng thân thiết này bỗng chốc gom các nội linh lực tán loạn lại một chỗ, hơn nữa dung nhập. Linh lực như cũ lan tràn nhưng không cuồng loạn nữa, nhu hòa rất nhiều, có thể bị hắc khống chế.

Không cần nói, năng lượng thân thiết này đến từ Hạo Nguyệt. Là nó dung nhập, cho Long Hạo Thần có thể chân chính khống chế luồng linh

lực kinh khủng này.

Các thành viên Liệp ma Đoàn số hai mươi một cấp hiệu linh lực đều đột phá ba ngàn, lại thêm Long Hạo Thần đột phá linh lực trên bốn ngàn, tổng số linh lực đã cao tới hai vạn hai ngàn. Đây chính là tu vi linh lực của bát giai!

Đáng tiếc là, dù sao Long Hạo Thần chỉ có tu vi lục giai, hẳn còn chưa thông đến cảnh giới bát giai. Dù là vậy, sau khi cùng Hạo Nguyệt dung hợp, hẳn vẫn đạt được thực lực đỉnh thất giai, hơn nữa linh lực lần nữa bạo tăng, đã tiếp cận ba vạn.

Lúc này hai cánh sau lưng Long Hạo Thần tăng gấp đôi. Mỗi một lông chim đều dài tới ba mét, càng rộng ra, lông chim sinh động như thật, có từng đạo kim sắc hoa văn nhỏ. Quang mang thì thu lại chút, nhưng đôi cánh tựa như thân thể hẳn, đều biến trong suốt. Đây là Thể Quang Diệu chỉ Kỳ Sĩ Thánh Điện thất giai mới có được. Hơn nữa là Thể Quang Diệu ở trạng thái cao nhất, lan tràn toàn thân.

Trên trán, chín quang văn tím rực rỡ lóa mắt, ngay cả lông chim trên linh cánh cũng ẩn hiện màu tím, hiển nhiên là tác dụng sau khi cùng Hạo Nguyệt.

"Hàn Vũ, kiểm!" Long Hạo Thần hét lớn một tiếng, cùng lúc đó bước ra một bước. Trên không trung dường như xuất hiện tia chớp vàng. Thân thể chói sáng của hắn đã đến trước mặt Nguyệt Ma.

Sau lưng, một luồng sáng vàng lấp lánh, thứ gì đó rơi vào tay Long Hạo Thần, đúng là Quang Phật.

Có thể nói hiện giờ Long Hạo Thần đã lật hết bài tẩy trong đội. Liên Thể Tăng Linh Đan thời gian kéo dài chỉ có ba mươi giây. Lấy linh lực hiện tại thì hẳn cản công kích Nguyệt Ma trong vòng ba mươi giây không thành vấn đề. Nhưng ba mươi giây sau thì sao? Bởi vậy, hiện tại hẳn không còn thích hợp làm Thủ Hộ kỳ sĩ, mà hẳn hóa thân thành Trừng Giới.

Song kiếm trong tay, Diệt Ma Thiểm bộc phát, mang theo khí huy hoàng, Long Hạo Thần linh lực tràn ngập quyết tuyệt và sát ý.

Quang nguyên tố tinh linh Nhã Đình bay sau lưng hắn, thanh âm ngâm xướng sớm biến thành cao vút. Nó không phóng ra kỹ năng hỗ trợ nào nữa, mà là tăng ma pháp công kích vào người Long Hạo Thần.

Lam Vũ, Quang Phù Dung huyền hóa ra ngàn vạn quang mang và nước lỏng lạnh. Quang Phật thì biến thành màu hồng trong suốt, cao độ áp súc Thái Dương Hỏa. Trọng kiếm khác nhau phóng ra Diệt Ma Thiểm, tiếng kêu chói tai tựa như ở Sợ Hải Bi Khiếu Động.

Đối mặt phản công mãnh liệt của Long Hạo Thần, Nguyệt Ma bát giai không dám khinh thường. Hai tay ở trước người huyền hóa ra từng tầng quang văn tím đen huyền ảo, ngưng tụ thành vách tường tím đen, ngăn công kích của Diệt Ma Thiểm.

Nhưng cùng với Quang Phật tăng thuộc tính, Diệt Ma Thiểm của Long Hạo Thần lực công kích kinh khủng tới cỡ nào. Trong tiếng kêu to, dưới ánh nhìn rung động của Nguyệt Ma, phòng ngự của y không ngờ xuất hiện lỗ hổng nhỏ. Khí thể sắc bén lập tức công kích thân thể y, phát ra một chuỗi tiếng đâm.

"Muốn chết!" Nguyệt Ma gầm lên, thân hình chợt lóe, đã biến thành màu tím đen. Y sử dụng là Thể Ám Ma, hiệu quả tương tự Thể Quang Diệu, chỉ khác là lúc phát động thì thông thả hơn Long Hạo Thần nhiều.

Hai tay chấp trước ngực, sau lưng vàng trắng khuyết tím đen hiện ra. Trước mặt vách tường ma văn bỗng chiến sáng ngời, làm song kiếm Diệt Ma Thiểm của Long Hạo Thần vỡ nát.

Nhưng cùng lúc đó, một luồng sáng đỏ bỗng rơi trên người y, khiến Nguyệt Ma bát giai nhiễm một tầng màu đỏ. Kỹ năng của Trường Giới ký sĩ, Tỏa Định.

Ngay sau đó, thân thể Long Hạo Thần tựa như gió lốc, mau chóng quay vòng, trên người hắt đồng thời lóe tia sáng chói mắt. Lam Vũ, Quang Phù Dung trong tay phải phóng ra như điện xẹt.

Thanh kiếm có hai thuộc tính quang, thủy này rời khỏi tay, không trung thậm chí vang lên hai tiếng rỗng ngâm to rõ. Nguyệt Ma nhìn đến cũng là hai vuốt rỗng đập vào mặt.

Ba mươi giây quá ngắn ngủi, Long Hạo Thần lựa chọn điên cuồng, điên cuồng công kích.

Chỉ có như vậy, mới phát huy hết tác dụng của Liên Thể Tăng Linh Đan.

Tòa Định, hy sinh, Nàng Chú Nhất Trịch, Quang Vũ Phù Dung Thứ. Bốn kỹ năng lưu loát xuất ra.

Mặc dù hiện tại Long Hạo Thần có tu vi đỉnh thất giai, nhưng các loại năng lực của hắn đều dừng ở trạng thái cao nhất của ngũ giai. Mặc kệ là kỹ năng lục giai hay thất giai, hắn đều chưa từng học hay tu luyện, đương nhiên không sử dụng được. Cho nên hắn chỉ có thể dùng thứ mình hiểu biết, phát động công kích. Sử dụng những kỹ năng không bị giai cấp hạn chế, thực lực càng cao thì uy lực càng mạnh.

Vách tường tím đen ma văn ở trước mặt Quang Vũ Phù Dung Thứ hợp nhất bốn kỹ năng là yếu ớt như vậy. Một kích kia, Long Hạo Thần đã dùng tới hơn vạn linh lực. Đây vẫn là bởi vì nguyên bản linh lực của hắn chỉ có bốn ngàn, dùng Nàng Chú Nhất Trịch và hy sinh dẫn động linh lực không đủ nhiều.

Một vạn linh lực kết hợp với Quang Vũ Phù Dung Thứ lực công kích khủng bố, uy lực ngay cả Long Hạo Thần còn khó tưởng tượng ra.

Lam Vũ, Quang Phù Dung biến thành hai con rồng nhỏ, mang theo thể công không gì cản nổi công phá phòng ngự của Nguyệt Ma, cùng song quyền độn mạnh.

Tiếng rỗng ngâm, tiếng thét, hỗn hợp vang lên. Nguyệt Ma bát giai sau lưng vàng trắng tím đen tỏa sáng dữ dội, bóng trắng xẹt qua, cứng rắn chặt đứt hai con rồng do Quang Vũ Phù Dung Thứ biến ảo thành.

Nhưng Nguyệt Ma cũng vì vậy sắc mặt biến tái nhợt, hơn nữa hai con rồng bị chém đứt không biến mất, mà là quần quýt thân thể y. Sương khói nồng đậm cùng với tiếng hét thảm của Nguyệt Ma dâng lên.

Quang nguyên tố có tác dụng ăn mòn cực mạnh với hắc ám, huống chi còn có thủy hệ hỗ trợ. Quang Vũ Phù Dung Thứ có đủ linh lực rót vào, hóa thân thành Quang Vũ Song Long Dẫn. Chẳng những có lực công kích cường đại, còn mang năng lực hạn chế cực mạnh. Cho dù là Nguyệt Ma thực lực bát giai, trong phút chốc không thể trốn tránh, bị định tại chỗ.

Sự việc chỉ phát sinh trong giây lát, cơ hội như vậy, sao Long Hạo Thần bỏ qua được?

Hai tay nắm lấy Quang Phật, giơ cao quá đầu, nhưng Long Hạo Thần không vội vàng chém xuống. Nồng đậm sương mù vàng như sóng nước dập dờn quanh người hắn, Súc Thế!

Linh lực của Long Hạo Thần, Liên Thế Tăng Linh Đan, linh lực của Hạo Nguyệt, Giai Diệu Vĩnh Hằng mang đến quang nguyên tố và Quang nguyên tố tinh linh Nhã Đình hội tụ lại linh lực, ngay lúc này hòa làm một, lấy tốc độ điên cuồng dâng tràn vào Quang Phật trong tay Long Hạo Thần.

Nếu đổi lại là Thánh Linh kiếm trước đây, chỉ sợ đã bị linh lực khủng bố khiến tan vỡ. Nhưng Quang Phật tài liệu cứng cỏi hơn thứ bình thường, biến hóa chỉ có quang mang nó phóng ra. Trong lúc này, Long Hạo Thần phóng ra quang mang vàng, cho dù là ở trên cao hay bên dưới đại chiến hỗn loạn Trấn Nam quan cũng có thể trước tiên trông thấy. Có thể thấy được hiện tại hắn bộc phát lực công kích khủng bố cỡ nào.

Kiểm vàng bị linh lực điên cuồng rót vào, không ngờ phát sinh vận vẹo dao động, hiển nhiên không phải chính thanh kiếm vận vẹo mà là linh lực.

Quang Phật tản mát ra uy nghiêm thần thánh, trong hơi thở nồng đậm quang minh này, tất cả ma tộc có thể cảm giác được nó, đều sinh ra sợ hãi.

Phần uy hiếp này ngay cả đám Long Hạo Thần đều không ngờ tới. Không nghĩ đến sau khi rót vào linh lực khổng lồ, thanh trọng kiếm cấp Huy Hoàng còn có loại hiệu quả đó. Hai tay Long Hạo Thần nắm Quang Phật rất vững vàng, nhưng thân thể hắn đang run. Hắn có thể khẳng định, nếu không có Hạo Nguyệt dung nhập khiến hắn tăng sức chịu đựng, vậy sẽ không cách nào ổn định Súc Thế.

Nhưng mặc kệ thân thể hắn chịu đựng bao nhiêu thống khổ, trong mắt như cũ kiên định, lấp lánh tia sáng. Hắn lạnh lùng nhìn Nguyệt Ma cấp tám cách xa vài mét.

Từ khi cường đại Nguyệt Ma xuất hiện, lần đầu tiên y sinh ra cảm xúc khủng hoảng. Lực công kích của Quang Vũ Song Long Dẫn bị y triệt tiêu hơn phân nửa, chỉ bị thương nhẹ. Nhưng kỹ năng cường đại tổ hợp thủy hệ và quang hệ lại sản sinh hiệu quả trói buộc, mà còn ăn mòn thân thể hắn.

Bởi vì chống cự liên tiếp hai đòn tấn công của Long Hạo Thần, y mới dùng một kỹ năng cường đại cần thời gian hồi phục, trong lúc nhất thời không thể phá tan hạn chế của Quang Vũ Song Long Dẫn. Khiến y thấy kinh hoàng là thanh niên đang Súc Thế trước mặt. Tuy một kiếm này còn chưa đánh xuống, nhưng trên thân kiếm tản mát ra lãnh liệt sắc bén khiến y thấy hơi đau.

Long Hạo Thần thật sự dốc toàn lực, không giữ lại chút nào. Sau khi đánh ra một kích này rồi, hắn sẽ mất đi sức chiến đấu. Cho dù là vậy, hắn không lộ ra một chút hoảng loạn. Cho dù chết tại đây, hắn cũng phải phát động một kích cuối cùng này.

Bản thân Quang Phật có kèm kỹ năng thánh kiếm, biến càng thêm trong suốt, so với thủy tinh còn trong, phản xạ ra vô số lăng giác quang minh.

Long Hạo Thần đang chờ, hẳn chờ khoảnh khắc Nguyệt Ma tránh thoát Quang Vũ Song Long Dẫn, hoặc là thời gian Liên Thể Tăng Linh Đan đã tới. Cho dù chỉ có thể tích súc sức lực một chút, hẳn cũng sẽ dốc hết sức.

Linh khiếu vừa mới ngưng tụ thành, bởi vì bản thân hẳn linh lực quá nhiều, đã mất đi năng lực hấp thu quang nguyên tố bên ngoài. Nhưng Nhã Đình giữ chức trách không ngừng đem quang nguyên tố nhập vào Quang Phật.

Nguyệt Ma trong lòng khủng hoảng cùng với ánh sáng vọt trên Quang Phật gia tăng mà càng sợ hơn. Không thể chờ đợi thêm, nhân loại này thật có thể uy hiếp đến sinh mệnh của mình.

Đôi mắt tím của Nguyệt Ma đột nhiên biến sáng ngời, tựa như thủy tinh sáng trong suốt. Sau lưng vàng trắng tím đen bởi vì Quang Vũ Song Long Dẫn công kích mà biến hư ảo, nay mạnh mẽ trở lại. Ánh sáng tím trên người y đột nhiên bành trướng, bỗng phun ra một ngụm máu tím đen. Ngụm máu ở trên không trung mau chóng biến ảo thành phù văn màu tím đen. Vàng trắng khuyết sau lưng kịch liệt run rẩy, ngay sau đó một luồng sáng bỗng phát ra từ ngực Nguyệt Ma, cứng rắn đánh tan Quang Vũ Song Long Dẫn.

Phát động lần giấy dựa này hiển nhiên mang đến thương tổn nặng cho y. Khoảnh khắc y chấn vỡ Quang Vũ Song Long Dẫn, tia sáng tím trong mắt biến ảm đạm.

Trong chớp mắt này, Long Hạo Thần động. Quang Phật mang theo thanh âm khó thể hình dung từ trên trời giáng xuống. Trong phút chốc, ánh sáng tới đâu thì trên bầu trời bị chém ra cái khe vàng. Không gian tại một kiếm kia bị xé rách, lực hấp dẫn mạnh mẽ khiến thi thể trên mặt đất xung quanh bị hút vào khe nứt không gian tối tăm kia.

Sắc bén, sắc bén không gì sánh kịp. Mọi người xung quanh đều cảm nhận được cảm giác sắc bén muốn cắt nát, loại cảm giác này thật là quá đáng sợ, dường như thế gian không lực lượng nào có thể ngăn cản hấn chém ra.

Nguyệt Ma đương nhiên không khoan tay chịu chết. Khi y phát ra ánh sáng tím vung ra Quang Vũ Song Long Dẫn thì tay phải đã vòng ra sau lưng, không ngờ bắt lấy vàng tăng khuyết sau lưng, từ phía dưới lên trên, làm động tác vung lên.

Nếu là chiến đấu trong tình huống bình thường, coi như là Long Hạo Thần ở cấp bậc này chỉ có chịu bị hạn chế. Chênh lệch giữa cấp bảy và cấp tám, so với cấp năm và cấp sáu lớn hơn nhiều.

Đáng tiếc tâm tình khác biệt quyết định thế công thủ của hai bên. Long Hạo Thần là thấy chết không sờn, liều mạng. Khi hấn đi hướng Nguyệt Ma, thì không nghĩ mình có thể sống trở về. Mà Nguyệt Ma là cường giả cấp tám, là một trong số quý tộc tuổi trẻ nhất trong Nguyệt Ma Tộc. Đương nhiên y không muốn chết, không đem Long Hạo Thần nhập vào mắt.

Cho nên bị Long Hạo Thần thế công điên cuồng không để ý hậu quả bức bách đến tình trạng này.

Súc Thế thêm vào Tu La Trảm, Long Hạo Thần một kích kia chỉ gồm hai kỹ năng này. Bởi vì linh lực khổng lồ đã vượt tầm tay hấn, ngay cả Quang Chi Đãng Dạng cũng không sử dụng.

Nhưng chính là hai kỹ năng này trùng điệp, uy lực không yếu hơn Quang Vũ Song Long Dẫn có hy sinh, Cô Chú Nhất Trịch, thậm chí phương diện công kích còn vượt trội.

Không nói khoa trương, coi như là kỵ sĩ cấp bảy, lĩnh ngộ kỹ năng Súc Thế chỉ sợ không sâu như Long Hạo Thần. Long Hạo Thần là chuyên môn dựa vào kỹ năng này tu luyện một thời gian, hơn nữa thành đột phá cấp năm.

Trong thời gian ngắn ngủi, một kiếm Tu La Trảm gần như ngưng tụ hơn vạn linh lực, hơn nữa còn lấy cách áp súc phóng ra Tu La Trảm, uy lực có thể nghĩ.

*Xẹt! *

Không có tiếng đinh tai va chạm, chỉ có âm thanh kỳ dị, xé rách không gian dừng ở vầng trăng khuyết tím đen. Long Hạo Thần và Nguyệt Ma trong giây phút này tựa như bị đông lại.

Nhưng Nguyệt Ma sắc mặt biến vô cùng tái nhợt, máu tím đen hầu như cùng lúc chảy ra từ mặt mũi y, khiến khuôn mặt vốn vô cùng tuấn tú bỗng biến dữ tợn.

*Đinh! * Một tiếng giòn vang, vầng trăng khuyết do năng lượng hình thành xuất hiện vết nứt. Ngay sau đó, tựa như bị truyền nhiễm, vết nứt mau chóng lan ra. Rốt ruộc, *bùm* một tiếng, ở trên không trung bạo tạc.

Ánh sáng vàng tùy theo hạ xuống, đâm sâu vào bả vai Nguyệt Ma.

Trong chớp mắt này, Long Hạo Thần và Nguyệt Ma giữ vững trạng thái yên tĩnh kỳ dị. Có thể rõ ràng nhìn thấy, ánh sáng vàng trên người Long Hạo Thần và linh cánh sau lưng rút lui như thủy triều. Hiệu quả của Liên Thể Tăng Linh Đan đã phát huy đến cực hạn, còn chưa tới ba mươi giây thì hiệu quả đã biến mất.

Sắc mặt Long Hạo Thần trắng bệch như tờ giấy. Sau lưng hắn, sáu đồng bạn cũng giống hệt. linh lực của họ đã cạn kiệt. Hơn nữa hắn đã sử dụng kỹ năng hy sinh và Cô Chú Nhất Trịch, cơ thể kiệt sức, ngay cả Hạo Nguyệt cũng bị bắn ra khỏi người hắn, yếu ớt nằm ở một bên.

"A!" Trong miệng Nguyệt Ma bỗng phát ra tiếng hét thảm.

Từ khi sinh ra đến nay, y chưa từng ăn thiệt thòi lớn đến vậy. Quang Phật đâm sâu vào bả vai y kéo đến ngực phải, y suýt bị chém làm hai.

Lượng lớn máu tím đen điên cuồng tuôn ra. Đôi làm nhân loại, bị tổn thương nặng vậy sẽ không sống được.

Nguyệt Ma không lùi, đôi mắt tím xuất hiện một tầng màu đỏ mỏng manh. Trên mặt Nguyệt Ma xuất hiện sự phản nộ cực kỳ, tay trái của y, không ngờ vẫn có thể ngưng kết ra ánh sáng tím đen, mạnh đánh vào ngực Long Hạo Thần. Y hận chết thanh niên nhân loại này, cũng nhìn ra Long Hạo Thần lúc này yếu ớt.

Nhưng giây phút đó, một luồng sáng đỏ như hoa hồng xuất hiện chắn trước mặt Long Hạo Thần.

Trong tiếng nổ, bóng dáng đỏ bắn ra, mang theo tọa kỵ, té sang bên, chính là Lý Hình.

Lúc trước chiến đấu toàn là Săn Ma Đoàn số hai mươi một cấp hiệu ra lực, nhìn tất cả sự việc phát sinh. Lúc này trên người Long Hạo Thần biến hóa, đương nhiên Săn Ma Đoàn số hai mươi hai cấp hiệu đều nhìn ra, Lý Hình là người thứ nhất xông lên.

"Đừng ăn Liên Thể Tăng Linh Đan !" Long Hạo Thần hét lớn, thanh âm có chút khàn khàn, ngăn cản thành viên Săn Ma Đoàn số hai mươi hai cấp hiệu. Cùng lúc đó, hắc đột nhiên làm ra động tác khiến mọi người khó hiểu. Bắp lưng đột nhiên căng cứng, không ngờ đem Thái Nhi đánh bay ra rơi hướng Vương Nguyên Nguyên. Cùng lúc đó, mọi người thấy trên thân hắc chợt lóe tia sáng vàng, sau đó mau chóng rút ra Quang Phạt.

Khi luồng sáng vàng lóe ra, trên mình sáu người Săn Ma Đoàn số hai mươi một cấp hiệu cũng sáng lên. Khác biệt là ánh sáng vàng trên sáu người đều còn đang, nhưng ánh sáng trên người Long Hạo Thần đã biến mất.

Mặc dù thân thể đã cực kỳ yếu ớt, nhưng lúc này tâm trí Long Hạo Thần rất thanh tỉnh.

Nguyệt Ma bị thương nặng không định trốn. Y đã hận chết chính mình, không cần nghi ngờ, mình sẽ trở thành mục tiêu công kích của y. Khoảng cách gần như vậy, lấy tình trạng trước mắt của Long Hạo Thần, sao có thể trốn đòn tấn công liều mạng của Nguyệt Ma? Cho nên hấn trước tiên văng ra Thái Nhi, cường bức cắt đứt liên hệ Linh Hồn Xiềng Xích. Nếu không, lấy lực công kích của Nguyệt Ma cấp tám, bảy người họ chỉ sợ một cái cũng không sống được.

Đây còn phải cảm ơn Lý Hình, không có Lý Hình ngăn cản một chiêu, Long Hạo Thần thậm chí không có cơ hội cắt đứt liên hệ Linh Hồn Xiềng Xích. Hơn nữa, dù sao Nguyệt Ma bị thương nặng, tuy một kích kia khiến Lý Hình phun máu bị thương, nhưng không nguy hiểm đến tính mạng.

Rút ra Quang Phạt, máu tím đen cuồn cuộn phun. Sinh mệnh lực của Nguyệt Ma dai đến tận đây. Một tầng ánh sáng tím đen xuất hiện từ chỗ vết thương chảy máu, bảo vệ không khiến máu chảy quá nhiều. Mà chính y thì một cước đá hướng Long Hạo Thần.

Một thân hình to lớn chắn trước mặt Long Hạo Thần. Cùng với tiếng kêu, Hạo Nguyệt bị đá ra ba mét, toàn thân bộc phát luồng sáng tím đen. Có thể nhìn thấy rõ, vảy của nó bị màu tím đen kịch liệt ăn mòn.

"Hạo Nguyệt!" Long Hạo Thần con mắt muốn nứt ra.

Ngay lúc này, hấn đã không nghĩ sẽ sống tiếp, dùng tất cả lực lượng, đột nhiên nhào tới bao trùm trên người Hạo Nguyệt, ngăn lại một kích tiếp theo của Nguyệt Ma.

***Bộp bộp bộp! ***

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 117

Anh Hùng

Nắm tay của Nguyệt Ma mạnh đánh vào lưng Long Hạo Thần. Hắn không rút linh lực vào Huy Hoàng giáp phát động Thánh Linh Hộ Thể. Có thể thấy rõ, Huy Hoàng giáp dưới tay Nguyệt Ma bị biến hình. Cũng may nó là trang bị cấp Huy Hoàng, không bị đánh nát. Nhưng Long Hạo Thần yếu ớt có thể chịu một kích khủng bố kia không?

Săn Ma Đoàn số hai mươi một cấp hiệu, Săn Ma Đoàn số hai mươi hai cấp hiệu, mười hai người gần như nín thở.

Khi Thái Nhi bị Long Hạo Thần đánh bay ra, trong lòng mờ mịt. Mất đi tứ cảm, nàng chỉ có thể dựa vào cảm giác và xúc giác đi cảm thụ thế giới. Nhưng mờ mịt chỉ giữ vài giây, lòng nàng đột nhiên đau nhói. Nàng hiểu rõ Long Hạo Thần. Tại dưới tình huống nào Long Hạo Thần mới từ bỏ chính mình? Chỉ có khi hắn không cách nào bảo vệ nàng mới làm ra lựa chọn như vậy! Ngay sau đó Long Hạo Thần cắt đứt liên hệ Linh Hồn Xiềng Xích, khiến Thái Nhi hiểu được mình đã đoán đúng.

Nước mắt bỗng chốc tràn ra khỏi bờ mi, nàng bản năng muốn bỏ nhào ra ngoài. Nhưng ngay lúc đó, một đôi tay mạnh mẽ ôm chặt thân thể nàng.

Là Vương Nguyên Nguyên.

Tuy biết rõ Thái Nhi không nghe được, nhưng Vương Nguyên Nguyên vẫn là ghen ngào hét lớn.

"Đừng hy sinh uổng công!"

Bọn họ đã không kịp cứu viện Long Hạo Thần. Long Hạo Thần đưa Thái Nhi tới trước mặt cô, chính là tin tưởng cô. Sao cô có thể để Thái Nhi lao ra, hy sinh uổng phí.

Sau đó, ngay lúc mọi người đều nghĩ Long Hạo Thần chết chắc rồi, đột nhiên luồng sáng vàng cực kỳ chói mắt bùng từ ngực Long Hạo Thần tràn ra. Mơ hồ thoáng hiện hơi thở kinh khủng không ai địch lại, Nguyệt Ma bị thương nặng bị khổng lồ ánh sáng đánh bay ra ngoài, trực tiếp văng xa vài trăm mét.

"Thần khí!" Nguyệt Ma ở trên không trung cuồn cuộn một tiếng, sau lưng đôi cánh đen bùng bắn ra, không chút ngừng lại điên cuồng chạy trốn.

Tất cả phát sinh quá mau, từ Tu La Trảm Long Hạo Thần bị thương nặng Nguyệt Ma, đến trên người hấn bộc phát ánh sáng vàng đẩy lùi Nguyệt Ma, trước sau chỉ mấy lần chớp mắt. Nguyệt Ma bị đẩy lùi đồng thời thành viên Săn Ma Đoàn số hai mươi hai cấp hiệu xông tới bên cạnh Long Hạo Thần. Mà Long Hạo Thần kêu rên ra tiếng, tê liệt nằm trên người Hạo Nguyệt.

Khoảnh khắc hôn mê, hấn mơ hồ nghe thấy thanh âm uy nghiêm.

"Ai dám tổn thương truyền nhân của Trường Miên Thiên Tai?"

Cảm giác nóng cháy trước ngực tăng gấp mười. Toàn bộ linh hồn chết trong Trấn Nam quan lấy tốc độ kinh người tụ tập bên Giai Diệu Vĩnh Hằng.

Lúc trước Long Hạo Thần cảm thụ được nó chỉ có thể hấp thu linh hồn trong bán kính hai trăm mét, là bởi vì thân thể hấn chỉ chịu được cỡ đó. Mà lúc này đây, Giai Diệu Vĩnh Hằng hoàn toàn bị kích phát. Long Hạo Thần thân thể bị thương, lại thêm hấn mới đột phá cấp sáu. Giai Diệu Vĩnh Hằng tự khởi động, dùng phương pháp ôn hòa mà kéo dài hấp

thu linh hồn trong không khí. Đồng thời đem năng lượng kinh hồn chuyển hóa thành năng lượng quang thuộc tính mà Long Hạo Thần có thể hấp thu, bổ dưỡng thân thể hư không.

Lục Hi tựa như bị điên, liều mạng đem tất cả ma pháp trị liệu rơi trên người Long Hạo Thần. Người khác cũng mau chóng chạy tới, đem Long Hạo Thần vây quanh.

Thải Nhi tránh khỏi tay Vương Nguyên Nguyên kiềm giữ, dựa vào cảm giác đối với hơi thở Long Hạo Thần, người thứ nhất đến bên cạnh hắn.

Thân thể Thải Nhi hơi cứng lại, nàng dường như cảm giác ra cái gì, sau đó mau chóng nắm bàn tay phải của Long Hạo Thần, sắc mặt trắng bệch hơi hiện sắc hồng. Nàng là người duy nhất có thể cảm giác ra là năng lượng linh hồn khổng lồ đang tụ tập hướng Long Hạo Thần, đồng thời, nàng cũng có thể cảm nhận được sức sống của Long Hạo Thần.

Cùng với lực lượng linh hồn ngưng tụ, Thải Nhi kinh ngạc phát hiện, Luân Hồi Kiếm trong người xúc động.

Hai đội Săn Ma Đoàn vây quanh Long Hạo Thần. Bọn họ không bị ma tộc tấn công nữa. Long Hạo Thần thành công kiềm chế, trọng thương nặng Nguyệt Ma cấp tám, đem đến cục diện có lợi cho phản công. Lúc này thủ vệ Trấn Nam quan dưới sự dẫn dắt của viện quân, phát động phản công mạnh mẽ, ma tộc tràn vào cửa ải từng chút một bị đánh ra Trấn Nam quan.

Trên bầu trời, từng mảnh sáng vàng giáng xuống. Quang vũ tựa như có linh tính, chui vào thân thể người còn sống. không chỉ nhân loại, ma tộc cũng vậy. Chẳng qua nhân loại bị quang vũ hòa hoãn, cảm giác thoải mái chưa từng có, thân thể mệt mỏi dần dần biến mất, vết thương đang khép lại, lực lượng hồi phục. Mà đối với ma tộc thì là tai nạn. Quang vũ rơi trên người thậm chí mang đến từng tiếng kêu gào, còn bốc lên khói đen.

Quang vũ này hầu như bao phủ phân nửa Trấn Nam quan, người nào có chút ánh mắt thì sẽ nhìn ra, đây rõ ràng là quang thuộc tính cấm chú cấp chín. Quang Minh Nữ Thần Quyển.

Cấm chú này chỉ có mục sư cấp chín mới sử dụng được. Kỵ sĩ cấp chín cũng không thể phóng ra trị liệu quần thể kinh khủng như vậy.

Mục sư đến cấp chín, danh hiệu là thánh giả. Trên bầu trời có một thánh giả nhân loại ra tay, xem xe thể cục ít nhất đã ổn định.

Tiếng kêu to cùng với quang vũ vang trên không trung. Mười hai cột sáng thô to đủ màu tại mặt khác một ít ánh sáng hơi yếu ớt thấp thoáng bay hướng phương xa.

Mắt thấy sự việc đã không thành, ma tộc, rút cuộc rút lui. Nhưng mười hai ma thần dẫn đầu không một bị chết. Có thể thấy được thực lực hai bên chênh lệch rất nhỏ. Nếu không phải viện quân đúng lúc đuổi tới kịp thời, chỉ sợ Trấn Nam quan cứ như vậy bị hủy diệt.

Long Hạo Thần luôn trong trạng thái hôn mê, hãn duy nhất có thể cảm giác được là ngực nóng cháy. Nhưng cảm giác cháy bỏng kia lại khiến hãn không còn thống khổ, ngược lại cảm giác rất thoải mái. Hãn không tỉnh, bởi vì thật sự quá mệt mỏi. Nhưng khi rơi vào hôn mê, tâm tình hãn buông lỏng, ít nhất, hãn đã làm đến việc mình muốn làm. Ít nhất hãn cứu được hàng trăm chiến sĩ và ma pháp sư của liên minh.

Hãn không phụ kỳ vọng của phụ thân, làm việc một kỵ sĩ nên làm.

Mười hai người Săn Ma Đoàn số hai mươi một cấp hiệu, Săn Ma Đoàn số hai mươi hai cấp hiệu toàn bộ ở bên cạnh Long Hạo Thần. Bọn họ khác thường là không ai mở miệng. Trừ Thái Nhi ở cạnh Long Hạo Thần, và Lục Hi không ngừng thi triển ma pháp trị liệu đến khi hao hết linh lực, mười một người còn lại đều quay mặt hướng ngoài. Trong mắt họ đều tràn ngập quyết tâm. Lâm Hâmông cần nghi ngờ, nếu lúc này có ai định tấn công Long Hạo Thần, như vậy, nhất định phải đạp qua xác họ mới được.

Long Hạo Thần dùng hành động của mình thiêu đốt ngọn lửa trong lòng đồng bạn. Mỗi người đều bỏ qua tử vong, trong tâm họ cũng sinh ra chấp niệm giống như Long Hạo Thần.

Tình huống tương tự, một đội Săn Ma Đoàn mới trở thành cấp hiệu không lâu, Săn Ma Đoàn thực lực bình quân chỉ có cấp năm, gặp phải Nguyệt Ma cấp tám thì nên làm thế nào? Cho dù hỏi lãnh đạo liên minh thánh điện, bọn họ cũng sẽ nói cho Săn Ma Đoàn, cố gắng cách xa, giữ lại thực lực.

Nhưng Long Hạo Thần có làm như vậy không? Không, hẳn không có. Vì để cho càng nhiều người sống sót, hẳn biết rõ nhưng không thể không làm. Có thể nói, nếu như sau đó không xuất hiện ánh sáng vàng bảo vệ, hẳn đã chết trên chiến trường.

Nguyệt Ma kêu ra hai chữ thần khí kia bọn họ tuyệt không nghe đến, cũng không biết ánh sáng vàng là cái gì. Nhưng Long Hạo Thần kỳ tích sống sót khiến lòng họ tràn ngập hồ thẹn. Đặc biệt là sáu người Săn Ma Đoàn số hai mươi hai cấp hiệu.

Lúc nhìn thấy Nguyệt Ma, sáu người Săn Ma Đoàn số hai mươi hai cấp hiệu đều do dự. Nhìn thấy Long Hạo Thần dứt khoát bước ra, trừ Lý Hinh, mấy người khác tràn ngập chấn kinh, nhưng không định làm cái gì. Đây cũng là nguyên nhân vì sao Lý Hinh có thể chặn giữ Long Hạo Thần một đòn, mà người khác thì tới chậm.

Sao bọn họ không hồ thẹn cho được? Họ cũng có một bộ Liên Thế Tăng Linh Đan, nhưng, họ không ăn. Bởi vì họ coi trọng chính mình và nỗi sợ hãi với Nguyệt Ma cấp tám, cho nên không có ăn.

Tuy sau đó Long Hạo Thần có hét bọn họ không được dùng, nhưng nếu trước đó họ dùng nó, phải chăng có thể giúp đỡ Long Hạo Thần một phen?

Lục Hi vì sao liều mạng như vậy, thậm chí không tiếc hao hết lực lượng. Gã đang phát tiết hồ thẹn trong lòng mang đến thống khổ. Gã cảm

thấy rất xin lỗi Long Hạo Thần. Nếu Long Hạo Thần chết, làm đoàn trưởng Săn Ma Đoàn số hai mươi hai cấp hiệu, gã vĩnh viễn không thể tha thứ cho mình.

Chiến đấu như cũ tiếp diễn, nhưng hai đội Săn Ma Đoàn giữ nguyên trận hình, ai cũng không nói một lời.

Thải Nhi ngồi trên mặt đất, đem đầu Long Hạo Thần đặt trên đùi mình, để hăn nằm thoải mái chút. Ôm chặt cổ hăn, nàng không khóc nữa, nhưng thân thể mềm mại không ngừng run rẩy. Nàng rất đau lòng, rất rất đau lòng, đau cực kỳ. Lúc này đây, nàng thậm chí nghĩ tới, nếu thật có thể chọn lựa, tuyệt đối không làm thành viên Săn Ma Đoàn, chỉ cần có thể cùng Long Hạo Thần một chỗ là đủ rồi.

Trên bầu trời các loại ánh sáng đủ màu dần ảm đạm. Quân đội ma tộc đánh vào trong thành rốt cuộc bị đuổi khỏi Trấn Nam quan.

Các cường giả liên minh thánh điện lần lượt từ trên trời rơi xuống, chỉ huy người sống sót thu thập tàn cuộc.

Dần dần, có người đi tới bên hai đội Săn Ma Đoàn hai mươi một cấp hiệu, hai mươi hai cấp hiệu. Đầu tiên tiến tới là Săn Ma Đoàn số hai, số ba cấp sĩ. Đương nhiên, nói chính xác là tùy theo Long Hạo Thần thăng cấp hiệu, bọn họ hăn là số một và số hai cấp sĩ. Chỉ là hai đội này cũng muốn thăng lên cấp hiệu, không đến tháp nhiệm vụ Săn Ma Đoàn sửa lại danh xưng.

Dương Văn Chiêu, Đoạn Ưc và hai đội Săn Ma Đoàn của họ đều toàn thân đầm máu. Ma pháp sư đỡ hơn chút, chức nghiệp cận chiến hầu như là mỗi người bị thương.

Nhưng lúc này, trên mặt họ biểu lộ vẻ kính cẩn, yên tĩnh đi tới bên cạnh Săn Ma Đoàn số hai mươi một, số hai mươi hai, lặng yên cùng họ đứng bên cạnh Long Hạo Thần. Chỉ có Dương Văn Chiêu, Đoạn Ưc là đi tới chỗ Lục Hi hỏi mấy câu. Sau khi được biết Long Hạo Thần không có nguy hiểm tính mạng, vẻ mặt hai người biểu lộ nhẹ nhõm.

Sau khi tiến nhập chiến trường, bốn đội Liệp ma Đoàn cách nhau không xa. Cảnh Long Hạo Thần đối chiến Nguyệt Ma thì họ cũng nhìn thấy rõ. Dương Văn Chiêu trong lòng ngạo khí giống như Hàn Vũ lúc trước, chẳng qua gã so với Hàn Vũ khi ấy trầm ổn nhiều, ẩn giấu tốt phần kiêu ngạo này. Nhưng hiện tại gã phát hiện, sự kiêu ngạo của mình rất rẻ tiền. Lúc nhìn đến Nguyệt Ma bát giai, gã nghĩ là làm sao bảo vệ đội mình. Mà khoảnh khắc kia, Long Hạo Thần lại sải bước tiến lên nghênh đón.

Đối với thực lực của Long Hạo Thần, Dương Văn Chiêu khá hiểu biết, nhưng gã rõ ràng, chính mình thua Long Hạo Thần không chỉ là sức mạnh.

Sau hai Liệp ma Đoàn cấp sĩ, người tiếp theo trở về dĩ nhiên là Liệp ma Đoàn số tám cấp hiệu. Dưới sự dẫn dắt của Trương Phóng Phóng, bọn họ giống như hai Liệp ma Đoàn cấp sĩ khác, đứng tại đây.

Tiếp đến là chiến sĩ bình thường của Lục Đại Thánh Điện. Nhưng họ làm hành động giống như năm Liệp ma Đoàn, lấy Long Hạo Thần và Thái Nhi làm trung tâm, xúm lại vây quanh.

Trên chiến trường, từ công kích của kẻ địch cứu chiến hữu là rất bình thường. Tình đồng chí, người em thường thường xuất hiện dưới tình huống này, bởi vì người cứu và người được cứu là chân chính sống chết có nhau.

Nhưng, nếu trên chiến trường cứu mười người, trăm người, thậm chí hàng ngàn người?

Khi Long Hạo Thần dẫn theo Liệp ma Đoàn số hai mươi một cấp hiệu, số hai mươi hai gia nhập chiến trường, khiến quân đội bạn chú ý. Bọn họ người dùng giết địch, trước sau chém giết ma tộc cường đại lục giai, bảy, thế như chẻ tre xông vào trận địch, trở thành mũi nhọn phản công.

Có lẽ chiến sĩ bình thường không biết họ có sức mạnh cỡ nào, nhưng các tướng lĩnh Trấn Nam quan dĩ nhiên nhìn ra họ là Liệp ma Đoàn. Hơn nữa mặc kệ là tuổi tác hay tu vi, đều giống Liệp ma Đoàn cấp sĩ hoặc cấp hiệu.

Nhưng việc họ làm thì Liệp ma Đoàn cấp thấp còn lâu mới làm được.

Nếu ngăn cản Nguyệt Ma là cường giả bát giai hoặc cấp chín, cho dù là cường giả thất giai, sẽ không khiến chấn động như vậy. Cường giả đấu với cường giả, trên chiến trường là quy tắc ngầm.

Nhưng mà, khi Long Hạo Thần ngang nhiên bước ra, nghênh đón Nguyệt Ma bát giai, hẳn thể hiện chỉ là thực lực lục giai. Hơn nữa, đám người đứng xem còn chưa biết, khi ấy hẳn chỉ mới đột phá bình cảnh lục giai.

Lục giai đối đầu bát giai, đây là có ý nghĩa như thế nào?

Nguyệt Ma bát giai vì sao có thể xuất hiện dưới chiến trường, các tướng sĩ tuyệt không rõ. Nhưng họ hiểu có trên trăm đồng bạn chết trong tay Nguyệt Ma bát giai. Nếu cứ mặc kệ y tàn phá, đừng nói phản công, chỉ sợ ít nhất hơn trăm ngàn người chết trong tay y. Bát giai, đây là loại thực lực cỡ nào?

Nhưng Long Hạo Thần cứ như vậy bước lên, mặc kệ trả giá xông lên, cứng rắn đối kháng Nguyệt Ma bát giai.

Các tướng sĩ đang người dưng giết địch, họ không nhận ra ở hậu phương Nguyệt Ma đem đến nguy hiểm gì. Khi họ trở về thì đã không thấy Nguyệt Ma, thanh niên kỵ sĩ ngăn cản Nguyệt Ma tiến công thì ngã trên mặt đất, hôn mê nằm trong ngực đồng bạn.

Một tướng lĩnh Trấn Nam quan mắt đỏ hồng nói.

"Hắn là Anh Hùng. Hãy chào Anh Hùng!"

Nói xong gã dùng cánh tay còn lành lặn giật xuống mũ giáp, hướng Long Hạo Thần hành lễ kỵ sĩ đúng tiêu chuẩn.

Tất cả tướng sĩ có thể còn sống trở về, mặc kệ là thương binh hay không, đều học theo tướng lĩnh hướng Long Hạo Thần chào lễ theo các chức nghiệp có ý nghĩa tôn kính.

Hình ảnh này cực kỳ rung động. không chỉ các tướng sĩ như vậy, các đội Liệp ma Đoàn cũng làm tương tự, trong đó bao gồm cả Liệp ma Đoàn cấp suất mới trở về. Sắc mặt họ hồ thẹn, Liệp ma Đoàn cấp suất trung bình là tu vi lục giai, đối mặt Nguyệt Ma bát giai, họ giống như Dương Văn Chiêu, ưu tiên tuyển chọn bảo vệ chính mình.

Thời gian không dài, một bóng dáng màu vàng bỗng từ trên trời giáng xuống, phát ra một tiếng *đình rầm* thật lớn. Người này mặc giáp ám kim hoa văn mỹ lệ, khi y rơi xuống đất, mọi người có cảm giác muốn quỳ lạy, đó là uy nghiêm.

"Đều tránh ra!" Kỵ sĩ kim giáp hét lớn một tiếng, đồng thời giáp trụ như sóng nước rút đi, lộ ra khuôn mặt thật. Đó chính là thánh kỵ sĩ trưởng Hàn Khiếm.

Các tướng sĩ bên ngoài có lẽ không biết Hàn Khiếm, nhưng người trong Liệp ma Đoàn sao không biết vị thánh kỵ sĩ trưởng này? Vội vàng né ra, chừa một con đường cho ông.

Hàn Khiếm vội vàng bước tới trước mặt Long Hạo Thần. Nhìn thanh niên kỵ sĩ đang hôn mê, ánh mắt ông trầm trọng. Ông xoay người, một bàn tay tát vào mặt Hàn Vũ, làm y lão đảo một cái.

"Người làm Phụ Trợ kỵ sĩ mà bảo vệ chủ nhân như vậy sao? Vì sao người hôn mê không phải là người?" Hàn Khiếm gần như là rống ra câu này, sau đó vội vã ngồi xổm xuống kiểm tra tình trạng Long Hạo Thần.

Bởi vì cảm giác được từ người hấn phát ra nồng đậm hơi thở quang minh, nên Thái Nhi không ngăn cản.

Hàn Vũ bị ông nội tát té xuống đất nhưng không cãi lại lời nào, khoe miệng chảy ra máu tươi, miễn cưỡng đứng dậy trở lại chỗ cũ.

Chốc lát sau, Hàn Khiêm sắc mặt tốt trở lại, thậm chí vẻ mặt có chút kỳ quái.

Đứng lên, Hàn Khiêm thanh âm truyền ra xa.

"Ta là Kỵ Sĩ Thánh Điện thánh kỵ sĩ trưởng Hàn Khiêm, các tướng lĩnh dẫn tướng sĩ trở về doanh nghỉ ngơi hồi phục, đừng ở lại chỗ này. Vị kỵ sĩ thanh niên này không nguy hiểm tính mạng. Ta lấy danh nghĩa Kỵ Sĩ Thánh Điện bảo đảm với các người, nhất định sẽ khiến hắn hồi phục bình thường."

Một vị tướng lĩnh dường như là phẩm cấp cao nhất trong các tướng sĩ bước ra, đó cũng chính là vị tướng cụt tay lúc trước dẫn đầu hô hào. Gã hướng Hàn Khiêm quỳ một gối, lớn tiếng nói.

"Thánh kỵ sĩ trưởng đại nhân, chúng ta thỉnh cầu được biết tên Anh Hùng."

Hàn Khiêm mím chặt môi, mọi người đứng cạnh có thể thấy rõ vành mắt ông ửng đỏ. Giây lát sau, vị thánh kỵ sĩ trưởng này hét lớn một tiếng.

"Đứng lên, ở chỗ này không ai đáng giá khiến các người quỳ xuống. Anh Hùng không chỉ là người thanh niên này. Chẳng lẽ các tướng sĩ vì thù hận Trấn Nam quan mà trả giá tất cả đều không phải sao? Các người cũng là Anh Hùng!"

Lời vừa nói ra, các tướng sĩ Trấn Nam quan đều rơi vào im lặng, lát sau tiếng hoan hô tựa như sóng vỗ bộc phát.

Đúng vậy, bọn họ đã thắng trận chiến này. Cho dù là thắng thảm, ít nhất hiện tại đã đánh lùi kẻ địch. Bọn họ đều là Anh Hùng, là Anh Hùng bảo vệ nhân loại.

Tiếng hoan hô kéo dài không lâu, chốc lát sau tựa như có người dẫn dắt, thanh reo hò dần ngừng lại, đồng loạt nhìn chăm chăm Hàn Khiếm.

Hàn Khiếm hiểu rõ họ đang nghĩ gì, gật đầu nói.

"Anh hùng trong miệng các người tên là Long Hạo Thần, đoàn trưởng Liệp ma Đoàn số hai mươi một cấp hiệu. Hãy nhớ kỹ tên hắc, thân làm phó điện chủ Kỵ Sĩ Thánh Điện, ta vì có kỵ sĩ như vậy mà vinh quang."

"Long Hạo Thần! Long Hạo Thần! Long Hạo Thần!" Tiếng hoan hô lại vang lên, nhưng lần này chỉ có tên một người.

Đối với Trấn Nam quan mà nói, quá trình trước đó thậm chí không thể gọi là chiến tranh, phải nói là thảm họa. Làm trấn giữ phương nam Liên Minh Thánh Điện, lực lượng phòng ngự của Trấn Nam quan so với Khu Ma quan chỉ hơn chứ không kém. Nhưng lần này ma tộc điều động lực lượng đặc biệt mạnh, có khí thế không lấy được Trấn Nam quan thì không bỏ qua.

Lần này tuy ma tộc đã rút lui, nhưng thu dọn chiến trường cũng rất gian nan. Nhiều nhà dân đều tạm thời trở thành chỗ chữa bệnh. Dân chúng dần gia nhập vào đội thu dọn chiến trường, nhiệm vụ ưu tiên là dập lửa.

Tròn ba ngày, trong Trấn Nam quan tập trung thu dọn chiến trường, ngọn lửa đã dập tắt hết. Cũng may ba ngày qua ma tộc không tấn công lần nữa. Trấn Nam quan ở tình huống bị thương nặng, ma tộc làm bên công thành, chịu thương còn gấp nhiều lần so với Trấn Nam quan.

Ba ngày nay, Long Hạo Thần làm Anh Hùng trên chiến trường được đến trị liệu tốt nhất. Tuyệt đối đừng quên, nơi đây là tổng điện của Mục Sư Thánh Điện. Sau trận đại chiến, có lẽ cường giả chức nghiệp khác có khiếm khuyết, nhưng sẽ không thiếu thốn mục sư cấp cao.

Vị thánh giả từng ở thời khắc cuối cùng phóng ra cấm chú quang hệ, đã đích thân trị liệu cho Long Hạo Thần một lần, khiến hắc mau chóng chuyển biến tình trạng tốt hơn.

Hôn mê hai ngày hai đêm, Long Hạo Thần rốt cuộc tỉnh lại. Lúc này chỗ hắc nằm là trong một gian phòng của tổng điện Mục Sư Thánh Điện.

Làm tổng điện Mục Sư Thánh Điện, nơi này đương nhiên là mục tiêu hàng đầu bị ma tộc vây công. May mắn tổng điện có nhiều cấm chế, miễn cưỡng giữ gìn không bị phá hư nghiêm trọng. Bên phủ chấp chính thì không may mắn như vậy, đã biến thành từng mảnh tường vỡ nát.

Khoanh chân ngồi trên giường, Long Hạo Thần đang tu luyện. Thái Nhi cách hắc không xa, chỉ là trên mặt nàng hiện vẻ lạnh lùng cực kỳ. Nàng không ngồi trên giường mà là khoanh chân tu luyện trên ghế đặt bên cạnh giường.

Nghiêm trọng suy kiệt và bị thương, Long Hạo Thần lần này chịu thương tổn có thể nói là nghiêm trọng nhất từ khi hắc trở thành kỵ sĩ. Nhưng cùng lúc đó, hắc có được thể chất quang minh, trận chiến này đem đến chỗ tốt cho hắc rất nhiều.

Đầu tiên là dưới áp lực lớn của Nguyệt Ma bát giai đã đột phá lục giai, trở thành Huy Diệu kỵ sĩ trẻ tuổi nhất trong kịch sử Kỵ Sĩ Thánh Điện, năm nay hắc mới mười lăm tuổi!

Linh khiêu thành hình, Thánh Dẫn Linh Lô tiến hóa. Hạo Nguyệt sau khi trận chiến kết thúc, đã rơi vào ngủ say, hơn nữa quay về không gian của nó, dường như là có cơ hội tiến hóa.

Không chỉ như vậy, bởi vì Long Hạo Thần biểu hiện trên chiến trường, được đến Mục Sư Thánh Điện khen ngợi. Vị thánh giả cửu giai chẳng những chữa trị nội ngoại thương cho hắc, còn dẫn động linh lực của hắc tự vận chuyển, khiến Long Hạo Thần gặp họa được phúc, ngoại linh lực ít nhất tăng trên hai trăm điểm. Nội linh lực bởi vì tiềm năng kích phát quá độ, trực tiếp vượt qua một trăm điểm.

Có thể nói, hiện tại Long Hạo Thần chính thức trở thành một Huy Diệu kỵ sĩ, tổng thể thực lực so với trước bay vọt lên nhiều. Đường nhiên, họ trả giá cũng không ít. Một bộ Liên Thể Tăng Linh Đan cùng với các đan dược khác, Long Hạo Thần bộ trang bị trừ Lam Vũ, Quang Phù Dung ra, cái khác đều phải tu sửa. Huy Hoàng Thánh giáp, Huy Hoàng Thánh Thuần Bài của hắn bởi vì gặp tổn thương quá nghiêm trọng, năng lực tự chữa trị bị hư hỏng. Quang Phật thì bởi vì nháy mắt rớt vào linh lực quá lớn mà cuồng bạo. Long Hạo Thần lại không thể tiến hành khống chế có hiệu quả, khi cùng Nguyệt Ma bát giai đánh ra một chiêu thì cũng bị tổn thương cùng trình độ.

May mắn, ba trang bị cấp Huy Hoàng này công việc chữa trị đều do Trấn Nam quan làm hết. Nếu không thì quả là một số tiền không nhỏ.

Tu luyện một ngày một đêm, cảm giác quang nguyên tố trong thân thể tựa như thủy triều. Long Hạo Thần trên mặt lộ ra mỉm cười. Quan trọng là, khi tiến vào lục giai rồi, Long Hạo Thần cũng theo đó có năng lực linh lực hóa cánh, sau này hắn có thể bay lượn trên không trung chiến đấu. Không chỉ thực lực cá nhân tăng tiến, Liệp ma Đoàn số hai mươi một cấp hiệu của Long Hạo Thần cũng được đến lời khen nồng nhiệt. Quân đội Trấn Nam quan trực tiếp thưởng năm vạn công huân cho đội họ. Các Liệp ma Đoàn khác đều được thưởng công huân tương ứng, nhưng so với đội họ thì ít rất nhiều.

Nhiệm vụ chiến tranh khẩn cấp tuy rằng có tính ép buộc, không thể không tham gia. Nhưng chỉ cần trong khi làm nhiệm vụ có biểu hiện nổi bật, đạt được công huân sẽ nhiều hơn so với nhiệm vụ khác. Ít ra Liệp ma Đoàn cấp sĩ tham dự hành động lần này, chỉ cần an toàn còn sống trở về, muốn thăng thành cấp hiệu cũng không thành vấn đề.

Linh khiếu trong ngực làm hình vòng tròn quang mang màu vàng, bán kính dường như chỉ có vài tấc, trạng thái linh lực vận chuyển cũng không phát sinh chuyển biến, quay quanh vòng quang mang, phát tán lại tích súc. Mỗi lần tích súc đều có thể hấp thu số lớn quang nguyên tố từ bên ngoài.

Thánh Dẫn Linh Lô đương nhiên không biến mất, nó cùng Quang nguyên tố tinh linh Nhã Đình trong vòng quang mang này, chính là nói, chúng nó dường như đều thu nhỏ.

Khiến Long Hạo Thần có cảm giác hơi kỳ lạ, vị trí linh lực lại trùng với Giai Diệu Vĩnh Hằng ở ngoài ngực hắc. Từ khi linh khiếu hình thành, dường như đã cùng Giai Diệu Vĩnh Hằng liên kết. Nếu tu luyện cởi áo khoác ra, thì có thể nhìn thấy mỗi lần linh khiếu hấp thu quang nguyên tố từ bên ngoài, Giai Diệu Vĩnh Hằng sẽ tản mát ra quang mang nhạt.

Chậm rãi mở đôi mắt, trong mắt Long Hạo Thần xuất hiện một tia sáng thần thánh. Tuy thân thể đã lành lặn, nhưng khi hắc từ trạng thái tu luyện hồi phục, vẫn là cảm thấy toàn thân có chút đau nhức, hơn nữa cái đầu cực đau.

Đây không phải do vết thương mang đến, mà là hôm ấy hắc sử dụng sức mạnh vượt xa năng lực của mình đem đến di chứng.

Vì có thể kháng cự Nguyệt Ma, hắc chỉ ăn đan dược thôi đã nuốt tới bốn loại. Thêm vào Hạo Nguyệt dung nhập, còn có linh lực của đồng bạn, trực tiếp đẩy hắc lên đỉnh thất giai, hơn nữa còn là cảnh giới có linh lực vượt qua thất giai.

Khi đó, tổng sản lượng linh lực của hắc cao nhất có gần hai vạn bốn ngàn. Hắc có thể chịu đựng hết thì cứng cỏi cỡ nào? Vì sao hắc không để Liệt ma Đoàn số hai mươi hai cấp hiệu dùng Liên Thể Tăng Linh Đan? Đó là bởi vì hắc hoàn toàn khẳng định trong Liệt ma Đoàn số hai mươi hai cấp hiệu, không ai có thể chịu được Liên Thể Tăng Linh Đan mang đến linh lực khủng bố, sẽ chết vì nổ tan xác. Khi dùng loại đan dược này rồi, tình huống hoàn toàn khác với ban đầu Lâm Hâm đã nói. Căn bản không thể khống chế linh lực truyền đến từ hậu phương. Nếu không phải hắc và Hạo Nguyệt có huyết khế, ngoại linh lực bản thân cũng khá mạnh, chỉ dựa vào một mình sao thể thừa nhận được sự trùng kích của linh lực kinh khủng cỡ đó.

Cho dù hiện tại nhớ lại, Long Hạo Thần như cũ có chút nghĩ mà kinh. Nhưng mà, nếu để hắn lựa chọn lần nữa, hắn sẽ không lùi lại, không một chút hối hận. Duỗi người, Long Hạo Thần ánh mắt dần biến nhu hòa. Mặc kệ nói sao thì lần này trải qua rất quý trọng với hắn. Chân chính cảm thụ thực lực trên thất giai, không phải cường giả cấp bình thường làm được. Lần cảm thụ này cũng khiến hắn hiểu biết đầy đủ cảnh giới, cứ như vậy, trong quá trình tu luyện sẽ càng nhẹ nhàng. Đồng thời khi sử dụng kỹ năng, sẽ có tiến bộ.

Cảm giác toàn thân tràn ngập linh lực dường như vô tận thật quá tốt đẹp. Đặc biệt là cuối cùng chém ra một kiếm, ngay cả không khí cũng bị Tu La Trảm chém ra, không gian xé rách. Lấy thực lực Nguyệt Ma bát giai lại không cách nào chịu được uy lực một kích kia, quá tuyệt vời.

Hy vọng có thể sớm ngày đạt đến thất giai. Cha từng nói, khi nào tu vi của mình lên tới thất giai là có thể đi tìm cha mẹ. Vừa nghĩ tới điều này, bỗng chốc lòng Long Hạo Thần hừng hực lửa. Huy Diệu kỳ sĩ mười sáu tuổi, cho dù tâm trí hắn có trầm ổn cỡ nào, lúc này cũng nhịn không được tự hào, đây không chỉ là sức mạnh, tăng cao như vậy là thể hiện của ý chí lực và vận may.

Ánh mắt chuyển đến Thái Nhi đang trong trạng thái tu luyện, Long Hạo Thần hơi ngẩn ra, bởi vì lúc trước hắn và Thái Nhi ở chung một phòng, hơn nữa hai người tu luyện đều là ngồi trên một chiếc giường, sao lúc này Thái Nhi ngồi trên ghế? Chẳng lẽ nàng có gì không thoải mái?

Đang lúc Long Hạo Thần tự hỏi thì thân hình Thái Nhi hơi động đậy, hai chân phóng xuống đất. Đây có nghĩa là nàng đã giải trừ trạng thái tu luyện, hiển nhiên cảm giác ra Long Hạo Thần thanh tỉnh lại.

Long Hạo Thần vội vàng tiến lên, muốn kéo một tay Thái Nhi, hỏi nàng khi mình hôn mê đã xảy ra chuyện gì. Khiến hắn ngạc nhiên là Thái Nhi lại hất tay hắn ra, không chịu để hắn viết chữ trong tay mình.

Thải Nhi làm sao vậy? Long Hạo Thần trong lòng giật mình, vội vàng muốn kéo tay nàng nữa, kết quả giống như vừa rồi, Thải Nhi bỏ tay hẳn ra, hơn nữa lần này đứng dậy đi đến một bên, lưng hướng Long Hạo Thần, trên người tản ra sự lạnh lùng.

Long Hạo Thần ngẩn ngơ. Thải Nhi giận? Chỉ có tình trạng này nàng mới không để mình đụng vào. Nhưng nàng giận cái gì?

Ký ức dần trở lại, Long Hạo Thần cũng hiểu ra lý do Thải Nhi giận. Sắc mặt bỗng biến có chút quái, hẩn mỉm cười tiến tới gần Thải Nhi. Thải Nhi muốn tránh, nhưng dù sao lục cảm đã thiếu bốn loại, trong phòng không gian lại nhỏ hẹp, cho nên bị Long Hạo Thần từ phía sau ôm lấy vòng eo mảnh khảnh.

Thải Nhi chớp mắt, cái mộng tròn cọ trên người Long Hạo Thần. Tuy Long Hạo Thần tuổi còn nhỏ, nhưng cũng là trưởng thành rồi, hơn nữa tuổi trẻ máu sục sôi, cho dù hẩn không hiểu thì thân thể vẫn có phản ứng!

Đột nhiên cảm giác Long Hạo Thần có chút cứng, Thải Nhi tạm bất động. Đương nhiên nàng và Long Hạo Thần cảm giác không giống nhau, nàng tưởng là đã chạm vào vết thương của hẩn.

Long Hạo Thần hơi nhích người ra một chút, để tránh tiếp xúc nữa thì lúng túng. Thải Nhi so với hẩn càng nhỏ, cách tuổi mười lăm còn thiếu chút. Tuy Long Hạo Thần dần hiểu một ít chuyện nam nữ, nhưng hai người đều nhỏ vậy, hiện tại hiển nhiên không phải lúc hưởng thụ những việc này.

Hẩn vươn ra một tay trực tiếp viết trên lưng Thải Nhi. Hẩn viết rất đơn giản, ba chữ: ta sai rồi.

Thải Nhi thân thể hơi run rẩy, đột nhiên xoay người lại, đôi tay nhỏ nhắn đập vào vai Long Hạo Thần. Hiện tại nàng không nhìn thấy, cũng không thể nói, nghe không được, nhưng nước mắt tuôn trào.

Long Hạo Thần chỉ thấy lòng mình như bị người tóm chặt, cảm giác đau đớn không thể chịu được nữa. Thái Nhi đã mất đi tứ cảm khóc không ra tiếng đối với hắn mà nói, càng thống khổ hơn là chịu một kích của Nguyệt Ma.

Ôm chặt nàng vào lòng, Long Hạo Thần không biết nên nói gì với nàng. Trong thời điểm như vậy, lòng hắn tràn ngập triu mến. Hắn chỉ biết xin lỗi Thái Nhi, nhưng không thể bảo đảm với nàng sau này gặp tình huống như vậy, mình sẽ làm thế nào.

Sự thật là hắn căn bản không thể hứa hẹn với Thái Nhi.

Bởi vì hắn vẫn sẽ làm tuyển chọn như thế. Sao hắn có thể để Thái Nhi cùng mình chết chung?

Khi đó không thể trong giây lát đánh chết Nguyệt Ma, Long Hạo Thần cảm giác mình xong rồi. Hắn căn bản không có sức mạnh phản kháng. Liên Thể Tăng Linh Đan mang theo linh lực khổng lồ cũng đã tiêu hao hầu như không còn. Hắn có thể làm sao đây? Chỉ có thể liều mạng kéo dài thời gian. Cho nên hắn tự cắt đứt hiệu quả Linh Hồn Xiềng Xích sinh mệnh cùng chung. Hắn tin tưởng Liệp ma Đoàn số hai mươi hai cấp hiệu sẽ bảo vệ đồng bạn mình. Hắn không thể lùi lại, bởi vì thù hận của Nguyệt Ma hoàn toàn tập trung vào hắn. Chỉ có hắn chết mới để đồng bạn an toàn. Mà Nguyệt Ma dù sao bị thương nặng, không khả năng sống lâu.

Thái Nhi giãy dụa dần biến thành nức nở, đôi tay nàng từ dưới nách vươn ra, ôm chặt tấm lưng ngày càng rộng. Nàng ôm chặt, thật chặt.

Ngày hôm đó, khoảnh khắc Long Hạo Thần quăng nàng hướng Vương Nguyên Nguyên, sợ hãi năm ba tuổi lại hiện ra. Bị quăng ra, Thái Nhi chỉ cảm giác tâm mình sắp đóng băng. Xong rồi, chàng khờ của mình, người ấy, người ấy sắp chết.

Cảm giác đó hoàn toàn không thể dùng ngôn ngữ để hình dung. Thái Nhi chỉ cảm thấy lòng mình theo Long Hạo Thần mà đi. Cho dù sau đó

biết Long Hạo Thần chưa chết, đau đớn trong lòng vẫn kéo dài đến hiện tại. Nàng thật sợ, sợ tình huống tương tự lại xuất hiện lần nữa, sợ Long Hạo Thần bỏ lại nàng một mình ra đi.

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 118

Người Thừa Kế Duy Nhất

Nếu không phải quá quý trọng thì sao có thể thống khổ như vậy? Thái Nhi sao có thể kiềm chế tâm tình đó? Nhưng mặc kệ nàng oán cờ nào khi ấy Long Hạo Thần rời bỏ mình, khoảnh khắc được hân ôm vào lòng, tất cả oán, tất cả hận đều biến thành vô tận ái. Khi nước mắt trong mắt nàng không nhịn được tràn ra, nàng đã không thể tránh thoát vòng tay Long Hạo Thần. Hai người cứ như vậy ôm nhau, không nói lời nào. Long Hạo Thần có thể cảm thụ được tâm tình của Thái Nhi, hân không ngừng ở sau lưng nàng nhẹ viết ba chữ. Thái Nhi thì không động đậy, chỉ không ngừng rơi lệ. Ôm nàng nhẹ ngồi trên giường, đang lúc Long Hạo Thần cúi đầu tìm môi nàng, dùng ấm áp bao phủ trái tim đang run rẩy kia, thì đột nhiên tiếng gõ cửa nhẹ vang lên.

"Đoàn trưởng, cậu tỉnh rồi?" Bên ngoài truyền đến thanh âm của Tư Mã Tiên. Long Hạo Thần vội vàng ngẩng đầu lên, ở sau lưng Thái Nhi nhẹ viết vài chữ.

Tuy trong lòng cực kỳ không cam lòng, nhưng Thái Nhi vẫn là buông tay. Ngược lại là Long Hạo Thần ôm chặt nàng, mang nàng cùng đi tới cửa. Bi thương trong lòng Thái Nhi sau một chuỗi phát tiết rốt cuộc bớt nhiều, thân thể mềm mại khẽ run rẩy, khuôn mặt vùi vào hõm vai Long Hạo Thần, không muốn để ai khác nhìn dáng vẻ khóc lóc của mình.

Long Hạo Thần mở cửa, đập vào mắt là cái đầu trọc bóng loáng.

"Tư Mã."

Nhìn thấy Long Hạo Thần, Tư Mã Tiên bỗng vui mừng vô cùng, mở ra hai tay muốn ôm, nhưng ngay sau đó gã nhìn thấy Thái Nhi ở trong ngực Long Hạo Thần, liền từ bỏ ý định, ngượng ngùng rút đôi tay lại.

"Đại ca, cậu sao rồi? không có việc gì chứ? Đan dược của có dược ca có tác dụng phụ gì không?"

Bọn họ đều không ngốc, khi Long Hạo Thần hét ra không để Liệt ma Đoàn số hai mươi hai cấp hiệu sử dụng Liên Thể Tăng Linh Đan, họ đã đoán ra đan dược có vấn đề, lo lắng cũng là từ điểm này.

Long Hạo Thần lắc đầu, nói.

"Ta không có việc gì, chỉ là thân thể còn cần mấy ngày mới hồi phục. Kinh mạch bị quá nhiều linh lực mở ra, nhưng chỗ bị tổn thương đã tu bổ, thích ứng mấy ngày là tốt rồi."

Tư Mã Tiên thở ra, nói.

"Đại ca, Liên Thể Tăng Linh Đan có vấn đề gì không?"

Long Hạo Thần cười khổ nói.

"Là có chút vấn đề, tuy không đến nỗi lớn lắm, nhưng cũng không phải chức nghiệp giả ngũ giai có thể sử dụng. Lát nữa người nói giùm Lục Hi đoàn trưởng, nếu muốn dùng Liên Thể Tăng Linh Đan thì hãy chờ tới lục giai rồi mới tính, còn cần dùng phối hợp Đại Lực Đan." Ngẫm nghĩ, hắn trầm ngâm nói. "Chờ thất giai rồi hãy dùng. Dược lực của Liên Thể Tăng Linh Đan mạnh vô cùng, linh lực ủa vào trong người rất khó khống chế."

Tư Mã Tiên cúi kính nói.

"Ta liền biết có dược ca làm ra thì có chuyện mà. Hừ hừ, sau này sẽ kiểm hẩn tính số."

Long Hạo Thần mỉm cười, lắc đầu nói.

"Cũng không thể nói vậy. Lần này nếu không có Liên Thể Tăng Linh Đan, chỉ sợ chúng ta đều không thể sống tới bây giờ. Thực lực Nguyệt Ma đích thật cường đại, chúng ta ta còn lâu mới đối kháng được." Nói đến đây, hắc nhĩ không được nhớ tới Nguyệt Dạ, cũng nhớ kinh nghiệm ở Nguyệt Ma cung. Lần này hắc gặp phải chỉ mới là Nguyệt Ma tuổi trẻ thôi. Nhưng lúc ở Nguyệt Ma cung, đều gặp phải cường giả trong Nguyệt Ma Tộc, bao gồm cả Nguyệt Ma Thần.

Một Nguyệt Ma bình thường đều đã mạnh như vậy. Nguyệt Ma Thần hạng nhì trong bảy mươi hai Trụ Ma Thần thì còn tới trình độ nào? Vừa nghĩ đến những điều này, mắt Long Hạo Thần biến sắc bén. Mặc dù lấy tuổi tác hiện tại, hắc có tu vi như vậy đã là ông trời ưu ái. Nhưng hắc tuyệt không thỏa mãn. Đây chính là khác nhau giữa người với người, ánh mắt hắc luôn nhìn tới trước.

"Tư Mã, người tới tìm ta còn có việc gì?" Long Hạo Thần ở nơi này đang an ủi Thái Nhi, thực sự không tâm tư nói nhiều với Tư Mã Tiên. Hơn nữa hiện giờ chiến tranh tạm thời kết thúc, hắc cũng cần nghỉ ngơi.

Tư Mã Tiên mới giật mình nhớ đến.

"Có chuyện, có chuyện. Thánh kỵ sĩ trưởng kêu ta tới cho cậu biết, nếu đã tỉnh rồi thì đi họp."

"Họp? Họp cái gì?" Long Hạo Thần nghi hoặc nhìn Tư Mã Tiên.

Tư Mã Tiên nhún vai nói.

"Ta cũng không biết, chỉ nói để cậu đi phòng họp lớn của Mục Sư Thánh Điện. Có thể đi ngay bây giờ. Đúng rồi, còn cần mang phó đoàn trưởng cùng đi."

Long Hạo Thần gật đầu, nói.

"Được rồi, ta biết rồi. Lập tức qua ngay." Lúc trước hắc tu luyện chỉ là mặc nội y, bây giờ phải thay đồ cái đã.

Tư Mã Tiên nhìn Long Hạo Thần, lại nhìn Thái Nhi, cười gian nói.

"Rõ rồi, ta hiểu rõ. Đại ca, vậy ta đi về trước." Nói xong tên này bỏ chạy mất dáng.

Long Hạo Thần có chút bất đắc dĩ đóng cửa lại, hắn cũng không sợ có người hiểu lầm, dù sao mình và Thái Nhi đã thân mật như vậy.

Hắn trước tiên đem việc Hàn Khiếm kêu mình đi họp nói cho Thái Nhi, sau đó thay đồ. Thái Nhi cũng nhân lúc này điều chỉnh cảm xúc, vừa mới khóc xong, cái mũi nhỏ nhắn có chút hồng, nhưng không hề ảnh hưởng tới vẻ đẹp của nàng, ngược lại thêm phần ngây thơ khiến người yêu thương.

Thái Nhi mang lên khăn che mặt. Long Hạo Thần ôm thắt lưng mảnh khảnh của nàng rời khỏi phòng.

Tổng điện Mục Sư Thánh Điện rất lớn, nhưng muốn tìm đến phòng họp lớn cũng không phải việc khó. Bên dưới cái mũi là miệng, tùy tiện hỏi chút là nghe ra được ngay. Lúc này không khí trong Mục Sư Thánh Điện thật trầm trọng, người đến người đi nối liền không dứt. Từ trang phục đến xem đều có đủ người của Lục Đại Thánh Điện. Nơi này không chỉ là tổng điện Mục Sư Thánh Điện, cũng đã trở thành chấp chính phủ tạm thời của Trấn Nam quan. Tất cả sự việc đều phải trải qua bên này xử lý, không rồi loạn mới kỳ. khi Long Hạo Thần tới chỗ phòng hội nghị lớn, thì ngoài cửa đứng hai thủ vệ. Mắt thấy Long Hạo Thần mang Thái Nhi đi tới gần, lập tức nâng tay lên ngăn cản hai người.

"Là ai? Nơi này là khu trọng địa hội nghị, không được tới gần. Lãnh đạo đang họp bên trong."

Long Hạo Thần ôn hòa nói.

"Ta tên Long Hạo Thần, là thánh kỵ sĩ trưởng Hàn Khiếm muốn chúng ta đến đây."

"Long Hạo Thần?" Nghe tới ba chữ kia, hai thủ vệ đồng thời chấn động nhìn nhau, trong mắt hai người biến thành khó tin.

Thủ vệ bên trái nói.

"Người, người thật là Long Hạo Thần? Là Anh Hùng hôm đó cứu hàng ngàn đồng chí?"

Long Hạo Thần mỉm cười nói.

"Anh hùng thì không dám nhận, nhưng ta đúng là Long Hạo Thần."

Thủ vệ bên phải vẻ mặt không tin nói.

"Không đúng, hẳn nhất định là giả. Hẳn mới bao nhiêu tuổi? Sao là Anh Hùng có thể đối kháng ma tộc bát giai? Không chừng là giả mạo."

Nói xong vị thủ vệ này tiến lên chộp hướng bả vai Long Hạo Thần. Gã nói lý do Long Hạo Thần là giả rất đơn giản, trong lòng họ Long Hạo Thần Anh Hùng là nhân vật gì? Đây chính là Anh Hùng dẫn theo Liệt Ma Đoàn giết vào trận địa địch, hơn nữa ngăn cản thế công của Nguyệt Ma bát giai! Có thể cùng cường giả bát giai, là thực lực thế nào? Dù có đồng đội hỗ trợ, ít nhất phải trên lục giai. Người trẻ tuổi trước mắt, đủ hai mươi tuổi chưa? Long Hạo Thần bởi vì thời gian vội vàng, chỉ mặc đồ đồ đơn giản, nhìn qua tựa như cậu em hàng xóm, nào có bộ dáng Anh Hùng.

Đối phương trực tiếp ra tay khiến Long Hạo Thần trong lòng hơi bất mãn, bản năng lùi lại một bước, tay trái vung đập hướng tay phải của đối phương. Đồng thời thân thể nửa chuyển động, ôm Thái Nhi tránh sang bên, để không bị đối phương đánh trúng.

Hai bên nắm tay nhau. Động tác của thủ vệ khá nhanh, trực tiếp bắt lấy tay Long Hạo Thần. Ngay lúc đó, một luồng sáng bỗng lóe lên trên tay trái Long Hạo Thần. Trong quang mang vàng, Long Hạo Thần hơi

run tay một cái. Thủ vệ mới chộp tay hắn tựa như đụng trúng điện bị bắn ra, thân thể cũng lui ra sau một bước.

Hiện tại là thời gian chiến tranh, mọi thứ đều được tận dụng. Hai hộ vệ này cũng là chiến sĩ ngũ giai tạm thời điều động lại đây. Long Hạo Thần một tay nhẹ nhàng bắn ra thủ vệ, hai tên thủ vệ sắc mặt bỗng biến đổi.

Có thể tùy tiện bắn ra chiến sĩ ngũ giai, chẳng lẽ hắn đúng thật là?

Không có tiếp tục ra tay. Thủ vệ lúc trước hỏi Long Hạo Thần nay mở miệng.

"Ngài thật là Long Hạo Thần? Đúng rồi, ngài hắn là đoàn trưởng Liệp ma Đoàn số hai mươi một cấp hiệu, có thể để chúng ta kiểm tra lệnh bài của ngài không?"

Long Hạo Thần bất đắc dĩ nói.

"Sớm làm vậy có phải tốt hơn không?" Nói xong hắn lấy ra lệnh bài.

Lần này sắc mặt hai thủ vệ thật sự biến đổi, đặc biệt là thủ vệ mới ra tay với Long Hạo Thần, bước lên vài bước, cung kính trả lại lệnh bài cho Long Hạo Thần, khuôn mặt đỏ rực.

"Mời long đoàn trưởng vào." Hai thủ vệ tránh ra, mời Long Hạo Thần và Thái Nhi tiến vào phòng họp lớn.

Long Hạo Thần đương nhiên sẽ không cùng họ so đo cái gì, người ta cũng chỉ là tận trung với chủ. Bước chậm chậm vào phòng họp, hắn bản năng dừng bước.

Cửa phòng họp ở mé bên, tiến vào cửa lớn rồi là một bình phong lớn. Bình phong có hình mấy trăm người hướng pho tượng điêu khắc cúng bái, bức tượng đó là Quang Minh Nữ Thần.

Đi đến bên cạnh bình phong nhìn vào trong, phòng họp lớn của tổng điện Mục Sư Thánh Điện đúng là lớn thật, quả thật như một tòa đại điện không lồ.

Từ bên này nhìn qua, toàn bộ phòng họp thành hình chữ nhật. Đỉnh khung cao hơn hai mươi mét, bên trên treo hoa lệ đèn thủy tinh. Bên trong có ghế nệm dài thoải mái, phía trước có bục giảng cao khoảng một mét năm. Lúc này trên bục một đám người đang vây quanh bàn dài nói chuyện, hiển nhiên đó là nơi họp.

Đám người này ít nhất vượt qua ba mươi người. Long Hạo Thần liếc mắt liền trông thấy Hàn Khiếm. Khiến hấn giật mình là, thân phận như Hàn Khiếm lại chỉ ngồi một bên mà không phải trên ghế chủ tịch, thậm chí vị trí thứ hai đều không phải.

Ngồi ở ghế chủ tịch là một lão giả tóc trắng, trên người mặc áo choàng màu trắng, nhìn không ra là chức nghiệp gì. Nhưng ông chỉ ngồi ở đó, tự nhiên trở thành trung tâm toàn trường. Dù ông không nói lời nào, dường như không ai sẽ bỏ qua sự tồn tại của ông, thỉnh thoảng cung kính nhìn lão giả áo trắng.

Vị này nhất định là thánh giả đại nhân của Mục Sư Thánh Điện? Long Hạo Thần trong lòng thầm nghĩ. Hấn và Thái Nhi bên này cách đài chủ tịch rất xa, đang lúc hấn suy nghĩ thì hướng đó truyền đến thanh âm.

"Không phải nói không cho phép quấy rầy chúng ta họp sao?" Thanh âm thuộc về mục sư mặc áo choàng vàng. Vị mục sư này thoạt nhìn rất trẻ, dường như chỉ khoảng bốn mươi tuổi, khuôn mặt nghiêm túc hơi giận dữ.

Long Hạo Thần vội vàng ôm Thái Nhi từ sau bình phong bước ra, tuy khoảng cách còn rất xa, nhưng lại hướng đài chủ tịch hành lễ, nói.

"Đoàn trưởng Lập ma Đoàn số hai mươi một cấp hiệu Long Hạo Thần tiến đến báo cáo. Là thánh ký sĩ trưởng đại nhân kêu ta đến họp."

Nghe tới ba chữ Long Hạo Thần, mọi người ở trên đài ánh mắt đều nhìn hướng hắn, trong đó bao gồm cả lão giả tóc bạc.

Không cần hỏi, mấy người này tuyệt đối là cao tăng trong Trấn Nam quan, ánh mắt họ nhìn Long Hạo Thần cũng khác biệt. Có kinh ngạc, có cảm thán, càng nhiều là tán thưởng. Bọn họ đều nghe sự tích của Long Hạo Thần, lúc này tận mắt trông thấy, kinh ngạc tuổi của hắn.

Lão giả tóc trắng mỉm cười hướng Long Hạo Thần gật đầu. Ánh mắt ôn hòa của ông cho người cảm giác như gió mát thổi, hơn nữa là ấm áp thực chất. Cảm giác ấm áp thoải mái thậm chí khiến Long Hạo Thần cảm giác dường như thân thể bớt đau nhức.

Hàn Khiếm cười, đứng dậy hướng Long Hạo Thần và Thái Nhi vẫy tay nói.

"Tới đây đi."

"Vâng." Long Hạo Thần đáp một tiếng, vội vàng mang Thái Nhi đi qua, vừa chạy sắc mặt hắn cũng biến đổi liên tục. Hội nghị quan trọng như vậy, sư tổ kêu chúng ta tới đây làm gì? Mình và Thái Nhi nào có tư cách tham dự loại hội nghị như vậy! Không cần hỏi cũng có thể đoán ra, bọn họ nhất định đang thảo luận Trấn Nam quan đối phó ma tộc như thế nào.

Hàn Khiếm đứng dậy, đợi Long Hạo Thần và Thái Nhi lên đài chủ tịch, ông từ sau chỗ ngồi đi ra. Cùng ông đứng lên còn có người Long Hạo Thần và Thái Nhi quen biết, chính là phó điện chủ Thích Khách Thánh Điện Ảnh Tùy Phong. Lần này viện quân chính là ông và Hàn Khiếm cùng lĩnh đội.

Hàn Khiếm trước tiên khom người hành lễ với lão giả áo trắng, sau đó mỉm cười nói.

"Lăng lão, các vị, ta cho các người giới thiệu chút, hắn chính là Long Hạo Thần, cũng là tiểu Anh Hùng trong lần đại chiến này. Hạo Thần, vết

thương của người thế nào rồi?"

Long Hạo Thần vội vàng hướng mọi người hành lễ kỵ sĩ đúng tiêu chuẩn, chẳng qua hắn còn ôm Thái Nhi, động tác nhiều ít có chút quái, cung kính nói.

"Thánh kỵ sĩ trưởng đại nhân, vết thương của ta đã không có việc gì."

Hàn Khiếm thở dài một tiếng, nói.

"Thằng bé này! Ta phải nói người ra sao đây. Từ góc độ kỵ sĩ đến xem, người làm rất đúng. Nhưng từ đại lục toàn bộ liên minh đến xem, người quá lỗ mãng. Các vị, tuy Long Hạo Thần tuổi còn nhỏ, nhưng hắn đã có vị trí hết sức quan trọng ở Kỵ Sĩ Thánh Điện chúng ta. Vì bồi dưỡng hậu bối, cho nên lần này ta mới gọi hắn tới nghe hội nghị, ta hướng mọi người xin lỗi."

Mục sư trung niên lúc trước quát hỏi sắc mặt trầm xuống, nói.

"Lão Hàn, đây dường như không hợp quy củ. Cố gắng của vị tiểu huynh đệ này chúng ta sẽ không quên, nhưng lần này hội nghị này rất quan trọng."

Hàn Khiếm nhìn thẳng người này, nghiêm mặt nói.

"Lăng huynh, Hạo Thần không chỉ là đoàn trưởng Liệp ma Đoàn cấp hiệu, đồng thời, hắn là nhân tuyển duy nhất cho đời điện chủ tiếp theo của Kỵ Sĩ Thánh Điện chúng ta. Chỉ cần hắn có thể sống sót, như vậy, điện chủ Kỵ Sĩ Thánh Điện đời tiếp theo nhất định là hắn, không có người khác nữa."

Hàn Khiếm vừa nói ra lời này, mọi người đều hít ngụm khí lạnh. Đây là khái niệm gì? Duy nhất nhân tuyển? Cậu bé này mới bao nhiêu tuổi?

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 119

Mộng Huyền Thiên Đường

Bạn đang đọc truyện tại Truyện FULL - [www.Truyện FULL](http://www.TruyệnFULL.com)

Trong Lục Đại Thánh Điện, đều có nhân tuyển cho chức điện chủ. Cũng chính là bồi dưỡng người nối nghiệp cho các đại thánh điện. Chỉ có những cường giả tài trí, hơn nữa có thành tựu nhất định mới được vinh quang này. Nhưng trong lịch sử, có thể trở thành nhân tuyển điện chủ Lục Đại Thánh Điện, ít nhất cũng là tu vi thất giai. Hơn nữa tuyệt không chỉ có một người. Trước không nói nhân tuyển sẽ có lúc chết trận trong chiến tranh, tâm tính của hắn cũng cần thời gian khảo nghiệm. Việc này quan hệ đến tương lai Lục Đại Thánh Điện, thậm chí là Liên Minh Thánh Điện. Bất cứ tòa thánh điện nào đều sẽ không tự tiện ra quyết định.

Nhân tuyển trẻ tuổi giống người trước mắt này, mọi người chưa từng nghe nói qua, đừng nói tới vẫn là nhân tuyển duy nhất. Bỗng chốc mọi người có chút khó tiếp nhận.

Mà ngay lúc này, Ảnh Tùy Phong cũng mở miệng.

"Nàng gái Thái Nhi bên cạnh Long Hạo Thần, cũng là nhân tuyển duy nhất cho đời điện chủ tiếp theo của Thích Khách Thánh Điện chúng ta. Tình huống tương tự Long Hạo Thần. Nàng bởi vì chấp hành nhiệm vụ Liệp ma Đoàn trước đó mà sử dụng năng lực cấm kỵ, bởi vậy tạm thời mất đi thị giác, thính giác, vị giác và khứu giác, cho nên không thể hưởng các vị hành lễ, xin tha thứ cho."

Lời nói của Hàn Khiêm và Ảnh Tùy Phong không thể nghi ngờ hù dọa mấy vị này, cũng khiến Long Hạo Thần kinh sợ trợn mắt há hốc mồm. Liên Minh Thánh Điện tổng cộng chỉ là Lục Đại Thánh Điện, lúc này thế nhưng có hai đại thánh điện biểu thị đời điện thủ tiếp theo, chỉ có duy nhất một truyền nhân. Hơn nữa thoát nhìn thì hai người này chỉ là con nít mà thôi! Người của thánh điện khác hoàn toàn không thể hiểu nổi suy nghĩ của Kỵ Sĩ Thánh Điện, Thích Khách Thánh Điện. Trước không nói tâm tính của hai đứa trẻ này như thế nào, hai đại thánh điện có thể khẳng định bọn họ sống tới lúc kế thừa vị trí điện chủ? Chỉ sợ hiện tại họ còn chưa tới hai mươi tuổi, hơn nữa còn là thành viên Liệp ma Đoàn. Liệp ma Đoàn dĩ nhiên từ tinh người tổ thành, nhưng lúc chấp hành nhiệm vụ đối mặt nguy hiểm cũng cực lớn.

Vị mục sư bị Hàn Khiêm gọi là Lãng huynh lên tiếng.

"Nếu đã vậy, cứ mời hai bạn nhỏ nghe đi. Nhưng mà, lão Hàn, ông mang đến tin tức cũng quá rung động đi! Truyền nhân duy nhất, các người muốn làm cái gì?"

Hàn Khiêm mỉm cười, bí hiểm nói.

"Chuyện này hy vọng các vị giữ bí mật giùm. Người mình biết thì không sao, nếu để ma tộc biết thì rắc rối to."

Lão giả tóc trắng ngồi ở chủ vị gật đầu nói.

"Hàn Khiêm nói đúng, các người ai ra ngoài không được nói bậy. Hai bạn nhỏ này cũng khá đấy. Hàn Khiêm, Ảnh Tùy Phong, hai đại thánh điện các người thật sự nhật được bảo!"

Đối diện lão giả tóc trắng này, Hàn Khiêm khom người hành lễ văn bói, cung kính nói.

"Cảm ơn thánh giả đại nhân có lời khen."

Lão giả tóc trắng mỉm cười, gật đầu, ánh mắt lần nữa xẹt qua người Long Hạo Thần, khẽ cảm thán.

"Đáng tiếc, đáng tiếc."

Hàn Khiếm cười hì hì. Đương nhiên ông biết lão giả tóc trắng nói đáng tiếc là có ý gì. Hiển nhiên ông đáng tiếc Long Hạo Thần không phải thuộc về Mục Sư Thánh Điện. Thực hiển nhiên, lấy thiên phú của Long Hạo Thần, nếu ở tại Mục Sư Thánh Điện, nhất định cũng trở thành mục sư tuổi trẻ nhất, chỉ sợ vị trí truyền nhân duy nhất không thoát được. Đương nhiên loại tình huống này không thể xảy ra, đừng quên phụ thân của Long Hạo Thần là ai.

Mục sư họ Lăng nói.

"Chúng ta tiếp tục mở hội đi."

Hàn Khiếm gật đầu, nhỏ giọng nói với Long Hạo Thần.

"Hạo Thần, vị này chính là Lăng Tiểu gia gia, lát nữa kết thúc họp, người phải cảm tạ Lăng gia gia này đàng hoàng. Vết thương của người hơn một nửa là do ông ấy chữa khỏi."

Nói xong câu đó, Hàn Khiếm ngồi trở lại vị trí cũ, tiếp tục họp.

Long Hạo Thần không nghĩ tới vị mục sư nghiêm khắc như thế lại là người chữa thương cho mình. Tuy hôn mê đã hai ngày, nhưng hẳn vẫn cảm giác được một luồng linh lực ấm áp đang quanh quẩn trong cơ thể. Kinh mạch bị tổn hại dường như được linh lực ấm áp tu sửa hồi phục. Không cần nghi ngờ, chính là do mục sư đại nhân này.

Mặc áo choàng dài màu vàng, đại biểu cũng tới bậc thánh giả đi. Nếu đã vậy, lão giả tóc trắng lại tới cấp bậc gì? Nhìn qua địa vị của ông tại đây không ai sánh bằng, dường như mọi người đều là văn bối của ông!

Lăng Tiểu nói.

"Ta tiếp tục báo cáo cho các vị tình huống trước mắt. Chúng ta đã quét dọn xong chiến trường, lần này, Trấn Nam quan có thể nói là tổn thất thảm trọng. Làm quan chấp chính Trấn Nam quan, ta gánh vác toàn bộ trách nhiệm. Chỉ huy không tốt, ta sẽ hưởng liên minh kiểm điểm."

Hàn Khiếm thở dài một tiếng.

"Lăng huynh, không thể nói như vậy, chuyện này sao có thể trách người? Kẻ địch đến thật sự quá đột ngột. Mười hai ma thần cùng đến, hơn nữa có một nửa là ma thần đứng hạng trước ba mươi sáu. Trận thế như vậy, sợ là bất cứ tòa hùng quan nào đều không thể ngăn cản. Ma tộc lần này không biết nổi điên cái gì, nếu không phải có lão Lăng ở đó, cho dù chúng ta chạy tới thì chỉ sợ uổng công."

Mắt Lăng Tiểu có chút ảm đạm, thở dài một tiếng, nói.

"Tuy rằng không biết vì sao ma tộc làm như vậy, nhưng lần này chúng ta tổn thất quá thảm. Thủ quân hơn hai mươi vạn đóng tại Trấn Nam quan, trước mắt chỉ còn dư hơn năm vạn, trong đó có một nửa bị thương. Ma Đạo đại pháo của Trấn Nam quan toàn bộ phá hủy. Mục Sư Đoàn của tổng điện Mục Sư Thánh Điện chúng ta, có một phần ba chết, trên bát giai, mục sư cấp Hồng Y Giáo Chủ chết hơn sáu vị."

Nói đến đây ông nhịn không được nữa, bàn tay đặt trên bàn, trong mắt tràn ngập thống khổ.

Lão giả tóc bạc nhú mày, nói.

"Lăng Tiểu, bình tĩnh một chút, hiện tại người là người chỉ huy Mục Sư Thánh Điện, sao có thể xúc động như vậy?"

Lăng Tiểu cung kính hướng lão giả tóc bạc cúi đầu, nói.

"Vâng, ông nội."

Hai chữ ông nội vừa ra, Long Hạo Thần chấn động. Vị này chính là thánh giả! Mà ông nội của thánh giả, chỉ sợ tuổi của lão giả hơn hai trăm

rồi. Đây là ngoài Liệt ma Đoàn truyền kỳ ra, Long Hạo Thần gặp qua người lớn tuổi. Hơn nữa lão giả này trên người tản ra khí thế so với sáu vị đó không chút kém cỏi.

Khống chế cảm xúc, Lăng Tiểu tiếp tục nói.

"Trận đại chiến này, Trấn Nam quan tiêu hao toàn bộ, có thể nói là trở lại căn bản. Nếu không có Hàn huynh và Ảnh huynh dẫn viện quân đúng lúc đuổi tới, kết quả cuối cùng chỉ sợ sẽ là Trấn Nam quan bị hủy diệt. Nhưng mà chúng ta cũng đồng dạng mang đến tổn thất to lớn cho kẻ địch."

"Ma tộc tấn công bắt đầu từ nửa tháng trước, trước khi ấy không chút dấu hiệu. Thám tử của chúng ta tại ma tộc không ngờ một chút tin tức đều không có. Lần này ma tộc chẳng những điều động mười hai ma thần, điều khiển gần trăm vạn đại quân ngày đêm không ngừng mãnh liệt tấn công. Đúng ta dựa vào Trấn Nam quan trú đóng, tuy sau lại bị công phá, nhưng quân số ma tộc giảm bớt ít nhất một nửa, người bị thương vô số kể. Tuy rằng mười hai ma thần không chết, nhưng trong đó ít nhất có tám tên trọng thương nặng, trong thời gian ngắn không thể tham gia chiến đấu. Những cường giả từ thất giai trở lên của các tộc ma tộc chết trận nhiều gấp ba chúng ta."

Thanh âm của Lăng Tiểu rốt cuộc có chút kích động. Đúng vậy! Nếu tính ra thì một trận chiến Trấn Nam quan này, không tính là Liên Minh Thánh Điện thua. Tuy suýt nữa bị công phá triệt để, nhưng họ đem đến tổn thất cho ma tộc cũng to lớn.

Tuy ma tộc nhân số nhiều, lãnh địa cũng gấp ba Liên Minh Thánh Điện, nhưng kẻ hy sinh dễ dàng bồi dưỡng, số lượng cường giả chân chính thì có hạn. Đừng nhìn cường đại ma tộc đứng hạng phía trước bẩm sinh có thực lực cực mạnh, nhưng năng lực sinh sản là vấn đề rất lớn, nếu không sao nhân loại có thể duy trì đến hiện nay?

Một trận chiến này, Trấn Nam quan hao binh tổn tướng, ma tộc cũng giống vậy. Đáng tiếc duy nhất là không thể giữ lại vài ma thần.

Hàn Khiếm nói.

"Lăng huynh yên tâm đi, chúng ta là viện quân nhóm đầu tiên tới. Khi nhận được tin tức cầu cứu của các người, liên minh sớm làm ra hành động, tập kết đại quân tiến đến chi viện. Trong vòng mười ngày, đội bạn hơn năm mươi vạn đại quân sẽ trước sau đuổi tới, nghe theo Trấn Nam quan điều khiển."

Liên Minh Thánh Điện có thể cố thủ lãnh thổ mấy ngàn năm tuyệt không phải nhờ vận may. Toàn bộ liên minh có trọn bộ phương án ứng đối chiến tranh.

Chỗ giao giới giữa Liên Minh Thánh Điện và ma tộc có rất nhiều địa hình giống Khu Ma quan. Cho dù là Trấn Nam quan địa thế cũng rất phức tạp, tuy không giống như Khu Ma quan từng tắc đất là nơi hiểm yếu, nhưng bên trái Trấn Nam quan là hồ lớn mênh mông, trước mặt và bên phải là đồi núi. Việc này khiến ma tộc không thể vây thành, chỉ có thể từ chính điện hoặc mé bên tấn công.

Liên Minh Thánh Điện ở biên cảnh mỗi một trọng trấn đều trú đóng trọng binh. Lục Đại Thánh Điện chia ra đóng giữ sáu tòa hùng quan trọng yếu. Trừ này ra, đại quân chủ lực của Liên Minh Thánh Điện tập kết gần thánh thành, một khi bên nào xảy ra vấn đề, lập tức triệu tập viện quân đến viện trợ. Đây cũng là vì sao vị trí của thánh thành ở trung tâm Liên Minh Thánh Điện.

Lãnh địa của Liên Minh Thánh Điện không rộng lớn bằng ma tộc, nhưng cùng lúc, từ thánh thành tới sáu tòa hùng quan chỉ cần thời gian mười ngày, hành quân gấp là được. Cho nên tốc độ viện quân sẽ không chậm. Lần này Trấn Nam quan suýt mất, bên thánh thành đương nhiên sẽ mau chóng hỗ trợ.

Lăng Tiểu gật đầu nói.

"Vậy thì tốt. Ta đã ra lệnh cho công tượng, luyện kim bên thành thị khác tới Trấn Nam quan, trả phí tu sửa phòng thủ thành phố, tuyệt không

thể để kẻ địch có cơ hội lên vào."

Hàn Khiếm nói.

"Lăng huynh, biết ma tộc lần này vì cái gì đột nhiên phát động công kích mãnh liệt như vậy không? Gần mấy năm qua chưa từng xuất hiện tình huống thế này, bọn họ nhất định có âm mưu."

Lăng Tiểu cười khổ nói.

"Chúng ta cũng là sau khi ma tộc tấn công mới hiểu được lý do. Còn không phải bởi vì Mộng Huyền Thiên Đường."

Nghe tới bốn chữ Mộng Huyền Thiên Đường, Hàn Khiếm trên mặt lộ vẻ giật mình.

"Ý Lăng huynh là Mộng Huyền Thiên Đường lại lần nữa mở ra?"

Lăng Tiểu gật đầu, nói.

"Cho dù là ông nội, cũng là gần mấy ngày nay mới cảm nhận được nguyên tố dao động đến từ Mộng Huyền Thiên Đường. Trong một tháng, Mộng Huyền Thiên Đường sẽ lại lần nữa mở ra."

Hàn Khiếm vẻ mặt nghi hoặc nói.

"Vậy ma tộc làm sao biết được? Mộng Huyền Thiên Đường ở biên cảnh chúng ta, ma tộc không có khả năng tới gần tìm kiếm. Hơn nữa ngay cả Lăng lão ngày gần đây mới phát hiện."

Lão giả tóc trắng thở dài một tiếng.

"Hắn là Tinh Ma Thần nhúng tay vào. Làm Đại Dự Ngôn Sư của ma tộc, năng lực bói toán của hắn là độc nhất vô nhị hiện nay, nhất định là hắn cảm giác được biến động bên này."

Hàn Khiếm thở ra nói.

"Vây cũng khó trách. Muốn gạt thám tử chúng ta triệu tập nhiều binh mã công thành, nhất định là Ma Thần Hoàng ra nghiêm lệnh. Nếu đã vậy, ta phải mau chóng báo cáo cho liên minh, gia tăng thêm số lượng viện quân."

Lão giả tóc trắng gật đầu, nói.

"Mộng Huyền Thiên Đường cực kỳ quan trọng, mỗi trăm năm không định kỳ mở ra một lần, tuyệt không thể để ma tộc có được. May mắn có mấy lão già Ma Thần Chi Vãn uy hiếp Ma Thần Hoàng, nếu không, vì Mộng Huyền Thiên Đường, Ma Thần Hoàng rất có thể sẽ đích thân tới."

Hàn Khiếm nhíu chặt mày.

"Tình Ma Thần có năng lực tiên tri khiến chúng ta quá bị động, Lăng lão, ngài có ý kiến gì không?"

Lão giả tóc bạc suy tư một lát mới nói.

"Tuy Mộng Huyền Thiên Đường tràn ngập kỳ ngộ, nhưng cũng đầy rẫy nguy hiểm. Ma tộc đơn giản là muốn tiến vào đó chia chác một phần. Trước mắt chúng ta thương vong thật quá nghiêm trọng, nếu đánh bừa thì sợ là Trấn Nam quan triệt để phá hủy. Đương nhiên, nếu đến lúc đó, ma tộc không thể không để lại tộc nhân."

Nói đến đây, lão giả tóc bạc nguyên bản hơi thở hòa bình bỗng biến mạnh mẽ, tất cả thanh âm trong phòng dường như trong nháy mắt bị đè nén.

"Ma tộc không phải muốn vào Mộng Huyền Thiên Đường nhìn xem sao? Bọn chúng luôn cho rằng chúng ta có thể đối kháng với chúng chính là bởi vì có Mộng Huyền Thiên Đường. Nếu đã vậy, cứ để chúng nhìn xem đi. Tuy Mộng Huyền Thiên Đường khá tốt, nhưng chúng ta đâu có nhờ vào nó biến mạnh?"

Nghe lão giả tóc bạc nói câu này, Hàn Khiếm, Ảnh Tùy Phong sắc mặt đại biến, hầu như là đồng thanh nói.

"Không thể!!!"

Lão giả tóc bạc mỉm cười nói.

"Các người nghe lão phu nói hết lời."

"Mọi người cũng biết, nếu như thà làm ngọc nát, chúng ta chỉ cần cưỡng bức đóng Mộng Huyền Thiên Đường, đến khi đó, chúng sẽ không được đến cái gì. Hơn nữa Trấn Nam quan từ bên ngoài khó công, từ trong công kích tuyệt không khó. Cho dù chúng trong thời gian ngắn chiếm lĩnh nơi này, chỉ cần liên minh triệu tập đại quân, thì chúng vẫn sẽ bị đuổi ra. Cho nên nếu chúng ta cho vài tên ma tộc vào Mộng Huyền Thiên Đường, như vậy rất lớn khả năng chúng sẽ đồng ý."

Hàn Khiếm vội la lên.

"Nhưng mà, Lăng lão, Mộng Huyền Thiên Đường đối với chúng ta quá quan trọng, sao có thể để ma tộc xâm nhập?"

Lão giả tóc trắng phẩy tay, nói.

"Không ai so với ta hiểu rõ tình hình Mộng Huyền Thiên Đường, ta trước sau hai lần vào đó. Trong Mộng Huyền Thiên Đường, nguy hiểm và kỳ ngộ là song hành. Nhưng có một điều là, bên trong bảo bối đa số nghiêng về quang thuộc tính, hơn nữa số lượng sản xuất mỗi trăm năm chưa từng vượt qua hai mươi. Nói đơn giản là, Mộng Huyền Thiên Đường đối với chúng ta có ý nghĩa hơn xa thực tế, cho dù ma tộc phái tới đại biểu mạnh hơn, ta tin tưởng chúng chỉ có thể đạt tới bốn phần thu hoạch mà thôi. Nếu như có thể lấy cái này để giảm bớt hàng vạn quân dân thương vong, lão phu nhận thấy là đáng giá. Ngoài ra, chẳng lẽ chúng ta để ma tộc tự tiện vào sao? Nguyên nhân chủ yếu là chúng muốn vào xem, tương tự, ma tộc cũng có bí mật chúng ta muốn biết. Trao đổi đồng giá, chưa chắc ai chịu thiệt."

Trong mắt lão giả lóe tia sáng trí tuệ, giọng của ông khiến mọi người rơi vào trầm tư. Không ai nhìn thấy, đáy mắt lão giả xẹt qua tia xấu hổ.

Ông đề xuất kiến nghị đương nhiên là tốt, nhưng cũng có ích kỷ riêng. Nếu ma tộc thật sự bất kể trả giá đắt đền cuồng tấn công Trấn Nam quan, cuối cùng hủy diệt không chỉ là tòa hùng quan, còn có Mục Sư Thánh Điện.

Trong Trấn Nam quan, chính là tổng điện Mục Sư Thánh Điện! Có thể nói, thực lực Mục Sư Thánh Điện tám phần nằm ở đây. Một khi Trấn Nam quan bị hủy diệt, Mục Sư Thánh Điện sẽ lung lay. Làm điện chủ tiền nhiệm Mục Sư Thánh Điện, phó minh chủ Liên Minh Thánh Điện, Lãng lão tuyệt không muốn nhìn thấy tình huống như vậy xuất hiện. Đương nhiên ông không chỉ vì Mục Sư Thánh Điện, cũng là vì toàn bộ liên minh.

Khẽ thở dài, Lãng lão nói tiếp.

"Chuyện này, cứ coi như lão phu chuyên quyền độc đoán một lần đi. Bên liên minh ta sẽ tự mình giải thích với minh chủ. Lợi ích lấy từ ma tộc, Mục Sư Thánh Điện chúng ta sẽ không nhận một phần nào, toàn do liên minh phân phối."

Hàn Khiếm loại nào gờng già, khi Lãng lão ra ý kiến này rồi, ông hiểu rằng sự việc đã quyết định, hơn nữa ông không cách nào phản bác. Vì đối kháng ma tộc, Trấn Nam quan và Mục Sư Thánh Điện đã trả giá rất nhiều. Nếu Trấn Nam quan thật sự bị hủy, liên minh sẽ lung lay chân cột.

Trầm ngâm một lát, Hàn Khiếm có chút gian nan gật đầu, nói.

"Được rồi, nếu Lãng lão đã quyết định, ta vô điều kiện phối hợp. Nhưng chuyện này ta nhất định phải báo lên liên minh, xin Lãng lão thứ lỗi cho."

Lãng lão mỉm cười, nói.

"Đây là đương nhiên. Lãng Tiếu, phái sứ giả liên hệ với ma tộc, mời chúng tiến đến đàm phán."

"Vâng, ông nội."

Long Hạo Thần luôn bàng quang xem, lấy thân phận của hắn, có tư cách ngồi ở hội nghị lắng nghe thì đã là vinh hạnh cực lớn.

Cái tên Mộng Huyền Thiên Đường là lần đầu tiên hắn nghe được. Xem ý các vị này thì dường như bên trong có bảo vật gì ghê gớm lắm. Đồng thời, hắn cũng chú ý tới Lãng lão ở đây nói một không hai. Tuy trên mặt ông là cười híp mắt, nhưng vị thánh giá cường đại uy tín lâu năm có quyền uy tuyệt đối. Ông làm ra quyết định, ngay cả Hàn Khiêm và Ảnh Tùy Phong đại biểu Thánh Minh đều không phản đối. Hơn nữa nếu ông dám kêu mấy vị cường giả truyền kỳ Liệt ma Đoàn Ma Thần Chi Vẫn là lão già, nghĩa là ông cũng cùng thời với cường giả truyền kỳ Ma Thần Chi Vẫn.

Hội nghị tiếp tục tiến hành, bọn họ bàn bạc nên làm sao hồi phục Trấn Nam quan. Đàm phán có được hay không thì chưa biết, nên chuẩn bị hai cách.

Hai tiếng đồng hồ sau, Lãng Tiếu tuyên bố kết thúc hội nghị.

Lãng lão là người thứ nhất đứng dậy, nhưng ánh mắt ông lại nhìn hướng Long Hạo Thần và Thái Nhi ngồi phía sau, mỉm cười nói.

"Mộng Huyền Thiên Đường chính là đại cơ duyên trăm năm mở ra một lần. Nếu hai vị là người thừa kế tuổi trẻ của Kỳ Sĩ Thánh Điện và Thích Khách Thánh Điện trong tương lai, vậy lão phu tặng lễ vật cho các người, hy vọng các người có thể ở trong Mộng Huyền Thiên Đường được đến thu hoạch."

Nói xong, không biết Lãng lão làm cái gì, hai luồng sáng trắng đã bay đến trước mặt Long Hạo Thần và Thái Nhi.

Long Hạo Thần bản năng nhấc tay lên, chỉ thấy hai viên ngọc trong suốt màu trắng ngà rơi vào lòng bàn tay mình. Khiến hấn kinh ngạc là, hơi thở hai viên ngọc phát ra lại là thuộc tính không gian. Mỗi viên đều chỉ lớn cỡ đốt ngón tay, trong ngọc giống như có sữa gợn sóng, nhìn qua rất quái dị.

"Cảm ơn tiền bối." Long Hạo Thần vội mang Thái Nhi đứng lên, cung kính hướng Lăng lão hành lễ.

Hàn Khiếm và Ảnh Tùy Phong trên mặt biểu lộ sợ hãi lẫn vui mừng.

Lăng lão phẩy tay, xoay người đi. Các cao tăng trong Trấn Nam quan và viện quân ánh mắt nhìn Long Hạo Thần, Thái Nhi đều lộ ra âm mộ.

Mọi người lần lượt rời khỏi phòng họp, Hàn Khiếm hướng Long Hạo Thần vẫy tay, ý bảo hấn và Thái Nhi đừng đi.

Long Hạo Thần ôm eo Thái Nhi đi tới gần Hàn Khiếm. Hàn Khiếm, Ảnh Tùy Phong và điện chủ hiện thời của Mục Sư Thánh Điện Lăng Tiểu, ba người đứng chung một chỗ, đều nhìn hấn.

Long Hạo Thần nhớ tới lúc này Hàn Khiếm từng nói, trước tiên hướng Lăng Tiểu khom người hành lễ, nói.

"Cảm ơn Lăng gia gia đã trị liệu cho."

Nghe đến tiếng Lăng gia gia, Lăng Tiểu nguyên bản vẻ mặt nghiêm túc cũng hiện ý cười, gật đầu, nói.

"Cảm ơn cái gì, ta chữa thương cho người thì người cảm ơn ta, chẳng lẽ ta cũng phải cảm tạ người đã cứu tính mạng hàng ngàn tướng sĩ sao? Chúng ta chỉ là làm theo trách nhiệm mà thôi."

Hàn Khiếm ở một bên bực bội nói.

"Lão Lăng, xem ra cả đời ông không thể chữa bệnh độc miệng rồi. Tâm mềm mà miệng độc."

Lăng Tiểu hừ một tiếng, nói.

"Dù sao ta đã đột phá đến cấp chín, ai đó còn ở lại bát giai khao khát nhìn."

Hàn Khiếm chưa lên tiếng thì Ảnh Tùy Phong đứng bên cạnh đã không nhịn được.

"Ê, lão Lăng, đừng đâm dao vào miệng vết thương người ta chứ, đã kích quá lớn!"

Lăng Tiểu rốt cuộc bật cười.

"Ai dà, quên mất lão già ông cũng không đột phá."

Hàn Khiếm phối hợp ăn ý nói với Ảnh Tùy Phong.

"Hắn cố ý đó."

Ảnh Tùy Phong không mặc mưu, nhún vai nói.

"Không còn cách nào, hắn cấp chín, ta đánh không lại hắn, ta nhịn."

Lăng Tiểu cười mắng.

"Được rồi, hai người già mà không nên nết, muốn để đám con nít cười chê sao? Đột phá cửu giai thì sao chứ, ta so với các người thất bại nhiều."

Khuôn mặt hơi hiện ý cười bởi vì nói ra câu này mà lập tức âm trầm.

Hàn Khiếm vỗ vai ông, nói.

"Đã nhiều năm như vậy, người còn chưa buông được sao! Ta nên nói cái gì với người đây, người thật muốn Lăng gia tuyệt hậu?"

Lăng Tiểu cười thâm nói.

"Chứ làm sao bây giờ? Trong lòng ta, chẳng lẽ còn có thể chứa ai khác? Đừng nói với ta là các người có thể quên nàng."

Hàn Khiếm đột nhiên tức giận nói.

"Nếu không buông được, vậy sao người không đi tìm nàng? Người bỏ không được là nàng hay là vị trí điện chủ Mục Sư Thánh Điện?"

Lăng Tiểu lắc đầu, nói.

"Ta không có mặt mũi đi tìm nàng! Trên thế giới này, ta hận nhất là Dạ Vị Ương, thứ hai là chính mình. Ta đã không nghĩ đến cầu xin nàng tha thứ, tâm nguyện cả đời ta chính là cùng tên khốn Dạ Vị Ương cùng chết."

Long Hạo Thần đứng một bên đầu óc mờ mịt nghe, chỉ mơ hồ cảm giác đến đây dường như là ân oán tình cừ của thế hệ trước. Còn về trong miệng Lăng Tiểu đề cập tới Dạ Vị Ương thì hẳn chưa từng nghe nói qua.

Hàn Khiếm, Ảnh Tùy Phong mày nhíu chặt, nhưng lạ là không có khuyên Lăng Tiểu nữa.

Lăng Tiểu nói.

"Được rồi, không nói mấy vụ này, nói chính sự đi. Lão Hàn, lão gia đem thứ đó cho hai đứa nhóc, người nghĩ sao? Đây là cơ hội trăm năm mới có."

Hàn Khiếm do dự một chút, nói.

"Đích thực là cơ hội tốt, nhưng ta không yên tâm đám nhóc này. Đối mặt Nguyệt Ma bát giai hẳn đều dám xông lên, lần này lại có người ma tộc tiến vào, ta hơi lo lắng."

Lăng Tiểu ngạc nhiên nói.

"Xem ra người nói thật à, hai đứa nhóc này là người thừa kế hai đại thánh điện! Nhưng cũng khó trách, thằng bé Hạo Thần này còn chưa tới hai mươi tuổi đi, lại đột phá lục giai, còn giữ tinh thần kỳ sĩ, đúng là khó được."

Hàn Khiếm nghiêm mặt nói.

"Lão Lăng, đối với không gian của Mộng Huyền, chỉ có người Mục Sư Thánh Điện các người rõ ràng. Người chỉ cho ta một con đường sáng đi. Đến tột cùng có bao nhiêu nguy hiểm?"

Lăng Tiểu mỉm cười nói.

"Vậy người cũng phải nói thật, hai đứa bé này vì sao có thể trở thành truyền nhân duy nhất? Thiên phú là một chuyện, nhưng hai đại thánh điện các người chỉ có duy nhất một nhân tuyển thì quá mạo hiểm. Chắc chắn còn có nguyên nhân khác. Bọn họ cần trưởng thành, dù tốc độ mau cỡ nào cũng cần ít nhất mười năm. Các nhiệm vụ Liệp ma Đoàn chẳng lẽ không nguy hiểm sao?"

Hàn Khiếm và Ảnh Tùy Phong liếc nhau một cái. Ảnh Tùy Phong nói.

"Được rồi, mọi người đều là người em xuất sinh nhập tử, người lại là điện chủ Mục Sư Thánh Điện, cho người biết cũng không sao. Lăng lão nhận định cũng coi như đoán trúng mấy phần."

Hàn Khiếm vung tay lên, một luồng sáng vàng bảo phủ năm người bên trong, ý bảo Long Hạo Thần.

"Cho hẳn biết các người năm nay bao nhiêu tuổi."

Long Hạo Thần nói.

"Văn bối năm nay mười lăm tuổi, Thái Nhi thì thiếu chút là đủ mười lăm."

Dù Lăng Tiểu là thánh giả thì cũng nhin không được há to miệng.

"Mười lăm tuổi? Người mới mười lăm tuổi đã đột phá ngũ giai? Trời ạ! Nếu không phải người sử dụng bí kỹ nào, vậy nội linh lực bẩm sinh của người là bao nhiêu?"

Lục Đại Thánh Điện có một số thiên tài, nhưng khi tu vi tăng lên rồi rất khó tiến bộ thêm.

Hàn Khiếm nói.

"Coi như người hỏi tới điểm mấu chốt. Nội linh lực bẩm sinh của Hạo Thần là chín mươi bảy. Thái Nhi là một trăm. Quang minh chi tử và Luân Hồi Thánh Nữ, nghe nói qua chưa?"

Bốp

Lăng Tiểu vỗ trán mình, sau đó xua tay hướng Hàn Khiếm và Ảnh Tuy Phong.

"Đợi ta suy nghĩ chút đã, sao thấy chóng mặt quá. Quang minh chi tử, nội linh lực bẩm sinh chín mươi bảy? Luân Hồi Thánh Nữ, chẳng lẽ nàng là truyền nhân Luân Hồi?"

Hàn Khiếm và Ảnh Tuy Phong cùng gật đầu.

Lăng Tiểu hồi phục tinh thần nhìn Long Hạo Thần, lại ngó Thái Nhi, ánh mắt tựa như sói xám nhìn con dê con. Đặc biệt là lúc thấy Long Hạo Thần, thậm chí lộ ra tham lam.

"Lão Hàn..."

Lăng Tiểu mới nói ra hai chữ, lập tức bị Hàn Khiếm cắt đứt.

"Đừng nói nữa, đỡ tổn thương tình cảm, người biết là không có khả năng mà."

Lăng Tiểu giận nói.

"Ta còn chưa nói xong, người đã biết?"

Hàn Khiếm hừ một tiếng.

"Đừng nói là người, cho dù Lăng lão mở miệng ta cũng sẽ không đồng ý, người nào trong Kỵ Sĩ Thánh Điện cũng sẽ không chấp nhận. Người muốn biết cái gì ta đều đã nói, giờ mau nói về Mộng Huyền Thiên Đường đi. Người nên biết quang minh chi tử và Luân Hồi Thánh Nữ có ý nghĩa thế nào với liên minh. Khi họ lớn lên rồi, có lẽ là lúc chúng ta chân chính phản kích ma tộc."

Lăng Tiểu tay ấn ngực hít sâu, trong mắt tham lam dần giấu đi, lại lần nữa nhìn Long Hạo Thần, nguyên bản vẻ mặt nghiêm túc đã biến mất, cười híp mắt nói.

"Hạo Thần! Nghe nói người là Thủ Hộ kỵ sĩ, đối với trị liệu thì người có cái nhìn như thế nào?"

Hàn Khiếm tức giận.

"Lăng Tiểu, lão già ông nếu cứ như vậy, ta sẽ đi nói cho lão Lăng..."

Lăng Tiểu lườm ông, nói.

"Có giỏi thì đi đi! Để xem lão gia có để ý người không. Ta nói thẳng, Hạo Thần, chỉ cần người chịu từ bỏ vị trí kỵ sĩ, đến Mục Sư Thánh Điện chúng ta, hiện tại ta làm chủ, phó điện chủ Mục Sư Thánh Điện sẽ là của người. Hơn nữa ta đảm bảo trong vòng mười năm nếu người đột phá tới cấp chín, trực tiếp kế thừa vị trí điện chủ của ta. Thánh giả cứu giai trị liệu quần thể là có thể cứu cả trăm triệu người! Kỵ sĩ có cái gì tốt?"

Ông hoàn toàn không bởi vì lời Hàn Khiếm mà từ bỏ. Quang minh chi tử! Đây chính là quang minh chi tử! Thiên phú cường đại chưa từng xuất hiện trong liên minh.

Hàn Khiếm đột nhiên không lên tiếng, đứng một bên xem ông diễn trò.

Long Hạo Thần áy náy nói.

"Xin lỗi, Lãng gia gia, văn bối không thể đồng ý được, văn bối làm kỵ sĩ..."

Lãng Tiểu trán nổi gân xanh, lớn tiếng nói.

"Mười lăm năm, trong vòng mười lăm năm sẽ khiến người xông lên cấp chín. Ta sẽ khiến lão gia cho người dùng Mê Mê Quán Đỉnh, giúp người tăng tốc độ thăng linh lực. Lại tìm cho người ba loại linh lực đỉnh cấp mục sư. Mười lăm năm sau, người ba mươi tuổi, Mục Sư Thánh Điện sẽ toàn lực giúp người tranh thủ vị trí minh chủ Liên Minh Thánh Điện, thế nào?"

Ảnh Tùy Phong bức mình nói.

"Được rồi, lão Lãng. Vô dụng thôi. Người hỏi cha hử là ai rồi nói tiếp. Xem ra, chúng ta thật không nên cho người biết..."

Lãng Tiểu ngẩn ra, vội vàng hỏi Long Hạo Thần.

"Phụ thân người là?"

Long Hạo Thần nói.

"Cha văn bối là Long Tinh Vũ."

Lãng Tiểu thân thể chao đảo, sắc mặt rõ ràng hơi trắng bệch, lần nữa thói quen vỗ trán.

"Xem ra ta thật nên trở về liên minh một chuyến. Thứ gì phải từ bỏ thì nên buông, nếu ta cùng nàng một chỗ thì nói không chừng con cái chúng ta cũng có thiên phú cường đại."

Hàn Khiếm hừ lạnh.

"Người ôm thái độ này đi tìm nàng, ta bảo đảm người sẽ chết rất khó xem..."

Lăng Tiểu vội vàng thu hồi biểu lộ trên mặt, lại trở về hình dạng nghiêm túc.

"Ta cái gì đều không có nói, cũng sẽ không thừa nhận. Được rồi, nói chính sự đi."

"Ta đề nghị hai đứa trẻ này cần đi một chuyến vào Mộng Huyền Thiên Đường. Vì Mộng Huyền Thiên Đường, ma tộc có thể phát động trăm vạn đại quân đến tấn công, không tiếc trả giá cũng muốn xâm nhập, có thể thấy nó quan trọng..."

"Mộng Huyền Thiên Đường là một nơi kỳ diệu, ở cánh rừng cách phương bắc Trấn Nam quan một trăm hai mươi dặm. Nơi đó bị chúng ta gọi là Mộng Huyền Thần Điện. Nghe nói Mộng Huyền Thần Điện là cung điện Tự Nhiên Nữ Thần để lại nhân gian, tự hấp thu linh khí thiên địa. Mộng Huyền Thần Điện mỗi trăm năm mở ra một lần, người có thể vào trong sẽ được đến cơ duyên lớn, nhưng cũng sẽ gặp phải nguy hiểm đồng giá."

Nói đến đây, Lăng Tiểu hơi tạm dừng, nhìn Long Hạo Thần và Thái Nhi, nói.

"Phần cơ duyên này đối đám thanh niên các ngươi là rất quan trọng. Bởi vì báu vật cực quý trong Mộng Huyền Thần Điện chính là linh lô."

Long Hạo Thần luôn nắm tay Thái Nhi, đem lời của ông viết vào lòng bàn tay nàng. Hai chữ linh lô vừa ra, cả Long Hạo Thần và Thái Nhi đều chấn động.

Có thể nói, bọn họ có được thực lực vượt xa đồng bạn, tác dụng linh lô rất quan trọng. Một nơi sản xuất ra linh lô đủ để được gọi là thánh địa.

Long Hạo Thần thấy Lăng Tiểu tạm dừng, nhin không được hỏi.

"Lăng gia gia, vậy mỗi lần Mộng Huyền Thần Điện có thể xuất hiện bao nhiêu linh lô?"

Lăng Tiểu nói.

"Mỗi lần đều khác nhau, nhưng cùng loại thì sẽ không quá hai mươi, mỗi lần chỉ xuất hiện duy nhất một cái. Linh lô càng cường đại thì khảo nghiệm càng khó khăn. Tiến vào Mộng Huyền Thần Điện điểm quan trọng nhất là không thể tham lam. Nếu không, dù có thông qua khảo nghiệm cũng sẽ chết."

Hàn Khiếm nghi hoặc nói.

"Lời này nghĩa là sao? Vì sao thông qua khảo nghiệm rồi còn phải chết?"

Lăng Tiểu mỉm cười nói.

"Lão gia vì sao để cho ma tộc qua đây, nhất định là có nắm chắc. Chúng ta có đầy đủ kinh nghiệm khiến ma tộc tay không trở về. Lão Hàn, ta hỏi người, nếu người nhìn đến mấy chục cái linh lô ở trước mặt, người sẽ làm sao?"

Hàn Khiếm chẳng chút do dự nói.

"Dĩ nhiên là cố gắng lấy hết rồi."

Lăng Tiểu nói.

"Không sai, nhưng linh lô trong Mộng Huyền Thần Điện sao có thể tùy tiện vào tay. Người lấy nhiều ít đều được, khảo nghiệm là ở phía sau. Chính là nói, khi người thỏa mãn thu số lớn linh lô rồi, khảo nghiệm cũng sẽ theo đó mà đến. Mức độ khảo nghiệm sẽ căn cứ theo linh lô bị thu hoạch nhiều ít mà quyết định. Hơn nữa là lấy gấp đôi tăng lên. Không chỉ có khảo nghiệm, còn có một cửa rất đáng sợ. Hễ là người có lòng tham, thì sẽ chết không chỗ chôn."

"Lão gia cho người hai viên, chính là Mộng Huyền bảo thạch do Mộng Huyền Thiên Đường sản xuất ra. Có thứ này, nếu các người ở bên trong gặp nguy cơ không thể kháng cự, có thể dùng Mộng Huyền bảo

thạch lập tức rời khỏi. Bên ngoài thần điện có người của chúng ta canh giữ. Cho nên ta đề nghị các người nên vào thử xem. Tuy có lẽ các người đã có linh lô rồi. Nhưng Mộng Huyền Thần Điện sản xuất ra linh lô có thể nói đều là cực phẩm. Hơn nữa thậm chí còn xuất hiện linh lô chúng ta chưa biết. Quan trọng là một cửa đáng sợ ta vừa nói, sự việc đó cũng là kỳ ngộ lớn trong Mộng Huyền Thiên Đường."

Nói đến đây, trong mắt ông lộ ra hàn ý.

"Còn về người của ma tộc, đi vào mười tên, có thể trở ra một, hai cái coi như may mắn rồi."

Trần Nam quan và ma tộc giao lưu, trải qua một hồi đàm phán, hai bên đạt thành hiệp nghị. Còn trong quá trình đàm phán, nhân loại từ ma tộc được đến lợi ích gì, chỉ có giới cao tầng mới biết. Nhưng có thể tưởng tượng, bởi vì Trần Nam quan phòng ngự lấy thắng lợi, lần này bóc lột sẽ không ít.

Đối với Long Hạo Thần mà nói, giữa Liên Minh Thánh Điện và ma tộc đàm phán ra sao, hẳn một chút cũng không quan tâm. Càng không cần biết Liên Minh Thánh Điện phân phối số người tiến vào Mộng Huyền Thần Điện. Hẳn chỉ biết chính mình và Thái Nhi sẽ có một vị trí là đủ rồi.

Ba ngày qua, Long Hạo Thần vội vàng tiếp đón đồng bạn các đội Liệp ma Đoàn, còn có đại biểu quân đội viếng thăm, đều khiến hắn đáp ứng không xuể. Hẳn hành động được quân đội thừa nhận, phần thưởng năm vạn công huân dĩ nhiên cũng tới tay.

Nhưng đối với Long Hạo Thần mà nói, trong lòng hắn lại có việc quan trọng. Từ chỗ Lăng Tiểu biết được tình hình cụ thể trong Mộng Huyền Thần Điện, hắn đã làm ra quyết định to gan. Bảo bối trong Mộng Huyền Thần Điện chính là linh lô! Ai không hy vọng có được? Vì kế hoạch trong lòng, Long Hạo Thần hướng Hàn Khiêm biểu thị sẽ cùng đồng bạn bế quan, mãi đến khi Mộng Huyền Thần Điện mở ra mới thôi.

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 120

Tháp Vĩnh Hằng Biến Hóa

Lần này tuy Trấn Nam quan tử thương hơn mười vạn, nhưng dù sao vẫn còn đầy đủ quân binh, có bình dân trợ giúp, trong thành dần hồi phục sinh khí.

Hơn bốn mươi đội Liệt ma Đoàn tiến đến, chỉ có số ít cư ngụ trong tổng điện Mục Sư Thánh Điện, còn lại đều được an bài ở chỗ khác. Đám Long Hạo Thần đương nhiên là số ít được ở lại.

Mục Sư Thánh Điện, tầng chót, trong phòng yên tĩnh. Long Hạo Thần triệu tập đồng bạn đến phòng mình.

Mục Sư Thánh Điện đối với bọn họ thật không tồi. Không chỉ cho họ phòng nghỉ yên tĩnh, còn chuyên môn cung cấp đấu trường nhỏ để tu luyện kỹ năng, khoảng ba trăm mét vuông.

"Đại ca, vì sao phải ở lại đây tu luyện? Không phải chúng ta tới đây chấp hành nhiệm vụ sao?" Tư Mã Tiên vẻ mặt nghi ngờ hỏi. Trận chiến hôm đó gã giết sừng tay, Quang Chi Đại Lực Hoàn lần đầu tiên xuất hiện trên chiến trường, sản sinh tác dụng ngay cả gã đều không nghĩ tới.

Vốn thực lực của Tư Mã Tiên trong đội xếp áp chót, Long Hạo Thần và Thái Nhi đừng nói, nhưng so với Vương Nguyên Nguyên và Hàn Vũ thì gã cũng không bằng. Nhưng khi đối trang bị rồi, lần này trong đại chiến, Hàn Vũ và Vương Nguyên Nguyên thêm vào đều không giết nhiều ma tộc bằng gã. Quang Chi Đại Lực Hoàn đi tới đâu, có thể nói là

đánh thẳng tới đó. Đương nhiên gã hy vọng có thể ở trên chiến trường, tiếp tục ra tay.

Long Hạo Thần nói.

"Chúng ta và ma tộc chắc là tạm thời không đánh nhau. Không có chiến tranh, nhiệm vụ chiến tranh của chúng ta đương nhiên đã kết thúc. Nhưng, có một sự việc quan trọng cần chúng ta đến hoàn thành."

Nói xong, hắn tường tận kể lại về Mộng Huyền Thần Điện, liên minh và ma tộc đàm phán.

"Linh lô, không ngờ là nơi sản xuất số lớn linh lô tốt?" Đừng nói là Tư Mã Tiên ra câu hỏi nay vẻ mặt vui mừng, người khác đương nhiên càng không bình tĩnh.

Đây chính là linh lô!

Long Hạo Thần vì sao có thể trở thành trụ cột trong đội, hơn nữa liên tiếp thắng đối thủ cường đại hơn chính mình? Trừ sức mạnh của hắn ra, hai đại linh lô của hắn cũng đem đến tác dụng quan trọng. Có thể nói, không có Long Hạo Thần và Thái Nhi bốn cái linh lô, toàn bộ Liệp ma Đoàn số hai mươi một cấp hiệu sẽ giảm bớt một nửa sức mạnh. Mặc kệ là chức nghiệp giả của chức nghiệp nào, được đến tin tức linh lô có thể bình tĩnh mới là quái.

Lâm Hâm hất tóc dài, cười hì hì nói.

"Đại ca, cậu và phó đoàn trưởng phải cố lên nha! Đem mấy cái linh lô ra, ta không kén chọn, chỉ cần là hỏa hệ thì được hết."

Trần Anh Nhi khinh thường hừ một tiếng.

"Thật không biết xấu hổ, còn được hết? Có được ca, được của người suýt hại chết đoàn trưởng, còn dám nói cái gì?"

Lâm Hâm hừ một tiếng, nói.

"Được ta ra sai lầm, ta chịu phạt, nhưng nếu cho ta một linh lô hỏa hệ, nhất định có thể gia tăng tinh thuần linh lực của ta. Sau này lúc tinh luyện được vật, hiệu quả sẽ càng tốt. Ta đây là nghĩ cho đoàn trưởng."

Tư Mã Tiên cười nói.

"Đừng trên mặt thiệp vàng, ai có linh lô không mang đến cống hiến lớn cho đội chứ? Chẳng qua, linh lô là thứ dễ dàng mang theo sao? Ông đừng nằm mơ nữa, chúng ta vẫn là mong đại ca và phó đoàn trưởng có thêm một linh lô thì tốt rồi."

Nhìn đồng bạn có người không che giấu được khát vọng, Long Hạo Thần nói.

"Các người không phải không có cơ hội đạt được linh lô."

"Gì?" Năm người, mười con mắt hầu như là đồng thời trợn to, quái lạ nhìn hẳn.

Long Hạo Thần nói.

"Lần này tiến vào Mộng Huyền Thần Điện, ta và Thái Nhi chiếm một vị trí. Lãng gia gia khi giảng về tình huống Mộng Huyền Thần Điện thì có đề cập tới, có thể vào đó, linh lực không được vượt qua một vạn. Nếu không sẽ bị Mộng Huyền Thần Điện phản phệ. Có nghĩa là nhân tuyển vào được thần điện hẳn đều là tu vi lục giai, cố gắng tìm người gần một vạn linh lực, ta nghĩ sẽ tuyển chọn từ Liệt ma Đoàn khác. Mà đoàn chúng ta đã có hai danh ngạch, xác suất bị tuyển trúng nữa sẽ rất nhỏ."

"Nhưng lần này là cơ hội trăm năm có một, ta hy vọng mỗi người đều được đến. Cho nên ta muốn mang các người đi vào. Ta hướng sư tổ yêu cầu bề quan, một là vì trong tháng này tăng cường thực lực mọi người, đồng thời cũng là muốn thử nghiệm ý tưởng của ta có thành công hay không. Nếu như làm được, như vậy các người có thể theo ta và Thái Nhi cùng nhau tiến vào Mộng Huyền Thần Điện."

Nói xong Long Hạo Thần đã phóng ra Linh Quang Tráo đem đồng bạn bao phủ bên trong, ngăn cách thanh âm bên ngoài.

"Ý tưởng rất đơn giản, đó chính là Trường Miên Vĩnh Hằng."

Lúc tu luyện trong thánh thành, bởi vì mọi người đều dùng Thánh Linh Đan, bởi vậy luôn tự đề thăng tu vi của mình, không đợi họ tiến vào tháp Vĩnh Hằng tu luyện thì bị cưỡng chế mộ binh vào nhiệm vụ chiến tranh. Lúc này lại nghe Long Hạo Thần nói lên tháp Vĩnh Hằng, sắc mặt mọi người biến đổi đủ kiểu. Khuôn mặt mỗi người đều lộ ra háo hức.

Vương Nguyên Nguyên nói.

"Đoàn trưởng, ý của cậu là, khi cậu và phó đoàn trưởng tiến vào Mộng Huyền Thần Điện, để chúng ta lại trong tháp Vĩnh Hằng, đợi khi vào trong thần điện rồi, lại phóng chúng ta ra?"

Long Hạo Thần gật đầu, nói.

"Đúng là vậy đó. Cho nên đầu tiên chúng ta phải thử xem có thể làm được không đã. Lãng gia gia có nói, nhân số một lần vào Mộng Huyền Thần Điện không có hạn mức cao nhất, nhưng chủng loại sản xuất linh lô khoảng chừng hai mươi, mỗi loại chỉ có một. Người tiến vào quá nhiều sẽ mất đi cân bằng, thậm chí sẽ chỉ đổi mặt nguy hiểm chứ không có thu hoạch gì. Mà lần này cùng ma tộc ước định, chính là hai bên phái ra mười người tiến vào thần điện. Cũng chính là nói, nếu ta muốn đem các người vào, chúng ta phải cố gắng từ miệng ma tộc cướp thực, đồng thời còn phải không để người mình phát hiện. Mà hiện tại vấn đề trước mắt là tập trung vào Mộng Huyền Thần Điện và tháp Vĩnh Hằng."

"Điều đầu tiên, các người ở tại tháp Vĩnh Hằng, mà ta mở ra tháp Vĩnh Hằng trở lại thế giới hiện thực có hay không ảnh hưởng các người. Thứ hai, tháp Vĩnh Hằng có thể thả ra các người trong Mộng Huyền Thần Điện không. Điểm thứ ba chính là Mộng Huyền Thần Điện có bài xích tháp Vĩnh Hằng không. Vấn đề thứ nhất chúng ta có thể thông qua thực nghiệm để giải quyết, nhưng nếu xử lý xong vấn đề này, hai vấn đề

sau thì không thể dự đoán được. Bởi vậy ta không thể bảo đảm tuyệt đối mang các người vào Mộng Huyền Thần Điện."

Tư Mã Tiên cười to nói.

"Đại ca, có thể có một cơ hội, đối với chúng ta đã là hiểm hoi lắm rồi, cho dù đến lúc đó không thể hoàn thành cũng không sao. Dù gì có cậu và phó đoàn trưởng cường đại, chúng ta cũng phải biến cường."

Gã nói lời này không hoàn toàn là khiêm tốn. Có thể nói, không có Long Hạo Thần và Thái Nhi dẫn dắt, bọn họ chỉ là Liệp ma Đoàn xây dựng không lâu, sao có thể được nhiều công huân như vậy tăng cao sức mạnh mỗi người? Nhìn qua thì Long Hạo Thần được đến điểm tốt rất nhiều, nhưng họ cũng đâu thiếu? Tư Mã Tiên và Trần Anh Nhi trước sau thăng lên ngũ giai, hơn nữa hiện giờ thực lực mỗi người đều từ ngũ giai bậc năm trở lên. Tốc độ tăng cao như vậy nếu nói ra sẽ khiến người kinh sợ.

Bên trung tâm nhiệm vụ Liệp ma Đoàn, chỉ cần người có đủ công huân, đồ tốt hơn cả Thánh Linh Đan, thì ai có thể nói không có? Long Hạo Thần và Thái Nhi càng mạnh, thì có thể mang họ tiến hành nhiệm vụ càng khó khăn, đạt được công huân càng nhiều. Cho nên lời Tư Mã Tiên nói được mỗi người công nhận.

Long Hạo Thần nói.

"Vậy chúng ta phải nắm chặt thời gian tiến hành thí nghiệm. Dù lần này các người không thể cùng ta và Thái Nhi vào Mộng Huyền Thần Điện trong Mộng Huyền Thiên Đường, thì ở trong tháp Vĩnh Hằng cũng có thể tăng cao thực lực mỗi người, sớm phá tan lục giai, chúng ta sớm ngày tăng lên cấp suất. Mọi người hãy thu xếp đi, chúng ta lập tức tiến vào tháp Vĩnh Hằng."

"Đợi chút."

Hàn Vũ này giờ không nói chuyện đột nhiên lên tiếng.

"Đại ca, nơi này là tổng điện Mục Sư Thánh Điện, chúng ta ở đây tiến vào tháp Vĩnh Hằng, có hay không hơi thở tử vong phát ra, làm chúng ta bị người phát hiện?"

Hàn Vũ lúc đầu tuy rất kiêu ngạo, nhưng cũng là có lý do. Trừ sức mạnh bản thân ra, tâm tư y khá kín đáo. Chỉ tiếc lúc ấy gặp phải Long Hạo Thần, quang mang của y luôn bị che giấu đi. Mà hiện tại làm Phụ Trợ kỳ sĩ của Long Hạo Thần, đương nhiên y phải lo lắng cho Long Hạo Thần, giúp hắn bù thiếu sót.

Long Hạo Thần lắc đầu, nói.

"Lúc ở thánh thành thì ta đã thử nghiệm rồi. Bởi vì Y Lai Khắc Tư là Tử Linh Thánh Thần, thuộc tính bản thân là quang minh, cho nên khi tiến vào tháp Vĩnh Hằng chỉ phát ra yếu ớt quang nguyên tố. Điểm này có thể là lúc ông ta xây dựng nên tháp Vĩnh Hằng thì nghĩ tới. Mọi người đứng vòng quanh ta, chờ khi chúng ta truyền tống đến tháp Vĩnh Hằng rồi, tất cả dừng hành động thiếu suy nghĩ, mọi chuyện phải nghe lệnh ta."

Nói thật, lúc này tâm tình Long Hạo Thần có chút khẩn trương. Dù sao nó quan hệ đến an toàn đồng bạn, cho nên khi nói ra câu đó, vẻ mặt hắn rất nghiêm túc.

Hàn Vũ năm người nắm tay nhau, mặc vào trang bị, quay quanh Long Hạo Thần vòng thành một vòng.

Long Hạo Thần chính mình cũng mặc xong Huy Hoàng Thánh giáp, tay trái nắm Huy Hoàng Thánh Thuần Bài, tay phải ôm Thái Nhi, chậm rãi khép lại đôi mắt.

Quang mang vàng tựa như sóng gợn từ ngực tràn ra, đó là quang mang thuộc về Giai Điện Vĩnh Hằng.

Mấy ngày nay, mặc kệ là Long Hạo Thần ở trong hôn mê hay thanh tỉnh, Giai Điện Vĩnh Hằng đều bảo trì độ nóng, may mắn Long Hạo Thần đã thói quen.

Đối với vòng cổ kỳ dị này, hắn ngày càng hiểu biết, hôm đó Nguyệt Ma bát giai bị hắn đánh trọng thương lúc gần đi kêu ra chữ "thần khí" hắn có nghe thấy. Bởi vì trong khoảnh khắc hôn mê, dường như cả người hắn được linh lực đặc thù bao lại, cũng chính là linh lực này bảo vệ hắn.

Thực hiển nhiên, đó là Giai Diệu Vĩnh Hằng, hoặc là nói Trường Miên Vĩnh Hằng.

Thật sự là thần khí sao? Nhưng thần khí là Giai Diệu Vĩnh Hằng hay là tháp Vĩnh Hằng? Long Hạo Thần nghiêng về cái sau hơn, Không cần nghi ngờ, từ biểu hiện của tháp Vĩnh Hằng, Long Hạo Thần cảm thấy gọi nó là thần khí thì hoàn toàn xứng đáng. Tại đó còn rất nhiều thần khí chờ đợi hắn đi tìm kiếm.

Hơn nữa, lần này ỡn cứu mạng cũng khiến hắn bớt bài xích tháp Vĩnh Hằng vài phần. Có thể nói, nếu không có tháp Vĩnh Hằng, dù hắn không chết chỉ sợ cũng phải lột da.

Nhưng Giai Diệu Vĩnh Hằng có thể làm chìa khóa tháp Vĩnh Hằng, bản thân nó khá thần kỳ. Nguyên nhân nó kéo dài sức nóng dĩ nhiên chỉ có một, thì chắc là bởi vì nơi này chiến tranh dẫn đến thương vong quá nhiều. Giai Diệu Vĩnh Hằng là đang hấp thu linh hồn.

Khiến Long Hạo Thần giật mình là, nó luôn hấp thu linh hồn, hơn nữa ở trước ngực Long Hạo Thần tản ra nhiệt độ cao, nhưng cường giả như Lăng Tiểu trong lúc trị liệu cho hắn, lại không phát hiện cái gì, việc này khá kỳ quái.

Giai Diệu Vĩnh Hằng tản ra quang mang càng lúc càng mạnh, khi Long Hạo Thần dùng ý niệm khống chế, dưới chân hắn bắt đầu xuất hiện quang hoàn vàng.

Ngay sau đó, quang hoàn này khuếch tán xuất hiện ở dưới chân Thái Nhi, Hàn Vũ, Vương Nguyên Nguyên, Tư Mã Tiên, Lâm Hâm và Trần Anh Nhi.

Bảy quang hoàn vàng xuất hiện quang mang chói mắt, thần kỳ là từng tia kim văn mau chóng liên tiếp bảy cái quang hoàn cùng một chỗ.

Quang mang trắng chói mắt bỗng chốc bắn ra từ ngực Long Hạo Thần. Mỗi người đều vì ánh mắt quá chói mà bản năng nhắm mắt lại. Bọn họ ai cũng không nhìn thấy, một trận hình như hoa tuyết bay trên đỉnh đầu. Trong nháy mắt, quang mang bỗng hướng trung gian một điểm thu lại cho đến khi hoàn toàn biến mất, ngay cả bảy người Long Hạo Thần cũng biến mất.

Không ai biết Liệp ma Đoàn số hai mươi một cấp hiệu đang bế quan bỗng tập thể mất tích.

Bao gồm cả Long Hạo Thần, mỗi người đều có cảm giác kỳ dị, dường như có cái gì đè ép thân thể, không động đậy được chút nào.

Xung quanh đều là màu trắng vụn vụn, không thể mở mắt ra. Không gian áp lực cường đại khiến họ tạm thời mất đi năng lực hô hấp.

Trong bảy người, cảm giác sâu sắc nhất không phải Long Hạo Thần mà là Vương Nguyên Nguyên.

Bản thân Vương Nguyên Nguyên có thuộc tính hiếm thấy là không gian. Trong quá trình xuyên không gian, trong lòng nàng bỗng chốc sinh ra linh ngộ siêu phàm.

Nên biết loại truyền tống không gian này không phải ai đều có thể trải qua. Bình thường mà nói, ma pháp sư hệ không gian ít nhất phải trên bát giai mới có thể nắm giữ khả năng truyền tống không gian, mà loại này cần chú ngữ cực kỳ phức tạp, cũng có hạn chế cự ly.

Long Hạo Thần là dựa vào Giai Diệu Vĩnh Hằng và tháp Vĩnh Hằng liên hệ tiến hành truyền tống. Vương Nguyên Nguyên không phải người phát động, cho nên nàng lấy thân phận người đứng xem cảm nhận sự kỳ dị không gian xuyên quá. Nếu lúc này có người nhìn thấy, sẽ phát hiện trên người nàng có tầng sáng bạc mỏng, nhẹ vụn vụn dao động.

Thời gian truyền tống không dài lắm, khoảng mười giây thì quang mang bỗng thu lại. Mỗi người đều cảm thấy thân thể trầm xuống, quang mang trắng chói mắt biến mất, đồng thời họ có cảm giác chân đạp đất.

Bản năng hé mắt ra, trừ Long Hạo Thần, trong lòng mỗi người bỗng dâng lên sợ hãi khó kiềm chế.

Hơi thở tử vong khủng bố ào ạt ập tới. Hơi thở tử vong khiến người sản sinh vô tận lạnh lẽo, tịch mịch, tuyệt vọng khiến toàn thân sờn gai ốc, thân thể bản năng co rút, đồng thời nâng lên vũ khí trong tay.

Ngay lúc đó, một vòng sáng vàng từ người Long Hạo Thần khuếch tán ra. Là một kỹ năng đơn giản, Thánh Quang Tráo.

Thánh Quang Tráo có mang theo Quang Chi Đăng Dạng dễ như trở bàn tay bao phủ hết bảy người vào trong, cũng ngăn cách hơi thở tử vong.

Hơi thở tử vong đánh vào Thánh Quang Tráo, Giai Diệu Vĩnh Hằng trước ngực Long Hạo Thần bị phát động, một hơi thở tràn ngập uy nghiêm từ người Long Hạo Thần khuếch tán. Hơi thở tử vong bị bắn ra, không dám đụng vào Thánh Quang Tráo của hắn nữa.

Trong ký ức Trường Miên Thiên Tai Y Lai Khắc Tư cho Long Hạo Thần, có cả hướng dẫn hắn mang đồng bạn tới đây. Rất đơn giản, dùng kỹ năng phạm vi bao phủ đồng bạn hắn là được. Bất cứ kỹ năng phạm vi nào đều được hết, bởi vì chỉ cần dùng kỹ năng sẽ bị năng lượng tử vong tấn công, đương nhiên sẽ dẫn động hơi thở Giai Diệu Vĩnh Hằng.

Lúc này, bảy người đứng là trong một cái động, tình huống chung quanh giống hệt Sợ Hãi Bi Khiếu Động lúc ấy Long Hạo Thần tiến vào. Nhưng mọi người đều rõ ràng biết chỗ này không phải Sợ Hãi Bi Khiếu Động, thậm chí rất có thể họ không phải ở Thánh Ma đại lục.

Trên không trung, vô số oán linh chậm rãi bay lên, nguyên bản khi cảm nhận được hơi thở tử vong từ người họ, đám oán linh có dự định tấn công.

Nhưng khi Giai Diệu Vĩnh Hằng tản ra uy nghiêm, oán linh tựa như bị kinh sợ trốn tứ tán ra xa, thậm chí tạm thời không dám tới gần tháp Vĩnh Hằng.

Người khác là lần đầu tiên thấy tháp Vĩnh Hằng, không hèn mà cùng phát ra tiếng kinh hô. Đặc biệt là lúc họ nhìn thấy đám oán linh, sợ hãi trong lòng cũng tùy theo sâu thêm vài phần.

Chẳng qua họ đều là tinh người của Liên Minh Thánh Điện, lại có Long Hạo Thần bảo hộ, cảm xúc ổn định lại.

Kỳ thật, kinh ngạc không chỉ có họ, Long Hạo Thần cũng chấn kinh cực kỳ. Bởi vì tháp Vĩnh Hằng ở trước mặt hắn phát sinh biến hóa, khác với lần trước hắn nhìn thấy.

Lúc trước nhìn đến tháp Vĩnh Hằng thì nó vẫn tản ra quang mang xám, đám oán linh cũng đều là màu xám. Nhưng lần này Long Hạo Thần giật mình phát hiện, tháp Vĩnh Hằng lại biến thành màu trắng. Không sai, mặc kệ là bản thể hay quang mang nó tản ra đều là màu trắng. Nhưng màu trắng này không phải quang thuộc tính, mà là năng lượng tử vong tinh thuần. Ngay cả đám oán linh đều biến thành trắng, hơn nữa số lượng rất nhiều, hơn gấp hai.

Chẳng lẽ tháp Vĩnh Hằng tiến hóa? Long Hạo Thần thầm nảy ra nghi ngờ. Đối mặt loại tình huống này, hắn không thể không tìm tòi trong ký ức bị mình niêm phong.

Bởi vì cho đến nay nội tâm bài xích, hắn cố ý không đi suy nghĩ trong tháp Vĩnh Hằng đã từng xảy ra việc gì, như vậy hắn sẽ không nghĩ tới hôm đó ký ức khắc vào trong đầu không thể trừ bỏ.

Lần này dưới tác dụng tâm lý, hắn thật sự tìm được đáp án. Đúng như hắn đã đoán, tháp Vĩnh Hằng biến hóa trên thực tế là do chiến tranh ở Trấn Nam quan.

Tháp Vĩnh Hằng tồn tại và vận chuyển cần số lượng oán linh khổng lồ làm năng lượng. Nguyên bản tháp Vĩnh Hằng không biết bị Trường Miên Thiên Tai Y Lai Khắc Tư dùng phương pháp gì củng cố năng lượng hàng ngàn linh hồn, có lẽ có cả linh hồn của chính ông. Mà bản thân năng lượng tháp Vĩnh Hằng cũng đủ mạnh. Nhưng trải qua hơn vạn năm thời gian ma luyện, tháp Vĩnh Hằng tuy cũng có thể tự hấp thu năng lượng linh hồn bên ngoài, nhưng hấp thu rất có hạn. Đặc biệt là từ khi bị Long Hạo Thần mở ra, năng lượng linh hồn của nó thậm chí thất thoát.

Nhưng khi Long Hạo Thần đến Trấn Nam quan rồi, vô số nhân loại và ma tộc chết, linh hồn thông qua Giai Diệu Vĩnh Hằng trước ngực Long Hạo Thần di chuyển đến đây, từ đó triệt để thức tỉnh tòa tháp cao, cũng vì nó bổ sung năng lượng.

Trong ký ức, có một thứ rất khắc sâu mà Long Hạo Thần không cách nào hiểu được, thậm chí một số ký ức bị phong ấn, dường như là thực lực của hắn không đủ xem xét. Nhưng hắn như cũ bị rung động. Mặc dù hắn có tâm lý rất mâu thuẫn đối với Tử Linh pháp sư, nhưng không thể không thừa nhận, Tử Linh Thánh Thần Trường Miên Thiên Tai Y Lai Khắc Tư tuyệt đối là thiên tài.

Ký ức cho hắn biết, Y Lai Khắc Tư lúc còn sống sự việc đặc ý nhất là vận dụng năng lượng linh hồn, vận dụng này bị Y Lai Khắc Tư gọi là linh hồn tuần hoàn. Cũng chính là nói, cho ông có đủ năng lượng linh hồn, ông có thể thông qua cách đặc thù, khiến năng lượng linh hồn tự tuần hoàn, từ đó sinh ra tác dụng năng lượng linh hồn. Tựa như nam và nữ cùng một chỗ sinh ra tính mạng.

Đây cũng là nguyên nhân quan trọng khi trải qua vạn năm lâu, tháp Vĩnh Hằng như cũ có uy lực khổng lồ. Lúc này được đến hàng ngàn năng lượng linh hồn rót vào, tháp Vĩnh Hằng xem như chân chính thức tỉnh, có được uy lực thực sự.

"Các người có cảm giác gì không?" Tư Mã Tiên nhỏ giọng hỏi người khác.

Vương Nguyên Nguyên lúc này vẫn chìm đắm trong lĩnh ngộ đối với quy tắc không gian, nên không mở miệng.

Hàn Vũ luôn trầm ổn lại là bất thối.

"Nhỏ bé, ở trước mặt tháp Vĩnh Hằng, ta cảm thấy chính mình thật nhỏ bé."

Lời y được mọi người đồng ý. Lâm Hâm không chút nghĩ ngợi nói.

"Ta cũng vậy. Từ cảm giác thì nơi này một oán linh, ta thậm chí không mạnh bằng oán linh. Thật quá đáng sợ. Có thể tưởng tượng Tử Linh Thánh Thần khi còn sống có bao nhiêu khủng bố."

Long Hạo Thần lúc này đã hồi phục tinh thần, quay đầu nói với đồng bạn.

"Mọi người theo sát ta, tuyệt đối đừng rời khỏi phạm vi Thánh Quang Tráo. Chúng ta vào tháp."

Mọi người gật đầu. Có thể nói, sau khi tới thế giới xa lạ này, Long Hạo Thần là trụ cột duy nhất của họ.

Long Hạo Thần ôm chặt Thái Nhi, kinh ngạc phát hiện nhiệt độ cơ thể nàng hơi thấp, vệt vàng ở trong lòng bàn tay nàng viết chữ hỏi.

Khiến Long Hạo Thần bất ngờ là, Thái Nhi cho hắn đáp án lại là:

"Ta rất thích nơi này. Luân Hồi Linh Lô và Luân Hồi kiếm của ta cũng thích chỗ này. Ở đây thì tốc độ tu luyện của ta sẽ tăng lớn."

Đáp án này khiến Long Hạo Thần giật mình, nhưng dù gì hắn là người thông minh, đã mò ra chút ít manh mối.

Thuộc tính của Thái Nhi là gì? Trong lòng mọi người đều là dấu chấm hỏi, Long Hạo Thần cũng không hỏi nàng, nàng thì chưa bao giờ nói ra.

Nếu nàng ở đây cảm thấy thoải mái, thân thiết. Như vậy không cần hỏi, thuộc tính bản thân Thái Nhi thích hợp năng lượng tử vong, có khả năng thuộc tính của nàng là tử vong hoặc sát diệt. Đây chắc cũng là vì sao nàng không muốn nói ra.

Kinh ngạc rất nhanh qua đi, Long Hạo Thần mang theo mọi người chậm rãi đi hướng tháp Vĩnh Hằng.

Nhìn xung quanh đám oán linh mau chóng tránh né, thành viên Săn Ma Đoàn số hai mươi một cấp hiệu trong lòng sợ hãi rút đi, còn lại là hưng phấn và tò mò đối với chuyện lạ.

Cửa tháp Vĩnh Hằng mở rộng, đương nhiên là vì Long Hạo Thần mở ra.

Còn về họ đi tới thế giới này, có người theo đến đây hay không thì khỏi lo, oán linh bên ngoài là thủ vệ tốt nhất. Muốn chống đỡ công kích của nó tiến vào tháp Vĩnh Hằng, trừ phi có Hạo Nguyệt.

Một chân bước vào cửa tháp Vĩnh Hằng, năng lượng tử vong xung quanh bỗng chốc biến càng mạnh. Nhưng lúc này Long Hạo Thần lại từ bỏ Thánh Quang Tráo.

Tiến vào tháp Vĩnh Hằng, đã tiêu trừ uy hiếp sinh mệnh. Mà bọn họ nếu đã tới đây rèn luyện, vậy đồng bạn của hắn nhất định phải thích ứng tình huống trong tháp Vĩnh Hằng, nếu không thì sao chiến đấu được?

Thân thể mọi người run rẩy, cho dù là Thái Nhi cũng không khác biệt. Nhưng Long Hạo Thần ôm Thái Nhi có thể cảm giác được, nàng run rẩy là vì hưng phấn, hơn nữa là bản năng từ thân thể.

Thái Nhi thậm chí có chút xúc động kéo tay Long Hạo Thần, viết chữ trong tay hắn.

"Tôi phải tu luyện chút, tôi có cảm giác hiểu ra cái gì."

Nói xong câu đó, nàng trực tiếp ngồi xuống đất, hai tay đặt ở đầu gối, lòng bàn tay hướng lên trên, tay bấm pháp quyết kỳ dị.

"Thải Nhi không có việc gì, nàng phải ở đây tu luyện một chút. Mọi người đều đứng đó đừng cử động, cố gắng thích ứng hơi thở tử vong ở đây. Có một điều phải nhớ kỹ, tuyệt đối đừng bước tới trước. Chỉ cần tiến tới, chúng ta sẽ bắt đầu khảo nghiệm, sẽ rất khó chống đỡ."

Năng lượng tử vong trong tháp Vĩnh Hằng kỳ thật không mạnh bằng bên ngoài, mà là tinh thuần. Năng lượng tử vong tinh thuần không chút tạp chất, bản thân không có tính công kích, nhưng rất dễ dàng mang đến cho mọi người cảm giác áp bách. Quan trọng là, chỗ này trừ Long Hạo Thần ra, người khác không cảm giác ra nguyên tố của mình, cũng chính là nói, họ không được linh lực hồi phục. Đương nhiên, trong đó không bao gồm Thải Nhi ngồi trên mặt đất. Tử mặt mày nhu hòa của nàng có thể thấy, nàng rất thích ứng hoàn cảnh nơi đây.

Long Hạo Thần nói với đồng bạn.

"Nơi này tình huống rất đặc biệt, chờ một chút tôi sẽ kể ra chúng ta rèn luyện thứ gì. Linh lực của các người không cách nào hồi phục, cho nên chúng ta đây luyện tập chút, sau đó quay lại thế giới của mình để mọi người hồi phục linh lực, sau đó trở về đây. Các người rõ ràng chưa?"

Nói xong hắn nâng lên tay phải, ánh sáng vàng xanh lấp lánh. Lam Vũ, Quang Phù Dung xuất hiện trong tay hắn.

Tay trái Huy Hoàng Thánh tấm thuẫn chắn trước người, Long Hạo Thần vững bước tiến lên ba bước. Ba bước này vừa lúc đi tới vị trí lần đầu hắn rèn luyện.

Bỗng chốc hai luồng sáng trắng tựa như cơ quan bị phát động từ mặt đất chui lên. Như cũ là hai khô lâu to lớn, trái thuẫn phải đao, dưới chân đạp Dũng Khí, Tín Niệm, Cường Kích, ba đại quang hoàn, xông thẳng hướng Long Hạo Thần.

Lần này Long Hạo Thần không có Hạo Nguyệt trợ giúp, nhưng hắn không phải Long Hạo Thần lần đầu tiên đến nơi đây.

Cảm thụ được hơi thở mạnh mẽ từ khô lâu phát ra, Hàn Vũ, Tư Mã Tiên đám người sắc mặt biến đổi. Cấp sáu, đây rõ ràng là cấp sáu! Mới vào tháp rèn luyện đã là đối thủ cấp sáu, khó trách Long Hạo Thần dặn họ không thể hành động thiếu suy nghĩ. Hơi thở quang minh thuộc tính trên người khô lâu khiến họ kinh hãi.

Long Hạo Thần sớm có chuẩn bị, ánh sáng vàng đậm như chất lỏng nháy mắt dâng lên. Sau lưng đôi cánh lấp lánh ánh sáng mặt trời lại xuất hiện. linh lực hóa cánh, tượng trưng của cấp sáu.

Nhưng đây chỉ là linh lực hóa cánh tượng trưng, bởi vì khi Long Hạo Thần thử vỗ một cái, lại phát hiện mình không thể bay lên.

Tác dụng của linh cánh đương nhiên sẽ không chỉ đơn giản như bay, đồng thời còn có tác dụng tụ linh. Dựa vào trước ngực Giai Diệu Vĩnh Hằng và linh khiêu, hiện tại tốc độ hồi phục của hắn chỉ có thể dùng kinh khủng để hình dung.

Nhưng trong tháp Vĩnh Hằng này, Quang nguyên tố tinh linh Nhã Đình vẫn không thể xuất hiện, dường như là bị tháp Vĩnh Hằng áp chế.

Không có Hạo Nguyệt kiềm chế, hai khô lâu cùng lúc lao tới Long Hạo Thần, hơn nữa giữa chúng thậm chí có phối hợp. Trong đó một khô lâu mắt lấp lánh hai ngọn lửa vàng, cốt đao trong tay cũng sắp biến màu vàng. Mà một khô lâu khác thì thẳng đung vào Long Hạo Thần, cốt đao nặng nề chém xuống.

Không ngờ bọn chúng biết phối hợp? Khô lâu có cốt đao biến màu vàng hiển nhiên định thi triển Tu La Trảm.

Dưới tình huống này, sao Long Hạo Thần để nó thực hiện được. Ánh sáng vàng và xanh chói mắt bùng lên trong tay phải, bỗng chốc vang lên hai tiếng rỗng ngậm. Một tiếng cao vút, một tiếng thì trầm thấp, tản mát

ra chấn động kỳ quái. Một vàng một xanh, hai con rồng nhỏ tia chớp phóng ra, va chạm vào người khô lâu đang súc thể để phát động Tu La Trảm.

Trong tiếng đình tai nhức óc, khô lâu định dùng cốt thuần ngăn cản và cốt đao trong tay bị phá nát, xương ngực cũng vỡ một mảnh. Nhưng nó vẫn xông lên, đáng tiếc Lam Vũ, Quang Phù Dung đã tiến hóa không phải nó có thể đối kháng. Quang Long và Thủy Long áp lực trực tiếp đập nát thân thể nó, một đoàn sáng trắng cũng tùy theo nhập vào ngực Long Hạo Thần. Lại lần nữa sử dụng Quang Vũ Phù Dung Thứ, Long Hạo Thần phát hiện kỹ năng này sau khi tiến hóa, đặc điểm lớn nhất không phải là tăng cường công kích. Nói chính xác hơn thì nó chỉ tăng lực công kích đôi chút, đối diện khô lâu trạng thái đỉnh cao thì không cách nào trực tiếp đoạt mệnh. Quan trọng là nó tiến hóa cho ra năng lực kiềm chế. Đây là phương diện yếu điểm của Long Hạo Thần, bởi vậy việc này đối với hắn không thể nghi ngờ là trợ giúp lớn lao. Nhưng Long Hạo Thần không nghĩ đến sau khi khống chế kẻ địch, lực lượng thu súc của Quang Long và Thủy Long cũng mạnh như vậy. Dù sao, đây là lần thứ hai hắn sử dụng tiến hóa Quang Vũ Phù Dung Thứ.

Khi phát ra Quang Vũ Phù Dung Thứ, đồng thời một khô lâu khác tấn công đã tới trước mặt., Phát động Huy Hoàng Thánh tẩm thuần kèm theo Thánh Thuần Thuật, Thần Ngự Thuần.

*Đình, oành! *

Một tiếng vang thật lớn, Long Hạo Thần không chút động dẩy, ngược lại cốt đao của khô lâu bị chấn bay ra. Hiện tại Long Hạo Thần không dễ bị ăn hiếp, hắn đã là cấp sáu, huống chi còn đối trang bị cấp Huy Hoàng, Huy Hoàng Thánh tẩm thuần.

Quang Vũ Phù Dung Thứ hợp thời trở về, tiếp đến chính là thời gian biểu diễn của Long Hạo Thần.

Diệt Ma Thiểm bộc phát, vô số điểm sáng biến thành vàng sáng huyền lệ như mưa rơi xuống. Khô lâu tuy có cốt thuần, nhưng khuyết

điểm lớn nhất của nó là trang bị yếu kém, lực phòng ngự bản thân không mạnh. Dưới sự công kích của Diệt Ma Thiểm, nó căn bản không thể phóng ra kỹ năng cường đại giống Tu La Trảm.

Sau Diệt Ma Thiểm, Long Hạo Thần lại phóng ra Thánh Quang Trảo đã qua Di Hoa Tiếp Mộc tích súc. Trong tiếng rền rầm, thánh kiếm bản Thăng Long Kích bạo phát.

Trực tiếp nghiền nát thân thể khô lâu.

Lần này, ánh sáng vàng đại biểu phương pháp tu luyện Tu La Trảm không xuất hiện nữa, nhưng đoàn sáng trắng vẫn vào trong người Long Hạo Thần. không cần nói, đây chính là hai mươi điểm linh lực. Chẳng qua Long Hạo Thần đương nhiên sẽ không hấp thu nó trong lúc này, lãng phí.

Trước sau xử lý hai khô lâu chỉ mấy lần hô hấp. Từ khi tu vi tiến đến cấp sáu, tổng thể thực lực của Long Hạo Thần rõ ràng tăng lớn. Đặc biệt là sức chiến đấu cá nhân, dù không có Hạo Nguyệt trợ giúp, hắn cũng thuận lợi xử lý hai khô lâu.

Nhưng cùng lúc đó, hắn tuyệt không dễ dàng. Bởi vì không có lo lắng điều gì, hắn có thể nói là toàn lực phát động công kích. Quang Vũ Phù Dung Thứ và Di Hoa Tiếp Mộc, hai lá bài tẩy đều lấy ra sử dụng. Thế này mới không để hai khô lâu bộc phát ra lực công kích mạnh mẽ.

Nhưng coi như là vậy, thành viên Săn Ma Đoàn số hai mươi một cấp hiệu vẫn là nhìn rõ thực lực mạnh mẽ của khô lâu.

Vấn đề hiện tại của Long Hạo Thần là kỹ năng cấp sáu. Tuy hắn có nhãn truyền thừa của phụ thân, nhưng bởi vì mới đột phá cấp sáu, một số kỹ năng cấp sáu còn chưa kịp lĩnh ngộ. Kỹ năng Thủ Hộ kỳ sẽ càng đừng nói tới. Vậy phải trở về Kỳ Sĩ Thánh Điện học tập, đương nhiên, hắn không thể nò nài chờ lâu như vậy. Hắn chuẩn bị mấy ngày nay kiếm Hàn Khiếm vị sư tổ này học tập kỹ năng. Bí kỹ không thể tùy tiện truyền dạy, nhưng kỹ năng cấp sáu bình thường chắc có thể.

"Mọi người đều nhìn rõ rồi chứ?" Long Hạo Thần chuyển hướng đồng bạn, hơn nữa giải thích tác dụng đoàn ánh sáng trắng.

Một đoàn sáng có thể tăng tới mười điểm linh lực! Đối với Long Hạo Thần mà nói, phải tu luyện thời gian không ngắn, người khác càng đừng nói. Bọn họ đâu có thể chất quang minh.

Thích ứng năng lượng tử vong tuyệt không khó, dù sao nó không có tính công kích. Chỉ là linh lực không thể hồi phục khiến mọi người hơi khó chịu mà thôi.

Sau khi đồng bạn đều biểu hiện không thành vấn đề, Long Hạo Thần gật đầu nói.

"Tiếp đến sắp sửa đối mặt khảo nghiệm mạnh cỡ nào chính tôi cũng không biết, nhưng tôi sẽ cố gắng hết sức bảo vệ mọi người. Nếu không thể nào đối kháng thì mau chóng lùi ra sau. Chỉ cần lùi ra phạm vi nhất định, khô lâu sẽ không tiếp tục phát động công kích. Hơn nữa mỗi lần chúng ta rời đi nơi này lại trở về, khảo nghiệm cũng sẽ bắt đầu từ hai khô lâu."

Tư Mã Tiên dung đưa Quang Chi Đại Lực Hoàn của mình, nói.

"Đại ca, bắt đầu đi, tôi chờ không nổi nữa!"

Long Hạo Thần gật đầu, vừa nói vừa đi ở đằng trước, năm người giữ trận hình chiến đấu quen thuộc tiến lên trước.

Long Hạo Thần tốc độ rất chậm. Khảo nghiệm là từng cái phát động, nếu không một lần phát động quá nhiều, đối với mọi người đều quá khó khăn.

Tiếp tục tiến tới, đi rồi khoảng năm bước, trong lòng Long Hạo Thần đột nhiên phát ra cảnh báo. Bản năng giờ ngang tầm thuận trong tay. Chỉ nghe vang lên một tiếng nhỏ xúu *đinh*, một linh lực sắc bén suýt nữa xuyên qua phòng ngự của Huy Hoàng Thánh tầm thuận. May mắn Thánh

Thuần Thuật trên tấm thuẫn của Long Hạo Thần bị kích phát, mới chống đỡ được công kích.

Một cái bóng hư ảo vụt qua, Long Hạo Thần thềm kinh hãi. Hét lớn một tiếng, trong tay Lam Vũ, Quang Phù Dung phóng ra Diệt Ma Thiểm.

Cũng đúng lúc này, sau lưng Long Hạo Thần phát ra một tiếng rên rỉ. Vương Nguyên Nguyên ngã xuống, áo giáp xuất hiện vết trầy khá sâu.

Thích khách, không ngờ lại là thích khách. Không chỉ một cái.

Diệt Ma Thiểm chém hụt. Phạm vi bao phủ rộng lớn vậy mà không thể đánh trúng kẻ địch.

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 121

Tổng Thế Tăng Thực Lực

Có thể nói, hiện tại đám Long Hạo Thần tổ hợp sợ nhất chính là thích khách, bởi vì trong bọn họ không có một mục sư chân chính phóng thích Chân Ác Nhân, đương nhiên sẽ không tìm thấy sự tồn tại của thích khách. Không có Hạo Nguyệt, bọn họ căn bản không thể phá được thuật ẩn thân của thích khách.

Long Hạo Thần vội vàng phóng ra Thánh Quang Tráo, bao phủ tất cả đồng bạn vào trong.

Lần đầu tiên hấn vào nơi này, chỉ mơ hồ hiểu khảo nghiệm sẽ không thương tổn tính mạng của hấn. Nhưng hấn mang vào đồng bạn, có còn ưu đãi này không thì khó nói. Long Hạo Thần vốn tưởng rằng khảo nghiệm tiếp theo sẽ gia tăng số lượng không lâu, ai mà ngờ được lại là thích khách.

"Bảo vệ tốt Lâm Hâm và Anh Nhi." Long Hạo Thần hét lớn một tiếng.

Cùng lúc đó Thánh Quang Tráo hấn phóng ra tựa như khí cầu bị đâm thủng, dễ dàng biến mất.

Đám Long Hạo Thần có sở trường rất nhiều, nhưng khuyết điểm cũng có. Một điểm là không có mục sư chân chính, một điểm khác là không có công kích phạm vi lớn. Lâm Hâm ma pháp sư chỉ có thể dùng để phòng ngự!

Một tầng sáng đỏ từ trong tay Lâm Hâm khuếch tán ra, không ngờ y liên tục thi triển bốn hỏa nguyên tố lá chắn vây quanh mình và Trần Anh Nhi ở bên trong. Liên tiếp vang lên hai tiếng kêu rên, Tư Mã Tiên và Hàn Vũ cũng trước sau bị công kích.

Tư Mã Tiên còn đỡ chút, gã đổi áo giáp khá cứng, nhưng Hàn Vũ thì không may như vậy. Áo giáp giữ nguyên như cũ, miễn cưỡng xem như cấp linh ma. Bỗng chốc bị thích khách không nhìn tới đâm xuyên, máu tươi từ trước ngực bắn ra. Một kích kia cực kỳ sắc bén. Hàn Vũ kêu rên, thân thể đứng đưa suýt ngã ngửa. May mắn còn có Linh Hồn Xiềng Xích, mọi người có thể cùng gánh vác uy lực một kích kia.

Mọi người đương nhiên sẽ không ngồi chờ chết, vội vàng lưng tựa vào nhau, hướng không khí phóng thích kỹ năng, định bức lui kẻ địch.

Mà hai tên thích khách không nhìn tới thì lại lần nữa biến mất.

"Linh lực thật mạnh, tập trung vào một điểm." Hàn Vũ thanh âm có chút khàn.

Linh lực sắc bén tựa như châm đồng ở trong thân thể y chui đến chui đi. Cho dù có Linh Hồn Xiềng Xích sinh mệnh cùng chung gánh vác giùm y, thống khổ y thừa nhận vẫn vô cùng lớn, sắc mặt trắng bệch, trên trán đã đầm mồ hôi lạnh.

Làm sao đây? Trong lòng mỗi người đồng thời hiện ra ba chữ này. Bọn họ căn bản không có khả năng cùng hai thích khách đối kháng. Đến vô ảnh, đi vô tung. Năng lực né tránh thì siêu cường, ngay cả Diệt Ma Thiểm của Long Hạo Thần đều không thể đụng trúng thân thể họ. Giải thích duy nhất chính là, tu vi hai tên thích khách này cũng trên cấp sáu.

Đang lúc Long Hạo Thần định quát bảo lui ra sau thì đột nhiên, một bóng đen từ đằng sau xông tới.

*Đinh! * Một tiếng vang nhỏ. Bóng đen xuất hiện bên cạnh Long Hạo Thần. Ngay sau đó, một chùm khói trắng từ thân thể bóng đen tuôn

ra. Không gian trước mặt bỗng xuất hiện một hình bóng khác. Hình bóng này dường như không có thực thể, hơi giống oán linh bên ngoài, nhưng bộ dáng là hình người.

Cơ hội tốt như vậy Long Hạo Thần sao có thể bỏ qua. Ánh sáng trắng chợt lóe, Thánh Dẫn Linh Lô đã đem hắc và đối thủ liên tiếp cùng một chỗ, đồng thời phát động Khiên Dẫn, trực tiếp kéo hướng chính mình.

Bóng đen đột nhiên xuất hiện thân hình lại lóe lên, lần này là hiện ra trước mặt Hàn Vũ, lại một chùm khói trắng phun ra, thân hình một thích khách khác hiện ra.

Bóng đen đúng lúc xuất hiện đương nhiên là Thái Nhi.

Lúc trước nàng đang tu luyện ở lối vào, đột nhiên cảm giác ra nguy cơ bên này, lập tức ra tay.

Tuy đã mất đi tứ cảm, nhưng Thái Nhi từ nhỏ đã tu luyện trong trạng thái tuần hoàn mất đi lục cảm. Bởi vậy xúc giác, cảm giác của nàng đều cực nhạy bén. Không còn tứ cảm, lại tăng cường hai cảm khác của nàng, khi sắp xảy ra tai nạn, ngăn chặn công kích của hai tên thích khách.

Tuy cho đến này lãnh đạo đoàn đội là Long Hạo Thần, tất cả ánh sáng đều tập trung lập tức vào hắc. Nhưng làm Luân Hồi Thánh Nữ cùng cấp bậc thiên phú như hắc, sao kém thông minh được? Đồng ý ẩn giấu hào quang phía sau Long Hạo Thần không đại biểu Thái Nhi không thông minh.

Cảm giác ra đồng bạn gặp nguy, nàng đoán được đồng bạn gặp kẻ địch ra sao. Hai luồng khói trắng chính là hiện hình phần thích khách đối thích khách. Kỳ thật đó là loại bột phấn trắng, chuyên dùng để phá ẩn hình của thích khách. Trong lúc này đã có công dụng.

Bên Long Hạo Thần lôi kéo một cái, chính là thích khách thứ hai mới hiện hình, dĩ nhiên cũng xuất hiện công kích.

Hàn Vũ bởi vì mới bị tấn công, thân thể không thoải mái, y bản năng lùi lại một bước, giơ tấm thuẫn trước mặt. Cự Linh Thần tấm thuẫn của Vương Nguyên Nguyên mang theo tiếng rít chói tai. Quang Chi Đại Lực Hoàn của Tư Mã Tiên cũng theo đến.

Lần này, họ rốt cuộc có thể thấy rõ hành động của thích khách. Đối diện hai người giáp công, thân thể thích khách kia đột nhiên nhanh như chớp lùi ra sau. Động tác nó rất nhẹ nhàng, tựa như thân thể không có trọng lượng. Trước khi Tư Mã Tiên và Thái Nhi công kích tới thì đã tránh né rồi. Thân thể ở trên không trung rất tự nhiên biến chuyển, nhào về phía Thái Nhi.

Công kích theo không kịp tốc độ né tránh, đây là tình huống gì?

Oán linh thích khách xuất hiện trong tháp Vĩnh Hằng không phải dễ dàng đối phó. Đáng tiếc, người khác có lẽ không công kích được, nhưng đừng quên còn có Long Hạo Thần. Oán linh trúng Khiên Dẫn phát ra tiếng thét, bị cưỡng chế kéo hướng Long Hạo Thần. Không còn cách nào khác, nó chỉ có thể thuận thế tấn công Long Hạo Thần. Hai tay nó tựa như hai mũi nhọn, bộc phát ra mười điểm sáng bao phủ thân thể Long Hạo Thần. Mà nghênh đón nó, chính là một nhát chém cực mạnh của Long Hạo Thần.

Lam Vũ, Quang Phù Dung bộc phát Tu La Trảm.

Trong tiếng kêu to chói tai, Tu La Trảm phát ra, quang nguyên tố nồng đậm trên không trung hình thành lưỡi kiếm to. Đây không chỉ là công kích vật lý, mà là Lam Vũ, Quang Phù Dung phối hợp với nguyên tố dung hợp, ma khí một kích.

Không chút bất ngờ, oán linh thích khách nháy mắt bị chém thành hai nửa, Dịch Thái Linh Lực mạnh mẽ trực tiếp nghiền nát thân thể nó.

Mà Long Hạo Thần vừa lúc hoàn thành lần phóng Thánh Dẫn Linh Lô thứ hai, vừa đúng lúc oán linh thích khách khác nhào hướng Thái Nhi.

Thân thể bị cưỡng bức kéo, sau đó oán linh thích khách đối diện, chính là Lam Vũ, Quang Phù Dung chém ra Diệu Nhật Trảm.

Sự thật chứng minh, Tu La Trảm là dư thừa. Cho dù là hai chiêu liên tiếp của Diệu Nhật Trảm và Diệt Ma Thiểm, loại oán linh thích khách này cũng thừa nhận không được, trực tiếp ở trước mặt Long Hạo Thần biến thành hư vô.

Đương nhiên, hai oán linh thích khách chết, cũng cho Long Hạo Thần hai đoàn ánh sáng trắng, nhưng như cũ không xuất hiện đoàn ánh sáng vàng.

Tuy đã giải quyết hai oán linh thích khách, nhưng sau lưng mỗi người đều ướt đầm mồ hôi lạnh. Đặc biệt là Hàn Vũ. Y thật không dễ dàng xua tan linh lực sắc bén xâm nhập trong người. Trong quá trình này, ánh sáng vàng Linh Hồn Xiềng Xích sinh mệnh cùng chung trên mình bảy người không hề biến mất.

Chính là nói mọi người đều giúp y thừa nhận năng lực sắc bén kéo dài thương tổn.

Hàn Vũ lòng sợ hãi nói.

"Nếu không có Linh Hồn Xiềng Xích, một kích kia chỉ sợ tôi mất đi năng lực chiến đấu. Lại bị chém một cái, sẽ chết ngay. Lực công kích thật mạnh."

Long Hạo Thần gật đầu.

"Loại oán linh thích khách này giống như khô lâu trước đó, đều là lực công kích mạnh, phòng ngự không đủ. Oán linh thích khách đặc điểm lớn nhất chắc là tốc độ. Nếu như không có Khiên Dẫn của Thánh Dẫn Linh Lô, chỉ sợ sẽ rất khó đối phó."

Tư Mã Tiên vuốt đầu trọc.

"Nếu không, trở về tôi thử cố gắng học Chân Ác Nhân?"

Ánh mắt mọi người nhìn gã bỗng biến kỳ quái.

Lâm Hâm vỗ lưng gã, nói.

"Ê, nếu ông học được, còn cần chờ tới bây giờ? Chẳng lẽ tới giờ ông mới biết tính thực dụng của Chân Ác Nhân?"

Tư Mã Tiên vỗ mặt đau khổ nói.

"Không học được không phải lỗi của tôi, thiên phú, đây là do thiên phú."

Long Hạo Thần nhìn đồng bạn, nói.

"Còn muốn tiếp tục tiến lên không?"

Sắc mặt mọi người hơi biến đổi, thực rõ ràng, nếu không có Long Hạo Thần và Thái Nhi, năm người họ đối diện hai oán linh thích khách sẽ chết ngay lập tức. Không cần nghi ngờ, đây là khảo nghiệm thứ hai. Mà hiện tại bọn họ không nhìn tới tận cùng tầng một tháp Vĩnh Hằng là cái gì. Mỗi người đều có cảm giác suy sút.

"Chỉ là như vậy đã khiến mọi người mất tin tưởng? Vậy các người đừng đi Mộng Huyền Thần Điện." Long Hạo Thần trầm giọng nói. "Ở nơi đây, ít nhất chúng ta còn có thể khống chế đối mặt từng đạo khảo nghiệm, còn có thể lui ra ngoài. Nhưng trong Mộng Huyền Thần Điện, chúng ta đối diện nguy hiểm là không biết. Chúng ta không khả năng vĩnh viễn đối mặt kẻ địch yếu hơn mình. Chỉ có ngênh đón khó khăn, chúng ta mới có thể trở thành cường giả chân chính."

"Tiếp tục đi, đại ca. Cùng lắm là so ai cứng đầu hơn thôi, có Linh Hồn Xiềng Xích, sợ quái gì!" Tư Mã Tiên lần nữa tinh thần chấn hưng nâng lên Quang Chi Đại Lực Hoàn của gã.

Ánh mắt người khác cũng biến kiên định. Còn về Thái Nhi, lúc này đã trở lại bên cạnh Long Hạo Thần. Nàng không nghe được đồng bạn đang nói cái gì, nhưng hành động đã chứng minh ý của nàng. Ôm cổ

Long Hạo Thần, hai chân quay quanh thắt lưng hắn. Bọn họ đây là chân chính Kỵ Thích nhất thế.

Long Hạo Thần hít sâu, nói.

"Khảo nghiệm tầng thứ nhất nếu đã đều là kẻ địch cấp sáu, như vậy chúng ta sắp đối mặt có thể là biến hóa chủng loại và số lượng sinh vật tử linh, mọi người không cần lo lắng. Tư Mã Tiên nói đúng, chúng ta có Linh Hồn Xiềng Xích cùng chung sinh mệnh, sợ cái gì? Tiếp tục tiến lên thôi."

Nói xong hắn mang theo đồng bạn bước lên ba bước. Không có phản ứng. Lại bước lên vài bước.

Lại xuất hiện bóng người. Hai bóng dáng lặng yên không tiếng động xuất hiện ở không xa. Như cũ là khô lâu, nhưng so với lúc đầu gặp thì khác biệt, bởi vì chúng có tọa kỵ.

Khô Lâu Kỵ Sĩ.

Hai khô lâu thân dưới cưỡi ngựa khô lâu. Vũ khí trong tay chúng cũng không phải tấm thuẫn và đao, mà là trường mâu, cũng chỉ có trường mâu.

Tiếng vó ngựa trầm trọng bỗng vang lên. Hai Khô Lâu Kỵ Sĩ tựa điện xẹt xông thẳng hướng nhóm Long Hạo Thần.

Khô Lâu Kỵ Sĩ thoát nhìn tuy rằng mạnh, nhưng mọi người đều thờ ra. Ít nhất so với oán linh lúc trước đỡ hơn, dù sao đối thủ hiện ra trước mặt.

Long Hạo Thần đứng nguyên tại chỗ không động đậy, bởi vì hắn sợ chính mình xung phong sẽ lại phát động khảo nghiệm phía sau.

Lam Vũ, Quang Phù Dung vùng hướng trước, Quang Trảm Kiếm.

Quang Trảm Kiếm có Quang Chi Đăng Dạng, lực công kích không thể nghi ngờ tăng lên một bậc thang. Lưỡi kiếm ánh sáng vàng trên không trung huyền hóa ra hai đạo, chia nhau chém hướng hai Khô Lôu Kỵ Sĩ.

Lấy tu vi hiện tại của Long Hạo Thần, sử dụng Quang Trảm Kiếm không cần chú ngữ gì, dù cho thêm vào Quang Chi Đăng Dạng thì cũng giống nhau.

Trong mắt Khô Lôu Kỵ Sĩ đều lóe tia sáng vàng. Trường mâu trong tay cùng chĩa hướng phía trước. Hình ảnh kỳ dị xuất hiện. Mũi nhọn trường mâu bắn ra tơ vàng dài chừng ba mét, vừa lúc đâm vào điểm trung tâm lưỡi kiếm Quang Trảm Kiếm.

Trong tiếng kêu chói tai, hai Quang Trảm Kiếm của Long Hạo Thần không ngờ bị phá toái. Mà hai kỵ sĩ lúc này đã tới gần Long Hạo Thần. Nhưng chúng không cùng lúc tới. Mắt thấy sắp xông tới trước mặt Long Hạo Thần, một kỵ sĩ tốc độ đột nhiên giảm bớt, một kỵ sĩ xông lên đồng thời ngựa khô lôu dưới thân không ngờ che giấu thân hình kỵ sĩ trước đó, biến thành tư thế hai người trước sau xông lên.

Đằng sau Long Hạo Thần là đồng bạn, đương nhiên hẳn không thể tránh. Vung Huy Hoàng Thánh tẩm thuẫn, Thánh Thuần Thuật, Thánh Quang Thấm lá chắn, Thần Ngự Thuần, cùng lúc phát ra. Hai hỏa nguyên tố lá chắn của Lâm Hâm cũng mau chóng phóng ra.

Kítttt

Không phải tiếng đánh kịch liệt mà là tiếng ma sát chói tai.

Khô Lôu Kỵ Sĩ xông tới gần Long Hạo Thần, không ngờ lướt qua người hẳn, trường mâu xẹt qua Huy Hoàng Thánh tẩm thuẫn. Ngay lúc này, trường mâu của Khô Lôu Kỵ Sĩ thứ hai ẩn phía sau đã đến rồi.

Cùng kỵ sĩ thứ nhất khác biệt, Khô Lôu Kỵ Sĩ trong tay trường mâu hoàn toàn biến thành màu vàng sáng lạn, lúc trước tia sáng dài ba mét lại

biến thành thực chất. Lông khí kịch liệt thu súc. Long Hạo Thần chỉ cảm thấy thân thể mình bị lực lượng mạnh vô cùng cường bức trói buộc, nhất định phải cứng rắn chống lại một kích kia mới được.

Long Hạo Thần cảm giác so với người bình thường thì mạnh hơn nhiều. Hắn có tinh thần lực siêu đẳng. Hắn trước tiên cảm giác ra, một kích này dù có dùng Huy Hoàng Thánh tẩm thuận kèm theo Thần Ngự Thuận cũng không ngăn được.

Khô Lôu Kỵ Sĩ cho hắn cảm giác vô cùng chấn động, thân thể nó và dưới thân ngựa khô lôu, trường mâu trong tay dường như đã hợp nhất thành một. Toàn thân trên dưới lực công kích đều tập trung ở mũi trường mâu, lực công kích mạnh mẽ tuyệt không thể dùng tình huống bình thường để tính toán.

Dưới tình huống này, năng lực ứng biến của Long Hạo Thần biểu hiện rõ ràng. Phòng ngự hoàn Lâm Hâm rút trên người hắn vẫn còn, nhưng hắn lại giật ra Huy Hoàng Thánh tẩm thuận của mình, chính xác mà nói, trực tiếp buông tay, mặc kệ Huy Hoàng Thánh tẩm thuận rơi trên đất. Cùng lúc đó, hai tay nắm lấy Lam Vũ, Quang Phù Dung, Tu La Trảm bổng bộc phát.

Lam Vũ, Quang Phù Dung tản ra tiếng *ù ù* quái dị, ánh sáng vàng nồng đậm tựa như gió lốc bộc ra, sức chiến đấu khủng bố phóng ra.

Mũi kiếm và mũi trường mâu trên không trung hoàn thành một lần tiếp xúc hoa lệ.

Một tiếng nổ tựa như không gian bị xé rách bỗng vang lên. Thanh âm khiến người nhức răng, làm cho người ta muốn bịt tai lại.

Long Hạo Thần chỉ cảm thấy chính mình dường như bị ngọn núi đập vào người, toàn thân theo đó bay ra sau, đồng thời hộc ra một ngụm máu. Ánh sáng vàng chói mắt nở rộ trên mình bảy người, mỗi người đều kêu rên lùi ra sau ba bước.

Vương Nguyên Nguyên phản ứng rất nhanh. Khoảnh khắc Long Hạo Thần bị đánh bay, cô đã chặn sau lưng Long Hạo Thần, Cự Linh Thần tấm thuẫn trực tiếp chặn trên người Thái Nhi sau lưng Long Hạo Thần. Nhưng lực xung kích mạnh mẽ vẫn là khiến ba người trực tiếp đụng phải hỏa nguyên tố lá chắn Lâm Hâm phóng ra.

Long Hạo Thần lúc này chỉ cảm thấy hai tay mình hoàn toàn tê liệt, cánh tay cũng mất đi tri giác, thậm chí ngay cả ánh sáng Lam Vũ, Quang Phù Dung cũng ảm đạm nhiều. Kỹ năng Thánh Linh Hộ Thể trên Huy Hoàng Thánh giáp đều bị một kích này chấn hủy.

Tuy Long Hạo Thần có chút khó chịu, nhưng đối thủ của hắn cũng không tốt hơn gì. Trường mâu trong tay Khô Lôu Kỵ Sĩ biến thành bột phấn trên không trung bay lên, ngay cả đầu ngựa khô lô cũng bị Tu La Trảm của Long Hạo Thần nổ nát. Khô Lôu Kỵ Sĩ rơi trên đất, lăn một vòng mới miễn cưỡng đứng lên.

Nhưng nó không có cơ hội ra tay lần nữa. Một đoàn sáng vàng cực lớn tựa như điện xẹt ngang nhiên tới, sức bật khủng bố trọng thương sinh mệnh nó.

Phấn Toái thêm vào Quang Chi Đãng Dạng, Quang Chi Đại Lực Hoàn cùng Khô Lôu Kỵ Sĩ té ngựa tiến thành tiếp xúc thân mật.

Kẻ địch xuất hiện trong khảo nghiệm tháp Vĩnh Hằng đều có một khuyết điểm chung, chính là phòng ngự cực kém. Long Hạo Thần tuy bị lực công kích cường đại của đối phương đẩy lui, nhưng cùng lúc đó, Khô Lôu Kỵ Sĩ không chỉ trường mâu bị phá hủy, thậm chí thân thể cũng có nhiều vết rạn, sao chịu đựng được đòn tấn công kinh khủng của Quang Chi Đại Lực Hoàn? Nó trực tiếp bị đập thành mảnh vụn, hơn nữa đoàn sáng vàng Long Hạo Thần mong đợi đã lâu rốt cuộc xuất hiện, cùng đoàn sáng trắng khác bay hướng Tư Mã Tiên, dung nhập vào thân thể gã.

Chẳng qua nguy hiểm còn chưa hết, kỵ sĩ thứ nhất lướt qua người Long Hạo Thần đã quay đầu ngựa, mà công kích vừa mới đánh văng

Long Hạo Thần nay lại xuất hiện. Ánh sáng vàng chói mắt mau chóng ngừng tụ ở mũi trường mâu.

Trong chớp mắt này, mọi người đều có cảm giác ngừng hô hấp. Long Hạo Thần dốc hết sức lấy công đối công phá trùng kích một Khô Lâu Kỵ Sĩ, mà khi đòn này lại lần nữa bày ra, trong đội không ai có thể ngăn cản. Hiện tại Long Hạo Thần thậm chí ngay cả cánh tay cũng không nâng lên được!

Trong lúc nguy cấp, một bóng dáng không chút do dự bước nhanh ra chắn trước mặt đồng bạn. Ánh sáng vàng đậm bộc phát. Đôi tay mạnh mẽ đồng thời nắm lấy tấm thuẫn chắn trước mặt.

Dấn thân vào nguy hiểm không phải ai khác, chính là Phụ Trợ kỵ sĩ của Long Hạo Thần, Thủ Hộ kỵ sĩ trong đội, Hàn Vũ.

Tuy lực phòng ngự của y không bằng Long Hạo Thần, nhưng trong đội không thể nghi ngờ là đứng thứ hai. Bây giờ chỉ có y đứng ra mới được.

Lực ngừng tụ toàn đội giây phút này thể hiện ra. Đối diện thế công rào rạt, không ai làm động tác hoảng loạn, mỗi người trong mắt đều lấp lánh tia sáng kiên định và quyết tâm.

Vương Nguyên Nguyên thân hình chợt lóe, đã đứng cạnh Hàn Vũ, trong tay nàng Cự Linh Thần tấm thuẫn đã khảm vào ba viên bảo thạch bộc phát luồng sáng bạc, Liệt Không Pháo.

Khi kỵ sĩ xông lên, họ cũng phát động công kích.

Hành động đương nhiên không chỉ một mình cô. Lâm Hâm cũng giơ cao Hỏa Tinh Trượng, ánh lửa to lớn bùng phóng lên cao, trên không trung biến thành bộ dạng ngọn lửa đầu lâu, uy lực cường đại, dường như vượt qua cả Liệt Không Pháo do Cự Linh Thần tấm thuẫn phát ra.

Khi phóng ra kỹ năng này rồi, Lâm Hâm sắc mặt chợt biến tái nhợt, rõ ràng là bởi vì tiêu hao linh lực quá lớn.

Hỏa Chú Thuật, kỹ năng phụ của Hỏa Tinh Trượng.

Chính y không biết ma pháp công kích, nhưng tuyệt không trở ngại y dùng kỹ năng phụ của pháp trượng. Hỏa Chú Thuật này khá kỳ lạ. Bởi vì bản thân Hỏa Tinh Trượng phẩm chất cực cao, bởi vậy khi thêm vào Hỏa Chú Thuật, trên pháp trượng còn kèm năng lực giống kỹ năng Súc Thế của Long Hạo Thần.

Bản thân Hỏa Chú Thuật là kỹ năng công kích cấp năm, nhưng thông qua kỹ năng Súc Thế, có thể tăng lên ma pháp cùng bậc. Đương nhiên quan trọng là phải rút linh lực đủ nhiều.

Đối diện tình huống nguy hiểm trước mặt, Lâm Hâm đương nhiên không dám lưu giữ thực lực. Y rút hết linh lực vào trong Hỏa Tinh Trượng. Tác dụng của Hỏa Tinh Trượng hoàn toàn hiện ra, chẳng những trên diện rộng tăng cường công kích linh lực, còn có thể trong thời gian ngắn hấp thu nội linh lực rút vào cao tới ba ngàn. Hỏa Chú Thuật này trực tiếp bộc phát uy lực ma pháp cấp sáu.

Long Hạo Thần không rảnh rỗi, tuy hãn tạm thời không thể công kích, phòng ngự, nhưng hãn còn có thể sử dụng kỹ năng hỗ trợ. Tiếng ngâm xướng vội vàng vang lên, từng vòng quang hoàn từ dưới chân hãn khuếch tán ra, tập thể tăng phúc cho đồng bạn.

Tư Mã Tiên sắc mặt nghiêm túc xuất hiện một bên khác của Hàn Vũ, nhưng Quang Chi Đại Lực Hoàn trong tay gã không gấp rút ném ra ngoài. Ánh sáng vàng đậm mau chóng ngưng tụ trên Quang Chi Đại Lực Hoàn to lớn của gã, tuyệt không chỉ là uy lực của Quang Chi Đăng Dạng.

Săn Ma Đoàn là một thể, tuy thực lực Long Hạo Thần cường đại, nhưng đoàn đội phát triển không thể trông chờ vào một mình hãn. Trong lúc mấu chốt này, tác dụng của người khác hiện ra.

Hai tiếng kích liệt chấn động cùng phát ra trên người Khô Lôu Kỵ Sĩ.

Liệt Không Pháo của Vương Nguyên Nguyên là thuộc tính không gian, khi nó va chạm với Khô Lôu Kỵ Sĩ, lại xuất hiện hình ảnh quái dị. Nồng đậm ánh sáng bạc không ngờ biến thành màn hào quang, chính xác mà nói là màn hào quang hình trụ. không va chạm vào Khô Lôu Kỵ Sĩ, trước thế xung phong sắc bén đã tự động tán loạn.

Thật là kỹ năng xung phong quá mạnh! Nhìn đến tình hình này, trong lòng ai đều thấy hoảng sợ.

Nhưng ngay lúc này, Lâm Hâm lộ ra thực lực. Hỏa Chú Thuật ập tới, khoảnh khắc tiếp xúc trường mâu của Khô Lôu Kỵ Sĩ, cũng xuất hiện loại màn hào quang tán loạn. Nhưng Lâm Hâm mạnh vùng Hỏa Tinh Trượng. Tiếng gầm rú theo đó vang lên, Hỏa Chú Thuật bị y kích phát, tựa như bom tự nổ tung.

Lực phòng ngự yếu ớt của Khô Lôu Kỵ Sĩ lúc này trở thành vấn đề lớn. Trước mặt Hỏa Chú Thuật bạo tạc mạnh, nó không cách nào phản kháng, thân thể và dưới thân ngựa khô lâu trực tiếp vỡ nát Nhưng đây không có nghĩa là công kích của nó chấm dứt. Khoảnh khắc trước khi thân thể nó nổ tung, nó đem trường mâu trong tay bắn ra ngoài, thẳng đến thành viên Săn Ma Đoàn số hai mươi một cấp hiệu.

Hàn Vũ hét lớn một tiếng, chân phải mạnh giẫm mặt đất, thân thể vừa lúc di chuyển đến hướng bay của trường mâu. Quang Chi Phản Xạ tấm thuẫn bỗng đẩy lên trước, Thần Ngự Thuẫn.

Cùng lúc đó, Tư Mã Tiên đứng cạnh y cũng động. Quang Chi Đại Lực Hoàn đánh ra, kèm theo quả cầu điện trắng.

Quang nguyên tố hình thiểm điện phát động kỹ năng công kích chỉ có một, đó hẳn là Tài Quyết, kỹ năng công kích riêng của mục sư.

Mặc dù Tư Mã Tiên sử dụng chỉ là Tài Quyết cấp thấp, nhưng cũng là kỹ năng cấp năm.

Bị Tài Quyết ảnh hưởng, trường mâu bay nhanh bỗng chốc biến chậm, ngay sau đó xẹt qua Quang Chi Đại Lực Hoàn, rồi mới mạnh đùng vào tấm thuẫn của Hàn Vũ.

*Oành ùng ùng! *

Ánh sáng vàng chói mắt đồng thời lấp lánh trên thân bảy người. Hàn Vũ bị ném văng ra được Long Hạo Thần trên không trung đỡ lấy.

Không có bản thể Khô Lôu Kỵ Sĩ, uy lực chiêu đó yếu rất nhiều, lại thêm Tư Mã Tiên từ bên cạnh hỗ trợ. Trên thực tế Hàn Vũ chịu công kích chỉ bằng Long Hạo Thần nhận một phần ba. Cho dù là vậy, y vẫn cảm giác đôi tay suýt bị đánh gãy. Có thể tưởng tượng uy lực một kích này kinh khủng bao nhiêu.

Một vòng Tín Niệm quang hoàn từ người Hàn Vũ lan ra, tác dụng trên người đồng bạn, mọi người cùng nhau thừa nhận hai lần công kích, lần tấn công này không quá thoải mái. Nhưng Lâm Hâm lại vui vẻ cười.

"Khắc khắc khắc, tôi có rồi, tôi có rồi!"

Khi Hàn Vũ chịu công kích, cùng lúc đó một luồng sáng trắng và luồng sáng vàng nhập vào thân thể y. Chỉ đánh chết Khô Lôu Kỵ Sĩ đã được thưởng, sao không khiến y mừng như điên? Hơn nữa lần đầu tiên y cảm nhận được chỗ tốt của ma pháp công kích.

Long Hạo Thần cánh tay tê dại đang dần hồi phục, hắn nói với Tư Mã Tiên.

"Tư Mã, anh xem thử ánh sáng vàng đó là kỹ năng gì, thứ này có thể học tập."

"Ừ." Tư Mã Tiên nhắm mắt lại, vội vàng muốn tìm đáp án.

Tu La Thứ, tác dụng hơi giống Tu La Trảm, một khi tiến vào phạm vi nhất định thì không cách nào né tránh. Tu La Trảm công kích là một đường thẳng, mà Tu La Thứ công kích thì ngưng tụ ở một điểm, lực công

kích so với Tu La Trảm càng mạnh. Nhưng Tu La Thứ tiêu hao linh lực cũng khá kinh khủng, hơn hai ngàn, còn có thể thông qua kỹ năng Súc Thể tăng cường uy lực.

Khiến Long Hạo Thần kinh ngạc là, khi báo ra kỹ năng này rồi, ngực Tư Mã Tiên lóe tia sáng vàng, đoàn sáng vốn nhập vào thân thể gã lại bay ra ngoài.

Không chỉ là gã, tình huống Lâm Hâm cũng giống nhau, đoàn sáng trắng tự động ra khỏi người, bay bành bồng trước mặt.

"Có chuyện gì?" Long Hạo Thần kinh ngạc hỏi.

Tư Mã Tiên và Lâm Hâm mờ mịt lắc đầu. Tư Mã Tiên nói.

"Tôi cũng không biết là chuyện gì. Khi tôi tìm kiếm nó thì hình như nó sinh ra cảm giác bài xích tôi, sau đó tự đi ra."

Ngay lúc ấy, luồng sáng vàng có xu hướng bay tán loạn.

Long Hạo Thần lòng khê động, đi tới trước mặt Tư Mã Tiên, nâng lên tay phải, ấn luồng sáng vàng. Bỗng chốc luồng sáng tựa như sóng gợn mau chóng dung nhập vào thân thể hắn, biến mất không thấy.

"Hàn Vũ, anh dung hợp đoàn sáng trước mặt Lâm Hâm đi. Đường như kỹ năng này chỉ người thích hợp mới có thể học."

Tháp Vĩnh Hằng đem đến điều kỳ quái cho mọi người càng lúc càng nhiều. Chính Long Hạo Thần cũng cần không ngừng mò tìm.

Quả nhiên, khi Long Hạo Thần và Hàn Vũ dung hợp luồng sáng vàng, tuyệt không xuất hiện cảm giác bài xích. Khi họ cảm thụ kỹ năng biến hóa thì giải thích xuất hiện trong đầu.

Cách học kỹ năng này cùng loại với bên Thánh Minh tàng bảo các. Kỹ năng Tu La Thứ tuy tiêu hao lớn, nhưng lực công kích kinh khủng

của nó thì mọi người đều thấy. Long Hạo Thần thử một phen, đưa ra một con số khủng khiếp.

Lực công kích của Tu La Thứ, so với đỉnh linh lực công kích bình thường là gấp ba, Cũng chính là nói, nội linh lực của Long Hạo Thần là bốn ngàn một, như vậy khi hắn sử dụng công kích cơ bản của Tu La Thứ, thì bản thân Tu La Thứ tiêu hao linh lực là hai ngàn ba, đạt lực công kích tương đương sáu ngàn. Nếu hắn dùng Súc Thế rút toàn bộ linh lực vào kỹ năng này, như vậy uy lực sẽ lại bạo tăng nữa, uy lực cực hạn có thể đạt đến một vạn hai ngàn linh lực.

Đây là khái niệm gì? Nếu có thể vận dụng tốt, coi như là cường giả cấp bảy đối mặt hắn, cũng phải cẩn thận đối phó.

Tư Mã Tiên vẻ mặt suy sút nói.

"Vì sao tôi không thể học! Thứ này rất mạnh."

Long Hạo Thần ngẫm nghĩ, nói.

"Có lẽ bởi vì chức nghiệp của anh. Kỹ năng anh tu luyện thuộc về mục sư, tuy đều là kỹ năng công kích, nhưng dù sao anh là mục sư. Kỵ sĩ nhất định có thể học Tu La Thứ, dù gì thì khô lâu thi triển ra nó chính là kỵ sĩ. Theo tôi đoán thì Thái Nhi và Vương Nguyên Nguyên cũng có khả năng học được. Chúng ta chỉ mới bắt đầu rèn luyện, khảo nghiệm sau này mang đến bất ngờ sẽ càng càng nhiều hơn. Mọi người rồi sẽ mạnh hơn. Tôi nhấn mạnh lần nữa, luồng sáng trắng có thể tăng linh lực thì mọi người phải đợi lúc hồi phục linh lực mới sử dụng tiếp, nếu không thì lãng phí. Tốt lắm, chúng ta trở về đi."

Đúng là nên trở lại, tuy trước mắt họ chỉ trải qua ba đợt khảo nghiệm, nhưng ba trận này vượt qua cực kỳ gian nan. Trận thứ hai kẻ địch ẩn thân mang đến mạo hiểm, trận thứ ba kỵ sĩ cường đại công kích mang đến uy hiếp, đều khiến họ suýt tan vỡ.

Trở lại chữa thương, bổ sung thể lực, linh lực, tổng kết kinh nghiệm, là việc hiện tại họ nên làm.

Trở về thế giới hiện thực rất đơn giản. Đi ra tháp Vĩnh Hằng, lại do Long Hạo Thần phát động Giai Điều Vĩnh Hằng là có thể truyền tống trở lại.

Ánh sáng vàng lấp lánh, Long Hạo Thần và đồng bạn trở về phòng nghị trong tổng điện Mục Sư Thánh Điện Trấn Nam quan.

Mọi người đều có cảm giác thở phào nhẹ nhõm.

"Bị năng lượng tử vong áp bách thật quá thống khổ." Trần Anh Nhi thở ra một hơi, đồng thời nhin không được hỏi ra nghi hoặc trong lòng. "Đoàn trưởng, các người đều có thể thông qua giết chết đối tượng khảo nghiệm để đạt quang cầu linh lực, vậy tôi thì sao? Tôi làm thế nào đây? Tôi chỉ có thể dựa vào Mạch Đâu đến công kích!"

Long Hạo Thần cười nói.

"Không đúng đâu, Anh Nhi. Cô đã quên thân phận mình là gì rồi sao? Cô còn có Sinh Linh Môn! Sau này mỗi lần tiến nhập, cô trực tiếp dùng Sinh Linh Môn triệu hoán ma thú, nếu không có lực công kích, trong quá trình rèn luyện đương nhiên cô không có thu hoạch gì. Nhưng nếu xuất hiện ma thú tương đối mạnh, chúng tôi sẽ chú ý nhường ma thú của cô hoàn thành một kích cuối cùng, dĩ nhiên cô sẽ thu hoạch được linh lực."

"Á.... lâu rồi chưa dùng qua Sinh Linh Môn, tôi quên mất..." Trần Anh Nhi đỏ mặt, thẹn thùng trốn sau lưng Vương Nguyên Nguyên.

Long Hạo Thần nói.

"Mọi người trước tiên chữa thương, hồi phục linh lực, chờ sức khỏe đầy đủ, chúng ta lại tiến vào nữa xem."

"Tốt." Mọi người đồng thanh đáp.

Mới này là lần thử đầu tiên, bởi vì họ phải thích ứng tháp Vĩnh Hằng. Có thể nói, trừ Long Hạo Thần ra, mấy người khác biểu hiện đều kém cỏi. Giết chết sáu tử linh sinh vật, có bốn linh lực quang đoàn đều về Long Hạo Thần. Cho dù là vậy, họ cũng biết được tháp Vĩnh Hằng đem đến cho họ thứ gì.

Trước không nói, chỉ riêng tốc độ tăng cao linh lực đã tăng mảng lớn, loại tăng linh lực này không hề liên quan đến thiên phú. Hơn nữa tuyệt đối đừng quên, ở đó họ luôn đối diện cường địch tiến hành thực chiến. Mặc kệ là sức chiến đấu cá nhân hay phối hợp đoàn đội, đều có tác dụng tăng cường khá tốt, huống chi còn được học kỹ năng.

Từ học xong Tu La Thứ rồi, nụ cười trên mặt Hàn Vũ chưa từng biến mất. Kỹ năng này thật là quá đã. Tuy lấy tu vi hiện tại thì y chỉ có thể sử dụng một lần, nhưng so với lực công kích yếu ớt của y lại có thể mạnh lên rồi.

Vì để lần sau tiến vào tháp Vĩnh Hằng, mọi người tụ tập cùng một chỗ tu luyện, hồi phục. Năng lực trị liệu phạm vi lớn của Hàn Vũ tuy không thể sánh bằng Lục Hi, nhưng coi như có học chuyên môn, vài vết thương không thành vấn đề. Hơn nữa Long Hạo Thần đã hồi phục lại, có thể hưởng thụ Tụ Linh quang hoàn của hắn. Mà Long Hạo Thần tiêu hao thì không lớn, hắn có Giai Diệu Vĩnh Hằng hỗ trợ, ở trong tháp Vĩnh Hằng cũng có thể tự hồi phục.

Hai tiếng đồng hồ sau, mọi người đều hồi phục đến trạng thái tốt nhất. Nhưng vấn đề cũng theo đó xuất hiện. Long Hạo Thần không cách nào mang họ truyền tống đến tháp Vĩnh Hằng. Dường như Giai Diệu Vĩnh Hằng không thể lần nữa hoàn thành liên tiếp, hắn thử vài lần đều không được.

"Có chuyện gì vậy chứ?" Long Hạo Thần vẻ mặt nghi hoặc. Đang lúc hắn chuẩn bị thử lần nữa thì bị Vương Nguyên Nguyên ngăn cản.

"Đoàn trưởng, cậu tạm đừng thử nữa, tôi nghĩ có lẽ đã biết nguyên nhân rồi." Vương Nguyên Nguyên trầm giọng nói. Cô là thành viên có

thuộc tính không gian duy nhất trong đội, hiểu rõ không gian.

"Chúng ta có tổng cộng bảy người, vị trí tháp Vĩnh Hằng là chưa biết. Tiến hành một lần truyền tống quần thể như vậy, chắc chắn sẽ tiêu hao năng lực của tháp Vĩnh Hằng. Hơn nữa chúng ta thông qua một cửa nếu mỗi lần đều hồi phục lại, như vậy có lẽ sẽ phải tiêu hao năng lượng. Dưới tình huống như vậy, nếu tháp Vĩnh Hằng không hạn chế số lần tiến vào, vậy có thể sẽ dẫn đến năng lượng tiêu hao quá nhiều. Chờ một thời gian nữa rồi hãy thử lại đi. Tôi nghĩ mỗi hai tiếng đồng hồ thử một lần là được rồi. Trong quá trình thí nghiệm, chúng ta có thể hiểu rõ mất bao lâu mới vào được một lần."

Nghe cô giải thích, Long Hạo Thần gật đầu, nói.

"Nếu đã vậy, hôm nay chúng ta cùng một chỗ tu luyện, cho đến thử ra mất bao lâu mới có thể truyền tống lần nữa. Việc này quan hệ đến tình hình chúng ta ở Mộng Huyền Thiên Đường, thời gian phải chính xác mới được."

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 122

Cường Giả Chi Hồn

Mọi người đều ngồi xếp bằng tu luyện, mỗi người chiếm chỗ không lớn. Bên nữ đều ngồi trên giường, đám đàn ông chỉ có thể ngồi dưới đất, ở trong phòng Long Hạo Thần tu luyện.

Tư Mã Tiên và Hàn Vũ ngồi hai bên cạnh Long Hạo Thần. Hơi thở quang minh nồng đậm quanh người Long Hạo Thần rất có ích cho họ tu luyện.

Thải Nhi và Vương Nguyên Nguyên tiến vào tháp Vĩnh Hằng có chút lĩnh ngộ, trực tiếp tiến vào trạng thái tu luyện. Trần Anh Nhi cũng biết hiện tại mình yếu nhất trong đội, nắm chặt thời gian tăng cao linh lực.

Sau đó mỗi một tiếng đồng hồ là Long Hạo Thần lại thử tiến vào tháp Vĩnh Hằng. Mỗi đến khi thời gian họ rời khỏi tháp Vĩnh Hằng qua mười hai tiếng đồng hồ, thì Giai Diệu Vĩnh Hằng mới lần nữa cho hấn cảm giác đã hoàn thành liên hệ.

Truyền tống trong chớp mắt, Long Hạo Thần và đám bạn lần nữa xuất hiện bên ngoài tháp Vĩnh Hằng.

Nhìn qua thì tháp Vĩnh Hằng không khác gì lúc trước họ đi vào, tất cả như cũ. Long Hạo Thần ngẫm nghĩ, nói.

"Mười hai tiếng có thể vào một lần, chính là nói một ngày có thể vào hai lần. Thời gian chắc là còn trong tầm khống chế, hơn nữa sẽ cách lần trước sáu tiếng thì mới vào được nữa. Lần này kết thúc rèn luyện rồi, các

người cứ ở lại đây, ta thử một mình truyền tống ra ngoài xem có được không."

Khảo nghiệm lần nữa so với lúc đầu thì thoải mái nhiều. Hơn nữa Hàn Vũ hôm nay là song hỷ lâm môn, lúc trước tu luyện mấy tiếng đồng hồ, Tà Nhân của y đã hoàn thành tiến hóa. Nghĩa là bọn họ không cần bởi vì vấn đề Chân Ác Nhân mà đau đầu.

Tà Nhân sau khi tiến hóa có sáu xúc tua, tổng thể thì to gần gấp đôi lúc trước. Xem dao động linh lực toát ra từ người nó thì rõ ràng đã vào đẳng cấp ma thú thất giai, tương đương với cường giả lục giai. Hơn nữa còn là lục giai loại tinh thần công kích.

Có Tà Nhân gia nhập, thêm vào kinh nghiệm lúc trước, bọn họ nhẹ nhàng hoàn thành ba khảo nghiệm.

Cửa thứ nhất đương nhiên không chút khó khăn. Long Hạo Thần cố ý không chế, quang đoàn linh lực chia cho Thái Nhi và Vương Nguyên Nguyên. Trần Anh Nhi cũng thử triệu hoán Sinh Linh Môn, không may cũng không xui, là một Quỷ Báo phong hệ, ma thú ngũ giai. Không tính rất mạnh, nhưng đánh ra đòn cuối dứt điểm thì không thành vấn đề.

Cửa thứ hai là oán linh thích khách, lần này họ đối phó rất dễ dàng. Tà Nhân sau khi tiến hóa bộc lộ thực lực cường đại. Chân Ác Nhân chiếu ra thân hình hai oán linh thích khách, ngay sau đó là trùng kích tinh thần quần thể. Khiến hai oán linh thích khách tiến vào trạng thái tạm ngưng. Tuy chỉ có hai giây, nhưng đối với Liệt ma Đoàn số hai mươi một cấp hiệu như hổ rình mồi thì đủ rồi.

Mọi người đều ưu tiên đem chuyện tốt này đưa cho Trần Anh Nhi. Quỷ Báo hoàn thành đòn đánh cuối, Trần Anh Nhi hưng phấn đạt được hai quang đoàn linh lực.

Tiếp đến cửa thứ ba cũng bởi vì có Tà Nhân mà đơn giản nhiều. Nó phóng ra ma pháp tên là Tinh Thần Quấy Nhiễu. ma pháp hệ tinh thần này tác dụng cực đơn giản, sau khi bị trúng chiêu, tốc độ thi triển kỹ

năng hạ thấp gấp đôi. Hai Khô Lôu Kỵ Sĩ tuy thực lực mạnh, nhưng chỉ cần không thể thi triển lực công kích khủng bố như Tu La Thứ, vẫn là rất dễ dàng giải quyết.

Thu hoạch lần này thuộc về Vương Nguyên Nguyên và Tư Mã Tiên. Ma pháp công kích của Lâm Hâm chỉ có Hỏa Chú Thuật, Long Hạo Thần khiến y để dành trận sau sử dụng. Lần này họ tiêu hao không lớn đã thông qua ba cửa đầu, cũng nên thử chút khảo nghiệm cửa thứ tư là cái gì.

"Mọi người chuẩn bị sẵn sàng. Hàn Vũ, hãy để Tà Nhân của người luôn mở ra Chân Ác Nhân." Long Hạo Thần trái Thuần Bài phải kiểm, dẫn theo đồng bạn chậm rãi bước lên trước.

Sáu luồng sáng trắng gần như đồng thời xuất hiện trong tầm mắt mọi người. Sáu khô lôu cao lớn xuất hiện trong quang mang trắng. không chỉ mình chúng nó, đồng thời xuất hiện, không ngờ còn có bốn oán linh thích khách. May mắn có mở ra Chân Ác Nhân, nếu không, có phía trước sáu Khô Lôu Kỵ Sĩ che giấu, oán linh thích khách phía sau có thể đem đến phiền phức lớn cho họ.

Số lượng kẻ địch bỗng biến thành mười, khiến Long Hạo Thần rất kinh ngạc. Đây đều là đối thủ lục giai, bọn chúng ít nhất có lực công kích của lục giai!

Bốn luồng sáng trắng đồng thời từ ngực Long Hạo Thần bắn ra. Hắn bước lên một bước, chân phải giẫm đất, phát ra tiếng trầm đục.

Tuyệt đối đừng xem thường một bước này. Bước ra một bước, khí thế của Long Hạo Thần đã tăng lên tới đỉnh. Hơn nữa hắn một bước đạp đất gây tiếng động lớn, lập tức khiến đồng bạn đều tập trung tinh thần.

Bốn luồng sáng trắng từ ngực hắn bắn ra hầu như là cùng thời gian tìm tới bốn oán linh thích khách. Chính là nói, Long Hạo Thần dựa vào sức mình mau chóng tóm lấy bốn oán linh thích khách có lực công kích nhanh dẫn về phía mình, giải quyết lo lắng phòng thủ của đồng bạn.

"Hàn Vũ, Tinh Thần Quấy Nhiễu, Tinh Thần Trùng Kích!"

Trong tiếng hét, Long Hạo Thần đã xông thẳng đến sáu khô lâu. Khoảnh khắc này, có thể nói hãn trực tiếp đặt mình vào thế nguy hiểm.

Một đoàn quang mang đỏ đậm cùng lúc đó xẹt qua người Long Hạo Thần. Ánh lửa đầu lâu to lớn trực tiếp vụt qua đỉnh đầu sáu Khô Lâu Kỵ Sĩ, rơi xuống sau lưng chúng.

Không thể không nói, tuy Lâm Hâm không biết sử dụng bất cứ ma pháp công kích nào, nhưng hãn khống chế ma pháp có thể dùng từ hình dung tuyệt không thể tả.

Hỏa Chú Thuật dưới sự khống chế chính xác của y, hầu như là dán sát Khô Lâu Kỵ Sĩ xông lên trước tạc nổ mặt đất. Mà lúc này, bốn oán linh thích khách bởi vì Thánh Dẫn Linh Lô của Long Hạo Thần, trực tiếp xông lên, bởi vậy vừa lúc ở sau lưng Khô Lâu Kỵ Sĩ. Cũng chính là nói, Hỏa Chú Thuật của Lâm Hâm vừa lúc rơi giữa Khô Lâu Kỵ Sĩ và oán linh thích khách. Có thể nói nằm ở vị trí chính giữa mười kẻ địch kết hợp.

Cùng lúc đó, ma pháp thứ nhất của Tà Nhân đã tới rồi, Tinh Thần Quấy Nhiễu.

Dưới tác dụng của Trấn Nam quan, quang mang vàng lấp lánh trên người Khô Lâu Kỵ Sĩ xuất hiện vụn vẹo. Mà oán linh thích khách chịu ảnh hưởng càng lớn, nguyên bản tốc độ cực nhanh chợt giảm xuống.

Hỏa Chú Thuật nháy mắt bùng nổ, hình ảnh khiến người giật mình xuất hiện. Bốn oán linh thích khách bị Thánh Dẫn Linh Lô của Long Hạo Thần kéo lấy, ở trước mặt Hỏa Chú Thuật biến thành tro bụi. Bốn đoàn sáng trắng cùng bay hướng Lâm Hâm.

Đồ sát!

Không chỉ vậy, sáu Khô Lôu Kỵ Sĩ đang xông lên cũng trong tiếng nổ kịch liệt, bị trùng kích lão đảo tới trước. Tinh Thần Trùng Kích đồng thời bộc phát, khiến sáu khô lôu không thể giữ trạng thái tấn công bình thường. Toàn bộ rơi vào hỗn loạn.

Trong lúc đó, Long Hạo Thần đã đến rồi.

Diệt Ma Thiểm, Diệt Nhật Trảm, Thăng Long Kích, ba đợt công kích liên tục, hai khô lôu nối tiếp ngã xuống. Hành động không chỉ một mình hắn. Hàn Vũ lần đầu tiên thi triển Tu La Thứ đã trao cho một khô lôu. Kết quả có thể nghĩ, thân thể Khô Lôu Kỵ Sĩ kịch liệt run rẩy bỗng chốc vỡ nát.

Quang Chi Đại Lực Hoàn và Cự Linh Thần Thuần cũng tự tìm đối thủ. Khô Lôu Kỵ Sĩ ở tình trạng bình thường thì họ rất khó một kích giải quyết, nhưng thêm vào ma pháp công kích của Lâm Hâm và Tà Nhãn, hai khô lôu căn bản không thể vừa công kích vừa phòng ngự. Trong chớp mắt tan nát.

Cuối cùng một khô lôu thì chết dưới thanh dao găm ám kim của Thái Nhi, từ sau lưng xuyên qua đầu lôu, trực tiếp chém nát Hỏa Hồn của nó.

Chiến đấu kết thúc nhanh hơn mọi người tưởng. Đây chính là mười kẻ địch! Mọi người hai mặt nhìn nhau.

Trần Anh Nhi nhin không được nói.

"Đây, đây là chúng ta đã làm sao?"

Lâm Hâm một mình được tới bốn đoàn sáng linh lực, vô cùng đắc ý nói.

"Đương nhiên là chúng ta làm, không thấy Hỏa Chú Thuật siêu chuẩn của ca sao?"

Không ai phản bác lời y, bởi vì y nói hoàn toàn là sự thật. Nếu không phải Hỏa Cầu Thuật làm bị thương Khô Lôu Kỵ Sĩ, đồ sát bốn oán linh,

bọn họ muốn thắng lợi thì tuyệt không khả năng nhẹ nhàng như vậy. Một trận chiến này, Lâm Hâm được lợi nhiều nhất, nhưng y đem đến tác dụng cũng lớn nhất.

Long Hạo Thần kinh ngạc trong chớp mắt lập tức hồi phục tinh thần, dùng sức vung cánh tay.

"Đúng vậy, đây là chúng ta phối hợp. Lâm Hâm làm tốt lắm."

Lâm Hâm khẽ thở dài.

"Hiện tại ta càng lúc càng hiểu khi ấy phụ thân chấp nhất đối với ma pháp công kích. Một ma pháp sư cường đại ở trong chiến đấu đủ xoay chuyển chiến cuộc. Nhưng năm đó ta đã thề, cả đời không học ma pháp công kích. Thực xin lỗi, các bạn, ta..."

Tư Mã Tiên đang đứng cạnh y, một tay nắm Quang Chi Đại Lực Hoàn, một tay trực tiếp ôm bả vai Lâm Hâm.

"Được rồi, được rồi, có được ca, lỗi nhai cái gì? Không thể học ma pháp công kích, thì kiếm vài trang bị kèm theo kỹ năng công kích là được. Ông có hiểu cái gì kêu ứng biến không?"

Lâm Hâm mắt sáng ngời.

"A, thì ra người tứ chi phát triển đầu óc trái não như ông cũng không ngốc!"

"Người muội!" Tư Mã Tiên nâng lên Quang Chi Đại Lực Hoàn, vẻ mặt nguy hiểm nói. "Có muốn thử cầu sắt đựng cầu thịt không?"

Lâm Hâm cười xấu xa nói.

"Đừng nói, ca thật sự có em gái, nịnh nọt ca đi, rồi ca giới thiệu cho quen."

Lần này đến phiên Tư Mã Tiên sáng mắt. Tuy gã vẫn cảm thấy Lâm Hâm tự kỷ, xấu xa chút, nhưng bộ dáng không tồi. Em gái y chắc là lớn lên không đến nỗi nào. Bỗng chốc vẻ mặt giận dữ biến thân mật.

Nhìn hai tên đùa giỡn, Long Hạo Thần cười nói.

"Chúng còn tiếp tục tiến lên nữa không?"

Mọi người đều lắc đầu. Tuy trận vừa rồi họ thuận lợi chiến thắng, nhưng trên thực tế dựa vào may mắn. Cửa thứ tư là mười cường giả lục giai canh gác. Nếu cửa sau nữa đổi thành mười Khô Lâu Kỵ Sĩ tập thể dùng Tu La Thứ thì làm sao đây? Hơn nữa họ đã tiêu hao ít nhiều, ít nhất thì Lâm Hâm đã không thể phát ra Hỏa Chú Thuật nữa.

Hơn nữa lần này chỉ phá cửa thứ bốn, mỗi người đều có thu hoạch. Hôm nay hai lần tiến vào tháp Vĩnh Hằng, bọn họ chỉ riêng được đến linh lực tăng cao từ đoàn sáng linh lực đã vượt qua tu luyện bình thường, chứ nói chi bản thân còn tự tu luyện nữa.

"Đoàn trưởng, Tu La Trảm chính là kỹ năng cậu đã sử dụng?" Vương Nguyên Nguyên đột nhiên hỏi.

Long Hạo Thần gật đầu, nói.

"Đúng vậy."

Vương Nguyên Nguyên cười.

"Kỹ năng này so với Tu La Thứ càng thích hợp ta hơn. Mới này không lâu đưa một cái, trở về ta luyện thử."

Từ khi Tư Mã Tiên có Quang Chi Đại Lực Hoàn, lực công kích đã vượt qua cô. Vương Nguyên Nguyên háo hức, đã khó chịu lâu rồi. Lần này vừa lúc được đến Tu La Trảm, phối hợp với Cự Linh Thần Thuần của cô, tương đương hữu ích.

Long Hạo Thần nói.

"Cứ vậy đi, lần này để lại một mình Thái Nhi ở đây tiến hành thí nghiệm, các người đều cùng ta trở về. Thái Nhi ở lại đây cũng có thể hồi phục linh lực, các người thì không được."

Tuy trong lòng hắn không muốn để lại Thái Nhi, nhưng phải nghĩ cho đội rồi mới tới mình. Hơn nữa mới này Thái Nhi lặng lẽ nói cho hắn biết, hơi thở tử vong ở đây rất giúp ích cho nàng tu luyện, thậm chí khiến nàng có linh ngộ mới về Luân Hồi Linh Lô.

Để Thái Nhi ở lại vị trí cách cửa tháp không xa, Long Hạo Thần mới phát động Giai Diệu Vĩnh Hằng truyền tống.

Lại trở về phòng Long Hạo Thần, lần này mấy người khác đều về phòng chính mình tu luyện. Sự thật chứng minh, phỏng đoán của Long Hạo Thần thành lập. Có thể để người lại tháp Vĩnh Hằng, nhưng hắn không từ bỏ thử truyền tống, như cũ mỗi một tiếng đồng hồ thì thử một lần. Thái Nhi ở lại bên ấy, hắn có chút không yên tâm.

Mãi đến mười hai tiếng sau, hắn mới lần nữa cảm giác có thể truyền tống, lập tức triệu tập đồng bọn, mới vội vàng quay về bên Thái Nhi.

Thái Nhi không có việc gì, như cũ tu luyện ở chỗ cũ. Long Hạo Thần cố ý mang theo thức ăn và nước uống. Trước cho nàng ăn chút gì, mọi người nghỉ ngơi chốc lát, mới tiếp tục bắt đầu khiêu chiến mới.

Nhưng, biến hóa lần nữa xuất hiện.

Khảo nghiệm ba cửa đầu đã biến mất. Nhưng khi họ nghĩ rằng bởi vì Thái Nhi không cùng rời đi mà khiến khảo nghiệm chưa có cái mới, thì sáu Khô Lô Kỵ Sĩ, bốn oán linh thích khách cửa thứ bốn lại xuất hiện.

Chưa đủ sẵn sàng khiến họ rối loạn tay chân, sau khi cố gắng phóng ra cái loại năng lực, mới miễn cưỡng xử lý mười kẻ địch. Nhưng họ không có khả năng tiếp tục khiêu chiến cửa thứ năm.

Dường như tháp Vĩnh Hằng vĩnh viễn là một bí ẩn. Cho đến nay, hình như họ không tìm thấy quy luật chân chính của nó. Không còn cách nào khác, mọi người lần nữa trở về thế giới hiện thực, tiếp tục tu luyện. Long Hạo Thần và mọi người hẹn xong, mười hai tiếng đồng hồ sau tiếp tục tập luyện, trực tiếp tiến hành truyền tống.

Lợi dụng khoảng thời gian này, Long Hạo Thần đi tìm sư tổ Hàn Khiêm, học kỹ năng cơ bản của Thủ Hộ kỵ sĩ lục giai. Mà tháp Vĩnh Hằng chính là nơi tốt nhất để hắn rèn luyện.

Mấy ngày sau, mỗi ngày họ đều tiến vào tháp Vĩnh Hằng hai lần. Theo thời gian trôi quá, rốt cuộc "mò" được một ít quy luật.

Ba khảo hạch đầu biến mất không phải vì Thái Nhi ở lại, mà là vì họ thông qua khảo hạch cửa thứ bốn. Từ đó về sau, ba khảo hạch trước không xuất hiện nữa.

Trải qua vài lần thử, họ rốt cuộc gặp người thủ vệ cửa thứ năm.

Năm tên Khô Lôu Kỵ Sĩ thêm vào năm tên oán linh thích khách. Khi thông qua cửa thứ bốn lại tiếp nhận khiêu chiến cửa thứ năm, họ thừa nhận áp lực khá lớn. Tuy Tà Nhãn thất giai khiến Khô Lôu Kỵ Sĩ không thể phát huy lực công kích kinh khủng của Tu La Thứ, nhưng những tử linh sinh vật này vẫn mạnh như cũ. May mắn Lâm Hâm lúc mấu chốt nuốt vào một viên Đại Hồi Linh Đan, khiến chính mình có năng lực phóng Hỏa Chú Thuật lần nữa, mới ngăn cản được oán linh, giúp họ vượt qua cửa thứ năm.

Nhưng hiển nhiên hiện tại họ chưa có thực lực khiêu chiến cửa thứ sáu. Bởi vì từ đây tiến vào, như cũ phải bắt đầu từ cửa thứ bốn.

Cho nên họ mỗi ngày rèn luyện từ cửa thứ tư đến cửa thứ năm. Đường nhiên họ cũng cố gắng thử các cách chiến đấu khác nhau, hơn nữa chia đều nhau đoàn sáng linh lực.

Đối diện tử linh sinh vật đem đến áp lực, mọi người phối hợp ngày càng ăn ý. Quan trọng là, cho dù bảy người cùng nhau tăng lên, thì mỗi ngày mỗi người đều đạt tới sáu mươi linh lực. Mười ngày sau, Thái Nhi, Lâm Hâm, Hàn Vũ, Vương Nguyên Nguyên đã đạt tới bình cảnh bốn ngàn linh lực. Ngay cả Tư Mã Tiên và Trần Anh Nhi cũng trên ba ngàn sáu trăm.

Đạt tới bình cảnh rồi hấp thu đoàn sáng linh lực chỉ là lãng phí. Nên Tư Mã Tiên và Trần Anh Nhi trở thành đối tượng được chăm sóc đặc biệt.

Hai cửa bốn và năm tháp Vĩnh Hằng mỗi ngày có thể cung nhị giai mười cái đoàn sáng linh lực. Chính là nói, hai người họ mỗi ngày có thể tăng hai trăm linh lực.

Hai ngày sau, khi Tư Mã Tiên và Trần Anh Nhi cũng đạt tới bình cảnh tứ giai, mọi người đều cảm thấy như đang nằm mơ.

Trước khi tới đây, đâu có ai nghĩ đến mau như vậy đạt tới đỉnh ngũ giai. Chỉ cần có đột phá, họ sẽ trở thành cường giả lục giai.

Hiện tại trừ Long Hạo Thần ra, linh lực của người khác đã tới bình cảnh. Bọn họ trở lại tháp Vĩnh Hằng chiến đấu, đoàn sáng linh lực đương nhiên đều thuộc về Long Hạo Thần.

Nhưng rất nhanh, Long Hạo Thần nói cho mọi người tin tức bất hạnh, đoàn sáng linh lực mất hiệu quả.

Tình huống này khiến thành viên Liệt ma Đoàn số hai mươi một cấp hiệu luống cuống tay chân. Thói quen mau chóng tăng cao, giờ đột nhiên trở về trước kia, loại cảm giác này tuyệt không thoải mái.

"Sao có thể như vậy? Chẳng lẽ linh lực chỉ có thể tăng lên tới năm ngàn là tận cùng rồi?" Lâm Hâm cuống quýt hỏi.

Long Hạo Thần không mở miệng, rơi vào trầm tư. Một lúc sau, hần trầm giọng nói.

"Đây có lẽ là hạn chế của tháp Vĩnh Hằng. Dù sao hiện tại tốc độ tu luyện của chúng ta quá mau. Nếu dựa theo loại tốc độ này tu luyện, trong thời gian một năm chỉ sợ chúng ta đều có cơ hội trùng kích thất giai. Chuẩn bị thử cửa thứ sáu đi. Nếu đoàn sáng linh lực cửa thứ sáu như cũ không khiến ta tăng lên tu vi, vậy nghĩa là tầng thứ nhất tháp Vĩnh Hằng, cực hạn tăng linh lực là năm ngàn điểm."

Nghe Long Hạo Thần nói ba chữ tầng thứ nhất, mọi người vẻ mặt từ sốt ruột biến bình tĩnh. Đúng vậy! Hiện tại họ chỉ mới đứng ở tầng thứ nhất. Tháp Vĩnh Hằng tổng cộng có bảy tầng, ai mà biết bên trên có loại nào giống đoàn sáng linh lực không?

Hàn Vũ thở dài một tiếng, nói.

"Chúng ta nên thấy đủ. Có thể lấy tốc độ mau như vậy tăng lên tới đỉnh ngũ giai thì có bao nhiêu người chứ? Sau khi đột phá lục giai rồi, mọi người đều có được linh khiêu, đến khi ấy tu luyện sẽ tốt hơn nhiều. Ở đây tu luyện dễ dàng chưa chắc là tốt với chúng ta."

Vương Nguyên Nguyên gật đầu, nói.

"Hàn Vũ nói có lý. Nếu mọi thứ đến quá dễ dàng, nghĩa là không vững chắc. Ta cảm thấy, chính là bởi vì chúng ta tăng linh lực quá nhanh, chỉ sợ đột phá lục giai sẽ phiền phức nhiều."

Long Hạo Thần đột nhiên bật cười.

"Vậy cũng không nhất định! Muốn đột phá bình cảnh, cần có áp lực đủ lớn. Mà trong tháp Vĩnh Hằng này, không thiếu thốn nhất chính là áp lực. Chúng ta tiếp tục khiêu chiến cửa thứ sáu đi."

Hiện tại trừ hần ra, người khác đều là tu vi đỉnh ngũ giai. Xông qua cửa ải thứ bốn, năm tiêu hao đối với họ đã giảm bớt rất nhiều.

Cửa thứ sáu sẽ có cái gì? Dựa theo trước mắt khoảng cách thì tầng thứ nhất có lẽ gồm chín, hoặc mười cửa. Mỗi cửa sẽ càng khó khăn. Áp lực sẽ thiếu sao? Cho dù ở đây không thể tăng lên linh lực, nhưng cảm nhận áp lực từ đây là đủ rồi. Trong lúc có Linh Hồn Xiềng Xích sinh mệnh cùng chung trang bị cấp sử thi này, dù ở đây rèn luyện bị giết chết, Long Hạo Thần có nắm chắc trong tuần hoàn bảo vệ tính mạng mọi người.

Muốn đột phá bình cảnh, như vậy áp lực càng lớn thì tác dụng càng lớn. Long Hạo Thần chẳng phải không lâu trước đây dưới áp lực của Nguyệt Ma bát giai đã đột phá đó sao?

Trận hình đã thành lập, dưới sự dẫn dắt của Long Hạo Thần, cả đám tiến lên. Lần đầu nghênh đón khiêu chiến cửa thứ sáu.

Lần này họ đi ra mười bước, đằng trước mới đột nhiên xuất hiện biến hóa.

Một luồng sáng trắng từ trên trời giáng xuống, không giống tử linh sinh vật lúc trước xuất hiện, quang mang chợt lóe liên hiện hình. Luồng sáng trắng này hình thành quang trụ ngừng tại đó.

Ngay sau đó, đỉnh quang trụ, một đoàn sáng đỏ bỗng xuất hiện, bên dưới thì hiện ra một Khô Lôu Kỵ Sĩ họ chưa từng gặp qua.

Đoàn sáng đỏ rõ ràng là một oán linh, lần đầu tiên đám Long Hạo Thần thấy oán linh màu đỏ. Chỉ thấy oán linh đỏ từ từ hạ xuống, rơi hướng Khô Lôu Kỵ Sĩ.

Long Hạo Thần thử phát ra một Quang Trảm Kiếm. Nhưng khi lưỡi đao tiếp xúc quang trụ trắng thì tự động biến mất. Có nghĩa là không thể ngăn cản tiếp xúc giữa oán linh đỏ và khô lô trắng.

Cẩn thận quan sát, Long Hạo Thần phát hiện, oán linh từ trên trời rơi xuống này tuy bề ngoài không khác gì oán linh trước, nhưng chân thực

hiều. Có thể nói oán linh khác thân thể trong suốt, thì nó gần như là thực chất, nhìn xem tựa như một đoàn năng lượng chân thực.

Thậm chí không đợi hắc tì tử ký ức khắc trong đầu, danh xưng của loại oán linh này đã xuất hiện trong đầu hắc.

Cường Giả Chi Hồn. Chỉ có cường giả lúc còn sống thiên phú cực tốt, sau khi chết oán linh mới giữ lại năng lực nguyên bản của mình. Nếu chúng nó trở thành chân chính tử linh sinh vật, như vậy càng mạnh hơn đám tử linh sinh vật không có ý thức.

"Mọi người cẩn thận, oán linh đỏ đỏ là Cường Giả Chi Hồn, có lẽ chẳng những có bản năng chiến đấu, mà còn có kỹ xảo và hỏa thuộc tính. Lâm Hâm, đừng dùng Hỏa Chú Thuật, hết sức trợ giúp mọi người tiến hành phòng ngự."

Ma pháp cùng hệ khi phòng ngự thì có năng lực hạ thấp thuộc tính đem đến thương tổn. Nhưng nếu công kích thì sẽ suy yếu hơn nhiều.

Trong lúc Long Hạo Thần nói chuyện thì màu đỏ Cường Giả Chi Hồn đã cùng bên dưới Khô Lô Kỵ Sĩ hợp thành một. Khô Lô Kỵ Sĩ nguyên bản không chút sức sống chậm rãi ngừng đầu, trong mắt bắn ra hai luồng sáng đỏ đậm. Xương cốt kêu lách cách khiến người nhức răng mau chóng biến lớn. Chỉ chớp mắt thì Khô Lô Kỵ Sĩ cao một mét biến thành ba mét.

Cốt đao và tấm thuẫn trong tay nó đều biến thành màu đỏ chói mắt. Toàn thân dâng lên lửa đỏ, khí thế kinh người, mạnh hơn tất cả đối thủ đám Long Hạo Thần gặp được.

Cùng là cấp sáu, nhưng nó đem đến cho đám Long Hạo Thần cảm giác hoàn toàn khác. Cột sáng trắng lạng lẽ biến mất, một tiếng rống dường như rất vui thích phát ra từ Khô Lô Huyết Sắc. Nó không mau chóng xung phong, đôi mắt lấp lánh lửa đỏ nhìn nhóm Long Hạo Thần.

Trong đôi mắt lập lòe ngọn lửa, Long Hạo Thần giật mình nhìn đến linh trí. Khô Lôu Kỵ Sĩ này không chỉ có ý thức, chẳng lẽ có cả trí tuệ? Tử Linh ma pháp quả nhiên là ảo diệu vô cùng!

Khô Lôu Huyết Sắc cất bước, giơ lên cốt đao, chậm rãi đi hướng nhóm Long Hạo Thần. Tuy tốc độ nó không nhanh, nhưng mỗi một bước đạp đất cho người ta cảm giác vững vàng.

Giơ lên Lam Vũ, Quang Phù Dung, trong mắt Long Hạo Thần tràn ngập tia sáng, sỏi bước hướng Khô Lôu Huyết Sắc. Động tác của hắn cũng không nhanh, nhưng làm theo tiết tấu của mình. Cùng lúc đó, ba quang hoàn kỹ năng tăng phúc đồng bạn đã phát ra.

Khô Lôu Huyết Sắc mắt chợt lóe sáng. Khoảng cách giữa nó và Long Hạo Thần vốn không xa, đồng thời đi tới thì càng mau chóng tiếp cận, mắt thấy hai bên cùng tiến vào phạm vi năm mét. Khô Lôu Huyết Sắc đột nhiên bước ra một bước dài, hơi thở nóng rực ập vào mặt.

Long Hạo Thần lui ra sau nửa bước, nâng lên Huy Hoàng Thánh tấm thuẫn.

Ngay lúc này, cốt đao của Khô Lôu Huyết Sắc đã chém xuống. Tình cảnh khiến người chần động hiện ra. Tất cả ngọn lửa trên người Khô Lôu Huyết Sắc bỗng chốc ngưng tụ trên cốt đao, mũi đao bộc phát ra lưỡi đao đỏ trông giống như thật.

Hơi thở nóng cháy khiến không khí xung quanh Long Hạo Thần biến vặn vẹo. Lực đè nén cường đại bỗng hiện ra.

Tu La Trảm. Chính xác hơn thì hẳn là Hỏa Diễm Tu La Trảm. Khô Lôu Huyết Sắc phát động một kích kia tuyệt không đột ngột, nhưng khiến người cảm giác ẩn chứa lực lượng.

Long Hạo Thần cũng làm được Tu La Trảm, nhưng hắn phát hiện, mình so sánh với Khô Lôu Huyết Sắc, lúc vận dụng kỹ năng thì không

đủ quen thuộc. Khô Lôu Huyết Sắc thoát nhìn đơn giản một kích, nhưng lại như trải qua trăm ngàn lần rèn luyện.

Huy Hoàng Thánh tẩm thuận, Thần Ngự Thuận. Hai Thánh Thuận Thuật đồng thời từ tẩm thuận dâng lên. Một cái là kỹ năng kèm theo tẩm thuận, một cái khác là kỹ năng cơ bản cấp sáu Long Hạo Thần mới học xong.

*Oành! *

Lực chấn động mạnh khiến Long Hạo Thần ngã ra sau vài bước, cùng lúc đó, Khô Lôu Huyết Sắc biến mất trước mặt hắn.

Hoàn toàn là phản ứng bản năng, Long Hạo Thần bỗng xoay người hướng bên cạnh, Lam Vũ, Quang Phù Dung dùng đồng dạng là Tu La Trảm chém ra.

Tiếng đánh lần nữa xuất hiện. Khiến Long Hạo Thần chấn động là, cốt đao trong tay Khô Lôu Huyết Sắc còn giữ lưỡi đao đỏ ba mét Tu La Trảm lúc trước thi triển. Tu La Trảm ngưng mà không tán?

Ngay sau đó, trong lúc gấp rút không thể sử dụng Thần Ngự Thuận, hắn bị đánh văng ra ngoài.

Hai tay tê rần, có cảm giác nâng lên không nổi. Nhưng khi bị đánh bay, Long Hạo Thần cũng nhìn thấy một loạt động tác tiếp theo của khô lôu.

Thật là liên mạch lưu loát.

Một đao đánh bay Long Hạo Thần, nó tuyệt không truy kích tiếp. Bởi vì công kích của thành viên Săn Ma Đoàn số hai mươi một cấp hiệu đã tới rồi.

Khô Lôu Huyết Sắc đột nhiên làm động tác thân thể ngã hướng trước. Nó cao ba mét nhưng rất nhanh nhẹn. Cự Linh Thần tẩm thuận của

Vương Nguyên Nguyên phát động Liệt Không Pháo cứ như vậy xẹt qua đỉnh đầu nó, không thể đánh trúng mục tiêu.

Khi nghiêng về trước, Khô Lô Huyết Sắc đột nhiên vặn người, cốt đao nhẹ nhàng trên không trung chém một cái, trúng mé bên Quang Chi Đại Lực Hoàn của Tư Mã Tiên. Cả người nó trong chớp mắt tăng tốc, gần như là lướt qua thể tích to lớn của Quang Chi Đại Lực Hoàn. Chỉ một bước này, đã xông tới giữa Vương Nguyên Nguyên và Tư Mã Tiên.

Khoảnh khắc đó, Long Hạo Thần chỉ cảm thấy máu trong người đông lại. Ánh sáng trắng của Thánh Dẫn Linh Lô bỗng nhiên bùng nổ, bắn hướng Khô Lô Huyết Sắc, định đem công kích của nó kéo về mình.

Nhưng Thánh Dẫn Linh Lô chưa từng thất bại nay mất đi hiệu lực.

Khô Lô Huyết Sắc tựa như sau lưng có con mắt, thân thể hư ảo nhích động, bỗng chốc phân thành hai. Cái trúng Thánh Dẫn Linh Lô biến thành hư ảo, mà thật thể thì đã tới sau lưng Tư Mã Tiên.

Xong rồi, đây là ý nghĩ duy nhất trong lòng Long Hạo Thần. Hắn không bao giờ ngờ được. Khô Lô Huyết Sắc có Cường Giả Chi Hồn lại mạnh tới như vậy.

Mọi người đều hành động. Khi Long Hạo Thần thấy Tư Mã Tiên gặp nguy hiểm, phía sau Lâm Hâm, Trần Anh Nhi, Hàn Vũ đương nhiên cũng trông thấy.

Nhưng họ không thể ngăn cản một kích của Khô Lô Huyết Sắc. Tất cả nói thì chậm trên thực tế xảy ra trong chớp mắt. Khô Lô Huyết Sắc đến sau lưng Tư Mã Tiên, đồng thời cốt đao đã chém ra. Dường như nó làm mỗi một động tác đều là vì chuẩn bị cho chiêu này, không có hành động nào dư thừa.

Tư Mã Tiên còn đang thu hồi Quang Chi Đại Lực Hoàn, thậm chí không có né tránh. Bởi vì gã rất tin tưởng Thánh Dẫn Linh Lô của Long

Hạo Thần, mắt thấy ánh sáng trắng đã rơi trên người Khô Lôu Huyết Sắc.

"Tư Mã!" Long Hạo Thần tuyệt vọng hét lớn.

Phập--

Xong rồi. Đầu Long Hạo Thần trống rỗng. Lấy sức mạnh của Khô Lôu Huyết Sắc, một kích kia, Tư Mã Tiên không có khả năng sống sót.

Nhưng sau một giây, mắt hăn mở to.

Tư Mã Tiên đã chết rồi sao? Không có.

Khoảnh khắc cốt đao của Khô Lôu Huyết Sắc chém vào cổ gã thì đột nhiên tạm dừng. Tư Mã Tiên chỉ cảm thấy sau gáy nóng lên, ngay sau đó, cốt đao của Khô Lôu Huyết Sắc đột nhiên chém ngang, đập vào trên lưng, đánh gã văng ra ngoài. Trên thân bảy người Long Hạo Thần đồng thời lấp lánh ánh sáng vàng, đều cảm giác sau lưng đau xót.

Ngay lúc này, Long Hạo Thần rút cuộc xông trở về. Cường bức rút linh lực vào hai tay, Lam Vũ, Quang Phù Dung phát động Diệt Ma Thiểm.

Nhưng Khô Lôu Huyết Sắc như cũ không thèm để ý đến hăn, bỗng nhiên hướng bên cạnh bước ra một bước dài, không ngờ trực tiếp lao ra phạm vi Diệt Ma Thiểm bao trùm.

Diệt Ma Thiểm lực công kích và phạm vi bao phủ đều mạnh mẽ, nhưng có một khuyết điểm, đó là khoảng cách công kích. Tuy Lam Vũ, Quang Phù Dung có thể phóng ra ánh sáng linh lực, nhưng phạm vi công kích chỉ có thể dài khoảng hai mét. Mà Khô Lôu Huyết Sắc bước ra một bước này, nhẹ nhàng lướt qua hai mét.

Thánh Dẫn Linh Lô của Long Hạo Thần lần nữa phát động, thân thể khô lâu lấp lánh sắc vàng rờn rợn và màn hào quang đỏ lại nhích một cái, như cũ hư ảo né tránh Thánh Dẫn Linh Lô của Long Hạo Thần.

Càng làm Long Hạo Thần rung động là, lần này hấn trước sau phóng ra bốn lần Khiên Dẫn, hơn nữa chỉ chênh lệch một khoảnh khắc. Nhưng bản thể Khô Lô Huyết Sắc lại mau chóng biến ảo thân hình né tránh mấy lần, cuối cùng, uy lực của Thánh Dẫn Linh Lô chỉ có tác dụng trên bóng ảnh.

Tiếp đến, chính là thời gian Khô Lô Huyết Sắc biểu diễn. Dựa vào kỹ xảo kinh người và lực công kích cường đại của cốt đao, nó thậm chí không sử dụng tấm thuẫn, ngăn ngại mười giây, trước sau đánh bay mọi người. Dù có trang bị cường đại như Linh Hồn Xiềng Xích, công kích kéo dài liên tục khiến bảy người Long Hạo Thần thống khổ không muốn sống. Đây căn bản là một trận ngược đãi.

Cho dù là chính Long Hạo Thần, cũng chỉ chống đỡ được Khô Lô Huyết Sắc năm giây, đã bị một đao đánh ngay ngực, mang theo Thái Nhi bay ra ngoài. Thái Nhi cũng phát động phản kích, tốc độ nhanh chóng lại gặp phải cốt đao của Khô Lô Huyết Sắc. Thoạt nhìn thì tốc độ Khô Lô Huyết Sắc không mau, nhưng tất cả công kích của Thái Nhi ở trước mặt nó không một chút tác dụng. Bất cứ kỹ xảo nào dường như đều bị nó đoán trước. Cuối cùng kết quả vẫn là bị đánh bay.

Tất cả đều nằm trên đất, Linh Hồn Xiềng Xích chỉ có thể giúp họ chia sẻ thương tổn, không thể chia sẻ thống khổ. Sau lưng mỗi người đều trúng đao. Cảm giác nóng cháy và kịch liệt đau đớn, khiến sau lưng dường như không phải chính mình, cường liệt cháy bỏng khiến họ nghẹt thở.

Nhưng khi họ đều nằm trên đất thì Khô Lô Huyết Sắc không công kích nữa, chỉ đứng đó hướng họ lắc đầu, rồi xoay người đi. Dường như nó rất khinh thường họ, nhưng không tấn công tiếp, trở về nơi ban đầu nó đứng, không động đậy, chỉ có trên người nhấp nháy lửa đỏ biểu hiện nó còn sống.

Vui sướng, trong lòng bảy người Săn Ma Đoàn số hai mươi một cấp hiệu chỉ có vui sướng. không cần nghi ngờ, nếu Khô Lô Huyết Sắc

muốn giết chết họ, như vậy hiện tại toàn quân đã bị diệt, không ai sống sót rời khỏi đây.

Tư Mã Tiên trước tiên bị đánh bay vẻ mặt đau khổ nói.

"Lão đại, hàng này thật sự chỉ có cấp sáu? Quá đáng sợ, sao chúng ta không có một chút năng lực đánh trả vậy?"

Long Hạo Thần càng buồn bực hơn gã, cười khổ nói.

"Tôi cũng không biết. Nhưng linh lực của nó duy trì ở cảnh giới cấp sáu, hơn nữa cảm giác không mạnh hơn tôi nhiều lắm. Nhưng chúng ta lại không cách nào ngăn cản công kích của nó. Chẳng lẽ là bởi vì kỹ xảo? Các người có chú ý không, công kích của nó rất dễ nhìn. Lưu loát liên mạch. Từ khi bắt đầu chiến đấu đến lúc kết thúc, toàn bộ quá trình không chút ngừng lại."

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 123

Võ Công Từ Thời Viễn Cổ

Vương Nguyên Nguyên gật đầu.

"Không sai, chắc là kỹ xảo. Nếu thực lực của nó chỉ ở cấp sáu, vậy chúng ta không lý nào thua. Dù là cường giả cấp bảy, chúng ta đều thắng được! Sao có thể thua cấp sáu. Chẳng lẽ là kỹ xảo chiến đấu lưu truyền từ thời viễn cổ vạn năm trước? Chỉ là đến hiện tại thì đã thất truyền."

Hàn Vũ nói.

"Rất có khả năng. Cũng chỉ như vậy mới giải thích được. Nhưng kỹ xảo của Khô Lôu Huyết Sắc thật quá mạnh, đặc biệt là năng lực phân thân. Ngay cả tuyệt chiêu của đoàn trưởng cũng không làm gì được."

Không sai, Long Hạo Thần đích thực đã ra tuyệt chiêu. Không chỉ Thánh Dẫn Linh Lô bị kỹ năng phân thân của Khô Lôu Huyết Sắc triệt tiêu, ngay cả khi hấn phát động Quang Vũ Phù Dung Thứ, cũng giống như vậy. Thậm chí là kỹ năng Tỏa Định cũng bị năng lực phân thân của nó kiềm chế. Chính bởi vì có kỹ năng đó, sức chiến đấu của Khô Lôu Huyết Sắc phát huy đến cực độ, khiến họ toàn quân bị diệt.

Long Hạo Thần nói.

"Chắc là vậy. Ví dụ chúng ta học kỹ năng Tu La Trảm và Tu La Thứ, các người có ai từng nghe nói qua không? Hoặc có từng thấy trong Thánh Minh tàng bảo các?"

Mọi người đều lắc đầu.

Long Hạo Thần nói.

"Như vậy, chúng ta từ nơi này học kỹ năng, rất có thể là võ công truyền từ thời viễn cổ. Tu La Trảm, Tu La Thứ đều là vậy. Mới này Khô Lôu Huyết Sắc có được Cường Giả Chi Hồn cách chiến đấu chắc cũng là như thế. Kỹ năng thì có thể học tập, nhưng kỹ xảo chiến đấu thì phải tự mình "mò" mới được. Xem ra, chúng ta phải ở lại chỗ tiền bối Khô Lôu Huyết Sắc này một thời gian. Từ giờ trở đi, bao gồm Lâm Hâm và Trần Anh Nhi, chúng ta phải đơn độc khiêu chiến vị tiền bối này, không sử dụng cách đánh hội đồng nữa."

"A?" Trừ Thái Nhi không thể mở miệng, không nghe được thanh âm, mấy người khác đều trợn mắt há hốc mồm nhìn Long Hạo Thần.

Lúc trước bảy người chung sức đều không phải là đối thủ Khô Lôu Huyết Sắc, hiện tại Long Hạo Thần muốn bọn họ một mình xông lên, họ có thể chống cự vài giây?

Long Hạo Thần nhàn nhạt nói.

"Việc này có gì lạ đâu. Chẳng lẽ các người nghĩ rằng không trải qua đủ lực áp bách và khảo nghiệm, thì có thể dễ như trở bàn tay đột phá cấp sáu rồi sao? Giống như lúc trước các người đã nói, chúng ta tăng linh lực quá dễ dàng. Như vậy khi gặp bình cảnh, muốn đột phá càng thêm khó khăn. Ai còn có linh lực thì lần lượt đi lên thỉnh giáo. Vị tiền bối Khô Lôu Huyết Sắc này tuyệt không thật sự tổn thương chúng ta, có lão sư tốt vậy không dễ dàng tìm ra! Đặc biệt là chức nghiệp cận chiến như chúng ta. Nếu có thể học được cánh đánh liên mạch lưu loát đó, thực lực có thể tăng lên tới bao nhiêu? Chỉ sợ đấu một mình cũng không e ngại đối thủ hơn một cấp."

Hàn Vũ gật đầu nói.

"Đoàn trưởng nói đúng. Hơn nữa lúc chúng ta thông qua cửa thứ bốn, khảo nghiệm ba cửa trước đã biến mất. Như vậy khi chúng ta thông qua hai cửa thứ bốn, năm rồi vì sao không biến mất? Đây chính là mỗi ngày có thể cung cấp cho chúng mấy trăm linh lực. Sau khi chúng ta đột phá cấp sáu, sẽ giống như đoàn trưởng tăng lên tới năm ngàn linh lực. Chúng ta cũng không biết sau này còn gặp cơ hội như vậy không, nhưng hiện tại nhất định không thể buông bỏ. Mọi người hãy cố lên đi."

Tiếp đến mười ngày sau, họ bị Khô Lâu Huyết Sắc ngược đau cũng khoái nhạc...

Khoái nhạc hai chữ chỉ thích hợp một mình Long Hạo Thần.

Dù sao mặc kệ là lúc đi theo Long Tinh Vũ tu luyện, hay là theo Dạ Hoa tu luyện, hắc trải qua đều là huấn luyện gian khổ như địa ngục. Bởi vậy, tuy mỗi ngày hắc tìm tới Khô Lâu Huyết Sắc số lần nhiều nhất, nhưng hắc lại là người kiên định nhất.

Thải Nhi cũng không từng kêu khổ, nàng căn bản không thể nói, sao kêu khổ được?

Còn về người khác, việc vui thì nhiều, từng cái bị hành hạ.

Tiện nhất như cũ là Lâm Hâm. Mỗi lần bị Khô Lâu Huyết Sắc đá bay, y còn kêu một câu "sướng quá", tiếp đó lại nằm trên mặt đất rên hừ hừ.

Nhưng trong lúc hành hạ, bọn họ tiến bộ cũng rất rõ ràng. Đây đương nhiên không phải thể hiện ở chỗ linh lực, mà là kỹ xảo chiến đấu nữa.

Mỗi ngày bị khô lâu có kỹ xảo chiến đấu gần như hoàn mỹ hành hạ, muốn không tiến bộ cũng khó! Hiện tại họ so đo là xem ai có thể dưới tay Khô Lâu Huyết Sắc chịu đựng dai chút.

Ví dụ Lâm Hâm, từ ban đầu ba giây hiện tại thành hơn mười giây, biến hóa khá rõ ràng. Thời gian chịu đựng ngắn nhất như cũ là Trần Anh Nhi. Cô cũng là vô tội nhất, mỗi lần xông tới đều là heo con Mạch Đâu

đã ăn ma tinh. Nhưng sau khi nó bị hành hạ rồi, cuối cùng Trần Anh Nhi cũng chịu khổ. Ít nhất cho tới bây giờ, trong quá trình Mạch Đâu giao đấu với Khô Lôu Huyết Sắc, cô chưa từng có thể hoàn thành ngâm xướng Sinh Linh Môn. Nhưng Mạch Đâu vận dụng các loại kỹ năng chiến đấu đều tăng cao rõ rệt.

Thời gian chịu đựng dài nhất như cũ là Long Hạo Thần. Trước sự công kích của Khô Lôu Huyết Sắc, hiện tại hắn đã dần kéo dài tới một phút đồng hồ. Hơn nữa kỹ xảo chiến đấu của hắn cho người ta cảm giác ngày càng lưu loát.

Mười ngày sau, Long Hạo Thần và đám bạn thảo luận, quyết định tạm thời nghỉ ngơi hồi phục, không tiếp tục chịu ngược. Một là bởi vì họ cần thời gian lắng đọng thu hoạch thứ đã học, đồng thời bởi vì ngày càng tới gần lúc Mộng Huyền Thiên Đường sắp mở ra. Tùy thời sẽ có người đến kiểm họ. Cũng nhân lúc cuối cùng này, Long Hạo Thần rút cuộc dùng viên Thánh Linh Đan, đem linh lực tăng tới sáu ngàn.

Ngày ngày tu luyện tuy rằng khô khan nhưng cũng khá bình tĩnh. Đặc biệt là cảm giác ra tu vi của mình không ngừng tăng cao, bên người lại có Thái Nhi làm bạn, Long Hạo Thần không hề cảm thấy cô đơn.

Có thể nói, gần một năm nay, là ngày tháng hắn tăng tu vi mau nhất, thậm chí so với mấy năm trước gộp lại càng nhiều.

Cha, mẹ, chờ con, con sẽ mau chóng đi tìm cha mẹ.

Chậm rãi mở ra đôi mắt, trong phòng một mảnh yên tĩnh. Long Hạo Thần nhìn Thái Nhi nằm bên cạnh, nàng cũng đang tu luyện. Không có vào tháp Vĩnh Hằng nữa, mấy ngày nay Thái Nhi thậm chí rất ít cùng Long Hạo Thần giao lưu, toàn tâm nhào vào trong tu luyện. Long Hạo Thần mơ hồ có cảm giác, dường như Thái Nhi cách đột phá không còn xa.

"Hạo Thần, có đó không?" Bên ngoài đột nhiên truyền đến tiếng gõ cửa nhẹ nhàng.

"Ủm?" Long Hạo Thần khẽ khàng bước xuống đất, cố gắng không phát ra thanh âm làm ồn Thái Nhi, mở cửa lách ra ngoài.

Người đến không ngờ là Hàn Khiếm.

"Sư tổ, sao ngài tự đến đây? Thái Nhi đang tu luyện, nên con sẽ không mời ngài vào." Long Hạo Thần vẻ mặt áy áy nói.

Hàn Khiếm mỉm cười.

"Không sao, tu luyện là quan trọng nhất. Ủm, xem bộ dáng của người, dường như khoảng thời gian này lại có tiến bộ."

Nhìn đồ tôn trước mặt mình, Hàn Khiếm không che giấu được sự kinh ngạc.

Long Hạo Thần dường như lại cao một chút. Năm nay hãn mười lăm tuổi, thân cao đã gần một mét tám. Dáng người không biến hóa rõ ràng, thay đổi nhiều nhất là khí chất và ánh mắt.

Hãn vẫn là tuấn tú khiến phái nữ phải ghen tỵ, nhưng ít vài phần con nít, thêm mấy phần trưởng thành. Tay dài lưng ong, mái tóc đen rũ trên vai. Nếu chỉ nhìn ánh mắt, Hàn Khiếm không bao giờ tin đứa trẻ này mới có mười lăm tuổi. Hai mắt Long Hạo Thần như cũ trong suốt, con người màu vàng không tìm thấy một chút tạp chất. Nhưng ánh mắt hãn rất trầm ổn, nội liễm, cảm giác tựa như người trung niên. Linh lực nội liễm, Hàn Khiếm không cách nào biết được hiện tại tu vi của hãn đạt tới nhiều ít. Nhưng ông có thể rõ ràng cảm giác được, so với hai mươi ngày trước, đồ tôn của mình lại có bước tiến lớn.

Con trai quang minh, không uống là con trai quang minh! Đứa trẻ này đã cấp sáu rồi, có lẽ nó sẽ dùng không đến ba mươi tuổi đạt tới tu vi của mình.

Làm con trai quang minh duy nhất của Kỳ Sĩ Thánh Điện, hãn nhất định sẽ sáng tạo ra lịch sử. Trong lịch sử Kỳ Sĩ Thánh Điện thì Thần Ấn

ky sĩ trẻ tuổi nhất là ba mươi bảy tuổi. Thực hiển nhiên, Long Hạo Thần sẽ không dùng thời gian lâu như vậy.

"Hạo Thần, lần này ta tìm ngươi là vì có thay đổi về việc tiến vào Mộng Huyền Thiên Đường."

"A?" Long Hạo Thần chấn kinh. Nên biết mấy ngày nay hắn và đồng bạn chuẩn bị tất cả là để tiến vào Mộng Huyền Thiên Đường. Đột nhiên nói có biến, khiến hắn khó thể chấp nhận.

Hàn Khiếm trầm giọng nói.

"Ngươi đừng gấp, biến hóa chủ yếu là bởi vì người nhiều mà thịt ít! Lần này tiến đến Trấn Nam quan tổng cộng có bốn mươi hai đội Săn Ma Đoàn. Trừ đội Săn Ma Đoàn cấp đế và cấp vương ra, còn lại đều là cấp suất và dưới cấp suất. Đa số Săn Ma Đoàn cấp suất đều là tu vi cấp sáu. Bởi vậy khi tuyển chọn người tiến vào Mộng Huyền Thiên Đường thì xuất hiện vấn đề."

"Dù sao đây là cơ hội trăm năm khó gặp một lần, ai đều muốn tranh thủ tiến nhập. Mà danh ngạch tổng cộng chỉ có mười. Có thể tham dự cạnh tranh lại vượt qua trăm người. Cho nên định cấp danh ngạch cho người và Thái Nhi, chỉ sợ có vấn đề."

Nghe Hàn Khiếm nói, Long Hạo Thần gật đầu.

"Đúng là vậy, như thế đối với người khác là không công bình. Sư tổ, vậy bây giờ liên minh quyết định làm sao phân phối mười danh ngạch?"

Hàn Khiếm nói.

"Không có biện pháp, vì để công bình, chỉ có thể lấy cách thi đấu tuyển chọn. Ai..." Nói đến đây ông có chút bất đắc dĩ. Tuy lần này ông đại biểu Thánh Minh mà đến, nhưng Liên Minh Thánh Điện lấy công bình nổi tiếng khắp nơi, rất nhiều chuyện không phải từ ông quyết định. Huống chi còn có Săn Ma Đoàn cấp đế và người của tổng điện Mục Sư

Thánh Điện Trấn Nam quan nhìn. Vốn đã quyết định hai danh ngạch lúc này xảy ra vấn đề.

"Sư tổ, ngài đừng gấp. Chúng con tham gia thi đấu tuyển chọn là được, con có lòng tin." Ngược lại là Long Hạo Thần an ủi Hàn Khiếm.

Hàn Khiếm cười khờ nói.

"Ngốc, đâu có chuyện dễ dàng như vậy! Có thể trở thành Săn Ma Đoàn cấp suất, ai không phải là từ đám người bò ra. Hơn nữa tiến vào Mộng Huyền Thiên Đường hạn mức cao nhất là một vạn linh lực, người chỉ mới đột phá cấp sáu, trong Săn Ma Đoàn cấp suất, không thiếu nhóc con đỉnh cấp sáu."

Long Hạo Thần cười nói.

"Sư tổ, đều có số phận, không thử sao biết được. Lần này thi đấu tuyển chọn có yêu cầu báo danh cái gì không ạ?"

Hàn Khiếm lắc đầu, nói.

"Là tuyển chọn trực tiếp từ Săn Ma Đoàn. Cứ nội linh lực không tới một vạn đều có thể tham gia. Cách tiến vào Mộng Huyền Thiên Đường còn có năm ngày, ngày mai bắt đầu thi đấu tuyển chọn. Bởi vì thời gian gấp gáp nên dùng đấu loại trực tiếp. Rất đơn giản, nhưng cũng tàn khốc."

Long Hạo Thần gật đầu.

"Sư tổ, vậy con trước cùng ngài báo danh. Toàn thành viên Săn Ma Đoàn số hai mươi một cấp hiệu đều tham gia thi. Cho dù không thể đoạt được bảy danh ngạch thì cũng xem như một lần rèn luyện."

Hàn Khiếm vỗ bả vai hân, nói.

"Thằng bé như người luôn khiến người yên tâm. Sư tổ cũng không thua thiệt các người. Vậy đi, lần này dù các người không thể tiến vào

mười hạng đầu, thì sư tổ cũng nghĩ biện pháp từ bên thánh điện chúng ta cho các người chút bồi thường."

Trong lúc họ nói chuyện, đột nhiên một luồng linh lực cực đậm từ căn phòng sau lưng Long Hạo Thần truyền ra. Ngay sau đó, luồng sát khí cực lãnh liệt bỗng chốc bùng phát. Mặc kệ là Long Hạo Thần hay Hàn Khiếm, trong nháy mắt này chỉ thấy da đầu tê trần, đáy lòng dâng tràn lạnh lẽo.

Hai ông cháu nhìn nhau, trên mặt đều lộ vẻ chấn kinh.

Hàn Khiếm thì thào.

"Đây, đây là..."

Long Hạo Thần ngẩn ngui chấn kinh sau bị vui sướng thay thế.

"Thải Nhi, là Thải Nhi, nàng đã đột phá!" Nói xong hắn lập tức mở cửa phòng, xông vào.

Cửa mới bị mở ra, sát khí càng thêm sắc bén đánh vào Long Hạo Thần, khiến hắn có cảm giác từng bước khó đi. Nhưng hắn và Thải Nhi là quan hệ gì, đó tuyệt đối là tín nhiệm. Đương nhiên hắn không sợ Thải Nhi thương tổn mình, như cũ không hề do dự tiến vào.

Trên giường, Thải Nhi khoanh chân ngồi, hai tay phóng trên đầu gối, lòng bàn tay mở ra, trán trán có thể mơ hồ thấy luồng sáng xám lấp lóe. Sau lưng nàng, một đôi cánh đen lớn giang rộng.

Đúng vậy, linh cánh của Thải Nhi là màu đen. Tương phản với của Long Hạo Thần màu vàng sáng lạn tựa như chiếu sáng tất cả, đôi linh cánh đen của nàng dường như muốn nuốt hết ánh sáng. Long Hạo Thần và Hàn Khiếm mới vào cửa, lập tức cảm giác được đôi cánh đen của Thải Nhi như muốn hút đi linh hồn họ.

Hàn Khiếm rung động không thể hồi phục lại. Không ngờ Thải Nhi đã đột phá tới cấp sáu. Hiện tại người tuổi trẻ thật không thể suy đoán

theo lẽ thường! Dựa theo tốc độ này, nàng, hình như nàng so với Long Hạo Thần tiến vào cấp sáu thì tuổi càng nhỏ. Hiện tại nàng còn thiếu chút mới đúng mười lăm tuổi!

Trong lúc Hàn Khiếm chấn kinh, đồng thời Thái Nhi chậm rãi ngẩng đầu lên, mở hai mắt.

Đôi mắt nguyên bản màu xám không tia sáng nhưng lại lần nữa tỏa ra ánh sáng. Đôi mắt đen sáng ngời khiếp người. Khi ánh mắt nàng chạm mắt Long Hạo Thần, trong sát khí ngập phòng, nàng lại nhẹ mỉm cười.

Nụ cười này chỉ thuộc về Long Hạo Thần. Nàng dường như không nhìn thấy Hàn Khiếm đứng đó.

Nhìn đôi mắt nàng lấp lánh, Long Hạo Thần căn bản không thể kiềm chế tình cảm trong lòng, nước mắt chảy ra.

"Thái Nhi, Thái Nhi..."

Hàn Khiếm không ở lại nữa, lặng lẽ lui ra ngoài, đem căn phòng tràn ngập sát khí bên trong có ảm áp để lại cho hai người thanh niên. Ông cũng phải mau báo tin tốt cho Ảnh Tùy Phong. Từ sau khi thấy Long Hạo Thần đột phá cấp sáu, không biết Ảnh Tùy Phong lải nhải bao nhiêu lần.

Nhìn Thái Nhi, trong nồng đậm sát khí, Long Hạo Thần từng bước một đi hướng nàng. Không biết có phải bởi vì linh cánh của Thái Nhi kích động, sau lưng Long Hạo Thần ánh sáng vàng chợt lóe. Hai cánh vàng to lớn cũng phóng ra. Màu đen và vàng, ở trong phòng ánh sáng giao nhau. Linh lực nồng đậm dao động khiến họ giống như ngâm trong suối nước nóng.

Hai cánh sau lưng nhẹ vỗ, Thái Nhi đã mỉm cười đứng trên mặt đất.

Sấp sáu tháng, sáu tháng! Long Hạo Thần luôn chỉ có thể viết chữ trong tay nàng để trao đổi. Khi hắn thấy biến hóa trong mắt nàng, hắn

biết, Thái Nhi đã trở lại, tứ cảm của Thái Nhi đã trở lại.

Mạnh bước lên một bước, không thềm quan tâm quanh thân Thái Nhi tràn ngập sát khí và lãnh liệt, hắn đem nàng kéo vào lòng mình, ôm chặt. Nước mắt không thể khống chế tiếp tục rơi, tựa như trước đó hắn đã mất đi nàng.

Thái Nhi để mặc hắn ôm, lật tay nhẹ ôm lại hắn, thì thầm.

"Tên ngốc."

Long Hạo Thần ngẩng đầu lên, nhìn chăm chú đôi mắt nhu hòa gần trong gang tấc.

"Lại kêu một lần nữa, tôi thích nghe cô gọi tôi tên ngốc."

"Ngốc." Thái Nhi hai mắt có chút mê ly, lại lần nữa khẽ gọi.

Ngay sau đó, đôi môi nóng bỏng của Long Hạo Thần đã đặt lên bờ môi lạnh của nàng. Cuồng nhiệt chưa từng có xấp xỉ chiếm lấy toàn thân nàng.

Hai cánh màu vàng và màu đen trở thành bình phong tốt nhất. Đúng vậy, Thái Nhi trở lại, cường đại Luân Hồi Thánh Nữ rốt cuộc hồi phục lại toàn bộ năng lực. Thái Nhi của Long Hạo Thần đã trở lại, thống khổ trong lòng hắn rốt cuộc tiêu tan.

Môi rời nhau, hai người thở hồng hộc. Nụ hôn kéo dài thật quá lâu. Nụ hôn này phóng thích thống khổ trong lòng hắn. Nhìn đôi mắt Thái Nhi lấp lánh, hắn xem thế nào đều thấy không đủ.

Thái Nhi dịu dàng giúp hắn lau đi nước mắt trên mặt. Đôi môi bị hôn ửng đỏ khép mở.

"Tên ngốc, chẳng phải tôi không có việc gì sao?"

Hắn nắm lấy đôi tay nhỏ nhắn.

"Đều tại tôi, khi ấy nếu tôi sớm chút trở về..."

Thải Nhi lắc đầu.

"Đừng nói ngốc thế, rất nhiều chuyện không phải chúng ta có thể khống chế. Vào lúc ấy, tôi chỉ có thể làm như vậy, nếu không, ngay cả cơ hội gặp anh cũng sẽ không có. Lại nói tiếp, lần này thật cảm ơn anh dẫn chúng ta đi tháp Vĩnh Hằng. Kỳ quái là, dường như Luân Hồi Linh Lô của tôi có thể hấp thu năng lượng tử vong của tháp Vĩnh Hằng để tiến hóa. Cho nên thời gian mất đi tứ cảm cũng giảm bớt."

"A? Nói vậy là, chẳng phải cô nên luôn luôn ở trong ấy tu luyện? Nếu Luân Hồi Linh Lô của cô tiến hóa, sẽ xuất hiện hiệu quả gì?"

Thải Nhi nói.

"Trừ uy lực tăng lên ra, còn có tăng cường mặt khác, nhưng cụ thể là cái gì thì hiện tại tôi còn chưa biết. Nhưng tôi có thể khẳng định là, năng lượng tử vong trong tháp Vĩnh Hằng có thể bổ sung cho Luân Hồi Linh Lô. Luân Hồi Linh Lô là thông qua thân thể tôi hấp thu năng lượng bên ngoài, trong đó quan trọng nhất dường như là năng lượng tử vong. Bình thường chúng ta tiếp xúc năng lượng tử vong rất ít, không có năng lượng tử vong tinh thuần giống trong tháp Vĩnh Hằng. Cho nên khi sử dụng Luân Hồi Linh Lô, tôi mới bị linh lô phản phệ, hấp thu lực lượng lục cảm để sử dụng uy lực. Nếu có thể bình thường hấp thu năng lượng tử vong trong tháp Vĩnh Hằng, có khả năng sẽ giảm bớt khi tôi thi triển Luân Hồi Linh Lô chịu phản phệ."

Long Hạo Thần quá vui mừng.

"Thật sự? Nếu như là vậy thì quá tốt rồi. Luân Hồi Linh Lô của cô đúng là mạnh, nhưng phản phệ cực lợi hại. Mấy tháng nay, mỗi ngày tôi đều lo lắng tình huống của cô. Cô biết không? Nghe giọng nói của cô thật tốt quá."

Thải Nhi mỉm cười, nói.

"Tên ngốc, kỳ thật hiện tại tôi không sợ mất đi lục cảm, bởi vì có anh ở bên cạnh. Cho dù mất hết lục cảm, bởi vì có anh cùng tôi, tôi sẽ kiên cường đợi tới ngày hồi phục."

Long Hạo Thần xoa đầu nàng.

"Đừng nói như vậy, mất đi lục cảm thì cô sẽ chết. Sau này trừ phi bất đắc dĩ, tuyệt không thể sử dụng Luân Hồi Linh Lô. Lần này chúng ta tiến vào Mộng Huyền Thiên Đường, nhất định phải tìm cho cô một linh lô tốt mới được. Cứ nhờ vào Luân Hồi Linh Lô thì quá nguy hiểm."

Sát khí trong không khí thu bớt nhiều, đôi linh cánh đen của Thái Nhi cũng tùy theo thu hồi, nàng rúc vào ngực Long Hạo Thần.

"Không cần lo lắng, chỉ cần chúng ta cùng một chỗ, coi như chết cũng không đáng sợ."

Long Hạo Thần có chút không nỡ vịn vai nàng, để nàng ngồi thẳng người, nói.

"Mới này sư tổ tới tìm tôi, nói một việc rất quan trọng. Tôi phải lập tức triệu tập mọi người. Muốn tiến vào Mộng Huyền Thiên Đường tuyệt không thuận lợi như vậy..."

Nói đến đây, đáy mắt hẩn xẹt qua tia lạnh lẽo. Thi đấu tuyển chọn sao? Vậy cứ đến đi.

.....

Bởi vì liên quan đến bí mật Mộng Huyền Thiên Đường, bởi vậy người biết chuyện chỉ trong nội bộ Săn Ma Đoàn. Địa điểm thi đấu tuyển chọn mười danh ngạch tiến vào Mộng Huyền Thiên Đường ở sân đấu lớn nhất, bên dưới tổng điện Mục Sư Thánh Điện.

Nơi này đương nhiên không thể so sánh với sân lớn ở Thánh Minh, nhưng cũng đạt tới bán kính trăm mét, xung quanh chỗ ngồi đủ chứa một ngàn người.

Linh lực hấp dẫn thật sự quá lớn, bốn mươi hai đội Săn Ma Đoàn ngoài bốn cấp vương và ba cấp đế, tổng cộng mới hai trăm mười một người. Nhưng khi báo danh lại tới một trăm năm mươi người. Số người chưa báo danh là mục sư trong đội, cùng với săn ma giả Săn Ma Đoàn cấp sĩ tu vi cấp bốn, và Săn Ma Đoàn cấp hiệu tu vi dưới cấp năm. Cứ vượt qua cấp năm là hầu như đều tới báo danh.

Thì cầu may mà, lỡ đâu may mắn tiến vào mười hạng đầu thì sao?

Một trăm năm mươi người, nhìn qua thì nhiều nhưng tính ra chỉ cần liên tục thắng bốn trận là có thể vào mười hạng đầu. Nếu đủ may mắn, mỗi lần đều gặp đối thủ cấp năm thực lực không bằng mình, nói không chừng có khả năng thắng cấp.

Long Hạo Thần dẫn theo đồng bạn đã sớm vào sân đấu lớn. Bởi vì họ vốn ở phòng nghỉ cách nơi này không xa.

Ngày hôm qua Long Hạo Thần đem tình huống thi đấu tuyển chọn cho đồng bạn biết, mọi người đều có cảm giác háo hức. Tuy rằng trừ Thái Nhi ra, mấy người khác đều dừng lại ở đỉnh cấp năm. Nhưng khoảng thời gian này, rèn luyện ở tháp Vĩnh Hằng không phải uổng phí.

Hôm qua Long Hạo Thần cố ý mang Thái Nhi tiến vào tháp Vĩnh Hằng lần nữa, giúp nàng qua cửa thứ tư, thứ năm. Hơn nữa khi tứ cảm hồi phục, tu vi tăng lên tới cấp sáu, lại lần nữa khiêu chiến Khô Lâu Huyết Sắc.

Kết quả khiến người vui mừng là, Thái Nhi dựa vào tốc độ u linh, dưới sự công kích của Khô Lâu Huyết Sắc, thời gian kiên trì còn dài hơn cả Long Hạo Thần.

Dù gì nàng không cần giống Long Hạo Thần cùng Khô Lâu Huyết Sắc đấu chính diện. Long Hạo Thần và Thái Nhi bắt tay thử mấy lần, hai người phối hợp ăn ý, không ngờ có thể kiên trì tới năm phút đồng hồ.

Tuy năm phút đối với bọn họ là tiêu hao và áp lực khá lớn. Nhưng đừng quên, hai người có thể hồi phục trong tháp Vĩnh Hằng. Hơn nữa áp lực càng lớn, tác dụng cũng càng nhiều. Khô Lâu Huyết Sắc sẽ không ra sát chiêu, Long Hạo Thần đấu hơn mười hiệp, khi cảm giác thân thể sắp rách te tua mới đau khổ truyền tống trở về nghỉ ngơi.

Trong sân đấu không có loại đài "chủ tịch". Trấn Nam quan và lãnh đạo liên minh đều ngồi đằng trước.

Thấy người đến đông đủ rồi, điện chủ Mục Sư Thánh Điện Lăng Tiểu đi vào trong sân đấu.

"Các vị liệt ma giả của Liệt ma Đoàn, mọi người đều đã biết sự việc, ta sẽ không nói nhiều. Ta chỉ nhấn mạnh một điều, các người đối với Trấn Nam quan là cứu tinh. Các người vừa mới không lâu hoàn thành trận đại chiến. Một tháng này càng trở thành trụ cột vững vàng của Trấn Nam quan. Ta đại biểu Mục Sư Thánh Điện và Trấn Nam quan cảm ơn các người."

Đừng nhìn Lăng Tiểu mặt mày khổ qua, nhưng ông lấy thân phận cường giả cửu giai và điện chủ Mục Sư Thánh Điện, lại hành lễ hướng liệt ma giả cao nhất chẳng qua tới cấp suất, phần khí độ này khiến người chấn động.

Liệt ma giả đương nhiên không thể ngó lơ, toàn bộ đứng dậy trả lễ Lăng Tiểu.

Lăng Tiểu trầm giọng nói.

"Trận đại chiến trước suýt khiến Trấn Nam quan hủy diệt. Các người là cứu tinh của Trấn Nam quan, mà giữa các người đâu? Là cái gì? Là đồng chí, là chiến hữu. Liệt ma Đoàn tỷ lệ hy sinh cao bao nhiêu thì chính các người rõ ràng. Lần này linh lô trong Mộng Huyền Thiên Đường đối với chức nghiệp nào đều có lực hấp dẫn trí mạng. Nhưng dù sao là vật ngoài thân. Hôm nay thi đấu tuyển chọn, chọn là hiền tài, chứ không phải để các người đấu chết đấu sống. Ta trịnh trọng khuyên bảo

các người, trong thi đấu, tuyệt không cho phép xuất hiện tình huống giết chết đối thủ, cũng không cho phép thương tổn tàn tật. Nếu không, đừng trách bốn tọa vô tình. Ta sẽ trình lên liên minh, đề nghị kẻ nặng tay với đồng chí mình bị thanh trừ khỏi Liệp ma Đoàn."

Nói câu cuối, tuy ông là mục sư nhưng trong mắt lóe tia sáng lạnh lẽo, uy nhiếp khủng bố cường giả cửu giai áp bách hơn trăm người trong sân lặng ngắt như tờ.

Trầm mặc giây lát, Lăng Tiểu nói.

"Còn có một nội quy, chính là không được bay. Trong Mộng Huyền Thiên Đường không thể bay, cho nên lần này chúng ta thi đấu tuyển chọn, yêu cầu các thí sinh không được lợi dụng linh cánh chiến đấu trên không. Bắt đầu rút thăm." Chỉ thấy tay ông vung lên, nghĩa là chính thức bắt đầu thi đấu tuyển chọn.

Nghi thức rút thăm rất đơn giản. Nâng vào sân một thùng gỗ, bên trong có thẻ số, mỗi lần đều rút thăm lại để bảo đảm công bình.

Một trăm năm mươi người tham dự rút thăm, coi như khá đồ sộ. Lúc bảy người Long Hạo Thần xếp hàng đi ra, đều nhin không được nhớ tới lúc thi đấu ở sân lớn Thánh Minh.

Quá trình rút thăm chỉ mất mười phút, thi đấu cũng theo đó bắt đầu. Làm trọng tài là một vị thánh kỵ sĩ bát giai. Rất rõ ràng, tuy lúc trước Lăng Tiểu có nhắc nhở kỹ càng, nhưng dù sao liệp ma giả đều là tài nguyên quý giá của liên minh, bởi vậy vẫn là khiến cường giả bát giai làm trọng tài, để bảo đảm không xuất hiện tình huống tàn tật hay chết chóc.

Đám Long Hạo Thần rút thăm vòng thứ nhất coi như hên, ít nhất bảy người không phải một cặp, tránh khỏi bị kịch tay chân tương tàn.

Trận thi đấu thứ nhất rất nhanh đã bắt đầu.

Đây là thi đấu giữa liệt ma giả, không phải lúc đầu thi đấu tuyển chọn Liệt ma Đoàn. Quả nhiên, thi đấu ngay từ đầu đã rất kịch liệt. Đa số liệt ma giả dự thi đều là cường giả lục giai.

Tuy rằng họ không bay, nhưng chiến đấu vẫn rất kịch liệt. Linh lực nồng đậm bạo phát trong sân, thánh kỵ sĩ bát giai không thể không phóng ra Thể Quang Diệu, làm chuẩn bị tùy lúc nhúng tay vào trận đấu.

Thi đấu tiến hành rất nhanh, chênh lệch thực lực dĩ nhiên là mấu chốt thắng bại. Dù sao rút trúng đối thủ thực lực ngang bằng mình rất hiếm có.

Trong các số của thành viên Liệt ma Đoàn số hai mươi một cấp hiệu thì Trần Anh Nhi có số nhỏ nhất, đương nhiên nàng cũng trở thành người thứ nhất vào sân.

"Số ba mươi lăm, ba mươi sáu, vào sân đấu."

Số ba mươi sáu chính là Trần Anh Nhi.

Lâm Hâm hất tóc, nhìn Trần Anh Nhi, nói.

"Nếu không được thì cứ nhận thua, đừng lãng phí ma tinh. Đối thủ của nàng chính là cường giả lục giai."

"Xì, sao ta phải nhận thua? Chờ coi đi." Trần Anh Nhi trừng y, ôm heo con Mạch Đâu đi thẳng vào sân.

Lúc trước ra trận tuy cũng có thành viên Liệt ma Đoàn, nhưng chiến thắng hầu như đều là cường giả lục giai Liệt ma Đoàn cấp suất. Lúc này Trần Anh Nhi nàng gái nhỏ nhắn đáng yêu đi vào sân, bỗng chốc khiến các liệt ma giả giật mình.

Nàng bé này có tới tuổi hai mươi hay chưa? Không phải là đi nhầm rồi chứ? Nhất định là Liệt ma Đoàn cấp sĩ.

Trần Anh Nhi vận may không tệ lắm. Đối thủ của nàng là ma pháp sư thủy hệ nổi tiếng lâu năm Liệp ma Đoàn cấp hiệu, thực lực khoảng ngũ giai bậc tám.

Trọng tài liếc Trần Anh Nhi một cái, sau đó trầm giọng nói.

"Ta nhấn mạnh lần nữa, không được ra tay nặng. Bắt đầu thi đấu." Khi nói ra câu này, mặt gã hướng ma pháp sư thủy hệ, có thể thấy gã coi nhẹ Trần Anh Nhi.

Ma pháp sư và triệu hoán sư chiến đấu, hai bên cách nhau năm mươi mét.

Ma pháp sư thủy hệ nhìn đối thủ của mình là nàng bé thì bật cười. Đừng nói là gã, coi như là người biết đội Long Hạo Thần cũng không ai đánh giá cao Trần Anh Nhi.

Khu nghỉ ngơi, sắc mặt Dương Văn Chiêu cực kỳ khó coi, lẩm bẩm.

"Long Hạo Thần đang làm cái gì? Sao có thể để Anh Nhi tham gia loại đấu này, lỡ nàng ấy bị thương thì sao?"

Nhưng khi thi đấu chân chính bắt đầu, đám người coi thường Trần Anh Nhi mau chóng ngơ ngác.

Làm liệp ma giả, ma pháp sư thủy hệ tuy có chút khinh thường Trần Anh Nhi, nhưng bắt đầu đấu rồi thì không qua loa chút nào. Đối với liệp ma giả, bất cẩn nghĩa là tử vong. Cho nên gã thật cẩn thận ngâm xướng ma pháp thủy nguyên tố lá chắn. Sau đó gã nhìn thấy con heo Trần Anh Nhi ôm vào ngực nhảy xuống, chạy hướng gã.

Heo con này là ma thú? Chắc không phải đâu. Ma pháp sư thủy hệ coi như là kiến thức rộng rãi cũng không nhớ có loại ma thú như vậy.

Thủy nguyên tố lá chắn mau chóng hoàn thành, một tầng hào quang xanh nước trong suốt bao phủ thân thể ma pháp sư thủy hệ. Pháp trượng chỉ hướng trước, thuận phát một đạo băng tiễn bắn hướng Mạch Đâu.

Không thể không nói, trong Liệp ma Đoàn cấp hiệu, rất ít người tiêu tiền như nước giồng đám Long Hạo Thần. Pháp trượng trong tay ma pháp sư thủy hệ chỉ là loại cấp linh ma.

Khi phát ra băng tiễn, ma pháp sư còn cố ý liếc Trần Anh Nhi một cái, phát hiện nàng bé không có ý định ngâm xương chú ngữ.

Chiến đấu như thế này là lần đầu tiên gã gặp được, thật sự có chút khó hiểu.

Mắt thấy băng tiễn tới trước mặt Mạch Đâu, nó bốn vó đạp đất, bỗng nhiên làm động tác nhào sang bên. Thân thể tròn xoe vừa chạm đất, nháy mắt lặn một vòng, sau đó lại đánh hướng ma pháp sư.

Mạch Đâu năm thời cơ nhảy lên cực đúng lúc, vừa lúc băng tiễn bắn ra. Cho nên ma pháp sư thủy hệ muốn khống chế băng tiễn công kích người nó đều không được, băng tiễn đâm xuống đất vỡ nát.

"A!" Pháp trượng trong tay ma pháp sư thủy hệ lại gõ một cái, lần này gã trực tiếp thuận phát kỹ năng Băng Vũ Thuật tứ giai. Đây cũng là kỹ năng kèm theo trong pháp trượng, một ngày có thể thi triển hai lần.

Băng Vũ Thuật rơi xuống không phải giọt nước mà là cột băng. Từng mảnh cột băng bao phủ thân thể nhỏ xíu của Mạch Đâu.

Mà lúc này Mạch Đâu cách ma pháp sư thủy hệ còn có ba mươi mét.

Hình ảnh khiến người rung động xuất hiện. Khoảnh khắc này Mạch Đâu hiện ra năng lực né tránh cường đại, thân thể cố gắng cuộn lại một chỗ, tốc độ biến mau, né trái tránh phải, không ngừng chui qua khe hở cột băng. Lúc nguy hiểm nhất, thậm chí có cột băng bay sát qua lưng nó.

Ma pháp sư đều có suy nghĩ chủ quan riêng. Theo bọn họ thấy thì ma pháp phạm vi là không thể né tránh. Nhưng giờ khắc này, Mạch Đâu lại dạy cho các ma pháp sư một điều, ai nói ma pháp phạm vi rộng thì không thể chạy?

Thân thể Mạch Đâu chỉ có hơn thước, luôn không lớn lên nổi. Cột băng dù dày đặc tới đâu vẫn có khe hở, nếu không thì đã trực tiếp một khối tường băng đập xuống rồi.

Lúc nó né tránh thì vẫn giữ động tác xông lên trước.

Băng Vũ Thuật nhiều ít có chút cản trở tầm mắt ma pháp sư, chờ gã nhìn rõ động tác né tránh siêu quần của heo con, thì Mạch Đâu đã cách gã chỉ hơn mười mét.

Một cảm giác bất an rồi cuộc xuất hiện trong lòng ma pháp sư thủy hệ. Heo con này cố chấp lao hướng mình, nhất định là có mục đích. Mặc dù gã không cảm giác trên người Mạch Đâu có linh lực dao động nào, nhưng làm liệt ma giả, trực giác nguy hiểm khiến gã làm phản ứng trước tiên.

Lần này thật sự là Tường Băng Thuật. Một tường băng rộng chừng ba mét dựng thẳng trước mặt Mạch Đâu, ngăn cản đường đi. Mắt thấy nó sắp đụng vào tường băng, ma pháp sư thủy hệ hiện rõ khả năng khống chế và lý giải ma pháp. Trước sau ba bức tường băng chớp mắt dâng lên, phong kín ba mặt, chế tạo một lồng giam băng. Khoảng cách chính xác nhất Mạch Đâu cách gã không tới mười mét.

Đang lúc ma pháp sư thủy hệ thở phào thì đột nhiên, nỗi sợ hãi phát ra từ đáy lòng bỗng nhiên xuất hiện. Trong chớp mắt, tiếng nổ mạnh mẽ từ tường băng truyền ra.

Một bóng dáng to lớn bỗng xuất hiện, hai thanh vũ khí giống như gai nhọn chợt xuất hiện ở ngực nó.

Kháng Cự Băng Hoàn. Ma pháp sư thủy hệ sau khi kinh hoàng, lập tức phóng ra ma pháp. Đáng tiếc, trước mắt gã đối mặt địch thủ không phải một Kháng Cự Băng Hoàn có thể đối phó.

Phập--

Băng hoàn, thủy nguyên tố lá chắn gần như là trước sau phá toái, thân thể cao tới ba mét, Thị Huyết Cuồng Ma vung vẩy một đôi gai mạnh mẽ đã tới gần gã.

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 124

Thi Đấu Tuyển Chọn

Thị Huyết Cuồng Ma là cái gì? Là cường giả tộc Cuồng Ma trong ma tộc. So với Cuồng Ma bình thường, chân chính cường đại Thị Huyết Cuồng Ma tu vi cao tới cấp sáu. Là trong ma tộc thuần công kích vật lý chiến đấu hiểm thấy.

Câu Lâm Hâm hình dung Tư Mã Tiên dùng trên người Thị Huyết Cuồng Ma càng thích hợp, hàng này tứ chi phát triển óc trái nho.

Nhưng đừng quên. Mặc kệ khuyết điểm Thị Huyết Cuồng Ma rõ ràng cỡ nào, không am hiểu công kích xa, không biết công kích ma pháp, nhưng nó rốt cuộc vẫn là cường giả cấp sáu! Sao không có bí quyết được?

Thân thể mạnh mẽ bù đắp điểm yếu không khống chế nguyên tố, công kích vật lý kinh khủng trên chiến trường là đánh đâu thắng đó. Dù cho cùng là cấp sáu, ma tộc khác tuyệt không dám cùng tên điên Thị Huyết Cuồng Ma cứng đối cứng. Một khi phát động tấn công, Thị Huyết Cuồng Ma chính là không chết không ngừng, mặc kệ đối với nhân loại hay ma tộc đều là như vậy.

Khi một ma pháp sư nhân loại bị một Thị Huyết Cuồng Ma xông tới gần, khuôn mặt dữ tợn tới sát, hai tay gai nhọn kẹp cổ rống một tiếng, không sợ đến mức nhũn chân đã là không tồi rồi.

Ma pháp sư thủy hệ đầu óc trống rỗng, mềm nhũn té ngã.

Trần Anh Nhi đứng ở phương xa bữu môi.

"Thật vô dụng, sớm biết vậy không dùng ma tinh cấp sáu rồi, lãng phí."

Nhưng cô chưa nói dứt câu, thanh âm lập tức biến cao vút.

"A! Trọng tài đừng ra tay, đó không phải ma tộc!"

Một Thị Huyết Cuồng Ma xuất hiện trong tổng bộ Mục Sư Thánh Điện, đây là tình huống gì? Thị Huyết Cuồng Ma xuất hiện quá đột ngột, liên quan vị trọng tài cấp tám không kịp nghĩ nhiều, thân hình chợt lóe đã xông tới trước mặt Thị Huyết Cuồng Ma, một quyền vung ra.

Thị Huyết Cuồng Ma phản ứng không chậm, dưới chân lướt, toàn bộ thân thể ngã ra sau. Nhưng mũi chân nhún đất, đồng thời đôi gai nhọn chống mặt đất, thân thể khổng lồ bay ngược ra ngoài. Trong quá trình bay, lần này sấn ma giả đứng ngoài xem thấy rõ. Thân thể nó lấy tốc độ kinh người thu nhỏ lại, lăn một cái lại rơi xuống đất, đã biến thành hình dạng heo con, bốn chân vung chạy hướng Trần Anh Nhi, xem ra là bị dọa sợ.

Đây chính là cường giả cấp tám! Đụng một cái, coi như là heo con Mạch Đâu ở trạng thái Thị Huyết Cuồng Ma chỉ sợ cũng tiêu đời. Vốn nó rất bất mãn rèn luyện trong tháp Vĩnh Hằng vào mấy ngày nay, mỗi ngày chịu ngược thật thống khổ. Nhưng hiện giờ nó rất vui mừng, những kỹ xảo chiến đấu tăng cường, có thể nói đều là từ Khô Lô Huyết Sắc ngược ra. Đương nhiên, đây cũng là mỗi ngày mạo hiểm làm heo nướng rèn luyện mới ra hiệu quả.

Lần này trọng tài cũng ngần ngại, loại tình huống này lấy kiến thức tu vi cấp tám như gã cũng là lần đầu gặp! Vội vàng bước nhanh hướng Trần Anh Nhi, muốn hỏi cho rõ.

Không đợi trọng tài mở miệng, Trần Anh Nhi đã hóa thân làm ột hiểm.

"Ông làm gì? Không hiểu rõ ràng đã ra tay? Nếu làm Mạch Đâu của tôi bị thương thì ông đền nổi không? Ông có biết hay không Mạch Đâu quan trọng với tôi cỡ nào? Nó chính là bốn mệnh triệu hoán thú của tôi. Chính mình không kiến thức thì thôi đi, còn lỗ mãng như vậy. Không từng thấy ma thú biết biến thân sao? Ngu à? Hừ!"

Ném ra mấy câu, Trần Anh Nhi giận dữ vấy hai bím tóc nhỏ sau đầu, băng băng trở về khu nghỉ ngơi.

Giọng cô lớn vô cùng, đám săn ma giả trong khu nghỉ ngơi đều nghe rõ ràng. Bỗng chốc vang lên tiếng cười. Cô gái này dữ thật, dám mắng cả thánh kỵ sĩ cấp tám, gọi là trâu húc đều không đủ.

Trọng tài cũng rất bức mình, thầm nghĩ, ai khiến cô bắt chước ma tộc? Hơn nữa tôi đích thực chưa từng thấy qua ma thú biết biến thân!

Hàn Khiếm gọi lại thủ hạ vẻ mặt rầu rĩ, cố nén cười đứng dậy.

"Được rồi, tiếp tục thi đấu đi, trận này số ba mươi sáu thắng."

Trần Anh Nhi là ai? Chính là cháu gái của Tam Thủy bà bà. Tính cách Tam Thủy bà bà, ngay cả ông và Ảnh Tùy Phong đều không dám đụng, bà dạy ra cháu gái, tính tình tốt mới là kỳ. Đương nhiên, Trần Anh Nhi không khả năng có dính líu gì đến ma tộc, ai nghi ngờ cô được!

Nhưng mà biểu hiện của heo con Mạch Đâu vẫn khiến các đại nhân vật giật mình. Không chỉ là bởi vì nó có năng lực biến thân, càng là bởi vì kỹ xảo chiến đấu nó biểu hiện trong thi đấu. Ngay cả một kích của thánh kỵ sĩ cấp tám đều bị nó né tránh, còn có trốn thoát Băng Vũ Thuật. Đây không chỉ là ma thú bình thường! Bốn mệnh triệu hoán thú của Trần Anh Nhi xem ra cũng khá thú vị.

Lại ngồi xuống, Hàn Khiếm lén liếc hướng Long Hạo Thần, lòng thầm nghĩ, thằng nhóc Hạo Thần này đồng bạn bên cạnh dường như cũng biến mạnh.

Lúc này Dương Văn Chiêu há hốc mồm vẻ mặt ngỡ ngác. Anh Nhi đã mạnh như vậy rồi? Đó là bản mệnh triệu hoán thú của cô ấy? Chính là nói, cô không còn là triệu hoán sư không đáng tin như trước. Bỗng chốc lòng gã đảo loạn.

Trận đấu tiếp tục. Tuy trận vừa nảy hấp dẫn, nhưng hôm nay thi đấu quan hệ đến lợi ích bản thân, mỗi người đều dốc sức ứng phó, cố gắng khiến mình tập trung tinh thần. Bởi vậy đối với tình huống người khác không quá để ý. Hơn nữa tuy Mạch Đâu biến thân thành Thị Huyết Cuồng Ma không tồi, nhưng thiếu sót của Thị Huyết Cuồng Ma rất rõ ràng, lại không có trang bị trong người, chỉ cần có chuẩn bị trước, ứng phó không khó khăn.

Săn Ma Đoàn số hai mươi một cấp hiệu người thứ hai ra trận là Lâm Hâm. Cũng không biết có chuyện gì, trong tình tự rút thăm, không ngờ hai vị sức chiến đấu yếu nhất lại trước tiên ra trận.

Nâng lên Hỏa Tinh Trượng, Lâm Hâm hất mái tóc dài, mỉm cười hướng Lý Hinh ở không xa, lúc này mới bước nhanh vào trong sân.

Thi đấu quan trọng như vậy đương nhiên Lý Hinh cũng đến, cô không đem áp lực gì cho mình. Dù sao cô mới đột phá cấp năm không lâu, tuy rằng linh lực nhờ vào Thánh Linh Đan tăng lên tới ba ngàn, nhưng muốn lấy loại trình độ này xuất hiện trong thi đấu tuyển chọn chỉ là mơ mộng.

Nhìn Lâm Hâm ra sân, Lý Hinh kinh ngạc vô cùng. Trên mặt hiện vẻ sốt ruột, bước vội tới bên Săn Ma Đoàn số hai mươi một cấp hiệu, ngồi cạnh Long Hạo Thần.

"Đệ đệ, sao anh ta cũng đi lên thi đấu? Không phải anh ta không biết công kích sao?" Lý Hinh nhỏ giọng hỏi.

Long Hạo Thần cười nói.

"Tỷ, không có việc gì, cho dù không thắng cũng sẽ không đấu thua. Tỷ cứ nhìn đi, Lâm Hâm gần nhất tiến bộ không nhỏ. Anh ta nói vì để xứng đôi với tỷ, anh ấy phải nỗ lực tu luyện."

"Xì, ngay cả đệ cũng trêu chọc tỷ tỷ? Cái gì xứng không xứng." Lý Hinh đỏ mặt, nhưng ánh mắt nhìn không được liếc hướng Lâm Hâm đứng trong sân.

Tên Lý Hinh này rất có tiềm chất nhược thụ. Trước mặt Lý Hinh thì ngoan ngoãn thành thật, lại thêm y nỗ lực rất tốt, bình thường tặng một ít lễ vật nhỏ cho Lý Hinh. Đối với Lý Hinh lại là nhần nhục chịu đựng. Dần dần y ở trong lòng Lý Hinh có vị trí riêng.

Lúc mới bắt đầu, Lý Hinh chủ yếu là bởi vì Lâm Hâm quá khứ thể thảm mà đồng tình, tùy theo tiếp xúc tăng lên, cô ngày càng phát hiện Lâm Hâm có nhiều mặt không tồi. Hàng này tuy hơi tự kỷ, nhưng mặt mày đúng là có ưu điểm. Hơn nữa phương diện luyện được có thể dùng từ thiên tài bẩm sinh để hình dung. Càng quan trọng là, tên này dễ ăn hiếp!

Lúc này Lâm Hâm đã đi đến giữa sân, đối của của y là chiến sĩ. Nhưng là một chiến sĩ thoát nhìn dáng người có chút gầy. Áo giáp đơn giản, hai tay nắm cây búa nhỏ. Thực rõ ràng, chiến sĩ này thiên hướng tốc độ.

Ma pháp sư đấu chiến sĩ, hai bên cách nhau ba mươi mét. Khi trọng tài hét lên bắt đầu thi đấu, chiến sĩ đã vội hướng Lâm Hâm phát động xung phong.

Lâm Hâm vận may hiển nhiên không tốt như Trần Anh Nhi. Y gặp vị này là cường giả cấp sáu chính cống. Một đôi cánh xanh không lớn từ sau lưng giãn ra. Không bay lên, nhưng có thể thúc đẩy thân hình gã tựa như luồng sáng xanh bay thẳng đến trước mặt Lâm Hâm.

Tốc độ và lực công kích là so sánh. Cây búa trong hai tay chiến sĩ đã sẵn sàng ứng phó ma pháp của Lâm Hâm. Đôi búa của gã có hiệu quả

phá ma pháp, linh lực bản thân cũng không yếu. Lúc này có linh lực rót vào, đôi búa biến thành màu xanh. Hiện tại gã đang nghĩ, chính là chém vào chỗ nào trên người Lâm Hâm. Dù gì đây không phải đấu sống chết, không thể đánh tàn đối thủ.

Khiến người giạt mình là, khi đối phương xông hướng mình, Lâm Hâm không làm cái gì hết, trơ mắt nhìn người ta tiếp cận.

Đương nhiên, tốc độ của chiến sĩ phong hệ khá mau. Chỉ chớp mắt mấy cái thì đã tới trước mặt Lâm Hâm, đôi búa tùy theo vung lên.

Nụ cười chiến thắng xuất hiện trên mặt chiến sĩ phong hệ. ma pháp sư bị chiến sĩ tới gần, đã định kết thúc trận đấu. Nhưng gã không dám bất cẩn, vẫn tích súc linh lực chuẩn bị ứng phó Lâm Hâm có khả năng phản công.

Khi khoảng cách hai bên chỉ còn hai mét, Lâm Hâm đột cuộc có phản ứng. Một vòng vàng sáng đỏ sậm vô cùng đậm bỗng từ người y khuếch tán ra.

Phòng Ngự Hỏa Hoàn. Một kỹ năng cấp thấp. không có lực công kích gì, tác dụng quan trọng nhất chính là đánh vắng kẻ địch, tránh cho bị công kích. Là một trong số kỹ năng ma pháp sư hỏa hệ tự bảo về mình.

Nhìn đối phương đợi nửa ngày lại chỉ phóng một Phòng Ngự Hỏa Hoàn, chiến sĩ phong hệ bật cười. Dựa vào Phòng Ngự Hỏa Hoàn đã tưởng ngăn được ta? Búa tay trái chém ngang. Theo gã thấy thì dựa vào hiệu quả phá ma pháp trên chiếc búa, chém rách Phòng Ngự Hỏa Hoàn này dễ như trở bàn tay.

Nhưng thật là thế sao?

Nụ cười trên mặt chiến sĩ phong hệ chưa biến mất đã cứng ngắc. Bởi vì gã gạt mình phát hiện, búa của mình chém vào Phòng Ngự Hỏa Hoàn tựa như chém khối cao su, lực bắn ngược và dẻo dai khiến nó không thể

đi tới một li. Ngay sau đó, tốc độ tiến lên càng nhanh thì lực phản chấn càng mạnh.

Phòng Ngự Hỏa Hoàn và lực xung kích va chạm, chiến sĩ phong hệ lấy tốc độ càng mau bị bắn ngược ra ngoài, tựa như viên đá theo ná bay đi. Hơn nữa Phòng Ngự Hỏa Hoàn tuy rằng không cứng rắn, nhưng lực phản xung lại khiến ngực gã khó chịu, suýt nữa phun búng máu, cả người rơi vào trạng thái tạm thời chóng mặt.

Một đoàn lửa khô lâu ngay lúc đó bay ra, tuyệt không công kích chiến sĩ phong hệ, chỉ ở trên không trung xoay một vòng, lại trở về trong Hỏa Tinh Trượng của Lâm Hâm.

Trọng tài đình chỉ thi đấu, quyết định Lâm Hâm thắng. Thực rõ ràng, mới rồi Hỏa Chú Thuật nếu rơi trên người chiến sĩ phong hệ, thì gã không chết cũng liệt. Đây chính là ma pháp cấp sáu. Ma pháp sư ma pháp công kích cấp sáu uy lực không phải chiến sĩ kỹ năng cấp sáu có thể so sánh.

Sau Trần Anh Nhi, Lâm Hâm cũng đạt được chiến thắng trận thứ nhất.

Lúc Lâm Hâm trở về khu nghỉ ngơi vẻ mặt thật kiêu ngạo, nhìn thấy Lý Hình ở bên cạnh Long Hạo Thần thì hơi ngẩn ra, vẻ đặc ý bỗng chốc thu bớt. Không có ai thấy, đáy mắt y xẹt qua tia âm áp.

"Bà xã, sao vợ yêu tới đây vậy?" Lâm Hâm không khách khí ngồi cạnh Lý Hình.

Lý Hình tức giận nói.

"Ai là vợ cậu chứ, còn muốn mặt hay không hả?"

Lâm Hâm cười hì hì nói.

"Tôi chỉ muốn vợ, không cần mặt.

"Cậu...tôi đi đây!" Nói xong, Lý Hình đứng dậy muốn trở về bên Săn Ma Đoàn số hai mươi hai cấp hiệu.

Lâm Hâm vội vàng kéo tay cô.

"Đừng đi, đừng đi, tôi không nói được chưa nào? Tôi đều nghe cô hết á." Nói rồi y lập tức đổi bộ dáng bé ngoan ngồi nghiêm chỉnh.

Nhìn y cố ý ra vẻ, Lý Hình thật là không làm gì được y.

Người khác thấy họ như vậy cũng nhin không được mỉm cười. Ngay cả Thái Nhi đều bật cười.

Thi đấu tiếp tục, cách vài trận sau, bên Săn Ma Đoàn số hai mươi một cấp hiệu đến phiên Tư Mã Tiên ra trận. Người quen thuộc Săn Ma Đoàn bọn họ thì không khỏi thầm nghĩ, chẳng lẽ toàn đội đều báo danh?

Tư Mã Tiên bước vào trong sân, vừa ra mặt, thật sự mang đến hiệu quả rung động. Dáng người cao to, giáp nửa người, còn có trong tay cầm viên cầu sắt to cực kỳ. Trong lòng nhiều người đều sinh ra nghi hoặc, đây là vũ khí gì?

Đối thủ của Tư Mã Tiên là một kỵ sĩ.

"Hai bên xưng tên, chức nghiệp." Trọng tài dựa theo thông lệ ra câu hỏi. Hỏi chức nghiệp là bởi vì tiện cho hai bên khi thi đấu kéo giãn khoảng cách.

"Kỵ sĩ."

"Mục sư."

"Ừm, kỵ sĩ và mục sư thi đấu, hai bên cự ly...đợi chút, cậu là mục sư?" Trọng tài tròn tròn mắt nhìn Tư Mã Tiên.

Tư Mã Tiên sắc mặt biến khó coi, nơi này chính là tổng điện Mục Sư Thánh Điện! Gã vẻ mặt khó chịu nói.

"Nhìn tôi không giống mục sư sao?"

Trọng tài cơ mặt co giật, trầm giọng nói.

"Vì công bằng thi đấu, cần cậu chứng minh thân phận. Xin đưa ra bằng chứng cậu là mục sư."

Tư Mã Tiên hừ một tiếng, tay trái vung lên không trung, một đạo ánh sáng thần thánh tinh thuần từ người gã nổ tung ra.

Đây là kỹ năng mục sư chính tông, tuyệt không phải người thánh điện khác có thể học được. chiến sĩ và kỵ sĩ cũng sẽ không đi học loại kỹ năng này, "Cậu thật là mục sư?" Trọng tài do dự lại hỏi lần nữa.

Lúc này điện chủ Mục Sư Thánh Điện Lăng Tiểu ngồi ở hàng đầu không kiên nhẫn.

"Còn không đấu, chờ cái gì? Thằng nhóc này chính là mục sư."

"Vâng, Lăng điện chủ." Trọng tài trong lòng run rẩy, hàng này có điểm nào giống mục sư!

"Mục sư đấu kỵ sĩ, hai bên cách nhau năm mươi mét. Bắt đầu thi đấu."

Tư Mã Tiên nghênh ngang lùi ra năm mươi mét, vung vẩy Quang Chi Đại Lực Hoàn trong tay.

Xiềng xích dài ba mét liên tiếp Quang Chi Đại Lực Hoàn đường kính một mét, ở trong sân vung vẩy, lập tức mang theo từng luồng gió mạnh. Tiếng kêu to "ù ừ" khiến những người đứng xem cuộc chiến trong lòng run rẩy giống trọng tài, đây là gì! Tên này thật là mục sư sao?

Cảm giác sâu sắc nhất đương nhiên là đối thủ của Tư Mã Tiên. Trợn tròn mắt nhìn Quang Chi Đại Lực Hoàn của Tư Mã Tiên, vị kỵ sĩ này lúc phát động xung phong đề khí không đủ.

Tọa kỵ của gã là một Xích Giáp Địa Long, coi như là ma thú cấp sáu uy mãnh. Nhưng khi gã cười Xích Giáp Địa Long xông hướng Tư Mã Tiên, cảm thấy khí thế của mình hoàn toàn bị áp chế.

Tư Mã Tiên cũng đồng dạng bước hướng đối thủ. Mỗi bước ra một bước vang tiếng động lớn, khí thế càng mau chóng tăng lên. Ánh sáng vàng nồng đậm trên người gã biến càng mạnh, xoay quanh Quang Chi Đại Lực Hoàn tựa như mặt trời nhỏ nở rộ ánh sáng lóa mắt.

Khu nghỉ ngơi.

Lăng Tiểu lúc này đã sử dụng hai tay che mặt.

"Hàng này thật sự là mục sư? Quá mất mặt. Thằng nhóc này là ai bồi dưỡng ra. Không được, ta phải khai trừ hẳn. Nhất định. Hàng này nếu ở lại Mục Sư Thánh Điện quả thực là sỉ nhục của thánh điện!"

Hàn Khiếm nhàn nhã nói.

"Sỉ nhục hả? Được rồi, vậy lát nữa ta nói với thằng bé, để hẳn gia nhập Kỵ Sĩ Thánh Điện chúng ta là được. Dù gì hẳn ở trong đội Hạo Thần là việc không thể thay đổi."

"Gì?" Lăng Tiểu tay che mặt trượt xuống, vẻ mặt nghi hoặc nhìn Hàn Khiếm. "Lão già ông không có lợi thì không dậy sớm, thằng nhóc này nếu bị ta khai trừ khỏi Mục Sư Thánh Điện thì sẽ là trò cười. Vậy mà người còn muốn thu hẳn?"

Hàn Khiếm khinh thường liếc ông.

"Đừng hỏi ta, ta sẽ không cho người biết thằng nhóc đó nội lực bẩm sinh tám mươi."

"Khụ-- người, người nói cái gì?"

Hàn Khiếm che miệng mình.

"Ta không nói gì hết à."

Lăng Tiểu lần nữa ngoái đầu nhìn Tư Mã Tiên, ánh mắt đã hoàn toàn thay đổi, tựa như nhìn thấy báu vật quý giá vậy.

Hàn Khiếm ở một bên nhàn nhàn nói.

"Lão Lăng, người nói phải giữ lời nha. Đợi kết thúc thi đấu tuyển chọn kỳ này, mau chóng khai trừ hẳn đi. Nhân tài như vậy, Kỳ Sĩ Thánh Điện chúng ta bao nhiêu cũng muốn. Người xem, hẳn không biết một chút ma pháp trị liệu, ở lại thánh điện các người cũng chỉ là trò cười. Chúng ta không sợ. Bồi dưỡng một thời gian, tuyệt đối là Trùng Giới kỳ sĩ không tệ, cho dù vũ khí quái dị chút cũng không có gì."

"Câm miệng, người nằm mơ đi!" Lăng Tiểu hung dữ. "Khi nào ta nói muốn khai trừ hẳn?"

Hàn Khiếm trừng to mắt.

"Người mới nói xong!"

Lăng Tiểu hừ một tiếng.

"Nói cái đầu, người lằng tai thôi. Thằng nhóc này là người Mục Sư Thánh Điện chúng ta, ai cũng đừng mơ nhúng chàm. Không biết trị liệu thì sao chứ? Hẳn hoàn toàn có thể lấy thân phận Giới Luật mục sư làm người thủ hộ thánh điện. Đợi kết thúc thi đấu rồi, ta chuẩn bị thu hẳn làm đệ tử đích truyền."

Ảnh Tùy Phong ngồi bên cạnh Lăng Tiểu luôn ngậm miệng không nói bỗng thở dài một tiếng.

"Lão Lăng, da mặt người độ dày sắp bằng lão Hàn rồi."

Hàn Khiếm cười ha hả nói.

"Không sao, lão phu không cùng hẳn so đo."

Sở dĩ ông nói ra Tư Mã Tiên có nội lực bẩm sinh là tám mươi dĩ nhiên là cố ý. Tư Mã Tiên là đồng bạn của Long Hạo Thần, hơn nữa là Phụ Trợ ký sĩ của Long Hạo Thần. Gã mạnh nghĩa là Long Hạo Thần càng thêm an toàn, có thể giúp đương nhiên ông phải ra tay một phen.

Đối thủ của Tư Mã Tiên là Thủ Hộ ký sĩ, bi kịch là tên này am hiểu cũng là sức mạnh. Tu vi vừa mới đạt cấp sáu không lâu. Cho nên thấy Quang Chi Đại Lực Hoàn mang theo gió rít xẹt qua, gã cũng chỉ có thể xông tới. Bản thân ký sĩ không am hiểu cái gì công kích từ xa.

Kết quả đương nhiên là, khi ký sĩ lấy tấm thuẫn cấp linh ma kèm Thần Ngự Thuần, Thánh Quang Thấm lá chắn gặp phải kỹ năng Phấn Toái của Quang Chi Đại Lực Hoàn, thêm vào Quang Chi Đãng Dạng. Cuối cùng là tấm thuẫn vỡ người bay.

Không phải nói vị ký sĩ này không ngăn được công kích của Tư Mã Tiên, thật sự là vũ khí quá thiệt thòi. Gã bị đánh bay, cổ tay rách, ngực khó chịu, suýt phun ngum máu. Càng quan trọng là, gã bị đánh văng nhưng Xích Giáp Địa Long còn ở lại nơi đó.

Mắt thấy Quang Chi Đại Lực Hoàn xoay tròn ném hướng Xích Giáp Địa Long, vị ký sĩ lòng đau tọa ký chỉ còn cách hô chịu thua.

Thi đấu vòng thứ nhất tiến hành rất nhanh. Bảy người Săn Ma Đoàn của Long Hạo Thần vận khí không tệ, đều không gặp phải săn ma giả tư thâm của cấp suất. Tất cả đều thuận lợi thông qua vòng thứ nhất.

Thi đấu một vòng đánh hơn bảy mươi trận, đã là giữa trưa. Lăng Tiểu tuyên bố, buổi chiều tiếp tục đợt thứ hai, trước ăn cơm trưa.

Không biết có phải là vận may dùng hết. Kết quả rút thăm buổi chiều, không ngờ Lâm Hâm rút trúng Tư Mã Tiên, Trần Anh Nhi rút trúng Thái Nhi.

Kết quả càng có hy vọng Tư Mã Tiên và Thái Nhi thuận lợi thăng cấp. Long Hạo Thần, Vương Nguyên Nguyên và Hàn Vũ cũng chiến

thắng đối thủ. Cần phải nhắc tới Vương Nguyên Nguyên, cô là trải qua trận khổ chiến mới miễn cưỡng chiến thắng, hơn nữa còn là dựa vào Cự Linh Thần tẩm thuận phiên bản Tu La Trảm bất ngờ đánh thắng.

So với vòng thứ nhất, đợt thứ hai hiển nhiên gian nan hơn nhiều. Nhưng trải qua hai trận, Săn Ma Đoàn số hai mươi một cấp hiệu như cũ giữ lại năm người, đã là khá đáng gờm. Hiện tại thí sinh còn lại tổng cộng chỉ có ba mươi tám người mà thôi. Trừ Vương Nguyên Nguyên, Tư Mã Tiên và Hàn Vũ ra, thí sinh thắng cấp khác đều là cấp sáu.

Vòng thứ ba bắt đầu ngày thứ hai, cạnh tranh một vòng càng biến kịch liệt thêm. Long Hạo Thần trực tiếp gặp phải Vương Nguyên Nguyên, lẽ dĩ nhiên hẳn làm đoàn trưởng thắng cấp rồi. Hàn Vũ và Tư Mã Tiên đều thua. Hàn Vũ gặp triệu hoán sư cường đại cấp sáu, dưới công kích của rất nhiều triệu hoán thú mạnh mẽ rốt cuộc nuốt hận. Tư Mã Tiên thì càng không may, gặp phải ma pháp sư đỉnh cấp sáu. Sau khi kéo cự ly, gã không thể tiếp cận, cuối cùng ôm hận rời sân. Sau vòng này, thắng cấp cũng chỉ còn lại hai người Long Hạo Thần và Thái Nhi.

Buổi chiều sắp cử hành chung kết trận cuối, tổng cộng có mười chín người tiến vào vòng này. Đồng thời từ trận trước, người biểu hiện tốt nhất cũng tiến vào hai mươi đứng đầu. Chỉ là cuối cùng hai mươi người này trải qua nhiều trận, muốn thắng không phải chuyện dễ dàng.

Tuy rằng đánh thua, nhưng sĩ khí của Săn Ma Đoàn số hai mươi một cấp hiệu tuyệt không suy sút. Dù sao họ vẫn là Săn Ma Đoàn cấp hiệu, thua săn ma giả cấp suất không mất mặt chút nào. Hơn nữa còn liên quan vấn đề thuộc tính tương khắc.

Thông qua trận đấu lần này, bọn họ đột nhiên có loại cảm giác yêu Khô Lôu Huyết Sắc. Mặc kệ là chiến sĩ hay ma pháp sư, trên chiến trường nắm chắc thời cơ và kỹ xảo chiến đấu đều rõ ràng có tăng cao. Xem như là ma cũ cấp suất, nếu chỉ nhìn kỹ xảo thì không mạnh bằng họ.

Cơm trưa.

"Đoàn trưởng, buổi chiều các người nhất định phải thắng!" Tư Mã Tiên rất không cam lòng nói. Ưu điểm và khuyết điểm của gã rất rõ ràng. Ưu điểm đương nhiên là mạnh mẽ và năng lực cận chiến, gặp phải đối thủ cấp sáu thì gã không chịu thiệt. Nhưng vấn đề là, tốc độ của gã tuyệt không nhanh, gặp phải ma pháp sư công kích từ xa thì không có cách gì. Hơn nữa gã sợ nhất là loại ma pháp sư giỏi về khống chế, chậm chạp. Bất hạnh là vòng đấu thứ tư gã đụng phải một vị như vậy.

Long Hạo Thần cười nói.

"Tư Mã, đừng nản lòng. Một trận đấu tuyệt không chứng minh được gì."

Thải Nhi nhìn Long Hạo Thần, cười cười nói.

"Thật hy vọng buổi chiều rút trúng anh."

Long Hạo Thần vuốt tóc nàng, bản năng ôm vòng eo mảnh khảnh. Tuy Thải Nhi đã hồi phục tứ cảm, nhưng hắn đã ôm quen. Thắt lưng mềm mại nhỏ xíu khiến hắn muốn ngừng mà không được.

Đương nhiên hắn hiểu được Ý của Thải Nhi. Trong đội nếu bảo ai chắc chắn được danh ngạch nhất, thì đó chính là hắn. Bởi vì hắn có thể khống chế tiến vào Tháp Vĩnh Hằng. Chỉ có hắn được vị trí mới có thể đem đồng bạn vào Mộng Huyền Thần Điện trong Mộng Huyền Thiên Đường.

Hàn Vũ đem Quang Phật cho Long Hạo Thần.

"Đoàn trưởng, Hạo Nguyệt còn chưa tiến hóa xong sao?"

Đám săn ma giả đúng là khá mạnh. Tu vi của Hàn Vũ tuyệt không yếu, lại thêm ma thú Tà Nhân đã thăng cấp bảy, vậy mà cuối cùng vẫn thua.

Long Hạo Thần lắc đầu, nói.

"Lần này Hạo Nguyệt ngủ say thời gian rất dài, tôi nghĩ nó thắng cấp rồi chắc sẽ cho tôi điều bất ngờ. Yên tâm đi, dù không có nó, tôi cũng có lòng tin."

Lúc đối đầu Nguyệt Ma cấp tám thì, có thể sống sót đối với hắc mà nói là gánh nặng không tưởng. Đã từng đối diện đối thủ hơn hai vạn linh lực, cùng cấp đối thủ thật khó đem đến áp lực cho hắc. Huống chi bản thân hắc có hai cái linh lô, đây là ưu thế của hắc. Cho dù không có Hạo Nguyệt, thực lực của hắc như cũ nổi bật trong cấp sáu. Tuyệt đối đừng quên, tính cả Quang Phật, hắc hầu như là có được năm bộ trang bị cấp Huy Hoàng!

Sân đấu.

Tuy đa số người đã đấu xong, nhưng họ vẫn tiến đến nhìn trận chung kết cuối cùng, xem coi ai có thể tiến vào mười hạng đầu.

Liên quan đến có thể tiến vào Mộng Huyền Thần Điện hay không, lúc này không khí trong sân biến đặc biệt trầm trọng. Đặc biệt là hai mươi thi sinh sắp tham gia thi đấu.

Nghi thức rút thăm bắt đầu. Rất nhanh, trong tay hai mươi người đều có thẻ bài. Long Hạo Thần và Thái Nhi nhìn nhau, họ không đụng độ. Thái Nhi là số hai, Long Hạo Thần là số bảy. Đây cũng có nghĩa là Thái Nhi đấu trận đầu.

Buổi chiều đối trọng tài. Khiến người chấn kinh là, điện chủ Mục Sư Thánh Điện Lăng Tiểu lại đích thân đứng trong sân.

Sở dĩ cho Lăng Tiểu tự làm trọng tài, nguyên nhân rất đơn giản, bởi vì uy nhiếp. Đây là vòng đấu cuối cùng, quyết định người sẽ tiến vào Mộng Huyền Thần Điện. Mỗi một sấn ma giả đều sẽ dốc sức ứng phó. Lăng Tiểu tuyệt không muốn nhìn thấy ở Mục Sư Thánh Điện xuất hiện sấn ma giả thi đấu dẫn đến tàn tật hay chết chóc. Bất cứ sấn ma giả nào đều là tài nguyên quý giá của liên minh. Có ông chủ trì thi đấu, tin tưởng

không ai dám nặng tay. Hơn nữa, coi như xảy ra vấn đề, lấy năng lực trị liệu cường đại mục sư cấp chín cũng có thể đúng lúc chữa trị.

"Vòng thi đấu cuối cùng, thí sinh số một, số hai vào sân." Thanh âm Lăng Tiểu thực bình thản, nhưng vang vọng mỗi góc trong sân. Uy nhiếp vô hình bỗng chốc khiến sân ma giả trong khu nghỉ ngơi yên tĩnh trở lại.

Thải Nhi ngồi bên cạnh Long Hạo Thần đứng lên, bước chậm rãi hướng sân đấu. Nàng như cũ đeo khăn che, từ từ đi vào sân.

Thí sinh lấy đến số một là kỵ sĩ đáng người cao to, thoát nhìn tuổi hơn ba mươi. Khi gã nhìn thấy đối thủ của mình là Thải Nhi, đáy mặt xẹt qua tia vui mừng. Tuyệt không chỉ bởi vì Thải Nhi bề ngoài tuổi không lớn, còn là bởi vì chức nghiệp hai bên.

Vị này là một Thủ Hộ kỵ sĩ. Thủ Hộ kỵ sĩ không sợ nhất chính là thích khách. Dựa vào năng lực phòng ngự mạnh mẽ cùng với tọa kỵ hỗ trợ, gã tuyệt đối có tự tin chiến thắng cô bé trước mặt này. Nhưng gã không có bởi vì Thải Nhi tuổi nhỏ mà bất cần. Có thể tiến vào vòng đấu cuối đã chứng minh rất nhiều chuyện, cô bé này chỉ sợ không phải dễ đối phó.

Ánh mắt Lăng Tiểu cố ý ngừng lại trên người Thải Nhi thật lâu. Vòng này là chung kết, ông cũng muốn xem cô gái được Ảnh Tùy Phong nhận định là điện chủ Thích Khách Thánh Điện đời tiếp theo có năng lực thế nào. Nàng chính là có thể chất Luân Hồi Thánh Nữ nha!

"Thích khách đấu kỵ sĩ, hai bên kéo ra khoảng cách ba mươi mét. Bắt đầu thi đấu." Lăng Tiểu bình thản nói xong câu cuối, một luồng sáng vật từ dưới chân ông xẹt qua, sau đó người đã tới góc sân.

Sát ý băng lãnh hầu như là khoảnh khắc từ người Thải Nhi bộc phát ra. Trong hai mắt lấp lánh lãnh khốc và kiên quyết. Cùng với tiếng bắt đầu thi đấu, nàng tựa như tia chớp đen vọt hướng kỵ sĩ trung niên đối diện. Trên không trung đôi cánh đen bắt mắt giang rộng ra.

Khi Thái Nhi phóng ra linh cánh, toàn bộ sân đấu đều tối lại, dường như ánh sáng đều bị đôi cánh hút mất. Trong không khí, sát khí băng lãnh gần như dính đặc nháy mắt dâng lên. Người xem trong khu nghỉ ngơi rõ ràng cảm giác được thân mình lạnh lẽo.

Đây là linh cánh gì? Sao là màu đen được?

Linh cánh màu đen chỉ xuất hiện dưới một tình huống, chính là thuộc tính hắc ám. Nhưng trong liên minh hầu như không tồn tại chức nghiệp giả thuộc tính hắc ám! Chẳng lẽ cô bé Thích Khách Thánh Điện này lại giống như ma tộc, có thuộc tính hắc ám?

Chỉ có người trong cuộc thì không cho là vậy. Khoảnh khắc Thái Nhi phóng ra linh cánh, vị kỵ sĩ trung niên cũng bị chấn động. Gã cảm nhận rõ ràng nhất, sát khí âm lãnh tựa như thực chất tập trung vào thân thể gã. Bóng dáng Thái Nhi trong tầm mắt hằn bóng biến hơi mờ ảo.

Cánh đen dùng sức vỗ, Thái Nhi đã lấy tốc độ cực nhanh tăng tốc. Bởi vì tốc độ quá nhanh, thân thể trong không khí mang đến tiếng kêu to, để lại một chuỗi tàn ảnh. Ba mươi mét hầu như chỉ trong giây lát.

Tốc độ của Thái Nhi đã đạt tới trình độ nào rồi? Nhìn xem đối thủ của nàng thì biết. Hai bên cách nhau tới ba mươi mét! Nhưng gã lại không có thời gian triệu hoán ra đồng bạn tọa kỵ của mình.

Kỵ sĩ một thân giáp đen, tay trái nắm thuẫn vàng, tay phải kiếm lớn màu vàng. Mắt thấy Thái Nhi đã đến gần, gã hét lớn một tiếng, chân trái bước lên trước một bước, nắm thuẫn quét hướng Thái Nhi. Cùng lúc đó, từ người gã tản ra một tầng Thánh Quang Tráo.

Thánh Quang Tráo của gã không phải dùng cho phòng ngự, mà là chuyên môn dùng đối phó thích khách.

Thích khách đặc điểm lớn nhất chính là nhanh. Dùng kỹ năng toàn diện phòng ngự như Thánh Quang Tráo, có thể trong thời gian ngắn nhất cảm giác nàng công kích phương nào để ứng phó.

Vị kỵ sĩ này cũng là trụ cột trong đội, đối phó thích khách dĩ nhiên không phải là lần đầu tiên.

Nhưng Thái Nhi không giống gã tưởng tượng đánh vòng ngoài. Ánh sáng ám kim chợt lóe, thân hình nhỏ xinh hơi vận vẹo, hầu như là lướt qua mé tấm thuẫn, đoản kiếm trực chỉ lồng ngực kỵ sĩ.

Kỵ sĩ phản ứng cũng rất nhanh. Từ người gã bộc phát tiếng rống ngâm. Thăng Long Kích cấp năm bỗng phát ra, nhưng thân thể không dựa theo cách công kích của Thăng Long Kích là bay lên. Xung quanh tỏa ánh sáng vàng, linh lực vẫy rồng màu vàng dao động, khuếch tán, ngăn cản công kích của Thái Nhi đồng thời trọng kiếm vàng nở rộ ánh sáng, Diệu Nhật Trảm.

Không phải nói cường giả cấp cao thì phải dùng kỹ năng cao cấp. Ở rất nhiều thời điểm, kỹ năng cấp thấp so với kỹ năng cấp cao càng thêm quan trọng. Bởi vì kỹ năng cấp thấp ý nghĩa linh lực tiêu hao ít, tốc độ thi triển cũng rất nhanh.

Đinh một tiếng vang nhỏ. Dao găm ám kim của Thái Nhi đâm trúng giáp kỵ sĩ. Ngay sau đó, thân thể nàng nhờ lực phản chấn vèo một cái lui ra sau.

Kỵ sĩ đâu dễ buông tha, trọng kiếm chỉ phía trước, cứ như vậy mang theo Diệu Nhật Trảm phát động Thiểm Điện Thứ.

Tình cảnh quái dị xuất hiện. Đầy trời xẹt ánh sáng vàng, Thiểm Điện Thứ mỗi một kiếm đều tượng như mặt trời nhỏ.

Đây là Diệu Nhật Trảm phối hợp với Thiểm Điện Thứ. Nhờ vào tốc độ Thiểm Điện Thứ, Diệu Nhật Trảm xác suất chém trúng tăng lớn. Tuy không thể mỗi kiếm đều trúng đích, nhưng gã đối mặt là thích khách. Lực phòng ngự của thích khách luôn không được tốt cho lắm.

Thoạt nhìn vị Thủ Hộ kỵ sĩ này đã hoàn toàn chiếm ưu thế. Nhưng thực tế chỉ mình gã biết, mình chịu thiệt.

Vị kỵ sĩ này vốn tướng Thăng Long Kịch phối hợp kỹ xảo chiến đấu có thể chặn một chiêu kia của Thái Nhi. Nhưng trên thực tế, công kích của Thái Nhi chẳng những mau chóng, hơn nữa rất xảo quyết, tựa như độc xà thè lưỡi, từ khe hở chui vào, dao găm ám kim đâm vào áo giáp.

Giáp của gã không kèm theo bất cứ kỹ năng gì. Nhưng là trang bị cấp Huy Hoàng, mạnh ở chỗ tài liệu. Bản thân lực phòng ngự cực kinh khủng, mặc kệ là độ cứng, độ dẻo đều vượt xa sắt thép bình thường. Như vừa mới một kiếm của Thái Nhi lại khiến gã có cảm giác đứng tim.

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 125

Hoàn Mỹ Kích Sát

Thải Nhi một chiêu kia, đích thực không thể xuyên thấu áo giáp của kỵ sĩ trung niên, nhưng cũng không sai biệt lắm. Kỵ sĩ trung niên rõ ràng cảm giác được, luồng sát khí và lạnh lẽo.

Nếu không phải gã lập tức sử dụng linh lực phong kín kinh mạch chỗ đó, chỉ sợ sẽ ảnh hưởng sức chiến đấu của gã.

Hơi thở trên người Thải Nhi đem đến áp lực rất lớn cho gã. Gã chưa từng thấy sát khí ngưng tụ trên người các thích khách giống như vậy. Bởi vậy gã lập tức sử dụng kỹ năng mình rèn nhất.

Đối diện Thiểm Điện Thứ từng đoàn tựa như mặt trời nhỏ, Thải Nhi không lùi lại. Lúc này nàng tựa luồng khói, thân thể dường như không có trọng lượng, dưới công kích của Thiểm Điện Thứ nhẹ nhàng tránh né. Thiểm Điện Thứ tốc độ mau như vậy, nhưng không cách nào đâm trúng thân thể nàng, bị nàng lách tránh.

Nếu có người còn nhớ biểu hiện lúc trước của heo con Mạch Đâu, vậy sẽ phát hiện Thải Nhi đang sử dụng thân pháp khá giống lúc heo con trốn tránh Băng Vũ Thuật. Chẳng qua động tác của Thải Nhi càng thêm nhanh và nhẹ nhàng.

Kỵ sĩ trung niên thậm chí chỉ cảm thấy mắt hoa, thân hình Thải Nhi đã lần nữa xuất hiện trước mặt gã. Diệu Nhật Trảm Thiểm Điện Thứ của gã hoàn toàn đánh không trúng mục tiêu.

Thánh Thuần Thuật, Thuần Đáng Phản Xung. Kỵ sĩ trung niên hét lớn một tiếng, linh lực toàn lực bộc phát rót vào tấm thuẫn trong tay. Tấm thuẫn cấp Huy Hoàng kỹ năng phụ phát động. Gã phóng ra Thánh Thuần Thuật lớn gấp ba so với tình huống bình thường, hoàn toàn bảo vệ chính diện thân thể.

Nhưng cùng lúc đó, bóng đáng Thái Nhi biến mất. Không sai, chính là biến mất.

Ẩn Thân.

Ẩn Thân Thuật là kỹ năng quan trọng nhất của thích khách cấp sáu. Thái Nhi mới đột phá cấp sáu, đương nhiên còn chưa kịp tu luyện. Tuy nàng có nhận truyền thừa của ông cố, nhưng còn cần thời gian tập luyện mới được. Lúc này nàng phát động, là kỹ năng phụ trên vòng cổ của mình.

Sau lưng đột nhiên lạnh. Ngay sau đó, cảm giác đau nhức kịch liệt bỗng truyền đến.

Kỵ sĩ trung niên mau chóng xoay người, muốn ứng phó nhưng đã không kịp nữa.

Một kích trúng mục tiêu. Thân hình Thái Nhi hiện ra, tiếp theo chính là thời gian nàng biểu diễn. Động tác của nàng, tràn ngập cảm giác nghệ thuật múa. Có linh cánh sau lưng kéo, công kích như mưa kéo theo một chuỗi tiếng sắt thép ma sát chói tai Dao găm ám kim kỹ năng phụ xuyên thấu bộc phát uy lực mạnh mẽ. Mặc dù kỵ sĩ trung niên liều mạng phòng ngự, nhưng trước thân hình như u linh của Thái Nhi, gã không cách nào ngăn cản. Từ đầu đến cuối, gã không có cả cơ hội triệu hoán ra đồng bạn tọa kỵ.

"Đủ rồi, dừng tay đi." Thanh âm Lăng Tiểu đúng lúc vang lên.

Bóng đen chợt lóe, Thái Nhi đã ở ngoài mười mét, dao găm trong tay cũng biến mất, ánh mắt hồi phục bình thường, sát khí quanh thân thu lại.

Kỵ sĩ trung niên tựa như uống rượu say, lưng lay hai vòng mới miễn cưỡng đứng vững thân hình.

Ánh sáng vàng chợt lóe, Lăng Tiểu xuất hiện giữa hai người, nhìn hướng kỵ sĩ trung niên, nói.

"Vừa rồi nàng có ít nhất bảy lần cơ hội giết chết người. Trận này, người thua."

Kỵ sĩ thở hồng hộc nói.

"Làm, làm sao cô ta có thể mau như vậy?"

Gã tự hỏi lòng tu vi mình không tệ, linh lực cao tới bảy ngàn năm trăm. Nhưng đối mặt công kích của Thái Nhi, có cảm giác không thể sử dụng lực lượng. Lúc mới bắt đầu gã còn thấy được thân hình Thái Nhi, nhưng theo thời gian trôi qua, gã chỉ có thể thấy bóng đen xoay tròn quanh mình.

Lăng Tiểu nhàn nhạt nói.

"Chàng trai, người thua không uống. Chẳng lẽ người không nhìn ra người ta từ đầu đến cuối không dùng kỹ năng công kích cường đại nào sao? Làm thích khách cấp sáu, chẳng lẽ nàng không có kỹ năng như thế?"

Kỵ sĩ thở dài một tiếng, nhưng như cũ đứng thẳng người, hướng Thái Nhi hành lễ kỵ sĩ, mới âm thầm rời đi. Thái Nhi cũng trở thành người thứ nhất có thể tiến vào Mộng Huyền Thần Điện.

Lăng Tiểu nhìn Thái Nhi, trong mắt tràn ngập quá dị. Ông rất rõ ràng, Thái Nhi thắng không ở chỗ kỹ năng và tu vi, mà là kỹ xảo. Thái Nhi lúc công kích tựa như nước chảy, liên miên không ngừng, nước chảy theo dòng, khiến người khó phòng bị. Hơn nữa công kích của nàng sắc bén như vậy, cho dù là kỹ năng phòng ngự bảo vệ toàn thân, ở trước mặt nàng cũng không kiên trì được lâu. Không uống là Luân Hồi Thánh Nữ!

Tiếp tục thi đấu. Lại tiến hành hai trận sau là đến phiên Long Hạo Thần ra trận.

Cùng Thái Nhi ngồi cạnh nhìn nhau một cái, Long Hạo Thần chậm rãi đứng dậy. Thái Nhi ngộ tính ngay cả hắn còn phải cảm thán, cách tấn công liên miên không dứt của nàng là lĩnh ngộ trong lúc chiến đấu không ngừng với Khô Lâu Huyết Sắc. Hơn nữa căn cứ tình huống bản thân biến hóa đôi chút.

Cùng là lão sư, dạy ra đồ đệ năng lực sẽ có chênh lệch, đây là biến hóa của ngộ tính và điều kiện bản thân.

Đối với võ công thời viễn cổ, lĩnh ngộ sâu sắc nhất chính là hai người bọn họ sao?

Đối thủ của Long Hạo Thần là một nữ triệu hoán sư, thoát nhìn tuổi không hơn ba mươi. Nhìn Long Hạo Thần ra trận, mắt Lăng Tiểu sáng ngời, bên kia Hàn Khiêm cũng ngồi ngay ngắn. Thái Nhi biểu hiện đã đủ dùng từ "tuyệt vời" để hình dung, như vậy Long Hạo Thần thì sao?

Nữ triệu hoán sư bộ dáng bình thường, thấy đối thủ của mình là chàng đẹp trai tuổi trẻ, có cảm giác trước mắt sáng ngời, mỉm cười nói.

"Anh đẹp trai, phải thủ hạ lưu tình nha."

Long Hạo Thần nắm tay phải đấm ngực trái, chính thức hành lễ ký sĩ.

"Xin chỉ giáo cho."

Triệu hoán sư đối với ký sĩ, hai bên cách nhau năm mươi mét.

"Bắt đầu thi đấu!"

Tuy trên mặt nữ triệu hoán sư luôn tươi cười, nhưng ra tay không chút nương nhịn. Cô giơ lên pháp trượng dài màu xanh nhạt, nhỏ giọng ngâm xướng vài câu chú ngữ, thủy tinh cầu trên đỉnh pháp trượng bắn ra

hào quang tứ phía. Sao sáu cánh màu bạc mau chóng xuất hiện trước mặt cô.

"Grao!!!" Trong tiếng gầm gừ, một con báo toàn thân tuyết trắng xuất hiện trước mặt cô, cúi người xuống để nữ triệu hoán sư cười lên, đồng thời ánh mắt nhìn chăm chú Long Hạo Thần, nhìn hẳn triệu hoán ra đồng bạn tọa kỵ là cái gì.

Nhưng khiến cô ngoài ý muốn là, Long Hạo Thần tuyệt không triệu hoán tọa kỵ, mà là rải bước xông hướng cô.

Không triệu hoán tọa kỵ? Trong mắt nữ triệu hoán sư lộ ra tia kinh ngạc, báo trắng dưới chân mau chóng phóng đi.

Báo trắng này tốc độ cực nhanh, bỗng nhiên vọt lên, tựa như tia chớp trắng. Thanh âm ngâm xướng tràn ngập nhịp điệu của nữ triệu hoán sư cũng vang lên.

Thấy tốc độ của báo trắng, Long Hạo Thần không xung phong tiếp. Hẳn hiểu rõ, lấy tốc độ xung phong và Đột Kích của mình là không đuổi kịp đối phương được, cho nên ngừng lại, chăm chú nhìn cô gái. Cùng lúc đó, ánh sáng vàng chợt lóe, Quang nguyên tố tinh linh Nhã Đình hiện ra sau lưng hẳn trong tiếng kinh hô khe khẽ của đám săn ma giả.

Nhã Đình tiến hóa hai lần không phải nguyên tố tinh linh bình thường có thể so sánh. Bốn cánh mở ra, bay ở sau lưng Long Hạo Thần, cho hẳn mang đến vài phần uy thế.

Nữ triệu hoán sư đã hoàn thành ma pháp triệu hoán thứ hai. Cùng với tiếng gầm nhẹ, một con gấu toàn thân lấp lánh lửa đỏ đi ra từ pháp trận triệu hoán. Trong tiếng gầm gừ, xông thẳng hướng Long Hạo Thần.

Liệt Hỏa Ma Hùng, lực lượng mạnh nhất trong ma thú cấp sáu. Tuy ma thú cấp sáu chỉ tương đương với chức nghiệp giả cấp năm, nhưng lực lượng tên này có thể so sánh với chiến sĩ sơ cấp sáu dốc hết linh lực.

Phóng thích ra một con Liệt Hỏa Ma Hùng rồi, nữ triệu hoán sư rõ ràng thở phào. Có dưới thân báo trắng thêm vào Liệt Hỏa Ma Hùng, ít nhất cô không cần lo lắng bị Long Hạo Thần đánh bất ngờ mà bị thua.

Long Hạo Thần đứng tại chỗ không động đậy, tay phải Quang Vũ, Lam Phù Dung, tay trái Quang Phật, song kiếm chĩa xéo mặt đất, trầm mặc nhìn Liệt Hỏa Ma Hùng xông hướng chính mình.

Thân thể khổng lồ của Liệt Hỏa Ma Hùng hơn ba mét, mắt thấy sắp đến trước mặt Long Hạo Thần, một đôi tay gấu to lớn vung lên. Gầm một tiếng, toàn lực vỗ hướng Long Hạo Thần.

Không uống là ma thú cấp sáu sức lực lớn nhất. Đôi tay gấu không ngờ trong không khí đánh ra tiếng xé gió.

Ngay giây phút đó, Long Hạo Thần động. Thân thể hẫng hơi ngồi xổm xuống, chân trái đập đất, cả người hướng mé phải mau chóng lao ra, thân thể tựa như mèo nhẹ nhàng nhảy ra ngoài.

Động tác của hãn thoát nhìn không nhanh lắm, nhưng hầu như ở khoảnh khắc xảy ra tai nạn dưới đôi tay gấu của Liệt Hỏa Ma Hùng lướt ra.

Cũng bởi vì tốc độ của hãn không mau, nên Liệt Hỏa Ma Hùng đánh xuống càng thêm không bận tâm.

Rầm một tiếng, đôi tay gấu mạnh đập mặt đất. Mà lúc này Long Hạo Thần đã nhảy tên bên cạnh thân thể nó. Ai cũng không nhìn rõ khi nào thì Long Hạo Thần chuyển tay nắm Quang Phật. Khi Liệt Hỏa Ma Hùng còn chưa thẳng người lên thì Quang Phật đã từ sau lưng nó mạnh đâm vào. Cùng lúc đó Long Hạo Thần tay vận sức, thân thể bay lên trên, Quang Vũ, Lam Phù Dung tỏa ánh sáng vàng chói mắt.

Ánh sáng kia hoàn toàn tập trung trên mũi kiếm, thoát nhìn rất nhẹ nhàng quét qua cổ Liệt Hỏa Ma Hùng.

Liệt Hỏa Ma Hùng bởi vì bị Quang Phật đâm vào sau thắt lưng, kịch liệt thống khổ khiến động tác ngửa đầu rỗng giập vừa lúc đem cổ mình đưa đến lưỡi kiếm Quang Vũ, Lam Phù Dung. Trong nháy mắt đó, tiếng gầm hoàn toàn kẹt trong yết hầu.

Mũi chân nhẹ đập trên lưng Liệt Hỏa Ma Hùng, Long Hạo Thần nhẹ nhàng bay ra năm mét xa. Cho đến giờ khắc đó, thân thể khổng lồ của Liệt Hỏa Ma Hùng mới tựa như ngọn núi ngã cái ầm xuống đất. Đầu gối to lớn mau chóng lặn xa.

Một chớp mắt này, toàn trường lặng ngắt như tờ, mọi người đều tròn tròn mắt nhìn Long Hạo Thần.

Nếu bảo lúc trước Thái Nhi tấn công bởi vì tốc độ quá mau mà khiến họ không nhìn rõ. Như vậy giờ khắc này, công kích của Long Hạo Thần đem đến cho họ rung động trực tiếp nhất.

Không có một động tác lãng phí nào. Từ khi hấn bắt đầu nhảy ra đến lúc kết thúc, mỗi hành động đều có thể nói là hoàn mỹ, đến khi hoàn thành động tác cuối cùng, một ma thú cấp sáu đã chết. Tốc độ giết gấu thậm chí còn nhanh hơn nữ triệu hoán sư sử dụng ma pháp triệu hoán.

Nếu phải hình dung chiến đấu vừa rồi của hấn, như vậy chỉ có thể dùng đến hai chữ "hoàn mỹ".

Thái Nhi công kích, là nước chảy xuôi dòng. Như vậy Long Hạo Thần công kích, chính là mây bay không lực cản.

Đây chính là kỹ xảo, kỹ xảo chiến đấu đến từ thời kỳ viễn cổ. Ngộ tính của Long Hạo Thần kinh người cỡ nào, hấn lĩnh ngộ cách chiến đấu của Khô Lôu Huyết Sắc hơn xa Thái Nhi. Không phải bởi vì Thái Nhi ngộ tính không bằng hấn, mà bởi vì cách chiến đấu của Khô Lôu Huyết Sắc càng giống kỳ sĩ chứ không phải thích khách. Bao gồm một kiếm cuối cùng kia, Long Hạo Thần đem Diệu Nhật Trảm ngoại linh lực hấn là bộc phát ra ngoài hoàn toàn áp súc trong Quang Vũ, Lam Phù Dung, đây là học từ Khô Lôu Huyết Sắc. Nếu không, lấy thân thể cường tráng

của Liệt Hỏa Ma Hùng, dù dùng tới Quang Chi Đãng Dạng cũng không dễ dàng cắt đứt.

"Cô nhận thua đi." Long Hạo Thần hướng nữ triệu hoán sư đứng không xa bởi vì hình ảnh rung động này mà chú ngữ hỗn loạn, không thể thích hợp phóng ra ma pháp triệu hoán thứ hai.

"Sao có thể như vậy?" Nữ triệu hoán sư ngơ ngác nhìn Long Hạo Thần, trong mắt cô tràn ngập khó tin.

Liệt Hỏa Ma Hùng là ma thú cô bình thường hay triệu hoán. Thực lực nó ra sau thì cô hiểu rõ nhất. Nhưng trước mặt kỵ sĩ thanh niên sáng sủa này chỉ kiên trì hai giây. Chính xác mà nói, Long Hạo Thần giết chết nó chỉ dùng hai giây.

Đây hoàn toàn vượt xa hiểu biết của nữ triệu hoán sư. Kỹ xảo chiến đấu của kỵ sĩ khi nào thì mạnh như vậy. Hơn nữa cô căn bản không nhìn rõ Long Hạo Thần sử dụng kỹ năng gì.

"Không, tôi tuyệt đối không thua. Cho dù tôi không thắng được cậu, cậu cũng sẽ không đuổi kịp tôi, chúng ta cùng lắm là ngang tay thôi." Nữ triệu hoán sư bướng bỉnh nói.

Long Hạo Thần thầm thở dài, hẳn thật sự không đuổi kịp cô sao? Nếu là trước cấp sáu, có lẽ lời nữ triệu hoán sư còn đúng, nhưng hiện giờ...

Ánh sáng vàng rực rỡ nở rộ từ sau lưng Long Hạo Thần. Linh cánh lấp lánh ánh sáng chói mắt bỗng mở ra. Ngay sau đó, linh cánh vỗ đập, thân thể Long Hạo Thần đã như tia chớp bay hướng nữ triệu hoán sư.

Thải Nhi có thể nhờ linh cánh tăng tốc, sao Long Hạo Thần không làm được chứ?

Chẳng qua, nữ triệu hoán sư đúng là cứng đầu. Dường như cô nghĩ đến Long Hạo Thần có lẽ sẽ dùng linh cánh tăng tốc. Khi hẳn phóng ra linh cánh, không ngờ nữ triệu hoán sư cũng phóng thích đôi linh cánh

trắng. Linh cánh hầu như là cùng Long Hạo Thần đồng thời vỗ đập, giúp báo trắng của cô gia tăng tốc độ, nhảy đến bên cạnh.

Nhưng cô tuyệt không biết là, Long Hạo Thần không cần xông tới trước mặt cô.

Ánh sáng trắng nồng đậm bỗng dâng tràn, nữ triệu hoán sư chỉ cảm thấy một lực kéo mạnh bỗng xuất hiện trên người mình, bỗng chốc không thể ngồi vững trên lưng báo trắng. Cô kinh hô, thân thể văng ra ngoài, nghênh đón đương nhiên là song kiếm của Long Hạo Thần.

Năng lực Khiên Dẫn của Thánh Dẫn Linh Lô cũng tiến hóa lần hai, tăng lên tới năm mươi mét. Nếu như ở nơi rộng rãi, có lẽ nữ pháp sư còn có thể kiên trì đôi chút. Nhưng nơi này là sân đấu, hình tròn, Long Hạo Thần muốn tiếp cận cô trong phạm vi năm mươi mét là rất dễ dàng.

Song kiếm nhẹ vỗ vai cô, trường bào khẽ kéo, Long Hạo Thần mang theo nữ triệu hoán sư ổn định lại.

"Xin lỗi, tôi đã thắng."

Nữ triệu hoán sư nghiêng răng nhìn Long Hạo Thần, nhưng đáy mắt lại lộ ra tia sợ hãi.

Kỵ sĩ tuổi trẻ này thật sự chỉ có cấp sáu thôi sao? Thực lực của hắn cũng mạnh quá đi.

Nên biết linh lực của nữ triệu hoán sư đã vượt qua tám ngàn, nhưng cô không chưa kịp phóng ra triệu hoán thú mạnh nhất của mình thì đã thua mất.

Long Hạo Thần đương nhiên sẽ không có tâm tư đi nghiên cứu cô đang nghĩ cái gì. Ở trong lòng hắn, nghĩ chỉ có bốn chữ: Mộng Huyền Thiên Đường.

Nắm chặt song kiếm, Long Hạo Thần nhìn hướng đồng bạn trên khán đài, lòng thầm nói.

"Mộng Huyền Thiên Đường, ta đến đây."

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 126

Mộng Huyền Thần Điện

Hơn nửa tháng nghỉ ngơi, khiến Trấn Nam quan hồi phục lại sức sống, nhưng trên tường thành tràn ngập trầy xước nhắc nhở mọi người, không lâu trước đây nơi này từng có một trận đại chiến gần như hủy diệt.

Lúc này, không khí bên ngoài Trấn Nam quan có chút trầm trọng. Có thể nói trong thành đều phái ra quân tinh nhuệ. Kỵ sĩ đoàn Kỵ Sĩ Thánh Điện, Săn Ma Đoàn ba đội cấp đế, bốn đội cấp vương, cùng với mấy trăm cường giả Lục Đại Thánh Điện, tất cả đều đứng bên ngoài Trấn Nam quan.

Một tháng nay, nhóm viện quân thứ hai của liên minh đã đến Trấn Nam quan, cho dù ma tộc có động tác gì cũng có thể ứng đối. Ma Đạo đại pháo bị tổn hại một nửa đã tu sửa, bị hư trầm trọng thì đổi cái mới, đương nhiên việc này cần thời gian.

Điện chủ Mục Sư Thánh Điện Lăng Tiểu cùng phó điện chủ Kỵ Sĩ Thánh Điện Hàn Khiếm đứng ở chính giữa đội nhìn phương xa. Sau lưng họ là mười hai thanh niên mặc nhung trang. Long Hạo Thần và Thái Nhi đứng trong mười người này.

Đã kết thúc thi đấu tuyển chọn, Long Hạo Thần và Thái Nhi lấy biểu hiện tuyệt vời đạt được tư cách vào Mộng Huyền Thiên Đường tìm kiếm Mộng Huyền Thần Điện. Hôm nay ngày đã tới, nên đến vùng đất thần bí.

"Đến." Hàn Khiếm nhỏ giọng nói một câu.

Phương xa, một cảm giác áp bách vô hình chậm rãi xuất hiện. Ngay sau đó, mọi người nhìn thấy một mảnh mây đen mau chóng bay hướng mọi người.

Long Hạo Thần dỗi mắt trông về phía xa, nhin không được hút ngậm khí lạnh, đây cũng phải mây đen cái gì! Mà là mấy con rồng đen giang cánh bay trên không trung. Không ngờ cấm vệ quân của Ma Thần Hoàng tự mình đến? Hơn nữa số lượng không ít!

Mây đen dần tiến tới, chậm rãi lao xuống, cách liên minh thánh điện một cây số thì từ từ rơi xuống đất.

Long Hạo Thần hơi tính toán chút, không ngờ tới ba mươi con Hắc Long. Trong đó một con lớn nhất, thân dài hơn bốn mươi mét. Trên lưng chúng còn ngồi mười ma tộc. Có thể để cấm vệ quân Hắc Long công, hiển nhiên không phải ma tộc tầm thường.

Ba mươi Hắc Long rơi xuống đất, hơi thở hắc ám nồng đậm ập vào mặt. Thân thể chúng trong luồng sáng lấp lánh mau chóng thu nhỏ, nháy mắt biến thành nhân loại bộ dáng cao to, cùng ma tộc khác đi đến chỗ liên minh thánh điện.

Đi đằng trước nhất là một người trung niên, dáng người cao lớn, mày rậm mắt phượng. Gã cũng chính là con Hắc Long to nhất biến ảo thành. Nhìn gã, sắc mặt Lăng Tiểu hơi biến đổi.

Kỳ lạ là, hai người đi theo cạnh gã không thuộc cấm vệ quân Hắc Long. Mà là hai người trung niên tóc tím mắt tím, diện mạo cực kỳ anh tuấn.

Hai người này Long Hạo Thần từng gặp, cũng chính là bởi vì gặp rồi, trong lòng hắn mới càng thêm giật mình. Đó chính là hai trong tứ đại ma vương của Nguyệt Ma cung. Bọn họ chính là phụ tá đắc lực của Nguyệt Ma Thần! Trong Nguyệt Ma tộc có thể nói là dưới một người trên vạn người.

Sau ba tên này mới là cấm vệ quân Hắc Long và cường giả Nguyệt Ma tộc. Còn có mười người mắt cam tóc cam bộ dạng kỳ quái. Bề ngoài là nhân loại, nhưng họ cho người ta cảm giác hư vô thoát tục.

Tinh Ma Tộc, đây là Tinh Ma Tộc. Nhìn bộ dáng của chúng, Long Hạo Thần đã đoán ra thân phận đám quái nhân này. Tinh Ma Thần là Đại Dự Ngôn Sư của ma tộc, mà tộc của y là ma pháp sư tốt nhất trong ma tộc. Bọn họ là ma vũ song tu hiếm thấy nhất trong đám ma tộc cao đẳng. Nhưng cũng bởi như vậy, ma pháp của chúng mới càng kinh khủng.

Ai đều không nghĩ tới, vì Mộng Huyền Thiên Đường lần này, ba đại chủng tộc lớn nhất ma tộc đều xuất động cường giả, lấy trận thế trước mắt, nếu muốn cứng rắn phá Trấn Nam quan, chỉ sợ không phải không có cơ hội!

Trong đám cường giả ma tộc này, còn có mười ma tộc bộ dáng thanh niên. Xem màu tóc thì họ không phải cùng một tộc. Bởi vì khoảng cách còn xa, lại bị ma tộc đẳng trước che chắn, tạm thời chưa nhìn rõ.

Rất nhanh, đám cường giả ma tộc đi tới trước mặt liên minh thánh điện. Đầu lĩnh cấm vệ quân Hắc Long trầm giọng nói.

"Ta là tọa kỵ của Ma Thần Hoàng, thống lĩnh cấm vệ quân Hắc Long, Hoàng Thước. Các người ai có thể làm chủ, bước ra nói chuyện."

Lăng Tiểu hừ lạnh một tiếng.

"Điện chủ Mục Sư Thánh Điện Lăng Tiểu. Sao hả? Hôm nay cả một vị ma thần đều không tới, chỉ phái vài con chó săn?"

Mặc dù kẻ địch thế lực cường đại, nhưng làm người chưởng quản một trong Lục Đại Thánh Điện liên minh thánh điện, sao ông rơi vào thế yếu được?

Không sai, ma tộc lần này đích thực không tới một ma thần nào. Nhưng trước mắt đám cường giả ma tộc hầu như có thể sánh bằng thực

lực của ma thần ba mươi sáu hạ phía sau. Nên biết, cấm vệ quân Hắc Long của Ma Thần Hoàng đến tới một phần mười! Đây chính là thực lực căn bản nhất của Ma Thần Hoàng.

Hoàng Thước thống lĩnh cấm vệ quân Hắc Long bình tĩnh nói.

"Ăn nói lợi hại không có ý nghĩa gì, dựa theo ước định, làm chính sự đi. Bộ hạ luôn rộng lượng, việc đồng ý các người thì chúng ta đã làm rồi. Hiện tại tới lượt các người."

Lăng Tiểu tuyết không bởi vì đối phương không tiếp chiêu mà bỏ cảnh giác, ngược lại trong lòng đề phòng. Thống lĩnh cấm vệ quân Hắc Long trầm ổn như vậy, không phải loại dễ đối phó.

"Đi theo chúng ta." Nói xong Lăng Tiểu hướng phía sau huy tay.

Bỗng chốc, một thân hình màu xanh khổng lồ từ mé bên bước chậm chậm tới, thân thể to lớn khiến bước chân của chúng cực kỳ trầm trọng.

Thanh Bằng, ma thú cấp bảy. Năng lực công phòng của nó không mạnh, cường đại là thân thể chúng nó. Hình thể của chúng thậm chí còn lớn hơn Hoàng Thước thống lĩnh cấm vệ quân Hắc Long. Sở trường là bay đường dài và chịu tải vật nặng. Trong Lục Đại Thánh Điện, chỉ có Mục Sư Thánh Điện mới nuôi dưỡng loại ma thú này. Dù sao thân thể mục sư yếu ớt, nếu như là chạy đường dài không có tọa kỵ thích hợp thì sẽ mệt mỏi hơn nhiều.

Tổng cộng có mười Thanh Bằng đi tới, nằm sấp trên mặt đất. Dưới sự hướng dẫn của Lăng Tiểu, các cường giả nhân loại leo lên sau lưng Thanh Bằng. Thanh Bằng giang cánh, bay thẳng hướng phương bắc.

Cấm vệ quân hắc long cũng biến trở về bản thể Hắc Long, công các cường giả ma tộc bay theo, giữ vững cách sau Thanh Bằng một cây số.

Bên này liên minh chọn mười người, trừ Long Hạo Thần và Thái Nhi ra, còn có một người Long Hạo Thần biết. Chính là đoàn trưởng Săn Ma

Đoàn số tám cấp hiệu, Trương Phóng Phóng. Không ngờ y lại có thực lực đỉnh cấp sáu, một đường giết hướng chung kết, cuối cùng lấy được danh ngạch.

Lúc này Long Hạo Thần tâm tình tuyệt không bình tĩnh. Mới rồi Lăng Tiểu và Hoàng Thuộc nói chuyện, hắn nhìn đến hai khuôn mặt quen thuộc. Hắn khẳng định đối phương cũng nhìn thấy mình, chính là Nguyệt Dạ và Lãnh Tiêu.

Không ngờ bọn họ ở trong lần hành động này của ma tộc, hơn nữa Long Hạo Thần hiểu biết họ, không cần lý do đó thì họ cũng tiến vào Mộng Huyền Thiên Đường.

Long Hạo Thần biết thân phận của Nguyệt Dạ, thân phận Lãnh Tiêu thì Long Hạo Thần cũng biết một hai, chỉ là không nghĩ tới Lãnh Tiêu trong ma tộc địa vị tương đương không thấp.

Lãnh Tiêu còn đỡ, là kẻ địch, chết sống cùng họ không quan hệ gì. Nhưng Nguyệt Dạ là hợp tác của họ. Có thể nói, nếu không phải Nguyệt Dạ, khả năng họ hoàn thành nhiệm vụ Sợ Hải Bi Khiếu Động chỉ sợ phải thấp hơn một nửa. Đặc biệt lúc trở về, chính Nguyệt Dạ trợ giúp thì họ mới thuận lợi trở về, không phát sinh biến hóa gì. Trong ma tộc có người hợp tác như vậy, đối với Săn Ma Đoàn số hai mươi một cấp hiệu mà nói, là một việc tốt. Tương lai còn có nhiều cơ hội hợp tác.

Tình huống trong Mộng Huyền Thiên Đường không tuyệt diệu như tên nó. Mãi đến ngày hôm qua, Lăng Tiểu mới trình trọng kể cho đám người tham dự hành động lần này, mấy điểm mấu chốt trong Mộng Huyền Thiên Đường. Mấy điểm này chính là dùng vô số sinh mạng đổi lấy!

Thải Nhi nhỏ giọng nói.

"Hạo Thần, không cần lo lắng. Chúng ta đến lúc đó giúp cô ta một phen là được."

"Gì?" Long Hạo Thần kinh ngạc nhìn Thái Nhi.

Thái Nhi bình thản nói.

"Trong cơ thể cô ấy có cấm chế của Luân Hồi kiểm tôi dùng Lâu Hồi Linh Lô thúc đẩy. Sinh tử của cô ta nằm trong lòng bàn tay tôi. Không sợ cô ta bày trò. Đối với hành động trong tương lai của chúng ta, cô gái này rất quan trọng, không thể để cô ta chết được."

Lời của Thái Nhi giúp Long Hạo Thần đặt quyết tâm, hơi gật đầu với nàng.

Mộng Huyền Thần Điện nằm ở rừng cây cách phương bắc Trấn Nam quan một trăm hai mươi mét. Mặc kệ là Thanh Bằng hay Hắc Long, một trăm hai mươi mét đối với họ chỉ trong giây lát.

Phương xa, rừng rậm nguyên thủy rậm rạp đã xuất hiện trong tầm mắt. Từ trên trời nhìn xuống thảm thực vật trong rừng, đều có thể cảm nhận được chúng to lớn. Rừng nguyên thủy quy mô như vậy, ít nhất cũng trải qua mấy ngàn năm sinh sôi mới được như thế.

Lăng Tiểu ra hiệu, Thanh Bằng từ từ rơi xuống ngoài rừng. Mọi người leo xuống lưng Thanh Bằng, bên kia ma tộc cũng thế.

Hoàng Thước mang theo hai ma vương Nguyệt Ma tộc đi tới, trầm giọng hỏi.

"Sao không trực tiếp bay vào?"

Lăng Tiểu hừ lạnh một tiếng.

"Người có thể thử. Nơi này là mảnh đất Mộng Huyền Thần Điện, Mộng Huyền Thần Điện là thần điện Tự Nhiên Nữ Thần để lại. Rừng rậm này cũng được Tự Nhiên Nữ Thần che chở. Muốn trực tiếp bay vào? Người còn chưa được đâu, đích thân Ma Thần Hoàng tới thì còn có thể."

Hoàng Thước nhàn nhạt nói.

"VẬY ĐI ĐI."

Hai bên mang theo người của mình, đi hướng rừng Mộng Huyền trước mặt.

Vừa vào rừng, không khí bỗng biến đổi, tuyệt không đơn giản là tươi mát thôi. Mùi hương mát mẻ thấm vào ruột gan dường như tẩy trừ tâm linh, cảm giác bình an khó hình dung khiến người thoải mái.

Côn trùng kêu vang, tiếng chim đặc biệt rõ ràng. Nguyên tố ma pháp thủy hệ, thổ hệ, quang hệ biến cực kỳ nồng đậm.

Long Hạo Thần cảm thụ mạnh nhất. Một chân bước vào rừng Mộng Huyền rồi, hần lập tức cảm giác ấm áp như trở về nhà. Dường như tất cả trong này đều tuyệt đẹp, đều thân thiết. Từng gốc cây ngọn cỏ đang mỉm cười với hần. Quang nguyên tố nhu hòa quay quanh hần, thủy nguyên tố và thổ nguyên tố nhẹ nhàng vuốt ve thân thể hần.

Trong cảm giác tuyệt vời này, Long Hạo Thần chỉ thấy tâm linh mình đang được thanh tẩy. Tất cả bức bối và lo lắng đều biến mất. Làn da hần nổi lên một tầng vàng nhạt trong suốt. Thiên nhiên kêu gọi khiến hần cảm thấy thân thể nhẹ nhàng.

Thải Nhi ở bên cạnh Long Hạo Thần, lập tức cảm giác ra biến hóa trên người hần. Nàng cũng có cảm giác tương tự, nhưng so với Long Hạo Thần thì khác biệt rất nhiều.

Long Hạo Thần chính là thể chất con trai quang minh, bất cứ thực vật nào để sinh trưởng đều không thể không có quang minh. Dường nhiên kêu gọi không phải là lời nói không, mà đó là một ma pháp cường đại. Chẳng qua nó là loại ma pháp ôn hòa nhất. Thuộc tính thích hợp nó thì được cực lớn tăng phúc, ngược lại sẽ bị suy yếu.

Lúc này Long Hạo Thần tựa như Thải Nhi lúc tiến vào Tháp Vĩnh Hằng, chỉ là hần không phải linh ngộ, mà là thanh tẩy. Thanh tẩy toàn thân, mặc kệ là cơ thể hay linh lực, dường như đều được thiên nhiên kêu

gọi tẩy rửa, biến càng thêm tinh thuần. Tất cả tạp chất đều biến mất trong hô hấp.

Cùng họ so sánh, bên ma tộc thì không dễ chịu như vậy. Có thể thấy, đám ma tộc trên người bắt đầu bốc lên từng tầng ma khí màu đen, chống đỡ hơi thở tự nhiên xâm lược, mỗi tên đều nhú mào. Nếu không phải Hoàng Thước hạn chế, chúng đã ra tay hủy diệt thực vật xung quanh.

Thiên nhiên là thế giới tràn ngập sinh mệnh, hắc ám thì lại là tràn ngập tĩnh mịch và âm u. Giữa hai bên khoảng cách khác nhau là tất nhiên.

Hoàng Thước nói với Lăng Tiểu.

"Đi mau lên chút. Ta và tộc nhân của ta đều không thích nơi này. Nếu thời gian quá dài, ta không thể bảo đảm kiềm chế được họ."

Lăng Tiểu bình tĩnh nói.

"Vậy người cứ thử đi. Tuy chúng ta chỉ tạm thời hợp tác, nhưng các người đã thực hiện xong việc hứa hẹn rồi, chúng ta cũng sẽ không làm thủ đoạn gì. Ta lặp lại một lần nữa, đây là nơi Tự Nhiên Nữ Thần từng cư ngụ, nếu các người hành động thiếu suy nghĩ phá vỡ hoàn cảnh tự nhiên nơi đây, bị phản phệ không thể tiến vào Tự Nhiên Thần Điện, đó không phải do chúng ta thất hứa."

Hoàng Thước nhú chặt mào, nhưng rất nhanh hồi phục bình thường, gật đầu, không nói gì thêm.

Đường trong rừng Mộng Huyền gấp ghe khó đi, nhưng tuyệt không ảnh hưởng các cường giả tiến lên. Lăng Tiểu trước khi xuất phát đã dặn dò người bên liên minh thánh điện, mặc kệ ra sao đều không được hủy hoại thực vật ở đây, nếu không sẽ bị rừng Mộng Huyền xem ra kẻ địch.

Càng tiến vào trong thì hơi thở tự nhiên càng dày đặc. Đối làm ma tộc bình thường, có lẽ kéo dài tiêu hao thể này sẽ nhịn không được động thủ.

Nhưng lần này tiến đến, có thể nói đều là cường giả cấp chín, bọn chúng đương nhiên có biện pháp của mình. Ít ra thì tạm thời không xuất hiện bất cứ vấn đề gì. Huống chi tình hình trong Mộng Huyền Thần Điện không hòa bình như vậy. Lăng Tiểu tuyết không cảm thấy ma tộc lần này tiến vào có lợi gì, khiến chúng vào thì sao chứ?

Đi khoảng mấy tiếng đồng hồ, trước mặt bỗng thoáng đãng, nguyên bản rừng cây rậm rạp biến thành từng mảnh bụi cây. Khi tầm mắt biến rộng rãi, cho dù là bên ma tộc cũng phát ra một chuỗi cảm thán.

Đúng vậy! Nơi này thật quá đẹp.

Nơi đây là biển thực vật, là biển hoa. Trong tầm mắt, lùm cây chỉ cao khoảng một mét chiếm phạm vi gần vạn mét vuông. Trên đỉnh bụi cây mọc đủ loại hoa, muôn hồng nghìn tía, quyến rũ cực kỳ.

Mỗi bước ra một bước đều có thể ngửi thấy hương hoa khác nhau. Hơn nữa trong không khí còn khuếch tán hơi nước, khiến ánh nắng rơi xuống không chói mắt. Văng sáng mông lung mà nhu hòa nhuếch tán trong thế giới hoa, không uống có hai chữ "mộng huyền".

Giữa biển hoa có một cái hồ nhỏ. Mặt hồ không lớn, đường kính khoảng hai trăm mét. Nồng đậm hơi thở thủy nguyên tố cùng với hơi thở sinh mệnh càng thêm nồng từ từ khuếch tán ra ngoài.

Lăng Tiểu dừng bước, nhìn mặt hồ không xa.

"Tới rồi, chính là đây."

Hoàng Thước nghi hoặc nhìn ông, nói.

"Mộng Huyền Thần Điện ở chỗ nào?"

Lăng Tiểu nói.

"Trong hồ nước."

"Gì?" Hoàng Thước trầm giọng nói. "Chẳng lẽ chúng ta còn phải lặn xuống nước sao?:

Đối với lặn nước thì gã không có ý kiến gì, tộc Hắc Long không bài xích nước, thậm chí có thể ở trong nước biến ảo thành giao long.

Lăng Tiểu khinh thường hừ một tiếng.

"Lặn vào nước đúng thật là có thể tiến vào Mộng Huyền Thần Điện. Người có thể thử xem. Nhưng Mộng Huyền Thần Điện mỗi trăm năm mới mở ra một lần là có ý gì? Nếu chỉ đơn giản lặn xuống nước, chúng ta còn cần chờ trăm năm sao?"

Hoàng Thước nghi hoặc nói.

"Trong nước có cái gì? Phong ấn sao?"

Lăng Tiểu nói.

"Sao ta phải cho người biết?"

Nói xong ông nâng lên tay phải mở ra trước mặt Hoàng Thước.

Trần Anh Nhi sắc mặt có chút không cam lòng, nhưng vẫn là lấy ra thứ gì đó, đặt vào lòng bàn tay Lăng Tiểu.

Lăng Tiểu khuôn mặt bình thường cứng nhắc, sau khi thấy thứ kia thì khó được hiện ý cười, bình tĩnh nói.

"Được rồi, vậy ta cho người biết. Trong hồ nước này, sinh tồn một vị ma thú cổ đại. Nghe nói năm đó nó chính là thủ hộ Tự Nhiên Nữ Thần. Sinh hoạt ở đây ít nhất dài cỡ mấy vạn năm. Nếu các người không sợ chết, có thể lặn xuống nước xem thử, nhìn một cái thực lực của ma thú cổ đại."

Hoàng Thước kinh ngạc nói.

"Ma thú thời viễn cổ? Biết là chủng loại gì không?"

Lăng Tiểu lại nâng lên tay phải. Hàn Khiêm đứng bên cạnh quay đầu đi, coi như nhìn không thấy, nhưng trong mắt không che giấu được ý cười.

Hoàng Thước giận dữ nói.

"Người đừng quá đáng!"

Lăng Tiểu khuôn mặt lại xuất hiện vẻ vô tội.

"Người có thể không hỏi."

Nhấn nhẹn lửa giận, Hoàng Thước lấy ra một khối đồ vật giống hệt vừa rồi bỏ vào tay Lăng Tiểu.

"Nói đi."

Lăng Tiểu sắc mặt biến đổi, hơi trầm ngâm một chút, mới nói.

"Cho người biết cũng không sao. Trong hồ này trụ một vị Tinh Linh Long, là Tinh Linh Long sống mấy vạn năm."

Hoàng Thước hít ngậm khí lạnh, trên mặt tức giận dần giãn ra, gật đầu nói.

"Cảm ơn."

Lăng Tiểu vừa rồi đã cảm thấy kỳ quái. Tên này dễ dàng như vậy lấy ra hai khối long cao, chỉ vì trao đổi hai tin tức mà thôi. Xem bộ dạng hiện tại của gã, dường như không thấy chịu thiệt. Chẳng lẽ trong đó có vấn đề gì? Trong lòng ông nhin không được có chút hối hận. Nhưng lời đã thốt ra, hối tiếc muộn màng.

Hoàng Thước nói.

"Nếu trong hồ nước có Tinh Linh Long, vậy chúng ta phải làm sao tiến vào Mộng Huyền Thần Điện?"

Lăng Tiêu nói.

"Tôi đã trong vòng một ngày, Mộng Huyền Thần Điện sẽ mở ra. Khi đó nó tự thăng lên trên mặt hồ, hơn nữa có con đường liên tiếp bên bờ, đi qua là được."

Hoàng Thước gật đầu nói.

"Vậy chờ đi."

Nói xong gã dẫn theo đám cường giả ma tộc đi tới một bên, ngồi xuống. Đi đến ven hồ có Mộng Huyền Thần Điện, hơi thở tự nhiên xâm thực bọn chúng ngược lại hơi nhạt chút. Hơn trăm tên ma tộc đều tự tìm vị trí ngồi một chỗ, rất yên tĩnh.

Bên liên minh thánh điện cũng giống nhau. Mọi người lần lượt ngồi xuống, chờ đợi Mộng Huyền Thần Điện mở ra.

Long Hạo Thần dường như vô tình nhìn bên ma tộc, vừa lúc đôi mắt Nguyệt Dạ chạm ánh mắt hắn. Không chỉ là cô, Lãnh Tiêu cũng giống nhau. Chẳng qua ánh mắt hai cô gái khác biệt.

Nguyệt Dạ là mỉm cười, ánh mắt nhu tình như nước, tựa như đang xem người đàn ông của mình. Lãnh Tiêu thì bộ dáng hung dữ, ánh mắt lạnh lùng dường như muốn đâm thủng Long Hạo Thần.

Nguyệt Dạ đột nhiên biến sắc mặt, quay đầu đi. Là bởi vì cô cảm giác đến ánh mắt Thái Nhi. Lãnh Tiêu thì không sợ nhìn Long Hạo Thần và Thái Nhi, còn vung nắm tay.

Ngồi phía trước Lãnh Tiêu và Nguyệt Dạ là một thanh niên, dường như y cũng là người dẫn đầu đám ma tộc chuẩn bị tiến vào Mộng Huyền Thần Điện. Dáng người cao ráo, bộ dạng khoảng hai mươi tuổi. Kỳ dị là, y chẳng những có mái tóc đen, còn có mắt đen. Khoanh chân ngồi yên tĩnh, hơi thở tựa như hư vô không chút dao động.

Ánh mắt Long Hạo Thần thực tự nhiên bị thanh niên tóc đen mắt đen hấp dẫn. Trong phần bình tĩnh đó, hẳn lại cảm thấy uy liếp mãnh liệt.

Thanh niên dường như cảm giác ra ánh mắt của Long Hạo Thần, chậm rãi quay đầu. Khi mắt hai người va chạm, Long Hạo Thần thấy là hư vô, mà thanh niên tóc đen thấy thì là trong suốt. Nhưng khiến bọn họ ngoài ý muốn là, lần đầu tiên đối mặt, họ không hề sinh ra địch ý với đối phương. Dường như họ trời sinh đã không phải kẻ thù của nhau.

Thanh niên tóc đen mắt đen cũng rất anh tuấn. Nhìn y, Long Hạo Thần có cảm giác như đã từng quen biết, hình như đã gặp ở đâu đó.

Ánh mắt thanh niên bỗng biến lạnh lẽo, sát khí lãnh liệt vụt qua. Chỉ là Long Hạo Thần cảm giác y phóng sát khí là cưỡng ép làm ra, chỉ có sát khí nhưng không hề có sát ý.

Đây là có chuyện gì? Chẳng lẽ lúc trước mình từng gặp hắn? Nhưng Long Hạo Thần rất tin tưởng trí nhớ của mình. Trong ký ức, tuyệt không từng xuất hiện một thanh niên như vậy!

Quay đầu đi, không nhìn đối phương nữa, Long Hạo Thần chậm rãi khép đôi mắt. Trong không gian thiên nhiên này, phần cảm giác thanh tẩy trong suốt kia bỗng hồi không đi. Người khác đến đây rồi cảm giác hơi thở thiên nhiên biến nhạt, nhưng Long Hạo Thần thì ngược lại. Hẳn phát hiện, tuy nơi đây hơi thở thiên nhiên rất nhạt, nhưng cực tinh thuần. Cho người cảm giác yếu nhiều, là bởi vì hơi thở thiên nhiên tinh thuần này bài xích nhân loại. Dường như là sợ nhiễm phải tạp chất, không muốn tiếp cận bọn họ.

Hơi thở tự nhiên tinh thuần như là thực chất ulla vào thân thể Long Hạo Thần, thanh tẩy, vuốt ve thân thể hắn. Cảm giác linh ngộ kỳ dị cũng xuất hiện. Trong mơ hồ, Long Hạo Thần cảm giác dường như mình đã nắm bắt thứ gì, dần dần, lòng hắn biến càng thêm trong suốt.

Ngóng cổ chờ không tính cả Long Hạo Thần. Trong lĩnh ngộ, thân thể hắn như biến thành một bộ phận của thiên nhiên, tựa như một gốc

thực vật tại đây, như mảnh đất hoặc một bãi nước. Ngay cả Thái Nhi ngồi cạnh hẳn đều cảm thấy, nếu không dùng mắt nhìn, Long Hạo Thần dường như đã biến mất.

Thời gian trôi qua từng phút giây, hai bên đều là cường giả có thể chịu được tịch mịch, tiếp tục chờ tại đây. Sắc trời dần tối, màn đêm buông xuống. Buổi tối thiếu hơi ẩm, tăng vài phần ướt, một ngày một đêm cứ như vậy trôi qua.

Khi bầu trời bắt đầu xuất hiện vạch trắng, Hoàng Thuộc chậm rãi đứng dậy, ánh mắt nhìn hướng Lăng Tiêu. Đã qua một ngày một đêm, nhưng Mộng Huyền Thần Điện như cũ không có xuất hiện.

Chính tại lúc này, đột nhiên một cảm giác kỳ dị lan tràn trong lòng mỗi người. Nguyên bản tất cả nhắm mắt tu luyện không hên mà cùng mở đôi mắt, nhìn hướng phát ra hơi thở.

Không khí xung quanh vận vận, hơi thở thiên nhiên bỗng biến đổi đặc. Mỗi một ngụm hô hấp dường như đều đang hút sức sống nồng đậm. Cho dù là ma tộc, trong lúc này rốt cuộc cảm thấy thoải mái.

Hồ nước trước mặt bắt đầu xuất hiện sắc hồng. Màu hồng dần biến lớn, vị trí giữa hồ mặt nước tuôn ra như suối phun mấy mét mau chóng khuếch trương. Hơi thở sự sống nồng đậm đến mức tận cùng dường như từ bốn phương tám hướng tụ tập bên này.

Bình minh đã lên, Mộng Huyền Thần Điện trong ánh bình minh từ hồ nước dâng lên.

Dần dần, đỉnh cung điện màu xanh biếc chui ra khỏi mặt nước. Nước hồ xanh biếc theo đỉnh chớp rơi xuống, cung điện hoàn toàn là màu xanh trong suốt, sáng lung linh. Trong ánh sáng bình minh không quá mãnh liệt, nó bắn ra hào quang tứ phía. Cùng với nó dần dâng lên, hơi thở sinh mệnh nơi đây cũng đậm đến cực độ. Tất cả thực vật đều lấy tốc độ kinh người sinh trưởng. Bụi cây nguyên bản cao không tới một mét dần vượt qua thân cao nhân loại và ma tộc, hương hoa càng biến thơm nồng.

Rốt cuộc, cung điện màu xanh biếc hoàn toàn chui ra từ trong mặt nước. Mà giờ khắc này, cũng là mặt trời mới từ phương đông lên cao. Ánh sáng hồng và vàng tựa như trứng gà trở thành bối cảnh của tòa Tự Nhiên Thần Điện.

Hơi nước nhạt quay quanh Tự Nhiên Thần Điện, dung nhập vào ánh sáng từ mặt trời trên cao, phản xạ qua tinh thể xanh biếc của Tự Nhiên Thần Điện, huyền hóa ra cảnh tượng mộng ảo rung động lòng người.

Quang minh và thủy, bản thân là tượng trưng cho sinh mệnh!

Tình cảnh khiến người rung động, làm người ta không dám đánh động, thật sự quá đẹp. Có thể nhìn thấy cảnh đẹp như vậy, mọi người dường như đều quên nguy hiểm ẩn tàng trong đó.

Mộng Huyền Thần Điện tổng thể rất đặc biệt, không giống kiến trúc nào trên đại lục. Bản thân nó không có vách tường, đỉnh chóp dường như là từng tầng tinh thể xanh chồng chất mà thành. Trên cùng nhỏ nhất, càng kéo xuống càng lớn. Một tầng cuối cùng vươn ra tứ phía, tựa như là mái hiên.

Chống đỡ đỉnh chóp lớn là cột trụ khá to. Trụ cao khoảng mười mét, mỗi cây ít nhất phải ba người ôm hết, xuyên qua cột trụ, dường như có thể thấy bên trong mơ hồ ánh sáng xanh nhu hòa. Chỉ là bởi vì bản thân Mộng Huyền Thần Điện tản mát ra ánh sáng mờ lung, không thể nhìn rõ ràng tình huống bên trong mà thôi.

Chính là nói, tòa thần điện này không có tường, cũng không có cửa. Cả tòa thần điện thông suốt, đếm sơ thì cột chính điện tròn ba mươi hai cây, mé bên nhìn không tới. Hơi thở sinh mệnh nồng đậm gieo rắc, cho người cảm giác yên bình.

Trước ngực Long Hạo Thần nóng lên, Quang nguyên tố tinh linh Nhã Đình tự bay ra. Nhìn thần điện to lớn trước mặt, nó chậm rãi quỳ xuống ở một gốc bụi cây to, bái lạy. Mắt đẹp tràn ngập nước mắt kích động.

Trong miệng nó không ngừng nỉ non tinh linh ngôn ngữ nghe không hiểu. Thân thể nó ở chỗ này dường như càng biến trong suốt.

Mặc dù nguyên tố tinh linh thờ phụng là Thần Nguyên Tố, nhưng quang nguyên tố, thủy nguyên tố, thổ nguyên tố lại cực kỳ thân cận Tự Nhiên Nữ Thần. Tự Nhiên Nữ Thần có thể nói là một nửa chủ nhân của chúng. Trở về ôm ấp của thiên nhiên tràn ngập hơi thở sự sống, sao Nhã Đình không kích động cho được? Nó có thể rõ ràng cảm giác được sức sống của mình đang nhanh chóng tăng lên. Ánh sáng vàng trên người dao động tựa như gợn sóng, ánh sáng đang nhạt dần. Nhưng thân thể nó vốn hư ảo hơi trong suốt giờ càng ngưng tụ lại, thoát nhìn càng giống nhân loại.

Lúc Long Hạo Thần mới có được nó. Sức sống Nhã Đình yếu ớt cực kỳ, nương tựa thể chất con trai quang minh của Long Hạo Thần mới cải thiện bớt, hơn nữa trước sau hoàn thành tiến hóa hai lần.

Nhưng dù sao căn nguyên của nó cũng đã bị thương, luôn dưỡng trong Thánh Dẫn Linh Lô. Mà giờ khắc này trước Mộng Huyền Thần Điện của Tự Nhiên Nữ Thần, thân thể nó được đến tẩm bổ đầy đủ. Vết thương ẩn trong người dường như giấy lát đã được hơi thở sinh mệnh chữa khỏi. Đây cũng là đặt cục gạch vững chắc cho lần tiến hóa trước.

Ánh sáng xanh nhu hòa trở trong không khí khuếch tán, tình cảnh kỳ dị xuất hiện. Có lẽ là bị hơi thở sinh mệnh mệnh mệnh của Mộng Huyền Thần Điện cảm nhiễm, thảm thực vật mé biên tốc độ sinh trưởng bỗng chốc tăng lên. Đặc biệt là bụi cây gần hồ nhất, điên cuồng sinh trưởng dán sát mặt nước có Mộng Huyền Thần Điện. Khoảnh khắc mặt hồ đã bị tầng bụi cây này che phủ. Hơn nữa nhìn bộ dáng xum xuê, chắc chắn là rất cứng.

Nói cũng kỳ, bụi cây sinh trưởng đến mé Mộng Huyền Thần Điện thì ngừng lại, dường như là không dám vượt qua giới hạn.

Lăng Tiểu liếc Hoàng Thước thống lĩnh cấm vệ quân Hắc Long một cái, trầm giọng nói.

"Có thể tiến vào, ở bên trong, dựa vào cơ duyên mỗi người."

Hoàng Thước gật đầu, quay người nhìn hướng thanh niên áo đen đối diện Long Hạo Thần. Thanh niên áo đen bước chậm chậm tới trước mặt hắn, nhẹ gật đầu.

"A Bảo, mọi sự cẩn thận."

"Ừm." Thanh niên áo đen đơn giản ừ một tiếng, mũi chân điểm mặt đất, người đã nhẹ nhàng bay ra ngoài.

Nguyệt Dạ, Lãnh Tiêu và các cường giả thanh niên ma tộc tham dự hành động lần này nối đuôi nhau theo ra.

Nhân loại bên kia cũng vậy. Long Hạo Thần, Thái Nhi đứng ở phía cuối đội. Hai bên mười người từ hai hướng đồng thời tiến vào Mộng Huyền Thần Điện.

Bụi cây sinh trưởng trên mặt hồ rất cứng, chân đạp trên đó có cảm giác như đạp đất. Cự ly chỉ khoảng trăm mét, chốc lát thì hai bên đã leo tới bờ bên kia.

A Bảo? Thì ra người đó tên là A Bảo. Long Hạo Thần nghe rõ lời Hoàng Thước, thanh niên áo đen này hắn nhìn không thấu. Nhưng có thể làm người đứng đầu, thực lực và năng lực chỉ sợ không tầm thường.

Mười người bên Liên Minh Thánh Điện thì không có chính xác đầu lĩnh. Bởi vì sau khi tiến vào Mộng Huyền Thần Điện, tất cả đều làm theo ý mình. Hai bên phân biệt rõ ràng khoảng cách mười mét, mỗi bên từ khe hở cột trụ to đi hướng bên trong.

Chân chính đến trước mặt tòa thần điện, hơi thở sức sống đậm đặc ngược lại biến nhạt. Thần điện trước mắt cho người ta cảm giác hư vô khó nắm bắt, không khí tươi mát ập vào mặt. Không có bất cứ tạp chất, cũng không còn mùi hương thanh thoát thực vật. Mơ hồ khiến người cảm giác nơi này có chút kỳ kỳ.

Long Hạo Thần kéo tay Thái Nhi đi theo sau lưng người khác tiến vào thần điện, nhỏ giọng nói.

"Thái Nhi, đi vào rồi nhiệm vụ hàng đầu của chúng ta là tập trung lại. Nếu gặp phải nguy hiểm, tuyệt đối đừng cậy mạnh, phát động Mộng Huyền bảo thạch rời khỏi Mộng Huyền Thần Điện."

Nhìn trong mắt hấn tràn đầy thân thiết, khóe miệng Thái Nhi ẩn sau khăn che khẽ nhếch đường cong động lòng người. Nàng nhỏ nhẹ nói.

"Yên tâm đi. Bởi vì có anh, tôi sẽ không cố chấp."

Long Hạo Thần ôm eo nàng, hai người lúc này mới thật sự bước vào Mộng Huyền Thần Điện. Bọn họ cũng là người cuối cùng vào trong.

Vào Mộng Huyền Thần Điện, bọn họ nhìn thấy là sắc xanh, màu xanh không có tận cùng, Ánh vào mắt, là xanh tràn ngập mộng huyền. Ngoài màu xanh ra không có thứ gì khác. Ánh sáng xanh nhu hòa như sinh mệnh nguyên thủy nhất, nhẹ nhẹ dao động tựa như đang hô hấp.

Dựa theo tình hình Lăng Tiểu cho biết, chỉ cần đi vào ánh sáng xanh này, bọn họ chính thức tiến vào Mộng Huyền Thiên Đường.

Bước ra một bước, vầng sáng lấp lóe, Long Hạo Thần và Thái Nhi tiến vào vầng sáng xanh, biến mất không thấy.

Vừa mới tiến vào ánh sáng, Long Hạo Thần lập tức cảm giác có luồng linh lực nhu hòa bao bọc lấy mình. Mà nguyên bản Thái Nhi nắm tay mình cũng biến mất.

Ánh sáng xanh xung quanh biến càng nồng, nhưng tất cả dường như đều xẹt hướng sau lưng hấn.

Tựa như đang ngồi trên ma thú bay mau chóng xuyên qua tầng mây.

Long Hạo Thần khép lại đôi mắt, cảm nhận xung quanh biến hóa. Hấn phát hiện, tinh thần lực của mình không thể rời khỏi năng lượng nhu

hòa bảo hộ mình.

Thời gian không ngăn lắm, đột nhiên tầm mắt biến rộng lớn, bản năng bước ra một bước, hẳn đã đi tới thế giới khác.

Tiếng côn trùng kêu cùng với tiếng chim hót, và mùi hương mát mẻ thấm vào ruột gan cùng nhau truyền đến.

Ngoài Mộng Huyền Thần Điện.

Hàn Khiếm đi vào trong Kỵ Sĩ Thánh Điện, tới bên người một Kỵ Sĩ Thánh Điện dáng người cao lớn, nhỏ giọng nói.

"Hạo Thần đã đi vào. Nó thông minh như vậy, thêm vào Mộng Huyền bảo thạch thủ hộ, chắc là sẽ không gặp nguy hiểm gì. Người ở đây chờ nó đi ra hay là lo công chuyện trước?"

Nếu Ảnh Tùy Phong và Lăng Tiểu hiện giờ nghe ông nói cung kính như vậy, nhất định sẽ rất kinh ngạc.

Bởi vì Kỵ Sĩ Thánh Điện này mặc Bí Ngân Cơ Tòa giáp, cho nên không nhìn thấy mặt mày, thanh âm cố ý áp thấp.

"Không sao, tôi sẽ ở đây chờ nó đi ra. Lần này cường giả ma tộc đến không ít, có tôi ở đây, tin tưởng chúng không dám hành động thiếu suy nghĩ. Hoàng Thước đã cảm thụ được sự tồn tại của tôi. Hẳn có địa vị cực cao trong cấm vệ quân Hắc Long, là tâm phúc chân chính của Ma Thần Hoàng, thực lực đủ sánh ngang với ma thần đứng mười hạng đầu. Hơn nữa trừ Ma Thần Hoàng, Tinh Nguyệt hai ma thần ra, mấy cái khác không dám nói có thể dễ dàng thắng hẳn. Không có tôi trấn giữ, chỉ sợ tên đó sẽ có hành động."

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 127

Mộng Huyền Thiên Đường

Truyện Tiên Hiệp - Truyện FULL

Nếu không phải bởi vì phương xa trên trời bay hai mươi luồng sáng bỗng phân tán bốn phương tám hướng, sợ rằng Long Hạo Thần thật sự cho là mình trở lại rừng Mộng Huyền.

Ánh sáng xanh biến mất, hóa thành quang cầu xanh nhạt bay sau lưng hắn. Lăng Tiểu từng nói qua, nếu muốn trở về Mộng Huyền Thần Điện, cần hướng luồng sáng này rót vào năm ngàn linh lực mới được. Sau khi rót vào linh lực, sẽ nhận khảo nghiệm cuối cùng của Mộng Huyền Thiên Đường. Người thông qua mới thuận lợi trở về. Mà sử dụng Mộng Huyền bảo thạch thì trực tiếp ra ngoài.

Bầu trời phía xa hai mươi quang cầu bỗng chốc tách ra hấp dẫn sự chú ý của Long Hạo Thần. Đương nhiên hắn biết thứ kia là gì. Lăng Tiểu từng cẩn thận dò họ, quang cầu chính là linh lô xuất hiện trong Mộng Huyền Thần Điện. Khoảnh khắc tiến vào Mộng Huyền Thiên Đường thì nó sẽ xuất hiện, tiếp đó tứ tán các vị trí trong Mộng Huyền Thiên Đường. Bởi vậy lúc này quan sát vị trí của nó là tốt nhất.

Nhưng Long Hạo Thần tuyệt không trước tiên theo sau, chỉ là cẩn thận nhìn một cái, đại khái ghi nhớ phương hướng quang cầu bay đi. Hắn tại chỗ thúc đẩy nội linh lực trong người tuôn ra ngoài ngực.

Nói thật thì trong lòng Long Hạo Thần rất khẩn trương, hắn không chút nào chắc có thể ở trong Mộng Huyền Thiên Đường liên hệ Thập

Vĩnh Hằng. Dù gì nơi này là chỗ Tự Nhiên Nữ Thần để lại, mà Tháp Vĩnh Hằng là do Tử Linh pháp sư sáng tạo. Cho dù giống như mình đã đoán, Tháp Vĩnh Hằng là thần khí, nhưng nó không thể so sánh với Tự Nhiên Nữ Thần. Dưới tình huống như vậy có thể xuyên qua Mộng Huyền Thiên Đường liên hệ Tháp Vĩnh Hằng hay không thì rất khó nói. Một khi thất bại, lúc trước bố trí sẽ công dã tràng.

Đây cũng là nguyên nhân quan trọng vì sao Long Hạo Thần cùng Thái Nhi tới đây, mà không để Thái Nhi từ bỏ thi đấu. Thái Nhi và hắc cùng tiến vào Mộng Huyền Thiên Đường, cho dù không thể liên hệ Tháp Vĩnh Hằng, ít ra họ cũng có hai người đi vào, có thể tranh thủ lấy thêm một ít linh lô ra ngoài. Nếu chỉ có mình hắc thì không thể lấy nhiều được. Đây là liên quan đến Lăng Tiểu từng nghiêm khắc thông báo cho họ, nguy cơ khảo nghiệm cuối cùng.

Ánh sáng nhạt lấp lóe, Long Hạo Thần trong mắt lộ ra tia sáng lạnh lẽo. Vàng sáng vàng bắt đầu từ vị trí ngực khuếch tán, chính là Giai Diệu Vĩnh Hằng.

Trong Mộng Huyền Thần Điện, tràn ngập bốn loại thuộc tính, quang nguyên tố, thủy nguyên tố, thổ nguyên tố, còn có mộc nguyên tố hiếm thấy, chuyên thuộc về thiên nhiên, là nguyên tố đặc thù!

Mộc nguyên tố ở nơi có thực vật thì đặc biệt cường đại, ngược lại sẽ bị suy yếu cực kỳ. Nó cũng bị gọi là thuộc tính sinh mệnh.

Vừa rồi linh lô ở không trung tản ra đa số là bốn loại thuộc tính này.

Lúc này có Giai Diệu Vĩnh Hằng hấp thu, quang nguyên tố nồng đậm ủa hướng Long Hạo Thần. Cảm giác nóng rực ở ngực tùy theo biến mãnh liệt, xung quanh đều thành hư ảo.

Long Hạo Thần khẩn trương cảm thụ biến hóa trong thân thể. Có lẽ bởi vì ở trong Mộng Huyền Thiên Đường, lần này hắc chân chính cảm thụ được quá trình quy tắc không gian bị phá hủy. Trong Giai Diệu Vĩnh Hằng phóng ra quang nguyên tố đậm đặc đang lặng yên không tiếng

động mở ra cánh cửa lớn. Hơn nữa trong lúc cánh cửa không gian mở ra, nó hoàn toàn vận chuyển dựa theo quang nguyên tố dao động trong Mộng Huyền Thiên Đường. Cho người ta cảm giác tựa như cánh cửa chính là một bộ phận của Mộng Huyền Thiên Đường.

Cửa xuyên không gian chậm rãi mở ra. Nhưng linh lực của Long Hạo Thần lấy tốc độ kinh người tiêu hao. Nên biết, lúc trước hắn mở ra con đường tiến vào Tháp Vĩnh Hằng đều không tiêu hao cái gì. Nhưng lúc này đây, gần như trong nháy mắt hắn mất đi một nửa linh lực, vẫn đang không ngừng tăng lên.

Cảm giác không thể khống chế khiến trên trán Long Hạo Thần bắt đầu chảy mồ hôi lạnh. Tình huống hắn không muốn xảy ra nhất chính là, mình hao hết tất cả linh lực nhưng cuối cùng vẫn không thể hoàn thành liên hệ Tháp Vĩnh Hằng.

May mắn, vận khí của hắn không tệ lắm. Khi linh lực còn dư khoảng một ngàn thì thân hình hắn bỗng biến hư ảo. Ánh sáng vàng chợt lóe, biến mất trong không khí.

Ngay sau đó, hơi thở tử vong quen thuộc tràn ngập, vây quanh người hắn. Giai Diệu Vĩnh Hằng bắt đầu mau chóng hấp thu quang nguyên tố có trong Tháp Vĩnh Hằng, để giúp hắn hồi phục linh lực.

Thành công!

Long Hạo Thần hết sức vui mừng, mấy bước đã chạy vào trong Tháp Vĩnh Hằng. Đồng bạn sớm chờ ở đây, bọn họ đều là trong trạng thái tốt nhất tiến vào. Ở nơi tràn ngập hơi thở tử vong chờ lâu như vậy, mấy người sớm có chút nóng vội. Thấy Long Hạo Thần xuất hiện, đương nhiên là hoan nghênh nhiệt liệt.

"Đại ca, thành?" Tư Mã Tiên vội vàng hỏi.

Long Hạo Thần gật đầu, nói.

"Chắc là không có vấn đề, chỉ là trong lúc truyền tống cần tôi tiêu hao không ít linh lực. Mang theo các người tiến hành truyền tống, có lẽ sẽ càng tiêu hao nhiều thêm. Tôi trước tiên hồi phục tu vi, sau đó chúng ta lập tức qua đó."

Thời gian không đợi người. Chắc là đám người trong Mộng Huyền Thiên Đường đã bắt đầu triển khai hành động, không mau chút, chỉ sợ sẽ chậm tay. Dù sao linh lô chỉ có nhiều đó, không ai hy vọng được một cái liền thỏa mãn rồi.

Khoanh chân ngồi xuống, Long Hạo Thần mở hết tinh thần lực, mau chóng hồi phục linh lực. Nhưng coi như là lấy tu vi của hắn, không có Nhã Đình trợ giúp, phải mất một tiếng đồng hồ mới hồi phục linh lực đã tiêu hao.

"Tới đây, Lâm Hâm, đem Đại Hồi Linh Đan đưa tôi một ít. Tôi không biết mang các người truyền tống cần tiêu hao nhiều ít linh lực."

Nhận lấy Đại Hồi Linh Đan Lâm Hâm đưa, Long Hạo Thần dẫn theo đồng bạn đi ra Tháp Vĩnh Hằng, lập tức phát động truyền tống.

Đúng như hắn đã dự đoán, muốn truyền tống trở lại cũng khó khăn như vậy, tiêu hao cực lớn. khi liên tục dùng sáu viên Đại Hồi Linh Đan, hơn nữa tiêu hao linh lực gần như cạn kiệt, bọn họ mới rốt cuộc được ánh sáng vàng bao phủ truyền tống đi.

Ánh sáng chợt lóe, không khí nồng đậm mà mát mẻ chợt ập vào mặt, khiến mỗi người tinh thần rung động.

"Nơi này chính là Mộng Huyền Thiên Đường? Thật đẹp quá!" Trần Anh Nhi vẻ mặt tán thán nói.

Long Hạo Thần nói.

"Đi theo tôi, chúng ta phải lập tức đi tìm linh lô, hiện tại hơi muộn chút, hy vọng chúng ta may mắn. Đi."

Nói xong, hắc thậm chí không nghỉ ngơi hồi phục linh lực, lập tức dẫn theo đồng bạn nhìn đúng một phương hướng mau chóng tiến tới. Cùng lúc đó, Quang nguyên tố tinh linh Nhã Đình cũng bị hắc phóng ra, giúp hắc hồi linh lực.

Trong hoàn cảnh Mộng Huyền Thiên Đường, tốc độ hồi phục linh lực của hắc so với trong Tháp Vĩnh Hằng càng nhiều. Có Giai Diệu Vĩnh Hằng và Nhã Đình tác dụng, thêm vào linh khiêu của bản thân, hắc không cần nghỉ ngơi. Dù sao hắc chỉ tiêu hao linh lực, tinh thần như cũ dồi dào.

Long Hạo Thần chọn phương hướng này là đã tính toán tỉ mỉ. Bởi vì lúc trước quan sát, muốn trong khoảnh khắc ghi nhớ thuộc tính của nhiều linh lô như vậy là không thể nào. Nhưng hắc lại có thể ghi nhớ nơi bay đi của đa số linh lô. Lúc này hắc tuyển chọn chính là nơi linh lô bay đi nhiều nhất. Hơn nữa thoát nhìn khoảng cách không lớn, khiến họ có khả năng tìm kiếm càng nhiều linh lô.

Long Hạo Thần phát hiện, khi đồng bạn theo mình tới đây, mỗi người họ bên cạnh đều nhiều thêm một quang cầu xanh. Thực hiển nhiên, nếu ở đây được đến linh lô, muốn dùng Tháp Vĩnh Hằng truyền tống mọi người đi là không thể nào.

Lăng Tiểu từng nói cho hắc, nếu thật gặp phải nguy hiểm, có thể dựa vào Mộng Huyền bảo thạch rời khỏi. Nhưng nếu là ở bên trong được đến linh lô rồi, Mộng Huyền bảo thạch mất đi hiệu lực. Bởi vì một khi được đến linh lô, tương đương với hoàn thành liên thông cùng Mộng Huyền Thần Điện. Nhất định phải thừa nhận khảo nghiệm của Mộng Huyền Thần Điện mới có thể rời đi nơi này.

Long Hạo Thần cũng từng suy nghĩ vấn đề này. Nếu cuối cùng mọi người đều đạt được linh lô, thông qua khảo nghiệm, như vậy trước khi rời khỏi Mộng Huyền Thần Điện sẽ truyền tống họ vào Tháp Vĩnh Hằng. Người ma tộc có cường giả liên minh thánh điện trông chừng, chúng không dám dễ dàng tiếp cận Mộng Huyền Thần Điện. Dựa theo Lăng

Tiểu gia gia đã nói, Mộng Huyền Thần Điện hạn chế một vạn linh lực khá nghiêm khắc. Năm đó từng có một cường giả cấp chín suýt nữa chết trong này, may mắn thấy thời cơ không đúng vừa lúc rời khỏi.

Tuy lúc này không có Thái Nhi bên cạnh, nhưng sáu người như cũ giữ vững trận hình chiến đấu bình thường. Long Hạo Thần đứng trước, Tư Mã Tiên, Vương Nguyên Nguyên ở hai bên. Lâm Hâm và Trần Anh Nhi ở chính giữa, Hàn Vũ đoạn hậu.

Mộng Huyền Thiên Đường thật có thể nói là thiên đường nhân gian. Đi qua chỗ nào đều có thể thấy các loại thực vật quý hiếm. Lâm Hâm thỉnh thoảng kêu mọi người dừng bước, ngắt lấy một ít thực vật trân quý nhận biết. Nhìn y mặt mày hớn hở, hiển nhiên thu hoạch vừa lòng đẹp ý.

Long Hạo Thần tuyệt không thúc giục y. Đối với đồng bạn mà nói, lần này tiến vào Mộng Huyền Thiên Đường điều thứ nhất chính là bảo đảm mọi người bình an trở về, có trụ cột này rồi mới nghĩ tới cách đạt được một ít lợi ích. Đám thảo dược là có thể trực tiếp đạt được, dĩ nhiên phải ưu tiên ngắt lấy. Còn về linh lô, cái đó phải xem vận khí.

Mọi người cứ thế đi đi ngừng ngừng, nhắm trúng một phương hướng, tiếp tục tiến lên.

Trong Mộng Huyền Thiên Đường quả thật không thể bay. Cho dù là Nhã Đình có thể hoàn toàn dung nhập hoàn cảnh trong này, bay cao nhất chỉ tới năm mét thì bị trói buộc rơi xuống.

Nhưng có nó tồn tại trợ giúp rất lớn cho Long Hạo Thần. Sau khi tới đây, năng lực Nhã Đình dường như có cường hóa đôi chút. Ít nhất thì Tụ Linh quang hoàn so với bình thường hiệu quả tốt gấp đôi. Không quá mười phút, Long Hạo Thần tiêu hao linh lực đã bổ sung trở lại hết.

Hơn nữa thông qua Nhã Đình, Long Hạo Thần cảm giác tăng gấp mấy lần, có thể cảm thụ được nội linh lực dao động trong phạm vi đường kính vài cây số.

Thực vật kỳ dị trên quý, còn có một dòng suối nhỏ mát lạnh xuyên qua trong rừng. Thỉnh thoảng xuất hiện hơi nước, cho mọi người cảm giác mờ lung xinh đẹp. Hơi nước đó không phải kết hợp giữa đất và nước, mà là chân chính nguyên tố thể lỏng thuần tịnh. Hơi nước quang hệ là vàng nhạt, mộc hệ là xanh nhạt, còn có thủy hệ là màu xanh biếc nhạt, thổ hệ là chanh nhạt. Ngẫu nhiên còn có thể thấy các màu khác đại biểu các thuộc tính. Tựa như ảo mộng, hết sức động lòng người.

Hơn nữa nếu đi vào hơi nước có thuộc tính giống mình, như vậy sẽ cảm giác thoải mái cực kỳ. Trong người linh lực kịch liệt dao động, thậm chí còn có hiệu quả tăng cao. Khiến người có cảm giác vội vàng muốn tu luyện.

Đáng tiếc, hơi nước là sẽ bay, muốn ngồi xuống hấp thu sẽ rất khó khăn.

Chỉ có Long Hạo Thần là ngoại lệ, bởi vì hắn căn bản không cần tự hấp thu cái gì. Nhã Đình ở trong hơi nước màu vàng nhạt quang thuộc tính trực tiếp hấp thu. Nó đã hấp thu ba đoàn hơi nước vàng nhạt, nguyên bản thân thể gần thực chất hóa ánh sáng vàng rực rỡ nồng đậm tích súc, quang nguyên tố tinh thuần không ngừng thông qua nó và khế ước với Long Hạo Thần truyền vào người hắn. Long Hạo Thần giật mình phát hiện, dưới tình huống như vậy, linh lực của mình nhưng lại thời thời khắc khắc tăng cao. Tuy không tính rất nhanh nhưng so với tu luyện bình thường thì mau rất nhiều.

Đáng tiếc, Mộng Huyền Thiên Đường trăm năm mở ra một lần, thời gian mở ra chỉ có ba ngày. Nếu không, có thể tu luyện trong hoàn cảnh này, tin tưởng không tới một năm hắn sẽ trùng kích cấp bảy.

Tiếp tục tiến lên trước, trên đường, tâm tình mọi người dần bình tĩnh trở lại. Nơi này thật là đẹp quá. Ngay cả Vương Nguyên Nguyên tính đàn ông cũng nhìn không được khen ngợi: nếu mỗi lần làm nhiệm vụ đều có thể tiến hành trong hoàn cảnh này, căn bản không cần nghỉ ngơi.

Các màu hơi nước muôn hồng nghìn tía dưới sự phụ trợ của thực vật quý hiếm, khiến người ánh mắt không thể nhìn xa, nhưng cảm giác thoải mái lại khiến người muốn ở lại đây mãi mãi.

Nhưng Long Hạo Thần hiển nhiên không có quyết định này, không phải hẳn không thích hoàn cảnh nơi đây, mà là bởi vì trong lòng hẳn càng lo lắng Thái Nhi. Thái Nhi không cùng hẳn một chỗ, trong lòng hẳn luôn có chút vắng vẻ.

Đột nhiên, Long Hạo Thần tạm dừng bước, ra hiệu với đồng bạn, mắt neho lại, tập trung tinh thần cảm thụ cái gì đó.

"Phía trước bên trái có linh lực nồng đậm dao động, dường như có người đang chiến đấu. Chúng ta đi xem thử, mọi người chú ý ẩn nấp thân hình, làm theo lệnh tôi." Nói đến đây, đáy mắt Long Hạo Thần xẹt qua sát khí băng lãnh.

Đồng bạn của hẳn dựa vào Tháp Vĩnh Hằng mà vào, ma tộc tuyệt không hay biết, chuyện này cũng phải cố gắng không để chúng biết. Nếu không chỉ sợ sẽ lại gợi lên chiến tranh giữa liên minh và ma tộc.

Bởi vậy trước khi xuất phát, hẳn đã nói với đồng bạn. Một khi bị ma tộc phát hiện, trước tiên giết chết đối thủ, thậm chí phải trước khi lấy được linh lô.

Vương Nguyên Nguyên đi phía trước phóng ra một ít linh lực không gian ngăn cách khí lưu trong không khí. Hàn Vũ đã triệu hoán ra Tà Nhãn.

Long Hạo Thần cảm giác ra linh lực yếu ớt có một ngàn mét, trạng thái chiến đấu kịch liệt dao động linh lực, hẳn ít nhất cảm giác được tới hai ngàn mét.

Càng tiến tới trước thì cây cối càng biến rậm rạp, dần dần, thanh âm chiến đấu đã truyền vào tai mọi người.

Long Hạo Thần lúc này lại ngừng bước, ra hiệu đồng bạn núp tại chỗ chờ lệnh của mình, sau đó một người phóng ra Quang Vũ, Lam Phù Dung, lại cầm lên Quang Phạt, hai tay hai thanh kiếm lạng lẽ hướng chỗ phát ra thanh âm. Tuy hẳn không phải thích khách, vẫn có thể làm được không chế chính xác linh lực che giấu hơi thở của mình.

Càng tới gần thì cảm giác của hẳn càng rõ ràng, là ở phía trước.

Thân hình chợt lóe, Long Hạo Thần mau chóng trèo lên một cây đại thụ. Trong quá trình trèo lên, hẳn phát hiện, cho dù là đang leo cây, vượt qua năm mét rồi, trong không khí đều có loại áp lực trầm trọng, khiến linh lực của hẳn liên tục tiêu hao.

Chẳng qua hiện tại hẳn không thể quan tâm nhiều như vậy. Đến ngọn cây thì ngừng lại, từ khe hở cành lá, hẳn rốt cuộc nhìn đến hai bên chiến đấu là ai.

Một bên, chính là thanh niên ma tộc bộ dáng dữ tợn, có thể nói là trong số mười ma tộc tiến vào không gian bộ dáng khó xem nhất. Nhưng cũng là dáng người cao to nhất.

Thân cao hơn ba mét, sau lưng có đôi cánh đen, mặt mũi hung dữ, cầm một thanh kiếm lấp lánh ngọn lửa xanh. Không cần hỏi, vị này nhất định là nhân vật trọng yếu của Ác Ma tộc, lần này cũng là đại biểu ma tộc tới đây.

Mà đối thủ của gã, không phải là cường giả nhân loại Liên Minh Thánh Điện, mà là một ma thú kỳ dị.

Ma thú này cũng cao to cường tráng, không ngờ là một con đại tinh tinh. Da lông đen sáng bóng, dáng người cường tráng hơn cả Ác Ma, toàn thân tản ra ánh sáng vàng đậm, mỗi lần công kích đều đặc biệt trầm trọng. Lúc trước Long Hạo Thần cảm thụ được linh lực dao động chủ yếu là là thổ thuộc tính của nó. Lúc này nó toàn lực mở ra thân hình, đây đưa với thanh niên Ác Ma khó phân thắng bại.

Nhìn qua thì thực lực hai bên không cách biệt lắm, tốc độ đều không quá nhanh. Nhưng khi chiến đấu thì rất hung hãn, hầu như là toàn đánh bừa. Vũ khí của đại tinh tinh chính là đôi tay, cùng thanh niên Ác Ma cứng đối cứng. Mỗi lần va chạm đều phát ra tiếng sắt thép đụng nhau.

Nhưng mà dù sao thân thể nó không phải vũ khí chân chính, Thanh niên Ác Ma vẫn là chiếm ưu thế. Mỗi lần công kích đều để lại vết thương trên cánh tay đại tinh tinh.

Long Hạo Thần nhìn hoàn cảnh xung quanh họ, chợt hiểu rõ nguyên nhân xảy ra xung đột. Các không xa có một luồng sáng trắng nhu hòa bay trên không trung. Đoàn sáng này lớn cỡ đầu người, tựa như treo trên sợi tơ, mơ hồ có thể thấy trong luồng sáng có bốn cái chân nhỏ, ánh sáng trắng mờ nhạt chính là từ đó phát ra.

Linh lô, hơn nữa là linh lô vô thuộc tính cực kỳ hiếm thấy.

Cái gì là linh lô vô thuộc tính? Cho ví dụ đơn giản, Thánh Dẫn Linh Lô của Long Hạo Thần chính là loại đó. Linh lô vô thuộc tính là trong các linh lô tính chất hòa bình nhất. Chính là nói bất cứ cường giả thuộc tính nào đều có thể hấp thu nó. Thực hiển nhiên, ma tộc là sau khi thấy linh lô này thì bị hấp dẫn. Đại tinh tinh thì là người thủ hộ linh lô mà Lăng Tiểu từng nhắc tới. Mỗi một linh lô đều có một thủ hộ, chỉ có đánh chết hoặc được thủ hộ đồng ý thì mới lấy đi linh lô. Hiển nhiên vận khí của Thanh niên Ác Ma không tồi, mới một chút đã gặp phải linh lô mình có thể sử dụng. Đương nhiên, cũng có thể nói gã thật không may, bởi vì tại đây đụng phải Long Hạo Thần.

Không trực tiếp ra tay, Long Hạo Thần ngược lại thụt lùi, trở về chỗ lúc trước chia tay đồng bạn, đơn giản dặn mấy câu, lại quay về đại thụ kia.

Không cần nói cái gì, hắn và Nhã Đình tâm linh tương thông. Từ miệng Nhã Đình không ngừng phát ra tiếng khẽ ngậm xướng. Ánh sáng vàng nhu hòa xung quanh không ngừng khuếch tán rơi vào người Long Hạo Thần.

Đây là Đại Hồi Phục Thuật mà chính Long Hạo Thần cũng không biết, là ma pháp trị liệu đơn thể. Nhưng hẳn không cần học, chỉ cần Nhã Đình biết thi triển là tốt rồi.

Hướng Nhã Đình giơ ngón cái, Long Hạo Thần thân hình chợt lóe, rồi cuống từ trên cây nhảy xuống.

Đột nhiên thêm một người, mặc kệ là cường tráng đại tinh tinh hay là Thanh niên Ác Ma, đều tạm dừng động tác công kích.

Ngay lúc đó, một luồng sáng vàng lấp lánh rơi trên người đại tinh tinh. Chính là Đại Hồi Phục Thuật mà Nhã Đình đã giúp hắn chuẩn bị sẵn.

Rất nhiều lúc, hành động quan trọng hơn xa lời nói. Long Hạo Thần không biết đại tinh tinh có nghe hiểu lời mình nói hay không, nhưng hẳn có thể dùng hành động biểu đạt thân phận địch ta.

Đại Hồi Phục Thuật rơi trên người đại tinh tinh, bỗng chốc khiến đôi tay hơn mười đạo vết thương mau chóng khép lại. Ấm áp mà thuần tịnh quang nguyên tố, khiến đại tinh tinh đôi mắt hung ác khi nhìn Long Hạo Thần biến nhu hòa nhiều.

Cùng lúc đó, Long Hạo Thần vọt tới Thanh niên Ác Ma, đem sau lưng mình giao cho đại tinh tinh.

Ngôn ngữ tứ chi hiện ra hẳn tin tưởng đại tinh tinh. Hẳn cũng tin rằng, ma thú có thể ở trong Mộng Huyền Thiên Đường thủ hộ linh lô sẽ có trí tuệ, ít nhất chắc là biết mình đang trợ giúp cho nó.

Thanh niên Ác Ma khẽ gầm một tiếng, không nói lời nào, ánh sáng xanh trọng kiếm lóe sáng ngời, đâm thẳng hướng Long Hạo Thần.

Khí lưu nóng cháy khiến không khí xuất hiện sóng gợn vẩn vèo. Long Hạo Thần nửa bước không lùi, song kiếm giơ lên, Thần Ngự Thuần.

*Đình! *

Một tiếng âm vang, ánh sáng vàng lấp lánh, Long Hạo Thần nhưng lại lùi lại ra sau nửa bước. Nhưng hăn thông qua một kích kia cảm thụ được thực lực đối thủ. Đình cấp sáu. Một kiếm này ẩn chứa gần một vạn linh lực.

Nhưng mà đây đối với Long Hạo Thần tuyệt không thành vấn đề. Linh lực chênh lệch có thể thông qua kỹ xảo và thực lực khác bù đắp.

Quang Báo Thủ lấp lánh ánh sáng vàng. Chân trái Long Hạo Thần mau chóng bước lên một bước, gót chân bỗng giẫm mạnh, cả người tựa như mũi tên vọt hướng Thanh niên Ác Ma. Tay phải Quang Vũ, Lam Phù Dung huyền hóa ra trăm ngàn điểm sáng vàng bao phủ đối phương. Đích thị là Diệt Ma Thiểm.

Ánh sáng vàng chói mắt hoàn toàn ẩn trong Quang Phật, ánh sáng chợt lóe, luồng sáng xanh bỗng chốc chia thành hai, xẹt qua hai bên hăn. Ngay sau đó, trên người Long Hạo Thần đột nhiên bùng cháy ánh sáng vàng, hai cánh vàng sau lưng bỗng dùng sức đập một cái. Bởi vì tốc độ quá nhanh, cả người hăn trên không trung có chút hư ảo.

Thanh niên Ác Ma khi bị Long Hạo Thần phá hủy một kích kia thì rất cuộc hiện ra hoảng loạn. Nhưng gã không phải dễ đối phó, trong tiếng rống gầm, trọng kiếm lửa xanh giống như lần trước, nghênh đón Quang Phật của Long Hạo Thần.

Nhưng lần này gã không phải định ngăn chặn công kích của Quang Phật mà là chiêu đồng quy vu tận.

Chiều dài trọng kiếm gần sáu thước, mà Quang Phật của Long Hạo Thần không tới bốn thước. Cùng đâm ra, thực hiển nhiên Long Hạo Thần sẽ trúng chiêu trước. Thanh niên Ác Ma đầu óc rất rõ ràng, khi chính mình đột nhiên yếu thế, gã làm ra tuyển chọn cực kỳ chính xác.

Sự thực là gã không thể không làm như vậy, bởi vì vừa rồi Tu La Trảm Long Hạo Thần phóng thích ra lãnh liệt, khiến gã cảm thụ được nguy cơ cực lớn. Hơn nữa Long Hạo Thần chém một kích kia thật sự quá nhanh, cho nên gã không thể làm ra phản ứng gì.

Nếu như Long Hạo Thần tránh né, vậy công kích của hắn sẽ bị suy yếu. Nhưng nếu như hắn không tránh, thế thì trọng kiếm xanh sẽ xuyên thấu qua thân thể hắn. Lấy tu vi của Thanh niên Ác Ma thêm vào trọng kiếm cấp Huy Hoàng, Huy Hoàng Thánh giáp không thể chặn được.

Nhưng trong mắt Long Hạo Thần ý giết địch không chút suy giảm. Lao tới trước, mũi chân hắn đột nhiên nhẹ nhún, cả người bay lên không sinh ra độ lệch nhỏ, tựa như mất đi trọng tâm. Nguyên bản thân hình xông chính diện lại biến thành nghiêng.

Chỉ đơn giản một biến hóa này, đã khiến hắn lướt qua mũi kiếm. Động tác nhìn như giản đơn lại hoàn thành trong thời khắc mấu chốt. Thanh trọng kiếm chỉ xẹt qua Huy Hoàng Thánh giáp, cùng áo giáp ma sát, phát ra một chuỗi thanh âm chói tai.

*Phập! *

Bởi vì thân hình lệch sang bên, khiến một kiếm của Long Hạo Thần trực chỉ lồng ngực đối phương chuyển biến đôi chút. Đâm giữa vị trí ngực trái và vai trái. Quang nguyên tố nồng đậm biến thành năng lượng cực sắc bén nháy mắt chui vào thân thể đối thủ.

"Grao!!!!!" Thanh niên Ác Ma rống lớn một tiếng, ngay sau đó vị trí vai trái phát ra tiếng nổ, không ngờ bắn nổ lỗ máu nhỏ cỡ đầu người, nhưng gã cũng thừa dịp lảo đảo lui ra sau. Hai cánh sau lưng mạnh vỗ đập, kề sát mặt đất lướt ra xa.

Bạo tạc trên vai gã không phải do Long Hạo Thần làm, mà là gã tự dẫn động linh lực hỏa và hắc ám thuộc tính trong người.

Nguyên nhân rất đơn giản. Tu La Thứ của Long Hạo Thần đâm vào cơ thể gã, linh lực sắc bén khiến gã không thể ngăn cản. Tuy chỉ đâm trúng chính giữa ngực và bả vai, nhưng nếu để linh lực sắc bén kia khuếch tán, muốn chạy trốn cũng không thể.

Cho nên, Thanh niên Ác Ma đối chính mình đủ tàn nhẫn. Thời khắc máu chốt kích phát ra linh lực bản thân, nổ tạc vết thương, đem linh lực sắc bén của Tu La Thứ đẩy ra ngoài vết thương. Tuy như vậy khiến gã mất máu quá nhiều, bị thương nặng. Nhưng trong khoảng thời gian ngắn gã có năng lực ứng biến, ít nhất trước chạy khỏi đây rồi tính tiếp. Linh lô tốt cỡ nào cũng phải có mạng hưởng mới được.

Long Hạo Thần không đuổi theo, không phải không muốn mà là truy không được.

Một chém một đâm, nhìn qua liền mạch đơn giản, lại là công kích mạnh nhất hiện nay hẳn có thể làm. Tu La Trảm thêm vào Tu La Thứ, tiêu hao hết một nửa linh lực! Mặc kệ hẳn có thiên phú cỡ nào, dưới tình huống như vậy cần có thời gian giảm xóc, điều tức nội linh lực mới được. Quang nguyên tố tinh thuần của Nhã Đình đã dựa vào Quang Diệu Thiên Địa mau chóng truyền vào thân thể hẳn. Có thể thấy tinh linh nhỏ xinh này bay bành bồng, hai tay làm động tác ôm ngực, một luồng sáng vàng chiếu rọi giữa lưng Long Hạo Thần.

Sở dĩ vừa đối mặt đã làm ra tuyển chọn như vậy, là Long Hạo Thần trải qua suy nghĩ cẩn thận rồi mới làm ra quyết định. Thực lực Thanh niên Ác Ma khá là mạnh, tu vi đỉnh cấp sáu. Nếu là chiến đấu bình thường, Long Hạo Thần muốn thắng tuyệt không dễ dàng. Bởi vì đối phương không đơn giản là đỉnh cấp sáu. Đại biểu Ác Ma tộc đến đây, có thể thấy được địa vị gã trong Ác Ma tộc, tuyệt không thể đối đãi như Ác Ma bình thường. Một khi cùng đối phương trực chiến chính diện, Long Hạo Thần không có nắm chắc tất thắng.

Nhưng liên tục sử dụng Tu La Trảm, Tu La Thứ thì khác. Long Hạo Thần đột nhiên xuất hiện, hơn nữa không chút tạm dừng phát động công

kích mạnh nhất. Phản ứng của đối phương sẽ chậm chút. Quả nhiên một kích trúng đích, trực tiếp tổn thương đối thủ.

Lúc này trong lòng Thanh niên Ác Ma cực kỳ buồn bực, gã thậm chí không rõ có chuyện gì đã bị thương vào tay Long Hạo Thần.

Phân Ảnh Kích của gã là kỹ năng công kích khá mạnh, có thể nói là công phòng một thể, nhưng trực tiếp bị Tu La Trảm phá hủy. Sau đó Tu La Thứ khiến gã tránh cũng trốn không thoát, lại thêm phản ứng mau lẹ của Long Hạo Thần, một chiêu làm gã bị thương.

Gã rất tức giận, nhưng trong lòng vẫn thanh tĩnh, sau khi trọng thương, trước trốn rồi nói tiếp. Phần thù hận này phải còn sống mới báo được.

Mắt thấy Thanh niên Ác Ma sắp ẩn vào trong rừng, ngay lúc đó, gã chỉ cảm thấy một luồng gió lốc ập vào mặt. Một đoàn quang cầu to lớn lấp lánh ánh sáng vàng chói mắt bay đến.

Công kích đến quá đột nhiên, hơn nữa thế không thể đỡ.

Khoảnh khắc sống còn, Thanh niên Ác Ma cũng bộc phát ra tất cả tiềm năng, hai cánh sau lưng đột nhiên giang rộng đến mức tận cùng, nhờ lực cản không khí giúp mình giảm bớt thể xông lên. Cùng lúc đó, chân phải nhún trên quang cầu, mượn lực né.

*Phanh! *

Một tiếng trầm đục vang lên, quang cầu theo tiếng rơi xuống đất. Nhưng thân thể Thanh niên Ác Ma bay xéo cũng kịch liệt run lên, đuôi phải của gã bỗng chốc mất đi cảm giác. Phấn Toái của Quang Chi Đại Lực Hoàn thêm vào Quang Chi Đẳng Dạng, là dễ dàng ngăn cản sao? Huống chi gã còn bị trọng thương.

Một đoàn sáng bạc nồng đậm gần như là đánh hướng thân thể gã. Lần này gã không thể né tránh được nữa. Gã cắn chặt răng, trọng kiếm trong

tay chém ra, đồng thời một ngụm máu đen phun trên trọng kiếm. Lửa xanh trên thanh kiếm càng bùng cháy, cứng rắn chém ánh sáng bạc, nhưng mà thân thể gã cũng bị ép té xuống đất.

Tuyệt không thể ngừng, nếu không sẽ chết chắc. Thanh niên Ác Ma trong lòng chỉ có ý nghĩ này. Khoảnh khắc sắp rơi xuống đất, người gã xoay ngược, chân trái mạnh đập mặt đất, thúc đẩy thân thể chuyển hướng. Gần như là vận người, hai cánh sau lưng toàn lực vỗ, linh lực trong người điên cuồng tập trung hai cánh. Bởi vì dùng sức quá mạnh, vết thương lớn trên vai trào ra máu đen cuộn cuộn. Nhưng lúc này gã không có thời gian nghĩ nhiều.

Phụt--

Trên không trung, Thanh niên Ác Ma lại phun ra một búng máu đen, thân thể gã cũng tùy theo xuất hiện biến hóa. Đôi mắt bỗng biến màu đỏ máu, cơ bắp toàn thân bỗng phình lên, vết thương trên vai lấy tốc độ kinh người khép lại. Nguyên bản gã có vẻ cạn kiệt sức lực lại bỗng dừng biến khỏe mạnh, tốc độ đột nhiên tăng cao.

Ma Thần Giải Thể Đại Pháp. Kỹ năng huyết mạch của ma tộc.

Một đoàn hỏa diễm khô lâu to lớn bỗng chốc xuất hiện, một kích tích súc đã lâu ẩn chứa linh lực vượt qua bốn ngàn. Mạnh va chạm vào thân thể Thanh niên Ác Ma.

Tiếng gầm rú chói tai làm Mộng Huyền Thiên Đường hơi chấn động. Hình ảnh khiến thành viên Săn Ma Đoàn số hai mươi một cấp hiệu rung động xuất hiện. Không ngờ Thanh niên Ác Ma cứng rắn đụng vỡ Hỏa Chú Thuật Lâm Hâm phát ra, tốc độ thân thể không giảm ngược lại tăng nhanh, xẹt hướng chỗ khác.

Ma Thần Giải Thể Đại Pháp có thể trong nháy mắt ép khô tiềm lực người sử dụng, lấy cái giá thiêu đốt sức sống và linh hồn, tạm thời bùng nổ lực lượng cường đại.

Khi bị trọng thương, lại đối diện nhiều cường địch như vậy, Thanh niên Ác Ma không thể giữ lại thực lực nữa. Vì muốn sống, gã thà rằng sử dụng Ma Thần Giải Thể Đại Pháp, sau đó sẽ bị phản phệ cực mạnh. Nên biết, một lần sử dụng kỹ năng này, ít nhất mất ba năm mới hồi phục nguyên khí. Mà Ma Thần Giải Thể Đại Pháp này, trong ma tộc cũng chỉ có người thừa kế huyết mạch trực hệ của bảy mươi hai Trụ Ma Thần mới có được. Thân phận của Thanh niên Ác Ma đã hé lộ.

Một bóng người lấp lánh ánh vàng kiên quyết chặn đường gã. Thánh Quang Thấm lá chắn, Thần Ngự Thuần.

Cùng lúc đó, hai tiếng rống ngâm to rõ vang sau lưng Thanh niên Ác Ma. Trọng kiếm trong tay gã đã giơ lên, nhưng có lực lượng đặc biệt khiến gã không thể xoay người, thân thể khổng lồ va đập vào Quang Chi Phản Xạ tấm thuẫn của Hàn Vũ.

*Rầm! *

Hàn Vũ sử dụng Thần Ngự Thuần nhưng vẫn bị đánh văng. Cùng lúc đó, năng lượng hai con rồng màu vàng và xanh mạnh đụng vào người Thanh niên Ác Ma.

Hét thảm một tiếng, trong mắt Thanh niên Ác Ma xuất hiện tuyệt vọng. Cũng khoảnh khắc đó, linh lực của gã lấy tốc độ kinh người tăng vọt, trong giây lát đã đột phát cực hạn một vạn. Thực rõ ràng, tu vi nguyên bản của gã không đơn giản là đỉnh cấp sáu, khi tới đây đã cố ý áp chế linh lực.

Nhưng lúc linh lực gã đột phá một vạn, muốn tránh thoát trối buộc của Quang Vũ Song Long Dẫn, thì Mộng Huyền Thiên Đường đột nhiên xuất hiện khí thế cực kỳ uy nghiêm. Ngay sau đó, một thân hình to lớn bỗng từ trên trời giáng xuống, đập vào người gã.

*Ầm rầm! *

Thanh niên Ác Ma thân thể bị đập xuống đất, ngay sau đó tiếng đánh gió lốc bão biển điên cuồng rơi trên người gã. Tiếng xương nứt gãy và máu bắn tung tóe, cảnh tượng cực kỳ máu me.

Thân hình bỗng nhiên rơi xuống kia chính là đại tinh tinh lúc trước cùng Thanh niên Ác Ma chiến đấu. Lúc này nó xuất hiện biến hóa kinh người. Có thể thấy rõ ràng, trong không khí sương mù phiêu đảng, vô số màu vàng hơi nước rót vào người nó. Nguyên bản thân thể nó đã rất to lớn, nay lấy tốc độ kinh người sinh trưởng, trong chớp mắt đã biến thành cao tới mười mét. Mà dưới chân nó, Thanh niên Ác Ma không còn tiếng động.

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 128

Vương Miện Truyền Thừa Và Thế Thân Linh Lô (1+2)

Bạn đang đọc truyện được copy tại Truyện FULL

Long Hạo Thần và đồng bạn tụ tập lại, đã không cần họ ra tay nữa. Mới rồi thấy Thanh niên Ác Ma sắp trốn thoát, Long Hạo Thần dùng Thánh Dẫn Linh Lô lôi kéo công kích của gã, khiến gã không thể tấn công Hàn Vũ, đồng thời phóng thích ra Quang Vũ Song Long Dẫn.

Mắt thấy Thanh niên Ác Ma không thể tránh thoát, trong lúc vội vàng đã phá tan phong ấn trói buộc thân thể mình. Linh lực gã tăng vọt dẫn đến đại tinh tinh bạo phát.

Đồng bạn đứng bên cạnh Long Hạo Thần, Lâm Hâm đá lông nheo một cái, nhìn hẩn lại nhìn linh lô trắng sữa không xa.

Long Hạo Thần nhẹ lắc đầu, ý bảo đồng bạn đừng hành động thiếu suy nghĩ. Đánh chết Thanh niên Ác Ma là một chuyện, muốn lấy đến linh lô lại là chuyện khác. Lúc này đại tinh tinh đã trưởng thành đến đẳng cấp họ không thể đối kháng. Lúc này đi đụng linh lô không phải ý hay.

Hàn Vũ nhỏ giọng nói.

"Xem ra tên ma tộc đó là áp chế tu vi bản thân mới tiến vào nơi này được. Gã tính khiêu chiến quy tắc của Mộng Huyền Thiên Đường, mới dẫn đến trận biến hóa này. Thực lực đại tinh tinh chỉ sợ ít nhất cấp tám."

Long Hạo Thần nói.

"Ma Thần Giải Thể Đại Pháp, sợ rằng Thanh niên Ác Ma này là người thừa kế của ma thần thứ bốn, Ác Ma Quân Chủ, Tát Mễ Cơ Nạp Ma Thần. Không nghĩ đến, lần này chúng ta được lợi."

Lâm Hâm vẽ mặt hồi tiếc nói.

"Đáng tiếc cuối cùng đánh chết không phải chúng ta. Nếu tôi nhớ không lầm, giết chết người thừa kế ma thần, được thưởng tới mười vạn công huân!"

Vương Nguyên Nguyên nói.

"Thỏa mãn đi cha, nếu có được linh lô, mà không chỉ một cái, thì mười vạn điểm tính cái gì. Đoàn trưởng, đại tinh tinh không dễ đối phó, chúng ta có nên chạy không?"

Long Hạo Thần lắc đầu, nói.

"Không cần, đợi xem. Chỉ cần chúng ta không có hành động, ít ra nó sẽ không thương tổn chúng ta."

Cảm giác của hắn rất linh mãnh, hướng chi trong không gian Mộng Huyền còn được Nhã Đình tặng phúc. Lúc trước khi hắn công kích Thanh niên Ác Ma, luôn cảm thụ sau lưng đại tinh tinh biến hóa. Được Đại Hồi Phục Thuật chữa trị, đại tinh tinh thái độ rất ôn hòa với hắn, không có địch ý.

Đại tinh tinh đánh mấy phút đồng hồ mới chậm rãi ngừng lại. Khi nó rời khỏi vị trí, thân thể Thanh niên Ác Ma đã không thành hình dạng.

Bàn tay to của đại tinh tinh quấy trong đồng thịt, dường như bắt trúng cái gì, sau đó xoay người đi hướng đám Long Hạo Thần.

Không thể không nói, lúc này thân thể nó thật quá to lớn. Đám Long Hạo Thần ở trước mặt đại tinh tinh trở thành nấm lùn.

Ít nhất tương đương với cường giả cấp tám! Hơn nữa có lẽ là trình độ đỉnh cấp tám. Khi Thanh niên Ác Ma phá hủy quy tắc, đại tinh tinh không ngờ biến mạnh như vậy.

Đối diện một ma thú như thế, nói không khẩn trương là không thể nào. Nhưng Long Hạo Thần không lùi bước, ngược lại tiến tới đại tinh tinh. Quang nguyên tố tinh linh Nhã Đình giương bốn cánh, nhẹ nhàng rơi trên vai Long Hạo Thần. không thể không nói, trong Mộng Huyền Thiên Đường, nó quả thực như cá gặp nước. Trong thời gian ngắn ngủi, Long Hạo Thần tiêu hao linh lực đã hoàn toàn hồi phục. Tốc độ này kinh khủng cỡ nào?

Đại tinh tinh chậm rãi khom người, hai chi trước to khỏe đung mắt đất, trong mắt tia sáng hung tợn dần hiện ra.

Ngay lúc này, Nhã Đình đột nhiên bay lên đứng tại mũi đại tinh tinh. Hình ảnh buồn cười xuất hiện. Đại tinh tinh bởi vì muốn trông thấy nó mà tròn mắt liếc xuống. Hai con người to bồng nhiên tập trung chính giữa, nhìn có chút tức cười.

Trong miệng Nhã Đình phát ra một chuỗi thanh âm thanh thúy, đó là ngôn ngữ thuộc về tinh linh.

Hiển nhiên đại tinh tinh bởi vì hai mắt nhìn một điểm mà có chút không thoải mái, nhẹ lắc đầu. Nhã Đình tùy theo bay lên.

Cùng lúc đó, thân thể khổng lồ của đại tinh tinh bắt đầu thu nhỏ lại. Hơi nước vàng nhạt từ người nó tản ra, chỉ chốc lát sau nó đã biến trở lại kích cỡ lúc trước, áp lực đem đến cho đám Long Hạo Thần cũng theo đó giảm bớt.

Nó chậm rãi đi tới trước mặt Long Hạo Thần, hai tay nhẹ búng, một đoàn xanh đen bay hướng Long Hạo Thần.

Long Hạo Thần bản năng nâng lên bắt lấy, kinh ngạc phát hiện, đó là khối ma tinh to cỡ nắm tay.

Khối ma tinh này hình dạng rất kỳ quái, hình vương miện. Toàn thân màu đen nhưng tản ra ánh sáng lửa xanh. Hiển nhiên đây chính là đại tinh tinh từ trong thân thể Thanh niên Ác Ma tìm ra.

"Đây là..." Long Hạo Thần kinh ngạc nhìn ma tinh trong tay.

Lâm Hâm đã bước vội tới bên cạnh hắn. Y hiểu biết mấy thứ quý hiếm kỳ lạ nhiều hơn Long Hạo Thần.

"Vương miện truyền thừa. Không sai, tên này nhất định là người thừa kế của Ác Ma Quân Chủ, Tát Mễ Cơ Nạp. Chỉ có sau khi ma thần chết, mới xuất hiện loại ma tinh đặc biệt vương miện truyền thừa này. Mà người thừa kế ma thần cũng sẽ có lúc xuất hiện. Huyết thống càng thuần khiết, người thừa kế thứ hạng càng cao, khả năng có vương miện truyền thừa cũng càng cao. Chúng ta nhặt được báu vật rồi. Riêng thứ này thôi, không chỉ là mười vạn công huân! Nghe nói dùng vương miện truyền thừa của ma tộc khảm vào trang bị vũ khí, có thể tăng uy lực một cấp. Đáng tiếc, đại ca không dùng được. Vương miện truyền thừa của ma tộc chỉ người không có thuộc tính quang minh mới sử dụng được. Nếu không quang, ám tương khắc, sẽ bị phản tác dụng."

Long Hạo Thần hơi suy nghĩ một lúc, nói.

"Thứ này cho anh, dùng trên Hỏa Tinh Trượng của anh đi. Lát trở về chúng ta sẽ kiếm người khảm nó."

"A?" Lâm Hâm ngăn ra. "Đại ca, thế này không tốt lắm đâu, vẫn là trở lại đổi công huân đi."

Long Hạo Thần bật cười nói.

"Sao anh không tính toán xem, anh là thần tài đội chúng ta, chúng ta kiếm công huân để làm cái gì? Còn không phải là tăng cao thực lực? Thứ này nếu đã là bảo bối quý hiếm, có thể tăng sức mạnh cho chúng ta, thì đổi công huân làm cái gì. Trong đội chúng ta, được đến đồ tốt thích hợp ai thì cho người đó, đây là quy tắc cơ bản nhất."

Nói xong câu đó, hắn chuyển hướng đại tinh tinh, hơi khom người nói.

"Cảm tạ người, người bạn trong rừng."

Đại tinh tinh hướng Long Hạo Thần phát ra tiếng gầm, đột nhiên nâng tay lên, vươn ngón tay to đưa tới trước mặt Long Hạo Thần.

Long Hạo Thần ngẩn ra, không biết nó định làm gì. Nhã Đình lại bay tới, đôi tay nhỏ kéo tay Long Hạo Thần đặt vào ngón tay đại tinh tinh.

Bỗng chốc một luồng linh lực quái dị từ ngón tay to của đại tinh tinh truyền vào người Long Hạo Thần.

Trên người Long Hạo Thần tản ra một tầng sáng vàng mờ mờ lung, mà người đại tinh tinh thì khuếch tán ánh sáng vàng chanh.

Chốc lát sau, con người đại tinh tinh dần hiện ra vài phần kinh ngạc. Chậm rãi giơ tay lên, lui ra sau hai bước đột nhiên đứng thẳng lên, hai tay dãn lồng ngực, phát ra tiếng rống hùng dũng. Nó lưu luyến nhìn linh lô trắng sữa treo lên chạc cây không xa, mở miệng phun một vầng sáng vàng chiếu rọi phía trên linh lô.

Linh lô bay hướng Long Hạo Thần, ngừng lại trước mặt hắn.

Đại tinh tinh đột nhiên xoay người, chạy hướng xa xăm. Cổ họng nó không ngừng rống từng tiếng lưu luyến không tha.

"Nó đem linh lô cho chúng ta?" Tư Mã Tiên giật mình hỏi.

Long Hạo Thần gật đầu.

"Chắc là vậy. Lãng gia gia từng nói, lần đầu tiên khảo nghiệm trong Mộng Huyền Thiên Đường đạt được linh lô thì có hai loại. Một loại là giống hiện giờ, ma thú thủ hộ cam tâm tình nguyện để chúng ta lấy đi linh lô. Loại khác thì dựa vào giết chóc. Hai cách này tuy đều có thể đạt được linh lô. Nhưng nếu chúng ta lấy trong hòa bình, sẽ được không gian

Mộng Huyền chiếu cố, khi rời đi gặp khảo nghiệm dễ dàng hơn chút. Mà lấy cách giết chóc được linh lô, sẽ bị khảo nghiệm khó khăn hơn nhiều, bao gồm khảo nghiệm cuối cùng cũng là như thế."

Tư Mã Tiên gật đầu.

"Đại ca, vậy cậu mau dung hợp rồi đi tiếp. Chúng ta lại tìm xem còn có cái khác không."

Mấy người khác đương nhiên đều đồng ý. Long Hạo Thần ở trong đội là trụ cột, lãnh đạo. Linh lô này lại là vô thuộc tính, hẳn có thể trực tiếp sử dụng, đương nhiên phải ưu tiên hẳn tăng cường thực lực.

Long Hạo Thần lắc đầu nói.

"Mới rồi tôi đã nói, bảo vật thích hợp phải đưa cho người cần nó. Không sai, tôi có thể sử dụng linh lô này. Nhưng tôi không phải người thích hợp nó nhất. Anh Nhi, cô đến đi, hấp thu nó."

"Tôi?" Trần Anh Nhi chỉ mũi mình, vẻ mặt khó hiểu nhìn Long Hạo Thần. Cô không bao giờ ngờ được, linh lô thứ nhất mọi người được đến, Long Hạo Thần lại đưa cho cô.

Trần Anh Nhi chẳng những không vui mừng, ngược lại có chút không cam lòng nói.

"Đoàn trưởng, có phải anh cảm thấy tôi vô dụng nhất trong đội, mới muốn tăng cường thực lực cho tôi trước?"

Long Hạo Thần bật cười nói.

"Cô nói lời ngốc gì thế! Mau hấp thu đi, đây là mệnh lệnh. Thực lực của cô còn yếu sao? Mạch Đâu đã tiến hóa rồi chứ. Hôm đó tôi có thấy nó lạng lẽ hoàn thành quá trình ma thú cấp sáu tiến hóa cấp bảy. Chỉ cần có ma tinh thích hợp, là nó có thể phát huy ra cả thực lực ma thú cấp tám. Cô còn yếu gì chứ? Linh lô này thích hợp cô nhất, mau hấp thu đi. Cô hấp thu xong tôi sẽ nói cho mọi người, vì sao nó thích hợp cô nhất."

Thế này Trần Anh Nhi mới vui vẻ nhảy nhót chạy đến bên cạnh Long Hạo Thần, lấy ra thủy tinh cầu.

Từng điểm sáng trắng từ hai tay cô bay lên, rót vào trong thủy tinh cầu. Bỗng chốc thủy tinh cầu sáng rực rỡ. Xung quanh người Trần Anh Nhi cũng bắt đầu xuất hiện một ít linh lực quái dị mà nhu hòa dao động.

Thủy tinh cầu chợt lóe ánh sáng, ánh sáng trắng khuếch tán bao phủ linh lô, kéo đến trước mặt Trần Anh Nhi.

Trần Anh Nhi khuôn mặt nhỏ xinh sáng sủa bỗng chốc biến nghiêm túc. Cô cắn ngón trỏ tay phải, đem một giọt máu nhỏ trên linh lô.

Bỗng chốc ánh sáng trắng rực rỡ bỗng bùng nổ, bao phủ cả người Trần Anh Nhi vào trong.

Ánh sáng trắng tuyệt không mãnh liệt nhưng rất đậm, dính đặc, tựa như bóng đèn lớn bao phủ Trần Anh Nhi.

Tư Mã Tiên nghi ngờ hỏi.

"Đại ca, đây là linh lô gì vậy? Kể cho chúng tôi nghe đi!"

Mỗi người đều biết linh lô, nhưng không phải ai hiểu rõ tất cả linh lô. Nói rõ hơn là mỗi chức nghiệp tối đa chỉ hiểu vài loại linh lô mà chức nghiệp của mình có thể hấp thu, vậy là đủ rồi.

Long Hạo Thần không giống vậy. Hắn từ nhỏ đã đi theo phụ thân tu luyện, Long Tinh Vũ chuyên môn kể cho hắn nghe rất nhiều điều liên quan linh lô. Long Hạo Thần hầu như biết hết tất cả linh lô, Long Tinh Vũ thậm chí chuyên môn vẽ tranh để hắn phân biệt rõ.

Khiến Long Hạo Thần học tri thức về nhiều linh lô là vì Long Tinh Vũ có ánh mắt thấy xa.

Theo ông thì con trai mình tuyệt không đơn giản chỉ đạt được vài cái linh lô, mà còn phải tiến hành linh lô dung hợp. Chân chính cường đại

linh lô không đơn giản là một loại, mà là phải dung hợp. Mặc dù dung hợp rất khó, khó vô cùng, nhưng một khi thành công là có thể sáng tạo ra linh lô mới chuyên thuộc về mình, uy lực càng không thể phỏng đoán.

Nêu ví dụ đơn giản, trong số linh lô đã biết, mạnh nhất đương nhiên là Luân Hồi Linh Lô của Thái Nhi. Nhưng đây chỉ là một linh lô mà thôi. Nếu có người có được linh lô dung hợp, vậy uy lực có lẽ còn trên cả Luân Hồi Linh Lô.

Đương nhiên đây chỉ là ví dụ, so sánh thì coi như là linh lô dung hợp, cũng chưa chắc có cái nào lực công kích vượt qua Luân Hồi Linh Lô. Nếu không năm đó truyền thuyết con trai Luân Hồi sẽ không vang dội như vậy.

Nhưng có thể qua đây thấy được, linh lô dung hợp thì mạnh hơn linh lô bình thường.

Khi tiến hành dung hợp linh lô, không phải chỉ có thể dung hợp loại thuộc về chức nghiệp của mình. Nhân loại hơn vạn năm không ngừng thí nghiệm, để lại một số kinh nghiệm dung hợp linh lô. Mấu chốt là phải xứng đôi, và cả người có được linh lô phải có sức mạnh cường đại, thêm vào may mắn nữa.

Không ai dám nói mình nhất định thành công dung hợp linh lô. Nhưng mặc kệ là ai, chỉ cần có trên hai cái linh lô là có cơ hội dung hợp.

Long Tinh Vũ dạy cho con trai tất cả tri thức linh lô, chính là để tương lai khi hãn mạnh mẽ rồi, làm chuẩn bị tiến hành dung hợp linh lô.

Long Hạo Thần nói.

"Linh lô này tên là Thể Thân Linh Lô, thứ hạng cao hơn Thánh Dẫn Linh Lô của tôi một chút, nhưng cũng có hữu hạn. Bất cứ chức nghiệp nào đều có thể hấp thu. Sau khi phóng ra Thể Thân Linh Lô rồi, khi người sở hữu bị công kích, sẽ vì người đó toàn diện ngăn cản công kích một lần. Hạn mức cao nhất là linh lực gấp ba người sở hữu. Thể Thân Linh Lô có

thể tiến hóa tối đa hai lần. Tiến hóa rồi sẽ biến thành thừa nhận lực công kích gấp bốn hoặc gấp năm. Anh Nhi làm triệu hoán sư, lực phòng ngự của cô ấy là yếu nhất trong chúng ta, bản thân lại không biết ma pháp phòng ngự nào. Hiện tại tạm thời không thể tăng cao sử dụng ma pháp triệu hoán, cho nên tôi mới nói linh lô thích hợp cô ấy nhất, có thể tăng lớn khả năng sinh tồn trên chiến trường của cô."

"Hơn nữa tính chất Thể Thân Linh Lô nhu hòa, chờ chúng ta rời khỏi đây, nó khảo nghiệm có lẽ sẽ không mấy khó khăn. Quan trọng là, Thể Thân Linh Lô còn có tác dụng khác. Nếu không sử dụng nó để tăng tu vi, thì khi dùng nó có thể phục chế kỹ năng người sử dụng mới phát động qua một lần. Nhưng dùng một lần rồi, trong một ngày Thể Thân Linh Lô sẽ mất đi tác dụng. Sinh Linh Môn của Anh Nhi triệu hoán ma thú là tùy cơ, có được Thể Thân Linh Lô rồi, tương đương với có được linh lực như cũ, có được số lần triệu hoán là gấp hai. Khả năng triệu hoán ra ma thú cường đại sẽ tăng nhiều. Đợi sau này cô ấy chân chính khống chế được Sinh Linh Môn, chúng ta ở trên chiến trường phải dựa vào kỹ năng này."

Hàn Vũ nói.

"Nhưng mà, nếu linh lô này cho chủ nhân thì hiệu quả cũng rất tốt! Mặc kệ là thể thân hay phục chế kỹ năng, đều tăng cường năng lực chiến đấu cho chủ nhân. Hơn nữa hai năng lực đó đều đem đến tác dụng hết sức quan trọng."

Long Hạo Thần cười nói.

"Không sai, tôi cũng có thể dùng. Nhưng tôi còn chưa nói hết. Tác dụng của Thể Thân Linh Lô này không nhỏ, nhưng vì sao thứ hạng không cao? Nguyên nhân rất đơn giản, thời gian phát động linh lô quá dài. Muốn phát động năng lực thể thân cần ít nhất mười giây. Phát động phục chế thì thời gian dùng kỹ năng gia tăng năm mươi phần trăm. Nếu tôi dung hợp nó, đối với tôi mà nói không ích lợi gì. Mà Anh Nhi trong

đội ta ở vị trí không cần lo lắng thời gian sử dụng linh lô nhất. Cho nên tôi mới quyết định để cô ấy hấp thu."

Nghe Long Hạo Thần giải thích, mọi người đều tâm phục khẩu phục. Không sai, linh lô này đúng là thích hợp Trần Anh Nhi nhất.

Tư Mã Tiên cười hì hì nói.

"Đại ca, khi nào gặp linh lô bạo lực nhất thì chữa cho tôi. Tôi thích nhất bạo lực."

Long Hạo Thần cười ha ha nói.

"Vậy phải xem vận may của chúng ta. Tin tưởng hiện tại đa số linh lô bị người tiến vào tìm được. Chúng ta có thể được một linh lô này đã là không uổng công đi. Nếu lại có thu hoạch thì chính là kiếm thêm rồi."

Long Hạo Thần tâm tình rất tốt. Hắn đã có được hai linh lô, lần này mang đồng bạn tiến vào Mộng Huyền Thiên Đường, kỳ thực chính là muốn tăng sức mạnh cho đồng bạn. Cho dù Thế Thân Linh Lô không có mất thời gian dài sử dụng, hắn cũng sẽ ưu tiên đưa cho đồng bạn. Chỉ là hắn không nói ra mà thôi.

Ánh sáng trắng bao phủ Trần Anh Nhi dần nhạt bớt. Khi cô lần nữa hiện ra trước mặt mọi người, hiện ra vài phần kinh ngạc.

"Dung hợp thành công?" Vương Nguyên Nguyên ân cần hỏi han.

Trần Anh Nhi lắc đầu lại gật đầu.

"Dường như đã dung hợp thành công. Nhưng sao tôi không cảm giác đến tác dụng linh lô!"

Long Hạo Thần mỉm cười.

"Đừng gấp, đây chỉ là dung hợp ban đầu thôi, đâu có nhanh như vậy! Còn phải trải qua khảo nghiệm thứ hai, ba thì linh lô mới xem như chân

chính thuộc về cô. Ít ra trong khoảng thời gian chúng ta ở Mộng Huyền Thiên Đường, cô còn chưa thể sử dụng nó."

Trần Anh Nhi thè lưỡi.

"Phiền phức nhỉ."

Lâm Hâm bực mình nói.

"Muốn đổi với tôi không? Tôi không ngại phiền."

Trần Anh Nhi cười hì hì.

"Được lắm! Vậy đổi đi. Có bản lĩnh thì khiến linh lô của tôi chạy ra rồi anh hấp thu đi. Mới rồi tôi đã nghe được, Thế Thân Linh Lô, thật tốt quá! Cảm ơn nha, đoàn trưởng."

Long Hạo Thần cười nói.

"Đừng cảm ơn tôi, đây là mọi người cùng nhau được đến. Đi thôi, chúng ta tiếp tục tìm. Lâm Hâm, linh lực của anh hồi phục sao rồi?"

Lúc trước Hỏa Chú Thuật dốc toàn lực hầu như tiêu hao hết linh lực của Lâm Hâm.

Lâm Hâm nói.

"Đã hồi phục một bộ phận rồi. không sao, dù gì tôi không phải sức chiến đấu chủ yếu. Hì hì, đoàn trưởng, đợi mà xem."

Nói xong, không biết y lấy đâu ra một cái túi da rách nát, phưng phẩn chạy tới đồng thịt nát Thanh niên Ác Ma, lục lục tìm tìm, một chút cũng không ngại gớm.

Trần Anh Nhi chu môi nói.

"Có được ca, không thấy buồn nôn hả?"

Lâm Hâm không thèm quay đầu lại, nói.

"Buồn nôn cái gì? Các người ăn được nguyên vật liệu chủ yếu đều là thân thể ma thú và ma tộc, sao không thấy các người không ăn? Tên này theo tôi thấy ít nhất thực lực cỡ cấp bảy, thậm chí có lẽ lên tới cấp tám luôn. Gã áp chế thực lực tại đây mà chúng ta phải tốn nhiều sức vậy mới đánh chết, tuy thân thể nát nhưng đều là thứ tốt! Hơn nữa còn có vũ khí, chúng ta cũng mang đi hết. Tên này là thuần túy hỏa hệ. Đại ca, tôi sẽ ra tiền mua, trở về tặng cho Hình nhi. Khắc khắc. Lửa xanh, cấp Huy Hoàng, đồ tốt a!"

Trần Anh Nhi bĩu môi.

"Xem ra về sau nên kêu anh là ve chai có được ca."

Lâm Hâm lựa chọn lục tìm, mọi người chậm trễ giây lát mới lại lên đường. Dựa theo trí nhớ của Long Hạo Thần, cách nơi này không xa chắc là còn có linh lô.

Trải qua chuyện vừa rồi, hiện nay Long Hạo Thần càng thêm cẩn thận. Thanh niên Ác Ma mới chết có thực lực vượt xa hẳn dự đoán. Càng quan trọng là, lúc trước cường giả ma tộc tiến vào Mộng Huyền Thiên Đường, tên này đi phía sau cùng.

Giai cấp ma tộc phân biệt rất rõ ràng, địa vị nào thì đứng ở vị trí đó. Thanh niên tóc đen cho hắn cảm giác hư vô đi trước nhất, tất nhiên là địa vị cao nhất. Cho dù là Nguyệt Dạ và Lãnh Tiêu đều xếp ở vị trí thứ ba, bốn, ngay cả thứ hai đều không phải.

Nguyệt Dạ chính là con gái Nguyệt Ma Thần yêu quý nhất. Còn về Lãnh Tiêu, nếu Long Hạo Thần không đoán sai, chắc là có quan hệ thân thuộc với Ma Thần Hoàng, ít nhất là thành viên của Nghịch Thiên Ma Long tộc. Điều duy nhất Long Hạo Thần không rõ ràng là thực lực của Lãnh Tiêu. Nếu đã là thành viên Nghịch Thiên Ma Long tộc, vì sao lúc trước cô chỉ có tu vi không tới cấp sáu? Mà hiện tại rõ ràng là mới đột phá cấp sáu.

Có thể nói, lần này mười người Liên Minh Thánh Điện tiến vào đây, tuy đều là thành viên Săn Ma Đoàn, thực lực không tầm thường. Nhưng ma tộc càng ra vốn gốc, đều là tinh anh thực lực mạnh nhất. Nếu thật một đấu một, chỉ sợ săn ma giả liên minh đều gặp nguy. Đây cũng là vì sao Long Hạo Thần càng lo lắng Thái Nhi.

Cảnh tượng động lòng người của Mộng Huyền Thiên Đường thực dễ dàng khiến người thả lỏng tinh thần. Nhưng Long Hạo Thần luôn giữ vững cảnh giác. Nhã Đình ngồi trên vai hắn, liên tiếp cảm giác của mình với Long Hạo Thần. Cứ như vậy, tinh thần lực khác với người thường của Long Hạo Thần có thể phát huy trình độ lớn nhất.

Nên biết, trong Mộng Huyền Thiên Đường, loại kỹ năng Chân Ác Nhân, Trinh Sát Nhân đều vô hiệu hết. Tất cả chỉ có thể tìm kiếm trên mặt đất.

Tiến lên khoảng một tiếng đồng hồ, bọn họ phát hiện thi thể không toàn thân của ma thú. Ma tinh đã bị đào ra, hơn nữa không có dấu hiệu tồn tại của linh lô. Dựa theo tình cảnh lúc trước họ từng gặp, hiển nhiên là có một linh lô đã bị cướp đi, dùng cách bạo lực.

Long Hạo Thần dừng bước, hơi suy tư một chút, trầm giọng nói.

"Tư Mã, anh ở trên mặt đất đào cái hố đi. Chúng ta chôn ma thú này, để nó trở về ôm ấp của tự nhiên."

"Tốt."

Ngay lúc này hiện ra tín nhiệm đoàn đội. Không ai nghi ngờ hành động của Long Hạo Thần. Quang Chi Đại Lực Hoàn vung lên, trên mặt đất tạo ra hố sâu. Long Hạo Thần không sợ hôi thối, kéo ma thú lại chung sức với đồng bạn vùi lấp nó.

Toàn bộ quá trình Nhã Đình không phát ra tiếng nào, chỉ tĩnh lặng nhìn Long Hạo Thần hành động, mãi đến khi vùi lấp xong, đáy mắt nó mới hiện ra tia cảm xúc dao động, dường như là đang khen ngợi.

"Chúng ta đi."

Chôn thi thể xong, Long Hạo Thần mang theo đồng bạn tiếp tục tiến tới trước. Sở dĩ hấn làm vậy tuyệt không bởi vì bản thân lương thiện, mà cũng bởi hấn hiểu rõ Mộng Huyền Thiên Đường. Nơi đây là thế giới Tự Nhiên Nữ Thần để lại, như vậy, mọi thứ đều nên suy nghĩ theo hướng tự nhiên. Giết chóc đương nhiên có thể được linh lô, nhưng khảo nghiệm khó khăn ai biết? Cho dù cuối cùng vượt qua, trả giá nhất định không nhỏ.

Nếu có cách giảm bớt rắc rối thì sao không dùng?

Lúc trước khi đại tinh tinh đưa linh lô cho hấn xong xoay người đi, Long Hạo Thần đã đặt ra quyết định. Phương hướng hành động lần này của họ chính là gặp tất cả người thủ hộ trong Mộng Huyền Thiên Đường.

Làm vậy chẳng những hợp ý hấn, đồng thời có lẽ càng đạt được lợi ích lớn.

Suy nghĩ của Long Hạo Thần rất nhanh được chứng thật. Bọn họ đi khỏi nơi chôn thi thể ma thú không xa, hấn kinh ngạc phát hiện năng lực cảm giác của mình biến mạnh. Cảm giác phạm vi ít nhất tăng một phần ba bình thường. Trong Mộng Huyền Thiên Đường này, thật là trợ giúp không nhỏ!

Quả nhiên là thế. Trong lòng Long Hạo Thần chợt hiểu ra, nhỏ giọng nói với đồng bạn cái gì đó. Mọi người đều hươ tay, biểu thị hết sức ủng hộ hấn ra bất cứ quyết định gì.

Trước mắt, hấn muốn làm nhất hai sự việc, tìm Thái Nhi sau đó dựa theo ý tưởng, tiếp tục hành động ở đây cho đến khi hết thời gian.

Thực lực cá nhân mạnh cỡ nào, trước thiên nhiên thì tính cái gì? Trừ phi đạt được thực lực biến thái cỡ Ma Thần Hoàng mới có khả năng.

Cảm giác gia tăng khiến Long Hạo Thần vững tâm, tiếp tục tiến lên trước. Rất nhanh, hắc lần nữa có cảm thụ, lần này là linh lực cường liệt va chạm, hơn nữa so với khi gặp phải Thanh niên Ác Ma thì càng kịch liệt hơn.

Hơi suy tư một lát, Long Hạo Thần dừng bước, nói với đồng bạn.

"Phía trước không xa dường như có trận hỗn chiến, các người trước đừng đi qua, chờ tin tức của ta rồi hãy đến."

Nói xong câu đó, hắc lần nữa rút ra song kiếm, mau chóng lên lên trước. Nếu đã là hỗn chiến, như vậy chắc chắn có địch ta. Dưới tình huống này, đương nhiên không thể dễ dàng lộ ra việc mình mang người tiến vào Mộng Huyền Thiên Đường. Đây không chỉ phải che giấu kẻ địch, Liệt ma giả bên liên minh cũng phải giấu, nếu lộ ra ngoài thì sẽ có phiền phức.

Khoảng cách càng gần, cảm giác của hắc lần càng rõ ràng. Hỗn chiến đánh rất kịch liệt, linh lực nồng đậm dao động muốn người không phát hiện cũng khó. Rất nhanh, Long Hạo Thần đã tiếp cận chiến trường. Khi hắc lần đứng chỗ xa nhìn chiến đấu bên trong, có cảm giác nhẹ lòng. Bởi vì trong hỗn chiến, hắc lần liếc mắt một cái liền thấy Thái Nhi.

Số lượng hai bên là bảy người. Trong đó có bốn người Long Hạo Thần biết là cường giả bên Liên Minh Thánh Điện. Trừ Thái Nhi, Long Hạo Thần nhận ra là Trương Phóng Phóng, hai người kia thì là ma pháp sư và chiến sĩ. Đối diện là ba tên ma tộc, Nguyệt Dạ, Lãnh Tiêu, còn có một thanh niên diện mạo kiêu căng, toàn thân tản ra quang mang da cam.

Bốn đối ba, hai bên đánh đến khó phân thắng bại. Thực lực tương đương.

Trừ bảy người ra, trên mặt đất còn có ba thi thể, đều là ma thú. Cách không xa, ba linh lô màu sắc khác nhau đang quay cuồng, tản ra quang mang nhạt.

Không ngờ là ba linh lô, hèn gì dẫn đến hỗn chiến. Long Hạo Thần thầm giật mình, đồng thời có chút hưng phấn. Hắn không kêu gọi đồng bạn, có mình gia nhập, bên ta nhất định có thể áp chế đối thủ. Huống chi tới lúc mấu chốt còn có thể nhờ Nguyệt Dạ hỗ trợ. Ba cái linh lô chỉ cần rơi vào Liệp ma giả liên minh, cho dù mình và Thái Nhi chỉ có thể chia được một cái cũng tốt.

Nghĩ đến đây, Long Hạo Thần điều hòa linh lực, muốn nhảy ra ngoài. Nhưng trong nháy mắt này, hắn đột nhiên cảm giác nguy hiểm khó nói thành lời xuất hiện sau lưng. Nhã Đình cũng phát ra tiếng thét chói tai. Một tầng sáng vàng khuếch tán từ người nó, bao phủ chính mình và Long Hạo Thần.

Nguy cơ đến thật sự là quá nhanh, cho nên Long Hạo Thần chỉ cảm thấy toàn thân sồn gai ốc. Nhưng càng là dưới tình huống này, hắn càng có thể bộc phát ra sức chiến đấu mạnh mẽ.

Đã không kịp né tránh. Khi công kích của đối phương sắp trúng người hắn, khoảnh khắc, Long Hạo Thần bỗng thả lỏng toàn thân, nội linh lực trong người tập trung sau lưng. Cùng lúc đó, thân thể hắn run rẩy theo linh lực phát ra.

Quang Chi Đăng Dạng, lần này dao động không chỉ là quang mang, còn có thân thể hắn. Trong chấn động khe khẽ, Long Hạo Thần đã điều chỉnh trạng thái của mình tới đỉnh.

*Bùm! *

Màn sáng đầu tiên vỡ.

Ngay sau đó Huy Hoàng Thánh giáp kèm theo Thánh Linh Thủ Hộ bị phá vỡ, tiếp theo là một nắm tay đánh vào sau lưng Long Hạo Thần.

Long Hạo Thần cả người vô lực, như điều đứt dây bay xa, bỗng chốc trên người sáng ngời ánh hào quang vàng.

Nhưng khi đối phương đánh ra một quyền, hắc cũng xoay người giữa không trung, nhìn đến kẻ địch ở sau lưng mà mình không phát hiện chính là ai.

Một khuôn mặt anh tuấn xuất hiện trong tầm mắt, hơi thở u ám, hư vô tựa như lưới đen đột nhiên mở ra quầng hường hắc.

Mặc dù nơi đây tràn ngập hơi thở thiên nhiên sự sống, nhưng khi hơi thở u ám và hư vô này khuếch tán, Long Hạo Thần rõ ràng cảm giác đến xung quanh mình mọi sự sống biến mất.

Không sai. Kẻ địch đánh sau lưng hắc, chính là người dẫn đầu mười ma tộc.

Khi Long Hạo Thần bị một quyền đánh bay, chiến trường bên kia cũng vang lên một tiếng hét thảm.

Long Hạo Thần cảm giác như cũ bao quát toàn cảnh. Hắc lập tức cảm giác được một khí thế cực kỳ mạnh xuất hiện ở chiến trường bên kia. Cùng với hơi thở mạnh mẽ xuất hiện, ma pháp sư bên Liên Minh Thánh Điện đã chết, hiển nhiên chết vì bị đánh lén.

Thanh niên tóc đen một quyền đánh bay Long Hạo Thần, kinh ngạc phát hiện dường như hắc không bị thương, trên mặt lộ ra tia nghi hoặc. Y làm sao biết, Long Hạo Thần không chỉ lực phòng ngự bản thân mạnh, dựa vào Quang Chi Đẳng Dạng hóa giải đa số xung lượng, hơn nữa triệt tiêu đòn đánh thuộc tính hắc ám, cùng lúc đó có Linh Hồn Xiềng Xích nghịch thiên tồn tại. Dựa vào một điểm này, tuy hắc bị thương nhưng không nghiêm trọng.

"Thì ra ma tộc chỉ biết đánh lén sao?" Long Hạo Thần thân thể rơi trên đất, linh cánh sau lưng cũng giang ra, quang mang chói mắt bùng lên. Không cần hắc làm cái gì, số lớn hơi nước vàng trong rừng Mộng Huyền Thiên Đường đã ủa vào thân thể hắc.

Đây chính là chỗ tốt khi ở nơi đồng minh, Long Hạo Thần dựa vào thể chất quang minh chi tử và biểu hiện thân thiện với Mộng Huyền Thiên Đường, được hoàn cảnh nơi đây ủng hộ lớn. Huống chi còn có Nhã Đình hỗ trợ. Ngược lại, đối diện thanh niên áo đen mà Hoàng Thước gọi là A Bảo tuy thực lực mạnh, nhưng hiển nhiên không được Mộng Huyền Thiên Đường trợ giúp, bị cảnh vật chung quanh bài xích.

"Trên thế giới này, chỉ có kết quả thắng bại, quá trình như thế nào đều không quan trọng." A Bảo bình thản nói, cảm xúc không bởi vì lời Long Hạo Thần mà sinh ra dao động.

Ngay lúc này, tuy Long Hạo Thần rất lo lắng tình huống Thái Nhi, nhưng hắn không dám phân tâm. Thanh niên tóc đen A Bảo đem đến áp lực cực lớn cho hắn, Thanh niên Ác Ma không thể sánh bằng. Đường như chỉ cần mình lộ ra sơ hở, như vậy nghênh đón chính là đòn tấn công hủy diệt của ma tộc cường đại này.

"Đây chính là khác biệt giữa ma tộc và nhân loại. Bởi vì trong lòng các người không có quan niệm đạo đức, càng không biết liêm sỉ. Các người chỉ có bản năng sinh tồn dã thú mà thôi. Trong mắt chúng ta, các người không khác gì ma thú, chẳng qua là mạnh hơn ma thú chút ít." Long Hạo Thần lạnh lùng nói.

Trong đôi mắt đen của thanh niên áo đen, rốt cuộc có cảm xúc dao động, nhưng rất nhanh hồi phục bình thường, trên mặt lại lộ ra nụ cười nhạt.

"Muốn chọc giận ta sao? Người còn quá non. Tuy rằng ta thoát nhìn không lớn hơn người bao nhiêu, nhưng trên thực tế, ta đã tồn tại trên thế giới này ba mươi mấy năm. Ý chí của ta sao có thể bị người nói mấy câu ảnh hưởng? Quy thuận hoặc tử vong, người có thể chọn một. Người là nhân loại hiếm hoi ta muốn tìm cách thu phục. Ta sẽ cho người cơ hội này."

Long Hạo Thần bật cười.

"Người đang chờ đồng bạn giết người của ta xong rồi giết ta sao? Nhưng dường như không dễ dàng."

Kẻ địch tấn công đúng là đột ngột, nhưng cục diện trước mặt theo Long Hạo Thần thì không quá kém. Đầu tiên, sinh mệnh cùng chung đột nhiên xuất hiện, nhất định sẽ khiến đồng bạn đã ẩn núp chú ý. Lấy trí tuệ của họ, không khó đoán ra mình gặp phải phiền phức, sẽ mau chóng chạy tới, nhìn tình hình mà ra tay.

Bên kia, nhóm Thái Nhi nhất định là yếu thế, nhưng đừng quên còn có Nguyệt Dạ nội ứng đứng bên kẻ địch. Trên người Nguyệt Dạ có cấm chế của Thái Nhi, sống chết trước mắt, đương nhiên cô sẽ làm ra lựa chọn. Bởi vậy, hiện tại Long Hạo Thần không gấp gáp.

A Bảo cười ha hả.

"Người trẻ tuổi, người có chút đánh giá mình quá cao. Chỉ bằng người, còn cần ta chờ người tới?"

Long Hạo Thần nói.

"Tự đánh giá cao? Chưa chắc. Ta vừa mới giết một người của các người, đưa ta một ma tinh vương miện truyền thừa đây này."

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 129

Ba Cái Linh Lô [1+2]

Nghe tới bốn chữ vương miện truyền thừa, thanh niên áo đen rốt cuộc biến sắc mặt, âm trầm nói.

"Người giết ai?"

Long Hạo Thần nhìn y biến sắc mặt, không nhanh không chậm mỉm cười nói.

"Chính là tên to con nhất trong các người. Nếu ta đoán không sai, chắc hẳn là một trong người thừa kế của Ác Ma Quân Chủ, Tát Mễ Cơ Nạp? Vậy còn người? Có thể trở thành đầu lĩnh lần này, chắc thân phận so với tên kia càng cao. Tát Mễ Cơ Nạp mà thứ bốn Trụ Ma Thần, như vậy thân phận của người chỉ có thể là người thừa kế Ma Thần Hoàng. Ta nên xưng hô như thế nào đây? Nhưng mà tên của người trẻ con thật, A Bảo."

"Người thật thông minh, nhưng người thông minh sẽ chết rất nhanh." Bước ra một bước, quanh thân A Bảo khuếch tán một tầng sáng xanh bao phủ Long Hạo Thần.

Long Hạo Thần mắt sáng ngời, trong phút chốc Quang Vũ, Lam Phù Dung giờ cao quá đầu, đáy mắt lóe tia sáng. Quang mang vàng đậm bỗng chốc hóa thành nhát chém sắc bén nhất, bộc phát Tu La Trảm.

Tiếng kêu to chói tai vang lên. Sau khi không ngừng tu luyện, Long Hạo Thần phát ra không đơn giản là Tu La Trảm, mà là dựa vào thánh

kiểm, thêm Quang Chi Đãng Dạng tăng cường. Tuy lúc này hãn không có thời gian tích súc, nhưng dù là vậy, uy lực của Tu La Trảm có thể dùng từ khùng bố để hình dung.

Đặc điểm lớn nhất của Tu La Trảm không phải tổng số công kích, mà là nó sắc bén. Đem tất cả lực công kích tập trung vào ngọn gió, còn có kiềm chế tất cả năng lượng xung quanh. Thanh âm xé rách bộc phát trên không trung, mặc dù Long Hạo Thần cảm thụ được lực cản, nhưng lực công kích mạnh mẽ của Tu La Trảm vẫn đem đến tác dụng lớn. Linh lực hắc ám đan thành vòng lớn chợt bị chém thành hai nửa. Cùng lúc đó, Long Hạo Thần dùng lại chiêu cũ, sau lưng đôi cánh vàng bỗng vỗ đập, cả người tăng tốc độ mau nhất, tiếp theo chiêu Tu La Trảm, Tu La Thứ nháy mắt phát động.

Liên chiêu của hãn nhìn như đơn giản, nhưng không biết luyện qua bao nhiêu lần, liên tiếp cực kỳ chặt chẽ. Đặc biệt là từ khi đạt đến tu vi cấp sáu, dựa vào linh cánh gia tốc, một kích kia uy lực đương nhiên sẽ gia tăng đến cực độ.

Cho dù người có ngoại linh lực hai vạn thì thế nào, có thể ngăn được Tu La Thứ tất cả lực công kích tập trung một điểm bạo phát?

"Ừm?" Nhìn Tu La Thứ cường thế bộc phát, A Bảo cũng hơi ngẩn ra. Nguyên bản trong mắt y đối thủ cực nhỏ bé chỉ có chút thông minh đột nhiên biến khó gặm.

Nhưng mà y không quá để tâm. Đối diện Tu La Thứ của Long Hạo Thần, đáy mắt y lóe một tầng sáng tím mông lung. Đôi mắt đen đột nhiên biến thành tím, dùng phương thức Long Hạo Thần không tưởng được nghênh đón công kích của Tu La Thứ.

Chỉ là nâng lên tay phải, ngón trỏ điểm đằng trước, tại một chớp mắt, ngón trỏ của hãn đã hoàn toàn biến thành màu tím trong suốt. Có thể thấy quanh tay y, từng tầng sáng tím chui vào trong. Uy lực này làm trong không khí Quang Chi Đãng Dạng xuất hiện một loạt dấu vết rạn nứt.

Phập

Tu La Thứ và ngón trỏ của A Bảo va chạm một chỗ, quang và ám, hai loại linh lực tương phản đột nhiên bùng phát.

Long Hạo Thần chỉ cảm thấy Tu La Thứ dường như đâm trúng một tầng bình phong không thể vượt qua. Cực đại lực phản chấn hoàn toàn nuốt hết lực công kích của hắn. Năng lượng hắc ám khủng bố đột ngột tàn phá quét tới thân thể hắn.

Nhưng bên kia A Bảo cũng không thoải mái gì. Hiển nhiên y xem thường một kích của Long Hạo Thần. Tu La Thứ có thể nói là kỹ năng đơn thể mạnh nhất hiện nay của Long Hạo Thần. Chỉ luận cường độ công kích thì vượt qua cả Quang Vũ Song Long Dẫn. Một kích này sao có thể ngăn cản dễ dàng?

Huống chi, Quang Vũ, Lam Phù Dung vốn là vũ khí khá ghê gớm, mặc dù chưa tiến hóa đến trình độ cấp truyền thuyết. Nhưng sự sắc bén hợp với Tu La Thứ, vẫn là bộc phát ra lực công kích cực mạnh.

Tiếng nổ ù ù quanh quẩn trong không khí. Trong tiếng kêu rên, A Bảo bỗng chốc lùi ra sau, tay phải theo đó gãy xương. Tu La Thứ mang đến linh lực sắc bén cũng khiến sắc mặt y biến đổi, toàn thân bộc phát vàng sáng tím đậm, thế này mới ép linh lực sắc bén ra khỏi thân thể.

Từ cách ứng phó nhất kích tuyệt sát của Long Hạo Thần có thể nhìn ra, thực lực A Bảo đã vượt rất xa Thanh niên Ác Ma, mẫu chốt đương nhiên là y có ngoại linh lực trên hai vạn.

Long Hạo Thần cũng là lần đầu tiên biết, ngoại linh lực đạt tới trình độ nhất định sẽ khủng bố như vậy. Nhưng công kích của hắn không bởi vì vậy mà đứt đoạn. Một ngụm máu tươi phun ra từ miệng Long Hạo Thần, tiếng rống ngâm to rõ vang lên. Tu La Thứ tuy rằng bị đẩy lui, nhưng Quang Vũ, Lam Phù Dung trong tay hắn nháy mắt biến thành hai con rồng quang và thủy lao thẳng tới đối thủ.

Long Hạo Thần suy nghĩ rất đơn giản, đối diện đối thủ mạnh như vậy, dựa vào tiêu hao là không thể chiến thắng. Đối phương giết mình chỉ là vấn đề thời gian. Cơ hội duy nhất của hắn ở chỗ bộc phát sức bật trong chốc lát đem toàn bộ kỹ năng bài tẩy lấy ra hết, ít nhất phải trọng thương đối thủ.

Ở trong Mộng Huyền Thiên Đường, tốc độ hồi phục linh lực của Long Hạo Thần nhanh hơn người khác không biết bao nhiêu lần. Coi như là A Bảo, Long Hạo Thần cũng có năm chắc linh lực mình hồi phục mạnh hơn y. Dưới tình huống như vậy, hắn không sợ nhất chính là so tiêu hao. Nếu có thể khiến A Bảo bị thương, như vậy cứ tiếp tục tiêu hao, mình chưa chắc không có cơ hội.

A Bảo quả nhiên không nghĩ tới Long Hạo Thần còn đánh nữa, hơn nữa là một đòn cực mạnh.

Long Hạo Thần phun ra một ngụm máu tươi, không phải bị công kích của A Bảo gây tổn thương, mà là hắn liên tiếp bộc phát kỹ năng mạnh nhất của mình, kinh mạch có chút chịu không nổi mới phun huyết. Nhưng dưới tình huống như vậy, Quang Vũ Song Long Dẫn rốt cuộc vẫn bị hắn phóng ra.

Trong tiếng gầm kịch liệt, A Bảo lần nữa kêu rên, thân thể lùi xa. Hơn nữa hai con rồng nhỏ màu xanh và vàng quấn chặt thân thể y.

Long Hạo Thần đứng nguyên tại chỗ, không cho mình cơ hội thở dốc, sương mù vàng bỗng chốc dâng lên quanh người hắn, Súc Thế!

Toàn bộ nội linh lực của hắn chỉ khoảng sáu ngàn, nay liên tục công kích ba lần, tiêu hao hơn năm ngàn linh lực. Cũng chính là nói, linh lực còn dư không đủ phóng ra Tu La Thứ thứ hai.

Nhưng trong Mộng Huyền Thiên Đường, có Quang nguyên tố tinh linh Nhã Đình trợ giúp, Long Hạo Thần lại thật sự có năng lực phóng ra Tu La Thứ lần thứ hai.

Quang Phật đã thay thế Quang Vũ, Lam Phù Dung, Long Hạo Thần nhện không được phun ra búng máu. Bởi vì hắn đã đem năng lực Súc Thể tăng tới cực hạn. Trong không khí, thậm chí có thể thấy từng đoàn sương mù vàng tập trung hướng Long Hạo Thần, không có hồi phục linh lực cho hắn, mà là trực tiếp nhập vào thân thể hắn biến thành lực lượng tích súc Tu La Thứ.

Tên này là kẻ điên. Đây là ý niệm duy nhất trong lòng A Bảo.

Từ khi Long Hạo Thần phát động Tu La Trảm, công kích liên tục không hề tạm dừng, hơn nữa hầu như mỗi lần công kích, đều lấy thân thể có khả năng thừa nhận cực hạn phóng ra. Không cho mình cơ hội thở dốc nửa phần. Có thể nói, từ Quang Vũ Song Long Dẫn bắt đầu, hắn đang dùng hết lực lượng của mình. Hơn nữa là trực tiếp thương tổn bản thân, cho dù có năng lực Linh Hồn Xiềng Xích sinh mệnh cùng chung, đều không thể chia sẻ cách chiến đấu tự ngược như vậy.

Không chỉ thế, một đoàn sáng đỏ xuất hiện trên người A Bảo, chính là kỹ năng Tỏa Định của Trường Giới kỵ sĩ. Quang mang đỏ tương tự cũng xuất hiện trên người Long Hạo Thần, kỹ năng hy sinh phát động.

Liều mạng! Nhưng đây cũng là hắn tìm đến thời cơ tốt nhất để liều mạng.

Cho dù lấy thực lực như A Bảo, đều nhện không được vì Long Hạo Thần trạng thái liều mạng mà bỏ ngõ. Loại công kích điên cuồng không quan tâm hậu quả, thật có thể trọng thương y.

Ngay lúc này, A Bảo không lưu giữ thực lực nữa. Khí thể áp bách tràn ngập hơi thở xa xưa từ người y bùng nổ. Nguyên bản y phóng ra linh lực đen thì giờ biến màu tím đen, ngay cả hai mắt cũng triệt để biến thành tím đen.

Một đôi cánh rồng đen từ sau lưng y giãn ra, làn da trắng tràn đầy vảy rồng tím đậm. Hai tay dùng sức kéo, ngang nhiên phá hồng trói buộc của Quang Vũ Song Long Dẫn.

Trong khi y lôi kéo, thì Tu La Thứ Long Hạo Thần tích sức cùng lúc phát động.

Tiếng kêu to chói tai, không khí xung quanh kịch liệt vặn vẹo. Dưới tác dụng của kỹ năng hy sinh, Long Hạo Thần một kích kia trực tiếp xé rách không khí. Càng thêm quái dị là, xung quanh người hắc bổng mất đi linh lực dao động. Trong nháy mắt này tất cả sinh ra cảm giác quái dị.

Linh lực kiềm chế, hoàn toàn tập trung vào một điểm.

A Bảo sắc mặt trầm trọng càng thêm biến khó coi. Tay phải lật ra, một thanh kiếm nhảy vào lòng bàn tay y, mũi kiếm chỉ hướng trước, trực tiếp nghênh hướng Tu La Thứ của Long Hạo Thần.

*Đỉnh! *

Trong tiếng nổ đécc tai, A Bảo lần nữa kêu rên. Y rốt cuộc phun ra ngụm máu tím đen, toàn thân phóng tia sáng tím, dưới sự công kích của Long Hạo Thần, nhưng lại trực tiếp bay xa hơn mười mét. Thanh kiếm dài trong tay nứt rạn, cứ như vậy vỡ nát.

Nhưng Long Hạo Thần hoàn thành một kích kia, cũng rơi xuống đất, thở hồng hộc. Ném vào trong miệng một viên Đại Hồi Linh Đan, khí thể toàn thân lấy tốc độ kinh người rút lui.

Mắt A Bảo đã thiêu đốt lửa giận. Bị thương, chính mình lại trước sau hai lần bị thương vào tay nhân loại xa xa không bằng mình. Nếu hắc là người điên, vậy cứ để hắc điên cuồng đi chết đi.

Thân thể A Bảo bỗng biến cường tráng, hai tay hoàn toàn biến thành vuốt rồng. Từng đạo điện xẹt tím đen quanh quần xung quanh người y.

Nhưng cũng trong khoảnh khắc này, một luồng sát ý băng lãnh bỗng chốc xuất hiện trong không khí. Xung quanh tùy theo biến âm đạm, dường như trong nháy mắt này, Mộng Huyền Thiên Đường đột nhiên biến thành màu xám.

Một bóng đen lặng yên không tiếng động xuất hiện bên người Long Hạo Thần, trầm lặng nhìn A Bảo ở không xa. Tay trái nàng chậm rãi nâng lên, sau lưng nàng, quang mang xám to lớn dần biến chân thật. Đó là hình dáng thanh kiếm, sát ý điên cuồng bỗng chốc tăng lên đến đỉnh.

"Có lẽ, ta không thể chiến thắng người, nhưng ta có thể kéo người cùng chết chung." Thái Nhi thanh âm băng lãnh ở trong không khí quanh quần. Nàng không nhìn Long Hạo Thần, nhưng sát khí đã tăng lên tới trạng thái cao nhất.

Luân Hồi Linh Lô và Luân Hồi kiếm bộc phát ra sát khí cho người cảm giác hủy thiên diệt địa. Cho dù là Long Hạo Thần cũng rõ ràng cảm giác được Luân Hồi Linh Lô của Thái Nhi hẳn là xuất hiện biến hóa, sát khí so với lúc trước càng thêm thực chất.

Nguyên bản sát khí Luân Hồi Linh Lô tứ tán xung quanh, nhưng lần này lại trực tiếp nhốt chặt người A Bảo, cũng chỉ tập trung một mình y.

"Bảo ca, cẩn thận, đó là Luân Hồi Linh Lô và Luân Hồi kiếm!" Nguyệt Dạ hét lên, sau đó cô và Lãnh Tiêu cùng với hai cường giả ma tộc mau chóng xuất hiện sau lưng A Bảo.

Trong bốn người, ma pháp sư màu cam lúc trước cực kỳ kiêu ngạo lúc này sắc mặt uể oải, thoát nhìn là trọng thương nặng. Một người khác tiến vào nơi này trực tiếp xuất hiện sau lưng A Bảo, cũng chính là người đứng thứ hai trong mười ma tộc vào đây. Đó là một thanh niên mặc áo choàng tím. Hiên nhiên chính gã ra tay, đánh chết một ma pháp sư Liệp ma giả, suýt nữa cải biến tình thế.

Thái Nhi xuất hiện, cùng lúc sau lưng Long Hạo Thần hiện ra các thành viên Liệp ma Đoàn số hai mươi một cấp hiệu. Cùng họ còn có Trương Phóng Phóng. Nhưng không hơn.

Chính là nói, một chiến sĩ Liệp ma giả khác đã chết trong trận chiến đó.

Long Hạo Thần và A Bảo chiến đấu bộc phát ra linh lực mạnh cỡ nào, đám ma tộc có thể cảm thụ được thì đương nhiên Thái Nhi cũng phát hiện.

Liệp ma Đoàn số hai mươi một cấp hiệu đúng lúc đến, mới trọng thương ma pháp sư màu cam, đồng thời thay đổi tình thế. Dựa vào năng lực phối hợp cực mạnh, cho Trương Phóng Phóng tạm thời thay thế vị trí vốn có của Long Hạo Thần. Bọn họ thật sự đánh lùi đối thủ, hội hợp phía A Bảo.

Tình huống bên Liệp ma Đoàn số hai mươi một cấp hiệu còn đỡ chút, Long Hạo Thần thì có chút kiệt sức, đối thủ của hắn chắc chắn không yếu.

Nhưng cảm giác phía ma tộc thì hoàn toàn khác. Bọn họ đều rất rõ ràng A Bảo thực lực mạnh bao nhiêu. Thế mà y lại bị thương vào tay Long Hạo Thần.

Nguyệt Dạ đương nhiên là rung động mạnh nhất. Cô từ nhỏ đã quen biết A Bảo. Trong lòng cô, nếu nói trong đám người trẻ tuổi cô sùng bái ai nhất, vậy A Bảo nhất định là xếp hạng nhất.

Hơn nữa cô rất rõ ràng tu vi Long Hạo Thần là cấp bậc gì. Theo cô thấy thì hai người vốn không có gì phải so sánh.

Nhưng tình huống hiện tại hoàn toàn khác với trong tưởng tượng của cô.

Tuy Long Hạo Thần kiệt sức, nhưng A Bảo lại bị thương, bị thương vào tay Long Hạo Thần? Hơn nữa dưới tình huống một đối một?

Xem từ nhân số thì bên Long Hạo Thần có hơn tám người, mà bên ma tộc cũng có năm người, chỉ là trong đó một cái bị thương, A Bảo cũng chịu thương. Nhưng xem tổng thể thì thực lực hai bên không cách biệt nhiều lắm, rất có khả năng ma tộc vẫn chiếm chút ưu thế.

Ánh mắt hư vô của A Bảo lúc này biến ngưng tụ, nhìn đôi cánh đen dần mở rộng sau lưng Thái Nhi, cảm thụ sự lãnh liệt không gì sánh được, sát khí khủng bố tùy thời bộc phát. Đôi mắt dần híp lại, đôi vuốt rồng phát ra tiếng *rộp rộp* quái dị.

"Chúng ta đi." A Bảo nhàn nhạt nói.

"Bảo ca!" Lãnh Tiêu không cam lòng kêu lên.

A Bảo lạnh lùng liếc cô một cái, sau lưng hai cánh giang ra, nhẹ vỗ đập, dán sát đất lướt đi.

Mấy người khác không dám nói gì nữa. Nguyệt Dạ sâu lắng nhìn Long Hạo Thần và Thái Nhi, vội vàng đuổi theo sau A Bảo.

Sát khí bỗng chốc tán đi, lúc này Long Hạo Thần chậm rãi đứng dậy, sắc mặt tuyệt không có bởi vì kẻ địch rời đi mà thả lỏng, ngược lại thêm trầm trọng.

"Nếu nơi này không phải là Mộng Huyền Thiên Đường, chỉ sợ chúng ta đã tiêu rồi." Long Hạo Thần thì thào nói một câu.

Tư Mã Tiên thấp giọng hỏi.

"Đại ca, tên đó mạnh như vậy?"

Long Hạo Thần gật đầu, nói.

"Rất mạnh, lần này ma tộc chắc là áp chế thực lực để tiến vào đây. Bản thân A Bảo thực lực ít nhất cấp tám thậm chí là cấp chín. Ngoại linh lực của hắn cao đến hai vạn. Kỹ năng của ta trừ Tu La Trảm và Tu La Thứ ra, hầu như không thể phá phòng ngự thân thể của hắn. Chắc hắn sợ Luân Hồi Linh Lô của Thái Nhi. Người có được giãn được, tuyệt không hành động theo cảm tình, về sau nhất định là kẻ địch lớn. Hơn nữa hắn có khả năng là một trong người kế vị Ma Thần Hoàng."

Lời vừa nói ra, mọi người đều biến sắc. Người thừa kế của Ma Thần Hoàng là loại thân phận thế nào.

Trần Anh Nhi có chút không phục nói.

"Thì sao chứ? Còn không phải bị chúng ta đuổi đi?"

Thải Nhi bình thản nói.

"Hắn có thể bị Long Hạo Thần tổn thương, bị chúng ta đuổi đi, là vì hắn sợ chết hơn chúng ta. Làm người thừa kế Ma Thần Hoàng, người thống trị tương lai của ma tộc, hắn không muốn mạo hiểm. Nếu không, hôm nay chúng ta có lẽ toàn bộ chết tại đây. Dù có dùng hết lực lượng Luân Hồi Linh Lô, ta chỉ có sáu phần năm chắc cùng hắn chết chung. Chúng ta đối diện hắn, tựa như lúc đó sáu vị tiên bối Ma Thần Chi Văn đối diện Ma Thần Hoàng vậy."

Trương Phóng Phóng đi tới trước mặt Long Hạo Thần, vẻ mặt cảm kích nói.

"May mắn các người đúng lúc đuổi tới, nếu không hôm nay chúng ta đều chết tại đây. Chúng ta vẫn là quá xem thường người ma tộc lần này tiến vào. Theo ta biết, trừ hai người vừa rồi, chúng ta tiến vào mười thì có ba đã chết trận. linh lô ma tộc thu vào hơn bảy cái."

Y tuyệt không hỏi vì sao thành viên nhóm Long Hạo Thần xuất hiện trong Mộng Huyền Thiên Đường, chỉ nói ra tin tức mình biết.

Long Hạo Thần nhú mày, nói.

"Đi thôi, chúng trước thu lấy ba linh lô, chôn thi thể ma thú đã rồi hãy nói tiếp."

Mọi người quay lại chiến trường lúc trước, Liệt ma giả ma pháp sư và chiến sĩ xác chết rất thảm. Long Hạo Thần thu thi thể họ vào Giai Diệu Vĩnh Hằng, chuẩn bị sau khi rời khỏi đây sẽ giao cho đội họ. Nên biết, một Liệt ma giả chết là đả kích trí mạng cho đoàn đội, có khả năng

đội Liệt ma Đoàn đó sẽ bởi vậy mà giải tán. Huống chi lần này tiến vào hầu như toàn là trụ cột trong đội. Ma tộc gặp phải họ đương nhiên chẳng chút nương tay hạ sát thủ, ngược lại cũng giống vậy.

Nhưng xem tình hình hiện tại, hiển nhiên là nhóm Liệt ma giả rơi vào thế yếu.

Nhưng hiện tại có nói gì đều đã muộn. Ai nghĩ tới ma tộc đặt tiền cược lớn vậy, đều phái tới người thừa kế mấy vị ma thần đứng tốp đầu trong bảy mươi hai Trụ Ma Thần, hơn nữa dùng bí pháp áp chế thực lực để tiến vào. Truyện được chia sẻ bởi diễn đàn bàn long hội!!!!

Vùi lấp thi thể vài ma thú đã chết, thậm chí không đụng vào ma tinh của chúng. Tiếp đó Long Hạo Thần mới mang đồng bạn đi tới ba tòa linh lô.

Tình cảnh kỳ dị xuất hiện, chỉ thấy Nhã Đình từ từ bay lên ngang bằng ba cái linh lô, thì trào niệm vài câu chú ngữ. Quang mang vàng nhạt quần lấy ba linh lô, bỗng chốc, toàn thân các linh lô tản ra vàng sáng nhu hòa, đi theo Nhã Đình tới trước mặt Long Hạo Thần.

Đối diện ba linh lô, ánh mắt mọi người đột nhiên biến nóng bỏng. Long Hạo Thần chuyển hướng Trương Phóng Phóng, nói.

"Trương huynh, anh trước chọn một cái đi."

"A? Ta?" Trương Phóng Phóng giật mình nhìn Long Hạo Thần.

Nếu nói y không mơ ước ba cái linh lô này thì là không thể nào, nhưng trước đó y đã áp dụng vọng xuống tận đáy lòng. Người ta Long Hạo Thần thần thông quảng đại có thể đem toàn đội vào đây, này không phải vấn đề thực lực mà là có bí ẩn. Hơn nữa nếu không phải người Liệt ma Đoàn số hai mươi một cấp hiệu ở đây, chính mình chỉ sợ muốn sống đều khó khăn. Đương nhiên y sẽ không dám mơ ước cái gì. Trận đấu vừa này, y tận mắt thấy thành viên Liệt ma Đoàn số hai mươi một cấp hiệu phối hợp ăn ý, và thực lực mạnh mẽ. Tuy trừ Long Hạo Thần và Thái

Nhi ra, còn lại chưa đột phá cấp sáu, nhưng bọn họ phối hợp lại thì mạnh vô cùng. Y tuyệt không ngờ tới, Long Hạo Thần lại để y trước tiên chọn lựa.

Long Hạo Thần nói.

"Linh lô là do Trương huynh phát hiện trước. Nếu không có Trương huynh, chúng ta chưa chắc có thể đuổi đi đám ma tộc. Trương huynh không nên khách sáo, mời."

Trương Phóng Phóng hít sâu, bản năng nhìn mấy người đứng cạnh Long Hạo Thần. Đối với lời Long Hạo Thần, không ai lên tiếng phản đối, thậm chí vẻ bất mãn đều không có.

Sau khi giãy dụa nội tâm trong chốc lát, sắc mặt Trương Phóng Phóng trở lại bình tĩnh, thành khẩn nói.

"Long huynh đệ, cảm ơn. Nhưng mà, ta không thể nhận. Ta không phủ nhận, ta cũng thực khát vọng linh lô. Nhưng mới rồi trận chiến này nếu không phải có các người gia nhập, ta không còn mạng sống. Các người là ân nhân cứu mạng của ta, lúc này sao ta có thể lấy linh lô các người vất vả giành lại được?"

"Trương huynh..." Long Hạo Thần còn muốn nói cái gì đã bị Trương Phóng Phóng nâng tay ngăn cản.

Y nghiêm mặt nói.

"Long huynh, ta nói thế này được không, ta chỉ có một yêu cầu nhỏ, hy vọng có thể trong hành động kế tiếp cùng các người một chỗ. Nếu chúng ta may mắn có thể tới linh lô nữa, thì cho ta đi? Ba cái này, ta thật sự không cần."

Lời này vừa nói ra, thành viên Liệt ma Đoàn số hai mươi một cấp hiệu nhìn Trương Phóng Phóng lộ vài phần kinh ngạc và khâm phục. Đối diện sức hấp dẫn của linh lô, không phải ai đều có thể từ bỏ. Tuy y cũng

có đề nghị sau đó gặp linh lô thì từ y lấy, nhưng ai có thể bảo đảm còn có linh lô cho họ gặp được?

Long Hạo Thần không phải loại người già mồm cãi láo, hơn nữa thời gian không đợi người. Hơi suy tư một chút, hần nói.

"Được rồi, nếu đã vậy thì ta không khách sáo. Lâm Hâm, linh lô đồ thuộc về anh. Tư Mã, linh lô tím thoát nhìn quang mang rất cuồng bạo về anh. Nguyên Nguyên, cô hấp thu linh lô bạc. Lập tức bắt đầu, chúng ta sẽ giúp các người thủ hộ."

Các thành viên Liệp ma Đoàn số hai mươi một cấp hiệu đối với mệnh lệnh của Long Hạo Thần không chỉ là tin tưởng, càng nhiều là tín phục. Sau khi nghe xong, không ai nhiều lời, ba người lập tức đi ra, bắt đầu hấp thu ba linh lô.

Bởi vì là tạm thời hấp thu, không thể trực tiếp sử dụng. Bởi vậy chỉ trong chốc lát thì ba người đã hoàn thành dung hợp.

Lâm Hâm và Vương Nguyên Nguyên còn đỡ chút, vẻ mặt vui mừng. Tư Mã Tiên vừa mới dung hợp linh lô xong, nhin không được kêu một tiếng.

"Sửng quá! Giật chết!"

Long Hạo Thần mỉm cười nói.

"Linh lô Lâm Hâm dung hợp tên là Tâm Diễm, là một hỏa diễm có nhiệt độ cực cao. Bản thân không thể giúp ma pháp sư tu luyện linh lực, cũng không kèm theo bất cứ kỹ năng gì. Nhưng có thể khiến hỏa hệ ma pháp sư phóng ra hỏa diễm đạt đến trình độ phẩm chất cực cao. Nhiệt độ cũng rất kinh khủng. Tâm Diễm Linh Lô thoát nhìn tác dụng không quá lớn, nhưng từ vị trí năm hạng đầu trong bảng linh lô ma pháp sư có thể hấp thu, thì thấy được tác dụng thực tế của nó rất mạnh."

"Linh Lô của Nguyên Nguyên là linh lô thuộc tính không gian hiếm thấy, rất hợp với cô ấy. Cũng là thực dụng nhất trong số linh lô thuộc tính không gian đã biết. Tâm Diễm của Lâm Hâm nếu như độ thực dụng còn có khả năng phản phệ hỏa diễm, mà linh lô này thì tuyệt không có nguy hiểm. Linh lô này gọi là Thời Không Môn. Nói đơn giản chính là thuận di. Nếu ta không nhớ lầm thì Thời Không Môn số lần sử dụng trong ngày tùy cự ly mà dao động. Hơn nữa đối với chiến sĩ không gian, có được linh lô này rồi, học tập kỹ năng khác của không gian hệ có tác dụng phụ trợ rất cao. Nguyên Nguyên và Lâm Hâm vận may không tệ."

"Đại ca, còn ta? Cậu để ta hấp thu linh lô này là vì cái gì? Giật ta cao trào!" Tư Mã Tiên vẻ mặt đau cũng sượng.

Long Hạo Thần cười nói.

"Không phải anh muốn một linh lô bạo phát cao sao? Đây như anh mong muốn. Linh lô này là linh lô hiếm có, rất ít thấy. Thuộc tính là lôi, bất cứ ai đều có thể hấp thu." Nói đến đây, hắc nhàn Trương Phóng Phóng một cái.

Vốn hắc nhàn để Trương Phóng Phóng chọn linh lô này. Mà hai linh lô càng thích hợp Vương Nguyên Nguyên và Lâm Hâm thì hắc nhàn không thể đưa ra. Đặc biệt là cái của Vương Nguyên Nguyên, linh lô thuộc tính không gian trình độ hiếm thấy có thể so sánh với ba linh lô đứng đầu hiện nay.

"Linh lô của Tư Mã Tiên gọi là Tử Lôi. Không có kỹ năng chủ động, nhưng có năng lực bị động rất mạnh. Chỉ cần thân thể anh chịu đựng được. Kích phát linh lô này rồi, tất cả công kích của anh đều mang theo lôi điện cực mạnh. Cụ thể mạnh tới trình độ nào thì đến lúc đó anh tự thử là biết ngay. Nhưng ta phải nhắc nhở anh, chính là bởi vì Tử Lôi Linh Lô này bá đạo, cho nên khi anh chân chính tiếp nhận khảo nghiệm chỉ sợ khó khăn hơn, anh phải chuẩn bị tâm lý cho tốt."

Đôi mắt Tư Mã Tiên lóe sáng ngời.

"Tốt quá, ta thích."

Đừng nhìn gã biểu hiện hào sảng, kỳ thật tâm tư tỉ mỉ. Tuy Long Hạo Thần không nói ra uy lực chân chính của Tử Lôi Linh Lô là cái gì, nhưng gã có thể đoán ra chút ít. Cho dù là trong các thuộc tính hiếm hoi, thì sức bật lôi cũng là mạnh nhất.

Liên tục có bốn tòa linh lô, lúc này tâm tình Long Hạo Thần thả lỏng rất nhiều. Đây đều là bảo vật hiếm có! Là thứ tốt thật sự. Chỉ riêng bốn cái linh lô đủ khiến họ không uổng công đi chuyển này. Huống chi còn thời gian, hay không có linh lô nào chưa bị người lấy đi thì rất khó nói.

Mọi người lần nữa hành động, thêm một Trương Phóng Phóng, hiện tại họ có tám người. Cho dù gặp phải ma tộc cũng có sức đánh một phen. Đương nhiên điều kiện là đám ma tộc không tập trung một chỗ.

Thời gian dần trôi qua, một đường đi tới, họ không gặp được linh lô nào khác. Long Hạo Thần cũng chưa có cảm giác cái gì, chỉ gặp qua mấy thi thể ma thú. Đều làm giống như trước, chôn chúng nó.

Màn đêm buông xuống, không gian trong Mộng Huyền không khác gì bên ngoài, chia ra ban ngày và đêm tối. Tám người tụ tập cùng một chỗ, tìm đến nơi ẩn khuất nghỉ ngơi.

Ngày đầu tiên họ tiến vào Mộng Huyền Thiên Đường đã trôi qua, mà đây chỉ mới là bắt đầu mà thôi. Theo tin tức Lăng Tiểu cung cấp thì hai ngày sau vẫn có cơ hội, nhưng càng lúc càng nguy hiểm.

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 130

Linh Lô Chưa Từng Xuất Hiện

Trước khi xuất phát, Lăng Tiểu giảng tỉ mỉ tình huống có thể xuất hiện trong Mộng Huyền Thiên Đường cho mười Liệp ma giả sắp vào đó.

Nói đến thì bên trong Mộng Huyền Thiên Đường còn khá hòa bình, chỉ khi gặp phải linh lô mới đụng độ ma thú thủ hộ. Nhưng cũng sẽ xuất hiện một ít tình huống đặc biệt. Ví dụ nếu Mộng Huyền Thiên Đường tràn ngập sát khí quá nặng, sẽ dẫn đến dị biến.

Mộng Huyền Thiên Đường sản xuất linh lô mỗi lần khoảng hai mươi cái, nhưng trước khi linh lô bị hấp thu thật sự thì đều là vật vô chủ. Chính là nói, cho dù tạm thời dung hợp linh lô, một khi bị giết chết, linh lô như cũ hồi phục tự do.

Lăng Tiểu kể một chuyện từng xảy ra. Khoảng ba trăm năm trước khi Mộng Huyền Thiên Đường mở ra, người của liên minh thánh điện khi đi vào bởi vì linh lô sản sinh khác nhau, cuối cùng vung tay. Mà lần đó cũng dẫn đến dị biến trong Mộng Huyền Thiên Đường. Dị biến bắt đầu từ ngày thứ hai, lúc ấy hai mươi người vào Mộng Huyền Thiên Đường cuối cùng chỉ hai cái còn sống trở ra.

Đồng thời Lăng Tiểu cũng tha thiết nói cho họ, cách tốt nhất để có linh lô trong Mộng Huyền Thiên Đường là được thủ hộ ma thú thừa nhận. Làm như thế là tốt nhất, hơn nữa sẽ không chọc giận Mộng Huyền Thiên Đường.

Nhưng lần này hiển nhiên không hòa bình như vậy. Ma tộc giết chóc chỉ sợ đủ chọc giận Mộng Huyền Thiên Đường. Có lẽ chúng được đến không ít linh lô, nhưng một khi ngày thứ hai xuất hiện biến dị, như vậy, trừ phi có Mộng Huyền bảo thạch giống Long Hạo Thần và Thái Nhi, nếu không, trước khi kết thúc ngày thứ ba, không một ai có thể rời đi.

Long Hạo Thần triệu tập đồng bạn bao gồm cả Trương Phóng Phóng, kể lại một lần Lăng Tiểu nói sẽ xảy ra biến dị.

"Tình hình hiện tại chính là như vậy. Ta nhận thấy Mộng Huyền Thiên Đường rất có thể sẽ xuất hiện biến dị. Hơn nữa một khi xảy ra, chúng ta phải đối mặt nguy hiểm to lớn. Trước mắt chúng ta đã được bốn cái linh lô. Nếu hiện tại rời đi, cũng xem như thu hoạch phong phú. Nhưng khi tới ngày mai, như vậy chúng ta có lẽ muốn đi đều không được. Chỉ có thể đợi đến kết thúc ba ngày. Đi hay là ở lại? Mọi người tự quyết định đi."

"Đương nhiên là ở lại! Đây là cơ hội trăm năm mới có một lần! Không lấy thêm linh lô thì sao cam lòng!" Lâm Hâm không chút do dự nói.

Tư Mã Tiên khinh thường bĩu môi.

"Ông đúng là tham tiền. Nhưng mà ta cũng cảm thấy nên ở lại."

Tiếp đến ý kiến các thành viên Liệp ma Đoàn số hai mươi một cấp hiệu đều chung một điểm: ở lại.

Cuối cùng ánh mắt mọi người tập trung vào Trương Phóng Phóng.

Trương Phóng Phóng mỉm cười nói.

"Nếu các người đã quyết định ở lại, ta cũng có khả năng đạt được một linh lô, đương nhiên phải liều mình bồi quân tử. Tuy ta cảm thấy ở lại thì có chút liều lĩnh."

Trương Phóng Phóng người này điểm tốt nhất chính là không làm ra vẻ. Long Hạo Thần có thể cảm giác ra phần ngay thẳng này xuất phát từ đáy lòng, cho nên từ trước đã tiếp nhận y rồi. Truyện được chia sẻ bởi diễn đàn bàn long hội!!!!

Không sai, lựa chọn ở lại tuyệt đối là liều lĩnh, nhưng Long Hạo Thần cũng nghiêng về quyết định này. Nguyên nhân rất đơn giản, bọn họ có đường lui.

Không phải Mộng Huyền bảo thạch mà là tháp Vĩnh Hằng. Chỉ cần cho Long Hạo Thần đủ thời gian, hẳn có thể mang theo đồng bạn ẩn trong tháp Vĩnh Hằng, vượt qua khoảng thời gian nguy hiểm. Trước khi kết thúc thời gian ở trong Mộng Huyền Thiên Đường, hẳn và Thái Nhi quay lại thì được rồi.

Bởi vậy mặc kệ gặp phải nguy hiểm gì, bọn họ đều có đường lui.

Suy nghĩ một lát, Long Hạo Thần lấy ra Mộng Huyền bảo thạch của mình đưa cho Trương Phóng Phóng.

"Trương huynh, chúng ta coi như mới gặp đã hợp ý. Anh lớn tuổi hơn nhóm chúng ta, nhưng không giữ hiềm khích mấy lần hỗ trợ chúng ta. Cái này là Mộng Huyền bảo thạch, anh cầm lấy. Một khi gặp phải nguy hiểm không thể kháng cự, mặc kệ Mộng Huyền Thiên Đường ở trong trạng thái nào, anh đều có thể dựa vào Mộng Huyền bảo thạch truyền tống ra ngoài, rời xa nguy hiểm."

Trương Phóng Phóng giật mình nói.

"Còn có thứ như vậy? Cậu cho ta rồi, chính mình thì sao?"

Long Hạo Thần cười nhẹ.

"Tuy Trương huynh không hỏi, nhưng ta cũng biết trong lòng anh có nghi hoặc. Nhưng đây là bí mật đội ta, không thể nói cho anh biết. Chỉ có thể nói, nếu ta đem họ vào được thì cũng có thể mang họ đi. Yên tâm."

Viên Mộng Huyền bảo thạch này anh nhất định phải giữ tốt, lúc mấu chốt thì dùng tới để bảo mệnh."

Trương Phóng Phóng hơi trầm ngâm một lúc, nói.

"Được, lời khách sáo ta không nói nhiều."

Trương Phóng Phóng sáng khoái nhận lấy Mộng Huyền bảo thạch.

Khi họ ăn lương khô bắt đầu nghỉ ngơi, thì toàn bộ Mộng Huyền Thiên Đường bắt đầu xuất hiện biến hóa.

Hơi nước huyền lệ phiêu đảng trong cánh rừng tưởng như không giới hạn ở Mộng Huyền Thiên Đường bắt đầu ngưng tụ lại, cuối cùng thành từng điểm sáng bay đi bốn phương tám hướng. Trong mơ hồ, Mộng Huyền Thiên Đường cảm giác mộng huyền bị chân thực thay thế. Hơi thở sinh mệnh cũng càng biến nồng đậm, nhưng sát khí tùy theo mà đến.

Bình minh.

Khi bầu trời phương xa xuất hiện mảng trắng thì Long Hạo Thần bị một tiếng kinh hô sợ đến bật dậy.

Tối hôm qua lúc nghỉ ngơi, an bài mọi người luân lưu gác đêm. Hiện tại gác đêm chính là Lâm Hâm, mà y lúc này đang ngửa đầu, dường như thấy một việc không thể tưởng tượng nổi.

Tiếng la của y cũng khiến mấy người khác giật mình tỉnh dậy. Mọi người theo ánh mắt hẩn nhìn ra ngoài, con người co rút cũng hiện vẻ kinh ngạc.

Không thể nói họ không kinh. Trên bầu trời, một đoàn mây bảy màu bay trên không, sóng năng lượng nhu hòa dao động trong không khí. Áng mây nhu hòa mà mỹ diệu, giữa đám mây, một đoàn sáng đang từ từ hạ xuống đất.

Dù cho là ánh mặt trời, cũng bởi vì áng mây này mà biến nhu hòa. Tất cả sức sống trong Mộng Huyền Thiên Đường dường như đều xoay tròn quanh nó.

"Đó, đó là linh lô?" Trương Phóng Phóng giật mình nói.

Quang mang bảy màu xuất hiện giữa áng mây lớn hơn bất cứ hai mươi cái linh lô nào xuất hiện trong ngày hôm qua. Chỉ riêng nó tỏa quang mang là có thể thấy linh lô khác với bình thường.

Mọi người bản năng nhìn hướng Long Hạo Thần, ở đây chỉ có hắn hiểu rõ linh lô nhất.

Nhưng họ thấy lại là nụ cười khổ của Long Hạo Thần.

"Linh lô này ta cũng không biết. Trong số linh lô phụ thân từng dạy ta, tuyệt đối không có cái này. Nếu nó thật là linh lô, như vậy chỉ có một giải thích, thì hẳn là nó chưa từng xuất hiện trên đại lục, là một linh lô hoàn toàn mới."

Rung động xuất hiện trên mặt mỗi người. Bởi vì họ đều là Liệt ma giả, càng rõ ràng trong tháp nhiệm vụ Liệt ma Đoàn có một nhiệm vụ không hạn chế cấp bậc, công huân thưởng cho cao tới mười vạn. Đó là phát hiện linh lô chưa từng xuất hiện qua.

Từ khi có nhiệm vụ này đến nay, có năm lần được hoàn thành, nhưng nhiệm vụ luôn giữ lại đó không biến mất.

Một linh lô hoàn toàn chưa được biết tới, ai không biết nó mạnh bao nhiêu. Nhưng xuất hiện trong Mộng Huyền Thiên Đường, lại lấy hình thức đơn độc xuất hiện, linh lô bảy màu này uy lực sẽ nhỏ sao?

"Còn chờ cái gì? Chúng ta xuất phát đi." Trần Anh Nhi háo hức hơn hở nói.

"Không, đợi chút đã." Long Hạo Thần ngăn cản mọi người nôn nóng. "Các người không cảm thấy kỳ quái sao?"

"Gì?" Mọi người cùng nhìn hần.

Hàn Vũ trầm giọng nói.

"Đúng là hơi kỳ. Hôm qua đoàn trưởng mới nói Mộng Huyền Thiên Đường có khả năng xuất hiện biến dị, hôm nay đã có cảnh tượng thần kỳ này xuất hiện. Có lẽ đúng là một linh lô, nhưng cũng có khả năng là môi dụ khó thể kháng cự."

Trương Phóng Phóng gật đầu.

"Ta đồng ý. Không có dụ hoặc sao hấp dẫn chúng ta, những người từ bên ngoài tiến đến tranh giành? Cho dù Mộng Huyền Thiên Đường không an bài bất cứ nguy hiểm gì, linh lô bảy màu trên không trung rơi xuống chậm như vậy, vị trí càng rõ ràng, ở đó chúng ta không chỉ gặp đồng bạn mà cũng sẽ gặp người ma tộc. Hạo Thần, cậu nói nên làm sao đây?"

Long Hạo Thần nhìn quang mang bảy màu dần hạ xuống, suy nghĩ một lát mới trầm giọng nói.

"Đi thì phải đi rồi. Cho dù là vì cứu các đồng chí cùng chúng ta tiến vào đây, nhất định phải đi. Nhưng ta lần nữa nhắc nhở mọi người. Nếu gặp phải ma thú cường đại, ai cũng không được công kích ma thú. Dù cho chúng nó chủ động công kích thì chúng ta cũng chỉ thụ động phòng ngự. Chuyện này rất quan trọng, ai đều phải nghe theo ta. Nếu không, có lẽ lúc trước chúng ta nỗ lực sẽ thành kiếm củi ba năm thiêu một giờ."

Thấy Long Hạo Thần nói nghiêm trọng, người khác đều gật đầu, biểu đạt đồng ý.

Long Hạo Thần suy nghĩ một lúc, để Trương Phóng Phóng và Hàn Vũ cùng một chỗ, phụ trách phòng ngự hậu phương cho đội, còn lại trận hình không thay đổi. Có hần dẫn đội, mọi người đi thẳng hướng quang mang bảy màu rơi xuống.

Tiến lên chưa đến trăm mét, Long Hạo Thần đột nhiên dừng bước lại.

"Các người có phát hiện không, sương mù đâu? Không thấy nữa."

Mọi người chuyển hướng xuống đất, quả nhiên, nguyên bản các màu sương mù đặc sắc của Mộng Huyền Thiên Đường đều biến mất hết. Thoạt nhìn nơi này tựa như cánh rừng bình thường, chỉ là thảm thực vật đặc biệt dày đặc mà thôi.

Long Hạo Thần trầm giọng nói.

"Xem ra chúng ta không đoán sai, quả nhiên là không gian biến dị."

"Đại ca, hiện tại nên làm sao đây?" Tư Mã Tiên hỏi.

Long Hạo Thần nhắc tay lên, ném Quang Phạt cho Hàn Vũ đứng đằng sau, chính mình thì lấy ra Huy Hoàng Thánh tẩm thuốc.

"Vẫn nên đi tới, đừng quên ta mới nói, ai đều không được công kích ma thú."

Thải Nhi luôn đi theo sau lưng Long Hạo Thần, nhìn hắn trầm ổn chỉ huy, mắt nàng nhu hòa. Kỳ thật nàng thông minh và linh cảm không dưới Long Hạo Thần. Nhưng nàng cam nguyện làm người đàn bà đứng sau hắn. Trừ phi Long Hạo Thần phán đoán có sai lầm trên căn bản, nếu không nàng tuyệt không dễ dàng chen lời. Uy tín chính là rèn luyện không ngừng trong hành trình gian nan này.

Tựa như nhìn núi không xa mà chạy tới khi ngựa chết. Thoạt nhìn quang mang bảy màu không xa, hơn nữa đang từ từ rơi xuống. Nhưng trên thực tế, đám Long Hạo Thần chạy gần hai tiếng đồng hồ, như cũ không thấy bóng dáng quang mang bảy màu trong rừng cây.

Nhưng xung quanh biến hóa thực rõ ràng. Bọn họ có thể cảm nhận được không khí Mộng Huyền Thiên Đường ngày càng trầm trọng, ngay cả hơi thở sự sống cũng không còn nhu hòa nữa.

"Grao!"

Một tiếng gầm trầm thấp đột nhiên vang lên từ trước mặt ở không xa. Ngay sau đó, một đoàn bóng đen to lớn thẳng hướng Long Hạo Thần.

Bóng đen này từ trên thân cây nhảy vọt xuống, bởi vậy xuất hiện rất đột ngột. Lấy cảm giác của Long Hạo Thần vậy mà không phát hiện sự tồn tại của nó.

"Mọi người dừng động!"

Long Hạo Thần tiến lên một bước, Huy Hoàng Thánh tấp thuẩn trong tay vung trên đỉnh đầu, Thần Ngự Thuần.

Đinh một tiếng vang thật lớn.

Long Hạo Thần lùi ra sau, hai chân để lại dấu hằn sâu trên mặt đất. Bóng đen lớn thì bắn ngược ra rơi trên đất.

Quang mang vàng đậm của Quang Báo Thù quay quanh Long Hạo Thần, nhưng hắc không làm ra công kích, ngược lại cất đi Lam Vũ, Quang Phù Dung.

"Đừng khẩn trương, ta là bạn." Long Hạo Thần cố gắng để thanh âm của mình nhu hòa chút ít, nhưng đằng trước bóng đen cao đến ba mét.

Bóng dáng ấy chính là ma thú lần đầu họ gặp, hắc tinh tinh to lớn.

Trong mắt hắc tinh tinh rõ ràng không tốt, nhìn chăm chăm Long Hạo Thần, trong miệng phát ra tiếng rống gầm.

Quang nguyên tố tinh linh Nhã Đình bay ra, huyền thuyên nói với hắc tinh tinh cái gì.

Long Hạo Thần nghe không hiểu ngôn ngữ thú vật, nhưng Nhã Đình thì nghe hiểu lời hắc. Hắc lập tức nói.

"Nhã Đình, người nói cho người bạn này, chúng ta không có ác ý. Chỉ là cảm giác Mộng Huyền Thiên Đường biến hóa, cảm thấy các người có lẽ gặp phải nguy hiểm, cho nên đến xem có thể hỗ trợ gì không." Long Hạo Thần chẳng chút do dự đặt tay vào tay nó, ánh mắt ngay thẳng nhìn tinh tinh.

Hắn mơ hồ biết đại tinh tinh có thể thông qua phương thức này cảm thụ tâm linh biến hóa của đối phương.

Long Hạo Thần trong lòng căn bản không có ác ý, hơn nữa hắn là quang minh chi tử bản tính lương thiện. Nếu bàn về nội tâm thuần khiết, trong toàn bộ nhân loại, chỉ sợ không mấy ai bằng được hắn. Không lâu sau, trong mắt tinh tinh cảnh giác và phản nộ dần biến mất, nó rút tay lại, hướng Long Hạo Thần gật đầu, sau đó xoay người đi hướng rừng sâu. Truyện được chia sẻ bởi diễn đàn bàn long hội!!!!!!

Nhã Đình lập tức truyền cho Long Hạo Thần tin tức đi theo sau nó.

Long Hạo Thần dẫn theo tám người mau chóng đuổi theo đại tinh tinh, đi vào trong khu rừng rậm rạp.

Chỉ tiến lên không đến trăm mét, bọn họ thấy một ít ma thú cường đại lục tục xuất hiện trong tầm mắt mình. Đám ma thú cảm xúc đều rất nóng nảy, thấy đám Long Hạo Thần người từ ngoài đến thì phản ứng đầu tiên là nhào lên.

May mắn có đại tinh tinh dẫn đường, nó gầm nhẹ một tiếng khiến các ma thú biến mất địch ý với tám người Long Hạo Thần.

Nhìn ma thú xung quanh, Long Hạo Thần nội tâm kinh hãi. Đám ma thú trung bình khoảng cấp bảy, cấp tám, tuyệt không có con nào đặc biệt. Nhưng thẳng ở chỗ số lượng khổng lồ. Chỉ chốc lát sau họ đã thấy gần hai mươi con. Hơn nữa đám ma thú hướng đi cũng cùng đường với bọn họ, đều là tới chỗ quang mang bảy màu.

Trương Phóng Phóng nhìn Long Hạo Thần đi ở phía trước, lòng thầm khâm phục. Trải qua hành động này chứng thực lúc trước Long Hạo Thần lựa chọn là chính xác. Khiến y kinh ngạc nhất là Long Hạo Thần có thể giao tiếp cùng ma thú tràn ngập tính công kích trong Mộng Huyền Thiên Đường, hơn nữa rõ ràng còn được thừa nhận. Đây là y tuyệt đối không nghĩ ra.

Sự thật thì ở Mộng Huyền Thiên Đường có thể làm giống Long Hạo Thần được đến các ma thú chân chính thừa nhận là lần đầu tiên xuất hiện. Điều kiện để xuất hiện tình huống này dường như rất đơn giản. Lựa chọn chính xác nhất là vừa vào Mộng Huyền Thiên Đường thì giao lưu tốt với hoàn cảnh và ma thú xung quanh, tuyệt không làm chuyện gì phá hư. Làm được điều này ít nhất sẽ không bị ma thú căm ghét. Còn về điểm thứ hai thì chắc là thể chất quang minh chi tử của Long Hạo Thần.

Phù hợp nhất với Mộng Huyền Thiên Đường kỳ thật không phải là thể chất quang minh chi tử như Long Hạo Thần, mà là giống như con của tự nhiên có được thuộc tính sinh mệnh cực kỳ hiếm thấy.

Không thể nghi ngờ, con của tự nhiên khả năng xuất hiện còn ít hơn cả quang minh chi tử, nhưng không phải chưa từng xuất hiện. Con của tự nhiên từng xuất hiện chính là người sáng lập ra Mộng Huyền Thiên Đường, Tự Nhiên Nữ Thần. Cho nên bà hẳn là Sinh Mệnh Thánh Nữ.

Trừ thể chất giống con của tự nhiên ra, còn có hai thuộc tính liên quan đến sức sống là quang minh và thủy. Hai thuộc tính này tầm quan trọng trên cả mộc và thổ. Long Hạo Thần là quang minh chi tử, đương nhiên cũng được đến Mộng Huyền Thiên Đường chiếu cố. Đại tinh tinh khảo nghiệm chính Mộng Huyền Thiên Đường đang thử thách hẳn. Dựa vào thể chất quang minh chi tử thông qua khảo nghiệm rồi, mới được chân chính thừa nhận, do đó trực tiếp gia nhập bên phe Mộng Huyền Thiên Đường. Đây có nghĩa là, đám Long Hạo Thần tổng thể thực lực yếu lại được đến Mộng Huyền Thiên Đường ủng hộ.

Suy đoán trở thành hiện thực nhưng không khiến Long Hạo Thần cảm xúc trầm tĩnh, hắn ngược lại càng thêm lo lắng quy tắc của chính Mộng Huyền Thiên Đường.

Thông qua thời gian tiếp xúc, hắn phát hiện, Mộng Huyền Thiên Đường tuy hạn chế thực lực người từ bên ngoài vào, nhưng cũng đối với bản thân có hạn chế. Nếu không lấy linh lực sinh mệnh khổng lồ như Mộng Huyền Thiên Đường, chẳng lẽ không dựng dựng ra nổi ma thú cấp chín, cấp mười?

Trước mắt số lượng ma thú tuy rằng không ít, nhưng thật có thể ngăn cản đám A Bảo sao?

A Bảo cường đại là Long Hạo Thần chính mình tự trải nghiệm. Hắn rất rõ ràng, lúc trước có thể nói là mình đột nhiên tấn công mới tổn thương đối thủ được. Dưới tình huống có chuẩn bị, đối diện A Bảo, một chọi một thì bản thân hắn một chút cơ hội đều không có.

Có thể nói, dựa vào nội lực mạnh, bản thân A Bảo thực lực đã ở trên quy tắc Mộng Huyền Thiên Đường, không bị hạn chế. Lại thêm vào đồng bạn của y. Có lẽ tổng thể thực lực không đủ đối kháng với các ma thú, nhưng liều mạng xông vào vòng vây ma thú đã đoạt linh lô bảy màu kia thì tuyệt không khó khăn.

Dưới sự dẫn dắt của đại tinh tinh, bọn họ xuyên qua khu rừng ngày càng rậm rạp. Tiến lên khoảng một tiếng đồng hồ, trước mặt dao động linh lực nồng đậm đã xuất hiện trong cảm giác của Long Hạo Thần. Chiến đấu đã bắt đầu, hơn nữa dường như rất kịch liệt. Nhưng khiến lòng hắn trầm trọng là, trong cảm giác của hắn, xuất hiện linh lực trừ thuộc tính hắc ám và sinh mệnh ra thì không tồn tại cái khác.

Đây có ý nghĩa thế nào thì Long Hạo Thần rất rõ ràng. Chỉ sợ lần này tiến vào Mộng Huyền Thiên Đường trong mười cường giả Liệt ma Đoàn chỉ còn lại hắn, Thái Nhi, và Trương Phóng Phóng ba người.

Thuộc tính hắc ám dĩ nhiên thuộc về ma tộc, thuộc tính của các ma thú trong Mộng Huyền Thiên Đường là cái gì, đều kèm theo hơi thở sinh mệnh đậm đặc. Tùy theo cảm giác được Mộng Huyền Thiên Đường trợ giúp, Long Hạo Thần tin chắc mình cảm giác sẽ không sai.

Xuyên qua từng mảnh cây to và bụi cây, chiến trường xuất hiện trong mắt Long Hạo Thần.

Nơi này không ngờ có tòa đồi núi nhỏ, xung quanh bao vây hàng trăm ma thú. Quái dị là, đám ma thú tuyệt không xuất hiện hỗn loạn, ngược có trật tự phát động công kích, thậm chí dư thừa tiếng gầm đều không có.

Kẻ địch bên kia dĩ nhiên là ma tộc. A Bảo lần nữa xuất hiện trong tầm mắt Long Hạo Thần, vết thương của y hiển nhiên đã lành lặn. Ngay cả ma tộc bị Liệp ma Đoàn số hai mươi một cấp hiệu trọng thương cũng đã hồi phục lại. Đơn giản đếm chút, ma tộc có tới chín tên ở tại đây.

Chính là nói, trừ Ác Ma có lửa xanh bị đám Long Hạo Thần đánh chết, ma tộc khác ở khảo nghiệm ngày hôm qua đều không bị thương tổn gì, chỉ sợ chúng đều đã thu thập hết linh lô.

"Tất cả đều đã chết sao?" Trương Phóng Phóng ở phía sau cười khở một tiếng.

Nên biết, lần này tiến vào đều là trụ cột đội Liệp ma Đoàn cấp suất! Một lần chết bảy người, đối với Liệp ma Đoàn là đả kích tương đương nghiêm trọng.

Cục diện trước mắt đã rất rõ ràng. Mục tiêu đám A Bảo chính là đồi nhỏ cao trăm mét kia. Các ma thú thì liều mạng ngăn cản bước chân chúng. Chiến đấu rất kịch liệt. Thực lực cá nhân ma thú tuy không bằng ma tộc, nhưng phối hợp cực kỳ ăn ý, có trật tự ngay ngắn, tứ phía bọc đánh, các loại thuộc tính phối hợp cường bức ngăn cản đường đi của ma tộc.

Đại tinh tinh phát ra một tiếng rống giận, quay đầu kêu một tiếng với đám Long Hạo Thần, chạy thẳng hướng đồi nhỏ.

Long Hạo Thần vội vàng cùng đồng bạn theo sau. Bởi vì có tiếng rống của đại tinh tinh mở đường, ma thú đã tiến vào trạng thái chiến đấu tuyệt không ngăn cản họ đi tới.

Tám người Long Hạo Thần xuất hiện đương nhiên cũng hấp dẫn tầm mắt A Bảo. Mắt thấy họ tiến quân thần tốc thẳng tới đồi núi, trong mắt A Bảo tràn ngập quang mang lạnh. Đôi chi trước hóa thành vuốt rồng đột nhiên xé nát một ma thú trước mặt, dẫn theo tám tên khác tăng tốc.

Cùng lúc đó, trên đồi nhỏ, vang lên từng thanh âm êm tai như chim hoàng anh hót. Công kích của ma thú bỗng chốc càng biến hung mãnh, cứng rắn áp chế chín ma tộc đứng yên tại chỗ.

Trên đồi nhỏ có một cô bé thoát nhìn chỉ có sáu, bảy tuổi. Cô bé phần điêu ngọc mài cực đáng yêu. Da dẻ trắng nõn, khuôn mặt nhỏ nhắn tròn mũm mĩm, tóc dài lam nhạt cuộn thành hai cục bao, theo động tác của bé lắc lư. Một đôi tay trắng mềm không ngừng chỉ hướng phía dưới. Thanh âm thánh thót chính là cô bé phát ra.

Cô bé đang chỉ huy ma thú? Long Hạo Thần giật mình nhìn cô bé này. Hắn đã theo đại tinh tinh đi tới đỉnh đồi.

Nơi này hơi thở sự sống càng thêm thịnh vượng, sức sống tràn ngập cảm giác sinh cơ dào dạt. Cô bé đáng yêu trên mặt lộ ra phần nộ, đôi mắt to xanh biếc tản ra tia sáng kiên định mà quyết tuyệt.

Đại tinh tinh đi tới bên người cô bé, vô cùng cung kính hướng cô cúi đầu, gầm gừ vài tiếng.

Nghe tiếng nó, cô bé quay người nhìn đám Long Hạo Thần, ánh mắt cô bé trong chốc lát dừng trên người Long Hạo Thần, con người xanh ngọc tràn ngập giật mình.

"Nhân loại, người là quang minh chi tử?" Nữ tử miệng nói tiếng người, hơn nữa đọc nhấn rõ ràng.

Long Hạo Thần gật đầu.

"Xin chào, tiểu muội muội, chúng ta đến giúp các người, cần ta làm cái gì?"

Hắn không trực tiếp mang đồng bạn tham gia chiến đấu. Bởi vì hắn nhìn ra được, cô bé này quản lý toàn cục cực tốt. Dưới sự chỉ huy của cô bé, các ma thú thương vong ở trình độ thấp nhất. Mà thế công vây quanh ma tộc cũng mạnh mẽ. Dưới loại tình huống này, bọn họ lỗ mãng xông vào ngược lại không tốt.

Cô bé cười hì hì nói.

"Rốt cuộc có tin tức tốt. Thật tốt quá, quang minh chi tử, các người ở lại đây bảo vệ ta đi. Chờ ta đem đám dơ bẩn này làm chất dinh dưỡng cho Thiên Đường rồi nói chuyện tiếp với các người."

"Được." Long Hạo Thần sáng khoái đáp, dẫn theo đồng bạn đứng bên cạnh cô bé, từ đỉnh núi nhìn chiến đấu phương xa. Đồng thời hắn đơn giản bố trí, khiến đồng bạn mau chóng hồi phục tu vi.

"Ta tên Long Hạo Thần, em có thể gọi tên ta." Long Hạo Thần mỉm cười nói với cô bé.

Cô bé một bên chỉ huy chiến đấu bên dưới, một bên ngoái đầu nói.

"Ta tên Dạ Tiểu Lệ. Tuy ta không thích tên này lắm, nhưng là tỷ tỷ đặt cho, ta không thể sửa. Người có thể gọi ta là Tiểu Lệ."

Nói xong câu đó, thanh âm cô bé lại biến kỳ dị, một chuỗi mệnh lệnh gấp gáp phát ra từ miệng cô bé. Bên dưới ma tộc lần nữa biến trận, thế công càng gắt gao. Mà lúc này, ở sườn núi bốn phương tám hướng như cũ không ngừng có ma thú gia nhập chiến đấu. Xem ra chín người ma

tộc không chiếm chút ưu thế. Hơn nữa sức chiến đấu của chúng dù sao không ngừng tiêu hao trong chiến đấu.

Trương Phóng Phóng đứng một bên, giống như người khác, mím chặt môi, nhưng trong lòng tràn ngập rung động. không chỉ là y, mắt người khác cũng lộ ra tia quái dị, thỉnh thoảng liếc trộm cô bé.

Nguyên nhân rất đơn giản, bởi vì trên người cô bé tên Dạ Tiểu Lệ tỏa ra một tầng sáng bảy màu nhàn nhạt. Trừ cô bé ra, trên đỉnh núi không có quang mang bảy màu nào khác.

Chẳng lẽ, cô bé chính là luồng sáng bảy màu đó?

Trương Phóng Phóng trong lòng còn có nghi hoặc nữa. Vì sao cô bé này xưng hô Long Hạo Thần là quang minh chi tử? Có thể nói, trước mặt họ chiếm ưu thế tuyệt đối, là bởi vì họ đứng bên Mộng Huyền Thiên Đường! Long Hạo Thần sao làm được điểm này?

Chiến đấu như cũ tiếp tục. Long Hạo Thần cẩn thận quan sát Dạ Tiểu Lệ chỉ huy. Tuy hẳn nghe không hiểu ngôn ngữ đặc thù của Dạ Tiểu Lệ, nhưng có thể phán đoán cách cô bé chỉ huy.

Dạ Tiểu Lệ chỉ huy kỳ thực tuyệt không phức tạp. Đầu tiên cô bé khiến đám ma thú trở thành một đội, tựa như quân đội chiến đấu, mà không phải chia năm xẻ bảy. Cứ như vậy, sẽ không xuất hiện hy sinh vô vị.

Xông vào trước nhất chính là ma thú có lực phòng ngự kinh người, có thể chiến đấu cứng đối cứng với ma tộc. Ma thú đằng sau thì am hiểu công kích ma pháp. Cách chiến đấu thoát nhìn không khác gì nhân loại.

Càng quan trọng là, ma thú phía trước một khi bị thương nặng, lập tức theo lệnh Dạ Tiểu Lệ lùi ra sau, để vài ma thú đằng sau chuyên môn phụ trách chữa trị. Phát ra từng tầng sáng xanh, rất nhanh chữa khỏi vết thương, thành quân dự bị trở lại trên chiến trường.

Mỗi khi chín người ma tộc có ai phát ra kỹ năng cường đại, Dạ Tiểu Lệ sẽ đoán ra trước tiên, khiến các ma thú lui ra sau hoặc phát động tấn công điên cuồng, hoặc né tránh, phòng ngự, hoặc phá hư kỹ năng của đối phương.

Chín người ma tộc phối hợp không quá ăn ý, nhưng thực lực cá nhân đều khá mạnh. Cho dù là Nguyệt Dạ Long Hạo Thần quen biết, thì sức chiến đấu dường như tăng cao rất nhiều. A Bảo càng là cực mạnh, công kích của ma thú căn bản không thể tạo thành vết thương cho y. Nhưng dù là thế, chúng lại bị cứng rắn đẩy ra ngoài, không cách nào đột phá phòng tuyến ma thú. Thậm chí rất ít gây ra vết thương cho ma thú.

Long Hạo Thần vốn tâm tình có chút không yên lúc này cũng tĩnh tâm lại. Dạ Tiểu Lệ tồn tại, tựa như đầu não đám ma thú. Có cô bé thống soái, ma tộc muốn tấn công cũng không phải dễ dàng. Nơi này dù sao là Mộng Huyền Thiên Đường, là sân nhà của cô bé!

Hơn nữa, đối với thân phận của Dạ Tiểu Lệ, Long Hạo Thần rất tò mò.

Bảy sắc màu nghĩa là cô bé rất có khả năng chính là luồng sáng bảy màu lúc trước đã xuất hiện. Nhưng vì sao cô bé xuất hiện trong hình dáng nhân loại? Chẳng lẽ, chẳng lẽ cô bé là...

Nghĩ tới đây, Long Hạo Thần trong lòng thầm kinh ngạc. Lời phụ thân từng nói văng vẳng bên tai, là một đoạn liên quan đến phân cấp bậc linh lô.

Long Tinh Vũ từng nói cho Long Hạo Thần, linh lô cũng bị phân chia đẳng cấp. Tổng cộng chia năm cấp. Trong đó, Thánh Dẫn Linh Lô mà Long Hạo Thần có kỳ thật chỉ có thể đạt tới cấp năm, cũng chỉ là cấp bậc thấp nhất.

linh lô phân chia đẳng cấp sẽ căn cứ cách sử dụng và uy lực, tiềm lực phát triển, thêm vào tình huống phản phệ, tổng hợp lại phân định.

Thánh Dẫn Linh Lô bị chia làm cấp năm là bởi vì năng lực dựng dựng đặc biệt không bị Kỵ Sĩ Thánh Điện công bố ra ngoài. Nếu không, nó rất có khả năng tiến vào tầng ba.

Linh lô cấp năm đa số là phụ trợ hoặc phòng ngự, có rất ít linh lô công kích, dù có cũng chỉ là kèm theo một kỹ năng, số lần tiến hóa đều là một hoặc hai lần. Thánh Dẫn Linh Lô trong cấp năm linh lô tuyệt đối là khác biệt. Trong mắt nhiều người, tác dụng lớn nhất của Thánh Dẫn Linh Lô ở chỗ người sử dụng tu vi thấp thì làm trụ cột trong đội. Nhưng khi tu vi cường đại rồi, tác dụng của Thánh Dẫn Linh Lô sẽ tùy theo suy yếu.

Linh lô đến cấp bốn rồi chính là các loại linh lô đều có. Nhưng đa số chỉ có được một kỹ năng, phân biệt với linh lô cấp năm chủ yếu ở chỗ uy lực.

Linh lô cấp ba thì ít nhất có trên hai cái kỹ năng, hơn nữa uy lực kỹ năng nhất định phải đạt tới trình độ nhất định. Tựa như Thánh Dẫn Linh Lô của Long Hạo Thần có mỗi kỹ năng lôi kéo trong phạm vi giới hạn thì không thể xem như đạt tới trình độ.

Thiên Kích Linh Lô của Thái Nhi thuộc hàng linh lô cấ, chẳng qua của nàng còn chưa trải qua tiến hóa. Cho nên trước mắt Thiên Kích Linh Lô chỉ có một kỹ năng công kích, một khi nó hoàn thành lần tiến hóa nữa, lực công kích của Thiên Kích Linh Lô sẽ tăng mạnh lớn.

Đến linh lô cấp hai, là bộ phận khá mạnh trong các linh lô đã biết. Linh lô cấp hai trong số bảy mươi bốn chủng loại đã biết thì chỉ có bảy cái, mỗi chủng loại đều ít nhất có ba kỹ năng thực dụng. Đương nhiên, chúng nó phản phệ có lẽ không nhỏ. Dĩ nhiên cũng có loại chỉ được một kỹ năng, nhưng kỹ năng lại vô cùng mạnh. Ví dụ như Đồng Quy Linh Lô của Thánh Linh Tâm, phụ thân Thái Nhi, chính là vào hàng linh lô cấp hai.

Có thể được một linh lô cấp ba, ít nhất khiến chức nghiệp giả tăng thực lực một mảng lớn. Có linh lô cấp hai, thì có sức mạnh xoay chuyển

thế cục trên chiến trường. Hơn nữa linh lô càng cao cấp, tùy theo người sử dụng thực lực càng mạnh thì uy lực càng lớn.

Nếu tu vi của Thánh Linh Tâm có thể đạt tới cấp chín, như vậy khi y sử dụng Đồng Quy Linh Lô, coi như là ma thần mười hạng đầu dưới sự tấn công toàn lực của y, đều phải tránh né.

Còn về linh lô cấp một, trước mắt chỉ biết một cái, đó chính là Luân Hồi Linh Lô của Thái Nhi.

Linh lô cấp một yêu cầu không cực hạn ở số lượng kỹ năng, mà là khi sử dụng linh lô bạo phát uy lực. Yêu cầu thực đơn giản, vượt hai cấp.

Nếu một linh lô có thể trong thời gian phát huy tác dụng đánh chết cường giả vượt trên mình hai cấp, như vậy linh lô đó chính là cấp một. Đến nay, chỉ có Luân Hồi Linh Lô của Thái Nhi là được xác định cấp một. Đương nhiên Long Hạo Thần rõ ràng nó phản phệ mạnh cỡ nào.

Khi Long Tinh Vũ kể cho Long Hạo Thần nghe về linh lô có phân năm cấp, cuối cùng còn nói một câu. Y nói với Long Hạo Thần, trong truyền thuyết còn tồn tại một loại linh lô. Loại linh lô tất nhiên thuộc về cấp một, thậm chí còn trên cả cấp một. Nhưng nó chỉ xuất hiện trong truyền thuyết. Trong toàn bộ lịch sử liên minh thánh điện chưa từng tồn tại. Nghe nói nó từng xuất hiện ở thời đại Huy Hoàng, năm đó trong ba đại đế quốc bên mạnh nhất, quốc vương của đế quốc đã có được linh lô đó.

Loại linh lô trong truyền thuyết này bị gọi là trí tuệ linh lô. Chính là nói, bản thân linh lô đã không còn là kỳ trân dị bảo, mà là chân chính có sự sống, có cao đẳng trí tuệ. Khả năng tiến hóa là vô hạn, tác dụng càng khó định giá.

Năm đó Long Tinh Vũ đánh giá là, loại linh lô chỉ vền vẹn xuất hiện trong lịch sử mà thôi. Nhưng đó không có nghĩa là nó không tồn tại.

Nhìn Dạ Tiểu Lệ chỉ huy kháng địch, Long Hạo Thần trong lòng thầm giật mình. Chẳng lẽ cô bé trước mắt này lại là truyền thuyết mà phụ thân đã nói?

Hắn không thể khẳng định. Nhưng nếu là thật, vậy thân phận của Dạ Tiểu Lệ cũng rõ ràng. Mới rồi cô bé nói tỷ tỷ chỉ sợ là người sáng tạo ra Mộng Huyền Thiên Đường. Mà cô bé, chính là người thủ hộ Mộng Huyền Thiên Đường.

Cho dù lấy tâm tính như Long Hạo Thần, trong nháy mắt đều ngỡ ngàng. Trí tuệ linh lô, là thứ còn vượt hơn cả Luân Hồi Linh Lô của Thái Nhi! Nhưng hắn rất nhanh trấn định tâm thần. Mặc kệ nói thế nào, hắn không có khả năng làm việc bất lợi với cô bé. Đồng thời hắn cũng quyết không cho phép ai hại cô bé.

Loại cảm giác này hoàn toàn phát ra từ đáy lòng. Khi Long Hạo Thần ánh mắt đầu tiên thấy Dạ Tiểu Lệ thì đã sinh ra ý nghĩ này. Hắn không biết vì sao mình có loại cảm giác này, nhưng khi hắn cảm thụ được tâm tình mình biến hóa, trên mặt lộ ra nụ cười. Tâm tình như vậy khiến hắn rất thoải mái, cũng yên tâm.

Cảm giác này tựa như khi người ta làm việc thiện mà thôi. Làm việc thiện xét cho cùng không phải hy vọng được báo đáp, cũng không phải mong mỏi trên trời chiếu cố, chỉ là bởi vì hai chữ an lòng. An lòng thì thân an, thân an thì lòng rộng rãi!

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 131

Đại Dự Ngôn Thuật

Trong khi Long Hạo Thần suy nghĩ thì tình hình chiến đấu bên dưới phát sinh biến hóa.

Chín ma tộc hoàn toàn bị ma thú kiềm chế lực công kích đột nhiên biến yếu, liên quan ma thú vòng vây rút lại.

Công kích biến yếu nguyên nhân rất đơn giản, A Bảo đột nhiên rời khỏi hàng ngũ tấn công, trở lại chính giữa đồng bạn. Đó là kẻ đang phát ra ánh sáng màu da cam, cũng chính là kẻ từng bị Săn Ma Đoàn số hai mươi một cấp hiệu trọng thương nặng. Vẻ mặt của y như cũ bình thản, nhưng ma tộc phóng thích ma pháp da cam thì không hiện ra bình tĩnh như vậy.

"Cẩn thận, dường như chúng định làm gì đó." Long Hạo Thần nhỏ giọng nói với Dạ Tiểu Lệ đứng bên cạnh.

Tiểu Lệ khẽ ừ một tiếng, sắc mặt biến nghiêm trọng. Tuy tất cả còn chưa xảy ra, nhưng cô bé cũng cảm giác có gì không đúng.

Cho dù cách xa như vậy, Long Hạo Thần vẫn mơ hồ cảm giác được A Bảo tựa như tùy thời sẽ bạo phát cấm chú. Ma tộc phát ra ma pháp da cam dường như đang đấu tranh cái gì. Hai người hình như đang khắc khẩu.

Đây rất không bình thường! Nếu A Bảo là thái tử Nghịch Thiên Ma Long tộc, vậy sao lời y bị phản đối? Trừ phi là...

"Cẩn thận, có lẽ bọn họ sắp phát động năng lực phá hạn chế quy tắc của Mộng Huyền Thiên Đường."

Cùng lúc đó, ma pháp sư ma tộc dường như bị A Bảo thuyết phục. A Bảo trở lại hàng ngũ chiến đấu, đồng thời bên trong chúng nở một tầng sáng da cam nồng đậm.

Sắc da cam này tuyệt không mãnh liệt, nhưng cho người cảm giác quái dị. Nguyên bản hơi thở sự sống nồng đậm dường như bởi vì sắc da cam xuất hiện mà biến ngọt ngào. Càng khiến người giật mình là, tầng hào quang này tuyệt không đột phát hạn chế một vạn linh lô.

Có chuyện gì?

Mặc kệ là Long Hạo Thần hay Dạ Tiểu Lệ, trong lòng đều có chút mờ mịt. Bọn họ đều cảm thụ được ánh sáng da cam đem đến áp lực. Nhưng vì sao ánh sáng như cũ nằm trong phạm vi hạn chế?

Trương Phóng Phóng đột nhiên thất thanh nói.

"Tinh Ma tộc, tên đó chắc là Tinh Ma tộc. Cẩn thận, hân sắp thi triển Đại Dự Ngôn Thuật."

Nghe tới bốn chữ Đại Dự Ngôn Thuật, Long Hạo Thần chợt biến sắc. Đại Dự Ngôn Thuật là ma pháp cường đại đặc biệt của Tinh Ma tộc. Chỉ có trực hệ huyết mạch của Tinh Ma Thần mới thi triển được. Cái giá thi triển ra rất lớn. Cho dù là bản thân Tinh Ma Thần đều phải tiêu hao một ít sự sống mới có thể sử dụng. Huyết mạch không có Trụ Ma Thần phụ trợ, thi triển Đại Dự Ngôn Thuật cái giá lớn phải trả chính là sinh mệnh.

Đặc điểm lớn nhất của Đại Dự Ngôn Thuật chính là nó không thuộc phạm trù ma pháp, cũng không thể bình xét cấp bậc của nó. Nó giống như là thần thuật. Khó trách, khó trách sử dụng tại đây thì sẽ không phá hư quy tắc.

Ngay lúc này, Dạ Tiểu Lệ bên cạnh Long Hạo Thần thân thể đột nhiên run rẩy. Ngay sau đó, luồng sáng bảy màu quanh người cô bé bỗng biến nồng đậm. Hơi thở sự sống mạnh mẽ từ người cô bé dâng tràn ra. Khi tám người Long Hạo Thần ở bên người cô bé đều giật mình, cảm thụ được linh lực của mình bỗng chốc biến mạnh.

Cũng không phải là hồi phục linh lực, mà linh lực đang tăng cường, tựa như họ tự tu luyện được đến vậy.

Long Hạo Thần, Thái Nhi và Trương Phóng Phóng còn tốt chút, ba người khác thì vui sướng cảm thụ thực lực đang tăng lên, dường như sau một giây linh lực của họ có thể tăng gần như mười điểm. Chỉ trong giây lát, linh lực đã tăng tới hơn trăm.

Mà năm người kia cảm giác thì khác hẳn.

Lâm Hâm, Vương Nguyên Nguyên, Tư Mã Tiên, Hàn Vũ và Trần Anh Nhi lúc này đều trong trạng thái đỉnh cấp năm, đột nhiên tăng linh lực, năm người chỉ cảm thấy bình cảnh hạn chế đang lịch liệt lung lay.

Bọn họ đều là người thông minh, cơ hội như vậy sao không nắm bắt được? Bỗng chốc thúc đẩy linh lực bản thân, toàn lực đột phá bình cảnh.

Dạ Tiểu Lệ tản ra linh lực sinh mệnh chẳng những mạnh mẽ hơn nữa nhu hòa, hoàn toàn có thể bị bất cứ thuộc tính nào hấp thu ngoài tử vong và hắc ám ra. Hơi thở sức sống khổng lồ này khuếch tán ra ngoài, ma thú bên ngoài bỗng chốc từng cái như ăn phải thuốc tiên, thực lực bạo tăng, thể công bỗng biến mạnh mẽ. Cho dù là cường giả như A Bảo khi chống cự cũng có chút khó khăn.

Không cần nghi ngờ, khi Dạ Tiểu Lệ cảm giác được nguy cơ thì bắt đầu toàn lực ra tay.

Nhưng bên kia, trong trận ma tộc, ánh sáng màu da cam cũng bắt đầu biến càng lúc càng mãnh liệt. Trên bầu trời, đồ án ngôi sao sáu cánh màu

da cam khổng lồ xuất hiện. Ánh sáng nồng đậm mà cường đại. Trong không khí mỗi lần lấp lánh thì sắc mặt Dạ Tiểu Lệ lại tái nhợt một phần.

"Long Hạo Thần, Tinh Ma tộc này muốn phong ấn ta. Ta bị phong ấn ít nhất hai giờ mới được. Bảo hộ ta, bảo hộ ta hai tiếng đồng hồ. Khi ta tránh thoát Đại Dự Ngôn Thuật, là giờ chết của chúng."

Thanh âm giòn ngọt trẻ nít của Dạ Tiểu Lệ tràn ngập phần nộ và không cam lòng, nhưng cô bé vẫn là chậm rãi khoanh chân ngồi xếp bằng, hai tay chấp trước ngực, khép mắt lại.

Khoảnh khắc này, hơi thở sức sống quanh thân cô bé lại tăng gấp đôi, hóa thành một vòng quang hoàn xanh lục khuếch tán ra ngoài.

Thanh âm gần như rên rỉ phát ra từ Lâm Hâm, Vương Nguyên Nguyên, Tư Mã Tiên, Trần Anh Nhi và Hàn Vũ. Năm đôi linh cánh cùng lúc giang rộng. Bọn họ trong thời khắc mấu chốt hoàn thành đột phá, linh khiêu sơ ngưng.

Dạ Tiểu Lệ cho họ phần lễ vật thật sự quá lớn, trợ giúp năm người đột phá bình cảnh cấp sáu. Nếu là tu luyện bình thường, dù họ có luyện vài tháng cũng chưa chắc đột phá được!

Nhưng khi một tầng sáng xanh cuối cùng tràn ra, trên người Dạ Tiểu Lệ thêm một tầng ánh sáng cam, bao phủ cả người cô bé, thậm chí một tia hơi thở đều không thể phát ra.

Đại Dự Ngôn Thuật là thần thuật cực kỳ cường đại, có rất nhiều tác dụng. Cái giá để phát ra nó lớn như vậy, uy lực sao nhỏ được?

Nói đơn giản là nếu Đại Dự Ngôn Thuật tác dụng trên người bình thường, thì coi như là Dự Ngôn Kỳ Tử cũng có khả năng trực tiếp tử vong.

Dạ Tiểu Lệ đương nhiên không phải người thường. Bởi vì dù Đại Dự Ngôn Thuật phóng lên người cô bé cũng chỉ là tạm thời phong ấn mà

thôi.

Khi cô bé bị phong ấn, đồng thời ma tộc thi triển Đại Dự Ngôn Thuật tựa như dưa hấu bị đánh nát nổ tung, hóa thành đầy trời huyết vũ. Mưa máu rơi tới đâu thì ít nhất hơn mười ma thú thành tổ ong.

Đây chính là đại giới thi triển Đại Dự Ngôn Thuật. Nhưng dựa vào Đại Dự Ngôn Thuật này, không thể nghi ngờ là cải biến chiến cuộc.

Theo gã chết đi, hai đoàn linh lô nhu hòa và một viên ma tinh vương miện truyền thừa màu da cam dâng lên, hiện ra địa vị của gã trong ma tộc, và thu hoạch lần này tiến vào Mộng Huyền Thiên Đường.

Sắc mặt A Bảo lạnh lùng, không chút bởi vì đồng bạn chết mà xúc động. Y dựa vào thề thốt và hứa hẹn mới khiến đồng bạn thi triển ra Đại Dự Ngôn Thuật mấu chốt này. Mặc dù y hứa hẹn cái giá không nhỏ, nhưng nếu có được Dạ Tiểu Lệ trên đồi núi, như vậy trả cái giá lớn hơn nữa đều không đắt. Không chỉ là y, cho dù là Ma Thần Hoàng đều cố chấp muốn có Dạ Tiểu Lệ. Liên Minh Thánh Điện nghĩ rằng mình được lợi, lại không biết Dạ Tiểu Lệ đối với ma tộc, đặc biệt là Ma Thần Hoàng quan trọng cỡ nào. Mà bí mật này, chỉ có hai cha con Ma Thần Hoàng và A Bảo biết mà thôi.

Mất đi Dạ Tiểu Lệ chỉ huy, các ma thú tiến công biến thành hỗn loạn. Trong phần nộ, chúng nó điên cuồng xông hướng ma tộc. Tuy trong chớp mắt khiến tăng độ công kích, nhưng mất đi cách đánh rồi, chúng nó bỏ ra rất nhiều công sức biến thành vô dụng.

Một vòng quang hoàn tím đen khuếch tán dưới chân A Bảo, bao phủ cả bảy đồng bạn vào trong. Trên mình mỗi người đều bao một tầng tím đen dày đặc.

Lực công phòng của chúng đều trong nháy mắt tăng tới đỉnh. Bỗng chốc máu thịt tung bay, ma thú dưới đôi vuốt mạnh mẽ của A Bảo liên tiếp bị xé nát. Cùng lúc đó, ngực A Bảo bắn ra một thanh trường kiếm tím đen. Thanh trường kiếm này tuyệt không nằm trong bàn tay y, mà tự

bay lên không trung phát động công kích. Mỗi lần xuất kích ít nhất chém chết một ma thú, uy thế mạnh mẽ, trở thành tiên phong mở đường cho chúng, dẫn tám tên ma tộc xông lên trước, thẳng hướng sườn núi. Đi qua nơi nào đều lưu lại phần thân thể rách nát của ma thú.

Long Hạo Thần và đám bạn đứng trên đỉnh núi, không động đậy chút nào.

Trương Phóng Phóng có chút sốt ruột nhìn Long Hạo Thần, nhưng y không mở miệng.

Lúc này Long Hạo Thần tuy sắc mặt trầm trọng, nhưng hiện ra trầm ổn, tuyệt không lỗ mãng hành động. Chiến trường bên dưới đã thành hỗn loạn, tám người ma tộc bắt đầu cứng rắn đột phá. Nhưng lúc này Long Hạo Thần không thể động.

Năm đồng bạn của hắn cần thời gian cảm thụ biến hóa sau khi đột phá, cảm thụ linh khiêu và linh cánh đem đến trợ giúp cho họ. Hơn nữa cục diện bên dưới hỗn loạn như vậy, coi như là họ gia nhập cũng không đem đến tác dụng lớn. Các ma thú bởi vì Dạ Tiểu Lệ bị phong ấn, mắt đều đỏ. Bọn họ gia nhập, thậm chí có lẽ bị xem như kẻ địch, bị tấn công.

Dạ Tiểu Lệ phóng thích năng lượng sinh mệnh khiến linh lực của họ có tổng thể tăng cao, trợ giúp năm người nhóm Lâm Hâm đột phá đến cấp sáu. Phần đại lễ này họ phải báo đáp mới được. Hơn nữa cho dù không phải vậy, Long Hạo Thần cũng nhất định dùng hết sức mình bảo vệ đồng bạn. Hắn đã nghĩ tốt lắm, nếu thật sự không được thì mang theo Dạ Tiểu Lệ cùng nhau trở lại tháp Vĩnh Hằng.

Đương nhiên đó là bước cuối cùng, không đến bất đắc dĩ tuyệt không thể sử dụng. Nguyên nhân rất đơn giản, tuy tháp Vĩnh Hằng thuộc tính là quang minh, nhưng cũng tràn ngập lực lượng tử vong. Mà Dạ Tiểu Lệ tràn đầy năng lượng sinh mệnh một khi vào tháp Vĩnh Hằng, sẽ xảy ra chuyện gì thì rất khó nói.

Long Hạo Thần quay đầu nhìn hướng Trương Phóng Phóng, trầm giọng nói.

"Trương huynh, lát nữa nếu gặp tình huống không thể phản kháng, anh hãy phát động Mộng Huyền bảo thạch rời đi đi, chúng tôi có cách rời khỏi."

Trương Phóng Phóng gật gật đầu. Nhìn bộ dáng của Long Hạo Thần, y liền biết Long đoàn trưởng tuổi trẻ này có bài tẩy, ít nhất thì đã có đường lui. Việc này quan hệ đến bí mật người ta, đương nhiên y sẽ không hỏi.

Nhìn tình hình chiến đấu bên dưới, ánh mắt Long Hạo Thần biến càng ngưng trọng. Rất nhiều ma thú trong Mộng Huyền Thiên Đường nhận được tăng phúc của Dạ Tiểu Lệ, từng cái bạo tăng sức mạnh. Tu vi một số ma thú trực tiếp đột phá đến cấp tám, cũng chính là tương đương với cường giả nhân loại cấp bảy. Mặc dù chúng nó đa số chỉ có bản năng chiến đấu, nhưng trên trăm ma thú vây công tám người vẫn là cực kỳ hung mãnh.

Dù là vậy, chiến đấu như cũ máu thịt tung tóe.

Trong tám tên ma tộc, A Bảo ở vị trí trước nhất. Cách chiến đấu của y rất đơn giản trực tiếp, y không thềm né tránh ma thú công kích, trực tiếp lấy công đổi công. Mỗi một con ma thú ở trước mặt y đều khó tránh khỏi vận mệnh bị xé nát. Đồng thời y cũng dựa vào thực lực bản thân chặn đa số bộ phận công kích chính diện, tác dụng tựa như Long Hạo Thần trong đội.

Bên cạnh y có hai ma tộc dáng người cao to, trông hơi giống nhau, bộ dáng tuyệt không giống nhân loại, thoạt nhìn khá giống địa long, nhưng thân hình nhỏ hơn nhiều. Cao khoảng hai mét năm, sau lưng kéo theo cái đuôi to khá dài.

Nhưng dáng người nhỏ hơn địa long không có nghĩa là thực lực của chúng thấp hơn địa long. Ngược lại, hai tên này hoàn toàn dùng cách tay

trần phát động công kích, thoát nhìn không thua kém A Bảo. Chân trước to khỏe, còn có miệng rộng mọc răng nhọn đều là vũ khí đoạt mệnh. Có vảy đen toàn thân lực phòng ngự cực mạnh.

Chỉ có ba tên đã đủ ngăn cản toàn bộ công kích chính diện.

Sau lưng tám tên, đồng dạng là ba cận chiến. Trong ba cận chiến ngược lại lấy Lãnh Tiêu làm trung tâm. Hai bên trái phải Lãnh Tiêu là ma tộc có chút giống ma thú biến dị. Một cái là dáng người hùng tráng giống gấu, trên người không tản ra ánh sáng vàng sẫm. Mỗi khi gặp rất nhiều ma thú tấn công thì gã sẽ mạnh giẫm mặt đất, phát ra kịch chấn. Đất rung động nứt ra một mảng lớn khe hở.

Bên kia của Lãnh Tiêu là một ma tộc cường giả giống sư tử, cũng có năng lực công phòng cực mạnh.

Nguyệt Dạ và một cô gái ma tộc khác đứng ở giữa, phóng thích ma pháp. Trung tâm toàn đội là A Bảo, nhưng người chỉ huy lại là Nguyệt Dạ. Pháp trượng trong tay cô đã đổi thành màu tím sẫm, ma lực nồng đậm dao động không ngừng khuếch tán, cho ma tộc khác ma pháp tăng phúc, đồng thời không ngừng bù đắp lỗ hổng.

Cô gái ma tộc bên cạnh cô thì mặc đồ đỏ, thoát nhìn không khác gì nhân loại, chỉ là dáng người bốc lửa hơn. Nguyễn Giáp vảy cá mặc trên người, bị dáng người đầy đặn của cô khiến muốn nứt ra. Trước ngực tròn trịa tựa như hai trái dưa hấu to, eo bả sinh cực nhỏ, lại nhìn xuống dưới là cái mông diêu lên. Dáng người như vậy nhân loại không thể nào có được.

Trong tay cô là hai thanh pháp trượng san hô, lúc hành động là lướt thướt tha. Từng đạo ánh sáng đỏ đậm không ngừng bắn ra từ đôi pháp trượng. Ma thú nào bị trúng phải đều chịu đả kích thảm cực kỳ, lực công kích vô cùng mạnh. Nhưng công kích của cô chỉ là đơn thể, không xuất hiện ma pháp loại quần công.

Tám người phối hợp tuyệt không tính ăn ý, hiển nhiên thời gian ngắn ngủi còn rất ngắn ngủi. Nhưng có Nguyệt Dạ điều độ, không hiện ra lỗ hổng nào. Cho dù có, cũng đều dựa vào thực lực mạnh mẽ của chúng bù đắp lại.

Thông qua khoảng thời gian quan sát, Long Hạo Thần phát hiện bí ẩn trong bọn chúng. Trừ Nguyệt Dạ và cô gái tóc đỏ đồ đồ là hắc không rõ ràng, ma tộc khác thì ngoại linh lực nhất định đều khá mạnh, cho nên dưới sự công kích của rất nhiều ma thú chúng không rơi vào yếu thế.

Mất đi Dạ Tiểu Lệ chỉ huy, ma thú công kích dần biến hỗn loạn không đầu pháp. Chỉ là điên cuồng công kích sẽ tạo thành chật chội, đại quân ma thú thiếu đại não, bắt đầu liên tục bị tám tên ma tộc không ngừng đẩy lui ra sau. Mặc kệ chúng nó phát cuồng cỡ nào, cũng không thể ngăn cản bước chân ma tộc tiến tới.

Long Hạo Thần như cũ đứng đó không động đậy. Ánh mắt hắc thỉnh thoảng rơi trên người Nguyệt Dạ. Nếu hắc có thể chỉ huy ma thú, có lẽ còn giống như trước ngăn cản được kẻ địch, nhưng hắc không thể. Hiện tại hắc có thể làm, chỉ là dựa vào địa thế, chờ đợi cường giả ma tộc lao đến.

Thời gian hai tiếng đồng hồ khá lâu. Cường giả ma tộc dưới tác dụng quang hoàn của A Bảo, dường như căn bản không biết mệt, từng bước không ngừng tiến lên. Mỗi đi tới một bước, đều có không ít thi thể ma thú bị phá nát hỗn loạn máu tươi, nội tạng bắn tứ tung.

Sau khi Dạ Tiểu Lệ bị Đại Dự Ngôn Thuật phong ấn, số lượng ma thú từ bốn phương tám hướng đến tiếp viện rõ ràng giảm bớt. Đây là tin tức rất bất lợi.

Thải Nhi đi tới bên cạnh Long Hạo Thần, nhỏ giọng hỏi.

"Làm không?"

Tuy nàng không nói rõ ràng nhưng Long Hạo Thần lại hiểu ý, nhẹ lắc đầu, nói.

"Chưa phải lúc."

Thải Nhi gật đầu, không nói gì thêm.

Long Hạo Thần xoay người nhìn hướng Hàn Vũ, vung tay ra hiệu.

Hàn Vũ lập tức hiểu ý đi tới đứng cạnh Long Hạo Thần, chậm rãi ngâm xướng chú ngữ. Cùng lúc đó, Nhã Đình sau lưng Long Hạo Thần cũng bắt đầu ngâm xướng.

Lúc này, tám tên ma tộc dần tiến lên dưới chân đồi nhỏ, cách đỉnh núi còn hơn trăm mét. Đương nhiên tùy theo chúng tiến lên, ma thú tấn công càng biến điên cuồng. Dạ Tiểu Lệ ở trên đó, dù chúng nó có trả giá sinh mệnh cũng tuyệt không lùi bước.

Một vầng sáng vàng nhạt từ đỉnh núi khuếch tán xuống dưới, bao phủ chiến trường.

Có ánh sáng vàng hòa hoãn, vết thương trên người khác ma thú được chữa trị một phần, bỗng chốc gia tăng mấy phần uy thế.

Ngay sau đó, ánh sáng vàng càng thêm nồng đậm lan xuống, càng nhiều ma thú được đến chữa trị sâu hơn. Thành linh được đến tiếp viện, khiến bầy ma thú Mộng Huyền Thiên Đường càng biến hung mãnh. Tám tên ma tộc thể xung phong cũng biến chậm lại.

Hai ma pháp này đương nhiên là Long Hạo Thần và Hàn Vũ phóng ra. Long Hạo Thần không biết ma pháp trị liệu quần thể, nhưng Nhã Đình biết! Tuy Nhã Đình không thể trực tiếp sử dụng ma pháp, nhưng nó có thể hoàn thành chú ngữ, thông qua Long Hạo Thần dùng đến.

Từ khi họ gặp Dạ Tiểu Lệ rồi, thì tựa như một phần của Mộng Huyền Thiên Đường, được Mộng Huyền Thiên Đường hết sức ủng hộ. Dưới

tình huống như vậy, tốc độ mọi người hồi phục linh lực cũng nhanh hơn nhiều.

Long Hạo Thần xoay người, kêu Trần Anh Nhi tới gần, nhỏ giọng dặn dò mấy câu.

Trần Anh Nhi ngơ ngác trong chốc lát vẫn là gật đầu. Ánh mắt nhìn Long Hạo Thần có vài phần kỳ quái.

Tư Mã Tiên và Vương Nguyên Nguyên đi tới bên người Long Hạo Thần, sẵn sàng chiến đấu. Khoảng cách trăm mét nhìn thì không gần, trên thực tế ở trước mặt cường giả có lẽ chỉ là vài bước mà thôi.

Từng đạo ma pháp trị liệu bắt đầu không ngừng từ đỉnh núi rơi xuống. Các ma thú được chữa trị, không những vết thương hồi phục, đồng thời tâm tình tán loạn cũng dần bình tĩnh lại. Có ma pháp chữa trị xuất hiện từ đỉnh núi, có nghĩa là Dạ Tiếu Lệ không có việc gì. Chỉ cần trụ cột vẫn còn, chúng nó không sợ cường địch trước mặt.

Long Hạo Thần nói với Nhã Đình.

"Dùng ngôn ngữ chúng có thể nghe hiểu, nói cho chúng biết Dạ Tiếu Lệ chỉ là tạm thời bị phong ấn, cần thời gian tĩnh lại, ít nhất kéo dài hai tiếng đồng hồ."

Nhã Đình nhẹ gật đầu, bay tới trước mặt Long Hạo Thần, huyền thuyên nói cái gì. Thanh âm của nó dưới tác dụng của quang nguyên tố truyền ra phía xa.

Nghe thanh âm của Nhã Đình bày ma thú bộc phát một mảnh nộ rống, dường như chúng bị chọc giận. Dạ Tiếu Lệ bị kẻ địch phong ấn, đối với chúng mà nói là sỉ nhục cực lớn! Bỗng chốc sĩ khí lại tăng vọt, có ma pháp trị liệu trên đỉnh núi hỗ trợ, các ma thú công kích như mưa rơi.

Long Hạo Thần không phải không nghĩ thông qua Nhã Đình trợ giúp chỉ huy đám ma thú. Nhưng làm vậy hiển nhiên sẽ không có hiệu quả tốt.

Bởi vì hắn không quen thuộc đám ma thú, không biết mỗi con ma thú am hiểu thứ gì, càng không gọi ra được tên chúng. Nếu chỉ huy, bày ma thú có lẽ sẽ càng biến loạn. Cho nên hắn có thể làm, chính là chữa trị các ma thú và tăng cao sĩ khí.

Bên kia, chẳng biết từ bao giờ Trần Anh Nhi đã ngồi xếp bằng trên mặt đất. Heo con Mạch Đâu nằm trên chân cô, một người một thú đang giao lưu cái gì. Ngay sau đó, Trần Anh Nhi lấy ma tinh lớn phóng trước mặt heo con.

Mạch Đâu dường như hơi sợ, nhưng dưới sự khích lệ của Trần Anh Nhi, nó rất nhanh làm ra quyết định, đem viên ma tinh rõ ràng là cấp bảy nuốt vào bụng, sau đó nhắm mắt lại.

Trương Phóng Phóng cũng gia nhập hàng ngũ trị liệu. Ma pháp trị liệu của y nói thật còn không bằng Hàn Vũ. Dù sao trong đội y có mục sư chuyên phụ trách. Làm Thủ Hộ kỳ sĩ, y không cần quá quan tâm phương diện trị liệu. Nhưng dù gì y cũng là cường giả đỉnh cấp sáu, vẫn là biết đơn giản Đại Hồi Phục Thuật. Trị liệu quần thể không được, ít ra đơn thể còn tạm tạm. Từng cái Đại Hồi Phục Thuật luôn rơi trên người ma thú bị thương nặng. Phối hợp trị liệu quần thể của Nhã Đình, Hàn Vũ, cho bày ma thú tác dụng hỗ trợ.

Dưới sự trợ giúp của họ và tin tức Dạ Tiểu Lệ bị phong ấn kích động, các ma thú cứng rắn ngăn chặn bước chân xung phong của tám tên ma tộc. Đặc biệt là kỹ năng trị liệu quần thể của họ, đó đều là quang hệ, rơi trên đầu ma tộc không khác gì ma pháp công kích. Tuy không thể thật sự thương tổn đến ma tộc, nhưng vẫn có hiệu quả suy yếu kỹ năng hắc ám có thể tăng phúc cho tập thể đồng bạn của A Bảo.

Long Hạo Thần ngửa đầu nhìn bầu trời, lại nhìn Dạ Tiểu Lệ bên cạnh, trong lòng càng thêm kiên định tin tưởng.

Đây không phải lần đầu tiên hắn chỉ huy một trận chiến đấu, thậm chí có thể nói là chiến tranh. Nhưng lần này rõ ràng là nguy hiểm nhất. Một khi để tám người A Bảo xông tới, bọn họ có thể ngăn cản bao lâu thì rất

khó nói. Ít nhất trước mắt đến xem thì thực lực của họ tuyệt không thể chống đỡ quá lâu.

Nhưng ở trên chiến trường bọn họ có nhiều ma thú cường đại trợ giúp, đám ma thú mới là chủ lực ngăn cản kẻ địch.

Hai tiếng đồng hồ. Họ cần thời gian hai tiếng đồng hồ.

Ánh sáng nhạt lấp lóe, đáy mắt Long Hạo Thần xẹt qua tia lạnh lẽo. Vừa lúc Long Hạo Thần ngẩng đầu nhìn đỉnh núi, ánh mắt hai người trên không trung va chạm, phát ra vô số hỏa hoa.

Tuy trên thực lực thì Long Hạo Thần xa xa không bằng y, nhưng ở khí thế thì không chút yếu kém. Đặc biệt là tinh thần lực, Long Hạo Thần càng không thua đối thủ.

A Bảo lạnh lùng nhìn Long Hạo Thần trên đỉnh núi, kỳ thực lòng y chấn kinh hơn xa Long Hạo Thần. Y trơ mắt nhìn đám Long Hạo Thần đi lên đỉnh núi, hơn nữa không bị bất cứ ma thú nào ngăn cản.

Theo y thấy thì đây là âm mưu của nhân loại. Long Hạo Thần có thể mang nhiều người như vậy tiến vào Mộng Huyền Thiên Đường đã vượt qua y dự đoán. Hơn nữa thoát nhìn đám Long Hạo Thần với ma thú Mộng Huyền Thiên Đường có quan hệ không giống bình thường, chẳng những không bị công kích mà còn được ủng hộ.

Đây cũng là nguyên nhân quan trọng vì sao A Bảo cường bức ép cường giả Tinh Ma tộc sử dụng Đại Dự Ngôn Thuật. Đám Long Hạo Thần đã lên tới đỉnh, khiến y có cảm giác nguy cơ mãnh liệt. Một khi Dạ Tiểu Lệ rơi vào tay họ, thì tất cả hành động của mình đều là kiếm củi ba năm thiêu một giờ. Cho nên y mới không thể không hy sinh một đồng bạn cực kỳ quan trọng, hơn nữa hứa hẹn rất lớn.

Lúc này càng tới gần đỉnh núi, A Bảo càng phán đoán rõ ràng tình thế. Xem ra đám Long Hạo Thần tuyệt không biết sự quan trọng của Dạ

Tiểu Lệ. Hơn nữa đứng bên Dạ Tiểu Lệ, họ chỉ đơn thuần là muốn ngăn cản mà thôi.

Phát hiện điều này, tâm tình A Bảo nhẹ nhõm rất nhiều. Tuy ma thú vây công nhiều, nhưng y có tin tưởng lên tới đỉnh núi. Hôm qua Long Hạo Thần đem đến vết thương y còn nhớ rõ. Mặc dù y thực hiện đại trượng phu có được giãn được, trong thời điểm mấu chốt làm ra tuyến chọn chính xác nhất. Nhưng tuyệt không có nghĩa là y không ghi hận. Ngược lại, không biết đã bao năm y chưa từng bị thương, hiện giờ lại bị thương vào tay Long Hạo Thần, sao y cam tâm cho được?

Liếc nhìn hướng đỉnh núi, A Bảo công kích càng mạnh. Tuy rằng chậm nhưng từng bước ổn định tấn công lên núi.

Ánh mắt Nguyệt Dạ thảnh thoả liếc đỉnh núi. Nếu nói trên chiến trường này có ai tâm thần không ổn định, thì đó nhất định là cô.

Khi cô trông thấy Long Hạo Thần gia nhập hành động lần này, trong lòng thầm than. Kỳ thật cô càng hy vọng đám Long Hạo Thần chiến thắng. Đám Long Hạo Thần thắng, chính mình không bị tổn thất cái gì. Ngược lại, nếu đám Long Hạo Thần rơi vào tuyệt cảnh? Vậy họ sẽ xử lý mình ra sao? Cô gái tràn ngập sát khí cũng có mặt, cô ta có thể tùy thời lấy mạng mình!

Nếu thật sự tấn công lên, để Bảo ca hoàn thành mục tiêu, vậy mình sẽ chết chắc.

Không được, nhất định phải bắt đầu hành động. Tên Tinh Ma tộc đã có nói, phong ấn Đại Dự Ngôn Thuật của hắc chỉ có thể duy trì hai tiếng đồng hồ. Ta phải giúp nhóm Long Hạo Thần kéo dài thời gian.

Nghĩ tới đây, Nguyệt Dạ công kích và chỉ huy dần biến yếu. Không chỉ vậy, cô còn làm ra một sai sót cực kỳ nguy hiểm. Suýt nữa khiến một ma thú cường tráng đột phá phòng tuyến xông vào. Bỗng chốc khiến trận hình hoàn chỉnh của tám tên ma tộc xuất hiện hỗn loạn.

Nguyệt Dạ đương nhiên biết mình làm vậy không thật sự ngăn cản bước tiến của các cường giả ma tộc. Nhưng thông minh như cô làm việc này đương nhiên là có mục đích. Cô đang nói cho Long Hạo Thần, chính mình sẽ cố hết sức trợ giúp họ.

"Nguyệt Dạ, cô làm gì đó?" A Bảo lạnh lùng quát một tiếng, quay đầu trừng cô. Nhưng y rất mau chóng phóng một đạo ánh sáng tím đen lên người Nguyệt Dạ. Bỗng chốc khí thế Nguyệt Dạ tăng vọt, ma lực bỗng hồi phục đến trạng thái cao nhất.

"Cảm ơn Bảo ca, ta không có việc gì, yên tâm đi." Nguyệt Dạ cảm kích nói.

Lại nói, quan hệ giữa Nguyệt Dạ và Bảo ca rất kỳ diệu. Đáng lý ra cô và Bảo ca không nên có giao tiếp gì, nhưng sự việc cứ là trùng hợp. Lấy thân phận một nửa dòng máu nhân loại như cô không nên gặp A Bảo, nhưng ở một lần ngoài ý muốn đụng phải.

A Bảo không biết có chuyện gì, có vô số người đẹp ma tộc để y chọn, nhưng chỉ thích mỗi mình Nguyệt Dạ.

Chỉ là hôn nhân này không thể nào thành được. Bản thân Nghịch Thiên Ma Long tộc yêu cầu huyết thống thuần khiết cực cao. Trước nay chỉ có thể thông hôn trong tộc, cho dù có kết hôn với ngoại tộc thì cũng không thể liệt vào chính thê.

Nếu Nguyệt Dạ chỉ là một cô gái ma tộc bình thường thì cũng dễ làm. Có thể trở thành đàn bà của A Bảo, mặc kệ cô thuộc tộc nào đều là vinh hạnh, thậm chí là quang vinh.

Nhưng phụ thân của Nguyệt Dạ chính là ma thần thứ hai của ma tộc, Nguyệt Ma Thần! Bản thân cô lại là con gái Nguyệt Ma Thần yêu thương nhất, sao có thể cho A Bảo làm thê thiếp được?

Bởi vậy quan hệ giữa hai người biến kỳ diệu. A Bảo vì chuyện này mà nhiều lần cãi lại Ma Thần Hoàng. Có lẽ bởi vì càng không được thì

càng khát vọng, y càng thêm giữ quyết tâm cùng Nguyệt Dạ một chỗ, hơn nữa biểu thị nhất định phải để Nguyệt Dạ làm chính thê của mình.

Vì này mà Ma Thần Hoàng giận dữ, suýt phế bỏ địa vị người thừa kế của y. Đáng tiếc Ma Thần Hoàng chỉ có một con trai, nếu bỏ tư cách kế thừa của y, như vậy cũng chỉ có mỗi mình Lãnh Tiêu thừa kế.

Hai cha con bởi vì chuyện này mà tranh luận gần hai năm.

Long Hạo Thần lần tiên đụng tới Nguyệt Dạ, chính là Lãnh Tiêu làm người truyền tin đem thư anh trai đưa cho Nguyệt Dạ.

A Bảo kiên quyết dần đem đến tác dụng. Y chính là thái tử của Nghịch Thiên Ma Long, chẳng những thực lực mạnh mẽ hơn nữa thông minh cơ trí, bình thường rất được Ma Thần Hoàng yêu thích. Vì chuyện hôn nhân, hai cha con cự cãi căng thẳng, là điều Ma Thần Hoàng không muốn thấy.

Thiên phú của Lãnh Tiêu tuy rằng không tệ, nhưng so với A Bảo thì còn cách rất xa. Đặc biệt là gần nhất mấy năm nay A Bảo bắt đầu bộc lộ tài năng, năng lực huyết thống cũng dần bộc phát, trong Nghịch Thiên Ma Long uy vọng ngày càng cao.

Ma tộc không giống nhân loại. Nếu quân vương nhân loại gặp thái tử quá mạnh, nhất định sẽ nghĩ cách suy yếu thực lực thái tử do đó gầy dựng sự thống trị của mình càng sâu. Nhưng ma tộc thì ngược lại, bất cứ người thống trị ma tộc nào đều hy vọng con trai mình có thể sớm ngày mạnh hơn. Tình huống tốt nhất chính là nó có năng lực giết chết mình cướp lấy ngai vàng.

Bởi vậy Ma Thần Hoàng cuối cùng vẫn là bị con trai thuyết phục, hôm đó y kiếm Nguyệt Ma Thần có chuyện muốn nói chính là hôn sự hai bên.

Ma Thần Hoàng đồng ý cũng rất đơn giản, có thể đồng ý con trai cưới Nguyệt Dạ làm chính thê, nhưng con trai phải tuyển ra hai người trong

tộc làm thiếp, hơn nữa bảo chứng với tộc nhân, người kế vị tương lai của A Bảo phải ưu tiên chọn từ con cái thị thiếp sinh ra.

Địa vị Ma Thần Hoàng trong ma tộc lớn cỡ nào, cách làm của y không có gì không được. Dù có vài ý kiến bất đồng cũng rất nhanh bị hai cha con bắt tay trấn áp, chuyện này xem như xác định.

Tuy Ma Thần Hoàng thỏa hiệp con trai, nhưng trong chuyện này y cũng tính một hòn đá trúng hai con chim. Không những thỏa mãn nguyện vọng của con trai, đồng thời càng làm sâu sắc quan hệ giữa mình và Nguyệt Ma Thần, khiến địa vị thống trị của mình càng thêm vững chắc.

Chính là bởi vì quan hệ phát sinh biến đổi, trong lần hành động này, A Bảo mới mang Nguyệt Dạ cùng nhau tham dự. Nếu không lấy thực lực hiện tại của Nguyệt Dạ, trong ma tộc đương nhiên có thể chọn người thích hợp hơn cô.

Nguyệt Dạ thì sao? Cô có thích A Bảo không? Vấn đề này mặc kệ là Ma Thần Hoàng hay A Bảo, họ đều không từng nghĩ tới. Cho dù là Nguyệt Ma Thần cũng chưa từng nghĩ. Theo bọn họ thấy, cái này căn bản không thành vấn đề. Trong ma tộc, còn ai có thể so sánh với A Bảo?

Nguyệt Dạ chính là dựa vào A Bảo có cảm tình sâu đậm với mình mới không sợ, có gan ở lúc quan trọng như vậy xuất hiện sai lầm. Đối làm người khác, không chừng A Bảo xoay người một chương đây. Mà đối với cô, thì là không tiếc tiêu hao tiềm năng làm trị liệu.

Bảo ca, người đối với ta thật tốt quá. Nhưng mà, vì sao ta không thể yêu người? Có lẽ, ta sẽ làm vợ người, nhưng ta tuyệt không yêu người. Ở trong lòng ta, người càng giống anh trai mà không phải người chồng.

Nguyệt Dạ trong lòng thầm nghĩ, cô không thể cứ luôn xuất hiện sai lầm, như vậy quá rõ ràng. Cho nên lại biểu hiện đàng hoàng, ma tộc bước tiến như cũ.

Nhưng ngay lúc này, có thể thấy rõ, tám tên ma tộc trải qua thời gian tiêu hao dài, bắt đầu xuất hiện mỗi một.

Nguyệt Dạ ngẩng đầu nhìn hướng đỉnh núi, liền thấy Long Hạo Thần đứng ở đó. Lúc này Long Hạo Thần chuyên chú nhìn A Bảo, tuyệt không thấy ánh mắt Nguyệt Dạ.

Nhìn hẳn, Nguyệt Dạ hai mắt chợt biến mờ lung. Cô cũng không biết mình đối với Long Hạo Thần là loại tâm tình thế nào. Nhưng ít ra cô có thể khẳng định, trong lòng mình, thanh niên kỳ sĩ nhân loại này xuất hiện nhiều hơn A Bảo.

Làm sao đây? Đến cùng thì ta phải làm gì đây! Nguyệt Dạ trong lòng thầm thở dài. Thông minh như cô, lúc này lòng có chút rối loạn.

Long Hạo Thần đương nhiên không biết trong lòng Nguyệt Dạ đang giãy dụa, nhưng có thấy một loạt biểu hiện trước đó của cô, liền hiểu cô có ý gì.

Không thể hy sinh cô gái này. Long Hạo Thần thầm quyết định. Coi như là hành động này thất bại cũng không thể hy sinh Nguyệt Dạ.

Cô gái này thật thông minh, có nội ứng như vậy trong ma tộc, đối với hành động sau này của Săn Ma Đoàn số hai mươi một cấp hiệu thật rất quan trọng.

Thải Nhi cũng thấy biểu hiện của Nguyệt Dạ, nhưng ánh mắt nàng biến băng lãnh. Bởi vì nàng vừa vặn thấy ánh mắt Nguyệt Dạ hơi u oán nhìn Long Hạo Thần.

Tại chớp mắt đó, nàng thậm chí có ý tưởng phát động cấm chế trong người Nguyệt Dạ. Giết cô ta. Cô ta là uy hiếp cường đại. Về diện mạo, Nguyệt Dạ không thua Thải Nhi bao nhiêu, thậm chí càng thêm trưởng thành.

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 132

Đệ Nhất Trụ Ma Thần

Đàn bà mới hiểu rõ đàn bà nhất, nội tâm mẫn cảm nhất cũng là đàn bà. Trong nháy mắt đó, Thái Nhi cảm thụ được Nguyệt Dạ đối với Long Hạo Thần khác lạ. Tuy rằng nàng tuyệt đối tin tưởng Long Hạo Thần, nhưng cảm giác này vẫn khiến lòng nàng không thoải mái.

Nàng bản năng nhích lại gần Long Hạo Thần. Long Hạo Thần vừa lúc quay đầu lại.

"Thái Nhi, nghe lời ta, mặc kệ ra sao cũng không được phát động lực lượng linh lô của cô, biết không? Nếu thật sự nguy cấp, chúng ta mạo hiểm dùng Giai Diệu Vĩnh Hằng mang Dạ Tiểu Lệ cùng đi."

"A?" Thái Nhi hồi phục tinh thần lại, mặt đỏ bừng. May mắn nàng đeo khăn che mới không hiện rõ ràng. Mình, mình đang ghen?

Long Hạo Thần kinh ngạc nói.

"Thái Nhi, cô làm sao vậy?"

Thái Nhi vội vàng cúi đầu.

"Ta không có việc gì, đều nghe lời anh."

Long Hạo Thần tưởng nàng lo lắng cho mình, nhẹ ôm vòng eo nàng.

"Chúng ta làm hết sức, mặc kệ kết quả cuối cùng ra sao, ít nhất chúng đã cố gắng giúp Mộng Huyền Thiên Đường."

"Ừm." Thái Nhi khẽ ừ một tiếng, trong lòng ghen tuông bỗng dưng biến mất. Đúng vậy! Mình căn bản không cần lo lắng, ai có thể cướp anh ấy đi được chứ? Anh ấy chỉ là chàng ngọc của mình!

Trận chiến ngày càng kịch liệt. A Bảo phát hiện sức mạnh đồng bạn dần cạn kiệt, lập tức làm ra quyết định, dùng thể xông tới. Cứ như vậy, khiến áp lực yếu ớt trong thời gian ngắn. Cùng lúc đó, từ ngực y bay ra từng viên bảo thạch màu tím đen, chia ra bay hướng mỗi một đồng bạn.

Những bảo thạch tím đen này dường như đối với ma tộc cực kỳ bổ dưỡng. Mỗi người dùng xong, tinh thần mau chóng hồi phục.

Lâm Hâm trợn to mắt, nói.

"Đó là đan dược của ma tộc? Thật muốn lấy một cái nghiên cứu ghê."

Vương Nguyên Nguyên cúi kính nói.

"VẬY ông đi đi, không ai cản ông."

Lâm Hâm cười hì hì, nói.

"Cô thật ác nha, Nguyên Nguyên, chúng ta là người nhà, cô nhẫn tâm nhìn ta dẽ vào miệng cạp?"

Vương Nguyên Nguyên bật cười, nói.

"Được rồi, đừng nói nhảm nữa. Bọn chúng ngày càng gần, chuẩn bị chiến đấu đi."

Lúc này Long Hạo Thần đã giơ lên Huy Hoàng Thánh tẩm thuẫn và Lam Vũ, Quang Phù Dung.

Sau khi nuốt vào bảo thạch tím đen, tám tên ma tộc thực lực rõ ràng hồi phục. Công kích của ma thú tuy rằng vẫn mạnh mẽ, nhưng tùy theo tiêu hao, chúng nó không dũng mãnh như trước nữa, số lượng không ngừng giảm bớt.

Không còn Dạ Tiểu Lệ, chẳng những thiếu chỉ huy mà cũng thiếu viện quân không ngừng tiếp tế. Dựa theo tốc độ trước mắt, tối đa thêm mười phút, đám A Bảo có thể tấn công lên đỉnh núi. Mà lúc này mới trôi qua không tới một tiếng đồng hồ. Chính là nói tám người nhóm Long Hạo Thần phải ở đây kéo dài trên một tiếng đồng hồ mới được. Việc này hiển nhiên là không thể.

Dùng mu bàn tay chạm ngực nơi có Giai Điệu Vĩnh Hằng, Long Hạo Thần lòng thầm than. Xem ra, mình thật sự nên làm lựa chọn.

Đương nhiên, đây là lá bài cuối cùng, không đến cùng đường hẳn tuyệt đối không lấy ra.

Liếc mắt bên cạnh Dạ Tiểu Lệ như cũ bị quang mang da cam bao phủ, Long Hạo Thần đột nhiên văng vẳng nghe mình từng nói với phụ thân một câu: Con muốn làm Thủ Hộ kỵ sĩ, bởi vì con phải thủ hộ tất cả người con muốn bảo vệ.

Nghĩ đến đây, Long Hạo Thần sắc mặt trầm trọng dần thả lỏng. Đến đi, nếu đã tới rồi thì cứ đến đây đi.

Từng câu mệnh lệnh phát ra từ miệng hắn, mọi người mau chóng bày tốt trận hình.

Trần Anh Nhi ngồi trước mặt Dạ Tiểu Lệ, cô và Dạ Tiểu Lệ bị đồng bạn bảo hộ chính giữa. Heo con Mạch Đâu dường như đã ngủ, hơn nữa ngủ rất ngon.

Long Hạo Thần đứng ở trước nhất, sau lưng hắn là Trương Phóng Phóng, lại sau nữa là Hàn Vũ.

Ba kỵ sĩ thế nhưng đứng thành hàng. Hai bên Long Hạo Thần là Vương Nguyên Nguyên và Tư Mã Tiên, Thái Nhi thì đã ẩn ở đâu đó trong không khí. Lâm Hâm ở hàng cuối cùng, y bắt đầu thì thào ngâm xướng chú ngữ. Mặc dù phóng thích chú ngữ, chắc chắn đó không phải là ma pháp công kích.

A Bảo mỗi bước ra một bước, đều để lại dấu chân thật sâu trên đường núi. Thân thể y đã bị máu ma thú nhiễm thành đủ màu sắc, nhưng hai mắt y vẫn giữ tia u ám và hư vô. Dường như đằng trước tất cả giết chóc đều không quan hệ đến y.

Tùy theo đồng bạn lộ ra một mối, bảo thạch tím đen cũng chỉ có thể duy trì một đoạn thời gian mà thôi. A Bảo chủ động gánh vác trách nhiệm nhiều thêm, nhưng y hiện ra thực lực cũng càng đáng sợ.

Vảy trên người y đã xuất hiện một ít tổn hại. Dù sao y không phải thân thể tường đồng vách sắt. Nhưng y tấn công càng biến sắc bén.

Khi chúng vượt qua nửa sườn núi, A Bảo một tay giết ma thú số lượng đủ vượt qua người khác tổng hợp lại. Từng thi thể ma thú không ngừng rơi xuống, bị y ném bay. Thanh ma kiếm kỳ dị đã sớm bị y thu lại, vì để tiết kiệm linh lực.

Nên biết, tuy A Bảo không chân chính đạt đến sức mạnh cấp chín, nhưng nội linh lực của y đã vượt qua năm vạn. không ngừng tiêu hao thể nhưng đã hao tổn hơn phân nửa.

Đương nhiên đây cũng là bởi vì trong Mộng Huyền Thiên Đường, ở chỗ này đám Long Hạo Thần được bổ sung gấp đôi, mà đám ma tộc thì không được bồi bổ cái gì, chỉ có thể dựa vào đan dược và kỹ năng hồi phục linh lực của mình.

Mặc dù như vậy, vẫn không chút dao động tín niệm tất thắng của A Bảo. Y đã hy sinh hai đồng bạn, đây chính là người thừa kế của Tinh Ma tộc và Ác Ma Tộc, y nhất định phải thành công. Chỉ cần có thể bắt được Dạ Tiểu Lệ, như vậy mặc kệ là Ma Thần Hoàng hay là y, tương lai đều có thể trở thành chúa tể thống trị đại lục, thậm chí...

Cách đỉnh đồi đã không tới năm mươi mét, trong mắt A Bảo hư vô dần biến ngưng tụ, trên người y có một loại đặc chất. Tựa như khí chất tràn ngập quang minh từ người Long Hạo Thần. Đặc chất của y là cố chấp và không khuất phục.

Một khi nhận định mục tiêu, y sẽ dốc hết sức tiến tới nó, tuyệt không lùi bước, cho dù cuối cùng đổ máu rơi đầu cũng sẽ không thay đổi.

Một kẻ vô dụng, cho dù là con trai Ma Thần Hoàng, cũng quyết không khả năng thống trị ma tộc, vinh quang kế thừa Trụ Ma Thần thứ nhất.

Khoảng cách ngày càng gần, mắt thấy chúng sắp lên tới đỉnh núi, đột nhiên, một quang mang vàng đen bỗng bùng phát.

Quang mang đen vàng đó thật sự quá khổng lồ, quang trụ đường kính tới chục mét. Khoảnh khắc nó xuất hiện, nguyên bản bầu trời sáng bỗng chốc biến đen. Quang trụ to dâng lên, mặt trời tựa như bị bắn rơi, biến mất không thấy.

Toàn bộ đồi núi bị bao phủ trong màu đen vàng này. Toàn bộ Mộng Huyền Thiên Đường dường như cũng biến thành màu đen vàng. Biến hóa đột nhiên, mặc kệ là ma thú hay tám tên cường giả ma tộc đều hoảng sợ biến sắc.

Ma thú chỉ là chấn kinh, chúng nó như cũ mau chóng tấn công. Nhưng tám cường giả ma tộc thì sắc mặt đại biến. Cho dù là trầm ổn kiên định cố chấp bất khuất như A Bảo, bất giác lùi mấy bước, trong mắt tràn ngập nghi hoặc.

Cột trụ màu đen vàng rất nhanh liên tiếp trời và đất. Xung quanh đều biến đen, chỉ có nó phóng ra quang mang màu mới đem đến cho thế giới này một tia sáng. Bởi vậy, biến hóa trong cột quang mang vàng đen càng rõ ràng.

Nó thật sự quá lớn, từ phương xa nhìn lại cũng có thể thấy rõ hình dạng.

Quang trụ toàn thân màu vàng đen, khắc rõ ràng vô số phù văn quái dị. Quan trọng nhất là, trên quang trụ lớn nằm một con rồng toàn thân màu đen vàng.

Đây, đây rõ ràng là người thống trị tối cao của ma tộc, thứ thuộc về Ma Thần Hoàng, đệ nhất Trụ Ma Thần!

"Bệ hạ, là bệ hạ!" Lên tiếng là ma tộc hình dáng địa long đứng bên trái A Bảo. Trong mắt gã tràn ngập cuồng nhiệt, cùng với ma tộc bên phải bộ dáng giống gã, không hề quan tâm ma thú ập đến, lập tức bái lạy sát đất.

Đúng vậy, đối với ma tộc mà nói, Ma Thần Hoàng chính là chúa tể của chúng. Có Ma Thần Hoàng, ai có thể thương tổn được chúng? Đám ma thú nhỏ bé này tính cái gì?

Quỳ sát đất không chỉ một mình hai tên, còn có phía sau hai ma tộc đứng cạnh Lãnh Tiêu, hình dáng con gấu và sư tử. Chỉ có A Bảo, Lãnh Tiêu, Nguyệt Dạ và ma nữ áo đỏ trong mắt đầy nghi ngờ.

Lúc bốn ma tộc quỳ xuống, chính ma các ma thú cũng trong trạng thái giật mình. Mà ngay lúc này, thanh âm thánh thót của Nhã Đình vang trên không trung. Ngôn ngữ tinh linh, chỉ có một mệnh lệnh giản đơn, công kích!

Công kích của các ma thú lần nữa bộc phát. Mà lúc này, bởi vì bốn cường giả ma tộc bái lạy, nguyên bản trận hình nghiêm chỉnh bị phá hư hầu như không còn.

*Oành! *

Một ma thú lớn như con voi đột nhiên nâng lên đôi móng trước, mạnh đập trên lưng cường giả ma tộc hình địa long.

Dù cho ngoại lực của ma tộc này cực mạnh, nhưng vốn thân thể đã mỏi mệt, lại thêm khi thấy đệ nhất Trụ Ma Thần thì rung động và kích động, gã căn bản không phòng ngự.

Tiếng xương vỡ vụn vang lên, cường giả ma tộc hình địa long toàn bộ lồng ngực đều bị đập nát. Mặc dù nó không phải hình người, nhưng cũng

có yếu điểm! Lúc này nội tạng nó bị đập thành thịt vụn, cho dù là ma pháp trị liệu cấp cấm chú, chỉ sợ cũng không cứu được gã.

Đôi mắt không tin được trợn trừng muốn rớt ra, cuối cùng gã vẫn nỉ non nói.

"Không, không.... thế nào, bệ...hạ, ngài vứt bỏ...con dân...của ngài sao..."

Một cường giả hình địa long khác đỡ chút, được A Bảo vừa lúc kịp phản ứng cứu lại.

"Đó không phải là Ma Thần Hoàng bệ hạ, mà là ảo giác! Đều đứng lên chiến đấu đi!"

Đáng tiếc thanh âm của y hơi muộn. Tuy động tác cứu vớt kịp lúc, nhưng ma thú thật sự quá nhiều.

Cường giả hình địa long khác một tay và một chân bị đập nát, ngực và đầu cũng trúng chiêu. Tuy rằng y cố gắng cứu đến bên người, nhưng gã lập tức rơi vào trạng thương hôn mê.

Phía sau ma tộc tương đối may mắn chút. Lãnh Tiêu và Nguyệt Dạ phản ứng rất nhanh. Nguyệt Dạ phóng ra một ma pháp phòng ngự rơi trên người con gấu. không phải cô không muốn cứu ma tộc sư tử, mà bởi vì lực phòng ngự của sư tử không thể so với con gấu, cứu gã chưa chắc hữu dụng.

Kết quả thật rõ ràng, ma tộc sư tử bị các ma thú xé thành từng mảnh. Gấu được cứu nhưng cũng bị xé mất một tay, Lãnh Tiêu điên cuồng phản kích mới miễn cưỡng ổn định đầu trận tuyến.

Tất cả biến hóa thật sự quá nhanh. Nhanh đến tám tên ma tộc, cho dù là A Bảo con trai Ma Thần Hoàng đều không kịp phản ứng.

Trên đỉnh núi, Trương Phóng Phóng nhìn cũng trợn mắt há hốc mồm. Khoảnh khắc quang trụ vàng đen xuất hiện, y đều bị dọa sợ, chứ nói chi

là ma tộc bên dưới.

Nhưng mà quang trụ vàng đen lúc này mau chóng thu lại. Ma Thần Hoàng? Cái bóng còn không thấy.

Heo con Mạch Đâu vẽ mặt mỗi một chui vào ngực Trần Anh Nhi, rơi vào ngủ say.

Không sai, đây chính là Long Hạo Thần bố trí. Để Mạch Đâu mô phỏng hình dạng Ma Thần Hoàng, nhiễu loạn tâm thần tám cường giả ma tộc.

Hiệu quả cuối cùng vượt qua phán đoán của Long Hạo Thần. Mạch Đâu mô phỏng kỳ thật có thể nói là thất bại. Dù cho chỉ là mô phỏng, Ma Thần Hoàng xuất hiện Trụ Ma Thần khủng bố kia hình dạng quá khó bắt chước. Tiêu hóa bảy ma tinh cấp bảy mới mô phỏng ra đại khái, hơn nữa chỉ duy trì được mười giây mà thôi. Nên biết, Mạch Đâu mô phỏng chỉ có thể bắt chước bề ngoài, không thể làm ra khí thế và uy nhiếp, ít nhất lấy tu vi hiện tại của nó còn chưa được. Dù là vậy thì tiêu hao vẫn là cực lớn.

Mặc dù là thế, các cường giả ma tộc vẫn bị lừa. Thật sự là bởi vì địa vị Ma Thần Hoàng trong ma tộc quá cao.

Hai bị chết hai bị thương, còn có một cái trọng thương hôn mê, một cái khác cũng đứt tay. Đả kích như vậy đối với A Bảo dẫn dắt toàn đội ma tộc thì có thể nói là tính chất hủy diệt.

Vốn bước chân chúng vững chắc đi tới, giờ trong nháy mắt gần như bị áp chế, không thể tiến tới một phân. Không chỉ như vậy, các ma thú công kích càng mãnh liệt khiến chúng có chiều hướng không đỡ nổi.

Long Hạo Thần hai mắt luôn nhìn chăm chăm A Bảo. Hắn tuyệt không bởi vì tình thế đột nhiên biến tốt mà thả lỏng. Chúng vẫn đang ngoan cố chống cự, huống chi còn có thái tử ma tộc?

Hai mắt A Bảo vốn hư vô bỗng biến sâu thẳm vô cùng. Ma tộc quen thuộc y đều biết, đây là biểu hiện y đã giận đến cực độ.

Mô phỏng hình dạng Ma Thần Hoàng, đối với ma tộc là nói là sỉ nhục to lớn. Huống chi trước mắt ma tộc bị tổn thất đã là A Bảo gánh nặng khó đỡ.

Trường kiếm tím đen lại xuất hiện lần nữa, chỉ bất quá lần này là trực tiếp xuất hiện trong tay A Bảo. Tay khác y phải túm đồng bạn trọng thương hôn mê, nhưng sát ý tăng lên chưa từng có. Mỗi đợt công kích đều gần đạt tới đỉnh một vạn nội linh lực. Ngoại linh lực càng bộc lộ toàn diện, cơ thể mơ hồ nhìn thấy, vẩy trên người y không ngừng lấp lóe quang mang.

Có thể nói, A Bảo dựa vào sức mạnh cá nhân ngăn cản công kích của đa số ma thú. Ngay lúc đó, y đột nhiên ngửa đầu phát ra tiếng rống ngâm kéo dài. Nguyên bản thân thể thon dài cao lớn đột nhiên bắt đầu biến hóa nhanh chóng

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 133

Chân Thân Ma Long [1]

Tiếng rống ngâm kéo dài rung động toàn trường. Cùng với tiếng rống ngâm to rõ, một tầng sáng tím đen từ người A Bảo bỗng nhiên khuếch tán, bức ép ma thú xung quanh ngừng công kích, hơn nữa chột sợ hãi lui ra sau.

Nhân cơ hội này, năm tên ma tộc còn có sức chiến đấu mau chóng tụ tập một chỗ. Lại vang một tiếng rống ngâm, khi A Bảo bộc phát, cô cũng phát động.

Màu tím đen nồng đậm khuếch tán từ người chúng, lúc này có thể thấy chênh lệch tu vi. Quang mang tím đen từ người A Bảo thì rõ ràng mạnh hơn Lãnh Tiêu nhiều. Thanh kiếm dài tím đen bay lên từ tay A Bảo, cả người y mau chóng bành trướng, vẫy biến lớn. Biến xong, nguyên bản khí thể mạnh mẽ càng thêm ngưng tụ.

Tuy nội linh lực của y dao động thoát nhìn không mạnh hơn bao nhiêu, nhưng càng cho người cảm giác nguy hiểm.

Hai cánh to lớn mở ra sau lưng, bốn vuốt chấm đất, bộ dáng to bự hung dữ ngang nhiên bày ở sườn núi.

Ngửa đầu rống một tiếng rống ngâm, thân thể A Bảo lại bành trướng vài phần. Từ đầu tới đuôi đã dài hơn mười mét.

Nguyệt Dạ hơi cúi đầu, ai cũng không biết đáy mắt cô xẹt qua chán ghét. Trong lòng cô, mặc kệ A Bảo mạnh cỡ nào, có địa vị trong ma tộc

cao bao nhiêu, rốt cuộc vẫn là có bản thể Nghịch Thiên Ma Long. Hiện giờ mới chân chính là y. Còn Nguyệt Dạ thì xem mình như nhân loại, bản thể Nguyệt Ma tộc gần giống nhân loại. Đặc biệt là cô có huyết thống nhân loại, đối với đa số ma tộc đều có cảm giác chán ghét.

Lúc trước A Bảo mệnh lệnh người thừa kế Tinh Ma tộc thi triển Đại Dự Ngôn Thuật, Nguyệt Dạ cảm thấy đáy lòng lạnh lẽo. Lúc ấy cảm giác của cô chính là, nếu có một ngày A Bảo gặp nguy hiểm tính mạng, làm vợ y, mình có hay không cũng bị y từ bỏ? Đối với ma tộc chỉ để ý lợi ích, việc này rất có thể sẽ xảy ra. Nhưng nếu mình là vợ người ấy thì sao? Hẳn sẽ làm thế nào? Suy nghĩ của đàn bà vĩnh viễn không giống đàn ông. Trên ciển trường khẩn trương, Nguyệt Dạ lại suy nghĩ lung tung, hơn nữa nó tựa như măng mọc sau mưa, không ngừng chiếm cứ tâm trí cô. Khi cô lần nữa ngẩng đầu nhìn ai đó đứng trên đỉnh núi, ánh mắt càng biến tha thiết.

Trên sườn núi biến hóa rất nhanh, Nghịch Thiên Ma Long thân dài mười mét so sánh với ma thú xung quanh, hình thể chưa chắc chiếm ưu thế lớn. Nhưng nếu so về thực lực, chưa chắc ma thú số đông cấp bảy, cấp tám có thể sánh bằng. Đặc biệt là dưới tình huống Dạ Tiểu Lệ làm tăng phúc cuối cùng cho chúng đang mau chóng biến mất.

Ngửa đầu rống gầm, thanh trường kiếm tím đen bỗng từ trên trời giáng xuống, trực tiếp rơi trên trán y, hóa thành cái sừng dài cả mét màu tím đen. Miệng rộng há ra, luồng khói tím đen bắn phụt ra.

Trong tiếng động điếc tai, phía trước ít nhất có ba ma thú hình thể khổng lồ bị nổ bay. Thân thể trên không trung mau chóng tan rã, trong giây lát đã tan mất.

Phun ra một hơi xong, có thể mơ hồ thấy sừng trên trán A Bảo dường như có tầng hỏa diễm tím đen đang thiêu đốt. Hai cánh sau lưng đột nhiên giang ra, kề sát vách núi xông hướng đỉnh đồi.

Khoảnh khắc xông tới, y còn ngoái lại nhìn Nguyệt Dạ một cái, gật đầu với cô.

Nguyệt Dạ đương nhiên hiểu ý của y, lòng xẹt qua ý niệm, hét lớn một tiếng.

"Cẩn thận!"

Hai chữ này vào tai A Bảo thì khá là dễ nghe. Được đến nữ tử mình yêu quan tâm, cho dù thân rơi giữa trùng vây, chiến ý của y càng tăng cao.

Mà nghe vào tai Long Hạo Thần lại là chuyện khác. Bởi vì A Bảo lưng hướng Nguyệt Dạ nên không nhìn thấy, khi cô hét ra tiếng, ánh mắt là nhìn chăm chăm Long Hạo Thần!

A Bảo bộc phát, khi hiện ra bản thể, thực lực y lần nữa tăng vọt, dường như trở lại trạng thái cao nhất. Không chỉ vậy, ngoại linh lực càng tăng lên đến cực độ. Tuy tổng sản lượng có lẽ như cũ là hai vạn, nhưng thân thể hiện tại không thể so với lúc hình người. Những ma thú chặn đường khi cùng y va chạm, trực tiếp bị đụng thành mảnh vụn, đặc biệt là cái sừng trên trán y cứng rắn vô cùng.

Long Hạo Thần hít sâu, chậm rãi tiến lên trước một bước, nồng đậm sương mù vàng dâng lên quanh thân thể, đích thị là Súc Thế.

Không chỉ có hắc, sương mù vàng khác cũng xuất hiện trên người Hàn Vũ và Vương Nguyên Nguyên.

Kỹ năng Súc Thế này chỉ cần là chức nghiệp cận chiến thì đều có thể học. Đối với kỵ sĩ và chiến sĩ bình thường, có lẽ sẽ cảm thấy nó quá tầm thường, nhưng trong tay Long Hạo Thần thì lại biến hóa thành vô số cách chiến đấu.

Tư Mã Tiên hơi lui ra sau nửa bước. Gã không Súc Thế, nhưng trong tay Quang Chi Đại Lực Hoàn mau chóng xoay quanh. Chú ngữ Lâm Hâm ngâm xương từ nãy đến giờ vẫn còn kéo dài. Do đó có thể thấy chú ngữ rất khó, trên trán y tràn đầy mồ hôi. Y mới đột phá tu vi cấp sáu, vậy mà khi ngâm xương ra chú ngữ này vẫn còn rất khó khăn.

Thải Nhi như cũ không thấy bóng dáng. Chú ngữ của Trần Anh Nhi cũng đã bắt đầu, hai tay ôm thủy tinh cầu, bắt đầu phóng thích Sinh Linh Môn.

Tám người tự lo mỗi việc, nhưng tất cả đều ở trong chiến đấu phát huy sức mạnh lớn nhất của mình. Bọn họ phải cố hết sức lực cuối cùng để ngăn cản công kích kẻ địch.

Ánh mắt Trương Phóng Phóng biến trầm trọng. Kỹ năng Súc Thể y cũng biết, nhưng không sử dụng, mà là trầm tĩnh đứng đó, nhìn chăm chú vào A Bảo đang điên cuồng tàn sát ma thú vọt tới đỉnh núi. Cả người Trương Phóng Phóng như đang tiến vào trạng thái kỳ quái. Quang mang vàng đậm đặc mau chóng biến lỏng trải rộng toàn thân. Có thể thấy rõ, tay trái cầm tấm thuẫn không ngờ chậm rãi biến trong suốt.

Thể Quang Diệu, đây là đặc trưng của kỳ sĩ cấp bảy. Mặc dù hiện tại thực lực Trương Phóng Phóng chưa đạt tới cấp bảy, nhưng y có tu vi đỉnh cấp sáu, dựa vào khống chế và vận chuyển linh lực, miễn cưỡng vượt cấp phát động năng lực cường đại này.

Gần, A Bảo càng lúc càng gần. Biến trở về bản thể, trong sân bất cứ ma thú nào đều không thể ngăn bước tiến của y. Ai đều biết hiện tại y chịu áp lực cực lớn, nhưng không cần nghi ngờ, chỉ cần y bắt được Dạ Tiểu Lệ, như vậy đám Long Hạo Thần sẽ thua trắng.

A Bảo đôi mắt rờn tím đen tràn ngập băng lãnh và phẫn nộ. Trong lòng y thừa nhận áp lực còn hơn xa Long Hạo Thần. Sau lưng y, mặc kệ là Nguyệt Dạ hay Lãnh Tiêu, đều là y không thể bỏ mặc. Hơn nữa lần này chết nhiều đồng bạn như vậy, nếu không thể mang Dạ Tiểu Lệ trở lại, uy danh của y nhất định sẽ chịu ảnh hưởng cực lớn, phụ thân cũng sẽ phạt nặng y.

Dưới tình huống đó, A Bảo căn bản không có lựa chọn, y chỉ có thể cố gắng hết sức. Y cũng tin tưởng chính mình có thực lực này. Dựa vào nhân loại như đám Long Hạo Thần có thể ngăn cản mình sao? Tuyệt đối

không thể nào. Hiện tại trong lòng y không có báo thù, mục tiêu chỉ có mỗi mình Dạ Tiểu Lệ.

Rốt cuộc, y cách đỉnh núi không đến năm mét. Hơi thở nặng nề tràn ngập hắc ám của y truyền vào tai Long Hạo Thần. Khi y ngẩng đầu lên, khoảnh khắc đó vừa lúc chạm mắt Long Hạo Thần. A Bảo thấy rõ sương mù vàng, y biết nhân loại đang làm cái gì. Nhưng vậy thì sao chứ, có ý nghĩa gì? Quá trình gian nan như vậy đều đã làm được, chẳng lẽ còn kém bạo phát phút cuối sao?

*Oành oành ùng! *

Cái sừng trên trán A Bảo thiêu đốt hỏa diễm tím đen bỗng chốc lan khắp toàn thân, khiến toàn bộ thân thể y đều bị hỏa diễm bao phủ.

Đây chính là kỹ năng đặc biệt của Nghịch Thiên Ma Long tộc, Nghịch Thiên!

Dựa vào kỹ năng này, y có thể trong thời gian ngắn càng bộc phát ra sức chiến đấu khủng bố hơn nữa. Mặc dù quy tắc của Mộng Huyền Thiên Đường áp chế y gắt gao, nhưng khi ngọn lửa tím đen bốc cháy, không khí xung quanh người y kịch liệt vặn vẹo. không ngờ tạm thời che chắn quy tắc Mộng Huyền Thiên Đường trói buộc y.

Thời gian này đương nhiên sẽ không quá dài, nhưng đối với y thì đã đủ rồi. Quang mang tím đen kinh khủng bỗng khuếch tán xung quanh, đánh bay toàn bộ ma thú nhào tới. Hai cánh giương ra, ngang nhiên đánh hướng Long Hạo Thần.

Một kích này, Long Hạo Thần chờ đợi đã lâu. Nhã Đình sau lưng hấn bởi vì ngâm xương chú ngữ quá mau, thanh âm có chút khàn. Quang mang vàng quanh người Long Hạo Thần càng chói mắt tựa như đôi linh cánh của hấn. Quang minh chi tử, hấn là chân chính quang minh chi tử!

Hai tay nắm lấy trọng kiếm Lam Vũ, Quang Phù Dung, chân trái tiến lên một bước, đối diện A Bảo nhào tới, hai tay nắm chặt, chém xuống.

Một kiếm này bổ ra, từ như huyền ảo, quang mang vận vẹo lấp lóe xung quanh Long Hạo Thần. Cả người hấn dường như tiến vào trạng thái chân không.

Giờ khắc này, thoát nhìn không chút khí thế, lặng lẽ không tiếng động. Nhưng khi hấn chém ra một kiếm, tia sáng xung quanh dường như tối sầm, hình như tất cả quang nguyên tố đều bị một chém này hút hết. không gian dường như chỉ có quang mang lấp lánh trên người hấn mới là màu vàng.

Trên bầu trời, mơ hồ một tia nắng vàng từ mặt trời rơi xuống, chiếu rọi trên người Long Hạo Thần. Trên trán hấn lộ ra chín đường vân lộ màu tím, trong thời gian ngắn hoàn toàn biến thành màu tím.

Một kiếm này của Long Hạo Thần, không chỉ dốc hết sức ứng phó, có còn cảm giác đại triệt đại ngộ.

Trước áp lực cực lớn, khiến Long Hạo Thần dường như tiến vào trạng thái đặc thù. Chỉ đơn giản là chém, hấn hình như siêu thoát khỏi quy tắc của Mộng Huyền Thiên Đường.

*Phập! *

Lam Vũ, Quang Phù Dung va chạm vào cái sừng trên trán thái tử Nghịch Thiên Ma Long tộc A Bảo. Không khí dường như tĩnh lặng trong chớp mắt này. Xung quanh người và ma thú cũng tạm dừng công kích.

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 134

Chân Thân Ma Long [2+3]

Không có vầng sáng nào khuếch tán, nhưng lại có thể thấy rõ, ánh sáng vàng trên người Long Hạo Thần và hỏa diễm tím đen thiêu đốt trên người thái tử Nghịch Thiên Ma Long tộc A Bảo cùng thời gian dập tắt. Ngay cả tia sáng trong mắt hai người cũng biến âm đạm.

Đừng nói là ma tộc, ngay cả đồng bạn Long Hạo Thần đều ngơ ngẩn. Bọn họ không ai nghĩ tới, Long Hạo Thần lại có thể chém ra một kiếm khiến A Bảo thất bại.

Ong--

Thanh âm vù vù quái dị đồng thời vang lên, từ sừng trên trán A Bảo đến Lam Vũ, Quang Phù Dung trong tay Long Hạo Thần.

Vô số điểm sáng vàng và xanh sáng ngời trước mặt Long Hạo Thần, trên không trung hóa thành nhiều điểm sáng khuếch tán. Mà bên kia, trên đỉnh đầu A Bảo lại truyền đến tiếng vỡ giòn tan. Một đạo vết nứt từ đỉnh kéo dài tới gốc.

"Grao!" Dường như bị thương tổn trí mạng, miệng A Bảo bỗng phát ra một tiếng rống đau nhức, thân thể to lớn nghiêng ra sau đứng thẳng.

Ngay tại lúc này, công kích của đồng bạn Long Hạo Thần đã tới rồi.

Đầu tiên là Cự Linh Thần tẩm thuần của Vương Nguyên Nguyên. Cự Linh Thần tẩm thuần hóa thành búa lớn mang theo uy lực khủng bố của

Tu La Trảm chém vào người A Bảo.

Mất đi hỏa diễm tím đen bảo hộ, A Bảo thân thể bị cứng rắn cắt thành vết thương to lớn. Ngay sau đó là Tu La Trảm Hàn Vũ tích sức đã lâu, mặc dù A Bảo cố gắng che chở chính mình, nhưng cánh trái vẫn bị Tu La Trảm đâm xuyên.

Quang Chi Đại Lực Hoàn cũng ngay lúc này phát ra, trong tiếng chấn điếc tai, mạnh đập vào người A Bảo, đem thân hình dài mười mét đánh bay ngược ra xa. Phấn Toái và Quang Chi Đãng Dạng bị Tư Mã Tiên thi triển đến cực độ, còn kèm theo kỹ năng công kích mục sư. Thân thể A Bảo chỗ bị đánh thương, vảy vỡ nát, xuất hiện một mảnh thịt.

Đây chính là công kích bốn cường giả cấp sáu toàn lực đánh một kích! Khi cùng Long Hạo Thần va chạm, A Bảo dường như rơi vào trạng thái cực kỳ yếu ớt, thậm chí mất đi cả năng lực phòng ngự, thế này mới trọng thương bị đánh bay.

Nhưng không thể không nói, ý chí lực của y kinh người vô cùng, nội tâm cố chấp càng bất khuất. Cho dù thân thể bị đánh bay, khoảnh khắc, một viên ngọc tím đen phun ra từ miệng y. Không phải công kích Long Hạo Thần mà là bay hướng đằng sau Dạ Tiểu Lệ.

Lúc bị đánh bay, A Bảo đã cảm giác chính mình chỉ sợ thất bại. Nhưng y không cam lòng. Y không được đến thứ gì, đừng ai muốn có được. Y phải hủy cô ta, hủy diệt...

Một bóng đen lặng yên không tiếng động xuất hiện phía trên người A Bảo. Vô số ánh sáng trắng lạnh lẽo hỗn hợp sắc ám kim âm u trong chớp mắt hòa làm một, mũi mạnh đâm vào sau gáy A Bảo, trực tiếp xuyên qua não y.

Thải Nhi rốt cuộc xuất hiện. Nàng ẩn trong không khí, chờ đợi lúc A Bảo yếu ớt nhất thì ra tay.

Đây là nhiệm vụ Long Hạo Thần giao cho nàng. Long Hạo Thần nói với Thái Nhi, chỉ có lúc A Bảo bị đánh lui, nàng mới có thể phát động công kích.

Một kích kia, là trải qua rèn luyện trăm ngàn lần mới thành. Sau khi tu vi đột phá cấp sáu, Thiên Kích Linh Lô của Thái Nhi cũng tùy theo tiến hóa. Tiến hóa đến tầng thứ hai rồi, có thể dùng bốn chữ hình dung Thiên Kích Linh Lô, thiên kích hợp nhất. Dựa vào một kích kia, lại phối hợp Bá Vương Thứ, lực công kích của nàng đã phát huy đến cực độ.

Trong Lục Đại Thánh Điện, hiểu rõ nhất chỗ hiểm yếu của mỗi chủng tộc ma tộc, không thể nghi ngờ đó chính là Thích Khách Thánh Điện. Chỗ cứng rắn nhất của Nghịch Thiên Ma Long là đầu, muốn chân chính giết chết chúng, rồi lại phải hủy não chúng.

Chỉ có từ sau gáy đánh vào, mới có khả năng phá hư não.

A Bảo rơi vào suy yếu bỗng nhiên bị đâm trúng yếu hại, bỗng chốc hét thảm. Thân thể khổng lồ chợt phát ra lực lượng khó thể hình dung. Từng tiếng phá toái giòn vang, một khối lệnh bài đen trên không trung biến thành mảnh vụn, ngay sau đó, lực lượng dường như đến từ thời cổ đại bỗng bạo phát, cứng rắn đánh bay Thái Nhi. Dao găm của nàng cuối cùng vẫn không thể chân chính đâm vào óc A Bảo.

Bên kia, đỉnh núi.

Trần Anh Nhi chú ngữ trước đó đã hoàn thành. Vận may của cô không tệ lắm, lần này triệu hoán ra một ma thú cấp sáu.

Ma thú này trước tiên xông đến hướng bay của hạt châu tím đen. Nhưng chỉ dừng lại vị trí đó trong khoảnh khắc, nó đã thành tro bụi tan biến trong không khí.

Một luồng sáng lửa đỏ bỗng xuất hiện, trực tiếp rơi trên mặt đất. Ánh sáng lửa đỏ này thoát nhìn rất kỳ quái, lại là thể năng lượng hình người. Khoảnh nó xuất hiện thì theo đó là một khí thế uy nghiêm không thể

hình dung. Trong tay nó, chỉ có một tấm thuẫn lớn, thậm chí còn lớn cả Cự Linh Thần tấm thuẫn của Vương Nguyên Nguyên.

Cung bước, cách đáng.

Không có tiếng đánh, chỉ có linh lực quái dị gợn sóng địa chấn. Nhưng tiếp đó, thân hình đỏ cũng tùy theo biến mất.

Đây chính là cái giá lớn Lâm Hâm không tiếc hao phí, dùng một viên đan dược trân quý chỉ một mình y có thể ăn, do đó thi triển ra ma pháp phòng ngự cấp bảy, Hỏa Thần Thuật! Đây chính là ma pháp có linh trí. Nhưng đối diện viên ngọc tím đen lại như cũ bay tiếp.

Nhưng mà dù sao Hỏa Thần Thuật có tiếng là ma pháp phòng ngự mạnh nhất dưới cấp tám hỏa hệ, viên ngọc tím đen sau khi bị phá hư, ánh sáng rõ ràng ảm đạm, thoát nhìn không tỏa sáng.

Vương Nguyên Nguyên cách Dạ Tiểu Lệ gần nhất. Cô nghĩ cũng không nghĩ, giơ ngang Cự Linh Thần tấm thuẫn chắn trước mặt Dạ Tiểu Lệ. Trên thực tế, cô vừa mới tích súc phát động toàn bộ sức mạnh, căn bản không còn bao nhiêu linh lực duy trì Cự Linh Thần tấm thuẫn.

Tại thời điểm này, thành viên Săn Ma Đoàn số hai mươi một cấp hiệu không ai có thể giúp cô ngăn chặn. Long Hạo Thần từ khi chém ra một kiếm kia, tựa như bị đóng đinh không động đậy. Tư Mã Tiên, Hàn Vũ, Lâm Hâm, Trần Anh Nhi thì đều đã dùng hết sức mạnh, càng không thể giúp đỡ cô. Thái Nhi đang trong quá trình truy giết kẻ địch mạnh nhất A Bảo. Mọi thứ diễn ra quá nhanh, ai mà ngờ được, A Bảo còn có thể phát ra một kích kinh khủng như vậy?

Vương Nguyên Nguyên rất rõ ràng chính mình sắp sửa đối mặt là cái gì. Nhưng cô vẫn chắn trước mặt Dạ Tiểu Lệ. Cô không thể để cố gắng của đồng bạn như nước đổ đất, hiện tại cô chỉ còn cách dựa vào Linh Hồn Xiềng Xích sinh mệnh cùng chung. Còn về thân thể cô có thể chịu đựng một kích kia hay không thì không nằm trong suy nghĩ của cô. Chết

trận thì sao chứ? Cô gái tính đàn ông này ngay từ đầu đã không biết sợ là gì.

Ngay lúc đó, một thân hình cao to đột nhiên che hết tia sáng, chắn trước mặt Vương Nguyên Nguyên. Vương Nguyên Nguyên nhìn đến, là một bả vai rộng lớn.

Là y.

Vương Nguyên Nguyên ngơ ngác, sau một khắc, thân hình cao to kia đã mạnh lùi ra sau đập vào Cự Linh Thần tấm thuẫn, máu tươi bắn trên không trung.

Không sai, chắn trước người Vương Nguyên Nguyên, chính là Trương Phóng Phóng. tấm thuẫn trong tay y đã hoàn toàn vỡ nát, vỡ còn có hai tay y nắm tấm thuẫn. Có thể thấy rõ xương trắng hếu lộ ra, rạn vỡ, từng mảnh xương chỉ có chút da thịt liên tiếp với bàn tay. Không chỉ như vậy, hai tay y rũ xuống, ngay cả áo giáp trước ngực cũng bị vài mảnh vụn tấm thuẫn đâm vào. Máu tươi là bắn ra từ hai tay và ngực y.

Ánh sáng vàng nồng đậm chớp mắt phát ra. Trương Phóng Phóng đè lên người Vương Nguyên Nguyên, con người y hầu như khoảnh khắc trợn to.

Vương Nguyên Nguyên ngẩn ngơ. Phát triển thể này khiến cô ngơ ngác. Cô không sợ chết, nhưng bị người trực tiếp cứu mạng thì là lần đầu trải qua.

Giây phút Trương Phóng Phóng chắn trước người cô, cô thấy rõ tay trái y cầm tấm thuẫn trong suốt lóe sắc vàng. Thể Quang Diệu, đây là thực lực gần tới cấp bảy.

Cho dù là vậy, y đỡ một kích kia như cũ thê thảm. Nếu như viên ngọc tím đen bắn vào Cự Linh Thần tấm thuẫn của mình thì sao?

Ngay sau đó, một khí thể uy nghiêm vô tận xuất hiện trong Mộng Huyền Thiên Đường. Bầu trời lần này thật sự biến tối tăm. Nhưng cũng chỉ là ảm đạm trong khoảnh khắc, ánh sáng xanh nồng đậm bỗng từ dưới mặt đất bốc lên, cùng với ánh sáng đen va đập một chỗ.

Giữa không trung, xuất hiện một vết rách, lực hút mạnh mẽ. A Bảo trọng thương và mấy ma tộc còn lại đều bị lực hút này cưỡng bức kéo vào trong khe rách, biến mất không thấy.

"Tự Nhiên Nữ Thần, ta sẽ đến nữa. Thần cách của người ta nhất định phải có." Thanh âm nhu hòa mà bình tĩnh, uy nghiêm tựa như có thể ra lệnh trời đất.

Đối với thanh âm này, các thành viên Săn Ma Đoàn số hai mươi một cấp hiệu đều rất quen thuộc. Bởi vì, đây chính là giọng của Ma Thần Hoàng! Không ngờ y cưỡng bức xé rách tường thành Mộng Huyền Thiên Đường, kéo đám A Bảo.

Dường như bị thanh âm này kích động, ánh sáng xanh trong Mộng Huyền Thiên Đường bỗng biến mạnh lên. Vết rách đen kia bỗng chốc biến mất, tất cả màu đen trong không gian đều bị quét sạch. Chỉ còn bảy, tám đoàn sáng trắng bay trên không trung.

Đó là mấy ma tộc chết đi để lại linh lô, chúng nó bay bành bồng trên không trong tiếng rống của bày thú.

Tất cả ô uế tựa như tùy theo hắc ám biến mất hết. Các ma thú trong một chuỗi tiếng rống phẫn nộ dần bình tĩnh trở lại, bi thương nhìn thi thể đồng bạn. Ánh sáng xanh cũng dần yếu đi, chậm rãi hồi phục như cũ.

"Hàn Vũ, Lâm Hâm, mau cứu y!" Vương Nguyên Nguyên tiếng kêu sốt ruột phá đi bình tĩnh ngăn ngui.

Hàn Vũ và Lâm Hâm lập tức quay người, trông thấy bộ dáng thảm của Trương Phóng Phóng, hít ngậm khí lạnh.

Trương Phóng Phóng không có hôn mê, chỉ là mặt như giấy vàng. Lúc này y nằm liệt trong ngực Vương Nguyên Nguyên, miễn cưỡng mỉm cười nói.

"Không có việc gì, tôi còn không chết được."

Tuy nói ra nhẹ nhàng nhưng khóe miệng không ngừng co giật, thân thể run run đã bán đứng y.

Lâm Hâm mau chóng nhét hai đan dược vào miệng y. Hàn Vũ thì tụ tập mới hồi phục không nhiều lắm ma pháp trị liệu rơi trên người Trương Phóng Phóng, giúp y tạm thời ổn định vết thương. Nhưng hai người đều không dừng lại, áy náy hướng Trương Phóng Phóng gật đầu, sau đó trở lại bên cạnh Long Hạo Thần.

Đúng vậy, bọn họ đều nhìn ra Long Hạo Thần có gì đó không đúng. Chiến đấu đã kết thúc. Long Hạo Thần chém ra một kiếm kia, chân chính cắt đứt A Bảo có ý nghĩ xấu muốn bắt đi Dạ Tiểu Lệ, nhưng lúc này hắn không biết làm sao vậy.

Hắn chỉ đứng đó, ánh mắt dường như trống rỗng nhìn phương xa. Cả người giữ nguyên tư thế chém, tựa như pho tượng sừng sững đứng ở đỉnh núi.

Không ai dám đụng chạm hắn, bởi vì sợ hắn sẽ giống như Lam Vũ, Quang Phù Dung tan vỡ, bay tán loạn trong không khí.

Nhã Đình ngơ ngác bay bành bồng, từng cái ma pháp trị liệu không ngừng phóng ra rơi trên người Long Hạo Thần.

Làm Quang nguyên tố tinh linh, ma pháp của nó tuy không thể công kích kẻ địch cũng không thể hỗ trợ người khác, nhưng có tác dụng trực tiếp lên người chủ nhân. Nhưng mà, mặc kệ nó cố gắng chữa trị, từng ánh sáng vàng dâng lên từ người Long Hạo Thần, hắn vẫn đứng bất động như cũ.

Điều duy nhất khiến người vui mừng là, hai điểm sáng vàng và xanh của Lam Vũ, Quang Phù Dung tán loạn trong không khí từ từ nhập vào ngực hần, hiển hiện ra hần còn chưa thật sự tan vỡ.

Thải Nhi yên tĩnh đứng trước mặt Long Hạo Thần, nhìn hần. Ánh mắt nàng dường như rất bình tĩnh. Nhưng nếu cẩn thận quan sát, sẽ phát hiện hai tay nàng luôn ổn định lại đang run rẩy. Có ai so với nàng càng quan tâm tình huống của Long Hạo Thần?

Một kiếm kia nàng thấy rất rõ ràng. Tựa như nhật nguyệt vô quang, trời sụp đất nứt. Một kiếm kia đã hoàn toàn vượt qua cảnh giới của Long Hạo Thần, không thuộc về bất cứ kỹ năng nguyên bản nào của Long Hạo Thần. Một kiếm kia chém ra hoàn toàn là loại linh ngộ.

Đây không phải Long Hạo Thần ở trạng thái bình thường có thể phóng ra. Giải thích duy nhất là trạng thái lúc ấy của hần. Áp lực, hoàn cảnh, linh ngộ, còn có kích thích từ A Bảo không ngừng xông lên. Các loại nhân tố tổng hợp cùng một chỗ, lại thêm vào Quang nguyên tố tinh linh Nhã Đình giúp hần dung hợp với toàn bộ Mộng Huyền Thiên Đường, mới có thể đánh ra một kiếm thoát nhìn bình tĩnh nhưng kinh thiên động địa.

Chính là không ai biết, Long Hạo Thần chém ra một kiếm kia sẽ trả cái giá gì.

Thế giới này là công bình. Khi người được đến thứ gì, thì nhất định sẽ mất đi một ít gì đó. Ví dụ như các chức nghiệp giả có thực lực cường đại, lại mất đi thời gian hưởng thụ sinh hoạt nhân gian.

"Thải Nhi, làm sao đây?" Trần Anh Nhi sốt ruột hỏi Thải Nhi.

Thải Nhi hít sâu, cố gắng để cảm xúc của mình ổn định.

"Mọi người không nên gấp gáp, trước hãy tự hồi phục linh lực. Hàn Vũ, anh giúp Trương Phóng Phóng trị liệu. Hiện tại chúng ta ai cũng không thể đụng vào Long Hạo Thần, chỉ có thể chờ."

Tư Mã Tiên có chút nóng nảy nói.

"Vậy phải chờ đến khi nào?"

Thải Nhi lạnh lùng liếc gã.

"Chẳng lẽ tôi không gấp hơn anh sao? Nơi này là Mộng Huyền Thiên Đường, đương nhiên là phải đợi Dạ Tiểu Lệ tỉnh lại. Chúng ta vì cô bé mà chiến, cô bé quen thuộc nơi này nhất.

Tư Mã Tiên khựng lại, gật đầu, không mở miệng nữa.

Nếu nói Long Hạo Thần khiến đồng bạn tín phục, như vậy Thải Nhi chính là uy nghiêm. Mọi người khâm phục nhất Long Hạo Thần, nhưng sợ nhất lại là Thải Nhi.

Tuy rằng lời Thải Nhi nói giống như răn dạy, nhưng Tư Mã Tiên nghe vào tai lại có cảm giác đương nhiên. Lúc chấp hành nhiệm vụ ở Sở Hải Bi Khiếu Động, đoạn thời gian Long Hạo Thần không có mặt, Thải Nhi vì cứu mọi người, chính mình phát huy ra sức mạnh cực hạn, bởi vì vậy mà tròn bảy tháng mất đi tứ cảm. Nàng làm phó đoàn trưởng tuyệt đối là danh xứng với thực. Bởi vậy trong đội, mọi người tín phục nàng có lẽ không bằng Long Hạo Thần, nhưng ở quyền uy, nàng một chút cũng không thua Long Hạo Thần. Mỗi khi Long Hạo Thần không thể chỉ huy đội, nàng nhất định có thể thuận lợi nhận quyền chỉ huy.

Tiếng rống gầm của các ma thú dần ổn định lại. Chúng nó nằm sắp hướng đỉnh núi, nhưng không con nào leo lên. Ánh mắt nhu hòa nhìn đám người Long Hạo Thần, Thải Nhi, hiển nhiên là đã thừa nhận bọn.

Dần dần, ánh sáng xanh nhạt kỳ dị phụ trợ bảy, tám linh lô từ từ bay hướng đỉnh núi mới ngừng lại.

Không ai định hấp thu linh lô, mà đều yên tĩnh ngồi xếp bằng. Nhìn đồng bạn tuyệt không ham muốn báu vật trân quý, ánh mắt Thải Nhi

hiền hòa. Đây là đồng bạn tốt có thể hoàn toàn tin tưởng! Ánh mắt nàng vô thức nhìn hướng Tư Mã Tiên đã bị mình răn dạy một câu.

"Tư Mã."

"A?" Tư Mã Tiên nghi hoặc nhìn nàng.

Thải Nhi nói.

"Tâm tình tôi không tốt, đừng để trong lòng."

"A..." Tư Mã Tiên cứng đờ.

Mấy người khác cũng kỳ quái nhìn Thải Nhi. Không khí có chút quái.

Thải Nhi quay đầu đi, tiếp tục nhìn chăm chú Long Hạo Thần.

Tư Mã Tiên lập tức quay đầu nhìn Lâm Hâm, nhỏ giọng hỏi.

"Tôi, tôi không nghe lầm chứ. Mới rồi phó đoàn trưởng xin lỗi tôi?"

Lâm Hâm khinh thường liếc gã.

"Nhìn ông bộ dạng khờ khạo, tôi thấy phó đoàn trưởng mắng ông mới tốt."

"Đúng! Đúng! Nếu vậy thì tôi thoải mái hơn." Tư Mã Tiên lạ thường là không phản bác lời Lâm Hâm, ngược lại rất đồng ý gật đầu.

Mộng Huyền Thiên Đường dần hồi phục bình thường. Kỳ lạ là xương cốt đám ma thú dần dung nhập vào lòng đất. Vốn không khí có chút máu me dần bị hơi thở mát mẻ tẩy rửa không còn.

Thời gian trôi qua từng phút giây, Long Hạo Thần tình trạng như cũ, không có biến hóa chút gì.

Ánh sáng da cam trên người Dạ Tiểu Lệ dần rút lui, rốt cuộc, một tiếng *bóc* khẽ, cuối cùng một tầng hào quang tán loạn, hóa thành từng

điểm sáng biến mất trong không khí.

Bởi vì Long Hạo Thần, không có ai chân chính vào trạng thái tu luyện. Dạ Tiểu Lệ vừa phá tan phong ấn Đại Dự Ngôn Thuật, mọi người lập tức đứng lên.

Đương nhiên là trừ Trương Phóng Phóng ra. Dưới tác dụng đan dược của Lâm Hâm và Hàn Vũ chữa trị, vết thương của y chỉ có thể xem như ổn định lại, nhưng thoát nhìn vẫn rất suy yếu. Đặc biệt là vết thương ở cánh tay, ngón tay. Loại bị thương gãy xương, coi như là mục sư cao cấp đều không có cách nào, nhất định phải phối hợp với cách chữa bệnh mới được. Hàn Vũ chỉ có thể dựa vào ma pháp quang hệ bảo trì sức sống các cơ, không đến mức tế bào chết. Lúc này y đã mê man trong ngực Vương Nguyên Nguyên.

Vương Nguyên Nguyên luôn mím chặt môi, lòng cô có chút loạn. Trong đầu cô, không ngừng lặp lại hình ảnh Trương Phóng Phóng dứt khoát chắn trước mặt mình. Còn có sau khi y trọng thương, ánh mắt bình tĩnh. Cánh tay bị tổn hại nặng vậy, đối với một kỵ sĩ chính là đả kích trí mạng! Nhưng y còn có thể an ủi người khác.

Dạ Tiểu Lệ đứng bật dậy, không nói lời nào, hai đồng thời vung hương Trương Phóng Phóng và Long Hạo Thần. Hai đoàn sáng xanh nhu hòa bỗng chốc từ tay cô bé bắn ra, chia nhau rơi trên người hai người.

Trương Phóng Phóng khẽ hừ một tiếng, mau chóng từ hôn mê thanh tỉnh. Dạ Tiểu Lệ bé bỏng đi tới trước mặt y, đôi tay nhỏ xinh mau chóng vung vẩy.

Động tác của cô bé rất nhanh, nhưng phối hợp chặt chẽ. Ánh sáng xanh nồng đậm bao phủ, không ngừng liên tiếp các cơ của Trương Phóng Phóng. Càng quái dị là, tay cô bé tới đâu thì vết thương mau chóng khép lại, sinh cơ nổi xương. Trương Phóng Phóng bị thương nặng vậy nhưng lại lấy tốc độ kinh người khép lại.

Lâm Hâm ở một bên giật mình nói nhỏ.

"Đây là ma pháp sinh mệnh."

Tư Mã Tiên thấp giọng hỏi.

"Cái gì là ma pháp sinh mệnh? Sao tôi chưa nghe nói qua?"

Lâm Hâm nói.

"Trong đầu ông toàn là cơ bắp, biết cái gì chứ. Ma pháp sinh mệnh chính là loại ma pháp đã thất truyền. Bản thân tuyệt không có bất cứ lực công kích, nhưng lấy sức sống đến thi triển. Bàn về năng lực trị liệu thì mục sư quang hệ các người ở trước mặt ma pháp sinh mệnh, không đáng một xu."

Tư Mã Tiên hừ một tiếng.

"Nói quá đi cha! Trở về tôi nói với lão sư cho xem, hừ hừ."

Từ ngày thi đấu qua đi, gã đã được Lăng Tiểu công nhận, trực tiếp bái Lăng Tiểu làm thầy. Nguyên bản gã đã có thầy rồi, nhưng tuyệt không ảnh hưởng trong Mục Sư Thánh Điện. Tựa như lão sư của Long Hạo Thần không chỉ một mình Dạ Hoa. Hàn Khiêm và phụ thân hắn cũng có thể xem như là lão sư của hắn.

Trong lúc bọn họ trò chuyện, Dạ Tiểu Lệ đã chữa trị xong cho Trương Phóng Phóng. Cuối cùng một đoàn sáng xanh tiến vào ngực y, lúc này mới lui ra sau, mà Trương Phóng Phóng thì lại rơi vào hôn mê.

Long Hạo Thần đồng dạng tắm trong tầng sáng xanh, nhưng hắn như cũ không biến đổi cái gì, vẫn giữ nguyên bộ dáng.

Dạ Tiểu Lệ nhú mày đi tới trước mặt hắn. Tay phải chỉ hướng trước, chạm vào ngực Long Hạo Thần.

Hai tay Thái Nhi bản năng siết chặt. Long Hạo Thần đứng trạng thái cứng ngắc khiến trong lòng nàng tràn ngập cảm giác khủng hoảng, chỉ là luôn đè nén không biểu hiện ra ngoài. Lúc này Dạ Tiểu Lệ rốt cuộc giải

trừ phong ấn, nếu ngay cả cô bé cũng không có cách, chỉ sợ thật sự phiền phức.

Ánh sáng xanh nhu hòa lóe sáng ở đầu ngón tay Dạ Tiểu Lệ. Nhưng trong nháy mắt, ngực Long Hạo Thần lóe một tia sáng vàng đậm, không ngờ bắn ngược ngón tay cô bé.

"Ủa!" Dạ Tiểu Lệ kinh hô một tiếng, tiến sát gần, hai đôi tay nhỏ bé định kéo Huy Hoàng Thánh tấm thuẫn của Long Hạo Thần. Nhưng vóc người cô bé quá thấp, cho nên với không tới.

Hình ảnh thật sự có chút buồn cười. Một cô bé đáng yêu trèo lên giáp trụ của Long Hạo Thần.

"Tôi giúp cho." Thái Nhi vội vàng nói, lập tức kéo Huy Hoàng Thánh tấm thuẫn của Long Hạo Thần.

Khi Dạ Tiểu Lệ kéo vạt áo trước của Long Hạo Thần, nhìn thấy trước ngực hãn Giai Diệu Vĩnh Hằng thì sắc mặt nhịn không được biến đổi, tay phải lại nâng lên.

Ngón trở vươn ra trên không trung hoa vài cái. Lần này không đơn giản là ánh sáng xanh, một đoàn hỏa diễm xanh ngọc nhấp nháy trên ngón tay cô bé, lại thử tới gần Giai Diệu Vĩnh Hằng.

Ánh sáng vàng nồng đậm lần nữa phát ra, lại đẩy tay cô bé ra. Mà Long Hạo Thần luôn giữ một động tác thì thân thể tùy theo run rẩy.

Dạ Tiểu Lệ sắc mặt có chút khó coi, liếc Thái Nhi đứng bên cạnh, hừ hừ nói.

"Là con trai quang minh nhưng lại được đến truyền thừa loại đó."

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 135

Thế Chất Thần Quyển

Vì an nguy của Long Hạo Thần, Thái Nhi chỉ có thể nhỏ giọng giải thích.

Dạ Tiểu Lệ không đồng ý nói.

"Ta chỉ nhìn đến sự thật. Thật chán ghét, vậy là không thể rời khỏi đây."

Nghe lời cô bé, Thái Nhi có chút khó hiểu, nhưng vẫn là hỏi.

"Hạo Thần thế nào rồi?"

Dạ Tiểu Lệ nói.

"Hắn không có chuyện gì, chỉ là sử dụng năng lực vượt quá sức mình. Nhưng hiện tại hắn ở loại trạng thái này các người nên hâm mộ mới đúng. Đây là tầng lĩnh ngộ sâu, không liên quan thuộc tính của hắn. Tuy thân thể có nguy cơ tan vỡ, nhưng có sinh mệnh lực của ta rót vào thì không sao hết. Cứ để hắn như vậy đi. Nếu ta không đoán sai, có lẽ hắn sắp thức tỉnh rồi."

"Thức tỉnh?" Thái Nhi giật mình nhìn Dạ Tiểu Lệ. "Cái gì là thức tỉnh?"

Dạ Tiểu Lệ cười hì hì.

"Muốn ta nói cũng được, cởi khăn che cho ta xem đi, so bì xem chúng ta ai đẹp hơn."

Thải Nhi ngẩn ra, có chút dở khóc dở cười. Nàng nghe ra từ lời Dạ Tiểu Lệ thì Long Hạo Thần giữ trạng thái như vậy là chuyện tốt. Nhưng nàng vẫn là kéo xuống khăn che. Nàng hoàn toàn không hiểu về thức tỉnh, tin tức này hiển nhiên rất quan trọng đối với Long Hạo Thần.

Nhìn khuôn mặt đẹp tuyệt mỹ của Thải Nhi, Dạ Tiểu Lệ thoáng ngây ngẩn, có chút buồn rầu nói.

"Thật đáng ghét, ta lớn không nổi, nếu không sẽ không thua người." Đây rõ ràng là cô bé tự nhận mình không bằng Thải Nhi.

Thải Nhi nhìn cô bé nhỏ xinh đáng yêu, nhin không được nhẹ sờ đầu cô bé.

"Vậy vì sao cô không lớn được?"

Dạ Tiểu Lệ biến sắc mặt.

"Không nói cho người. Nhưng ta nói thì giữ lời. Ngay cả thức tỉnh các người đều không biết, có được thiên phú tốt vậy thật lãng phí. Người và hắc, không phải đều là có thể chất thần quyền giả sao? Không thức tỉnh sao phát huy được năng lực thể chất thần quyền giả giao cho các người?"

Thể chất thần quyền giả? Đây thật là một danh từ mới. Nếu hiện tại Long Hạo Thần có thể nghe thấy, nhất định sẽ nhớ đến mình ở trong tháp Vĩnh Hằng từng nghe Y Lai Khắc Tư lời nhắc có hai chữ thần quyền.

"Cô đang nói là nội lực trên chín mươi, chính là thể chất thần quyền?" Thải Nhi tò mò hỏi. Việc này không chỉ quan hệ đến Long Hạo Thần, cũng liên quan chính nàng.

Dạ Tiểu Lệ có chút mờ mịt nói.

"Cái gì là nội linh lực bẩm sinh, ta không biết. Ta có thể cảm thụ được, người và hắc đúng là có thể chất thần quyền giả. Có lẽ là cách nói khác biệt đi. Thể chất thần quyền giả tên như ý nghĩa, chính là được thần chiếu cố, nhân loại các người có thể đạt được thiên phú tốt nhất. Nhưng thể chất thần quyền giả nhất định phải thức tỉnh rồi mới phát huy được toàn bộ năng lực. Ví dụ như hắc, nếu hắc sớm quyết định thiên phú bản thân, vậy cái tên lúc trước dù một đối một chưa chắc là đối thủ của hắc. Nhưng mà cái sinh vật hắc ám dờ bản đó buồn nôn thật, còn có tên kia có thể tạm thời xé rách không gian nơi này."

Nhắc tới Ma Thần Hoàng, đáy mắt cô bé kiềm không được xẹt qua một tia kinh sợ.

Thải Nhi nói.

"Đó là Ma Thần Hoàng của ma tộc. Nếu tôi và Long Hạo Thần thức tỉnh thể chất rồi, vậy sẽ có điểm tốt gì?"

Dạ Tiểu Lệ nói.

"Được lợi rất nhiều. Sau khi thức tỉnh thể chất thần quyền giả, nghĩa là các người có thể mượn lực lượng vị thần chiếu cố các người. Đương nhiên căn cứ thực lực bản thân mạnh yếu mà trình độ mượn khác biệt. Ai dè, các người thật kém hiểu biết, ta lại nói tỉ mỉ chút. Lai lịch thể chất thần quyền giả nghe nói là người thừa kế bị thần tuyển chọn. Nếu tu luyện đến mức tận cùng, các người sẽ trở thành giống như thần."

"Thần? Thật sự có thần sao?" Thải Nhi lẩm bẩm.

Dạ Tiểu Lệ thè lưỡi, nói.

"Đương nhiên là có. Chẳng qua thành thần không có gì tốt. Thần phải cùng tồn tại với trời đất, hoàn toàn dung hợp với thuộc tính người cai quản. Còn không bằng làm người. Thần xem ra có thể cai quản tất cả, chúa tể mọi thứ, nhưng chẳng phải là không thể phá hư quy tắc sao? Nếu không thì thần cách sẽ tán loạn. Đâu có tự do như nhân loại các người,

muôn màu muôn vẻ. Cho nên nói, thần xem như tồn tại, cũng có thể coi như không tồn tại. Đường nhiên cũng có một số tên bởi vì trốn tránh, không để mình triệt để trở thành thần, chỉ giữ trạng thái bán thần, ở trên thế gian tự do sinh hoạt. Chỉ là loại bán thần này sẽ bị thần đè ép, sớm muộn gì phải trở thành thần."

"Ai dà, ta nói xong còn thấy loạn nữa là. Dù sao ta cho người biết, trở thành thần không phải việc tốt. Làm thần quyến giả, các người không nên quá lợi hại, nếu không một khi thần cách giáng xuống, còn lại chính là vô tận cô độc và tịch mịch, còn bị cường đại quy tắc hạn chế. Nói đơn giản là, bên cạnh người mỗi một loại nguyên tố kỳ thật đều là một bộ phận của thần. Thế giới chúng ta chính là do các loại thần dung hợp một chỗ xây dựng mà thành. Thực sự trở thành thần, thậm chí có lẽ mất đi ký ức nguyên bản nữa."

Thải Nhi nói.

"Mới rồi Ma Thần Hoàng xé rách không gian cứu đi đám ma tộc có nhắc tới thần cách, cô cũng nói tới thần cách. Đường như hần rất muốn được đến thần cách. Vì sao cô lại nói thành thần không tốt?"

Dạ Tiểu Lệ trong mắt lộ vài phần sợ hãi.

"Tên đó không giống. Hơi thở của hần rõ ràng không thuộc về thế giới chúng ta, cũng không bị quy tắc thế giới này hạn chế. Nhưng hần cũng sẽ không có được thần cách hàng lâm của thế giới chúng ta. Nếu thật để hần được đến một thần cách dung hợp bản thân, khiến thực lực đột phá nữa, có lẽ thật sự trở thành chúa tể thế giới này vĩnh viễn, không ai có thể đánh bại hần."

Nói đến đây, ánh mắt Dạ Tiểu Lệ đột nhiên biến sâu thẳm, nhìn nhìn Thải Nhi, lại nhìn bên cạnh Long Hạo Thần, mày nhíu chặt, dường như đang suy nghĩ cái gì.

Thải Nhi nhìn ra được, cô bé này hình như còn có chuyện rất quan trọng không nói ra. Nhưng đối với nàng, thần cũng được, thần cách cũng

thế, đều là rất xa xôi.

"Thần cách không phải chỉ thuộc về thần sao? Vì cái gì thần cách có thể bị hấn tước đoạt?" Thái Nhi nghi ngờ hỏi.

Dạ Tiểu Lệ đột nhiên biến nóng nảy.

"Cũng có một số tình huống đặc thù. Được rồi, đừng hỏi nữa, việc nên nói thì ta đã cho người biết rồi. Dù sao sau này các người tốt nhất không cản trở thành thần. Còn về tên kia, hẳn chỉ mơ tưởng mà thôi. Muốn đoạt được thần cách đâu có dễ vậy, nếu không ta..." Nói đến đây, cô bé đột nhiên ngừng lời, cảnh giác liếc Thái Nhi, không nói nữa.

Thái Nhi không chịu bỏ qua, tiếp tục truy hỏi.

"Vậy giới hạn để thành thần là cái gì?"

Dạ Tiểu Lệ liếc cô, lần này không đáp lại.

Thái Nhi đột nhiên mỉm cười.

"Kỳ thật tôi đã biết."

Dạ Tiểu Lệ khinh thường hừ một tiếng.

"Dựa vào thực lực hiện tại của các người, làm sao biết được."

"Trăm vạn linh lực, có đúng không?" Thái Nhi mỉm cười hỏi.

"A..." Dạ Tiểu Lệ giật mình nhìn cô, biểu tình đã nói hết suy nghĩ trong lòng.

Ngược lại Thái Nhi không hỏi thêm, đi đến bên cạnh Long Hạo Thần, khoanh chân ngồi xuống, nhắm mắt tu luyện. Nếu Long Hạo Thần không có việc gì, vậy cô cũng yên tâm.

Mấy người khác luôn lắng nghe Thái Nhi và Dạ Tiểu Lệ trò chuyện, sắc mặt liên tục biến đổi. Nhưng loại trạng thái này chỉ trong thời gian

ngắn ngủi. Dù sao, thần linh cách họ quá xa xôi.

Thời gian trong Mộng Huyền Thiên Đường dần trôi qua. Dạ Tiểu Lệ dường như có chút chán ngồi một bên, tổng cộng tám cái linh lô quay quanh người cô bé, như nghe theo lệnh cô bé.

Cô bé tuyệt không có biểu hiện ra sẽ cho các thành viên Săn Ma Đoàn số hai mươi một cấp hiệu hấp thu đám linh lô này, cũng không thu hồi linh lô. Ai cũng không biết trong lòng cô bé đang nghĩ cái gì. Chỉ là từ ánh mắt cô bé thảnh thơi liếc Long Hạo Thần có thể thấy, suy nghĩ của cô bé nhất định có liên quan tới Long Hạo Thần.

Thời gian một ngày cứ như vậy trôi qua. Rốt cuộc khi ánh bình minh ngày thứ ba xuất hiện ở chân trời, trên thân Long Hạo Thần xảy ra biến hóa.

Ánh bình minh, tràn ngập sự sống. Khi ánh sáng nhu hòa dần xuất hiện, thì thân thể Long Hạo Thần cũng sáng lên, dường như hắt chính là một mặt trời khác dâng lên. Đôi linh cánh lóe sáng ngời mở rộng sau lưng hắt.

Đôi cánh tỏa ánh sáng nhu hòa hơi kéo dài, dường như lớn hơn lúc đầu một chút. Mà ánh bình minh như bị kiềm chế, chỉ rơi trên người hắt. Mặc kệ là Mộng Huyền Thiên Đường hay người khác, đều cảm giác nguyên bản chân trời sáng lên đột nhiên tối sầm, chỉ có một tia sáng vàng liên tiếp Long Hạo Thần và ánh mặt trời đang dâng lên.

Dạ Tiểu Lệ tựa như không có trọng lượng ngồi trên một cành cây. Hai mắt cô bé bởi vì biến hóa trên người Long Hạo Thần là tỏa sáng.

"Không sai, hắt đúng thật thức tỉnh rồi."

Tắm trong ánh sáng vàng, Long Hạo Thần dần thu hồi động tác chém, đứng thẳng người, hai tay mở ra hai bên thân thể. Tắm mình trong ánh nắng vàng ngày càng rực rỡ, cả người hắt cũng bị nhiễm thành màu vàng.

Ánh sáng vàng mờ lung từ người hấn khuếch tán, dần hình thành từng vòng kim sắc lan ra ngoài.

Tư Mã Tiên và Hàn Vũ thực tự nhiên ngồi xếp bằng cách Long Hạo Thần mười mét. Trên trán họ cùng lóe một vầng vàng, hiển nhiên là bị kế ước phụ trợ ảnh hưởng, hơn nữa tuyệt đối là chuyện tốt.

Linh cánh sau lưng hai người rất nhanh giãn ra, tằm trong vầng sáng vàng nhạt Long Hạo Thần tản ra, mau chóng tiến vào trạng thái nhập định.

Thân thể Trương Phóng Phóng trên cơ bản đã hồi phục, chỉ là còn hơi suy yếu. Có Vương Nguyên Nguyên dìu, y hăm mộ nhìn ba người, cũng chậm rãi nhắm mắt lại, cảm thụ biến hóa của quang nguyên tố trong không khí.

Giờ khắc này, y chỉ cảm thấy thân thể mình dường như ngấm trong biển quang, xung quanh có vô cùng vô tận quang nguyên tố nhu hòa vượt ve thân thể y. Cảm giác tuyệt vời đó y chưa từng cảm nhận qua. Một tia linh ngộ cũng từ từ dâng lên trong lòng. Ánh sáng vàng trong suốt dần phát ra từ người y. Y vội vàng khoanh chân ngồi trên mặt đất. Đôi linh cánh lớn hơn Tư Mã Tiên và Hàn Vũ giang rộng sau lưng.

Trên người Long Hạo Thần dần dần hiện ra chín đạo vầng vàng, đầu tiên là màu tím, nhưng rất nhanh biến thành vàng. Trên da hấn cũng tựa như tô một tầng vàng kim, thậm chí diện mạo đều không xem rõ được.

Ánh nắng ngày càng sáng ngời, hào quang vàng trên người Long Hạo Thần cũng biến càng đậm. Dưới chân hấn, dần thành hình quang hoàn vàng.

Quang hoàn này rất đặc biệt. Trong ánh sáng vàng hoa mỹ, vầng vàng mé biên tựa như tỏa ánh sáng, hoa văn huyền ảo màu vàng đậm, vị trí giữa chân Long Hạo Thần thì ánh sáng rực rỡ.

Một luồng sáng vàng hư ảo dần hiện ra trên đỉnh đầu hần. Bóng dáng kia hơi giống Quang nguyên tố tinh linh Nhã Đình, nhưng rất hư ảo, thấy không rõ. Cao cỡ ba mét, thân thể tản ra vàng sáng vàng nhu hòa chậm rãi giáng xuống, cùng Long Hạo Thần dung hợp làm một.

Một tiếng ngâm khê phát ra từ miệng Nhã Đình. Từ khi Long Hạo Thần tiến nhập trạng thái thức tỉnh, nó luôn bay trên không trung. Mới rồi Long Hạo Thần chính thức mở ra nghi thức thức tỉnh, trên mặt nó tràn đầy sợ hãi lẫn vui mừng.

Mắt thấy ánh sáng vàng dung nhập vào thân thể Long Hạo Thần, trên người Nhã Đình cũng bắt đầu xuất hiện biến hóa. Một giọt chất lỏng vàng tách ra khỏi người Long Hạo Thần, dung nhập vào trong Nhã Đình. Cả người nó dường như bị cải tạo lại. Kích thước không thay đổi, nhưng mất đi cảm giác hư ảo. không chỉ vậy, trong tay phải Nhã Đình có thêm một pháp trượng vàng nhỏ xíu. Hình dạng pháp trượng rất đơn giản, cao xấp xỉ Nhã Đình, trên đỉnh có một khối bảo thạch vàng hình thoi tỏa sáng.

Trừ này ra, giữa trán Nhã Đình cũng thêm một khối bảo thạch vàng. Dưới chân cũng có một quang hoàn nhỏ xíu, hình dạng giống hệt quang hoàn vàng dưới chân Long Hạo Thần. Nhưng đó không phải là biến hóa lớn nhất, trên người nó, thay đổi lớn chính là hơi thở. Nguyên bản nó chỉ có hơi thở nguyên tố, nhưng bây giờ lại tản mát ra nồng đậm hơi thở sinh mệnh. Nó không còn là một Quang nguyên tố tinh linh có trí tuệ, mà là một tinh linh chân chính, Quang Tinh Linh.

Từ đây bắt đầu, nó không còn là một linh lô hỗ trợ Long Hạo Thần, mà có thể trực tiếp công kích kẻ địch, tăng phúc cho đồng bạn, hơn nữa có được sinh mệnh thuộc về mình, tinh linh.

Đương nhiên nó vẫn là khế ước linh lô của Long Hạo Thần. Điểm này sẽ không thay đổi. Rời khỏi Long Hạo Thần, mất đi đánh giá con trai quang minh thần quyền, chỉ sợ nó sẽ biến trở về hình dáng trước đây.

Một tiếng ngâm nga bỗng vang từ miệng Long Hạo Thần. Nhã Đình cũng ngẩng đầu lên, trong miệng phát ra tiếng kêu gần như nỉ non. Ngay sau đó, một hình ảnh quái dị xuất hiện. Đầu tiên là ở trên người Nhã Đình.

Nguyên bản hai đôi cánh của nó nhưng lại thêm một đôi cánh nữa. Đôi cánh mềm mại mới sinh dần giãn ra, mà hơi thở của nó cũng biến đổi hoàn toàn khác biệt. Dáng người lần nữa cao mấy phần, đã gần một mét. Trên trán bảo thạch nhiều mây góc cạnh, pháp trượng trong tay cũng bắt đầu xuất hiện hoa văn hoa mỹ.

Đúng vậy, có Long Hạo Thần thức tỉnh trợ giúp, Nhã Đình lần nữa tiến hóa. Đây đã là lần thứ ba nó tiến hóa từ khi đi theo Long Hạo Thần.

Biến hóa không chỉ xuất hiện trên người nó, càng thêm quái dị là sau lưng Long Hạo Thần, nguyên bản đôi cánh lớn chậm rãi nâng lên, lại một đôi cánh thò ra ở bên dưới đôi cánh cũ, cùng loại giống Nhã Đình, cũng là giương ra. Hai đôi linh cánh lông vàng biến càng rậm rạp nhẹ vỗ đập, mơ hồ có hoa văn màu vàng mỹ lệ phát tán.

Linh cánh của cường giả nhân loại không ngờ có thể biến thành hai đôi?

Cũng trong lúc này, cột sáng vàng ở sau lưng Long Hạo Thần không xa đột nhiên phóng lên cao.

Là Trương Phóng Phóng. Cột sáng vàng đậm bao phủ thân thể y từ từ bay cách mặt đất. Linh cánh vàng sau lưng bỗng biến lớn vài phần. Cả thân thể bỗng chốc biến trong suốt, sau đó chậm rãi hồi phục bình thường. Cánh tay phải của y như cũ duy trì trạng thái trong suốt, tựa như một khối thủy tinh vàng khắc thành.

Thế Quang Diệu! Đúng vậy, bị thể chất thần quyền giả thức tỉnh của Long Hạo Thần ảnh hưởng, lại thêm chính y tích góp nội lực và bị trận đại chiến kích động, Trương Phóng Phóng rốt cuộc đột phá hạn chế cấp

bảy đã lâu, thành công đột phá trở thành Kỵ Sĩ Thánh Điện cấp bảy. Đây có thể nói là vui mừng ngoài ý muốn.

Cùng là quang hệ, tuy Hàn Vũ và Tư Mã Tiên không đột phá cao như vậy, nhưng hơi thở quang nguyên tố xung quanh họ cũng rõ ràng biến ngừng tụ nhiều.

Cột sáng vàng thẳng tắp dần biến mất, ánh nắng lại chiếu xuống mặt đất, đem đến quang minh cho Mộng Huyền Thiên Đường.

Long Hạo Thần cũng chậm rãi mở hai mắt ra.

Khoảnh khắc hăn mở mắt, không trung như có hai tia chớp vàng xẹt qua, nhưng rất nhanh hồi phục bình thường. Quay đầu nhìn Thái Nhi đứng bên cạnh vẻ mặt quan tâm, Long Hạo Thần áy náy nói.

"Khiến cô lo lắng."

Thái Nhi không nói cái gì, chỉ là tĩnh lặng tựa vào vai hăn, nắm chặt tay hăn.

Biến hóa khiến người vui mừng này trước kia Long Hạo Thần chưa từng nghĩ đến. Mắt thấy A Bảo cố chấp tấn công đỉnh núi, cảm thụ sức sống nồng đậm trong không khí, còn có Nhã Đình hấp dẫn lại đây sương mù quang nguyên tố, khi đó hăn chỉ cảm thấy kinh hoàng.

Khi hăn thấy A Bảo biến hóa thành Nghịch Thiên Ma Long thì trong lòng đã muốn rút lui. Hăn phải phụ trách đồng bạn của mình, cho nên đã chuẩn bị đề nghị phát động Giai Diệu Vĩnh Hằng, mang theo đồng bạn và Dạ Tiểu Lệ truyền tống tới tháp Vĩnh Hằng.

Nhưng mà lúc hăn tiến vào trạng thái kỳ diệu, thì đột nhiên cảm giác nếu chính mình cứ rút lui, nhất định sẽ mất đi thứ quan trọng nào đó. Dưới sự hướng dẫn của phần linh ngộ kỳ dị này, hăn không lùi bước, mà mang theo đồng bạn nghênh đón khó khăn, bắt đầu phát động kỹ năng Súc Thế. Một khắc kia chém ra, hoàn toàn là dưới trạng thái cảm giác

quái dị. Chớp mắt đó, hắn chỉ cảm thấy tinh thần hoàn toàn dung thành một thể, tinh thần lực khác với người thường, cùng với linh lực bản thân và nhờ vào quang nguyên tố bên ngoài, triệt để dung vào một kiếm đó. Khi hắn chém ra một kiếm ẩn chứa thiên địa, Long Hạo Thần thậm chí cảm thụ đến cùng thiên địa hợp nhất, nắm lấy ánh mặt trời.

Chính một kiếm mượn uy thế thiên địa này, khiến hắn triệt để rơi vào lĩnh ngộ kỳ quái kia, cũng bắt đầu quá trình thức tỉnh con trai quang minh. Vô số hình ảnh kỳ quái không ngừng xuất hiện trong đầu hắn. Từng đạo lĩnh ngộ bồi hồi trong lòng hắn.

Khi hắn lần nữa tỉnh lại, lực lượng con trai quang minh tựa như vốn thuộc về hắn, khắc sâu trong óc.

Con trai quang minh chính là người Quang Minh Nữ Thần chiếu cố, là người truyền lời của thái dương. Tất cả những nơi ánh mặt trời chiếu đến, hắn có thể tạm mượn lực thái dương và lực lượng Quang Minh Nữ Thần bù đắp bản thân thiếu thốn. Đây mới là truyền kỳ chân chính của con trai quang minh. Nếu không, chỉ tu luyện mau hơn người thường một chút, cảm giác đối với quang nguyên tố mạnh chút, vậy thể chất con trai quang minh cũng quá yếu ớt.

Khi hắn chân chính thức tỉnh trở thành con trai quang minh, nội linh lực bẩm sinh cũng tùy theo tăng lên tới đỉnh. Chân chính một trăm. Chân chính hoàn mỹ.

Long Hạo Thần rốt cuộc hiểu ra vì sao lúc đó con trai Luân Hồi có thể dựa vào tu vi linh lực không bằng Ma Thần Hoàng một phần ba, tổn thương thậm chí dẫn đến Ma Thần Hoàng tử vong. Bởi vì lúc đó con trai Luân Hồi đã thức tỉnh. Nếu nói Long Hạo Thần nhờ vào quang lực lượng, vậy con trai Luân Hồi là nhờ vào lực lượng sát phạt. Y chính là thần quyền chiến thần!

Long Hạo Thần thức tỉnh ở nơi tràn ngập quang nguyên tố và hơi thở thân thiện thiên nhiên của Mộng Huyền Thiên Đường. Mà nếu Thái Nhi làm Luân Hồi Thánh Nữ muốn thức tỉnh, như vậy, nhất định phải ở trên

chiến trường tràn ngập giết chóc và máu me. Chỉ có không ngừng chiến đấu, nàng mới chân chính lĩnh ngộ lực lượng Luân Hồi Thánh Nữ.

Ánh sáng vàng rực cuộc hoàn toàn thu lại, hai đôi linh cánh sau lưng Long Hạo Thần cũng hơi mở ra, thân hình hẫ theo đó bay cách mặt đất nửa mét mới lại rơi xuống, dường như còn chưa thích ứng mình có bốn cánh.

Quang nguyên tố nồng đậm ở trong không khí lưu chuyển. Khí chất của Long Hạo Thần dường như càng biến trầm ổn, trưởng thành, hình như hẫ cao thêm một chút. Nếu chỉ nhìn bề ngoài, ai cũng không nhận ra hẫ chỉ mới mười lăm tuổi. Thoạt nhìn càng giống thanh niên hơn hai mươi tuổi.

Con trai quang minh sau khi thức tỉnh, không chỉ là tuần mỹ kinh người, càng nhiều phần hấp dẫn kỳ dị. Dù ai nhìn thấy hẫ, đều không tự giác bị lực thân cận từ người hẫ hấp dẫn.

"Ê, chúng ta nói chuyện chút." Dạ Tiểu Lệ thanh âm vang lên.

Long Hạo Thần xoay người, thu bốn cánh vào người. Quang nguyên tố tinh linh Nhã Đình thốt một tiếng rên yêu kiều tràn ngập hưng phấn nhào vào vòng tay Long Hạo Thần, trực tiếp biến mất trong ngực hẫ. Long Hạo Thần sau khi thức tỉnh đối với nó tựa như Quang Minh mẫu đã dựng dục ra nó vậy.

Nhìn bên cạnh Dạ Tiểu Lệ tám linh lô, Long Hạo Thần gật đầu.

"Người đi với ta." Dạ Tiểu Lệ hướng hẫ vẫy tay, đi xuống sườn núi.

Long Hạo Thần làm động tác tay ý bảo đồng bạn chờ, lập tức theo sau.

Dạ Tiểu Lệ đi không quá xa, xem bộ dáng thì dường như cô có tâm sự nặng nề. Biểu tình này xuất hiện trên người cô bé chừng sáu, bảy tuổi thì có chút kỳ quái.

Dừng bước ở sườn núi, Dạ Tiểu Lệ quay người lại. Một tầng sáng xanh tràn ngập hơi thở sinh mệnh bao phủ cả cô bé và Long Hạo Thần.

"Tiểu muội muội, em muốn nói với tôi điều gì?" Long Hạo Thần mỉm cười hỏi.

Dù cho Dạ Tiểu Lệ lúc này bộ dáng chỉ là cô bé sáu, bảy tuổi, nhìn nụ cười tràn ngập ánh mặt trời của hắn đều kiềm không được ngơ ngác, bật thốt nói.

"Người thật đẹp, coi như là Tinh Linh tộc đều không xinh đẹp bằng người."

Long Hạo Thần khoé mắt giật giật.

"Xin dùng từ đẹp trai hình dung tôi, xinh đẹp là dành cho con gái."

Dạ Tiểu Lệ thè lưỡi, nói.

"Thì có sao đâu? Chẳng phải người cũng kêu ta là tiểu muội muội sao? Nếu theo cách nhân loại các người tính tuổi thì ta ít nhất hơn vạn tuổi, người ở trước mặt ta mới là thằng nhóc."

"...." Long Hạo Thần vẻ mặt không nói nên lời nhìn cô bé.

Hắn tin tưởng cô bé này nói thật. Nhưng khiến hắn đem cô bé trở thành tiền bối viễn cổ vạn tuổi thì rõ ràng không hiện thực rồi. Bởi vì cô bé này biểu hiện không khác gì bé gái.

Nhìn hắn dáng vẻ kinh ngạc, Dạ Tiểu Lệ dường như rất hài lòng, ngay cả âm u giữa hai đầu chân mày đều tiêu tan. Nhưng rất nhanh lại nổi giận, tức mình nói.

"Người thật đáng ghét!"

Long Hạo Thần cười khổ nói.

"Nếu tôi nhớ không lầm, dường như chúng tôi mới giúp cô, sao lại đáng ghét."

Dạ Tiểu Lệ đương nhiên nói.

"Dĩ nhiên là đáng ghét. Người là con trai quang minh, lại nhiễm hơi thở Tử Linh pháp sư, hơn nữa còn là loại Tử Linh khá mạnh. Người điên sao? Không sợ Quang Minh Tâm bị bài trừ?"

Long Hạo Thần chăm chú nhìn cô bé, nói.

"Nếu cô thật có cách giúp tôi giải trừ quan hệ với ông ta, tôi sẽ vô cùng cảm tạ."

Dạ Tiểu Lệ ngẩn ra.

"Hãy nói quá trình giữa người và Tử Linh pháp sư trao đổi cho ta nghe xem."

Sau đó Long Hạo Thần kể lại tỉ mỉ lần hấn tiến vào Sở Hải Bi Khiếu Động và sau đó ở trong tháp Vĩnh Hằng phát sinh sự việc.

Nghe lời hấn nói xong, Dạ Tiểu Lệ ngơ ngẩn nhìn hấn, thật lâu nói không nên lời.

"Này, điều này sao có thể. Tử Linh pháp sư thuộc tính quang minh. Trời ạ! Chẳng lẽ, chẳng lẽ tên đó cũng giống người, cùng là thần quyến giả của Quang Minh Nữ Thần? Này quá khó tin. Thần quyến giả của Quang Minh Nữ Thần lại tuyển chọn làm Tử Linh pháp sư, trên người hấn nhất định đã phát sinh chuyện gì đó."

Long Hạo Thần giật mình nói.

"Chỉ có ma pháp sư quang hệ, có thể chất con trai quang minh, mới tu luyện thành Tử Linh pháp sư quang hệ?"

Dạ Tiểu Lệ nghiêm túc gật đầu.

"Đúng vậy, Tử Linh pháp sư là chức nghiệp âm u, phải cùng thi thể và tử vong giao tiếp. Đối với quang minh là sự khinh nhờn cực lớn. Chỉ có thể chất con trai quang minh thuần chính đạo nhất mới có thể không bị phần âm u đó lây nhiễm, giữ vững nội tâm tinh thuần, do đó tu luyện thành Tử Linh pháp sư hệ quang minh. Khó khăn này so với người kế thừa Quang Minh Nữ Thần càng lớn. Tên đó thật là thiên tài nhất trong nhân loại các người."

Thần quyền giả là cái gì, chính Long Hạo Thần tự mình biết, không cần cô bé giải thích nữa. Chỉ là hắn như cũ giật mình. Chẳng lẽ Tử Linh Thánh pháp sư, Trường Miên Thiên Tai Y Lai Khắc Tư cũng là một thần quyền giả? Thần quyền giả vạn năm trước...

Long Hạo Thần và Dạ Tiểu Lệ đều ngơ ngác nhìn nhau, trong lòng tràn ngập rung động. Hai người có chung nghi ngờ, rốt cuộc là cái gì khiến Trường Miên Thiên Tai Y Lai Khắc Tư cũng có được thể chất con trai quang minh lại tuyển chọn trở thành Tử Linh pháp sư?

"Ta không giúp được người." Dạ Tiểu Lệ có chút lắp bắp mở miệng. "Trường Miên Thiên Tai Y Lai Khắc Tư này quá mạnh, hắn có thể để lại một tòa tháp pháp sư xé rách không gian, nghĩa là hắn đã đạt tới cấp bán thần, không phải ta có khả năng đối kháng. Cho dù tỷ tỷ ta còn ở đây, cũng không thể giải trừ quan hệ giữa người và hắn. Muốn biết rốt cuộc hắn phát sinh chuyện gì, vậy người chỉ còn cách leo lên đỉnh tháp tiếp nhận hắn chân chính truyền thừa, chắc sẽ có được một ít ký ức của hắn."

Nói đến đây, cô bé khẽ thở dài.

"Dù cho hắn là Tử Linh pháp sư quang hệ, rốt cuộc vẫn là Tử Linh pháp sư! Tử vong đối lập sinh mệnh, ta làm thuộc tính sinh mệnh, không thể cùng người rời khỏi đây. Thật đáng tiếc, nhiều năm chờ đợi như vậy, không dễ dàng gặp phải một thần quyền giả giống người, rồi lại không thể rời đi, người nói có chán ghét hay không? Ta đã đợi hơn vạn năm nha!"

Long Hạo Thần nói không nên lời, cũng không biết trả lời cô bé ra sao, chỉ có thể bất đắc dĩ nhìn cô bé.

Dạ Tiểu Lệ bữu môi bất mãn nhìn hắn nửa ngày, mới nói."Giao dịch cái gì?" Long Hạo Thần có chút đề phòng nhìn cô bé.

Đừng nhìn cô bé này bộ dáng chỉ có sáu, bảy tuổi, chỉ sợ cô bé chính là người thủ hộ Mộng Huyền Thiên Đường này.

Dạ Tiểu Lệ cúi kính nói.

"Có cần khẩn trương như vậy không? Người không chút thiệt thòi, chỉ có chỗ tốt nha. Nhìn thấy không?" Cô bé chỉ tám tòa linh lô bên cạnh.

Long Hạo Thần nghiêm túc gật đầu.

Dạ Tiểu Lệ nói.

"Mấy linh lô này cho các người, hơn nữa ta còn có thể trừ đi một vòng khảo nghiệm khi các người rời khỏi Thiên Đường, chỉ trực tiếp nhận khảo nghiệm cuối cùng. Như vậy chỉ cần các người không quá tham lam, đạt được linh lô quá nhiều, thì không có vấn đề gì cả. Chỗ tốt rất lớn nha."

Nhìn cô bé biểu tình có chút khoa trương, hai tay làm hình dáng một vòng lớn, Long Hạo Thần không bị đánh động, trợn tròn mắt.

"Vậy tôi cần phải làm cái gì?"

"Ê, người được không vậy? Một điểm nhiệt huyết nam nhi đều không có. Trực tiếp đồng ý ta thì chết à?" Dạ Tiểu Lệ rất bất mãn nói.

Long Hạo Thần nhún vai.

"Tôi không chỉ phụ trách chính mình, càng phải chịu trách nhiệm với đồng bạn."

Dạ Tiểu Lệ nói.

"Mới không quan hệ đến bọn họ. Chỉ một mình người mà thôi, ta muốn người cùng ta giữ liên hệ tinh thần, khi ta cần người hỗ trợ thì không được từ chối."

"Ví dụ?" Long Hạo Thần tuyệt không thả lỏng, hỏi tiếp.

Dạ Tiểu Lệ tròn tròn mắt.

"Cái gì ví dụ?"

Long Hạo Thần nói.

"Tôi hy vọng biết sẽ phát sinh kết quả tệ nhất."

Dạ Tiểu Lệ đột nhiên vẻ mặt phần nộ nói.

"Nếu thật sự phát sinh kết quả tệ nhất, vậy chỉ có thể để người được lợi rồi, người sẽ không có tổn thất cái gì hết. Khó trách người lớn lên giống nữ, tính cách y hệt đàn bà, nhả nhả nhó nhó. Không đồng ý giao dịch thì thôi."

"Ồ." Long Hạo Thần lại không giận, xoay người đi hướng đỉnh núi.

"Người...!" Dạ Tiểu Lệ thật là bị hấn chọc giận. Giẫm chân, cuối cùng vẫn là chạy theo sau. "Nếu thật sự xảy ra tình hình tệ nhất, người không giúp ta, nhân loại các người sẽ tiêu đời."

Long Hạo Thần xoay người lại, vẻ mặt tươi cười nhìn cô bé, làm động tác nguyên nghe câu chuyện dài.

Khoảng một tiếng đồng hồ sau, khi Long Hạo Thần và Dạ Tiểu Lệ quay lại đỉnh núi, sắc mặt hai người khá là bình tĩnh.

Tựa như chưa từng xảy ra chuyện gì.

Long Hạo Thần mỉm cười nhìn đồng bạn, bao gồm cả Trương Phóng Phóng đang tu luyện.

"Mọi người, chia linh lô."

Nguyên bản tám linh lô bên cạnh Dạ Tiểu Lệ lúc này lại xoay quanh trên đỉnh đầu Long Hạo Thần.

Các thành viên Săn Ma Đoàn số hai mươi một cấp hiệu nhìn nhau, cuối cùng hoan hô một tiếng xông lên.

Long Hạo Thần quay đầu nhìn Dạ Tiểu Lệ.

"Làm phiền cô rồi."

Dạ Tiểu Lệ cúi kính hờ một tiếng.

"Biết rồi."

Nói xong tay cô bé liên tục gõ, từng luồng sáng xanh chia ra rơi trên mình mọi người. Tất cả chỉ cảm thấy thân thể dường như rơi vào chất lỏng dính đặc, bỗng chốc không thể hành động. Ngay sau đó, bọn họ nhìn từng cái linh lô bay hướng mình.

Cũng không phải mỗi người đều được linh lô. Long Hạo Thần không có. Thái Nhi được một cái. Trong mọi người thì Vương Nguyên Nguyên không được linh lô nữa. Ngược lúc trước Hàn Vũ từng có linh lô lại được tới hai cái. Còn có hai cái dừng bên Trương Phóng Phóng.

Dạ Tiểu Lệ phẩy tay nói.

"Ta dựa theo thuộc tính của các người tiến hành phân phối thích hợp, các người tự hấp thu đi, sau đó có thể rời khỏi đây."

Thái Nhi ném cho Long Hạo Thần ánh mắt nghi hoặc, dường như đang dò hỏi cái gì. Vì sao hắn không đạt được một linh lô nào.

Long Hạo Thần mỉm cười lắc đầu với nàng, nói.

"Lần này tôi có được đã đủ nhiều."

Dạ Tiểu Lệ hừ một tiếng, nói.

"Không có thích hợp hần mà thôi. Các người mau nắm chặt thời gian."

Mấy người khác đã bắt đầu mau chóng hấp thu linh lô thuộc về mình. Vương Nguyên Nguyên rảnh rỗi bản năng nhìn hướng phương xa Trương Phóng Phóng đang tu luyện.

Đúng lúc này, Trương Phóng Phóng chậm rãi mở mắt ra, trong đôi mắt tản ra ánh sáng vàng nhạt, vừa lúc chạm mắt cô. Vương Nguyên Nguyên vẻ mặt cứng đờ, sua đó mới gật đầu với y.

Long Hạo Thần nói.

"Trương huynh, mau hấp thu đi. Hai linh lô này là thuộc về anh."

Trong đám linh lô, đương nhiên không phải không có linh lô thích hợp Long Hạo Thần hấp thu. linh lô quang hệ có năm cái. Tư Mã Tiên một cái, Hàn Vũ hai cái, Trương Phóng Phóng hai cái, mấy cái này Long Hạo Thần đều có thể hấp thu sử dụng. Nhưng dựa theo lời Dạ Tiểu Lệ nói, hấp thu nhiều linh lô cấp trung đẳng này, sẽ hạn chế tương lai hần phát triển. Hơn nữa cùng với thức tỉnh thể chất thần quyền giả con trai quang minh, Long Hạo Thần bắt đầu cảm giác đến chênh lệch giữa mình và đồng bạn. Hần cũng muốn trợ giúp đồng bạn mau chóng lớn lên. Mọi người là một đội, nếu chênh lệch quá lớn thì sẽ bất lợi cho phát triển tương lai. Bởi vậy trước khi trở về, hần đã biểu thị với Dạ Tiểu Lệ mình từ bỏ, hơn nữa nhờ miệng cô bé nói không có linh lô thích hợp hần.

Bởi vì chỉ là hấp thu ban đầu, nên quá trình rất đơn giản và nhanh chóng. Mọi người đều vẻ mặt vui mừng hoàn thành dung hợp ban đầu với linh lô.

Khi một người cuối cùng hoàn thành dung hợp linh lô mở mắt ra, Dạ Tiểu Lệ nói.

"Tốt rồi, các người có thể trở về thần điện. Tuy rằng ta có thể tiêu trừ khảo nghiệm các người phải trải qua, khiến các người tự tiến hành dung hợp cuối cùng với linh lô. Nhưng khảo nghiệm cuối của Mộng Huyền Thiên Đường tuyệt không thể thiếu. Đó chính là linh lô hợp thành. Ai có được trên hai linh lô, các người nhất định phải dùng nghị lực cực lớn hoàn thành. Một khi thất bại, kết quả tốt nhất là cùng linh lô tách ra, thậm chí có khả năng uy hiếp sinh mệnh các người."

Đúng vậy, đây cũng là bí ẩn lớn nhất của Mộng Huyền Thiên Đường. Mặc kệ người ở chỗ này được đến nhiều ít linh lô, cuối cùng chỉ có thể hợp thành một. Đó là nguy cơ nhưng cũng là kỳ ngộ. Hợp thành linh lô rồi uy lực có thể tăng cao mênh mông, nhưng một khi thất bại, phải trả cái giá cực đắt.

Đám ma tộc bị Ma Thần Hoàng mang đi có lẽ có thể dựa vào vài cách đặc biệt dung hợp linh lô trong người, nhưng cũng mất đi cơ hội hợp thành. Bí mật này cũng là ưu thế lớn nhất của Mục Sư Thánh Điện.

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 136

Linh Lô Hợp Thành

Liên Minh Thánh Điện sở dĩ dám đồng ý cho ma tộc gia nhập, không sợ chúng đạt được nhiều linh lô. Vượt qua ba cái linh lô hợp thành sẽ cực kỳ nguy hiểm. Khả năng thông qua rất nhỏ bé. Huống chi bản thân Mộng Huyền Thiên Đường bài xích thuộc tính hắc ám.

Đáng tiếc cao tăng liên minh thánh điện và Mục Sư Thánh Điện không tính đến Ma Thần Hoàng lại có thể nhúng tay vào, do đó cứu đi các cường giả ma tộc, dẫn đến kế hoạch thất bại trong gang tấc. Hơn nữa lần này cường giả ma tộc còn giết chết đa số sẵn ma giả tiến vào Mộng Huyền Thiên Đường. Nếu nói tổn thất thì hai bên đều không nhỏ. Nhưng hiển nhiên ma tộc càng lớn chút. Chết đều là người thừa kế ma thần các ma tộc.

Từng đoàn sáng lập lờ bay sau lưng mọi người. Cùng ánh sáng xanh lấp lánh, thân thể họ trước sau được ánh sáng bao phủ, biến mất. Long Hạo Thần là người cuối cùng biến mất.

Dạ Tiểu Lệ hướng hân vẫy tay, nhỏ giọng nói một câu.

"Cảm ơn."

Sao cô bé không biết tốt xấu được? Chỉ là ngoài miệng không muốn thừa nhận mà thôi.

Cảm giác kỳ quái xuất hiện trên mình mỗi người. Ai cũng đều ở trong không gian xanh đơn độc. Trong không gian này chỉ có vô tận màu xanh,

rồi lại có vô cùng tầng trói buộc, không thể rời đi, chỉ có thể khoan chân ngồi đó, hoàn thành dung hợp các linh lô.

Mỗi người hấp thu linh lô không giống nhau, quá trình dung hợp dĩ nhiên cũng khác biệt. Quá trình khảo nghiệm này đã bị Dạ Tiểu Lệ trực tiếp tiêu trừ, nên họ bớt đi khảo nghiệm trực tiếp biến thành dung hợp với linh lô.

Trong đó nhẹ nhàng nhất không thể nghi ngờ là Long Hạo Thần. Hắn không ở trong Mộng Huyền Thiên Đường đạt được bất cứ linh lô nào, chỉ ở chỗ này dừng lại giây lát. Ánh sáng chợt lóe, đã tiến vào một không gian, có hồ nước xanh biếc gợn sóng, bắt đầu khảo nghiệm cuối cùng dung hợp linh lô.

Người khác thì không nhẹ nhàng như vậy. Trong quá trình dung hợp linh lô, Vương Nguyên Nguyên và Thái Nhi mỗi người một cái linh lô. Trừ bọn họ ra, mấy người khác đều phải dung hợp tới hai cái. Tuy rằng dung hợp có trước sau, nhưng liên tục dung hợp linh lô, đối với thân thể họ có trình độ khảo nghiệm khá lớn.

Thái Nhi dung hợp linh lô rất nhanh. Làm người sở hữu thể chất Luân Hồi Thánh Nữ, trừ Long Hạo Thần ra nàng là thần quyền giả khác, nàng dung hợp một linh lô thuộc tính hợp với mình không hề khó khăn. Mặc dù linh lô này đã là cái thứ ba nàng có được.

Linh lô lần này Thái Nhi dung hợp đương nhiên không thể so với Luân Hồi Linh Lô của nàng, nhưng cũng đồng cấp với Thiên Kích Linh Lô.

Linh lô này tên là: Chân Thực Chi Ảnh Linh Lô.

Nó chỉ thích hợp cho thích khách sử dụng. Bởi vì chỉ có kỹ năng ảnh phân thân của thích khách mới có thể phát huy hết uy lực của linh lô này. Chân Thực Chi Ảnh Linh Lô khi sử dụng thì sẽ khiến ảo ảnh thích khách huyền hóa ra biến thành chân thực. Sơ cấp Chân Thực Chi Ảnh Linh Lô

có thể khiến ảo ảnh tồn tại khoảng ba giây, tùy theo tiến hóa mà thời gian kéo dài.

Tác dụng lớn nhất của nó chính là biến ảo ảnh thành thật, có sức chiến đấu giống hệt bản thể. Mặc dù chỉ có ba giây, nhưng lúc mấu chốt thì tác dụng của nó cũng rất quan trọng.

Thực lực Thái Nhi thêm vào cái này, Chân Thực Chi Ảnh, không thể nghi ngờ là tăng gấp đôi lực công kích trên chiến trường của cô. Thử nghĩ xem, nếu như nàng lúc sử dụng Luân Hồi Linh Lô đồng thời dùng Chân Thực Chi Ảnh, vậy sẽ biến thành một sự việc cực đáng sợ. Đương nhiên linh lô này không thể tùy tiện sử dụng, một ngày chỉ có thể dùng tối đa ba lần.

Đáng tiếc linh lô này dung hợp không lâu sẽ phải hợp với linh lô khác của Thái Nhi. Có thể hợp thành công hay không trở thành vấn đề lớn nhất Thái Nhi phải đối mặt. Nàng cũng là lần này trong tám người duy nhất phải hoàn thành hợp thành ba cái linh lô. Chân Thực Chi Ảnh rất nhanh hoàn tất hấp thu. Thái Nhi cũng xuất hiện trong hồ nước xanh giống Long Hạo Thần. Vầng sáng kỳ dị tỏa sáng từ người nàng.

Tốc độ dung hợp linh lô của Vương Nguyên Nguyên chậm hơn Thái Nhi chút xíu. Cô chỉ cần dung hợp một linh lô, Thời Không Môn Linh Lô lại hợp thuộc tính của cô, rất nhanh đã hoàn thành dung hợp. Cô thậm chí trực tiếp vượt qua hồ nước xanh, người thứ nhất xuất hiện trong Thần Điện Tự Nhiên. Chỉ có được một linh lô, cô không cần quá trình tiến hành dung hợp. Bởi vậy cô trở thành người thứ nhất tiến vào Mộng Huyền Thiên Đường còn sống trở ra. Đương nhiên lúc này cô không đi ra Mộng Huyền Thiên Đường, còn cần chờ đợi đồng bạn, đặc biệt là Long Hạo Thần. Bọn họ không tiện trực tiếp ra mặt, phải thông qua tháp Vĩnh Hằng rời đi.

Quá trình Tư Mã Tiên dung hợp linh lô có thể dùng hai chữ hỏa bạo hình dung. Lôi điện tím suýt nướng chín gã, trên người lông, ươm, trừ tóc ra, đều bị điện giật hết.

Lực công kích của Tử Lôi Linh Lô là không thể nghi ngờ, linh lô đủ liệt vào hàng linh lô cấp hai, uy lực có thể tưởng tượng. Huống chi bản thân Tử Mã Tiên thuộc tính không phải là lôi! Trên thế giới này hầu như không nhân loại nào có thuộc tính lôi.

Cho nên gã dung hợp càng thêm khó khăn. Riêng dung hợp một Tử Lôi Linh Lô đủ khiến gã thống khổ không muốn sống. Nhưng tính cách cứng cỏi của Tử Mã Tiên tuyệt không thua ai trong đội. Nếu không có thần kinh cổ chấp cứng rắn, làm một mục sư, sao gã có thể tiến hành bạo lực đến cùng.

Tên này vừa hô to sảng quá vừa dốc hết sức dung hợp Tử Lôi Linh Lô. Có lẽ bởi vì sự hung hãn của gã đã chinh phục được Tử Lôi Linh Lô, rốt cuộc bắt đầu quá trình dần dung hợp.

Một linh lô khác thì gã dung hợp dễ dàng hơn nhiều. Tên linh lô là Quang Chi Trọng Ảnh. Là Long Hạo Thần gặn hỏi Dạ Tiểu Lệ sau vì gã chọn lựa. Đây là một linh lô hỗ trợ, tác dụng chỉ có một, sau khi sử dụng có thể lặp lại bất cứ công kích nào. Cũng có hạn chế số lần, mỗi ngày gã dùng được ba lần. Quang Chi Trọng Ảnh thêm vào Tử Lôi Linh Lô, dĩ nhiên là vì Tử Mã Tiên truy cầu sức bật cao. Gã bạo phát chính diện cũng là điều đoàn đội cần.

So với Tử Mã Tiên thì Lâm Hâm hạnh phúc hơn nhiều. Hai linh lô độ phù hợp với y cao kinh khủng, không cần y chủ động làm cái gì, linh lô đồng thời bắt đầu dung hợp vào người y. Hơn nữa bản thân Lâm Hâm lực khống chế hỏa nguyên tố vượt xa người thường, lúc dung hợp tựa như cá gặp nước, chỉ chậm hơn Vương Nguyên Nguyên không tới một tiếng đồng hồ đã hoàn thành quá trình dung hợp linh lô, tiến vào hồ nước xanh hợp thành linh lô.

Linh lô của y trừ lúc trước được tới Tâm Điểm Linh Lô ra, cái khác tên Ứng Điểm Linh Lô. Ứng Điểm Linh Lô có thể phóng ra một con ưng hỏa điểm khống lồ trợ giúp y công kích, phòng ngự, hơn nữa nằm trong tầm khống chế của y. Ứng Điểm Linh Lô và Tâm Điểm Linh Lô độ phù

hợp đường như rất cao, đây cũng là nguyên nhân trọng yếu y có thể cùng lúc hấp thu hai cái linh lô.

Đồng dạng dung hợp linh lô cực thuận lợi còn có Hàn Vũ. Hai cái linh lô của y là Quang Chi Thủ Hộ Linh Lô, Quang Chi Tự Hợp Linh Lô. Một cái là chủ phòng ngự, một cái là chủ phụ trợ tu luyện, đều là linh lô khá hòa bình. Hơn nữa y dung hợp hai linh lô này đều có trợ giúp tăng lên tu vi. Bởi vậy trong quá trình dung hợp, thực lực Hàn Vũ cũng tùy theo tăng cao. Nội linh lực bẩm sinh cao tới tám mươi, y có cảm giác sau cùng hợp thành linh lô, chính mình có lẽ là thuận lợi nhất.

Trần Anh Nhi dung hợp có chút khó khăn hơn. Trừ Thời Gian Linh Lô ra, cô còn được đến một cái linh lô khác, gọi là Thời Gian Linh Lô. Một loại linh lô thích hợp cô triệu hoán. Dựa vào linh lô này có thể kéo dài năng lực và thời gian tồn tại của triệu hoán thú. Nói đơn giản là, nếu tác dụng lên Mạch Đâu, vậy Mạch Đâu hấp thu ma tinh thực lực kéo dài không phải mười phút mà là hai mươi phút. Đây là kỹ năng vô cùng thực dụng. Lại phối hợp Thời Gian Linh Lô gần như hai lần triệu hoán, Trần Anh Nhi thực lực sẽ tăng cực mạnh. Nhưng hấp thu hai linh lô tuyệt không phải chuyện dễ dàng. Thuộc tính không quá phù hợp, đương nhiên khi hấp thu sẽ rất khó khăn. Nhưng mà tính cách Trần Anh Nhi tương phản Vương Nguyên Nguyên. Vương Nguyên Nguyên bề ngoài kiên cường kỳ thật là ngoại cương nội nhu, lòng cô rất mềm cảm. Trần Anh Nhi thì ngoài mềm trong cứng.

Sau khi có được heo con Mạch Đâu, tác dụng của cô trong đội tăng cao rõ rệt. Nhưng cho đến nay chỉ có thể hỗ trợ hoặc ra một kích cuối cùng mà thôi. Trần Anh Nhi luôn để ý biểu hiện của mình trong đội. Cô cứ cảm thấy mình không hoàn thành nghĩa vụ triệu hoán sư nên có. Đồng bạn càng tốt với cô, trong lòng cô càng tự trách. Lúc này dung hợp hai linh lô cho cô thống khổ cực lớn, nhưng cô lại cắn chặt răng không chút lùi bước. Đáy mắt tràn ngập kiên quyết không chịu thua. Dựa vào ý chí kiên định, cùng linh lô không ngừng hoàn thành quá trình dung hợp.

Mỗi người gặp gỡ khác nhau, nhưng bọn họ đều đang nỗ lực.

Người cả đời này luôn sẽ xuất hiện một ít cơ hội, ai đều có. Nhưng sau khi xuất hiện cơ hội có thể nắm bắt hay không thì phải xem năng lực mỗi người.

Không cần nghi ngờ, hiện tại các thành viên Săn Ma Đoàn số hai mươi một cấp hiệu đều nắm chắc cơ hội này. Chỉ cần họ có thể thuận lợi hoàn thành chuyến đi Mộng Huyền Thiên Đường, như vậy họ sẽ nổi bật nhất trong Săn Ma Đoàn đồng lứa.

Hợp thành linh lô, đây là lúc trước đám Long Hạo Thần chưa từng trải qua. Thậm chí rất ít nghe nói qua. Cho dù là lúc Long Tinh Vũ kể cho Long Hạo Thần nghe về linh lô, đối với việc hợp thành linh lô thì chỉ đơn giản đề cập vài câu.

Nói trên lý luận thì không hạn chế mỗi người hấp thu bao nhiêu linh lô.

Muốn tiếp tục dung hợp linh lô, rất có khả năng linh lô trong thân thể sản sinh xung đột. Chỉ có hiểu rõ linh lô, đem các loại thuộc tính linh lô hoàn mỹ phối hợp, người ta mới có thể dung hợp bốn, thậm chí là năm cái linh lô.

Trong lịch sử liên minh thánh điện cũng từng ghi chép mấy cường giả dung hợp nhiều linh lô, bọn họ cuối cùng để lại một nét mực đậm trong lịch sử. Nhưng ghi chép càng nhiều là ví dụ bởi vì hấp thu quá nhiều linh lô mà sinh ra tác dụng phụ.

Chân chính muốn dung hợp nhiều linh lô, còn có một biện pháp, đó chính là hợp thành linh lô. Khi đã hợp thành linh lô một chỗ, giảm bớt số lượng linh lô thuộc tính trong thân thể, để ra càng nhiều địa phương hấp thu linh lô khác.

Hợp thành rồi tác dụng linh lô sẽ là trọng điệp hơn nữa có tăng phúc. Đây đối với bất cứ người nào mà nói đều là chuyện tốt cực lớn. Nhưng hợp thành linh lô dễ dàng đến thế sao? Chỉ riêng đạt được một hợp thành

linh lô đã cực kỳ khó khăn. Huống chi bản thân hợp thành linh lô có nguy hiểm không xác định.

Đám Long Hạo Thần lần này đạt được kỳ ngộ như vậy. Nhưng kỳ ngộ có thể chuyển biến thành thu hoạch hay không thì không ai biết.

Thân thể tắm trong hồ nước xanh biếc, Long Hạo Thần tâm thần tĩnh lặng. Sau khi thức tỉnh thể chất thần quyền giả, tâm linh hẳn càng thêm trong suốt, tiến vào trạng thái nhập định rất dễ dàng.

Ngay sau đó, hẳn cảm giác ra thân thể mình bị nồng đậm sức sống bao quanh, nhu hòa thấm vào.

Sức sống thấm vào thân thể hẳn rất chậm, ít nhất là cảm giác như vậy. Sức sống có ích vô hại này kết hợp với Thể Thân Linh Lô trong thân thể hẳn, hòa hoãn thể xác và tinh thần. Đó là triệt để thả lỏng, toàn thân cơ bắp, mạch máu và thể xác, tâm thần, đều ở khoảnh khắc này toàn bộ thả lỏng.

Dần dần, sức sống nhu hòa này trải rộng toàn thân, sau đó từ từ tuôn hướng ngực hẳn. Phần ngực cũng là điểm cuối sức sống lưu chuyển.

Quang nguyên tố tinh linh Nhã Đình khoanh chân ngồi trong Thánh Dẫn Linh Lô. Sức sống xanh nhạt trực tiếp rót vào Thánh Dẫn Linh Lô, ngay sau đó, một loại biến hóa kỳ diệu xuất hiện.

Hai tay Nhã Đình bắt đầu bày ra một số động tác kỳ quái. Khuôn mặt hiện vẻ hân hoan, nó cũng nhân đó tiến nhập một loại trạng thái đặc biệt. Thời gian tại đây dường như không tồn tại. Long Hạo Thần chỉ cảm giác phần ngực ấm áp biến nóng rực, dần dần nóng cháy. Dường như ngực mình có một đoàn hỏa cầu đang kịch liệt thiêu đốt.

Chẳng qua lúc này hẳn tuyệt không lo lắng. Nếu lấy thể chất thần quyền giả và hai cái linh lô độ phù hợp không thể hoàn thành quá trình hợp thành linh lô, vậy còn ai có thể hoàn thành hợp thành? Đó không phải kiêu ngạo mà là tự tin.

Chẳng qua trong lòng Long Hạo Thần vẫn có khấn trương, không phải bởi vì mình mà là vì đồng bạn.

Hợp thành linh lô mang đến thống khổ lớn hơn hẳn tưởng tượng nhiều. Hơn nữa cùng với nội linh lực của hắn ở trong quá trình hợp thành linh lô tiêu hao hầu như không còn. Tất cả thống khổ đều phải tự thân thể hắn thừa nhận. Đây không chỉ khảo nghiệm bản thân chịu đựng sức thống khổ, càng khảo nghiệm nghị lực.

Long Hạo Thần trong lòng cũng thật mong đợi Nhã Đình và Thánh Dẫn Linh Lô dung hợp rồi sẽ sản sinh biến hóa như thế nào. Hắn chỉ hy vọng tác dụng Khiên Dẫn của Thánh Dẫn Linh Lô đừng biến mất.

Kỳ thật Long Hạo Thần đã bỏ qua một việc, đây cũng là bởi vì sau khi hắn hoàn thành thức tỉnh thần quyền giả trạng thái tinh thần chưa hoàn toàn hồi phục.

Hắn nhận thống khổ đích thực ngày càng mạnh, hơn nữa đã đến lúc hắn nhất định phải cắn răng chịu đựng, tập trung tinh thần mới miễn cưỡng chống đỡ nổi. Nhưng tuyệt đối đừng quên, tuy hắn chỉ có hai cái linh lô, nhưng hai linh lô này đều đã tiến hóa!

Linh lô tiến hóa và chưa tiến hóa, tuyệt không cùng khái niệm.

Nói đơn giản là, trước khi Thánh Dẫn Linh Lô tiến hóa thì chỉ là linh lô cấp năm. Nhưng trải qua một lần tiến hóa, có thể nói là linh lô cấp bốn. Tiến hóa hai lần rồi là linh lô đỉnh cấp bốn. Hơn nữa loại linh lô đã tiến hóa càng thêm ổn định, càng thêm vững chắc, lúc hợp thành khó khăn hơn nhiều.

Huống chi hắn còn có Quang nguyên tố tinh linh Nhã Đình.

Nhã Đình sau khi đi theo Long Hạo Thần đã tiến hóa ba lần. Đừng nói là hắn, cho dù là đa số cường giả cấp tám, cấp chín cũng chưa chắc để linh lô của mình tiến hóa nhiều lần như vậy.

Ba lần tiến hóa khiến Nhã Đình gần như có thân thể thực chất. Hơn nữa trong Mộng Huyền Thiên Đường, nó cũng chân chính có sức sống thuộc về mình. Từ ý nghĩa nào đó mà nói, nó thậm chí không còn đơn giản là linh lô. Nó đã khai phá linh trí. Chỉ cần tiến hóa tiếp, một ngày nào đó nó sẽ tiến hóa thành thứ Long Hạo Thần từng nói qua, trí tuệ linh lô, cũng chính là linh lô cấp bậc tối cao.

Bởi vậy, khi Thánh Dẫn Linh Lô và Quang nguyên tố tinh linh Nhã Đình dung hợp, thì cần tiêu hao và sản sinh tác dụng phụ dĩ nhiên là kịch liệt hơn người khác nhiều.

Đương nhiên Long Hạo Thần chịu đựng thống khổ không phải kịch liệt nhất. Ít ra Thái Nhi chịu đựng so với hắn càng hơn nữa.

Cùng là ngồi trong hồ nước xanh, lúc này Thái Nhi sắc mặt tái nhợt, mồ hôi không ngừng lăn xuống mặt nàng. Xung quanh thân thể nàng lan tỏa một tầng khí lưu xám. Sát ý bành trướng và xung quanh tràn ngập hơi thở sinh mệnh, nguyên tố bạo động khó thể xâm nhập.

Trang phục trên người nàng dưới sát ý khủng bố đã biến mất hết. Da thịt trắng không tỳ vết không ngừng đổ mồ hôi. Có thể mơ hồ thấy, ở giữa lòng hai bàn tay nàng, từng đạo ánh sáng đen xám không ngừng lấp lánh. Sát khí lãnh liệt không ngừng dâng lên.

Hai linh lô của Long Hạo Thần tuy từng tiến hóa rất nhiều lần, nhưng dù sao chỉ là hai cái. Mà Thái Nhi là ba cái, còn có một cái mới dung hợp vào.

Hợp thành ba cái linh lô so với hai linh lô chênh lệch gấp đôi. Bởi vậy dù cho hai linh lô của Long Hạo Thần đã hoàn thành năm lần tiến hóa, cũng không bằng lúc này Thái Nhi thừa nhận thống khổ.

Mỗi người khi tiến hành hợp thành linh lô, gặp được tuyệt đối khác biệt. Dù hai người tu vi tương đồng, linh lô cũng không giống nhau. Bởi vì trong quá trình dung hợp, tâm tình mỗi người sẽ ảnh hưởng hiệu quả hợp thành.

Tâm trí của Thái Nhi chắc chắn kiên định. Đặc biệt từ khi theo Long Hạo Thần, trong lòng nàng u ám dần dần được đến quang minh Long Hạo Thần chiếu sáng rọi, có thể nói là đầy đủ hoàn thiện nhân cách nàng.

Đối diện khó khăn, bất khuất. Cho dù là vì Long Hạo Thần, nàng cũng tuyệt đối phải kiên trì, tuyệt không có chút thả lỏng.

Ba cái linh lô của nàng là Luân Hồi Linh Lô, Thiên Kích Linh Lô, cùng với mới dung hợp vào Chân Thực Chi Ảnh Linh Lô. Không cần nghi ngờ, trong ba linh lô này, Luân Hồi Linh Lô chiếm cứ vị trí chủ đạo tuyệt đối. Dưới tác dụng năng lượng sinh mệnh kỳ dị, khoảnh khắc ba cái linh lô bắt đầu dung hợp, uy lực khủng bố của Luân Hồi Linh Lô bạo phát. Hai linh lô khác bị uy lực cường đại của Luân Hồi Linh Lô nghiền thành phần. Tiếp đó là bắt đầu quá trình dung hợp ba linh lô. Nói chính xác hơn là Luân Hồi Linh Lô hấp thu mảnh vỡ và năng lượng của hai linh lô khác.

Luân Hồi Linh Lô thật sự quá bá đạo, thử hỏi, hai linh lô đột nhiên bị nổ nát trong người, là loại cảm giác gì?

Trong chớp mắt đó, không chỉ mảnh vải trên người Thái Nhi biến mất, cả người nàng đều suýt nữa không chịu đựng nổi. May mắn nàng dung hợp Luân Hồi Linh Lô thời gian đã lâu, hơn nữa có thể chân chính sử dụng uy lực Luân Hồi Linh Lô. Trải qua thời gian hơn mười năm dung hợp, khiến Luân Hồi Linh Lô quan hệ thân thiết với nàng. Bởi vậy khi thân thể nàng sắp tan vỡ, Luân Hồi Linh Lô phân ra một luồng năng lượng bảo vệ nàng.

Chẳng qua dù là thế, Luân Hồi Linh Lô bảo vệ chỉ là thân thể nàng, không bao gồm cả thống khổ!

Một người, nếu thân thể bị xé nát, là đau đớn cỡ nào?

Bởi vậy trong chớp mắt đó, Thái Nhi chỉ cảm thấy chính mình tê liệt. Ngay sau đó thống khổ không gì sánh kịp khiến cả người nàng rơi vào

quá trình so với lúc trước dung hợp Luân Hồi Linh Lô càng thêm đáng sợ.

Đây chính là Thái Nhi, đổi làm Long Hạo Thần, chỉ sợ đã hết phẩm. Nhưng Thái Nhi không có. Nàng là cô gái đã trải qua hơn mười năm bị Luân Hồi Linh Lô hành hạ. Thần kinh của nàng cứng cõi, cho dù đang lúc nhận thống khổ như vậy, vẫn cắn răng chịu đựng.

Hợp thành ba linh lô quá gian nan. Cho dù có Luân Hồi Linh Lô làm chủ đạo, lúc này càng như cũ chưa thoát ly thời kỳ nguy hiểm.

Người khác cũng đều đang hợp thành linh lô mới thuộc về chính mình. Họ dung hợp dĩ nhiên không gian nan bằng Long Hạo Thần và Thái Nhi. Nhưng bọn họ đều là lần đầu tiên có được linh lô, độ phù hợp linh lô tự mình có được rất giới hạn. Cho nên quá trình hợp thành linh lô tuyệt đối không thuận buồm xuôi gió.

Đối với Săn Ma Đoàn số hai mươi một cấp hiệu mà nói, khảo nghiệm lần này tuyệt đối có thể dùng gian khổ để hình dung. Thực lực của họ và tâm trí, nội tâm cố chấp đều trực tiếp bị khảo nghiệm. Một khi thất bại, bọn họ mất đi có lẽ không chỉ là linh lô, cũng sẽ mất cả tư cách ở lại trong đội. Đối với điểm này, mỗi người đều hiểu rõ. Bởi vậy họ tuyệt không từ bỏ.

Vương Nguyên Nguyên yên lặng đợi trong thần điện. Xung quanh đều là một mảnh xanh biếc cảnh tượng kỳ quái. Sức sống nồng đậm hòa hoãn thân thể cô. Cô thậm chí cảm giác được ngoại linh lực của mình đang biến mạnh.

Chẳng qua hiện tại cô không có tâm tình cảm nhận ngoại linh lô tăng cường đem đến lợi ích. Đối với cô thì quan trọng nhất là đồng bạn bình an trở về.

Không cảm nhận được khảo nghiệm vòng thứ ba, hiện tại cô chỉ có thể chờ đợi.

Cô không định đi khỏi đây, bởi vì cô không thể đem phiền phức đến cho đồng bạn. Đợi chờ, rất nhanh đã qua sáu tiếng đồng hồ.

Mộng Huyền Thiên Đường từ lúc xuất hiện đến khi kết thúc tổng cộng chỉ có ba ngày. Sáu tiếng đồng hồ khổ chờ, khiến Vương Nguyên Nguyên không thể không tiến vào trạng thái tu luyện. Nếu không cô sợ mình nhịn không được sẽ lao ra. Tịch mịch thường so với thân thể đau đớn càng hành hạ người.

Rốt cuộc, ánh sáng vàng chợt lóe. Một bóng người xuất hiện từ màu xanh, trực tiếp rơi bên cạnh Vương Nguyên Nguyên.

"A!" Người này vừa xuất hiện liền kiềm không được hét thảm một tiếng, thân thể kịch liệt run rẩy. Hai tay ôm ngực, ngồi phịch trên mặt đất.

"Anh làm sao vậy?" Vương Nguyên Nguyên vội vàng tiến lên ân cần hỏi han.

Người đi ra thứ nhất không phải ai khác, chính là Trương Phóng Phóng tu vi đã đột phá cấp bảy.

Trương Phóng Phóng thở hồng hộc, trên trán mồ hôi to như hạt đậu không ngừng lăn xuống, khó khăn lắm mới ổn định lại. Y thở dốc mỉm cười với Vương Nguyên Nguyên.

"Không có gì, tôi không sao."

Wương Nguyên Nguyên tức giận nói.

"Cứ nói không có việc gì? Lần trước anh cũng nói không sao, thiếu chút đã tàn phế."

Trương Phóng Phóng cười ha ha, gãi đầu nói.

"Tôi thật không có việc gì. Chẳng qua hợp thành linh lô quá hành xác. Nếu không phải tu vi của tôi đã đột phá cấp bảy, rót vào linh lực

trong khi hợp thành đủ nhiều, chỉ sợ chưa chắc ứng đối nổi lần hợp thành này. Lại nói, Dạ Tiểu Lệ xem như nương tay, linh lực của tôi đã đột phá một vạn. Xem ra cô bé có thể cải biến đôi chút quy tắc Mộng Huyền Thiên Đường."

Vương Nguyên Nguyên vui mừng nói.

"Anh đã thành công hợp thành? Linh lô biến thành hình dạng gì?"

Trương Phóng Phóng đứng dậy, mỉm cười nói.

"Thành rồi. Sau khi hợp thành linh lô này, tôi gọi nó là Sinh Mệnh Thứ Hai Linh Lô. Cô xem đi."

Nói xong mắt y chợt lóe tia sáng vàng, ngay sau đó, ngực bắn ra một tia sáng màu vàng. Bỗng chốc một Trương Phóng Phóng khác xuất hiện trước mặt Vương Nguyên Nguyên. Chẳng qua Trương Phóng Phóng này trên người không có trang bị. Hơn nữa toàn thân màu vàng.

"Tên này có tám phần linh lực của tôi, thậm chí có thể sử dụng vũ khí tôi cho nó, hành động nghe theo lệnh của tôi. Mỗi ngày có thể triệu hoán một lần, mỗi lần có thể kéo dài hai tiếng đồng hồ. Sau khi hợp thành linh lô, có thể nói là uy lực tăng nhiều!"

Vương Nguyên Nguyên kinh ngạc nhìn thân hình màu vàng, trong lòng không phải không có hâm mộ. Đây giống với Phân Thân Linh Lô, đủ đạt tới linh lô cấp hai. Năng lực rất hữu dụng! Hơn nữa thời gian kéo dài cũng khá lâu. Quan trọng là, nó thậm chí có thể sử dụng trang bị.

Tuy cô không biết lúc trước Trương Phóng Phóng được linh lô là đẳng cấp nào. Nhưng một linh lô cấp hai sinh ra nghĩa là thực lực Trương Phóng Phóng sẽ tăng lên đột ngột. Dựa vào linh lô này, y mới tiến vào cấp bảy thậm chí có tư cách khiêu chiến lấy được Bí Ngân Cơ Tòa giáp.

Vương Nguyên Nguyên thấy Trương Phóng Phóng đã không có việc gì, bản năng lui ra một bên. Khi cô đang chuẩn bị ngồi trở lại chỗ cũ, tiếp tục chờ đồng bạn trở về, thì Trương Phóng Phóng đột nhiên hỏi.

"Nguyên Nguyên, cô có bạn trai không?"

"A?" Vương Nguyên Nguyên giật mình ngẩng đầu nhìn y. Khi cô thấy ánh mắt nóng rực của Trương Phóng Phóng, tính đàn ông như cô chẳng biết sao trong lòng nai con đi loạn, bản năng đáp. "Không có."

"Vậy thì tốt." Trương Phóng Phóng nhẹ nhõm thở ra.

Vương Nguyên Nguyên nhú mày.

"Cái gì gọi là vậy thì tốt? Chẳng lẽ bốn cô nương không thể có người thích sao?"

Trương Phóng Phóng bỗng chốc có chút luống cuống tay chân.

"Không, không, cô đừng hiểu lầm. Tôi không phải ý đó, tôi thích cô!" Khi y thốt ra ba chữ cuối cùng, hai người không hẹn mà cùng ngẩn ngơ.

Vương Nguyên Nguyên chỉ cảm thấy tâm mình chấn động, nhưng cô rất nhanh kịp phản ứng, trầm mặt nói.

"Nhưng mà tôi không thích anh. Có phải là anh cảm thấy đã cứu tôi, thì tôi nên lấy thân báo đáp? Tôi cho anh biết, tôi không thích đàn ông. Anh cứu tôi, sau này tôi sẽ trả lại cho anh."

Nói xong câu đó cô lập tức quay đầu đi, không nhìn Trương Phóng Phóng. Nhưng cô lại phát hiện tim mình đập rộn lên, hơn nữa sau khi nói ra mấy lời này, cảm giác hối hận chưa từng có bỗng chốc lan tràn.

Trương Phóng Phóng không có mở miệng nói chuyện, chỉ là trầm mặc nhìn Vương Nguyên Nguyên. Vương Nguyên Nguyên cũng không quay đầu lại. Không khí bỗng chốc biến nặng nề.

Thật lâu sau, Trương Phóng Phóng dường như điều chỉnh tốt tâm tình, thanh âm y có chút khàn khàn mà trầm thấp.

"Nguyên Nguyên, tôi không nghĩ muốn cô sẽ thích tôi. Dù sao thời gian chúng ta quen biết nhau quá ngắn. Mặc kệ cô có thích tôi hay không, hoặc là cô thích nam hay nữ, đều sẽ không ảnh hưởng tình cảm của tôi với cô. Tôi chỉ muốn cô biết như vậy mà thôi."

Vương Nguyên Nguyên bả vai run run, không quay đầu lại, hỏi.

"Anh thích tôi cái gì chứ?"

Thanh âm của cô rõ ràng mềm mại vài phần. Lúc này đây trước mặt cô như hiện ra người đàn ông hai tay tàn phế nhưng vẫn mỉm cười nói với cô, không có việc gì.

Trương Phóng Phóng nói.

"Cô tin tưởng vừa gặp đã yêu không? Nếu muốn tôi trả lời thật tình, thì tôi chỉ có thể nói, tôi không biết. Nhưng tôi rất vui mừng, duyên phận cho tôi gặp cô."

Vương Nguyên Nguyên lần nữa rơi vào im lặng. Trương Phóng Phóng không nói thêm gì nữa, sắc mặt lại thả lỏng vài phần, không đến gần, chỉ khoanh chân ngồi trên mặt đất, ngây ngốc nhìn chăm chú cô gái trước mắt dáng người mảnh mai mà cao ráo.

Đúng lúc này, đột nhiên chợt lóe tia sáng vàng, lại một bóng người rơi ra ánh sáng xanh. Dáng vẻ chật vật của y còn hơn cả Trương Phóng Phóng, trực tiếp ngã sấp xuống đất.

Vương Nguyên Nguyên giật nảy mình, vội vàng đứng dậy xem, phát hiện ngã trên đất chính là Hàn Vũ.

Hàn Vũ không chỉ thờ dốc, đã rơi vào hôn mê.

Không đợi Vương Nguyên Nguyên tiến lên, một luồng sáng vàng chính xác rơi trên người Hàn Vũ. Đại Hồi Phục Thuật, ma pháp trị liệu quang hệ đơn thể.

Trương Phóng Phóng bàn tay to ổn định ấn trên ngực Hàn Vũ, cảm thụ thân thể y biến hóa, một lúc sau, Trương Phóng Phóng thở ra nói.

"Anh ta không sao. Nếu tôi không cảm nhận sai, chắc là anh ta cũng thành công hợp thành. Trong ngực anh ta ẩn chứa linh lực quang hệ rất nhu hòa nhưng cực kỳ cứng cõi. Nhất định là lực lượng linh lô."

Vương Nguyên Nguyên gật đầu, vẻ mặt nghiêm túc nhìn Trương Phóng Phóng.

"Vậy thì tốt."

Ánh mắt hai người chạm nhau, kẻ trốn tránh lại là Vương Nguyên Nguyên. Cô lập tức nghiêng đầu, không dám nhìn Trương Phóng Phóng nữa. Không ngờ cô có chút sợ nhìn sự nghiêm túc trong mắt y.

Khoảng một tiếng đồng hồ sau, Hàn Vũ dần tỉnh lại. Tựa như Trương Phóng Phóng đã nói, y thành công. Sau khi hợp thành hai linh lô, biến thành linh lô mới tinh, Quang Chi Thủ Hộ Linh Lô.

Linh lô này tác dụng vô cùng mạnh. Dưới bất cứ tình huống nào sử dụng linh lô này, đều có thể làm Hàn Vũ phóng ra một vòng bảo hộ quang nguyên tố đường kính năm mét. Vòng bảo hộ này lực phòng ngự tương đương với gấp ba linh lực của y. Chính là nói cường độ phòng ngự bằng với lúc y thi triển Thần Ngự Thuần, đồng thời trong quá trình phát ra Quang Chi Thủ Hộ Linh Lô, trong phạm vi trừ thuộc tính hắc ám ra, linh lực người khác đều hồi phục tốc độ gấp mười lần, cho đến khi hoàn toàn đạt tới đỉnh.

Không cần nghi ngờ, linh lô này sẽ tùy theo thực lực y tăng lên mà càng mạnh. Tiếc nuối duy nhất là Quang Chi Thủ Hộ Linh Lô sau khi

hợp thành đường như không thể tiến hóa thêm. Tổng thể nói thì linh lô này hơi yếu hơn Sinh Mệnh Thứ Hai Linh Lô của Trương Phóng Phóng.

Lâm Hâm lần lượt xuất hiện sau đó. Y mới từ đi ra khỏi ánh sáng xanh lập tức khóc thét.

"Ê, có được ca, làm sao vậy? Hợp thành thất bại thì thôi, ông không sao là tốt rồi." Vương Nguyên Nguyên an ủi khuyên.

Hàn Vũ cười khổ nói.

"Hợp cái này cũng khó quá chứ, lấy lực khổng chế hỏa nguyên tố như anh ta mà cũng thất bại."

"Ai nói tôi thất bại? Tôi đau lòng tóc mình chứ bộ!" Nói tới đây, Lâm Hâm lại kiềm không được khóc lớn.

Tên này bộ dạng như thế thật khiến người nhìn đau lòng. Một thân áo choàng ma pháp biến thành thùng lỗ tùm lum, trên đầu đen một mảnh. Nguyên bản tóc xanh dài bành bông đã không có, ngay cả lông mày cũng bị đốt mất. Nhưng nhìn y như vậy so với Hàn Vũ và Trương Phóng Phóng thì đỡ hơn nhiều, ít nhất không có dấu hiệu suy yếu.

Vương Nguyên Nguyên tức giận nói.

"Cứ để hã ta khóc đi, khóc chết luôn càng tốt. Mớ tóc đó có gì đau lòng. Vậy cũng tốt, cùng Tư Mã Tiên cạo trọc đi, nhiều mấy phần khí chất đàn ông, nói không chừng Hình nhi tử tử càng thích ông hơn."

"Thật hả?" Lâm Hâm tiếng khóc ai oán, ngẩng đầu mắt đầm nước hỏi.

Vương Nguyên Nguyên bực bội nói.

"Xạo."

Trương Phóng Phóng mỉm cười nói.

"Nói sao thì ít nhất chúng ta đều thành công hợp thành, hy vọng bọn họ cũng thành công hết."

Lại qua một tiếng đồng hồ, Trần Anh Nhi và Tư Mã Tiên cùng lúc xuất hiện. Chẳng qua bộ dáng hai người hoàn toàn khác biệt.

Trần Anh Nhi tóc tán loạn, mới xuất hiện đã té xỉu trong ngực Vương Nguyên Nguyên. Vạt áo đã ướt đầm mồ hôi, cả người cực kỳ suy yếu.

Tư Mã Tiên hình dáng còn thảm hơn cô. Khi gã xuất hiện, tựa như một khối thịt trực tiếp đập xuống đất, còn mang theo nhàn nhạt mùi thịt khét. Làn da nhiều chỗ khô nứt, phần chân có thịt bị khét đen.

Hàn Vũ và Trương Phóng Phóng dốc sức chữa trị cho họ. Coi như là nhặt về mạng Tư Mã Tiên, nhưng hai người như cũ hôn mê. Xem ra trong chốc lát sẽ không tỉnh lại được. Đặc biệt là Tư Mã Tiên, thân thể bị thương rất nghiêm trọng. Ăn đan dược của Lâm Hâm, thêm vào trị liệu, cũng chỉ có thể miễn cưỡng giữ cái mạng nhỏ, có để lại di chứng hay không thì rất khó nói.

Một luồng sáng vàng dường như chém ánh sáng xanh làm hai. Một bóng dáng màu vàng hiện ra từ ánh sáng vàng.

Tư Mã Tiên, Hàn Vũ, Trương Phóng Phóng quang hệ đều đã ra. Lại xuất hiện quang hệ thì chỉ có Long Hạo Thần!

Nhưng sau đó, ánh mắt mọi người đều ngẩn ngơ. Bởi vì, trước tiên bước ra khỏi ánh sáng xanh, là một cái chân thon dài trắng nõn nà.

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 137

Khác Biệt? Đùi... [1]

Quang hệ, đúng là quang hệ. Nhưng quang hệ chỉ còn lại có Long Hạo Thần. Chẳng lẽ, hãn biến tính?

Nhìn đôi chân dài đó, ánh mắt mọi người ngẩn ngơ, con người trọn to, miệng hé mở, sắp hô ra tiếng.

May mắn, đôi chân thon không có hoàn toàn lỏa lồ. Từ trong ánh sáng xanh thò chân tới đầu gối hơn hai mươi centimet thì chiến váy màu vàng đúng lúc bao phủ vị trí trên nữa. Cho dù là vậy cũng đủ khiến người suy nghĩ mơ màng. Đang lúc mọi người ngơ ngẩn nhìn chăm chú, một người đẹp vóc dáng cao ráo bước ra.

Cô dáng người thon dài, cao khoảng hơn một mét bảy, cỡ Vương Nguyên Nguyên, vẻ đẹp tràn ngập ánh sáng khiến người có cảm giác thần thánh không thể khinh nhờn.

Bộ chiến váy vàng liền thân bao phủ thân thể mềm mại vị trí quan trọng nhất. Nhưng cũng lộ ra hai tay, chân dài, bộ ngực, và viên bảo thạch màu trắng ngà hình thoi. Trên trán cũng có một viên bảo thạch vàng hình thoi.

Diện mạo xinh đẹp thuần khiết mang theo nụ cười nhạt, trong tay phải nắm pháp trượng vàng dài hai mét. Trên đỉnh pháp trượng đính bảo thạch vàng tản ra ánh sáng nhu hòa.

Cô đẹp, là vẻ đẹp thần thánh không chút tỳ vết. Đôi trắng chân nõn không trực tiếp đạp trên đất, mà là bay bồng bềnh cách mặt đất nửa mét, càng hiện ra đáng người cô cao ráo thon dài.

Cảm giác được ánh mắt ngẩn ngơ của mọi người, thiếu nữ mỉm cười.

"Không nhận ra rồi sao?"

"Cô, cô là..." Lâm Hâm giật mình nói.

Pháp trượng trong tay phải thiếu nữ lóe sáng, thân hình hơi nghiêng về trước. thoáng chốc ba đôi cánh bồng từ sau lưng cô giãn ra, tựa như cánh hoa đột nhiên nở rộ, mỗi cái cánh đều trong suốt như cánh ve nhưng lớn hơn nhiều. Khi chúng nó giãn ra một cái chớp mắt, dưới chân thiếu nữ thêm quang hoàn tỏa ánh sáng thái dương. Ánh sáng vàng nhu hòa quay quanh thân thể cô, dâng lên.

"Nhã Đình!"

Mọi người cùng kêu lên, ngây ngốc nhìn Nhã Đình trước mặt.

Đây, đây chính là Quang nguyên tố tinh linh mà bọn họ dưới sự chỉ huy của Long Hạo Thần đã cướp từ tay ma tộc? Đây, đây là thật sao?

Cũng khó trách họ rung động như vậy, lúc này Nhã Đình thoát nhìn gần như không khác gì nhân loại. Nếu cô rơi xuống đất, lại thu đôi cánh, quả thật là thiếu nữ thực sự!

Cô đâu còn giống thể năng lượng, là người thực chất rồi.

Vương Nguyên Nguyên nhìn không được tới gần, nhéo tay Nhã Đình, mềm mềm, ấm áp, mịn màng, xúc cảm thật tốt.

"Người, người biến thành người?"

"Nói chính xác là biến thành tinh linh. Hơn nữa chắc là tinh linh biến dị." Vang lên giọng Long Hạo Thần, ngay sau đó, hắt từ trong ánh sáng

đi ra.

So sánh với mấy người trước thì hẳn gần như không biến hóa cái gì, cũng không có vẻ mỗi một. Chỉ là ánh mắt nhìn Nhã Đình có chút kỳ quái.

Lúc này Nhã Đình, có thể nói là kết quả của linh lô hợp thành. Cũng có thể nói là nhờ các kỳ ngộ biến hóa.

Mộng Huyền Thiên Đường không thể nghi ngờ là nơi thích hợp nhất cho tinh linh sinh hoạt. Cơ duyên trùng hợp, Nhã Đình hấp thu đến số lớn sức sống và quang nguyên tố, triệt để chữa khỏi vết thương của mình, hơn nữa chân chính có sinh mệnh.

Đương nhiên cô sẽ không biến thành nhân loại. Theo ý nghĩa nào đó thì lúc này cô như cũ là thể năng lượng. Chẳng qua là năng lượng ngưng tụ quá tập trung, sản sinh ra hiệu quả như thực thể. Giống như Long Hạo Thần đã nói, hiện tại cô là một tinh linh chân chính mà không phải nguyên tố tinh linh.

Thánh Dẫn Linh Lô so sánh với Nhã Đình thì yếu thế hơn nhiều. Năng lực dựng dục của nó cũng bị Nhã Đình hấp thu, ngay cả Lam Vũ, Quang Phù Dung đã vỡ nát hiện tại cũng dung nhập vào trong Nhã Đình. Đợi sau này nó tự chữa trị xong, Long Hạo Thần muốn sử dụng cũng do Nhã Đình cung cấp.

Việc Long Hạo Thần lo lắng nhất vẫn là xảy ra, năng lực Khiên Dẫn của Thánh Dẫn Linh Lô tùy theo linh lô hợp thành mà bị tách ra, trở thành một phần năng lực của Nhã Đình.

Nói tổng thể thì quá trình hợp thành giúp ích cho Nhã Đình.

Đương nhiên, Nhã Đình như cũ là linh lô của Long Hạo Thần, kế ước không thay đổi, thêm một phần liên hệ tâm linh trực tiếp. Khác với lúc trước là hiện nay Nhã Đình đã là cá thể đơn độc, có suy nghĩ, có trí tuệ, hơn nữa trở thành một ma pháp sư quang hệ chân chính. Tất cả ma

pháp sư quang hệ đồng cấp có thể làm cái gì thì cô cũng làm được như vậy, thậm chí càng tốt hơn. Còn về thực lực của cô tăng cỡ nào thì phải xem Long Hạo Thần.

Đối với Nhã Đình mà nói, cô rất thỏa mãn biến hóa này, cho nên ánh mắt nhìn Long Hạo Thần cũng trở nên kỳ quái. Điều này cũng làm cho Long Hạo Thần đau đầu nhất. Hắn không hy vọng bởi vì Nhã Đình biến hóa mà khiến Thái Nhi mất vui. Hắn có thể xem Nhã Đình như bạn bè, nhưng tuyệt không biến đổi khác đi.

"Đẹp quá, nếu không phải đã có Hình nhi thì tôi đều yêu cô rồi." Lâm Hâm chẳng hề xấu hổ nói, phối hợp hình dạng chặt vật của y, làm người ta buồn cười.

Long Hạo Thần nói với Nhã Đình.

"Biến trở về kích cỡ nguyên bản đi,"

Nhã Đình chu môi nói.

"Nhưng mà chủ nhân, như vậy sẽ suy yếu thực lực của tôi."

Long Hạo Thần cười khở nói.

"Nhưng cô vẫn là biến nhỏ trở lại đi, nếu gặp lúc cần cô phát huy hết sức, cô lại biến lớn thì được rồi."

Nhã Đình tiến hóa khiến cô có năng lực giao lưu ngôn ngữ với nhân loại.

"Được rồi." Nhã Đình có chút bất mãn gật đầu.

Dưới ánh nhìn tiếc nuối của đám đàn ông, ánh sáng thu lại, rất nhanh, cô biến trở lại kích cỡ nhỏ, hơn nữa là thu nhỏ triệt để, biến trở về chỉ cao hơn thước, ngồi trên đầu vai Long Hạo Thần.

Mặc dù cô biến nhỏ, nhưng ngồi trên đầu vai Long Hạo Thần vẫn làm hắc có chút không được tự nhiên. Chẳng qua hắc vừa mới bởi vì ích kỷ mà khiến Nhã Đình làm chuyện cô không muốn, không tiện yêu cầu thêm điều gì.

Quay người lại, nhìn sương mù xanh, Long Hạo Thần ánh mắt biến khẩn trương, lăm bằm.

"Chỉ còn lại Thái Nhi."

Đúng vậy, cho đến bây giờ, trừ Thái Nhi thì những người khác đều đã đi ra. Về tình huống của Tư Mã Tiên và Trần Anh Nhi, bởi vì bọn họ bị thương nặng, tạm thời không thể hỏi thăm. Có lẽ đã thất bại hợp thành linh lô.

Nhã Đình thì không rảnh rồi, ngồi trên đầu vai Long Hạo Thần, phóng ra từng cái ma pháp trị liệu rơi trên người Tư Mã Tiên và Trần Anh Nhi. Nói về năng lực trị liệu, cô so với Hàn Vũ và Trương Phóng Phóng thì đáng tin hơn nhiều. Có thể đem ma pháp thi triển trên thân người khác, có nghĩa là Săn Ma Đoàn số hai mươi một cấp hiệu sau này không thiếu mục sư nữa.

Thời gian trôi qua từng phút giây, sắc mặt Long Hạo Thần biến ngày càng khó coi. Hai tay không tự giác nắm chặt, trong lòng không ngừng cầu nguyện: Thái Nhi, cô không thể có chuyện gì! Cô nhất định phải thành công!

Hiện tại hắc bắt đầu hối hận. Hối hận vì sao tăng thêm một linh lô cho Thái Nhi làm gì. Nếu chỉ là dung hợp Luân Hồi Linh Lô và Thiên Kích Linh Lô, có lẽ nàng sẽ nhẹ nhàng chút.

Đang lúc Long Hạo Thần vô cùng sốt ruột thì đột nhiên, một thanh âm yêu kiều vang lên trong đầu hắc.

"Tên ngu ngốc, lo lắng rồi chứ. Đáng đời. Ta mang người đi đến chỗ nàng, nàng đã không thể đi ra, cần người mang nàng."

Đây là thanh âm của Dạ Tiểu Lệ. Long Hạo Thần thầm mừng, vội vàng gạt đầu.

Ánh sáng xanh lấp lánh, lại vòng quanh thân thể hắn, ngay sau đó, Long Hạo Thần đã biến mất. Nhã Đình thì bị ánh sáng xanh bắn ra, không thể cùng Long Hạo Thần đi chung.

Khi tầm mắt hắn lại biến rõ ràng, phát hiện mình trở lại hồ xanh biếc lúc dung hợp linh lô. Trong hồ không phải nước mà là thuần túy năng lượng sinh mệnh. Mặc kệ lúc nào ngâm trong đó đều cảm thấy thoải mái vô cùng.

Dựa theo lời Dạ Tiểu Lệ, đây dĩ nhiên không phải nơi lúc trước hắn ở, mà là chỗ Thái Nhi tiến hành hợp thành linh lô. Nhưng Thái Nhi đã ở đâu chứ?

Tuy lòng Long Hạo Thần sốt ruột, nhưng coi như trầm ổn, không mù quáng lục tìm. Hắn chậm rãi khép lại đôi mắt, dựa vào tinh thần lực cường đại khuếch tán cảm giác, tìm kiếm tung tích Thái Nhi.

Không gian xanh biếc này như không có tận cùng, nhưng Long Hạo Thần tinh thần lực rất nhanh cảm giác được biên giới của nó. Ngay sau đó, một hơi thở sinh mệnh yếu ớt xuất hiện trong cảm giác của hắn.

Không chút do dự, hắn mở to mắt, theo cảm giác chỉ dẫn mau chóng đi tới nơi có hơi thở sinh mệnh.

Là Thái Nhi.

Đi tới gần đó, Long Hạo Thần liếc mắt liền nhìn thấy Thái Nhi. Lúc này thân thể nàng hoàn toàn ngâm trong chất lỏng xanh ngọc. Chỉ có khuôn mặt nổi trên mặt nước, tái nhợt dọa người. Nếu không phải có hơi thở sinh mệnh cực yếu ớt, nàng thậm chí tựa như khối thi thể trôi bèo ở đó.

"Thải Nhi!" Long Hạo Thần đau lòng kêu to một tiếng, vội vàng nhào qua kéo nàng vào ngực mình.

Ôm một cái hăn lập tức ngẩn ngơ.

Trong tay là da thịt mịn màng, cho dù trong chất lỏng xanh ngọc, hăn cũng có thể rõ ràng cảm nhận được xúc cảm non mềm. Long Hạo Thần chỉ cảm thấy giống như bị điện giật.

Hăn và Thải Nhi tuy cùng một chỗ thời gian không ngắn, nhưng hai người dù sao tuổi còn nhỏ, đối với chuyện nam nữ mơ mơ hồ hồ. Hơn nữa Long Hạo Thần cũng sợ thương tổn nàng, bởi vậy luôn khách khí có lễ, tối đa chỉ hôn ôm mà thôi. Chưa bao giờ chân chính đụng chạm da thịt nàng.

Giờ khắc này, mặc dù hăn chưa ôm Thải Nhi ra khỏi mặt nước, nhưng cũng có thể cảm nhận được nàng không mảnh vải che thân. Loại đối diện nhau không vật cản này là lần đầu tiên.

Chẳng qua Long Hạo Thần ngơ ngẩn chỉ trong chớp mắt. Tuy lòng hăn thấy kỳ kỳ và ngại ngùng, nhưng an nguy của Thải Nhi mới là quan trọng nhất với hăn.

Cắn mạnh đầu lưỡi, trong cảm giác đau, tinh thần thanh tỉnh đôi chút. Hăn từ từ rút linh lực quang minh nhu hòa vào thân thể Thải Nhi. Quang hệ, đúng là quang hệ. Nhưng quang hệ chỉ còn lại có Long Hạo Thần. Chẳng lẽ, hăn biến tính?

Nhìn đôi chân dài đó, ánh mắt mọi người ngẩn ngơ, con người trợn to, miệng hé mở, sắp hô ra tiếng.

May mắn, đôi chân thon không có hoàn toàn lông. Từ trong ánh sáng xanh thò chân tới đầu gối hơn hai mươi centimet thì chiến váy màu vàng đúng lúc bao phủ vị trí trên nữa. Cho dù là vậy cũng đủ khiến người suy nghĩ mơ màng. Đang lúc mọi người ngơ ngẩn nhìn chăm chú, một người đẹp vóc dáng cao ráo bước ra.

Cô dáng người thon dài, cao khoảng hơn một mét bảy, cỡ Vương Nguyên Nguyên, vẻ đẹp tràn ngập ánh sáng khiến người có cảm giác thần thánh không thể khinh nhờn.

Bộ chiến váy vàng liền thân bao phủ thân thể mềm mại vị trí quan trọng nhất. Nhưng cũng lộ ra hai tay, chân dài, bộ ngực, và viên bảo thạch màu trắng ngà hình thoi. Trên trán cũng có một viên bảo thạch vàng hình thoi.

Diện mạo xinh đẹp thuần khiết mang theo nụ cười nhạt, trong tay phải nắm pháp trượng vàng dài hai mét. Trên đỉnh pháp trượng đính bảo thạch vàng tản ra ánh sáng nhu hòa.

Cô đẹp, là vẻ đẹp thần thánh không chút tỳ vết. Đôi trắng chân nổi không trực tiếp đạp trên đất, mà là bay bồng bềnh cách mặt đất nửa mét, càng hiện ra dáng người cô cao ráo thon dài.

Cảm giác được ánh mắt ngẩn ngơ của mọi người, thiếu nữ mỉm cười.

"Không nhận ra rồi sao?"

"Cô, cô là..." Lâm Hâm giật mình nói.

Pháp trượng trong tay phải thiếu nữ lóe sáng, thân hình hơi nghiêng về trước. thoáng chốc ba đôi cánh bồng từ sau lưng cô giãn ra, tựa như cánh hoa đột nhiên nở rộ, mỗi cái cánh đều trong suốt như cánh ve nhưng lớn hơn nhiều. Khi chúng nó giãn ra một cái chớp mắt, dưới chân thiếu nữ thêm quang hoàn tỏa ánh sáng thái dương. Ánh sáng vàng nhu hòa quay quanh thân thể cô, dâng lên.

"Nhã Đình!"

Mọi người cùng kêu lên, ngây ngốc nhìn Nhã Đình trước mặt.

Đây, đây chính là Quang nguyên tố tinh linh mà bọn họ dưới sự chỉ huy của Long Hạo Thần đã cướp từ tay ma tộc? Đây, đây là thật sao?

Cũng khó trách họ rung động như vậy, lúc này Nhã Đình thoát nhìn gần như không khác gì nhân loại. Nếu cô rơi xuống đất, lại thu đôi cánh, quả thật là thiếu nữ thực sự!

Cô đâu còn giống thể năng lượng, là người thực chất rồi.

Vương Nguyên Nguyên nhìn không được tới gần, nhéo tay Nhã Đình, mềm mềm, ấm áp, mịn màng, xúc cảm thật tốt.

"Người, người biến thành người?"

"Nói chính xác là biến thành tinh linh. Hơn nữa chắc là tinh linh biến dị." Vang lên giọng Long Hạo Thần, ngay sau đó, hắt từ trong ánh sáng đi ra.

So sánh với mấy người trước thì hắt gần như không biến hóa cái gì, cũng không có vẻ mới mẻ. Chỉ là ánh mắt nhìn Nhã Đình có chút kỳ quái.

Lúc này Nhã Đình, có thể nói là kết quả của linh lô hợp thành. Cũng có thể nói là nhờ các kỳ ngộ biến hóa.

Mộng Huyền Thiên Đường không thể nghi ngờ là nơi thích hợp nhất cho tinh linh sinh hoạt. Cơ duyên trùng hợp, Nhã Đình hấp thu đến số lớn sức sống và quang nguyên tố, triệt để chữa khỏi vết thương của mình, hơn nữa chân chính có sinh mệnh.

Đương nhiên cô sẽ không biến thành nhân loại. Theo ý nghĩa nào đó thì lúc này cô như cũ là thể năng lượng. Chẳng qua là năng lượng ngưng tụ quá tập trung, sản sinh ra hiệu quả như thực thể. Giống như Long Hạo Thần đã nói, hiện tại cô là một tinh linh chân chính mà không phải nguyên tố tinh linh.

Thánh Dẫn Linh Lô so sánh với Nhã Đình thì yếu thế hơn nhiều. Năng lực dựng dục của nó cũng bị Nhã Đình hấp thu, ngay cả Lam Vũ, Quang Phù Dung đã vỡ nát hiện tại cũng dung nhập vào trong Nhã Đình.

Đợi sau này nó tự chữa trị xong, Long Hạo Thần muốn sử dụng cũng do Nhã Đình cung cấp.

Việc Long Hạo Thần lo lắng nhất vẫn là xảy ra, năng lực Khiên Dẫn của Thánh Dẫn Linh Lô tùy theo linh lô hợp thành mà bị tách ra, trở thành một phần năng lực của Nhã Đình.

Nói tổng thể thì quá trình hợp thành giúp ích cho Nhã Đình.

Đương nhiên, Nhã Đình như cũ là linh lô của Long Hạo Thần, khế ước không thay đổi, thêm một phần liên hệ tâm linh trực tiếp. Khác với lúc trước là hiện nay Nhã Đình đã là cá thể đơn độc, có suy nghĩ, có trí tuệ, hơn nữa trở thành một ma pháp sư quang hệ chân chính. Tất cả ma pháp sư quang hệ đồng cấp có thể làm cái gì thì cô cũng làm được như vậy, thậm chí càng tốt hơn. Còn về thực lực của cô tăng cỡ nào thì phải xem Long Hạo Thần.

Đối với Nhã Đình mà nói, cô rất thỏa mãn biến hóa này, cho nên ánh mắt nhìn Long Hạo Thần cũng trở nên kỳ quái. Điều này cũng làm cho Long Hạo Thần đau đầu nhất. Hắn không hy vọng bởi vì Nhã Đình biến hóa mà khiến Thái Nhi mất vui. Hắn có thể xem Nhã Đình như bạn bè, nhưng tuyệt không biến đổi khác đi.

"Đẹp quá, nếu không phải đã có Hình nhi thì tôi đều yêu cô rồi." Lâm Hâm chẳng hề xấu hổ nói, phối hợp hình dạng chặt vật của y, làm người ta buồn cười.

Long Hạo Thần nói với Nhã Đình.

"Biến trở về kích cỡ nguyên bản đi,"

Nhã Đình chu môi nói.

"Nhưng mà chủ nhân, như vậy sẽ suy yếu thực lực của tôi."

Long Hạo Thần cười khổ nói.

"Nhưng cô vẫn là biến nhỏ trở lại đi, nếu gặp lúc cần cô phát huy hết sức, cô lại biến lớn thì được rồi."

Nhã Đình tiến hóa khiến cô có năng lực giao lưu ngôn ngữ với nhân loại.

"Được rồi." Nhã Đình có chút bất mãn gật đầu.

Dưới ánh nhìn tiếc nuối của đám đàn ông, ánh sáng thu lại, rất nhanh, cô biến trở lại kích cỡ nhỏ, hơn nữa là thu nhỏ triệt để, biến trở về chỉ cao hơn thước, ngồi trên đầu vai Long Hạo Thần.

Mặc dù cô biến nhỏ, nhưng ngồi trên đầu vai Long Hạo Thần vẫn làm hấn có chút không được tự nhiên. Chẳng qua hấn vừa mới bởi vì ích kỷ mà khiến Nhã Đình làm chuyện cô không muốn, không tiện yêu cầu thêm điều gì.

Quay người lại, nhìn sương mù xanh, Long Hạo Thần ánh mắt biến khẩn trương, lăm bầm.

"Chỉ còn lại Thái Nhi."

Đúng vậy, cho đến bây giờ, trừ Thái Nhi thì những người khác đều đã đi ra. Về tình huống của Tư Mã Tiên và Trần Anh Nhi, bởi vì bọn họ bị thương nặng, tạm thời không thể hỏi thăm. Có lẽ đã thất bại hợp thành linh lô.

Nhã Đình thì không rảnh rồi, ngồi trên đầu vai Long Hạo Thần, phóng ra từng cái ma pháp trị liệu rơi trên người Tư Mã Tiên và Trần Anh Nhi. Nói về năng lực trị liệu, cô so với Hàn Vũ và Trương Phóng Phóng thì đáng tin hơn nhiều. Có thể đem ma pháp thi triển trên thân người khác, có nghĩa là Săn Ma Đoàn số hai mươi một cấp hiệu sau này không thiếu mục sư nữa.

Thời gian trôi qua từng phút giây, sắc mặt Long Hạo Thần biến ngày càng khó coi. Hai tay không tự giác nắm chặt, trong lòng không ngừng

cầu nguyện: Thái Nhi, cô không thể có chuyện gì! Cô nhất định phải thành công!

Hiện tại hẳn bắt đầu hối hận. Hối hận vì sao tăng thêm một linh lô cho Thái Nhi làm gì. Nếu chỉ là dung hợp Luân Hồi Linh Lô và Thiên Kích Linh Lô, có lẽ nàng sẽ nhẹ nhàng chút.

Đang lúc Long Hạo Thần vô cùng sốt ruột thì đột nhiên, một thanh âm yêu kiều vang lên trong đầu hẳn.

"Tên ngu ngốc, lo lắng rồi chứ. Đáng đời. Ta mang người đi đến chỗ nàng, nàng đã không thể đi ra, cần người mang nàng."

Đây là thanh âm của Dạ Tiểu Lệ. Long Hạo Thần thầm mừng, vội vàng gạt đầu.

Ánh sáng xanh lấp lánh, lại vòng quanh thân thể hẳn, ngay sau đó, Long Hạo Thần đã biến mất. Nhã Đình thì bị ánh sáng xanh bắn ra, không thể cùng Long Hạo Thần đi chung.

Khi tầm mắt hẳn lại biến rõ ràng, phát hiện mình trở lại hồ xanh biếc lúc dung hợp linh lô. Trong hồ không phải nước mà là thuần túy năng lượng sinh mệnh. Mặc kệ lúc nào ngâm trong đó đều cảm thấy thoải mái vô cùng.

Dựa theo lời Dạ Tiểu Lệ, đây dĩ nhiên không phải nơi lúc trước hẳn ở, mà là chỗ Thái Nhi tiến hành hợp thành linh lô. Nhưng Thái Nhi đã ở đâu chứ?

Tuy lòng Long Hạo Thần sốt ruột, nhưng coi như trầm ổn, không mù quáng lục tìm. Hắn chậm rãi khép lại đôi mắt, dựa vào tinh thần lực cường đại khuếch tán cảm giác, tìm kiếm tung tích Thái Nhi.

Không gian xanh biếc này như không có tận cùng, nhưng Long Hạo Thần tinh thần lực rất nhanh cảm giác được biên giới của nó. Ngay sau đó, một hơi thở sinh mệnh yếu ớt xuất hiện trong cảm giác của hẳn.

Không chút do dự, hắn mở to mắt, theo cảm giác chỉ dẫn mau chóng đi tới nơi có hơi thở sinh mệnh.

Là Thái Nhi.

Đi tới gần đó, Long Hạo Thần liếc mắt liền nhìn thấy Thái Nhi. Lúc này thân thể nàng hoàn toàn ngâm trong chất lỏng xanh ngọc. Chỉ có khuôn mặt nổi trên mặt nước, tái nhợt dọa người. Nếu không phải có hơi thở sinh mệnh cực yếu ớt, nàng thậm chí tựa như khối thi thể trôi bèo ở đó.

"Thái Nhi!" Long Hạo Thần đau lòng kêu to một tiếng, vội vàng nhào qua kéo nàng vào ngực mình.

Ôm một cái hắn lập tức ngẩn ngơ.

Trong tay là da thịt mịn màng, cho dù trong chất lỏng xanh ngọc, hắn cũng có thể rõ ràng cảm nhận được xúc cảm non mềm. Long Hạo Thần chỉ cảm thấy giống như bị điện giật.

Hắn và Thái Nhi tuy cùng một chỗ thời gian không ngắn, nhưng hai người dù sao tuổi còn nhỏ, đối với chuyện nam nữ mơ mơ hồ hồ. Hơn nữa Long Hạo Thần cũng sợ thương tổn nàng, bởi vậy luôn khách khí có lễ, tối đa chỉ hôn ôm mà thôi. Chưa bao giờ chân chính đụng chạm da thịt nàng.

Giờ khắc này, mặc dù hắn chưa ôm Thái Nhi ra khỏi mặt nước, nhưng cũng có thể cảm nhận được nàng không mảnh vải che thân. Loại đối diện nhau không vật cản này là lần đầu tiên.

Chẳng qua Long Hạo Thần ngơ ngẩn chỉ trong chớp mắt. Tuy lòng hắn thấy kỳ kỳ và ngại ngại, nhưng an nguy của Thái Nhi mới là quan trọng nhất với hắn.

Cắn mạnh đầu lưỡi, trong cảm giác đau, tinh thần thanh tỉnh đôi chút. Hắn từ từ rút linh lực quang minh nhu hòa vào thân thể Thái Nhi.

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 138

Khác Biệt? Đùi... [2+3]

Hắn rút vào linh lực rất chậm, sợ thương tổn Thái Nhi. Khi thân thể Thái Nhi không có linh lực, hắn cũng thông qua liên hệ linh lực cảm thụ được một ít trạng thái.

Tình huống của Thái Nhi khá là xấu. Mạch máu xuất hiện nhiều chỗ tổn hại trầm trọng, có vài mạch máu trực tiếp đứt, có một tia sức sống xanh nhạt kỳ dị liên tiếp mới miễn cưỡng duy trì dính với nhau.

Dùng từ thập cửu nhất sinh hình dung Thái Nhi bây giờ tuyệt không đủ. Nếu không phải ngâm trong hồ nước xanh này, chỉ sợ nàng sẽ là hương tiêu ngọc vãn.

Càng cảm giác Thái Nhi nguy hiểm bao nhiêu là lòng Long Hạo Thần càng run rẩy, nhưng hắn phát ra linh lực càng cẩn thận.

Thánh Quang Tráo nhẹ nhàng nở rộ bao trùm cả hắn và Thái Nhi.

Long Hạo Thần không phải không biết ma pháp trị liệu mạnh hơn, thật sự bởi vì tình huống của Thái Nhi quá mức yếu ớt, hắn không dám sử dụng ma pháp tiêu hao linh lực cực đại chữa trị cho nàng. Hắn chỉ dám thật cẩn thận từng điểm chữa trị thân thể nàng. Đây tuyệt đối không thể gấp gáp, nếu không, rất có khả năng sẽ phản tác dụng.

Không biết thời gian qua bao lâu, hắn rốt cuộc dần chữa trị xong các mạch máu bị tổn thương. Tuy không thể nói hoàn toàn chữa khỏi, nhưng ít ra có thể đảm bảo mỗi mạch máu đều dính với nhau. Hắn thầm cảm tạ

Dạ Tiểu Lệ. Trong người Thái Nhi tuy mạch máu tổn thương nghiêm trọng, nhưng có Mộng Huyền Thiên Đường chăm sóc, mạch máu bị tổn hại đều được sức sống nhu hòa miễn cưỡng giữ nguyên một chỗ. Chẳng những bảo vệ sinh mệnh Thái Nhi, đồng thời khiến hãn dễ chữa trị hơn.

Thánh Quang Tráo hòa hoãn thân thể Thái Nhi không ngừng giây phút nào. Cùng với mạch máu liên nhau, linh lực của Thái Nhi dần hồi phục, từng tia từ từ vận chuyển trong thân thể. Mạch máu cũng có thể tự hấp thu sức sống xung quanh và ma pháp trị hiệu quang hệ của Long Hạo Thần chữa trị. Thái Nhi đang mau chóng hồi phục.

"Ừm..." Một lúc sau, một tiếng rên khẽ, thân hình mềm mại run run, chậm rãi mở hai mắt ra.

Nhưng mà Long Hạo Thần lần nữa ngơ ngác. Bởi vì Thái Nhi run rẩy, trên tay xúc cảm mềm mại khiến hãn nhìn không được run lên, tay phải không cẩn thận trượt xuống vòng eo nhỏ xíu, phía trên cái kia căng tròn mềm mại. Tay hơi ấn vào trong, cho dù hãn có không hiểu phương diện này thì cũng biết mình đang sờ chỗ nào! Ngay lúc này, mắt đẹp mở ra cũng đồng thời cảm giác bàn tay to nóng rực của hãn. Bốn mắt nhìn nhau, hai người ánh mắt đều ngẩn ngơ.

"Anh..." Thái Nhi thanh âm run run nhỏ xíu, một tầng sắc hồng hiện trên khuôn mặt xinh đẹp, theo khuôn mặt kéo dài tới cổ và lan xuống dưới mặt nước.

"Ta...ta..." Long Hạo Thần không biết nên giải thích làm sao. Hãn dờ tay ra không được mà không dờ tay cũng không được. Cảm giác co dãn khiến hãn không muốn ngừng.

Thái Nhi cắn nhẹ môi đỏ, nghiêng đầu đi, hai tay ôm thắt lưng Long Hạo Thần, khiến thân thể mình càng thêm gần hãn, không dám nhìn hãn. Nàng có thể cảm giác được tim mình đang đập nhanh, trong lòng kinh hoàng. Nhưng trừ kinh hoàng và xấu hổ ra, càng nhiều là thỏa mãn.

Thải Nhi trải qua nhiều chuyện khiến lòng nàng tràn ngập âm u và cô độc. Nhưng sau khi gặp Long Hạo Thần, tâm nàng không ngừng biến hóa. Mỗi khi nàng gặp phải nguy hiểm hay khó khăn, chàng ngốc của nàng luôn trước tiên đến bên cạnh. Theo Long Hạo Thần thì vốn nên là vậy, nhưng trong lòng Thải Nhi, đây là điều nàng hạnh phúc nhất.

Sau khi trải qua phần thống khổ hợp thành linh lô không người chịu được, từ hôn mê tỉnh dậy, nàng trước tiên nhìn thấy chính là hắc. Thân mật tiếp xúc thân thể khiến lòng nàng tràn ngập xấu hổ. Nhưng mà sau đau đớn lại trước tiên gặp người đàn ông mình yêu, còn có gì khiến người thỏa mãn hơn điều này? Cho nên trong lòng nàng một chút cũng không trách Long Hạo Thần. Hơn nữa nàng rất tin tưởng Long Hạo Thần không phải hạng người lợi dụng người ta gặp khó khăn. Trong thân thể quang nguyên tố nhu hòa còn chưa tán đi đã đầy đủ chứng minh, mới rồi hắc đang chữa trị cho nàng. Có lẽ, có lẽ anh ấy vừa lúc chữa trị ở chỗ đó...

Khi một người thật yêu một người, dù cho hắc làm sai cái gì, cũng sẽ suy nghĩ theo chiều hướng tốt.

Nhưng nàng xoay người, cho Long Hạo Thần cảm giác khác biệt. Tay từ phần trên trượt xuống bên hông, Long Hạo Thần chỉ cảm thấy ý chí lực chịu khảo nghiệm còn đáng sợ hơn lần hợp thành linh lô. Cả người cương cứng. Tuyệt đối đừng quên, hắc chính là tiểu xử nam hùng hực lửa thanh xuân! Hơn nữa phát dục nhanh hơn bạn cùng lứa, cũng trưởng thành nhiều.

"Tên ngốc, còn không cho ta sờ mặt." Thải Nhi vùi mặt vào hông hắc, nhỏ giọng nói.

"A, a." Nghe giọng Thải Nhi, Long Hạo Thần vội vàng từ Giai Diệu Vĩnh Hằng phóng ra bộ đồ của mình. Không đợi hắc buồn rầu nên làm sao cho nàng mặc quần áo, Thải Nhi đã tự nhiên từ trong nước đứng lên.

Nàng làm động tác rất nhanh, thân thể mềm mại nhẹ xoay lại, trang phục Long Hạo Thần đã bao kín thân thể mềm mại của nàng. Chẳng qua

bởi vì là đồ trên, đương nhiên không tránh được lộ ra đùi đẹp. Mặc dù đã che dấu chỗ trọng yếu, nhưng như vậy càng có thần bí dụ hoặc.

Long Hạo Thần ngây ngốc nhìn nàng. Thị lực của hắn rất tốt! Tuy lúc trước Thái Nhi mặc đồ chỉ trong chớp mắt, nhưng nên nhìn, không nên nhìn, dường như hắn đều thấy hết.

Hiện tại hắn không dám động, chỉ sợ ngọn lửa trong lòng sẽ bốc lên, càng không dám có hành động thân thiết gì với Thái Nhi. Lúc này hắn tựa như củi khô ướn dầu, tùy thời bốc cháy lửa lớn.

Nhìn khuôn mặt tuần tú đỏ rực, ánh mắt ngơ ngác, Thái Nhi chỉ lén liếc hắn một cái, lập tức núp sau lưng hắn.

"Không được nhìn lén."

"À, à." Long Hạo Thần miễn cưỡng đồng ý, nhưng yết hầu nhúc nhích làm động tác nuốt nước bọt đã bán đứng hắn.

Thái Nhi đùi không giống Nhã Đình.

Long Hạo Thần rung động phát hiện, chính mình trong đầu xuất hiện ý nghĩ như vậy.

Nhã Đình tuy rằng đẹp, đôi chân dài càng thon thẳng, bóng loáng, không có sợi lông. Nhưng so với Thái Nhi thì thua xa. Chân Thái Nhi càng thêm bóng loáng, tràn ngập mùi hương nhân loại thiếu nữ. Quan trọng là, xem chân nàng, tuy Long Hạo Thần có chút ngượng ngùng nhưng không có ám ảnh tâm lý.

"Được rồi, chúng ta đi thôi." Thanh âm mềm nhẹ của Thái Nhi vang lên sau lưng.

Long Hạo Thần có chút cứng ngắc xoay người, chợt thấy Thái Nhi đã thay đồ đen của nàng. Che đậy phong tình lúc trước, cũng đem đồ của Long Hạo Thần đưa tới trước mặt hắn.

Thở ra một hơi, Long Hạo Thần cầm lấy đồ mình. Nhưng khi hấn đụng vào đầu ngón tay Thái Nhi, ngọn lửa trong lòng khó kiềm chế, kéo nàng vào lòng, hôn lên môi nàng. Tay hấn có chút không cẩn thận lại rơi vào vị trí lúc trước, cách vài vóc không cẩn thận nhéo hai cái.

Quang minh chi tử không phải thánh! Coi như là thánh, cũng có lúc nhìn không được! May mắn, đây chẳng phải còn cách bộ đồ sao. Phi lễ chứ nhìn...

Bởi vì Thái Nhi bị thương khá nghiêm trọng, Long Hạo Thần chỉ giúp nàng tạm thời ổn định, cho nên dù lòng hấn bốc lửa cũng chỉ có thể hơi phóng túng chút, liền mang theo Thái Nhi trở lại Mộng Huyền Thần Điện.

"Nhã Đình, cô giúp Thái Nhi tiếp tục chữa trị."

Long Hạo Thần nói với Nhã Đình bay trên không trung dường như bất mãn vì bị hấn bỏ quên.

Lúc này Thái Nhi còn rất yếu, không phát hiện Nhã Đình có gì khác lạ.

Long Hạo Thần chuyển hướng Trương Phóng Phóng nói.

"Trương huynh, làm phiền anh chờ tại đây chút, ta cần đưa đồng bạn đi đã. Cách này đối với đội chúng ta là bí mật cực lớn, xin Trương huynh đừng hỏi, cũng đừng nói ra."

Trương Phóng Phóng gật gật đầu, mỉm cười nói.

"Yên tâm." Vừa nói y vừa đi tới trước mặt Vương Nguyên Nguyên.
"Đánh ngất ta."

Wong Nguyên Nguyên ngậy ngậy.

Trương Phóng Phóng sâu lắng nhìn cô.

"Chỉ có cái gì đều không thấy, không nghe, không cảm giác đến, mới chân chính bảo vệ bí mật, không phải sao?"

Long Hạo Thần cản lại nói.

"Trương huynh, không cần như vậy..."

Hắn còn chưa nói hết, một bàn tay của Vương Nguyên Nguyên đã chặt cổ Trương Phóng Phóng. Trương Phóng Phóng mềm nhũn, được Vương Nguyên Nguyên dìu nằm trên mặt đất.

Lâm Hâm nhin không được nói.

"Nguyên Nguyên, cô thật sự xuống tay được a!"

Vương Nguyên Nguyên lườm y một cái.

"Có muốn thử xem không?"

"Không, không cần." Lâm Hâm vội vàng xua tay, Vương Nguyên Nguyên liếc Trương Phóng Phóng rơi vào hôn mê, trong lòng hàm hồ nghĩ, ai kêu người quấy rầy lòng ta, đáng đời.

Thời gian không còn sớm, Long Hạo Thần không dám chậm trễ, đem Trương Phóng Phóng, Thái Nhi, Nhã Đình để lại đây. Hắn dẫn động Giai Diệu Vĩnh Hằng, truyền tống đồng bạn đi. Tư Mã Tiên và Trần Anh Nhi thương thế đã hoàn toàn ổn định, chẳng qua còn đang ngủ say. Thực tế thì vết thương của họ không nghiêm trọng bằng Thái Nhi, chỉ cần liên tục trị liệu, cần thời gian điều dưỡng.

Quang mang vàng lấp lóe, Long Hạo Thần lại xuất hiện trong Mộng Huyền Thiên Đường. Cảm thụ được quang nguyên tố biến hóa trong không khí, đáy mắt hắn biểu lộ một tia vui mừng.

Sau khi thức tỉnh thể chất thần quyền giả, lực khống chế quang nguyên tố của hắn rõ ràng tăng nhiều. Thậm chí càng dễ dàng khống chế Giai Diệu Vĩnh Hằng. Hơn nữa hiện tại hắn đang ở Mộng Huyền Thần

Điện, mà không phải Mộng Huyền Thiên Đường, bởi vậy khi truyền tống không hao phí nhiều linh lực.

Đánh thức Trương Phóng Phóng, để Nhã Đình quay về trong thân thể mình, ba người Long Hạo Thần mới đi ra ngoài Mộng Huyền Thần Điện.

Thời gian ba ngày không dài cũng không ngắn. Nhưng mặc kệ là liên minh thánh điện hay ma tộc đều chờ đợi sốt ruột. Dù sao lần này tiến nhập Mộng Huyền Thần Điện, đều là nhân vật quan trọng của hai bên.

Bên ma tộc, tiến vào là mười vị người thừa kế thực lực cường giả tuổi trẻ. Bên liên minh thánh điện cũng là mười Liệp ma giả, bao gồm cả quang minh chi tử và Luân Hồi Thánh Nữ. Cho nên hai bên không thể không khẩn trương.

Khi bọn họ thấy trong thần điện màu xanh biếc có bóng người đi ra, Lăng Tiểu và Hoàng Thước đều đứng bật dậy, mau chóng đi tới mép hồ. Cường giả hai bên cũng giương cung bạt kiếm đối diện nhau. Một khi xuất hiện biến hóa gì, có lẽ sẽ bộc phát chiến đấu.

Long Hạo Thần đi đằng trước nhất, thấy hắc xuất hiện, Hàn Khiếm chỉ cảm giác mình như mất hết sức lực, bản năng quay người nhìn hướng Kỳ Sĩ Thánh Điện. Rồi ông mới nhìn chăm chăm Long Hạo Thần, sẵn sàng chuẩn bị tùy thời ra tay ngăn cản ma tộc đánh bất ngờ.

Theo sau Long Hạo Thần là Thái Nhi, tiếp đó mới là Trương Phóng Phóng. Ảnh Tùy Phong và Lăng Tiểu đồng thời thở ra. Mặc kệ nói sao thì quan trọng nhất quang minh chi tử và Luân Hồi Thánh Nữ đều còn sống trở về. Hơn nữa nhìn bộ dáng của họ chắc có thu hoạch.

Nhưng mà sắc mặt Lăng Tiểu rất nhanh biến khó coi. Bởi vì đi ra khỏi Mộng Huyền Thần Điện, cũng chỉ có ba người họ.

Còn về bên ma tộc, Hoàng Thước thống lĩnh cấm vệ quân Hắc Long thì sắc mặt càng khó xem. Trước tiên đi ra là nhân loại, đối với gã mà nói không phải là tin tốt.

Rất nhanh, ba người Long Hạo Thần có Lăng Tiểu đích thân tiếp dẫn đi hướng liên minh thánh điện.

"Người khác còn chưa đi ra?" Lăng Tiểu hỏi Long Hạo Thần.

Long Hạo Thần thở dài một tiếng, hơi cúi đầu. Về mặt hẳn đã nói cho Lăng Tiểu biết rất nhiều.

Sắc mặt Lăng Tiểu bỗng chốc biến xanh mét. Đây chính là Liệp ma giả Liệp ma Đoàn cấp suất! Có nghĩa là sẽ có bảy Liệp ma Đoàn có nguy cơ giải tán. Trách nhiệm này dĩ nhiên sẽ do Mục Sư Thánh Điện bọn họ gánh vác.

Long Hạo Thần lạnh lùng nhìn bên ma tộc, trầm giọng nói.

"Mười ma tộc đi vào đều là ức chế tu vi, trong đó không thiếu cường giả cấp tám, ngoại linh lực đều cao tới hai vạn. Dưới tình hình như vậy, chúng ta căn bản không phải đối thủ."

"Cái gì?" Lăng Tiểu thất thanh kinh hô.

Hàn Khiếm kéo tay áo Long Hạo Thần, ý bảo hẳn đừng nói nữa. Không cần nghi ngờ, lần này Mục Sư Thánh Điện phải gánh vác trách nhiệm cực lớn. Lần này hợp tác với ma tộc chính là bọn họ chủ đạo.

Long Hạo Thần quay đầu nhìn Hàn Khiếm, gật đầu với sư tổ, ý bảo mình hiểu rồi.

Hơi thở Lăng Tiểu rõ ràng có chút loạn. Các cường giả nhân loại bên liên minh thánh điện cũng đều rục rịch, có khả năng tùy thời ra tay.

Bên Hoàng Thước hiển nhiên không sợ. Có Nghịch Thiên Ma Long tộc dẫn đầu, chúng tự thấy tổng thể thực lực tuyệt đối vượt qua nhân loại trước mắt, có đánh nhau cũng không sợ. Chẳng qua Hoàng Thước vẫn là cố gắng ức chế sát khí trong lòng. Bởi vì gã rõ ràng cảm giác được, mấy ngày nay có một khí thể cường đại ẩn tàng trong trận đối phương. Uy

niếp khùng bố tùy thời trấn áp gã, dường như chỉ cần gã có động tác gì sẽ gặp đả kích hủy diệt.

Nên biết, Hoàng Thước không phải cường giả cấp chín tầm thường, thực lực của gã đã đạt cao tới đỉnh cấp chín. Tổng sản lượng linh lực tiếp cận ba mươi vạn, trong ma tộc là cường giả hiếm hoi, là phụ tá đặc lực chân chính của Ma Thần Hoàng. Ngay cả gã đều chịu áp lực cực lớn, có thể thấy thực lực vị cường giả đối phương đáng sợ cỡ nào. Có người như vậy tồn tại, một khi bộc phát chiến đấu, như vậy ma tộc nhất định tổn thất cực lớn. Hơn nữa dù sao đây là lãnh địa của nhân loại.

Long Hạo Thần lớn tiếng nói.

"Chẳng qua ma tộc cũng đồng dạng trả cái giá khá lớn. Lần này bọn họ tiến vào tuy rằng đều là cường giả, nhưng cũng có một số người thừa kế ma thần. A Bảo dẫn đầu càng là người thừa kế Ma Thần Hoàng, bọn họ cũng đồng dạng không có lợi."

Nói xong hắn lật tay ra, một đoàn lửa xanh đen bùng cháy trong lòng bàn tay.

Ngọn lửa hiển nhiên không phải Long Hạo Thần có thuộc tính quang minh phóng ra được. Dưới ánh mắt chăm chú của mọi người, chỉ thấy tinh thạch hình vương miện xuất hiện trong lòng bàn tay hắn. Chính là ma tinh Vương Miện Truyền Thừa lấy từ người Ác Ma.

Nhìn thấy ma tinh này, các cường giả bên liên minh thánh điện đều bật thốt kinh ngạc, đồng thời càng khẳng định lời Long Hạo Thần nói trước đó là sự thật.

Bên kia, sắc mặt Hoàng Thước biến vô cùng khó coi. Đương nhiên gã nhận ra được ma tinh này thuộc về ai. Lần này các cường giả ma tộc tiến vào Mộng Huyền Thiên Đường, chủ nhân viên ma tinh này tuy không phải mạnh nhất, nhưng tổng thể thực lực cũng có thể chen vào năm hạng đầu. Không ngờ chết trong tay Long Hạo Thần, điều này gã không bao

giờ nghỉ tới! Nhân loại và ma tộc không giống nhau, gã liếc mắt một cái đã đoán ra đại khái tuổi của hắn.

Quang mang vàng lấp lóe, trong mắt Long Hạo Thần biểu lộ tia băng lãnh, nhìn Hoàng Thước đối diện, không chút sợ hãi.

"Ít ra chúng ta có ba người còn sống rời khỏi Mộng Huyền Thiên Đường, mà các ngươi..." Nói đến đây, hắn cố ý ngừng lại.

Dù Hoàng Thước có trầm ổn cỡ nào, lúc này gã cũng kiềm không được tinh thần hỗn loạn, ánh mắt nhìn Mộng Huyền Thần Điện phương xa, thoáng chốc sắc mặt trắng bệch.

Nên biết, lần này tiến vào đó, đều là người thừa kế của bốn vị ma thần đứng bốn hạng đầu trong ma tộc! Vì thu hoạch linh lô, đồng thời Ma Thần Hoàng còn ra mệnh lệnh bí mật. Nếu tất cả người thừa kế đều chết trong Mộng Huyền Thiên Đường, đối với ma tộc là đả kích không gì sánh bằng. Thậm chí có lẽ dao động gốc rễ ma tộc.

Trong tay Long Hạo Thần đã lấy ra một viên Vương Miện Truyền Thừa, ai có thể nói hắn không có Vương Miện Truyền Thừa khác? Hơn nữa nghe giọng hắn thì đám A Bảo trong Mộng Huyền Thiên Đường tình huống không quá tốt.

"Nói, bọn họ ra sao rồi?" Hoàng Thước gầm lên một tiếng. Khí thế lãnh liệt bỗng nhiên dâng lên. Lực áp bách khủng bố hầu như trong chớp mắt đạt tới đỉnh điểm. Ngay cả vùng đất Mộng Huyền Thiên Đường tràn ngập hơi thở thiên nhiên, tại lúc này đã bị hắc ám lan rộng.

Lăng Tiểu hừ lạnh một tiếng, trong tay chợt lóe quang mang vàng, một thanh pháp trượng màu trắng ngà rơi vào lòng bàn tay. Quang mang vàng nhu hòa lan rộng, dễ dàng ngăn cản hơi thở hắc ám, hơn nữa cho bên ta một tầng quang mang mờ lung.

Ông có chút hiểu cách làm của Long Hạo Thần, trầm mặc không lên tiếng, để Long Hạo Thần phát huy. Bên liên minh thánh điện các cường

giả đã phóng ra vũ khí của mình, tùy thời chuẩn bị tiến nhập trạng thái chiến đấu.

Hoàng Thước mang đến áp lực không thể làm gì Long Hạo Thần, trên mặt hắn ngược lại lộ ra nụ cười nhạt.

"Vì sao ta phải nói cho người biết?"

Hoàng Thước lạnh lùng nhìn hắn.

"Nếu bọn họ xảy ra chuyện gì, chúng ta nhất định san bằng Trấn Nam quan, không tiếc trả giá cùng nhân loại các người tử chiến đến cùng." Gã nói ra câu này là chém đinh chặt sắt.

Chủng tộc khác thì gã không rõ lắm, nhưng tình huống Nghịch Thiên Ma Long tộc thì gã rất rõ ràng.

Trước mắt trong Nghịch Thiên Ma Long tộc, Ma Thần Hoàng hiện tại, Phong Tú chỉ có hai đứa con, A Bảo và Lãnh Tiêu, lần này đều tiến vào Mộng Huyền Thiên Đường. Theo gã thấy thì lấy thực lực của A Bảo, dù xảy ra chuyện gì cũng không khả năng ra vấn đề trong Mộng Huyền Thiên Đường. Không tàn sát hết đám nhân loại đã tính nường tay, nhất định sẽ có thu hoạch cực lớn trong hành động lần này. Đây cũng là nguyên nhân quan trọng vì sao ma tộc chịu trả cái giá to lớn như vậy, chỉ để lấy danh ngạch tiến vào Mộng Huyền Thiên Đường.

Nhưng gã tuyệt đối không ngờ được, tình huống biến hóa quỷ dị như vậy. Nhân loại thương vong đích thực thảm thiết, vào mười người, còn sống trở ra chỉ ba cái. Hơn nữa nhìn hình dạng Thái Nhi thì dường như rất suy yếu. Nhưng quan trọng là, bên ma tộc đến tận bây giờ một cái đều không đi ra!

Ma tộc trong lần hành động này khuyết điểm lớn nhất là không biết rõ Mộng Huyền Thiên Đường. Tất cả hiểu biết chỉ là thông qua Ma Thần Hoàng tự suy đoán và Tinh Ma Thần tiên tri một ít. Mặc kệ nói thế nào,

ít nhất A Bảo và Lãnh Tiêu hiện tại không trở ra, còn có con gái Nguyệt Ma Thần.

Bên Nguyệt Ma Thần còn dễ nói, Nguyệt Dạ lần này có thể nói là bởi vì liên quan A Bảo mới có thể đạt được một danh ngạch. Nhưng Nghịch Thiên Ma Long tộc thì không được! Đường kim Ma Thần Hoàng tuy chưa tới lúc tuổi già, nhưng năng lực sinh dục của y đã hạ thấp gần như không thể có được con cái nữa. Dưới tình huống như vậy, nếu Lãnh Tiêu và A Bảo đều chết trận trong Mộng Huyền Thiên Đường, đối với Nghịch Thiên Ma Long tộc mà nói chính là tai nạn hủy diệt.

Cho đến nay, tộc trưởng Nghịch Thiên Ma Long tộc đều là Ma Thần Hoàng, truyền thừa huyết mạch Nghịch Thiên Ma Long thuần khiết nhất, chưa từng xuất hiện tình huống Ma Thần Hoàng đến từ huyết mạch khác. Hơn nữa hiện tại A Bảo đã dựng được uy vọng trong Nghịch Thiên Ma Long tộc, nếu lần này họ đều chết hết, Ma Thần Hoàng nhất định sẽ cực kỳ giận dữ. Gã làm thống lĩnh dẫn đội, nếu nói không bị giận chó đánh mèo là không thể nào.

Bởi vậy lúc này con mắt Hoàng Thước đều đỏ. Tất cả trầm ổn bởi vì hiện thực tàn khốc mà tan biến. Gã đã chuẩn bị tốt tử chiến đến cùng, gã thà rằng chết tại đây cũng không muốn thừa nhận lửa giận của Ma Thần Hoàng.

Quang mang nhạt lấp lóe, đáy mắt Long Hạo Thần lộ tia băng lãnh.

"Muốn biết tin tức của họ cũng không phải không thể. Ta có thể nói cho người biết, trong bọn họ không phải đều chết hết, có còn sống. Nhưng vì sao ta phải nói rõ tình huống cho người chứ?"

Long Hạo Thần nói rất bình tĩnh, trên mặt thậm chí không dư thừa biểu tình. Nhưng sau khi nghe hắn nói ra câu này, mặc kệ là Hàn Khiêm hay Lăng Tiểu, trên mặt hiện nụ cười nhẹ.

Đứa trẻ này thật quá thông minh. Bọn họ đương nhiên nhìn ra được, nếu Hoàng Thước thật bị bức ép nhất định liền chết tại đây. Ma tộc

đương nHiên sẽ thương vong thảm trọng, nhưng chẳng lẽ nhân loại sẽ nhẹ nhàng? Nên biết, đây không phải thủ vệ Trấn Nam quan, có thiên nhiên bình chương dựa dẫm. Lần này ma tộc tiến đến đa số là cường giả cấp chín. Dù chỉ mới vượt qua ngưỡng cửa cấp chín, không có bất cứ vũ khí nào phụ trợ, ma tộc cũng không phải dễ đối phó. Đây chính là lấy cấm vệ quân Hắc Long dẫn đầu!

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 139

Mười Viên Long Ma Tinh

Bởi vì một trận chiến này ma tộc không muốn đánh, nhân loại cũng giống vậy, nên Long Hạo Thần mới nói ra câu thoát nhìn rất đơn giản, nhưng tiết lộ một ít tình huống cho Hoàng Thước. Hắn rõ ràng nói cho Hoàng Thước rằng, người ma tộc trong Mộng Huyền Thiên Đường tuy có tổn thất nhưng không phải chết hết, chẳng qua không nói rõ tình hình trước mắt mà thôi.

Cho Hoàng Thước hy vọng, đương nhiên gã sẽ không làm cá chết lưới rách, mà không cho gã biết tình huống chân thực, đương nhiên là vì lấy được càng nhiều lợi ích từ ma tộc.

Đối với một điểm này, tuyệt đối là Lăng Tiếu và Hàn Khiếm rất muốn nhìn thấy. Lần này tổn thất bảy vị sấn ma giả tuổi trẻ ưu tú, đối với liên minh thánh điện thì dả kích không thể nói là không lớn. Bảy đội Sấn Ma Đoàn dù không có giải tán hết thì phải có an bài mới. Dưới tình huống như vậy, nếu không thu được ích lợi từ ma tộc, đừng nói là Mục Sư Thánh Điện phải chịu trách nhiệm, ngay cả Hàn Khiếm cũng phải gánh vác trách nhiệm. Lấy tính cách hai người, căn bản sẽ không chối bỏ cái gì.

Quả nhiên, nghe lời Long Hạo Thần nói, Hoàng Thước hơi ổn định đôi chút, nâng tay ra ý bảo thủ hạ của mình đừng hành động thiếu suy nghĩ, một mình đi hướng Long Hạo Thần, ngừng cách Lăng Tiếu hai mươi mét.

"Nói cho ta tình huống của họ, người muốn cái gì?" Hoàng Thước lạnh lùng nói.

Long Hạo Thần bình thản nói.

"Ta muốn mười viên ma tinh của Nghịch Thiên Ma Long tộc. Thứ này chắc người có không ít."

"Người nói cái gì?" Hoàng Thước giận dữ, sát khí nồng đậm bốc lên, rồi lại lần nữa bị Lăng Tiểu cản lại.

Ma tinh của Nghịch Thiên Ma Long tộc không giống với long cao. Long cao là vật chất đặc thù Nghịch Thiên Ma Long tộc tự tiết ra, đối với nhân loại và ma tộc đều là vật cực bổ, hơi giống với hương liệu. Nhưng ma tinh thì khác. Nghịch Thiên Ma Long mỗi một viên ma tinh đối với bản tộc không chỉ là bảo bối, càng là tượng trưng tôn nghiêm của cường giả Nghịch Thiên Ma Long tộc đã chết. Bất cứ một vị cường giả Nghịch Thiên Ma Long tộc nào bỏ mình trên chiến trường, họ sẽ tìm cách đem ma tinh kiếm trở về, hơn nữa cung phụng trong Nghịch Thiên Ma Long tộc.

Cho dù là chính Nghịch Thiên Ma Long tộc, không đến thời khắc sinh tử đều sẽ không dùng ma tinh của tộc nhân, chứ nói chi là để cho nhân loại.

Trong lịch sử ma tộc, số lượng ma tinh của Nghịch Thiên Ma Long tộc bị nhân loại lấy được cực kỳ ít ỏi, mà mỗi lần đều dẫn đến ma tộc điên cuồng phản công. Ma Thần Hoàng thậm chí bởi vậy mà ra tay.

Long Hạo Thần bình thản lặp lại lần nữa, còn nhấn mạnh. Hoàng Thước suýt phun máu. Hắn đem ma tinh Nghịch Thiên Ma Long tộc làm cái gì? Kẹo đường chắc? Cướp lấy? Người cũng phải có bản lĩnh mới được!

Gã ngoại đầu nhìn Mộng Huyền Thần Điện một cái. Quả đúng như Long Hạo Thần đã nói, Mộng Huyền Thần Điện phóng ra ánh sáng xanh

bắt đầu dần biến yếu, dường như tùy thời đều chìm xuống đáy hồ. Lúc trước Lăng Tiểu từng nói đáy hồ có sinh hoạt một tinh linh long tồn tại mấy vạn năm. Hoàng Thước tự hỏi lòng không có bản lãnh đối kháng với nó, coi như là Ma Thần Hoàng chưa chắc dễ dàng chiến thắng. Càng quan trọng là, đợi đến khi đó, đám A Bảo còn có thể sống sót không?

"Sao ta phải tin người?" Hoàng Thước lạnh lùng nhìn Long Hạo Thần. "Hơn nữa, ta không có nhiều ma tinh của tộc nhân. Ta chỉ là thống lĩnh cấm vệ quân Hắc Long, bản tộc ma tinh chỉ bệ hạ mới có quyền lực điều động."

Long Hạo Thần nhún vai nói.

"Vậy ta hết cách. Người không có ma tinh, chẳng phải nơi này còn nhiều tộc nhân sao? Vì thái tử điện hạ các người, để xem các người có nguyện ý giao ra sinh mệnh hay không."

Hoàng Thước hô hấp bỗng biến trầm trọng.

Nếu lần này chỉ là Nghịch Thiên Ma Long tộc bọn họ thì còn đỡ chút, nhưng tuyệt không chỉ như thế! Còn có cường giả các tộc khác. Long Hạo Thần nói ra câu này quá đáng giận. Lời vừa ra, cường giả các tộc khác ánh mắt nhìn Hoàng Thước và cấm vệ quân Hắc Long đều biến đổi.

Đây cũng là điểm thông minh của Long Hạo Thần. Ma tộc thế lực lớn, ở chỗ này đều là cường giả các tộc. Càng quan trọng là, lần này ma tộc tiến nhập Mộng Huyền Thiên Đường là người thừa kế của các tộc.

Bởi vậy, cường giả các tộc đều rất quan tâm tin tức của Long Hạo Thần. Mà Long Hạo Thần muốn chỉ là ma tinh Nghịch Thiên Ma Long tộc mà thôi. Điều này khiến tâm tình cường giả ma tộc khác xuất hiện biến hóa.

Tuy rằng e ngại Nghịch Thiên Ma Long tộc cường đại, bọn chúng ngoài miệng không dám nói gì, nhưng trong lòng nhất định đã nghĩ, vì

sao các người không nguyện ý giao ra sinh mệnh vì thái tử các người? Huống chi còn có người thừa kế các tộc chúng ta!

Hoàng Thước bỗng chốc rơi vào tình thế tiến không được lùi chẳng xong. Sau thời gian trầm mặc ngăn ngủi, Hoàng Thước lạnh lùng nhìn Long Hạo Thần.

"Ba viên, ta chỉ có thể lấy ra ba viên ma tinh đến giao dịch với người. Hơn nữa sao người có thể chứng minh chính mình có thể khiến Mộng Huyền Thiên Đường tạm dừng biến mất, chờ người chúng ta đi ra?"

Long Hạo Thần cười nhạt.

"Ba viên không được, ta chỉ cần mười, nhiều một viên đều không cần. Nhưng thiếu một viên cũng không được. Hoàng tiền bối, người nên sớm ra quyết định đi, nhìn xem."

Nói xong hắn chỉ hướng Mộng Huyền Thần Điện.

Quả nhiên, ngay lúc đó, bụi cây liên thông Mộng Huyền Thần Điện và bờ đang chậm rãi biến mất. Bụi cây rút hướng mép bờ, mà Mộng Huyền Thần Điện thì bắt đầu nhẹ lung lay, chậm rãi chìm xuống mặt hồ.

"Người..." Hoàng Thước kinh hoàng biến sắc.

Nếu nói tất cả cường giả thanh niên ma tộc đi vào đều chết trận, tuy gã sẽ gánh vác trách nhiệm, nhưng đây chỉ là trách nhiệm. Nhưng sau khi Long Hạo Thần nói những lời này, trách nhiệm của gã không đơn giản nữa. Thậm chí có khả năng biến thành bởi vì gã chỉ huy sai sót, dẫn đến nhiều người thừa kế của ma thần tử vong. Đến lúc ấy, người nhà của gã thậm chí bị giận chó đánh mèo.

"Đến!" Hoàng Thước hét lớn một tiếng.

Nói cũng kỳ, gã mới hét một tiếng, Mộng Huyền Thần Điện không ngờ ngừng lặn xuống.

Hoàng Thước ngẩn ra, khi quay người nhìn Long Hạo Thần, lại phát hiện Long Hạo Thần nâng tay trái hướng Mộng Huyền Thần Điện, phát ra tia sáng xanh nhạt vượt qua mặt hồ liên tiếp Mộng Huyền Thần Điện. Nhìn qua tựa như hắc đang khống chế Mộng Huyền Thần Điện không rơi xuống.

"Ta nghĩ, thành ý của ta đã đủ. Nhưng ta kéo dài thời gian không quá lâu." Long Hạo Thần thanh âm trầm trọng.

Trương Phóng Phóng đứng sau lưng Long Hạo Thần đi tới bên cạnh hắn. Vị ky sĩ thoát nhìn hiền hòa này nâng lên hai tay, sau đó nhàn nhạt kêu một tiếng.

"Mười.."

Ngay lúc tất cả còn không hiểu ý thì y đã rút lại một ngón tay.

"Chín..."

"Tám..."

"Bảy.."

"Tổ cha, đếm ngược thời gian rồi à, cũng quá ác đi." Hàn Khiếm trợn mắt há hốc mồm nhìn Long Hạo Thần và Trương Phóng Phóng. Đừng nói là Hoàng Thước, ngay cả bọn họ đều khẩn trương. Hai thằng nhóc này quá xấu, mặc kệ họ làm cách nào nắm giữ hướng đi kẻ địch, nhưng phối hợp thật quá ăn ý.

"Đừng kêu!!!" Hoàng Thước gầm lên một tiếng, tay phải vung lên, một túi da nhỏ màu vàng nhạt đã bay hướng Long Hạo Thần. Gã rốt cuộc vẫn không chịu được áp lực cực lớn.

Hàn Khiếm lóe thân đã chắn trước mặt Long Hạo Thần, cầm lấy túi da.

Mở ra nhìn bên trong, bỗng chốc một luồng sáng tím đen cực kỳ nồng đậm từ trong túi phóng ra.

Hàn Khiếm ngẩn ngơ, trong ánh mắt lộ ra cuồng nhiệt. Sau đó mau chóng cột túi lại, gật đầu với Long Hạo Thần.

Long Hạo Thần mỉm cười, hết sức kinh ngạc hướng Hoàng Thước nói.

"Không nghĩ tới Hoàng tiền bối thật sự mang thứ tốt như thế! Vậy chúng tôi không khách sáo, cảm tạ."

Kỳ thật hẳn chỉ thét giá cao tại chỗ trả tiền, kết quả Trương Phóng Phóng đếm ngược thời gian, trực tiếp bức Hoàng Thước đem ra bảo bối.

"Nói mau, nhóm A Bảo ra sao rồi?" Hoàng Thước giận dữ hét.

Hiện tại cảm xúc gã đã sắp bạo phát, tùy thời có khả năng phát động công kích. Ngay lúc này, các cường giả liên minh thánh điện cũng đồng dạng khẩn trương. Vị kỳ sĩ ẩn trong Kỳ Sĩ Thánh Điện từng nói chuyện riêng với Hàn Khiếm lạnh lùng nhìn chăm chú Hoàng Thước. Một luồng lực áp bách liên tiếp trên người y và Hoàng Thước. Mấy người khác không cảm giác ra cái gì, nhưng Hoàng Thước lại bị lực áp bách bá đạo áp chế kêu rên một tiếng, lui ra sau một bước, sắc mặt không kiềm được phát sinh biến hóa.

Có thể áp chế gã đến trình độ như vậy, dù là ở trong ma tộc chỉ sợ cũng phải là ma thần mười hạng đầu mới làm được. Tuy rằng chân chính liều mạng, gã nắm chắc khiến đối thủ không dễ chịu, nhưng chính gã cũng chết chắc.

Long Hạo Thần biết lúc này không thể chọc giận Hoàng Thước thêm, trầm giọng nói.

"Nhân loại chúng ta luôn giữ lời. Nếu đã nhận đồ của Hoàng tiền bối, đương nhiên sẽ đem tình huống ta biết nói cho các người."

"Trong Mộng Huyền Thiên Đường, chúng ta trước sau mấy lần gặp phải ma tộc các người. Người của chúng ta đều bị ma tộc các người giết chết. Vương Miện Truyền Thừa trong tay ta chính là chúng ta giết chết một Ác Ma lửa xanh được đến. ma tộc khác thì không phải chúng ta đối phó được. Đường như họ muốn đối chọi với Mộng Huyền Thiên Đường, dẫn đến trong Mộng Huyền Thiên Đường xuất hiện tình huống ma thú bạo động, toàn lực cùng họ chiến đấu. Bởi vì ba người chúng ta không hề giết ma thú Thiên Đường, mới không bị cuốn vào trong trận bạo động này, mãi cho đến khi chúng ta đi ra. Trong đám ma tộc các người, tử thương mấy cái, còn lại đều bị Ma Thần Hoàng xé rách không gian cứu đi."

Nghe mấy lời này, tuy tâm thần Hoàng Thước bỗng chốc thả lỏng nhiều, nhưng suýt nữa phun ra máu. Chỉ một tin tức như vậy, đã khiến gã trả cái giá mười ma tinh của tộc nhân!

Cái giá này thật là quá lớn. Nên biết, mười viên ma tinh chính là mấy trận đại chiến trước cấm vệ quân Hắc Long đã chết để lại. Sở dĩ luôn đặt trên người gã, là bởi vì mỗi lần Ma Thần Hoàng đi ra đều có khả năng bị Liệt ma Đoàn mạnh nhất của nhân loại công kích, gã là phụ tá đặc lực của Ma Thần Hoàng, ma tinh là chuyên môn chuẩn bị cho Ma Thần Hoàng.

Trước mắt gã tối sầm.

"Chỉ, chỉ đơn giản như vậy?" Hoàng Thước nghiêng răng nghiêng lợi nói.

Long Hạo Thần làm bộ nhớ lại lát sau mới nói.

"A, còn có. Ta nhớ lúc ấy ma tộc tên A Bảo đối với ma tộc ma pháp sư da cam nói mấy câu gì đó, sau đó ma tộc kia sử dụng ma pháp đặc thù màu da cam, cầm cố thân thể người thủ hộ Mộng Huyền Thiên Đường. Nhưng người tỏa quang mang da cam cũng bởi vậy nổ tung. Vương Miện Truyền Thừa của gã là bị A Bảo thu lấy."

"Cái gì?"

Lần này đi theo Hoàng Thước cùng đến, vốn là có hai cường giả Tinh Ma tộc mặc áo choàng ma pháp da cam và tóc dài màu da cam. Mới nghe lời này, hai tên lúc trước sắc mặt trầm trọng nay thất thanh kinh hô.

"Đại Dự Ngôn Thuật! A Bảo lại để hãn sử dụng Đại Dự Ngôn Thuật!"

Thực hiển nhiên Long Hạo Thần nói câu đó không thể nào là giả dối, bởi vì hãn hình dung Đại Dự Ngôn Thuật không sai một li. Huống chi chỉ có Đại Dự Ngôn Thuật mới có tác dụng mạnh cỡ đó, bị cấm chú chính là người thủ hộ!

"Hoàng Thước, chuyện này ngươi nhất định phải cho chúng ta lời giải thích. Nếu không, trở về ngươi phải trả lời với Tinh Ma Thần đại nhân." Hai cường giả Tinh Ma tộc nổi giận tiến lên trước.

Hoàng Thước sắc mặt cũng biến khó coi. Chỉ có gã mới biết nhiệm vụ Ma Thần Hoàng giao cho A Bảo là cái gì. Đối với việc A Bảo khiến người thừa kế Tinh Ma Thần sử dụng Đại Dự Ngôn Thuật, gã tuyệt không ngoài ý muốn. Nhưng Long Hạo Thần ngay lúc này nói ra những lời đó, hiển nhiên không có ý tốt, nhưng gã không có cách nào phản bác. Bỗng chốc không khí bên ma tộc xuất hiện thay đổi.

Lần này đi ra tuy lấy cấm vệ quân Hắc Long làm chính, nhưng số lượng cường giả các tộc khác cũng không ít. Bọn chúng đều là tinh nhuệ các tộc, tiến vào trong đó cũng có thiếu chủ của chúng! A Bảo có thể để người Tinh Ma tộc thi triển ma pháp cấm kỵ kinh khủng loại tự sát như Đại Dự Ngôn Thuật, vậy thì sẽ đối phó tộc nhân bọn họ ra sao đây?

Thoáng chốc nội bộ ma tộc mất đi đoàn kết.

Hoàng Thước sắc mặt liên tục biến đổi, trừng mắt nhìn chăm chăm Long Hạo Thần, khắc ghi hình dáng thanh niên này vào óc mình, sau đó quay đầu trầm giọng nói với hai cường giả Tinh Ma tộc.

"Chuyện này còn chưa điều tra rõ ràng. Nếu thiếu chủ đã bị bệ hạ cứu, sau khi trở về nhất định sẽ có lời nói cho Tinh Ma Thần đại nhân. Hơn nữa hiện tại chúng ta không thể khẳng định lời nhân loại nói là thật hay không."

Cùng lúc đó, Mộng Huyền Thần Điện từ từ trầm xuống, chìm vào trong hồ nước. Cho dù chúng muốn kiểm tra cái gì cũng không được, chứ nói chi chúng căn bản không vào được Mộng Huyền Thần Điện.

Long Hạo Thần dưới sự yểm hộ của Lăng Tiểu, Hàn Khiếm lùi vào vòng bảo hộ của các cường giả liên minh thánh điện. Hoàng Thước tràn ngập không cam lòng liếc đám nhân loại, gầm lên một tiếng.

"Chúng ta đi!" Nói xong câu đó, gã mang theo đám cường giả ma tộc xám xịt đi mất.

Lăng Tiểu không có trước tiên ra lệnh rời khỏi rừng Mộng Huyền, mà là kêu Long Hạo Thần, Thái Nhi và Trương Phóng Phóng lại một chỗ, cẩn thận hỏi họ tình hình trong Mộng Huyền Thiên Đường.

Long Hạo Thần trừ che giấu sự việc mình thông qua tháp Vĩnh Hằng đưa đồng bạn vào đó, còn lại cẩn thận giảng một lần quá trình tiến vào Mộng Huyền Thiên Đường. Nói đến cuối cùng A Bảo không thể thành công bắt đi Dạ Tiểu Lệ, hẳn chỉ đơn giản nói là các ma thú trong Mộng Huyền Thiên Đường cường đại, tuyệt không khoe khoang chính mình.

Nghe lời Long Hạo Thần nói, Lăng Tiểu sắc mặt biến khó coi. Lần này ma tộc tổn thất đích thực không nhỏ, nhưng đồng thời bọn họ cũng bị lừa.

"Thần cách?"

Long Hạo Thần không biết rõ thần cách, nhưng Lăng Tiểu thân làm cường giả cấp chín, hơn nữa là điện chủ Mục Sư Thánh Điện thì biết chút ít. Ông mơ hồ đoán được, Ma Thần Hoàng nhất định là tu vi đã đạt tới trình độ nào đó, cần một thần cách để tăng cao thực lực. Hơn nữa một

khi bị y được đến thần cách, chỉ sợ tai họa của nhân loại chân chính đến. Tới lúc đó, có lẽ không ai ngăn cản được y nữa. Mà thần cách này không ngờ ở trong Mộng Huyền Thần Điện.

Tựa như Hoàng Thước không thể chắc chắn Ma Thần Hoàng có thể chiến thắng tinh linh long thủ hộ Mộng Huyền Thần Điện, Lăng Tiểu cũng không thể chắc chắn tinh linh long có thể bảo vệ tốt Mộng Huyền Thần Điện!

Vừa nghĩ đến những điều này, sắc mặt Lăng Tiểu hơi tái nhợt. Do dự một lát, ông sai vài cường giả Trấn Nam quan ở lại canh giữ rừng Mộng Huyền, tùy thời truyền tin tức cáo cáo tình hình, sau đó mang theo mọi người quay trở về Trấn Nam quan.

Tuy Hàn Khiếm cũng bởi vì Ma Thần Hoàng có thể xé rách không gian Mộng Huyền Thiên Đường mà giật mình, nhưng lúc này tâm tình ông không tệ lắm.

Mười viên. Đây chính là tròn mười viên ma tinh của Nghịch Thiên Ma Long tộc! Ma tinh Nghịch Thiên Ma Long cấp chín, thứ này là báu vật hiếm có. Có thể nói, mỗi một viên ma tinh Nghịch Thiên Ma Long tộc đều có thể đổi một trang bị cấp sử thi. Do đó có thể thấy nó quý giá cỡ nào.

Mặc dù bản thân nó có thuộc tính hắc ám, nhưng bên trong ẩn chứa năng lượng cực kỳ thuần tịnh, dưới tay một ít đại sư luyện kim thuật, tác dụng của nó mạnh không gì sánh bằng.

Long Hạo Thần nguyên bản biểu thị đem toàn bộ ma tinh đưa cho Trấn Nam quan, nhưng Lăng Tiểu sao có thể nhận lễ vật lớn như vậy? Mãi đến khi Long Hạo Thần nói đổi lại Mộng Huyền Bảo Thạch, Lăng Tiểu mới đồng ý lấy hai viên.

Hàn Khiếm thì không khách sáo trực tiếp lấy ba viên. Ông chính là sư tổ của Long Hạo Thần, mấy thứ này ở trong tay ông có thể khẳng định là hữu dụng hơn trong tay Long Hạo Thần. Còn lại năm viên thì giao cho

Long Hạo Thần tự xử lý. Xem như lấy đi ba viên cũng không phải lấy không, thứ này có thể đổi công huân! Còn về có thể đổi bao nhiêu thì Hàn Khiếm không nói, Long Hạo Thần cũng không hỏi. Dù sao Hàn Khiếm có nói cho hẳn, đợi quay về Thánh Thành, đến tháp nhiệm vụ Liệt ma Đoàn lãnh nhiệm vụ thì Long Hạo Thần sẽ biết ngay.

Lần này hành động, đối với ma tộc mà nói là thất bại, nhưng đối với nhân loại không tính là thành công. Bọn họ cũng còn rất nhiều chuyện vụn vặt sau này cần xử lý.

Trên đường trở về, Long Hạo Thần xin Lăng Tiểu trị thương cho Thái Nhi. Mới lấy hai viên ma tinh Nghịch Thiên Ma Long của người ta, dĩ nhiên Lăng Tiểu dốc hết sức, không ngờ thi triển ma pháp trị liệu cấp chín. Trước khi trở lại Trấn Nam quan, Thái Nhi dưới tác dụng ma pháp trị liệu cường đại này đã lành lặn, thậm chí linh lực còn tăng cao.

Trở về tổng điện Mục Sư Thánh Điện, Hàn Khiếm và Lăng Tiểu không để ý tới Long Hạo Thần, đều vội vàng mở hộp. Long Hạo Thần và Thái Nhi, Trương Phóng Phóng tạm thời tách ra, trở lại mật thất tầng một của họ.

"Hạo Thần, anh làm sao vậy? Sao sắc mặt anh khó coi như thế?" Thái Nhi nghi hoặc nhìn Long Hạo Thần đột nhiên sắc mặt biến tái nhợt.

Long Hạo Thần trầm giọng nói.

"Là Hạo Nguyệt, Hạo Nguyệt đang kêu gọi ta. Chỉ sợ nó tiến hóa lại gặp phiền phức gì đó. Thái Nhi, ta phải lập tức đi ngay."

"Mang ta cùng đi đi. Nếu tháp Vĩnh Hằng đều có thể chống lại quy tắc của Mộng Huyền Thiên Đường, cũng nhất định có thể phá vỡ quy tắc không gian Hạo Nguyệt đang ở. Chỉ là hiện tại cách lần truyền tống còn không đến mười hai tiếng đồng hồ."

Long Hạo Thần lắc đầu, nói.

"Mười hai tiếng đồng hồ thì không cần."

Hắn không suy nghĩ quá lâu, kéo tay Thái Nhi, dưới quang mang vàng của Giai Diệu Vĩnh Hằng nở rộ, mau chóng trở lại trong tháp Vĩnh Hằng.

Thể chất thần quyền giả sau khi thức tỉnh, quan hệ giữa Long Hạo Thần và Giai Diệu Vĩnh Hằng dường như xảy ra biến đổi, không cần chờ tới mười hai tiếng đồng hồ. Hắn mơ hồ cảm giác được, nếu chỉ mình hắn truyền tống, vậy bất cứ lúc nào đều có thể trực tiếp trở về tháp Vĩnh Hằng. Mang theo đồng bạn tuy vẫn cần cách một khoảng thời gian, nhưng tuyệt không cần dài tới mười hai tiếng đồng hồ.

Trong đám bạn lúc này còn đủ sức chiến đấu kỳ thật chỉ có một mình Thái Nhi. Vương Nguyên Nguyên thì thất tha thất thần, Long Hạo Thần cho rằng cô bị thương. Bởi vậy sau khi trở về tháp Vĩnh Hằng, Long Hạo Thần tuyệt không nói cho họ biết tình hình Hạo Nguyệt, trực tiếp trở lại Mục Sư Thánh Điện.

Quang mang tím bồng chốc lan tràn toàn thân, khế ước huyết mạch giữa Long Hạo Thần và Hạo Nguyệt tràn ra uy lực, trực tiếp sinh ra tác dụng truyền tống.

Long Hạo Thần còn nhớ rõ lần trước lúc Hạo Nguyệt tiến hoá mình gặp phải nguy hiểm. Khi ấy Long Hạo Thần mới chỉ là kỳ sĩ cấp bốn, thực lực xa xa không bằng hiện tại. Lần đó cũng xác thực rất nguy hiểm, may mắn vận khí hắn không sai, cuối cùng vẫn bảo vệ được Hạo Nguyệt.

Long Hạo Thần hiện tại đã là kỳ sĩ cấp sáu, hơn nữa trải qua trận chiến Mộng Huyền Thiên Đường, hắn đã thức tỉnh thể chất thần quyền giả, linh lực tăng cao, không chỉ nội linh lực tăng lên tới bảy ngàn, ngoại linh lực càng tốc độ. Cụ thể tới trình độ nào thì Long Hạo Thần không biết, nhưng tuyệt không phải lúc trước có thể sánh bằng. Bởi vậy hắn rất tin tưởng đối với việc cứu viện Hạo Nguyệt.

Hiện tại hẳn càng mong chờ sau khi thấy bộ dáng sau khi Hạo Nguyệt tiến hóa. Không biết lần này Hạo Nguyệt tiến hóa rồi sẽ biến cường đại cỡ nào?

Lần tiến hóa trước, Hạo Nguyệt tiến hóa ra cái đầu thứ ba. Tiếp đó một đoạn thời gian dài, Hạo Nguyệt nuốt vào số lớn ma tinh, cụ thể số lượng nhiều ít thì Long Hạo Thần cũng không biết. Nhưng mỗi lần trên chiến trường, Hạo Nguyệt thu lợi lớn nhất, bởi vậy nó mới mau chóng lại vào tiến hóa ngủ say.

Càng ở chung với Hạo Nguyệt lâu, Long Hạo Thần càng tò mò lai lịch của Hạo Nguyệt. Lúc nó mới xuất hiện, dường như chỉ là ma thú yếu ớt mà thôi. Theo thời gian trôi qua, Hạo Nguyệt hiện ra thực lực và năng lực ngày càng mạnh. Siêu nhất chính là năng lực tiến hóa của nó. Mới hai năm ngắn ngủi, lần này nó hoàn thành tiến hóa rồi chỉ sợ đột phá cấp sáu. Loại tiến hóa tốc độ cỡ này Long Hạo Thần trước giờ chưa từng nghe nói.

Khiến Long Hạo Thần tò mò là Ma Thần Hoàng rất chú ý Hạo Nguyệt. Hẳn gần như khẳng định, lúc đó Ma Thần Hoàng tìm kiếm chính là Hạo Nguyệt.

Lại nghĩ đến lần này Ma Thần Hoàng muốn từ trong Mộng Huyền Thiên Đường đạt được thần cách, Long Hạo Thần kiềm lòng không được nghĩ, chẳng lẽ Hạo Nguyệt cũng có thần cách? Nhưng mà hẳn rất nhanh phủ định suy nghĩ này, cũng quá hoang đường đi.

Quang mang tím chợt lóe, cảm giác chân đạp đất hiện ra, trên người Long Hạo Thần nở rộ tầng Thánh Quang Tráo bao phủ toàn thân hẳn.

Đây không phải lần đầu hẳn tới thế giới nguyên bản của Hạo Nguyệt, đối với không gian nơi này càng là ký ức như hôm qua. Nếu nói trong Mộng Huyền Thiên Điện là Mộng Huyền Thiên Đường, vậy nơi lấy sắc đỏ và đen làm chủ đủ có thể gọi là địa ngục.

Mới vừa xuất hiện, Long Hạo Thần đã cảm thụ được hơi thở tử vong, quen thuộc mà xúc động cần thận xuất hiện trước mặt, chính là Hạo Nguyệt.

Lúc này Hạo Nguyệt toàn thân bao phủ một tầng sáng tím. Ba cái đầu ngẩng lên, hai mắt nhắm chặt, không ngừng luân phiên ngâm xướng chú ngữ. Có thể cảm giác được, trong không khí pha tạp năng lượng nguyên tố đang không ngừng ủa hướng Hạo Nguyệt. Trải qua vầng sáng tím quanh thân nó sẽ biến thành từng điểm sáng tím dung nhập vào người Hạo Nguyệt.

So với lúc chia tay, hiện tại thân thể Hạo Nguyệt đã lớn hơn chút, dài gần tám mét, hơn nữa tổng thể càng biến cường tráng. Sau lưng hai cục u nhô lên càng cao mấy phần, trình hình tam giác. Biến hóa lớn nhất là đầu nó. Ba cái đầu to, bên trái nhô lên cao gần bằng cái đầu khác, bên phải nhô lên thì giữ nguyên hình dạng lúc chia tay.

"Anh em tốt, ta đến đây. Người cố gắng tiến hóa, mấy chuyện khác cứ giao cho ta." Nói xong Long Hạo Thần xoay người đi ra ngoài.

Lần này Hạo Nguyệt tiến hóa tuyển chọn địa điểm như cũ là hang động. Khi hẳn đi tới cửa động thì nhìn không được ngăn ra.

Hạo Nguyệt chọn nơi rất giống lần trước tiến hóa, như cũ là cửa động ở giữa sườn núi, rõ ràng dấu vết bị đào ra, chắc là nó tự mình làm.

Trên bầu trời đen kịt, không nhìn tới một chút ánh sao. Trong không khí có nồng đậm nguyên tố ám và hỏa, các nguyên tố khác cũng có nhưng rất hỗn loạn, không dồi dào như nguyên tố ám và hỏa.

Phóng mắt nhìn, trên mặt đất vô số chỗ đều có dấu nứt rạn, thậm chí có thể thấy từng dòng dung nham đan xen.

Rốt cuộc là một thế giới như thế nào chứ! Trừ tĩnh mịch ra, ở chỗ này Long Hạo Thần cảm thụ không đến một chút hơi thở sinh mệnh. Ngưng thần khuếch tán cảm giác, may mắn, ít ra trước mắt chưa xuất hiện kẻ

địch. Từ khi thức tỉnh rồi, Long Hạo Thần cho dù ở nơi tràn ngập tinh mạch như vậy, cảm giác cũng có thể lan tràn tới phạm vi khá lớn.

Hơi suy nghĩ một chút, Long Hạo Thần thử cùng Giai Diệu Vĩnh Hằng tiến hành giao lưu, xem thử có thể trong thời gian ngắn lần nữa tiến vào tháp Vĩnh Hằng hội hợp với đồng bạn.

Khi hắc rút linh lực vào Giai Diệu Vĩnh Hằng thì hình ảnh kỳ dị ủa vào đầu hắc. Hắc cảm giác được mình có thể trực tiếp truyền tống đến tháp Vĩnh Hằng, không còn bị thời gian trói buộc. Nhưng càng quan trọng là, hắc kinh ngạc phát hiện chính mình lại cảm giác ra vị trí đồng bạn trong tháp Vĩnh Hằng, hơn nữa có thể trực tiếp đem họ đưa tới bên cạnh mình.

Biến hóa này đem đến vui sướng quá lớn khiến Long Hạo Thần mừng ra mặt. Có biến đổi như vậy, chắc chắn sẽ giúp cho tương lai khi họ đối mặt nguy hiểm, gia tăng thật lớn năng lực sinh tồn. Hơn nữa Giai Diệu Vĩnh Hằng có biến hóa này rồi, hắc không cần sốt ruột triệu hoán Thái Nhi tới bên cạnh mình. Bởi vì khi Hạo Nguyệt hoàn thành tiến hóa, hắc có thể đi theo Hạo Nguyệt quay lại thế giới của mình, nhưng đồng bạn mình mang qua đây thì phải thông qua tháp Vĩnh Hằng mới có thể rời đi. Long Hạo Thần và tháp Vĩnh Hằng giao tiếp không cần chờ đợi nữa. Có thể truyền tống người qua đó nhưng vẫn cần thời gian nhất định. Đơn giản tính toán chút, mang một người phải chờ đợi một tiếng đồng hồ, lần lượt tăng lên.

Đúng lúc này, đột nhiên Long Hạo Thần nường mảy, nhìn hướng phương xa. Giống như lần trước, một mảnh xương khô đen xông hướng bên này.

Nhìn một đống xương khô, Long Hạo Thần kiềm không được nhớ tới lần trước Thi Vu từng nói qua. Lúc đó lòng hắc rất khẩn trương, toàn bộ thể xác và tinh thần tập trung vào Hạo Nguyệt, sau khi trở lại cứ tham gia thi đấu, không có suy nghĩ tới. Nhưng trí nhớ kinh người khiến hắc

ghi nhớ lời nói lúc ấy. Bây giờ nghĩ lại, trong lòng Long Hạo Thần nhin không được có cảm giác kỳ quái.

Lúc đó Thi Vu đã nói thế này.

"Không, người đang thủ hộ là ma vương trọng sinh, là người chế tạo hắc ám và hỏa. Bởi vì nó tồn tại mới khiến thế giới này biến thành như vậy. Không gian xé rách, dung nham chảy trên mặt đất. Vô số chủng tộc vì nó mà diệt vong. Cường đại chủng tộc chạy trốn, không thể trốn thoát đều trở thành vong linh. Chỉ có vong linh mới có thể sinh hoạt ở thế giới hắc ám và hỏa này. Nhân loại, ta không biết nó dùng cách gì đưa người tới đây, hơi thở quang minh trên người người làm ta buồn nôn, hành vi của người càng khiến ta phẫn nộ. Ta cho người một cơ hội, biến trở về thế giới của mình đi. Hôm nay hơi thở của Áo Tư Đình Cách Lý vừa lúc xuất hiện trong lãnh địa của ta, tuy ta chỉ là một Thi Vu, nhưng quyết giết chết nó. Nếu không, ai biết khi nó hồi phục, lại lần nữa hủy diệt thế giới này như thế nào."

Ma vương trọng sinh? Người chế tạo hắc ám và hỏa? Là bởi vì Hạo Nguyệt mà thế giới này mới biến thành như vậy?

Việc này quá khó tin. Long Hạo Thần mạnh lắc đầu, nói gì cũng không tin lời Thi Vu đã nói. Hơn nữa hắn càng hận mình dao động niềm tin với Hạo Nguyệt.

Hắn còn nhớ rõ, lúc ấy trên Kỵ Sĩ Thánh Sơn, khi triệu hoán ra Hạo Nguyệt thì nó đầy mình thương tích, là hắn dùng máu tươi bảo vệ mạng sống Hạo Nguyệt. Cùng lúc đó, không có Hạo Nguyệt thì có lẽ hắn đã sớm chết trên chiến trường. Mấy năm nay, Hạo Nguyệt luôn bầu bạn bên cạnh hắn. Có thể nói, trừ cha mẹ ra, Hạo Nguyệt là người thân cận với hắn nhất. Dù cho thời gian Thái Nhi bên hắn cũng không dài bằng Hạo Nguyệt. Long Hạo Thần từ đó giờ không xem Hạo Nguyệt như tọa kỵ, nó là anh em của hắn, anh em tốt nhất!

Tin tưởng anh em khiến Long Hạo Thần trong mắt xuất hiện nghi hoặc lập tức biến kiên định. Chẳng lẽ mình tin tưởng kẻ địch mà không

tin anh em sao? Tuyệt không thể.

Nghĩ tới đây, lòng hấn chợt biến bình thản, trong mắt có chiến ý mạnh mẽ. Đúng lúc này, từng bóng dáng từ xa bay lại, cùng với đại quân khô lâu đi tới, gần như hợp thành một thể xông tới trước.

Chân đạp mây đen, trong mắt lấp lánh ngọn lửa ma trời màu xanh, đó chẳng phải là Thi Vu sao? Long Hạo Thần đơn giản đếm chút, không ngờ tới mười hai Thi Vu. Hơn nữa khoảng cách gần, hấn phát hiện ra bên dưới đám khô lâu khác với lần đó hấn gặp.

Lần đó hấn gặp phải khô lâu kích cỡ bằng nhân loại bình thường, hơn nữa lực công kích, phòng ngự đều rất tệ. Mà lần này, mỗi một khô lâu đều hơn hai mét, tuy như cũ là màu đen, nhưng bộ xương to khỏe hơn, rất nhiều cánh tay nắm vũ khí giống cốt đao.

Không cần nghi ngờ, khô lâu bản tăng cường này đều dưới sự khống chế từ hơn chục Thi Vu trên bầu trời. Chỉ cần hủy diệt Thi Vu, uy hiếp đến từ khô lâu bên dưới tự nhiên tiêu trừ.

Chẳng qua Long Hạo Thần không nóng lòng hành động mà là lùi vào cửa động, quang mang chợt lóe, Nhã Đình từ từ hiện ra sau lưng hấn, bay giữa không trung.

Cảm thụ hoàn cảnh xung quanh, Nhã Đình bỗng chốc nhúu mày.

"Chủ nhân, nơi này thật dơ bẩn!"

Mới rời khỏi Mộng Huyền Thiên Đường không lâu, đột nhiên tới nơi này gần như địa ngục, cô thấy dễ chịu mới kỳ.

Long Hạo Thần trầm giọng nói.

"Đây là không gian nguyên bản Hạo Nguyệt ở, nó đang trong lúc tiến hóa mẫu chốt, chúng ta phải bảo hộ nó. Cô biến trở về trạng thái mạnh nhất đi, lập tức bắt đầu chiến đấu."

"À." Một tầng sáng vàng nhạt từ người Nhã Đình khuếch tán ra. Quang mang vàng chợt lóe, cô lại biến thành thiếu nữ cao ráo, quang mang vàng nhu hòa cùng của Long Hạo Thần hợp làm một. Ích lợi liên nhau, bỗng chốc khiến họ đều cảm nhận được cảm giác thoải mái xuyên thấu do quang minh đem đến.

Khô lâu ngày càng gần, mà mười hai Thi Vu thì bay bành bồng cách cửa động hai trăm mét, sát khí ập vào mặt.

Ngọn lửa ma trời nhấp nháy trong mắt đám Thi Vu. Chú ngữ trầm thấp không lưu loát không ngừng từ miệng chúng nó vang lên. Đừng luồng sáng đen hoặc xám từ không trung rơi trên người khô lâu. Bỗng chốc khô lâu gia tăng tốc độ, ngay cả khí thể cũng biến mạnh mẽ.

Tay trái Huy Hoàng Thánh tẩm thuận, tay phải Quang Phật, Long Hạo Thần hơi tiến lên một bước, khiến mình cách cửa động một chút, lạnh lùng quét mắt nhìn mười hai Thi Vu trên không trung, đã sẵn sàng chuẩn bị chiến đấu.

Rốt cuộc, khô lâu thứ nhất leo lên, có chút đông cứng mau chóng xông tới vài bước, cốt đao trong tay thẳng chém xuống đầu Long Hạo Thần.

Trải qua khảo nghiệm từ khô lâu trong tháp Vĩnh Hằng, đối diện khô lâu đen, Long Hạo Thần cảm giác không đến áp lực. Quang Phật trong tay phải chặn trên đỉnh đầu, cốt đao của khô lâu bỗng biến thành mảnh vụn. Quang Phật tùy theo chém xuống, đường cong huyền ảo màu vàng ẩn trên lồng ngực khô lâu. Thoáng chốc thân thể khô lâu bỗng tan rã.

Lúc này, càng nhiều khô lâu leo lên, bước đôi chân đông cứng nhào hướng Long Hạo Thần.

Quang Trảm Kiếm chém ngang, luồng sáng sắc bén khuếch tán ba mét, trình hình quạt. Chỗ quang mang vàng đi qua, tất cả khô lâu đen đều bị chém làm hai. Hơi thở thần thánh quang minh bỗng chốc phá hủy Hỏa Hồn của chúng.

Sau khi hoàn thành thức tỉnh thể chất thần quyền giả, Long Hạo Thần nguyên bản nội linh lực quang minh rất tinh thuần chẳng những tăng hiệu quả thần thánh, cũng càng đậm đặc. Tựa như Lâm Hâm có được Tâm Điểm Linh Lô. Quang thuộc tính của hắn đã hoàn toàn biến chất, tương khắc sinh vật vong linh thuộc tính hắc ám.

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 140

Đại Chiến Vong Linh [1+2]

Giờ cùng là đối diện biến khô lâu, hơn nữa lần này là biến khô lâu đã tiến hóa, Long Hạo Thần đối phó lại so với lúc trước nhẹ nhàng hơn nhiều. Bởi vì thực lực của hắn thật sự tăng quá lớn.

Lần trước bảo vệ Hạo Nguyệt, hắn mới từ cấp bốn tăng lên cấp năm. Mà lần này hắn đạt tới thực lực cấp sáu bậc năm, lại thêm thức tinh thần quyển giả, đối mặt đám sinh vật vong linh cấp thấp dĩ nhiên không chút áp lực.

Phương xa mười hai Thi Vu thấy Long Hạo Thần nở rộ quang mang vàng rực rỡ, lửa ma trời trong mắt nhấp nháy càng kịch liệt, hiện ra chúng nó đang dao động cảm xúc bất an.

Quang nguyên tố thuần túy đến mức tận cùng nở rộ ra hơi thở thần thánh, đem đến cho chúng cảm giác nguy hiểm và bất an vô cùng.

Ngay cả Long Hạo Thần cũng kinh ngạc. Khô lâu leo lên kế tiếp có lẽ cảm thụ được quang nguyên tố nồng đậm trong không khí, không ngờ có chút sợ sệt không dám tiến lên tiếp.

Tiếng huýt sáo sắc nhọn phát ra từ miệng đám Thi Vu. Từng cây xương khô trên pháp trượng tản ra nồng đậm hơi thở tử vong. Bỗng chốc, khô lâu phía trước bắt đầu tan vỡ, mảng lớn khô lâu trong lúc leo núi bị vỡ ra, mau chóng dung hợp lại.

Lại là chiêu này? Lần trước Long Hạo Thần suýt chết dưới đòn này, là Thi Vu tổ hợp lại Khô Lô Vương. Hơn nữa lần này mười hai Thi Vu cùng lúc khởi động, tổ hợp ra Khô Lô Vương hoặc là càng mạnh hoặc là tăng số lượng.

Long Hạo Thần sớm không phải thuở ấy, sao có thể cho đám Thi Vu có cơ hội?

"Nhã Đình!" Long Hạo Thần quát khê.

Cùng lúc đó, quang mang vàng rực rở từ sau lưng hấn nổ tung ta. Bốn cánh to lớn bỗng chốc giang rộng. Chỉ vỗ một cái, thân thể hấn đã xông hướng mười hai Thi Vu.

Linh cánh của Long Hạo Thần và quang cánh của Nhã Đình khác biệt. Quang cánh của Nhã Đình trong suốt tựa như cánh ve, càng thêm xinh đẹp. Mà linh cánh của Long Hạo Thần có nhiều lông tựa như cánh chim thật.

Nhã Đình sớm chuẩn bị tốt chú ngữ, vỗ đập sáu cánh, cô thay thế vị trí lúc trước của Long Hạo Thần ở cửa động. Tay giơ cao pháp trượng, sáu cánh sau lưng vỗ, nồng đậm quang nguyên tố nở rộ trên không trung, hóa thành từng đoàn quang cầu lấp lánh cỡ nắm tay bay hướng bầy khô lâu.

"Tinh Chi Vũ."

Mặc dù nơi này không có quang nguyên tố, nhưng Nhã Đình chẳng những đã trải qua ba lần tiến hóa, hơn nữa có thể chất thần quyền giả của Long Hạo Thần trợ giúp và dung hợp Thánh Dẫn Linh Lô, hiện tại thực lực của cô đủ tương đương với ma pháp sư đỉnh cấp sáu. Ma pháp khiến cô chuẩn bị thời gian dài như vậy, đương nhiên không đơn giản là ma pháp cấp sáu, đó là một ma pháp cấp bảy cường đại.

Nhã Đình mạnh nhất ở chỗ bản thân cô là từ quang nguyên tố ngưng kết mà thành. Bởi vậy cô không hề lo lắng cạn kiệt linh lực giống ma

pháp sư nhân loại. Trừ cường độ có hạn chế ra, trừ phi năng lượng nguyên tố bản thân cô tiêu hao hết, nếu không, cô luôn luôn có thể thi triển ma pháp. Đương nhiên nếu thật sự tiêu hao hết, cũng biểu thị Nhã Đình chết.

Tinh Chi Vũ, ma pháp cấp bảy, hơn nữa đó là ma pháp quang hệ cấp bảy chuyên thuộc về Tinh Linh tộc.

Từng mảnh ánh sao vàng đập hướng bảy khô lâu, càng đáng sợ là, những ánh sao tựa như có mắt, chuyên tìm vị trí chính giữa dung hợp Khô Lâu Vương.

Từng đoàn sáng vàng không ngừng nở rộ trong biển xương khô. Quang mang quét tới đâu là khô lâu lập tức biến thành tro bụi. Từng cái nguyên bản phải tổ hợp thành Khô Lâu Vương bỗng chốc tan vỡ, không thể hoàn thành tổ hợp.

Mà lúc này Long Hạo Thần đã tới trước mặt mười hai Thi Vu.

Từ khi hai cánh biến thành bốn cánh, tốc độ bay của Long Hạo Thần cũng tăng lên. Tuy hiện tại hắc chưa rèn luyện, thiếu thời gian rèn luyện, nhưng một đường bay tới thì hắc vẫn có thể làm được. Bởi vậy mười hai Thi Vu chỉ thấy quang mang vàng chợt lóe, ngay sau đó Long Hạo Thần đã tới trước mặt chúng nó.

Kinh hải biến sắc, mười hai Thi Vu hầu như là cùng lúc phát ra tiếng thét dài chói tai.

Đây là một kỹ năng đặc biệt của bảy Thi Vu, Sợ Hãi Tiêm Khiếu, có chút giống kỹ năng Ma Âm Xuyên Não của thích khách nhân loại. Hơn nữa càng mạnh hơn nhiều, bởi vì bản thân chúng chính là nung tựa năng lượng linh hồn.

Lần đầu đối diện Thi Vu thì Long Hạo Thần từng chịu thiệt.

Nhưng lần này Sợ Hãi Tiêm Khiếu đối với hãn hiển nhiên không có tác dụng gì. Cách Long Hạo Thần ứng phó rất đơn giản, cho mình Thánh Quang Tráo thêm vào Quang Chi Đăng Dạng.

Sợ Hãi Tiêm Khiếu của bầy Thi Vu có mạnh cỡ nào, cũng không thể so sánh với cả đám oán linh trong Sợ Hãi Bi Khiếu Động kêu to! Long Hạo Thần có thể ở đó lĩnh ngộ ra Quang Chi Đăng Dạng, sao e ngại Tiêm Khiếu nho nhỏ này?

Giữa hư không, bước ra một bước, Long Hạo Thần đã ngang nhiên xâm nhập vào đàn Thi Vu. Ngay sau đó, Quang Phật trong tay phải huyền hóa thành vô số bóng vàng, đích thị là Diệt Ma Thiểm.

Thi Vu cường đại là linh hồn, không phải thân thể chúng nó. Đối diện hơi thở thần thánh của thần quyền giả Long Hạo Thần áp chế, uy lực linh hồn của chúng nó bị hạn chế rất nhiều. Thân thể sao ngăn cản được công kích mạnh mẽ của Diệt Ma Thiểm?

Thân thể mười hai Thi Vu gần như nháy mắt bị đâm xuyên. Ngay sau đó, từng ngọn lửa vàng tự thiêu đốt thân thể chúng. Mặc kệ là người hay linh hồn, đều bị lửa vàng nuốt hết.

Năng lực thức tỉnh thần quyền giả, Quang Minh Thánh Hỏa nội uẩn.

Chính là nói, Long Hạo Thần công kích bất cứ đòn gì đều kèm hiệu quả Quang Minh Thánh Hỏa.

Kỹ năng Quang Minh Thánh Hỏa thì kỳ sĩ khác cũng có thể học, nhưng đây chính là phải đạt cấp bảy mới được. Hơn nữa một khi sử dụng Quang Minh Thánh Hỏa, linh lực tiêu hao khá lớn. Nhưng Long Hạo Thần làm thần quyền giả, lại hoàn toàn không cần lo lắng điều này.

Có thể nói, lần này thức tỉnh rồi, ưu thế thể chất quang minh chi tử của Long Hạo Thần mới bắt đầu toàn diện mở ra, khiến hãn bắt đầu hoàn toàn vượt qua kỳ sĩ cùng đẳng cấp.

Bên dưới biển xương khô mất đi Thi Vu chỉ huy, bỗng chốc bắt đầu tán loạn. Chỉ chốc lát sau, biển xương khô đen như không có tận cùng đã biến mất.

Long Hạo Thần hơi lắc đầu. Hiển nhiên hắn không vừa lòng lắm trận chiến này. Chỗ không hài lòng chủ yếu là hắn không quen thuộc năng lực sau khi thức tỉnh. Nếu hắn có thể dự đoán ra Thi Vu dễ giải quyết như vậy, hắn sẽ không để Nhã Đình phóng thích ma pháp cường đại giống Tinh Chi Vũ.

Mắt thấy khô lâu bên dưới toàn bộ biến mất hết, hắn hơi thở ra, lại bay trở về cửa động. Chẳng qua bởi vì dùng sức không đều, lúc rơi xuống đất thì chân hơi lão đảo.

"Xem ra mình thật nên luyện tập năng lực bay." Long Hạo Thần có chút bất đắc dĩ lắc đầu.

Hắn nói lời này không phải nói suông. Chiến đấu giữa cường giả chân chính đa số đều là trên không trung. Bởi vì không trung có thể tránh cho thương tổn quân đội bạn, phá hư mặt đất. Cho dù là hung tàn như ma tộc, rất nhiều lúc đều không muốn cùng nhân loại quyết chiến trên mặt đất.

Nhã Đình bật cười nói.

"Chủ nhân, nhân loại các người trời sinh là không thể bay, ngài bay tệ cũng rất bình thường."

Long Hạo Thần ánh mắt quái quái liếc cô một cái. Từ khi Nhã Đình có thể nói ra tiếng người, hắn hơi không quen. Hắn còn chưa nghĩ ra nên nói với Thái Nhi về Nhã Đình ra sao đây.

Đúng lúc này, đột nhiên sắc mặt Long Hạo Thần chợt biến. Ánh mắt nhìn phương xa, một cảm giác bất an xuất hiện trong đầu hắn. Đường như có nguy hiểm cực lớn sắp giáng xuống.

Đã giết chết mười hai Thi Vu và đại quân khô lâu, như vậy sao còn xuất hiện uy hiếp cực lớn? Rốt cuộc là cái gì?

Nhã Đình ở phương diện cảm giác thì không chút thua Long Hạo Thần. Huống chi cô và Long Hạo Thần vốn là một thể. Long Hạo Thần cảm thụ được thì dĩ nhiên cô cũng có phát hiện, kinh ngạc nhìn phương xa.

"Chủ nhân, dường như có hương vị rất khó ngửi đang tiến tới gần chúng ta. Mục tiêu dường như là chỗ chúng ta."

Long Hạo Thần hít sâu, toàn thân tản ra một tầng sáng vàng nhu hòa. Bốn cánh sau lưng nhẹ vỗ, hấp thu quang nguyên tố ít ỏi trong không khí.

Thế giới có đen và đỏ này không phải hoàn toàn không tồn tại quang nguyên tố. Đôi làm ma pháp sư quang hệ hoặc kỵ sĩ khác ở đây thì rất khó bổ sung, nhưng hẳn đã là thần quyến giả, mặc dù chỗ này không có khả năng mượn lực lượng Thần Quang Minh, nhưng hấp thu và cảm ứng quang nguyên tố thì vẫn rất siêu đẳng.

"Chuẩn bị sẵn sàng chiến đấu. Mặc kệ kẻ địch ra sao, trước khi Hạo Nguyệt hoàn thành tiến hóa, chúng ta phải cố thủ cửa động."

"Ừ." Nhã Đình ừ một tiếng, lùi ra sau một bước, đứng mé sau lưng Long Hạo Thần.

Nhìn chủ nhân trước mặt, đôi mắt đẹp toát ra ánh nhìn dịu dàng. Cô trung thành với Long Hạo Thần không còn đơn giản là liên quan kế ước. Chính vì có Long Hạo Thần mới cho cô sinh mạng mới.

Dần dần, sự uy hiếp cường đại biến ngày càng mạnh. Long Hạo Thần đôi mắt trông về phía xa, trong lòng bất an cũng ngày càng mạnh mẽ.

Kia là cái gì? Đột nhiên, con người hần co rút, ngay sau đó, ánh mắt nhìn chăm chú một phương hướng.

Trong tầm mắt hần, xuất hiện một loại sinh vật kỳ lạ.

Thoạt nhìn thì chúng rất giống nhân loại, có bốn chân, thân thể và đầu. Nhưng cách chúng bước đi không giống nhân loại chút nào. Hai chân không ngừng nhảy, hai tay chìa thẳng trước mặt. Mỗi lần nhảy ít nhất có thể nhảy lên trước hai, ba mét, đang mau chóng tới bên này.

Mới bắt đầu chỉ xuất hiện mấy cái. Theo thời gian trôi qua, loại sinh vật quái dị này một mảng lớn xuất hiện trong tầm mắt của Long Hạo Thần và Nhã Đình.

"Cương thi, là cương thi!" Nhã Đình thất thanh hô.

Long Hạo Thần giật mình.

"Cương thi là cái gì? Là chủng loại trong sinh vật vong linh?"

Nhã Đình gật đầu, nói.

"Là loại sinh vật vong linh vô cùng cường đại. Chúng nó cấp bậc không thể so sánh với Thi Vu, nhưng mạnh hơn không lâu nhiều. Cương thi là nhân loại sau khi chết biến thành, thân thể trải qua năng lượng tử vong ăn mòn không bị thối rữa, tiếp thụ linh hồn đã bị tử linh lây nhiễm. Đa số cương thi đều chỉ có bản năng chiến đấu, thân thể chúng cứng như sắt, lực công kích và phá hoại đều vượt xa không lâu. Hơn nữa trên người còn có thi độc, chỉ cần bị chúng nó công kích trúng người, lập tức trúng kịch độc. Sao có nhiều cương thi như vậy chứ!"

Chỉ trong chốc lát, tầm mắt họ đã xuất hiện hơn ngàn cương thi.

"Chủ nhân, việc không tốt! Đám cương thi này ít nhất thực lực cỡ chiến sĩ nhân loại cấp ba, thân thể chúng chính vũ khí tốt nhất."

"Chỉ là cấp ba?" Long Hạo Thần hỏi một câu, trong lòng tạm bình ổn. Lấy tu vi hiện tại, hần đối diện hơn ngàn cương thi cấp ba thì chắc là còn có thể ngăn cản.

Ánh mắt Nhã Đình nghiêm túc.

"Chủ nhân, loại sinh vật cường thi này khác biệt lớn nhất với khô lâu không chỉ thực lực cá thể, còn có tiềm năng phát triển. Kô lâu muốn tiến hóa cực kỳ khó khăn, trừ phi có cường đại Thi Vu, thậm chí là Vu Yêu trợ giúp, chúng nó mới có khả năng tiến hóa. Mà cường thi thì thông qua không ngừng giết chóc cùng cắn nuốt, tự nhiên tiến hóa. Ngàn cường thi này không thể nào đều chỉ cấp ba, có lẽ còn có khác nữa."

"Cường thi cũng chia đẳng cấp? Còn có thể tiến hóa?" Nghe đến đó, Long Hạo Thần kiềm không được hít ngụm khí lạnh, không còn lạc quan nữa.

Nhã Đình gật đầu, nói.

"Nếu ta nhớ không lầm, hóa thi dựa theo mạnh yếu. Từ thấp đến cao phân làm cường thi bình thường, cường thi oán linh, cường thi kim cương, vân vân và vân vân. Trong đó mạnh nhất chính là cường thi kim cương, năng lực tiến hóa của chúng mạnh nhất, lực phá hoại cũng cực kỳ khủng bố. Cường thi cường đại nhất thậm chí có thể bay."

Đang lúc cô nói chuyện, đột nhiên phát hiện ánh mắt Long Hạo Thần nhìn chăm chăm một hướng. Cô vội vàng theo tầm mắt Long Hạo Thần nhìn qua, vừa lúc thấy phương xa một cường thi to lớn lấy tốc độ kinh người bay qua bên này. Bên dưới cường thi bỗng chốc trên người xuất hiện một tầng xanh đen, tốc độ xông lên đột nhiên tăng vọt.

Cường Thi Vương, không ngờ có cả Cường Thi Vương?

Sắc mặt Nhã Đình bỗng chốc tái nhợt, hét lên một tiếng.

"Cường Thi Vương, không ngờ là chân chính Cường Thi Vương."

Long Hạo Thần lúc này ngược lại tỉnh táo.

"Nhã Đình, Cường Thi Vương có thể mạnh tới cỡ nào?"

Nhã Đình mờ mịt lắc đầu, nói.

"Ta cũng không biết, ta chỉ nghe nói Cương Thi Vương ở trong thế giới tử vong thần là Vong Linh Quân Chủ yếu nhất. Nhưng dù có yếu cỡ nào, nó cũng là cấp bậc Quân Chủ! Chỉ sợ, chỉ sợ ít nhất trên cấp tám, thậm chí là cấp chín."

Nghe cô nói như vậy, Long Hạo Thần hít ngum khí lạnh, con người co rút. Nhưng tay phải nắm Quang Phật lại ổn định. Hắn từng nói, mặc kệ gặp phải đối thủ mạnh cỡ nào, hắn nhất định phải bảo vệ Hạo Nguyệt, khiến nó thuận lợi tiến hóa.

Nhã Đình không có mở miệng nữa, mà bắt đầu ngâm xướng chú ngữ. Thanh âm của cô thánh thót êm tai, dường như chịu ảnh hưởng kiên định từ Long Hạo Thần, nỗi sợ trong lòng cô cũng biến mất.

Cương Thi Vương trên không trung bay tốc độ nhanh nhất, chốc lát sau đã đến trước sườn núi. Nó liếc mắt liền thấy Long Hạo Thần bốn cánh sau lưng mở ra, thể bay thẳng bỗng dừng lại, ánh mắt mang theo vài phần nghi hoặc nhìn chăm chú Long Hạo Thần.

"Nhân loại, nhân loại quang minh thuộc tính? Nơi này sao có nhân loại tồn tại được?" Cương Thi Vương thanh âm như chuông đồng. Hơi thở tử vong mạnh mẽ từ người nó nổ tung ra. Tựa như Thi Vu tăng phúc cho khô lâu, có Cương Thi Vương tồn tại, thực lực cương thi bên dưới rõ ràng tăng mạnh nhiều.

"Xin chào, Cương Thi Quân Chủ, không biết đến nơi đây có chuyện gì?" Long Hạo Thần bình thản nói. Cương thi không ra tay thì dĩ nhiên hắn sẽ không chủ động khiêu chiến. Hắn phải kéo dài thời gian.

Không ngờ cương thi không trực tiếp xuống tay với Long Hạo Thần. Nó bộ dạng rất hung tợn, nhìn qua thì cao khoảng ba mét năm, bay giữa không trung, sau lưng có đôi cánh rất ghê tởm. Nửa bên là lông chim xám đen, bên kia thì giống cánh dơi. Một đôi cánh không phối hợp này thấy sao đều là gán lên.

Cương Thi Vương khuôn mặt rất đẹp trai, chẳng qua làn da hiện màu tro tàn, con người trong hốc mắt thì màu xanh. Xung quanh thân hình nó mơ hồ có một tầng sương mù xanh tản ra ngoài, mùi hôi thối nồng nặc cho dù là cách Long Hạo Thần hơn trăm mét vẫn có thể mơ hồ ngửi được.

Long Hạo Thần không dám chậm trễ, vội vàng lần nữa phóng ra Thánh Quang Tráo, bảo hộ mình và Nhã Đình không bị độc tính cương thi xâm thực.

Cương Thi Vương lạnh lùng nhìn Long Hạo Thần.

"Tránh ra, nhân loại. Trong động này có cái gì? Mới rồi thuộc hạ của ta truyền tin tức, chúng nó ở đây phát hiện một thứ vô cùng nguy hiểm. Ta phải tiến vào xem xét."

Long Hạo Thần hơi ngẩn ra, dường như Cương Thi Vương không biết Hạo Nguyệt ở chỗ này. Hắn lắc đầu, nói.

"Đồng bạn của ta ở tại đây, các người không thể quấy rầy nó, mời rời khỏi đây."

Cương Thi Vương hung dữ trợn mắt, đột nhiên, dường như nó nhớ ra cái gì.

"Chẳng lẽ, chẳng lẽ là nó?"

Nói xong người nó tản ra sương mù bỗng biến mất, ngay sau đó, một tinh thể tím đen từ miệng nó phun ra. Viên tinh thể tím đen kịch liệt run rẩy, từng tầng sáng tím khuếch tán ra ngoài.

Cương Thi Vương thì thào nói mấy câu gì đó. Bỗng chốc, tinh thể tím đen xoay tròn một vòng, chỉ hướng vị trí cái động sau lưng Long Hạo Thần.

"Trời ạ! Thật là nó." Sắc mặt Cương Thi Vương là sẽ không biến đổi, đó là đặc điểm của cương thi.

Nhưng trong chớp mắt, sương mù xanh quanh thân nó rõ ràng biến không ổn định. Thân hình chợt lóe, không thềm nói gì với Long Hạo Thần nữa, trực tiếp nhào hướng hẳn.

Long Hạo Thần ngay từ khi Cường Thi Vương phun ra tinh thể tím thì lập tức có linh cảm không tốt, đã chuẩn bị chiến đấu. Đối mặt công kích của Cường Thi Vương, hắn hơi lui ra sau nửa bước, trong mắt chợt lóe tia sáng vàng. Nồng đậm ngọn lửa đỏ bùng chốc dưng lên quanh thân, đích thị là Thái Dương Hỏa, thuận phát.

Nóng cháy Thái Dương Hỏa bốc lên không trung, tiếng rùng ngậm cũng tùy theo vang lên. Long Hạo Thần trong tay cầm Quang Phật, phát động Thăng Long Kích hướng Cường Thi Vương từ trên trời giáng xuống.

Quang minh khắc chế hắc ám, thần thánh khắc chế tử vong. Ở phương diện thuộc tính thì Long Hạo Thần chiếm ưu thế tuyệt đối. Khi Thái Dương Hỏa đỏ vàng cùng Cường Thi Vương va chạm, sương mù xanh quanh thân nó mau chóng bốc hơi.

Cường Thi Vương không có vũ khí, nhưng đôi cánh dài vô cùng, mỗi ngón tay đều có móng tay dài tới một mét, màu xanh, chộp hướng Long Hạo Thần.

Tiếng va chạm chói tai vang trên không trung. Long Hạo Thần từ phía dưới bay lên và Cường Thi Vương từ trên trời giáng xuống mạnh đụng nhau.

Tiếng đụng độ diếc tai trên bầu trời bùng nổ một mảnh điểm sáng vàng. Khoảnh khắc va chạm, Long Hạo Thần cảm giác lực lượng khủng bố không thể địch lại đè ép mình.

Lúc mấu chốt, rèn luyện trong tháp Vĩnh Hằng cho hắn có kỹ xảo rung động lòng người. Thân thể hơi xoay chuyển nửa mét, cùng lúc đó, Huy Hoàng Thánh tẩm thuận ở tay khác phát động Thánh Thuận Thuật,

từ mé biên đánh vào người Cương Thi Vương. Chính hắn cũng biết tránh nặng tìm nhẹ, né tránh vị trí công kích mạnh nhất của đối phương.

Mặc dù là vậy, thân thể Long Hạo Thần vẫn là bị đập từ trên trời xuống, mạnh đánh xuống đất. Lực xung kích to lớn khiến Long Hạo Thần tạo ra một cái hố sâu ở sườn núi. Nên biết đó đều là nham thạch!

Chẳng qua hình như Cương Thi Vương cũng không dễ chịu. Long Hạo Thần một kích ẩn chứa không chỉ là Thái Dương Hỏa, đồng thời còn có cả Quang Minh Thánh Hỏa. Hai quang minh cường đại, thần thánh hỏa diễm hầu như bùng chốc lan tràn toàn thân nó. Nhưng thân làm thần quyền giả, Long Hạo Thần hết sức phóng ra thần thánh hỏa diễm có thể tắt dễ dàng như vậy sao? Cương Thi Vương chỉ cảm thấy cháy bỏng không chỉ là thân thể, thậm chí còn là linh hồn. Trong chốc lát, nó không dám truy kích Long Hạo Thần nữa, mà là trực tiếp bay vọt ra sau, rơi vào bầy cương thi bắt đầu leo lên núi. Nó kéo qua hai cương thi, bùng chốc xé nát thân thể chúng, linh hồn nồng đậm, dao động cùng với dịch thể xanh rơi trên người nó, thế này mới miễn cưỡng giảm bớt hỏa diễm.

Cương Thi Vương tiếp tục làm y như vậy, liên tiếp giết chết hơn hai mươi thuộc hạ, mới coi như hoàn toàn tắt hai hỏa diễm này.

Đây chính là năng lực của thần quyền giả.

Nếu Long Hạo Thần đối diện là quang thuộc tính, hoặc đối thủ không bị quang thuộc tính khắc chế, vậy thì ưu thế thuộc tính tuy rằng tồn tại nhưng sẽ suy yếu rất nhiều. Nhưng mà hiện tại hắn đối diện là sinh vật tử vong, sợ nhất là quang minh và thần thánh.

Không sai, giống như Nhã Đình đã nói, Cương Thi Vương này thực lực ít nhất cấp tám. Chắc là chưa tới cấp chín, nhưng cũng là cường giả đỉnh cấp tám khủng bố. Cho dù là cường giả như vậy, bị hai loại hỏa diễm của Long Hạo Thần nhấn chìm cũng đã tỏ ra sợ hãi, không ngờ không dám truy kích nữa.

Nhưng hiện tại tình huống của Long Hạo Thần đúng thực không tốt lắm. Hắn chỉ cảm thấy hai tay mình như muốn đứt gãy, toàn thân xương cốt lệch vị. Trong người, xương, mạch máu, thậm chí là nội tạng đều thống khổ kêu rên.

Lực lượng của Cường Thi Vương thật là quá đáng sợ. Mặc dù hắn đã làm ra phản ứng hay nhất, nhưng trước mặt lực lượng tuyệt đối vẫn là suýt nữa bị một kích đánh chết.

Long Hạo Thần biết rõ, lực lượng của Cường Thi Vương mạnh hơn A Bảo nhiều. Hơn nữa dường như nó vốn chính là sinh vật vong linh loại hình lực lượng thuần túy. Việc này khiến bản thân Long Hạo Thần phải chịu đựng áp lực cực lớn. Dù sao bản thân hắn không phải kỳ sĩ loại hình lực lượng. Tuy rằng ngoại lực không yếu, nhưng so với Cường Thi Vương trước mặt thì tựa như trứng chọi đá.

Chẳng qua lúc này Long Hạo Thần không thể tỏ ra yếu thế. Mắt thấy Cường Thi Vương rơi vào bầy cường thi làm hành động như vậy, hắn chợt hiểu ra đối phương sợ thuộc tính của mình. Cẩn thận, không để mình lộ ra chút gì yếu ớt. Thái Dương Hỏa nồng đậm lại dâng lên, hơn nữa so với lúc trước càng thêm mãnh liệt.

Nhã Đình lúc này đã ngâm xương xong chú ngữ. Một quang hoàn đỏ vàng kỳ dị bỗng xuất hiện trên đỉnh đầu Long Hạo Thần, sau đó từ từ rơi xuống, bao phủ cả người hắn. Bỗng chốc Huy Hoàng Thánh tắm thuận trên người Long Hạo Thần hoàn toàn biến thành màu đỏ vàng. Thái Dương Hỏa quanh người hắn không bốc lên nhấp nháy nữa, biến thành dịch thể đỏ vàng quanh thân thể hắn làm thành vòng ánh sáng.

Dịch thể vòng ánh sáng này tựa như con sông bảo vệ thành thị, chậm rãi xoay tròn. Quang nguyên tố quanh người Long Hạo Thần không ngờ đã đậm đến mức xung quanh vài chục mét vuông toàn bộ biến thành sắc vàng nhạt.

Cường Thi Vương hít ngậm khí lạnh, nó có thể cảm giác được, lực lượng nhân loại này thua xa chính mình. Nhưng nhân loại có thuộc tính

quang minh thì nó rất ít thấy. Thật sự là quá mạnh, nó không biết, nếu đánh phải dịch thể đỏ vàng đó thì nó sẽ như thế nào? Chỉ sợ trực tiếp tổn thương linh hồn đi.

Có nhiều thuộc hạ như vậy, mặc dù Cương Thi Vương rất muốn giết chết Hạo Nguyệt, nhưng nó càng thêm quý trọng mạng mình, chốc lát không xông lên nữa, mà chỉ huy thuộc hạ cương thi xông hướng Long Hạo Thần.

Chính như Nhã Đình đã nói, cương thi so với khô lâu thì mạnh hơn nhiều lắm. Cương thi mau chóng xông lên sườn núi, mới vừa tiếp cận khí thể quang minh quanh người Long Hạo Thần thì tốc độ lập tức chậm lại. Nhưng như cũ chậm rãi nhảy hướng Long Hạo Thần, định tấn công hắn.

Thân thể Long Hạo Thần ở trạng thái gì thì Nhã Đình cảm thụ rõ ràng nhất. Cô biết Long Hạo Thần cần hồi phục. Thân hình chợt lóe, cô đã tới bên cạnh hắn, pháp trượng chỉ thẳng trước, từng đạo mũi tên ánh sáng bình thường nhất không ngừng bay ra từ đỉnh pháp trượng. Mỗi một kích đều trúng đầu cương thi, bởi vì đó chính là nơi tụ tập linh hồn của chúng. Chốc lát từng luồng sáng vàng bay bổng ở sườn núi, từng con cương thi không ngừng bị mũi tên ánh sáng của Nhã Đình tiêu diệt. Đối diện loại ma pháp quang hệ này, chúng nó căn bản không thể ngăn cản. Ánh mắt Nhã Đình nhưng vẫn dừng ở Cương Thi Vương đang ở giữa bầy cương thi chỉ huy thuộc hạ. Sở dĩ cô không dùng ma pháp quá mạnh chính là đang đề phòng Cương Thi Vương đánh bất ngờ.

Long Hạo Thần được giúp đỡ tạm thời dốc, vội vàng điều chỉnh nội lực. Từ khi thức tỉnh, thực lực của hắn lại tăng mạnh lớn, nhưng chưa có quá trình thích ứng. Lại đụng độ thứ cường đại như Cương Thi Vương, cho nên mới chịu thiệt đôi chút.

May mắn, lần này thức tỉnh thì ngoại lực của hắn cũng có tiến bộ lớn. Nếu không vừa rồi một kích kia, chỉ sợ hắn đã mất sức chiến đấu.

Đơn giản hoạt động thân thể đôi chút, Long Hạo Thần cảm thấy thoải mái hơn nhiều. Quang nguyên tố nồng đậm trong cơ thể mau chóng chữa

trị vết thương, sức chiến đấu hồi phục khoảng tám phần.

Thân hình chợt lóe, Long Hạo Thần một bước đi ra đằng trước, Quang Phạt trong tay lần nữa chém ra. Như cũ là Quang Trảm Kiếm, chẳng qua lần này là Quang Trảm Kiếm tăng thêm Quang Chi Đẳng Dạng. Bổng chốc ít nhất hơn mười cương thi dưới kiếm quang trảm bị chém thành hai nửa. Nhưng hình ảnh khủng bố cũng xuất hiện. Đám cương thi tuy thân thể bị chém đứt vẫn cử động tấn công Long Hạo Thần. Sinh mệnh lực thật mạnh. Long Hạo Thần thầm kinh ngạc.

Nhã Đình vội vàng nói.

"Yếu hại của chúng ở đầu, nơi khác không thể giết chết."

"Biết." Long Hạo Thần ừ một tiếng, Quang Phạt lại lóe ánh sáng, lần này đổi thành Diệt Ma Thiểm, chính xác đâm trúng đầu cương thi, hủy diệt Hỏa Hồn chúng nó.

Lực phòng ngự của cương thi không phải đám khô lâu có thể sánh bằng. Đầu chúng cực kỳ cứng rắn. Mũi tên ánh sáng của Nhã Đình thậm chí so với Diệt Ma Thiểm càng thêm hữu hiệu. Bởi vì cô toàn chọn ngay mắt cương thi. Nhưng khi Long Hạo Thần ra tay, hắn lập tức cảm thụ được uy hiếp cực lớn đến Cương Thi Vương, đương nhiên không dám tập trung đối phó cương thi bình thường, không thể dốc hết toàn lực. Có khi Diệt Ma Thiểm đâm trúng xương cốt cương thi nhưng không thể đâm xuyên đầu chúng, còn cần thêm một kích nữa mới được. Chẳng qua đám cương thi muốn tổn thương Long Hạo Thần là chuyện không thể nào. Nhã Đình phóng ma pháp lên người Long Hạo Thần gọi là Thái Dương Hoàn, một ma pháp quang hệ cấp sáu cường đại, công phòng một thể. Lại thêm Long Hạo Thần và Nhã Đình tự thân cường đại quang thuộc tính. Cương thi nào tiếp cận Long Hạo Thần ở phạm vi nhất định, sẽ bị Thái Dương Hoàn cháy bỏng, thân thể chúng nhanh chóng biến thành tro tàn. Mỗi một cương thi bị thiêu cháy thì quang nguyên tố trên Thái Dương Hoàn cũng sẽ yếu bớt.

Số lượng cương thi ngày càng nhiều, hơn nữa lúc trước Nhã Đình từng nói cường đại cương thi cũng dần xuất hiện.

Oán Linh Cường Thi là loại tốc độ cực nhanh, hơn nữa phát động công kích tinh thần. Chỗ đáng ghét nhất là chúng nó có trí tuệ hơn cường thi khác, chẳng chủ động công kích Long Hạo Thần và Nhã Đình, mà là tính toán vòng mé biên chui vào trong động.

Đây không thể nghi ngờ là cản trở hành động của Long Hạo Thần, khiến hắn không dám rời khỏi cửa động trong giây lát.

Hơn nữa đám Oán Linh Cường Thi đi như gió. Long Hạo Thần bởi vì không thể rời khỏi cửa động, Diệt Ma Thiểm của hắn có lúc khó thể đánh trúng vào người Oán Linh Cường Thi.

Trừ Oán Linh Cường Thi ra, nhóm Long Hạo Thần còn phải đối diện kẻ địch trước mắt là Kim Cương Cường Thi. Đám Kim Cương Cường Thi hình dạng rất bắt mắt, màu gỉ sét Thiết Cương Thi, màu đồng Đồng Cương Thi, màu ngân Ngân Cương Thi, cùng đáng sợ nhất Kim Cương Cường Thi.

Kim Cương Cường Thi sở dĩ đáng sợ, là bởi vì chúng nó có thể sử dụng một ít Tử Linh ma pháp. Tử Linh ma pháp nguyên bản đã không yếu, hơn nữa là từ xa, Long Hạo Thần căn bản không có tinh lực lao ra xử lý chúng.

Thiết Cương Thi ít nhất có thực lực cấp bốn, Đồng Cương Thi đạt tới cấp năm. Ngân Cương Thi là cận chiến cấp sáu. Kim Cương Cường Thi thì là cấp sáu công kích từ xa. Những cường thi cường đại này liên hợp một chỗ phát động công kích, khiến Long Hạo Thần ứng phó bắt đầu biến ngày càng khó khăn. Nhưng đám cường thi tuy rằng mạnh, Long Hạo Thần trong thoáng chốc còn có thể ngăn cản. Khiến hắn chán ghét nhất là loại cường thi toàn thân màu đỏ bụng to.

Loại cường thi này tổng cộng chỉ xuất hiện hai cái, nhưng chỉ hai cái lại suýt công phá phòng ngự hắn và Nhã Đình bắt tay dựng nên.

Loại cương thi này tốc độ không nhanh, cũng không trực tiếp tham dự công kích. Chúng nó thậm chí là bị Kim Cương Cương Thi quăng hướng Long Hạo Thần.

Khi công kích của Long Hạo Thần trúng cương thi đỏ, không ngờ thân thể nó bỗng nổ tung, một mớ dịch thể tím đỏ bay đầy trời.

Thái Dương Hoàn trên người Long Hạo Thần không ngờ bị dịch thể đỏ ăn mòn, biến mất. Mất đi Thái Dương Hoàn bảo hộ, Long Hạo Thần thoáng chốc gặp phải nguy hiểm cực lớn, khiến hắn không thể không dùng Đấu Suất Toàn Viên Kiếm mới miễn cưỡng bức lui cương thi xung quanh.

Khi loại cương thi đỏ thứ hai bay qua thì Nhã Đình bởi vì tránh không kịp, bị vài giọt chất lỏng đỏ tím rơi trên người, kêu thảm một tiếng, quanh thân ánh sáng biến chói mắt, nhưng hơi thở rõ ràng yếu đi.

Không ngờ chịu vết thương không nhỏ.

Long Hạo Thần rốt cuộc biết đây là Bạo Độc Cương Thi. Nhã Đình kêu ra tên này rồi, nghiêng răng lùi lại, mau chóng xua tan độc dịch trên người.

Độc dịch màu đỏ tím rất bá đạo, ngay cả nham thạch dưới đất đều bị ăn mòn thủng lỗ chỗ, cùng với mùi hương khó nghe. Càng đáng sợ là nó có thể ăn mòn cả linh lực. Thánh Quang Tráo kèm Quang Chi Đăng Dạng của Long Hạo Thần cũng không ngăn được nó ăn mòn. Hai Bạo Độc Cương Thi xuất hiện, bên Long Hạo Thần và Nhã Đình biến nguy cơ trùng trùng.

Chẳng qua ngay lúc này, sức chiến đấu của Long Hạo Thần toàn bộ lộ ra. Tay trái Huy Hoàng Thánh tẩm thuần giơ lên ngăn cản, tay phải Quang Phạt mỗi lần xuất kích đều sẽ chém chết một cương thi. Nồng đậm quang nguyên tố không ngừng từ người bắn ra, dường như linh lực hắn không bao giờ dùng hết.

Chính diện bốn con Ngân Cương Thi, đám cương thi thân thể màu xám cực kỳ cứng. Cho dù là Quang Phật thuộc tính tương khắc chém vào người chúng, cũng chỉ có thể để lại một đạo dấu vết mà thôi. Hơn nữa đám cương thi này rất tinh ranh, mỗi khi Long Hạo Thần phát động kỹ năng cường đại giống thánh kiếm, Ngân Cương Thi sẽ lập tức từ phía sau kéo qua một cương thi thay mình ngăn chặn. Chúng nó thì mau chóng lui ra sau.

Nhưng may là số lượng cương thi Kim, Ngân không nhiều. Đến bây giờ mới chỉ xuất hiện bốn con. Cho dù là vậy, Long Hạo Thần cũng đã bắt đầu ngày càng cố hết sức.

Nếu không có Hạo Nguyệt, không có Cương Thi Vương đứng từ xa chỉ huy đám cương thi tấn công, Long Hạo Thần có năm chắc giết chết tám cương thi cường đại này. Nhưng làm gì có nếu như?

Đột Kích, xung phong, Súc Thế, những kỹ năng này hiện tại Long Hạo Thần đều không thể sử dụng. Hẳn dùng tối đa chính là Thần Ngự Thuần và Trì Tục Ngự, tiếp đó là lá chắn phản xung, Quang Trảm Kiếm, những loại kỹ năng tiêu hao ít nhưng vô cùng thực dụng.

Cho dù là vậy, linh lực của hắn đang không ngừng tiêu hao. Long Hạo Thần thậm chí mơ hồ thấy, Cương Thi Vương đang lặng lẽ tới gần bên này, hiển nhiên là tìm cơ hội cho hắn một kích trí mạng.

Hừ lạnh một tiếng, Quang Phật trong tay phải Long Hạo Thần lần nữa huyền hóa ra mạnh mẽ Diệt Ma Thiểm. Một khi hắn phát động cùng loại công kích, đám Ngân Cương Thi đều có cách, mỗi cái trực tiếp kéo tới hai cương thi bình thường ngăn cản công kích của Long Hạo Thần. Tác dụng của Quang Minh Thánh Hỏa rất khó rơi trên người Ngân Cương Thi. Cho dù uy lực Quang Minh Thánh Hỏa có thể nhiễm lên người chúng, phía sau Kim Cương Cương Thi cũng lập tức dùng dịch thể cương thi khác giúp chúng dập lửa. Phối hợp cực kỳ ăn ý.

Bởi vậy, tuy Long Hạo Thần giết chết số lượng cương thi không ít, nhưng bản thân hắn chịu áp lực càng lúc càng lớn.

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 141

Tâm Điểm Phượng Hoàng

Một luồng sáng đen đột nhiên xuất hiện trước mặt Long Hạo Thần, đó là Tử Linh ma pháp của Kim Cương Cương Thi. Kim Cương Cương Thi ma pháp chủng loại không nhiều, nhưng lực công kích đều khá mạnh. Cho nên Long Hạo Thần chỉ có thể dựa vào tay trái Huy Hoàng Thánh tâm thuần không ngừng phát ra Thánh Thuần Thuật mới miễn cưỡng ngăn cản được.

Hạo Nguyệt, người còn mất bao lâu mới hoàn thành tiến hóa! Long Hạo Thần thầm than, nhưng ánh mắt hấn càng biến kiên định.

Chỉ đơn thuần phòng ngự, không thể phát huy toàn bộ thực lực của hấn. Nhưng hấn lại không thể rời khỏi cửa động. Làm sao đây? Đến tột cùng phải làm cách nào đây? Khủng bố ánh sao nổ rộ trên không trung, bạo tạc. Cho dù là thân thể mạnh mẽ nhưng cương thi cũng không ngăn được uy lực Tinh Chi Vũ.

Cương Thi Vương chuẩn bị đánh lén, đối diện Tinh Chi Vũ thì chỉ có thể thụ động phòng ngự, tạm thời bỏ ý nghĩ tấn công Long Hạo Thần.

Chẳng qua vài con Kim Cương Cương Thi, Ngân Cương Thi, thậm chí là Đồng Cương Thi và Thiết Cương Thi, đối mặt loại ma pháp cường đại này, cùng nghĩ cách ngăn cản là dùng thân thể đồng bạn.

Sau khi khủng bố Tinh Chi Vũ rơi xuống, ít nhất có hơn hai trăm cương thi đã chết. Nhưng chủ lực chân chính như cũ còn sống. Hơn nữa,

Long Hạo Thần vừa lúc thấy có ba Bạo Độc Cường Thi màu tím đỏ đang chậm rãi leo lên sườn núi.

Không thể tiếp tục như vậy. Nếu để ba Bạo Độc Cường Thi phát huy ra uy lực, vậy mình và Nhã Đình có lẽ sẽ không ngăn cản được.

Nghĩ đến đây, Long Hạo Thần rút cuộc hành động.

Ánh sáng vàng đậm bỗng khuếch tán từ ngực hắn. Ngay sau đó, ba ánh sáng vàng bắn ra.

Đám cường thi nhìn quen lực công kích mạnh mẽ của Long Hạo Thần, từng cái vội vàng tránh đi, e sợ lại là ma pháp đáng sợ nào đó. Ba bóng dáng dần hiện ra trong ánh sáng vàng, mau chóng chắn trước mặt Long Hạo Thần.

Đây là ba người bị truyền tống tới, chính là Vương Nguyên Nguyên, Lâm Hâm và Hàn Vũ.

"Đại ca, đây là sao?" Lâm Hâm mới xuất hiện liền nhin không được hỏi.

Long Hạo Thần trầm giọng quát.

"Trước dốc sức ngăn địch rồi nói sau!"

Nói xong hắn bước ra một bước xông tới bầy cường thi, đồng bạn mới vừa bị hắn triệu hoán đến đây, còn cần thích ứng hoàn cảnh xung quanh. Mà có họ trấn giữ cửa động, chính mình rút cuộc có thể lao ra, xung phong liều chết một phen.

Bị áp chế lâu như vậy, Long Hạo Thần lần này tựa như mãnh hổ lại như núi lửa bộc phát.

Quang Phật bị hắn rút vào toàn bộ linh lực, trọng kiếm cấp Huy Hoàng này nở rộ ánh sáng thánh kiếm, kèm theo kỹ năng có sẵn.

Long Hạo Thần nhẹ nhún chân, bốn cánh sau lưng đột nhiên vỗ đập mau chóng thu sau lưng. Cả người tựa như mũi tên bắn ra.

Động tác lần này thật sự quá nhanh, nhờ bốn cánh thúc đẩy, khiến tốc độ của hắn gần như đến cực hạn. Hắn chui qua khe hở giữa hai Ngân Cương Thi, sau đó chợt thấy hai đoàn sáng chói mắt nở rộ sau lưng hai Ngân Cương Thi.

Thánh kiếm Diệu Nhật Trảm.

Ngân Cương Thi không uổng là trừ Cương Thi Vương ra lực phòng ngự mạnh nhất. Hai đại kỹ năng công kích của Long Hạo Thần không thể chém đứt chúng nó. Nhưng dù là vậy, cũng ở sau lưng chúng để lại miệng vết thương kinh khủng. Càng thêm đáng sợ là, Quang Minh Thánh Hỏa nồng đậm dường như núi lửa phun trào bùng phát trong thân thể chúng.

Ngay cả Cương Thi Vương đều sợ Quang Minh Thánh Hỏa của Long Hạo Thần. Bị hắn khoảng cách gần đánh trúng, hai Ngân Cương Thi gào thảm thiết, trên người bốc lên sương khói xanh, lưng lay lắc lui ra sau, mắt thấy sức chiến đấu giảm mạnh.

Mà đây chỉ mới là bắt đầu. Long Hạo Thần chém ra hai kiếm tốc độ cực mau, nhưng thân thể hắn có bốn cánh thúc đẩy, lực xung kích như cũ xông tới trước. Chợt lóe người, đã tới sau lưng ba Bạo Độc Cương Thi. Hơn nữa trực tiếp xẹt qua chúng hơn ba mét.

Quang Phật đột nhiên ở giữa hư không liên tục gõ, ba luồng sáng trắng thoát nhìn vô cùng nhỏ bé bỗng dưng dán vào thân thể Bạo Độc Cương Thi.

Ngay sau đó, tiếng nổ kịch liệt bỗng vang lên. Thân thể ba Bạo Độc Cương Thi nổ tan, bạo tạc, từng mảng dịch thể tím đen bắn tứ tung. Mà dịch thể chúng phun ra chỉ có thể rơi xung quanh cương thi.

Thứ độc dịch này không phân dịch ta. Thoáng chốc một mảnh cương thi trong khói độc tím đen dâng lên đã ngã xuống, thậm chí bao gồm hai Thiết Cương Thi.

Long Hạo Thần như cá gặp nước hoàn thành mục tiêu, công lớn nhất có phần Tinh Chi Vũ của Nhã Đình. Ma pháp cường đại cấp bảy khiến đấng trước đa số tinh anh cương thi, cương thi bình thường không thể truy tới. Nếu không Long Hạo Thần sẽ không có không gian thi triển như vậy.

Nhưng lúc này hiển nhiên hắn không định từ bỏ. Mà lúc này Cương Thi Vương cũng động.

Cương Thi Vương luôn chờ đợi cơ hội. Tu vi nó không tầm thường, chẳng qua nó lần đầu tiên ra tay rồi không muốn tiêu hao nhiều nữa, có nhiều thuộc hạ như vậy tại sao không dùng? Lúc này, mắt thấy tình huống có chút không ổn, sau lưng nó hai cánh không đối xứng cùng nhau vỗ đập, nhào hướng Long Hạo Thần.

Trên mặt Long Hạo Thần lộ tia cười nhạt. Tuy hắn không thể hoàn toàn không chế bốn cánh, nhưng vẫn có thể sử dụng một ít kỹ xảo đơn giản.

Lúc trước bốn cánh khép lại nay giãn ra, không khí lực cản tăng lớn khiến cả người xông hướng trước đột nhiên tạm dừng.

Mũi chân Long Hạo Thần đạp ngực một Ngân Cương Thi chắn trước mặt, đá hướng Cương Thi Vương. Bốn cánh của hắn lần nữa vỗ đập, chẳng qua lần này là hướng ngược lại, hắn vọt trở về.

Thân thể trong quá trình mau chóng lùi ra sau lật ngửa, Đấu Suất Toàn Viên Kiếm lần nữa bộc phát. Đi qua chỗ nào thì lấp lánh ánh sáng vàng, khung bố Quang Minh Thánh Hỏa phối hợp Quang Phật tạm thời duy trì uy lực thánh kiếm, thật là đánh đâu thắng đó. Cho dù là hai cương thi cường đại Kim, Ngân đều hoảng sợ không ngừng lùi ra sau.

Nhưng số đông cường thi không thể tránh né, thể xông lên, ít nhất có hai mươi cường thi cấp Thiết chết dưới kiếm Long Hạo Thần. Trong đó không bao gồm ba Bạo Độc Cường Thi.

Tuy tình huống không rõ ràng, nhưng nghe Long Hạo Thần nói ngăn địch, sau ngăn ngủi ngơ ngác, Hàn Vũ, Lâm Hâm, Vương Nguyên Nguyên, ba người sẵn sàng chiến đấu.

Hàn Vũ và Vương Nguyên Nguyên đều chặn trước cửa động. Lâm Hâm lui ra sau đứng cạnh Nhã Đình.

Cự Linh Thần tẩm thuần trong tay Vương Nguyên Nguyên đã trước tiên vung ra ngoài. Tiếng rít chói tai đánh bay vài cường thi. Tẩm thuần to lớn quay một vòng trở về tay cô, ngay sau đó Vương Nguyên Nguyên lại đánh ra một Liệt Không Pháo, vừa lúc trúng phải Ngân Cương Thi lúc trước bị Long Hạo Thần chém.

Vốn Ngân Cương Thi đã bị trọng thương nặng, lại bị Liệt Không Pháo công kích, không thể đứng vững nữa, trực tiếp bị đánh bay rơi ra sườn núi.

Hàn Vũ không rảnh rồi, đặt Quang Chi Phản Xạ tẩm thuần giờ trước người, linh cánh sau lưng vươn ra. Bất cứ cường thi lao đến đều bị lá chắn phản xung của y đánh bay. Hoàn mỹ thực hiện trách nhiệm của Thủ Hộ kỵ sĩ.

Lâm Hâm nhìn bên ngoài một mảng lớn cường thi, kiếm không được nhắc một câu.

"Nhiều như vậy, đây là thứ gì chứ!" Ngoài miệng nói thế nhưng động tác của y không chậm. Mắt thấy Long Hạo Thần xông trở về, một đạo Hỏa Tường Thuật rơi sau lưng Long Hạo Thần, đem cường thi muốn truy kích ngăn cách ở ngoài. Ngay sau đó, Hỏa Tinh Trượng kèm Hỏa Chú Thuật bắn ra, mục tiêu chính là Ngân Cương Thi khác bị trọng thương.

Sau khi hợp thành hai linh lô, hỏa diễm của Lâm Hâm đã phát sinh biến hóa cực lớn. Vốn hỏa diễm của y màu đỏ thẫm, mà hiện tại hỏa diễm biến xanh đậm. Ngay cả Hỏa Chú Thuật cũng biến thành hỏa diễm đầu lâu xanh.

Ngân Cương Thi bị Quang Minh Thánh Hỏa và Tâm Diễm Chi Hỏa cùng đốt cháy, trong ngoài đều khốn đốn, rốt cuộc hóa thành tro tàn.

Từ lúc xây dựng Săn Ma Đoàn số hai mươi một cấp hiệu đến này, bảy người trước sau trải qua quá nhiều chiến đấu, phối hợp với nhau cực kỳ ăn ý. Cho dù là tu vi mới tăng lên cấp sáu không bao lâu còn cần thích ứng, nhưng chiến đấu đột nhiên xuất hiện thì vẫn hiện ra phối hợp tuyệt diệu.

Long Hạo Thần trở lại bên cạnh Hàn Vũ. Hàn Vũ chủ động tiến lên một bước, nhích ra vị trí nửa người, tạm thời trở thành lực lượng phòng ngự quan trọng, cho Long Hạo Thần thời gian thở dốc. Mà lúc này, mắt thấy thuộc hạ đặc lực thi nhau tử vong, Cương Thi Vương rốt cuộc không nhịn được nữa, điên cuồng nhào tới.

Chẳng qua, lần này nó học khôn, không phải tay không nhào tới. Tay trái cầm một Thiết Cương Thi, tay phải túm một Bạo Độc Cương Thi.

"Lâm Hâm, phá cương thi màu tím đỏ ở tay phải của nó!" Long Hạo Thần hét lớn một tiếng, sau lưng bốn cánh giương ra. Đồng thời, một luồng sáng vàng từ sau lưng rơi trên người hắn, Quang Diệu Thiên Địa, là viện trợ từ Nhã Đình. Nồng đậm linh lực quang thuộc tính nhanh chóng rót vào người Long Hạo Thần. Bổ sung tiêu hao của hắn.

Cùng lúc đó, một luồng sáng trắng bắn ra từ ngực Nhã Đình, đúng lúc trúng thân thể Cương Thi Vương, Thánh Dẫn Linh Lô. Chẳng qua, Nhã Đình thi triển Thánh Dẫn Linh Lô, tác dụng Khiên Dẫn lại lấy Long Hạo Thần làm chủ thể. Chính là nói, kẻ địch trúng Thánh Dẫn Linh Lô vẫn sẽ tấn công Long Hạo Thần.

Đương nhiên hiện tại nói chính xác hơn thì Thánh Dẫn Linh Lô đã không còn tồn tại, nên nói là kỹ năng Khiên Dẫn của Nhã Đình.

"Xem tôi diệt nó!" Lâm Hâm có chút hưng phấn hét lớn một tiếng.

Ngay sau đó, một sóng năng lượng kỳ dị phát ra từ sau lưng Long Hạo Thần, Vương Nguyên Nguyên và Vương Nguyên Nguyên.

Ba người đột nhiên cảm giác không khí như có gợn sóng lan ra ngoài. Cảm giác nóng cháy không thể hình dung khiến máu trong người họ như sôi trào.

Ngay sau đó, một tiếng phượng kêu to rõ đột nhiên vang lên. Một luồng sáng xanh biếc vọt qua đỉnh đầu họ, lao thẳng đến Cương Thi Vương.

Kia là cái gì? Long Hạo Thần, Hàn Vũ và Vương Nguyên Nguyên đều ngây ngốc.

Hỏa Phượng Hoàng màu xanh, sau lưng mang ba cái đuôi huyền lệ, trên không trung để lại một chuỗi hỏa diễm huyền lệ tựa sóng nước, gần như trong chớp mắt đã tới trước mặt Cương Thi Vương.

Sau đó, Cương Thi Vương giữa tiếng gào thê thảm, không ngờ cứng rần bị chặn lại. Bạo Độc Cương Thi trong tay nó bỗng chốc bị nổ tung. Nhưng độc dịch tím đen chưa kịp khuếch tán, đã ở dưới nhiệt độ cao bốc hơi thành khí độc. Bên kia Thiết Cương Thi thì trực tiếp tan rã.

Nhiệt độ cao kinh khủng cỡ nào mới làm được! Trình độ thân thể kiên cường dẻo dai của Thiết Cương Thi là đích thân Long Hạo Thần nếm qua.

Thân thể Cương Thi Vương sau khi va chạm hỏa diễm phượng hoàng xanh, trực tiếp biến thành màu xanh âm u. Sương mù xanh không ngừng bay ra khỏi người nó, ngăn cản hỏa diễm xanh ăn mòn.

Cùng lúc đó, hai cánh phượng hoàng lửa xanh mạnh vỗ một cái, một vòng quang hoàn hỏa diễm xanh nồng đậm khuếch tán ra ngoài. Số lớn cường thi bình thường mới lên đỉnh núi đã bị quang hoàn này bao phủ. Đám cường thi bước chân tiến tới đột nhiên ngừng. Ngay sau đó, chỉ thấy từng con hòa tan, biến thành dịch thể, rồi khí thể, cứ như vậy biến mất.

Tiếng phượng kêu to rõ lần nữa vang vọng toàn trường. Hai cánh Hỏa Phượng Hoàng thu lại, tiếng nổ kịch liệt, không ngờ đánh bay Cường Thi Vương. Tiếp đó xoay vòng trên không trung, lại bay trở về với đám Long Hạo Thần.

Mắt thấy Cường Thi Vương thê thảm như vậy, ba người Long Hạo Thần không kiềm được biến sắc mặt.

Vương Nguyên Nguyên nhin không được quát.

"Có được ca, làm gì đó?"

Nhưng khiến bọn họ kỳ quái là, Hỏa Phượng Hoàng dường như mất đi nhiệt độ cao, vụt qua đỉnh đầu họ. Khi họ ngoái đầu nhìn thì, không ngờ trực tiếp chui vào ngực Lâm Hâm, biến mất không thấy.

"Linh lô?" Ba người cùng kinh hô.

Kỹ năng có thể nhập vào ngực nhân loại cũng chỉ có linh lô. Bọn họ tuyệt đối không nghĩ tới, kỹ năng cường đại, thậm chí có thể nói kinh khủng như vậy, sẽ lại là linh lô của Lâm Hâm. Không cần nghi ngờ, Hỏa Phượng Hoàng xanh chính là kết quả nguyên bản hai cái linh lô hợp thành.

Lấy tri thức phương diện linh lô như Long Hạo Thần cũng không biết, có cách nói khi hợp thành linh lô còn có độ phù hợp. Linh lô độ phù hợp cao thì khi hợp thành càng dễ dàng, hơn nữa sau đó sản sinh uy lực càng cường đại.

Hợp thành linh lô mức độ nguy hiểm cũng có liên quan đến độ phù hợp. Nếu hai cái linh lô uy lực đồng cấp, độ phù hợp là số không. Vậy mặc kệ người sở hữu chúng mạnh cỡ nào cũng không thể thành công dung hợp chúng, cuối cùng sẽ bị phản phệ.

Tình huống có thể hợp thành chỉ có hai loại. Một cái là phù hợp, cái khác là áp chế. Hợp thành linh lô giống Lâm Hâm và Hàn Vũ thuộc về phù hợp, mà hợp thành linh lô của Long Hạo Thần và Thái Nhi chính là áp chế. Long Hạo Thần là Quang nguyên tố tinh linh Nhã Đình áp chế Thánh Dẫn Linh Lô, còn về Thái Nhi thì càng rõ rệt.

Chẳng quá nếu nói lần này người nào thành công hợp thành linh lô nhất, thì chính là Lâm Hâm. Nguyên nhân rất đơn giản, y thật quá may mắn. Y có Tâm Diễm Linh Lô và sau đó được đến Ứng Diễm Linh Lô độ phù hợp đều cực lớn, trực tiếp sản sinh tác dụng tiến hóa kỳ dị. Thế này mới sinh ra linh lô của y: Hỏa Phượng Hoàng, cũng có thể gọi là Hỏa Phượng Hoàng Linh Lô.

Uy lực linh lô này thì đám Long Hạo Thần đã chính mắt trông thấy. không ngờ có thể đánh bay Cường Thi Vương cấp tám, hơn nữa trong quá trình nó bộc phát uy lực, ngay cả cường giả cấp tám như Cường Thi Vương cũng không có biện pháp đối phó nó, chịu không ít thiệt thòi.

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 142

Hạo Nguyệt Cái Đầu Thứ Bốn, Lam Hồ Điệp [1+2]

Hỏa Phượng Hoàng Linh Lô của Lâm Hâm đem lại niềm vui cực lớn cho đồng bạn. Chẳng qua chính y không thoải mái như vậy.

Linh lô càng mạnh thì phản phệ càng lợi hại. Luân Hồi Linh Lô của Thái Nhi chính là minh chứng tốt nhất. Hỏa Phượng Hoàng Linh Hô của Lâm Hâm tuy không thể so với Luân Hồi Linh Lô, nhưng cũng gần tiến vào hàng ngũ linh lô cấp một, sẽ tùy theo thực lực Lâm Hâm biến mạnh mà tiến hóa.

Khi Hỏa Phượng Hoàng quay trở về, Lâm Hâm chỉ cảm thấy linh lực nháy mắt bị rút sạch, cảm giác cháy bỏng mãnh liệt khiến toàn thân y nóng bỏng. Y vội vàng ngồi xếp bằng dưới đất, tập trung tinh thần chống lại Tâm Diễm thiêu đốt. Tâm Diễm này chính là đốt cháy từ trong ra ngoài! Cảm giác đó có thể tưởng tượng. Hơn nữa phần cháy bỏng này sẽ kéo dài tới mười hai tiếng đồng hồ. Tuy sẽ không khiến Lâm Hâm chịu thương tổn quá lớn, thậm chí còn tăng độ thân cận giữa y và hỏa nguyên tố, rèn luyện thân thể y. Nhưng quá trình này thống khổ cực kỳ, chịu đựng qua mười hai tiếng đồng hồ chỉ sợ y cũng sẽ lột da.

Nhưng mà tinh thần trạng thái của Lâm Hâm ngược lại rất tốt. Hỏa Phượng Hoàng Linh Lô là lần đầu tiên y thử sử dụng, không nghĩ tới uy lực lớn vậy. Cho dù lúc này chịu đựng phản phệ cường liệt, trong lòng y tràn ngập cảm xúc mừng như điên. Có câu người gặp việc vui mặt mày sáng láng, dưới trạng thái này, y cảm thấy thống khổ không đến nỗi quá khó chịu.

Dựa vào một kích cường đại của Hỏa Phượng Hoàng, cho đám Long Hạo Thần thời gian dư dả thở dốc. Có Nhã Đình trợ giúp, linh lực, thể lực của Long Hạo Thần mau chóng hồi phục.

Tuy Cường Thi Vương bị đánh bay ra sườn núi, nhưng cảm giác của Long Hạo Thần vẫn đi theo nó, cảm thụ được sau khi bị tấn công nó biến đổi.

Long Hạo Thần vui mừng phát hiện, uy lực Hỏa Phượng Hoàng của Lâm Hâm phóng ra quả nhiên khác với người thường. Hai cánh Cường Thi Vương bị đốt không còn, toàn thân tổn thương nghiêm trọng, vết thương không nhẹ. Hơn nữa Hỏa Phượng Hoàng không chỉ là công kích đơn thể, cũng có hiệu quả quần thể. Trong phạm vi tính cả cường thi tinh anh, Thiết Cường Thi và Đồng Cường Thi không thể chống đỡ, biến thành tro tàn. Kim Cường Thi và Ngân Cường Thi tuy đỡ chút nhưng trên người các vị trí bị hòa tan.

Đây mới là ma pháp sư chân chính! Thương tổn cực cao!

Long Hạo Thần tạm được, làm lãnh đạo đoàn đội, dù cảm xúc có hưng phấn thì hẳn sẽ không biểu lộ rõ ra ngoài.

Hàn Vũ thì nhịn không được cười to ra.

"Có được ca, anh rốt cuộc bộc phát, thật khiến tôi có cảm giác rơi lệ đầy mắt!"

Lâm Hâm khinh thường, hung dữ trừng y một cái, thầm nghĩ: bộ dáng này là rơi lệ đầy mắt? Sao cười vui dữ vậy?

Chẳng qua phản phệ linh lô khiến y nói không ra lời, chỉ có thể dùng ánh mắt trả đũa.

"Grao grao gru!!!"

Đúng lúc này, bỗng nhiên một tiếng rống gầm thê lương vang lên. Bầy cường thi thấy chết không sờn xông hướng sườn núi trong tiếng

rống chột dừng bước, không tiếp tục nhảy lên trước.

Phát ra tiếng rống này, chính là Cương Thi Vương bị trọng thương. Đường như nó bị chọc giận, càng cảm thụ đến nỗi sợ hãi bị uy hiếp tính mạng. Quan trọng là, mục tiêu của nó không phải đám nhân loại này! Nếu không thể hủy diệt Hạo Nguyệt đang tiến hóa, như vậy nó sẽ bị hội nghị Vong Linh Quân Chủ chế tài. Nó đã mơ hồ cảm giác ra, Hạo Nguyệt sắp hoàn thành tiến hóa.

Cương Thi Vương không có xông hướng sườn núi nữa, mà là bỗng nhiên xoay người. Cùng với tiếng rống, đột nhiên phun ra luồng khói đậm màu xanh hướng thuộc hạ cương thi.

Thoáng chốc, mặc kệ là loại cương thi nào, bị luồng khói này nhiễm đến lập tức hòa tan như băng tuyết gặp hơi ấm.

Bầy cương thi tinh anh có chút trí tuệ thì khi ấy Cương Thi Vương phun ra luồng khói đó, dường như bị sợ hãi cực kỳ, bỏ chạy tứ tán. Cương thi bình thường không có trí tuệ, chỉ có thể trong luồng khói hóa thành thi thủy. Thi thủy tựa như sông nhỏ chảy hướng Cương Thi Vương.

Sương mù xanh dày đặc cùng với số lượng cương thi bị nhiễm tăng nhiều, phạm vi bao phủ cũng không ngừng tăng lên. Thi thủy chảy tới chân Cương Thi Vương lập tức dung nhập vào thân thể nó, lấy tốc độ điên cuồng tu sửa tổn hại trên người. Càng đáng sợ là, thân thể nó tùy theo thi thủy dung nhập mau chóng biến lớn.

Tuy Vương Nguyên Nguyên và Hàn Vũ không có cảm giác mạnh như Long Hạo Thần, nhưng họ có thể trông thấy! Luồng khói xanh đậm đặc như vậy cùng với tiếng rống gầm, Cương Thi Vương biến lớn, đều rõ ràng xuất hiện trong mắt họ.

Hai người không hẹn mà cùng nhìn hướng Long Hạo Thần, ánh mắt tràn đầy dò hỏi.

Long Hạo Thần quay đầu nhìn bên trong động. Tiếng hít thở của Hạo Nguyệt dường như biến nặng nề, hiển nhiên đã đến lúc mấu chốt. Bên kia Cương Thi Vương lấy cái giá dung hợp thuộc hạ cương thi để thực lực tăng vọt tới cấp chín. Chỉ sợ đám Long Hạo Thần khó chặn một kích kia! Hỏa Phượng Hoàng của Lâm Hâm hiển nhiên không thể sử dụng lần thứ hai.

Tuyệt không thể để nó hoàn thành tăng vọt thực lực. Ngay lúc này, dù chỉ do dự một chút, có lẽ sẽ khiến tất cả chết tại đây.

Ánh sáng vàng chợt lóe, lại một bóng người xuất hiện bên cạnh hắn. Chính là đã chờ đợi mòn mỏi trong tháp Vĩnh Hằng thật lâu, Thái Nhi.

Lúc trước Long Hạo Thần không triệu hoán Thái Nhi đến bên người, là bởi vì hắn cần hỗ trợ phòng ngự, chứ không phải tấn công. Mà hiện tại hiển nhiên đến lúc cần lực công kích cường đại.

"Thái Nhi, theo tôi, ngăn cản cương thi đó tích tụ thực lực. Hàn Vũ, Vương Nguyên Nguyên, các người canh giữ cửa động."

Long Hạo Thần trong lúc nói chuyện thì người đã lao ra, bốn cánh sau lưng mạnh mẽ, xông thẳng hướng Cương Thi Vương. Ánh sáng vàng rực rỡ chớp mắt dâng lên đến cực độ, tựa như thái dương vàng bùng chốc dâng lên trước mặt Cương Thi Vương.

Khi Long Hạo Thần lao ra, trên người Nhã Đình cũng chợt lóe ánh sáng vàng, không ngờ cứ như vậy biến mất. Lại xuất hiện thì đã ở sau lưng Long Hạo Thần.

Khi Long Hạo Thần bay ra thì Huy Hoàng Thánh tẩm thuận đã bị hắn thu hồi vào Giai Diệu Vĩnh Hằng. Lúc này, hai tay hắn nắm Quang Phật, rót vào toàn bộ nội linh lực. Quang Phật kèm kỹ năng thánh kiếm thoáng chốc tăng vọt đến cực độ. Luồng sáng trắng nồng đậm tràn ngập sát khí lãnh liệt.

Càng làm người chấn kinh là bản thân Long Hạo Thần cũng hiện ra đôi cánh trắng giống hệt thánh kiếm. Ngay cả bốn cánh sau lưng cũng giống vậy. Ánh sáng trắng đậm đặc tới đâu thì luồng khói xanh trong không khí mau chóng bị tịnh hóa.

Cương Thi Vương rõ ràng cảm thụ được uy hiếp trí mạng. Trong tiếng rống, một đôi cánh tay biến vô cùng cứng rắn đập xuống Long Hạo Thần.

Trong quá trình không ngừng hấp thu thi thủy, thân thể nó biến càng thêm khổng lồ. Lực lượng khủng bố trong lúc huy động thậm chí mang theo một chổi tiếng rít gào. Có thể thấy lực lượng đã đạt tới trình độ kinh khủng cỡ nào.

Long Hạo Thần không cứng rắn va chạm với nó. Chân đạp Cửu Long Bộ, thân hình chột nghiêng, lúc né tránh đồng thời hai tay nắm lấy Quang Phật giờ cao quá đầu.

Thân thể Nhã Đình nhoáng lên một cái, không ngờ hóa thành luồng sáng vàng rơi trên thân kiếm Quang Phật. Thoáng chốc Quang Phật tỏa ánh sáng trắng bóng bao một tầng hỏa diễm ám kim.

Nhưng Quang Phật cũng tùy theo phát ra tiếng *vù vù* trầm thấp, dường như đang than vãn. Lấy chất lượng trang bị cấp Huy Hoàng, nhưng nó dường như không chịu nổi hỏa diễm ám kim này.

Một kích trượt, Cương Thi Vương lập tức xoay lại, đối diện vừa lúc là trọng kiếm chém xuống.

Một chiếm này chém xuống, cả người Long Hạo Thần thoát nhìn như là vận vẹo. Từ sườn núi nhìn xuống, Vương Nguyên Nguyên và Hàn Vũ chỉ cảm thấy thế giới hắc ám như xuất hiện một luồng sáng. Hơi thở quang minh nồng đậm như đang tịnh hóa toàn bộ không gian.

Quang Phật chém trên đôi tay Cương Thi Vương vung lên. Trong tiếng động kịch liệt, hình ảnh kinh khủng xuất hiện. Thanh kiếm Quang

Phật phẩm chất cực cao, kèm cả năng lực hút linh lực và thánh kiếm, không ngờ vỡ tan. Long Hạo Thần cũng bị lực lượng khủng bố của Cường Thi Vương đánh bay ngược ra.

Nhưng Cường Thi Vương cũng không tốt lắm, trong tiếng va chạm mạnh, là tiếng *két két* khiến người đau răng, dường như có gì đó lăn trên mặt băng.

Có thể thấy rõ ràng, hai tay Cường Thi Vương như sắt thép, đôi tay có lực lượng kinh khủng vậy mà bị hòa tan. Hỏa diễm ám kim nồng đậm gần như trong nháy mắt cuốn sạch thân thể nó. Sương mù xanh xung quanh nhiễm phải hỏa diễm này, gần như trong chớp mắt bị tiêu diệt, không thể căn nuốt cường thi bình thường phía xa. Càng đáng sợ là, hỏa diễm ám kim không ngờ có thể tự hành động, mau chóng lan tràn tới toàn thân Cường Thi Vương.

"Grao!!!!!" Từ miệng Cường Thi Vương phát ra tiếng gào thê lương. Long Hạo Thần mới rời một kích thoát nhìn yếu thế, kỳ thật hắn đem một tia hỏa diễm ám kim nhiễm lên trán Cường Thi Vương, cho dù nó muốn tráng sĩ chặt tay cũng làm không được.

Long Hạo Thần rơi phía xa, miệng phun đầy máu tươi, đôi tay mềm nhũn xấp hai bên người, rõ ràng là trật khớp, cổ tay tràn ra máu tươi.

Nhìn qua thì rất thê thảm, nhưng không có cường thi nào can đảm xông tới tấn công hắn.

Nhã Đình từ khi Quang Phật vỡ nát thì hiện ra bản thể bay bành bồng bên cạnh Long Hạo Thần. Sắc mặt cô cũng tái nhợt, có thể thấy một kích kia tiêu hao cực lớn.

Sau khi trở thành thần quyến giả, Long Hạo Thần có được một ít năng lực đặc thù chuyên thuộc về thần quyến giả. Năng lực đều có liên quan đến Quang Minh Nữ Thần. Lúc trước năng lực biến thân thể hắn thành cánh trắng gọi là nhiên linh, đốt tận linh lực và linh hồn, cho mình năng lực lớn nhất. Uy lực thậm chí so với kỹ năng hy sinh càng mạnh.

Chẳng qua tác dụng phụ của nhiên linh cực lớn. Dùng qua một lần, Long Hạo Thần ít nhất yếu ớt bảy ngày. Nếu sử dụng quá độ, thậm chí khiến thực lực của hắn hạ thấp mảng lớn, nguy hiểm tính mạng.

Hỏa diễm ám kim kỳ thật là năng lực Nhã Đình hóa ra. Cô có được đặc chất năng lượng thể tịnh hóa, có thể đem chính mình hóa thành quang nguyên tố tinh khiết và nồng đậm nhất, kết hợp với bất cứ vũ khí nào của Long Hạo Thần, tạm thời trở thành khí linh của vũ khí, đốt lực lượng căn nguyên nhất của vũ khí phát động công kích. Nói đơn giản chính là, dùng một lần, thì vũ khí sẽ bị phá hủy, trừ phi phẩm chất đạt tới có thể dung nạp khí linh cỡ Nhã Đình.

Long Hạo Thần biết rõ, lấy tu vi hiện tại của mình muốn chiến thắng Cường Thi Vương là không thể nào. Cường Thi Vương e ngại nhất là thuộc tính của hắn mà không phải sức chiến đấu. Bởi vậy hắn dựa vào nhiên linh và Nhã Đình trợ giúp, đem thuộc tính quang minh của mình tăng lên tới cực độ. Cho dù Quang Minh Nữ Thần ở chỗ này, sử dụng quang nguyên tố cũng sẽ không tinh thuần hơn một kích mới rồi của Long Hạo Thần.

Cường Thi Vương tuy cường đại, nhưng trước áp chế thuộc tính tuyệt đối, vẫn là chịu tổn hại nặng không thể bù đắp. Tổn thương không phải thân thể nó, mà là linh hồn.

Giữa không trung, một bóng đen đột nhiên xuất hiện trên đỉnh đầu cường thi. Ngay sau đó, luồng sát khí hỗn hợp luồng sáng xám vụt qua, lát sau bóng đen kia kỳ lạ là chia thành hai. Một cái ngừng giữa không trung từ từ biến mất, một cái tia chớp rơi bên cạnh Long Hạo Thần, hai tay nắm tay hắn kéo lên.

"Sao cô lại dùng Luân Hồi Linh Lô." Long Hạo Thần cuống quýt hô.

Cường Thi Vương đã rơi vào ngáy ngấn, không gào thét giãy dụa nữa, chậm rãi nằm nhũn xuống đất. Hỏa diễm ám kim mất đi lực cản, mau chóng nhiễm toàn thân nó.

Cương Thi Vương không uống là Vong Linh Quân Chủ, cho dù dưới tình huống Hỏa Hồn đã tắt, nhưng thân thể nó không lập tức bị đốt thành tro tàn mà tiếp tục thiêu cháy.

Bây cương thi phía xa đã mất đi vương của chúng, lại cảm thụ quang minh đối với chúng mà nói là sự tồn tại khủng bố, đã mất đi ý chí chiến đấu, chạy tứ tán.

Thải Nhi dịu Long Hạo Thần đứng lên, mỉm cười nói.

"Yên tâm đi, tôi không sao."

Long Hạo Thần cẩn thận nhìn nàng, trầm giọng nói.

"Cô lại mất đi một cảm?"

Thải Nhi cười hì hì nói.

"Không mất một cảm nào hết, cô ta là?"

Nói rồi nàng chuyển hướng Nhã Đình mặc đồ mát mẻ bay bành bồng bên người Long Hạo Thần, hỏi.

Khiến Long Hạo Thần không ngờ đến là Nhã Đình thật ngoan hiền tiến lên.

"Chủ mẫu, ta là Nhã Đình! Chính là Quang nguyên tố tinh linh của chủ nhân. Sau khi chủ nhân hợp thành linh lô, thân thể năng lượng của ta biến thực chất, thành hiện tại như vậy."

Thải Nhi giật mình nói.

"Tên là Nhã Đình?"

Nhìn cô, lại nhìn Long Hạo Thần bên cạnh, Thải Nhi sắc mặt rõ ràng có chút khó chịu.

Tuy Long Hạo Thần sớm đoán được sẽ xảy ra tình huống này, nhưng không ngờ đến mau như vậy, vội vàng chuyển đề tài.

"Cương Thi Vương đã chết rồi?"

Thải Nhi gật đầu, nói.

"Sở trường của Luân Hồi Linh Lô là siêu độ vong hồn, có lực sát thương cực lớn với sinh vật vong linh. Huống chi nó đã bị thần thánh hỏa diễm của anh thanh tẩy, linh hồn vốn chịu tổn thương nặng."

Sau khi Thải Nhi bị Long Hạo Thần triệu hoán lại đây, lập tức tiến vào trạng thái ẩn thân, đứng bên cạnh Long Hạo Thần chờ cơ hội. Khi cô thấy bên cạnh Long Hạo Thần thiêu đốt ngọn lửa trắng thì hiểu rõ cách hãm đối phó Cương Thi Vương, cho nên không ra tay trước.

Khi Cương Thi Vương bị thần thánh hỏa diễm của Long Hạo Thần trọng thương, Thải Nhi mới phát động Luân Hồi Linh Lô phối hợp Luân Hồi kiếm cho Cương Thi Vương một kích trí mạng, triệt để dập tắt Hỏa Hồn của nó. Thân thể mạnh cỡ nào, Cương Thi Vương mất đi linh hồn sẽ phải biến thành tử thi vương.

Không có cương thi uy hiếp, hai người quay trở lại cửa động sườn núi. Hàn Vũ vì Long Hạo Thần trị thương, chẳng qua nhiên linh mang đến suy yếu thì không thể trị hết, phải chờ bảy ngày mới được.

Bây giờ Long Hạo Thần mới có thời gian cho mọi người biết rốt cuộc xảy ra chuyện gì.

"Thật không ngờ Hạo Nguyệt lại sinh ra trong không gian như vậy." Vương Nguyên Nguyên thở dài một tiếng. Đối với thế giới tràn ngập khí độc và sinh vật vong linh, cô không thể yêu thích chút nào.

Thải Nhi nhú chân mày thanh tú.

"Hạo Thần, nếu như lại có sinh vật vong linh tấn công, chúng ta ngăn không được thì làm sao đây?"

Mọi người đều biết Giai Diệu Vĩnh Hằng của hắc truyền tống cần thời gian, trong lòng cũng có cùng nghi hoặc, chẳng qua không tiện hỏi. Thái Nhi không có e ngại này, quan hệ đến hành động và an nguy của mọi người, một khi xảy ra vấn đề, bọn họ sẽ gặp nguy hiểm tính mạng. Đặc biệt là hiện giờ trạng thái mọi người đều không tốt lắm.

Lâm Hâm chịu linh lô phản phệ, Long Hạo Thần chịu nhiên linh phản phệ, đã mất đi phần lớn sức chiến đấu. Chỉ nhờ vào ba người Thái Nhi, một khi lại xuất hiện cường giả như Cương Thi Vương, bọn họ nhất định sẽ diệt toàn quân. Trừ phi Thái Nhi phát huy Luân Hồi Linh Lô đến mức tận cùng.

Long Hạo Thần trầm ngâm một lúc, nói.

"Nếu thật sự lại xuất hiện sinh vật vong linh, cũng chỉ có thể trước tiên kết thúc tiến hóa của Hạo Nguyệt. Mọi người yên tâm, hiện tại tôi có năng lực cường bức kích phát Giai Diệu Vĩnh Hằng truyền tống chúng ta vào tháp Vĩnh Hằng."

Nghe lời hắc nói mọi người đều thở ra. Có đường lui thì tốt. Đồng thời họ cũng không được càn khâm phục Long Hạo Thần cẩn thận tỉ mỉ.

Long Hạo Thần nói.

"Xem ra mọi người được linh lô đều có năng lực không tệ, mau nói cho nhau nghe một chút. Nếu không sẽ ảnh hưởng sức chiến đấu và phối hợp tập thể của chúng ta."

"Nhã Đình tiến hóa thì mọi người đều thấy rồi. Hiện tại cô ấy có thể nói tiếng người, hơn nữa có thể đơn độc chiến đấu, tương đương với ma pháp sư quang hệ. Quan trọng là vẫn có thể hòa vào vũ khí của tôi phát động công kích. Chẳng qua cần trả cái giá hy sinh vũ khí đó. Cách công kích này cũng đồng thời tiêu hao lực quang minh căn nguyên của Nhã Đình, cần một đoạn thời gian mới bổ sung lại được."

Tác dụng lớn của Nhã Đình trên chiến trường thì Thái Nhi và mấy người khác đã thấy rồi. Tuy cô tiến hóa phần lớn là trùng hợp, đa số là nhờ Mộng Huyền Thiên Đường tăng phúc, và Long Hạo Thần thức tỉnh thể chất thần quyền giả. Nhưng bây giờ cô tuyệt đối có thể xưng là linh lô cấp một, hơn nữa là độc nhất vô nhị.

Có lẽ Nhã Đình lực công kích trực tiếp và lực công kích trong chớp mắt không thể so sánh với linh lô cấp một khác, nhưng tuyệt đối đừng quên, linh lô càng mạnh thì phản phệ càng ghê gớm. Nhã Đình có phản phệ không? Đối với Long Hạo Thần mà nói, một chút phản phệ đều không có! Hơn nữa cô trưởng thành là điều không ai có thể hoài nghi, sau này nhất định sẽ theo Long Hạo Thần trưởng thành mà tiến hóa nữa.

Thái Nhi dường như đã nghĩ thông, nhìn Nhã Đình sắc mặt có chút tái nhợt đang ngồi một bên, cố gắng hấp thu một chút quang nguyên tố trong thế giới này.

Nàng chậm rãi gật đầu, nói.

"Nhã Đình tiến hóa, có tác dụng với đoàn đội chúng ta. Sau này chúng ta tương đương có một ma pháp sư và mục sư quang hệ."

Long Hạo Thần nói.

"Vậy còn cô? Cô hợp thành linh lô rồi, tiến hóa có năng lực gì không? Khi đó cô thừa nhận nhiều thống khổ như vậy, hơn nữa phải dung hợp ba cái linh lô, chắc là thực lực tăng không ít."

Thái Nhi vừa nghe hần nhắc tới lúc mình hợp thành linh lô, khuôn mặt chợt đỏ, kiềm không được nhớ lại hình ảnh khiến người xấu hổ. Nàng giận liếc hắn một cái, mới nói.

"Năng lực hợp thành linh lô của tôi mới rồi anh đã thấy."

"Đã thấy?" Long Hạo Thần nghi hoặc nhìn nàng.

Thái Nhi gật đầu, nói.

"Tình huống của tôi khá đặc biệt. Nói là ba cái linh lô hợp thành không bằng nói Luân Hồi Linh Lô cắn nuốt hai linh lô khác, hoàn thành một lần tiến hóa. Hiện tại mỗi ngày tôi có thể một lần sử dụng uy lực Luân Hồi Linh Lô mà không chịu phản phệ. Bởi vì tôi ở trong Mộng Huyền Thiên Đường được đến linh lô là Chân Thực Chi Ảnh Linh Lô, có thể cho tôi có lực công kích chân chính huyền ảnh. Sau khi hợp thành, mỗi ngày lần đầu tiên tôi sử dụng Luân Hồi Linh Lô, thúc đẩy Luân Hồi kiếm, chỉ cần đồng thời sử dụng kỹ năng ảnh phân thân, thì tương đương với huyền ảnh thay thế tôi thừa nhận linh lô phản phệ. Sau khi hợp thành, linh lô có thể cho tôi mỗi ngày thông qua Luân Hồi kiếm sử dụng một lần cách tấn công của Thiên Kích Linh Lô."

Nghe Thái Nhi giải thích, mọi người kiếm không được phát ra một chuỗi hút khí, trong đó bao gồm cả Long Hạo Thần.

Nhìn qua thì sau khi ba linh lô hợp thành, cho Thái Nhi mang đến tăng phúc không lớn, nàng vẫn là có năng lực như cũ mà thôi. Nhưng kỳ thực nàng tăng thực lực thì khá là kinh khủng.

Thử hỏi, làm đệ nhất linh lô hiện nay, không có phản phệ, thì nó khủng bố cỡ nào? Huống chi còn có Luân Hồi Kiếm tấn công theo cách Thiên Kích Linh Lô.

Chính là nói, Thái Nhi có thể dưới tình huống không chịu bất cứ phản phệ nào, mỗi ngày sử dụng hai lần Luân Hồi kiếm.

Luân Hồi kiếm là thần khí chân chính! Hơn nữa là thần khí đệ nhất của Thích Khách Thánh Điện. Trừ năm đó con trai Luân Hồi, không người có thể hoàn toàn phát huy uy lực của nó.

Cho dù là Long Hạo Thần thức tỉnh trở thành thần quyền giả, cũng không dám nói mình có thể ngăn chặn Thái Nhi ra một kích của Luân Hồi kiếm.

Ở thực lực tổng thể, hiện tại Long Hạo Thần đã không sánh bằng Long Hạo Thần, nhưng lần này sau khi hợp thành ba linh lô, sức bật của

nàng không thể nghi ngờ là như cũ mạnh nhất trong đội.

Khiến người kinh sợ là, sau khi Thái Nhi nói xong, không có ngồi bên cạnh Long Hạo Thần mà đi sang bên khác.

Vương Nguyên Nguyên và Lâm Hâm sắc mặt chợt biến quái dị, theo bọn họ thấy thì chắc là Thái Nhi...đang ghen.

Long Hạo Thần thì biết tuyệt không phải như vậy. Thái Nhi là tại sự việc phát sinh ở Mộng Huyền Thiên Đường hợp thành linh lô mà xấu hổ đó. Việc này hẳn cũng không có cách nào khuyên! Nghĩ tới hình ảnh mình nhìn thấy...

"Hàn Vũ, anh thì sao?" Long Hạo Thần lắc mạnh đầu, vứt bỏ suy nghĩ lung tung, chuyển đề tài.

Hàn Vũ nói.

"Hai linh lô của tôi hợp thành còn khá thuận lợi. Có được một kỹ năng gọi là Quang Chi Thủ Hộ. Sau khi thi triển sẽ phóng ra một vòng quang nguyên tố bảo hộ đường kính năm mét. Lực phòng ngự của vòng bảo hộ này tương đương với linh lực bản thân gấp ba, cũng chính là tương đương với cường độ phòng ngự khi thi triển Thần Ngự Thuần. Đồng thời trong quá trình thi triển Quang Chi Thủ Hộ, trong phạm vi trừ thuộc tính hắc ám ra, linh lực của người khác lấy tốc độ gấp mười lần tiến hành hồi phục, mãi đến khi hoàn toàn hồi phục đến đỉnh điểm."

Long Hạo Thần mắt sáng ngời.

"Năng lực này quá tốt."

Vương Nguyên Nguyên cũng gật gù.

"Có năng lực này, đội chúng ta hồi phục linh lực sẽ tăng cực lớn."

Hàn Vũ mỉm cười nói.

"Kỳ thật điểm tốt nhất ở chỗ nó không phản phê, rất thích hợp tôi. Nếu không mọi người thi triển năng lực linh lô xong giống Lâm Hâm thì không được rồi."

Long Hạo Thần mỉm cười nói.

"Chỉ không biết Tư Mã và Anh Nhi dung hợp linh lô rồi năng lực là cái gì. Đáng tiếc, không thể khiến Nguyên Nguyên thêm một linh lô để tiến hành hợp thành."

Vương Nguyên Nguyên hừ một tiếng, nói.

"Đoàn trưởng, anh thật là lòng tham không đáy. Anh có từng thấy Săn Ma Đoàn nào mọi người đều có linh lô không? Lần này chúng ta đã rất may mắn, đừng không biết chừng mực. Hơn nữa tất cả chúng ta đều tăng lên tới cấp sáu, lần này trở về, thật là có thể xin lên Săn Ma Đoàn cấp suất rồi. Chúng ta nhất định là đội dùng thời gian ngắn nhất thăng lên cấp suất."

Hàn Vũ cười nói.

"Chắc vậy. Chúng ta đúng là may mắn. Lần này còn được đến không ít công huân. Sau khi trở về có thể nghỉ ngơi một đoạn thời gian, không cần nhận nhiệm vụ nữa. Lúc trước chúng ta ở tầng thứ nhất tháp Vĩnh Hằng, cửa thứ bốn, thứ năm đem linh lực tăng lên tới năm ngàn, tiếp theo chắc có thể thông quá cửa thứ sáu rồi."

Kỳ thật, dựa theo thực lực tổng thể của họ, sớm có thể vượt qua cửa thứ sáu. Nhưng vì càng tốt tăng sức chiến đấu của mỗi người, bọn họ đều là đơn độc khiêu chiến Khô Lô Đỏ trong tháp Vĩnh Hằng. Hiện tại Long Hạo Thần trở thành quyền giả, thực lực đã tăng mạnh lớn. Dưới tình huống một chọi một, muốn thắng Khô Lô Đỏ chắc không quá khó khăn.

Đang lúc họ nói chuyện thì đột nhiên Long Hạo Thần nghiêng đầu xem hướng chân trời phương xa, sau đó không chút do dự hét lớn.

"Mau, quay lại trong động trở về bên cạnh Hạo Nguyệt. Chúng ta lập tức rời khỏi đây!"

Trong lúc hăn nói chuyện thì uy nhiếp khủng bố tới mức tận cùng từ phương xa chậm rãi truyền đến, hơn nữa lấy tốc độ kinh người tăng lên. Mảng lớn mây đen như bão tố sắp đến.

Long Hạo Thần là người thứ nhất cảm thụ đến khí thế kinh khủng này, lập tức làm ra quyết đoán. Phải rời khỏi đây, nếu không, họ sẽ chết chắc. Chủ nhân hơi thở kinh khủng đó ít nhất cũng là cường giả cấp chín, hơn nữa mục tiêu chính là bọn họ. Cho dù khiến Hạo Nguyệt không thể hoàn thành tiến hóa thì cũng không còn cách nào khác.

Mọi người đều rầm rập nghe theo Long Hạo Thần. Thái Nhi dìu Long Hạo Thần, Hàn Vũ đỡ Lâm Hâm, năm người mau chóng chạy hướng Hạo Nguyệt ở sâu trong động.

Cùng lúc đó, ánh sáng thuộc về Giai Diệu Vĩnh Hằng trước ngực Long Hạo Thần đã lóe sáng.

Cái giá cường bức sử dụng Giai Diệu Vĩnh Hằng, hăn không nói ra. Sau khi cường bức truyền tống, chính hăn sẽ chịu Giai Diệu Vĩnh Hằng phản phệ. Không nói tới suy yếu thời gian dài bởi nhiên linh, bản thân hăn cũng sẽ chịu thống khổ khá lớn. Đồng thời, tháp Vĩnh Hằng cũng sẽ mất số lớn năng lượng, cần linh hồn tăng thêm.

Đương nhiên bởi vì lần ở Trấn Nam quan, trên chiến trường Giai Diệu Vĩnh Hằng đã hấp thu vô số năng lượng linh hồn, ít nhất duy trì lần này cường bức truyền tống còn không đến nỗi thương gân động cốt.

Dường như Hạo Nguyệt cũng cảm giác đến uy hiếp, thân thể kịch liệt run rẩy một chút, ngay sau đó, hình ảnh kỳ dị xuất hiện. Hai bên nó nguyên bản có hai cục u, cái bên trái đột nhiên rút xuống, cái bên phải đột nhiên tăng lớn, hơn nữa kịch liệt run rẩy.

Khi đám Long Hạo Thần xông tới gần đó thì phụt một tiếng, cục u bên phải đột nhiên bể, một cái đầu từ bên trong ló ra. Cùng lúc đó, thân thể Hạo Nguyệt run lẩy bẩy mau chóng biến lớn, nháy mắt đã dài hơn chín mét. Thật sự là khổng lồ.

Lúc này, bên ngoài động có một viên quang cầu xanh đen tựa như sao băng lấy tốc độ kinh người bay hướng hang động, càng tiếp cận thì có thể thấy thể tích của nó thật kinh khủng. Trên không trung xẹt cái đuôi xanh đen.

Cái đầu thứ bốn của Hạo Nguyệt đột phá ra. Hiện tại nó vô cùng yếu ớt, bốn cái đầu to toàn bộ gục xuống mặt đất, khép lại đôi mắt.

Hạo Nguyệt và Long Hạo Thần tâm linh liên thông, hiển nhiên là nó cảm thụ đến việc Long Hạo Thần muốn làm nên mới cường bức đột phá cái đầu thứ tư. Nhưng cục u bên kia cũng thu lại ít nhất một nửa. Cái bên đó rất có thể là cái đầu thứ năm.

Ánh vàng rực rỡ, chiếu sáng trong động. Ánh sáng nồng đậm bỗng chốc cuốn sạch thân thể mọi người. Cùng lúc đó, Hàn Vũ cũng phóng ra Quang Chi Thủ Hộ Linh Lô của mình, một tầng hào quang ánh vàng sáng lạn bao phủ bên ngoài cơ thể mọi người.

Ánh sáng vàng chợt lóe, tất cả biến mất trong động.

Ba giây sau, quang cầu xanh đen to lớn giáng xuống. Tiếng chấn điếc tai khiến thể giới đỏ và đen kịch liệt run rẩy. Không còn thấy quả núi, chỉ có hố sâu cực lớn.

Ánh sáng vàng lấp lóe. Đám Long Hạo Thần mang theo Hạo Nguyệt cùng xuất hiện bên ngoài tháp Vĩnh Hằng. Long Hạo Thần oa một tiếng, phun ra ngụm máu, trực tiếp té xỉu trong ngực Thái Nhi. Hạo Nguyệt cũng đồng dạng rơi vào trạng thái hôn mê.

May mắn, hiệu quả Giai Diệu Vĩnh Hằng còn nguyên, oán linh bên ngoài tháp không dám tới gần. Thái Nhi dìu Long Hạo Thần, Hàn Vũ và

Vương Nguyên Nguyên kéo Hạo Nguyệt, cả đám tiến vào trong tháp Vĩnh Hằng.

Long Hạo Thần thật sự quá mệt mỏi. Từ lúc tiến vào Mộng Huyền Thiên Đường, thần kinh hắn luôn căng thẳng, sau đó liên tục ác chiến, thể chất thần quyền giả thức tỉnh, lại đại chiến Cường Thi Vương cấp tám, lần đầu tiên sử dụng năng lực nhiên linh, Quang Phật vỡ nát, cuối cùng dốc hết sức cưỡng bức mở ra Giai Diệu Vĩnh Hằng tiến hành truyền tống.

Có thể nói, mấy ngày nay hắn chưa từng chân chính nghỉ ngơi. Lúc này thân thể đạt tới cực hạn, hôn mê đối với hắn không phải là chuyện xấu. Nếu cứ tiếp tục như vậy, hắn sẽ cạn kiệt sức sống của mình.

Tin tốt duy nhất là Trần Anh Nhi đã tỉnh dậy, đang mờ mịt chờ tại đây. Tư Mã Tiên vẫn hôn mê.

Hiệu quả Quang Chi Thủ Hộ của Hàn Vũ vẫn đang kéo dài, không ngờ chẳng bị truyền tống quấy nhiễu. Linh lực của mọi người đang lấy tốc độ kinh người hồi phục, rất nhanh hồi phục bình thường. Ngay cả vấn đề ở trong tháp Vĩnh Hằng không thể hồi phục ngoại linh lực quang thuộc tính đều không ảnh hưởng đến năng lực linh lô này. Không uống là linh lô hợp thành.

Lần này Long Hạo Thần hôn mê kéo dài tới mười hai tiếng đồng hồ mới tỉnh lại, hơn nữa như cũ rất suy yếu. Chẳng qua họ cũng không thể tiếp tục dừng tại đây, lỡ bên Mục Sư Thánh Điện có người tìm họ thì không ổn. Thời gian ngắn mất tích còn có thể giải thích là đi dạo trong thành, quá dài thì không được.

Đương nhiên muốn trở về Trấn Nam quan phải trải qua quá trình phiền phức. Long Hạo Thần nhất định phải cùng Hạo Nguyệt trở về không gian Hạo Nguyệt đã tiến hóa, rồi mới thông qua huyết khế, hai người trở về Trấn Nam quan. Hắn trở lại, mới có thể truyền tống đồng bạn ra ngoài tháp Vĩnh Hằng.

Hạo Nguyệt hồi phục rất nhanh, ít nhất mau hơn Long Hạo Thần suy yếu nhiều. Long Hạo Thần thông qua liên hệ tâm linh cũng biết tình huống xảy ra trên người Long Hạo Thần.

Thì ra Hạo Nguyệt trong thời gian này nuốt số lớn ma tinh, thúc đẩy nội lực trong người nó liên tục tăng lên, nhưng rất hỗn tạp.

Tuy đã đến trình độ có thể tiến hóa, nhưng linh lực hỗn tạp cần phải tiến hành chiết xuất. Quá trình chiết xuất chỉ có thể tiến hành trong không gian của nó. Đây cũng là vì sao lần này Hạo Nguyệt rời đi hơi lâu.

Trở lại không gian của nó, Hạo Nguyệt đào ra cái động tự tu luyện. Bởi vì không phải trực tiếp đột phá, nguyên bản không cần lo lắng sinh vật vong linh phát hiện. Có bài học lúc ba đầu, thực lực nó lại tăng lên, lần này Hạo Nguyệt không dám lỗ mãng, chuẩn bị đợi mình chiết xuất hết linh lực, tới lúc cực kỳ tiếp cận đột phá rồi mới tiến hóa.

Nhưng có câu kế hoạch không đỡ nổi biến hóa. Khi Hạo Nguyệt liên tục chiết xuất linh lực bản thân, thần quyến giả của Long Hạo Thần đã thức tỉnh rồi.

Hắn thức tỉnh, Hạo Nguyệt có huyết khế với hắn lập tức chịu ảnh hưởng. Nếu là bình thường, ảnh hưởng này đương nhiên là chuyện tốt, có thể tăng thực lực nhất định cho Hạo Nguyệt, đặc biệt là thực lực Tiểu Quang. Nhưng bởi vì Hạo Nguyệt đang chiết xuất linh lực, bản thân lại gần tới lúc tiến hóa. Đột nhiên tăng thực lực làm Hạo Nguyệt trực tiếp tiến vào trạng thái tiến hóa nguy hiểm.

Nguyên bản Hạo Nguyệt định ức chế, bởi vì nó hiểu rõ, linh lực bản thân chưa chiết xuất xong, lúc này tiến hóa sẽ cần thời gian rất lâu. Đám sinh vật vong linh sẽ không cho nó thời gian lâu như vậy. Nhưng sau khi nó thử áp chế một đoạn thời gian, cuối cùng bởi vì tích góp linh lực trong cơ thể quá nhiều không thể ức chế, do đó bắt đầu tiến hóa. Tại lúc này, nó không thể không cầu cứu Long Hạo Thần, cũng chỉ có thể hy vọng rằng sinh vật vong linh đến chậm chút.

Cuối cùng kết quả hiển nhiên không như mong muốn. Long Hạo Thần không thể không phát động Giai Diệu Vĩnh Hằng truyền tống trở về. Hạo Nguyệt đang trong quá trình tiến hóa nếu rời khỏi không gian của nó, rất có thể bị nguy hiểm tính mạng. Không còn cách nào khác, nó chỉ có thể buông bỏ toàn diện tiến hóa, lựa chọn chỉ tiến hóa một nửa, dùng linh lực đã chiết xuất tiến hóa cái đầu thứ bốn. Đồng thời toàn bộ từ bỏ linh lực hỗn tạp. Đây cũng là nguyên nhân vì sao nó yếu ớt như vậy, và cục u bên kia đột nhiên áp súc.

Nhưng mặc kệ nói thế nào, Hạo Nguyệt tiến hóa vẫn là hoàn thành một nửa. Long Hạo Thần đặt tên cái đầu thứ bốn của nó là Tiểu Lam.

Tùy theo lần này tiến hóa, cái đầu thứ bốn của Hạo Nguyệt hơi khác với trước. Cục u trên mỗi cái đầu đều xuất hiện một số biến hóa. Có giống sừng hươu, có giống ngư giác. Bốn cái đầu khác nhau, kỳ lạ nhất là Tiểu Lam mới sinh ra. Trên đỉnh đầu tựa như thằn lằn cục u rất giống hình dạng bướm bướm. Hơn nữa không biết có phải bởi vì cưỡng ép đột phá, ánh mắt nó thoát nhìn rất yếu đuối, tựa như không đủ dinh dưỡng.

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 143

Trầm Vạn Công Huân

Tùy theo cường bức hoàn thành tiến hóa, vẩy trên người Hạo Nguyệt càng thêm dày, ẩn ẩn lóe tia sáng tím đen. Cái đuôi thô dài cũng nhô lên hình trụ, cái đuôi lặng yên nằm đó đã đủ lực uy hiếp. Dựa theo Long Hạo Thần nhận định, hiện tại Hạo Nguyệt đã tiến vào cấp sáu, hơn nữa là cấp sáu bốn thuộc tính. Thuộc tính của Tiểu Lam là nước.

"Hạo Nguyệt, bên đó có hay không sinh vật vong linh chờ chúng ta xuất hiện?" Long Hạo Thần hỏi Hạo Nguyệt.

Hạo Nguyệt bốn cái đầu cùng nhắm mắt lại, lát sau mở ra hướng Long Hạo Thần lắc lắc đầu. Cùng lúc đó, Long Hạo Thần cảm giác ra Hạo Nguyệt tức giận.

Cảm xúc tức giận này khá là mãnh liệt, thậm chí khiến Long Hạo Thần có một tia sợ hãi.

Hạo Nguyệt tức giận bao gồm cả khinh thường và sỉ nhục. Khinh thường sinh vật vong linh, thấy sỉ nhục vì bị chúng uy hiếp sinh mệnh.

Long Hạo Thần sờ đầu Tiểu Quang, mỉm cười nói.

"Đừng tức giận, chờ sau này chúng ta mạnh lên thì không sợ chúng nó. Lần này đều tại ta, nếu không phải ta đột nhiên thức tỉnh thể chất, sẽ không đem đến nhiều phiền phức cho người như vậy."

Cảm xúc tức giận của Hạo Nguyệt có Long Hạo Thần khuyên nhủ lập tức bình tĩnh trở lại. Bốn cái đầu to đưa tới gần hăn, dụi vào người hăn, ánh mắt biến nhu hòa trở lại.

"Nên bên đó không có nguy hiểm, vậy chúng ta đi thôi." Long Hạo Thần mang theo Hạo Nguyệt phát động Giai Điều Vĩnh Hằng, quay trở về nơi họ đi khỏi.

Khi ánh sáng vàng chợt lóe, tầm mắt lại rõ ràng, Long Hạo Thần kiểm không được hít ngậm khí lạnh.

Hăn và Hạo Nguyệt hiện tại ở trong hố sâu đường kính trăm mét, độ sâu hơn ba mươi mét. Xung quanh đều là cháy đen kinh khủng. Nguyên bản núi non và huyết động đều không thấy đâu.

Nhưng mà tựa như lúc trước Hạo Nguyệt đã cảm thụ được, nơi này không có xuất hiện sinh vật vong linh nào nữa.

Hạo Nguyệt bốn cái đầu cùng ngẩng cao, uy nghiêm vô hình từ người nó khuếch tán ra.

"Grao!!!!" Bốn cái đầu cùng phát ra một tiếng gầm rống rõ to, tựa như phát tiết cảm xúc, cũng giống như đang nói, ta sẽ quay lại.

Ánh sáng tím lấp lánh, bao phủ thân thể nó và Long Hạo Thần. Phát động khế ước truyền tống, khiến nó trở về lại phòng nghỉ trong thần điện Mục Sư Thánh Điện.

Long Hạo Thần không dám chậm trễ, đem đồng bạn từ tháp Vĩnh Hằng truyền tống trở về. Làm xong những việc này, rốt cuộc hăn có thể thở phào.

Lần này hành trình Trấn Nam quan có thể nói là vô cùng mạo hiểm. Mặc kệ là một mình Long Hạo Thần hay các thành viên Săn Ma Đoàn số hai mươi một cấp hiệu, đều gặp nguy cơ trước giờ chưa từng có.

Thậm chí so với bọn họ phải xâm nhập vào ma tộc, làm nhiệm vụ Sợ Hãi Bi Khiếu Động thì càng thêm nguy hiểm.

Nhưng cùng lúc đó, lần này họ cũng thu hoạch cực lớn. không nói tới được thưởng công huân, quan trọng hơn là linh lô. Mỗi người đều có linh lô thuộc về mình. Trừ Vương Nguyên Nguyên ra, mấy người khác đều hoàn thành hợp thành linh lô.

Tư Mã Tiên rốt cuộc khi trở về ngày thứ ba thì trong hôn mê tỉnh lại. Tuy gã bị thương rất nghiêm trọng, nhưng có Hàn Vũ và Nhã Đình chữa trị, xem như đã hồi phục.

Hàng này cho linh lô mình hợp thành một cái tên rất kiêu, gọi là: Tử Huyền Thần Lô Linh Lô.

Linh lô Trần Anh Nhi hợp thành thì gọi là: Thời Gian Chi Điệp Linh Lô.

Uy lực linh lô của hai người đều có đặc điểm riêng, tất cả đều cực mạnh. Về uy lực thì phải chờ lúc chiến đấu mới hiện ra.

Săn Ma Đoàn số hai mươi một cấp hiệu trải qua trận này, thực lực tổng thể đã hoàn toàn tăng tới tầng cấp suất, hơn nữa là cấp suất khá mạnh.

Rất nhiều viện quân liên minh rốt cuộc tới nơi, cũng tiên bố nguy cơ Trấn Nam quan hoàn toàn giải trừ. Đại quân ma tộc đã sớm rút lui. Xem mặt ngoài thì ma tộc thua lớn, vài người thừa kế ma thần đều chết. Nhưng thực tế thì sao? Ít nhất thì Long Hạo Thần không cho là vậy. Một điểm này có thể nhìn ra từ hiệp nghị giữa hãn và Dạ Tiểu Lệ. Còn về rốt cuộc hiệp nghị cái gì, ngay cả đồng đội của hãn đều không biết.

"Có Long đoàn trưởng ở đây không?"

Vang lên tiếng đập cửa, bừng tỉnh Long Hạo Thần đang suy nghĩ các tình huống xảy ra trong Mộng Huyền Thiên Đường.

Trải qua một trận nghỉ ngơi hồi phục, hiện tại tình trạng hẳn đã gần như hồi phục bình thường. Cảm giác suy yếu do nhiên linh cũng biến mất.

Mở cửa, Long Hạo Thần mời Trương Phóng Phóng vào phòng.

"Trương huynh, không cần khách sáo như vậy. Anh là tiền bối, kêu tên tôi được rồi." Long Hạo Thần mỉm cười nói.

Trương Phóng Phóng ngồi xuống ghế, mỉm cười nói.

"Tốt, vậy thôi sẽ kêu cậu là Hạo Thần. Hạo Thần, kế tiếp các người có định làm gì không?"

Long Hạo Thần lắc đầu.

"Chúng tôi định trở lại thánh thành nghỉ ngơi một đoạn thời gian. Anh cũng biết, lần này chúng tôi thu hoạch không ít, nhưng bởi vì một số năng lực là mới đạt đến, vẫn cần thời gian dung hợp mới phát huy ra sức chiến đấu lớn nhất. Đồng thời, chúng tôi định trở về Thánh Minh thắng Săn Ma Đoàn lên cấp suất, cũng định nhận một số nhiệm vụ càng khó khăn."

Trương Phóng Phóng không chút che giấu âm mưu trong lòng.

"Các người là Săn Ma Đoàn có thiên phú nhất tôi từng thấy. Nếu có thể lựa chọn, tôi đều nguyện ý làm kỵ sĩ Phụ Trợ cho cậu giống như Hàn Vũ."

Long Hạo Thần cười ha hả nói.

"Trương đại ca, anh nói đùa. Lần này anh thành công thăng cấp bảy, đội các anh cũng đạt được một ít công huân, thăng lên cấp suất rất dễ dàng. Tôi nghe nói trong đội có người đạt tới cấp càng cao thì khi thăng cấp Săn Ma Đoàn sẽ được bớt công huân."

Trương Phóng Phóng cười khở nói.

"Đúng vậy! Nếu nói xui xẻo thì ai cũng không sánh bằng đội chúng tôi. Tôi không dám trông chờ dùng công huân thăng cấp. May mắn lần này đi theo các người mới đột phá bình cảnh, thăng lên cấp bảy. Coi như có thể thăng cấp suất. Hạo Thần, tôi sẽ không nói lời cảm ơn. Sau này có cần chúng tôi thì cứ việc mở miệng, chỉ cần tôi có thể làm được, quyết không từ chối."

"Tốt." Long Hạo Thần cũng không khách sáo, trực tiếp đồng ý. Giữa Săn Ma Đoàn trông chừng lẫn nhau thì rất bình thường.

Trương Phóng Phóng nói.

"Nếu các người cũng phải trở về thánh thành, không bằng chúng ta cùng đi chung. Chúng tôi cũng định khi trở lại sẽ thăng cấp luôn."

"Được, vậy mai chúng ta cùng nhau đi."

Được đến lời hứa của Long Hạo Thần, Trương Phóng Phóng rõ ràng rất vui sướng, trò chuyện vài câu liền từ biệt.

Long Hạo Thần đóng cửa lại, Thái Nhi luôn tu luyện trong phòng bước ra, mỉm cười nói.

"Nhìn ra chưa?"

Long Hạo Thần ngẩn ra.

"Nhìn ra cái gì?"

Thái Nhi cười hì hì nói.

"Trương Phóng Phóng nhầm trúng Vương Nguyên Nguyên, đừng nói với tôi là anh không thấy ra mập mờ nha."

"A?" Long Hạo Thần ngơ ngác. "Ý cô là, Trương đại ca và Nguyên Nguyên...Chắc không đâu, cô đã quên? Nguyên Nguyên từng nói lời đó."

Thải Nhi chỉ có ở trước mặt Long Hạo Thần thì biểu tình mới phong phú, làm mặt quỷ nói.

"Lời đó cũng có thể tin? Rõ ràng là Nguyên Nguyên không thích mấy tên trong đội chúng ta nên mới cố ý nói vậy. Anh đừng xem cô ấy và Anh Nhi mạnh miệng, kỳ thật chỉ là bạn tốt mà thôi. Lúc trước chúng ta ở Trấn Nam quan đại chiến một trận, anh trọng thương hôn mê, tôi vô tình thấy Anh Nhi đang hỏi người ta tình hình đội Dương Văn Chiêu."

Long Hạo Thần ồ ra.

"Thì ra là thế. Sự việc này chúng ta không lo được, cứ thuận theo tự nhiên đi. Chỉ cần bọn họ thích thì tốt rồi."

Thải Nhi đột nhiên nói.

"Sau này trừ phi tình huống đặc biệt, không được để Nhã Đình hiện ra bản thể. Phải giống như trước đây, bản thu nhỏ."

Long Hạo Thần cười khổ nói.

"Tôi chính là sợ cô hiểu lầm, nên lúc trước mới không cho cô biết."

Thải Nhi bật cười.

"Hiểu lầm cái gì? Cô ấy là nguyên tố tinh linh, cho dù có thực thể thì vẫn là thể năng lượng. Vì sao tôi phải hiểu lầm chứ?"

Long Hạo Thần ngẩn ra.

"Vậy cô còn để cô ấy thu nhỏ?"

Thải Nhi nói.

"Vậy thì khác. Cô ấy ăn mặc mát mẻ như vậy, anh cứ nhìn nhìn, sau này sẽ học xấu."

Long Hạo Thần cười hì hì nói.

"Vậy cô cũng mặc như thế cho tôi xem đi, tôi xem cô thì không tính học xấu, ha?"

"Xì, anh thật biến xấu rồi." Khi Long Hạo Thần vươn tay muốn ôm nàng thì Thái Nhi lập tức lóe người tránh.

Từ xảy ra một màn kiều diễm trong Mộng Huyền Thiên Đường, mấy ngày nay Thái Nhi đều không chịu cùng Long Hạo Thần chung chăn gối. Tối đa là hai người ngồi trên giường tu luyện mà thôi. Long Hạo Thần không miễn cưỡng, thậm chí chính hắn cũng không dám cùng Thái Nhi giống như trước đây, ôm nhau ngủ trên giường.

Việc hôm đó khiến họ ý thức được mình đã không còn nhỏ nữa. Mặc dù đều yêu thích nhau, nhưng dù sao còn chưa có danh phận. Long Hạo Thần sợ thương tổn Thái Nhi, Thái Nhi là xấu hổ. Tình trạng này còn phải kéo dài bao lâu thì chính họ cũng không biết.

Trở về thánh thành tuyệt không chỉ có hai Săn Ma Đoàn Long Hạo Thần và Trương Phóng Phóng. Lục Hi Săn Ma Đoàn số hai mươi hai cấp hiệu và Dương Văn Chiêu, Đoạn Úc cùng Săn Ma Đoàn của họ dường như đã hẹn trước, đồng loạt trở về.

Trên đường trở về, vài đội Săn Ma Đoàn có thể nói là đều bị đánh tan. Lâm Hâm ân cần chạy tới bên Lục Hi tâm sự với Lý Hình. Đội Long Hạo Thần thì thêm hai vị khách không mời, Trương Phóng Phóng và Dương Văn Chiêu.

Trương Phóng Phóng làm người ổn trọng, chân thành, tính cách thành thật, y không nói nhiều cái gì, chỉ là mỗi ngày ở bên cạnh Vương Nguyên Nguyên. Mặc kệ Vương Nguyên Nguyên đuổi thế nào, chọc giận cỡ nào, y chỉ là mỉm cười không nói, im lặng đi theo. Sau lại Vương Nguyên Nguyên không thêm mở miệng nữa, mặc kệ y.

Dương Văn Chiêu thì như là đặt quyết tâm, chết sống quán Trần Anh Nhi. Gã so với Trương Phóng Phóng càng ân cần, bình thường hay đưa đồ ngon, đồ chơi tới cho Trần Anh Nhi.

Trần Anh Nhi tuy sắc mặt không tốt nhưng gã đưa tới cái gì đều nhận hết.

Long Hạo Thần và Thái Nhi cũng khó được hưởng thụ không khí thoải mái trên đường về. Long Hạo Thần không bắt buộc đồng bạn cái gì. Bởi vì hắn biết rõ, đợi trở về thánh thành, tiếp đến một đoạn thời gian là họ lại bế quan tu luyện, khó được cho mọi người thả lỏng chút. Mà hành động tương lai thì hắn đã có kế hoạch, chỉ là hiện tại còn chưa cần nói cho đồng bạn biết.

Mặc dù đường trở về không tính quá nhanh, nhưng sau mười lăm ngày cũng đã trở lại thánh thành. Long Hạo Thần đặc cách cho đồng bạn nghỉ ngơi ba ngày. Hôm thứ tư sớm thức dậy, hắn kêu mọi người tụ tập đại sảnh tòa nhà.

"Thật là thoải mái, nếu có thể luôn như vậy thì sướng biết mấy." Lâm Hâm nằm duỗi người trong ghế nệm lớn, vẻ mặt thỏa mãn cảm thán nói.

Mái tóc đẹp đã không còn, cả người y hiện ra khí khái rất nhiều. Tóc xanh mọc lởm chởm, nhìn hơi giống đội mũ xanh.

Tư Mã Tiên ở một bên cười hì hì nói.

"Có được ca, hôm nay ăn được rồi hả?"

Lâm Hâm mặt cứng đờ.

"Ông mới ăn được, đồ đầu trọc!"

Trần Anh Nhi và Vương Nguyên Nguyên ở một bên cười khúc khích.

Hàn Vũ nói.

"Được rồi, đừng quậy nữa. Đoàn trưởng, sau này chúng ta làm gì đây?"

Tuy y là Phụ Trợ kỵ sĩ của Long Hạo Thần, nhưng bàn về thực lực thì trong đội đứng vị trí đứng hàng đầu. Hơn nữa tuổi của y lớn nhất trong đội. Trừ mới đầu kiêu ngạo ra, giờ càng hiện ra trầm ổn, khắc sâu chân lý Thủ Hộ kỵ sĩ.

Long Hạo Thần mỉm cười nói.

"Lần này ở Trấn Nam quan chúng ta gặp không ít nguy hiểm, nhưng mọi người cùng nỗ lực đã thu hoạch được không ít. Chẳng qua dù gì chúng ta vừa mới được linh lô, hoặc mới hợp thành linh lô, còn cần thời gian dung hợp. Chúng ta cần tiếp tục rèn luyện ở tháp Vĩnh Hằng. Đầu tiên, mọi người phải đạt nội linh lực lên tới hạn mức cao nhất là năm ngàn, tiếp theo chúng ta thử xem có thể hoàn toàn thông qua các cửa tầng một tháp Vĩnh Hằng. Hy vọng phía sau có cách giúp chúng ta tiếp tục tăng linh lực. Chờ chúng ta đột phá các cửa tầng một rồi, tin tưởng năng lực của mọi người đã đủ quen thuộc. Rồi chúng ta thăng lên cấp sáu, tiếp tục hoàn thành nhiệm vụ mới."

Mọi người nghe Long Hạo Thần nói đều gật đầu. Có thể nói, gần một năm nay, là năm họ tu luyện tăng thực lực nhanh nhất. Đặc biệt là trong tháp Vĩnh Hằng, tốc độ tăng lên có thể nói là bay vọt. Nếu không phải có rèn luyện, linh lực bọn họ căn bản không khả năng trong thời gian ngắn như vậy tăng tới bốn ngàn, càng không thể đột phá cấp sáu.

Nên biết, cường giả cấp sáu của liên minh trung bình tuổi là ba mươi bảy. Mà tuổi trung bình của Săn Ma Đoàn số hai mươi một cấp hiệu bọn họ đều chưa tới hai mươi! Dựa theo tốc độ tu luyện như vậy, chỉ riêng ưu thế tuổi tác, họ nhất định có thể trở thành cường giả cấp tám. Còn về có thể đột phá bình cảnh cấp chín hay không thì ai đều chưa dám chắc. Nhưng lấy thiên phú của họ, bình cảnh cấp chín chưa chắc cản được.

"Nếu mọi người không có ý kiến gì, chúng ta chuẩn bị tiến vào tháp Vĩnh Hằng rèn luyện đi." Long Hạo Thần chậm rãi đứng dậy, nụ cười trên mặt dần biến mất, biến thành nghiêm túc.

"Đoàn trưởng, chờ chút. Thánh kỵ sĩ đại nhân kêu cậu hôm nay đi tìm ông ấy." Hàn Vũ nói với Long Hạo Thần.

"A? Sư tổ kiếm tôi? Có biết là chuyện gì không?" Long Hạo Thần nghi hoặc hỏi.

Hàn Vũ cười hì hì nói.

"Chắc là chuyện tốt. Chẳng phải chúng ta đã cống hiến năm viên ma tinh Nghịch Thiên Ma Long tộc cho Mục Sư Thánh Điện và liên minh sao? Chắc là ông nội muốn thưởng công huân cho chúng ta. Dù sao bọn họ không thể lấy không đồ của chúng ta!"

"Thưởng công huân?" Vừa nghe lời này, Lâm Hâm lập tức từ ghế nhảy bắn lên, con mắt tròn to, con người dường như biến thành hình kim tệ.

Hàn Vũ bực mình nói.

"Nhìn bộ dáng anh xem, chẳng lẽ anh biết ma tinh Nghịch Thiên Ma Long tộc có thể đổi bao nhiêu công huân chắc?"

Lâm Hâm xoa tay, cười hì hì nói.

"Không biết cũng có thể đoán được một ít! Đây chính là ma tinh của ma thú cấp chín, còn là chủng tộc Ma Thần Hoàng. Một viên thể nào cũng đổi tới mười vạn công huân đi. Khắc khắc, xem ra chúng ta cách trang bị cấp truyền thuyết không xa rồi."

"Mười vạn? Sẽ không nhiều như vậy chứ?" Lần này cả Long Hạo Thần đều động lòng.

Lâm Hâm ưỡn ngực, nói.

"Sao không được? Đây chính là ma tinh cấp chín! Đại ca, không tin cậu lấy ra một viên bán thử xem. Thứ này chính là đồ tốt rất hiếm có. Mười vạn công huân đây là tôi nói ít nhất đó."

Tư Mã Tiên ngây ngô cười.

"Vậy chúng ta cống hiến năm viên, chẳng phải là công huân năm mươi vạn? Quá sung sướng."

Long Hạo Thần cũng có chút thiếu kiên nhẫn. Nghe hắn nói vậy, mắt Vương Nguyên Nguyên và Tư Mã Tiên đều sáng ngời. Đặc biệt là Tư Mã Tiên, gã và Quang Chi Đại Lực Hoàn chắc chắn là có thể đổi ma tinh bên trong. Tuy Vương Nguyên Nguyên trong lòng mơ ước nhưng tinh thạch không gian rất khó tìm. Tuy nhiên, trong trung tâm giao dịch Săn Ma Đoàn có không ít đồ tốt, không chừng thật sự tìm được.

Trần Anh Nhi nhảy nhót nói.

"Tôi cũng đi, tôi cũng đi."

Hàn Vũ mỉm cười nói.

"Đoàn trưởng, vậy tôi cùng phó đoàn trưởng và cậu đi tới chỗ ông nội đi."

"Tốt, vậy chúng ta chia nhau hành động."

Bảy người chia làm hai đường. Ba người Long Hạo Thần đi hướng phủ chấp chính Thánh Minh. Bốn người Lâm Hâm thì đi thẳng tới trung tâm giao dịch Săn Ma Đoàn.

Hai tiếng đồng hồ sau.

Lâm Hâm, Trần Anh Nhi, Tư Mã Tiên và Vương Nguyên Nguyên hơi ử rũ quay lại tòa nhà. Mới vào cửa thì thấy Long Hạo Thần, Thái Nhi và Hàn Vũ đã ngồi trên ghế chờ sẵn. Hơn nữa sắc mặt ba người cũng không dễ nhìn. Cho nên bầu không khí trong đại sảnh hơi nặng nề.

Thấy bốn người Lâm Hâm trở về, Long Hạo Thần ngẩng đầu lên, có chút trầm trọng nói.

"Thế nào?"

Lâm Hâm bất đắc dĩ nói.

"Để họ tự nói đi."

Tư Mã Tiên cười khố nói.

"Tôi bên này có chuyện. Vị đại sư luyện kim ở trung tâm giao dịch nói, nếu đem hạch tâm Quang Chi Đại Lực Hoàn đổi thành ma tinh Nghịch Thiên Ma Long, ít ra có thể tăng cấp nó lên vũ khí cấp truyền thuyết. Nhưng đơn thuần khám ma tinh không được, nhất định phải có đầy đủ linh lực truyền vào viên sắt, còn cần thêm rất nhiều tài liệu quý hiếm. không tính tới tiền cho vị đại sư luyện kim cũng đã cần mười vạn công huân. Con số này quá đáng sợ. Mua một trang bị cấp truyền thuyết cực tốt cũng chỉ hơn mười, hai mươi vạn công huân đi."

Long Hạo Thần quay đầu nhìn hướng Vương Nguyên Nguyên, nói.

"Còn cô?"

Wương Nguyên Nguyên lắc đầu, nói.

"Trung tâm giao dịch không có loại đá không gian này, nghe nói đại phòng đấu giá Thánh Minh từng xuất hiện một viên. Chẳng qua chắc chắn là giá trên trời. Ít nhất cần kim tệ trăm vạn. Chúng ta đâu có nhiều tiền như vậy!"

Trần Anh Nhi ở một bên than thở nói.

"Thật là khi đi cao hứng khi về buồn hiu. Nguyên bản cảm thấy chúng ta hơi có tiền, giờ xem ra xa xa không đủ! Đoàn trưởng, chúng ta vẫn là nên nhận nhiều thêm nhiệm vụ. Thực lực càng mạnh, cần càng nhiều công huân đổi trang bị."

Long Hạo Thần không nói gì, ánh mắt chuyển hướng Lâm Hâm.

"Lâm Hâm, anh lại đây."

Nói xong hần lộ ra lệnh bài công huân ở cánh tay trái.

Lâm Hâm đi tới trước mặt hần, dán lệnh bài công huân của mình vào.

Ánh sáng vàng nhạt lấp lánh, hai người hoàn thành giao dịch công huân.

Lâm Hâm lúc đầu trên mặt như cũ rầu rĩ, nhưng rất nhanh biến thành cứng ngắt. Đôi mắt vốn không nhỏ nay càng mở to. Trong miệng lầm bầm nói cái gì.

"Đây, đây là. Một cái, hai cái, ba cái, bốn cái, năm cái..."

Vương Nguyên Nguyên ở một bên nghi hoặc nói.

"Có được ca, đang làm gì đó? Đoàn trưởng truyền công huân cho anh còn cần tính số sao?"

"Đừng quấy rầy, tôi đang đếm số." Lâm Hâm nói ra lời khiến người chần động.

Cần đếm số, đây là loại số tự cỡ nào?

"Một số một, sáu số không. Đây là bao nhiêu?" Hoàn thành giao dịch công huân, Lâm Hâm ngẩng đầu lên, ánh mắt lơ đãng nhìn đồng bạn, hỏi ra vấn đề rất ngu.

Tư Mã Tiên bản năng nói.

"Mười vạn?"

"Xì. Ông học toán số thế nào vậy? Cùng mục sư học sao? Đó là một trăm vạn đó." Trần Anh Nhi vô cùng khinh thường nói.

Một trăm vạn? Khi ba chữ này phát ra từ miệng cô, Lâm Hâm, Tư Mã Tiên, Vương Nguyên Nguyên bỗng hóa đá.

Toàn bộ đại sảnh không khí bỗng biến quái dị.

Tư Mã Tiên lạc giọng nói.

"Đại ca, chẳng lẽ các người đi cướp bóc trung tâm nhiệm vụ Săn Ma Đoàn? Một trăm vạn công huân, trời ạ!"

Không cần nghi ngờ, đây đối với bọn họ, tuyệt đối xem như là con số thiên văn.

Long Hạo Thần cười khố nói.

"Cướp? Vậy phải xem tôi có thực lực đó mới được."

Lâm Hâm như cũ vẻ mặt khó tin hỏi.

"Đại ca, ý cậu là, một trăm vạn công huân thật là của chúng ta? Thánh kỵ sĩ trường đại nhân thưởng cho chúng ta?"

Long Hạo Thần trầm mặc gật đầu, trên mặt rốt cuộc lộ ra nụ cười gian trá. Ở một bên Hàn Vũ, Thái Nhi không hẹn cùng bật cười. Thực hiển nhiên, không khí nặng nề lúc trước là họ cố ý giả bộ. Hoặc nên nói, họ cũng đang tiêu hóa niềm vui khi có một trăm vạn công huân, không, phải nói là mừng như điên.

"A!!!!!!!"

Tiếng hét chói tai bỗng chốc vang lên trong tòa nhà. Lâm Hâm là cái thứ nhất hoan hô ra tiếng. Ngay sau đó, Vương Nguyên Nguyên và Trần Anh Nhi bộc phát ra tiếng hét chỉ phụ nữ mới kêu được. Tư Mã Tiên thì ngây ngô cười chớp tay Lâm Hâm, hôn mạnh lên lệnh bài công huân của y.

"Một trăm vạn, đây chính là một trăm vạn công huân! Trời ạ! Sao nhiều như vậy chứ. Đại ca, mau nói cho chúng tôi biết, sao có nhiều vậy. Thật quá khó tin." Lâm Hâm không rảnh vắng Tư Mã Tiên ra, một bước xông tới gần Long Hạo Thần, tràn ngập kích động và tò mò hỏi.

Hàn Vũ mỉm cười nói.

"Nghịch Thiên Ma Long chính là bản tộc của Ma Thần Hoàng. Cho đến nay, Nghịch Thiên Ma Long tộc luôn rất trân trọng ma tinh của mình. Cho dù bị liên minh chúng ta đạt được, cũng nhất định sẽ bị chúng trả thù mãi cho đến khi cướp trở lại ma tinh mới thôi. Bởi vậy, ma tinh của Nghịch Thiên Ma Long tộc, trong Liệp ma Đoàn chúng ta, chính là nhiệm vụ cấp đề. Mỗi được một viên, công huân thưởng cho cao tới ba mươi vạn. Lần này chúng ta một phen được mười viên, có thể nói là cực may mắn và đoàn trưởng ứng biến giỏi. Cao tăng liên minh sau khi bàn bạc, quyết định chúng ta lấy ra năm viên quy ra tiền thưởng một trăm vạn công huân. Mà hiện tại chúng ta còn có năm viên, chính là nói, tổng tài sản hiện này thậm chí cao tới hai trăm năm mươi vạn công huân."

"Hai trăm năm, hai trăm năm mươi thì cứ hai trăm năm mươi đi." Lâm Hâm cười như điên, tiếng hoan hô lần nữa vang vọng khắp tòa nhà.

Ngay cả Thái Nhi cũng kiềm không được hưng phấn nắm chặt cánh tay Long Hạo Thần. Cho đến giờ khắc này, nàng và Long Hạo Thần đều có cảm giác như đang nằm mơ.

Nên biết, hiện tại bọn họ là Liệp ma Đoàn cấp hiệu. Đối với Liệp ma Đoàn cấp hiệu thì một nhiệm vụ có thể đạt được công huân một, hai vạn đã là rất nhiều. công huân hơn hai trăm vạn, nếu luôn hoàn thành nhiệm vụ cấp hiệu chỉ sợ làm ba mươi năm cũng chưa chắc kiếm được! Nhưng hiện tại món tiền khổng lồ như vậy bày ra trước mắt họ.

Công huân không phải kim tệ, nhưng càng dùng tốt hơn kim tệ. Có nhiều công huân như vậy, ý nghĩa thực lực của họ nhất định lại có thể lột xác.

Long Hạo Thần cười nói.

"Tư Mã, anh không cần tiết kiệm. Ta nhận thấy, sau khi tiến hành sửa chữa Quang Chi Đại Lực Hoàn của anh, nhất định uy lực vượt qua trang bị cấp truyền kỳ bình thường. May mà chúng ta dùng tài liệu tốt nhất.

Lát nữa để Lâm Hâm cùng anh đi tìm vị đại sư luyện kim đó, hiện tại chúng ta bắt đầu đúc nó. Nguyên Nguyên, cô đi đại phòng đấu giá Thánh Minh hỏi thăm tình hình Vô Ngân Thủy Tinh, xem khi nào bán đấu giá. Mặc kệ bao nhiêu tiền, chúng ta đều sẽ mua cho cô. Nếu ta không nhớ lầm thì trong thánh thành, đồ vật ở đại phòng đấu giá có thể trực tiếp dùng công huân tới mua, so sánh giá trị. Chính là nói, chúng ta tiêu phí khoảng mười đến hai mươi vạn công huân thì có thể mua một viên bảo thạch cho cô. Nếu có càng nhiều Vô Ngân Thủy Tinh thì cứ mua hết đi."

Lâm Hâm cười hì hì nói.

"Đại ca, anh thật là ra tay rộng rãi! Vậy còn lại công huân tính sao đây?"

Long Hạo Thần suy nghĩ một chút, nói.

"Công huân còn dư tạm thời giữ lại. Trong đại phòng đấu giá nếu có thứ tốt gì thì tiện thể mua luôn. Hiện tại điều đầu tiên là phải tăng cường đan dược của anh. Cần mua tài liệu gì anh cứ tự tiện, không cần tiết kiệm. Thực lực chúng ta tạm thời không thể nào đạt tới mức Liệp ma Đoàn cấp vương. Chờ chúng ta tăng lên tới Liệp ma Đoàn cấp suất rồi, lại lên tầng ba trung tâm giao dịch xem thử. Tranh thủ lấy công huân cho mọi người thêm một trang bị cấp truyền kỳ, khi chúng ta tiếp nhận nhiệm vụ thì càng nắm chắc hơn."

"Hoan hô đoàn trưởng!!!"

Tiếng hoan hô lần thứ ba vang lên. Mỗi người Liệp ma Đoàn cấp suất đều có một bộ trang bị cấp truyền kỳ. Cho dù là Liệp ma Đoàn cũng không thể tưởng tượng nổi! Rất nhiều Liệp ma Đoàn cấp vương đều chưa chắc mỗi thành viên một bộ truyền kỳ.

Kỳ thật, Long Hạo Thần biết rõ họ có thể lấy nhiều công huân thưởng cho là liên minh trợ giúp họ. Tuy rằng mười Nghịch Thiên Ma Long là hãn vật được, nhưng lúc ấy nếu không có nhiều cường giả liên minh

thánh điện tại đó, hẳn có thể làm tới điểm này sao? Bởi vậy giao lên năm viên là nên làm.

Hiện tại liên minh đem năm viên ma tinh này đổi thành công huân cho bọn họ. Nhìn qua thì thiếu năm mươi vạn, nhưng đã là trợ giúp cực lớn cho họ. Đây chính là một trăm vạn công huân! Cho dù không đủ để mỗi người đổi một bộ trang bị cấp truyền kỳ, thì họ có một trăm vạn công huân có thể ở lại biệt thự tu luyện một năm không cần ra ngoài làm nhiệm vụ.

Long Hạo Thần không biết là, sở dĩ liên minh cho họ nhiều công huân như vậy, cũng là để bọn họ trong giai đoạn này ít chấp hành nhiệm vụ. Quang minh chi tử và Luân Hồi Thánh Nữ thật sự là quá đặc biệt, lần này tới Trấn Nam quan, Long Hạo Thần trước sau hai lần gặp nguy hiểm trí mạng khiến Hàn Khiêm sợ hãi. Lỡ đâu Long Hạo Thần hoặc Thái Nhi, trước khi chưa trưởng thành đã chết, đối với liên minh thánh điện chính là đả kích trí mạng. Bởi vậy, cho bọn họ nhiều công huân, dĩ nhiên họ sẽ không cần nóng lòng hoàn thành nhiệm vụ. Có mớ công huân đó cũng sẽ tăng cường thực lực cho họ. Đây là liên minh đặc biệt bồi dưỡng bọn họ. Liệt ma Đoàn khác chưa chắc được như vậy. Có thể nói, năm người Liệt ma Đoàn cấp hiệu đều là được nhờ Long Hạo Thần và Thái Nhi.

Mọi người đều bận rộn việc riêng. Tiếp đến trong một tháng, bọn họ một lúc ở trong tháp Vĩnh Hằng, một lúc thì tự tu luyện linh lực.

Quang Chi Đại Lực Hoàn của Tư Mã Tiên đã được đưa đi rèn, mà Vô Ngân Thủy Tinh của Vương Nguyên Nguyên thì dựa theo tin tức từ đại phòng đấu giá, không bao lâu sắp bán đấu giá.

Một tháng nay, Long Hạo Thần và Thái Nhi chủ yếu thích ứng linh lô mới và phối hợp với nhau, đồng thời tu luyện linh lực. Trừ Long Hạo Thần ra, người khác đều ở cửa thứ tư, thứ năm tháp Vĩnh Hằng tăng linh lực của mình lên tới năm ngàn. Do đó khiến tất cả thành viên Liệt ma

Đoàn số hai mươi một cấp hiệu đều tăng tu vi nội linh lực lên tới năm ngàn.

"Đoàn trưởng, ngày mai sẽ đấu giá Vô Ngân Thủy Tinh. Ta cùng Nguyên Nguyên đi, hay là mọi người cùng nhau đi." Lâm Hâm đi tới phòng Long Hạo Thần và Thái Nhi, hỏi.

Long Hạo Thần gật đầu, nói.

"Cùng đi đi. Nếu gặp phải mọi người muốn gì đó, chúng ta trực tiếp mua luôn. Thật lâu không đi phòng đấu giá, một tháng này mọi người đều vất vả, xem như ra ngoài thả lỏng."

"Tốt."

Trong thánh thành, đại phòng đấu giá Thánh Minh không thể nghi ngờ là phòng đấu giá quy mô lớn nhất trong toàn bộ liên minh. Nếu nói trung tâm giao dịch Liệp ma Đoàn là nơi có nhiều bảo bối nhất trong toàn liên minh. Vậy thì đại phòng đấu giá Thánh Minh chính là nơi có nhiều bảo bối thứ hai, hơn nữa là nơi bất cứ ai đều có thể thua.

Có lúc, trung tâm giao dịch Liệp ma Đoàn không có thì nơi này đều có. Càng quan trọng là, đại phòng đấu giá Thánh Minh không hạn chế giai cấp. Bất cứ ai đều có quyền mua bảo vật bất kể đẳng cấp nào. Trong trung tâm giao dịch Liệp ma Đoàn thì không được. Chỉ có đạt tới đẳng cấp Liệp ma Đoàn tương đương mới mua được thứ càng tốt.

Dù sao, trong trung tâm giao dịch Liệp ma Đoàn thì giá cả các vật phẩm đều rất thấp.

Nói ví dụ đơn giản, ma tinh Nghịch Thiên Ma Long cực phẩm của đám Long Hạo Thần, trong tháp nhiệm vụ Liệp ma Đoàn hoàn thành nhiệm vụ thì đạt được ba mươi vạn công huân, nếu có hàng, vậy mua bên trung tâm giao dịch Liệp ma Đoàn, cùng lắm là ba mươi lăm vạn công huân.

Nhưng tới bên đại phòng đấu giá Thánh Minh, chỉ sợ một khởi giá đã hơn năm trăm vạn kim tệ. Giá đạt thành cuối cùng có lẽ đột phá tới một vạn kim tệ, đây chính là giá trị hai bên khác nhau. Bởi vậy nên trừ phi gặp thứ trung tâm giao dịch Liệp ma Đoàn không có, mà phòng đấu giá có, nếu không Liệp ma Đoàn rất ít tới phòng đấu giá mua đồ.

Lâm Hâm là khách quen của phòng đấu giá, y đã sớm chuẩn bị tốt vé vào trong. Khi đám Long Hạo Thần đi tới đại phòng đấu giá Thánh Minh, bên ngoài trời đã tối đen, nhưng người vào phòng đấu giá thì rất nhiều.

Lâm Hâm mang mọi người vào trong phòng đấu giá, vừa đi vừa nói với Long Hạo Thần.

"Hôm nay là đại hội đấu giá một tháng có một lần. Đồ tốt đều sẽ xuất hiện trong lúc này. Ta có xem danh sách bán đấu giá, thật có một số đồ có lẽ chúng ta sẽ muốn. Đại ca, ta có đề nghị."

"Anh cứ nói đi." Long Hạo Thần nói.

Lâm Hâm đáp.

"Trước mắt chúng ta còn có bốn viên ma tinh Nghịch Thiên Ma Long. Nếu nhìn từ góc độ lợi ích lớn nhất, chúng ta không nên dùng công huân ở đây mua đồ mình muốn, vậy thì hơi lỗ lã. Chẳng bằng nhân đại hội hôm nay, bán ra một viên ma tinh. Ma tinh chúng ta không phải mua từ bên trung tâm giao dịch, bán ra ở phòng đấu giá không xem như trái quy tắc Liệp ma Đoàn. Bán ma tinh có kim tệ rồi, đủ để chúng ta mua đồ."

Long Hạo Thần trong lòng máy động. Hắn biết, dựa theo quy tắc Liệp ma Đoàn. Ở trung tâm giao dịch Liệp ma Đoàn mua trang bị, được vật, nếu muốn bán lại thì cũng chỉ có thể bán cho trung tâm nhiệm vụ Liệp ma Đoàn. Lâm Hâm đề nghị đúng là rất tốt. Ma tinh Nghịch Thiên Ma Long đến từ ma tộc, không phải họ mua nó. Nếu thật có thể bán giá cao, như vậy họ có thể ở trong phòng đấu giá mua được đồ tốt. Nói

không chừng có thể giải quyết vấn đề mọi người không đủ công huân mua một bộ trang bị truyền kỳ.

Dừng bước, sau khi Long Hạo Thần hỏi ý kiến đồng bạn, cuối cùng đồng ý đề nghị của Lâm Hâm.

Bởi vì là một tháng một lần hội quan trọng, nên hôm nay bán đấu giá ở đại sảnh lớn nhất của đại phòng đấu giá Thánh Minh. Ai tham dự đấu giá hôm nay, ít nhất từng có giao dịch với đại phòng đấu giá Thánh Minh khoảng trăm vạn mới được.

Nhưng dù là vậy, đám Long Hạo Thần tiến vào đại sảnh đấu giá vẫn là giật nảy mình. Đại sảnh quang mang hơi tối, ít nhất đã ngồi bảy, tám trăm người. Hơn nữa số người còn đang tăng lên. Rất nhiều người đều đeo mặt nạ phòng đấu giá chuyên môn phát cho, để che mặt mình. Dù sao trong lúc tham dự đấu giá, rất có thể đắc tội với người.

Lâm Hâm đưa bọn họ đến hàng trước, nhưng y không bao nguyên chỗ. Sáu người Long Hạo Thần ngồi xuống vị trí hàng thứ ba. Để cẩn thận, đám Long Hạo Thần cũng mang mặt nạ phòng đấu giá phát cho. Lâm Hâm thì lấy từ Long Hạo Thần một viên Nghịch Thiên Ma Long để tham dự đấu giá.

Đúng ra thì khi hội đấu giá sắp bắt đầu, phòng đấu giá sẽ không lại nhận vật phẩm đấu giá nữa. Nhưng cũng phải xem là thứ gì đã. Ma tinh Nghịch Thiên Ma Long! Chỉ sợ họ mời còn không kịp. Huống chi Lâm Hâm luôn có quan hệ rất tốt với đại phòng đấu giá Thánh Minh.

Thải Nhi khẽ khàng tựa vào vai Long Hạo Thần, chậm rãi nhắm mắt lại.

Long Hạo Thần nhỏ giọng hỏi.

"Cô có muốn cái gì không?"

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 144

Hội Đấu Giá Khách Quý (1+2)

Thải Nhi trầm mặc một lúc sau lắc đầu, nói. Không sai, bên Long Hạo Thần vũ khí đã hư hỏng, nói đến hãn cũng bức mình. Từ khi trở thành Liệp ma giả, vũ khí bị hư hỏng thật không ít. Lần này ngay cả Quang Phật trọng kiếm cấp Huy Hoàng cũng bị hư. Lam Vũ, Quang Phù Dung thì vỡ nát lúc chống đối A Bảo, còn đang trong cơ thể Nhã Đình dựng dục, ít nhất thì tạm thời không thể dùng. Cho nên hiện tại Long Hạo Thần không có vũ khí sử dụng, thế khó xử.

Hiện tại bọn họ đã tăng linh lực lên tới năm ngàn, mục tiêu tiếp theo chính là đánh bại Khô Lâu Đỏ. Long Hạo Thần không có vũ khí thì sao chiến đấu được? Bởi vậy hiện tại hãn cần phải mua một thanh trọng kiếm. Đương nhiên nói một thanh là còn ít, đừng quên hãn vẫn là Trừng Giới kỵ sĩ.

Đúng lúc này, quang mang trong đại sảnh bán đấu giá biến càng thêm tối tăm, mãi đến toàn bộ một mảnh hắc ám.

Lúc trước đại sảnh còn hơi ầm ĩ giờ đây yên tĩnh. Có thể tham dự trận bán đấu giá quan trọng này đều không phải người bình thường, dĩ nhiên quen thuộc quy tắc nơi đây.

Xoẹt một tiếng, một quang trụ từ không trung bắn xuống, rơi trên bục đài hẹp. Một thiếu nữ mặc váy đỏ thắm không biết đã đứng đó từ khi nào.

Thiếu nữ này nếu so về khuôn mặt thì không đẹp như Thái Nhi, nhưng có loại sức hút quyến rũ. Nếu thấy nụ cười trên mặt cô, dễ dàng cho người cảm giác gió mát thổi đến. Càng kỳ lạ là, khi mỗi người chăm chú nhìn cô, thậm chí có cảm giác đồ đang nhìn chính mình.

"Các vị quý khách, xin chào, hoan nghênh các vị tới phòng đấu giá khách quý tháng này. Hôm nay, chúng ta vì các vị quý khách chuẩn bị rất nhiều thứ tốt hiếm có, hy vọng mọi người đều sẽ có được thứ mình muốn."

Thanh âm êm tai tràn ngập mê hoặc. Long Hạo Thần rõ ràng nghe được, người ngồi phía sau mình hô hấp biến nặng nề.

"Nữ tử này chắc là sở trường tinh thần lực hiếm thấy. Năng lực của cô ta có lẽ là thuộc tính tinh thần." Long Hạo Thần nhỏ giọng nói với Thái Nhi.

Bên kia Tư Mã Tiên cười hì hì nói.

"Người thuộc tính tinh thần hiếm thấy, lớn lên đẹp như vậy càng hiếm gặp. Đại phòng đấu giá Thánh Minh thật là bỏ công sức."

Hàn Vũ đung cánh tay gãi, trêu cợt nói.

"Thế nào? Động tâm? Anh có thể thử theo đuổi xem!"

Tư Mã Tiên lắc đầu nguầy nguậy, nói.

"Không, nữ tử này không phải loại hình ta thích."

Ngay cả Long Hạo Thần cũng có chút tò mò, kiềm không được hỏi.

"Tư Mã, anh thích loại nữ tử như thế nào?"

Tư Mã Tiên có chút ngượng ngùng gượng cười hai tiếng, nói.

"Ta thích có mái tóc dài, đơn thuần giống như đoá hoa trắng."

Câu này nói ra khiến mọi người nhìn không được bật cười.

Trần Anh Nhi không nể mặt cười khê nói.

"Sao ta cảm thấy anh đang tả là có được ca! Không ngờ nha! Tư Mã, nhìn anh cao to vậy mà cũng có loại yêu thích này."

"Miệng thúì, lão tử mới không thích đàn ông!"

Bởi vì có chút kích động nên thanh âm gã hơi lớn, thoáng chốc khiến mọi người khinh thường liếc. May mắn phòng bán đấu giá rất tối, nên người chung quanh không nhìn rõ tình huống bên này.

Mỹ nữ áo đỏ trên đài dường như không phát hiện sự việc, tiếp tục giới thiệu.

"Nếu là quý khách bình thường tham dự phòng đấu giá khách quý của chúng ta, chắc là biết ta. Tuy nhiên ta vẫn tự giới thiệu chút, để các người bạn mới quen thuộc. Ta tên Dạ Vĩ Ương, là đại phòng đấu giá Thánh Minh chủ tịch người đấu giá. Hôm nay trận đấu giá do ta chủ trì. Vì không để các vị quý khách đợi lâu, chúng ta sẽ đem lên vật đấu giá thứ nhất."

Nói xong cô lùi lại mé đài, hai thiếu nữ váy trắng đẩy một chiếc xe lên đài đấu giá. Đúng lúc này, một nhân viên công tác áo trắng khác đi tới bên cạnh Dạ Vĩ Ương, nói bên tai cô vài câu.

Khuôn mặt Dạ Vĩ Ương lộ ra tia giật mình, nhưng rất nhanh bình tĩnh lại, gật đầu, Vật đấu giá thứ nhất đẩy lên đài, Dạ Vĩ Ương đi đến xe để vật phẩm, vẻ mặt tiếc nuối nói.

"Rất xin lỗi, ta phải nói một tin có lỗi với các vị quý khách, vật phẩm số một này chỉ sợ cần phải chờ sau nữa mới đấu giá. Nó trở thành vật phẩm đấu giá thứ hai tham dự trận đấu giá hôm nay. Vật phẩm sau nữa cũng theo trình tự đó lùi ra sau."

Lời vừa nói ra, trong phòng đấu giá vang lên thanh âm ầm ỹ. Nhưng có thể tới đây đều là người có thân phận không nhỏ, tố chất không tệ, ít nhất không có ai mắng ra tiếng.

Dạ Vị Ương vẻ mặt tiếc nuối ngay lúc này biến thành mỉm cười.

"Trong khi xin lỗi thì ta cũng phải chúc mừng các vị quý khách nơi đây. Bởi vì chúng ta sắp đổi vật phẩm đấu giá thứ nhất, rất có thể sẽ trở thành vật đấu giá giao kim ngạch cao nhất hôm nay. Hơn nữa là một bảo bối rất quý hiếm. Cho dù là ta đều động tâm. Nếu có vị quý khách nào nguyện ý mua nó tặng cho ta, không chừng Vị Ương sẽ lấy thân báo đáp."

Cô vốn đã xinh đẹp, càng là bầm sinh đẹp đẽ và có tinh thần lực. Lời vừa nói ra, toàn trường tất cả nam tính ít nhất có tám phần xuất hiện tình huống miệng lưỡi khô khốc. Thậm chí có người kiềm không được hô phải mua vật phẩm đó tặng cho cô.

Đương nhiên, đây chỉ là nói mà thôi.

Quý khách bình thường tham gia phòng đấu giá đều biết Dạ Vị Ương thân phận là gì. Đừng nhìn cô tuổi không lớn, nhưng địa vị trong đại phòng đấu giá Thánh Minh khá là cao quý. Lấy thân phận của cô mà nói ra sẽ lấy thân báo đáp, vậy chứng minh giá trị vật đấu giá thứ nhất sẽ là con số thiên văn.

Long Hạo Thần ngồi bên dưới âm thầm tán thán. Không uống là chủ tịch người đấu giá đại phòng đấu giá Thánh Minh! Chỉ đơn giản mấy câu đã khơi dậy hứng thú của mọi người. Mà hẳn hình như đã đoán được vật bán đấu giá thứ nhất là cái gì.

Dạ Vị Ương động tác ừ nha làm ra động tác tay, ý bảo nhân viên nữ đẩy xe xuống.

"Tin tưởng mọi người đều rất tò mò, vật có thể khiến chúng ta ngoại lệ đổi vật phẩm đấu giá là cái gì. Nói đến đây ta cũng rất tò mò. Bởi vì

bảo bối này ta chỉ là nghe nói qua, chưa từng thấy. Nhưng ta tin tưởng mọi người tại đây, mặc kệ là chức nghiệp giả hay phú thương một cõi, chắc là sẽ rất có hứng thú với nó. Nó tương đương với báu vật trân quý, a, không, là so với báu vật trân quý càng quý giá. Kế tiếp, hay để chúng ta mời vật đấu giá thần bí số một đi."

Xoẹt

Lại là một luồng sáng từ trên trời giáng xuống. Lần này là màu vàng nhạt. Bình thường người đến tham gia đấu giá đều biết, chỉ có vật bán áp trực mới được đến đài ngộ như vậy.

Dạ Vị Ương một chuỗi lời nói kéo theo phòng đấu giá phối hợp, vật phẩm số một này chẳng những thần bí, càng cho người cảm giác cực kỳ cao quý.

Một chiếc xe khám đầy các loại bảo thạch kim sắc bị chậm rãi đẩy lên đài. Đây xe không là lúc trước hai nữ nhân viên nữa, mà là một nữ tử mặc váy dài màu trắng, có mái tóc đen dài, thanh tú đẹp tựa tinh linh. Khuôn mặt xinh đẹp kèm nụ cười nhẹ, trên người tản ra tinh khiết như chưa từng nhiễm bụi trần.

Chiếc xe cô đẩy rồi lại hoa lệ như vậy. Hoa lệ kết hợp tao nhã, bỗng chốc trở thành tiêu điểm hấp dẫn ánh mắt mọi người.

Về diện mạo, không thể nghi ngờ là Dạ Vị Ương thua thiếu nữ nửa phần, nhưng khí chất và quyến rũ bù đắp sắc đẹp không đủ. Hai nữ tử ở trên đài, tựa như hoa hồng và bách hợp ganh đua. Chỉ riêng phần mỹ cảm này, đủ khiến người trong trận bán đấu giá rung động.

Tư Mã Tiên há to miệng, ánh mắt ngơ ngẩn nhìn thiếu nữ váy trắng, cả người đã rơi vào trạng thái rung động.

Không chỉ là gã, ánh mắt thành viên Liệp ma Đoàn số hai mươi một cấp hiệu đều có chút chăm chú.

Hàn Vũ lẩm bẩm.

"Tư Mã, đây là đóa hoa trắng mà anh nói?"

"Không, không được, ta chết mất, chết mất. Không sai, đây chính là tình nhân trong mộng của ta! Mau, Hàn Vũ, nhéo ta một cái, không phải ta đang nằm mơ chứ!"

Hàn Vũ thật không khách sáo mạnh nhéo chân gã. Tư Mã Tiên bị đau, nhưng càng biến hưng phấn hơn.

"Là thật sự, là thật sự. Ai cũng đừng cản ta! Nữ tử này là của ta! Ta nhất định dốc hết sức cầu yêu với nàng!" Nói xong gã bắt đầu xoa tay.

Lúc này Lâm Hâm đã lặng lẽ trở về ngồi xuống ghế, nhìn Tư Mã Tiên bộ dáng hưng phấn, nghi hoặc nói.

"Tư Mã làm sao vậy?"

Trần Anh Nhi cười khẽ nói.

"Động dục. Anh ta thích đóa hoa trắng trên đài."

Lâm Hâm vẻ mặt nói không nên lời.

"Tư Mã, ông đang nằm mơ hả? Có biết người đó là ai không?"

Tư Mã Tiên nghi hoặc nhìn Lâm Hâm.

"Sao lại nằm mơ? Chẳng lẽ ta đây mặt mũi khó xem lắm sao?"

Lâm Hâm cười hì hì nói.

"Khó xem hay không thì không dám nói. Nhưng ta có thể khẳng định cho ông biết, nữ tử này tuyệt không thể dùng thân phận áp chế. Trừ phi cô ấy thật sự thích ông, nếu không dù cho ông là cường giả cấp chín cũng vô dụng."

Long Hạo Thần ho khan một tiếng.

"Việc này đợi kết thúc bán đấu giá rồi bàn tiếp. Giờ trước tiên nhìn xem đã. Vật phẩm số một này, chắc là của chúng ta?"

Lâm Hâm gật đầu.

"Trong phòng đấu giá này, hấp dẫn người ta nhất là vật số một và vật cuối cùng. Lúc đấu giá vật số một, tất cả người có tiền đều chưa bỏ ra, không khí cao nhất. Mà cuối cùng một vật, đều là đồ tốt áp trục. Sở dĩ để nó ở vật số một, là vì nhìn giá trị đấu giá, để quyết định hôm nay chúng ta tiêu phí mua đồ. Dạ Vị Ương có năng lực khống chế cục diện cực mạnh. Lần này ta lại mời Phong Linh Nhi đi ra trợ trận, muốn không bán giá cao đều khó, hắc hắc."

"Phong Linh Nhi, tên này thật là dễ nghe." Tư Mã Tiên rất nghiêm túc nói, sau đó ôm chầm vai Lâm Hâm. "Lâm Hâm, chúng ta là huynh đệ tốt đúng không?"

"Làm cái gì?" Lâm Hâm vẽ mặt cảnh giác nhìn gã. Ý muốn giãy ra nhưng sao so được sức mạnh với Tư Mã Tiên!

Tư Mã Tiên nhỏ giọng nói.

"Giới thiệu cho ta quen đi, sau này ông sẽ là đại ca ta."

Nhìn hai tên ở một bên thì thầm, Long Hạo Thần kiềm không được nở nụ cười, ánh mắt lại quay về trên đài.

Lúc này trên đài không bình tĩnh. Nhìn hai nữ tử, mọi người đều suy đoán vật phẩm đấu giá số một là cái gì.

Dạ Vị Ương gật đầu với Phong Linh Nhi. Phong Linh Nhi mỉm cười, đứng ở một bên.

Dạ Vị Ương nói.

"Chắc mọi người rất chờ mong đây là cái gì. Thứ cho ta để một cái gút, ta trước nói giá cả khởi đầu đấu giá trước, rồi mới công bố cho mọi người hình dáng của nó."

Tiếng bàn luận ầm ĩ lại lần nữa tăng vài phần. Không thể nghi ngờ, trước tiên công bố giá rồi mới cho xem vật, đây là vi phạm quy tắc đấu giá. Nhưng cứ như vậy, có thể nói là gọi lòng hiếu kỳ của khách đấu giá lên đến cực điểm.

Dạ Vị Ương mỉm cười nói.

"Tiếp theo, sẽ do người thừa kế của phòng đấu giá, cũng là mỹ nữ đệ nhất đại phòng đấu giá Thánh Minh, Phong Linh Nhi tiểu thư đến tuyên bố giá khởi đầu cho bảo vật này."

Người thừa kế đại phòng đấu giá Thánh Minh? Nghe câu nói này, đám Long Hạo Thần bỗng chốc hiểu rõ ý nghĩa trong lời của Lâm Hâm. Nên biết, bối cảnh của đại phòng đấu giá Thánh Minh chính là toàn bộ liên minh thánh điện!

Phong Linh Nhi hé mở môi son, mỉm cười nói.

"Tám trăm vạn kim tệ."

"Oa!!!!!"

Con số vừa ra, toàn trường xao động. Cho dù là tại hội đấu giá khách quý đại phòng đấu giá Thánh Minh, thì rất ít xuất hiện giá khởi đầu như vậy. Lần trước xuất hiện là một trang bị cấp sử thi.

Nhìn vật trên chiếc xe đẩy vàng, hiển nhiên không phải là trang bị vũ khí bình thường. Vậy rốt cuộc là cái gì mà giá trị cao đến thế? Một số người có thực lực mua thì hơi thở biến nặng nề. Đối với họ, có nhiều lúc kim tiền chỉ là con số mà thôi, bảo bối hiếm có mới là họ yêu quý.

Trên đài quang mang lại biến đổi, nguyên bản hai chùm sáng rơi trên người Dạ Vị Ương và Phong Linh Nhi hợp thành một cái chiếu trên xe

đây.

Thanh âm của Dạ Vị Ương dường như có ma lực bay khắp phòng.

"Nếu mọi người hỏi ta trên đời này thứ gì quý giá nhất, như vậy, ta nhất định sẽ đáp, là sinh mệnh. Đúng vậy, trên thế giới này, có thứ gì so với mạng sống chúng ta càng quan trọng? Nhiều tiền hơn cũng chỉ là con số mà thôi. Mạng sống chúng ta mới là trước nhất. Nếu đã không còn, có nhiều con số cũng không chút ý nghĩa. Sinh mệnh quý giá, mỗi người đều biết. Nếu có người cho ta sống thêm mười năm, ta nguyện ý dùng toàn bộ tài sản đổi lấy. Mà hôm nay, báu vật khiến phòng đấu giá nhiều lần ngoại lệ, một trong số đặc tính của nó, chính là tăng sinh mệnh!"

Dạ Vị Ương nói, Phong Linh Nhi phối hợp chậm rãi giở lên khăn đỏ che xe đẩy, lộ ra bên trong cái hộp dùng bạch ngọc tỉ mỉ điêu khắc thành.

Bạch ngọc tản ra nhè nhẹ mát lạnh, dưới quang mang ngọn đèn tản ra vài phần mờ mịn mỹ cảm. Người biết hàng đều có thể nhìn ra được. Đây không phải ngọc thạch bình thường, mà là hàn ngọc. Chỉ có sâu trong hàn băng ngàn năm mới sản xuất ra được.

Chỉ riêng một khối hàn ngọc cỡ đó thì giá trị đã cao đến trăm vạn kim tệ, chứ nói chi bản thân nó còn có cấp đại sư chạm trổ. Bên trên có chín con rồng nhỏ sống động như thật. Cho dù là cái vảy nhỏ nhất cũng rõ ràng như vậy.

Càng thêm kỳ lạ là, hộp hàn ngọc bên trong mơ hồ nổi lên một tầng sáng mờ lung. Bởi vì hộp ngọc che chắn, quang mang không thể hoàn toàn hiện ra. Cũng chính vì vậy, mới càng khiến người ta có cảm giác tựa như ảo mộng.

"Ta ra tám trăm vạn kim tệ, không cần mở hộp." Một thanh âm hùng hồn đột nhiên vang lên. Thanh âm này đến từ gian hạng nhất truyền ra.

Dạ Vị Ương đẩy mắt xẹt qua tia vui sướng, cung kính nói.

"Tôn quý quý khách số ba, chúng ta còn chưa tuyên bố bảo vật này là cái gì."

Thành âm hùng hồn trầm giọng nói.

"Ta tin tưởng danh dự đại phòng đấu giá Thánh Minh, dựa theo quy củ đấu giá, ta có thể ra giá khởi đầu. Nếu không ai cùng ta trả giá, vậy ta được quyền ưu tiên đấu giá."

Có quyền ưu tiên đấu giá tương đương với quyền đồng đẳng giá cả. Thậm chí trực tiếp được quyền lấy vật phẩm.

"Chín trăm vạn." Một giọng nữ thánh thót từ gian quý khách khác vang lên.

Dạ Vị Ương tiếc nuối nhìn gian số ba, nói.

"Thật có lỗi, quý khách gian số năm cũng hưởng ứng, ta nhất định phải tuyên bố rồi."

"Hừ." Thanh âm hùng hồn hiển nhiên rất bất mãn quý khách số năm, tức giận hừ một tiếng. Bên kia thì không chút động tĩnh.

Long Hạo Thần và Lâm Hâm liếc nhau một cái, kiềm không được hít ngậm khí lạnh. Đại phòng đấu giá Thánh Minh thật là thủ đoạn! Còn chưa bắt đầu chính thức bán đấu giá, giá cả đã nâng lên tới chín trăm vạn. Đây là điều hãn không thể ngờ.

Dạ Vị Ương tiếp tục nói.

"Vật báu này nếu phối hợp một ít dược vật trung hòa trực tiếp dùng, đối với người thường mà nói, là kéo dài mạng sống mười năm. Sinh mệnh vô giá. Ta nghĩ, chỉ riêng điểm này, các vị quý khách có thể hiểu cho giá khởi đầu đã đạt tám trăm vạn. Huống chi đối với báu vật này, nếu chỉ đơn giản ăn mất nó, thì thật là đập hư vật báu!"

"Trên con đường thần ma, sinh vật mạnh nhất là cái gì? Ta nghĩ, chắc mọi người đều đoán ra, là rồng. Không sai, chính là rồng. Dưới tình huống không so đo nhân tố tu luyện, năng lực bẩm sinh không ai có thể so sánh với rồng. Long tộc có cường đại thân thể và năng lực nguyên tố. Chúng nó là đẳng cấp cao nhất trong sinh vật. Khi ta nói ra câu này, tin tưởng mọi người đã đoán được vật báu này rồi. Không sai, hôm nay vật đấu giá số một của chúng ta, chính là chân chính ma tinh của con rồng cấp mười."

Cô tuyệt không nói sai. Ma thú cấp mười tương đương với cường giả cấp chín nhân loại.

"Nhưng mà." Chuyển giọng, trên mặt Dạ Vị Ương lộ ra tia mỉm cười thần bí, một chùm sáng đúng lúc rơi xuống trên người cô.

"Ma tinh rồng cấp mười giá khởi đầu tới tám trăm vạn kim tệ không tính là đắt, nhưng cũng không rẻ. Mọi người có phải là thất vọng hay không? Như vậy, các vị quý khách đã phạm sai lầm nhỏ rồi. Bởi vì, đây không phải ma tinh con rồng bình thường nha."

"Một ngàn hai trăm vạn kim tệ." Thanh âm hùng hồn lúc trước lại lần nữa vang lên.

Lần này không đợi gã đặt câu nói, liên tiếp vang lên vài giọng nói.

"Một ngàn hai trăm năm mươi vạn."

"Một ngàn ba trăm vạn."

"Một ngàn bốn trăm vạn."

Loại bán đấu giá này chỉ có thể dùng từ không tưởng tượng nổi để hình dung. Vật phẩm đều chưa thấy thì giá cả đã tăng lên đến loại trình độ này.

Lần này Dạ Vị Ương tựa như không nghe thấy tiếng kêu giá, chỉ là tiếp tục giới thiệu.

"Rồng ở trên đại lục thật sự quá thừa thớt. Rồng chân chính rất nhiều đều chỉ tồn tại trong truyền thuyết. Nhưng khi chúng nó đối diện cường giả cấp chín nhân loại chúng ta, đa số chỉ có thể cúi đầu nhận thua. Bởi vì chúng nó còn chưa đủ mạnh. Rồng bình thường chỉ mới là sơ cấp chín mà thôi."

"Hôm nay chúng ta bán đấu gia viên ma tinh này, ngâm nó ra nước để ngâm mình, như vậy sẽ tăng mảng lớn ngoại linh lực. Một viên ma tinh có thể tăng lên ngoại linh lực, cao tới mười vạn linh lực. Đương nhiên, cũng không phải mỗi người đều có thể nhận hiệu lực mạnh như vậy. Dựa theo thể chất, chức nghiệp giả khác biệt có thể chịu được cường độ mà từ hai ngàn đến hai vạn."

"Ngoại linh lực khác với nội linh lực nha. Nhân loại chúng ta thuần túy dựa vào tu luyện, ngoại linh lực thật khó để phá vỡ. Cho dù là cường giả cấp chín, muốn đột phá con số vạn đều không dễ dàng. Mà viên ma tinh này, có thể khiến ngài trực tiếp có thân thể sánh ngang với lực phòng ngự của rồng. Hiện tại mọi người còn cảm thấy khởi giá tám trăm vạn kim tệ là mắc không?"

"Huống chi trình độ quý hiếm của nó càng là trước giờ chưa từng có. Bởi vì có rất ít người được đến nó rồi sẽ không bị trả thù. Mà hiện tại ta có thể cho mọi người biết, viên long tinh này được tặng cho, sẽ không xuất hiện bất cứ vấn đề gì. Còn về quan hệ giữa long tinh và trang bị, ta nghĩ không cần nói nhiều. Nó hoàn toàn có thể làm hạch tâm bất cứ trang bị cấp sử thi nào."

"Nói nhiều như vậy, mọi người nhất định cảm thấy ta cố ý phóng đại. Kỳ thật không phải như vậy. Bởi vì nó thật sự quá quý giá, ta phải giới thiệu đặc điểm lớn nhất của nó cho các vị quý khách. Đương nhiên, cho dù những thứ ta đã nói thì chỉ là một góc núi mà thôi. Khi danh xưng chân chính của nó xuất hiện, tin tưởng các vị quý khách sẽ có phán đoán. Phong Linh Nhi tiểu thư, vẫn là mời cô tuyên bố đi."

Ánh đèn lại chuyển dời lên người Phong Linh Nhi. Chỉ thấy cô từ từ bước lên, tay phải đặt lên nắp hộp hàn ngọc, chậm rãi mở ra. Nồng đậm linh lực dao động thoáng chốc như suối phun từ trong hộp khuếch tán ra ngoài.

"Vật đấu giá số một của chúng ta chính là: bản tộc của Ma Thần Hoàng, ma tinh Nghịch Thiên Ma Long."

Lần này, toàn trường không xao động, một mảnh yên lặng. Ánh mắt tất cả mọi người đều rơi trên viên ma tinh to cỡ nắm tay, tản ra quang mang nồng đậm ám kim, tràn ngập hơi thở mạnh mẽ thậm chí là hủy thiên diệt địa.

"Là phòng đấu giá, chúng ta nhất định phải giữ bí mật người bán. Nhưng làm phụ nữ, ta lại muốn vì họ hoan hô. Mặc kệ là ai, có thể đem một viên ma tinh Nghịch Thiên Ma Long tộc mang về liên minh chúng ta, đem đến nơi này, hẳn đều là anh hùng của nhân loại."

Dạ Vị Ương vì vật bán đấu giá số một này lần nữa châm lửa.

Sự thật thì, cho dù là đại phòng đấu giá Thánh Minh, cũng không phải mỗi lần hội đấu giá khách quý đều có cực phẩm xuất hiện. Sự trân quý của viên ma tinh Nghịch Thiên Ma Long tộc là không thể nghi ngờ. Dựa theo phòng đấu giá định giá, tuyệt đối trên một vạn kim tệ. Đối với những người thật sự cần nó, thì nó chính là báu vật vô giá. Vốn họ còn định đem nó làm áp trực lên đài, nhưng vì Lâm Hâm yêu cầu, không thể không làm cái thứ nhất tiến hành đấu giá.

Dạ Vị Ương chỉ là mới được đến tin tức, lại có thể đem bán đấu giá nâng cao triều như vậy, mặc kệ là ứng biến hay tri thức đều không thể chê, thân làm chủ tịch người đấu giá đại phòng đấu giá Thánh Minh.

Cùng với một tiếng "Bắt đầu đấu giá!" Dường như mở màn trận ác chiến. Hơn nữa tham dự đấu giá hầu như đều là gian quý khách hàng đầu. Dù sao số lượng đến ngàn vạn kim tệ đã không phải người bình

thường có thể tham dự. Cho dù người có nhiều kim tệ như vậy cũng chưa chắc dám xài!

Long Hạo Thần sắc mặt hiện ra kỳ quái. Nếu không có Dạ Vị Ương giới thiệu, kỳ thật hẳn không biết ma tinh Nghịch Thiên Ma Long tộc có nhiều chỗ tốt như vậy. Xem ra còn dư bốn viên không thể bán. Nếu không trước dùng ngâm cho mọi người tăng ngoại linh lực rồi tính tiếp. Không nghĩ tới, đánh bậy đánh bạ lại có lợi ích tốt như thế.

Nghĩ đến đây, hẳn nhin không được nhớ tới thời gian ban đầu cùng phu thân tu luyện. Chẳng phải mỗi ngày phụ thân đều khiến mình ngâm mình trong thảo dược sao?

"Lâm Hâm, lát nữa nghĩ cách mua hoặc tìm một ít ghi chép cách phối dược với ma tinh Nghịch Thiên Ma Long tộc."

"Không thành vấn đề. Ta cũng đang kiểm, chắc là không ra mấy ngày sẽ có kết quả." Phương diện linh lô thì Lâm Hâm không bằng Long Hạo Thần, nhưng về phương diện bảo bối, y hiểu rõ hơn Long Hạo Thần nhiều.

Giá cả bán ma tinh Nghịch Thiên Ma Long tộc vẫn đang tăng lên. Nhưng vượt qua một ngàn năm trăm kim tệ rồi thì biên độ yếu ớt, luôn dừng ở mức mười vạn kim tệ. Hiển nhiên, tuy những tên nhà giàu tham dự đấu giá đều rất hy vọng được đến vật báu nên, nhưng cũng rõ ràng giá trị chân chính của nó, không chịu ra giá quá cao.

Nhưng vấn đề là, người hy vọng được đến khối ma tinh quá nhiều. Hầu như tất cả người có tư cách tham dự đấu giá đều đang ra giá. Bởi vậy cho dù là mười vạn, trên mười vạn, giá cả cũng rất nhanh đột phá tới một ngàn tám trăm vạn kim tệ. Con số này kỳ thật đã vượt qua giá trị thực tế của ma tinh Nghịch Thiên Ma Long. Đương nhiên, nếu tính tới sự hiếm hoi thì cái giá này còn tạm được.

"Hai ngàn vạn." Ngay lúc đó, thanh âm hùng hồn trước tiên ra giá hầu như là rống ra cái giá này.

Bỗng chốc toàn trường biến tĩnh lặng.

Dạ Vị Ương mắt sáng ngời.

"Tốt, quý khách số ba ra giá hai ngàn vạn kim tệ. Đến cái giá này, Vị Ương đã không thể bình luận có đáng giá hay không. Nhưng ta tin tưởng, bất cứ thứ gì, chỉ cần yêu thích, như vậy nó chính là vô giá. Nếu không có quý khách khác trả giá thêm, vật báu này thuộc về quý khách số ba."

Kỳ lạ là lần này cô không có kích động cảm xúc khách đấu giá, mà là trước tiên nói.

"Hai ngàn vạn lần một."

Đây chính là chỗ thông minh của Dạ Vị Ương. Nơi này là phòng đấu giá lớn nhất của liên minh thánh điện, nếu hoàn toàn chỉ xem lợi ích thì sao có thể giữ được tổng giá trị đấu giá khổng lồ chứ? Khách quý phải được tiến hành bảo vệ nhất định, đặc biệt là những người có thể ngồi trong gian đặc biệt. Mắt thấy giá cả đã đủ rồi, cô không kéo dài thời gian nữa.

"Hai ngàn vạn lần hai."

"Hai ngàn vạn lần ba, thành giao."

Khoảnh khắc gõ búa, cũng nghĩa là ma tinh Nghịch Thiên Ma Long lấy đấu giá cao tới hai ngàn vạn bán ra.

Giá cả này đã vượt qua Long Hạo Thần mong muốn, nhưng Lâm Hâm thì lại lắc đầu.

Hàn Vũ nghi hoặc nói.

"Có được ca, giá này anh còn chưa hài lòng?"

Lâm Hâm thở dài một tiếng, nói.

"Thời gian quá gấp, nếu có thể chờ thêm một vòng mới quyết định bán đấu giá khối ma tinh này, ta vận tác một phen, tuyên truyền một vòng, sau đó làm vật áp trực, rất có khả năng sẽ lại tăng giá cao hơn nữa."

Vương Nguyên Nguyên nói.

"Cũng tạm được rồi, tham thì thâm."

Tư Mã Tiên không mở miệng, chỉ là ánh mắt tha thiết nhìn Phong Linh Nhi đứng trên đài, mãi đến khi cô đẩy xe đi xuống đài, biến mất không thấy.

Trải qua trận cao triều này, đấu giá hội tiếp tục, nguyên bản vật phẩm bán ra đầu tiên lại bị đẩy lên đài đấu giá.

"Linh Vận Tuyệt Liên. Thượng phẩm thảo dược. Năm trăm năm. Khởi giá hai mươi vạn kim tệ." Có lẽ bởi vì trận đấu giá trước hao quá nhiều tinh lực, thanh âm Dạ Vị Ương có mấy phần lười biếng, cũng đơn giản rất nhiều.

"Hai mươi vạn kim tệ." Lâm Hâm chẳng chút do dự nâng lên thẻ bài trong tay.

Phương diện dược vật cần mua cái gì đều do chính y quyết định, coi như là Long Hạo Thần cũng tuyệt đối không nhúng tay. Huống chi hiện tại Liệp ma Đoàn số hai mươi một cấp hiệu coi như nhà giàu mới nổi. Lâm Hâm càng là không cần ngượng tay.

Cuối cùng, Linh Vận Tuyệt Liên lấy giá thấp ba mươi lăm vạn kim tệ bị Lâm Hâm mua vào. Có lẽ bởi vì phía trước long tinh đem đến cao triều quá mãnh liệt, cho nên tiếp theo vài vật đấu giá bán ra giá cả không cao lắm.

Lâm Hâm liên tiếp ra tay, liên tục mua ba gốc thảo dược và một ma tinh ma thú cấp tám.

"Tiếp theo, chúng ta mời vật phẩm số bảy. Vật phẩm này cũng là bảo bối khó gặp, nó không chỉ trân quý, càng là vô cùng hiếm hoi. Trong thiên nhiên tinh thạch có linh lực, giá trị của nó tuyệt đối là số một. Dù chỉ mua một khối đem về nhà cất giấu, đều sẽ tăng lên giá trị không gian. Vật phẩm thứ bảy của chúng ta, chính là tinh thạch cực phẩm không gian hệ, Vô Ngân Thủy Tinh."

Nghe tới bốn chữ Vô Ngân Thủy Tinh, Vương Nguyên Nguyên mạnh ngời thẳng dậy, ánh mắt tha thiết liếc Lâm Hâm một cái. Lâm Hâm gật đầu với cô, ý bảo hiểu rõ.

Xe đẩy nâng lên, vài đồ giở ra. Thoáng chốc, nguyên bản phòng đấu giá tối đen bỗng sáng ngời. không ngờ là khoáng thạch lớn cỡ đầu người. Đúng vậy, là khoáng thạch mà không phải tinh thạch. Khối Vô Ngân Thủy Tinh này còn chưa trải qua mài giũa, vẫn là một khối khoáng thạch nguyên thủy nhất. Bên trên còn kèm rất nhiều tạp chất, nhưng nó thẳng ở chỗ to! Nhu hòa quang mang bạc cho người cảm giác thần bí. Quang mang bạc lấp lánh, rực rỡ lóa mắt. Dường như toàn bộ không gian đại sảnh bán đấu giá đều bởi vì nó xuất hiện mà nhẹ nhẹ vận vẹo.

"Vô Ngân Thủy Tinh bị gọi là trạng thái cố định không gian linh lực. Có thể thấy linh lực ẩn bên trong tinh thuần. Càng đáng quý là, bản thân Vô Ngân Thủy Tinh có thể hấp thu lực lượng không gian bù đắp năng lượng tiêu hao. Cũng chính là nói, nó có thể liên tục sử dụng. Chỉ cần trong quá trình sử dụng cẩn thận quý trọng chút, nó sẽ có thể theo cường giả thuộc tính không gian một đời. Khoáng thạch Vô Ngân Thủy Tinh lớn như vậy càng là hiếm thấy. Sở dĩ chúng ta không tinh luyện nó thành thủy tinh, chính là vì sợ phá hư chỉnh thể. Nếu quý khách nào có may mắn được đến nó, hoàn toàn có thể dựa theo nhu cầu mài tạc nó."

"Bởi vì khối khoáng thạch Vô Ngân Thủy Tinh cực hiếm thấy, bởi vậy giá khởi điểm là hai trăm vạn kim tệ."

Giá khởi điểm đúng là không thấp. Bởi vì ai cũng không biết khối Vô Ngân Thủy Tinh này có hay không phá hư kết cấu, nếu là có sẽ ảnh

hưởng lớn đến giá trị của nó. Nhưng thứ càng quý hiếm thì giá trị càng cao. Không thể bảo phòng đầu giá định ra giá bất hợp lý.

Nhưng mà vừa ra khỏi giá, toàn trường tĩnh lặng.

Vô Ngân Thủy Tinh đích thực là thứ tốt, nhưng chức nghiệp giả có linh lực không gian hệ cũng hiếm thấy. Cho dù có, lấy Vô Ngân Thủy Tinh chế tác khảm trên pháp trượng hay trang bị, tối đa chỉ tăng trang bị đó lên cấp Huy Hoàng. Đương nhiên, đó là nói khối Vô Ngân Thủy Tinh nhỏ. Nhưng coi như toàn bộ tách ra khoáng thạch này, đều khảm trên bộ trang bị, thì chỉ tới trang bị cấp truyền kỳ mà thôi. Tối đa thăng ở linh lực không gian hệ lưu trữ đủ nhiều, thời gian tăng phúc kéo dài, càng thêm dùng lâu.

Bởi vậy, giá hai trăm vạn kim tệ, người muốn được nó không nhiều như vậy.

Dạ Vị Ương trong lòng cũng thầm bực mình. Đã nói định giá như vậy là cao, nếu định giá một trăm vạn, sao đến nỗi lạnh tràn? Xem ra phải cắt lại rồi!

"Có vị quý khách nào ra giá không? Vô Ngân Thủy Tinh chính là rất hiếm thấy nha."

Vương Nguyên Nguyên lúc này túm lấy cánh tay Lâm Hâm, suýt nữa lung lay muốn gãy tay y.

"Mau ra giá, mau ra giá!"

"Đợi, đợi lát nữa." Mặc kệ Vương Nguyên Nguyên cuống quýt thế nào, lúc này Lâm Hâm vô cùng trầm ổn, ánh mắt lóe tia sáng thông minh, không chút vội vàng mở miệng.

Dạ Vị Ương liên tục hỏi vài lần, như cũ lạnh tràn. Trong lòng thầm than một tiếng, xem ra, hôm nay không có người thật sự cần thứ này.

Nhưng mặt ngoài cô lại khẽ cười.

"Nếu không có quý khách nào hứng thú bảo bối này, ta chỉ có thể tiếc nuối cất nó lại. Nhưng ta tin tưởng rồi sẽ có người biết hàng. Ai..."

Cuối cùng một tiếng thở dài, cho người cảm giác muốn ôm vào lòng thương yêu.

Ngay lúc này, Lâm Hâm rớt cuộc động. Y bật dậy hô to một tiếng.

"Vị Vị Ương tiểu thư, ta ra hai trăm vạn kim tệ. Sao có thể để vật đấu giá Vị Ương tiểu thư chủ trì cất lại được?"

Dạ Vị Ương mắt sáng người, nhóm người cạnh đài thì có người lên cười.

Loại tình huống này gần như là mỗi lần hội đấu giá khách quý đầu xuất hiện. Mị hoặc cường đại của Dạ Vị Ương không phải bài trí, đặc biệt là người mới tham dự hội đấu giá khách quý, càng là có lực dụ hoặc cực mạnh. Đây không, lại có người mắc mưu.

"Tốt, khách quý số ba mươi sáu ra giá hai trăm vạn kim tệ. Cảm tạ ngài ưu ái Vị Ương." Nói xong Dạ Vị Ương rất hợp thời hướng Lâm Hâm khom người chào.

"Còn có vị quý khách nào ra giá càng cao hơn?"

"Hai trăm vạn kim tệ, một lần, hai lần, thành giao."

Cuối cùng, Lâm Hâm lấy giá hai trăm vạn kim tệ, đem khối Vô Ngân Thủy Tinh to lớn thành công cất vào túi.

Lúc này Vương Nguyên Nguyên mới thở ra. Chàng qua ánh mắt cô nhìn Lâm Hâm như cũ hung dữ, thấp giọng nói.

"Có được ca, là anh cố ý chọc giận ta đúng không?"

Lâm Hâm liếc cô một cái.

"Không hiểu thì im lặng đi. Gia có tiền, nhưng không phải tên ngốc. Vừa lên liền kêu giá, không đưa tới người cạnh tranh mới là quái. Này kêu chiến thuật, cô có hiểu hay không?"

"Nguyên Nguyên, Lâm Hâm làm đúng lắm." Long Hạo Thần nói nhỏ với Vương Nguyên Nguyên, sau đó giơ ngón cái hướng Lâm Hâm. Không thể không nói, ở phương diện kinh doanh, Lâm Hâm có thiên phú cực cao.

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 145

Quang Minh Nữ Thần Vịnh Thán

Hội đấu giá tiến hành rất nhanh. Sau đó trong quá trình đấu giá, Lâm Hâm nhiều lần ra tay. Y chọn đều là một ít thảo dược hiếm thấy, cùng một số ma tinh, mp quyền trục đặc biệt thực dụng. Chẳng qua y ra kim tệ không nhiều, khắc sâu chân lý bán đấu giá, luôn có thể chiếm lợi ích.

Hội đấu giá khách quý này tổng cộng có ba mươi sáu vật đấu giá, thêm vào ma tinh Nghịch Thiên Ma Long, biến thành ba mươi bảy thứ. Tùy theo thời gian trôi qua, rất nhanh tiến vào vật đấu giá cuối cùng.

"Sắp sửa bán đấu giá, là vật phẩm cuối cùng của hội đấu giá khách quý hôm nay, cũng là báu vật áp trục của chúng ta. Xin mời Phong Linh Nhi tiểu thư."

Tựa như khi bán đấu giá ma tinh Nghịch Thiên Ma Long, một chùm sáng vàng từ trên trời giáng xuống, mặc váy trắng Phong Linh Nhi lại lần nữa xuất hiện trước mặt mọi người. Nhưng lần này cô không đẩy xe ra mắt nữa, mà là hai tay nâng một cái hộp dài. Trên hộp phủ vải đỏ, chậm rãi đi lên đài đấu giá.

Tuy rằng có vải nhung đỏ phủ lên, nhưng cũng có thể thấy kích cỡ lớn nhỏ của cái hộp. Hộp dài khoảng bốn đến năm thước, độ rộng một thước, thoát nhìn khá là lớn. Phong Linh Nhi tuy vóc dáng cao ráo nhưng mảnh khảnh ôm nó đi ra, cho người cảm giác yêu thương.

"Nó, là một thanh kiếm từng nhiễm qua vô số máu tươi của ma tộc, từng để lại truyền kỳ trong đoạn thử thi. Quang minh thần thánh từng vì nó mà lập lánh. Kiêu ngạo như nó lựa chọn sau khi chủ nhân chết tự phong ấn."

Dạ Vị Ương thanh âm tràn ngập tang thương lan khắp đại sảnh. Trên mặt cô rõ ràng lộ ra một tia bi ai. Nhìn không ra dấu vết cổ ý, dường như cảm xúc hoàn toàn phát ra từ nội tâm của cô.

"Đây là một thanh thần kiếm vinh diệu, tràn ngập huy hoàng và truyền kỳ. Khi thanh kiếm này rơi vào tay ai trong đây, có một yêu cầu quan trọng. Đó chính là khách đấu giá phải giải trừ được phong ấn của nó, và thanh toán hai ngàn vạn kim tệ. Nếu không, mặc kệ ra giá nhiều ít đều không thể lấy được nó."

Dạ Vị Ương yêu kiều cười nói.

"Nói đến đây, chắc là mọi người đoán được vật áp trực hôm nay là cái gì. Nó không phải lần đầu tiên xuất hiện tại đây, nhưng mỗi lần bởi vì điều kiện phụ mà bị trả về. Làm một người đấu giá, cũng là người sùng bái thần kiếm này, ta thật rất hy vọng, hôm nay có thể vì nó tìm được người hữu duyên. Nếu thật có vị quý khách nào giải được phong ấn của nó, như vậy, phòng đấu giá nguyện ý gánh vác toàn bộ phí dụng một phần ba, làm kính ý với thần kiếm."

"Ừa." Lâm Hâm kinh ngạc khẽ kêu. "Giá cố định bán đấu giá?"

Long Hạo Thần nói.

"Cái gì là giá cố định bán đấu giá?"

Lâm Hâm nói.

"Đó là một hình thức bán đấu giá cực hiếm thấy. Giá cả vật phẩm là cố định, chính là nói, ai ra giá này đều có thể mua được. Nhưng vấn đề là, loại bán đấu giá này luôn kèm điều kiện khác, chỉ có khách đấu giá

làm được điều kiện phụ, mới có tư cách lấy được vật phẩm. Mà vật có thể bị đại phòng đấu giá Thánh Minh tiếp thu làm giá cố định, thì chắc là rất nổi bật. Kiểm này theo ta thấy thì chắc cũng là đỉnh cấp truyền kỳ, thậm chí có khả năng là..."

Trong lúc họ nói chuyện, trên đài, Dạ Vị Ương đã giở lên tấm màn đỏ, lộ ra một hộp gỗ cổ xưa.

Hộp gỗ màu nâu đỏ, bên trên không có quá nhiều văn lộ hoa lệ, chỉ có đồng chất bao lấy, khí thế tang thương, cổ xưa vô hình khuếch tán, hiển hiện niên đại của nó vô cùng xa xưa.

Trong đại sảnh bán đấu giá lúc này yên tĩnh, dường như rất nhiều khách quý đều nhận biết vật đấu giá này, không khí hiện ra một ít trầm trọng.

"Vị Ương, cháu của ta, nếu con để ta mua cái này đi, tuy ta không thể giải trừ phong ấn của nó, nhưng sau khi mua về, ta nhất định sẽ cố hết sức để thần kiếm này lại gặp quang minh. Sao hả?" Mở miệng chính là khách đấu giá ở gian số ba.

Dạ Vị Ương ánh mắt buồn bã lắc đầu.

"Xin lỗi, con hiểu tâm ý của ngài, nhưng con nhất định phải thấy nó nở rộ quang minh tại đây. Đó là tâm nguyện của ông nội con. Vị Ương cũng không giấu giếm nữa, thanh kiếm này, người gửi bán chính là bản thân ta. Thanh thần kiếm là của ông nội của ông nội ta, cũng chính là vũ khí ông tổ ta từng sử dụng. Khi ông nội hấp hối, tâm nguyện lớn nhất là có thể mở phong ấn thần kiếm này, để quang minh của nó lại lấp lánh giữa nhân gian. Tốt nhất là có thể nhiễm máu ma tộc, mới không phụ uy lực thần kiếm. Vị quý khách nào có năng lực này, có thể đến thử một lần. Với điều kiện phải là chức nghiệp giả thuộc tính quang minh. Chỉ cần có thể giải phong ấn, cho dù là trả góp, ta đều sẽ nhận."

Nói xong Dạ Vị Ương xoay người, chậm rãi mở hộp gỗ ra.

Âm trầm, tức mực, bi thương, tĩnh mịch. Khi thanh trọng kiếm đặt trong hộp xuất hiện trước mắt mọi người, Long Hạo Thần lại cảm thụ đến bốn loại cảm xúc xuất hiện.

Đó là một trọng kiếm toàn thân đen như mực, hình thức cổ xưa, trang nhã. Kiếm dài bốn thước hai tấc, trong đó chuôi kiếm dài một thước hai tấc, mũi kiếm dài ba thước. Độ rộng khoảng bốn ngón tay.

Chuôi kiếm và thân kiếm là một thể, giống như là dùng sắt thép đặc thù điêu khắc thành. Kỳ lạ nhất là, mũi kiếm không dày. Bên trên ẩn vân văn ám rậm rạp. Mũi kiếm không sắc bén nhưng lại có hai viên ngọc đen.

Không có khí thế mạnh mẽ nào tản ra, chỉ có tang thương xa xưa. Nhưng ai đều có thể cảm giác được phần âm trầm, tức mực. Thanh trọng kiếm này là có nội tình.

Không ai lên đài, nhưng mọi người đều giữ trầm mặc biểu đạt tôn trọng thần kiếm. Toàn trường không khí tĩnh mịch càng biến trầm trọng thêm.

Nên thử thì đã có người làm rồi. Từng có một kị sĩ cấp chín đã vì thanh trọng kiếm mà tới đây, muốn quang minh của nó lại hiện ra. Nhưng vị kị sĩ cấp chín đó thất bại.

Ngay cả kị sĩ cấp chín đều không thể khiến thần kiếm tái hiện quang minh, còn ai muốn lên đài xấu mặt chứ?

Dạ Vị Ương đáy mắt buồn bã càng thêm nồng, thở dài một tiếng thê lương, chậm rãi đẩy lại nắp hộp.

"Vô cùng xin lỗi, khiến mọi người bởi vì Vị Ương mà thấy thương cảm. Nhưng ta tin tưởng, một ngày nào đó nó sẽ tìm thấy chủ nhân mới. Hội đấu giá đến đây kết thúc, Vị Ương lần nữa hướng các vị quý khách cảm..."

"Đợi chút." Ngay lúc này, một thanh âm trong trẻo đột nhiên vang lên. Một người từ vị trí hàng đầu chậm rãi đứng lên.

"Vị Ương tiểu thư, ta có thể hỏi tên thần kiếm không?" Thanh âm trong trẻo chậm rãi nói.

Dạ Vị Ương lắc đầu.

"Xin lỗi quý khách này, ông nội ta từng nói, trừ phi thần kiếm lại hiện quang minh, nếu không, không thể nhắc tới tên nó." Cô nghe ra thanh âm này rất tuổi trẻ, nghĩ rằng đối phương chỉ là tò mò về thần kiếm mà thôi.

Phong Linh Nhi đã xoay người, chuẩn bị ôm thanh trọng kiếm thần bí xuống đài. Người tham gia đấu giá cũng lần lượt đứng lên, chuẩn bị rời đi.

Duy nhất không động, là các thành viên Liệp ma Đoàn số hai mươi một cấp hiệu. Bởi vì người đứng dậy hỏi chuyện, chính là đoàn trưởng của họ, Long Hạo Thần.

"Ta muốn thử một lần." Thanh âm trong trẻo của Long Hạo Thần lại lần nữa vang vọng trong đại sảnh đấu giá.

Toàn trường trầm mặc một giây, ngay sau đó thanh âm ầm ỹ vang lên, Long Hạo Thần trở thành đối tượng mọi người chăm chú nhìn.

Câu nói nhiều nhất chính là: không biết trời cao đất dày.

Dạ Vị Ương khuôn mặt lộ tia kinh ngạc, hơi sững sờ nhìn thanh niên đeo mặt nạ. Chẳng qua thói quen nghề nghiệp, cô rất nhanh che giấu cảm xúc của mình, miễn cưỡng lộ ra nụ cười.

"Nếu đã vậy, mời quý khách lên đây. Nhưng có thể trước chứng minh thuộc tính của ngài không?"

"Có thể." Long Hạo Thần bình thản nói. "Nhắm mắt."

Hai từ sau là hần nói với đồng bạn của mình. Ngay sau đó, luồng sáng rực rỡ bỗng nở rộ sau lưng Long Hạo Thần. Trong chớp mắt đó, toàn bộ đại sảnh đấu giá đều bị chiếu rọi từng cái góc. Tiếng kinh hô suýt bật nóc đại sảnh đấu giá.

Quang mang trong chớp mắt đó thật là quá chói sáng. Nồng đậm hơi thở quang minh quét sạch tối tăm trong đại sảnh. Nhưng bởi vì quang mang quá mạnh, cho nên người ngồi phía sau trong chớp mắt gần gũi bị mù.

May mắn quang mang chỉ vụt qua, hầu như không ai nhìn thấy quang mang vàng phát ra như thế nào.

Dạ Vị Ương và Phong Linh Nhi cũng không thấy rõ ràng. Khoảnh khắc quang mang nở rộ, bọn họ bản năng khép lại đôi mắt. Chỉ có thành viên Liệt ma Đoàn số hai mươi một cấp hiệu cảm nhận được Long Hạo Thần phóng ra linh ánh.

Cho dù dưới ánh mặt trời chiếu rọi, bốn cánh của Long Hạo Thần đều có thể tản ra ánh vàng chói mắt, chớ nói chi là nơi tối tăm. Đây cũng là vì sao Long Hạo Thần để các bạn nhắm mắt lại. Đồng thời quang mang phóng ra, khiến những người chất vấn đều ngậm miệng.

Dạ Vị Ương tràn ngập vui mừng, đáy mắt cực kỳ rung động.

Thuộc tính của cô cũng là quang minh. Chính bởi vì vậy, cô mới càng hiểu rõ quang minh. Ở vừa rồi, cô rõ ràng cảm thụ được sự cường liệt quang minh tỏa ra.

Mặc dù cô không biết Long Hạo Thần làm thế nào phóng ra quang mang vàng rực rỡ kia. Theo cô thấy thì ít nhất Kỳ Sĩ Thánh Điện cấp bảy mới làm được! Hơn nữa phải dẫn động Thể Quang Diệu mới khiến linh lực quang thuộc tính ngưng tụ cao độ như vậy.

Nhưng trong khoảnh khắc này, hần có thể phóng ra Thể Quang Diệu. Hơn nữa nghe tiếng của hần chẳng qua chỉ là thanh niên mà thôi, lấy tuổi

như vậy, chẳng lẽ hẳn có được thực lực cấp bảy? không thể nào, trừ phi hẳn biến đổi thanh âm của mình, mà bản thân thì tuổi đã lớn rồi.

Lúc này Long Hạo Thần bước chầm chậm lên đài đấu giá, nhóm khách đấu giá nguyên bản chuẩn bị rời đi đều dừng bước. Lúc này họ còn trong quá trình hồi phục tinh thần khi Long Hạo Thần phóng ra bốn cánh quang mang.

Bước chầm chậm lên đài đấu giá, ánh mắt Long Hạo Thần tùy theo biến ngưng tụ, nhìn hộp gỗ khép kín, hỏi.

"Ta có thể bắt đầu được chưa?"

Dạ Vị Ương bản năng hỏi.

"Ta có thể hỏi tuổi ngài không?"

Long Hạo Thần không hề do dự kiên quyết từ chối nói.

"Không được."

Dạ Vị Ương ngẩn ra. Cô rất ít gặp phải người từ chối mình. Cô có thể trở thành chủ tịch người đấu giá của đại phòng đấu giá Thánh Minh không phải do may mắn. Bản thân cô là chức nghiệp giả có hai thuộc tính quang minh và tinh thần. Phương diện thiên phú, cô tự hỏi cho dù mình trở thành Liệt Ma giả đều không thành vấn đề. Đối với sức hút của mình thì cô càng tự tin hơn.

"Xin lỗi, ngài có thể bắt đầu." Dạ Vị Ương nhỏ giọng nói, cùng lúc lùi ra sau một bước.

Long Hạo Thần từ từ mở ra hộp gỗ, ánh mắt cũng tùy theo nhìn hướng thanh trọng kiếm, hai tay cùng lúc đút vào hộp.

Nhìn động tác của hẳn, Dạ Vị Ương đứng một bên hiển nhiên thả lỏng vài phần. Long Hạo Thần làm động tác nhìn thì đơn giản, nhưng là

loại tôn trọng, tôn trọng vũ khí. Chỉ có thần kiếm mới được đến sự tôn trọng.

Tay trái của hắn bốn ngón ở lưỡi kiếm, ngón cái thì chạm viên ngọc kia. Nếu là trọng kiếm bình thường, hắn làm động tác này sẽ là nắm bắt toàn bộ mũi nhọn, khiến không lộ ra sắc bén. Tay phải thì ở vị trí khắc phong chứ không phải chuôi kiếm.

Chi tiết này nhìn thì đơn giản, nhưng chuyên thuộc về kỹ sĩ. Bởi vì chỉ có kỹ sĩ chân chính mới biết tôn trọng thần kiếm. Bởi vậy, khi Dạ Vị Ương nhìn động tác của Long Hạo Thần, trong lòng cô có vài phần mong chờ.

Có lẽ, người thầy thật có thể khiến thanh kiếm lại tỏa sáng? Nếu vậy thì...

Nghĩ tới đây, Dạ Vị Ương thầm nhớ lại lời ông nội từng nói.

Người đạt được thần kiếm chưa chắc là cường giả đỉnh cấp, càng có lẽ là người hữu duyên thuộc về thần kiếm. Chẳng lẽ, hắn chính là người hữu duyên đó? Không biết vì sao, tim Dạ Vị Ương đập nhanh, bởi vì cô có cảm giác khả năng đó rất lớn.

Phong Linh Nhi ôm hộp gỗ, khi Long Hạo Thần hai tay thò vào trong thì giờ cao hộp gỗ lên một chút. Cô cũng rất tò mò, nhìn thanh niên trước mặt, dù là thanh âm hay dáng người thì hình như tuổi không lớn lắm.

Nhưng trong mắt cô chỉ là tò mò mà thôi. So sánh với bề ngoài bình tĩnh, trang nhã, thuần khiết như đóa hoa trắng của cô, kỳ thật cô có nội tâm nóng bỏng. Long Hạo Thần thân cao một mét tám, thoát nhìn hết sức bình thường, không gợi lên hứng thú của cô, cũng không phải loại hình cô thích.

Ngược lại Dạ Vị Ương nhìn qua quyển rũ động lòng người, có phong thái trường thành, bên trong lại là cô gái rất cổ hủ.

Đây chính là cái gọi là không thể trông mặt mà bắt hình dong.

Đối với sự quan sát của Dạ Vị Ương và Phong Linh Nhi, Long Hạo Thần giống như không cảm giác được. Ánh mắt hắn nhìn chăm chăm vào thần kiếm.

Khoảnh khắc hộp gỗ mở ra, Long Hạo Thần cảm thụ được hơi thở nó tỏa ra, tinh thần hắn đã hoàn toàn bị thanh kiếm này hấp dẫn. Hắn cảm thụ mạnh hơn người khác nhiều, thậm chí cảm giác được rất nhiều biến hóa trong thần kiếm.

Thần kiếm này không chỉ đơn giản bị phong ấn, từ ý nghĩa nào đó, thì nó đã chết.

Một vũ khí sao chết được? Khi một thần binh chân chính mất đi linh hồn, nó sẽ chết.

Long Hạo Thần hoàn toàn có thể khẳng định, thần kiếm trước mặt từng có kiếm linh thuộc về nó.

Kiểm linh là một loại khí linh. Có được khí linh nghĩa là thế nào? Nghĩa là trang bị vũ khí này ít nhất cũng tới cấp sử thi.

Chính là nói, thanh thần kiếm trước mặt Long Hạo Thần, thật lâu trước đây từng là trang bị cấp sử thi!

Mà lúc này, nó đã mất đi linh hồn. Nhưng cũng chính vì vậy, Long Hạo Thần mới càng thêm tôn kính nó.

Hắn có thể phỏng đoán được, năm đó khi chủ nhân thần kiếm qua đời, đến thanh kiếm phong ấn, nó vứt bỏ thân thể mình, trên thế gian để lại khối thể xác này, mà kiếm linh thì đi theo chủ nhân mình rời khỏi.

Có thể khiến kiếm linh chết theo, có thể tưởng tượng ra năm đó chủ nhân của nó bộ dạng như thế nào. Một người như vậy, một kiếm linh như thế, sao không khiến người tôn trọng?

Tâm tình Long Hạo Thần tuyệt không bình tĩnh. Động tác của hắn rất chậm, sợ khinh nhờn thần kiếm. Hắn đi ra, không phải vì muốn được đến thần kiếm, mà hy vọng có thể trợ giúp nó giải trừ phong ấn. Tựa như Dạ Vị Ương đã nói, thần kiếm không nên phủ bụi, nó hẳn là lại tỏa quang mang!

Thanh trọng kiếm đen này ở trong hai tay Long Hạo Thần chậm rãi rời khỏi hộp gỗ. Ánh mắt Long Hạo Thần luôn nhìn chăm chú thần kiếm. Hắn không rót linh lực vào đó, chỉ là yên tĩnh nhìn. Ánh mắt hắn thật nhu hòa, cũng thực bi thương. Cho dù có mặt nạ ngăn cản, Dạ Vị Ương đứng bên cạnh cũng có thể cảm nhận được cảm xúc từ người Long Hạo Thần phát ra. Mặt nạ không thể che lấp đôi mắt vàng trong suốt của hắn.

Nhìn ánh mắt hắn, Dạ Vị Ương thậm chí có cảm giác cảm xúc của hắn đang hòa hợp với thể lương tản ra từ thần kiếm.

Dạ Vị Ương tim đập nhanh. Trước khi Long Hạo Thần xuất hiện, những người thấy thần kiếm gần như đều là vội vàng rót linh lực vào trong, muốn chinh phục nó, hoặc là cưỡng bức nó mở ra phong ấn. Nhưng bọn họ đều thất bại. mà lúc này, Long Hạo Thần không làm như vậy, hắn tựa như đang cùng thần kiếm giao lưu, Phong Linh Nhi thu hộp gỗ đứng một bên, trong mắt tò mò biến càng thêm nồng đậm, liếc Dạ Vị Ương, chỉ thấy cô ngơ ngẩn nhìn người đàn ông trước mặt, mắt không chớp một cái.

Thời gian như ngừng lại. Đám khách đấu giá đã hồi phục thị giác cũng lần lượt ngồi trở lại, yên tĩnh nhìn Long Hạo Thần. Bọn họ đều rất tò mò, người này có thể giải trừ phong ấn thần kiếm hay không. Mới rồi quang thuộc tính phóng ra thật dọa sợ không ít người. Mà người càng hiểu quang thuộc tính, đối với bộc phát chớp mắt đó thì thêm kinh hãi.

"Nhã Đình!" Long Hạo Thần khẽ quát một tiếng.

Hình ảnh khiến mọi người rung động xuất hiện. Quang mang chợt lóe, một bóng dáng vàng xuất hiện trước mặt Long Hạo Thần. Mặc dù sau lưng Nhã Đình đã khép lại sáu cánh, nhưng cô đột nhiên xuất hiện,

còn có toàn thân tản ra nồng đậm quang mang vàng và mỹ lệ, đều khiến mọi người chấn động. cho dù là Dạ Vị Ương và Phong Linh Nhi, đều biến sắc mặt bởi vì quang nguyên tố nhu hòa mà tinh thuần trên người cô.

Long Hạo Thần trân trọng đưa thanh kiếm tới trước mặt Nhã Đình.

Nhã Đình có thể cảm thụ được tâm ý của hắn, vội vàng nâng tay nhận lấy, tựa như làm tiếp động tác của Long Hạo Thần.

"Đây, đây là..." Dạ Vị Ương đột nhiên bịt miệng, lấy tâm trí kiên định như cô cũng kiềm không được chấn động tâm hồn.

Nhã Đình đối diện Long Hạo Thần, cũng chính là đối diện mọi người dưới đài. Bởi vậy có thể thấy lưng cô chỉ có hai người Dạ Vị Ương và Phong Linh Nhi. Bọn họ thấy rõ, sáu cánh khép sau lưng Nhã Đình, càng có thể trực tiếp cảm thụ được tinh thuần quang nguyên tố từ người cô.

Chẳng lẽ đây là Quang nguyên tố tinh linh? Dạ Vị Ương rung động không cách nào bình tĩnh lại. Tri thức của cô cực rộng lớn, cũng rất hiểu biết về Quang nguyên tố tinh linh. Nhưng trong nhận thức của cô, chưa bao giờ nghe nói qua Quang nguyên tố tinh linh có thể tiến hóa đến giống hệt người thật!

Nhã Đình nhận lấy trọng kiếm. Khoảnh khắc trọng kiếm rơi vào tay cô, không ngờ thân kiếm phát ra tiếng kêu *vù vù* nho nhỏ. Thanh âm không lớn, tựa như rồng ngâm, quanh quẩn trong đại sảnh đấu giá.

Nhã Đình cũng ngẩn ra. Bởi vì cô rõ ràng cảm giác được, khi nắm lấy trọng kiếm này, cô cảm nhận sự thân thiết. Trọng kiếm thậm chí có chút ý lại cô.

Long Hạo Thần lui lại một bước, tay phải nắm lại đặt ở lồng ngực, hướng trọng kiếm trong tay Nhã Đình hành lễ kỵ sĩ tiêu chuẩn nhất.

"Thần kiếm không nên phủ tro bụi, ta có thể cảm thụ được nỗi bi thương và thống khổ của người. Nhưng quá khứ đã qua đi. Nếu chủ nhân người còn sống, như vậy người ấy cũng sẽ không muốn thấy kiếm linh người theo hắn mà đi, hào quang của người tiếp tục bị che giấu."

"Ngày người có được linh tính, người nên ở trong tay kỵ sĩ, dùng sắc bén của người vượt mọi chông gai, xóa sạch tà ác, vì chính nghĩa mà chiến, vì bảo vệ tất cả người cần bảo vệ mà chiến."

"Quang mang của người rồi sẽ lại giáng xuống nhân gian, sắc bén của người sẽ khiến kẻ địch sợ hãi. Trở về đi, thần kiếm đã mất, để quang mang của người lần nữa chiếu rọi mặt đất, để lực lượng quang minh quét sạch tất cả âm u. Có lẽ ta không xứng làm chủ nhân của người, nhưng ta nguyện ý thức tỉnh người, để người đi tìm chủ nhân thích hợp cho mình."

Lời Long Hạo Thần sục sôi, tràn ngập chiến ý và kiêu ngạo. Thanh âm trong trẻo của hắn mang theo bi tráng. Phần huyết tinh nhàn nhạt, kiêu ngạo nồng đậm kia, đều hiện ra trong mấy lời đơn giản này.

Nhã Đình quỳ một gối xuống, nâng trọng kiếm lên trước mặt Long Hạo Thần. Lần này Long Hạo Thần không dùng hai tay nhận, mà vươn ra tay phải, mạnh mẽ nắm lấy trọng kiếm.

Khí chất rất khó hình dung xuất hiện trên người Long Hạo Thần. Đột nhiên giờ trọng kiếm trong tay cao quá đầu. Ngay sau đó, quang mang trắng chói mắt từ tay hắn bắn ra, bỗng chốc rót vào trọng kiếm.

Hơi thở quang minh so với lúc trước hắn tản ra càng tinh thuần nồng đậm, bỗng chốc như suối phun bộc phát. Phong Linh Nhi và Dạ Vị Ương gần trong gang tấc có thể trông thấy, dưới mặt nạ, vị trí trán Long Hạo Thần, có quang mang vàng đậm lấp lánh, mơ hồ có nhìn rõ, dường như là chín đạo quang văn.

*Ong ong! *

Trọng kiếm đen dưới quang mang trắng chói mắt phát ra tiếng kêu kịch liệt. Nhã Đình ở trước mặt Long Hạo Thần đột nhiên động. Sáu cánh sau lưng bỗng chốc mở ra, đồng thời thân thể mau chóng thu nhỏ, giấy lát đã biến thành chỉ cao hơn thước, bênh bỗng sau lưng Long Hạo Thần, trầm thấp chú ngữ khe khẽ ngâm xướng. Từng tầng sáng vàng rơi trên người Long Hạo Thần, khiến quang mang trắng chói mắt biến càng thêm mạnh mẽ.

"Nhân danh Quang Minh Nữ Thần, tiêu hủy đi, phong ấn." Thanh âm cao vút của Long Hạo Thần lại lần nữa vang lên.

Bỗng nhiên, trong tiếng gầm rú kịch liệt, nóc đại sảnh đấu giá bị đánh vỡ. Một đạo quang trụ vàng rực rỡ từ trên trời giáng xuống. Quang trụ này nhìn nhu hòa như vậy, ngay cả Long Hạo Thần phóng ra luồng sáng trắng cũng bởi vì nó xuất hiện mà không chói mắt nữa. Trong phạm vi chiếu sáng, thậm chí có một thiên sứ lớn cỡ Nhã Đình, nhưng rất hư ảo, xoay tròn quanh quang trụ.

Nhưng, quang mang nhu hòa này, mỗi người đều cảm thụ đến uy nghiêm không thể xâm phạm.

Quang Minh Nữ Thần, hửn nói là Quang Minh Nữ Thần? Thần lực?

Tiếng giòn vang nứt vỡ, một vết rạn xuất hiện ở chuôi kiếm Long Hạo Thần nắm lấy, vết nứt mau chóng lan tràn, trực chỉ hướng bảo thạch tròn ở mũi kiếm.

Bóc

Tất cả màu đen, trong chớp mắt biến thành tro tàn. Chỗ mũi kiếm, quả nhiên viên ngọc nở rộ ra vụn ánh hào quang, tham lam, thậm chí là điên cuồng hấp thu tất cả quang nguyên tố trong không khí.

Đúng vậy, nó thức tỉnh rồi. Sau trăm năm phong ấn, nó rốt cuộc từ ngủ say thức tỉnh. Quang trụ từ trên trời giáng xuống dần thu lại, nhưng giây phút này quang mang biến ngày càng mạnh.

Thân kiếm vốn đen đã biến thành trong suốt ánh vàng. Từng đạo âm vân văn lúc này tựa như là áng mây chân chính, mà thanh kiếm thì tựa như con rồng bay qua đám mây.

Viên ngọc ở mũi kiếm tựa như có sức sống, trên đỉnh đầu Long Hạo Thần nhìn xuống chúng sinh. Như cũ không có lưỡi kiếm, không có mũi nhọn. Nhưng thanh thần kiếm tự tỏa ra kiếm khí dài sáu mét. Kiếm khí lập lòe, nó không có lưỡi kiếm lại giống như sắc bén vô cùng.

Quang mang từ từ thu lại, ít nhất thì quang mang Long Hạo Thần tự phóng ra đã thu lại.

Hắn có chút không nỡ buông tay nhìn thần kiếm hiện nguyên trạng, lòng tràn đầy yêu thích. Hắn có thể rõ ràng cảm thụ được, mặc kệ mình phóng linh lực quang thuộc tính mạnh cỡ nào, thanh trọng kiếm này đều có thể nhẹ nhàng thừa nhận. Đặc biệt là viên ngọc ở mũi kiếm, quang mang lấp lánh, ngay cả lúc trước hắn dùng thần lực của Quang Minh Nữ Thần đều yếu rất nhiều.

Truyền kỳ, cho dù đã mất đi kiếm linh, thần kiếm này như cũ ở cấp truyền kỳ. Có thể tưởng tượng ra, năm đó nó ở hình thái cường nhất thì mạnh cỡ nào.

"Vị Ương tiểu thư, hiện tại có thể cho ta biết tên kiếm rồi chứ?"

Dạ Vị Ương ngây ngẩn nhìn thần kiếm phát ra vàng sáng, Long Hạo Thần ra tiếng mà cô vẫn không hay biết, mãi đến khi Phong Linh Nhi nhắc nhở mới tỉnh lại.

"Đương nhiên có thể. Tên của nó gọi là: Quang Minh Nữ Thần Vịnh Thán. Ông tổ của ta, chính là điện chủ Chiến Sĩ Thánh Điện hai trăm năm trước, có danh xưng Quang Minh Kiếm Thần Dạ Vô Thương."

Khi cô nói ra sáu chữ Quang Minh Nữ Thần Vịnh Thán, Dạ Vị Ương biết, bí mật lớn nhất đã không thể che giấu nữa. Bởi vì tiếng tăm của thần kiếm này thật sự quá lớn.

Quang Minh Nữ Thần Vịnh Thán, có tiếng là thần khí không phải thần khí. Hai trăm năm trước, Kỵ Sĩ Thánh Điện có hai Thần Ấn kỵ sĩ được Thần Ấn vương tọa thừa nhận. Nhưng một trong Lục Đại Thánh Điện, cường giả cận chiến số một lại không phải là hai vị này. Bởi vì, Chiến Sĩ Thánh Điện còn có một người thực lực mạnh hơn họ. Người đó chính là Quang Minh Thần Kiếm, Dạ Vô Thương.

Dạ Vô Thương từ nhỏ đam mê dùng kiếm, bắt đầu từ ba tuổi, mỗi đêm ôm kiếm mà ngủ. Sáu tuổi bắt đầu học kiếm, năm chín tuổi, ông có kiếm linh, linh lực tăng trưởng bộc phát, không ngờ trực tiếp đạt được thực lực Chiến Sư cấp ba. Mười một tuổi, Đại Chiến Sư. Đợi đến năm ông mười sáu tuổi, đã đột phá cấp sáu, trở thành Chiến Tông. Kỷ lục này đến nay trong Chiến Sĩ Thánh Điện không người phá vỡ.

Dạ Vô Thương hai mươi chín tuổi, lấy tư cách không đủ ba mươi đột phá đỉnh cấp, tiến vào cấp chín, trở thành Chiến Thần trẻ nhất lịch sử Chiến Sĩ Thánh Điện.

Năm Dạ Vô Thương bốn mươi bảy tuổi, Ma Thần Hoàng đích thân dẫn đại quân ma tộc tấn công Chiến Sĩ Thánh Điện ở đông nam biên cảnh. Quang Minh Kiếm Thần Dạ Vô Thương tọa trấn đông nam quan tự mình ra tay, cùng ma tộc đại chiến một ngày một đêm, dựa vào lực lượng bản thân, trên chiến trường đông nam liên tục chém chết bảy đại ma thần của ma tộc.

Cho dù là cao ngạo như Ma Thần Hoàng cũng biến sắc, xưng Dạ Vô Thương là ngàn năm qua, cường giả số một liên minh thánh điện.

Cuối cùng, Ma Thần Hoàng chủ động rút lui, cho Dạ Vô Thương thời gian nghỉ ngơi ba ngày. Ba ngày sau, trước đông nam biên quan, Quang Minh Kiếm Thần Dạ Vô Thương đại chiến Ma Thần Hoàng. Một trận chiến này, kéo dài một ngày một đêm. Cuối cùng, Dạ Vô Thương chết dưới thiết quyền của Ma Thần Hoàng.

Nhưng ông ra một kích cuối cùng cũng thương tổn đến Ma Thần Hoàng.

Trận chiến đó, kinh thiên động địa. Cuối cùng, Ma Thần Hoàng thắng lợi cúi đầu chào hướng Dạ Vô Thương tuy chết trận mà sừng sững không ngã, dẫn theo đại quân ma tộc lùi ra sau. Từ đây về sau, trăm năm Ma Thần Hoàng chưa từng xuất hiện chiến tranh với liên minh thánh điện.

Một đại kiếm thần, trở thành truyền kỳ sử thi.

Một chiến cuối cùng, Dạ Vô Thương vốn không cần khiêu chiến cùng Ma Thần Hoàng. Bởi vì viện quân của liên minh thánh điện đã tới, cường giả Lục Đại Thánh Điện tụ tập. Cho dù ma tộc toàn lực công thành cũng chưa chắc đánh rơi biên quan đông nam.

Nhưng Dạ Vô Thương khẳng khái xuất trận, một người đi khiêu chiến Ma Thần Hoàng. Lời của ông là: Nhân loại muốn chiến thắng ma tộc, trước hết phải chiến thắng chính mình. Ta nguyện nhìn thắng Ma Thần Hoàng, vì nhân loại tôn nghiêm mà chiến.

Dạ Vô Thương mang đến huy hoàng cho Chiến Sĩ Thánh Điện, tựa như con trai Luân Hồi đem đến cho Thích Khách Thánh Điện. Cho đến ngày nay, đại sảnh tổng điện Chiến Sĩ Thánh Điện, còn đứng một bức tượng Quang Minh Kiếm Thần cao tới mười mét. Đỉnh đầu pho tượng treo một tấm biển, viết bốn chữ lớn: Ngàn năm nhất kiếm.

Thanh thần kiếm Quang Minh Nữ Thần Vịnh Thán này, chính là Dạ Vô Thương tự tay chế tạo ra.

Dạ Vô Thương dùng kiếm, chỉ duy nhất một.

Từ ba tuổi, ông ôm thanh kiếm đi vào giấc ngủ cho đến mười sáu tuổi đột phá cấp sáu dùng thanh kiếm kia, tổng cộng năm thanh. Ông đem năm thanh kiếm bỏ vào một lò, không ngừng lấy thể xác và tinh thần rèn luyện, tinh thần dung nhập. Khiến uổng máu ma tộc, thu tinh hoa thiên địa nhật nguyệt. Hóa thành sắc bén sắt thép, qua ba mươi năm, thành thanh kiếm này.

Ngày kiếm thành, thần tích của Quang Minh Nữ Thần giáng xuống, nảy ra viên ngọc trên mũi kiếm. Cuối cùng, đặt tên là: Quang Minh Nữ Thần Vịnh Thán.

Quang Minh Kiếm Thần Dạ Vô Thương chính là dựa vào kiếm này, liên tục chém chết bảy đại ma thần, cứng rắn chống Ma Thần Hoàng.

Đáng tiếc, thần kiếm luyện thành mới một năm, đã theo Dạ Vô Thương cùng chết. Năm đó, biên quan đông nam toàn thành gào khóc. Minh chủ liên minh thánh điện than tiếc khóc thương, tự thân ở Chiến Sĩ Thánh Điện ghi chữ: Ngàn năm nhất kiếm.

Bởi vậy, khi Long Hạo Thần nghe tới sáu chữ Quang Minh Nữ Thần Vịnh Thán, nội tâm hấn chấn động ra sao thì có thể nghĩ. Hấn tuyệt không ngờ tới, trong tay mình nắm, lại là thần kiếm tràn ngập truyền kỳ. Dù thần kiếm chỉ còn lại cái xác, nhưng ý nghĩa vẫn như cũ quan trọng.

Giơ ngang thanh kiếm, Long Hạo Thần dùng ngón tay nhẹ sờ vân văn thanh kiếm, tâm tình tùy theo dao động, dường như đi đến chiến trường năm đó, theo Quang Minh Thần Kiếm Dạ Vô Thương cùng chiến.

Dưới bàn tay vuốt ve của hấn, không ngờ Quang Minh Nữ Thần Vịnh Thán phát ra tiếng *vù vù* vui vẻ, dường như vì được trọng sinh mà hưng phấn.

Hai tay nâng kiếm, Long Hạo Thần đưa nó tới trước mặt Dạ Vị Ương.

"Vị Ương tiểu thư, xin giữ lấy thần kiếm."

Dạ Vị Ương không nhận lấy, mà là ánh mắt sáng rực nhìn Long Hạo Thần.

"Ngài không đủ kim tệ có thể thiếu lại. Ta nói rồi nhất định làm được. Ngài để thần kiếm lần nữa tỏa sáng, ngài chính là chủ nhân mới của nó."

Long Hạo Thần lắc đầu.

"Không. Dùng kim tiền tính toán thần kiếm này chính là khinh nhờn nó. Ta chỉ hy vọng nó có thể lần nữa tỏa sáng mà thôi. Thần kiếm có ý nghĩa quan trọng, đã không thể dùng hai chữ trân quý để hình dung. Nó nên thuộc về cô, hoặc là Chiến Sĩ Thánh Điện."

Dạ Vị Ương thở dài một tiếng.

"Ngài cho rằng, còn ai có thể lấy được thần kiếm sao? Khi ngài giải phong ấn, ngài đã trở thành chủ nhân mới của nó. Thần kiếm có linh, dù không còn kiếm hồn, nhưng không phải loại phàm nhân như ta có thể sử dụng. Ngài xem."

Nói xong cô nâng lên ngón tay thon dài, khẽ chạm vào thân kiếm. Khoảnh khắc ngón tay cô chạm vào kiếm, một tiếng *vù vù* mạnh mẽ vang lên. Không chỉ tay Dạ Vị Ương bị bắn ra, cả người bị năng lượng quang thuộc tính nồng đậm đẩy ra.

Long Hạo Thần ngây ngốc.

"Thần kiếm có linh, quả thật là thần kiếm có linh!"

Tay nắm lấy thanh kiếm siết chặt. Sao hắn không thích thần kiếm này được? Càng làm hắn tinh thần và thể xác chấn động là, thanh thần kiếm kèm theo tinh thần Quang Minh Kiếm Thần.

Dạ Vị Ương lưu luyến nhìn hướng Quang Minh Nữ Thần Vịnh Thán, nhỏ giọng nói.

"Có thể cho ta biết tên ngài không?"

Long Hạo Thần gật đầu.

"Ta tên Long Hạo Thần. Đoàn trưởng Liệp Ma Đoàn số hai mươi mốt cấp hiệu."

Thanh âm của hắn dùng linh lực áp chế, chỉ một mình Dạ Vị Ương nghe được.

Dạ Vị Ương chỉ hướng sau lưng.

"Mau đi đi. Nếu sau này có cơ hội, ta nhất định sẽ tìm ngài."

Đúng vậy, Long Hạo Thần không đi không được. Quang Minh Nữ Thần Vịnh Thán xuất thế, khiến cảm xúc khách đấu giá tham dự trận đấu giá này đều biến điên cuồng. Sau giây phút ngơ ngẩn, cục diện toàn bộ phòng đấu giá biến có chút hỗn loạn.

Từng gian cửa khách quý mở ra, đều có người bước ra, ánh mắt tha thiết nhìn thần kiếm trong tay Long Hạo Thần. Thậm chí có người trực tiếp đưa ra cái giá con số thiên văn.

Chính là khi Long Hạo Thần muốn thu hồi Quang Minh Nữ Thần Vịnh Thán, để rời khỏi đây. Tâm niệm vừa động, tay đã lấp lánh quang mang vàng, thần kiếm hóa thành luồng sáng vàng hòa tan vào tay phải của hắn. Sau đó thân hình Long Hạo Thần chợt lóe, đã từ cửa sau rời khỏi đại sảnh đấu giá.

Đám khách đấu giá không thuận theo, đặc biệt những người trong gian khách quý. Trong đó một cường giả bước ra một bước đài đấu giá, khí thế mạnh mẽ khiến cả đài đấu giá phát ra tiếng két két khiến người nhức răng.

Chẳng qua còn không đợi gã mở miệng, bỗng nhiên, một uy nhiếp khủng bố vô cùng tận từ bốn phương tám hướng dâng tràn. Cường giả bước lên đài đấu giá thì tu vi đã là cấp tám, nhưng đối diện uy nhiếp này, sắc mặt gã kịch biến, nhảy ra phía sau phóng xuống đài.

Thanh âm trầm thấp vang vọng toàn trường.

"Có ai muốn khiêu chiến uy nghiêm của liên minh sao? Nơi này là chỗ công bình đấu giá, không phải cướp đoạt. Hôm nay đã kết thúc đấu

giá, các người có thể rời đi. Còn có rục rịch thì hãy coi chừng!"

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 146

Khảo Nghiệm Liệp Ma Đoàn Cấp Suất

Trước mặt thực lực tuyệt đối, tất cả ý nghĩ xấu đều hóa thành hư vô. Đại sảnh đấu giá bị lực lượng quang minh đánh ra cái động lớn bỗng chốc yên tĩnh. Khách đấu giá xám xịt mau chóng rời đi, không ai dám dừng lại.

Tuy rằng khúc cuối sự việc có chút phá hư không khí. Nhưng không thể nghi ngờ, trải qua đấu giá hôm nay, đại phòng đấu giá Thánh Minh thanh danh sẽ càng tăng một tầng.

Vật phẩm đấu giá số một là ma tinh Nghịch Thiên Ma Long, nhưng nó so với áp trực Quang Minh Nữ Thần Vịnh Thán thì tính cái gì? Có lẽ, hiện tại Quang Minh Nữ Thần Vịnh Thán chỉ là trang bị cấp truyền kỳ, tác dụng thực tế chưa chắc lớn hơn long tinh. Nhưng danh tiếng của nó lại là long tinh xa xa không thể sánh bằng. Bị thần kiểm nhận chủ, đừng nói, ít ra sẽ trở thành khách quý của Chiến Sĩ Thánh Điện!

Dạ Vị Ương và Phong Linh Nhi là người cuối cùng rời khỏi đại sảnh đấu giá. Dạ Vị Ương kêu Phong Linh Nhi đi về nghỉ ngơi trước, còn mình thì tới trước cửa một gian phòng ở tầng hai.

Cô nâng tay khẽ cửa gỗ hai cái.

"Đại nhân, là ta."

"Vào đi." Thanh âm trầm thấp vang lên, chính là vị kia lúc trước uy chấn toàn trường.

"Vâng." Dạ Vị Ương đẩy cửa tiến vào.

Trong phòng xa hoa, một người đứng lưng dựa về hướng cửa phòng. Người đó vóc dáng cao to, toàn thân đồ đen, tuyệt không bởi vì Dạ Vị Ương đến mà xoay người lại.

"Cô làm tốt lắm, Cảm ơn." Thanh âm trầm thấp dường như có vài phần tang thương.

Dạ Vị Ương nhẹ lắc đầu, nước mắt tuôn rơi.

"Là ta nên cảm tạ đại nhân mới đúng. Có ngài chỉ điểm, rốt cuộc khiến thần kiếm của ông tổ tái hiện nhân gian. Hãn cho ta biết, hãn tên Long Hạo Thần."

"Ừm. Hãn sẽ khiến thần kiếm lại tỏa quang mang, thậm chí có lẽ vượt qua cả ông tổ của cô."

"A?"

Người áo đen bình thản nói.

"Sau này cô sẽ thấy. Hãn đột phá cấp sáu, chỉ dùng mười lăm năm, sớm hơn ông tổ cô một năm. Tương lai tất cả kỷ lục trong liên minh, có lẽ sẽ bị hãn phá vỡ."

Long Hạo Thần tuyệt không biết sau lưng lần đấu giá này bị một vị thúc đẩy. Rời khỏi đại phòng đấu giá Thánh Minh, hãn lập tức kéo xuống mặt nạ. Đương nhiên không sợ mọi người nhận ra hãn chính là thanh niên được Quang Minh Nữ Thần Vĩng Thán thừa nhận.

Rất nhanh, các thành viên Liệp Ma Đoàn số hai mươi một cấp hiệu đi ra phòng đấu giá.

"Đoàn trưởng, cậu..." Lâm Hâm hưng phấn xông tới, muốn nói cái gì nhưng bị Long Hạo Thần làm động tác im lặng ngăn lại.

"Trở về rồi nói tiếp." Long Hạo Thần hướng đồng bạn vung tay lên.

Mọi người mau chóng rời đi, trực tiếp hướng khu biệt thự Liệp Ma Đoàn.

Có thể nói, thu hoạch lần này tràn ngập vui vẻ. Không chỉ Vương Nguyên Nguyên được đến Vô Ngân Thủy Tinh cô tha thiết ước mơ, Lâm Hâm dùng giá cả không tệ lắm đấu giá đến không ít đồ tốt. Tổng số lượng tiêu hao của họ lại không quá nhiều. Quan trọng là Long Hạo Thần mở phong ấn thần kiếm Quang Minh Nữ Thần Vịnh Thán, khiến nó nhận hấn làm chủ. Cho dù không xét đến lai lịch thần kiếm và tượng trưng ý nghĩa tinh thần, chỉ bản thân nó là vũ khí đỉnh cấp truyền kỳ, đủ khiến họ mừng như điên.

Long Hạo Thần làm linh hồn đoàn đội, có được bộ trang bị vũ khí như vậy, đây chính là tăng sức chiến đấu của toàn đội!

Trở về biệt thự, Lâm Hâm vội vàng hô.

"Đại ca, mau cho chúng ta xem thần kiếm của cậu!"

Long Hạo Thần gật đầu, duỗi ra tay phải. Mọi người kinh ngạc nhìn, tay phải Long Hạo Thần không ngờ hoàn toàn biến thành sắc vàng rực rỡ, tựa như bộ bao tay, mà bao tay này hoàn toàn phù hợp bàn tay hấn. Mở ra bàn tay, trong lòng bàn tay hấn xuất hiện là một viên tinh thạch tròn không lớn màu vàng nhạt. Đó chẳng phải là viên ngọc trên mũi kiếm Quang Minh Nữ Thần Vịnh Thán?

Long Hạo Thần nói.

"Thần kiếm này không thể thu vào Giai Diệu Vĩnh Hằng, đây dường là kiêu ngạo của nó. Nhưng có thể tự động hóa hình vào tay ta. Ta có thể cảm giác được lực lượng của nó."

Nói xong hấn nâng lên tay phải, quang mang vàng chợt lóe, Quang Minh Nữ Thần Vịnh Thán rực rỡ lóa mắt lần nữa xuất hiện.

Nếu chỉ nói về bề ngoài, thần kiếm này còn không huyền lệ bằng Lam Vũ, Quang Phù Dung. Nhưng bản thân nó tản ra quang mang đã bù đắp thiếu hụt này. Kiếm phong dài tới sáu mét kiếm quang khủng bố, cho dù là độ rộng mũi kiếm cũng bởi vì hai bên kiếm quang mà biến thành một thước.

Không cần hỏi, thần kiếm như vậy nếu xuất hiện trên chiến trường, nó quả thực chính là cỗ máy giết chóc!

Long Hạo Thần trong mắt tràn ngập yêu thương nhìn trọng kiếm trong tay. Hắn thật sự rất thích nó, thậm chí so với lúc trước được đến Lam Vũ, Quang Phù Dung càng thêm hưng phấn.

Lam Vũ, Quang Phù Dung là hắc thông qua khảo nghiệm đạt được, có thể nói là chinh phục. Mà thần kiếm này là được thừa nhận.

Huống chi Long Hạo Thần cực kỳ xem trọng thần kiếm đã từng được vinh dự này. Trong lòng hắn, đây là thừa nhận chính mình.

"Ta sẽ không để người phủ bụi, ta sẽ khiến người tựa như khi đi theo tiền bối Quang Minh Kiếm Thần Dạ Vô Thương, quang vinh đại lục."

Dường như nghe hiểu lời Long Hạo Thần, Quang Minh Nữ Thần Vĩng Thán lần nữa phát ra tiếng kêu ù ù khe khẽ.

Quang mang thu lại, nó kề sát phía trên bàn tay phải của Long Hạo Thần, đem tay hắn nhuộm thành màu vàng.

Long Hạo Thần xoay người, nói với đồng bạn.

"Hôm nay mọi người nghỉ ngơi đi, ngày mai chúng ta đi nhiệm vụ Lập Ma Đoàn để thăng cấp. Tiếp đó mau chóng cho mọi người bổ sung trang bị truyền kỳ, để vào tháp Vĩnh Hằng rèn luyện, tiếp tục hành trình của chúng ta.""Lâm Hâm, ngày mai anh đi một chuyến đại phòng đấu giá Thánh Minh, đưa một viên ma tinh Nghịch Thiên Ma Long cho Vị Ương tiểu thư. Nói là ta đưa cô ấy chút bồi thường."

"Tốt." Tuy Lâm Hâm keo kiệt, nhưng y tính toán rất rõ ràng. Dùng một viên long tinh đổi lấy Quang Minh Nữ Thần Vịnh Thán, xem sao đều không thua thiệt.

Ngày thứ hai, tháp nhiệm vụ Liệp Ma Đoàn.

Liệp Ma Đoàn cấp bậc bất đồng sẽ nhận nhiệm vụ ở tầng khác nhau trong tháp, báo cáo nhiệm vụ. Nếu muốn thăng cấp đến trình độ càng cao, Liệp Ma Đoàn cũng phải ở chỗ này đề ra thỉnh cầu, hơn nữa do tháp nhiệm vụ thống nhất khảo nghiệm.

Tháp nhiệm vụ Liệp Ma Đoàn tầng thứ hai nghênh đến một đám người trẻ tuổi. Bọn họ gồm bảy người, dựa vào lệnh bài Liệp Ma Đoàn cấp hiệu, công khai tiến đến.

Nhân viên công tác sau sáu cái quỳ hầu như cùng đứng lên, sắc mặt cung kính nhìn đám thanh niên này.

Từ lần trước nhiệm vụ Sợ Hãi Bi Khiếu Động xảy ra vấn đề, liên minh nghiêm khắc chỉnh đốn một phen nhân viên công tác tháp nhiệm vụ Liệp Ma Đoàn. Nhân viên chịu trách nhiệm trực tiếp đã mất mạng. Bởi vậy, hiện tại nhân viên nơi này chẳng những thái độ cẩn thận, chặt chẽ rất nhiều, thái độ cũng tốt hơn. Đặc biệt là tầng thứ hai lĩnh nhiệm vụ Liệp Ma Đoàn cấp hiệu.

"Xin hỏi, chúng ta muốn thăng lên Liệp Ma Đoàn cấp suất thì cần làm thủ tục như thế nào?" Trong đám thanh niên bước ra một chàng trai mặt mũi cực kỳ anh tuấn. Mặt mày như vẽ, mái tóc đen xõa ngang vai, lại có đôi mắt vàng trong suốt. Dù chỉ liếc mắt một cái, hình dáng của hắn rất dễ dàng để lại trong lòng người.

Không cần nghi ngờ, thanh niên lên tiếng hỏi chính là Long Hạo Thần. Mà bên cạnh hắn, đương nhiên cũng chính là các thành viên Liệp Ma Đoàn số hai mươi một cấp hiệu.

Long Hạo Thần trực tiếp hỏi nhân viên công tác quầy nhiệm vụ trình sát. Nơi này chỉ có sáu cái quầy, sáu nhân viên.

"Thăng lên cấp suất?" Nhân viên ngây ra một lúc, sau đó mới nói.
"Tôn kính Liệp Ma giả, thăng lên cấp suất cần toàn thành viên trong đội tu vi tăng lên cấp sáu, hơn nữa giao nộp công huân mười vạn là có thể tiến hành khảo hạch thăng cấp. Ngài xác định không?"

Long Hạo Thần gật đầu, nói.

"Ta xác định. Nhưng cái gì là khảo hạch thăng cấp?"

Nhân viên rất kiên nhẫn nói.

"Bởi vì Liệp Ma Đoàn mỗi lần thăng một cấp, sẽ nhận nhiệm vụ khó khăn hơn nhiều. Liên minh vì bảo vệ an toàn cho nhóm Liệp Ma giả, bởi vậy lúc thăng cấp cần tiến hành khảo hạch nhất định. Chỉ có đoàn đội thông qua khảo hạch, xác thực có thể nhận càng cao cấp nhiệm vụ, mới hoàn thành thăng cấp. Đương nhiên, công huân cần để thăng cấp phải giao hết một lần. Dù cho không thể thông qua khảo hạch, có thể đợi đến khi thực lực tăng lên đủ rồi thì lần nữa tiến đến thử."

Long Hạo Thần gật đầu nói.

"Tốt, vậy chúng ta muốn nhận khảo nghiệm thăng lên Liệp Ma Đoàn cấp suất."

Cần khảo nghiệm mới hoàn thành thăng cấp, là thái độ phụ trách của liên minh với Liệp Ma Đoàn. Đương nhiên bọn họ phải hợp tác rồi. Liệp Ma Đoàn toàn nhận nhiệm vụ nguy hiểm cao, không có đủ thực lực thì là đi chịu chết.

"Tốt, mời các vị chờ chút, trước tiên xin giao nộp mười vạn công huân."

Không cần Long Hạo Thần nhắc nhở, Lâm Hâm lập tức tiến lên giao dịch mười vạn công huân cho nhân viên công tác. Nhân viên lấy ra một

cái bảng để Long Hạo Thần điền vào. Chính gã thì mau chóng rời đi báo cho nhân viên khảo nghiệm.

Bảng cần điền rất đơn giản, là tên và thực lực toàn thể thành viên trong đội, còn có số Liệp Ma Đoàn.

Long Hạo Thần điền như sau:

Liệp Ma Đoàn số hai mươi một cấp hiệu Đoàn trưởng: Long Hạo Thần, Huy Diệu Thủ Hộ kỵ sĩ cấp sáu, nội linh lực bảy ngàn.

Phó đoàn trưởng: Thái Nhi, Tiềm Hành Giả cấp sáu, nội linh lực năm ngàn.

Đoàn viên: Vương Nguyên Nguyên, Chiến Tông cấp sáu, nội linh lực năm ngàn.

Đoàn viên: Tư Mã Tiên, Hồng Y Giáo Chủ cấp sáu, nội linh lực năm ngàn.

Đoàn viên: Lâm Hâm, Đại Ma Đạo Sĩ cấp sáu, nội linh lực năm ngàn.

Đoàn viên: Trần Anh Nhi, Huyền Thú Sư cấp sáu, nội linh lực năm ngàn.

Phụ Trợ kỵ sĩ của đoàn trưởng Long Hạo Thần: Hàn Vũ, Huy Diệu Thủ Hộ kỵ sĩ cấp sáu, nội linh lực năm ngàn.

Khi điền tới Tư Mã Tiên là Hồng Y Giáo Chủ, ngòai bút trong tay Long Hạo Thần tạm dừng một chút, quay đầu nhìn vị Hồng Y Giáo Chủ bạo lực này, bất đắc dĩ lắc đầu.

Vị nhân viên công tác rời đi không lâu, chốc lát sau đã trở lại. Nhận lấy bảng điền của Long Hạo Thần, gã liếc mắt một cái đã thất thành kêu.

"Các người chính là Liệp Ma Đoàn số hai mươi một cấp hiệu!?"

Long Hạo Thần nghi hoặc nói.

"Sao vậy? Có vấn đề gì à?"

"Không, không có." Nhân viên công tác nói lắp bắp, nuốt ngum nước miếng. Lần trước khiến thất nhiệm vụ đẩy lên đợt thanh tẩy chính là do bọn họ! Nhưng sao nhìn họ trẻ tuổi như vậy. Đừng nói là cấp suất, dựa theo tuổi tác, có thể trở thành Liệt Ma Đoàn cấp hiệu đã là rất may mắn rồi.

Nhưng kinh hãi uy nhiếp Liệt Ma Đoàn số hai mươi một cấp hiệu, vị nhân viên này không dám hỏi cái gì, cung kính nói.

"Mời các vị theo ta đến sân đấu Thánh Minh, ta đã thông báo cho người khảo sát đoàn Liệt Ma Đoàn, khảo nghiệm sẽ tiến hành trong sân đấu Chiến Sĩ Thánh Điện."

"Tốt, cảm ơn."

Sân đấu Thánh Minh cách thất nhiệm vụ Liệt Ma Đoàn không xa. Rất nhanh, mọi người theo nhân viên công tác đi xuống tới sân đấu.

Liên minh phục vụ Liệt Ma Đoàn đúng là không sai, nhân viên phụ trách khảo nghiệm đã chờ tại đây. Hơn nữa có tới sáu người. Nhìn trang phục của họ, rõ ràng là Lục Đại Thánh Điện ra một người, bộ dạng đều khoảng ba, bốn mươi tuổi.

Nhìn bảy người theo nhân viên công tác đi vào sân, sáu giám khảo phụ trách khảo nghiệm đều nhìn nhau, trong mắt lộ tia kinh ngạc.

Đây, đây cũng quá trẻ tuổi rồi. Chẳng lẽ họ là sĩ cấp thăng lên cấp hiệu, chỉ do lầm lẫn?

Chẳng qua, khi nhân viên đưa ra bảng điền của Long Hạo Thần vào tay ký sĩ giám khảo, bọn họ liền hiểu rõ. Không có sai, người ta chính là đến tiến hành khảo nghiệm thăng Liệt Ma Đoàn cấp suất. Nhưng bọn họ mới bao nhiêu tuổi vậy? Thoạt nhìn lớn nhất có tới tuổi hai mươi lăm hay chưa?

Nhân viên bên tháp nhiệm vụ Liệp Ma Đoàn đưa cái bảng rồi mau chóng lui sang bên. Gã cũng có tác dụng giám sát.

Tuy trong lòng nghi hoặc, nhưng nhóm giám khảo không nói cái gì. Dù sao Long Hạo Thần đã điền rất rõ ràng trong bảng. Dựa theo tu vi hắc ghi, các thanh niên trẻ tuổi này đích thực có thực lực khảo nghiệm cấp suất.

Long Hạo Thần bước nhanh tiến lên, đi tới trước mặt sáu vị giám khảo, tay trái đưa ngang, hành lễ kị sĩ tiêu chuẩn.

"Các vị giám khảo, Liệp Ma Đoàn số hai mươi một cấp hiệu, đoàn trưởng Long Hạo Thần mang theo toàn thành viên trong đội đến, xin khảo nghiệm."

Kị sĩ giám khảo dẫn đầu đáp lại lễ kị sĩ, nói.

"Xin chào, ta là kị sĩ giám khảo lần này của các người. Liệp Ma Đoàn từ cấp hiệu thăng cấp suất cần phải trải qua chúng ta khảo nghiệm. Nội dung khảo nghiệm như sau: đầu tiên, phải kiểm tra linh lực các người có đủ tiêu chuẩn hay không. Sau đó là khảo nghiệm thực lực. Mỗi người đều phải thông qua khảo nghiệm, đoàn đội mới được thăng cấp. Các người chuẩn bị sẵn sàng chưa?"

Long Hạo Thần cung kính nói.

"Thưa giám khảo, toàn thành viên Liệp Ma Đoàn số hai mươi một cấp hiệu đã chuẩn bị xong."

Kị sĩ giám khảo gật đầu, nói.

"Tốt, như vậy trước tiên thí nghiệm linh lực. Nếu đích thực như cậu đã điền, mỗi người đều đạt tới cấp sáu, vậy tiếp theo từng người sẽ nhận khảo nghiệm riêng."

"Vâng."

Mấy người khác toàn bộ tiến lên, dàn hàng ngang trước mặt giám khảo. Mỗi một giám khảo đều lấy ra thủy tinh cầu trắc nghiệm nội linh lực đưa cho họ, hơn nữa yêu cầu khi tiến hành trắc nghiệm nội linh lực thì phải phóng ra linh cánh.

Đây là để tránh cho gian lận. Có một số linh dược có thể tạm thời tăng nội linh lực lên cực cao, nhưng linh cánh tượng trưng cho cấp sáu thì không thể làm giả được.

Trước ánh mắt rung động của nhóm giám khảo, ngay sau đó, bảy người, tám đôi linh cánh bỗng nhiên giang rộng sau lưng thanh niên Liệp Ma Đoàn số hai mươi một cấp hiệu. Nồng đậm linh lực các thuộc tính chớp mắt khiến không khí trong Chiến Sĩ Thánh Điện dao động kịch liệt. Giám khảo khác còn chờ chút, tuy rằng đám thanh niên trước mặt tuổi không lớn, nhưng có gan tiến đến tiếp nhận khảo nghiệm, chắc là có thực lực. Nhưng vị kỵ sĩ giám khảo thì giật nảy mình.

Linh cánh của Hàn Vũ thực bình thường, chỉ lớn hơn linh cánh của kỵ sĩ cấp sáu thông thường, hiển hiện thiên phú không tầm thường. Nhưng khi bốn cánh của Long Hạo Thần lấp lánh quang mang rực rỡ xuất hiện, vị giám khảo này kinh ngạc, bỗng chốc ngần ngại không nói nên lời.

Đây, đây là linh cánh gì? Cùng là kỵ sĩ cấp cao, gã từng thấy qua rất nhiều linh cánh, nhưng bốn cánh kỳ lạ như vậy thì là lần đầu tiên gặp.

Thủy tinh cầu trong tay Long Hạo Thần con số nhảy cũng biến ngày càng nhanh, cuối cùng ngừng ở trị số bảy ngàn ba trăm mười sáu, hiện ra lúc hắc điền bảng thì còn giấu diếm.

Giám khảo khác cũng chú ý đến tình huống bên này, vì bốn cánh thật sự rất hiếm thấy.

Kỵ sĩ giám khảo thật không dễ dàng lấy lại tinh thần.

"Long Hạo Thần, linh cánh của cậu là có chuyện gì?"

Long Hạo Thần lớn tiếng nói.

"Thưa giám khảo, ta cũng không biết, chắc là biến dị linh lực."

"Hồng Y Giáo Chủ" đứng cạnh hắn thì kiềm không được nói.

"Giám khảo, đoàn trưởng chúng ta tài năng khác người, đương nhiên không giống người thường."

Tài năng khác người? Kỵ sĩ giám khảo khóe miệng co giật. Kỵ sĩ giám khảo cũng lợi hại nhiều chút. Hơn nữa xuất hiện tình huống kỳ lạ như vậy, gã nhất định phải báo lên.

"Xin các người chờ chút, bởi vì linh cánh của cậu đặc biệt, mấy người khác có thể tiếp tục khảo nghiệm, ta cần báo cáo cho liên minh tình huống của cậu."

Long Hạo Thần có chút bất đắc dĩ, nhưng linh cánh thì hắn không thể điều chỉnh được, giương ra dĩ nhiên là bốn cánh.

"Được rồi."

Kỵ sĩ giám khảo vội vàng rời đi. Giám khảo khác trong lòng cũng rất tò mò, nhưng khảo nghiệm như cũ tiến hành. Kỵ sĩ giám khảo tạm thời rời đi, Long Hạo Thần và Hàn Vũ chỉ có thể trước tiên đứng ngó. Dựa theo thứ tự, người thứ nhất tiến hành khảo nghiệm là Vương Nguyên Nguyên.

Mấy người khác tạm thời lùi ra ngoài sân đấu, chỉ để lại Vương Nguyên Nguyên và giám khảo Chiến Sĩ Thánh Điện.

Vị chiến sĩ giám khảo dáng người cao to, toàn thân giáp kim nhìn càng thêm ổn trọng. Tay trái cầm thuẫn, tay phải trọng kiếm, không có ý định xem thường Vương Nguyên Nguyên. Liệp Ma Đoàn và chức nghiệp giả bình thường không giống nhau. Cùng là cấp sáu, Liệp Ma giả ít nhất có thể đối phó hai, ba cái chức nghiệp bình thường. Tuy Vương Nguyên Nguyên tuổi nhỏ, nhưng vị giám khảo này vẫn rất cẩn thận.

"Cô chuẩn bị xong chưa?" Chiến sĩ giám khảo hỏi Vương Nguyên Nguyên.

Wương Nguyên Nguyên nói.

"Xin chờ một chút."

Cô ăn mặc chỉnh tề áo giáp Không Gian Thủ Hộ. Nhìn bộ giáp thì ngay cả giám khảo cũng phải đổ ỳ. Người ta mới cấp sáu, đã mặc trang bị cấp Huy Hoàng. Lại nhìn giám khảo, áo giáp chỉ là cấp linh ma mà thôi.

*Oành ùng ùng! *

Cự Linh Thần tậ́m thuậ̃n ãp xuống ãt, khiến chiến sĩ giám khảo giật nảy mình. Tậ́m thuậ̃n khặ̉ng bộ́ thậm chí so với người Vương Nguyên Nguyên còn nặng nề. Khí thể tràn ngập bá khí cùng với nó xuất hiện mà tản ra.

Lại là một trang bị cấp Huy Hoàng? Chiến sĩ giám khảo thót tim, làm Liệp Ma giả thật tốt!

Wương Nguyên Nguyên vừa khặ̉m ba khối Vô Ngậ̣n Thủy Tinh vào Cự Linh Thần tậ́m thuậ̃n của mình, vừa hỏi giám khảo.

"Giám khảo, như thế nào mới tính là thông qua khảo nghiệm?"

Giám khảo vẽ mặt khổ qua nói.

"Giám khảo chúng ta ãu là cấp sáu bậc năm, chỉ cần các người thắng chúng ta, mới xem như thông qua khảo nghiệm."

Bởi vì bị bốn cánh của Long Hạo Thần rung ãộng, nhóm giám khảo ã quên thuyết minh nội ãung khảo nghiệm. Cấp sáu bậc năm, tức là nội linh lực khoảng sáu ngàn sáu trăm.

"À, vậy ta chuẩn bị tốt rồi." Vương Nguyên Nguyên gậ̣t ãầu.

Mấy người đứng mé sân đều nghe đoạn đối thoại, Tư Mã Tiên sáng khoái nói.

"Cấp sáu bậc năm, vậy không cần áp lực rồi!"

Long Hạo Thần trừng gã một cái, gã đành ngậm miệng. Chẳng qua sắc mặt nhóm giám khảo không tốt xem. Lòng thầm nói, chẳng phải trang bị các người tốt chút sao, linh lực chênh lệch không phải trang bị hoàn toàn có thể bù đắp. Bên này họ cảm xúc xuất hiện dao động, trong sân khảo nghiệm đã bắt đầu. A, không, chính xác mà nói là đã kết thúc. Quang mang bạc chợt lóe, oành ùng, kết thúc.

Đúng vậy, từ đầu đến cuối, Vương Nguyên Nguyên chỉ phát động một kích. A, cô còn thử nghiệm chút năng lực linh lô của mình. Cô phát động công kích rất đơn giản. Thời Không Môn Linh Lô nháy mắt truyền tống, sau đó cô xuất hiện sau lưng chiến sĩ giám khảo Chiến Tông, Liệt Không Pháo phát động. Vị chiến sĩ giám khảo chỉ kịp xoay người, bản năng dùng tấm thuẫn ngăn cản. Ngay sau đó, tấm thuẫn vỡ người bay, trực tiếp bị đánh văng hơn hai mươi mét, mạnh đập trên đất, kéo dài cái khe trên sân chiến sĩ. Chiến đấu kết thúc, a, không, là kết thúc khảo nghiệm.

Vương Nguyên Nguyên đối với chiến thắng này cũng rất kinh ngạc, lấm bầm.

"Linh lô thật thực dụng!"

Bốn vị giám khảo đứng bên mé sân nháy mắt hóa đá. Đây là tình huống gì? Mới rồi? Mới rồi nữ chiến sĩ dùng là thuẫn gian chuyển di? Chiến sĩ biết thuẫn gian chuyển di?

Vẫn là Hàn Vũ rất đạo đức, một trị liệu thuật rơi trên người giám khảo Chiến Sĩ Thánh Điện.

Trên thực tế, thực lực giữa Vương Nguyên Nguyên và chiến sĩ giám khảo không cách biệt lớn như biểu hiện bên ngoài. Nhưng tác dụng của

Thời Không Môn Linh Lô quá mức lớn. Không chỉ hoàn thành truyền tống trong nháy mắt, hơn nữa quá trình truyền tống gần như hoàn mỹ che giấu linh lực dao động của Vương Nguyên Nguyên. Nếu không phải chiến sĩ giám khảo bản năng cảm giác được nguy hiểm mà xoay lại, Liệt Không Pháo sẽ trực tiếp đánh trên người gã.

Cùng với thực lực tăng lên, Vương Nguyên Nguyên bắt đầu phát huy uy lực Cự Linh Thần tẩm thuần ngày càng lớn mạnh. Bản thân Liệt Không Pháo chính là kỹ năng mạnh của Cự Linh Thần tẩm thuần. Bất ngờ không kịp đề phòng, dù chiến sĩ giám khảo nội linh lực cao hơn Vương Nguyên Nguyên một ít, vẫn không ngăn được! Cho nên mới chịu thiệt thòi lớn. Đương nhiên, chưa tới mức trọng thương, đây chỉ là dưới tình huống Vương Nguyên Nguyên không có truy kích. Mặt xám mày tro từ mặt đất bò dậy, chiến sĩ giám khảo thậm chí ngượng ngùng liếc Vương Nguyên Nguyên, quăng xuống một câu.

"Thông qua khảo nghiệm." Sau đó xám xịt rời đi.

Vương Nguyên Nguyên quay lại bên cạnh đồng bạn, nhún vai, ý bảo chính mình không ngờ tác dụng của Thời Không Môn Linh Lô lớn như vậy.

Trần Anh Nhi hướng cô giơ lên ngón cái, cười hì hì nói.

"Giỏi quá!"

Bốn vị giám khảo còn trong trạng thái rung động. Bên Liệt Ma Đoàn số hai mươi một cấp hiệu, Thái Nhi đã chậm rãi bước ra, đi hướng giữa sân.

Thích khách giám khảo hai mắt híp lại. Gã cũng là một tư thâm thích khách, từ bước chân Thái Nhi thì gã có thể thấy, mình khảo nghiệm vị này xem ra không phải kẻ yếu! Hơn nữa nhìn bảng ghi chép, đó còn là phó đoàn trưởng.

Ba vị giám khảo khác đều mạnh gập đầu với thích khách giám khảo, ý bảo gã nhất định phải kiểm trở lại mặt mũi cho họ.

Thích khách giám khảo nheo mắt, bên trong xẹt qua tia sáng, đạp bước chân cẩn thận mà nhảy bèn đi vào trong sân.

Thải Nhi trong tay chợt lóe tia sáng xanh, gậy trúc cô từng dùng lại xuất hiện, sau đó hướng thích khách giám khảo ý bảo.

"Ta đã chuẩn bị tốt."

Thích khách giám khảo trong lòng cực tức giận. Đây cũng quá khinh thường người, lại dùng gậy trúc đối phó mình?

Nhìn xuống nóng giận, giám khảo thân hình chợt lóe, đã ẩn trong không khí. Đây là năng lực mạnh nhất của thích khách cấp sáu, Ẩn Thân.

Tuy kỹ năng Ẩn Thân nhất định phải tới thích khách cấp sáu mới hoàn toàn thu lại hơi thở bản thân. Nhưng dù chỉ làm bóng dáng biến mất, cũng đã tăng lớn thực lực thích khách.

Thích khách giám khảo ở đối diện biến mất, Thải Nhi đứng đó không động đậy, tựa như hóa đá.

Đột nhiên, không trung chợt lóe bóng đen, hai bóng đen tựa như rồng bay khỏi mặt nước, xẹt qua đỉnh đầu Thải Nhi.

Ngay lúc đó, Thải Nhi động. Dường như bả vai cô chỉ nhẹ động đậy, ngay sau đó, nguyên bản một Thải Nhi thoáng chốc biến thành sáu cái.

Không sai, chính là sáu cái. Hơn nữa mỗi một cái thoát nhìn đều giống thật. Càng thêm kinh khủng là, động tác sáu Thải Nhi không ngờ giống hệt nhau. Sáu gậy trúc xanh đồng thời đâm hướng vị trí khác nhau trên không trung.

Phập, phập, phập, phập, phập, phập

Sáu tiếng va chạm gần như bỗng chốc xuất hiện trong không khí. Ngay sau đó, bóng dáng thích khách giám khảo xuất hiện ở giữa không trung. Tiếp đến tình cảnh khiến người rung động vô cùng. Sáu Thái Nhi làm ra động tác khác nhau. Có từ dưới công kích lên, có bay lên không trung đánh. Sáu gậy trúc trên không trung đan thành vòng lớn không chút khe hở.

Tiếp đến? Tiếp đến chiến đấu đã kết thúc!

Sau lưng thích khách giám khảo bị đập mạnh một gậy, sau đó đập xuống mặt đất. Sáu Thái Nhi bỗng chốc hợp thành một, gậy trúc điểm ở cổ họng gã, tiếp theo bay thẳng tới chỗ đồng bạn.

Thích khách giám khảo bị đánh một gậy không phải nặng lắm, rất nhanh bò dậy. Nhưng gã không giống chiến sĩ giám khảo mau chóng rời đi, mà là vội vàng hỏi.

"Vì sao ảnh phân thân của cô có thể chia thành sáu cái? Không phải Tiềm Hành Giả cấp sáu chúng ta tối đa chỉ có thể phân thành ba cái? Hơn nữa hẳn là hai giả một thật, nhưng cô..."

Thải Nhi nhàn nhạt nói.

"Ta không có nghĩa vụ chỉ điểm ông, hơn nữa ông cũng không thể làm được như thế." Nói xong câu đó, nàng đã trở lại bên cạnh Long Hạo Thần.

Lâm Hâm nhỏ giọng nói.

"Bá khí lộ ra rồi!"

Nhóm giám khảo sắc mặt càng thêm khó xem. Làm giám khảo để Liệp Ma Đoàn cấp hiệu tăng lên cấp suất, bọn họ bị đánh bại là bình thường. Nhưng thua nhanh như vậy thật không bình thường! Đối thủ đánh bại lại là linh lực còn không bằng họ.

"Tới ta." Ba chiến sĩ cận chiến đã hoàn thành khảo nghiệm, tiếp đến đương nhiên là ma pháp sư. Lâm Hâm có chút hưng phấn bước ra.

Sắc mặt ma pháp sư giám khảo không dễ nhìn, mắt tràn ngập cảnh giác chậm chậm bước vào sân đấu.

Khi gã thấy Hỏa Tinh Trọng trong tay Lâm Hâm thì sắc mặt càng khó xem. Trang bị ma pháp sư đương nhiên không phải dùng mắt nhìn là có thể đánh giá. Nhưng pháp trọng người ta tản ra nguyên tố gần như dính đặc đã đầy đủ nói cho gã, đây là đẳng cấp nào, còn là hỏa hệ bạo phát cao. Vị ma pháp sư giám khảo trong lòng hiện tại đang nghĩ, mình sẽ không bị nướng chín chứ.

Lâm Hâm mới nói mình chuẩn bị tốt, ma pháp sư giám khảo lập tức cho thân thể mình một cái ma pháp phòng ngự. Thuộc tính của gã là phong hệ, mắt thấy từng đạo sáng xanh bao phủ quanh người, hơn nữa nhờ vào linh cánh sau lưng trực tiếp bay hướng không trung. Thân ở trên không trung, ma pháp sư phong hệ là linh hoạt nhất trong tất cả ma pháp sư.

Nói đến thì nhóm giám khảo cũng bị dọa sợ. Hai trận thi đấu trước có thể mau chóng kết thúc như vậy, đa phần ở bởi vì Vương Nguyên Nguyên đột nhiên phóng ra Thời Không Môn Linh Lô, ảnh phân thân của Thái Nhi, đều là tình huống khác thường. Ba đại linh lô của Thái Nhi thành một cái, tuy rằng đa số là tăng mạnh Luân Hồi Linh Lô, nhưng dù gì cũng là ba cái linh lô hợp thành! Lại thêm thiên phú của cô chính là Luân Hồi Thánh Nữ, thế này mới xuất hiện trình độ mạnh mẽ hóa thân sáu người. Hơn nữa trong đó có một phân thân có tính công kích. Bởi vậy hai giám khảo thua có chút oan. Nếu họ có thể đề phòng trước, cho dù Vương Nguyên Nguyên và Thái Nhi thắng được, nhất định phải trải qua một tràng chiến đấu.

Trước mắt ma pháp sư giám khảo chính là hấp thu bài học của hai vị trước, chuẩn bị đánh chậm mà chắc, ít nhất lấy lại mặt mũi. Đáng tiếc, gã gặp phải là Lâm Hâm, ma pháp sư không biết ma pháp công kích. Gã ở

bên này phòng ngự, Lâm Hâm liền vui mừng. Hỏa Tinh Trượng giơ cao lên, giả bộ đang ngâm xướng chú ngữ, nồng đậm hỏa nguyên tố điên cuồng ngưng tụ trên Hỏa Tinh Trượng, càng cho người biểu hiện giả dối y sắp phóng ma pháp cường đại. Cho nên vị ma pháp sư giám khảo liên tiếp không ngừng phóng thích ma pháp phòng ngự, định ngăn cản vòng công kích thứ nhất của Lâm Hâm, đợi lát nữa mới phản công.

Nhưng gã đâu biết, Lâm Hâm không có ngâm xướng chú ngữ công kích, mà là không rùng rốt ma lực vào pháp trượng, cùng Hỏa Chú Thuật tiến hành dung hợp.

Khi một hỏa diễm đầu lâu màu xanh bay lên không trung, đập thẳng tới ma pháp sư giám khảo. Điều giám khảo có thể làm, chỉ là quay đầu bỏ chạy.

Rót vào linh lực cao tới năm ngàn, lại thêm vào bản thân pháp trượng có tăng phúc Hỏa Chú Thuật, lại có hợp thành Tâm Diễm Linh Lô và Ứng Diễm Linh Lô tự động tiến hóa thành Tâm Diễm Hỏa Diễm xanh. Thứ này xem như là đối mặt cường giả cấp bảy cũng không dám tự tiện chống lại! Đừng quên, khi Lâm Hâm ở Mộng Huyền Thiên Đường, được đến điểm tốt nhiều hơn Vương Nguyên Nguyên. Thậm chí trong toàn đội, y được đến điểm tốt nhiều nhất.

Cuối cùng, dưới sự khống chế của Lâm Hâm, Hỏa Chú Thuật to lớn khô lâu ngừng ở giữa không trung, ma pháp sư giám khảo trực tiếp chịu thua. Nhưng Lâm Hâm đã quên một việc, y rót vào gần như là tất cả linh lực, thứ này y không thể khống chế. Cuối cùng, Hỏa Chú Thuật bạo tạc trong sân. Lực chấn to lớn khiến ma pháp sư giám khảo và Lâm Hâm đều bị đánh bay, hai người mặt mày xám xịt.

Liên tục ba trận toàn thắng, đây không thể nghi ngờ khiến các thành viên Liệp Ma Đoàn số hai mươi một cấp hiệu sĩ khí tăng cao. Theo sau là đến phiên Tư Mã Tiên ra trận. Mục sư, đúng vậy, Hồng Y Giáo Chủ.

Đối thủ của Tư Mã Tiên là nữ giám khảo duy nhất. Khi cô nhìn thấy Tư Mã Tiên mặc bộ giáp đi vào trong sân, mắt lộ nghi hoặc.

"Đây là trận khảo nghiệm mục sư." Nữ giám khảo nói.

Quang Chi Đại Lực Hoàn đã đưa đi rên, trong tay gã nắm là pháp trượng cũ siêu to của mình, khoa tay múa chân nói.

"Ta chính là mục sư! Ngài không thấy bảng điền sao? Hồng Y Giáo Chủ Tư Mã Tiên chính là ta."

"Phụt..."

Tư Mã Tiên nói ra lời này, bên Liệp Ma Đoàn số hai mươi một cấp hiệu mọi người đều bật cười, ngay cả Long Hạo Thần cũng nhin không được.

Lâm Hâm trên cột nói.

"Cái gì Hồng Y Giáo Chủ, ta thấy thì Hồng Y Đồ Tể mới đúng."

Tư Mã Tiên then quá hóa giận, trừng họ một cái, hướng nữ giám khảo vung pháp trượng, nói.

"Tôn kính giám khảo, là như vậy, ta là mục sư hơi đặc biệt, là hiếm thấy Giới Luật mục sư. Ngài có nghe nói qua không?"

Mục sư giám khảo nghi hoặc nhìn gã.

"Giới Luật mục sư? Đó là cái gì?"

Tư Mã Tiên sắc mặt nghiêm túc nói.

"Chính là chương quản giới luật, phụ trách quy tắc trong Mục Sư Thánh Điện. Ừm, nói thẳng ra thì là mục sư lấy chiến đấu là chính. Nếu không, ngài làm vậy đi, một đối một thì không công bình với ngài lắm. Ta hướng đất trống phát động một lần công kích. Nếu ngài cảm thấy có thể chống đỡ được thì chúng tiếp tục, nếu không thì ngài để ta thông qua khảo nghiệm là được."

Nói xong, gã không chờ người ta đồng ý, hăng hái giơ cao pháp trượng.

Không sai, linh lô của Tư Mã Tiên cũng hoàn thành hợp thành. Hơn nữa, gã là trong quá trình hợp thành thâm nhất đám, suýt nữa biến thành thịt nướng. Nhưng cũng chính bởi vì vậy, mới càng hiện ra uy lực đáng sợ của linh lô hợp thành.

Lúc này, pháp trượng giơ cao lên, nồng đậm quang mang vàng bỗng chốc lóe sáng. Ngay sau đó, xung quanh pháp trượng đột nhiên xuất hiện một đoàn điện quang tím đậm. Ngực Tư Mã Tiên, quang mang tím đậm lóe lên, nhiễm giáp ngực thành màu đồng. Pháp trượng chỉ hướng mé bên, thoáng chốc quang đoàn sắc vàng bay ra ngoài.

Đây không phải quang cầu quang thuộc tính bình thường. Xung quanh quang cầu, còn có đa số tia chớp tím quay quanh. Quang cầu bay đi, tia chớp tím tựa như hòa tan trong quang cầu vàng, chốc lát biến thành màu tím vàng, sau đó...

Ầm ùng

Quang cầu rơi trên đất, dường như mọi người đều cảm thụ được thân thể hơi tê trong chốc lát. Giữa sân chiến sĩ góc mé trái, một hố to đường kính hơn ba mét hiện ra trước mắt mọi người. Độ sâu hố to cũng là ba mét. Lực công kích khủng bố khiến người lú lười.

Càng thêm đáng sợ là, lúc này xung quanh Tư Mã Tiên, một quang cầu tím vàng xoay tròn quanh người gã. Số lượng không nhiều, tổng cộng chín cái. Mỗi cái đều cỡ nắm tay, nhưng khi pháp trượng lần nữa nâng lên, trong đó một quang cầu bám vào đỉnh pháp trượng, lấy tốc độ kinh người biến lớn.

"Được rồi, coi như cậu đậu!"

Nữ mục sư không chút do dự chịu thua. Đây là mục sư? Cho dù tính cách nữ giám khảo ôn nhu hơn nữa, đối diện loại tình huống này cũng có

xúc động muốn chửi người.

Kết quả là, trận khảo nghiệm thứ bốn cứ như vậy kết thúc.

Ai, Tư Mã, người thật sự là mục sư sao...

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 147

Khảo Nghiệm Của Kỵ Sĩ Thánh Điện

Tư Mã Tiên đặc ý trở lại bên cạnh đồng bạn, liếc Lâm Hâm một cái, nói.

"Anh em, thấy Tử Huyền Thần Lôi Linh Lô của ta không tệ chứ, hắc hắc."

Lâm Hâm hừ một tiếng, nói.

"So với Lam Hỏa Phượng Hoàng Linh Lô của ta thì thiếu chút."

Tư Mã Tiên kỳ lạ là không có phản bác.

"Đúng vậy, chắc chắn là không thể so sánh với Lam Hỏa Phượng Hoàng của ông rồi! Cho nên, Lâm ca, lúc nào giới thiệu tiểu bạch hoa cho ta quen nha!"

"Tính sau đi."

Lâm Hâm cảm thấy ba chữ Hỏa Phượng Hoàng chưa đủ phong cách, cho nên phía trước thêm từ lam. Mà sau khi hai linh lô của Tư Mã Tiên hợp thành rồi, bị gã đặt tên là Tử Huyền Thần Lôi Linh Lô. Cũng chính là thứ có công kích khủng bố mọi người mới thấy. Còn về cái hay trong đó, ngay cả Tư Mã Tiên còn đang trong luyện tập. Duy nhất có thể khẳng định là, linh lô này sức bật cực kỳ mạnh, hơn nữa trên chiến trường có thể kéo dài liên tục. Hiệu quả phản phệ cũng là có tính liên tục. Nếu nói

tới phản phệ cực hạn, vậy đơn giản, Hồng Y Giáo Chủ biến thành Hồng Y Heo Nướng.

Mấy vị giám khảo tụ tập cùng một chỗ, nhìn Liệp Ma Đoàn số hai mươi một cấp hiệu như đang nhìn quái vật. Cùng là cấp sáu, sao chênh lệch lớn như vậy? Bọn họ cũng đều là người sáng suốt, Vương Nguyên Nguyên và Thái Nhi trong lúc chiến đấu sử dụng năng lực, bọn họ có lẽ còn không đoán được là linh lô. Nhưng Lâm Hâm và Tư Mã Tiên, năng lực rõ ràng cách xa thuộc tính bản thân, đặc biệt là Tư Mã Tiên, dùng Tử Huyền Thần Lô Linh Lô quá rõ ràng. Cho nên nhóm giám khảo đối với mấy vị này trừ hâm mộ ghen tỵ cũng chỉ có hận, hận ông trời bất công!

Trần Anh Nhi ôm heo con Mạch Đâu, hưng phấn đi ra ngoài.

"Tới ta, tới ta."

Nhìn bộ dáng của cô, vị giám khảo Linh Hồn Thánh Điện thậm chí không bước ra, cười khổ nói.

"Được rồi, cô cũng không cần tiến hành khảo nghiệm. Lấy thực lực các người mới hiện ra, xem như là tư thâm Liệp Ma Đoàn cấp suất cũng chỉ như thế. Coi như cô thông qua khảo nghiệm. Chờ đồng bạn chúng ta trở về, nếu hẳn không có ý kiến, thì các người thuận lợi thăng lên làm Liệp Ma Đoàn cấp suất."

Đến lúc này còn khảo nghiệm cái gì nữa? Tiếp tục khảo nghiệm thì chẳng phải là tự chuốc nhục? Từ vẻ mặt Trần Anh Nhi, bọn họ có thể thấy ra cô bé cũng là có thực lực. Toàn đội lấy lực lượng như vậy xem như xứng danh cấp suất. Còn về kỵ sĩ tuổi trẻ đó? Người ta chính là đoàn trưởng. Đoàn viên đều mạnh vậy, đoàn trưởng có thể yếu sao?

Đúng lúc này, ngoài cửa lớn Chiến Sĩ Thánh Điện đi tới hai người, đều mặc trang phục giáp kỵ sĩ. Trong đó một người chính là kỵ sĩ giám khảo, một kỵ sĩ khác nhìn qua tuổi lớn hơn già một chút, đi ở phía trước, long hành hổ bộ tiến vào trong sân.

Sân lớn Thánh Minh mỗi một sân đội có năng lực tu sửa tự động. Lúc trước khảo nghiệm trong sân để lại dấu vết lúc này biến mất gần như không thấy.

Kỵ sĩ giám khảo nghi hoặc nhìn mọi người, hỏi mấy vị giám khảo khác.

"Không phải bảo các người khảo nghiệm mấy người khác sao? Tại sao dừng lại?"

Ma pháp sư giám khảo cúi kính nói.

"Chúng ta đều kiểm tra xong rồi, chỉ còn có anh. Mấy người khác đều thông qua."

"Mau như vậy? Mau như vậy các người đã bị đánh bại?" Kỵ sĩ giám khảo trợn mắt há hốc mồm nói.

Các giám khảo khác đâu ai chịu đáp vấn đề đáng xấu hổ này. Ném cho gã vài quả mắt trợn trắng, đều tự quay đầu đi.

Kỵ sĩ giám khảo sau giây lát chấn kinh đã hồi phục bình thường, thầm nghĩ, may là thánh kỵ sĩ trưởng đại nhân anh minh! May mắn mình không cần ra tay. Nhìn bộ dáng của họ, rõ ràng là chịu thiệt.

Vừa nghĩ gã vừa đi tới trước mặt Long Hạo Thần, ngữ điệu so với lúc trước càng khách sáo.

"Chào Long đoàn trưởng, tình huống của các người ta đã thông báo với thánh kỵ sĩ trưởng đại nhân. Thánh kỵ sĩ trưởng đại nhân nói, xét thấy cậu có được Phụ Trợ kỵ sĩ, bởi vậy, khảo nghiệm của cậu sẽ gia tăng khó khăn. Cậu và Phụ Trợ kỵ sĩ sẽ cùng tiến hành khảo nghiệm, do vị Kỵ Sĩ Thánh Điện này chấp hành. Các người dưới tình huống hai người bắt tay đánh bại vị Kỵ Sĩ Thánh Điện đại nhân này, mới có thể thăng lên cấp suất."

Long Hạo Thần ngẩn ra, Hàn Vũ kiềm không được nói.

"Giám khảo đại nhân, thế này hình như không công bình. Chúng ta mới chỉ là kỵ sĩ cấp sáu, để chúng ta đánh bại kỵ sĩ cấp bảy, đây không phải là làm khó người ta ư?"

Kỵ sĩ giám khảo bất đắc dĩ nói.

"Đây là nguyên câu nói của thánh kỵ sĩ trưởng đại nhân. Thánh kỵ sĩ trưởng đại nhân còn để ta nhắc câu này cho các người, ngài ấy nói: Làm không được thì rút trở về, khi nào có thể làm được thì đến khảo nghiệm tiếp."

Sao Hàn Vũ không biết ông nội mình được? Kỵ sĩ giám khảo khi bắt chước lời Hàn Khiêm, ngay cả ngữ điệu cũng mô phỏng y chang.

Hàn Vũ ghen lời nhìn Long Hạo Thần, nhỏ giọng nói.

"Xem ra, ông nội không muốn để chúng ta sớm trở thành Liệp Ma Đoàn cấp suất!"

Long Hạo Thần mỉm cười, nói.

"Nếu đã vậy thì chúng ta cứ thử xem. Sư tổ cũng không biết rõ thực lực hiện tại của chúng ta."

Nói xong hân hưởng Kỵ Sĩ Thánh Điện cấp bảy hành lễ kỵ sĩ tiêu chuẩn. Kỵ Sĩ Thánh Điện đáp lễ.

"Chào ngài, tôn kính tiền bối Kỵ Sĩ Thánh Điện, có thể cho ta hỏi, ngài là Bí Ngân Cơ Tòa kỵ sĩ?"

Kỵ Sĩ Thánh Điện lắc đầu nói.

"Không phải, ta đang nỗ lực hướng Bí Ngân Cơ Tòa."

Nghe gã nói vậy, Long Hạo Thần và Hàn Vũ đều thở ra. Long Hạo Thần nói.

"Vậy chúng ta bắt đầu khảo nghiệm đi."

Kỵ sĩ giám khảo giật mình nhìn Long Hạo Thần và Hàn Vũ, thầm nghĩ, hai vị này thật sự muốn tiếp nhận khảo nghiệm? Theo gã thấy thì, thánh kỵ sĩ trưởng Hàn Khiêm tuyên bố mệnh lệnh này rõ ràng có cố ý khó xử, không muốn để bọn họ trở thành Liệp Ma Đoàn cấp suất. Nhìn sắc mặt thánh kỵ sĩ trưởng thì, chắc là rất che chở bọn họ, nhưng hai vị này lại thật sự phải vượt cấp khiêu chiến?

Trong lòng đa số chức nghiệp giả, khiêu chiến vượt cấp tương đương không có khả năng hoàn thành nhiệm vụ. Chênh lệch cùng bậc đã là rất lớn, vượt cấp là nhiệm vụ gần như không khả năng hoàn thành. Cho dù là hai đánh một cũng thế. Cấp sáu đến cấp bảy, đây chính là biến chất.

Kỵ Sĩ Thánh Điện lại không nói gì, gật đầu, rất khách sáo nói.

"Mời Long đoàn trưởng."

Nói xong gã trước tiên đi hướng sân đấu.

Nghe vị Kỵ Sĩ Thánh Điện ngữ điệu có chút thân thiết, Long Hạo Thần vừa cùng Hàn Vũ đi theo gã vào sân vừa hỏi.

"Tiền bối, ngài biết ta?"

Kỵ Sĩ Thánh Điện mỉm cười, nói.

"Nghe đồng nghiệp kể kỳ tích trên chiến trường của Long đoàn trưởng, đồng thời rất kính nể thực lực của Long đoàn trưởng. Cậu là chân chính anh hùng."

Long Hạo Thần giật mình, xem ra vị này biết sự việc mình đã làm ở Trấn Nam quan. Nhưng việc này đối với khảo nghiệm sắp tới, hiển nhiên không phải chuyện tốt. Người ta đều nghe nói việc mình làm ở Trấn Nam quan, sẽ không thả lỏng khinh thường. Một Kỵ Sĩ Thánh Điện cấp bảy dốc hết sức chiến đấu, chỉ tưởng tượng thôi là đầu hấn đau.

Đang lúc Long Hạo Thần và Hàn Vũ có chút buồn bực, Kỵ Sĩ Thánh Điện thật không khách sáo triệu hoán ra tọa kỵ của mình.

Quang mang vàng chợt lóe, một Độc Giác Thú trắng xuất hiện bên cạnh gã. Kỵ Sĩ Thánh Điện phóng người lên ngựa, trong tay đã thêm thanh trường mâu.

Trường mâu toàn thân sáng ngời ánh vàng, sắc bén lãnh liệt, lấp lánh chói mắt. Vừa thấy liền biết không phải vật tầm thường, chắc là trang bị cấp Huy Hoàng. Mà Độc Giác Thú của gã tuy không phải cường đại Tinh Diệu Độc Giác Thú, nhưng cho dù là Độc Giác Thú bình thường cũng đã tới tọa kỵ cấp sáu.

Long Hạo Thần cười khở nói.

"Ngài không cần nghiêm túc như vậy, ngay cả tọa kỵ đều triệu hoán ra."

Kỵ Sĩ Thánh Điện mỉm cười, nói.

"Đây là tôn trọng nên có đối đãi anh hùng. Ta không tin chắc chiến thắng hai vị, dĩ nhiên phải dốc sức ứng phó. Có thể cùng Long đoàn trưởng luận bàn, ta cảm thấy vô cùng vinh hạnh. Các người cũng có thể triệu hoán ra tọa kỵ của mình, sau đó chúng ta mới bắt đầu khảo nghiệm."

Tuy gã có triệu hoán tọa kỵ trước, nhưng hiển nhiên không muốn chiếm ưu thế Long Hạo Thần và Hàn Vũ.

Nụ cười khở bất đắc dĩ trên mặt dần biến mất, hai mắt Long Hạo Thần lộ ra nghiêm túc. Trên trán, quang văn tím chợt lóe, ngay sau đó, một thân hình to lớn đã xuất hiện trước mặt hắn, rõ ràng chính là Hạo Nguyệt. Hạo Nguyệt đã tiến hóa bốn cái đầu.

Thân hình khổng lồ chiều dài gần mười mét mới vừa xuất hiện trên chiến trường, khiến tất cả rung động. Con người Kỵ Sĩ Thánh Điện co rút, rõ ràng cảm thụ được lực áp bách cường đại.

Bên kia, Tà Nhân đường kính hơn một mét lặng lẽ xuất hiện sau lưng Hàn Vũ. Trải qua không ngừng tiến hóa, xúc tua của nó đã có bốn cái, ở xung quanh thân thể nhẹ nhàng bồng, ánh mắt băng lãnh nhìn chăm chú Kỵ Sĩ Thánh Điện đứng không xa.

Long Hạo Thần nhún mũi chân, nhẹ nhàng nhảy lên, rơi trên lưng Hạo Nguyệt, tay trái đưa ngang ngực, lại hành lễ kỵ sĩ, trầm giọng nói.

"Xin tiền bối chỉ giáo cho."

Hạo Nguyệt bốn cái đầu cùng lúc ngẩng lên, bốn đôi mắt màu khác nhau tản ra dày đặc chiến ý.

Lúc trước khi trở về Mục Sư Thánh Điện, Long Hạo Thần đã đem Hạo Nguyệt để lại tháp Vĩnh Hằng tĩnh dưỡng. Dù gì ở đâu cũng sẽ không ảnh hưởng Hạo Nguyệt tu luyện. Sau khi nó tiến hóa ra cái đầu thứ bốn, vẫn là rất dễ dàng khiến người chú ý, không thể mang nó một đường quay lại thánh thành. Lúc này Long Hạo Thần triệu hoán ra Hạo Nguyệt, rõ ràng cảm giác đến dự vọng chiến đấu của Hạo Nguyệt cực kỳ mãnh liệt. Dường như là bởi vì khi ấy ở không gian đỏ và đen bị áp lực quá lâu.

"Đây, đây là địa long?" Kỵ sĩ giám khảo đứng phương xa nhìn trận đấu, trán ướt mồ hôi.

Không phải gã chưa từng thấy địa long, chính tọa kỵ của gã cũng là địa long. Nhưng thân thể không lớn bằng một nửa Hạo Nguyệt! Hạo Nguyệt thân dài gần mười mét, đứng ở đó, độ cao vượt qua ba mét, lúc này Long Hạo Thần hoàn toàn là nhìn xuống đối thủ. Hơn nữa, đây là địa long gì? Nó có tới bốn cái đầu!

Vốn mấy vị giám khảo khác còn buồn bực vì mình thất bại, lúc này thấy Hạo Nguyệt ra trận, trong lòng rầu rĩ thoáng chốc tan biến.

Bọn họ rất nghi ngờ, chỉ riêng con ma thú kinh khủng này thì họ tuyệt không phải là đối thủ. Liệp Ma Đoàn thật không uổng là Liệp Ma Đoàn!

Thật sự quá cường đại.

Kỵ Sĩ Thánh Điện cũng là cường giả trải qua trăm trận chiến, sau khi ngăn ngừa giết mình, rất nhanh ổn định lại, hướng Long Hạo Thần đáp lại lễ kỵ sĩ, hét lớn một tiếng.

"Bắt đầu đi!"

Nói xong Độc Giác Thú dưới chân gã đã mau chóng vọt hướng Hạo Nguyệt, nồng đậm quang nguyên tố khiến linh lực xung quanh gã chớp mắt biến kích động. Có thể rõ, Quang Minh Thánh Hỏa chói mắt thiêu đốt từ trên người gã và Độc Giác Thú. Cường đại lực áp bách nở rộ. Cánh tay phải Kỵ Sĩ Thánh Điện biến thành màu vàng trong suốt, đích thị là Thể Quang Diệu. Mới vừa lên gã đã dốc hết sức.

Mấy vị giám khảo không chút do dự khởi động vòng phòng hộ Chiến Sĩ Thánh Điện. Đây chính là trận chiến của cường giả cấp sáu và cấp bảy, hơn nữa sử dụng cả tọa kỵ, có trời mới biết không mở vòng phòng hộ thì họ sẽ tạo thành hư hỏng cỡ nào.

Khiến người kinh ngạc là, Hàn Vũ và Tà Nhân ở một bên không động, không có ý phối hợp với Long Hạo Thần, chỉ đứng đó. Hàn Vũ trái tay thuận phải kiếm, chăm chú nhìn cục diện trong sân.

Không ai so với y càng tin tưởng Long Hạo Thần. Y tận mắt chứng kiến Long Hạo Thần hoàn thành nghi thức thần quyền giả. Cường giả cấp bảy thì như thế nào? Một Kỵ Sĩ Thánh Điện mới tiến vào cấp bảy không bao lâu, thật có thể chiến thắng cấp sáu bậc sáu Long Hạo Thần?

Hạo Nguyệt căn bản không cần Long Hạo Thần sai bảo, khi Độc Giác Thú đối diện hành động, cùng lúc đó nó cũng động. Tứ chi to khỏe bỗng giẫm đất, bốn vó tung bay, xông thẳng hướng chính diện. Thanh âm ngâm xướng hoặc trầm thấp, hoặc cao vút đồng thời vang lên từ bốn cái miệng. Tia sáng trong các đôi mắt biến càng thêm sáng ngời.

Độc Giác Thú mở ra đôi cánh, chạy như điên phóng lên, bay giữa không trung. Giây lát, sau lưng Kỵ Sĩ Thánh Điện, đôi linh cánh cực lớn cũng tùy theo giãn ra, cùng Độc Giác Thú, không ngờ giữ vững cùng tiết tấu mạnh vỗ đập. Tốc độ gần như trong khoảnh khắc đó tăng lên gấp ba, hóa thành tia chớp vàng, bay thẳng đến Long Hạo Thần cười trên lưng Hạo Nguyệt. Trong tay Kỵ Sĩ Thánh Điện nắm trường mâu chỗ mũi nhọn chính là nơi phát ra quang mang kia.

Khoảng cách hai bên không tính quá xa, Kỵ Sĩ Thánh Điện cười Độc Giác Thú bay lên không, chớp mắt đáp xuống, quá trình cực mau lẹ. Cũng trong lúc đó, bốn cái đầu Hạo Nguyệt đã tự phóng ra một đạo ma pháp.

Hạo Nguyệt sau khi tiến hóa tuyệt không chỉ là nhiều thêm cái đầu Tiểu Lam mà thôi. Nó tiến hóa là toàn phương vị, từ chỗ chúng phóng ma pháp có thể thấy được.

Một luồng sáng xanh phóng lên cao, trực tiếp tác dụng trên người Kỵ Sĩ Thánh Điện và Độc Giác Thú, khiến thể xông lên của họ đột nhiên giảm bớt. Thân thể Kỵ Sĩ Thánh Điện chấn động, Quang Minh Thánh Hỏa bỗng chốc tăng mạnh gấp đôi, thể này mới ngăn cản quang mang xanh kia. Phong Phục Thuật, ma pháp hạn chế cấp năm phong hệ.

Phong tốc độ nhanh nhất, nhưng công kích càng thêm mạnh mẽ.

Một đoàn hỏa cầu lớn và một đoàn băng cầu cùng lúc phóng lên cao. Hai ma pháp đường kính vượt qua hai mét, sắc đỏ và xanh bay lên không trung, hóa thành chân chính băng hỏa lưỡng trọng thiên. Hơn nữa khi nó bay lên không, khoảnh khắc tỏa định Kỵ Sĩ Thánh Điện và tọa kỵ Độc Giác Thú, ngay cả không khí trên trời cũng biến đổi màu.

Cảm giác của Kỵ Sĩ Thánh Điện chính là, trước người mình cực kỳ nóng, sau lưng thì lạnh kinh người. Đây mới là ý nghĩa chân chính băng hỏa lưỡng trọng thiên!

Tiểu Quang bắn ra một luồng sáng vàng thì trực tiếp rơi trên người Long Hạo Thần. Đó là một đoàn sáng vàng rực rỡ, vị trí rơi chính là ngực Long Hạo Thần. Khoảnh khắc kia, Long Hạo Thần chỉ cảm thấy nội lực dường như sôi sục. Trong cảm nhận của hắn, lực lượng ít nhất bỗng chốc gia tăng hai ngàn.

Tuy rằng hai ngàn lực lượng này bởi vì người ngoài mà đến, so với nội lực của chính hắn thì hơi khác, nhưng hoàn toàn có thể tác dụng một kích sau đó.

Quang hệ Tăng Linh Thuật, là ma pháp phụ trợ cường đại quang hệ cấp sáu. Dùng để hỗ trợ cường giả cùng là quang hệ thì hiệu quả cực tốt. Có thể tăng lên hai ngàn lực lượng, đây là con số làm người ta kinh hãi. Nên biết, nếu như là một kỵ sĩ cấp năm thì toàn bộ lực lượng chỉ là hai ngàn mà thôi.

Đối diện công kích bằng hỏa lượng trọng thiên, Kỵ Sĩ Thánh Điện không dám dùng Quang Minh Thánh Hỏa cứng rắn chống. không còn cách nào khác, chỉ có thể khống chế tốc độ xông lên, trường mâu trong tay chỉ hướng phía dưới. Hai luồng sáng vàng chói mắt đột nhiên bộc phát. Cùng lúc đó, tay trái tấm thuẫn giờ mé sườn.

Hai tiếng đánh điếc tai vang trên không trung. Độc Giác Thú run rẩy một cái, con người lộ tia đau đớn. Ngay cả Kỵ Sĩ Thánh Điện đều cảm thấy khó chịu. Tuy gã phá hỏng công kích của Tiểu Hỏa và Tiểu Lam, nhưng bằng hỏa lượng trọng thiên chợt lạnh, chợt nóng, nhiệt độ kịch biến khiến lực lượng gã xuất hiện dao động không ổn định. Mà cũng tại lúc đó, gã đã từ bên dưới xông tới trước mặt Long Hạo Thần.

Trường mâu chỉ hướng trước, đâm hướng ngực Long Hạo Thần.

Long Hạo Thần đứng trên lưng Hạo Nguyệt, giữ vững tư thế cung bộ. Trong tay trái đã nắm Huy Hoàng Thánh tấm thuẫn, ngang nhiên đỡ lấy. Khi hắn ra tay, một luồng sáng vàng lạng lẽ xuất hiện sau lưng hắn. Hỏa diễm sắc vàng rờn bỗng chốc tràn ngập quanh người Long Hạo Thần.

Cùng lúc đó, một vòng quang hoàn nồng đậm sắc vàng giảnh trước va chạm công kích Kỵ Sĩ Thánh Điện.

Tất cả phát sinh quá nhanh, người quan sát chỉ thấy Long Hạo Thần và Kỵ Sĩ Thánh Điện một công một thủ, hoàn thành lần va chạm đầu tiên.

Kỵ Sĩ Thánh Điện cười Độc Giác Thú xẹt qua đỉnh đầu Long Hạo Thần. Mà Long Hạo Thần làm tư thế phòng ngự thì lùi ra sau nửa bước, trên người lấp lánh ánh vàng, chính là Thần Ngự Thuần.

Các vị giám khảo nhìn trận chiến đều tròn tròn mắt. Cấp sáu đối cấp bảy, cứng rắn chống một kích toàn lực của cấp bảy mà vẫn bình yên vô sự?

Họ nào biết trong quá trình chiến đấu, Hạo Nguyệt và Nhã Đình tăng phúc cho Long Hạo Thần, suy yếu đối thủ, mới đem đến tác dụng mấu chốt. Long Hạo Thần sử dụng lại là kỹ năng phòng ngự được gọi là mạnh nhất của kỵ sĩ, Thần Ngự Thuần.

Có thể chính diện chặn một kích toàn lực của đối thủ, cũng có nghĩa là Long Hạo Thần có thực lực giằng co với đối phương.

Độc Giác Thú trên không trung xoay quanh một vòng, lại đối mặt Long Hạo Thần. Kỵ Sĩ Thánh Điện sắc mặt biến càng thêm trầm trọng. Khi trường mâu của gã rơi trên Huy Hoàng Thánh tẩm thuần, gã cảm thấy như lay động núi cao. Cho dù bị suy yếu vô cùng, nhưng gã đã sử dụng Thể Quang Diệu, trên thuộc tính thì nên hoàn toàn áp chế Long Hạo Thần cùng thuộc tính mới đúng. Nhưng không như mong muốn, gã giật mình phát hiện, thuộc tính áp chế lại là chính mình. Thuộc tính quang minh của Long Hạo Thần dường như so với gã càng thêm tinh thuần. Còn có, bay sau lưng hãn đường như là nguyên tố tinh linh, sao nhìn giống thực chất vậy. Hơn nữa, mới rồi dường như cô ta phát động kỹ năng cản trở mình?

Lúc này Nhã Đình giữ vững hình thái cao hơn trước, yên tĩnh bay sau lưng Long Hạo Thần.

"Grao!!!" Bốn cái đầu của Hạo Nguyệt đồng thời hướng Độc Giác Thú bay trên không trung rống giận gầm. Mơ hồ, sau lưng Hạo Nguyệt xuất hiện một ảo ảnh khổng lồ màu tím. Ảo ảnh chỉ là chớp lóe, không ai thấy rõ ràng. Nhưng cùng lúc đó, bỗng chốc Độc Giác Thú ngừng lại, tiếp đó kinh hoàng lay động trên không trung, chậm rãi rơi xuống mặt đất.

Cấm không? Hạo Nguyệt rống một tiếng không ngờ có hiệu quả cấm không?

Hiện tại có thể nói Long Hạo Thần trải qua trăm trận, cơ hội như vậy sao hãn bỏ qua được. Linh cánh mở ra sau lưng, bốn cánh vỗ đập, thân hình chớp lóe, xông hướng Độc Giác Thú rơi xuống. Trong tay phải, ánh vàng lấp lánh, Quang Minh Nữ Thần Vịnh Thán lần đầu tiên nằm trong tay hãn gia nhập chiến đấu.

Kiểm quang vàng to lớn trên không trung hình thành một mảnh ánh vàng kinh khiếp, chém hướng Kỵ Sĩ Thánh Điện.

Quang Minh Nữ Thần Vịnh Thán phát ra một tiếng vù vù như rên rỉ, dường như đang phát tiết ức chế trăm năm qua.

Kỵ Sĩ Thánh Điện cũng không phải tầm thường. Đối mặt tình huống bất ngờ, gã mau chóng bỏ ra tấm thuẫn ở tay trái, tay ấn vào lưng Độc Giác Thú, dùng linh lực quang hệ cường đại của mình rót vào thân thể Độc Giác Thú, giúp nó ổn định thân hình. Đồng thời trường mâu trong tay như tia chớp phóng ra, hướng mục tiêu chính là vị trí trung tâm một kiếm của Long Hạo Thần. Trong quang mang Tu La Trảm phát ra tìm được mũi kiếm của Quang Minh Nữ Thần Vịnh Thán.

Đình

Vang lên một tiếng giòn tan, gọi lên từng tầng sóng âm truyền khắp nơi.

Có thể thấy rõ, một ấn ký vàng xuất hiện trên áo giáo Kỵ Sĩ Thánh Điện, đó là uy lực còn sót lại của Tu La Trảm. Mà Long Hạo Thần một kích kia, cuối cùng đã bị Kỵ Sĩ Thánh Điện ngăn chặn.

Nhưng Kỵ Sĩ Thánh Điện chấn kinh chỉ mới vừa bắt đầu.

Trường mâu của gã va chạm vào mũi kiếm Quang Minh Nữ Thần Vịnh Thán, dĩ nhiên sẽ đâm trúng phía trên viên ngọc. Mũi mâu nhưng lấy tốc độ kinh người hòa tan. Hai bên va chạm chỉ là trong khoảnh khắc, mũi mâu của gã đã tan rã hơn nửa thước.

Không chỉ như thế, quang mang tím chợt lóe, Hạo Nguyệt bỗng xuất hiện dưới thân Long Hạo Thần, cái đuôi to quét ngang, mạnh đập hướng Độc Giác Thú và Kỵ Sĩ Thánh Điện.

"Không tốt!" Kỵ Sĩ Thánh Điện thầm kêu một tiếng, tay trái vội chộp lấy tấm thuẫn giắt trên yên ngựa, đồng thời mũi chân giẫm bàn đạp, từ trên lưng Độc Giác Thú lao ra ngoài, cùng cái đuôi dài của Hạo Nguyệt va chạm một chỗ.

Tình cảnh khiến người rung động xuất hiện. Bốn đầu tám mắt của Hạo Nguyệt khoảnh khắc cùng Kỵ Sĩ Thánh Điện va chạm thì đều biến thành màu tím. Ngay sau đó vang một tiếng *rầm* chấn động, Kỵ Sĩ Thánh Điện phát động lá chắn trùng kích không ngờ cứ như vậy bị cái đuôi Hạo Nguyệt đánh bay, ngay cả Độc Giác Thú cũng bị uy lực còn sót lại đụng tới, từ không trung cong vẹo rơi trên đất.

Đương nhiên, thân thể khổng lồ của Hạo Nguyệt cũng bị sức hút trái đất kéo xuống.

Chẳng qua, lúc này Long Hạo Thần đã trước một bước vỗ bốn cánh rơi xuống đất, quang mang tím chợt lóe, Hạo Nguyệt vốn rơi xuống đã xuất hiện bên cạnh hắn. Mặc dù xung lượng rơi khiến mặt đất rung động,

nhưng chỉ là dấy lên bụi đất mà thôi. Đây chính là cách vận dụng huyết khê trên chiến trường. Sau khi tu vi đột phá cấp sáu, giữa Long Hạo Thần và Hạo Nguyệt, có thể lấy truyền tống gần như thuận di cho nhau, trên chiến trường tác dụng thực tế cực lớn.

Cùng lúc đó, Nhã Đình giờ cao pháp trượng. Lúc Long Hạo Thần và Hạo Nguyệt phát động công kích, cô không ngừng ngâm xướng chú ngữ. Giờ vừa lúc chú ngữ hoàn thành.

Tổng cộng mười tám điểm ánh sao vàng bắn ra. Cái thứ nhất tốc độ chậm nhất, chớp mắt đã bị cái thứ hai đuổi kịp. Sau đó là cái thứ ba, thứ tư, đến cái thứ mười tám, mỗi một ánh sao vàng lấy tốc độ mau hơn cái trước một chút. Một chuỗi truy đuổi, tốc độ bỗng chốc tăng lên đến cực độ, trên không trung hóa thành trường mâu sáng chói mắt, bắn thẳng hướng Kỵ Sĩ Thánh Điện.

Ma pháp quang hệ cấp sáu, Tinh Diệu Chi Mâu.

Kỵ Sĩ Thánh Điện không thèm để ý có sợ hãi hay không nữa, gã thân hình chao đảo dùng sức vỗ linh cánh, trường mâu chỉ hướng trước, cùng Tinh Diệu Chi Mâu ngang nhiên mạnh đụng.

Trong tiếng va chạm, đầy trời quang mang vàng lấp lánh. Kỵ Sĩ Thánh Điện kêu rên bay ngược ra sau, may mắn Độc Giác Thú đúng lúc vỗ đôi cánh đón được thân hình rơi xuống của gã. Nhưng mà Kỵ Sĩ Thánh Điện liên tục bị trùng kích, sắc mặt đã hơi trắng bệch.

Quang mang vàng lấp lánh, Long Hạo Thần lần nữa xuất hiện trước mặt gã. Quang Minh Nữ Thần Vịnh Thán lần này chuyển từ chém sang đâm. Khoảnh khắc đâm ra một kiếm này, Quang Minh Nữ Thần Vịnh Thán tản mát ra kiếm quang khổng lồ không ngờ bỗng chốc bị kiếm chế, viên ngọc ở mũi kiếm bộc phát một đoàn sáng chói mắt.

Một luồng kiếm quang sắc bén bắn ra trong cảm giác kinh ngạc của Long Hạo Thần, giành trước đánh vào trường mâu Kỵ Sĩ Thánh Điện nâng lên. Kiếm ý sắc bén không gì sánh được, khiến Kỵ Sĩ Thánh Điện

và Độc Giác Thú dưới người toàn thân đều run rẩy. Ngay sau đó, bản thể của Quang Minh Nữ Thần Vĩnh Thán mới cùng trường mâu của gã va chạm một chỗ.

Tiếng nổ chói tai, trường mâu trong tay Kỵ Sĩ Thánh Điện hóa thành từng chùm sáng vàng, cứ như vậy bị phá hủy. Tu La Thứ không suy giảm uy lực, mũi kiếm thẳng tắp đâm vào giáp trước ngực.

Kỵ Sĩ Thánh Điện cảm thấy kiếm ý lãnh liệt chớp mắt tỏa định toàn thân, khiến gã không dám nhúc nhích. Giống như chỉ cần gã cử động thì thân thể sẽ tựa như trường mâu bị nổ nát phá vỡ.

Không chỉ trong mắt Kỵ Sĩ Thánh Điện tràn ngập khó tin, chính Long Hạo Thần cũng như vậy.

Hắn không ngờ rằng chính mình có thể chiến thắng Kỵ Sĩ Thánh Điện cấp bảy, hơn nữa toàn bộ quá trình ngắn như vậy. Việc này khiến một loạt công kích sau đó của hắn không thể phát ra.

Quang mang thu lại, Quang Minh Nữ Thần Vĩnh Thán hưng phấn kêu vù vù trở lại trong tay phải Long Hạo Thần.

Long Hạo Thần vẻ mặt xin lỗi nói.

"Thật có lỗi, hủy vũ khí của ngài."

Kỵ Sĩ Thánh Điện cười khở một tiếng.

"Chắc cậu là Trường Giới kỵ sĩ? Sức bật thật mạnh, ta thua không uổng. Cậu có linh lô, hơn nữa nhất định là Quang nguyên tố linh lô đã tiến hóa, lại thêm tọa kỵ áp chế và thực lực của cậu bạo phát cao. Cậu thắng, không uổng là anh hùng ở Trấn Nam quan chống lại Nguyệt Ma cấp tám."

Hai người lại rơi xuống mặt đất, Kỵ Sĩ Thánh Điện hướng Long Hạo Thần hành lễ kỵ sĩ, nói.

"Ta lập tức báo cáo cho thánh kỵ sĩ trưởng đại nhân, các người có thể tiếp tục hoàn thành thăng cấp Liệp Ma Đoàn cấp suất. Thực vinh hạnh cùng cậu một trận chiến." Nói xong câu đó gã đưa Độc Giác Thú trở về, xoay người đi nhanh.

Long Hạo Thần phản xạ nâng lên tay phải nhìn. Hắn hiểu rõ, chính mình có thể thăng dễ dàng như vậy, là có quan hệ rất lớn đến Quang Minh Nữ Thần Vành Thán. Đây cũng là lần đầu tiên hắn cảm nhận được một vũ khí mạnh có thể chớp mắt biến đổi chiến trường.

Đừng nhìn thần kiếm này không có lưỡi sắc bén, nhưng viên ngọc trên mũi kiếm hầu như có hiệu quả phá hư vũ khí của kẻ địch. Còn có sau đó hắn sử dụng Tu La Thứ, kiếm quang và kiếm ý hiển nhiên đều là thần kiếm này, trước mắt còn trong năng lực phụ kèm theo của trang bị cấp truyền kỳ. Nếu muốn hoàn toàn nắm giữ nó, thì hắn còn cần thời gian.

Lúc này ánh mắt các giám khảo nhìn Long Hạo Thần sớm biến thành kinh sợ. Vị kỵ sĩ tuổi trẻ này thế nhưng lấy thực lực cấp sáu chiến thăng một vị Kỵ Sĩ Thánh Điện cấp bảy. Hơn nữa nhìn chung trong toàn bộ quá trình chiến đấu, hắn thăng là đương nhiên. Tọa kỵ mạnh mẽ, linh lô cường đại, còn có thực lực của chính bản thân hắn. Không uổng là đoàn trưởng đội Liệp Ma Đoàn mạnh này! Lấy thực lực tổng thể của họ, coi như là trong Liệp Ma Đoàn cấp suất, chỉ sợ thứ hạng đứng hàng đầu.

Khảo nghiệm hoàn tất, quá trình tiếp theo càng đơn giản. Một tiếng đồng hồ sau, hoàn thành tất cả thủ tục, Liệp Ma Đoàn số hai mươi một cấp hiệu chính thức đổi tên thành Liệp Ma Đoàn số sáu mươi bốn cấp suất. Không sai, số lượng Liệp Ma Đoàn cấp suất hơn xa cấp hiệu. Theo như lời của nhân viên công tác tháp nhiệm vụ thì, trong tất cả Liệp Ma Đoàn, số lượng nhiều nhất chính là cấp suất và cấp vương, tiếp đó là cấp đế, cuối cùng mới là cấp hiệu, cấp sĩ và cấp danh hiệu. Mà cấp suất, cấp vương và cấp đế cũng là trụ cột vững vàng trong Liệp Ma Đoàn.

Lệnh bài Liệp Ma Đoàn thay đổi thành chế tác bằng bí ngân, do đoàn trưởng Long Hạo Thần quản lý. Trừ giờ khắc này bắt đầu, đám Long Hạo Thần chính thức thuộc về đoàn đội trung tâm đặc thù của Liệp Ma Đoàn. "Thật náo nhiệt!" Mới đến tầng ba trung tâm giao dịch, Trần Anh Nhi kiểm không được kinh ngạc nói.

Đích thực, so sánh với tầng hai bên dưới, tầng ba trung tâm giao dịch đặc biệt náo nhiệt. Tuy diện tích lớn bằng tầng một, tầng hai, nhưng nơi này lại là kín người hết chỗ. Hầu như trước mỗi quầy hàng đều tụ tập vài người. Bình đài giao dịch phía chính phủ ở tầng ba trung tâm giao dịch càng vây quanh tới mấy chục người.

Lâm Hâm nói.

"Sớm nghe nói trung tâm giao dịch Liệp Ma Đoàn náo nhiệt nhất chính là tầng ba, hôm nay thấy thì quả nhiên là danh bất hư truyền."

Tư Mã Tiên nghi hoặc hỏi.

"Vì sao thế?"

Lâm Hâm đáp.

"Một là bởi vì số lượng Liệp Ma Đoàn cấp suất rất nhiều, hơn nữa Liệp Ma Đoàn cao cấp hơn cũng sẽ xuống dưới đây chọn mua một ít công cụ. Bởi vì số lượng Liệp Ma Đoàn cấp suất nhiều, công cụ bán ra mặc kệ là chủng loại hay số lượng, đều là tương đương khổng lồ. Thậm chí có một ít Liệp Ma Đoàn cấp vương đều tới đây mua dụng cụ. Có thể không náo nhiệt được sao?"

Long Hạo Thần nghe Lâm Hâm nói vậy thì gật đầu.

"Nếu đã thế, quy củ như trước, mọi người chia nhau ra tìm trang bị thích hợp chính mình, sau đó trực tiếp kiếm Lâm Hâm mua đồ. Ta nhấn mạnh hai điểm, suy xét đến tổng thể thực lực, Lâm Hâm, anh phải kiểm soát. Ta, Thái Nhi và Tư Mã Tiên đi mua sau, anh và Vương Nguyên

Nguyên, Trần Anh Nhi, Hàn Vũ thì ưu tiên mua trước. Ưu tiên Nguyên Nguyên người thứ nhất, tiếp đó là Hàn Vũ. Hàn Vũ, anh cần phải mua một thanh kiếm tốt."

Lời Long Hạo Thần khiến mọi người vui lòng nghe theo. Hắc lo lắng toàn diện mới đặt ra như vậy. Vương Nguyên Nguyên không tiến hành hợp thành linh lô, trong Mộng Huyền Thiên Đường là thu hoạch nhỏ nhất, hơn nữa cho đến nay, trang bị chủ yếu của cô là Cự Linh Thần tẩm thuận. Tuy lúc trước cô đấu giá được khối Vô Ngân Thủy Tinh, nhưng lo lắng đến tổng thể thực lực, cho nên vẫn là ưu tiên cô chọn một bộ trang bị cấp truyền kỳ. Hàn Vũ thì là bởi vì không có vũ khí thuận tay. Còn về Long Hạo Thần, đương nhiên hắc sẽ xếp ở cuối cùng. Tuy không có đưa long tinh cho Dạ Vị Ương, nhưng Quang Minh Nữ Thần Vịnh Thán của hắc tương đương với dùng long tinh đổi lấy. Huống chi hắc còn có Huy Hoàng Thánh tẩm thuận và Huy Hoàng Thánh giáp, tạm thời không cần thay đổi trang bị lắm, tối đa là kiếm thêm trọng kiếm cấp Huy Hoàng là đủ rồi.

Mọi người đều tự chia ra. Long Hạo Thần nắm tay Thái Nhi, trong tầng ba có chút chật chội này tùy ý nhìn. Hắc thì rất muốn cho Thái Nhi một ít trang bị phòng ngự mạnh hoặc là hộ thân. Kết quả cuối cùng, vòng cổ ẩn thân theo nàng tiến vào cấp sáu rồi, tác dụng không lớn nữa.

Liên tục đi hai quầy hàng, Long Hạo Thần không thể không thăm tán tán. Khó trách người ở đây nhiều vậy, công cụ tốt rất là nhiều! Trong đó tiêu thụ đối đa chính là ma tinh, hơn nữa ít nhất là ma tinh từ ma thú cấp năm trở lên, hắc thậm chí ở một quầy hàng thấy khối ma tinh cấp tám. Dùng cấp đến hình dung, thì dĩ nhiên là cường giả cấp tám ma tộc.

Trừ ma tinh ra, các loại tài liệu quý hiếm, tinh thạch cũng khá nhiều, ngược lại số lượng trang bị rất ít. Khá nhiều quầy hàng thậm chí một bộ trang bị đều không có. Xem như là bán ra trang bị thì cũng chỉ có cấp Huy Hoàng và cấp linh ma. Liên tục xem ba quầy, Long Hạo Thần không thấy tới một bộ trang bị cấp truyền kỳ.

Khi hắn đi tới quầy hàng thứ bốn, như cũ không thấy bóng dáng trang bị truyền kỳ, nhin không được hỏi chủ sạp.

"Xin chào, nơi này chỗ nào có bán trang bị cấp truyền kỳ vậy?"

Chủ sạp là người đàn ông trung niên khoảng ba mươi tuổi, ngẩng đầu nhìn hướng Long Hạo Thần và Thái Nhi, thấy họ tuổi trẻ đến thế, lộ ra tia kinh ngạc, hỏi ngược lại.

"Chú em, các người tuổi trẻ vậy đã tiến vào cấp suất?"

Long Hạo Thần mỉm cười nói.

"May mắn, vừa tiến vào cấp suất, hơn nữa tuổi chúng ta cũng không nhỏ, chỉ là hiện ra ngoài xem nhỏ tuổi chút."

Không thể không nói dối, ai bảo bọn họ quá trẻ làm chi? Long Hạo Thần thật không muốn bị người ta chú ý, chỉ có thể nói như vậy.

Chủ sạp cười ha ha, nói.

"Thú vị đây. Vừa rồi chú em đang hỏi trang bị truyền kỳ đúng không? Đừng nói chỗ ta không có, toàn bộ tầng ba, chỉ sợ cậu không tìm thấy một bộ nào. Trang bị đến cấp truyền kỳ, độ trân quý đủ sánh bằng ma tinh của ma thú cấp chín. Nhân số Liệp Ma Đoàn cấp suất chúng ta lại là nhiều nhất trong Liệp Ma Đoàn. Liệp Ma Đoàn thăng tới cấp vương điều kiện cực khó khăn, đội nào không phải là tích số lớn công huân? Một khi xuất hiện trang bị cấp truyền kỳ, lập tức bị mua đi. Chứ nói chi từ bên ngoài đạt được trang bị truyền kỳ, đội nào không trước thỏa mãn nhu cầu của mình? Nếu không phải hoàn toàn không dùng được, ai mà chịu bán? Ta đề nghị cậu trực tiếp tới quầy chính phủ xem thử, có lẽ xác suất xuất hiện trang bị cấp truyền kỳ lớn hơn chút. Nhưng giá cả mắc hơn Liệp Ma Đoàn chúng ta tự bán."

"Cảm ơn đại ca chỉ dẫn." Cùng là Liệp Ma giả, giữa nhau luôn rất thân thiện. Long Hạo Thần rất cung kính cảm tạ vị tiền bối này.

Hắn đang định mang Thái Nhi tới quây trung tâm giao dịch bên kia thì bị người đàn ông trung niên đó gọi lại.

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 148

Hai Bộ Truyền Kỳ

"Chú em, chỗ này của ta có bộ trang bị không tệ, cậu xem thử có cần hay không?" Nói xong người trung niên vung tay, ném cho Long Hạo Thần một bao tay nhỏ tinh xảo.

Hiện tại Long Hạo Thần đã là tu vi cấp sáu, chỉ bằng cảm giác đã có thể nhận được trang bị này chẳng qua là trang bị cấp linh ma. Nằm trong tay, có chút nặng.

"Đại ca, trang bị này dùng làm cái gì?" Long Hạo Thần tò mò hỏi.

Người trung niên nói.

"Kỹ năng phụ hấp thu. Đừng nhìn nó là cấp linh ma, nhưng tác dụng ở một số trường hợp thì đặc biệt dùng tốt. Kỹ năng phụ hấp thu, tiêu hao một điểm linh lực là có thể kéo dài tới mười phút. Có thể khiến cậu mang bao tay đặt ở nơi bằng phẳng nào sản sinh hiệu quả hấp thu. Trừ phi cậu tự giải trừ hoặc cánh tay bị chém xuống, nếu không sẽ không tách ra được. Tuy mỗi lần cậu giải trừ rồi phát động lại, cũng cần trả một điểm linh lực."

Long Hạo Thần nghi hoặc nói.

"Không phải chức nghiệp giả cấp sáu như chúng ta đều có thể bay sao? Năng lực hấp thu này..."

Không đợi chủ sạp giải thích, Thái Nhi đã lấy bao tay từ trong tay Long Hạo Thần, gật đầu nói.

"Trang bị này chúng ta cần trả bao nhiêu công huân?"

Người trung niên cười nói.

"Quả nhiên có người biết hàng. Không nhiều, một vạn công huân."

"Được, xin chờ một chút." Thái Nhi trả bao tay cho chủ sạp, lát sau kê Lâm Hâm lại đây. Nàng không trả giá, gián tiếp thanh toán một vạn công huân mua bao tay này, đeo vào tay trái của mình.

Rời khỏi quầy hàng, Long Hạo Thần nhin không được hỏi.

"Thái Nhi, trang bị cấp linh ma này thật sự giá trị một vạn công huân sao?"

Thái Nhi cười nói.

"Đại khái không đáng giá, nhưng là công cụ tốt có tiền cũng mua không được. Trong số trang bị thì nó thuộc hàng hi hữu trang bị. Tất cả hi hữu trang bị đều có kèm một ít kỹ năng đặc biệt. Bao tay này kèm kỹ năng không phải hấp thu, theo như lời chủ sạp, thì kỹ năng phụ của nó hẳn là tuyệt đối hấp thu. Tuyệt đối đừng tưởng rằng chúng ta có được năng lực bay thì có thể thích ứng ở bất cứ hoàn cảnh nào. Có rất nhiều lúc, năng lực hấp thu này có thể cứu mạng. Ta nêu ví dụ đơn giản, nếu như trong hoàn cảnh cấm không hoặc là rơi xuống nước, linh cánh của chúng ta có tác dụng bao nhiêu? Còn có khi đối mặt ma thú, dựa vào tuyệt đối hấp thu, ta có thể khiến mình liên tục công kích đối thủ mà không suy kiệt. Tóm lại, công cụ tốt như vậy gặp phải tuyệt không thể bỏ qua, công dụng cụ thể thì sao này anh sẽ thấy."

Hai người nói xong đã tới quầy chính phủ tầng ba, hơn nữa gián tiếp đem Lâm Hâm lại đây.

Trước quầy chính phủ có rất nhiều người, số lượng nhân viên sau quầy cũng rất nhiều. Ba người từ mé biên chen đi vào, rất không dễ dàng mới được đến một nhân viên tiếp đãi.

"Xin chào, cho hỏi hiện tại có trang bị truyền kỳ nào bán ra không? Bất cứ chủng loại nào đều được, chúng ta muốn chọn mua một ít." Long Hạo Thần nói với nhân viên.

Nhân viên công tác ngây ra, dường như là kinh ngạc hấn ra tay rộng rãi.

"Xin ngài chờ chốc lát, ta lập tức tra xét ngay."

Rất nhanh, nhân viên đã quay trở lại.

"Trước mắt có hai trang bị cấp truyền kỳ còn chưa bán ra, chưa bị kiểm nghiệm. Có hai bộ khác thì đang bị kiểm nghiệm. Ngài muốn kiểm nghiệm không?"

Gã nói kiểm nghiệm chính là Liệp Ma giả tiến hành kiểm tra trang bị, đánh giá, sau đó quyết định có mua hay không. Hai bộ đang bị kiểm nghiệm chắc là Liệp Ma giả khác đứng trước quầy.

Long Hạo Thần gật đầu, nói.

"Chúng ta muốn, hai bộ đều muốn kiểm nghiệm."

Nhân viên công tác nói.

"Xin ngài thanh toán phí kiểm nghiệm là hai vạn công huân, nếu cuối cùng ngài quyết định mua hai bộ trang bị này, phí kiểm nghiệm có thể tương đương với phí dùng để mua trang bị. Nếu ngài bỏ không mua, thì sẽ không trả lại phí kiểm nghiệm."

Lâm Hâm nhin không được kêu lên.

"Các người bóp cổ hả! Chỉ nhìn một cái đã muốn một vạn công huân, sao các người không đi cướp đi? Các người có biết hay chúng ta giết ma tộc đạt được công huân gian khổ cỡ nào?"

Nhân viên sắc mặt không thay đổi nói. Lâm Hâm còn muốn nói cái gì đã bị Long Hạo Thần nhắc tay ngăn lại.

"Thôi, Lâm Hâm, đưa cho người ta đi."

Lâm Hâm có tiếng là truy cầu lợi ích lớn nhất, nhưng y không dám cãi lời Long Hạo Thần, chỉ có thể không tình nguyện giao dịch hai vạn công huân. Nhưng mà trông mắt y xoay tròn, không biết suy nghĩ cái gì.

"Xin các vị chờ chút." Nhận lấy hai vạn công huân, thái độ nhân viên công tác lập tức biến càng thêm cung kính. Chịu lấy ra hai vạn công huân để kiểm tra trang bị, chứng minh người ta có thực lực mua nó. Lúc trước bởi vì họ tuổi nhỏ mà hơi coi thường, giờ gã lập tức nghiêm túc.

Xung quanh có rất nhiều Liệp Ma giả cấp suất, tin tức bên này gây nhiều chú ý. Nên biết, không phải mỗi Liệp Ma Đoàn cấp suất đều có dũng khí tiêu phí hơn vạn công huân để kiểm tra trang bị cấp truyền kỳ. Nếu không cũng sẽ không có hai bộ trang bị còn chưa trong phạm vi tra xét.

Đợi khoảng mười phút đồng hồ, nhân viên mới trở lại quầy. Đi cùng gã còn có hai nhân viên khác. Hai người này mặc áo choàng trắng, tuổi ít nhất khoảng năm mươi, khí chất thông dong, mỗi người đều cầm một cái hộp.

Nhân viên nói với ba người Long Hạo Thần.

"Nếu ba vị là một đội Liệp Ma Đoàn, có thể cùng đi vào kiểm nghiệm."

"Cảm ơn." Ba người Long Hạo Thần không khách sáo, từ cửa hông nhân viên mở ra đi vào sau quầy. Có hai nhân viên dẫn đường tiến vào một gian phòng phía sau.

Gian phòng không lớn, nhìn qua chắc là để các nhân viên nghỉ ngơi. Hai nhân viên đặt cái hộp lên bàn, sau đó làm động tác mời. Cùng lúc đó,

trên thân hai người chột lóe quang mang, hai tầng hào quang bạc và vàng khuếch tán, từ bên trong che chắn không khí bên ngoài, đây dĩ nhiên là để tránh cho linh lực của trang bị truyền kỳ tiết ra ngoài.

Trong đó một ông lão nói.

"Các người có thể bắt đầu kiểm nghiệm. Tổng thời gian kiểm nghiệm hai bộ trang bị không thể vượt qua một tiếng đồng hồ."

Long Hạo Thần nháy mắt với Lâm Hâm, hai người đi tới một cái hộp, mở khóa, chậm rãi mở nắp hộp ra.

Nắp hộp rất nặng, dường như toàn hộp đều do loại sắt thép đặc biệt chế thành. Lúc trước khi nhìn kích cỡ hai cái hộp, Long Hạo Thần liền biết hai bộ trang bị cấp truyền kỳ này đều là vũ khí.

Long Hạo Thần mở hộp ra, ập vào mặt là hơi nước dày đặc, một pháp trượng màu nước biển hiện ra trước mắt.

Pháp trượng không dài, chỉ khoảng một mét hai, toàn thân màu xanh, nhìn không ra là tài liệu gì chế tác thành. Pháp trượng có đường cong nhẹ nhàng, hương lên trên càng lúc càng mãnh, đến vị trí phần đỉnh thì có một đóa hoa tuyết trắng, tỏa ra hơi thở lạnh lẽo, Pháp trượng tạo hình đơn giản, mượt mà, cho người cảm giác cao thượng tao nhã. Long Hạo Thần cẩn thận lấy nó ra khỏi hộp, lập tức cảm giác khí lạnh cực kỳ từ trong pháp trượng ủa vào người. Kỳ lạ nhất là, màu xanh trên pháp trượng bởi vì động tác của hắn mà bốc hơi, lộ ra bản thể bên trong trắng tinh. Màu xanh không ngờ là thủy nguyên tố hóa thành? Quả nhiên là cấp truyền kỳ!

"Pháp trượng này gọi là Băng Tuyết Chi Ngạo, chỉ có hai kỹ năng, nhưng đều rất thực dụng. Một cái là Thủy Chi Ngưng, một cái khác là Băng Chi Ngạo. Kỹ năng Thủy Chi Ngưng có thể đem ma pháp của ma pháp sư thủy hệ gián tiếp chuyển hóa thành băng hệ càng mạnh. Băng Chi Ngạo thì kèm hiệu quả bạo phá. Bất cứ kỹ năng thủy hệ nào đều có thể thông qua Băng Chi Ngạo sản sinh bạo tạc, do đó tăng sức chiến đấu.

Nói đơn giản là, nếu có một cái cột băng đâm vào cơ thể kẻ địch, sau đó dẫn động Băng Chi Ngạo, vậy kết quả có thể nghĩ. Uy lực mạnh bao nhiêu thì phải xem thực lực người sử dụng. Pháp trượng yêu cầu sử dụng là ma pháp sư thủy hệ, nội linh lực trên tám ngàn, giá là hai mươi lăm vạn công huân."

Ông lão đứng một bên bình thản nói các phương diện của pháp trượng truyền kỳ.

Thanh âm của một ông lão khác cũng vang lên.

"Hỏa Long Cánh, lấy cốt tủy của viên cổ Hỏa Long song cánh làm hạch tâm, kèm theo nhiều tài liệu trân quý chế thành, lại lấy linh hồn Hỏa Long thúc đẩy, cuối cùng thành truyền kỳ bảo vật này. Thích hợp chiến sĩ, ma pháp sư hỏa hệ. Tăng cường độ ngưng kết hỏa nguyên tố một trăm phần trăm. Gia tăng tốc độ linh cánh trăm phần trăm. Kỹ năng kèm theo là Hỏa Long Thủ Hộ, ma pháp phòng ngự cấp bảy hỏa hệ, cổ hóa. Mỗi ngày có thể sử dụng ba lần. Yêu cầu sử dụng, nội linh lực trên tám ngàn, giá là ba mươi hai vạn công huân."

Một nước một lửa, hai bộ truyền kỳ, không thể nghĩ ngờ là Lâm Hâm rất may mắn. Hỏa Long Cánh tổng cộng có hai loại tăng phúc và một kỹ năng, coi như là trang bị truyền kỳ khá mạnh.

Chỉ thấy Lâm Hâm cầm Hỏa Long Song Cánh to cỡ bàn tay, hỏi ông lão bên cạnh.

"Tiền bối, thứ này sử dụng làm sao?"

Ông lão nói.

"Kề sát vào ngực, liên kết với tâm hỏa nội linh lực, uy lực có thể hiện ra. Nhưng tuy cậu là ma pháp sư hỏa hệ, nội linh lực có đạt tới tám ngàn?"

Lâm Hâm có chút bất đắc dĩ lắc đầu, nói.

"Nội lực của ta mới năm ngàn, xem ra trong chốc lát không thể sử dụng được trang bị tốt này. Đại ca, làm sao đây?" Câu cuối dĩ nhiên là hỏi Long Hạo Thần.

Long Hạo Thần khẽ cười nói.

"Hai bộ chúng ta đều lấy."

"A?" Hai ông lão kinh ngạc, nhìn nhau một cái, đều hiện ra vẻ mặt khó tin.

Long Hạo Thần nói tiếp.

"Nếu trang bị truyền kỳ khác bị Liệp Ma giả kiểm nghiệm xong mà không mua, chúng ta hy vọng có thể tiếp tục kiểm nghiệm. Lâm Hâm, đem công huân mua hai bộ trang bị truyền kỳ này thanh toán cho hai vị tiền bối."

Lâm Hâm trợn mắt há to miệng nhìn Long Hạo Thần.

"Đại ca, không cần gấp vậy đi. Đây chính là năm mươi bảy vạn công huân! Hơn phân nửa tích súc của chúng ta! Thêm nữa, đội chúng ta không cần pháp trượng băng hệ!"

Long Hạo Thần cười nói.

"Anh cứ làm theo lời ta là được."

Uy tín của hắn không ngừng xây dựng từ khi lập đội đến nay. Chính Lâm Hâm càng là khâm phục hắn, nhịn đau lòng, giao ra công huân hai bộ trang bị thanh toán cho hai ông lão.

Hai ông lão giây phút này vẫn vô cùng kinh ngạc. Một là kinh ngạc đám Long Hạo Thần tuổi nhỏ, cái khác thì dĩ nhiên bất ngờ họ ra tay rộng rãi. Cho dù là tư thâm Liệp Ma Đoàn cấp suất, muốn lấy ra năm mươi vạn công huân cũng không phải việc dễ dàng!

Nên biết, đánh chết một ma tộc cấp sáu bình thường mới đạt được một, hai ngàn công huân mà thôi. Hơn năm mươi vạn công huân đâu dễ dàng tích lũy?

Long Hạo Thần nói với Lâm Hâm.

"Anh thử xem có thể dùng Hỏa Long Cánh không."

Lâm Hâm nghi hoặc nói.

"Chẳng phải nói cần tám ngàn linh lực mới dùng được?"

Long Hạo Thần nói.

"Anh đã quên Tâm Diễm sao? Hỏa diễm của anh đã không hợp với ma pháp sư bình thường, chắc là sẽ hạ thấp đôi chút yêu cầu sử dụng trang bị. Thử xem, nếu không thể thì tích góp thực lực, sau này lại dùng."

"Đúng rồi! Sao ta không nghĩ ra chứ!" Lâm Hâm mắt sáng ngời.

Nói xong y lật tay đem Hỏa Long Cánh phát ra vầng sáng nhàn nhạt màu vàng đỏ dán vào ngực mình, đồng thời thúc đẩy linh lực giao hòa.

Một tầng hỏa diễm xanh từ người Lâm Hâm đột nhiên dâng lên. Lập tức, nhiệt độ trong phòng lấy tốc độ kinh người tăng cao. Hai ông lão đều chấn kinh, nhìn nhau một cái, lộ ra khen ngợi. Đương nhiên họ cảm thụ được nhiệt độ hỏa diễm này.

Tiếng rỗng ngâm khe khẽ phát ra từ Hỏa Long Cánh. Hỏa diễm xanh diên cuồng rót vào trong nó. Lập tức, Hỏa Long Cánh nguyên bản màu đỏ vàng chậm rãi tản ra quang mang xanh, trong quá trình chuyển biến, nó như muốn hòa tan.

Lâm Hâm thả lỏng tay nắm Hỏa Long Cánh, toàn lực phát ra linh lực bản thân, kéo dài mấy phút đồng hồ. Hỏa Long Cánh đột nhiên bùng phát quang mang, hỏa diễm xanh hào quang thoáng chốc bộc phát sau đó

bổng thu lại. Dường như Lâm Hâm bị nó ảnh hưởng, tự thân phát ra linh cánh hỏa diễm xanh mở rộng sau lưng, cùng Hỏa Long Cánh dung làm một thể.

Lập tức, linh cánh của Lâm Hâm tăng lên ít nhất gấp đôi, hơn nữa nhìn thì ngưng tụ hơn lúc trước nhiều. Mơ hồ có thể thấy linh cánh dày đặc vảy rồng, đôi cánh xanh đậm nhìn thật là oai. Bản thân y phát ra khí thể đột nhiên biến đổi, thêm một phần long uy, tự thân Tâm Diễm Hỏa Diễm cũng biến càng mạnh mẽ.

"Thật sướng!" Lâm Hâm thoải mái ngâm dài. "Không uống là trang bị tốt tổn ba mươi hai vạn công huân! Cho dù ta không tu luyện thì tốc độ tăng linh lực còn nhanh hơn tự luyện. Quá sung sướng, oa ha ha, thật là sướng quá đi!"

Nhìn y hài lòng hoa chân múa tay đến quên hết tất cả, Long Hạo Thần mỉm cười nói.

"Được rồi, thu lại linh cánh đi, chúng ta cũng nên đi ra ngoài, chắc bọn họ cũng có thu hoạch." Nói xong hắn đặt Băng Tuyết Chi Ngạo vào trong hộp, đóng nắp lại, bỏ vào tháp Vĩnh Hằng, lần nữa nhấn mạnh với hai ông lão rằng họ rất muốn trang bị truyền kỳ, mới rời khỏi gian phòng trở lại trung tâm giao dịch tầng ba,

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 149

Thánh Vệ Số Mười Hai

Đi ra khỏi quây, ba người Long Hạo Thần tỏ vẻ rất bình tĩnh, nhìn không ra bọn họ có thu hoạch được gì hay không. Nhóm Liệp Ma giả ngoài quây tuy rất tò mò, nhưng không ai tiến đến hỏi. Đây là quy tắc, không được hỏi thăm bí mật người ta. Hơn nữa, nhóm Liệp Ma giả cấp suất kỳ thật tò mò nhất là tuổi của ba người Long Hạo Thần. Thoạt nhìn họ rất trẻ. Nói ra thì ba mươi tuổi trở thành Liệp Ma giả cấp suất là bình thường, nhưng ba vị này, xem sao đều không giống ba mươi tuổi, hơn nữa chắc là kém không ít.

"Đại ca, vì sao chúng ta phải mua hai bộ trang bị truyền kỳ đó?" Lâm Hâm nhỏ giọng hỏi bên tai Long Hạo Thần, lúc này trên mặt y đã biến mất hưng phấn, chỉ còn lại lo âu.

Hai bộ trang bị mất năm mươi bảy vạn công huân, hơn nữa chính Lâm Hâm đã chiếm mất ba mươi hai vạn công huân rồi. Lúc trước Long Hạo Thần đã nói, phải ưu tiên Vương Nguyên Nguyên và Hàn Vũ.

Long Hạo Thần nói. Lâm Hâm nghi hoặc nói.

"Nhưng Băng Tuyết Chi Ngạo thì sao? Chúng ta đâu có ai dùng được!?"

Một bên Thái Nhi đột nhiên nói nhỏ.

"Bình thường anh thông minh vậy, sao hiện tại ngốc thế. Bởi vì không ai muốn tiêu phí một vạn kim tệ kiểm tra thực hư, cho nên Liệp

Ma giả mua đồ đều không biết trang bị truyền kỳ phía chính phủ là cái gì. Chúng ta mua không thể dùng, chẳng lẽ không có Liệp Ma giả khác dùng được? Anh bày quầy hàng, dùng đổi lấy trang bị truyền kỳ chúng ta cần thì được rồi. Căn cứ tính thực dụng trang bị đối phương đưa dùng công huân bổ sung thêm. Cứ như vậy, ít nhất chúng ta có cơ hội thu mua được trang bị truyền kỳ!"

"Đúng rồi!" Lúc này Lâm Hâm mới bừng tỉnh, vỗ trán mình, cười ha ha, xoay người chạy mất, vội vàng đi bày quán.

Giống như Long Hạo Thần đã đoán, cả đám đi khắp tầng ba trung tâm giao dịch đều không thể tìm được trang bị cấp truyền kỳ thích hợp. Lâm Hâm bày quán cũng không thuận lợi. Y lấy Băng Tuyết Chi Ngạo đối đương nhiên là trang bị truyền kỳ không gian hệ hoặc quang hệ. Nhưng trang bị truyền kỳ thuộc tính không gian số lượng thưa thớt. Trang bị truyền kỳ quang thuộc tính thì người cần rất nhiều. Người chú ý đến Băng Tuyết Chi Ngạo không ít, nhưng không ai tới đổi lấy.

Nhưng cuối cùng coi như lần này cũng có thu hoạch, ít nhất thực lực Lâm Hâm tăng một bước. Y có được Lam Hỏa Phượng Hoàng và Hỏa Tinh Trượng kèm Hỏa Chú Thuật, tác dụng Lâm Hâm trong đội không ngừng tăng lớn. Thực lực của y có Hỏa Long Cánh tăng cường, đối với toàn đội mà nói là ích lợi nhiều.

Mãi đến chạng vạng, như cũ không có thu hoạch, mọi người mới quay lại tòa nhà. Ăn xong cơm chiều, Lâm Hâm và Tư Mã Tiên chạy ra ngoài. Lâm Hâm thì dĩ nhiên là đi đưa long tinh cho Dạ Vĩ Ương, Tư Mã Tiên mang tiếng là bảo vệ an toàn cho y, mục đích chân chính đương nhiên là...

Phòng ngủ.

Thải Nhi và Long Hạo Thần ngồi đối diện nhau. Nhìn Long Hạo Thần bộ dáng suy tư, Thải Nhi hỏi.

"Còn đang lo lắng chuyện trang bị?"

Long Hạo Thần giãn mày ra, mỉm cười nói.

"Đúng vậy! Không nghĩ tới có công huân rồi còn không mua được gì."

Thải Nhi lắc đầu nói.

"Kỳ thật, anh không cần làm như vậy."

"Hử?" Long Hạo Thần đẩy mắt hiện ý hỏi.

Thải Nhi nói.

"Anh không cảm thấy chính mình quá gấp gáp rồi sao? Từ lúc thành lập Liệp Ma Đoàn đến nay, tuy chúng ta trải qua mấy lần gian nan hiểm trở, nhưng tốc độ trưởng thành khiến người lú lờ. Thời gian ngắn ngủi một năm, từ Liệp Ma Đoàn cấp sĩ thăng đến cấp suất. Hiện tại chúng ta cần không phải là tiếp tục tốc độ cao tăng thực lực. Có lẽ chúng ta tu vi coi như ổn định, nhưng tâm tính mọi người có chút nóng nảy."

Nghे lời nàng, Long Hạo Thần lộ vẻ suy nghĩ, gật đầu nói.

"Cô nói đúng, cứ nói tiếp đi."

Thải Nhi nói.

"Hiện tại mỗi người chúng ta ít nhất đều có được trang bị cấp Huy Hoàng, công huân còn dư không ít. Không sai, cho mọi người đều thay trang bị truyền kỳ đương nhiên tốt. Nhưng lấy thực lực trước mắt, chưa chắc mọi người sử dụng được trang bị truyền kỳ cường đại. Công huân đích thực nên đổi thành chiến lực, nhưng không phải chỉ đổi trang bị mới cần công huân. Hơn nữa hiện tại chúng ta có rất nhiều phương hướng tăng lên. Ta cảm thấy, hiện tại chúng ta cần nhất trừ tăng lực lượng ra, còn cần thời kỳ ổn định. Còn về đổi trang bị truyền kỳ, có thể đợi đến khi mọi người tu vi đều đạt tới cấp bảy rồi, mới toàn diện thay đổi."

"Ta có hỏi Ảnh gia gia, trong Liệp Ma Đoàn cấp suất, một đội có thể được một bộ trang bị cấp truyền kỳ đã không tệ. Mà chúng ta đâu? Trừ Lâm Hâm, anh có Quang Minh Nữ Thần Vịnh Thán, ta có Luân Hồi kiếm, Tư Mã Tiên sắp hoàn thành rèn ra Quang Chi Đại Lực Hoàn cũng nhất định thăng cấp truyền kỳ. Cự Linh Thần tẩm thuần của Vương Nguyên Nguyên sau khi khảm vào Vô Ngân Thủy Tinh, tiến cấp truyền kỳ thì khỏi phải nói. Chúng ta thế là đã có năm bộ trang bị truyền kỳ. Hơn nữa mỗi người đều có linh lô, có sáu người đều được hợp thành linh lô. Ta dám nói, nếu Liệp Ma Đoàn cấp suất tiến hành thi đấu nội bộ, chúng ta thậm chí có thể đạt được quán quân. Hôm nay anh thậm chí tự mình đánh bại Kỵ Sĩ Thánh Điện cấp bảy! Toàn bộ quá trình Hàn Vũ chưa từng ra tay!"

"Nói nhiều như vậy, ta muốn nói với anh, hiện tại thực lực của chúng ta không yếu. Cho nên, anh không cần lo lắng vấn đề tăng sức mạnh cho mọi người."

Long Hạo Thần gật gù nói.

"Vậy cô cảm thấy, tiếp theo chúng ta nên làm thế nào?"

Thải Nhi nói.

"Cứ dựa theo kế hoạch cũ của anh, không thay đổi. Chúng ta có thể tiếp tục kiếm trang bị cấp truyền kỳ, mỗi ngày để Lâm Hâm bày quán một tiếng đồng hồ. Một bộ Băng Tuyết Chi Ngạo cấp truyền kỳ đủ khiến người chú ý, chỉ cần anh ta mỗi ngày cố định thời gian tới đó, sớm muộn có người muốn đổi. Nội bộ thì chúng ta có thể lợi dụng vài long tinh còn lại, để tăng ngoại linh lực của mọi người. Đồng thời mọi người tự tu luyện linh lực. Tiến vào tháp Vĩnh Hằng thì nên đợi một đoạn thời gian đã. Chỉ lấy tu luyện nội linh lực làm chủ, sẽ khiến nóng nảy trong lòng chúng ta tán đi, từng bước bình ổn lại. Chúng ta cần một đoạn thời gian nghỉ ngơi lấy lại sức. Đồng thời có thể lấy ra một phần công huân để khiến mọi người đổi lấy kỹ năng cần thiết. Lên tới cấp sáu, chúng ta cần phải có vài kỹ năng đến tăng cường sức mạnh. Đây cũng là cách tăng

chiến lược. Hơn nữa ta cảm thấy dồi sức luyện kỹ năng thì tốt hơn trang bị, bởi vì học kỹ năng rồi có thể vĩnh viễn sử dụng."

Nhìn Thái Nhi, trên mặt Long Hạo Thần dần hiện nét cười.

"Cô nói đúng, đáng lẽ cô nên sớm nói cho ta biết!"

Thái Nhi nhẹ lắc đầu.

"Anh làm quyết định và ra kế hoạch cũng không có sai lầm gì. Huống chi, anh mới là đoàn trưởng Liệp Ma Đoàn số sáu mươi bốn cấp suất. Chúng ta chỉ là riêng tư thảo luận, anh không cần nói với họ là ta đề ra ý kiến. Một đội ưu tú thì chỉ nên có một tiếng nói, dù cho chúng ta..."

Nói đến đây nàng đỏ mặt, không nói tiếp nữa.

Long Hạo Thần kéo tay Thái Nhi, nhẹ giọng nói.

"Cô thật là vợ hiền của ta! Để ta ôm một cái được không?"

"Đừng mà!" Thái Nhi kinh hô một tiếng, nhảy xuống đất, trốn sang bên.

Từ khi ở Mộng Huyền Thiên Đường hợp thành linh lô, không mảnh vải đối diện nhau, nàng biến xấu hổ hơn trước, không chịu để Long Hạo Thần tiếp cận mình.

Long Hạo Thần bất đắc dĩ gãi đầu.

"Cô đừng chạy! Chẳng lẽ ta sẽ cưỡng ép cô sao?"

Thái Nhi bật cười.

"Đáng ghét, ai là vợ hiền của anh chứ. Anh mới mười lăm tuổi đã xấu như vậy."

Long Hạo Thần cười nhẹ nói.

"Không biết là ai đòi cùng ta ngủ chung giường, dường như người này còn nhỏ tuổi hơn ta nha."

"Anh..."

Sáng sớm.

Long Hạo Thần, Thái Nhi và đồng bạn thói quen ngồi quanh phòng khách ăn bữa sáng.

Tư Mã Tiên cầm bát cháo to *ực ực* ăn.

Trần Anh Nhi nhin không được nói.

"Lão trọc, chú ý hình tượng được không?"

Lâm Hâm ở một bên bật cười nói.

"Đừng để ý tới hăn, hăn đang bực mình đó."

Long Hạo Thần nói.

"Đúng rồi, ngày hôm qua anh đem long tinh cho Dạ Vị Ương tiểu thư, cô ấy nói sao? Còn nữa, Tư Mã làm sao vậy?"

Lâm Hâm nói.

"Dạ tiểu thư không lấy long tinh. Cô ấy nói là cậu nói đúng, thần kiếm không nên dùng kim tiền tính toán. Cậu có thể làm nó lại tỏa sáng, Dạ tiểu thư đã rất thỏa mãn. Nếu chúng ta thật muốn bồi thường, sau này cô ấy có việc cần, khiến chúng ta giúp một lần."

Long Hạo Thần nhướng mày, hăn thà rằng dùng cái giá một viên long tinh cũng không muốn cho đối phương một lời hứa. Hơi suy nghĩ một lát, hăn nói.

"Vậy hôm nay anh đi một chuyến nữa, nói cho cô ấy. Có thể đồng ý cô ta, nhưng chỉ giới hạn một mình ta hoàn thành, không thể liên quan

đến đội chúng ta."

"Biết." Lâm Hâm ừ một tiếng.

Long Hạo Thần nhìn Tư Mã Tiên như cũ nỗ lực ăn, ánh mắt dò hỏi nhìn Lâm Hâm.

Lâm Hâm cười hì hì nói.

"Hắn a! Bị đả kích. Hắn gắp đoá hoa trắng rồi, nhưng người ta trực tiếp nói: ta không thích đầu trọc, càng không thích mực sư đầu trọc. Sau đó thì đi luôn, không liếc hắn một cái. Thế là giờ biến bị thương thành sức ăn."

Trần Anh Nhi ở một bên cười khúc khích.

"Tư Mã, anh sẽ không dễ dàng từ bỏ chứ. Theo đuổi con gái vốn không dễ dàng! Nhưng sao ta cứ thấy, anh không có hy vọng theo đuổi đoá hoa trắng. Người đẹp và quái vật, so sánh quá dữ dội, hắc hắc."

Tư Mã Tiên rút cuộc ngẩng đầu lên, trên mặt còn dính vài hạt cơm.

"Ai nói ta bỏ cuộc. Ca là càng khó khăn càng tiến lên, nàng không thích đầu trọc chứ gì? Có được ca, từ nay ta giống ca, cho ta bộ tóc giả được không? Không thích mực sư, từ nay lão tử mặc giáp thôi."

Thì ra hàng này hôm qua biểu hiện rất nho nhã, còn cố ý mặc bộ áo choàng mực sư cùng Lâm Hâm đi đại phòng đấu giá Thánh Minh.

Nghe gã nói vậy, mọi người đều bật cười. Hàn Vũ cười to nói.

"Tư Mã ca, chúng ta sẽ ủng hộ anh trên tinh thần, sớm ngày hái đoá hoa trắng của anh."

Tư Mã Tiên lớn lên không xấu, ngược lại gã có nét điển trai anh tuấn. Khuôn mặt cương nghị như đao khắc, cứng cỏi, phối hợp với dáng người cao lớn rắn chắc, cho người cảm giác an toàn.

Lâm Hâm cười hì hì nói.

"Ta cảm thấy, ông khỏi cần đội tóc giả, lộ ra bản chất của mình là tốt rồi. Cho dù ông cua được, người ta phát hiện ông không giống như thế, chẳng phải là ra sự cố sao?"

Vương Nguyên Nguyên gật đầu nói.

"Có được ca nói đúng lắm. Ông đã theo đuổi người ta, vậy đầu tiên phải làm được hai chữ chân thành. Không có chân thành thì nói gì đến chuyện khác?"

Tư Mã Tiên vỗ đầu trục, vẻ mặt bi phần nói.

"Thì ra cua gái khó như vậy! Ta thấy đoàn trưởng làm đơn giản lắm mà!"

"Anh nói cái gì?" Thái Nhi luôn không lên tiếng chậm rãi ngẩng đầu lên.

"A...ta không nói gì hết, ta ăn no rồi!" Nói xong đầu trục chạy vắt giò lên cổ.

Thái Nhi chuyển hướng Long Hạo Thần, nói.

"Thật rất dễ dàng sao? Vậy sau này ta sẽ cho anh chế tạo chút khó khăn. Ta cũng ăn no." Nói xong, nàng đứng dậy đi trở về phòng.

Long Hạo Thần không thấy, lúc nàng rời đi, đáy mắt hiện ý cười.

Trợn tròn mắt há mồm nhìn Thái Nhi rời đi, Long Hạo Thần vẻ mặt vô tội nói.

"Ta có phải là năm cũng trúng đạn?"

Lâm Hâm cười hì hì nói.

"Đại ca, ta không phải người gọi lên chuyện nha! Nhưng Tư Mã đã gọi chuyện khiến cậu và phó đoàn trưởng cảm tình không hòa thuận. Nếu ta là cậu thì sẽ không nhịn đâu."

Long Hạo Thần đột nhiên đứng dậy, lạnh nhạt liếc Lâm Hâm một cái.

"Ta không cần nhịn!" Ngay sau đó, hắc hướng phòng ai đó hét to.
"Tư Mã Tiên, cùng ta luyện cận chiến đi!"

Phó minh chủ liên minh thánh điện, phó điện chủ Kỵ Sĩ Thánh Điện, thánh kỵ sĩ trưởng Hàn Khiếm gần đây tâm tình rất tốt.

Từ khi Kỵ Sĩ Thánh Điện xuất hiện thiên tài như Long Hạo Thần, ngoài việc xử lý các sự vụ trong thánh điện ra, ông tập trung tinh thần chú ý Long Hạo Thần và Liệp Ma Đoàn của hắn.

Khi đám Long Hạo Thần thuận lợi thông qua khảo nghiệm, trở thành Liệp Ma Đoàn cấp suất, Hàn Khiếm thật sự lo lắng một đoạn thời gian. Tuy ông là sư tổ của Long Hạo Thần, bản thân lại có quyền cao trong liên minh thánh điện. Nhưng Liệp Ma Đoàn tồn tại có tính độc lập của nó, cho dù là Hàn Khiếm cũng không thể quấy rầy sự vụ trong Liệp Ma Đoàn.

Hàn Khiếm phái một Kỵ Sĩ Thánh Điện cấp bảy đi khảo nghiệm Long Hạo Thần, mục đích rất đơn giản, chính là hy vọng họ không cần thông qua khảo nghiệm Liệp Ma Đoàn cấp suất, nhận nhiệm vụ càng khó khăn. Không phải liên minh mới cho các người một trăm vạn công huân sao? Các người thành thật một lát, ngoan ngoãn ở yên đi. Nhưng ông không ngờ Long Hạo Thần đã mạnh tới trình độ như vậy, dựa vào thực lực cấp sáu không chút khó khăn đánh bại Kỵ Sĩ Thánh Điện.

Không còn cách nào khác, Hàn Khiếm không tiện dùng mưu kế gì nữa. Đang lúc ông nghĩ Long Hạo Thần và Liệp Ma Đoàn của hắn sẽ trong thời gian ngắn lại nhận nhiệm vụ, rời khỏi thánh thành thì Long Hạo Thần và đồng bạn lại chọn bế quan. Ở ngoài nhà treo bảng bế quan, đừng ai quấy rầy. Hơn nửa lần này bế quan đã qua bốn tháng.

Phát hiện này sao không khiến Hàn Khiêm vui mừng được? Đám nhóc nổi bật không có khiến họ quá mức tự tin, dưới tình huống như vậy còn có thể chọn trầm tĩnh lại lực lượng bản thân, bế quan tu luyện củng cố việc học. Có thể nói, bọn họ đã có tâm tình của một Liệp Ma Đoàn cường đại. Những thanh niên này còn ổn định hơn cả Liệp Ma Đoàn uy tín lâu năm.

Đúng vậy, đám Long Hạo Thần đúng là đã bế quan hơn bốn tháng, còn đang tiếp tục bế quan. Trong thời gian ngắn họ sẽ không định kết thúc bế quan. Nhưng hôm nay đối với bọn họ, là một ngày quan trọng.

Tháp Vĩnh Hằng.

Long Hạo Thần, Thái Nhi, Hàn Vũ, Tư Mã Tiên, Vương Nguyên Nguyên, Lâm Hâm, Trần Anh Nhi, bảy người dàn thành hàng ngang.

"Đại ca, chúng ta ai đến?" Tư Mã Tiên hưng phấn hỏi Long Hạo Thần.

Trước mặt bảy người, chính là cùng họ không ngừng chiến đấu, thử thách, rèn luyện cho họ năng lực cận chiến, Khô Lô Đỏ. Chính vì cùng cường giả khô lô này không ngừng giao chiến, mọi người dần nắm giữ một ít bí ẩn võ công viễn cổ. Hôm nay, cũng là ngày họ quyết định đột phá tất cả khảo nghiệm của tầng một tháp Vĩnh Hằng.

Hơn bốn tháng nay, có Thái Nhi nhắc nhở, Long Hạo Thần quyết định mang đồng bạn lấy tu luyện nội linh lực làm chính, bình phục nội tâm nóng nảy, cảm nhận biến hóa thực lực từ khi đột phá cấp sáu, rèn luyện kỹ năng thu hoạch được, tìm kiếm trang bị truyền kỳ, và dùng ma tinh Nghịch Thiên Ma Long tộc kết hợp với các loại dược vật trân quý để ngâm thân thể.

Ma tinh Nghịch Thiên Ma Long tác dụng lớn hơn cả trong tưởng tượng. Thông qua một ít dược thảo quý hiếm, loại bỏ trong đó tạp chất là thuộc tính hắc ám, mỗi lần ngâm đều khiến đám Long Hạo Thần cảm

nhận được hiệu quả tẩy tủy dịch cân cường đại. Mặc kệ là lực lượng, phòng ngự, công kích, đều được tăng mảng lớn.

Chẳng qua sử dụng một lần thì thể tích ma tinh sẽ biến nhỏ lại vài phần, mãi đến khi hoàn toàn biến mất. Hơn bốn tháng, bọn họ đã sử dụng ba viên ma tinh Nghịch Thiên Ma Long, mọi người đều cảm giác được ngoại linh lực tốc độ tăng cực bé nhỏ, thế là ngừng lại tiếp tục ngâm mình. Nhưng ngoại linh lực đó cũng không phải uổng phí tăng lên. Chỉ sử dụng được vật phụ trợ, tiêu phí gần bốn trăm vạn kim tệ và mười lăm vạn công huân.

Trang bị truyền kỳ chỉ thêm hai bộ, như mọi người mong muốn, trong đó một trọng kiếm cấp truyền kỳ cho Hàn Vũ, một cái khác thuộc về Trần Anh Nhi, là vòng cổ cầu nguyện, sức phẩm cấp truyền kỳ.

Trọng kiếm cấp truyền kỳ là lấy Băng Tuyết Chi Ngạo thêm vào mười vạn công huân đổi lấy, sau đó thêm vào vòng cổ cầu nguyện và Long Hạo Thần mua một trọng kiếm cấp Huy Hoàng, mua một ít bí kíp, hiện tại đội còn dư tổng công huân là năm vạn. Trăm vạn công huân xem ra thì nhiều nhưng đã bị họ hoang phí gần hết.

Hơn bốn tháng, có thể nói là họ đang tiêu xài công huân, hiện tại dĩ nhiên là gần hết rồi.

"Ta đến đi. Vị khô lâu tiền bối dạy chúng ta cái gì là xâm lược như hỏa, ta hy vọng có thể một đấu một chân chính đánh bại ông ta, cũng không uổng phí ông ta cùng chúng ta qua lâu như vậy." Long Hạo Thần trầm giọng nói.

Mọi người không phản đối, tách ra sau một chút, cho hẳn đủ không gian.

Tay trái Huy Hoàng Thánh tắm thuận, tay phải thì là trọng kiếm mới mua không lâu, Quang Chi Liên Y. Long Hạo Thần sải bước đi hướng Khô Lâu Đỏ đứng ngạo nghễ tựa như núi.

Hai bên mau chóng tiếp cận. Sau lưng Long Hạo Thần, ánh vàng lấp lánh, bốn cánh rực rỡ lóa mắt giãn ra. Khi hẳn tiếp cận Khô Lâu Đỏ trong phạm vi hai mươi mét. Hốc mắt Khô Lâu Đỏ bùng lên hỏa diễm. Thân hình cao to ba mét bỗng chốc như núi lửa phun ra nghênh hướng Long Hạo Thần.

Long Hạo Thần không lùi lại, bước chân bỗng biến nhanh, đồng thời xông hướng Khô Lâu Đỏ. Nhưng hẳn không phát động kỹ năng xung phong hay Đột Kích.

Hai bên nhanh chóng rút ngắn khoảng cách, mắt thấy đã gần năm mét, Khô Lâu Đỏ đột nhiên làm ra động tác ngồi chồm hổm. Cốt đao to trong tay rất nhẹ nhàng quét hướng cổ Long Hạo Thần.

Long Hạo Thần không biết đã cùng nó đấu tranh bao nhiêu lần, đương nhiên biết sau khi Khô Lâu Đỏ ngồi xổm thì chiêu sau như thế nào. Bước chân xông lên không thay đổi, nhưng giảm chậm vài phần, đồng thời biến nhẹ nhàng nhiều. Hẳn bỗng hơi cúi người, hai tay gấp lại chút, lướt qua Khô Lâu Đỏ một đao kia.

Khô Lâu Đỏ hai chân mạnh giẫm, thân thể bỗng bùng sức bật, làm động tác xoay người. Cùng lúc đó, tay trái tẩm thuần tư thế như nghiêng trời lệch đất quét hướng Long Hạo Thần.

Kích cỡ thân thể Khô Lâu Đỏ vốn đã lớn, tẩm thuần càng to hơn, quét một cái khiến Long Hạo Thần có cảm giác không tránh được.

Đương nhiên Long Hạo Thần có thể dựa vào linh cánh bay lên. Nhưng hẳn không làm như vậy. Trong tháp Vĩnh Hằng, độ cao cũng sẽ bị hạn chế. Nếu hẳn cưỡng bức bay lên, rất khó khống chế mình không đánh vào bình phong cấm không trên không trung.

Khiến người khó tưởng tượng là, mắt thấy Long Hạo Thần không thể né tránh, nhưng lại làm ra động tác trong lúc chiến đấu gần như không thể làm được. Năm sắp.

Đúng vậy, khi Khô Lô Đỏ quét ra tấm thuẫn, cả người hăn nằm sấp xuống đất.

Tấm thuẫn to lớn gần như là xẹt qua lưng hăn.

Thuần Đáng Phản Trùng. Thuần Đáng Phản Trùng đập mặt đất khiến Long Hạo Thần nhảy lên, Quang Chi Liên Y nở rộ ngàn vạn quang mang, trực chỉ Khô Lô Đỏ tạm thời mất đi tấm thuẫn, đích thị là Diệt Ma Thiểm.

Có thể nói, Long Hạo Thần ứng đối đủ để hình dung là cực kỳ tuyệt diệu. Tùy theo ngoại linh lực nhờ long tinh tăng lên, sự mềm dẻo của hăn tăng lớn, đủ để làm ra nhiều động tác mà trước kia không thể.

Khô Lô Đỏ tuyệt không bởi vì Long Hạo Thần đánh bất ngờ mà hoảng hốt. Cốt đao to lớn bỗng chốc làm động tác chém xéo, không ngờ là Tu La Trảm. Không sai, nó dùng một tay sử dụng Tu La Trảm, hơn nữa còn là tiếp nhận được xung lượng tấm thuẫn mang đến.

Trong mấy lần cùng Khô Lô Đỏ chiến đấu, Long Hạo Thần và đồng bạn đã học được một điểm khắc sâu nhất. Đó chính là trong chiến đấu, không được có động tác dư thừa.

Nhưng lần này Khô Lô Đỏ rõ ràng đã tính sai. Hàng vạn quang mang lạnh bỗng ngưng tụ thành một điểm, trực tiếp điểm vào mũi cốt đao.

*Đinh! * một tiếng giòn tan vang lên.

Thân thể khổng lồ của Khô Lô Đỏ không ngờ bị đánh lui ra sau một bước, liên quan tấm thuẫn ở tay trái không thể phát ra chiêu sau. Lúc này, Long Hạo Thần bị động phòng ngự triển khai toàn diện phản công.

Chân trái giẫm mặt đất, Long Hạo Thần nhờ uy lực một kiếm, thân thể bỗng bắn hướng trước. Quang Chi Liên Y trong tay hầu như trong

chớp mắt biến thành quang mang trắng đậm. Ngay sau đó, một luồng sáng trắng từ thanh kiếm bắn ra, đụng hướng Khô Lâu Đỏ.

Kiếm biến thành màu trắng, đương nhiên là thánh kiếm, mà luồng sáng trắng, chính là công kích đặc biệt của thánh kiếm, Thánh Hoa!

Cho dù là Khô Lâu Đỏ cũng không dám khinh thường lực công kích của Thánh Hoa. Không còn cách nào khác, nó bắt đắ dĩ lấy tấm thuẫn che chắn. Trong tiếng chấn, lực công kích cường đại của Thánh Hoa khiến nó lặn nửa lúi một bước. Mà lúc này, Long Hạo Thần đã đến gần.

Huy Hoàng Thánh tấm thuẫn đã thu lại, lúc này hai tay Long Hạo Thần cầm thanh Quang Chi Liên Y lấp lánh kiếm quang.

Tu La Trảm.

Trong chớp mắt, cả người Long Hạo Thần dường như tiến vào trạng thái đặc biệt, bắn ra kiếm ý lãnh liệt vô cùng. Đơn giản Tu La Trảm lại bị hấn đem đến cảm giác người kiếm hợp nhất. Có thể thấy rõ, lấy thân thể hấn làm trung tâm, vòng tròn quang hoàn trắng đường kính năm mét nháy mắt kiếm chế vật trong vòng.

Bởi vì Long Hạo Thần làm động tác liên tục quá nhanh, cho nên Khô Lâu Đỏ không kịp cùng hấn tấn công, chỉ có thể như cũ dùng tấm thuẫn tiến hành phòng ngự. Đồng thời nó nghiêng người, tấm thuẫn hướng mé bên đón đánh, định giảm bớt lực rồi lập tức phản kích.

Nhưng nó xem thường uy lực một kiếm của Long Hạo Thần. Nháy mắt tăng lên đến cực độ tinh, khí, thần, khiến một kiếm kia tràn ngập khí thế không thể đỡ.

Kiếm ý, chính là Long Hạo Thần dần lĩnh ngộ từ Quang Minh Nữ Thần Vịnh Thán. Sở dĩ hấn không dùng thần kiếm, là vì không muốn phá hỏng bản thể của Khô Lâu Đỏ.

*Oành! *

Tấm thuẫn bị phá hỏng, Khô Lâu Đỏ bị một kiếm này chém bay, hơn nữa thân thể bởi vì lúc trước nghiêng hướng Long Hạo Thần, cho nên khi bay ra, trên không trung làm tư thế nghiêng.

Long Hạo Thần bốn cánh giương ra rồi cuộc ở giây phút này vỗ đập. Ánh vàng tia chớp trên không trung xẹt qua. Hắn một cước đá vào eo Khô Lâu Đỏ. Đồng thời Quang Chi Liên Y chém đứt tay phải nắm cốt đao của Khô Lâu Đỏ. Hoàn thành hai động tác này chỉ trong nháy mắt. Trên không trung Long Hạo Thần nửa xoay người giật chỗ, khuỷu tay phải đánh vào vị trí cổ họng Khô Lâu Đỏ.

Một chuỗi công kích gần như hoàn thành trong chớp mắt. Thoáng chốc, một người một khô lâu tách ra. Khô Lâu Đỏ đập mạnh xuống đất kéo dài ba mét. Tay phải nắm cốt đao cũng tách khỏi thân thể rơi trên đất.

Một trận chiến cực kỳ hấp dẫn này, các thành viên Liệt Ma Đoàn số sáu mươi bốn cấp suất trong mắt đều lộ kích động. Thắng, trải qua gần một năm, bọn họ rồi cuộc chiến thắng vị Khô Lâu Đỏ cường đại. Hơn nữa dưới tình huống một đấu một, Long Hạo Thần không để Nhã Đình và Hạo Nguyệt hỗ trợ, đây là sự tôn kính với cường giả.

"Ừ..." Khô Lâu Đỏ hình như phát ra tiếng rên, dùng tay trái chống đỡ thân thể, chậm rãi bò dậy khỏi mặt đất.

Long Hạo Thần lần nữa từ Giai Diệu Vĩnh Hằng phóng ra Huy Hoàng Thánh tấm thuẫn chắn trước mặt, làm động tác chuẩn bị chiến đấu.

Khô Lâu Đỏ không tấn công nữa. Nó nhìn chăm chú Long Hạo Thần, dài khoảng mười giây, nó chậm rãi gật đầu với hắn, sau đó quỳ một gối xuống đất, làm động tác bái lạy Long Hạo Thần.

Đây là? Long Hạo Thần giật mình nhìn nó.

"Tiền bối, ngài không cần như vậy."

"Chủ nhân, Thánh Vệ số mười hai kính chào ngài." Thanh âm trầm thấp tang thương từ miệng Khô Lôu Đỏ phát ra. "Bất cứ thế giới nào ngoài tháp Vĩnh Hằng, bất cứ sinh vật nào muốn thương tổn ngài, đều phải đạp qua xương cốt ta."

Nói dứt lời, thân thể khổng lồ của Khô Lôu Đỏ bỗng biến thành luồng sáng đỏ bay thẳng hướng Long Hạo Thần. Trên không trung thân thể nó biến càng nhỏ, đến khi trước mặt Long Hạo Thần thì đã thành một đoàn hỏa diễm nhỏ, nháy mắt nhập vào Giai Diệu Vĩnh Hằng, biến mất không thấy nữa.

Long Hạo Thần chỉ cảm thấy ngực mình nóng lên, kéo vạt áo cúi đầu nhìn, trông thấy rõ. Ở bảo thạch đầu lâu trắng tản ra quang mang vàng của Giai Diệu Vĩnh Hằng, có một đoàn hỏa diễm khê nhấp nháy.

Thánh Vệ số mười hai?

Nhìn cánh tay đứt, cốt đao và mảnh vỡ tấm thuẫn đều biến mất khỏi mặt đất, Long Hạo Thần có chút ngẩn ngơ.

"Đại ca, có chuyện gì? Là kỹ năng hay tăng cường linh lực?" Tư Mã Tiên hưng phấn hỏi. Bọn họ đều thấy luồng sáng đỏ, nhưng không nghe thanh âm của Thánh Vệ số mười hai, nên cho rằng giống như lúc trước.

Long Hạo Thần lắc đầu, cười khổ nói.

"Chỉ sợ ta bị cưỡng ép trở thành Tử Linh pháp sư." Hắc kể lại một lần lời của Thánh Vệ số mười hai, xong nói. "Nếu ta không đoán sai, hiện tại chắc ta có năng lực triệu hoán Khô Lôu Đỏ làm hộ vệ. Các người chờ chút, để ta thử xem."

Nói xong, Long Hạo Thần chậm rãi khép mắt. Ngay sau đó, quang mang đỏ chột lóe, Thánh Vệ số mười hai Khô Lôu Đỏ dáng người cao to đã xuất hiện trước mặt Long Hạo Thần. Cánh tay lúc trước bị đứt, tấm thuẫn bị hư hỏng đã hoàn toàn hồi phục. Hơi thở nóng cháy ồ ạt chậm rãi khuếch tán.

Long Hạo Thần mở mắt ra, hần phát hiện, linh hồn mình dường như có một tia liên kết với Khô Lâu Đỏ. Nó hoàn toàn nghe theo mệnh lệnh của mình chiến đấu. Hơn nữa nó có ý thức riêng, cũng chính là đám Long Hạo Thần từng thấy qua, bản năng chiến đấu.

Mọi người nhìn nhau, ai cũng không biết chuyện này là tốt hay xấu.

Tử Linh pháp sư từng đem đến tai họa cho nhân loại lúc thì ai cũng biết. Long Hạo Thần chính là con trai quang minh, là kỳ sĩ! Nếu hần thật sự trở thành Tử Linh pháp sư thì quá buồn cười. Hơn nữa liên minh thánh điện tuyệt đối không chấp nhận. Nhưng Thánh Vệ số mười hai đã tự tiến vào Giai Diệu Vĩnh Hằng của Long Hạo Thần, chẳng lẽ còn có thể đuổi ra sao? Long Hạo Thần cũng không thể hoàn toàn khống chế Giai Diệu Vĩnh Hằng!

"Hạo Thần." Thái Nhi nắm lấy tay Long Hạo Thần. "Kỳ thật, ta cảm thấy anh nghĩ quá nhiều. Trên thế giới này, vốn không có hoàn toàn chính hoặc là tà. Tử Linh pháp sư có thể là quang hệ, thì còn gì không có khả năng? Có được lực lượng này, anh cũng không cần thiết phải sử dụng. Hơn nữa Khô Lâu Đỏ có Cường Giả Chi Hồn không hề nhiễm hơi thở tử vong. Anh triệu hoán nó cũng chỉ để đối phó ma tộc. Dùng nó chém giết ma tộc xâm lược, anh có gì phải lo lắng?"

Hàn Vũ gật đầu, nói.

"Phó đoàn trưởng nói đúng. Tuy tháp Vĩnh Hằng là Tử Linh Thánh Thần Y Lai Khắc Tư để lại. Nhưng nó đối với chúng ta không có địch ý nào, ngược lại còn trợ giúp chúng ta không ngừng tăng thực lực. Chỉ cần lòng chúng ta không dao động, ánh mắt người đời không quan trọng. Huống chi chúng ta có thể hoàn toàn che giấu sự tồn tại của nó."

Tư Mã Tiên nói.

"Đúng vậy! Kết cuộc cuối cùng của Liệp Ma Đoàn hơn bảy mươi phần trăm đều ở trên lãnh địa ma tộc. Nói không chừng ngày nào đó

chúng ta cũng sẽ chết trận tại đó. Đại ca, đừng nghĩ nhiều như vậy, cứ lấy đi. Đi, chúng ta tiếp tục tiến lên, xem tầng một này còn có cái gì."

Được đồng bạn ủng hộ, sắc mặt Long Hạo Thần thả lỏng vài phần. Kỳ thật, trải qua lâu như vậy, chính hắn cũng đã nghĩ thông, nhưng hắn không hy vọng bởi vì chuyện này mà khiến trong đội ý kiến khác nhau. Hắn vẫn là coi nhẹ đồng bạn tin tưởng mình, ai đều không có ý trách hỏi hắn.

Tinh thần lực liên tiếp với Giai Diệu Vĩnh Hằng, Long Hạo Thần động dậy ý niệm. Thánh Vệ số mười hai đã hóa thành luồng sáng đỏ ẩn nấp trong đó, dường như bản thân nó cũng được Giai Diệu Vĩnh Hằng tắm bổ.

"Giữ vững trận hình, tiếp tục tiến lên!" Long Hạo Thần quát, cầm trong tay Huy Hoàng Thánh tẩm thuần và Quang Chi Liên Y dẫn đầu đi đằng trước.

Trọng kiếm cấp Huy Hoàng Quang Chi Liên Y này có kỹ năng phụ cực kỳ mạnh. Khi phát động công kích, bản thân nó sẽ có linh lực tựa như ảo ảnh, làm công kích đợt hai. Uy lực khoảng một phần ba công kích chính.

Chính là nói, khi Long Hạo Thần dùng thánh kiếm công kích, nó kèm công kích lần thứ hai uy lực chính là một phần ba thánh kiếm. Đây cũng là nguyên nhân quan trọng lúc trước Thánh Vệ số mười hai hoàn toàn không ngăn được Long Hạo Thần. Đương nhiên, Long Hạo Thần cũng hiểu rõ, nếu Thánh Vệ số mười hai có được một bộ trang bị đồng cấp với mình, muốn thắng nó sẽ không dễ dàng như vậy.

Dù sao, ở kỹ xảo chiến đấu, Long Hạo Thần vẫn phải học hỏi nó.

Lần này mọi người đi khoảng hai mươi mét, tháp Vĩnh Hằng mới có phản ứng. Hơn nữa dường như càng lúc càng gần tận cùng tầng một. Có thể mơ hồ thấy mé trong cùng tầng một có pho tượng điêu khắc khá to.

Một luồng sáng xanh rực rỡ từ trên trời giáng xuống. Trong quang mang xanh, một khô lâu trông giống hệt Thánh Vệ số mười hai từ mặt đất chậm rãi dâng lên. Vầng sáng sắc băng lam dường như rót vào thân thể nó. Nhưng nó không bành trướng giống Thánh Vệ số mười hai, mà chỉ giữ độ cao khoảng một mét tám. Nhưng xương cốt toàn thân nó hoàn toàn biến thành xanh đậm. Hai đoàn Hỏa Hồn xanh ở trong hốc mắt kịch liệt nháy, tay phải xuất hiện một pháp trượng dài.

"Là khô lâu loại ma pháp, mọi người cẩn thận!" Long Hạo Thần hét lớn một tiếng.

Cùng lúc đó, thân thể hắn tựa như mũi tên xông hướng Khô Lâu Xanh. Gần như trong giây lát đã tăng vọt tốc độ bản thân tới hạn mức lớn nhất. Hắn có linh cảm, đây chắc là cửa cuối cùng của tầng một tháp Vĩnh Hằng. Thông qua cửa này, tất cả tầng một tháp Vĩnh Hằng sẽ trải rộng trước mắt họ.

Hỏa diễm nóng cháy sắc vàng rờn dâng lên quanh thân Long Hạo Thần, đem tháp Vĩnh Hằng chiếu rọi từng góc không bỏ sót. Hắn làm vậy không chỉ vì đối kháng địch thủ thuộc tính băng, cũng là giúp đồng bạn chiếu sáng xung quanh, để mọi người ứng phó công kích của Khô Lâu Xanh.

Khô Lâu Xanh và Khô Lâu Đỏ cửa thứ sáu có khác biệt về bản chất. Khi nó đốt lên Hỏa Hồn, tuyệt không phát ra một chút thanh âm, mà là hiện ra vô cùng lãnh tĩnh. Đối diện Long Hạo Thần xông tới, thân thể nó tựa như dán mặt băng trượt ra sau. Cùng lúc đó, pháp trượng khẽ chỉ, một đoàn băng vụ nồng đậm ập hướng Long Hạo Thần.

"Hắc hắc, là lúc ca phát uy." Lâm Hâm hưng phấn ra tiếng.

Một tầng hỏa diễm xanh đột nhiên xuất hiện trước người Long Hạo Thần, tựa như chính hắn tỏa ra vậy.

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 150

Tháp Vĩnh Hằng Tầng Thứ Hai

Pháp trượng trong tay Khô Lâu Xanh phun ra băng vụ mới rơi vào người Long Hạo Thần, hấn lập tức cảm giác toàn thân lạnh lẽo. Bản thân phóng ra Thái Dương Hỏa có xu thế bị áp chế toàn diện.

Không cần nghi ngờ, khô lâu phóng thích ra không phải băng vụ bình thường. Nhưng Tâm Diễm Hỏa Diễm của Lâm Hâm cũng không phải ngọn lửa bình thường. Hai bên triệt tiêu, Tâm Diễm Hỏa Diễm của Lâm Hâm chiếm ưu thế tuyệt đối. Đương nhiên, đây cũng là bởi vì Thái Dương Hỏa của Long Hạo Thần suy yếu bớt thể công của khô lâu.

Hỏa Hồn trong hốc mắt Khô Lâu Xanh hơi nhấp nháy, pháp trượng trên không trung vẽ ra một quỹ tích huyền ảo. Thanh âm ngâm xướng trầm thấp nghe không rõ là cái gì, nhưng một đoàn băng hoa xanh óng ánh bay ra khỏi pháp trượng. Đóa băng hoa tốc độ không nhanh, nhưng Long Hạo Thần chỉ cảm thấy cảnh vật trước mắt đột nhiên biến hư ảo. Ngay sau đó, xung quanh biến thành sắc băng lam.

Từ góc độ nhìn của người khác, thân thể Long Hạo Thần hơi tạm dừng chút, ngay sau đó, cả người hấn bị đóa băng hoa to lớn bao phủ.

Ma pháp thật mạnh.

Tại lúc này, các thành viên Liệp Ma Đoàn số sáu mươi bốn cấp suất dĩ nhiên sẽ không chờ đợi nữa, hướng Khô Lâu Xanh tổng tiến công.

Tâm Diễm Hỏa Diễm trước tiên rơi trên băng hoa lớn, định hòa tan nó. Thái Nhi, Vương Nguyên Nguyên, Tư Mã Tiên và Hàn Vũ, bốn người đồng thời xông hướng Khô Lâu Xanh. Bọn họ hành động cực kỳ ăn ý. Bốn người tách ra xông lên, tuy không thể nói là từ bốn phương, nhưng vẫn cố gắng kéo dài khoảng cách không để Khô Lâu Xanh tập trung công kích được.

Trần Anh Nhi thì ngồi trên đất, hai tay ôm thủy tinh cầu, ngâm xướng chú ngữ. Ngực cô, ánh bạc và ánh vàng kỳ dị bắn ra, tựa như hai đoàn hỏa diễm quay quanh thủy tinh cầu. Mỗi xoay quanh một vòng, linh lực quanh người Trần Anh Nhi lại dao động cường vài phần. Giữa trán cô sợi chỉ trắng hiện ra, quang mang trắng phát tán ra ngoài.

Đối mặt mọi người toàn lực tấn công, Khô Lâu Xanh ngược lại không lui ra sau, pháp trượng đột nhiên đập xuống đất.

*Oành! *

Tiếng gầm kịch liệt, băng hoa đóng băng Long Hạo Thần không ngờ bị nổ tung. Lực chấn mạnh mẽ mang theo vũ số băng đá bay tứ tán. Những mảnh vỡ này chẳng những bao phủ hành lang toàn tầng một, hơn nữa nhắc lên luồng gió to. Cho dù tu vi như mọi người thì thế xông lên cũng tạm dừng.

Dao găm ám kim của Thái Nhi trên không trung huyền hóa ra vô số điểm sáng. Mỗi đâm ra một nhát thì sẽ đánh vỡ một đoàn băng cứng, nhưng ánh mắt nàng lại nhìn hướng Long Hạo Thần.

Không chỉ nàng, Vương Nguyên Nguyên, Tư Mã Tiên và Hàn Vũ cũng đều như thế. Uy lực nổ của băng hoa mạnh như vậy, có phải ngay cả Long Hạo Thần cũng...

Long Hạo Thần không có việc gì, ít nhất biểu hiện ra ngoài thì hẳn còn hoàn chỉnh. Chỉ là trên người dâng lên tầng hỏa diễm sắc đỏ vàng, cùng với Tâm Diễm Hỏa Diễm mà Lâm Hâm phóng lên người hẳn đã tắt ngấm.

Sắc mặt hần hơi tái nhợt, trên người rõ ràng bao một tầng băng sương.

Khí lạnh dày đặc bao phủ hành lang, mỗi người đều rõ ràng cảm thụ được thân thể cứng ngắc. Nên biết, ngoại linh lực của họ thông qua ngâm nước thuốc có long tinh làm chính, đều tăng lên mảng lớn. Dù không thể hoàn toàn hấp thu công hiệu, ít nhất ngoại linh lực đột phá ba ngàn. Cho dù là vậy, họ như cũ cảm thấy tay chân đông cứng.

Cấp bảy. Không cần nghi ngờ, Khô Lâu Xanh này tu vi khoảng cấp bảy, hơn nữa nó khống chế ma pháp tựa như vô công viên cổ của Khô Lâu Đỏ, có thể dùng hoàn mỹ để hình dung.

Tiếng phượng kêu to rõ bỗng chốc vang lên. Tâm Diễm Hỏa Diễm nóng cháy dâng tràn. Nhiệt độ nóng bỗng mau chóng hòa tan lạnh lẽo trong không khí. Cùng lúc đó, Lam Hỏa Phượng Hoàng đã phóng lên cao, vượt qua mọi người, nhào tới Khô Lâu Xanh.

Lâm Hâm không thèm để ý linh lô có phản phệ hay không. Khô Lâu Xanh mạnh như vậy, đồng bạn đều bị nó ngăn cản. Nếu để nó công kích tiếp, bọn họ sẽ rất khó thông qua cửa này.

Bảy người Liệt Ma Đoàn số sáu mươi bốn cấp suất đã rất có ăn ý. Trọng kiếm truyền kỳ đỏ vàng trong tay Hàn Vũ đột nhiên nâng lên. Trong tiếng hét vang, màu đỏ vàng nồng đậm nhiễm toàn thân. Không phải hỏa diễm, là đơn thuần biến hóa màu sắc, ngay cả mắt y cũng nhiễm thành màu đỏ vàng. Trạng thái cơ thể đông cứng bị giải trừ, kéo theo quang ảnh đỏ vàng, xông hướng Khô Lâu Xanh.

Thân thể Tư Mã Tiên xẹt qua, đã chắn trước mặt Long Hạo Thần. Quang Chi Đại Lực Hoàn của gã ở một tháng trước rốt cuộc hoàn thành đúc lại, lúc này đang cầm trong tay.

So với trước, kích cỡ Quang Chi Đại Lực Hoàn không thay đổi cái gì, nhưng biến thành màu ám kim, khí thế hung ác không ngừng khuếch tán. Quang Chi Đại Lực Hoàn vốn là cấp Huy Hoàng, sau khi đúc lại, thuận

lợi thăng lên cấp truyền kỳ. Hơn nữa, nếu không phải ngoại linh lực của Tư Mã Tiên nhờ long tinh tăng cấp, hiện tại gã không thể nào sử dụng được trang bị kinh khủng này.

Quang mang bạc lấp lánh, Vương Nguyên Nguyên biến mất, Thái Nhi cũng trong chớp mắt đó ẩn trong không khí.

Bốn người tấn công, một người bảo vệ Long Hạo Thần, đây là ăn ý chân chính.

Đối diện Lam Hỏa Phượng Hoàng, Khô Lô Xanh rốt cuộc không bình tĩnh nữa. Thanh âm ngâm xướng chú ngữ rõ ràng biến vội vàng, pháp trượng chỉ hướng mặt đất.

*Grit grit grit!!! *

Ba tiếng vù vù chói tai, ba cột băng đường kính tới một mét bỗng từ mặt đất chui lên, giao nhau đựng hướng Lam Hỏa Phượng Hoàng. Cùng lúc đó, một tầng sáng băng lam từ người Khô Lô Xanh khuếch tán ra ngoài, hình thành màn hào quang xanh trong suốt.

*Oành! *

Ba cột băng to lớn đồng thời vỡ nát. Khí lạnh tràn ngập hành lang cũng biến mất hết. Lực công kích của Lam Hỏa Phượng Hoàng thật kinh khủng, hơn nữa cường độ Tâm Điểm Hỏa Điểm rõ ràng cao hơn hàn băng của Khô Lô Xanh. Nhưng hai bên chênh lệch chủ yếu ở linh lực. Lam Hỏa Phượng Hoàng rốt cuộc không thể nào tiến tới nữa, tiếng phượng kêu trầm thấp, nó quay trở về bên Lâm Hâm.

Ánh bạc chợt lóe, trước tiên phát động công kích chính là Vương Nguyên Nguyên. Cự Linh Thần tấm thuẫn tựa như búa đập phá núi ngang nhiên đánh ra. Dựa vào tác dụng của Thời Không Môn Linh Lô, Vương Nguyên Nguyên tấn công gần như trong giây lát đã tới, mạnh chém vào tầng hào quang của Khô Lô Xanh.

Vô Ngân Thủy Tinh đấu giá được cuối cùng tinh luyện thành hai khối thủy tinh để Vương Nguyên Nguyên khám. Chẳng qua bây giờ cô chỉ có thể thêm vào một khối, nếu không, sẽ vượt qua khả năng sử dụng của cô. Mặc dù như vậy, Cự Linh Thần tẩm thuần tăng thêm một khối Vô Ngân Thủy Tinh, vẫn là tăng lên tới đẳng cấp truyền kỳ.

Một nhát chém ra, sau lưng Vương Nguyên Nguyên mơ hồ có bóng dáng màu bạc to khổng lồ xẹt qua. Trong tiếng chấn điếc tai, vòng bảo hộ xanh vỡ nát.

Chẳng qua, Khô Lô Xanh cũng không dễ bắt nạt. Dưới cục diện bất lợi, thân hình nó đột nhiên thấp đi, tựa như trượt băng dán sát mặt đất, dựa vào vòng bảo hộ ngăn cản cho thời gian thở dốc, tránh đi một búa của Vương Nguyên Nguyên. Cùng lúc đó, một vòng băng hoàn trắng tinh khiết bỗng nhiên khuếch tán, cường bức đẩy ra Vương Nguyên Nguyên.

Mà lúc này, Hàn Vũ đã đến rồi. Toàn thân y màu đỏ vàng, dường như tiến vào trạng thái đặc biệt. Trọng kiếm sắc vàng ròng diên cuồng chém ra, tựa như gió lốc đỏ vàng thổi quét hướng Khô Lô Xanh.

"Kittt!!!" Một tiếng rít cao chói vọt phát ra từ miệng Khô Lô Xanh, một bức tường băng bỗng chốc chắn trước mặt Hàn Vũ. Nhưng chỉ nháy mắt, tường băng đã bị trọng kiếm đỏ vàng của Hàn Vũ đánh vỡ vụn.

Một vòng băng hoàn trắng xuất hiện dưới chân Hàn Vũ, chớp mắt nổ tung. Khí lưu đông lạnh cuốn lấy thân thể y. Nhưng Hàn Vũ phủ sắc vàng ròng tựa như tiến vào trạng thái vô địch, không nhìn khí lưu đông lạnh xâm thực thân thể, trọng kiếm như cũ chém Khô Lô Xanh.

Khô Lô Xanh rốt cuộc hết đường xoay sở, Hỏa Hồn trong hốc máy nhấp nháy kịch liệt, pháp trượng giơ lên chắn, đồng thời thân thể phủ một tầng băng giáp dày.

Có năng lực ma pháp cường đại nhưng Khô Lô Xanh không có thực lực cận chiến mạnh như Khô Lô Đỏ. Mặc dù đã có băng giáp phòng

ngự, nó vẫn bị một kiếm của Hàn Vũ đánh bay ra ngoài, ngay cả pháp trượng cũng bị chém thành hai đoạn. Càng đáng sợ là, trọng kiếm của Hàn Vũ bảo phủ quang mang đỏ thẫm lại có chất dính đặc biệt. Khô Lô Xanh bị đánh bay trong chớp mắt tạm dừng.

Sau đó là thời gian Hàn Vũ biểu diễn. Trọng kiếm đỏ máu cao thấp tung bay. Mỗi chém ra một kiếm, trên người Khô Lô Xanh sẽ bị bao trùm một tầng màu đỏ khiến người sợ hãi. Băng giáp trên người nó chỉ chịu được ba kích đã vỡ nát.

Một kiếm cuối cùng của Hàn Vũ trực tiếp đâm vào bả vai Khô Lô Xanh, chém thân thể nó thành hai nửa.

Thải Nhi núp trong chỗ tối không ra tay. Nếu Hàn Vũ đã chém chết Khô Lô Xanh thì nàng không cần phải ra mặt nữa.

Long Hạo Thần cũng từ trong băng lãnh dần hồi phục lại, chỉ là sắc mặt còn có chút tái nhợt. Khô Lô Xanh một kích rơi trên người hấn khá kinh khủng. May mắn hấn có Quang Minh Thánh Hỏa do Nhã Đình mang đến, lại thêm Thái Dương Hỏa và Tâm Diễm Hỏa Diễm duy trì, còn có kỹ năng phụ Thánh Quang Hộ Thể của Huy Hoàng Thánh tẩm thuẫn, mới triệt tiêu hơn phân nửa lực bạo tạc. Cho dù là vậy, Long Hạo Thần cũng cần dùng hai mươi giây mới ép ra hết khí lạnh.

Thời gian chiến đấu không kéo quá dài, nhưng chiến thắng Khô Lô Xanh này tuyệt không dễ dàng. Nên biết, trong thế giới hiện thực, sức một mình Long Hạo Thần có thể đơn độc khiêu chiến cường giả cấp bảy. Mà mới này họ dùng lực lượng gần như là tất cả mọi người mới giết chết Khô Lô Xanh được. Nếu không có Lam Hỏa Phượng Hoàng của Lâm Hâm suy yếu đa phần thực lực Khô Lô Xanh, bọn họ muốn thắng trận này chỉ sợ càng thêm gian khổ.

Bên kia Trần Anh Nhi thanh âm ngâm xướng chú ngữ đã dừng lại, trong chớp mắt, sau lưng cô ba mặt Sinh Linh Môn đều mở ra. Chỉ là lúc giữa chừng chú ngữ thì ba mặt Sinh Linh Môn theo đó biến mất.

Đây là tác dụng mạnh mẽ của Thể Thân Linh Lô và Thời Gian Linh Lô hợp thành rồi chuyển hóa thành Thời Gian Chi Diệu Linh Lô. Đường nhiên, năng lực này mỗi ngày cô chỉ có thể sử dụng một lần, may mà không bị phản phệ quá mạnh.

Triệu hoán gấp ba, đối với triệu hoán sư mà nói, là năng lực gần như nghịch thiên. Chẳng qua hiện tại Trần Anh Nhi bởi vì lực lượng bản thân, không thể hoàn toàn phát huy uy lực của nó.

Thân thể vỡ nát của Khô Lô Xanh dần dần nổi lên tầng vàng sáng xanh, thanh âm sắc nhọn vang lên trong không khí.

"Thánh Vệ số mười một báo cáo chủ nhân."

Hai đoạn thân thể rơi trên mặt đất bỗng nhiên bay lên, hóa thành hai luồng sáng bay thẳng đến Long Hạo Thần, giống như Khô Lô Đỏ, cũng dung nhập vào trong Giai Diệu Vĩnh Hằng trước ngực Long Hạo Thần.

Bảo thạch của Giai Diệu Vĩnh Hằng là hình dáng đầu lâu trắng. Lúc này, mặt ngoài cái đầu, ngoài hỏa diễm đỏ ra, còn thêm một đoàn hỏa diễm xanh.

Cùng lúc đó, đột nhiên, tháp Vĩnh Hằng dường như nhẹ chấn, bảy người Long Hạo Thần rõ ràng cảm giác được mặt đất chấn động. Mọi người vội vàng tụ tập cùng một chỗ, cảnh giác nhìn chăm chú biến hóa xung quanh.

Một đoàn sáng vàng nhu hòa từ Giai Diệu Vĩnh Hằng khuếch tán ra ngoài, quang mang đi đến đâu, kỳ diệu là xua tan trong không khí nguyên bản hư ảo, mờ lung. Quang mang vàng nhu hòa lan tỏa, tất cả đều biến rõ ràng hơn.

Trước mặt bảy người Long Hạo Thần, một pho tượng lớn hiện ra trước mắt bọn họ. Mặc dù chỉ là một bức tượng nhưng khi ánh mắt bảy người nhìn nó, lại cảm thụ được loại uy nghiêm mệnh mông vô tận tựa như sử thi.

Pho tượng cao khoảng hơn mười mét, lặng lẽ đứng tại đó, áo choàng đen hoa lệ sinh động như thật. Trên áo choàng đen, lấp lánh từng phù văn vàng, ngoài áo choàng là áo khoác trắng, trắng và đen hình thành rõ ràng khác biệt. Đầu đội cái mũ bông khiến bộ dáng pho tượng thoát nhìn rất âm u, không thể nhìn rõ ràng diện mạo.

Tay phải nó nắm một pháp trượng hai mét dài hơn cả thân cao. Pháp trượng toàn thân hỗn hợp ba loại màu sắc, trắng, đen, vàng. Ba màu đây đưa cùng một chỗ. Màu đen đại biểu thuần tịnh tử vong, màu vàng đại biểu quang minh thánh khiết. Còn về màu trắng, dường như liên quan đến lực triệu hoán của triệu hoán sư.

Ba màu quay quanh hình thành pháp trượng thần kỳ này. Đỉnh pháp trượng có một tinh thể cực lớn. Tinh thể này bị điêu khắc thành hình蝌蚪, màu trắng, trông giống bảo thạch Giai Diệu Vĩnh Hằng bản phóng đại.

Nhìn pho tượng, mỗi người đều rung động. Mặc dù chỉ là bức tượng, ai đều hiểu nó không phải thật thể, nhưng như cũ bị rung động bởi sự âm trầm, trí tuệ, uy nghiêm và mệnh mệnh từ bức tượng.

Mặc dù Long Hạo Thần luôn không thừa nhận mình là truyền nhân của Tử Linh Thánh Thần Trường Miên Thiên Tai Y Lai Khắc Tư, nhưng vẫn hướng pho tượng hành lễ kỷ sĩ. Hắn tuyệt không thích Tử Linh pháp sư, nhưng không thể không khâm phục cường giả vạn năm trước này. Chỉ riêng từ tháp Vĩnh Hằng đã có thể nhìn ra được năm đó nó kinh khủng cỡ nào, hẳn là lực lượng mạnh cỡ Ma Thần Hoàng.

"Chúc mừng người, con trai ta, người đã thông qua khảo nghiệm cửa thứ nhất. Có thích lễ vật ta để lại cho người không? Mười hai Thánh Vệ chính là mười hai vị thủ hộ năm đó của ta. Bọn họ đều là chí tôn một đời. Đáng tiếc, sinh mệnh nhân loại có hạn, cuối cùng, ta chỉ có thể khiến họ dùng hình thái vong linh tiếp tục tồn tại. Đây cũng là một phần tài nguyên quý giá ta để lại cho người. Lúc trước người đối mặt, chính là uy lực đã bị ức chế của chúng nó. Theo người tiếp tục đi tới, mỗi thông qua

một tầng khảo nghiệm, thực lực Thánh Vệ sẽ hồi phục một phần. Tiếp tục tiến lên đi, con trai ta, một ngày nào đó, người sẽ khiến Mười Hai Thánh Vệ lại hiện quang vinh."

Một luồng sáng trắng tinh khiết từ bảo thạch khô lâu trên đỉnh phát trường rơi ra, hóa thành quang trụ trắng xuất hiện trước mặt mọi người. Quang trụ đường kính khoảng ba mét, tản ra nhàn nhạt dao động không gian.

Lâm Hâm than thở nói.

"Vị Tử Linh Thánh Thần này cũng quá keo kiệt, chúng ta đều thông qua khảo nghiệm tầng một, không thưởng cho nhiều chút."

Hàn Vũ cười ha hả nói.

"Anh còn muốn thưởng cái gì nữa? Không có khảo nghiệm tầng một tháp Vĩnh Hằng, linh lực chúng ta có thể tăng nhanh như vậy sao? Chỉ sợ hiện tại cách cấp sáu xa vô cùng. Huống chi chúng ta còn được đến kỹ năng, rèn luyện, còn có hai Thánh Vệ. Tử Linh Thánh Thần chẳng phải đã để lại lời nói, Thánh Vệ chưa hồi phục lực lượng sao? Anh tưởng tượng xem, chúng ta gặp Khô Lâu Đỏ và Khô Lâu Xanh, nếu linh lực tăng lên, có thể sử dụng uy lực càng mạnh, vậy là sự việc kinh khủng cỡ nào! Huống chi, đây mới chỉ là tầng một tháp Vĩnh Hằng mà thôi. Đối với chúng ta, có thể đến đây là may mắn hơn cả có được một bộ thần khí. Dù sao, tu vi hiện tại của chúng ta chưa thể khống chế thần khí, nhưng tháp Vĩnh Hằng có thể không ngừng rèn luyện chúng ta, tăng lên lực lượng tổng thể của chúng ta."

Đối với lời Hàn Vũ, mọi người đều ngầm đồng ý, cùng gật đầu.

Long Hạo Thần nói.

"Đi vào quang trụ này, chắc là chúng ta có thể tới tầng hai. Có muốn tiếp tục thử một chút không?"

Vương Nguyên Nguyên nói.

"Đoàn trưởng, anh quyết định đi. Chẳng qua, ta cảm thấy Anh Nhi không cần đi, mới này cô ấy tiêu hao tất cả linh lực, lại đi mạo hiểm nữa thì không quá tốt."

Long Hạo Thần ngẫm nghĩ nói.

"Như vậy đi, các người đều ở lại đây, ta đi trước dò đường đã. Có Hạo Nguyệt ở, mặc kệ gặp tình huống gì thì ta đều có thể trở lại."

Lúc này Hạo Nguyệt thành thoi nằm phía sau họ ngoài trăm mét, Long Hạo Thần không để nó tham dự chiến đấu trước đó.

Thời gian rèn luyện trong tháp Vĩnh Hằng càng lâu, Long Hạo Thần cũng càng trân quý tất cả trong đây. Nếu không phải bởi vì họ hành động tiếp theo càng có thể gặp phải nguy hiểm khó khăn thêm, hẳn thậm chí không lựa chọn tập trung mọi người tại đây chiến thắng Khô Lâu Xanh, do đó thông qua khảo nghiệm cuối cùng của tầng một.

Bước ra một bước, Long Hạo Thần đi vào trong thánh quang trắng. Tầm trong quang mang thánh khiết, hẳn kinh ngạc phát hiện, lúc trước tiêu hao linh lực mau chóng hồi phục lại. Quang mang trắng chợt lóe, ngay sau đó, hẳn đã xuất hiện ở nơi khác.

Mới bước vào tầng hai tháp Vĩnh Hằng, Long Hạo Thần thầm giật mình. Nguyên nhân rất đơn giản. Ở đây, hẳn không có cảm giác chân đạp đất.

Trước mắt là một mảnh sương mù, hai bên như cũ có hàng loạt cột kéo dài tới trước, nhưng dưới chân hẳn lại không phải là thực thể, mà là hư ảo sương khói. Lúc này, hẳn đang ở trong quang mang trắng. Chỉ cần bước ra quang mang trắng, hẳn sẽ chính thức tiến vào tầng hai tháp Vĩnh Hằng.

Thăm dò bước ra một bước, đạp trên khói trắng, trong chớp mắt, Long Hạo Thần kiềm không được khê hô. Bởi vì hắn rõ ràng cảm giác được thân thể mình bỗng rơi xuống đất. Cảm giác mất thăng bằng ập đến.

Quang mang trắng chợt lóe, cảnh vật xung quanh lại ảm đạm xuống. Hồi phục lại cảm giác chân đạp đất, chính mình đã xuất hiện trước mặt đồng bạn. Không ngờ là quay về đại sảnh tầng một tháp Vĩnh Hằng.

Đây là sao chứ? Long Hạo Thần đơ người.

"Đại ca, đằng trước rất nguy hiểm hả? Sao trở về mau vậy?" Tư Mã Tiên tò mò hỏi.

Long Hạo Thần nhẹ lắc đầu, lại bước vào quang mang trắng.

Quang mang trắng chợt lóe, ngay sau đó, hắn đã trở lại tầng hai tháp Vĩnh Hằng. Hắn có chút hiểu ra. Tầng hai này, chỉ sợ phải liên tục sử dụng năng lực bay mới được! Nếu nói tầng một là cấm không, vậy tầng hai chỉ sợ là cấm rơi trên đất.

Lần này hắn học ngoan, bốn cánh sáu lưng mở ra, mới bước khỏi phạm vi quang mang trắng.

Quả nhiên, dựa vào lực lượng linh cánh bay, lần này hắn không phát sinh tình huống rơi xuống nữa.

Không có nóng lòng bay hướng phía trước, Long Hạo Thần yên lặng cảm thụ hoàn cảnh xung quanh. Hắn kinh ngạc phát hiện, đi tới tầng hai rồi, không ngờ hơi thở tử vong rõ ràng yếu nhiều. Ngược lại hơi thở quang minh biến nồng đậm. Nhưng dù cho lấy cảm giác như hắn, chỉ có thể dò xét bên ngoài khoảng cách không đủ trăm mét. Đường như ở đây có lực phong tỏa linh hồn cực mạnh.

Không thể nghi ngờ, muốn thông qua cửa thứ hai vẫn là phải dọc theo hai bên cột tiến lên trước, tiếp nhận khảo nghiệm tầng hai tháp Vĩnh

Hằng.

Mơ hồ, Long Hạo Thần sáng tỏ tình huống tầng hai vài phần, hẳn đại khái đã biết khảo nghiệm tầng thứ hai là cái gì.

Bốn cánh sau lưng nhẹ mở ra, quang mang vàng chợt lóe, Long Hạo Thần triệu hoán Nhã Đình đi ra.

Nhã Đình và Thánh Dẫn Linh Lô hợp thành hơn nửa đã tiến hóa rồi, thì không còn sợ hơi thở uy nhiếp của tháp Vĩnh Hằng. Sáu cánh mở ra, cô nhẹ nhàng bay sau lưng Long Hạo Thần.

"Cô không cần tiến lên, chỉ cần ở phía sau hỗ trợ ta là được rồi." Long Hạo Thần ra lệnh cho Nhã Đình một tiếng, mới từ từ bay lên trước.

Một mét, hai mét, ba mét, mãi đến khi hẳn bay khoảng mười mét, đột nhiên, sương khói trắng bên dưới bỗng dâng lên. Ngay sau đó, trước sau sáu bóng dáng đồng thời xuất hiện sáu phương hướng quanh Long Hạo Thần, sau đó điện xẹt xông hướng hẳn.

Như cũ là khô lâu, chỉ là dáng người nhỏ xíu hơn nửa sau lưng có cốt cánh. Cốt cánh của chúng có màng mỏng liên tiếp, tốc độ cực nhanh. Nó mới vừa xuất hiện, tựa như sáu luồng sáng trắng bay hướng Long Hạo Thần.

Long Hạo Thần luôn giữ vững cảnh giác cao nhất, bỗng nhiên bị tấn công nhưng không hề hốt hoảng. Tay trái cầm tấm thuẫn bỗng phát động, chỉ thấy quang mang vàng bỗng nhiên bao phủ hẳn.

Kỹ năng cấp sáu của Thủ Hộ kỵ sĩ, Thuần Tường.

Kỹ năng Thuần Tường này có thể phòng ngự toàn thân, cũng có phạm vi lớn phòng ngự chính diện. Tuy không thể sử dụng phối hợp với Thần Ngự Thuần, nhưng năng lực phòng ngự của nó cũng siêu mạnh.

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu
www.dtv-ebook.com

Chương 151

Tiếng nổ chói tai, sáu bóng trắng mau chóng tiến lên, bay ngược ra sau cũng mau. Hơn nữa chúng nó lùi ra sau tiết tấu cực nhanh, tựa như một thể. Cho nên trọng kiếm Long Hạo Thần chém hụt.

Long Hạo Thần vốn ở trên mặt đất tấn công như trôi chảy như nước, giờ lên không trung thì rõ ràng bị hạn chế. Nhưng mà trong lòng hắn bây giờ ngàn ngạt hưng phấn. Bởi hắn rất rõ ràng mình và đồng bạn thiếu kinh nghiệm, rèn luyện chiến đấu trên không trung. Không cần nghi ngờ, tháp Vĩnh Hằng cho bọn họ kỳ ngộ này.

Đương nhiên, sức chiến đấu trên không trung của Long Hạo Thần thật bị hạn chế, nhưng hắn không đến mức bị cửa thứ nhất ngăn chặn.

Ba luồng sáng trắng đồng thời từ người Nhã Đình bắn ra, tựa như có mắt rơi trên người ba Khô Lô Trắng. Ngay sau đó, lực kéo mạnh mẽ đem chúng kéo hướng Long Hạo Thần. Nói cũng kỳ quái, uy lực Thánh Dẫn Linh Lô tuy rằng được Nhã Đình phát động, nhưng tuyệt không khác gì Long Hạo Thần tự mình sử dụng. Kẻ địch bị lôi kéo thì đều hướng mục tiêu vào Long Hạo Thần.

Bị Thánh Dẫn Linh Lô lôi kéo, đám Khô Lô Trắng đương nhiên mất đi ưu thế linh hoạt và tốc độ. Đối mặt lực công kích cường đại của Quang Chi Liên Y, kéo dài không tới mười giây thì chúng biến thành mảnh vụn. Ba Khô Lô Trắng khác cũng bị Long Hạo Thần lấy cùng cách trên chém nát, cửa thứ nhất xem như trải qua.

Nhưng khiến Long Hạo Thần có chút kinh ngạc là, khô lô bị đánh chết tuyệt không đưa cho hắn linh lực tinh thuần cực cao, cũng không có

kỹ năng. Xem ra, dường như nơi này đã biến thành khảo nghiệm đơn thuần.

Đối với chuyện này Long Hạo Thần tuyệt không oán than. Nếu chỉ là mười điểm, mười điểm linh lực tinh thuần, hiện tại không còn tác dụng lớn với hắn nữa.

Từ khi tu vi tăng lên tới cấp sáu, Long Hạo Thần mở ra linh khiếu của mình, rồi thức tỉnh thần quyền giả, Nhã Đình tiến hóa, hợp thành linh lô, những điều này đều khiến thực lực của hắn tăng lên, cũng tăng năng lực hấp thu quang nguyên tố.

Làm thần quyền giả, Long Hạo Thần có thể tự tin nói, chính mình là người có độ thân thiết với quang nguyên tố nhất trên thế giới này.

Bế quan bốn tháng nay, nội linh lực của hắn lấy tốc độ tăng cao kinh người, hơn một ngàn. Hiện tại nội linh lực đã ngang nhiên đột phá tám ngàn năm trăm, không ngừng tiếp cận cấp bảy.

Trừ hắn ra, nội linh lực của đồng bạn tuy tốc độ tăng không tệ, nhưng chênh lệch với hắn ngày càng lớn. Dù cho là Thái Nhi cũng như thế. Dù sao, nàng còn chưa thức tỉnh thần quyền giả.

Thông qua cửa thứ nhất nhưng Long Hạo Thần không tiếp tục tiến lên, mà là trở lại tầng một, tỉ mỉ nói việc mình gặp phải cho đồng bạn nghe.

Mọi người đều đột phá cấp sáu có linh cánh rồi, tăng năng lực không chiến đã là tình thế nước đến chân. Có sấm luyện tốt như vậy, hiển nhiên không thể bỏ qua. Thực lực mỗi khi tăng một phần, thì năng lực sinh tồn chấp hành nhiệm vụ của họ cũng sẽ thêm một phần.

Sau khi cẩn thận suy nghĩ, Long Hạo Thần lập tức làm ra quyết định. Tiếp đến hành động thăm dò tầng hai, trừ Trần Anh Nhi ra, mỗi người đều lấy năng lực cá nhân tiếp thụ khảo nghiệm không chiến, hơn nữa

không được sử dụng linh lô hoặc tọa kỵ. Còn về Trần Anh Nhi, rèn luyện dĩ nhiên là bốn mệnh triệu hoán thú của cô, heo con Mạch Đâu.

Đây là một đại điện tràn ngập hắc ám, ít nhất hơn ngàn thước vuông, độ cao trên mười mét. Vách tường xung quanh đều là hình bát giác.

Trong điện quang mang âm đạm, chỉ có vị trí bát giác có một hỏa diễm tím nhấp nháy, cho đại điện tràn ngập thần bí chút ít quang mang và nồng đậm hơi thở hắc ám.

Trong đại điện hắc ám này, đứng một người đàn ông. Mái tóc đen xõa sau lưng, hai mắt nở rộ tia sáng màu máu.

Tiến bước, đấm quyền. Linh lực hắc ám kinh khủng nhấp mắt như suối phun bộc phát. Mỗi lần gõ đánh quyền, đá chân, làm động tác đơn giản nhất, đều mang theo tiếng xé gió kinh khiếp.

Đại điện này không biết làm bằng vật liệu gì, mặc kệ gõ đập phá thế nào, bản thân đại điện bất động.

Trong quá trình gõ đánh ra linh lực, tia sáng tím ẩn hiện, miễn cưỡng mới thấy được bộ dạng của gã. Khuôn mặt tuần tú tràn ngập lạnh lùng, lưng trần. Mỗi phát động một lần công kích, toàn thân dâng lên ma văn tím tủa như cái vảy. Trong mắt màu máu sẽ càng đậm thêm.

Khi khí thế gã đạt tới giai đoạn đỉnh cao, đột nhiên, một bóng dáng lạng lẽ xuất hiện sau lưng gã. Bóng dáng này cao ráo, thân thể bao phủ áo choàng đen. Mái tóc đen dài từ hai bên mặt xõa xuống, thấy không rõ khuôn mặt.

Dường như cảm thụ được sau lưng đột nhiên xuất hiện uy hiếp. Người đàn ông thân trần bỗng xoay người, một quyền đánh vào bóng người bỗng nhiên xuất hiện sau lưng mình.

Một quyền này, ngưng tụ sức chiến đấu cường đại đạt tới đỉnh điểm. Trong đại điện đều bởi một quyền này mà sáng lên. Tất cả linh lực lúc

trước gã đánh ra đường như ở giây phút này toàn bộ ngừng tụ trên năm đấm. Không gian áp súc sinh ra cảm giác vắn vẹo, dường như tùy thời sẽ xé nát đại diện.

Nhưng mà bóng dáng đột nhiên xuất hiện lại không động. Đối diện một quyền kinh khủng như vậy, y chỉ là hơi nâng ngón tay trắng nõn thon dài, điểm vào năm tay khí thế như uy nhiếp thiên hạ kia.

Bụp

Thời gian đóng băng trong chớp mắt này. Không xuất hiện tiếng nổ. Bóng dáng cao ráo kia thậm chí không tản ra chút linh lực nào. Nhưng sau giây phút đó, người đàn ông thân trần tựa như đạn pháo bắn ra từ Mao Đạo đại pháo, bay ngược ra ngoài. Tiếng nổ điếc tai, gã đập vào vách tường phía xa, một chùm quang mang tím mông lung từ người gã khuếch tán ra.

Phịch bộp

Thân thể dán sát vách tường trượt xuống đất.

Bóng dáng cao ráo hai tay chấp sau đít, thanh âm nhu hòa vang lên.

"Quá cương sẽ gãy. Chỉ biết cương mà không nhu, người vĩnh viễn không đạt đến cảnh giới nghịch thiên."

Thanh âm này nhu hòa như vậy, nếu là người quen của y nghe được, sẽ chỉ có hai loại kết quả. Hoặc quỳ trước mặt y hoặc kinh hãi tuyệt vọng.

Người đàn ông ngã trên mặt đất chậm rãi bò dậy, nhưng không đứng lên, mà là quỳ tại đó, cung kính cúi đầu.

"Phụ thân."

"Vết thương của ngươi đã lành rồi, sao không rời khỏi đây? Người liều mạng muốn có hôn sự sao không làm đi?" Người đàn ông cao ráo

ngửa đầu ra sau, để mái tóc dài bay ra sau lưng, tùy theo lộ ra khuôn mặt cực kỳ tuấn tú.

Phong Tú, Ma Thần Hoàng, Phong Tú.

Mà người quỳ xuống dưới vách tường, khóe miệng chảy ra máu tươi bởi vì trọng kích trước đó, chẳng phải chính là lúc ở Mộng Huyền Thiên Đường cùng Long Hạo Thần cứng rắn đánh, sau cùng bị trọng thương, thái tử Nghịch Thiên Ma Long tộc, A Bảo sao?

A Bảo cúi đầu, nhạt giọng nói.

"Con không mặt mũi cười Nguyệt Dạ."

Ma Thần Hoàng Phong Tú thản nhiên nói.

"Chỉ gặp trắc trở một chút mà người đã không chịu được rồi?"

A Bảo ngẩng đầu lên, nhìn phụ thân.

"Nhưng mà đây không chỉ một chút trắc trở. Lần này người thừa kế của mấy vị ma thần chết trong Mộng Huyền Thiên Đường. Nhiệm vụ cuối cùng của chúng ta cũng thất bại trong gang tấc. Tuy phụ hoàng có quyền uy tuyệt đối, nhưng lần này sóng gió quá lớn, ngay cả Hoàng Thước cũng bị lừa mờ khơi long tinh. Tất cả trách nhiệm đều tại con. Phụ hoàng vì bảo vệ con chịu đựng bao nhiêu áp lực lớn, con đều biết hết. Con là tội nhân tộc mình, con phụ kỳ vọng của ngài, con..."

Ma Thần Hoàng phẩy tay.

"Được rồi, không cần nói nữa. Làm người quyền cao, không thể so đo thất bại nhất thời. Nghĩ quá nhiều sẽ khiến người rơi vào phiền não càng nhiều. Tâm thần không định thì sao thành nghiệp lớn? Nói theo cách nhân loại, thì là không thể quá co đầu rút cổ. Lần này người thua không oan, hơn nữa chủ yếu thua ở vận khí. Trong toàn bộ quá trình người không làm sai cái gì, nếu đổi lại là ta, không khả năng làm tốt hơn người. Chỉ là người lại gặp phải một thần quyền giả ngàn năm chưa xuất hiện, hơn nữa

vừa lúc hấn xúc động thức tỉnh. Một kiếm kia, cho dù hấn muốn đánh lại trăm lần, ngàn lần cũng không thể làm được nữa."

"Phụ thân, con không cam lòng, không cam lòng thua một nhân loại yếu ớt. Cái gì thần quyền giả chết tiệt, con..." Đôi mắt A Bảo tràn ngập đỏ máu. Trước mặt người khác, y luôn trầm tĩnh, chỉ lúc đối diện Ma Thần Hoàng, mới lộ ra một chút bản tính.

"Câm miệng!" Lần đầu tiên giọng Phong Tú biến lãnh liệt.

Dù là người thừa kế Ma Thần Hoàng, khi A Bảo cảm thụ được phụ thân tức giận, lập tức quỳ sát đất, không dám mở miệng nữa.

Ma Thần Hoàng lạnh lùng nói.

"Nếu người giữ tâm trí như vậy thì lần tới người gặp phải hấn, nhất định sẽ thua trong tay hấn, thậm chí thua càng thảm. Ta không có khả năng mỗi lần đều đúng lúc cứu người. Người có biết hay không, lần này ta đột nhiên xé rách không gian cứu các người trở về, nhân loại Liệt Ma Đoàn Ma Thần Chi Vẫn đáng ghét kia thừa cơ giết chết ba tộc nhân chúng ta. Bọn chúng đang cảnh cáo ta. Chúng đều là kẻ điên thật sự, hơn nữa không chỉ có một mình Ma Thần Chi Vẫn. Nhân loại đã càng lúc càng khó đối phó, làm người thừa kế của ta, nếu người không nhìn thẳng vào lực lượng nhân loại, như vậy, tương lai người không tư cách kế thừa hoàng vị của ta."

"Ta biết, người không phục, cho rằng nhân loại đó yếu hơn người nhiều. Nhưng mà, người có chân chính tinh táo lại cẩn thận phân tích nguyên nhân người thất bại không? Trừ bởi vì người đó là thần quyền giả, gặp nguy bực phát một kích cường đại ra, còn có nguyên nhân gì khác?"

A Bảo ngẩng đầu lên, nhìn phụ thân.

"Bởi vì hấn được Mộng Huyền Thiên Đường ủng hộ, thuộc tính của hấn hợp với Mộng Huyền Thiên Đường, sau đó bắt tay với người đại

diện Tự Nhiên Nữ Thần đối kháng với chúng ta."

Ma Thần Hoàng thần nhiên nói.

"Vậy vì sao hãn làm được một điểm này?"

A Bảo ngậy ra, trả lời không được.

Ma Thần Hoàng trầm giọng nói.

"Bởi vì trí tuệ. Ma tộc chúng ta thường bởi vì lực lượng mạnh mà quá kiêu ngạo tự phụ, cho nên người mới thua trận này. Người tạm dừng hôn lễ cũng tốt. Hiện tại, người nên biết mình phải làm gì rồi chứ?"

"Vâng."

Chương một trăm hai mươi chín: Mười sáu nhiệm vụ giết chóc (1)

"Cái gì?" Thánh kỵ sĩ Hàn Khiếm đập bàn đứng dậy, trên mặt tràn ngập chấn kinh.

Đứng trước mặt ông, là một kỵ sĩ dáng người cao to, cung kính khoanh tay đứng.

Hàn Khiếm hơi thở có chút hỗn loạn.

"Đám nhóc con đó, bọn chúng muốn làm cái gì? Vốn tưởng chúng yên lặng lâu như vậy xem như là biểu hiện trưởng thành. Giờ tốt lắm, không lên tiếng thì thôi, ra tiếng liền kinh người. Chúng đi bao lâu rồi?"

Kỵ sĩ cao to nói.

"Khoảng một tiếng đồng hồ."

Hàn Khiếm nói.

"Đi, đuổi theo chúng trở về, cứ nói là ta ra lệnh chúng quay lại."

Kỵ sĩ cao to hơi khó xử nói.

"Thánh kỵ sĩ trưởng đại nhân, như vậy không tốt lắm. Liệp Ma Đoàn độc lập, coi như là liên minh cũng không thể tùy tiện điều khiển họ. Hơn nữa họ làm đều đúng theo quy tắc."

Hàn Khiếm tức giận nói.

"Quy tắc cái quái gì, nếu mấy đứa đó xảy ra chuyện gì, toàn bộ liên minh sẽ nổ tung. Còn không đi mau!"

"Vâng." Kỵ sĩ cao lớn không dám lần thứ hai cãi lệnh Hàn Khiếm, xoay người đi ra ngoài.

Đang lúc gã tới cửa thì Hàn Khiếm đột nhiên lên tiếng.

"Quay lại."

Kỵ sĩ ngẩn ra, dừng bước, xoay người trở lại trước mặt Hàn Khiếm.

Hàn Khiếm từ sau bàn vòng ra, đi qua đi lại trong phòng làm việc rộng lớn, hai hàng chân mày như sắp dính vào nhau.

Lại đi khoảng mười vòng, rốt cuộc ông giãn mày ra, khẽ thở dài, lầm bầm.

"Thằng nhóc kia và con bé đều đã mười sáu tuổi. Chúng có thể bế quan lâu như vậy, chắc là có thu hoạch không nhỏ. Chim ưng dưới sự bảo vệ của cha mẹ thì vĩnh viễn không thể bay lượn trên không trung, trở thành cường giả. Cứ để họ xông xáo một lần đi. Long Hạo Thần, thằng nhóc nhà người, nhất định phải sống sót trở về."

Không sai, chính là vừa rồi, kỵ sĩ trước mặt ông mang đến tin tức kinh người. Liệp Ma Đoàn số sáu mươi bốn cấp suất ngũ đông đã lâu đột nhiên xuất hiện ở tầng ba tháp nhiệm vụ Liệp Ma Đoàn. Một lần nhận tới mười sáu nhiệm vụ giết chóc, sau đó lập tức xuất phát, rời khỏi thánh thành, thẳng tiến ma tộc.

Đây chính là mười sáu nhiệm vụ giết chóc, hơn nữa chỉ Liệp Ma Đoàn cấp suất mới nhận được! Đơn giản nhất cũng là phải giết cường giả ma tộc cấp bảy thu vài ma tinh. Trong số nhiệm vụ họ nhận, thậm chí có ba cái là đối đầu cường giả ma tộc cấp tám. Ghê nhất còn có một cái, trực tiếp đánh chết ma thần đứng hạng chót nhất trong bảy mươi hai Trụ Ma Thần, Xà Ma An Độ Mã Lý. Mặc dù đứng hạng bảy mươi hai, nhưng đó chính là ma thần! Tu vi đỉnh cấp tám, hơn nữa một khi gã ở phạm vi thủ hộ Trụ Ma Thần của chính mình, thực lực càng tương đương với vài cường giả cấp tám.

Nhiệm vụ đánh chết An Độ Mã Lý, là khó nhất trong tất cả nhiệm vụ cấp suất. Nhiệm vụ này đồng thời bị cộng hưởng cho cấp vương và cấp đế. Nên biết, An Độ Mã Lý không chỉ một mình đứng đợi người giết, đó là ma thần thống lĩnh số lớn quân đội ma tộc!

Đám Long Hạo Thần ngay cả nhiệm vụ như vậy cũng dám nhận, quả là đi tìm chết! Nên biết, đỉnh cấp tám, chính là linh lực gần mười vạn!

Bởi vì tháp nhiệm vụ Liệp Ma Đoàn ở thánh thành, nhận nhiệm vụ rồi quay lại thì đường rất xa, nên Liệp Ma Đoàn có quy tắc là có thể một lần nhận vài nhiệm vụ. Nhưng giống đám Long Hạo Thần một lúc nhận tới mười sáu nhiệm vụ thì là lần đầu tiên xuất hiện. Phải biết, tất cả nhiệm vụ đều có kỳ hạn. Nếu tới thời hạn mà chưa hoàn thành thì sẽ bị trừ công huân.

Đương nhiên, một lần nhận nhiều nhiệm vụ, sẽ được kéo dài thời gian. Đám Long Hạo Thần lần này tổng thời gian hoàn thành nhiệm vụ là khoảng hai năm. Nhưng mà, lấy thực lực hiện tại của họ, hai năm có thể chiến thắng Trụ Ma Thần thứ bảy mươi hai An Độ Mã Lý sao? Cho dù Hàn Khiếm rất tin tưởng Long Hạo Thần, cũng cảm thấy đây chỉ là mơ mộng xa vời.

Chẳng qua đám nhóc đều đã đi rồi, còn kêu trở về sao? Đó chẳng khác gì đả kích đám nhóc. Nghĩ tới Long Hạo Thần hướng chính mình

báo tình huống chân thực xảy ra trong Mộng Huyền Thiên Đường, Hàn Khiếm tâm tình vốn lo lắng dần trầm tĩnh lại.

Đúng vậy, Hàn Khiếm đã biết toàn đội Long Hạo Thần có thu hoạch trong Mộng Huyền Thiên Đường. Còn về Long Hạo Thần làm cách nào mang đồng bạn đi vào thì ông không biết. Long Hạo Thần chỉ nói là bí mật không thể bật mí.

Cả đội có được linh lô, họ tự bảo vệ mình chắc không thành vấn đề. Hơn nữa Long Hạo Thần tuổi không lớn nhưng không đến mức lỗ mãng. Cứ để họ xông xáo một lần cũng tốt. Huống chi còn có người bảo vệ chúng. Đúng rồi, ta phải đi báo chuyện này cho hẳn biết.

Nghĩ tới đây, Hàn Khiếm tạm thời ức chế nỗi lòng lo âu, khiến kỵ sĩ cao to trước tiên lui ra, chính ông thì vội vàng rời khỏi phòng làm việc.

Lúc này, đám nhóc khiến thánh kỵ sĩ trưởng đại nhân lo lắng, đang sung sướng ngồi trên xe ngựa, ngắm cảnh hai bên đường mang đến cảm giác thoải mái hiếm có.

Xe ngựa là Liệp Ma Đoàn đặc biệt được hưởng dụng. Lúc trước đám Long Hạo Thần được trải qua một lần, chẳng qua chỉ là một lần duy nhất. Bởi vì đó là do nhiệm vụ cường chế.

Mà lần này, bọn họ đã là Liệp Ma Đoàn cấp suất, có quyền lợi được đến một chiếc xe ngựa thuộc về đội mình, đi đường cũng tiện lợi hơn nhiều.

Ít ra trong quá trình chạy đi, họ được nghỉ ngơi đầy đủ.

Lúc này, bảy người Liệp Ma Đoàn số sáu mươi bốn cấp suất không có một ai tu luyện. Màn che hai bên xe ngựa vén cao lên, xe ngựa thêm thuật Phiêu Phù không chút cảm giác xóc nảy.

Không tu luyện là mệnh lệnh Long Hạo Thần ra. Sắp bắt đầu hành trình gian nguy dài hạn, lúc trước mới bế quan tu luyện lâu như vậy, tất

cả mọi người đều cần được thả lỏng. Mà quá trình thả lỏng chính là trên đường họ tiến vào lãnh địa ma tộc.

Rời khỏi Mộng Huyền Thiên Đường đã tròn một năm, mỗi người đều lớn một tuổi. Long Hạo Thần và Thái Nhi nhỏ nhất cũng đều đã vượt qua sinh nhật mười sáu tuổi. So với một năm trước, hiện tại thành viên Liệp Ma Đoàn số sáu mươi bốn cấp suất thoát nhìn càng thêm tài năng ẩn giấu, bớt nóng nảy, nhiều phần trầm ổn.

Sức chiến đấu tổng thể của họ có thể đạt đến trình độ nào, ngay cả họ cũng không rõ ràng. Dù sao, họ đã một năm lâu không xuất hiện trên chiến trường với ma tộc.

Trạm thứ nhất như cũ là lúc làm nhiệm vụ Sợ Hãi Bi Khiếu Động trải qua Tinh Tâm Thành. Như cũ từ biên cảnh đông nam tiến vào hành tỉnh Nạp Lý Khắc, tiếp đó xâm nhập vào trong ma tộc.

Xe ngựa một đường chạy vội, vài ngày sau, mọi người thuận lợi đến Tinh Tâm Thành.

Gần một năm nay, chiến tranh thường xuyên, mỗi quan ải của nhân loại trước sau chịu ma tộc tấn công. Trong đó chiến tranh thảm nhất đương nhiên là trận Trấn Nam quan. Ma tộc gần như phá thành, nếu không phải viện quân đúng lúc tới kịp, hậu quả thật không thể tưởng tượng.

Chiến Sĩ Thánh Điện ở biên quan đông nam ngược lại bình tĩnh nhất. không biết có phải bởi vì hành tỉnh Nạp Lý Khắc bị thanh tẩy, tuy ngẫu nhiên chịu quấy rầy nhưng không phát động chiến tranh quy mô lớn.

Dưới bối cảnh như vậy, Tinh Tâm Thành làm hậu viên của biên cảnh đông nam, không khí hiện ra đặc biệt hòa bình. Thương nghiệp tăng cao có hiệu quả, bình dân an cư lạc nghiệp. Kỳ thật dã tâm của nhân loại không thể so với ma tộc. Chỉ cần có nơi ổn định sinh hoạt, họ sẽ rất dễ dàng thỏa mãn.

Bảy người Long Hạo Thần không quấy nhiễu phủ chấp chính hay quân đội của Tinh Tâm Thành, mà là lặng lẽ ngụ ở một nhà trọ trung bình. Dàn xếp hai người đánh xe, để họ nghỉ ngơi hai ngày là có thể trở về thánh thành. Dù sao nhiệm vụ lần này trong khoảng thời gian ngắn họ không thể nào trở về được, làm gì để người ta đợi chờ tại đây?

Để đồng bạn tự về phòng nghỉ ngơi, Long Hạo Thần nắm bàn tay nhỏ nhắn của Thái Nhi đi ra nhà trọ. Vì không gây chú ý, hai người đều mang mũ có khăn che, Dù sao, diện mạo kinh người không chỉ mỗi mình Thái Nhi.

Đi thong thả trên đường lớn Tinh Tâm Thành, Long Hạo Thần kéo tay Thái Nhi, cười ha ha nói.

"Đột nhiên nhớ tới lúc chúng ta mới gặp nhau ở thánh thành. Vốn trận thi đấu nên quan tâm nhất biến thành phong nền, ngược lại mỗi ngày đưa cô trở về khiến ta mong chờ nhất. Mỗi ngày gặp cô một lần là ta đã thấy thỏa mãn rồi."

Thái Nhi bật cười nói.

"Sao ta chỉ có thể nhớ đến bộ dạng ngốc nghếch lúc ấy của anh nhỉ?"

Long Hạo Thần không quan tâm, cười hì hì nói.

"Ai bảo ta là chàng ngốc của cô? Chỉ cần cô thích, ngốc có sao đâu."

Ánh mắt Thái Nhi biến mềm mại, hơi gần sát Long Hạo Thần. Hai người trong không khí ấm áp này từ từ bước tới trước.

Một đường đi tới, hai người quen đường đi thẳng đến một tòa kiến trúc mới dừng lại. Tòa nhà hai tầng bên trên có bốn chữ to: thương đoàn Nguyệt Dạ.

Trực tiếp tiến vào lãnh địa ma tộc phải chịu mạo hiểm cực lớn, ma tộc kiểm tra biên cảnh rất gay gắt. Mà cùng thương đoàn Nguyệt Dạ lẫn vào trong ma tộc thì lại khác. Ma tộc và liên minh thánh điện giống

nhau, ngoại chặt nội lỏng. Chỉ cần tiến vào bên trong, hóa trang thành Nguyệt Ma tộc, chấp hành nhiệm vụ lần này tuyệt không gian nan. Hơn nữa, nếu có Nguyệt Dạ phối hợp, họ càng dễ dàng hành động hơn nhiều.

Khoảng năm tháng trước, Long Hạo Thần và Thái Nhi từng lặng lẽ đến Tinh Tầm Thành một lần, gặp mặt Nguyệt Dạ khổ chờ đã lâu. Hòa hoãn bớt cấm chế cho cô, hơn nữa ước định hành động lần này.

Đi vào thương đoàn Nguyệt Dạ, lập tức có người sai vặt tới đón hỏi. Long Hạo Thần lấy ra một lệnh bài to cỡ bàn tay con nít, để gã đi tìm quản sự, còn mình và Thái Nhi thì ngồi chờ trong đại sảnh thương đoàn Nguyệt Dạ.

Thương đoàn có vẻ rất bận rộn, không ngừng có người ra ra vào vào. Nơi này chỉ là một cửa của thương đoàn Nguyệt Dạ, tụ tập hàng hóa không phải tại đây. Dù là vậy thì cảnh tượng vẫn rất vội vàng.

Đối với Nguyệt Dạ, Long Hạo Thần tin tưởng hơn trước một chút. Nguyên nhân đương nhiên là vì Nguyệt Dạ biểu hiện trong Mộng Huyền Thiên Đường. Lúc ấy Nguyệt Dạ phối hợp đem đến tác dụng cực lớn, cùng lúc đó, Long Hạo Thần cũng nhìn ra tác dụng của cô trong đội.

Đang lúc Long Hạo Thần suy nghĩ tình hình tiếp nhận mười sáu nhiệm vụ, bên ngoài đột nhiên truyền đến tiếng bước chân hỗn loạn. Ngay sau đó, một đội binh sĩ từ bên ngoài tiến vào.

Chương một trăm hai mươi chín: Mười sáu nhiệm vụ giết chóc (2)

Đội binh này toàn thân giáp da, người dẫn đầu mặc Tỏa Tử Giáp cấp thấp. Mỗi cái đều ngẩng cao đầu, không cần hỏi cũng nhìn ra được họ đến không phải thân thiện.

"Chủ nhân của các người đâu? Kêu hẳn ra đây!" Quan binh dẫn đầu tay nắm đao giắt ở thắt lưng, tay khác chống nạnh, quát.

Gã mang đến mười binh sĩ mau chóng xếp thành hàng ngang, trường mâu chỉ hướng cửa hàng, chặn cửa ra vào.

Vừa thấy đám binh sĩ, lập tức có người bước ra nghênh đón.

"Quan gia, ngài tới đây có việc gì ạ?" Người sai vật cẩn thận hỏi.

Tên quan binh hừ lạnh một tiếng.

"Nghĩ ngờ thương đoàn Nguyệt Dạ các người cấu kết ma tộc, bốn quan đến đem chủ nhân các người đi hỏi chuyện."

Người sai vật ngẩn ra, hiển nhiên đây là lần đầu tiên gã gặp phải chuyện này.

"Quan gia, chúng ta là thương nhân du ly! Là được liên minh bảo vệ."

*Bốp! *

Quan binh tát một bàn tay.

"Thương nhân du ly cái quái gì. Nói cho các người biết, bốn quan là tuần tra mới tới, chuyên môn tuần tra con đường này. Nghe nói đường này giàu nhất là thương đoàn Nguyệt Dạ các người. Giàu vì sao? Còn không phải bởi vì cấu kết với ma tộc?"

Nghe gã nói câu trước thì Long Hạo Thần kéo tay Thái Nhi đứng sang bên, nghĩ là thương đoàn Nguyệt Dạ làm chuyện gì rồi. Là thành viên liên minh thánh điện, loại việc này dĩ nhiên hẳn sẽ không xía vào. Chỉ cần không ảnh hưởng việc thương đoàn Nguyệt Dạ mang họ tiến vào lãnh địa ma tộc là được.

Nhưng mà nghe đến mặt sau, thì rõ ràng khác biệt. Cái gì gọi là thương đoàn Nguyệt Dạ giàu nhất? Dù cho Long Hạo Thần không quá hiểu về tình hình quan dân, nhưng cũng đoán sơ sơ được đám binh lính tới vì cái gì.

Lúc này, một quân sự của thương đoàn Nguyệt Dạ vội vã từ phía sau bước tới. Khi gã thấy binh lính chặn trước cửa thì ngẩn ra. Người sai vật lúc trước đi thông báo chỉ chỉ hai người Long Hạo Thần, thì thầm vài câu bên tai gã.

Quân sự trước tiên hướng Long Hạo Thần hành lễ, xin lỗi một tiếng, sau đó chuyển hướng quan binh, mỉm cười nói.

"Quan gia, ta là quân sự thương đoàn Nguyệt Dạ, không biết quan gia có chuyện gì mà chặn cửa thương đoàn chúng ta? Chúng ta là thương nhân hợp pháp được phủ chấp chính che chở."

Quan binh cười lạnh một tiếng, nói.

"Cái gì mà thương nhân hợp pháp? Chẳng lẽ các người không làm ăn với ma tộc? Cấu kết ma tộc là tội lớn cỡ nào? Người theo chúng ta đi một chuyến." Nói xong gã nhắc tay chộp hướng bả vai quân sự.

Quân sự không biến đổi nụ cười, thân thể nhích động, nhẹ nhàng tránh bàn tay chộp tới, lùi lại một bước, nói.

"Quan gia, xin tự trọng. Chuyện này nếu xé to, đối với quan gia không có gì tốt. Ta nghĩ, ta có cách chứng minh chúng ta là vô tội." Nói xong gã từ trong lòng móc ra túi tiền, nhét vào tay quan binh.

Quan binh vốn bởi vì đối phương trốn thoát muốn nổi giận, nhưng thấy quân sự đưa túi tiền, sắc mặt lạnh lùng bỗng chốc như xuân về hoa nở.

Cầm lấy túi tiền mở ra xem, trong mắt gã lóe tia sáng hài lòng.

"Coi như các người hiểu biết. Du ly thương nhân các người làm ăn với ma tộc không dễ dàng, chú ý an toàn! Được rồi, chúng ta rút."

Nói xong gã vung tay lên, định dẫn binh sĩ rời đi.

"Đợi chút." Một thanh âm trong trẻo nhưng có chút lạnh lùng đột nhiên vang lên.

Quan binh ngẩn ra, quay đầu nhìn hướng phát ra thanh âm. Chỉ thấy hai người lúc trước đứng một bên nay đi ra một người, thuận tay gỡ nón xuống.

"Chuyện gì?" Giọng quan binh biến lạnh lùng. Nhìn Long Hạo Thần diện mạo đẹp trai mà tuổi trẻ, lập tức bày ra quan quyền.

Long Hạo Thần bình thản nói.

"Các người đều ở lại, sai một người đến phủ chấp chính, kêu trưởng quan hoặc quân sự tổng trưởng phủ chấp chính Tinh Tâm Thành đến một chuyến."

Quan binh biến sắc mặt.

"Thằng nhóc, người bị thần kinh hả?" Nói xong tay trái rút ra đao giắt bên hông. Đao của gã có vỏ, mũi đao chĩa lên trên, mang theo cái vỏ đập hướng đầu Long Hạo Thần.

Long Hạo Thần đáy mắt lóe tia sáng lạnh, sát khí lãnh liệt bùng phát ra.

"Người dám?"

Một tiếng gầm lên, trong thương đoàn Nguyệt Dạ như có sét đánh. Quan binh chỉ là tôm tép, sao chịu được tiếng rống tràn ngập tinh thần lực của Long Hạo Thần? Sắc mặt gã trắng bệch, ngã quỵ xuống đất, đám lính gã dẫn theo cũng lung lay té ngã.

Long Hạo Thần nâng tay phải lên, luồng sáng vàng rơi xuống bao phủ thân mình một lính lác, quăng một luồng sáng bạc vào ngực binh sĩ.

"Đi, làm theo lời ta vừa nói. Nếu không, các người vĩnh viễn không thể rời khỏi đây."

Chỉ gầm một tiếng đã khiến quan binh và đám lính mất đi sức chiến đấu. Trong lòng chúng chỉ có sợ hãi, nào dám phản kháng cái gì. Quan binh mơ hồ thấy hình dạng lệnh bài thì sắc mặt thành màu đất, lắp bắp nói không ra lời.

Binh sĩ bị Long Hạo Thần ném cho Hồi Phục Thuật hòa hoãn rung động, cầm lệnh bài Liệp Ma Đoàn cấp suất của hãn vội vàng chạy đi.

Đám người chỉ là giệt mình ngồi phịch trên đất, nhưng không mất đi năng lực hành động. Đối diện Long Hạo Thần uy thế như vậy, ai dám chống đối? Đặc biệt là quan binh đó, tựa như gà chọi thua trận, không dám mở miệng, dẫn đầu bò sang bên quỳ xuống.

Mãi đến lúc này, vẻ giận dữ trên mặt Long Hạo Thần như cũ không giảm bớt. Hai tay nắm chặt năm đấm, mới rồi nếu đám binh lính dám phản kháng, nói không chừng hãn sẽ trực tiếp xuống tay.

Từ khi Long Hạo Thần trở thành một kỵ sĩ, kẻ địch hãn đối mặt đều là ma tộc. Tiếp xúc nhân loại cũng toàn là anh hùng, rong ruổi sa trường, tung hoành giết địch. Vì cái gì? Chính là vì để dân chúng an cư lạc nghiệp!

Nhưng, các tướng sĩ trên chiến trường đổ máu với ma tộc, sau lưng lại xuất hiện sâu mọt như vậy, Long Hạo Thần nội tâm thiện lương ghét ác sao không tức giận cho được? Hãn ép mình kiềm chế cảm xúc, mới không trực tiếp chém chết quan binh kia. Nếu không, chỉ cần hãn ra tay, nhất định sẽ lấy mất sinh mệnh tên đó.

Nhìn bọn họ bộ dáng chật vật, lại ngẫm nghĩ các chiến sĩ liên minh trên chiến trường vỡ đầu phun máu nóng, Long Hạo Thần chỉ cảm thấy lòng thật đau quá. Hãn thật muốn chém chết hết đám vô dụng này.

Liệp Ma Đoàn không chỉ đối đầu ma tộc, trong liên minh thánh điện, bọn họ còn có chức trách đặc biệt, đó chính là giám sát. Bất cứ Liệp Ma Đoàn nào đều có quyền lực giám sát bất cứ cấp bậc nào trong liên minh. Liệp Ma Đoàn cấp bậc càng cao thì tác dụng giám sát càng lớn.

Lấy ví dụ đơn giản, nếu một Liệp Ma Đoàn cấp danh hiệu chất vấn minh chủ liên minh, lập tức sẽ khởi động trình tự buộc tội. Liệp Ma Đoàn vì liên minh xuất sinh nhập tử, lập ra vô số chiến công. Họ không có quyền lực trực tiếp chỉ huy quân đội, nhưng ở quyền lực giám sát thì lớn nhất liên minh.

Làm đoàn trưởng Liệp Ma Đoàn cấp suất, Long Hạo Thần có đủ quyền lực mời quan chấp chính hoặc tổng trưởng quân sự Tinh Tâm Thành tới đây. Hắn thậm chí có thể chất vấn hai người quản lý Tinh Tâm Thành. Một khi hướng lên trên đề xuất nghiêm chỉnh trách móc, chỉ sợ hai vị này sẽ bị điều tra tỉ mỉ, có lẽ tiền đồ bởi vì vậy mà bị chôn vùi.

Quản sự thương đoàn Nguyệt Dạ từ khi Long Hạo Thần mở miệng thì đứng ở một bên, nhìn Long Hạo Thần xử lý việc này. Khi Long Hạo Thần hét lớn một tiếng, gã cũng kinh sợ. Phần sát khí đó không phải người nào có thể phát ra. Chỉ có cường giả chân chính trải qua chiến trường, hơn nữa giết địch vô số mới phóng ra khí thể huyết tinh này. Khó trách hội trưởng dặn dò phải phối hợp tất cả hành động theo họ. Quả nhiên không phải người bình thường!

Long Hạo Thần chuyển hướng vị quản sự, trầm giọng nói.

"Chào ngài, ta tên Long Hạo Thần. Tình huống mới rồi có thường xuất hiện không?"

Quản sự thương đoàn Nguyệt Dạ nhẹ lắc đầu, nói.

"Bình thường rất ít xảy ra. Vị quan gia này chắc là mới tới không lâu, hành vi của hắn ta không thể đại biểu tất cả quân nhân."

Nghe gã nói câu này, sắc mặt Long Hạo Thần mới thả lỏng vài phần.

"Vậy vì sao mới rồi ngài không chất vấn hắn?"

Quản sự khẽ cười.

"Long tiên sinh, hòa khí phát tài. Chúng ta là thương nhân, bình dân không cùng quan đầu!"

Long Hạo Thần gật đầu. Hắn biết, phương diện giao tiếp thì mình vẫn chỉ là thiếu niên mười sáu tuổi mà thôi. Nhưng hôm nay nếu đã gặp được, vậy hắn phải lo đến cùng, xem như cảnh cáo quan phương Tinh Tâm Thành. Các chiến sĩ ở phía trước bảo vệ quốc gia, sau lưng nếu bởi vì đám sâu mọt đó mà xảy ra việc, hắn thật sự không nhìn được nữa.

"Nguyệt Dạ tiểu thư có khỏe không?" Long Hạo Thần thấp giọng hỏi.

Quản sự cung kính nói.

"Tiểu thư rất tốt, chẳng qua không ở đây. Lúc tiểu thư gần đi thì có giao cho, nếu Long tiên sinh có nhu cầu gì thì cứ việc nói, chúng ta sẽ dốc sức phối hợp. Thương đoàn ba ngày sau có thể xuất phát, hàng hóa đã sắp đặt gần xong hết rồi."

Long Hạo Thần gật đầu, nói.

"Tốt, chúng ta sẽ đi cùng thương đoàn các người, tiến vào lãnh địa ma tộc."

Quản sự nhẹ gật đầu, không nói thêm cái gì, hiện ra cẩn thận mà trầm ổn. Đích thực có thể được Nguyệt Dạ tin tưởng thì nhất định không phải người tầm thường.

Thời gian không lâu lắm, bên ngoài truyền đến tiếng vó ngựa vội vã. Tiếng vó ngựa thẳng hướng cửa thương đoàn. Hai người đàn ông trung niên vội vàng tiến vào, trong đó một người mặc áo choàng dài, người khác thì mặc bộ giáp.

Xem ra là một văn một võ.

Vừa vào cửa, hai vị liền nhìn đến binh lính quỳ một bên, sắc mặt đều biến khó nhìn. Quân nhân mặc giáp tiến lên một bước, một cước đá vào đầu quan binh.

"Khốn kiếp, người làm xấu mặt mũi Tinh Tâm Thành!"

Hai vị này chính là quan chấp chính, và tổng trưởng quân sự Tinh Tâm Thành. Nói đến cũng khéo, khi binh sĩ báo tin, vừa lúc hai vị đều có mặt. Nhận được lệnh bài Liệp Ma Đoàn cấp suất, hai vị chợt kinh ngạc.

Tinh Tâm Thành chính là thành lớn, lại ở biên cảnh. Địa vị hai người này không phải quan chấp chính và tổng trưởng quân sự thành nhỏ như Hạo Nguyệt thành so sánh được. Nhưng Liệp Ma Đoàn không phải họ có thể gây sự được!

Chương một trăm hai mươi chín: Mười sáu nhiệm vụ giết chóc (3)

Liệp Ma Đoàn có hệ thống riêng, có năng lực giám sát quan viên bất cứ nơi nào. Hơn nữa những người này đều là ở trên chiến trường ma tộc xuất sinh nhập tử. Từng có một phần điều tra, bất cứ thành viên Liệp Ma Đoàn cấp suất nào, trên chiến trường ít nhất chém chết ngàn ma tộc.

Không nói khoa trương, mỗi Liệp Ma giả đều là anh hùng của nhân loại. Bởi vậy, cho dù bọn họ là quan lớn quyền cao chức trọng một phương, cũng không dám huênh hoang, hai người lập tức tới đây.

"Người đâu?" Vị tổng trưởng quân sự này tính tình khá nóng nảy, đập quan binh xong rống hỏi.

Quan binh giờ đây không dám phản kháng, nhắc tay chỉ hướng Long Hạo Thần.

Quan chấp chính và tổng trưởng quân sự đều ngẩn ra. Lúc trước họ cũng không phải không thấy Long Hạo Thần và Thái Nhi, chỉ là, Long Hạo Thần thật sự quá trẻ tuổi, xem thế nào cũng không giống Liệp Ma giả Liệp Ma Đoàn cấp suất! Đừng nói tới đoàn trưởng.

Thấy hai người đến, sắc mặt Long Hạo Thần lần nữa âm trầm. Tuy tuổi hăn không lớn, nhưng đã trải qua sinh tử, lại là đoàn trưởng Liệp Ma

Đoàn, bình thường quen chỉ huy, thấy nhiều tình hình rồi. Ngay cả Ma Thần Hoàng còn không dọa được hăn, huống chi là hai người trước mặt.

"Là ta mời hai vị đến, mong thỉnh giáo." Long Hạo Thần cũng biết diện mạo mình không có lực thuyết phục, hăn cũng không muốn ở đây chậm trễ thời gian. Nói xong, tay phải hăn vẫy hướng tổng trưởng quân sự. Tổng trưởng quân sự hoảng sợ nhìn, tay phải Long Hạo Thần biến trong suốt, không ngờ là Thể Quang Diệu chỉ Kỵ Sĩ Thánh Điện cấp bảy mới có được. Quân sự tổng trưởng và quan chấp chính nhìn nhau một cái. Hai người vội vàng tiến lên vài bước, quan chấp chính mặc áo choàng dài nói.

"Chào ngài, Liệp Ma giả tôn kính, ta là quan chấp chính của Tinh Tâm Thành, Thủy Mộc. Vị này là tổng trưởng quân sự Tinh Tâm Thành, Hàn Thiên Vũ."

Long Hạo Thần gật đầu, nói.

"Chào hai vị, mới rồi nơi này xảy ra chuyện gì chắc các vị đã biết. Ta hy vọng các người có thể xử lý chuyện này thích đáng, sau này cũng đừng ra chuyện như vậy nữa. Nếu không, ta nhất định sẽ khiêu nại với liên minh, thỉnh cầu thu lại chức vụ của các người."

Không chút khách sáo, Long Hạo Thần trực tiếp nói ra suy nghĩ trong lòng.

Quan chấp chính Thủy Mộc còn đỡ chút, chỉ là thoáng biến sắc mặt rồi hồi phục lại như thường. Tổng trưởng quân sự Hàn Thiên Vũ thì nhú mày.

"Xin thỉnh giáo tôn tính đại danh của người?"

"Đoàn trưởng Liệp Ma Đoàn số sáu mươi bốn cấp suất, Long Hạo Thần." Trước khi nói mấy câu này, hăn đã phóng ra màn hào quang vàng, bao phủ mình và hai đại nhân vật Tinh Tâm Thành vào trong, ngăn cách thanh âm.

Đối với thân phận của Long Hạo Thần, Thủy Mộc và Hàn Thiên Vũ không chút nghi ngờ. Thế Quang Diệu cấp bảy quang thuộc tính, đây đã đủ chứng minh tất cả, ít nhất thì không khả năng là kẻ giả mạo.

"Xin chào, Long đoàn trưởng. Hôm nay đích thực là đám khốn này làm mất mặt người Tinh Tâm Thành. Sau khi trở về đương nhiên chúng ta sẽ xử lý. Nhưng người đã là đoàn trưởng Liệp Ma Đoàn, vậy chỉ cần làm tốt nhiệm vụ của các người là được. Tinh Tâm Thành chúng ta chấp pháp thế nào, còn không cần người đến hoa tay múa chân. Ta thân làm trưởng quan quân sự tối cao Tinh Tâm Thành, không phải người nói một câu là sẽ bị miễn chức." Lời Hàn Thiên Vũ nói rõ ràng mang theo lửa cháy, Thủy Mộc kéo kéo gãi, nhưng vẫn là không thể ngăn cản được.

Vốn trong lòng Long Hạo Thần đã nóng lắm rồi, nghe gã nói vậy, sắc mặt chợt biến khó coi, lạnh lùng nói.

"Thượng bất chính hạ tắc loạn. Liệp Ma Đoàn có chức quyền giám sát, chắc hẳn người biết. Nếu người không cho rằng thuộc hạ binh sĩ không làm sai, chuyện này ta sẽ báo cáo lên trên. Thái Nhi, chúng ta đi thôi."

Nói xong, Long Hạo Thần kéo tay Thái Nhi đi ra ngoài, hoàn toàn không nhìn hai trưởng quan tối cao của Tinh Tâm Thành.

"Xì, cái gì chứ!" Hàn Thiên Vũ nhìn bóng lưng Long Hạo Thần và Thái Nhi rời đi, nhin không được mắng một tiếng.

Thủy Mộc ở một bên cười khố nói.

"Lão Hàn, ông tội gì? Liệp Ma Đoàn không phải dễ đối phó, hơn nữa lần này đích thực là thuộc hạ của ông có sai. Mới rồi ông ít nói vài câu, chuyện này sẽ trôi qua."

Hàn Thiên Vũ cười lạnh một tiếng.

"Ta không tin hẳn có thể đem ta làm sao? Chẳng phải là thu chút tiền của thương nhân sao? Đám phế vật này, ngay cả thu tiền cũng vô dụng như vậy. Đi thôi, chúng ta trở về. Đừng để ý chúng. Liệp Ma Đoàn cũng chỉ là giám sát thôi, bọn họ chỉ là cấp suất. Nói tới cấp bậc, ít nhất phải là Liệp Ma Đoàn cấp vương mới có tư cách cùng ngồi với chúng ta. Bọn họ tính cái gì? Giết vài ma tộc đã cho là mình ghê gớm lắm sao?"

Long Hạo Thần thính tai cỡ nào, Hàn Thiên Vũ lại cố ý lớn tiếng, đương nhiên đối thoại giữa gã và Thủy Mộc đều rơi vào tai Long Hạo Thần. Gã đã không chỉ là khiêu khích, mà chứng minh câu của Long Hạo Thần, thượng bất chính hạ tắc loạn.

Thủy Mộc so với Hàn Thiên Vũ thì yếu thế hơn nhiều, muốn cản gã nhưng tự biết mình không có năng lực này. Trong lòng thầm nghĩ, đây chẳng phải là người muốn gây sự sao? Chẳng qua gã cũng biết Hàn Thiên Vũ có chỗ dựa, cha vợ người ta chính là phó điện chủ Chiến Sĩ Thánh Điện! Nếu không, chính mình ở Tinh Tâm Thành này cũng sẽ không bị tổng trưởng quân sự ức chế.

Vốn sau khi Long Hạo Thần quát mắng đối phương thì có chút hối hận. Người ta dù sao cũng là quản lý một tòa thành thị, mình tức giận đúng là có chút xúc động. Lúc trước lời Hàn Thiên Vũ tuy không dễ nghe, nhưng nói đúng là sự thật. Chính mình không có quyền hạn can thiệp quân sự thành thị. Chuyện này hẳn sẽ báo cáo lên trên, nhưng không định nhúng tay vào.

Nhưng Hàn Thiên Vũ huênh hoang triệt để chọc giận Long Hạo Thần. Huống chi gã còn nói ra lời ủng hộ đám quân nhân thu hối lộ.

Thải Nhi có thể cảm nhận được cảm xúc Long Hạo Thần biến hóa, người nàng phát ra tia lạnh lẽo.

"Có cần ta đi..."

Long Hạo Thần lắc đầu nói.

"Không thể xuống tay với họ. Họ đều là quan viên của liên minh, chúng ta ra tay thì sẽ đuối lý. Phải đi đường chính, chúng ta cứ về trước, ta sẽ có cách xử lý việc này. Người này tính cách bảo thủ, không thích hợp làm tổng trưởng quân sự một thành."

Nói xong, hắt nắm tay Thái Nhi trở lại nhà trọ.

Sáng sớm hôm sau, Long Hạo Thần để Tư Mã Tiên chạy một chuyến, nói với người thương đoàn Nguyệt Dạ, sẽ hội hợp ở biên giới đông nam. Một hàng bảy người dẫn đầu rời khỏi Tinh Tầm Thành, thẳng hướng biên quan đông nam.

Chuyện xảy ra ngày hôm qua, Long Hạo Thần không nói cho đồng bạn biết, hắt quyết định tự mình xử lý việc này. Đến biên quan đông nam rồi, họ ở nhà trọ đã hẹn với thương đoàn Nguyệt Dạ trước, Long Hạo Thần một mình đi ra ngoài. Vốn Thái Nhi muốn cùng đi nhưng bị Long Hạo Thần cản lại.

Đơn giản hỏi han, Long Hạo Thần đã tìm tới mục đích, tổng điện Chiến Sĩ Thánh Điện.

"Xin thông báo một tiếng, đoàn trưởng Liệp Ma Đoàn số sáu mươi bốn cấp suất, Long Hạo Thần cầu kiến điện chủ Chiến Sĩ Thánh Điện." Long Hạo Thần nói với thủ vệ Chiến Sĩ Thánh Điện, đồng thời đưa ra lệnh bài Liệp Ma Đoàn của mình.

Có thể trở thành thủ vệ Chiến Sĩ Thánh Điện, dĩ nhiên đều có ánh mắt. Vội vàng cung kính hướng Long Hạo Thần hành lễ chiến sĩ, gã vội vàng cầm lệnh bài vào thông báo.

Dù Long Hạo Thần chỉ là đoàn trưởng Liệp Ma Đoàn cấp suất, có thể thăng cấp suất, nghĩa là tương lai Liệp Ma Đoàn của hắt rất có khả năng thăng cấp vương, thậm chí là cấp đế. Đãi ngộ dĩ nhiên khác với Liệp Ma Đoàn cấp hiệu.

Sáu tòa thánh điện liên minh thánh điện, chia nhau đóng giữ ở một biên cảnh, bảo vệ phòng tuyến xung quanh liên minh thánh điện. Phía đông nam, Chiến Sĩ Thánh Điện có quyền uy tuyệt đối. Hơn nữa bởi vì biên quan đông nam cách trung ương hành tỉnh ma tộc gần nhất, bình thường có Liệp Ma Đoàn trải qua nơi đây sẽ gặp cao tầng Chiến Sĩ Thánh Điện, giao lưu với nhau, thậm chí tìm hỗ trợ. Cho nên Long Hạo Thần cầu kiến rất bình thường, còn về điện chủ Chiến Sĩ Thánh Điện có đích thân gặp hẳn hay không thì khó nói.

Ánh mắt Long Hạo Thần rất bình tĩnh, hôm nay hẳn cố ý đối Huy Hoàng Thánh giáp mới tới đây.

Thời gian không lâu lắm, thủ vệ kia đã trở lại, đồng thời đi theo còn có người trung niên thoát nhìn hơn bốn mươi tuổi.

Vị trung niên này mặc trang phục đỏ, dáng người cực kỳ cao to, thậm chí lớn Tư Mã Tiên một chút, thấy Long Hạo Thần thì ngẩn ra.

"A, thật tuổi trẻ! Cậu chính là đoàn trưởng Liệp Ma Đoàn số sáu mươi bốn cấp suất, Long Hạo Thần?"

Long Hạo Thần gật đầu.

"Chào người, là ta."

Người trung niên cười ha ha nói.

"Long đoàn trưởng thật trẻ tuổi! Ta là Chiến Sĩ Thánh Điện phó đường chủ Cuồng Chiến Đường Từ Trung Lượng. Mời Long đoàn trưởng." Nói xong gã làm động tác mời.

Long Hạo Thần gật đầu, đi theo phó đường chủ Cuồng Chiến Đường vào Chiến Sĩ Thánh Điện.

Kiến trúc của Chiến Sĩ Thánh Điện so với Mục Sư Thánh Điện thì thiếu vài phần trang nhã, thêm phần cổ kính và mạnh mẽ. Đi vào cửa lớn

là đại sảnh cực to, đỉnh khung cao tới ba mươi mét cho người cảm giác rộng rãi thoáng mát.

Đối diện cửa, vị trí chính giữa đại sảnh Chiến Sĩ Thánh Điện, một pho tượng điêu khắc đứng đó.

Nhìn nó, Long Hạo Thần dừng bước, cung kính hướng pho tượng hành lễ kỵ sĩ tiêu chuẩn. Năm tay trái đánh vào Huy Hoàng Thánh Giáp, phát ra tiếng đing đing sắt thép va chạm.

Từ Trung Lượng dừng bước, ánh mắt nhìn Long Hạo Thần biến đổi, thân thiện nhiều.

Pho tượng này đối với Chiến Sĩ Thánh Điện mà nói, ý nghĩa vô cùng quang vinh. Người ta mặc giáp kỵ sĩ, rõ ràng là một vị kỵ sĩ, lại trước tiên cung kính hành lễ với pho tượng. Cho nên sao không giành được hảo cảm của phó đường chủ Cuồng Chiến Đường? Hơn nữa, Từ Trung Lượng bề ngoài hào sảng, tâm tư cẩn thận, có chút ánh mắt nhìn người. Gã có thể khẳng định, Long Hạo Thần cung kính với pho tượng xuất phát từ thật lòng.

Long Hạo Thần đương nhiên là phát ra từ tận đáy lòng. Trên đỉnh đầu pho tượng có tấm biển, mặt trên viết bốn chữ to: Ngàn năm nhất kiếm.

Không sai, đây chính là pho tượng Quang Minh Kiếm Thần Dạ Vô Thương! Có thể nói, mấy trăm năm qua, trong Lục Đại Thánh Điện xuất hiện nhân vật tài năng tuyệt đỉnh chính là Dạ Vô Thương. Y thậm chí là từ khi Chiến Sĩ Thánh Điện thành lập tới nay, có thể mang Chiến Sĩ Thánh Điện trở thành chủ đạo Lục Đại Thánh Điện. Đáng tiếc, Quang Minh Kiếm Thần chết quá sớm.

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 152

Thần Kiểm Trở Về

Năm đó, khi Dạ Vô Thương đại chiến Ma Thần Hoàng sau đó hy sinh, tất cả chiến sĩ liên minh thánh điện đều mang khăn trắng, để tang. Cũng bởi vì trận chiến ấy, Chiến Sĩ Thánh Điện trong liên minh tăng lên địa vị. Đáng tiếc, trăm năm qua, Chiến Sĩ Thánh Điện không xuất hiện thiên tài như Dạ Vô Thương.

Đây là lần đầu tiên Long Hạo Thần thấy pho tượng Dạ Vô Thương. Bộ dạng của y không nổi bật như danh tiếng, nhìn qua chỉ là một người bình thường mà thôi. Pho tượng điêu khắc Dạ Vô Thương giờ kiểm trước ngực, tản ra khí thể tung hoành.

Chẳng qua, thời gian ngắn xem xét, Long Hạo Thần nhẹ lắc đầu.

Từ Trung Lượng biến sắc mặt.

"Long đoàn trưởng, cậu..."

Long Hạo Thần cảm khái nói.

"Pho tượng này thật đáng tiếc, không điêu khắc ra kiếm ý của Dạ Vô Thương tiền bối, khiến bức tượng chỉ là vật chết mà thôi."

Kỳ thật, pho tượng Dạ Vô Thương là tác phẩm của đại sư, nhưng sao so với thứ Long Hạo Thần thấy càng tốt hơn! Ở tận cùng tầng một tháp Vĩnh Hằng, bức tượng Tử Linh Thánh Thần Y Lai Khắc Tư cho hắn đem đến xúc động quá lớn, hoàn mỹ tái hiện khí thể cường đại của vị pháp

thần đó, thậm chí thần thái, ý niệm cũng hiện ra, tựa như người thật. So với nó thì pho tượng Dạ Vô Thương tệ rất nhiều.

Từ Trung Lượng hảo cảm sau khi nghe Long Hạo Thần nói thì biến mất không còn.

"Long đoàn trưởng, xin đừng bình phẩm pho tượng anh hùng của Chiến Sĩ Thánh Điện chúng ta. Nếu không, cho dù người là Liệp Ma giả, ta cũng sẽ hướng người khiêu chiến, để bảo vệ tôn nghiêm Chiến Sĩ Thánh Điện."

Long Hạo Thần ngẩn ra, mới phát hiện lời mình nói có chút đột ngột.

"Xin lỗi, ta hướng người xin lỗi, là ta lỗ mãng. Chỉ là tiền bối Dạ Vô Thương là ngàn năm nhất kiếm, không thông qua bức tượng hiện ra kiếm ý thì thật sự quá đáng tiếc. Nếu có thể làm được, nói không chừng thật có người từ trong đó lĩnh ngộ được thứ gì."

Từ Trung Lượng nghiêm túc nhìn Long Hạo Thần, lòng thầm nghĩ, thanh niên này không giống giả bộ. Gã thở dài một tiếng, nói.

"Muốn thông qua pho tượng đem kiếm ý biểu lộ ra thật sự quá khó khăn. Cho dù là năm đó người đi theo Dạ Suất, cũng không ai có thể mô phỏng ra kiếm ý của Dạ Suất chứ nói chi là hiện tại."

"Dạ Suất?" Long Hạo Thần tò mò hỏi.

Từ Trung Lượng nói.

"Dạ Suất không chỉ là điện chủ Chiến Sĩ Thánh Điện chúng ta, cũng là thống soái tam quân biên quan đông nam. Các tiền bối đều lấy tên đó đến xưng hô lão nhân gia."

Long Hạo Thần gật đầu nói.

"Từ đường chủ, không biết ta có thể gặp điện chủ của quý thánh điện?"

Từ Trung Lượng ngẩn một chút, trong lòng thầm nghĩ. Thằng nhóc này còn muốn gặp điện chủ sao! Hình như cũng quá vọng tưởng, cho rằng mình là đại nhân vật.

Long Hạo Thần đương nhiên nhìn ra trong lòng gã nghĩ gì, tha thiết nói.

"Từ đường chủ, lần này ta đến Chiến Sĩ Thánh Điện có ba sự việc, trong đó hai việc ta có thể nhờ người hỗ trợ, nhưng việc quan trọng nhất thì nhất định phải gặp điện chủ mới được."

Từ Trung Lượng nhú mào, nói.

"Chỉ sợ có chút khó, điện chủ đại nhân bận rộn công việc."

Long Hạo Thần mặt hướng pho tượng, bình thản nói.

"Nếu như là việc liên quan đến tiền bối Dạ Vô Thương?"

"Hửm?" Từ Trung Lượng kinh ngạc. "Liên quan đến Dạ Suất? Long đoàn trưởng, có thể nói trước cho ta biết là chuyện gì không?"

Long Hạo Thần không giấu giếm, gật đầu nói.

"Mới rồi ta nhắc tới đề nghị, ta nghĩ chắc mình có thể làm được. Ta có thể khiến pho tượng này có được kiểm ý của Dạ Suất."

Từ Trung Lượng hít ngậm khí lạnh, mặc kệ gã làm sao cũng không tin, nhưng không mở miệng chất vấn Long Hạo Thần. Bởi gã hiểu rõ, cho dù là đoàn trưởng Liệp Ma Đoàn cấp đế, ở tại Chiến Sĩ Thánh Điện này cũng sẽ không nói giỡn chuyện như vậy. Nếu thật chỉ là đùa, vậy sẽ là đụng chạm cực lớn đến Chiến Sĩ Thánh Điện, dù là ai cũng không gánh vác nổi.

"Long đoàn trưởng, người, người..." Từ Trung Lượng có chút không biết làm sao biểu đạt cảm xúc hiện tại. Đương nhiên gã hy vọng tất cả là thật, nhưng vị Long đoàn trưởng trước mặt thật là quá trẻ tuổi.

Long Hạo Thần nhắc lên tay phải, tha thiết nói.

"Ta mới dẫn theo đồng bạn đội ta từ thánh thành đến. Không biết Chiến Sĩ Thánh Điện các người có được đến tin tức chưa. Khoảng vài tháng trước, thánh thành từng xuất hiện tin thần kiếm năm đó Dạ tiền bối sử dụng đã thức tỉnh."

Từ Trung Lượng cảm giác tim mình đập nhanh. Đương nhiên họ có nghe nói chuyện này, hơn nữa Chiến Sĩ Thánh Điện đã phái phó điện chủ đích thân đi điều tra. Nhưng tìm đến hậu nhân Dạ Suất là Dạ Vị Ương, Dạ Vị Ương lại kiên quyết không chịu tiết lộ ai có được trọng kiếm của Dạ Suất. Chỉ nói nếu người ta muốn, dĩ nhiên sẽ liên hệ Chiến Sĩ Thánh Điện. Hơn nữa thần kiếm đã nhận người đó làm chủ, bởi vì người kia là kỵ sĩ, nên không có khả năng trở về Chiến Sĩ Thánh Điện nữa.

Việc này khiến cao tăng Chiến Sĩ Thánh Điện chấn động, nhưng Dạ Vị Ương làm hậu nhân Dạ Suất, họ không thể cưỡng ép cô, chỉ có thể ngầm tìm kiếm kỵ sĩ có Quang Minh Nữ Thần Vịnh Thán, thậm chí là xin Kỵ Sĩ Thánh Điện giúp đỡ.

Nhưng mấy tháng trôi qua, từ đầu đến cuối vị kia không xuất hiện.

Giờ khắc này, nghe Long Hạo Thần nhắc tới chuyện đó, Từ Trung Lượng kinh ngạc có thể tưởng tượng ra. Càng làm gã chấn kinh là ở phía sau.

Từ Trung Lượng nhìn đến tay phải Long Hạo Thần, bàn tay sáng lạn màu vàng, quang mang vàng nhu hòa khuếch tán, ngay sau đó, kiếm khí uy nghiêm bộc lộ.

Trọng kiếm vàng cao quá đầu, viên ngọc ở mũi kiếm tán ra ánh vàng rực rỡ. Kiếm ý không chỉ phát ra từ thần kiếm, còn có khuếch tán từ người Long Hạo Thần. Giây phút này đem đến trùng kích cho Long Hạo Thần thật sự quá lớn. Vốn đứng yên đó, Long Hạo Thần đem đến cho gã, là cảm giác nhân kiếm hợp nhất không ai địch lại.

Nên biết, làm phó đường chủ Cuồng Chiến Đường, nội linh lực của Từ Trung Lượng đã vượt qua chín vạn, là cường giả đỉnh cấp tám. Nhưng giờ khắc này, đối diện Long Hạo Thần, gã lại cảm giác mình rất nhỏ bé.

Không chỉ là gã, tất cả người trải qua đại sảnh Chiến Sĩ Thánh Điện đều bởi vì quang mang đột ngột mà dừng bước lại. Đương nhiên họ sẽ không có địch ý, bởi vì thuộc tính quang minh không có khả năng là kẻ địch. Tiếp đến là kiếm ý ngập trời khiến mọi người ngơ ngẩn.

Giờ khắc này, họ thậm chí sinh ra ảo giác, dường như tất cả quang mang đều nở rộ là phát ra từ pho tượng Dạ Suất, còn vật lớn bên kia chỉ là vật chết mà thôi.

So sánh thật sự quá khắc sâu, kiếm ý mạnh mẽ như đột phá khung đỉnh Chiến Sĩ Thánh Điện, thân ảnh nhân kiếm hợp nhất càng biến cao lớn.

Bế quan gần một năm, Long Hạo Thần thu hoạch có thể nghĩ. Hắn kế thừa không chỉ là thanh kiếm Quang Minh Nữ Thần Vịnh Thán, thêm nữa là kiếm ý. Cùng lúc đó, hắn còn đem kiếm ý và phần linh ngộ một kiếm lúc thức tỉnh thần quyền giả đánh lui A Bảo dung hợp làm một, hình thành kiếm ý riêng biệt của mình.

Không thể nghi ngờ, cường đại thiên phú thần quyền giả đem đến cho hắn trợ giúp. Nói chính xác hơn, lúc này Long Hạo Thần thi triển kiếm ý có khác với năm đó Dạ Vô Thương, cũng vĩnh viễn không thể so sánh linh ngộ Dạ Vô Thương hoàn toàn gửi gắm tình cảm vào thanh kiếm. Nhưng trong tay hắn nắm là Quang Minh Nữ Thần Vịnh Thán, càng có kiếm ý phụ trợ, sao không rung động toàn bộ Chiến Sĩ Thánh Điện?

Từ Trung Lượng là người thứ nhất hướng Quang Minh Nữ Thần Vịnh Thán hành lễ chiến sĩ cao cấp nhất. Ngay sau đó, những chiến sĩ có mặt đồng loạt cung kính hành lễ.

Ánh vàng thu lại, Quang Minh Nữ Thần Vịnh Thán biến mất trong tay Long Hạo Thần, kiếm ý mạnh mẽ cũng tùy theo biến mất. Thấy ánh mắt Long Hạo Thần ráng rực nhìn mình, Từ Trung Lượng mạnh gật đầu.

"Long đoàn trưởng, xin chờ chút, ta lập tức báo với điện chủ."

Nói xong gã lập tức xoay người đi nhanh.

Long Hạo Thần như cũ đứng ở mặt đất, yên lặng nhìn chăm chú pho tượng trước mắt. Mặc dù pho tượng không có kiếm ý của Quang Minh Kiếm Thần Dạ Vô Thương, nhưng khí thế tung hoành chiến trường kia lại xúc động lòng Long Hạo Thần. Mơ hồ, hẳn có chút linh ngộ kiếm ý.

Lần này hành trình đến Chiến Sĩ Thánh Điện hiển nhiên không chỉ bởi vì tổng trưởng quân sự Tinh Tâm Thành. Đó chỉ là việc nhỏ tiện thể mà thôi. Việc càng quan trọng là đưa kiếm ý của Dạ Vô Thương đến Chiến Sĩ Thánh Điện. Đây cũng là nguyên nhân hẳn khẳng khẳng muốn gặp điện chủ Chiến Sĩ Thánh Điện.

Thời gian không dài lắm, từ cầu thang mé đại sảnh có hơn mười ngược bước xuống. Đi trước nhất, là một ông lão mặc áo choàng sắc vàng. Ông lão này tóc bạc phơ, nhưng bước đi hùng hổ cho người lực áp bách cường đại tựa núi cao.

Từ Trung Lượng và một số cao tăng Chiến Sĩ Thánh Điện khí thế mạnh mẽ đi sau lưng ông lão, trực tiếp tiến đến gần Long Hạo Thần.

Ông lão áo vàng vẻ mặt kích động bước tới bên cạnh Long Hạo Thần. Nhưng Long Hạo Thần tựa như không trông thấy, như cũ mắt sáng ngời nhìn chăm chú vào pho tượng ngàn năm nhất kiếm.

Từ Trung Lượng muốn mở miệng, lại bị ông lão áo vàng nâng tay ngăn cản. Đáy mắt ông lão xẹt qua tia sáng kỳ lạ, xoay người ý bảo mọi người im lặng, đừng quấy rầy Long Hạo Thần. Chính ông thì đứng bên cạnh Long Hạo Thần, đánh giá thanh niên tuần tú này.

Khoảng một tiếng đồng hồ sau, quang mang trong mắt Long Hạo Thần sáng ngời, chân trái tiến lên một bước, tay phải như tia chớp vung trước mặt, mơ hồ, có luồng sáng vàng nhạt vụt qua.

Một tiếng thét dài tràn ngập vui sướng phun ra từ miệng hắn. Trong chớp mắt, toàn bộ đại điện đột nhiên dậy lên tiếng kêu to sắc bén. Tiếng kêu giấy lát biến mất, nhưng cao tăng Chiến Sĩ Thánh Điện đứng một bên lại lộ ra kinh hãi. Bọn họ đều cảm nhận được tay phải Long Hạo Thần chém ra sắc bén. Không chỉ là dao động linh lực, đơn thuần là kiếm ý. Thanh niên này rốt cuộc là ai chứ?

"Người là Long Hạo Thần?" Ông lão áo vàng rốt cuộc mở miệng, trong giọng nói hơi run run.

Long Hạo Thần kinh sợ, lúc này mới phát hiện bên cạnh mình đã đứng đầy người. Hắn vội vàng xoay lại, vừa lúc đối diện đôi mắt tràn ngập cảm xúc của ông lão áo vàng.

"Tiên bối, ngài là..."

Từ Trung Lượng đứng một bên cắt ngang.

"Vị này chúng là điện chủ Chiến Sĩ Thánh Điện của chúng ta, Khâu Vĩnh Hạo điện chủ."

Long Hạo Thần chân trái giẫm đất, nắm đấm tay phải giơ ngang ngực, đập lồng ngực.

"Đoàn trưởng Liệp Ma Đoàn số sáu mươi bốn cấp suất, Long Hạo Thần, ra mắt điện chủ!"

Khâu Vĩnh Hạo đã đánh giá hắn gần một tiếng đồng hồ.

"Người chính là con của lão đệ Tinh Vũ đi. Quả nhiên là thiếu niên anh hùng! Thật không nghĩ tới, thần kiếm của Dạ Suất lại nhận người làm chủ nhân. Có thể trước tiên cho ta xem Quang Minh Nữ Thần Vịnh Thán của Dạ Suất không?" Ông thật sự có chút nôn nóng.

"Tốt." Long Hạo Thần lần nữa nâng lên tay phải.

Khi màu vàng rực rỡ hiện ra trước mặt nhóm lãnh đạo Chiến Sĩ Thánh Điện, ánh mắt cả đám ngây ngốc. Đặc biệt là các cường giả lớn tuổi Chiến Sĩ Thánh Điện, nhìn không được rời lệ đầy mắt. Trong đó, cảm xúc dao động lớn nhất chính là điện chủ Chiến Sĩ Thánh Điện, Khâu Vĩnh Hạo.

"Đại ca, đại ca, rốt cuộc đệ lại thấy thần kiếm của huynh, rốt cuộc lại thấy nó tỏa sáng. Đại ca, vì sao năm đó huynh không nghe lời đệ khuyên. Huynh trở thành anh hùng của nhân loại, anh hùng của Chiến Sĩ Thánh Điện, nhưng huynh biết không? Đệ vĩnh viễn mất đi anh trai tốt như huynh!"

Khâu Vĩnh Hạo một bước nhào tới, hai tay nắm chặt Quang Minh Nữ Thần Vịnh Thán, khóc rống thất thanh.

Các cường giả Chiến Sĩ Thánh Điện lần nữa tựa như lúc trước, hướng thần kiếm trong tay Long Hạo Thần hành lễ chiến sĩ cao cấp nhất.

Cảm thụ được họ bị thương và hoài niệm, đôi mắt Long Hạo Thần cũng dần đỏ lên.

Càng khiến người rung động là, Quang Minh Nữ Thần Vịnh Thán trong tay hấn dường như nghe hiểu lời Khâu Vĩnh Hạo, không ngờ phát ra tiếng kêu ù ù khe khẽ, dường như là thần kiếm đang khóc thảm.

Thật lâu sau Khâu Vĩnh Hạo mới từ bị thương dần tỉnh lại. Lau khô nước mắt trên mặt, ông lão tóc bạc hai mắt sưng đỏ nhìn hướng Long Hạo Thần.

"Chàng trai, người cố ý đem thần kiếm của Dạ Suất trở về sao? Ta đại biểu Chiến Sĩ Thánh Điện cảm tạ người."

Long Hạo Thần nhẹ gật đầu, nói.

"Điện chủ, xin ngài nén bi thương. Cũng là cơ duyên trùng hợp, khiến thần kiểm lần nữa tỏa sáng. Nhưng nó đối với Chiến Sĩ Thánh Điện mà nói thật sự quá quý báu. Bởi vậy, tuy ta được thần kiểm nhận chủ, nhưng nhất định phải được các tiền bối Chiến Sĩ Thánh Điện cho phép, mới có thể lấy nó làm vũ khí riêng. Ta xin hứa với mỗi vị có mặt tại đây, ta tuyệt không để thần kiểm của Dạ Suất tiền bối phủ bụi trong tay ta."

Khâu Vĩnh Hạo khựng lại, tuy cảm xúc của ông rất kích động, nhưng lời nói ẩn tàng huyền cơ. Ông nói là Long Hạo Thần đưa thần kiểm trở lại, chứ không phải đem tới ngấm. Nhưng Long Hạo Thần nói lời tiếp theo, ngược lại là chém đinh chặt sắt biểu lộ thái độ của mình đối với thần kiểm, và sự thật thần kiểm nhận chủ.

"Hạo Thần! Vậy hôm nay ngươi đến là vì sao?" Khâu Vĩnh Hạo lạnh nhạt hỏi.

Long Hạo Thần cung kính nói.

"Hôm nay ta đến có ba sự việc, trong đó việc quan trọng nhất là cần người của Chiến Sĩ Thánh Điện đồng ý mới được. Tuy ta không thể để thần kiểm lại, nhưng ta hy vọng có thể để kiểm ý của Dạ tiền bối ở tại Chiến Sĩ Thánh Điện. Bởi vì đây vốn nên thuộc về Chiến Sĩ Thánh Điện."

Khâu Vĩnh Hạo ngẩn ra.

"Kiểm ý của Dạ Suất? Ngươi muốn làm sao?"

Đối với người thanh niên này, ông ngày càng tò mò. Đương nhiên, sâu trong lòng ông vẫn hy vọng có thể giữ lại Quang Minh Nữ Thần Vịnh Thán. Nhưng ông rất rõ ràng địa vị của Long Hạo Thần trong Kỵ Sĩ Thánh Điện. Hàn Khiếm đã nói thẳng nhóc này là người thừa kế duy nhất của Kỵ Sĩ Thánh Điện, cũng chính là điện chủ tương lai Kỵ Sĩ Thánh Điện, cưỡng ép hắn để lại thần kiểm là không thể nào. Khác không nói, cha hắn không dễ ứng phó.

Ánh mắt Long Hạo Thần chuyển hướng pho tượng Dạ Vô Thương, trầm giọng nói.

"Điện chủ, nếu ngài đồng ý, ta hy vọng đem kiếm ý để lại trên pho tượng này, khiến sắp tới mỗi cường giả Chiến Sĩ Thánh Điện đều có thể nhìn thấy, thậm chí là từ đó lĩnh ngộ ra. Đây cũng là điều duy nhất ta có thể làm cho Chiến Sĩ Thánh Điện."

Nếu chỉ mới thấy mặt mà Long Hạo Thần đã nói lời như vậy, Khâu Vĩnh Hạo nhất định sẽ không có cái nhìn tốt với người thanh niên này, nói lời quá đao to búa lớn. Năm đó Chiến Sĩ Thánh Điện có nhiều cường giả như vậy, đều không thể khắc ra kiếm ý của Dạ Suất, chỉ bằng thanh niên như hắn? Tuy Khâu Vĩnh Hạo không biết tuổi thật của Long Hạo Thần, nhưng có thể mơ hồ đoán được hắn nhất định không đến hai mươi tuổi.

Nhưng ở vừa rồi, Long Hạo Thần tay phải chém ra luồng kiếm ý chấn kinh Khâu Vĩnh Hạo. Ông chắc chắn, cho dù là Dạ Suất, ở tuổi cỡ hắn cũng không thể có kiếm pháp siêu như vậy. Thanh niên này, quả nhiên là được trời ưu ái!

Hơi suy nghĩ một lát, Khâu Vĩnh Hạo chậm rãi xoay người, đối diện các cao tăng Chiến Sĩ Thánh Điện, trầm giọng nói.

"Các người thấy sao?"

Một ông lão thoát nhìn tuổi gần bằng Khâu Vĩnh Hạo trầm giọng nói.

"Không ổn, pho tượng Dạ Suất đã từng sống trăm năm, sao có thể động dậy? Đây không phải việc chúng ta có thể quyết định, lẽ đâu phá hủy bức tượng, chúng ta không mặt mũi đối diện hàng ngàn hàng vạn các Chiến Sĩ Thánh Điện."

Từ Trung Lượng lại nói.

"Điện chủ, phó điện chủ, ta nhận thấy nên để hãn làm thử. Long Hạo Thần có thể kế thừa thần kiếm của Dạ Suất, đã chứng tỏ thần kiếm thừa nhận hãn, cũng chỉ hãn mới có thể lĩnh ngộ kiếm ý của Dạ Suất. Nếu như..."

"Không được." Ông lão được gọi là phó điện chủ kiên quyết quát. "Nếu hãn thất bại thì làm sao đây? Chúng ta có thể chịu được tổn thất lớn như vậy sao? Làm chuyện gì đều phải suy nghĩ đến hậu quả tệ nhất. Nếu ngay cả kết cục tệ hại nhất đều chịu được, mới có thể hành động."

Không nghi ngờ, ông lão này được tính là phái bảo thủ của Chiến Sĩ Thánh Điện.

Tiếp đến, các cường giả Chiến Sĩ Thánh Điện đều biểu đạt cái nhìn, đa số đều không chịu dễ dàng khiến Long Hạo Thần sửa chữa pho tượng Dạ Vô Thương.

Đương nhiên họ không phải không muốn để kiếm ý Dạ Suất tái hiện, chỉ là tuổi tác Long Hạo Thần thật sự quá nhỏ. Trong mắt họ, người thừa kế thần kiếm Dạ Suất chỉ là một đứa trẻ. Đem sự việc quan trọng như vậy để một đứa nhóc hoàn thành, sao họ có thể yên tâm được?

Nhìn họ tranh luận, Long Hạo Thần lòng thầm than, nói với Khâu Vĩnh Hạo.

"Điện chủ, nếu không ngài xem thế này đi. Ta không trực tiếp ra tay trên bức tượng Dạ tiên bối, xin ngài tìm cho ta một khối tảng đá lớn, ta thử để lại kiếm ý của Dạ Suất trên tảng đá, chẳng qua ta cũng chỉ có năng lực ra tay một lần. Bởi vì chúng ta phải lập tức rời khỏi liên minh, tiến vào lãnh địa ma tộc đi chấp hành nhiệm vụ."

Hãn có thể không làm như vậy, mục đích Long Hạo Thần tới đây căn bản là muốn Chiến Sĩ Thánh Điện thừa nhận hãn có được Quang Minh Nữ Thần Vịnh Thán, đồng thời cho Chiến Sĩ Thánh Điện phần lợi. Dù sao, nếu thần kiếm ở trong tay hãn, lại không ra mặt với Chiến Sĩ Thánh Điện, tương lai sẽ có rất nhiều phiền phức. Hãn đem kiếm ý để lại Chiến

Sĩ Thánh Điện, chính là vì chứng minh chính mình có tư cách nắm giữ thần kiếm.

Khâu Vĩnh Hạo gật đầu, nói.

"Nếu đã vậy thì chỉ còn cách đó. Nhưng mà Hạo Thần, ta có yêu cầu quá đáng. Chắc người cũng biết, thần kiếm Quang Minh Nữ Thần Vịnh Thán đối với Chiến Sĩ Thánh Điện chúng ta thật là quá quan trọng. Nếu có khả năng, chúng ta vẫn hy vọng thần kiếm ở lại Chiến Sĩ Thánh Điện, điều kiện cậu có thể tùy tiện ra, chỉ cần làm được thì chúng ta nhất định thỏa mãn."

Khâu Vĩnh Hạo đã nhìn ra được, nếu mình không nói trực tiếp, Long Hạo Thần tuyệt không để lại thần kiếm. Nhưng vậy cũng khó trách, đổi lại là ai chỉ sợ đều như thế. Đây dù sao là thanh thần kiếm cường đại! Cho dù Khâu Vĩnh Hạo nhận thấy, thần kiếm trong tay Long Hạo Thần còn chưa thể hồi phục phong thái năm đó, nhưng đây vẫn là vũ khí cấp truyền thuyết, bất cứ ai có được thần kiếm này, muốn hăn từ bỏ thật không dễ dàng.

Long Hạo Thần nhìn Khâu Vĩnh Hạo, lắc đầu nói.

"Điện chủ, ta không thể. Quang Minh Nữ Thần Vịnh Thán nhận ta làm chủ, chỉ có ta mới sử dụng nó được. Ta nghĩ, Dạ tiền bối cũng không hy vọng nhìn thần kiếm để trong phòng tối. Ta sẽ mang nó tung hoành ngang dọc ma tộc, chém giết cường địch. Chỉ có uống máu ma tộc, mới khiến thần kiếm chân chính tỏa sáng, lại ngưng tụ kiếm hồn. Cho nên, ta chỉ có thể từ chối ngài."

Khâu Vĩnh Hạo trầm giọng nói.

"Nếu ta dùng bộ trang bị cấp sử thi cùng người trao đổi thì sao? Là quang hệ."

Long Hạo Thần chấn động, đương nhiên hăn biết trang bị cấp sử thi là ý nghĩa như thế nào. Phải biết, hiện nay người có được trang bị cấp sử

thì có thể nói là phượng mao lân giác. Kỳ Sĩ Thánh Điện vì sao có thể luôn luôn đứng đầu Lục Đại Thánh Điện, đó là tại vì Kỳ Sĩ Thánh Điện có thần khí như Thần Ấn vương tọa. Mà Chiến Sĩ Thánh Điện thậm chí một bộ thần khí đều không có, cấp sử thi đã là vũ khí mạnh nhất Chiến Sĩ Thánh Điện có thể lấy ra. Theo Long Hạo Thần biết, Chiến Sĩ Thánh Điện có được trang bị cấp sử thi tổng cộng không vượt qua năm bộ. Không cần nghi ngờ, bất cứ trang bị cấp sử thi nào, đều có thể khiến thực lực của hắn tăng lên một tầng. Dù hoặc này thật quá to lớn.

Nhưng Long Hạo Thần vẫn là lắc đầu.

"Xin lỗi, điện chủ, với ta mà nói, ý nghĩa thần kiếm này thậm chí vượt qua cả thần khí. Dùng nó chiến đấu, khiến ta cảm thụ được phong thái năm đó của Dạ tiền bối, mặc kệ là tăng cao thực lực của ta hay rèn luyện tâm trí, đều có ý nghĩa đặc biệt. Hơn nữa ta mới nói rồi, có được thần kiếm này, ta nhất định sẽ khiến nó tỏa sáng giống như năm đó."

"Cậu thanh niên, đã quá cuồng vọng rồi." Phó điện chủ bước lên hai bước, đi tới bên cạnh Khâu Vĩnh Hạo, uy nhiếp lớn như núi đè phóng hướng Long Hạo Thần.

Ở đây đều là cường giả Chiến Sĩ Thánh Điện, tuy họ không thể thật sự ra tay với Long Hạo Thần, nhưng cho hắn một ít áp lực thì vẫn hoàn toàn có thể.

Đối diện uy nhiếp bất thành linh áp đến, sắc mặt Long Hạo Thần không biến đổi, sống lưng thẳng tắp, cung kính nói.

"Văn bối tuyệt không cảm thấy mình cuồng vọng. Ta chỉ là đang nói sự thật, nếu không, ta sẽ không xuất hiện trong Chiến Sĩ Thánh Điện. Nếu ta chỉ là cùng ma tộc chiến đấu mới sử dụng Quang Minh Nữ Thần Vịnh Thán, sợ là Chiến Sĩ Thánh Điện rất khó phát hiện ta là người sở hữu thần kiếm này. Hôm nay ta đến đây, tuyệt đối mang theo thành ý."

Khâu Vĩnh Hạo vung tay lên, ngăn chặn ông lão kia phóng uy nhiếp. Trong lòng ông cũng thầm giật mình. Nên biết, nếu Long Hạo Thần thật

sự dựa vào tu vi trở thành đoàn trưởng Liệt Ma Đoàn cấp suất, chẳng qua cũng chỉ là tu vi cấp sáu mà thôi. Đối diện áp lực cường đại từ cường giả cấp chín, vẫn có thể đỉnh đạc nói năng đâu ra đấy, đây không phải người bình thường có thể làm được.

"Hạo Thần, người xem như vậy đi. Mới rồi người cũng nói đồng ý tiếp nhận khảo nghiệm Chiến Sĩ Thánh Điện chúng ta. Chiến, ký một nhà, chúng ta dĩ nhiên sẽ không phái người cùng người luận bàn cái gì. Cứ làm như người nói, nếu người có thể trên khối tảng đá để lại kiếm ý của Suất Dạ, vậy chứng minh người có tư cách sử dụng thần kiếm này. Ngược lại thì người phải để thanh kiếm ở đây, chúng ta như cũ đưa người bộ trang bị cấp sử thi."

Đối làm trang bị khác, Khâu Vĩnh Hạo nhất định không làm như vậy, bởi hành động của ông đã có kiểu ý thế hiếp người. Nhưng Quang Minh Nữ Thần Vịnh Thán đối với Chiến Sĩ Thánh Điện mà nói thật quá quan trọng. Dù chỉ giữ lại nó không người sử dụng được cũng rất tốt!

Long Hạo Thần nhìn Khâu Vĩnh Hạo ánh mắt sáng ngời, hít sâu, nói.

"Tốt, ta đồng ý. Nếu ta không làm được, ta sẽ để lại thần kiếm nhưng không lấy trang bị cấp sử thi của quý thánh điện. Xin đem tảng đá đến đây."

Hắn có thể hiểu tâm tình nóng vội của đám cường giả Chiến Sĩ Thánh Điện. Nhưng dưới lực áp bách, kiêu ngạo trong lòng Long Hạo Thần bị thiêu đốt. Ta sẽ chứng minh cho các người thấy, ta đủ tư cách có được thần kiếm.

Khâu Vĩnh Hạo đáy mặt xẹt tia áy náy, xoay người dặn bảo vài tiếng, dĩ nhiên sẽ có người đi làm. Ông lão phó điện chủ cũng vội vàng rời đi.

Long Hạo Thần không trao đổi gì với Khâu Vĩnh Hạo nữa, mà là ngồi xếp bằng dưới đất. Dưới ánh nhìn chăm chú của nhiều người, trực tiếp tiến vào trạng thái nhập định. Toàn bộ quá trình tự nhiên như nước chảy

thành sông, hầu như chỉ ngồi xuống, chớp mắt hần giống lão tăng nhập định, như hóa đá.

Thằng nhóc này tương lai nhất định không phải ếch ngồi đáy giếng! Khâu Vĩnh Hạo kiềm không được lần nữa trào dâng khen ngợi, thậm chí có chút ghen tỵ Kỵ Sĩ Thánh Điện. Tuổi trẻ như vậy đã có thành tựu đến thế, tương lai Long Hạo Thần nhất định sẽ là cột trụ vững vàng của Kỵ Sĩ Thánh Điện. Nếu hần thuận lợi phát triển, như vậy, Kỵ Sĩ Thánh Điện sẽ lại cho ra một siêu cấp thiên tài. Có lẽ hần còn vượt qua cả cha mình. Long Tinh Vũ hơn bốn mươi tuổi đã trở thành Thần Ấn kỵ sĩ, còn hần? Hần dung hợp Thần Ấn vương tọa sẽ ở độ tuổi bao nhiêu? Bốn mươi tuổi? Hoặc là không đến bốn mươi?

Thời gian không lâu lắm, mười cường giả Chiến Sĩ Thánh Điện nâng lên tảng đá tiến vào đại sảnh.

Nhìn tảng đá này, sắc mặt Khâu Vĩnh Hạo biến đổi, ánh mắt dò hỏi nhìn phó điện chủ.

Phó điện chủ nghiêm túc hướng ông gật gật đầu, môi động dấy như muốn nói gì đó.

Khâu Vĩnh Hạo chần chờ một chút, rốt cuộc vẫn là gật đầu. Lại nhìn Long Hạo Thần trong trạng thái nhập định, mắt chất chứa càng nhiều xin lỗi.

Khối đá này hình quả trứng, bên dưới hơi to, toàn thân màu đen, nhưng tản ra hơi thở đặc thù. Trầm ổn, thâm sâu. Nhìn qua không tưởng đó là khối đá, càng giống huyết động sâu thẳm.

Nó có lai lịch. Nó chính là khối thiên thạch mà Chiến Sĩ Thánh Điện đạt được, cứng rắn vô song. Coi như là trang bị cấp Huy Hoàng đều rất khó để lại dấu vết trên bề mặt. Trang bị cấp truyền kỳ nếu muốn cắt vào cũng cần rút phần lớn linh lực.

Hơn nữa, khối thiên thạch này linh lực truyền lực thậm chí có thể so với tinh kim. Trình độ cứng rắn vượt xa tinh kim. Chỉ là cho tới nay, không vị đại sư luyện kim nào nắm chắc có thể luyện chế nó thành trang bị, mới luôn cất trong bảo khố Chiến Sĩ Thánh Điện. Hôm nay họ lại lấy cả thiên thạch này ra, mục đích không thể nghi ngờ là muốn làm khó Long Hạo Thần. Cho dù hắn có năng lực để lại kiếm ý, cũng phải cắt được khối thiên thạch này mới được, linh lực không phải chỉ vài điểm là làm được.

Dường như cảm thụ được khối đá, Long Hạo Thần chậm rãi mở mắt ra. Ánh mắt rơi xuống thiên thạch cao ba mét, trong mắt lộ tia kinh ngạc.

Khâu Vĩnh Hạo ho khan một tiếng, nói.

"Nếu đã giữ lại kiếm ý của Dạ Suất, đương nhiên chúng ta hy vọng là thiên cổ lưu truyền, cho nên mới lấy ra tài liệu tốt nhất. Hạo Thần, người xem khối thiên thạch này được rồi chưa? Nếu không được thì chúng ta lại đổi." Ông thật sự có chút ngượng ngùng, sống hơn trăm tuổi lại đi tính kế đứa nhóc mười mấy tuổi. Sau này nếu để cao tăng Kỵ Sĩ Thánh Điện biết, ông thật không có mặt mũi gặp người. Cho nên ông do dự, cuối cùng vẫn là hỏi Long Hạo Thần câu biểu thị có thể đổi tảng đá.

Nhưng khiến Khâu Vĩnh Hạo ngoài ý muốn là Long Hạo Thần lại lắc đầu, nói.

"Không cần đổi, cái này đi. Nhưng ta có một thỉnh cầu nho nhỏ. Nếu đã dùng thiên thạch này điêu khắc, vậy phế liệu ta chém xuống có thể tặng ta được không?"

"Có thể, nhưng đó là nếu người có thể hoàn thành lưu trữ kiếm ý." Phó điện chủ giành nói trước, như là sợ Long Hạo Thần đổi ý vậy.

Nhưng bọn họ không biết, thiên thạch không phải là lần đầu Long Hạo Thần gặp. Bên phụ thân hắn, Long Tinh Vũ cũng có một khối. Bởi vậy, hắn hiểu rất rõ thiên thạch cứng tới đâu.

Năm đó, Long Tinh Vũ từng nói với Long Hạo Thần, trong Chiến Sĩ Thánh Điện có một bảo vật, chính là khối thiên thạch này. Nếu có thể dùng luyện chế thành trang bị hoặc dung hợp vào trang bị, dù chỉ là một khối nhỏ cũng đủ tăng phẩm chất trang bị. Đặc biệt là tác dụng trên vũ khí, hiệu quả càng là rõ ràng.

Long Hạo Thần chậm rãi đứng dậy, đi hướng khối thiên thạch. Hắn chưa từng điêu khắc qua cái gì, cũng không nghiên cứu về điêu khắc. Nhưng hôm nay hắn làm, không phải là khắc ra hình dạng gì, mà là để lại một phần kiếm ý. Đây chính là khái niệm hoàn toàn khác biệt.

Đi thẳng tới cách thiên thạch năm mét, Long Hạo Thần dừng bước, cứ đứng đó, nhìn chăm chú thiên thạch tản ra hơi thở sâu lắng.

Không có người quấy rầy hắn, chỉ trầm mặc nhìn. Khâu Vĩnh Hạo trong lòng cảm xúc rất phức tạp, ông thậm chí không biết mình mong chờ Long Hạo Thần thành công hay thất bại. Nhưng mặc kệ thành hay bại, đối với Chiến Sĩ Thánh Điện mà nói đều không phải chuyện xấu.

"Ta cần nhờ tọa kỵ và linh lô hỗ trợ." Long Hạo Thần bình thản nói, hắn thậm chí không xoay người lại.

Khâu Vĩnh Hạo nói.

"Đương nhiên có thể."

Long Hạo Thần gật đầu, tay trái chỉ hướng bên cạnh. Bỗng chốc lấp lánh tia sáng tím, ngay sau đó, một vật khổng lồ xuất hiện trước mặt mọi người.

Hạo Nguyệt mang đến bất ngờ thật sự quá lớn. Thân thể dài tới mười mét tựa như ngọn núi nhỏ. Càng kỳ lạ là nó mọc bốn cái đầu có sừng khác nhau, xuất hiện bên cạnh Long Hạo Thần, khí thế uy nghiêm. Cổ ngẩng cao, ánh mắt Tiểu Quang, Tiểu Hỏa, Tiểu Thanh, Tiểu Lam đồng thời quét hướng người Chiến Sĩ Thánh Điện, có cảm giác ngạo nghễ.

Đây là tọa kỵ? Khâu Vĩnh Hạo và phó điện chủ đứng bên cạnh hai mặt nhìn nhau, đều kinh hãi. Bọn họ chưa từng gặp qua ma thú như vậy! Mặc dù trên người ma thú tỏa ra linh lực đối với họ mà nói không cường lắm, nhưng người nó có một loại khí chất. Cho dù là ngạo nghễ thì vẫn làm người ta cảm thấy đó là đương nhiên.

Ngay lúc đó, thanh âm ngâm xướng trầm thấp bắt đầu vang từ bốn cái miệng Hạo Nguyệt, hơn nữa nó bày ra tư thế rất kỳ lạ. Chỉ có Tiểu Quang ngẩng cao cổ, nhìn lên trước, ngâm xướng chú ngữ. Bổng chốc, hơi thở bốn loại nguyên tố, phong, hỏa, thủy, quang kịch liệt dấy lên từ người Hạo Nguyệt.

"Ma thú bốn thuộc tính?" Từ Trung Lượng nhin không được thất thanh kinh hô.

Ánh mắt Khâu Vĩnh Hạo biến trầm trọng, hiện tại ông đột nhiên có chút hối hận. Ông hối hận mình làm khó dễ đứa trẻ này. Long Hạo Thần nói không sai, nếu hôm nay hắn không đến, Chiến Sĩ Thánh Điện không nhìn thấy được Quang Minh Nữ Thần Vịnh Thán! Đứa trẻ này mang theo thiện ý tiến đến, lại bị người của mình đối đãi như vậy. Nhưng mà, bên kia chính là Quang Minh Nữ Thần Vịnh Thán. Khâu Vĩnh Hạo lần đầu tiên cảm thấy mình rất khó xử.

Cùng lúc đó, Long Hạo Thần động. Quang mang vàng rực rỡ bỗng lấp lánh sau lưng hắn, bốn linh cánh cùng lúc giang rộng, mạnh mẽ hấp thu quang nguyên tố trong không khí. Cùng lúc đó, Long Hạo Thần nâng lên tay phải, Quang Minh Nữ Thần Vịnh Thán lần nữa xuất hiện trong lòng bàn tay hắn.

Hình ảnh càng thêm kỳ dị còn ở phía sau. Một bóng dáng vàng đi ra khỏi sau lưng Long Hạo Thần, khi hắn giang ra bốn cánh, bóng dáng cũng hiện ra trước mắt mọi người.

Chiến váy vàng, pháp trượng vàng, còn có mái tóc dài màu vàng tuyệt mỹ, và cả sáu đôi cánh vàng trong suốt. Càng quan trọng là, cô có

thân cao và thực chất, trông không khác gì nhân loại, chỉ có đôi tai nhọn nhỏ là biểu thị thân phận của cô.

"Thượng cổ Tinh Linh tộc?" Phó điện chủ kiểm không được kêu ra tiếng. Mấy chục năm qua, ông chuyên nghiên cứu thượng cổ Tinh Linh tộc, nhưng ông chưa từng gặp hình dạng chân chính của thượng cổ tinh linh! Khi Nhã Đình xuất hiện trước mắt mọi người, tất cả đều giống như hình dạng thượng cổ tinh linh trong tưởng tượng, thì sao không khiến ông kinh hãi?

"Không, đây là nguyên tố tinh linh." Khâu Vĩnh Hạo dù gì là điện chủ Chiến Sĩ Thánh Điện, cảm giác của ông mạnh nhất.

Chẳng qua, sau khi phản bác lời bạn thân, trong lòng ông cũng đầy kinh ngạc. Tuy ông có thể cảm thụ được đây là nguyên tố tinh linh, nhưng loại nguyên tố tinh linh giống như thượng cổ tinh linh lại có ai từng gặp qua?

Long Hạo Thần, người rút cuộc đem đến cho chúng ta bao nhiêu rung động mới chịu ngừng?

Lần này, không chỉ Khâu Vĩnh Hạo hối hận, ngay cả phó điện chủ luôn kiên quyết cũng ngẫm sinh ra tia hối hận.

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 153

Kiểm Ý Và Bí Mật

Đương nhiên Nhã Đình không thèm quan tâm người ta nhìn mình thế nào, làm giống như Hạo Nguyệt, mới xuất hiện cô liền ngâm xướng chú ngữ. Quang mang vàng nồng đậm từ thân thể cô khuếch tán, hướng về phía Long Hạo Thần.

Long Hạo Thần ngẩng đầu lên, nhìn chăm chú Quang Minh Nữ Thần Vịnh Thán trong tay. Hắn không ngâm xướng chú ngữ gì, tất cả tinh thần đều tập trung vào thần kiếm.

Quang Minh Nữ Thần Vịnh Thán tản mát ra kiếm quan khổng lồ ở ánh nhìn chăm chú của hắn chậm rãi tích súc, thu vào trong thân kiếm. Nhưng thu lại một phần thì Quang Minh Nữ Thần Vịnh Thán càng biến ngưng tụ một phần, quang mang từ vàng rực rỡ chuyển biến thành ám kim.

Long Hạo Thần hai mắt như điện, giờ khắc này, dường như hắn đã hoàn toàn cùng thần kiếm dung thành một thể. Hình như Quang Minh Nữ Thần Vịnh Thán là lưỡi kiếm, mà hắn chính là thân kiếm.

Kiểm ý mạnh mẽ không ngừng tăng lên, ánh vàng trên người Long Hạo Thần cũng bắt đầu biến càng chói sáng. Giờ khắc này, dường như hắn trở lại đời nhỏ, không chỉ là linh ngộ, càng là cảm giác mênh mông dung nạp. Dù cho hiện tại hắn đối diện là cường giả cấp chín thì cũng sẽ không lùi bước.

Hạo Nguyệt và Nhã Đình đang liên tục tăng cường linh lực cho Long Hạo Thần rót vào, Hạo Nguyệt sử dụng là Tăng Linh Thuật nó am hiểu. Chẳng qua, lần này không chỉ mình Tiểu Quang sử dụng, ba cái đầu khác cũng đem thuộc tính của mình chuyển hoá thành quang hệ, dốc sức hỗ trợ cho Long Hạo Thần.

Nhã Đình dùng là ma pháp đơn giản nhất, Quang Diệu Thiên Địa. Nhưng Quang Diệu Thiên Địa của cô tăng linh lực cho Long Hạo Thần lại là gấp ba Quang Diệu Thiên Địa bình thường. Hơn nữa linh lực quang hệ đều trải qua cô chiết xuất.

Không nói khoa trương, hiện tại Long Hạo Thần trừ không thể tăng tổng sản lượng linh lực cho mình, sức chiến đấu kéo dài của hắn tương đương với cường giả có hai vạn linh lực. Nhã Đình và Hạo Nguyệt phụ trợ hắn có thể dùng từ khủng bố để hình dung.

Rốt cuộc, Quang Minh Nữ Thần Vịnh Thán trong tay Long Hạo Thần hoàn toàn biến thành ám kim, ngay cả thân thể hắn cũng biến thành hình dạng tương tự. Loại cảm giác này không phải quái dị, mà là mạnh mẽ không gì sánh kịp. Dù cho ở ngoài Chiến Sĩ Thánh Điện cũng cảm nhận được kiếm ý ngập trời. Dường như chỉ cần chém ra một kiếm này là có thể xé trời rách đất.

Cũng trong lúc này, Long Hạo Thần động. Chân trái bước lên trước, trọng kiếm trong tay ngang nhiên chém ra.

Đơn giản, trực tiếp, không có hoa lệ.

Thánh Hoa Tu La Trảm.

Mặc dù Long Hạo Thần không sử dụng kỹ năng Súc Thế, nhưng khi hắn chém ra một kiếm, kiếm ý ngưng tụ như thực thể lại điên cuồng rút cạn tất cả linh lực của hắn. Không có thanh âm nào phát ra, không có một chút linh lực tiết ra ngoài.

Tất cả mọi người chỉ thấy quang mang ám kim xẹt qua, kiếm ý sắc bén vô cùng thậm chí khiến đa số trang sức trong Chiến Sĩ Thánh Điện vang lên tiếng nứt vỡ. Các cường giả Chiến Sĩ Thánh Điện không thể không thúc đẩy linh lực hộ thể. Bọn họ vì cảm thụ đến kiếm ý mà tự động hộ thể, như vậy nếu chân chính đối diện một kiếm này thì sao?

Sắc mặt Khâu Vĩnh Hạo lần này thật sự biến đổi. Bởi vì ông phát hiện, nếu là mình đối mặt một kiếm này, cho dù có thể đánh chết Long Hạo Thần cũng không nắm chắc an toàn rút lui.

Tu vi thăng nhóc này còn chưa tới cấp bảy! Khâu Vĩnh Hạo thì lại là tư thâm cường giả cấp chín!

Nhưng khiến người ngoài ý muốn là, khối thiên thạch như cũ sừng sững bất động. Long Hạo Thần chém ra một kiếm kia tựa như kiệt sức ngã ra đất. Nhã Đình từ phía sau ôm lấy hãn mới không để hãn thật sự té xuống.

Quang mang vàng nhu hòa không ngừng khuếch tán từ người Nhã Đình, dung nhập vào thân thể Long Hạo Thần. Bốn cái đầu Hạo Nguyệt chậm rãi nâng lên, bốn đầu tám con mắt đều biến thành màu tím.

Trên trán Long Hạo Thần có chín đạo quang văn tím lần nữa xuất hiện. Chẳng qua sau khi thức tỉnh thể chất thần quyển giả, quang văn của hãn biến thành màu tím.

Thân thể Long Hạo Thần khẽ rung động, chậm rãi đứng thẳng người, Quang Minh Nữ Thần Vịnh Thán sớm hóa thành màu vàng hòa vào tay phải của hãn.

Mới chém ra một kiếm kia, hãn rơi vào trạng thái tạm ngắt, có Hạo Nguyệt và Nhã Đình liên tục tri liệu mới khiến hãn hồi phục lại.

Nhưng tất cả đều đáng giá. Một kiếm đó, rõ ràng đem linh ngộ lúc trước Long Hạo Thần chăm chú nhìn pho tượng Dạ Vô Thương dung vào tự thân linh ngộ kiếm ý. Không nói khoa trương chứ, hiện tại hãn đã

sâu sắc lĩnh ngộ kiếm ý. Ít nhất thì tương đương với Dạ Vô Thương năm ba mươi tuổi.

Các chiến sĩ Chiến Sĩ Thánh Điện không ai mở miệng, bởi vì họ không biết nên nói cái gì. Mặc dù nhìn qua thì Long Hạo Thần thất bại, nhưng kiếm ý khủng bố một chớp mắt kia thật sự quá mạnh. Cảm thụ sâu sắc nhất chính là từng tận mắt thấy Dạ Vô Thương chiến đấu, Khâu Vĩnh Hạo và phó điện chủ. Giây phút đó, họ như thấy Dạ Vô Thương còn sống.

Chỉ bằng kiếm ý này, họ hiểu rõ, Long Hạo Thần đích thực có tư cách sử dụng Quang Minh Nữ Thần Vịnh Thán! Trong toàn bộ Chiến Sĩ Thánh Điện không tìm ra một người giống vậy.

"Hạo Thần." Khâu Vĩnh Hạo bước lên vài bước, muốn khuyên nhủ đứa trẻ này mấy câu. Thậm chí ông đã nghĩ, có thể thuyết phục cao tăng Chiến Sĩ Thánh Điện, để đứa trẻ này trở thành người sở hữu thần kiếm.

Long Hạo Thần suy yếu ngoài đầu lại, miễn cưỡng cười với Khâu Vĩnh Hạo. Hiện tại hãn yếu đến mức nói không ra lời, nếu không có Hạo Nguyệt và Nhã Đình, hãn thậm chí sẽ rơi vào hôn mê sâu.

Mới rồi một kiếm thật sự tiêu hao quá lớn, hao phí không chỉ là linh lực, thậm chí bao gồm tinh lực và thể lực. Lúc này hãn yếu ợt đến không thể nâng một cây ngón tay.

Đương nhiên, loại tình huống này đang không ngừng chuyển biến theo chiều hướng tốt đẹp. Hạo Nguyệt và Nhã Đình phối hợp cực kỳ ăn ý, một tầng sáng tím nhạt không ngừng từ người Hạo Nguyệt khuếch tán ra ngoài. Thân thể Long Hạo Thần được rót vào quang mang tím, thể lực đang từng chút hồi phục lại. Nhã Đình thì cung cấp cho hãn, là quang nguyên tố tinh thuần nhất.

Khâu Vĩnh Hạo khẽ thở dài.

"Chàng trai, ta có đề nghị. Tuy người thất bại, nhưng người đã làm rất khá. Ta hiểu rõ, ít nhất theo trước mắt thì chỉ có người mới xứng đáng được thần kiểm. Quang Minh Nữ Thần Vịnh Thán đã tuyển chọn được một chủ nhân rất tốt."

"Người là con trai Long Tinh Vũ, cũng là người thừa kế điện chủ Kỵ Sĩ Thánh Điện. Nguyên bản lời này ta không nên nói, nhưng người cũng hiểu rõ, thần kiểm Quang Minh Nữ Thần Vịnh Thán đối với Chiến Sĩ Thánh Điện chúng ta mà nói thật quá quan trọng. Ta không thể lấy ra thứ gì càng thêm trân quý hơn là vị trí của ta. Nếu như người đồng ý, vậy bắt đầu từ giờ phút này, người chính là điện chủ Chiến Sĩ Thánh Điện. Ta sẽ tự lui lại làm phó điện chủ, dốc sức phụ tá người. Người không cần tiến hành nhiệm vụ Liệp Ma Đoàn nữa. Làm điện chủ Chiến Sĩ Thánh Điện, người tu luyện và các chuyện khác đều được Chiến Sĩ Thánh Điện dùng toàn bộ tài nguyên ủng hộ. Ta cũng tin tưởng, tương lai không lâu sau, người sẽ là Dạ Suất thứ hai."

Nói ra mấy lời này, tâm tình Khâu Vĩnh Hạo cực kỳ kích động. Làm ra quyết định này kỳ thật không khó khăn, thậm chí có thể nói là hoàn thành trong khoảnh khắc. Ông không bàn bạc với ai hết, ông tin tưởng, mình có năng lực thuyết phục người trong Chiến Sĩ Thánh Điện. Lời ông nói không có chút miễn cưỡng, hoàn toàn là thật lòng, Long Hạo Thần thật sự quá ưu tú.

Là cường giả cấp chín, Khâu Vĩnh Hạo nhìn rõ ràng, mặc kệ là tọa kỵ hay quang nguyên tố tinh linh đều không phải người thường sánh bằng. Còn có hai cánh của hắn, lộ ra tương lai vô hạn lực lượng. Có lẽ, hiện tại Long Hạo Thần chỉ mới tu vi cấp sáu, nhưng Khâu Vĩnh Hạo có thể khẳng định, xem như là cường giả cấp bảy cũng chưa chắc đối kháng với hắn được. Cường giả thiếu niên giống Long Hạo Thần xuất hiện trước mặt ông, khiến ông không thể ức chế lòng mến tài.

Nhưng Long Hạo Thần đã có được rất nhiều thứ đặc biệt, mình có thể cho hắn cái gì? Có cái gì có thể hấp dẫn được hắn, khiến hắn rời khỏi Kỵ Sĩ Thánh Điện, trở thành một thành viên của Chiến Sĩ Thánh Điện, đồng

thời đem Quang Minh Nữ Thần Vĩnh Thán vĩnh viễn để lại Chiến Sĩ Thánh Điện?

Trong thời gian ngắn, ông có thể nghĩ được chỉ có vị trí điện chủ Chiến Sĩ Thánh Điện của mình.

Liên minh thánh điện do Lục Đại Thánh Điện dựng nên, có thể trở thành điện chủ, vậy sẽ thành một trong số sáu lãnh đạo của toàn bộ liên minh thánh điện!

Địa vị và tôn vinh này đã là đỉnh cao nhất nhân loại có thể đạt được. Chỉ có đoàn trưởng Liệp Ma Đoàn cấp danh hiệu mới có thể ngang ngửa.

Lời vừa nói ra, toàn trường chấn kinh.

Tiếng kinh hô hầu như phát ra từ miệng các cường giả Chiến Sĩ Thánh Điện. Bọn họ tuyệt đối không nghĩ tới điện chủ lại nói ra lời như thế. Hơn nữa lấy địa vị như Khâu Vĩnh Hạo, nếu đã nói ra thì sẽ không nuốt lời. Cho dù là liên minh cũng không người có thể ngăn cản ông. Đương nhiên, Long Hạo Thần có thể chân chính ngồi lên vị trí điện chủ Chiến Sĩ Thánh Điện hay không, còn phải xem cao tăng Chiến Sĩ Thánh Điện quyết định. Chẳng qua, Khâu Vĩnh Hạo có vị trí cực cao trong Chiến Sĩ Thánh Điện. Có ông hứa hẹn, Long Hạo Thần gần như là nửa mộng ngồi trên ngai vàng điện chủ Chiến Sĩ Thánh Điện rồi.

"Tiền bối, ngài..." Long Hạo Thần suy yếu nói.

Khâu Vĩnh Hạo nghiêm túc nói.

"Ta nói ra lời này tuyệt không sửa đổi, càng sẽ không hối hận, chỉ cần người chịu ngồi vào vị trí điện chủ Chiến Sĩ Thánh Điện, đối với Chiến Sĩ Thánh Điện chúng ta mà nói, là bắt đầu thời khắc quang vinh. Tuy hiện tại người rất trẻ, nhưng tương lai người sẽ trở thành niềm kiêu hãnh của Chiến Sĩ Thánh Điện, thậm chí vượt qua cả Dạ Suất! Chàng trai, đến đây, cánh cửa Chiến Sĩ Thánh Điện luôn luôn mở rộng vì người. Sau này sự việc trong Chiến Sĩ Thánh Điện người nói một lời là được."

Lời của Khâu Vĩnh Hạo, không thể nghi ngờ là tràn ngập dụ hoặc. Có thể nói, liên minh thánh điện từ sáu ngàn năm thành lập tới nay, tình huống như vậy là lần đầu tiên xuất hiện. Hơn nữa Khâu Vĩnh Hạo còn không biết tuổi thật của Long Hạo Thần. Một thiếu niên mười sáu tuổi được giao cho địa vị trọng yếu như điện chủ Chiến Sĩ Thánh Điện, quả thật là trước giờ chưa từng nghe nói.

Lúc này đám cao tăng Chiến Sĩ Thánh Điện đã dần ổn định cảm xúc, hơn nữa trong mắt mọi người đều lộ tia kỳ quái. Lời Khâu Vĩnh Hạo mới nói với Long Hạo Thần, chẳng phải là cũng để cho họ nghe? Mới rồi Long Hạo Thần làm ra tất cả, họ đều xem trong mắt. Nếu như, nếu thiếu niên thật có thể trở thành điện chủ Chiến Sĩ Thánh Điện, như vậy, mười năm, hai mươi năm sau, hẳn sẽ đem đến cho Chiến Sĩ Thánh Điện một mảnh quang minh!

Phó điện chủ Chiến Sĩ Thánh Điện lúc trước rất kiên quyết nay đi đến bên cạnh Khâu Vĩnh Hạo, đang lúc ông cho rằng bạn tốt phản đối quyết định của mình, thì ông lão này dứt khoát nói.

"Ta đồng ý quyết định của Khâu huynh. Chàng trai, chỉ cần người đồng ý, sau này người sẽ là người đứng đầu Chiến Sĩ Thánh Điện."

Nếu nói lúc trước Khâu Vĩnh Hạo hứa hẹn ít nhất để Long Hạo Thần đặt móng một nửa trên ngai vàng Chiến Sĩ Thánh Điện, vậy vị phó điện chủ tư thâm này nói ra, là chắc chắn chỗ ngồi. Chỉ cần Long Hạo Thần mở miệng đồng ý, hẳn thật sự sẽ...

"Hai vị tiền bối, thật xin lỗi, ta không thể. Ta là một thành viên của Kỵ Sĩ Thánh Điện, hiện tại ta là Liệp Ma giả, càng là đoàn trưởng Liệp Ma Đoàn, ta phải phụ trách với đồng bạn. Huống chi ta không có thất bại!"

Đang lúc hai vị điện chủ và phó điện chủ nói chuyện, Long Hạo Thần rốt cuộc hồi phục một tí thể lực, ít nhất thì có sức nói chuyện.

Hắn lại từ chối? Hai ông lão có chút sững sờ, còn nữa, hắn nói cái gì? Hắn không thất bại?

Long Hạo Thần nháy mắt với Hạo Nguyệt. Thân thể khổng lồ của Hạo Nguyệt hơi nghiêng, cái đuôi nhếch lên nhẹ quét khỏi thiên thạch.

*Ầm rầm! * một tiếng, ít nhất một phần ba thiên thạch rơi trên mặt đất. Trọng lượng của nó đúng là lớn, rơi trên đất bộc phát tiếng chấn kích liệt, nhưng đồng thời lẫn nữa rung động toàn trường.

Thiên thạch cứng cỡ nào thì mỗi người đều hiểu rõ. Đừng nói chém nguyên khối, dù là chém mất một khối nhỏ cũng đã khó khăn vô cùng! Thì ra, thì ra không phải hắn thất bại, mà là thiên thạch bị chém một khối to. Bao gồm các cường giả cấp chín có mặt, không ai thấy rõ một kiếm kia của Long Hạo Thần, dường như lúc chém ra nhất kiếm đó, ngay cả tia sáng đều bị nuốt mất.

Long Hạo Thần chỉ thấy cổ họng khô khốc, lúc này ông không biết nên nói câu gì mới tốt.

Ông không nói nên lời, các cường giả Chiến Sĩ Thánh Điện có mặt cũng nói không nổi nữa. Khoảnh khắc này, đầu óc Khâu Vĩnh Hạo trống rỗng.

Nhờ vào thời gian ngắn ngủi này, thể lực Long Hạo Thần lại hồi phục thêm một ít, đứng thẳng thân thể. Có Nhã Đình dừ, hắn chậm rãi đi tới trước thiên thạch, quang mang vàng lấp lánh, vầng sáng của Giai Diệu Vĩnh Hằng bao phủ thiên thạch, một phần ba thiên thạch bỗng chốc biến mất, đó là phần lúc trước đã nói rồi.

Bởi vì thái độ lúc trước của Chiến Sĩ Thánh Điện, Long Hạo Thần trực tiếp chém bỏ một phần ba thiên thạch, dĩ nhiên trở thành thù lao cho lần này của hắn. Nhưng Chiến Sĩ Thánh Điện chịu thiệt rồi sao? Đáp án là không.

Pháp trượng trong tay Nhã Đình chỉ hướng thiên thạch còn dư hai phần ba. Ánh vàng chợt lóe, thiên thạch dường như phát ra tiếng kêu vù vù nho nhỏ. Ngay sau đó, luồng kiếm ý tràn ngập uy nghiêm bộc lộ từ mặt trên bóng loáng như gương. Lãnh liệt kiếm ý phóng lên cao rồi mới chậm rãi rơi trở lại. Cường đại kiếm ý cuối cùng gom lại phạm vi ba mét quanh thiên thạch, từ từ hướng bên ngoài khuếch tán. Không lãnh liệt như lúc trước, nhưng kiếm ý càng thêm ngưng tụ.

Đúng vậy, một kiếm của Long Hạo Thần, đem tất cả kiếm ý đều lưu giữ trong khối thiên thạch này, nếu không hẳn cũng sẽ không biến suy yếu như vậy. Đương nhiên, kiếm ý của hắn sẽ không biến mất, chẳng qua cần hồi phục thân thể. Mà khối thiên thạch này ít nhất kiếm ý trong vòng trăm năm không biến mất. Có linh lực của Nhã Đình kích phát thì kiếm ý mới lộ ra.

Đây chính là thứ quý giá nhất Long Hạo Thần để lại cho Chiến Sĩ Thánh Điện, mỗi chiến sĩ có mặt đều nói không ra lời.

Khâu Vĩnh Hạo chậm rãi đi tới bên người Long Hạo Thần, thở dài một tiếng, nói.

"Chàng trai, người đi theo ta."

Nói xong ông chậm rãi đi hướng bậc thang mé đại sảnh. Ông đi rất chậm, giây phút này, dường như ông già thêm vài tuổi.

Dưới ánh mắt nhìn theo của các cường giả Chiến Sĩ Thánh Điện, Long Hạo Thần theo sát Khâu Vĩnh Hạo leo lên bậc thang.

Lúc này thể lực Long Hạo Thần đã hồi phục rất nhiều, trước khi hắn leo thang thì đã đưa Hạo Nguyệt về tháp Vĩnh Hằng, tiếp đó mới cùng Khâu Vĩnh Hạo lên lầu.

Đỉnh tầng Chiến Sĩ Thánh Điện, phòng làm việc của điện chủ.

Khâu Vĩnh Hạo chỉ hướng ghế nệm ở một bên, nói.

"Ngồi đi."

Long Hạo Thần đánh giá căn phòng của người lãnh đạo tối cao Chiến Sĩ Thánh Điện, vô cùng kinh ngạc. Bởi vì nơi này thật quá mộc mạc.

Trong phòng không có vật trang sức gì, bàn đơn giản, ghế dựa, giá sách bằng gỗ, ghế nệm vô cùng cũ kỹ, còn có một cái sàn gỗ, không hơn.

Mặc dù phòng này rộng tới hai trăm mét, nhưng cho người cảm giác rất trống trải.

Khâu Vĩnh Hạo bình thản nói. Lúc trước khi gặp điện chủ Chiến Sĩ Thánh Điện, Long Hạo Thần đã cảm giác được ông đối với Dạ Vô Thương là loại tín ngưỡng vô cùng cuồng nhiệt.

"Có phải người rất kỳ quái, làm điện chủ Chiến Sĩ Thánh Điện, vì sao ta ngưỡng mộ Dạ Suất như vậy?" Khâu Vĩnh Hạo buồn bã nhìn Long Hạo Thần.

Long Hạo Thần không mở miệng, chỉ nhẹ gật đầu.

"Bởi vì ta vốn là thị tòng của Dạ Suất, hay nên nói là người hầu, đồng bạn cùng lớn lên với Dạ Suất." Trong giọng nói của Khâu Vĩnh Hạo thậm chí xuất hiện vài phần ghen ngạo. Quang Minh Nữ Thần Vĩng Thán xuất hiện, gợi lên ký ức bi thương và đẹp nhất trong lòng ông.

"Dạ Suất gia cảnh rất tốt. Phụ thân vốn là quan chấp chính một phương. Mà ta gia cảnh nghèo khó, năm tuổi bị cha mẹ dẫn đến nhà Dạ Suất, bán thân làm nô. Ta nhỏ hơn Dạ Suất hai tuổi, cho nên trong phủ để ta đi theo người ấy, làm người hầu, cũng là thị tòng cả đời."

"Dạ Suất đối với ta rất tốt. Từ nhỏ đến lớn, người ấy chưa từng xem ta là người hầu. Ta còn nhớ rõ, năm đó hẵn mới bảy tuổi đã nói với ta: sau này người chính là em trai ta, ta sẽ bảo vệ người."

Nói đến đây, Khâu Vĩnh Hạo không thể kiềm chế được tình cảm trong lòng, nước mắt rơi ra. Ông lão hơn một trăm tuổi này lại vì ký ức

trăm năm trước mà lạc giọng khóc rống.

Nếu nói lúc trước Long Hạo Thần có chút bất mãn Chiến Sĩ Thánh Điện, nhưng theo Khâu Vĩnh Hạo đề xuất để hẳn kế thừa địa vị điện chủ, lúc này ông lộ ra chân tình, một chút bất mãn cũng biến thành đồng tình.

"Dạ Suất luyện kiếm, sẽ để ta luyện kiếm theo. Dạ Suất gia nhập Chiến Sĩ Thánh Điện, cũng để ta đi theo vào Chiến Sĩ Thánh Điện. Cho dù trước khi người cùng Ma Thần Hoàng quyết chiến, không quên dặn dò ta chăm rèn luyện, lúc đó ta chỉ mới là tu vi cấp bảy mà thôi. Nếu không có Dạ Suất thì không có ta ngày nay. Ta sẽ chỉ là người hầu, tầm thường qua cả đời này. Thật không nghĩ đến, hôm nay có thể lần nữa thấy kiếm của Dạ Suất tỏa sáng. Ta biết, không thể cho người trả lại thần kiếm cho Chiến Sĩ Thánh Điện. Người nói đúng, thần kiếm này chỉ có ở trong tay người, mới tái hiện phong thái năm đó của Dạ Suất. Nhưng ta hy vọng, người đừng xúc động như Dạ Suất năm đó. Trước khi cánh không thể nổi lên gió, tất cả phải lấy an toàn làm chủ yếu. Bởi vì người không chỉ thuộc về mình, mà còn thuộc về liên minh, thuộc về hy vọng toàn nhân loại."

"Vâng." Long Hạo Thần đứng dậy, cung kính đáp.

Khâu Vĩnh Hạo thở dài một tiếng.

"Thật hâm mộ Kỵ Sĩ Thánh Điện! Lời của ta vĩnh viễn có hiệu quả, chỉ cần người đồng ý, cánh cửa Chiến Sĩ Thánh Điện luôn vì người mở ra."

Nói đến đây, mắt ông đột nhiên sáng ngời, nảy ý tưởng mới.

"Hạo Thần, nếu không sau này người tiếp nhận Kỵ Sĩ Thánh Điện, kiêm luôn địa vị điện chủ Chiến Sĩ Thánh Điện đi, người cảm thấy sao?"

"A?" Long Hạo Thần giật mình nói. "Điện chủ, ngài quá coi trọng vấn bối."

Khâu Vĩnh Hạo cười nói.

"Đây cũng không phải không có khả năng. Không phải ta coi trọng người, mà là năng lực người biểu hiện ra ngoài khiến người coi trọng. Nhưng trước hết là người nhất định phải tiếp tục đi xuống đã. Ta nghe Từ Trung Lượng nói lần này người đến Chiến Sĩ Thánh Điện là có ba việc. Việc quan trọng nhất đã lo xong rồi, hai việc còn lại là chuyện gì?"

Long Hạo Thần nói.

"Ta và đồng bạn mới nhận được vài nhiệm vụ giết chóc, chuẩn bị đi theo thương đoàn Nguyệt Dạ tiến vào biên cảnh ma tộc. Nhưng tu vi chúng ta đều vượt qua cấp sáu, rời khỏi biên cảnh đông nam chỉ sợ không thể thông qua kiểm tra."

Khâu Vĩnh Hạo nói.

"Đơn giản thôi, ta sai người nói một tiếng là được. Còn có một việc nữa là?"

Long Hạo Thần trầm ngâm một lát, đơn giản nói một lần sự việc gặp phải ở Tinh Tâm Thành, trong đó không thêm vào bất cứ tình cảm riêng, chỉ là trần thuật quá trình.

"Chiến sĩ ở tiền phương cùng ma tộc khổ chiến đẫm máu, hậu phương xuất hiện loại tình huống này. Có thể xin điện chủ chú ý một chút không?"

Khâu Vĩnh Hạo nhú mày, nói.

"Ta biết rồi, ta sẽ chú ý việc này. Người còn có chuyện gì muốn Chiến Sĩ Thánh Điện hỗ trợ không?"

Long Hạo Thần lắc đầu.

Khâu Vĩnh Hạo trên mặt lộ nét cười.

"Vây, hãy để ta tặng người một lễ vật lớn."

"A?" Long Hạo Thần chặn lại nói. "Tiền bối, không cần. Chiến Sĩ Thánh Điện đã cho ta rất nhiều. Ngài cho phép ta dùng Quang Minh Nữ Thần Vịnh Thán đã là lễ vật lớn nhất. Huống chi ta còn lấy thiên thạch nữa."

Khâu Vĩnh Hạo bí hiểm cười cười.

"Bí mật này kỳ thật ở trên người chính người, nhưng cả thế giới này, chỉ một mình ta biết."

Long Hạo Thần tò mò nhìn điện chủ.

Sáng sớm, xe ngựa thương đoàn Nguyệt Dạ chậm rãi rời khỏi biên cảnh đông nam, đi hướng ma tộc. Được lệnh từ Chiến Sĩ Thánh Điện, kiểm tra thả lỏng rất nhiều.

Long Hạo Thần và đồng bạn ở một chiếc xe ngựa đi giữa thương đoàn.

Rốt cuộc lại tiến vào lãnh địa ma tộc, bọn cũng bắt đầu hành trình nhiệm vụ mới. Nếu nói trước đây có thấp thỏm hoặc hưng phấn, vậy hiện tại họ trầm ổn rất nhiều, càng có sự tự tin mà lúc trước không có.

Thương đoàn Nguyệt Dạ có tiền, bây giờ xe ngựa đám Long Hạo Thần ngồi rất giống với lần đầu tiên đi theo thương đoàn Nguyệt Dạ tiến vào ma tộc chiếc Nguyệt Dạ ngồi.

Bên trong xe ngựa rộng rãi, ấm áp, thậm chí còn có một cái bàn. Bên cạnh có tủ thức ăn, bên trong để sẵn số lớn thực vật.

Vén rèm lên, Long Hạo Thần nhìn ra bên ngoài. Bình minh xuất phát, lúc này rời khỏi biên quan đông nam, sắc trời đã dần sáng, chỉ là không khí không tốt lắm, bầu trời xám xịt.

Long Hạo Thần lấy quyển da dê địa đồ từ trong Giai Diệu Vĩnh Hằng, mở ra đặt trên cái bàn thấp.

Tấm bản đồ này có chi chít chú giải, ghi tình huống phân bố mỗi hành tinh của ma tộc. Có vị trí ma thần ở và chủng loại ma tộc của mỗi tòa hành tinh. Chỉ sợ là bên liên minh thánh điện cũng chưa chắc có địa đồ tỉ mỉ như vậy.

Địa đồ đương nhiên là Nguyệt Dạ làm giúp Long Hạo Thần. Cô đưa ra một điều kiện, đó chính là Long Hạo Thần không được giao địa đồ này cho bên liên minh.

Long Hạo Thần chỉ một tòa thành thị trong Nạp Lý Khắc hành tinh, nói.

"Nơi đây là thủ phủ của Nạp Lý Khắc hành tinh, cũng là nơi Cầm Ma trú đóng. Nhiệm vụ thứ nhất của chúng ta sẽ hoàn thành tại đây. Khoảng đêm này là thương đoàn Nguyệt Dạ có thể đến biên cảnh ma tộc. Nếu tất cả thuận lợi, sáng mai lúc giữa trưa, thương đoàn sẽ tới Na Đa thành thủ phủ Nạp Lý Khắc hành tinh để đơn giản nghỉ ngơi và hồi phục. Trải qua lần thương đoàn Nguyệt Dạ bị phục kích, lần này ma tộc kiểm tra thương đoàn Nguyệt Dạ rất dễ dãi. Chúng ta mượn cơ hội này trước tới Na Đa thành, hoàn thành nhiệm vụ đánh chết năm con Hoàng Kim Cầm Ma, sau đó lại theo thương đoàn tiếp tục xâm nhập nội bộ ma tộc."

Vương Nguyên Nguyên nói.

"Đoàn trưởng, chúng ta đi theo thương đoàn tiến vào Na Đa thành ám sát Hoàng Kim Cầm Ma, có hay không khiến thương đoàn bị ma tộc ở Na Đa thành chú ý? Dựa theo địa đồ thì Na Đa thành còn có một vị ma thần trấn giữ."

Long Hạo Thần gật đầu nói.

"Dẫn đến nghi ngờ là tất nhiên. Nhưng dù có hoài nghi thì chúng chưa chắc dám điều tra thương đội. Dù có điều tra, chúng ta sẽ bị bắt

sao?" Nói đến đây, mặt hắn lộ ý cười.

Vương Nguyên Nguyên bừng tỉnh hiểu ra, gật gù. Mấy người khác cũng hiện nét cười. Đúng vậy! Muốn điều tra ra đám Long Hạo Thần cũng không phải chuyện dễ.

Vì sao Long Hạo Thần dám nhận mười sáu cái nhiệm vụ, trong đó còn có nhiệm vụ khó khăn giết ma thần Trụ Ma Thần thứ ba mươi bảy? Trừ tự tin thực lực bản thân, quan trọng là họ có cách giữ mạng mà Liệp Ma Đoàn khác không có. Đó chính là nơi trú ẩn, tháp Vĩnh Hằng. Khi gặp phải cường địch, họ hoàn toàn có thể tránh đầu sóng ngọn gió.

Quang mang mờ nhạt lấp lóe, trên mặt Long Hạo Thần lộ tia lạnh lùng.

"Được rồi, cứ quyết định bước đầu kế hoạch như thế đi. Ta sẽ khiến người thương đoàn Nguyệt Dạ giúp chúng ta xác định vị trí Hoàng Kim Cầm Ma. Vì có thể trong thời gian ngắn nhất giết chết, chúng ta nhất định phải chia ra hành động. Ta và Thái Nhi sẽ đơn độc đánh chết một Hoàng Kim Cầm Ma. Lâm Hâm, anh và Hàn Vũ một tổ. Anh phụ trách Lam Hỏa Phượng Hoàng Linh Lô đánh chết Hoàng Kim Cầm Ma, Hàn Vũ sẽ hỗ trợ anh. Nguyên Nguyên, Tư Mã, các người phụ trách hai Hoàng Kim Cầm Ma, Anh Nhi sẽ tiếp ứng."

"Biết!"

Mọi người đều hô to đồng ý, trong mắt hiện ra hưng phấn.

Bế quan gần một năm, họ sớm có nôn nóng xung động. Giờ có cơ hội giết ma tộc, hơn nữa lần này trong đội có nhiều người một mình đối mặt Hoàng Kim Cầm Ma, ma tộc cấp sáu, đây chính là lần đầu tiên gặp phải sinh vật cường đại này. Lúc trước ngay cả nghĩ cũng không dám! Nhưng hiện giờ thì họ tràn ngập tin tưởng.

Quá trình tiến vào ma tộc rất thuận lợi. Giống như Long Hạo Thần đã nói, thương đoàn Nguyệt Dạ tiến vào lãnh địa ma tộc được tiếp đãi tốt

hơn so với liên minh thánh điện. Rất nhiều ma thần đều biết Nguyệt Dạ là thái tử phi của thái tử Nghịch Thiên Ma Long tộc, người thừa kế Ma Thần Hoàng. Có ai dám khắt khe kiểm tra thương đoàn Nguyệt Dạ? Huống chi trước có bài học ba đại ma thần triệu tập cướp bóc thương đoàn Nguyệt Dạ. Bởi vậy, hiện tại thương đoàn đi tới đâu là một đường thông suốt.

Đây là nguyên nhân Long Hạo Thần coi trọng thương đoàn Nguyệt Dạ, có che chở này, họ có thể tránh khỏi rất nhiều phiền phức. Càng quan trọng là, thương đoàn Nguyệt Dạ có thể cung cấp cho hắn rất nhiều tình báo quan trọng. Nhìn qua thì mười sáu nhiệm vụ đa số vô cùng khó khăn, nhưng có thương đoàn Nguyệt Dạ hỗ trợ, phiền phức ít nhất giảm bớt một phần ba, sự nguy hiểm đương nhiên sẽ hạ thấp trên diện rộng.

Thuận lợi thông qua cửa khẩu canh gác của ma tộc, buổi sáng ngày thứ hai, thương đoàn đã vào Nạp Lý Khắc hành tỉnh. Giống như Long Hạo Thần đã tính toán, vào lúc giữa trưa, họ tới Na Đa thành thủ phủ Nạp Lý Khắc hành tỉnh. Thương đoàn cũng tạm ở lại đây nghỉ ngơi hai tiếng đồng hồ, sau đó mới xuất phát tiếp.

Thương nhân du ly quy mô cỡ thương đoàn Nguyệt Dạ, trong quá trình mậu dịch sẽ không ngụ ở nhà trọ. Ở nhà trọ sẽ tăng lớn chi tiêu hơn nữa giảm hiệu suất. Họ trên xe ngựa mang theo lều, đi tới đâu cũng nghỉ ngơi được. Bởi vậy khi tiến vào Na Đa thành, chủ yếu là bổ sung nước uống và chút thực vật, đồng thời mang một ít thương phẩm giao dịch với Na Đa thành. Hai tiếng đồng hồ đã đủ. Trong Na Đa thành có người thương đoàn Nguyệt Dạ, đã chuẩn bị xong hết chờ bọn họ, khiến hiệu suất của thương đoàn tăng lên cao nhất.

Rất nhanh, thương đoàn Nguyệt Dạ dừng trong Na Đa thành. Thời gian khoảng uống nửa chén trà, quân sự thương đoàn đi tới xe đám Long Hạo Thần ngồi, nhét vào một cuộn giấy.

Long Hạo Thần mở cuộn giấy ra, bên trong là địa đồ đơn giản của Na Đa thành, bên trên đánh dấu năm điểm đỏ.

Long Hạo Thần mở địa đồ ra cho đồng bạn cẩn thận ghi nhớ, sau đó vung tay lên, mọi người lập tức xuống xe, mỗi người hướng tới nơi khác nhau.

Quản sự là người tổng phụ trách thương đoàn Nguyệt Dạ lần này, cũng là một trong số người Nguyệt Dạ tin tưởng nhất. Trước khi tới Na Đa thành, Long Hạo Thần đã yêu cầu gã điều tra vị trí Hoàng Kim Cầm Ma ở. Gã sắp xếp rồi, nên mới có thể vừa tới đã cung cấp cho đám Long Hạo Thần vị trí cụ thể của Hoàng Kim Cầm Ma.

Nguyệt Dạ chọn vị quản sự này vốn là tai mắt do liên minh thánh điện đưa vào thương đoàn Nguyệt Dạ, đồng thời cũng là nhân loại, nên không sợ gã ra vấn đề gì. Đương nhiên, gã chỉ là mơ hồ biết đám Long Hạo Thần là Liệp Ma giả, chứ không rõ ràng là đội Liệp Ma Đoàn nào.

Bảy người Long Hạo Thần mặc đồ không khác biệt lắm. Mỗi người đều là áo choàng bao phủ toàn thân, mang mũ, không thể trông thấy bộ dạng.

Cách ăn mặc này không khác lạ trong ma tộc, ngược lại còn có rất nhiều. Bởi vì trong lãnh địa ma tộc nhiều năm qua hoàn cảnh hư hỏng dẫn đến bão cát lớn hơn bên liên minh thánh điện nhiều.

Ma tộc cao cấp khi ra khỏi cửa luôn thích mặc loại áo choàng lớn này. Đồng thời, màu mắt đám Long Hạo Thần đương nhiên đều biến thành tím, hóa trang bộ dáng Nguyệt Ma tộc.

Khi sắp xếp hành động, Long Hạo Thần sắp đặt rất xảo diệu. Hãn và Thái Nhi một người một bên, ba người khác thì mục tiêu ở chính giữa. Cứ như vậy, một khi xảy ra vấn đề, họ có thể trước tiên cứu viện. Có Linh Hồn Xiềng Xích, ai gặp phải công kích cường đại, dĩ nhiên họ có thể cảm thụ được.

Long Hạo Thần đi rất nhanh. Đây là lần đầu tiên mọi người chia nhau hành động, trong lòng hãn nhiều ít có chút lo lắng. Cố gắng hoàn thành

nhệm vụ bên mình rồi viện trợ đồng bạn, đây là điều hãn và Thái Nhi nhất định phải làm được.

Dựa theo địa đồ trong trí nhớ, Long Hạo Thần đi thẳng hướng đông.

Tuy Na Đa thành là thủ phủ của Nạp Lý Khắc hành tỉnh, nhưng bản thân nó không quá lớn. Trên đường đi đều là ma tộc, đương nhiên, loại ma tộc chủng tộc thấp kém như Song Dao Ma bình thường thì không được phép tiến vào thành thị. Mà đám ma tộc nhìn Long Hạo Thần ăn mặc và hình thái nhân loại thì né ra xa, không dám tiếp cận.

Nguyên nhân rất đơn giản, chỉ có ma tộc cao cấp mới hóa thành hình người được, ăn mặc như Long Hạo Thần. Hơn nữa, cảm giác của ma tộc miễn cảm hơn nhân loại. Tuy chúng cảm thụ không đến thuộc tính của Long Hạo Thần, lại mơ hồ cảm thụ được sự nguy hiểm phát ra từ người hãn. Ít ra thì chúng bản năng không muốn tiếp cận hãn.

Rất nhanh, Long Hạo Thần nhìn đến nơi mục tiêu đang có mặt.

Đây là một tiệm cơm hơi đơn sơ, tấm biển nghiêng lệch. Tuy ma tộc chiếm lĩnh đa số khu vực Thánh Ma đại lục, nhưng ma tộc chịu ảnh hưởng của nhân loại rất sâu. Đặc biệt là thực vật của nhân loại, rất được ma tộc yêu thích. Ma tộc càng cao cấp thì càng thích ăn đồ của nhân loại.

Bởi vậy, nhân loại trong ma tộc từ niên đại hắc ám sáu ngàn năm trước đến hôm nay, địa vị biến hóa ngênh trời lệch đất. Cho dù từ bên liên minh thánh điện bắt về nhân loại, ở ma tộc cũng sẽ được đối xử thân thiện. Đương nhiên điều kiện là nhân loại đó chịu quy phục. Nếu bắt được một đầu bếp, thậm chí là quý tộc ma tộc sẽ ra mặt lung lạc.

Nạp Lý Khắc hành tỉnh ở gần biên cảnh nhưng rất nghèo khó. Nếu không như thế, lần đó ba vị ma thần cũng sẽ không mạo hiểm lớn phái đại quân tập kích thương đoàn Nguyệt Dạ. Ở chỗ này, dù chỉ là quán cơm nhỏ, đều phải là ma tộc cường đại mới có tư cách hưởng dụng.

Ví dụ tiệm cơm nhỏ thoát nhìn cực kỳ rách nát này, dưới tấm biển rõ ràng có bốn vết đen. Đây nghĩa là phải ma tộc trên cấp bốn mới vào được. Đây chính là giai cấp.

Long Hạo Thần chậm rãi bước vào tiệm cơm, ánh mắt quét qua đại sảnh không lớn, liếc mắt một cái liền nhìn thấy mục tiêu.

Một Hoàng Kim Cầm Ma ngồi ở vị trí tốt nhất ở chính giữa, đang ăn uống. Bốn món, không ngờ còn có một bình rượu, nhìn qua cực nhàn nhã.

Bởi vì vào lúc giữa trưa, ma tộc ăn cơm trong tiệm không ít, đều là ma tộc cấp bốn, cấp năm. Chỉ mỗi mình Hoàng Kim Cầm Ma cấp sáu. Hơn nữa màu da hoàng kim của nó rất bắt mắt.

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 154

Một Đường Giết Hưởng Nam

Trong tiệm cơm chỉ có hai người chạy bàn, đều là nhân loại, đang bận rộn bưng thức ăn, trông thấy Long Hạo Thần tiến vào cũng không ai đến hỏi han.

Long Hạo Thần bước nhanh đi hưởng Hoàng Kim Cầm Ma. Đi tới trước bàn cơm, hắn nâng tay nhẹ gõ mặt bàn.

Hoàng Kim Cầm Ma ngẩn ra. Nó đang ăn uống sảng khoái, đột nhiên bị người quấy rầy, đương nhiên tâm tình không tốt. Nhưng khi nó ngẩng đầu nhìn khuôn mặt hơi hếch lên của Long Hạo Thần thì trở nên kinh ngạc.

Phải biết, Long Hạo Thần hóa trang thành Nguyệt Ma tộc, cho là tộc nhân Nguyệt Ma tộc cũng chưa chắc nhận ra, huống chi là Hoàng Kim Cầm Ma.

Đôi mắt tím, khuôn mặt tuấn tú vô song, hoàn toàn là đặc thù Nguyệt Ma tộc. Nhìn đôi mắt lạnh lùng của Long Hạo Thần, nó vội vàng đứng dậy, dò hỏi.

"Người là..."

Long Hạo Thần nâng tay lên, lắc lư lệnh bài Nguyệt Ma Tước trước mặt nó, trầm giọng nói.

"Người theo ta ra ngoài."

Trông thấy lệnh bài, một chút nghi hoặc cuối cùng cũng biến mất, Hoàng Kim Cầm Ma vội vàng đứng dậy, lót lót theo Long Hạo Thần đi ra tiệm cơm.

Xung quanh có không ít ma tộc đều trông thấy một màn này, không dám cả thở mạnh. Tuy chúng không trông thấy diện mạo Long Hạo Thần, nhưng đại nhân vật như Hoàng Kim Cầm Ma còn dễ bị ngoắc đi, có thể thấy địa vị người đó cao cỡ nào.

Rời khỏi tiệm cơm, Long Hạo Thần dừng bước ở cửa tiệm. Hoàng Kim Cầm Ma cẩn thận hỏi.

"Tước đại nhân, ngài có gì sai bảo?"

"Người lại đây." Long Hạo Thần lạnh giọng hướng nó vẫy tay.

Hoàng Kim Cầm Ma vội vàng chạy tới bên cạnh Long Hạo Thần. Lúc này trong lòng nó còn đang tiếc nuối mớ đồ ăn, cầu nguyện Long Hạo Thần sai bảo cái gì đơn giản chút, để còn trở về ăn hết đồ ăn. Nếu không thì mấy tên cạnh bàn thể nào cũng ăn hết.

Nhìn Hoàng Kim Cầm Ma ngoan ngoãn đứng trước mặt mình, đáy mắt Long Hạo Thần xẹt qua tia lạnh lẽo, nâng lên tay phải ấn bả vai nó.

"Người đã biết tội?"

"A?" Hoàng Kim Cầm Ma kinh ngạc ngẩng đầu lên, nhìn Long Hạo Thần.

Ngay lúc đó, trong lòng nó kịch liệt báo động nguy cơ. Nhưng mà, tất cả đã muộn.

Tay phải Long Hạo Thần tựa như kìm sắt bóp cái cổ to của nó. Kiểm ý lạnh lẽo chợt lóe. Trong đôi mắt chấn kinh của Hoàng Kim Cầm Ma, đồng tử tan rã.

Tay phải của Long Hạo Thần là dễ dàng đụng sao? Đây chính là Quang Minh Nữ Thần Vịnh Thán! Một đạo kiếm ý đâm thẳng vào não Hoàng Kim Cầm Ma, đập nát não nó. Chớp mắt chết ngắc, chết mà không thể phát ra cả một tiếng hét thảm.

Một cường giả cấp sáu cứ như vậy chết trong tay Long Hạo Thần. Đây không liên quan nhiều lắm đến thực lực, mấu chốt ở chỗ Long Hạo Thần quá giống tộc nhân Nguyệt Ma tộc.

Áo choàng vung lên, ngăn cản các ánh mắt trên con đường. Giai Diệu Vĩnh Hằng lấp lánh quang mang vàng, thi thể Hoàng Kim Cầm Ma đã bị thu vào trong.

Không chút dừng lại, Long Hạo Thần xoay người đi tiếp viện Lâm Hâm và Hàn Vũ.

Long Hạo Thần bên này không khiến người chú ý đã chấm dứt chiến đấu, nhưng đồng bạn hãn thì không bình yên như vậy.

Giữa trưa là thời điểm rất tốt cho đám Long Hạo Thần hành động. Bởi vì đó là thời gian ma tộc dùng cơm. Ma tộc khác với nhân loại, một ngày chỉ ăn cơm hai lần, đặc biệt là ma tộc cao cấp.

Cho nên, các thành viên Liệp Ma Đoàn số sáu mươi bốn cấp suất mục tiêu trên cơ bản đều đang ăn cơm.

Lâm Hâm diện mạo tuy không bằng Long Hạo Thần, nhưng giả làm Nguyệt Ma tộc bình thường thì không thành vấn đề. Hơn nữa mục tiêu của gã dễ tìm hơn Long Hạo Thần. Bởi vì Hoàng Kim Cầm Ma này đang ăn cơm quán ven đường.

Từ điểm này có thể thấy, tuy lực chiến đấu của ma tộc cường đại, nhưng kinh tế xã hội, văn minh thì lại thua xa nhân loại, dù sao chúng là người từ ngoài đến. Nếu là liên minh thánh điện, một cường giả cấp sáu ngồi xôm quán ven đường ăn này nọ thì gần như không thể nào.

Hoàng Kim Cầm Ma ăn rất đơn giản, một cái nồi to, bên trong không biết là canh nấu thịt gì, hương bên trong ném một ít thịt vụn, nấu chín rồi vớt ra ăn. Bên người nó còn có bốn Đại Cầm Ma đi theo ăn chung.

Lâm Hâm và Hàn Vũ nhìn nhau một cái, Hàn Vũ gật gật đầu. Một tầng sáng xanh nhạt vụt qua đáy mắt Lâm Hâm, ngay sau, tiếng phượng kêu to rõ vang trên con đường.

Vì cái gì nói linh lô cường đại? Bởi vì linh lô có ưu thế mà kỹ năng bình thường không thể bằng được, đó chính là thuận phát. Hơn nữa hầu như năng lực của tất cả linh lô đều cùng với thực lực chủ nhân tăng lên mà uy lực lớn mạnh. Đây là nguyên nhân căn bản vì sao linh lô cường đại.

Khi Lam Hỏa Phượng Hoàng to lớn bỗng xông hướng Hoàng Kim Cầm Ma, trên đường tất cả ma tộc đều trợn tròn mắt. Hoàng Kim Cầm Ma dù sao là cường giả cấp sáu, phát hiện không đúng, lập tức làm ra phản ứng. Hai tay giang ra, kéo qua hai Đại Cầm Ma, đồng thời dốc sức thúc đẩy linh lực, điện xẹt chói mắt lượn lờ quanh thân nó.

Nhưng Lam Hỏa Phượng Hoàng đến quá đột ngột, nó chỉ có thể làm bao nhiêu đó.

Nụ cười nhạt xuất hiện ở khóe miệng Lâm Hâm, trong mắt quang mang xanh càng tràn ngập. Chỉ thấy Lam Hỏa Phượng Hoàng bỗng bay lên cao chút, sau đó lao xuống đất. Bbay lên rồi lao vụt xuống trong thời gian cực ngắn ngủi.

*Oành! *

Cột lửa xanh to lớn phóng lên cao, chớp mắt Lam Hỏa Phượng Hoàng đã trở về.

Trong ánh lửa, bốn Đại Cầm Ma bị nướng chín. Hoàng Kim Cầm Ma kêu gào thảm thiết, cơ thể co giật kịch liệt, thân thể khổng lồ gần như trong chớp mắt cháy đen. Nhiệt độ cao kinh khủng kia đâu phải thân thể

nó thừa nhận được. Năm đó coi như là Cường Thi Vương cấp tám đều bị một kích của Lam Hỏa Phượng Hoàng bức lui.

Một bóng dáng cao to đột nhiên đi tới sau lưng Hoàng Kim Cầm Ma đang giãy dựa trong Tâm Diễm Hỏa Diễm. Quang mang đỏ vàng vụt qua, Hoàng Kim Cầm Ma ngừng giãy dựa, đầu bị chém. Bóng dáng cao to nhếch chân, đầu Hoàng Kim Cầm Ma tựa như viên đạn xanh bay hướng Lâm Hâm.

Một đoàn lửa xanh dâng lên, chớp mắt quần lấy đầu Hoàng Kim Cầm Ma. Ánh lửa tắt, cái đầu cũng bị thu vào trữ vật. Lâm Hâm xoay người định đi, Hàn Vũ cất trọng kiếm mau chóng đuổi theo, chớp mắt, hai người đã vào con hẻm nhỏ, biến mất không thấy.

Từ khi Lâm Hâm phát động công kích cho đến kết thúc chiến đấu, toàn bộ quá trình chỉ mất vài giây. Hành động ám sát gọn gàng, sau khi kết thúc thì mau chóng lùi lại.

Lúc này, sắc mặt Lâm Hâm cực kỳ tái nhợt, hai tay nắm chặt, thân thể thậm chí nhẹ run. Nhưng y lại cắn răng nhìn, có Hàn Vũ bảo vệ đi hướng thương đoàn. Từ bế quan tới nay không ngừng rèn luyện, y càng lúc càng chịu được linh lô phản phệ.

Lam Hỏa Phượng Hoàng Linh Lô phản phệ khác với Luân Hồi Linh Lô. Luân Hồi Linh Lô phản phệ gần như không thể chống đỡ, mà Lam Hỏa Phượng Hoàng Linh Lô phản phệ đối với Lâm Hâm là loại rèn luyện. Không ngừng thử, thừa nhận, y ngày càng tăng sức chịu đựng đối với linh lô. Cũng chỉ như thế mới xúc tiến linh lô sau này tiến hóa.

Khi Lâm Hâm kết thúc chiến đấu bên này, phía Tư Mã Tiên cũng đã hoàn thành nhiệm vụ.

Tư Mã Tiên đối mặt kẻ địch nhiều hơn Lâm Hâm và Hàn Vũ một chút. Sáu Đại Cầm Ma và một Hoàng Kim Cầm Ma cùng một chỗ ăn cơm, cũng là trong tiệm.

Tư Mã Tiên không giống Long Hạo Thần lừa Hoàng Kim Cầm Ma đi ra rồi mới xuống tay. Xác nhận mục tiêu đang trong tiệm cơm, mới vào cửa, gã liền lấy từ trong trữ vật ra Quang Chi Đại Lực Hoàn đã qua tiến hóa.

Quang Chi Đại Lực Hoàn màu ám kim tản ra hơi thở áp bách, dây xích to cũng từ dài ba mét tăng tới năm mét.

Quả cầu sắt to mang theo tiếng kêu kinh khủng đập hướng Hoàng Kim Cầm Ma.

Hoàng Kim Cầm Ma từ khi Tư Mã Tiên vào cửa thì đã cảm giác đến nguy hiểm, sát khí trên người gã quá đậm. Bởi vậy, khi Tư Mã Tiên phát động công kích, nó đã nhảy lên, định né tránh Quang Chi Đại Lực Hoàn tấn công. Cùng lúc đó, một thanh trường mâu tia chớp vàng xuất hiện trong lòng bàn tay. Sáu Đại Cầm Ma mau chóng bay ra, từ phương hướng khác nhau công kích Tư Mã Tiên.

Tư Mã Tiên tay phải nắm dây xích vàng to dùng sức rung, Quang Chi Đại Lực Hoàn ngoặt lên, như cũ đập hướng Hoàng Kim Cầm Ma.

Nơi này dù sao là tiệm cơm, không có không gian cho Hoàng Kim Cầm Ma bay cao. Nó chỉ có thể nghiêng người, đồng thời trường mâu phát ra tia chớp vàng đánh hướng Quang Chi Đại Lực Hoàn.

Nhưng khi tia chớp của Hoàng Kim Cầm Ma rơi vào Quang Chi Đại Lực Hoàn, không ngờ biến mất, tựa như bị cắn nuốt. Ngay sau đó, Hoàng Kim Cầm Ma cảm thấy lực lượng như núi đè mình. Không còn cách nào khác, nó chỉ có thể dùng trường mâu trong tay cứng rắn chống.

Chẳng qua ngay lúc này, sáu Đại Cầm Ma đã tiếp cận Tư Mã Tiên, dùng trường mâu đâm hướng gã.

"Đi chết đi!!!" Tư Mã Tiên hét lớn một tiếng.

Một quang trụ trắng bồng bộc phát từ người gã, bao phủ sáu Đại Cầm Ma gồm cả vũ khí của chúng vào bên trong.

Hình ảnh kinh khủng xuất hiện. Sáu Đại Cầm Ma bị lửa trắng thiêu đốt, giữa tiếng gào thán, toàn bộ rớt xuống đất. trường mâu của chúng đích thực đâm trúng người Tư Mã Tiên, nhưng chỉ đâm rách áo choàng bên ngoài mà thôi.

Thánh Linh! Kỹ năng hộ thể công kích của mục sư cấp sáu. Tiêu hao linh lực cực lớn, nhưng có tác dụng tịnh hóa siêu mạnh. Tư Mã Tiên vì muốn tốc chiến tốc thắng, trực tiếp phát động kỹ năng mạnh mẽ này.

Khi gã chém giết sáu Đại Cầm Ma, cùng lúc đó, đầu Hoàng Kim Cầm Ma đã đụng vào Quang Chi Đại Lực Hoàn.

*Oành! *

Không cần nghi ngờ, mâu vỡ ma bay. Càng thêm kinh khủng là, bay theo Hoàng Kim Cầm Ma còn có Quang Chi Đại Lực Hoàn, trực tiếp ghim nó lên đỉnh tiệm cơm nứt vỡ. Hoàng Kim Cầm Ma không có bị đánh bay, tựa như dính vào Quang Chi Đại Lực Hoàn. Có thể thấy rõ, quang mang tím quay quanh Quang Chi Đại Lực Hoàn, ngay sau đó, *oành oành oành* ba tiếng kinh động, ba đoàn sáng tím trước sau nổ trên người Hoàng Kim Cầm Ma.

Tiếp đó, thì không còn Hoàng Kim Cầm Ma.

Một viên ma tinh lượn lơ tía chớp vàng bị hấp thu vào Quang Chi Đại Lực Hoàn. Tư Mã Tiên giật dây xích, Quang Chi Đại Lực Hoàn trở về trong tay, gã quay đầu bước đi. Hoàng Kim Cầm Ma thì ngay cả tro tàn cũng không để lại.

Đây chính là Quang Chi Đại Lực Hoàn cấp truyền kỳ tổ hợp với Tử Huyền Thần Lô Linh Lô bộc phát ra uy lực kinh khủng. Phấn Toái, nghiền áp, hấp thu, ba đợt bạo phát.

Nói về sức bật thì trong Liệp Ma Đoàn số sáu mươi bốn cấp suất, chỉ cần Long Hạo Thần không dùng Súc Thế, Thái Nhi không dùng Luân Hồi Linh Lô, như vậy, không ai có sức bật vượt qua Tư Mã Tiên. Coi như là Lam Hỏa Phượng Hoàng Linh Lô của Lâm Hâm hiện giờ cũng không thể sánh bằng Quang Chi Đại Lực Hoàn toàn lực bộc phát.

Trong lần hành động này, nếu nói thời gian chiến đấu dài nhất thì lại là Vương Nguyên Nguyên.

Cách chiến đấu của Vương Nguyên Nguyên không khác với Tư Mã Tiên lắm. Sau khi phát hiện mục tiêu, cô cầm Cự Linh Thần tẩm thuốc xông lên. Nhưng cô đối diện Hoàng Kim Cầm Ma hơi khác với Hoàng Kim Cầm Ma bình thường. Cánh sau lưng tản quang mang ám kim.

Vương Nguyên Nguyên nhìn thấy Hoàng Kim Cầm Ma này, ghi nhớ vị trí của nó, sau đó xoay người ẩn úp mé bên, lấy ra Cự Linh Thần tẩm thuốc, phát động Thời Không Môn Linh Lô.

Quang mang bạc chợt lóe, cô đã xuất hiện ở sau lưng Hoàng Kim Cầm Ma. Cự Linh Thần tẩm thuốc khám bốn viên Vô Ngân Thủy Tinh mạnh chém ngang.

Theo Vương Nguyên Nguyên thấy thì một kích này có thể chém Hoàng Kim Cầm Ma thành hai đoạn.

Nhưng phản ứng của Hoàng Kim Cầm Ma đặc biệt nhanh vô cùng. Khoảnh khắc Vương Nguyên Nguyên xuất hiện phía sau nó phát động công kích, đôi cánh sau lưng Hoàng Kim Cầm Ma bỗng bắn ra ngoài, cùng Cự Linh Thần tẩm thuốc va chạm. Hơn nữa nó không định cứng rắn chống, mà nương lực đánh của Cự Linh Thần tẩm thuốc nhảy ra ngoài.

*Két, két! * hai tiếng, Hoàng Kim Cầm Ma hét thảm, đôi cánh hoàn toàn bị đánh nát.

Cự Linh Thần tẩm thuận vẫn là chém vào người nó. Một viên cầu quang mang vàng mang theo máu xanh tím từ miệng Hoàng Kim Cầm Ma tuôn trào, khi thân thể bay ra, đồng thời nó cũng lấy ra trường mâu tia chớp lấp lánh màu ám kim.

Vương Nguyên Nguyên hơi ngẩn ra. Thế mà không chết? Nhưng lúc này cô không tạm dừng, linh cánh sau lưng bỗng giang rộng, thân hình chợt lóe, xông tới trước mặt Hoàng Kim Cầm Ma, Cự Linh Thần tẩm thuận chém ngang.

Hoàng Kim Cầm Ma thua thì thua ở chỗ Vương Nguyên Nguyên công kích đến đột ngột, Thời Không Môn Linh Lô thuận gian chuyển động khiến nó không thể kháng cự một kích trước đó. Hơn nữa làm Cầm Ma, đôi cánh nó lúc này bị đánh gãy, không thể dùng cách bay phát huy lực lượng bản thân, thực lực bị giảm mạnh.

*Đình! *

Trường mâu tia chớp đâm trúng mé biên Cự Linh Thần tẩm thuận, mạnh mẽ linh lực điện hệ khiến thân thể Vương Nguyên Nguyên tê rần. Đối làm trước đây, lần này cô thể nào cũng mất sức chiến đấu. Nhưng hiện tại Vương Nguyên Nguyên, ngoại linh lực còn mạnh hơn Hoàng Kim Cầm Ma trước mắt, một chút tê liệt sao có thể kiềm chế được cô?

Cự Linh Thần tẩm thuận thể công không thay đổi, đồng thời hơi cong lên trên, đánh bật trường mâu tia chớp, chân trái tiến lên trước, mặt tẩm thuận trực tiếp đập vào người Hoàng Kim Cầm Ma. Phần mặt của Cự Linh Thần tẩm thuận chính là có gai. Hơn nữa giờ khắc này, trên mặt tẩm thuận lấp lánh tia sáng bạc.

"Graoooo!!!!"

Hoàng Kim Cầm Ma đúng là không tầm thường. Dưới tình huống nguy hiểm như vậy, nổi giận gầm một tiếng, toàn thân bỗng phát ra gió lốc điện xẹt mãnh liệt. Dòng điện mạnh mẽ bay tứ tán, khiến da dẻ của nó biến khô nứt. Nhưng liều mạng một kích đã tới lên cấp bảy.

Cầm Ma thuộc Khổ Ly tộc, bản tộc không phải huyết mạch ma thần, nên địa vị trong ma tộc chỉ tính là trung đẳng. Mạnh nhất chính là Hoàng Kim Cầm Ma. Nhưng trong Hoàng Kim Cầm Ma, có tỷ lệ khá nhỏ phát sinh tiến hóa. Khoảng một trăm Hoàng Kim Cầm Ma thì mới có một cái tiến hóa tới cấp bảy, trở thành Âm Kim Cầm Ma. Toàn bộ Cầm Ma tộc Khổ Ly, hiện tại không có một trăm Hoàng Kim Cầm Ma.

Vương Nguyên Nguyên không biết là nên nói may mắn hay không nữa. Cô gặp phải con này, là Hoàng Kim Cầm Ma đã bắt đầu tiến hóa, thực lực so với Hoàng Kim Cầm Ma bình thường mạnh hơn nhiều. nhưng nó còn chưa tiến hóa đến cấp Âm Kim, chỉ là cường giả đỉnh cấp sáu.

Nói đến Hoàng Kim Cầm Ma này cũng thật không may. Nếu như là so đấu chân chính, dù Vương Nguyên Nguyên muốn đánh chết nó thì cũng mất thời gian dài. Nơi này chính là Na Đa thành có ma thần trấn giữ. Con nửa Âm Kim Cầm Ma này dù đánh không lại, vẫn có hy vọng chạy trốn hoặc chờ viện quân. Đáng tiếc, nó gặp phải là Thời Không Môn Linh Lô. Mất đi năng lực bay, cho dù nó chân chính tiến hóa đến cấp Âm Kim thì sao chứ?

Nửa Âm Kim Cầm Mã Lýêu mạng bộc phát một kích gió lốc điện xẹt đúng là mạnh. Vương Nguyên Nguyên chỉ cảm thấy toàn thân đều tê liệt. Loại công kích này không phải bất cứ kỹ xảo nào có thể né tránh. Nhưng khi Cầm Ma bộc phát, cùng lúc đó quang mang bạc trên tấm thuẫn của Vương Nguyên Nguyên đã đánh ra.

Khi tấm thuẫn đụng trúng đối thủ thì kỹ năng đã phát động, Liệt Không Pháo!

Cự Linh Thần tấm thuẫn có bốn Vô Ngân Thủy Tinh, đã hoàn toàn tiến vào cấp truyền thuyết. Trang bị cấp truyền thuyết kèm kỹ năng phụ có thể nghĩ.

Vương Nguyên Nguyên quanh thân lượn lờ ánh điện chớp, đứng tại chỗ chịu tê liệt. Nửa Âm Kim Cầm Ma thì bị đánh văng ra ngoài, ngực

đã hoàn toàn lờm. Tuy chưa chết nhưng cũng đã gục trên đất không bò dậy nổi.

Ngay lúc đó, một bóng đen xẹt qua. Thân thể nửa Âm Kim Cầm Ma cứng đờ, chớp mắt, ý nghĩ của nó đã rơi vào bóng đen.

Quang mang chợt lóe, thi thể biến mất. Một bóng đen yếu ớt đi tới bên cạnh Vương Nguyên Nguyên, kéo tay cô, hai người biến mất trên đường.

Tiếng kêu chói tai rất nhanh vang trong Na Đa thành, toàn thành sôi trào. Số lớn quân đội ma tộc bắt đầu lục tìm toàn thành.

Làm một trong số chủng tộc quan trọng nhất trong Nạp Lý Khắc hành tỉnh, tộc Cầm Ma, vậy mà có bốn Hoàng Kim Cầm Ma gặp chuyện bỏ mình, còn có một Hoàng Kim Cầm Ma mất tích.

Chớp mắt khiến cao tầng Na Đa thành chấn động, ma thần trấn giữ thành thị lập tức ra lệnh, đóng cửa thành, toàn thành lòng bắt gian tế nhân loại.

Khi ra mệnh lệnh này, đang lúc đóng cửa thành, thì thương đoàn Nguyệt Dạ vừa lúc tới trước cửa thành, chuẩn bị rời khỏi.

Thương đoàn Nguyệt Dạ lần trước ở Nạp Lý Khắc hành tỉnh bị tập kích, dẫn tới Ma Thần Hoàng nổi giận đến nay còn chưa hoàn toàn bình ổn. Tướng lĩnh thủ thành ma tộc khi bẩm báo với ma thần, cẩn thận điều tra thương đoàn xong, vẫn là để họ rời đi.

Chúng có thể tra ra mới quái. Bảy người Long Hạo Thần sau khi hội hợp, hẳn đều đưa mấy người kia vào tháp Vĩnh Hằng, chính mình thì hóa trang thành tên sai vặt, thu lại khí thế. Về ngoài tuổi trẻ thành lợi thế che giấu. Hẳn đi theo thương đoàn thuận lợi ra khỏi thành, mới truyền tống đồng bạn trở về.

Lại tụ tập cùng một chỗ, mọi người đều vỗ tay nhau chúc mừng. Chỉ có Lâm Hâm chịu đựng linh lô phản phệ thì sắc mặt có chút không tốt.

"Nhiệm vụ thứ nhất hoàn thành. Đánh chết năm Hoàng Kim Cầm Ma, giao ra ma tinh là chúng ta có thể đạt được ba vạn công huân. Nếu không giao ma tinh thì có thể được một vạn công huân."

Lúc này tâm tình Long Hạo Thần cũng rất tốt. Giết gà dùng dao mổ trâu mà, nhiệm vụ Liệp Ma Đoàn cấp suất cái thứ nhất đã hoàn thành. Lúc này mới rời khỏi liên minh thánh điện hai ngày mà thôi. Đương nhiên, giết năm Hoàng Kim Cầm Ma trong mớ nhiệm vụ họ nhận thì xem như đơn giản nhất.

Hành trình thương đoàn Nguyệt Dạ như cũ một đường hướng đông nam, đi thẳng đến hành tỉnh trung ương ma tộc. Bởi vì nơi đó phồn hoa nhất, có thể bán hàng hóa được nhiều tiền nhất.

Liệp Ma Đoàn số sáu mươi bốn cấp suất đi theo thương đoàn một đường xâm nhập lãnh địa ma tộc. Có địa đồ và thương đoàn Nguyệt Dạ trợ giúp tin tức, họ trước sau hoàn thành thêm năm nhiệm vụ.

Đương nhiên, cũng không phải mỗi lần thương đoàn Nguyệt Dạ đến nơi thì họ mới xuống tay, như vậy rất dễ dàng khiến thương đoàn Nguyệt Dạ trở thành đối tượng bị nghi ngờ. Bọn họ đều thừa lúc thương đoàn Nguyệt Dạ trải qua tòa thành thị, ở trong thành hoàn tất nhiệm vụ rồi đuổi theo thương đoàn. Đa số đều là có kinh không hiểm, không gặp phải cản trở thực chất.

Mười sáu nhiệm vụ đã hoàn thành một phần ba. Nhưng theo thương đoàn Nguyệt Dạ sắp tiến vào hành tỉnh trung ương, cũng đã đến lúc chia tay.

Không phải vì hành tỉnh trung ương không có mục tiêu nhiệm vụ, mà là Long Hạo Thần quyết định trước dễ rồi sau đó khó. Trước hoàn thành một số nhiệm vụ đơn giản, rồi lại tiến vào hành tỉnh trung ương.

Nhìn thương đoàn dân đi xa, Long Hạo Thần nói.

"Hành động tiếp theo chỉ có thể dựa vào chính chúng ta. Mục tiêu kế tiếp ở Nhã Khắc hành tỉnh, đi thôi."

Nhã Khắc hành tỉnh là ở tiếp giáp phía bắc hành tỉnh trung ương ma tộc. Nơi này trú đóng một ma tộc, kêu là Nhã Khắc tộc, bởi vậy mới có tên là Nhã Khắc Hành Tỉnh.

Nhã Khắc tộc giống như Khổ Ly tộc Cầm Ma, không phải chủng tộc ma thần. Tộc nhân của chúng gọi là Nhã Khắc Ma. Trong ma tộc coi như là chủng tộc cận chiến khá mạnh. Nhưng bởi vì tộc sinh sản không nhiều, nên rất ít bị phái ra chiến trường, luôn ở lại Nhã Khắc hành tỉnh bảo vệ xung quanh phía bắc hành tỉnh trung ương.

Đám Long Hạo Thần sắp đối diện nhiệm vụ thứ bảy, chính là đánh chết một trăm Nhã Khắc Ma.

Bản thân Nhã Khắc Ma là một cường giả đại lực, nhưng may mắn quần cư, trong tộc, mạnh nhất cỡ cấp tám. Nhã Khắc thống lĩnh thực lực khoảng cấp sáu. Hoàn thành nhiệm vụ này tuyệt không đơn giản, ít nhất so với lúc trước đám Long Hạo Thần làm nhiệm vụ thì khó khăn hơn nhiều.

Toàn tộc Nhã Khắc Ma chỉ khoảng năm, sáu ngàn mà thôi. Muốn không bị tộc trưởng Nhã Khắc tộc phát hiện, hoặc không để chúng tạo thành phiền phức, đánh chết Nhã Khắc Ma và an toàn rút lui thì thật không dễ dàng. Đặc biệt là lần này họ không có thương đoàn Nguyệt Dạ điều tra, tất cả chỉ có thể dựa vào chính mình.

Theo địa đồ, chỉ dùng thời gian nửa ngày họ đã tiến vào phạm vi Nhã Khắc hành tỉnh.

Không khác lắm với mấy hành tỉnh của ma tộc khác, trong khu vực ma tộc thống trị này, thổ địa rất cằn cỗi, ít khi thấy ruộng lúa, dù là rừng

rậm cũng cực ít. Gió to nổi lên thì cát vàng đầy trời, cảnh tượng thê lương.

Long Hạo Thần siết chặt áo choàng lớn của mình, nói với Thái Nhi đi bên cạnh.

"Chúng ta tiếp tục đi hướng bắc từ hai đến ba ngày, chắc là có thể vào thủ phủ của Nhã Khắc hành tỉnh, Nhã Khắc đại thành. Hầu như tất cả tộc nhân Nhã Khắc đều ở trong thành, đối với hành động của chúng ta là việc tốt, nhưng rút lui thì phiền phức chút. Sau khi hoàn thành nhiệm vụ Nhã Khắc hành tỉnh, chúng ta một đường hướng đông, tiến hành một nhiệm vụ tiếp theo."

Thái Nhi nói.

"Chúng ta có cần giết cả tộc trưởng Nhã Khắc tộc không? Ít ra thì là nhiệm vụ cấp vương. Hoàn thành nhiệm vụ vượt cấp, chắc là chúng ta sẽ được thưởng càng nhiều."

Long Hạo Thần lắc đầu, nói.

"Không được, quá mạo hiểm. Trước mắt thì chúng ta chưa có năm chắc chiến thắng cường giả cấp tám. Hơn nữa tu vi tới cấp tám rồi, mỗi một cấp đều có chênh lệch cực lớn. nội lực của cường giả đỉnh cấp tám thậm chí cao tới mười vạn, tuyệt không phải chúng ta đối kháng được. Vẫn là nên thận trọng, mau chóng hoàn thành nhiệm vụ rồi rời khỏi Nhã Khắc hành tỉnh."

Mấy người khác không nêu ý kiến gì. Long Hạo Thần luôn sắp xếp rất tốt, trừ phi cần mạo hiểm, dù có họ tăng vọt thực lực, hẳn làm đoàn trưởng vẫn làm rất cẩn thận.

Đang lúc họ nói chuyện thì đột nhiên phía trước phát ra tiếng ù ù.

Bởi vì gió to cuốn bão cát, khiến họ không thấy rõ từ xa đến là ma tộc gì. Nhưng theo thanh âm suy đoán, chỉ cách họ khoảng vài mét, hơn nữa

số lượng không ít.

"Núp đi." Long Hạo Thần nâng tay lên, mọi người mau chóng trốn sang bên, kiểm cái hố nhỏ núp xuống.

Không cần hẳn nói cái gì, Thái Nhi đã lao ra, tiến vào trạng thái ẩn thân, tra xét nơi phát ra thanh âm kia. Trinh sát vốn là nhiệm vụ của thích khách.

"Đoàn trưởng, có cần giết hết?" Tư Mã Tiên cười gian, đã cầm sẵn Quang Chi Đại Lực Hoàn.

Lần này tiến vào lãnh địa ma tộc, nếu nói biểu hiện chói lọi nhất thì chính là gã. Có Quang Chi Đại Lực Hoàn trợ giúp, đánh chết không ít cường giả ma tộc, thậm chí còn bao gồm cả một ma tộc cấp bảy. Mặc dù ma tộc cấp bảy này bị người khác kiềm chế, nhưng Tư Mã Tiên có thể một kích giết chết, có thể tưởng tượng hiện giờ lực công kích của Quang Chi Đại Lực Hoàn khủng bố cỡ nào.

Long Hạo Thần xua tay nói.

"Trước xem là ma tộc nào đã, số lượng cụ thể bao nhiêu, đừng hành động thiếu suy nghĩ."

Bởi vì bão cát quá lớn, lúc này trên mặt họ đều đeo khăn che, lại thêm áo choàng màu vàng đất phủ trên người, nằm sấp trên cát. Cho dù là từ trên không nhìn xuống đều rất khó phát hiện.

Thời gian không dài lắm, Thái Nhi đã quay trở lại, giấu đi linh cánh, nhỏ giọng nói với Long Hạo Thần.

"Là Nhã Khắc tộc, bọn họ truy sát một đội Liệp Ma Đoàn."

"A? Là người của chúng ta?" Long Hạo Thần chấn kinh.

Thái Nhi gật đầu, nói.

"Nhã Khắc tộc ít nhất xuất động ngàn tên, dẫn đầu là hai Nhã Khắc tộc cấp thủ lĩnh cường giả cấp tám, thống lĩnh Nhã Khắc cấp sáu cũng có ba, bốn chục cái. Bọn chúng truy sát Liệp Ma Đoàn chắc là cấp vương, đang vừa đánh vừa lùi. Nhưng xem bộ dáng họ thì tình hình không tốt lắm. Bởi vì không ai thi triển linh cánh, trên người còn dính màng màu tím. Cứ tiếp tục như vậy, chỉ sợ họ không chống đỡ được. Ta mơ hồ thấy, dường như trên không trung còn có bóng tím đen, bám sát Nhã Khắc bên dưới. Màng tím đen đó rất có thể là do nó phun ra, nhận định là loại năng lực trói buộc linh cánh."

Tất cả ánh mắt đồng bạn đều rơi trên người Long Hạo Thần. Hiện tại vấn đề trước mắt của họ là: cứu hay không.

Không cần nghi ngờ, quân đội Nhã Khắc tộc này cực mạnh, có tới hai Nhã Khắc Thủ Lĩnh cấp tám trấn giữ, lại thêm nhiều Nhã Khắc Ma vậy, nếu đánh bừa thì họ không có cơ hội nào. Nhưng kẻ địch đang truy sát Liệp Ma Đoàn cấp vương!

Long Hạo Thần xoay người nhìn đồng bạn.

"Cứu, chúng ta có lẽ gặp phải nguy cơ cực lớn. Không cứu, đồng chí của chúng ta có lẽ chết tại đây. Mọi người nói sao?"

"Đại ca, lên đi!" Tư Mã Tiên là người thứ nhất biểu hiện chiến ý mạnh mẽ.

Mấy người khác cũng hướng Long Hạo Thần gật đầu đồng ý.

Long Hạo Thần nheo mắt, nói.

"Thải Nhi, tên trên không trung giao cho cô. Nếu ta đoán không sai, nó là Bệnh Ma, cấp sáu ma tộc, không trung phụ trợ cường giả. Bệnh Ma bản thân sức chiến đấu không mạnh, nhưng rất đáng ghét. Chúng nó bắn chất dính ở phạm vi cực lớn, Một khi dính phải thì khó tẩy rửa, hơn nữa mất đi năng lực phóng linh cánh, tốc độ giảm thấp nhiều. Là binh chủng hỗ trợ quan trọng trên không trung của ma tộc. Cô đi xử lý nó, sau đó

cùng chúng ta hội hợp, bảo đảm đường lui. Đánh chết Bệnh Ma rồi, chúng ta sẽ hành động. Từ mé biên xâm nhập trận hình kẻ địch. Không chính diện đánh, chỉ cần cho đồng chí có cơ hội trốn thoát là được. Thành công rồi, lập tức bay lên không trung trốn đi. Nhã Khắc tộc chỉ có cường giả trên cấp sáu mới bay được. Duy nhất đem đến phiền phức cho chúng ta chính là hai Nhã Khắc Thủ Lĩnh cấp tám. Mọi người nhất định phải nghe ta chỉ huy, thời điểm mấu chốt sẽ do ta đoạn hậu, các người đi theo Hạo Nguyệt rời khỏi, tiếp đó ta lại thông qua Hạo Nguyệt truyền tống đến bên cạnh các người. Chỉ cần có đầy đủ thời gian phát động truyền tống Giai Diệu Vĩnh Hằng, chúng không có gì phải lo lắng. Ai cũng không được hiếu chiến, nghe rõ chưa?"

"Anh Nhi, cô thì..." Hãn riêng nói vài câu với Trần Anh Nhi.

Hãn không thể không nói rõ ràng sắp xếp của mình, nếu không lấy cảm tình đồng bạn với hãn, ai mà chịu để hãn đoạn hậu chứ!

Thải Nhi gật đầu, linh cánh màu đen lần nữa xuất hiện, thân hình chợt lóe, đã phóng lên không trung. Thân thể trong quá trình bay lên đã vào trạng thái ẩn thân.

Tu vi đạt tới cấp sáu thêm vào dây chuyền ẩn thân của nàng, hai lần ẩn hình cho dù trong lúc bay nhanh thì cũng có thể ở trong trạng thái nửa ẩn hình, chỉ cần kẻ địch tu vi thấp hơn nàng thì không sợ bị phát hiện.

Long Hạo Thần rất tin tưởng Thải Nhi, Bệnh Ma chẳng qua là ma tộc cấp sáu mà thôi, không có binh chủng khác hỗ trợ, chẳng đáng một đồng.

Khi Long Hạo Thần đã sắp xếp xong, phía xa tiếng ù ù ngày càng gần. Trong không khí tràn ngập cát vàng, đám Long Hạo Thần chỉ có thể miễn cưỡng trông thấy đằng trước có vài bóng người đang nhanh chóng xông tới, phía sau không ngừng bay ra trường mâu. Tiếng xé gió chói tai vang vọng trong không khí.

Nhã Khắc Ma là nửa người nửa ngựa, trên mình rất giống nhân loại, nhưng ngực, bụng và sau lưng có vảy đen, khuôn mặt dài hơn nhân loại

một chút, rất dữ tợn. Dưới thân thì là bốn vó như ngựa, am hiểu dùng và ném trường mâu.

Nhìn tình hình mấy nhân loại đang trước thật là không tốt. Đi ở mặt sau là một kỵ sĩ, tọa kỵ của gã là một con địa long dài tới bảy mét. Từng luồng sáng vàng không ngừng lóe lên từ người gã, ngăn cản đa số công kích. Người khác đều cười các loại ma thú khác nhau xông lên trước, hiển nhiên là do triệu hoán sư triệu hoán ra tọa kỵ. Cũng chính vì thế họ mới có thể một đường chạy ra.

Nhã Khắc Ma bình thường tuy không thể bay, nhưng tốc độ chạy trên đất của chúng cực mau. Mỗi một Nhã Khắc Ma ít nhất mang theo bốn trường mâu, không ngừng ném tới trước, đó lại lấy. Những tên sau lưng có cánh là Nhã Khắc Thống Lĩnh của Nhã Khắc tộc. Dẫn đầu là hai Nhã Khắc Ma đáng người cực cao lớn, toàn thân cao hơn ba mét, đó chính là hai cường giả cấp tám. Tuy chúng chỉ có một trường mâu, nhưng cực kỳ lớn. Mỗi đánh ra một kích, trong không khí đều bộc phát tiếng sấm rền.

Trên mình Địa Long của kỵ sĩ nhân loại đã có rất nhiều vết thương. Nhưng kỵ sĩ đúng là mạnh, có mục sư trị liệu, ma pháp sư hỗ trợ cùng với thích khách từ bên cạnh quấy rầy, cứng rắn chống hai Nhã Khắc Thủ Lĩnh cấp tám điên cuồng tấn công. Hơn nữa nhìn kỹ sẽ phát hiện, kỵ sĩ toàn thân áo giáp bạc không tầm thường, mấy lần bị kẻ địch đánh trúng mà gã vẫn bình tĩnh đứng vững.

Bí Ngân Cơ Tòa giáp. Bí Ngân Cơ Tòa kỵ sĩ.

Liệp Ma Đoàn chính là tinh nhuệ nhất trong nhân loại. Liệp Ma Đoàn cấp vương trong Liệp Ma Đoàn đã là thuộc hàng cao tầng. Từ cấp suất đến cấp vương là bậc nhảy vọt, phải giao nộp một trăm vạn công huân mới có thể thăng cấp, việc này nói dễ hơn làm.

Vị Bí Ngân Cơ Tòa kỵ sĩ tuy không có thực lực cấp tám, nhưng ít ra cũng tới đỉnh cấp bảy. Trọng kiếm trong tay, tấm thuẫn cao thấp tung bay, thực lực cực mạnh.

Mắt thấy, đội tiên phong Nhã Khắc Ma đã đuổi theo Liệp Ma Đoàn cấp vương xông qua cái hố đám Long Hạo Thần ẩn núp.

Long Hạo Thần ra dấu với Trần Anh Nhi.

Trần Anh Nhi gật đầu, lập tức ngồi xếp bằng trên đất, bắt đầu ngâm xướng chú ngữ. Quang mang trắng nhu hòa quay quanh thân thể cô, khuếch tán ra ngoài. Trong vầng sáng nhu hòa, cả người Trần Anh Nhi rơi vào tiết tấu kỳ dị.

Lúc trước không để cô dùng ma pháp là sợ hai Nhã Khắc Thủ Lĩnh cấp tám phát hiện. Lúc này ngâm xướng là thích hợp nhất.

Cùng lúc đó, quang mang tím lấp lánh, thân hình to lớn của Hạo Nguyệt đã xuất hiện bên cạnh mọi người. Hàn Vũ cũng triệu hoán ra Tà Nhãn.

Long Hạo Thần ngẩng đầu nhìn hướng không trung.

Một tiếng kêu thê lương vang lên, một vật khổng lồ thân hình tròn xoe có sáu cánh thịt từ trên trời giáng xuống. Thân thể nó ít nhất năm mét, nếu không có sáu cánh, chỉ sợ bay không nổi. Thân thể khổng lồ của nó đập xuống dưới đất.

"Mạch Đâu, lên!" Long Hạo Thần khẽ quát.

Heo con Mạch Đâu tốc độ cực nhanh, nuốt vào một viên ma tinh liền phóng người lên. Mắt nhỏ chột lóe tia sáng, tỏa định Bệnh Ma rơi trên đất đã chết ngắc. Ngay sau đó, quang mang đen nồng đậm dâng lên, Mạch Đâu đã bay lên không trung. Trong quá trình bay lên, thân thể mau chóng biến hóa, không ngờ biến thành bộ dạng Bệnh Ma.

"Lên!!!" Long Hạo Thần hét lớn một tiếng, bốn cánh lấp lánh, đã trước tiên xông ra ngoài.

Mấy người khác đều leo lên lưng Hạo Nguyệt, chỉ để lại Trần Anh Nhi còn đang ngâm xướng chú ngữ, từ mé bên vọt hướng đại quân Nhã

Khắc Ma.

Nhã Khắc Ma phản ứng không chậm, phát hiện có kẻ địch, mé bên khoảng mười Nhã Khắc Ma xoay người, trường mâu ném hướng đám Long Hạo Thần.

Quang mang vàng chói mắt bỗng bùng phát. Long Hạo Thần tựa như sao băng vàng chớp mắt tăng tốc. Cùng lúc đó, từng điểm sáng vàng từ sau lưng hăn bắn ra, rơi vào trận hình Nhã Khắc Ma.

Không sử dụng Huy Hoàng Thánh tẩm thuẫn, lúc này trong tay Long Hạo Thần, tay trái là Quang Chi Liên Y, tay phải phóng Quang Minh Nữ Thần Vịnh Thán, tựa như sát thần hoàng kim xông vào bầy địch thù. Đi tới đâu thì tất cả trường mâu bị quang nguyên tố mạnh mẽ hóa thành tro bụi.

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 155

Số Sáu Mươi Bốn Cường Đại

Nhã Đình đã xuất hiện sau lưng Long Hạo Thần, ma pháp quang hệ trước đó chính là do cô phát ra.

Nhã Khắc Ma không uống là binh chủng cận chiến cường đại của ma tộc, mặc kệ là viễn công hay cận chiến đều cực mạnh. Lập tức có hơn mười Nhã Khắc Ma đánh hướng Long Hạo Thần.

Long Hạo Thần nếu muốn tốc chiến tốc thắng, thậm chí là tại đây hoàn thành nhiệm vụ chuẩn bị thực hiện, thì dĩ nhiên sẽ không giữ lại chút nào.

Trọng kiếm trong hai tay đồng thời quét ra, Quang Chi Đẳng Dạng, Quang Trảm Kiếm.

Lúc này có thể thấy ra hai trọng kiếm trong tay hẵn khác nhau. Cùng là kiếm ý lãnh liệt, nhưng bên trái Quang Chi Liên Y thì chỉ chém chết ba Nhã Khắc Ma, mà bên phải Quang Minh Nữ Thần Vịnh Thán thì bắn ra kiếm quang dài đến ba mét, quét tới đâu là kẻ cản đường chết tới đó. Ít nhất hơn mười Nhã Khắc Ma bị quét trúng một kiếm này.

Đứng nói là kẻ địch, ngay chính Long Hạo Thần còn không ngờ tới uy lực Quang Minh Nữ Thần Vịnh Thán kinh khủng như vậy.

Lúc trước hoàn thành nhiệm vụ, họ chưa rơi vào quần chiến. Bởi vậy lúc này Long Hạo Thần mới biết, uy lực quần chiến của thần kiếm thật kinh khủng.

Quang Minh Nữ Thần Vịnh Thán dưới tình huống bình thường đều bắn ra kiếm quang đạt sáu mét, huống chi giờ được Long Hạo Thần rót vào tinh thuần quang nguyên tố.

Năm đó, khi thần kiếm bị phong ấn, không biết có bao nhiêu người thử mở ra phong ấn nhưng không thành công. Ngay cả cường giả cấp chín đều thất bại, vì cái gì? Là bởi vì mở ra thần kiếm không cần quang hệ linh lực khổng lồ, mà là quang hệ linh lực cực kỳ tinh thuần. Cho nên Long Hạo Thần mới thành công.

Có ngập trời kiếm ý ủng hộ, Long Hạo Thần tựa như hố lọt vào bầy dê, hai cánh sau lưng vỗ đập, cả người chui vào bầy kẻ địch. Ngay sau đó, luồng sáng vàng mạnh mẽ không gì sánh bằng bộc phát ở chính giữa bầy Nhã Khắc Ma.

Kỹ năng cấp bảy của Trùng Giới kỵ sĩ, Kiếm Nhãn Phong Bạo.

Tuy tu vi của Long Hạo Thần còn chưa đến cấp bảy, nhưng hãn chính là thần quyền giả, vượt cấp sử dụng một ít kỹ năng cấp bảy không tính quá mạnh thì vẫn có thể làm được. Bởi vì linh lực của hãn có Nhã Đình hết sức hỗ trợ.

Lúc này, nếu nhìn kỹ sẽ phát hiện, Long Hạo Thần thân thể xoay tròn như chong chóng, sau lưng Nhã Đình dán sát hãn tựa như hòa làm một. Từng vòng sáng vàng từ cơ thể Nhã Đình khuếch tán ra ngoài, hấp thu số lớn quang nguyên tố trong không khí, lại rót vào người Long Hạo Thần.

Kiếm Nhãn Phong Bạo chính là kỹ năng quần chiến cường đại, có thể nói là bản thăng cấp Toàn Phong Trảm của chiến sĩ. Linh lực càng nhiều, vũ khí càng mạnh thì uy lực càng lớn.

Long Hạo Thần thi triển ra kỹ năng này, chỉ thấy trong đường kính mười mét hoàn toàn biến thành biển vàng. Đứng mũi chịu sào hai mươi Nhã Khắc Ma chớp mắt bị ánh vàng kinh khủng chém nát thành bột phấn.

Trong tiếng gầm to rõ, Hạo Nguyệt với thân thể khổng lồ đã xông tới. Cái đuôi to khỏe quét ngang, đánh bay vài Nhã Khắc Ma. Ngay sau đó, bốn cái đầu to tựa như là Ma Đạo đại pháo, từng cái ma pháp mạnh mẽ không ngừng bộc phát.

Hàn Vũ, Tư Mã Tiên, Vương Nguyên Nguyên nhảy xuống lưng Hạo Nguyệt. Tư Mã Tiên vòng tới trước nhất, vì Hạo Nguyệt ngăn cản kẻ địch chính diện, khiến nó có thể yên ổn thi triển ma pháp. Hàn Vũ và Vương Nguyên Nguyên thì chia nhau hai bên trái phải.

Lâm Hâm đứng đó không thi triển ma pháp công kích, y trở thành người phòng ngự, từng đạo Hỏa nguyên tố lá chắn lấy tốc độ cực nhanh liên tục lóe sáng trong không khí, giúp đồng bạn ngăn cản công kích của kẻ địch.

Lần này tiến vào biên cảnh ma tộc, đây là lần đầu tiên bọn họ đối diện quần chiến. Mắt thấy Long Hạo Thần bộc phát kinh người, trong lòng mỗi người đều thiêu đốt chiến ý.

Đây cũng là lần đầu tiên họ toàn diện bộc phát. Quang Chi Đại Lực Hoàn trong tay Tư Mã Tiên bay ra. Dù cho gã không sử dụng Tử Huyền Thần Lôi Linh Lô, cầu sắt khủng bố đi tới đâu đem đến tiếng phá vỡ bạo liệt. Uy thế thậm chí không khác mấy với Kiếm Nhãn Phong Bạo của Long Hạo Thần. Hơn nữa, tuyệt đối đừng quên, gã không hề sử dụng kỹ năng! Hoàn toàn dựa vào uy lực của Quang Chi Đại Lực Hoàn và sức mạnh kinh khủng của chính gã.

Cự Linh Thần tẩm thuần trong tay Vương Nguyên Nguyên cũng phát động, căn bản không cần khảm vào Vô Ngân Thủy Tinh, không Nhã Khắc Ma nào có thể ngăn cản một kích nặng nề của Cự Linh Thần tẩm thuần.

Chiến lực bên kia của Hàn Vũ cũng khá ghê gớm. Thanh kiếm truyền kỳ Xích Huyết Chi Cuồng Phóng cao thấp tung bay, đi tới đâu là máu chảy đến đó.

Bọn họ mới xông vào trận địa địch trong thời gian ngắn ngủi, đã có hàng trăm Nhã Khắc Ma chết hết. Cũng chính là nói, họ đã gần hoàn thành nhiệm vụ.

Đám Long Hạo Thần xuất hiện cực kỳ đột ngột, mãi đến lúc này, Nhã Khắc Ma ở đằng trước mới kịp phản ứng.

Hai Nhã Khắc Thủ Lĩnh dẫn đầu nổi giận gầm một tiếng, sau lưng nó chia ra mười Nhã Khắc Thống Lĩnh cấp sáu dẫn theo đại quân lui ra sau, đánh hướng đám Long Hạo Thần.

Hai Nhã Khắc Thủ Lĩnh thì dẫn theo còn lại hai mươi Nhã Khắc Thống Lĩnh tiếp tục truy kích Liệp Ma Đoàn cấp vương.

Không thể nghi ngờ, hai Nhã Khắc Thủ Lĩnh phản ứng cực nhanh, điều động cũng rất khá. Nhưng chúng vẫn là xem thường đám Long Hạo Thần.

Kỳ thật, chúng không chỉ xem thường Liệp Ma Đoàn số sáu mươi bốn cấp suất, cho dù là đám Long Hạo Thần còn xem nhẹ chính mình.

Cường giả cấp bốn, bọn họ tiềm thức thấy ít nhất có thể ngăn cản một kích của mình. Nhưng chân chính bắt đầu chiến đấu, họ mới phát hiện, Nhã Khắc Ma cấp bốn dưới đòn đánh của họ tựa như tờ giấy.

Một năm bế quan đem đến biến hóa nghiêng trời lệch đất cho Liệp Ma Đoàn số sáu mươi bốn cấp suất. Ngoại linh lực tăng cao trên diện rộng, nội linh lực vững bước tăng cao. Tâm tình trầm ổn thêm vào trang bị tăng cường, còn có mỗi người đều được linh lô. Thực lực tổng thể của họ thậm chí có thể so sánh với Liệp Ma Đoàn mới thăng cấp vương.

Trong miệng Tiểu Hỏa phun ra hỏa cầu đường kính khoảng một mét, oanh tạc phương xa. Mười mấy tên Nhã Khắc Ma rơi trong biển lửa.

Tiểu Thanh thì không ngừng bắn ra đao phong, khác với Tiểu Hỏa là, nó phát động ma pháp không mạnh lắm, nhưng tựa như có con mắt, mỗi

một đao phong đều tìm tới một Nhã Khắc Ma, chuyên môn công kích chỗ hiểm là cổ họng của chúng.

Tiểu Quang thì phun ra một luồng sáng vàng, liên tiếp nó và Long Hạo Thần, không ngừng đem quang thuộc tính của mình thông qua Quang Diệu Thiên Địa rót vào người Long Hạo Thần.

Tiểu Lam thì có chút kiêu ngạo nâng lên đầu, cái sừng hình hồ điệp tỏa ra quang mang xanh âm u. Từng mảnh cột băng bắn ra tứ phía. Không chỉ hữu hiệu sát thương kẻ địch, càng có thể hạ thấp tốc độ kẻ địch.

Có thể nói, hiện tại Hạo Nguyệt hoàn toàn có thể xem như là bốn ma pháp sư, hơn nữa đều là cấp sáu.

Dưới tình huống như vậy, đợi khi mười Nhã Khắc Ma Thống Lĩnh cấp sáu lao đến thì, Nhã Khắc Ma bình thường số lượng tử vong đã qua hai trăm, còn đang nhanh chóng tăng vọt.

Long Hạo Thần sau khi xung phong đã mau chóng lùi lại bên cạnh đồng bạn. Mắt thấy mười Nhã Khắc Thống Lĩnh lao đến, hừ lạnh một tiếng, sải bước nghênh đón.

Một bóng đen vừa lúc lặng lẽ xuất hiện bên cạnh Long Hạo Thần. Hắn quay đầu nhìn, Thái Nhi nhẹ gạt đầu với hắn. Hai người gần như đồng tới đánh hướng mười Nhã Khắc Thống Lĩnh. Tốc độ giảm mạnh, đôi cánh nặng nề. Nhã Khắc Ma cường đại có ưu thế về tốc độ bỗng chốc biến mất.

"Grao!!!" Nhã Khắc Thủ Lĩnh không thể tin ngẩng đầu nhìn không trung, vừa lúc thấy một bóng tím đen khổng lồ đang máy động chuẩn bị phun chất dính thứ hai.

Không cần nghi ngờ, đó đương nhiên là do heo con Mạch Đâu biến hóa thành. Nó phải thích ứng năng lực Bệnh Ma đã, mới từ không trung phát động công kích.

Nhã Khắc Thủ Lĩnh bên trái nổi giận gầm một tiếng, trường mâu trong tay chỉ lên trời. Một luồng sáng đen như mực phóng lên cao, thẳng hướng heo con Mạch Đâu. Chớp mắt đó không khí như bị xé rách, tiếng rít chói tai, bầu trời tối đen.

Quang mang vàng chói mắt bỗng bùng nổ. Quang Minh Thánh Hỏa lãnh liệt đụng với luồng sáng đen trên không trung. Tuy không thể hoàn toàn tiêu diệt, nhưng cũng khiến luồng sáng đen chệch mục tiêu. Ra tay là kỵ sĩ trong Liệp Ma Đoàn cấp vương.

Giây phút Mạch Đâu bị Nhã Khắc Thủ Lĩnh cấp tám tỏa định thì thân thể cứng ngắc, định biến trở về chạy trốn. Nhưng đột nhiên nó cảm giác uy nhiếp tỏa định biến mất, thân thể mập mập uốn éo trên không trung, né khỏi công kích. Năng lực né tránh này là nó cùng Khô Lâu Đỏ Thánh Vệ số mười hai luyện ra.

Phụt một tiếng, lại là dịch thể tím đen bắn ra. Lần này mục tiêu, dĩ nhiên là đại quân Nhã Khắc tộc.

Chân trái đạp đất, Long Hạo Thần nhảy lên. Tay phải Quang Minh Nữ Thần Vịnh Thán đâm thẳng ra, cùng trường mâu của Nhã Khắc Thống Lĩnh đụng vào một chỗ.

Hình ảnh quái dị xuất hiện. Trường mâu cứng rắn của Nhã Khắc Thống Lĩnh trước mặt viên ngọc Quang Minh Nữ Thần Vịnh Thán tựa như cây khô, vỡ nát. Ngay sau đó, hàng ngàn quang mang bắn ra trước mặt Nhã Khắc Thống Lĩnh.

Dù trên người nó có vảy, lại có linh lực hắc ám không yếu duy trì. Nhưng khi Quang Minh Nữ Thần Vịnh Thán phát động Diệt Ma Thiểm, sao nó chặn được? Thân thể bỗng chốc đầm máu.

Long Hạo Thần bay giữa không trung, linh cánh bên phải nhẹ vỗ đập, thân thể hơi nghiêng, lướt qua người Nhã Khắc Thống Lĩnh này. Trọng kiếm trong hai tay đồng thời chém ra, là song kiếm Tu La Trảm.

Trải qua thời gian dài tu luyện, rốt cuộc hắn có thể dựa vào một tay phát động kỹ năng cường đại Tu La Trảm.

Khi hắn phát ra một kích kia, đồng thời luồng sáng trắng chói mắt lấy thân thể hắn làm trung tâm, bỗng nhiên phóng hướng ra ngoài, bao phủ hết mười Nhã Khắc Thống Lĩnh.

Chẳng qua kỹ năng này không phải Long Hạo Thần phát ra, mà là đến từ Nhã Đình ngâm xương chú ngữ nửa ngày.

Ma pháp quang hệ cấp bảy, Thánh Quang Chấn Nhiếp.

Vượt cấp sử dụng ma pháp đối với Nhã Đình làm Quang nguyên tố tinh linh thì không tính cái gì, chỉ là thời gian ngâm xương chú ngữ lâu chút. Ma pháp này nếu tấn công kẻ địch bình thường, chỉ là tạm thời chấp nhiếp và chịu quang thuộc tính tổn thương, tối đa hai giây không thể di động.

Nhưng khi Thánh Quang Chấn Nhiếp đối diện là kẻ địch thuộc tính hắc ám, uy lực của nó tăng gấp chục lần. Đặc biệt là đối mặt kẻ địch thực lực không cùng cấp bậc ma pháp, hiệu quả càng siêu khủng khiếp.

Có thể thấy rõ, trên người các Nhã Khắc Thống Lĩnh đều dấy lên một tầng lửa trắng ngà, chúng đang chuẩn bị vây công Long Hạo Thần và Thái Nhi, trong tiếng kêu gào thê lương, thân thể run kịch liệt, còn rơi vào hiệu quả choáng váng của Thánh Quang Chấn Nhiếp.

Nếu từ không trung nhìn xuống, có thể thấy một mảnh quang mang trắng bộc phát, sau đó hai bóng vàng và đen tựa như mây bay nước chảy xuyên qua trong đám ma tộc. Tiếp đến, từng thi thể ngã xuống sau hai bóng dáng này.

Toàn bộ mười ba Nhã Khắc Thống Lĩnh cấp sáu, chết sạch.

Bóng dáng vàng và đen tụ cùng một chỗ, Long Hạo Thần và Thái Nhi nhìn nhau, đều thấy sự kinh ngạc trong mắt đối phương.

Tuy họ vốn tự tin có thể xử lý hơn mười Nhã Khắc Thống Lĩnh, nhưng không nghĩ đến quá trình thuận lợi như vậy. Cho dù không có ma pháp của Nhã Đình trợ giúp, họ cũng sẽ không đối mặt khó khăn quá lớn. Mà thêm vào ma pháp của Nhã Đình, đánh chết Nhã Khắc Thống Lĩnh đơn giản như giết Nhã Khắc Ma bình thường.

Bất cứ quân đội nào khi bị kẻ địch tiêu diệt một phần tư, mà kẻ tấn công không tổn thương gì, muốn giữ đầu trí thật không dễ dàng.

Dưới thế công mạnh mẽ của Liệp Ma Đoàn số sáu mươi bốn cấp suất, Nhã Khắc tộc rối cuộc tán loạn, chạy tứ tán.

Mà lúc này, bên kia hai Nhã Khắc Thủ Lĩnh cấp tám cũng rơi vào chần chừ, đồng thời ở vào hoàn cảnh khó thể tiến hoặc lùi.

Đương nhiên đám Long Hạo Thần sẽ không truy đuổi Nhã Khắc Ma bình thường, mà là xông tới cường giả Nhã Khắc tộc. bởi vì mục đích nguyên bản của họ chính là cứu đồng chí.

Chẳng qua không nghĩ đến có thể đánh vào đại quân Nhã Khắc tộc. Nhã Khắc Ma bỏ chạy tán loạn thậm chí không thêm để ý thủ lĩnh của mình, chỉ lo chạy trốn. loại tình huống này trong quân đội liên minh thánh điện gần như không khả năng xuất hiện.

Bên kia, Liệp Ma Đoàn cấp vương không chạy nữa, mà là dừng bước cứng rắn chống công kích của Nhã Khắc Ma cường đại.

Đội này mạnh nhất chính là vị Bí Ngân Cơ Tòa kỵ sĩ và triệu hoán sư. Dựa vào triệu hoán sư không tiếc hao phí số lớn linh lực liên tục triệu hoán, bọn họ thật sự kháng cự công kích của Nhã Khắc tộc, chờ đến đám Long Hạo Thần trước sau giáp công.

Hai Nhã Khắc Thủ Lĩnh cấp tám không ngừng phát ra tiếng rống gầm, chặn lấy Nhã Khắc Ma, đồng thời chia ra một tên dẫn theo sáu Nhã Khắc Thống Lĩnh nghênh hướng đám Long Hạo Thần.

"Kết trận!" Long Hạo Thần hét lớn một tiếng.

Sắp đối mặt là ma tộc cấp tám, cũng là lần thứ hai hấn đụng độ đối thủ cấp tám, đương nhiên không thể giữ trận hình phân tán như trước để nghênh địch.

Nhã Đình bay bành bồng trên không trung, đứng trên đỉnh đầu Tiểu Quang, cùng Tiểu Quang ngâm xướng chú ngữ, rót vào quang hệ linh lực mạnh mẽ cho Long Hạo Thần. Cùng lúc đó, toàn bộ Liệp Ma Đoàn số sáu mươi bốn cấp suất đều hành động. Trong mắt họ, mục tiêu chỉ có một, đó chính là Nhã Khắc Thủ Lĩnh cấp tám. Còn về vài tên cấp sáu thì tính cái quái gì?

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 156

Long Hạo Thần Trạng Thái Mạnh Nhất

Bạn đang đọc truyện tại Truyện YY - <http://truyenfull.vn> Cùng lúc đó, trên đồi nhỏ phía xa, ba ma thú bộ dáng khác nhau, hai cấp năm, một cấp sáu, chạy như điên xuống, hướng tới chiến trường bên này. Trần Anh Nhi ngồi trên lưng ma thú cấp năm.

Lúc trước Long Hạo Thần đã dặn dò cô thi triển Sinh Linh Môn, chính là để dùng đoạn hậu. Dựa theo kế hoạch của hắn, một khi hoàn thành cứu viện rồi, Bệnh Ma do heo con Mạch Đâu biến ảo thành hạn chế năng lực bay của kẻ địch, lại đến Trần Anh Nhi triệu hoán ma thú và hắn đoạn hậu, vậy sẽ cho đồng bạn thời gian trốn thoát.

Chẳng qua, ai cũng không nghĩ đến trên chiến trường sẽ xuất hiện biến hóa như vậy. Đại quân ngàn Nhã Khắc Ma thế nhưng tan vỡ dưới đòn đánh của họ. Trên chiến trường giây lát biến hóa ngàn vạn. Khi Trần Anh Nhi nhìn tình hình trong chiến trường, đồng thời không cam lòng lạc hậu, mang theo ma thú mình triệu hoán ra cùng đồng bạn hội hợp và chiến đấu. Trong quá trình xông lên, một vòng vàng sáng đen khuếch tán dưới chân nó, toàn thân vẩy đều bao một tầng đen như mực. Lửa đen mỏng manh bắt đầu thiêu đốt quanh người nó, đốt chất dính đáng ghét, đồng thời điên cuồng tăng khí thế của Nhã Khắc Thủ Lĩnh.

Trên trường mâu đen, quang mang nhấp nháy. Mắt thấy cách đám Long Hạo Thần không tới năm mươi mét, Nhã Khắc Thủ Lĩnh ngửa đầu gầm lên một tiếng, sau lưng mơ hồ quang mang đen nhạt khuếch tán, tựa như sau lưng nó mở ra hắc động có thể nuốt tất cả.

Nửa xoay người, cánh tay phải nắm trường mâu duỗi thẳng ra sau, tiếp theo mạnh ném hướng nhóm Long Hạo Thần.

Nói cũng kỳ lạ, nhìn qua thì trường mâu đen tựa như cầu vòng bay ra, nhưng Nhã Khắc Thủ Lĩnh trong tay như cũ nắm bản thể trường mâu.

"Cẩn thận, là Bá Thiên Âm Diệt Sát!" Phương xa, kỵ sĩ Liệp Ma Đoàn cấp vương hét lớn một tiếng.

Chẳng qua hiện tại gã tự lo thân còn không xong, căn bản không thể viện trợ bên Long Hạo Thần.

Lúc trước vì tránh chịu thương, hai Nhã Khắc Thủ Lĩnh không ra toàn lực. Nhưng hiển nhiên lúc này không giống nhau. Thuộc hạ đột nhiên bị tấn công, hai cường giả cấp tám đều nổi giận. Địa vị của chúng trong ma tộc tuy không được tôn kính như ma thần, nhưng là tộc trưởng đệ nhất, đệ nhị Nhã Khắc tộc, hầu như là thống trị cả Nhã Khắc hành tỉnh.

Mặc dù ma tộc trong hai mươi bốn cái hành tỉnh, nói tới diện tích thì Nhã Khắc hành tỉnh là nhỏ nhất, nhưng cũng là một trong hai mươi bốn hành tỉnh! Lúc này lại bị mười mấy nhân loại sát thương nhiều thuộc hạ đặc lực, hai tộc trưởng không tức giận mới quái.

Khoảnh khắc trường mâu đen bị ném ra, bầu trời bỗng tối sầm, ngay cả cuồng phong cuốn cát vàng bỗng chốc hướng hai bên tán loạn. Cảm giác tựa như Tu La Trảm chém ra linh lực, chẳng qua quy mô lớn hơn nhiều.

Uy nhiếp khủng bố cực kỳ khiến trong lòng mỗi người đều sinh ra cảm giác lạnh lẽo. Thậm chí mỗi người cảm thấy Bá Thiên Âm Diệt Sát mục tiêu là chính mình. Cường giả cấp tám phát động kỹ năng đúng là khủng bố. Trường mâu đen gần như vận vẹo nên không thể thấy rõ quỹ tích của nó.

Nhưng ngay lúc ấy, Long Hạo Thần ngang nhiên xông lên. Một luồng sáng trắng từ sau lưng hắt bắn ra, chính xác rơi trên người Nhã Khắc Thủ Lĩnh cấp tám, đích thị là kỹ năng Khiên Dẫn của Thánh Dẫn Linh Lô.

Đối diện cường địch, nghênh nan tiến lên, đây là dũng khí một Thủ Hộ kỵ sĩ phải có. Mặc kệ kẻ địch mạnh cỡ nào, Thủ Hộ kỵ sĩ vĩnh viễn là người thứ nhất xông lên. Tay trái quăng ra sau, Quang Chi Liên Y rơi vào trong tay Nhã Đình. Long Hạo Thần hai tay nắm chặt Quang Minh Nữ Thần Vịnh Thán, thân thể xông lên bỗng ngừng ở giữa không trung. Ngay sau đó, cả người hắt như tiến vào loại cảnh giới kỳ dị, nhìn qua thì làm động tác nhảy lên rất chậm chạp.

Một đối một. Đúng vậy. Long Hạo Thần bằng vào năng lực của mình, cứng rắn kháng cự công kích cường đại của Nhã Khắc Ma.

Lúc này, trên người hắt biến hóa rõ ràng nhất là Quang Minh Nữ Thần Vịnh Thán. Nguyên bản thân kiếm nồng đậm kiếm quang bỗng thu lại, thân kiếm lần nữa biến thành sắc ám kim. Cùng với động tác nhảy lên mang theo quỹ tích huyền ảo, lúc này Long Hạo Thần cho người ta cảm giác tựa như muốn dùng thân kiếm trầm trọng nhẹ nhàng đẩy ra khăn che mặt của cô dâu.

Nếu có cao thủ dùng kiếm ở tại đây, nhất định sẽ bị tình cảnh trước mắt chấn động. Long Hạo Thần thi triển, đã không chỉ đơn giản là người kiếm hợp nhất, mà là thiên nhân hợp nhất. Kiếm ý nội uẩn, ngưng mà không tán. Sâu khắc tinh túy dùng kiếm. Có lẽ, hắt không biết cái gì là kiếm pháp hoa lệ, nhưng từ khi được đến Quang Minh Nữ Thần Vịnh Thán tới nay, lĩnh ngộ đối với kiếm sớm không phải năm đó có thể so sánh.

Phập

Hắt ám và ám kim tiếp xúc giữa không trung. Toàn thân Long Hạo Thần tạm dừng, rồi bay ra sau vài mét, va chạm vào thân thể to lớn của

Hạo Nguyệt mới ngừng thế bay. Nhưng trường mâu đen kia thì bị hấn đánh bay vút lên không trung.

Đúng vậy, không phải cứng đối cứng đánh bừa, mà là bay vút đi xa.

Dù sao Long Hạo Thần chỉ là cấp sáu, nội linh lực của hấn tuy cách một vạn không xa, nhưng không có đột phá điểm mấu chốt thì hấn vẫn chỉ là Huy Diệu kỵ sĩ cấp sáu. Dựa vào trang bị cấp truyền kỳ không thể nào cùng cường giả cấp tám đánh ngay chính diện. nhưng hấn lại dựa vào thực lực của mình đón tiếp kỹ năng Bá Thiên Âm Diệt Sát này.

Nói đến thì một kiếm của hấn rất đơn giản, biến đổi quỹ tích công kích của kẻ địch, cắt đứt liên hợp giữa ý niệm kẻ địch với kỹ năng. Nhưng thực hiện thì dễ dàng như vậy sao? Đây là thực lực và kiếm ý của hấn hoàn mỹ kết hợp. Nhìn chỉ là đơn giản bay lên, nhưng lại là lĩnh ngộ đối với kiếm ý và võ công viên cổ từ khi bế quan đến nay.

Nhã Khắc Thủ Lĩnh thấy Long Hạo Thần đánh bay công kích của mình thì chấn kinh. Nó tuyệt đối không ngờ rằng người này linh lực dao động thua xa kỵ sĩ khác lại có thể tiếp nhận một kích của mình, hơn nữa xảo diệu đánh bay Bá Thiên Âm Diệt Sát.

Sát ý tràn ngập, Nhã Khắc Thủ Lĩnh lần nữa nổi giận gầm lên một tiếng, đôi cánh sau lưng mở ra, bốn vó đạp đất, hết sức tiến lên. Nếu công kích từ xa không giết được đối thủ, vậy tấn công gần là được rồi. Dưới tác dụng của Thánh Dẫn Linh Lô, hiện tại mục tiêu của nó chỉ có thể là Long Hạo Thần.

Long Hạo Thần hít sâu, bình phục khí huyết cuộn cuộn, loại linh lực tăng cao thật có lợi, thân thể hấn chịu đựng mạnh hơn trước nhiều. Nếu không, cho dù đánh bay công kích của đối thủ, chỉ sợ chính mình cũng bị thương.

Sau lưng mở ra bốn cánh, đột nhiên vỗ đập, thúc đẩy thân thể Long Hạo Thần phóng ra ngoài. Sau lưng hấn, Nhã Đình nhẹ nhàng chuyển người, hóa thành luồng sáng vàng đuổi theo Long Hạo Thần. Từ ý nghĩa

nào đó mà nói, bản thân cô là một bộ phận thân thể Long Hạo Thần. Bởi vậy, cô rất dễ dàng đuổi kịp tốc độ hần. Các thành viên Liệp Ma Đoàn số sáu mươi bốn cấp suất cũng mau chóng đuổi theo.

Thải Nhi lần nữa ẩn vào không khí. Quang Chi Đại Lực Hoàn của Tư Mã Tiên đã gào thét xoay tròn trên đỉnh đầu, ngực lấp lánh quang mang tím, hình như bay ra mùi khét, lại là phản phệ của Tử Huyền Thần Lôi Linh Lô.

Vương Nguyên Nguyên lặng lẽ khám bốn viên Vô Ngân Thủy Tinh vào Cự Linh Thần tẩm thuần. Hàn Vũ cất đi tẩm thuần, đôi tay cầm chặt Xích Huyết Chi Cuồng Phóng.

Bọn họ đã chuẩn bị tốt, nghênh đón trận chiến gian nan này. Đây cũng là lần đầu tiên, họ dựa vào sức mình nghênh chiến một cường giả cấp tám.

Nếu là ở trong Nhã Khắc đại thành, Long Hạo Thần tuyệt đối không lựa chọn cách này. Nhưng nơi đây thì khác. Nơi đây là núi hoang rừng vắng, thật sự đánh không lại thì họ cũng có năng lực chạy trốn. Nếu đã thế thì sao không thử đánh với ma tộc cấp tám? Chỉ có cường giả như vậy, mới chính xác kiểm nghiệm thực lực hiện giờ của họ đạt tới trình độ nào rồi.

"Grao!!!" Nhã Khắc Thủ Lĩnh gầm lên một tiếng, hai móng trước nâng lên, đột nhiên giẫm đất.

Trong tiếng chấn động, khí lưu đen nồng nặc vọt thẳng hướng Long Hạo Thần. Cùng lúc đó, trường mâu trong tay phải huyền hóa ra ngàn vạn tia sáng đen, ập xuống Long Hạo Thần.

Tiếp cận Nhã Khắc Thủ Lĩnh cấp tám trong phạm vi mười mét, Long Hạo Thần bỗng chốc cảm thấy không khí biến dính đặc. Âm nguyên tố nồng đậm tựa như đẩy quang nguyên tố ra ngoài. Hơn nữa trên người Nhã Khắc Thủ Lĩnh còn truyền đến lực kéo mạnh mẽ, kéo lấy thân thể hần. Khí thể đó cùng với công kích tựa núi đè ập đến.

Cấp tám, đây chính là cấp tám. Lần trước khi đối mặt Nguyệt Ma cấp tám, Long Hạo Thần dùng Liên Thể Tăng Linh Đan, nên cảm thụ không rõ ràng lắm. Nhưng lúc này thì khác, đơn độc đối mặt Nhã Khắc Thủ Lĩnh, áp lực cực lớn khiến ý chí lực của hắn bị ảnh hưởng cực mạnh. Đây chính là chênh lệch thực lực, tuyệt đối áp chế linh lực. Nếu không phải linh lực của Long Hạo Thần là quang thuộc tính tinh thuần nhất, hắn thậm chí rất khó dâng lên chiến ý với cường giả cấp tám.

Trong bốn cánh, hai cánh bên dưới dùng sức đập, hai cánh phía trên thì không nhúc nhích. Thân thể Long Hạo Thần từ trạng thái xông lên đột nhiên bay cao mấy mét, vừa lúc tránh thoát móng trước của Nhã Khắc Thủ Lĩnh đập đất sinh ra khí lưu đen. Cùng lúc đó, toàn thân Long Hạo Thần lần nữa lóe quang mang ám kim kỳ dị, người kiếm hợp nhất. Khi trường mâu của Nhã Khắc Thủ Lĩnh tung hoành xuyên qua, Quang Minh Nữ Thần Vịnh Thán không ngừng nhẹ nhàng điểm, mà hắn thì tựa như chiếc lá trong gió lốc sóng dồn.

Nhã Khắc Thủ Lĩnh cảm thụ sâu sắc nhất. Theo nó thấy thì nhân loại này phải bị mình đánh chết ngay chứ. Nhưng mỗi khi nó cảm giác được mình sắp giết đối thủ, thì trọng kiếm của kẻ địch luôn đánh trúng vị trí mấu chốt phát lực trên trường mâu, luôn có thể nhờ cậy linh cánh biến đổi phương hướng, tránh khỏi nguy hiểm tính mạng.

Lúc này Long Hạo Thần tựa như bóng và hình. Tung bay trong bóng ảnh trường mâu, lại không cứng rắn đánh với Nhã Khắc Thủ Lĩnh, hoàn toàn dựa vào kỹ xảo chống đỡ. Việc này khiến cường giả cấp tám không thể bộc phát ra lực công kích mạnh nhất của nó.

Loại cảm giác này mặc kệ xuất hiện trên người ai đều cảm thấy cực kỳ thống khổ. Nhã Khắc Thủ Lĩnh nổi giận gầm lên, trường mâu đột nhiên đâm vào mặt đất, bỗng chốc, quang mang đen khuếch tán ra ngoài. Nó thầm nghĩ, để ta xem lần này ngươi tránh làm sao đây.

Đúng vậy, đối mặt loại công kích toàn vị trí này, Long Hạo Thần không thể tránh đi đâu. Nhưng ngay lúc đó, thân thể hắn bỗng ngừng

giữa không trung. Hai tay nắm chặt Quang Minh Nữ Thần Vịnh Thán, chém vụt xuống. Trọng kiếm ám kim nở rộ quang mang trắng chói bóng, hai tay Long Hạo Thần rõ ràng biến thành màu vàng trong suốt.

Ánh vàng chợt lóe, quang mang đen tách ra xẹt qua hai bên người Long Hạo Thần. Cùng lúc đó, sau lưng hắn, một bóng dáng to lớn xông đến, chính là Hạo Nguyệt.

Không chỉ thế, trong tiếng ngâm xướng thánh thót, quang mang vàng lấp lánh, một bóng dáng trực tiếp xông đến Quang Minh Nữ Thần Vịnh Thán.

Từ phía sau đụng đến, chính là Hạo Nguyệt. Hạo Nguyệt thân dài mười mét, chạy như điên mang theo khí thế khiếp người. Giờ khắc này, mặc kệ là nó hay Long Hạo Thần, toàn thân đều tản ra một tầng sáng tím, đặc biệt là mắt hai người, ánh tím yêu dị ngay cả Nhã Khắc Thủ Lĩnh cấp tám đều có cảm giác lòng run sợ.

Toàn thân Long Hạo Thần run rẩy kịch liệt, ánh tím đậm đặc tràn ngập toàn thân. Uy nhiếp kinh khủng không thể hình dung vượt xa cả ma thú viên cổ nháy mắt bộc phát từ người hắn.

Nhã Khắc Thủ Lĩnh chỉ thấy khí thế khựng lại. Lấy tu vi cấp tám như nó nhưng không thể nào công kích tiếp, mà là hoảng sợ lùi ra sau vài bước. Sáu Nhã Khắc Thống Lĩnh đi theo nó xông lên trước cũng toàn thân mềm nhũn.

Bóng đen thừa lúc đó xuất hiện sau lưng chúng. Từng luồng sáng đen tựa như lưỡi hái tử thần, dễ dàng cắt mất sinh mệnh chúng. Chính là Thái Nhi lúc trước ẩn trong không khí nay ra tay.

Thân thể Long Hạo Thần xuất hiện biến hóa kịch liệt, Huy Hoàng Thánh giáp hoàn toàn biến thành màu tím. Không chỉ vậy, áo giáp đang thay đổi nghiêng trời lệch đất. Nguyên bản giáp rất đơn giản đột nhiên biến hoa lệ. Hai bên đầu vai tự nhô lên vuốt rồng. Sau lưng giáp tựa như cái vảy u lên, hóa thành tầng tầng lớp lớp. Những cục u không ngừng

nhô lên khỏi áo giáp, ít nhất tăng gấp đôi hoa văn mỹ lệ. Không phải là đồ đạc của cao đẳng Tinh Linh tộc hay bất cứ chủng tộc viễn cổ nào.

Đặc điểm rõ ràng nhất là vị trí ngực Long Hạo Thần. Chín đạo quang văn tím từ thấp kéo dài đến cao bao phủ hai vai, ngực và bộ phận thân trên của hắn. Có thể mơ hồ thấy, tận cùng chín đạo quang văn là chín đoàn sáng tím, tựa như chín khuôn mặt, tản ra hơi thở yếu dị mà mạnh mẽ.

Quang văn tím vàng trên trán Long Hạo Thần càng biến rực rỡ. Mái tóc đen cũng hoàn toàn biến thành màu tím. Nguyên bản khuôn mặt anh tuấn đã ít đi vài phần quang minh thuần khiết, thêm vài phần cao ngạo yếu dị. Thậm chí Quang Minh Nữ Thần Vịnh Thán trong tay hắn cũng bao phủ một tầng màu tím.

Dung hợp. Đúng vậy, Long Hạo Thần và Hạo Nguyệt dung hợp. Nhưng lần dung hợp này so với lần trước thì rõ ràng là biến đổi đến khó tin.

Nếu nói lúc trước họ dung hợp là bán thành phẩm, chỉ có thể ở trình độ nhất định tăng lực lượng cho Long Hạo Thần. Như vậy lần này dung hợp là chính phẩm. Trên người Long Hạo Thần tản ra khí thế rõ ràng mạnh hơn trước nhiều.

Giáp biến thành màu tím, nhưng từ người hắn phát ra linh lực như cũ là sắc vàng. Tím vàng cao quý hoa lệ trở thành sắc màu linh lực lúc này Long Hạo Thần phát ra.

Biến hóa không chỉ là bản thể hắn, còn có Quang Minh Nữ Thần Vịnh Thán trong tay. Nhập vào thần kiếm đó chẳng phải là Nhã Đình sao?

Nhiên Linh, năng lực này vừa thuộc về Long Hạo Thần cũng thuộc về Nhã Đình. Là kỹ năng cường đại sản sinh ra sau khi hợp thành linh lô kết hợp với thể chất thần quyền giả của Long Hạo Thần. Nhiên Linh của

Nhã Đình tác dụng ở chỗ trang bị. Nhiên Linh của Long Hạo Thần thì tác dụng trên người mình.

Giờ khắc này, khi Nhã Đình bay vào trong Quang Minh Nữ Thần Vịnh Thán, uy lực thần kiếm rốt cuộc bị đánh thức. nó không giống năm đó Quang Phật chịu không nổi Nhã Đình rót vào Nhiên Linh.

Kiểm ý lắng lệ tựa như xé trời rách đất từ thân thể Long Hạo Thần bộc phát ra. Ngay sau đó, quang mang tím vàng chói mắt cũng từ người Long Hạo Thần dâng lên.

Giây phút này, rốt cuộc Long Hạo Thần cũng hiện ra trạng thái chiến đấu mạnh nhất trên chiến trường, dung hợp Hạo Nguyệt và bản thân với Nhã Đình song Nhiên Linh.

Đừng nói là kẻ địch, ngay đồng bạn hấn tại khoảnh khắc đó đều có cảm giác sợ hãi. Bởi vì họ cảm nhận không được thực lực của Long Hạo Thần đã đạt tới mức nào.

Bốn cánh bị quang mang tím nhuộm thành màu tím vàng đột nhiên vỗ đập. Long Hạo Thần tựa như sao băng màu tím ngang nhiên xông hướng Nhã Khắc Thủ Lĩnh. Trước đó một chuỗi thử nghiệm, Long Hạo Thần đã phát hiện, tu vi của Nhã Khắc Thủ Lĩnh so với lúc trước hẳn đối mặt Nguyệt Ma trẻ tuổi thì có chênh lệch.

Năm đó mình sử dụng trạng thái mạnh nhất, thêm đồng bạn hỗ trợ mới có cơ hội đánh chết y.

*Oành! *

Va chạm mạnh lần đầu tiên xuất hiện giữa Long Hạo Thần và Nhã Khắc Thủ Lĩnh.

Quang Minh Nữ Thần Vịnh Thán mạnh chém vào trường mâu đen trong tay Nhã Khắc Thủ Lĩnh. Hai bên đồng thời bắn ra sau, nhưng không ai chiếm được ưu thế. Chính là nói, lúc này lực công kích và sức

khỏe của Long Hạo Thần tăng lên tới gần bằng Nhã Khắc Thủ Lĩnh cấp tám.

Nhã Khắc Thủ Lĩnh cúi đầu nhìn trường mâu, hoảng sợ phát hiện, giữa trường mâu chỗ thô nhất lại bị chém một nửa. Càng làm nó chấn kinh là, từ vai phải lan tới sườn trái, xuất hiện đạo vết thương sâu vào trong thịt, có luồng năng lượng cực kỳ quái dị tuôn ra nhập vào trong. Mặt kệ nó thúc đẩy linh lực cỡ nào cũng không thể xua tan đi.

Đây không chỉ đơn giản là linh lực quang minh, còn có hơi thở khủng bố tràn ngập phá hư và hủy diệt.

Thương tổn đến Nhã Khắc Thủ Lĩnh dĩ nhiên không phải trọng kiếm trong tay Long Hạo Thần, mà là kiếm ý của Quang Minh Nữ Thần Vịnh Thán, hỗn hợp kiếm ý giữa Long Hạo Thần và lực lượng Hạo Nguyệt.

Khi thần kiếm lại có được kiếm linh thuộc về mình, uy lực của nó có thể từ cấp truyền thuyết thăng lên tới cấp sử thi. Một thanh trang bị cấp sử thi, không thể nghi ngờ là thay đổi trận chiến tranh! Nếu không phải Long Hạo Thần dung hợp với Hạo Nguyệt, cho dù Nhã Đình dung hợp cùng Quang Minh Nữ Thần Vịnh Thán, hẳn cũng không có khả năng sử dụng được.

"Đi chết đi!!!" Long Hạo Thần hét lớn một tiếng, từ đâm sang chém, giữa hư không bước ra một bước, Tu La Trảm.

Màu tím vàng mờ lung ở trên bầu trời khuếch tán thành quang mang kỳ dị vắn vẹo không gian. Màu tím vàng nồng đậm dường như khoảnh khắc đó cắn nuốt tất cả.

*Oành! *

Mâu gãy ma bay. Tuy Nhã Khắc Thủ Lĩnh đã dốc hết sức ngăn cản, nhưng Quang Minh Nữ Thần Vịnh Thán tăng tới cấp sử thi thật quá đáng sợ. Lực phá hoại mạnh mẽ, kiếm ý ngưng tụ tựa như muốn xé trời rách đất, gần như chớp mắt phá hủy vũ khí của nó, cũng đánh nó văng ra.

Trong lúc nguy hiểm, Nhã Khắc Thủ Lĩnh chỉ kịp hơi nghiêng đầu, tránh đi chỗ hiểm yếu nhất, nhưng nửa người như cũ bị một kiếm chém bay. Toàn bộ thân thể bên trái, bao gồm bả vai, cánh tay, thậm chí cả xương sườn, cùng với phía dưới bên phải hai cái chân đều bị nhát chém tím vàng đánh bay.

Một quả cầu sắt vàng to lớn ngay lúc này phóng tới, trên không trung hoàn mỹ chặn lại thân thể bay ra của Nhã Khắc Thủ Lĩnh. Phấn Toái, nghiền ép, hấp thu, ba đợt bạo phá điên cuồng bộc phát.

Đáng thương Nhã Khắc Thủ Lĩnh cấp tám thực lực mạnh mẽ, không ngờ bị đánh thành mảnh vụn, thi cốt không còn.

Chẳng qua, sau khi chém ra một kiếm này, Long Hạo Thần không thể giữ trạng thái như trước. Thân thể lung lay, cơ thể to lớn của Hạo Nguyệt đã tách ra. Sắc mặt hắc tái nhợt, vụn Hạo Nguyệt, thử phì phò.

Long Hạo Thần tiến vào trạng thái mạnh nhất thậm chí đã bước vào ngưỡng cửa cấp tám. Chẳng qua, hắc có thể giữ trạng thái này chỉ khoảng vài giây mà thôi, lúc này lại rơi vào cực kỳ suy yếu. Đặc biệt là sau khi sử dụng Nhiên Linh, mặc dù trải qua thời gian dài tu luyện và cảm nhận Nhiên Linh biến hóa, nhưng ít nhất hắc phải nghỉ ngơi ba, bốn ngày mới hoàn toàn hồi phục.

Nhã Đình cũng đã tách khỏi Quang Minh Nữ Thần Vịnh Thán, sắc tím vàng trên thần kiếm đã biến mất, trực tiếp dung nhập vào người Long Hạo Thần.

Ngay lúc này, các thành viên Liệp Ma Đoàn số sáu mươi bốn cấp suất không ra tay nữa, mà là mau chóng tụ tập cùng một chỗ. Ngay sau đó, một màn hào quang sắc vàng ròng bao phủ tất cả họ. Ngay cả Long Hạo Thần cũng cuộn tròn thân thể, để mình vẫn ở trong phạm vi màn hào quang đường kính năm mét. Mấy người khác phải ngồi trên người nó mới không lọt ra ngoài hào quang sắc vàng ròng.

Quang Chi Thủ Hộ Linh Lô, phát động kỹ năng Quang Chi Thủ Hộ.

Nồng đậm các loại thuộc tính nguyên tố lấy tốc độ kinh người rót vào trong cơ thể mỗi người, mau chóng hồi phục tiêu hao. Cảm giác thoải mái sung sướng khiến mỗi người đều thở dài.

Quang Chi Thủ Hộ Linh Lô này thật là rất dùng. Tắm trong quang mang vàng ròng, trừ Long Hạo Thần còn đang suy kiệt ra, mấy người khác đều trong thời gian ngắn hồi phục linh lực đến trạng thái cao nhất, ngay cả thân thể mệt mỏi cũng giảm mức thấp nhất.

Bên kia, tuy Liệp Ma Đoàn cấp vương như cũ chống đỡ khó khăn, nhưng tạm thời không có nguy hiểm tan vỡ. Đặc biệt là sau khi Nhã Khắc Thủ Lĩnh bên này bị đánh chết. Nhã Khắc Ma đã cuống cuồng, chúng tạm thời không thể phát động công kích cho ra hồn. Dù là còn sống sót Nhã Khắc Thủ Lĩnh cấp tám, khi nhìn đồng bạn bị đánh chết, nó không có phần nộ mà là sợ hãi.

Quá nhanh, từ khi Nhã Khắc Thủ Lĩnh lao ra tới khi chết, toàn bộ quá trình chỉ mới vài phút. Đối phương có thể giết chết một cấp tám, dĩ nhiên là có thể giết chết cái thứ hai. Theo nó thấy thì nhân loại đến sau này rõ ràng mạnh hơn tên trước.

Sau khi hồi phục linh lực, Hạo Nguyệt và Lâm Hâm lao ra. Hạo Nguyệt không giống Long Hạo Thần sau khi dùng Nhiên Linh thì suy yếu, hơn nữa cùng với nó tiến hóa, năng lực hồi phục của bản thân dường như tăng mảng lớn. Ít ra thì cho tới nay, Long Hạo Thần không thấy qua cực hạn của Hạo Nguyệt.

Lúc trước trong quá trình dung hợp, hẳn chỉ cảm giác được thân thể mình đã tới cực hạn, không thể kéo dài trạng thái dung hợp với Hạo Nguyệt.

Hạo Nguyệt và Lâm Hâm lao ra, dĩ nhiên là vì cướp ma tinh. Lâm Hâm tự nhận thấy tốc độ mình rất nhanh, nhưng so với Hạo Nguyệt thì y tính cái gì!

Động tác lao ra của Hạo Nguyệt rất đơn giản, vọt tới, một cước đạp lên thi thể Nhã Khắc Ma. Thi thể nát vụn, mở miệng hút, một viên ma tinh vào bụng.

Tuy Lâm Hâm thu luôn cả thi thể nhưng tốc độ không nhanh bằng nó. Chẳng qua, Hạo Nguyệt còn có lòng nhân từ, ít nhất để lại ma tinh Nhã Khắc Thủ Lĩnh cấp tám cho Lâm Hâm. Thứ này mặc kệ là để cho đội mình dùng hay nộp lên đổi công huân, đều là thu hoạch lớn cho lần này họ tiến vào ma tộc.

Liệp Ma Đoàn số sáu mươi bốn cấp suất biểu hiện mạnh mẽ khiến đám Nhã Khắc Ma tán loạn không dám ngoái đầu, mặt đất mấy trăm thi thể có Lâm Hâm và Hạo Nguyệt cùng nhau nỗ lực, mau chóng cướp bóc khoảng không.

Còn về chiến trường bên kia, Tư Mã Tiên, Vương Nguyên Nguyên, Hàn Vũ và Thái Nhi hồi phục lại, bốn người lao qua hỗ trợ Liệp Ma Đoàn cấp vương. Tuy không thể đánh chết Nhã Khắc Thủ Lĩnh khác, nhưng đối phương không có đầu chí, rất nhanh bại lui.

Chiến đấu rốt cuộc kết thúc, phương xa Liệp Ma Đoàn cấp vương tiêu hao so với đám Long Hạo Thần còn lớn hơn nhiều. Cho dù muốn tới cảm ơn đám Long Hạo Thần cũng không có sức, từng cái ngã phịch xuống đất không thể động dậy.

Long Hạo Thần ngồi xếp bằng, tổng kết quá trình chiến đấu vừa nãy, lòng thầm than. Thực lực của mình và đồng bạn tăng mạnh rồi!

Lúc trước đối mặt cường địch cấp tám, trừ sử dụng Liên Thể Tăng Linh Đan ra, họ không còn lựa chọn khác. Nhưng lần này lại là công khai chính diện đánh chết. So với lúc đối phó Cường Thi Vương thì thoải mái hơn nhiều. Có lẽ, dù chính mình không dùng trạng thái mạnh nhất, có đồng bạn phối hợp cũng có thể giết chết tên đó. Thật không ngờ, sau khi Nhã Đình dung nhập vào thần kiếm Quang Minh Nữ Thần Vịnh Thán, uy lực lại kinh khủng như vậy.

Sự cường đại của trang bị cấp sử thi tuy Long Hạo Thần chỉ cảm thụ trong khoảnh khắc, nhưng khắc sâu cực kỳ trong óc hắc. Ngay cả cường giả cấp tám đều không ngăn được một kích toàn lực của mình. Nếu không có Quang Minh Nữ Thần Vĩng Thán mạnh như vậy, dù mình ở trạng thái mạnh nhất cũng chưa chắc trọng thương đối thủ ngay. Đồng thời hắc cũng cảm giác được, từ Quang Minh Nữ Thần Vĩng Thán đạt tới tầng này, đã không còn trói buộc vào kỹ năng phụ cái gì, hoàn toàn là sức mạnh bản thân. Kiểm ý không gì cản nổi đó, cho dù người chặn được bản thể của nó cũng sẽ bị kiểm ý tổn thương.

Cấp tám, khi nào chính mình mới thực sự trở thành cường giả cấp tám thực sự!

Long Hạo Thần từ Giai Điều Vĩnh Hằng lấy ra bảo thạch kiểm nghiệm nội linh lực, từ từ rót linh lực vào trong đó. Số tự khiến hắc mừng rỡ ra mặt.

Chín ngàn bảy trăm tám mươi hai.

A! Đã hơn chín ngàn bảy trăm? Khó trách, khó trách sau khi mình dung hợp với Hạo Nguyệt, sử dụng năng lực Nhiên Linh lại có thể đột phá cấp tám. Thì ra tu vi của mình đã gần tới cấp bảy.

Long Hạo Thần đã lâu không xem xét trị số nội linh lực của mình, lúc này kiểm tra, đem đến mừng vui cực lớn cho hắc. Thần quyền giả cho tu luyện mau chóng, khiến hắc đầy đủ cảm thụ được chỗ tốt của nó.

Lần này, sở dĩ hắc tuyển chọn đều là nhiệm vụ giết chóc, mục đích rất đơn giản, đó là trợ giúp Thái Nhi hoàn thành thức tỉnh thần quyền giả. Không cần nghi ngờ, nàng làm Luân Hồi Thánh Nữ, chỉ có trên chiến trường sát phạt, mới có khả năng thức tỉnh thần quyền giả.

Đây là một gian mật thất. Mật thất không lớn, chỉ khoảng mười mét vuông. Nhưng nếu cẩn thận nhìn sẽ phát hiện, gian mật thất dù là đỉnh nóc hay bốn bức tường, hoặc dưới đất đều là tinh thể đen như mực. Nói

chính xác hơn, gian mật thất này vốn là khối tinh thể đen to lớn đục đẽo ra.

Giữa mật thất, có một luồng sáng tím đậm như ẩn như hiện. Nếu cẩn thận nhìn, sẽ có thể phát hiện, nó tỏa ra từ thân thể một người.

Quang mang tím nhu hòa không ngừng lặp lại khuếch tán, thu lại.

Đột nhiên, quang mang tím biến ngưng tụ. Hai luồng sáng tím lấp lánh như thực chất, trong không gian tối đen này hiện ra yêu dị vô cùng.

Đó là đôi mắt, một đôi mắt như nhìn thấu ocix thiên địa.

Ánh mắt như có thực chất chiếu rọi vào tinh thể đen trước mắt y, không ngờ phát ra một chuỗi tiếng *phập phập*

Thân thể cao ráo bay lên, hai chân duỗi thẳng đứng. Trên người y lấp lánh ánh tím, mơ hồ có thể thấy khuôn mặt cực kỳ đẹp trai hơi tái nhợt. Chẳng qua, lúc này trên khuôn mặt tràn ngập kinh ngạc.

"Là hơi thở của nó sao?" Phong Tú lăm bắm, tia lãnh khốc xẹt qua đáy mắt.

"Hoàng Thước."

"Có thuộc hạ." Bên ngoài truyền đến thanh âm hùng hồn.

Ma Thần Hoàng Phong Tú lạnh lùng nói.

"Truyền lệnh ta, phái mười tổ Trừ Liệt Ma tìm tòi phía bắc hành tỉnh trung ương, chủ yếu tập trung tra xét Nhã Khắc hành tỉnh. Gặp phải bất cứ ba thú nào có ba đầu hoặc hơn chút thì đánh chết hết, mang thi thể về cho ta thấy."

"Vâng, bệ hạ. Người còn sai bảo điều gì không?"

Phong Tú hơi suy nghĩ chút, nói.

"Mời Tinh Ma Thần đến gặp ta."

"Vâng."

Mới không tới mười phút thì có tiếng bước chân nhẹ nhàng vang lên, một bóng người da cam bước nhanh đi tới, thẳng đến cách Phong Tú mười mét mới dừng bước, hơi khom người.

"Đại ca."

Thanh âm của y rất nhẹ nhàng, êm tai, chột nghe có vài phần mỉ hoặc, lại có chút hư vô xa xăm, Người toàn thân tản ra quang mang da cam là một người đàn ông. Dáng người gần bằng Ma Thần Hoàng Phong Tú, nhưng càng mảnh khảnh chút. Khuôn mặt tuấn tú đủ so sánh với Nguyệt Ma Thần A Gia Lô Tư. Chỉ là sắc mặt có chút tái nhợt, thoát nhìn cho người cảm giác nhu nhược. Đôi mắt sắc da cam như phủ tầng sương mù, mái tóc dài da cam suôn mềm xõa sau lưng, tựa như thác nước da cam chảy xuôi xuống gót chân. Kỳ lạ nhất là trên trán có ấn ký sao sáu cánh màu da cam.

"Ngõa Sa Khắc, thân thể ngươi hồi phục thế nào rồi?" Phong Tú nhu hòa hỏi, hiển nhiên rất thân thiết với người đàn ông da cam này.

Nếu có người bởi vì người đàn ông da cam bề ngoài yếu đuối mà xem thường y, vậy nhất định sẽ là kẻ xui xẻo nhất toàn thiên hạ. Bởi vì y thoát nhìn yếu đuối, đẹp trai, thậm chí khiến người yêu thương, lại được tiếng là tiên tri của ma tộc, Đại Dự Ngôn Sư, Tinh Ma Thần, Ngõa Sa Khắc.

Từ góc độ nhân loại đến xem, Tinh Ma Thần Ngõa Sa Khắc chính là ma pháp sư đệ nhất ma tộc. Y là trong bảy mươi hai Trụ Ma Thần vị ma thần hiếm hoi chỉ sử dụng ma pháp, nhưng lực lượng cường đại của y là không thể nghi ngờ. Từ ý nghĩa nào đó mà nói, địa vị của y trong ma tộc thậm chí càng quan trọng hơn cả Nguyệt Ma Thần A Gia Lô Tư. Đại Dự Ngôn Thuật của y, coi như là Ma Thần Hoàng đối mặt cũng phải cẩn trọng.

Nhưng Tinh Ma Thần Ngõa Sa Khắc rất ít xuất hiện trên chiến trường. Y là đầu não ma tộc, hoặc nên nói là não của Ma Thần Hoàng. Có thể lấy huynh trưởng xưng hô Ma Thần Hoàng, trong ma tộc chỉ ít ỏi mấy người. Mà được Ma Thần Hoàng Phong Tú trong lòng chân chính thừa nhận huynh đệ, chỉ có hai người là A Gia Lô Tư và Ngõa Sa Khắc.

"Đại khái hồi phục tám phần." Thanh âm Tinh Ma Thần Ngõa Sa Khắc vẫn là nhu mỹ êm tai như vậy.

Sắc mặt Ma Thần Hoàng biến trầm trọng, nói.

"Mới rồi chắc người cũng cảm giác được. Cảm giác của người không xa như ta, nhưng hẳn là càng thêm rõ ràng. Đích thị là nó sao?"

Sắc mặt Tinh Ma Thần dường như càng biến tái nhợt, nhưng không chút do dự gật đầu.

Phong Tú nheo mắt, dường như có tia chớp tím xẹt qua trong mắt y.

"Không ngờ nó đến thật, nhưng chẳng phải nó nên bị phép tắc không gian chế ước, không thể rời khỏi bên đó sao?"

Tinh Ma Thần thờ dài một tiếng, lắc đầu, mái tóc da cam sau lưng nhẹ lắc lư theo hình gợn sóng.

"Ta cũng không biết là chuyện gì, nhưng ta có thể khẳng định, hiện tại nó còn chưa thể so sánh với năm đó. Nếu không, chỉ sợ nó đã sớm tới tìm chúng ta. Hơn nữa, ta còn có thể khẳng định, nó nhất định biết chúng ta ở tại thế giới này. Đại ca, hủy diệt nó, mới là việc quan trọng trước mắt của chúng ta."

Lúc này Ma Thần Hoàng lại bởi vì lời Tinh Ma Thần có chút bàng hoàng, hai tay bản năng nắm chặt, thì thào.

"Người lấy hao tổn sinh mệnh làm cái giá làm ra dự ngôn sao ta không tin được. Chỉ là, dường như nó có thể che chắn ta dò tìm, chỉ là ngẫu nhiên lộ ra dấu vết, sao ta có thể tìm kiếm được?"

Tinh Ma Thần bình thản nói.

"Sao băng như thái dương giáng xuống nhân gian, mang theo nồng đậm ánh tím. Khi ánh mặt trời nở rộ trong quang minh thần thánh, thì hắc ám dần bị xua tán. Ánh bình minh lấp lánh phương tây bắc, chúa tể ánh tím lại giáng xuống. Bảy mươi hai chi cũi có thể nhốt quang mang mặt trời hay không, có thể hủy ánh tím ngay từ đầu hay không, sẽ quyết định kết cuộc cuối cùng của cũi, của thiên hạ."

Đây chính là Tinh Ma Thần dùng cái giá sinh mệnh đạt được dự ngôn.

Tinh Ma Thần tiếp tục nói.

"Dựa theo dự ngôn thì mang đến tai nạn hủy diệt cho chúng ta có hai người. Ánh tím đương nhiên là nó, nhưng sao băng như thái dương là ai thì trước mắt chúng ta còn chưa biết, rất có khả năng là nhân loại tài năng mới, nhất định phải chú ý nhiều đến tình hình nhân loại. Lần trước A Bảo ở Mộng Huyền Thiên Đường gặp phải một nhân loại trẻ tuổi rất khả nghi. Nếu có cơ hội, nhất định phải giết chết hắn. Hơn nữa, theo dự ngôn thì nhân loại này rất có thể có quan hệ với nó, hơn nữa là rất thân thiết. Nếu thật như vậy, chúng ta càng dễ tập trung mục tiêu."

Nghe lời y, Ma Thần Hoàng ngây ngốc.

"Hắn? Sẽ là hắn sao?"

"Đại ca, có phải người nghĩ đến cái gì?" Tinh Ma Thần kinh ngạc nhìn Ma Thần Hoàng.

Ma Thần Hoàng nhẹ lắc đầu, trong mắt lộ ra tia suy tư.

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 157

Ranh Giới Cấp Bảy

Liên minh thánh điện, thánh thành, đại phòng đấu giá.

Một thiếu nữ cực kỳ xinh đẹp, ăn mặc rất thiếu vải ngồi ở hậu viện đại phòng đấu giá Thánh Minh, váy dài trắng hoàn mỹ hiện ra dáng người động lòng người của cô. Mặt mày như tranh, hiện nét dịu dàng, có loại thuần khiết khó thể hình dung. Cô chỉ ngồi yên ở đó, tựa như tinh linh, tất cả cảnh đẹp trong vườn đường như vì cô mà sinh.

Một thiếu nữ váy đỏ đi tới sau lưng cô, đột nhiên kêu to.

"Nghĩ cái gì đó, đóa hoa nhỏ!"

"A!" Thiếu nữ váy trắng bị hù giật mình, đột nhiên ngồi thẳng quay đầu nhìn thiếu nữ váy đỏ, trách móc. "Vị Ương tử tử, tử thật biết dọa người. Đã nói đừng kêu người ta hoa nhỏ mà, tên đáng ghét đó, hừ."

Thiếu nữ này chính là thiếu chủ nhân của đại phòng đấu giá Thánh Minh, Phong Linh Nhi. Còn người hù cô, đương nhiên là chủ tịch người đấu giá đại phòng đấu giá Thánh Minh, phong tình vô hạn, Dạ Vị Ương.

Dạ Vị Ương cười khúc khích nói.

"Đúng vậy! không nên kêu muội là đóa hoa nhỏ, là hạt tiêu nhỏ mới đúng. Mỗi lần đều hung dữ với người ta, không mắng đi mắng thì không cam lòng. Chỉ có tên ngốc đó mới ngày ngày chạy tới. Chẳng qua, giờ

muội vừa lòng đẹp ý rồi chứ. Người ta đi rồi, sẽ không đến làm phiền muội nữa."

Sau khi Lâm Hâm mang Tư Mã Tiên làm quen Phong Linh Nhi, Tư Mã Tiên hiện ra sự cố chấp sau khi vừa gặp đã yêu. Mỗi ngày trong tình hình không ảnh hưởng tu luyện, nhất định sẽ có mặt ở đại phòng đấu giá Thánh Minh. Dạ Vị Ương cũng giúp đỡ không ít, mỗi lần ít nhất khiến gã gặp Phong Linh Nhi một mặt. Tiếp đó chính như Dạ Vị Ương nói, bị mắng chày.

Còn về xưng hô đóa hoa nhỏ, đương nhiên là tên bạn ác ôn Lâm Hâm bán đứng mục sư đầu trọc, cũng thành trò cười cho Dạ Vị Ương trêu chọc Phong Linh Nhi.

Đương nhiên, Lâm Hâm cũng ngầm giúp Tư Mã Tiên không ít. Như mỗi khi Tư Mã Tiên đến đều mang đồ ăn ngon cho Phong Linh Nhi chính là y chỉ dẫn. Sở thích này là Dạ Vị Ương lén cho họ biết.

Cái hôm trước khi xuất phát, Tư Mã Tiên mang theo bao lớn bao nhỏ đồ ăn ngon cho Phong Linh Nhi. Mãi đến bây giờ, Phong Linh Nhi còn nhớ tình cảnh khi đó.

Tên ấy mạnh thật, gã xách đồ ăn cũng tới trăm ký đi, toàn thân đều vác bao đồ ăn. Mình mắng gã, gã ngây ngô cười, chưa từng cãi lại. Sau đó đứng đấy nghe mình mắng, đến khi mình mắng mệt mỏi thì hắt đi.

"Nghỉ chút đi, uống miếng nước, cứ lớn tiếng nói thì cổ họng dễ đau lắm."

"Bắt đầu từ ngày mai, ta không thể tới nữa, lần này không biết đi bao lâu. Cô phải chú ý sức khỏe. Ta biết, cô không có khả năng thích ta. Nhưng không sao, ít nhất thì cô cho ta biết cảm giác yêu, cô xem như ta là thềm mền cũng tốt, đơn phương tương tư cũng thế, ít nhất cô không thể ngăn cản ta thềm thích cô."

"Thật cảm ơn cô, khoảng thời gian này ta rất vui vẻ. Thì ra mỗi ngày chờ đợi người mình muốn gặp, sẽ thấy lòng vui đến thế. Mỗi ngày có thể nghe giọng cô là ta đã thỏa mãn."

"Kỳ thật, cô đúng lắm. Ta không xứng với cô, hơn nữa ta là Liệp Ma giả. Mỗi lần chấp hành nhiệm vụ, đều là đối mặt nguy hiểm tính mạng. Người đàn ông như ta sao có thể đem đến cảm giác an toàn cho cô? Những việc này ta đều hiểu rõ, chỉ là, ta nhịn không được tình yêu đối với cô."

"Cô đừng đẩy ta, để ta nói hết là ta đi ngay. Có lẽ, lần này từ biệt chính là vĩnh biệt. Ta không biết có thể sống sót trở về hay không. Tâm nguyện duy nhất của ta là đem lời trong lòng đều nói ra, không tiếc nuôi ròi khỏi, lòng thoáng đang giết địch, có được không?"

"Mấy thức ăn này đừng ném được không? Đừng lãng phí. Kỳ thật biết cô thích đồ ăn vặt là Lâm Hâm cho ta biết, có phải ta ngu lắm không hả? Cô xem, nói với cô mấy câu là ta đã toát mồ hôi. Hôm nay ta nói những lời này còn nhiều hơn mấy lúc trước gộp lại."

"Cô, cô cứ xem như ta là người qua đường trong đời cô, đi qua rồi sẽ quên mất. Hy vọng khoảng thời gian quấy rầy này không đem đến phiền nhiễu cho cô. Ta chỉ là hy vọng cô sống tốt."

"Cảm ơn cô, cho ta nói nhiều như vậy, ta đi rồi. Tuy cô đối với ta rất dữ, nhưng ta biết, đây là bởi vì ta không tốt. Ở trong lòng ta, cô vĩnh viễn là đoá hoa trắng thuần khiết."

"Tạm biệt."

"Ta...ta yêu cô."

Dù cho đã trôi qua nhiều ngày như vậy, Phong Linh Nhi vẫn có thể nhớ rõ tình cảnh hôm đó. Tư Mã Tiên sắp đi ra khỏi vườn, đột nhiên quay đầu trở lại, thốt ra ba chữ kia xong bỏ chạy mất. Bộ dáng chạy trốn

lại vô cùng thỏa mãn của gã, lần đầu tiên khiến trong lòng Phong Linh Nhi dấy lên rung động.

"Ê, nghĩ cái gì đó? Suy nghĩ ngây như phỗng thế. Chẳng lẽ muội thật sự thích mục sư đầu trọc đó?" Dạ Vị Ương trêu chọc hỏi.

"Ai mà thích hẳn?" Phong Linh Nhi cau kinh nói.

Dạ Vị Ương cười hì hì, nói.

"Đúng vậy, hẳn làm sao xứng với công chúa nhỏ của chúng ta! Người theo đuổi muội từ đây kéo dài tới cổng thành. Hẳn một chút đều không dượng, cũng không biết nịnh nọt, mỗi ngày mang đồ ăn ngon là ta ra ý kiến. Đúng rồi, trước khi đi hẳn đưa tới cá khô đâu? Muội không ăn cũng đừng phí phạm, cho ta hết đi, giống như lúc trước vậy, hì hì, ta giúp muội ăn hết cho."

Phong Linh Nhi liếc cô.

"Vị Ương tỷ, tỷ xấu lắm. Rõ ràng là tỷ muốn ăn, lại tính trên đầu ta. Không lẽ tỷ muốn còn không có người mua cho sao?"

Dạ Vị Ương đột nhiên khẽ thở dài.

"Có phải muội rất lấy làm lạ, vì sao ta giúp đỡ mục sư đầu trọc tiếp cận muội? Lúc trước lại giúp muội đuổi đi đám ong bướm?"

Phong Linh Nhi bản năng gật đầu.

Dạ Vị Ương nói.

"Bởi vì ta rất có hứng thú với đoàn trưởng của họ, muốn gặp lại hẳn, giao lưu với hẳn. Cho nên, ta định tiếp xúc người bên cạnh hẳn, hiểu rõ hẳn. Hẳn kế thừa thần kiếm của ông tổ, ta rất muốn biết hẳn là người như thế nào."

"Nhưng mà, mặc kệ là Lâm Hâm hay mục sư đầu trọc đều không chịu nói nhiều. chỉ nói là đoàn trưởng của họ đang bế quan, ta luôn thất bại. Linh Nhi, tỷ tỷ lợi dụng muội, muội có trách ta không? Nhưng Lâm Hâm và Tư Mã Tiên đều không phải người xấu, làm bạn bình thường cũng tốt."

Phong Linh Nhi nói.

"Hắn bế quan thì tỷ không thể trực tiếp tìm đến sao? Vì sao phải kéo ta vào?" Trong giọng nói ẩn giấu tức giận, còn có chút bức dọc xấu hổ.

Dạ Vị Ương cười khổ nói.

"Bởi vì ta đã mất tự tin. Ta còn nhớ rõ tình cảnh khi ấy, ánh mắt một người đàn ông lại có thể trong suốt như vậy."

"Có phải tỷ động tâm với hắn rồi?" Phong Linh Nhi kinh hô.

Dạ Vị Ương không chút giấu giếm gật đầu, nói.

"Là động tâm. Nhưng chỉ sợ ta không có chút cơ hội. Lâm Hâm đã từng nói, hắn có hồng nhan tri kỷ, là phó đoàn trưởng của họ."

Phong Linh Nhi nói.

"Vậy thì có sao đâu, họ chưa kết hôn, lấy ba mươi sáu thủ đoạn của Vị Ương tỷ, chẳng phải quá dễ dàng?"

Dạ Vị Ương lắc đầu nói.

"Không thể nào. Ta có cảm giác rất mạnh rằng người đàn ông này không phải ta có thể nắm trong tay. Hơn nữa, ta không phải thích hắn. Ta nói động tâm, phần nhiều là tò mò. Hơn nữa, thông qua khoảng thời gian tiếp xúc chắc muội cũng cảm nhận được, dù là Lâm Hâm hay Tư Mã Tiên, đều cực kỳ ưu tú. Trong đám người trẻ tuổi liên minh, hai người đều tinh anh trong tinh anh. Ta còn chưa hiểu biết Tư Mã Tiên, nhưng ta quen biết Lâm Hâm đã lâu. Ông nội hắn, là phó điện chủ Ma Pháp Thánh

Điện, bản thân lại là Đại Ma Đạo Sư trẻ tuổi nhất, hiện tại là Liệp Ma giả. Ta từng lên tra xét tu vi hắc, không ngờ đã đến trình độ cấp sáu."

"Nhưng dù là vậy, không biết muội có để ý thấy, mỗi lần ta nhắc tới Long Hạo Thần đoàn trưởng trước mặt họ, thì sắc mặt trung lập sẽ thay đổi, tôn kính, không sai, chính là tôn kính. Thời gian họ trở thành Liệp Ma giả không lâu, chính là nói, tuổi của Long Hạo Thần chắc là không cách biệt với họ lắm. Một người trẻ tuổi như vậy, lại có hai nhân vật tinh anh trẻ tuổi nhất liên minh sinh ra cảm xúc tôn kính, có thể tưởng tượng, bản thân Long Hạo Thần ưu tú cỡ nào. Cho nên, ta càng tò mò nhiều hơn nữa. Không nói gạt muội, mỗi khi ta nhớ đến ánh mắt lúc hắc nâng lên thần kiếm, trong lòng dâng lên cảm giác hổ thẹn, dường như ta không xứng với hắc."

Một hơi nói nhiều như vậy, Phong Linh Nhi làm người nghe đã ngẩn ngơ. Dạ Vị Ương tận trong xương cốt cao ngạo thì chính cô rõ ràng nhất, một Dạ Vị Ương cao ngạo như vậy, lại đối với một người đàn ông sinh ra cảm giác hổ thẹn, đây là loại khó tin cỡ nào!

"Vị Ương tỷ, tỷ nói, họ có thể sống sót trở về không?" Phong Linh Nhi nhỏ giọng hỏi.

Dạ Vị Ương nhẹ lắc đầu.

"Ta cũng không biết."

Phong Linh Nhi nhíu chân mày thanh tú, nói.

"Chẳng phải chị đã nói họ lợi hại lắm sao? Còn có đoàn trưởng thần bí kia, người đó thoát nhìn đúng là không tầm thường."

Dạ Vị Ương nói.

"Lực lượng mạnh là thanh kiếm hai lưỡi. Chính bởi vì họ mạnh, cho nên nhận nhiệm vụ cũng có lẽ không tầm thường. Lâm Hâm chẳng qua mới hai mươi, nếu mấy người khác cũng cỡ tuổi hắc, vậy toàn đội chắc

là không đến hai mươi lăm. Nhưng ta lại nghe Lâm Hâm nói, họ đã là Liệp Ma Đoàn cấp suất. Điều này có nghĩa là thực lực tổng thể của họ đã vượt qua cấp sáu, mà họ phải nhận nhiệm vụ chính là cấp suất."

Không biết vì sao, nghe lời Dạ Vị Ương nói, Phong Linh Nhi đột nhiên cảm thấy trong lòng hơi khó chịu, bất thốt.

"Vị Ương tỷ, tỷ đừng ăn đồ tên kia tặng ta nữa, để lại ta ăn."

"A?" Dạ Vị Ương ánh mắt quái quái nhìn cô.

Phong Linh Nhi lại như không trông thấy, thì thào "Hy vọng bọn họ đều có thể sống sót trở về."

Chiến trường đã thu dọn sạch sẽ. Hai đội Liệp Ma Đoàn trải qua thời gian ngắn nghỉ ngơi đều tạm hồi phục lại. Đặc biệt là Liệp Ma Đoàn cấp vương, bộ dạng có chút chật vật.

"Xin chào, ta là đoàn trưởng Liệp Ma Đoàn số mười bảy cấp vương, Thủ Hộ kỵ sĩ, Thiên Kinh, cảm tạ các người hỗ trợ." Bí Ngân Cơ Tòa kỵ sĩ đã lấy xuống mũ giáp, xuất hiện khuôn mặt hơi tang thương nhưng đường cong cứng rắn. Thoạt nhìn gần khoảng ba mươi lăm, ba mươi sáu tuổi, bàn tay rộng rãi, mạnh mẽ.

Long Hạo Thần bắt tay với gã, dùng kính ngữ nói "Chào ngài, chúng ta là Liệp Ma Đoàn số sáu mươi bốn cấp suất, ta là đoàn trưởng Long Hạo Thần, rất vinh hạnh cùng các người chiến đấu."

"Cấp suất?" Thiên Kinh ngớ người. "Anh bạn, chắc không phải nói giỡn chứ?"

Trong khi nói chuyện thì Long Hạo Thần đã nâng tay giở mũ trùm đầu ra, cũng kéo xuống khăn che cát vàng.

Nhìn khuôn mặt trẻ đẹp trai, Thiên Kinh nói không nên lời.

Không chỉ là gã, đồng bạn trong đội gã cũng giống như thế. Mới rồi Long Hạo Thần bộc phát thực lực mạnh mẽ khiến họ cực kỳ rung động. Chỉ khiến họ khó hiểu là, vì sao Long Hạo Thần không mặc Bí Ngân Cơ Tỏa chiến giáp chiến đấu. Lấy thực lực hai kiếm trọng thương nặng Nhã Khắc Ma cấp tám như hắn, trở thành kỵ sĩ Bí Ngân Cơ Tỏa chắc là không thành vấn đề mới đúng! Trừ phi chính hắn có trang bị càng tốt hơn.

"Thật không ngờ nổi, cậu lại trẻ tuổi như vậy. Nhưng dù sao thì, ta đại biểu mình và đồng bạn, tssngì đáy lòng cảm tạ các người đúng lúc cứu viện. Nếu không có các người kịp thời xuất hiện, chỉ sợ hôm nay chúng ta khó tránh thoát một kiếp."

Long Hạo Thần hơi khó hiểu hỏi.

"Tiền bối, thực lực như quý đoàn, đối phó hai Nhã Khắc Ma chắc là không khó, vì sao..."

Liệp Ma Đoàn từ cấp suất thăng lên cấp vương phải nói là bay vọt. Chẳng những phải giao nộp một trăm vạn công huân, mỗi thành viên phải có tu vi cấp bảy. Dám thanh toán nhiều công huân cỡ đó, chứng minh đội Liệp Ma Đoàn này có đủ trang bị cường đại. Tuy chỉ cấp bảy, nhưng một đội Liệp Ma Đoàn toàn do cường giả cấp bảy tổ thành, lại có trang bị hoàn mỹ, đối phó hai ma tộc cấp tám hẳn là không khó khăn. Đặc biệt là Nhã Khắc Ma không phải chủng tộc truyền thừa của ma thần. Còn về Nhã Khắc Ma cấp thấp thì càng đừng nói, từ trận chiến trước đó của đám Long Hạo Thần là có thể nhìn ra.

Thiên Kinh cười khổ một tiếng, nói.

"Đừng nói nữa, lần này thật xui xẻo. Nhiệm vụ của chúng ta vốn là tiến vào Nhã Khắc hành tinh, ám sát hai Nhã Khắc Thủ Lĩnh cấp tám. Ai biết lúc phục kích Nhã Khắc Thủ Lĩnh thì bị tổ Trừ Liệp Ma của ma tộc mai phục. Tuy chúng ta trọng thương đối thủ, nhưng linh lực tiêu hao mảng lớn. Dù nhờ dược vật hồi phục chút ít, nhưng đã bị Nhã Khắc Ma bao vây. Khó khăn lắm mới coi như thoát khỏi vòng vây, lại bởi vì trên

bầu trời Bệnh Ma đáng ghét mà không thể vứt bỏ chúng. Việc sau đó thì các người biết rồi."

"Trừ Liệp Ma? Đó là cái gì?" Long Hạo Thần nghi hoặc hỏi.

Thiên Kinh nói.

"Trừ Liệp Ma, nói chính xác thì khá giống Liệp Ma Đoàn chúng ta, là tổ chức mới ma tộc thành lập chuyên để đối phó chúng ta."

"Thời gian thành lập chắc khoảng hơn một năm. Liên minh thực lực càng mạnh, sức chiến đấu của Liệp Ma Đoàn chúng ta luôn tăng cao. Ma tộc thì càng ý thức được lực phá hoại của chúng ta đối với ma tộc, chúng không thể không tìm ra cách đối phó. Trừ Liệp Ma chính là như vậy. Trừ Liệp Ma, là từ ma tộc chọn lựa ra một số tinh anh lập thành đội ngũ. Mỗi đội Trừ Liệp Ma đều do mười thành viên tổ thành. Đoàn trưởng dẫn đầu nhất định phải là cường giả cấp tám. Một số đội có đoàn trưởng Nghịch Thiên Ma Long tộc, Nguyệt Ma tộc và Tinh Ma tộc là mạnh nhất. Thực lực tổng thể của đoàn viên đều khoảng cấp bảy. Thậm chí có Trừ Liệp Ma đặc biệt mạnh hoàn toàn do cường giả ma tộc cấp chín tổ thành. Phân loại cụ thể của Trừ Liệp Ma thì chúng ta còn đang điều tra."

"Liệp Ma Đoàn chúng ta sở dĩ dám trong lãnh địa ma tộc chấp hành các loại nhiệm vụ, chủ yếu là bởi vì nội bộ ma tộc phân tán. Mà Trừ Liệp Ma không thể đi vào lãnh địa liên minh chúng ta, bọn chúng không dám. Dù sao ngoại hình và hơi thở của ma tộc rất khác với nhân loại chúng ta. Số ít ma tộc cao đẳng mới có được hình thái nhân loại, bọn chúng không dám mạo hiểm. Bởi vậy, Trừ Liệp Ma đem toàn bộ tinh lực đều dùng để đối phó chúng ta khi trong lãnh địa ma tộc. Hơn một năm nay, ít nhất có mười đội Liệp Ma Đoàn chết trong tay chúng. Lần này chúng ta cũng suýt nữa bị thương thảm trọng"

Long Hạo Thần hít sâu một hơi, nói.

"Hiện tại Trừ Liệp Ma có bao nhiêu tổ, ngài biết không?"

Thiên Kinh nói.

"Căn cứ tin tức chúng ta được đến, lúc Trừ Liệp Ma mới thành lập thì khoảng một trăm tổ, do Ma Thần Hoàng trực tiếp chỉ huy, cũng chỉ nghe Ma Thần Hoàng điều khiển. Sau này các người hành động trong ma tộc thì phải cẩn thận chút. Trừ Liệp Ma rất khó đối phó, chúng thậm chí mang một ít trang bị cường đại. Tuy nói là phỏng theo Liệp Ma Đoàn chúng ta, nhưng ma tộc có ưu thế bẩm sinh, ma tộc cao đẳng không cần bồi dưỡng nhiều là đã có thực lực trên cấp bảy."

Long Hạo Thần nói.

"Nếu đã vậy thì chúng ta mau rời khỏi đây thôi. Nhã Khắc Ma chạy tứ tán thể nào cũng tiết lộ hành động của chúng ta cho Trừ Liệp Ma."

Thiên Kinh gật đầu.

"Đúng là thế, như vậy, các người theo chúng ta đi, chúng ta tới đoàn bộ gần nhất."

Long Hạo Thần chần chờ nói.

"Không hợp quy tắc cho lắm. Cấp bậc như chúng ta còn không có quyền lợi tiến vào đoàn bộ."

Gọi là đoàn bộ, chính là cứ điểm bí mật trong lãnh địa ma tộc của Liệp Ma Đoàn, chuyên môn cung cấp cho Liệp Ma Đoàn từ cấp vương trở lên chỗ ở, bổ sung thể lực.

Đây không phải kỳ thị Liệp Ma Đoàn cấp thấp, mà bởi vì Liệp Ma Đoàn cấp thấp chấp hành nhiệm vụ không quá khó khăn. Đoàn bộ này thành lập trong ma tộc hao phí rất nhiều nhân lực, vật lực và tài nguyên của liên minh. Bởi vậy, đương nhiên phải ưu tiên cung cấp cho Liệp Ma Đoàn cường đại sử dụng.

Nếu ví dụ đơn giản, Liệp Ma Đoàn Ma Thần Chi Vãn ẩn núp trong Ma Đô Tâm Thành, chính là đang ở trong đoàn bộ.

Ma Thần Hoàng từng ra lệnh điều tra kỹ Tâm Thành, cuối cùng vẫn không thể đào ra đoàn bộ. Do đó có thể thấy, tác dụng của đoàn bộ mạnh cỡ nào.

Thiên Kinh vỗ bả vai Long Hạo Thần.

"Đừng nói mấy lời khách sáo này. Quy tắc là chết, người là sống. Chẳng lẽ đoàn bộ thật không thể cung cấp cho Liệp Ma Đoàn cấp hiệu, cấp suất sử dụng? Chỉ cần có đội từ cấp vương trở lên dẫn dắt thì không thành vấn đề. Đi thôi, đoàn bộ gần nhất ở Nhã Khắc đại thành. Chẳng phải chúng muốn truy sát chúng ta sao? Vậy chúng ta dùng gậy ông đập lưng ông, trở lại là được. Cứ như vậy bỏ đi, ta thật không cam lòng. Chờ chúng ta nghỉ ngơi một phen, nhất định phải lật tung Nhã Khắc đại thành."

Nói xong, vị Bí Ngân Cơ Tòa kỵ sĩ cường đại này mắt sáng ngời.

Có thể trở thành Liệp Ma giả cấp vương, ai mà không phải từ liên tục chinh chiến đánh với ma tộc đi ra? Trong tay họ không biết nhiễm bao nhiêu máu của cường giả ma tộc.

Thiên Kinh và đội của gã rõ ràng rất quen thuộc địa hình xung quanh. Theo gã dẫn đường, hai đội Liệp Ma Đoàn vòng một vòng lớn, dùng thời gian cả ngày, tốc độ cao nhất mới tiến tới Nhã Khắc đại thành.

Khác với đám Long Hạo Thần hóa trang thành Nguyệt Ma tộc, Liệp Ma Đoàn số mười bảy cấp vương cũng có cách riêng. Bọn họ sử dụng một loại tên là bảo thạch Ảo Hình, có thể biến mình thành bộ dáng giống Nhã Khắc Ma, vây quanh đám Long Hạo Thần cùng nhau tiến vào Nhã Khắc đại thành.

Nhã Khắc đại thành có chút hỗn loạn, phòng ngự không nghiêm lắm, ít nhất là không điều tra đám Long Hạo Thần đã cho họ vào trong thành.

Thiên Kinh nói cho Long Hạo Thần, bảo thạch Ảo Hình có linh lực duy trì thì có thể biến ảo thành ảo giác trừu tượng. <à trừu tượng ảo giác là một

quá trình rất phiền phức. Nhưng trong lãnh địa ma tộc, đó lại là bảo vật mà Liệp Ma Đoàn cường đại phải chuẩn bị. Chẳng qua đám Long Hạo Thần mới tiến vào cấp suất, còn chưa tiếp xúc đến loại này.

Nhã Khắc đại thành tuy là thủ đô hành tỉnh Nhã Khắc, nhưng không lớn lắm, giống như đa số thành thị ma tộc khác, cũng hiện ra hơi rách nát. Thiên Kinh mang theo đám Long Hạo Thần tới một tiệm cơm do nhân loại mở, trực tiếp tiến vào bếp nấu. Quá trình tiếp theo thật là khiến đám Long Hạo Thần được rửa mắt.

Nhà bếp hình vuông, lộ ra huyết động, mười ba hang cá nhập vào, bên trên nhà bếp lại điều chỉnh khép kín. Khiến Long Hạo Thần giật mình là, khi bên trên cửa vào khép lại, lấy lực cảm giác cao siêu như hãn nhưng không cách nào cảm nhận được phía bên ngoài.

Chính là nói, cửa động hoàn toàn che chắn năng lực tìm kiếm bên ngoài, hơn nữa vừa mới vào huyết động thì Long Hạo Thần đã thấy, phòng bếp hình vuông, lối vào mặt đất cách hơn một mét. Không cần nghi ngờ, bên trong còn dung nhập kim chúc đặc thù, thậm chí có thể là khắc ma pháp trận.

Nên biết, Nhã Khắc hành tỉnh trong ma tộc không phải trọng trấn, chỗ như vậy mà đoàn bộ còn làm tỉ mỉ cẩn thận, khó trách Liệp Ma Đoàn có thể ở ma tộc hoạt động không kiêng dè.

Hai bên đường khảm tinh thể đặc thù có thể phát sáng, hơn nữa nơi này rõ ràng có hệ thống thông gió, không cảm thấy khó thở.

Một đường đi xuống dưới, xâm nhập mặt đất gần ba mươi mét biến thành đi ngang. Tiếp tục tiến lên khoảng hai mươi mét, hai bên bắt đầu xuất hiện từng cái phòng nhỏ. Mỗi căn phòng bố trí rất đơn giản, một bộ giường, đệm, bàn ghế. Toàn bộ hành lang khoảng hai mươi căn phòng, đủ cất chứa ba đội Liệp Ma Đoàn nghỉ ngơi tại đây. Chẳng qua lúc này không có người. Bên trong còn có nhà kho chuyên môn tồn trữ khá nhiều thực vật, nước trong.

"Mọi người trước nghỉ ngơi một chút. Long huynh đệ, chúng ta trò chuyện vài câu nhé?" Thiên Kinh nói với Long Hạo Thần.

Long Hạo Thần gật đầu.

Hai người tiến vào một gian phòng, mấy người khác đương nhiên đều tự tìm gian phòng nghỉ ngơi.

Thiên Kinh mời Long Hạo Thần ngồi xuống, nói.

"Trước mắt bên này chỉ có hai đội Liệp Ma Đoàn chúng ta. Lời cảm ơn ta sẽ không nói nữa, tình nghĩa này ta vĩnh viễn nhớ kỹ, khắc ghi trong lòng toàn đội Liệp Ma Đoàn số mười bảy cấp vương chúng ta. Cậu cũng đừng kêu ta là tiền bối cái gì, chúng ta trực tiếp xưng hô tên đối phương đi."

Tính cách Thiên Kinh rất thẳng thắn, nhưng không có hỏi tuổi đám Long Hạo Thần hay dùng bí kỹ gì đánh chết Nhã Khắc Thủ Lĩnh cấp tám. Mỗi đội Liệp Ma Đoàn đều có bí mật của riêng mình, cho dù mọi người là đồng chí, hỏi bí mật người ta cũng không tốt.

"Tốt." Long Hạo Thần đồng ý.

Thiên Kinh trầm giọng nói.

"Lần này chúng ta có thể nói là ăn thiệt thòi lớn, suýt nữa để mệnh tại đây. Ta thực không cam lòng. Nhưng mà, lần này Nhã Khắc tộc cũng bị các người trọng thương nặng, đặc biệt là Nhã Khắc Thủ Lĩnh đã chết một tên. Đối với Nhã Khắc hành tinh mà nói thì ảnh hưởng cực lớn, tất nhiên sẽ dẫn đến toàn bộ Nhã Khắc tộc biến động. Nhất định sẽ có càng nhiều Trừ Liệp Ma đến bên này tìm tung tích của chúng ta. Ta có đề nghị, chúng ta bàn bạc chút, xem có được không."

Long Hạo Thần nói.

"Thiên Kinh đại ca, anh cứ nói."

Thiên Kinh nói.

"Lần này các người tiến vào ma tộc là chấp hành nhiệm vụ gì? Kế hoạch của ta có khả năng sẽ cần đoạn thời gian khá dài. Nếu các người có nhiệm vụ gấp gáp, thì cứ ở lại đây nghỉ ngơi rồi rời đi thôi. Từ đoàn bộ chúng ta có hai con đường liên thông ra ngoài thành. Các người có thể trực tiếp rời khỏi thành."

Long Hạo Thần nói.

"Chúng ta thì không có nhiệm vụ gấp gáp, lần này nhận vài nhiệm vụ giết chóc mới tiến vào lãnh địa ma tộc. Nói đến thì ta phải cảm tạ các anh, một trong các nhiệm vụ của chúng ta là săn giết một trăm Nhã Khắc Ma, qua chuyện này thì đã hoàn thành xong trước."

Thiên Kinh nói.

"Nếu vậy thì không thành vấn đề. Đám Trừ Liệp Ma chẳng phải muốn diệt trừ Liệp Ma Đoàn chúng ta sao? Hơn nữa đã đem tới nhiều tổn thất như vậy cho chúng ta, nếu không trả thù cứ để ma tộc huênh hoang như thế sao? Nếu đã nhất định sẽ có Trừ Liệp Ma đến đây điều tra tung tích chúng ta, vậy thì, ta cứ..."

Vừa nói, trong mắt gã tràn ngập lạnh lẽo, tay phải chém ngang trên không trung, mang theo tiếng gió rít.

"Phục kích Trừ Liệp Ma?" Long Hạo Thần hỏi.

Thiên Kinh gật đầu.

"Trong Nhã Khắc đại thành có tai mắt của đoàn bộ chúng ta. Chẳng qua, trước khi phục kích thì ta phải ngủ đông một đoạn thời gian. Ít nhất cần nửa tháng để tê liệt đám Trừ Liệp Ma. Nếu ta nhớ không lầm thì nhiệm vụ săn giết của suất cấp các người, rất nhiều đều tập trung vào ma tộc cấp bảy. Trừ Liệp Ma chủ yếu do ma tộc mười thứ hạng đầu cấp bảy tổ thành, làm như vậy thì tương đương với các người chấp hành nhiệm

vụ. Thế nào? Có hứng thú không? Nguy hiểm rất lớn, cậu nghĩ cho tốt rồi trả lời ta. Một khi xác định, chúng ta sẽ bắt đầu sắp xếp kế hoạch."

Long Hạo Thần chẳng chút do dự nói.

"Được, chúng ta sẽ phối hợp hành động với các anh."

Thiên Kinh có chút kinh ngạc nhìn hẳn.

Long Hạo Thần mỉm cười nói.

"Không gạt anh, lần này chúng ta là nhận mười sáu nhiệm vụ giết chóc mới đến ma tộc. Ở đây tập kích Trừ Liệp Ma còn tốt hơn chúng ta lén vào Ma Đô Tâm Thành đánh chết chúng. Dù sao, các cao tầng Nguyệt Ma tộc, Tinh Ma tộc và Ác Ma Tộc đều chỉ hoạt động trong Tâm Thành, mục tiêu của chúng ta cũng chỉ có chúng. Nếu như có thể ở đây hoàn thành xong đương nhiên tốt nhất. Huống chi còn có các anh hợp tác."

Thiên Kinh trợn mắt há hốc mồm nhìn hẳn.

"Mười sáu nhiệm vụ giết chóc? Các người thật dám nhận! Không có đoàn bộ duy trì, các người định ở lâu dài trong ma tộc sao? Quả nhiên là người gan to, dốt có tài nguyên lớn. Trách không được các người tuổi trẻ vậy mà mạnh như thế."

Long Hạo Thần cười nói.

"Nếu chúng ta đã muốn phục kích Trừ Liệp Ma, vậy phần trình sát rất quan trọng. Tai mắt ở đây có thể làm được không?"

Thiên Kinh gật đầu nói.

"Việc này thì cậu cứ yên tâm. Tuy đoàn bộ thành lập bỏ vào rất nhiều, nhưng trợ giúp chúng ta cũng đồng dạng nhiều. Tai mắt bên này đều là nhân loại dung nhập vào xã hội ma tộc, hơn nữa do nhiều người hợp thành. Mỗi cách một khoảng thời gian sẽ đưa tới tin tức một lần, đủ để

chúng ta phán đoán. Đương nhiên, chúng ta không có khả năng phục kích tất cả Trừ Liệp Ma, cho nên nhất định phải ngủ đông một đoạn thời gian, đợi Trừ Liệp Ma ở lại đây giảm tới trình độ nhất định, rồi mới tìm cơ hội. Cậu yên tâm, có bài học lần này, chúng ta nhất định càng thêm cẩn thận, tuyệt không cho chúng có cơ hội nào."

Quyết định xong kế hoạch, hai đội Liệp Ma Đoàn đều ở lại đây, trị liệu vết thương, hồi phục thân thể.

Sau khi Long Hạo Thần bộc phát lực lượng, sẽ suy yếu tới chín ngày mới hoàn toàn hồi phục. Do đó có thể thấy chân chính dung hợp với Hạo Nguyệt rồi, hẳn kích phát tiềm lực mạnh cỡ nào. Dùng cách dốc hết lực lượng kích phát chẳng những không thể dài lâu, hơn nữa tác dụng phụ cực lớn. Nhã Đình cũng suy yếu rất lâu, mãi đến ngày thứ năm mới hồi phục lại. Nhưng cô truyền cho Long Hạo Thần một tin tức. Quang Minh Nữ Thần Vịnh Thán có thể hoàn toàn chịu được cô dung nhập, thậm chí là tình huống khủng bố muốn hấp thu cô trong đó để cố định thành kiếm linh, khiến Nhã Đình có chút sợ hãi. Nếu không phải thực lực cô đủ mạnh, chỉ sợ không thể nào tách ra được.

Nếu cô thật sự hoàn toàn dung hợp với Quang Minh Nữ Thần Vịnh Thán, vậy thì không thể nghi ngờ, sẽ tái hiện bộ mặt chân chính của thần kiếm. Nhưng nếu vậy thì Long Hạo Thần sẽ mất đi Nhã Đình. Đồng thời, lấy thực lực hiện tại của hắn, còn xa xa chưa đủ lực lượng khống chế Quang Minh Nữ Thần Vịnh Thán chân chính.

May mắn, Nhã Đình không phải Quang nguyên tố tinh linh bình thường, mà là đã tiến hóa ba lần, hơn nữa còn dung hợp Thánh Dẫn Linh Lô, trí tuệ và năng lực suy nghĩ đã tăng mạnh lớn. Chỉ cần cô không nguyện ý, xem như là Quang Minh Nữ Thần Vịnh Thán cũng không thể cưỡng bức hấp thu cô làm kiếm linh.

Trong bảy ngày, bên ngoài không ngừng truyền đến tin tức, Thiên Kinh không hề giữ lại chia sẻ với Long Hạo Thần. Khiến họ giật mình là,

Nhã Khắc đại thành đột nhiên biến náo nhiệt. Theo tai mắt báo cáo thì ít nhất phát hiện bảy, tám tổ cường giả ma tộc rất giống Trừ Liệp Ma.

Lấy thực lực hai đội Liệp Ma Đoàn bọn họ, đối phó một tổ Trừ Liệp Ma thì không thành vấn đề. Đối phó hai tổ thì còn có cơ hội dụng độ, cơ may thắng khá lớn. Nhưng nếu đối mặt ba tổ Trừ Liệp Ma, đặc biệt là bị kẻ địch quần lấy, còn có khả năng xuất hiện viện quân, vậy họ nhất định thất bại.

Đám Long Hạo Thần chờ chút, dù nói sao thì họ có tháp Vĩnh Hằng làm đường lui. Nhưng Thiên Kinh thì không được. Lấy tu vi hiện tại của Long Hạo Thần, cho dù có lòng muốn mang họ tiến vào tháp Vĩnh Hằng cũng không đủ năng lực. Huống chi bí mật tháp Vĩnh Hằng vẫn nên cố gắng đừng lộ ra.

Bởi vậy, hai đội Liệp Ma Đoàn chỉ có thể ở tại đây nghỉ ngơi, không dám rời khỏi.

Nhã Khắc tộc phát động số lớn nhân lực ở trong thành tra xét tìm tòi, tựa như phát điên, kéo dài đến ba ngày mới dần bình ổn. May mắn đoàn bộ cực kỳ bí mật, bên ngoài nguy trang đủ tốt, mới không bị phát hiện. Điều này khiến Long Hạo Thần càng lúc càng hiểu được tính quan trọng của đoàn bộ đối với Liệp Ma Đoàn.

Ngồi xếp bằng trên giường đệm, cả người Long Hạo Thần đều chìm trong biển quang minh. Từ khi hãm thức tinh thể chất thần quyền giả, tốc độ tu luyện có thể nói là tiến triển cực nhanh. Tu vi Long Hạo Thần đã tiếp cận cấp bảy, nhưng xem như là cường giả cấp bảy cùng hãm so đấu tiêu hao linh lực, thì khẳng định không bằng được. Nguyên nhân rất đơn giản, linh lực của Long Hạo Thần cô đọng tinh thuần hơn họ nhiều, sử dụng cùng kỹ năng, tiêu hao linh lực đương nhiên ít hơn nhiều.

Đối làm quang hệ chức nghiệp giả bình thường, cho dù có thể tinh luyện linh lực đến trình độ này, thì tốc độ tu luyện nhất định sẽ chịu ảnh hưởng lớn, rất khó tăng lên. Nhưng Long Hạo Thần chỉ cảm thấy linh lực mình tăng lên dễ dàng như hít thở. Nên biết, từ một năm bề quan đến

nay, nếu không phải rất nhiều thời gian hẩn dẫn theo đồng bạn ở tầng hai tháp Vĩnh Hằng, làm không chiến và các loại kỹ xảo chiến đấu, và kỹ năng mới học khi thăng lên làm Liệp Ma Đoàn cấp suất lấy từ liên minh, chỉ sợ tu vi của hẩn đã sớm đạt tới bình cảnh đỉnh cấp sáu.

Sở dĩ Long Hạo Thần không làm như vậy, chính là bởi vì tích lũy.

Thông qua nhiều năm tu luyện, Long Hạo Thần phát hiện, khi tu vi đạt tới bình tĩnh thì đột phá khó khăn chủ yếu là bởi vì tích lũy không đủ. Linh lực đột phá, không chỉ là hiểu rõ và khống chế linh lực, đồng thời còn cần phối hợp kinh nghiệm thực chiến tương đương. Dù sao, linh lực chỉ có ở không ngừng sử dụng mới sản sinh tuần hoàn.

Bởi vậy, hẩn không vội vàng tăng tu vi lên tới đỉnh cấp sáu, mà là không ngừng tích góp. Hẩn tin rằng, cứ như vậy, khi mình đến bình cảnh cấp sáu sắp đột phá cấp bảy thì sẽ nhẹ nhàng hơn nhiều.

Trong đầu ký ức phụ thân để cho hẩn dần rõ ràng.

"Biến hóa từ cấp sáu đến cấp bảy, đồng dạng là tăng vọt chất lượng. Cấp sáu ngưng tụ linh khiếu, ý nghĩa chức nghiệp giả từ người thường biến thành cường giả. Có được linh khiếu rồi, mới duy trì chiến đấu thời gian dài được."

"Linh khiếu ngưng tụ tại ngực, cũng là nơi chúng ta hội tụ linh lực. Nhưng chúng ta có thể thừa nhận tổng sản lượng linh lực nhiều ít? Chỉ có một vạn. Cũng chính là nói, khi khả năng thừa nhận một linh khiếu đạt tới cực hạn, tu vi của con sẽ không thể tiếp tục tăng lên nữa. Nếu cường bức đột phá cực hạn, rất có khả năng tổn hại linh khiếu, do đó đem đến nguy hiểm hủy diệt chính mình."

"Cho nên, quá trình cấp sáu đến cấp bảy, không còn là đột phá mà là sáng tạo. Nếu vậy phải làm sao tăng thực lực? Khi một linh khiếu sức chứa đến cực hạn, vậy vì sao chúng ta không mở thêm một linh khiếu nữa? Cho nên, liền có cách từ cấp sáu đột phá cấp bảy. Mở ra linh khiếu

thứ hai và thứ ba. Trình tự tuyệt không thể có sai lầm, nếu không con sẽ không thể chịu đựng được."

"Vị trí linh khiếu thứ hai ở bụng, linh khiếu thứ ba thì ở trong óc con. Khi sáng tạo ra linh khiếu thứ hai, nghĩa là con đã đột phá đến cấp bảy. Khi linh lực của con tràn ngập linh khiếu thứ hai, cũng chính là thời gian xây dựng linh khiếu thứ ba. Đó là lúc con gặp phải nguy hiểm lớn nhất trong khi tu luyện, nhất định phải hành động cẩn thận. Nhớ kỹ, không thể làm liều."

"Cách xây dựng linh khiếu cụ thể thì cha không thể cho con biết, con chỉ có thể tự mình lĩnh ngộ."

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 158

Tình Tổ Chi Thương

Nhớ lại lời phụ thân dạy, tâm Long Hạo Thần dần nóng lên. Cha, con sắp trùng kích cấp bảy. Cha có tưởng tượng được không? Con còn chưa tới mười bảy tuổi! Chờ con đột phá cấp bảy, sẽ đi tổng điện Kỵ Sĩ Thánh Điện kiểm cha và mẹ.

Hoàn thành nhiệm vụ giết chóc rồi, con sẽ trước đi tham gia khảo nghiệm Bí Ngân Cơ Tòa kỵ sĩ, nhất định phải mặc Bí Ngân Cơ Tòa chiến giáp sáng lạn xuất hiện trước mặt cha.

Nghĩ tới đây, cảm giác tự hào nảy ra trong lòng Long Hạo Thần. Đích thực, ngay cả hắc cũng không ngờ mình tu luyện nhanh như vậy đã đến cấp bảy, thật là tốc độ khó thể tin!

Từ chia cách với cha mẹ, Long Hạo Thần sinh hoạt có thể nói là phong phú. Tu luyện gian khổ, cùng đồng bạn hoàn thành từng cái nhiệm vụ, có Thái Nhi làm bạn bên người. Nhưng mỗi khi đêm dài yên tĩnh, hắc sẽ không thể kiềm được nghĩ tới cha mẹ, rất nhớ rất nhớ bọn họ.

Mẫu thân dịu dàng, hiền từ, phụ thân nghiêm khắc, cường đại, đều khắc ghi trong óc hắc. cả đời này Long Hạo Thần nhớ nhất một việc, chính là lúc hắc cùng phụ thân tu luyện ở trấn Odin gặp phải ma tộc tập kích, khoảnh khắc phụ thân hiện ra Thần Ẩn vương tọa.

Hình ảnh đó hắc vĩnh viễn không thể quên. Tuy lúc ấy Long Hạo Thần còn rất nhỏ, nhưng hắc đã thâm thề, một ngày nào đó, hắc nhất định phải giống như phụ thân, ngồi trên Thần Ẩn vương tọa.

Thải Nhi ngồi đối diện Long Hạo Thần, từ khi tiến vào lãnh địa ma tộc, các thành viên Liệp Ma Đoàn số sáu mươi bốn cấp suất không còn thả lỏng giống ở trong liên minh, hoàn toàn tiến vào trạng thái căng thẳng, tất cả thời gian rảnh đều dùng để tu luyện.

Một năm bế quan cho họ điểm tốt đang dần hiện ra. Thời gian dài tích lũy khiến tốc độ tu luyện linh lực của mỗi người đều tăng không ít. Đặc biệt là khống chế linh khiếu đều vượt xa khi mới đột phá cấp sáu.

Bế quan một năm, đa số thời gian Long Hạo Thần mang theo đồng bạn thực chiến trong Tháp Vĩnh Hằng, vì để mọi người không ngừng chiến đấu quen thuộc và cảm ngộ linh khiếu biến hóa. Hắn làm như vậy, phải nói là cực kỳ chính xác. Bởi vì trừ hắn và Thải Nhi ra, năm đồng bạn khác có thể nói là được Mộng Huyền Thiên Đường trợ giúp mới đột phá cấp sáu, căn cơ không bền chắc. Trải qua một năm khổ tu, mới xem như chân chính ổn định tu vi của mình. Lại thêm Tháp Vĩnh Hằng tăng trợ cho họ, vì mỗi người họ cách tăng cường tốt nhất.

Tu vi linh lực của Thải Nhi đứng sau Long Hạo Thần. Mấy ngày trước nàng vừa lúc đột phá bảy ngàn, đồng bạn khác cũng ở ngưỡng sáu ngàn. Tốc độ này cực kinh người. Trừ Thải Nhi ra, linh lực tăng nhanh nhất dĩ nhiên là hai vị Phụ Trợ của Long Hạo Thần. Được thiên phú áp chế cộng hưởng trợ giúp, dựa vào thể chất nội linh lực tám mươi, Hàn Vũ và Tư Mã Tiên tăng cao cũng khá nhanh. Tu luyện chậm nhất như cũ là Trần Anh Nhi, nhưng không biết vì sao, mỗi người đều cảm giác được khí chất của Trần Anh Nhi dần biến đổi.

Nhã Khắc đại thành.

Trải qua mấy ngày hỗn loạn, thủ phủ Nhã Khắc đại thành dần hồi phục bình tĩnh. Chẳng qua, mấy ngày trước Liệp Ma Đoàn đến từ liên minh thánh điện tập kích trọng thương nặng Nhã Khắc tộc, chủng tộc vốn không mạnh lắm.

Bởi vì tốc độ sinh sản chậm, Nhã Khắc tộc đều ít ra chiến trường, số lượng binh lực tổng cộng duy trì ở con số không cao lắm. Lần đã kích

này có thể nói là khá lớn, đặc biệt là một Nhã Khắc Thủ Lĩnh bỏ mình càng thêm tổn thương nguyên khí của Nhã Khắc tộc.

Một đội ngũ do mười người tổ thành đang từ cửa đông thành tiến vào trong Nhã Khắc đại thành. Đi trước nhất là người đàn ông cao to toàn thân bao phủ trong áo choàng da cam.

Áo choàng tản ra linh lực nồng đậm đã chứng minh rõ thân phận của gã, Tinh Ma tộc.

Sau lưng gã đi theo chín ma tộc hình dạng khác nhau, nhưng ai cũng tản ra khí thế cường đại.

Bọn họ cứ thế ngẩng đầu đi trên đường Nhã Khắc đại thành, ma tộc và nhân loại trong thành đều né tránh.

Không cần nghi ngờ, đội này chính là một tổ Trừ Liệp Ma.

Nhóm Trừ Liệp Ma đầu tiên tổng cộng là một trăm, được Ma Thần Hoàng trực tiếp lãnh đạo, bởi vậy có thể trở thành một thành viên Trừ Liệp Ma, đám ma tộc này kiêu ngạo có thể nghĩ.

Địa vị Ma Thần Hoàng trong ma tộc là cao không thể với tới, Trừ Liệp Ma thành lập có thể nói là củng cố địa vị y thống trị. Nhưng không một chủng tộc nào dám nêu ý kiến phản đối.

Sau khi Trừ Liệp Ma thành lập, quả nhiên dựng sào thấy bóng. Đã có không ít Liệp Ma Đoàn liên minh thánh điện chịu thiệt trong tay chúng. Có giảm quân số, thậm chí có cả đoàn diệt. Lực lượng cường đại của Trừ Liệp Ma cũng là chuyên môn vì đối phó Liệp Ma Đoàn.

Một trăm tổ Trừ Liệp Ma có phân chia mạnh yếu, từ mạnh tới yếu. Ba đội Trừ Liệp Ma mạnh nhất do ba mươi sáu ma thần đứng hạng đầu làm thống soái, thành viên toàn bộ do cường giả cấp chín tổ thành, bọn họ cũng bị gọi là tổ ma thần.

Đây chính là ba mươi sáu cường giả cấp chín! Thực lực có thể nghĩ. Sở dĩ Trừ Liệt Ma mười người một tổ chính là chuyên môn đối đầu với sáu người một đoàn Liệt Ma Đoàn.

Ngoài tổ ma thần ra, tiếp đến là tổ ma vương. Tổ ma vương đặc thù rất đơn giản, tổ trưởng tất nhiên là cấp chín. Tổ ma vương tổng cộng có mười tổ.

Tiếp đến là các tổ thực lực không cách biệt lắm như long tổ, nguyệt tổ, tinh tổ và ma tổ.

Tên như ý nghĩa. Tổ trưởng long tổ dĩ nhiên là Nghịch Thiên Ma Long tộc, nguyệt tổ và tinh tổ đương nhiên chính là Nguyệt Ma tộc và Tinh Ma tộc làm tổ trưởng, tổ cuối cùng là đội hỗn tạp.

Trong đó, long tổ, nguyệt tổ và tinh tổ có mười, còn lại toàn là ma tổ.

Xem từ thực lực thì ngoài tổ ma thần và tổ ma vương ra, còn lại bốn loại Trừ Liệt Ma kỳ thật thực lực không quá cách xa. Chẳng qua, Nghịch Thiên Ma Long tộc, Nguyệt Ma tộc, Tinh Ma tộc làm đoàn trưởng đội lực ngưng tụ mạnh chút, thực lực tổng thể cũng hơn chút.

Trước mắt tổ Trừ Liệt Ma này không cần hỏi, chính là tinh tổ.

Mấy ngày nay Tinh Tuyền có chút buồn bực. Trừ Liệt Ma thành lập cũng đã hơn một năm, nhưng tổ bọn họ không biết xảy ra chuyện gì, vận may luôn không tốt lắm, vẫn không đụng đến Liệt Ma Đoàn của nhân loại. Làm tổ trưởng, Tinh Tuyền vô cùng khát vọng chiến đấu với Liệt Ma Đoàn nhân loại.

Sau khi Trừ Liệt Ma thành lập, được đến ma tộc dốc túi tài trợ, tất cả luyện kim sư và công tượng nhân loại bị ma tộc khống chế toàn bộ vì chúng tạo ra trang bị. Nhưng trang bị hiển nhiên không phải đưa không, chỉ có thành viên đánh chết Liệt Ma Đoàn mới đạt được càng nhiều ưu đãi.

Nhưng muốn tìm được Liệp Ma Đoàn lại không dễ dàng. Ít nhất thì đến nay chúng còn chưa đụng độ, bởi vậy không được thưởng cho.

Mười ngày trước, Ma Thần Hoàng đột nhiên ra lệnh khiến chúng tra xét khu vực Nhã Khắc hành tỉnh. Dò xét đã mười ngày nhưng cái bóng Liệp Ma giả đều không trông thấy.

Trừ Liệp Ma khác đã quay về báo cáo hoặc đến chỗ khác tuần tra, bên trên ra lệnh, ba tổ Trừ Liệp Ma ở lại gồm cả bọn họ, tiếp tục dò tìm gần Nhã Khắc đại thành, hơn nữa phải kéo dài thời gian một tháng.

"Tổ trưởng, cấp trên ra lệnh này cũng rảnh quá ha, là để chúng ta tuần tra không khí sao? Còn không bằng đi biên cảnh công kích quân đội liên minh thánh điện." Một ma tộc dáng người cực cao to ở sau lưng Tinh Tuyền ra tiếng.

Tên này thân cao hơn ba mét năm, vai rộng nhất gần hai mét. Cánh tay trắng kiện như cột trụ, toàn thân mọc đầy lông đen bóng. Khuôn mặt râu quai nón. Hình dạng tổng thể hơi giống người, nhưng răng nanh và toàn thân lông đen lộ ra thân phận chân thực của nó.

Một trong ma tộc cứng rắn nhất, Hùng Ma tộc.

Hùng Ma Thần Hoa Lợi Phất, trong bảy mươi hai Trụ Ma Thần đứng hàng thứ sáu, lực mạnh vô cùng, thân như tường đồng vách sắt. Hùng Ma tộc dưới tay gã, càng là lực lượng trung kiên trong ma tộc. Nếu nói Nghịch Thiên Ma Long tộc là vương giả trong ma tộc. Tinh Ma tộc là đại não của ma tộc. Nguyệt Ma tộc là linh hồn ma tộc. Như vậy, Hùng Ma tộc chính là bình phong của ma tộc. Một bình phong cứng rắn.

Sức mạnh và lực phòng ngự kinh khủng, khiến chúng trở thành nỗi ác mộng trên chiến trường. Đây là chủng tộc kinh khủng chỉ dựa vào ngoại lực đã có cơ hội tu luyện tới cấp chín! Đương nhiên, chúng cũng có khuyết điểm, đó là Hùng Ma mạnh cỡ nào cũng không thể bay.

Tinh Tuyền hừ lạnh một tiếng.

"Bớt nói nhảm đi. Cấp trên sai gì thì làm nấy. Đã giữa trưa rồi, trước kiểm chỗ ăn cơm đi."

Hùng Ma cười hì hì, không mở miệng nữa. Thân hình khổng lồ của nó đứng sau lưng Tinh Tuyền tựa như vách tường. Trong đội này, nó và Tinh Tuyền là địa vị cao nhất. Các thành viên khác chỉ là cấp bảy bình thường mà thôi. Nó là đỉnh cấp bảy, Tinh Tuyền thì là cường giả cấp tám. Tinh Ma tộc cấp tám, thật rất khủng bố.

Một hàng mười ma bước chầm chậm vào thành, tìm chỗ ăn cơm. Làm Trừ Liệt Ma, chúng ăn cơm đương nhiên không cần trả tiền. Chỉ riêng Hùng Ma sức ăn đủ ăn hết một tiệm cơm.

Đang tiến tới thì đột nhiên Tinh Tuyền biến sắc mặt, chợt dừng lại, pháp trượng trong tay phải bỗng gõ xuống mặt đất. Quang mang nồng đậm màu da cam lấy thân thể gã làm trung tâm khuếch tán ra ngoài.

Trong khoảnh khắc này, một bóng ảo xẹt qua, tiếng cắt đứt chói tai phát ra từ áo choàng da cam tỏa quang mang.

Tinh Tuyền kêu rên một tiếng, lùi ra sau nửa bước, ngực bỗng xuất hiện một vết máu dài. May mắn cổ gã có cái vòng cổ tản ra quang mang đen sẫm bảo vệ chỗ hiểm, nên mới chỉ bị thương nhẹ.

"Thích khách nhân loại." Tinh Tuyền tức giận hừ một tiếng, giơ cao pháp trượng.

Âm nguyên tố khủng bố mà đỉnh đặc điên cuồng đánh hướng bóng người đã hiện hình. Nguyên tố trùng kích, là công kích nhanh chóng và có hiệu quả nhất của ma pháp sư cấp tám.

Ma pháp sư đúng là sợ thích khách, nhưng một khi bị bắt được bóng dáng hoặc kéo giãn cự ly, vậy thì thích khách chỉ có thể làm bia ngắm cho ma pháp sư.

Đương nhiên Tinh Tuyền không cần kéo giãn khoảng cách. Khoảnh khắc gã bị công kích, thân thể Hùng Ma chặn ngang, chặn ở trước mặt gã. Ma tộc khác cũng ủa lên, tựa như tia chớp lao hướng thích khách áo trắng.

Thích khách không chút dừng lại, ra tay xong lập tức xoay người, linh cánh mở ra sau lưng, mạnh đập, nhanh như điện xẹt bay hướng phương xa.

Nhưng sao Tinh Tuyền để y chạy thoát được? Thanh âm ngâm xướng trầm thấp mà nhanh chóng tựa như trượt băng bùng nổ. Pháp trượng chỉ hướng trước, một bàn tay màu da cam bỗng xuất hiện trên không trung, chớp lấy tên thích khách. Tinh Ma Chi Trảo, ma pháp khổng lồ chế cường đại của Tinh Ma tộc.

Trong mắt Tinh Tuyền, tên thích khách đó đã là người chết. Là chủng tộc có ma pháp mạnh nhất trong ma tộc, Tinh Ma tộc trời sinh có lực cảm giác mạnh. Chính là cảm giác này đã cứu gã một mạng, mới rồi lúc nguy hiểm nhất cảm giác được sự tồn tại của thích khách. Dù cho gã là cường giả cấp tám, đối mặt thích khách thì vẫn rất yếu ớt, dù sao Tinh Ma tộc là chủng tộc thuần túy về ma pháp. Tinh Ma tộc phóng thích ra ma pháp cực mạnh, nhưng trong tình huống không sẵn sàng mà bị tấn công thì khỏi nói.

Thông qua đòn tấn công trước đó của thích khách, gã có thể cảm nhận được đây là thích khách nhân loại cấp bảy, tu vi khá là mạnh, ít nhất khoảng cấp bảy bậc năm. Nếu không thì gã không thể nào không phát hiện ra cho đến khi y tới gần mình, còn phá giải trang bị phòng ngự trên người gã. Cho dù vậy thì sao chứ? Tinh Ma Chi Trảo là ma pháp thiên phú của Tinh Ma tộc, tuy phóng thích cần ngâm xướng chú ngữ, nhưng tốc độ phóng ra cực mau, là ma pháp khổng lồ cấp bảy siêu mạnh. Một thích khách muốn trốn thoát tuyệt không dễ dàng trong thời gian ngắn, mà thời gian này đủ để đồng bạn của mình xé nát y thành mảnh vụn.

Nhưng, khi trong mắt Tinh Tuyền tràn ngập lạnh lẽo sát khí, thích khách bị Tinh Ma Chi Trảo khống chế lại đem tới kinh hãi cho gã.

Sát khí nồng đậm bùng phát từ người thích khách. Ngay sau đó, một tầng sáng ám kim bỗng nhiên lấp lánh, tựa như gió lốc phá hủy. Vô số đao phong ám kim giống pháo tre bị đốt, nổ tạc ầm ùng, không ngờ nổ hạn chế của Tinh Ma Chi trảo. Cùng lúc đó, trong một gian phòng cách xa trăm mét, luồng sáng trắng lấp lánh, rơi trên người thích khách, lực kéo mạnh khiến thích khách chuyển đổi phương hướng, bị kéo bay đi.

"Đuổi theo giết chúng!" Tinh Tuyền nổi giận gầm lên một tiếng.

Sau lưng gã lấp lánh quang mang da cam, linh cánh phá thể mà ra. Ma tộc khác cũng lộ tài, trừ Hùng Ma không thể bay, các ma tộc khác đều mau chóng vọt hướng xuất hiện quang mang trắng.

Hiện nay, trong tinh tổ Trừ Liệt Ma, Hùng Ma chạy ở phía sau, lúc này mới xông tới vị trí lúc trước thích khách đứng. Ma tộc khác thì bay đuổi theo hướng xuất hiện quang mang trắng. Tinh Tuyền làm tổ trưởng thì đi ở cuối cùng.

Đột nhiên, Tinh Tuyền đang mau chóng bay hướng trước bỗng cảm giác toàn thân lạnh lẽo. Nỗi sợ hãi chợt tràn ngập trong lòng. Trong cảm giác của gã, tuyệt không cảm thụ được kẻ địch hay nguy hiểm gì. Nhưng bản năng lại nói với gã, nguy hiểm tính mạng đang ở trước mắt.

Làm cường giả cấp tám, Tinh Tuyền không chút suy nghĩ, trong mắt lóe tàn khốc. Quang mang da cam nồng đậm bùng bùng nổ từ người gã khuếch tán ra bốn phương tám hướng, đánh vào không khí.

Không có?

Bởi vì cảm nhận được uy hiếp sinh mệnh, Tinh Tuyền đánh ra một kích kia là dốc hết sức. Nguyên tố trùng kích của cường giả cấp tám là kinh khủng cỡ nào, trùng kích đường kính hơn trăm mét. May mắn lúc

này gã bay trên không trung chứ không phải mặt đất, nếu không Nhã Khắc đại thành sẽ gặp tai họa.

Nhưng khiến gã giật mình là, công kích hướng tới mọi phương xung quanh lại không có hiệu quả nào. Mà cảm giác nguy hiểm đến từ bản năng không chút giảm bớt, ngược lại càng biến mạnh mẽ.

Không đúng, không phải xung quanh. Tinh Tuyền đột nhiên nhận ra mình phòng ngự thiếu một phương hướng, bầu trời!

Cùng lúc đó, một bóng xám thê lương bỗng xuất hiện. Lâm Hâmông có chút dao động linh lực hay tiếng xé gió, nhưng cho người cảm giác thê mỹ động lòng người. Thậm chí không có bóng người hiện ra, có, chỉ là quang mang xám như ngưng tụ luân hồi.

Tinh Tuyền phản ứng đã quá muộn. Hiện tại gã có thể làm cũng chỉ là thiêu đốt, thiêu đốt linh lực bản thân, cuồng rống, linh cánh co lại, nâng lên pháp trượng.

Nhưng lúc trước dốc sức đánh một kích phát tán xung quanh đã tiêu hao mất lớn linh lực của gã. Cho dù là cường giả cấp tám, sau khi hết sức phát động một kích, ít nhất cần thời gian ngắn ngủi hồi phục linh lực vừa tiêu hao. Nhưng màu xám thê mỹ ở khoảnh khắc này giáng xuống. Thời cơ lựa chọn thật vừa lúc, có thể nói là đúng lúc muốn chết.

Cùng lúc đó, thân hình tất cả thành viên Trừ Liệt Ma đều tạm dừng, phản xạ nhìn lên không trung. Bởi vì cảm giác nguy hiểm cũng xuất hiện ở bản năng của chúng. Bầu trời vào giây phút này biến u ám.

Bầu trời biến thành màu xám, dường như bị mây đen bao phủ. Mà sát khí lạnh lẽo thì tựa như lưỡi hái thần chết.

Phụt

Linh cánh, pháp trượng, đầu lâu, còn có linh lực mau chóng thiêu đốt, không có cái nào ngăn cản được màu xám thê mỹ dung nhập.

Trong mắt Tinh Tuyền tràn ngập khó tin, thân thể đã đông cứng giữa không trung.

Ngay lúc đó, giữa bầu trời, một đôi linh cánh đen giương ra, hiển hiện thân hình tuyệt mỹ.

Cũng giây phút đó, một bóng dáng vàng tựa như tia chớp xé rách không gian vụt bay tới, đi đến bên đôi cánh đen, luồng sáng vàng bỗng nở rộ từ ngực hắc. Chớp mắt, linh cánh đen mở ra thậm chí không để Trừ Liệp Ma nhìn rõ ràng thân hình thì đã biến mất trong quang mang vàng.

Mãi đến lúc này, Tinh Tuyền trong trạng thái ngơ ngẩn mới từ từ rơi xuống đất. Thậm chí trên người gã còn thiêu đốt linh lực màu da cam đặc biệt của Tinh Ma tộc. Nhưng linh hồn gã đã vỡ nát, tiến vào luân hồi.

Ánh vàng lại lóe lên, bóng dáng vàng lại lóe lên, thi thể Tinh Tuyền Tinh Ma tộc cấp tám đã biến mất. Bóng dáng vàng cũng ở trên không trung xẹt qua đường cong hoa mỹ như điều gặp gió, bay thẳng lên không trung ẩn vào áng mây.

Tất cả Trừ Liệp Ma đều ngẩn ngơ, chúng hoàn toàn không tưởng tượng nổi lúc trước đã xảy ra chuyện gì.

Làm sao có thể? Tinh Tuyền cứ thế chết đi? Cách chết khiến người khó tin được? Càng quan trọng là, trong cảm giác của chúng, kẻ địch xuất hiện dường như không mạnh lắm. Nhưng mà chúng đã làm được rồi. Tinh Tuyền là Tinh Ma tộc cấp tám! Cứ thế bị chúng tập kích giết chết, điều này sao có thể?

Hùng Ma nổi giận gầm lên một tiếng.

"Các ngươi còn chờ cái gì, mau đuổi theo!" Trong tiếng gầm gừ, chân phải nó mạnh giẫm mặt đất, bộc phát tiếng chấn đĩnh tai nhức óc. Xung quanh một mảnh phòng ốc theo đó biến thành đổ nát.

Thành viên Trừ Liệp Ma lúc này mới kịp phản ứng. Tám cường giả cấp bảy vội đuổi theo bóng dáng vàng đã mau chóng biến thành điểm nhỏ phía xa.

Hùng Ma không thể bay, chỉ có thể đứng ở vị trí cũ ngựa đầu nhìn không trung. Đột nhiên nó kinh ngạc phát hiện, bóng vàng linh cánh có tới bốn cái, hơn nữa tốc độ bay cực nhanh, dường như vượt xa Trừ Liệp Ma bên ta. Chỉ chốc lát đã ẩn sau tầng mây.

Đột nhiên, Hùng Ma đánh rùng mình một cái. Tầng mây. Chẳng lẽ...

"Đừng đi, trở về hết!!!" Nó ngựa đầu rống.

Nhưng nó ở trong thành thị, mà thành viên Trừ Liệp Ma đã ở trên cao mấy trăm mét. Gió, khí lưu, tiếng xé gió và thanh âm linh lực dao động đã che giấu tiếng rống của nó, khiến nó chỉ có thể trơ mắt nhìn tám Trừ Liệp Ma ẩn sau tầng mây, biến mất.

Thân thể khổng lồ như Hùng Ma đột nhiên có cảm giác rơi vào hồ băng. Bị lừa. Nhất định là bị lừa.

Từ thích khách thứ nhất xuất hiện, bị đánh lui bắt đầu, hình như họ đã rơi vào một cái bẫy tinh vi. Tinh Tuyền chết, tinh tổ Trừ Liệp Ma như rã mất đầu. Trong phần nộ và hoảng loạn, chúng đã hoàn toàn sa vào âm mưu của kẻ địch. Nhưng hiện tại đã không thể cứu vãn.

Hùng Ma tứ chi to lớn nhưng không có nghĩa là đầu óc ngu ngốc.

Ngược lại, làm ma tộc cao cấp, trí tuệ của nó không kém hơn Tinh Tuyền bao nhiêu. Sau phút chốc ngẩn ngơ, nó lập tức nâng tay lên, quăng ra một loại cầu sắt màu đen. Quả cầu sắt bay xé gió ở giữa không trung bạo tạc, hóa thành một vầng sáng tím đen to lớn khuếch tán.

Đây là tín hiệu cầu cứu của Trừ Liệp Ma. Hiện tại nó có thể làm, cũng chỉ có mong chờ tổ Trừ Liệp Ma khác đúng lúc tới, đồng bạn của nó có thể chịu đựng được Liệp Ma Đoàn tấn công.

Xem thực lực của tên nhân loại trước đó thì chắc chúng gặp phải Liệp Ma Đoàn cấp vương của liên minh thánh điện. Bên ta bay lên không dù sao là tám cường giả cấp bảy, xem như gặp phải Liệp Ma Đoàn cấp vương cũng có thể chống cự một đoạn thời gian.

Đáng tiếc, Hùng Ma đã đoán sai. Chúng gặp phải, đúng là Liệp Ma Đoàn cấp vương, nhưng còn có một Liệp Ma Đoàn cấp suất nguy hiểm không thua gì cấp vương.

Trong tầng mây, mai phục chủ lực phục kích chân chính. Năm thành viên Liệp Ma Đoàn cấp vương thêm vào năm thành viên Liệp Ma Đoàn cấp suất.

Cố ý vô tình, trong phút chốc, đám mây trên trời đã biến thành nhiều màu sắc rực rỡ.

Thời gian chiến đấu rất ngắn ngủi. Cùng với từng tiếng đánh trầm đục, rần mất đầu tinh tổ Trừ Liệp Ma mau chóng chết đi.

Trừ Liệp Ma tuy đều là cấp bảy, nhưng mất đi hai người mạnh nhất Tinh Tuyền và Hùng Ma dẫn dắt, sao chúng có thể đối kháng với Liệp Ma Đoàn cấp suất, cấp vương tinh nhuệ của liên minh thánh điện? Mười đối tám, không cần nghĩ nữa.

Khi cuối cùng một khối thi thể bị thu vào, Long Hạo Thần và Thiên Kinh trao đổi ánh mắt. Mọi người vỗ đập linh cánh, mau chóng hướng con đường chạy trốn đã lập kế hoạch chạy trốn sẵn.

Ngủ đông hơn mười ngày, họ rốt cuộc đợi được cơ hội. Lúc đám Tinh Tuyền còn chưa vào Nhã Khắc đại thành thì đã bị theo dõi.

Chiến lược rất đơn giản. Thích khách hai đội Liệp Ma Đoàn phục kích tổ trưởng Tinh Ma tộc của đối phương. Long Hạo Thần dựa vào Nhã Đình có Thánh Dẫn Linh Lô từ bên cạnh cứu viện, hơn nữa dụ kẻ địch vào không trung.

Chẳng qua, trong kế hoạch ban đầu, Thái Nhi và thích khách khác chịu trách nhiệm chỉ là cố gắng trọng thương Tinh Ma tộc, khiến gã không thể tham gia chiến đấu trên không trung. Nhưng không ai ngờ rằng, Nguyệt Ma tộc đó lại chết dưới Luân Hồi kiếm của Thái Nhi.

Rung động lớn nhất đương nhiên là các thành viên Liệp Ma Đoàn số mười bảy cấp vương. Bọn họ không thể nào tưởng tượng nổi, đội Liệp Ma Đoàn cấp suất này sức mạnh kinh khủng như vậy. Họ thật sự là cấp sáu sao? Chênh lệch cấp bậc rất lớn, vậy mà họ như không bị ảnh hưởng. Sao họ có thể làm được?

Chiến đấu trên không trung, là lần đầu tiên Liệp Ma Đoàn cấp vương cùng Long Hạo Thần kề vai chiến đấu, cảm thụ càng thêm rõ ràng. Người ta gần như là một người một bộ trang bị cấp truyền kỳ, chiến đấu phát động, công kích mạnh mẽ, phối hợp chặt chẽ, có thể nói là hoàn mỹ không khuyết điểm. Toàn bộ quá trình không chiến, cuối cùng không ngờ tới bốn Trừ Liệp Ma đều chết trong tay Liệp Ma Đoàn số sáu mươi bốn cấp suất, chiếm cứ một nửa số lượng, lại thêm vào Thái Nhi ám sát Tinh Ma tộc. Ngược lại là Liệp Ma Đoàn số sáu mươi bốn cấp suất mang đến tác dụng càng lớn.

Trước khi tiến hành kế hoạch thì Long Hạo Thần và Thiên Kinh đã bàn luận, hai đội Liệp Ma Đoàn ai đánh chết ma tộc thì thi thể thuộc về ai. Thu lợi đương nhiên không dùng nói, lệnh bài công huân sẽ tự ghi chép. Khi công kích, hai đội Liệp Ma Đoàn cũng là từ hai phương hướng khác nhau phát động.

Trải qua một trận chiến này, khiến Thiên Kinh đầy đủ nhận biết, đám Long Hạo Thần có thể đánh chết Nhã Khắc Thủ Lĩnh không phải may mắn.

Xem đi, mới rồi chiến đấu người ta làm cái gì? Long Hạo Thần xông lên trước nhất, Quang nguyên tố tinh linh bám vào sau người hấn lại có thể thi triển năng lực Thánh Dẫn Linh Lô, trực tiếp lôi kéo chú ý của bốn Trừ Liệp Ma. Long Hạo Thần thì dựa vào sức mạnh bản thân, cứng

rắn chống công kích của bốn Trừ Liệt Ma, cho đồng bạn mình không gian tấn công.

Còn có đồng bạn của hắn, đều là hạng người gì? Cách họ công kích đều là chưa từng thấy qua. Tầm thuẫn dùng làm cái búa, còn có dùng quả cầu sắt đập người, rồi biến ra một con phượng hoàng. Ác nhất là triệu hoán sư, cô triệu hoán ra cái gì? Một Nghịch Thiên Ma Long sao? Dọa đám ma tộc sợ gần chết, còn đánh cái gì nữa? Kết quả quá rõ ràng. Đây là hiệu quả trong khi tọa kỵ có bốn đầu kinh khủng của Long Hạo Thần chưa gia nhập chiến trường.

Trong trận chiến với Nhã Khắc Ma, Liệt Ma Đoàn số mười bảy cấp vương trông thấy sức chiến đấu của Liệt Ma Đoàn số sáu mươi bốn cấp suất, nếu nói là chấn kinh thì bây giờ là tê liệt.

Dù cho Thiên Kinh hiểu rõ không nên dò hỏi bí mật người ta, nhưng đối với Liệt Ma Đoàn cấp suất trung bình chỉ có lực lượng cấp sáu, lại rõ ràng bộc phát ra lực công kích không thua kém Liệt Ma Đoàn cấp vương bọn họ, gã thật rất tò mò. Trước đó chưa nghe nói qua có Liệt Ma Đoàn cấp suất mạnh đến vậy. Hơn nữa nhìn số Liệt Ma Đoàn của họ, chắc là mới thăng lên cấp suất không lâu. Tuy gã nhìn ra được, Long Hạo Thần và đồng bạn đa số chỉ là sức bật mạnh mà thôi, nhưng cũng cực kỳ khủng bố rồi!

Kỳ thật, này không thể trách Thiên Kinh nghĩ không ra. Ai đoán được đội Long Hạo Thần mỗi người đều có linh lô? Đa số người còn có linh lô hợp thành. Đây cũng là nguyên nhân trọng yếu Liệt Ma Đoàn số sáu mươi bốn cấp suất có sức bật cao vậy.

Hai đội Liệt Ma Đoàn rất nhanh rơi xuống nơi xa xăm, ở một chỗ núi trũng cản gió, không biết Thiên Kinh làm cách nào mà kể bên khối đá lớn lộ ra cửa động tối thui. Mọi người nối đuôi nhau tiến vào, khép kín tảng đá, cũng che đậy tung tích của họ.

Đây là mật đạo đi thông đến đoàn bộ.

Khi mọi người trở lại đoàn bộ, trên mặt mỗi người đều tràn đầy cảm xúc hưng phấn.

Một kích giết chết, trừ Hùng Ma ra, tổ Trừ Liệt Ma này bị xử lý toàn bộ, trong đó bao gồm cả Tinh Ma tộc cấp tám. Đây chính là chiến công hiếm có! Chỉ riêng Tinh Ma tộc cấp tám, đã là một trong số nhiệm vụ đám Long Hạo Thần nhận, hơn nữa là nhiệm vụ thưởng cao nhất. Đây cũng là vì sao Thái Nhi mạo hiểm đánh chết nó.

"Hạo Thần, đồng bạn của cậu đâu? Cô ấy không có việc gì chứ?" Thiên Kinh dò hỏi. Không ngờ Thái Nhi một kích ám sát Tinh Ma tộc, hơn nữa khi cô phát động một kích thì cả bầu trời đều phát sinh biến hóa, thật khiến người rung động.

Long Hạo Thần lắc đầu, nói.

"Cô ấy không có việc gì, chúng ta trước tiên nghỉ ngơi đã."

Lâm Hâm sử dụng Lam Hỏa Phượng Hoàng Linh Lô và Tư Mã Tiên sử dụng Tử Huyền Thần Lô Linh Lô sắc mặt đều không tốt xem, hiển nhiên là chịu linh lô phản phệ, bọn họ cần nghỉ ngơi. Nói xong câu đó, hắc vôi vãi cùng đồng bạn trở về phòng riêng, không cho Thiên Kinh cơ hội hỏi tiếp.

Nhìn bóng lưng Long Hạo Thần khuất xa, Thiên Kinh thầm than, nén lòng tò mò, vẫn là không hỏi thì tốt hơn.

Đương nhiên Thái Nhi đã được Long Hạo Thần truyền tống vào Tháp Vĩnh Hằng. Lúc này tuy bề ngoài Long Hạo Thần ra vẻ bình tĩnh, trong lòng lại nóng như lửa đốt. Hắc và Thái Nhi luôn cùng một chỗ, có thể nói, không ai so với hắc càng hiểu biết tình trạng của Thái Nhi.

Dưới tình huống bình thường, cho dù cô phát động uy lực Luân Hồi Linh Lô cũng không khả năng giết chết ngay một cường giả cấp tám. Dù cho cường giả cấp tám đó chính là thuộc tính thuần ma pháp, Tinh Ma tộc cũng thế.

Long Hạo Thần không chỉ một lần từng cùng ma tộc cấp tám chống lại. Đối với thực lực cường đại của cấp tám, hắc khắc sâu hiểu biết. Đặc biệt là khi Thái Nhi tấn công, nàng ẩn giấu hơi thở hoàn mỹ như vậy, một kích đánh trúng, trong đó nhất định là xảy ra chuyện gì. Bởi vậy, khi phát hiện trạng thái Thái Nhi không bình thường, Long Hạo Thần không thể không mạo hiểm bại lộ Tháp Vĩnh Hằng, trước tiên đưa nàng đi. Tiếp tục ở lại chiến trường quá nguy hiểm với Thái Nhi.

Sau đó trong quá trình chiến đấu, Long Hạo Thần cũng dốc hết sức bộc phát, dùng tốc độ nhanh nhất giải quyết xong quay lại nơi đây, là vì để có thể kịp tra xét tình trạng thân thể Thái Nhi. Lúc này, đương nhiên hắc chờ không kịp vội vàng trở lại phòng.

Quang mang vàng lấp lánh, Giai Diệu Vĩnh Hằng lần nữa phát động, Long Hạo Thần gần như là mới quay lại phòng thì vội vàng truyền tống tiến vào Tháp Vĩnh Hằng.

Tuy hiện tại bọn họ đã có thể tiến vào tầng thứ hai Tháp Vĩnh Hằng rèn luyện, nhưng mới tiến vào tháp thì như cũ đứng ở tầng một.

Thái Nhi ngồi xếp bằng tại đó. Khi Long Hạo Thần trông thấy nàng, sắc mặt biến đổi. Bởi vì hắc hoảng sợ phát hiện, mình không thể cảm nhận bất cứ hơi thở sinh mệnh nào từ người Thái Nhi. Nàng ngồi đó tựa như pho tượng điêu khắc.

"Thái Nhi!" Long Hạo Thần vội vàng hô to, bước nhanh tiến lên.

Chẳng qua, hắc không phải hạm người lỗ mãng, không đụng vào thân thể Thái Nhi, mà là cẩn thận ngồi xuống bên cạnh nàng, dùng tinh thần lực siêu mạnh cảm nhận hơi thở Thái Nhi.

Ở khoảng cách gần như vậy, Long Hạo Thần phải nín thở, khó khăn lắm mới cảm nhận được linh lực Thái Nhi dao động, trong mắt hắc từ sốt ruột biến thành kinh ngạc. Thái Nhi vẫn là tồn tại hơi thở, chỉ là biến cực kỳ mỏng manh. Linh lực trong thân thể nàng dường như hoàn toàn dung hợp vào hoàn cảnh xung quanh. Giống như lúc này nàng đã trở thành

một phần của Tháp Vĩnh Hằng. Không phóng ra sát khí nồng đậm, nhưng cẩn thận cảm thụ, Long Hạo Thần kinh ngạc phát hiện, Thái Nhi đem đến cho hắn là cảm giác thiên nhân hợp nhất.

Chẳng lẽ thể chất thần quyền giả của Thái Nhi sắp thức tỉnh rồi? Long Hạo Thần không thể khẳng định, nhưng hắn mơ hồ đoán được, tình trạng trước mắt của Thái Nhi tuy không nói là tốt, nhưng còn không đến mức nguy hiểm.

"Cô gái ngọc, vẫn xúc động như vậy." Long Hạo Thần khẽ thở dài, nhưng ánh mắt nhìn Thái Nhi thì tràn ngập yêu thương.

Hắn ngồi xuống kế bên nàng, ánh mắt luôn nhìn chăm chú vào người nàng, cẩn thận cảm thụ từng tia biến hóa hơi thở của Thái Nhi. Trước khi Thái Nhi tỉnh dậy, hắn tuyệt đối không rời khỏi nàng.

Long Hạo Thần đoán không sai, Thái Nhi có thể một kích giết chết Tinh Ma tộc, đương nhiên không phải nàng sử dụng lực lượng bình thường.

Dựa theo kế hoạch Long Hạo Thần và Thiên Kinh bàn bạc, là do thích khách Liệp Ma Đoàn cấp vương của Thiên Kinh ám sát Tinh Ma tộc.

Thích khách bọn họ cũng là cường giả cấp tám. Thích khách cấp bảy đối đầu ma pháp sư cấp tám, có cơ hội thành công. Trong kế hoạch thì không hy vọng xa vời đánh chết được Tinh Ma tộc, chỉ cầu mong trọng thương gã. Thiên Kinh không quen thuộc thực lực thích khách, chỉ cho cô nhiệm vụ là đứng bên cạnh hỗ trợ ám sát.

Nhưng cảm giác nhạy bén của Tinh Ma tộc cứu gã lần đầu tiên. Thích khách cấp bảy tập kích bị phát hiện, tuy cũng dốc hết sức phát động công kích, nhưng chỉ làm Tinh Ma tộc bị thương nhẹ mà thôi. Không cần nghi ngờ, thích khách cấp bảy ra tay cũng hấp dẫn lực chú ý của tất cả Trừ Liệp Ma. Mà lúc này, Thái Nhi sử dụng vòng cổ ẩn thân và kỹ năng ẩn thân cấp sáu bay trên không trung cách mặt đất trăm mét, chờ đợi cơ hội.

Thải Nhi hiểu rõ, muốn trong thời gian ngắn xử lý tổ Trừ Liệp Ma này, dẫn đầu Tinh Ma tộc mất đi sức chiến đấu là rất quan trọng. Nếu không, lấy sức chống cự cường đại và Đại Dự Ngôn Thuật của Tinh Ma tộc, thật sự liều mạng, có lẽ sẽ khiến hai đội Liệp Ma Đoàn thương vong.

Bởi vậy, giây phút kia, trong lòng Thải Nhi chỉ có một suy nghĩ, chính là dốc hết sức cho Tinh Ma tộc một kích. Còn về có thể làm tới trình độ nào thì nàng không nghĩ nhiều. Bởi vì nàng biết, Long Hạo Thần nhất định sẽ đứng lúc xuất hiện bên cạnh đưa nàng đi.

Tuyệt đối tin tưởng khiến Thải Nhi không phải đắn đo suy nghĩ. Trong lòng cố chấp khiến nàng tiến vào trạng thái đặc biệt. Ngộ tính của Luân Hồi Thánh Nữ tuyệt không thua con trai quang minh. Cảnh giới thiên nhân hợp nhất trước đây chưa từng có xuất hiện trên người Thải Nhi.

Giây phút đó, trong mắt, trong lòng Thải Nhi, chỉ có mục tiêu của nàng. Dường như trong trời đất trừ nàng và Tinh Ma tộc ra không còn tồn tại thứ gì khác. Tuyệt đối tỏa định, tuyệt đối thu liễm, tinh khí thần của bản thân tăng lên tới cực độ, đồng thời Thải Nhi hoàn mỹ che giấu sự tồn tại. Tựa như lúc trước Long Hạo Thần cảm thụ được. Giây phút đó, nàng chính là áng mây trên trời, gió thổi. Cho dù là Tinh Ma tộc cấp tám, trong khoảnh khắc đều không thể cảm nhận được sự tồn tại của nàng.

Luân Hồi kiếm và Luân Hồi Linh Lô ở tình huống như thế đã phát động. Cảm giác tịch diệt trước giờ chưa từng có xuất hiện trong lòng Thải Nhi. Chớp mắt đó, nàng chỉ thấy lục cảm toàn bộ che kín. Có, chỉ là bản năng thiên nhân hợp nhất. Chính nàng cũng không hiểu rõ làm cách nào đánh ra một kích đó.

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 159

Long Tổ

Thải Nhi sau khi hoàn thành một kích kia, lục cảm hoàn toàn biến mất, cả người vẫn chìm trong trạng thái thiên nhân hợp nhất, bị Long Hạo Thần đưa vào Tháp Vĩnh Hằng.

Lần này lục cảm biến mất, không phải do Luân Hồi Linh Lô phản phệ. Sau khi ba đại linh lô hợp thành, Thái Nhi đã có thể trong tình trạng một lần không bị phản phệ sử dụng Luân Hồi Linh Lô. Sử dụng xong cần trải qua một đoạn thời gian nghỉ ngơi, sau đó có thể lại dùng mà không bị phản phệ. Đương nhiên, nếu nàng muốn càng phát huy uy lực mạnh của Luân Hồi Linh Lô, phải phát động càng nhiều Luân Hồi kiếm, vậy sẽ chịu đựng phản phệ.

Thải Nhi ngồi ba ngày ba đêm, hơi thở biến hóa, Long Hạo Thần xem như yên lòng. Hẳn biết, chắc là Thái Nhi tiến vào loại cảm giác lĩnh ngộ.

Hai đội Liệp Ma Đoàn yên tĩnh nghỉ dưỡng sức trong đoàn bộ, Nhã Khắc đại thành thì một mảnh hỗn loạn.

Liệp Ma Đoàn số mười bảy cấp vương và Liệp Ma Đoàn số sáu mươi bốn cấp suất đột nhiên xuất hiện, hơn nữa thành công giết chết một tổ Trừ Liệp Ma, khiến nội bộ ma tộc bị rung chuyển. Ma tộc không phải kẻ ngốc, khi bọn chúng tìm tòi kỹ vậy mà như cũ gặp phải Liệp Ma Đoàn tập kích, nghĩa là sao? Nghĩa là đại bản doanh Liệp Ma Đoàn của liên minh thánh điện ẩn nấp gần đó!

Tìm tòi quy mô lớn diễn ra trong Nhã Khắc đại thành. Trong thành lại tập trung sáu tổ Trừ Liệp Ma, Hùng Ma duy nhất còn sống trong tinh tổ Trừ Liệp Ma thì cả ngày đều rống gầm, dù đào ba thước đất cũng nhất định phải tìm ra hai đội Liệp Ma Đoàn.

Nhã Khắc tộc toàn diện phát động, nguyên Nhã Khắc hành tinh đều gặp hiểm họa.

Bên ngoài tình hình quá căng thẳng, cho nên tin tức truyền vào đoàn bộ biến càng ít. Chẳng qua, Thiên Kinh không gặp. Liên minh thánh điện rót rất nhiều công sức vào liên minh thánh điện, toàn đoàn bộ ở sâu trong lòng đất mấy chục mét, lại có pháp trận chuyên môn che chắn. Xem như là cường giả cấp chín cao nhất toàn bộ đứng bên trên, dùng tinh thần lực tìm tòi cũng chưa chắc tìm ra sự hiện diện của họ. Còn về đào ba mét đất, chẳng lẽ thật sự có thể đào sao?

Liệp Ma Đoàn không thiếu tính kiên nhẫn. Tiêu diệt một tổ Trừ Liệp Ma mang đến thu hoạch, cho dù họ ở đây tĩnh tu mấy tháng cũng là bình thường. Loại tình hình này không phải lần đầu tiên gặp.

Nhã Khắc đại thành.

A Bảo khuôn mặt điển trai lạnh lùng đứng trong phòng Nhã Khắc Ma chuẩn bị sẵn, yên lặng nhìn ngoài khung cửa sổ.

Sau lưng y, đứng chín ma tộc cường đại. Trong chín ma tộc này, bao gồm cả Nguyệt Dạ, nhưng không có bóng dáng Lãnh Tiêu.

Tuy làm con của Ma Thần Hoàng, nhưng ở trong Trừ Liệp Ma, A Bảo không có quá nhiều đặc quyền. Y chỉ huy tổ này chỉ là long tổ Trừ Liệp Ma. Trừ y có tu vi cấp tám, Nguyệt Dạ thậm chí chỉ mới là tu vi cấp sáu, các thành viên khác thực lực cấp cấp tám.

Trận Mộng Huyền Thiên Đường chính là sỉ nhục cực lớn trong lòng A Bảo. Y từng thề rằng, không chém chết nhân loại gây sỉ nhục cho mình thì không cưới Nguyệt Dạ làm vợ. Bởi vậy, y làm thái tử ma tộc lại

trở thành một Trừ Liệp Ma, hơn nữa dẫn theo đội mình đi tứ xứ tìm tung tích Long Hạo Thần và đồng bạn.

A Bảo có thể hoàn toàn khẳng định, Long Hạo Thần là một Liệp Ma giả, hơn nữa là đoàn trưởng Liệp Ma Đoàn. Chỉ cần là thành viên Liệp Ma Đoàn, nhất định sẽ tới ma tộc. Cho nên y luôn chờ đợi cơ hội và tin tức.

Mấy ngày trước, Nhã Khắc đại thành phát sinh sự kiện tập kích lọt vào tai mắt của y. Khi y nghe được trên chiến trường biểu hiện của bóng dáng vàng đỏ, y biết, bóng dáng vàng kia rất có thể chính là Long Hạo Thần. Cho nên y dẫn theo đội mình đi tới đây, ở lại đã mười ngày.

Mặt dù bề ngoài A Bảo không có nhiều đặc quyền, nhưng ai không biết y là thái tử ma tộc? Huống chi, coi như cùng là cấp tám, thực lực mấy tổ trưởng Trừ Liệp Ma khác sao có thể so sánh với y được? Bởi vậy, khi y tới đây, cục diện toàn bộ Nhã Khắc đại thành do y điều khiển.

Đợt tìm tòi thứ hai đã kết thúc, như cũ không có thu hoạch gì. Hai đội Liệp Ma Đoàn tựa như bốc hơi khỏi nhân gian.

"Bảo ca, đã tìm hết rồi, chắc là Liệp Ma giả đã rời khỏi. Ta thấy, hay là chúng ta đừng ở đây lãng phí thời gian nữa." Nguyệt Dạ đi tới sau lưng A Bảo, nhỏ giọng nói.

A Bảo lắc đầu, khuôn mặt âm trầm nói.

"Không, ta tin tưởng, bọn chúng nhất định còn ở trong Nhã Khắc đại thành, chỉ là không biết đã núp đi đâu. Tình huống hôm đó ta đã hỏi kỹ mấy lần, Hùng Ma phát tín hiệu cầu viện rất đúng lúc. Gần đó hai tổ Trừ Liệp Ma chỉ dùng chưa tới mười phút đã đến. Hơn nữa lúc đến là từ không trung nhìn xuống, nếu Liệp Ma giả chạy thì họ nhất định phát hiện dấu vết, nhưng Liệp Ma giả lại biến mất mà không phải chạy trốn. Theo tình báo thì trong Nhã Khắc đại thành này rất có khả năng có đoàn bộ của liên minh thánh điện, mà bọn chúng thì núp trong đó. Bọn chúng đang chờ, chờ chúng ta thả lỏng cảnh giác sẽ trốn thoát hoặc tiếp tục

công kích tộc chúng ta. So tính kiên nhẫn chứ gì? Ta cũng không thiếu. ta đã bày thiên la địa võng. Ta không tin lần này hắc còn có thể trốn khỏi tay ta. Ta phải chính tay đánh chết hắc, đem trái tim của hắc làm lễ vật cầu hôn tặng cho em."

Tựa như nhân loại sẽ thu ma tinh của ma tộc, ma tộc cũng lấy trái tim cường giả nhân loại làm chiến lợi phẩm. Đối với chúng mà nói, trái tim nhân loại có linh khiêu nuôi dưỡng là vật đại bổ tuyệt nhất.

A Bảo không phát hiện, khi y nói ra mấy lời này, Nguyệt Dạ đáy mắt lóe tia chán ghét, chỉ là cô che giấu rất tốt.

Nguyệt Dạ không tiếp tục khuyên nhủ nữa. Cô hiểu rõ, việc A Bảo quyết định, coi như Ma Thần Hoàng cũng rất khó thay đổi.

Trong đám ma tộc trẻ tuổi, không thể nghi ngờ, A Bảo là ưu tú nhất. Làm người thừa kế Ma Thần Hoàng, y và các Nghịch Thiên Ma Long khác không giống nhau. Thực lực của y là dựa vào nỗ lực bản thân, từng chút một tu luyện được. Khi y mới sinh ra, không khác gì trẻ sơ sinh yếu ớt của nhân loại. Đây chính là quá trình người thừa kế của Ma Thần Hoàng phải trải qua. Tất cả hậu đại có huyết mạch Ma Thần Hoàng đều phải trải qua quá trình này. Cũng chỉ có như vậy, họ mới đột phá cấp chín rồi lên như điều gặp gió, trở thành chúa tể một đời ma tộc.

Nhưng bản thân ưu tú và thân phận người thừa kế Ma Thần Hoàng, khiến A Bảo có một nhược điểm mà người ngoài xem ra thì không tính là khuyết điểm. Đó chính là tự phụ. Nói dễ nghe là cực kỳ tự tin.

Nhưng Nguyệt Dạ lại không thích một điểm này. Trong lòng cô, tuy A Bảo rất tốt với cô, nhưng sẽ không suy nghĩ theo khía cạnh người khác. Cho dù cô ra ý kiến, A Bảo cũng rất ít chịu lắng nghe.

Nguyệt Dạ không thể không thừa nhận, A Bảo lựa chọn rất chính xác. Bởi vì cô hiểu rõ là ai đến bên này. Thương đoàn Nguyệt Dạ và Long Hạo Thần cắt đứt liên lạc chẳng phải là gần Nhã Khắc hành tinh sao? Cho nên cô mới càng nóng lòng. Nhưng cô khuyên không được A Bảo,

càng không biết Long Hạo Thần ở nơi đâu, không thể nào thông báo cho hẳn biết. Khi A Bảo mới làm ra quyết định này, trong lòng Nguyệt Dạ cũng đặt quyết tâm. Đến thời điểm nguy ngập nhất, nói không chừng, chỉ có thể dựa vào sức mình cố gắng giúp họ trốn thoát. Dù sao, sinh mạng mình nằm trong tay cô bé đó!

Vốn Nguyệt Dạ đã nhận mệnh. Hôn sự do Ma Thần Hoàng và Nguyệt Ma tộc định ra ai dám cãi? Cô không dám, thật sự không dám. Thậm chí trong lòng không ngừng dằn vò dẫn vật. Nhưng nguyên bản hôn lễ sắp cử hành lại bởi vì hắn mà vô kỳ hạn kéo dài. Khi A Bảo vô cùng áy náy báo cho cô biết tin này, Nguyệt Dạ giật mình phát hiện, trong lòng mình tràn ngập vui mừng. Đây cũng trở thành lý do cô trợ giúp Long Hạo Thần. Chỉ cần hắn không chết, có lẽ, chính mình thật không gần gả cho A Bảo. Đợi đến khi mình tuổi già sắc đẹp phai tàn, chắc y sẽ nhìn mình không vừa mắt.

Đoàn bộ.

"Hạo Thần, có tin tốt. Ma tộc Trừ Liệt Ma đã dần rút lui, hiện tại ở trong thành chỉ còn một tổ mà thôi. Bọn chúng đang ở ma cung Nhã Khắc Ma. Thế nào? Chúng ta lại làm một chuyến nữa?" Thiên Kinh mắt sáng ngời nói.

Long Hạo Thần suy nghĩ một lát, nói.

"Có bấy gì không? Tuy rằng lần này ma tộc lại tìm kiếm mười lăm ngày, nhưng không có thu hoạch. Bọn chúng nhanh như vậy rồi đi, ta cảm thấy có chút không bình thường."

Thiên Kinh gật đầu, lòng thầm cảm thán. Hạo Thần thoát nhìn tuổi trẻ vậy mà tính cách rất ổn trọng.

"Tình huống cậu nói cũng không phải không có khả năng. Nhưng chúng ta vốn làm nhiệm vụ là liếm huyết trên mũi đao, tùy thời đều gặp nguy hiểm. Nhưng nguy hiểm cũng tương đương với kỳ ngộ. Chúng ta ở lại đây đã quá lâu rồi, nếu lần nữa hành động, mặc kệ thắng hay thua,

nhất định phải rời khỏi đây. Cho nên, hiện tại có hai loại phương án. Một là chúng ta trực tiếp rời đi, cái khác là tập kích tổ Trừ Liệp Ma ở lại trong thành rồi mới đi khỏi. Bên ngoài đã thả lỏng điều tra, người của ta mang đến tin tức sẽ ngày càng nhiều. Nếu không, như vậy đi, chúng ta căn cứ tin tức lại chờ mấy ngày, cuối cùng mới quyết định nhé?"

Long Hạo Thần vui vẻ đồng ý.

"Tốt, cứ làm theo lời Thiên Kinh đại ca."

Chốc lát đã qua ba ngày, bên ngoài không ngừng truyền vào tin tức. Từng dấu hiệu đều chứng minh, đích thực các Trừ Liệp Ma đã rời khỏi. Nhưng ma tộc lại phái số lượng một ngàn kỵ binh Đại Ác Ma hỗ trợ Nhã Khắc Ma trấn thủ Nhã Khắc đại thành. Nhưng đây cũng chứng minh tuyệt không có nhiều Trừ Liệp Ma ở lại nơi đây.

"Hạo Thần, không thể đợi thêm nữa. Mới nhận được tin tức, tổ cuối cùng Trừ Liệp Ma đã ra ngoài thành, dường như sắp rời đi. Hôm nay là cơ hội tốt nhất khó gặp."

Long Hạo Thần vẫn có chút do dự.

"Thiên Kinh đại ca, lần này chúng ta thu hoạch đã không tệ lắm, nếu không hay là cứ rời đi thôi. Đối chỗ khác thì chúng ta vẫn có cơ hội phục kích Trừ Liệp Ma mà."

Không biết vì sao, hần trực giác có gì đó nguy hiểm. Hình như có một đôi mắt vô hình luôn nhìn chăm chăm vào họ.

Thiên Kinh nhíu mày, hiển nhiên có chút bất mãn Long Hạo Thần, trầm giọng nói.

"Như vậy đi, Hạo Thần, ta không ép cậu. Lần hành động này do đội chúng ta chủ công, các người phụ trách hỗ trợ. Nếu thật rơi vào cạm bẫy của ma tộc, các người lập tức né đi, không cần quan tâm chúng ta."

Khi nói ra câu này, rõ ràng ngữ điệu của Thiên Kinh biến cứng rắn. Tuy đội họ được đám Long Hạo Thần cứu mạng, nhưng làm Liệp Ma Đoàn cấp vương, họ có tính tự chủ cực mạnh. Thiên Kinh lại là trung tâm của đội, gã cực kỳ tin tưởng sức phán đoán của mình. Ân tình không nghĩa là phụ thuộc. Huống chi Liệp Ma Đoàn cấp vương cao cấp, trong đội Thiên Kinh các thành viên đều bức xúc, muốn trong lần hành động thứ hai này biểu hiện tốt để chứng minh thực lực của mình.

Lời đã nói đến mức này, đương nhiên Long Hạo Thần không tiện nói tiếp nữa, chỉ có thể gật đầu đồng ý kế hoạch của Thiên Kinh.

Tiếp đến chính là mau chóng định ra kế hoạch. Long Hạo Thần giữ lại điều thứ nhất, do đám Thiên Kinh chủ công, đội mình thì làm hậu viện. Dù sao, hiện tại kẻ địch tuyệt không biết chỗ bọn họ có tới hai đội Liệp Ma Đoàn. Một mình một ám sẽ tăng an toàn cho cả hai đội. Đối với điểm này, Thiên Kinh suy nghĩ cẩn thận rồi không có bất mãn cái gì, ổn thỏa chút cũng tốt. Dù gì đội mình làm chủ công, cuối cùng chia chút lợi ích cho đám Long Hạo Thần là được. Chỉ cần thành công, đồng bạn bị mất lòng tin sẽ hồi phục lại thôi.

Khi hai người đang bàn bạc thì bên ngoài truyền đến tin tức, một tổ Trừ Liệp Ma đã đi hướng cửa thành, sắp ra khỏi thành.

Thiên Kinh nhanh chóng ra quyết định, trầm giọng nói.

"Đi, chúng ta từ mật đạo đi ra ngoài, trực tiếp ở ngoài thành chặn đánh chúng. Công kích ngoài thành ưu thế lớn hơn trong thành, ít nhất không cần lo lắng Nhã Khắc Ma bao vây."

Long Hạo Thần gật đầu.

"Thiên Kinh đại ca, nhất định phải cẩn thận. Một khi phát hiện tình hình bất ổn, chúng ta sẽ đoạn hậu, các người mau chóng rút lui. Chúng ta sẽ tự nghĩ cách trốn thoát."

"Ừm." Thiên Kinh ậm ừ một tiếng, xoay người đi kêu gọi đồng bạn.

Kỳ thực gã không để lời nói của Long Hạo Thần trong lòng. Làm Liệp Ma Đoàn cấp vương mà để Liệp Ma Đoàn cấp suất đoạn hậu? Thế thì quá mất mặt. Huống chi, gã không thấy kế hoạch của mình không có vấn đề gì.

Một hàng mười ba người đi ra mật đạo. Liệp Ma Đoàn số mười bảy cấp vương ở đằng trước, Liệp Ma Đoàn số sáu mươi bốn cấp suất ở phía sau, tất cả mọi người đều mặc nhung trang.

Thải Nhi yên lặng theo sát Long Hạo Thần, nếu người quen biết nàng cẩn thận quan sát sẽ phát hiện, hiện tại Thải Nhi so với lúc trước thì có thay đổi. Lạnh lùng thu lại, không giống trước đây toát ra rõ ràng. Ngay cả mắt mày cũng biến nhu hòa rất nhiều. Nhưng nếu quan sát cẩn thận sẽ nhận ra, Thải Nhi thu lại khí thế mới càng đáng sợ hơn, dường như là đáy hồ sâu âm u.

Trải qua ba ngày tĩnh tu, lực cảm của Thải Nhi đã tự hồi phục. Nàng vẫn không thể thức tỉnh thể chất thần quyền giả. Nhưng hôm đó một kiếm hợp nhất là lần đầu tiên dung hợp năng lực của nàng, trợ giúp có thể nghĩ.

Trở lại đoàn bộ, mấy ngày nay Thải Nhi luôn bế quan. Nàng có cảm giác mãnh liệt rằng, thể chất thần quyền giả của mình tùy thời sẽ thức tỉnh, nhưng hiện tại chỉ là thiếu một cơ hội. Còn về khi nào cơ hội này mới xuất hiện, chính nàng cũng không biết. Thải Nhi hiểu rõ, cho dù chỉ cách một đường chỉ mỏng, nhưng có lẽ là chân trời cách biệt. Thức tỉnh thần quyền giả không phải chỉ nỗ lực là có thể đột phá, cần linh ngộ trong khoảnh khắc.

Mọi người đều là cường giả từ cấp sáu trở lên. Cho dù đi trong mật đạo dưới đất, tốc độ cũng cực nhanh. Dưới sự dẫn dắt của Thiên Kinh, khi họ lại thấy ánh mặt trời thì đã ra ngoài Nhã Khắc đại thành.

Không cần Thiên Kinh chỉ dẫn, ma pháp sư và mục sư đội họ đã đồng loạt hành động. Ưng Nhân Thuật, Chân Ác Nhân cùng phát động, tra xét tình huống xa gần xung quanh.

Ma pháp sư nhỏ giọng nói.

"Tìm được rồi. Một hàng mười người, vừa mới đi ra khỏi thành. Dẫn đầu là một ma tộc bộ dáng thanh niên mặc đồ đen, nhìn không ra là chủng tộc gì, nhưng khí thế rất mạnh, có khả năng là thuộc về Nghịch Thiên Ma Long tộc. Nếu là vậy thì có lẽ chúng ta đã gặp phải long tổ trong Trừ Liệt Ma."

Sau đó mục sư báo cáo.

"Trong phạm vi vài cây số không có binh chủng ẩn hình mai phục, tất cả bình thường."

Thiên Kinh hỏi ma pháp sư.

"Có từng phát hiện dấu vết mai phục nào không? Cậu cẩn thận điều tra xem."

Ma pháp sư gật đầu, tăng cường phát động linh lực, Ứng Nhân Thuật mở tối đa. Đây là kỹ năng mạnh nhất của ma pháp sư này, có thể xem xét cả binh chủng ẩn hình của ma tộc. Do ma pháp sư cấp bảy thi triển thì ít nhất có thể tra xét phạm vi hai mươi dặm. Đem tinh thần lực tập trung ở khoảng cách gần, thậm chí có thể dò xét càng thêm cẩn thận.

Một lát sau, ma pháp sư nói.

"Tất cả bình thường, đám ma tộc đã ra thành, không có ý định bay mà là đi bộ hướng hành tinh trung ương. Trừ thanh niên đồ đen dẫn đầu ra, phía sau còn có cô gái mặc áo choàng trắng, cũng là hình người, nhìn không ra tu vi chân chính và chủng tộc. Phía sau chúng còn có bốn cường giả ma tộc hình người. Hai Ác Ma, một Nhã Khắc Ma, một Hùng Ma. Ta có thể khẳng định, trừ thanh niên áo đen dẫn đầu ra, ma tộc hình người khác ít nhất hai cái có năng lực ma pháp thuần túy. Bọn chúng đang mau chóng rời khỏi, chúng ta đã không kịp mai phục. Đề nghị chính diện đánh, có bảy phần nắm chắc xử lý chúng."

Thiên Kinh gật đầu, trầm giọng quát.

"Xuất phát!"

Nói xong, gã đột nhiên rút ra trọng kiếm, tay trái nâng tấm thuẫn ám kim. Một luồng sáng ám kim huyền lệ mở rộng trước người. Trong tiếng gầm gừ trầm thấp, địa long to lớn bỗng xuất hiện trước mặt gã.

Là Kim Cương Long ma thú cấp tám, chủng loại mạnh nhất trong địa long, tương đương với cường giả cấp tám. Quan trọng nhất là, năng lực phòng ngự của nó cực mạnh. Phối hợp với nó, kỵ sĩ tương đương với có lá chắn sống siêu mạnh. Coi như là cường giả cấp tám muốn giết chết Kim Cương Long cũng tuyệt không phải trong chốc lát có thể làm được.

Thiên Kinh nhảy lên, trực tiếp ngồi lên tấm lưng rộng của Kim Cương Long. Chiến sĩ và thích khách cũng nhảy lên lưng rồng, mà triệu hoán sư cấp bảy thì ôm viên thủy tinh cầu bạc, thì thảo ngâm xương vài câu chú ngữ. Ba luồng sáng trắng xẹt qua, ba ma thú cấp sáu Tia Chớp Báo đã xuất hiện trước mặt mọi người. Gã và ma pháp sư, mục sư mỗi người ngồi cưỡi một con.

Vào lúc này, cách chiến đấu của Liệp Ma Đoàn cấp vương hoàn toàn hiện ra. Bọn họ đương nhiên có thể dựa vào linh cánh bay qua đánh lén kẻ địch. Nhưng Trừ Liệp Ma tuyệt không yếu, đặc biệt là Trừ Liệp Ma long tổ, là loại khó nhai nhất dưới cấp ma vương. Bởi vậy, họ phải tiết kiệm linh cánh. Hơn nữa từ dưới đất đi, sẽ không bị kẻ địch trước nhất phát hiện.

Tia Chớp Báo là loại ma thú công kích, năng lực phòng ngự đều rất bình thường, nhưng làm ma thú phong hệ, chúng nó có tốc độ nhanh như tia chớp. Chức nghiệp hệ ma pháp cưỡi loại ma thú này không thể nghi ngờ là hoàn hảo nhất. Chỉ mới ngồi trên lưng ma thú, ma pháp sư đã lấy ra pháp trượng, bắt đầu trầm thấp ngâm xương. Dưới thân Tia Chớp Báo chạy vọt, gã như dính trên lưng Tia Chớp Báo, hơn nữa ngâm xương không chút hỗn loạn hay gấp rút. Một hàng sáu người, lấy tốc độ nhanh

chóng có Ứng Nhân Thuật của ma pháp sư chỉ dẫn, chạy xéo hướng con đường kẻ địch phải đi.

Ánh mắt các thành viên Liệp Ma Đoàn số sáu mươi bốn cấp suất đều rơi vào người Long Hạo Thần.

Ánh mắt Long Hạo Thần gợn sóng tím, bóng dáng khổng lồ của Hạo Nguyệt đã xuất hiện trước mặt mọi người.

Hạo Nguyệt thân cao đã qua mười một mét, thân hình như ngọn núi nhỏ, tuyệt đối nên dùng từ khổng lồ để hình dung. Hai cực u sau lưng nhô lên càng thêm rõ ràng. Bốn cái đầu to ngẩng cao, có thể thấy rõ, một bên u khác vốn co rút nay qua một năm bế quan đã lại nhô cao ra, hơn nữa dài gần bằng mấy cái đầu khác, tùy thời có khả năng lại tiến hóa lần nữa. Đặc biệt là gần nhất Hạo Nguyệt ăn không ít ma tinh, trên người nó quanh quẩn khí thể khủng bố, có lúc ngay cả Long Hạo Thần đều thấy lòng run sợ.

Bảy người đều leo lên lưng Hạo Nguyệt. Long Hạo Thần thì trực tiếp một chân đạp lên đầu Tiểu Quang, Hạo Nguyệt bốn chân to khỏe cất vó đuổi theo Liệp Ma Đoàn số mười bảy cấp vương. Nhưng họ theo ý Long Hạo Thần, tụt ra sau khoảng một cây số, hơn nữa trong quá trình tiến lên cố gắng tìm chỗ ẩn núp thân hình.

Kỳ thật Long Hạo Thần rất hy vọng chỉ là mình lo lắng quá nhiều mà thôi. Trải qua đợt tập kích lần trước, hiện tại mười sáu nhiệm vụ giết chóc của họ đã hoàn thành mười cái. Đặc biệt là đánh chết Tinh Ma tộc để họ hoàn tất nhiệm vụ khó khăn chỉ đứng sau vụ ám sát ma thần. Bọn họ nhận nhiệm vụ công kích ma thần đứng hạng thứ bảy mươi, ở một hành tinh xa xôi, chỉ cần dốc sức đối phó mỗi mình ma thần là được. Nhưng Tinh Ma tộc thì khác, đa số Tinh Ma tộc đều là trong Ma Đô Tâm Thành, chứ nói chi là Tinh Ma tộc cấp tám. Một khi họ ở Tâm Thành có hành động gì, muốn không bị phát hiện thì quá khó khăn. Bởi vì tinh thần lực khủng bố của Ma Thần Hoàng, liên minh thánh điện không cách

nào ở trong Tâm Thành dựng đoàn bộ, hơn nữa ở đó, cường giả ma tộc nhiều như lông trâu!

Bọn họ không ngờ được, nhiệm vụ cực khó khăn đồng cấp với ám sát ma thần lại có thể hoàn thành ở đây. Cho nên mọi người nhẹ nhàng rất nhiều. Mới qua hai tháng mà họ đã hoàn thành đa số nhiệm vụ giết chóc, tiếp đến đương nhiên có thể chậm tiết tấu một chút.

Hy vọng lần tập kích thứ hai này cũng có thể thành công.

Hai đội Liệt Ma Đoàn giữ tốc độ mau chóng tiến tới. Thiên Kinh vẫn là rất quan tâm Long Hạo Thần, thỉnh thoảng biến đổi vị trí, vùng vẫy trọng kiếm trong tay, đem tình huống bên họ nói cho Long Hạo Thần biết. Trong đó quan trọng nhất là xem khoảng cách địch ta còn bao xa.

Long Hạo Thần nhịp tim đập bỗng biến nhanh, dường như có sức mạnh vô hình bóp chặt nó. Thiên Kinh ở đằng trước mới truyền đến tin tức, đã tiếp cận kẻ địch trong phạm vi ba mét, khoảng hai phút thì họ sẽ trực tiếp phát động công kích.

Long Hạo Thần bỗng ngoái đầu hét với Lâm Hâm.

"Lâm Hâm, Ứng Nhãn Thuật! Nhanh! Tra xét xem tổ Trừ Liệt Ma này có gì khác lạ!"

Lâm Hâm ừ một tiếng, y cũng cảm giác được lúc này Long Hạo Thần có chút kỳ quái. Không dám chậm trễ, y vội vàng giơ lên Hỏa Tinh Trượng, mau chóng phóng ra Ứng Nhãn Thuật.

Trong quá trình, hai đội Liệt Ma Đoàn vẫn đang tiến lên, giữ tốc độ mau chóng tiếp cận kẻ địch.

Long Hạo Thần vội vàng hỏi.

"Thế nào?"

Lâm Hâm nhíu mày.

"Nhìn thấy rồi, rất kỳ quái, ta cảm thấy thanh niên áo đen rất quái lạ. Trên đầu hắn đội mũ che đầy khuôn mặt, nhưng ta cứ thấy hắn quen quen. Còn nữa, cô gái mặc áo choàng đi sau lưng hắn cũng quen mắt lắm. Khoan, a! Là cô ta!"

Lâm Hâm đột nhiên kêu lên khiến thành viên trong đội kinh sợ, Long Hạo Thần vội vàng hỏi.

"Là ai?"

Lâm Hâm nói.

"Là Nguyệt Dạ, cô gái trong đội họ là Nguyệt Dạ! Không tốt, chẳng lẽ tên đi đầu là cái tên đó!"

Đúng vậy, khi Ứng Nhân Thuật tố của Lâm Hâm tra xét, cô gái đứng vị trí thứ hai trong Trừ Liệt Ma lấy xuống mũ trùm đầu, lộ ra khuôn mặt thật. Dù chỉ trong khoảnh khắc, nhưng Lâm Hâm vẫn thấy rõ ràng mái tóc tím và khuôn mặt tuyệt mỹ, đó chẳng phải là Nguyệt Dạ sao?

Long Hạo Thần tâm nháy mắt chìm vào hố sâu.

"Bị lừa, nhất định có mai phục!"

Vừa nghĩ hắn vội vàng nhìn hướng đám Thiên Kinh đi đằng trước. Lúc này, đám Thiên Kinh đứng lúc từ sườn núi lao xuống, biến mất khỏi tầm mắt Long Hạo Thần.

Ma pháp nồng đậm nở rộ trong khoảnh khắc này. Dù cách rất xa nhưng họ rõ ràng cảm thụ được nhiệt độ trong không khí giảm thấp, sóng năng lượng kinh khủng tăng cao. Thực rõ ràng, Liệt Ma Đoàn số mười bảy cấp vương đã phát động tấn công. Đám Long Hạo Thần phát hiện có chút muộn.

Không sai, đội chậm rãi từ trong Nhã Khắc đại thành đi ra chính là A Bảo và long tổ Trừ Liệt Ma của y.

Sau khi có phán đoán chính xác, A Bảo dần bày ra thiên la địa võng cho đám Long Hạo Thần. Ý hành động rất đơn giản. đầu tiên là ở trong thành cố gắng phong tỏa điều tra Liệp Ma Đoàn, rồi mới dần rút lui từng tổ Trừ Liệp Ma, để tiêu diệt đám Long Hạo Thần. Lần này chúng rời thành, mục đích đương nhiên là dụ răn ra khỏi hang. Không cho đám Long Hạo Thần cơ hội tập kích thì sao câu cá lớn được?

Mưu kế của A Bảo không thể nói là thông minh bao nhiêu, nhưng tuyệt đối là đơn giản hữu hiệu. Long Hạo Thần và Thiên Kinh đều là người thông minh, nhưng rõ ràng lại không thể dễ dàng điều tra và phá giải. Đặc biệt là A Bảo tuyệt đối tin tưởng vào chính mình, bởi vậy thuộc hạ của y mai phục ở nơi xa.

Lúc Nguyệt Dạ lấy xuống áo choàng, A Bảo bất mãn quay đầu liếc cô một cái. Đang lúc y muốn răn dạy cô thì đột nhiên xuất hiện ma pháp nồng đậm dao động. Liệp Ma Đoàn một đội sáu người tiến thẳng hướng bọn họ.

Không phải người kia. Đây là ý nghĩ đầu tiên của A Bảo. Nhưng nói sao thì đó cũng là đội Liệp Ma Đoàn! Hơn nữa Liệp Ma Đoàn có gan và thực lực công kích mình, đây ít nhất là Liệp Ma Đoàn cấp vương. Xử lý họ cũng là công lớn.

Khóe miệng A Bảo hiện nụ cười nhạt, lạnh giọng hét.

"Bày trận phòng ngự!"

Nói xong câu này, cùng lúc đó, y nâng lên tay phải. Một đoàn quang cầu tím bốc lên không trung, bộc phát một vòng sáng chói mắt.

Đây là tín hiệu, tín hiệu phát động phục kích.

Hùng Ma thân hình to lớn sải bước đi ra trước nhất, mà lúc này, ma pháp cường đại đã giáng xuống.

Băng Tuyết Phong Bạo, ma pháp quần công băng hệ cấp bảy.

Trong Liệp Ma Đoàn số mười bảy cấp vương tổng cộng có ba trang bị cấp truyền kỳ. Tấm thuẫn trong tay Thiên Kinh, thủy tinh cầu bạc của triệu hoán sư, và thanh pháp trượng ma pháp sư này. Đây cũng là cách phân phối đa số Liệp Ma Đoàn tuyển chọn, có thể ở trình độ lớn nhất tăng cường năng lực sinh tồn và công kích của Liệp Ma Đoàn. Không chút nghi ngờ, ma pháp sư là nơi phát ra công kích mạnh nhất của họ.

Băng Tuyết Phong Bạo là đại ma pháp, dù là ma pháp sư cấp bảy cũng cần hơn một phút đồng hồ ngâm xướng. Nhưng cũng chính vì vậy, ma pháp này là cường đại nhất trong ma pháp cấp bảy thủy hệ.

Ma pháp sư của Liệp Ma Đoàn số mười bảy cấp vương càng là chậm rãi ngâm xướng ma pháp, kéo dài thời gian thi triển, thì nguyên tố vàng ngưng tụ ma lực càng biến cường đại.

Hoa tuyết cỡ bàn tay từ trên trời giáng xuống, lạnh lẽo, băng lãnh, mang theo tiếng rít gió lạnh liệt. Mỗi một mảnh hoa tuyết tựa như từng lưỡi kiếm cắt xé không gian, cũng cắt đứt tất cả. Trong tiếng kêu to khủng bố, hoa tuyết đang tăng tốc bao trùm long tổ Trừ Liệp Ma.

Băng Tuyết Phong Bạo không đơn giản là ma pháp thủy hệ, mà kèm theo hiệu quả phong hệ. Pháp trượng truyền kỳ trong tay ma pháp sư Liệp Ma Đoàn số mười bảy cấp vương chính là hai hệ băng phong hiểm thấy. Ma pháp thi triển có tăng áp suất thấp. Bởi vậy khi phát động ma pháp, uy lực thêm cả ma pháp hỏa hệ.

Có thể thấy rõ, trong quá trình thi triển ma pháp, sắc mặt ma pháp sư dần biến tái nhợt, có thể nghĩ gã chịu đựng sức ép lớn cỡ nào.

Đây là một ma pháp không thể né tránh, phạm vi bao trùm ít nhất mấy ngàn mét vuông. A Bảo và đồng bạn ma tộc mau chóng tụ lại một chỗ. Hùng Ma hai tay ôm đầu, đứng thẳng. Có thể thấy rõ, lông toàn thân nó dựng đứng, trên người khuếch tán một tầng sắc tím nhạt, tựa như bình phong ngăn cản công kích mạnh nhất đến từ chính diện.

Hai thanh niên áo đen từ sau lưng bay lên. Quang mang tím đen nồng đậm từ tay chúng lan tràn. Khiến người giật mình là, trong tay chúng có pháp trượng, hơn nữa tản ra ma pháp cực mạnh. Tuy không đến mức truyền kỳ, nhưng cũng là đỉnh cấp Huy Hoàng. Phải biết, ma pháp sư ma tộc rất ít có thể sử dụng pháp trượng. Pháp trượng thuộc tính hắc ám chỉ có ma tộc tự mình chế tạo, liên minh thánh điện tuyệt không chế ra được pháp trượng thuộc tính này! Một lần xuất hiện hai thanh, có thể tưởng tượng phân phối của long tổ Trừ Liệt Ma. Cho dù không có A Bảo, thực lực Trừ Liệt Ma này cũng mạnh hơn tổ trước đám Long Hạo Thần tập kích.

Thân thể A Bảo từ từ bay lên, vị trí y bay lên ở giữa đội, mặt đối diện Băng Tuyết Phong Bạo ập đến. Hai mắt y bỗng nhiên lóe sáng, giật xuống mũ trùm đầu, giữa không trung, đánh ra một quyền.

Khi một quyền này đánh vào không khí, lập tức sinh ra cảm giác kinh khủng là không gian sụp đổ. Hoa tuyết từ trên trời giáng xuống hóa thành mảnh vụn ở mảnh không gian sụp đổ này, không thể rơi trên người chúng.

Ma pháp khủng bố, phòng ngự mạnh mẽ, khoảnh khắc này toàn diện va chạm. Trên chiến trường, rõ ràng nhất chính là tiếng cắt đứt chói tai. Băng Tuyết Phong Bạo phủ lên phạm vi mấy ngàn mét vuông không ngờ mau chóng tụ tập ở chính giữa, dần hình thành con rồng băng, siết lấy mười cường giả ma tộc.

Ma pháp này chính là đòn sát thủ của Liệt Ma Đoàn số mười bảy cấp vương, cũng là một kích mạnh nhất vị ma pháp sư này có thể thi triển ra. Tựa như Lâm Hâm phát động Lam Hỏa Phượng Hoàng, sau một kích kia, gã sẽ suy yếu phần lớn sức chiến đấu.

Khi Băng Tuyết Phong Bạo nổ rộ, đồng thời các thành viên Liệt Ma Đoàn số mười bảy cấp vương không rảnh rỗi. Họ lấy tốc độ kinh người ụp xuống dưới. Mục sư bắt đầu phóng thích kỹ năng, hỗ trợ ma pháp sư hồi phục ma lực. Triệu hoán sư bắt đầu mau chóng ngâm xướng, từng

con ma thú cấp sáu nhanh chóng xuất hiện trên chiến trường, làm tiên phong đánh hướng Trừ Liệp Ma. Thiên Kinh giơ lên trọng kiếm, ngang nhiên đánh hướng Hùng Ma đứng chính diện. Thích khách ẩn trong không khí, chiến sĩ thì lấy ra đôi búa to đứng cạnh gã.

Thiên Kinh có tự tin phục kích đội Trừ Liệp Ma này, nguyên nhân chính là đến từ ma pháp cường đại Băng Tuyết Phong Bạo. Gã rất tin tưởng ma pháp sư bên ta. Theo gã thấy thì sau khi thi triển ma pháp này, kẻ địch ít nhất giảm quân số một phần ba, mấy tên khác cũng sẽ chịu ảnh hưởng cực lớn, trọng thương đồng thời còn bị Băng Tuyết Phong Bạo nhiệt độ thấp đông lạnh, giảm tốc độ. Chiến đấu sau đó đương nhiên sẽ do họ nắm bắt tiết tấu. Thiên Kinh có tự tin trong thời gian cực ngắn kết thúc trận chiến này, sau đó chớp mắt bỏ chạy, tựa như lần trước lui về đoàn bộ nghỉ lấy sức. Chỉ cần hoàn thành nhiệm vụ lần này, dù họ ẩn núp ba tháng cũng không thành vấn đề. Sau đó rời khỏi đây, tiếp tục làm nhiệm vụ khác.

Khi Băng Tuyết Phong Bạo bao phủ toàn bộ kẻ địch, khoảnh khắc đó, Thiên Kinh cảm giác nhiệm vụ của mình sắp hoàn thành. Nhưng khi gã xung phong cách kẻ địch còn khoảng trăm mét thì sắc mặt biến đổi.

Hùng Ma chính diện ngăn cản thì gã có đoán trước rồi. Ai chẳng biết lực phòng ngự của Hùng Ma. Gã cũng không nghĩ ma pháp quần công này có thể xử lý chủng tộc phòng ngự mạnh nhất ma tộc. Nhưng khiến gã bất ngờ là phòng ngự chính giữa và mặt sau. Băng Tuyết Phong Bạo công kích bốn phương tám hướng, phòng ngự chính diện không chút tác dụng. Nhưng kẻ địch lại hoàn thành phòng ngự chính thể.

Hai ma tộc mặt sau giăng lên màn hào quang lớn, không ngừng chịu đựng công kích của Băng Tuyết Phong Bạo. Tuy chúng chống đỡ khó khăn, không ngừng phóng ra từng đạo ma pháp, nhưng dù sao vẫn là chống đỡ được. Quan trọng nhất là thanh niên áo đen bênh bồng giữa không trung. Một quyền đánh ra đã hóa giải phần lớn uy lực Băng Tuyết Phong Bạo, toàn bộ uy lực ma pháp cũng giảm bớt hơn phân nửa. Tuy chúng bị khí lạnh ảnh hưởng, nhưng ít ra cho đến nay, không ai bị

thương tổn chân chính. Nên biết, ma pháp sư Liệt Ma Đoàn số mười bảy cấp vương cũng không thể duy trì ma pháp này trong thời gian dài. Ma lực của gã cuối cùng vẫn là có hạn.

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 160

Bí Ngân Cơ Tòa Kỵ Sĩ Long Hạo Thần!

Xem ra tổ Trừ Liệp Ma này thật là khó đối phó. Nhưng dù là vậy, bây giờ Thiên Kinh không có chút nào muốn lùi lại. Có đám Long Hạo Thần ở phía sau viện trợ, huống chi kẻ địch vẫn là bị Băng Tuyết Phong Bạo suy yếu.

Kim Cương Long xung phong, cái đầu to thấp xuống đụng vào Hùng Ma trước mặt. Lúc này Hùng Ma hai tay còn đang bảo vệ đầu, không thể trực tiếp ngăn cản Kim Cương Long. Băng Tuyết Phong Bạo trong không khí thì như có mắt, không một mảnh tuyết nào rơi trên người Thiên Kinh.

Trận chiến kinh khủng giờ phút này mới mở màn. Thiên Kinh hoàn toàn bộc lộ thực lực. Mắt thấy cái đầu to của Kim Cương Long sắp đánh vào người Hùng Ma.

Theo ý nghĩa nào đó thì Kim Cương Long và Hùng Ma là cùng một chủng loại, phòng ngự siêu mạnh, công kích và tốc độ rất yếu, cũng không biết bay.

*Oành! *

Kim Cương Long cả người cứng rắn đụng mạnh vào hai tay Hùng Ma. Tuy thân thể Hùng Ma khổng lồ, nhưng so với Kim Cương Long thì có chút chênh lệch, huống chi Kim Cương Long còn là chạy như điên lấy đà.

Theo tình huống bình thường, Kim Cương Long cùng cấp đụng phải Hùng Ma, tuy không đến mức trọng thương đối phương nhưng ít nhất đánh bay Hùng Ma thì không thành vấn đề. Thiên Kinh tính toán tiếp theo gã sẽ cùng đồng bạn chen vào vòng kẻ địch, nhờ uy lực cuối cùng của Băng Tuyết Phong Bạo đại khai sát giới. Ít ra thì hạ thấp một mảng lớn sức chiến đấu của kẻ địch.

Nhưng, gã lại lần nữa tính sai.

Trong tiếng gầm rú va chạm kịch liệt, Hùng Ma hai chân trên mặt đất kéo lê vết hằn sâu dài, nhưng không bị đánh bay. Bởi vì một bóng đen trong chớp mắt chính xác xuất hiện sau lưng Hạo Nguyệt, hai tay đè lên người nó.

Lúc này Hùng Ma tựa như tấm thuẫn cực lớn. Cho dù nó có lực phòng ngự mạnh mẽ vậy nhưng cũng nhịn không được kêu rên một tiếng, miệng mũi chảy ra máu tươi.

Nhưng, Hùng Ma bị thương không thể nghi ngờ là mang đến lợi ích cực lớn. Thiên Kinh tính sai, bỗng có cảm giác muốn phun máu. Nguyên bản gã giữ sức chờ đợi kỹ năng cường đại nay biến đổi mục tiêu, trọng kiếm mạnh chém vào trên người Hùng Ma, chứ không phải kẻ địch yếu ớt mặt sau.

Giữ chặt người Hùng Ma đương nhiên là A Bảo. Hoàn thành ngăn cản, đồng thời y không quên đánh một quyền hướng bầu trời, công kích Băng Tuyết Phong Bạo. Chẳng qua, y không thể lo lắng mọi thứ, vẫn có một ít bông tuyết cuốn vào. Nhưng ma tộc khác không phải tay mơ! Chúng đều là cường giả cấp bảy, tự lo Băng Tuyết Phong Bạo một đoạn thời gian thì không thành vấn đề.

*Oành! *

Trên người Hùng Ma lấp lánh quang mang vàng, lại lần nữa kêu rên, như cũ không lùi lại, dựa vào thân thể cường tráng cứng rắn nhận đòn tấn công của A Bảo. Cùng lúc đó không quên mạnh giẫm một cước

xuống mặt đất, bộc phát lực chấn mạnh mẽ, khiến Kim Cương Long không thể phát động công kích lần thứ hai.

Cũng trong lúc này, Nguyệt Dạ khẽ kêu một tiếng, một vòng quang mang tím đen từ người cô khuếch tán ra. Một bóng dáng hư ảo trên không trung hiện hình, mục tiêu chính là Nguyệt Dạ.

Một Ác Ma cấp bảy sau lưng giang rộng đôi cánh, chớp mắt lao lên, trọng kiếm huyết sắc chém ra một, kiếm đung độ thích khách cấp vương, bức lùi thích khách.

Chiến đấu đến tận đây, thế công của Thiên Kinh và Liệp Ma Đoàn cấp vương của gã đã từ chủ động biến thành bị động.

Thiên Kinh tuyệt đối không ngờ được, kẻ địch lại khó đối phó như vậy. Băng Tuyết Phong Bạo đang yếu đi. Tuy triệu hoán sư đã triệu hoán ra số lớn ma thú tham gia chiến đấu, nhưng ma thú chỉ có tác dụng kéo dài thể công của kẻ địch mà thôi. Nếu muốn sát thương kẻ địch thì còn chưa đủ.

Làm sao đây? Đây là thời khắc Thiên Kinh phải làm ra lựa chọn. Gã mặc Bí Ngân Cơ Tỏa chiến giáp nhanh chóng làm ra quyết định, ngửa đầu phát ra một tiếng hét dài.

Đây là tín hiệu gã truyền cho Long Hạo Thần. Tại lúc này, gã đã không quan tâm đến mặt mũi. Gã và Long Hạo Thần đã bàn bạc xong, nếu có kẻ địch khó đối phó thì sẽ mời đám Long Hạo Thần lại đây hỗ trợ, lấy tốc độ nhanh nhất giải quyết kẻ địch, sau đó chạy trốn. Theo trước mắt thì chỉ dựa vào sức một mình Liệp Ma Đoàn bọn họ, khó thể tiêu diệt Trừ Liệp Ma trước mắt, bởi vậy, chỉ có thể cầu cứu đám Long Hạo Thần.

Nhưng tình huống khiến Thiên Kinh kinh sợ lại xảy ra lần thứ ba. Đám Long Hạo Thần không lao đến, sau lưng họ vang lên một tiếng hét dài vội vàng, dường như là phát ra từ Long Hạo Thần.

Trong chớp mắt này, lòng Thiên Kinh rơi vào hố sâu. Tiếng huyết sáo của Long Hạo Thần, đại biểu, họ đã trúng mai phục. Kẻ địch quả nhiên có mưu mô trước.

"Lui!" Thiên Kinh không chút do dự hét lớn một tiếng, tấm thuẫn chắn trước người, phóng ra một Thuần Đáng Phản Trùng, mạnh đùng vào người Hùng Ma.

Lần này gã dốc sức phát động, lại thêm uy lực tấm thuẫn truyền kỳ, thật sự đánh lui Hùng Ma ba bước.

"Muốn đi? Muộn." Thanh âm lạnh lùng của A Bảo quanh quẩn trong không khí. Bóng đen chớp mắt xuất hiện trước mặt Thiên Kinh.

Từ lần trước thất bại trong Mộng Huyền Thiên Đường, A Bảo hận chết Liệp Ma Đoàn, trong lòng ức chế. Làm thái tử ma tộc, địa vị của y cao cỡ nào, vậy mà rơi vào tay Long Hạo Thần, sự phẫn nộ này không phải thời gian có thể phai nhạt. thật không dễ dàng gặp được Liệp Ma Đoàn nhân loại, sao y có thể để đám Thiên Kinh chạy mất?

A Bảo công kích luôn đơn giản, hiệu quả như vậy, đánh ra một quyền.

Cho dù dựa vào tấm thuẫn truyền kỳ thêm vào Thần Ngự Thuần để phòng ngự, thì một quyền kia vẫn khiến Thiên Kinh chịu thiệt lớn.

Quang mang vàng lấp lánh đang phóng thích Thế Quang Diệu vây quanh người, bị một quyền đánh bay hơn mười mét, tay trái tê rần.

Đỉnh cấp tám. Thiên Kinh sắc mặt biến đổi. nên biết, hiện tại nội lực của gã đã hơn hai vạn, lại thêm Thần Ngự Thuần, Bí Ngân Cơ Tòa chiến khải, tấm thuẫn truyền kỳ hỗ trợ. Chỉ có cường giả đỉnh cấp tám mới có thể một kích đẩy lùi được gã!

A Bảo cả người tựa như gió lốc xông hướng Thiên Kinh. Một quyền lại một quyền, phát động công kích cực mạnh.

Thiên Kinh không phải dễ đối phó. Khi phán đoán ra thực lực kẻ địch, gã vừa đánh vừa lui, không ngừng dùng các loại kỹ xảo suy yếu lực lượng A Bảo. Nhưng lòng gã thâm than vẫn. A Bảo tốc độ nhanh hơn gã, nếu muốn trốn thoát là hoàn toàn không thể. Ngay lúc này, gã cũng cảm giác ra từ bốn phương tám hướng có rất nhiều hơi thở mạnh mẽ tiếp cận bên này.

Mình sai rồi, thật hối hận không nghe Hạo Thần đề nghị!

Nhưng dù sao Thiên Kinh đã nhiều năm tung hoành trong ma tộc. Tuy trong lòng gã khổ sở nhưng lúc này tinh thần cực tập trung, hơn nữa trước tiên làm ra phán đoán chính xác nhất.

"Các người lùi ra, ta đoạn hậu. Đừng quan tâm đến ta, cùng Hạo Thần hội hợp xong thì đột phá vòng vây. Mau đi đi!" Nói xong Thiên Kinh ngửa đầu gầm lên một tiếng. Hỏa diễm vàng nồng đậm bùng chốc dâng lên.

Xu hướng thất bại dần biến chuyển. Gã từ bỏ trọng kiếm, hai tay nắm tấm thuẫn, mạnh đánh lùi A Bảo.

Công kích của A Bảo thật rất mạnh. A Bảo công kích trực tiếp nhìn như giản đơn, kỳ thật mạnh mẽ như bao gồm cả thiên uy. Mỗi quyền đánh ra đều trúng ngay điểm yếu của Thiên Kinh.

Nhưng Thiên Kinh dù sao là Bí Ngân Cơ Tòa kỵ sĩ, gã cũng có sức mạnh thuộc về mình. Liệp Ma giả nhiều năm rèn luyện, cho gã cường đại thực lực và kinh nghiệm chiến đấu. Khoảnh khắc này, gã bộc phát ra tất cả lực lượng, thiêu đốt không chỉ là Quang Minh Thánh Hỏa, có cả Sinh Mệnh Hỏa Diễm của chính gã. Gã đang liều mạng.

Mục đích rất đơn giản. Lấy cái giá lớn hy sinh chính mình, cho đồng bạn cơ hội lùi lại.

Trên chiến trường ma tộc, Liệp Ma giả làm ra lựa chọn này không biết đã có bao nhiêu lần. Làm Thủ Hộ kỵ sĩ, khi gã được xưng là đoàn

trưởng thì đã nghĩ tới, một ngày nào đó sẽ xảy ra chuyện như thế. Bởi vậy, gã không chút do dự. Là gã tuyển chọn trận đột kích này, đương nhiên gã phải thừa nhận tất cả hậu quả.

"Không, đoàn trưởng, ta không đi." Chiến sĩ cấp vương nổi giận gầm lên một tiếng, đôi búa dốc hết sức. Toàn Phong Trảm. lực công kích mạnh mẽ chém lui hai cường giả ma tộc, điên cuồng đánh tới A Bảo.

"Đoàn trưởng, đoàn đội không thể thiếu anh, anh không được đi." Phía trên đôi búa lấp lánh quang mang đỏ máu, chính là cuồng hóa.

Nhưng chiến sĩ dù sao chỉ là chiến sĩ. Trong tay gã không có bộ trang bị cấp truyền kỳ. Đối mặt công kích, A Bảo đột nhiên như u linh lùi lại, thân thể trên không trung mau chóng xoay tròn. Trong tiếng rỗng ngâm to rõ, không khí sụp đổ và tê liệt bộc phát lốc xoáy, một cước đá hướng chiến sĩ xoay tròn.

*Ầm! *

Máu tươi tuôn trào, chiến sĩ cấp vương ở trạng thái cuồng hóa, dưới một cước của A Bảo cũng bị đá văng ra. Trong miệng gã phun máu tươi trên không trung vạch đường máu. Hai cây búa gần như cùng lúc bay ra khỏi tay.

Thất bại là mẹ thành công, câu nói này không chỉ ứng với nhân loại, ma tộc cũng như thế. Sau trận chiến với Long Hạo Thần, A Bảo rút kinh nghiệm xương máu, bế quan khổ tu. Thực lực đột nhiên tăng mạnh. Không chỉ tu vi đạt đến đỉnh cấp tám, sức chiến đấu tổng thể của y và lĩnh ngộ trong thực chiến đã khác xa với trước. Giờ khắc này, có thể thấy rõ, toàn thân y phủ lên một tầng vảy đen. Hai mắt đỏ rực tràn ngập huyết sắc.

Thiên Kinh gần như cắn nát răng nanh, mang tẩm thuốc lại lần nữa đụng hướng A Bảo. Hiện tại gã chỉ có một suy nghĩ, đó là mặc kệ ra sau cũng phải cố gắng bảo vệ đồng bạn.

Nhưng mặc kệ là đội Liệp Ma Đoàn nào, cùng một chỗ chiến đấu trong thời gian dài như vậy, sao dễ dàng bỏ lại đồng bạn của mình? Thiên Kinh đã như vậy, mà đồng bạn của gã cũng thế.

Từng ngọn lửa màu sắc khác nhau cùng lúc bốc cháy trên chiến trường. Đó là thuộc về tất cả thành viên của Liệp Ma Đoàn số mười bảy cấp vương. Bọn họ không hẹn mà cùng thiêu đốt Sinh Mệnh Hỏa Diễm của mình. Họ đều có cùng suy nghĩ, thà chết tại đây cũng tuyệt không vứt bỏ đồng bạn một mình rời đi.

*Oành oành đùng đùng! *

Mỗi lần va chạm mạnh là thân thể Thiên Kinh lại run rẩy, nhưng gã dựa vào lực lượng bản thân cứng rắn ngăn cản A Bảo. Không chỉ thế, gã thậm chí còn lo cả phần ma tộc khác.

Băng Tuyết Phong Bạo không phải hoàn toàn không có tác dụng. Coi như A Bảo mạnh hơn nữa cũng không thể lo lắng đến mỗi đồng bạn. Lúc này tuy Băng Tuyết Phong Bạo đã dừng lại, nhưng tổ Trừ Liệp Ma này từ y ra, gần như mỗi tên đều bị hiệu quả giảm tốc độ của Băng Tuyết Phong Bạo ảnh hưởng. Trong đó có ba tên bị thương khác nhau.

Cho nên, mặc dù A Bảo nháy mắt lấy được ưu thế, nhưng Trừ Liệp Ma cũng không thể trước tiên phát động phản công.

Đang lúc này, một luồng sáng vàng chợt xuất hiện trên chiến trường. Hơi thở quang minh chính nghĩa từ trên trời giáng xuống.

*Keng! *

Tiếng va chạm chói tai, thân hình A Bảo chợt dừng lại. Ngay sau đó, con người đỏ rực bùng phát tia lửa mãnh liệt.

Là hắc!

Bốn cánh mở ra, Long Hạo Thần ra một kích liên lùi. Thân hình thon dài của Nhã Đình hiện ra sau lưng hắc, một luồng sáng trắng rơi chính

xác lên người A Bảo. Long Hạo Thần vỗ đập bốn cánh nhanh như chớp xuất hiện sau lưng đội ngũ ma tộc. Diệt Ma Thiểm mau lẹ chém ra, bao phủ toàn bộ cường giả ma tộc, ngăn cản thể công của chúng. Cùng lúc đó, các thành viên Liệp Ma Đoàn số sáu mươi bốn cấp suất đã đến rồi, phối hợp với Liệp Ma Đoàn số mười bảy cấp vương phát động phản công.

"Hạo Thần!" Thiên Kinh hô một tiếng.

Long Hạo Thần trầm giọng quát.

"Xung quanh đều có kẻ địch, các người mau phá vòng vây! Chúng ta sẽ cản đằng sau! Ta có cách thoát khỏi chiến trường, đi mau!"

Đám Long Hạo Thần đột nhiên gia nhập thay đổi chiến cuộc. Hạo Nguyệt bốn đầu bước vội vội tới bên này. Các thành viên Liệp Ma Đoàn số sáu mươi bốn cấp suất đã sớm súc thể chờ đợi. Có thêm họ gia nhập, nếu đối mặt chẳng qua chỉ là tổ Trừ Liệp Ma của A Bảo, coi như là A Bảo có mạnh cỡ nào, chỉ sợ rất khó chiến thắng.

Nhưng tùy theo đám Long Hạo Thần xuất hiện trên chiến trường, bốn phương tám hướng trên trời, vô số điểm sáng vội ủa hướng bên này. Nhìn sơ sơ thì điểm sáng tổng số hơn năm mươi.

Gặp lại Long Hạo Thần, lúc này A Bảo chỉ cảm thấy máu trong người sôi sục. Y hét lớn một tiếng, đôi cánh rồng tím đen nhô ra khỏi lưng, trực tiếp bỏ qua Thiên Kinh, đuổi theo Long Hạo Thần.

Long Hạo Thần không cùng y dây dưa, thân hình chợt lóe, bốn cánh vỗ đập, lần nữa tránh thoát.

"Thiên Kinh đại ca, đi mau! Nếu không sẽ không kịp nữa!" Long Hạo Thần nóng vội quát.

Thiên Kinh cười lớn.

"Hạo Thần, các người đi đi! Lần chiến đấu này do ta chỉ huy, ta mới là người ra lệnh! Nghe ta, các người đi mau!"

Long Hạo Thần tức giận nói.

"Đã lúc nào rồi mà anh vẫn băn khoăn vấn đề này. Ta nói rồi, chúng ta có năng lực thoát khỏi chiến trường. Anh còn nhớ lúc đầu ta làm thế nào để Thái Nhi biến mất không?"

"Các người ai cũng không đi được." A Bảo đột nhiên dừng bước, không đuổi theo Long Hạo Thần.

Y nâng tay phải lên, một vầng sáng da cam đột nhiên nở rộ, tạo thành màn hào quang da cam nhu hòa bao phủ tất cả người có mặt trên chiến trường, bao gồm Trừ Liệt Ma của y, và cả Long Hạo Thần cùng Thiên Kinh.

Long Hạo Thần chỉ thấy không khí quanh mình đột nhiên bị đè nén, hắn đang di chuyển bỗng dừng lại. Không chỉ hắn, Thiên Kinh, thậm chí là A Bảo, tất cả ma tộc, toàn bộ bất động. Dường như trong không gian da cam này, thời gian dừng trôi.

A Bảo dấy mắt lộ tia sáng lạnh lẽo, ánh mắt nóng rực nhìn chăm chăm Long Hạo Thần.

"Người mang đến cho ta sỉ nhục, ta nhất định sẽ tìm trở về. Chỉ có dùng máu của người mới có thể rửa sạch dơ bẩn trong lòng ta, cùng với chấp niệm. Hôm nay, người nhất định phải chết!"

Tâm Long Hạo Thần hoàn toàn chìm xuống hố sâu. Hắn không biết A Bảo phát động là kỹ năng gì, chắc là kỹ năng không thuộc về y. Nhưng đây đã không còn quan trọng, kỹ năng này hiển nhiên chẳng phân biệt được địch ta, có thể hạn chế người có mặt. Có lẽ thời gian hạn chế không quá dài, nhưng tình thế trước mắt thì vậy đã đủ rồi. Bởi vì thời gian ngắn ngủi này đủ để những ma tộc mai phục bao vây.

Năm tổ Trừ Liệt Ma, đây chính là năm tổ Trừ Liệt Ma! Thực lực cường đại này không phải hiện tại họ có thể đối phó được. xem như muốn bỏ trốn cũng cực kỳ khó khăn. Long Hạo Thần thậm chí không có năm chắc ở vòng vây đồng nghìn nghịt ma tộc, phát động được Giai Diệu Vĩnh Hằng mang đồng bạn chạy trốn.

Tuyệt cảnh. Đúng vậy, bây giờ bọn hãn đã rơi vào tuyệt cảnh.

Long Hạo Thần đồng ý đi tới chiến trường là đã có kế hoạch riêng. Khi đó hãn tin tưởng mình có thể dẫn đồng bạn đột phá vòng vây, hoặc là sử dụng Giai Diệu Vĩnh Hằng truyền tống đi.

Nhưng, xem như là Thiên Kinh phán đoán sai lầm, sao hãn có thể bỏ lại họ chạy trốn? Vậy nên, hãn nghĩa bất dung từ xuất hiện tại đây.

Nếu Thiên Kinh chịu nghe lời hãn, lập tức xoay người mang đồng bạn phá vòng vây, thế thì đám Long Hạo Thần còn có cơ hội đoạn hậu, sau đó thoát khỏi chiến trường. Nhưng khi A Bảo sử dụng kỹ năng đặc biệt xuất phát từ Tinh Ma tộc thì tất cả đã không còn kịp.

Rơi vào tuyệt cảnh không chỉ có Liệt Ma Đoàn số mười bảy cấp vương, cả Liệt Ma Đoàn số sáu mươi bốn cấp suất cũng vậy.

Quang mang da cam dần biến mất, kỹ năng Khiên Dẫn của Thánh Dẫn Linh Lô của Nhã Đình vẫn như cũ dính trên người A Bảo, nhưng thấy sao đều có loại châm chọc. Màn hào quang đã hợp lại, nồng nặc màu đen tràn ngập trong không khí. Khí thế cường đại dao động, khiến mỗi Liệt Ma giả tâm lạnh lẽo.

Các thành viên Liệt Ma Đoàn số mười bảy cấp vương tạm ngừng thiêu đốt sức sống, trong mắt họ đã là một mảnh kiên quyết. Không đi được, nếu không đi được thì ở lại. Giết một đủ vốn, giết hai còn kiếm lời. Khi họ trở thành Liệt Ma giả, cũng đã có lĩnh ngộ sẽ rơi vào tay ma tộc. Ngày này, dường như đã tới rồi.

"Tất cả đều dừng tay!" A Bảo đột nhiên hét lớn một tiếng.

Long tổ Trừ Liệp Ma dưới mệnh lệnh của y đã mau chóng lùi về sau, tạm thời kéo ra khoảng cách với Liệp Ma giả. Long Hạo Thần và Thiên Kinh hai đội Liệp Ma Đoàn nhân cơ hội này tụ tập một chỗ. Nhưng vòng vây năm tổ Trừ Liệp Ma co rút lại.

Sáu tổ Trừ Liệp Ma đối phó một đội Liệp Ma Đoàn cấp vương, một đội cấp suất, đây là trận chiến đấu không công bình. Mặc kệ Long Hạo Thần và Thái Nhi ưu tú cỡ nào, nếu như quần chiến, kết quả cuối cùng thì họ chỉ có thể nuốt hận. Dĩ nhiên, dựa vào truyền tông Giai Diệu Vĩnh Hằng, Long Hạo Thần ít nhất có năm chắc mang đi hai người, nhưng sao hẳn có thể bỏ lại đồng bạn!

Thiên Kinh ngang nhiên đứng bên cạnh Long Hạo Thần. Gã không nói xin lỗi với Long Hạo Thần. Xin lỗi có ích lợi gì. Đã tạo thành cục diện trước mắt, không cách nào đền bù. Bây giờ điều duy nhất gã muốn làm, là hy sinh chính mình, hết sức vì Long Hạo Thần chế tạo cơ hội chạy trốn. Nhưng điều này thật quá khó khăn. Những ma tộc trước mắt mạnh đến vậy, nhất là thanh niên áo đen. Dưới một chuỗi va chạm liên tiếp trước đó, cho dù Thiên Kinh có thiêu đốt Sinh Mệnh Hỏa Diễm, thì trước mặt y chỉ có thể thất bại. Hơn nữa, thanh niên áo đen dường như chưa dùng hết sức.

A Bảo không thèm nhìn Thiên Kinh, Thủ Hộ kỵ sĩ tu vi cao nhất trong hai đội Liệp Ma Đoàn. Trong mắt y, chỉ nhớ mãi một kiếm kia của Long Hạo Thần đem đến đau đớn và đả kích.

"Long Hạo Thần, ta không gọi sai tên người chứ?" A Bảo thanh âm lạnh băng như là gió rét thấu xương, kích thích lòng mỗi người Liệp Ma giả.

Tới sáu mươi cường giả ma tộc! Chỉ là cường giả cấp tám thì đã hơn sáu tên, lại thêm năm mươi tên cường giả cấp bảy, cho dù là một đội cấp đế tại đây, muốn đột phá tuyệt không dễ dàng.

"Ta là Long Hạo Thần." Sải bước ra, ánh mắt Long Hạo Thần trầm tĩnh nhìn thẳng A Bảo.

Nếu nói lúc này A Bảo như ngọn núi lửa tùy thời bốc cháy dung nham. Vậy Long Hạo Thần chính là hồ băng trầm tĩnh sâu thẳm. Một người một ma, ánh mắt va chạm trên không trung, Long Hạo Thần không chút thua kém.

A Bảo híp mắt lại, nói.

"Lần trước ở Mộng Huyền Thiên Đường người để lại cho ta đến nay trí nhớ còn mới mẻ. Không nghĩ tới chứ hả, chúng ta mau như vậy gặp lại nhau, hơn nữa còn dưới tình huống như vậy. Không biết lần này người có còn cách nào ngăn cơn sóng dữ."

Long Hạo Thần thản nhiên nói.

"Người thử một chút chẳng phải sẽ biết?"

Mùi thuốc súng nồng nặc bỗng lan tràn, cường giả hai bên làm xong chuẩn bị tùy thời ra tay.

A Bảo đột nhiên bật cười, năm đấm siết chặt thả lỏng vài phần.

"Tốt lắm, ta không thể không thừa nhận. Người có thể bị ta xem như đối thủ, dù sợ là thực lực của người không sánh bằng ta, ta cũng nguyện ý đem người xem như kẻ địch. Người nên thấy vinh hạnh vì thế."

Long Hạo Thần cũng cười, hơi thở quang minh mà anh tuấn lan tràn trên gò má, toát ra nụ cười bình thản rồi tràn ngập tự tin.

"Đáng tiếc, ta chưa từng xem người làm đối thủ. Trừ phi có một ngày người kế thừa vị trí phụ thân của người. Trong mắt ta, kiếp này đối thủ chỉ có một, đó chính là hắn. Người, còn chưa đủ tư cách."

Sắc mặt A Bảo rốt cuộc thay đổi. Tình huống chiếm ưu thế tuyệt đối, y đã nghĩ nên dùng lời nào sỉ nhục Long Hạo Thần, xé rách tự tin kia, lại chà đạp lên những kẻ trước mắt này, tìm về sự tự tin của mình. Nhưng ai biết, Long Hạo Thần chẳng những không mắc mưu ngược lại còn trả đũa.

"Chỉ bằng người? Cũng muốn khiêu chiến phụ hoàng ta? Tốt lắm, đừng nói ta chưa cho các người cơ hội. Một đấu một. nếu người thắng ta, ta cho các người rời đi. Nếu không..."

"Không cần nếu, cứ tới đây đi." Long Hạo Thần nhanh chóng bước ra, hắn thậm chí không gọi Hạo Nguyệt cùng ra ứng chiến.

Bốn viên đầu to của Hạo Nguyệt ngẩng lên, ánh mắt sáng rực nhìn chăm chăm Long Hạo Thần. Nhưng tựa như nhận được mệnh lệnh gì, chậm rãi cúi đầu.

"Hạo Thần!" Thiên Kinh vội vàng kêu gọi.

Long Hạo Thần nghiêng đầu nhìn hướng gã. Từ mắt Long Hạo Thần, Thiên Kinh thấy sự kiên quyết. Mãnh liệt hồi hận xuất hiện trong lòng gã, cổ họng như là nghẹn cái gì.

A Bảo chậm rãi giơ tay lên. Tất cả ma tộc từ từ lùi ra sau, chừa khoảng đất trống.

Long Hạo Thần xoay người nhìn đồng bạn. Lúc này ánh mắt hắn không còn bình thản, trong mắt tràn ngập nỗi niềm. Tầm mắt hắn ngừng lại trên người Thái Nhi lâu nhất.

"Các người cũng lui lại đi."

"Đợi đã!" Thiên Kinh đột nhiên hét lớn một tiếng, sải bước đi tới trước mặt Long Hạo Thần, chân phải mạnh giẫm mặt đất, tay phải đấm ngực, hướng Long Hạo Thần hành lễ kỵ sĩ tiêu chuẩn. "Tôn kính Long Hạo Thần kỵ sĩ, ta thỉnh cầu tạm thời trao đổi áo giáp cùng người."

Long Hạo Thần thoáng sửng sốt.

"Thiên Kinh đại ca..."

Mặc kệ là Bí Ngân Cơ Tòa chiến giáp, hay là Tinh Kim Cơ Tòa giáp, hoặc là Thần Ấn vương tọa, đều bị kỵ sĩ coi là vinh quang tối cao. Trong

lòng kỵ sĩ, chúng nó thậm chí còn quan trọng hơn sinh mệnh của chính mình.

"Xin người đồng ý." Thiên Kinh kiên quyết nói.

"Cảm ơn." Long Hạo Thần không từ chối nữa, cùng là tay phải đưa ngang ngực, hướng Thiên Kinh hành lễ kỵ sĩ tiêu chuẩn.

Quang mang vàng nhạt lóe sáng trên người Thiên Kinh. Nguyên bản Bí Ngân Cơ Tòa chiến giáp kín không kẽ hở phát ra tiếng lách cách giòn tan êm tai. Ngay sau đó, đầu tiên biến hóa là mũ giáp. Mũ giáp lật ra sau, tiếp đó áo giáp bắt đầu mau chóng sụp xuống, giây lát hóa thành cái hòm, lộ ra bản thể Thiên Kinh.

Lúc này khoe miệng Thiên Kinh còn có vết máu, sắc mặt tái nhợt, nhưng trong mắt tràn ngập kiên quyết và tĩnh mịch.

Một bộ Bí Ngân Cơ Tòa chiến giáp rơi xuống, Thiên Kinh không nói thêm cái gì, lùi sang bên, ánh mắt sáng rực nhìn Long Hạo Thần.

Long Hạo Thần cởi ra Huy Hoàng Thánh giáp, hai tay bản năng siết chặt. Bí Ngân Cơ Tòa chiến giáp, truyền kỳ tượng trưng cho quang vinh kỵ sĩ mạnh nhất. Rốt cuộc hãn đã được mặc nó. Chính hãn cũng không nghĩ tới mau như vậy có tư cách mặc chiến giáp này.

Khống chế Bí Ngân Cơ Tòa chiến giáp, cần có tu vi cấp bảy. Hiện tại tuy Long Hạo Thần chưa đột phá đến đó, nhưng hãn đã tới đỉnh cấp sáu, nội lực ở hai ngày trước mới xông lên tròn một vạn, tới bình cảnh giữa cấp sáu và cấp bảy. Dựa vào lực lượng quang thuộc tính cực kỳ tinh thuần, hãn có tự tin khống chế được chiến giáp này. Thiên Kinh cũng tin tưởng hãn nên mới đồng ý nhường quang vinh lại cho Long Hạo Thần, để hãn tăng thêm hy vọng thắng lợi.

Mặc dù mọi người đều biết, lấy thực lực không tới cấp bảy đối diện cường giả đỉnh cấp tám, cơ hội của Long Hạo Thần gần như là số không.

Nhưng Long Hạo Thần đã đứng ra ứng chiến, làm kỵ sĩ, đây là quang vinh thuộc về hắn, không người có thể ngăn cản.

Một cước bước lên, đi tới trước cái hòm do Bí Ngân Cơ Tòa hợp thành. Long Hạo Thần chỉ cảm thấy máu trong thân thể như sôi trào. Khi hắn ngồi lên Bí Ngân Cơ Tòa, giây phút đó kiêu ngạo và vô tận chiến ý dâng lên ngập trời.

Quang mang bạc cuốn đi, từ hòm bạc, đầu tiên vươn ra một đôi bảo vệ đuôi giam hai chân Long Hạo Thần. Dưới bao đuôi bắn ra quang mang bạc, cũng bao lại hai chân hắn. Vị trí ngồi xuống, phần eo, đều có ngân quang bao vây hông vào đuôi hắn.

Theo Long Hạo Thần bản năng đứng lên, quang mang bạc từ dưới bay lên trên. Tiếng lách cách êm tai kéo dài tổng cộng chỉ vài giây. Hoàn chỉnh Bí Ngân Cơ Tòa chiến giáp đã bao phủ thân thể Long Hạo Thần vào bên trong.

Cùng là áo giáp, mặc lên người Thiên Kinh và Long Hạo Thần sinh ra hình dạng khác nhau. Khi giáp trụ bạc hoàn toàn phủ lên thân thể Long Hạo Thần, vị trí ngực, một đoàn quang mang vàng nồng đậm bỗng thoáng hiện. ngay sau đó, quang mang bạc mau chóng lan tràn xung quanh, gần như chỉ mấy lần hô hấp, nguyên bản giáp trụ bạc nhưng lại hoàn toàn biến thành màu vàng. Từng đạo ma văn vàng mỹ lệ lấp lánh trên giáp trụ.

Ngay cả Long Hạo Thần đều cảm thấy mình tựa như hố đen thật to, điên cuồng cắn nuốt quang nguyên tố trong không khí. Tự thân linh khiêu càng tựa như hoàn mỹ dung hợp Bí Ngân Cơ Tòa chiến giáp. Loại cảm giác đó quá kỳ diệu, so với lúc trước mặc bất cứ áo giáp nào đều khác biệt. Mặc lên Bí Ngân Cơ Tòa chiến giáp rồi, Long Hạo Thần cảm thấy như đang mặc áo chứ không phải bộ áo giáp. Thân thể vô cùng nhanh nhẹn, không chút cản trở. Chỉ là mặc bộ giáp này, khiến hắn có cảm giác toàn thân đắm chìm trong trạng thái Thể Quang Diệu.

Truyền kỳ, đây là một truyền kỳ của Kỳ Sĩ Thánh Điện! Chính là bởi vì Kỳ Sĩ Thánh Điện hao phí mấy ngàn năm tích lũy và trí tuệ, sáng tạo ra ba trăm sáu mươi lăm Bí Ngân Cơ Tòa chiến giáp, và ba mươi sáu bộ Tinh Kim Cơ Tòa giáp, mới có sau này quang vinh luôn ngồi ở ngai vàng dẫn đầu Lục Đại Thánh Điện.

Chỉ mặc nó, khiến Long Hạo Thần cảm giác thực lực bản thân ít nhất tăng lên tới hai, ba phần. Đây vẫn là chưa tính tới Bí Ngân Cơ Tòa chiến giáp mang đến phòng ngự và tăng cường độ nhanh nhẹn.

Long Hạo Thần toàn thân lấp lánh quang mang vàng, cảm thụ được Bí Ngân Cơ Tòa chiến giáp dường như đang phát ra tiếng ngâm khê thỏa mãn. Cảm xúc trong lòng Thiên Kinh cực khắc sâu, gã dần hiểu rõ, vì sao thanh niên áo đen ma tộc chọn đối thủ là hắn mà không phải chính mình.

Gã chậm rãi giờ lên tấm thuẫn truyền kỳ đưa đến trước mặt Long Hạo Thần.

Nhưng khiến Thiên Kinh kinh ngạc là Long Hạo Thần lại lắc đầu nói.

"Thiên Kinh đại ca, kỳ thật, chắc anh đã quên, ta vẫn là Trường Giới kỳ sĩ!" Nói xong câu đó, hắn đổi Quang Chi Liên Y sang tay trái, bước nhanh đi hướng A Bảo.

Trường Giới kỳ sĩ? Ánh mắt Thiên Kinh lại ngẩn ngơ. Trong trận đấu một đối một, không cần nghi ngờ, Trường Giới kỳ sĩ mạnh hơn Thủ Hộ kỳ sĩ nhiều. Đúng vậy! Lần đầu gặp bọn họ, dường như Long Hạo Thần sử dụng là song kiếm.

"Người đã chuẩn bị tốt?" A Bảo nhìn Long Hạo Thần đi tới cách mình mười mét.

Y không ngăn cản Long Hạo Thần thay đổi áo giáp. Y muốn Long Hạo Thần ở trạng thái mạnh nhất rồi mới đánh bại hắn. Chỉ có thể mới chân chính hoàn thành tâm nguyện của y.

Long Hạo Thần gật đầu.

"Tới đây đi."

"Người là kị sĩ, vậy tọa kị của người đâu?" A Bảo trầm giọng nói.

Long Hạo Thần lắc đầu.

"Tuy rằng người là địch nhân của ta, nhưng người dành cho ta cơ hội công bình quyết chiến. Làm kị sĩ, dù thực lực của ta xa không bằng người, nhưng tuyệt không thể thừa dịp chiếm lợi thế. Giữa chúng ta chỉ đấu một đối một."

A Bảo bật cười, trong mắt không chút che giấu sự khen ngợi.

"Tốt lắm, không uống là đối thủ bị ta nhìn trúng."

Quang mang đen nồng đậm từ từ dâng lên. Vây giáp trên người y nổi lên một tầng màu tím. Tay phải nâng lên, một đạo quang mang đen phóng lên cao. Vầng sáng to lớn hóa thành quang trụ, uy nhiếp lãnh liệt vô song bỗng nhiên khuếch tán.

Tất cả cường giả ma tộc đều biểu lộ e sợ, dường như rất sợ hãi quang mang tím đen này.

Quang mang tím đen mau chóng ngưng kết trên tay phải A Bảo, hóa thành trọng kiếm tím đen, nằm trong tay y.

Đương nhiên Long Hạo Thần biết thanh trọng kiếm của y là cái gì. Đó là vũ khí của riêng A Bảo, cũng là vũ khí từng bị mình công kích. Cái sừng do Nghịch Thiên Ma Long biến thành.

Khi A Bảo nâng lên tay phải, đồng thời Long Hạo Thần cũng nâng tay phải lên, quang mang vàng nhu hòa bỗng chốc ngưng tụ, chậm rãi dâng lên trong tay phải hắt lấp lánh đậm đặc sắc vàng.

Nhìn qua thì ánh vàng không sáng chói bằng quang mang tím đen. Nhưng khoảnh khắc nó xuất hiện, một loại quang minh khó nói rõ xua tan tất cả hắc ám bên cạnh Long Hạo Thần.

Hắn mặc Bí Ngân Cơ Tòa chiến giáp, vốn chỉ là giáp bạc tản ra nồng đậm ánh vàng, nhưng khi Quang Minh Nữ Thần Vịnh Thán hiển hiện trong tay phải của hắn, thì Bí Ngân Cơ Tòa chiến giáp bỗng chốc hoàn toàn biến thành màu vàng.

Nhã Đình hiện ra sau lưng Long Hạo Thần. Cô thì thào vài câu chú ngữ, đột nhiên từ phía sau ôm lấy Long Hạo Thần, ngay sau đó biến mất.

Bỗng chốc, quang mang vàng trên Bí Ngân Cơ Tòa chiến giáp càng chói sáng, phát ra tiếng kêu ù ù rõ rệt. Linh lực gần như kinh khủng bỗng bùng phát. Sau lưng Long Hạo Thần, hai đôi linh cánh chớp mắt xuất hiện. Mỗi mé biên linh cánh đều xuất hiện một tầng ảo ảnh.

Đúng vậy, Nhã Đình đã là khí linh, dung nhập vào Bí Ngân Cơ Tòa chiến giáp, đem đến tăng phúc cực độ cho Long Hạo Thần.

Quang Minh Nữ Thần Vịnh Thán tản ra quang mang nồng đậm, Quang Minh Thánh Hỏa tự nhiên dâng lên. Ở khí thể thì hắn không thua kém A Bảo. Khí thể hai người đấu đá lẫn nhau, không ngờ ai cũng không thể chiếm ưu thế.

Long Hạo Thần cho A Bảo cảm giác không phải cường đại, mà là tinh thuần. Vô cùng tinh thuần. Cũng chính vì phần tinh thuần này, hắn mới không yếu thế.

Chiến đấu bắt đầu không chút báo trước. Long Hạo Thần tấn công đầu tiên, không dùng bất cứ kỹ năng nào. Tiến bước, khi Quang Minh Nữ Thần Vịnh Thán ở trên không trung vạch thành một quỹ đạo ưu mỹ, hình ảnh kỳ dị xuất hiện.

Trong cảm giác của tất cả mọi người, Long Hạo Thần như đã biến mất, còn lại, chỉ có kiếm.

Một kiếm chém ra, đất trời biến sắc, dường như là chém vào không trung. Nhưng A Bảo lại kêu rên một tiếng, lui về phía sau nửa bước.

Lại xông lên, xoay người, Quang Minh Nữ Thần Vịnh Thán chém ngang. Động tác của Long Hạo Thần thoát nhìn không nhanh, nhưng cho người cảm giác dính đặc.

Làm đối thủ của hắn, cảm thụ của A Bảo là sâu sắc nhất. Nhất kiếm thứ nhất của Long Hạo Thần đích thực chém vào không khí, nhưng cũng chính một kiếm này, hoàn toàn che kín tất cả đường tấn công của A Bảo, cũng dự đoán được động tác A Bảo sắp làm ra. Nếu A Bảo tiếp tục đòn công kích, như vậy, Long Hạo Thần giành trước chém ra một kiếm sớm rơi vào người y.

Đối làm người khác, cho dù sử dụng trang bị cấp truyền kỳ, A Bảo cũng sẽ không để mắt. Bị chém trung một kiếm thì sao chứ? Ngoại lực khủng bố mà cường đại của Nghịch Thiên Ma Long tộc căn bản không sợ bất cứ đợt tấn công nào. Nhưng Long Hạo Thần lại không giống. Một kiếm của hắn tựa như mặt trời sớm lặn, không thể tìm kiếm, có kiếm ý mạnh mẽ thiên nhân hợp nhất. Đối diện một kiếm như vậy, A Bảo có cảm giác nguy hiểm mãnh liệt, dường như chỉ cần bị chém trúng, y nhất định sẽ trọng thương.

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 161

Kiểm Ý, Kiểm Tâm, Kiểm Kỹ

Long Hạo Thần và A Bảo một trận chiến này khác với lúc hăn đối diện Nhã Khắc Thủ Lĩnh cấp tám. Khi ấy, hăn là lãnh đạo của đội, gánh vác trách nhiệm cứu một đội Liệp Ma Đoàn khác. Cho nên hăn phải trong thời gian ngắn nhất đả thương kẻ địch nặng nhất. Bởi vậy, hăn mới không tiếc cái giá suy yếu thời gian dài dung hợp Hạo Nguyệt và Nhã Đình, bộc phát trạng thái mạnh nhất, lấy công kích sắc bén một chiêu chế địch.

Tình huống trước mắt thì khác. Đầu tiên, thực lực A Bảo không phải Nhã Khắc Thủ Lĩnh so sánh được. Cho dù Long Hạo Thần dung hợp Hạo Nguyệt, cũng không thể trong thời gian ngắn giết chết y. Mà lúc này, Long Hạo Thần đã dùng võ công viên cổ trong Tháp Vĩnh Hằng, kiểm ý của Quang Minh Nữ Thần Vĩnh Thán mới là lựa chọn tốt nhất.

Làm thần quyền giả, bế quan một năm khiến Long Hạo Thần chân chính dung hợp cả hai. Thực lực của hăn không thể dùng linh lực đơn giản miêu tả. Long Hạo Thần hiểu rõ, nếu nói chính mình có một chút cơ may chiến thắng A Bảo, như vậy chính là đến từ kiểm ý, kiểm tâm và kiểm kỹ của mình.

Khi Long Hạo Thần chém ra nhát kiếm thứ nhất, hăn đã không còn quan tâm đến sinh tử. Tất cả bên ngoài đều không liên quan đến hăn. Trong mắt, trong lòng hăn, chỉ có đối thủ, hoàn toàn tiến vào cảnh giới sáng tỏ kiểm tâm, kiểm ý như một. Thân tùy ý động, kiếm tùy tâm đi. Công kích đơn giản, ở trong tay hăn hóa thành thần kỳ, thêm vào thần

kiếm Quang Minh Nữ Thần Vịnh Thán, liên tục hai kiếm lại đẩy lùi được A Bảo.

Nhưng mà, lúc này Long Hạo Thần đối đầu, không phải là A Bảo hồi ở trong Mộng Huyền Thiên Đường. Lúc ấy A Bảo bị quy tắc của Mộng Huyền Thiên Đường hạn chế, nội linh lực chỉ dùng đến hạn mức cao nhất là một vạn. Hơn nữa tất cả hành động của Long Hạo Thần được Mộng Huyền Thiên Đường che chở, bởi vậy mới ức chế nổi A Bảo. Mà lúc này hãn đối mặt, là A Bảo tiến vào trạng thái, hơn nữa rút kinh nghiệm xương máu tăng cao thực lực.

Khi lùi hai bước, A Bảo phản công. Chân trái mạnh giẫm mặt đất, trong tiếng chấn động kinh liệt, linh lực hắc ám tựa như suối phun lên cao, hoàn toàn che lấp thân hình A Bảo. Khi Long Hạo Thần bước ra một bước, nhát kiếm thứ ba như tia chớp đâm hướng quang trụ tím đen, kiếm quang Quang Minh Nữ Thần Vịnh Thán tỏa ra bỗng bị quang trụ tím đen chặn văng ra.

Trọng trảm, không hề hoa lệ màu mè. A Bảo gầm lên, trọng kiếm tím đen trong tay phải ngang nhiên chém ra. Trong chớp mắt đó, có khí thế gấp thần sát thần. Quang trụ tím đen lại dung nhập vào trọng kiếm của y, hóa thành kiếm quang dài mười mét khủng bố chém hướng Long Hạo Thần.

Cùng lúc đó, trong phạm vi ba mươi mét, tất cả không khí bị linh lực hắc ám đè ép nay bỗng biến mất khiến không gian hoàn toàn sụp đổ. Làm Long Hạo Thần muốn lui ra sau đều làm không được, thân thể khó cử động.

Làm thái tử ma tộc, thiên phú của A Bảo tuyệt không thua kém Long Hạo Thần. Khi Long Hạo Thần chém ra kiếm thứ nhất, y đã cảm giác được, về kỹ xảo thì chỉ sợ mình không phải đối thủ nhân loại này. Nhưng kỹ xảo trong chiến đấu vĩnh viễn không đại biểu cho chiến thắng.

Tuy A Bảo cường thế nhưng không bảo thủ, lấy nhược điểm của mình tấn công ưu điểm của kẻ địch, y tuyệt sẽ không làm. Long Hạo

Thần có ưu thế kiếm ý, kiếm tâm và kỹ xảo chiến đấu, nhưng ưu thế của A Bảo càng thêm rõ ràng. Đó chính là linh lực kinh khủng hơn Long Hạo Thần gấp mười!

Bước chân xông lên của Long Hạo Thần đột nhiên ngừng lại. Mũi chân trái giẫm mặt đất, đầu gối gấp khúc giảm lực, ngừng thế xông. Cùng lúc đó, tay trái Quang Chi Liên Y buông ra, khiến nó rơi xuống phía trên mũi chân trái. Hai tay sửa thành nắm lấy Quang Minh Nữ Thần Vịnh Thán, tiếp đó làm ra động tác khiến người kinh ngạc.

Vận người, ưỡn ngực, thần kiếm vung lên. Cảm giác của hãn không thể dùng từ mây bay nước chảy nữa, cách nói chính xác thì phải là toàn thể. Người cùng kiếm hình thành toàn thể hoàn mỹ. Một vầng sáng ám kim từ dưới chân lan lên trên, cuối cùng ngưng tụ vị trí mũi kiếm Quang Minh Nữ Thần Vịnh Thán. Vầng sáng nhu hòa bùng phát, nở rộ, nhẹ nhàng va chạm với kiếm quang tím đen khủng bố.

Không, hình dung va chạm không đúng lắm, phải nói là tiếp xúc. Long Hạo Thần vận người theo kiếm, cả người xoay tròn ba trăm sáu mươi độ. Mà kỳ dị là, A Bảo công kích mạnh mẽ là thế, nhưng lại bị hãn né sang bên, lực công kích mạnh nhất không thể phát huy.

Cũng trong chớp mắt đó, bốn cánh sau lưng Long Hạo Thần đột nhiên vỗ đập, cả người tựa như cá bơi nhanh như chớp lên trên, kề sát mặt đất. Mũi chân trái nhếch lên, Quang Chi Liên Y lại vào tay. Hai tay hai thanh kiếm, gần như chớp mắt đã đến trước mặt A Bảo.

Trong quá trình Long Hạo Thần xông lên, không gian sụp đổ lại bị xé đôi. Từ người hãn phát ra kiếm ý ngưng tụ không gì sánh kịp, không ngờ chẻ ra không khí cực đồ áp súc này. Thanh rỗng ngâm trầm thấp bỗng biến cao vút, hỏa diễm ám kim bùng phát. Trong thời gian ngắn ngủi kề sát đất trượt đi, khí thế Long Hạo Thần bỗng tăng tới đỉnh điểm.

*Oành! *

A Bảo trầm một kiếm kinh khủng xuống mặt đất, xung quanh hóa thành một mảnh màu tím đen. Tiếng chấn kịch liệt và sụp đổ cùng lúc xuất hiện, dường như gặp phải quỷ khóc thần hào, mặt đất bị chém ra một vết kinh khủng.

Mà lúc này, Long Hạo Thần đã đến trước mặt A Bảo. Cả người hằn tựa như gió lốc cuốn sạch A Bảo.

Nếu lúc này có người nhìn rõ ràng động tác của Long Hạo Thần, vậy sẽ thấy rõ, Quang Chi Liên Y trong tay trái dẫn đầu đâm ra. Huyền hóa thành ngàn vạn kiếm quang hợp nhất thành một, ngưng tụ một điểm, đâm thẳng đến cổ tay cầm kiếm của A Bảo. Quang Minh Nữ Thần Vịnh Thán ở tay phải thì kề sát đất, bắn ra quang mang đỏ vàng kinh khủng, mang theo tiếng rền ngâm to rõ chém hướng bản thể. Hơn nữa, đạo sáng đỏ vàng khủng bố này tuyệt không lớn, ngược lại nhỏ hơn chút so với Quang Minh Nữ Thần Vịnh Thán tản mát ra kiếm quang. Nhưng hoàn toàn ngưng tụ thành sắc ám kim, tựa như thực thể.

A Bảo tự hỏi mình rất đề cao Long Hạo Thần, nhưng trong lòng y, Long Hạo Thần dù sao chỉ là nhân loại kỳ sĩ không đủ cấp bầy. Y không bao giờ ngờ được một kích mệnh mông cuồn cuộn của mình lại bị Long Hạo Thần lấy cách tứ lạng đỡ ngàn cân hóa giải. Hơn nữa Long Hạo Thần còn trước tiên phát động công kích gần người.

Một kích kia, Long Hạo Thần nắm giữ thời gian thật quá tốt. Cho nên A Bảo dốc sức ứng phó một kích thì không thể công kích tiếp. Hơn nữa tốc độ hấn xông vào quá nhanh, căn bản không chịu ảnh hưởng của kiếm quang tím đen bùng phát.

Thăng Long Kích. Đúng vậy, Quang Minh Nữ Thần Vịnh Thán chém ra một kiếm là Thăng Long Kích, nhưng tuyệt không phải bay lên trên mà là thẳng tắp hướng tới trước.

Cùng với tu vi tăng cao, hấn ứng dụng kỹ năng kỳ sĩ đã tới loại cảnh giới khác. Hoàn toàn không cần giới hạn ở kỹ năng, có thể nói, bất cứ kỹ năng nào nằm trong tay hấn đều có thể sáng tạo dùng.

Quang mang nhạt lấp lóe, đáy mắt Long Hạo Thần nở rộ quang mang thần thánh. Bí Ngân Cơ Tòa chiến giáp tỏa ra nồng đậm sắc ám kim tựa như chất lỏng dính đặc dán sát mặt ngoài áo giáp.

Đối diện công kích song kiếm của Long Hạo Thần, A Bảo không thể làm ra động tác phòng ngự nào. Nhưng kinh nghiệm thực chiến của y cũng rất phong phú. Mắt thấy chính mình sắp chịu thiệt, quyết đoán làm ra tuyển chọn chính xác, quăng kiếm.

Long Hạo Thần cách y quá gần. Trọng kiếm tím đen của y so với Quang Minh Nữ Thần Vịnh Thán còn lớn hơn không ít. Hơn nữa y vừa mới dốc sức phát động một kích, căn bản không kịp xoay người cứu trợ, ngược lại thành cản trở.

Quyết đoán buông tay, thân hình lùi ra, đồng thời tay trái thành chưởng đánh về phía Quang Chi Liên Y. Tay phải ngưng tụ thành quyền, trực tiếp đánh phía dưới, va chạm với kiếm quang của Quang Minh Nữ Thần Vịnh Thán.

Phập một tiếng, tay trái của A Bảo bị Quang Chi Liên Y đâm trúng, bỗng chốc như định dạng, Quang Chi Liên Y rung lắc một cái, bị đánh rung động. Nhưng thanh trọng kiếm cấp Huy Hoàng trong vạn kiếm thì công kích có kèm kỹ năng Diệt Ma Thiểm! Để lại một đường máu trên tay trái A Bảo.

Khi Quang Chi Đãng Dạng Long Hạo Thần tự chế bị vạn kiếm như nhất phát huy đến mức tận cùng, cho dù A Bảo có ngoại linh lực mấy vạn cũng không thể hoàn toàn ngăn cản.

Mà bên kia cũng xuất hiện va chạm. Không có tiếng chấn kịch liệt. Khi A Bảo một quyền đánh vào Quang Minh Nữ Thần Vịnh Thán, y bỗng hoảng sợ phát hiện, mình có cảm giác lực lượng trống rỗng.

Nên biết, lúc trước trong suy nghĩ của y, Quang Minh Nữ Thần Vịnh Thán có khả năng uy hiếp sinh mệnh y. Cho nên y đánh ra một quyền này dốc hết toàn lực.

Khoảnh khắc năm đấm đụng vào kiếm phong, A Bảo chỉ cảm thấy lực lượng năm tay cứng rắn bị trọng kiếm ập lách sắc ám kim mỹ lệ cường bức hấp thu một bộ phận, hơn nữa là hấp thu mảng lớn. Tiếp đó, thân thể Long Hạo Thần dưới tác dụng của lực lượng này rướn lên, gạt bỏ lực lượng còn sót lại một quyền. Quang mang ám kim đột nhiên thu lại, nhưng Long Hạo Thần cơ thể tựa như lốc xoáy quay tròn quét hướng y.

Kỳ thực, khi A Bảo ứng phó công kích của Long Hạo Thần, y đã bị lừa. Long Hạo Thần cùng y đối mặt, nhưng lúc công kích lại là tay trái công kích tay trái của y, tay phải đánh hướng tay phải. Chính là nói, song kiếm giao nhau công kích ra ngoài. Bởi vậy, sau khi chịu lực, cả người hăn lập tức sinh ra cảm giác thu lực. Không cần cứng rắn chống lực lượng của A Bảo, chỉ cần dốc sức mượn lực là đủ rồi.

Đấu Suất Toàn Viên Kiếm!

Bản hoàn chỉnh, hoặc nên nói là Đấu Suất Toàn Viên Kiếm bản tiến hóa.

Mãi đến lúc này, kiếm ý của Long Hạo Thần mới toàn diện bộc phát. Kiếm ý khủng bố đến mức tận cùng tựa như suối phun lan tràn toàn bộ chiến trường. Mặc kệ là ma tộc hay nhân loại, nhìn trận chiến này, ánh mắt ngây ngốc. Cho dù là đồng bạn Long Hạo Thần cũng lộ ra vẻ khó tin.

Đúng vậy! Thật quá khó tin. A Bảo thực lực là cái gì? Đỉnh cấp tám! Nội linh lực gần mười vạn.

Nhưng từ khi bắt đầu trận chiến, không ngờ Long Hạo Thần lại hoàn toàn áp chế A Bảo. Chẳng những dắt mũi A Bảo, càng chiếm ưu thế tuyệt đối. Mỗi lần hăn ra tay, có thể nói là dự đoán được ý nghĩ của A Bảo. Dưới tình huống như thế, đương nhiên A Bảo chịu thiệt lớn.

Giữa không trung, Long Hạo Thần hóa thành vòng quay ám kim, mang theo kiếm ý ngập trời tựa như hấp thu thân thể A Bảo cường thế

bộc phát.

Đấu Suất Toàn Viên Kiếm này tốc độ công kích thật sự quá mau. Cho dù đổi làm Long Tinh Vũ sáng tạo ra Đấu Suất Toàn Viên Kiếm ở đây, chỉ cần y áp chế nội linh lực cùng đẳng cấp với Long Hạo Thần, cũng tuyệt đối không thể hoàn mỹ làm ra Đấu Suất Toàn Viên Kiếm như vậy.

Đấu Suất Toàn Viên Kiếm của Long Tinh Vũ cũng có kiếm ý, nhưng so với Long Hạo Thần từ Quang Minh Nữ Thần Vịnh Thán lĩnh ngộ ra kiếm ý thì hoàn toàn không cùng cấp bậc.

Nội linh lực của Long Hạo Thần đích thực thua xa A Bảo, ngoại linh lực cũng giống vậy. nhưng hấn chém ra mỗi một kiếm đều làm A Bảo có cảm giác không thể chống đỡ.

Thiên nhân hợp nhất, chỉ có bốn chữ đó, nói thì rất đơn giản.

Nhưng chân chính có thể làm được lại có mấy người? Bản thân trang bị, ngoại linh lực, linh lô dung hợp tất cả làm một, tuyệt không đơn giản như toán cộng. Huống chi, tuyệt đối đừng quên, công dụng lớn nhất của Đấu Suất Toàn Viên Kiếm ở chỗ mượn lực.

Áp lực ngày càng lớn mạnh khiến thái tử ma tộc A Bảo không thể không từng bước lui ra sau. Y chỉ cảm thấy kiếm ý trên song kiếm của Long Hạo Thần ngày càng mạnh. Mỗi một kiếm đều nặng nề như vậy. Mà y đã mất đi vũ khí, thậm chí không dư tinh lực dùng ý niệm khống chế trọng kiếm do cái sừng ngưng kết thành quay trở về.

Máu bắn tung tóe. Có thể thấy rõ, A Bảo dốc hết sức chống đỡ, linh lực hắc ám của y tuy có thể ngăn chặn thân kiếm Long Hạo Thần, nhưng hoàn toàn không thể cản được kiếm ý kinh khủng. Trên người y bắt đầu xuất hiện từng vết máu. Mỗi một vết đều hằn sâu, máu bắn tứ tung.

Nguyệt Dạ ngây ngốc nhìn chăm chú chiến trường. Khi Long Hạo Thần ngang nhiên đi ra ứng chiến A Bảo, cô chỉ cảm thấy đầu óc trống rỗng. Xong rồi, tất cả đều hết rồi. Ở đây thì sao hấn làm đối thủ của Bảo

ca được? Thực lực của Bảo ca đã không còn bị Mộng Huyền Thiên Đường áp chế!

Bọn họ chết chắc rồi, mình cũng sẽ chết. Không biết vì sao, tâm tình của Nguyệt Dạ không phải sợ hãi, mà là nổi khó chịu khó thể hình dung.

Nhưng, khi chiến đấu chân chính bắt đầu, tất cả không tiến hành theo kịch bản cô tưởng tượng. A Bảo cường đại lại bị Long Hạo Thần hoàn toàn áp chế. Linh lực chênh lệch giữa hai bên dường như biến mất. Long Hạo Thần đỉnh cấp sáu bậc phát ra lực công kích sợ rằng không phải cấp sáu bình thường. Mỗi một kiếm đích thực chỉ có vạn linh lực. Nhưng có bộ trang bị truyền kỳ tăng phúc, kiếm ý khủng bố tăng cao, sao có thể dùng một vạn linh lực hình dung?

Quang minh và hắc ám va chạm. Tinh thuần quang minh rõ ràng mạnh hơn hắc ám. Ưu thế thuộc tính bị Long Hạo Thần thông minh chiếm lấy. Đấu Suất Toàn Viên Kiếm thăng cấp nở rộ quang mang ám kim nồng đậm.

"Grao!!!!"

Liên tục bị áp chế, A Bảo ngửa đầu rống gầm. Sóng năng lượng kỳ dị bùng từ thân thể y bộc phát. Long uy. Long uy của Nghịch Thiên Ma Long.

Long Hạo Thần mau chóng xoay tròn trên không trung, thân hình có chút không ổn định. Đấu Suất Toàn Viên Kiếm rốt cuộc dừng lại.

Hạo Nguyệt đứng ở phía xa, đáy mắt bốn cái đầu to lóe ánh tím, móng vuốt to khỏe bản năng cắm vào mặt đất. Nhưng nó vẫn là nhện, không phát động công kích.

Nường theo Long Hạo Thần chớp mắt tạm dừng, A Bảo bỗng lui lại một bước. Ngay sau đó, một vầng sáng đen chói mắt từ trên người y bộc phát ra.

Màu đen là u ám, vì sao cho người cảm giác chói mắt? Bởi vì màu đen tản ra ý niệm thật là quá sắc bén và mạnh mẽ.

Vầng sáng đen không khuếch tán rộng rãi, chỉ là bao phủ toàn thân A Bảo mà thôi. Có thể thấy rõ, màn đen ngưng tụ thành hình vuốt Hắc Long xoay quanh bên người A Bảo. Khi Đấu Suất Toàn Viên Kiếm của Long Hạo Thần đuổi theo lại đây thì không thể chạm vào bản thể A Bảo, mà là cùng màn hào quang đen va chạm cùng một chỗ.

Ma Long Bất Tử Thân. Kỹ năng cường đại của Nghịch Thiên Ma Long tộc.

A Bảo đứng ở trong màn hào quang Ma Long Bất Tử Thân, lạnh lùng nhìn Long Hạo Thần xoay tròn trên không trung không ngừng công kích mình, phát ra tiếng cắt đứt chói tai. Quang đoàn ám kim, đôi mắt đỏ hồng tựa như sắp nhỏ ra máu. A Bảo hít sâu, chân phải lùi ra sau nửa bước, nắm đấm tay phải đặt ở thắt lưng, tay trái bày ra tư thế kỳ dị giơ ngang ngực. lộ ra khí thế, năng lượng hắc ám mạnh mẽ bỗng chốc tăng vọt tới cực độ.

Quang mang tím đen to lớn hiện ra sau lưng y, mơ hồ có thể thấy, một cây cột trụ tím đen, có con rồng xoay quanh. Đó chẳng phải là Trụ Ma Thần thứ nhất Ma Thần Hoàng sao?

Cảm giác không khí sụp đổ lại lần nữa xuất hiện, nhưng lần này không cực hạn phạm vi vài chục mét vuông, mà là mọi người có mặt đều cảm giác được không gian sụp đổ. Thậm chí có sức hút cực mạnh kéo thân thể họ.

Màu tím đen trên người A Bảo bỗng chốc hoàn toàn biến thành đen, ngay cả đôi mắt đỏ cũng như thế. Cũng ngay trong chớp mắt này, con người y biến đổi, biến thành vô cùng ngưng tụ, vô cùng mạnh mẽ. Đường như trong thiên hạ chỉ có một mình y mà thôi.

Quyền ý. Đúng vậy, nếu nói Long Hạo Thần sử dụng là kiếm ý. Như vậy, lúc này A Bảo bộc phát ra, là lấy huyết mạch Nghịch Thiên Ma

Long tộc làm cơ sở, quyền ý khủng bố.

Tu vi của y dù sao hơn xa Long Hạo Thần, quyền ý bộc phát, phạm vi ảnh hưởng cũng lớn hơn Long Hạo Thần nhiều.

Hai đội Liệt Ma Đoàn cùng hoảng sợ biến sắc mặt. A Bảo chưa đánh ra một quyền này đã hiện ra uy lực kinh khủng như thế. Nếu thật sự đánh ra? Vậy càng kinh khủng tới đâu nữa!

Ai đều nhìn ra được, A Bảo nhìn qua toàn thân đầm máu, nhưng kỳ thật chỉ là bị thương ngoài da thôi, tuyệt không tổn thương đến căn bản. Long Hạo Thần dốc sức bạo phát có thể kéo dài tới bao lâu đây? Ai cũng không biết.

Tại lúc đó, nguyên bản Long Hạo Thần mau xoay tròn một lần nữa chém màn hào quang, thân thể đột nhiên tạm dừng. bốn cánh sau lưng giang rộng, cả người khựng giữa không trung. Bốn cánh lấp lánh quang mang đột nhiên tuôn trào vào mũi kiếm, Quang Minh Nữ Thần Vịnh Thán bắt đầu nhẹ run rẩy. Long Hạo Thần bay bồng bềnh giữa không trung, khép lại đôi mắt, cả người tiến vào trạng thái kỳ dị.

Ánh mắt lạnh lùng của A Bảo luôn nhìn chăm chú vào người Long Hạo Thần. Nhìn thấy hình ảnh này, lòng y chấn động. Nguyên nhân rất đơn giản. Long Hạo Thần ở trạng thái này chẳng phải là lúc đó một kiếm chém vỡ cái sừng của mình?

Quang Chi Liên Y lần nữa biến mất, lần này là biến mất trong Tháp Vĩnh Hằng. Long Hạo Thần hai tay nắm lấy Quang Minh Nữ Thần Vịnh Thán, hơi ngửa đầu lên. Màu vàng huyền lệ đột nhiên xuất hiện trên người hắn. Màu vàng này tựa như môi lửa, đốt cháy tất cả quang minh trên bầu trời.

Tiếng vù vù rất giống với tụng niệm vang trong không khí. Sau lưng Long Hạo Thần, cảm giác không gian sụp đổ bỗng chốc biến mất. Quang mang vàng nhu hòa dâng lên sau lưng hắn. Trong tiếng ngâm xướng vù vù kỳ dị, luồng sáng vàng hư vô từ từ hiện ra.

Quang mang rất hư ảo, chỉ là màu vàng rất nhạt. Mơ hồ thấy là hình người, còn lại là một mảnh sáng vàng, không nhìn tới thực thể.

Quang Minh Nữ Thần Vịnh Thán trong tay Long Hạo Thần lại tản ra quang mang kỳ dị. Nguyên bản trọng kiếm không có lưỡi, ở khoảnh khắc này lại tản ra khí thể sắc bén. Càng đáng sợ là, sự sắc bén lại cho người cảm giác nhu hòa.

Cảm thụ của nhân loại và ma tộc khác nhau. Tất cả Liệp Ma giả dưới quang mang vàng này cảm giác như gió mát phất qua. Các thành viên Liệp Ma Đoàn số mười bảy cấp vương trước đó thiêu đốt Sinh Mệnh Hỏa Diễm chỉ thấy toàn thân ấm áp, thoải mái nói không nên lời, dường như sức sống cũng đang hồi phục.

Quang mang kỳ dị xuất hiện trên khuôn mặt Long Hạo Thần. Giờ khắc này, hẳn cho người cảm giác thần thánh, tựa như lúc ở trong Mộng Huyền Thiên Đường.

Cất bước, đánh quyền. Quyền ý của Nghịch Thiên Ma Long chớp mắt bộc phát. Làm thái tử ma tộc, y có thể dựa vào uy lực Trụ Ma Thần đệ nhất. Nghĩa là A Bảo người thừa kế bắt đầu chân chính tiến hóa thành đệ nhất ma thần. Quyền ý khủng bố dường như hoàn toàn xé rách hư không. Sắc đen vô tận tựa như hố đen mở ra trước mặt Long Hạo Thần, dường như muốn nuốt trọn thân thể y.

Cùng lúc đó, Long Hạo Thần nhẹ nhàng chém nghiêng xuống. Sắc ám kim trên thần kiếm lần nữa biến thành màu vàng. Nhưng đó lại là ánh vàng bảy màu. Bảy màu có đỏ, cam, vàng, xanh, xanh biển, xanh lam, tím, đều hỗn hợp với màu vàng xuất hiện trên kiếm của hắn. Từ màu vàng ròng mãi đến cuối cùng sắc tím vàng, toàn bộ quá trình biến hóa rất nhanh, nhưng cho người cảm giác tựa như cầu vòng huyền lệ dưới ánh nắng chiếu rọi từ từ biến mất.

Khi kiếm và quyền ở trên không trung đụng chạm, khoảnh khắc không phát ra tiếng đánh kịch liệt, mà là dính với nhau, thời gian nháy mắt ngừng lại.

Long Hạo Thần cũng ngay giây phút này mở ra. Trong mắt hắn, tràn ngập quang mang trắng nhu hòa, hoàn toàn đối lập với màu đen của A Bảo. Đôi mắt hai người một cuồng dã bạo liệt, một nhu hòa dịu dàng lại va chạm ra hỏa hoa không gì sánh kịp.

Ngay sau đó, rốt cuộc xuất hiện tiếng chấn động.

Trong tiếng nổ điếc tai, một vầng sáng cực kỳ khủng bố lấy vị trí hai người va chạm làm trung tâm bùng bùng nổ, hóa thành một vòng hỗn hợp màu vàng và đen, khuếch tán ra ngoài.

Mặc kệ là Liệt Ma giả hay Trừ Liệt Ma, ở khoảnh khắc này phản ứng trước tiên là xoay người bỏ chạy, hơn nữa đều dùng kỹ năng phòng ngự mình giỏi nhất.

Mặc dù là vậy, trong tiếng nổ kinh khủng này, đám người và ma tộc vẫn là bị đánh bay té ngã.

Thân thể A Bảo tựa như mũi tên đen kịt sát mặt đất bay ra. Y cố gắng khống chế thân thể nhưng không được. Miệng vết thương lúc trước khi cơ thể lui về sau thì tựa như quả cam bị bóp nát, máu bắn tung tóe. Sắc mặt y chợt biến tái nhợt.

Long Hạo Thần thì ngược lại, đôi mắt lấp lánh quang mang vàng, thân hình dưới lực xung kích phóng lên cao.

Nhưng có một điểm hai người giống nhau, đó là quang mang tỏa ra biến ảo đậm.

Quang Minh Nữ Thần Vĩng Thán trong tay Long Hạo Thần đã tối lại, bóng dáng Nhã Đình chợt lóe rồi biến mất, trực tiếp dung nhập vào người Long Hạo Thần. Chính Long Hạo Thần bởi vì bao trong Bí Ngân Cơ Tòa chiến giáp, ngược lại không nhìn ra cái gì. Nhưng có thể thấy được, trên giáp cấp truyền kỳ xuất hiện vô số vết rạn như gió gợn mặt nước. dường như chỉ cần kịch liệt thêm chút, Bí Ngân Cơ Tòa chiến giáp sẽ triệt để hỏng hóc.

Chiến trường hoàn toàn tĩnh lặng. Ngay lúc này, mỗi người đều có cảm giác nói không nên lời.

Đây là loại va chạm kinh khủng cỡ nào! Một cường giả đỉnh cấp sáu, đụng độ đỉnh cấp tám, nhưng lại có thể sinh ra năng lượng khủng bố như vậy, coi như Long Hạo Thần cũng đủ tự hào. Huống chi xem tình hình trước mắt thì chưa chắc hẳn thua.

Cái thứ nhất đứng lên chính là một người áo đen. Nàng có mái tóc tím nhạt. Khi người khác còn bởi vì va chạm khủng bố mà chấn động, thì nàng tựa như u linh biến mất trong không khí.

Cũng chính vì cú va chạm kinh khủng, giây phút này không ai chú ý tới hành động của nàng.

A Bảo rút cuộc khống chế được cái đà lui về sau. Trọng kiếm đen lại xuất hiện trong lòng bàn tay y. Hai tay nắm lấy chuôi kiếm, lấy thân kiếm cắm vào mặt đất chống đỡ thân thể. Trong mắt y trời lên tia sâu thẳm.

Thân thể Long Hạo Thần cũng từ trên trời rơi xuống. Bí Ngân Cơ Tòa chiến giáp lại xuất hiện màu bạc vốn có, mà không phải màu vàng Long Hạo Thần rót vào linh lực.

Ánh mắt hai người va chạm, không chút khoan nhượng.

"Không nghĩ tới, người có thể mượn thần lực. Khó trách người dám khiêu chiến với ta." Thanh âm A Bảo lạnh lẽo mà trầm trọng, nghe không ra dấu hiệu bị thương.

Long Hạo Thần bình thản nói.

"Chẳng lẽ người không dựa vào uy thế của đệ nhất Trụ Ma Thần sao?"

Cùng với thân thể hắt chệm rãi rơi xuống, khoảng cách hai bên dần tiếp cận. Liệp Ma giả và Trừ Liệp Ma đều bò dậy, lòng sợ hãi nhìn hai

người trong trận.

Đám Trừ Liệt Ma chậm rãi thu gọn vòng vây, mà nhóm Liệt Ma giả thì tiếp tục tụ tập cùng một chỗ. Chức nghiệp cận chiến ở bên ngoài, chức nghiệp pháp hệ ở bên trong. Hai bên đều chuẩn bị tùy thời chiến đấu.

A Bảo trầm giọng nói.

"Ta không thể không thừa nhận, người là đối thủ đáng giá ta tôn kính cả đời này. Là nhân loại, tuổi của người nhỏ hơn ta, tu vi cũng yếu hơn ta, lại có thể dựa vào lực lượng chính mình cùng ta đối kháng đến tận đây. Người thật đáng giá ta tôn kính. Nếu linh lực chúng ta bằng nhau, ta tin tưởng, ta không phải đối thủ của người. Cho dù ta có sử dụng Ma Long Bất Tử Thân cũng giống vậy."

Lúc này Long Hạo Thần đã chậm rãi rơi xuống đất. Khi hấn một cước đạp đất, thân thể bất giác lão đảo. Hấn vội vàng dùng thần kiếm chống đất mới đứng vững thân hình.

Chỉ có đồng bạn mới biết tình huống hiện tại của Long Hạo Thần tệ hại cỡ nào. Bởi vì mới rồi Long Hạo Thần cùng A Bảo va chạm một kích, đã mở ra Linh Hồn Xiềng Xích sinh mệnh cùng chung.

Giờ khắc này, tất cả thành viên Liệt Ma Đoàn số sáu mươi bốn cấp suất, trừ Thái Nhi ẩn trong không khí, đều sắc mặt tái nhợt, khóe miệng chảy máu tươi, bị trọng thương.

Có thể tưởng tượng ra, quyền ý của A Bảo khủng bố cỡ nào.

A Bảo nói không sai, làm thần quyền giả, mới rồi một kích cuối cùng của Long Hạo Thần nhờ vào lực lượng Quang Minh Nữ Thần, nếu không hấn căn bản không thể ngăn cản quyền ý.

Kiểm ý của hấn có mạnh hơn, không đủ linh lực thúc đẩy thì không thể nào bộc phát ra hết uy lực.

Long Hạo Thần một thân trang bị truyền kỳ thêm vào Nhã Đình dung hợp, trên thực tế thì tu vi hẳn gần cấp tám. Nhưng linh lực hai bên như cũ cách biệt một trời một vực. Huống chi A Bảo chính là Nghịch Thiên Ma Long, còn có ngoại linh lực hàng vạn.

Nhìn qua thì A Bảo bị thương nghiêm trọng. Nhưng trên thực tế, Long Hạo Thần bị thương càng nặng hơn A Bảo. Nếu không có đồng bạn cùng chung sinh mệnh, mới rồi va chạm, chỉ sợ thân thể Long Hạo Thần có Bí Ngân Cơ Tỏa chiến giáp bảo vệ cũng biến thành mảnh vụn.

"Đáng tiếc." A Bảo đột nhiên nhẹ lắc đầu.

Long Hạo Thần cười khẽ.

"Người muốn xé bỏ lời hứa, đúng không?"

A Bảo cười sang sảng.

"Xé bỏ lời hứa? Không, trận chiến của chúng ta không kết thúc, tạm thời tính ngang tay. Sao lại xem như ta xé bỏ lời hứa?"

"Nếu ta chỉ là một ma tộc bình thường, vậy có đối thủ như người, ta thật thấy vinh hạnh, nhất định sẽ dựa vào lực lượng chính mình đánh bại người. Dem người giẫm nát dưới chân, để người trở thành hòn đá kê chân cho ta leo lên đỉnh. Đáng tiếc, ta không phải ma tộc bình thường, ta là thái tử ma tộc, là con trai Ma Thần Hoàng, là người thừa kế tương lai đệ nhất Trụ Ma Thần. Ta không thể nhìn người tiếp tục tăng lên, tương lai một thần quyền giả là không thể đoán trước. Ta thừa nhận, ta không có tuyệt đối tin tưởng tương lai có thể chiến thắng người. Nếu đã vậy, vì ma tộc, ta chỉ có thể bóp nát người khi còn trong nôi."

Long Hạo Thần bật cười.

"Người nói rất có lý. Nếu cho ta thêm ba năm, người quyết không phải đối thủ của ta. Ta chưa từng nghĩ rằng người sẽ giữ lời. Xem ra, trận chiến này của chúng ta, chỉ có thể chờ lần sau gặp lại chiến tiếp. Hy

vọng khi đó người vẫn may như vậy, có thể hình thành cục diện trước mặt."

A Bảo cười, lần này, nụ cười của y thậm chí không mang lạnh lẽo.

"Sao nào? Chẳng lẽ người cảm thấy hôm nay các người chạy thoát sao?"

Long Hạo Thần thản nhiên nói.

"Sao lại không? Kỳ thật, hiện tại người chẳng qua là nỗ lực hết đà mà thôi. Ta thừa nhận, tình trạng của ta còn tệ hơn người. Nhưng mà, người có thuộc hạ bao vây chúng ta, chẳng lẽ ta không có đồng bạn sao?"

A Bảo biến sắc mặt, trong lòng cảnh báo nguy cơ. Nhưng y không cảm thụ được bất cứ uy hiếp nào. Khoảnh khắc này, một bóng đen xuất hiện trong Trừ Liệp Ma.

Bóng đen thân hình mảnh khảnh. Khi nàng hiện ra, giây phút đó không bất cứ Trừ Liệp Ma nào phát hiện được.

Đôi cánh đen to lớn mở ra, sát ý khủng bố cực độ bỗng bạo phát.

Trừ Liệp Ma đều là cường giả cấp bảy trở nên. Nhưng chớp mắt này, tất cả Trừ Liệp Ma đều cảm nhận được nỗi sợ hãi. Sát khí thực chất đánh vào người chúng. Mỗi một Trừ Liệp Ma đều rõ ràng cảm giác được nguy hiểm. Khủng bố cực độ, uy áp tuyệt đối, vô tận băng lãnh.

Ngay sau đó, luồng sáng đen xẹt qua không trung. Luồng sáng thoát nhìn mỏng manh, nhưng giây phút nó lấp lánh, thân thể bốn ma tộc cấp bảy chợt cứng ngắc. Ngay sau đó, hơi thở sinh mệnh của chúng đã hoàn toàn biến mất.

Bóng đen rốt cuộc hoàn toàn hiện ra. Một dao găm đen như mực lại tản ra vầng sáng bạc nhẹ nhàng đặt trên cổ Nguyệt Dạ. Một bàn tay nhỏ

xinh trắng nổi từ phía sau ôm lấy thắt lưng nhỏ của Nguyệt Dạ. Ánh mắt tràn ngập u ám nhìn hướng A Bảo.

Tất cả xảy ra quá nhanh. Nguyệt Dạ chỉ cảm thấy máu mình đều đông lại. Thậm chí thân thể cô không thể phát run, trong người ẩn tàng cái châm Luân Hồi kiếm như bị sát khí này ảnh hưởng mà dao động, tựa như tùy thời bộc phát.

Tình huống đột nhiên không ai đoán trước được. Tất cả xảy ra quá nhanh. Từ khi Thái Nhi ra tay, bắt Nguyệt Dạ, trước sau chỉ là vài giây mà thôi.

Sắc mặt lạnh lùng trên mặt A Bảo đông cứng. trong Trừ Liệt Ma này, duy nhất khiến y để ý, cũng chỉ có Nguyệt Dạ. Đây chính là hôn thê của y! điểm này Trừ Liệt Ma đều biết. Nếu không phải nhờ thân phận này, dựa vào tu vi cấp sáu, Nguyệt Dạ căn bản không có khả năng trở thành Trừ Liệt Ma. Chính là A Bảo đề nghị, Ma Thần Hoàng mới đặc biệt cho Nguyệt Dạ gia nhập long tổ có A Bảo.

"Ai cũng không được động đây, nếu không, ta không thể bảo đảm lưỡi đao trong tay Thái Nhi không run." Long Hạo Thần lạnh lùng nói.

A Bảo suýt cắn bể răng nanh.

"Khốn kiếp! Uy hiếp một cô gái, đây là tinh thần kỵ sĩ của nhân loại các người?"

Long Hạo Thần thản nhiên cười.

"Tựa như người làm thái tử ma tộc cũng biết biến đổi không giữ lời hứa vậy. Từ góc độ của ta, người ra tay không phải ta, đương nhiên không liên quan đến tinh thần kỵ sĩ."

A Bảo lạnh giọng nói.

"Chẳng lẽ người cho rằng, các người bắt cóc một đồng bạn của ta thì có thể uy hiếp ta thuận theo?"

Long Hạo Thần lắc đầu, nói.

"Nếu chỉ là đồng bạn bình thường thì dĩ nhiên không được. Nhưng nếu ta nhớ không lầm, A Bảo thái tử điện hạ có một vị hôn thê, chính là con gái của Trụ Ma Thần thứ hai ma tộc các người, Nguyệt Ma Thần A Gia Lôi Tư, tên là Nguyệt Dạ, không sai chứ?"

Long Hạo Thần vừa thốt ra, A Bảo rớt cuộc biến sắc. Việc này đã bị biết được, y giấu giếm thêm cũng vô dụng. Hai bên nhìn nhau, mà Trừ Liệp Ma khác thì không dám hành động cái gì.

A Bảo vì Nguyệt Dạ, không tiếc kháng cự Ma Thần Hoàng, việc này cao tăng trong ma tộc ai không biết, cuối cùng không ngờ được Ma Thần Hoàng thừa nhận. Hơn nữa, dù không nói đến vụ đó, nhưng Nguyệt Dạ cũng là con gái Nguyệt Ma Thần A Gia Lôi Tư thích nhất! Nếu để cô chết trong tay Liệp Ma giả, nhất định sẽ dẫn đến động đất trong ma tộc.

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 162

Thức Tỉnh Không Hợp Thời Cơ

Đọc Truyện Online Tại Truyện FULL

"Người muốn gì?" A Bảo gần như nghiến răng nói ra câu này. Dưới tình huống ưu thế tuyệt đối lại bị đối phương bắt giữ vị hôn thê của mình, sự sỉ nhục to lớn này không thua gì cái sừng y bị Long Hạo Thần đánh nát.

Sừng bị đánh nát, có thể dựa vào sinh mệnh lực cường đại của Nghịch Thiên Ma Long lại mọc ra. Nhưng nếu Nguyệt Dạ xảy ra chuyện, y làm sao giải thích với Nguyệt Ma Thần A Gia Lô Tư? Nói sao với phụ thân đây? Nói nghiêm trọng hơn, nếu Nguyệt Dạ chết rồi, thái độ của A Gia Lô Tư đối với y nhất định sẽ biến đổi, thậm chí ảnh hưởng đến sau này y kế thừa địa vị Ma Thần Hoàng.

Trước khi y rời khỏi Ma Đô Tâm Thành, Ma Thần Hoàng Phong Tú từng nói chuyện riêng với y, hơn nữa nói rõ rằng, tuy hiện tại y là người thừa kế thứ nhất, nhưng Ma Thần Hoàng đã tìm đến người thừa kế thứ hai, tiềm năng không kém hơn y bao nhiêu. Cho nên, nếu y đi sai bước nào, rất có khả năng sẽ ảnh hưởng quyền lực kế thừa trong tương lai.

Trong lòng A Bảo, quyền lực và địa vị đương nhiên là quan trọng nhất, nhưng y thật sự yêu Nguyệt Dạ. Có thể nói, Nguyệt Dạ thậm chí có thể so sánh bằng vương vị Ma Thần Hoàng, chỉ điểm này có thể thấy vị trí quan trọng của Nguyệt Dạ trong lòng y.

Long Hạo Thần trầm giọng nói.

"Người nên biết ta muốn thế nào."

Mắt A Bảo lóe tia sáng ác độc, lúc này y bức tức muốn hộc máu. Lúc trước cùng Long Hạo Thần một trận chiến, có thể nói là hai cái lưỡng bại câu thương. Bởi vì có giáp trụ cách trở, y không nhìn thấy tình trạng thực tế của Long Hạo Thần, nhưng có thể hoàn toàn khẳng định, vết thương của Long Hạo Thần tuyệt không nhẹ hơn mình. Đánh tiếp, dựa vào sức bản thân, y có năm chắc đánh chết Long Hạo Thần.

Nhưng cho đến nay, Long Hạo Thần luôn có thể bộc phát ra sức chiến đấu siêu việt thực lực của mình. A Bảo không có tự tin đánh chết Long Hạo Thần, đồng thời có thể tránh cho mình bị trọng thương. Y sợ nhất là loại hậu quả không thể cứu chữa này. Bởi vì quang thuộc tính của Long Hạo Thần thật sự quá tinh thuần. Quang thuộc tính tinh thuần như vậy nếu xâm nhập vào thân thể y thì rất khó hóa giải.

Căn nguyên ma tộc đến từ ma tinh của chúng. Cho dù là mạnh như Nghịch Thiên Ma Long tộc, một khi căn nguyên bị gì, cũng sẽ ảnh hưởng rất lớn đến tu luyện và tăng lực lượng. A Bảo tuyệt đối không thể chịu đựng được. Mục tiêu của y chính là có một ngày mạnh giống như phụ thân của mình. Thậm chí là vượt qua cả phụ thân. Thế nên sao y có thể mạo hiểm tổn thương căn nguyên liều mạng với Long Hạo Thần?

Những năng lực của Long Hạo Thần cũng khiến y sinh ra cảnh giác lớn. Tựa như y đã nói, Long Hạo Thần khiến y cảm giác đến nguy hiểm cực lớn. Thần quyền giả, không biết đã bao nhiêu năm chưa xuất hiện trong nhân loại, không ngờ Long Hạo Thần có thể dựa vào thực lực Quang Minh Nữ Thần. Hơn nữa, hiện tại hãn trẻ như vậy, một khi để hãn trưởng thành, tương lai đem đến uy hiếp lớn bao nhiêu cho ma tộc thật khó mà nói.

A Bảo chính là người thừa kế của Ma Thần Hoàng! Chính y đều cảm thấy tương lai không tự tin chiến thắng Long Hạo Thần, thì càng đừng nói tới mấy ma tộc khác. Khiến nhân loại này trưởng thành đến cường giả cấp chín, hậu quả thật quá đáng sợ. Ít nhất thì trước mắt các cường

giả cấp chín của nhân loại không ai có thể bằng được, tuyệt đối sẽ hình thành xu hướng đuôi to khó vẫy, thậm chí càng phiền phức hơn cả Ma Thần Chi Vẫn có thể uy hiếp đến Ma Thần Hoàng.

Bởi vậy, dù trong lòng A Bảo không muốn cứ như vậy giết chết Long Hạo Thần, nhưng vì tương lai ma tộc và sự thống trị sau này của mình, y phải làm như vậy. Tuy y có chút kiêu ngạo không nghe ý người, nhưng tuyệt đối thông minh. Có thể trở thành người thừa kế Ma Thần Hoàng không chỉ dựa vào vũ lực là đủ.

Nhưng ai biết, khoảnh khắc này xảy ra vấn đề. Hiện tại y rơi vào lựa chọn khó khăn. Hoặc thả hổ về rừng, hoặc mất đi người con gái mình yêu nhất, khiến Nguyệt Ma Thần sinh ra hiểm khích với mình.

Làm sao đây? A Bảo biết thời gian lựa chọn rất ngắn, một khi y do dự quá lâu, cho dù cuối cùng cứu được Nguyệt Dạ chỉ sợ cô sẽ hận y.

Có thể thấy, hai má A Bảo hiện rõ đường cơ bắp đang không ngừng dao động. Có thể thấy lúc này y oán hận và bức mình đến trình độ nào rồi.

"Được, ta tha các người đi. Thả Nguyệt Dạ ra." A Bảo gần như là rống ra câu này.

Long Hạo Thần rút cuộc thở ra nửa hơi, quay đầu nhìn Thái Nhi, đá lông nheo.

Nhưng trong chớp mắt, rơi vào hồ băng đối thành Long Hạo Thần. Bởi vì, khi ánh mắt hấn chạm vào ánh mắt tràn ngập sát khí và lãnh tĩnh của Thái Nhi, hấn hoảng sợ phát hiện, Thái Nhi hề để ý tới mình.

Thái Nhi vẫn giữ động tác trước đó, Luân Hồi kiếm trong tay gác trên cổ Nguyệt Dạ. Nhưng cả người nàng như pho tượng, hơn nữa bởi vì nàng ôm Nguyệt Dạ, cho nên lúc này nhìn như nàng và Nguyệt Dạ hợp làm một.

Không tốt.

Long Hạo Thần đã trải qua cùng loại trạng thái đó, lòng bỗng chốc hoảng sợ. Hắn đột nhiên hiểu được cái gì.

Cường bức đè ép trong lòng chấn kinh và khủng hoảng, Long Hạo Thần cắn chặt răng, cố gắng kiềm chế tình trạng suy yếu, khiến tâm tình bình tĩnh chút, bình thần nói.

"Người đã vi phạm lời hứa một lần, lần này sao ta tin người được? Hiện tại không thể nào thả hôn thê của người ra."

Nói xong, Long Hạo Thần như không thấy ánh mắt A Bảo, chậm rãi bước hướng Thái Nhi và công chúa Nguyệt Dạ. Bước chân của hắn rất chậm, thậm chí cần có Quang Minh Nữ Thần Vịnh Thán làm gậy chống đỡ thân thể. Nhưng trong mắt Trừ Liệp Ma thì bất giác chúng lộ ra tia sợ hãi.

Long Hạo Thần cùng A Bảo chiến đấu, chấn nhiếp không chỉ mỗi mình A Bảo, Trừ Liệp Ma cũng cảm nhận khắc sâu. Cường độ linh lực của Long Hạo Thần trong mắt chúng không tính cái gì. Nhưng chiến ý và kỹ xảo chiến đấu kinh khủng đến mức thương tổn được cả Nghịch Thiên Ma Long, thật khiến chúng e sợ.

Vô số Trừ Liệp Ma mau chóng xông lên, bao vây Thái Nhi và Nguyệt Dạ, khiến Long Hạo Thần không thể tới gần.

Long Hạo Thần dừng bước, xoay hướng A Bảo.

"Xem ra, người không có chút thành ý. Thái Nhi, giết cô ta."

"Đừng!" A Bảo đột nhiên bước lên một bước, hét lớn. "Tránh ra, để hắn qua!"

Thế này Trừ Liệp Ma mới tránh ra một con đường. nhưng bây giờ Long Hạo Thần không vội đi qua, mỉm cười nói.

"Xem ra, thái tử điện hạ rất xem trọng hôn thê của mình. Sai thuộc hạ các người tránh ra một con đường, để đồng bạn ta có thể trước tiên rời đi. Ta và Thái Nhi ở lại đây, đợi đến lúc họ rời khỏi chiến trường rồi, đương nhiên sẽ trả lại Nguyệt Dạ cho các người."

Ngay lúc này, lựa chọn tốt nhất hiển nhiên là Long Hạo Thần và Thái Nhi kèm Nguyệt Dạ mang theo đồng bạn mau chóng rời đi. Dựa theo A Bảo biểu hiện quan tâm Nguyệt Dạ, chắc là y chỉ còn cách cam chịu.

Nhưng hiện tại Long Hạo Thần không cách nào mang Thái Nhi đi! Chỉ có chính hãn mới biết tình hình thân thể mình tệ cỡ nào. Dù chỉ là một Trừ Liệt Ma bình thường xông lên đụng mình một cái, chỉ sợ hãn lập tức ngã xuống đất ngay.

Cứng rắn chống đỉnh cấp tám A Bảo, đâu có dễ dàng như vậy. Từ chiêu thứ nhất hai bên va chạm, Long Hạo Thần dựa vào kiếm ý chặn công kích của A Bảo thì hãn đã bị thương. Mà một kích cuối cùng va chạm, càng khiến hãn trọng thương. Giờ khắc này, hãn có thể đứng tại đây, hoàn toàn là dựa vào ý chí chống đỡ. Ngay cả hãn đều không biết mình có thể giữ được bao lâu.

Nghe lời Long Hạo Thần, A Bảo hơi ngẩn ra. Y làm việc luôn dứt khoát, nếu đã quyết định sẽ không do dự nhiều nữa. Y bỗng vung tay lên, ý bảo mọi người tránh đường, để hai đội Liệt Ma Đoàn rời đi.

Thiên Kinh còn ngây ngốc đứng đó. Gã không nghĩ tới mình và đồng bạn có thể còn sống rời khỏi đây.

Long Hạo Thần và A Bảo một trận chiến, đúng là chấn nhiếp tất cả Trừ Liệt Ma, nhưng sao không khiến bọn họ chấn kinh được? Thiên Kinh mơ hồ cảm giác được, nếu dốc sức đánh, chính mình tuyệt đối không là đối thủ của Long Hạo Thần. nhưng gã chính là một Bí Ngân Cơ Tòa kỵ sĩ!

Đồng thời, biểu hiện của Long Hạo Thần khiến Thiên Kinh cảm giác ra vị trí của hãn trong Kỵ Sĩ Thánh Điện không bình thường. Lứa tuổi

này, tu vi như vậy, thực lực như thế, sao một kỵ sĩ bình thường có thể làm được?

Lúc ấy Thiên Kinh ra quyết định, mặc kệ thế nào cũng quyết yểm hộ Long Hạo Thần sống sót rời khỏi đây. Lấy tu vi và thực lực của Long Hạo Thần, thật sự quá quan trọng với Kỵ Sĩ Thánh Điện.

Cục diện trước mắt lại thay đổi bất ngờ, nguyên bản tình thế xấu chớp mắt xoay chuyển. Khi gã thấy Thái Nhi xuất hiện, một kiếm chém ngang, không ngờ giết bốn cường giả ma tộc cấp bảy, thì gã đã hoàn toàn tê dại. Thích khách cấp sáu giết chết bốn cường giả cấp bảy. Khó trách, khó trách lúc trước nàng từng giết một Tinh Ma tộc cấp tám. Hoàn toàn có thể tưởng tượng ra, nữ thích khách trẻ tuổi này, thực lực tuyệt không dưới Long Hạo Thần. Chẳng qua nàng luôn ẩn sau quang mang rực rỡ Long Hạo Thần tỏa ra.

"Thiên Kinh đoàn trưởng, mau đi đi." Hàn Vũ đi tới bên cạnh Thiên Kinh, nhỏ giọng nói.

"Nhưng mà, Long Hạo Thần thì sao?" Thiên Kinh khẽ nói.

Giọng Hàn Vũ trở nên lạnh lẽo.

"Nếu Thiên Kinh đoàn trưởng thật muốn trợ giúp đoàn trưởng chúng ta, vậy mau chóng rời khỏi đây chính là lựa chọn tốt nhất."

Nói xong câu này y lập tức xoay người, kêu đồng bạn đi trên con đường Trừ Liệt Ma tránh sang một bên.

Thiên Kinh hơi ngẩn ra, gã đương nhiên cảm giác được bất mãn trong lời Hàn Vũ, nỗi xấu hổ dâng lên từ đáy lòng. Thật sâu nhìn ở phía xa Long Hạo Thần đang đi hướng Thái Nhi và Nguyệt Dạ, gã vung tay lên.

"Chúng ta đi."

Hai đội Liệt Ma Đoàn, trừ Long Hạo Thần và Thái Nhi ra, mười một người mau chóng rời đi. Bóng dáng họ dần biến mất trong tầm mắt Trừ

Liệp Ma.

Không có Trừ Liệp Ma nào can đảm cãi lệnh A Bảo, nhưng từ trong mắt chúng có thể thấy rõ không cam lòng. Đúng vậy! Nếu có thể tiêu diệt hai đội Liệp Ma Đoàn cường đại như vậy, chúng sẽ đạt được phần thưởng có thể tưởng tượng. Hơn nữa lần này là sáu tổ Trừ Liệp Ma cùng nhau hành động, đã chiếm ưu thế tuyệt đối.

Ngay lúc đồng bạn rời đi, Long Hạo Thần đã đi tới bên cạnh Thái Nhi. Khoảng cách chỉ ngắn ngủn không đến trăm mét, thân thể dưới Bí Ngân Cơ Tòa chiến giáp đã ướt đầm mồ hôi.

Thái Nhi như cũ không động đậy, sắc mặt Nguyệt Dạ trắng bệch. Hiện tại vị trí cô có thể động đậy là con mắt. Đôi mắt mất đi tia sáng nhìn chăm chú Long Hạo Thần bước tới trước mặt mình. Long Hạo Thần ánh mắt chạm vào mắt cô, sau đó xoay người đứng bên cạnh Thái Nhi.

Hắn không đụng vào Thái Nhi. Khoảng cách càng gần, Long Hạo Thần càng cảm nhận sâu sắc. Không sai, giống như hắn đã suy đoán, ở giây phút quan trọng này, Thái Nhi lại thức tỉnh. Thể chất thần quyền giả của nàng rốt cuộc đã thức tỉnh.

Lần trước cảm nhận một kích Luân Hồi kiếm, khiến Thái Nhi rơi vào trạng thái gần với thức tỉnh. Chỉ là lúc ấy trên chiến trường phải mau chóng rời đi, cho nên Long Hạo Thần mới sử dụng Giai Diệu Vĩnh Hằng truyền tống Thái Nhi vào Tháp Vĩnh Hằng. Việc này đánh đoạn Thái Nhi lĩnh ngộ. Tuy chỉ là ảnh hưởng chút xíu, nhưng cũng đã áp chế Thái Nhi thức tỉnh. Bởi vậy, khi Thái Nhi từ bế quan thanh tỉnh lại đây, vẫn không thể tiến vào trạng thái thức tỉnh đặc biệt.

Thức tỉnh thể chất thần quyền giả tuyệt không phải nỗ lực là có thể làm được. Sau này Thái Nhi luôn bế quan, định đột phá Ranh giới này. Nhưng rốt cuộc vẫn không thể thành công, luôn cách một chút.

Long Hạo Thần phán đoán rất chính xác. Thái Nhi là truyền nhân Luân Hồi kiếm, thể chất thần quyền giả của nàng là truyền thừa Tử

Thần. Cho nên, chỉ có trên chiến trường mới là nơi thức tỉnh tốt nhất.

Vốn Thái Nhi không thức tỉnh nhanh như vậy. Nhưng lần này đối mặt sáu tổ Trừ Liệp Ma mạnh mẽ bao vây. Cục diện càng nguy hiểm thì chiến ý trong lòng Thái Nhi càng tăng lên, rốt cuộc khi lấy ra Luân Hồi kiếm, đã xúc động Ranh giới thức tỉnh, hơn nữa, tới đây nàng không cách nào khống chế nó. Chém ra một kiếm kia giết chết bốn Trừ Liệp Ma cấp bảy, hơn nữa sau khi khống chế Nguyệt Dạ, nàng đã tiến nhập trạng thái thức tỉnh. Cả người mất đi ý thức, rơi vào dao động hơi thở đặc biệt.

Lúc Long Hạo Thần thức tỉnh thì rất là phiền phức. Lần này Thái Nhi thức tỉnh thì càng không hợp thời. Họ còn đang trong bầu ếch, Long Hạo Thần trọng thương.

Không thể di chuyển Thái Nhi. Long Hạo Thần từng trải qua thức tỉnh, nên hẳn mới càng hiểu rõ, lúc này di chuyển nàng, rất có thể tạo thành hậu quả không thể biết được. Hẳn truyền thừa Quang Minh Nữ Thần chính là thần lực hòa bình cường đại chính nghĩa. Thể chất Luân Hồi của Thái Nhi thì không biết bá đạo hơn bao nhiêu. Một khi xuất hiện phản phệ, như vậy, rất có thể sẽ nguy hiểm sinh mệnh Thái Nhi.

Long Hạo Thần chưa từng gặp phải tình huống khó khăn như vậy. Lấy trạng thái yếu ớt hiện tại, cho dù hẳn muốn phát động Giai Diệu Vĩnh Hằng để truyền tống đều cực khó, hơn nữa quá trình Thái Nhi thức tỉnh thể chất thần quyền giả sao có thể truyền tống rời đi?

Làm sao đây? Mình phải làm sao đây? Dưới ánh mắt chăm chú của A Bảo, Long Hạo Thần đứng thẳng người, trong lòng suy tư.

"Người của người đã đi rồi, nên thả Nguyệt Dạ ra chứ?" Đúng lúc này, giọng A Bảo vang lên, bây giờ tất cả Trừ Liệp Ma đã siết chặt vòng vây, bao quanh Thái Nhi và Long Hạo Thần ở chính giữa.

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 163

Thức Tỉnh Thần Quyển Giả, Lưỡi Hái Tử Thần!

"Người của người đi rồi, nên thả Nguyệt Dạ ra chứ?" A Bảo đứng cách Long Hạo Thần không quá mười mét, lạnh lùng nhìn hắn và Thái Nhi.

Long Hạo Thần sau thời gian ngắn suy nghĩ, trong lòng đã lập kế hoạch. Nhìn Thái Nhi đứng như pho tượng, trong con người xuất hiện dịu dàng khó nói nên lời.

Nguyệt Dạ đứng gần trong gang tấc thấy rõ ràng, cô không thể hình dung được ánh mắt của Long Hạo Thần ngay lúc này. Ánh mắt dịu dàng mang mấy phần kiên quyết, rồi lại vô cùng lưu luyến. Trong dịu dàng có kiên quyết không thể nói rõ.

Cùng lúc đó, môi Long Hạo Thần mấp máy, thanh âm trầm thấp vang bên tai Nguyệt Dạ.

"Thái Nhi bởi vì mới giết chóc đã tiến vào trạng thái linh ngộ. Nàng ở trạng thái này rất có thể tổn thương đến cô. Ta không thể đụng nàng, nếu không, cô sẽ nguy hiểm tính mạng. Ta sẽ truyền tống cô đến chỗ khác. Cô nhớ kỹ, ở đó nhất định không được cử động, đứng yên chờ. Tiếp đến, cô tự cầu nguyện đi, cầu nguyện ta và Thái Nhi có thể sống sót. Nếu không, cô chỉ có thể tự sinh tự diệt tại đó."

Nói xong, Long Hạo Thần chậm rãi nâng tay lên ấn vào bả vai Nguyệt Dạ.

"Người làm cái gì!" A Bảo gầm lên Long Hạo Thần không thèm nhìn y, một tầng sáng vàng nhạt lóe sáng ở ngực hắn. Ánh vàng lấp lánh, chớp mắt, Nguyệt Dạ đã biến mất.

Mắt thấy Nguyệt Dạ biến mất, Trừ Liệp Ma định xông lên lại bị A Bảo gầm lên ngăn cản. Ánh mắt y băng lãnh tựa như lưỡi dao sắc bén muốn chém Long Hạo Thần thành trăm mảnh.

"Người đã đem Nguyệt Dạ đi đâu?"

Truyền tống Nguyệt Dạ rời đi, Long Hạo Thần càng suy yếu hơn, thân thể lung lay, suýt nữa ngã xuống. Lúc này A Bảo mới phát hiện không đúng. Bởi vì Nguyệt Dạ biến mất rồi, Thái Nhi lúc trước kiềm giữ Nguyệt Dạ vẫn giữ nguyên động tác.

Long Hạo Thần có chút khó khăn xoay người, đối diện A Bảo.

"Tin tưởng người đã nhìn rõ. Đúng vậy, đồng bạn của ta bởi vì mới rời tấn công, bị phản phệ, không thể di chuyển. Cho nên, người đã bỏ lỡ cơ hội tốt giết chết chúng ta. Ta khuyên người đừng nên hành động thiếu suy nghĩ. Chắc người đã cảm giác được, công chúa Nguyệt Dạ rời đi, là truyền tống không gian. Ta đưa cô ta đến không gian mà trừ ta ra, không ai có thể liên thông được. Cho nên, nếu ta chết, người cũng vĩnh viễn không gặp được vị hôn thê của người."

Làm ra quyết định này, đối với Long Hạo Thần mà nói tuyệt đối là gian nan. Thái Nhi đột nhiên tiến vào trạng thái thức tỉnh thần quyền giả, khiến kế hoạch an toàn rút lui của hắn hoàn toàn bị phá hỏng. Hắn chỉ có thể để đồng bạn đi trước, nhưng hắn không thể đi. Hắn đi rồi thì Thái Nhi làm sao đây? Ai đều có thể đi, chỉ có hắn không thể. Hắn nhất định phải ở tại đây cùng Thái Nhi. Mặc kệ là sinh tử, hắn sẽ cùng nàng.

Trước khi hắn bắt đầu quyết chiến với A Bảo, Long Hạo Thần đã dùng ánh mắt cho Thái Nhi biết nên làm gì. Lần trước cùng Nguyệt Dạ gặp mặt, hòa hoãn cấm chế trong người cô, Nguyệt Dạ có nói hôn sự của

mình với A Bảo. Trước khi Long Hạo Thần quyết chiến đã ra hiệu với Thái Nhi, là bảo nàng liên hệ với Nguyệt Dạ.

Khi Long Hạo Thần và A Bảo đại chiến hùng hực khí thế, thì Thái Nhi thông qua cấm chế trong người Nguyệt Dạ, giao lưu với cô ở cự ly xa. Nguyệt Dạ cho Thái Nhi đáp án rất đơn giản, bắt cóc cô.

Giây phút Long Hạo Thần và A Bảo kết thúc va chạm, Thái Nhi tiến vào trạng thái ẩn thân. Lúc đó nàng có hai lựa chọn, bất ngờ tấn công A Bảo hoặc là kèm Nguyệt Dạ làm con tin.

Cuối cùng, Thái Nhi vì tính an toàn đã chọn cách sau. Dù sao thì lần trước họ công kích A Bảo, y đã sử dụng cách họ không thể ngăn cản để trốn thoát. Lần này nếu lại phát sinh tình huống giống vậy, họ nhất định bị Trừ Liệp Ma còn lại xé thành mảnh nhỏ. Chỉ có bắt Nguyệt Dạ làm con tin mới là cách vẹn toàn nhất.

Sở dĩ Long Hạo Thần truyền tống Nguyệt Dạ đi, là vì an toàn cho cô. Thái Nhi đã tiến vào trạng thái thức tỉnh, ai đụng tới nàng, chỉ sợ Nguyệt Dạ sẽ bị sát ý không ổn định của Thái Nhi giết chết. Nếu Thái Nhi hoàn thành thức tỉnh, Long Hạo Thần không biết sẽ xuất hiện loại tình trạng kỳ quái nào, Nguyệt Dạ cũng sẽ gặp nguy hiểm tính mệnh.

Sau vài lần hợp tác, Long Hạo Thần vẫn có chút tin tưởng Nguyệt Dạ. Nguyệt Dạ trợ giúp bọn họ đúng là không ít, đương nhiên hẳn không thể trơ mắt nhìn Nguyệt Dạ chết đi. Cho nên, hẳn lựa chọn truyền tống Nguyệt Dạ đến Tháp Vĩnh Hằng.

Tùy theo họ rèn luyện tầng thứ hai Tháp Vĩnh Hằng, hiện tại thông qua truyền tống Giai Diệu Vĩnh Hằng, Long Hạo Thần có thể quyết định cụ thể vị trí truyền tống. Không cần nghi ngờ, hẳn đã đưa Nguyệt Dạ đến tầng một Tháp Vĩnh Hằng.

"Cùng ta đợi đi. Đợi đến khi đồng bạn của ta kết thúc phản phệ, thì ta tất nhiên sẽ trả lại công chúa Nguyệt Dạ cho người. Đương nhiên, điều

kiện là chúng ta bình an rời đi." Long Hạo Thần nói xong câu đó, khoanh chân ngồi trước mặt Thái Nhi.

Lúc này hẳn thật sự quá suy yếu, quyền ý khủng bố của A Bảo còn đang tàn phá trong người hẳn. Linh khiếu yếu ớt suýt bị quyền ý xé nát. Hẳn đã hoàn toàn không thể chịu đựng được nữa.

A Bảo ngậy ngấn. Hiển nhiên y không nghĩ tới sẽ có kết quả này. Nguyệt Dạ bị Long Hạo Thần truyền tống rời đi, tựa như đào mất tâm y.

Đích thực y không dám hành động thiếu suy nghĩ. Y không thể đánh cược sinh mạng Nguyệt Dạ khi kẻ địch có rất nhiều cường giả.

Long Hạo Thần cứ như vậy nhắm mắt lại, đồng thời lấy xuống mũi giáp, nhét từng viên đan dược vào miệng. Đây là đan dược chữa thương do Lâm Hâm chế ra.

A Bảo coi trọng Nguyệt Dạ, khiến họ có cơ hội chạy trốn. Nhưng nguy hiểm không qua đi. Long Hạo Thần biết rõ, khi Thái Nhi thức tỉnh, chính là giây phút họ gặp phải khảo nghiệm lớn. Có thể còn sống rời khỏi đây hay không, hẳn không biết, nhưng mặc kệ ra sao thì hẳn sẽ không bỏ lại Thái Nhi một mình chạy trốn.

Ai có thể nghĩ tới, phía sau lại là kết cuộc như vậy? Ánh mắt Trừ Liệp Ma đều tập trung vào người A Bảo. Chỉ cần A Bảo ra lệnh một tiếng, chúng lập tức sẽ dốc sức phát động công kích.

A Bảo nắm chặt hai tay run nhè nhẹ. Đây là cơ hội ngàn năm một thuở! Bỏ qua lần này, không biết sau này có cơ hội đẩy Long Hạo Thần vào tuyệt cảnh không.

"Một ngày nào đó, ta sẽ xé xác ngươi." Thanh âm A Bảo tràn ngập oán độc. Nhưng cuối cùng y không ra lệnh tấn công. Giống như Long Hạo Thần, y ngồi xuống đất, nhắm mắt trị thương.

Mặc kệ là bên Trừ Liệt Ma A Bảo hay là Long Hạo Thần, bọn họ đều không biết, cách nơi đây vài cây số, có đôi mắt lẳng lẳng nhìn bọn họ.

Đó là một người toàn thân giấu trong áo choàng màu xám. Một đôi mắt sáng ngời nhìn chăm chú bên này. Ánh mắt y không ngừng biến đổi, dường như có thể trông thấy tất cả chuyện xảy ra trên chiến trường. Người này tay không, không mang theo vũ khí gì.

Khi Long Hạo Thần bình thân ngồi xếp bằng chữa thương, đáy mắt y lóe tia kinh ngạc, còn có chút khen ngợi và ba phần thống khổ năm phần phức tạp.

Hơi tiến lên trước một bước, đất dưới chân người áo xám lặng lẽ sụp xuống. Nhưng bước chân y cũng ngừng tại đây, không tiếp tục tiến lên trước nữa. Hai mắt nheo lại, sát khí lạnh liệt xẹt qua đáy mắt. Trong đường kính ba mét quanh người y, phát ra một chuỗi tiếng *xèo xèo* dày đặc, là thanh âm vô số băng nhọn rơi trên đất. Những mảnh băng này không ngờ là do sát khí y ngưng kết mà thành.

Nhập định tu luyện, đối với đa số tu luyện mà nói thì đều cần hoàn cảnh yên tĩnh tuyệt đối. Bên ngoài nếu hỗn loạn thì rất khó yên tĩnh lại. Cho dù tiến vào nhập định rồi, một khi bị quấy rầy, cũng có nguy cơ tẩu hỏa nhập ma. Đừng nói tới trước mắt có áp lực cực lớn từ bày địch.

Nhưng Long Hạo Thần cứ như vậy xếp bằng ngồi đó, trước ánh mắt của rất nhiều cường giả ma tộc tiến vào trạng thái nhập định.

Lực tu sửa mạnh mẽ và tăng phúc cho người sử dụng của Bí Ngân Cơ Tòa chiến giáp bỗng chốc hiện ra. Những văn lộ nhãn nheo trên áo giáp dần hồi phục, ánh vàng nhạt cũng tùy theo xuất hiện.

Dường như mỗi lần Long Hạo Thần hít vào thở ra, quang mang vàng trên người hắt càng đậm vài phần. Một tia khói đen từ thân thể hắt bay ra, đó là quyền ý A Bảo đánh vào người hắt.

Tình huống bên A Bảo cũng giống hẵn, chẳng qua y tiêu trừ là kiếm ý của Long Hạo Thần.

Ngoại linh lực của Long Hạo Thần tuy không như A Bảo, nhưng nội linh lực càng tinh thuần. Bởi vậy, tốc độ chữa trị vết thương của hẵn một chút đều không chậm hơn A Bảo. Huống chi hẵn còn dùng đan dược do Lâm Hâm chế ra.

Chẳng qua, vết thương của hẵn nghiêm trọng hơn A Bảo nhiều. Lúc trước hẵn luôn cố gắng chống đỡ, nội tạng bên trong đều bị thương khác nhau. Mạch máu đảo loạn, linh lực gần như cạn kiệt, thậm chí tổn thương căn nguyên.

Bị thương nặng như vậy tuyệt không phải trong chốc lát có thể hồi phục. Nếu là ở nơi an toàn, bị tổn thương nặng vậy, Long Hạo Thần chỉ sợ đã sớm rơi vào hôn mê. Nhưng hiện tại sao hẵn có thể để mình hôn mê được? Ý chí mạnh mẽ chống đỡ thân thể hẵn. Cũng bởi vì có ý chí lực chống đỡ, Long Hạo Thần kinh ngạc phát hiện, giữa hai đầu chân mày, dường như xuất hiện đoàn sáng vàng kỳ dị.

Khi hẵn hấp thu quang nguyên tố bên ngoài bổ sung cho mình, hai điểm sáng này dường như theo hẵn hô hấp mà biến lớn. mặc dù tốc độ biến lớn rất chậm, nhưng Long Hạo Thần dùng tinh thần lực cường đại tra xét thấy rõ ràng.

Đây là? Hình dạng ban đầu của linh khiếu?

Mấy ngày trước, nội linh lực của Long Hạo Thần đã tăng tới một vạn, lại thêm luôn ức chế tăng nội linh lực, tất cả đều bộc phát trong trận chiến gian khổ. Quan trọng là ý chí lực kinh người của hẵn. Nếu lúc đó hẵn rơi vào hôn mê, chỉ sợ phần đột phá này còn phải kéo dài thật lâu. Nhưng hẵn lại cứng rắn chống đỡ, hơn nữa giữa vòng vây cường giả ma tộc tiến hành tu luyện. Ý chí lực mạnh mẽ này bị tiềm lực của hẵn hòa hợp, không ngờ trực tiếp giúp hẵn kiến lập linh khiếu ban đầu. Hơn nữa, một lần xây dựng tới hai linh khiếu.

Chính là nói, chỉ cần cho Long Hạo Thần chỗ yên ổn để tu luyện, hẳn có thể chân chính tiến vào cảnh giới cấp bảy. Sau này khi tu luyện so với cường giả cấp bảy chỉ mở ra linh khiếu thứ hai thì nhanh hơn gấp đôi.

Một đám Trừ Liệt Ma đứng bên cạnh, mắt to trừng mắt nhỏ, không dám nhúc nhích. A Bảo không ra lệnh, bọn chúng không có gan hành động thiếu suy nghĩ, huống chi Long Hạo Thần và Thái Nhi hiện ra thực lực cường đại khiến chúng ném chuột sợ vỡ òa.

Nếu đâu là ở trong liên minh thánh điện, có lẽ tình huống sẽ đảo ngược. Có lẽ cường giả liên minh thánh điện sẽ vì tương lai liên minh, mạo hiểm cưỡng bức đánh chết A Bảo, thà rằng mình sẽ bị nghiêm khắc xử phạt, giải quyết cường địch liên minh có khả năng sau này sẽ gặp phải.

Nhưng ma tộc thì chắc chắn không như thế. Ma tộc chú ý là lợi ích và thực lực hàng đầu. Trong lòng chúng nó không tồn tại tinh thần hiến dâng, chỉ có lợi ích tuyệt đối. Giết Long Hạo Thần và Thái Nhi đối với chúng nó cái gì tốt? Kết cuộc là chết chắc, lửa giận của thái tử ma tộc không phải dễ dàng thừa nhận, thậm chí sẽ liên lụy đến chủng tộc của chúng. Bởi vậy, chúng chỉ có thể chờ tại đây.

Bốn tiếng đồng hồ rất nhanh trôi qua.

Long Hạo Thần rốt cuộc toàn bộ trục xuất quyền ý trong người. Tuy rằng cơ thể vẫn suy yếu, nhưng không có quyền ý tàn phá trong người, tiếp đến chỉ là quá trình trị liệu và hồi phục.

Hơn nữa, hẳn phát hiện suy đoán của mình không sai. Hai cái linh khiếu ở giữa trán và bụng trải qua bốn tiếng đồng hồ, đã tự hấp thu linh lực nhất định. Tuy còn rất ít, nhưng hình dạng linh khiếu đã dần hiện ra. Chỉ cần trải qua thời gian dài tu luyện, khi ngược mình tràn ngập linh khiếu rồi, đương nhiên sẽ có thể đem linh lực dư thừa tu luyện ra tồn trữ vào hai cái linh khiếu này. Một khi hoàn thành bồi dưỡng hai linh khiếu, vậy thì sau này dù là tu luyện hay công kích, phòng ngự, linh lực phát ra có thể tăng hơn bây giờ gấp ba lần. Đây chính là ưu thế của cấp bảy so

với cấp sáu, chứ nói chi cấp bảy còn có thể kích phát ra Thể Quang Diệu, kỹ năng tăng phúc cường đại.

A Bảo trên người tản ra vàng sáng tím đen nhạt, vết thương của y lành nhanh hơn Long Hạo Thần một chút. Trên người y, cũng xuất hiện tin tốt. Bình cảnh từ cấp tám lên cấp chín dường như hơi buông lỏng. Tuy chưa chân chính mở ra, nhưng chỉ cần buông lỏng chút, tin tưởng không bao lâu sau, y có thể thực sự trở thành một cường giả cấp chín.

Làm người thừa kế huyết mạch Ma Thần Hoàng, y khác với các Nghịch Thiên Ma Long tộc khác. Khi y sinh ra đời, chỉ có thực lực rất thấp, tựa như nhân loại. Năng lực sau này là do từng bước tu luyện mà thành. Cũng chính vì vậy, ở phía thiên phú thì y vượt xa tộc nhân, tương lai có khả năng thành cường giả siêu cấp như Ma Thần Hoàng. Mà đối với Nghịch Thiên Ma Long tộc bình thường, tu vi đột phá cấp chín rồi, tốc độ tăng lực lượng sẽ chậm rãi rất nhiều, không có kỳ ngộ đặc thù thì rất khó tăng cao.

Coi như là có chút tin tốt, nỗi buồn trong lòng A Bảo cũng giảm bớt vài phần. Chỉ cần có thể đột phá cấp chín, như vậy, xem như y ngồi vững trên ghế người thừa kế, hơn nữa có thể chân chính mượn uy lực Trụ Ma Thần đệ nhất. Đến khi ấy, thực lực của y sẽ biến hóa nghiêng trời lệch đất, đủ để chết Long Hạo Thần.

Trong lòng A Bảo thầm cảm thán, nếu cứ có đối thủ giống như Long Hạo Thần thúc đẩy, như vậy thành tựu sau này của mình không chừng còn vượt qua phụ thân. Nhưng làm người thống trị ma tộc, chỉ cần có cơ hội, y nhất định phải lập tức giết chết Long Hạo Thần, không để lại nguy cơ tiềm ẩn cho mình.

Chính lúc A Bảo cảm thụ bình cảnh cấp chín xuất hiện vết rạn, đột nhiên, trái tim y bỗng co rút. Sát khí tựa như hữu hình kích động. Y lập tức kết thúc tu luyện, bỗng mở hai mắt ra.

Làm động tác giống như thế còn có Long Hạo Thần. Khi ánh mắt hai người cùng mở ra, có thể thấy đôi mắt đỏ máu và đôi mắt vàng kim cùng

lóa sáng. Hai người nhìn nhau một cái, ngay sau đó, tầm mắt đều rơi trên người Thái Nhi.

Thái Nhi quả nhiên biến đổi. Động tác vẫn giữ nguyên như cũ, nhưng lúc này, trên người nàng bao trùm một tầng sáng xám. Làn da trắng muốt biến thành tựa như tinh thể xám, đứng đó càng giống pho tượng.

Nhưng sắc mặt Long Hạo Thần và A Bảo đều biến đổi. Bởi vì hai người giật mình phát hiện, tầng tinh thể xám trên người Thái Nhi lại là sát khí thực chất. Không sai, sát khí chân chính thực thể hóa.

"Đây, sao có thể?" A Bảo trợn mắt há hốc mồm.

Cũng trong chớp mắt này, bỗng nhiên, sát ý ngập trời phóng lên cao. Màu xám nồng đậm hóa thành thanh kiếm xuất hiện giữa trời. Tiếng chấn điếc tai, giữa không trung bỗng xuất hiện một dòng sông đen. Hơn nửa chiều dài của dòng sông lấy tốc độ kinh người kéo dài.

Sát khí xé rách không gian!

Lực kéo to lớn và sát khí khủng bố khiến đám Trừ Liệt Ma hoảng loạn không ngừng lùi ra sau. Cho dù là Trừ Liệt Ma cấp tám cũng không ngoại lệ.

Có dòng sông đen hỗ trợ, một bóng sáng xám giáng xuống, bành bồng trên đỉnh đầu Thái Nhi, hóa thành một vòng sáng xám bao phủ người nàng. Trên trán Thái Nhi, phù văn lưỡi hái xám dần hiện ra. Cùng lúc đó, dao găm đen lấp lánh quang mang xám trong tay nàng phóng vút ra, bay tới sau lưng nàng.

Một tia chớp xám bỗng từ dòng sông bắn ra, chính xác đánh vào dao găm. Bỗng chốc, thân thể Thái Nhi kịch liệt run rẩy. Dao găm đen biến thành màu xám, hơn nữa có quang mang xám nồng đậm rót vào dần biến lớn, vụn vụn, hóa thành lưỡi hái to lớn tràn ngập tinh mịch.

Lưỡi hái này thật sự quá lớn, chỉ riêng cái chuôi đã dài hơn một trượng, lưỡi dao rộng cũng hơn hai mét. Tinh thể xám như sóng nước tỏa ra quang mang nhu hòa bao bọc lưỡi đao. Ánh xám co rụt, sự sắc bén khiến xung quanh tựa như xuất hiện gió lốc đen.

Có thể tưởng tượng, một bộ hung khí như vậy nếu ở trên chiến trường làm động tác quét ngang đơn giản, sẽ tạo ra tình cảnh khủng bố máu me cỡ nào!

"Thức tỉnh?" A Bảo rốt cuộc tỉnh ngộ.

Cái gì mà linh lô phản phệ? Rõ ràng là Long Hạo Thần lấy cớ, đồng bạn nữ tính cường đại của hắn không ngờ tiến hành thức tỉnh vào lúc này, hơn nữa là thức tỉnh thuộc về thần quyền giả.

Giây phút này, A Bảo hiện ra sự quyết đoán của thái tử ma tộc. Lợi ích ma tộc hoàn toàn chiếm ưu thế, tư tình bị ức chế triệt để. Y gầm lên một tiếng.

"Giết chúng!"

Một thần quyền giả như Long Hạo Thần đã là kẻ địch lớn trong tương lai ma tộc, một khi bên cạnh hắn xuất hiện thêm đồng bạn thần quyền giả, vậy thì, họ thậm chí có khả năng đảo điên sự thống trị của ma tộc. Tư tình so với tồn vong của chủng tộc thì tính cái gì? A Bảo lập tức kiên quyết ra mệnh lệnh hủy diệt.

Khi A Bảo ra lệnh, cùng lúc đó Long Hạo Thần sẽ không ngồi chờ chết. Trải qua mấy tiếng đồng hồ nghỉ ngơi, tu vi của hắn đã hồi phục khoảng ba phần. Nhưng vì giây phút này, hắn đã chuẩn bị sẵn. Chẳng qua hắn không ngờ tới Thái Nhi thức tỉnh nhanh như vậy, hơn cả mình lúc trước.

Đây kỳ thật rất bình thường. Quá trình Thái Nhi thức tỉnh thuận lợi hơn Long Hạo Thần, bởi vì liên quan giữa nàng và Luân Hồi kiếm. Có thể nói, thể chất Luân Hồi Thánh Nữ của Thái Nhi là do Luân Hồi kiếm

mang đến. Luân Hồi Kiếm mang theo truyền thừa Tử Thần. Long Hạo Thần thì không giống vậy, thể chất thần quyền giả của hắn hoàn toàn là do tự thân nỗ lực. toàn bộ quá trình thức tỉnh đều cần dựa vào linh ngộ của mình.

Tuy Luân Hồi kiếm bá đạo, hơn nữa phản phệ cực mạnh. Nhưng trong quá trình Thái Nhi thức tỉnh thì nó mang đến tác dụng cầu nối. Dưới tình huống đó, tốc độ Thái Nhi thức tỉnh nhanh hơn nhiều. Ngăn ngủ sáu tiếng đồng hồ, nàng đã hoàn thành linh ngộ, lúc này đang nhận Tử Thần truyền thừa giao cho.

Hai luồng sáng đồng thời từ ngực Long Hạo Thần tuôn ra. Một đỏ, một xanh. Đồng thời mau chóng mang lên mũ giáp.

Hai thân thể to lớn ngang nhiên chắn trước mặt A Bảo. Một vòng khí lưu băng lãnh bỗng từ thân hình xanh bộc phát, hóa thành Phòng Ngự Băng Hoàn cứng rắn đung bay.

Hơn nữa. Phòng ngự Băng Hoàn không phải một cái mà là liên tiếp ba cái. Cái thứ hai đuổi kịp cái thứ nhất, cái thứ ba đuổi theo cái thứ hai. Ba đợt Phòng Ngự Băng Hoàn vây quanh thành một, bộc phát lực va chạm cường đại.

Tất cả xảy ra quá đột ngột. Phản ứng nhanh nhất là A Bảo và Long Hạo Thần. Nhưng hai người đều bị trọng thương. A Bảo bởi vì vết thương nhẹ hơn Long Hạo Thần nên hồi phục nhanh chút, nhưng chẳng qua mới hồi phục năm phần thực lực mà thôi. Tại lúc này, Phòng Ngự Băng Hoàn mạnh mẽ như vậy bỗng xuất hiện, bao gồm cả A Bảo, tất cả cường giả ma tộc xung quanh đều bị ép lùi ra ngoài vài bước.

Cùng lúc đó, ánh tím nồng đậm phát ra từ trán Long Hạo Thần. Một bóng dáng to lớn bỗng xuất hiện trước mặt Long Hạo Thần.

Thân thể to lớn này dài hơn mười mét, bốn cái đầu to ngẩng cao, tám đôi mắt đều tỏa ra màu tím cao quý.

Hai luồng sáng tím cùng rơi trên người Long Hạo Thần và Thái Nhi. Hai luồng sáng khác thì rơi trên thân hình đỏ, xanh. Ngay sau đó, hình ảnh khủng bố xuất hiện. Sóng năng lượng đặc biệt vận vẹo đến mức tận cùng, mạnh mẽ không gì sánh kịp bùng phát từ thân thể cao to. Chốc lát đã bao phủ phạm vi trăm mét.

Tiếng hét thảm gần như cùng lúc vang lên từ miệng mỗi tên ma tộc, trong đó bao gồm cả A Bảo thái tử ma tộc.

Đó là cảm giác thống khổ như thân thể bị xé rách. Ma lực trong người dường như bạo động, ngay cả các loại thuộc tính nguyên tố xung quanh cũng điên cuồng dao động.

Ma tộc cấp tám còn đỡ chút, chỉ là nhịn đau thúc đẩy linh lực hộ thể. Mà ma tộc cấp bảy yếu hơn thì từng cái da tróc thịt bong. Tuy không bị hỗn loạn vận nạo nguyên tố trực tiếp bóp nát, nhưng cũng thừa nhận thống khổ cực lớn.

Hạo Nguyệt đến. Người anh em tốt, đồng bạn tốt của Long Hạo Thần, rốt cuộc đã xuất hiện trên chiến trường.

Lúc trước khi Long Hạo Thần đối mặt A Bảo, vì sao không cho Hạo Nguyệt hỗ trợ? Chính là vì để Hạo Nguyệt giữ thực lực ứng biến tình huống.

Có lẽ, hăn và Hạo Nguyệt bắt tay thì có thể khiến A Bảo trọng thương nặng chút. Nhưng Long Hạo Thần hiểu rõ, hăn vẫn không có cách giết chết A Bảo. Nếu đã vậy, vì sao không để Hạo Nguyệt giữ lại thực lực? Lui một vạn bước mà nói, chỉ cần Hạo Nguyệt còn sức mạnh, vậy hăn có bảo đảm sống sót rời khỏi chiến trường.

Hỗn loạn nguyên tố bác ly lại lần nữa xuất hiện trên chiến trường. Nhưng khác với trước, hiện tại Hạo Nguyệt không còn là ba cái đầu mà tới bốn cái. Thêm đầu Tiểu Lam khiến ba loại nguyên tố tổ hợp hỗn loạn nguyên tố bác ly biến thành bốn loại. Đây không đơn giản là toán cộng,

mà là tăng gấp mấy lần. Nhiều thuộc tính cường đại cấp bảy hỗn hợp thành ma pháp.

Hạo Nguyệt sớm đã chuẩn bị xong ma pháp, chờ đợi Long Hạo Thần truyền tống. Vậy nên khoảnh khắc nó xuất hiện, ma pháp này trực tiếp bạo phát thuận di.

Bởi vì đám Trừ Liệt Ma ở gần quá, nên khoảnh khắc ma pháp bộc phát, tất cả Trừ Liệt Ma đều trúng chiêu. Nếu lúc này có đông đủ đám Long Hạo Thần, chính là cơ hội tốt tiêu diệt vô số kẻ địch.

Đáng tiếc là, hiện tại Long Hạo Thần có thể dựa vào chỉ có chính mình.

Ánh mắt lo lắng rơi trên người Thái Nhi. Nàng vẫn đang trong quá trình thức tỉnh thể chất thần quyền giả cuối cùng. Quang mang xám nồng đậm đang từng chút một dung nhập vào thân thể nàng. Lưỡi hái xám to lớn chậm rãi từ sau lưng bay tới trước người nàng, bị tay phải của nàng nắm lấy. Mái tóc màu tím nhạt của Thái Nhi cũng dần biến thành xám như thủy tinh. Trong suốt rồi lại kỳ dị.

Tu vi đã hồi phục ba phần, đủ để Long Hạo Thần phát động Giai Diệu Vĩnh Hằng truyền tống mình và Thái Nhi. Nhưng Thái Nhi còn chưa kết thúc thức tỉnh, nếu lúc này truyền tống mình và Thái Nhi rời đi, như vậy sẽ xuất hiện hậu quả gì thì chính Long Hạo Thần cũng không biết trước được. Cho dù thương tổn chút xíu thì hắn cũng không muốn xuất hiện trên người Thái Nhi!

Cho nên, sau khi Hạo Nguyệt phóng hỗn loạn nguyên tố bác ly, Long Hạo Thần vốn có cơ hội trước tiên mang Thái Nhi cùng rời đi, nhưng lại không làm như vậy. Hai tay nắm song kiếm, thủ hộ bên cạnh Thái Nhi.

Hạo Nguyệt không giống lúc trước thi triển hỗn loạn nguyên tố bác ly thì tiến vào trạng thái yếu ớt. Bốn đầu ngẩng lên, thân thể khổng lồ bỗng nhiên xoay chuyển, cái đuôi dài thô to quét ngang ra.

Trong hỗn loạn nguyên tố bác lý, dù là cường giả ma tộc cấp tám thì cũng bị suy yếu. Bị Hạo Nguyệt cái đuôi to quét một cái, bỗng chốc đánh bay bảy, tám ma tộc.

Thánh Vệ số mười hai và Thánh Vệ số mười một được Giai Diệu Vĩnh Hằng ôn dưỡng, tu vi của chúng tùy theo Long Hạo Thần tăng lên mà thực lực tăng mạnh.

Thánh Vệ số mười một bản thân là ma pháp sư băng hệ cấp bảy. Thánh Vệ số mười hai thì cùng với Long Hạo Thần đột phá cấp sáu, mới rồi lúc xuất hiện đã đạt thực lực cấp bảy.

Chúng nó đều không có trang bị cường đại, nhưng lại có kỹ xảo chiến đấu đến từ thời viễn cổ. Hai đại Thánh Vệ cùng bạo phát, chốc lát đánh bay đa số ma tộc rơi vào hỗn loạn nguyên tố bác lý.

Nhưng dù sao là sáu tổ Trừ Liệt Ma bao vây đám Long Hạo Thần! Gồm cả A Bảo, tổng cộng sáu cường giả cấp tám. Bị cùng bậc áp chế, hỗn loạn nguyên tố bác lý ảnh hưởng đến chúng nhỏ hơn. Sau phút chốc hoảng loạn, sáu cường giả cấp tám này đã dẫn đầu xung phong lên.

Thân hình A Bảo bị Thánh Vệ số mười hai ngăn chặn. Cốt đao lửa đỏ như mây bay nước chảy, luôn có thể tìm được sơ hở trên người A Bảo.

Nhưng, Thánh Vệ số mười hai cũng không phải Long Hạo Thần. Tuy nó công kích mạnh, đem Tu La Trảm vạn dụng đến cực độ. Nhưng nó không có kiếm ý và linh lực quang thuộc tính mạnh như Long Hạo Thần.

A Bảo đối diện Thánh Vệ số mười hai tấn công, y không thềm né tránh, mặc kệ cốt đao chém vào người. Tiếp đó, năm đấm khủng bố của y cũng tùy theo đánh ra.

Mặc dù Thánh Vệ số mười hai né tránh A Bảo tấn công, nhưng không thể ngăn cản A Bảo xông hướng Long Hạo Thần.

*Oành! *

Hai cường giả ma tộc cấp tám hợp lực đánh bay Thánh Vệ số mười một. Kỹ xảo mạnh cỡ nào, trước mặt linh lực áp chế tuyệt đối thì vẫn chỉ là uống công. Mà lúc này, chặn trước Long Hạo Thần và Thái Nhi chỉ còn lại Hạo Nguyệt.

Hạo Nguyệt không sử dụng ma pháp nữa, mà là duy trì hỗn loạn nguyên tố bác ly. Nó đã suy yếu tất cả ma tộc, hiện tại chỉ có thể dùng thân thể chiến đấu.

Hạo Nguyệt cũng là lần đầu tiên hoàn toàn hiện ra sức mạnh đấu cận chiến.

Đầu tiên nó nghênh đón chính là A Bảo. Nửa người trên hơi ngẩng lên, một vuốt đánh về phía A Bảo.

A Bảo nổi giận gầm lên một tiếng, thân hình chợt lóe đã hiện ra chân thân ma long của nó, thô bạo đụng độ công kích của Hạo Nguyệt.

Va chạm kịch liệt, thân thể khổng lồ của Hạo Nguyệt hơi lung lay, bị A Bảo đánh ngã sang bên. Nhưng A Bảo sử dụng chân thân ma long cũng bị Hạo Nguyệt một vuốt đánh lão đảo.

Không chỉ thế, Hạo Nguyệt còn kịp quét cái đuôi to. Bốn cái đầu bị đụng bốn hướng, cứng rắn ngăn cản công kích từ bốn cường giả cấp tám.

Mặc dù bị hỗn loạn nguyên tố bác ly suy yếu, nhưng đó vẫn là cường giả ma tộc cấp tám! Đối diện thân thể cường tráng của Hạo Nguyệt, chúng lại không thể trước tiên đột phá.

Nhưng Hạo Nguyệt rốt cuộc không thể phòng ngự bốn phương tám hướng. Bên kia, vẫn là có một ma tộc cấp tám đến trước mặt Long Hạo Thần.

Quang Minh Nữ Thần Vĩnh Thán theo quỹ tích huyền ảo nghênh đón trọng kiếm đỏ huyết của Ác Ma cấp tám. Tiếng vù vù chói tai, thân hình

Long Hạo Thần chấn động kịch liệt, nhưng không lùi nửa bước. Kiểm ý sắc bén của hắn để lại dấu vết sâu trên ngực Ác Ma cấp tám.

Thánh Vệ số mười một và Thánh Vệ số mười hai đã trở lại bên cạnh Long Hạo Thần. Bảo vệ hai bên, đem sức chiến đấu của chúng phát huy đến cực hạn.

Nhưng cùng lúc đó, uy lực hỗn loạn nguyên tố bác ly của Hạo Nguyệt bắt đầu giảm bớt. Ma tộc cấp bảy chống đỡ hỗn loạn nguyên tố bác ly mang đến thống khổ và suy yếu, bao vây họ.

Song kiếm tung bay. Long Hạo Thần đã uống Bạo Linh Đan cùng Thị Huyết Đan, cố gắng ép khô mỗi một phần lực lượng. Nhưng rốt cuộc hắn vẫn là người mà không phải thần. Đối diện nhiều cường giả ma tộc bao vây như vậy, dù là hắn hay Hạo Nguyệt, hai Thánh Vệ, trên người bắt đầu xuất hiện vết thương.

Nhưng Long Hạo Thần vẫn không chịu rút lui. Hắn hiểu rõ, chỉ cần mình cố gắng thêm một giây, vậy Thái Nhi có thêm cơ hội hoàn thành thức tỉnh. Không đến giờ khắc cuối cùng, hắn tuyệt không mang Thái Nhi truyền tống đi.

*Oành oành oành!!! *

Hạo Nguyệt và A Bảo đánh nhau vài cái, thế mà A Bảo không chiếm được ưu thế. Bốn đầu to của Hạo Nguyệt tựa như bốn cái chùy, ngang nhiên ngăn chặn đa số công kích từ kẻ địch. Cục u một bên cổ của nó cũng tỏa ra quang mang đỏ nhạt, dường như tùy thời sẽ đột phá.

Chiến đấu biến càng thảm liệt. Long Hạo Thần trút hết sức lực thi triển Tu La Trảm, phối hợp kiểm ý sắc bén của Quang Minh Nữ Thần Vịnh Thán, rốt cuộc chém lùi Ác Ma cấp tám. Nhưng bên trái lại bị một ma tộc cấp bảy thừa cơ tiếp cận, trường đao đen chém hướng hông hắn.

Bóng dáng đỏ đột ngột xuất hiện bên cạnh Long Hạo Thần, cứng rắn dùng thân thể ngăn chặn trường đao. Chớp mắt xương sườn gãy ba cây,

nhưng Thánh Vệ số mười hai chỉ hơi khom người, mạnh mẽ dùng xương cốt vỡ của mình miễn cưỡng kẹp lấy trường đao đối phương. Đao như luồng sáng hồng chém ra, đánh bay ma tộc cấp bảy.

Tình huống giống vậy cũng xuất hiện ở bên kia. Khi ma pháp của Thánh Vệ số mười một bởi vì kẻ địch quá nhiều mà không thể liên tiếp, nó dùng chính thân thể mình ngăn cản quang cầu tím đen bắn hướng Long Hạo Thần. Một cánh tay kèm theo nửa vai hoàn toàn nổ tung.

Trên người Hạo Nguyệt bị thương càng nặng thêm. Nó là dựa vào lực lượng bản thân chặn tới năm tên ma tộc cấp tám! Bản thân nó tổng hợp thực lực chỉ là cấp bảy mà thôi. Thân thể dù có cứng tới đâu nó rốt cuộc vẫn là cấp bảy. Từng vết thương thảm thiết bắt đầu xuất hiện trên người nó. Nhưng vết thương dưới ánh mắt giết mình của ma tộc lấy tốc độ kinh người khép lại. Công kích của Hạo Nguyệt vẫn điên cuồng như cũ, biến hóa duy nhất là đôi mắt dần ảm đạm của nó. Nhưng ánh tím trên người nó ngược lại biến ngày càng nồng đậm.

*Oành ùng ùng! *

Thân thể đỏ hồng của Thánh Vệ số mười hai rốt cuộc bị kiếm quang phạm vi công kích khủng bố của Ác Ma cấp tám chém nát, hóa thành luồng sáng đỏ quay về trong Giai Diệu Vĩnh Hằng. Bên kia Thánh Vệ số mười một cũng chỉ kéo dài hơn nó một giây mà thôi.

Luồng sáng xanh vỡ nát, hóa thành luồng sáng trở về Giai Diệu Vĩnh Hằng. Chỉ cần Long Hạo Thần không chết, cho chúng nó đủ thời gian, cuối cùng sẽ có thể hồi phục như cũ.

Mất đi hai trợ giúp lớn, khiến Long Hạo Thần đối mặt cường giả ma tộc bao vây. Lúc này, thể xác và tinh thần của hắn đã rất mệt mỏi.

Nhưng mà, Thái Nhi sau lưng hắn, vẫn đang hấp thu khí lưu xám cuối cùng, còn chưa hoàn thành thức tỉnh.

Căn chặt rằng, trong mắt Long Hạo Thần nở rộ luồng sáng vàng, khí thể kiên quyết bộc phát từ người hấn. Hỏa diễm ám kim nồng đậm dâng lên, tựa như lúc Thiên Kinh bị bức vào tuyệt cảnh, lúc này hấn cũng thiêu đốt Sinh Mệnh Hỏa Diễm của mình.

Dù gì Long Hạo Thần cũng là thần quyền giả, Sinh Mệnh Hỏa Diễm hấn thiêu đốt mạnh hơn Thiên Kinh nhiều. Bóng ảo của Quang Minh Nữ Thần Vịnh Thán từng xuất hiện nay lại hiện ra, song kiếm đều phủ một tầng kiếm ý huyền ảo, cứng rắn đánh bay hai cường giả ma tộc cấp bảy. Lúc xoay người, hấn bộc phát ra song kiếm hợp bích một chiêu Tu La Thứ, ngang nhiên đánh bạo kiếm quang sắc đỏ thẫm do ma tộc cấp tám chém tới, hơn nữa bức nó lùi ra năm bước.

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 164

Thân Thể Làm Thuần

Một thanh trường mâu đen xé gió bay tới, không tấn công Long Hạo Thần mà là bay trực tiếp tới Thái Nhi đang trong giây phút thức tỉnh mấu chốt.

Linh cánh vàng giang rộng, toàn lực phát lên trường mâu, đánh bay nó ra ngoài. Nhưng linh cánh cũng chịu không được gánh nặng, xé rách một vết dài.

Phập

Một thanh trường đao mạnh chém vào vai giáp Bí Ngân Cơ Tòa chiến giáp. Áo giáp trúng xuống, xương vai Long Hạo Thần phát ra tiếng vỡ vụn, cả cánh tay trái mềm rũ xuống.

Rầm

Đầu gối nâng lên, va chạm vào chùy to đánh hướng bụng Thái Nhi. Bí Ngân Cơ Tòa chiến giáp không phải vạn năng, có thể thấy rõ, chân trái Long Hạo Thần vụn vụn ngoặt lên, rõ ràng là đã gãy.

Cho dù là vậy, ánh mắt hắn không biến đổi. Hắn đột nhiên đi tới bên cạnh, dùng tay phải còn có thể động đẩy ôm eo Thái Nhi, dùng tấm lưng rộng ngăn cả đoàn sáng tím oanh kích.

Tiếng gầm rú khủng bố, Long Hạo Thần còn có thể chống không để thân thể đè lên Thái Nhi. Nhưng búng máu tươi không thể tránh khỏi

phun trong giáp Bí Ngân Cơ Tòa chiến giáp. May là mỗi lần hấn gặp công kích thì phần ngực tuôn ra đoàn sáng vàng, bảo vệ hấn, nếu không, chỉ sợ hấn đã bị đám ma tộc xé nát.

"Grao!!!"

Tiếng rống tràn ngập phần nộ, kiêu ngạo, không cam lòng bỗng vang vọng toàn trường. Luồng sáng tím khổng lồ bỗng phát ra từ người Hạo Nguyệt. Mặc kệ là A Bảo hay ma tộc khác, đều chạy toán loạn tránh quang mang tím khuếch tán.

Mắt A Bảo lộ rõ sự sợ hãi.

"Là, là..." Lần đầu tiên giọng y hiện ra run rẩy.

Bốn cái đầu to của Hạo Nguyệt phát ra tiếng rống này rồi, tất cả đều quay đầu nhìn Long Hạo Thần.

Mắt Long Hạo Thần và mắt nó chạm nhau, rốt cuộc kích phát đầu lâu vàng trước ngực hấn. Luồng sáng vàng nồng đậm bao phủ hấn, Thái Nhi và Hạo Nguyệt. Cũng trong khoảnh khắc này, cuối cùng một luồng sáng xám dung nhập vào người Thái Nhi. Tay phải Thái Nhi nắm chặt lưỡi hái xám.

Quang mang vàng chợt lóe, hai người một thú thoáng chốc biến mất. Chỉ để lại ánh tím gợn sóng trong không khí và vầng sáng truyền tống của Giai Diệu Vĩnh Hằng.

"Chạy? Bọn chúng lại chạy?" A Bảo ngửa đầu rống gầm.

Nhưng trong mắt y lộ rõ cảm xúc sợ hãi. Không sai, chính là sợ hãi. Sự sợ hãi này hiển nhiên không phải do Long Hạo Thần mang đến cho y, mà là ánh tím cuối cùng kia.

Sáu tổ Trừ Liệt Ma bao vây hai đội Liệt Ma Đoàn, cuối cùng lại an toàn rút lui, hơn nữa Nguyệt Dạ còn bị bắt cóc, tổn thất sinh mệnh tám Trừ Liệt Ma. Một trận chiến này, có thể nói là đám A Bảo thua trắng.

"Các người ở lại đây thu dọn!" A Bảo trầm thấp gầm lên một tiếng, đôi cánh sau lưng vỗ đập, bay lên không trung. Y không chữa trị vết thương mà bay thẳng hướng Ma Đô Tâm Thành.

Tháp Vĩnh Hằng.

Nguyệt Dạ ngây ngốc đứng đó. Khi cô bị Long Hạo Thần truyền tống tới đây rồi liền rơi vào nỗi sợ hãi.

Hơi thở tử vong nồng đậm tràn ngập, khác với hắc ám tịch diệt, mà là loại tĩnh mịch khó thể thốt ra. Dường như ngay sau đó tử vong tiến đến.

Cô còn nhớ rõ Long Hạo Thần dặn dò. Cho nên sau khi đến đây, cô không dám động đậy, cũng chỉ đông cứng đứng đó.

May mắn, lúc trước sát khí lạnh lùng của Thái Nhi khiến máu cô như đông lại, ở trong nơi tràn ngập tĩnh mịch này nó dần biến mất.

Hắn, bọn họ có còn sống trở về không? Nguyệt Dạ cũng không biết tâm tình lúc này của mình là cái gì. A Bảo vì cô cam nguyện từ bỏ cơ hội giết hai đội Liệp Ma Đoàn, nói không cảm động là không thể nào. Nhưng cô càng không hy vọng Long Hạo Thần và Thái Nhi chết đi. Không chỉ bởi vì cấm chế. Khi cô đơn, thời gian trôi qua rất chậm, rất chậm. Nguyệt Dạ đứng ngây người trong cảm xúc mờ mịt không biết làm sao.

Rốt cuộc, không biết đã qua bao lâu. Một luồng sáng đột nhiên lóe lên. Ngay sau đó, ba bóng dáng một lớn hai nhỏ bỗng xuất hiện trước mặt cô.

Long Hạo Thần trực tiếp ngã xuống mặt đất. Thái Nhi như cũ đứng thẳng. Hạo Nguyệt bốn đầu sau khi về đây thì rũ xuống, nhắm mắt lại, trên người tỏa ra ánh tím nhạt. Trước khi ngủ say, Tiểu Quang miễn cưỡng ngẩng đầu lên, phun luồng sáng vàng nhu hòa hướng Long Hạo Thần, dụ đi thân thể hắn.

Trở về. Họ còn sống trở về. Trong lòng Nguyệt Dạ dâng lên cảm xúc tràn ngập vui mừng. Nhưng rất nhanh, cô bị cảnh tượng thê thảm làm ngơ ngẩn. Bả vai bên trái hoàn toàn sụp xuống, cánh tay theo đó rũ xuống. Đùi phải thì vắn vẹo hướng trái ngược. Bí Ngâm Cơ Tòa chiến giáp đằng sau lưng hõm xuống hình nửa vòng tròn. Chỉ có xương lưng toàn bộ vỡ mới xuất hiện hình ảnh khủng bố như vậy. Hơn nữa, lúc này Long Hạo Thần, khiến cô cảm nhận không được một chút hơi thở sự sống.

Hắn, sao hắn bị thương nghiêm trọng vậy chứ? Nếu hắn đã có thể truyền tống về đây, sao có thể bị như vậy?

Nguyệt Dạ có chút ngẩn ngơ nhìn Long Hạo Thần hôn mê trên mặt đất. Cô hoàn toàn không biết nên làm sao.

Sửng sốt nửa ngày cô mới thanh tỉnh, mang theo chấn kinh bước nhanh đi tới bên cạnh Long Hạo Thần. Cô ngồi xổm xuống, xem xét tình trạng của hắn.

Toàn thân Long Hạo Thần đều bao trong Bí Ngâm Cơ Tòa chiến giáp, trên người thoang thoảng mùi máu tươi.

Bí Ngâm Cơ Tòa chiến giáp thiết kế tinh vi, như liền một thể. Nguyệt Dạ tìm nửa ngày mới ở vị trí hai bên nách tìm ra cơ quan, cẩn thận từng chút một mở ra Bí Ngâm Cơ Tòa chiến giáp.

Quang mang bạc lấp lánh, Bí Ngâm Cơ Tòa chiến giáp rời khỏi thân thể Long Hạo Thần mau chóng ngưng tụ thành hình cái hòm bạc, tản ra quang nguyên tố nhu hòa dao động, hiển nhiên là đang tự tu sửa.

Khi Nguyệt Dạ nhìn Long Hạo Thần bên trong áo giáp thì nhin không được hít ngậm khí lạnh.

Lúc này nhìn Long Hạo Thần thật quá thê thảm. Bả vai trái có vết rách sâu, da tróc thịt bong, thậm chí là mảnh vụn xương cũng lật ra. Thân thể hắn đã bị máu tươi nhiễm đỏ, đùi phải quỵ dị vắn vẹo. Toàn bộ

lưng sụp xuống, máu tươi không ngừng trào từ mũi miệng, tai. Khuôn mặt tuần tú trắng bệch.

Bị thương nặng như vậy, cho dù là mục sư cường đại ở tại đây chỉ sợ bó tay không biện pháp. Ba chỗ bị thương nặng nhất đều là xương nát vụn, không biết xương vỡ thành bao nhiêu mảnh, không ngừng mất máu.

Nguyệt Dạ cẩn thận dò xét tiếng Long Hạo Thần hít thở và nhịp tim đập.

Tiếng hít thở nhỏ không thể nghe thấy, nhưng còn có nhịp tim. Vị trí ngực hằn, mặt dây chuyền đầu lâu vàng tản ra vàng sáng nhu hòa, dường như là bảo vệ nội tạng hằn, thế này mới giữ được tính mệnh. Chỉ là, hằn bị thương nặng như vậy, Nguyệt Dạ không biết nên giúp hằn trị liệu làm sao. Đặc biệt bị thương ở phần xương, làm không tốt sẽ tàn phế suốt đời.

Thải Nhi như cũ đứng cứng đờ, nhưng sát khí trên người nàng dao động cực không ổn định, thân thể cũng nhè nhẹ run rẩy.

Thời khắc thức tỉnh cuối cùng, tuy nàng đã hấp thu tất cả truyền thừa, nhưng rốt cuộc chưa hoàn thành dung hợp đã bị cưỡng bức tiến vào truyền tống không gian, linh lực có xu hướng hỗn loạn.

"Làm sao đây? Làm sao đây?" Nguyệt Dạ sốt ruột nhìn bộ dạng Long Hạo Thần, nóng nảy như kiến bò trên chảo. Cô là ám thuộc tính, không dám trị liệu cho Long Hạo Thần, nếu không chỉ sợ đem đến phản tác dụng.

Trận chiến với A Bảo, nhìn qua thì Long Hạo Thần không thua, nhưng trên thực tế, rốt cuộc hằn không phải đối thủ của A Bảo. Linh lực hai người chênh lệch thật sự quá lớn, A Bảo càng là có được truyền thừa từ Nghịch Thiên Ma Long tộc.

Trước khi bắt đầu chiến đấu, Long Hạo Thần đã lặng lẽ uống đan dược mới nhất Lâm Hâm luyện chế thành công, tên là Nhiên Linh Đan, ép khô tiềm năng bản thân.

Loại Nhiên Linh Đan này không tăng sức ào ạt như Bạo Linh Đan, nhưng thời gian tăng phúc rất dài, hiệu quả cũng khá mạnh. Nhưng nó có tác dụng phụ càng lớn, nếu ép ra tiềm lực quá nhiều, như vậy, thậm chí sẽ hình thành vết thương vĩnh cửu.

Vì đồng bạn có thể sống sót rời đi, Long Hạo Thần đã đem hết khả năng ra. Tuy thành công đột phát cấp bảy, nhưng tiêu hao quá độ khiến hắn rơi vào hoàn cảnh cực kỳ nguy hiểm. Giây phút cuối cùng, vì bảo vệ Thái Nhi, khiến nàng có nhiều thời gian để thức tỉnh, Long Hạo Thần đã không tiếc lấy Thân thể làm thuận cho Thái Nhi. Nếu không, nếu Thái Nhi không thể toàn bộ hấp thu truyền thừa, vậy rất có khả năng nguy hiểm đến tính mạng.

Dù lúc này Long Hạo Thần đã trong trạng thái hấp hối, nhưng khoe miệng lộ nụ cười nhạt. Năm đó, hắn đã nói với phụ thân, lý do mình muốn trở thành Thủ Hộ kỵ sĩ, chính là hy vọng có thể bảo vệ được người mình muốn bảo vệ. mà hôm nay hắn đích thực làm được rồi. vì Thái Nhi, hắn suýt hy sinh tính mạng!

Nếu không phải cuối cùng Hạo Nguyệt ánh mắt gần như tuyệt vọng nhìn hắn, Long Hạo Thần lo lắng đến an toàn của nó, hắn thậm chí còn muốn kéo dài thêm một lát.

Thần quyền giả vẫn là người, bị vết thương trí mệnh thì cũng sẽ chết. Long Hạo Thần có Giai Diệu Vĩnh Hằng hộ thể, có Bí Ngân Cơ Tòa chiến giáp hộ thân, càng có đồng bạn chia sẻ thương tổn, nhưng lúc này, sức sống của hắn đang mau chóng thất thoát.

Trong ngoài đều bị thương nặng đang cướp đi sinh mệnh của hắn. Sinh Mệnh Hỏa Diễm đang dần tắt ngấm, ngay cả Hỏa Hồn cường đại cũng từ từ tán loạn.

Ngay lúc Nguyệt Dạ không biết nên làm sao, muốn thử giúp Long Hạo Thần bao vết thương thì một giọng nói oán giận bỗng nhiên vang lên.

"Thật không muốn đến nơi dơ bẩn tràn ngập hơi thở tử vong này. Làm gì chứ, biến thành bộ dạng này."

Ngay sau đó, dưới ánh mắt kinh ngạc của Nguyệt Dạ, từ bụng Long Hạo Thần tuôn ra luồng sáng xanh nhạt. đó là màu xanh tràn ngập sức sống. Quang mang xanh bành bồng trên không trung, dần hình thành cánh cửa sáng xanh. Một cái chân nhỏ trắng mềm mang theo vớ bước ra từ cánh cửa.

Quang mang xanh khuếch tán, bàn chân nhỏ trắng nồn rơi trên đất. Một cô bé dễ thương như tiên đồng ngọc nữ xuất hiện trước cánh cửa. Mái tóc dài màu xanh cột thành hai búi lắc lư hai bên đầu. khuôn mặt búng ra sữa hơi mập, dù cho lúc này cau mày cũng trông rất đáng yêu.

"Là người?" Nguyệt Dạ kinh hô.

Dĩ nhiên cô biết cô bé này là ai. Lúc đó, cô và các người thừa kế ma thần dưới sự dẫn dắt của A Bảo, chịu thiệt thòi lớn trong tay cô bé này. Lúc sau cô cũng đoán được, cô bé này không chỉ là mục tiêu của A Bảo, Ma Thần Hoàng cũng chú ý cô bé. Nhưng bí mật trong đó thì A Bảo không nói cô biết.

Dạ Tiểu Lệ nâng tay phe phẩy chớp mũi.

"Hơi thở hắc ám chán ghét, tránh xa ta ra. Tuy người là người của hắc, nhưng ta vẫn không thích người." Nói xong cô bé không thèm để ý Nguyệt Dạ, ngồi xổm xuống bên cạnh Long Hạo Thần.

Nhìn tình trạng lúc này của Long Hạo Thần, Dạ Tiểu Lệ mày nhíu chặt.

"Tuy con trai quang minh có điểm tốt, nhưng chỗ hổng cũng không kém. Không có việc gì đã đem mình biến thành như thế, còn làm ta chạy tới chỗ đáng ghét này, thật là ghét chết được."

Tuy ngoài miệng cô bé nói vậy, nhưng hai tay đã hành động.

Đôi tay nhỏ xinh nhẹ ấn trên lồng ngực Long Hạo Thần. Quang mang xanh nhu hòa từ lòng bàn tay tản ra. Chỉ vài giây, toàn thân Long Hạo Thần đã tràn ngập một tầng sắc xanh hơi thở sinh mệnh.

Mười ngón nhỏ xinh của Dạ Tiểu Lệ khẽ xao động, hơi suy nghĩ một chốc, cô bé cẩn thận lật người Long Hạo Thần qua, lưng hướng lên trên. Khi hai tay cô bé nhẹ ấn vào lưng Long Hạo Thần thì sắc mặt biến nghiêm túc.

Quang mang xanh nồng đậm khuếch tán ra. Sức sống mạnh mẽ và hơi thở tử vong trong tháp Vĩnh Hằng chọi nhau. Nhưng hơi thở tử vong trong tháp Vĩnh Hằng mạnh như vậy lại bị hơi thở sinh mệnh đuổi ra trong phạm vi nhất định.

Dạ Tiểu Lệ quỳ trên mặt đất. lúc này, cái móng nhỏ đầy đặn chậm rãi vểnh lên, lưng cong, hai tay từ từ làm động tác nâng lên.

Thoáng chốc có thể thấy rõ. Nguyên bản lưng Long Hạo Thần hôm xuống không ngờ mau chóng nhô ra. Quang mang xanh nồng đậm không ngừng tràn vào thân thể hắn.

Toàn bộ quá trình tiến hành rất chậm, nhưng vô cùng hữu hiệu. Mắt thấy lưng Long Hạo Thần dần hồi phục đến vị trí bình thường.

Hai tay Dạ Tiểu Lệ lần nữa nâng lên, từng tia sáng xanh dao động ở đầu ngón tay, tựa như se chỉ luồn kim không ngừng nhập vào người Long Hạo Thần. Mơ hồ có tiếng xương cốt va chạm vang trong người Long Hạo Thần. Mỗi một sợi chỉ rơi vào người Long Hạo Thần, thân thể hắn sẽ nhẹ run lên.

Động tác của cô bé càng nhìn càng giống đang dùng sợi tơ xanh dệt nên một bộ đồ. Quang mang xanh lấp lánh, khiến Nguyệt Dạ nhìn hoa cả mắt.

Kéo dài khoảng mười phút đồng hồ, động tác Dạ Tiểu Lệ mới dần chậm lại, cuối cùng đôi tay nhẹ đặt trên lưng Long Hạo Thần, tựa như

đang xoa bóp. Xong rồi cô bé mới thở dài lật người hẳn lại, mặt hướng lên trời.

Nguyệt Dạ luôn cẩn thận quan sát tình huống của Long Hạo Thần. Trải qua Dạ Tiểu Lệ trị liệu, ngực Long Hạo Thần rõ ràng đã phập phồng bình thường, hiển nhiên sinh mệnh không có gì đáng lo. Điều này khiến cô thầm thở ra.

Long Hạo Thần được Dạ Tiểu Lệ cứu sống, tư duy của Nguyệt Dạ bắt đầu chuyển động. Long Hạo Thần bị thương nặng như vậy, đây có nghĩa là A Bảo xuống tay với hắn. Nhưng mình còn đang trong tay Long Hạo Thần, A Bảo có tự tin gì có thể cứu được mình?

Nguyệt Dạ vốn thông minh, lúc này chợt nhận ra cái gì, nổi cay đắng xuất hiện trong lòng cô. Cô không muốn suy nghĩ sâu thêm, nhưng đáp án đã rõ ràng xuất hiện trong tâm cô.

Dạ Tiểu Lệ tiếp tục chữa trị. Sau khi giải quyết xong tổn thương gần như trí mạng ở sau lưng Long Hạo Thần, mục tiêu thứ hai là bả vai hắn. Lần này bởi vì là ngoại thương, Nguyệt Dạ thấy rõ, dưới mười ngón tay khẽ động của Dạ Tiểu Lệ, từng sợi sáng xanh liên tiếp xương vụn, cơ bắp, thần kinh. Tựa như đang sáng tạo một tác phẩm nghệ thuật, chậm rãi liên tiếp xương cốt hắn cùng một chỗ, cơ bắp, mạch máu cũng là thế, mà quang mang nhu hòa kia là chất dính tốt nhất. Chỉ chốc lát sau, vết thương đã khép kín, hồi phục như ban đầu, thậm chí không để lại một chút vết sẹo nào.

Vai xong rồi đến chân. Khi đùi phải của Long Hạo Thần được chữa khỏi, Dạ Tiểu Lệ lại một lần nữa xoa bóp toàn thân hắn. từ đầu đến cuối, hơi thở sinh mệnh mà Nguyệt Dạ cảm nhận rõ ràng nhất không ngừng rót vào người Long Hạo Thần, kích phát tiềm năng bản thân hắn, đồng thời bổ sung sức sống hắn tiêu hao.

Tuy Nguyệt Dạ không hiểu rõ lắm về mục sư nhân loại, nhưng cô có thể khẳng định rằng, coi như là mục sư mạnh nhất của nhân loại, cũng không khả năng trong thời gian ngắn như thế chữa khỏi vết thương cho

Long Hạo Thần. Hơn nữa, trông như sẽ không để lại di chứng. Loại năng lực chữa trị đến từ sức sống thiên nhiên này, tuyệt đối là độc nhất vô nhị, không ai có được.

Mộng Huyền Thiên Đường rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì? Sao cô bé có thể xé rách không gian đi đến bên cạnh Long Hạo Thần?

Đang lúc Nguyệt Dạ thầm giật mình thì, Dạ Tiểu Lệ có chút mệt mỏi nâng lên tay phải, điểm tại giữa trán Long Hạo Thần.

"Ê, nên tỉnh lại đi chứ, mệt chết ta."

Miệng Long Hạo Thần phát ra tiếng hừ nhẹ, thân thể khẽ chấn động, hai mắt chậm rãi mở ra.

Hồi phục ý thức, Long Hạo Thần chỉ cảm thấy toàn thân ấm áp, nhưng không có sức cử động.

Một khuôn mặt non mềm mang theo vài phần mệt mỏi xuất hiện trước mặt hắn, bàn tay nhỏ mũm mĩm phe phẩy.

"Ê, người chắc không ngu rồi chứ. Hại ta mất nửa ngày sức lực, nếu người thành đồ ngu thì ta lỗ to."

"Là cô? Sao cô ở đây? Cô đã cứu ta?" Long Hạo Thần ngây ngốc nhìn Dạ Tiểu Lệ, suy nghĩ dần hồi phục lại, giây dựa muốn ngồi dậy, nhưng dùng không ra một chút sức lực.

"Đương nhiên là ta đã cứu người rồi, trừ ta ra còn ai giỏi như vậy? Ê ê, người đừng cử động. Người bị thương quá nặng, ít nhất phải nằm hai mươi bốn tiếng đồng hồ mới không để lại di chứng. Người thật là ngốc, thà rằng mình chết cũng không chịu trước tiên trở lại chỗ chán ghét này. Chẳng qua, ngốc nghếch vậy mà cũng đáng yêu."

"Thải Nhi đâu?" Long Hạo Thần vội vàng hỏi.

Dạ Tiểu Lệ vẻ mặt nói không nên lời.

"Người không trước cảm ơn ta, ân nhân cứu mạng của người sao, chẳng lẽ người ngu thật?"

"Cảm ơn cô, Thái Nhi..."

Dạ Tiểu Lệ làm bộ dáng bị hấn đánh bại, nghiêng người tránh ra, chỉ hướng sau lưng.

"Chẳng phải ở đó sao?"

Long Hạo Thần theo tay cô nhìn qua, quả nhiên Thái Nhi đứng tại đó. Cũng giây phút đó, thân thể Thái Nhi mấp máy, nguyên bản ánh mắt ngơ ngác lại có lý trí.

"Thái Nhi!" Long Hạo Thần khẽ kêu.

Dạ Tiểu Lệ đương nhiên cũng phát hiện Thái Nhi biến hóa.

"Ừa, nàng ta cũng tỉnh rồi."

Thân thể cứng rắn của Thái Nhi dần trầm tĩnh lại, nhưng đôi mắt nàng lại tràn ngập mê mờ. Nàng nhìn Long Hạo Thần nằm trên mặt đất, lại xem Dạ Tiểu Lệ và Nguyệt Dạ đứng bên cạnh. Bỗng nhiên, khí thế băng lãnh từ người nàng phóng ra.

"Cẩn thận!" Dạ Tiểu Lệ kinh kêu, đột nhiên nhào lên người Long Hạo Thần, ôm thân thể hấn lăn sang bên.

Chớp mắt, ánh trăng xẹt qua. Âm thanh khẽ khàng, lưỡi hái to mạnh đâm xuống mặt đất như cắt đậu hủ.

Thân thể Dạ Tiểu Lệ nhỏ xinh, ôm Long Hạo Thần lăn đi trông có chút buồn cười. Nhưng hiện tại bọn họ không ai cười nổi.

"Dừng tay, người điên rồi sao?" Dạ Tiểu Lệ nâng tay lên.

Một bình phong màu xanh ngọc xuất hiện trước mặt Thái Nhi, bức thân thể nàng lùi vài mét.

Những lưỡi hái to khủng bố trong tay Thái Nhi chỉ là nhẹ lung lay, bình phong xanh ngọc đã xé rách thành mấy khối.

Thanh âm tràn ngập sát khí băng lãnh.

"Các người là ai?"

Thái Nhi đột nhiên ra tay khiến Nguyệt Dạ giật nảy mình, vội vàng chạy sang một bên.

Dạ Tiểu Lệ nổi giận nói.

"Người nổi điên cái gì, ngay cả hắc cũng không biết?"

Thái Nhi ngẩn ngơ, nhìn Long Hạo Thần, nhẹ lắc đầu.

"Đương nhiên ta không biết hắc rồi, ta, ta là ai..." Trong mắt càng thêm hoang mang, nhưng may mắn sát khí trên người nàng yếu bớt.

Dạ Tiểu Lệ tức giận nói.

"Hắc là đàn ông của người! Hắc vì người trả giá nhiều như vậy, ngay cả mạng cũng suýt mất. vậy mà người nói không biết hắc. Người có còn là con người không?"

Ánh mắt Thái Nhi càng thêm mê mang, cúi đầu nhìn mình, lại nhìn lưỡi hái to lớn trong tay, lại nhìn ba người trước mặt.

"Nhưng mà, ta đích thực không biết mình là ai. Cô bé đang lừa ta đúng không? Kẻ lừa ta đều phải chết." Nói xong, nàng lại lắc lên lưỡi hái.

"Thái Nhi, Thái Nhi, cô làm sao vậy?" Long Hạo Thần vội vàng la lên, trong mắt tràn ngập sốt ruột.

Khi ánh mắt Thái Nhi chạm vào mắt hắc, lưỡi hái tạm dừng, cuối cùng không chém ra.

"Ta, dường như ta biết anh. Chắc anh không phải người xấu." Thanh âm lạnh lùng của Thái Nhi nhu hòa vài phần, luôn nhìn chăm chú vào hai mắt Long Hạo Thần, dường như muốn nhớ lại cái gì. Nhưng rồi hai tay nàng ôm đầu, phát ra tiếng rên rĩ thống khổ. Ngay cả lưỡi hái lớn trong tay cũng biến mất ngay lập tức.

"Thái Nhi, cô làm sao vậy?" Long Hạo Thần tuyệt đối không ngờ rằng, sau khi Thái Nhi tỉnh lại thì biến đổi như vậy. Nàng lại không biết mình, hơn nữa quên luôn cả nàng là ai.

Dạ Tiểu Lệ cũng ngây ngốc, lăm bắm.

"Không phải là chơi trò mất trí nhớ chứ. Thế này làm sao đây."

Khoảng mười phút sau, Thái Nhi mới dần bình tĩnh trở lại. Khi ánh mắt nàng lần nữa nhìn Long Hạo Thần thì lộ ra sự kinh hoàng, khiến tim Long Hạo Thần đau nhói.

"Ta, ta là ai? Các người là ai? Vì sao, vì sao ta không nhớ ra?"

Dạ Tiểu Lệ khước miệng co giật.

"Người nhìn xem, hắn vì người trả giá nhiều như vậy. Thế mà người lại quên đi hắn?"

Nói xong cô bé nâng lên bàn tay nhỏ, một màn sáng xanh ngọc xuất hiện trước mặt Thái Nhi. Chính giữa màn sáng vụn vẹo, dần xuất hiện hình ảnh.

Màn sáng đường kính khoảng một mét, chính giữa dần hiện ra một hình ảnh, trong đó Long Hạo Thần và Thái Nhi xuất hiện ở chính giữa, là lúc họ bị ma tộc bao vây.

Trong hình, Long Hạo Thần làm mỗi một động tác đều đơn giản, trực tiếp, càng không chút chần chờ. Một lần lại một lần trong nguy cấp dùng thân thể chắn trước người Thái Nhi.

Dù chỉ nhìn hình ảnh đã khiến người ta cảm giác được, thân thể Long Hạo Thần không ngừng bị tàn phá, đang điên cuồng thất thoát sức sống. Nhưng Thái Nhi được hãn bảo hộ thì không bị chút thương tổn. Bị nhiều cường giả ma tộc bao vây, chịu thương chỉ có mỗi mình Long Hạo Thần.

Màn sáng biến đổi rất nhanh, nhưng từng đoạn hình ảnh lại khiến người trần ngập rung động.

Thái Nhi ánh mắt vẫn ngơ ngác, chỉ là thiếu đi lạnh lùng và kinh hoàng, thì thào.

"Đó, đó là ta sao? Là ta? Ta là ai?"

Còn có một người rung động hơn cả nàng, đó chính là Nguyệt Dạ. Nhìn cảnh tượng thê thảm trong hình, cô rớt nước mắt ra ký ức tuổi trẻ này đầy người vết thương là từ đâu ra. Hãn hoàn toàn là vì bảo vệ nàng! Thậm chí không chỉ bảo vệ mạng sống nàng, càng bảo hộ nàng quá trình lĩnh ngộ kỳ dị, vì thế mà không tiếc đốt cháy sinh mệnh. Nếu không có Dạ Tiểu Lệ đến đúng lúc, chỉ sợ hãn không chết cũng phải lột một tầng da, thậm chí tàn phế cả đời.

Một người đàn ông vì một người đàn bà làm đến từng bước này, đã không cần bất cứ cái gì chứng minh.

Ngược lại, trong hình ảnh cô cũng thấy A Bảo, A Bảo đang dốc sức công kích, muốn giết chết họ.

Nguyệt Dạ rất muốn hỏi, khi A Bảo tấn công đám Long Hạo Thần, y đang suy nghĩ cái gì.

Sắc mặt có chút tái nhợt, bị ai thêm vào vài phần lạnh lùng, khi nàng liếc Thái Nhi, đáy mắt lộ ra âm mưu hận thù, thậm chí là ghen tỵ. Nếu mình có thể sớm quen biết hãn, mặc kệ trả giá cái gì, đều nhất định phải bắt được lòng hãn. Nhưng bây giờ...

Nhìn ánh mắt đau lòng của hắn, ánh mắt chỉ chất chứa hình bóng một mình nàng, Nguyệt Dạ không có can đảm đi giành lấy cái gì.

Màn sáng biến mất, Thái Nhi vẫn đứng đó lặp lại mấy câu đơn giản, ánh mắt ngày càng hoảng loạn.

Long Hạo Thần hiện tại không thể cử động, nếu không thì hắn đã bắt chấp tất cả xông đến ôm nàng, an ủi trái tim kinh hoàng. Dù có bị lưỡi hái to của nàng đâm vào người cũng không quan tâm.

Dạ Tiểu Lệ nhảy dựng.

"Ê, xem rõ chưa? Hắn chính là người đàn ông của cô đó. Cô nếu không muốn, chắc chắn có hàng đồng cô gái cướp lấy à."

Thái Nhi không thềm để ý cô bé, chỉ ngây ngốc đứng đó, lăm bầm quanh đi quẩn lại vài câu kia.

"Tiểu Lệ, Thái Nhi làm sao vậy?" Long Hạo Thần vội vàng hỏi.

Dạ Tiểu Lệ ngoái đầu nhìn hắn, cười khổ nói.

"Ta cũng không biết. Cô ấy đang lúc thức tỉnh thần quyển giả, nhất định phải trải qua thức tỉnh tinh thần, tuy cô ấy đã hoàn toàn hấp thu lực lượng thức tỉnh, nhưng chắc là quá trình thức tỉnh tinh thần xảy ra vấn đề, khiến đầu óc bị kích thích, tạm thời mất trí nhớ."

"Vậy cô có cách nào giúp cô ấy hồi phục lại không?" Long Hạo Thần lại vội vàng hỏi.

Dạ Tiểu Lệ nhún vai, nói.

"Ta không phải thần, hơn nữa, coi như là thần cũng không phải vạn năng! Đầu óc nhân loại có kết cấu cực kỳ tinh vi, thế giới tinh thần mỗi người hoàn toàn khác nhau. Ta có thể chữa trị vết thương trên thân thể các người, nhưng tinh thần và đầu óc bị thương có liên quan đến linh

hồn. Xem như là Tử Linh pháp sư cũng không có cách chữa khỏi, trừ phi giết chết cô ấy, tách linh hồn ra, vậy thì chắc Tử Linh pháp sư có cách."

Long Hạo Thần ngây ngốc hỏi.

"Thế, thế thì Thái Nhi hoàn toàn không thể hồi phục lại?"

Dạ Tiểu Lệ nói.

"Đương nhiên không phải. Trong các ma pháp được biết thì không có loại nào tiêu trừ được trí nhớ nhân loại, trừ phi cùng lúc tiêu trừ cả linh hồn và sinh mệnh. Do đó có thể thấy trí nhớ nhân loại khắc trong linh hồn sâu bao nhiêu. Cho nên, trí nhớ của cô ta không phải biến mất, mà là bị thức tỉnh tinh thần lực Tử Thần biến hóa sinh ra bình phong biến dị che chắn. Tựa như khi các người tu luyện độn phải bình cảnh vậy. Chỉ cần phá tan bình phong, trí nhớ của cô ta đương nhiên sẽ hoàn toàn hồi phục lại."

"Nhân loại các người tu luyện, muốn đột phá bình cảnh cần không ngừng tu luyện lĩnh ngộ. Nhưng loại bình phong giống cô ta thì lại cần người đối xử tốt với cô ta, cần người gọi lại trí nhớ của cô ta, mới có khả năng phá tan bình phong. Nói nhiều với cô ta những sự việc từng xảy ra với các người, đặc biệt là chuyện khiến cô ta nhớ kỹ, cảm động. Có lẽ như vậy sẽ trợ giúp chút. Nhưng mà xem ra tình huống của cô ta khá nghiêm trọng, người cũng đừng quá nóng vội. Trước tiên để cô ta tiếp nhận người ở bên cạnh đã rồi nói tiếp. Được rồi, ta lại giúp người một chút, để cô ta ngủ một giấc có lẽ sẽ tốt hơn."

Nói xong, Dạ Tiểu Lệ hướng chỗ Thái Nhi nhẹ thổi, một tầng khói xanh nhạt bay hướng Thái Nhi.

Sắc mặt kinh hoàng của Thái Nhi dần bình tĩnh trở lại, dường như màu xanh đó khiến nàng thấy thoải mái, hít nhẹ vài ngụm, ánh mắt dần biến mờ lung, chậm rãi mềm nhũn ngã xuống đất, đi vào giấc ngủ.

"Cảm ơn cô, Tiểu Lệ. Ôn cứu mạng ta khắc ghi trong tâm." Long Hạo Thần nghiêm túc nói.

Chính hắn hiểu rõ mình bị thương nặng bao nhiêu. Dạ Tiểu Lệ chữa khỏi cho hắn nhất định hao phí rất nhiều tinh lực. nhưng bản thân hắn không phải người giỏi khen ngợi, phần ân tình này hắn nhất định ghi khắc trong lòng. Dạ Tiểu Lệ không chỉ một lần giúp họ, lúc ấy trong Mộng Huyền Thiên Đường, hắn còn nhớ rõ mình đã hứa hẹn với Dạ Tiểu Lệ.

Dạ Tiểu Lệ bức bội nói. Long Hạo Thần gật đầu, nói.

"Ta đã đồng ý thì nhất định sẽ làm được. Mặc kệ thế nào thì vẫn phải cảm ơn cô."

Hắn sớm không xem Dạ Tiểu Lệ là cô bé. Cô bé đến từ Mộng Huyền Thiên Đường chẳng những thông minh, còn có trí tuệ người lớn khó thể với tới.

Dường như Dạ Tiểu Lệ nghĩ đến cái gì, đổi sắc mặt nghiêm túc nói.

"Người tăng thực lực rất nhanh, ta rất hài lòng. Nhưng có một điều người nhất định phải nhớ kỹ. Tuy Tử Linh pháp sư này có quang thuộc tính cực kỳ hiếm thấy, nhưng y truyền thừa tuyệt không thích hợp người. Bởi vì lực lượng của y ẩn chứa oán niệm khổng lồ, tuyệt không phải người có khả năng thừa nhận được. Kì khi người kế thừa y, như vậy, rất có thể sẽ bị oán niệm ảnh hưởng, tương lai không lâu sau biến thành giống như y. Đây là điều người không thể thay đổi. Bởi vậy, có thể rèn luyện trong tòa tháp Tử Linh pháp sư này, nhưng tuyệt đối không được đi đến cuối cùng. Chính là nói, vĩnh viễn đừng leo lên tầng cao nhất của tòa tháp."

Long Hạo Thần nghi hoặc hỏi.

"Oán khí này không thể hóa giải sao?"

Dạ Tiểu Lệ lắc đầu, nói.

"Ít nhất thì người không thể. Thuộc tính của người và y tương tự, một khi kế thừa lực lượng của y, xem như là Quang Minh Nữ Thần cũng không cứu được người. Oán niệm của y đã là xâm nhập vào linh hồn, nếu nói siêu đột thì bạn gái mất trí nhớ của người thích hợp hơn. Cô ta kế thừa năng lực căn nguyên nhất của lực lượng Tử Thần chính là siêu độ. Chẳng qua, Tử Linh pháp sư đã lựa chọn người thì không cách nào biến đổi. Cho nên người cứ nghe lời ta, ta sẽ không hại người. Được rồi, ta đi đây, hãy nhớ lời ta nói nha."

Nói xong Dạ Tiểu Lệ chỉ hướng không trung, cánh cửa xanh lần nữa xuất hiện. Bước ra một bước, cô bé đứng đưa hai cái bao trên đầu, biến mất trong quang mang xanh.

Long Hạo Thần nhìn quang mang dần thu lại, trong mắt xẹt qua tia cảm kích, nhưng rất nhanh bị lo âu thay thế. Thái Nhi mất trí nhớ khiến tâm hấn hỗn loạn. Ngay cả Dạ Tiểu Lệ cũng không thể chữa trị cho nàng, chỉ sợ phải đợi nàng tự mình hồi phục lại thực lực.

"Nguyệt Dạ, phiền toái cô đỡ ta ngồi dậy." Long Hạo Thần nói với Nguyệt Dạ đứng không xa. Bởi vì lo lắng Thái Nhi, hấn tuyệt không phát hiện cảm xúc Nguyệt Dạ không đúng.

Nguyệt Dạ nghe thấy giọng Long Hạo Thần, thân thể hơi chấn động, bản năng đi tới bên cạnh hấn, dìu hấn ngồi thẳng.

"Cô bé đó không phải nói người nên nghỉ ngơi tốt sao? Người muốn làm gì?" Nguyệt Dạ nghi hoặc hỏi.

Long Hạo Thần cười khở nói.

"Thái Nhi mất trí nhớ, ta phải mau chóng hồi phục lại, nếu không thì sao chăm sóc cho nàng được? Cô yên tâm đi, chờ ta hồi phục thực lực sẽ mang cô rời đi. Nhưng ta có chút lo lắng cấm chế Thái Nhi để lại trong

người cô, cái này ta không có cách giải trừ. Nhưng mà ta sẽ mau chóng khiến cô ấy nhớ lại, giúp cô trừ bỏ cấm chế."

Nguyệt Dạ lắc đầu.

"Không cần, cấm chế đã giải trừ. Khi người mang cô ta trở về thì ta phát hiện cấm chế trong người mình đã biến mất, đây chắc là có liên quan đến việc cô ta thức tỉnh. Long Hạo Thần, năm đó các người lần đầu tiên theo thương đoàn Nguyệt Dạ của ta tiến vào lãnh địa ma tộc, đối với ta có ơn cứu mạng. Nhưng mấy năm nay, ta giúp các người cũng không ít, tin tưởng đủ trả lại ân tình đó. Từ giờ trở đi, chúng ta sẽ không có quan hệ gì nữa, sau này các người đừng tới làm phiền ta. Lấy tu vi hiện tại của các người, không cần thương đoàn trợ giúp cũng có thể tiến vào lãnh địa ma tộc."

Thanh âm Nguyệt Dạ càng nói càng lạnh, đến cuối cùng, tựa như mùa đông tới. Giọng cô biểu đạt tâm tình lúc này. Ngay cả cô cũng không hiểu vì sao tâm tình mình bức bối như vậy. Ý định của cô không phải như vậy, nhưng cô bản năng nói ra lời tuyệt tình. Là muốn trốn tránh sao? Hay là còn gì khác nữa?

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 165

Trở Về

Long Hạo Thần nhú mày, suy nghĩ một lát mới nói.

"Nếu chúng ta muốn mua tình báo với cô thì sao?"

Đích thực hẳn không muốn cưỡng ép Nguyệt Dạ nữa. Từ khi họ trở thành Liệp Ma Đoàn, có thể nói Nguyệt Dạ có công lớn nhất cho họ tung hoành trong lãnh địa ma tộc. Nếu mất đi tình báo của cô, Liệp Ma Đoàn số sáu mươi bốn cấp suất nhất định sẽ không nhẹ nhàng như hiện giờ.

Đáy mắt Nguyệt Dạ xẹt qua nỗi buồn, lòng thầm nghĩ: thì ra trong tâm hẳn thì mình chỉ là quan hệ lợi dụng lẫn nhau. Đúng vậy! Mình là ma tộc, con gái Nguyệt Ma Thần, trừ lợi dụng ra thì còn có cái gì nữa chứ?

"Có thể, nhưng giá tình báo của ta không thấp." Nguyệt Dạ lạnh lùng nói.

Long Hạo Thần gật đầu, không nói gì thêm. Hiện tại tâm trí hẳn đều tập trung trên người Thái Nhi.

Nguyệt Dạ đột nhiên nói.

"Là A Bảo ra lệnh tấn công các người?" Đáy mắt cô lóe lên tia phức tạp.

Long Hạo Thần gật đầu.

Nguyệt Dạ nói.

"Ta muốn biết chi tiết lúc đó, ta sẽ lấy tin tức các người muốn làm trao đổi."

Long Hạo Thần rốt cuộc phát hiện cảm xúc của Nguyệt Dạ không đúng.

"Cô làm sao vậy? Trong lòng khó chịu?"

"Không cần người lo!" Nguyệt Dạ có chút không khống chế được cảm xúc, cổ họng mang theo vài phần nghẹn ngào.

Long Hạo Thần khẽ thở dài, nhỏ giọng an ủi.

"Cô đừng suy nghĩ nhiều. Y không giống ta. Làm thái tử ma tộc, người thừa kế của Ma Thần Hoàng, rất nhiều lúc y phải nghĩ cho ma tộc. lúc ấy Thái Nhi thức tỉnh thể chất thần quyền giả, khiến y cảm thấy bất an, sau đó tấn công chúng ta."

Nguyệt Dạ ngậy người nhìn Long Hạo Thần.

"Người đang giải thích giùm cho tử địch?"

Long Hạo Thần cũng ngẩn ra, cười khổ lắc đầu, nói.

"Y là tử địch của ta, nhưng cô là bạn ta. Ta chỉ hy vọng tâm lý cô có thể dễ chịu chút. Nhưng ta thật hồ thẹn, cho đến nay đều dùng cấm chế uy hiếp cô. Hiện tại giải trừ cấm chế cũng tốt, ít nhất giữa chúng ta không có ngăn cách nữa."

"Người thật xem ta là bạn?" Nguyệt Dạ nhìn chăm chú đôi mắt Long Hạo Thần.

Long Hạo Thần gật đầu, nói.

"Chỉ cần cô không tham dự vào tàn sát nhất loại, ta sẽ xem cô là bạn bè."

Trong lòng mê mờ đột nhiên quét trừ bớt, trên mặt Nguyệt Dạ lại xuất hiện nụ cười ngọt ngào.

"Tốt, chúng ta là bạn. về sau ta bán tình báo cho các người sẽ đánh chết."

Nhìn cô hơi lấy lại tinh thần, Long Hạo Thần cũng cười.

"Là đánh chết chân trái ta hay là đùi phải?"

Nguyệt Dạ bật cười, nói.

"Thì ra người cũng có lúc không thành thật. Kỳ thật, người cũng không tốt lắm đâu."

Long Hạo Thần ngẩn người.

"Chỗ nào không tốt?"

Nguyệt Dạ hừ một tiếng.

"Không cho người biết, mau tu luyện đi."

Long Hạo Thần mỉm cười, nhắm mắt lại, cảm thụ tình huống trong thân thể, lấy cách an toàn nhất tiến hành tu luyện.

Nhìn sắc mặt của hắn dần biến bình ổn, ánh mắt Nguyệt Dạ có chút ngẩn ngơ. Cô thầm nói: khuyết điểm của người chính là không có khuyết điểm! Nếu không, sao ta sẽ dần dần bị người hấp dẫn chứ?

"Cái gì? Áo Tư Đình Cách Lý cùng Long Hạo Thần một chỗ? Còn là tọa kỵ của hắn?" Ma Thần Hoàng ngồi trên ngai vàng, trước mặt đứng A Bảo sắc mặt tái nhợt.

Bùm

Tay vịn đầu rồng bị Ma Thần Hoàng dùng sức quá mạnh bóp nát, bắn ra một mảnh bột phấn.

Ma Thần Hoàng tiếng hít thở rõ ràng vội vàng hơn, khuôn mặt tuấn tú thậm chí có chút vạm vỡ, sát khí lạnh lẽo tựa như thủy triều tuôn ra.

Cho dù A Bảo có thể chất mạnh mẽ cũng không chịu nổi sát khí khủng bố của Ma Thần Hoàng. Y kêu lên một tiếng, rút lui vài bước, phun ra một ngụm máu tươi.

Lúc này Ma Thần Hoàng mới phát hiện mình mất khống chế, một luồng sáng tím đen nhập vào người A Bảo. Sắc mặt y bỗng chốc tốt hơn nhiều.

Lúc này nỗi kinh hãi trong lòng A Bảo không thua phụ hoàng. Đây là lần đầu tiên y thấy phụ hoàng mất khống chế như vậy. Kỳ thực chính y cũng không biết Áo Tư Đình Cách Lý là cái gì, bí mật này dường như các chỉ ma thần mới biết.

Ma Thần Hoàng từ ngai vàng bước xuống, mau chóng đi tới đi lui trong đại sảnh rộng lớn. Đôi mắt đen bất giác biến thành màu đỏ, hô hấp nặng nề hơn bình thường nhiều. Linh lực trên người không ổn định dao động. Sắc mặt âm trầm khó đoán tựa như núi lửa tùy thời bùng cháy dung nham.

A Bảo không dám mở miệng, không dám nêu ý kiến gì. Ma Thần Hoàng như vậy, coi như là ma thần mười hạng đầu chắc chắn cũng không dám thở mạnh. Khí thế mạnh mẽ thậm chí toàn bộ Ma Đô Tâm Thành đều run rẩy vì thế.

Bước đi gần một tiếng đồng hồ thì Ma Thần Hoàng mới dừng bước, trầm giọng quát.

"Hoàng Thước!"

"Có thuộc hạ!"

Trong bóng đêm, Hoàng Thước dáng người cao lớn bỗng xuất hiện, quỳ một gối xuống đất.

Ma Thần Hoàng lạnh giọng nói.

"Truyền lệnh của ta, để Nguyệt Ma Thần A Gia Lôi Tư, Tinh Ma Thần Ngôã Sa Khắc, Tử Linh Ma Thần Tát Mễ Cơ Nạp, Địa Ngục Ma Thần Mã Nhĩ Ba Sĩ Đáo đến ma hoàng cung nghị sự."

"Tuân lệnh bệ hạ." Hoàng Thước cung kính đáp, lập tức xoay người đi.

A Bảo đã hoàn toàn bị uy nhiếp khủng bố của phụ hoàng làm quỳ xuống đất, trong lòng càng lấy làm kinh ngạc. Ma Thần Hoàng triệu tập Trụ Ma Thần đệ nhị, đệ tam, đệ tứ, đệ ngũ của ma tộc cùng nhau nghị sự, việc này cực kỳ hiếm thấy. Tuy thực lực của Áo Tư Đình Cách Lý không tệ, nhưng đáng giá phụ hoàng làm như vậy sao? Chẳng qua y không dám hỏi, lúc này Ma Thần Hoàng thật quá đáng sợ.

Long Hạo Thần tu luyện rất gian nan, chính như Dạ Tiểu Lệ đã nói, lúc trước hắn bị thương thật quá nặng, tổn thương căn nguyên. Tuy trải qua Dạ Tiểu Lệ dốc sức chữa trị, vết thương đã tốt rồi, nhưng tự thân tiêu hao không khả năng mau chóng hồi phục, nhất định phải trải qua một đoạn thời gian tĩnh dưỡng mới được.

Nhưng sao Long Hạo Thần dám cho mình thời gian nghỉ dưỡng. Thái Nhi ra vấn đề lớn như vậy, trong lòng hắn tràn ngập áy náy, hắn phải dùng hết sức đi chăm sóc Thái Nhi!

Cảm giác toàn thân mềm nhũn đối với ai mà nói đều không thoải mái. Long Hạo Thần có thể cảm thụ được linh lực trong cơ thể, nhưng linh lực hoàn toàn tán loạn, hắn chỉ có thể từng chút một triệu tập lại.

Trước giờ chưa từng gặp khó khăn, tới điểm mấu chốt thì cảm giác yếu ớt mãnh liệt thật khiến hắn khó tập trung tinh thần. Chẳng qua, dù sao Long Hạo Thần là thần quyến giả, đối với lực khống chế thuộc tính vượt xa chức nghiệp giả cùng cấp. Sau khi thử một đoạn thời gian phát hiện mình rất khó tụ tập linh lực, hắn nghĩ phải tìm cách khác.

Không thử điều động linh lực nữa, mà là kích phát. Hẳn cần thận kích phát mỗi một điểm quang nguyên tố trong người, khiến bản thân quang nguyên tố tự phát ra hơi thở. Cứ như vậy, hơi thở quang nguyên tố càng có thể tràn ngập cả người hẳn.

Lúc mới bắt đầu thì hiệu quả không rõ rệt, quang nguyên tố chịu tinh thần lực của hẳn kích phát, so với nguyên bản càng sáng hơn chút mà thôi. Nhưng tùy theo Long Hạo Thần kích thích quang nguyên tố càng nhiều, trên người bắt đầu có cảm giác ấm áp. Cơ bắp, mạch máu, nội tạng, xương cốt trong hơi thở ngày càng ấm áp thì bắt đầu lại tỏa sáng sinh cơ. Đây không thể nghi ngờ là tăng mảng lớn tốc độ hồi phục của hẳn.

Long Hạo Thần thông minh đến cỡ nào. Trong lúc vô tình phát hiện khiến hẳn rất nhanh lĩnh ngộ. Tuy đây không xem như là ma pháp, nhưng có thể coi là cách tự mình chữa thương, có thể tăng tốc độ chữa trị và hồi phục thân thể. Đương nhiên, cách này tuyệt không thích hợp với tất cả mọi người. Muốn thi triển cần hai điều kiện, đầu tiên là tinh thần lực phải đủ mạnh, có thể tinh tế khống chế mỗi một điểm quang nguyên tố. Tiếp theo là vấn đề thuộc tính. Đối làm Lâm Hâm, hỏa nguyên tố nếu bị kích thích thì chẳng phải là tự thiêu?

Dường như chỉ có quang thuộc tính và thủy thuộc tính là thích hợp loại chữa trị này. Còn về cái tên, Long Hạo Thần không có tâm trí nghĩ nhiều, đặt tên là Quang Liệu Thuật.

Dưới tác dụng của Quang Liệu Thuật, trên người Long Hạo Thần dần tỏa ra quang mang vàng, thân thể mau chóng hồi phục khiến tốc độ hấp thu quang nguyên tố tăng lớn.

Dựa theo cách nói của Dạ Tiểu Lệ, chỉ riêng hồi phục cơ năng thân thể Long Hạo Thần đã cần hai mươi bốn tiếng đồng hồ. Nhưng khi hẳn chân chính tu luyện hai mươi bốn tiếng đồng hồ, chẳng những hồi phục cơ năng thân thể, ngay cả linh lực cũng lấy lại trên bảy phần.

Thông qua tu luyện, Long Hạo Thần phát hiện, khi mình hấp thu quang nguyên tố tu luyện linh lực, đầu tiên là linh khiếu tụ tập ở ngực, trán và bụng đều không có động tĩnh. Thoạt nhìn thì phải đợi linh khiếu ở ngực hấp thu đầy linh lực rồi mới tụ tập linh lực ở hai linh khiếu khác.

Nhưng mà không thể trừ tồn không có nghĩa là không trợ giúp hẳn hấp thu tinh luyện. Hai linh khiếu khác trong lúc Long Hạo Thần đang tu luyện thì cũng tiến hành công tác giống linh khiếu ngực. Chẳng qua chúng hấp thu quang nguyên tố tinh luyện linh lực chậm hơn linh khiếu ngực nhiều.

Cụ thể vận chuyển linh khiếu thì còn cần thông qua không ngừng tu luyện tìm hiểu. Mà lúc này, Long Hạo Thần không có nhiều thời gian như vậy, bởi vì Thái Nhi đã chậm rãi tỉnh dậy.

Tuy Long Hạo Thần luôn tu luyện, nhưng tâm trí đều đặt trên người Thái Nhi. Thái Nhi mới có dấu hiệu tỉnh dậy thì hẳn lập tức thanh tỉnh.

"Thái Nhi." Long Hạo Thần khẽ kêu, mau chóng tới bên cạnh nàng.

Thái Nhi chậm rãi mở ra đôi mắt mông lung, có chút ngơ ngác nhìn Long Hạo Thần, lại nhìn xung quanh, đột nhiên chộp tay Long Hạo Thần, nói.

"Vì sao, vì sao ta không nhớ gì hết? Ta rốt cuộc là ai? Nơi đây là chỗ nào?"

Long Hạo Thần mềm nhẹ nói.

"Cô là Thái Nhi, ta là Long Hạo Thần. Cô bởi vì thức tỉnh năng lực bị một ít kích thích, cho nên tạm thời mất trí nhớ. Đừng gấp, mọi thứ sẽ tốt hơn. Ta nhất định giúp cô tìm lại ký ức."

Thái Nhi lắc đầu nguầy nguậy, hai tay túm mái tóc dài biến thành màu xám bóng mượt, khuôn mặt tuyệt sắc tràn ngập thống khổ.

"Ta, ta thật là không thể nhớ lại cái gì. Thật khổ sở, rất khổ sở..." Long Hạo Thần lòng đau nhói, nhịn không được muốn ôm nàng vào lòng.

Thải Nhi giật mình, mạnh đẩy hẳn ra, hai tay ôm ngực.

"Anh, anh muốn làm cái gì?"

Long Hạo Thần chặn lại nói.

"Thải Nhi đừng sợ, ta cái gì đều không làm, chỉ ở bên cạnh cô được không? Cô trước bình tĩnh chút. Cô càng gấp gáp thì càng không dễ dàng hồi phục ký ức. Cô chịu nghe ta kể mọi chuyện không?"

Long Hạo Thần liên tục khuyên nhủ, kinh hoàng trong mắt Thải Nhi dần bình phục lại, ánh mắt nhìn Long Hạo Thần vẫn giữ cảnh giác.

"Anh đừng tới đây, cứ đứng đó nói."

"Được." Long Hạo Thần đồng ý, dùng giọng dịu dàng nhất kể ra. "Cô tên Thải Nhi, là một thích khách trong Thích Khách Thánh Điện của liên minh thánh điện."

"Liên minh thánh điện? Đó là gì? Thích Khách Thánh Điện lại là cái gì?" Thải Nhi ngây ngốc nhìn Long Hạo Thần.

Long Hạo Thần cũng ngẩn ngơ, hẳn không nghĩ tới Thải Nhi mất trí nhớ triệt để như vậy.

"Thải Nhi, cô trước tiên ngồi xuống, ta chậm rãi kể cô nghe."

"Ừm."

Dường như Thải Nhi bớt kháng cự, nghe vậy thì chậm rãi ngồi xuống, chẳng qua, mới ngồi xuống nàng lại nhúu mày.

"Ta đói, đói quá đi."

Đích thực, ba người đã một ngày một đêm không ăn cái gì.

Long Hạo Thần vội vàng từ trong Giai Diệu Vĩnh Hằng lấy ra thực vật và nước uống chia cho hai cô gái, chăm sóc Thái Nhi ăn cái gì, thậm chí còn cô ý đốt Quang Minh Thánh Hỏa để nàng ăn lương khô được nóng, chăm sóc ân cần.

Nguyệt Dạ đứng cạnh nhìn Long Hạo Thần vừa giúp Thái Nhi lấy lương khô, vừa bắt đầu kể nàng nghe về tình hình Thánh Ma đại lục, cô ngần ngợ. Không biết vì sao, mũi có chút cay, mắt đẹp mông lung hơi nước.

Nếu có một ngày, có người đàn ông cũng sẽ vì mình như thế, coi như là chết ngay thì mình cũng cam tâm tình nguyện.

Thái Nhi sợ hãi và bài xích, khi nghe Long Hạo Thần kể chuyện và ân cần chăm sóc, thì dần dần biến mất. Nghe Long Hạo Thần kể tất cả, nàng dần ổn định tâm thần, tựa như lữ khách khát nước trong sa mạc đột nhiên thấy ốc đảo, cẩn thận nhớ kỹ tất cả điều Long Hạo Thần nói. Ít nhất thì không để óc mình trống rỗng.

Long Hạo Thần kể chừng một tiếng đồng hồ thì sẽ để Thái Nhi nghỉ ngơi, để nàng hấp thu thứ mình kể, sau đó lại nói tiếp. Chỉ riêng bối cảnh đại lục và tình trạng trước mắt, hẳn đã kể dài tới bốn tiếng đồng hồ.

".... lần đầu tiên chúng ta gặp mặt, là lúc ta còn rất nhỏ. Khi ấy cô mạnh hơn ta nhiều, ta mới chín tuổi, đang chuẩn bị hái rau dại về nhà ăn, đột nhiên thấy cô chỉ có bảy, tám tuổi gầy yếu ngã trên đất."

"Cô còn nhớ lúc chúng ta trùng phùng không? Khi đó ta không nhận ra cô, cô dựa vào chiếc nhẫn Mạc Vong Ngã mới biết ta, còn không nói cho ta biết, thật quá xấu. Nhưng đoạn thời gian đó, ta thật rất vui, dường như cả thi đấu tuyển chọn Liệp Ma Đoàn cũng không còn quan trọng nữa."

"Ở Khu Ma quan, lúc chúng ta trong lều, cô không thèm để ý ánh mắt người khác, dựng lên ngôi nhà nhỏ thuộc về chúng ta. Lần đó ta xúc động mạnh nhất, lòng thăm thề, sau này nhất định sẽ cho cô một ngôi nhà ấm áp. Đều là ta không tốt, không có chăm sóc tốt cho cô, khiến cô bị thương nặng như vậy..."

Long Hạo Thần luôn chậm rãi kể, thanh âm của hắn thật dịu dàng, tựa như dòng suối mát thanh tẩy lòng Thái Nhi. Mãi đến khi nàng tựa vào vai hắn ngủ say.

Bên kia, Nguyệt Dạ đã nghe đến ngơ ngẩn, cô thậm chí nghe còn chăm chú hơn cả Thái Nhi.

Ngày như vậy, trôi qua tròn ba ngày. Mỗi ngày Long Hạo Thần không ngừng kể chuyện, dứt cho Thái Nhi ăn uống. Còn về một ít vấn đề sinh lý riêng tư cần giải quyết của con gái, đương nhiên là do Nguyệt Dạ dạy Thái Nhi.

Long Hạo Thần kể rất tỉ mỉ, hơn nữa không ngại phiền lặp đi lặp lại. Trải qua ba ngày tiếp xúc, rốt cuộc Thái Nhi không bài xích hắn nữa, ngược lại có chút ỷ lại hắn. Chỉ là nàng vẫn không nhớ ra cái gì, miễn cưỡng nhớ lời Long Hạo Thần kể mà thôi.

Thực lực Thái Nhi tuyệt không mất đi, ngược lại tăng cường lớn, tin tức tốt nhất chính là nàng còn bản năng chiến đấu. Nàng có thể nhớ được kỹ năng thích khách. Hơn nữa, theo lời Thái Nhi nói, dường như nàng nắm giữ năng lực mới, cụ thể là cái gì thì nàng không rõ ràng lắm. Theo Long Hạo Thần đoán, chắc là nàng còn thiếu một bước lĩnh ngộ mới có thể sử dụng được. Mà năng lực mới này dĩ nhiên liên quan đến thân phận thần quyền giả Tử Thần.

Trải qua mấy ngày nay tiếp xúc, Long Hạo Thần đã dần tiếp thu việc Thái Nhi mất trí nhớ. Nhưng bây giờ nàng tựa như giấy trắng không biết gì hết, cũng chỉ xem hắn như bạn bè có thể dựa vào, thiếu tình cảm trước đây. Nguyệt Dạ không chỉ một lần nhìn Long Hạo Thần sau khi Thái Nhi ngủ hoặc tu luyện thì lộ ra đau lòng tuyệt vọng.

"Chúng ta nên trở lại, Thái Nhi, cô chuẩn bị xong chưa?" Long Hạo Thần hỏi Thái Nhi.

"Ừm." Thái Nhi nhẹ gật đầu, đôi mắt to chớp chớp, so với trước đây càng hoạt bát chút.

Long Hạo Thần thăm than, nói với Nguyệt Dạ vài câu, mở ra Giai Diệu Vĩnh Hằng truyền tống.

Quang mang vàng lấp lánh, đem ba người bao phủ bên trong, Thái Nhi bản năng gần sát Long Hạo Thần, túm chặt tay áo hắn, hai mắt nhắm chặt, bộ dạng rất khẩn trương. Nguyệt Dạ cũng tới gần Long Hạo Thần một chút, liếc trộm hắn, đã thấy hắn chỉ chăm chú vào Thái Nhi.

Quang mang vàng lấp lánh, đem ba người xuất hiện ở nơi ngoại ô. Bên ngoài đã là đêm tối, không khí lạnh lẽo, không trăng không sao. Bởi vậy xung quanh đều tối đen.

"Thái Nhi, được rồi, chúng ta đã quay về đại lục." Long Hạo Thần khẽ đụng vào nàng.

Thái Nhi mở mắt ra, vẻ mặt tò mò nhìn xung quanh.

"Đây chính là thế giới vốn có của chúng ta?"

Long Hạo Thần mỉm cười nói.

"Đúng vậy! Đợi lát nữa cô sẽ gặp được đồng bạn."

"À. Anh sẽ luôn bên cạnh ta chứ?" Thái Nhi vẻ mặt mong chờ hỏi.

Long Hạo Thần gật đầu.

"Luôn luôn."

Thái Nhi cười hì hì.

"Vậy thì tốt, anh là người tốt, anh kể những gì ta đều ghi nhớ. Anh là bạn trai của ta, đúng không?"

Long Hạo Thần cười lớn nói.

"Đúng vậy! Ta sẽ luôn bên cạnh cô, bảo vệ cô."

"Ừ!" Thái Nhi gật đầu.

"Hạo Thần, ta phải đi rồi." Bên kia vang lên giọng Nguyệt Dạ.

Long Hạo Thần quay đầu nhìn cô, thấy khuôn mặt lác lõng.

"Trở về đi, đừng suy nghĩ nhiều quá. Nếu có gì cần chúng ta hỗ trợ thì cô để người thương đoàn Nguyệt Dạ tới thánh thành tìm ta. Nhiệm vụ lần này chúng ta nhận đã hoàn thành gần hết. Có lẽ, chúng ta sẽ không tiếp tục làm nhiệm vụ nữa. ta muốn mang Thái Nhi trở lại, về bên cha mẹ cô ấy, xem thử có thể trợ giúp cô ấy nhớ lại cái gì không."

Nguyệt Dạ đột nhiên trầm mặc, cúi đầu, không biết đang suy nghĩ cái gì.

Long Hạo Thần có chút nghi hoặc nhìn cô, bên kia Thái Nhi cũng nghiêng đầu nhìn. Chẳng qua nàng rõ ràng không vừa mắt Nguyệt Dạ lắm, ánh mắt nhìn cô có mang địch ý.

Nguyệt Dạ đột nhiên ngẩng đầu lên, nhìn thẳng Long Hạo Thần, nói.

"Xà Ma Thần An Độ Mã Lý ở đông bộ An Độ hành tỉnh. Gần đây y đang tìm kiếm cái gì đó ở đầm lầy Thâm Uyên trong An Độ hành tỉnh. An Độ Mã Lý trời sinh tính đa nghi thực lực mạnh mẽ, luôn mang theo Trụ Ma Thần của mình. Tuy thứ hạng của y là cuối cùng trong bảy mươi hai Trụ Ma Thần, nhưng chủng tộc Xà Ma tộc phụ thuộc của y thì cực mạnh, nếu không sẽ chẳng đơn độc trấn thủ một tỉnh thành. Muốn đối phó y, trước tiên phải giết chết bốn Mỹ Đô Toa bên cạnh y. Tuyệt đối đừng nhìn vào mắt Mỹ Đô Toa, nếu bị ánh mắt đó nhìn trúng, nhất định phải trước khi bị hóa đá giết chết nó, nếu không sẽ vĩnh viễn không thể

hồi phục. Mỹ Đô Toa là ma tộc cấp sáu, Xà Ma bình thường đa số ở cấp ba đến cấp năm."

Long Hạo Thần kinh ngạc nhìn cô.

"Cô...."

Nguyệt Dạ cười mỉa mai.

"Không có gì, coi như là thù lao người đã an ủi ta. Sau này muốn từ chỗ ta được đến tin tức, là phải trả giá cao nha. Ta đi đây."

Nói xong cô xoay người bước đi. Nhưng không đi mấy bước thì cô lần nữa dừng lại, đột nhiên xoay người, khiêu khích liếc Thái Nhi một cái, nói với Long Hạo Thần.

"Nếu như người người gặp trước tiên là ta, ta nhất định sẽ khiến người thích ta chứ không phải nàng."

Quang mang tím lấp lánh, Nguyệt Dạ xoay người bay lên, mắt ngập nước, dường như sẽ tuôn trào.

Long Hạo Thần giật mình nhìn cô đi xa khuất, trong chốc lát nói không ra lời. Kỳ thật hẳn không phải loại người chậm hiểu. chỉ là mấy ngày nay, tâm trí hẳn đều tập trung vào Thái Nhi, không chú ý nhiều đến Nguyệt Dạ.

Mấy lời của Nguyệt Dạ lọt vào tai hẳn thật như sét đánh giữa trời, thoáng chốc hẳn ngây như phỗng.

"Hừ, có gì ghê gớm đâu." Thái Nhi thè lưỡi phương hướng Nguyệt Dạ rời đi. "Sớm đã nhìn ra cô ta không có ý tốt. Long Hạo Thần, anh nói, anh thích cô ta hay là thích ta?"

Nhìn khuôn mặt nhỏ nhắn bướng bỉnh, Long Hạo Thần có cảm giác dở khóc dở cười. Nhưng trong lòng hẳn gợn sóng, trước đây Thái Nhi tuyệt sẽ không hỏi hẳn lời như vậy.

Vốn tính cách Thái Nhi nội hướng, sau khi mất trí nhớ thì hoạt bát nhiều. Lúc này chẳng phải rất giống cô bé hồn mất sao?

"Đương nhiên là thích cô rồi. Cả đời ta, sẽ chỉ thích một mình cô."
Long Hạo Thần nhẹ kéo tay nàng, nghiêm túc nói.

Thái Nhi có chút kinh hoảng tránh ánh mắt hắn, cũng rút tay lại.

"Anh, anh đừng như vậy, ta thấy kỳ kỳ. Không phải anh nói sẽ mang ta đi tìm đồng bạn ư? Mau đi thôi."

Nhã Khắc đại thành, đoàn bộ.

Mấy ngày nay, không khí trong đoàn bộ luôn u ám. Mặc kệ là Liệp Ma Đoàn số mười bảy cấp vương, hay là Liệp Ma Đoàn số sáu mươi bốn cấp suất, mỗi thành viên đều hiện ra ủ rũ. Đặc biệt là năm người Liệp Ma Đoàn số sáu mươi bốn cấp suất, càng đè ép cảm xúc của mình. Nếu không phải bởi vì Linh Hồn Xiềng Xích cảm ứng được Long Hạo Thần và Thái Nhi còn sống, chỉ sợ họ đã sớm không thể khống chế nổi tình cảm của mình.

Mấy ngày nay, bọn họ kiếm không được đi ra ngoài hai lần, tìm tin tức của Long Hạo Thần và Thái Nhi, nhưng không thu hoạch được gì. Thiên Kinh thì dẫn đồng đội nghỉ ngơi xong luôn đi tìm Long Hạo Thần và Thái Nhi. Tuy Thiên Kinh không nói cái gì, nhưng từ đôi mắt tràn ngập tơ máu là có thể thấy tâm tình gã không bình tĩnh.

Đúng vậy! Sao gã có thể bình tĩnh được. Chính là bởi vì gã ra quyết định sau lầm, dẫn đến hai đội Liệp Ma Đoàn rơi vào tuyệt cảnh. Nếu không có Long Hạo Thần, chỉ sợ bọn họ không ai còn sống trở về. Lúc này, bọn họ bình an, nhưng Long Hạo Thần và Thái Nhi lại là sinh tử chưa biết, điều này so với giết gã còn khó chịu hơn.

"Hàn Vũ, chúng ta đi Ma Đô Tâm Thành tìm đại ca đi." Vương Nguyên Nguyên đột nhiên đứng dậy, trầm giọng nói.

Long Hạo Thần không ở, Hàn Vũ làm kỵ sĩ khác trong đội, tạm thời thay thế vị trí đoàn trưởng của Long Hạo Thần.

"Ta đồng ý!" Tư Mã Tiên đứng bật dậy, hai tay siết chặt lộ gân xanh.

Lúc rời khỏi thánh thành, mỗi người đều cảm giác rõ ràng thực lực tăng猛 lớn, nhưng đi tới chiến trường ma tộc, đặc biệt là trận chiến trước đó, họ mới phát hiện, thực lực của mình nhỏ bé như vậy. Ở thời điểm quan trọng, căn bản không thể giúp Long Hạo Thần cái gì. Đối diện nhiều cường giả ma tộc, bọn họ ngay cả cơ hội ra tay cũng không có.

Lâm Hâm và Trần Anh Nhi mắt cũng đỏ rực, ánh mắt bốn người đều tập trung vào Hàn Vũ.

Hàn Vũ nhìn bọn họ, cũng chậm rãi đứng lên.

"Theo lý trí thì ta nên ngăn cản các người. Chuyến đi này, chúng ta có ít nhất chín mươi phần trăm cơ hội vĩnh viễn ở lại đó, không thể để các người dễ dàng rơi vào nguy hiểm. Nhưng, lý trí cái quái gì, chúng ta đi!"

Nói xong y cầm lấy Xích Huyết Chi Cuồng Phóng bên cạnh, đi hướng ngoài cửa.

Năm người mới ra cửa, đường đi đã bị một bóng dáng cao to ngăn chặn.

"Tránh ra!" Tư Mã Tiên hét lớn một tiếng, trực tiếp nhắc lên Quang Chi Đại Lực Hoàn.

Cản đường họ chính là đoàn trưởng Liệp Ma Đoàn số mười bảy cấp vương, Thiên Kinh.

"Ta không thể để các người đi. Ta đã ra quyết định sai một lần, không thể sai tiếp. Hạo Thần không ở đây, ta nhất định phải thay cậu ta bảo vệ các người."

"Cút!" Tư Mã Tiên lại gầm lên, lần này càng không khách sáo, giọng cao Quang Chi Đại Lực Hoàn.

Các thành viên Liệp Ma Đoàn số sáu mươi bốn cấp suất cũng lần lượt phóng ra linh lực, họ luôn kiềm nén bất mãn với Thiên Kinh nay rốt cuộc bộc phát.

Thiên Kinh hít sâu.

"Nếu giết ta có thể giảm bớt bi thương trong lòng các người, ta tuyệt đối không ra tay. Nhưng chúng ta là Liệp Ma Đoàn, sao chết ở trong tay người của mình được? Ta biết, tất cả đều là ta sai, xin các người cho ta cơ hội chuộc tội. Ta không có yêu cầu gì nhiều, đem cơ hội đến Tâm Thành cho ta đi. Nếu trong vòng mười ngày, ta và đồng bạn không mang về tin tức, các người lại hành động cũng không muộn. Hạo Thần gặp phải nguy hiểm là lỗi của ta ra quyết định sai lầm, cho dù phải đi chịu chết cũng xin để ta chết trước các người. Ta chỉ hy vọng trước khi chết có thể bù lại lỗi lầm."

Nói đến đây, từ người gã bỗng trào dâng khí thế mạnh mẽ. Làm Bí Ngân Cơ Tòa kỵ sĩ, tu vi của gã đã là đỉnh cấp bảy, trải qua một trận chiến với A Bảo, càng tiếp cận cấp tám. Lời gã nói tràn ngập quyết tuyệt.

Mấy ngày nay, năm người Liệp Ma Đoàn số sáu mươi bốn cấp suất lòng bi thương, tâm tình gã sao vui được? Thậm chí càng thêm đau khổ. Đợi vài ngày, một chút tin tức cũng không có, kỳ thật trong lòng mỗi người đều có suy đoán tệ nhất. Ngay lúc này, gã không muốn tiếp tục khổ sở chờ đợi nữa.

Sắc mặt Tư Mã Tiên dịu đi, lạnh nhạt nói.

"Nói những lời này không có ý nghĩa, xin anh tránh ra. Anh muốn làm thế nào đều không liên quan chúng ta. Đại ca là đoàn trưởng của chúng ta, chúng ta chỉ tin tưởng lực lượng chính mình. Trừ phi anh giết chúng ta, nếu không, anh không thể ngăn cản chúng ta rời khỏi đây." Nói

xong, trên người gã bắt đầu lượn lờ tia điện tím. Toàn thân gã phát ra sát khí.

"Tư Mã, bình tĩnh một chút!" Hàn Vũ quát, trầm giọng nói với Thiên Kinh. "Đoàn trưởng Thiên Kinh, liên quan hành động sai lầm trước đó của các người, chúng ta không muốn nói thêm cái gì. Chỉ huy ra sao thì chính anh hiểu rõ, nhưng sai đã sai rồi, chúng ta có trách móc anh cũng không đổi lại bình an cho đoàn trưởng. Hiện tại xin anh đừng ngăn cản chúng ta. Tư Mã nói đúng, anh làm gì là việc của anh, tìm đoàn trưởng là việc chúng ta nhất định phải làm. Chúng ta có thể khẳng định là đoàn trưởng và phó đoàn trưởng còn sống. Chỉ cần có một tia hy vọng, chúng ta tuyệt đối không từ bỏ."

Thiên Kinh từ từ lắc đầu.

"Cho dù các người đánh ngã ta thì ta cũng sẽ không để các người bước qua. Đến đây đi."

"Đánh ngã thì đánh ngã!" Tư Mã Tiên đã sớm không kiềm chế được, trong đoàn bộ nhỏ hẹp nhưng sẽ không ảnh hưởng lực bắn của Quang Chi Đại Lực Hoàn, trong tay cầu sắt to định đánh hướng Thiên Kinh.

"Tư Mã, dừng tay!" Một tiếng quát vang lên từ sau lưng Thiên Kinh.

Nghe giọng nói này, vốn Tư Mã Tiên muốn đánh ra Quang Chi Đại Lực Hoàn đã đập xuống đất, tiếng chấn động khiến mỗi người đều tạm thời diếc tai.

Tất cả phản ứng đầu tiên là ngây ngốc, ngay sau đó, trong mắt mỗi người đều lộ ra vui mừng. Thiên Kinh đột nhiên xoay người lại, cách sau lưng gã không xa, đó chẳng phải là Long Hạo Thần đang bước vội đến sao. Thái Nhi vẻ mặt tò mò và có chút hồi hộp đi theo sau hắn.

"Đại ca!" Tư Mã Tiên kêu to một tiếng, sải bước xông hướng Long Hạo Thần. Thân hình cường tráng trực tiếp đẩy ra Thiên Kinh chắn trước mặt, bước vội đến mở ra đôi tay ôm chặt hắn.

Không chỉ có gã, các thành viên Liệp Ma Đoàn số sáu mươi bốn cấp suất đều tràn ngập hưng phấn, thậm chí là thét chói tai xông tới Long Hạo Thần. Cho dù kiên cường như Hàn Vũ, lúc này cũng kiềm không được rơi nước mắt.

Hưng phấn tràn đầy khiến máu trong người họ đều như đang thiêu đốt. Cảm giác hưng phấn này không thể dùng ngôn ngữ để hình dung. Trần Anh Nhi thậm chí nhào đến ôm lấy Long Hạo Thần, ở trên mặt hân hân một cái, khiến Long Hạo Thần mặt đỏ bừng.

Thải Nhi bản năng lùi ra sau một bước, kéo ra khoảng cách với Long Hạo Thần, tò mò nhìn những người trước mắt đối với nàng mà nói rất kỳ quái. Tuy nàng mất trí nhớ, không hiểu vì sao sẽ xuất hiện tình huống như vậy, nhưng cũng mơ hồ cảm giác được mọi người tình cảm chân thành đối với Long Hạo Thần.

Long Hạo Thần lần lượt ôm đồng bạn xong, bỗng trông thấy Thiên Kinh lặng lẽ rời đi, vội vàng kêu lên.

"Thiên Kinh đại ca!"

Thiên Kinh thân thể cứng đờ, dừng bước, xoay người, cười khổ nói.

"Ta không đáng cậu gọi hai chữ đại ca, trực tiếp kêu tên ta là được."

Long Hạo Thần bước nhanh đi tới trước mặt Thiên Kinh, tay phải đâm ngực trái, hướng gã hành lễ kỵ sĩ. Thiên Kinh bản năng làm ra đáp lễ.

Long Hạo Thần trầm giọng nói.

"Chỉ một lần thất bại đã khiến anh nản lòng rồi sao? Hành động lần này tuy rằng anh có chút vội vàng, nhưng ta cũng có ích kỷ. Lúc chiến đấu, anh liên tiếp đề ra yêu cầu sẽ cùng đồng bạn đoạn hậu cho chúng ta. Anh không có đánh mất vinh dự của kỵ sĩ. Ở trong lòng ta, anh vẫn là kỵ sĩ tựa như anh trai. Anh không nên bởi vậy mà nản lòng, nên tiếp tục

mang đồng bạn vì vinh quang kỳ sĩ, vì tương loại nhân loại mà chiến. Thiên Kinh đại ca, ta không trách anh."

Ngây ngốc nhìn Long Hạo Thần, thân thể Thiên Kinh hơi run rẩy, môi mấp máy nhưng nói không ra lời. Một người đàn ông anh dũng như vậy, ngay lúc này lại kiềm không được tuôn trào nước mắt.

"Hạo Thần, ta có lỗi với cậu!" Hai đầu gối mềm nhũn, gã định quỳ xuống đất.

Long Hạo Thần vội vàng đỡ lấy gã.

"Thiên Kinh đại ca, tất cả đều đã qua, chẳng phải chúng ta đều sống hoàn hảo sao?"

Nhiều ngày nay áp lực ở khoảnh khắc này hoàn toàn bộc phát. Làm một Bí Ngân Cơ Tòa kỳ sĩ cường đại, trên chiến trường tuyệt đối là anh hùng đổ máu không đổ lệ. Nhưng bây giờ Thiên Kinh lại khóc như con nít, có thể thấy trong lòng gã đau khổ cỡ nào. Chẳng qua, có lẽ khóc cũng tốt cho gã. Nếu không, cảm xúc không được phát tiết ra, chỉ sợ gã sẽ trong thời gian ngắn đi hướng hủy diệt.

"Đàn ông ôm nhau, có chút quái quái." Một thanh âm ngại ngùng nhút nhát đột nhiên vang lên.

Vương Nguyên Nguyên bản năng nói.

"Anh Nhi đừng quậy."

Chẳng qua, cô mới thốt ra lời đã cảm giác không đúng. Bởi vì Trần Anh Nhi ở đối diện cô, đang trợn mắt há hốc mồm nhìn sau lưng mình.

Vương Nguyên Nguyên đột nhiên xoay người, giật mình xem. Thái Nhi làm bộ đáng đáng thương lui sang bên, đang nhìn lên họ.

Không chỉ là hai người, các thành viên Liệp Ma Đoàn số sáu mươi bốn cấp suất khác cũng ngơ ngẩn.

Trong lòng họ, Thái Nhi luôn lạnh lùng, im lặng, quả cảm, cường đại. Trong đội, bọn họ tôn kính nhất là Long Hạo Thần, nhưng sợ nhất chắc chắn là Thái Nhi. Tuy rằng Thái Nhi rất ít mở miệng, nhưng một khi tới lúc cần nàng đứng ra, nàng có thể lập tức thay thế địa vị của Long Hạo Thần trong đội, không người nào không phục. Thực lực cường đại của nàng mọi người có mắt đều nhìn thấy. Cường giả cấp tám còn có thể bị giết chết mà. Cho đến nay, nàng và Long Hạo Thần là hai trụ cột trong đội.

Ai có thể nghĩ đến, lúc này Thái Nhi lại đột nhiên bật thốt một câu như thế. Đây không phải là dùng kỳ quái có thể hình dung.

Thái Nhi bản năng dời bước hướng Long Hạo Thần. Rốt cuộc, nàng lắc mình một cái núp sau lưng Long Hạo Thần, hai tay từ phía sau túm lấy vạt áo hắn.

Long Hạo Thần nâng dậy Thiên Kinh, nhìn thấy đồng bạn ánh mắt kinh ngạc, mắt hắn hơi ảm đạm nói.

"Không có việc gì, chúng ta trở lại rồi nói sau. Thiên Kinh đại ca, sắc mặt anh không tốt, chúng ta đã bình an trở về, anh cũng nghỉ ngơi đi. Chúng ta không thể ở lại Nhã Khắc đại thành nữa, nên mau chóng rời đi. Phải rồi, trả lại đại ca Bí Ngân Cơ Tòa chiến giáp."

Nói xong hắn phóng thích ra áo giáp truyền kỳ hòm bạc đưa tới trước mặt Thiên Kinh.

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 166

Đánh Bất Ngờ! Quang Chi Vẫn!

Đọc Truyện Online Tại Truyện FULL

Mấy ngày nay, bọn họ kiếm không được đi ra ngoài hai lần, tìm tin tức của Long Hạo Thần và Thái Nhi, nhưng không thu hoạch được gì. Thiên Kinh thì dẫn đồng đội nghỉ ngơi xong luôn đi tìm Long Hạo Thần và Thái Nhi. Tuy Thiên Kinh không nói cái gì, nhưng từ đôi mắt tràn ngập tơ máu là có thể thấy tâm tình gã không bình tĩnh.

Đúng vậy! Sao gã có thể bình tĩnh được. Chính là bởi vì gã ra quyết định sau lầm, dẫn đến hai đội Liệp Ma Đoàn rơi vào tuyệt cảnh. Nếu không có Long Hạo Thần, chỉ sợ bọn họ không ai còn sống trở về. Lúc này, bọn họ bình an, nhưng Long Hạo Thần và Thái Nhi lại là sinh tử chưa biết, điều này so với giết gã còn khó chịu hơn.

"Hàn Vũ, chúng ta đi Ma Đô Tâm Thành tìm đại ca đi." Vương Nguyên Nguyên đột nhiên đứng dậy, trầm giọng nói.

Long Hạo Thần không ở, Hàn Vũ làm kỵ sĩ khác trong đội, tạm thời thay thế vị trí đoàn trưởng của Long Hạo Thần.

"Ta đồng ý!" Tư Mã Tiên đứng bật dậy, hai tay siết chặt lộ gân xanh.

Lúc rời khỏi thánh thành, mỗi người đều cảm giác rõ ràng thực lực tăng mạnh lớn, nhưng đi tới chiến trường ma tộc, đặc biệt là trận chiến trước đó, họ mới phát hiện, thực lực của mình nhỏ bé như vậy. Ở thời

điểm quan trọng, căn bản không thể giúp Long Hạo Thần cái gì. Đối diện nhiều cường giả ma tộc, bọn họ ngay cả cơ hội ra tay cũng không có.

Lâm Hâm và Trần Anh Nhi mắt cũng đỏ rực, ánh mắt bốn người đều tập trung vào Hàn Vũ.

Hàn Vũ nhìn bọn họ, cũng chậm rãi đứng lên.

"Theo lý trí thì ta nên ngăn cản các người. Chuyển đi này, chúng ta có ít nhất chín mươi phần trăm cơ hội vĩnh viễn ở lại đó, không thể để các người dễ dàng rơi vào nguy hiểm. Nhưng, lý trí cái quái gì, chúng ta đi!"

Nói xong y cầm lấy Xích Huyết Chi Cuồng Phóng bên cạnh, đi hướng ngoài cửa.

Năm người mới ra cửa, đường đi đã bị một bóng dáng cao to ngăn chặn.

"Tránh ra!" Tư Mã Tiên hét lớn một tiếng, trực tiếp nhắc lên Quang Chi Đại Lực Hoàn.

Cản đường họ chính là đoàn trưởng Liệp Ma Đoàn số mười bảy cấp vương, Thiên Kinh.

"Ta không thể để các người đi. Ta đã ra quyết định sai một lần, không thể sai tiếp. Hạo Thần không ở đây, ta nhất định phải thay cậu ta bảo vệ các người."

"Cút!" Tư Mã Tiên lại gầm lên, lần này càng không khách sáo, giọng cao Quang Chi Đại Lực Hoàn.

Các thành viên Liệp Ma Đoàn số sáu mươi bốn cấp suất cũng lần lượt phóng ra linh lực, họ luôn kiềm nén bất mãn với Thiên Kinh nay rốt cuộc bộc phát.

Thiên Kinh hít sâu.

"Nếu giết ta có thể giảm bớt bị thương trong lòng các người, ta tuyệt đối không ra tay. Nhưng chúng ta là Liệp Ma Đoàn, sao chết ở trong tay người của mình được? Ta biết, tất cả đều là ta sai, xin các người cho ta cơ hội chuộc tội. Ta không có yêu cầu gì nhiều, đem cơ hội đến Tâm Thành cho ta đi. Nếu trong vòng mười ngày, ta và đồng bạn không mang về tin tức, các người lại hành động cũng không muộn. Hạo Thần gặp phải nguy hiểm là lỗi của ta ra quyết định sai lầm, cho dù phải đi chịu chết cũng xin để ta chết trước các người. Ta chỉ hy vọng trước khi chết có thể bù lại lỗi lầm."

Nói đến đây, từ người gã bỗng trào dâng khí thế mạnh mẽ. Làm Bí Ngân Cơ Tòa kỵ sĩ, tu vi của gã đã là đỉnh cấp bảy, trải qua một trận chiến với A Bảo, càng tiếp cận cấp tám. Lời gã nói tràn ngập quyết tuyệt.

Mấy ngày nay, năm người Liệp Ma Đoàn số sáu mươi bốn cấp suất lòng bi thương, tâm tình gã sao vui được? Thậm chí càng thêm đau khổ. Đợi vài ngày, một chút tin tức cũng không có, kỳ thật trong lòng mỗi người đều có suy đoán tệ nhất. Ngay lúc này, gã không muốn tiếp tục khổ sở chờ đợi nữa.

Sắc mặt Tư Mã Tiên dịu đi, lạnh nhạt nói.

"Nói những lời này không có ý nghĩa, xin anh tránh ra. Anh muốn làm thế nào đều không liên quan chúng ta. Đại ca là đoàn trưởng của chúng ta, chúng ta chỉ tin tưởng lực lượng chính mình. Trừ phi anh giết chúng ta, nếu không, anh không thể ngăn cản chúng ta rời khỏi đây." Nói xong, trên người gã bắt đầu lượn lờ tia điện tím. Toàn thân gã phát ra sát khí.

"Tư Mã, bình tĩnh một chút!" Hàn Vũ quát, trầm giọng nói với Thiên Kinh. "Đoàn trưởng Thiên Kinh, liên quan hành động sai lầm trước đó của các người, chúng ta không muốn nói thêm cái gì. Chỉ huy ra sao thì chính anh hiểu rõ, nhưng sai đã sai rồi, chúng ta có trách móc anh cũng không đổi lại bình an cho đoàn trưởng. Hiện tại xin anh đừng ngăn cản chúng ta. Tư Mã nói đúng, anh làm gì là việc của anh, tìm đoàn trưởng là

việc chúng ta nhất định phải làm. Chúng ta có thể khẳng định là đoàn trưởng và phó đoàn trưởng còn sống. Chỉ cần có một tia hy vọng, chúng ta tuyệt đối không từ bỏ."

Thiên Kinh từ từ lắc đầu.

"Cho dù các người đánh ngã ta thì ta cũng sẽ không để các người bước qua. Đến đây đi."

"Đánh ngã thì đánh ngã!" Tư Mã Tiên đã sớm không kiềm chế được, trong đoàn bộ nhỏ hẹp nhưng sẽ không ảnh hưởng lực bắn của Quang Chi Đại Lực Hoàn, trong tay cầu sắt to định đánh hướng Thiên Kinh.

"Tư Mã, dừng tay!" Một tiếng quát vang lên từ sau lưng Thiên Kinh.

Nghe giọng nói này, vốn Tư Mã Tiên muốn đánh ra Quang Chi Đại Lực Hoàn đã đập xuống đất, tiếng chấn động khiến mỗi người đều tạm thời điếc tai.

Tất cả phản ứng đầu tiên là ngây ngốc, ngay sau đó, trong mắt mỗi người đều lộ ra vui mừng. Thiên Kinh đột nhiên xoay người lại, cách sau lưng gã không xa, đó chẳng phải là Long Hạo Thần đang bước vội đến sao. Thái Nhi vẻ mặt tò mò và có chút hồi hộp đi theo sau hắn.

"Đại ca!" Tư Mã Tiên kêu to một tiếng, sải bước xông hướng Long Hạo Thần. Thân hình cường tráng trực tiếp đẩy ra Thiên Kinh chắn trước mặt, bước vội đến mở ra đôi tay ôm chặt hắn.

Không chỉ có gã, các thành viên Liệp Ma Đoàn số sáu mươi bốn cấp suất đều tràn ngập hưng phấn, thậm chí là hét chói tai xông tới Long Hạo Thần. Cho dù kiên cường như Hàn Vũ, lúc này cũng kiềm không được rơi nước mắt.

Hưng phấn tràn đầy khiến máu trong người họ đều như đang thiêu đốt. Cảm giác hưng phấn này không thể dùng ngôn ngữ để hình dung.

Trần Anh Nhi thậm chí nhào đến ôm lấy Long Hạo Thần, ở trên mặt hân hân một cái, khiến Long Hạo Thần mặt đỏ bừng.

Thải Nhi bản năng lùi ra sau một bước, kéo ra khoảng cách với Long Hạo Thần, tò mò nhìn những người trước mắt đối với nàng mà nói rất kỳ quái. Tuy nàng mất trí nhớ, không hiểu vì sao sẽ xuất hiện tình huống như vậy, nhưng cũng mơ hồ cảm giác được mọi người tình cảm chân thành đối với Long Hạo Thần.

Long Hạo Thần lần lượt ôm đồng bạn xong, bỗng trông thấy Thiên Kinh lặng lẽ rời đi, vội vàng kêu lên.

"Thiên Kinh đại ca!"

Thiên Kinh thân thể cứng đờ, dừng bước, xoay người, cười khổ nói.

"Ta không đáng cậu gọi hai chữ đại ca, trực tiếp kêu tên ta là được."

Long Hạo Thần bước nhanh đi tới trước mặt Thiên Kinh, tay phải đâm ngực trái, hướng gã hành lễ kỵ sĩ. Thiên Kinh bản năng làm ra đáp lễ.

Long Hạo Thần trầm giọng nói.

"Chỉ một lần thất bại đã khiến anh nản lòng rồi sao? Hành động lần này tuy rằng anh có chút vội vàng, nhưng ta cũng có ích kỷ. Lúc chiến đấu, anh liên tiếp đề ra yêu cầu sẽ cùng đồng bạn đoạn hậu cho chúng ta. Anh không có đánh mất vinh dự của kỵ sĩ. Ở trong lòng ta, anh vẫn là kỵ sĩ tựa như anh trai. Anh không nên bởi vậy mà nản lòng, nên tiếp tục mang đồng bạn vì vinh quang kỵ sĩ, vì tương loại nhân loại mà chiến. Thiên Kinh đại ca, ta không trách anh."

Ngây ngốc nhìn Long Hạo Thần, thân thể Thiên Kinh hơi run rẩy, môi mấp máy nhưng nói không ra lời. Một người đàn ông anh dũng như vậy, ngay lúc này lại kiềm không được tuôn trào nước mắt.

"Hạo Thần, ta có lỗi với cậu!" Hai đầu gối mềm nhũn, gã định quỳ xuống đất.

Long Hạo Thần vội vàng đỡ lấy gã.

"Thiên Kinh đại ca, tất cả đều đã qua, chẳng phải chúng ta đều sống hoàn hảo sao?"

Nhiều ngày nay áp lực ở khoảnh khắc này hoàn toàn bộc phát. Làm một Bí Ngân Cơ Tòa kỵ sĩ cường đại, trên chiến trường tuyệt đối là anh hùng đổ máu không đổ lệ. Nhưng bây giờ Thiên Kinh lại khóc như con nít, có thể thấy trong lòng gã đau khổ cỡ nào. Chẳng qua, có lẽ khóc cũng tốt cho gã. Nếu không, cảm xúc không được phát tiết ra, chỉ sợ gã sẽ trong thời gian ngắn đi hướng hủy diệt.

"Đàn ông ôm nhau, có chút quái quái." Một thanh âm ngại ngùng nhút nhát đột nhiên vang lên.

Vương Nguyên Nguyên bản năng nói.

"Anh Nhi đừng quậy."

Chẳng qua, cô mới thốt ra lời đã cảm giác không đúng. Bởi vì Trần Anh Nhi ở đối diện cô, đang trợn mắt há hốc mồm nhìn sau lưng mình.

Vương Nguyên Nguyên đột nhiên xoay người, giật mình xem. Thái Nhi làm bộ đáng đáng thương lui sang bên, đang nhìn lên họ.

Không chỉ là hai người, các thành viên Liệp Ma Đoàn số sáu mươi bốn cấp suất khác cũng ngơ ngẩn.

Trong lòng họ, Thái Nhi luôn lạnh lùng, im lặng, quả cảm, cường đại. Trong đội, bọn họ tôn kính nhất là Long Hạo Thần, nhưng sợ nhất chắc chắn là Thái Nhi. Tuy rằng Thái Nhi rất ít mở miệng, nhưng một khi tới lúc cần nàng đứng ra, nàng có thể lập tức thay thế địa vị của Long Hạo Thần trong đội, không người nào không phục. Thực lực cường đại của nàng mọi người có mắt đều nhìn thấy. Cường giả cấp tám còn có thể bị

giết chết mà. Cho đến nay, nàng và Long Hạo Thần là hai trụ cột trong đội.

Ai có thể nghĩ đến, lúc này Thái Nhi lại đột nhiên bật thốt một câu như thế. Đây không phải là dùng kỳ quái có thể hình dung.

Thái Nhi bản năng dời bước hướng Long Hạo Thần. Rốt cuộc, nàng lắc mình một cái núp sau lưng Long Hạo Thần, hai tay từ phía sau tóm lấy vạt áo hắn.

Long Hạo Thần nâng dậy Thiên Kinh, nhìn thấy đồng bạn ánh mắt kinh ngạc, mắt hắn hơi ảm đạm nói.

"Không có việc gì, chúng ta trở lại rồi nói sau. Thiên Kinh đại ca, sắc mặt anh không tốt, chúng ta đã bình an trở về, anh cũng nghỉ ngơi đi. Chúng ta không thể ở lại Nhã Khắc đại thành nữa, nên mau chóng rời đi. Phải rồi, trả lại đại ca Bí Ngân Cơ Tòa chiến giáp."

Nói xong hắn phóng thích ra áo giáp truyền kỳ hòm bạc đưa tới trước mặt Thiên Kinh.

Thiên Kinh không nhận lấy, lắc đầu nói.

"Ta đã không đủ tư cách mặc bộ giáp này, tặng cho cậu."

Long Hạo Thần mỉm cười, lắc đầu.

"Không, đại ca. Chẳng lẽ anh cảm thấy dựa vào thực lực của ta, không thể trong Kỳ Sĩ Thánh Điện chúng ta thắng được một bộ Bí Ngân Cơ Tòa chiến giáp sao?"

Thiên Kinh đồng ý nói.

"Đúng vậy! Lấy thực lực của cậu, tuyệt không khó có được Bí Ngân Cơ Tòa. Đây là quang vinh thuộc về cậu. Hạo Thần, cậu bình an thật tốt quá, ta sẽ không nói nhiều. Ta không xứng làm đại ca của cậu, sau này nếu có việc gì cần đội chúng ta hỗ trợ, mặc kệ là núi đao hay biển lửa, sẽ

không từ. Chúng ta sẽ nghỉ ngơi một lúc rồi ra đi, ta không chào cậu đâu."

Nói xong, gã hướng toàn thành viên Liệp Ma Đoàn số sáu mươi bốn cấp suất hành lễ kỵ sĩ, mang theo vẻ mặt xấu hổ xoay người rời đi. Gã thật sự không có mặt mũi ở lại, khúc mắc này không phải trong một chốc có thể mở. Thiên Kinh thâm thề, một ngày nào đó, phần ân tình này nhất định phải trả, thậm chí là dùng chính sinh mệnh trả lại.

"Đoàn trưởng, Thái Nhi cô ấy?" Vương Nguyên Nguyên nghi hoặc hỏi.

Long Hạo Thần trầm mặc một lúc, mỗi người đều xem rõ đáy mắt hẩn hiện đau xót.

"Trở về phòng rồi nói."

Nói xong hẩn xoay người gật đầu với Thái Nhi, dẫn nàng đi vào trong trước.

Phòng trong đoàn bộ không lớn. Bảy người cùng một phòng thì có chút chật chội, nhưng không khí càng thêm âm trầm.

"Ma tộc đáng chết!" Tư Mã Tiên giận dữ đấm vách tường bên cạnh.

Nghe Long Hạo Thần kể chuyện sau khi tách ra, tâm tình của mọi người có thể nghĩ. Thái Nhi chỉ là yên lặng ngồi một bên nghe, ngẫu nhiên nhìn Long Hạo Thần, bộ dáng sợ người lạ và rất ngây thơ.

"Các người có thể trước cho ta biết ai là ai không?" Dường như Thái Nhi không cảm nhận được mọi người bi thương, ngược lại tò mò hỏi.

Nàng mất trí nhớ rồi hiện ra nhát gan, nhưng rất tò mò với sự vật.

Mọi người kiềm chế đau lòng, tự giới thiệu mình. Thái Nhi rất nghiêm túc nhìn họ, rồi lại trốn sau lưng Long Hạo Thần.

Long Hạo Thần quai hàm nhúc nhích, hít sâu một hơi mới chậm rãi nói.

"Trên cơ bản thì thân thể ta đã hồi phục rồi, chúng ta bàn bạc hành động kế tiếp đi. Thái Nhi mất trí nhớ nhưng thực lực tăng cao. Chỉ là tính tình hiện giờ của cô ấy, phát huy được mấy phần lực lượng thì rất khó nói. Lần này chúng ta nhận mười sáu nhiệm vụ, trong đó đã hoàn thành đa số rồi, còn dư chỉ là giết Xà Ma Thần An Độ Mã Lý, và giết một trăm Xà Ma bình thường, giết hai Mỹ Đô Toa Xà Ma tộc, ba nhiệm vụ này."

"Theo tin tức của Nguyệt Dạ thì Xà Ma Thần An Độ Mã Lý ở phía đông An Độ hành tỉnh, hơn nữa quan sát tất cả sự việc trong hành tỉnh. Ta đã xem địa đồ, An Độ hành tỉnh nằm ở phía đông bắc trung ương hành tỉnh, hơn nữa cự ly không gần, đến tận cùng phía đông đại lục lại đi tiếp chính là biển cả. Nhưng chính bởi vì ở xa liên minh, cho nên phòng vệ không quá nghiêm mật. Ma tộc ở đó nhiệm vụ lớn nhất chính là xuống biển bắt cá, để bổ sung thực vật thiếu thốn của ma tộc. Chúng ta đến An Độ hành tỉnh tiến hành nhiệm vụ, trừ không nắm chắc giết chết An Độ Mã Lý ra, còn lại hai nhiệm vụ khác không khó khăn lắm. Hơn nữa, Nguyệt Dạ có nói An Độ Mã Lý đang ở trong Thâm Uyên đầm lầy ở An Độ hành tỉnh tìm kiếm cái gì đó. Nếu như bảy người chúng ta có thể bao vây gã thì chắc còn có hội giết chết."

"Hiện tại điều ta lo lắng nhất là tình trạng Thái Nhi. Cô ấy vẫn còn bản năng chiến đấu, nhưng tâm tính thì các người cũng nhìn đến rồi. Nhưng lần này tin tức quý hiếm, chúng ta tuyệt không thể dễ dàng từ bỏ. tạm thời không tính lực lượng Thái Nhi vào, khi chấp hành nhiệm vụ, ta sẽ để cô ấy ở trong tháp Vĩnh Hằng. Như vậy sẽ càng tăng một phần khó khăn để chúng ta giết chết An Độ Mã Lý. Đương nhiên, tình huống tốt nhất là Thái Nhi hồi phục ký ức, hoặc là hồi phục năng lực chủ động chiến đấu. Lần này sau khi kết thúc nhiệm vụ rồi, ta muốn mang cô ấy trở về Khu Ma quan đoàn tụ với người thân. Có lẽ có người thân ảnh hưởng, cô ấy rất có thể nhớ lại ký ức."

Hàn Vũ trầm giọng nói.

"Đoàn trưởng, nếu như không có phó đoàn trưởng giúp đỡ, chúng ta muốn đánh chết Xà Ma Thần, chỉ sợ..."

Long Hạo Thần gật đầu.

"Đúng vậy, rất là khó khăn, nhưng cũng không phải toàn tin xấu. Sau khi chiến đấu với A Bảo, tu vi của ta đã đột phá, hiện tại đến cấp bảy. Ít nhất chúng ta hãy hoàn thành hai nhiệm vụ khác, còn về đánh chết Xà Ma Thần thì tự lượng sức mình, không bắt buộc."

"Mấy ngày nay ta đã cẩn thận suy nghĩ, vốn ta định mang Thái Nhi lập tức trở về liên minh. Nhưng sau đó ta suy đi tính lại, Thái Nhi tu luyện nhiều năm như vậy, trong chiến đấu càng có thể kích phát suy nghĩ của cô. Có lẽ sẽ một phần giúp cô nhớ lại. Ta sẽ bảo vệ tốt cô ấy. Cho nên, chúng ta vẫn nên đi An Độ hành trình một chuyến."

Nghe hẳn giải thích, mọi người gật đầu, trong lòng dâng trào chiến ý.

Trận chiến phía trước, bị sáu tổ Trừ Liệt Ma bao vây, Long Hạo Thần có thể nói là dựa vào sức mình cứu hai đội Liệt Ma Đoàn, một mình chịu đựng tất cả áp lực. Thái Nhi cũng bởi vì thế mà mất trí nhớ, làm sao lòng họ thoải mái cho được? Trong lòng mỗi người đều tự trách, mức độ khác nhau, càng thêm hận ma tộc. Phần hận thù này chỉ có dùng máu ma tộc mới tẩy rửa sạch.

Tin tức từ ngoài truyền vào đoàn bộ biểu hiện, trước mắt thì không khí trong Nhã Khắc đại thành rất trầm trọng, hầu như tất cả Nhã Khắc Ma đều ra đường tuần tra. Còn có hai tổ Trừ Liệt Ma giữ lại trong thành. Không chỉ thế, ngay cả ngoài thành cũng có số lớn binh sĩ tuần tra, hiển nhiên là để tìm ra bọn họ. Trước đó khi Long Hạo Thần và Thái Nhi trở về, tuy không gặp phiền phức gì nhưng cũng là trốn tránh mấy đội binh lính mới về được.

Màn đêm buông xuống, nhờ màn đêm, từng bóng người từ tiệm cơm nhỏ đi ra. Trên thân mỗi người đều trùm áo choàng lớn, dẫn đầu, chính là Long Hạo Thần một thân Huy Hoàng Thánh giáp.

Bọn họ không thông qua mật đạo rời khỏi Nhã Khắc đại thành, mà là ở màn đêm rũ tấm màn che trực tiếp từ trong đoàn bộ đi ra.

Thải Nhi đi bên cạnh Long Hạo Thần, vẻ mặt tò mò nhìn xung quanh, mắt to chớp chớp. Đối với đã mất ký ức như nàng, hiện tại nhìn thấy thứ gì cũng rất mới mẻ.

Lúc này bọn họ đều đeo ma đồng, khiến màu mắt biến thành tím, hình dạng Nguyệt Ma tộc. Chẳng qua trong mắt mỗi người đều tràn ngập sát khí.

Long Hạo Thần phân biệt phương hướng, nhỏ giọng nói.

"Theo địa đồ người của đoàn bộ vẽ, Phủ Thành Chủ chắc là ở hướng đó. Chúng ta đi." Nói xong hắn dẫn đầu cất bước, đi tới một phương hướng.

Hiện tại cả Nhã Khắc đại thành đều là thần hồn nát thần tính. Họ tổng cộng có bảy người, muốn lặng lẽ rời đi, khả năng bị phát hiện rất lớn, dấy lên truy sát gần như là tất nhiên. Kế hoạch của Long Hạo Thần rất đơn giản, đánh bất ngờ Phủ Thành Chủ Nhã Khắc đại thành, ở trong thành chế tạo hỗn loạn, khiến ma tộc điều động lực lượng bên ngoài trở lại, thế thì họ mới càng thuận lợi rời khỏi đây.

Này không thể nghi ngờ là hiểm chiêu hành binh, nhưng có tháp Vĩnh Hằng trợ giúp, tính ra không có gì nguy hiểm.

Hơn nữa tuy trong Nhã Khắc đại thành có tới hai Trừ Liệt Ma, nhưng sẽ không xuất hiện ngay lập tức. Họ chỉ cần đánh một kích rồi lùi đi, tuyệt không dây dưa chiến đấu.

Một hàng bảy người mau chóng tiến đến Phủ Thành Chủ. Chỉ xuyên qua một con đường thì họ đã đụng phải đội tuần tra Nhã Khắc tộc.

Đội có hai mươi Nhã Khắc Ma cản đường, một Nhã Khắc Ma dẫn đầu kêu to.

"Người nào? Lấy mũi trùn đầu xuống!"

Long Hạo Thần chậm rãi ngẩng đầu lên, hai tia sáng lãnh liệt bắn ra, lạnh lùng quát.

"Nguyệt Ma tộc làm việc, muốn tìm cái chết?" Nâng tay lên, lấy ra lệnh bài Nguyệt Ma Tước của mình.

Nhã Khắc Ma bị đôi mắt mang ma đồng tím trừng, phút chốc lùi ra sau hai bước, lắp bắp cung kính nói.

"Thì ra là Nguyệt Ma tộc đại nhân, thỉnh, thỉnh..."

Long Hạo Thần hừ lạnh một tiếng, mang theo vẻ mặt cao ngạo của Nguyệt Ma tộc, không thèm để ý chúng Nhã Khắc Ma, dẫn đồng bạn tiếp tục tiến lên.

Trong Nhã Khắc đại thành quả nhiên phòng ngự nghiêm ngặt, từ đoàn bộ đến Phủ Thành Chủ cự ly không tính xa, nhưng trong lúc đi họ đã gặp tới năm đội tuần tra. Nhưng dựa vào thân phận Nguyệt Ma tộc, họ không gặp phải khó khăn gì. Khỏi lệnh bài Tử Tước và khuôn mặt điển trai cực giống Nguyệt Ma tộc của Long Hạo Thần mang đến tác dụng rất lớn.

Phía xa đã thấy Phủ Thành Chủ sừng sững. So với Phủ Thành Chủ của liên minh thánh điện thì nơi đây chỉ có thể dùng hai chữ đơn sơ. Phủ cao tổng cộng hai tầng, chiếm diện tích mặt đất không nhỏ. Nhưng kiến trúc xa xưa, rất nhiều chỗ đều có thể thấy rõ hư hao, còn có dấu vết sửa chữa.

Long Hạo Thần dẫn đồng bạn đi đến góc âm u, nháy mắt với Lâm Hâm. Cùng lúc đó, trên người hắt chọi lóe ánh vàng, Nhã Đình lặng lẽ xuất hiện bên cạnh. Khi Long Hạo Thần hồi phục thực lực thì Nhã Đình cũng đã hoàn toàn khỏe mạnh.

Long Hạo Thần gật đầu với Lâm Hâm, nói.

"Anh chuẩn bị sẵn sàng, khi Nhã Đình phát động ma pháp thì anh cũng bắt đầu."

Lâm Hâm gật đầu, mắt lộ tia sáng hưng phấn, thậm chí là tàn khốc. Y nâng tay lên, một chồng quyền trục ma pháp xuất hiện trong lòng bàn tay.

Nhã Đình giơ lên pháp trượng, tiếng ngâm xướng thanh thót vang lên. Đám Long Hạo Thần vây quanh cô, cố gắng che giấu quang mang vàng phát ra từ người cô.

Chú ngữ của Nhã Đình du dương mà dài dòng, trên người phát ra hơi thở quang nguyên tố ngày càng nồng. Hơi thở quang minh khổng lồ dần dần không thể che giấu, khuếch tán ra ngoài.

Trong Phủ Thành Chủ dần có động tĩnh. Quang nguyên tố nồng đậm như thế sao không khiến Nhã Khắc Ma chú ý được? Tiếng bước chân vội vã bắt đầu vang lên. Rất nhanh, một đội tuần tra Nhã Khắc Ma xuất hiện trong tầm mắt đám Long Hạo Thần.

"Các người đang làm gì đó?" Nhã Khắc Ma mau chóng xông hướng đám Long Hạo Thần.

Long Hạo Thần ánh mắt lạnh lùng, trầm giọng.

"Không chứa một tên!"

Hắn vừa dứt lời, Vương Nguyên Nguyên đã bước ra một bước xa tới ba mét, chân trái giẫm mạnh, cả người gần như kề sát đất đánh hướng binh tuần tra Nhã Khắc Ma.

Đám Nhã Khắc Ma bản năng nâng lên trường mâu ném hướng Vương Nguyên Nguyên. Vương Nguyên Nguyên không tránh né, thậm chí không thèm dùng Cự Linh Thần tẩm thuần hộ thể. Trên người áo giáp bạc Không Gian Thủ Hộ khếch tán tầng sáng bạc nhạt, hiệu quả

không gian tẩm thuận sản sinh, tất cả trường mâu chạm vào người cô chớp mắt bị bắn ngược ra.

Tiếp đến là hình ảnh hổ nhập bầy dê.

Vương Nguyên Nguyên giơ lên Cự Linh Thần tẩm thuận, làm động tác chém ngang. Ngay sau đó, tẩm thuận to lớn đã bay ra.

Tiếng hét thảm máu tràn ngập con đường. Thân thể Nhã Khắc Ma so với Cự Linh Thần tẩm thuận thì thật quá yếu ớt. Trước mặt tẩm thuận to nặng kinh khủng, bọn chúng lần lượt chết không toàn thây.

Thải Nhi trừng to mắt, núp sau lưng Long Hạo Thần, thân thể mềm mại thậm chí run lấy lấy. hình ảnh trước mắt thật quá kích thích. Mắt thấy Nhã Khắc Ma tay chân cụt bay tứ tán. Nhìn máu bắn trên vách tường hai bên đường, khuôn mặt nhỏ nhắn tái nhợt.

Mấy ngày nay nàng luôn cùng Vương Nguyên Nguyên và Trần Anh Nhi ở chung. Nàng không ngờ cô gái đáng người cao ráo rất thân thiện với mình lại có năng lực như thế, hung mãnh như vậy.

Long Hạo Thần yên lặng nhìn Thải Nhi, cảm nhận được nàng biến đổi cảm xúc, nhưng hẳn không nói lời nào. Thải Nhi mất trí nhớ, cần các mặt kích thích nàng nhớ lại. chiến đấu đối với nàng mà nói, là một bộ phận không thể thiếu.

Hai mươi Nhã Khắc Ma trước mắt Vương Nguyên Nguyên không đủ xem. Lửa giận trong lòng rốt cuộc có chỗ phát tiết, cô căn bản không dùng bất cứ kỹ năng nào, dựa vào chỉ có kỹ xảo chiến đấu và lực phá hoại mạnh mẽ của Cự Linh Thần tẩm thuận. Khi cô dừng lại, một đội tuần tra Nhã Khắc Ma đã không tên nào thở nữa.

Chẳng qua, càng có nhiều Nhã Khắc Ma lao đến bên này.

Long Hạo Thần nhỏ giọng nói với Thải Nhi.

"Cô đi theo sát ta, đừng sợ, ta sẽ bảo vệ cô. Mặc kệ là khi nào, chỉ cần ta còn sống, nhất định sẽ đứng trước mặt cô, dùng mạng của mình bảo vệ cô."

Không biết vì sao, sau khi nghe hắc nói vậy, nỗi kinh sợ trong mắt Thái Nhi giảm bớt vài phần. Nàng chỉ thấy chàng trai lớn lên rất tuấn tú trong khoảnh khắc này, dường như cho nàng cảm giác vững chắc. Cảm giác này xua tan rất nhiều nỗi sợ trong lòng nàng.

Gần như là phản xạ, sau khi Thái Nhi mất trí nhớ, lần đầu tiên chủ động nắm lấy tay Long Hạo Thần.

Tay của nàng có chút lạnh, Long Hạo Thần bản năng dùng bàn tay ấm áp của mình bao lấy tay nàng, dịu dàng cười với nàng.

Lúc này, chiến đấu đã triển khai toàn diện. Đám Long Hạo Thần lựa chọn vị trí này là ngõ cụt, kẻ địch sẽ chỉ xuất hiện ở mé bên.

Sau khi Vương Nguyên Nguyên kết thúc vòng giết chóc thứ nhất, Tư Mã Tiên lập tức đi lên trao đổi vị trí với cô.

So với Vương Nguyên Nguyên, ức chế trong lòng Tư Mã Tiên càng thêm nghiêm trọng, phát tiết cũng càng khủng bố. Quang Chi Đại Lực Hoàn bay trên con đường không rộng rãi, Nhã Khắc Ma gần như là không thể tránh thoát.

Dưới Cự Linh Thần tẩm thuốc còn có thể sót tay chân cụt, đến lượt Quang Chi Đại Lực Hoàn, còn lại chính là một mảnh thịt nát. Kỹ năng Phấn Toái bộc phát, lại thêm sau khi Quang Chi Đại Lực Hoàn tiến hóa kèm kỹ năng đè ép, ba lượt bạo phá, có thể nói là ai cản đường thì đè chết.

Đừng nói là Nhã Khắc Ma bình thường. Khi tên thứ nhất Nhã Khắc Ma cấp sáu thứ nhất tới đây, chính diện chặn Quang Chi Đại Lực Hoàn, kết quả có thể nghĩ. Mâu gây người bay, lại bị Tư Mã Tiên đập một phát, trực tiếp dẹp dẹp.

Nhã Đình rốt cuộc hoàn thành chú ngữ, nâng lên pháp trượng. Khi âm tiết cuối cùng kết thúc, một đoàn sáng vàng lóng lánh bay lên trời.

Đoàn sáng vàng trong lúc bay lên thì càng ngày càng to. Nhưng bởi vì khoảng cách xa, nên trong quá trình bay lên cho người cảm giác thể tích của nó không biến hóa, dường như chỉ lớn cỡ đó.

Nhưng khi đoàn sáng vàng này bay đến đỉnh cao, bắt đầu lao xuống đất, thì thể tích của nó trong mắt mọi người không ngừng biến to. Mục tiêu của nó, chính là Phủ Thành Chủ Nhã Khắc đại thành.

Long Hạo Thần gật đầu với Lâm Hâm. Lâm Hâm cũng lập tức hành động. Một quyển trục đỏ thẫm bỗng mở ra. Hỏa nguyên tố nồng đậm không gì sánh được chợt khuếch tán, vô số hỏa cầu to cỡ đầu người tựa như pháo nổ từ quyển trục này bắn ra. Lâm Hâm một tay cầm quyển trục, tay khác cầm Hỏa Tinh Trượng, dựa vào lực khống chế ma pháp cường đại, chỉ huy đám hỏa cầu xé gió bay đi. Trước chia một bộ phận nổ đầu phổ, còn lại thì trực chỉ Phủ Thành Chủ.

Đây là một quyển trục ma pháp công kích cấp năm, Hỏa Vũ Thuật, bản thu nhỏ của Lưu Tinh Hỏa Vũ. Nhưng uy lực tuyệt không tầm thường. Những cái đó không phải hỏa cầu bình thường mà là bạo liệt hỏa cầu. lại thêm Lâm Hâm khống chế chính xác, tiếp đến từng tiếng nổ khủng bố vang lên từ trong Phủ Thành Chủ.

Hơn nữa đây mới chỉ là bắt đầu. quyển trục trong tay Lâm Hâm không ngừng biến hóa. Chỉ chốc lát sau, y đã lần lượt xé tới sáu quyển trục. Ba quyển cấp năm, ba quyển cấp sáu. Sáu ma pháp công kích hỏa hệ cường đại, tất cả đều đập vào Phủ Thành Chủ.

Ngay lúc này, tiếng hét to vang lên từ xa, nghe thanh âm có thể đoán được là có cường giả lao đến bên này. Mà hiện tại, Nhã Đình thi triển đoàn sáng vàng rốt cuộc rơi xuống.

Mãi đến khi đoàn sáng tới gần Phủ Thành Chủ, mọi người mới giật mình nhận ra, kích cỡ đoàn sáng đạt tới đường kính mười mét.

"Có cần khùng bố vậy không?" Lâm Hâm trợn mắt há hốc mồm nói một câu.

Ngay sau đó, một luồng sáng trắng kinh khủng từ trong Phủ Thành Chủ dâng lên. Quang trụ trắng to lớn dâng lên cao cỡ trăm mét, tựa như suối phun, gần như chiếu sáng cả Nhã Khắc đại thành. Quang nguyên tố kinh khủng dao động ngay cả Long Hạo Thần là thần quyền giả Quang Minh Nữ Thần đều cảm thấy tim đập nhanh.

Nhã Đình sau khi phóng thích xong ma pháp, đã quay về bên trong người Long Hạo Thần. Ma pháp gần như tiêu hao toàn bộ ma lực của cô, hơn nữa thời gian ngâm xướng lâu như vậy, đã chứng minh một vấn đề. Đó chính là ma pháp này đẳng cấp cao, ít nhất là ma pháp cấp tám. Nhã Đình và Long Hạo Thần tu vi tăng lên tới cấp bảy rồi, có thể sử dụng ma pháp mạnh nhất tên là Quang Chi Vãn.

Trong số ma pháp cấp tám thì uy lực của Quang Chi Vãn thứ hạng đứng hàng đầu. Nhưng ma pháp này có khá nhiều khuyết điểm. Nhã Đình vượt cấp sử dụng, thời gian ngâm xướng cực dài, hơn nữa tiêu hao rất lớn, ngay cả linh lực của Long Hạo Thần cũng bị cô tiêu hao một nửa mới tính hoàn thành ma pháp này.

Hơn nữa, thi triển Quang Chi Vãn tốn thời gian quá dài. Ban đầu đoàn sáng phóng lên cao, là không ngừng hấp thu quang nguyên tố trên không trung để tăng cường sức mình. Bản thân ma pháp này tựa như cục nam châm to bự, nhờ vào hấp thu số lớn quang nguyên tố trong không khí để tăng cường chính mình, nếu không thì Nhã Đình cũng không thể lấy nó ra.

Mặt khác, khi Quang Chi Vãn rơi xuống, chỉ có thể công kích mục tiêu cố định, không thể hoàn thành tỏa định. Bởi vậy, dùng để nổ kiến trúc thì vô cùng thích hợp.

"Chúng ta đi!" Long Hạo Thần khẽ quát.

Sau lưng hãn bốn cánh bổng nhiên giang rộng. Hãn nắm tay Thái Nhi, mang theo đồng bạn bay lên không, tia chớp xẹt qua con đường, tiếp đó linh cánh mau chóng thu lại, đáp xuống một con đường khác, lại mau chóng đi hướng đoàn bộ.

Lúc này, trong Nhã Khắc đại thành đã loạn thành một đồng.

Phủ Thành Chủ gặp phải đòn công kích ma pháp của Lâm Hâm và Nhã Đình, hiện giờ hỗn độn vô cùng. Đặc biệt là đả kích của ma pháp Quang Chi Vãn thật sự quá kinh khủng. Ít nhất có bốn Nhã Khắc thống lĩnh trực tiếp bị đánh bay. Vì bảo vệ Phủ Thành Chủ, Nhã Khắc Lĩnh Chủ cấp tám duy nhất miễn cưỡng dốc hết sức mình đụng chạm Quang Chi Vãn. Kết quả bị nổ trọng thương. Trong Phủ Thành Chủ, một cái hố to đường kính hơn trăm mét, độ sâu mười lăm mét thay thế kiến trúc Phủ Thành Chủ.

Cả quá trình đến rất đột ngột. Từ khi ma pháp dao động của Nhã Đình bị phát hiện, đến lúc hoàn thành ma pháp, trước sau chưa đến mười phút. Hai tổ Trừ Liệt Ma được đến tin tức chạy tới thì cuộc tấn công đã hoàn thành. Để lại cho chúng là cảnh tượng hỗn loạn, đám Long Hạo Thần thì sớm đã biến mất không thấy bóng dáng.

Thuận lợi trở về đoàn bộ, một đường lại giết chết vài đội binh tuần tra. Long Hạo Thần đi vào mật đạo, không dừng lại, dẫn đồng bạn dọc theo mật đạo ra thành, sau đó nương đêm tối đi hướng đông bắc.

Tất cả đều dựa theo Long Hạo Thần kế hoạch. Công kích Phủ Thành Chủ Nhã Khắc đại thành tuyệt đối không phải là xúc động, mà là hãn trải qua thời gian suy tính kỹ càng mới quyết định.

Lần này công kích chẳng những đánh chết một số Nhã Khắc Ma, càng quan trọng là hấp dẫn lực chú ý của kẻ địch, tương đương với nói cho kẻ địch họ còn đang trong Nhã Khắc đại thành, không có rời đi. Ít ra thì trong một khoảng thời gian, tầm mắt kẻ địch sẽ bị hấp dẫn ở Nhã Khắc đại thành. Bọn họ thì nhân cơ hội này trốn xa, mục tiêu là An Độ hành tỉnh.

Năng lực của Thái Nhi tuy không biến mất, nhưng dường như nàng không biết điều khiển, luôn bị Long Hạo Thần dắt đi, sắc mặt hơi tái xanh, hiển nhiên là bị cảnh chém giết dọa sợ. Nàng biểu hiện như vậy khiến trong lòng mỗi người càng thêm khó chịu. Lúc trước, nữ vương thích khách, Luân Hồi Thánh Nữ Thái Nhi, khi nào thì sợ hãi chém giết ma tộc!

Hành trình tiếp theo coi như thuận lợi. Dựa theo Tầm Nhãn của Lâm Hâm, Tà Nhãn Lĩnh Chủ của Hàn Vũ Chân Ác Nhân, mọi người né qua rất nhiều ma tộc được đến tin tức chạy tới Nhã Khắc đại thành. Trong một đêm đi nhanh hơn ba trăm mét, rốt cuộc coi như rời khỏi phạm vi tìm kiếm trong Nhã Khắc tộc hành tỉnh. Bọn họ tuyệt không biết, khi họ rời khỏi không lâu, số lớn cường giả ma tộc lấy Ác Ma tộc và Nguyệt Ma tộc làm chủ quân đi tới Nhã Khắc đại thành, gần như lật tung Nhã Khắc đại thành để tìm tung tích bọn họ. Cuối cùng đoàn bộ ở trong Nhã Khắc đại thành bị phát hiện!

Nhưng bọn chúng rốt cuộc không thể tìm được tung tích của bảy người Long Hạo Thần. Ma tộc cũng vì thế bắt đầu một trận đại hành động trăm năm chưa từng có.

Một đường đi nhanh, bởi vì thực vật và nước uống chuẩn bị đầy đủ, nên họ cố gắng vòng qua thành thị ma tộc, toàn tìm nơi hoang vắng đường nhỏ mà đi. Lấy địa đồ và mặt trời chỉ đường, ngày đêm chạy tới hướng đông bắc An Độ hành tỉnh.

Giống như Nguyệt Dạ từng giới thiệu, ma tộc càng gần đông bộ thì phòng ngự càng thả lỏng, nhưng số lượng tộc nhân cũng tùy theo tăng lên. Bởi vì đông bộ dọc theo biển chính là mạch máu của ma tộc. Không nhờ bắt cá ở biển mang đến thực vật sung túc, chỉ sợ ma tộc sớm nhin không được cứng rắn tấn công liên minh thánh điện.

Một đường đi tới xem như thuận lợi, khi đụng tới ma tộc, dựa vào thân phận Nguyệt Ma tộc làm che giấu, coi như thuận lợi qua cửa. Đa số

thời gian đi trong nơi hoang dã, tốc độ cực nhanh. Nhưng vì an toàn, họ không mở ra linh cánh.

Tròn mười lăm ngày, bọn họ rốt cuộc tiến vào phạm vi An Độ hành tỉnh, mà Thâm Uyên đầm lầy thì ở bắc bộ An Độ hành tỉnh, cho nên bọn họ phải đi thẳng tới hướng bắc.

Tuy rằng tất cả thuận lợi nhưng tâm tình Long Hạo Thần lại áp lực, bởi vì Thái Nhi không có chút dấu hiệu chuyển biến tốt đẹp.

Nàng so với lúc mới tỉnh dậy càng thêm yên lặng, thậm chí là có chút mơ mơ hồ hồ. Mỗi ngày nàng lặng lẽ đi bên cạnh Long Hạo Thần, gặp một ít sự vật lạ kỳ mới nhìn một cái. Bình thường Long Hạo Thần hay thấy nàng lộ ra ánh mắt bất lực, mỗi khi như vậy, tim hắn đau đến nghẹn thở. Hơn nữa, hắn không thể quá quan tâm nàng. Mỗi khi hắn biểu hiện quá thân thiết, Thái Nhi sẽ kinh sợ tránh né. May mắn nàng không có ý định đánh hắn.

Thái Nhi đối với ai đều không tin tưởng lắm, chỉ hơi thân cận với Long Hạo Thần một chút. Hơn nữa thỉnh thoảng nàng bị đau đầu, tới lúc này, sắc mặt nàng sẽ rất xanh xao, nhưng nội linh lực lại dao động mạnh.

Long Hạo Thần mấy lần vì Thái Nhi kiểm nghiệm linh lực, phát hiện tuy Thái Nhi không cố ý tu luyện, nhưng tốc độ tăng linh lực lại rất nhanh. Tổng sản lượng linh lực đã đột phá tám ngàn năm trăm, mãi đến khi xông qua cửa một vạn. Dựa theo tốc độ này chỉ sợ không đến nửa năm, nàng sẽ đạt tới bình cảnh từ cấp sáu thăng lên cấp bảy.

Đối với tình huống trước mắt của nàng, Long Hạo Thần hết cách, chỉ có thể quan tâm chăm sóc nàng, để nàng tự hồi phục. Nhưng hiện tại nàng như vậy khiến Long Hạo Thần cứ thấy hồi phục là xa xa không hẹn.

Nhìn vùng đất hoang vu, Long Hạo Thần dừng bước, nhíu mày. Khó trách ma tộc không ngừng bị liên minh đuổi kịp, thực lực hai bên đang

mau chóng kéo gần. Chỉ nhìn hậu phương là có thể thấy ra rất nhiều điều.

Nhược điểm lớn nhất của ma tộc là không tự nuôi trồng, như vậy khiến chúng gặp phải vấn đề nghiêm trọng. Đầu tiên là cái ăn, ở, đi lại. Nhìn qua rất đơn giản, nhưng là vấn đề cơ bản lớn khiến ma tộc rơi vào khốn cảnh. Chỉ giải quyết thực vật, đã khiến Ma Thần Hoàng siêu cấp cường giả vô cùng đau đầu.

Phương đông đại lục, thổ địa phì nhiêu, nhưng Long Hạo Thần thấy lại là bình nguyên một mảnh cỏ dại. Thổ địa phì nhiêu như vậy nếu dùng để khai hoang, nhất định là vạn khoảnh ruộng! Không biết có thể nuôi sống bao nhiêu người.

Tuy không có thống kê rõ ràng, nhưng theo liên minh thánh điện tính toán, mỗi năm liên minh thánh điện dựa vào chiếm cứ diện tích một phần tư đại lục, lương thực sản xuất ít nhất hơn ma tộc gấp mười lần. Ở tổng số nhân khẩu, nhân loại chỉ bằng một phần ba ma tộc. Đây cũng là nguyên nhân vì sao ma tộc thường thông qua chiến tranh cắt giảm số người. Ma tộc cấp thấp tốc độ sinh sôi cực nhanh, đối diện vấn đề thực vật thật quá khó khăn.

"Đoàn trưởng, chúng ta cách đầm lầy còn có bao xa?" Hàn Vũ đi tới bên cạnh Long Hạo Thần, hỏi.

Long Hạo Thần nói.

"Khoảng hơn bốn trăm mét. Nếu tất cả thuận lợi, một ngày sau chúng ta sẽ đến. Chẳng qua chúng ta nên đi tới một chỗ trước." Nói xong hắn mở ra bản đồ, tay chỉ vào một điểm nhỏ.

"Đây là?" Hàn Vũ kinh ngạc ngẩng đầu nhìn Long Hạo Thần. "Thành thị ma tộc?"

Long Hạo Thần gật đầu, nói.

"Đây là một tòa thành trấn nhỏ, thậm chí không có tên. Mọi người cứ chạy đi suốt chắc là hơi mệt, lúc sau chúng ta rất có thể sẽ đổi mặt một ma thần, đương nhiên phải điều chỉnh trạng thái đến tốt nhất. Thành sự tại nhân, không thể quá gấp gáp. Nếu Xà Ma Thần ở trong Thâm Uyên đắm lầy tìm cái gì, cũng không phải một ngày, hai ngày. Chúng ta ở tại trấn nhỏ nghỉ ngơi một ngày, rồi tiến vào đầm lầy cũng không muộn."

Mọi người nghe Long Hạo Thần nói vậy thì bản năng gật đầu. Đối với đoàn trưởng tuổi trẻ mà vô cùng ưu tú này, họ thật lòng khâm phục. Đây là uy tín do Long Hạo Thần dùng năng lực bản thân không ngừng dựng lên.

"Chúng ta thay đổi chút."

Long Hạo Thần trong mắt lóe sáng, ngay sau đó, ba luồng sáng từ người hắn dâng lên.

Đầu tiên là luồng sáng vàng, Nhã Đình xuất hiện trước mặt mọi người. Ngay sau đó là hai bóng dáng quen thuộc. Chính là xương khô màu đỏ đáng người cao to, Thánh Vệ số mười hai. Và xương khô toàn thân màu xanh băng lãnh đáng người không khác gì nhân loại, Thánh Vệ số mười một.

Long Hạo Thần từ trong lòng lấy ra vài bộ áo choàng, lần lượt đưa cho họ, ý bảo mặc vào. Áo choàng hiển nhiên là đã đặt làm trước. Rất nhanh, Nhã Đình, Thánh Vệ số mười một, Thánh Vệ số mười hai đều ẩn trong áo choàng. Chỉ cần họ hơi cúi đầu thì không ai trông thấy hình dạng bọn họ.

Lâm Hâm kinh ngạc nói.

"Đại ca, khi nào cậu làm ra áo choàng này vậy?"

Long Hạo Thần mỉm cười nói.

"Chính là đoạn thời gian chúng ta nghỉ ngơi ở Nhã Khắc đại thành. Ta mời người đoàn bộ chuyên môn chế ra vài bộ áo choàng, lúc này nên dùng rồi."

Mọi người nhìn nhau, rất nhanh, Hàn Vũ là người hiểu rõ trước nhất.

"Ha ha, vậy là chúng ta có mười người, xem đám ma tộc làm sao phân biệt ra."

Bọn họ một đường đi tới, từng có mấy lần chiến đấu quy mô nhỏ. Nguyên nhân rất đơn giản, tuy họ mặc trang phục Nguyệt Ma tộc nhưng số lượng là bảy người. Sau khi gặp ma tộc rồi, có vài lần đối phương khăng khăng muốn kiểm tra thuộc tính của họ, không thể không đánh trong chốc lát.

Long Hạo Thần để Thánh Vệ số mười một, Thánh Vệ số mười hai lại thêm vào Nhã Đình gia nhập đội ngũ, thế thì chẳng phải vừa lúc là mười người? Số lượng giống như Trừ Liệt Ma. Lại thêm họ có thân phận Nguyệt Ma tộc che dấu, rất dễ dàng bị xem thành một tổ Trừ Liệt Ma.

Thánh Vệ số mười một dáng người cao ba thước căn bản không tính cái gì. Trong ma tộc, người có thân cao như vậy không ở số ít.

"Chúng ta đi."

Mọi người lại lên đường, đội hình hơi biến đổi. Long Hạo Thần vẫn đi trước nhất, Thái Nhi theo sau hẳn, hai bên là Vương Nguyên Nguyên và Tư Mã Tiên. Mà Hàn Vũ, Trần Anh Nhi, Lâm Hâm và Thánh Vệ số mười một thêm vào Nhã Đình thì ở giữa đội, cuối cùng là Thánh Vệ số mười hai đoạn hậu. Thế này khiến số lượng thành viên ở chính giữa tăng lên. Hợp thành như vậy, khi đánh ma pháp thì mạnh hơn Liệt Ma Đoàn nguyên bản. Chỉ riêng Thánh Vệ số mười một đã đủ kiêm thực lực hai ma pháp sư cấp bảy.

Chính bởi vì có chúng, Long Hạo Thần mới có niềm tin khiêu chiến Long Hạo Thần.

Rất nhanh, bọn họ đã đến trấn nhỏ trên bản đồ Long Hạo Thần chỉ. Không thể không nói, Nguyệt Dạ cho Long Hạo Thần địa đồ tỉ mỉ này đem đến tác dụng cực lớn.

Mới vào thành thị họ đã gặp phải cản trở. Thủ vệ thành trấn là một đội binh sĩ ma tộc cản đường họ. An Độ hành tỉnh chính là lãnh địa Xà Ma tộc, binh sĩ đương nhiên đều là tộc nhân của Xà Ma tộc.

Hình dạng Xà Ma có chút kỳ lạ. Chúng không có hai chân, trên người giống hệt nhân loại nhưng hơi ốm chút. Dưới thân thì là một cái đuôi rắn to, ở trên mặt đất bò sát. Tuyệt đối đừng xem thường đám không có chân, bọn chúng am hiểu di động trên các loại địa hình, cho dù là ở trong nước tốc độ cũng cực nhanh. Đây cũng là vì sao Xà Ma tộc bị an bài ở An Độ hành tỉnh phía đông gần biển.

Một tiểu đội Liệp Ma Đoàn có hơn mười cái, dẫn đầu là một Xà Ma dáng người cực cao lớn. Cái đuôi to khỏe dài hơn bốn mét ở sau người, thân trên dựng đứng cao tới hai mét, trong tay cầm cây đinh ba. Sau lưng nó các Xà Ma khác nhỏ hơn phân nửa.

"Người nào, giờ mũ ra!" Xà Ma cường tráng quát lớn, một đôi mắt xanh có ba con người bắn ra tia sáng hung tàn. Đinh ba trong tay sắc bén chỉ hướng đám Long Hạo Thần.

Long Hạo Thần ngẩng đầu lên, lấy mũ trùm đầu xuống, lạnh lùng nói.

"Trừ Liệp Ma đang làm việc, người muốn tìm cái chết?"

Nhìn đôi mắt tím của Long Hạo Thần, Xà Ma chấn kinh. Long Hạo Thần khuôn mặt điển trai và đôi mắt tím đã cho gã biết rất nhiều thông tin. Chẳng qua, Xà Ma này rất cẩn thận, giọng nói thận trọng nhiều, nhưng vẫn là trầm thanh nói.

"Xin đưa ra chứng minh thân phận. Trừ Liệp Ma có lệnh bài Liệp Ma. Hành tỉnh trung ương truyền xuống mệnh lệnh, hiện tại có chút nhân loại

Liệp Ma Đoàn giả mạo Nguyệt Ma tộc xâm nhập vào nội bộ ma tộc chúng ta."

"Khốn kiếp!" Long Hạo Thần gầm lên, vung tay.

Bỗng chốc uy nhiếp khủng bố từ người hăn phát ra, hơi thở hắc ám nồng đậm hỗn hợp khí thể ngập trời bùng phát. Lực áp bách to lớn gần như trong nháy mắt khiến mười Xà Ma hoảng sợ biến sắc, ngã xuống.

Một thanh âm băng lãnh từ sau lưng Long Hạo Thần vang lên.

"Còn cần chứng minh cái gì? Có cần lão nương biến thân cho các người xem cái gì là Nghịch Thiên Ma Long? Ngay cả long tổ Trừ Liệp Ma của ta cũng dám ngăn cản?"

Cảm thụ được uy nhiếp khủng bố đến từ Nghịch Thiên Ma Long, đám Xà Ma nào dám nói thêm cái gì, vội vàng lùi sang bên quỳ rạp xuống đất, cơ thể run cầm cập, nói không thành lời.

Nghịch Thiên Ma Long tộc là thế nào? Bất cứ cường giả Nghịch Thiên Ma Long tộc nào đều khiến chúng phải quỳ lạy. Lẽ đâu khiến đám người thống trị hành tinh trung ương, thậm chí là khiến người thống trị cả ma tộc bức bối, rất có thể sẽ liên lụy toàn tộc họ.

Thu lại uy thế, giọng nữ lạnh lùng nói.

"An Độ Mã Lý đâu? Hăn còn ở trong Thâm Uyên đầm lầy ư?"

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 167

Thâm Uyên Đàm Lầy, Vực Tử Vong

"Đúng vậy, ma thần đại nhân còn, còn ở đó." Xà Ma dẫn đầu cung kính đáp.

"Hừ, cút hết đi."

Vừa dứt lời, đám Xà Ma lập tức ngọ nguậy cái đuôi rắn to chạy như bay.

Long Hạo Thần thò tay trái ra sau lưng, làm động tác giơ ngón cái.

Trần Anh Nhi cười hì hì nói.

"Kỹ thuật diễn của ta lại tiến bộ rồi ha."

Lâm Hâm khẽ cười nói.

"Đúng là trợ giúp lớn, nữ vương Nghịch Thiên Ma Long tộc."

Chỉ nhờ vào bề ngoài Nguyệt Ma tộc muốn lừa gạt tất cả ma tộc hiển nhiên là không thể nào rồi. Đám Long Hạo Thần tiến vào ma tộc không phải một hai ngày, dĩ nhiên có cách riêng. Kính Tượng Bảo Thần Trư của Trần Anh Nhi đương nhiên là mấu chốt quan trọng. Nhờ vào năng lực mô phỏng siêu mạnh của nó, bắt chước phóng ra một ít hơi thở hắc ám, có thể nói lần nào cũng vượt ải. Tuy trong mớ nhiệm vụ của họ có phải giết một trăm Xà Ma, nhưng rõ ràng hiện tại không phải lúc ra tay. Họ đã có được tin tức đáng tin cậy rằng An Độ Mã Lý quả nhiên còn trong Thâm Uyên đầm lầy.

Tòa trấn nhỏ thoạt nhìn rất phồn hoa, so với thành thị trong ma tộc càng náo nhiệt. Trên đường ma tộc nối liền không dứt, thường thấy nhất chính là Xà Ma tộc. Các ma tộc khác thì số lượng nhiều nhất dĩ nhiên là Song Dao Ma. Có lẽ bởi vì nơi này nhỏ, không giống thành thị lớn hạn chế Song Dao Ma tiến vào.

Đám Long Hạo Thần mới tiến vào trấn nhỏ liền hấp dẫn không ít tầm mắt. Bị rất nhiều ánh mắt tò mò nhìn chăm chăm hiển nhiên không phải chuyện thoải mái. Giải quyết vấn đề cực đơn giản, hơi thở Nghịch Thiên Ma Long tộc lại xuất hiện, thêm vào Long Hạo Thần uy hiếp một câu ai nhìn sẽ giết ai, bọn họ bỗng chốc biến thành sinh vật khủng bố ai cũng sợ.

Trấn nhỏ buôn bán đồ đạc khá là ít ỏi. Trong ma tộc, không có khái niệm kim tiền, tất cả là vật đổi vật. Long Hạo Thần trực tiếp lấy ra một ít tinh hạch ma thú đổi lấy nước uống và cá khô, còn may mắn mua được một số trái cây. Mọi người tìm đến một nhà trọ coi như sạch sẽ, ngụ lại.

Một đường đi tới, mọi người có chút mệt mỏi, nên sớm nghỉ ngơi. Thái Nhi và Vương Nguyên Nguyên, Trần Anh Nhi ở chung một phòng. Tuy nàng gần như mất hết ký ức, nhưng phương diện nam nữ thì càng nghiêm ngặt hơn trước. Cho dù là Long Hạo Thần thân thiết nhất, cũng bởi vì là đàn ông mà không thể quá tiếp cận nàng.

Cơm chiều ăn đơn giản, quan trọng là mỗi người tắm nước nóng thư giãn. Vui vẻ nghỉ ngơi một đêm, đến ngày thứ hai khi mặt trời mọc, quả nhiên có cảm giác tinh thần phấn khởi. Đương nhiên, Nhã Đình và hai Thánh Vệ thì không biến đổi gì nhiều.

Long Hạo Thần kêu đồng bạn vào phòng mình.

"Hôm nay chúng ta sẽ tiến vào Thâm Uyên đầm lầy. Mới rồi ta đi ra ngoài một chuyến, muốn mua địa đồ Thâm Uyên đầm lầy, nhưng không có kết quả. Ta hỏi thăm tình huống Thâm Uyên đầm lầy, căn cứ ma tộc trấn nhỏ bên này nói, Thâm Uyên đầm lầy là một nơi cực kỳ khủng bố. Chỗ đó chẳng những là đầm lầy khiến người lún vào, còn có khí độc, bắt

cần một cái là trúng độc liền. Ngay cả Nguyệt Ma tộc có sức đề kháng độc tính cực mạnh cũng không thể chịu đựng."

"Không chỉ thế, trong Thâm Uyên đầm lầy còn sinh tồn vài loại ma thú tự nhiên khá mạnh, thậm chí tồn tại cả ma thú cấp mười. Ta nghĩ, đây cũng là lý do Xà Ma Thần An Độ Mã Lý ở trong Thâm Uyên đầm lầy tìm kiếm lâu vậy mà còn chưa đi ra. Gã muốn kiếm thứ gì đó nhất định rất quý, mà trong đầm lầy có sinh vật gã khó đối phó. Lần này chúng ta tiến vào đầm lầy nhất định gặp nguy cơ trùng trùng. Cho nên mọi người phải tụ tập chung một chỗ. Nếu phát hiện có gì không đúng, mỗi người phải nghe lệnh ta, tuyệt đối không được ham chiến, nghe rõ chưa?"

Tất cả gật đầu. Bởi vì có tháp Vĩnh Hằng làm đường lui, họ rất tự tin. Dù sao, lần trước việc Thái Nhi thức tỉnh thần quyền giả sẽ không xảy ra lần thứ hai. Cùng với Long Hạo Thần tăng cao tu vi, hẳn không chế tháp Vĩnh Hằng không ngừng tăng cao, tốc độ và số lượng truyền tống mọi người cũng tăng lớn.

"Đại ca, vậy khi nào chúng ta hành động?" Tư Mã Tiên hỏi.

Long Hạo Thần nói.

"Không vội. Từ nơi này đến Thâm Uyên đầm lầy không xa. Giữa trưa là lúc khí độc ít nhất. Chúng ta phải đợi tới giữa trưa, khí độc bị ánh mặt trời tan rã một phần, rồi mới tiến vào đầm lầy. Hàn Vũ, Lâm Hâm, hai người một tổ. Tư Mã Tiên, anh cùng ta một tổ. Chúng ta lại ra ngoài thu thập tin tức về Thâm Uyên đầm lầy, dù chỉ biết thêm một chút cũng tốt. Hai tiếng đồng hồ sau trở lại nhà trọ, sau đó xuất phát đi Thâm Uyên đầm lầy. Nguyên Nguyên, Anh Nhi, các người chăm sóc Thái Nhi."

Hai cô gái gật đầu. Long Hạo Thần để lại hai Thánh Vệ, bốn người rời khỏi nhà trọ đi dò tìm tin tức trong thành trấn.

Hai tiếng đồng hồ trôi qua rất nhanh, đám Long Hạo Thần lại trở về nhà trọ, tập hợp tin tức bốn người mới thu thập được. Tin tức hữu dụng có liên quan đến trong Thâm Uyên đầm lầy rất ít. Theo ma tộc bình

thường nói thì tiến vào đó rất khó sống sót trở ra. Cho nên, Thâm Uyên đầm lầy mới bị gọi là Vực Tử Vong. Cho dù là Xà Ma tộc dựa vào ưu thế thân thể dễ dàng hoạt động ở trong đó đều không dám tiến vào.

Mọi người thu thập đồ đạc, dưới sự dẫn dắt của Long Hạo Thần, lại lần nữa tiến lên, rời khỏi trấn nhỏ, thẳng hướng Thâm Uyên đầm lầy.

Hôm nay thời tiết tốt, ánh nắng rực rỡ, trời trong mây trắng.

Chẳng qua, trong lãnh địa ma tộc, dù là trời trong xanh cũng rất khó thấy có chim bay trên không trung. Bởi vì đám chim không phải ma thú bay lượn đã sớm bị ma tộc mấy ngàn năm qua ăn không còn một mảnh, nào có sinh vật sống sót.

Đến bên này, không khí ẩm ướt hơn trong lục địa ma tộc nhiều, bão cát cũng không lớn như vậy. Căn cứ địa đồ thì nếu từ đây tiếp tục đi hướng đông, đi thêm năm trăm mét là có thể tới bờ biển. Nơi đó không biết có nhiều ít ma tộc đang phụ trách vớt các loại cá. Căn cứ tin tức của liên minh thánh điện, loại cá gần biển sau khi bị ma tộc bắt gần hết, nhiều lúc chúng không thể không đi xa bắt càng nhiều sinh vật biển để làm thực vật. Vì để bảo đảm số lượng bắt cá, thậm chí có một ít cường giả cấp chín ma tộc đều gia nhập trong đó.

Có lẽ bởi vì Vực Tử Vong Thâm Uyên đầm lầy này quá kinh khủng, càng tiến lên thì càng ít gặp gỡ ma tộc. Mọi người tăng hết tốc độ, khoảng chừng hai tiếng đồng hồ, sắc trời dần đến giữa trưa, không khí càng lúc càng ẩm ướt. Đất bắt đầu xộp mềm, ngẫu nhiên có mùi thối rữa kỳ dị bay vào chóp mũi mọi người. Đã đến Thâm Uyên đầm lầy rồi.

Tiếp tục đi khoảng một tiếng đồng hồ, họ rốt cuộc nhìn đến mục đích. Nhưng sắc mặt mọi người đều biến đổi. Chỉ nhìn từ xa thì họ đã cảm nhận được sự khủng bố của Vực Tử Vong này.

Phương xa, một mảnh sương khói xanh nhạt bao phủ phạm vi thật lớn. Sương mù xanh dường như quanh năm không tiêu tan, dù cho có ánh nắng rọi xuống cũng chẳng chút ảnh hưởng chúng. Có thể thấy rõ,

càng đến gần sương mù, màu đất càng đậm. Đến gần biên giới sương mù thì mặt đất biến thành màu đen, ngẫu nhiên bốc lên bong bóng từ mấy cái bùn lầy.

Mùi quái dị và hơi nước ẩm ướt là từ đó bay ra.

Vốn không thể nhìn rõ Thâm Uyên đầm lầy lớn cỡ nào, Long Hạo Thần cố ý giang rộng linh cánh bay lên trời phân biệt. Hắn giật mình phát hiện, sương mù càng vào trong thì màu sắc càng đậm, đến sâu trong Thâm Uyên đầm lầy thì sương mù thậm chí là màu xanh đậm. Còn về đầm lầy này rộng bao nhiêu thì hắn không thể tính ra, bởi vì phương xa sương mù quá đậm, cản trở tầm mắt.

Đáp xuống đất, Long Hạo Thần và đồng bạn vây quanh, hắn trầm giọng nói.

"Xem ra, Vực Tử Vong này còn khó đối phó hơn chúng ta tưởng. Mọi người chờ lát nữa nhất định phải cẩn thận. Tiến vào trong, tầm mắt của chúng ta rất có thể bị ảnh hưởng. Mọi người đừng tách ra, tất cả đều tụ tập bên cạnh ta. Ta sẽ dùng ma pháp quang hệ xua tan khí độc. Nếu bị tấn công, tất cả cố gắng kề sát ta. Chúng ta trước tiên nhìn biên giới sương mù đã, sau đó thử tiến vào."

Hàn Vũ trầm giọng nói.

"Đoàn trưởng, cứ để ta xua khí độc đi. Cậu là trung tâm của đội, cần giữ thực lực quan trọng hơn."

Long Hạo Thần lắc đầu, nói.

"Không có việc gì, ta đã đột phá cấp bảy, mở ra ba linh khiếu, tốc độ hồi phục linh lực nhanh hơn anh nhiều, tiêu hao một chút không tính cái gì. Chúng ta đi thôi."

Một hàng bảy người lại thêm vào hai Thánh Vệ và Nhã Đình, bước nhanh đi tới biên giới đầm lầy. Càng tới gần Thâm Uyên đầm lầy, mặt

đất dưới chân họ càng mềm. Lúc tới biên giới thì giẫm lên mặt đất có cảm giác thân thể sụt xuống.

Ngay lúc này, Thánh Vệ số mười một hiện ra tác dụng cực lớn. Từng luồng khí đông lạnh dễ dàng rơi xuống đất, nước trong đầm lầy đông lại thành băng, chống đỡ thân thể mọi người.

Cho nên sử dụng là Thánh Quang Tráo chứ không phải Linh Quang Tráo. Bởi vì lực phòng ngự của Thánh Quang Tráo mạnh hơn nhiều, hơn nữa bản thân có hiệu quả trị liệu và kéo dài trạng thái. Lại kèm theo Quang Chi Đăng Dạng mà Long Hạo Thần tự lĩnh ngộ ra, chẳng những có thể hấp thu càng nhiều quang nguyên tố, lực phòng ngự đủ sánh bằng ma pháp cấp bốn. Chỉ cần không gặp phải lực công kích đặc biệt mạnh, xem như có thể đỡ được một kích. Hơn nữa, chỗ tốt nhất của Thánh Quang Tráo là phạm vi bao phủ có thể dựa theo linh lực người sử dụng lấy ra bao nhiêu mà gia tăng. Trong Thâm Uyên đầm lầy tầm mắt không tốt, đương nhiên Long Hạo Thần càng muốn sử dụng Thánh Quang Tráo.

Cùng với linh lực đột phá một vạn, giữa trán và bụng hắc, hai cái linh khiểu theo linh khiểu ở ngực hắc tràn ngập linh lực mà bắt đầu tăng lên. Hiện tại tốc độ tu luyện của Long Hạo Thần càng nhanh hơn cấp sáu nhiều. Thực lực tăng mau đến chính hắc còn cực kỳ kinh ngạc. Chỉ mới là nửa tháng, linh lực của hắc đã gần một vạn một ngàn.

Có Thánh Quang Tráo chắn, khói độc và đầm lầy bị đẩy ra cuộn cuộn sóng. Tuy rằng không khí vẫn hỗn tạp, nhưng ít ra khói độc không thể xâm nhập vào Thánh Quang Tráo.

Nếu chỉ là Thánh Quang Tráo bình thường, sẽ bị khói độc xâm thực. Nhưng Long Hạo Thần kèm Quang Chi Đăng Dạng vào Thánh Quang Tráo thì lại khác. Chỉ khẽ chấn động đã đẩy khói độc ra xa, không thể bám vào. Cảm thụ tình hình tiêu hao linh lực, Long Hạo Thần phát hiện, tiêu hao không nhanh bằng tự hồi phục, thế này mới gặt đầu với đồng bạn. Cầm trong tay Huy Hoàng Thánh tẩm thuần và Quang Chi Liên Y, hắc dẫn đầu đi hướng Thâm Uyên đầm lầy.

Thánh Vệ số mười một khổng chế bằng nguyên tố có thể nói là tinh diệu đến cực kỳ. Mọi người đi qua đều là đầm lầy, nhưng nơi đặt chân tuyệt đối cứng rắn, phối hợp Thánh Quang Tráo của Long Hạo Thần, thực thuận lợi trợ giúp Liệp Ma Đoàn số sáu mươi bốn cấp suất tiến vào đầm lầy.

Trong đầm lầy quang mang rất mờ nhạt, ánh mặt trời thực khó xuyên thấu quá sương mù dày đặc. Đi khoảng trăm mét, Long Hạo Thần dừng bước, quan sát xung quanh.

Đa số thực vật trong đầm lầy đều là loại dây mây, cắm rễ trong đầm lầy, dây mây màu sắc rất giống khí độc.

"Hàn Vũ, chờ lát nữa nếu chúng ta bị tấn công, Thánh Quang Tráo của ta vỡ ra, anh hãy lập một Thánh Quang Tráo khác che chở mọi người. Khi đó mọi người nhớ nín thở, cố gắng đừng hít vào khói độc."

Hàn Vũ ừ một tiếng.

Tuy rằng khói độc đối với cường giả ít nhất cấp sáu như bọn họ có lẽ ảnh hưởng không quá lớn, nhưng dù sao vẫn không nên hít vào. Cẩn thận là hơn.

Đang lúc Long Hạo Thần nói chuyện, đột nhiên, ánh mắt hẩn ngưng tụ nhìn nơi nào đó. Ngay sau đó, Nhã Đình sau lưng hẩn cảm thụ đến ý nghĩ của hẩn, một luồng sáng trắng bắn thẳng đến sương mù.

Kèm theo tiếng gầm, một bóng dáng khổng lồ xông đến Long Hạo Thần.

Sương mù rất dày, mãi đến khi nó va chạm vào Thánh Quang Tráo, thì mọi người mới thấy rõ hình dạng của nó.

Đó là một con thằn lằn hình thể không nhỏ. Đầu thằn lằn màu xanh đậm, trên người lở loét chảy mủ, đôi mắt màu xanh lá tràn đầy độc ác, há mồm to cắn hướng Long Hạo Thần.

Long Hạo Thần ứng đối có thể nói là cực tinh diệu. Thánh Quang Tráo đột nhiên thu lại sát người, Huy Hoàng Thánh tẩm thuần lóe tia sáng trắng, đích thị là Thánh Thuần Thuật. Một Thuần Đáng Phán Trùng đánh hướng thần lẫn.

*Rầm! * Một tiếng trầm đục, thần lẫn lộn một vòng bay ra. Long Hạo Thần không nhúc nhích, tay phải Quang Chi Liên Y tia chớp đánh ra, Quang Trảm Kiếm lấp lánh Quang Minh Thánh Hỏa trên không trung mang theo hình cung quang mang ưu mỹ, mạnh chém xuống cổ thần lẫn.

Phụt một tiếng, máu bắn ra. Thần lẫn bị một kiếm cắt thành hai. Máu nó màu xanh vàng, nhìn cực kỳ buồn nôn. Sau khi bị đánh chết, thi thể chậm rãi chìm vào bùn đầm lầy, bốc lên một chuỗi bọt khí.

Lâm Hâm khẽ cười một tiếng, nói.

"Hàng này nói không chừng là họ hàng của Hạo Nguyệt."

Vương Nguyên Nguyên trừng y, nói.

"Có bản lĩnh thì nói trước mặt Hạo Nguyệt xem."

Long Hạo Thần trầm giọng nói.

"Đây đại khái là một ma thú cấp năm, chắc là có độc, là sinh vật biến dị trong đầm lầy."

Đối làm kỳ sĩ tu vi cấp bảy khác, Quang Trảm Kiếm chưa chắc có thể một chiêu giết chết ma thú cấp năm tương đương với cường giả cấp bốn, nhưng Quang Trảm Kiếm của Long Hạo Thần là kèm theo Quang Chi Đăng Dạng và Quang Minh Thánh Hỏa, thêm vào Quang Chi Liên Y song trọng trùng kích, chớp mắt một mạng dưới kiếm. Thông qua phản ứng của thần lẫn, hẳn có thể trong thời gian ngắn nhất phán đoán được sức mạnh của nó.

"Chủ nhân, ta có thể khiến xung quanh biến sạch sẽ chút." Thánh Vệ số mười một thanh âm trầm thấp vang lên.

Long Hạo Thần kinh ngạc nhìn nó, gật đầu.

"Tốt, nhưng người phải tiết kiệm linh lực."

Thánh Vệ số mười một nói.

"Thủy nguyên tố nơi đây rất nồng, sẽ không tiêu hao quá lớn." Nói xong nó nâng lên pháp trượng, niệm chú ngữ, một tầng sáng lam nhạt khuếch tán ra ngoài.

Thánh Vệ số mười một tốc độ thi ma pháp nhanh hơn so với bất cứ ma pháp sư nào Long Hạo Thần từng thấy.

Theo quang mang lam nhạt khuếch tán, trong không khí dần vang tiếng *xào xào*. Hình ảnh kỳ lạ xuất hiện. khói độc xung quanh lấy tốc độ kinh người rút đi. Thoáng chốc, cảnh vật năm mươi mét đã biến cực kỳ rõ ràng.

Khói độc căn bản là kết hợp giữa hơi nước và độc tố, mà Thánh Vệ số mười một phóng ra khí đông lạnh đem hơi nước hóa thành băng vụn, đương nhiên sẽ phá hỏng căn nguyên khói độc.

Hơn nữa Long Hạo Thần còn phát hiện một điểm, đám băng vụn rơi trên đất đương nhiên sẽ giảm thấp nhiệt độ mặt đất. Thánh Vệ số mười một lại đóng băng mặt đất thì giảm bớt tiêu hao linh lực hơn. Phối hợp và tính toán xảo diệu như vậy quả thật là tuyệt vời.

Long Hạo Thần chú ý thì Lâm Hâm cũng để ý thấy. làm một ma pháp sư, y luôn tự nhận mình không chế ma pháp tương đương không tệ, nhưng so sánh với Thánh Vệ số mười một thì mình chẳng đáng một đồng! Cho nên, y quyết đoán lui lại một bước, đứng sau lưng Thánh Vệ số mười một, yên lặng nhìn chăm chú và cảm thụ mỗi một động tác của Thánh Vệ số mười một, học hỏi.

Có cùng ý nghĩ còn có Nhã Đình. Nhã Đình có được ý thức của mình, tuy lấy Long Hạo Thần làm chủ nhân, nhưng năng lực học tập của cô

không tệ bao nhiêu.

Nhã Đình tự hỏi, ở phương diện tinh thuần thuộc tính, chắc mình hơn xa Thánh Vệ số mười một. Hơn nữa theo Long Hạo Thần đột phá cấp bảy, tương đương với nàng lên cấp bảy. Hợp thành linh lô cùng với chỗ tốt Mộng Huyền Thiên Đường đem đến, khiến nàng chân chính kéo dài tiến hóa thành linh lô trưởng thành. Từ ý nghĩa nào đó mà nói, là chân chính tinh linh cao đẳng. Chẳng qua sinh mệnh tinh linh cao đẳng như cô phụ thuộc vào Long Hạo Thần.

Nhưng ở phương diện khống chế và sử dụng ma lực, Nhã Đình phát hiện mình thua xa Thánh Vệ số mười một hình dạng xương khô. Mặc kệ là ý nghĩ hoặc thực tế khống chế đều có chênh lệch rõ ràng.

Thánh Vệ số mười một không quan tâm bọn họ chú ý, nó chỉ làm tốt việc của mình. Sau khi hoàn thành ma pháp, nó lần nữa lặng im không nói chuyện.

Long Hạo Thần quay đầu giơ ngón cái với Thánh Vệ số mười một, rồi mới dẫn mọi người tiếp tục tiến lên.

Có ma pháp băng hệ của Thánh Vệ số mười một phát uy, tầm mắt rộng rãi, cảm giác áp bách khi tiến vào Thâm Uyên đậm lẫn rõ ràng yếu đi. Mắt là cửa sổ tâm hồn, cho dù các loại giác quan khác thay thế được mắt, nhưng mọi người luôn bản năng tin tưởng thị giác. Một khi mắt không nhìn thấy, lòng rất dẫn dắt hốt hoảng. Đương nhiên, đây không bao gồm Thái Nhi trước khi mất trí nhớ.

Càng tiến lên, sương mù xung quanh càng dày. Băng vụn rơi trên đất bắt đầu tăng nhiều, cái này giảm bớt linh lực Thánh Vệ số mười một tiêu hao khi đông mặt đất. Thực vật xung quanh bắt đầu nhiều hơn, không chỉ còn là dây mây, không ngờ có một số hoa và trái cây đặc biệt. Đường bắt đầu biến gập ghềnh.

Nói chính xác thì, tiến vào Thâm Uyên đậm lẫn rồi căn bản không có đường đi. Chỉ là Long Hạo Thần đi trước nhất mở đường. Dây mây trong

đầm lầy đặc biệt cứng, cho dù Quang Trảm Kiếm kèm theo Quang Chi Đăng Dạng cũng cần chém hai ba cái mới ra một dây mây.

Công tác này bởi vì Long Hạo Thần yêu cầu nên chỉ một mình hắn hoàn thành, người khác canh chừng. Trong nơi tràn ngập nguy hiểm này, không gì quan trọng hơn bình an.

Thải Nhi yên lặng đi sau lưng Long Hạo Thần, nhìn người đàn ông tuổi rất trẻ này không ngừng vung trọng kiếm trong tay lóe từng luồng sáng vàng, vì đồng bạn mở đường, nỗi sợ trong mắt nàng dần biến mất. Cảm giác bị người che chở và yên lòng lại xuất hiện, tình cảm là lạ dâng tràn trong tim. Ngẫu nhiên đau đầu thì sẽ xuất hiện một ít đoạn ngắn, mơ hồ, dường như thật có tồn tại người đàn ông trước mắt này.

Chính vì thế, nàng càng thêm tin tưởng Long Hạo Thần, tâm tình không khó chịu giống lúc mới tỉnh lại. Ít ra đám người bên cạnh không khiến nàng cảm giác ra nguy hiểm.

Tuy mất trí nhớ nhưng Thải Nhi còn có trí tuệ. Nàng nhận rõ, nếu mình mất trí nhớ mà không có mấy người này làm bạn, chỉ sợ tình trạng rất thảm. Có họ bên cạnh, dường như cảm giác không tệ lắm.

Đang lúc Thải Nhi suy nghĩ lung tung, thì Long Hạo Thần ở phía trước đột nhiên dừng bước, nhíu mày.

"Dường như có gì đó không đúng."

Hắn tập trung tinh thần cảm thụ xung quanh. Nhưng không phát hiện cảm giác khác lạ này là do đâu. Nhưng cảm giác ngày càng mãnh liệt, có điểm giống lúc trước họ bị A Bảo dẫn sáu tổ Trừ Liệt Ma bao vây, chỉ là cảm giác không mạnh như thế.

Đây là bản năng cảm giác đến nguy hiểm.

Ánh mắt Long Hạo Thần đột nhiên biến sắc bén, hét lớn một tiếng.

"Thải Nhi cẩn thận!"

Thân thể hần bỗng lùi ra sau, tấm lưng rộng trực tiếp đánh hướng người Thái Nhi.

Tuy Thái Nhi mất trí nhớ, nhưng còn có bản năng chiến đấu. Long Hạo Thần thành linh va chạm kích phát năng lực của nàng. Tay phải phản xạ đánh ra một chưởng đập vào người Long Hạo Thần. Thân thể nàng mượn lực lùi ra sau, trực tiếp đụng vào Thánh Quang Tráo sau lưng.

Đang lúc nàng chấn kinh thì dưới đất, trong bùn đầm lầy, *phụt* một tiếng, một cái đầu to bỗng chui ra, vừa lúc đánh vào dưới chân Long Hạo Thần, khiến hần rời khỏi mặt đất. Cái đầu to đó mang theo Long Hạo Thần trời lên, mở ra mồm máu to tới hai mét.

Đó là một con rắn lớn màu xanh biếc, chỉ riêng bộ phận lộ ra bùn lầy đã vượt qua mười lăm mét, thô như lu nước. Cái miệng to há ra càng là khủng bố dọa người.

Nó xuất hiện không chút báo hiệu trước, càng không ai cảm giác được nó tồn tại, tất cả đến quá đột ngột.

Long Hạo Thần toàn thân lấp lánh quang mang vàng, bốn linh cánh sau lưng đột nhiên vươn ra. Tuy rằng Thánh Quang Tráo bị phá, nhưng bản thân hần dễ dàng dâng lên Quang Minh Thánh Hỏa đốt cháy khói độc xung quanh.

Có linh cánh ổn định thân hình, đương nhiên hần sẽ không rơi xuống bị con rắn to nuốt. Thân thể ở không trung tạm dừng, cả người đã lộn ngược lại, xảo diệu vỗ đập linh cánh, thân thể nghiêng bên trái, thoáng chốc đã tránh thoát cái đầu to của con rắn. Thân thể khổng lồ của con rắn theo đó rơi xuống đất.

Chẳng qua, đi ra dễ dàng, muốn trở về thì không đơn giản như vậy.

Sau thời gian ngắn ngủi kinh hoàng, các thành viên Liệp Ma Đoàn số sáu mươi bốn cấp suất cùng lúc tấn công nó.

Mọi người đã phối hợp trong thời gian dài, đối mặt tình trạng đột ngột nhưng không rối loạn. Các ma pháp sư mau chóng lùi ra sau, kéo giãn khoảng cách với con rắn to. Cận chiến Hàn Vũ không trực tiếp ra tay, mà là nâng lên Xích Huyết Chi Cuồng Phóng bảo vệ các ma pháp sư. Cận chiến khác thì đều xông hướng con rắn to, trút xuống tất cả đòn đánh.

Vương Nguyên Nguyên cách gần nhất, một tấm thuẫn bạc to lớn ngang nhiên đánh ra. Mũi nhọn phía dưới Cự Linh Thần tấm thuẫn mạnh chém vào người con rắn to.

Lực công kích của Cự Linh Thần tấm thuẫn là mạnh bạo nhất, tuy lúc này không khảm hết Vô Ngân Thủy Tinh, nhưng lấy thực lực của Vương Nguyên Nguyên có thể chống đỡ hai khối Vô Ngân Thủy Tinh mà không tiêu hao quá nhiều.

Không ngờ là lực phòng ngự của con rắn to cũng khá kinh khủng. Da xà thô to co giãn. Cự Linh Thần tấm thuẫn lực phá hoại mạnh vậy mà chỉ xâm nhập không tới nửa mét, đã bị cơ bắp chắc khỏe của con rắn to bắn ra. Chẳng qua, cũng mang theo chất lỏng xanh đậm.

Công kích của Vương Nguyên Nguyên chỉ mới là bắt đầu. Quang Chi Đại Lực Hoàn của Tư Mã Tiên gần như ở chớp mắt đã đến rồi, quả cầu sắt thô to đánh vào người con rắn, thoáng chốc phát ra tiếng chấn điếc tai. Thân thể con rắn to vừa mới phóng lên chỗ cao nhất, trong miệng nó thoáng chốc phát ra tiếng thét thê lương.

Lần này Tư Mã Tiên tuy không phát động uy lực Tử Huyền Thần Lô Linh Lô, nhưng lực phá loại của Quang Chi Đại Lực Hoàn thật sự quá khủng khiếp. Cho dù ở trong đồng trang bị cấp truyền ký, tuyệt đối cũng ở thứ hạng đầu.

Phấn Toái, đè ép, tam trọng bạo phá.

*Oành, oành, oành! *

Ba tiếng đánh kịch liệt, con rắn thân thể khổng lồ vậy mà bị đánh nghiêng qua, vị trí trúng đòn máu thịt nhầy nhụa, lớp da tổn hại nặng.

Quang mang đỏ vụt qua, Tu La Trảm của Thánh Vệ số mười hai mạnh cắm vào vết thương dài ba thước do Tư Mã Tiên đánh ra, rồi mới bị con rắn to mạnh quấy bắn bay ra. Nhưng lần này không thể nghi ngờ là khiến nó trọng thương nặng.

Hỏa Chú Thuật của Lâm Hâm, Băng Mâu của Thánh Vệ số mười một gần như liên tiếp xông đến. Tại lúc này, chênh lệch khổng lồ chế ma pháp lại lần nữa hiện ra.

Hai cái ma pháp gần như cùng lúc phát ra, Hỏa Chú Thuật của Lâm Hâm chậm nửa nhịp. Nhưng mắt thấy sắp đánh trúng con rắn to, thì Băng Mâu do Thánh Vệ số mười một phát ra đột nhiên tạm dừng, để Hỏa Chú Thuật dẫn đầu đánh vào người con rắn. Lực bạo tạc to lớn lại lần nữa khiến miệng vết thương của con rắn to xé mở, cháy đen một giây sau đã bị Băng Mâu cắm phập vào trong, xuyên vào vết thương.

Cùng lúc đó, một luồng sáng trắng đã sớm lặng lẽ rơi vào người con rắn to. Là Thánh Dẫn Linh Lô của Nhã Đình, cũng là Thánh Dẫn Linh Lô của Long Hạo Thần. Đem tất cả lực chú ý của con rắn to kéo vào một mình Long Hạo Thần.

Cùng lúc đó, một giọng nói thánh thót đột nhiên vang lên.

"Chém chết người."

Ngay sau đó, mọi người đều cảm giác toàn thân lạnh lẽo. Hơi thở giết chóc sắc bén thậm chí khiến khói độc đều sợ hãi mau chóng tản ra, một luồng sáng xám xịt tới.

Thân thể con rắn to đang dần rơi xuống bỗng nhiên ngưng tụ. Chớp mắt đó, không khí như phát ra từng tiếng vỡ nát giòn vang. Ngay sau đó, chất lỏng xanh đậm tựa như suối phun bắn tung tóe. Con rắn to như cái lu cứ như vậy bị chặt đứt.

Nên biết, lúc trước mọi người hợp lực chỉ bị thương thân thể nó, đều sâu sắc cảm nhận được lực phòng ngự kinh khủng của con rắn to. Nhưng ngay lúc này, nó bị cắt đứt hoàn toàn, cần tấn công mạnh mẽ cỡ nào mới hoàn thành được chứ!

Đôi mắt Thái Nhi không biết từ bao giờ đã tràn ngập lạnh lẽo, hết như trước khi nàng mất trí nhớ. Lưỡi hái tử thần to lớn ở trong tay nàng, tựa như tử thần giáng xuống gặt hái sinh mệnh. Tinh thần áp bức khủng bố khiến mọi người dưới đáy lòng tràn ngập rét lạnh.

Ai cũng không nghĩ đến, Thái Nhi vốn là đối tượng được tập trung bảo vệ, không ngờ bộc phát.

Một màn hào quang vàng chói mắt lóe lên, bao phủ mọi người vào trong, cũng ngăn cản máu con rắn to bắn tung, chính là Thánh Quang Tráo đến từ Hàn Vũ.

Long Hạo Thần ở trên không trung đương nhiên nhìn đến những thứ này, trong lòng hân hoan trào mừng như điên. Thái Nhi đã hồi phục?

Chẳng qua, ngay sau đó hắn không rảnh suy nghĩ nhiều nữa.

Tuy con rắn to bị chém đứt nhưng đòn tấn công không ngừng lại. Con sâu trăm chân chết, thi thể còn chưa cứng, huống chi là con rắn to không biết đã sống trong Thâm Uyên đầm lầy này bao nhiêu năm. Thân thể bị chém đứt, hơn nữa bị sát khí khủng bố từ lưỡi hái tử thần xâm thực, tổn thương cực lớn đến thân thể nó, nhưng không đơn giản cướp đi sinh mệnh nó. Chỉ cần có thể lặn trở về đầm lầy, nó vẫn còn cơ hội hồi phục. Dưới tác dụng của Thánh Dẫn Linh Lô, mục tiêu của nó hiện tại chỉ có thể là Long Hạo Thần, đương nhiên hận thấu xương nhân loại trước mắt.

Mồm to há rộng ra, một đoàn sáng xanh đánh thẳng hướng Long Hạo Thần.

Đoàn sáng này mới bắn ra, Long Hạo Thần liền cảm nhận được nguy hiểm cực lớn. Huy Hoàng Thánh tẩm thuấn trong tay trái vung lên,

Thánh Thuần Thuật, Thuần Tường, hai kỹ năng phòng ngự cường đại đồng thời phóng ra. Hơn nữa khoảnh khắc đoàn sáng đến trước mặt, giờ ngang Huy Hoàng Thánh tấm thuẫn trước ngực, thân thể dừng lại, Thần Ngự Thuần.

Tuyệt đối đừng quên, Long Hạo Thần còn có Nhã Đình. Luồng sáng trắng chợt lóe, Nhã Đình đã đi tới sau lưng Long Hạo Thần. Một chuỗi ánh sao đột nhiên bay ra từ pháp trượng của cô, chớp mắt ngưng tụ thành một thanh trường mâu, trước tiên đụng vào đoàn sáng xanh đậm.

Tinh Diệu Chi Mâu!

Lúc trước phóng thích Thánh Dẫn Linh Lô, Nhã Đình đã bắt đầu niệm chú ngữ này. Cô nhờ năng lực Khiên Dẫn của Thánh Dẫn Linh Lô bay tới bên cạnh Long Hạo Thần, sau đó phóng ra Tinh Diệu Chi Mâu.

Trong tiếng nổ điếc tai, đoàn sáng xanh ngừng giữa không trung, vô số ánh sao vàng bay tứ tán. Không ngờ Tinh Diệu Chi Mâu bị nổ nát. Nhưng con rắn to cũng không dễ chịu, thân hình lao xuống đất lại lần nữa phát ra tiếng thét kinh hoàng.

*Rầm! *

Tầng ngoài phòng ngự Thánh Thuần Thuật và Thuần Tường trước sau vỡ nát, đòn đánh cuối cùng đập vào Huy Hoàng Thánh tấm thuẫn.

Long Hạo Thần chỉ cảm thấy một luồng lực ập đến, lấy tu vi của hắn thêm vào thần kỹ phòng ngự Thần Ngự Thuần của Thủ Hộ kỵ sĩ, nhưng lại bị đánh bay ra ngoài, ngực khó chịu, bề mặt Huy Hoàng Thánh tấm thuẫn không ngờ sụp đổ, vị trí chính giữa xuất hiện vết rạn. Một trang bị cấp Huy Hoàng đã bị tổn thương nặng vậy, tuy có thể sửa lại nhưng không phải pháp trận tự thân tấm thuẫn có thể làm lành, mà cần kiểm luyện kim đại sư tu sửa mới được.

Đoàn sáng xanh đậm đánh vào Long Hạo Thần xong bay thẳng tới cái miệng há to của con rắn, tựa như có sinh mệnh.

Nhưng ngay lúc này, sức chiến đấu của con rắn to cũng cùng với thân thể bị cắt đứt mà giảm mạnh. Hai Thánh Vệ cùng lúc phát động. Bóng đỏ bỗng nháy lên, sau lưng đôi linh cánh do hỏa diễm ngưng kết thành giúp nó tăng tốc. Thánh Vệ số mười hai gần như trong chớp mắt đã xuất hiện phía trên miệng rắn. Ngay sau đó, cốt đao trong tay nó lần nữa phát ra quang mang Tu La. Lần này là Tu La Thứ, trực tiếp chĩa vào đoàn sáng xanh.

Thánh Vệ số mười một và Thánh Vệ số mười hai phối hợp cực kỳ ăn ý. Một quả cầu Băng Phong to lớn tràn đầy gai bay một đường vòng cung hoàn mỹ rơi chính xác vào miệng con rắn.

Đương nhiên mấy người khác sẽ không rảnh rỗi. Trong thời gian ngắn ngủi này, Cự Linh Thần tẩm thuần đã khám thêm hai Vô Ngân Thủy Tinh vào Cự Linh Thần tẩm thuần. Đương nhiên cô nhìn ra được hai Thánh Vệ muốn làm cái gì. Bọn chúng không định để con rắn to lại nuốt vào đoàn sáng xanh. Bởi vậy, Liệt Không Pháo của cô đánh vào quai hàm con rắn to.

Đòn công kích của Tư Mã Tiên và Lâm Hâm thì đến từ phía sau. Hỏa Chú Thuật tái hiện, một đoàn lửa đánh vào người con rắn to, Quang Chi Đại Lực Hoàn của Tư Mã Tiên thì lấp lánh ánh điện xẹt theo sát sau đó.

Nên biết, hiện tại Long Hạo Thần và đồng bạn, thực lực chân chính đã đến cảnh giới Liệt Ma Đoàn cấp vương. Dốc hết sức đánh, trừ Hàn Vũ và Trần Anh Nhi vì tùy thời ứng biến không xuất thủ ra, mấy người khác đều dốc sức tấn công, uy lực có thể nghĩ. Mấu chốt là họ phối hợp cực kỳ ăn ý. Điều này khiến thực lực tổng thể của họ không phải một cộng một bằng hai, mà là lớn hơn hai.

Tu La Thứ của Thánh Vệ số mười hai mạnh đánh vào đoàn sáng xanh. Thoáng chốc đoàn sáng ảm đạm quang mang bị đánh ra xa hơn mười mét. Chẳng qua, bản thân nó cũng bị lực phản chấn cực lớn đánh bay ra, thật không dễ dàng đứng vững thân hình.

Nhưng, Băng Phong Cầu to lớn của Thánh Vệ số mười một đã rơi vào miệng con rắn to.

Có thể tưởng tượng, khi một sinh vật há miệng to hướng bầu trời đột nhiên nuốt vào băng cầu lớn đầy gai thì sẽ là loại cảm giác gì?

Hơn nữa, cũng ngay lúc này, Liệt Không Pháo của Vương Nguyên Nguyên, đòn công kích từ phía sau của Lâm Hâm và Tư Mã Tiên đều rơi trên người con rắn to.

Cái đầu to của con rắn bị Liệt Không Pháo đánh đến cả người bay lên, dĩ nhiên sẽ không thể nuốt vào đoàn sáng vàng nữa. Sau đó trong tiếng gầm to, cả người nó bị nổ nát ba mét, một mảnh cháy đen. Thân thể khổng lồ co giập rớt cuộc rơi vào đầm lầy.

Đáng tiếc, đó không phải là bùn đầm lầy ướt át mềm mại, mà là mặt đất lạnh lẽo cứng rắn.

Sau khi Thánh Vệ số mười một hoàn thành Băng Phong Cầu, ma pháp tiếp theo chính là tác dụng trên mặt đất, Băng Phong Thiên Lý! Là một ma pháp cấp bảy cường đại, đông cứng tất cả đầm lầy xung quanh gần ngàn mét vuông, hơn nữa không phải trong chốc lát sẽ tan rã. Sau khi phát ra ma pháp này, Thánh Vệ số mười một rớt cuộc xuất hiện vài phần mệt mỏi.

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 168

Ma Quỷ Thực Nhân Hoa

Đọc Truyện Online Tại Truyện FULL

Nhã Đình chĩa pháp trượng hướng phía trước, từng luồng sáng vàng như sợi tơ bay ra, quần quanh đoàn sáng xanh bị Thánh Vệ số mười hai đánh bay, trói nó lại.

Chẳng qua, lực lượng phản kháng của đoàn sáng xanh không ngờ lớn đến thế, mấy lần suýt nữa tránh khỏi sợi tơ vàng.

Vì triệt để trói buộc nó, Long Hạo Thần nâng tay lên ấn sau lưng Nhã Đình, truyền linh lực của mình hỗ trợ cho Nhã Đình, thế này mới coi như giam cầm được đoàn sáng xanh.

Quá trình tiếp theo càng đơn giản. Con rắn to không thể lặn vào đầm lầy trốn thoát, đã bị thương nặng còn bị cướp mất đoàn sáng xanh, kết quả chỉ có thể là bị đánh chết.

Thải Nhi không ra tay nữa, chẳng qua, nàng nắm lưỡi hái tử thần trong tay, ngay cả đồng bạn cũng không dám quá tiếp cận nàng. Ai đều sẽ không nghi ngờ, thứ này có năng lực chém bất cứ thứ gì thành hai khúc.

Chính Thải Nhi cũng hiện ra mờ mịt, chậm rãi ngẩng đầu nhìn Long Hạo Thần trên không trung. Nếu lúc này Long Hạo Thần có thể cẩn thận nhìn ánh mắt nàng, sẽ phát hiện, đáy mắt Thải Nhi, nguyên bản cảnh giác đề phòng bỗng chốc hòa tan.

Hình ảnh có thể giả tạo, nhưng sự thật thì không. Nếu không phải Long Hạo Thần đụng một cái, người chịu công kích của con rắn to kia chính là nàng. Lúc Long Hạo Thần đụng nàng ra căn bản không có chút do dự, thậm chí sắc mặt hy sinh cũng không có. Lực quan sát của Thái Nhi cũng khá mạnh, hiện tại nàng cùng là thần quyền giả, nàng thấy rõ lúc Long Hạo Thần đụng mình ra, giây phút bị con rắn to đưa lên không trung, hấn làm động tác trước nhất chính là ngoái đầu liếc nhìn mình một cái. Biểu tình của hấn rất bình tĩnh, dường như chỉ làm một việc cực kỳ bình thường. Khi hấn trông thấy mình không bị con rắn to dây dưa thì đáy mắt lộ vẻ nhẹ nhõm.

Nếu không có thể chất thần quyền giả, Thái Nhi vốn không thể nào nhìn rõ những điều này. Nhưng khi nàng trông thấy rồi, một số bình phong trong lòng bắt đầu hòa tan. Đối với lời Long Hạo Thần nói từ trước càng tin vài phần.

Không thể không nói, sức sống của con rắn thật quá dai. Bị mọi người đánh hội đồng chừng mười phút mới hoàn toàn trút hơi thở cuối cùng. Trên người nó, dường như không có nhược điểm trí mạng, đợi nó chân chính chết đi, thân thể gần như bị tách rời ra.

Long Hạo Thần và Nhã Đình rơi xuống mặt đất, hấn có chút vui sướng nhìn Thái Nhi. Thái Nhi chịu ra tay, đây đã là tin tốt. Long Hạo Thần hướng Thái Nhi giơ lên ngón cái, rồi mới đi tới trước mặt con rắn to.

"Các người có ai biết loại ma thú này không?" Long Hạo Thần hỏi đồng bạn.

Mọi người sắc mặt mờ mịt, ma thú rắn lớn cỡ này cũng là lần đầu tiên họ gặp phải.

Vương Nguyên Nguyên trầm ngâm nói.

"Đây chắc là ma thú cấp chín, tương đương với chức nghiệp giả cấp tám nhân loại chúng ta. Nếu không cũng sẽ không khó đối phó đến vậy."

chẳng qua, kỹ năng của nó xem ra không nhiều lắm, trừ bắn ra đoàn sáng, thân thể khá mạnh. Hình như cách nó tấn công chủ yếu là dựa vào cơ thể. May mắn nó gặp phải chúng ta."

Hàn Vũ cau mày, nói.

"Chúng ta đối phó nó khó khăn như vậy, khó trách nơi này kêu Vực Tử Vong. nếu gặp phải người đi một mình, chỉ sợ một ngum bị nuốt sống. chỉ không biết rốt cuộc là loại ma thú gì."

"Nó kêu Sâm Chu, là ma thú loại rắn lớn nhất trên đại lục. Mạnh nhất là Vua Sâm Chu, ma thú cấp mười. Chúng nó có thân thể dẻo dai cứng rắn, thích nhất sinh hoạt trong đầm lầy. Không có độc nhưng tính công kích cực mạnh, giỏi nuốt kẻ địch. Đoàn sáng xanh đó chắc là ma hạch nó tu luyện thành nội đan."

Mở miệng là Thánh Vệ số mười hai, giọng nó hùng hồn sang sảng, mang theo tiếng sắt thép va nhau. Chẳng qua nó đơn giản giới thiệu tình hình Sâm Chu xong xong im miệng không nói.

Long Hạo Thần nhìn nội đan trong tay Nhã Đình. Chỉ thấy đó là tinh thể màu xanh ngọc to cỡ nắm tay, nhưng bề mặt dường như rất mềm mịn, bên trong có luồng sáng xanh như ẩn như hiện.

"Thánh Vệ số mười hai, nội đan này có tác dụng gì?" Long Hạo Thần hỏi.

Thánh Vệ số mười hai cung kính nói.

"Bẩm chủ nhân, nội đan của Sâm Chu có thể cải thiện thể chất nhân loại, trên diện rộng tăng cường ngoại linh lực. Là đồ tốt hiếm có. Có viên nội đan này, khí độc nơi đây chắc là không thể xâm thực chúng ta nữa. Còn nữa, mật rắn Sâm Chu cũng là vật đại bổ, có thể tăng cường ngoại linh lực. Tốt nhất là dùng chung với nội đan, như vậy nội ngoại kiêm tu, đối với thân thể có bổ ích rất lớn."

"Dường như ta từng ở quyển sách cổ nào đó trông thấy phương thuốc như vậy." Lâm Hâm đột nhiên lên tiếng, ánh mắt chợt biến kích động. "Không sai, ta nghĩ ra rồi! Chính là Sâm Chu, lấy nội đan và mật rắn cùng điều chế, thêm vào cánh hoa cúc tím, ba cánh Băng Tiên Quả, thêm mười loại dược liệu, là có thể luyện chế ra Sâm Chu đoàn thể đan. Công hiệu là hồi phục tinh lực, bài trừ tạp chất trong người, gia tăng tuổi thọ, tăng ngoại linh lực. Trong mấy thứ liệt kê ra, ở góc độ Ma Dược Sư thì ta thấy tăng hiệu quả ngoại linh lực chỉ là thứ yếu."

Mọi người đều là người thông minh, Lâm Hâm mới đơn giản hình dung lập tức khiến họ hiểu rõ.

Mặc kệ là bất cứ chức nghiệp giả nào, trong quá trình không ngừng tu luyện, thân thể đều được linh lực bồi bổ. Nhưng thân thể mỗi người không giống nhau. Linh lực có thể bồi bổ cơ thể nhưng không hoàn toàn điều dưỡng, tu vi tăng cao thì thân thể càng dẻo dai cứng rắn. Nhưng đồng dạng, trong người sẽ gom thành một ít tạp chất. Chỉ có tu vi đột phá cấp chín rồi, linh lực mới quay lại bản thân, dần dần luyện hóa tạp chất. Bởi vậy nên tuổi thọ cường giả cấp chín mới vượt xa người thường.

Nếu Sâm Chu đoàn thể đan này thật có công hiệu bài trừ tạp chất trong người, có tác dụng bồi bổ, vậy, không thể nghi ngờ, tất nhiên trên diện rộng gia tăng tiềm năng tu luyện cho người dùng. So sánh này hiển nhiên tác dụng lớn hơn trực tiếp tăng ngoại linh lực.

Bởi vậy, nghe Lâm Hâm nói, mắt mọi người đều lộ ra vui mừng.

Hàn Vũ nói.

"Nếu đan dược này có hiệu quả như vậy, sao chúng ta chưa từng nghe nói?"

Lâm Hâm nhún vai.

"Bởi vì loại ma thú Sâm Chu ở trong ghi chép điển tịch thì đã sớm tuyệt chủng rồi! Cho dù là cách luyện chế Sâm Chu đoàn thể đan, ta chỉ

thấy trong một quyển sách cổ quý hiếm, anh không nghe nói qua có gì mà kỳ."

Long Hạo Thần nói.

"Anh còn nhớ cách dùng cụ thể và hiệu quả, số lượng của Sâm Chu đoàn thể đan không?"

Lâm Hâm ngẫm nghĩ, nói.

"Trên cơ bản thì nội đan và túi mật của Sâm Chu bình thường, có thể luyện chế ra từ tám đến mười hai viên Sâm Chu đoàn thể đan. Muốn đạt được hiệu quả trừ tạp chất trong người, ít nhất phải dùng tám viên mới được, dần luyện hóa được hiệu. Luyện chế đan dược này không quá khó, mấu chốt là tài liệu khó kiếm. Lần này chúng ta thật may mắn. Đương nhiên, nếu chúng ta có thể giết chết một Vua Sâm Chu thì lại khác. Nội đan và túi mật của Vua Sâm Chu dùng để luyện chế ra Sâm Chu đoàn thể đan, chỉ cần hai viên là đủ cho một người sử dụng. Hơn nữa số lượng luyện chế ra Sâm Chu đoàn thể đan từ người nó nhiều hơn Sâm Chu bình thường. Trải qua Sâm Chu đoàn thể đan hoàn toàn tẩy rửa tạp chất trong người, bổ dưỡng thân thể, tương đương với tiến vào tu vi cấp tám trở lên, đột phá bình cảnh cấp chín cũng dễ dàng hơn chức nghiệp giả bình thường nhiều."

Trần Anh Nhi liếc y một cái.

"Có được ca, anh không bị sốt chứ. Vua Sâm Chu là ma thú cấp mười, tương đương với cường giả cấp chín chúng ta. Một Sâm Chu bình thường đã khó đối phó như vậy, chứ nói chi là Vua Sâm Chu. Anh vẫn là cầu nguyện chúng ta đừng gặp nó mới tốt."

Lâm Hâm nhún vai.

"Ta chỉ là thuận miệng nói mà thôi."

Long Hạo Thần nói.

"Lâm Hâm, anh phụ trách cất giữ nó. Chúng ta tiếp tục tiến lên, xem còn có thể đựng tới Sâm Chu không. Nhưng mọi người nên cẩn thận, Sâm Chu có năng lực che giấu trong đầm lầy cực giỏi, ta phải ở phạm vi cách chỗ chúng nó ba thước mới phát hiện được."

Sâm Chu mang đến thu hoạch không thể nghĩ ngờ là khiến mọi người lên tinh thần. Nếu có thể giết đủ số lượng Sâm Chu, dù lần này họ không thể hoàn thành nhiệm vụ giết Xà Ma, họ cũng lấy lại số vốn. Chính bởi vì nguy hiểm càng lớn thì mới được kỳ ngộ càng nhiều. Thâm Uyên đầm lầy bị trở thành Vực Tử Vong không phải là như thế sao?

Long Hạo Thần không lập tức mang mọi người tiến lên, mà là ngồi dưới đất lạnh nghỉ ngơi. Lâm Hâm đem mật Sâm Chu bỏ vào túi gấm tản ra linh lực nhu hòa. Nội đan của Sâm Chu thì bỏ vào một cái trống giống túi lưới treo trước ngực.

Có nội đan trợ giúp, khói độc xung quanh quả nhiên tự tán đi, không tới gần bọn họ. Đây chính là năng lực thiên phú của Sâm Chu, giờ đây giúp cho họ. Nhưng chỉ một viên nội đan của Sâm Chu thì hiệu quả vẫn là có hạn, chỉ có thể xua tan khói độc trong phạm vi ba mươi mét, còn không bằng Thánh Vệ số mười một thi triển ra băng vụ.

Sở dĩ Long Hạo Thần ra lệnh nghỉ ngơi, chủ yếu là để Thánh Vệ số mười một hồi phục linh lực. Ở lần hành động trước đó, có thể nói là Thánh Vệ số mười một đem đến tác dụng quan trọng. Không có nó, mọi người chưa chắc khống chế được Sâm Chu này. Hơn nữa trong đầm lầy, tác dụng của Thánh Vệ số mười một rõ ràng tăng nhiều.

Nghỉ ngơi chừng một tiếng đồng hồ, mọi người mới tiếp tục lên đường. Có nội đan Sâm Chu xua tan khói độc, linh lực của Thánh Vệ số mười một đương nhiên tiết kiệm nhiều, chỉ cần ngưng kết mặt đất dưới chân. Hàn Vũ cũng triệu hoán ra đồng bạn tọa kỵ, Tà Nhân Lĩnh Chủ. Con này là ma thú thuộc tính tinh thần hiếm thấy, cảm giác cũng cực mạnh. Hơn nữa, tùy theo tiến hóa, nó có thêm năng lực mới, chính là tăng cường cảm giác tinh thần. Dem ma pháp này thi triển trên người

Long Hạo Thần, nguyên bản Long Hạo Thần có tinh thần lực mạnh, giờ gần như tăng gấp đôi.

Càng đi sâu vào trong đầm lầy, đường càng gập ghềnh. Lúc trước khi qua đầm lầy gặp phải thần lẩn lại xuất hiện vài con. Loại ma thú phổ biến cấp bốn, cấp năm này đối với mọi người mà nói, căn bản không có gì nguy hiểm. Nhưng tốc độ đi tới của họ liên tục giảm dần. Bởi vì thực vật trong đầm lầy ngày càng nhiều. Quang Chi Liên Y của Long Hạo Thần gần như không ngừng chém ra mới được.

Tương đối mà nói thì giá trị của Quang Chi Liên Y ở thời điểm này cao hơn Quang Minh Nữ Thần Vịnh Thán nhiều. Uy lực của Quang Minh Nữ Thần Vịnh Thán đúng là lớn, nhưng cùng lúc đó, cũng tiêu hao nhiều linh lực. Nếu dùng cắt dây mây mở đường thì chính là dao mổ trâu giết gà.

Lại tiến lên khoảng mười phút, số lượng thực vật phải trước đột nhiên biến thưa thớt. Tiếp tục tiến lên không lâu sau, trong đầm lầy thậm chí biến trống trải.

Long Hạo Thần dừng bước lại, nhíu mày. Loại tình huống trước mắt này hiển nhiên không bình thường. Hắn từng đi Mộng Huyền Thiên Đường, tuy không quá hiểu rõ thiên nhiên nhưng cũng biết rằng, thực vật đều có sinh mệnh, thực vật có thể sinh tồn trong đầm lầy này thì hiển nhiên đã thích ứng hoàn cảnh nơi đây. Đầm lầy dưới chân và khối độc trong không khí không có gì biến hóa, thực vật vốn nên rạp rạp lại đột nhiên ít đi, đây có nghĩa là, vùng đất trống này rất có thể có cái gì đó uy hiếp thực vật sinh trưởng.

Thấy Long Hạo Thần dừng bước, mấy người khác lập tức tụ tập thành hình nhỏ lại, tập trung lực chú ý đối phó bên ngoài.

Thải Nhi hơi tò mò đi tới bên cạnh Long Hạo Thần.

"Sao không đi tiếp?"

Long Hạo Thần hơi kinh ngạc nhìn nàng. Mấy ngày nay, chỉ cần hắn không chủ động nói chuyện với nàng, nàng đều sẽ không tự mình mở miệng trước. Mà lúc này, khi mắt hắn chạm vào Thái Nhi, kinh ngạc phát hiện, ánh mắt nàng nhu hòa rất nhiều.

Long Hạo Thần rất hiểu nàng, dù chỉ là biến hóa nhỏ hắn cũng cảm nhận được. Hắn thầm nghĩ, chẳng lẽ bởi vì phía trước phát động công kích, khiến nàng có dấu hiệu hồi phục trí nhớ? Hắn không nghĩ tới là, Thái Nhi biến hóa không liên quan đến hồi phục ký ức, mà là bởi vì hắn vô tình lộ ra quan tâm và bảo vệ.

"Tình huống có chút không đúng. Nơi này hoàn cảnh biến hóa quá lớn, chắc là có gì đó uy hiếp đến thực vật sinh tồn."

Đang lúc nói chuyện với Thái Nhi, Long Hạo Thần cố gắng khuếch tán cảm giác của mình, cảm thụ tới chỗ mắt thường không nhìn thấy.

"Phía trước dường như lại có thực vật. Mọi người cẩn thận chút, đề cao cảnh giác." Nói xong Long Hạo Thần cất lại Huy Hoàng Thánh tẩm thuẫn, Quang Chi Liên Y chuyển sang tay trái, bên trên tay phải lấp lánh quang mang vàng, Quang Minh Nữ Thần Vọng Thán đã phóng ra.

Huy Hoàng Thánh tẩm thuẫn lúc trước khi đối phó nội đan Sâm Chu thì đã bị tổn hại nghiêm trọng, dĩ nhiên không bằng dùng hai kiếm hóa thân thành Trừng Giới kỵ sĩ.

Tiếp tục tiến lên khoảng trăm mét, quả nhiên như Long Hạo Thần cảm giác được, trước mặt lại xuất hiện thực vật. Nhưng nó khác với lúc trước bọn họ gặp phải, không có dây mây, mà là từng đóa hoa trông rất lớn.

Đám hoa mọc rất kỳ quái, mỗi một cây khoảng cách xa ít nhất năm mét, bởi vậy hiện ra rất thưa thớt. Lá cây to cong lên, cây dài tới năm mét chĩa thẳng lên trên, thô cỡ một mét.

Kỳ lạ nhất là đỉnh chúng nó, đó là một nụ hoa to lớn, chỗ thô nhất chỉ sợ phải hai người ôm mới được. Cánh hoa khép kín, nhìn lại thì trong tầm mắt không có một đóa hoa nào nở rộ.

Thân thể khổng lồ của chúng khẽ đung đưa trong khói độc.

Đến nơi này, trong lòng mỗi người đều sinh ra cùng cảm giác, đó là yên tĩnh. Dù vậy, nơi này thật sự quá yên tĩnh, không có một chút thanh âm. Thực vật chỉ có đóa hoa to, dù cho thân thể chúng nhẹ run cũng không phát ra thanh âm. Lúc trước tiến lên, họ không gặp phải ma thú nào tấn công.

Khi một nơi quá yên tĩnh, cho người cảm giác biến thành tĩnh mịch. Lúc này đám Long Hạo Thần chính là có cảm thụ này.

"Các người ở lại đây đi, Hàn Vũ, thay thế vị trí của ta, ta đi lên xem thử." Long Hạo Thần trầm giọng nói.

Đối mặt tình huống quái dị như vậy, hắn quyết định tự mình đi lên xem xét rồi tính tiếp. Đám hoa to này nhất định có gì đó không đúng, chẳng qua không có biểu hiện ra ngoài mà thôi.

Sau lưng giang rộng bốn linh cánh, Quang Minh Thánh Hỏa nhu hòa dâng lên từ người Long Hạo Thần. ngay lúc này, hắn không khỏi thầm nhớ tới Bạch Hiếu Mạc lúc ở thi đấu tuyển chọn Liệt Ma Đoàn. Thực vật tuyệt không nhất định an toàn! Năm đó Bạch Hiếu Mạc chẳng phải là dựa vào thực vật khiến Dương Văn Chiêu mê đắm sao?

Bước ra một bước, Long Hạo Thần đã tiến lên mười mét, ánh mắt hắn bỗng biến sắc bén. Hiện tại, hắn đã tiếp cận đóa hoa to trong phạm vi hai mươi mét, bản năng nguy hiểm bỗng tràn ngập trong lòng.

Chẳng qua, hắn không dừng bước, ngược lại tăng tốc, đi thẳng tới một đóa hoa to. Mắt thấy hắn đã tiến vào phạm vi năm mét trước mặt hoa to, khoảnh khắc này, dị biến phát sinh.

Đóa hoa to cách Long Hạo Thần gần nhất đột nhiên rung động một chút. Ngay sau đó, cây thô bỗng cong xuống, đóa hoa to đánh xuống Long Hạo Thần.

Cùng với tiếng gào thét kỳ dị, nụ hoa lớn bỗng nhiên mở ra ba cánh, tựa như sắt môi, cắn hướng Long Hạo Thần.

Nụ hoa khi mở ra rồi thật quá to, nuốt cả người Long Hạo Thần cũng không thành vấn đề. Hơn nữa, nụ hoa vừa mở ra, lộ rõ bộ mặt thật dữ tợn.

Ba cánh hoa màu đỏ máu, bên trên đầy răng nhọn móc câu. Răng nhọn đằng trước sắc bén hơi cong, phía sau to lớn thì liên tiếp với gốc đóa hoa. Tựa như cái móc sắc bén. Không cần nghi ngờ, một khi bị cái miệng to kinh khủng này cắn trúng, muốn tránh thoát cũng không phải chuyện dễ.

Càng khiến người toàn thân băng lãnh là, sau khi đóa hoa to mở ra, vị trí chính giữa lộ ra khuôn mặt quỷ dữ. Tiếng gào quái dị chính là phát ra từ khuôn mặt quỷ khủng bố.

Long Hạo Thần sớm đã chuẩn bị sẵn sàng ứng biến. Khi đóa hoa to đánh hướng hắn, hắn hành động.

Trong tiếng rống ngâm, song kiếm tung bay, cả người xoay tròn cực nhanh phóng lên cao, đích thị là Thăng Long Kích.

Quang mang vàng chói mắt lấp lánh quanh người Long Hạo Thần, tựa như con rồng vàng bay thẳng lên trời. Linh lực quang minh nồng đậm nở rộ, mạnh đùng vào đóa hoa to.

*Phập*Khi hắn va chạm với đóa hoa khủng bố này, xung quanh vài đóa hoa đột nhiên cắn hướng hắn. Thân cây thô to bất chợt vươn ra, bỗng chốc, trên không trung tràn ngập tiếng gào thê lương.

Đám hoa to khá mạnh, có thể thấy, chúng nó không sợ Quang Minh Thánh Hỏa trên người Long Hạo Thần. Đóa hoa to bị Thăng Long Kích của Long Hạo Thần đánh trúng cũng chỉ là bị nát một cánh hoa, chứ không hoàn toàn bị đánh nát. Thăng Long Kích của Long Hạo Thần va chạm với đám răng nhọn cánh hoa, không ngờ phát ra tiếng sắt thép chói tai, thậm chí lấp lánh hỏa hoa. Cánh hoa duy nhất bị phá hỏng là do lực công kích cường đại của Quang Minh Nữ Thần Vịnh Thán sinh ra tác dụng.

Linh cánh vỡ đập, Long Hạo Thần tăng nhanh tốc độ bay ngược ra sau, tránh đi công kích của mấy đóa hoa to, rồi mới rơi xuống cạnh đồng bạn.

Thân cây hoa to chiều dài rốt cuộc có hạn, không thể chộp lấy Long Hạo Thần. Chúng không ngừng hướng hấn phát ra tiếng gào phẫn nộ. Tất cả nụ hoa kịch liệt lắc lư, một chùm sương mù hồng bắt đầu khuếch tán từ nụ hoa ra, bay hướng đám Long Hạo Thần.

"Cẩn thận!" Long Hạo Thần khẽ quát.

Không cần hấn nói, một tầng Thánh Quang Tráo đã nở rộ. Cùng lúc đó, Thánh Vệ số mười một lại phát ra khí lạnh có thể ngưng kết hơi nước trong sương mù.

Nhưng khiến người giật mình là, sương mù hồng gặp phải khí lạnh lại không bị ảnh hưởng gì, tiếp tục bay tới đám Long Hạo Thần, rất nhanh bám vào Thánh Quang Tráo.

Trong một chuỗi tiếng *phập phập*, Thánh Quang Tráo chỉ chịu đựng không đến ba giây đã hóa thành luồng sáng vàng, biến mất.

Tất cả xảy ra quá nhanh, cho nên khi Long Hạo Thần mau chóng tròng lên Thánh Quang Tráo mới, thì vẫn có chút sương mù hồng bay vào.

Thánh Quang Tráo của Long Hạo Thần dù sao khác với Hàn Vũ. Linh lực của hắn tinh thuần hơn Hàn Vũ nhiều, bởi vậy sức chịu đựng cũng mạnh hơn.

Trong tay Lâm Hâm mau chóng hắt ra một luồng Tâm Diễm Hỏa Diễm, cuốn lấy sương mù đỏ.

Nhưng quái dị là, sương mù đỏ không sợ cả Tâm Diễm Hỏa Diễm nhiệt độ cao. Bị hỏa diễm trùng kích, không ngờ mau chóng tán loạn, bay hướng một bên.

"Nín thở!" Long Hạo Thần hét với Trần Anh Nhi. Bởi vì sương mù đang bay hướng cô.

Trần Anh Nhi phản ứng cực nhanh, nhưng vẫn là hít vào một ít sương mù đỏ. Mùi hương ngọt đậm khiến Trần Anh Nhi ngơ ngác, biểu tình cũng mau chóng cứng ngắc.

Long Hạo Thần lại phóng ra một tầng Thánh Quang Tráo ngăn cản sương mù hồng kinh khủng này xâm thực, sốt ruột nhìn Trần Anh Nhi.

Trần Anh Nhi ngây ngốc nhìn trước mặt, sau đó từ từ bước đi hướng đám hoa to khủng bố, thần trí cô dường như không tỉnh táo.

Vương Nguyên Nguyên vội vàng kéo cô lại. Lâm Hâm phản ứng rất nhanh, mau chóng lấy ra một bình dịch thể xanh, uống một ngụm, sau đó phun vào mặt Trần Anh Nhi. Trần Anh Nhi rùng mình một cái, thể này mới tỉnh lại.

"Ta, mới rồi ta làm sao vậy?"

Nhìn Trần Anh Nhi mờ mịt, mọi người đều hoảng sợ. Tuy rằng sức chiến đấu hiện tại của Trần Anh Nhi không mạnh, nhưng nói sao thì cô cũng là cường giả cấp sáu! Triệu hoán sư cấp sáu lại bị một ít khói độc khống chế, có thể thấy khói độc hồng này mạnh bao nhiêu, khó trách xung quanh một tắc không có cỏ dại.

"Chúng ta mau quay lại." Long Hạo Thần nhanh chóng làm ra quyết định. Trước mắt họ chưa thể đối phó đám khói độc hồng này.

Không biết loại hoa to này có bao nhiêu núp trong khói độc, cũng không biết sương mù sẽ kéo dài bao lâu. Tuy rằng linh lực của hắc đẩu duy trì Thánh Quang Tráo thời gian dài, nhưng nếu tấn công, rất khó bảo đảm không để khói nhập vào, đương nhiên hắc đẩu không thể mạo hiểm rồi. Trước tiên rời khỏi phạm vi công kích của hoa to rồi nói tiếp.

Đúng lúc này, đột nhiên trong lòng Long Hạo Thần máy động, đáy lòng hắc đẩu vang lên tiếng kêu vội vàng.

"Đợi chút." Long Hạo Thần gọi lại đồng bạn chuẩn bị lui ra sau, trong mắt chợt lóe ánh tím, trên trán chín đạo văn lộ tím lần nữa xuất hiện. Đồng thời hắc đẩu khuếch trương Thánh Quang Tráo rộng ra.

Thánh Quang Tráo của Long Hạo Thần ít nhất có thể chống đỡ mười giây trong khói độc, do đó có thể thấy chênh lệch linh lực.

Bóng dáng to lớn xuất hiện trong ánh tím lấp lánh, hiện ra trước mặt mọi người chính là Hạo Nguyệt.

Hạo Nguyệt vừa xuất hiện, bốn cái đầu to liền ngửa đầu giận gầm lên một tiếng. Không, không nên nói là giận gầm mà là hoan hô mới đúng. Long Hạo Thần thậm chí không kịp ngăn cản, nó đã từ trong Thánh Quang Tráo xông ra ngoài. Bốn cái đầu to ngẩng cao, há miệng hút khói độc hồng.

Lúc này Hạo Nguyệt tựa như máy hút nước, hơn nữa Tiểu Thanh còn không quên cho mình thêm Phiêu Phù Thuật, khiến thân thể khổng lồ không rơi vào đầm lầy. Bốn miệng đều há ra to nhất, tham lam hấp thu sương mù hồng trong không khí.

Đám Long Hạo Thần ở sau lưng nó, có Hạo Nguyệt hấp thu số lượng lớn, sương mù bên họ dĩ nhiên nhạt nhiều.

"Hạo Nguyệt đang làm gì vậy?"

Mọi người ngây ngốc nhìn Hạo Nguyệt không ngừng hút khói độc, hoàn toàn không hiểu rõ.

Long Hạo Thần cười khổ nói.

"Ta cũng không biết, là nó muốn làm thế. Dường như đám khói độc rất tốt cho nó. Lâm Hâm, anh còn nhớ năm đó chúng ta ở hội đấu giá mua viên đá không? Lần đó Hạo Nguyệt cũng vội vàng như bây giờ, sau đó nó bắt đầu tiến hóa. Xem ra, khói độc đối với nó chắc là vật đại bổ."

Lâm Hâm nói.

"Chưa từng thấy ma thú kỳ quái như Hạo Nguyệt. Đại ca, sao ta cảm thấy hiện giờ thực lực của Hạo Nguyệt không thua gì cậu!"

Long Hạo Thần nói.

"Rất có thể. Ngay cả ta đều không biết đâu là cực hạn của Hạo Nguyệt. Chúng ta đợi xem đi, chắc là Hạo Nguyệt không làm chuyện không nắm chắc."

Lần trước bị Trừ Liệt Ma bao vây, Hạo Nguyệt hiện ra thực lực cực kỳ mạnh, ngay cả A Bảo đều bị nó ngăn cản trong thời gian dài. Có thể nói, nếu như không có Hạo Nguyệt trợ giúp, lúc đó Long Hạo Thần căn bản không thể bảo vệ Thái Nhi hoàn thành thức tỉnh Tử Thần. Thái Nhi hấp thu truyền thừa rất có thể càng thảm hơn hiện tại. Khi đó cũng khiến Long Hạo Thần nhìn đến thực lực mạnh mẽ của Hạo Nguyệt. Đừng nói, chỉ riêng Hỗn Loạn Nguyên Tố Bác Ly bốn thuộc tính bao phủ toàn bộ đã vô cùng kinh khiếp.

Hơn nữa, từ lần trước mọi người bế quan ở thánh thành tới nay, Hạo Nguyệt cũng luôn lặng lẽ tu luyện. Cục u trên cổ nó lớn cỡ mấy cái đầu khác. Không cần nghi ngờ, nó rất có khả năng sẽ mọc ra cái đầu thứ năm. Đến khi đó, Hạo Nguyệt sẽ là ma thú cấp bậc gì đây? Long Hạo

Thần cũng không biết. Nhưng trong lòng hắc mớ hồ suy đoán, đồng bạn tốt của mình tuyệt không đơn giản!

Tốc độ nuốt của Hạo Nguyệt luôn tăng nhanh, thân hình khổng lồ chiều dài hơn mười mét thậm chí dựng thẳng. Có thể thấy rõ, vảy trên người Hạo Nguyệt phủ lên một tầng sáng hồng, cơ thể nó bắt đầu bành trướng, linh lực nồng đậm không ngừng từ người nó khuếch tán ra. Trên bốn cái đầu to, màu mắt đều bởi vì chúng tự thức tỉnh các thuộc tính mà biến thành màu tím.

Long Hạo Thần và Hạo Nguyệt có liên kết huyết khế, bởi vậy hắc cảm nhận rõ ràng nhất. Hắc cảm giác được lúc này Hạo Nguyệt đang điên cuồng hấp thu một loại năng lượng, cho nên linh lực của hắc cũng bắt đầu tăng cao. Chỉ trong chốc lát, linh lực của hắc đã đạt đến năm mươi điểm.

Long Hạo Thần và Hạo Nguyệt vốn là liên thông nhau, hai bên ai có đột phá thì sẽ đem đến ảnh hưởng cực lớn cho đối phương. Lần trước Long Hạo Thần cứu về Thái Nhi đột phá đến cấp bảy, hắc liền cảm giác được Hạo Nguyệt sắp đột phá. Chỉ là phần đột phá này luôn bị Hạo Nguyệt áp chế. Long Hạo Thần hiểu rõ, đây là bởi vì mình. Thái Nhi mất trí nhớ, mình nào có tâm trí quan tâm chuyện khác? Mà Hạo Nguyệt tiến hóa, rất có thể phải trở về thế giới của nó, cần chính mình bảo vệ. Hạo Nguyệt sợ mình phân tâm, mới không hoàn thành tiến hóa. Gần nhất trong khoảng thời gian này, mình đúng là bỏ qua đồng bạn!

Trong lòng áy náy với Hạo Nguyệt, Long Hạo Thần thầm nói với mình, mặc kệ Hạo Nguyệt có lai lịch gì, sau này sẽ biến thành cái gì, nó đều vĩnh viễn là anh em tốt của mình. Tựa như nó luôn bảo vệ mình, bất cứ lúc nào, mình cũng sẽ bảo vệ nó.

Sương mù hồng trong không khí bị Hạo Nguyệt dốc sức cắn nuốt bắt đầu biến nhợt nhạt. Trong miệng bốn cái đầu Hạo Nguyệt không ngừng phát ra tiếng gào, tràn ngập hưng phấn. Tốc độ cắn nuốt liên tục tăng lên, bụng nó bắt đầu phình ra. Màu hồng trên người biến ngày càng đậm.

"Chủ nhân, đây là Ma Quỷ Thực Nhân Hoa. Là một ma thú thực vật cực khủng bố. Mỗi một Ma Quỷ Thực Nhân Hoa đều tương đương với ma thú cấp sáu bình thường. Chúng nó thích quần cư, mặc kệ là thực vật, động vật hay nhân loại, đều thành thức ăn của chúng. Ma Quỷ Thực Nhân Hoa chỗ kinh khủng nhất chính là khói độc, tên là Mê Thần khói độc. Cho dù là cường giả mạnh cỡ nào, một khi bị khói độc mê hoặc, sẽ đi vào Ma Quỷ Thực Nhân Hoa mặc nó cắn nuốt. Lúc xưa ở thời chúng ta, từng có lần hành động tiêu diệt Ma Quỷ Thực Nhân Hoa, triệt để diệt chủng nó, không ngờ đến nay còn tồn tại. Ta cũng là thấy sương mù đỏ mới nhận ra."

Nói chuyện chính là Thánh Vệ số mười một. Không cần nghi ngờ, hai vị Thánh Vệ Cường Giả Chi Hồn này kiến thức rộng cỡ nào. Lần này tiến vào đầm lầy, tác dụng của chúng thậm chí còn hơn bất cứ ai trong Liệp Ma Đoàn số sáu mươi bốn cấp suất.

Long Hạo Thần gật đầu với Thánh Vệ số mười hai, trong lòng đã có quyết định. Nếu Thánh Vệ trợ giúp lớn vậy, thì sao mình không...

Nghĩ tới đây, hắn hạ quyết tâm. Xem ra, lần này chỉ cần có thể tìm đến Xà Ma Thần An Độ Mã Lý, có lẽ mình và đồng bạn thật có thể giết chết nó.

Khói độc Mê Thần trong không khí biến ngày càng nhạt. Long Hạo Thần phóng ra Thánh Quang Tráo không cần tiến hành bổ sung cũng sẽ không bị còn dư luồng khói độc phá hư.

Lúc này Hạo Nguyệt tựa như tô trang điểm, toàn thân đều là màu hồng chói lọi, bụng cũng nhô cao ra. Linh lực mạnh mẽ dao động không ngừng phát ra từ người nó. Bốn cái đầu to gào thét càng lúc càng cao vút.

Từ xa đã có thể lại thấy rõ Ma Quỷ Thực Nhân Hoa. Mọi người kinh ngạc phát hiện, Ma Quỷ Thực Nhân Hoa so với trước thì đều hiện ra một mối hiểm. Hiển nhiên liên tục phóng ra Mê Thần khói độc làm chúng tiêu hao không ít.

"Grao!!!"

Hạo Nguyệt bốn cái đầu to ngửa đầu rống gầm. Thân hình màu hồng phình to rất nhiều ngang nhiên sải bước tiến lên trước, dưới thân lượn lò luồng sáng xanh. Dựa vào Phiêu Phù Thuật, nó căn bản không cần lo lắng rơi vào trong đầm lầy, cứ như vậy vọt thẳng hướng Ma Quỷ Thực Nhân Hoa.

"Hạo Nguyệt, cẩn thận!" Long Hạo Thần quát lớn.

Hạo Nguyệt lập tức truyền cho hãn cảm xúc yên tâm, tứ chi to khỏe mau chóng đi tới. Trên người nó, quang mang tím Long Hạo Thần từng thấy nhiều lần lại khuếch tán ra.

Chẳng qua lần này ánh tím mạnh hơn mấy lần trước nhiều.

Vầng sáng tím không lan xa, chỉ bành bồng quanh người Hạo Nguyệt. Nhưng khi nó xông vào Ma Quỷ Thực Nhân Hoa, quang mang tím hiện ra tác dụng.

Không ngờ Ma Quỷ Thực Nhân Hoa lộ ra sợ hãi nó, căn bản không dám mở ra nụ hoa tấn công nó, mặc kệ Hạo Nguyệt đứng lại đây. Khi ánh tím trên người Hạo Nguyệt tiếp xúc với Ma Quỷ Thực Nhân Hoa, thực nhân hoa to lớn lại mau chóng héo úa. Mặc kệ là thân cây hay nụ hoa đều rất nhanh tàn héo, ngã xuống đất. Hạo Nguyệt phân ra một cái đầu há miệng hút, mơ hồ, dường như có một dịch thể nhỏ xíu màu đỏ bị hút vào bụng. Tiếp đến nó lại đi hướng Ma Quỷ Thực Nhân Hoa thứ hai, lặp lại quá trình phía trước.

Ma Quỷ Thực Nhân Hoa khiến Long Hạo Thần e dè và sợ hãi, ở trước mặt Hạo Nguyệt thì như băng tuyết gặp phải than lửa, không sức phản kháng. Chốc lát sau, Ma Quỷ Thực Nhân Hoa trong tầm mắt mọi người đều héo tàn, rơi vào đầm lầy, biến mất.

"Đi, chúng ta theo sau!" Long Hạo Thần quát.

Mọi người lại hành động, ở sau lưng Hạo Nguyệt tiến lên trước.

Số lượng thực thể của Ma Quỷ Thực Nhân Hoa không nhiều như trước đó Long Hạo Thần suy đoán. Khoảng ba, bốn trăm gốc cây. Nhưng bởi vì chúng nó hình thể to lớn, chiếm diện tích đích thực không nhỏ. Long Hạo Thần phát hiện, nếu họ đi từ chỗ xa nhất thì có thể vòng qua Ma Quỷ Thực Nhân Hoa, không cần trải qua lãnh địa chúng nó.

Không thể nghi ngờ, nếu không có Hạo Nguyệt đúng lúc xuất hiện, họ muốn đi chính diện sợ rằng rất khó, cực kỳ khó. Mê Thần khói độc của Ma Quỷ Thực Nhân Hoa đúng là đáng sợ.

Hạo Nguyệt tốc độ ngày càng nhanh, hơn nữa có thể thấy, nó không phá hủy một Ma Quỷ Thực Nhân Hoa, màu hồng trên người sẽ nhạt chút. Khi cuối cùng một cây Ma Quỷ Thực Nhân Hoa cũng biến thành thực vật trong miệng nó, màu sắc trên người đã hồi phục bình thường.

Nhưng tại lúc này, Hạo Nguyệt như là cầu viện, mau chóng quay lại trước mặt Long Hạo Thần. Bốn cái đầu to khẽ run, phát ra tiếng hừ hừ trầm thấp với Long Hạo Thần.

"Được." Long Hạo Thần mạnh gật đầu hướng Hạo Nguyệt, sau đó liền xoay người nói với đồng bạn. "Các người đứng nguyên tại chỗ chờ, chúng ta đi chút quay lại."

Ánh tím liền chờ không được vội lóe lên, Long Hạo Thần và Hạo Nguyệt trong chớp mắt biến mất.

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 169

Hạo Nguyệt Tiến Nhập Kỳ Hoàn Thành

Thải Nhi lúc trước luôn ở bên cạnh Long Hạo Thần, đột nhiên thấy hắc biến mất thì giật mình, biểu tình lộ rõ hoảng sợ.

Vương Nguyên Nguyên vội vàng đi tới bên cạnh nàng, nhỏ giọng nói.

"Không có gì đâu, chắc là đoàn trưởng trợ giúp Hạo Nguyệt tiến hóa, chúng ta cứ đợi ở đây đi."

Nếu Long Hạo Thần không để họ cùng đi giúp Hạo Nguyệt tiến hóa, hiển nhiên là có năm chắc. Nên Vương Nguyên Nguyên không nói cho Thải Nhi, Long Hạo Thần hỗ trợ Hạo Nguyệt rất có khả năng gặp phải nguy hiểm.

Không sai, Long Hạo Thần đích thực có tự tin. Bởi vì trước khi truyền tống đi, Hạo Nguyệt đã thông qua tâm linh cảm ứng, rõ ràng cho hắc biết, quá trình tiến hóa lần này sẽ rất ngắn ngủi.

Chính là bởi vì nuôi binh ba năm dùng binh một giờ. Trải qua bế quan một năm, lại thêm lần này hấp thu số lớn tinh hoa của Ma Quỷ Thực Nhân Hoa, Mê Thần khói độc, Hạo Nguyệt tích góp lực lượng thật nhiều. Cho nên so với mấy lần đột phá trước thì nhanh hơn, cũng thuận lợi hơn nhiều.

Quang mang chợt lóe, Long Hạo Thần và Hạo Nguyệt bỗng xuất hiện trên một tảng đá đỉnh núi. Không khí hỗn tạp đen và đỏ lại lần nữa xuất hiện trong cảm giác của Long Hạo Thần.

Song kiếm giờ ngang, Long Hạo Thần không chút do dự bày ra tư thế phòng ngự, đồng thời tập trung tinh thần vào người Long Hạo Thần.

Khác với mấy lần đột phá cố gắng ức chế hơi thở của mình, Hạo Nguyệt mới trở về thế giới của nó, bốn cái đầu liền ngẩng lên, ngửa đầu phát ra tiếng gầm rống. Đó là một tiếng gầm tràn ngập khí thế vương giả. Dường như biểu thị, nó làm một vương giả có lực lượng không chế tất cả.

Phụt

Cục u bên cổ Hạo Nguyệt bỗng nổ tung, một cái đầu mới tinh duỗi ra. Từ lúc truyền tống tới đây đến khi cái đầu to xông ra, trước sau chỉ mới ba cái nháy mắt. Tốc độ đột phá như vậy là có thể thấy Hạo Nguyệt tiến hóa tới trình độ nào.

Cái đầu mới mọc ra kích cỡ gần giống với bốn cái đầu khác, khác biệt lớn nhất là sừng trên đỉnh đầu nó. Cái sừng rất kỳ lạ, tựa như có đóa hoa cúc nở rộ trên đầu. Chính giữa đóa hoa cúc này, chính là cổ văn ở trên Thánh Ma đại lục rất ít thấy, chữ "Quan".

Cái đầu này màu mắt là tím đen, so với lúc trước Hạo Nguyệt phóng ra ánh tím thì khác biệt rõ. Hạo Nguyệt toàn thân phóng thích màu mắt các đầu đều là tím sáng. Nhưng màu mắt tím của cái đầu này thì u ám nhiều.

Cái sừng Quan hoa cúc dùng sức vung vẩy, dùng thanh âm có chút khàn hòa cùng bốn đầu khác phát ra tiếng gầm chấn động.

Khí thể cực kỳ khủng bố bỗng phát ra từ người Hạo Nguyệt. Cho dù là đồng bạn có huyết khế với nó, Long Hạo Thần bị khí thể áp bách cũng kiềm không được lùi ra sau một bước, trong lòng càng kinh sợ.

Hắn rõ ràng cảm giác được, lúc này Hạo Nguyệt, thực lực rõ ràng vượt xa chính mình. Ma thú cấp tám, hơi thở ma thú cấp tám tương đương với cường giả cấp bảy.

Hơn nữa tuyệt đối đừng quên, Hạo Nguyệt là ma thú cấp tám có năm loại thuộc tính! Lấy khí thể tổng thể nó phát ra hiện giờ, coi như là ma thú cấp chín cũng chưa chắc dễ dàng chiến thắng nó.

Màu mắt năm cái đầu Hạo Nguyệt không giống nhau, nhưng không ngoại lệ là hiện tại ánh mắt đều biến sắc bén. Hơn nữa thân thể nó cùng với cái đầu thứ năm mọc ra, bắt đầu xuất hiện biến hóa.

Thân hình dài mười mét lại lần nữa bành trướng. Vảy trên người biến càng dày, xương cốt càng thêm to. Kích cỡ mỗi cái đầu đều vì thân thể lớn hơn mà tăng lên, cổ biến càng thô.

Khi Long Hạo Thần giật mình nhìn chăm chú biến hóa trên người Hạo Nguyệt, thì đột nhiên hình ảnh khiến hắn chấn kinh lại xuất hiện.

*Xoạt xoạt xoạt! *Cánh Hạo Nguyệt không có lông, nhìn qua khá giống dơi, nhưng so với cánh dơi càng thêm chắc chắn. Bên trên màng xương cực lớn, màu tím đen, tựa như màu mắt cái đầu thứ năm. Cánh phá thân thể mà ra, vết thương lấy tốc độ kinh người mau chóng khép lại. Vảy thô to cũng bắt đầu từ gốc cánh mau chóng lan tràn.

Cùng với cánh xuất hiện, Hạo Nguyệt rốt cuộc ngừng bành trướng thân hình ở độ dài mười lăm mét, nhưng tổng thể kích cỡ lớn gấp đôi lúc trước. Khí thể uy nhiếp ngừng tụ kinh khủng đem đến cho Long Hạo Thần là cảm giác không chân thực. Nó chỉ là ma thú cấp tám thôi sao? Nhưng ma thú cấp tám có được loại uy nhiếp bề ngễ thiên hạ, uy nghiêm vương giả sao?

Nhìn biến hóa trên người Hạo Nguyệt, không biết vì sao, đáy lòng Long Hạo Thần có chút hoảng loạn. Sự kinh hoảng này vì sao mà đến thì hắn cũng nói không rõ. Nhưng hắn có thể khẳng định là, mình cộng với Nhã Đình cũng chưa chắc là đối thủ của Hạo Nguyệt.

Cùng lúc đó, Long Hạo Thần đột nhiên cảm giác được thân thể mình bắt đầu nóng lên. Nếu có người ở đây, nhất định trông thấy trên trán hắn,

chín quang văn tím nở rộ quang mang. Ngay cả da hắc cũng trong giây phút này biến thành màu tím.

Khí thể giống hệt Hạo Nguyệt xuất hiện trên người Long Hạo Thần. Hắc có thể rõ ràng cảm giác được, nội, ngoại linh lực của mình lấy tốc độ như suối phun mau chóng tăng lên.

Linh lực tăng cao không chỉ là quang thuộc tính, mà là loại đặc biệt Long Hạo Thần chưa từng cảm nhận được. Loại linh lực này tinh thuần đến cực độ, nhưng không phải thuộc tính nào. Khi tiếp xúc với linh lực quang thuộc tính thì tùy theo biến thành quang thuộc tính.

Một trăm, hai trăm, ba trăm, năm trăm...

Một ngàn, hai ngàn, ba ngàn...

Nội linh lực trong người Long Hạo Thần liên tục tăng lên, tròn hơn ba ngàn thì tốc độ mới bắt đầu giảm xuống. Hơn nữa đây mới chỉ là số lượng nội linh lực mà thôi. Ngoại linh lực tăng nhiều ít, ngay cả hắc đều không rõ. Hắc chỉ có thể cảm giác được hiện tại toàn thân tràn ngập lực lượng bùng nổ.

Loại cảm giác này thật là quá tuyệt vời. Không cần nghi ngờ, tăng cao như vậy toàn do Hạo Nguyệt đem đến.

Lúc trước khi tu luyện, có thể nói đa số là Long Hạo Thần cho Hạo Nguyệt nhiều chút. Tựa như trước mắt, khi đối phương đột phá thì liên tiếp tăng linh lực đến ba ngàn, có thể nói là trước giờ chưa từng có. Có thể tưởng tượng lần này Hạo Nguyệt tăng cao cỡ nào. Hơn nữa, Hạo Nguyệt có cánh, thì chắc chắn cũng có năng lực bay. Nếu Long Hạo Thần vẫn là cấp năm, sẽ từ Đại Địa kỵ sĩ biến thân thành Thiên Không kỵ sĩ.

Hạo Nguyệt thân thể to lớn chậm rãi xoay người, toàn thân vẩy dầy tản ra quang mang tím nhạt. Hai chân trước chậm rãi nâng lên, cả người

đứng thẳng. Thân thể không lơ so với Long Hạo Thần hình thành đối lập rõ ràng.

Năm cái đầu to ngửa ra nhìn bầu trời, trong mắt biểu lộ sự lạnh lùng khó nói ra lời. Nhìn phương xa, nó lại lần nữa phát ra tiếng gào sặc sụa. Tiếng gào dần biến thành thét dài, tựa như muốn hét hét ra buồn bực trong lòng.

Long Hạo Thần yên lặng cảm thụ Hạo Nguyệt biến hóa cảm xúc. Hắn không nói gì hết, chỉ lặng yên nhìn chăm chú.

Phương xa, dường như bắt đầu có sinh vật gì đó mau chóng bay vọt qua bên này. Nhưng trong mắt Hạo Nguyệt không ngừng lóe cảm xúc.

Hai chân trước chậm rãi đặt xuống đất, năm cái đầu to cùng gục hướng Long Hạo Thần. Ngay cả cái đầu mới mọc cũng dán sát Long Hạo Thần, ánh mắt chúng cùng biến nhu hòa, cợ người hẳn.

Trong lòng Long Hạo Thần vang lên tiếng Hạo Nguyệt.

"Ca ca, ta tiến hóa rồi, ta rốt cuộc tiến vào kỳ hoàn thành. Ha ha, đám kiến hôi này sẽ không thể uy hiếp sự sống của ta nữa. Một ngày nào đó, khi ta lại trở về nơi này, nhất định sẽ đè bẹp chúng nó thành bụi phấn."

"Kỳ hoàn thành?" Long Hạo Thần nghi hoặc nhìn Hạo Nguyệt.

Hạo Nguyệt nhẹ gật đầu. Tiểu Quang cúi đầu, đụng hai chân Long Hạo Thần. Một lực lượng nhu hòa nâng lên thân thể Long Hạo Thần, thuận theo cái cổ to dài của Tiểu Quang tuột xuống lưng Hạo Nguyệt.

"Ca ca, năm đó ca mới triệu hoán ta đến chỗ của ca, đã dùng máu trợ giúp ta thoát khỏi kỳ ấu sinh, tiến vào kỳ trưởng thành. Mà vừa rồi, ta rốt cuộc thành công đột phá kỳ trưởng thành, chính thức tiến vào kỳ hoàn thành. Tiến vào kỳ hoàn thành rồi, thực lực của ta mới dần hiện ra. Tiếp đến một đoạn thời gian, ta sẽ từng bước hoàn thiện mình. Thực lực chân chính của ta cũng dần thức tỉnh."

Long Hạo Thần kinh ngạc, hiện tại Hạo Nguyệt mới tiến vào kỳ hoàn thành, như vậy, khi nó chân chính đột phá kỳ hoàn thành thì còn mạnh bao nhiêu?

Hạo Nguyệt cảm thụ đến suy nghĩ Long Hạo Thần, nó truyền cho Long Hạo Thần loại cảm xúc kiêu ngạo, dường như bởi vì tương lai cường đại mà kiêu ngạo.

"Ca ca, ta cũng nói không rõ lắm. Ta không biết chân chính hoàn thành tiến hóa rồi, khi ta đạt đến tột đỉnh thì sẽ mạnh đến đâu. Chỉ là, thân thể ta thật khao khát ngày đó đến."

Long Hạo Thần mỉm cười, nhẹ sờ cổ Tiểu Quang.

"Kỳ thật trong lòng ta, người an toàn mới là quan trọng nhất. Chỉ cần người bình an vô sự, ta không quan tâm lực lượng mạnh đến đâu."

Năm cái đầu to của Hạo Nguyệt đều ngoái lại, năm đôi mắt màu khác nhau nhìn chăm chú Long Hạo Thần, ánh mắt nhu hòa như sắp hòa tan. Năm cái đầu tới gần Long Hạo Thần, khẽ cọ người hắn. Cảm giác ỷ lại đó, khiến lòng Long Hạo Thần tràn ngập ấm áp. Đúng vậy! Mặc kệ là Hạo Nguyệt mạnh bao nhiêu, nó đều là đồng bạn tốt, anh em tốt của mình.

Vuốt ve từng cái đầu, Long Hạo Thần ôn hòa nói.

"Đi đi, nếu người đã hoàn thành tiến hóa thì chúng ta trở về đi, đỡ mọi người chờ sốt ruột."

Lúc này, hắn cũng chú ý đến, phương xa đã xuất hiện số lớn sinh vật vong linh đang mau chóng chạy hướng bên này. Hơn nữa có vài khí thể đặc biệt cường đại bắt đầu xuất hiện.

Năm cái đầu to của Hạo Nguyệt lại lần nữa ngẩng lên, rống một tiếng tràn ngập uy nghiêm, quang mang tím nồng đậm bao phủ cả người nó và

Long Hạo Thần. Quang mang tím lấp lánh, một người một thú cùng biến mất trong thế giới đỏ và đen.

Lần này truyền tống, Long Hạo Thần rõ ràng cảm giác hơi khác. Lúc trước trong quá trình truyền tống, hắn có thể cảm giác được mình xuyên qua không gian rồi trở về bên cạnh Hạo Nguyệt. Mà lần này thì không, hắn mơ hồ cảm giác ra, dường như Hạo Nguyệt khổng lồ chế không gian, trực tiếp đem họ đưa về không gian cũ.

Quang mang chợt lóe. Khi thân hình to lớn của Hạo Nguyệt lại xuất hiện trước mắt mọi người, các thành viên Liệp Ma Đoàn số sáu mươi bốn cấp suất đều hít ngậm khí lạnh.

Lâm Hâm nhìn đôi cánh lớn sau lưng Hạo Nguyệt, kiềm không được nói.

"Tổ cha nó, bá khí lộ cả ra ngoài. Đây, đây thật là Hạo Nguyệt sao?"

Vương Nguyên Nguyên giật mình nói.

"Đây là, cái đầu thứ năm? Rốt cuộc Hạo Nguyệt có cực hạn hay không chứ! Chẳng lẽ đầu nó cứ mọc hoài sao?"

Hàn Vũ lắc đầu nói.

"Theo ta thấy thì chưa chắc. Các người xem, lần này hai bên người Hạo Nguyệt đã không có cực u, chắc là sẽ không mọc thêm đầu. Nhưng năm cái đầu cũng đã rất mạnh. Khí thể trên người nó tương đương với ma thú cấp tám."

Trần Anh Nhi ngẫm nghĩ, nói.

"Ta rất tò mò, cái đầu thứ năm của Hạo Nguyệt là thuộc tính gì nhỉ?"

Cuối cùng Tư Mã Tiên ra kết luận.

"Thây kệ nó là thuộc tính gì, chỉ cần mạnh thì được rồi! Hạo Nguyệt cường đại chính là Liệp Ma Đoàn chúng ta cường đại!"

Hạo Nguyệt nắm cái đầu ngoái lại, hướng mọi người khẽ gầm một tiếng, thân thể to lớn chậm rãi nằm sấp xuống. Hiện giờ mọi người mới chú ý đến, bên dưới bốn chân to khỏe của Hạo Nguyệt, đều có dấu hiệu ngưng kết băng, mới khiến thân thể nó không lún xuống.

Long Hạo Thần mỉm cười nói.

"Hạo Nguyệt đang kêu các người leo lên đó. Thánh Vệ số mười một, Thánh Vệ số mười hai, hai người tạm thời trở lại Giai Điều Vĩnh Hằng. Nhã Đình, cô cũng trở về đi."

Ba luồng sáng cùng dung nhập vào người Long Hạo Thần. Hạo Nguyệt hoàn thành tiến hóa, khiến Long Hạo Thần càng thêm vững tin. Hơn nữa Hạo Nguyệt đã truyền cho hắn tin tức chính xác, Thâm Uyên đầm lầy này đối với nó mà nói thì không có uy hiếp gì lớn. Nếu đã vậy, nên giấu đi một ít thực lực, ở thời khắc mấu chốt sẽ càng hiện tác dụng quan trọng.

Thân hình Long Hạo Thần chợt lóe, đã đi tới bên cạnh Thái Nhi, vươn tay hướng nàng.

Thái Nhi không phải lần đầu tiên thấy Hạo Nguyệt. Năm đó ở hình ảnh Dạ Tiểu Lệ bày ra, chính là Long Hạo Thần cùng Hạo Nguyệt bảo vệ nàng, đương nhiên nàng biết Hạo Nguyệt là tọa kỵ của Long Hạo Thần. Mang theo tâm tình tò mò, nàng đưa tay phải cho Long Hạo Thần, khuôn mặt nho nhỏ có chút hồng, càng xinh đẹp điểm lệ vô song.

Long Hạo Thần nhìn ngây ngẩn, mặt cũng ửng đỏ, nhưng trong lòng càng ấm áp. Thái Nhi chịu để hắn nắm tay, hiển nhiên đã dần tiếp nhận hắn.

Nắm bàn tay nhỏ mềm mại không xương của nàng, Long Hạo Thần miễn cưỡng đè ép cảm xúc kích động, nhờ linh cánh mang nàng bay lên,

lại ngồi trên lưng Hạo Nguyệt.

Mấy người khác cũng cưỡi trên lưng Hạo Nguyệt. Có Hạo Nguyệt bảo vệ, họ giữ trận hình hoàn hảo như cũ, đề phòng tùy cơ ứng biến.

Ngay lúc này, cái đầu thứ năm của Hạo Nguyệt đột nhiên ngoái lại, dừng ở trước mặt Lâm Hâm, nhìn thấy nội đan Sâm Chu treo trên cổ y, phát ra tiếng gầm trầm thấp.

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 170

Cứ Kinh

Lâm Hâm vội vàng giữ chặt nội đan.

"Hạo Nguyệt, tuyệt đối không thể cho người cái này, ta phải dùng nó luyện đan được!"

Cái đầu thứ năm khinh thường hừ một tiếng, lắc đầu với y xong xoay trở lại.

Long Hạo Thần mỉm cười nói.

"Ý cậu chàng là kêu anh cất nội đan Sâm Chu đi, có nó ở đây thì khói độc không thành vấn đề."

"A?" Lâm Hâm ngẩn ra. Y là người thông minh, lập tức kịp phản ứng. "Đại ca, ý cậu là, thuộc tính cái đầu thứ năm của Hạo Nguyệt là..."

Long Hạo Thần gật đầu.

"Anh đoán không sai, là độc."

Nghe tới chữ độc, vẻ mặt mọi người đều có chút biến hóa. Trách không được trước đó Hạo Nguyệt ra sức cắn nuốt khói độc nồng đậm kia, thì ra là vì thúc đẩy thuộc tính thứ năm, độc. Độc thuộc tính, đây là lần đầu tiên họ nghe nói. Trong số ma thú đã biết thì dường như không có loại thuộc tính này. Đương nhiên, ma thú thực vật như Ma Quỷ Thực Nhân Hoa là ngoại lệ.

Cái đầu thứ năm của Hạo Nguyệt ngẩng lên. Trong tiếng rống trầm thấp, hai mắt nó bắt đầu lóe sáng, ánh tím sáng ngời lấp lánh. Nói cũng kỳ, khi mắt nó lóe sáng thì khói độc xung quanh giống như gặp phải cái gì kinh khủng lắm, điên cuồng tản ra. Trong chớp mắt, khói độc ở phạm vi ba trăm mét đã bay tán loạn. Hơn nữa theo Hạo Nguyệt tiến lên, khói độc vẫn đang né tránh.

Đây quả thật so với Thánh Vệ số mười một hoặc là nội đan Sâm Chu thì hiệu quả hơn. Tầm mắt đột nhiên thoáng đặng, mọi người bởi vì hoàn cảnh Vực Tử Vong Thâm Uyên đầm lầy này mà tâm tình u ám chợt biến tốt.

Màu sắc đầm lầy kỳ thật là đỏ sậm, có chỗ là nâu đậm, có chỗ là màu vàng đen. Còn có vài chỗ là màu xanh nhạt. Bây giờ tầm mắt trống trải, mọi người có thể thấy rõ thêm nhiều thứ. Trong phạm vi Ma Quỷ Thực Nhân Hoa sinh trưởng, thực vật chỉ có mình chúng nó. Qua phạm vi này, các thực vật khác bắt đầu xuất hiện.

Như cũ đây mây là chính, còn có một ít thực vật mọi người không biết.

Hạo Nguyệt bốn vó tung bay, sải bước đi trong Thâm Uyên đầm lầy. Dường như nó hoàn toàn không sợ gì hết, không thèm quan sát tình hình xung quanh. Nói cũng kỳ, từ khi mọi người ngồi trên lưng nó, ma thú có gan ra tập kích đã hoàn toàn biến mất.

"Ừa, mọi người nói có kỳ cục không, thăm lẩn núp trong đầm lầy đâu mất rồi?" Trần Anh Nhi vẻ mặt tò mò nhìn tứ phương. Không cần tự mình đi bộ, còn rất an toàn, tâm tình cô tốt hẳn lên. Lúc trước bị khói độc mê hoặc khiến buồn bực cũng bớt nhiều.

Lâm Hâm cười gian nói.

"Vậy mà không rõ sao? Thẩn lẩn gặp phải tổ tông thẩn lẩn, còn không chạy vắt giò lên cổ?"

"Grao!" Tiểu Quang đột nhiên quay đầu lại, hung dữ nhìn chăm chăm Lâm Hâm.

Lâm Hâm bị ánh mắt hung dữ của nó làm giật nảy mình.

"Đại ca, Hạo Nguyệt làm gì thế!"

Long Hạo Thần cười nói.

"Hạo Nguyệt nói là, nó không phải thằn lằn, kêu anh đừng so sánh nó với đám bò sát thấp kém, nếu không nó sẽ ném anh xuống."

Lâm Hâm cười nói.

"Rồi, rồi, Hạo Nguyệt của chúng ta là mạnh nhất. Thằn lằn gì, coi như là rồng cũng không so sánh được. Đúng không?" Vuốt móng ngựa không mất tiền, y luôn không keo kiệt. Ít nhất thì sẽ không keo kiệt ở phương diện này.

Hạo Nguyệt hừ một tiếng, không thèm để ý đến y.

Có lẽ bởi vì cái đầu thứ năm, Tiểu Tử mới sinh ra, cho nên nó biểu hiện đặc biệt cố gắng, gần như dựa vào sức mình hoàn thành nhiệm vụ mở đường.

Cách Tiểu Tử mở đường rất đơn giản, há miệng, hướng trước mặt phun ra khí. Nó phun ra khí màu sắc giống con mắt, cũng là tím đen. Nơi nào có nó phun khí là mặc kệ dây mây chắc khỏe cỡ nào cũng hòa tan, dĩ nhiên một đường thông suốt.

Chẳng qua, Long Hạo Thần để ý thấy Tiểu Tử không ngừng hít thở sâu. Mỗi lần hô hấp, dường như đều đang hấp thu một ít khí thể trong đầm lầy. Cùng với nó hít vào thở ra, khói độc phương xa càng hỗn loạn.

Tuy Long Hạo Thần không thể khẳng định thực lực Tiểu Tử so với mấy đầu khác thì như thế nào, nhưng độc thuộc tính nếu dùng tốt, sợ rằng càng khủng bố hơn bất cứ thuộc tính nào.

Chỉ trong khoảng thời gian ăn cơm, khoảng cách Hạo Nguyệt đi tới so với lúc trước đám Long Hạo Thần tiến lên thì càng xa, càng thêm tiến sâu vào đầm lầy. Mọi người cũng nghỉ ngơi hồi phục tốt.

Tấm lưng rộng rãi của Hạo Nguyệt dài hơn mười mét, tuy ngồi bảy người nhưng không chật chội. Chỉ là Long Hạo Thần bởi vì cẩn thận, luôn ở sát bên Thái Nhi, cho nên hai người rất gần nhau.

Tiếp tục tiến lên, Hạo Nguyệt đi nhanh khoảng một tiếng đồng hồ, họ đã tiến vào nơi sâu trong đầm lầy. Khí thế mạnh mẽ của Hạo Nguyệt khiến đường đi thuận lợi nhiều. Đối lại lúc trước, chỉ sợ họ tốn thời gian gấp ba cũng không thể đến nơi đây.

Lại lần nữa xuyên qua dây mây rậm rạp, trước mặt xuất hiện một cái hồ nhỏ. Hồ nước không sâu, ở nơi hỗn tạp này không ngờ trong suốt thấy đáy.

Hạo Nguyệt luôn tiến tới trước lần đầu tiên dừng bước chân, năm cái đầu nhìn tứ phương, trong mắt lần đầu tiên lộ tia do dự.

Long Hạo Thần có thể cảm thụ được nội tâm Hạo Nguyệt e ngại và sợ hãi. Trong cảm giác của hắn cũng mơ hồ hiện tia bất an.

Đã có suy đoán, Long Hạo Thần hét.

"Mọi người chuẩn bị chiến đấu, chú ý xung quanh!"

Ngay lúc này, Thái Nhi bỗng phản xạ nhìn một phương hướng. Long Hạo Thần cảm nhận được thân thể nàng chợt căng cứng, ánh mắt lập tức nhìn cùng hướng.

Một luồng sáng lạnh trong chớp mắt đó vụt qua.

Luồng sáng này tốc độ thật quá nhanh, gần như sát mặt hồ bắn ra. Tốc độ lấp lóe nhanh còn hơn đao phong. Hạo Nguyệt bỗng phát ra tiếng gầm, thân thể khổng lồ nghiêng một bên.

Long Hạo Thần có thể cảm nhận được trong tiếng rống sự đau đớn, lập tức từ trên lưng Hạo Nguyệt nhảy xuống. Cùng lúc đó, một bóng vàng tách ra khỏi người hắn, ngồi lại trên lưng Hạo Nguyệt.

Chân phải đằng trước của Hạo Nguyệt, không ngờ có một vết thương. Có thể thấy, cái vảy dày đến nửa mét lại bị cắt ra một nửa, mở hồ lộ mạch máu bên trong. Chẳng qua vết thương đang lấy tốc độ kinh người khép lại.

Tuy Long Hạo Thần không có khả năng thử công kích để xem độ dày của vảy Hạo Nguyệt, nhưng hắn cùng nó chiến đấu chung rất nhiều lần, khá hiểu rõ lực phòng ngự của Hạo Nguyệt. Lấy cường độ ngoại linh lực của nó, cho dù chưa tiến hóa thì chỉ sợ hơn vạn, tiến hóa rồi rất có khả năng tăng gấp đôi. Dưới tình huống như vậy lại bị kẻ địch chớp mắt phá tan phòng ngự, thời gian tránh né và ứng biến đều không có, lực công kích mạnh bao nhiêu mới làm được?

Cũng trong lúc này, bỗng nhiên, con người Long Hạo Thần co rút. Bởi vì hắn hoảng sợ thấy, trong hồ nhỏ trong vắt đang có gần trăm luồng sáng lạnh bay ra, bắn hướng Hạo Nguyệt. Tốc độ cực mau, mắt thường khó bắt kịp.

"Hạo Nguyệt!" Long Hạo Thần gần như phát điên hét lên.

Cùng lúc đó, Quang Minh Nữ Thần Vịnh Thán chém trước mặt. Ngàn vạn luồng sáng vàng hóa thành vô số điểm sáng bắn trên không trung. Một kích kia, Long Hạo Thần đã dốc hết toàn lực, chẳng những linh lực toàn diện đánh ra, càng đem tốc độ tấn công và phạm vi bao trùm tăng lên đến cực độ, chính là Diệt Ma Thiểm.

Hạo Nguyệt gầm một tiếng, hai cánh to sau lưng bỗng giang rộng, dùng sức vỗ, thúc đẩy thân hình khổng lồ bay lên không trung.

Hạo Nguyệt không phải hiền lành gì. Ngay lúc thân thể bay lên, năm cái đầu to, năm cái miệng phun khí đánh hướng hồ nhỏ trong suốt.

Tiếng nổ đیếc tai, Long Hạo Thần chỉ thấy mình như bị cái chùy đập trúng, cho dù là vũ khí mạnh cỡ Quang Minh Nữ Thần Vĩnh Thán cũng phát ra tiếng rền rĩ. Lực phản chấn to lớn khiến cả người Long Hạo Thần bay ngược ra sau. Nhưng hấn dựa vào Diệt Ma Thiểm, thành công cho Hạo Nguyệt thời gian bay lên trời.

Kêu rên, sắc mặt Long Hạo Thần tái nhợt, quang mang vàng của Linh Hồn Xiềng Xích cùng xuất hiện trên người các thành viên Liệp Ma Đoàn số sáu mươi bốn cấp suất.

Những luồng sáng sắc bén không có ý định buông tha Long Hạo Thần. Chúng nó gần như dán sát đất, chớp mắt đuổi theo người Long Hạo Thần. Theo biểu hiện thương tổn Hạo Nguyệt thì có thể thấy lực phá hoại của chúng cực mạnh. Rõ ràng Huy Hoàng Thánh giáp của Long Hạo Thần không thể ngăn cản.

Nhưng, ngay lúc đó, thân thể Long Hạo Thần bị một luồng sáng trắng lôi kéo bay lên trời. Gần như giây phút sinh tử thì quang mang trắng xâm nhập.

Mỗi người đều có cảm giác lạnh sống lưng. Mấu chốt là sự nguy hiểm này đến quá đột ngột. Từ lúc Hạo Nguyệt bị tập kích đến khi Long Hạo Thần nhảy xuống, rồi rất nhiều đòn tấn công xuất hiện, cả quá trình hoàn thành chỉ trong một, hai lần hít thở.

Tiếng gầm kịch liệt vang lên, năm màu khí đánh vào hồ nhỏ, bộc phát tiếng đánh. Năm loại nguyên tố bạo tạc gần như lật tung cái hồ không lớn này.

Diện tích hồ nhỏ không quá một, hai trăm mét. Linh lực khổng lồ điên cuồng khuếch tán trong không khí. Từng luồng sáng vàng ngay lúc này bay lên trời, tản ra tứ phía.

Nhân cơ hội này, mọi người rốt cuộc thấy rõ luồng sáng lạnh đó là cái gì. Phát hiện này khiến họ kiềm không được hít ngậm khí lạnh.

Ngực Long Hạo Thần liên tục phập phồng, mới rồi hắn cảm giác toàn thân mình lạnh lẽo. Nếu không phải có chuẩn bị trước, để Nhã Đình trên lưng Hạo Nguyệt, thời khắc mấu chốt dựa vào năng lực Khiên Dẫn của Thánh Dẫn Linh Lô kéo mình trở về lưng Hạo Nguyệt, lần này muốn tránh đều không có khả năng. Bởi vì hắn không có cả thời gian phóng ra linh cánh!

Đây rốt cuộc là loại quái vật gì? Mặc kệ là Long Hạo Thần hay đồng bạn, sau khi thấy rõ ràng ma thú đánh bất ngờ thì không ai biết nó cả.

Loại quái vật này đúng là đặc biệt. Hình dáng không cao lớn, chỉ khoảng hai thước, là một loại cá kỳ quái. Cả người dẹp lép, chiều ngang không rộng lắm, chỉ khoảng một thước, thân dài mà dẹp. Nhưng hình dạng nó thật rất dữ tợn. Phía đỉnh đầu có răng cửa sắc bén dài hơn một thước, hơn nữa hai bên đầu có răng cửa. Trong Thâm Uyên đầm lầy quang mang rất tối, vẫn có thể thấy răng cửa lấp lánh quang mang sắc bén.

Phải biết thứ này toàn thân chỉ dài hai thước, riêng trên đầu răng cửa dài hơn một thước, chiếm cứ một nửa thể tích thân thể! Đây là hình dạng kinh khủng cỡ nào? Phần đuôi vây cá rất to, có thể mạnh quấy đập thân thể nó. Hơn nữa trên người mỗi một quái ngư đều tản ra linh lực sắc bén. Loại linh lực này trước giờ Long Hạo Thần chưa từng thấy, tuyệt không phải là ma thú cá thủy thuộc tính có được. Có một ít giữa phong thuộc tính là không gian thuộc tính, hoặc là nói hỗn hợp cả hai.

Khi đám quái ngư xông ra, rõ ràng là linh lực phong thuộc tính thúc đẩy. Nhưng răng cửa lại tản ra không gian thuộc tính. Chính vì vậy nên lực công kích của nó mới mạnh đến thế. Đây chính là vết cắt không gian! Không sai, đây chính là ma thú hỗn hợp hai thuộc tính phong và không gian. Chỗ đáng sợ nhất của chúng, chắc là lực công kích, lực phòng ngự và tốc độ cũng không tệ lắm. Ở trong Thâm Uyên đầm lầy này không ngờ tồn tại loại ma thú như thế. Càng đáng sợ là, chúng nó là sinh vật quần cư. Chỉ sợ trong cái hồ nhỏ sinh hoạt khoảng trăm con.

Long Hạo Thần hít ngậm khí lạnh, lập tức từ Giai Diệu Vĩnh Hằng triệu hoán ra hai Đại Thánh Vệ, khiến chúng nó xem rõ là loại quái vật gì.

Hai Đại Thánh Vệ vừa liếc mắt, gần như đồng thanh nói ra một cái tên mọi người cực xa lạ.

"Cứ Kinh, không ngờ lại là Cứ Kinh. Chẳng phải Cứ Kinh đã sớm tuyệt chủng rồi sao? Tại sao lại xuất hiện ở đây?" Hai vị Thánh Vệ có Cường Giả Chi Hồn này gần như không có cảm xúc, nhưng lúc này đều lộ ra chấn kinh.

Long Hạo Thần hỏi.

"Cứ Kinh là cái gì?"

Thánh Vệ số mười một thanh âm rõ ràng có phần sợ hãi.

"Đó là một ma thú rất khủng bố. Sức chiến đấu riêng của mỗi cá thể đã là cực kỳ mạnh, tương đương với ma thú cấp tám, hơn nữa còn là quần cư. Lực phá hoại của chúng cực kỳ khủng bố. Đỉnh đầu mọc ra vật chính là sừng của chúng. Tuy là một bộ phận thân thể nhưng cũng đồng dạng là vũ khí đáng sợ nhất của chúng. Loại ma thú này có thể lên bờ lẫn bơi dưới nước. Nhược điểm lớn nhất là không biết bay. Nhưng lực công kích ẩn núp rất mạnh, cho dù là ma thú và nhân loại biết bay, khi gặp phải chúng nó mà không kịp bay lên, thì rất có thể bị cắn xé. Thời viễn cổ, loại ma thú này từng xưng bá một thời, sau đó gặp phải thiên địch con rồng mới mai một. Không nghĩ đến giờ còn có thể gặp lại chúng. Ở thời chúng ta, cần xem trong sách cổ mới thấy được chúng."

Long Hạo Thần hít ngậm khí lạnh, khó trách đám quái vật này khủng bố đến thế, thì ra là ma thú cấp tám. Hơn một trăm ma thú cấp tám! Nếu chúng nó biết bay, lựa chọn duy nhất của mình chính là dẫn theo đồng bạn lập tức trốn vào Giai Diệu Vĩnh Hằng. Nếu không, có thêm gấp đôi sức người cũng không đủ cho chúng nó cắn.

Lúc này, bên dưới từng con quái thú Cự Kinh đều phát ra tiếng gầm trầm thấp. Tiếng chúng nó gào không vang dội, nhưng trong tiếng trầm thấp có cảm xúc sâu trầm. Lúc trước Hạo Nguyệt phun ra đòn đánh Cự Kinh có ba con chết, vài con khác chỉ là bị thương. Cùng là ma thú cấp tám, nếu như một đối một thì Hạo Nguyệt hiển nhiên mạnh hơn chúng nhiều. Nhưng gặp phải nhiều Cự Kinh như vậy, Long Hạo Thần chỉ còn cách tạm né tránh mũi nhọn.

Nhưng Hạo Nguyệt tính tình không tốt lắm, bị chúng nó tấn công chịu thương, lại thêm Long Hạo Thần rơi vào nguy hiểm thập tử nhất sinh, triệt để chọc giận nó.

Từng ngụm khí không ngừng bắn hướng hồ nhỏ. Đặc biệt là Tiểu Tử mới mọc ra, phun ra ngụm khí màu tím hồng độc tố. Các thành viên Liệp Ma Đoàn số sáu mươi bốn cấp suất trông thấy đều có cảm giác tim đập chân run.

Chẳng qua, Cự Kinh không uống là sinh vật cổ đại, chúng nó có cách kháng cự riêng. Đa số Cự Kinh bắt đầu quay quanh một phương hướng nhanh chóng tiến lên. Có thể thấy rõ, từng vòng sáng trắng bạc nở tung, dâng lên không trung, hình thành từng mảnh tấm chắn màu bạc trắng. Cùng lúc đó, càng thêm kỳ dị là, bên dưới hồ nước bởi vì đòn đánh của Hạo Nguyệt mà biến hỗn tạp, nhưng có luồng sáng bạc lan tràn, không ngờ rất nhanh lại biến trong suốt, dường như tất cả độc tố đều bị tẩy trừ.

Đúng vậy! Nếu không có năng lực kháng cự kịch độc, đám Cự Kinh không có khả năng sinh hoạt trong Vực Tử Vong.

Tuy Hạo Nguyệt phun ra hơi thở cường đại, nhưng đối mặt nhiều Cự Kinh chung sức ngăn cản cũng không có cách nào. Chỉ có thể từng cái bị bắn ra, không thể thực hiện tác dụng công kích.

May mắn có cái đầu thứ năm kịch độc, cho nên lúc này chỗ họ đứng, xung quanh đều tràn đầy khói độc, nhờ trên người Hạo Nguyệt tản ra hơi thở đẩy lùi khói độc. Có thể tưởng tượng, nếu đám Long Hạo Thần dựa vào linh cánh bay lên trời, cho dù nhờ kỹ năng cản khói độc, chỉ sợ linh

lực mau chóng tiêu hao. Có thể lao ra đám khói độc hay không thì rất khó nói. Huống chi, ai có thể kháng địch trong khói độc không ẩn núp có kẻ địch siêu mạnh?

Hạo Nguyệt nắm cái đầu không ngừng phát ra tiếng rống phẫn nộ, hiển nhiên là bởi vì bất mãn bị tấn công lén. Đôi cánh to sau lưng không ngừng vỗ đập, linh lực dao động đang liên tục tăng lên.

Long Hạo Thần vỗ lưng Hạo Nguyệt, an ủi.

"Thôi, đây là chỗ của chúng nó, ta bay qua là được."

Tuy Hạo Nguyệt không cam lòng, nhưng cũng sẽ không làm trái ý Long Hạo Thần. Thế nên nó không cam lòng vỗ đôi cánh mang mọi người bay tới trước, định vượt qua cái hồ nhỏ tìm chỗ đáp xuống, tiếp tục tiến lên. Dù sao bay trên trời mang theo bảy người, còn cần kháng cự khói độc, đối với nó mà nói cũng là tiêu hao không ít.

Nhưng rất nhanh sắc mặt nhóm Long Hạo Thần biến đổi. Bởi vì đám Cự Kinh vốn sinh hoạt trong hồ nhỏ nhưng lại đuổi theo Hạo Nguyệt. Không có ý định tha cho bọn họ.

Đám Cự Kinh muốn làm cái gì? Long Hạo Thần lòng chấn kinh. Không thể không nói, nếu đáp xuống đất, họ không phải đối thủ của Cự Kinh, mặc kệ là thân thể hay linh lực, lực công kích, nhiều Cự Kinh như vậy thật quá đáng sợ.

Thánh Vệ số mười một nói.

"Cự Kinh quần cư, cực kỳ đoàn kết, cho nên đặc biệt ghi hận. Vừa rồi các người giết chết đồng bạn của chúng, chúng nó tuyệt sẽ không bằng lòng ngừng lại."

Long Hạo Thần cười nhạt.

"Chúng nó làm cách này có thể đối phó người khác, nhưng còn chúng ta? Chỉ sợ đã kiếm nhầm người. Đã đi thời gian dài như vậy, ta nên nghỉ

ngôi thôi. Đi nào, chúng ta trở lại tháp Vĩnh Hằng."

Đuổi theo thì cần phải có mục tiêu. Nếu Cự Kinh mất đi mục tiêu, chúng nó có thể làm sao chứ? Chỉ còn cách trở lại nơi chúng nó sinh sống.

Quang mang vàng lấp lóe, chậm rãi khuếch tán, bao phủ thân thể khổng lồ của Hạo Nguyệt và mọi người. Quang mang thu lại, ngay sau đó, đám Long Hạo Thần toàn bộ xuất hiện ở tầng một tháp Vĩnh Hằng.

Trở về tháp Vĩnh Hằng, mỗi người đều có cảm giác nhẹ nhõm. Ít ra thì nơi đây an toàn, không cần lo lắng trong Vực Tử Vong sẽ đột nhiên chui ra sinh vật khủng bố nào.

Chẳng qua, Long Hạo Thần vẫn rất có hứng thú với Cự Kinh, kéo hai Thánh Vệ hỏi han. Từ miệng chúng nó, Long Hạo Thần được đến một số tin tức liên quan Cự Kinh.

Loại sinh vật Cự Kinh đích thực cực mạnh, nếu không phải chúng nó có nhược điểm bẩm sinh không thể bay, chỉ sợ năm đó thời gian xưng bá đại lục sẽ kéo dài hơn.

Sở dĩ chúng nó có hai loại thuộc tính là bởi vì cơ thể. Trên sừng chúng có không gian thuộc tính, thân thể thì là phong thuộc tính. Hai loại thuộc tính hỗ trợ lẫn nhau, bởi vậy lúc công kích tốc độ cực nhanh.

Hạo Nguyệt có thể giết chết vài Cự Kinh coi như là khá may mắn. Bởi vì nó đột nhiên tấn công, hơn nữa Cự Kinh không ngờ sẽ xuất hiện kẻ địch chúng nó không đối phó được, bởi vậy mới bắt đầu chúng không phòng ngự cái gì.

Căn cứ theo lời hai Thánh Vệ, trong đầm lầy dù cho có Vua Sâm Chu cấp mười, đối mặt bầy Cự Kinh cũng không dám dễ dàng xâm nhập lãnh địa. Lực công kích của cái sừng chỉ sợ không thua bất cứ trang bị truyền kỳ nào.

Đồng dạng, bởi vì Cự Kinh cường đại, mỗi bộ phận trên người Cự Kinh có thể nói đều là vật chí bảo.

Đầu tiên là thân thể Cự Kinh, có thể chịu được hai loại thuộc tính dao động trong người, cơ thể chúng có sức chịu đựng hơn ma thú khác nhiều. Đương nhiên, đây là không nói đến quái thai Hạo Nguyệt có nhiều thuộc tính.

Thân thể Cự Kinh vị trí cứng nhất không phải sừng, mà là giữa lưng có một khối da rộng khoảng ba ngón tay màu bạc trắng, cực kỳ mềm dẻo. Tiếp đó chính là cái sừng to kinh khủng của Cự Kinh. Cái sừng kinh khủng đó, dù không có gia công cái gì, chỉ đơn giản cầm trong tay, đều là vũ khí không gian thuộc tính cấp Huy Hoàng, hơn nữa có lực công kích gần với cấp truyền kỳ. Dù sao, đến trong tay nhân loại, uy lực cái sừng sẽ giảm bớt một ít.

Nhưng nếu như gia công cái sừng? Thánh Vệ số mười một nói cho Long Hạo Thần biết, trong số vũ khí từ viễn cổ lưu truyền, đã từng lấy cái sừng làm nguyên liệu chế tác, không cái nào không trở thành đồ tốt cấp truyền kỳ.

Ma tinh của Cự Kinh không giống với ma thú khác. Ma tinh của nó có một loại công dụng đặc biệt, gọi là tiêu trừ. Có thể tiêu trừ tất cả độc tố và tác dụng phụ, giữ cho thân thể thanh khiết, sau khi gia nhập linh lực rồi, thậm chí có tác dụng trong phạm vi nhất định, là báu vật. Nếu vận dụng cho tốt, thứ này đủ khắc chế bất cứ ma thú và kẻ địch có chất kịch độc. Hơn nữa, ngay cả hiệu quả ăn mòn của hắc ám thuộc tính cũng sẽ bị tiêu trừ.

Bởi vậy, có thể nói toàn thân Cự Kinh đâu cũng là bảo bối. Đương nhiên, nếu muốn săn bắt loại ma thú này thì phải suy nghĩ kỹ. Chúng nó rất là thù dai. Cự Kinh giết địch, thường chỉ cần trong khoảnh khắc.

Căn cứ hai đại Thánh Vệ phân tích, có thể tụ tập nhiều Cự Kinh sinh hoạt tại đây, chỉ sợ trong hồ nước còn có một Cự Kinh đặc biệt mạnh, chẳng qua lúc trước không lộ mặt. Loại Cự Kinh có thể đột phá cấp tám

thăng lên đến trình độ càng cao, chỗ đáng sợ nhất là nó có năng lực truyền tống trong chớp mắt. Không sai, nó không thể bay, nhưng ai có thể khẳng định, cực hạn truyền tống không gian của chúng là bao nhiêu? Lỡ đâu bị nó tập kích một cái, thử tưởng tượng, cái sừng nhọn của Cự Kinh đã sắc bén tới vậy, thế thì Vua Cự Kinh càng kinh khủng tới đâu?

Long Hạo Thần không tỏ thái độ, nhưng có một vị luôn đứng bên cạnh hắn, làn thu thủy đa tình, khuôn mặt nhỏ nhắn ửng hồng, hô hấp dồn dập.

Đừng hiểu lầm, đó không phải Thái Nhi, mà là sắp chảy nước miếng, Vương Nguyên Nguyên.

Cũng khó trách Vương Nguyên Nguyên sẽ chảy nước miếng. Cô có không gian thuộc tính trong các loại chức nghiệp giả đã là cực hiếm thấy, trang bị có không gian thuộc tính càng ít ỏi. đây cũng là vì sao lúc trước Long Hạo Thần muốn cho cô thêm một bộ trang bị truyền kỳ trước, nhất không thể thực hiện.

Lúc này nghe nói cái sừng sắc bén của Cự Kinh uy lực lớn như vậy, Vương Nguyên Nguyên không động tâm mới là lạ.

Cô có được huyết mạch Cự Linh Thần, cũng truyền thừa vũ khí huyết mạch là Cự Linh Thần tẩm thuần. Nhưng cô chỉ có duy nhất một vũ khí cường đại này mà thôi. Cự Linh Thần tẩm thuần có cực hạn, chính Vương Nguyên Nguyên hiểu rõ. Vũ khí này tuy có thể cho cô công phòng một thể, nhưng đối với không gian thuộc tính mà nói, Cự Linh Thần tẩm thuần thật là quá nặng. Đặc biệt là trang bị thêm Vô Ngân Thủy Tinh, trọng lượng của nó liên tục gia tăng. Thời gian dài chiến đấu, Vương Nguyên Nguyên không dám dốc sức ứng đối. Thực tế thì, vũ khí truyền thừa huyết mạch Cự Linh Thần tẩm thuần này vốn cũng xem như là đòn sát thủ, chứ không phải vũ khí xài hằng ngày.

"Vương Nguyên Nguyên, ta hiểu suy nghĩ của cô. Đừng vội, để chúng ta nghĩ cách xem. Nếu như có thể, đương nhiên sẽ không bỏ qua cơ hội này."

"Ừ!" Vương Nguyên Nguyên ừ một tiếng. tuy cô rõ ràng có chút xao động, nhưng giờ không nói thêm cái gì. Dù sao, Cự Kinh thật rất nguy hiểm.

Long Hạo Thần kêu đồng bạn tập trung lại.

"Chỗ tốt của Cự Kinh thì mọi người cũng nghe thấy rồi, có thể nói toàn thân đều là bảo vật. Nếu được thì đương nhiên chúng ta hy vọng đạt được nhiều Cự Kinh. Đây không chỉ là tốt cho mình, dù đem bán đi cũng có thể tăng cường thực lực liên minh của chúng ta. Đối được công huân cũng đủ cho mọi người đổi trang bị tốt."

Không cần Long Hạo Thần nói, vẻ mặt mọi người đều lộ ra háo sức. lúc trước gặp phải Sâm Chu, mọi người đều có úy nghĩ này. Gặp phải sinh vật cổ đại hiếm như vậy, có thể lấy được lợi ích thì đương nhiên không muốn thả ra rồi. Liệp Ma giả như họ đều sống trên mũi dao uống máu, vĩnh viễn đặt tăng cường thực lực ở hàng đầu. Không tìm thấy Sâm Chu, nhưng Cự Kinh thì ngay trước mắt.

"Trước tiên ta cần bàn bạc hành động đã, chia rõ chủ yếu và thứ yếu. Đầu tiên, đối với chúng ta mà nói, điểm quan trọng hàng đầu, là an toàn. Mặc kệ Cự Kinh có thể đem đến lợi ích lớn bao nhiêu, chúng ta phải ở điều kiện an toàn tính mạng rồi mới đi bắt chúng."

Câu này Long Hạo Thần nói dứt khoát. Bởi vì hắn không hy vọng nhất là thấy đồng bạn bởi vì lợi ích mà đi mạo hiểm. Cho nên hắn cố ý nhấn mạnh điểm này.

Nói xong câu đó, ánh mắt hắn lướt qua khuôn mặt từng người, nhìn họ đều nghiêm túc gật đầu mới nói tiếp.

"Tiếp theo chính là lên kế hoạch kỹ càng. Cự Kinh bình thường đều là ma thú cấp tám, nhưng Vua Cự Kinh rất có thể giống như Vua Sâm Chu, là ma thú cấp mười cường đại, hiện tại chúng ta không thể đụng độ. Một khi gặp phải Vua Cự Kinh, chúng ta rất có khả năng thương vong. Cho nên, mục tiêu của chúng ta chỉ có thể là Cự Kinh bình thường. Đối

với chúng ta, tình huống tốt nhất chính là bày Cự Kinh không có Vua Cự Kinh. Nhưng để phòng ngừa, ta phải tính đến kết quả tệ hại nhất. Mọi người nêu lên ý kiến đi, chúng ta quyết định xong rồi hành động."

Tiếp đến là thời gian nghỉ lấy sức và thảo luận.

Tuy rằng trong tháp Vĩnh Hằng, đa số người không thể hồi phục linh lực, nhưng may trước đó không tiêu hao gì mấy. Nhưng tiến vào Thâm Uyên đầm lầy rồi, cảm xúc mọi người luôn căng thẳng, nay trong tháp Vĩnh Hằng có thể thả lỏng, giữ trạng thái tốt nhất nghênh đón trận chiến.

Sau khi định ra chiến thuật rồi, Long Hạo Thần không lập tức mang mọi người trở lại Thâm Uyên đầm lầy tiến hành kế hoạch, ngược lại cùng mọi người leo lên tầng hai tháp Vĩnh Hằng.

Hạo Nguyệt mở ra đôi cánh to, bay bành bồng trên mây khói tầng hai. Tất cả mọi người ngồi trên lưng Hạo Nguyệt. Cảm thấy mới lạ nhất dĩ nhiên là Thái Nhi, mất trí nhớ, khiến nàng quên hết nơi này.

Không biết họ đã rèn luyện bao nhiêu lần ở tầng hai này, cho nên kỹ xảo không chiến của mọi người đều là từ đây luyện ra. Nhưng mãi đến khi họ rời khỏi liên minh không có đột phá hai cửa cuối cùng tầng hai. Hai cửa này Long Hạo Thần giữ lại là vì để cho đồng bạn rèn luyện kỹ xảo không chiến, nhưng hiện tại hẳn đã có quyết định mới.

Hạo Nguyệt dưới sự chỉ huy của Long Hạo Thần, chậm rãi bay tới trước, mây khói xung quanh không ngừng vụt qua phía sau. Phương xa có thể mơ hồ thấy một tòa tượng đá vàng.

Các cửa đã thông qua sẽ không lại xuất hiện, mắt thấy pho tượng biến càng rõ ràng, Long Hạo Thần khiến Hạo Nguyệt ngừng lại.

Tư Mã Tiên nghi hoặc nói.

"Đại ca, lúc này chúng ta còn cần phải tiến hành rèn luyện sao? Tiêu hao linh lực rất khó bổ sung lại!"

Long Hạo Thần lắc đầu.

Lâm Hâm ở một bên rất khinh bỉ nói.

"Lão trọc, ông thật là khúc gỗ mà, còn chưa hiểu ý đại ca sao? Đại ca muốn tăng thực lực của tất cả chúng ta. Mở mắt ra mà nhìn!"

Long Hạo Thần cũng không giải thích, mỉm cười, bốn linh cánh sau lưng mở ra, bay ra ngoài. Trong hai tay, Quang Chi Liên Y và Quang Minh Nữ Thần Vịnh Thán cùng lúc xuất hiện. Giây phút bay ra, hai mắt hấn biến sắc bén.

Khi hấn bay tới trước không đến hai mươi mét, thì bỗng nhiên, một luồng sáng xanh từ trên trời giáng xuống. Ngay sau đó, một khô lâu lạng lẽ xuất hiện giữa không trung.

Khô lâu này nhìn qua rất kỳ lạ, kích cỡ của nó nhỏ hơn Thánh Vệ số mười một một chút, số cánh sau lưng lại nhiều hơn Long Hạo Thần một đôi, có tới sáu cánh. Cùng với một đoàn lửa xanh nhập vào đầu nó, toàn thân phát ra luồng sáng chói mắt. Mơ hồ có thể thấy, phong nguyên tố nồng đậm đang xoay quanh nó.

Vũ khí của khô lâu cũng rất quái, không phải trang bị bình thường mà là hai đoản kiếm hình rắn. Đoản kiếm cũng là màu xanh, đằng trước lưỡi rắn tựa như lưỡi kiếm. Không cần nghi ngờ, vũ khí này một khi đâm vào người sẽ sinh ra lực phá hoại mạnh cỡ nào.

Lửa xanh chói mắt kịch liệt nhấp nháy trong hai hốc mắt. Thân thể nó gần như chớp mắt biến hư ảo.

Mọi người đều rất quen khô lâu nên hiểu ra ngay, không phải thân thể nó biến hư ảo, mà là ở phạm vi nhỏ di động cực nhanh, tùy thời có khả năng hoàn toàn bộc phát ra tốc độ.

Không sai, khô lâu màu xanh này, chính là cường đại Cường Giả Chi Hồn của tầng hai, cũng là khi tất cả đến tầng hai rồi, thầy giáo dạy không

chiến chân chính, cường giả khô lâu có phong thuộc tính cường đại.

Nhìn nó, bao gồm cả Long Hạo Thần, mỗi người đều có cảm giác lạnh lẽo. Họ từng bị Khô Lâu Xanh này ngược đãi không nhẹ! Tốc độ quái quỷ của nó đến nay vẫn còn mới mẻ trong đầu mỗi người.

Long Hạo Thần cung kính hành lễ kỵ sĩ với Khô Lâu Xanh, bốn cánh sau lưng mới giương rộng ra, Quang Minh Thánh Hỏa nồng đậm chớp mắt dâng lên.

Trong Thâm Uyên đầm lầy, Thánh Vệ số mười một, Thánh Vệ số mười hai dùng thực lực cường đại và kinh nghiệm thực chiến, chứng minh giá trị của bọn chúng. Chính Lâm Hâm đã nói, Long Hạo Thần đang chuẩn bị chinh phục cường giả khô lâu trước mắt rất có thể là Thánh Vệ số mười, do đó tăng cường thực lực đoàn đội. Đối mặt Cửu Kinh tốc độ cực nhanh, tác dụng của Thánh Vệ số mười thật là rất lớn, cũng là điểm mấu chốt trong chiến thuật của Long Hạo Thần. Chẳng qua trước đó khi Long Hạo Thần và đồng bạn bàn bạc đối sách thì đem mình đặt ở vị trí đó mà thôi.

Khi thân thể Long Hạo Thần tiến lên một bước nữa, chớp mắt, Khô Lâu Xanh động.

Không thể hình dung nổi tốc độ nó lộ ra. Ánh mắt mọi người gần như chớp mắt bị nó hành động bị phá vỡ.

Cho dù là lúc trước trong chiến đấu, mọi người cùng nó học tập kỹ xảo không chiến, hầu như đều là dựa vào ý niệm và cảm giác. Bởi vì thị giác không thể bắt giữ động tác của Khô Lâu Xanh. Do đó có thể thấy, tốc độ của nó kinh khủng cỡ nào.

Quang mang xanh nhạt vụt qua, đã đến sau lưng Long Hạo Thần, một đòn đâm hai tay tiêu chuẩn của thích khách, thẳng đánh tới hai bên xương sườn Long Hạo Thần. Khô Lâu Xanh không thèm quay người lại, chỉ nắm ngược đoản kiếm.

Lúc nó động thì Long Hạo Thần cũng động. Nhưng hắc không định làm bất cứ động tác tránh né nào, mà là cũng lật tay đâm ra bắt chước Khô Lô Xanh. Chẳng qua, hắc dùng là đơn kiếm mà không phải song kiếm. Khi đối mặt Khô Lô Xanh thì hắc đã nắm ngược lại Quang Chi Liên Y trong tay trái.

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 171

Thải Nhi Tử Thần Thất Tuyệt

Khô Lôu Xanh tốc độ thật sự quá nhanh. Long Hạo Thần hiểu rõ, nếu mình né tránh, vậy sẽ rơi vào tiết tấu của nó, tiếp theo muốn chiến thắng thì sẽ rất khó khăn. Bởi vậy, Long Hạo Thần không trốn tránh. Hắn muốn cùng Khô Lôu Xanh đánh chính diện.

Tốc độ của Khô Lôu Xanh quá kinh khủng, khi phát giác cách Long Hạo Thần ứng phó, đôi đoản kiếm xanh trong tay nó bỗng lóe sáng. Hai luồng sáng xanh bắn ra, đâm trúng Huy Hoàng Thánh giáp của Long Hạo Thần. Tiếp đó không ngờ còn kịp thời gian phóng lên cao. Sáu cốt cánh sau lưng có hai cái hướng lên trên, hai cái hướng xuống dưới vỗ đập, làm động tác cá vượt long môn. Đồng thời chân phải đá hướng đầu Long Hạo Thần.

Nếu nói Khô Lôu Đỏ Thánh Vệ số mười hai là trầm trọng mà lưu loát, vậy nó chính là tia chớp xanh, động tác cực mau. Cùng nó so đấu tốc độ, mọi người có mặt tại đây không ai làm được.

Long Hạo Thần căn bản không muốn làm như vậy. Bốn cánh sau lưng, hai cánh bên trái bỗng vỗ đập, khiến thân thể trong chớp mắt xoay lại. Tiếp đó bốn cánh đột nhiên ngừng, trán hắn nhô ra, cứng rắn va chạm vào chân phải của Khô Lôu Xanh.

Rầm một tiếng, thân thể Long Hạo Thần rung động, người Khô Lôu Xanh lại khê chấn bay ngược ra. Không sai, Khô Lôu Xanh mặc kệ là công kích hay phòng ngự đều chỉ có thể nói là bình thường.

Ngoại linh lực của Long Hạo Thần trải qua vài lần cường hóa đã đến trình độ khá là mạnh, ít nhất không thua gì nội linh lực. Từ ý nghĩa nào đó mà nói, hiện tại hắc dịch thực tựa như ma tộc. Mặc kệ là ma tinh của Nghịch Thiên Ma Long tộc thấm vào hay là mới được đến lực lượng huyết mạch của Hạo Nguyệt tăng lên, đều khiến thân thể Long Hạo Thần cực kỳ cứng cỏi. Bởi vậy ở cứng đối cứng, hắc không chịu thiệt.

Đồng thời, hắc rốt cuộc cho mình tranh thủ thời cơ xuống tay. Hôm nay hắc tới đây không tính toán cùng Khô Lô Xanh luyện tập kỹ năng chiến đấu trên không trung, mà là muốn đánh bại nó, khiến nó thần phục mình.

Quang Minh Nữ Thần Vịnh Thán chém không khí trước mặt, một kiếm trực tiếp xé rách không trung. Giây phút này, mọi người đều cảm giác ra Long Hạo Thần biến hóa. Hắc không còn là một người, cho người ta cảm giác tựa như bầu trời, như là tất cả đều nằm trong lòng bàn tay hắc. Mọi người đều cảm giác rõ ràng, Long Hạo Thần chém ra một kiếm này thì chính mình biến mất, chỉ có vô cùng tận kiếm ý tràn ngập trong không khí.

Kiểm ý, đây là chân chính dung hợp kiếm ý, kiếm tâm, kiếm kỹ. Trải qua một trận chiến với A Bảo, Long Hạo Thần lĩnh ngộ kiếm ý tăng lên một tầng. Một kiếm này chém ra, tựa như chân trời góc biển không thể tìm, càng như đánh cờ biết trước thế đi. Cho nên Khô Lô Xanh như tia chớp chợt bị khựng lại giữa không trung.

Nó không thể không dừng lại. Bởi vì nếu nó tiếp tục hành động, như vậy trong chớp mắt, rất có thể cả người nó sẽ đụng vào Quang Minh Nữ Thần Vịnh Thán của Long Hạo Thần. Một kiếm tràn ngập kiếm ý kia không phải thân thể nó có thể chịu đựng được.

Quang mang nhật lấp lóe, đáy mắt Long Hạo Thần lộ ra tia sáng chói mắt, đó là loại tín niệm cố chấp. Một kiếm này chém ra, ngay cả hắc đều không nghĩ tới sẽ tác động mạnh như vậy, cả người hoàn toàn tiến vào trạng thái kiếm tâm sáng tỏ. Quang Minh Nữ Thần Vịnh Thán truyền đến

cho hần tiếng ngâm khê vui sướng. Kiểm ý bộc phát quá mạnh mẽ, uy lực Quang Minh Nữ Thần Vịnh Thán gần như bị Long Hạo Thần hoàn toàn phóng thích ra.

Khủng bố kiểm ở tràn ngập trong không khí, khiến thân thể Khô Lâu Xanh hoàn toàn bị kiểm ý tỏa định, dù Long Hạo Thần không thể biết chắc nó ở đâu, nhưng Khô Lâu Xanh tựa như chui đầu vô lưới, xuất hiện phía trước kiểm ý của hần.

Cùng lúc đó, một bóng dáng vàng xuất hiện ở sau lưng Long Hạo Thần. Ngay sau đó, hai tiếng rống ngâm to rõ cùng vang lên. Hai luồng sáng to lớn phóng ra từ người Long Hạo Thần, trong tiếng rống ngâm cao vút dây dưa thân hình cứng nhắc của Khô Lâu Xanh.

Quang Vũ Song Long Dẫn, rốt cuộc lần nữa xuất hiện trên chiến trường, xuất hiện trong đòn tấn công của Long Hạo Thần.

Đúng vậy, Lam Vũ, Quang Phù Dung đã sống lại.

Sau khi Thái Nhi mất trí nhớ, Nhã Đình hồi phục linh lực đã cho Long Hạo Thần biết, thanh vũ khí mạnh nhất của Long Hạo Thần, Lam Vũ, Quang Phù Dung đã hoàn thành quá trình sống lại, nó có thể lại trở thành vũ khí của hần. Chẳng qua Long Hạo Thần đã có Quang Chi Liên Y làm vũ khí phụ, không dùng nó ngay. Mà lúc này đột nhiên lần nữa sử dụng, năng lực hạn chế cường đại của Quang Vũ Song Long Dẫn, cùng với Long Hạo Thần và Nhã Đình tăng lên thực lực mà toàn diện hiện ra, bỗng chốc làm nên tác dụng quyết định.

Quang mang vàng đậm lạng lẽ đáp trên đầu vai Khô Lâu Xanh. Long Hạo Thần ánh mắt sáng ngời nhìn chăm chăm nó.

Không sai, dù cho không dùng Quang Vũ Song Long Dẫn thì Long Hạo Thần cũng có nắm chắc chiến thắng Khô Lâu Xanh. Nhưng nếu làm vậy, hần không thể bảo đảm không tổn thương đến Khô Lâu Xanh. Tốc độ của nó thật nhanh quá, không có kỹ năng chiến đấu cực mạnh, rất khó khống chế được nó. Kiểm ý mạnh mẽ của Long Hạo Thần rất có khả

năng xé nát thân thể nó. Mặc dù làm vậy không thật sự giết chết nó, nhưng Khô Lôu Xanh cũng cần ở trong Giai Diệu Vĩnh Hằng thời gian dài để hồi phục lại. Mà hiện tại Long Hạo Thần cần lực lượng của nó, hẳn không muốn chờ đợi. Cho nên, mới có trận chiến bấy rập tinh vi này.

Khô Lôu Xanh sau khi ngăn ngủi khựng lại, trong mắt quang mang xanh chói lòa dần ảm đạm, hơi cúi đầu, hướng Long Hạo Thần trầm giọng nói.

"Thánh Vệ số mười bảy kiến chủ nhân."

Quang mang xanh lấp lánh, nó trực tiếp hóa thành luồng sáng tránh thoát Quang Vũ Song Long Dẫn, dung nhập vào Giai Diệu Vĩnh Hằng trước ngực Long Hạo Thần.

Mặt hiện nét cười, mục tiêu thứ nhất của Long Hạo Thần đã đạt thành. Có sự trợ giúp lớn của Khô Lôu Xanh Thánh Vệ số mười bảy, kế hoạch của hắn có thể dễ dàng hoàn thành hơn.

Lam Vũ, Quang Phù Dung tỏa quang mang màu xanh vàng bình tĩnh trôi bèo giữa không trung. Nhìn nó, Long Hạo Thần hầu như trong chớp mắt sinh ra cảm giác cực thân thiết. Thanh trọng kiếm này có liên thông với huyết mạch của hắn! Cất lại Quang Chi Liên Y và Quang Minh Nữ Thần Vĩnh Thán, Long Hạo Thần nâng tay lên, nắm lấy Lam Vũ, Quang Phù Dung.

Khiến hắn kinh ngạc là, thanh trọng kiếm này sau khi trọng sinh, dường như càng tăng độ phù hợp với hắn. Hơn nữa hơi thở phát ra từ trọng kiếm so với trước kia như là có tiến hóa, nó trở thành bộ trang bị cấp truyền kỳ chân chính.

Tiến hóa, không sai, chính là tiến hóa. Đây cũng là chỗ mạnh nhất của Lam Vũ, Quang Phù Dung. Nó ở trong tay Long Hạo Thần đã hoàn thành hai lần tiến hóa, càng diệu là khi Long Hạo Thần chỉ nắm lấy nó, đã cảm thụ được sự dung hợp, cũng có thể từ từ lĩnh ngộ ra nó biến đổi. Đây chính là phù hợp, nhân và kiếm hợp thành. Có lĩnh ngộ sâu sắc về

kiếm ý, bất cứ bảo kiếm nào rơi vào tay Long Hạo Thần cũng sẽ có độ phù hợp đáng sợ.

Đồng bạn trầm lặng nhìn đám Long Hạo Thần, tuy không nói gì nhưng ánh mắt hằn biến nóng rực.

Đoàn trưởng của họ ngày càng mạnh, mạnh đến mức họ hơi mỏi mắt nhìn xa. Nhưng điều này không khiến mọi người sinh ra khó chịu. Bởi vì, cùng với Long Hạo Thần trưởng thành, tốc độ trưởng thành của họ cũng không ngừng tăng lên. Mọi người đều rõ ràng.

Thực lực Long Hạo Thần tăng lên là sự thật, nhưng sau khi hãn tăng lực lượng, không ngừng tăng khả năng thu được đồ tốt, mà hãn có được thứ gì liền không giấu giếm phân chia cho đồng bạn. Bởi vậy mọi người chẳng những không ghen ghét tốc độ tăng lực lượng của hãn, ngược lại càng muốn hãn biến mạnh. Có một vị đoàn trưởng như vậy, đối với bọn họ, việc cần làm chính là không ngừng đi theo Long Hạo Thần tăng sức mạnh, khiến mình theo sát bước chân hãn.

"Chúng ta tiếp tục tiến lên." Giọng của Long Hạo Thần khiến mọi người từ trong suy nghĩ tỉnh lại, vẻ mặt họ đều lộ ra kinh ngạc.

Khô Lô Xanh Thánh Vệ số mười đã bị chinh phục, còn tiến lên tiếp? Đó chẳng phải là muốn khiêu chiến cửa cuối cùng của tầng hai tháp Vĩnh Hằng? Thánh Vệ số mười thần phục, pho tượng phương xa càng biến rõ ràng. Dựa vào kinh nghiệm tầng một, không cần nghi ngờ, tầng hai chỉ còn lại một cửa cuối cùng.

Long Hạo Thần xoay người lại giải thích.

"Ta có lòng tin thông qua cửa cuối cùng. Trong Thâm Uyên đầm lầy, chúng ta đã trước sau mấy lần đụng phải đối thủ mạnh, tiếp theo sẽ gặp phải Xà Ma Thần An Độ Mã Lý. Hiện tại chỉ có thông qua tháp Vĩnh Hằng mới tăng lên thực lực của chúng ta. Nếu ta không đoán sai, tiếp đến chúng ta phải đối mặt chính là Thánh Vệ số chín. Nếu thuộc tính của

nó tựa như ta suy đoán, như vậy tại Vực Tử Vong Thâm Uyên đầm lầy, tuyệt đối trợ giúp rất lớn cho chúng ta."

"Đại ca, lên đi!" Tư Mã Tiên mạnh vung nắm tay.

Long Hạo Thần mỉm cười, giương ra bốn cánh, đối Lam Vũ, Quang Phù Dung sang tay trái. Tay phải lập lách quang mang vàng, Quang Minh Nữ Thần Vịnh Thán lại lần nữa xuất hiện trong lòng bàn tay.

Có thể nói, lúc này Long Hạo Thần mới là hình dạng trang bị mạnh nhất. Trong tay đôi trọng kiếm truyền kỳ, dù chỉ nhìn thôi cũng có thể cảm nhận được lực công kích kinh khủng.

Chậm rãi bay về phía trước, trong lòng Long Hạo Thần trở nên bình tĩnh không gợn sóng. Đây là bởi vì mới rồi một kiếm tràn ngập kiếm ý, chớp mắt, trong lòng hần sinh ra một ít linh ngộ đặc biệt. Phần linh ngộ này là cái gì chính hần cũng nói không rõ. Nhưng hần biết, mình lại bước vào một tầng linh ngộ kiếm ý, dường như đã dần tiếp cận cảnh giới năm ấy của Quang Minh Kiếm Thần Dạ Vô Thương. Điểm này có thể cảm thụ từ việc Quang Minh Nữ Thần Vịnh Thán thừa nhận hần.

Pho tượng to lớn dần rõ ràng, giống hệt tầng một, nếu không phải xung quanh mây khói trôi lững lờ, mọi người nhất định có cảm giác mình lại đi đến tận cùng tầng một.

Pho tượng Tử Linh Thánh Thần, Trường Miên Thiên Tai Y Lai Khắc Tư được đám mây chở bay bành bồng ở đó. Mà trước nó, chính là một khô lâu đáng người cao lớn ngồi xếp bằng.

Khô lâu này toàn thân màu vàng đất. Khi đám Long Hạo Thần trông thấy nó, thì từ người nó bắt đầu dâng lên quang mang vàng nhạt.

Trong mắt Long Hạo Thần lộ ra tia vui sướng. Không sai, hần sắp đối mặt quả nhiên là Thánh Vệ số chín có được Cường Giả Chi Hồn, hơn nữa, thuộc tính của Thánh Vệ số chín y như hần dự đoán.

Là thổ, thổ thuộc tính.

Tuy Long Hạo Thần không biết vì sao Trường Miên Thiên Tai Y Lai Khắc Tư ở cuối cùng tầng không chiến này thiết kế Thánh Vệ thổ thuộc tính làm cửa ải cuối. Nhưng trong lòng hắn càng căng thẳng đề phòng hơn lúc đánh với Khô Lô Xanh.

Nếu vứt bỏ thân phận Tử Linh pháp sư, Long Hạo Thần không thể không thừa nhận, hắn tâm phục khẩu phục Trường Miên Thiên Tai Y Lai Khắc Tư. Một tiền bối có thể kiến tạo ra nơi thần kỳ như tháp Vĩnh Hằng, trải qua vạn năm còn sản sinh ra năng lực cường đại như vậy, đó là cần bao nhiêu trí tuệ! Tuy Long Hạo Thần thông minh, hắn tự hỏi lòng, nếu so sánh với Y Lai Khắc Tư, ít nhất hiện tại thì mình còn xa xa không sánh bằng, quá mức nhỏ bé.

Cho nên hắn chắc chắn, nếu Y Lai Khắc Tư đã bố trí cho Thánh Vệ số chín thổ thuộc tính thủ hộ cửa cuối cùng tầng hai, vậy tuyệt đối có ý nghĩa của nó.

Pho tượng Y Lai Khắc Tư tĩnh lặng đứng đó, như là nhìn chăm chú mọi người. Khô Lô Vàng chậm rãi đứng lên.

Nó cao gần với Khô Lô Đỏ Thánh Vệ số mười một, nhưng thân thể càng to hơn, bả vai càng rộng, cho người cảm giác vững chắc như núi.

Một luồng sáng vàng đất lóe lên từ sau lưng nó. Đôi cốt cánh màu vàng đất giãn ra, giữ vững thân thể nó bay lững lờ.

Luồng sáng vàng đất chói lòa bỗng từ trên trời giáng xuống. Hai đoàn sáng trắng nhạt cũng bốc lên ở hốc mắt nó. Là màu trắng, không phải màu đất.

Long Hạo Thần kinh ngạc nhìn nó, thoáng chốc trầm suy tính. E rằng Khô Lô Vàng này có thực lực không tầm thường, sợ rằng đã vượt qua cấp bảy.

Đang lúc hần suy nghĩ thì hai tay Khô Lâu Vàng đã giơ lên. Cùng lúc đó, trước mặt Long Hạo Thần xuất hiện tấm bình phong màu vàng đất. Lực lượng nhu hòa đẩy hần lùi ra mười mét. Tiếp đó luồng sáng vàng đất tựa như sóng triều cuốn trôi, không chỉ bao phủ hần, mà còn gồm cả mọi người ở trên lưng Hạo Nguyệt.

Ngay lúc này, tất cả mây trên tầng hai tháp Vĩnh Hằng đều biến thành màu vàng đất.

Một lực lượng áp bách khủng bố khó thể hình dung bỗng xuất hiện trong không khí, điên cuồng kéo người họ rơi xuống dưới.

Lực hút. Long Hạo Thần chớp mắt đã hiểu ra năng lực Khô Lâu Vàng thi triển. Đây chắc là Trọng Lực Thuật đã thất truyền của ma pháp sư thổ hệ.

Long Hạo Thần giật mình, bốn cánh dốc sức vỗ đập, muốn ổn định thân hình. Nhưng Trọng Lực Thuật này mạnh hơn hần tưởng. Hần có linh lực vượt qua một vạn bốn ngàn vạn mà không thể ổn định thân thể, vẫn là từng chút một bị kéo xuống.

Bên kia, Hạo Nguyệt tình hình càng khốn khổ. Thân thể nó khổng lồ như vậy, trọng lượng nặng kinh khủng, lại thêm thể tích to lớn, tốc độ rơi xuống so với Long Hạo Thần càng nhanh. May mắn phản ứng của người khác không chậm. Trừ Thái Nhi ra, mỗi người đều hết sức ôm chặt người Hạo Nguyệt, sau đó phóng ra linh cánh, cùng Hạo Nguyệt kháng cự lực hút mạnh, thế này mới miễn cưỡng ngăn Hạo Nguyệt rơi xuống.

Trong mắt Khô Lâu Vàng dần hiện ra lạnh băng, thậm chí là lạnh lẽo. Nó chỉ lặng yên nhìn chằm chằm những người trước mặt. Trong Cường Giả Chi Hồn, Long Hạo Thần thậm chí nhìn đến cảm xúc cao ngạo, điều này trước đây ba Thánh Vệ khác chưa từng lộ ra. Mà lúc này, Khô Lâu Vàng hiển nhiên khinh thường lại ra tay với họ. Theo nó thấy thì hần và đồng bạn không thể kháng cự Trọng Lực Thuật.

Sự thật cũng đúng như vậy. Long Hạo Thần rõ ràng cảm thụ được linh lực của mình đang lấy tốc độ cực nhanh tiêu hao.

Cứ tiếp tục như vậy, mình và đồng bạn sẽ rơi xuống tầng một tháp Vĩnh Hằng. Càng quan trọng là đồng bạn tiêu hao linh lực, không thể hồi phục trong tháp Vĩnh Hằng, sẽ ảnh hưởng kế hoạch kế tiếp.

"Hạo Nguyệt, mang họ trở lại tầng một đi." Kế hoạch không theo kịp biến hóa, Long Hạo Thần nhanh chóng ra quyết định.

Tuy chính hắn còn có đòn sát thủ, nhưng hắn phân vân hiện tại có nên dùng đến không. Một khi sử dụng sẽ cần thời gian dài nghỉ ngơi.

Nhưng ngay lúc này, đột nhiên, một luồng sáng xám bồng xé rách không gian.

Quang mang xám tỏa sáng mà không chói lóa, tựa như sao chổi xẹt qua.

Đôi cánh đen ở sau lưng vỗ đập, mang theo quang mang xám, Thái Nhi cả người tựa như tuyết bay trên trời, nhưng không chịu lực hút hạn chế, chớp mắt đã đến trước mặt Khô Lô Vàng. Quang mang lạnh kinh khủng của lưỡi hái Tử Thần quét ngang ra, chớp mắt bao phủ cả người Khô Lô Vàng. Tất cả xảy ra quá đột ngột. Tốc độ của Thái Nhi tuy không thể so sánh với Khô Lô Xanh Thánh Vệ số mười, nhưng cũng đạt tới một trình độ nào đó.

Không cần nghi ngờ, Khô Lô Vàng so với ba Thánh Vệ trước đó càng có nhân tính. Nó biết kiêu ngạo, tự mãn, tràn ngập tự tin với mình. Theo nó thấy thì những thực lực những đối thủ trước mắt không khả năng kháng cự Trọng Lực Thuật của nó. Nhưng cũng chính vì nó kiêu ngạo đem đến sơ hở trí mạng.

Thân thể Thái Nhi căn bản không chịu ảnh hưởng của Trọng Lực Thuật. Giây phút nàng bay ra, Khô Lô Vàng chỉ cảm thấy cả không gian

đều bị thân thể nàng xé rách. Ngay sau đó, sát ý ngập trời đã xuất hiện trước mặt hắn.

Long Hạo Thần cũng cực kỳ kinh ngạc, hắn như thế nào cũng không nghĩ ra Thái Nhi sẽ ra tay vào lúc này, mà còn không thêm nhìn uy lực Trọng Lực Thuật. Khi lưỡi hái Tử Thần vung ra, tia lạnh trong mắt nàng khiến Long Hạo Thần trông thấy Thái Nhi của hắn đã trở lại. Điều này so với Thái Nhi phát động công kích cường đại càng khiến Long Hạo Thần rung động và vui sướng. Thái Nhi, Thái Nhi của ta đã trở lại rồi sao?

Đôi mắt Long Hạo Thần tràn ngập dịu dàng đến chảy ra nước.

Khô Lôu Vàng mạnh mẽ tựa như Long Hạo Thần đã đoán trước. Thái Nhi đến rất đột ngột, nhưng nó kiêu ngạo cũng là có bản lĩnh. Thân thể chớp mắt lùi ra sau, cùng lúc đó, một vách tường đất không chút báo hiệu dâng lên. Tuy rằng bị công kích của lưỡi hái Tử Thần nghiền thành bụi phấn, nhưng cũng cho nó thời gian hòa hoãn.

Nhưng sau một giây, sát khí khủng bố của nàng đột nhiên biến mất.

Khô Lôu Vàng hơi ngẩn ra, nhưng không ngừng động tác. Đây chính là điểm mạnh của Thánh Vệ, bản năng chiến đấu của chúng gần như hòa tan trong người. Mặc kệ là khi nào, cho dù là chưa kịp suy nghĩ thì thân thể đã phản xạ hành động.

Hai bàn tay thô to bỗng mạnh đập vào nhau, thoáng chốc, lấy Khô Lôu Vàng làm trung tâm, ngưng tụ thành màn hào quang vàng đất khuếch tán ra ngoài, có chút giống ma pháp hỏa hệ Phòng Ngự Hỏa Hoàn. Nhưng nó không chặn tất cả phương hướng, cho nên uy lực mạnh hơn nhiều, ít nhất cũng tới ma pháp thổ hệ cấp sáu công phòng một thể. Hơn nữa, tuyệt đối đừng quên, nó phát động cực nhanh.

Khi ma pháp phát ra thì một bóng đen lặng lẽ xuất hiện sau lưng nó. Quang mang xám đột nhiên lóe lên. Ngay sau đó, giữa không trung vang lên tiếng tựa như vải rách.

Lưỡi hái Tử Thần phát ra tiếng rít to thê lương, mang theo thân thể mềm mại của Thái Nhi từ khe hở chui vào. Ngay sau đó, trên người Khô Lô Vàng xuất hiện một chữ "chết" còn to hơn cả người nó, hoàn toàn do sắc xám sáng viết thành.

Bóng đen vụt qua, lực hút nặng nề bỗng chốc biến mất. Khi Thái Nhi lại đặt chân trên người Hạo Nguyệt, sát khí sắc bén từ người nàng chợt biến mất, còn lại chỉ là đôi mắt tròn to chớp chớp, lộ ra kinh ngạc và nghi hoặc nhìn phía trước, dường như nàng cũng không biết mình đang làm cái gì.

Mọi người đều hơi ngớ người ra, bao gồm cả Hạo Nguyệt. Năm cái đầu to, trong đôi mắt đều lộ ra tia kinh hãi.

Chữ "chết" màu xám dần thu lại, Khô Lô Vàng lại xuất hiện ở tầm mắt mọi người. Chẳng qua, lửa vàng đất trong con người của nó đã ngừng nhấp nháy. Ngay sau đó, thân thể nó xuất hiện từng vết rạn, hóa thành bụi phấn màu vàng đất bay trên không trung.

Một luồng sáng vàng từ trên trời giáng xuống, bao phủ Khô Lô Vàng, toàn diện ngưng kết thân thể nó. Lần này thời gian kéo dài hơn lúc đám Long Hạo Thần tấn công Thánh Vệ số mười một, Thánh Vệ số mười hai ở tầng một.

Mãi mười phút sau, thân hình Khô Lô Vàng mới ngưng tụ lại, chỉ là ngọn lửa vàng đất ở đáy mắt rõ ràng nhấp nháy yếu hơn trước nhiều.

Nó có chút kinh sợ nhìn Thái Nhi mờ mịt đứng trên lưng Hạo Nguyệt. Hơi tạm dừng một chút, nó tựa như nhân loại bị hù dọa, hít sâu bình tĩnh tâm thần.

Sau đó nó mới hướng Long Hạo Thần bái lạy.

"Chủ nhân, Thánh Vệ số chín nguyện vì ngài cống hiến sức lực." So với ba Thánh Vệ trước thì thanh âm nó yếu hơn nhiều.

Tiếng nói vừa dứt, Thánh Vệ số chín đã hóa thành luồng sáng vàng đất bay thẳng hướng Long Hạo Thần, dung nhập vào Giai Diệu Vĩnh Hằng.

Giai Diệu Vĩnh Hằng phát ra nhiệt độ, quang mang vàng nồng đậm không ngừng chớp động trước ngực Long Hạo Thần. Long Hạo Thần có thể cảm giác được, dường như Thánh Vệ số chín đang hấp thu năng lượng lưu trữ trong Giai Diệu Vĩnh Hằng hồi phục bản thân.

Loại tình huống này lúc trước cũng xuất hiện từ Thánh Vệ số mười một, Thánh Vệ số mười hai, nhưng không rõ ràng đến vậy. Có thể thấy nó bị Thái Nhi tổn thương nặng cỡ nào, ngay cả tháp Vĩnh Hằng cũng không thể hoàn toàn tu sửa cơ thể nó thật tốt. Hơn nữa, trong đầu Long Hạo Thần đột nhiên nhớ tới lời Dạ Tiểu Lệ từng nói.

Làm thần quyến giả Tử Thần, Thái Nhi truyền thừa chính là lực lượng siêu độ của Tử Thần. Sức mạnh siêu nhất của Tử Thần chính là siêu độ, chỉ sợ linh hồn Khô Lâu Vàng Thánh Vệ số chín bị thương không nhẹ, thế nên mới hiện ra uế oải.

Lực lượng của Thái Nhi đã biến đáng sợ như vậy ư? Mới rồi Thái Nhi đánh ra một chiêu cuối, không thể nghi ngờ là chân chính hiện ra thực lực cường đại sau khi hoàn thành thức tỉnh thần quyến giả.

Đó dường như là một kỹ năng, nhưng lại không giống kỹ năng. Từ Luân Hồi kiếm chuyển hóa thành lưỡi hái Tử Thần, vũ khí thường dùng của Thái Nhi, Long Hạo Thần không biết sức mạnh chân chính của nàng đạt tới trình độ nào. Ít nhất thì đòn vừa rồi, Long Hạo Thần tự hỏi, nếu đối lại là mình ngăn cản, chỉ sợ chẳng những phải dốc hết sức đánh ra kiếm ý, thậm chí cần nhờ lực lượng Quang Minh Nữ Thần Vịnh Thán mới có thể chống đỡ được. Đó là có khả năng, mà không phải khẳng định!

Cũng không phải nói lực lượng của Thái Nhi mạnh hơn Long Hạo Thần, ngược lại, hiện tại bản thân nàng thua Long Hạo Thần khá xa. Nhưng linh lô và vũ khí của Thái Nhi thật quá mạnh. Luân Hồi kiếm

chuyển hóa thành lưỡi hái Tử Thần là cấp thần khí. Dù rằng Thái Nhi đã thức tỉnh, hiện giờ cũng không thể phát huy hết uy lực của nó.

Bốn cánh sau lưng vỗ đập, Long Hạo Thần đi tới bên cạnh Thái Nhi.

"Thái Nhi, cô cảm thấy sao hả? Không có việc gì chứ?"

Vừa mới thi triển năng lực mạnh như vậy, Long Hạo Thần sợ nàng sẽ bị phản phệ.

Thái Nhi thì thào nói.

"Tử Thần Thất Tuyệt, Tuyệt thứ nhất, Tử Chi Thương."

Long Hạo Thần hít sâu, hẩn hiểu rõ, Tử Thần Thất Tuyệt của Thái Nhi giống như với khi vận dụng Luân Hồi Linh Lô, chỉ là uy lực càng mạnh.

Không đợi hẩn hỏi thêm, Thái Nhi đã ngẩng đầu nhìn hẩn, nói.

"Ta không sao, mới rồi ta thấy có chút khó chịu, sau đó thì như vậy đấy. Ta chỉ cảm thấy, nếu ta tiếp tục sử dụng lực lượng này thì sẽ mất đi thứ gì đó. May mắn một chiêu này nó đã chịu không nổi."

Long Hạo Thần rất hiểu rõ Thái Nhi, nghe nàng nói vậy thì thoáng chốc yên tâm, đồng thời hơi hiểu ra bí ẩn của Tử Thần Thất Tuyệt.

"Thái Nhi, cô nghe ta nói." Long Hạo Thần cực kỳ nghiêm túc nhìn cô, hai tay sớm đã cất đi song kiếm bóp chặt vai nàng. "Mới rồi cô sử dụng lực lượng này tuyệt đối đừng tùy tiện dùng. Hơn nữa, dù cho sử dụng cũng chỉ có thể dùng một lần như vừa này. Cô hiểu chưa? Nếu không thì cô sẽ có nguy hiểm mất đi lục cảm. Lần thứ nhất không phát sinh phản phệ là bởi vì tác dụng của hợp thành linh lô trong người cô. Nhưng đừng dùng trừ phi tới lúc bất đắc dĩ. Cô nhất định phải nghe lời ta, được không?"

Thải Nhi nhìn Long Hạo Thần trong mắt tràn ngập thân thiết, chợt ấm lòng, ngoan ngoãn gật đầu. Chẳng qua trong lòng nàng, vẫn đang nhớ lại mới rồi chính mình thi triển ra lực lượng cường đại. Mơ hồ, nàng có chút linh ngộ. Ít ra thì dù mất trí nhớ, thân thể càng thêm quen thuộc năng lực của mình.

Ngay lúc này, pho tượng trước mắt đột nhiên biến sáng ngời, quang mang vàng nhu hòa nở rộ. Pho tượng tựa như sống lại, linh hồn khổng lồ dao động bỗng chốc khiến mọi người có mặt cảm giác trầm trọng như núi đè.

"Chúc mừng người, con trai, đã thông qua khảo nghiệm tầng thứ hai. Người có thể tiếp tục tiến lên, ta ở phía cuối con đường chờ người. Có thể thông qua tầng thứ hai, người đã có năng lực tự bảo vệ mình. Nhưng muốn thật sự kế thừa ta, thực lực của người vẫn còn kém rất xa. Người phải biến càng thêm mạnh mẽ, càng thêm cố chấp. Chỉ có quyết tâm tiến lên không ngoái đầu lại, mới đi đến bờ. Ta ở bờ bên kia chờ người, con đường sau này, người nhất định phải dựa vào chính sức mình tiến lên. Trước khi người tới tầng thứ sáu, trừ Thánh Vệ ra, ta sẽ không thưởng cho người thứ gì khác. Ta tin tưởng, người nhất định có thể đi tới trước mặt ta."

Phụt một quang trụ vàng bỗng bốc lên cao, như đột phá khung trời, cũng đâm thủng giới hạn tầng thứ hai tháp Vĩnh Hằng, trở thành con đường liên thông tầng thứ ba.

Nhìn quang mang vàng đâm thẳng lên tầng trên, Long Hạo Thần trong lòng có chút thất vọng. Vốn hẳn tính là tầng này không có cho họ tăng cường linh lực, thì ít nhất thưởng một ít thứ như là trang bị. Nhưng không như mong muốn, cuối cùng trừ hai Thánh Vệ ra, không có trợ giúp khác.

Chẳng qua, thất vọng chỉ là trong chốc lát, rất nhanh Long Hạo Thần đã lên tinh thần. Nên thỏa mãn với thứ mình đang có. Ở tầng hai này bọn họ đã học được năng lực không chiến, đây chẳng phải là điều quan trọng

hơn bất cứ trang bị nào sao? Hơn nữa có hai đại Thánh Vệ hỗ trợ, thực lực của toàn đội họ chỉ sợ vượt xa đa số Liệp Ma Đoàn cấp vương. Đương nhiên, sợ rằng Thánh Vệ số chín thổ hệ còn cần nghỉ ngơi một đoạn thời gian mới được. Lúc trước khi đối mặt Thái Nhi, lực lượng của nó rõ ràng còn chưa hoàn toàn phát huy, chỉ là bởi vì tất cả sức mạnh vừa lúc bị năng lực Tử Thần thể như chẻ tre khắc chế, lại thêm khinh địch, cuối cùng chết dưới Tử Thần Thất Tuyệt của Thái Nhi.

Quang mang trong Thâm Uyên đầm lầy vẫn u ám như vậy. Gần chạng vạng, khí độc trong không khí càng biến đậm.

Cử Kinh sinh tồn trong hồ nhỏ có lẽ là mảnh đất lành duy nhất tại nơi đây. Hồ nước trong suốt thỉnh thoảng nổi lên tầng bùn đất.

Hồ nước không quá sâu, khoảng chừng hai, ba mét. Nếu như có thể nhìn từ mặt hồ thì sẽ phát hiện, dưới nước thỉnh thoảng xẹt qua những luồng sáng bạc.

Tuy Cử Kinh bộ dạng dữ tợn, nhưng thực tế chúng nó lại là ma thú ăn cỏ, không hứng thú với thịt. Trong hồ nước cỏ tươi tốt, cùng với dây mây mềm dẻo trong đầm lầy mới là thực vật chúng thích nhất. Mỗi khi cần ăn cái gì, Cử Kinh sẽ tụ tập lại phóng lên. Có thể thấy trên bờ hồ lấp lóe từng luồng sáng bạc, không trông thấy rõ hình dáng chúng, nhưng có thể thấy từng dây mây cứng cỏi bị cắt thành mảnh vụn, sau đó biến mất. Quá trình ăn cơm thường không dài lắm, bởi vì tốc độ ăn của chúng quá nhanh. Sau đó, hồ nước lại yên tĩnh.

Cử Kinh phân chia mạnh yếu khác với các ma thú khác. Chúng nó không so về thể hình, mà là so độ lớn nhỏ miếng da bạc mềm dẻo trên lưng, để xem ai mạnh hơn. Bởi vậy, Cử Kinh luồng sáng bạc càng chói mắt thì càng mạnh. Cử Kinh trưởng thành đều là ma thú cấp tám. Một số thiên phú cao có thể đạt tới cấp chín. Chân chính vương giả lại là ma thú cấp mười, một sự tồn tại mạnh đến mức ngay cả Vua Sâm Chu, cũng là bá chủ duy nhất trong đầm lầy này, phải chùn bước.

Từng luồng sáng vàng lặng lẽ xuất hiện ở chỗ cách bờ hồ Cự Kinh không xa, màn hào quang ánh vàng nhu hòa chỉ mở ra đường kính khoảng hai mét.

Ngay sau đó, từng bóng người từ bên cạnh hắt tách ra, trước tiên phóng ra linh cánh của mình.

Long Hạo Thần chỉ hướng không trung. Mọi người bay lên, lần này Long Hạo Thần không phóng thích Thánh Quang Tráo. Mỗi người đều cường bức phóng linh lực ra ngoài cơ thể để đối kháng khói độc trong đầm lầy. Làm như vậy đúng là sẽ khiến họ càng tiêu hao nhiều, nhưng không cần tập trung một chỗ.

Long Hạo Thần gật đầu với mọi người. Trong sương mù dày đặc, bọn họ mau chóng tách ra.

Ba quang mang đỏ, xanh, lam xuất hiện trước mắt Long Hạo Thần, hơi khom người hướng hắt. Long Hạo Thần nói với Thánh Vệ số mười vài câu.

Thánh Vệ số mười gật đầu, sáu đôi cánh sau lưng khẽ động, đã tựa như tia chớp bay ra ngoài.

Lúc này, ở bên cạnh Long Hạo Thần chỉ còn lại Thái Nhi, Tư Mã Tiên và Vương Nguyên Nguyên. Trần Anh Nhi không tham dự hành động lần này. Không thấy Lâm Hâm và Hàn Vũ. Hạo Nguyệt sau khi xuất hiện đã bay đi đâu mất, không dùng cả năng lực chống độc. Nó đi theo Lâm Hâm và Hàn Vũ.

Long Hạo Thần gật đầu với ba người là Thánh Vệ số mười một, Thánh Vệ số mười hai.

"Bắt đầu chuẩn bị." Nói xong, trọng kiếm trong hai tay hắt từ từ giờ lên.

Hai thanh trọng kiếm dần biến thành màu trắng, chính Long Hạo Thần tiến vào trạng thái kỳ lạ. Họ ở giữa không trung cách mặt đất hai mươi mét, vừa lúc là độ cao nhất Cự Kinh có thể phóng lên. Phán đoán chính xác này là lúc chiến đấu với Cự Kinh Long Hạo Thần thấy ra.

Cự Kinh ở trong hồ nhỏ trong suốt đã dần yên tĩnh. Hoàng hôn buông xuống, đám Cự Kinh trong hồ đều yên tĩnh lại. Chúng nó đã qua thời gian ăn cơm, lúc này đa số đều rơi vào ngủ say.

Loại ma thú như Cự Kinh bình thường rất ham ngủ. Tuy rằng tính công kích cực mạnh, nhưng tập tính địa vực càng mạnh hơn. Chúng sẽ không dễ dàng rời khỏi nơi mình sinh sống, trừ phi gặp phải tình huống đám Long Hạo Thần hôm nay xuất hiện. Hạo Nguyệt công kích không thể nghi ngờ là khiêu khích dữ nhất đối với chúng nó, cho nên không chết sẽ không ngừng. Đáng tiếc bởi vì năng lực truyền tống Giai Diệu Vĩnh Hằng kỳ lạ của Long Hạo Thần, chúng nó mất đi mục tiêu. Dù tính tình chúng có không tốt hơn nữa, không thấy mục tiêu thì sao trút giận được? Sau một phen tàn phá thảm thực vật xung quanh, thế này mới hậm hực trở về hồ nhỏ.

Mà ngay lúc này, có khách không mời đã đến.

Một luồng sáng xanh u ám lặng lẽ dừng ở chỗ cách bờ hồ khoảng ba mươi mét. Bóng dáng nó vừa lúc bị một cây to che chắn, chẳng lộ ra một chút hơi thở.

Lửa ma trời nhấp nháy ở hốc mắt, quan sát động tĩnh phía trước, tạm ngừng một lúc, đột nhiên lửa ma trời trong mắt nó kịch liệt dao động, tựa như tiếp được tín hiệu.

Thánh Vệ số mười hơi suy tư một chút, đôi đoản kiếm kỳ lạ đã xuất hiện trong lòng bàn tay. Thân hình chợt lóe, sáu cánh sau lưng khẽ vỗ, cả người đã lướt tới bờ hồ. Hai tay nắm đoản kiếm làm động tác giao nhau đánh ra. Chỉ thấy hai luồng sáng xanh bay hướng hồ nước trong.

Hai luồng sáng xanh mang theo tiếng kêu chói tai. Khí thể sắc bén chớp mắt bùng nổ. Chúng nó không phải trực tiếp đánh vào hồ nước, mà là ở trên mặt hồ va vào nhau. Bỗng chốc, một cơn lốc xanh đường kính hơn một mét rơi trên mặt hồ trong suốt.

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 172

Vua Cứ Kinh

Một cột nước to bắn lên, có mấy Cứ Kinh đang ngủ say bị cột nước cuốn đi. Có thể thấy rõ, lốc xoáy xanh chìm vào trong nước, phát ra quang mang xanh chói mắt, xung quanh đều bị cuốn lấy hình thành vòng xoáy.

Thánh Vệ số mười không rời đi, ngược lại miệng phát ra tiếng hét to, đôi đoản kiếm lần nữa vung ra. Hai luồng sáng xanh lấp lánh trên không trung, quang mang va chạm, lại là một lốc xoáy rơi vào hồ.

Lần này thật là chọc giận ổ kiến lửa. Mười luồng sáng bạc gần bờ hồ nhất bỗng bắn lên, tựa như tia chớp bạc phóng hướng Thánh Vệ số mười.

Thánh Vệ số mười đáy mắt nhấp nháy lửa xanh, thân thể chột lùi ra sau, chỉ xảo diệu xoay người đã dễ dàng tránh thoát luồng sáng bạc trước nhất. Ngay sau đó, nó dùng hành động cho đám Cứ Kinh thấy thực lực của bá chủ không trung.

Thân thể màu xanh của nó tựa như không bị lực hút ảnh hưởng, liên tiếp chuyển chín lần giữa không trung, mỗi lần đều tránh khỏi công kích của Cứ Kinh gần trong gang tấc. Hơn nữa nó bay ở độ cao chỉ cách ba mét.

Quang mang xanh chói mắt lấp lóe, Cứ Kinh trong thời gian này đã vượt qua hàng trăm, đang điên cuồng đuổi theo bóng dáng xanh. Nhưng dù chúng có số lượng khổng lồ, tốc độ mau như vậy, nhưng không làm gì được Thánh Vệ số mười.

So về tốc độ, Thánh Vệ số mười tuyệt đối không sợ ai. Trừ phi gặp phải cường giả cấp chín khổng chế toàn bộ khu vực trên không trung, nếu không, tốc độ của nó chính là mạnh nhất. Đối diện Cự Kinh kết hợp hai thuộc tính phong và không gian, nó ở trên không trung vẫn rất nhàn nhã như đi dạo. Nó không ngừng làm ra động tác tránh né cực khó, thường thường ở chỉ mảnh treo chuông thoát khỏi tấn công, mang chúng chậm rãi đi hướng càng xa. Tốc độ chạy không nhanh, nhưng Cự Kinh bị hấp dẫn số lượng không nhỏ.

Trong không khí, linh lực phong và không gian dao động cực kỳ kịch liệt, cả khói độc trong đầm lầy cũng bị xé rách. Năng lực thanh tẩy tất cả tạp chất của Cự Kinh lúc này hiện ra, khói độc căn bản không thể tới gần chúng. Mỗi khi chúng nó bao vây gần như sắp căn nát Thánh Vệ số mười, nhưng cuối cùng vẫn là bị tia chớp xanh phá vòng vây.

Cự Kinh nổi giận, hành vi khiêu khích như vậy là lần đầu tiên chúng đụng phải. Càng quan trọng là, kẻ khiêu khích lại có thể liên tục thoát khỏi vòng vây của chúng.

Quang mang xanh nhạt đột nhiên đổi hướng bay, từ không ngừng trốn tránh đến bay thẳng. Tại lúc này, Thánh Vệ số mười mới hoàn toàn bộc lộ tốc độ của mình. Thật là nhanh như tia chớp, chỉ chớp mắt đã kéo giãn cự ly với Cự Kinh sau lưng.

Quang mang xanh vụt qua, chốc lát đã biến mất.

Bầy Cự Kinh đuổi theo như điên, nhưng chúng nó không thể làm gì được quang mang xanh ngày càng xa.

Vì sao giống tình huống buổi chiều quá vậy? Cự Kinh không gào rống, nhưng sát khí tản ra từ người chúng lại là thực chất, không biết bao nhiêu dây mây gặp nạn.

Sau một chuỗi tàn phá, mắt thấy không đuổi kịp quang mang xanh, chúng nó mới không cam lòng lui trở về nơi mình sống.

Tốc độ lui lại dường như không nhanh bằng lúc đuổi theo kẻ địch. Mắt thấy đa số Cự Kinh đã nhảy qua, một số ở phía sau giảm tốc độ.

Ngay lúc này, đột nhiên, hai sợi dây xích tựa như ánh nắng từ trên trời giáng xuống. Giữa không trung, một bóng dáng vàng chói sáng như pháo hoa, bóng người rơi ở đằng sau Cự Kinh. Giữa không trung, một quang mang nhu hòa hiện ra. Bóng ảnh cao mười mét, nhìn không rõ hình dạng. Nhưng khoảnh khắc xuất hiện, dường như tất cả âm u trong Thâm Uyên đầm lầy đều bị đuổi đi, có, chỉ là vô tận thánh khiết và quang minh. Tựa như mặt trời đột nhiên rơi xuống vùng đất Vực Tử Vong này, tẩy trừ tất cả vật bẩn nơi đây.

Bóng vàng dẫn đầu rơi xuống tựa như máy xay xoay nhanh, có ít nhất mười con Cự Kinh chớp mắt bị cuốn vào mảnh sáng vàng.

Tất cả đến quá đột ngột, lực công kích của Cự Kinh tuy rằng mạnh, nhưng cảm giác của chúng rất bình thường. Khi chúng phát hiện không đúng, thân thể đã bị cuốn vào quang mang vàng.

Ngay sau đó, một quả cầu vàng bay lên, chiếu sáng xung quanh. Cùng lúc đó, hai bóng người đồng loạt từ mé bên rơi xuống, vang lên tiếng chấn.

Một bên là quang mang bạc chói lòa, là tấm thuẫn to lớn kèm theo bốn khối Vô Ngân Thủy Tinh từ trên trời giáng xuống. Trong quang mang bạc chói mắt, tấm thuẫn mau chóng xoay tròn phóng ra quang mang bạc kinh khủng đường kính tới mười mét, đụng bay một mớ Cự Kinh đang lùi lại. Mà một luồng sáng khác càng thêm khủng bố.

Quang mang vàng rực rỡ hỗn loạn tia điện tím khủng bố, tựa như sét giáng xuống, chính diện đánh trúng vào người Cự Kinh.

Quả cầu sắt to lớn gần như khoảnh khắc đã đập dẹp Cự Kinh vào mặt đất. Tiếng chấn động kịch liệt bộc phát. Cự Kinh đã mất đi hơi thở sự sống.

Mãi đến giờ, Cự Kinh ở đằng trước mới phản ứng lại, từng đợt sáng bạc điên cuồng xông tới phản công.

Nhưng cũng ngay lúc đó, phía trước quả cầu vàng bay lên trời giờ lại giáng xuống, vừa lúc nghênh đón đám Cự Kinh trở về.

Quang mang vàng chói mắt trở thành chủ đạo. Trong tiếng chấn động điếc tai, mặt đất rung rinh, dây mây lắc lư, đám Cự Kinh bị lực chấn khủng bố từ quang nguyên tố nồng đậm bộc phát đánh bay tứ tung.

Vì thế hình thành cục diện đặc biệt, quả cầu lớn rơi xuống ít nhất đánh bay ba mươi con Cự Kinh. Mà lúc trước Cự Kinh bị tập kích và Cự Kinh chậm chạp quay lại cứu viện cũng trong chớp mắt này bị quả cầu lớn ngăn thành hai phần, thành công ngăn chặn đám ánh bạc muốn cứu viện.

Từng luồng sáng bạc ở trên không trung lấp lóe. Lúc này Long Hạo Thần tựa như Quang Minh Nữ Thần giáng xuống, hắc đã đem linh lực của mình tỏa ra ở trình độ lớn nhất. Bóng sáng vàng to lớn bành bồng giữa không trung chính là chỗ dựa lớn nhất của hắc. Mỗi một kiếm đều kèm chúc phúc của Quang Minh Nữ Thần, đây là kinh khủng cỡ nào. Bất ngờ không kịp đề phòng, Cự Kinh chỉ có thể dựa vào không gian thuộc tính của mình miễn cưỡng ngăn cản, không kịp nhìn rõ kẻ địch là ai.

Sắc lam và sắc đỏ cũng trong lúc này rơi xuống, hóa thành đòn công kích đơn giản hữu hiệu mà uy lực cực lớn.

Cự Kinh bị lốc xoáy vàng hút vào một khi bị bắn ra thì mình đầy vết thương, mà bọn họ trở thành người nhặt đồ tốt nhất.

Tư Mã Tiên và Vương Nguyên Nguyên ở đợt tấn công đầu tiên liền không lưu giữ thực lực, bộc phát hết sức mạnh.

Tử Huyền Thần Lô Linh Lô phối hợp Quang Chi Đại Lực Hoàn điên cuồng đánh, lực công kích bản thân Tư Mã Tiên thật là quá khủng bố. Chỗ kinh khủng nhất của Quang Chi Đại Lực Hoàn chính là một khi tới

gần đối thủ, sẽ không bị bắn ngược mà sinh ra hiệu quả như là hấp dính, bức đối thủ cùng gã đánh.

Lực công kích của Cự Kinh đúng là mạnh, nhưng Quang Chi Đại Lực Hoàn thật sự quá khổng lồ, hơn nữa là trang bị cấp truyền kỳ. Trước mặt ba đợt bạo phá, trước mặt kỹ năng Phấn Toái, thân thể chúng nó sao chịu nổi. Còn về phá hủy Quang Chi Đại Lực Hoàn thì càng không thể nào. Tử Huyền Thần Lô Linh Lô và Quang Chi Đại Lực Hoàn hỗ trợ cho nhau. Con nào bị tia chớp tím bao phủ sẽ sản sinh tạm thời tê liệt, Cự Kinh là ma thú cấp tám, nhưng lúc tê liệt gặp phải Quang Chi Đại Lực Hoàn không thêm nói lý, kết quả chỉ có thể nói là thê thảm.

Cự Kinh cường đại chủ yếu ở chỗ chúng nó là tộc bầy, ma thú cấp tám sinh hoạt quần cư thì kinh khủng cỡ nào. Nhưng chúng nó đơn thể thì chỗ mạnh nhất là công kích. Phòng ngự và kỹ năng không đặc biệt lắm. Đám Long Hạo Thần súc thể tập kích, chỉ chốc lát sau, có hơn mười Cự Kinh trước sau bị giết chết.

Nhưng tại lúc này, Nhã Đình phát ra Quang Chi Vẫn bắt đầu dần mất đi hiệu quả, càng nhiều Cự Kinh xông hướng bên này.

Long Hạo Thần, Tư Mã Tiên, Vương Nguyên Nguyên, trên người mấy lần lóe quang mang vàng, đây là khi họ bị tấn công thì Linh Hồn Xiềng Xích sẽ chia sẻ tổn thương. Cũng không phải thật sự bị Cự Kinh thương tổn thân thể, mà là cứ va chạm với Cự Kinh là phát ra quang mang đó. Một khi đối diện Cự Kinh tấn công, coi như là Long Hạo Thần có Quang Minh Nữ Thần cũng không dễ chịu.

"Lui!" Long Hạo Thần nhanh chóng quyết định, hét lớn một tiếng.

Cùng lúc đó, từng luồng sáng trắng không ngừng từ không trung lóe lên, đem thi thể từng con Cự Kinh hút lên trời. ba người Long Hạo Thần cùng mở ra linh cánh bay lên cao. Hai đại Thánh Vệ thì ở lúc họ bay lên đã trở thành người đoạn hậu tốt nhất.

Khi ba người Long Hạo Thần thành công bay vào không trung, chúng nó cũng hóa thành hai luồng sáng nhập vào Giai Diệu Vĩnh Hằng.

Không có chút dừng lại, ba người Long Hạo Thần gần như điên cuồng bay hướng phương xa, hơn nữa cố gắng tăng tốc độ bay.

Cùng lúc đó, dường như cảm nhận được tình hình bên này, hồ nước bên kia đột nhiên sôi trào nổi sóng. Ngay sau đó, một luồng sáng bạc bắn ra, tốc độ cực nhanh đuổi theo Thánh Vệ số mười. Hơn nữa trong khoảnh khắc bay ra, thân thể nó chợt biến mất, chỉ chớp mắt đã xuất hiện ở ngoài vài trăm mét, chính là thuận gian chuyển di.

Khi luồng sáng bạc này xuất hiện, trong không khí rõ ràng phát ra tiếng cắt đứt. Khi nó hoàn thành không gian truyền tống, trong không khí phát ra một chuỗi tiếng nổ.

Càng thêm kinh khủng, khói độc xung quanh đều biến thành luồng sáng bạc. Trong vùng đất Thâm Uyên đầm lầy này, dường như trừ linh lực không gian thuộc tính ra thì không có thuộc tính nào khác.

Đám Long Hạo Thần dự đoán tình huống tệ nhất vẫn là xuất hiện. Trong bầu Cự Kinh quả nhiên có Vua Cự Kinh.

Đám Long Hạo Thần tuy rằng tập kích đánh chết hơn mười Cự Kinh, nhưng cũng thành công chọc giận Vua Cự Kinh. Bây giờ, nó bắt đầu trả thù.

Không sai, Cự Kinh không thể bay, nhưng có không gian truyền tống, Vua Cự Kinh trực tiếp thuận di đến giữa không trung, sau đó cái đuôi to vung vẩy, tựa như tên bắn bay tới phương xa. Làm ma thú cấp mười cường đại, một trong các chúa tể đầm lầy, đương nhiên nó có cách xác định hướng đi của ba người Long Hạo Thần. Hơn nữa, gần như chỉ ba cái chớp mắt đã thấy bóng dáng chạy trốn phía xa của đám Long Hạo Thần.

Nhưng, cũng trong khoảnh khắc này, thế xông lên của Vua Cự Kinh đột nhiên tạm dừng, bỗng xoay người nhìn hướng nơi sinh sống.

Bởi vì tạm dừng nên có thể thấy rõ hình dáng Vua Cự Kinh.

Bộ dạng của nó không khác gì Cự Kinh bình thường, hình cá, sừng dài, hai bên lưỡi sừng sắc bén lấp lánh ánh bạc. Khác với Cự Kinh bình thường là toàn thân nó màu bạc sáng lóng lánh, quang mang chói lòa tựa như bảo vật quý giá. Quang mang thậm chí so với bí ngân càng thâm, so với tinh kim càng thêm sáng ngời. Đồng thời, từ người nó tản ra quang mang hỗn hợp giữa bạc và màu xanh nhạt. Dưới bụng nó, hai bên có hai mảnh như cánh. Cánh không thể khiến nó bay nhưng nhảy lên thì vẫn làm được.

Làm một ma thú cường đại, trong quá trình không ngừng tiến hóa, bởi vì bên ngoài biến đổi và nhược điểm của mình, Cự Kinh bắt đầu cải biến gen. Vua Cự Kinh đã có thể lướt trên không trung, trăm năm sau, ai có thể khẳng định chúng không mọc ra cánh?

Sau cái sừng của Vua Cự Kinh là đôi mắt vừa nhỏ vừa dài, lấp lquang mang xanh âm u. Lúc này đôi mắt đang híp lại, nhưng lộ ra tia nghi hoặc. Ma thú đến cấp bậc như nó thì đã có trí tuệ khá cao. Đôi mắt khiêu khích từ đám Long Hạo Thần, Vua Cự Kinh dĩ nhiên phải đi ra lấy lại oai phong cho thuộc hạ. Nhưng mắt thấy sắp đuổi kịp đám Long Hạo Thần, nó lại bỗng nhiên cảm nhận được nguy hiểm to lớn.

Sự nguy hiểm này không dành cho nó, mà là ở chỗ nơi nó và các tộc nhân sinh sống.

Tiếng phượng kêu to rõ vang vọng trên không trung. Ngọn lửa xanh to lớn đã từ chân trời bay xuống. Vua Cự Kinh chính là bởi vì trông thấy nó mới đột nhiên tạm dừng.

Phút chốc, không gian truyền tống lại xuất hiện, nhưng không phải đuổi theo đám Long Hạo Thần, mà là dốc sức chạy trở về nơi nó sống.

Đám Long Hạo Thần tuy đáng ghét, nhưng so sánh với nơi sinh sống trăm ngàn năm qua, thì họ không còn quan trọng.

Quang mang xanh chói mắt khiến Vua Cự Kinh cảm giác đến nguy hiểm cực lớn. Nếu để cho hỏa phượng hoàng kinh khủng này rơi vào hồ nước, nó không dám tưởng tượng kết quả.

Nhưng nó hành động vẫn là muộn một bước. Khi Vua Cự Kinh tiến vào phạm vi hồ nước, giây phút đó, phượng hoàng xanh đã rơi vào hồ nhỏ trong vắt.

Từ miệng Vua Cự Kinh phát ra tiếng thét dài sắc nhọn, vắn người muốn chui vào trong hồ. Nhưng cũng vào lúc này, nước hồ sôi trào.

Số lớn Cự Kinh hoảng loạn chui ra từ hồ nước, ngay sau đó cả mặt hồ biến thành màu xanh.

Hồ nước lấy tốc độ kinh người bốc hơi. Nguyên bản hồ nhỏ không tính lớn, khi nước mau chóng bốc hơi, xung quanh bắt đầu lộ ra mảnh đất bị nước bao phủ.

Tiếng thét chói tai liên tục vang lên, lúc này Vua Cự Kinh đã giận đến cực điểm. Nhưng hiện tại nó không thể làm gì được. Nó là ma thú phong và không gian thuộc tính, không phải băng thuộc tính! Sao có thể để hồ nước sôi trào giảm nhiệt độ?

May mắn, nhiệt độ cao không kéo dài quá lâu. Khi mặt nước giảm xuống một phần ba, rốt cuộc không tiếp tục nữa. Việc này liên quan đến độ ẩm trong không khí nơi đây. Nếu là bên ngoài, chỉ sợ càng thảm hơn. Nhưng dù là vậy, hồ thiếu một phần ba nước, đối với tộc bầy Cự Kinh mà nói tuyệt không phải chuyện tốt. Bọn chúng muốn ngưng tụ nhiều nước lại đây không biết mất thời gian bao lâu.

Hồ nước trong vắt tác dụng không chỉ là khiến chúng nó dừng chân, cùng lúc còn có thể dựng dục số lớn cỏ nước. Số cỏ nước này người dùng thứ nhất chính là Vua Cự Kinh!

Nước trong hồ vẫn đang rất nóng, đám Cự Kinh tuyệt không muốn bơi trong nước này. Cỏ nước ở đáy hồ chỉ sợ đã bị nấu chín thành nước.

Thân thể Vua Cự Kinh không ngừng ngọ nguậy, từng luồng sáng bạc bắn lên không trung, đan thành vòng quang mang bạc to lớn, điên cuồng cắt đứt không khí.

Nhưng dù chúng nó có mạnh hơn thì làm gì được không khí chứ? Chỉ là phí sức trút giận mà thôi.

Thân ở trên không trung, Lâm Hâm bị Hàn Vũ mang theo tốc độ cực nhanh bay hướng phương xa. Hạo Nguyệt đã ở trên cao chờ bọn họ. Hạo Nguyệt là lá bài cuối cùng Long Hạo Thần giữ lại, cũng là chân chính đoạn hậu. Đồng thời, bởi vì huyết kế, Long Hạo Thần có thể dễ như trở bàn tay cảm thụ vị trí nó ở. Cho nên Hạo Nguyệt cũng là nơi họ tụ tập lại.

Lúc này sắc mặt Lâm Hâm đã tái nhợt, mồ hôi ướt đầm khuôn mặt tuần tú, nhưng mắt hấn tràn ngập phấn khởi.

Chiều hôm nay, bọn họ bị Cự Kinh truy đuổi như đánh chó, nổi bực mình đó đừng nói, lần này coi như báo thù được rồi.

Tất cả đều là kế hoạch mọi người cùng nhau bàn bạc. Điểm chủ yếu trong kế hoạch toàn là Long Hạo Thần đề nghị, sau đó trải qua mọi người hoàn thiện.

Long Hạo Thần, Tư Mã Tiên và Vương Nguyên Nguyên, ba người lực công kích mạnh mẽ bạo phát cao làm chủ công, thêm vào Thánh Vệ số mười một, Thánh Vệ số mười hai. Mục đích của họ chính là có thể đánh chết bao nhiêu Cự Kinh thì hay bấy nhiêu.

Có Thánh Vệ số mười hấp dẫn, quả nhiên Cự Kinh phóng ra. Long Hạo Thần ở trên không trung chờ chúng quay lại chỗ sinh sống, lúc này, độ cảnh giác của chúng sẽ giảm bớt nhiều. Đám Long Hạo Thần đều chuẩn bị sẵn sàng, tung ra kỹ năng mạnh nhất của mình. Ba người thêm

vào hai đại Thánh Vệ và Nhã Đình, công kích mạnh nhất toàn lực bộc phát, Cự Kinh chỉ có thực lực tương đương cường giả cấp bảy, lực phòng ngự không mạnh gì mấy, chớp mắt liền thương vong.

Quang Chi Vãn của Nhã Đình đem đến tác dụng quyết định, thành công chia cắt bầy Cự Kinh, hơn nữa đánh bay đa số Cự Kinh, cho đám Long Hạo Thần đầy đủ thời gian. Mà tiếp theo, chính là bộ phận cao trào nhất.

Long Hạo Thần để Lâm Hâm và Hàn Vũ rời đi trước, là vì từ mé bên vòng qua mặt hồ đi tới bên kia. Từ một bên làm chuẩn bị phóng thích Lam Hỏa Phượng Hoàng Linh Lô. Mặc kệ có Vua Cự Kinh hay không, khi Long Hạo Thần phát ra tín hiệu, bên Lâm Hâm phải hành động ngay, đây gọi là hai mặt giáp công. Mà truyền tin cho họ, chính là Thánh Vệ số mười lăm trước hấp dẫn Cự Kinh. Có Giai Diệu Vĩnh Hằng, giao lưu giữa nó và Long Hạo Thần đương nhiên không thành vấn đề. Sau khi nó hấp dẫn kẻ địch thì tìm đến nhóm Lâm Hâm.

Vua Cự Kinh thật sự xuất hiện. Khi Lâm Hâm nhìn một luồng sáng bạc phóng lên trời thì lập tức biết không tốt, không chút do dự thi triển Lam Hỏa Phượng Hoàng Linh Lô. Hơn nữa dốc hết sức ra không hề giữ lại.

Lam Hỏa Phượng Hoàng khủng bố từ trên trời giáng xuống, mục tiêu chính là nơi Cự Kinh sống. Uy lực của Lam Hỏa Phượng Hoàng mạnh cỡ nào, coi như là Vua Cự Kinh cũng không thể chính diện đón đỡ. Kết quả cuối cùng so với trong tưởng tượng càng tốt, ít ra thì Vua Cự Kinh không có truy đuổi bọn họ.

Rất nhanh, mọi người lại tập hợp trên lưng Hạo Nguyệt. Hạo Nguyệt giương đôi cánh to, mang theo họ xuyên qua khói độc đầm lầy, bay hướng phương xa.

Mãi đến lúc này, mọi người chưa dám thả lỏng. năng lực không gian truyền tống của Cự Kinh quá đáng sợ, lỡ nó đuổi theo thì mọi người muốn chiến đấu cũng không dễ.

Thải Nhi từ đầu đến cuối không gia nhập chiến đấu, đây cũng là lá bài Long Hạo Thần giữ lại. Một là bởi vì Thải Nhi không thể hoàn toàn sử dụng năng lực của mình. Mặt khác là bởi vì tác dụng chấn nhiếp của Tử Thần Thất Tuyệt. Một khi Vua Cự Kinh thật sự đuổi theo, nói không chừng chỉ có Long Hạo Thần, Thải Nhi dốc sức đối phó ngăn chặn nó, cho đồng bạn tranh thủ thời gian chạy trốn.

Những điều này đều là phỏng đoán, lúc này hiển nhiên là không cần dùng nữa.

Hạo Nguyệt dần bay xa, mọi người căng thẳng thần kinh rốt cuộc thõ ra.

Lâm Hâm hướng Long Hạo Thần giơ ngón cái, nhắm mắt lại, y giống như Tư Mã Tiên, chịu đựng linh lô phản phệ.

Hàn Vũ mỉm cười nói.

"Đoàn trưởng quả là đoán trước như thần. Bị Lam Hỏa Phượng Hoàng tạc ổ nơi chúng nó sống, đám Cự Kinh quả nhiên không dám đuổi theo, chỉ có thể bảo vệ nhà mình."

Long Hạo Thần lắc đầu, nói.

"Lần này đích thực mạo hiểm lớn. Vua Cự Kinh khủng bố vượt xa chúng ta tưởng."

Ba người họ lúc trước bị Vua Cự Kinh truy đuổi, tuy không chân chính đánh nhau nhưng Long Hạo Thần cũng cảm giác được sự đáng sợ của Vua Cự Kinh.

Linh lực trong không khí toàn bộ chuyển hóa thành không gian thuộc tính, ngay cả hắc làm thần quyến giả đều không thể cảm thụ quang nguyên tố tồn tại. Đây nghĩa là linh lực của Vua Cự Kinh chỉ sợ vượt qua hai mươi vạn, chứ không phải ma thú cấp mười bình thường. Nếu thật sự bị một cường giả như vậy nhìn trúng, bọn họ muốn thoát thân thì thật

khó khăn. Cho đến giờ khắc này, sau lưng Long Hạo Thần còn đang ướt đầm mồ hôi.

Hàn Vũ gật đầu, nói.

"Lần này đích thực là mạo hiểm. Đoàn trưởng, hay là chúng ta trở về tháp Vĩnh Hằng nghỉ ngơi một phen đi."

Long Hạo Thần gật đầu, không chút do dự ngâm xướng chú ngữ.

Quang mang vàng nhu hòa dần dâng lên, bao phủ mọi người. Vì an toàn, Hàn Vũ thậm chí phóng ra năng lực của mình, linh lực bao bọc quanh người đồng bạn.

Đột nhiên, con người Long Hạo Thần bỗng co rút, trong miệng niệm chú ngữ chợt biến mau chóng. Cùng lúc đó, Hạo Nguyệt phát ra tiếng gầm, vài luồng sáng lấp lánh cùng rơi vào thân thể mỗi người. Ngay sau đó, năm cái đầu to cùng ngửa đầu rồng lên, một vòng sáng năm màu kỳ lạ từ người nó bắn ra.

Là hỗn loạn nguyên tố bác ly năm thuộc tính!

Một luồng sáng bạc lạng lẽ xuất hiện trên không trung, bị hỗn loạn nguyên tố bác ly đánh trúng, hơi tạm dừng. Trong khoảnh khắc này, Long Hạo Thần và đồng bạn đã biến mất trong quang mang vàng truyền tống, Luồng sáng bạc tạm dừng sau đó dùng sức vung vẩy cái sừng ở phần đầu, trong mắt không ngừng lóe tia tàn nhẫn. Vị trí lúc trước đám Long Hạo Thần đứng thì xuất hiện vô số luồng sáng bạc, không khí bị điên cuồng xé nát.

Bóng dáng bạc sau một giây đã trốn vào không khí, ba giây sau lần nữa xuất hiện. Nó muốn vượt không gian đuổi theo đám Long Hạo Thần, đáng tiếc không thành công.

Không sai, đuổi theo chính là Vua Cự Kinh.

Nó làm ma thú cấp mười, cảm giác so với Long Hạo Thần suy đoán càng đáng sợ. Khi không khí xung quanh đều biến thành không gian thuộc tính, tất cả đều nằm trong tầm khống chế của nó.

Nơi sinh sống bị tập kích tuy khiến Vua Cự Kinh ném chuột sợ vỡ đồ, nhưng khi bọn họ đều rút lui vẫn là khiến Vua Cự Kinh cảm nhận được. Sau khi cẩn thận cảm nhận không thấy có nguy hiểm nào khác, Vua Cự Kinh trong lòng tràn ngập hận ý đuổi theo. Khi tới chỗ họ đứng, nó dựa vào không gian truyền tống phóng lên trời.

Nếu Hàn Vũ đề nghị chậm chút, nói không chừng họ phải đối mặt công kích khủng bố của Vua Cự Kinh. Cảm giác của Long Hạo Thần nếu chậm một giây cũng sẽ có kết quả như thế. Hơn nữa, quan trọng là trước khi Hạo Nguyệt tiếp đón họ đã chuẩn bị tốt hỗn loạn nguyên tố bác ly năm thuộc tính. Ma pháp này Hạo Nguyệt chuẩn bị đã lâu, lúc này bộc phát trong nháy mắt, mới cho Long Hạo Thần thêm thời gian.

Khi Long Hạo Thần mang theo đồng bạn lần nữa xuất hiện trong tầng một tháp Vĩnh Hằng, hắn phát hiện đồ bên trong giáp trụ đều ướt đầm mồ hôi.

Mới rồi một khắc kia thật sự quá nguy hiểm, hắn cảm thấy nguy hiểm sinh tử gần hơn cả lúc đối mặt A Bảo.

A Bảo dù mạnh cũng chưa đột phá tới cấp chín, Trừ Liệt Ma cũng giống thế. Vua Cự Kinh thì không chỉ là tương đương với nhân loại cường giả cấp chín, càng mạnh hơn cả cấp chín bình thường, am hiểu công kích. Nếu thật sự bị nó tấn công, chỉ sợ họ không ai trốn thoát. Trước mặt thực lực cách biệt tuyệt đối, coi như là thần khí cũng cứu không được bọn họ.

Sắc mặt mọi người đều khó nhìn, đặc biệt là Long Hạo Thần. Hắn suýt nữa phạm sai lầm trí mạng khiến toàn đội diệt vong!

Ai cũng không nói lời nào, mỗi người đổ mồ hôi như mưa. Không ai không sợ chết, đặc biệt là gần với tử vong như vậy.

Long Hạo Thần nghiêng chặt răng, nửa ngày không nói lời nào.

Hạo Nguyệt có chút ủ rũ nằm sấp xuống. May mắn lúc nó sử dụng hỗn loạn nguyên tố bác ly thì Hàn Vũ phóng thích ra Quang Chi Thủ Hộ Linh Lô, làm mọi người tăng lên tốc độ hồi phục. Nếu không, thì triển ra ma pháp cường đại này nó sẽ tiêu hao cực lớn.

Hỗn loạn nguyên tố bác ly chính là ma pháp thiên phú của Hạo Nguyệt. Uy lực ma pháp này là không thể nghi ngờ, nhưng thiếu sót cũng rành rành ra đó. Mặc kệ thực lực Hạo Nguyệt mạnh cỡ nào, phát động ma pháp này sẽ tiêu hao gần như toàn bộ linh lực của nó.

Nhưng mới rồi một kích cũng hiện ra thực lực chân chính của Hạo Nguyệt sau khi tiến hóa. Hỗn loạn nguyên tố bác ly nằm thuộc tính, ngay cả cường giả cấp chín cũng bị tạm dừng ít nhất năm giây. Vua Cự Kinh là kẻ khổng chế không gian cũng không thể đột phá ma pháp phong tỏa, tối đa chỉ là không để mình bị thương mà thôi.

"Xin lỗi, ta xin lỗi mọi người, là ta lo lắng không chu đáo, cho nên đưa mọi người vào hoàn cảnh nguy hiểm. Làm đoàn trưởng, ta không thể tránh né trách nhiệm." Long Hạo Thần nhìn đồng bạn trước mặt, chậm rãi khom lưng.

"Đại ca, cậu đừng như vậy, ai nghĩ tới Vua Cự Kinh mạnh như vậy?" Tư Mã Tiên vừa chịu đựng linh lô phản phệ vừa vội vàng nói.

Hàn Vũ cũng liên tục gật đầu.

"Đúng thế! Tất cả đều quá bất ngờ, không phải chúng ta không lo lắng toàn diện."

Long Hạo Thần cười khổ lắc đầu.

"Không, làm đoàn trưởng như ta khi biết rõ có thể gặp phải đối thủ mạnh như Vua Cự Kinh, vậy mà còn mang mọi người đi mạo hiểm, là sai lầm. Nếu trong các người có ai thật bị thương, ta vĩnh viễn không thể

tha thứ cho chính mình. Ta sai rồi nên phải xin lỗi. Vì trừng phạt lỗi lầm, mặc kệ là nội đan Sâm Chu hay lần này thu hoạch được Cự Kinh, tất cả lợi ích đều gạt bỏ ta ra."

"Đoàn trưởng, sai là ta mới đúng. Nếu không phải vì ta ích kỷ, cho nên mới..." tuy Vương Nguyên Nguyên kiên cường nhưng lúc này cũng kiềm không được đỏ hốc mắt.

Săn bắt Cự Kinh, lợi ích lớn nhất không thể nghi ngờ chính là cô. Cũng bởi vì trang bị không gian thuộc tính không dễ kiếm, cho nên Long Hạo Thần mới muốn thực hiện kế hoạch này.

Long Hạo Thần mỉm cười, nhắc tay lên ngăn cản Vương Nguyên Nguyên nói tiếp.

"Được rồi, dù sao chúng ta đã bình an vô sự. Sau này chúng ta kế hoạch hành động càng thêm cẩn thận."

"Mọi người trước tiên nghỉ ngơi đi. Liên tiếp truyền tống hai lần, chúng ta cần ở tại đây một thời gian mới được. Như vậy cũng tốt, cứ để Vua Cự Kinh ôm cây đợi thỏ."

Mặc kệ là Lâm Hâm và Tư Mã Tiên bị linh lô phản phệ, hay là Hạo Nguyệt sử dụng hỗn loạn nguyên tố bác ly, cùng với chính Long Hạo Thần, đều cần thời gian hồi phục sức lực. Nên biết, lúc Long Hạo Thần thi triển Kiếm Nhãn Phong Bạo là dùng kỹ năng súc thể. Tuy không dùng kiếm ý, nhưng tiêu hao linh lực cực lớn. Công hiệu Quang Chi Thủ Hộ Linh Lô của Hàn Vũ trong quá trình truyền tống đã ngừng lại, cho nên hiện tại mọi người rất mệt mỏi.

Tuy cho đến hiện nay họ vẫn chưa phát hiện tung tích Xà Ma tộc, nhưng thu hoạch tương đương không tệ. Mặc kệ là Sâm Chu hay Cự Kinh đều là bảo vật hiếm có. Long Hạo Thần nghĩ, Xà Ma Thần An Độ Mã Lý nếu đã ở Thâm Uyên đắm lầy thời gian dài như vậy, thế thì trong đầm lầy nhất định có gì đó hấp dẫn gã. Gã không thể nào cứ ở trong này mà không vì lợi ích gì. Cự Kinh ngay cả gã đều không dám đụng đã bị

mình và đồng bạn bắt được, tuy quá trình nguy hiểm nhưng kết quả rất tốt. Bọn họ tổng cộng lấy được mười một Cự Kinh. Đừng nói, chỉ dựa vào đám Cự Kinh này, cho đồng bạn mỗi người đổi một bộ trang bị truyền kỳ chắc là không đến nỗi nào.

Bởi vậy, hiện tại Long Hạo Thần một chút cũng không gấp gáp. Bọn họ thu hoạch đã vượt mức dự định, nếu có thể từ chỗ Xà Ma tộc được thêm cái gì thì càng tốt. Nếu lỡ kẻ địch người đông thế mạnh không thể chiến thắng, kết thúc hành trình giết chóc cũng không sao.

Lần này rời khỏi Thánh Minh rồi, chỉ có Thái Nhi mất trí nhớ là nét bút hồng, mục tiêu đa số đều đã hoàn thành, thể chất thần quyền giả của Thái Nhi cũng đã thức tỉnh xong.

Trong tháp Vĩnh Hằng rất nhanh yên tĩnh lại, mỗi người đều tiến vào trạng thái tu luyện.

Vua Cự Kinh truy đuổi cho Long Hạo Thần một bài học, hẳn càng biến cẩn thận hơn trước. Lần này nghỉ ngơi kéo dài đến ba ngày, mãi đến khi hiệu quả phản phệ linh lô của Tư Mã Tiên, Lâm Hâm đi qua, họ mới truyền tống trở lại đầm lầy.

Chính Long Hạo Thần dẫn đầu xuất hiện trong đầm lầy. Hắn có thể nói là pháp trận định vị của đồng bạn. hẳn ở đâu mới có thể truyền tống đồng bạn đến đó.

Trở lại Thâm Uyên đầm lầy, Long Hạo Thần ngăn cản khói độc, cố gắng thu lại hơi thở của mình, tốc độ bay cực nhanh hướng tới chỗ ngược lại nơi Cự Kinh sống.

Có Hạo Nguyệt ở lại trong tháp Vĩnh Hằng, Long Hạo Thần tùy thời có thể tiến hành huyết khế truyền tống đến bên cạnh nó, tốc độ nhanh hơn thông qua Giai Diệu Vĩnh Hằng. Cho dù lần nữa phát hiện Vua Cự Kinh thì hẳn cũng có thời gian chạy trốn.

Hiển nhiên Vua Cứ Kinh không có nhiều kiên nhẫn ở tại đây ôm cây đợi thỏ, Long Hạo Thần thuận lợi bay đi.

Khói độc trong không khí ăn mòn linh lực hộ thể của hắn, không ngừng phát ra thanh âm xèo xèo. Tuy quang nguyên tố trong đầm lầy không nồng đậm nhưng cũng đủ hắn dùng để tiêu trừ khói độc làm tiêu hao linh lực.

Một người hành động tiện hơn cả đám. Có bài học Cứ Kinh, Long Hạo Thần một mình chạy tới trước. Bay khoảng một tiếng đồng hồ, rời xa lãnh địa Cứ Kinh, hắn mới triệu hoán ra đồng bạn.

Khi thân thể cao lớn của Hạo Nguyệt xuất hiện trong Thâm Uyên đầm lầy, tầm mắt Long Hạo Thần rất cuộc biến rõ ràng. Tiểu Tử như là máy hút nước hút đi khói độc nồng đậm. Đám khói độc tựa như có linh khí vội vàng tản ra.

"Mọi người trước tiên hồi phục linh lực đã." Long Hạo Thần phóng ra Quang Chi Liên Y, canh giữ tại đó.

Dù sao tháp Vĩnh Hằng không thể giúp đa số họ hồi phục linh lực, nơi này hoàn cảnh dù tệ đến đâu nhưng vẫn có các loại thuộc tính.

Mỗi người đều ngồi trên lưng Hạo Nguyệt hồi phục linh lực. Tiểu Quang và Tiểu Hỏa tự phóng ra kỹ năng giống với Tụ Linh quang hoàn, trừ Vương Nguyên Nguyên ra, tốc độ hồi phục của những người khác khá là nhanh. Còn về Trần Anh Nhi, từ đầu đến giờ cô không ra tay, đương nhiên không cần hồi phục cái gì.

"Ừa!" Trần Anh Nhi kêu lên khiến Long Hạo Thần chú ý.

"Làm sao vậy, Anh Nhi?"

Trần Anh Nhi nâng lên Kính Tượng Bảo Thần Trư nằm trong ngực mình.

"Đại ca, anh xem."

Cô gái này bên trong cực kỳ kiêu ngạo, lúc mới trở thành Liệp Ma giả, cô hay kêu tên Long Hạo Thần hoặc là đoàn trưởng. Nhưng theo cả đội thời trưởng thành, tận mắt thấy Long Hạo Thần trả giá cho đoàn đội, hiện tại cô kêu tiếng đại ca là tâm phục khẩu phục, dù rằng tuổi của Long Hạo Thần còn nhỏ hơn cô.

Long Hạo Thần thế này mới phát hiện, Kính Tượng Bảo Thần Trư trong ngực Trần Anh Nhi bắt đầu tỏa ra quang mang nhạt. Quang mang này màu vàng, như ẩn như hiện, lúc sáng lúc yếu.

"Đây là..." Long Hạo Thần nghi hoặc nhìn Trần Anh Nhi.

Trần Anh Nhi tay trái sờ giữa trán, một vầng sáng vận vẹo như có như không bao phủ lấy người Kính Tượng Bảo Thần Trư. Phút chốc, heo con Mạch Đâu mắt sáng ngời, toàn thân tỏa ra cùng loại quang mang.

"Nó cho ta biết, nó phát hiện thứ tốt, ở bên kia." Nói xong Trần Anh Nhi nhắc tay chỉ một phương hướng.

Giờ Long Hạo Thần mới nhớ ra, Kính Tượng Bảo Thần Trư còn có năng lực tìm báu vật. Chẳng qua lòng hăn có chút do dự. dù sao lần trước ở trong Mộng Huyền Thiên Đường chưa thấy con này biểu hiện ra sao.

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 173

Xà Ma Thần Và Vua Sâm Chu

"Tin tức của nó có đáng tin không? Vì sao lúc ở trong Mộng Huyền Thiên Đường nó không giúp chúng ta tìm được linh lô?" Long Hạo Thần nói ra nghi hoặc trong lòng.

Trần Anh Nhi lần nữa cùng Mạch Đâu giao lưu, xong mới đáp.

"Mạch Đâu nói, trong Mộng Huyền Thiên Đường có thần lực của Tự Nhiên Nữ Thần, chặn năng lực dò xét của nó. Nó chắc chắn hướng đó có đồ tốt, cụ thể là gì thì nó không biết. Nhưng khẳng định rằng trong đó một bảo vật có quang thuộc tính."

Long Hạo Thần nói.

"Mạch Đâu cảm nhận được chỗ có bảo vật có nguy hiểm không?"

Trần Anh Nhi lắc đầu.

"Cái này không được. Nó chỉ có thể cảm nhận đại khái vị trí có bảo vật, trước mắt cách chúng ta khoảng hai mươi mét. Khoảng cách càng gần thì nó càng có phán đoán chính xác hơn."

Long Hạo Thần nheo mắt, trầm ngâm nói.

"Nếu thật có bảo vật, nói không chừng là mục tiêu của Xà Ma Thần. Đợi mọi người hồi phục linh lực, ta đi nhìn xem."

Hắn nói là "ta" mà không phải "chúng ta". Long Hạo Thần đã nghĩ kỹ rồi, người tiến lên càng ít thì càng an toàn.

Trần Anh Nhi xung phong nhận việc.

"Đại ca, ta mang theo Mạch Đâu đi cùng anh!"

Long Hạo Thần gật đầu.

Mang theo Trần Anh Nhi là lẽ tất nhiên. Chính xác mà nói thì là mang theo Mạch Đâu Kính Tượng Bảo Thần Trư. Nếu nó cảm ứng là chính xác, như vậy có nó dẫn đường sẽ bớt đi đường vòng. Có Trần Anh Nhi thì có thể cùng nó liên lạc. Long Hạo Thần không dám để nó tự mình chạy đằng trước. Lúc trước trải qua mọi việc cho họ biết rằng, Vực Tử Vong Thâm Uyên đầm lầy là tên đúng với thật, nếu không phải may mắn, chỉ sợ họ đã chôn xác tại đây. Đây cũng khó trách Xà Ma Thần An Độ Mã Lý thống soái cả tỉnh Xà Ma lại dùng thời gian dài như vậy mà chưa hoàn thành mục tiêu.

Mãi đến khi linh lực của đồng bạn hoàn toàn hồi phục, Long Hạo Thần mới đưa mọi người trở lại tháp Vĩnh Hằng. Vì để sẵn sàng đối diện khiêu chiến có khả năng xảy ra, chính hắn cũng trở về tháp Vĩnh Hằng, lấy thời gian đối lấy số lần mình truyền tống với tháp Vĩnh Hằng.

Trải qua không ngừng tăng cao, hiện giờ Long Hạo Thần có năng lực trong khoảng thời gian ngắn hoàn thành hai lần truyền tống tập thể, một lần thuận phát. Một lần kia là cần thời gian ngâm xướng. Rất có khả năng sắp đối mặt Xà Ma Thần, dĩ nhiên hắn không dám khinh thường, thà rằng chờ đợi mấy tiếng đồng hồ cũng tuyệt đối không để đồng bạn rơi vào hoàn cảnh nguy hiểm.

Thải Nhi yên lặng đứng một bên, nhìn Long Hạo Thần và các bạn bàn bạc kế hoạch cùng đối sách, bất giác bĩu môi. Thật rõ ràng, Long Hạo Thần không xếp nàng vào kế hoạch khiến Thải Nhi rất là bất mãn.

"Ta cũng muốn giam gia vào kế hoạch của các người." Thải Nhi thò đầu ra từ bên mặt Long Hạo Thần.

Sợi tóc mềm nhẹ sát qua mặt Long Hạo Thần, còn có mùi hương quen thuộc, Long Hạo Thần hơi ngẩn ra, quay đầu nhìn Thái Nhi gần ngay trước mắt, lòng kiềm không được dâng trào cảm xúc.

"Cô có thể khống chế năng lực chiến đấu của mình rồi ư?" Long Hạo Thần vội vàng nghiêng đầu đi, hấn nổi lên xúc động muốn hôn một cái trên gò má hồng.

Thái Nhi gật đầu.

"Có thể! Chỉ cần đối mặt nguy hiểm là ta có thể tiến vào trạng thái đặc biệt, sau đó sẽ chiến đấu."

Long Hạo Thần hơi bất đắc dĩ nói.

"Nhưng sao ta có thể để cô gặp phải nguy hiểm được? Tiếp theo chúng ta rất có khả năng sẽ gặp phải kẻ địch khó đối phó nhất từ khi tiến vào Thâm Uyên đầm lầy."

Thái Nhi bất mãn nói.

"Ta không cần biết, ta muốn đi! Chẳng phải anh đã nói với ta rằng ta là phó đoàn trưởng Liệp Ma Đoàn chúng ta? Mọi người đều ra chiến đấu, để một mình ta ở nơi đây thì coi sao được? Hơn nữa, thông qua chiến đấu liên tục, nói không chừng ta có thể nhớ lại một ít. Ít ra thì có thể hồi phục ký ức chiến đấu!"

Nhìn ánh mắt kiên quyết của Thái Nhi, Long Hạo Thần có chút bất đắc dĩ nói.

"Vậy được rồi, nhưng mà cô phải nghe theo ta sắp xếp, không thể hành động thiếu suy nghĩ."

"Biết rồi!" Lần này Thái Nhi đồng ý cực nhanh.

Từ khi mất trí nhớ, nàng đi theo Long Hạo Thần đã có một đoạn thời gian, dần bước ra lúc đầu khủng hoảng, mờ mịt, bất lực. Nàng phát hiện,

những người bên cạnh mình không tệ lắm, họ đều rất quan tâm mình. Hơn nữa họ có một điểm giống nhau, đó là tôn kính Long Hạo Thần.

Thải Nhi từng nghe Long Hạo Thần nói, trong cả đội, hai người họ tuổi nhỏ nhất. Dưới tình huống như vậy mà Long Hạo Thần được đồng bạn kính trọng, đó là vì sao?

Thải Nhi luôn khó hiểu về vấn đề này, mãi đến khi tiến vào Thâm Uyên đầm lầy nàng mới dần tìm ra đáp án.

Tín nhiệm đến từ thực lực và tâm tính. Long Hạo Thần làm đoàn trưởng đội Liệp Ma Đoàn này, vĩnh viễn đều là tiên phong đối mặt kẻ địch mạnh. Khi đồng bạn cần hãn bảo vệ thì hãn thường không tiếc trả giá xuất hiện bên cạnh họ. Hơn nữa hãn có năng lực chỉ huy và nghĩ ra kế hoạch. Mỗi lần hãn đề ra kiến nghị đều được đồng bạn ủng hộ. Dưới tình huống như vậy hãn vẫn tôn trọng ý kiến đồng bạn bổ khuyết kế hoạch của mình.

Có thể nói, Thải Nhi dần bị sự ưu tú của Long Hạo Thần hấp dẫn. Đối với hãn, nàng dần sinh ra tin tưởng và loại cảm giác nói không thành lời. Hiện tại nàng có chút vội vàng muốn hồi phục trí nhớ. Nếu hãn thật là bạn trai của mình thì cũng không tệ lắm. Chỉ là, giữa mình và hãn, cảm giác đó là từ đâu đến, rốt cuộc là như thế nào?

Mấy ngày nay, lúc mấy người khác tu luyện, Thải Nhi một mình chịu đựng không ít đau khổ. Bởi vì nàng cứ muốn nhớ lại ký ức mà không được. Mỗi lần đều là cơn đau đầu đuổi nàng khỏi ký ức. Tối đa chỉ có thể cảm thụ một số đoạn ngắn hình ảnh. Dường như trí nhớ của nàng và bản thể bị cắt đứt ở hai thế giới, nàng cần xây một cái cầu bắc ngang hai thế giới.

Thời gian chờ đợi truyền tống không cần lâu đến mười hai tiếng đồng hồ, nhưng sáu tiếng thì là cần thiết. Sau khi bàn bạc xong kế hoạch, Long Hạo Thần để mọi người tiến vào trạng thái minh tưởng. Mặc dù như vậy làm Vương Nguyên Nguyên và Trần Anh Nhi không thể tăng lên linh

lực, nhưng có thể khiến trạng thái tinh thần của mọi người tăng lên đến tốt nhất.

Quang mang vàng nhạt lại hiện ra trong Thâm Uyên đầm lầy. Bốn linh cánh giang rộng sau lưng Long Hạo Thần, đồng thời tay phải gõ lồng ngực, một luồng sáng vàng lấp lánh, Trần Anh Nhi ôm heo con Mạch Đâu xuất hiện bên cạnh.

Trần Anh Nhi cười tươi, làn thu thủy gợn sóng, sờ lưng heo con Mạch Đâu, khiến nó cảm thụ phương hướng có bảo vật.

Tay phải Long Hạo Thần lần nữa gõ, một bóng xanh xuất hiện sau lưng Trần Anh Nhi, chính là Thánh Vệ số mười. Long Hạo Thần cho nó một nhiệm vụ, bảo vệ Trần Anh Nhi.

"Đi." Long Hạo Thần nhìn chỗ Trần Anh Nhi chỉ, Thánh Quang Tráo khuếch tán, bao phủ thân thể ba người vào trong, Đồng thời hắt mở ra toàn bộ cảm giác, cảm nhận xung quanh rất có thể xuất hiện nguy hiểm.

Vì càng thêm an toàn, ba người Long Hạo Thần đều vỗ linh cánh kề sát mặt đất. Vào thời điểm mấu chốt, Thánh Vệ số mười tùy thời có thể từ phía sau ôm lấy Trần Anh Nhi mang cô rời xa khỏi nguy hiểm. Tính đến năng lực phản ứng thì coi như là Long Hạo Thần cũng không thể sánh bằng Thánh Vệ phong hệ.

Tay phải nắm Quang Chi Liên Y, tay trái là Huy Hoàng Thánh tấm thuẫn tổn hại nghiêm trọng. Long Hạo Thần đi đằng trước nhất. Bởi vì không cần đi trên đầm lầy, cho nên nhiệm vụ mở đường của hắn nhẹ nhàng hơn nhiều, chỉ cần chém đứt một số dây mây quá dày là được.

Tiến lên khoảng hai mét thì Long Hạo Thần đột nhiên tạm dừng, hơn nữa làm dấu im lặng.

Trần Anh Nhi và Thánh Vệ số mười ngừng sau lưng hắn. Long Hạo Thần mắt lóe hai đoàn sáng vàng, quay đầu liếc Thánh Vệ số mười.

Thánh Vệ số mười đáy mắt cũng lấp lóe quang mang, đây là do liên hệ tâm linh đến từ Giai Điều Vĩnh Hằng. Long Hạo Thần có thể thông qua cách này truyền cảm giác của mình cho các Thánh Vệ. Trong sương mù dày đặc như vậy, tuy họ không nhìn thấy nhưng cảm giác của Long Hạo Thần có thể dùng như cặp mắt. Ít nhất trong phạm vi nhất định thì cảm giác của hắn khá chính xác.

Thánh Vệ số mười gạt đầu với Long Hạo Thần. Ngay sau đó, nó đã hóa thành luồng gió xanh bay vào sương mù dày đặc. Linh lực màu xanh bao trùm xung quanh người bảo vệ nó, tựa như tia chớp xanh.

Ánh vàng trong mắt hắn càng thêm đậm. Lúc này tuy không cần hắn tiêu hao linh lực, nhưng cũng tiêu hao không ít tinh thần lực.

Thời gian không dài lắm, luồng sáng xanh bỗng nhiên quay lại, dừng ở trước mặt Long Hạo Thần và Trần Anh Nhi. Trở về không chỉ một mình Thánh Vệ số mười, còn có một khối thi thể. Thi thể dài gần ba mét, cái đuôi to chiếm thể tích hai phần ba, mà tộc nhân Xà Ma tộc.

Yết hầu nó bị cắt đứt, ngực bị đâm xuyên, tổn thương nặng vậy đương nhiên đủ trí mạng.

Lúc trước bởi vì Long Hạo Thần cảm thụ đến nó mới ra lệnh Thánh Vệ số mười ra tay. Lấy năng lực của Thánh Vệ số mười, lạng lẽ làm xong điều này tuyệt không khó, thậm chí hiệu quả còn tốt hơn chính Long Hạo Thần ra tay.

"Xem ra ta đoán không sai, cảm giác của Mạch Đâu cũng rất chính xác. Trong Thâm Uyên đầm lầy chắc là có thứ giống như bảo tàng. Nó chính là mục tiêu của Xà Ma Thần An Độ Mã Lý. Chúng ta đang tới gần mục tiêu." Nói xong Long Hạo Thần giơ ngón cái với Thánh Vệ số mười.

Trần Anh Nhi nói.

"Vậy hiện tại chúng ta nên làm gì đây?"

Long Hạo Thần mỉm cười.

"Dĩ nhiên lấy an toàn làm gốc, trước tiên bỏ đi cánh đã, rồi hành động bước kế tiếp. Số Mười, nhờ vào người."

Ngọn lửa xanh trong mắt Thánh Vệ số mười nhấp nháy kịch liệt hơn, toát ra sự kiêu ngạo.

Long Hạo Thần kiểm một cây thô to, xác định an toàn rồi mới gật đầu với Trần Anh Nhi, sau đó triệu hoán ra Thánh Vệ số mười hai canh giữ bên người. Hắn khoanh chân trên cành cây, quang mang vàng nơi đáy mắt càng sáng ngời, gật đầu với Thánh Vệ số mười.

Lúc này Long Hạo Thần không chỉ là mắt của Thánh Vệ số mười, càng là người chỉ huy. Trong óc Thánh Vệ số mười xuất hiện một bản đồ, bên trên biểu thị địa hình xung quanh và kẻ địch xuất hiện trong cảm giác của Long Hạo Thần. Tuy đám kẻ địch tụ tập cùng một chỗ, nhưng trong sương mù dày đặc, rất thích hợp cho Thánh Vệ số mười vốn là người không chế gió. Huống chi phía trước Xà Ma tộc đang đại chiến.

Ma lực hắc ám nồng đậm bay trong không khí, căn nguyên ma lực hắc ám chính là đến từ cây cột như liên tiếp giữa trời và đất.

Cây cột toàn thân màu đen, trực tiếp cắm trong nước bùn đầm lầy vàng xanh, đường kính khoảng mấy chục mét dựng thẳng lên cao. Mơ hồ thấy có bóng dáng thân rắn xoay quanh. Quái vật nửa người nửa rắn trong mắt thỉnh thoảng lóe tia sáng đỏ đáng sợ.

Lấy cây cột này làm trung tâm, khói độc quanh đầm lầy mấy ngàn mét đều bị đuổi ra không còn một mảnh. Trong phạm vi này đang đánh trận chiến.

Từng Xà Ma cường tráng vặn vẹo thân thể, đa số đều cầm trường mâu, cũng có tay cầm pháp trượng, đang điên cuồng phát động công kích hủy diệt hướng kẻ địch.

Đám Xà Ma ngo ngoe cái đuôi to, di chuyển trên đầm lầy mà không bị gì.

Số lượng Xà Ma rất nhiều, hơn nữa thân dài hơn ba mét, có thể nói toàn là tinh anh Xà Ma tộc, ít nhất cũng là Xà Ma cấp năm.

Đối thủ của chúng cũng chẳng thua kém, mấy chục Sâm Chu rắn to lớn và rất nhiều sinh vật trong Thâm Uyên đầm lầy.

Chiến đấu rất kịch liệt, nhìn qua thì rắn to Sâm Chu là ma thú cấp tám, hẳn là chiếm ưu thế tuyệt đối mới đúng, nhưng thực tế thì không phải vậy. Số lượng của Xà Ma tới gần ngàn, không nói đến vượt xa Sâm Chu, hơn nữa chúng nó có trật tự, công phòng một thể, rất nhạy cảm với Sâm Chu. Một khi có Sâm Chu chui xuống đất, đám Xà Mã Lỳền tự động tản ra, luôn khiến Sâm Chu không thể nuốt trọn chúng.

Cây cột to đứng thẳng trong đầm lầy cũng đem đến tác dụng lớn. Từng vòng sáng đen nhạt khuếch tán, bao phủ đám Xà Ma. Tinh anh Xà Ma mạnh mẽ tương đương với ma thú cấp sáu, hơn nữa có thứ đó hỗ trợ, mặc kệ là sức chiến đấu hay năng lực hồi phục của chúng đều tăng cao. Lại thêm ưu thế về số lượng, đã đem ma thú lấy Sâm Chu cầm đầu áp chế trong phạm vi nhất định.

Hai bên hiển nhiên đã chiến đấu trong thời gian dài. Chẳng qua trên mặt đất không có thi thể Xà Ma. Bởi vì chỉ cần chết trận, chúng nó không thể dựa vào di chuyển lướt trên đầm lầy, nhất định sẽ bị lực lượng thiên nhiên này cắn nuốt.

Bên Liệt Ma Đoàn thì có hai thi thể, đều treo trên cây, là tự chúng thu lấy.

Tuy rằng chiến đấu rất thê thảm, nhưng có thể thấy hai bên còn đang trong trạng thái khắc chế. Nguyên nhân rất đơn giản, kẻ mạnh của hai bên còn chưa ra tay.

Bên Xà Ma tộc, dưới cột trụ là một Xà Ma dáng người cao đến năm mét ngạo nghễ đứng đó. Cái đuôi thô to chống đỡ thân hình cao to, thân trên cũng cực cường tráng, có rất nhiều hoa văn xanh đen và đỏ hỗn hợp. Đôi mắt cũng là một xanh, một đỏ. Trên đầu đằng trước hói, phía sau sợi tóc màu xanh đen cột thành bím tóc nhỏ. Hai tay cầm mỗi thanh xà mâu, ánh mắt hung dữ không ngừng lấp lóe, nhìn Sâm Chu phía xa.

Bên cạnh Xà Ma dáng người cường tráng còn có bốn Xà Ma nữ tính dáng yếu điệu. Chúng cao trung bình không đến hai mét, ngọ nguậy đuôi dài, sắc mặt là màu tái xanh. Khủng bố nhất là tóc chúng lại là từng con răn nhỏ. Bốn Xà Ma nữ này đều nhắm mắt lại, mi mắt là màu trắng bệch.

Không cần nghi ngờ, Xà Ma cực cao lớn đó chính là tộc trưởng Xà Ma tộc, thứ hạng cuối cùng trong bảy mươi hai Trụ Ma Thần, Xà Ma Thần An Độ Mã Lý.

Bốn Xà Ma nữ đứng cạnh gã đương nhiên chính là bốn thuộc hạ Mỹ Đô Toa.

Trận chiến bên trong tuy kịch liệt, nhưng cho tới giờ phút này, chúng còn chưa ra tay.

Mà đối diện chúng, phía sau đám Sâm Chu, một Liệt Ma Đoàn to lớn toàn thân xanh ngọc, sau lưng có ba sợi chỉ vàng yên lặng chờ đợi. Thân thể nó lộ khỏi đầm lầy vượt qua mười mét, đứng thẳng tắp. Chẳng qua ngẫu nhiên nhìn Trụ Ma Thần sau lưng An Độ Mã Lý thì ánh mắt lấp lóe.

Vua Sâm Chu! Đây chính là chúa tể chân chính của Thâm Uyên đầm lầy, ma thú cấp mười, Vua Sâm Chu.

Tuy Vua Cứ Kinh chính là một trong các chúa tể của Vực Tử Vong, nhưng so với Vua Sâm Chu thì chúng nó bị yếu ở chỗ tập tính địa vực. Vua Cứ Kinh sẽ không dễ dàng rời khỏi nơi sinh sống. Cho nên phạm vi nó cai quản không lớn, chỉ cần Vua Sâm Chu không xâm nhập lãnh địa của nó thì đương nhiên bình an vô sự. Sâm Chu thì không giống vậy.

Chúng chúa tể bộ phận lớn vùng đầm lầy này, nơi có nước bùn đầm lầy là gần như đều có bóng dáng chúng nó. Chỉ cần không gặp phải Cự Kinh hoặc thiên địch khác, trong đầm lầy này chúng nó có thể nói là đi ngang.

Ánh mắt hung dữ của An Độ Mã Lý càng biến dữ tợn, vì đối phó đám Sâm Chu, gã đã trả cái giá lớn.

Lúc mới đầu phát hiện bên này có kho báu, chính là một mình nó. An Độ Mã Lý vẫn luôn biết trong Thâm Uyên đầm lầy sinh tồn Sâm Chu. Cùng là loài rắn, đương nhiên nó biết Sâm Chu sẽ rất bổ cho mình, vậy nên từng vào săn lén. Một lần tình cờ, nó kinh ngạc phát hiện tộc Sâm Chu dường như đang bảo vệ thứ gì ở đây. Kết quả là An Độ Mã Lý nổi lên tò mò, tìm cách lén vào xem. Thế là gã và Vua Sâm Chu lần đầu tiên đánh nhau.

Sâm Chu bình thường tuy không phải đối thủ của An Độ Mã Lý, nhưng Vua Sâm Chu là ma thú cấp mười, tương đương với cường giả cấp chín, nơi này lại là sân nhà của nó. Trận đại chiến đó An Độ Mã Lý thua thảm, thậm chí suýt mất mạng. Nếu không phải dựa vào một số thủ đoạn đặc biệt của ma thần, nó thậm chí không thể chạy trốn.

Điều này chẳng những bị An Độ Mã Lý coi là sỉ nhục lớn, càng khiến gã thêm tò mò kho báu Sâm Chu canh giữ. Bên trong nhất định có thứ tốt, An Độ Mã Lý thầm kết luận.

Trong bảy mươi hai Trụ Ma Thần, gã đứng hạng cuối cùng, thực lực đạt tới đỉnh cấp tám rồi không có cách nào tiến thêm một bước. Dù ai đứng hàng cuối cùng đều không cam lòng, có cơ hội tốt như vậy, lẽ tất nhiên An Độ Mã Lý không muốn bỏ qua. Lỡ đâu có thứ gì đó giúp mình tăng tu vi lên đến cấp chín, như vậy thứ hạng của mình trong ma thần sẽ lên như điều gặp gió. Đừng quên, An Độ Mã Lý có được một chủng tộc riêng! Địa vị của nó thậm chí cao hơn các ma thần đứng hạng sau sáu mươi.

Cho nên, An Độ Mã Lý trở về dưỡng thương rồi mang theo đám thuộc hạ tinh anh hùng hổ quay trở lại Thâm Uyên đầm lầy.

Chẳng qua, lần này gã không may lắm, vận khí cực kém trải qua cái hồ nhỏ Cự Kinh sinh hoạt. Kết quả có thể nghĩ. Vua Cự Kinh đích thân ra tay, lần nữa trọng thương An Độ Mã Lý. Gã mang theo thuộc hạ tinh anh đều trở thành chất dinh dưỡng cho hồ nhỏ.

Đả kích trầm trọng này khiến An Độ Mã Lý nghỉ ngơi suốt ba tháng thì vết thương mới hồi phục. Sự khùng bố của Vua Cự Kinh đối với gã mà nói càng vượt qua Vua Sâm Chu. Nếu không phải có năng lực bảo vệ đặc biệt của Trụ Ma Thần, chỉ sợ gã đã chết hai lần.

An Độ Mã Lý dù sao là ma thần, liên tiếp hai lần bị đả kích, rút kinh nghiệm xương máu rồi cẩn thận tiến hành kế hoạch. Gã hơn mười lần tiến vào Thâm Uyên đầm lầy, nhưng không xâm nhập sâu hơn, cẩn thận tra xét tình huống vùng đầm lầy này. Nhiều lần trải qua nguy hiểm, nhưng rốt cuộc gã đã nắm được bảy tám phần tình huống Vực Tử Vong. Sau khi có tin tưởng, An Độ Mã Lý mới lần nữa triệu tập số lớn quân tinh anh, lần này mang theo cả Mỹ Đô Toa lẫn bản mệnh Trụ Ma Thần của gã. Cần một đòn thành công.

Không có Trụ Ma Thần bên cạnh, ma thần không khác gì cường giả cùng đẳng cấp bình thường. Có Trụ Ma Thần thì hoàn toàn khác. Trụ Ma Thần chẳng những tăng phúc cho ma thần, cũng có thể tăng phúc cho tộc nhân trên diện rộng. Hơn nữa Trụ Ma Thần đối với ma thần mà nói, chính là gần như lệnh bài miễn tử. Chiến đấu có Trụ Ma Thần chống lưng, ma thần gần như có thể phát huy thực lực một trăm năm mươi phần.

Mặc dù Trụ Ma Thần của An Độ Mã Lý đứng ở vị trí cuối cùng trong bảy mươi hai cây, nhưng cũng tương đương với trang bị cấp sử thi. Đây cũng là vì sao Vua Sâm Chu thực lực rõ ràng mạnh hơn gã mà lại sợ ném chuột vỡ đồ. Trụ Ma Thần cho nó cảm giác áp bách cực lớn.

Xà Ma Thần An Độ Mã Lý một chút đều không vội vàng ra tay. Gã gần trước tiên gạt bỏ vây cánh của Vua Sâm Chu. Gã chịu đựng lâu như vậy, chính là chờ đợi cơ hội này. Còn về Vua Cự Kinh, gã tạm thời

không dám khiêu chiến. thuộc hạ của Vua Cự Kình quá nhiều, hơn nữa lực công kích cực mạnh.

Số lượng Sâm Chu tuy không ít nhưng không quần tụ, chia ra ở các đầm lầy. Coi như là Vua Sâm Chu cũng không thể bỗng chốc triệu tập nhiều tộc nhân để chiến đấu.

Ngay lúc hai bên kịch chiến tiến vào gay cấn, thì một bóng dáng xanh lạng lẽ xuất hiện ở cạnh chiến trường.

An Độ Mã Lý rất cẩn thận, lần này gã mang đại quân xâm nhập vào Thâm Uyên đầm lầy, quyết định xong ngay một lần, sau dám sơ xuất được? Có thể nói, tinh anh Xà Ma ở đây đã vượt qua một nửa số lượng cả tộc gã. Bởi vậy, bên ngoài gã bố trí mười mấy Xà Ma làm trinh sát, một khi có ma thú cường đại nào trong đầm lầy tiếp cận chiến trường thì có thể kịp thời cảnh báo.

Chẳng qua ngay lúc này, từng Xà Ma trinh sát lạng lẽ chết đi.

Ở bên ngoài, bọn chúng không thể nhận được Trụ Ma Thần trợ giúp, hưởng chi đối thủ của chúng mạnh như vậy.

Một Xà Ma quần trên ngọn cây cảnh giác quan sát xung quanh, đôi mắt nhỏ không ngừng xoay tròn liếc nhìn. Trên người nó tản ra nhàn nhạt linh lực đen đầy đi khói độc trong đầm lầy. Kỳ thực phạm vi nó có thể nhìn thấy không lớn, đa số là dựa vào cảm giác để tra xét. Khứu giác loài rắn rất nhạy, đây cũng chính là cảm giác mạnh nhất của chúng.

Đột nhiên nó cảm giác không khí trên đầu hơi lạnh, Xà Ma vội vàng hít sâu, nhưng không phát hiện mùi vị bất cứ sinh vật nào. Đang lúc nó nghi hoặc thì sự lạnh lẽo đã thấm tận xương.

Một luồng sáng xanh nhập vào từ đỉnh đầu, một quang mang xanh khác trực tiếp cắt đứt cổ họng nó, không phát ra một chút tiếng động, Xà Ma đã chậm rãi mềm nhũn trên cây.

Bóng xanh hơi tạm ngừng, lại lần nữa ẩn vào sương mù. Sương mù dày đặc trở thành chỗ nấp tốt nhất của nó. Dù cho khoảng mấy chục mét có một Xà Ma khác, cũng bởi vì tầm mắt bị cản trở mà không thấy tình hình bên này.

Không đến mười phút, Xà Ma phụ trách trinh sát bên ngoài đã bị diệt trừ không còn một mảnh. Khi bóng dáng xanh quay lại bên cạnh Long Hạo Thần thì chẳng qua trên người tỏa ra quang mang nhạt hơn chút mà thôi.

Long Hạo Thần từ từ khép mắt, thả lỏng tinh thần bởi vì tập trung cao độ mà mỏi mệt.

Trong cảm giác của hắn, Trụ Ma Thần của Xà Ma Thần An Độ Mã Lý chính là một vật có năng lượng lớn. Tinh thần trầm tĩnh lại, cảm giác cũng đặc biệt rõ ràng. Cho nên không để Thánh Vệ số mười đánh lén Xà Ma đang chiến đấu là vì không muốn đánh rã động cò.

Bọ ngựa bắt ve, chim sẻ ở phía sau, đây không thể nghi ngờ là lựa chọn tốt nhất.

Chốc lát sau, Long Hạo Thần lại mở mắt ra, hiện tại đã không phải vấn đề tìm kho báu mà là làm sao hoàn thành mục tiêu lần này.

"Anh Nhi, ta đưa cô trở lại, cô nói tình huống bên này cho mọi người, để họ chuẩn bị sẵn sàng giết giặc. Tự ta sẽ thu lại hơi thở, một mình tìm kiếm một phen. Đợi đúng thời cơ, chúng ta sẽ ra tay."

Xà Ma Thần An Độ Mã Lý dẫn theo đại quân Xà Ma tộc cùng ma thú đầm lầy đại chiến, đối với Liệp Ma Đoàn số sáu mươi bốn cấp suất mà nói tuyệt đối là cơ hội tốt khó gặp! Tuy Long Hạo Thần rất cẩn thận, nhưng gặp phải cơ hội như vậy nếu bỏ qua, thì hắn không có tư cách làm đoàn trưởng Liệp Ma Đoàn.

Hai Thánh Vệ đều bị Long Hạo Thần thu trở về Giai Diệu Vĩnh Hằng tinh đường. Trần Anh Nhi và Mạch Đầu thì bị đưa về tháp Vĩnh Hằng.

Long Hạo Thần một chút cũng không gấp gáp, ngưng thần tĩnh khí hồi phục lại tinh thần lực tiêu hao xong mới đứng dậy, thu lại quang mang linh lực toàn thân tản ra, tới gần ngoài bìa chiến trường.

Lúc này hắn như con báo sẵn giữ sức, ẩn giấu sức bật nhưng tràn ngập lực lượng bùng nổ.

Thù hận với ma tộc khiến ánh mắt hắn lạnh lẽo. Sắp đối diện một trong bảy mươi hai Trụ Ma Thần của ma tộc, giờ phút này trong đầu hắn tràn ngập hình ảnh mình và Thái Nhi bị đám Trừ Liệt Ma bao vây.

Môi bất giác mím chặt, trong lòng có loại cảm giác khó thể hình dung đang lan tràn. Cho dù lúc này Quang Minh Nữ Thần Vịnh Thán không ở trong lòng bàn tay hắn, thì từ người hắn vẫn tràn ra kiếm ý nồng đậm. Dù là chính Long Hạo Thần cũng hơi khó kiềm chế kiếm ý này.

May mắn là tuy kiếm ý nồng, nhưng chỉ dâng lên quanh người hắn, ngưng mà không tán.

Long Hạo Thần khép lại hai mắt. Mắt là cửa sổ tâm hồn. Hắn sợ giây phút trông thấy Xà Ma Thần, sẽ kiềm không được chiến ý và sát khí.

Ngay cả hắn cũng không ngờ, lần nữa gặp phải cường giả ma tộc, tâm tình của mình bị ảnh hưởng lớn đến vậy.

Trên thực tế, loại trạng thái như hắn là bởi vì tâm tình áp lực quá lớn mới như thế. Sau khi Thái Nhi mất trí nhớ, trong lòng Long Hạo Thần nôn nóng có thể nghĩ. Thống khổ hắn thừa nhận chỉ mình hắn mới biết rõ. Vì chăm sóc Thái Nhi, hắn chỉ có thể giấu đi sự đau đớn tận tim can này vào đáy lòng, nuốt nước mắt vào bụng. Mỗi ngày hắn cứng rắn đeo lên mặt nạ cười an ủi Thái Nhi, giúp nàng hồi phục ký ức.

Mấy ngày nay, Thái Nhi đã ổn định tình trạng, nhưng đau khổ trong lòng Long Hạo Thần lại là từng ngày sâu thêm. Hắn cỡ nào hy vọng kiếm trở lại Thái Nhi cùng mình yêu nhau đậm sâu! Hắn hối hận, hơn nữa vô cùng thống khổ. Nếu lúc đó chính mình có thể kiên định hơn, ép

bộ Thiên Kinh không phát động trận chiến đó, có lẽ tất cả sẽ không xảy ra như vậy. Nội tâm hẳn tự trách, sao người khác trông thấy được?

Giờ khắc này, tuy hẳn sắp đối mặt không phải thủ phạm dẫn đến Thái Nhi mất trí nhớ, nhưng cũng là kẻ địch ma tộc cường đại. Cảm xúc kiềm nén trong lòng hẳn bùng chốc tựa như suối phun, lại thêm mấy ngày nay hẳn dẫn linh ngộ sâu về kiếm ý, bỗng chốc dung hợp cảm xúc và kiếm ý thành một thể, cho nên mới sinh ra trạng thái như vậy.

Không cần nghi ngờ, Long Hạo Thần ở trạng thái này tuyệt đối đáng sợ, thậm chí là khủng bố. Nhưng cùng lúc đó, hẳn ở trạng thái này nếu không thể phát tiết, vậy sẽ đả kích rất lớn đến tâm tình của hẳn. Điều này không liên quan đến thực lực, hoàn toàn là do nguyên nhân tâm lý.

Lặng lẽ tiếp cận chiến trường, Long Hạo Thần ẩn núp thân hình trong khói độc. Rốt cuộc hẳn vẫn là có lực khống chế rất mạnh, sau thời gian ngắn ngủi nhắm mắt ngưng thần, đã miễn cưỡng khống chế được dao động cảm xúc.

Chậm rãi mở mắt ra, từ ngoài rìa chiến trường nhìn vào trong, đập vào mắt hẳn đầu tiên là Trụ Ma Thần to lớn. Không sai, đây nhất định là Trụ Ma Thần.

Long Hạo Thần đã từng không chỉ một lần trông thấy gốc của người thống trị cao nhất bảy mươi hai vị ma tộc. Đặc biệt là Trụ Ma Thần của Ma Thần Hoàng đem đến rung động rất lớn cho Long Hạo Thần. Cho nên giờ vừa thấy hẳn liền nhận ra ngay.

Nhưng mà ánh mắt hẳn không nhìn hướng An Độ Mã Lý, bởi vì hẳn sợ cảm xúc dao động sẽ bị An Độ Mã Lý cảm nhận được sự tồn tại của mình.

Trầm tĩnh tâm thần, Long Hạo Thần chăm chú nhìn biến hóa trên chiến trường.

Lúc này, thế công của Xà Ma tộc biến ngày càng mãnh liệt. Sâm Chu đang liên tục lùi lại. Đám Sâm Chu thân hình to lớn tuy lực phòng ngự cực mạnh, sức lực càng lớn kinh khủng, nhưng một người khó địch lại cả nhóm, một hồ đánh không lại bảy sói. Tổng cộng không đến hai mươi Sâm Chu, lúc này mỗi cái trên mình tràn đầy vết thương, không ngừng thu lại phòng tuyến. Thân hình bị thương dần co rút trong đầm lầy, chỉ lộ ra nửa thân thể cùng Xà Ma chiến đấu.

Thân thể của Xà Ma khiến chúng không bị địa hình của đầm lầy ảnh hưởng, tiến lùi có trật tự. Thế công tựa như sóng triều không ngừng thúc đẩy hắc ám linh lực đến trình độ cao nhất. Thường thường ba đến năm tên Xà Ma công kích một lần là có thể để lại một vết thương sâu trên người một Sâm Chu.

Miệng Vua Sâm Chu bắt đầu phát ra tiếng gào trầm thấp, dường như đang thúc hối tộc nhân mình. Cùng lúc đó, thân thể khổng lồ của nó bắt đầu bất an ngo ngoáy, hiển nhiên là để tùy thời bộc phát công kích.

Xem ra tình hình của Sâm Chu không tốt lắm, tiếp tục như vậy, chỉ sợ Vua Sâm Chu sẽ ra tay. Mà Xà Ma Thần như hổ rình mồi đương nhiên không cho nó chen vào trận đại chiến hai bên đánh nhau. Có Trụ Ma Thần chắn nhiếp, dường như trận chiến tranh này không có gì bất ngờ nữa.

Long Hạo Thần thầm cảm thán, quả nhiên đến sớm không bằng đúng dịp! Thời cơ này đối với mình thật là quá có lợi.

Chẳng quá nên tìm cách giúp Sâm Chu một phen, kết quả tốt nhất là hai bên lưỡng bại câu thương.

Hơn nữa không thể để Xà Ma Thần chạy mất.

Long Hạo Thần vẫn không vội hành động. Ngay lúc này, yên lặng theo dõi biến đổi mới là lựa chọn tốt nhất. Huống chi, trong lòng hắn chưa có kế hoạch hoàn chỉnh. Đồng thời, hắn đang quan sát vị trí Vua Sâm Chu ở, có thể mơ hồ thấy, sau lưng Vua Sâm Chu dường như có

huyết động u tối. Huyết động này rất kỳ quái, xung quanh đều là cây thô to, dường như cả huyết động đều ở sự bảo vệ của cây kéo dài xuống đất. Long Hạo Thần trông thấy nó là do Vua Sâm Chu ngộ nguậy thân thể mới xem đến một chút.

"Grao!!!" Một tiếng gầm thê lương phát ra từ miệng Vua Sâm Chu.

Vị vua Thâm Uyên đầm lầy này hiển nhiên có chút mất kiên nhẫn. Bị kẻ địch xâm nhập sào huyết, hơn nữa giết chóc con dân của chính mình, nó giận dữ có thể nghĩ. Cho dù e ngại Trụ Ma Thần nhiều hơn nữa, khi đối phương uy hiếp đến sự sống của mình, nó không thể không chiến đấu.

Tiếng rống của Vua Sâm Chu mang đến hiệu quả tức thì. Tất cả Sâm Chu đột nhiên tạm dừng, ngay sau đó, từng đoàn quang mang xanh Long Hạo Thần rất quen thuộc bỗng phun ra, đánh hướng Xà Ma Thần.

Lần này động tác của Sâm Chu chỉnh tề có trật tự, cho nên Xà Ma Thần An Độ Mã Lý không kịp điều khiển thuộc hạ của mình.

Trong tiếng gầm kịch liệt, hơn năm mươi Xà Ma phía trước nhất chớp mắt bị đánh bay, thân thể ở trên không trung biến thành mảnh vụn, máu rơi đầy trong đầm lầy. Hơn mười Sâm Chu lúc bắn ra nội đan thì đột nhiên nhảy lên, ngang nhiên đụng vào bầy địch, dùng sức mạnh siêu đẳng của mình đẩy lui Xà Ma, tự nuốt trở lại nội đan, sau đó từng cái chui vào đầm lầy biến mất không thấy.

Đột nhiên gặp phải đả kích lớn như vậy, Xà Ma Thần An Độ Mã Lý có chút mất kiểm chế. Đây đều là thuộc hạ tinh anh của gã, chết một cái là yếu một phần. Loại Xà Ma cấp năm, sáu này không phải dễ dàng bồi dưỡng ra, sao gã không đau lòng cho được?

Một tiếng thét chói tai phát ra từ miệng An Độ Mã Lý. Bốn nữ rắn Mỹ Đô Toa đứng bên cạnh gã cùng làm ra một động tác, mở to mắt.

Bốn nữ rần cùng trợn mắt, Long Hạo Thần ở phía xa gần như bản năng nhắm mắt lại. Khi hắn cảm thụ nguy hiểm biến mất, lần nữa mở mắt ra thì chợt hít ngum khí lạnh.

Đám Sâm Chu vừa mới phát động đòn tấn công mạnh mẽ, đang định trốn vào đầm lầy có ba con không kịp hoàn toàn núp vào trong, lúc này nửa người trên của chúng ngưng ở mặt trên đầm lầy, thậm chí ngay cả đầm lầy xung quanh người chúng cũng đông lại.

Hóa đá. Đây là năng lực thiên phú của Mỹ Đô Toa, cũng là một năng lực đáng sợ của Xà Ma tộc. Cho dù là Xà Ma Thần An Độ Mã Lý cũng không thể khống chế kỹ năng này, đây là thuộc về riêng Mỹ Đô Toa.

Đám Xà Ma dĩ nhiên sẽ không bỏ qua cơ hội tốt như vậy. Ba Sâm Chu bị hóa đá chớp mắt bị chúng tấn công thành mảnh vụn, mắt thấy đã không thể sống sót.

Bị tấn công còn có Vua Sâm Chu. Bốn Mỹ Đô Toa thì ba cái tấn công Sâm Chu, trong đó một cái dáng người cao nhất thì tìm đến Vua Sâm Chu, mục đích rất đơn giản, không để vua của Sâm Chu chen vào.

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 174

Ma Thần Hóa

Thân thể Vua Sâm Chu rung động kịch liệt. Trước người nó, một tầng da rắn bị hóa đá rơi xuống đất, lặn xuống đầm lầy. Thật rõ ràng, dù là cường giả như Vua Sâm Chu, đối phó năng lực hóa đá như Mỹ Đô Toa cũng chỉ có thể sử dụng cách giống ve sầu lột xác.

Long Hạo Thần lòng thầm hoảng sợ. Hẳn hiểu rõ, nếu chính mình muốn giải quyết An Độ Mã Lý, như vậy nhất định phải trước xử lý mấy Mỹ Đô Toa. Nguyệt Dạ từng nhắc nhở quả là đúng sự thật! Sự nguy hiểm của Mỹ Đô Toa thậm chí còn đáng sợ hơn An Độ Mã Lý.

Không phải nói Mỹ Đô Toa mạnh cỡ nào, năng lực hóa đá của chúng không thể hoàn toàn hóa đá Long Hạo Thần bản thân làm thần quyền giả. Nhưng nếu bị hóa đá làm giảm tốc độ thì cũng đủ chết!

Không thể nhìn thẳng vào mắt Mỹ Đô Toa, nếu không sẽ hóa đá toàn thân. Hơn nữa trong mắt Mỹ Đô Toa có thể bắn ra tia sáng hóa đá, người bị bắn trúng cũng sẽ hóa đá. Đương nhiên, thi triển loại kỹ năng này tiêu hao rất lớn, ít nhất thì chúng sẽ không liên tục thi triển. Đồng thời, bình thường chúng gần như là người mù, không thể tùy ý mở to mắt.

An Độ Mã Lý lại rống gầm một tiếng, hai tay Xà Ma chỉ hướng Vua Sâm Chu ở phía xa. Đám thuộc hạ Xà Ma của gã chậm rãi tản ra, cảnh giác nhìn đám Sâm Chu lặn vào đầm lầy.

Thực rõ ràng, trong trận chiến của đám thuộc hạ, cuối cùng Xà Ma chiến thắng. Sâm Chu bình thường sau khi phát động một kích dốc hết

sức mạnh, thì đã không còn uy hiếp lớn, chỉ có thể ẩn trong đầm lầy chờ thời cơ. Tiếp theo, hiển nhiên là vương đấu vương. Xà Ma Thần An Độ Mã Lý một mình khiêu chiến với Vua Sâm Chu.

An Độ Mã Lý dĩ nhiên có thể sai tộc nhân tiêu hao thực lực Vua Sâm Chu. Nhưng một là thuộc hạ của gã tổn hại không ít, lại thêm gã muốn dựa vào thực lực của mình trả thù Vua Sâm Chu. Có vũ khí mạnh Trụ Ma Thần tại đây, gã tuyệt đối tin tưởng vào chính mình. Nên biết, mỗi lần sử dụng Trụ Ma Thần, gã phải tiêu hao lực lượng căn nguyên. Lần này gã có mục tiêu không chỉ là kho báu nơi đây, còn có nội đan và mật răn của Vua Sâm Chu, đó đều là vật đại bổ. Nếu như ăn được, vậy thì An Độ Mã Lý có ít nhất bảy phần cơ hội thăng lên cấp chín.

Vua Sâm Chu gầm một tiếng, nhìn chăm chăm An Độ Mã Lý, trong mắt rần rần ngập phần nộ.

Theo ý nghĩa nào đó thì chúng cùng là loài rắn, lúc này lại trở thành tử địch. Thân thể An Độ Mã Lý đã khá to lớn, nhưng so với Vua Sâm Chu thì như rất nhỏ bé.

Hai đại cường giả sắp tử chiến, Long Hạo Thần càng thêm cẩn thận che giấu hơi thở của mình. Đối với hăn mà nói, trận chiến sắp xảy ra tuyệt đối là tư liệu cực trân quý. Hăn luôn muốn biết, mượn lực lượng Trụ Ma Thần rồi, rốt cuộc ma thần sức mạnh tăng cao tới trình độ nào. Câu hỏi này sắp được giải đáp. Xà Ma Thần An Độ Mã Lý hai tay nắm xà mâu chìa hướng trước, tiếng gào không ngừng phát ra từ miệng gã. Đám Xà Ma xung quanh cũng gào rống. Bốn Mỹ Đô Toa vốn đứng bên cạnh gã không đi theo, lặng lẽ canh giữ bên cạnh Trụ Ma Thần, bình tĩnh nhìn phương hướng Vua Sâm Chu.

Bốn Mỹ Đô Toa này, tựa như bốn cửa Ma Đạo đại pháo, ai cũng không biết chúng khi nào thì bắn đạn.

Xà mâu của An Độ Mã Lý giơ cao lên, thanh âm ngâm xướng trầm thấp bỗng biến cao vút, thậm chí có chút chói tai. Mà Trụ Ma Thần thứ bảy mươi hai sau lưng gã thì bắt đầu tỏa ra vàng sáng tím nhạt.

Không biết vì sao, cảm thụ vàng sáng tím nhạt này, Long Hạo Thần đột nhiên cảm thấy có chút quen thuộc, loại cảm giác này không phải đến từ ma tộc, mà là...

Nghĩ tới đây, trong mắt Long Hạo Thần chợt biến đổi, nhưng rất nhanh trở lại bình thường.

Ngay sau đó, hắn thấy pho tượng con rắn xoay vòng bên trên Trụ Ma Thần to lớn tựa như sống lại, bóng đen từ trên trời giáng xuống bám vào trên người Xà Ma Thần An Độ Mã Lý.

Long Hạo Thần con người co rút. Bởi vì hắn kinh hoàng trông thấy, sau khi bóng đen dung nhập vào Xà Ma Thần An Độ Mã Lý, thân thể gã lấy tốc độ kinh người biến to, hơn nữa khí thể càng thêm mạnh mẽ. Khí thể khủng bố uy nhiếp đến từ huyết mạch, hoặc nên nói là lực lượng đặc biệt không thuộc về thế giới này. Thực lực của gã vẫn chỉ là đỉnh cấp tám, nhưng khí thể này quá mạnh, thậm chí còn vượt trên cường giả cấp chín.

Từ xa nhìn lại, lúc này Xà Ma Thần An Độ Mã Lý tựa như cùng Trụ Ma Thần của gã hợp thành một thể. Ngay cả xà mâu trong tay gã cũng biến to theo cơ thể.

Vua Sâm Chu cũng không ngừng phát ra tiếng gầm, ba luồng sáng vàng sau lưng càng biến sáng ngời. Từng vòng sáng xanh ngọc từ người nó khuếch tán. Thoáng chốc, ám nguyên tố trong không khí nhanh chóng bị xua tan, cuối cùng chỉ còn lại nguyên tố đặc biệt tràn ngập sinh mệnh và tử vong đang dao động. Khói độc trong đầm lầy càng biến ngưng tụ. Trên bầu trời, dần rơi xuống mưa axit xanh nhạt, hơn nữa mục tiêu chỉ có một, đó chính là Xà Ma Thần An Độ Mã Lý.

Khi mưa axit rơi trên người An Độ Mã Lý, có thể nghe rõ tiếng xèo xèo, còn bốc lên khói nhạt. Có thể tưởng tượng tính ăn mòn mạnh bao nhiêu.

Quả nhiên đều không phải loại dễ chọc!

Vua Sâm Chu dựa vào thực lực cường giả cấp chín đã biến đổi và khống chế hoàn cảnh xung quanh. Đây là loại rất giống năng lực lĩnh vực, nhưng hiển nhiên Vua Sâm Chu còn không đủ sức mạnh chân chính phát động lĩnh vực. Lúc trước đám Long Hạo Thần từng đụng phải Vua Cự Kinh cũng giống như vậy.

Nghe nói, muốn chân chính nắm giữ lĩnh vực, cần có sức mạnh từ cấp chín bậc ba trở lên, cũng chính là linh lực trên ba mươi vạn mới được.

Cường giả có thể nắm giữ lĩnh vực, mặc kệ là trong liên minh thánh điện hay ma tộc đều là mạnh số một. Xà Ma Thần hiển nhiên cảm nhận được đau đớn, trong tiếng rống giận điếc tai, thân hình bành trướng cao to hơn ba mươi mét của nó xông tới Vua Sâm Chu.

Trụ Ma Thần trợ giúp nó chính là loại năng lực tất cả ma thần đều có, cũng là loại chỉ thuộc về bảy mươi hai Trụ Ma Thần của ma tộc, tên là Ma Thần Hóa.

Ma thần tiến vào trạng thái Ma Thần Hóa, hơi thở, thực lực đều tăng vọt. Ngoại linh lực của chúng sẽ tăng lên đến cảnh giới cực kỳ khủng bố.

Ví dụ như Xà Ma Thần An Độ Mã Lý hiện giờ, nội linh lực của nó vẫn là đỉnh cấp tám, nhưng ngoại linh lực đã đạt tới trình độ cấp chín. Trụ Ma Thần khác nhau thì mức độ tăng phúc cũng khác biệt.

Do đó có thể thấy, nếu như Ma Thần Hoàng dẫn động Nghịch Thiên Ma Long trụ của y hoàn thành Ma Thần Hóa, là loại kinh khủng cỡ nào.

Hai thanh xà mâu to lớn đâm thẳng hướng Vua Sâm Chu. Giữa không trung, nồng đậm ám nguyên tố tựa như suối phun bộc phát.

Không sai, có Vua Sâm Chu khống chế, ám nguyên tố xung quanh đã bị xua đuổi, nhưng nó lại không thể xua tan ám nguyên tố đến từ Trụ Ma Thần. Lúc này An Độ Mã Lý và Trụ Ma Thần đã hình thành một thể, làm sao bị nó ảnh hưởng được?

Xanh ngọc và màu đen ở giữa không trung vang lên đánh chấn đĩnh tai nhức óc. Vũng bùn ở đầm lầy xung quanh đều bị chấn động phóng lên cao, khiến mưa axit giữa không trung bay tứ tán. Một số Xà Ma tránh không kịp hoặc linh lực không đủ bị liên lụy, thoáng chốc vang lên từng tiếng kêu thê thảm.

Đây hiển nhiên là dự định của Vua Sâm Chu. Làm chúa tể Thâm Uyên đầm lầy, nó có rất nhiều cách bảo vệ mình. Giờ khắc này toàn lực phát uy, cho dù đối diện ma thần cũng không tỏ ra yếu thế.

Chiến đấu giữa An Độ Mã Lý và Vua Sâm Chu nhìn qua thì rất đơn giản trực tiếp. Vua Sâm Chu cũng bày ra thân hình khổng lồ trước mặt các Xà Ma.

Nó dài đến hơn sáu mươi mét, chỗ thô nhất trên người đường kính hơn năm mét, đây là kinh khủng cỡ nào chứ! Cho dù là An Độ Mã Lý có Trụ Ma Thần tăng phúc rồi, so sánh với nó thì như con kiến hôi với kiến lửa.

Thân hình hai đại cường giả to như vậy, am hiểu cũng là ngoại linh lực, tiếp đến va chạm đương nhiên là trực tiếp nhất, vật lộn.

Linh lực xanh ngọc và đen đen cuồng tàn phá nhau. Mỗi lần va chạm kịch liệt, hai đại cường giả đều phát ra thanh âm như tiếng kêu rên.

Long Hạo Thần ở phía xa yên lặng nhìn, trong lòng tràn ngập rung động. Hắn có thể khẳng định rằng, coi như là mình cùng đồng bạn hợp sức, dốc hết tất cả sức mạnh đối phó một trong hai kẻ kia, phần thắng cũng rất khó khăn vượt qua ba phần!

Đây mới là thực lực cường giả cấp chín! Khiến trời đất biến đổi. Nếu không phải An Độ Mã Lý cố ý, sóng xung kích do chúng va chạm đều dâng lên trời, chỉ sợ chỗ này còn lại mỗi Xà Ma đều khó sống, ngay cả chính hắn đều sẽ bị lan đến.

Từng luồng sáng to lớn không ngừng bắn lên trời, khói độc dày đặc như vậy nhưng lại bị xuyên thủng, mờ hồ như có ánh nắng chiếu xuống.

Lợi hại. Long Hạo Thần thầm khen, hẳn khen đương nhiên là Vua Sâm Chu.

Vua Sâm Chu tuy rằng là ma thú, nhưng không thể nói là không có mưu mô. Thực hiển nhiên, từ lúc bắt đầu chiến đấu, nó đã kích An Độ Mã Lý dẫn động linh lực sinh ra do chúng va chạm bay lên không trung. An Độ Mã Lý không thể không làm điều này, bởi vì chỉ có như thế mới tránh không để tộc nhân bị thương.

Nhưng trên trời sương mù dày đặc bị xua tan, ánh nắng giáng xuống, đối với Xà Ma Thần có hắc ám thuộc tính thì là bất lợi rất lớn. Khi ánh nắng rơi trên thân thể khổng lồ của chúng, Vua Sâm Chu không có cảm giác gì, Xà Ma Thần thì như bị đốt cháy, sự kết hợp với Trụ Ma Thần cũng có dấu hiệu buông lỏng chút xíu.

Nên biết, nếu như chiến đấu ở bên ngoài, ma thần chân chính bộc phát ra thực lực, Trụ Ma Thần sẽ tự nhiên tản ra mây đen che chắn ánh nắng. Giờ phút này, hiển nhiên Vua Sâm Chu không cho gã cơ hội đó.

Xà Ma Thần trầm vai cứng rắn chống, đẩy thân hình to lớn của Vua Sâm Chu ra xa, đồng thời xà mâu trong tay để lại hai vết thương sâu trên thân Vua Sâm Chu. Gã quá hưởng thuộc hạ của mình.

"Các người rời khỏi chiến trường đi!"

Đám Xà Ma vội vàng tản ra, lùi vào khói độc rời khỏi chiến trường. Chỉ có bốn Mỹ Đô Toa không rút lui mà là núp sau Trụ Ma Thần.

Có cơ hội!

Hai mắt Long Hạo Thần chợt sáng ngời, không quan sát hai đại cường giả đụng độ nữa. Đối với hắn mà nói, điều này không thể nghi ngờ là cơ hội tốt cho hắn hoàn thành nhiệm vụ của Liệp Ma Đoàn!

Thân hình chợt lóe nhập vào sương mù dày đặc, Long Hạo Thần không triệu hoán ra đồng bạn. Vào lúc này, người nhiều chưa chắc kết quả tốt, hơn nữa hẳn cần giữ thực lực cho đồng bạn. Vậy nên một mình hẳn ẩn trong khói độc, tiến hành săn giết.

Vì không để tản ra hơi thở quang minh quá mạnh, hẳn không sử dụng Quang Minh Nữ Thần Vịnh Thán, tay chỉ nắm Quang Chi Liên Y, cảm giác mở rộng, lên hướng Xà Ma đang rút lui.

Cảm giác của Xà Ma hoàn toàn dựa vào khứu giác, nhưng ở nơi tràn ngập khói độc thì khứu giác bị suy giảm mạnh.

Long Hạo Thần nhanh chóng tới sau lưng một Xà Ma, trọng kiếm chìa lên, một luồng sáng vàng xẹt qua, chớp mắt đã xuyên thủng não Xà Ma đó.

Trước kiếm ý của Long Hạo Thần, ngay cả A Bảo đều phải thận trọng huống chi là đám Xà Ma.

Trong lòng kiềm nén chiến ý tại lúc này hoàn toàn bùng phát. Long Hạo Thần chỉ bằng trực giác dẫn dắt thân thể, mỗi lần xuống tay xong lập tức rời khỏi, hẳn dùng công kích đơn giản nhất, Diệt Ma Thiểm.

Diệt Ma Thiểm phối hợp với kiếm ý bỗng nhiên khuếch tán, hợp nhất, mỗi lần xuất kích đều có Xà Ma chết dưới kiếm. Càng đáng sợ là, Xà Ma chết dưới kiếm Long Hạo Thần đều bị xuyên thủng đầu, muốn hét thảm cũng không thể. Ngẫu nhiên phát ra hai tiếng thì như là bị nghẹn trong họng, ngẩn ngui mà tràn ngập sợ hãi.

Ra tay với Xà Ma đâu chỉ là Long Hạo Thần, tuyệt đối đừng quên trước đó Sâm Chu lặn trong đầm lầy!

Sâm Chu hận chết đám kẻ địch xâm nhập lãnh địa. Khi Xà Ma Thần ra lệnh thuộc hạ Xà Ma rời xa, thì Vua Sâm Chu cũng dùng cách của nó ra lệnh đuổi giết với các tộc nhân.

Cho nên trong sương mù dày đặc Xà Ma không thể trông thấy rõ, đã trở thành con mồi cho Sâm Chu săn giết.

Long Hạo Thần mở ra toàn bộ cảm giác, dĩ nhiên có thể cảm thụ được tình trạng của những Xà Ma. Trong khói độc, từng luồng linh lực hắc ám không ngừng xẹt qua, đó chính là Xà Ma phát ra phản kích. Nhưng không có Trụ Ma Thần xua tan sương mù, sức chiến đấu của chúng giảm bớt nhiều, càng đừng nói tới phối hợp. Thoáng chốc, tình anh Xà Ma tộc có thể nói là tổn thất nghiêm trọng.

Thâm Uyên đầm lầy dù sao cũng là địa bàn của Sâm Chu, có thể nói là thiên thời địa lợi. Vua Sâm Chu thống trị nơi này không biết đã bao lâu, ngay cả Vua Cứ Kinh thực lực mạnh hơn nó cũng không thể thay thế địa vị này. Xà Ma Thần An Độ Mã Lý tuy rằng chiếm ưu thế, nhưng muốn dễ dàng thắng lợi hiển nhiên là không thể nào.

Có thể nói, khi đám Sâm Chu bình thường ẩn trong đầm lầy. An Độ Mã Lý đã rơi vào bẫy của Vua Sâm Chu.

Lúc này, An Độ Mã Lý dung hợp với Trụ Ma Thần, đang trong trạng thái Ma Thần Hóa, cảm giác mạnh hơn bình thường nhiều. Đương nhiên gã có nghe thấy tiếng hét thảm của các tộc nhân. Nhưng hiện tại gã bị Vua Sâm Chu quấn chặt, hai bên đang chiến đấu đến khúc gay cấn. Cho nên, hiện tại gã không thể làm được gì, chỉ có thể liều mạng tấn công Vua Sâm Chu.

Không thể không nói, An Độ Mã Lý đã Ma Thần Hóa thật rất đáng sợ. Tiến vào cảnh giới Ma Thần Hóa rồi, cơ thể độ cứng không thua kém gì Vua Sâm Chu, trong tay càng có vũ khí mạnh. Vết thương trên người Vua Sâm Chu không ngừng tăng lên. Tuy An Độ Mã Lý cũng không dễ chịu, nhưng Ma Thần Hóa khiến tốc độ gã hồi phục vượt xa đối thủ. Huống chi gã còn có trợ giúp.

Bốn đôi mắt trắng dã lạng lã mở ra phía sau Trụ Ma Thần phương xa. Tám luồng sáng tím trắng bay nhanh đến rơi trên người Vua Sâm Chu.

Bỗng chốc, Vua Sâm Chu toàn thân cứng lại, điên cuồng ngọ nguậy, lại một tầng da rần rớt xuống đất, thế này mới chống lại được hiệu quả hóa đá.

Điều này không thể nghi ngờ làm thế công của nó tạm yếu đi.

Cơ hội tốt như thế sao An Độ Mã Lý bỏ qua được. Hai mắt gã đã đỏ hồng, song mâu trong tay giờ cao. Tuy rằng cơ thể khổng lồ nhưng không mất mềm dẻo ngửa người ra sau tới chín mươi độ. Âm nguyên tố nồng đậm hóa thành tia chớp đen bám vào song mâu, lại mạnh đâm trúng vào người Vua Sâm Chu mới lột da xong.

Máu bắn ra, chất lỏng xanh ngọc văng tung tóe. Vua Sâm Chu gầm thét, thân thể cao to vặn vẹo kịch liệt, miễn cưỡng đánh bay An Độ Mã Lý. Nhưng có thể thấy rõ, trên người nó lượn lờ quang mang đen, miệng vết thương lớn xuất hiện dấu hiệu ăn mòn cực nghiêm trọng.

"Grao!!!!!!"

Vua Sâm Chu thật sự bị chọc giận, hai mắt màu xanh ngọc bùng lên ngọn lửa. Nó đột nhiên há cái miệng to ra, một đoàn sáng màu xanh ngọc đường kính tới một mét bắn ra bay thẳng tới An Độ Mã Lý.

Nó muốn liều mạng, đây là ý nghĩ đầu tiên trong óc An Độ Mã Lý. Gã gần như là lẩn lộng lốc để tránh né. Đây chính là nội đan của cường giả cấp chín, tuy gã muốn ăn nhưng thứ này nếu ở trong sự khống chế của Vua Sâm Chu đập vào người gã, cho dù cơ thể gã có cứng hơn nữa thì chỉ sợ thịt nát xương tan.

Trong lúc lẩn tròn thì trên người An Độ Mã Lý cũng phát ra vầng sáng ám kim chói mắt, trường mâu nâng lên, một tiếng rít thê lương, bên cạnh gã xuất hiện cái bóng ảo. Bóng ảo kích cỡ giống hệt người gã, xông thẳng hướng nội đan.

Nhưng hình ảnh quái dị xuất hiện, vốn Vua Sâm Chu đang phần nộ chột đáy mắt xẹt qua tia gian xảo. Chỉ thấy nội đan xanh ngọc thể bay

hung hân không ngờ ở trên không trung ngoặt lại, không đánh An Độ Mã Lý mà là đánh hướng Trụ Ma Thần của gã.

An Độ Mã Lý kinh ngạc, nhưng lập tức mắt gã hiện lên sự khinh thường. Vua Sâm Chu đặt bẫy gã, bộ gã không biết gài bẫy Vua Sâm Chu sao?

*Oành! *

Dường như cả Thâm Uyên đầm lầy đều chấn động. Tiếng gầm khủng bố phát ra từ Trụ Ma Thần thứ bảy mươi hai, quang mang xanh và đen chói mắt cùng nổ rộ.

Lần này, Vua Sâm Chu tính sai. Từ đầu nó đã biết chân chính uy hiếp mình không phải An Độ Mã Lý, mà là cây cột của gã. Nhưng nó hiểu rõ, muốn tìm cơ hội tấn công cây cột thì không dễ dàng chút nào.

Nó giả bộ bị An Độ Mã Lý chọc giận, bắn ra nội đan. Thật không dễ dàng tìm đến cơ hội gần như là ngàn năm một thuở, thì làm sao không dốc sức đối phó cho được? Theo nó thấy, chỉ cần phá hủy Trụ Ma Thần, vậy thì An Độ Mã Lý chỉ có thể chết trong đợt truy giết của mình.

Nhưng nó đã tính sai, cực kỳ sai lầm khi nhận định độ cứng của Trụ Ma Thần.

Trong tiếng gầm lớn, thân thể Vua Sâm Chu rung động kịch liệt, tựa như cao su, nội đan của nó bật nhanh trở lại, quang mang xanh ngọc bao bọc trở nên âm đậm nhiều. Không chỉ là thế, quang mang trên người Vua Sâm Chu cũng tùy theo đó biến nhạt.

An Độ Mã Lý cuồng vọng cười, lần nữa xông lên cùng với bóng ảo nó huyền hóa ra, nhào hướng Vua Sâm Chu, ngang nhiên đánh ra đòn trí mệnh. Có cơ hội tốt như thế sao nó để vụt qua được chứ?

Trong lịch sử nhân loại và ma tộc, ma thần bị giết chết đã xuất hiện không biết bao nhiêu lần, nhưng bảy mươi hai Trụ Ma Thần trấn thủ ma

tộc chưa từng bị phá hủy. Cho dù là thần khí cũng không thể tổn hại báu vật ma tộc, huống chi là nội đan của Sâm Chu.

Vua Sâm Chu đã tính sai, bởi vì nội đan bị kích liệt va chạm mà bị phản phệ, cho nên rơi vào cực kỳ suy yếu. Xà Ma Thần An Độ Mã Lý chờ cơ hội này, điên cuồng công kích nó. Bổng chốc trên người Vua Sâm Chu máu thịt tứ tung, mắt thấy sắp chịu hết nổi.

Xem từ thực lực thì Vua Sâm Chu hẳn là chiếm ưu thế tuyệt đối. Dù sao cấp chín so với đỉnh cấp tám, đó là chênh lệch cùng bậc. Vua Sâm Chu hoàn toàn có thể khống chế thuộc tính nguyên tố trong khu vực này.

Nhưng tác dụng của Trụ Ma Thần thật sự quá lớn. Chẳng những truyền ám nguyên tố cho Xà Ma Thần An Độ Mã Lý, hơn nữa tăng cao ngoại linh lực của gã lên đến trên mười vạn. Điều này khiến chênh lệch giữa hai bên thu nhỏ lại.

Lúc trước Vua Sâm Chu làm một loạt tính toán đều thành công, khiến nó hơi quá tự tin, cho nên phạm sai lầm trí mạng. Nội đan bị Trụ Ma Thần phản phệ dẫn đến cán cân nghiêng.

Nhưng mới rồi nội đan của Vua Sâm Chu đánh một kích không phải không có tác dụng. Ít nhất thì bốn Mỹ Đô Toa đứng sau Trụ Ma Thần bị lực chấn ngã trên đầm lầy, miệng mũi trào máu, vội ngộ nguậy thân thể mới không rơi vào đầm lầy.

Tuy năng lực Mỹ Đô Toa khá mạnh, nhưng dù sao chúng chỉ là Xà Ma cấp sáu mà thôi. Lực công kích của nội đan Vua Sâm Chu tuy rằng bị Trụ Ma Thần ngăn chặn, nhưng linh lực khủng bố khiến không khí chấn động, là khuếch tán trong phạm vi, tổn thương bốn Mỹ Đô Toa.

Một luồng sáng xanh trong chớp mắt này xẹt vào, chợt tạm dừng. Cái này một động một tĩnh, hiện ra cực kỳ quái dị. Chỗ nó dừng lại ngay chính giữa bốn Mỹ Đô Toa.

Ngay sau đó, quang mang xanh biến thành lốc xoáy, dường như có vô số vòng sáng xanh từ đó bộc phát, tiếng rít chói tai, bốn Mỹ Đô Toa thoáng chốc phát ra tiếng hét thảm. Nhưng đám Mỹ Đô Toa dù sao cũng là cường giả cấp sáu, tóc răn trên đầu chúng chột ngẩng lên định ngăn cản công kích của quang mang xanh. Nhưng tất cả sợi tóc răn vừa tiến vào phạm vi quang mang xanh, chớp mắt biến thành mảnh vụn. Đây cũng là nguyên nhân chúng hét thảm, đó chính là một phần thân thể của chúng!

Xà Ma Thần An Độ Ma Li đột nhiên nghe tiếng hét thảm từ hậu phương, bản năng ngoái đầu nhìn. Liếc mắt một cái, làm gã kinh hoàng biến sắc.

Bởi vì có Trụ Ma Thần che giấu, gã không nhìn rõ hình dạng luồng sáng xanh, theo bản năng gã nhận định quang mang đó đến từ Sâm Chu. Dù sao linh lực Sâm Chu tỏa ra cũng là màu này. Hiện giờ gã đang đại chiến với Vua Sâm Chu, thuộc tính linh lực xung quanh đều bị Vua Sâm Chu khống chế, thế nên ảnh hưởng lớn đến phán đoán của gã.

Bốn Medusa rút cuộc nhin không được mở mắt ra, tóc răn bị xé nát trọc đầu, khí thể sắc bén hiển hiện. Mặc kệ là nhân loại hay ma tộc, dưới tình huống này đều có bản năng sinh tồn. Chúng có thể cảm nhận được chỗ kẻ địch ở. Nhưng khoảnh khắc chúng ngoái đầu trợn mắt, lại là nhìn thấy đồng bạn của mình. Bóng xanh lúc trước phát ra kỹ năng chói mắt ở cách chúng năm mét xa, sao trông thấy mắt chúng được?

Bốn thân thể bỗng chốc hóa đá. Có câu người giỏi bơi lội sẽ chết đuối. Bốn Medusa nhìn nhau, thân thể hóa đá chìm xuống đầm lầy.

Quang mang xanh không cho chúng cơ hội vùi lấp, liên tiếp đá bốn cước, thoáng chốc đá bốn Medusa đã hóa đá văng ra ngoài, rơi vào thân cây phía xa.

Quang mang xanh chột lóe, nhờ Trụ Ma Thần che giấu đã biến mất.

"Grao!" An Độ Ma Li nổi giận.

Trong Xà Ma tộc, quý giá nhất chính là Medusa. Bởi vì Medusa có năng lực hóa đá, sinh sản cực kỳ khó khăn. Bọn chúng lại có sức mạnh cường đại, là phụ tá đắc lực cho Xà Ma Thần. Toàn tộc Medusa thành niên hiện giờ chỉ có sáu cái, để lại hai trấn giữ trong tộc, còn lại bốn Medusa đều mang theo. Nhưng gã tuyệt đối không ngờ rằng, bốn Medusa lại chết không rõ ràng như vậy.

Trong cơn giận dữ, gã phát tiết tất cả cơn giận lên người Vua Sâm Chu trước mặt. Nỗi hận thù này chỉ có dùng máu kẻ địch mới tẩy rửa hết.

Vua Sâm Chu này tuyệt đối là chịu tiếng xấu thay, chính nó còn chịu tiếng xấu không rõ ràng. Bởi vì nó cảm giác được quang mang xanh là phong thuộc tính chứ không phải người của nó. Chính là người ta đã giúp nó, nó không thể hét ra không phải ta làm với An Độ Ma Li. Hơn nữa thiếu sự uy hiếp của bốn Medusa, nó chịu đựng áp lực cũng thấp nhiều. Có tạm dừng, linh lực của nó đã hồi phục khá khá. Bỗng chốc nó bộc phát tất cả linh lực, cùng An Độ Ma Li tử chiến.

Bốn Medusa hóa đá lúc này đã tiến vào Giai Diệu Vĩnh Hằng của Long Hạo Thần.

Mới rồi có cơ hội tốt vậy nếu hãn không nắm chắc, thế thì hãn không phải là Long Hạo Thần.

Cảm giác của Medusa rất mạnh, điểm này có thể nhìn ra khi bình thường chúng luôn nhắm mắt. Nếu không có trực giác nhạy, chúng mất đi thị giác, dựa vào cái gì ngăn cản kẻ địch? Cho nên tuy rằng Long Hạo Thần sớm đã tủa định mục tiêu trên người Medusa nhưng không ra tay.

Trong kế hoạch ban đầu của gã, là chuẩn bị để Vương Nguyên Nguyên ra tay. Thời Không Môn Linh Lô chớp mắt truyền tống là lựa chọn giết Medusa tốt nhất. Nhưng Long Hạo Thần lo lắng Vương Nguyên Nguyên dù sao chỉ là tu vi cấp bảy. tuy cô cũng nắm giữ võ công cổ đại, nhưng đồng thời đối mặt bốn Medusa, một mình cô có chút khó địch nổi.

Đang lúc Long Hạo Thần lo lắng nên để ai phối hợp Vương Nguyên Nguyên, thì Vua Sâm Chu cho hẳn chế tạo cơ hội tốt.

Thánh Vệ số mười lại lần nữa xuất hiện trên chiến trường, không hề giữ lại biểu diễn Phong Chi Vũ. Bốn Medusa mua dây buộc mình, cuối cùng chết vào tia sáng hóa đá của chính chúng nó.

Có thể thuận lợi giải quyết bốn Medusa, phải nói là khiến Long Hạo Thần thở phào. Bọn họ không giống Vua Sâm Chu có thể thông qua lột da giải quyết vấn đề ánh mắt hóa đá. Lúc này chẳng những giải quyết vấn đề cho họ, cùng lúc đó cũng vì Vua Sâm Chu giải quyền phiền phức. Hai đại cường giả càng đụng độ kịch liệt. Long Hạo Thần không vội, lần nữa ẩn trong sương mù dày đặc, dẫn dò Thánh Vệ số mười xong, tự mình gia nhập vào săn giết quân tinh anh Xà Ma.

Chẳng qua vì không để Xà Ma Thần An Độ Ma Li phát hiện, Long Hạo Thần kiềm chế mình, cố gắng thu lại quang thuộc tính, chỉ dựa vào kiếm ý giết địch. Cảm giác lực cường đại khiến hẳn ở trong khối độc đầm lầy tựa như có mắt, đi qua đâu là tiếng hét thảm của Xà Ma liên tục kêu lên. Hơn nữa cố ý tránh đi Sâm Chu. Nguyên bản hai bên không phải đồng bọn ngược lại đánh ra phối hợp.

Đương nhiên, Long Hạo Thần sẽ không để tinh anh Xà Ma bị mình đánh chết rơi vào đầm lầy. Đây đều là Xà Ma cấp năm trở lên, thi thể hay nội đan có giá trị bao nhiêu thì không rõ, có được ca nhất định thích lắm.

Chẳng qua, đám Xà Ma dù sao là tinh anh trong tộc, bỗng nhiên bị tấn công, sau giây phút hoảng loạn ngăn ngủi thì vài Xà Ma đứng đầu không ngừng phát ra tiếng hét, lấy thanh âm làm dẫn đường, triệu hoán các Xà Ma tụ tập một chỗ. Cứ như vậy, tuy rằng không nhìn rõ, nhưng Sâm Chu có hơn mười con bị thương không thể tạo thành uy hiếp quá lớn cho chúng. Long Hạo Thần chỉ có thể ở vòng ngoài tìm cơ hội giết một ít Xà Ma, không dám tới quá gần. Nhiều cường giả Xà Ma tập trung một chỗ, lực công kích rất đáng sợ. Hơn nữa hẳn không thể tiêu hao quá nhiều, có càng thêm trận chiến quan trọng chờ hẳn. Xà Ma Thần An Độ

Ma Li lúc này không rảnh bận tâm tộc nhân của gã. Đối với gã thì không việc gì quan trọng hơn đánh chết Vua Sâm Chu. Đây chính là cơ hội cho gã tăng cao tu vi, thăng cấp chín! Trong mắt gã, Vua Sâm Chu là vật bổ tốt nhất.

Vua Sâm Chu cũng không phải dễ sống chung, thân thể khổng lồ phát ra quang mang xanh như ngọc phi thúy. Tuy rằng bị An Độ Ma Li công kích không ngừng tăng vết thương, nhưng sức sống dẻo dai của nó chính là cột chống kiên cường. Thân thể to lớn không ngừng xoay, định quần lấy người An Độ Ma Li. Cùng lúc đó, miệng to mở lớn, từng cú tấp khiến An Độ Ma Li không thể không cẩn thận ứng phó.

Kỳ thực Vua Sâm Chu đối mặt An Độ Ma Li, cho dù là có Trụ Ma Thần cũng không nên khiến nó yếu thế đến vậy. Tuy tộc Sâm Chu không có kỹ năng cường đại gì, nhưng chúng nó có sức sống dai kinh người mà ma thú cùng cấp không có. Cho dù thân thể bị cắt đứt cũng sẽ không chết. Chỉ là trước đó lấy nội đan đánh vào Trụ Ma Thần một cái, khiến Vua Sâm Chu ăn thiệt thòi lớn, thương đến căn bản, mới rơi vào thế yếu.

Trên người An Độ Ma Li hiện giờ đang dâng lên vầng sáng đỏ sậm. Tuy rằng Ma Thần Hóa khiến thân thể gã biến khổng lồ nhưng vẫn rất nhanh nhẹn, đôi xà mâu trong tay cao thấp tung bay, không để Vua Sâm Chu quần lấy mình. Cùng lúc đó, không ngừng tạo ra vết thương trên người nó.

Chẳng phải người có sức sống dai sao? Vậy tiêu hao sức sống của người là được. Đồng thời, An Độ Ma Li rất kiên trì nội đan của Vua Sâm Chu, cho nên gã không dám dốc hết sức. Vua Sâm Chu gian xảo làm gã nểm thử không biết bao nhiêu quả đăng. Rốt cuộc, Vua Sâm Chu nhịn không được nữa, đột nhiên giận rống, một luồng sáng xanh biếc lần nữa bắn ra.

Tinh thần An Độ Ma Li luôn ở trạng thái khẩn trương cao độ, đợi chính là giờ khắc này. Chỉ thấy trên người gã chợt lóe quang mang đỏ đen, thân thể đã biến mất, trực tiếp xuất hiện phía sau Trụ Ma Thần.

Không cần nghi ngờ, gã chờ cơ hội này, muốn nội đan của Vua Sâm Chu lần nữa đập trúng Trụ Ma Thần, vậy thì gã nhất định có thể biến thua thành thắng.

Nhưng tựa như An Độ Ma Li luôn tính kế Vua Sâm Chu, Vua Sâm Chu cũng gài bẫy gã. Quang mang xanh chỉ rời khỏi miệng một mét lập tức bị hút trở lại, không có bắn ra xa. Tiếp đó thân thể to lớn của Vua Sâm Chu bay thẳng đến đầm lầy, chui vào trong.

Đầm lầy, mới là lãnh địa chân chính của Vua Sâm Chu. Lúc trước Vua Sâm Chu không có làm như vậy, không phải nó không muốn mà là không dám. Thân thể nó khổng lồ, cho dù thực lực mạnh đến mấy thì chui vào đầm lầy cũng cần thời gian. Trong thời gian ngắn đó đủ khiến An Độ Ma Li trọng thương nó.

Cho nên, lần này mắc mưu là An Độ Ma Li. Gã dựa vào năng lực mau chóng truyền tống của Trụ Ma Thần, trốn phía sau nó, đương nhiên cho Vua Sâm Chu khoảng thời gian đầy đủ.

Hơn nữa Trụ Ma Thần truyền tống không phải tùy ý sử dụng được. Mỗi lần dùng rồi cần có khoảng cách thời gian mới dùng lại được. Sự truyền tống này bởi vì không thuộc về kỹ năng của An Độ Ma Li, chỉ có thể ở trong phạm vi nhất định cách Trụ Ma Thần mới có thể thi triển. Nếu không, ma thần ở bên ngoài bị tấn công đều có thể truyền tống đi, vậy nhân loại sớm tiêu đời.

Lần này khiến An Độ Ma Li suýt nữa tức đến nổ mũi. Nhưng khi gã kịp phản ứng thì đã muộn rồi. Thân thể to lớn của Vua Sâm Chu đã hoàn toàn rơi vào đầm lầy, gã có thể làm, chính là trút giận vào nước bùn. Hết sức đánh vào bùn lầy một cái, cũng coi như tạo chút vết thương cho Vua Sâm Chu cách nước bùn.

Vua Sâm Chu lặn vào nước bùn không khác gì như cá gặp nước, hơi thở của nó chợt biến mất.

Hai đại cường giả đấu trí đấu sức, lập mưu bày kế, có thể nói ai cũng không cách nào hoàn toàn áp chế đối phương, An Độ Ma Li cũng cực tinh ranh, mắt thấy đối thủ biến mất, cái đuôi thô to của gã lập tức quần lấy Trụ Ma Thần, thúc đẩy thân thể nó lên trên rời khỏi đầm lầy. Chỉ cần ở gần Trụ Ma Thần là gã có thể phát huy thực lực trong mức độ cao nhất. Vua Sâm Chu thì sẽ bị suy yếu đến cực độ. Dưới tình huống không rõ kẻ địch, gã vẫn có thể làm ra lựa chọn tốt nhất, không bị ảnh hưởng cảm xúc, không uổng là một trong bảy mươi hai Trụ Ma Thần.

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 175

Cáo Già Và Lưỡng Bại Câu Thương

Đọc Truyện Kiếm Hiệp Hay Nhất: <http://truyenfull.vn> Vua Sâm Chu không ló đầu ra tấn công nữa, hiển nhiên là nó đang chờ cơ hội, lúc trước đại chiến sương tay giờ phải tỉnh táo lại.

Linh lực cường đại dao động trong không khí, Hai bên đều biết đối phương đang quan sát mình, nhưng ai cũng không dám bất cẩn. Thực lực đến cỡ như chúng rồi, một khi đối thủ cho vết thương trí mạng, muốn lật ngược tình thế thì rất khó khăn.

Lúc trước Vua Sâm Chu đã bị uy hiếp tính mạng, nếu không phải An Độ Ma Li bị lừa, rất có thể nó sẽ bị áp chế đến chết.

An Độ Ma Li đầu óc mau chóng vận chuyển, mở hết cảm giác, đôi xà mâu chỉ hướng mặt đất, không dám thả lỏng.

Nhưng rất nhanh, gã đã tìm được cơ hội.

Thân thể khổng lồ của Vua Sâm Chu lặn trong đầm lầy, vậy thì huyết động lúc trước bị nó chặn đường nhiên cũng lộ ra.

Huyết động này theo góc độ nhân loại thì rất lớn, nhưng trong mắt Vua Sâm Chu và An Độ Ma Li đã Ma Thần Hóa thì không quá rộng rãi.

Đường kính hơn ba mét, cả huyết động là do dây mây bện thành, kéo dài tới trong đầm lầy. Mơ hồ dường như có quang mang nhật toát ra từ trong động.

Không cần nghi ngờ, sinh mệnh so với kho báu càng quý giá. Sau khi bị uy hiếp sinh mệnh, Vua Sâm Chu từ bỏ bảo vệ huyết động.

Ý cười xuất hiện trên khuôn mặt An Độ Ma Li, người muốn tránh chứ gì, tốt, ta không tin người thật có thể từ bỏ huyết động đó.

Kho báu trong động vốn là mục tiêu đầu tiên của An Độ Ma Li, mặc kệ là giết chết được Vua Sâm Chu hay dò biết được kho báu đều là kết quả cực tốt. Coi như một chuyến này không uống công.

Sau khi xác định mục tiêu, An Độ Ma Li không nóng lòng hành động. Bám vào Trụ Ma Thần, gã không ngừng hít sâu thở ra. Trụ Ma Thần cũng bắt đầu chảy ra từng tầng sáng đen, bị gã hút nước vào bụng, khí thể của gã liên tục tăng cao, lúc trước linh lực bị tiêu hao đang lấy tốc độ kinh người hồi phục lại.

Nói sao thì ma thần ở bên cạnh Trụ Ma Thần mới là đáng sợ nhất. An Độ Ma Li chẳng qua là thứ hạng cuối cùng, có Trụ Ma Thần ủng hộ, lại có thể áp chế được Vua Sâm Chu cấp chín.

Thân thể khổng lồ bắt đầu cuộn tròn, một đôi cánh đen chậm rãi mở ra, cánh tỏa ra màu đỏ sậm, có thể thấy rõ từng mạch máu đỏ đang rung động, theo An Độ Ma Li hô hấp mà không ngừng khép mở.

Mắt thấy mình sắp hồi phục đến trạng thái cao nhất, An Độ Ma Li rốt cuộc động. Thân thể cuộn tròn của gã bỗng nhiên bắn ra, tựa như tia chớp đỏ xẹt hướng cửa động.

Từ Trụ Ma Thần đến cửa động chỉ khoảng hai, ba trăm mét. Lấy thực lực và tốc độ của gã, lại thêm vào đôi cánh hỗ trợ, gần như là trong giây lát.

Tấn công địch thì sẽ tự cứu, đây là dương mưu. Là dương mưu khiến Vua Sâm Chu không thể không đi vào bẫy rập, trừ phi Vua Sâm Chu nguyện ý từ bỏ kho báu trong động.

Thực hiển nhiên, Vua Sâm Chu không muốn từ bỏ. Khi An Độ Ma Li sắp xông tới cửa động thì quang mang xanh chói lòa bỗng phát ra từ trong đầm lầy. Quang mang nồng đậm hỗn hợp một tầng màu xanh đen. Linh lực nội uẩn, thể nhưng thành trạng thái thực thể hóa. Vì thứ trong động, Vua Sâm Chu liều mạng. Thật sự là bởi vì thứ trong động quá quan trọng với nó.

Nếu An Độ Ma Li dám ra tay nghĩa là đã sớm chuẩn bị tốt. Quang mang xanh đen chính là nội đan Vua Sâm Chu dốc hết sức phun ra. Khi phun ra nội đan, cái đầu to của Vua Sâm Chu cũng lao ra đầm lầy.

Hình ảnh quái dị xuất hiện, An Độ Ma Li không thêm quan tâm nội đan, mà là vung ra hai thanh mâu đâm hướng Vua Sâm Chu.

Mặc kệ Vua Sâm Chu gian xảo cỡ nào, nó cũng không nghĩ ra An Độ Ma Li dám cùng mình cứng đối cứng. Vốn nó chỉ định dọa lui An Độ Ma Li mà thôi. Nội đan ma thú cấp mười dễ chịu đựng sao? Đừng nhìn Trụ Ma Thần không bị đánh nát, nếu nó rơi vào người An Độ Ma Li chính là trí mạng.

Nhưng tất cả xảy ra quá nhanh, cho dù Vua Sâm Chu muốn biến đổi công kích cũng đã không làm được.

*Oành! *

"Grao!!!!!!"

Tiếng chấn kịch liệt cùng với tiếng rống thê lương gần như cùng xuất hiện. Tiếng đánh đến từ nội đan của Vua Sâm Chu. Nội đan cường đại đánh vào ngực An Độ Ma Li. Lực chấn to lớn xé nát nguyên ngực gã. Một cái lỗ to hơn hai mét xuyên thủng ra sau. Lường bại câu thương? Không. So đấu mưu kế thì cuối cùng An Độ Ma Li chiến thắng.

An Độ Ma Li ngực thủng một lỗ rơi vào đầm lầy, nhưng thân hình khổng lồ của gã mau chóng hóa thành vô số điểm sáng đỏ đen bay hướng Trụ Ma Thần.

Bản thân An Độ Ma Li cao năm mét lại xuất hiện phía bên kia Vua Sâm Chu, hai trường mâu xỏ xuyên đầu Vua Sâm Chu dần thu nhỏ lại.

Ma Thần Hóa chi thân ngoại hóa thân, lại là một năng lực cường đại của Trụ Ma Thần. Một màn này khiến Long Hạo Thần lại lên tới gần chiến trường nhìn rõ ràng, kiềm không được hít ngậm khí lạnh. Nếu không phải tận mắt trông thấy, hẳn không thể nào tưởng tượng được An Độ Ma Li sao lại có kỹ năng mạnh như vậy?

Lấy thân làm mồi, tấn công khiến kẻ địch phải tự cứu phát động một kích trí mệnh, có thể nói An Độ Ma Li tính toán tinh vi. Vua Sâm Chu rốt cuộc mắc mưu.

Nhưng An Độ Ma Li cũng không dễ chịu, máu đỏ sẫm không ngừng chảy ra từ miệng mũi tai gã, khiến bộ mặt vốn dữ tợn càng trở nên nanh ác.

Tất cả đến quá nhanh, không ai ngờ cuối cùng lại là kết cục này.

Chẳng qua, chiến đấu còn chưa hoàn toàn kết thúc. Vua Sâm Chu đầu bị trọng thương trí mạng, điên cuồng ngọ nguậy thân thể, vóc dáng cao lớn làm nước bùn bắn tung tóe. Linh lực khủng bố bỗng chốc bùng nổ, tựa như hàng trăm Ma Đạo đại pháo cùng lúc bắn phá nơi này.

Long Hạo Thần không dám đứng tại đây, mang theo Thánh Vệ số mười vội vàng rời khỏi. Một ma thú cấp mười sắp chết phản phệ thật đáng sợ.

An Độ Ma Li vỗ cánh bay trên không trung. Gã ẩn nấp hơi thở, toàn thân bao trong một đoàn sáng đen, không để máu chảy ra.

Kỳ thực, thi triển Ma Thần Hóa chi thân ngoại hóa thân đối với An Độ Ma Li cũng là tiêu hao khá nghiêm trọng. Năng lực này một khi thi triển, trong thời gian ngắn gã không thể phát động Ma Thần Hóa nữa, và sẽ thương tổn đến căn nguyên, tuyệt không đơn giản như Long Hạo Thần trông thấy. Tựa như linh lô, càng mạnh thì phản phệ càng nghiêm trọng.

Nếu như có lựa chọn, An Độ Ma Li không muốn thi triển ra tuyệt chiêu này, nhưng gã không còn cách nào khác. Nếu để an toàn thì nên là hù dọa Vua Sâm Chu bỏ chạy, đặt được kho báu bên trong. Nhưng Vua Sâm Chu là vật đại bổ, gã thật sự không nỡ từ bỏ! Cho nên gã phải khiến Vua Sâm Chu không có cơ hội chạy trốn. Nên gã lấy thân làm mồi, phát động một kích trí mệnh.

Vua Sâm Chu điên cuồng giữa dựa tới mười phút, nhưng An Độ Ma Li giữ sức đánh ra một kích kia thật quá mạnh. Mặc kệ là ma thú mạnh cỡ nào, khi nào bị đâm xuyên hơn nữa bị linh lực hắc ám điên cuồng tàn phá, sẽ khó có cơ hội sống tiếp. Sức sống dẻo dai của Vua Sâm Chu sau khi bị xà mâu xuyên thủng thì mau chóng xói mòn.

Lúc này An Độ Ma Li ngược lại không chút vội vàng. Tuy lần này tổn thất thảm trọng, bốn Medusa bị giết, nhưng thu hoạch cũng rất lớn. Vừa nghĩ tới mình sắp thăng lên cấp chín, ít nhất có thể vào hàng bốn mươi tám trong bảy mươi hai Trụ Ma Thần, lòng gã liền nóng lên. Huống chi còn chưa biết kho báu Vua Sâm Chu canh giữ là đồ tốt gì. Có thể khiến Vua Sâm Chu giữ gìn đến vậy, chắc là không phải vật bình thường.

Nghĩ tới đây, thân thể An Độ Ma Li bởi vì hưng phấn mà hơi run rẩy.

Rốt cuộc, Vua Sâm Chu ngộ nguậy ngày càng yếu, thậm chí nội đan rơi ở bên cạnh nó trong đầm lầy cũng không bị nuốt vào bụng, sức sống dẻo dai của nó đã tiêu hao không còn bao nhiêu.

An Độ Ma Li thở phào, hưng phấn mãnh liệt khiến gã không thể nhịn được nữa. Nhìn nội đan đã không có hơi thở của Vua Sâm Chu, gã không thể kiềm chế nổi mừng như điên.

Thu lại bốn cánh, gã lặng lẽ rơi xuống đầm lầy. Đối với đòn tấn công của mình, An Độ Ma Li rất tự tin. Hơn nữa gã tuyệt đối tin tưởng vào trực giác của bản thân. Trên nội đan đích thực không còn hơi thở của Vua Sâm Chu. Một ma thú cấp mười từ bỏ nội đan, chỉ có thể chứng minh một vấn đề, linh hồn của nó đã vĩnh viễn rời khỏi thế giới này.

Lặng lẽ rơi xuống mặt đầm lầy, An Độ Ma Li nhấc tay chộp hươu nội đan. Đường nhiên gã sẽ không tại đây hấp thu nội đan Vua Sâm Chu. Thứ này tuy rằng là bảo bối, nhưng bên trong ẩn chứa linh lực quá khổng lồ. Cần đợi gã trở lại hang ổ của mình, chậm rãi hấp thu, lấy nó làm gốc đột phá bình cảnh.

Nội đan vào tay, hơn nữa thật sự cảm nhận trên nội đan không có chút hơi thở của Vua Sâm Chu, thần kinh Xà Ma Thần An Độ Ma Li luôn căng thẳng rất cuộc thư giãn.

Trải qua thời gian dài như vậy, rốt cuộc đạt được mục đích, có thể tưởng tượng ra gã mừng đến cỡ nào.

Nhưng có câu vui quá hóa buồn. Ngay lúc gã thả lỏng cảnh giác, Vua Sâm Chu rõ ràng đã không có hơi thở đột nhiên động.

Cái đầu to nhuộm đẫm máu bỗng vung sang bên, mạnh đánh vào lưng An Độ Ma Li.

*Rầm! *

Thân thể An Độ Ma Li tựa như miếng vải rách bị đánh văng ra ngoài. Máu trào lên cổ họng phun ra. Có thể thấy rõ, từ người gã rõ ràng vang tiếng xương gãy vụn.

Đây cũng chính bởi vì An Độ Ma Li là Xà Ma Thần, thân thể cực mềm dẻo, hơn nữa ngoại linh lực rất cao, cho nên khi bị tấn công thì hóa giải được đa số lực chấn. Nhưng tuyệt đối đừng quên hiện tại gã bị thương, hơn nữa không trong trạng thái Ma Thần Hóa. Một kích cuối của ma thú cấp mười sắp chết đâu thể nào nhẹ nhàng như vậy?

Biến hóa thật sự quá nhanh. Có câu sâu trăm chân chết xác còn chưa cứng. Tuy Vua Sâm Chu bị tổn thương trí mạng, nhưng nó cũng hận chết An Độ Ma Li. Giấu đi một chút sức sống cuối cùng, thậm chí lấy cái giá lớn cắt đứt liên hệ với nội đan để dụ An Độ Ma Li vào bẫy, cuối cùng phát ra một kích trí mệnh. Hoàn thành một chiêu kia, sinh mệnh nó rất

cuộc đi tới tận cùng. Khiến người kinh ngạc là thân thể nó to vậy mà không lún xuống đầm lầy.

An Độ Ma Li không nghĩ ra thì Long Hạo Thần đứng xem cũng không ngờ tới. Vốn hấn chuẩn bị hành động, nhưng tình hình xảy ra đột ngột khiến hấn kinh ngạc. Suy nghĩ biến đổi thật nhanh, Long Hạo Thần đã có tính toán.

Hai tên gian xảo rốt cuộc vẫn là lưỡng bại câu thương. Đối với hấn và đồng bạn thì không có gì tốt hơn việc này.

Trong thời gian cực kỳ ngắn ngủi, Long Hạo Thần đã lập xong kế hoạch. Hấn ý bảo Thánh Vệ số mười đứng bên cạnh. Thánh Vệ số mười chợt biến thành luồng sáng xanh, không phải đuổi bắt trọng thương nặng Xà Ma Thần An Độ Ma Li, mà là xông hướng huyết động lấp lóe quang mang yếu ớt.

Đây gọi là gây ông đập lưng ông. Lúc trước An Độ Ma Li đối phó Vua Sâm Chu ra sao thì hiện tại Long Hạo Thần đối phó gã như vậy.

An Độ Ma Li bị Vua Sâm Chu sắp chết đánh ngược lại, cú va chạm này khiến gã bay ra tới vài trăm mét, miệng không ngừng phun ra máu tươi. Đôi cánh gãy mất một cái, huyết dịch đỏ sậm nhiễm toàn thân, bộ dạng cực kỳ thê thảm.

Nhưng gã rốt cuộc là ma thần, khoảnh khắc bị tấn công liền có cách tự cứu. May mắn Vua Sâm Chu đánh một đòn cuối không dùng nội đan, cho nên tuy trọng thương nhưng không đến mức trí mạng.

Bay ra xa đụng ngã một mảnh cây cối trên đầm lầy, thống khổ cực độ khiến gã suýt ngất xỉu. Gã tuyệt đối không ngờ rằng, Vua Sâm Chu chết rồi còn có thể đánh lén mình. Nhưng nội đan của Vua Sâm Chu bởi vì va chạm kịch liệt mà văng ra ngoài, đụng trúng thân cây thô bản ngược ra, rơi ở trên đầm lầy phía xa. Giống như bản thể Vua Sâm Chu, nội đan của nó cũng không chìm vào đầm lầy, mà là tỏa quang mang xanh ngọc như ẩn như hiện.

Ngay lúc thân thể đau đớn muốn chết, An Độ Ma Li vô tình thấy có quang mang xanh bay hướng huyết động. Quang mang xanh bay không nhanh, lúc trông thấy nó thì còn cách huyết động khoảng năm mét.

"Grao!!!!!" An Độ Ma Li cực kỳ giận dữ phát ra tiếng gầm. Gã thậm chí không thấy rõ kẻ địch ẩn núp, thân thể đã phóng lên xông hướng huyết động.

Quang mang xanh không lớn, rõ ràng không phải Sâm Chu. Nhưng mặc kệ là ai, lúc này chạy ra kiếm lợi, sao không khiến Xà Ma Thần tức giận được?

Chẳng qua, An Độ Ma Li phát ra tiếng gầm không phải vì trút giận, mà là để triệu tập tộc nhân. Đây không phải nhát gan mà là cẩn thận. Lúc này gã bị thương nặng, dĩ nhiên không dám tự kiêu. Tuy quang mang xanh dao động linh lực không khiến gã cảm giác ra nguy hiểm, nhưng vẫn trước tiên phát ra kêu gọi.

Chất dịch đỏ đậm không ngừng chảy ra từ người gã, lúc bay hướng huyết động thì gã hơi chần chờ. Nhưng một luồng sáng vàng khác lấy tốc độ cực nhanh đuổi theo bóng xanh, lúc chui vào trong động thì phát ra tia sáng trắng hút lấy nội đan Sâm Chu, An Độ Ma Li đã không thể giữ bình tĩnh nữa.

Mục tiêu của gã lại bị kẻ khác ngư ông đắc lợi, thế này thì sao Xà Ma Thần nhịn được?

Trong tiếng rống gầm, gã theo sát hai bóng người tiến vào động.

Ngay lúc An Độ Ma Li xông vào trong động, cùng lúc đó, từng bóng người chui ra từ sương mù dày đặc. Hiện giờ đám Xà Ma có chút thâm. Sâm Chu rình rập thêm vào Long Hạo Thần đã kích, giảm mạnh số lượng người của chúng. Chúng nghe Xà Ma Thần triệu hoán thì vội chạy tới, vừa lúc thấy bóng lưng An Độ Ma Li biến mất ở cửa động.

Cả đám Xà Ma hấp tấp đuổi theo, nhưng ngay lúc đó, một bóng vàng theo sát Xà Ma Thần chui vào trong huyết động.

Quang mang tím lấp lóe, có sinh vật khổng lồ xuất hiện ngay cửa động, chặn cả động.

Quang mang màu vàng đất lặng lẽ khuếch tán dưới thân đám Xà Ma. Phạm vi bao trùm cực lớn. Khi đám Xà Ma thể xác và tinh thần mệt mỏi cảm giác cái đuôi dài nặng nề, thân thể bắt đầu chìm xuống đầm lầy, mới sợ hãi biến sắc. Nhưng chúng phát hiện thì đã muộn rồi.

Đang lúc chúng giãy dụa, đầm lầy khiến đuôi dài của chúng lún xuống bỗng biến cứng. Nguyên bản nước bùn mềm mại đột nhiên biến cực kỳ cứng rắn. Mơ hồ có một tầng sáng tựa như bảo thạch, hơn nữa hỗn hợp với sự lạnh lẽo khiến toàn thân chúng tê liệt.

Hai bóng người lặng lẽ xuất hiện tại phương xa. Trên người chúng đều mặc áo choàng lớn, trên người tản ra quang mang khác màu. Một vàng một xanh, chính là Thánh Vệ số chín am hiểu thổ hệ, Thánh Vệ số mười một am hiểu băng hệ.

Thánh Vệ số mười một cố ý tụt sau Thánh Vệ số chín nửa bước, do đó có thể thấy tuy rằng cùng là Thánh Vệ nhưng địa vị khác biệt.

Trọng Lực Thuật của Thánh Vệ số chín thêm vào đông đất thành đá, cùng với Băng Phong Thiên Lý của Thánh Vệ số mười một hỗn hợp thành một ma pháp hỗn hợp hai hệ thổ, băng ở diện tích lớn.

Ma pháp này có thể nói là do ba ma pháp cấp bảy tổ hợp thành, uy lực mạnh mẽ có thể nghĩ. Điểm này cũng có thể thấy thực lực cách biệt giữa Thánh Vệ số chín và Thánh Vệ số mười một. Cùng là cường giả cấp bảy, nhưng trong cùng thời gian, Thánh Vệ số mười một chỉ thi triển ra một ma pháp cấp bảy, Thánh Vệ số chín lại sử dụng hai cái. Đây chính là thực lực đỉnh cấp bảy. Trong các trợ thủ của Long Hạo Thần, không cần nghi ngờ, vị Thánh Vệ số chín này là mạnh nhất.

Lúc trong tháp Vĩnh Hằng, Thái Nhi đánh bất ngờ cộng với Thánh Vệ số chín xem thường bọn họ, mới khiến họ một chiêu chiến thắng. Khi so đấu thực lực chân chính, coi như là Long Hạo Thần thêm vào Hạo Nguyệt cũng chưa chắc dễ dàng chiến thắng vị này.

Xà Ma tinh anh bình thường đều là cấp năm, sáu ở tác dụng cường đại của ba ma pháp cấp bảy thoát chốc bị giam cầm.

Đầm lầy mềm mại, nhưng lại đông thành đá? Thân thể chúng đã rơi vào trong, muốn giãy dụa thoát khỏi không phải chuyện dễ. Chỉ có thể đánh vỡ đá, nhưng nếu phá vỡ thì ai có thể bảo đảm không tổn thương đến mình? Huống chi, người ta không cho chúng cơ hội phá đá. Băng Phong Thiên Lý phối hợp với Ngưng Thổ Vi Thạch, cứng như sắt, sao có thể trong chốc lát thoát được?

Đối với loài rắn thì lạnh lẽo là uy lực thiên nhiên khiến chúng sợ nhất. Loài rắn đến mùa đông liền ngủ say, bởi vì bản thân chúng không thể sinh ra độ ấm. Trong lạnh lẽo đến cực độ, đám Xà Ma đều run cầm cập, thực lực giảm bớt.

Tiếp đến, chính là thời gian hai đại Thánh Vệ biểu diễn.

Từng tảng đá to lớn từ mặt đất chui lên, đánh hướng Xà Ma. Cùng lúc đó, còn có Băng Tuyết Phong Bạo.

Lực sát thương của ma pháp sư lúc quần chiến thì chắc chắn là kinh khủng nhất. Huống chi cửa động bên kia còn có một cường giả to lớn, Hạo Nguyệt.

Hạo Nguyệt chặn cửa động rồi, năm cái đầu to tựa như năm Ma Đạo đại pháo bắn ra ma pháp cường đại. Vòng thứ nhất là đánh bất ngờ, ngay sau đó, chính là ma pháp các loại thuộc tính.

Khi khống chế từng ma pháp thuộc tính, Hạo Nguyệt hiển nhiên không thể nào so sánh với hai đại Thánh Vệ. Nhưng nó lại có tới năm loại thuộc tính! Năm thuộc tính lần lượt sử dụng, uy lực đương nhiên

khác hẳn. Ví dụ như trước mắt, Tiểu Thanh, Tiểu Lam và Tiểu Quang trở thành sức chiến đấu chủ yếu, còn Tiểu Hỏa thì hoàn toàn từ bỏ công kích, chỉ là cảnh giác nhìn bốn phương, còn về Tiểu Tử thì hướng không trung hút khói độc dày đặc.

Có thể nói, hiện tại tương đương với bảy vị ma pháp sư cấp bảy đối diện đám Xà Ma bị thương nặng. Đồng thời, khi Xà Ma bị ma pháp thanh tẩy, từng bóng xanh to lớn bắt đầu chậm rãi bò ra từ rừng rậm.

Vua Sâm Chu chết rồi, Xà Ma trở thành tử địch của tộc Sâm Chu. Thân hình khổng lồ của Sâm Chu tuy rằng mỗi một con đều mình đầy thương tích, nhưng lúc này chúng nó vẫn hùng hổ xông trở về. Dựa vào sức đề kháng lạnh lẽo của thân thể khổng lồ, miễn cưỡng xông đến. Chúng chịu đựng ma pháp khủng bố, xông thẳng đến Xà Ma phát động công kích tự sát.

Tuy số lượng Sâm Chu ít ỏi nhưng chúng nó thừa nhận lực lượng ma pháp không phải Xà Ma có thể so sánh. Khi đám Xà Ma xuất hiện thì đã định trước bị kịch của đám Xà Ma.

Cục diện bên ngoài đã ổn định, còn trong hang động?

Không cần nghi ngờ, luồng sáng thứ nhất xông vào trong động hấp dẫn Xà Ma Thần An Độ Ma Li chú ý, đương nhiên là Thánh Vệ số mười. Lúc đó tốc độ bay của nó không phải chậm, mà là Long Hạo Thần ra lệnh nó cố ý thả chậm tốc độ khiến An Độ Ma Li trông thấy. Nếu không thì sao khiến gã mắc câu được?

An Độ Ma Li và Vua Sâm Chu lưỡng bại câu thương, cơ hội này đối với Long Hạo Thần thật là quá mức tốt đẹp, tuyệt đối không thể để vuột mất. Như tận mắt chứng kiến hai đại cường giả tính kế qua lại, cho nên dù bản thân có tin tưởng tràn đầy thì hắn vẫn không dám sơ xuất, mà là dựa vào mưu kế gài bẫy An Độ Ma Li.

Tựa như lúc trước An Độ Ma Li đối phó Vua Sâm Chu, gã phải lấy được thứ trong động. Tuy rằng gã không biết bên trong có kho báu gì,

nhưng Vua Sâm Chu đã coi trọng nó như vậy thì sao tầm thường được? Hơn nữa, dù cho khi ấy An Độ Ma Li còn có chút chần chừ, một bóng vàng đã xông vào trong động, mang đi nội đan của Vua Sâm Chu, thì gã không thềm quan tâm cái gì nữa. Dù cho biết rõ là cái bẫy, gã chỉ có thể kiên trì lao vào trong động. Bóng dáng vàng này đương nhiên chính là Nhã Đình thi triển năng lực Khiên Dẫn của Thánh Dẫn Linh Lô.

Xà Ma Thần An Độ Ma Li vừa tiến vào trong động, quang mang xung quanh liền tối xuống. Lúc này càng có thể cảm giác ra quang mang vàng như ẩn như hiện sâu trong động.

Quang mang vàng từ đâu mà ra, hiện tại An Độ Ma Li không rảnh suy nghĩ. Gã phải làm là trước tiên giành lại nội đan của Vua Sâm Chu. Gã bị thương rất nghiêm trọng, nếu không có viên nội đan này, đừng nói là tăng thực lực, sợ là không thể hoàn toàn hồi phục. Đây cũng là vì sao gã không thể không tiến lên.

Hai bóng người đằng trước không vào sâu trong động. Khi An Độ Ma Li trông thấy bóng dáng xanh, không ngờ là Khô Lâu lấp lánh lửa xanh khiến gã ngẩn ra. Bên cạnh Khô Lâu Xanh chính là Nhã Đình toàn thân lấp lánh ánh vàng.

Nói đến cũng thật tình cờ, Nhã Đình và Thánh Vệ số mười đều có sáu cánh, lúc này đứng chung một chỗ khá là giống nhau. Nhưng chúng phóng thích hơi thở không quá mạnh, điều này khiến An Độ Ma Li thờ phào. Gã liếc mắt một cái liền thấy nội đan nằm trong tay Nhã Đình.

"Đưa đây, sẽ cho các người toàn thân!" An Độ Ma Li vẻ mặt dữ tợn hét. Sau lưng gã, chất dịch đỏ sậm vẫn không ngừng rơi xuống.

Nhã Đình lộ ra vẻ trào phúng, nâng tay lên, một luồng sáng trắng rơi trên người An Độ Ma Li.

An Độ Ma Li định ngăn cản, nhưng quang mang trắng nhu hòa không có hiệu quả công kích, lẽ dĩ nhiên sẽ không bị chặn lại. Xà Ma Thần chỉ thấy mình như bị trói buộc, bản năng xoay người, vừa lúc đụng phải

bóng dáng vàng thứ hai chui vào trong động. Cùng lúc đó, cái môn to của Hạo Nguyệt ngọ nguyệt che kín lối vào động.

So sánh kích cỡ thân hình thì Xà Ma Thần An Độ Ma Li lúc không Ma Thần Hóa nhỏ hơn Hạo Nguyệt nhiều. Tuy gã cao tới năm thước nhưng ở trong động đường kính ba mét thì vẫn có thể thoải mái hành động. Nhưng Hạo Nguyệt dáng người cao đến khủng bố không thể tiến vào, dùng để chặn cửa là lựa chọn tốt nhất.

Sở dĩ Long Hạo Thần dẫn Xà Ma Thần vào trong động mới ra tay, nguyên nhân rất đơn giản, chính là muốn An Độ Ma Li cách ly Trụ Ma Thần của gã.

Trụ Ma Thần có thể hỗ trợ ma thần cỡ nào thì trước đó Long Hạo Thần đã trông thấy rõ. Tác dụng to lớn khiến An Độ Ma Li cấp tám có thể giết chết Vua Sâm Chu cấp chín. Sự hỗ trợ khủng bố này có thể nghĩ. Tuy Long Hạo Thần cũng đoán được hiện giờ Xà Ma Thần đã là sức cùng lực kiệt, nhưng hắn không dám đánh cược, cũng không thể. Cho nên hắn mới cẩn thận dẫn dụ An Độ Ma Li vào đây, là để gã không thể tới gần Trụ Ma Thần. Tuy cự ly không tính quá xa, nhưng vẫn tốt hơn để gã chiến đấu bên cạnh Trụ Ma Thần.

An Độ Ma Li mắt thấy Long Hạo Thần tiến vào, lòng gã rơi xuống đáy vực. Thanh niên nhân loại mặc giáp này tuy chỉ cảm giác ra là tu vi cấp bảy, nhưng không biết vì sao, khi mắt gã lần đầu tiên thấy Long Hạo Thần, thì cảm giác trái tim mình như bị bóp chặt, nghẹt thở, cảm giác bất an dâng tràn.

Bọ ngựa bắt ve chim sẻ phía sau. Mình hao hết tâm trí rồi cuộc giết chết Vua Sâm Chu, không nghĩ tới tại đây gặp phải nhân loại, hơn nữa còn là kỳ sĩ nhân loại. Quang thuộc tính trên Long Hạo Thần thật quá tinh thuần. Ngay lúc này, hắn không hề giữ lại phóng ra hết. Tay trái Quang Chi Liên Y tay phải Quang Minh Nữ Thần Vịnh Thán, chỉ xéo mặt đất, lạnh lùng nhìn An Độ Ma Li. Kiếm ý sắc bén như ẩn như hiện. Tuy Long Hạo Thần đứng đó không động đậy, nhưng An Độ Ma Li có

cảm giác giống kiến bò chảo nóng. Long Hạo Thần tựa như là một thanh kiếm sắc bén. Gã có thể khẳng định, phần sắc bén này không phải mình có thể dùng ngoại lực cứng rắn chống.

Nếu là trước khi bị thương, đương nhiên An Độ Ma Li không thêm để Long Hạo Thần vào mắt. Theo gã thấy thì loại đối thủ có tu vi này trực tiếp dựa vào ưu thế linh lực đủ đề bẹp. Nhưng hiện tại thì khác. Gã bị thương nặng, không thể thi triển Ma Thần Hóa, mười phần lực lượng đã tiêu mất sáu phần, lại đối mặt một kỵ sĩ nhân loại, sao gã không thấy áp lực lớn được?

"Nhân loại, tại sao ngươi ở đây?" An Độ Ma Li biết mình hỏi có chút ngu, nhưng gã kiềm không được bật thốt, gã thật sự thấy kỳ quái. Lấy cảm giác của gã, thế mà trước đó không hề phát hiện. Nhân loại này chọn điểm chen vào thật quá đúng lúc.

Long Hạo Thần khẽ cười.

"Xin chào, Xà Ma Thần An Độ Ma Li. Nếu ta nói là may mắn, ngươi có tin hay không? Trên thực tế, chính là may mắn, hoặc nên nói đều có ý trời, khiến chúng ta tại đây gặp phải người chiến đấu với Vua Sâm Chu. Giờ này ngày này, đây sẽ là nơi người chôn xác."

Nói xong, Long Hạo Thần không cho An Độ Ma Li thời gian chữa trị vết thương, chân trái tiến lên một bước. Quang Minh Nữ Thần Vịnh Thán trong tay chém hướng An Độ Ma Li.

Kiểm ý hư vô bỗng biến ngưng tụ. Một kiếm này không sâu sắc như lúc đối mặt A Bảo chém vào hư không, mà là đại khai đại hợp, khí thế vô tiền khoáng hậu.

Núi trước mặt, thì phá núi, nước chắn thì nước sẽ khô cạn. Đây chính là kiếm ý Long Hạo Thần chém ra.

Giờ đây An Độ Ma Li không có cả vũ khí trong tay. Hai thanh xà mâu của gã sau khi đâm vào đầu Vua Sâm Chu thì còn ghim trong người

nó.

Gầm lên, An Độ Ma Li đánh ra tay phải. Âm nguyên tố nồng đậm hình lốc xoáy xoay quanh trên cánh tay phải của gã, hóa thành hố đen. Âm nguyên tố linh lực cường liệt dao động bỗng bật phát, đánh hướng Long Hạo Thần.

Ngay lúc này, có nói thêm cái gì thì đã không còn ý nghĩa, chỉ có giết chết đối thủ mới tìm được đường ra. Bởi vậy An Độ Ma Li nghênh chiến.

Nhưng cũng ngay lúc này, sát khí lãnh liệt sau lưng ập đến đánh hướng vết thương sau lưng gã.

Hiện tại An Độ Ma Li chịu tác dụng Khiên Dẫn của Thánh Dẫn Linh Lô, chỉ có thể công kích Long Hạo Thần. Gã căn bản không có lựa chọn khác. Hơn nữa, dù để gã chọn thì cũng nhất định chọn kỹ sĩ thần quyền giả uy hiếp càng lớn.

Phụt

Một tiếng vang quái dị, Long Hạo Thần toàn thân bốc lên quang mang vàng, lui về sau một bước. Nhưng lốc xoáy đen trên nắm tay An Độ Ma Li cũng phá vỡ. Thân thể gã nhoáng lên một cái. Do đó có thể thấy tình trạng An Độ Ma Li tệ cỡ nào.

Thánh Vệ số mười thân thể xẹt qua, tựa như tia chớp xanh xông tới sau lưng An Độ Ma Li. Đôi đoản kiếm của nó thành công chém đứt cánh sau lưng An Độ Ma Li.

Thánh Vệ số mười ra tay cực kỳ nham hiểm. Chẳng những cắt đứt cánh, hơn nữa đem vài mạch máu to nhất sau lưng An Độ Ma Li đều bị vạch phá, bỗng chốc lưng An Độ Ma Li bắn ra chất lỏng đỏ tựa như suối phun.

Long Hạo Thần chỉ lui về sau một bước, hấn lại lần nữa phát động công kích. Lại chém, nhảy lên, Đấu Suất Toàn Viên Kiếm!

Hấn muốn dùng cách đè ép triệt để giải quyết An Độ Ma Li, không cho gã một chút cơ hội. Khi hấn phát ra một kích kia, cùng lúc đó, đòn tấn công của Thánh Vệ số mười lại lần nữa xông hướng sau lưng An Độ Ma Li. Nó thi triển kỹ năng hơi giống Long Hạo Thần, nhưng không thể mượn lực, chính là Phong Chi Vũ từng dùng để đối phó Medusa.

Không chỉ thế, một chuỗi ánh vàng đánh vào nhau hóa thành Tinh Diệu Chi Mâu, từ phía sau bắn vọt qua mục tiêu, cổ An Độ Ma Li.

Nguy hiểm to lớn khiến An Độ Ma Li hoàn toàn bộc phát tiềm lực. Mặc dù còn bị trọng thương nhưng dù sao gã cũng là một trong bảy mươi hai Trụ Ma Thần, tự thân có bản năng cầu sinh rất mạnh. Hiện tại gã đã hiểu, chạy trốn là lựa chọn duy nhất cho gã, tuyệt không thể mơ ước kho báu nữa. Chỉ cần có thể lao ra, bên ngoài có nhiều thuộc hạ của mình, nói không chừng còn cơ hội ngóc đầu trở lại. Nếu thật bị kẻ địch ngáng chân tại đây, chỉ sợ vĩnh viễn không ra được.

Ngửa đầu cuồng rống, An Độ Ma Li làm ra động tác quái dị. Giang chân, hai tay chộp hướng phía dưới. Có thể thấy rõ, một luồng sáng đỏ sậm bốc lên từ người gã, ngay sau đó, quang mang đỏ bỗng nhiên bùng phát, hóa thành một tầng hào quang bao phủ cả người gã.

Nếu nhìn cẩn thận có thể phát hiện, tầng quang mang bao phủ người gã rất giống Trụ Ma Thần bản trong suốt.

Công kích của ba người Long Hạo Thần rơi vào màn quang mang này, kèm theo vô số linh lực mạnh mẽ dao động, nhưng không thể đột phá. Cảm giác như họ trực tiếp công kích vào Trụ Ma Thần.

Trụ Ma Thần ở bên ngoài dường như cũng cảm ứng được An Độ Ma Li gặp nguy hiểm. Trụ Ma Thần to lớn khẽ chấn động, từng luồng sáng đỏ sậm từ trong Trụ Ma Thần dâng tràn, tựa như từng mũi tên nhọn bay thẳng tới cửa động bị Hạo Nguyệt chặn.

Không cần nghi ngờ, quang mang đỏ sậm này muốn cứu An Độ Ma Li. Đây cũng là thủ đoạn bảo mệnh cuối cùng của An Độ Ma Li. Một khi khiến gã dung hợp với quang mang đỏ, vậy thì gã sẽ hóa thành luồng sáng nhập vào trong Trụ Ma Thần. Tuy như vậy khiến gã ít nhất bị phong ấn ba năm, nhưng rốt cuộc vẫn có thể giữ tính mệnh!

Nếu chỉ là đám Long Hạo Thần, có lẽ sẽ để An Độ Ma Li thực hiện được. Đáng tiếc là chỗ này còn có Hạo Nguyệt, Hạo Nguyệt là ngay cả Ma Thần Hoàng còn phải kiêng dè!

Đối diện quang mang Trụ Ma Thần phát ra, năm cái đầu to của Hạo Nguyệt đều ngẩng cao, đáy mắt chúng lấp lánh quang mang giống nhau. Đó là ánh mắt tràn ngập kỳ dị, có hận, bức mình, kiêu ngạo, nhiều nhất là phần nộ và bi thương.

Năm cái đầu to cùng ngửa đầu giậm gầm lên một tiếng, ánh mắt nó tùy theo đều biến thành màu tím. Một tầng ánh tím kỳ dị khuếch tán từ người Hạo Nguyệt. Giây phút này, nó hiện ra cao quý và cường đại, tựa như là chúa tể tất cả sinh vật trên thế giới này.

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 176

Cái Kết Của Xà Ma Thần

Ngay sau đó, năm cái đầu to cùng phun hướng phía trước. Một tầng ánh tím nồng đậm bỗng khuếch tán, nghênh đón quang mang đỏ tràn tới.

Hình ảnh quái dị xuất hiện. Quang mang đỏ gặp phải ánh tím lại tựa như băng tuyết đọng dung nham chột tan rã. Đừng nói là tràn vào động cứu An Độ Ma Li, nó không thể vượt qua người Hạo Nguyệt.

Không chỉ thế, ánh tím từ người Hạo Nguyệt tỏa ra tràn vào trong động. Long Hạo Thần chỉ thấy nâng cao tinh thần. Khi ánh tím rơi vào màn hào quang hộ thân An Độ Ma Li, thì lực phòng ngự mạnh mẽ mà ba người Long Hạo Thần hợp sức đều không thể phá lại bỗng chốc bị hòa tan.

Xà Ma Thần An Độ Ma Li cũng ngẩn ngơ.

"Đây, đây là không thể nào."

Gã không thể nào tin nổi đây là sự thật. Nhưng sự thật bày ra trước mắt.

Sải bước, Thập Tự Trảm. Dĩ nhiên Long Hạo Thần sẽ không cho gã cơ hội thở dốc. Tuy không biết Hạo Nguyệt làm cái gì, nhưng đã phá hỏng phòng ngự của An Độ Ma Li, chế tạo cho họ cơ hội tốt nhất.

An Độ Ma Li gần như là bản năng ngăn cản đòn tấn công của Long Hạo Thần. Một tầng linh lực đen khuếch tán xung quanh gã tựa như áo

giáp phòng ngộ. Cái đuôi sau lưng gã vểnh lên, ngăn cản công kích phía sau của Thánh Vệ số mười và Nhã Đình. Nhưng hiện tại gã chỉ có thể phòng thủ mà thôi.

Ý cười xuất hiện trong mắt Long Hạo Thần. Ngăn cản? Coi như là ngăn cản cũng sẽ không cho người có cơ hội đó! Bởi vì không biết tình huống bên ngoài thế nào, Long Hạo Thần bản năng cảm thấy Hạo Nguyệt và hai Thánh Vệ chịu áp lực lớn. Choo nên hấn tuyệt đối không kéo dài thời gian.

Một luồng sáng đỏ xẹt qua. Ngay sau đó, một đao phong sắc bén để lại vết thương trên người An Độ Ma Li. Thánh Vệ số mười hai ra tay. Long Hạo Thần học kỹ xảo chiến đấu từ nó, lúc này là thời điểm tốt nhất một phát đánh rần giập đầu.

Có Thánh Vệ số mười hai tạm thời thay thế vị trí của Long Hạo Thần, hấn rảnh tay phóng ra đồng bạn.

Quang mang vàng lấp lánh, tổng cộng bốn bóng người xuất hiện bên cạnh Long Hạo Thần.

Tư Mã Tiên, Lâm Hâm, Vương Nguyên Nguyên và Hàn Vũ, bốn người cùng xuất hiện bên cạnh Long Hạo Thần. Bọn họ đã chuẩn bị sẵn sàng lực lượng, mới xuất hiện thì không cần Long Hạo Thần nói cái gì, dựa theo kế hoạch nguyên bản, lập tức dốc hết sức phóng ra linh lực.

Long Hạo Thần nói với Lâm Hâm.

"Anh đi trước ra ngoài dùng quyền trực trợ giúp nhóm Hạo Nguyệt. Máy người khác thì cùng ta tấn công."

Hang động đường kính ba mét đối với An Độ Ma Li thì có chút khó thi triển, nhưng với đám Long Hạo Thần đã đủ rồi. Tại lúc này, căn bản không cần kỹ xảo, họ cần làm chính là dựa vào sức mạnh nhất đánh chết kẻ địch trước mắt.

Long Hạo Thần không động, cất lại Quang Chi Liên Y, hai tay nắm lấy Quang Minh Nữ Thần Vĩnh Thán. Một tầng sương mù vàng lập tức dâng lên quanh người hắn, Súc Thế!

Ba người khác cùng xông ra ngoài. Quang Chi Đại Lực Hoàn của Tư Mã Tiên, Cự Linh Thần tẩm thuần của Vương Nguyên Nguyên thêm vào Xích Huyết Chi Cuồng Phóng của Hàn Vũ, tất cả đều tự phát động năng lực mạnh nhất. Tư Mã Tiên ở giữa, Vương Nguyên Nguyên và Hàn Vũ một trái một phải, dốc sức đánh hướng An Độ Ma Li.

Lúc này An Độ Ma Li trong lòng cực kỳ bức mình. Không chỉ là buồn bức, hơn nữa rất tức giận, nếu mình ở trạng thái khỏe mạnh, đâu có sợ đám nhân loại này! Dù cho gã ngu hơn nữa, hiện tại cũng hiểu rõ mình gặp phải một đội Liệp ma Đoàn nhân loại. Hơn nữa còn là đội Liệp ma Đoàn chỉ có một cường giả cấp bảy, thành viên còn lại mới là cấp sáu.

Nhưng dù là đội Liệp ma Đoàn như vậy, hiện tại đem đến nguy hiểm tính mạng cho gã.

Đòn công kích xuất phát từ ba bộ trang bị truyền kỳ đâu dễ ngăn cản. Đặc biệt là Quang Chi Đại Lực Hoàn của Tư Mã Tiên. Toàn lực đánh ra, Tư Mã Tiên tiến vào trạng thái cuồng hóa, hơn nữa nuốt vào một viên Thị Huyết Đan mà Lâm Hâm đã đưa cho. Mở ra Tử Huyền Thần Lô Linh Lô, đây là đòn đánh không thêm để ý cái giá phải trả. Tư Mã Tiên ở trạng thái này, xem như có đánh với Long Hạo Thần, hắn cũng chỉ có nước tránh né mũi nhọn. Vũ khí cường đại và năng lực công kích bá đạo của gã đã bù đắp lại thể yếu không đủ linh lực. Đương nhiên, gã không thể kéo dài trạng thái công kích này, nhưng An Độ Ma Li đâu thể chịu đựng lâu hơn!

*Oành! *

Phấn Toái, đè ép, hấp thu, tam trọng bạo phá, lại thêm Tử Huyền Thần Lô Linh Lô.

Khi Quang Chi Đại Lực Hoàn lần thứ nhất đánh ra, va chạm với thân thể to lớn của An Độ Ma Li, thì cho gã ra oai phủ đầu. Dưới tình huống này, gã chỉ có thể chính diện chống.

Quang Chi Đại Lực Hoàn đường kính một mét đánh vào đôi tay giao nhau của gã. Bỗng chốc toàn thân An Độ Ma Li tràn đầy tia điện tím, thân thể khổng lồ bất giác co giật. Động tác phòng ngự dĩ nhiên bởi vì thế mà chậm lại. Càng đáng sợ là, đôi tay gã bị đánh một kích này biến cháy đen, còn có thật nhiều linh lực phòng ngự bị xé nát.

Có mặt đều là cường giả giỏi nhất năm bắt cơ hội, có ai bỏ qua thời cơ tốt như vậy?

Cho nên, Thánh Vệ số mười, Thánh Vệ số mười hai, Nhã Đình thêm vào Hàn Vũ và Vương Nguyên Nguyên, đòn công kích của năm đại cường giả gần như nối gót nhau rơi trên người An Độ Ma Li. Mỗi đòn đều để lại dấu vết sâu trên người gã.

Âm hiểm nhất là Thánh Vệ số mười. Vị trí nó tấn công chính là vết thương vốn có của An Độ Ma Li, có thể nói là khiến gã thương càng thêm thương. Lúc này có thể trông thấy xương cốt bên trong bị Vua Sâm Chu nổ nát. Thánh Vệ số mười trực tiếp giúp gã lấy xương, không ít xương vụn bị nó cắt đứt cùng với cơ bắp, sự thống khổ này đối với An Độ Ma Li thật quá mức chịu đựng.

Thánh Vệ số mười hai thì quang minh chính đại nhiều. Nó chém hướng eo An Độ Ma Li. Cốt đao to ít nhất một nửa cắm vào phần yếu hại bên hông của An Độ Ma Li.

Cự Linh Thần tẩm thuần của Vương Nguyên Nguyên trực tiếp nhập vào đầu An Độ Ma Li. Xích Huyết Chi Cuồng Phóng của Hàn Vũ thì tiến vào giai đoạn phát cuồng, từng vết kiếm sâu cuồng phát.

Nhã Đình cho An Độ Ma Li một năng lực trị liệu, Đại Hồi Phục Thuật. Thứ này rơi trên người Long Hạo Thần là đại bổ, còn tới An Độ Ma Li hắc ám thuộc tính thì tựa như đổ nước lạnh vào thùng dầu.

Lúc này bộ dạng An Độ Ma Li thật quá thê thảm, nhưng cho dù là thế, sức sống dẻo dai và đấu chí vẫn chưa tắt.

Ngửa đầu rống một tiếng, một đoàn lửa đỏ bùng bùng cháy từ trán gã. Thân thể không hề căng cứng, đánh bay mọi người. Ánh lửa đỏ bốc cháy từ người gã.

Mọi người giật mình thấy vết thương trên người An Độ Ma Li đang mau chóng khép lại. Hơn nữa khí thế của gã liên tục dâng lên, uy thế như đang hồi phục đến trạng thái cao nhất.

Điều này sao có thể? Gã bị thương nghiêm trọng như vậy, sao có thể mau như thế đã hồi phục?

Mọi người đều giật mình, có cảm giác nản lòng. Nếu An Độ Ma Li hồi phục đến trạng thái tốt nhất, vậy thì phải chạy trốn ngược lại là bọn họ.

Nhưng lúc này còn một người giữ vững sự trầm ổn, đó chính là Long Hạo Thần.

"Đừng hoảng, là Thiên Ma Giải Thể!" Long Hạo Thần khẽ quát, đang lúc Súc Thể thì hẳn không biến đổi cái gì. Chỉ là ánh mắt sáng rực nhìn chăm chú Xà Ma Thần, khí thế tăng cao hết sức.

Đúng vậy! An Độ Ma Li bị thương trầm trọng đến vậy, không có Trụ Ma Thần bên cạnh, làm sao mau chóng hồi phục thương thế? Đáp án chỉ có một, đó chính là sử dụng cách khác thường.

Thiên Ma Giải Thể cực kỳ bá đạo, cho dù là ma thần sử dụng cũng có tác dụng phụ nghiêm trọng. Lấy tình trạng trước mắt của An Độ Ma Li sử dụng Thiên Ma Giải Thể, tương đương với mất nửa cái mạng. Nhưng gã không có cách nào khác, đây là đường sống cuối cùng. Nhưng trạng thái thân thể càng xấu, thời gian duy trì Thiên Ma Giải Thể càng ngắn!

Được Long Hạo Thần nhắc nhở, mọi người lập tức tụ tập bên cạnh hắn. Phối hợp lâu như vậy, đương nhiên bọn họ rất ăn ý. Chỉ cần ngăn cản An Độ Ma Li lao ra, chính Thiên Ma Giải Thể rất có thể khiến gã tan vỡ.

Bởi vì có uy lực của Thánh Dẫn Linh Lô, mấy người khác không cần lo lắng, chỉ dốc hết sức công kích đã đủ rồi.

Thánh Vệ số mười, Thánh Vệ số mười hai lùi ra hai bên người Long Hạo Thần. Nhã Đình hóa thành luồng sáng dung nhập vào Quang Minh Nữ Thần Vịnh Thán.

Giờ khắc này, trên người Long Hạo Thần dâng lên tầng hỏa diễm ám kim nồng đậm. Khác với trước đây, lúc trước hỏa diễm ám kim chỉ xuất hiện trên Quang Minh Nữ Thần Vịnh Thán, mà lần này hiện ra ở toàn thân Long Hạo Thần.

Thông qua Súc Thế, Long Hạo Thần cực độ thiêu đốt linh lực, đây là ngọn lửa chuyên thuộc về thần quyền giả của hắn!

Ngoài động, Thâm Uyên đầm lầy u ám đột nhiên biến sáng ngời. Bóng ảo Quang Minh Nữ Thần lặng lẽ từ trên trời giáng xuống, chiếu sáng xung quanh. Từng mảnh khói độc đầm lầy bị hơi thở của Quang Minh Nữ Thần Vịnh Thán làm bay tán loạn, cũng chiếu sáng đầm lầy hỗn độn.

Xà Ma còn sống sót đã chết hết. Hạo Nguyệt, Thánh Vệ số chín, Thánh Vệ số mười một thêm vào quyền trục Lâm Hâm mới gia nhập, đem còn dư mấy trăm Xà Ma giết không còn một con. Xà Ma chiến đấu với Sâm Chu đã tiêu hao cực lớn, đột nhiên bị nhiều ma pháp cường đại thanh tẩy thì sao chống đỡ nổi?

Trong động, vang một chuỗi tiếng gầm.

Liệt Không Pháo của Vương Nguyên Nguyên, Tử Huyền Thần Lô Linh Lô của Tư Mã Tiên, thánh kiếm bản Tu La Trảm của Hàn Vũ, gần

như lần lượt đánh vào người Xà Ma Thần An Độ Ma Li. Tuy bọn họ đều bị bắn văng ra, nhưng khí thế An Độ Ma Li dâng lên đang suy yếu.

Ngay lúc đó, đầu lâu lửa xanh to lớn giáng xuống, mạnh đập vào lồng ngực An Độ Ma Li, khiến thân hình gã chuẩn bị lao ra tạm dừng. Bên ngoài, Xà Ma bình thường không thể uy hiếp hơn được nữa, Lâm Hâm ném ra mấy quyển trục xong thì trở về trợ giúp đồng bạn.

Lúc này, thoát nhìn An Độ Ma Li vô cùng dữ tợn, từ trên xuống dưới cả người nhô ra mạch máu to, chất lỏng đỏ sẫm khiến không thể nhìn ra hình dạng nguyên bản của gã. Nhưng khí thế trên người gã cực mạnh, hồi phục phong cách đỉnh cấp tám. Trên đôi tay tràn đầy vảy dày, hai tay giao nhau, vừa lúc ngăn cản công kích Hỏa Chú Thuật của Lâm Hâm. Bàn tay bị đốt cháy đen, nhiệt độ cao kinh khủng của Tâm Diễm Hỏa Diễm đem đến đả kích không nhỏ.

"Grao, grao, grao!!!!" An Độ Ma Li gầm lên như ma thú, điên cuồng xông hướng cửa động.

Linh lực hắc ám khủng bố hội tụ thành đoàn sáng to trước mặt gã, bay thẳng hướng Long Hạo Thần. Không khí cả động đường như đều bởi vì đoàn sáng đỏ lấp lánh này mà vận vẹo. Cảm giác nghẹn thở khiến mọi người chuẩn bị công kích chột tạm dừng.

Chân trái bước lên trước, trên trán Long Hạo Thần đột nhiên lóe sáng. Chín quang văn màu tím vàng lấp lánh, mắt bắn ra tia sáng thần thánh. Trên người hắc ám dâng lên hỏa diễm màu ám kim ở khoảnh khắc này bỗng thành ánh vàng sáng ngời, nở rộ hào quang chói mắt không gì sánh kịp. Dù cho là đồng bạn của hắc, cũng kiềm không được phải nhắm mắt lại.

Quang Minh Nữ Thần Vịnh Thán phát ra tiếng ù ù vô cùng sung sướng. Ngay sau đó, có thể thấy rõ, Quang Minh Nữ Thần Vịnh Thán khẽ chấn động, không ngờ mũi kiếm lạnh lẽo trút ra một tầng trong suốt. Ngay sau đó, khí thế sắc bén khiến cả động rung rinh chột biến mất.

Ánh vàng và ánh đỏ gần như cùng lúc thu lại. Quang Minh Nữ Thần Vành Thán trong tay Long Hạo Thần cũng chợt biến mất.

Lúc này, sắc mặt hãn hơi tái nhợt, thân thể bất động nhưng ánh mắt vẫn sắc bén, kiên quyết.

Xà Ma Thần An Độ Ma Li ở đối diện hãn thì vẫn giữ tư thế xông lên, ngay cả đoàn sáng đỏ còn đang lơ lửng trước mặt gã. Nhưng tất cả tĩnh lặng tựa như bị thời gian đông lại.

Đây là có chuyện gì? Không ai biết đã xảy ra chuyện gì. Bởi vì khi quang mang vàng chói mắt kia chiếu sáng, họ bản năng nhắm mắt, không thấy được chuyện đã xảy ra.

Ngoài động, bóng ảo Quang Minh Nữ Thần cũng biến mất. Hạo Nguyệt nắm cái đầu vẫn ngẩng cao, thậm chí có chút ngây ngẩn, dường như cảm nhận được cái gì.

Phụt không hề báo trước, đoàn sáng đỏ bỗng vỡ ra, thậm chí không có lực chấn bạo tác nặng lượng. tựa như quả trứng bị bóp nát, chỉ chảy ra chất dịch dính dính sau đó biến mất trong không khí.

Ngay sau đó, Tư Mã Tiên, Vương Nguyên Nguyên, Hàn Vũ và Lâm Hâm đều trợn to mắt. Bởi vì họ thấy rõ, trên người Xà Ma Thần An Độ Ma Li, từ đỉnh đầu lan đến dưới thân, dần hiện ra một vết nứt quang mang vàng. Thân thể khổng lồ của gã rốt cuộc bắt đầu run rẩy.

Vết nứt biến ngày càng sáng ngời, thân thể An Độ Ma Li càng run kịch liệt. Cuối cùng, khi vô số quang mang vàng từ trong người gã bắn ra, Xà Ma Thần mạnh như vậy rốt cuộc vỡ vụn, thi thể hóa thành từng mảnh vụn rơi trên đất. Máu đỏ nhuộm đầm xung quanh.

Thân thể Long Hạo Thần cũng khẽ run, Hàn Vũ vội vàng từ bên cạnh đỡ lấy cánh tay hãn. Hai Thánh Vệ căn bản không kịp ra tay thì hốc mắt nhấp nháy ngọn lửa, rõ ràng cảm nhận được nỗi sợ kinh khủng. Trước đó chúng không nhắm mắt, tại vì chúng không thể làm được động tác đó,

cho nên trong các cường giả có mặt tại đây, chỉ có bọn chúng nhìn thấy Long Hạo Thần làm ra chuyện gì.

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 177

Huyền Bí Quang Minh Nữ Thần Vịnh Thán

Một đao chém làm hai, bốn chữ đã đủ giải thích tất cả.

Xà Ma Thần An Độ Ma Li dựa vào Thiên Ma Giải Thể hồi phục trạng thái gần đỉnh cao, trước mặt Quang Minh Nữ Thần Vịnh Thán của Long Hạo Thần đã bị chém thành hai. Mặc kệ là đòn công kích hay thân thể gãy, đều không thể ngăn cản lực tấn công mạnh mẽ của Quang Minh Nữ Thần Vịnh Thán.

Tuyệt chiêu giết chết. Đúng vậy, Long Hạo Thần lập tức giết ngay đối thủ. Nhưng sao hăn làm được? Sao hăn đột nhiên biến mạnh đến vậy?

Chỉ có chính Long Hạo Thần mới biết rõ mình làm cái gì. Giờ phút này, ý nghĩ của hăn quay trở lại lúc đưa ra kiếm ý của Quang Minh Nữ Thần Vịnh Thán về cho Chiến Sĩ Thánh Điện.

Điện chủ Chiến Sĩ Thánh Điện, Chiến Thần Khâu Vĩnh Hạo ở phút cuối một mình nói chuyện với hăn, đã nói cho hăn một bí mật. Bí mật này luôn chôn trong đáy lòng Long Hạo Thần.

Lúc đó Khâu Vĩnh Hạo nói cho hăn biết, Quang Minh Nữ Thần Vịnh Thán có một bí mật. Trên nó có một phong ấn cường đại, phong ấn này là năm đó trước khi Quang Minh Kiếm Thần Dạ Vô Thương chết đã làm ra, vì để che lại uy lực chân chính của Quang Minh Nữ Thần Vịnh Thán, tránh làm bị thương hậu đại. Đồng thời, Khâu Vĩnh Hạo cho hăn biết, muốn giải trừ phong ấn này, chân chính sử dụng lực lượng Quang Minh

Nữ Thần Vịnh Thán, tu vi của hần ít nhất phải đạt đến cấp tám mới được. Nếu lấy cách dốc cạn sức lực, thêm vào kỹ năng Súc Thế, cấp bảy có thể miễn cưỡng thử.

Sau đó Khâu Vĩnh Hạo truyền cho Long Hạo Thần cách giải trừ phong ấn. Có thể nói, Khâu Vĩnh Hạo từng làm thị tòng của Quang Minh Kiếm Thần Dạ Vô Thương, cũng là người duy nhất trên đại lục biết cách kia. Là bởi vì Long Hạo Thần thành tâm đưa về kiếm ý làm động lòng ông, mới nói ra bí mật này. Bởi ông cũng muốn nhìn xem, Quang Minh Kiếm Thần mới sinh ra, có thể kế thừa Dạ Vô Thương.

Mới rồi, Long Hạo Thần nhờ vào Súc Thế tăng linh lực đến cực độ, rốt cuộc lần đầu tiên mở ra phong ấn Quang Minh Nữ Thần Vịnh Thán, đem uy lực thanh thần kiếm này thi triển. Mà Xà Ma Thần An Độ Ma Li trở thành vật tế thứ nhất của thần kiếm.

Nguyên nhân Long Hạo Thần làm như vậy kỳ thật rất đơn giản, hần không muốn cho An Độ Ma Li cơ hội phản công. Vua Sâm Chu đã cho hần bài học. Bởi vậy hần mới dùng công kích mạnh nhất của mình, triệt để giải quyết Xà Ma Thần, phá nát linh hồn và sinh mệnh gã, chết đi dưới thần kiếm quang minh.

Một đoàn sáng đỏ sậm bỗng từ trong thân thể An Độ Ma Li bốc lên, mau chóng bay ra ngoài. Đoàn sáng này xuất hiện đột ngột, hơn nữa tốc độ cực nhanh, thậm chí vượt qua tốc độ bay của Thánh Vệ số mười.

Mơ hồ có thể thấy, đó là một vương miện, vương miện đỏ. Trên vương miện còn nhỏ giọt máu đỏ.

Đám Long Hạo Thần từng đánh chết người thừa kế của ma thần, hơn nữa đạt được Vương Miện Truyền Thừa. Vương miện vàng này hơi thõ càng mạnh hơn Vương Miện Truyền Thừa nhiều. Hiển nhiên nó muốn trốn ra ngoài tự hợp với Trụ Ma Thần của An Độ Ma Li. Chỉ cần Trụ Ma Thần còn tồn tại, như vậy không mất bao nhiêu năm, một Xà Ma Thần mới sẽ lại giáng xuống thống lĩnh Xà Ma tộc.

Long Hạo Thần không kịp ngăn cản. Mấy người khác, bao gồm cả hai Thánh Vệ đều bởi vì Long Hạo Thần biểu hiện một kiếm mà chấn kinh. Khi họ kịp phản ứng thì vương miện màu đỏ đã xẹt qua giữa họ.

Nhã Đình bởi vì trợ giúp Long Hạo Thần thi triển ra uy lực chân chính của Quang Minh Nữ Thần Vịnh Thán, đã rơi vào suy yếu, không thể sử dụng cả năng lực Khiên Dẫn của Thánh Dẫn Linh Lô. Long Hạo Thần kinh hãi, phát hiện mình không kịp ngăn chặn.

Nhưng ngay lúc đó, một cái mồm to bỗng xuất hiện trên con đường vương miện đỏ vụt qua. Vương miện ma thần này bay quá nhanh, cho nên không thể nào tránh kịp, trực tiếp bị mồm to nuốt vào.

Quang mang vàng nhạt lóe lên, mọi người giật mình thấy, một ngậm nuốt vào vương miện ma thần chẳng phải chính là Tiểu Quang, một trong năm cái đầu Hạo Nguyệt sao?

Đôi mắt vàng của Tiểu Quang lấp lánh quang mang. Mơ hồ trên người nó khuếch tán ánh tím. Mọi người chỉ cảm thấy linh lực từ người nó đột nhiên vận vẹo, sau đó hồi phục bình thường như không có gì xảy ra.

Lâm Hâm phản ứng nhanh nhất. Y chẳng những là có được ca, còn là thần giữ của, gần như là người trước tiên chạy tới thăm dò hỏi Hạo Nguyệt.

"Hạo Nguyệt yêu quý, có thể nhả ra không?"

Tiểu Quang bực mình trừng y một cái, kiêu ngạo lắc đầu, như là đang nói: thứ ta ăn vào rồi muốn ta phun ra thì nằm mơ đi.

"Đừng vậy mà! Hạo Nguyệt yêu quý, đây chính là vương miện ma thần, nếu có thể đem thứ này trở lại liên minh, chúng ta dư sức đổi trang bị truyền kỳ, thậm chí có lẽ có thể đổi hai bộ trang bị cấp sử thi! Sao mi có thể độc chiếm được?"

Đối với khuôn mặt thống khổ của Lâm Hâm, Tiểu Quang tựa như không nhìn thấy, nghiêng đầu đi. Lúc này, Thánh Vệ số chín và Thánh Vệ số mười một ở bên ngoài đều tụ tập lại.

Vương Nguyên Nguyên bật cười, nói.

"Được rồi, có được ca. Ông đừng tham lam thế được không hả? Bị Hạo Nguyệt ăn còn đỡ hơn chạy mất. Ta thật không dám tin đây là sự thật, chúng ta thật sự giết chết một vị ma thần! Điều này thật khiến người khó thể tin."

Cảm thấy khó tin đâu chỉ mình cô, cho dù là chính Long Hạo Thần phát ra một kích cuối cùng, lúc này có cảm giác như đang trong mộng.

Bọn họ thật sự thành công, thành công giết chết Xà Ma Thần An Độ Ma Li. Mặc dù chỉ là thứ hạng cuối cùng của bảy mươi hai Trụ Ma Thần, nhưng công huân gã đem đến cho mọi người cũng cao tới năm mươi vạn! Nếu có thể giết chết thứ hạng cao chút nữa, đó đều là phần thưởng trên trăm vạn công huân.

Quang mang tỏa ra từ ngực Long Hạo Thần. Trần Anh Nhi và Thái Nhi rốt cuộc bị hấn triệu hoán ra. Chẳng qua, sắc mặt hai vị này không tốt xem.

"Các người làm sao vậy?" Trần Anh Nhi trợn tròn mắt nhìn Hàn Vũ dìu Long Hạo Thần.

Thái Nhi thì bĩu môi, bộ dáng bất mãn. Máy người khác bị Long Hạo Thần triệu hoán ra lâu như vậy, chắc là đều đang chiến đấu, nhưng bọn họ thì mãi đến bây giờ mới được gọi ra.

Long Hạo Thần miễn cưỡng nở nụ cười.

"Không có gì, chỉ là hơi suy yếu chút thôi. Nghỉ ngơi chốc lát là được."

Một luồng sáng vàng bắn ra từ miệng Tiểu Quang, bao phủ cả người Long Hạo Thần, dùng linh lực bản thân trợ giúp Long Hạo Thần hồi phục.

Sau khi Long Hạo Thần tiến hóa đến năm cái đầu, trợ giúp cho Long Hạo Thần không chỉ ở phương diện linh lực, thậm chí ngay cả sức sống và tiêu hao căn nguyên đều có thể giúp hắn hồi phục lại. Bởi vậy, sau khi được Tiểu Quang trợ giúp, sắc mặt Long Hạo Thần biến tốt nhiều.

Trần Anh Nhi và Thái Nhi há hốc mồm nhìn số lớn thi thể Xà Ma ở phương xa. Trần Anh Nhi nghi hoặc nói.

"Các người đừng nói với ta là đã đấu xong rồi ghen. Trời ạ! Đó chắc là Trụ Ma Thần? Xà Ma Thần An Độ Ma Li đâu? Chạy rồi?"

Lâm Hâm cười hì hì nói.

"Chạy? Chạy đi đâu được? Ở bên trong chỉ còn thừa thịt vụn. Nhưng cũng là thứ tốt! Đợi lại nữa ta đi thu gom."

Vương Nguyên Nguyên bực mình nói.

"Có được ca, ông ngày càng có tiềm năng đầu bếp."

Nghe Xà Ma Thần An Độ Ma Li bị giết, Thái Nhi còn đỡ, dù gì nàng đã mất trí nhớ, nhưng Trần Anh Nhi thì giật mình trợn to mắt.

"Các, các người đang nói là Xà Ma Thần bị các người giết chết? Trời ạ! Điều này sao có thể, sao có thể được chứ?"

Một tầng sáng vàng nở rộ từ người Hàn Vũ, bao phủ tất cả đồng bạn, chính là uy lực Quang Chi Thủ Hộ Linh Lô. Trong Quang Chi Thủ Hộ, linh lực mọi người tiêu hao thoáng chốc hồi phục mảy lớn, ngay cả Tư Mã Tiên đau khổ do bị Tử Huyền Thần Lô Linh Lô phản phệ cũng tùy theo yếu đi nhiều.

Long Hạo Thần mỉm cười nói.

"Không có gì là không thể. Chẳng phải chúng ta đã thành công rồi sao? Tuy đa số do may mắn, nhưng dù sao chúng ta đã thành công. Chúng ta cũng hoàn thành hết tất cả nhiệm vụ."

Nói đến đây, trong lòng hẳn rõ ràng có vài phần cảm giác kiêu ngạo. Nhưng khi ánh mắt hẳn nhìn Thái Nhi biểu lộ hơi rầu rĩ thì vui sướng giảm nhiều. Đúng vậy! Mặc kệ lần này có thu hoạch lớn đến đâu, so với Thái Nhi mất đi trí nhớ thì đều trở nên nhỏ bé. Nếu có thể lựa chọn, hẳn thà rằng trước khi tiến vào ma tộc, thà không cần tất cả thứ này cũng không mong muốn Thái Nhi biến thành như bây giờ.

"Anh vẫn là không tin ta." Thái Nhi hăm hừ nói.

Nhưng nàng chỉ nói một câu này rồi im lặng. Bởi vì nàng nhìn thấy nỗi buồn trong mắt Long Hạo Thần, thậm chí có vài phần bi thương và đau lòng. Không biết vì sao, khi nàng thấy Long Hạo Thần như vậy, nỗi bức mình cứ thể biến mất, thậm chí cổ họng như nghẹn cái gì.

Mấy người khác bản năng ngậm miệng. Tại không khí có chút quái dị này, họ tằm trong Quang Chi Thủ Hộ hồi phục lại.

Rất nhanh, trừ Long Hạo Thần tiêu hao căn nguyên cực lớn và Tư Mã Tiên bị phản phệ ra, mấy người khác đều hồi phục đến trạng thái tốt nhất, cho dù là tứ đại Thánh Vệ cũng không ngoại lệ. Do đó có thể thấy tác dụng lớn của Quang Chi Thủ Hộ Linh Lô.

Long Hạo Thần trầm giọng nói.

"Mọi người thu dọn chiến trường đi."

Nói xong hẳn dẫn đầu đi hướng thi thể Vua Sâm Chu.

Trên chiến trường, trừ Vua Sâm Chu ra, còn có thi thể sáu, bảy Sâm Chu bình thường. Dưới đòn tấn công sắc bén của Xà Ma, Sâm Chu có thể sống sót rồi đi cực kỳ ít ỏi, mà hiện tại đều có lợi cho đám Long Hạo Thần.

Long Hạo Thần cẩn thận thu thi thể Vua Sâm Chu vào trong Giai Diệu Vĩnh Hằng của mình. Hắn có thể rõ ràng cảm nhận được Giai Diệu Vĩnh Hằng nóng lên, hiển nhiên đang hấp thu linh hồn trong chiến tranh.

Giá trị thi thể tinh anh Xà Ma không thấp, huống chi còn có ma tinh nữa. Sức chứa của Giai Diệu Vĩnh Hằng gần như vô hạn. Một lát sau, mọi người đã thu hết đồ đạc có thể mang đi. Trên chiến trường cũng biến sạch sẽ rất nhiều.

Uy lực ma pháp hỗn hợp của Thánh Vệ số chín và Thánh Vệ số mười một dần biến mất, đầm lầy mềm trở lại.

Lâm Hâm đi ra khỏi hang động, nhìn về mặt y tràn đầy vừa lòng, hiển nhiên đã xử lý xong thi thể Xà Ma Thần An Độ Ma Li.

"Đại ca, chúng ta vào động tìm kho báu không?" Lâm Hâm hào hứng nói.

Nhưng y rất nhanh phát hiện tinh thần Long Hạo Thần không tập trung vào kho báu, mà là nhìn Trụ Ma Thần cách không xa.

Lúc này bên trên Trụ Ma Thần đã mất đi quang mang vốn có. Nó đứng yên tại đó tựa như cột đá cực kỳ bình thường. Con rắn xoay xanh phía trên cột trụ, ánh đỏ trong mắt hoàn toàn ảm đạm.

"Đại ca, chẳng lẽ cậu muốn phá hỏng Trụ Ma Thần này?" Lâm Hâm bản năng hỏi, nhưng y giật mình trông thấy Long Hạo Thần lại gật đầu.

Thấy Long Hạo Thần gật đầu, mấy người khác lộ ra kinh ngạc.

Từ thời đại hắc ám giáng xuống sáu ngàn năm nay, ma thần của ma tộc chẳng biết đã chết bao nhiêu tên, nhưng mãi đến nay, toàn bộ bảy mươi hai Trụ Ma Thần chưa từng hư hao một cây nào. Vì nó mà liên minh thánh điện đã nỗ lực biết bao nhiêu. Cho dù là uy lực thần khí cũng không thể phá hỏng Trụ Ma Thần.

Giờ phút này, Long Hạo Thần lại muốn phá hỏng Trụ Ma Thần, dù mọi người rất phục hấn nhưng vẫn thấy hấn hơi không biết sức mình.

Sao Long Hạo Thần không biết Trụ Ma Thần cứng rắn. Hấn tận mắt thấy nội đan của Vua Sâm Chu dốc sức đánh một kích mà không thể rung chuyển Trụ Ma Thần một ly. Nhưng hấn cũng biết, bảy mươi hai Trụ Ma Thần mới là căn bản của chúng. Chỉ cần bảy mươi hai Trụ Ma Thần không bị phá hư, liên minh thánh điện muốn chiến thắng ma tộc chỉ là nằm mơ.

Giờ phút này. Xà Ma Thần An Độ Ma Li đã bị họ đánh chết, Trụ Ma Thần lần đầu tiên lộ ra trước mặt họ, hơn nữa Trụ Ma Thần thứ hạng cuối cùng thì chắc là yếu ớt nhất. Cho nên sao Long Hạo Thần không động lòng được?

"Ta muốn thử một chút." Giọng điệu của Long Hạo Thần không kiên quyết, nhưng có loại cảm giác kỳ lạ dao động. Bị cảm xúc của hấn ảnh hưởng, ánh mắt mọi người dần biến nghiêm túc.

Tư Mã Tiên nâng lên Quang Chi Đại Lực Hoàn.

"Đại ca, để ta thử trước."

"Grao grao grao!!!!"

Đúng lúc này, một tiếng gầm trầm thấp bỗng vang lên, cắt ngang ý định tiến lên của Tư Mã Tiên.

Chủ nhân tiếng rống chính là Hạo Nguyệt.

Long Hạo Thần hơi kinh ngạc nhìn người anh em của mình. Lúc này cảm xúc Hạo Nguyệt rõ ràng khác lạ.

Nhìn Trụ Ma Thần to lớn, cảm xúc Hạo Nguyệt dường như có chút hỗn loạn. Long Hạo Thần lần đầu tiên cảm giác được mình không thể khống chế cảm xúc Hạo Nguyệt.

Một loại cảm giác nóng vội, đau khổ khó thể hình dung lan tràn trong lòng Hạo Nguyệt, thậm chí ảnh hưởng đến Long Hạo Thần.

Năm cái đầu to cùng ngẩng cao, ngửa đầu rống gầm. Tiểu Quang, Tiểu Hỏa, Tiểu Thanh, Tiểu Lam, Tiểu Tử, chúng nó cùng một cảm xúc, đó là sự phần nộ khó thể hình dung, phần nộ tràn ngập tuyệt vọng.

Ngay sau đó, từng tầng sáng tím đậm từ người Hạo Nguyệt lan tràn ra. Long Hạo Thần giật mình phát hiện, sau khi xuất hiện quang mang tím, quanh người Hạo Nguyệt thiêu đốt như lửa cháy.

"Hạo Nguyệt, dừng!" Long Hạo Thần chấn kinh biến sắc mặt, muốn lao qua ngăn cản nó. Bởi vì hắn cảm giác được, Hạo Nguyệt thiêu đốt căn nguyên của mình.

Hạo Nguyệt năm cái đầu to cùng ngoái lại, thậm chí là hung dữ rống Long Hạo Thần một tiếng. Ngay sau đó, nó giương đôi cánh to lớn, mang theo thân thể khổng lồ bay thẳng đến Trụ Ma Thần.

Ngọn lửa tím càng đốt cháy kịch liệt. Lúc này Hạo Nguyệt tựa như một đứa trẻ bướng bỉnh, sự cứng đầu ngay cả Long Hạo Thần cũng không thể ngăn cản.

Khi nó cách Trụ Ma Thần hai mươi mét thì thân thể to lớn ngừng giữa không trung.

Long Hạo Thần đột nhiên có loại ảo giác, khi Hạo Nguyệt dâng lên ánh lửa tím, dường như Trụ Ma Thần run run.

Sao có thể được? Trụ Ma Thần sao có thể run rẩy?

Ngay lúc Long Hạo Thần tràn ngập nghi hoặc thì Hạo Nguyệt động.

Ánh lửa tím nồng đậm đột nhiên ngưng tụ phía trên người nó. Ngay sau đó, năm cái đầu to cùng giậm rống một tiếng, năm luồng sáng từ miệng nó bắn ra. Năm tinh thể từ từ bay ra, hình thành một vòng, chia

làm năm hướng. Ngọn lửa tím thì bay tới giữa vòng tròn, lấy tốc độ kinh người áp súc lại.

Lúc trước ngọn lửa tím còn rất to lớn ở trong khoảng thời gian ngắn rút lại chỉ còn cỡ nắm tay, nhưng lấp lánh ánh tím vàng cực kỳ khủng bố.

Dần dần, đoàn sáng tím vàng bị kéo dài, hình thành mũi tên.

Hạo Nguyệt nắm cái đầu cùng cuồng rống. Mũi tên tím vàng thoáng chốc biến thành luồng sáng bay thẳng đến Trụ Ma Thần. Nhưng khi mũi tên bắn ra, cùng lúc đó giữa không trung thân thể khổng lồ của Hạo Nguyệt rơi xuống, năm tinh thể lại chui vào miệng chúng. Có thể thấy, năm cái đầu to của Hạo Nguyệt đều chảy máu mũi miệng, trên người không dao động linh lực, rơi vào trạng thái suy yếu nhất.

Long Hạo Thần luôn chú ý tình huống Hạo Nguyệt. Lúc này hắn đã hồi phục chút ít linh lực, trước tiên xông ra ngoài. Bốn đại Thánh Vệ theo sát hắn. Thánh Vệ số mười thân thể to hơn Long Hạo Thần, là kẻ thứ nhất lao tới nơi Hạo Nguyệt rơi, vồ sáu cái cánh đỡ lấy thân thể Hạo Nguyệt.

Nhưng Hạo Nguyệt thật quá to, cho nên trọng lượng nặng nề. Thánh Vệ số mười phong hệ có xu thế chịu không được. Đặc biệt khi nó cảm thụ được ánh tím còn sót lại trên người Hạo Nguyệt thì càng biến suy yếu.

Ngay lúc đó, một luồng sáng vàng đất rơi trên người Hạo Nguyệt, khiến trọng lượng của nó giảm bớt nhiều. Long Hạo Thần dẫn theo Thánh Vệ khác đuổi tới, hợp sức mọi người đỡ lấy Hạo Nguyệt.

Lúc này, mũi tên tím vàng đã bắn chính xác vào Trụ Ma Thần. Dưới ánh nhìn chăm chú của mọi người, chỉ thấy mũi tên tím vàng biến thành một mảnh quang mang, dường như dung nhập vào trong Trụ Ma Thần. Trụ Ma Thần thì vẫn không nhúc nhích.

Vốn mọi người còn có chút hy vọng, giờ thì ánh mắt ảm đạm. Đúng vậy! Tuy Hạo Nguyệt mạnh nhưng sao nó có thể phá hủy Trụ Ma Thần được? Chỉ là không biết vì sao nó xúc động đến vậy.

Nhưng đang lúc mọi người thương cho Hạo Nguyệt, càng không có hy vọng phá hủy Trụ Ma Thần, thì Long Hạo Thần đột nhiên kinh hô.

"Các người xem!"

Long Hạo Thần nhạy cảm hơn người khác. Khi quang mang tím vàng biến mất, hắn cũng cho rằng Hạo Nguyệt công kích vô ích, nhưng rất nhanh đã cảm giác ra khác lạ.

Bởi vì hắn rõ ràng cảm thụ được lúc trước Trụ Ma Thần run rẩy đã biến mất, coi lại chỉ là tràn ngập yên tĩnh. Tựa như uy nghiêm sụp đổ, từ trong ra ngoài tỏa hơi thở tuyệt vọng.

Quang mang tím vàng lần nữa xuất hiện, lần này là từ trong ra ngoài. Lúc mới bắt đầu, ánh tím vàng rất yếu, nhưng theo thời gian trôi qua, quang mang ngày càng mạnh. Từng vết nứt nhỏ bắt đầu xuất hiện trên Trụ Ma Thần.

Tư Mã Tiên cuồng rống một tiếng, bỗng nâng lên Quang Chi Đại Lực Hoàn, sau lưng giương linh cánh, dốc sức bay hướng Trụ Ma Thần.

Quả cầu sắt to lớn kèm tiếng rít chói tai đánh ra. Trong tiếng đánh mạnh đập vào Trụ Ma Thần.

*Ầm rầm ùng! *

Chỗ bị Quang Chi Đại Lực Hoàn đập trúng không ngờ sụp đổ, vô số quang mang đỏ bắn tứ tung, bên trong ánh tím vàng thì lấy tốc độ kinh người bùng phát.

Mơ hồ, dường như nghe thấy vô số tiếng gào thê lương phát ra Trụ Ma Thần, tựa như vô số vong hồn bị hủy diệt hết la.

Oành, oành, oành, oành, oành

Tiếng chấn liên tục, Trụ Ma Thần không có bụi, dường như là do năng lượng ngưng kết, quang mang đỏ sậm bay tứ phương, cả Thâm Uyên chìm lấp dường như đều run rẩy theo nó.

Từng tiếng ù ù gần như cùng xuất hiện ở mỗi hành tinh trong ma tộc, đặc biệt là tại biên cảnh. Từng Trụ Ma Thần cùng một cây bị phá hủy phát ra tiếng rền rĩ như than vãn. Cho dù là Nghịch Thiên Ma Long trụ của Ma Thần Hoàng cũng không khác gì.

Đúng vậy, trong lịch sử nhân loại đấu tranh với ma tộc, rốt cuộc có Trụ Ma Thần thứ nhất bị phá hủy triệt để. Chính là nói, trên Thánh Ma đại lục, sẽ không xuất hiện Xà Ma Thần nữa.

Long Hạo Thần và đồng bạn Liệt ma Đoàn số sáu mươi bốn cấp suất của hắn đã khai sáng ra thủy triều, dường như đang biểu thị công khai cuộc chiến đấu giữa nhân loại và ma tộc, ưu khuyết hai bên đang nghịch chuyển.

Ngây ngốc nhìn Trụ Ma Thần bị phá vỡ, mọi người cảm xúc khác nhau. Tối đa không phải hưng phấn mà là cảm động. Có thể nói mỗi người đều hận ma tộc sâu tựa biển. Trụ Ma Thần tượng trưng cho giai cấp thống trị cao nhất của ma tộc đã chết, ý nghĩa trọng đại thậm chí vượt xa tương lai họ có khả năng đột phá cấp chín.

Cường giả cấp chín trong nhân loại đã xuất hiện quá nhiều trên lịch sử. Nhưng Trụ Ma Thần bị phá hủy thì là lần đầu tiên! Lần đầu tiên vô cùng trân quý. Bảy mươi hai Trụ Ma Thần từ đây biến thành bảy mươi một cây.

Ý nghĩa trọng đại nhất ở chỗ Long Hạo Thần và đồng bạn đã chứng minh rằng, bảy mươi hai Trụ Ma Thần của ma tộc không phải không thể phá vỡ. Chúng nó cũng có thể bị hủy. Điều này đối với liên minh thánh điện mà nói thật quá quan trọng, cực kỳ quan trọng.

Hạo Nguyệt suy yếu trực tiếp quay trở về không gian nguyên bản của mình. Mãi đến giờ phút này, Long Hạo Thần mới hồ hởi vì sao ngay cả Ma Thần Hoàng cũng muốn tìm ra Hạo Nguyệt. Bởi vì lực lượng của nó uy hiếp gốc rễ ma tộc, có năng lực hủy diệt Trụ Ma Thần!

Hai tay chậm rãi siết chặt, Long Hạo Thần xoay người nhìn đồng bạn đứng phía sau mình.

"Chúng ta thắng."

"Đúng vậy! Chúng ta thắng rồi."

Long Hạo Thần vươn ra tay phải, Tư Mã Tiên, Hàn Vũ, Lâm Hâm, Vương Nguyên Nguyên, Trần Anh Nhi lần lượt đặt tay lên mu bàn tay Long Hạo Thần. Thái Nhi hơi chần chờ, cuối cùng vẫn là đặt bàn tay nhỏ mềm mại lên trên tay Trần Anh Nhi. Một tay khác của Long Hạo Thần cũng đặt lên, hân hoan ngửa đầu hét lớn.

"Chúng ta chiến thắng!"

Mấy ngày qua đè ép thống khổ dường như hoàn toàn bộc phát. Hân bản năng siết chặt tay Thái Nhi, cảm xúc trào dâng khiến trong lòng luôn nặng nề nay biến nhẹ nhàng. Vương Nguyên Nguyên mày nhíu chặt rồi cuộc giãn ra.

Long Hạo Thần ở trước mặt đồng bạn luôn trầm ổn, lần đầu tiên hào sảng như vậy. Giờ phút này, mọi người đứng cạnh hân rồi cuộc nhận ra, kỳ sĩ thanh niên một đường đi cùng mình, thực tế chưa đến hai mươi tuổi!

Cảm xúc hưng phấn không kéo dài quá lâu, sau giây phút kích động, Long Hạo Thần rất nhanh hồi phục bình thường trầm ổn, trầm giọng nói.

"Mọi người nghỉ ngơi chút rồi ta vào trong động tìm kiếm. Hoàn thành xong rồi chúng ta mau chóng rời khỏi đây. Bảy mươi hai Trụ Ma

Thần bị hủy một cái, không biết ma thần khác có cảm ứng được gì không. Nơi này không nên ở lâu."

Tất cả gật đầu, trở vào trong động cùng nghỉ ngơi lấy lại sức. Cần nghỉ nhiều nhất dĩ nhiên là chính Long Hạo Thần. Hắn ngồi xếp bằng, tiến vào trạng thái ngưng thần minh tưởng. Máy người khác đều ngồi xung quanh. Trận chiến này tuy thời gian ngắn ngủi nhưng mỗi người tinh thần căng thẳng, lúc này trầm tĩnh lại, trừ cảm giác vui sướng ra còn có sự mệt mỏi. Có lẽ từ ngày họ tiến vào ma tộc thì bắt đầu tích lũy mệt mỏi.

Bốn Thánh Vệ canh giữ ở lối vào, nhìn chăm chú bên ngoài. Hiện giờ bởi vì lúc trước Quang Minh Nữ Thần giáng xuống, và Trụ Ma Thần chết đi khiến không khí trong Thâm Uyên đầm lầy trở nên thoáng mát chút. Ít ra thì trong tầm mắt khói độc loãng rất nhiều. Trong phạm vi nhất định, không khí thậm chí có mùi của nắng.

Đầm lầy trở lại yên tĩnh. Mảnh đất tử vong này tuy không có nhiều hơi thở sinh mệnh, nhưng may là hơi thở máu me đã bị bùn lầy bốc bọt che giấu. Lực lượng thiên nhiên vĩ đại cũng đáng sợ. Mặc kệ là nhân loại hay ma tộc, trước thiên nhiên thì chỉ là một phần thực vật mà thôi.

Long Hạo Thần không nghỉ ngơi quá lâu, khoảng một tiếng đồng hồ sau, hắn lại mở hai mắt ra.

"Tư Mã, anh và Thánh Vệ số mười, Thánh Vệ số mười hai ở lại cửa động canh giữ. Một khi có tình trạng gì thì để Thánh Vệ số mười hai đi truyền tin cho chúng ta. Những người khác đi theo ta." Lại đứng dậy, Long Hạo Thần trước tiên ra lệnh.

Nguyên nhân để Tư Mã Tiên ở lại rất đơn giản. Trước đó gã phát động Tử Huyền Thần Lô Linh Lô còn chưa hết phản phê, lỗ đầu trong động có chuyện gì, chỉ sợ gã không kịp phản ứng.

Tư Mã Tiên gật đầu, nắm Quang Chi Đại Lực Hoàn ngồi ở dây mây cách lối vào. Thánh Vệ số mười một băng thuộc tính thì đi theo đám

Long Hạo Thần tiến sâu vào trong động.

Mang theo Thánh Vệ số mười một, một là bởi vì nó kiến thức rộng, thứ hai là kỹ năng khống chế của nó rất nhiều.

Long Hạo Thần đi trước nhất, Hàn Vũ và Vương Nguyên Nguyên ở hai bên hắc. Lâm Hâm, Trần Anh Nhi, Thánh Vệ số mười một đi chính giữa, Thái Nhi thì ở cuối cùng.

Tuy đằng sau có lẽ sẽ không xuất hiện nguy hiểm gì, nhưng nói sao thì Thái Nhi cũng thuộc loại hình cận chiến, hơn nữa nàng càng lúc càng biết cách khống chế năng lực của mình. Có nàng ở đằng sau bảo vệ, Long Hạo Thần có thể yên tâm.

Dây mây xanh đen quấn quýt dây dưa kéo dài xuống dưới.

Khiến người kinh ngạc là dây mây như tản ra quang mang yếu ớt, bởi vậy lúc đi xuống mọi người không thấy tối tăm.

Cả hang động không bởi vì đi sâu xuống mà biến nhỏ, vẫn giữ kích cỡ bằng nhau và độ dốc không quá cao. Càng đi xuống thì quang mang tỏa ra từ dây mây càng sáng tỏ.

Quang mang xanh nhạt lấp lóe, cảm giác kỳ lạ trong lòng Long Hạo Thần biến càng mãnh liệt.

Từ lúc đầu hắc tiến vào hang động thì mơ hồ có cảm giác rất thân thiết. Đương nhiên hắc không thể nào biết kho báu trong này, cảm giác thân thiết đến từ thuộc tính.

Lúc họ cách nơi này còn xa thì Kính Tượng Bảo Thần Trư Mạch Đâu đã cho ra tin tức, kho báu nơi đây có quang thuộc tính. Khi họ xâm nhập vào hang đánh lén Xà Ma Thần, Long Hạo Thần rõ ràng cảm giác được tin tức của Mạch Đâu không sai, nơi này đúng là tồn tại nồng đậm quang thuộc tính.

Ở cửa động, tuy không cảm nhận quang thuộc tính quá rõ, nhưng lại cực kỳ tinh thuần, chẳng có chút tạp chất. Nó không cách với thuộc tính Long Hạo Thần làm thần quyền giả bao nhiêu. Chẳng qua quang thuộc tính này so với Long Hạo Thần càng thêm nhu hòa, không có tính công kích!

Bởi vậy, khi Long Hạo Thần vào động không cảm thấy bên trong có nguy hiểm. Nhưng trận chiến với Vua Cự Kinh cho hắn bài học sâu sắc, mặc kệ dưới tình huống nào đều phải giữ vững tính cảnh giác. Sau đó trận chiến giữa Xà Ma Thần và Vua Sâm Chu càng cho hắn mở mắt. Trên chiến trường, thực lực rất quan trọng, nhưng mưu trí cũng quan trọng không kém! Bởi vậy, mặc dù quang thuộc tính sâu trong động cho hắn cảm giác ngày càng thân thiết, nhưng Long Hạo Thần không chút thả lỏng. Hắn mở rộng cảm giác, và mỗi tiến lên một bước đều cực kỳ cẩn thận, hơn nữa cố ý kéo ra khoảng cách với đồng bạn phía sau.

Lúc này Mạch Đâu đã bị Trần Anh Nhi đặt trên đất. Heo con chạy trước nhất, không cẩn thận như Long Hạo Thần, đôi mắt nhỏ lấp lánh quang mang, cái mõng tròn xoe nhiều thịt lắc lư. Chỉ nhìn bộ dáng lúc này của nó, ai mà ngờ được nó có thể bắt chước vài phần hơi thở của Ma Thần Hoàng?

Từng luồng sáng nhu hòa biến hóa trong không khí, dây mây xung quanh dần biến thành màu xanh ngọc giống Vua Sâm Chu, khiến trong động càng hiện ra huyền lệ.

"Mạch Đâu, mi chậm thôi!" Trần Anh Nhi ở phía sau vội vàng kêu lên.

Nhưng heo con chạy đằng trước đột nhiên tăng tốc, mau chóng vọt lên. Con đường đằng trước lại đột nhiên có ngã rẽ hướng trái. Thân thể Mạch Đâu chợt biến mất không thấy bóng dáng.

Long Hạo Thần đi đằng trước đội, chợt kinh ngạc, bốn linh cánh sau lưng bỗng nhiên giương ra, cũng đột nhiên tăng tốc, bốn cánh vỗ đập, thân thể trên không trung vẽ nên đường cong vàng đuổi theo Mạch Đâu.

Nếu Thánh Vệ số mười ở tại đây, nhất định sẽ khen ngợi Long Hạo Thần không chế đường bay rất tốt.

Khi mọi người đều quẹo cua thì chợt dừng bước, Long Hạo Thần ngừng tại phía trước, heo con Mạch Đâu bị hấn ôm trong ngực. Trước mắt họ xuất hiện một hình ảnh kỳ lạ.

Heo con Mạch Đâu ở trong ngực Long Hạo Thần không ngừng hừ hừ, phát ra tiếng ục ục, dường như rất hưng phấn. Ánh mắt Long Hạo Thần có chút ngây ngẫn, thật sự là bởi vì cảnh tượng trước mắt khiến hắn quá giật mình. Kho báu này, không ngờ là...

Lúc này, dây mây xung quanh bị chiếu rọi thành màu vàng. Lúc mỗi người quẹo cua thì phản ứng đầu tiên là rơi vào biển ánh vàng.

Nồng đậm quang nguyên tố tinh thuần không chút tạp chất, quang mang vàng nhu hòa phát vào mắt, rơi vào đó khiến người cảm giác vô cùng thoải mái.

Loại cảm giác này thật sự quá tuyệt diệu, đặc biệt là Long Hạo Thần và Hàn Vũ có quang thuộc tính. Long Hạo Thần còn đỡ, bản thân hắn linh lực đã ở tầng này, tẩm trong đó chỉ là toàn thân tản ra tầng sáng nhạt hòa cùng. Hàn Vũ thì cảm nhận cực sâu sắc, y chỉ thấy linh lực toàn thân dường như sôi trào, tiếp đó toàn thân bị thanh tẩy cực kỳ thoải mái. Y đang cố kiềm nén, không để mình bởi vì thấy thoải mái mà rên rỉ ra tiếng.

Hang động quả nhiên đi đến cuối. Thứ tỏa ra quang nguyên tố nồng đậm như vậy là điều đám Long Hạo Thần không bao giờ ngờ được.

Động đến tận cùng đột nhiên biến lớn, chủ nhân đoàn sáng vàng lóa mắt, không ngờ là ốc sên cực kỳ to lớn.

Vỏ ốc sên đường kính hơn năm mét, quang mang vàng phát ra từ cái vỏ, bên ngoài trong suốt tựa như thủy tinh, trong người thì tràn đầy điểm sáng vàng nhạt. Hai cái vòi mềm nhũn trên đầu khể đung đưa. Còn có

đôi mắt to ngậy ngốc nhìn đám Long Hạo Thần, đặc biệt là dừng ở trên người hắn.

Vỏ sò của nó thật sự quá sáng, tổng thể gần như là hình tròn hoàn mỹ, từng vòng loa văn hướng trung ương tụ lại. Loa văn từ trên dọc xuống dưới, chỉnh tề, mỹ lệ. Đường như có vô số quang mang vàng nhu hòa phản chiếu, vị trí trung ương nhô ra mũi nhọn.

Tuy nó chỉ là ốc sên, nhưng mặc kệ là Long Hạo Thần hay là đồng bạn của hắn, đều chắc chắn rằng đây là ma thú xinh đẹp nhất trong đời họ từng thấy. Nó đẹp, ở trong lòng Long Hạo Thần thậm chí vượt qua cả Tinh Diệu Độc Giác Thú. Đường như bản thân nó chính là một phần của quang.

"Thật đẹp quá! Đây, đây rốt cuộc là ma thú gì vậy?" Thanh âm trầm ấm của Trần Anh Nhi khẽ vang lên. Cô cũng nói ra tiếng lòng của mọi người.

Mặc kệ là Long Hạo Thần hay đám bạn của hắn, đều không cảm nhận được nguy hiểm từ trên người ma thú này.

Nhưng con ốc sên lớn thì không cho rằng họ vô hại. Đường như bị Trần Anh Nhi làm giật mình, thân thể nó lộ ra ngoài vệt một cái đã rút lại trong vỏ ốc.

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 178

Tinh Quang Thần Thú Nhật Nguyệt Thần Oa

Bạn đang đọc truyện tại Truyện FULL - [www.Truyện FULL](http://www.TruyệnFULL.com)

Ốc sên to rút lại thân thể, trong mắt mọi người dĩ nhiên chỉ còn cái vỏ cứng xinh đẹp. Long Hạo Thần nâng lên hai tay, ngăn cản đồng bạn đi tới gần ốc sên.

Kho báu của Vua Sâm Chu lại là một ốc sên, đây thật quá kỳ lạ. Hơn nữa Vua Sâm Chu không phải quang thuộc tính. Từ ý nghĩa nào đó mà nói, sinh mệnh thuộc tính của nó còn hỗ hợp thuộc tính khác. Thậm chí bởi vì sinh hoạt trong đầm lầy mà toàn thân nó nhiễm độc tố.

Nhưng ốc sên trước mắt lại là quang thuộc tính tinh thuần. Nhìn nó đáng vẻ khẩn trương như vậy, hiển nhiên không phải bạn tốt với Vua Sâm Chu, càng không thể nào là tình nhân.

Như vậy, đáp án chỉ có một, nó là kẻ địch của Vua Sâm Chu, hoặc nên nói là kho báu của Vua Sâm Chu. Ốc sên này vẫn đang sống tốt, Xà Ma Thần An Độ Ma Li muốn đối phó Vua Sâm Chu tốn tới mấy tháng, chứng tỏ Vua Sâm Chu cần giải quyết ốc sên này cũng có vài tháng. Một vật có thể khiến ma thú cấp chín qua mấy tháng rồi vẫn không có cách nào, sự nguy hiểm khỏi nói cũng biết. Cho nên dù ốc sên này có quang thuộc tính như Long Hạo Thần, hẳn không thể để đồng bạn tiếp cận.

"Thánh Vệ số mười một, người có biết loại ma thú này không?" Long Hạo Thần quay đầu nhìn hướng Khô Lâu băng.

Thánh Vệ số mười một đi tới bên cạnh Long Hạo Thần, hốc mắt lấp lánh ánh lửa băng xanh, tản ra vài phần cảm xúc. Đường như nó nghĩ tới cái gì rồi lại không dám chắc chắn.

"Không sao đâu, dù là người tự đoán cũng không sao." Long Hạo Thần khích lệ.

Trong Vực Tử Vong Thâm Uyên đầm lầy này, bọn họ lần lượt gặp phải ma thú viễn cổ sớm biến mất ở bên ngoài như Sâm Chu và Vua Cự Kình. Ốc sên to này rất có thể cũng là ma thú cổ xưa. Nhưng thông tin về nó thì mọi người không biết chút gì, đương nhiên sẽ không dám dễ dàng tiếp cận nó.

Thánh Vệ số mười một nhẹ lắc đầu, trầm giọng nói.

"Đây nhất định là ma thú thượng cổ, trên người nó có hơi thở huyết mạch thuộc về thượng cổ ma thú. Chắc là loại Tinh Quang Thần Thú. Nhưng rốt cuộc là cái gì thì ta không biết rõ. Có lẽ Thánh Vệ số chín sẽ biết đôi chút."

Nghe Thánh Vệ số mười một nhắc tới Thánh Vệ số chín thì hiện rõ ngữ khí cung kính, Long Hạo Thần trong lòng chột động, nói.

"Số mười một, các người cùng là Thánh Vệ, vì sao ba người đối với số chín cung kính như vậy? Đường như địa vị giữa các người không bình đẳng."

Thánh Vệ số mười một hơi ngậy ra những vẫn đáp lời Long Hạo Thần.

"Địa vị không giống nhau. Nguyên bản chủ nhân chỉ có chín Thánh Vệ, họ đi theo chủ nhân đã lâu, hơn nữa đều từng thua dưới tay chủ nhân. Ta và Thánh Vệ số mười, Thánh Vệ số mười hai là thị tòng vạn năm trước chủ nhân thu nhận. So với chín đại Thánh Vệ thì chúng ta thua xa, dù là thực lực hay là kiến thức."

Long Hạo Thần thâm kinh ngạc, thâm nghĩ thì ra là thế. Khó trách cùng là cấp bảy, rõ ràng Thánh Vệ số chín mạnh hơn ba Thánh Vệ khác nhiều. Đồng thời hẳn càng mong chờ sự kỳ diệu trong tháp Vĩnh Hằng. Đạt được bốn đại Thánh Vệ trợ giúp, khiến tổng thực lực của đội họ tăng lên gần gấp đôi. Nếu sau này có được toàn bộ mười hai Thánh Vệ, vậy sẽ là tình cảnh như thế nào? Khi đó tu vi của mình tất nhiên đã đạt đến cấp chín. Đám Thánh Vệ nếu đều tiến vào cảnh giới cấp chín, xem như gặp phải ma thần bình thường cũng không thành vấn đề.

Chẳng qua, Long Hạo Thần chợt nhớ đến lời Dạ Tiểu Lệ từng nói, mặc kệ ra sao cũng không thể leo lên tầng cuối cùng tháp Vĩnh Hằng. Nếu không, chính mình có lẽ sẽ rơi vào oán niệm của Trường Miên Thiên Tai Y Lai Khắc Tư.

"Người đi mời số chín đến đây, xem coi hẳn có biết loại thú này không."

Hiện tại hiển nhiên không phải lúc nghiên cứu tình hình tháp Vĩnh Hằng. Long Hạo Thần lập tức khiến số mười một mời số chín lại đây, xem coi vị Thánh Vệ kiến thức rộng rãi này có biết ốc sên trước mắt rốt cuộc là loại ma thú nào không.

Hang động không quá sâu, chốc lát sau vang lên bước chân hơi nặng nề của Thánh Vệ số chín đã tới gần Long Hạo Thần. Khi nó trông thấy ốc sên thì hơi cứng người, ngay cả hốc mắt nhấp nháy Cường Giả Chi Hồn dường như cũng đông lại.

Long Hạo Thần không quấy rầy nó. Trừ thực lực ra, khác biệt lớn nhất là cảm xúc và trí tuệ của nó hơn xa ba Thánh Vệ. Ba tên kia chỉ có bản năng chiến đấu và một ít ký ức, nhưng Thánh Vệ số chín lại có linh hồn thuộc về chính mình. Ví dụ hiện giờ nó nhìn Thái Nhi thì hơi thờ phất ra càng tôn kính hơn đối với Long Hạo Thần.

Vài phút sau cảm xúc Thánh Vệ số chín mới dần hồi phục bình thường, lăm bắm.

"Đây, đây là trong loại Tinh Quang Thần Thú, đại biểu hòa bình Nhật Nguyệt Thần Oa!"

Vừa nghe nói nó biết loại ma thú này, Long Hạo Thần lên tinh thần.

"Nhật Nguyệt Thần Oa, là loại ma thú như thế nào?"

Thánh Vệ số chín nói.

"Cho dù là ở thời cổ đại thì trình độ quý hiếm của nó hơn cả long tộc. Nói đến Nhật Nguyệt Thần Oa, phải trước tiên nhắc tới Tinh Quang Thần Thú. Tinh Quang Thần Thú là loại thần thú cực mạnh trong thời viễn cổ. Chúng nó đều là quang minh thuộc tính. Trong bất cứ chủng loại ma thú nào đều có khả năng sinh ra Tinh Quang Thần Thú. Mỗi một Tinh Quang Thần Thú đều là cấp mười, chúng nó bị gọi là đại biểu quang minh. Nhưng giá trị thật sự của Tinh Quang Thần Thú quá trân quý, cho nên mỗi khi Tinh Quang Thần Thú xuất hiện, lập tức bị chủng tộc khác bao vây tập thể, tựa như nhân loại gặp phải thần khí. Mặc kệ là chủng tộc nào, đều sẽ sinh ra ý muốn độc chiếm chúng."

"Bởi vậy, Tinh Quang Thần Thú không thể sinh sản, số lượng chúng nó biến ngày càng ít, mãi đến cuối cùng tuyệt chủng, không còn xuất hiện Tinh Quang Thần Thú nữa."

"Vậy rốt cuộc Tinh Quang Thần Thú có thể đem đến chỗ tốt gì?" Long Hạo Thần tò mò hỏi.

Thánh Vệ số chín trầm giọng nói.

"Ta cho một ví dụ đơn giản, ngài sẽ hiểu. Chủ nhân trước lúc xây dựng tháp Vĩnh Hằng, chỗ trung tâm dùng ba viên ma tinh Tinh Quang Thần Thú. Mãi đến hôm nay tháp Vĩnh Hằng vẫn huy hoàng là bởi vì có ba viên ma tinh này, có thể khiến tháp Vĩnh Hằng trở thành chân chính đại thần khí."

"Đại thần khí?" Long Hạo Thần lại nghe đến danh từ mới.

Thánh Vệ số chín giải thích.

"Gọi là đại thần khí, tựa như cột trụ lúc trước bị chúng ta hủy diệt, chẳng qua cây cột đó dường như chưa đạt đến tầng đại thần khí, nhưng đã có hình dạng ban đầu. Hình như cột trụ đó là do siêu thần khí còn khủng bố hơn cả đại thần khí lắp ráp ra. Siêu thần khí, cho đến nay chúng ta chưa từng thấy qua, ít nhất thì trong kiến thức và ký ức của chúng ta chưa từng tồn tại. Thế giới chúng ta chỉ lưu truyền một ít tin tức có liên quan đến siêu thần khí, nhưng thực tế thì trong bất cứ quyển sách nào đều không có ghi chép về siêu thần khí."

Lâm Hâm đứng bên cạnh kiềm không được hỏi.

"Sao người có thể chắc chắn Trụ Ma Thần đó chính là một bộ phận của siêu thần khí?"

Thánh Vệ số chín nói.

"Hơi thở. Tuy uy lực của nó còn chưa thể so sánh với thần khí bình thường, nhưng lúc tổn thương xuất hiện hơi thở vượt xa đại thần khí. Loại hơi thở khủng bố này thậm chí mạnh gấp mười lần tháp Vĩnh Hằng. Thứ như vậy trừ siêu thần khí ra, ta không thấy có cách giải thích khác."

Long Hạo Thần gật đầu, lòng dấy lên sóng gió. Thần khí, đại thần khí, siêu thần khí, lần đầu tiên hắn nghe nói về hệ thống thần khí. Không cần nghi ngờ, những thứ này đích thực tồn tại. Tháp Vĩnh Hằng là một đại thần khí, sự kỳ diệu của nó thì hắn đã chứng kiến rất nhiều lần. Bảy mươi hai Trụ Ma Thần của ma tộc rất có thể là bộ phận do siêu thần khí hợp thành. Khó trách sáu ngàn năm qua nhân loại nghĩ hết cách mà không thể phá hủy. Nhưng nếu đã vậy thì sao Hạo Nguyệt làm được?

Thoáng chốc tâm Long Hạo Thần trầm xuống. Dường như hắn bắt được một tia manh mối rồi lại không có chứng cứ chứng minh suy nghĩ của hắn. Huống chi hắn suy đoán không phải vẹn toàn, còn rất nhiều sơ hở.

Thánh Vệ số chín nói tiếp.

"Trong một đoạn thời gian, Tinh Quang Thần Thú từng cùng đẳng cấp với thần khí. Trong số thần khí truyền từ thời cổ đại đến nay, cứ là quang thuộc tính thì có chín phần liên quan đến Tinh Quang Thần Thú. Đa số Tinh Quang Thần Thú có sức chiến đấu cường đại, muốn giết chết chúng nó, lấy được lợi ích từ người chúng, nhất định phải trả cái giá cực kỳ lớn. Trong các chủng loại Tinh Quang Thần Thú, khó đối phó nhất lại là một vật đặc biệt. Nó khác với Tinh Quang Thần Thú, bởi vì bản thân không có lực công kích mạnh, sẽ không thương tổn kẻ địch. Lúc bị tấn công thì nó thường chỉ lựa chọn phòng ngự. Mãi đến khi kẻ địch mỗi một kiệt sức mới rời đi. Loại Tinh Quang Thần Thú này, chính là Nhật Nguyệt Thần Oa trước mắt chúng ta. Một loại không biết công kích lại là thần thú có lực phòng ngự cường đại gần như vô địch. Cũng chính bởi vì bản thân nó không công kích, cho nên trong Tinh Quang Thần Thú được gọi là đại biểu hòa bình."

Hàn Vũ nhin không được hỏi.

"Không biết công kích? Chẳng lẽ không thể bắt nó đi rồi chậm rãi nghĩ cách giải quyết sao? Thế nào cũng sẽ có sơ hở chứ."

Thánh Vệ số chín lắc đầu, nói.

"Phòng ngự của Nhật Nguyệt Thần Oa bị gọi là Tường Thành Vĩnh Hằng. Chẳng những có thể ngăn cản đa số công kích, thậm chí kháng cự tất cả thuộc tính phụ. Trong lịch sử thời cổ đại, Nhật Nguyệt Thần Oa đã từng xuất hiện ba lần, lại chỉ có một lần bị đánh chết. Lần đó nó gặp phải một đại thần khí lấy công kích làm chủ, hơn nữa từ khi bắt đầu chiến đấu không đúng lúc tiến vào trạng thái phòng ngự, bị tấn công lén, cho nên Nhật Nguyệt Thần Oa đã chết. Sau khi lấy Nhật Nguyệt Thần Oa, lúc đó vị ấy thống trị thời kỳ viễn cổ gần ngàn năm. Đó là một long tộc, sau khi nuốt vào Nhật Nguyệt Thần Oa, tiến hóa trở thành Long Thần. Nhưng các người có biết nó kết thúc sự thống trị như thế nào không?"

"Trong Tinh Quang Thần Thú thì Nhật Nguyệt Thần Oa có địa vị đặc biệt. Khi Thần Long thống trị đại lục gần ngàn năm sau, lại xuất hiện một Nhật Nguyệt Thần Oa, cùng với nó còn có một nhân loại. Nhân loại này giống như chủ nhân vậy, y cầm Nhật Nguyệt Thần Oa làm tấm thuẫn, cuối cùng đánh chết Thần Long. Bắt đầu từ đó, nhân loại rút cuộc hiện ra tài hoa, hoàn thành quá trình thống nhất cả đại lục."

"Giống như ta?" Long Hạo Thần mắt chợt sáng ngời. "Ý ngươi là thần quyền giả?"

Thánh Vệ số chín nhẹ lắc đầu.

"Thời xưa không có xưng hô thần quyền giả. Nhân loại tựa như một chủng loại ma thú, chỉ là sau này nhân loại thống trị thế giới rồi, khoe khoang chính mình càng cao cấp hơn mà thôi. Cho nên nếu ngài ở thời cổ thì chính là một phần Tinh Quang Thần Thú."

"A?"

Không chỉ có Long Hạo Thần, các thành viên Liệp ma Đoàn số sáu mươi bốn cấp suất bật thốt kinh kêu.

Tinh Quang Thần Thú trong miệng Thánh Vệ số chín lại là thần quyền giả Quang Minh Nữ Thần, điều này khó mà tưởng tượng được. Khó trách trước đó Long Hạo Thần cảm giác hơi thở trong động cho cảm giác thân thiết như vậy. Hơn nữa tới đây rồi, bọn họ đều cảm thấy Nhật Nguyệt Thần Oa tỏa ra hơi thở rất giống Long Hạo Thần, trình độ tinh thuần linh lực cũng không khác bao nhiêu. Thì ra từ góc độ nào đó, bọn họ giống nhau, chẳng qua phân biệt chủng tộc.

Lâm Hâm yếu ớt nói.

"Vậy, vậy nếu ta ăn đại ca một miếng thịt, có tiến hóa không?"

Ánh mắt Thánh Vệ số chín chợt biến lạnh lẽo.

"Dám thương tổn chủ nhân, chết!"

Lâm Hâm vội cười nịnh, nói.

"Ta chỉ hỏi thôi mà, tò mò thôi."

Thánh Vệ số chín lắc đầu nói.

"Trừ phi là ăn hết cả người chủ nhân, có thể kế thừa huyết mạch Tinh Quang Thần Thú."

Thải Nhi đột nhiên nói.

"Cứ xưng là huyết mạch thần quyền giả đi, cái gì huyết mạch thần thú chứ, thật khó nghe."

Thánh Vệ số chín không thêm để ý người khác, tới phiên Thải Nhi thì hơi thở rõ ràng lộ ra vài phần sợ hãi, nhẹ gật đầu.

Trong đầu Long Hạo Thần sắp xếp lại suy nghĩ.

"Tổng kết những thứ người nói chính là, đã từng có một con rồng có được đại thần khí, giết một Nhật Nguyệt Thần Oa xong ăn mất, do đó thăng thành Thần Long thống trị đại lục ngàn năm. Tiếp đó, nó lại bị một Quang Minh Nữ Thần thần quyền giả giống như ta nắm giữ Nhật Nguyệt Thần Oa giết chết, do đó tạo nên cơ sở thống nhất đại lục, đúng không? Vậy lần thứ ba xuất hiện Nhật Nguyệt Thần Oa đâu?"

Thánh Vệ số chín nói.

"Lần thứ ba xuất hiện Nhật Nguyệt Thần Oa thì đại lục đã trở thành thế giới nhân loại thống trị. Nhật Nguyệt Thần Oa bị phát hiện liền bị bao vây, chỉ là không ai có thể phá vỡ phòng ngự của nó, cuối cùng Nhật Nguyệt Thần Oa chạy thoát không biết tung tích. Hôm nay cái con này, rất có khả năng là con năm đó. Sau này chưa từng nghe nói xuất hiện loại thần thú hòa bình nữa."

Vương Nguyên Nguyên lăm bầm.

"Nghe thì trước đó Nhật Nguyệt Thần Oa xuất hiện hai lần dường như đều ý nghĩa thay đổi triều đại, đại lục đổi người thống trị, chỉ có lần thứ ba là khác. Vậy thì lần này Nhật Nguyệt Thần Oa xuất hiện, vừa lúc chúng ta phá hủy Trụ Ma Thần thứ nhất, đây có phải ý nghĩa ma tộc sẽ bị liên minh chúng ta giải quyết?"

Tuy rằng Vương Nguyên Nguyên chỉ nói vậy thôi, nhưng nghe lời cô thì mọi người có cảm giác nâng cao tinh thần, ít nhất thì là điềm lành. Hơn nữa ngay sau đó Thánh Vệ số chín đặt dấu chấm khẳng định cho kết luận của cô.

"Lần thứ ba Nhật Nguyệt Thần Oa xuất hiện, là lúc nhân loại cùng chủ nhân đại chiến."

Trong đội rơi vào yên tĩnh trong chốc lát. Long Hạo Thần đột nhiên ánh mắt sáng ngời nhìn hướng Thánh Vệ số chín.

"Ý người là, người sáng lập ra tháp Vĩnh Hằng Tử Linh Thánh Thần, Trường Miên Thiên Tai Y Lai Khắc Tư tiên bối chính năm đó dẫn dắt Tử Linh pháp sư cùng nhân loại tử chiến, là một trong người dẫn đến tràng đại chiến này?"

Thánh Vệ số chín ngọn lửa Cường Giả Chi Hồn trong hốc mắt đột nhiên nhấp nháy kịch liệt và nóng rực, trầm giọng nói.

"Không có một trong."

Đơn giản bốn chữ, cho mọi người cảm giác sét đánh ngang tai. Không có một trong, không có một trong.

Y Lai Khắc Tư, chẳng phải là thủ phạm dẫn đến kiếp nạn cho nhân loại, thủ lĩnh tất cả Tử Linh pháp sư, thậm chí là người thống trị Tử Linh pháp sư? Khó trách tháp Vĩnh Hằng mạnh như vậy, thì ra là thế.

Long Hạo Thần mím chặt môi, xem hai má hấn căng cứng cơ bắp có thể thấy cảm xúc của hắn không bình tĩnh.

Mọi người có thể hiểu cảm xúc hiện tại của hắn. Làm một kỵ sĩ, hắn dẫn theo đồng bạn nhận ơn từ Tử Linh pháp sư là tội nhân của nhân loại, từng mang đến hiểm họa thậm chí khiến nhân loại suýt bị hủy diệt. Hơn nữa cũng bởi vì trận tai nạn đó khiến nhân loại tổn thương nặng, do đó tiến vào thời đại hắc ám dài đến sáu ngàn năm. Thế nên tâm tình Long Hạo Thần sao dễ chịu cho được.

Yên tĩnh kéo dài tới mười phút, Long Hạo Thần nhìn chăm chú đồng bạn, chậm rãi nói.

"Chuyện đã xảy ra không thể thay đổi, nhưng chưa xảy ra thì không thể tiếp tục. Ta quyết định, tương lai sẽ không bước lên tầng ba tháp Vĩnh Hằng. Thật xin lỗi mọi người."

Nói xong hắn đột nhiên khom người, cúi gập hướng đồng bạn.

Tiếng xin lỗi này có hai ý nghĩa. Một là bởi vì hắn dẫn đồng bạn nhận ơn của Tử Linh pháp sư nên thấy áy náy. Cái khác là vì hắn quyết định không mang mọi người rèn luyện trong tháp Vĩnh Hằng.

Sáu người Liệt ma Đoàn khác hầu như thoáng chốc tách ra, ai cũng không nhận Long Hạo Thần hành lễ.

Hàn Vũ một phen đỡ lấy Long Hạo Thần.

"Đại ca, cậu đừng như vậy, không phải lỗi tại cậu. Trước đó chúng ta không ai biết! Huống chi, tất cả điều cậu làm đều nghĩ cho đội, cậu không có sai. Sự việc cậu quyết định, chúng ta đều ủng hộ hết mình. Huống chi chúng ta không vì Tử Linh pháp sư làm điều gì, chỉ là nhận chút ơn của y mà thôi. Chúng ta đã vì liên minh hủy một cây Trụ Ma Thần. Hành động của chúng ta không thẹn với trời đất, đủ để đối mặt các tiền bối và đồng bào!"

Hàn Vũ nói mấy lời này chém đinh chặt sắt, giữ chặt cánh tay Long Hạo Thần. Nếu Long Hạo Thần là tội nhân với nhân loại, vậy trên thế giới này còn người nào có thể đứng thẳng?

Long Hạo Thần hít sâu, nhìn đồng bạn vẻ mặt tha thiết, sắc mặt hần dần thả lỏng, khẽ thở dài, nói.

"Chúng ta đi thôi."

"Chủ nhân, Nhật Nguyệt Thần Oa..." Thánh Vệ số chín hơi vội vàng nói.

Mặc kệ là thời đại nào ở đại lục, Nhật Nguyệt Thần Oa đều là vật báu vô giá! Nhưng xem Long Hạo Thần làm bộ dáng thì như muốn từ bỏ nó.

Long Hạo Thần lãnh đạm nói.

"Vua Sâm Chu đã chết, nó không còn kẻ địch, có lẽ sinh hoạt trong Vực Tử Vong là an toàn cho nó nhất. Theo người nói thì ta với nó là Tinh Quang Thần Thú, chẳng lẽ ta còn phải thương tổn nó sao? Chỉ hy vọng nó có thể phù hộ nhân loại chúng ta chiến thắng ma tộc, khiến ánh quang minh lại chiếu rọi trên đại lục."

Sự việc về tháp Vĩnh Hằng đối với hần mà nói là đả kích rất lớn. Huống chi, khi hần biết lai lịch của Nhật Nguyệt Thần Oa, đã không có lòng tham với nó. Ngọc có tội, Long Hạo Thần tự hỏi, chính mình không có năng lực bảo vệ Nhật Nguyệt Thần Oa. Tuy tu vi của hần không thấp, nhưng so sánh với cường giả chân chính thì còn kém xa. Còn về ăn thịt Nhật Nguyệt Thần Oa thì chưa từng nghĩ tới. Trước không nói đến Long Hạo Thần sẽ không tổn hại ma tộc không hề uy hiếp đến mình, cho dù người khác muốn tấn công Nhật Nguyệt Thần Oa cũng không có khả năng làm được!

Không cần nghi ngờ, Vua Sâm Chu ở tại đây phát hiện Nhật Nguyệt Thần Oa, không biết tổn bao nhiêu tâm tư lại vẫn không thể như ý muốn. Nếu không, nó sẽ không phải là Vua Sâm Chu, chỉ sợ đã là long vương rồi.

Nhìn Long Hạo Thần đi ra ngoài, đồng bạn của hần không chút do dự theo sau. Lúc này lòng Long Hạo Thần có chút yếu ớt, bởi vậy hiện giờ

hắn càng cần đồng bạn sát bên. Cho dù là Lâm Hâm có tiềm chất thần giữ của thì hiện giờ cũng không liếc Nhật Nguyệt Thần Oa một ánh mắt.

Thánh Vệ số chín đi ở cuối cùng, nó quay đầu liếc Nhật Nguyệt Thần Oa to lớn, lại nhìn Long Hạo Thần, trong mắt thiêu đốt Hỏa Hồn đột nhiên rung động vài phần. Đúng vậy, khi Nhật Nguyệt Thần Oa đặt ngay trước mắt, sao có thể không động lòng. Tùy ý từ bỏ, cho dù là chủ nhân trước của nó, Trường Miên Thiên Tai Y Lai Khắc Tư cũng không thể làm được.

Nhớ lại chuyện về Trường Miên Thiên Tai Y Lai Khắc Tư, thân thể Thánh Vệ số chín đột nhiên run rẩy, dường như nghĩ tới chuyện gì đáng sợ, ảm đạm cúi đầu, theo sau đi hướng ngoài động.

"Kỳ thực trên thế giới này không có chính xác tuyệt đối, cũng không có sai lầm tuyệt đối. Tựa như năm đó trận hủy diệt của Tử Linh pháp sư, đáng tiếc, thật đáng tiếc. Thánh Chủ trong nhân loại lại cuối cùng trở thành kẻ địch của nhân loại, đi hướng diệt vong. Quá trình này sao không khiến người than tiếc?"

Thanh âm thánh thót mang mấy phần thâm trầm đột nhiên vang vọng trong hang động tràn đầy dây mây. Long Hạo Thần gần như bản năng xoay người lại, hơn nữa phóng ra song kiếm của mình.

Thân thể Nhật Nguyệt Thần Oa không biết từ khi nào thò ra khỏi vỏ sò cứng rắn. Một đôi mắt to đen như mực nhìn chăm chăm vào hắn, ánh mắt rất dịu dàng, trên đầu hai cái vòi mềm hợp vào chính giữa.

Long Hạo Thần kinh ngạc nói.

"Là người đang nói?"

Nhật Nguyệt Thần Oa rất có nhân tính gật đầu với Long Hạo Thần.

"Đúng vậy, là ta."

Long Hạo Thần quay người thì đồng bạn cũng bản năng canh giữ cạnh hắn. Nhật Nguyệt Thần Oa miệng nói tiếng người, đây là tình huống gì?

Long Hạo Thần ánh mắt sáng ngời nhìn chăm chú đôi mắt Nhật Nguyệt Thần Oa.

"Ta không hiểu ý người."

Nhật Nguyệt Thần Oa nhàn nhạt nói.

"Thiên chất bẩm sinh vĩnh viễn không có khả năng trở thành vĩnh cửu. Mọi thứ về sau đều sẽ ảnh hưởng đến thiên phú bẩm sinh. Tựa như trong thần tuyến đưa con quang minh sẽ chịu vật chất bên ngoài thu hút, cho dù nội tâm tinh thuần tới đâu cũng sẽ bị nhiễm bẩn."

"Thần Quang Minh, chính là vị thần trông giữ trật tự thế giới. Nhật Nguyệt Thần Oa chúng ta là bởi vì duy trì trật tự mà sinh ra. Đáng tiếc là cho đến nay, chúng ta chưa bao giờ thật sự thành công."

Nói đến đây, rõ ràng cảm xúc của Nhật Nguyệt Thần Oa biến bi thương. Long Hạo Thần lẳng lẳng nghe nó tâm sự. Không biết vì sao, hắn trực giác lời Nhật Nguyệt Thần Oa sắp nói sẽ rất quan trọng với mình.

"Số mệnh Nhật Nguyệt Thần Oa chúng ta là cao thượng nhưng vận mệnh lại là bi kịch. Đời thứ nhất Nhật Nguyệt Thần Oa sinh ra, lúc ấy còn giáng sinh một vị quang minh khác, chính là một Tinh Quang Thần Thú, theo nhân loại các người nói là thần quyến giả. Nó là một quang minh rỗng, mới rồi Khô Lô nhỏ nói rất chủ quan, sự thật càng làm người ta đau lòng."

"Vĩ đại Quang Minh Thần lựa chọn long tộc, là bởi vì bản thân long tộc cường đại, chúng nó có năng lực tự bảo vệ mình, giao cho thể chất thần quyến giả càng khiến nó trở thành cường giả không gì sánh bằng. Nhưng thần đã bỏ quên sự tham lam của long tộc. Có lẽ nội tâm long tộc

không bạo ngược, nhưng chúng nó trời sinh có tính độc chiếm với sự vật xinh đẹp. Cho nên tổ tiên của ta biến thành bi kịch thứ nhất. Quang Minh Long lấy được niềm tin của nó rồi lại tập kích nó, đem nó biến thành thực vật. Quang Minh Long cũng theo đó thức tỉnh, trở thành cường đại Thần Long, từ đó thống trị thế giới này qua thời gian ngàn năm."

"Đáng tiếc, trong lòng nó có tỳ vết. Hơn nữa bởi vì nó tham lam mà sự thống trị dần đi hướng suy tàn. Quang Minh Thần đối với hành vi của nó vô cùng đau lòng."

"Đại lục không ngừng sinh sản sinh mệnh mới, nhân loại dần hiện tại hoa. Có lẽ, mặt ám trong lòng nhân loại còn nhiều hơn chủng tộc khác. Nhưng nhân loại có sự sáng tạo mà chủng tộc khác không có. Cho nên, cuối cùng thần chọn nhân loại, chọn nhân loại trở thành người truyền lời của thần. Vì thế có đứa con quang minh thứ hai và người giữ trật tự chúng ta sinh ra."

"Kỳ này tổ tiên may mắn, ít nhất thì ban đầu nó may mắn. Nó cùng với vị quang minh này phối hợp, gian khổ tu luyện, trở thành anh hùng dẫn theo đại quân nhân loại, rốt cuộc giết đến hang ổ Thần Long. Dựa vào hiểu rõ suy nghĩ của Thần Long, cuối cùng đánh chết, trở thành dũng sĩ diệt long, đồng thời dẫn dắt nhân loại bắt đầu thống nhất đại lục, khiến đại lục tiến vào thời đại Huy Hoàng."

"Đây chẳng phải rất hoàn mỹ sao?" Long Hạo Thần kiềm không được nói chen vào.

Ngữ điệu của Nhật Nguyệt Thần Oa đột nhiên biến giận dữ.

"Hoàn mỹ? Hoàn mỹ chỉ có nhân loại đó. Lúc đầu hấn đích thực hoàn mỹ. Nhưng khi hấn già đi, sinh mệnh sắp tới tận cùng, người có biết hấn làm cái gì không?"

Long Hạo Thần mê mang lắc đầu.

Nhật Nguyệt Thần Oa lạnh lùng nói.

"Chẳng biết hần nghe ở đâu nuốt vào thịt Tinh Quang Thần Thú là có thể trường sinh bất lão."

Nghe nó nói câu này, Long Hạo Thần chỉ cảm thấy sống lưng lạnh buốt. Phút chốc hần bản năng siết chặt hai tay. Người khác cũng kinh sợ biến sắc mặt. Tuy Nhật Nguyệt Thần Oa không nói rõ, nhưng hiển nhiên họ nghe ra ý của nó.

"Phản bội, hần phản bội đồng bạn tốt nhất của mình, phản bội người bạn cùng hần đồng sinh cộng tử, vì hần trả giá tất cả, chỉ vì khả năng trường sinh bất lão hư vô. Mặt tối tiềm ẩn trong nhân loại các người ở giây phút đó hoàn toàn bộc lộ. Vị tổ tiên thứ hai của ta, rốt cuộc không thể trốn thoát vận mệnh tổ tiên thứ nhất. Nhưng đau khổ trong lòng nó càng hơn cả vị thứ nhất. Bởi vì cảm tình sâu nhất trong lòng nó cuối cùng lại khiến nó thành thực vật."

"Khi ta làm người thủ hộ đời thứ ba giáng xuống thế gian, là mang theo ký ức hai đời tổ tiên. Cho nên ta hận nhân loại các người, mặc kệ thế nào cũng không muốn lựa chọn nhân loại làm người hợp tác. Ta muốn ở trên thế giới này tuyển chọn chủng tộc càng thêm hoàn mỹ, thống nhất trật tự."

"Nhưng không thể không thừa nhận, nhân loại sáng tạo khiến đại lục biến càng thêm tốt đẹp. Nếu muốn lập nên trật tự mới, rất có thể khiến sinh linh oán than. Làm người giữ trật tự, sao ta nhẫn tâm nhìn tình huống đó xảy ra? Ta thậm chí hơi mê mang, ta không rõ vì sao mình sinh ra. Nếu thế giới này hòa bình như vậy, Nhật Nguyệt Thần Oa tộc chúng ta chắc nên trở thành lịch sử."

"Sau đó ta hiểu ra, nguyên nhân ta sinh ra rất đơn giản. Một ngàn năm sinh sôi, tuy khiến nhân loại các người biến mạnh, tốt đẹp hơn, phát triển xã hội và khoa học kỹ thuật bước tiến dài. Nhưng mặt tối của nhân loại cũng dần hiện ra, tất cả thứ dơ bẩn, tối tăm bắt đầu trỗi lên. Không lâu sau, ta gặp phải người mà ta nên hợp tác, đó là một đứa con quang minh khác. Khiến ta tức giận là đứa con quang minh đó vẫn là nhân loại."

Vì sao lại là nhân loại? Chẳng lẽ thần chỉ thừa nhận chúng tộc tràn ngập xấu xa các người sao?"

"Nhưng ta không có lựa chọn, ta có sứ mệnh của mình. Hơn nữa ta rất cuộc hiểu ra, vì sao tổ tiên cố chấp với đứa con quang minh như vậy. Quang minh nhân loại, gần như là hoàn mỹ không khuyết điểm. Hắc lương thiện, dũng cảm, thông minh mà mạnh mẽ. Gần như từ người hắc, ta có thể thấy tất cả điều tốt đẹp của nhân loại. Ta không tự giác bị hắc hấp dẫn. Đang lúc ta sắp biểu thị hoàn toàn ủng hộ hắc thì xảy ra một chuyện. Dường như hắc bị kích thích mạnh mẽ, đột nhiên biến điên cuồng, điên không gì sánh kịp. Sau đó hắc chạy đi, rời xa ta. Lúc đó ta rất nghi hoặc, không biết hắc đã gặp phải cái gì, mãi đến hiện tại ta vẫn không hiểu. Nhưng hai mươi năm sau hắc trở về, trở thành sự tồn tại khủng bố, ngay cả thần cũng sợ hãi. Đó chính là người các người đã nói, Tử Linh Thánh Thần, Trường Miên Thiên Tai Y Lai Khắc Tư."

Nghe tới đó, Long Hạo Thần kiềm không được hút ngụm khí lạnh, bản năng nhìn Thánh Vệ số chín đứng bên cạnh.

Giờ phút này, cảm xúc của Thánh Vệ số chín cũng rất kích động.

"Khô Lôu nhỏ, nếu người biết năm đó vì sao Y Lai Khắc Tư biến thành như vậy, có thể nói cho ta biết không? Giải đáp câu hỏi trong lòng ta bao lâu này." Nhật Nguyệt Thần Oa hỏi Thánh Vệ số chín.

Thánh Vệ số chín có chút mờ mịt lắc đầu.

"Ta không biết. Lhi ta gặp phải chủ nhân thì ngài đã là Trường Miên Thiên Tai Y Lai Khắc Tư, là Tử Linh pháp sư mạnh nhất. Thì ra người thật sự là Nhật Nguyệt Thần Oa năm đó. Ta còn nhớ người từng cùng chủ nhân chia sẻ tâm linh một lần, sau đó người biến mất. Không lẽ lúc đó chủ nhân không nói cho người?"

Nhật Nguyệt Thần Oa nhẹ lắc đầu.

"Đúng vậy, khi hãn trở về, ta từng cùng hãn chia sẻ tâm linh một lần, hy vọng chính mình có thể hiểu hãn, hơn nữa thuyết phục hãn. Nhưng khi đó Y Lai Khắc Tư đã hoàn toàn thay đổi, hãn biến điên cuồng, không thềm nghe lý lẽ. Trong lòng hãn dường như chỉ có sức mạnh. Nhưng ta nhìn ra được, linh hồn hãn bị cái gì ô nhiễm, đôi mắt hãn bị thù hận che lấp. Ta không biết vì sao như vậy, nhưng ta có thể khẳng định, trên người hãn chắc chắn đã xảy ra chuyện gì."

"Ta là người phát ngôn trật tự và hòa bình, hãn cầu ta cùng hãn biến đổi thế giới, quét hết dơ bẩn trong nhân loại. Nhưng sao ta có thể cùng hãn làm ra sự việc khiến sinh linh đồ thán? Cuối cùng, chúng ta không ai thuyết phục được ai, ta chỉ có thể lựa chọn rời đi, vĩnh viễn đi xa, để tránh giống như tổ tiên, cuối cùng biến thành thực vật. Từ đó ta không còn gặp lại hãn."

Nói đến đây, ánh mắt Nhật Nguyệt Thần Oa lần nữa nhìn chăm chú khuôn mặt Long Hạo Thần.

"Cho nên, người cùng là đứa con quang minh, đừng vội đặt kết luận. Không sai, Y Lai Khắc Tư cho nhân loại tai họa rất lớn. nhưng ta chắc chắn trong lòng hãn nhất định có điều gì đau xót lắm, nên tâm tình hãn mới biến đổi. Nhưng trên thực tế, tận đáy lòng hãn vẫn còn giữ sự thiện lương thuộc về đứa con quang minh. Nếu không, hãn sẽ không để ta rời đi. Càng sẽ không ở khi phát động tử linh đại chiến, chưa từng thương tổn một binh dân nhân loại. Hãn chỉ công kích quân đội nhân loại, đồ sát quý tộc. Ta hy vọng người hiểu rằng, bất cứ chuyện gì, phía sau nó luôn có chuyện xưa. Chuyện xưa thuộc về Y Lai Khắc Tư thì ta không biết, nhưng ta dám nói, chuyện này rất quan trọng, cực kỳ quan trọng."

"Chớp mắt đã qua nhiều năm như vậy, những thứ đã từng có nay không còn tồn tại, Y Lai Khắc Tư cũng không có. Ta biết ma tộc giáng xuống, có lẽ là để trừng phạt sự tham lam và u ám của nhân loại các người. Ta cũng cảm nhận được sự tồn tại của người. Đứa con quang minh là tinh thuần, nhưng tâm linh càng thuần khiết thì càng không chứa được một hạt cát. Ta hy vọng có thể mang cho người một loại phẩm chất

khác, đó là khoan dung. Mặc kệ khi nào, gặp phải sự việc gì, nếu tâm người có thể biến rộng thêm rộng rãi, cố gắng bao dung một ít, có lẽ người sẽ nhìn thấy thế giới khác hẳn."

Nghe lời của Nhật Nguyệt Thần Oa, Long Hạo Thần nghiêm túc gật đầu, hơn nữa khắc ghi tất cả lời tiên bói chỉ sợ sống gần vạn năm vào trong lòng.

Hắn không thể phủ nhận nhân loại có mặt tối. Việc đã từng xảy ra với quang minh chi tử tuy rằng đó là lần đầu tiên hắn nghe, nhưng không thể nghi ngờ, lời Nhật Nguyệt Thần Oa đánh cảnh báo trong lòng hắn.

"Cảm ơn tiên bói đã nhắc nhở. Hiện tại ta còn không thể bảo đảm với người cái gì. Nhưng ta sẽ khắc ghi những lời người nói vào lòng. Vài chục năm sau, có lẽ ta sẽ lại đi tìm người. Hy vọng khi đó ta ở trước mặt người sẽ không thẹn với lòng."

Long Hạo Thần nói rất chân thành, đồng bạn đứng cạnh bản năng liếc nhìn hắn. Mỗi người đều chân thành gật đầu. Ít ra thì từ lúc họ gặp Long Hạo Thần đến nay, hắn tuyệt đối xứng với bốn chữ không thẹn với lòng.

Nhưng Nhật Nguyệt Thần Oa lại nhẹ lắc đầu, thở dài một tiếng, nói.

"Đáng tiếc ta không nhìn thấy. Người có biết mấy ngàn năm nay, cuối cùng ta lĩnh ngộ điều gì với tộc của mình không? Ta rốt cuộc hiểu ra hai đời tổ tiên đã làm sai cái gì. Tới đời ta, coi như thử nghiệm hoàn toàn mới. Ta sẽ không tiếp tục phạm sai lầm nữa."

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 179

Nhật Nguyệt Thần Oa Tắm Thuần

Bạn đang đọc truyện được copy tại Truyện FULL

"Không nhìn thấy?" Long Hạo Thần kinh ngạc nhìn Nhật Nguyệt Thần Oa. Hắn hơi khó hiểu vị này tự xưng là người đại diện hòa bình và trật tự có ý gì.

Nhật Nguyệt Thần Oa trong mắt hiện ý cười.

"Người biết ta lĩnh ngộ cái gì không?"

Long Hạo Thần mờ mịt lắc đầu.

Nhật Nguyệt Thần Oa nói. "Tiền bối, người..." Long Hạo Thần chấn động tinh thần và thể xác, bản năng tiến lên một bước."

"Đừng nghĩ ngăn cản ta, không ai có thể, cho dù thần có mặt tại đây cũng như thế. Cậu thanh niên, tuy rằng ta chưa biết tên ngươi là gì, nhưng làm cảm động ta chính là sự lương thiện ngươi vừa biểu hiện ra. Ngươi vẫn có bản chất thuần khiết nhất của quang minh chi tử. Ngươi đừng bởi vì ta rời đi mà bi thương. Ta sống trên thế giới này đã quá lâu, sinh mệnh của ta sớm đi tới tận cùng. Là sự cố chấp cuối cùng khiến ta kéo dài hơi tàn. Có thể ở phút cuối gặp được ngươi, với ta mà nói, gần như là kết cục hoàn mỹ. Ta cũng hy vọng ta sẽ là Nhật Nguyệt Thần Oa cuối cùng giáng xuống nhân gian."

"Ta tên Long Hạo Thần." Long Hạo Thần hai tay siết chặt nắm đấm.

Hắn có thể rõ ràng cảm nhận được, trên người Nhật Nguyệt Thần Oa trước mặt mình, sức sống đang lấy tốc độ kinh người xói mòn. Tựa như đê vỡ, loại xói mòn này hoàn toàn không bình thường. Giống như thân thể nó là quả cầu da mỏng, giờ phút này, vỏ quả cầu thủng, không thể ngăn lại được.

Từng điểm sáng vàng óng ánh bắt đầu từ người Nhật Nguyệt Thần Oa bay lên không khí. Quang mang vàng nhu hòa khẽ chấn động, mỗi lần nhẹ dao động đều khiến không khí tùy theo run rẩy. Quang nguyên tố nồng đậm mà nhu hòa tản ra, thanh tẩy tâm linh mỗi người.

Nhật Nguyệt Thần Oa dịu giọng nói.

"Long Hạo Thần, nhớ kỹ lời ta vừa nói. Ta nói đến bao dung, không chỉ là đối với người khác mà còn là chính người. Người là quang minh chi tử, nhưng vẫn không hoàn mỹ, mỗi người đều có khả năng làm sai. Chỉ cần bản tâm của người không biến đổi, bao dung với chính mình hơn. Ta đi đây, ta có thể làm tấm thuẫn chắc chắn thủ hộ trật tự cho người. Ta hy vọng sự rời đi hôm nay của ta, có thể ở trong lòng người hóa thành hai điểm mẫu chốt đạo đức và lương tâm. Mặc kệ gặp phải cái gì, người cũng đừng vượt qua điểm trói buộc này. Nếu có một ngày người gặp phải Trường Miên Thiên Tai Y Lai Khắc Tư, thay ta hỏi thăm hắn. Sự chấp niệm trong lòng hắn không tiêu trừ thì không thể nào chân chính giải thoát. Cho dù đã qua lâu như vậy, thật lâu..."

Thanh âm của Nhật Nguyệt Thần Oa ngày càng nhỏ, mãi đến khi biến mất, thân thể nó biến trong suốt. Từng điểm quang mang nhu hòa như thủy tinh vàng bay trên không trung, sau đó từ từ rơi xuống bên trên vỏ sò to. Quang mang nhu hòa không ngừng tản ra từng vòng sáng.

Hai hàng nước mắt theo khuôn mặt Long Hạo Thần rơi xuống, lòng hắn đột nhiên có loại cảm động khó gọi tên.

Tay phải giơ ngang, trong tiếng sắt thép va nhau đánh vào ngực trái, hướng Nhật Nguyệt Thần Oa biến mất hành lễ kỵ sĩ trang trọng.

Không chỉ là hắc, mấy người khác cũng làm lễ trang trọng nhất thuộc các loại chức nghiệp, nhìn theo vị thần thú sống mấy ngàn năm cứ thế ra đi.

Ánh vàng thu lại, vỏ sò to lớn đột nhiên xoay tròn, mỗi lần xoay một vòng là quang mang càng biến ảm đạm mấy phần, kích cỡ cũng thu nhỏ một vòng. Dưới tốc độ mắt thường có thể theo kịp, chốc lát sau nó thu nhỏ thành luồng sáng màu da cam bay lên, xông thẳng hướng Long Hạo Thần.

Theo bản năng, Long Hạo Thần nâng lên cánh tay trái. Quang mang da cam tựa như có mắt trực tiếp rơi vào tay trái của hắc.

Huy Hoàng Thánh tâm thuẩn không có chút tác dụng ngăn cản. Long Hạo Thần chỉ cảm thấy tay trái ảm áp, ngay sau đó, dòng nước ảm mau chóng khuếch tán đến toàn thân hắc, thậm chí là linh hồn.

Tắm trong dòng nước ảm, Long Hạo Thần chỉ cảm thấy tâm mình dường như càng biến trong suốt, tất cả tình cảm bị ảm lực, bao gồm cả khi biết được lai lịch Y Lai Khắc Tư mà sinh ra hối hận, đều biến mất hết. Cảm giác tinh khiết đó tựa như con nít mới sinh ra.

Linh lực không tăng lên chút nào, nhưng khi Long Hạo Thần thanh tỉnh khỏi cảm giác này, hắc hiểu rõ Nhật Nguyệt Thần Oa cho mình điều quan trọng cỡ nào. Nó không chỉ là dùng ký ức ảm hưởng mình, càng dùng sự sống cuối cùng thanh tẩy tâm linh của mình!

Mấy người khác tuy không có cảm nhận rõ ràng, nhưng trong mắt họ, Long Hạo Thần biến hóa rất rõ ràng.

Quang mang da cam dung hợp với hắc, cả người Long Hạo Thần tựa như biến trong suốt. Mặc kệ là mắt hay hơi thở, hoặc linh lực của hắc đều thêm loại thánh khiết. Đặc biệt là ánh mắt Long Hạo Thần, tựa như trở lại lần đầu họ gặp nhau.

Nhìn tay trái của mình, Long Hạo Thần trầm mặc giây lát. Đột nhiên hắn tiến lên hai bước, chậm rãi quỳ gối xuống đất, bái lạy vị trí Nhật Nguyệt Thần Oa biến mất.

Nhật Nguyệt Thần Oa dạy cho hắn, không chỉ bao dung còn có cả hy sinh.

"Nhật nguyệt chi ngự, để ý bản tâm, quan chi dẫn đạo, thần chi bảo hộ. Ánh bình minh, hoàng hôn tịch dương, nhật nguyệt giáng thế, Thần Oa làm lá chắn."

Lại đứng dậy, Long Hạo Thần chậm rãi giơ tay trái lên cao. Một đoàn sáng da cam bỗng nở rộ. Ngay sau đó, xuất hiện một tấm thuẫn đường kính một mét, toàn thân trong suốt lóe vàng xuất hiện ở tay trái của hắn. Hình dạng và cấu tạo của tấm thuẫn, chẳng phải là vỏ Nhật Nguyệt Thần Oa sao? Hình xoắn ốc quang hoàn chui vào giữa, cuối cùng ngưng kết một điểm nhu hòa mà cường đại, mệnh mệnh mà uy nghiêm, đây chính là: Nhật Nguyệt Thần Oa tấm thuẫn.

Tấm thuẫn vàng lấp lánh quang mang da cam, đây có nghĩa nó là trang bị cấp sử thi.

Trong tất cả trang bị vũ khí, chỉ có đến cấp sử thi mới có quang mang riêng. Cấp sử thi đại biểu chính là màu da cam. Đến cấp thần khí rồi thì không giống nhau. Mỗi một thần khí đều có thuộc tính đặc biệt, cho nên không có quang mang riêng.

Trong Kỵ Sĩ Thánh Điện, Kim Tinh Cơ Tòa giáp cũng chỉ có mười hai bộ là đạt đến cấp sử thi, bọn họ xưng là mười hai thánh kỵ sĩ của Kỵ Sĩ Thánh Điện, địa vị đứng sau Thấn Ấn kỵ sĩ.

Hiện tại thánh kỵ sĩ trưởng Hàn Kiếm, đã từng là một trong mười hai thánh kỵ sĩ. Chẳng qua tuổi tác lớn, ông không tiến vào hàng chiến đấu chủ lực nữa, cho nên giao lại Kim Tinh Cơ Tòa giáp, đổi thành Kim Tinh Cơ Tòa giáp bình thường.

Mà lúc này, Nhật Nguyệt Thần Oa tẩm thuận trong tay Long Hạo Thần là bộ trang bị cấp sử thi cường đại, lại thêm lực phòng ngự truyền kỳ của Nhật Nguyệt Thần Oa. Có thể tưởng tượng ra tẩm thuận này đối với Long Hạo Thần ở trạng thái Thủ Hộ kỳ sẽ trợ giúp hẳn nhiều cỡ nào. Đây không đã không thể dùng may mắn ngoài ý muốn, phải nói là mừng như điên.

Nhưng hiện tại Long Hạo Thần chỉ có nặng trĩu trách nhiệm và thật sâu bi thương.

"Chúng ta đi thôi." Lần nữa nhìn chăm chú vị trí Nhật Nguyệt Thần Oa từng ở đó, Long Hạo Thần dẫn theo đồng bạn xoay người rời đi.

Lần này tiến vào Thâm Uyên đầm lầy, thu hoạch so với họ tưởng tượng càng nhiều, thậm chí có thể so với lúc ở Mộng Huyền Thần Điện. Chẳng qua lần này không trực tiếp như trong Mộng Huyền Thần Điện, nhưng theo ý nghĩa nào đó thì thậm chí còn hơn nhiều.

Sâm Chu, Cứ Diêu, Xà Ma, Xà Ma Thần, Vua Sâm Chu, còn có cuối cùng phá hủy Trụ Ma Thần, cùng với đạt được Nhật Nguyệt Thần Oa tẩm thuận. Nếu như có thể chuyển hóa toàn bộ những điều này thành sức chiến đấu, trải qua vài năm tiêu hóa, vậy thì rất có khả năng giúp họ thăng lên đến Liệp ma Đoàn cấp đế. Nên biết, từ khi thành lập đến nay, Liệp ma Đoàn của họ còn chưa đến ba năm! Không cần nghi ngờ, Long Hạo Thần và Thái Nhi, hai trụ cột thần quyền giả đem đến tác dụng quan trọng, cùng lúc đó, may mắn đứng về phía bọn họ.

Rời khỏi động, ánh mắt mọi người rơi trên người Long Hạo Thần, chờ hẳn tuyên bố cách rời đi. Nếu theo đường cũ trở về, không thể nghi ngờ còn cần trải qua một phen gian khổ, cách tốt nhất đương nhiên là bay ra khỏi đầm lầy khí độc. Chẳng những tốc độ nhanh nhất còn tiết kiệm số lớn thời gian, cho họ điều kiện tốt nhất rời khỏi Thâm Uyên đầm lầy.

Đáng tiếc Hạo Nguyệt tiêu hao lớn căn nguyên, không thể mang theo mọi người cùng bay. Long Hạo Thần thoáng chần chờ.

"Đại ca, chúng ta cứ bay ra đi. Chẳng phải là chút khói độc ư? Chúng ta dẹp ra một con đường là được." Tư Mã Tiên nói.

Long Hạo Thần quay đầu nhìn hướng Lâm Hâm.

"Linh lực của anh còn dồi dào không?"

Lâm Hâm gật đầu, biểu thị mình không thành vấn đề.

Long Hạo Thần trầm giọng nói.

"Vậy thì tốt, chờ chút nữa ta phụ trách thanh lý khói độc, mọi người giữ vững trận hình. Chúng ta trước tiên bay thẳng lên trên, ra khỏi khói độc rồi tiếp tục lên cao trên không, sau đó mới bay hướng phương xa. Hàn Vũ, Tư Mã, Nguyên Nguyên, Thánh Vệ số mười hai, số mười, năm người xử lý vòng ngoài. Ta sẽ bay lên cao nhất. Anh Nhi, Thái Nhi, Thánh Vệ số chín, số mười một, Lâm Hâm, các người ở chính giữa. Sau khi bay lên, ma pháp sư ở chính giữa chuẩn bị sẵn sàng ma pháp. Anh Nhi, cô để Mạch Đâu chuẩn bị phóng ra uy nhiếp Nghịch Thiên Ma Long. Một khi chúng ta ở trong khói độc gặp phải cản trở, mặc kệ là kẻ địch ra sao cũng phải toàn lực tấn công, hơn nữa tránh thoát, dùng tốc độ nhanh nhất lao ra khỏi phạm vi khói độc, đã hiểu chưa?"

Tất cả đồng ý.

Long Hạo Thần giương bốn cánh sau lưng, mấy người cũng tự phóng ra linh cánh, đứng ở vị trí Long Hạo Thần sắp đặt.

Quang mang da cam lóe lên ở tay trái, Nhật Nguyệt Thần Oa tấm thuẫn lại xuất hiện, trong tay phải thì là Quang Minh Nữ Thần Vành Thán, đây là tổ hợp trang bị mạnh nhất hiện tại Long Hạo Thần có được.

Từng luồng sáng vàng mau chóng khuếch tán từ người Long Hạo Thần. Tín Niệm quang hoàn, Thủ Hộ Ân Tứ, Thiên Sứ Chúc Phúc, Cường Kích quang hoàn, tất cả bao phủ trên người đồng bạn.

Quang Minh Nữ Thần Vịnh Thán dần biến thành màu trắng ngà. Hãn giơ thần kiếm cao quá đầu, ánh mắt trong suốt mà thần thánh. Thánh quang trắng chói lòa từ Quang Minh Nữ Thần Vịnh Thán bắn ra, bốn cánh sau lưng vỗ đập, nâng lên người Long Hạo Thần. Quang mang trắng tựa như nổ tạc bắn thẳng lên không trung.

Đây không phải là hỏa diễm mà là Thánh Hoa, Thánh Hoa Ly Thế, hơn nữa hỏa diễm tựa như suối phun. Cho dù có Quang Minh Nữ Thần Vịnh Thán là thần kiếm phát động thì vẫn tiêu hao khá nhiều linh lực của Long Hạo Thần.

Nhưng hiệu quả cũng rõ ràng, Thánh Hoa đi qua, phạm vi trăm mét tất cả khói độc đều biến mất.

"Đi!" Tiếng hét của Long Hạo Thần vang trên không trung.

Những người khác không dám chậm trễ, theo sát phía sau, giữ trận hình hoàn chỉnh, vỗ đập linh cánh đuổi theo hãn phóng lên cao.

Tốc độ bay của Long Hạo Thần nhanh cỡ nào, gần như trong chớp lát đã cách mặt đất trăm mét. Hãn tạm dừng, chờ đồng bạn theo sau, trên thần kiếm quang mang Thánh Hoa không ngừng tăng lên, xua tan thật nhiều khói độc xung quanh.

Rất nhanh, mọi người cùng hãn tụ tập một chỗ, tiếp tục bay lên không trung. Long Hạo Thần mở rộng cảm giác hết cỡ, hãn phát hiện lòng mình lại trở về tinh khiết thì cảm giác cũng mạnh hơn trước nhiều.

Khói độc trong Thâm Uyên đầm lầy đúng là dày. Bọn họ liên tục bay lên hơn năm trăm mét nhưng vẫn không thể lao ra phạm vi khói độc. Phương xa đều là sắc xanh đậm, nếu không phải có Thánh Hoa của Long Hạo Thần chiếu rọi, chỉ sợ đã là đưa tay không thấy năm ngón.

"Mọi người cẩn thận!" Long Hạo Thần đột nhiên hét lớn một tiếng.

Ngay sau đó, quang mang da cam ở cánh tay trái đột nhiên tỏa sáng. Mọi người chỉ thấy một cái bóng da cam rơi ra khỏi tay trái của Long Hạo Thần, ngay chớp mắt đó đã bao bọc mọi người vào trong, khiến xung quanh họ biến thành thế giới màu da cam.

Đây là? Kỹ năng Thuần Tường của Thủ Hộ kỵ sĩ? Không thể nào? Lòng mỗi người đều sinh ra nghi ngờ và chấn kinh. Không sai, lúc này Long Hạo Thần thi triển là Thuần Tường của Thủ Hộ kỵ sĩ.

Đừng nói là các bạn, chính hắn cũng không ngờ uy lực Thuần Tường mạnh đến thế.

Bình thường thì Thuần Tường của Thủ Hộ kỵ sĩ có thể bảo vệ một mặt hoặc toàn thân, nhưng tổng diện tích không hơn mười mét vuông. Đây là kỹ năng phòng hộ cường lực toàn diện.

Lúc Long Hạo Thần thi triển kỹ năng Thuần Tường, vốn hắn chỉ muốn bảo vệ trên đỉnh đầu mà thôi. Nhưng ai biết khi hắn rút linh lực vào Nhật Nguyệt Thần Oa tấm thuẫn, cả tấm thuẫn bộc phát ra quang mang da cam nồng đậm. Long Hạo Thần chỉ cảm thấy cảm giác mình phóng ra chợt thu lại bám vào mặt tấm thuẫn. Tiếp đó Nhật Nguyệt Thần Oa tấm thuẫn tự khuếch trương ra. Vốn tấm thuẫn đường kính chỉ khoảng một mét thế nhưng lại lan đến tận mười mét, hình thành một quang cầu da cam to lớn bao phủ mọi người vào trong. Mơ hồ, Long Hạo Thần cảm nhận được Nhật Nguyệt Thần Oa tấm thuẫn tỏa ra hơi thở như thái dương, linh lực nhu hòa dao động tràn ngập loại cảm giác khó hình dung.

Ở trong đó, kỳ lạ là có cảm giác đặc biệt yên lòng.

Phập, phập, phập, phập, phập

Xuất hiện một chuỗi tiếng va chạm. Bên trong Thuần Tường không thay đổi cái gì, ngay cả Long Hạo Thần thi triển ra kỹ năng cũng không có cảm giác bị tấn công.

Hình ảnh khiến người rung động xuất hiện. Nhật Nguyệt Thần Oa tắm thuận da cam lại biến trong suốt, tựa như thủy tinh da cam đông lại khiến mọi người nhìn thấy bên ngoài.

Long Hạo Thần thấy dưới tác dụng của Nhật Nguyệt Thần Oa tắm thuận, khói độc xung quanh tán đi tốc độ không thua gì Thánh Hoa. Nguy hiểm xuất hiện trong giác quan của hắn, chính là một con sâu bay dài chỉ khoảng ba ngón tay, toàn thân màu xanh biếc. Loại sâu bay này bộ dạng rất dữ tợn, đầu rất to, cả đầu có một nửa diện tích bị rất nhiều răng nanh trắng nhọn chiếm lấy. Cánh vỗ đập sau lưng không ngừng bắn ra khói độc xanh. Hơn nữa còn định cắn nát phòng ngự của Nhật Nguyệt Thần Oa tắm thuận.

Nếu loại sâu bay này chỉ có một con thì đám Long Hạo Thần cho rằng đó là mộng tưởng hảo huyền. Từ bộ dáng trùng bay biểu hiện ra thì tối đa chỉ là ma thú cấp hai, ba.

Nhưng tuy thể tích chúng nhỏ, số lượng có thể đếm được thật quá kinh khủng. Bên ngoài Thuần Tường tràn đầy loại sâu bay này. Dù cho trong quá trình trùng kích chúng nó bị Nhật Nguyệt Thần Oa tắm thuận bắn bay ra, nhưng đám Long Hạo Thần vẫn không thể nhìn tới khói độc bên ngoài. Tấn công không phải một hai cái, chỉ sợ là trăm ngàn vạn độc trùng bay!

Lúc này đám Long Hạo Thần mới hiểu rõ, trong Thâm Uyên đầm lầy đáng sợ nhất là cái gì. Khi số lượng đạt đến trình độ nào đó, lượng sẽ sinh ra biến chất. Đừng nói là đám Long Hạo Thần, coi như là Xà Ma Thần An Độ Ma Li ở tại đây cũng sẽ không hơn gì, chỉ có nước mau chóng chạy trốn xuống đất mà thôi.

Chính vì ở tình huống này, Nhật Nguyệt Thần Oa tắm thuận càng biểu hiện ra lực phòng ngự cường đại vô cùng của nó. Bản thân tắm thuận không có năng lực tổn thương kẻ địch, nhưng có lực đàn hồi đặc biệt. Quang nguyên tố nhu hòa gợn sóng khuếch tán ra ngoài. Mỗi lần

khuếch tán là có thể bắn ra số lớn độc trùng bay. Độc trùng bay không thể nào cản được bản thể của nó.

Đồng thời, Long Hạo Thần phát hiện, linh lực duy trì Thuần Tường lại ít ỏi như vậy. Nhật Nguyệt Thần Oa tẩm thuần phòng ngự diện tích lớn, thế mà mỗi giây Long Hạo Thần tiêu hao linh lực chỉ khoảng năm điểm. Đối với tổng linh lực đã vượt qua một vạn bốn ngàn như hấn, một chút tiêu hao này không tính là cái gì. Chỉ hít thở mấy lần là có thể thông qua ba đại linh khiêu hồi phục.

"Bay hết sức, lao ra!"

Khói độc dày đến đâu rồi cũng sẽ có tận cùng. Có năng lực phòng ngự cường đại như Nhật Nguyệt Thần Oa tẩm thuần, nếu họ không thể bay ra ngoài thì không bình thường rồi.

Có quang mang da cảm bảo vệ, đám Long Hạo Thần tiếp tục bay ra hơn cây số, mới rốt cuộc thấy ánh mắt trời.

Cùng với lao ra vòng vây, đám độc trùng bay xung quanh Thuần Tường rốt cuộc biến mất. Mọi người ở trong Thuần Tường đều có cả giác toàn thân đầm mồ hôi lạnh.

Số lượng độc trùng bay thật quá kinh khủng, thì ra khói độc của đầm lầy là đến từ chúng nó! Trong sương mù dày đến hơn một kilomet, đám độc trùng bay gần như chiếm hết cả không gian, chỉ sợ tổng số vượt tới hàng tỉ! Nếu như không có Nhật Nguyệt Thần Oa tẩm thuần, loại trang bị phòng ngự toàn diện vô cùng cường đại này, coi như là đến một đám cường giả cấp chín xâm nhập vào đó chỉ sợ cuối cùng chỉ có nước biến thành thức ăn cho độc trùng bay.

Trong quá trình họ xông ra, cuối cùng quang mang bên ngoài Nhật Nguyệt Thần Oa tẩm thuần biến ảm đạm, hiển nhiên là bị khói độc ăn mòn. Nếu thời gian dài ở trong khói độc, Long Hạo Thần không dám khẳng định Nhật Nguyệt Thần Oa tẩm thuần có thể chịu được không.

Hơn nữa, đáng sợ nhất là, trong khối độc căn bản không thể điều động nguyên tố thuộc tính nào. Cho nên đoạn sau lúc bay, Long Hạo Thần luôn dựa vào linh lực chính mình duy trì chứ không thể hồi phục linh lực.

Hiện tại đã là chạng vạng, ánh hoàng hôn chiếu rọi trên Nhật Nguyệt Thần Oa tấm thuẫn, khiến quang mang da cam càng biến nhu hòa, động lòng người.

Long Hạo Thần thu lại Thuần Tường, hướng ánh hoàng hôn hít sâu một hơi. Mảng lớn quang nguyên tố trong không khí thoáng chốc ủa hướng hẳn, hồi phục lượng tiêu hao trước đó.

Đúng lúc này, Long Hạo Thần đột nhiên cảm giác Nhật Nguyệt Thần Oa tấm thuẫn trên tay mình có chút nóng lên. Lại nhìn nó thì dường như Nhật Nguyệt Thần Oa tấm thuẫn biến mờ ảo. Quang mang chột lóe, tấm thuẫn đã tự động ẩn vào tay trái của hắn, không chịu hẳn khống chế nữa.

Đây là sao chứ? Long Hạo Thần hơi ngây ngẫn. Chẳng lẽ Nhật Nguyệt Thần Oa tấm thuẫn không chịu nổi ăn mòn?

Hắn lần lượt thử vài lần đều không thể triệu hoán ra Nhật Nguyệt Thần Oa tấm thuẫn. Xem ra đối với tấm thuẫn cấp sử thi cường đại này, mình cần không ngừng thử nghiệm mới khám phá hết bí ẩn của nó.

Không khí mát mẻ thấm tận đáy lòng. Mỗi người đều bắt chước Long Hạo Thần hít sâu, cảm giác sợ hãi trong lòng biến đi, còn lại là cảm giác thoải mái cả thân thể lẫn tinh thần.

Lâm Hâm cười nói.

"Đại ca, cậu nói xem, chúng ta hủy đi một Trụ Ma Thần, có thể tự xưng là anh hùng liên minh, thậm chí là anh hùng của nhân loại?"

Nhìn y ra bộ dáng hưng phấn, Long Hạo Thần kiềm không được bật cười, không mở miệng.

Hàn Vũ ở một bên trầm giọng nói.

"Anh nói không sai, vốn chúng ta là anh hùng. Nhưng khi chúng ta trở thành Liệp ma giả thì đã là. Liệp ma giả là một chức nghiệp cả đời, kết thúc nó chỉ có ba loại tình huống, một là liên minh cần, hai là chúng ta không còn sức chiến đấu, khả năng cuối cùng rất có thể chính là chết trận sa trường. Chỉ cần ma tộc không diệt vọng, Liệp ma giả chúng ta sẽ đối kháng đến cùng. Vì liên minh, chúng ta sớm không để ý đến sinh mệnh của mình. Vì toàn nhân loại, chúng ta càng nguyện hy sinh chính mình, sao không phải là anh hùng được?"

Lạ thường là Lâm Hâm im lặng, không khoe khoang gì. Nhưng trên mặt mỗi vị Liệp ma giả thành viên Liệp ma Đoàn số sáu mươi bốn cấp suất đều không thể kiềm chế lộ ra tự hào từ đáy lòng.

Chiến đấu vì dân tộc, vì nhân loại, đối với họ đây không chỉ là nói ngoài miệng mà thôi.

"Chúng ta đi." Hắc nường ánh hoàng hôn phân biệt phương hướng, vỗ linh cánh mang theo đồng bạn bay nhanh hướng phương bắc.

Một hàng bảy người thêm vào bốn đại Thánh Vệ, trên không trung, mười một luồng sáng chói lòa ở giữa không trung hai ngàn mét chốc lát đã biến mất ở đường chân trời phía xa.

Năm đó lúc nhận mười sáu nhiệm vụ giết chóc, Long Hạo Thần đã chuẩn bị tốt tâm lý chiến đấu anh dũng thời gian dài trong ma tộc. Ít nhất thì cũng phải dùng trên một năm hoàn thành nhiệm vụ, thậm chí còn cho rằng không thể hoàn thành hết.

Mấy tháng sau, ngày hôm nay, bọn họ chẳng những đã hoàn thành tất cả nhiệm vụ, còn vượt mức hủy đi một Trụ Ma Thần, hơn nữa đạt được càng nhiều lợi ích.

Đương nhiên, mấy tháng nay bọn họ cũng trả cái giá lớn, mấy lần đi trên bờ sinh tử. Long Hạo Thần và Thái Nhi đều từng chết trong tay ma

tộc, cuối cùng còn khiến Thái Nhi mất trí nhớ.

Trong mấy tháng gần ngủi, đối với họ thì tựa như vài năm, tất cả mọi người đều theo đó trưởng thành rất nhiều.

Long Hạo Thần dẫn theo đồng bạn bay hướng phương bắc dĩ nhiên là có mục đích. Một đường hướng bắc, rời khỏi An Độ Hành Tỉnh, mới có thể cách xa chủ lực ma tộc. Bởi vì hành tỉnh trung ương ma tộc ở phía nam. Nếu Ma Thần Hoàng hoặc các cường giả ma tộc khác cảm nhận được An Độ Ma Li chết, hoặc là Trụ Ma Thần bị hủy, vậy thì chúng nhất định sẽ phái cường giả từ phía nam tới đây tra xét. Nếu từ hướng nam hoặc trực tiếp rút lui từ hướng tây, rất có khả năng đụng phải cường địch. Chỉ có luôn đi hướng bắc mới là cách tốt nhất rời xa kẻ địch.

Trước khi tiến vào Thâm Uyên đầm lầy, Long Hạo Thần đã đặt ra đường lui. Một đường hướng bắc, sau đó từ chỗ lạnh lẽo phương bắc lùi ra hướng tây. Lần này bọn họ chọn nơi rút lui chính là Khu Ma quan. Chẳng phải Khu Ma Quan ở phía bắc liên minh thánh điện sao? Cho nên cũng không xem như đi đường vòng. Hơn nữa đi như thế thì sẽ càng thêm an toàn.

Đương nhiên, bọn họ không thể nào bay trên không trung thời gian dài. Một là vì tiêu hao quá nhiều linh lực, một nguyên nhân khác là do ma tộc có trinh sát viên trên trời. Nhưng trước mắt bọn họ ở địa khu tận cùng ma tộc, gần như là tới bờ biển cho nên giám sát bên này rộng rãi hơn nhiều. Đặc biệt là trên bầu trời Thâm Uyên đầm lầy sẽ không có trinh sát nào.

Bay ở tốc độ cao nhất, một tiếng đồng hồ sau, Long Hạo Thần và các đồng bạn cấp sáu bắt đầu có chút khó chịu. may mắn là lúc này họ đã thoát khỏi phạm vi Thâm Uyên đầm lầy.

Đặt chân trên mặt đất đã là đêm khuya, nhưng Long Hạo Thần không cho đồng bạn nghỉ ngơi quá nhiều. Chỉ hồi phục linh lực một lúc, thậm chí dùng đan dược hồi phục linh lực do Lâm Hâm chế tạo ra, mọi người lập tức lần nữa chạy đi, tiếp tục bay nhanh hướng phương bắc.

Rơi xuống đất, Long Hạo Thần thu hồi bốn đại Thánh Vệ. Mọi người lại giả trang thành Nguyệt Ma tộc, ngày đêm chạy đi.

Phòng ngự bên đông bộ ma tộc đích thực lỏng lẻo. Hàn Vũ phóng thích ra Tà Nhân, luôn sử dụng thuật truy tìm và Chân Ác Nhân tiến hành điều tra. Tất cả cố gắng tránh nơi ma tộc cư trú, một đường chạy đi coi như thuận lợi.

Đi hướng phía bắc khoảng năm ngày, nhiệt độ ngày càng lạnh. Liệp ma Đoàn số sáu mươi bốn cấp suất đã tới gần biên giới cực bắc ma tộc, thì Long Hạo Thần mới biến đổi hướng đi, tiến lên phương tây.

Tiếp đến trong nửa tháng chạy đi, tất cả đều thuận lợi đến kỳ lạ. Cho dù trải qua hai hành tinh nhân khẩu đông đúc của ma tộc, không ngờ chẳng hề đụng tới bất cứ phiền phức nào, thậm chí không phát hiện quân đội ma tộc quy mô lớn.

Màn đêm buông xuống, mọi người ngồi quanh đồng lửa, sưởi ấm ăn lương khô.

Long Hạo Thần ngồi đó, nhíu mày như đang suy nghĩ cái gì.

Tư Mã Tiên cười nói.

"Đại ca, làm sao vậy? Chúng ta trở về thuận lợi như vậy, cậu còn phiền lòng cái gì? Dựa theo địa đồ thì ngày mai khoảng giữa trưa là chúng ta có thể tới nơi giao giới giữa ma tộc và liên minh thánh điện chúng ta. Chỉ cần thông qua biên cảnh ma tộc là có thể trở về Khu Ma Quan, địa bàn của chúng ta."

Long Hạo Thần lắc đầu, nói.

"Các người không cảm thấy hơi kỳ lạ sao? Chúng ta trên đường trở về đương nhiên toàn tìm đường nhỏ vắng người, nhưng dường là quá thuận lợi rồi. Số lượng ma tộc cực kỳ nhiều, nhưng chúng ta không gặp một đội quân ma tộc nào, việc này rất không bình thường. Nên biết,

chúng ta có thể nói là đi xuyên qua mấy hành tinh lớn phương bắc. Lại thêm càng tới gần biên cương, chúng ta càng đụng độ nhiều đội chuyên lương. Tuy rằng ma tộc đóng nhiều quân đội ma tộc, nhưng đội chuyên lương dường như hơi nhiều chút."

Suy nghĩ của Hàn Vũ gần với Long Hạo Thần nhất, lập tức kịp phản ứng, nói.

"Đoàn trưởng, ý cậu là, ma tộc rất có khả năng có đại hành động với liên minh?"

Long Hạo Thần gật đầu.

"Rất có thể. Tuy rằng ta không biết tổng số lương thảo ma tộc điều động, nhưng từ tần suất dày đặc thì có thể thấy, lần này ma tộc điều động quân đội chắc là quy mô khá lớn. Thậm chí rất có thể vượt xa lần chúng ta rèn luyện Liệt ma Đoàn ở Khu Ma Quan."

Tư Mã Tiên cười lạnh.

"Thế thì chẳng phải vừa lúc để chúng ta giết sáng khoái? May mắn gặp đúng dịp, chúng ta có thể trên chiến trường xử lý một ít đám ma tôm tép. Nói đến thì nhiệm vụ chiến tranh vẫn là đã ghiền nhất. Có hậu cần sung túc chống đỡ, trên chiến trường còn có quân đội bạn trợ giúp, chúng ta có thể không bận tâm hoàn toàn phát huy sức chiến đấu."

Có thể nói Liệt ma Đoàn số sáu mươi bốn cấp suất xưa đâu bằng nay, so với lần đầu tiên tới Khu Ma Quan, hiện tại bọn họ mạnh hơn nhiều. Tư Mã Tiên vừa thốt ra, mọi người đều có cảm giác nôn nóng muốn thử.

Không ngừng trải qua sinh và tử, khảo nghiệm máu và kiên cường, bọn họ không ngừng trưởng thành, cùng lúc đó tăng cao thực lực. Chiến trường chẳng những là nơi tốt nhất kiểm nghiệm sức mạnh của bản thân, cũng cho họ thu hoạch nhiều nhất.

Long Hạo Thần nói.

"Hàn Vũ, từ giờ trở đi, hãy để Tà Nhân của anh không ngừng thi triển Ưng Nhân Thuật và Chân Ác Nhân, mọi người luôn phải giữ cảnh giác. Chúng ta nghỉ ngơi tại đây một đêm, sáng mai tiếp tục nghỉ cả ngày. Mấy ngày nay chạy đi, mọi người đều mệt mỏi. Nếu ở Khu Ma Quan rất có khả năng gặp ma tộc tập kích, chúng ta phải hồi phục đến trạng thái tốt nhất rồi tính sau. Thông qua biên cảnh ma tộc, chắc chắn sẽ không dễ dàng như vậy!"

Đích thực, từ khi rời khỏi Thâm Uyên đầm lầy, bọn họ một đường đi nhanh chẳng chút chậm trễ. Tuy thân thể mọi người còn có thể chịu đựng, nhưng mỗi ngày tốc độ cao chạy đi, tâm lý thật sự rất mệt mỏi. Đặc biệt thân ở lãnh địa ma tộc, từng giây phút phải giữ cảnh giác cao độ, khiến mỗi người đều mệt mỏi rồi.

Ăn lương khô hơi nóng, ánh mắt Long Hạo Thần nhu hòa nhìn Thái Nhi ngồi cách mình không xa, trong lòng một mảnh bình tĩnh.

Mấy ngày nay, dường như thái độ của Thái Nhi đối với hắn tốt hơn không ít. Ít ra thì không cảnh giác giống đoạn thời gian mới mất trí nhớ, càng thân thiết với đồng bạn hơn. Khiến Long Hạo Thần vui mừng nhất là Thái Nhi dần nắm giữ năng lực của mình. Đối với kỹ năng nguyên bản thì nàng quen thuộc khoảng tám phần, dường như tất cả đều phát triển tới chiều hướng tốt. Long Hạo Thần tin tưởng, đợi nàng gặp cha mẹ thân nhân rồi, chắc là sẽ trợ giúp rất lớn cho nàng hồi phục ký ức.

Từ khi được Nhật Nguyệt Thần Oa thanh tẩy tâm linh, tấm lòng Long Hạo Thần càng biến trong suốt nhiều. Mấy năm này tu luyện sinh ra một ít tác dụng phụ bị rửa sạch không còn một mảnh. Chính hắn làm quang minh chi tử có trái tim tinh khiết hoàn toàn hồi phục. Chẳng những suy nghĩ sự việc càng chu đáo chặt chẽ, bản thân càng trưởng thành vài phần. Cùng lúc đó, tâm trí thêm kiên định, trầm ổn.

Dường như Thái Nhi cảm nhận được ánh mắt Long Hạo Thần nhìn mình, ngẩng đầu liếc hắn một cái. Ánh mắt hai người va chạm. Thái Nhi nhếch môi lên, lộ ra nụ cười động lòng người.

Long Hạo Thần ngẩn ngơ, hăn đột nhiên cảm thấy, Thái Nhi như vậy cũng không tệ lắm. Tuy mất trí nhớ nhưng nàng cũng mất đi ký ức thống khổ hồi nhỏ. Chỉ là không biết khi nào mình mới có thể cùng nàng trở lại sự thân thiết như trước. Thật muốn ôm nàng vào lòng!

Một đêm lại thêm vào cả ngày nghỉ lấy sức, khiến các thành viên Liệt ma Đoàn số sáu mươi bốn cấp suất có cảm giác tinh thần phấn chấn. Từ khi tiến vào lãnh địa ma tộc, trừ mấy ngày ở đoàn bộ Nhã Khắc Đại Thành ra, đây là lần đầu tiên họ có thời gian nghỉ ngơi.

Mặt trời lặn hướng tây, ánh hoàng hôn rũ xuống, Long Hạo Thần dẫn theo đồng bạn lần nữa tiến lên đi hướng biên cảnh.

Có Tà Nhân lo việc dò xét, họ cố gắng cẩn thận tiến lên. Phía xa đã thấy đại doanh của ma tộc. Khi mọi người từ phương xa nhìn đại doanh ma tộc, kiềm không được hít ngậm khí lạnh.

Sắc mặt mọi người đều biến khó xem.

So với lúc trước họ gặp thì hiện tại đại doanh ma tộc tăng lên quy mô gấp ba lần. Nên biết, trong ma tộc có thể ở trong lều đều là ma tộc cao cấp. Ma tộc thấp kém như Song Dao Ma chỉ có thể ăn ngủ nơi hoang dã.

Nguyên bản ma tộc trú đóng ở Khu Ma Quan đã là số lượng không ít, lại tăng gấp ba, con số quá khổng lồ, chỉ sợ hơn trăm vạn đại quân. Nên biết, cho dù ma tộc đều làm binh lính hết, thì đại quân ma tộc trăm vạn, đây cũng là con số vô cùng khủng bố.

Hơn nữa số lượng kinh khủng này chưa phải khiến họ giật mình. Khiến họ chấn kinh là từ sườn núi phương xa nhìn, có thể thấy rõ trong đại doanh ma tộc, có tám luồng sáng sắc màu khác nhau bốc lên, mơ hồ chống đỡ trận tuyến. Tám cây cột này tựa như cột chống trời đỡ lấy lưng cả đại doanh ma tộc.

Trụ Ma Thần. Không ngờ chính là Trụ Ma Thần! Tám cây Trụ Ma Thần, ý nghĩa có tám ma thần trấn giữ tại đây. Hơn nữa chính giữa còn

có hai Trụ Ma Thần tỏa ra quang mang đặc biệt mạnh mẽ, hiển nhiên không phải là ma thần bình thường, chắc là thứ hạng gần đầu bảng.

Ma tộc định làm cái gì? Bọn chúng muốn toàn lực công kích liên minh? Đám Long Hạo Thần trong lòng cùng trời lên ý nghĩ này.

Nhìn đại doanh ma tộc gần như quét mắt không tới cuối, Long Hạo Thần suy tư. Máy người khác không mở miệng, tất cả đều yên lặng chờ quyết định của hắn. Quân doanh trăm vạn đại quân ma tộc, còn có tám đại ma thần trấn giữ, đây không phải nói muốn qua thì có thể xông qua.

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 180

Ngự Ma Sơn Mạch Tinh Anh Của Ma Tộc

Long Hạo Thần suy nghĩ một lát sau, ra quyết định.

"Khu Ma Quan ở Ngự Ma sơn mạch gần như là vị trí chính giữa. Ngự Ma sơn mạch dọc theo biên giới, cho dù số lượng đại quân ma tộc nhiều gấp mấy lần cũng không thể chặn nguyên biên cảnh. Chúng ta đi đường vòng, thế nào cũng sẽ tìm ra chỗ phòng ngự tương đương yếu ớt. Chỉ cần tiến vào Ngự Ma sơn mạch rồi thì đương nhiên có thể trở về Khu Ma Quan."

Lập kế hoạch xong, mọi người liền lên đường, giữ cự ly với đại doanh ma tộc, đi hướng biên cảnh phía bắc. Bởi vì đại bản doanh ma tộc ở hướng đông nam, chỉ có tiến hướng bắc họ mới có nhiều cơ hội, cũng không dễ đụng độ quân tiếp viện của ma tộc.

Phạm vi ma tộc trú đóng còn lớn hơn họ tưởng. Quân chủ lực rậm rạp như kiến, có nhiều quân đội phụ trợ và tuần tra, trinh sát đi lại dọc biên giới.

Trừ đại quân ma tộc ở chính diện Khu Ma Quan ra, mỗi một khoảng cách đều có đồn canh trú đóng một ít quân ma tộc. Dường nhiên, những chỗ này đều là đối diện sơn mạch, dự phòng liên minh thánh điện sẽ dọc theo sườn núi tập kích. Dù sao biên cảnh dài như vậy, ma tộc không thể nào bao vây hết liên minh thánh điện, đây cũng là nguyên nhân Long Hạo Thần chọn đi đường vòng.

Đĩ nhiên cách này không phải Long Hạo Thần tự nghĩ ra. Liệp ma Đoàn từ cấp suất trở lên gần như đều chọn đột phá chỗ yếu nhất, tiến vào lãnh địa của đối phương.

Vì an toàn, đám Long Hạo Thần tiếp tục hướng bắc gần hai trăm mét mới dừng lại. Lúc này sắc trời đã sáng tỏ, sắp đến giữa trưa.

Tìm một lùm cây không um tùm lắm, Long Hạo Thần dẫn đồng bạn tới đó nghỉ ngơi. Buổi tối mới là lúc ẩn thân tốt nhất, tối nay là thời gian họ trở về liên minh.

Theo ý Long Hạo Thần, kỳ thực lúc bình minh mới là tốt nhất. Bởi vì khi ấy, mặc kệ là nhân loại hay ma tộc thì ý chí lực sẽ giảm đến thấp nhất. Nhưng vấn đề là hãn bị hạn chế tuyển chọn thời gian, bởi vì Nhật Nguyệt Thần Oa tẩm thuận.

Trải qua mấy ngày thử nghiệm, Long Hạo Thần phát hiện Nhật Nguyệt Thần Oa tẩm thuận mỗi khi tới bình minh hoặc chạng vạng đều không thể phóng thích ra.

Không cần nghi ngờ, Nhật Nguyệt Thần Oa tẩm thuận cấp sử thi bảo hộ mọi người mạnh cỡ nào. Kỹ năng Thuận Tường do tẩm thuận này thi triển uy lực mạnh đến nỗi dù đối mặt cường giả cấp chín cũng có thể chống đỡ một thời gian. Cường giả cấp tám càng đừng nghĩ dễ dàng phá vỡ. Tuy từ bên này phá vòng vây không nguy hiểm lắm, nhưng vì an toàn, đương nhiên Long Hạo Thần phải chọn lúc có thể sử dụng Nhật Nguyệt Thần Oa tẩm thuận đánh vỡ phòng tuyến trinh sát của ma tộc.

Mọi người ở trong bụi cây nghỉ ngơi lấy sức, không nhóm lửa, yên tĩnh chờ đợi đêm tối tiến đến.

Tà Nhân của Hàn Vũ lặng lẽ bay trên bụi cây, một con mắt to thỉnh thoảng lóe lên quang mang, dò xét tình hình xung quanh.

Lúc này họ cách trạm gác ma tộc khoảng hai mươi mét, là khoảng cách vô hiệu ma pháp truy tầm của ma tộc. Đặc biệt là bên này không

phải chính diện Khu Ma Quan.

Trong Liệp ma Đoàn số sáu mươi bốn cấp suất, trừ Long Hạo Thần và Thái Nhi tu vi tăng nhanh nhất, tốc độ tăng lên của mọi người kỳ thật không chậm, chẳng qua ánh hào quang đều bị Long Hạo Thần, Thái Nhi che lấp. Ví dụ như Hàn Vũ. Hiện tại nội linh lực của Hàn Vũ đã cao hơn sáu ngàn, tiêu chuẩn tu vi cấp sáu bậc bốn. Y chỉ mới hơn hai mươi tuổi! Lấy ví dụ đơn giản, cha Long Hạo Thần ở tuổi như Hàn Vũ chưa chắc tu cao hơn y.

Hàn Vũ tăng thực lực thì đồng bạn ma thú Tà Nhân của y cũng tiến hóa đến thống lĩnh, tương đương với nhân loại cường giả cấp sáu. Độc nhân to hơn nửa mét, hơn nữa có bốn cái vòi mềm dài hơn sáu mét. Tuy trong Liệp ma Đoàn tác dụng phần lớn của nó là tìm kiếm, nhưng thực tế thì Tà Nhân có sức chiến đấu không tầm thường.

Bầu trời dần tối đen, vài quân đội ở biên cảnh nhóm lửa.

Một đội tuần tra do năm mươi con Song Dao Ma tổ thành đang tuần tra ở lẫn ranh biên giới. Số lượng Song Dao Ma là khổng lồ nhất trong cả ma tộc, loại công việc nặng nhọc mệt mỏi như vậy đương nhiên phải do chúng làm.

Trừ Song Dao Ma ra, trong đội này còn có hai Ma Nhân Thuật Sĩ, chắc là phụ trách truyền tin tức.

Chúng đang tiến lên, đột nhiên Ma Nhân Thuật Sĩ phát ra tiếng kêu sắc nhọn, dừng bước. Đám Song Dao Ma cũng mau chóng dừng lại vây nó vào chính giữa. Ma tộc thấp kém không có ngôn ngữ, đều dựa vào bản năng truyền tin.

Sáu con mắt của Ma Nhân Thuật Sĩ nhìn chăm chú một hướng, nhưng ngay sau đó, mặc kệ là nó hay Song Dao Ma đều không kiềm được run rẩy dán sát mặt đất.

Một đội mặc áo choàng đen đi hướng bọn chugns. Đi trước nhất không phải hình người mà là con rồng đen thân thể cực to lớn. Trong mắt rồng lấp lóe luồng sáng đỏ, chỉ lạnh lùng nhìn lướt qua Ma Nhân Thuật Sĩ và Song Dao Ma, đám binh sĩ ma tộc này đã suýt nữa mềm nhũn.

Sau lưng rồng đen đi theo chín người mặc áo choàng đen. Trong đó một người đi trước nhất gõ xuống mũ trùm đầu, lộ ra khuôn mặt cực kỳ tuần tú, trong tay cầm lệnh bài vung vẩy hướng Ma Nhân Thuật Sĩ và Song Dao Ma, chân không chút dừng lại, ngẩng đầu bước đi.

Đừng nói là ngăn cản, hỏi han, đối với Ma Nhân Thuật Sĩ và Song Dao Ma mà nói, trước uy áp của Nghịch Thiên Ma Long, chúng nó thậm chí không có dũng khí đứng lên, chỉ có thể tràn ngập kính sợ nhìn đám ma tộc rất có thể là cường giả đỉnh cấp đi xa, dần dần biến mất trong bóng đêm. Hướng họ đi chính là Ngự Ma sơn mạch.

Mãi đến khi uy thế con rồng hoàn toàn biến mất, đội binh tuần tra mới bò dậy khỏi mặt đất, tiếng thở dốc rõ ràng biến nặng nề. Đây là lần đầu tiên chúng ở khoảng cách gần tiếp xúc cường giả đỉnh cấp, bình tĩnh được mới kỳ.

Tình huống giống vậy liên tiếp xuất hiện ở biên cảnh, có ít nhất bốn đội tuần tra bị dọa nằm rạp dưới đất. Nếu chỉ là cường giả ma tộc hình người, có lẽ chúng còn dám tiến lên hỏi một câu. Nhưng vấn đề là, dẫn đầu là Nghịch Thiên Ma Long thật sự!

Cả ma tộc thì tổng lượng sinh sản của Nghịch Thiên Ma Long chẳng qua hơn hai trăm, bọn chúng mới là thuộc hạ chân chính của Ma Long Hoàng. Xem như là ma thần thứ hạng thấp chút, ở trước mặt chúng còn phải khép nép chứ nói gì là ma tộc thấp kém phụ trách tuần tra.

"Mạch Đâu ngày càng ra dáng nha." Dưới áo choàng đen đột nhiên truyền ra tiếng cười khẽ.

Người mặc áo choàng đi đầu quay lại, lạnh lùng trừng người nói chuyện. Người vừa nói chuyện vội vàng ngậm miệng, không dám nói

nhiều.

Không sai, đội mặc áo choàng đen này chẳng phải chính là đám Long Hạo Thần sao? Vì giả trang thành Diệt Liệp ma, Long Hạo Thần triệu hoán ra Thánh Vệ số mười một và Thánh Vệ số mười hai, tất cả đều mặc áo choàng đen, heo con Mạch Đâu thì biến thành bộ dáng Nghịch Thiên Ma Long. Tuy chỉ có khí thế uy nhiếp, không có sức chiến đấu thực tế, nhưng dùng để hù dọa ma tộc thấp kém đã đủ rồi.

Một đường đi tới thuận lợi hơn trong tưởng tượng. Mãi đến khi họ tiến vào phạm vi Ngự Ma sơn mạch, Mạch Đâu nuốt vào viên ma tinh thứ năm cấp sáu để giữ thân hình Nghịch Thiên Ma Long vẫn không gặp chút phiền phức nào.

Kỳ thật, hình dạng của họ hiện giờ không gặp rắc rối mới là bình thường. Bề ngoài Diệt Liệp ma, Nghịch Thiên Ma Long dẫn đội, đừng nói là binh tuần tra bình thường, xem như là ma tộc cấp bảy, tám cũng chưa chắc dám tiến lên kiểm tra. Long tổ Diệt Liệp ma, đây chính là cấp bậc trung tâm cường đại.

Chỉ là bọn họ ở trong lãnh địa ma tộc trải qua quá nhiều nguy hiểm, Long Hạo Thần không thể không cẩn thận đề phòng. Mãi đến khi tiến vào Ngự Ma sơn mạch mọi người mới xem như bình tĩnh lại. Từ giờ khắc này, xem như họ đã trở lại địa bàn thuộc về nhân loại.

Mạch Đâu lại hóa thành heo con, mệt mỏi ngủ trong ngực Trần Anh Nhi. Mạch Đâu rõ ràng có tiến bộ, lúc trước dù cho có nhiều tinh hạch sung túc bổ sung, nó cũng không thể biến ảo thành ma tộc cấp chín trong thời gian dài như vậy. Ít ra thì trước khi Trần Anh Nhi thăng lên cấp bảy, nó không cách nào tăng cấp lên nữa.

Thay áo choàng đen, lấy xuống ma đồng, thu hồi hai Thánh Vệ, đám Long Hạo Thần lập tức biến trở về hình dạng Liệp ma Đoàn. Dưới áo choàng đen mọi người mặc đầy đủ trang bị, lúc này lộ ra khí thế mạnh mẽ.

Sát khí đều là từ trong chiến đấu sinh tử hình thành. Chính họ không cảm giác được, nhưng trên thực tế, không ngừng rèn luyện khiến khí chất của họ biến đổi nhiều.

Nơi này không phải chỗ dừng chân, mọi người trèo thẳng lên đỉnh Ngự Ma sơn mạch.

Ngự Ma sơn mạch chính là sơn mạch lớn nhất trong liên minh thánh điện. Chẳng những dọc ngang ngàn dặm, độ sâu cũng rộng tới trăm dặm. cho dù lấy thực lực như họ, nếu không nhờ bay lên thì không thể nào trong hai ngày đi hết nguyên Ngự Ma sơn mạch.

Vì cẩn thận, không để bị kẻ địch ẩn trong sơn mạch phát hiện, dĩ nhiên Long Hạo Thần sẽ không để đồng bạn bay đi tiết kiệm sức lực. Đối với họ, trèo lên cũng không tính quá mệt nhọc. Vương Nguyên Nguyên giúp đỡ Trần Anh Nhi, Tư Mã Tiên giúp đỡ Lâm Hâm, tốc độ leo núi của mọi người so với đi trên đất bằng không chậm bao nhiêu.

Bóng tối dần đen đặc. Sau khi tiến vào Ngự Ma sơn mạch mấy tiếng đồng hồ, rốt cuộc đám Long Hạo Thần đã leo lên đỉnh ngọn núi. Ngọn núi này cao khoảng hai ngàn mét, phương bắc vốn lạnh lẽo, đỉnh núi hoàn toàn bị băng tuyết bao phủ. Gió núi buổi tối càng khiến người cảm nhận lạnh lẽo tận xương.

"Phía nam dường như có vấn đề." Hàn Vũ đột nhiên nhỏ giọng nói với Long Hạo Thần.

Long Hạo Thần nhìn hướng hắc chỉ, bởi vì đỉnh núi mây khói vờn quanh, buổi tối không có quang mang, cho nên lấy thị lực như hắc chỉ cũng không phát hiện cái gì.

Hàn Vũ nói.

"Là Tà Nhân phát hiện, dường như có số lượng không ít, nhưng khoảng cách hơi xa, không thể xác định là người bên ta hay là ma tộc."

Long Hạo Thần suy tư một lúc sau, nói.

"Để Tà Nhân bay gần chút dò xét xem, ít nhất phải tra xét ra đám người đó là tiến vào trong Ngự Ma sơn mạch hay đi ra ngoài."

Hàn Vũ mắt sáng ngời, thoáng chốc hiểu ý Long Hạo Thần.

Thực rõ ràng, nếu những người này là từ trong sơn mạch ra ngoài, thì rất có khả năng là phía nhân loại phái ra. Nếu là tiến vào bên trong, thì xác suất là ma tộc lớn hơn nhiều. Nhân loại sẽ không ở biên cảnh này dựng kiến trúc phòng ngự. Bởi vậy đám quân đội đột nhiên xuất hiện dù là nhân loại hay ma tộc đều là kỳ binh.

Tà Nhân nhẹ lắc lư bốn cây xúc tua dài ra ngoài. Nó làm ma thú hệ tinh thần, tác dụng của nó có lúc còn lớn hơn ma thú cấp cao. Thân thể bình thường, nó bay hướng mới này phát hiện dấu vết. Nếu cẩn thận chú ý sẽ phát hiện, trên người Tà Nhân phát ra một tầng sáng hơi vẩn vơ, đây là tinh thần dao động của nó. Có gợn sóng tinh thần này, bất cứ ma pháp truy tung nào rơi trên người nó thì như đánh vào không khí, không thể làm nên tác dụng gì, đặc biệt là ma pháp dò xét từ xa.

Rất nhanh Tà Nhân đã trở lại, cả quá trình điều tra chỉ khoảng mười phút. Nó quay về trước mặt mọi người, không chờ Hàn Vũ đặt câu hỏi thì một mắt to của Tà Nhân đã lóe quang mang bạc trắng kỳ lạ. Ngay sau đó, một luồng sáng hiện ra trước mặt mọi người, có hình ảnh xuất hiện.

Hàn Vũ nhìn tình trạng này thì chấn kinh.

"Ô, người lại tiến hóa ra năng lực mới, lại có thể lưu trữ hình ảnh, thật tốt quá!"

Mọi người không rảnh khen năng lực Tà Nhân, đều nhìn chăm chăm hình ảnh. Bỗng chốc sắc mặt mọi người biến trầm trọng.

Trong hình, chính là ma tộc. Bọn chúng đang lặng lẽ trôi qua một ngọn đồi, bò hướng Ngự Ma sơn mạch.

Có thể thấy, trong đó có một số ma tộc bay trên cao đang phóng ra từng tầng quang mang vạn vạo. Đây là một chủng tộc rất nhỏ trong ma tộc, gọi là Sử Ma. Chúng nó cũng là thuộc tính tinh thần, nhưng không thể so sánh với Tà Nhân cấp thống lĩnh, tu vi khoảng chừng cấp bốn, có thể phóng ra năng lượng tinh thần che chắn giống Tà Nhân.

Bởi vì tu vi của Tà Nhân vượt qua chúng, lại cùng là ma tộc thuộc tính tinh thần, cho nên trước tiên cảm giác được sự tồn tại của chúng.

Số lượng Sử Ma ít nhất là ba mươi con. Thứ này đáng người chỉ to cỡ trẻ sơ sinh nhân loại, bộ dạng hung ác, phóng ra tinh thần dao động bao phủ cả quân đội ma tộc.

Quân số đội ma tộc này không nhiều lắm, khoảng năm ngàn. Nhưng đám Long Hạo Thần khá hiểu ma tộc, biết rằng đây tuyệt đối là đội tinh nhuệ.

Trên bầu trời ngoài Sử Ma bay ra, còn có sáu Bệnh Ma miệng nhọn da dày bụng rỗng. Bệnh Ma tuy không có nhiều năng lực thực chiến, nhưng kỹ năng hạn chế của nó thì đám Long Hạo Thần đã chính mắt thấy. Lúc ấy Thiên Kinh và Liệp ma Đoàn cấp vương của gã bởi vì chất dính Bệnh Ma bắn ra mà bị Nhã Khắc Ma bao vây truy sát. Trong đội dưới mặt đất, đi trước nhất khoảng một ngàn Cuồng Ma. Thông qua hình ảnh Tà Nhân chụp được, có thể thấy một ngàn Cuồng Ma này tuyệt đối là tinh anh trong tinh anh. Trong đó, Xích Huyết Cuồng Ma dẫn đội có hơn một trăm con, mỗi một Xích Huyết Cuồng Ma thống lĩnh chín Cuồng Ma tinh anh.

Xích Huyết Cuồng Ma thực lực ít ra là cấp sáu. Xích Huyết Cuồng Ma mạnh hơn chút thì có thể đạt đến cấp bảy. Mà đám Cuồng Ma tinh anh chỉ sợ tu vi cũng khoảng cấp năm.

Có thể nói, tộc Cuồng Ma đã dốc hết tinh anh. Cả Cuồng Ma tộc thì số lượng Xích Huyết Cuồng Ma không vượt qua hai trăm. Sức chiến đấu dưới đất của chúng không đơn giản là hung mãnh, mà là không sợ chết. Liên minh thánh điện hình dung Cuồng Ma tộc thì thích dùng chữ cuồng

đồ của ma tộc. Có thể thấy Cuồng Ma ở trong chiến tranh giữa nhân loại và ma tộc mạnh mẽ cỡ nào.

Sau Cuồng Ma mới là đội tinh anh chủ lực chân chính của ma tộc. Đầu tiên là năm trăm Hùng Ma. Hùng Ma hình thể khổng lồ, sức mạnh lớn vô cùng, da thô thịt dày. Cho dù là Hùng Ma bình thường nhất cũng có tu vi cấp sáu. Đối với một đội quân, nếu như xây dựng chế độ phân phối thì Hùng Ma tương đương với cho một đội quân tăng tẩm thuần dày chắc.

Sau Hùng Ma là năm trăm ma tộc chủng loại đám Long Hạo Thần chưa từng gặp qua. Ma tộc này toàn thân tỏa ra từng điểm sáng, nhìn thì là hình người nhưng cần thận chú ý sẽ phát hiện, thân thể chúng bồng bềnh giữa không trung, chân không chạm đất bay tiến phía trước. Trên người chúng mặc áo choàng, trong tay mỗi tên đều cầm pháp trượng tỏa ra cùng quang mang lấp lánh.

"Đây là chủng tộc gì?" Vương Nguyên Nguyên nghi ngờ hỏi. "Chắc là Tinh Ma tộc. Nhưng Tinh Ma tộc đều dùng màu da cam làm đặc trưng, rất dễ phân biệt."

Long Hạo Thần sắc mặt trầm trọng, nói.

"Chắc đây là Địa Ngục Ma, am hiểu ma pháp hắc ám. Trong ma tộc chủng tộc chỉ sử dụng ma pháp, mạnh nhất có hai loại. loại một đương nhiên là nước tiếng ma pháp mạnh nhất trong ma tộc, Tinh Ma tộc. Dựa vào Đại Dự Ngôn Thuật, địa vị Tinh Ma tộc trong ma tộc chưa từng bị dao động. Nhưng còn có một loại ma tộc sử dụng ma pháp cường đại khác, đó chính là Địa Ngục Ma. Địa Ngục Ma chia làm hai nhánh, một là Địa Ngục Ma, tức là địa ngục huyết ma. Trong đó, Địa Ngục Ma là chủng tộc thuần túy dùng ma pháp, là thứ trước mắt ta thấy. Tộc trưởng của chúng là Trụ Ma Thần thứ năm hiện nay của ma tộc, Địa Ngục Ma Thần Mã Nhĩ Ba Sĩ Đáo, có địa vị cao trong ma tộc, nắm thực quyền chân chính tại ma tộc. Trừ Ma Thần Hoàng ra, lời nói có cân nặng kỳ thật chính là Nguyệt Ma Thần A Gia Lô Tư, Tinh Ma Thần Ngõa Sa

Khắc, Tử Linh Ma Thần Tát Mễ Cơ Nạp, và Địa Ngục Ma Thần Mã Nhĩ Ba Sĩ Đáo. Không nghĩ tới đội quân này phát động cả Địa Ngục Ma, hơn nữa còn nhiều đến năm trăm. Thực lực bọn chúng ít nhất trên cấp sáu, dẫn đội chắc là càng mạnh hơn nữa."

Một ngàn Cuồng Ma, năm trăm Hùng Ma, năm trăm Địa Ngục Ma, mặt sau ba ngàn đều là Đại Ác Ma. Thống soái đội quân này cũng là một Ác Ma. Là Ác Ma cường đại thân cao hơn tám thước, sau lưng đôi cánh đỏ như máu. Khi hình ảnh Tà Nhân xuất hiện Ác Ma cường đại này thì chỉ là xẹt qua, sau đó hoàn toàn kết thúc. Thực hiển nhiên, Tà Nhân sợ mình tra xét bị Ác Ma cường đại này phát hiện.

"Đó, chắc là cấp Ma Vương của Ác Ma tộc?" Hàn Vũ hít ngậm khí lạnh.

Long Hạo Thần cứng ngắc gật đầu.

"Chắc là không sai. Truyền thuyết Tử Linh Ma Thần Tát Mễ Cơ Nạp dưới tay có tứ đại Ma Vương, có nói là sáu đại Ma Vương, tất cả đều là cường giả cấp chín, đều là xứng huynh gọi đệ với Tử Linh Ma Thần Tát Mễ Cơ Nạp. Đội quân ma tộc này thật quá đáng sợ, không biết chúng ta là may mắn hay bất hạnh nữa."

Đương nhiên mọi người hiểu trong giọng nói của Long Hạo Thần có ý gì. May mắn đương nhiên là bởi vì họ phát hiện đội quân ma tộc này. Nếu đã phát hiện đối phương thì sẽ có cơ hội cảnh báo cho liên minh thánh điện. Nhưng làm sao cảnh báo? Đối diện quân đội ma tộc tinh anh khiến họ có cảm giác bất lực, làm gì được đây? Có thể tưởng tượng sự nguy hiểm, sự nguy hiểm này còn vượt xa những việc họ gặp phải trong Thâm Uyên đầm lầy.

Nguy hiểm lớn nhất của Thâm Uyên đầm lầy là đến từ tính không xác định, còn ma tộc trước mặt lại là thực lực nghiền ép đích thực. Đừng nói là họ, cho dù là đội Liệp ma Đoàn cấp hiệu tại đây, cũng sẽ không chính diện giao đấu với đại quân ma tộc cường đại đến mức khủng bố này.

Ma tộc cường đại, sợ rằng tối đa chỉ có thể lấy ra mười đội tinh anh cỡ này. Đây chính là tổng số năm ngàn, hơn nữa mặc kệ là đánh cận chiến hay từ xa đều cực mạnh! Dù trang bị của chúng còn lâu mới bằng nhân loại, nhưng thực lực đơn thể lại xứng với từ khủng bố. Đại quân năm ngàn, tu vi bình quân là trên cấp sáu, chỉ sợ nhân loại không lấy ra được tới hai đội.

Lâm Hâm nhúu chặt mày.

"Bọn chúng muốn đánh lén liên minh? Nếu để đội quân ma tộc này vào được liên minh rồi, thật không dám tưởng tượng hậu quả."

Long Hạo Thần gật đầu.

Hàn Vũ nói với Long Hạo Thần.

"Đoàn trưởng, ta đi báo tin. Bọn chúng phái đội này tới còn phải cẩn thận tránh bị phát hiện, chắc là không nhanh bằng mình ta. Ta mang theo Tà Nhân, có tinh thần che chắn của Tà Nhân, chắc có thể trước khi chúng leo qua núi thì kịp tới Khu Ma Quan cầu viện. Ít nhất cũng có thể trước tiên thông báo cho quân biên phòng ở Ngự Ma sơn mạch. Tin tưởng họ có cách thông báo bên Khu Ma Quan."

Long Hạo Thần híp mắt, suy nghĩ một lúc sau, nói.

"Được, vậy vất vả cho anh rồi, mọi chuyện phải cẩn thận. Chúng ta sẽ cố gắng tranh thủ thời gian cho anh."

Đội quân ma tộc cường đại như vậy đã tiến vào Ngự Ma sơn mạch, hiện tại không thể chần chờ một giây nào. Càng sớm truyền tin cho Khu Ma Quan thì càng có lợi với họ. Bởi vậy, hắn nhanh chóng ra quyết định, lập tức đồng ý đề nghị của Hàn Vũ.

Vốn lần này người đi thông báo thì Thái Nhi là thích hợp nhất.

Làm thích khách, mặc kệ là năng lực ẩn núp hay tốc độ của nàng đều vượt xa Hàn Vũ. Nhưng vấn đề là hiện giờ nàng mất trí nhớ, các phương

diện có quá nhiều yếu tố không xác định, Long Hạo Thần không dám để nàng đi làm chuyện này. Không nói gì khác, lỡ nàng lạc đường trong Ngự Ma sơn mạch thì tính sao?

Hàn Vũ kêu gọi Tà Nhân, lập tức dọc theo sườn núi đi xuống. Trước khi đi, Lâm Hâm còn cố ý nhét cho y vài bình đan dược hồi phục linh lực. Rất rõ ràng, Hàn Vũ hiện tại phải dốc hết tốc độ chạy đi đưa tin cho Khu Ma Quan, điều này không thể nghi ngờ là sẽ khiến y tiêu hao cực lớn.

Hàn Vũ đi rồi, Long Hạo Thần dẫn mọi người ngồi xõm thành một vòng.

"Chúng ta không thể chính diện đối kháng đội quân ma tộc này. Chẳng những chúng ta không thể, binh sĩ đóng ở Ngự Ma sơn mạch cũng sẽ không được. Chúng ta không hiểu chỉ huy và điều động quân sự. Bởi vậy, điều chúng ta có thể làm hiện giờ là cố gắng khiến Khu Ma Quan sớm chút biết sự tồn tại của đội quân ma tộc này. Hàn Vũ cần thời gian, hiện tại chúng ta phải kiêm cả hai tay. Một là cố gắng khiến đội ma tộc lộ mặt ra, cái khác là làm vướng chân chúng, giảm tốc độ tiến lên Ngự Ma sơn mạch của chúng. Nhưng điều này rất nguy hiểm. Anh Nhi, cô ở lại đây, đừng tham gia hành động lần này. Lâm Hâm, anh cũng vậy. Hai người đều là chức nghiệp hệ ma pháp, rất khó chạy trốn. Thái Nhi, cô ở lại bảo vệ hai người. Nguyên Nguyên, Tư Mã, hai người một trái một phải chia nhau lên hai ngọn núi, từ mé bên vượt qua đội quân ma tộc, sau đó dùng lực lượng của các người phá núi. Dùng đá núi dả kích chúng một chút, càng làm ầm ĩ càng tốt, hoàn thành rồi lập tức trở về hội hợp với Anh Nhi và Lâm Hâm. Ta phụ trách ở cự ly gần đánh lén và quấy rối, xem coi có cơ hội đánh chết đám Sử Ma hay không."

"Không được, đại ca, như vậy quá nguy hiểm!" Lâm Hâm không chút do dự nói.

Tuy Long Hạo Thần bố trí cho mình nhiệm vụ chỉ đơn giản một câu nói. Nhưng đánh lén và quấy rối cự ly gần một đội quân ma tộc, không

giống được đâu! Nên biết đại quân ma tộc này có cả Bệnh Ma. Phạm vi bao trùm chất dính của Bệnh Ma cực lớn, một khi bị trúng, cho dù là tu vi như Long Hạo Thần muốn thoát khỏi gần như là không thể nào.

Nghe Lâm Hâm nói, Long Hạo Thần trầm sắc mặt.

"Chúng ta là Liệt ma giả, đương nhiên phải gánh lấy nguy hiểm. Hơn nữa không có ai làm chuyện này thích hợp hơn ta. Yên tâm đi, ta có tứ đại Thánh Vệ và Nhã Đình hỗ trợ, thực lực của Hạo Nguyệt cũng đã hồi phục tám phần, lại có tháp Vĩnh Hằng làm nơi ẩn náu, có thể trốn thoát. Hơn nữa chỉ một mình ta thì càng dễ chạy trốn, cho nên do ta đánh lén là thích hợp nhất. Tuyệt không thể để đội ma tộc này tiến vào trong liên minh, nếu không sẽ máu chảy thành sông, không biết sẽ có bao nhiêu đồng bào bị ma tộc tổn thương. Thời gian gấp gáp, lập tức hành động!"

Nói xong Long Hạo Thần dẫn đầu tiến lên trước, mũi chân nhún trên tảng đá, cả người lướt xuống dưới núi. Thân thể hẫng ở giữa không trung, linh lực thu lại không phát ra quang mang vàng, cả người như lông chim bay lên.

Vương Nguyên Nguyên và Tư Mã Tiên liếc nhau một cái, gật đầu với đối phương, liền dọc theo hai bên xuống núi. Tuy họ không có thực lực như Long Hạo Thần, nhưng tốc độ xuống núi nhanh hơn lên núi nhiều.

Trần Anh Nhi buồn bực bĩu môi.

"Lại không có phần ta, ta cảm thấy mình càng lúc càng vô dụng."

Thải Nhi ngồi bên cạnh cô, cũng than thở nói.

"Thì ta cũng thế. Khi anh ta làm mấy việc này đều không mang ta theo! Người ta rõ ràng có năng lực chiến đấu!"

Nhìn Thải Nhi làm dáng vẻ như đang nhõng nhẽo, Trần Anh Nhi thoáng chốc không trách móc nữa, khéo miệng co giật, cười nói.

"Thải Nhi, ta thích cô như hiện giờ, thật rất đáng yêu. Nếu ta là nam thì nhất định sẽ theo đuổi cô."

Thải Nhi chớp đôi mắt to sáng ngời, nhìn hướng Long Hạo Thần biến mất, hỏi câu khác.

"Anh ta sẽ không gặp nguy hiểm chứ?"

Lâm Hâm cười gian nói.

"Yên tâm đi. Đại ca nói đúng, cậu ta một mình hành động mới là an toàn nhất. Phó đoàn trưởng, ta phát hiện cô ngày càng quan tâm đại ca, có phải đã hồi phục ký ức chút nào không?"

Thải Nhi lắc đầu.

"Vẫn không nhớ nổi, chỉ mơ hồ cảm thấy ta đích thực biết anh ta. Hơn nữa anh ta tốt với ta như vậy, ở cùng một chỗ cảm thấy rất yên ổn."

Trần Anh Nhi khẽ thở dài, nói.

"Ai kia thật may phước. Đại ca mạnh hơn ai kia nhiều, nếu sớm chút quen biết đại ca, nói không chừng ta sẽ tranh giành với cô."

Thải Nhi lại chớp mắt.

"Dường như cướp không được đâu."

"Phụt." Lâm Hâm ở bên cạnh nhin không được bật cười.

Trần Anh Nhi ử rử nhìn Thải Nhi, nhưng đối diện đôi mắt xinh đẹp ngây thơ kia, rốt cuộc vẫn là ỉu xiu xuống. Đúng vậy, ai có thể từ trong tay Thải Nhi cướp đi Long Hạo Thần?

Từ đỉnh núi nhảy xuống, Long Hạo Thần chỉ cảm thấy giây phút này dường như mình biến thành gió. Hắn không phóng ra linh cánh. Bởi vì quang mang linh cánh quá chói lòa, rất dễ bị kẻ địch phát hiện, cho nên hắn cố gắng thu lại hơi thở của mình.

Linh lực đạt tới hơn vạn đang vận chuyển tốc độ nhanh trong người hắn. Mỗi lần Long Hạo Thần hít sâu là ba đại linh khiếu sẽ điên cuồng hấp thu quang nguyên tố trong không khí. Thân thể hắn dường như sẽ biến nhẹ vài phần. Dưới tác dụng núi dốc đứng, tốc độ chạy xuống không nhanh, gần như dán sát núi đi xuống.

Một vầng sáng nhạt vận vẹo phát ra từ trán Long Hạo Thần. Cảm giác có chút giống kỹ năng che chắn dò xét của Tà Nhân.

Đương nhiên Long Hạo Thần không có năng lực tinh thần thuộc tính, nhưng tuyệt đối đừng quên, hắn có tinh thần lực khác với người thường!

Tuy hắn không phải cường giả thuộc tính tinh thần, không thể trực tiếp sử dụng tinh thần lực, nhưng tinh thần của hắn cực cao. Trước mắt xem như là Tà Nhân trực tiếp phát động công kích tinh thần hắn, hiệu quả sẽ không quá rõ rệt. Bởi vậy tuy Long Hạo Thần không biết kỹ năng gì, nhưng có năng lực vận chuyển tinh thần lực cường đại của mình. Đem lực tinh thần ngưng tụ xung quanh người, tự nhiên hình thành tầng bảo vệ, cùng với kỹ năng của Tà Nhân tuy khác ngọn mà cùng gốc.

Chẳng qua lúc hắn sử dụng tinh thần lực bao trùm cơ thể, đương nhiên không thể lại dùng cảm giác dò xét tình hình xung quanh. Bởi vậy, sử dụng tinh thần lực này chỉ có thể ở cự ly xa ẩn nấp thân hình.

Long Hạo Thần đã là Kỳ Sĩ Thánh Điện cấp bảy, tung hoành trong quần sơn này không bị địa hình ảnh hưởng quá nhiều. Xác định phương hướng Tà Nhân cung cấp, hắn mau chóng tiến lên.

Một mình hắn hành động lẽ tất nhiên nhanh hơn khi cùng đồng bạn. Trèo núi vượt đèo, dần dần kéo gần khoảng cách với ma tộc.

Bởi vì là phương bắc, thảm thực vật trên núi này rất ít, chỉ có một số bãi phi lao. Che đậy một mình Long Hạo Thần thì được chứ muốn che cả đội quân mấy ngàn ma tộc thì hơi khó.

Cho nên khi Long Hạo Thần vượt qua ngọn núi thứ ba, dựa vào thị lực kinh người từ xa thấy đại quân ma tộc tiến lên.

Từ xa nhìn lại, cường giả ma tộc tựa như đám châu chấu, tốc độ bay nhanh tràn vào trong Ngự Ma sơn mạch.

Những tên kia không uổng là tinh anh ma tộc, chẳng những nhanh, hơn nữa cực kỳ yên lặng, không phát ra một chút thanh âm dư thừa. Càng không lấp lánh quang mang nguyên tố nào, hoàn toàn dựa vào thể lực trèo lên.

Không cần nghi ngờ, trong ma tộc đó yếu ớt nhất chắc chắn là Địa Ngục Ma. Cho nên chúng bị bảo vệ sau lưng Hùng Ma, gần như ở vị trí trung ương đại quân. Nhưng đối ứng với thân thể yếu ớt của chúng chính là ma pháp cường đại. Tuy chưa từng đụng độ Địa Ngục Ma, nhưng Long Hạo Thần có thể tưởng tượng hình ảnh nhiều Địa Ngục Ma cùng ra tay thì sẽ tạo thành sự khủng bố như thế nào. Coi như là đánh chính diện Khu Ma Quan cũng sẽ khiến quân biên phòng Khu Ma Quan mệt mỏi, thậm chí gặp đả kích cực lớn.

Mặc kệ là trong quần chiến hay thủ thành, tác dụng của ma pháp sư đều là lớn nhất. Cho nên Lục Đại Thánh Điện trong liên minh thánh điện ở các thành thị quan trọng tại biên quan, Ma Pháp Thánh Điện là khó công phá nhất.

Nhìn chăm chú đại quân ma tộc nhanh chóng tiến lên, Long Hạo Thần thoáng chốc suy tư. Rất nhanh, hắn thầm lập ra kế hoạch.

Ít ra thì trước mắt hắn chưa thể hành động. Đại quân ma tộc hành quân nghiêm chỉnh như vậy, một khi hắn phát động tập kích, sợ rằng Bệnh Ma trên không trung sẽ phun chất dính. Khi đó, hắn ngoại trừ trốn vào tháp Vĩnh Hằng hoặc là bị Hạo Nguyệt truyền tống, không còn cách nào khác, càng đừng nhắc tới quấy rối.

Cho nên, hắn phải đợi, chờ đợi đội quân tinh nhuệ ma tộc xuất hiện trạng thái hỗn loạn, tiếp theo mới là thời điểm tốt nhất để hắn ra tay.

Đương nhiên hắn sẽ không ngu đặt mục tiêu trên người Địa Ngục Ma được bảo vệ dày đặc, làm thế thì là không biết tự lượng sức. Sử Ma và Bệnh Ma trên trời mới là mục tiêu của hắn.

Đừng nhìn hai binh chủng ma tộc này đều dùng để hỗ trợ, nhưng tác dụng của chúng một chút cũng không nhỏ nhoi. Có chúng nó, có thể khiến ma pháp truy tầm của nhân loại biến thành người mù, khiến đội quân này ẩn hình trước khi đụng độ quân biên phòng nhân loại.

Đã có kế hoạch, Long Hạo Thần giữ cự ly nhất định với đội quân ma tộc, theo đuôi, cùng chúng tiến vào bên trong Ngự Ma sơn mạch.

Lúc này đã là hơn nửa đêm, tối đa chừng mấy tiếng nữa là trời sáng. Nhưng đêm này cũng là một đêm trăng không sao. Trước khi bình minh đến thường là tối tăm nhất. Tuy không đến nỗi đưa tay không thấy ngón nhưng ánh mắt khó thể nhìn xa.

Đúng lúc này, đột nhiên bầu trời phương xa lóe lên một tia sáng tím nhạt. Long Hạo Thần bản năng ngẩng đầu lên nhìn, khuôn mặt lộ nét cười. Hắn biết, cơ hội mình đợi đã tới rồi.

Tia chớp tím này cũng khiến đại quân ma tộc chú ý. Đại quân tinh anh chinh tề tựa như một người trong chớp mắt toàn quân đứng lại, yên lặng. Tất cả ma tộc ai nấy lo vị trí của mình, thoáng chốc, hơi thở hắc ám nồng đậm từ đại quân ma tộc tràn ra.

Cùng lúc đó, chỗ lóe lên ánh tím nổ một tiếng thật lớn, dường như cả Ngự Ma sơn mạch đều lay động vì tiếng nổ này. Ngay sau đó, thanh âm ầm ầm liên tục kéo dài như tiếng sấm, trên đỉnh núi cao không ngừng phát ra tiếng chấn động.

Quang mang vàng và ánh tím như ẩn như hiện, có thể lờ mờ thấy thật nhiều đá lăn từ trên trời giáng xuống, điên cuồng đập xuống chân núi.

Cùng lúc đó, đỉnh núi bên kia cũng xuất hiện tiếng kêu ù ù, cũng có nhiều tảng đá lăn từ đỉnh núi xuống.

Lúc này đại quân ma tộc đang xuyên qua một khe núi, sinh ra tiếng chấn đá lăn lả từ hai bên sườn núi, Đại quân ma tộc mới đi qua một nửa, muốn lùi lại thì chắc chắn không kịp. Tình hình là tiến không được lùi chẳng xong.

Tuy ở trong sơn mạch nhưng đỉnh núi và chân núi cách nhau tới vài cây số. Tảng đá lớn rơi xuống, uy lực khủng bố không thua gì Lạc Thạch Vũ, ma pháp cấp sáu của thổ hệ.

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 181

Đánh Lén Bất Ngờ

Bạn đang đọc truyện được copy tại Truyện FULL

Nhưng đội quân ma tộc này đúng là mạnh. Đột nhiên bị tấn công, chúng chẳng chút kinh hoảng, tất cả Địa Ngục Ma lập tức tập trung một chỗ, Hùng Ma kèm sát một bên người Địa Ngục Ma, mau lẹ hoàn thành từng cặp. Cuồng Ma tộc và Ác Ma tộc thì tự ứng biến. Trong đó, Ác Ma tộc có một nửa bay vào không trung, trước tiên ngăn chặn đá rơi xuống. Ít nhất phải đánh nát đá rơi giảm bớt kích cỡ.

Một bộ phận ma tộc tách ra tiến lên bay thẳng tới hai bên đỉnh núi, tốc độ cực nhanh.

Không cần nghi ngờ, đòn đánh bất ngờ từ hai bên đỉnh núi chính là kiệt tác của Tư Mã Tiên và Vương Nguyên Nguyên. Bọn họ thật không dễ tìm đến một nơi thích hợp để phát động.

Long Hạo Thần không lo lắng na toàn của họ. Mọi người cùng ma tộc chiến đấu thời gian dài như thế, đương nhiên họ sẽ biết nên làm như thế nào. Ngự Ma sơn mạch chính là chỗ ẩn núp tốt nhất. Dựa vào linh lô, trang bị và tu vi, ma tộc muốn truy đuổi họ cũng không phải chuyện dễ. Một kích liền lùi, họ sẽ không cho kẻ địch cơ hội nào.

Long Hạo Thần nhân lúc ma tộc bận rộn ứng phó đá lăn, mau chóng triệu hoán ra bốn đại Thánh Vệ. Hắn nói đơn giản tình hình trước mắt, bao gồm cả mục đích.

"Cố gắng lộ ra dấu vết, cùng lúc đó khiến kẻ địch giảm tốc độ tiến lên."

Trong bốn Thánh Vệ, ba tên kia không hẹn mà cùng nhìn hướng Thánh Vệ số chín. Thánh Vệ số chín suy nghĩ chốc lát, nhìn lại ba Thánh Vệ, lại chuyển hướng Long Hạo Thần, nói.

"Chủ nhân, kéo chân và giết kẻ địch, đối với ngài thì quan trọng tới mức nào?"

Long Hạo Thần không chút chần chờ nói.

"Vô cùng cực kỳ quan trọng."

Thánh Vệ số chín gật đầu, chuyển hướng ba Thánh Vệ khác, trầm giọng nói.

"Cho ta mượn lực lượng của các người." Sau đó nó nói với Long Hạo Thần. "Chủ nhân, lần này giúp ngài giải quyết vấn đề rồi, chúng ta phải ngủ say khoảng một tháng mới có thể thông qua tháp Vĩnh Hằng hồi phục tiêu hao lực lượng linh hồn."

Long Hạo Thần trong lòng chấn kinh, đang lúc hần muốn hỏi rõ thì ba Thánh Vệ khác đã hành động. Động tác của chúng chỉnh tề có trật tự, mau chóng vây Thánh Vệ số chín vào chính giữa. Ngay sau đó, ba thân thể run lẩy bẩy, Hỏa Hồn kịch liệt nhấp nháy trong hốc mắt chúng.

Long Hạo Thần rung động nhìn, một sợi tơ sáng trắng ngà tách ra từ mắt chúng bay hướng Thánh Vệ số chín.

Hơi thở của ba Thánh Vệ mau chóng biến yếu ớt, trái ngược với chúng thì Thánh Vệ số chín lại biến cường đại với tốc độ kinh người. Gần như trong khoảnh khắc từ cấp bảy đột phá đến cấp tám, tiếp đó không ngừng tăng lên.

Đây là...

Long Hạo Thần sau thời gian ngắn chấn kinh đã hiểu ra. Ba đại Thánh Vệ lấy năng lượng linh hồn rót cho Thánh Vệ số chín.

Đây lại còn không phải năng lượng linh hồn bình thường, mà là năng lượng linh hồn căn nguyên của chúng. Nếu không sao chúng lại biến yếu ớt như vậy?

Vèo vèo vèo

Một luồng sáng quay về Giai Diệu Vĩnh Hằng, chính là Thánh Vệ số mười hai. Lần này nó trở về, Long Hạo Thần lập tức không cảm giác ra sự tồn tại của nó. Hiển nhiên giống như Thánh Vệ số chín đã nói, nó rơi vào ngủ say. Thánh Vệ số mười một chỉ lâu hơn Thánh Vệ số mười hai một chút, chốc lát sau chính là Thánh Vệ số mười.

Cả quá trình truyền năng lượng linh hồn chỉ kéo dài mười giây mà thôi. Khi ba đại Thánh Vệ biến mất hết, Long Hạo Thần chấn động phát hiện, Thánh Vệ số chín trước mặt mình biến hóa khác hẳn. Kích cỡ thân thể không thay đổi, nhưng Hỏa Hồn vàng đất nhấp nháy trong mắt biến thành quang mang vàng nhạt. Cùng lúc đó, xương cốt trắng có một tầng lửa như kim cương, tuy không mãnh liệt nhưng cho người cảm giác trong suốt vô cùng cứng cỏi. Thánh Vệ số chín không nói thêm cái gì, chỉ gật đầu với Long Hạo Thần. Trong chớp mắt, nó phóng hướng tới mé núi, giây lát đã không thấy bóng dáng. Trước khi đi, nó cho Long Hạo Thần chỉ có một tin tức, bám chặt ma tộc không để chúng rời khỏi giữa hai vách núi.

Tuy không biết Thánh Vệ số chín muốn làm cái gì, nhưng Long Hạo Thần tuyệt đối tin tưởng đám Thánh Vệ trung thành. Huống chi hành động của Thánh Vệ số chín còn dựa vào lực lượng linh hồn của ba đại Thánh Vệ khác, sao có thể là ma pháp bình thường được?

Quang mang vàng chợt lóe, Nhã Đình bị Long Hạo Thần triệu hoán đến bên người. Lúc này, trên trời không có đá rơi xuống nữa, chắc hẳn Tứ Mã Tiên và Vương Nguyên Nguyên đều đã rút lui. Sau khi phát hiện không có nguy hiểm, đội quân ma tộc nhất định sẽ tiếp tục tiến lên tiếp.

Theo chúng thấy thì tối đa chỉ là bị liên minh thánh điện phát hiện mà thôi. Hiện giờ chúng đã xâm nhập vào Ngự Ma sơn mạch, giờ lui lại là không thể nào rồi. Dù sao đội tinh nhuệ này coi như là cứng rắn đối đầu Khu Ma Quan cũng không phải không thể nào. Liên minh thánh điện muốn ngăn cản họ tiến vào lãnh địa nhân loại không phải là chuyện dễ dàng.

Bởi vậy, Long Hạo Thần muốn chặn chúng tại đây nhất định phải khiến ma tộc cảm nhận được nguy hiểm. Chỉ có làm thế mới khiến chúng tiếp tục giữ trận hình phòng ngự chứ không phải rời đi. Sau khi giao lưu vài câu ngắn gọn với Nhã Đình, Long Hạo Thần lóe người đi tới sau lưng cô. Tay ấn giữa không trung, linh lực quang thuộc tính cực kỳ tinh thuần trực tiếp rót vào người Nhã Đình.

Quang Diệu Thiên Địa, kỹ năng này không chỉ Nhã Đình biết dùng, Long Hạo Thần cũng biết. Long Hạo Thần là kỵ sĩ mà không phải ma pháp sư, tuy rằng hẳn có thể sử dụng ma pháp quang minh, nhưng đa số là tác dụng phụ trợ. Xem như có tác dụng chiến đấu thì cũng là phối hợp với bản thân hẳn, không thể công kích từ xa. Nếu không thì chẳng phải kỵ sĩ biến thành toàn năng?

Nhã Đình thì không giống nhau. Làm Quang nguyên tố tinh linh, cô là chính cồng ma pháp sư quang hệ, thân cận với quang nguyên tố mạnh hơn ma pháp sư nhân loại nhiều. Trong Mộng Huyền Thiên Đường đạt được số lớn sự sống dung nhập, thêm vào dung hợp Thánh Dẫn Linh Lô của Long Hạo Thần, Nhã Đình đã tiến hóa gần như thành cao đẳng Tinh Linh tộc, cực mạnh. Thực lực của cô luôn bởi vì Long Hạo Thần tăng lên mà cao thêm, tại vì bản thân cô sinh hoạt trong linh khiêu của Long Hạo Thần.

Long Hạo Thần tăng tu vi nhanh như vậy có một nửa nguyên nhân là bởi vì cô.

Nhã Đình tu vi cấp bảy được đến Long Hạo Thần cùng là cấp bảy hỗ trợ, năng lực ngưng tụ quang nguyên tố của cô ít nhất thăng lên một cấp.

Pháp trượng chậm rãi nâng lên, rừng cây xung quanh bị chiếu sáng ngời, tiếng ngâm xướng thánh thốt phát ra từ miệng Nhã Đình tựa như khúc nhạc êm tai nhất, khiến người vui vẻ thoải mái.

Linh lực của Long Hạo Thần cùng linh lực Nhã Đình mau chóng dao động thoáng chốc biến ngày càng mãnh liệt. Đôi mắt vàng của Long Hạo Thần càng sáng ngời, bốn linh cánh sau lưng mở ra. Đến lúc này, hắc không cần ẩn núp nữa. Linh cánh của hắc và Nhã Đình nhẹ vỗ đập, dưới trạng thái này, tốc độ họ hấp thu quang nguyên tố có thể đạt tới trình độ khá là kinh khủng.

Quang nguyên tố vô cùng nồng đậm ngưng tụ lại thì sao không khiến ma tộc chú ý cho được? Gần như là lập tức Bệnh Ma và Sử Ma trên không trung phát hiện tình hình bên này.

Sử Ma tiếng rít sắc nhọn cảnh báo, lập tức một đội hai mươi Đại Ác Ma dưới sự dẫn dắt của Ác Ma Lãnh Chủ bay hướng bên này.

Đại Ác Ma cấp năm có Ác Ma Lãnh Chủ dẫn dắt, so với Ác Ma đám Long Hạo Thần đụng độ ở Sợ Hải Bi Khiếu Động thì thực lực càng mạnh hơn, huống chi chúng có viện quân.

Đương nhiên kẻ địch cử động đều nằm trong cảm giác của Long Hạo Thần, nhưng hắc không chút phản ứng, như cũ tập trung rút linh lực cho Nhã Đình. Hiện tại hắc cần làm chính là dốc hết sức hỗ trợ Nhã Đình hoàn thành ma pháp này.

Lúc này thân thể Nhã Đình tựa như cái hố không đáy. Long Hạo Thần hoàn toàn không biết chú ngữ tinh linh cô ngâm xướng. Hắc có thể chắc chắn đây là ma pháp Nhã Đình trước đây chưa từng sử dụng, cho nên uy lực ra sao thì phải đợi tới lúc Nhã Đình thi triển ra mới biết. Mặc kệ là Thánh Vệ hay Nhã Đình, hắc đều tuyệt đối tin tưởng.

Vị trí Long Hạo Thần đứng cách đại quân Ác Ma khoảng hai ngàn mét. Tuy khoảng cách không ngắn nhưng đối với Ác Ma bay nhanh thì không mất bao nhiêu thời gian.

Hơn nữa, bay qua không chỉ là Ác Ma, còn có một Bệnh Ma theo tới. Thật rõ ràng, chúng muốn Long Hạo Thần bỏ xác tại đây.

Dù sao Long Hạo Thần ở trên mặt đất, không dễ dàng trốn thoát giống Vương Nguyên Nguyên và Tư Mã Tiên trên đỉnh núi, sau khi đào núi rồi chỉ cần dựa vào linh cánh lập tức bay đi thì rất khó bị truy đuổi. Tốc độ bay của Bệnh Ma là có hạn.

Rất nhanh, kẻ địch đã tiếp cận. Long Hạo Thần hí mắt, ngay lúc này, hẳn hoàn toàn hiện ra sự trầm ổn thân làm Kỵ Sĩ Thánh Điện hơn nữa là đoàn trưởng Liệp ma Đoàn.

Giờ khắc này, trong cảm giác của Long Hạo Thần, hẳn rõ ràng biết mỗi vị trí ma tộc. Thậm chí là ma tộc chuẩn bị làm ra công kích như thế nào đều bị hắn cảm giác được.

Hai tay thi triển ra Quang Diệu Thiên Địa có một tay nâng lên, quang mang da cam nồng đậm bùng chốc dâng tràn, gần như chớp mắt đã bao phủ hắn và Nhã Đình. Chính là kỹ năng phòng ngự cường đại của Thủ Hộ kỵ sĩ, Thuần Tường.

Cùng là Thuần Tường, lần này phòng ngự khác với lúc ở trong Thâm Uyên đầm lầy Long Hạo Thần thi triển ra. Tại Thâm Uyên đầm lầy, hẳn phải bảo vệ cả đội, mà lúc này, hẳn chỉ cần bảo vệ mình và Nhã Đình, hai người mà thôi.

tấm thuẫn màu da cam thoạt nhìn chỉ xuất hiện hai mặt, tựa như vỏ ốc sên to lớn, bao bọc hai người. Quang mang da cam nồng đậm tỏa ra bình ổn, nếu nhìn từ xa thì lúc này Nhật Nguyệt Thần Oa tấm thuẫn tựa như hòn đá to màu cam khảm trên núi. Đáng tiếc, kỹ năng của Bệnh Ma đã tìm sai người. Nếu Long Hạo Thần sử dụng là Huy Hoàng Thánh tấm thuẫn trước đây, vậy khỏi nói, kỹ năng giảm tốc độ cường đại của Bệnh Ma lập tức có hiệu quả. Nhưng Nhật Nguyệt Thần Oa tấm thuẫn là cái gì? Xem như là cường giả cấp chín muốn phá phòng ngự của nó cũng không dễ dàng.

Có thể nói, Long Hạo Thần làm thần quyền giả, làm Kỳ Sĩ Thánh Điện, hiện tại năng lực mạnh nhất của hắn không phải tấn công mà là phòng ngự.

Chất dính xanh rơi xuống, Nhật Nguyệt Thần Oa tấm thuẫn phát ra luồng lực nhu hòa bắn ra. Mặc kệ chất lỏng của người tốt cỡ nào, linh lực cũng thể thôi. Dưới tác dụng đàn hồi lấy Long Hạo Thần và Nhã Đình làm trung tâm, trong phạm vi đường kính mười mét, chẳng có chất dịch nào có thể rơi xuống, tất cả đều bị kỹ năng Thuần Tường bắn ra.

Đây là lần đầu tiên Long Hạo Thần ở trên chiến trường sử dụng Nhật Nguyệt Thần Oa tấm thuẫn, hiệu quả phải nói là cực tốt.

Cùng lúc đó, có Ác Ma Linh Chủ cấp tám dẫn dắt, tiểu đội Ác Ma đã đến.

Trên người Nhã Đình phóng ra quang nguyên tố tinh thuần mà cường đại đủ khiến tất cả ma tộc chấn kinh, thậm chí là sợ hãi. Loại linh lực khủng bố nội ẩn tùy thời có thể bộc phát, chỉ cần là ma tộc có chút trí tuệ đều cảm nhận được nguy hiểm.

Cho nên mới phái ra một cường giả cấp tám dẫn dắt đại Ác Ma tiến đến tìm kiếm. Dù sao, làm chủ đội Ma Vương cấp chín không thể nào tự mình ra tay.

Ác Ma Linh Chủ không để đám thuộc hạ thử tấn công thăm dò trước. Trực giác của nó cực mạnh, bởi vậy cảm giác lực áp bách mạnh nhất. Trọng kiếm đỏ huyết trong tay toát lên cầu vòng kinh khủng chém xuống Thuần Tường Long Hạo Thần bày ra.

*Oành! *

Quang mang đỏ tản ra, linh lực khủng bố khiến trong vòng trăm mét vuông tất cả lá cây đều bị nghiền nát. Ám nguyên tố khủng bố thậm chí áp bách đám đại Ác Ma không dám tới gần.

Nhưng công kích của Ác Ma Linh Chủ không uổng phí. Long Hạo Thần trong Thuần Tường toàn thân lấp lánh quang mang vàng, linh lực rót vào người Nhã Đình biến càng thêm mạnh mẽ, chính là Quang Báo Thù do Thần Ngự Thuần mang đến.

Thần Ngự Thuần thêm vào Thuần Tường, bản thân là kỹ năng tổ hợp phòng ngự mạnh nhất để Thủ Hộ ký sĩ bảo vệ mình và đồng bạn. Huống chi, Long Hạo Thần sử dụng chính là Nhật Nguyệt Thần Oa tẩm thuần cấp sử thi!

Long Hạo Thần hiện tại đã là tu vi cấp bảy, chính diện đối kháng thì hẳn đã có thực lực khiêu chiến cường giả cấp tám. Lúc hẳn đấu với A Bảo không thua kém bao nhiêu, chỉ là bởi vì tu vi cách A Bảo quá xa cho nên sau đó hẳn mới chịu thiệt.

Công kích của Ác Ma Linh Chủ rơi trên Nhật Nguyệt Thần Oa tẩm thuần. Long Hạo Thần có thể rõ ràng cảm giác được, lực công kích lập tức bị Nhật Nguyệt Thần Oa tẩm thuần hóa giải. Nguyên bản công kích đơn thể tựa như công kích quần thể, tất cả thấm vào trong tẩm thuần.

Nhật Nguyệt Thần Oa tẩm thuần có lực đàn hồi nhu hòa liên tục rung động sáu lần. Mỗi lần chấn động đều có lực hóa giải và công kích cực lớn, nhưng truyền tới tay Long Hạo Thần thì cực kỳ nhỏ bé. Chính là nói, cho dù Long Hạo Thần không sử dụng Thần Ngự Thuần, chỉ dựa vào Thuần Tường cũng đủ chặn công kích đợt này của Ác Ma Linh Chủ. Điều này ngay cả Long Hạo Thần cũng không nghĩ tới.

Đương nhiên, không phải nói ai đều có thể sử dụng Nhật Nguyệt Thần Oa tẩm thuần ngăn cản công kích của cường giả. Đây chẳng phải là nghịch thiên sao? Đầu tiên, Nhật Nguyệt Thần Oa chỉ xuất hiện trên lịch sử ba lần mà thôi. Muốn được nó thừa nhận thì bản thân phải là thân phận thần quyền giả quang hệ.

Tiếp theo, thần quyền giả được Nhật Nguyệt Thần Oa thừa nhận phải có đầy đủ thực lực khống chế uy lực nó phát huy ra. Long Hạo Thần có tu vi cấp bảy, vừa đủ tư cách dùng Nhật Nguyệt Thần Oa tẩm thuần. Mặc

dù là vậy, hiện tại hân cũng không thể phát huy hết uy lực Nhật Nguyệt Thần Oa tẩm thuần.

Chính là nói, thực lực cấp bảy là lẩn ranh.

Đối lại là cường giả cấp bảy khác, nếu có một tẩm thuần cấp sử thi ngăn cản công kích của cường giả cấp tám thì cũng không có gì khác lạ. Chẳng qua Nhật Nguyệt Thần Oa tẩm thuần thuộc tính càng hợp với Long Hạo Thần, cho nên chống đỡ càng dễ dàng hơn.

Trải qua mấy ngày cùng tẩm thuần dung hợp, trừ lúc bình minh và hoàn hồng không thể sử dụng nó, Long Hạo Thần không phát hiện vấn đề khác, ngược lại tìm ra một số điều kỳ lạ của Nhật Nguyệt Thần Oa tẩm thuần. Nhật Nguyệt Thần Oa tẩm thuần có thể biến hóa, biến lớn hoặc nhỏ. Lớn nhất có thể tới đường kính trăm mét, nhỏ nhất có thể cỡ bàn tay. Ghê gớm nhất là dù nó biến tới mức lớn nhất, không lộ rõ giảm lực phòng ngự, mà khi biến nhỏ nhất thì lực phòng ngự kinh người, chỉ sợ có thể sánh ngang với thần khí.

Công kích của Ác Ma Lĩnh Chủ bị ngăn chặn, thân thể nó ở giữa không trung tạm dừng mới đáp xuống đất. Lực phản chấn của Nhật Nguyệt Thần Oa tẩm thuần không mạnh lắm, nhưng vẫn khiến nó kinh ngạc, càng khiến nó nhận ra kẻ địch bên trong tẩm thuần cường đại.

Lúc này, cả đám đại Ác Ma xông lên bao vây, không chờ ra lệnh đã cùng nhau tấn công Long Hạo Thần.

Nhưng lúc này Long Hạo Thần thực thi: người mạnh thì mặc người, chỉ như gió phất qua núi. Nhật Nguyệt Thần Oa tẩm thuần hình thành Thuần Tường nguy nga như núi cao, mặc kệ kẻ địch công kích cỡ nào, ta bất động.

Đương nhiên, dưới tình huống kẻ địch tấn công, Long Hạo Thần giữ vững Thuần Tường thì tiêu hao linh lực nhiều hơn. Nhưng trang bị cấp sử thi chính là sử thi, năng lực Nhật Nguyệt Thần Oa tẩm thuần chỉ có một, đó là phòng ngự. Nó tiêu hao linh lực của Long Hạo Thần rất ít, cho

nên xem tình huống trước mắt thì mặc kệ đại Ác Ma công kích mấy tiếng đồng hồ đều không thành vấn đề.

"Grao!!!!" Ác Ma Linh Chủ ngửa đầu nổi giận gầm lên một tiếng, trọng kiếm vung vẩy hướng không trung, phát ra luồng sáng đỏ sắc bén. Quang mang đỏ bốc lên trời, lưỡi đao dâng lên. Đây là nó phát tín hiệu cho bộ đội, kẻ địch khó đối phó, rất khó găm.

Ngay sau đó, hai tay Ác Ma Linh Chủ cầm kiếm, ám nguyên tố nồng đậm mau chóng ngưng tụ vào người nó. Đám đại Ác Ma cũng mau chóng chạy tới bên cạnh nó, từng cái liên tiếp thành hàng, đó chẳng phải là kỹ năng Liên Thể Tăng Linh Đan của Ác Ma sao? Nên biết, năm đó Lâm Hâm đã dùng tinh hạch của Ác Ma tộc nghiên cứu ra Liên Thể Tăng Linh Đan.

Thoáng chốc khí thế của Ác Ma Linh Chủ tăng lên gấp mấy lần. Linh lực ám nguyên tố nồng đậm điên cuồng dâng lên. Trọng kiếm tỏa ra quang mang đỏ ngày càng sáng ngời, dần dần biến thành hỏa diễm đỏ sậm bốc lên, thiêu đốt, ngọn lửa tỏa sáng hơn mười mét. Quả nhiên là uy phong lẫm lẫm!

Lúc này Long Hạo Thần cực kỳ bình tĩnh. Hắn hiểu rõ, cho dù Ác Ma Linh Chủ được thuộc hạ liên thể tăng linh, tổng thể thì tu vi không thể đột phá cấp chín. Cấp chín là bình cảnh cực lớn, trừ phi là như Xà Ma Thần An Độ Ma Li dựa vào Trụ Ma Thần lực lượng cường đại tăng phúc cấp bậc đó, nếu không rất khó đột phá. Bởi vậy, một kích của Ác Ma Linh Chủ tối đa chỉ đạt tới cảnh giới cấp tám.

Nhật Nguyệt Thần Oa tẩm thuận thêm vào Thuận Tường, Thần Ngự Thuận, Long Hạo Thần có tin tưởng chắn được một kích nữa.

Trải qua một loạt giằng co, thêm vào thời gian Ác Ma tới, Long Hạo Thần rõ ràng cảm giác được Nhã Đình sắp hoàn thành ma pháp.

Ngọn lửa đỏ bỗng nhiên ngưng tụ, trên không trung hóa thành lưỡi đao to lớn, lưỡi đao xẹt qua đầu là không khí bộc phát tiếng nổ như sấm

gầm. Từng mảnh không khí bị cưỡng ép xé rách, linh lực khủng bố khiến mặt đất xung quanh Long Hạo Thần và Nhã Đình sụp đổ.

*Ầm rầm! *

Lưỡi dao đỏ to lớn mạnh đánh vào Thuần Tường. Hình ảnh quái dị xuất hiện. Từng vòng sáng da cam và đỏ sậm hiện hình bình hành khuếch tán. Trong không khí còn vang lên tiếng giống rống ngâm lưỡi biếng.

Sau lưng Ác Ma Linh Chủ, tất cả Ác Ma ở chớp mắt này đều ngã bắn ra xa, đây là do lực phản chấn to lớn Ác Ma Linh Chủ truyền cho chúng. Ác Ma Linh Chủ cũng liên tiếp lui ra sáu, bảy bước mới đứng vững thân hình, hai tay nắm trọng kiếm đã tê rần.

Nó không bao giờ tưởng tượng nổi, mình đã tăng thực lực lên tu vi cấp tám nhưng vẫn không thể phá phòng ngự của đối phương. Hơn nữa, ngay sau đó nó hoảng sợ trông thấy từng luồng sáng vàng chói mắt tựa như pháo hoa bắn lên cao.

Đúng vậy, không phải một mà là từng luồng, quang mang vàng như suối phun mang theo vầng sáng huyền lệ và quang nguyên tố dày đặc bắn thẳng lên cao. Mỗi một luồng sáng vàng trong lúc bay lên đều lấy tốc độ kinh khủng mở rộng ra. Cho nên khi nhìn lên trời thì thể tích của chúng không có bởi vì độ cao mà biến nhỏ.

Quang mang vàng chợt lóe, Nhã Đình đã dung nhập vào ngực Long Hạo Thần, biến mất không thấy bóng dáng. Cô đã hoàn thành ma pháp. Còn về hiệu quả của ma pháp thì cô không có sức lực nhìn nữa.

Quang mang da cam thu lại, Long Hạo Thần lạnh lùng liếc Ác Ma Linh Chủ một cái, bốn cánh sau lưng vỗ đập, thân hình chợt lóe, đã bay hướng phương xa.

Dĩ nhiên Ác Ma Linh Chủ sẽ không chịu thả Long Hạo Thần rồi. Nó hét to một tiếng, lập tức vỗ cái cánh to lớn đuổi theo hắn.

Mới rồi một kích, tuy Long Hạo Thần đẩy lùi kẻ địch nhưng chính hắn cũng không chịu nổi. Dù sao là một kích đỉnh cấp tám, Nhật Nguyệt Thần Oa tẩm thuần đúng là mạnh. Dựa vào tổ hợp Thuần Tường và Thần Ngự Thuần, thật sự khiến Long Hạo Thần không chịu lực chấn gì, nhưng đối ứng lại là tiêu hao linh lực. Mới rồi một kích khiến nội linh lực trong người Long Hạo Thần giảm mạnh.

Càng sử dụng, Long Hạo Thần càng hiểu thêm sự thần kỳ của Nhật Nguyệt Thần Oa tẩm thuần. Hắn mơ hồ biết, lấy năng lực của Nhật Nguyệt Thần Oa tẩm thuần, chỉ sợ trước khi linh lực mình tiêu hao hết sạch, kẻ địch sẽ không tạo thành thương tổn gì cho mình.

Nhưng hiện tại hiển nhiên không phải thời điểm tốt đánh với Ác Ma Lĩnh Chủ, hắn cần phải viện trợ Thánh Vệ số chín. Hơn nữa lúc trước hỗ trợ Nhã Đình thi triển ma pháp tiêu hao mảng lớn linh lực của hắn. Lúc này mà cùng kẻ địch chiến đấu, hơn nữa kẻ thù còn có viện quân thì tuyệt đối là ngu xuẩn.

Bốn cánh thì nhanh hơn hai cánh một chút. Mặc dù tu vi không bằng đối thủ nhưng Long Hạo Thần đột ngột bay lên, Ác Ma Lĩnh Chủ cấp tám dù có muốn đuổi bắt hắn không phải chuyện dễ. Về phương diện bay thì Long Hạo Thần chính là đệ tử giỏi của Thánh Vệ số mười. Chỉ thấy hắn ở trên không trung bay lượn, thảnh thơi làm một ít động tác độ khó cao, nhờ biến chuyển và đột nhiên tăng tốc hóa giải kẻ địch truy đuổi. Cùng lúc đó, hắn không ngừng thông qua bốn cánh và hô hấp để hấp thu quang nguyên tố trong không khí hồi phục linh lực đã tiêu hao.

Đang lúc Long Hạo Thần và Ác Ma Lĩnh Chủ người truy ta đuổi thì bên kia, uy lực ma pháp của Nhã Đình bắt đầu hiện ra.

Từng quả cầu sáng màu vàng mang theo cái đuôi lửa huyền lệ từ trên trời giáng xuống, thẳng đến vị trí chính giữa ma tộc, mục tiêu chính là đám Địa Ngục Ma.

Ma pháp này đến đột nhiên, hơn nữa Nhã Đình thi triển ma pháp đã đạt đến phạm trù cấp tám. Khi thấy trên trời từng đoàn sáng rơi xuống,

dù là Ma Vương dẫn đội thì sắc mặt cũng hơi biến đổi.

Ma pháp không giống thứ khác, cần thời gian ngâm xướng, dù là nhân loại hay ma tộc đều thế. Nó không nghĩ rằng mình phải ra một Ác Ma Lĩnh Chủ cấp tám đều không thể ngăn cản ma pháp của đối phương, còn bị đối phương thi triển ra ma pháp mạnh như vậy.

Ngay lúc này, hiện ra thực lực cường giả cấp chín. Tuy Ma Vương biết Địa Ngục Ma bắt tay nhau ngăn cản ma pháp này cũng không quá khó, nhưng nó không thể mạo hiểm. Lỡ đâu có một quang cầu rơi vào trận Địa Ngục Ma, vậy sẽ tổn thất lớn. Cho nên nó chỉ có thể trước tiên bay lên, chính mình nghênh đón công kích mạnh mẽ của ma pháp.

Quang cầu vàng giáng xuống tuy có trước có sau nhưng không phải đánh vào một chỗ.

Ma pháp này chính là bản tăng cường của Quang Chi Vãn, hoặc có thể nói là bản quần thể.

Tổng cộng chín quang cầu, mỗi cái uy lực nhỏ hơn một Quang Chi Vãn, nhưng hợp cùng một chỗ thì sức mạnh lớn hơn nhiều, hơn nữa phạm vi bao trùm cực lớn. Có linh lực của Long Hạo Thần hỗ trợ, Nhã Đình đã vượt cấp phát động ma pháp quang hệ công kích quần thể cấp tám.

Ma Vương phóng lên cao, thân hình khổng lồ bay lên thì toàn thân đều tỏa ra vàng sáng ám kim, sau lưng đôi cánh to gang rộng, đột nhiên vỡ phần dưới. Ngay sau đó, trong tay nó liền xuất hiện một thanh kiếm lấp lánh ánh ám kim. Trọng kiếm này mơ hồ tỏa quang mang da cam, không ngờ là trang bị thuộc tính hắc ám cấp sử thi.

Trong ma tộc, loại trang bị cấp bậc cỡ này xem như là ma thần cũng chưa chắc có! Có thể tưởng tượng địa vị Ma Vương này trong ma tộc cao bao nhiêu.

Quang mang ám kim ở trên không trung tựa như luồng điện xẹt. Thân hình khổng lồ như Ma Vương hành động lại mau tựa tia chớp, cơ thể không chút ảnh hưởng tốc độ của nó.

Ngay sau đó, quang cầu vàng thứ nhất ngừng giữa không trung, bỗng nhiên nổ, hóa thành đầy trời mưa ánh vàng bắn tứ tung.

Nhưng đây chỉ mới là bắt đầu. Ma tộc bên dưới chỉ thấy thân hình khổng lồ mà tràn ngập uy nghiêm chớp mắt di chuyển trên không trung, tia chớp ám kim tung hoành kiêu ngạo. Mỗi lần chớp lóe thì sẽ có một quang cầu vàng đông lại, nổ tung. Tuy rằng giữa không trung bởi vì thế mà tràn ngập quang nguyên tố, nhưng không có chút nào rơi xuống đại quân ma tộc.

Khi Ma Vương đánh ra một kiếm cuối cùng công kích quang cầu vàng duy nhất, thì cả bầu trời đều biến thành sắc vàng. Quang Văn Liệt Trận chính là một đại ma pháp chân chính, ma pháp quần thể cấp tám. Cho dù Ma Vương làm cường giả cấp chín có thể hoàn toàn ngăn chặn cũng cảm thấy hơi khó chịu. Nhưng về mặt nó không bởi vì mình phá hỏng ma pháp mà biến thành hài lòng, ngược lại, lúc này đại nhân Ma Vương mặt trầm như nước, đen như cục than. Bởi vì nó đột nhiên phát hiện mình đã bỏ qua một việc.

Không sai, Quang Văn Liệt Trận đúng là bị nó phá hỏng, không có một chút quang nguyên tố rơi xuống ma tộc bên dưới. Nhưng trước sau chín viên ánh sao to lớn bạo tạc, mỗi một viên đều ẩn chứa quang nguyên tố cực kỳ mạnh mẽ, sinh ra nguyên tố bạo động thì kịch liệt đến cỡ nào?

Quang Chi Văn không đơn giản là chính lực lượng của nó, mà là quá trình lên không trung hấp thu quang nguyên tố trong không khí, tiếp đó bộc phát ra lực công kích mạnh mẽ, dựa vào thiên uy.

Nếu là ma pháp cấp khác sinh ra nguyên tố luân lưu là chuyện cực bình thường, huống chi là tình huống trong khoảng thời gian ngắn bạo tạc.

Chính là nói, Ma Vương coi như là kích phát ma pháp này chứ không phải hóa giải nó.

Quang nguyên tố nồng đậm di chuyển trên không trung, bạo động, mỹ cảm huyền lệ tựa như ngân hà giáng xuống. Nhưng mà, đây cũng là ngân hà tràn ngập hủy diệt.

Đương nhiên Ma Vương sẽ không có cảm giác gì, nhưng một số sinh vật ma tộc nhỏ yếu thì cảm giác khá lớn.

Lúc bão táp quang nguyên tố xuất hiện, số ma tộc ở trên không trung cực ít, nhưng có hai cái là Bệnh Ma và Sử Ma!

Từ lúc đầu, Long Hạo Thần và Nhã Đình thảo luận thi triển ma pháp này, hẳn không mơ tưởng sẽ đem đến tổn thương lớn cho ma tộc. Hẳn cần làm là kéo dài thời gian ma tộc rời khỏi hai núi. Hẳn tin tưởng và hiểu biết Thánh Vệ số chín, nên tin rằng Thánh Vệ số chín sắp phát động ma pháp nhất định càng thêm kinh thiên động địa hơn Nhã Đình, dĩ nhiên có tác dụng kéo thời gian cực tốt. Bởi vậy, đối với ma pháp này hẳn nghĩ rất đơn giản, đó chính là cố gắng tiêu diệt Sử Ma và Bệnh Ma, hai binh chủng phụ trợ đội quân ma tộc.

Làm sao làm được điểm này? Tiếp đến liền có cái bầy Quang Vẫn Liệt Trận. Nếu Long Hạo Thần là Ma Vương phụ trách dẫn đội thì hẳn sẽ làm như thế nào? Đang suy nghĩ phương án thì hẳn đã có kế hoạch.

Sự thật chứng minh, kế hoạch của hẳn thành công. Ma Vương đích thực chặn lại Quang Vẫn Liệt Trận không để Địa Ngục Ma phía dưới bị tổn thương gì. Nhưng nó cũng tổn thất hai phần ba Sử Ma và Bệnh Ma. Trong quang nguyên tố cường đại di động này, xem như Sử Ma có sống sót thì đa số đều bị trọng thương, đây còn là do chúng may mắn ở mé bìa sóng dao động.

Bốn cánh sau lưng vỗ đập, Long Hạo Thần vịn người, đột nhiên phóng lên không trung, tránh Ác Ma Lĩnh Chủ ở sau lưng quét một cái. Ngay sau đó, thân thể hẳn liên tiếp bốn lần lóe lên, mỗi lần đều biến đổi

phương hướng trên không trung, khiến Ác Ma Linh Chủ không thể phát động công kích.

Ngay sau đó, cánh bên trái đột nhiên thu lại, cánh phải dùng sức vỗ. Thân hình Long Hạo Thần tựa như mất khống chế xoay tròn trên không trung. Cũng trong quá trình xoay, Quang Minh Nữ Thần Vịnh Thán đã lọt vào tay, một kiếm quét ngang chém hướng Ác Ma Linh Chủ.

Đừng nhìn đẳng cấp hai bên cách biệt quá lớn, đáng giận là Ác Ma Linh Chủ không thể làm gì Long Hạo Thần được. về phương diện bay nó thua xa Long Hạo Thần.

Về tốc độ thì Long Hạo Thần dựa vào bốn cánh không kém nó, huống chi hắn có nhiều kỹ xảo bay đến thế.

Lúc này hắn mang Ác Ma Linh Chủ vòng qua một ngọn đồi giữa hai ngọn núi, kéo giãn khoảng cách đại quân Ác Ma tộc. Đương nhiên Long Hạo Thần luôn quan sát hướng đi của đại quân, lỡ đâu quân ma tộc phải viện quân cường đại tới thì hắn lập tức lựa chọn trở về Tháp Vĩnh Hằng.

Nhưng đại quân ma tộc hiển nhiên bị Quang Văn Liệt Trận từ trên trời giáng xuống khiến choáng váng, trong một lúc không phái viện binh lại đó. Còn về đám Đại Ác Ma thì không thể nào theo kịp tốc độ của Long Hạo Thần và Ác Ma Linh Chủ.

Lúc trước Long Hạo Thần luôn trốn tránh, đột nhiên phát ra một chiêu công kích khiến Ác Ma Linh Chủ bản năng giơ ngang trọng kiếm.

Vang lên một tiếng "đình" thật nhỏ, thân thể Long Hạo Thần trên không trung lại biến đổi. Hắn mới cấp tốc xoay tròn lại nhờ lực Ác Ma Linh Chủ chặn một kiếm này bỗng nhiên ngừng giữa trời. Hai luồng sáng một vàng một xanh kèm tiếng rỗng ngậm to rõ ập hướng Ác Ma Linh Chủ.

Đây chính là một trong các tuyệt kỹ của Long Hạo Thần, Lam Vũ, Quang Phù Dung thi triển ra Quang Vũ Song Long Dẫn, kỹ năng vũ khí

cường đại tấn công và hạn chế một thể.

Long Hạo Thần phản kích đến quá đột ngột, cho nên Ác Ma Lĩnh Chủ không chuẩn bị đầy đủ. Nhưng dù sao Ác Ma Lĩnh Chủ cường đại, trọng kiếm trong tay hất ra chiêu thứ nhất của Quang Minh Nữ Thần Vịnh Thán thì cơ thể ngừng giữa không trung, trọng kiếm vẽ một hình tròn trên trời. Tiếng rít chói tai, giữa trời như xuất hiện một mặt trăng máu nghênh đón Quang Vũ Song Long Dẫn của Long Hạo Thần.

Nếu Thái Nhi còn có trí nhớ hơn nữa ở trên chiến trường, vậy nàng nhất định có thể cảm giác được, lúc này Long Hạo Thần phải đối phó Ác Ma Lĩnh Chủ cấp tám còn mạnh hơn lúc trước nàng đối mặt.

Uy lực Ác Ma Huyết Nguyệt này cực kỳ mạnh. Hai đại kỹ năng va chạm, chớp mắt tiếng rống ngâm của Quang Vũ Song Long Dẫn biến mất, nhưng mặt trăng máu cũng bị phá nát.

Mặc kệ là Long Hạo Thần hay Ác Ma Lĩnh Chủ đều giết nãy mình. Bởi vì cả hai đều rất tin tưởng kỹ năng của mình. Nhưng khác với Ác Ma Lĩnh Chủ là Long Hạo Thần còn có chiêu sau nữa.

Khoảng thời gian ngắn ngủi Quang Vũ Song Long Dẫn tấn công kẻ địch, Long Hạo Thần tạm dừng mau chóng tiến vào cảnh giới kiếm tâm sáng tỏ. Tay phải Quang Minh Nữ Thần Vịnh Thán hư không quét một cái, chém ra một kiếm hướng không trung.

Lúc trước bay một đoạn thời gian không ngắn, hắn đã hồi phục khá nhiều linh lực. Đặc biệt lúc Quang Vãn Liệt Trận bạo tạc, trong không khí quang nguyên tố rõ ràng tăng cường, dĩ nhiên Long Hạo Thần sẽ không bỏ qua cơ hội tốt như vậy. Hơn nữa căn nguyên thi triển ma pháp đó chính là linh lực của hắn và Nhã Đình, hấp thu cũng nhanh hơn nhiều. Bởi vậy, trước mắt hắn hồi phục linh lực hơn phân nửa, đây cũng là ưu thế của thần quyền giả. Lại thêm nuốt vào vài viên Đại Hồi Linh Đan, lúc này Long Hạo Thần đã có khả năng đánh một trận với đối thủ. Dù sao trong kỹ năng của hắn không có vài cái cần hơn một vạn linh lực mới phát huy được.

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 182

Cấm Chú Thổ Hệ? Di Sơn Đảo Hải!

Long Hạo Thần chém một kiếm khiến Ác Ma Lĩnh Chủ đang chuẩn bị công kích có loại cảm giác không được tự nhiên. Trọng kiếm vốn chém ra nhưng cứng rần ngừng giữa không trung. Bởi vì nó cảm giác được, nếu mình chém ra nhát kiếm này, như vậy thì thần kiếm lóe quang mang vàng sắc bén của Long Hạo Thần sẽ trước một bước rơi vào người nó. Cho nên nó chỉ có thể thay đổi cách công kích, thời gian tạm ngừng đương nhiên cũng kém chút.

Đây chính là tác dụng của kiếm tâm sáng tỏ. Giờ phút này, Long Hạo Thần đem mình thành một phần của Quang Minh Nữ Thần Vịnh Thán, hoàn toàn lấy góc độ của kiếm quan sát đối thủ. Khi hấn chém một kiếm này, tuyệt không phải bởi vì hấn đoán biết hành động tiếp theo của đối thủ, mà là thông qua kiếm ý cảm giác được. cho nên nhát kiếm này nhìn nhẹ nhàng lại khiến kẻ địch lo tự cứu, vừa lúc chặn đường địch thủ phải đi qua, vì mình chiếm lấy ưu thế.

Lúc trước, cho dù là A Bảo thực lực càng mạnh hơn Ác Ma Lĩnh Chủ đều thua thiệt trước kiếm ý nhân kiếm hợp nhất của Long Hạo Thần. Huống chi hiện tại Long Hạo Thần lĩnh ngộ kiếm ý càng sâu sắc hơn trước.

Tiếp đến, Long Hạo Thần liên tục chém ra bảy nhát, mỗi một kiếm bổ sung chỗ trống, hơn nữa linh lực đều là ẩn mà không phát. Nhưng bảy kiếm như vậy lại bức ép Ác Ma Lĩnh Chủ lui bảy lần, khi nó rút lui một bước cuối cùng không ngờ phun ngụm máu đen trên không trung.

Thử nghĩ, một cường giả cấp tám bảy lần vận lực công kích, mỗi lần đều không thể không cường ép thi triển linh lực, sự phản phệ này mãnh liệt cỡ nào? Có thể nói, Long Hạo Thần dựa vào kiếm thuật chính mình khiến Ác Ma Linh Chủ tự thương tổn mình.

Giờ phút này, Ác Ma Linh Chủ mới cảm giác ra Long Hạo Thần mạnh bao nhiêu. Nhân loại này gây ra cảm giác tu vi cấp bảy lại mang đến uy hiếp trí mạng. Bởi vậy nó có ý định lùi lại. Nó chính là ma tộc cấp cao, tuyệt không phải là Song Dao Ma hay Cuồng Ma không sợ chết.

Đáng tiếc, hiện tại Long Hạo Thần không muốn cho nó đi. Liên tiếp chém bảy kiếm, không chỉ bức lùi kẻ địch mà còn thương tổn chính mình, đồng thời khiến khí thể của Long Hạo Thần đạt đến đỉnh. Giờ phút này có thể thấy rõ, cả người Long Hạo Thần đều lấp lánh quang mang trắng đục.

Kỹ năng thánh kiếm nguyên bản chỉ có tác dụng trên vũ khí của mình, nhưng giờ phút này, Long Hạo Thần dựa vào linh ngộ kiếm ý, dựa vào sự khống chế quang nguyên tố của thần quyền giả, khiến cả người tiến vào trạng thái thánh kiếm. Đồng thời, cả cánh tay phải của hắn biến trong suốt, đó chẳng phải là Thể Quang Diệu sao?

Nói đơn giản là lúc trước bảy kiếm căn bản là quá trình hấn Súc Thế. Bảy kiếm liên tục chém ra, Ác Ma Linh Chủ lùi mảng lớn, bị thương. Long Hạo Thần cũng tạm dừng. hấn ngừng không phải vì lực lượng không đủ, ngược lại, là bởi vì khí thể của hắn tăng tới đỉnh điểm, đang tỏa định đối thủ.

Hai tay nắm lấy chuôi kiếm Quang Minh Nữ Thần Vịnh Thán. Khi Long Hạo Thần lại giơ cao thần kiếm, Ác Ma Linh Chủ đột nhiên cảm thấy như có mặt trời xuyên qua không gian xuất hiện trước mặt mình. Kiếm ý sắc bén hoàn toàn nhất chặt cơ thể nó, cho nên nó không dám lui ra sau.

Cường đại như Ác Ma Linh Chủ cấp tám, trong khoảnh khắc này đầu óc có chút mơ hồ. Bởi vì nó hoàn toàn không biết nên làm sao, càng

không biết nên ứng đối một kiếm này như thế nào.

Nhưng mà, sinh vật đều có bản năng cầu sinh. Khi cảm thấy chính mình chẳng là gì so với kẻ địch thì Ác Ma Lĩnh Chủ cấp tám mau chóng ra quyết định. Nó đột nhiên cắn đầu lưỡi, miễn cưỡng cắt đứt phân nửa, phun ra ngụm máu. Toàn thân nó bỗng chốc thêm tầng sáng đỏ máu, chính là Thiên Ma Giải Thể chỉ có ma tộc cấp cao mới làm được. Long Hạo Thần từng thấy trên người Xà Ma Thần An Độ Ma Li.

Chẳng qua Thiên Ma Giải Thể mà Ác Ma Lĩnh Chủ sử dụng khác với của Xà Ma Thần An Độ Ma Li. An Độ Ma Li dùng là cấp ma thần, giúp rất lớn cho bản thân, hơn nữa giảm bớt tác dụng phụ. Còn Ác Ma Lĩnh Chủ sử dụng Thiên Ma Giải Thể thì coi như không chết, tu vi cũng sẽ từ cấp tám rớt xuống cấp sáu. Đương nhiên, so với sinh mệnh thì tu vi giảm thấp chẳng tính là gì.

Bên này quang nguyên tố mạnh mẽ dao động khiến đại quân ma tộc bên kia chú ý. Lúc này, Ma Vương ra lệnh, tiến vào trạng thái cao cấp đề phòng. Bởi vì nó căn bản không biết kẻ địch chung quanh nhiều ít. Lúc trước từ ma pháp quần thể cấp tám đó có thể nhìn ra, nhân loại xuất hiện tại đây ngăn chặn chúng thực lực khá mạnh. Làm thống soái đại quân tinh nhuệ này, nó không dám có chút sơ xuất.

Lúc này, từng tầng sáng ám tím không ngừng tuôn ra từ năm trăm Địa Ngục Ma. Chúng nó mau chóng ngâm xướng chú ngữ, mỗi một Địa Ngục Ma đều có viên cầu thủy tinh đỏ như máu, đó là pháp khí của chúng. Quang mang ám tím hóa thành màn hào quang to lớn, bao phủ toàn đại quân ma tộc, đã làm xong trạng thái phòng ngự. Do năm trăm Địa Ngục Ma liên thủ phòng ngự, xem như là cường giả cấp chín, không có điều kiện vũ khí cường đại cũng không có khả năng đột phá.

Cũng ngay lúc này, Ma Vương cảm nhận được quang nguyên tố bên kia kịch liệt dao động. Gờ phút này nó không thêm quan tâm sự chết sống của thuộc hạ, đối với nó thì quan trọng hơn là bảo vệ cả đại quân.

Một đoàn sáng đỏ như máu lóe sáng ở ngực nó. Ngay sau đó, sương mù đỏ từ người nó khuếch tán bao phủ bầu trời có đại quân bên dưới. Đây chính là không chế nguyên tố gần như là năng lực lĩnh vực của cường giả cấp chín.

Cách một tòa núi đều có thể cảm nhận được kiếm ý cực kỳ sắc bén, khiến Ma Vương đều thấy lạnh cả người, khó trách nó sẽ chú trọng như vậy. Dù sao kiếm ý không có đẳng cấp trực tiếp, Long Hạo Thần lấy Quang Minh Nữ Thần Vịnh Thán tỏa ra kiếm ý cường độ đã cực kỳ gần năm đó Quang Minh Kiếm Thần Dạ Vô Thương sử dụng. Loại kiếm ý ở tầng này sao không khiến Ma Vương cảm thấy nguy hiểm?

Nó tuyệt đối không ngờ rằng mình dẫn đại quân tiến vào Ngự Ma Sơn Mạch, sẽ gặp phải phiền phức như vậy. Lúc này, dù không có cường địch nhân loại ngăn cản, mất đi Sử Ma yểm hộ, chúng sẽ rất nhanh bại lộ. Ngay lúc này, trong lòng Ma Vương bắt đầu nảy mầm muốn trốn. Không phải nó không đủ dũng cảm mà bởi vì ma tộc không thể tổn thất nhiều tinh anh như vậy!

Trong đại quân ma tộc này chỉ riêng là cường giả từ cấp tám trở lên thì có trên ba trăm tên. Có thể nói, trong ma tộc trừ bỏ năm chủng tộc đứng hạng đầu, bất cứ chủng tộc nào cũng không thể so sánh với đại quân này. Nếu tổn thất quá nhiều, trở về chờ đợi nó nhất định là lửa giận của Tử Linh Ma Thần Tát Mễ Cơ Nạp, thậm chí còn có thể bị Ma Thần Hoàng trừng phạt.

Dải dây trắng sáng tựa như tơ lụa lại như lưỡi kiếm thủy tinh đột nhiên vọt lên không, xé rách không trung để lại cái đuôi huyền lệ.

Quang mang chỉ chợt lóe đã hoàn toàn thu lại. Long Hạo Thần ở trên không trung thân thể lung lay một cái, Quang Minh Nữ Thần Vịnh Thán đã thu lại trong người.

Giờ đây sắc mặt hắn có chút tái nhợt, rõ ràng là do tiêu hao quá lớn linh lực. Sự thật là lúc này linh lực của hắn cũng chỉ có thể khiến hắn miễn cưỡng lơ lửng trên không trung mà thôi.

Nhưng đối thủ của hắn thì càng thảm hơn nhiều. Thân thể Ác Ma Lĩnh Chủ tuy còn lơ lửng giữa không trung, nhưng có thể thấy rõ đáy mắt nó dần tắt lửa. Một sợi máu từ đỉnh đầu dọc xuống dưới người, cả thân thể bị một kiếm của Long Hạo Thần chém thành hai nửa.

Đây chính là thực lực, thực lực tuyệt đối. Kiếm ý phối hợp Quang Minh Nữ Thần Vĩng Thán khiến khí thể của Long Hạo Thần tăng lên tới đỉnh. Nếu không có trang bị tốt, xem như là cường giả cấp tám cũng khó chống cự. Càng thêm đáng sợ là kinh nghiệm thực chiến của Long Hạo Thần. Đầu tiên hắn giả bộ yếu thế, giả chạy trốn để hấp dẫn kẻ địch truy kích. Từ khi hắn phát động công kích đến lúc Ác Ma Lĩnh Chủ chết chỉ mất vài giây mà thôi. Cả tiết tấu đều nằm trong tầm khống chế của hắn, căn bản không cho Ác Ma Lĩnh Chủ cơ hội phát huy ra sức mạnh tuyệt đỉnh.

Tuy tuổi Long Hạo Thần không lớn nhưng trải qua đường đời vượt xa bạn cùng lứa tuổi. Hắn đã bao nhiêu lần xuất sinh nhập tử? Bao nhiêu lần ở thời khắc khốn khó cố gắng xoay chuyển. Mỗi lần kinh nghiệm đối với hắn là một phần lực lượng, một lần lột xác. Vài năm nay, mặc kệ là tâm tình hay kinh nghiệm thực chiến hắn đều có thể so sánh với các tiền bối. Chứ nói chi hắn còn học được năng lực cường đại thời viễn cổ từ đám Thánh Vệ trong Tháp Vĩnh Hằng.

Miễn cưỡng vỗ động linh cánh, nhân lúc thân thể Ác Ma Lĩnh Chủ chưa rơi xuống đã cắt nó vào Giai Diệu Vĩnh Hằng. Thế này Long Hạo Thần mới xoay người nhìn hướng ngọn núi bên cạnh. Trong trí nhớ của hắn, trước đó Thánh Vệ số chín đã bay qua ngọn núi này. Nhưng vì sao mãi đến giờ này vẫn không cảm giác được linh lực dao động do ma pháp sinh ra?

Nhờ vào lực linh hồn của ba Thánh Vệ, Thánh Vệ số chín phát động ma pháp ít nhất cũng nên tiếp cận tầng đỉnh cấp tám rồi.

Vừa nhìn chăm chú ngọn núi trước mặt, Long Hạo Thần mau chóng rơi xuống nhất, lại lần nữa nuốt vào một viên Đại Hồi Linh Đan, nhanh

chóng hồi phục linh lực của mình, cũng đổi lại áo choàng đen năm sấp xuống đất, nương bóng đêm ẩn nấp thân hình.

Kế hoạch từ lúc bắt đầu đến giờ, ít nhất hiện tại đều cực thuận lợi, để xem Thánh Vệ số chín có thể làm tới trình độ nào. Số chín, người phải mau chút! Nếu không chỉ sợ không dọa nổi đám ma tộc.

Đúng không? Ma tộc không phải đồ ngốc, toàn diện đề phòng liên tục một lát sau không xuất hiện bất cứ động tĩnh gì, mới nãy bên kia núi xuất hiện linh lực quang thuộc tính kịch liệt dao động cũng biến mất, dường như tất cả đều trở về bình tĩnh.

Nhưng cũng chính bởi vì sự yên lặng này khiến đám ma tộc càng thêm sợ hãi. Dù sao thì sau khi tiến Ngự Ma Sơn Mạch, cũng có nghĩa là bọn chúng tiến vào lãnh địa nhân loại, sẽ gặp phải điều gì, chúng không biết. Vốn bọn chúng đã ẩn nấp rất kỹ, nhưng không ngờ nhanh như vậy bị kẻ địch phát hiện. Loại cảm giác bị tập kích này thật sự quá thống khổ. Chúng thà rằng chính diện cùng đại quân liên minh đánh một trận, thế còn hơn chẳng biết vì sao bị áp chế mà không biết kẻ địch là ai.

Ma Vương cực kỳ bình tĩnh. Có thể làm thống soái quân đoàn này, chỉ có thực lực thì không đủ. Số lượng cường giả cấp chín của ma tộc không ít. Cho dù lần lượt gặp phải mấy lần tập kích, Ma Vương không chút giận dữ, chỉ lạnh lùng quan sát xung quanh, vẫn không rời khỏi phạm vi đội mình. Nó là thống soái trong quân, là đại não quân đội. Có thể nói, một khi chiến đấu cấp quân đoàn, có nó hoặc không có, sức chiến đấu tổng thể của đội này sẽ cách biệt ba phần.

Thời gian từng chút một trôi qua, trừ ma pháp đột nhiên đến bất ngờ kia ra, không có động tĩnh gì khác.

Khuôn mặt Ma Vương xuất hiện lãnh ý, nó đã đoán được mình gặp phải chuyện gì. Tuy nó không dám khẳng định mới rồi tập kích mình có phải là Liệt ma Đoàn nhân loại, nhưng thực lực cá nhân mạnh như thế ít thấy trong trình sát. Hơn nữa số lượng đối phương không nhiều. Bọn họ

đang kéo dài thời gian, khiến quân biên phòng Ngự Ma Sơn Mạch và Khu Ma Quan chuẩn bị sẵn sàng.

"Thu lại phòng ngự, tăng tốc độ cao nhất tiến lên!" Ma Vương suy nghĩ sáng tỏ xong lập tức ra lệnh.

Lúc này nó rút về tất cả trình sát bị pháí ra lúc bị tấn công, tin tức mang đến cực giống nhau, đều không phát hiện đại đội quân của nhân loại.

Không có Sử Ma yểm hộ, đương nhiên không cần phải giữ tốc độ tiến lên, cố gắng trong thời gian nhanh nhất từ Ngự Ma Sơn Mạch tiến vào lãnh địa nhân loại mới là lựa chọn thông minh. Chỉ cần đại quân tinh anh của mình có thể tựa như cây đinh đóng vào nội bộ liên minh thánh điện, vậy thì Khu Ma Quan chỉ có nước bị hủy diệt, Ngự Ma Sơn Mạch cũng không thể ngăn cản bước chân của đại quân ma tộc.

Quang mang tím chậm rãi thu lại, giữ ma pháp phòng ngự cần liên tục tiêu hao linh lực. Nhưng Địa Ngục Ma và Hùng Ma bên cạnh phối hợp rất ăn ý. Sau khi chúng kết thúc ma pháp, bị Hùng Ma khiêng lên vai sau đó đi tới, chuẩn bị xuyên qua sơn cốc trước mắt, xâm nhập vào Ngự Ma Sơn Mạch.

Ngay lúc này, Ma Vương đột nhiên cảm giác có gì đó không đúng. Đây là bản năng sinh tồn, cường giả càng mạnh thì loại bản năng này càng cường. Điều này không liên quan đến chủng tộc mà là dựa vào thực lực.

Mặc dù nó không cảm nhận được bất cứ linh lực nào dao động, nhưng nó vẫn trước tiên cảm giác nguy hiểm trí mạng. Nó đột nhiên hét lớn một tiếng.

"Dừng lại, dốc sức phòng ngự!"

Ngay lúc nó hét lớn thì sinh ra biến dị.

Các cường giả ma tộc nghe thống soái ra mệnh lệnh trái ngược đều có chút nghi hoặc. Ngay sau đó, lực uy áp cực mạnh lần lượt xuất hiện trong lòng chúng, tựa như một tòa núi đè ép đầu quả tim. Mà sự thật thì đúng là có một ngọn núi đang đè xuống chỗ chúng.

Chúng ở sơn cốc mé núi, không ngờ chẳng có chút báo hiệu hay thanh âm nào, núi chậm rãi ngã hướng chúng.

Bởi vì mới bắt đầu tốc độ rất chậm nên chúng không cảm giác ra, mãi đến khi núi to nghiêng nghiêng bắt đầu có nhiều đá rụng từ trên trời giáng xuống, áp lực mạnh mẽ đó mới xuất hiện.

Bình minh chưa đến, bầu trời vẫn tối đen. Dưới màn đêm, một tòa núi càng thêm đen ngang nhiên rơi xuống, tốc độ ngày càng nhanh. Từ đầu chậm rãi đến thể nhanh không thể đỡ, cả quá trình không tới nửa phút.

Nếu chỉ là mấy cường giả, dốc hết sức chạy thì có cơ hội trốn được. Nhưng đây là một đội quân chứ không phải một đội Diệt Liệt ma!

Quân đội số lượng cao tới năm ngàn, ở trong sơn cốc bị một ngọn núi tận cùng lớn nhất tới hơn hai ngàn mét áp xuống, cảm giác khủng khiếp đó thậm chí còn hơn một số cấm chú cấp chín.

Ma Vương khuôn mặt tại khoảnh khắc núi đè thì đã biến tái xanh. Nó không bao giờ ngờ nổi những nhân loại này có thể làm được. Bọn họ lại có thể làm một tòa núi nghiêng, trở thành vũ khí kinh khủng nhất.

Mặc kệ thực lực nó mạnh bao nhiêu, nó không thể nào kháng cự ngọn núi! Trong cả ma tộc, có thể chống đối một tòa núi lớn sợ rằng chỉ có Ma Thần Hoàng.

Cho nên nó có thể làm, là ra lệnh lùi lại, lùi lại không tiếc trả cái giá đắt.

Cường Ma ở trước đội nhất lấy tốc độ kinh người điên cuồng chạy, chạy như điên tới phía trước. Đằng sau đám Đại Ác Ma cũng không chút

do dự vỗ đập cánh, điên cuồng bay ra ngoài.

Nhưng ở giữa đội Hùng Ma và Địa Ngục Ma thì sao? Địa Ngục Ma còn có thể dựa vào ma pháp gia tăng tốc độ của mình, nhưng Hùng Ma là loại binh chủng lực phòng ngự siêu mạnh, thì tốc độ lại là chỗ yếu của chúng. Hơn nữa hai bên có chủng tộc khác, tốc độ rút lui của chúng sao nhanh được.

Trên trời núi đè không đợi ai, chỉ mất nửa phút! Khi tòa núi to lớn ầm ầm ngã xuống, Ma Vương cấp chín dựa vào linh lực cường đại ít nhất mang theo mấy chục Hùng Ma chỉ cảm thấy lòng mình đang nhỏ máu.

Tiếng gầm to lớn gần như khiến toàn bộ Ngự Ma Sơn Mạch chấn động. Động đất kinh khủng khiến mặc kệ là cường giả chủng tộc ma tộc nào đều bị chấn văng lên. Mặc dù chúng tuyệt đối là tinh anh trong ma tộc, nhưng chấn động kinh khủng như vậy, ngay cả núi xung quanh đều bị chấn nứt, sao chúng có thể thoải mái chịu đựng được? Chỉ có đám Đại Ác Ma bay trên trời là đỡ chút, nhưng cũng kéo dài thời gian rất ngắn.

Một tòa núi nghiêng, điều này đáng sợ cỡ nào? Tiếng chấn điếc tai, trọng lượng to lớn, khiến xung quanh ít nhất có bảy ngọn núi xuất hiện tình trạng núi lở. Không biết nhiều ít hòn đá to hơn ba thước từ trên trời lăn xuống, tựa như sơn thần tức giận, điên cuồng đập đại quân ma tộc.

Khi ngọn núi kia nghiêng, có một bóng dáng vàng phóng lên cao, mở ra bốn cánh bình bông giữa không trung.

Khi bên dưới tòa núi nghiêng ngã, một luồng sáng vàng đất nhập vào ngực hắc, hơi thở chớp mắt biến mất.

Đây là chân chính đất rung núi chuyển! Cảnh tượng rung động như vậy là lần đầu tiên Long Hạo Thần chứng kiến. Tuy hắc đã đánh giá Thánh Vệ số chín rất cao, nhưng tuyệt đối không ngờ Thánh Vệ số chín cho hắc bất ngờ lớn đến vậy.

Nó lại đẩy ngã một ngọn núi? Đây đối với ma tộc đã không thể dùng tổn thất hình dung, quả thực chính là đả kích trí mạng!

Vừa né tránh đá trên trời, trong mắt Long Hạo Thần lộ ra hưng phấn chưa bao giờ có. Mặc kệ tâm trí hấn trầm ổn cỡ nào, ở giờ khắc này không hưng phấn là không thể nào! Hấn chính mắt nhìn thấy, ít nhất hơn hai phần ba Hùng Ma và Địa Ngục Ma đều bị ngọn núi to đè ép. Coi như là trốn ra được cũng bị động đất kinh khủng nhất sau khi núi rơi xuống ảnh hưởng.

Tiếng chấn kích liệt như thế, ngay cả Long Hạo Thần cách xa đều bị chấn bay ra ngoài, huống chi là ở cự ly gần chịu đựng. đại quân ma tộc tinh anh đã bị đánh tàn phế.

"Ha ha..." Long Hạo Thần vừa mới cất tiếng cười to thì thanh âm đột ngột dừng.

Ánh vàng chợt lóe, bóng dáng hấn đã biến mất trong không khí, trở về Tháp Vĩnh Hằng.

Gần như ở giây phút hấn biến mất, một luồng sáng ám kim xẹt qua. Ngay sau đó lộ ra khuôn mặt tràn ngập hận thù và phần nộ dữ tợn của Ma Vương.

Một nhân loại? Chẳng lẽ chỉ có một mình nhân loại này? Không, điều này tuyệt đối là không thể nào.

Đả kích trước mắt đối với Ma Vương thật là quá to lớn, đúng là vừa ra đường đời liền tiêu đời. Núi đè mang đến đả kích cho quân đội của nó là không cách nào hình dung. Một tòa núi to lớn đến thế, mặc dù hơn một nửa kẹt núi bên cạnh, nhưng thân núi trầm trọng vẫn là rơi vào sơn cốc. Đối lại là nó, có lẽ còn có thể trước khi núi đè lấy linh lực cường đại đào ra cái động tạm thời giữ mạng. Nhưng nó cấp chín, thủ hạ thì không phải là cấp chín!

Quân đoàn này từ khi thành lập tới nay luôn ở dưới sự chỉ huy của nó. Mỗi một cường giả đều là nó tỉ mỉ chọn lựa, hơn nữa trải qua huấn luyện nghiêm khắc, chỉ thuộc về Ma Thần Hoàng chỉ huy. Khi nó ở trong đội này, nó không còn là Ma Vương của Ác Ma tộc, mà là quân đoàn trưởng quân đoàn Thần Hoàng thứ hai trực thuộc Ma Thần Hoàng. Nhưng mà, nhưng mà nó thống lĩnh quân đoàn tuyệt đối tinh anh này, dưới tình huống không trông thấy cả đại bộ đội của nhân loại, lại bị tổn hại nặng nề gần như tàn phế. Điều này không phải chỉ là sỉ nhục, càng là thất bại không thể xóa nhòa. Trách nhiệm này nó gánh vác không nổi!

Kẻ địch rốt cuộc là ai? Vì sao hắn có thể bỗng nhiên biến mất? Đây rốt cuộc là năng lực như thế nào? Rõ ràng linh lực hắn không mạnh, chẳng lẽ lúc trước hắn sử dụng quyền trục ma pháp cấp cấm chú? Nhưng hắn là quang thuộc tính! Có thể khiến một tòa núi to ngã, ít nhất cũng phải là quyền trục ma pháp thổ thuộc tính.

Lúc Long Hạo Thần biến mất, rõ ràng cảm giác được Giai Diệu Vĩnh Hằng trước ngực phát ra từng đợt nóng cháy. Điều này nghĩa là có từng cái linh hồn cường đại thông qua Giai Diệu Vĩnh Hằng dung nhập vào Tháp Vĩnh Hằng. Đây cũng có nghĩa là đại quân ma tộc...hì hì.

Đột ngột hiện ra ở tầng một Tháp Vĩnh Hằng, Long Hạo Thần ngồi phịch xuống đất, kiềm không được cười to.

Mặc kệ Ma Vương mi mạnh cỡ nào, quân đoàn do tinh anh tổ thành cường bao nhiêu, lần này, ta xem các người làm sao tấn công nhân loại. Dọa chết các người!

Thánh Vệ số chín, rốt cuộc người đã làm như thế nào? Điều này thật quá sức, hoàn toàn vượt qua sự tưởng tượng của ta!

Long Hạo Thần bản năng sờ khô lâu vàng trước ngực, lòng bất giác hiện ra vẻ mặt hơi kỳ lạ của Thánh Vệ số chín lúc rời đi. Đó là linh hồn dao động có vài phần tàn nhẫn, một chút dữ tợn và chút xú hương phần.

Thật rõ ràng, ở thời điểm đó thì Thánh Vệ số chín đã quyết định làm như thế nào.

Nó lại có thể khiến một tòa núi to ngã sập, mặc dù có nhờ lực lượng của ba đại Thánh Vệ nhưng cũng rất là khủng bố! Đủ sánh ngang với ma pháp cấm chú kinh khủng. Đúng vậy, là cấm chú. Chỉ sợ nếu bên liên minh hỏi thì phải dùng cái có một quyền trục cấm chú thổ hệ để giải thích.

Thật ra thì ma pháp Thánh Vệ số chín phát động tuy mạnh nhưng không đạt tới cường độ cấm chú, hoặc nên nói chỉ tới lần ranh cấm chú.

Nếu như là cấm chú thổ hệ chân chính, trong sơn mạch này uy lực cực khủng bố, tuyệt đối không chỉ đơn giản lật ngã một tòa núi. Cấm chú thổ hệ chân chính thậm chí có thể khiến một tòa núi chớp mắt phá nát, hóa thành mưa sao băng đập hướng kẻ địch.

Nhưng tuyệt đối đừng tưởng rằng cứ là cường giả cấp chín thì có thể sử dụng cấm chú. Cho dù là một số cường giả cường đại cấp chín có hơn hai mươi vạn linh lực thì không nhất định thi triển được cấm chú.

Thi triển cấm chú cần bản thân có sự thân thiết cực mạnh với nguyên tố thuộc tính, cần có chú ngữ hơn nửa hoàn thành nó mới được. Cấm chú có rất nhiều tính không xác định, tuyệt đối không phải cấm chú thì nhất định sẽ mạnh, chỉ có ở thời điểm thích hợp thi triển cấm chú thích hợp mới có năng lực hủy thiên diệt địa.

Ma tộc dù gì cũng là kẻ từ ngoài đến, vốn không thuộc về thế giới này, bởi vậy cấm chú của ma tộc gần như đều là sáng lập từ sáu ngàn năm tới nay. Không nói số lượng ít, hơn nữa điều kiện sử dụng cực khắc khe. Chỉ có ma thần thứ hạng mười hàng đầu là chắc chắn có thể sử dụng cấm chú. Ma thần thứ hạng thấp sau thì khó mà nói, cần xem tình huống cụ thể và ngộ tính của mỗi đời ma thần.

Thánh Vệ số chín tuy lật ngã một tòa núi nhưng nó sử dụng ma pháp tiêu hao linh lực ít hơn cấm chú nhiều, nếu không thì sao nó hoàn thành

được? Dù là vậy, ma pháp này cũng hiện ra đầy đủ sự chênh lệch với ba đại Thánh Vệ khác.

Mãi đến khi Thánh Vệ số chín hoàn thành ma pháp này, Long Hạo Thần mới hoàn toàn hiểu rõ ba Thánh Vệ khác tôn kính nó là vì sao.

Mới rồi Thánh Vệ số chín phát động là một ma pháp tổ hợp, thuộc tính vốn là ma pháp tổ hợp. Cả quá trình nói đến không phức tạp lắm, nhưng muốn hoàn thành thì cần linh lực khổng lồ, hơn nữa cần có núi to, càng cần tính toán chính xác chống chế, điều chỉnh tiết tấu thi pháp, tìm điểm trọng tâm, từng loại quá trình phức tạp.

Nếu ngọn núi này lớn chút nữa, Thánh Vệ số chín sẽ không thể hoàn thành ma pháp. Sự thật chứng minh, may mắn luôn đứng về phía nhân loại.

Dựa vào năng lực thổ thuộc tính cường đại của mình, Thánh Vệ số chín trực tiếp chui vào lòng núi, sau đó từ bên trong phá hư. Đường nhiên không phải phá hỏng cả lòng núi mà là ở bên trong cách ma tộc khá gần từ mặt đất chừng trăm mét bắt đầu phá hư. Vào lúc đó, chính là Nhã Đình phát động ma pháp, ma tộc hơi hỗn loạn.

Thánh Vệ số chín thi triển ra ma pháp thứ nhất là Hóa Thạch Thành Bùn. Nó làm mềm đi mảng lớn nham thạch, hơn nữa khiến bên trong thổ nguyên tố dày nặng vận chuyển kịch liệt trực tiếp xông hướng bên trên, khiến trong lòng đất xuất hiện một lỗ hổng. Sau đó nó không ngừng mở rộng lỗ hổng, lại khiến bên trên lỗ hổng không ngừng tăng trọng lượng.

Khi lỗ hổng lớn đến trình độ nhất định, nó mới dốc hết toàn lực thi triển Trọng Lực Thuật, thế này mới hoàn thành cấm chú thổ hệ bản sơn trại, Di Sơn Đảo Hải.

Không nói đến uy lực ma pháp này, chỉ riêng sự sáng ý đã vượt xa cấp bậc Đại ma pháp sư có thể đạt được. Đường nhiên, vì điều này Thánh Vệ số chín cũng trả cái giá cực lớn, nó và đồng bạn Thánh Vệ đều sẽ ngủ một đoạn thời gian rất dài. Nhưng khoảng thời gian này Long

Hạo Thần cũng không có gì cần chúng. Tiến vào liên minh thánh điện, hẳn sẽ không tùy tiện triệu hoán Thánh Vệ trợ giúp. Dù sao bọn chúng vẫn là sinh vật vong linh, dễ dàng đẩy lên hiểu lầm không cần thiết.

"Đáng tiếc." Sau khi hưng phấn qua đi, Long Hạo Thần nhận không được dùng năm đấm phải đập vào lòng bàn tay trái.

Đúng vậy! Nếu liên minh thánh điện có thể ở gần đó mai phục một đội tinh anh, tiếp đến uy lực Di Sơn Đảo Hải đột nhiên phát động, chỉ sợ đại quân tinh nhuệ của ma tộc sẽ vĩnh viễn ở lại Ngự Ma Sơn Mạch.

Đồng bạn còn ở trong núi, Long Hạo Thần không dám kéo dài thời gian, khoanh chân xếp bằng, mau chóng hồi phục linh lực của mình. Lấy tu vi hiện tại của hắn thêm vào ba đại linh khiêu, thể chất thần quyền giả, toàn quá trình hồi phục chỉ dùng mười phút. Vừa mới hấp thu nhiều linh hồn mạnh mẽ, Thập Vĩnh Hằng đối với chủ nhân mới Long Hạo Thần không keo kiệt, quang nguyên tố đậm hơn bên ngoài gấp mười lần.

Quang mang vàng chợt lóe, Long Hạo Thần lại trở về Ngự Ma Sơn Mạch. Hắn cố gắng khống chế linh lực sẽ phóng ra quang mang, lúc vừa ra thì thân hình chợt lóe, hạ xuống bên dưới một mảnh phi lao. Chỗ này là trước khi hắn rời đi đã nhìn kỹ.

Phương xa chưa kết thúc hỗn loạn, Long Hạo Thần ở bên này vẫn có thể nghe rõ phía xa truyền đến tiếng gào. Uy lực của Di Sơn Đảo Hải triệt để kéo chân ma tộc, bọn chúng đang tiến hành cứu sống. Dù sao công kích khủng bố như thiên tai này, người bị thương số lượng hơn xa người chết. Mười phút ngắn ngủi hiển nhiên không đủ cho ma tộc giải quyết vấn đề.

Long Hạo Thần không định tới gần. Hắn biết rõ, lúc này ma tộc chẳng những suy yếu cũng rất miễn cảm. Ma Vương cấp chín còn mong chờ hắn xuất hiện kia.

Cảm giác tăng lên tới cực độ, Long Hạo Thần lặng lẽ cảm nhận động tĩnh phương xa, trên mặt cũng dần biểu lộ nụ cười. Tình trạng thương tổn

của ma tộc còn nghiêm trọng hơn hẳn dự đoán. Tuy rằng hẳn không thấy tình hình cụ thể, lại cảm giác được số lớn ma tộc đều nằm trên đất.

Điều khiến Long Hạo Thần thả lỏng nhất là khi ngọn núi kia ngã xuống, chủ yếu là đê Hùng Ma và Địa Ngục Ma, đây chính là sức chiến đấu mạnh nhất trong đội. Đặc biệt là năm trăm Địa Ngục Ma, nếu đặt trên chiến trường thì chính là năm trăm Ma Đạo Sĩ và Đại Ma Đạo Sĩ! Nhưng hiện tại thì, hì hì, có thể sống tiếp chỉ sợ không nhiều. Coi như không bị đê chết cũng sẽ bị đánh chết.

Không dừng lại lâu, Long Hạo Thần đã cố gắng làm được tốt nhất. Tuy rằng kẻ địch bị thương nặng nhưng không phải đội Liệt ma Đoàn bọn họ có thể đối kháng. Mục đích đã đạt được, tất nhiên hẳn phải hội hợp với đồng bạn.

Ma Vương Safin đang đau lòng nhỏ máu! Nó đang đích thân tham gia hành động đào núi cứu thuộc hạ bên dưới. Dựa vào thực lực cường đại cấp chín, mỗi lần nó ra tay là khoảng mười mét vuông đá núi hóa thành tro tàn, không sinh ra bất cứ chấn động nào.

Nhưng, xuất hiện trước mắt nó, là từng thi thể nhìn không rõ hình dạng bị đè thành thịt vụn.

Lúc trước đã đơn giản điểm danh nhân số, Cuồng Ma đã chạy thoát cũng tụ tập lại. Cả quân đoàn còn lành lặn lại chỉ có hơn một phần ba, sống sót không tới hai phần ba. Ít nhất hơn một ngàn chiến sĩ ma tộc cường đại đã chết dưới núi đê.

Sự tổn thất này khiến Safin không cách nào chịu đựng, hơn nữa nỗi thống hận này không có chỗ trút ra.

"Grao!!!" Safin ngửa đầu giậm dừ gầm lên một tiếng, điên cuồng đánh mấy đấm vào núi trước mặt, hòn đá tạc vỡ bắn tung, từng cái động bị đánh ra.

"Đừng để ta biết người là ai, đừng để ta biết người là ai!" Ma Vương Safin lại lần nữa ngửa đầu cuồn rống, trong đầu nó bỗng xuất hiện một bóng vàng chợt biến mất, bốn cánh, hẳn có bốn cánh.

"Truyền lệnh của ta, mang theo thương binh, rút lui!"

Đánh lén bất ngờ đã thất bại, còn tổn thất thảm trọng, thuộc hạ chiến sĩ ma tộc đa số bị thương, trừ rút lui ra nó không có lựa chọn khác. Bên liên minh thánh điện rất có thể đã biết tình huống bên này, nếu không đi thì nói không chừng không thể đi nữa.

Mang theo tràn ngập hận ý và không cam lòng, Ma Vương Safin, đoàn trưởng quân đoàn Thần Hoàng thứ hai dẫn theo thuộc hạ rút lui theo đường cũ.

"Đại ca, cậu làm cách nào biến ra ảo thuật như vậy?"

Khi Long Hạo Thần và đồng bạn hội hợp trên đỉnh núi thì gần như lập tức bị đồng bạn vây quanh. Tuy bên này khoảng cách sự việc xảy ra hơi xa, nhưng núi sụp phát ra tiếng chấn khủng bố chỉ sợ đã truyền khắp Ngự Ma Sơn Mạch. Động tĩnh lớn như vậy dĩ nhiên họ cũng nghe được.

Long Hạo Thần kể ra cả quá trình một lần, mọi người nghe trợn mắt há hốc mồm.

"Thánh Vệ số chín lại mạnh mẽ như vậy? Chẳng lẽ nó phóng thích một cấm chú?" Lâm Hâm vẻ mặt hâm mộ.

Dựa vào sức một người ngăn cản một đội quân cường đại như vậy, cùng là ma pháp sư như y thì thật sự là quá rung động.

Long Hạo Thần lắc đầu.

"Ta có thể khẳng định không phải là cấm chú, chắc là nó có địa lợi và thêm một ít năng lực thi pháp đặc biệt. Nhưng anh đích thực cần học hỏi Thánh Vệ. Dù là kinh nghiệm hay thực lực của họ, chúng ta đều không thể sánh bằng, còn cần học rất nhiều."

Vương Nguyên Nguyên nói.

"Đoàn trưởng, nếu chúng đã bị đánh tàn phế, cậu nói xem chúng còn tiếp tục tiến tới không?"

Long Hạo Thần lắc đầu nói.

"Trên đường trở về ta phát hiện chúng đang rút lui. Mục tiêu đã lộ, lại chịu đả kích như vậy, chỉ cần thống soái không ngu như heo thì nhất định sẽ không dẫn đội tiếp tục đi tới. Ngự Ma Sơn Mạch đã thủng, cho dù không thiếu núi, lở đâu bị đê lần nữa thì chúng không phát điên sao được? Vậy cũng tốt, lần sau đại quân ma tộc muốn lên vào Ngự Ma Sơn Mạch cũng sẽ có ám ảnh tâm lý, ai biết ngọn núi có thể đột nhiên ngã hay không?"

Mọi người không hện mà cùng cười. Chiến tích như vậy, bọn họ hoàn toàn có thể tự hào.

Khi đại quân ma tộc từ phương xa chân chính rút lui khỏi Ngự Ma Sơn Mạch, trời đã dần sáng. Bình minh thuộc về nhân loại yêu thích quang minh. Đối với ma tộc thì đây là một trận thảm bại.

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 183

Long Hạo Thần Dẫn Phát Thánh Chiến?

Nhìn đại quân ma tộc rời đi, Long Hạo Thần mới cùng đồng bạn lên đường trèo núi vượt đèo, lên hướng nơi xảy ra sự việc. đã chết nhiều cường giả ma tộc như vậy, nếu có thể được một ít ma tinh thì tốt rồi. Loại hoạt động như đào núi không chỉ ma tộc mới biết làm.

Nghe là một chuyện, thấy sự việc lại khác hẳn. Khi Vương Nguyên Nguyên, Lâm Hâm, Tư Mã Tiên, Thái Nhi, Trần Anh Nhi mắt thấy tòa núi to ngã nghiêng đều bị rung động. Trong lòng họ mơ hồ nghĩ, nếu chính mình đối mặt một tòa núi đột nhiên sụp đổ, đó sẽ là hình ảnh như thế nào đây!

"Đại ca, làm sao giờ?" Tư Mã Tiên hỏi Long Hạo Thần.

Long Hạo Thần nói.

"Đào động đi, xem coi có thể tìm được bao nhiêu ma tinh. Mặc kệ là ma tinh của chủng loại ma tộc nào đều quý báu, đem trở về cho Lâm Hâm làm thuốc."

"Tốt, tốt." Lâm Hâm thoáng chốc mặt mày hớn hở đồng ý.

Lần này hành trình ma tộc, y làm thần tài của đội cười không khép miệng. Bọn họ mang về đồ tốt, mặc kệ là giá trị hay tác dụng đều cực lớn. Hiện tại bên Trần Anh Nhi đã thu được ba trăm ma tinh trên cấp sáu, đủ cho Mạch Đâu tiêu phí thoải mái.

Thi thể các loại ma tộc, ma thú, đặc biệt là những thứ như Sâm Chu, Xà Ma Thần An Độ Man Li đều được Lâm Hâm gom hết. Lâm Hâm hiểu rõ, lần này trở về năng lực luyện chế ma dược của mình nhất định sẽ tăng mảng lớn, chân chính đạt được cấp bậc đại sư chỉ là vấn đề thời gian. Dù sao, có Ma Dược Sư nào có nhiều tài liệu như y để mà tiêu xài hoang phí?

Long Hạo Thần lựa chọn ở lại đây thanh lý chiến trường đương nhiên có mục đích của mình. Bên này động tĩnh lớn đến thế, quân biên phòng liên minh thánh điện bên kia Ngự Ma sơn mạch không thể nào không cảm giác được. Hơn nữa chắc là Hàn Vũ đã đưa đến tin tức, không bao lâu sẽ có quân đội lại đây tiếp ứng bọn họ. Sau khi hội hợp với quân đội đó, báo cho họ tình huống thực tế rồi cùng rời đi hiển nhiên là tốt hơn một mình họ xông pha. Lại nói, nơi này có nhiều thi thể và ma tinh của ma tộc cao cấp, không lấy thì phí, đây chính là chiến lợi phẩm của họ.

Nhiệm vụ đào núi quang vinh đương nhiên thuộc về Tư Mã Tiên và Vương Nguyên Nguyên. Quang Chi Đại Lực Hoàn của Tư Mã Tiên coi như không dùng bất cứ kỹ năng phụ nào thì chỉ riêng trọng lượng khủng bố, kỹ năng Phấn Toái, bạo phá cũng đã là chủ lực đào núi không ai thay thế được.

Mọi người dọc theo con đường lúc trước Ma Vương Safin đào núi, đào sâu vào trong, từng viên ma tinh rơi vào túi của Lâm Hâm. Nhưng tên này còn rất bất mãn, bởi vì thi thể đám ma tộc thật quá thô thảm, khó lợi dụng thêm. Dù sao thi thể bị hư hao nghiêm trọng, cho dù bỏ vào linh khí trữ vật cũng khó bảo quản.

Công tác đào núi của họ không kéo dài bao lâu thì viện quân đã đến rồi.

Có Hàn Vũ dẫn dắt, một đội tinh nhuệ của liên minh khiến đám Long Hạo Thần rung động đang tiến đến.

Số lượng quân tinh nhuệ liên minh ít hơn trong tưởng tượng, chỉ khoảng ba trăm. Nhưng khi bọn họ tới gần phạm vi hai trăm mét thì

Long Hạo Thần mới hơi có cảm giác, hơn nữa cảm giác này là đến từ phía Hàn Vũ.

Từng thích khách mang khăn che mặt, mặc trang phục màu xám thình lình xuất hiện, rất nhanh bao vây lấy đám Long Hạo Thần. Trên người đám thích khách không có một chút khí thế sắc bén, ngược lại, từ người họ, mọi người không cảm nhận được một chút hơi thở nào.

Tổng cộng ba trăm người, khi họ lặng lẽ không tiếng động vây quanh huyết động đám Long Hạo Thần đào ra thì tựa như có ba trăm đoàn không khí ngưng kết mà thành.

Đám Long Hạo Thần chậm rãi đi ra huyết động, hành động rất chậm, đây không phải cố ý mà là không thể không chậm. Bởi vì trong mắt họ, đám thích khách tuy rằng bình tĩnh nhưng dường như chỉ cần xúc động thần kinh của họ, ba trăm thích khách áo xám sẽ hóa thành nước lũ hủy diệt căn cước bọn họ.

"Đại ca!" Hàn Vũ nhìn đám Long Hạo Thần từ trong động chui ra, thoáng chốc vui mừng kêu to một tiếng.

Y cũng không biết đã xảy ra chuyện gì, vì sao bên này có một tòa núi ngã? Đám Long Hạo Thần vì sao ở đây? Kẻ địch đã đi đâu? Lúc này, trong lòng y tràn ngập thắc mắc.

Bộ dạng của Hàn Vũ có chút mệt mỏi, ngày đêm chạy đi khiến thể xác và tinh thần của y rã rời.

Hàn Vũ kêu tiếng đại ca khiến địch ý từ người đám thích khách biến mất, nhưng họ vẫn tựa như không khí, không có động tĩnh gì. Chỉ có một thích khách dáng người nhỏ gầy, trang phục màu hơi đậm đi tới bên cạnh Hàn Vũ.

Long Hạo Thần bước vội tiến lên, tận đáy lòng nói với Hàn Vũ.

"Vất vả rồi."

Hàn Vũ chặn lại, nói.

"Không có việc gì, kẻ địch đâu? Đám ma tộc đâu rồi?"

Lúc này trong lòng y thật là hơi sốt ruột, mang nhiều cường giả Thích Khách Thánh Điện tới đây, nhưng lại không thấy ma tộc đâu, đây chẳng phải là báo sai quân tình sao? Trách nhiệm này sao đội bọn họ gánh vác nổi!

Long Hạo Thần nói.

"Ma tộc đã rút lui, các người nhìn đi." Vừa nói hắn vừa chỉ tòa núi sau lưng.

Hàn Vũ ngây ngốc, thích khách đứng cạnh y trong mắt sự bình thản rốt cuộc biến thành kinh ngạc, thanh âm già nua vang lên.

"Chàng trai, đừng nói với ta là tòa núi kia bị các người đẩy ngã, sau đó tinh anh ma tộc bị đè bên dưới? Theo hình ảnh các người mang về thì rất có thể là một quân đoàn ma tộc tinh nhuệ, quân đoàn Thần Hoàng đệ nhị."

Long Hạo Thần lắc đầu, nói.

"Không phải tất cả, chỉ có một phần. Đa số là Hùng Ma, Địa Ngục Ma, còn có số ít Đại Ác Ma và Cuồng Ma bị đè bên dưới. Ta nhận xét thì ma tộc tổn thất khoảng một phần ba, sau đó chúng rút lui. Thi thể ma tộc còn ở bên dưới núi, chúng ta đã đào ra một ít, ngài có thể vào xem."

Trực giác của hắn nhạy bén cỡ nào, vị thích khách trước mắt này khỏi phải nói, chính là Đế Thích cấp tám.

Tiếp đến, công tác nơi đây dĩ nhiên do đám thích khách toàn diện tiếp quản. Khiến Long Hạo Thần rung động là, trong ba trăm thích khách xuất hiện tại đây, thích khách cấp tám lại trên hai mươi người, còn lại cũng đều là Vương Thích cấp bảy. Đây chính là thực lực tinh nhuệ nhất của Thích Khách Thánh Điện, Hiệp Ẩn Đường.

Hiệp Ân Đường tổng cộng có ba mươi sáu vị thích khách cấp Hiệp Ân, đồng thời còn có một đám thích khách cấp Hiệp. Lần này hiển nhiên là phát động tinh anh.

Rất nhanh, các mặt tin tức đã tập hợp lại, chứng thực lời của đám Long Hạo Thần. Vị thích khách Hiệp Ân lúc trước nói chuyện cùng Long Hạo Thần khi lại lần nữa trò chuyện với hắn, ánh mắt đã hoàn toàn thay đổi.

"Đoàn trưởng tuổi trẻ của Liệt ma Đoàn, các người là anh hùng liên minh, cũng là anh hùng Khu Ma quan chúng ta. Ta đại biểu trăm vạn quân dân Khu Ma quan cảm tạ các người." Nói xong ông cung kính hướng Long Hạo Thần hành lễ thích khách.

Long Hạo Thần vội vàng trả lễ.

"Tôn kính Hiệp Ân thích khách, đây là việc chúng ta nên làm."

Hiệp Ân thích khách mỉm cười nói.

"Ta là Hiệp Ân Số Bốn. Hành động lần này do ta thống lĩnh, vốn tưởng sẽ là trận chiến thảm khốc, không nghĩ tới chỉ là công tác kết thúc hiện trường. Công tích của các người ta sẽ báo cáo lên trên đúng như sự thật. Nhưng hiện tại chúng ta phải mau chóng trở về Khu Ma quan mới được. A, đúng rồi, còn chưa kịp hỏi tên cậu."

Long Hạo Thần nói.

"Ta là đoàn trưởng Liệt ma Đoàn số sáu mươi bốn cấp suất, Long Hạo Thần."

"Cấp suất?" Hiệp Ân Số Bốn kinh ngạc.

Liệt ma Đoàn cấp suất lại có được một quyển trục cấm chú thổ hệ? Thứ này coi như là Liệt ma Đoàn cũng cần công huân trên trăm vạn mới mua nổi, hơn nữa dẫn phát một quyển trục hệ cấm chú là điều Liệt ma giả cấp suất có thể làm được sao?

Nhưng sự kinh ngạc còn đang tiếp tục, ông đột nhiên nhận ra cái tên Long Hạo Thần vừa nói.

"Cậu, cậu chính là Long Hạo Thần?" Lần này, thanh âm của Hiệp Ẩn thích khách trầm ổn đều biến run rẩy.

Long Hạo Thần nghi hoặc gật đầu.

"Đúng vậy! Ngài có nghe tên ta?"

Theo hăn thấy thì chắc là bởi vì quan hệ giữa mình và Thái Nhi, cho nên Hiệp Ẩn Số Bốn mới nghe nói tới mình. Nhưng ông ta cũng đâu cần kinh ngạc đến vậy?

"Đương nhiên, dĩ nhiên có nghe nói qua, quả thật là như sấm bên tai! Thì ra là cậu, hèn chi, thế thì hèn gì..."

Nghe lời của ông, Long Hạo Thần có chút khó hiểu. Không đợi hăn hỏi han, Hiệp Ẩn Số Bốn ngược lại có chút vội vàng.

"Không được, cậu mau theo ta, các người cũng vậy. Chúng ta lập tức bay trở về Khu Ma quan!"

"Tiền bối, sao ngài..." Long Hạo Thần khó hiểu nhìn ông, mấy người khác cũng thế. Vị Hiệp Ẩn Số Bốn này kích động hơi không bình thường.

Hiệp Ẩn Số Bốn trầm giọng nói.

"Các người trước theo ta đi đi, trên đường ta sẽ giải thích cho nghe. Rốt cuộc các người đã trở lại."

Tiếp theo, ông ra lệnh các thích khách khác lập tức trở về liên minh, chính mình thì dẫn bảy người Long Hạo Thần rời đi trước, mở ra linh cánh bay thẳng hướng Khu Ma quan.

"Tiền bối, hiện tại ngài nói cho ta biết xảy ra việc gì được rồi chứ?"
Bay giữa không trung, Long Hạo Thần lần nữa hỏi Hiệp Ẩn Số Bốn.

Nhìn bốn linh cánh sau lưng Long Hạo Thần, khiến Hiệp Ẩn Số Bốn lần nữa giật mình. Thanh niên này thật là nhân tài hiếm có! Thật khó...

"Đại quân ma tộc vây thành, nếu các người từ bên ấy trở về thì chắc đã biết." Hiệp Ẩn Số Bốn nói.

Long Hạo Thần gật đầu.

"Chúng ta có nhìn thấy. Lần này ma tộc thế hung mãnh, tụ tập binh lính tương đương mạnh, cho nên chúng ta mới đi đường vòng trèo núi trở về, vừa lúc đụng quân đoàn Thần Hoàng thứ hai."

Hiệp Ẩn Số Bốn nói.

"Tình huống giống vậy không chỉ xảy ra ở Khu Ma quan, mỗi một cửa ải liên minh đều như thế. Ma tộc điều động số lớn bộ phận quân đội toàn tộc, hướng liên minh phát động thánh chiến."

"A?" Tuy Long Hạo Thần đã đoán được quy mô trận chiến tranh này, nhưng không nghĩ rằng sẽ nghiêm trọng đến trình độ đó.

Thánh chiến, ý nghĩa là trận chiến tranh kinh khủng không chết không ngừng. Là cuộc chiến sinh tử giữa hai dân tộc. nhưng ma tộc có ít nhất hai ngàn năm không phát động chiến tranh như vậy! Chẳng lẽ chúng điên rồi?

Hiệp Ẩn Số Bốn ánh mắt sâu xa liếc Long Hạo Thần, nói.

"Cậu có biết vì sao có trận thánh chiến này?"

Long Hạo Thần lắc đầu, sao hắn đoán ra được chứ?

Hiệp Ẩn Số Bốn nói.

"Ma tộc đến rất đột ngột. Khoảng nửa tháng trước, biên cảnh các cửa ải bắt đầu tụ tập đại quân ma tộc, nhưng không biết vì sao chúng không tấn công. Liên minh nhanh chóng làm ra phản ứng, điều động sáu quân đội nội bộ, hơn nữa điều đi tất cả quân dự bị, đồng thời chiêu binh chuẩn bị ứng biến. Ma Thần Hoàng Phong Tú sai người truyền đến thư thánh chiến, y đưa ra một yêu cầu. Nếu chúng ta có thể làm được yêu cầu này, vậy thì y lập tức rút quân. Nếu không thì sẽ phát động quân đội ngàn vạn lan tràn cả biên cảnh phát động thánh chiến."

"Y đưa ra yêu cầu gì?" Ma tộc đột nhiên bộc phát, Long Hạo Thần chẳng những rất khó hiểu, còn tràn ngập chấn kinh và tò mò.

Hiệp Ẩn Số Bốn hít sâu, gằn từng chữ.

"Bởi vì cậu."

"Cái gì? Ta ư? Ngài, ngài chắc chứ?" Khi Long Hạo Thần nghe được đáp án này, cảm giác thứ nhất là khó tin, cảm giác thứ hai vẫn là không thể tin nổi.

Điều này sao có thể. Dù mình trốn khỏi tay A Bảo, chế tạo phiền phức không nhỏ cho ma tộc, nhưng mỗi đội Liệp ma Đoàn đều làm như thế! Ma Thần Hoàng có cần chuyện bé xé ra to, bởi vì mình mà phát động thánh chiến không?

Hiệp Ẩn Số Bốn cười khỗ nói.

"Không ai biết Ma Thần Hoàng làm vậy là vì sao. Nhưng lý do của y chính là như thế đó. Khiến liên minh giao cậu ra, nếu không thì sẽ thánh chiến. Y chỉ có một yêu cầu này."

Không chỉ Long Hạo Thần sắc mặt biến kỳ quái, đồng bạn hãn cũng y thế. Một trận thánh chiến liên quan đến sự sinh tồn của nhân loại và ma tộc lại bắt đầu vì Long Hạo Thần, lý do này thật quá khiến người khó hiểu.

Tư Mã Tiên ở bên cạnh đã kiềm không được nói.

"Chẳng lẽ bởi vì Ma Thần Hoàng biết chúng ta phá hủy một Trụ Ma Thần? Nhưng tin tức chắc không nhanh như vậy chứ. Cho dù y biết cũng không nên phản ứng lâu đến thế!"

"Cậu, cậu nói cái gì? Các người phá hủy một Trụ Ma Thần?" Hiệp Ẩn Số Bốn cảm thấy sức chịu đựng tâm linh của mình bắt đầu giảm thấp.

Ông cảm thấy tri thức của mình xảy ra vấn đề. Một Liệt ma Đoàn cấp suất lại có thể phá hủy một Trụ Ma Thần? Sao như thế được? Làm sao được chứ?

Long Hạo Thần lúc này đầu óc cũng hoàn toàn mờ mịt, lập tức phủ định lời Tư Mã Tiên.

"Không thể nào bởi vì nguyên nhân này phát động thánh chiến. Cho dù có vội vàng hơn nữa thì ma tộc cũng cần thời gian một tháng. Lúc ấy chúng ta còn ở tại Nhã Khắc thành. Ma Thần Hoàng điên rồi sao?"

Lúc này tâm tình hắn hơi hỗn loạn. Hắn không hiểu rõ Ma Thần Hoàng làm vậy là vì sao. Càng không biết tại sao mình bỗng trở thành mục tiêu của Ma Thần Hoàng, hơn nữa lấy thánh chiến làm cái giá.

Thải Nhi đột nhiên mở miệng.

"Liên minh đã đồng ý điều kiện của Ma Thần Hoàng?"

Sau khi mất trí nhớ nàng luôn mơ mơ hồ hồ, đột nhiên hỏi ra một vấn đề đánh trúng điểm quan trọng.

Những người khác cũng lập tức biến cảnh giác. Đúng vậy! Liên minh đã đồng ý điều kiện của Ma Thần Hoàng chưa? Dù Long Hạo Thần thiên phú có tốt đến đâu cũng chỉ một người. Ma tộc phát động thánh chiến sẽ khiến sinh linh đồ thán! Liên minh từ bỏ Long Hạo Thần cũng không phải là điều không thể. Chỉ là lúc trước Long Hạo Thần không trở về, cho nên mới cùng ma tộc giảng co.

Nếu thật sự là vậy, thế thì hiện tại...

Mọi người liếc nhau, trong lòng kiềm không được tràn ngập lo âu.

Ánh mắt tất cả thành viên Liệp ma Đoàn số sáu mươi bốn cấp suất không hện mà cùng tập trung trên người Hiệp Ẩn Số Bốn, chờ đợi ông đáp lời.

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 184

Lại Đến Khu Ma Quan

Đọc Truyện Kiếm Hiệp Hay Nhất: <http://truyenfull.vn> Nghe câu hỏi của Thái Nhi, Hiệp Ẩn Số Bốn cười ha hả nói.

"Đồng ý ư? Sao có thể được. Nếu đồng ý thì Ma Thần Hoàng sẽ phải quân tình nhuệ Thần Hoàng thứ hai đến tập kích ư?"

"Đối với điều kiện Ma Thần Hoàng nêu ra, liên minh có hai loại ý kiến. Ý kiến thứ nhất đến từ lãnh đạo Kỵ Sĩ Thánh Điện, Thích Khách Thánh Điện chúng ta và Chiến Sĩ Thánh Điện. Bọn họ kịch liệt phản đối giao ra Long Hạo Thần, hơn nữa không có đường phản đối. Đặc biệt là Kỵ Sĩ Thánh Điện, bên ấy biểu thị rằng, nếu liên minh cuối cùng quyết định giao ra Long Hạo Thần, vậy thì Kỵ Sĩ Thánh Điện sẽ chọn thoát khỏi liên minh."

"A?" Nghe Hiệp Ẩn Số Bốn nói ra câu này, Long Hạo Thần bỗng chốc cảm thấy có máu nóng xông lên não, tâm tình kích động khiến cơ thể hắn không kiềm được khẽ run. Kỵ Sĩ Thánh Điện vì mình muốn thoát khỏi liên minh?

Hiệp Ẩn Số Bốn tiếp tục nói.

"Phản ứng của Chiến Sĩ Thánh Điện kịch liệt không thua gì Kỵ Sĩ Thánh Điện. Khâu Vĩnh Hạo điện chủ trực tiếp đập bàn trưng mắt trong hội nghị. Nói đến thì điện chủ Kỵ Sĩ Thánh Điện Diệp Hạo Hàm là minh chủ liên minh chúng ta, vốn không cần tỏ thái độ quyết liệt như vậy, đều tại điện chủ Khâu Vĩnh Hạo bức ép. Điện chủ Khâu Vĩnh Hạo tại hội

ngộ đã nói nếu Kỵ Sĩ Thánh Điện chuẩn bị từ bỏ cậu, vậy thì Chiến Sĩ Thánh Điện sẽ dốc hết tất cả nhận nhiệm vụ bảo vệ cậu. Sau đó là Thích Khách Thánh Điện chúng ta, điện chủ Thánh Nguyệt nói, cậu là cháu rể của ông ta, ai muốn giao cậu ra thì phải đạp qua xác ông ấy đã."

Nói tới đây thì vẻ mặt Hiệp Ẩn Số Bốn có chút kỳ lạ. Lúc họp, ông làm đại biểu Thích Khách Thánh Điện có mặt tại đó, còn nhớ rõ cục diện quái dị khi ấy.

Đại biểu của Lục Đại Thánh Điện vừa ngồi không bao lâu, còn chưa bắt đầu thảo luận thì điện chủ của Chiến Sĩ Thánh Điện Khâu Vĩnh Hạo là người thứ nhất phát biểu. Sau đó mình chủ đại nhân lập tức biểu thị Long Hạo Thần là người thừa kế duy nhất của Kỵ Sĩ Thánh Điện. Nếu liên minh ra quyết định cuối cùng là giao nộp Long Hạo Thần, vậy thì Kỵ Sĩ Thánh Điện sẽ thoát khỏi liên minh. Lại thêm Thánh Nguyệt tỏ thái độ, lúc ấy toàn trường rơi vào sự tĩnh lặng quái dị. Tiếp đến chính là Thánh Nguyệt Hiệp Giả đại nhân nhảy dựng, làm ba đại thánh điện hệ ma pháp ngẩn ra.

Vốn Hiệp Ẩn thích khách còn hơi khinh thường việc này. Chẳng phải là một thanh niên không tới hai mươi tuổi ư? Cho dù hắn có tài năng bẩm sinh cỡ nào, cho dù liên minh không định giao hắn ra thì mấy vị điện chủ không cần có cảm xúc kịch liệt như thế chứ.

Nhưng hôm nay gặp mặt, tâm trạng ông biến đổi hẳn. Đúng vậy! Một người mang theo một Liệp ma Đoàn cấp suất cứng rắn cản cả quân đoàn Ma Thần Hoàng thứ hai đánh lén Khu Ma quan, hơn nữa khiến quân số kẻ địch ít đi một phần năm, tổn thương vượt qua một phần ba. Đoàn trưởng Liệp ma Đoàn như vậy sao không khiến mấy vị điện chủ quan tâm được? Cho thanh niên này đủ thời gian, tương lai hắn nhất định sẽ trở thành truyền kỳ trong liên minh.

Nghe lời của Hiệp Ẩn Số Bốn, Long Hạo Thần không chỉ là bị cảm động, bây giờ trong lòng hắn như thiêu đốt một ngọn lửa, chưa từng có giây phút nào khiến tâm tình hắn kiên định như vậy. Hắn tuyệt đối không

ngờ rằng, vì hăn, ba vị điện chủ quan tâm che chở đến thế. Chỉ có hết sức phục vụ liên minh, mới có thể trả lại tình sâu nghĩa nặng này!

Hiệp Ân Số Bốn nói tiếp.

"Ba vị điện chủ vừa tỏ thái độ, lúc ấy không khí cả hội nghị đều biến đổi. Vốn có nhiều cao tăng của thánh điện chưa quen biết cậu, lần này cậu thanh danh lan xa rồi. Tiếp đó là điện chủ Ma Pháp Thánh Điện ra mặt, trấn an ba vị điện chủ. Điện chủ Ma Pháp Thánh Điện nói, mọi người bình tĩnh chút, trước cần thận phân tích điều kiện của Ma Thần Hoàng đã. Đầu tiên, Ma Thần Hoàng lấy một người làm điều kiện, chuẩn bị bắt đầu thánh chiến, việc này không bình thường.

"Có hai khả năng, thứ nhất chính là y vốn muốn mở ra thánh chiến, chẳng qua kiểm cái cớ mà thôi. Còn cậu đã bị ma tộc nhắm trúng, chúng ta càng không thể giao ra. Loại thứ hai là sự tồn tại của cậu uy hiếp đến sự thống trị của ma tộc. Chỉ có như thế, Ma Thần Hoàng mới chú trọng đến mức này. Mặc kệ là loại tình huống nào thì chúng ta đều không thể giao cậu ra. Bởi vậy, ba vị điện chủ hoàn toàn không cần kích động đến thế, đây gọi là quan tâm sẽ hoảng loạn."

Nghe Hiệp Ân Số Bốn nói mấy lời này, Long Hạo Thần và đồng bạn xem như thở phào được rồi. Nếu liên minh đã cùng chung suy nghĩ, thế thì dĩ nhiên Long Hạo Thần an toàn.

Hiệp Ân Số Bốn mỉm cười nói.

"Sau đó cuộc họp càng thú vị. Long Hạo Thần, lai lịch của cậu hoàn toàn bị giở ra. Kỵ Sĩ Thánh Điện không thể nào che giấu sự việc có liên quan đến cậu, dù sao việc này quan hệ toàn liên minh. Nửa cuộc họp sau ngược lại biến thành hội thảo luận về tất cả tình hình của cậu."

Hàn Vũ hỏi.

"Vậy liên minh quyết định sắp đặt đoàn trưởng như thế nào?"

Hiệp Ẩn Số Bốn nói.

"Lúc ấy không có nói, là mấy vị điện chủ âm thầm bàn bạc, tình huống cụ thể thì ta không biết. Chỉ là bên trên truyền lệnh, một khi phát hiện các người trở về thì trước tiên mang đến biên quan gần đó. Chắc là chờ các người gặp Thánh Nguyệt điện chủ thì sẽ biết đáp án, ít ra không phải việc xấu."

Trong quá trình bay đến liên minh, Hiệp Ẩn Số Bốn lần nữa biết đội Liệp ma Đoàn này khác với bình thường. Trừ Long Hạo Thần ra, linh lực của người khác vốn không đủ để bay thời gian dài như vậy. Nhưng đó là không tính có Hàn Vũ hỗ trợ tiếp sức! Bay tới nửa đường, lúc mọi người tiêu hao linh lực gần hết, y trực tiếp phát động năng lực Quang Chi Thủ Hộ của mình, trong khoảng thời gian ngắn trợ giúp đồng bạn hồi phục toàn bộ linh lực, ngay cả Hiệp Ẩn Số Bốn cũng được hưởng lợi tác dụng mạnh mẽ của Quang Chi Thủ Hộ Linh Lô.

Tri thức của Hiệp Ẩn Số Bốn là rộng rãi cỡ nào, dĩ nhiên nhìn ra đây linh lô hỗ trợ hiếm có. Hơn nữa, ông chưa từng nghe nói qua loại linh lô này. Vốn ông chỉ có hứng thú với Long Hạo Thần, lần này thì càng tò mò với cả đội. Đúng thế! Dưới tay tướng mạnh không có binh hèn. Long Hạo Thần bản thân thực lực kinh người, đồng bạn của hắn sao tệ được? Nhưng trong lòng ông có câu hỏi không nói ra ngoài. Đám Long Hạo Thần nói là sử dụng quyền trực thổ hệ, nhưng thông qua quan sát, trong đội của hắn thì Ma Pháp Thánh Điện không phải thổ hệ, nói chính xác thì đội hắn không có ai là thổ hệ.

Khu Ma quan vẫn hùng vĩ như thế, nhưng so với trước kia Long Hạo Thần đến thì lúc này Khu Ma quan càng náo nhiệt. Trong thành người đến người đi, cảnh tượng tấp nập. Những người bận rộn gần như đều liên quan đến việc giữ thành. Đám Long Hạo Thần thậm chí trông thấy có thủ vệ đang vận chuyển vũ khí hạng nặng giống như Ma Đạo đại pháo đi hướng đầu tường.

Từ chỗ Hiệp Ẩn Số Bốn được đến tin tức chính xác, trong lòng Long Hạo Thần có chút nặng nề. Hẳn thông minh cỡ nào, trải qua nhiều chuyện như vậy, nếu hẳn còn chưa đoán ra vì sao Ma Thần Hoàng đem hẳn thành điều kiện áp chế liên minh thánh điện, thì hẳn không xứng làm thần quyền giả.

Hạo Nguyệt, anh em tốt của ta, rốt cuộc mi có lai lịch gì! Ở thế giới của chính mi, mi bị bọn họ xưng hô là Thiên Tru khủng bố, lần này thậm chí cả Ma Thần Hoàng cũng kiêng dè mi, không tiếc phát động trận thánh chiến. Tiềm lực của mi thật sự khủng bố đến thế sao?

Đúng vậy, Long Hạo Thần có thể khẳng định, Ma Thần Hoàng phát động trận thánh chiến tuyệt đối không phải vì mình, dù cho hẳn có thân phận thần quyền giả cũng thế.

Trong lịch sử ma tộc cùng nhân loại đối đầu, thần quyền giả không phải chưa từng xuất hiện. Ví dụ như năm đó con trai Luân Hồi, chẳng phải chính là thần quyền giả sao? Một thần quyền giả không thể nào làm cả ma tộc dậy lên sóng to, bởi vì không đáng.

Nhớ đến từng sự việc xảy ra trên người Hạo Nguyệt, đáp án dễ dàng hiện ra trong lòng Long Hạo Thần. Lần đầu tiên đối diện ma thần chính là tại Khu Ma quan, lúc ấy là ba vị ma thần thứ hạng chót nhất. Lần ấy Long Hạo Thần mơ hồ nhớ rõ trước khi mình hôn mê, dường như có nghe tiếng rống của Hạo Nguyệt. Có thể chính nó đã uy hiếp đám ma thần, mới khiến mình và cha vợ tương lai Thánh Linh Tâm cùng nhau trở về Khu Ma quan, không chết trên chiến trường.

Không lâu sau, lần đầu tiên hẳn gặp Ma Thần Hoàng, lúc đó y tới là vì Hạo Nguyệt. Khi ấy Hạo Nguyệt chỉ có ba cái đầu. tuy hẳn không biết vì sao tinh thần truy tra của Ma Thần Hoàng mất hiệu lực, nhưng theo hiện tại nhìn thì rất rõ ràng. Lúc ấy Ma Thần Hoàng đã biết tương lai Hạo Nguyệt sẽ đem đến tai họa cho ma tộc, cho nên mới vội vàng chạy tới bên Khu Ma quan.

Các sự việc tiếp theo rõ ràng trong trí nhớ Long Hạo Thần. Không chỉ một lần gặp ma tộc cường đại, Hạo Nguyệt gào thét phóng thích ra khí thể màu tím khiến đám ma tộc rút lui, trong đó bao gồm cả A Bảo. Điều cuối cùng chứng minh suy đoán của Long Hạo Thần là đúng, chính là lần hành động tại Thâm Uyên đầm lầy. Hắn làm sao cũng không nghĩ ra được, điều sáu ngàn năm nay nhân loại không thể làm được lại bị Hạo Nguyệt thực hiện. Lần đầu tiên phá hủy một Trụ Ma Thần của ma tộc.

Khó trách Ma Thần Hoàng chú trọng Hạo Nguyệt như vậy. Sự tồn tại của Hạo Nguyệt đích thực uy hiếp đến gốc rễ ma tộc. Nếu để mình và Hạo Nguyệt lớn lên, vậy tương lai không xa, có lẽ ma tộc sẽ bị hủy trong tay mình và Hạo Nguyệt. Nếu quả thật có ngày như vậy thì quá tốt rồi.

Đối với Hạo Nguyệt, Long Hạo Thần chưa từng nghi ngờ. Hắn và Hạo Nguyệt là một thể, trong người chảy một phần máu của đối phương. Long Hạo Thần có thể khẳng định, ở phương diện quang hệ, mình tăng tiến nhiều vậy dĩ nhiên là vì thể chất thần quyền giả, nhưng phương diện ngoại linh lực sức mạnh vượt xa đồng bạn, đa phần là nhờ Hạo Nguyệt. Chứ nói chi lúc Hạo Nguyệt tiến hóa thì sẽ ảnh hưởng hắn tăng tiến theo, linh lực tăng mាំng lớn.

Đương nhiên hắn không thể nào giao ra Hạo Nguyệt. Cho dù hắn chết cũng phải bảo vệ Hạo Nguyệt an toàn. Dù rằng nếu hắn thật chết rồi, dưới tác dụng của khế ước, chỉ sợ Hạo Nguyệt sẽ đi theo hắn.

Nhưng hiện giờ lòng Long Hạo Thần cực kỳ khó chịu thậm chí là nặng nề. Dù nói thế nào thì ma tộc phát động thánh chiến đều là do hắn và Hạo Nguyệt. Ma tộc có ngàn vạn đại quân và chạm với mấy trăm vạn quân của nhân loại, sẽ tạo ra điều thảm khốc gì? Không biết có bao nhiêu chiến sĩ, người thường sẽ chết vì chiến tranh. Mặc dù sớm muộn gì sẽ xảy ra thánh chiến, nhưng khi hắn trở thành mối lửa thì lòng có gánh nặng trách nhiệm đè ép.

Hiệp Ấn Số Bốn trực tiếp mang đám Long Hạo Thần tới một gian phòng họp trong Thích Khách Thánh Điện, sau đó vội vàng đi báo cáo.

Không còn người ngoài, mọi người bản năng đặt ánh mắt trên người Long Hạo Thần. Cảm xúc của mỗi người đều hơi phức tạp, chỉ có Thái Nhi là mơ hồ.

Khi nàng đi vào Thích Khách Thánh Điện thì sắc mặt hơi biến đổi, Thái Nhi cảm thấy như chỗ này rất quen thuộc.

"Đại ca, sẽ không có việc gì chứ?" Lâm Hâm hơi lo âu nhìn Long Hạo Thần.

Đại quân ma tộc xâm chiếm, Ma Thần Hoàng phát động thánh chiến, tin tức này đã kích rất lớn với Liệp ma Đoàn số sáu mươi bốn cấp suất. Huống chi bản thân Long Hạo Thần còn là trung tâm bão tố, đồng bạn của hắn sao không lo lắng cho được?

Long Hạo Thần không chút do dự lắc đầu, nói.

"Sẽ không có chuyện gì đâu. Chúng ta chỉ cần nghe theo liên minh xếp đặt là được. Các người cũng đã nghe tiền bối Hiệp Ẩn Số Bốn nói, hiện tại ta chỉ muốn chiến đấu vì liên minh."

"Đúng vậy, chiến đấu vì liên minh!" Mắt Tư Mã Tiên lấp lóe tia lửa, dường như nhịn không được muốn lập tức xông lên chiến trường.

Những người khác cũng nhẹ gật đầu, ổn định tinh thần. Long Hạo Thần là linh hồn của đội này, tuy không thể nói lúc trước làm nhiệm vụ hắn chưa từng phạm sai lầm, nhưng đó là rất ít. Chỉ cần hắn có thể bình thản cho rằng không có chuyện gì thì tâm tình của người khác cũng bình tĩnh hơn.

Kỳ thật lúc này tâm trạng Long Hạo Thần sao không phức tạp được? Chỉ có hắn mới hiểu rõ Ma Thần Hoàng thật sự bởi vì hắn và Hạo Nguyệt mới phát động thánh chiến. Nếu hắn đứng ra, có lẽ sẽ kết thúc thánh chiến này. Nhưng hắn có thể làm như thế không? Đáp án đương nhiên là không. Đây là chiến tranh giữa hai dân tộc, dù không có hắn làm mồi lửa, nhân loại không ngừng phát triển, thì thánh chiến này sớm

muộn sẽ đến. Hơn nữa, tuy Long Hạo Thần là quang minh chi tử nhưng hắn cũng yêu quý sinh mạng của mình! Càng quan trọng là cần bỏ ra mạng sống để kết thúc thánh chiến không phải hắn, mà là đồng bạn của hắn, người anh em tốt, Hạo Nguyệt. Long Hạo Thần có lương thiện và sáng sủa hơn thì hắn vẫn chỉ là một nhân loại. Hắn cũng có lòng ích kỷ, sao hắn có thể nhìn Hạo Nguyệt đi chịu chết được? Điều này tuyệt đối là không thể nào. Nhưng hắn cũng không muốn thấy trong đại chiến liên minh đổ máu!

Cho nên hiện tại lòng hắn rất hỗn loạn. Hắn đã nghĩ kỹ, mặc kệ liên minh cho ra kết luận cuối cùng thế nào, dù là giao hắn ra ngoài thì hắn cũng sẽ giơ hai tay đồng ý quyết định. Hơn nữa hắn đã quyết tâm đem bí mật về việc Hạo Nguyệt có thể uy hiếp ma tộc báo cho liên minh, tất cả đều do liên minh quyết định.

Làm ra quyết định này, bản thân Long Hạo Thần cực kỳ thống khổ. Nhưng cùng lúc đó, tâm tình hắn cũng nhẹ nhàng hơn. Ít ra hắn có thể đổi mặt chính mình. Tình huống tệ nhất là liên minh thánh điện sẽ giao hắn ra ngoài. Nếu thật sự như vậy thì hắn sẽ lựa chọn chết trận với Hạo Nguyệt.

Hiệu suất của Hiệp Ẩn Số Bốn rất cao, không gian xung quanh đột nhiên khẽ vặn vẹo một cái, ánh mắt Long Hạo Thần bỗng biến sắc bén, tập trung một vị trí, tay phải khẽ nhúc nhích rồi lập tức biến bình thường. Mà ở chớp mắt kia, một bóng dáng xám đã bước ra giữa không trung. Đây chẳng phải chính là điện chủ Thích Khách Thánh Điện, Hiệp Giả Thánh Nguyệt ư?

Thánh Nguyệt vừa bước ra liền thấy Long Hạo Thần, cũng trông thấy hắn rút tay lại, đáy mắt xẹt qua tia kỳ lạ. Tiếp theo đương nhiên ông tìm kiếm Thái Nhi.

Khi ánh mắt Thái Nhi giao thoa với Thánh Nguyệt, bỗng nhiên thân thể nàng run rẩy, con ngươi như là tách ra một khe hở ngáy ngốc nhìn Thánh Nguyệt, cả người hơi cứng lại.

Thánh Nguyệt cứ tưởng là vì cháu cố thấy mình mới thế, nên không chú ý Thái Nhi nữa. Ánh mắt ông lại đặt trên người Long Hạo Thần. Nhưng ông không nói lời nào, nâng lên bàn tay to, chộp thẳng hướng đầu Long Hạo Thần.

Thánh Nguyệt đăng cấp cỡ nào. Năm ngón tay giương ra, sát khí lãnh liệt bộc phát. Trong phòng họp lập tức giảm nhiệt độ, áp lực khủng bố chớp mắt xuất hiện xung quanh người Long Hạo Thần.

Ai có thể nghĩ tới Hiệp Giả đại nhân này vừa xuất hiện liền ra tay? Hơn nữa tốc độ của Thánh Nguyệt nhanh đến mức nào. Gần như lúc nâng cánh tay lên thì người đã tới trước mặt Long Hạo Thần. Cú chộp này những người khác thậm chí không có cơ hội phản ứng.

Long Hạo Thần phản xạ cực nhanh. Khi ánh mắt Thánh Nguyệt lần nữa tập trung vào người hắn, thì hắn lập tức có cảm giác nguy hiểm. Vốn hắn ngồi trên ghế, giờ phút này cũng không đứng lên, bởi vì không có thời gian. Chân phải đạp trên bàn, cả người cùng cái ghế bỗng lùi ra sau, cùng lúc đó ngón tay phải chỉ hướng trước, ngón tay như đao chĩa không trung.

Có thể thấy trong chộp mắt này, ngón trỏ và ngón giữa của Long Hạo Thần đều biến thành thủy tinh vàng. Tiếng kêu to chói tai, một kiếm khí trực tiếp xuất hiện trong không trung. Không chỉ như vậy, thân thể Long Hạo Thần chợt lóe, một tầng quang mang da cam đã bao phủ hắn vào trong.

Phụt

Kiểm quang vàng trực tiếp đâm vào lòng bàn tay Thánh Nguyệt. Không sai một li, khiến Hiệp Giả đại nhân cú chộp chợt tạm dừng, khi năm ngón tay tiếp tục rơi xuống thì trúng chính là Thuần Tường do Nhật Nguyệt Thần Oa tẩm thuần bày ra.

Kỹ năng Thuần Tường của Long Hạo Thần là thuần phát, lại thêm một chiêu tràn ngập kiếm ý, cho nên tay phải Thánh Nguyệt trực tiếp xệt

qua Thuần Tường. Quang mang da cam của Nhật Nguyệt Thần Oa tấm thuần chột lóe sáng, bị đẩy trượt ra sau nhưng không thể thương tổn đến người Long Hạo Thần.

Sự phối hợp giữa đoàn đội hiện ra tại giây phút này. Tuy mỗi người đều không rõ vì sao Thánh Nguyệt sẽ tấn công Long Hạo Thần, nhưng bọn họ cùng Long Hạo Thần chiến đấu rất nhiều lần. Cho nên bên này Long Hạo Thần có hành động là những người khác lập tức phát động.

Tư Mã Tiên vung lên tay phải, Quang Chi Đại Lực Hoàn mang theo tiếng rít sắc bén bay hướng Thánh Nguyệt, hơn nữa cản trước mặt ông, không để ông tiếp tục tấn công Long Hạo Thần.

Tiếng phượng kêu to rõ cũng vang lên. Lâm Hâm không chút chần chờ phát động Tâm Diễm Hỏa Diễm của y. Bọn họ đối mặt chính là Hiệp Giả cấp chín, không dốc hết sức sao được?

Xích Huyết Chi Cuồng Phóng của Hàn Vũ đã chém ra ngoài với khí thế điên cuồng, hơn nữa trực tiếp chém ba đường phía dưới Thánh Nguyệt, quét ngang hai lượt.

Cự Linh Thần tấm thuần của Vương Nguyên Nguyên đã bay ra ngoài, công kích của cô thì trực tiếp đâm hướng cổ Thánh Nguyệt, vừa lúc một trên một dưới với Hàn Vũ, lại thêm Tư Mã Tiên ở chính diện, có thể nói là lấp kín con đường Thánh Nguyệt có thể lùi.

Càng khiến Thánh Nguyệt kinh ngạc là, khi mấy đứa trẻ hành động thì áp lực tràn ngập bùng phát, long uy khủng bố của Nghịch Thiên Ma Long gần như chớp mắt đã lan tràn cả phòng họp. Đừng nói là nơi đây, cả Thích Khách Thánh Điện chỉ sợ đều cảm nhận được long uy này.

Không cử động chỉ có mỗi mình Thái Nhi. Hiện tại nàng đang trong trạng thái hoàn toàn ngưng ngẫn, ngây ngốc đứng đó không biết suy nghĩ cái gì.

Thánh Nguyệt không uống là Hiệp Giả, điện chủ Thích Khách Thánh Điện. Đối mặt sự bao vây của đám thanh niên, tuy ông thầm giật mình nhưng phản ứng không chậm chút nào.

Chân hơi bước lên nửa bước, thân hình chợt lóe, đầu tiên là tránh đi Quang Chi Đại Lực Hoàn ở trước mặt, sau đó tay phải xẹt qua Quang Chi Đại Lực Hoàn. Cùng lúc đó, thân thể ông bay lên, hai chân cùng đá ra tấn công hướng Hàn Vũ và Vương Nguyên Nguyên.

Đám thanh niên này chẳng qua chỉ là tu vi cấp sáu, Thánh Nguyệt là cấp chín. Bởi vậy, tuy ông không xem thường bọn họ nhưng không có khả năng dốc hết sức. Cho nên chỉ là đơn giản vận chuyển linh lực, dựa vào bản năng chiến đấu.

Nhưng Thánh Nguyệt không nghĩ tới chính mình hôm nay thật là quá sơ ý. Ông thật sự khinh thường thực lực của Liệp ma Đoàn số sáu mươi bốn cấp suất, đặc biệt là coi thường uy lực Quang Chi Đại Lực Hoàn của Tư Mã Tiên.

Khi tay phải Thánh Nguyệt xẹt qua Quang Chi Đại Lực Hoàn, theo ông nghĩ thì tuy vũ khí này thoát nhìn nặng nề, nhưng linh lực của Tư Mã Tiên khác xa với ông, nhất định sẽ bị chính mình đánh bay, đồng thời nhờ lực phản chấn, hai chân đá văng công kích của hai người khác, lại đối phó Lam Hỏa Phượng Hoàng Linh Lô xông tới thì không thành vấn đề.

Nhưng tay phải của ông vừa chạm vào Quang Chi Đại Lực Hoàn, Thánh Nguyệt liền biết mình sai lầm rồi. Vũ khí thoát nhìn cồng kềnh này còn kinh khủng hơn cả trong tưởng tượng của ông.

Trong tiếng nổ chói tai, Thánh Nguyệt chỉ cảm thấy có lực lượng cường đại đẩy tay mình ra. Chính là Phấn Toái, hấp thu tam trọng bạo phá của Quang Chi Đại Lực Hoàn.

Nếu chỉ như vậy thì lấy linh lực cao hơn mười vạn của Thánh Nguyệt cũng chưa chắc bị thương tổn gì. Nhưng quan trọng là khi Quang Chi

Đại Lực Hoàn phát động, Tư Mã Tiên đã sử dụng Tử Huyền Thần Lô linh lô của mình. Bởi vậy lúc tay phải Thánh Nguyệt va chạm vào nó, tia chớp tím bỗng nhiên bùng phát, trực tiếp thông qua bàn tay lan truyền toàn thân Thánh Nguyệt.

Tử Huyền Thần Lô linh lô muốn tổn thương Thánh Nguyệt có linh lực cao như vậy thì không thể nào rồi, nhưng tia điện sinh ra cảm giác tê liệt thì lại có hiệu quả.

Đối với cường giả cỡ như Thánh Nguyệt, trong chiến đấu ông sẽ không làm ra việc vô nghĩa. Bởi vậy, tuy Tử Huyền Thần Lô linh lô chỉ làm ông ngừng không tới một giây nhưng đã phá hủy toàn bộ kế hoạch của ông.

Hai chân đá ra tạm ngừng trên không trung, tiếp đó va chạm với Xích Huyết Chi Cuồng Phóng và Cự Linh Thần tẩm thuần.

Thánh Nguyệt dù có mạnh hơn nữa cũng chỉ là con người, mà ông va chạm lại là hai bộ trang bị cấp truyền kỳ.

Vương Nguyên Nguyên và Hàn Vũ bị đá bay nhưng chính Thánh Nguyệt cũng không chịu nổi. Một bên là không gian, một bên là quang minh điên cuồng. Hai loại thuộc tính cường đại có trang bị cấp truyền kỳ tăng phúc tàn phá khiến thân thể ông vốn đã tê liệt càng thêm chậm chạp.

Ngay lúc này, Lam Hỏa Phượng Hoàng Linh Lô đã xông tới. Ánh lửa nóng cháy chột dâng lên, bùng phát, uy lực khủng bố gần như nuốt hết cả người Thánh Nguyệt.

Tâm Diễm Phượng Hoàng, đây chính là kỹ năng duy nhất của hợp thành linh lô, hơn nữa mỗi lần Lâm Hâm thi triển xong sẽ bị phản phệ cực lớn. Năm đó khi y mới có được kỹ năng này thì đã nhờ vào nó ngăn cản Vua Cường Thi cấp tám, hơn nữa gây tổn thương cho nó.

Hiệp Giả Thánh Nguyệt đương nhiên không phải Vua Cường Thi có thể so sánh, nhưng vấn đề là có tâm hoặc vô tâm! Lâm Hâm ngày càng

khống chế tốt hỏa nguyên tố, bởi vậy lúc ra tay thì nhiệt độ của Tâm Diễm Phượng Hoàng giấu kín, va chạm xong liền bộc phát ra.

"Đám nhóc các người!" Thánh Nguyệt chửi một câu, quang mang xám lấp lánh bùng bùng phát, sự sắc bén như cắt đứt yết hầu của Lam Hỏa Phượng Hoàng Linh Lô. Uy lực khủng bố chợt lóe liền mất, tất cả đều trở về bình thường.

Một cước một người, bao gồm cả Long Hạo Thần vừa mới kết thúc Thuần Tường bảo hộ, mấy chàng trai đều bị Thánh Nguyệt đá văng ra ngoài, hơn nữa còn va chạm một chỗ chổng chéo lên nhau.

Nhưng Thánh Nguyệt không đánh tiếp, bởi vì ông vẻ mặt kỳ quái đối diện Nghịch Thiên Ma Long gần như chiếm hơn phân nửa phòng họp, hai bên còn cảnh giác nhìn nhau.

"Anh Nhi, thu lại đi. Hiệp Giả đại nhân không có ác ý." Tuy Long Hạo Thần bị đá đến nhe răng nhếch miệng, nhưng vẫn vội nói.

Long uy của Nghịch Thiên Ma Long quá mạnh, nếu khiến Thích Khách Thánh Điện hiểu lầm không đáng có thì không tốt.

Quang mang đen chợt lóe, dưới ánh nhìn trợn trừng của Thánh Nguyệt, Nghịch Thiên Ma Long trước một giây còn hùng hổ, ngay sau đó lại biến thành một con heo ục ịch, ngộ nguậy trong ngực Trần Anh Nhi, thậm chí còn khiêu khích liếc ông một cái.

Khóe mắt và miệng Thánh Nguyệt cùng co giật, kiềm không được lại mắng.

"Đám nhóc các người, có cần ác vậy không? Lão tử là ma tộc sao?"

Lúc này bộ dạng của Thánh Nguyệt Hiệp Giả đại nhân khiến người có chút không dám nhìn. Bộ đồ trên người nhiều chỗ cháy đen, ngay cả tóc cũng bị đốt một mảnh, má trái nóng đỏ. Hình dạng thật đúng là chật vật!

Hiện tại Thánh Nguyệt hận không thể tìm ra cái hố chui vào, thầm mắng mình rảnh quá thử thách làm cái gì! Giờ tự chuốc nhục! Đám nhóc này cũng không thêm nường tay.

Đương nhiên ngoài miệng ông sẽ không nói lời như vậy. Ông oán hận nhìn chằm chằm đám người Long Hạo Thần bò dậy, tức giận nói.

"Các người gan lớn lắm rồi? Còn dám đấu với lão tử. Tốt lắm! Đám nhóc các người, lão tử phải dạy dỗ các người mới được!"

"Ông cố, xin tạm tha cho chúng con đi, chúng con không cố ý." Long Hạo Thần vội vàng cười nịnh, tiến lên hướng Thánh Nguyệt hành lễ hậu bối.

Thánh Nguyệt hừ một tiếng, nói.

"Thằng khốn nhà ngươi tệ hại nhất. Ngươi có biết ngươi làm chúng ta lao tâm lao lực bao nhiêu không? Ta ra tay dạy dỗ ngươi một chút thì có gì không được? Xem đám nhóc khốn kiếp các ngươi, ai cũng phản ứng nhanh nhẹn. Ta và các ngươi có thù sâu lắm chắc?"

Nhìn Thánh Nguyệt bộ dạng thâm trầm, dĩ nhiên mọi người cũng hiểu được Hiệp Giả đại nhân chỉ là thử Long Hạo Thần thôi. Muốn cười rồi lại không dám, ai cũng cúi đầu không lên tiếng.

"Hừ, hừ, cánh cứng rồi chứ gì?" Thánh Nguyệt nâng tay lên gõ đầu Long Hạo Thần, khiến hắn đau đến nhe răng nhếch miệng mà không dám ra tiếng.

Hắn cũng không ngờ Thánh Nguyệt sơ ý như vậy, mới chút xíu đã bị họ gây khó dễ, không cho ông ta trút giận thì chỉ sợ không được.

Thánh Nguyệt thật buồn bực! Bởi vì ông phát hiện mình không thể trút giận. Hơn nữa sau khi tỉnh táo lại, ông thầm chấn kinh. Cho dù ông hơi sơ ý nhưng dù sao cũng là cường giả cấp chín! Hơn mười vạn linh lực đặt tại đó, đám nhóc có trang bị loại nào chứ! Ra tay gần như đều là

cấp truyền kỳ, chắc bọn họ mới thắng Liệt ma Đoàn cấp suất không lâu, lấy đâu ra nhiều trang bị tốt vậy. Đặc biệt là Long Hạo Thần, mới rồi tắm thuốc của hắc màu da cam, là cấp sử thi?

Thực lực của đám Long Hạo Thần thật sự khiến Thánh Nguyệt bị đảo điên. Nên biết lần trước ông gặp nhóm thanh niên này, bọn họ cùng lắm coi như là nhân tài mới, lần này lại có thể ra oai phủ đầu Hiệp Giả đại nhân như ông. Điều này không phải dùng hai từ "tiến bộ" là có thể giải thích, quả thật là bay vọt.

"Người cấp bảy rồi?" Thánh Nguyệt kiểm bốt lửa giận, bản năng hỏi Long Hạo Thần.

Ông còn nhớ rõ mới rồi Long Hạo Thần lấy tay làm kiếm đánh ra một luồng kiếm khí thì là cảnh giới Thể Quang Diệu.

Long Hạo Thần gật đầu, nói.

"Đúng thế ạ, ông cố."

Thánh Nguyệt càng kinh ngạc hơn. Suy đoán là một chuyện, xác nhận thì lại là chuyện khác. Long Hạo Thần mới bao nhiêu tuổi? Tuyệt đối chưa tới hai mươi. Lần trước gặp mặt hắc mười bốn hay mười lăm tuổi? Chỉ mới vài năm thôi đã là cấp bảy! Khó trách tên Ma Thần Hoàng quyết bắt đi Long Hạo Thần. Cấp bảy, thật là cấp bảy? Lúc mình cấp bảy thì bao nhiêu tuổi? Hình như là ba mươi lăm?

Ánh mắt lần nữa lướt qua mọi người, biểu tình của Thánh Nguyệt đã hồi phục lạnh lùng. Đương nhiên khuôn mặt lạnh lùng đẹp trai và bộ dạng chật vật thì có chút...dĩ nhiên đám Long Hạo Thần không dám cười ra tiếng.

Đúng lúc này, bên ngoài phòng họp truyền đến tiếng đập cửa dồn dập.

"Chỗ này không có việc gì, là ta kêu người mô phổng long uy của Nghịch Thiên Ma Long!" Thánh Nguyệt hét lớn một tiếng.

Ông không thể cứ để thuộc hạ trông thấy mình, còn mặt mũi gì chứ?

Nghe tiếng của Thánh Nguyệt thì bên ngoài trở nên yên tĩnh.

Thánh Nguyệt nhìn chăm chú Long Hạo Thần một lúc lâu, gật gù nói.

"không tệ, xem ra các người đã trưởng thành rất nhiều, thực lực cũng tăng không ít. Rốt cuộc các người đã trở lại. Chắc Hiệp Ẩn Số Bốn có nói rồi, bắt đầu thánh chiến."

Long Hạo Thần gật đầu, nói.

"Ông cố, việc này là do con, con nguyện ý mặc cho liên minh xử lý."

"Xử lý?" Giọng Thánh Nguyệt bổng cao lên vài phần. "Xử lý con bà nó! Gì mà việc do người? Người có tư cách sao? Rảnh quá nên kiếm chuyện cho mình? Muốn tìm đánh thì người cứ nói thẳng. Thánh chiến giữa ma tộc và liên minh là do một nhân vật nhỏ như người có thể quyết định?"

Tuy lời Thánh Nguyệt nói khó nghe, tràn ngập rắn dạy, nhưng lòng Long Hạo Thần lại ấm áp. Tất nhiên hẳn có thể nghe ra trong giọng nói của Thánh Nguyệt tràn đầy che chở.

Long Hạo Thần hít sâu, nói.

"Ông cố, thật sự là bởi vì con. Ông hãy nghe con nói, chuyện này rất quan trọng với liên minh. Mặc kệ liên minh quyết định ra sao thì con sẽ không có nửa lời oán than, nhưng con không thể che giấu liên minh. Con tin tưởng liên minh sẽ có quyết định chính xác."

Nhìn Long Hạo Thần sắc mặt trịnh trọng, Thánh Nguyệt đột nhiên phát hiện tình huống hình như không đơn giản như mình tưởng tượng.

Ông nhúu mày, nâng tay lên, một luồng khí sắc bén lãnh liệt mau chóng khuếch tán, bao bọc cả phòng họp.

"Người muốn nói cái gì?" Thánh Nguyệt nhúu chặt chân mày.

Long Hạo Thần nói.

"Ông cố, con có thể khẳng định, Ma Thần Hoàng phát động thánh chiến đích thực là bởi vì con. Điểm này, ngay cả đồng bạn con đều không biết là vì sao. Nhưng làm người trong cuộc, con biết rõ. Biết được sắp bắt đầu thánh chiến, trong lòng con rất khó chịu. Con thật sự không muốn bởi vì mình mà khiến sinh linh đồ thán. Nhưng chuyện này có quan hệ đến đồng bạn thân thiết nhất của con, con không thể giao nó ra. Cho nên con xin liên minh làm ra quyết định cuối cùng. Dù liên minh xử lý ra sao thì con đều bằng lòng chấp nhận."

Nghe hắn nói nghiêm trọng như vậy, không chỉ Thánh Nguyệt sắc mặt khó coi, Liệt ma Đoàn số sáu mươi bốn cấp suất trừ Thái Nhi đang ngây ra, mấy người khác đều giật mình trợn to mắt. Khi họ biết thánh chiến là bởi vì Ma Thần Hoàng muốn có Long Hạo Thần thì cũng trần ngập nghi hoặc, lại không nghĩ ra nguyên nhân. Lúc này nghe ý Long Hạo Thần muốn nói, trận thánh chiến này thật có liên quan đến hắn.

Cơ quai hàm Thánh Nguyệt rõ ràng nhúc nhích, thanh âm ông biến nhu hòa.

"Con trai, đừng gấp. Ông cố tin tưởng nhân cách của con. Con nhớ kỹ, dù xảy ra chuyện gì thì ông cố đều đứng về phía con. Không ai có thể đụng vào cháu cố của ta. Hơn nữa, con càng phải nhớ kỹ, những gì con mới nói tuyệt đối đừng nói ra cho ai khác. Cho dù là ở trong liên minh cũng không phải mọi người đều giống chúng ta. Hiện tại hãy nói điều con muốn nói đi. Chỉ cần ông cố có thể làm được gì thì ta nhất định sẽ dốc sức giúp các người."

"Vâng." Nhìn Thánh Nguyệt ánh mắt quan tâm, Long Hạo Thần mạnh gật đầu.

Hiện tại hắn có cảm giác muốn khóc. Thánh Nguyệt là ông cố của Thái Nhi, khoảnh khắc này, hắn chân chính cảm nhận được tình thân từ người vị Hiệp Giả tính tình nóng nảy. Tình thân vĩnh viễn là điểm yếu ớt nhất trong lòng Long Hạo Thần.

"Ông cố, lúc chúng con rời khỏi liên minh thì tổng cộng nhận mười sáu nhiệm vụ giết chóc. Không tới nửa năm, chúng con đã hoàn thành hết nhiệm vụ. Trong tất cả nhiệm vụ thì khó nhất là giết Xà Ma Thần An Độ Man Li, thứ hạng chót nhất trong bảy mươi hai Trụ Ma Thần của ma tộc."

Thánh Nguyệt lần nữa bị kinh ngạc.

"Cái gì? Ý con là, các người đã đánh chết một ma thần? Xà Ma Thần An Độ Man Li?"

Long Hạo Thần gật đầu.

"Phần lớn là nhờ may mắn..."

Sau đó hắn kể kỹ việc mình và đồng bạn làm sao biết Xà Ma Thần ở Thâm Uyên đầm lầy, và việc họ gặp gỡ trong đầm lầy. Nói đến khi họ nhờ vào Vua Sâm Chu cùng An Độ Man Li lưỡng bại câu thương, nhân cơ hội đó đánh chết nó.

"Làm tốt lắm. Có thể dưới tình huống ma thần có Trụ Ma Thần bảo vệ, đánh chết nó, coi như là Liệt ma Đoàn cấp đế cũng chưa chắc có thể làm được. Tuổi bình quân của các người chẳng qua khoảng hai mươi đã có thành tựu như vậy, thật sự là may mắn của liên minh!"

Cho dù Thánh Nguyệt có khó khăn hơn nữa, nghe Long Hạo Thần kể xong cũng kiềm không được vỗ bàn khen. Đám trẻ này ra sống vào chết, cỡ tuổi đó đã đánh chết một ma thần, thành tựu này thật quá to lớn.

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 185

Ấm Áp

Long Hạo Thần nói tiếp.

"Sau khi đánh chết Xà Ma Thần An Độ Man Li, chúng con đi tới chỗ Trụ Ma Thần của gã định phá hủy nó, nhưng Trụ Ma Thần cực kỳ cứng rắn."

Thánh Nguyệt mỉm cười nói.

"Đó là chắc chắn rồi, các người đừng nản lòng vì thế. Từng có rất nhiều Liệp ma Đoàn cấp danh hiệu định tấn công Trụ Ma Thần mà không thể như ý. Ai, sáu ngàn năm, ma tộc khiến chúng ta bất lực nhất chính là bảy mươi hai Trụ Ma Thần, đây cũng là cái gốc của ma tộc. Chỉ cần bảy mươi hai cây cột đáng ghét còn đó, ma tộc chưa chắc thật sự suy kiệt. Các người đừng vì thế mà thấy khổ sở, chờ sau này chân chính có thực lực mạnh mẽ lại nghĩ cách đi. Đáng tiếc, năm đó con trai Luân Hồi của Thích Khách Thánh Điện chúng ta có khả năng đánh bại Trụ Ma Thần lại chết quá sớm. Nếu không thì nói không chừng sẽ sáng tạo ra kỳ tích."

Long Hạo Thần nghiêm túc nói.

"Nhưng mà, chúng con đã thành công."

"Thành công thì tốt! A? Thành công? Con nói thành công cái gì?"
Thánh Nguyệt giật nảy người. Dáng người ông rất gầy, nhảy dựng lên thì tựa như con tinh tinh.

Long Hạo Thần nói.

"Chúng con thành công phá hủy Trụ Ma Thần đó, triệt để hủy diệt. Trên thế giới này về sau sẽ không lại xuất hiện Xà Ma Thần An Độ Man Li. Thậm chí Xà Ma tộc của gã có thể tiếp tục truyền thừa nữa không thì rất khó nói."

Thánh Nguyệt trợn to mắt, giữ nguyên tư thế bất động đến mười giây.

"Con, con...con nói thật? Các người, các người hủy một Trụ Ma Thần? Không, điều này là không thể nào. Nhiều tiền bối đều không thể làm được, cho dù các người được trời ưu đãi, mỗi cái đều tài năng bẩm sinh, nhưng các người tu vi mới bao nhiêu, sao có thể hủy Trụ Ma Thần? Không thể nào, tuyệt đối không thể được!"

Nhìn Thánh Nguyệt phản ứng có chút không bình thường, Long Hạo Thần cười khổ nói "Ông cố, nhưng chúng con đúng là đã làm được. Đây cũng là nguyên nhân chủ yếu Ma Thần Hoàng lấy con làm điều kiện phát động thánh chiến!"

Thánh Nguyệt động kinh kéo dài tới mấy phút mới bình tĩnh trở lại.

"Ý con là, con có loại năng lực đặc biệt có thể đối phó Trụ Ma Thần?"

Long Hạo Thần gật đầu.

"Có thể nói như vậy, nhưng không phải con mà là đồng bạn ma thú của con, Hạo Nguyệt. Tin tưởng các bạn của con cũng đã cảm nhận được. Hạo Nguyệt mà một ma thú khác lạ, mãi đến nay không ai có thể nói nó thuộc loại gì. Nhưng nó có thể sử dụng một loại năng lực đặc biệt, năng lực này đối với nhân loại chúng ta dường như không có tác dụng to lớn gì, nhưng đối với ma tộc lại là sự hủy diệt, đặc biệt là Trụ Ma Thần. Hạo Nguyệt lấy cái giá tiêu hao sức sống giúp chúng con hủy đi cây cột. Nếu con không đoán sai, Ma Thần Hoàng là bởi vì biết sự uy hiếp của Hạo Nguyệt đối với ma tộc, cho nên mới đòi liên minh giao con ra. Con

và Hạo Nguyệt là huyết khế, chỉ cần con chết thì Hạo Nguyệt khó sống một mình."

Trong Liệp ma Đoàn số sáu mươi bốn cấp suất, nếu nói không ai đoán được điều này thì là không thể nào. Chẳng qua lúc này trong lòng mọi người rất hỗn loạn. Nghe những lời này từ miệng Long Hạo Thần, mọi người mới càng thêm khẳng định suy nghĩ của mình. Thoáng chốc không khí cả phòng họp biến trầm trọng.

Không thể nghi ngờ, đối với liên minh thánh điện mà nói, có năng lực có thể hủy hoại Trụ Ma Thần thì quả là chuyện cực tốt. Nhưng hiện tại ma tộc lại vì thế mà phát động thánh chiến không chết không ngừng. Liên minh thánh điện thật sự có đủ thực lực chống cự trận chiến này sao? Không ai biết. Đại chiến vừa mới tiến vào giai đoạn ban đầu, hai bên đều đang giàn quân.

Sáu ngàn năm tới nay, tuy nhân loại không ngừng nghỉ ngơi lấy lại sức, nhưng bọn họ dù sao chỉ chiếm cứ một góc đại lục mà thôi. Sự cường đại của ma tộc cũng đang kéo dài, ít nhất năng lực sinh dục không xuất hiện vấn đề. Khi nhân loại tích góp lực lượng thì sao ma tộc không thể chứ? Đặc biệt là số lượng ma tộc cao cấp, sáu ngàn năm trước không thể so sánh.

Có thể nghĩ ngay lúc này, Long Hạo Thần và Hạo Nguyệt là điểm mẫn cảm.

Thánh Nguyệt rơi vào suy tư sâu xa. Xem từ góc độ liên minh thánh điện thì giao ra Long Hạo Thần, dĩ nhiên có được cơ hội tiếp tục nghỉ ngơi lấy sức. Nhưng sau này họ còn có cơ hội đạt được lực lượng hủy diệt Trụ Ma Thần không? Đáp án là không xác định. Mà bảo vệ tốt Long Hạo Thần, vậy thì liên minh phải đối mặt lửa giận từ ma tộc. Dù sao sự tình liên quan đến sự hưng thịnh cả ma tộc, đối lại là ai thống trị ma tộc, dưới tình huống như vậy đều sẽ không tiếc tất cả cái giá đắt giết chết Long Hạo Thần và Hạo Nguyệt.

Thật lâu sau Thánh Nguyệt mới gian nan mở miệng.

"Nhóc con, con không nên nói ra, như vậy rất có thể sẽ xuất hiện tình huống bất công với con, có hiểu không?"

Long Hạo Thần ngược lại bình thản mỉm cười.

"Ông cố, không có gì là bất công, con không thể làm trái lương tâm mình. Con nói rồi, con không thể giao ra Hạo Nguyệt, nó tựa như anh em ruột thịt của con. Điều con có thể làm chính là nói ra sự thật, giao quyền quyết định cho liên minh. Mặc kệ liên minh quyết định ra sau thì con sẽ không oán không hối. Ông cố, làm phiền ông kiếm một gian phòng cho con. Trước khi liên minh đặt quyết định, con sẽ ở lại Thích Khách Thánh Điện chúng ta."

Thánh Nguyệt khép mắt lại, trong lòng giằng co. Ông là một người có dục vọng khổng lồ chế mọi thứ rất mạnh, đời này không thích nhất là chuyện mình không thể nắm bắt. Không cần nghi ngờ, trước mắt Long Hạo Thần đem đến tình huống cho ông chính là như thế. Ông hoàn toàn không thể suy đoán, khi mình báo cho liên minh những lời Long Hạo Thần nói thì sẽ có hiệu quả gì. Dưới tình huống liên quan đến sinh mạng của trăm ngàn vạn người liên minh, ai đều không thể ra quyết định!

"Ông cố..."

Bỗng nhiên lúc này vang lên thanh âm của Thái Nhi.

Nghe tiếng kêu thánh thót như vừa mới tỉnh giấc, Long Hạo Thần đánh rùng mình, khó tin nhìn hướng Thái Nhi.

Ánh mắt Thái Nhi vẫn hơi ngơ ngác, từng bước một đi hướng Thánh Nguyệt.

Thánh Nguyệt tròn mắt, hơi sửng sốt nhìn Thái Nhi. Đây là cháu gái cố của ông, dĩ nhiên ông quen thuộc nhất. Tiếng kêu của Thái Nhi rõ ràng có chút kỳ lạ, khác biệt rất lớn với lúc trước.

"Ta, ta nhớ ra rồi, ông là ông cố của ta. Ông cố, cha, mẹ, cha mẹ của con đâu? Bọn họ, vì sao họ không tới cứu con, vì sao không tới cứu con..."

"Thải Nhi, con làm sao vậy?" Thánh Nguyệt giật mình nhìn Thải Nhi rõ ràng cảm xúc mất khống chế.

Long Hạo Thần vội vàng tiến lên một bước, đi tới bên cạnh Thải Nhi.

"Thải Nhi, cô nghĩ ra rồi? Đều nhớ ra tất cả sao?"

"Vì sao không cứu con...vì sao không tới cứu con." Thải Nhi tuyệt không để ý đến Long Hạo Thần, chỉ lặp lại câu nói này. Ánh mắt nàng ngơ ngác nhưng nước mắt không thể kiềm chế rơi xuống, điều này thật khiến người đau lòng.

Lúc này Long Hạo Thần đã quên mất việc của mình, tinh thần đều đặt trên người Thải Nhi, vội vàng muốn kéo lấy nàng.

Nhưng hiện tại cảm xúc của Thải Nhi rất kích động, trong mắt tràn ngập tuyệt vọng và lạnh băng, cứ ngơ ngác nhìn chăm chăm Thánh Nguyệt.

"Vì sao? Vì sao ông ném con ở đó? Vì sao các người đối xử với con như vậy, các người có biết..."

Giọng nàng gần như điên cuồng khiến mỗi người có cảm giác trái tim bị bóp chặt.

Bụp

Long Hạo Thần một chương nhẹ chặt cổ Thải Nhi, nàng bỗng mềm ngã trong ngực hắn, khuôn mặt còn tràn ngập nước mắt.

"Đây rốt cuộc là có chuyện gì?" Lúc này đầu óc Thánh Nguyệt cũng tràn ngập mờ mịt. Bị cháu cố gái đột nhiên gắt hỏi khiến ông không hiểu ra sao.

Long Hạo Thần ôm Thái Nhi, cẩn thận lau khô nước mắt trên mặt nàng.

"Đều tại con, không bảo vệ được Thái Nhi..."

Sau đó hắn nói cho Thánh Nguyệt cả quá trình Thái Nhi mất trí nhớ. Đường nhiên không kể việc liên quan đến Tháp Vĩnh Hằng, chỉ nói mình không thể không mang nàng phá tan vòng vây, cho nên quấy rầy quá trình thức tỉnh thần quyến giả của nàng.

Nghe Long Hạo Thần giải thích, Thánh Nguyệt thật lâu không nói lời nào. Ông biết, điều này tuyệt không thể trách Long Hạo Thần. Thái Nhi đột nhiên thức tỉnh, việc này ai có thể dự đoán được? Long Hạo Thần đã làm điều tốt nhất, tuy hắn không kể rõ tình hình, nhưng có thể tưởng tượng, đối diện nhiều Diệt Liệt ma bao vây, hắn có thể lao ra vòng vây đâu phải chuyện dễ?

"Đi đi, các người trước tiên trở lại nhà ta đã."

Nhà của Thánh Nguyệt chính là phủ chấp chính trong thành Khu Ma quan, Cả nhà Thánh Linh Tâm vốn ở đó chứ không phải bên Thích Khách Thánh Điện. Làm tổng trưởng quân sự Khu Ma quan, cả nhà họ ở phía sau phủ chấp chính trong một cái viện nhỏ. Thánh Nguyệt không có ý hạn chế đám Long Hạo Thần, chỉ để họ ngụ tại đây, hơn nữa nói cho hắn rằng ông sẽ báo cáo tình huống của hắn lên cấp trên, muốn Long Hạo Thần cứ chờ đợi tin tức liên minh thánh điện.

Khi Thánh Nguyệt nói như vậy với Long Hạo Thần thì trong lòng đã suy tính xong. Nơi này là Khu Ma quan, địa bàn của ông, nếu cuối cùng liên minh ra quyết định giao nộp Long Hạo Thần, vậy thì chẳng lẽ ông không thể tha thiếu niên này đi sao? Con người đều có lòng ích kỷ, ông cũng không ngoại lệ. Khi ông nhìn thấy Thái Nhi mất trí nhớ, tâm tình của Thánh Nguyệt biến đổi nghiêng trời lệch đất. Lần đầu tiên ông cảm thấy mình đã sai, vì liên minh và Thích Khách Thánh Điện, Thái Nhi chịu đựng thống khổ vượt xa người thường, thậm chí sau khi mất trí nhớ, ký ức đầu tiên nhớ lại chính là khổ sở khắc cốt铭心.

Nếu không để nàng nhận truyền thừa của Luân Hồi kiếm, sao Thái Nhi phải trải qua thống khổ như thế? Mà hiện tại, chẳng lẽ để Long Hạo Thần lại hy sinh vì liên minh sao? Thánh Nguyệt không làm được. Cho nên ông đã đặt quyết tâm, dù thế nào cũng phải bảo vệ Long Hạo Thần và Thái Nhi an toàn.

Liệp ma Đoàn số sáu mươi bốn cấp suất cứ như thế ở lại đây. Mặc dù thánh chiến u ám bao trùm cả Khu Ma quan, nhưng mọi người ở trong nhà Thái Nhi lại đặc biệt bình tĩnh.

Ngày đó Thái Nhi đột nhiên phát tác bị Long Hạo Thần đánh ngất đưa trở lại, sau khi tỉnh dậy thì nàng dần ổn định cảm xúc. Trải qua mấy ngày nghỉ ngơi, đám Long Hạo Thần dần xác định Thái Nhi hơi nhớ lại ký ức nhưng chỉ là một phần rất nhỏ, cũng chính là mấy thứ lúc nàng ba, bốn tuổi. Hiển nhiên bị Khu Ma quan kích động, lại thêm Thánh Nguyệt ông cố in dấu sâu trong lòng nàng, rốt cuộc kích động hồi phục vài phần ký ức. Dù rằng chỉ là một phần rất nhỏ, nhưng điều này thật là tin tức tốt.

Đáng tiếc là vợ chồng Thánh Linh Tâm chỉ trở về nhìn con gái một lần rồi vội vàng đi đầu tường Khu Ma quan. Thánh chiến bắt đầu, dù họ vô cùng đau lòng con gái, nhưng gánh nặng trên vai trầm trọng như thế sao bỏ xuống được?

"Long Hạo Thần, anh có đó không?" Thái Nhi đứng ở cửa sát vách phòng mình, nhẹ gõ cửa.

Lúc nhớ lại đoạn ký ức đó, cảm xúc của nàng đích thực bị xúc động mất kiểm soát. Nhưng mấy ngày nay, có Long Hạo Thần và đồng bạn khuyên nhủ an ủi, lại thêm cha mẹ và ông cố quan tâm chăm sóc, tâm tình của nàng dần hồi phục lại. Dù sao nàng vẫn chưa nhớ hết, chuyện đã qua đi, nàng dần bình tâm. Hai ngày nay tâm tình nàng đã hồi phục ổn định.

Trong phòng không có giọng quen thuộc của Long Hạo Thần đáp lại, Thái Nhi gõ một hồi, xác định trong đó không có ai, cảm thấy hơi kỳ lạ.

Đúng lý ra thì lúc này Long Hạo Thần nên ở trong phòng tu luyện mới đúng!

Tâm trạng bình tĩnh lại, nàng suy nghĩ nhiều hơn về những việc xảy ra gần đây. Tuy Long Hạo Thần tạm thời ở lại, nhưng dù là hắc huy toàn đội thì hiện tại đều tràn ngập tính không xác định. Từ sau khi mất trí nhớ, ở chung với nàng dài nhất chính là Long Hạo Thần. Có thể nói hắc huy chăm sóc nàng cẩn thận, mặc dù nàng vẫn không thể nhớ ra chuyện liên quan giữa hai người, nhưng nàng là một cô gái, con người đều có tình cảm. Theo thời gian trôi qua, coi như là nàng mất trí nhớ thì ở đáy lòng cũng dần chấp nhận Long Hạo Thần. Ít nhất thì hiện tại Long Hạo Thần nắm tay mình, nàng sẽ không đỏ bừng cả mặt, cũng sẽ không né tránh.

Luôn là anh ấy vì mình trả giá, hiện tại xảy ra chuyện lớn như vậy, mình nên an ủi anh ta mới đúng. Hôm nay nghĩ thông điểm này, Thái Nhi mới chủ động kiểm Long Hạo Thần, ai ngờ phát hiện hắc huy không có trong phòng.

Chẳng lẽ liên minh thánh điện đã quyết định sự việc đó? Nghĩ tới đây, Thái Nhi chỉ cảm thấy trái tim bị siết chặt, cảm giác thống khổ khó hình dung tràn ngập, hô hấp trở nên dồn dập.

Nhưng sao anh ta không nói với mình tiếng nào? Không, anh ấy sẽ không ra đi như thế.

Có câu quan tâm sẽ bị loạn, chính Thái Nhi đều không phát hiện, bất giác Long Hạo Thần đã chiếm vị trí khá quan trọng ở trong lòng Thái Nhi mất trí nhớ.

"Thái Nhi, cô đang làm gì đó?" Đúng lúc này, vang lên một thanh âm nghi hoặc.

Thái Nhi quay đầu vừa lúc thấy Trần Anh Nhi đi ra từ phòng kế bên, vẻ mặt tò mò nhìn nàng.

Tựa như bắt lấy cây rơm cứu mạng, Thái Nhi lóe người đi tới bên cạnh Trần Anh Nhi.

"Anh Nhi, Hạo Thần đâu? Cô có thấy anh ta không? Sao anh ta không ở trong phòng?"

Trần Anh Nhi nghi hoặc nói.

"Đương nhiên lúc này anh ta sẽ không ở trong phòng! Anh ấy đang nấu cơm cho cô! Chẳng lẽ cô không biết, từ khi trở về mỗi ngày cô ăn cái gì đều là đại ca tự tay làm."

Thái Nhi ngây ngốc, cảm giác khó nói nên lời lan tràn khắp người. Giờ phút này, nàng chỉ cảm thấy lỗ chân lông toàn thân như thư giãn ra, giây trước lo âu chợt bị cảm giác ấm nóng thay thế, vành mắt nàng chợt đỏ.

Anh ta, anh ta lại vì mình nấu ăn. Anh ấy dưới tình huống tùy thời bị liên minh từ bỏ, không ngờ còn nấu ăn cho mình mà không phải cho chính anh ấy.

Nhìn vẻ mặt của Thái Nhi, thế này Trần Anh Nhi mới khẳng định nàng quả nhiên không biết. Cô chẳng hề che giấu sự ghen tỵ.

"Thái Nhi, cô thật sự là may mắn! Cô biết không? Ngày cô hơi nhớ lại ký ức, lúc trở về đại ca đã nói, hiện tại tinh thần cô không ổn định nên thân thể cũng suy yếu, nhất định phải làm đồ ăn ngon cho cô. Giúp cô bổ dưỡng cơ thể, càng thêm điều dưỡng cảm xúc, anh ta còn nói..."

Nói đến đây, Trần Anh Nhi chợt ngừng lại.

Ánh mắt ngơ ngác của Thái Nhi đột nhiên biến rõ ràng.

"Anh ấy còn nói cái gì?"

Hốc mắt Trần Anh Nhi hơi ửng đỏ.

"Anh ta còn nói, sau này không biết có cơ hội như vậy không, phải quý trọng mỗi ngày ở bên cô. Anh ta có thể làm cho cô chỉ bao nhiêu đó thôi."

Bóng người chợt lóe, Thái Nhi giãy trước còn ở trước mặt Trần Anh Nhi, chốc lát sau đã biến mất. Nhìn nàng rời đi kéo theo chuỗi bóng ảnh, Trần Anh Nhi khẽ thở dài, lâu bầu.

"Thái Nhi, cô thật sự rất may mắn. Nếu có một ngày, ai đó cũng có thể đối xử với ta như đại ca, coi như là chết ta đều cam lòng."

Hậu viện trong phủ chấp chính Khu Ma quan có vài nhà bếp, trong đó một nhà bếp nhỏ, Long Hạo Thần đang bận rộn.

Nhà bếp này không lớn, theo Long Hạo Thần yêu cầu, mấy ngày nay chuyên môn để hẩn sử dụng. Lúc này hẩn đang bỏ thêm củi vào bếp, thỉnh thoảng chú ý ngọn lửa dưới cái nồi to.

Mùi hương nồng đậm sớm lan tràn, khiến người người chảy nước miếng. Trong nồi ngồi ba con Phi Long. Đương nhiên không phải rồng thật mà là loài chim rất bổ dưỡng, thậm chí không thuộc về phạm trù ma thú.

Trời vừa sáng thì Long Hạo Thần đã chạy tới nhà bếp giải quyết ba con Phi Long, nấu thành canh. Hẩn thỉnh thoảng bỏ thêm củi, ngửi mùi hương, xác định không có vấn đề mới đi sang cái thớt bên cạnh xử lý nguyên liệu khác.

Có câu con nhà nghèo sớm trưởng thành, lúc Long Hạo Thần sáu tuổi thì đã bắt đầu theo mẹ học nấu ăn. Tuy rằng tay nghề không nói cực ngon, nhưng mùi vị cũng không tệ lắm. Lúc trước canh rau dại mẹ hẩn uống đều do chính tay hẩn nấu.

Hiện tại điều kiện sinh hoạt hiển nhiên không phải lúc đó có thể so sánh. Long Hạo Thần chỉ là muốn trước khi liên minh ra quyết định thì làm một số việc mình muốn.

Ngay lúc này, hắn không nghĩ tới cha mẹ mình, bởi vì hắn không muốn để phụ thân vì việc của mình mà khó xử. Nhiều năm trôi qua không hề thấy mặt cha mẹ, hắn chỉ có thể thầm cầu nguyện cho họ. Hiện tại sự việc hắn muốn làm nhất dĩ nhiên không phải tu luyện. Nếu quyết định cuối cùng của liên minh là giao nộp hắn, vậy thì tu luyện nhiều hơn nữa có tác dụng gì chứ? Hắn không có khả năng trong thời gian ngắn ngủi như vậy đuổi kịp Ma Thần Hoàng.

Cho nên hắn muốn làm một ít chuyện vì Thái Nhi. Tuổi ngày càng lớn, Long Hạo Thần sắp mười tám tuổi, sớm hiểu chính mình đối với Thái Nhi không chỉ là thích, còn có phần tình thuộc về giữa nam và nữ. Bởi vì mỗi khi nhớ đến Thái Nhi, hắn sẽ cảm thấy vì nàng làm cái gì cũng là cam tâm tình nguyện.

Thái Nhi mất trí nhớ là thống khổ lớn nhất hắn ném trái. Tương lai là không xác định, hiện tại hắn không muốn suy nghĩ những điều này, chỉ là hy vọng có thể trong thời gian này cùng Thái Nhi lâu hơn chút. Mỗi ngày nhìn cô nhiều chút, vì nàng làm chút chuyện là đủ rồi.

Nhưng hắn có thể làm cái gì chứ? Long Hạo Thần phát hiện, kỳ thật điều có thể làm cho Thái Nhi không nhiều lắm, cho nên mới có việc hắn xuống nhà bếp. Ít nhất thì có thể để Thái Nhi mỗi ngày ăn món hắn tự tay nấu, loại cảm giác này khiến hắn hạnh phúc từ tận đáy lòng. Đặc biệt là trông thấy cảm xúc của Thái Nhi mấy ngày này dần hồi phục, tâm trạng Long Hạo Thần cũng thoải mái hơn. Hắn không lo lắng đến tương lai, đã sớm không thêm để ý tất cả.

Thái Nhi lặng lẽ đứng ngoài cửa nhà bếp, theo khe cửa trông thấy Long Hạo Thần đang bận rộn.

Hắn mặc tạp dề trắng tinh, không ngừng chạy tới chạy lui giữa bếp lò và chỗ xắt nguyên liệu. Lúc này hắn giống như một đầu bếp trẻ tuổi, nào có khí thế của đoàn trưởng Liệp ma Đoàn?

Bất giác, đôi mắt Thái Nhi ướm nhòe. Nàng chỉ cảm thấy tim mình đau nhói, cổ họng nghẹn lại, nói không ra một lời.

Long Hạo Thần đang nấu ăn bỗng biến sắc mặt, nâng lên tay phải quét vào trong. Quang mang vàng nhạt chợt lóe, cửa nhà bếp đã bị linh lực của hắn kéo mở, đối diện Thái Nhi mặt đầy lệ.

"Thái Nhi?" Long Hạo Thần kinh ngạc nhìn nàng.

"Hạo Thần!" Thái Nhi nhào vào ngực hắn, cao giọng khóc lớn.

Long Hạo Thần bị nàng khóc làm kinh ngạc không hiểu gì cả, nhưng tay còn đang dính rau tí tách nước nhỏ giọt, sẽ làm dơ đồ Thái Nhi, hắn chỉ có thể ngơ ngác giang hai tay.

"Đồ ngốc, cô làm sao vậy?" Long Hạo Thần dịu giọng hỏi.

Khi hắn nói ra hai chữ đồ ngốc thì lòng bất giác tràn ngập ấm áp. Lúc trước Thái Nhi thích nhất kêu hắn như thế, hắn là đồ ngốc của nàng!

Thái Nhi không nói gì hết, chỉ ở trong lòng hắn khóc lớn. Long Hạo Thần bất đắc dĩ bỏ dao xuống, hai tay chùi tạp dề, rồi mới ôm lấy nàng.

Thân thể Thái Nhi vẫn mềm mại như vậy, chỉ là theo tuổi lớn lên càng thêm thon dài. Ôm vòng eo co dãn, Long Hạo Thần chỉ thấy lòng tan ra.

Loại cảm giác này không giống với trước đây. Tuy hắn rút cuộc lần nữa ôm Thái Nhi, nhưng hắn biết Thái Nhi của mình không thật sự trở về. Lúc này nàng chỉ là bị cảm động, không có tình yêu khắc cốt铭心 trước kia. Nhưng điều này thật sự là bước tiến cực lớn rồi, chẳng phải sao?

"Hạo Thần, trên thế giới này không ai đối xử tốt với ta hơn anh." Thái Nhi ngẩng đầu lên nói với Long Hạo Thần.

Long Hạo Thần cười nói.

"Đó là đương nhiên, ta không tốt với cô thì còn ai chứ? Chỉ cần cô bình an thì ta đã thỏa mãn, không cần cố ý nhớ lại chuyện trước kia. Nói

thật, ngày đó ta bị cô hù sợ chết được, hiện tại ta thậm chí không muốn cô hồi phục trí nhớ. Bởi vì nhớ lại sẽ khiến cô nghĩ tới thời gian thống khổ trước kia."

Thải Nhi nhẹ lắc đầu.

"Không, ta nhất định phải nhớ lại, bởi vì trong ký ức đó có anh. Ta thật muốn cảm nhận cảm giác trước kia khi ta và anh cùng một chỗ. Có lẽ, chính là bởi vì từng có thống khổ phụ trợ mới khiến ta càng cảm nhận được tình cảm anh cho ta."

Thành viên Liệp ma Đoàn số sáu mươi bốn cấp suất rất nhanh phát hiện gần đây Thải Nhi thay đổi. Nàng trở nên bám dính Long Hạo Thần. Hai người trừ lúc ngủ ra, gần như mỗi ngày đều dán sát nhau. Long Hạo Thần nấu cơm cho Thải Nhi, Thải Nhi ở bên cạnh giúp hẩn rửa rau. Không ai quấy rầy họ. Dù cho đại chiến bên ngoài Khu Ma quan truyền đến tiếng gầm rú dường như cũng bị họ tự động bỏ qua.

Khoảng thời gian này chỉ thuộc về bọn họ.

Đáng tiếc, ngày hành phúc luôn qua nhanh, sẽ bị đánh gãy. Ngày thứ mười một đám Long Hạo Thần tới Khu Ma quan, Hiệp Giả Thánh Nguyệt lại lần nữa xuất hiện trước mặt họ.

"Hạo Thần, ta tới cho con một tin tốt, liên minh quyết định chiến đấu, cùng ma tộc phát động thánh chiến." Khi nói ra câu này, trong mắt Thánh Nguyệt tràn ngập sát khí lãnh liệt.

"A?" Long Hạo Thần kinh ngạc nhìn Thánh Nguyệt. "Ông cố, vậy việc của con?"

Thánh Nguyệt mỉm cười nói.

"Đừng nói là con, cả ta cũng không ngờ được ý kiến mọi người lại nhất trí đến thế, không có tranh luận. Điều nhất trí thông qua, con chính thức trở thành người kế thừa tương lai của Kỵ Sĩ Thánh Điện. Đồng thời,

liên minh sẽ không tiếc trả giá đắt bảo vệ con an toàn. Mọi người đều thống nhất ý kiến, có con tồn tại thì đối với ma tộc là đả kích trí mạng. Khi thực lực của con trưởng thành đến thời điểm chín muồi, vậy sẽ là tai họa cho ma tộc. Thánh chiến này cũng là để chúng ta cố gắng chờ đến ngày đó. Yên tâm đi, tất cả đều phát triển theo chiều hướng tốt nhất, con hoàn toàn không cần lo lắng về trận chiến này. Tuy ma tộc chủ động thánh chiến, nhưng chúng phát động rất vội vàng, không chuẩn bị sung túc. Ngược lại vì có ngày phản công, liên minh đã chuẩn bị từ lâu, rất lâu rồi. Ma Thần Hoàng đích thực cường đại, nhưng y muốn đánh vào liên minh chúng ta tuyệt không phải việc dễ dàng. Nai chết vào tay ai còn chưa chắc đâu."

Nghe Thánh Nguyệt nói mấy lời này, thành viên Liệp ma Đoàn số sáu mươi bốn cấp suất đều thở phào nhẹ nhõm. Bản thân Long Hạo Thần tuy không lo âu cái gì, nhưng các bạn thì sao không lo lắng cho hãn được?

Liên minh quyết định thật khiến họ phấn chấn tinh thần. Hiện tại họ phải làm chính là dốc sức trợ giúp liên minh chống địch là đủ rồi.

Long Hạo Thần bản năng siết chặt năm đấm, trầm giọng nói.

"Ông cố, nếu đã vậy thì con muốn xin chỉ lệnh của liên minh cùng đồng bạn trở lại lãnh địa ma tộc. Khi ma tộc phát động thánh chiến thì hậu phương nhất định trống trải, chúng dĩ nhiên sẽ có ma thần canh giữ. Nếu chúng ta có thể ở sau lưng địch xử lý thêm vài ma thần, vậy đối với ma tộc trong thánh chiến sẽ có tác dụng quấy nhiễu cực lớn."

Thánh Nguyệt lập tức kiên quyết phủ định đề nghị của hãn.

"Không được, hiện tại con là người liên minh tập trung bảo hộ, sao có thể để con mạo hiểm đi ma tộc được? Công tác đánh lén kẻ địch đương nhiên sẽ có người đi làm, hiện tại con không cần lo lắng điều này. Sau khi liên minh ra quyết định cũng có nhiệm vụ cường chế với đội các người, nhất định phải hoàn thành nó. Hoàn tất nhiệm vụ rồi các người sẽ chính thức thăng lên Liệp ma Đoàn cấp vương."

"Dạ? Là nhiệm vụ gì?" Long Hạo Thần kinh ngạc hỏi.

Thánh Nguyệt cười gian nói.

"Nhiệm vụ này nói khó thì không khó, nhưng cũng không đơn giản. Mỗi người các người đều là tinh anh của các Đại Thánh Điện. Bởi vì quan hệ của Hạo Thần, các người đều được thánh điện khẳng định. Bởi vậy liên minh quyết định trong một đoạn thời gian sẽ đào tạo sâu các người, toàn lực bồi dưỡng trở thành người kế thừa tiếp theo của liên minh. Cho nên các người nhất định phải tự trở về tổng bộ thánh điện của mình, nghe theo các Đại Thánh Điện điều khiển, bồi dưỡng, huấn luyện, cho đến khi các người có thể xuất sư mới thôi."

"A?" Mọi người cùng kêu ra tiếng.

Nhiệm vụ cường chế này đối với mỗi người dĩ nhiên là chuyện tốt, nhưng điều này cũng có nghĩa là đội họ tạm thời giải tán.

"Không được, chúng ta không muốn chia cách!" Lâm Hâm vội vàng nói.

Thánh Nguyệt trầm sắc mặt.

"Đây là chuyện các người có thể tự quyết định? Các người đều là một phần của liên minh, là Liệp ma giả. Tuân theo mệnh lệnh là chức trách của các người. Đây là quyết định chung từ liên minh, mỗi tòa thánh điện đều ủng hộ, bao gồm cả ta. Mấy năm nay, các người đã làm không ít cống hiến cho liên minh, nhưng thực lực của các người còn yếu lắm. Hiện tại các người còn là mục tiêu của ma tộc, cứ để các người lần nữa chấp hành nhiệm vụ, kết quả cuối cùng sẽ là ngọc nát. Bởi vậy, hiện tại các người cần nhất chính là trầm tĩnh lại mà không phải liều lĩnh. Đặc biệt là Long Hạo Thần, tuyệt đối không thể làm nhiệm vụ nữa."

Long Hạo Thần suy nghĩ chốc lát sau, nâng tay lên ý bảo đồng bạn trước tiên tĩnh táo lại đã, tiếp theo hỏi Thánh Nguyệt.

"Ông cố, ở tình huống nào thì chúng con mới lại tổ đội được?"

Thánh Nguyệt mỉm cười, nói.

"Điều này không khó. Đầu tiên, thực lực cá nhân của các người trên cấp bảy. Con làm đoàn trưởng ít nhất phải tới cấp tám, hơn nữa thông qua khảo nghiệm thánh điện của mình. Khi liên minh cần các người thì có thể lại tổ thành đoàn đội. À, đúng rồi, mỗi người còn phải được đến danh hiệu đặc biệt từ thánh điện của mình. Ví dụ như Hạo Thần, cậu ta phải trở thành một Kim Tinh Cơ Tòa Kỵ Sĩ mới được. Chính là nói, các người nhất định phải chứng minh với liên minh có năng lực bảo vệ chính mình, thì liên minh mới cho các người lại tổ đoàn, tiếp tục chấp hành nhiệm vụ."

Nghe lời Thánh Nguyệt nói, mọi người đều yên lặng. Bọn họ hiểu, liên minh làm vậy là vì tốt cho họ. Một là vì bồi dưỡng họ, hai là không để họ tiếp tục chấp hành nhiệm vụ mạo hiểm. Đây không chỉ bởi vì một mình Long Hạo Thần rất quan trọng với họ, cũng bởi vì Long Hạo Thần cùng Hạo Nguyệt có năng lực quan trọng hủy diệt được Trụ Ma Thần. Có thể nói, nếu liên minh quyết định bảo vệ họ vậy thì sẽ dốc hết sức bảo hộ. Muốn bước lên chiến trường lần nữa thì đương nhiên không phải chuyện dễ dàng.

Thánh Nguyệt trầm giọng nói.

"Việc các người trở về đã được ta ra nghiêm lệnh giữ bí mật. Tất cả người biết các người trở về đều sẽ giữ kín bí mật. Nhưng bởi vì các người ra tay ở Ngự Ma sơn mạch, khó bảo đảm ma tộc có biết các người đi tới Khu Ma quan hay không. Bởi vậy, các người phải mau chóng lên đường, trở về thánh điện của mình huấn luyện. Các con, liên minh là nghĩ cho tương lai của các người, chúng ta biết các người ở thời gian dài cùng một chỗ chấp hành nhiệm vụ thì đều có cảm tình sâu đậm, không muốn chia cắt. Nhưng các người sống sót không chỉ liên quan đến tính mạng các người, càng liên quan tương lai của liên minh. Bởi vậy, dù thế nào thì các người nhất định phải hoàn thành nhiệm vụ này. Muốn sớm

ngày hội hợp, vậy mỗi người các người cần cố gắng hai trăm phần tăng cao sức mạnh chính mình. Thử hỏi, nếu có ngày các người có sức mạnh cỡ như Ma Thần Chi Vãn, thì còn ai có thể kiềm chế các người?"

Nghe Thánh Nguyệt tận tình khuyên nhủ, Long Hạo Thần lặng lẽ gật đầu.

"Ông cố, cảm ơn ông, cũng cảm tạ liên minh che chở con. Ông yên tâm, con nhất định sẽ cố gắng hết sức tăng thực lực cho mình. Nhưng mà, Thái Nhi..."

Nói đến đây thì sắc mặt Long Hạo Thần tái nhợt, quay đầu nhìn Thái Nhi mặt cũng tái xanh, thoáng chốc không nói ra lời.

Thánh Nguyệt khẽ thở dài.

"Thái Nhi cũng phải học tập rất nhiều, hơn nữa lần này con bé mất trí nhớ, cần thời gian dài nghỉ ngơi. Xem con bé trở về có hồi phục một chút ký ức thì ở lại Khu Ma quan là lựa chọn tốt nhất. Con yên tâm, ta và cha mẹ con bé sẽ chăm sóc tốt cho nó, hy vọng có thể giúp con bé nhớ lại nhiều hơn nữa. Lại thêm lấy thiên phú như các người, tin tưởng không vài năm là có thể hoàn thành nhiệm vụ liên minh giao cho. Lại nói Thích Khách Thánh Điện cách Kỵ Sĩ Thánh Điện không xa, khi con ở bên Kỵ Sĩ Thánh Điện tu luyện có thành tựu, chẳng lẽ sẽ không đến xem con bé sao? Các người yên tâm đi, dù cuối cùng liên minh vẫn không nói lòng mệnh lệnh về nhiệm vụ, thì đợi khi các người hơn hai mươi tuổi, ta nhất định sẽ đích thân đưa Thái Nhi đến bên cạnh con, chủ trì hôn lễ cho hai đứa."

Nghe đến bốn chữ chủ trì hôn lễ, nguyên bản Long Hạo Thần và Thái Nhi sắc mặt tái nhợt bỗng đỏ hồng. Hai người nhìn nhau một cái. Trong mắt Thái Nhi là thẹn thùng và mừng thầm. Long Hạo Thần là vui sướng có nhàn nhạt lo lắng. Dù sao thì trong lòng hẳn vẫn hy vọng Thái Nhi có thể nhớ lại hết, nếu không, hẳn luôn cảm thấy thiếu cái gì đó.

Nhưng mà phải chia cách Thái Nhi, đến hai mươi tuổi thì cũng là thời gian hơn hai năm, đợi khi Thái Nhi hai mươi tuổi cần trên ba năm. Xa nhau lâu như vậy, Long Hạo Thần trong lòng tràn ngập lưu luyến không tha.

Thánh Nguyệt vỗ bả vai Long Hạo Thần.

"Con trai, con nên hiểu, đối với hai đứa thì đây đã là kết quả tốt nhất. Liên minh có thể làm chỉ có nhiều đó. Các người phải lập tức rời đi không thể dừng lại. Ta sẽ phái cao thủ Thích Khách Thánh Điện đưa các người đi. Tạm chia ly thẳng tâm hồn. Lần này chia xa là vì tương lai hạnh phúc gặp lại. Con yên tâm đi, chúng ta sẽ chăm sóc cho Thái Nhi thật tốt."

*Bùm! * một tiếng, Long Hạo Thần quỳ xuống trước mặt Thánh Nguyệt.

"Ông cố, đều là con không tốt, tại con không chăm sóc tốt cho cô ấy, mới khiến cô ấy mất trí nhớ. Nếu phải cách xa cô ấy, con có một yêu cầu nho nhỏ. Con muốn nấu một bữa ăn cho cô ấy, cho cả đồng bạn nữa, có thể không ạ?"

Long Hạo Thần nói ra câu này, mắt mọi người đều đỏ lên.

Thái Nhi là người thứ nhất nhào vào lòng Long Hạo Thần.

"Hạo Thần, ta..."

"Đoàn trưởng..."

"Đại ca..."

Thánh Nguyệt ngửa đầu nhìn trời, cố không cho nước mắt rơi xuống.

"Được, ta cho các người nửa ngày, tối hôm nay nhất định phải rời đi, ta sẽ sắp xếp người." Nói xong câu đó, thân hình chợt lóe, ông đã biến mất trong không khí.

Sinh ly tử biệt, là thống khổ lớn nhất trong đời người.

Lúc này đám Long Hạo Thần đối mặt chính là như vậy. Từ ban đầu ở Thánh Thành hợp thành Liệp ma Đoàn số một cấp sĩ, bọn họ trải qua rất nhiều thứ. Mọi người cùng một chỗ sống chết có nhau, tung hoành trong ma tộc xung phong liều chết.

Cảm tình giữa họ đã không thể dùng chữ đồng bạn và bạn bè đơn giản hình dung. Họ là anh chị em tốt có thể giao phía sau lưng cho đối phương, họ là đồng chí có thể trả giá sinh mạng cho nhau.

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 186

Mẹ

Đọc Truyện Kiếm Hiệp Hay Nhất: <http://truyenfull.vn> Thời gian một ngày trước khi chia tay, đối với mỗi người bọn họ đều rất đau khổ.

Long Hạo Thần tự tay làm bữa cơm trưa phong phú cho đồng bạn, nhưng đến lúc ăn cơm thì không ai có thể nuốt xuống.

"Mọi người đừng như vậy. Ông cố nói đúng, hôm nay chia ly là vì tương lai hạnh phúc gặp lại. Ta hứa với mọi người, hai năm, tối đa là ba năm, ta nhất định sẽ nghĩ hết cách tổ hợp lại đội chúng ta. Đến lúc đó, chúng ta sẽ trở thành một Liệp ma Đoàn cấp vương. Hơn nữa, tuy rằng chia cách nhưng liên hệ giữa chúng ta không bị cắt đứt. Liên minh có ma pháp truyền tống thư, đợi mọi người trở về thánh điện của mình, nhất định phải báo bình an với ta."

Long Hạo Thần kiềm chế trong lòng đau đớn, khuyên nhủ đồng bạn.

"Lâm Hâm, lần này tách ra, kỳ thực nhiệm vụ khó khăn nhất chính là anh. Trừ không chậm trễ tu luyện ra, anh còn có rất nhiều chuyện phải làm. Mọi người hãy đem các loại vật dụng linh khí tập trung lại, ta sẽ lấy tất cả tài liệu chúng ta đem về cất trong Giai Diệu Vĩnh Hằng giao cho Lâm Hâm. Khi anh trở về hãy đem chúng đổi thành các loại nhu yếu phẩm cho chúng ta. Đặc biệt là Cứ Diêu và Sâm Chu. Mật rắn, nội đan của Sâm Chu và Vua Sâm Chu chế thành Sâm Chu Đoàn Thể Đan, anh chia cho người khác đi, ta không cần. Ta là thần quyến giả, sau khi thức tỉnh thì thể chất cải thiện nhiều, Sâm Chu Đoàn Thể Đan đối với ta chắc không có tác dụng lớn."

"Thi thể Cứ Diêu thì anh phải lợi dụng cho đáng, trước vì Nguyên Nguyên cải tạo vũ khí thuận tay, rồi mới bán lấy tiền."

Lâm Hâm nghe lời gật đầu, khắc lời dặn dò của Long Hạo Thần vào đáy lòng.

Long Hạo Thần nói tiếp.

"Tuy luyện chế đan dược cần thiết nhưng tu vi của chính anh cũng rất quan trọng. Anh cũng không muốn bị đồng bạn vượt xa chứ. Số lượng Ma Dược Sư của liên minh chúng ta tuy rằng không nhiều nhưng không phải không có. Ta tin tưởng, trong Ma Pháp Thánh Điện của anh nhất định có Ma Dược Sư ưu tú. Lần này chúng ta mang về nhiều đồ tốt như vậy, anh cứ thuê ma Dược Sư luyện chế đan dược cho chúng ta, đừng tự mình làm hết, phải dành đủ thời gian tu luyện. Còn nữa, tài nguyên khác cũng do anh thống nhất điều phối. Trong hai, ba năm cách xa này, mọi người muốn mua trang bị gì cần cùng Lâm Hâm phối hợp, như vậy để tránh cho lãng phí tài nguyên. Lâm Hâm, anh hãy nhớ đừng tiếc tiền, chỉ mua trang bị từ cấp truyền kỳ trở lên. Nếu xuất hiện trang bị cấp sử thi thích hợp với chúng ta, không tiếc trả giá!"

"Lúc trước mọi người ở Ngự Ma sơn mạch cũng nhìn thấy trận chiến đó. Tuy Thánh Vệ số chín thi triển ma pháp không phải cấm chú chân chính, nhưng uy lực đủ sánh ngang với cấm chú có thể xoay chuyển trời đất. Bởi vậy, nhiệm vụ khác của Lâm Hâm là thu mua cấm chú, cấm chú hỏa hệ, để bù đắp cho lực công kích của anh không đủ. Đội chúng ta chỉ có mình anh là thuần túy ma pháp. Cấm chú hỏa hệ cũng được, quyền trục ma pháp hỏa hệ cũng tốt, chỉ cần anh thấy thích hợp đều có thể mua."

Những lời của Long Hạo Thần nếu để Liệt ma Đoàn khác nghe được nhất định sẽ giật mình trợn mắt há hốc mồm, nhưng đám Long Hạo Thần hiện nay đích thực có thể xem như nhà giàu mới nổi. Trong tay bọn họ đồ tốt thật là nhiều lắm. Đừng nói khác, chỉ thân thể của Vua Sâm Chu đã là vật báu vô giá. Vua Sâm Chu trong ghi chép thì là giống loài ma

thú sớm tuyệt chủng, tác dụng to lớn có thể tưởng tượng. Còn có nội đan và mật rắn đều là đồ tốt! Đây mới chỉ là một phần lợi nhỏ trong hành trình ma tộc của họ. Chỉ riêng thi thể ma tộc cấp tám thì đã chất đầy trong Giai Diệu Vĩnh Hằng, chứ nói chi là thi thể Xà Ma Thần An Độ Man Li mà Lâm Hâm thu được.

"Trách nhiệm của anh rất nặng nề, nhưng phải nhớ rằng dù thế nào cũng không thể chậm trễ tu luyện, anh hiểu chưa?" Long Hạo Thần tiếp tục dặn dò Lâm Hâm.

Lâm Hâm liên tục gật đầu, vành mắt lần nữa ửng hồng.

"Đại ca, cậu yên tâm đi, ta sẽ không tụt lại phía sau."

Long Hạo Thần mỉm cười, chuyển hướng Tư Mã Tiên.

"Tư Mã, anh trở về bên Mục Sư Thánh Điện Trấn Nam Quan cũng cần nỗ lực tu luyện, nhớ kỹ không được xúc động, xin sư phụ anh chỉ dạy nhiều hơn. Ta cứ cảm thấy Giới Luật Mục Sư sẽ không đơn giản như vậy. Nếu có thể hãy lật xem các điển tịch Mục Sư Thánh Điện. Lâm Hâm sử dụng mật rắn và nội đan của Vua Sâm Chu chế tác ra Sâm Chu Đoàn Thể Đan sẽ trước tiên đưa cho anh. Anh chỉ cần nhớ rằng không xúc động tham dự chiến tranh, mọi việc nghe theo Mục Sư Thánh Điện điều khiển là được. Còn về khế ước Phụ Trợ giữa chúng ta, anh và Hàn Vũ không cần lo. Từ khi ta trở thành thần quyền giả, khế ước không bị hạn chế cự ly nữa. Hai, ba năm sau chúng ta gặp lại nhau thì khế ước cũng tới kỳ hạn."

Tư Mã Tiên hai tay ôm cái đầu trọc, cúi đầu không nói. Gã bề ngoài thô lỗ nhưng lòng rất nhạy cảm, giờ phút này đã sớm mắt hồ chứa lệ. Trong đầu gã không ngừng hiện ra hình ảnh cùng đồng bạn ra sinh nhập tử. Bỗng chốc nói không nên lời.

Long Hạo Thần mỉm cười, nói.

"Cũng đừng quên liên hệ Phong Linh Nhi cô nương ở đại phòng đấu giá Thánh Minh, không chừng người ta luôn chờ đợi tin tức của anh."

"Nguyên Nguyên, trở về Chiến Sĩ Thánh Điện rồi, cô nên liên lạc nhiều với Lâm Hâm, anh ta sẽ giúp cô chế tạo và tu sửa vũ khí thật tốt, tranh thủ sớm ngày đem bảy cái lỗ hồng trên Cự Linh Thần tẩm thuốc lấp đầy Vô Ngân Thủy Tinh."

Vương Nguyên Nguyên mím chặt môi, nhìn chăm chăm Long Hạo Thần, gật đầu lia lịa.

Long Hạo Thần miễn cưỡng cười nói.

"Mọi người đừng như vậy, hôm nay chia tay đâu phải sau này không thấy mặt nữa. Lần này chia xa là vì sau này gặp lại nhau. Thật hy vọng khi lần nữa gặp gỡ, thực lực của mỗi người đều vượt qua ta mới tốt. Anh Nhi, kỳ thật người ta mong chờ nhất chính là cô. Nếu ta không nhớ lầm thì cô từng nói, chỉ có sau cấp bảy năng lực của cô mới chân chính hiện ra. Hiện tại cô đã là cấp sáu, cách cấp bảy chỉ có một bước. Lần sau gặp mặt, nhất định phải cho chúng ta thấy sự lợi hại của cô đó."

Trần Anh Nhi ngược lại còn kiên cường hơn Vương Nguyên Nguyên.

"Đoàn trưởng, anh yên tâm đi. Lần sau gặp lại ta nhất định không cản trở mọi người, ta phải trở thành chủ lực trong đội. Thật xin lỗi, ta luôn không nói cho các người, kỳ thật, kỳ thật nội lực bẩm sinh của ta là chín mươi hai, trước đó ta đã nói dối..."

"Hử?"

Lần này mọi người đều giật mình. Lại là một thần quyến giả?

Trần Anh Nhi trong mắt tràn ngập áy náy và thương cảm.

"Đây là hứa hẹn giữa ta và bà nội. Tuy cùng là thần quyến giả nội lực trên chín mươi, nhưng bản thân ta quá yếu. Trước cấp bảy, năng lực của ta không thể phát huy ra. Chỉ có sau cấp bảy ta mới chân chính

có thể chất Linh Hồn Thánh Nữ, hơn nữa trực tiếp thức tỉnh thần quyền giả. Đến khi đó, có lẽ ta sẽ có năng lực trao đổi với ma thú giống Dạ Tiểu Lệ. Thật xin lỗi, luôn giấu giếm mọi người. Bí mật này cho dù là Linh Hồn Thánh Điện cũng chỉ một mình bà nội biết."

Vẻ kinh ngạc hiện ra trên mặt Long Hạo Thần mất đi, hắn vỗ bả vai cô.

"Anh Nhi, cô không cần xin lỗi, mỗi người đều có bí mật của chính mình. Huống chi việc này đối với mọi người là điều tốt. Nếu đã thế, lần sau gặp lại, cô nhất định phải hoàn thành thức tỉnh! Hơn nữa có bài học của Thái Nhi, khi đột phá cấp bảy, cô nhất định phải ở nơi an toàn, mời người có năng lực trong Linh Hồn Thánh Điện hộ pháp cho cô."

Trần Anh Nhi ngạo nghễ nói.

"Đoàn trưởng, lần tới gặp, mục tiêu của ta là cấp tám. Ta nhất định đuổi kịp anh."

Long Hạo Thần cười.

"Tốt, ta sẽ chờ cô đuổi theo."

Vẻ kiêu ngạo trên mặt Trần Anh Nhi đột nhiên biến mất, nước mắt tuôn trào.

"Đoàn trưởng, ta muốn ôm mỗi người một cái, có thể không?"

Sao cô có thể kiên cường hơn Vương Nguyên Nguyên được. Giờ phút này, miễn cưỡng chống đỡ rốt cuộc phá nát.

"Dĩ nhiên." Long Hạo Thần đứng dậy, nở nụ cười buồn và lưu luyến, giang tay hướng Trần Anh Nhi.

Hai tiếng đồng hồ sau mọi người mới lần lượt trở về phòng, để dành thời gian lại cho Long Hạo Thần và Thái Nhi. Trong đội chỉ có đôi tình

nhân này, hơn nữa còn đã trải qua nhiều gian nan khốn khổ đến thế. Mặc dù rất không muốn nhưng người khác vẫn để lại cho họ nhiều thời gian.

"Chúng ta lên nóc nhà ngồi một chút được không?"

"Ừm."

Ôm chặt nhau, Thái Nhi không khóc, nàng chỉ là vùi sâu vào người Long Hạo Thần.

"Hạo Thần, anh nói xem, khi chúng ta gặp lại, ta sẽ nhớ lại tất cả chuyện trước đây chứ?" Thái Nhi nhỏ giọng hỏi.

Long Hạo Thần lắc đầu.

"Ta không biết."

Thái Nhi lại nói.

"Anh có hy vọng ta nhớ lại không?"

Lần này Long Hạo Thần không mở miệng. Đương nhiên hẳn hy vọng nàng sẽ nhớ lại mọi chuyện. Nhưng rồi hẳn lại không hy vọng nàng nhớ tới ký ức thống khổ.

"Ta nhất định sẽ nhớ lại. Bởi vì ta rất muốn biết, trong ký ức vốn có thì anh rốt cuộc là bộ dạng gì. Nhất định là cảm giác rất đặc biệt, đúng không?"

Thái Nhi mở to hai mắt, nghiêng đầu nhìn Long Hạo Thần. Khuôn mặt điển trai dưới quang mang càng thêm tuấn tú.

Anh ấy thật rất đẹp trai, hơn nữa mạnh như vậy, càng quan trọng là, anh ấy đối với mình rất, rất tốt, nhưng mà...

Mặc dù trong lòng Thái Nhi dần chấp nhận hẳn, nhưng ám ảnh mất trí nhớ vẫn luôn bao phủ lòng nàng. Cho nên nàng cứ cảm thấy giữa

mình và hắt cách một tầng gì đó. Dường như nếu thứ này không bị phá vỡ thì mình không thể chân chính đối mặt hắt.

Nhẹ vuốt mái tóc dài của Thái Nhi, lúc này Long Hạo Thần chỉ cảm thấy tâm mình rất yên bình. Ánh mắt hắt thật dịu dàng, hắt cũng cảm nhận được mình và Thái Nhi có tầng ngăn cách. Nhưng hắt không vội, sẽ không bức ép nàng. Hắt tin tưởng, dù nàng có thể nhớ lại hay không, một ngày nào đó, mình sẽ lại lần nữa được đến trái tim nàng.

Hai người cứ ngồi như vậy, từ bình minh đến hoàng hôn, mãi đến khi Long Hạo Thần rời đi thì Thái Nhi vẫn ngồi nơi đó. Khi trăng tròn treo cao, sao lấp lánh đầy trời đêm thì giọt lệ rốt cuộc không thể kiềm nén lăn xuống.

"Ta nhất định phải nhớ ra anh ấy!"

Long Hạo Thần đi chung với Hàn Vũ, đi cùng họ còn có bốn Hiệp Ẩn thích khách. Lúc đại chiến như thế này, đây là lực lượng tối đa Thánh Nguyệt có thể chia ra. Nhóm thích khách hộ tống hai người đi đến phương bắc, thẳng tới Ngự Long quan có tổng điện Kỵ Sĩ Thánh Điện.

Trong truyền thuyết Thánh Ma đại lục thì tộc rồng sinh hoạt ở phía đông bắc. Vì để chống cự tộc rồng xâm nhập, nhân loại ở thời xa xưa đã kiến lập tòa Ngự Long quan kháng cự tộc rồng.

So sánh với các tòa hùng quan khác thì phạm vi địa thế của Ngự Long quan khá là bằng phẳng, nhưng phủ trên băng tuyết, quanh năm tuyết đọng. Ngoài Ngự Long quan, không gian rộng lớn đều là băng giá không thể mọc một cọng cỏ, bình thường sẽ xuất hiện bão tuyết có thể so với cấp cấm chú. Uy lực của thiên nhiên trở thành bình phong cho tòa hùng quan này. Bởi vậy, tuy Kỵ Sĩ Thánh Điện là đứng đầu Lục Đại Thánh Điện, nhưng số lần Ngự Long quan bị công kích không nhiều lắm. Huống chi bản thân Ngự Long quan xây dựng là bởi thuở xa xưa chống lại tộc rồng. Trong sáu cửa ải của liên minh thánh điện thì nó là hùng vĩ nhất, có nhiều loại vũ khí sát thương uy lực lớn lưu truyền từ thời thượng cổ.

Đau khổ ly biệt trở thành động lực tiến tới. Liên minh vốn là cửa ải cách Ngự Long quan gần nhất. Long Hạo Thần và Hàn Vũ dưới sự hộ tống của bốn Hiệp Ẩn thích khách, mỗi ngày thay đổi đường bay và đi bộ, chỉ dùng năm ngày đã tới tòa hùng quan có tổng điện Kỵ Sĩ Thánh Điện.

Tựa như lúc họ ở Khu Ma quan được đến tin tức, bên Ngự Long quan cũng bị đại quân ma tộc bao vây, tình hình chiến đấu cực căng thẳng, hơn cả Khu Ma quan.

Còn chưa tiến vào Ngự Long quan thì họ đã nghe được tin, bên ngoài Ngự Long quan tụ tập quân đoàn tinh nhuệ Thần Hoàng đệ nhất, đệ tam, đệ tứ của ma tộc, do Tử Linh Ma Thần Tát Mễ Cơ Nạp, Hùng Ma Thần Hoa Lợi Phát đích thân dẫn đại quân hai tộc, có sáu ma thần khác hỗ trợ đóng quân tại đây.

Bên ngoài Ngự Long quan tuy thời tiết khắc nghiệt, nhưng trú đóng nơi đây đều là quân đoàn tinh anh nhất ma tộc. Toàn quân không tới ba mươi vạn, nhưng sức chiến đấu tổng thể lại vượt qua trăm vạn đại quân ma tộc bên Khu Ma quan.

Long Hạo Thần và Hàn Vũ còn từ miệng Hiệp Ẩn thích khách biết được lần này thánh chiến, ma tộc đích thực đã dốc hết lực lượng cả tộc. Trong bảy mươi hai Trụ Ma Thần, xuất hiện năm mươi sáu vị, trong đó, phía trước mỗi tòa hùng quan của nhân loại đều có tám vị ma thần trú đóng. Ma Thần Hoàng tự mình thống lĩnh bảy ma thần làm hậu phương trận đại chiến, tùy thời sẽ xuất hiện ở chiến trường các bên.

Nên biết, Ma Thần Hoàng đi chung với Nguyệt Ma Thần A Gia Lô Tư, Tinh Ma Thần Ngõa Sa Khắc. Ba đại cường giả ma tộc tập trung lại, lực lượng có thể nghĩ.

Ngay lúc này, Liệp ma Đoàn liên minh thánh điện cũng đem đến tác dụng quyết định. Khi ma tộc tuyên bố phát động thánh chiến với liên minh thì bên liên minh thánh điện, đội Liệp ma Đoàn đỉnh cao nhất quan sát chặt chẽ đám Ma Thần Hoàng, chuẩn bị tùy thời hành động, bởi thế

nên Ma Thần Hoàng không hành động thiếu suy nghĩ. Nhưng ai cũng không biết hai bên có thể kéo dài thời gian giằng co trong bao lâu.

Trải qua năm ngày chạy đi, rốt cuộc cũng xóa bớt bi thương chia ly và nhung nhớ trong lòng Long Hạo Thần, Hàn Vũ.

Liệp ma Đoàn số sáu mươi bốn cấp suất tạm thời giải tán. Tuy cách xa thì thống khổ, nhưng mỗi người đều hóa thành sức mạnh, nhất định phải cố gắng tu luyện để lần sau dựng lại đội.

Vì sao liên minh thánh điện muốn giải tán bọn họ, mỗi người tự trở về thánh điện tu luyện? Đó chẳng phải là vì thực lực của họ không đủ, không yên tâm bọn họ trong trận đấu với ma tộc? Long Hạo Thần, Thái Nhi đều là đối tượng bảo vệ trọng điểm, đặc biệt là Long Hạo Thần, liên minh quyết định bảo vệ hắn. Tương lai hắn chính là trụ cột vững chắc để liên minh đối kháng ma tộc, hắn là hy vọng duy nhất có thể phá hủy Trụ Ma Thần! Cho nên, liên minh thánh điện quyết định tạm thời che giấu bọn họ, còn về thời gian nguội lạnh trong bao lâu thì ai mà biết được.

Nhưng ít ra Thánh Nguyệt đã chỉ cho họ một con đường sáng. Ít nhất đến khi tất cả họ đột phá cấp bảy, Long Hạo Thần cần đột phá cấp tám hơn nữa trở thành Kim Tinh Cơ Tòa, có hy vọng lại lần nữa dựng lại Liệp ma Đoàn cùng ma tộc chiến đấu.

Bởi vậy, vì sớm ngày cùng đồng bạn hội hợp lại, điều duy nhất họ có thể làm là liều mạng thăng cấp chính mình. Vì hiện tại, cũng là vì tương lai.

Long Hạo Thần và Hàn Vũ không ngờ là, khi họ mới ở bên ngoài thành Ngự Long quan thì Kỵ Sĩ Thánh Điện đã sớm biết, còn sai người nghênh đón bọn họ.

Tới đón họ không nhiều người, chỉ khoảng mười mấy người. Nhưng khi Long Hạo Thần thấy hai người đứng ở phía trước nhất, tình cảm đè nén không thể kiềm chế được nữa.

Hai ba bước liền xông lên, Long Hạo Thần bùm một tiếng quỳ xuống đất, nghẹn ngào thốt ra xưng hô trong lòng nhưng nhớ từ rất lâu.

"Mẹ..."

Đúng vậy, trong đám người đón họ, một trong hai người đứng hàng đầu chính là mẹ của Long Hạo Thần, Bạch Nguyệt.

Từ năm đó mẹ và phụ thân rời khỏi, Long Hạo Thần có hơn năm năm không gặp mẹ! Giờ bỗng nhiên thấy mặt, sao hắn không kích động cho được?

So với trước đây thì Bạch Nguyệt có vẻ khỏe mạnh hơn, nhưng sắc mặt vẫn rất tiêu tụy, hơi lão đảo đón lấy Long Hạo Thần chạy tới. Khi Long Hạo Thần quỳ xuống, bà ôm con trai vào ngực, khóc thét.

Long Hạo Thần từ nhỏ lớn lên cùng mẹ, cảm tình thân thiết với Bạch Nguyệt nhất. Hai mẹ con nương tựa lẫn nhau mãi cho đến khi Long Tinh Vũ tới tìm họ, xem như cả nhà đoàn tụ.

Chia cắt lâu vậy lại lần nữa gặp mẹ, tâm tình của Long Hạo Thần thật sự là quá kích động.

Cùng Bạch Nguyệt tới nghênh đón Long Hạo Thần không phải Long Tinh Vũ cha hắn, nhưng cũng là một trong các trưởng bối hân tôn kính nhất, điện chủ Kỵ Sĩ Thánh Điện, người sở hữu Thủ Hộ và Từ Bi Thần Ấn vương tọa, Kỵ Sĩ Thánh Điện Phòng Ngự và Thống Trù Thần Ấn kỵ sĩ, Dương Hạo Hàm.

Dương Hạo Hàm vẫn giống như trước, thấy mẹ con trùng phùng thì đáy mặt lóe lên sự lo lắng.

Bạch Nguyệt nhìn con trai, dường như nhìn sao cũng không thấy đủ. Hơn năm năm không gặp, Long Hạo Thần đã từ thiếu niên năm ấy trưởng thành thanh niên khôi ngô. Khuôn mặt non nớt sớm biến mất, thay thế là sự cương nghị.

Nhẹ vuốt lưng con trai, Bạch Nguyệt nói không nên lời. Làm người mẹ, hơn năm năm nay, nhưng nhớ gần hai ngàn ngày đêm, rốt cuộc gặp lại con trai, tâm tình của bà có thể nghĩ.

Hai mẹ con ôm nhau khóc rống.

Không ai quấy rầy bọn họ. Ai đều biết, họ cần phát tiết cảm xúc, đặc biệt là Long Hạo Thần. Lần này đội hãn bị chia rẽ, vốn tâm tình đã không tốt, rốt cuộc gặp lại mẹ. Trước mặt người mẹ thì hãn chỉ là đứa trẻ mà không phải đoàn trưởng Liệp ma Đoàn. Trong chớp mắt này, dường như gánh nặng trên vai hãn đều bị dỡ xuống hết.

Hàn Vũ đi tới trước mặt Dương Hạo Hàm, cung kính hành lễ xong thì đứng sang bên. Đây là lần đầu tiên y thấy Long Hạo Thần có bộ dạng như vậy. Giờ phút này, y có thể cảm giác được Long Hạo Thần nhỏ hơn y, là thanh niên tuổi trẻ mà không phải đoàn trưởng bày mưu lập kế, đại ca.

Khóc lóc một thời gian dài, khi Long Hạo Thần dốc hết buồn bực trong lòng ra ngoài, thoáng chốc thấy thoải mái rất nhiều. Thế này hãn mới dìu mẹ đứng lên, cung kính hành lễ với Dương Hạo Hàm.

"Long Hạo Thần chào minh chủ, Dương gia gia, ngài khỏe không?"

Đúng vậy, Dương Hạo Hàm không chỉ là điện chủ Kỵ Sĩ Thánh Điện, cũng là minh chủ liên minh thánh điện. Kỵ Sĩ Thánh Điện và thánh điện khác không giống nhau, chỉ cần có thể trở thành Thần Ấn kỵ sĩ thì chính là điện chủ, chứ không phải phó điện chủ. Bởi vậy, hiện nay Kỵ Sĩ Thánh Điện có ba vị Thần Ấn kỵ sĩ cũng chính là có ba vị điện chủ. Điều này ở thánh điện khác thì không chút ý nghĩa. Dù sao, Thần Ấn kỵ sĩ trong cường giả cấp chín của nhân loại đều là sự tồn tại cường đại nhất.

Dương Hạo Hàm mỉm cười gật đầu với hãn, nói.

"Ta rất khỏe, khỏe cho người, con trai."

Long Hạo Thần lặng lẽ lắc đầu, đứng bên cạnh mẹ, không nói cái gì.

Dương Hạo Hàm nói với bốn vị Hiệp Ẩn thích khách.

"Bốn vị vất vả, theo ta vào thành nghỉ ngơi đi."

Hiệp Ẩn thích khách dẫn đầu lại nói.

"Cảm tạ minh chủ có lòng, nhưng chúng ta phải trở lại ngay, điện chủ Thánh Nguyệt còn chờ chúng ta báo cáo, hơn nữa Khu Ma quan cần chúng ta."

Dương Hạo Hàm không cố ý giữ lại, nhẹ gật đầu. Bốn Hiệp Ẩn thích khách lần nữa hành lễ với ông xong nhảy lên, thoáng chốc đã biến mất. Đưa Long Hạo Thần tới trước mặt Dương Hạo Hàm thì không cần lo lắng hấn gặp nguy hiểm nữa. Người trước mặt này chính là Thần Ẩn kỵ sĩ mà cả Ma Thần Hoàng còn phải chú tâm.

Long Hạo Thần đã ổn định cảm xúc nhiều, dịu mẹ, nói.

"Mẹ, cha đâu? Còn ở tiền tuyến sao?"

Nghe Long Hạo Thần nhắc tới Long Tinh Vũ, Dương Hạo Hàm và Bạch Nguyệt vẻ mặt đều biến đổi.

Bạch Nguyệt dịu dàng nói.

"Con trai, chúng ta vào thành rồi nói tiếp."

Cảm giác bất an chớp mắt dâng lên trong lòng Long Hạo Thần, con người của hắn bỗng nhiên co rút.

"Mẹ, cha, cha..."

Nhân loại và ma tộc chiến đấu nhiều năm như vậy, mặc dù Long Tinh Vũ là Thần Ẩn kỵ sĩ nhưng không phải không có khả năng không chết trận sa trường. Bỗng chốc Long Hạo Thần chỉ cảm thấy như có lưỡi dao sắc nhọn đâm xuyên ngực, mặt không còn giọt máu.

Bạch Nguyệt vừa thấy con biến sắc liền khẩn trương.

"Hạo Thần, con đừng nghĩ lung tung, cha con sẽ không gặp chuyện gì!"

Long Hạo Thần vội vàng hỏi.

"Đến tột cùng là có chuyện gì? Mẹ, mẹ mau nói cho con biết đi!"

Bạch Nguyệt thấy không thể gạt con được, thở dài một tiếng.

"Đứa con ngốc, con biết vì sao năm ấy cha và mẹ rời xa con không?"

Long Hạo Thần không hề do dự nói.

"Chẳng phải cha đã nói chim ưng vĩnh viễn không thể vỗ cánh tung bay nếu có cha mẹ che chở? Cha vì để con nỗ lực tu luyện, trải qua càng nhiều chông gai mới cùng mẹ trở về Ky Sĩ Thánh Điện chúng ta!"

Bạch Nguyệt nhẹ lắc đầu.

"Đây chỉ là một trong các nguyên nhân thôi. Càng quan trọng là, cha con không muốn con còn nhỏ đã phải lo lắng cho cha. Chúng ta đi là bởi vì cha con ước chiến với Ma Thần A Nan, Trụ Ma Thần thứ bảy ma tộc, cho nên chúng ta mới bỏ lại con. Chúng ta trở về Ngự Long quan không lâu sau thì cha con quyết chiến với A Nan."

"Cái gì?" Long Hạo Thần kinh ngạc.

Đến giờ phút này, hắn mới biết thì ra năm đó phụ thân rời đi còn có nguyên nhân như thế. Bỗng chốc tinh thần hắn hỗn loạn.

Không biết khi nào thì Dương Hạo Hàm đã đi tới bên cạnh hắn, nâng tay lên ấn vai Long Hạo Thần, linh lực quang minh nhu hòa rót vào trong người hắn. Dòng nước ấm áp khiến tinh thần hắn thư giãn vài phần.

"Con trai, người cần bình tĩnh. Thực lực của cha người đối chiến A Nan có ít nhất sáu phần thắng. Tuy rằng sau trận chiến y chưa trở về,

nhưng bên ma tộc không tuyên bố A Nan chiến thắng. Đây chỉ là chiến đấu thuộc về hai người họ."

"Vậy vì sao cha không trở về? Cha có thể hay không đã?" Long Hạo Thần trong lòng chỉ có sự lo âu này.

Dương Hạo Hàm lắc đầu, nói.

"Chắc chắn cha người còn sống. Bởi vì, làm một Thần Ấn kỵ sĩ, nếu y chết trận thì Thần Ấn vương tọa sẽ tự trở về thánh điện. Nhưng hiện tại Thần Ấn vương tọa của y vẫn chưa trở về, điều này chứng minh y còn sống. Chỉ là chúng ta không biết y ở đâu. Chắc y có chuyện gì quan trọng cần làm, cho nên mới không trở về. Người không cần nóng vội, chúng ta luôn phải người tìm kiếm y."

Nghe Dương Hạo Hàm nói vậy, cuối cùng Long Hạo Thần đã bình tĩnh lại. Hắn là người thông minh, bình tĩnh rồi thì trong đầu mau chóng vận chuyển, hỏi.

"Dương gia gia, nếu cha ta không trở về thì thánh chiến lần này A Nan có tham gia không?"

Dương Hạo Hàm khẽ thở ra, nói.

"Rất khó. A Nan không giống ma thần khác, danh hiệu của gã là Chiến Cuồng Ma Thần. Trong ma tộc, có lẽ gã không phải mạnh nhất nhưng tuyệt đối là hiếu chiến nhất. Làm Trụ Ma Thần thứ bảy, gã lại không có chủng tộc thuộc về mình. Từng có một đoạn thời gian, Cuồng Ma tộc muốn làm thuộc hạ của gã nhưng bị kiên quyết từ chối. Nguyên nhân rất đơn giản, Cuồng Ma tộc quá yếu không xứng làm tộc nhân của gã. Trong lòng A Nan chỉ có chiến đấu. Bởi vậy gã cũng là ma thần tàn sát cường giả liên minh chúng ta nhiều nhất. Khi chiến đấu thì gã chính là kẻ điên. Nhưng A Nan có điểm tốt là chỉ thích chiến đấu, coi thường binh lính bình thường yếu hơn mình nhiều. Cho nên tuy gã giết nhiều cường giả của chúng ta nhưng số lượng giết lính thường lại là ít nhất."

"Giữa cha người và A Nan từng có ít nhất bốn lần chiến đấu, mỗi lần đều là vô cùng thảm khốc, nhưng ai cũng không làm gì đối phương được. Bọn họ đánh ra một ít tình nghĩa. Cha người và A Nan hứa hẹn, trước khi thắng được đối phương sẽ không bị cuốn vào chiến tranh. Bởi vậy, dù A Nan có ở đây thì chỉ uy hiếp mỗi mình cha người. Lúc trước ma tộc đã từng thử tấn công vài lần, Trụ Ma Thần A Nan tuy rằng có mặt nhưng gã không xuất hiện trên chiến trường, do đó có thể thấy cha người sẽ không gặp vấn đề lớn. Chắc là A Nan đang kiểm y."

"Cuồng Chiến Ma Thần, A Nan!" Long Hạo Thần bản năng siết chặt nắm đấm hai tay.

Trong đầu hằn trí nhớ sâu nhất chính là khi ấy Long Tinh Vũ triệu hoán ra Mặt Thế và Sát Phạt Thần Ấn vương tọa. Hình tượng cao lớn của phụ thân khắc sâu vào đầu hằn.

Một ngày nào đó mình cũng phải thách đấu Cuồng Chiến Ma Thần.

Dương Hạo Hàm khẽ mỉm cười, nói.

"Được rồi, ta tin tưởng tương lai người nhất định sẽ trở thành Thần Ấn kỵ sĩ càng xuất sắc hơn cha người. Ta cũng mong chờ ngày đó sớm đến. Khi ấy nói không chừng người chính là ác mộng của ma tộc. Đi nào, chúng ta trước tiên vào thành, tiếp đến một đoạn thời gian người sẽ bận lắm đây."

"Dạ?" Long Hạo Thần nghi hoặc nhìn Dương Hạo Hàm, không biết ông có ý gì, nhưng chân thì đi theo hướng trong thành.

Nhìn cảm xúc con trai bình tĩnh trở lại, Bạch Nguyệt thầm thở ra, thoáng chốc khuôn mặt biến dễ nhìn hơn nhiều. Bà dịu dàng nâng con mình lên, thầm nghĩ, Hạo Thần bé bỏng của ta đã lớn rồi.

Vừa đi vào trong thành Dương Hạo Hàm vừa nói với Long Hạo Thần.

"Sự việc của người thì ta đã nghe Thánh Nguyệt nói. Tuy năm ấy chúng ta mong đợi người rất cao, nhưng không ngờ người cứ cho chúng ta bất ngờ. Liệp ma Đoàn cấp hiệu trẻ nhất, Liệp ma Đoàn cấp suất trẻ tuổi nhất. Người thậm chí còn ưu tú hơn cả cha mình. Vốn lão Khâu Chiến Sĩ Thánh Điện nói với ta rằng người có thể trở thành Thần Ấn kỵ sĩ trước năm ba mươi tuổi, ta còn tưởng hắn nói xạo, hiện tại xem ra, hắn nói không sai! Người chưa tới mười tám tuổi đã được cấp bảy@"

Khuôn mặt anh tuấn của Long Hạo Thần ửng hồng, nói.

"Dương gia gia, ngài đừng khen ta. Đây là lần đầu ta tới Kỵ Sĩ Thánh Điện chúng ta, lát nữa ngài sẽ sắp xếp ta thế nào?"

Dương Hạo Hàm mỉm cười nói.

"Có phải người cảm thấy chúng ta khiến người trở về, chắc sẽ tìm chỗ đặc biệt bí ẩn giấu người đi, để tránh ma tộc phát hiện?"

Long Hạo Thần ngẩn ra nhưng bản năng gật đầu, đây thật là suy nghĩ trong lòng hắn.

Dương Hạo Hàm lắc đầu, nói.

"Không, người sai rồi. Nếu như làm vậy thì chỉ mai một tài năng của người, thậm chí để lại ám ảnh tâm lý. Kỵ Sĩ Thánh Điện chúng ta nói với bên liên minh là một sự việc, chúng ta có tính toán khác nữa. Chúng ta đã ra quyết định, dốc hết sức bồi dưỡng người. Chiến trường chính là chỗ tốt nhất thăng cấp kỵ sĩ."

Long Hạo Thần mừng rỡ, đây là tin tốt thứ nhất từ khi hắn trở về liên minh thánh điện.

"Dương gia gia, ngài cho phép ta ra chiến trường? Vậy thì thật tốt quá. Khi nào? Hiện tại được không?"

Không biết vì sao, sau khi giải tán đoàn đội, tính cách bông bột thiếu niên của Long Hạo Thần bị giải thoát ra, thiếu vài phần trầm ổn lúc là

đoàn trưởng, có chút xung động.

Dương Hạo Hàm bật cười nói.

"Người còn nóng vội hơn. Ra chiến trường là chắc chắn rồi, nhưng sẽ không nhanh như vậy. Người và Hàn Vũ phải thỏa mãn hai điều kiện rồi mới có thể lại bước trên chiến trường rèn luyện."

"Được, ngài nói đi." Long Hạo Thần không chút do dự nói.

Dương Hạo Hàm nói.

"Tu vi của các người đúng là tăng không ít, nhưng kỹ năng có ngang bằng không? Ta biết các người mua một số kỹ năng bên thánh thành, nhưng còn kém xa. Ta sắp xếp cho các người hàng loạt kỹ năng để học tập. Bởi vậy, chuyện thứ nhất các người phải làm là vận dụng chúng thật quen tât. Đừng tưởng rằng đơn giản, có một số kỹ năng không tốt tu luyện đâu."

Long Hạo Thần gật đầu, đây vốn là điều họ nên làm.

Dương Hạo Hàm nói tiếp.

"Việc thứ hai chính là các người nhất định phải trở thành Bí Ngân Cơ Tòa kỵ sĩ. Sau khi có được Bí Ngân Cơ Tòa chiến giáp, các người mới bảo vệ mình tốt hơn, cũng không dễ dàng bị ma tộc phát hiện. Hai điều kiện này không tính khó đúng không? Ta không hề cố ý làm khó các người."

Long Hạo Thần vô cùng vui mừng, nói ngay.

"Không khó, không khó, ta nhất định sẽ cố gắng tu luyện kỹ năng, tranh thủ sớm ngày bước lên chiến trường."

Dương Hạo Hàm cười to nói.

"Thế nào? Xem ra người không đem thử thách Bí Ngân Cơ Tòa kỵ sĩ đặt trong mắt?"

Long Hạo Thần có chút lúng túng gãi đầu, nhưng vẫn nói.

"Ta tin tưởng mình làm được."

Bên kia Hàn Vũ mặt khổ qua. Hiện tại y mới chỉ là tu vi cấp sáu, muốn tham gia thử thách Bí Ngân Cơ Tòa kỵ sĩ ít nhất phải đạt tới cấp bảy. Huống chi Bí Ngân Cơ Tòa kỵ sĩ trong Kỵ Sĩ Thánh Điện thì là sự tồn tại đẳng cấp cao. Hiện giờ Long Hạo Thần có thực lực thông qua thử thách, không khó khăn, nhưng đối với y thì không nhẹ nhàng như thế.

Dương Hạo Hàm thần bí nở nụ cười, nói.

"Đừng coi thường thử thách. Người không giống như người khác, có được thể chất quang minh chi tử, là người thừa kế điện chủ Kỵ Sĩ Thánh Điện đời tiếp theo, dù là khảo nghiệm gì cũng sẽ càng nghiêm khắc hơn người khác. Đến lúc đó người sẽ biết."

Long Hạo Thần không chần chờ đồng ý ngay. Đối với hắn, tình trạng thống khổ nhất chính là bị nhốt bị trông nom bị bảo vệ, nếu thế thì hắn mới thật sự không thể chịu đựng. Còn thử thách cái gì, hắn có lòng tin với mình. Cho dù hiện tại không đủ thực lực, thông qua không ngừng tu luyện cũng nhất định có thể thành công. Đây không chỉ là sự tự tin vào sức mạnh, cũng là tin tưởng tài năng của mình.

Quy mô của Ngự Long quan lớn hơn Khu Ma quan nhiều. Nói chính xác hơn, bản thân Ngự Long quan chính là một ngọn núi lớn, cả quan ải là đào ra từ trong lòng núi lớn.

Tiến vào tòa hùng quan, Long Hạo Thần mơ hồ cảm giác được gần đỉnh ngọn núi to có vài hơi thở cực kỳ khủng bố. Tuy rằng hắn không biết hơi thở này là cái gì, nhưng có thể mơ hồ đoán được đó chắc là đòn sát thủ của Kỵ Sĩ Thánh Điện.

Bên Ngự Long quan tuy không có thiên nhiên bình phong Ngự Ma sơn mạch, nhưng thời tiết khắc nghiệt khiến bên này khiến cung ứng tài nguyên rất gian nan. Nhân loại vì đảm bảo bổ sung nguyên vật liệu cho Ngự Long quan, tại chỗ này ít nhất tồn trữ lương thực từ ba năm trở lên. Ngự Long quan dù là phía trước hay phía sau đều là mảnh đất băng giá.

Đại quân ma tộc tuy trú đóng đằng trước Ngự Long quan nhưng ngày không dễ trôi qua. Bão tuyết khủng bố gần như cách hai ngày sẽ xuất hiện một lần. Cho dù là cường giả cấp sáu ở trong bão tuyết nếu không có lều chống lạnh, rất khó sống sót trong thời gian dài. Cho dù có lều thì thường hay bị tuyết vùi lấp.

Bởi vậy, tuy đại quân ma tộc trú đóng tại đây một đoạn thời gian nhưng tấn công không mạnh mẽ. Bọn chúng dùng băng tuyết làm nền móng, dựng một tòa quan ải đơn giản, ít nhất có thể khiến quân ma tộc thoải mái chút. Dù sao muốn công phá Ngự Long quan cũng không phải ngày một, ngày hai có thể hoàn thành. Lần này ma tộc bỏ ra tất cả, gần như đào hết toàn bộ tích góp nhiều năm nay, mới có dũng khí qua bên này phát động thế công.

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 187

Một Lá Thư Đến Từ Tiền Tuyến

Dương Hạo Hàm sắp xếp Long Hạo Thần và Hàn Vũ ở trong tổng điện Ky Sĩ Thánh Điện. Long Hạo Thần và mẹ ở sát bên, sum vầy với mẹ hai ngày sau thì bắt đầu tu luyện cùng Hàn Vũ.

Tổng điện Ky Sĩ Thánh Điện ở trong lòng núi Ngự Long quan to lớn, hơn nữa ở sâu dưới đất. Nơi này mới chân chính là đất báu của Ky Sĩ Thánh Điện. Cùng với phía nam Ky Sĩ Thánh Sơn được xưng là hai đại bảo vật của Ky Sĩ Thánh Điện. Nghe nói ngay cả Thần Ẩn vương tọa đều có trong hầm dưới đất này. Chẳng qua Long Hạo Thần và Hàn Vũ hiện tại còn chưa đủ tư cách biết về Thần Ẩn vương tọa.

Khiến Long Hạo Thần hơi kỳ quái là Ky Sĩ Thánh Điện so với Thích Khách Thánh Điện, Chiến Sĩ Thánh Điện hẳn đã thấy thì không có kiến trúc hùng vĩ. Bởi vì là trong lòng núi, hẳn thấy chỉ là từng gian phòng đá mà thôi, thậm chí không biết gian nào mới là chính điện của Ky Sĩ Thánh Điện.

Dương Hạo Hàm không giải thích nhiều với họ, chỉ sắp xếp hai người vào một cái động thì rời đi, hơn nữa báo cho rằng tu vi như họ ít nhất hoàn thành hết kỹ năng cấp bảy mới có thể ra khỏi hang động.

Tiến vào động, Long Hạo Thần bỗng có cảm giác lúc tại Thánh Thành tiến vào tàng bảo các Thánh Minh. Linh lực dao động kịch liệt trong không khí xung quanh, quang mang vàng nhạt cho người cảm giác hư ảo.

Vốn hần cùng Hàn Vũ đi vào trong động, nhưng khi hần lấy lại tinh thần thì kinh ngạc phát hiện không thấy Hàn Vũ nữa.

Xung quanh là linh lực quang thuộc tính nhu hòa, cho người cảm giác cực kỳ thoải mái. Quang nguyên tố dồi dào đã bị Long Hạo Thần hấp thụ đại linh khiếu căn nuốt.

Không nóng vội tiến vào trong, Long Hạo Thần ngồi xuống tại chỗ. Mặc dù lúc này linh lực của hần rất sung túc, nhưng hần biết hiện tại không phải trạng thái tốt nhất của mình. Bởi vì nóng nảy.

Bắt đầu từ lúc tại Thâm Uyên đắm lầy trong An Độ hành tĩnh của ma tộc trở về, tâm tình của hần luôn không thể bình tĩnh. Sau khi về lại Khu Ma quan thì càng mấy lần trải qua vui buồn. Nỗi lòng dao động nhiều thế, cho dù lúc đó Nhật Nguyệt Thần Oa cho hần sự bình tĩnh và thấu hiểu thì đã sớm bị ảnh hưởng.

Nhưng Nhật Nguyệt Thần Oa còn có sự cảm ngộ đối với thấu hiểu và bình tĩnh. Bởi vậy, hiện giờ Long Hạo Thần mới có thể tĩnh lặng ngồi đó. Hần cần thời gian tẩy trừ tạp niệm trong lòng. Dù là một tia tạp niệm ẩn giấu ở chỗ nhỏ bé nhất cũng cần hoàn toàn bị thanh tẩy. Chỉ có như thế hần mới toàn lực tiến vào trạng thái tu luyện, dùng thời gian ngắn nhất thăng cấp lớn nhất.

Khép lại đôi mắt, đã bình tĩnh, Long Hạo Thần bắt đầu minh tưởng. Cảm nhận Quang nguyên tố nhu hòa trong không khí, đường nét khuôn mặt hần càng biến mềm mại.

Quang mang lấp lóe, Nhã Đình đã xuất hiện sau lưng Long Hạo Thần. Cô cũng khoanh chân ngồi đó, nhắm mắt giống Long Hạo Thần. Pháp trượng trong tay chậm rãi nâng lên, từng vòng vàng sáng vàng ngưng tụ hướng cô và Long Hạo Thần.

Ngưng tụ, chiết xuất, Nhã Đình làm trông đơn giản nhưng trợ giúp rất lớn cho Long Hạo Thần. Quang nguyên tố đã trải qua chiết xuất cực kỳ tinh thuần, bị Long Hạo Thần hấp thụ càng dễ dàng hơn.

Dương Hạo Hàm yên lặng đứng trong một gian nhà đá, sau lưng ông còn có hai người. Bên trái là một lão giả mặt tròn dướng người cao to. Lão giả mặt như trái táo, mũi thẳng miệng vuông, sắc mặt nghiêm túc có vài phần vui vẻ.

Bên kia đứng người đàn ông toàn thân bao phủ trong áo choàng xám, ngay cả đầu cũng bị trùm kín.

Trước mặt Dương Hạo Hàm là một quả cầu Thủy bà bà tinh đường kính một mét. Thủy bà bà tinh cầu tỏa ra ánh vàng yếu ớt, bên trong hiện ra hình ảnh chẳng phải chính là Long Hạo Thần ngồi xếp bằng trong động bảo tàng của Kỵ Sĩ Thánh Điện?

Dương Hạo Hàm mỉm cười nói.

"Sau khi tiến vào Huyền Động còn có thể bình tĩnh như vậy, đứa bé này thật sự trưởng thành. Hẳn còn chưa đủ mười tám tuổi! Lại có tâm trí ổn trọng như thế. Xem ra Tinh Vũ đã nói đúng, trải qua mấy năm rèn luyện, thằng bé thật là thành tài."

Lão giả mặt tròn sau lưng Dương Hạo Hàm thì hừ lạnh một tiếng.

"Đúng cái gì mà đúng? Ta đã nói trước nên đón Hạo Thần tới nhưng nó không chịu." Ông vừa nói vừa liếc mắt người áo xám không thấy rõ mặt đứng bên cạnh.

Dương Hạo Hàm mỉm cười, nói.

"Long huynh, người đừng được nước lấn tới. Không có Tinh Vũ thì người có cháu giỏi vậy sao? Chẳng phải người cũng nhìn không ra ngoài nhận ông cháu với hẳn? Nhiệm vụ quang vinh bảo vệ cháu người thì giao cho người vậy. Tuy hẳn là cháu của người nhưng cũng là hy vọng trăm năm tương lai của Kỵ Sĩ Thánh Điện chúng ta. Nếu hẳn bị thương tổn gì thì ta sẽ hủy bỏ trách nhiệm bảo vệ của người, đích thân bảo vệ hẳn."

Nếu Long Hạo Thần nghe thấy lời của Dương Hạo Hàm thì nhất định sẽ kinh ngạc. Lão giả mặt tròn lại là ông nội ruột. Nếu xem từ diện mạo thì hắc và lão giả này không có nhiều chỗ giống nhau.

"Đừng nói nhảm. Tuy người mạnh hơn ta chút nhưng cũng không hơn bao nhiêu. Coi như là cái tên Ma Thần Hoàng tới đây, muốn thương tổn cháu ta cũng không làm được." Lão giả mặt tròn toàn thân phát ra bá khí lãnh liệt, uy nghiêm vô hình mơ hồ có sắc vàng rờn khuếch tán ra khỏi người ông.

Lão giả này tên là Long Tinh Ẩn, chính là một trong ba Thần Ẩn kỵ sĩ của Kỵ Sĩ Thánh Điện, người sở hữu Trật Tự và Phép Tắc Thần Ẩn vương tọa, phụ trách Chương Quân và Chế Ước Thần Ẩn kỵ sĩ của Kỵ Sĩ Thánh Điện.

Quan hệ giữa Long Tinh Ẩn và Long Tinh Vũ đừng nói Long Hạo Thần không biết, ngay cả nội bộ trong Kỵ Sĩ Thánh Điện cũng chỉ số ít vài người cao tầng mới biết được.

Đây là quy định của nhà họ Long. Dù trường bối có mạnh cỡ nào, hậu bối đều sẽ không mượn danh tiếng, cần phải nhờ năng lực của chính mình. Năm đó Long Tinh Vũ cũng dựa vào cố gắng bản thân cuối cùng trở thành Thần Ẩn kỵ sĩ.

Dương Hạo Hàm thở dài một tiếng, nói.

"Lần này ma tộc thế tới rào rạt, thánh chiến nài chết về tay ai còn rất khó nói. Tuy các tiền bối ẩn thế trong liên minh đều xuống núi, nhưng số lượng cường giả ma tộc dù sao nhiều hơn chúng ta rất nhiều. Hy vọng liên minh có thể tiếp tục đi trên con đường chiến tranh."

Long Tinh Ẩn nói.

"Chẳng phải là kéo dài sao? Chúng ta kéo được, so đấu về vật tư thì ma tộc chết chắc. Thánh chiến này chỉ cần chúng ta có thể chống được,

vài năm sau người xem lại, chỉ là lương thực thì ma tộc không thể ganh đua."

Dương Hạo Hàm nói.

"Chúng ta có thể nghĩ đến thì dĩ nhiên Ma Thần Hoàng cũng nghĩ ra. Long huynh, không thể lạc quan như thế!"

Người áo xám bên kia trầm giọng nói.

"Ta đi trước. Nếu Hạo Thần đã trở về thánh điện thì ta yên tâm."

Long Tinh Ẩn nhượng mảy.

"Người muốn đi đâu?"

Trong giọng nói của người áo xám lộ ra sát ý.

"Hậu phương ma tộc."

Nói xong câu đó y đã xoay người sải bước đi.

Long Tinh Ẩn và Dương Hạo Hàm liếc nhau một cái, nói.

"Dương huynh, đợi lát nữa Hạo Thần ra khỏi Huyền Động, ta muốn gặp nó một lần, đích thân thử thách nó, người thấy sao?"

Dương Hạo Hàm gật đầu.

"Đây là việc ông cháu nhà các người, người tự quyết định đi. Nhưng ta không hiểu về thủ thành, Ngự Long quan không thể thiếu người canh giữ."

Long Tinh Ẩn gật đầu.

"Sẽ không chậm trễ thời gian quá lâu. Ta trở về doanh đây, khi nào Hạo Thần ra động thì người báo ta một tiếng."

"Ừm."

Long Hạo Thần thật sự bình tĩnh như bề ngoài sao? Đáp án là không.

Khi hấn nhắm mắt lại thì các loại suy nghĩ hỗn loạn tràn ngập trong đầu. Bóng dáng Thái Nhi xuất hiện trước tiên, là hình dạng khi nàng đột nhiên thức tỉnh thần quyến giả. Tiếp đến hình ảnh bỗng chuyển biến thành hấn và nàng ngồi trên nóc nhà lúc sắp chia tay.

Sau Thái Nhi chính là phụ thân. Phụ thân uy nghiêm nhìn chăm chú vào hấn, dường như muốn nói cái gì.

Sau đó là mẹ. Mắt của mẹ vĩnh viễn u buồn, bi thương như thế. Từ nhỏ đến lớn, hấn và mẹ thất lạc phụ thân, có ít nhất mười năm cha mẹ không thể cùng một chỗ. Khó khăn lắm mới trùng phùng, phụ thân lại bởi vì chiến đấu với A Nan mà mất tích. Mấy năm nay mẹ chịu khổ cỡ nào chỉ mình bà biết rõ.

Khuôn mặt đồng bạn từng cái hiện ra trong đầu Long Hạo Thần, từ lần đầu tiên họ ở Khu Ma quan chiến đấu, đến ở Sợ Hải Bi Khiếu Động đại chiến Ác Ma tộc, rồi tới Trấn Nam quan, Mộng Huyền Thiên Đường, Thâm Uyên, từng hình ảnh không quá rõ ràng mau chóng vụt qua trong đầu Long Hạo Thần.

Dưới tình huống như vậy sao hấn bình tâm cho được?

Sau lưng mơ hồ toát ra khí lạnh. Long Hạo Thần biết rõ, may mắn mình có thể bình tĩnh lại mà không phải liều lĩnh. Nếu không sẽ chỉ khiến tinh thần càng hỗn loạn. Những buồn phiền xuất hiện trong lòng mình có lẽ sẽ bị đè ép, nhưng nhất định dần ảnh hưởng tâm trí, ảnh hưởng sự thuần tịnh của thần quyến giả.

Nhật Nguyệt Thần Oa trao đổi với hấn tuy không nhiều nhưng thức tỉnh điểm quan trọng nhất, chính là Quang Minh thần quyến giả khác với thần quyến giả khác.

Ưu thế lớn nhất của Quang Minh thần quyền giả chính là bản thân hoàn mỹ, dù là tâm linh hay thiên phú. Điều này ngay cả Thái Nhi là Tử Thần thần quyền giả đều không thể sánh bằng. Nhưng vấn đề lớn nhất của Quang Minh thần quyền giả cũng ở chỗ hoàn mỹ.

Quá hoàn mỹ càng dễ dàng bị ô nhiễm. Sự thật chứng minh, lúc trước Nhật Nguyệt Thần Oa xuất hiện, chẳng phải Quang Minh thần quyền giả bởi vì bị ô nhiễm mà đi hướng tà đạo? Cuối cùng chẳng những không cứu đại lục, ngược lại trở thành tội nhân của đại lục. Đặc biệt là Thần Long Tinh Quang Thần Thú đời thứ nhất, còn có chủ nhân tháp Vĩnh Hằng, Trường Miên Thiên Tai Y Lai Khắc Tư.

Bởi vậy, đối với Quang Minh thần quyền giả mà nói, kỳ thật có một điều cực kỳ quan trọng, đó chính là tự xét lại.

Nhật Nguyệt Thần Oa rời khỏi thế giới này, để lại cho Long Hạo Thần chỉ có thể xác. Nhưng trước khi nó rời đi, dùng lực lượng cuối cùng giúp Long Hạo Thần tẩy sạch tâm linh. Tuy không nói thẳng nhưng nó dùng hành động cho Long Hạo Thần biết nên làm như thế nào.

Đúng vậy, tự xét lại, chỉ có không ngừng tự suy xét, giữ vững lòng thấu hiểu và trong suốt, quang minh chi tử mới vĩnh viễn là đứa con của quang minh.

"Cảm ơn người, Nhật Nguyệt Thần Oa." Long Hạo Thần tận đáy lòng cảm thán.

Không cố ý đè ép cảm xúc mâu thuẫn trong lòng mà là khiến chúng hoàn toàn bùng phát. Chính Long Hạo Thần thì chỉ cảm nhận sự tồn tại của chúng chờ thời gian trôi qua, chuyển dời Quang nguyên tố không ngừng hấp thu nhật bớt nó. Không lâu lắm, hẳn rồi cuộc tiến vào trạng thái minh tưởng.

Nhã Đình ngồi sau lưng Long Hạo Thần cảm nhận rõ nhất sự biến hóa của hắn. Làm Quang nguyên tố tinh linh, tùy theo hắn yên tĩnh lại chân chính tiến vào trạng thái nhập định. Trong mắt Nhã Đình, lúc này

Long Hạo Thần biến trong suốt, mỗi lần hít sâu thở ra hẩn tựa như tiến vào Thể Quang Diệu. Nhã Đình giúp hẩn hấp dẫn Quang nguyên tố bắt đầu không đủ cho hẩn hấp thu.

Nên biết, sau khi dung hợp Thánh Dẫn Linh Lô, Nhã Đình có thêm năng lực dựng dục Quang nguyên tố. Quang nguyên tố trải qua cô chiết xuất chẳng những cực kỳ tinh thuần còn vô cùng đậm đặc, dưới tình huống như vậy mà Long Hạo Thần lại có thể lấy tốc độ kinh người hấp thu, điều này gần như mỗi lần hít thở đều tăng nhanh nội linh lực!

Đây chính là chỗ tốt khi Quang Minh thần quyền giả giữ trái tim trong sáng. Nội tâm Long Hạo Thần không chút tạp chất mới được Quang Minh Nữ Thần ban ân lớn nhất, Quang nguyên tố càng sẽ lấy tiến vào người hẩn làm vinh dự, sao tốc độ tu luyện không nhanh được?

Trong Quang nguyên tố ấm áp này, Long Hạo Thần dần chìm đắm, hơn nữa là rất sâu, rất sâu. Hẩn dần bỏ xuống vương bận trong lòng, tập trung tất cả tinh thần lĩnh ngộ Quang nguyên tố. Thân thể hẩn biến trong suốt ngày càng rõ ràng, thậm chí Dương Hạo Hàm thông qua Thủy bà bà tinh cầu quan sát hẩn cũng dần cảm giác được.

Chẳng qua, vị Phòng Ngự và Thống Trù Thần Ấn ký sĩ này không thể nào ở tại đây quan sát Long Hạo Thần mãi. Đại chiến sắp tới, ông còn có nhiều việc phải giải quyết.

Tháng này, trong ghi chép sau này của hậu thế bị gọi là tháng đắm máu Thánh Ma đại lục.

Thù hận ma tộc và nhân loại tích cóp mấy ngàn năm rốt cuộc bùng phát. Lấy sáu đại cửa ải làm chủ chiến trường, ma tộc tấn công, Liên Minh Thánh Điện phòng ngự.

Nghe nói ở trên cao nhìn xuống bất cứ chủ chiến trường nào, đều có thể thấy mưa máu tứ tung.

Chiến tranh thịt nát xương tan này xem từ chỗ công phòng thì ma tộc tổn thất hơn xa nhân loại, nhưng số lượng quân đội ma tộc cũng nhiều hơn nhân loại nhiều.

Lúc chiến tranh mới bắt đầu, vũ khí phòng ngự của nhân loại đem đến tác dụng cực lớn, tạo thành sát thương rất lớn với ma tộc. Nhưng chiến tranh kéo dài càng lâu, vũ khí thủ thành dần biến thành phế liệu, nhân loại có thể dựa vào chỉ còn lại phần lớn địa hình.

Trận chiến giữa hai dân tộc vốn không cần tổng động viên chiến tranh. Mỗi chiến sĩ Liên Minh Thánh Điện tiến nhập chiến trường, đều dùng máu tươi của mình bảo vệ lãnh thổ cuối cùng của nhân loại.

Hậu phương là bình nguyên, hậu phương cũng là quê hương. Kỵ Sĩ Thánh Điện, Chiến Sĩ Thánh Điện, Thích Khách Thánh Điện, Ma Pháp Thánh Điện, Mục Sư Thánh Điện, Linh Hồn Thánh Điện. Cường giả tòa thánh điện nào, ở trong trận chiến này thì đầu óc chỉ có hai chữ thôi: liều mạng.

Thế công của ma tộc tuy mãnh liệt, nhưng ý chí nhân loại thật rất kiên cường. Lực lượng toàn Liên Minh Thánh Điện tích góp mấy ngàn năm cũng vào lúc này bùng nổ. Thật nhiều tài nguyên, quân dự bị quân đội liên miên bất tận tuôn ra nhập vào sáu tòa hùng quan, thề đại chiến sống chết với ma tộc.

Trong thánh chiến quan hệ đến an nguy giữa hai đại dân tộc, thì Long Hạo Thần làm mọi lửa trận thánh chiến này vẫn yên tĩnh tu luyện, trong Tàng Bảo động của Kỵ Sĩ Thánh Điện.

Thánh Thành, đại phòng đấu giá Thánh Minh.

Phong Linh Nhi đang ở trong phòng làm việc xem báo cáo tài vụ tháng này. Cô dần cai quản các sự việc của đại phòng đấu giá Thánh Minh. Sau khi bắt đầu thánh chiến, đại phòng đấu giá Thánh Minh cũng tiến vào trạng thái khẩn cấp, chỉ thu các loại trang bị vũ khí, tài liệu, dược liệu, ma tinh, tạm dừng lại tất cả hành động đấu giá.

Đại phòng đấu giá gom góp tích lũy các loại vật tư, vô điều kiện cung cấp cho liên minh.

Đây là ý nghĩa tồn tại của đại phòng đấu giá Thánh Minh. Làm người thừa kế đại phòng đấu giá, Phong Linh Nhi biết rõ, kỳ thật đại phòng đấu giá Thánh Minh không thuộc về gia tộc cô mà là của toàn bộ Liên Minh Thánh Điện. Dùng phòng đấu giá xuất hiện trước mắt mọi người, là để ẩn giấu thực lực liên minh.

Bắt đầu thánh chiến, đại phòng đấu giá Thánh Minh gom góp tài lực cũng bắt đầu đem đến tác dụng quan trọng. Đại phòng đấu giá các nơi trở thành chốn tốt nhất cung cấp trang bị vũ khí linh lực. Trải qua quá trình lấy ra cực kỳ nghiêm ngặt, đại phòng đấu giá tích trữ các loại trang bị, ma tinh cường đại, thậm chí là hạng nặng vũ khí giống như ma tinh đại pháo đều bị vận chuyển đến tiền tuyến.

Đây chính là gia tài tích lũy ngàn năm nay, khổng lồ đến mức coi như là Phong Linh Nhi đều không rõ ràng lắm. Bởi vì nhà kho các nơi đại phòng đấu giá đều là niêm phong bí mật, chỉ có ma tộc phát động đại chiến mới giải trừ phong ấn.

Mệt mỏi xoa mắt, Phong Linh Nhi ngồi dựa vào lưng ghế, đôi mắt trong suốt xuất hiện một tia lo âu.

Lần này Thánh Minh có thể chống nổi không? Ma tộc đến thật quá đột ngột, nghe nói Ma Thần Hoàng lại yêu cầu một người làm điều kiện.

Hắn là đoàn trưởng của gã! Hiện tại bọn họ chẳng phải là ở đầu sóng ngọn gió sao?

Nghĩ tới đây, không biết vì sao, Phong Linh Nhi cảm thấy tim mình nhói đau. Mơ hồ một bóng dáng cao to hiện ra trong đầu cô.

Đầu trục bóng lưỡng, nụ cười khờ ngốc, khiến cô khó quên nhất là khi gã nhìn cô thì bất giác hiện ra vẻ thỏa mãn.

"Gã, gã còn sống không?" Đánh rùng mình, đôi tay nhỏ bé trắng nõn bất giác nắm chặt.

Đúng lúc này, bỗng vang lên tiếng gõ cửa.

"Tiến vào." Phong Linh Nhi lập tức đè nén cảm xúc tuôn trào, cúi đầu, ánh mắt lại tập trung vào sổ sách.

"Linh Nhi tiểu thư, có thư của cô." Một nhân viên công tác đại phòng đấu giá đẩy cửa vào, đặt phong thư lên bàn, cung kính hành lễ xong lui ra.

Thư?

Phong Linh Nhi bản năng cầm lên lá thư. Đó là một quyển trục da dê tinh mỹ, bên trên còn có ấn ký ma pháp phong ấn. Nếu cưỡng ép mở ra thì ấn ký sẽ biến mất, thư tự động bị hủy, chỉ có chú ngữ đặc biệt mới mở ra được.

Bên trên quyển trục có một hàng chữ nhỏ, cũng là nhắc nhở chú ngữ cho loại thư này.

Phong Linh Nhi nhận được rất nhiều thư da dê giống vậy, nhưng khi cô thấy rõ ràng dòng chữ nhắc nhở về chú ngữ thì đột nhiên kích động.

[Hãy gọi tên ta đi, đoá hoa trắng bé nhỏ. Hì hì.

"Chết tiệt, là tên đáng ghét đó, chỉ có gã mới gọi mình như vậy. Tư Mã Tiên, cái tên khốn. Anh, anh còn sống..." Nói đến mấy chữ cuối cùng, Phong Linh Nhi kiềm không được rơi nước mắt.

Trong thời đại chiến tranh này, còn sống dường như là hạnh phúc lớn nhất.

Đinh một tiếng vang nhỏ, ấn ký ma pháp trên thư da dê mở ra, quyển trục trải dài.

Chữ viết của ai đó thật khiến người không dám khen tặng, nhưng may mắn có thể nhìn ra con chữ.

"Linh Nhi tiểu thư, xin lỗi, lại kêu cô là đóa hoa nhỏ. Nếu cô có thể thấy lá thư này, chứng minh cô còn nhớ tên ta, Tư Mã thật thấy vinh hạnh. Cho cô biết một tin tốt và một tin xấu. Tin tốt là ta còn sống, hơn nữa đã trở lại bên liên minh chúng ta, đang ở tổng điện Mục Sư Thánh Điện tại Trấn Nam quan. Tin xấu là ta còn ở tiền tuyến, hơn nữa Liệp ma Đoàn tạm thời giải tán. Làm một Giới Luật Mục Sư thời đại mới, ta nhất định phải bảo vệ thánh điện chúng ta."

"Vốn ta không muốn viết lá thư này, ta nghĩ dù cô có thể thấy nội dung bên trong thì cũng sẽ không chút quan tâm. Nhưng lần này có thể từ bên ma tộc sống sót trở về, trong vui mừng, mỗi khi đêm khuya nằm mộng thì ta bất giác nghĩ tới cô. Cho nên vẫn kiềm không được viết lá thư cho cô. Vừa gặp đã yêu là hạnh phúc, nhưng cũng đau khổ. Thật muốn gặp cô, không biết đời này còn có cơ hội hay không. Loại người như ta không có mơ tưởng xa vời, cô có thích ta hay không, kỳ thật đối với ta không hề quan trọng. Lá thư này cứ xem như là từ biệt đi, chỉ hy vọng sau này cô sống hạnh phúc, vui vẻ. Cho dù đến vòng tay của thần, ta cũng sẽ cầu nguyện cho cô."

"Xin cô yên tâm, làm một người đàn ông yêu cô sâu đậm, Tư Mã Tiên ta tuyệt đối không phải thẳng hèn. Ta sẽ đem một giọt máu cuối cùng chảy trên chiến trường. Mỗi khi ta chiến đấu với ma tộc thì sẽ nghĩ, ta giết một tên ma tộc thì cô sẽ an toàn thêm một chút. Đầu trọc của ta cứng tựa như Quang Chi Đại Lực Hoàn vậy."

Ngây ngốc nhìn lá thư trong tay, Phong Linh Nhi thật lâu không động đậy. Nước mắt dần không tuôn trào, tình cảm đặc biệt giấu trong đáy lòng dường như đang bén rễ đâm chồi.

Vào một cái, cô chộp lấy một cuộn giấy bên người, cầm bút, cô giật mình phát hiện tay mình khẽ run. Thật không dễ dàng ổn định cảm xúc, cô nhanh chóng viết chữ.

"Tên khốn, anh biết rõ ta không muốn nghe anh kêu ta là đóa hoa nhỏ vậy mà vẫn kêu. Ta ghét anh, ghét tên đầu trọc anh chết đi được. Nhưng nếu anh dám chết ở chiến trường thì ta sẽ vĩnh viễn ghét anh. Anh phải còn sống lăn về đây cho ta. Mặc kệ qua bao lâu. Còn nữa, phải hồi âm cho ta. Nếu trong ba tháng không nhận được một lá thư của anh, lão nương sẽ lập tức kết hôn với người khác, để anh chết không bình an!"

Chớp mắt, ba tháng đã trôi qua. Ai cũng không ngờ dẫn đầu xuất quan không phải Long Hạo Thần thực lực rõ ràng mạnh rất nhiều, mà là Hàn Vũ.

Thời gian ba tháng, Hàn Vũ đã học hết tất cả kỹ năng cấp sáu, trong đó bao gồm thật nhiều bí kỹ. Huyền Động chính là bao gồm các kỹ năng của Kỵ Sĩ Thánh Điện. Ở trong Huyền Động, có được không chỉ là kỹ năng bình thường còn có bí kỹ các Thần Ấn kỵ sĩ tiền bối để lại! Có thể tiến vào đây đều là nhân tài lập công lao lớn cho Kỵ Sĩ Thánh Điện, hơn nữa làm lãnh đạo tương lai thánh điện bồi dưỡng!

Long Hạo Thần và Hàn Vũ có tư cách này. Trừ việc Long Hạo Thần có thân phận thần quyến giả ra, bọn họ hủy đi một cây Trụ Ma Thần của ma tộc là điều xưa nay chưa ai làm được, chỉ riêng chiến công này đã đủ tư cách rồi.

Sau khi Hàn Vũ xuất quan mới biết Long Hạo Thần vẫn đang bế quan, y chẳng hề chần chờ lập tức lựa chọn bế quan tu luyện tiếp.

Dương Hạo Hàm ra điều kiện để y tới chiến trường chính là trở thành Bí Ngân Cơ Tòa kỵ sĩ. Tuy rằng học xong tất cả kỹ năng cấp sáu nhưng linh lực của y còn kém xa khoảng cách một vạn linh lực.

Dương Hạo Hàm không biết lần thứ bao nhiêu quan sát Long Hạo Thần, chỉ là hiện tại sắc mặt ông không thông thả như trước, ngược lại tràn ngập lo lắng.

Thánh chiến đã bắt đầu ba tháng, Ngự Long quan chịu đựng áp lực cực lớn, làm Thần Ấn kỵ sĩ, dù là ông hay Long Tinh Ấn đều sớm xông

pha chiến trường. Hai ngày trước ông còn cùng Tử Linh Ma Thần Tát Mễ Cơ Nạp đánh một trận. Về tu vi thì Dương Hạo Hàm không thua bao nhiêu, chỉ bằng uy lực của Thủ Hộ và Tử Bi Thần Ấn vương tọa thật sự đủ ngăn chặn Tử Linh Ma Thần, không để gã tiến lên một bước.

Thánh kỵ sĩ của Kỵ Sĩ Thánh Điện, đám kỵ sĩ thánh điện mỗi ngày đều đang đẫm máu khổ chiến, chống địch bên ngoài Ngự Long quan. Tuyệt trong phạm vi ngàn dặm đều nhiễm thành sắc đỏ. Số lượng thương vong giữa hai bên rất khó thống kê.

Tuy Ngự Long quan tồn trữ tài nguyên rất sung túc nhưng nó không giống với cửa ải khác, dưới tình huống bị ma tộc vây khốn thì rất khó được liên minh tiếp trợ, thậm chí ngay cả tin tức cũng khó truyền đi. Cứ tiếp tục tiêu hao như vậy, Dương Hạo Hàm cũng không biết tòa hùng quan này có thể đứng vững bao lâu.

Ma tộc bên ngoài đã ba đợt tăng viện quân, hoàn cảnh ác liệt đã kích rất lớn đối với ma tộc, cho nên chúng không thể hoàn toàn phát huy sức chiến đấu.

Mấy trăm ma pháp sư bằng hệ của Ma Pháp Thánh Điện đóng tại Ngự Long quan cũng đem đến tác dụng quan trọng. Bọn họ nhờ vào hoàn cảnh băng tuyết và nơi hiểm yếu ở Ngự Long quan không ngừng tăng cách phòng ngự, công kích kẻ địch.

"Hạo Thần, sao ngươi không có chút động tĩnh nào?" Nhìn cầu Thủy bà bà tinh to lớn trước mặt, Dương Hạo Hàm lẩm bẩm.

Đúng vậy, sau khi tiến vào Huyền Động, Long Hạo Thần luôn ngồi đó trong trạng thái tu luyện. Lúc mới bắt đầu, Dương Hạo Hàm còn khen hắn có thể tĩnh tâm tu luyện. Nhưng đã trôi qua ba tháng, hiện tại Long Hạo Thần vẫn giống y như ba tháng trước, luôn giữ bộ dáng ngồi xếp bằng tu hành.

Thân thể hắn tỏa ra quang mang vàng nhạt, cả người cho cảm giác trong suốt như Thế Quang Diệu. Cùng với hô hấp, trên người tỏa ra

quang mang vàng như ẩn như hiện lấp lóe.

Không thể nghi ngờ, hẳn không có vấn đề gì. Nhưng lần này thời gian hẳn mình tưởng cũng dài quá đi.

Dương Hạo Hàm có kinh nghiệm phong phú nên biết, Long Hạo Thần là ở trạng thái minh tưởng sâu. Nhưng một lần minh tưởng sâu có thể tiến hành lâu vậy thì ông chưa từng nghe thấy.

Minh tưởng sâu chỉ xuất hiện ở cường giả trên cấp tám. Bởi vì sau cấp tám thì tốc độ tăng linh lực nhanh hơn trước nhiều. Nhưng linh lực tăng quá nhanh sẽ khiến căn cơ bản thân không ổn, thường cần minh tưởng sâu để tu luyện. Một là bởi vì càng tốt hấp thu nguyên tố của mình, hai là điều tiết.

Long Hạo Thần là thần quyền giả, lấy tu vi cấp bảy tiến hành minh tưởng sâu thì Dương Hạo Hàm không thấy kỳ lạ, nhưng theo lẽ thường minh tưởng sâu khoảng một tháng là kết thúc. Giống hẳn trên ba tháng còn chưa có động tĩnh gì thì cực hiếm có.

Đương nhiên, thời gian minh tưởng sâu càng lâu thì hiệu quả càng tốt, cũng ý nghĩa tập niệm trong lòng ít, có thể chịu được cô độc. Dù sao mỗi ngày chìm đắm trong Quang nguyên tố là việc rất cô đơn và nhạt nhẽo.

Dương Hạo Hàm càng thêm không nghĩ tới là, ba tháng đối với Long Hạo Thần minh tưởng sâu chỉ mới là bắt đầu.

Thời gian một ngày lại một ngày trôi qua.

Dù là nhân loại hay ma tộc, đối với thương vong là có sức chịu đựng có hạn. Ban đầu mấy tháng điên cuồng tấn công, thể công của ma tộc dần chậm xuống. Ma Thần Hoàng trước sau hai lần ra thông điệp hướng Liên Minh Thánh Điện muốn Long Hạo Thần, tất cả đều bị Liên Minh Thánh Điện kiên quyết từ chối. Hơn nữa Long Hạo Thần tựa như bốc hơi khỏi nhân gian, không xuất hiện lại.

Chiến tranh vẫn đang tiếp tục, tựa như Liên Minh Thánh Điện hy vọng, ban đầu cần được thể công cường đại của ma tộc, hai bên dần tiến vào thế đánh lâu dài. Khiến Liên Minh Thánh Điện hơi kỳ lạ là Ma Thần Hoàng làm người thống trị tối cao của ma tộc, cũng là cường giả số một ma tộc, y lại không gia nhập chiến đấu.

Không chỉ có y, ngay cả Nguyệt Ma Thần, Tinh Ma Thần ở chung với y cũng chưa từng xuất hiện trên chiến trường. Chính là nói, Nghịch Thiên Ma Long tộc, Nguyệt Ma tộc, Tinh Ma tộc, ba đại chủng tộc trụ cột mạnh nhất ma tộc đều đang chờ cơ hội.

Cũng bởi vì chúng không gia nhập chiến tranh, vậy nên tuy Liên Minh Thánh Điện kéo chiến tranh vào giai đoạn đánh lâu dài nhưng vẫn không dám khinh thường.

Sáu quan ải phòng thủ cực kỳ vất vả, ai đều biết một khi Ma Thần Hoàng thống lĩnh Nguyệt Ma tộc, Tinh Ma tộc trên chiến trường, chỉ sợ bất cứ quan ải nào đều không thể tiếp tục phòng ngự nữa. Đương nhiên, Ma Thần Hoàng, Nguyệt Ma Thần và Tinh Ma Thần sẽ bị Liệt ma Đoàn mạnh nhất nhân loại dốc sức truy kích, cản trở. Đến lúc đó, mới là giây phút nhân loại và ma tộc quyết chiến cuối cùng.

Nhóm trí giả Liên Minh Thánh Điện phân tích, Ma Thần Hoàng sở dĩ không đưa chiến tranh vào giai đoạn kịch liệt nhất, chủ yếu là vì kiêng dè Liên Minh Thánh Điện. Dù sao, một khi tới lúc đó không thành công thì chính là tử vong. Tuy ma tộc hiện tại chiếm ưu thế nhưng không có khả năng hoàn toàn thắng nhân loại, rất dễ xuất hiện lưỡng bại câu thương.

Lưỡng bại câu thương cũng có rất nhiều tình huống. Nếu như là lấy Ma Thần Hoàng chết trận làm cái giá thì ma tộc tuyệt đối không chịu nổi. Dù sao sức sáng tạo, năng lực kiến thiết của nhân loại, thêm vào Liên Minh Thánh Điện tích góp, nhất định gượng dậy nhanh hơn ma tộc. Cường giả tuyệt thế như Ma Thần Hoàng không phải ngày một ngày hai có thể phục hồi được.

Đánh lâu dài đối với ma tộc không phải rất có lợi, nhưng ma tộc mạnh mẽ vượt qua sự phán đoán của Liên Minh Thánh Điện. Khi ma tộc không còn đủ lương thực bổ sung, thi thể trên chiến trường trực tiếp trở thành thực vật cho chúng. Dù là thi thể nhân loại hay chính ma tộc, chúng nó đều ăn hết.

Sự thật tàn khốc kéo vỡ mảng lớn kế hoạch suy sụp ma tộc của nhân loại. Mà dường như Ma Thần Hoàng cũng muốn thấy trận đánh lâu dài.

Thánh chiến bắt đầu đến kết thúc một năm tròn, phía Liên Minh Thánh Điện giảm nhân khẩu một phần mười, ma tộc càng phóng đại, hạ thấp hai mươi phần trăm.

Con số như vậy đối với hai đại dân tộc đều là đả kích cực lớn, cả đại lục đều vì trận thánh chiến này tràn đầy gió tanh mưa máu.

Trong lều lớn của Ma Thần Hoàng.

Phong Tú yên lặng ngồi trên ghế chính, trong lều không có một tên binh sĩ ma tộc, không có tướng lĩnh, bên dưới chỉ có một người ngồi, chính là Nguyệt Ma Thần A Gia Lôi Tư.

"Bệ hạ, cứ tiếp tục như vậy, cũng không biết chúng ta có thể kéo dài bao lâu. Thật sự thiếu thốn quá nhiều thực vật, bởi vì dùng đồ ăn hư thối đã bắt đầu xuất hiện giảm quân số không phải trong chiến đấu. Đợi khi thời tiết biến ấm, loại tình huống này nhất định càng nghiêm trọng, giống như mùa hè năm trước vậy." A Gia Lôi Tư trên mặt xuất hiện vẻ lo lắng.

Phong Tú bình thản nói.

"Nhị đệ, theo người thấy thì chúng ta nên làm sao?"

Trên khuôn mặt tuấn tú của A Gia Lôi Tư xuất hiện tia lạnh lùng.

"Quyết chiến, quyết chiến với nhân loại. Bọn chúng căn bản không có khả năng chống được ba tộc chúng ta toàn lực tấn công. Chỉ cần phá một quan ải của nhân loại, đại quân nhanh chóng tràn vào, chiến trận các bên

khác chắc chắn sẽ xuất hiện biến hóa. Đến lúc đó, cuối cùng nhân loại sẽ phải chết, chúng ta có thể chiếm lĩnh toàn bộ đại lục."

Ma Thần Hoàng Phong Tú lắc đầu, nói.

"Nếu như ta muốn triệt để hủy diệt nhân loại trên đại lục này thì sẽ không chờ tới bây giờ. Quyết chiến ở ngay thời điểm mới bắt đầu thánh chiến thì chẳng phải càng tốt hơn sao?"

"A?" A Gia Lôi Tư khó hiểu nhìn Ma Thần Hoàng, hiển nhiên không hiểu rõ ý của y.

Phong Tú chậm rãi đứng dậy, hai tay chấp sau lưng, ánh mắt nhìn hướng cửa lều, như là có thể xuyên thấu hư không nhìn đến một thế giới khác.

"Kỳ thật, nếu như không phải chúng ta cho nhân loại thời gian thì chúng đã sớm diệt vong. Có lẽ lúc ma tộc chúng ta vừa giáng xuống thế giới này, đích thực không có năng lực hủy diệt nhân loại. Nhưng theo thời gian trôi qua, khi Ma Thần Hoàng đời thứ hai thống lĩnh ma tộc chiếm cứ phần lớn diện tích Thánh Ma đại lục, chúng ta đã có thực lực phát động thánh chiến với nhân loại, hơn nữa là hoàn toàn hủy diệt. Nhưng tổ tiên ta, Ma Thần Hoàng đời thứ hai lại không làm như vậy, còn để lại một mật lệnh cho đời sau, tất cả Ma Thần Hoàng đều không được dẫn dắt đại quân ma tộc hủy diệt nhân loại. Người có biết vì sao không?"

Không chút nghi ngờ, lời Phong Tú nói ra tuyệt đối là bí mật quan trọng, khiến A Gia Lôi Tư nghe trợn mắt há hốc mồm.

"Bệ hạ, thần sợ hãi!" A Gia Lôi Tư vội vàng đứng dậy, cung kính khom lưng.

Phong Tú từ từ đi tới trước mặt y, nâng y đứng lên."Chắc người biết rõ chúng ta đến từ đâu, là như thế nào sinh ra trên thế giới này. Mặc dù chúng ta có thể truyền lại lực lượng của mình, nhưng không có khả năng sáng tạo ra càng nhiều. Nếu như chúng ta hủy diệt tất cả nhân loại trên

thế giới này, hoặc là nô dịch hết. Lấy tình huống hiện tại của ma tộc chúng ta, tương lai không lâu sau, nhân loại sẽ biến mất vĩnh viễn trên đại lục, tiếp đến là tất cả chủng tộc tử vong. Cuối cùng sẽ chỉ còn lại chúng ta. Nhưng ma tộc chúng ta có thể tự mình sinh tồn sao?"

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 188

Gợi Ý Đại Dự Ngôn Thuật

Ánh mắt của Ma Thần Hoàng Phong Tú biến buồn bã.

"Nếu thật chỉ còn lại chúng ta, vậy không cần kẻ địch thì chính chúng ta tự hủy diệt mình. Đến cuối cùng, bảy mươi hai anh em chúng ta chỉ có thể biến trở lại bảy mươi hai Trụ Ma Thần, thế giới này cũng sẽ biến thành hoang mạc, tựa như thế giới trước của chúng ta, bị hủy diệt triệt để."

A Gia Lôi Tư gật đầu.

"Đúng vậy, chúng ta không thể sáng tạo, càng không thể lợi dụng vật ở thế giới này sinh sản, trước thuộc tính hắc ám của chúng ta, bất cứ sinh vật nào muốn sống sót đều rất khó. Ngài nói đúng, nếu nhân loại thật bị chúng ta hủy diệt hay thống trị, cuối cùng chúng ta sẽ đi hướng diệt vong."

Phong Tú mỉm cười nói.

"Người hiểu thì tốt rồi. Cho nên nói, từ mấy ngàn năm trước, kỳ thật Liên Minh Thánh Điện đã bị ma tộc chúng ta nuôi dưỡng. Chúng ta không thể để chúng bị tiêu diệt, thậm chí phải mặc kệ chúng phát triển. Chỉ có như thế mới càng tốt nuôi sống chúng ta. Chiến tranh chỉ là một loại thủ đoạn. Nếu bọn chúng đã bị ta nuôi dưỡng thì không thể để chúng biến quá mạnh. Cùng lúc đó, chỉ có thể nhờ tay chúng giảm bớt vấn đề số lượng ma tộc chúng ta. Giữ nó ở trạng thái cân bằng, đối với chúng ta

mới là có lợi nhất. Đây là nguyên nhân căn bản ta phát động thánh chiến lần này."

"Mấy ngàn năm nghỉ ngơi lấy sức, nhân loại đã tích lũy quá khổng lồ, nhất định phải suy yếu mới được. Nếu không thì chẳng mất mấy năm, chúng sẽ có thể phản công. Chúng ta không thể nhìn chúng như thế. Bởi vậy, trận thánh chiến này đối với bọn chúng thì dường như đánh lâu dài rất có lợi, nhưng đối với chúng ta chẳng phải cũng giống thế sao? Nhất định phải quyết chiến nhưng không là hiện tại. Chúng ta cần cướp tài sản của nhân loại, nhưng không thể thương tổn đến căn cơ chúng. Đây chính là nắm chắc độ cân bằng."

A Gia Lôi Tư nhíu mày, nói.

"Nhưng mà Áo Tư Đình Cách Lý thì sao? Nó phải làm sao đây? Nhìn bộ dáng nhân loại thì dường như không thể nào thỏa hiệp với chúng ta."

Đáy mắt Ma Thần Hoàng dâng lên tia sáng lạnh.

"Áo Tư Đình Cách Lý nhất định phải bị tiêu diệt. Mặc kệ trả giá lớn thế nào, cũng không thể khiến nó sống trên thế giới này. So với chúng ta tự diệt vong thì Áo Tư Đình Cách Lý càng thêm khủng bố. Cái chết của An Độ Ma Li đánh hồi chuông cảnh báo cho chúng ta. Nguyên nhân quan trọng khác của trận thánh chiến là bởi vì nó."

A Gia Lôi Tư nói.

"Nhưng sao bức nó ra được? Trừ phi chúng ta đuổi cùng diệt tận nhân loại!"

Phong Tú lắc đầu, nói.

"Vậy không nhất định. Tam đệ bế quan một năm, ta có linh cảm hôm nay hắn sẽ xuất quan. Hắn là đại não của ma tộc chúng ta, tiếp đến làm như thế nào thì hắn sẽ cho chúng ta biết."

Nghe y nói vậy, Nguyệt Ma Thần A Gia Lôi Tư kinh ngạc.

"Đại ca, ý người là, tuổi thọ tam đệ..."

Phong Tú bi thương gật đầu.

"Đúng vậy, vì hừng vong ma tộc chúng ta, tam đệ đã trả giá rất nhiều, nhưng đây cũng là lựa chọn tốt nhất."

"Đại ca nói đúng, đây là lựa chọn tốt nhất của chúng ta." Bóng dáng da cam ngưng tụ thành hình trong không khí. Tinh Ma Thần Ngõa Sa Khắc lặng lẽ xuất hiện trước mặt Ma Thần Hoàng và Nguyệt Ma Thần.

Thoạt nhìn y không có gì khác trước, nhưng nếu cẩn thận quan sát sẽ phát hiện, ánh mắt y ảm đạm hơn trước nhiều, ít vài phần thâm sâu, nhiều mấy phần rã rời và già nua.

Nhìn thấy y xuất hiện, cảm xúc của Ma Thần Hoàng kiềm không được kích động, bản năng tiến lên vài bước.

"Tam đệ, thân thể người sao rồi?"

Ngõa Sa Khắc mỉm cười, lắc đầu.

"Đại ca, không sao. Chỉ là thiếu sống vài năm thôi, nhưng Đại Dự Ngôn Thuật lần này rất có giá trị. Đại ca có muốn nghe kết quả không?"

Phong Tú cười khổ một tiếng, nói.

"Nếu thật có thể tuyển chọn, ta rất không mong muốn người làm như vậy. Tuổi thọ của người đâu chỉ là thiếu chút, ta có thể cảm giác được sức sống của người ít đi trăm năm. Vốn tuổi thọ Tinh Ma tộc các người đã không dài lắm, lần này đã tổn thương căn nguyên người!"

Nguyệt Ma Thần A Gia Lô Tư đứng một bên cũng bước tới ôm bả vai Ngõa Sa Khắc. Tuy y không nói gì nhưng trong mắt lộ ra tình cảm tràn đầy.

Về mặt tình cảm thì Ma Thần Hoàng, Nguyệt Ma Thần, Tinh Ma Thần là thân thiết nhất. Nhưng Ma Thần Hoàng dù sao cũng là Ma Thần Hoàng, là người thống trị ma tộc. Nếu uy hiếp đến sự sinh tử của ma tộc vậy coi như là con trai ruột y đều không chần chờ xuống tay. Phía Nguyệt Ma Thần và Tinh Ma Thần cảm tình càng sâu hơn một bước. Trong ma tộc thì hai người này tựa như anh em ruột. Cho nên dù Tử Linh Ma Thần Tát mẽ Cơ Nạp khá mạnh, chỉ so đấu thực lực chủng tộc thì không kém gì Tinh Ma tộc, Nguyệt Ma tộc, nhưng trước mặt A Gia Lôi Tư và Ngõa Sa Khắc thì Tát Mẽ Cơ Nạp vẫn rất cung kính.

Ngõa Sa Khắc mỉm cười nói.

"Tốt lắm, nhị ca, người đừng như vậy, sẽ làm ta trong lòng khó chịu. Mất đi sự sống có thể điều dưỡng mà. Ta trước tiên nói kết quả đi, việc này rất quan trọng với chúng ta."

Nói tới đây, sắc mặt y biến nghiêm túc. Có thể mơ hồ thấy hai mắt y dần biến thành màu da cam trong suốt. Ma Thần Hoàng gật đầu, vẻ mặt thân thiết nhìn y.

Ngõa Sa Khắc trầm giọng nói.

"Một năm nay, ta thi triển Đại Dự Ngôn Thuật đến trình độ lớn nhất, rốt cuộc có cơ hội một lần dự đoán ra tương lai. Theo kế hoạch của đại ca, lần này chiến tranh giữa chúng ta và nhân loại chủ yếu là lấy binh chủng cấp thấp bên chúng ta tiêu hao lực lượng tích lũy của Liên Minh Thánh Điện. Đồng thời cố gắng lưu trữ sức mạnh cao nhất của chúng ta. Cứ như vậy, lâu dài tiêu hao thì chúng ta vẫn nắm ưu thế áp đảo nhân loại. Theo Đại Dự Ngôn Thuật thì nếu trận thánh chiến tiến hành đến cuối cùng, vậy kết cuộc là lưỡng bại câu thương."

Ngõa Sa Khắc trầm ngâm một lát sau, nói tiếp.

"Thực lực của Liên Minh Thánh Điện mạnh hơn chúng ta tưởng tượng một chút. Tuy rằng cuối cùng chúng ta sẽ chiến thắng, nhưng chỉ có thể thắng thảm. Chúng ta tuyệt không muốn thấy điều này."

Ma Thần Hoàng gật đầu, nói.

"Thực lực của Liên Minh Thánh Điện còn mạnh hơn chúng ta dự đoán? Mạnh ở đâu?"

Ngõa Sa Khắc nói.

"Điều này ta dự đoán không được, trong Liên Minh Thánh Điện cũng ẩn giấu lực lượng cực kỳ khủng bố. Lực lượng này rốt cuộc đến từ đâu thì chúng ta không rõ, nhưng ta có thể khẳng định, tuyệt không phải là Liệt ma Đoàn cấp danh hiệu. Liệt ma Đoàn cấp danh hiệu đích thực uy hiếp không nhỏ nhưng dù sao số lượng thừa thớt. Lực lượng khủng bố này lại dường như có thể đối kháng ba tộc chúng ta. Nhưng không tới lúc bất đắc dĩ, chắc là nhân loại sẽ không phát động lực lượng này."

Nghe y nói vậy, vẻ mặt Ma Thần Hoàng thoáng chốc biến nghiêm túc.

"Không ngờ nhân loại còn có sức mạnh như vậy. Xem ra phát động thánh chiến này rất đúng lúc. Ẩn núp trong chỗ tối là nguy hiểm nhất. Dù thế nào thì thông qua thánh chiến, nhất định có thể bức ra lực lượng nhân loại che giấu."

Ngõa Sa Khắc lắc đầu, nói.

"Vậy thì chưa chắc. Đại ca không cần nóng vội. Tuy lực lượng này của nhân loại rất kinh khủng nhưng có dấu hiệu suy yếu, dường như không mất bao nhiêu năm thì sẽ tự động hủy diệt. Mà thời gian này chắc trong vòng hai mươi năm. Chính là nói nếu trong hai mươi năm chúng ta không bức nhân loại đến sinh tử tồn vong, lực lượng khủng bố này sẽ không uy hiếp chúng ta."

A Gia Lôi Tư khó hiểu nói.

"Chẳng lẽ nhân loại sẽ không chủ động sử dụng lực lượng này sao?"

Ngõa Sa Khắc nói.

"Đây cũng là điều ta thấy lạ. Trong Đại Dự Ngôn Thuật ta cảm giác được, nhân loại dường như cũng rất sợ lực lượng này, thậm chí là bài xích. Cho nên ta mới khẳng định, trừ phi tới lúc nhân loại sắp diệt chủng, nếu không thì chúng sẽ không dễ dàng sử dụng lực lượng đó. Sức mạnh này không ở trong sáu quan ải. Nếu ta không cảm giác sai thì chắc ở trong Thánh Thành của nhân loại."

Nghe lời y nói, Ma Thần Hoàng tạm thời trầm mặc, rõ ràng là lời của Ngõa Sa Khắc khiến y cực kỳ rung động. Đối với ma tộc thì đây chính là năng lực dao động địa vị thống trị. Có thể khiến Ngõa Sa Khắc nói ra hai chữ khủng bố thì không dễ dàng chút nào.

"Tam đệ, nói vậy là chúng ta nên sớm kết thúc thánh chiến?" Ma Thần Hoàng hỏi.

Tinh Ma Thần Ngõa Sa Khắc lại lắc đầu.

"Không, ngược lại mới đúng. Chúng ta nhất định phải tiếp tục thánh chiến, chỉ cần không ép nhân loại tới mức tuyệt cảnh là được, duy trì tình trạng hiện tại là lựa chọn tốt nhất. Bởi vì chỉ có như vậy mới dụ ra Áo Tư Đình Cách Lý được."

Nói tới đây thì biểu tình của y biến nghiêm túc, còn nghiêm túc hơn cả lúc nói về lực lượng kinh khủng nhân loại nắm giữ.

"Một năm nay, Đại Dự Ngôn Thuật của ta dự ngôn về Áo Tư Đình Cách Lý là lâu nhất. Hiện tại nó đã trưởng thành tới trình độ nhất định. Tuy rằng còn chưa đủ để uy hiếp chúng ta, nhưng tuyệt đối không yếu. Chúng ta thông qua chiến đấu với nhân loại tìm kiếm nó là không thể nào. Sự uy hiếp của Áo Tư Đình Cách Lý với chúng ta sẽ biến ngày càng kinh khủng. Muốn đánh chết nó, chúng ta có vài lần cơ hội. Trong đó cơ hội lớn nhất khoảng một đến hai năm. Ta có thể dự đoán ra, khi ấy nó sẽ xuất hiện trong lãnh địa ma tộc chúng ta, cũng sẽ là cơ hội tốt nhất. Điều kiện là chúng ta phải thông qua thánh chiến gây đủ áp lực cho nhân loại, nếu không nó chưa chắc sẽ xuất hiện ở hậu phương của chúng ta."

Trong mắt Ma Thần Hoàng lấp lóe tia sáng ma quái, sát khí lạnh lẽo tiềm ẩn. Mặc dù là ẩn thì Ngõa Sa Khắc và A Gia Lôi Tư vẫn cảm nhận được từ người đại ca phát ra áp lực cường đại.

Ngõa Sa Khắc nâng tay lên, một tầng sáng da cao bao phủ ba đại ma thần vào trong. Miệng mấp máy, dùng ngữ điệu mau chóng thì thầm. Thanh âm của y chỉ có Phong Tú và A Gia Lôi Tư nghe được.

Nghe y xong, sự kinh hãi trên mặt Phong Tú biến càng lớn.

"Tam đệ, điều này quá nguy hiểm. Đệ..."

Ngõa Sa Khắc lắc đầu.

"Đại ca, người nên biết sự khủng bố của Áo Tư Đình Cách Lý. Nếu chúng ta đã có một cơ hội lớn nhất, vậy thì tuyệt đối không thể bỏ qua. Biện pháp của ta cũng là tốt nhất. Ngay mặt đối diện nó rất có thể sẽ bị nó chọc được kẽ hở. Chỉ cần nó trốn qua lần này, vậy nó rất có thể chân chính tiến vào trạng thái mạnh nhất. Đến lúc đó, dù là chúng ta hay thế giới này, chỉ sợ đều..."

Phong Tú buồn rầu nói.

"Đều tại ta không sớm chú trọng. Thăng khốn An Độ Ma Li lại chết trong tay Áo Tư Đình Cách Lý còn chưa trưởng thành, còn để Trụ Ma Thần bị hủy hoại, chúng ta đã không thể tổ hợp được nữa..."

Ngõa Sa Khắc nói.

"Cho nên cơ hội lần này chúng ta phải xem như là lần duy nhất mà vạch ra kế hoạch. Dù trả giá đắt bao nhiêu cũng không thể cho Áo Tư Đình Cách Lý một chút cơ hội."

Ma Thần Hoàng chậm rãi gật đầu.

"Được rồi, cứ theo kế hoạch của người mà làm. Chuyện này chỉ có ba anh em chúng ta biết. Dù là với đám Tát Mễ Cơ Nạp cũng phải giữ bí

mật. Ngõa Sa Khắc, người trở về bắt đầu bố trí đi. Một năm, còn có thời gian một năm. Chiến tranh bên này, ta sẽ để nhân loại từ từ khắc sâu cảm nhận lửa giận của ta."

Ngự Long quan, tổng điện Kỵ Sĩ Thánh Điện.

Dương Hạo Hàm và Long Tinh Ẩn đều yên lặng đứng trước quả cầu Thủy bà bà tinh to lớn.

Một năm, tròn một năm trôi qua, không Long Hạo Thần ngờ vẫn ở trạng thái minh tưởng sâu. Nếu không phải linh lực từ người hấn ngày càng dao động rõ rệt, hô hấp cũng bình thường, họ thậm chí nghĩ rằng Long Hạo Thần đã hóa đá.

Một năm rồi! Đây chính là lần minh tưởng một năm!

Thời gian một năm, ngay cả Hàn Vũ đều thành công đột phá cấp bảy, bắt đầu lần nữa vào Huyền Động học kỹ năng cấp bảy.

Nhưng Long Hạo Thần vẫn giữ bộ dạng lúc vào động, luôn không đứng dậy.

"Long huynh, chúng ta có nên đi xem cậu bé không?" Dương Hạo Hàm hơi lo lắng nói.

Long Tinh Ẩn lắc đầu, nói.

"Không. Nếu hơi thở không có gì suy yếu thì đừng quấy rầy nó. Ta tin tưởng đứa trẻ này biết đúng mực. Hơn nữa, chẳng lẽ người không cảm giác ra sao? Linh lực dao động trên người nó đã đạt tới trạng thái bão hòa, hiện tại nó sắp đột phá."

Dương Hạo Hàm nói.

"Quan tâm sẽ bị loạn! Thằng nhóc này thật làm người ta lo lắng. Chắc cậu ta sẽ đột phá bình cảnh cấp tám. Thật không ngờ cậu bé dùng cách này đem đến vui mừng cho chúng ta. Năm đó ta còn cảm thấy lão

Khâu đánh giá cậu ta quá cao, hiện tại xem ra thì còn chưa đủ. Nếu để cậu ta thật sự thành công, thì cậu ta chính là thánh kỵ sĩ cấp tám thứ nhất chưa tới hai mươi tuổi trong lịch sử Liên Minh Thánh Điện chúng ta."

Long Tinh Ẩn nói.

"Tinh thần thẳng bé này tinh thuần như vậy thì ta cũng thật không ngờ. Ta tin tưởng nó nhất định có thể thành công. Chẳng qua bình cảnh cấp bảy đến cấp tám không dễ dàng đột phá. Chẳng những cần tích lũy bùng nổ, càng cần chớp mắt linh ngộ. Cứ để nó thử tiếp đi. Nếu trong vòng ba tháng còn chưa đột phá thì chúng ta nhất định phải đánh thức nó. Nếu không, một khi nó xuất hiện cảm xúc nóng vội sẽ ảnh hưởng tu luyện sau này."

Dương Hạo Hàm gật gù đồng ý.

Đúng lúc này, đột nhiên trong quả cầu Thủy bà bà tinh đã khoanh chân ngồi một năm thân thể khẽ động một cái.

Hắn vừa run lên, hai vị Thần Ẩn kỵ sĩ gần như chớp mắt đã tiến lên một bước, trợn to đôi mắt.

Thân thể Long Hạo Thần bắt đầu run rẩy càng rõ ràng, từng tầng sáng vàng nhu hòa khuếch tán từ người hắn, khi cơ thể run rẩy thì hóa thành tầng sóng lan tràn ra ngoài.

"Tẩu hỏa nhập ma?" Long Tinh Ẩn kinh ngạc.

"Không, không phải." Dương Hạo Hàm một phen tóm lấy Long Tinh Ẩn đang muốn lao ra. "Ta nghe nói Hạo Thần tự sáng chết một kỹ năng tên là Quang Chi Đăng Dạng, có thể thông qua linh lực chấn động sinh ra lực công kích và phòng ngự mạnh mẽ. Chắc không phải cậu bé tẩu hỏa nhập ma đâu."

Ngay lúc này, thân thể Long Hạo Thần bắt đầu bớt run, hai tay chậm rãi nâng lên, làm động tác thư giãn, cả người cũng giãn ra, dường như

càng biến thon dài.

Quang mang vàng nhu hòa nâng hân từ từ bay lên, hai chân duỗi thẳng, cả người làm động tác bật dậy.

Thoáng chốc, quang mang vàng đậm tựa như thực chất khuếch tán từ người hân. Có thể mơ hồ thấy vị trí giữa trán, ngực và bụng của hân có luồng sáng nhanh chóng chớp lóe.

Đột nhiên hân mở hai mắt ra. Khoảnh khắc hân mở mắt, dù là Dương Hạo Hàm và Long Tinh Ấn Thần Ấn ký sĩ đều cảm giác có hai tia chớp xẹt qua không trung.

Hai mắt Long Hạo Thần bắn ra quang mang vàng càng thêm mãnh liệt so với từ người phát ra. Quang mang tựa như thực chất quét qua không khí, không ngờ khiến quang mang vàng nhạt như mộng huyền trong Huyền Động kịch liệt dâng lên.

Cùng Long Hạo Thần đứng dậy còn có Nhã Đình. Cô cũng mở mắt, so với Long Hạo Thần thì thoát trông cô không biến hóa gì lớn. Nhưng đôi mắt cô càng thêm trong suốt, bình tĩnh. Hơn nữa, người cô càng thêm đậm hơi thở sinh mệnh.

Vốn Nhã Đình đã có thân thể thực chất, nhưng nếu đụng chạm vào sẽ phát hiện, da thịt cô lạnh băng. Chỉ có lúc thi triển kỹ năng quang hệ mới bởi vì Quang nguyên tố dao động mà có ấm áp. Hơn nữa cơ thể cô cho người khác cảm giác hơi cứng. Dù sao thì cô do Quang nguyên tố đậm đặc ngưng tụ thành mà không phải thể xác thật sự.

Nhưng giờ phút này, chẳng những hơi thở sinh mệnh trên người cô thêm đậm, hơn nữa cho người khác cảm giác thân thể cô càng chân thực. Động tác nhu hòa, làn da như tràn ngập co giãn, cô bỗng biến thành mỹ nữ tuyệt thế nhân loại chân chính, thậm chí hơi thở thuộc Tinh Linh tộc cũng ít đi nhiều.

Nhã Đình giang hai tay đứng đằng sau lưng Long Hạo Thần, làm động tác ôm lấy. Ngay sau đó, quang mang vàng lấp lánh, cô đã biến mất, lại dung nhập vào cơ thể hắn.

So với một năm trước thì thân thể Long Hạo Thần không biến hóa quá lớn. Dường như đối với hắn mà nói, một năm minh tường sâu thời gian như hoàn toàn dừng lại. Không có chút vết bẩn, thậm chí râu cùng tóc cũng không dài ra. Chỉ có đôi mắt kia là sáng ngời.

Đúng vậy, chính như Dương Hạo Hàm đã suy đoán, tu vi của hắn tăng lên đến đỉnh cấp bảy, nội linh lực cao tới ba vạn.

Một năm minh tường sâu, đối với Long Hạo Thần mà nói chính là tích lũy. Hắn không chỉ nội tâm trong suốt mà cả linh lực cũng tinh thuần.

Sau khi đạt tới đỉnh cấp bảy, hắn lần lượt thử đột phá vài lần nhưng không tìm được phương hướng. Cho nên hắn không miễn cưỡng chính mình nữa, cứ theo tự nhiên kết thúc một năm minh tường sâu.

Giờ phút này, tuy rằng hắn vẫn đứng trong Huyền Động như mộng ảo lại có cảm giác toàn thân trong suốt. Quang mang chột lóe, trong tay hắn đã có một bình nước, uống một hợp, để Thủy bà bà nguyên tố nhu hòa làm dịu thân thể.

Ngay sau đó, Long Hạo Thần lại lần nữa vươn người, xương cốt toàn thân phát ra tiếng lách cách, dường như hắn cao thêm mấy phân.

Không nóng vội hành động gì khác, hắn chỉ im lặng đứng đó, dường như đang suy nghĩ sâu xa. Mãi một lúc sau hắn mới chậm rãi xoay người, đi vào sâu trong Huyền Động.

Nhìn Long Hạo Thần biến mất trong quang mang vàng nhạt, Long Tinh Ấn và Dương Hạo Hàm kiếm không được ngoái đầu nhìn đối phương. Hai mặt nhìn nhau, hai vị Thần Ấn kỳ sĩ đều có loại cảm giác kỳ quái.

"Nó định đi học kỹ năng? Không tiến hành đột phá?" Long Tinh Ẩn mở lời trước.

Dương Hạo Hàm nói.

"Ta cũng không biết, chỉ cảm thấy cậu ta đang cho mình tìm cơ hội. Người nói xem, chúng ta có nên nói bí quyết đột phá cấp tám cho cậu bé không?"

Long Tinh Ẩn nói. Dương Hạo Hàm gật đầu.

"Ừm, ta cũng cảm thấy như vậy là tốt nhất."

"Mình đã tu luyện bao lâu rồi nhỉ?" Long Hạo Thần vừa đi sâu vào Huyền Động vừa lầm bầm.

Hắn chỉ thấy lần này thời gian tu luyện dường như rất dài. Trong quá trình cũng có vài lần muốn kết thúc, nhưng cảm nhận nội linh lực tăng nhanh kinh người nên hắn vẫn cố nén cô độc.

Ba linh khiếu trong người đều đã đầy linh lực, toàn thân từ trên xuống dưới tràn ngập lực lượng.

Phải làm sao để từ cấp bảy đột phá đến cấp tám? Long Hạo Thần vừa đi vừa suy nghĩ vấn đề quan trọng nhất này.

Có lẽ bởi vì ngồi quá lâu, toàn thân hắn có cảm giác tê dại, khí huyết có linh lực thúc đẩy mau chóng vận chuyển.

Đột nhiên hình ảnh đằng trước chợt biến đổi, một cánh cửa lớn xuất hiện trước mặt hắn. Trên cửa có một chữ "Thất" đã cũ kỹ.

Long Hạo Thần dừng bước nhìn chữ thất cổ kính, lòng thầm nghĩ, lần này không thể trực tiếp đột phá cấp bảy có lẽ vì tích lũy không đủ. Linh lực của mình đã sung túc, vậy từ chỗ này tìm linh cảm thử xem, nói không chừng có thu hoạch.

Nâng tay ấn trên cánh cửa lớn, cửa rất vững chắc, không động đậy mấy may.

Quang nguyên tố nhu hòa dâng lên, thân thể Long Hạo Thần gần như chớp mắt biến thành Thủy bà bà tinh vàng trong suốt. Đối với hắc mà nói, vận dụng Thể Quang Diệu vốn không cần lo lắng tiêu hao quá sức. Thể chất thần quyền giả khiến hắc có đặc tính Thể Quang Diệu nhất định, hơn nữa lúc này hắc đã tu thành Thể Quang Diệu. Chỉ cần bình thường sử dụng linh lực thì đặc tính tăng phúc của Thể Quang Diệu lập tức hiện ra, nhưng sẽ không tiêu hao linh lực quá nhiều.

Tu vi càng mạnh thì thiên phú tăng phúc cho thực lực càng lớn.

Trong tiếng trầm đục, cánh cửa nặng nề chậm rãi mở ra. Không có cảm giác nặng nề, khi cánh cửa mở thì Long Hạo Thần chỉ thấy loại khí vô cùng sắc bén từ bên trong tràn ra.

Tránh về phía sau nửa bước, Long Hạo Thần hai tay giơ trước ngực làm động tác tay. Động tác của hắc chậm mà chắc, dường như tự nhiên hình thành lúc khí thể sắc bén ập đến. Khoảnh khắc hắc hoàn thành động tác thì quang mang vàng chói mắt lóe sáng, Thần Ngự Thuần.

Đáng tiếc quả cầu Thủy bà bà tinh của Dương Hạo Hàm không thể giám sát tình hình bên trong Huyền Động. Nếu không chắc chắn ông sẽ giết mình phát hiện lúc này Long Hạo Thần sử dụng chính là Thần Ngự Thuần ở tầng tinh thần!

Một năm minh tưởng sâu, tăng cao không chỉ là nội linh lực. Thân thể được linh lực tẩy rửa, tinh thần lực và ngoại linh lực cũng có bước tiến dài.

Thông qua một năm tu hành, Long Hạo Thần đem vài năm nay kinh nghiệm thực chiến, quá trình tu luyện và các loại kỳ ngộ khác hoàn toàn lĩnh ngộ. Hiện tại hắc so với một năm trước thì trừ tăng cường linh lực ra, năng lực ở các mặt khác đều ổn định nhiều.

Khí thể sắc bén bên trong cánh cửa không kéo dài thời gian quá lâu đã tán đi. Khuôn mặt Long Hạo Thần biểu lộ sự kính trọng phát ra từ đáy lòng. Không thể nghi ngờ, trong cánh cửa là ghi chép kỹ năng kị sĩ cấp bảy, các tiền bối Kị Sĩ Thánh Điện chỉ để lại kỹ năng của mình tại đây lại như có sức sống riêng. Kỹ năng là vật chết, nhưng kết tinh tâm huyết của họ vĩnh viễn sống trong lòng mỗi một kị sĩ.

Bước vào cánh cửa, nơi này là đại sảnh chỉ khoảng mười mét vuông. Hai bên có một cánh cửa. Cửa phía bên phải có ấn ký lá chắn, cửa bên trái thì là hai thanh kiếm, đại biểu cho kỹ năng Thủ Hộ kị sĩ và Trừng Giới kị sĩ.

Long Hạo Thần suy nghĩ một lúc, trước tiên đi tới trước cánh cửa có lá chắn, đẩy cửa vào.

Thoáng chốc một áp lực nặng nề bao phủ lấy hắn.

Đông Nam quan.

*Oành! *

Một đoàn quang mang bạc chói mắt bắn thẳng lên trời, đánh thân thể Song Đầu Ma Thử thành thịt vụn. Tấm thuẫn khổng lồ ở đầu tường quét ngang, đem một đám Song Đầu Ma mới leo lên đầu tường bị đánh thành mảnh vụn.

Vương Nguyên Nguyên mặc áo giáp Không Gian Thủ Hộ, ngạo nghễ đứng trên đầu tường. Bộ giáp màu bạc sáng choang nhuốm đầy vết máu, thậm chí không thể nhìn rõ là máu gì.

Quang mang bạc mới bắn lên không chính là Liệt Không Pháo do Cự Linh Thần tấm thuẫn của cô phát ra. Một đòn quét ngang chẳng phải chính là Toàn Thuần Liệt Không Kích sao.

Lúc này cô một chân đạp trên lỗ châu mai, trong tay trái là một thanh đao răng cưa dài tới hai mét điên cuồng chém ra. Một nhát chém xuống

là nhất định sẽ giết chết một ma tộc xông lên đầu tường. Chỉ mình cô bảo vệ một đoạn đầu tường rộng chừng hai mươi mét. Đừng nói là kẻ thù, coi như là các chiến sĩ nam giới của Chiến Sĩ Thánh Điện cũng không một ai dám tới gần phạm vi Vương Nguyên Nguyên bảo vệ.

Đại đao răng cưa trong tay trái của Vương Nguyên Nguyên dài hai mét, chuôi đao hơn hai thước, tuy cô chỉ cầm một tay lại phát huy ra uy lực trọng kiếm cầm hai tay. Đại đao răng cưa màu bạc, có răng cưa không chỉ ở chỗ sóng đao, lưỡi đao cũng thế.

Quang mang bạc chợt lóe, chắc chắn sẽ nghe tiếng răng cưa cắt xương phát ra thanh âm khiến người nhúc rảng. Hơn nữa tuy thể tích đao răng cưa lớn nhưng tốc độ công kích nhanh vô cùng, dường như nằm trong tay cô là tia chớp bạc, cao thấp tung bay.

Không sai, chất liệu làm thanh đại đao trong tay Vương Nguyên Nguyên chính là thu hoạch lúc ở Thâm Uyên của họ.

Sau khi Lâm Hâm trở về Ma Pháp Thánh Điện đã mời luyện kim đại sư hao phí bảy cái sừng Cứ Diêu vì Vương Nguyên Nguyên chế tạo ra. Vũ khí khủng bố đỉnh cấp truyền kỳ, chỉ kém một bước là có thể đi vào cấp sử thi.

Luyện kim đại sư chế tạo ra đại đao xong còn phải cảm thán, đây là một thanh đao huyết tinh. Lực cắt khủng bố, gần như có thể cắt vỡ ma pháp phòng ngự dưới cấp tám. Có kèm ba kỹ năng là Huyết Tinh Cát Liệt, Huyết Tinh Cuồng Vũ và Thử Nguyên Phong Bạo. Cuối cùng đao bị đặt tên là Huyết Tinh Phong Bạo.

Kỹ năng năng Huyết Tinh Cát Liệt phủ trên Huyết Tinh Phong Bạo, mặt trái hay phải răng cưa đều có hiệu quả cắt đứt khủng bố. Năng lực cắt sắc bén hơn cả kiếm quang của Quang Minh Nữ Thần Vịnh Thán ở trạng thái bình thường. Hơn nữa tuyệt đối đừng quên Vương Nguyên Nguyên cũng lĩnh ngộ Quang Chi Đẳng Dạng mà Long Hạo Thần đã sáng tạo ra. Huyết Tinh Cát Liệt phối hợp với Quang Chi Đẳng Dạng

sinh ra lực cắt, trình độ khủng bố chỉ có chính người thừa nhận nó mới biết.

Hai ngày trước, khi một cường giả ma tộc cấp tám cùng Vương Nguyên Nguyên cứng đối cứng, tuy bị Vương Nguyên Nguyên đánh bay nhưng một cánh tay của nó bị Huyết Tinh Cát Liệt dễ dàng chém cụt. Ngoại linh lực mạnh mẽ không có chút tác dụng bảo vệ.

Hai kỹ năng Huyết Tinh Cát Liệt và Huyết Tinh Cuồng Vũ chính là cần rót vào linh lực kích thích, tiêu hao linh lực không nhỏ. Nhưng uy lực trái ngược với phần tiêu hao, cực kỳ khủng bố.

Huyết Tinh Cuồng Vũ thì là trong chớp mắt biến ra bảy thanh Huyết Tinh Phong Bạo. Mỗi thanh đều có uy lực giống nhau. Dù sao thanh vũ khí khủng bố này là do sừng của bảy Cự Diêu chế tác ra, bên trong tồn tại hồn phách chúng nó.

Thứ Nguyên Phong Bạo thì là kỹ năng có uy lực mạnh nhất của vũ khí này, mỗi lần cần tiêu hao hai ngàn nội linh lực. Lúc thi triển thì giữa các răng cửa sẽ sinh ra hiện tượng thứ nguyên cắt đứt. Lúc sử dụng có thể tăng uy lực Huyết Tinh Cát Liệt gấp mấy lần. Ít ra cho tới bây giờ, khi Vương Nguyên Nguyên thi triển kỹ năng này thì chưa gặp phải vũ khí hoặc kỹ năng nào có thể chặn được nó. Cho dù là cường giả cấp tám rót hết linh lực vào vũ khí thì cũng chỉ thế thôi.

Trừ ba kỹ năng đó ra, bởi vì tài liệu của Huyết Tinh Phong Bạo là Cự Diêu, bản thân Cự Diêu lại là hai thuộc tính phong và không gian, cho nên tốc độ ra tay cực nhanh. Phương diện uy lực đã vượt qua Cự Linh Thần tẩm thuần khảm bốn Vô Ngân Thủy bà bà Tinh. Bởi vậy hiện tại đa số thời gian Vương Nguyên Nguyên sử dụng Cự Linh Thần tẩm thuần thành tẩm thuần chân chính. Sát thương chủ yếu thì đến từ Huyết Tinh Phong Bạo.

Trở lại Đông Nam quan đã một năm. Vương Nguyên Nguyên từ ngày trở về liền chủ động xin được lên đầu tường chiến đấu. Lúc mới bắt đầu, tác dụng của cô trong đại chiến không quá rõ ràng. Khi cô nhận được

Huyết Tinh Phong Bạo Lâm Hâm gửi tới thì dần trở nên bắt mắt trên đầu tường Đông Nam quan.

Thân hình thon dài, khuôn mặt lạnh lùng xinh đẹp, tấm thuẫn khổng lồ và đại đao răng cưa, mỗi ngày ma tộc chết trên tay cô không biết nhiều cỡ nào. Cũng vì thế cho Vương Nguyên Nguyên có một biệt danh, Huyết Sát Nữ. Cùng lúc đó, cô tích quân công trở thành sư đoàn trưởng Liên Minh Thánh Điện.

Quân chức Liên Minh Thánh Điện từ thấp đến cao, gồm tiểu đội trưởng chỉ huy hai mươi người, trung đội trưởng chỉ huy trăm người, đại đội trưởng chỉ huy năm trăm người, doanh trưởng chỉ huy một ngàn năm trăm người, sư đoàn trưởng chỉ huy hai cái doanh, quân đoàn trưởng thống soái ba sư đoàn.

Lại lên trên chính là tổng trưởng quân sự quân bộ các đại thánh điện, thống lĩnh ba quân.

Chỉ dựa vào giết địch thăng lên đến quân đoàn trưởng, có thể tưởng tượng Vương Nguyên Nguyên giết nhiều ít ma tộc. Chính cô không còn nhớ rõ. Hiện tại cô chỉ cần vừa bước lên đầu tường biên quan là mắt liền biến đỏ rực, sau đó điên cuồng tàn sát.

Trong một năm này, cô lần lượt bị trọng thương ba lần, mỗi lần vết thương chưa lành đã lại ra chiến trường. Tổng trưởng quân sự Đông Nam quan không chỉ một lần muốn điều khiển cô nhận quân chức, thống soái quân đội tác chiến, nhưng đều bị cô từ chối. Cô muốn làm chiến sĩ đứng trước nhất giết địch, cho dù là chiến sĩ cấp bậc sư đoàn trưởng.

"Grao!!!!"

Một Bích Lục Song Đao Ma cấp năm nhảy lên đầu tường, nổi giận gầm hướng Vương Nguyên Nguyên.

Cự Linh Thần tấm thuẫn xoay tròn một vòng sau lại rơi vào tay Vương Nguyên Nguyên. Đối với Bích Lục Song Đao Ma này, Vương

Nguyên Nguyên chỉ làm một động tác đơn giản, chém.

Quang mang bạc chói mắt phát ra từ Huyết Tinh Phong Bạo, trong tiếng rít điếc tai, không khí bị tách ra. Không gian bị xé rách màu đen và rìa màu bạc hợp thành đao phong đen bạc quái dị. Mới phút trước Bích Lục Song Đao Ma còn kiêu ngạo rống, ngay sau đó đã thành mảnh vụn.

Thứ Vô Trảm, kỹ năng cấp sáu của chiến sĩ thuộc tính không gian, thi triển thông qua Huyết Tinh Phong Bạo thì uy lực tăng ít nhất gấp đôi trở lên.

Bỗng nhiên, Vương Nguyên Nguyên đang giết sừng tay thì chợt dừng lại, ánh mắt nhìn hướng phương xa.

Một điểm đen mau chóng biến lớn trong tầm mắt cô.

"Nguyên Nguyên, cẩn thận!" Vang lên tiếng hét to, lập tức một bóng người cao lớn lấp lánh quang mang vàng chói mắt xông tới bên cạnh Vương Nguyên Nguyên. Sau đó tấm thuẫn đập mạnh xuống đất.

Điểm đen từ phương xa bay đến lấy tốc độ kinh người phóng đại. Khi nó tới đầu tường thì kích cỡ biến cực kỳ khủng bố. Rõ ràng là một Hùng Ma cường đại.

Đây là cách công thành ma tộc nghĩ ra. Dùng máy bắn đá nguyên Thủy bà bà đem binh chủng cường đại ném lên đầu tường.

Cách tấn công này nếu đặt ở một năm trước thì chính là mỡ dăng miệng mèo, tìm cái chết. Ma pháp sư làm một ma pháp đơn giản là có thể đánh nó văng ra.

Nhưng theo chiến tranh kéo dài, ma pháp sư Liên Minh Thánh Điện bị tấn công trước tiên. Cho nên trừ Ma Pháp Thánh Điện ra, số lượng ma pháp sư ở các quan ải vài đại thánh điện khác đều thiếu đến đáng thương.

*Oành! * Thân thể Hùng Ma va chạm trên tấm thuẫn.

Kỵ sĩ cầm tấm thuẫn rên một tiếng, thân thể bị va chạm bay ra ngoài, miệng mũi tràn đầy máu.

Lực lượng Hùng Ma đích thực khủng bố, mà bị bắn lên đầu tường còn là Hùng Ma cấp bảy. Lấy lực phòng ngự mạnh mẽ của nó, một khi đứng vững trên đầu tường thì sẽ có càng nhiều ma tộc nối tiếp xông lên, đem đến tổn thương lớn cho Đông Nam quan.

Thay Vương Nguyên Nguyên chặn một kích của Hùng Ma chẳng phải chính là Trương Phóng Phóng sao?

Thánh chiến bắt đầu, tất cả Liệp ma Đoàn đều tiến vào trạng thái chiến tranh, toàn bộ tham gia chiến trường. Trải qua một năm ác chiến, hiện tại Liệp ma Đoàn của Trương Phóng Phóng không còn tồn tại. Sáu người, sống sót chỉ còn y và thích khách, những thành viên khác đều chết ở Đông Nam quan này.

Trương Phóng Phóng lần nữa gặp Vương Nguyên Nguyên có thể nói là vui sướng ngoài ý muốn. Đồng bạn lần lượt chết, y mấy lần trọng thương, dựa vào năm đó trong Mộng Huyền Thiên Đường hợp thành Sinh Mệnh Thứ Hai Linh Lô, nhiều lần kiên cường sống tiếp.

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 189

Liệp Ma Đoàn Số Sáu Mười Bốn Cấp Suất Lột Xác

Cho nên hiện tại y trở thành người bảo vệ Vương Nguyên Nguyên. Có thể nói, không có Trương Phóng Phóng không tiếc trả giá bảo vệ, chỉ sợ Vương Nguyên Nguyên đã sớm chết ở đầu tường. Dù sao lực sát thương của cô quá mạnh, sao không khiến bên ma tộc tập trung tấn công được?

"Giết!" Hai mắt Vương Nguyên Nguyên biến đỏ rực, xông lên Hùng Ma chưa đứng vững trước mặt mình.

Có thể mơ hồ thấy xung quanh người Vương Nguyên Nguyên hiện ra một vầng sáng nhạt đỏ như máu, sát khí vô cùng sắc bén tràn ngập cảm giác cuồng dã khó hình dung.

Rầm một tiếng trầm đục, Hùng Ma cấp bảy lại bị Vương Nguyên Nguyên cảnh giới đỉnh cấp sáu lấy Cự Linh Thần tẩm thuần đập lão đảo. Ngay sau đó chính là Vương Nguyên Nguyên biểu diễn sức mạnh. Cự Linh Thần tẩm thuần đánh ra chột ngừng, quang mang bạc nồng đậm chớp mắt bùng phát. Liệt Không Pháo đánh vào lồng ngực Hùng Ma cấp bảy, đánh gãy chiêu động đất nó định phát ra. Bước lên một bước, Huyết Tinh Phong Bạo chém ra, bảy luồng sáng bạc hỗn hợp sát khí cuồng dã từ người Vương Nguyên Nguyên phát ra, mang theo ánh bạc và hơi máu điên cuồng quét hướng Hùng Ma.

Dưới sát khí khủng bố của Vương Nguyên Nguyên áp chế, Hùng Ma có sức phòng ngự cực kỳ mạnh lại chỉ có thể dùng hai tay bảo vệ mặt, chính diện chịu đựng sự công kích của cô.

Lực cắt khủng bố của Huyết Tinh Phong Bạo là không thể nghi ngờ. Trong Huyết Tinh Cuồng Vũ, thân thể Hùng Ma thành thịt nát. Nó thâm găm rú, đôi tay mạnh khỏe lộ ra bên trong xương trắng hếu.

"Giết!!!" Vương Nguyên Nguyên không thèm để ý máu bắn dính vào người, lại lần nữa rống gầm. Huyết Tinh Phong Bạo giờ cao lên, một vầng sáng đen tuyền chớp mắt lan tràn trên mỗi một cái răng cửa, Thứ Nguyên Phong Bạo bùng phát.

*Két két! *

Hai tay Hùng Ma gãy, sắc bén trực tiếp nhập sâu vào cái đầu cứng nhất trong người nó.

Hùng Ma dù sao là cường giả cấp bảy, sắp chết giãy dụa, thân thể khổng lồ hoàn toàn xông hướng Vương Nguyên Nguyên, vừa lúc đụng vào mặt Cự Linh Thần tẩm thuốc của cô.

Vương Nguyên Nguyên không hề sợ hãi, màu đỏ trong mắt cô càng thêm đậm. Khoảnh khắc thân thể vô cùng cường tráng của Hùng Ma va chạm vào Cự Linh Thần tẩm thuốc, chân phải cô đột nhiên giẫm mặt đất.

Mấy chiến sĩ nhân loại xung quanh thấy rất rõ, lúc này Vương Nguyên Nguyên tựa như một viên kim cương đột nhiên bị chiếu sáng lấp lánh. Quang mang bạc lấy tốc độ kinh người lấp lóe. Huyết Tinh Phong Bạo giờ cao, màu bạc tựa như lốc xoáy đột nhiên phát ra từ người cô, không ngờ tấn công thân thể Hùng Ma, quăng nó bay lên cao.

Vốn Hùng Ma bị Huyết Tinh Phong Bạo cắt máu thịt nhầy nhụa, lúc này bị lốc xoáy bạc bao phủ, trên không trung biến thành vô số mảnh vụn, mưa máu bay đầy trời lại bị cuốn đi hoàn toàn.

Hình ảnh này không thể dùng hai chữ "rùng động" đơn giản để hình dung. Đừng nói là ma tộc, cho dù là chiến sĩ nhân loại bên Liên Minh Thánh Điện cũng không được sinh ra kinh sợ. Phải biết hiện tại Vương Nguyên Nguyên chỉ mới là cường giả đỉnh cấp sáu, còn chưa đột

phá cấp bảy! Nhưng cô bộc phát ra lực công kích đạt tới trình độ nghe thấy rợn cả người.

Quang mang bạc kéo dài tới ba giây mới dần tán đi. Vương Nguyên Nguyên quỳ một gối xuống đất, thở hồng hộc. Dù là Huyết Tinh Phong Bạo hay Cự Linh Thần tẩm thuần thì đều thu lại quang mang. Xung quanh cô vẫn là màu đỏ nhạt hỗn hợp sát khí đậm đặc, chỉ là sắc mặt cô tái nhợt bệnh hoạn.

Bóng dáng vàng chắn trước mặt cô. Dù rằng ma tộc ở đầu tường bị kinh hãi không dám xông hướng Vương Nguyên Nguyên nữa, nhưng kỹ sĩ mạnh mẽ kia vẫn che chở cho cô, phòng ngừa sẽ bị công kích. Cùng lúc đó, tay y phát ra luồng sáng trắng nhu hòa rơi trên người Vương Nguyên Nguyên.

Sắc mặt Trương Phóng Phóng vô cùng khó nhìn. Không phải tại lúc trước va chạm với Hùng Ma, mà bởi vì y đau lòng! Chỉ có y biết, khi Vương Nguyên Nguyên phát ra đòn vừa rồi đã trả cái giá đắt thế nào.

Một đòn kia chính là Vương Nguyên Nguyên tự sáng tạo ra kỹ năng, tên là: Bạo Linh Ngân Long Quyển. Uy lực mạnh mẽ, đã không thể dùng cấp bậc phẩm chất để hình dung, vốn chính là kỹ năng kiểu liều mạng. Là Vương Nguyên Nguyên ở không ngừng giết chóc tự lĩnh ngộ ra.

Trương Phóng Phóng từng hỏi Vương Nguyên Nguyên, vì sao cô phải làm như vậy.

Vương Nguyên Nguyên đáp lại rất đơn giản, cô nói với Trương Phóng Phóng rằng: Đồng bạn của ta đều có tư chất cao hơn ta, nếu ta không trả giá nhiều nỗ lực hơn họ, thì ta sẽ tụt lại phía sau. Khi đoàn đội tổ hợp lại, ta phải trở thành một người có ích cho đội, không thể để một mình đoàn trưởng chịu đựng áp lực lớn lao.

Thải Nhi mất trí nhớ, bị đả kích đâu chỉ mỗi mình Long Hạo Thần? Làm một thành viên của Liệt ma Đoàn số sáu mươi bốn cấp suất, càng

đụng độ kẻ địch mạnh mẽ thì Vương Nguyên Nguyên càng cảm thấy chính mình vô dụng.

Bàn về thiên phú, có thể nói cô là kém nhất trong đội. So lực công kích cô không bằng Tư Mã Tiên, so phòng ngự càng đừng nói, cũng không có năng lực hỗ trợ nào. Một chiến sĩ, cô có thể làm cái gì? Tác dụng của cô đối với đoàn đội ngày càng nhỏ.

Lần này Liên Minh Thánh Điện ra lệnh khiến đội họ tạm thời tách ra, Vương Nguyên Nguyên lần đầu tiên có cảm giác cực kỳ thất bại. Vận mệnh không thể nắm giữ trong lòng bàn tay, loại cảm giác này thật là quá khổ sở. Đoàn đội giải tán, không biết tương lai có thể lần nữa tổ hợp lại không, đây là vì cái gì? Là bởi vì mọi người không đủ mạnh.

Bởi vậy, trở lại Chiến Sĩ Thánh Điện, trở về Đông Nam quan đối mặt thánh chiến, Vương Nguyên Nguyên đã quyết định, bất cứ giá nào thì mình cũng phải mạnh hơn nữa.

Thiên phú không đủ thì dùng cố gắng bù đắp. Bởi vậy, cô đứng trên đầu tường, luôn ở đầu tiên tuyến. Làm một cô gái, một nữ chiến sĩ, cô lấy cách càng thêm máu me so với nam chiến sĩ để tăng sức mạnh bản thân.

Vương Nguyên Nguyên nhớ rõ, Long Hạo Thần từng nói, làm một chức nghiệp giả, cách dễ dàng tăng sức mạnh nhất chính là bức mình tới cực hạn. Sau mỗi lần khiêu chiến cực hạn, sẽ sinh ra lực thúc đẩy lớn nhất tăng cường bản thân.

Cô ở trong giết chóc tìm đến cực hạn của mình. Mỗi một lần sức cùng lực kiệt, mỗi lần đánh đến giây phút cuối cùng, khi cô thành công sống sót, cô phát hiện quả nhiên tu vi, kỹ năng đều tăng lên với tốc độ kinh người. Mặc dù cách tăng thực lực này lần nào cũng khiến cô giãy dụa trong sinh tử, nhưng cô đều cắn răng cố gắng vượt qua.

Nếu không như vậy, sao cô có thể trong thời gian một năm ngăn ngui, đem nội lực từ hơn sáu ngàn tăng lên tới cảnh giới một vạn đỉnh cấp

sáu?

Sát ý điên cuồng, vũ khí cường đại, rốt cuộc thúc đẩy Vương Nguyên Nguyên sáng tạo ra kỹ năng thứ nhất thuộc về chính mình, một kỹ năng tràn ngập máu me rồi lại vô cùng mạnh mẽ.

Bạo Linh Ngân Long Quyển. Muốn sử dụng kỹ năng này, đầu tiên phải dẫn động năng lực Thứ Nguyên Phong Bạo trên Huyết Tinh Phong Bạo, sau đó cưỡng bức nội linh lực ra ngoài cơ thể. Lấy sát khí tràn ngập máu me điên cuồng kích phát ra linh lực thuộc tính không gian, do đó sinh ra uy lực bạo tạc cực kỳ khủng bố. Sức bật trong chớp mắt đó hoàn toàn vượt qua thực lực bản thân Vương Nguyên Nguyên. Đối lại cô cũng sẽ nhận sự phản phệ do sức bật này mang đến.

Trải qua không ngừng thí nghiệm, không ngừng tăng lên, cô thành công. Kỹ năng Bạo Linh Ngân Long Quyển này mặc dù là dựa vào uy lực Huyết Tinh Phong Bạo, nhưng đây dù sao là năng lực mạnh mẽ do Vương Nguyên Nguyên tự sáng tạo! Một khi phát động, chỉ cần tiến vào bán kính ba mét xung quanh người cô, vậy thì lập tức hứng lấy công kích trực tiếp và khủng bố nhất. Trừ phi kẻ địch có thực lực đè ép cô, triệt để hủy vũ khí và thân thể cô, nếu không thì Bạo Linh Ngân Long Quyển sẽ mang đến công kích trí mạng cho kẻ địch. Thân thể cứng rắn cỡ Hùng Ma, tuy rằng không có linh lực duy trì, nhưng bị một kỹ năng như vậy trực tiếp hóa thành thịt vụn thì khá là khó tin. Xem như là cường giả cấp tám cũng không dám nói mình có thể làm được. Đây chính là Hùng Ma cấp bảy!

Điện chủ Chiến Sĩ Thánh Điện Khâu Vĩnh Hạo từng đích thân khuyên nhủ Vương Nguyên Nguyên. Ông cố Vương Nguyên Nguyên chính là điện chủ Chiến Sĩ Thánh Điện trước đây truyền chức lại cho Khâu Vĩnh Hạo, chết ở trận chiến với Địa Ngục Ma Thần Mã Nhĩ Ba Sĩ Đáo. Trước khi chết truyền ngôi cho Khâu Vĩnh Hạo, người đã có sức mạnh to lớn, năm ấy là thị tòng của Quang Minh Kiếm Thần Dạ Vô Thương.

Bản thân là người thừa kế huyết mạch Cự Linh Thần, dòng chính truyền nhân chỉ còn lại có mình Vương Nguyên Nguyên. Khâu Vĩnh Hạo không bao giờ muốn cô xảy việc gì. Nhưng Vương Nguyên Nguyên vô cùng kiên quyết phải chiến đấu ở tuyến đầu. Cô nói với Khâu Vĩnh Hạo, dòng máu Cự Linh Thần không có con cháu yếu hèn, dù cô chỉ là con gái. Không còn cách nào khác, Khâu Vĩnh Hạo chỉ có thể cố gắng hết sức sai người để ý bên cô, một khi Vương Nguyên Nguyên bị thương sẽ có mục sư giỏi nhất chữa trị cho.

Kiên quyết tới cùng sẽ có báo đáp. Lực lượng huyết mạch của Vương Nguyên Nguyên bị cô không ngừng kích phát, sát khí mạnh mẽ dung hợp với huyết mạch, mới sinh ra một tầng sáng đỏ nhạt xung quanh người, tăng mảng lớn lực công kích cho cô.

Quang mang vàng chợt lóe, bên cạnh Trương Phóng Phóng lại thêm một người giống hệt y. Đích thị là Phân Thân của Sinh Mệnh Thứ Hai Linh Lô.

Y đem trọng kiếm và tấm thuẫn của mình cho Phân Thân. Phân Thân bị ý nghĩ của y khống chế thay thế vị trí y, bảo vệ lỗ hổng đằng trước Vương Nguyên Nguyên.

Trương Phóng Phóng vội vàng xoay người đi tới bên cạnh Vương Nguyên Nguyên, nâng cô dậy dìu tới đằng sau.

Lần này Vương Nguyên Nguyên không kiên quyết phải ở lại. Hiện tại cô còn chưa thể nắm giữ Bạo Linh Ngân Long Quyển, gần như mỗi lần bạo linh là bản thân sẽ bị chấn thương nghiêm trọng. Gần đây có Lâm Hâm gửi tới Sâm Chu Đoàn Thể Đan do nội đan và mật răn của Vua Sâm Chu chế ra, dùng liên tục, ngoại linh lực tăng phần lớn mới dần có chuyển biến tốt. Nhưng muốn hoàn toàn chịu được bạo linh đem đến tổn thương cho cơ thể, ít ra hiện giờ là không thể nào làm được.

"Có thể đừng liều mạng như vậy được không? Cô có biết ta đau lòng cỡ nào không?" Trương Phóng Phóng nhú chặt chân mày, ánh mắt nhìn chăm chú cô tràn đầy lo lắng.

Dưới ánh nhìn chăm chú của y, tia đỏ máu trong mắt Vương Nguyên Nguyên dần biến đi, thậm chí còn lộ ra vài phần hiền hòa.

"Cảm ơn anh, Phóng ca."

Trương Phóng Phóng ngây người. Một năm nay, y và Vương Nguyên Nguyên đều ra sống vào chết trong trận thánh chiến này. Vương Nguyên Nguyên gần như hoàn toàn chìm đắm trong giết chóc, đây là lần đầu tiên cô nói lời cảm ơn. Lúc này y chỉ thấy cả người khẽ run, tình cảm đè nén trào dâng, kiềm không được kéo cô vào ngực mình. Hắn chỉ cảm thấy cho dù ngay sau đó mình lập tức chết cũng đáng giá.

"Nguyên Nguyên, cô..."

Vương Nguyên Nguyên không phản kháng, mặc kệ y ôm mình, chậm rãi nhắm mắt lại. Chỉ có mình cô biết, Trương Phóng Phóng giúp đỡ cô nhiều cỡ nào.

Trương Phóng Phóng cứu không chỉ là mạng sống của cô, mà cả tâm.

Chìm đắm trong giết chóc, dù là chiến sĩ nam giới cũng rất dễ dàng mất đi bản ngã, huống chi bình thường ý chí của nữ chiến sĩ không bằng nam chiến sĩ.

Mỗi khi Vương Nguyên Nguyên giết chóc dần mất đi tâm trí, trong lòng chỉ còn lại bạo lực thì cô sẽ trông thấy Trương Phóng Phóng liều mạng với kẻ địch vì mình. Chính bởi vì có Trương Phóng Phóng khiến trong lòng cô luôn giữ một chút nhu hòa, bảo vệ bản ngã mà không thật sự sa đọa.

"Phóng ca, ta không biết nên làm sao báo đáp điều anh trả giá cho ta. Nếu anh đồng ý, không chê trên người ta đậm mùi máu tươi, đợt lần này kết thúc thánh chiến rồi hãy ôm ta đi."

Lời của Vương Nguyên Nguyên nghe vào tai Trương Phóng Phóng tựa như trời sụp đất nứt. Y ngây ngốc nhìn Vương Nguyên Nguyên,

thoáng chốc bởi vì kích động mà nói không nên lời.

Cô ấy, muốn mình ôm cô ấy?

"Nguyên Nguyên." Trương Phóng Phóng kiềm không được ôm siết cô.

"Nhưng ta không thể giả cho anh." Vương Nguyên Nguyên nói câu sau lập tức kéo Trương Phóng Phóng bay trên trời rồi cái bịch xuống đất.

Vương Nguyên Nguyên đứng dậy, nhẹ vuốt khuôn mặt đầy râu ria của y.

"Xin lỗi, Phóng ca, từ khi ta có trí nhớ thì đã thề rằng, đời đời kiếp kiếp ma tộc không bị diệt thì sẽ không kết hôn. Ta thuộc về đội của mình, ta phải cùng nhóm đoàn trưởng đấu tranh với ma tộc đến cùng. Ta có thể cho anh chỉ có người ta."

"Không, Nguyên Nguyên, cô giả cho ta, ta cũng có thể cùng cô giết địch! Huống chi đội cô đã giải tán." Trương Phóng Phóng vội vàng nói.

Vương Nguyên Nguyên lắc đầu.

"Không giống nhau. Nếu ta giả cho anh thì trong lòng sẽ có vướng bận. Ta yêu anh nhưng cũng không dám yêu. Ta chỉ có hận, hận ma tộc. Thật xin lỗi."

Trương Phóng Phóng ngơ ngác nhìn cô, nhìn giọt lệ tràn ra khóe mắt Vương Nguyên Nguyên. Trong lòng y không chút oán hận, chỉ có đau xót khiến y nghẹn thở.

.....

Vạn Thú quan tại phía nam Liên Minh Thánh Điện, ở giữa Đông Nam quan và Trấn Nam quan, cũng là chỗ tổng điện Linh Hồn Thánh Điện.

Trần Odin lúc trước Long Hạo Thần cư ngụ cách Vạn Thú quan rất gần.

Thánh chiến bắt đầu một năm nay, trong Lục Đại Thánh Điện, tồn thất ít nhất chính là Vạn Thú quan có Linh Hồn Thánh Điện trấn giữ. Dựa vào triệu hoán ma thú, bọn họ hết lần này tới lần khác đẩy lùi thế công của ma tộc, còn có thể giúp bên Trần Nam quan Mục Sư Thánh Điện ngăn cản ma tộc khó nhai nhất.

Sâu trong Linh Hồn Thánh Điện, một căn phòng sáu góc hoàn toàn bị quang mang trắng ngà bao quanh, một thiếu nữ xinh đẹp đang khoanh chân ngồi.

Căn phòng này rất kỳ lạ. Trên mặt đất có từng vòng hoa văn lạ lùng, hoa văn loại nở rộ lan ra ngoài. Thần kỳ nhất là giữa hoa văn có điều khắc cực kỳ tinh tế, nếu nhìn kỹ sẽ phát hiện mỗi một chỗ điều khắc là một loại ma thú. Trong căn phòng không tới một trăm mét vuông này, số ma thú điều khắc đếm không hết. Hoa văn mỹ lệ là bởi vì phía trên mỗi điều khắc đều khảm tinh hạch ma thú. Tinh hạch phủ kín cả căn phòng tựa như thảm bảo thạch vậy.

Quang mang trắng nhu hòa ở trong không khí dao động quay quanh thiếu nữ ở vị trí chính giữa, chậm rãi xoay tròn. Trong lúc xoay có thể mơ hồ thấy, trong luồng sáng trắng có từng cánh cửa như ẩn như hiện.

Về mặt thiếu nữ trang nghiêm mà thành kính, cả người toát ra sự thần thánh kỳ lạ. Thiếu nữ mặc áo choàng trắng, hoa văn trên áo choàng lại giống hệt dưới đất, cũng có chỉ tiêu vô số ma thú, nhưng số lượng khảm bảo thạch thì không nhiều.

Không nhiều là bởi vì so với một đồng các loại tinh hạch trên mặt đất, thì áo choàng của thiếu nữ chỉ có bảy hàng bảo thạch. Bảo thạch đều là trong suốt không màu sắc, có từ giữa lưng cô kéo dài xuống, có hai hàng thuận theo cổ áo đi xuống, còn có quay quanh thắt lưng. Bảy hàng bảo thạch trong suốt ở gian phòng có bảo thạch chiếu sáng này tỏa ra tia sáng dao động lấp lánh kỳ lạ.

Nếu có cao tăng của Linh Hồn Thánh Điện tại đây, nhất định sẽ rung động kêu ra tiếng. Bởi vì áo choàng trên người thiếu nữ này đối với Linh Hồn Thánh Điện thật rất quan trọng, tựa như Thần Ấn vương tọa đối với Kỵ Sĩ Thánh Điện vậy.

Linh Hồn Thánh Y, thần khí chân chính Linh Hồn Thánh Điện lưu truyền từ trăm ngàn năm qua. Lai lịch thần khí này chính là kết tinh tâm huyết của các cường giả Linh Hồn Thánh Điện.

Trên áo Linh Hồn Thánh Y tổng cộng khảm một trăm lẻ tám viên linh đan, là Linh Hồn Thánh Điện trải qua năm ngàn năm tích góp, ở một ngàn năm trước vừa mới luyện chế thành công.

Đây là một thần khí thật sự, cũng là thần khí duy nhất của Linh Hồn Thánh Điện. Chất liệu của nó là dùng xương một ngàn tám mươi loại ma thú ngâm, ngâm trong một loại sắt thép đặc biệt, chờ nó dung hòa, cứng đến mức tận cùng, sợi chỉ do hấp thu linh hồn một ngàn tám mươi ma thú may thành áo choàng này.

Trên áo choàng khảm linh đan chính là linh khiếu triệu hoán sư, đặc biệt chỉ có triệu hoán sư Linh Hồn Thánh Điện mới làm ra được, vĩnh viễn chỉ có một. Không giống các chức nghiệp khác, có thể thông qua không ngừng tăng linh lực gia tăng số lượng linh khiếu, đạt tới hiệu quả tăng thực lực.

Linh khiếu duy nhất khiến bọn họ tu luyện về sau khó khăn hơn chức nghiệp khác rất nhiều, trải qua vô số tiền bối triệu hoán sư nghiên cứu, cuối cùng mở ra con đường khác, sáng tạo ra phương pháp tu luyện đặc biệt. Đó chính là kết đan linh lực. Thông qua cách này, có thể dần củng cố linh lực, tồn trữ trong người, chẳng những phụ trợ tu luyện còn khiến tổng sản lượng linh lực liên tục tăng lên, đạt tới mục đích thăng tu vi.

Khi linh đan vừa kết thì mềm như bông, theo tu vi không ngừng tăng sẽ ngày càng cứng, mãi đến cuối cùng biến thành giống như bảo thạch. Muốn đạt tới trình độ đó, hơn nữa khiến linh đan rời khỏi thân không bị

diệt, vậy ít nhất cần tu vi cấp chín. Triệu hoán sư cấp chín qua đời, linh đan của họ sẽ tựa như ma tinh của ma tộc để lại.

Chính là nói, Linh Hồn Thánh Y trên người thiếu nữ có một trăm lẻ tám linh đan của tiền bối cấp chín Linh Hồn Thánh Điện!

Sự tồn tại của Linh Hồn Thánh Y, đừng nói là ma tộc, coi như là Ngũ Đại Thánh Điện khác trong Lục Đại Thánh Điện cũng không biết thần khí này. Từ khi làm ra, nó chưa từng xuất thế. Nguyên nhân rất đơn giản, không ai có thể khống chế nó.

Một trăm lẻ tám linh đan cường giả cấp chín Linh Hồn Thánh Điện để lại, đây là lực lượng kinh khủng cỡ nào. Tuy linh lực hội tụ dung nhập với hồn phách một ngàn tám mươi ma thú khiến uy lực giảm bớt nhiều, nhưng tổng sức mạnh cũng rất khủng bố. Linh lực cao cỡ đó ngay cả cường giả cấp chín cũng khó khống chế.

Ngàn năm nay, các lãnh đạo Linh Hồn Thánh Điện đã dùng bao nhiêu cách cũng không thể phát động Linh Hồn Thánh Y này. Cho nên thần khí luôn giấu trong chỗ sâu nhất của Linh Hồn Thánh Điện, chỉ có điện chủ, phó điện chủ các đời biết nó.

Loại tình huống này mãi đến hai mươi năm trước mới có thay đổi.

Trải qua Linh Hồn Thánh Điện ngàn năm nghiên cứu, họ phát hiện muốn phát động Linh Hồn Thánh Y, cần không chỉ là cường độ linh lực, càng cần người thích hợp có thể sinh ra độ thân thiết với ma thú, được đến Linh Hồn Thánh Y ưu ái một chút.

Ba trăm năm trước, trong Linh Hồn Thánh Điện từng xuất hiện một vị thiên tài nội linh lực bẩm sinh cao tới tám mươi mốt. Khi y trở thành điện chủ Linh Hồn Thánh Điện, tế bái Linh Hồn Thánh Y, được đến Linh Hồn Thánh Y hồi đáp là tỏa ra quang mang yếu ớt và hơi thở rất thân thiết với y.

Vị điện chủ này mặc thử Linh Hồn Thánh Y, rốt cuộc thành công. Nhưng trải qua thí nghiệm, y phát hiện mình có thể thi triển lực lượng của Linh Hồn Thánh Y tối đa không hơn ba phần. Chính là nói, độ phù hợp giữa y và Linh Hồn Thánh Y còn không đủ. Cho dù là thế thì lực lượng Linh Hồn Thánh Y có thể phóng ra đã vượt xa trang bị cấp sử thi.

Sau khi suy nghĩ cẩn kẽ, vị điện chủ này đè nén lòng xúc động, trả Linh Hồn Thánh Y trở về bên trong thánh điện, không mặc nó. Từ khi ấy, Linh Hồn Thánh Điện thêm một nội quy, chính là triệu hoán sư vượt qua cấp sáu nhất định phải tới thánh điện tế bái Thánh Y này. Đường nhiên Thánh Y là giấu trong pho tượng Thần Thú.

Dùng cách này để tìm triệu hoán sư có độ phù hợp càng cao với Thánh Y cũng là bất đắc dĩ. Nhưng sự thật chứng minh, cách này có hiệu quả.

Tiếp đến ba trăm năm, tổng cộng xuất hiện mười vị triệu hoán sư sinh ra độ phù hợp với Linh Hồn Thánh Y. Họ đều không ngoại lệ là người có nội linh lực bẩm sinh cao. Đáng tiếc, cuối cùng không một ai có thể mặc vào Thánh Y này.

Hơn hai mươi năm trước, một triệu hoán sư nữ giới khi tế bái Linh Hồn Thánh Y thì xuất hiện tình trạng kỳ diệu. Linh Hồn Thánh Y lại tỏa ra quang mang chói mắt chưa từng có. Bỗng chốc triệu hoán sư bị chấn kinh, lập tức được điện chủ và phó điện chủ Linh Hồn Thánh Điện giữ lại thánh điện.

Vị nữ triệu hoán sư này vốn có quan hệ không bình thường với hai vị điện chủ, phó điện chủ. Cô là con dâu của điện chủ Linh Hồn Thánh Điện Trần Hoành Vũ, và phó điện chủ Linh Hồn Thánh Điện, Linh Huyền Đường đường chủ Tam Thủy bà bà.

Trần Hoành Vũ phát hiện con dâu có thể dẫn động Thánh Y đến mức này thì lộ ra vui mừng, lập tức cùng vợ là Tam Thủy bà bà thỉnh ra Thánh Y để con dâu mặc thử.

Nhưng tâm tình hưng phấn nhanh chóng rơi xuống đáy vực. Bởi vì đã mặc vào Linh Hồn Thánh Y, nhưng con dâu của họ không thể phát động một chút lực lượng của Thánh Y.

Trương Phóng Phóng ngây người. Một năm nay, y và Vương Nguyên Nguyên đều ra sống vào chết trong trận thánh chiến này. Vương Nguyên Nguyên gần như hoàn toàn chìm đắm trong giết chóc, đây là lần đầu tiên cô nói lời cảm ơn. Lúc này y chỉ thấy cả người khẽ run, tình cảm đè nén trào dâng, kiềm không được kéo cô vào ngực mình. Hắn chỉ cảm thấy cho dù ngay sau đó mình lập tức chết cũng đáng giá.

"Nguyên Nguyên, cô..."

Vương Nguyên Nguyên không phản kháng, mặc kệ y ôm mình, chậm rãi nhắm mắt lại. Chỉ có mình cô biết, Trương Phóng Phóng giúp đỡ cô nhiều cỡ nào.

Trương Phóng Phóng cứu không chỉ là mạng sống của cô, mà cả tâm.

Chìm đắm trong giết chóc, dù là chiến sĩ nam giới cũng rất dễ dàng mất đi bản ngã, huống chi bình thường ý chí của nữ chiến sĩ không bằng nam chiến sĩ.

Mỗi khi Vương Nguyên Nguyên giết chóc dần mất đi tâm trí, trong lòng chỉ còn lại bạo lực thì cô sẽ trông thấy Trương Phóng Phóng liều mạng với kẻ địch vì mình. Chính bởi vì có Trương Phóng Phóng khiến trong lòng cô luôn giữ một chút nhu hòa, bảo vệ bản ngã mà không thật sự sa đọa.

"Phóng ca, ta không biết nên làm sao báo đáp điều anh trả giá cho ta. Nếu anh đồng ý, không chê trên người ta đậm mùi máu tươi, đợt lần này kết thúc thánh chiến rồi hãy ôm ta đi."

Lời của Vương Nguyên Nguyên nghe vào tai Trương Phóng Phóng tựa như trời sụp đất nứt. Y ngây ngốc nhìn Vương Nguyên Nguyên, thoáng chốc bởi vì kích động mà nói không nên lời.

Cô ấy, muốn mình ôm cô ấy?

"Nguyên Nguyên." Trương Phóng Phóng kiềm không được ôm siết cô.

"Nhưng ta không thể gả cho anh." Vương Nguyên Nguyên nói câu sau lập tức kéo Trương Phóng Phóng bay trên trời rồi cái bịch xuống đất.

Wương Nguyên Nguyên đứng dậy, nhẹ vuốt khuôn mặt đầy râu ria của y.

"Xin lỗi, Phóng ca, từ khi ta có trí nhớ thì đã thề rằng, đời đời kiếp kiếp ma tộc không bị diệt thì sẽ không kết hôn. Ta thuộc về đội của mình, ta phải cùng nhóm đoàn trưởng đấu tranh với ma tộc đến cùng. Ta có thể cho anh chỉ có người ta."

"Không, Nguyên Nguyên, cô gả cho ta, ta cũng có thể cùng cô giết địch! Huống chi đội cô đã giải tán." Trương Phóng Phóng vội vàng nói.

Wương Nguyên Nguyên lắc đầu.

"Không giống nhau. Nếu ta gả cho anh thì trong lòng sẽ có vướng bận. Ta yêu anh nhưng cũng không dám yêu. Ta chỉ có hận, hận ma tộc. Thật xin lỗi."

Trương Phóng Phóng ngơ ngác nhìn cô, nhìn giọt lệ tràn ra khóe mắt Vương Nguyên Nguyên. Trong lòng y không chút oán hận, chỉ có đau xót khiến y nghẹn thở.

.....

Vạn Thú quan tại phía nam Liên Minh Thánh Điện, ở giữa Đông Nam quan và Trấn Nam quan, cũng là chỗ tổng điện Linh Hồn Thánh Điện.

Trấn Odin lúc trước Long Hạo Thần cư ngụ cách Vạn Thú quan rất gần.

Thánh chiến bắt đầu một năm nay, trong Lục Đại Thánh Điện, tồn thất ít nhất chính là Vạn Thú quan có Linh Hồn Thánh Điện trấn giữ. Dựa vào triệu hoán ma thú, bọn họ hết lần này tới lần khác đẩy lùi thế công của ma tộc, còn có thể giúp bên Trấn Nam quan Mục Sư Thánh Điện ngăn cản ma tộc khó nhai nhất.

Sâu trong Linh Hồn Thánh Điện, một căn phòng sáu góc hoàn toàn bị quang mang trắng ngà bao quanh, một thiếu nữ xinh đẹp đang khoanh chân ngồi.

Căn phòng này rất kỳ lạ. Trên mặt đất có từng vòng hoa văn lạ lùng, hoa văn loại nở rộ lan ra ngoài. Thần kỳ nhất là giữa hoa văn có điều khắc cực kỳ tinh tế, nếu nhìn kỹ sẽ phát hiện mỗi một chỗ điều khắc là một loại ma thú. Trong căn phòng không tới một trăm mét vuông này, số ma thú điều khắc đếm không hết. Hoa văn mỹ lệ là bởi vì phía trên mỗi điều khắc đều khảm tinh hạch ma thú. Tinh hạch phủ kín cả căn phòng tựa như thảm bảo thạch vậy.

Quang mang trắng nhu hòa ở trong không khí dao động quay quanh thiếu nữ ở vị trí chính giữa, chậm rãi xoay tròn. Trong lúc xoay có thể mơ hồ thấy, trong luồng sáng trắng có từng cánh cửa như ẩn như hiện.

Về mặt thiếu nữ trang nghiêm mà thành kính, cả người toát ra sự thần thánh kỳ lạ. Thiếu nữ mặc áo choàng trắng, hoa văn trên áo choàng lại giống hệt dưới đất, cũng có chỉ thêu vô số ma thú, nhưng số lượng khảm bảo thạch thì không nhiều.

Không nhiều là bởi vì so với một đồng các loại tinh hạch trên mặt đất, thì áo choàng của thiếu nữ chỉ có bảy hàng bảo thạch. Bảo thạch đều là trong suốt không màu sắc, có từ giữa lưng cô kéo dài xuống, có hai hàng thuận theo cổ áo đi xuống, còn có quay quanh thắt lưng. Bảy hàng bảo thạch trong suốt ở gian phòng có bảo thạch chiếu sáng này tỏa ra tia sáng dao động lấp lánh kỳ lạ.

Nếu có cao tầng của Linh Hồn Thánh Điện tại đây, nhất định sẽ rung động kêu ra tiếng. Bởi vì áo choàng trên người thiếu nữ này đối với Linh

Hồn Thánh Điện thật rất quan trọng, tựa như Thần Ấn vương tọa đối với Kỵ Sĩ Thánh Điện vậy.

Linh Hồn Thánh Y, thần khí chân chính Linh Hồn Thánh Điện lưu truyền từ trăm ngàn năm qua. Lai lịch thần khí này chính là kết tinh tâm huyết của các cường giả Linh Hồn Thánh Điện.

Trên áo Linh Hồn Thánh Y tổng cộng khảm một trăm lẻ tám viên linh đan, là Linh Hồn Thánh Điện trải qua năm ngàn năm tích góp, ở một ngàn năm trước vừa mới luyện chế thành công.

Đây là một thần khí thật sự, cũng là thần khí duy nhất của Linh Hồn Thánh Điện. Chất liệu của nó là dùng xương một ngàn tám mươi loại ma thú ngâm, ngâm trong một loại sắt thép đặc biệt, chờ nó dung hòa, cứng đến mức tận cùng, sợi chỉ do hấp thu linh hồn một ngàn tám mươi ma thú may thành áo choàng này.

Trên áo choàng khảm linh đan chính là linh khiêu triệu hoán sư, đặc biệt chỉ có triệu hoán sư Linh Hồn Thánh Điện mới làm ra được, vĩnh viễn chỉ có một. Không giống các chức nghiệp khác, có thể thông qua không ngừng tăng linh lực gia tăng số lượng linh khiêu, đạt tới hiệu quả tăng thực lực.

Linh khiêu duy nhất khiến bọn họ tu luyện về sau khó khăn hơn chức nghiệp khác rất nhiều, trải qua vô số tiền bối triệu hoán sư nghiên cứu, cuối cùng mở ra con đường khác, sáng tạo ra phương pháp tu luyện đặc biệt. Đó chính là kết đan linh lực. Thông qua cách này, có thể dần củng cố linh lực, tồn trữ trong người, chẳng những phụ trợ tu luyện còn khiến tổng sản lượng linh lực liên tục tăng lên, đạt tới mục đích thăng tu vi.

Khi linh đan vừa kết thì mềm như bông, theo tu vi không ngừng tăng sẽ ngày càng cứng, mãi đến cuối cùng biến thành giống như bảo thạch. Muốn đạt tới trình độ đó, hơn nữa khiến linh đan rời khỏi thân không bị diệt, vậy ít nhất cần tu vi cấp chín. Triệu hoán sư cấp chín qua đời, linh đan của họ sẽ tựa như ma tinh của ma tộc để lại.

Chính là nói, Linh Hồn Thánh Y trên người thiếu nữ có một trăm lẻ tám linh đan của tiền bối cấp chín Linh Hồn Thánh Điện!

Sự tồn tại của Linh Hồn Thánh Y, đừng nói là ma tộc, coi như là Ngũ Đại Thánh Điện khác trong Lục Đại Thánh Điện cũng không biết thần khí này. Từ khi làm ra, nó chưa từng xuất thế. Nguyên nhân rất đơn giản, không ai có thể khống chế nó.

Một trăm lẻ tám linh đan cường giả cấp chín Linh Hồn Thánh Điện để lại, đây là lực lượng kinh khủng cỡ nào. Tuy linh lực hội tụ dung nhập với hồn phách một ngàn tám mươi ma thú khiến uy lực giảm bớt nhiều, nhưng tổng sức mạnh cũng rất khủng bố. Linh lực cao cỡ đó ngay cả cường giả cấp chín cũng khó khống chế.

Ngàn năm nay, các lãnh đạo Linh Hồn Thánh Điện đã dùng bao nhiêu cách cũng không thể phát động Linh Hồn Thánh Y này. Cho nên thần khí luôn giấu trong chỗ sâu nhất của Linh Hồn Thánh Điện, chỉ có điện chủ, phó điện chủ các đời biết nó.

Loại tình huống này mãi đến hai mươi năm trước mới có thay đổi.

Trải qua Linh Hồn Thánh Điện ngàn năm nghiên cứu, họ phát hiện muốn phát động Linh Hồn Thánh Y, cần không chỉ là cường độ linh lực, càng cần người thích hợp có thể sinh ra độ thân thiết với ma thú, được đến Linh Hồn Thánh Y ưu ái một chút.

Ba trăm năm trước, trong Linh Hồn Thánh Điện từng xuất hiện một vị thiên tài nội linh lực bẩm sinh cao tới tám mươi một. Khi y trở thành điện chủ Linh Hồn Thánh Điện, tế bái Linh Hồn Thánh Y, được đến Linh Hồn Thánh Y hồi đáp là tỏa ra quang mang yếu ớt và hơi thở rất thân thiết với y.

Vị điện chủ này mặc thử Linh Hồn Thánh Y, rốt cuộc thành công. Nhưng trải qua thí nghiệm, y phát hiện mình có thể thi triển lực lượng của Linh Hồn Thánh Y tối đa không hơn ba phần. Chính là nói, độ phù

hợp giữa y và Linh Hồn Thánh Y còn không đủ. Cho dù là thế thì lực lượng Linh Hồn Thánh Y có thể phóng ra đã vượt xa trang bị cấp sử thi.

Sau khi suy nghĩ cẩn kẽ, vị điện chủ này đè nén lòng xúc động, trả Linh Hồn Thánh Y trở về bên trong thánh điện, không mặc nó. Từ khi ấy, Linh Hồn Thánh Điện thêm một nội quy, chính là triệu hoán sư vượt qua cấp sáu nhất định phải tới thánh điện tế bái Thánh Y này. Đương nhiên Thánh Y là giấu trong pho tượng Thần Thú.

Dùng cách này để tìm triệu hoán sư có độ phù hợp càng cao với Thánh Y cũng là bất đắc dĩ. Nhưng sự thật chứng minh, cách này có hiệu quả.

Tiếp đến ba trăm năm, tổng cộng xuất hiện mười vị triệu hoán sư sinh ra độ phù hợp với Linh Hồn Thánh Y. Họ đều không ngoại lệ là người có nội linh lực bẩm sinh cao. Đáng tiếc, cuối cùng không một ai có thể mặc vào Thánh Y này.

Hơn hai mươi năm trước, một triệu hoán sư nữ giới khi tế bái Linh Hồn Thánh Y thì xuất hiện tình trạng kỳ diệu. Linh Hồn Thánh Y lại tỏa ra quang mang chói mắt chưa từng có. Bỗng chốc triệu hoán sư bị chấn kinh, lập tức được điện chủ và phó điện chủ Linh Hồn Thánh Điện giữ lại thánh điện.

Vị nữ triệu hoán sư này vốn có quan hệ không bình thường với hai vị điện chủ, phó điện chủ. Cô là con dâu của điện chủ Linh Hồn Thánh Điện Trần Hoành Vũ, và phó điện chủ Linh Hồn Thánh Điện, Linh Huyền Đường đương chủ Tam Thủy bà bà.

Trần Hoành Vũ phát hiện con dâu có thể dẫn động Thánh Y đến mức này thì lộ ra vui mừng, lập tức cùng vợ là Tam Thủy bà bà thỉnh ra Thánh Y để con dâu mặc thử.

Nhưng tâm tình hưng phấn nhanh chóng rơi xuống đáy vực. Bởi vì đã mặc vào Linh Hồn Thánh Y, nhưng con dâu của họ không thể phát động một chút lực lượng của Thánh Y.

Hy vọng càng lớn thì thất vọng càng nhiều. Một lần mừng hụt khiến Trần Hoàn Vũ và Tam Thủy bà bà vô cùng thất vọng. Ngay lúc đó họ biết được con dâu có thai.

Kết quả là, sau khi điện chủ Trần Hoàn Vũ và Tam Thủy bà bà bàn bạc kỹ càng, thấy phải có gan thử mới được. Linh Hồn Thánh Y có cảm ứng chắc không phải con dâu họ mà là đứa nhỏ trong bụng, cũng chính là cháu của họ.

Sau khi suy đoán điều này, con dâu bị để lại một gian phòng bí mật trong Tâm Điện Linh Hồn Thánh Điện. Linh Hồn Thánh Y trở thành quần áo của cô mãi đến ngày sinh con mới thôi.

Mang thai mười tháng một giây ra đời. Khi đứa trẻ sinh ra, tình hình khiến người cực kỳ hưng phấn. Ngày đứa nhỏ ra đời, Linh Hồn Thánh Y lần nữa phát ra luồng sáng cực kỳ chói mắt, tự động rời khỏi người con dâu họ, quần lấy bé gái. Cô chính là triệu hoán sư hiện tại của Liệp ma Đoàn số sáu mươi bốn cấp suất, Trần Anh Nhi.

Chuyện này trở thành bí mật lớn nhất trong Linh Hồn Thánh Điện, chỉ có vợ chồng Trần Hoàn Vũ, Tam Thủy bà bà và cha mẹ Trần Anh Nhi biết.

Trần Anh Nhi lớn lên bị người giám sát chặt chẽ, đây cũng là vì sao sau này tính cách cô phản nghịch. Giống như các tiền bối Linh Hồn Thánh Điện dự đoán, chủ nhân Linh Hồn Thánh Y phải có nội linh lực bẩm sinh cực cao mới được. Nội linh lực bẩm sinh của Trần Anh Nhi vượt qua ngưỡng chín mươi, trở thành Linh Hồn Thánh Nữ thứ nhất của Linh Hồn Thánh Điện.

Lúc ấy, theo Trần Anh Nhi trưởng thành, trên người cô cũng bắt đầu xuất hiện vấn đề. Cô có thể tu luyện, tốc độ tăng linh lực cũng khá kinh người, nhưng không thể sử dụng bất cứ ma pháp triệu hoán nào, cấp thấp nhất cũng không thể. Điều này khiến Trần Hoàn Vũ và Tam Thủy bà bà cực kỳ lo âu.

Trải qua vô số lần suy đoán, suy đoán và thử nghiệm, họ rốt cuộc xác định trong người Trần Anh Nhi tự sinh ra phong ấn kỳ diệu.

Phong ấn này đến từ thiên phú của cô, ngoại lực không thể phá tan. Phong ấn mạnh đến mức cần Trần Anh Nhi có tu vi cấp bảy mới đột phá được. Lúc ấy dù sao cô cũng là Linh Hồn Thánh Nữ, có một năng lực bẩm sinh, chính là Sinh Linh Môn. Đáng tiếc, tu vi của cô không đủ, không thể thật sự phát huy uy lực Sinh Linh Môn. Bởi vậy sau này trở thành triệu hoán sư không đáng tin nhất trong đội Long Hạo Thần.

Vật đối sao dời, ở trong Liệp ma Đoàn được rèn luyện đầy đủ, Trần Anh Nhi đã trưởng thành, cô không còn là thiếu nữ bốc đồng năm ấy. Không ngừng chiến đấu với ma tộc, không ngừng tăng tu vi bản thân, nhìn đồng bạn tăng thực lực, lòng cô dần biến mất sự nóng vội, còn lại là khát vọng lực lượng.

Coi như là lần này Liệp ma Đoàn số sáu mươi bốn cấp suất không giải tán, cô cũng nên trở về Linh Hồn Thánh Điện, đột phá phong ấn trói buộc hai mươi năm, trở thành Linh Hồn Thánh Nữ chân chính.

Linh lực nhu hòa màu trắng ngà dao động trong căn phòng kỳ lạ này. Căn phòng vốn thuộc về điện chủ Linh Hồn Thánh Điện sử dụng, có giúp ích rất lớn cho việc tăng thực lực. Bắt đầu từ ngày Trần Anh Nhi trở về, chỗ này trở thành địa bàn của cô. Bỏ qua tất cả xúc động, cô yên tĩnh ngồi đây tiến vào minh tường sâu.

Lúc Trần Anh Nhi bắt đầu minh tường, có một ý nghĩ giống hệt Vương Nguyên Nguyên: Mình phải trở thành người giúp ích cho đội, mình phải trợ giúp đoàn trưởng.

Gia Lăng quan, Ma Pháp Thánh Điện.

Tóc dài xanh nhạt xoa trên vai, tuy không dài như trước nhưng cũng tới ngang lưng.

Lúc này bộ dạng của Lâm Hâm có chút chật vật. Tóc dài luôn được chăm sóc tỉ mỉ bây giờ hơi rối tung, râu đã mọc đầy mặt, khuôn mặt hơi gầy.

Lúc này đôi mắt y lại đặc biệt sáng ngời, ánh mắt chăm chú khiến người khó hình dung.

Một năm nay có thể nói mỗi ngày y đều bận rộn muốn chết. Từ khi trở về Ma Pháp Thánh Điện, y liền xin ông nội cho một phòng bí mật, đem số lớn tài nguyên Liệp ma Đoàn số sáu mươi bốn cấp suất lấy từ ma tộc tiến hành khám phá giá trị.

Hiện giờ y dựa vào quan hệ tốt với bên đại phòng đấu giá Thánh Minh, lấy giá thấp bán ra số lớn tài liệu cho đại phòng đấu giá Thánh Minh, cung cấp cho họ viện trợ tiền tuyến. Đồng thời, y được bên đại phòng đấu giá Thánh Minh hứa hẹn sẽ cho một ít tài liệu muốn có.

Luyện kim đại sư dùng Cứ Diêu luyện chế ra Huyết Tinh Phong Bạo chính là đại phòng đấu giá Thánh Minh tìm đến cho Lâm Hâm. Nếu không thì lấy năng lực của y, còn chưa đủ trong khoảng thời gian ngắn vậy tìm ra đại sư có thể luyện chế trang bị cấp truyền kỳ. Vị đại sư đó nói, vũ khí Huyết Tinh Phong Bạo bản thân là vì giết chóc mà sinh. Chính là nói, vũ khí này có khả năng thăng lên cấp sử thi. Khả năng này là do Lâm Hâm cung cấp một ít máu của Xà Ma Thần An Độ Ma Li. Có máu của ma thần ngâm mới khiến Huyết Tinh Phong Bạo có khả năng tiến hóa.

Lâm Hâm tập trung hết tâm thần nghiên cứu và chế tạo đan dược. Nhờ vào Tâm Diễm Hỏa Diễm, ở phương diện chế thuốc thì y có bước tiến dài. Luyện chế dược vật loại bình thường như Hồi Linh Đan, Bạo Linh Đan, y có thể sản xuất hàng loạt. Bởi thế y được lãnh đạo Gia Lăng quan đặc biệt khen ngợi. Hơn nữa được bên Ma Pháp Thánh Điện cung cấp rất nhiều tài liệu quý giá.

Vì tiền tuyến luyện chế đan dược bình thường, cùng lúc đó, Lâm Hâm cũng đem đa số sức lực tập trung vào luyện chế dược vật quan

trọng. Đầu tiên là cách luyện chế Sâm Chu Đoàn Thể Đan. Lấy mật rắn, nội đan của Sâm Chu, phối hợp với chín cánh hoa cúc tím, ba lá Bằng Tiên Quả, hơn mười loại dược liệu khác, thành công luyện chế ra Sâm Chu Đoàn Thể Đan. Trong đó, y lấy mật rắn và nội đan của Vua Sâm Chu luyện ra Sâm Chu Đoàn Thể Đan tổng cộng ba mươi lăm viên, vừa lúc mỗi người năm viên. Bao gồm cả Long Hạo Thần, y gửi cho mỗi người một phần.

Luyện chế Sâm Chu Đoàn Thể Đan từ nội đan Sâm Chu bình thường có thể đạt hơn hai trăm viên cũng chia cho mọi người, chỉ để lại khoảng ba chục viên giao cho Thập Nhiệm Vụ Liệp ma Đoàn, đổi lấy nhiều công huân.

Luyện chế xong Sâm Chu Đoàn Thể Đan, tiếp đến Lâm Hâm tiến hành nghiên cứu cực kỳ quan trọng, cũng là tới nay trong lòng y hy vọng hoàn thành nhất, chính là Thăng Linh Đan.

Lúc trước khi Long Hạo Thần và Lâm Hâm mới biết nhau, y từng nói có một bình Thăng Linh Đan, chẳng qua Thăng Linh Đan chỉ có thể trong vòng cấp năm mới có hiệu quả. Tuy gia tăng linh lực không tệ lắm nhưng tác dụng thật là có hạn.

Lâm Hâm biết rõ, đối với mình và đồng bạn, Thăng Linh Đan là quan trọng nhất. Tu vi càng cao, tăng linh lực cũng càng khó khăn. Hơn nữa y muốn luyện chế ra Thăng Linh Đan không có bất cứ tác dụng phụ nào, hoàn toàn tốt cho thân thể và tăng cao linh lực. Điều này cần rất nhiều vật liệu quý hiếm mới hoàn thành được, còn cần trải qua không ngừng thí nghiệm.

Chính Lâm Hâm trở thành đối tượng thử nghiệm. Trải qua hơn nửa năm nghiên cứu, không tiếc dùng chính mình thử thuốc, không lâu trước đây y rốt cuộc thành công. Thành công luyện chế ra Thăng Linh Đan không có bất cứ hạn chế, tu vi nào ăn nó cũng sẽ sinh ra tác dụng.

Mỗi dùng một viên, thông qua tu luyện hấp thu, có thể gia tăng nội linh lực cao tới một trăm.

Loại Thăng Linh Đan này được Lâm Hâm đặt tên là Hâm Đan, lấy tên mình đặt cho loại đan dược này, có thể thấy hẳn thỏa mãn thứ mình sáng tạo ra cỡ nào.

Nhưng không phải có thể luyện chế Hâm Đan bất tận. Nó cần tài liệu quý giá, chính Lâm Hâm luyện chế thành công ba lô thì không thể làm ra được nữa.

Trong Hâm Đan, y sử dụng tinh hạch Xà Ma Thần An Độ Ma Li, long tinh Nghịch Thiên Ma Long chế ra nước thuốc, còn có gân, thịt Vua Sâm Chu, lại thêm ba mươi loại dược liệu quý báu mới điều chế thành.

Ba lô, hơn hai trăm viên, kỳ thật bình quân chia cho bảy người thì không nhiều bao nhiêu. Chỉ hỗ trợ mỗi người tăng khoảng ba ngàn nội linh lực mà thôi.

Hiện giờ sáng kiến ra phương thuốc này không thể nghi ngờ là có tính sáng tạo. Nói trên lý luyện thì chỉ cần giết nhiều ma thần và Nghịch Thiên Ma Long, vậy có thể tiếp tục luyện Hâm Đan. Dù sao thân thể khổng lồ như Vua Sâm Chu, luyện thêm mấy trăm lô tài liệu thì đủ rồi. Dược liệu khác tuy quý nhưng được liên minh ủng hộ thì vẫn có thể sưu tầm ra.

Ngoài Hâm Đan, Lâm Hâm còn luyện chế ra Liên Thể Tăng Linh Đan hoàn toàn mới. Tác dụng phụ giảm bớt nhiều, hiệu quả tăng phúc hơn rất nhiều.

Có thể nói là một năm nay, có nhiều tài liệu quý sử dụng, Lâm Hâm chính thức từ Ma Dược Sư lột xác thành Ma Dược Đại Sư.

Tuy y ngày ngày đêm đêm luyện chế đan dược, không có thời gian nghỉ ngơi, hiện tại không ngừng sử dụng Tâm Diễm Hỏa Diễm để chế thuốc, bản thân y cần hồi phục linh lực. Nếu bàn về tăng nội linh lực, loại tình huống không ngừng sử dụng, chuyên tâm như Lâm Hâm, tốc độ tăng thực lực còn vượt qua Vương Nguyên Nguyên không ngừng giết chóc tìm kiếm đột phá. Một tháng trước, khi y thành công luyện chế ra

Hâm Đan, nội linh lực chính thức đột phá cấp bảy, mở ra linh khiếu thứ hai.

Sau khi nghiên cứu chế tạo xong vài loại đan dược quan trọng nhất, gần một tháng nay Lâm Hâm thả lỏng nhiều. Thông qua tài liệu Ma Pháp Thánh Điện và đại phòng đấu giá Thánh Minh cung cấp, y chế nhiều loại dược vật Hồi Linh Đan, Bạo Linh Đan có thể tăng thực lực cho chức nghiệp giả tiên tuyến.

Nên biết chỗ tốt nhất của đan dược chính là có cộng hưởng tăng ma pháp. Một, hai viên đan dược không đủ ảnh hưởng chiến trận, nhưng nếu là nhiều đan dược, ở thời điểm quan trọng lại có khả năng biến đổi trời đất!

*Phụt! *

Ánh lửa xanh dâng lên hùng hực, bao phủ cả lò luyện dược to lớn. Cứ vậy ba lần thì ánh lửa thu lại. Khuôn mặt Lâm Hâm lộ ra nét mệt mỏi, ngồi phịch xuống cái ghế bên cạnh, lại thành công luyện chế một lò.

Đúng lúc này, một giọng nói vội vàng từ ngoài cửa truyền đến.

"Lâm Hâm, không tốt, Lý Hình cô ấy..."

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 190

Lâm Hâm Phải Học Tập Tấn Công

Bạn đang đọc truyện được lấy tại Truyenyy chấm cơm.

Nghe đến hai chữ Lý Hình, Lâm Hâm vừa mới luyện chế xong đan dược, vốn đang rất mệt mỏi gần như nhảy dựng khỏi ghế, chạy vọt tới mở cửa phòng.

Nên biết, Ma Pháp Thánh Điện đã ra lệnh cấm, căn phòng của y coi như là điện chủ đến đây cũng không thể trực tiếp mở cửa. Bên ngoài còn có người canh gác chặt chẽ, nghiêm cấm tới gần, để tránh quấy rầy y luyện chế đan dược. Có thể tới đây đều là đã được Lâm Hâm cho phép.

Cửa phòng mở ra, bên ngoài xuất hiện khuôn mặt quen thuộc, là Điện Yên, chiến sĩ Liệp ma Đoàn số bốn cấp sĩ nay là Liệp ma Đoàn số hai mươi hai cấp hiệu, chính là đội của Lý Hình.

Bắt đầu thánh chiến, tất cả Liệp ma Đoàn đều tham gia chiến đấu. Sau khi nhận được mệnh lệnh, Lục Hi dẫn theo Liệp ma Đoàn đi tới bên Ma Pháp Thánh Điện gia nhập chiến đấu. Vừa lúc Lâm Hâm trở về, đương nhiên lại lần nữa gặp Lý Hình. Tất cả thành viên Liệp ma Đoàn này đều được Lâm Hâm cho phép có thể đi tới chỗ y luyện dược. Đan dược Lâm Hâm luyện chế ra cũng sẽ ưu tiên tặng cho họ dùng.

Liệp ma Đoàn số hai mươi hai cấp hiệu luôn ở tiền tuyến, tuy Lâm Hâm lo lắng nhưng y còn có việc quan trọng phải làm, chính là luyện chế đan dược. Bởi vậy, y chỉ còn cách đem đan dược tốt nhất cho đám Lý

Hình, không thể giúp gì hơn. Y sợ nhất nghe được là Lý Hình ở trên chiến trường có việc gì.

"Lý Hình làm sao vậy?" Lâm Hâm vội vàng hỏi.

Điền Yên toàn thân đầm máu, vẻ mặt cực kỳ khó coi, hiển nhiên là tiêu hao quá độ, nhưng gã vẫn trước tiên chạy tới đây báo tin cho Lâm Hâm, có thể thấy đã xảy ra chuyện lớn.

Điền Yên nhìn Lâm Hâm vẻ mặt rã rời, mắt tràn đầy tơ máu, hơi do dự chút, nghiêng răng, vẫn là thốt ra.

"Đám ma tộc chết tiết mới rồi tấn công, phó đoàn trưởng vì bảo vệ đoàn trưởng dốc sức ngăn địch, bị, bị..."

"Bị thế nào? Anh mau nói!" Lâm Hâm chớp lấy vai Điền Yên cao to hơn mình nhiều, hai mắt toát ra lửa.

Điền Yên hít sâu, nói.

"Lâm Hâm, cậu phải bình tĩnh. Tay trái của phó đoàn trưởng, bị ma tộc chém đứt, đang cấp cứu. Tuy đoàn trưởng giữ được sinh mệnh cô ấy nhưng cánh tay trái thì, chỉ sợ là..."

Vừa nghe lời này, Lâm Hâm chỉ thấy óc mình chấn động như muốn nổ tung, lông tơ dựng đứng. Hai tay chớp bả vai Điền Yên lại siết áo giáp kêu rắc rắc. Tùy theo dùng Sâm Chu Đoàn Thể Đan, ngoại linh lực của y cũng đạt tới trình độ khá là kinh khủng. Lúc này bị xúc động, lực lượng suýt làm nứt bộ giáp cấp Huy Diệu.

"Cô ấy ở đâu? Mau dẫn ta đi!!!" Lâm Hâm gần như rống ra.

Điền Yên gật đầu, xoay người chạy ra phía ngoài, Lâm Hâm vội vàng đuổi theo sau.

Nơi Lâm Hâm luyện được ở sâu trong Ma Pháp Thánh Điện, cách tiền tuyến một đoạn đường. Nhưng lúc này y không thềm quan tâm cái gì

cả, dốc sức chạy nhanh theo Diễm Yên.

"Là ai hại Hình nhi, là ai!?" Vừa chạy Lâm Hâm vừa tràn ngập hận thù hỏi Diễm Yên.

Diễm Yên nói.

"Là Kim Văn Song Dao Ma. Nó đột nhiên từ bên cạnh tấn công đoàn trưởng. Vốn phó đoàn trưởng đang chiến đấu cùng cường địch, trong lúc nguy hiểm, cô lao ra ngăn chặn Kim Văn Song Dao Ma, lấy thương đổi thương, xử lý con chết tiệt đó, nhưng cánh tay trái thì..."

Lâm Hâm chỉ thấy lòng nhói đau. Đối với kị sĩ, dù là Thủ Hộ kị sĩ hay Trừng Giới kị sĩ, có thể hiểu cánh tay quan trọng cỡ nào. Lý Hình làm Trừng Giới kị sĩ, mất một cánh tay tương đương với yếu đi một nửa sức mạnh! Tính tình của cô sao chịu được việc này.

Hai người chạy như điên tới trước. Phương xa, đoàn người mau chóng chạy hướng bên này, đó chẳng phải là thành viên Liệp ma Đoàn số hai mươi hai cấp hiệu sao?"Hình nhi!" Lâm Hâm kêu to, hai ba bước liền vọt tới, thậm chí thô lỗ đẩy ra Lục Hi, nhào tới cáng.

Mặc dù đoán được tình hình hiện tại của Lý Hình, nhưng khi y chân chính thấy cô thì nước mắt kiềm không được tràn mi.

Cả cánh tay trái của Lý Hình đứt lìa, tay bị chặt đặt ở một bên. Không chỉ đứt một đoạn, hiển nhiên cô dùng tay trái ngăn cản kẻ địch tấn công, cổ tay đứt tiếp theo chính là nguyên cánh tay. Một cánh tay đứt làm hai, lúc này hoàn toàn hiện màu xanh xao.

Máu đã ngừng nhưng sắc mặt Lý Hình vàng như nến, ánh mắt ảm đạm, linh lực dao động rất yếu. Áo giáp trên người cô tổn thương hơn mười chỗ, có thể thấy trước đó cô trải qua chiến đấu thảm khốc cỡ nào. Tay phải của cô còn nắm chặt một thanh trọng kiếm, quyết không thả lỏng.

"Hình nhi, Hình nhi!" Lâm Hâm mau chóng lấy ra một bình đan dược, đổ ra một viên bỏ vào miệng mình, sau đó cúi đầu đặt lên bờ môi tái nhợt, dùng nước bọt đẩy qua.

Lý Hình không hôn mê hoàn toàn, thần trí cô vẫn rất tỉnh táo. Cô nhìn Lâm Hâm, miễn cưỡng lộ ra nụ cười.

"Đồ ngốc, chạy ra đây làm gì. Bên này rất gần tiền tuyến, nguy hiểm."

"Nguy hiểm cái gì? Cô đã vậy rồi sao ta không đến được! Khốn kiếp!" Vừa nói Lâm Hâm đột nhiên xoay người túm ngực áo Lục Hi. "Anh còn là đàn ông sao? Lại để một cô gái chặn đao cho mình! Anh đã hứa với ta ra sao hả? Anh chăm sóc Lý Hình như thế nào? Khốn kiếp!"

Nhìn mắt Lâm Hâm đỏ rực, Lục Hi không hề giãy dụa, mặc kệ y xô đẩy cơ thể mình, trên mặt tràn đầy đắng chát. Nếu như có thể, y thật hy vọng nằm trên cáng là mình mà không phải Lý Hình! Khi ấy mọi việc xảy ra quá nhanh. Kim Văn Song Đao Ma từ bên cạnh tấn công, Lục Hi dù sao chỉ là mục sư.

"Lâm Hâm, anh bình tĩnh chút đi." Lý Hình trợn to đôi mắt đẹp, tức giận nhìn y.

Lâm Hâm vội vàng thả lỏng bàn tay túm Lục Hi, lại trở về bên cạnh Lý Hình, cẩn thận cầm lấy cánh tay cụt.

"Hình nhi, đừng khổ sở. Dù trả giá cỡ nào ta cũng nhất định sẽ giúp cô hồi phục cánh tay."

Nước mắt rùng rùng, y chưa bao giờ đau khổ như thế này. Y bỗng cảm thấy mình quá nhỏ bé, yếu ớt, ngay cả người đàn bà của mình cũng không thể bảo vệ. Đừng nói là giải thích với Long Hạo Thần, ngay cả chính y còn không thể tha thứ mình!

Lý Hình suy yếu nói.

"Không sao, đánh nhau khó tránh bị thương, huống chi ta chưa chết. Ta sẽ kiên cường. Còn một cánh tay thì ta vẫn có thể giết ma tộc." Nói xong câu đó, cô không thể gắng gượng được nữa, mắt nhắm lại, ngất xỉu trên sàng.

"Mau chóng đưa cô ấy tới chỗ ta, ta sẽ đi tìm thầy thuốc tốt nhất!" Nói xong câu đó, Lâm Hâm quay đầu chạy đi.

Mục sư có thể chữa trị vết thương nhưng không thể ghép lại cơ thể bị đứt rời. Lâm Hâm có đầy đủ đan dược tốt để trị cho Lý Hình, nhưng muốn gắn lại chỗ bị đứt thì cần thầy thuốc tốt nhất mới được. Càng mau chóng ghép lại thì khả năng giữ được cánh tay càng lớn.

Bốn tiếng đồng hồ sau.

Lâm Hâm yên lặng đứng trong phòng, mấy thành viên Liệp ma Đoàn số hai mươi hai cấp hiệu cũng ở tại đó. Nói đến thì trong trận thánh chiến, họ vẫn rất may mắn. Ít nhất cho đến bây giờ, đội Liệp ma Đoàn bọn họ chưa ai chết. Nếu so với Liệp ma Đoàn của đám Trương Phóng Phóng thì kết cuộc tốt hơn nhiều. Đương nhiên đây là bởi vì thực lực Liệp ma Đoàn bọn họ không mạnh lắm, không khiến cường giả ma tộc quá chú ý.

Lục Hi tự trách và đau khổ không ít hơn Lâm Hâm. Mắt y cũng tràn ngập tơ máu. Nhóm bọn họ đều ở tại đây, nhìn thầy thuốc chữa trị cho Lý Hình.

Lý Hình coi như may mắn, ít nhất thì chữa trị rất kịp lúc, hơn nữa bên người có Lục Hi là mục sư tu vi tăng lên tới cấp sáu, Lâm Hâm Ma Dược Đại Sư, cùng với thầy thuốc giỏi nhất, coi như ghép lại được cánh tay đứt. Lúc này nửa người trái của Lý Hình đều bị mảnh vải bao bọc, trong thời gian ngắn không thể hồi phục lại.

"Thầy thuốc, sao rồi?" Lâm Hâm nhỏ giọng hỏi phụ nữ trung niên ghép tay cho Lâm Hâm.

Thầy thuốc thở ra, nói.

"Coi như ghép tay đúng lúc, chỉ là cô ta mất máu quá nhiều, tổn thương căn nguyên, cần tĩnh dưỡng thời gian dài thì thân thể mới hồi phục được."

Lâm Hâm biểu tình thả lỏng nhiều.

"Thầy thuốc, sau khi cô ấy hồi phục lại thì tay trái còn có thể dùng sức giống trước không?"

Thầy thuốc chậm rãi lắc đầu.

"Chỉ sợ không được, cánh tay của cô ta đứt thành hai, chỗ có nhiều mạch máu nhất là cổ tay và cánh tay đều bị tổn thương nặng. Có thể miễn cưỡng cử động sinh hoạt hằng ngày đã là không tệ, muốn vận chuyển linh lực thì cực kỳ khó khăn, mà đó còn là nhờ vào đan dược tốt của bên cậu. Nếu không thì ta không chắc có thể giữ lại tay cô ta. Cho cô ta điều dưỡng thật khỏe mạnh nhé."

Nói xong câu đó, thầy thuốc vội vàng bước đi. Chiến sĩ Liên Minh Thánh Điện chờ đợi bà cứu giúp còn có rất nhiều, rất nhiều.

Thầy thuốc đi rồi, không khí trong gian phòng biến trầm trọng. ai cũng không nói lời nào, bởi vì vốn họ không biết nên nói cái gì mới tốt. Lý Hình bị thương nghiêm trọng như thế, không chỉ mỗi mình Lâm Hâm bị đả kích! Mất đi năng lực một cánh tay, Lý Hình muốn giúp ích cho Liệp ma Đoàn của mình thì sức mạnh cũng mất mảng lớn.

Lâm Hâm rất hiểu cô, tính cách Lý Hình cực kỳ hiếu thắng, đả kích như vậy đối với cô thật quá trầm trọng.

Ngồi bên giường bệnh, Lâm Hâm dụi dãi nói.

"Hình nhi, cô yên tâm đi, dù thế nào thì ta nhất định sẽ chữa khỏi cánh tay cô. Thầy thuốc làm không được, ta nhất định sẽ làm được."

Lục Hi đột nhiên nói.

"Nếu không chúng ta sẽ đưa cô ấy đi Trấn Nam quan, nếu như có thể mời một vị Thánh Giả đại nhân dùng kỹ năng mạnh nhất chữa trị cho cô ấy, có lẽ có thể hồi phục công năng cánh tay."

Lâm Hâm lắc đầu nói.

"Tuy kỹ năng mục sư cường đại nhưng đa số là kích phát tiềm năng trong người, do đó đạt đến mục đích chữa trị. Nếu như lấy cách đó chữa cho Hình nhi, chỉ sợ sức sống của cô ấy sẽ bị ảnh hưởng. Lần này cô ấy đã tổn thương căn nguyên. Ta sẽ dùng cách của mình trị cho cô ấy. Lục Hi đại ca, mới rồi rất xin lỗi, ta quá kích động."

Lục Hi cười khổ nói.

"Là ta không bảo vệ tốt cho Hình nhi, điều này không liên quan đến cậu xúc động hay không. Ta hận cậu không đánh ta một trận."

Lâm Hâm thở dài một tiếng, nói.

"Không thể trách anh, đều là đám ma tộc chết tiệt, đều tại ma tộc." Nói tới đây, y siết chặt nắm tay.

"Các người nghỉ ngơi đi, có ta chăm sóc Hình nhi là được rồi."

Lục Hi nói.

"Lâm Hâm, cậu cũng mệt mỏi, giữ gìn sức khỏe."

Y không thể nói với Lâm Hâm cái gì nữa, bây giờ nói gì cũng vô dụng. Y dẫn theo đồng bạn rời đi, giao lại nơi này cho Lâm Hâm và Lý Hình.

Khẽ vượt khuôn mặt tái nhợt của Lý Hình, trong mắt Lâm Hâm dần biến đổi tia sáng.

"Hinh nhi, tất cả đều tại ta không tốt, là ta không bảo vệ được cô. Nếu khi đó ta có thể ở bên cạnh cô, coi như chết cũng sẽ không để kẻ địch tổn thương cô. Đều do ta quá yếu, làm ma pháp sư lại không thể lên chiến trường bảo vệ người mình yêu. Hinh nhi, ta quyết định rồi. Vì cô, ta nguyện ý từ bỏ lời thề, ta phải học tập ma pháp công kích!"

Nói đến mấy chữ cuối cùng, Lâm Hâm lần nữa khóc không thành tiếng.

Vốn tính cách y hơi yếu đuối, thuở nhỏ mất đi cha mẹ, để lại chướng ngại sâu trong tâm không thể xóa nhòa. Nhưng giờ phút này, mắt thấy người đàn bà mình yêu bị trọng thương nằm ở trước mặt mình, cảm giác bất lực khiến y suýt phát điên.

Y đang nghĩ, nếu mình có sức mạnh cường đại, có lực công kích cường đại, có thể trên chiến trường cùng cô sát cánh chiến đấu. Dù cho cuối cùng không thể thay đổi kết cục cuối cùng, ít nhất có thể cùng người mình yêu chết chung một chỗ. Có lẽ năm đó phụ thân thất bại ma pháp khiến ông và mẫu thân đi cùng nhau, nhưng chắc mẹ chưa từng hối hận. Ít nhất họ chết chung một chỗ.

Hinh nhi, ta sẽ không yếu đuối nữa, ta sẽ lấy hết can đảm, sẽ không sợ ma pháp công kích nữa. Ta sẽ học đòn công kích mạnh nhất dùng để tấn công kẻ địch, bảo vệ cô, tình yêu của ta.

Trên bầu trời mây đen dày đặc, mùi máu nồng đậm quanh quẩn trên Trấn Nam quan.

Trấn Nam quan chính là tổng thể thực lực yếu nhất trong sáu tòa hùng quan của Liên Minh Thánh Điện. Năng lực chữa trị của mục sư tuy mạnh nhưng dù sao họ yếu công kích. Huống chi mục sư tu luyện khó khăn hơn chức nghiệp khác. Cho nên số lượng mục sư đẳng cấp cao ít hơn chức nghiệp giả cấp cao của thánh điện khác.

Nếu không phải có Ngũ Đại Thánh Điện không ngừng viện binh, liên minh chú trọng giúp sức, chỉ sợ Trấn Nam quan sớm bị công phá.

Năm đó lúc đám Long Hạo Thần tại đây, chẳng phải Trấn Nam quan đã bị công phá một lần?

Đầu tường Trấn Nam quan đa số đều là các cường giả đến từ Ngũ Đại Thánh Điện, các mục sư của Mục Sư Thánh Điện trong một năm thánh chiến đã bị thương vong thảm trọng.

Ma tộc từng dấy lên nhiều trận đánh bất ngờ với các mục sư, tuy mỗi lần hành động sẽ khiến ma tộc tổn thất trầm trọng, nhưng mục sư bị mất mát càng nhiều.

Bồi dưỡng mục sư cao cấp khó khăn đến cỡ nào, nhưng trên chiến trường thì mục sư cao cấp vẫn rất yếu ớt. Bọn họ có thủ đoạn giữ mạng cực kỳ ít ỏi, năng lực công kích càng tệ.

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 191

Có Dám Hay Không?

Bởi vậy, dù mỗi lần ma tộc trả bao nhiêu cái giá đắt, làm được một điều tổn thương nặng Trấn Nam quan, chính là số lượng mục sư liên tục giảm bớt.

Đến sau này, quân đội Trấn Nam quan không thể không làm ra quyết định, để mục sư dưới cấp bảy đều trở về trong thành Trấn Nam quan, phụ trách chữa trị người bị thương. Chỉ để lại mục sư cấp bảy có năng lực tự bảo vệ mình ở trên thành, cùng với cường giả các thánh điện khác hỗ trợ.

Nhưng sự việc luôn có ngoại lệ, ví dụ trước mắt tại đầu tường Trấn Nam quan, đứng một mục sư vạm vỡ hơn cả chiến sĩ, mạnh mẽ hơn xa kỵ sĩ.

Gã có chiều cao hơn hai mét, có thân hình rắn chắc hơn chiến sĩ, còn có đầu trọc bóng loáng, cùng với vũ khí khiến ma tộc thấy khủng bố.

Giới Luật Mục Sư Liệt ma Đoàn số sáu mươi bốn cấp suất, Tư Mã Tiên.

Tư Mã Tiên đã trở về Trấn Nam quan thời gian lâu lắm rồi, nhưng gã không giống Vương Nguyên Nguyên vừa về liền lập tức tham gia chiến trường. Một đoạn thời gian ngắn gã bị Mục Sư Thánh Điện che giấu. Lão sư của gã, hiện tại là điện chủ Mục Sư Thánh Điện, giữ gã bên trong căn phòng bí mật trong Mục Sư Thánh Điện, truyền cho gã rất nhiều kỹ năng

thuộc về Giới Luật Mục Sư. Đợi đến khi gã tu luyện xong mới bị đập ra chiến trường Trấn Nam quan.

Nói đến thì các lão lãnh đạo Mục Sư Thánh Điện cũng là khổ sự xếp đặt. Cùng với thực lực không ngừng tăng lên, Tư Mã Tiên tại Liên Minh Thánh Điện coi như bắt đầu bộc lộ tài năng. Tuy cách gã chiến đấu khiến Mục Sư Thánh Điện xấu hổ, nhưng họ không thể không thừa nhận, Tư Mã Tiên cường đại trong đám mục sư.

Trận thánh chiến càng khiến các mục sư nhận ra họ thiếu năng lực tự bảo vệ mình. Giới Luật Mục Sư, chức nghiệp đặc biệt vốn đã chìm trong đáy vũ đài lịch sử lại bị nâng lên hội nghị cao tầng Mục Sư Thánh Điện.

Cuối cùng, Mục Sư Thánh Điện quyết định lấy Tư Mã Tiên làm thử nghiệm một lần, dốc sức bồi dưỡng gã. Xem coi nếu mục sư lấy chiến đấu làm chủ, cuối cùng sẽ có sức mạnh cỡ nào.

Sự thật chứng minh, Giới Luật Mục Sư cường đại vượt qua sức tưởng tượng của đám lãnh đạo Mục Sư Thánh Điện. Khi Tư Mã Tiên lần đầu tiên đạp bước trên chiến trường Trấn Nam quan, khiến toàn trường rung động.

Uy lực kinh khủng của Quang Chi Đại Lực Hoàn, lực lượng mạnh mẽ của Tư Mã Tiên, khiến nhóm lãnh đạo Mục Sư Thánh Điện lần đầu tiên phát hiện, thì ra mục sư bọn họ cũng có thể mạnh mẽ như vậy. Xem như là chiến sĩ cùng đẳng cấp cũng không ai sánh bằng Tư Mã Tiên.

Quang Chi Đại Lực Hoàn ở trong tay Tư Mã Tiên ngày càng biến ảo nhiều hơn. Đặc biệt là sau khi ăn Sâm Chu Đoàn Thể Đan do Lâm Hâm đưa tới, ngoại linh lực của Tư Mã Tiên tăng nhanh chóng. Lúc này tu vi của gã đã đột phá cấp bảy, dựa vào uy lực Quang Chi Đại Lực Hoàn trong tay, đã có nhiều ít ma tộc cấp thấp chết trong tay gã.

Hơn nữa Tư Mã Tiên không hào sảng như bề ngoài, một khi gặp được kẻ địch khó đối phó, gã sẽ không liều mạng. Đầu tường Trấn Nam quan dù sao vẫn là địa bàn của nhân loại, có rất nhiều cường giả che chở. Bởi

vậy lực công kích của gã bộc phát tới trình độ cực lớn. Ngay chính Tư Mã Tiên cũng không biết mình giết chết bao nhiêu ma tộc.

"Tư Mã, ma tộc tấn công lại đây." Một nữ ma pháp sư dáng người nhỏ xinh khẽ gọi Tư Mã Tiên ở đằng trước. Cô mới thông qua Ứng Nhân Thuật dò xét động tĩnh đại quân ma tộc phương xa.

Tư Mã Tiên quay đầu lại, nhếch miệng cười với nữ ma pháp sư, giơ lên ngón cái ý bảo đã biết. Gã nâng lên Quang Chi Đại Lực Hoàn, linh lực quang thuộc tính tràn ngập khí thể bạo lực bắt đầu từ trong người gã bộc phát ra.

Nữ ma pháp sư chính là ma pháp sư hỏa hệ. Cho tới nay, làm ma pháp sư hỏa hệ, cô cảm thấy lực công kích của mình chắc là mạnh nhất trong chức nghiệp giả cùng đẳng cấp. Nhưng từ sau khi biết Tư Mã Tiên, cô mới hiểu mình suy nghĩ sai lầm.

Nữ ma pháp sư hỏa hệ tu vi chỉ có cấp năm, bị sai qua bên này hỗ trợ. Khi lần đầu cô tới đây, nhìn chằm chằm trước mặt mình là một mục sư thì chấn kinh. Mục sư bảo vệ ma pháp sư? Có lầm hay không?

Nhưng lúc đó khi ma tộc tấn công, cô mới hiểu mình sai đến cỡ nào. Đòn đánh khủng bố, linh lực quang thuộc tính mạnh mẽ bạo lực tuyệt vời, khiến cô tận mắt chứng kiến cái gì máy xay gió.

Sau đó, không biết đã bao nhiêu lần cô phối hợp với Tư Mã Tiên, đứng sau lưng người đàn ông này, cô sẽ tự nhiên sinh ra cảm giác vô cùng yên tâm. Dường như chỉ cần có gã, cô hoàn toàn không cần lo lắng an toàn của bản thân.

Đại quân ma tộc lại phát động xung phong, xông vào trước nhất vĩnh viễn đều là vật hy sinh Song Dao Ma.

Các chiến sĩ nhân loại thông qua chiến tranh không ngừng tích lũy đầy đủ kinh nghiệm. Các ma pháp sư không lãng phí linh lực quý giá vào vật hy sinh kia, mặc kệ chúng nó trèo lên tường thành. Song Dao Ma số

lượng khổng lồ tuy có lực xung kích nhất định với đầu tường, nhưng chúng cũng sẽ ảnh hưởng bình chủng ma tộc khác xông lên. Bởi thế chúng nó luôn ở hàng đầu chiến đấu, có thể tránh cho các chủng tộc ma tộc cường đại khác tụ tập một chỗ phát động công kích.

Mười Song Dao Ma trèo lên đầu tường ở trước mặt Tư Mã Tiên. Tư Mã Tiên hừ lạnh một tiếng, Quang Chi Đại Lực Hoàn trong tay thậm chí không quăng đi mà là lấy tư thế bạo lực xông đến đám Song Dao Ma.

Không có linh lực dao động, hoàn toàn là vật lộn. Tư Mã Tiên thậm chí từ bỏ phòng ngự, mặc kệ lực công kích chân trước sắc bén không tầm thường của Song Dao Ma chém vào người mình.

Ngoại linh lực mạnh mẽ trở thành phòng ngự cứng rắn nhất, Tư Mã Tiên không thèm mặc áo giáp. Dù Song Dao Ma có tấn công thì chỉ để lại trên da gã từng vết trắng.

Không mặc áo giáp là khi Tư Mã Tiên tham gia thánh chiến tập thành thói quen. Gã xác định con đường mình muốn đi, chính là ngoại linh lực hùng mạnh hỗ trợ nội linh lực.

Ngoại linh lực tu luyện đến mức tận cùng là loại khủng bố. Lúc này nội linh lực của Tư Mã Tiên tuy rằng đột phá một vạn, nhưng gã có tài năng bẩm sinh, ngoại linh lực đã hơn một vạn năm, đủ sánh ngang với Long Hạo Thần thần quyền giả. Trong ma tộc, cường giả cấp tám thấp kém gặp phải gã rất khó chiếm ưu thế.

Song Dao Ma gặp phải Tư Mã Tiên thì như cục đất vỡ thành từng mảnh. Tư Mã Tiên đứng đâu là thân thể như tường đồng vách sắt, không cho Song Dao Ma bước qua lằn ranh một bước.

Bình chủng ma tộc mạnh hơn bắt đầu lao đến, hợp với Song Dao Ma dần có Cuồng Ma, Cầm Ma, Song Đầu Ma Thửu, Hùng Ma, Sư Ma, thậm chí là Đại Ác Ma của Ác Ma tộc cũng từ từ tham gia chiến đấu.

*Ầm rầm! *

Một Ác Ma Thống Lĩnh vừa nhảy lên đầu tường, trọng kiếm mới vung lên đã đụng phải Tư Mã Tiên.

Quang Chi Đại Lực Hoàn hỗn hợp khí thể vô cùng sắc bén đánh tới trước mặt nó, va chạm mạnh.

Đây chính là Ác Ma Thống Lĩnh cấp sáu! Trước Quang Chi Đại Lực Hoàn thì ngay cả lực ngăn cản cũng không có. Trong tiếng gầm kịch liệt, Quang Chi Đại Lực Hoàn chỉ chột lóe ánh vàng đã tắt ngấm, trọng kiếm trong tay Ác Ma Thống Lĩnh và xương ngực đã bị phá nát hoàn toàn.

Trải qua không ngừng sử dụng, tu luyện, hiện tại Quang Chi Đại Lực Hoàn có được kỹ năng không chỉ là những thứ vốn có trước đây nữa. Quang Chi Đại Lực Hoàn là vũ khí gã yêu thích nhất, sáng tạo ra một loạt kỹ năng cường đại.

Ví dụ mới rồi một chiêu nhìn đơn giản, kỳ thật ẩn chứa hai năng lực Phấn Toái, Bạo Tạc, nhưng không dùng Hấp Thu, càng không sử dụng uy lực Tử Huyền Thần Lôi Linh Lô của mình.

Chia ra sử dụng kỹ năng, lại thêm một ít kỹ năng tự sáng chế, có thể tiết kiệm rất nhiều nội linh lực bị tiêu hao. Có nhiều việc làm được nhờ vào ngoại linh lực thì Tư Mã Tiên sẽ không dùng nội linh lực. Cứ như vậy, gã ở trên chiến trường liên tục tăng mạnh năng lực chiến đấu.

Từng quả cầu lửa bay xẹt qua người Tư Mã Tiên, tạc nổ đám Song Dao Ma xông lên. Tư Mã Tiên không cần quay đầu lại cũng biết là kiệt tác của nữ ma pháp sư tuổi gần bằng mình.

Thời gian hai người phối hợp nhau xem như không ngăn, cũng có sự ăn ý. Nhưng mỗi khi gã cảm nhận hơi thở lúc bộc phát ma pháp hỏa hệ thì sẽ bất giác nhớ tới có được ca.

Tuy rằng Lâm Hâm không biết ma pháp công kích, nhưng nhớ tới y thì khuôn mặt Tư Mã Tiên sẽ lộ ra nụ cười.

Anh em, ca thật hơi nhớ ông. Không biết khi nào chúng ta có thể lần nữa đứng chung trên chiến trường. Nếu như là ông ở sau lưng ta thì tốt biết mấy!

"Grao!!!" Vang lên một tiếng gầm mạnh mẽ, kéo Tư Mã Tiên khỏi suy nghĩ. Một bóng dáng như ngọn núi leo lên đầu tường.

*Oành! * Đá bắn tung tóe. Mấy tên kia vừa leo lên đầu tường thì cái chày to lớn trong tay đã quét sạch hai lỗ châu mai. Khí thế hung mãnh hỗn hợp máu tươi nồng đậm ập vào mặt.

Hùng Ma, một trong chủng tộc đánh cận chiến mạnh mẽ nhất ma tộc. Hùng Ma cao cấp nhất có cả năng lực độn độ với Nghịch Thiên Ma Long tộc.

Hùng Ma xuất hiện trước mắt Tư Mã Tiên cao khoảng hơn ba mét, trong Hùng Ma thì không tính cao to nhưng lông màu ám bạc. Chỉ mới leo lên đầu tường thì khí thế mạnh mẽ của nó khiến khí thế của ma tộc khác tăng nhiều.

Hùng Ma Lĩnh Chủ, cấp tám.

Tư Mã Tiên nheo mắt lại, gã biết mình đã gặp phải đối thủ mạnh mẽ. Cái chày trong tay Hùng Ma Lĩnh Chủ dài cỡ bằng chiều cao của nó, cũng hơn ba mét. Chỗ thô nhất đường kính gần bằng Quang Chi Đại Lực Hoàn. Chính là vũ khí khủng bố như vậy mới có thể dễ dàng phá hư lỗ châu mai. Lực lượng khủng khiếp chỉ sợ không phải gã so sánh được.

Hùng Ma Lĩnh Chủ ngửa đầu gầm một tiếng, uy nhiếp càng đậm. Ánh mắt nó giây lát đã bám chặt vào người Tư Mã Tiên. Quang Chi Đại Lực Hoàn trong tay Tư Mã Tiên thật rất bắt mắt.

Cái chày to lớn đột nhiên giơ lên, gió lớn ập vào mặt khiến nữ ma pháp sư đứng không xa sau lưng Tư Mã Tiên biến sắc. Vũ khí giết chóc này nếu đánh xuống dưới, chỉ sợ mình sẽ biến thành thịt vụn.

Tư Mã Tiên lại không sợ, cũng ngửa đầu gầm lên một tiếng, Quang nguyên tố nồng đậm bỗng từ người gã bộc phát, chớp mắt cánh tay phải biến thành trong suốt, chính là kỹ năng Thể Quang Diệu tăng phúc cho kỵ sĩ.

Không chỉ như vậy, vốn thân hình gã đã vạm vỡ lực lưỡng bỗng nhiên tăng vọt, trên người cơ bắp phình ra. Ngoài màu vàng Quang nguyên tố còn có một tầng sắc đỏ tràn ngập cuồn cuộn, khiến linh lực xung quanh người gã biến thành màu vàng ròng, trong khoảnh khắc tăng lên khí thế rất nhiều. Gã sải bước thẳng hướng Hùng Ma Lĩnh Chủ.

Cái chày to lớn mang theo tiếng rít gào không gì sánh kịp đập thẳng xuống đầu Tư Mã Tiên. Áp lực kinh khủng ở trong không khí phát ra tiếng rít xé gió. Dù từ khủng bố hình dung thanh âm này chẳng hề quá đáng, trọng lượng của nó chỉ sợ hơn ngàn cân.

Mắt thấy chày của Hùng Ma Lĩnh Chủ và Quang Chi Đại Lực Hoàn của Tư Mã Tiên sắp va chạm, thì bỗng nhiên bước chân Tư Mã Tiên dường như hỗn loạn, thân thể bước ngang sang bên khoảng hơn một mét, loạng choạng gục xuống, ngay cả Quang Chi Đại Lực Hoàn cũng thu lại vài phần.

Tư Mã Tiên làm vậy khiến nữ ma pháp sư sau lưng gã lộ ra, cho dù một chiêu của Hùng Ma Lĩnh Chủ không thể đánh trúng gã, thì cái chày chỉ cần với thêm chút nữa là có thể đánh nữ ma pháp sư sau lưng gã thành thịt nát.

Nữ ma pháp sư sắc mặt biến đổi, lão đảo lùi ra sau, dường như cô đã nghe thấy mũi nhọn thô to trên cái chày tỏa ra mùi máu tươi.

Ngay lúc đó, Quang Chi Đại Lực Hoàn của Tư Mã Tiên động. Cái chày to cách mặt đất chưa tới một mét thì Quang Chi Đại Lực Hoàn mới quét lên, vừa lúc trúng chính giữa cái chày.

Trong tiếng chấn, cái chày thô to từ trên đập xuống biến thành quét ngang, cho nên động tác của Hùng Ma Lĩnh Chủ tạm dừng. Cùng lúc đó,

dưới tác dụng lực phản chấn to lớn, Tư Mã Tiên cũng lao đảo vài bước. Nhưng gã bước ra mấy bước vừa đúng là hướng xéo đằng trước. Quang Chi Đại Lực Hoàn bị chấn ngược lại chớp mắt nhờ tác dụng xiềng xích lại vung lên, bay tới cái chày Hùng Ma Lĩnh Chủ cầm trong tay.

Thế tích to lớn của cái chày tạo thành sự công kênh với người nắm giữ. Lần này Tư Mã Tiên lấy lực đánh lực thêm vào bộ pháp tinh diệu, chớp mắt xoay chuyển cục diện, biến bị động thành chủ động.

Dù sao Hùng Ma Lĩnh Chủ cũng là Hùng Ma Lĩnh Chủ, thực lực cấp tám mạnh mẽ khiến gã không đem Tư Mã Tiên để vào mắt. Cái chày bị lệch sang bên, hai tay nó nắm lấy phần đuôi thô to đột nhiên làm động tác đập xuống, dùng mũi nhọn hình trùy phần đuôi đâm hướng Quang Chi Đại Lực Hoàn.

Đáng tiếc là Hùng Ma Lĩnh Chủ không trông thấy, lúc này mắt Tư Mã Tiên lấp lánh tia sáng kỳ lạ.

*Oành ðùng ðùng! *

Quả cầu sắt to lớn mạnh va chạm với phần đuôi cái chày, Quang Chi Đại Lực Hoàn bỗng chốc lại bị bật ra. Nhưng Hùng Ma Lĩnh Chủ đã xem thường sức mạnh của Tư Mã Tiên. Tuy một chiêu kia không thể thương tổn nó nhưng lần nữa khiến nó lung lay, nửa người trên hướng mé bên xoay tròn bốn mươi lăm độ.

Ngoại linh lực của Tư Mã Tiên hơn một vạn năm, thêm vào sau khi cường hóa sẽ tăng phúc trong chớp mắt, tuy về sức mạnh thì gã không sánh bằng Hùng Ma, nhưng lấy lực đánh lực thêm vào các loại hiệu quả phụ trên Quang Chi Đại Lực Hoàn, phương diện sức mạnh không coi như chịu thiệt.

Lần này Quang Chi Đại Lực Hoàn bị bật ra, Tư Mã Tiên đã rất gần với Hùng Ma Lĩnh Chủ. Giờ đây Quang Chi Đại Lực Hoàn là từ trên xuống dưới xoay tròn trở về, lại từ dưới lên trên bay hướng cầm Hùng Ma.

Ngoại linh lực của Hùng Ma Lĩnh Chủ hơn ba vạn, nhưng dù là vậy nếu cảm nó bị Quang Chi Đại Lực Hoàn đập trúng, Tư Mã Tiên có thể khẳng định, nó sẽ giống như quả như hấu bị đập bể.

Lúc này Hùng Ma Lĩnh Chủ đã giận điên rồi. Bị đánh rút lui, thân thể đang nghiêng, khi nó xoay người lại thì Quang Chi Đại Lực Hoàn đã lấy đà từ dưới lên trên đánh thẳng tới. Lần này nó muốn dựa vào cái chày ngăn chặn hiển nhiên là không thể nào.

Hùng Ma Lĩnh Chủ cũng là tràn đầy kinh nghiệm chiến trường. Thời điểm quan trọng, nó làm ra lựa chọn tự nhận là chính xác nhất. Hai tay cùng thả ra cái chày công kênh mà kinh khủng, hai tay gấu từ trên vồ xuống dưới, mạnh vồ vào Quang Chi Đại Lực Hoàn.

Hùng Ma Lĩnh Chủ mất đi vũ khí tựa như ma thú mất đi nanh vuốt. Nhưng sức mạnh của nó cuối cùng vẫn là cực kỳ khủng bố. Có thể thấy lông màu ám bạc toàn thân Hùng Ma đều phát ra hơi thở hắc ám đậm đặc. Hơi thở hắc ám này nháy mắt tụ tập ở đôi tay nó, mạnh va chạm với Quang Chi Đại Lực Hoàn.

*Ầm rầm! *

Tiếng gầm diếc tai như sấm đánh khiến cả đầu tường Trấn Nam quan rung động.

Quang mang vàng vô cùng nồng đậm chớp mắt sinh ra tiếng chấn kinh khủng. Không chỉ thế, tia điện tím lượn lờ, vang tiếng tách tách, mùi khét cũng từ trung tâm va chạm lan tỏa ra.

Khoảnh khắc hai tay Hùng Ma Lĩnh Chủ đập vào Quang Chi Đại Lực Hoàn, chỉ thấy có lực lượng bạo tạc vô cùng mạnh mẽ bỗng bắn tung ra từ quả cầu sắt lớn này. Lấy tu vi như nó, đôi tay cũng chịu không được bị bắn ngược. Lúc này nó đột nhiên quét ngang, mục tiêu là cái chày dưới đất. Dựa vào lực lượng hai chân, dưới tình huống bình thường, nó hoàn toàn có thể đá cái chày từ mé bên đập hướng Tư Mã Tiên.

Nhưng nó không thể hoàn thành động tác này. Bởi vì khi đôi tay bị lực bạo tạc bắn ngược thì cảm giác tê rần cũng truyền khắp toàn thân. Trên đầu lông ám bạc lượn lơ tia điện tím, cảm tác tê dại khổ sở càng khó chịu hơn cả đau đớn.

Không sai, chính là một chiêu kia, Tư Mã Tiên dùng hết sức lực. Thánh Quang Bạo Chấn, Bạo Tạc, Phấn Toái, Hấp Thu, đè ép, tam trọng bạo phá. Còn có sau khi gã cuồng hóa thì dốc sức thi triển ngoại linh lực và Tử Huyền Thần Lôi Linh Lô.

Một đòn nhìn qua đơn giản lại gần như tiêu hao một phần ba linh lực của Tư Mã Tiên. Quang Chi Đại Lực Hoàn nở rộ quang mang chói mắt nhất.

Hai tay bị văng ra, dĩ nhiên đứng trước mặt Hùng Ma Lĩnh Chủ là mở rộng cửa đón chào kẻ địch. Lại thêm Quang Chi Đại Lực Hoàn dưới tác dụng Hấp Thu cũng tùy theo hai tay nó văng ra mà bay tới.

Chân phải Tư Mã Tiên mạnh giẫm mặt đất, thân thể vạm vỡ bỗng nhảy vọt lên, hai tay từ phía sau mạnh đánh vào mặt trên Quang Chi Đại Lực Hoàn. Khoảnh khắc này, đôi tay gã đã biến thành màu trắng sáng lấp lánh.

Thánh Linh, Quang nguyên tố tinh thuần nhất bộc phát.

*Oành! *

Quang Chi Đại Lực Hoàn bị Tư Mã Tiên dồn hết sức đánh một đòn, mạnh đập vào ngực Hùng Ma Lĩnh Chủ. Quả cầu sắt và cơ ngực thô dày tiếp xúc.

Trong tiếng chấn điếc tai, Tử Huyền Thần Lôi Linh Lô phát ra chín luồng sáng tím, mỗi luồng sáng tím mơ hồ có hình rồng, tất cả đều nhập vào người Hùng Ma Lĩnh Chủ.

Trầm trọng lực đánh khiến thân thể Hùng Ma Linh Chủ bay lên, vừa lúc đằng sau là lỗ châu mai trước đó bị đập vỡ. Nó trực tiếp rớt xuống dưới thành.

Nhưng lực phòng ngự của Hùng Ma Linh Chủ đúng là kinh khủng. Bị đòn nặng vậy mà nó chỉ là miệng mũi đầy máu. Quang Chi Đại Lực Hoàn nhiều lần đánh trúng nhưng không thể nổ nát bộ ngực cứng rắn của nó. Binh chủng phòng ngự mạnh nhất trong ma tộc quả nhiên không chỉ đơn giản là nói mà thôi.

Tư Mã Tiên sẽ để nó cứ như vậy bay ra ngoài sao? Nếu là thế thì ít nhất gã không lấy mạng Hùng Ma Linh Chủ được.

Đáng tiếc là, khi Tư Mã Tiên bắt đầu tấn công thì đã không muốn để đối phương thoát khỏi chiến trường. Không phải người chết thì là ta. Không có ý niệm như vậy, sao gã có thể ở trên chiến trường không ngừng tăng thực lực chính mình?

Xiềng xích thô to đột nhiên kéo ra sau. Quang Chi Đại Lực Hoàn Hấp Thu ở ngực Hùng Ma Linh Chủ đột nhiên lùi về sau, bỗng chốc kéo thân thể to lớn của Hùng Ma Linh Chủ lại.

Vẫn còn hiệu quả tê liệt của Tử Huyền Thần Lô Linh Lô, hiện tại Hùng Ma Linh Chủ căn bản không thể làm ra hành động kháng cự nào. Tư Mã Tiên một cước đá vào Quang Chi Đại Lực Hoàn, bỗng chốc bắn Hùng Ma Linh Chủ lên cao. Ngay sau đó, Quang Chi Đại Lực Hoàn trong tay gã đầu tiên là vung ngang, sau đó lần nữa bay thẳng lên trên. Lần này mục tiêu của gã là đầu Hùng Ma Linh Chủ.

Thân thể có lực phòng ngự cường đại khiến Hùng Ma Linh Chủ ở trên không trung rất cuộc hồi phục năng lực hành động. Tuy Quang Chi Đại Lực Hoàn không nổ nát xương ngực nó nhưng vũ khí khủng bố này hỗn hợp với uy lực Tử Huyền Thần Lô Linh Lô đã chứng khô cơ ngực của nó. Lực chấn kinh khủng khiến nội tạng nó như lệch ra, đã trọng thương.

Nhưng dù vậy thì Hùng Ma Lĩnh Chủ hoàn toàn không rõ mình thua ở chỗ nào. Dù là lực lượng, tu vi hay thân thể, chắc là mình phải trên cơ nhân loại đó mới đúng! Dù gã có ưu thế về vũ khí, mình cũng không nên bị đối phương đánh đến không có sức phản kháng, bị năm mũi dẫn dắt.

Đương nhiên Hùng Ma Lĩnh Chủ không biết Tư Mã Tiên vì tăng thực lực bản thân đã trả giá nhiều ít. Võ công từ thời viễn cổ trong tháp Vĩnh Hằng không chỉ mình Long Hạo Thần biết, mỗi người họ đều học được cách làm sao có thể nắm bắt thời cơ tốt nhất, làm sao phát huy ra sức mạnh lớn nhất trong chiến đấu.

Đích thực lực phòng ngự của Hùng Ma Lĩnh Chủ cường đại, linh lực cũng vượt xa Tư Mã Tiên. Nhưng thân thể nó quá cồng kềnh. Chủng tộc Hùng Ma chỉ thích hợp chắn ở phía trước, nhưng một đối một thì sự cồng kềnh khiến chúng chịu thiệt thòi. Huống chi vũ khí của Tư Mã Tiên tuy rằng uy lực không hơn cái chày của nó bao nhiêu, nhưng điều kiện là nó có thể phát huy được cái chày! Ngay từ đầu thì cái chày đã không thể phát động hết sức mạnh.

Đối mặt nguy hiểm sống chết, Hùng Ma Lĩnh Chủ ở trên không trung phát ra tiếng gào thê lương. Lông toàn thân chợt dựng đứng, một bóng đen khổng lồ hiện ra sau lưng nó. Cự Hùng Chi Lực.

Đây là lực lượng cường đại chỉ Hùng Ma cấp lĩnh chủ mới có được, trước đó nó không cơ hội sử dụng.

Màu đen đậm đặc chớp mắt bao phủ đôi tay nó, hết sức đập xuống, nghênh đón Quang Chi Đại Lực Hoàn đánh tới.

Hùng Ma Lĩnh Chủ bắt đầu thầm sợ hãi. Hiện tại nó chỉ muốn nhảy xuống đầu tường, rời xa người đàn ông dùng quả cầu sắt đáng sợ.

*Ầm rầm! *

Lại lần nữa va chạm kịch liệt, khiến thân thể Hùng Ma Lĩnh Chủ lại bị đánh văng ra. Ngay lúc nó muốn nhân cơ hội rơi xuống dưới thành thì

một bóng đen to lớn bỗng nhiên quét đến, mạnh đánh vào lưng nó, đánh nó bay ngược trở lại.

Bóng đen to lớn kia chẳng phải chính là cái chày luôn nằm trong tay Hùng Ma Lĩnh Chủ ư?

Cái chày bị Tư Mã Tiên dùng một cước mạnh đập bay lên không. Tuy Hùng Ma Lĩnh Chủ dùng Cự Hùng Chi Lực ngăn cản đòn tấn công của Quang Chi Đại Lực Hoàn, nhưng không thể hoàn toàn đánh bật chiêu đó. Bộ phận thô to nhất của cái chày mạnh đập vào lưng Hùng Ma Lĩnh Chủ. Cú đập khiến trước mắt nó tối đen, cơ bắp sau lưng bị mũi nhọn sắc bén của cái chày xé rách mảng lớn, lại bị đập xuống mặt đất.

Nhưng khiến nó giật mình là bóng dáng người đàn ông đầu trọc lại biến mất. Nghênh đón thân hình nó rơi rớt là một bạo liệt hỏa cầu đường kính nửa mét.

Hùng Ma Lĩnh Chủ buồn bực! Nếu là ở lúc nó tràn đầy sức mạnh, vậy coi như không tránh được hỏa cầu cũng không thể tổn thương tới nó. Nhưng hiện tại thì không được. Ngực nó bị thương quá nặng, chịu thêm đòn này, chỉ sợ không chạy được nữa.

Không còn cách nào khác, nó chỉ có thể nhấc tay lên ngăn cản hỏa cầu đánh tới.

Lực phòng ngự của thân thể Hùng Ma cấp lĩnh chủ quả nhiên mạnh mẽ. Bị bạo liệt hỏa cầu đánh ngay chính diện, thân thể nó chỉ là tạm dừng giữa không trung rồi lại rơi xuống đất, không bị thương chỗ nào. Chỉ là trước ngực vết thương bị điện đốt trọi sau khi kịch liệt chấn động thì tuôn trào máu tươi.

Nhưng sau một giây, trong miệng Hùng Ma phát ra tiếng rống giận thê lương. Tốc độ rơi nhanh chóng, mạnh đập xuống đầu tường Trấn Nam quan, tiếng hét thảm biến càng lúc càng yếu ớt.

Không biết khi nào thì mục sư đầu trọc công kích nó đã lén đến sau lưng, một thanh dao găm màu bạc đâm sâu vào gáy vị trí trung khu thần kinh, hơn nữa là xéo lên trên xuyên qua não.

Thu lại linh cánh sau lưng, Tư Mã Tiên thở hồng hộc. Khi Hùng Ma bị cái chày đánh trở lại thì gã đã bay lên không trung. Ở trên không trung quẹo cua, chớp mắt lao xuống. Lúc Hùng Ma Lĩnh Chủ bị bạo liệt hỏa cầu đánh trúng thì gã cũng rơi ở phía sau lưng Hùng Ma Lĩnh Chủ. Trong tay gã là dao găm khủng bố chỉ dài hai tấc, độ rộng bốn ly. Chính là bản thu nhỏ thanh Huyết Tinh Phong Bạo của Vương Nguyên Nguyên.

Tuy uy lực không khủng khiếp như Huyết Tinh Phong Bạo, nhưng dùng sừng còn lại của Cự Diêu chế tạo ra nó cũng đã mở ra cánh cửa truyền kỳ. Bàn về năng lực đâm xuyên thì Quang Chi Đại Lực Hoàn không thể so sánh bằng. Tư Mã Tiên biết rõ sức sống dẻo dai của Hùng Ma Lĩnh Chủ, sau khi gã cuồng hóa thì sức mạnh cũng đã tiêu hao máng lớn. Một khi không thể liên tục kiềm chế Hùng Ma Lĩnh Chủ, nói không chừng sẽ bị đối phương tấn công ngược lại.

Bởi vậy, gã mới dùng thanh Huyết Tinh Chủy Thủ này hoàn thành đòn kết thúc, từ điểm yếu hại hủy diệt Hùng Ma.

Ngồi trên thi thể Hùng Ma Lĩnh Chủ, Tư Mã Tiên thở dồn dập. Huyết Tinh Chủy Thủ không chút tạm dừng, không khách sáo đào ra ma tinh của Hùng Ma Lĩnh Chủ thu vào linh khí trữ vật. Cũng không biết có phải bị Lâm Hâm ảnh hưởng, Tư Mã Tiên ở trên chiến trường rất thích thu thập ma tinh cấp cao.

Kẻ địch số lượng quá nhiều, thu thi thể thì chắc chắn không kịp, nhưng dư sức lấy ma tinh. Gã cũng không biết mình đã thu bao nhiêu ma tinh cấp cao.

Thánh chiến mang đến cho nhân loại đã kích to lớn. Nhưng cùng lúc đó, chính bởi vì nguy hiểm lớn thì kỳ ngộ càng nhiều. Các cường giả

Liên Minh Thánh Điện tác chiến ở tiền tuyến, chỉ cần có thể sống sót thì tích trữ tài sản không ít chút nào.

Nữ ma pháp sư thấy Tư Mã Tiên bộ dạng mệt mỏi, trong mắt lộ ra ngọn lửa chưa từng xuất hiện, bước nhanh tới trước mặt gã, đưa ra một bình đan dược.

Tư Mã Tiên nhận lấy bỏ vài viên vào miệng, nuốt xuống, cái miệng thì cáu kỉnh nói.

"Tên này khó gặm thật, thiếu chút nữa là tiêu rồi."

Nữ ma pháp sư vẻ mặt xấu hổ nói.

"Xin lỗi, ta không thể giúp đỡ anh điều gì."

Tư Mã Tiên ngẩng đầu lên, cười với nữ ma pháp sư xinh đẹp.

"Không có gì. Tên này chỉ sợ là cấp tám, uy lực ma pháp của cô còn chưa đủ. Chẳng phải đã giải quyết nó xong rồi sao?"

Nữ ma pháp sư vỗ bộ ngực đầy đặn, nói.

"Mới rồi anh làm ta sợ chết được. Khi anh tránh khỏi một đòn của nó, ta cứ nghĩ anh muốn hy sinh ta rồi."

Tư Mã Tiên cười hì hì, đáp.

"Không tin tưởng ca đến thế à? Lão tử còn chưa chết, không ai đụng được cô!"

Nữ ma pháp sư âm lòng, ngoan ngoãn gật đầu.

Tư Mã Tiên nhảy xuống lưng Hùng Ma Lĩnh Chủ, một cước đá thi thể nó sang bên. Đây là thi thể ma tộc cấp tám, giá trị khá cao, đá xuống dưới thành thì rất đáng tiếc.

Mấy bước tiến lên trước, gã nhặt lấy cái chùy to lớn lấp lánh quang mang ám kim.

Lúc trước khi những đòn kia đánh trúng sau lưng Hùng Ma Lĩnh Chủ, gã rõ ràng trông thấy trên cái chùy lấp lóe quang mang ám kim, có uy nhiếp từ bên trong bùng phát.

Nhưng thứ này quá lớn, tuy vóc dáng Tư Mã Tiên cao to nhưng vẫn không thể nắm lấy cái chùy thô này. Sở dĩ gã không dùng linh khí trữ vật của mình thu lấy thi thể Hùng Ma Lĩnh Chủ là bởi vì chưa chỗ thu thứ này. Sau này phải kiếm một vị luyện kim đại sư cải tạo, nói không chừng mình có thể dùng. Đã quen Quang Chi Đại Lực Hoàn, gã khá là yêu thích loại vũ khí hạng nặng.

Cường giả hỗ trợ đã lên đến, bên này Tư Mã Tiên xử lý một Hùng Ma Lĩnh Chủ cấp tám dĩ nhiên các chiến sĩ xung quanh đều thấy. Mắt thấy gã tiêu hao quá lớn, dĩ nhiên có người đến thay thế vị trí của gã.

Tư Mã Tiên cũng không miễn cưỡng chính mình, lùi ra sau, kiếm cái góc ngồi xuống, tham lam hít thở không khí. Mới rồi tuy mạo hiểm nhưng đối với gã thì cực kỳ đã ghiền. Đánh chết một Hùng Ma Lĩnh Chủ trình độ như thế, đối với gã là kinh nghiệm quý báu, sẽ trợ giúp rất lớn cho gã tăng thực lực.

Nữ ma pháp sư cũng ngồi xuống cạnh gã, đưa một túi nước.

Tư Mã Tiên không khách sáo, ừng ực uống sạch nước trong túi.

"Quá đã, nhưng túi nước của cô sao có mùi thơm gì, khiến ta muốn nhảy mũi." Tư Mã Tiên trả lại túi nước.

Nữ ma pháp sư tức giận liếc gã, nói.

"Đây là của lão nương dùng, sao không thơm được? Anh cho rằng đều giống đám đàn ông thối các anh chắc!?"

Tư Mã Tiên cười hì hì, sờ đầu trọc, nói.

"Như vậy không tốt lắm, dù sao cô là con gái, sau này đừng vậy nữa."

Nữ ma pháp sư hừ một tiếng, bảo.

"Con gái thì sao hả? Tình thế hiện nay có thể sống tới ngày mai hay không rất khó nói. Mỗi ngày chỉ có giết chóc vô cùng tận, chẳng lẽ anh không trông thấy sinh mệnh yếu ớt? Anh có dám hay không, lão nương tại đây cùng anh làm phát dã chiến, dám không?"

"Ặc..." Tư Mã Tiên tuyệt đối không ngờ rằng cô gái hung hãn như vậy.

Giới Luật Mục Sư mới giây trước trên chiến trường tung hoành ngang dọc, lúc này lại lúng túng như gà nuốt dây thun.

"Chắc không phải cô bị sốt rồi chứ?" Tư Mã Tiên cẩn thận dò hỏi.

Nữ ma pháp sư cắn bờ môi hồng.

"Phát sốt cái đầu mẹ ông, lão nương cực kỳ bình thường. Chẳng lẽ anh không dám, đưa tới trước mặt còn không dám làm? Lão nương còn xxx nè."

Tư Mã Tiên cười khố nói.

"Cô em, cô đừng như vậy, ta khó tiếp nhận."

Nữ ma pháp sư hừ lạnh một tiếng.

"Không dám thì thôi."

Nói xong cô dựa vào một bên. Kỳ thật chỉ có chính cô mới biết, lúc này nhịp tim đập nhanh cỡ nào.

Đúng thế! Trong trận thánh chiến này, có ai biết mình sống được bao lâu? Có lẽ sau một giây đã biến thành thi thể. Nữ ma pháp sư không thể nhớ rõ Tư Mã Tiên cứu mình bao nhiêu lần. Mỗi lần đều là thân thể cao to kia chắn擋 trước, ngăn cản đòn tấn công điên cuồng từ kẻ địch.

Khi gã giết chết Hùng Ma Lĩnh Chủ thì bức tường cuối cùng trong lòng nữ ma pháp sư đã bị phá vỡ. Cô không biết mình đối với gã có phải là yêu hay không, nhưng cô gần như điên cuồng muốn khóa người đàn ông này lại, đem thứ mình trân quý nhất trao cho gã. Ít ra như vậy thì dù cô chết trận tại Trấn Nam quan, coi như không sống uổng phí một phen.

"Xin lỗi nha cô em, ta đã có người đàn bà của mình." Tư Mã Tiên dè dặt nói. Gã nhìn ra được tâm tình nữ ma pháp sư giờ đây không bình tĩnh.

"Ta biết, chẳng phải là đóa hoa trắng của anh sao? Mỗi ngày anh đều lấy thư cô ấy viết cho anh nhìn năm ba lần. Ai quen anh mà không biết. Lão nương không thèm quan tâm!" Nữ ma pháp sư đột nhiên quay đầu, hung dữ nhìn chằm chằm Tư Mã Tiên.

Tư Mã Tiên lắc đầu, nói.

"Không được, ta là người đàn ông chung tình."

"Đừng tự dát vàng vào mặt, lão nương thèm ông lắm chắc?" Nữ ma pháp sư đột nhiên đứng dậy, một tay vỗ đầu trọc của Tư Mã Tiên.

Tư Mã Tiên bị cô đánh ngất ra. Khi nữ ma pháp sư mắt ngập nước chuẩn bị xoay người đi, đột nhiên thấy mục sư đầu trọc trước mặt mình biến sắc, bỗng bật dậy tựa như núi đè áp cô xuống đất.

Thế này, thế này cũng quá kịch liệt rồi?

Trọng lượng nặng nề khiến nữ ma pháp sư sắp nghẹt thở, nhưng mùi máu ngọt thuận theo khóe miệng Tư Mã Tiên chảy xuống, rơi trên mặt cô.

Tư Mã Tiên đột nhiên vặn người hướng bên cạnh, mang theo cô lăn tới góc đằng trước. Thế này nữ ma pháp sư mới thấy sau lưng Tư Mã Tiên có một vết thương sâu tận xương. Vị trí lúc trước cô bị Tư Mã Tiên

đề xuống, một bóng dáng giải trừ khỏi trạng thái tàng hình bị các cường giả Liên Minh Thánh Điện chém chết phân thân.

Địa Miễn tộc Ẩn Hình Giả, hơn nữa là Ẩn Hình Giả từ cấp sáu trở lên.

"Anh làm sao rồi? Đừng dọa ta nha!" Nữ ma pháp sư ôm đầu Tư Mã Tiên, nhìn khóe miệng gã chảy ra máu tươi, thoáng chốc không biết nên làm sao.

"Không sao đâu, lão tử không chết được. Vũ khí chết tiệt này có hiệu quả xuyên thấu, may mắn ta tránh chỗ hiểm." Tư Mã Tiên thở hỗn hển, nuốt một viên đan dược.

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 192

Bốn Phong Thư Của Đóa Hoa Trắng Nhỏ

Bạn đang đọc truyện được copy tại Truyện FULL

Một luồng sáng vàng đúng lúc từ trên trời giáng xuống người Tư Mã Tiên. Không biết là vị mục sư cường đại nào chú ý tình hình bên này, cho gã sự chữa trị rất có hiệu quả.

Nữ ma pháp sư cắn chặt răng nhìn người đàn ông đầu trọc trước mắt, một lúc sau cô đột nhiên túm cổ Tư Mã Tiên hôn môi gã.

Sự việc xảy ra quá đột ngột, lại thêm cơ thể Tư Mã Tiên suy yếu, không thể tránh đi, bị hôn trúng.

Khoảnh khắc đó, suy nghĩ trong đầu Tư Mã Tiên là: đóa hoa nhỏ của mình nên làm sao đây?

Nụ hôn đến rất nhanh, nữ ma pháp sư đột nhiên ngẩng đầu, rất là bá đạo nói.

"Ta không thèm biết hoa trắng nhỏ cái gì, lão nương đã quyết định bám chặt anh, không muốn cũng không được."

"Nhưng lòng ta đã thuộc về người khác..." Tư Mã Tiên nghiêm túc nói.

Nữ ma pháp sư khinh thường hừ một tiếng.

"Lão nương chỉ cần thân thể anh, không cần tâm."

"Ta..."

Tư Mã Tiên nói không nên lời, bởi vì gã không biết nói sao. Cô gái này mà dữ lên là đàn ông không thể sánh bằng.

Kỳ thật bề ngoài gã hào sảng nhưng lòng rất chu đáo. Gã có thể cảm nhận được một số suy nghĩ trong lòng nữ ma pháp sư. Dưới vẻ ngoài mạnh mẽ kỳ thật là nội tâm bất an và sợ hãi chiến tranh.

Cô chỉ là hy vọng có thể tìm đến chỗ dựa vững chắc mà thôi.

Chiến tranh đáng chết, thánh chiến chết tiệt!

Nhìn ánh mắt Tư Mã Tiên, nữ ma pháp sư dần yên tĩnh lại, nhỏ giọng nói.

"Xin lỗi."

Tư Mã Tiên nâng tay lên ôm vai cô.

"Không sao, chịu thiệt là cô mà. Sẽ qua hết, đều sẽ trôi qua."

Mắt nữ ma pháp sư ươn ướt. Cô đột nhiên ngẩng đầu nhìn gã, nói.

"Nếu đóa hoa nhỏ của anh không cần anh, thì ta bên anh được không? Ta nói thật. Ít nhất anh là người đàn ông mạnh mẽ."

Tư Mã Tiên không nói lời nào, tay chợt lóe quang mang, một quyển trục da dê hiện ra trong lòng bàn tay. Ánh mắt gã chợt biến dị dàng.

Nữ ma pháp sư không nói gì nữa. Khi cô thấy ánh nhìn chăm chú của Tư Mã Tiên vào quyển da dê, cô liền biết mình không chen vào lòng người đàn ông này được.

Tư Mã Tiên cẩn thận mở ra quyển da dê, nhìn.

Quyển trục da dê tổng cộng có bốn cái, mỗi một cái đều giữ gìn cẩn thận, không bị hư hao chút nào.

Lá thư thứ nhất:

"Tên khốn, anh biết rõ ta không muốn nghe anh kêu ta là đóa hoa nhỏ vậy mà vẫn kêu. Ta ghét anh, ghét tên đầu trọc anh chết đi được. Nhưng nếu anh dám chết ở chiến trường thì ta sẽ vĩnh viễn ghét anh. Anh phải còn sống lăn về đây cho ta. Mặc kệ qua bao lâu. Còn nữa, phải hồi âm cho ta. Nếu trong ba tháng không nhận được một lá thư của anh, lão nương sẽ lập tức kết hôn với người khác, để anh chết không bình an!"

Tư Mã Tiên còn nhớ rõ cái loại cảm giác rối tơ lòng khi mình thấy lá thư thứ nhất. Cô ấy hồi âm cho mình, cô ấy muốn mình sống sót trở về. Cô ấy nói nếu không thấy mình hồi âm thì sẽ lấy người khác. Cô ấy đang quan tâm mình! Ngay chính hãn cũng không biết, lá thư này khi ấy cho gã động lực và can đảm lớn cỡ nào. Nhưng gã có thể khẳng định là nếu như không có bốn quyển da dê này, gã nhất định không thuận lợi đột phá cấp bảy như vậy.

Lá thư thứ hai:

"Còn sống là có hy vọng."

Đúng vậy, lá thư hai chỉ đơn giản một câu nói. Bởi vì khi Tư Mã Tiên hồi âm cho đóa hoa trắng nhỏ của gã, trên đó viết là: cô quan tâm ta như vậy có phải thích ta không? Ta có cơ hội không?

Lá thư thứ ba:

"Có phải anh cảm thấy ta rất dữ? Nếu anh không sợ ta đánh anh, mắng anh, đợi kết thúc thánh chiến rồi mang đồ ăn tới gặp ta đi. Nếu phải lựa chọn giữa ta và Liệp ma Đoàn của anh, anh sẽ tuyển ai?"

Khi nhận lá thư thứ ba, Tư Mã Tiên rối rắm thật lâu. Tâm tình tốt bị nóng nảy thay thế. Một đoạn thời gian, gã biểu hiện trên chiến trường đặc biệt bạo lực. Gã hồi âm cho Phong Linh Nhi chỉ viết đơn giản ba chữ: Liệp ma Đoàn.

Đúng vậy, gã thích Phong Linh Nhi, vừa gặp đã yêu, thậm chí là thích đến hết thuốc cứu chữa. Nhưng yêu thích này không thể dao động tín ngưỡng của gã.

Lá thư thứ tư của Phong Linh Nhi rất nhanh tới, cũng chính là bức cuối cùng.

"Ta phát hiện mình bắt đầu thật sự thích anh. Bởi vì ta thích người đàn ông kiên định giữ vững mục tiêu. Luyện cơ bắp rắn chắc chút, không được hái hoa ngắt cỏ. Nói không chừng mấy ngày nữa ta sẽ đi thăm anh. Nếu anh còn sống, ta sẽ cho anh một cơ hội vậy."

Khu Ma quan, Thích Khách Thánh Điện.

Thân hình nhỏ xinh trên không trung xoay một vòng, nhẹ nhàng rơi xuống đất. Chỉ là lúc chạm đất thì dưới chân không ổn định, liên tiếp lão đảo vài bước mới miễn cưỡng đứng vững. Lưỡi hái to lớn trong tay quét ra, mục tiêu là hư không trước mắt.

*Đinh! *

Lại là một tiếng giòn vang, chỉ là lần này thanh âm càng thêm dài. Thái Nhi toàn thân chấn động mạnh, lưỡi hái đã bay vượt khỏi tay, chính nàng cũng lung lay ngã ngòi trên mặt đất.

Một luồng sáng lạnh lẽo xuất hiện trước mặt nàng, chỉ hướng cổ họng, khiến da thịt nàng nhẹ run.

Quang mang lạnh thu lại, vang lên thanh âm già nua.

"Rất tốt, có thể chống cự công kích của ta lâu đến một tiếng đồng hồ, chỉ vì hao hết linh lực mới không thể chống đỡ tiếp. Trong cấp bảy, kỹ năng chiến đấu của con đã là có một không hai tại Thích Khách Thánh Điện."

Thái Nhi chống mặt đất đứng lên, trên trán ướt đầm mồ hôi, hơi làm nũng nói với Thánh Nguyệt.

"Ông cố, ông quá nghiêm túc rồi. Con mệt muốn chết." Nói xong nàng nhặt lên lưỡi hái to lớn rơi bên cạnh mình.

Hiển nhiên đây không phải Lưỡi Hái Tử Thần của nàng, chỉ là dùng sắt thép chế tạo ra kích cỡ giống nhau. Dù sao trong quá trình sử dụng Lưỡi Hái Tử Thần, Thái Nhi rất có khả năng sẽ không thể không chế được sức mạnh.

Thánh Nguyệt khẽ thở dài, lắc đầu.

Thái Nhi nghi hoặc nhìn ông.

"Ông cố làm sao vậy? Chẳng phải ông vừa mới khen con học nhanh, kỹ năng tốt sao?"

Thánh Nguyệt mỉm cười đi tới trước mặt nàng, xoa đầu nàng.

"Đúng là hiện tại thực lực của con không tệ, nhưng con thiếu một thứ thích khách nên có."

"Là cái gì?"

"Sát khí."

Thái Nhi ngây ra, nói.

"Vậy con phải làm sao luyện ra sát khí?"

Thánh Nguyệt nói.

"Sát khí của thích khách là đến từ bên trong, bồi dưỡng từ nhỏ. Con mất đi trí nhớ trước đây, cũng đánh mất sát khí ban đầu. Trong quá trình chiến đấu, lúc thích khách mạnh nhất chính là từ yên tĩnh chớp mắt bộc phát sát khí mạnh mẽ, vận dụng kỹ năng công kích cho kẻ địch tổn thương một chiêu trí mệnh."

Thái Nhi giậm chân.

"VẬY HIỆN TẠI NGƯỜI TA BỒI DƯỠNG CŨNG KHÔNG CHẬM MÀ, NHƯNG ÔNG KHÔNG ĐỂ CON RA CHIẾN TRƯỜNG, KHÔNG GIẾT ĐỊCH SAO NUÔI SÁT KHÍ ĐƯỢC!"

Trong mắt Thánh Nguyệt lộ ra tia mâu thuẫn, khẽ thở dài.

"Ta luyện tiếc! Năm đó khi con còn rất nhỏ, ta đưa con tới trước Luân Hồi kiểm chịu thử thách. Khi ấy lòng ta cứng rắn không để ý cha mẹ con van nài. Nhưng vật đổi sao dời, lần này con mất trí nhớ, tuy rằng đánh mất sát khí nhưng cũng tìm trở lại sự ngây thơ chất phác, tìm lại vui vẻ. Ông cố thật không nhẫn tâm để con biến trở về bộ dạng trước đây. Nếu không có chiến tranh thì tốt biết mấy. Ta hy vọng con có thể vĩnh viễn sống trong vui sướng."

Thải Nhi mở to mắt, nói.

"Nhưng chẳng phải ông đã nói con là Luân Hồi Thánh Nữ, thì phải nên gánh vác sứ mệnh của Luân Hồi Thánh Nữ? Hơn nữa con phải trợ giúp cho Hạo Thần! Một năm rồi anh ấy không tới thăm con, thiệt tình."

Thánh Nguyệt mỉm cười nói.

"Con bé ngốc, điều này không thể trách cậu ta. Thăng bé Hạo Thần vai gánh trách nhiệm vượt xa con nhiều, chịu áp lực càng lớn. Nếu con muốn tốt cho cậu bé, vậy sau này phải làm vợ hiền nội trợ tốt cho nó. Ta tin tưởng, chỉ cần cho hai đứa thời gian đầy đủ, thiên phú như các con, tương lai không xa nhất định có thể dẫn dắt đại quân liên minh chúng ta phản công ma tộc."

Mắt Thải Nhi dần ảm đạm. Một năm, không biết nàng đã bao nhiêu lần cố gắng, hy vọng có thể hồi phục ký ức, nhưng không được như ý. Mặc kệ nàng cố gắng cỡ nào vẫn không thể nhớ ra. Thậm chí là dấu vết truy tìm hồi ức cũng không làm được.

Khu Ma quan là nhà nàng. Sau khi trở về đây, sự bàng hoàng trong lòng nàng có ông cố và cha mẹ quan tâm dần biến mất. Sự thật chứng minh, nàng ở tại đây là chính xác nhất. Trừ không thể gặp Long Hạo

Thần ra, một năm nay nàng rất vui vẻ và thỏa mãn. Chẳng những thực lực trước kia đã hồi phục hết, tu vi càng có bước tiến dài, nội linh lực vượt qua hai vạn thăng tiến cấp tám.

"Ông cố, chúng ta tiếp tục đi. Dù cho sát khí của con không đủ, chỉ cần có đủ sức mạnh thì cũng thế thôi. Hơn nữa vấn đề sát khí có thể thông qua Lưỡi Hái Tử Thần bù đắp! Mỗi khi con nắm lấy Lưỡi Hái Tử Thần là cảm thấy mình như biến thành người khác, tất cả sợ hãi tự động biến mất."

Thánh Nguyệt gật gù.

"Không vội, con hồi phục linh lực trước đã. Thái Nhi, không lâu sau chỉ sợ con thật phải ra chiến trường, ông cố sẽ ở bên con. Con có đồng ý không? Nếu con không muốn thì ông cố sẽ không ép buộc. Nhưng nếu con muốn tương lai giúp đỡ cho Long Hạo Thần, vậy đây là lựa chọn duy nhất của con."

Thái Nhi không chút do dự nói.

"Ông cố, con đồng ý, con phải giúp đỡ anh ấy!"

Thánh Nguyệt lần nữa xoa đầu nàng, lòng tràn ngập yêu thương. Trong lòng ông có chút hỗn loạn, dường như so với trước kia Thái Nhi đối xử lạnh lùng với ông thì càng thêm khó chịu.

Ngự Long quan, Kỵ Sĩ Thánh Điện.

Quang mang vàng lấp lánh, Long Hạo Thần bước ra một bước. Quang mang hư ảo xung quanh đều thu lại hết, rốt cuộc hản trở về thế giới hiện thực. Rốt cuộc đi ra khỏi Huyền Động. Ngay chính hản đều không biết, từ lúc vào Huyền Động đến giờ, tổng cộng thời gian đã trôi qua bao lâu. Nhưng lần nữa trở về thế giới hiện thực, hản có cảm giác phấn chấn hản lên, cả người như là thay da đổi thịt vậy.

Quang nguyên tố nhu hòa vui vẻ nhấp nháy xung quanh người hắc. Long Hạo Thần đích thực biến hóa rất lớn. Hắc cao lên rất nhiều, bả vai càng thêm rộng, nhưng không phải loại cơ bắp khoa trương. Toàn thân cho người cảm giác rất dịu dàng, nhu hòa. Dù là đường nét khuôn mặt hay đường cong cơ bắp đều tựa như ông trời điêu khắc!

Tóc dài màu vàng xõa dài hai bên gò má, hơi che đi khuôn mặt tuấn tú mà tràn ngập quang minh. Thân hình cao lớn chỉ đứng đó đã cho người cảm giác cột trụ chống trời.

Mắt hắc tựa như hai viên thủy tinh vàng, ngay cả con người cũng là vàng kim. Nhưng ánh mắt cực kỳ dịu dàng, chỉ khi vô ý chăm chú nhìn mới khiến người cảm thấy khí thế không dám nhìn thẳng.

Hai tay giang hai bên, hít sâu, trên mặt Long Hạo Thần lộ ra nụ cười dịu dàng. Ta đã trở về, Kỵ Sĩ Thánh Điện.

Tiếng bước chân trầm ổn vang lên, Long Hạo Thần nghiêng đầu nhìn, chỉ thấy một kỵ sĩ mặc Bí Ngân Cơ Tòa chiến giáp xuất hiện ở trước mặt hắc, hướng hắc hành lễ kỵ sĩ.

"Chào ngài, Long Hạo Thần tiên sinh."

"Xin chào." Long Hạo Thần vội vàng đáp lại lễ kỵ sĩ.

"Xin đi theo ta." Bí Ngân Cơ Tòa kỵ sĩ xoay người đi ra ngoài.

Có kỵ sĩ dẫn dắt, Long Hạo Thần trở lại gian phòng lúc trước hắc mới vào tổng điện Kỵ Sĩ Thánh Điện thì ở lại.

"Xin chờ trong chốc lát. Điện chủ đại nhân có dặn, khi tiên sinh xuất quan thì ngài ấy sẽ nhanh chóng kêu gọi tiên sinh. Ta cũng sẽ thông báo mẫu thân của tiên sinh."

"Tốt, cảm ơn."

Bí Ngân Cơ Tòa kỵ sĩ đi rồi, Long Hạo Thần ngồi trên giường, có cảm giác không giống thật. Giường đệm không mềm mại nhưng gian phòng có cảm giác gia đình ấm áp.

Chìm đắm trong tu luyện lâu như vậy, rốt cuộc đã trở lại. Hảo kiếm không được nằm vật xuống giường, giãn ra thân thể. Cảm giác phóng thích thoải mái khiến mỗi một tế bào trong người hảo đều rên rỉ.

Thời gian không lâu lắm, bên ngoài đã truyền đến tiếng bước chân vội vàng. Cửa bị đẩy ra, một bóng dáng mảnh mai xông vào.

"Hạo Thần!" Thanh âm tràn ngập vui mừng của Bạch Nguyệt vang lên. Bà vội vàng nhào tới trước mặt Long Hạo Thần, ôm lấy con trai vừa ngồi bật dậy.

Vòng tay của mẹ tràn đầy ấm áp và hương thơm, Long Hạo Thần ôm chặt mẹ mình.

"Mẹ."

Giọng hảo bất giác run run. Có thể tựa vào ngực mẹ, cảm giác thật dễ chịu. Nhưng vào lúc này, hảo nghĩ đến đa số là trách nhiệm mình gánh vác. Vì để mẹ có cuộc sống càng tốt, vì an toàn của mẹ, cũng vì mỗi một người mẹ của Liên Minh Thánh Điện, làm Thủ Hộ kỵ sĩ, điều hảo có thể thực hiện chính là dốc hết sức ngăn cản ma tộc xâm lược.

"Sao con đi lâu quá vậy, sao tu luyện lâu thế? Một năm rưỡi rồi! Con có biết mẹ nhớ con cỡ nào không?" Bạch Nguyệt khóc không thành tiếng.

Chồng một đi không trở lại, đến nay không có tin tức gì. Khó khăn lắm mới gặp được con trai, đưa con lại tiến vào bế quan, chuyến đi này mất một năm rưỡi. Nếu không phải Dương Hạo Hàm và cha chồng luôn an ủi bà, nói rằng Long Hạo Thần không xảy ra việc gì, chỉ sợ bà sớm không thể kiềm được phải đi tìm hảo. Có thể nói, hiện tại con trai là chỗ

dựa duy nhất của bà. Nếu Long Hạo Thần xảy ra chuyện gì, Bạch Nguyệt không biết mình có can đảm sống sót nữa không.

Quang nguyên tố nhu hòa từ người Long Hạo Thần phóng ra, rót vào trong người mẹ. Cảm giác ấm áp khiến tâm tình kích động của Bạch Nguyệt dần hồi phục.

Thả lỏng tay ôm con trai, bà nhìn chăm chăm Long Hạo Thần.

"Hạo Thần, con ốm rồi, ốm nhiều quá, nhưng rất có tinh thần. Con trai mẹ là đẹp trai nhất."

Long Hạo Thần mỉm cười, cố nén không để nước mắt rơi ra.

"Thì luôn như thế mà! Mẹ, lần này con sẽ không bế quan nữa, con sẽ ở lại Ngự Long quan chúng ta, ở bên cạnh mẹ được không?"

"Tốt lắm, nhưng mà..." Bạch Nguyệt kiềm không được nước mắt tràn mi. "Nhưng con thật có thể ở lại bên cạnh mẹ sao?"

Long Hạo Thần im lặng. Hắn không thể. Hắn nhất định phải ra trận giết địch, vì nhân loại mà chiến. Căn bản không thể luôn ở cạnh Bạch Nguyệt, làm bạn mẹ mình. Nhưng vì các người mẹ trong Liên Minh Thánh Điện có thể đoàn tụ cùng con mình, làm Thủ Hộ ký sĩ, quang minh chi tử, thần quyền giả, hắn nhất định phải gánh vác càng nhiều, rất nhiều trách nhiệm.

Cửa mở, Dương Hạo Hàm tóc trắng như tuyết từ bên ngoài đi đến. Nhìn hai mẹ con, ông không mở miệng. Lúc trước ở ngoài cửa ông đã nghe thấy Long Hạo Thần cùng mẹ nói chuyện, ông thật không nhẫn tâm đánh vỡ ấm áp trong giờ phút này của họ.

"Dương gia gia." Long Hạo Thần đứng dậy muốn hành lễ với Dương Hạo Hàm.

Dương Hạo Hàm vung tay áo, lực lượng nhu hòa nâng hắn lên, không để hắn khom người.

"Bé ngoan, cuối cùng người cũng tu luyện xong, thật khiến chúng ta sốt ruột. Lần này người bế quan tới một năm, trước đừng vội, hãy ở cạnh mẹ người đi, ta cho người nghỉ mười ngày."

"Cảm ơn ngài." Long Hạo Thần không từ chối.

Mười ngày, không tính dài, nhưng có lẽ cũng là khoảng thời gian duy nhất có thể ở cùng mẹ, cho nên hẳn không từ chối.

"Mẹ, nhà bếp ở đâu? Con nấu cơm cho mẹ. A, phải rồi, chẳng phải lúc trước mẹ có hỏi về Thái Nhi ư? Giờ con kể mẹ nghe được không? Thái Nhi thật là đẹp lắm, sau này con nhất định sẽ cưới cô ấy làm con dâu của mẹ."

Bạch Nguyệt rốt cuộc nín khóc, mỉm cười.

"Thằng nhóc này, còn chưa tới hai mươi tuổi đã muốn lấy vợ. Nhưng cũng tốt, chừng nào thì đem Thái Nhi tới cho mẹ xem xem."

Long Hạo Thần bản năng nhìn hướng Dương Hạo Hàm, trong mắt lộ ra dò hỏi.

Dương Hạo Hàm không chỉ là điện chủ Kỳ Sĩ Thánh Điện, cũng là minh chủ Liên Minh Thánh Điện, trong Liên Minh Thánh Điện có địa vị hết sức quan trọng. Sau khi Long Hạo Thần xuất quan, điều muốn biết nhất là khi nào có thể hội hợp cùng đồng bạn, khi nào thì lần nữa đạp bước trên chiến trường.

Dương Hạo Hàm mỉm cười nói.

"Mọi việc cứ đợi qua mười ngày rồi nói tiếp. Liên minh đều đã có sắp xếp cho các người. Người có thể yên tâm, hiện tại các bạn của người đều tốt lắm."

Nghे ông nói vậy, Long Hạo Thần thở ra, vẻ mặt cũng thả lỏng nhiều.

"Mẹ, con đi làm cơm cho mẹ, nấu canh được không?"

Bạch Nguyệt mỉm cười nói.

"Hạo Thần, kỳ thật mẹ muốn uống nhất, chính là lúc nhỏ con nấu canh rau dại."

Ngày ẩm áp luôn qua nhanh. Mười ngày nay, Long Hạo Thần luôn ở bên cạnh mẹ. Làm cơm cho mẹ, xoa bóp cho mẹ, mỗi ngày nói chuyện với mẹ, chăm sóc mẹ tỉ mỉ chu đáo.

Bạch Nguyệt không ngu ngốc, bà đương nhiên hiểu qua mười ngày, chỉ sợ con trai khó có thời gian ở cùng mình. Dù lòng tràn ngập lưu luyến không nở, nhưng bà vẫn cố gắng bình tĩnh, hưởng thụ mười ngày có con trai bên cạnh.

"Đi đi Hạo Thần, không cần lo lắng cho mẹ. Mẹ sẽ luôn chờ con tại Ngự Long quan. Con là con trai của Phán Xét và Thẩm Phán Thần Ẩn kỹ sĩ Long Tinh Vũ, con là quang minh chi tử được Quang Minh Nữ Thần ban ân. Mẹ sẽ không ích kỷ trói buộc con bên người. Nhưng con nhất định phải hứa với mẹ, dù thế nào cũng phải bảo vệ mình thật tốt. Chỉ có bảo vệ chính mình mới bảo vệ được người khác. Cha con đã mất tích lâu như vậy, mẹ không thể mất cả con."

Mắt ngập nước nhìn mẹ, Long Hạo Thần lòng đau như đao cắt. Mười ngày nay, sao không phải là sự hưởng thụ xa xỉ với hắn? Nếu ngày bình yên như vậy có thể kéo dài mãi thì tốt biết mấy? Nhưng hắn biết đây là không thể nào. Trừ phi ma tộc bị tiêu diệt, nếu không, làm quang minh chi tử, hắn không có khả năng yên ổn ở bên cạnh mẹ.

Lùi ra sau hai bước, Long Hạo Thần không dám nhìn mắt mẹ, dùng một tiếng quỳ xuống đất, hướng mẹ nặng nề dập đầu ba cái, mau chóng đứng dậy rời đi. Hắn sợ ở lại lâu sẽ thật sự không thể rời xa mẹ.

Ra khỏi phòng mẹ, Long Hạo Thần thở hỗn hển. Dù là lúc trùng kích bình cảnh cấp tám hắn cũng không thấy thống khổ như bây giờ.

Yên lặng gần mười phút hăn mới miễn cưỡng đè ép nỗi đau trong lòng. Ít nhất trong thời gian ngắn chắc hăn chưa rời khỏi Ngự Long quan, còn có thể thỉnh thoảng gặp mẹ. Hăn chỉ có thể an ủi mình như thế.

"Mẹ người không sao chứ?" Nhìn Long Hạo Thần cung kính hành lễ trước mặt mình, Dương Hạo Hàm mỉm cười hỏi.

Long Hạo Thần gật đầu, nhưng mắt đã hồi phục sự kiên quyết.

"Điện chủ đại nhân, xin ngài phân phối nhiệm vụ. Còn nữa, ta muốn biết khi nào có thể cùng đồng bạn hồi phục biên chế Liệp ma Đoàn số sáu mươi bốn cấp suất."

Dương Hạo Hàm khuôn mặt tươi cười cũng thu lại, gật đầu nói.

"Chắc người còn nhớ khi các người tách ra, Thánh Nguyệt từng nói cái gì."

Long Hạo Thần nói.

"Ta nhớ rõ. Ông cố Thánh Nguyệt đã nói, chỉ khi tu vi của ta đột phá cấp tám, đồng thời thực lực các bạn ta đột phá cấp bảy, chúng ta mới có cơ hội thành lập lại đoàn."

Dương Hạo Hàm gật đầu.

"Đã qua một năm rưỡi, mặc kệ năm đó Ma Thần Hoàng có phải lấy người làm cái cớ phát động thánh chiến, thì thánh chiến vẫn đang tiếp tục, Ma Thần Hoàng cũng chưa phải cường giả tìm kiếm người. Cho nên theo ý nghĩa nào đó, các người đã có điều kiện trụ cột thành lập lại đoàn."

"Thật à?" Long Hạo Thần mừng như điên.

Các bạn hăn mỗi người đều cố gắng vì mục đích xây dựng lại đoàn. Hăn làm đoàn trưởng, khát vọng mãnh liệt hơn bất cứ ai! Một năm rưỡi

tĩnh tu khiến tâm trí hẳn thêm bình tĩnh, nhưng khát vọng trong lòng không ngày nào giảm bớt.

"Nhưng, còn có chữ " nhưng", đừng vội." Dương Hạo Hàm nghiêm túc nhìn Long Hạo Thần.

Long Hạo Thần thu lại vẻ vui mừng, nhưng không biến mất sự hưng phấn. Bởi vì hẳn biết, nếu Dương Hạo Hàm đã cho mình hy vọng, chứng minh họ có khả năng thành lập lại Liệp ma Đoàn số sáu mươi bốn cấp suất.

Dương Hạo Hàm nói.

"Thực lực của các người trong đám thanh niên đã không ai có thể vượt qua, nhưng so với ma tộc cường đại thì còn chưa đủ đâu vào đâu. Điều này chắc chính người biết rõ. Bởi vậy, các người nhất định phải chứng minh cho liên minh rằng có năng lực tự bảo vệ mình, mới dựng lại Liệp ma Đoàn được."

Long Hạo Thần gật đầu, nói.

"Nếu như có thể cho chúng ta thành lập lại Liệp ma Đoàn, ta hy vọng được chấp hành nhiệm vụ hậu phương kẻ địch. Dù sao Hạo Nguyệt có năng lực phá hủy Trụ Ma Thần. Trụ Ma Thần chính là căn nguyên của ma tộc, chỉ cần chúng ta không ngừng diệt từng cây Trụ Ma Thần, vậy thì ma tộc sẽ bị tổn thương nặng. Một ngày nào đó, khi bảy mươi hai Trụ Ma Thần đều sụp đổ, ma tộc sẽ không còn tồn tại, chúng ta cũng đạt được chiến thắng cuối cùng trong thánh chiến này!"

Dương Hạo Hàm gật đầu nói.

"Điều người nói thì liên minh cũng biết. Nếu theo ý ta thì ta hy vọng đợi đến khi tu vi của các người đều đột phá cấp chín, rồi mới chân chính đấu với ma tộc. Nhưng ta biết các người không thể chờ lâu như vậy, hơn nữa liên minh cũng không thể chờ đợi."

Long Hạo Thần cau mày. Thánh chiến bắt đầu đã một năm rưỡi, hẳn có thể tưởng tượng trận chiến này thảm khốc cỡ nào. Tuy không trực tiếp tham gia chiến đấu, nhưng hẳn đấu với ma tộc rất nhiều lần, quá nhiều. Ma tộc phân phối số lượng ma thần ở mỗi quan ải đều tới tám tên, chỉ riêng thực lực này đã khó chống đỡ. Theo lời Dương Hạo Hàm, ít nhất thì trước mắt sáu đại quan ải Liên Minh Thánh Điện chưa từng thất bại. Tuy đây là tin tốt nhưng có thể tưởng tượng Liên Minh Thánh Điện vì điều này trả cái giá đắt thế nào.

Dương Hạo Hàm nói tiếp.

"Bởi vậy, hiện tại liên minh thật sự cần một đám cường giả lên vào hậu phương địch, tiến hành nhiệm vụ tấn công kẻ địch ở hậu phương. Tuy chúng ta tiêu hao nhiều nhưng ma tộc cũng thiệt thòi không ít. Nếu không phải chúng nhờ vào ăn thi thể tộc nhân của mình thì sớm chịu không nổi. Lần này ma tộc cũng là tổn thương trầm trọng, nhưng không biết vì sao chúng vẫn kiên quyết tấn công, không chịu rút lui. Cứ tiếp tục như vậy, so đấu là hai bên ai chết trước. Nếu mức độ tấn công của ma tộc không tăng thêm, liên minh còn có thể giữ vững tới đa từ một năm tới một năm rưỡi."

Long Hạo Thần trầm giọng nói.

"Để chúng ta đi thôi. Đánh lên hậu phương địch không có hiệu quả bằng hủy diệt Trụ Ma Thần. Chỉ cần chúng ta có thể ở sau lưng hủy diệt vài cây Trụ Ma Thần, vậy thì ma tộc nhất định chịu ảnh hưởng cực lớn. Năng lực hồi phục của liên minh mạnh hơn ma tộc. Cho chúng ta thời gian giảm xóc, lại xây dựng quan ải và thể công, coi như là Nghịch Thiên Ma Long tộc, Nguyệt Ma tộc, Tinh Ma tộc cùng gia nhập chiến đấu thì chúng ta chưa chắc đã sợ."

Dương Hạo Hàm nói.

"Người nói rất có lý. Nhưng thực lực hiện tại của các người có thể đối kháng ma thần sao? Trụ Ma Thần của Xà Ma Thần An Độ Ma Li bị hủy, chắc chắn ma tộc càng thêm nghiêm ngặt bảo vệ Trụ Ma Thần."

Người làm sao bảo đảm dưới tình huống an toàn tính mạng phá hủy Trụ Ma Thần? Dù sao An Độ Ma Li chẳng qua là yếu nhất trong bảy mươi hai Trụ Ma Thần. Lúc ấy các người còn có lực lượng Vua Sâm Chu. Một năm rưỡi trôi qua, chẳng lẽ các người đã có sức mạnh đối đầu ma thần rồi sao?"

Long Hạo Thần hít sâu.

"Ta có tin tưởng."

Dương Hạo Hàm lắc đầu.

"Đây không phải vấn đề tin hay không mà là thực lực. Cho nên, làm đoàn trưởng Liên ma Đoàn, người phải chứng minh với liên minh rằng người có thực lực này, mới có thể mang các bạn người lại tiến vào trong ma tộc, hoàn thành nhiệm vụ."

Long Hạo Thần nhú mày, nói.

"Vậy liên minh hy vọng ta chứng minh làm sao?"

Dương Hạo Hàm nói.

"Rất đơn giản. Người đã là Trừng Giới kỵ sĩ vậy thì cứ dựa theo quy tắc của Trừng Giới kỵ sĩ. Chờ lát nữa ta sẽ ghi nhớ trị số công huân trên lệnh bài công huân của người. Người nhất định phải thông qua cách giết chóc trên chiến trường đạt được ngàn vạn công huân, liên minh mới cho phép các người dựng lại đội."

"Cái gì? Ngàn vạn công huân?" Long Hạo Thần kinh ngạc, điều này cũng quá khó khăn rồi.

Ngàn vạn công huân ý nghĩa như thế nào? Ý nghĩa hẳn phải giết chết mười ma thần đứng ba mươi sáu hạng đầu, hoặc là đánh chết một trăm triệu Song Dao Ma mới có thể đạt được! Ngàn vạn công huân kiếm được chỉ nhờ vào cách giết chóc, đây không phải hai chữ khó khăn có thể hình dung.

"Thế nào? Nản lòng rồi?" Dương Hạo Hàm mỉm cười.

Long Hạo Thần lắc đầu, nói.

"Không, ta không nản lòng. Nhưng cái này yêu cầu thời gian quá dài, ta sợ liên minh chờ không được."

Dương Hạo Hàm nói.

"Cho nên người càng phải cố gắng. Hơn nữa hoàn thành với điều kiện người không lộ ra thân phận của mình. Chính là nói, đồng bạn ma thú của người tuyệt không thể xuất hiện trên chiến trường. Ta sẽ sắp xếp người lại leo lên Kỵ Sĩ Thánh Sơn, ở tại đó chọn một tọa kỵ, sau đó người còn phải thông qua thử thách Bí Ngâm Cơ Tòa kỵ sĩ mới có tư cách ra chiến trường. Tiếp đến ngàn vạn công huân thì phải dựa vào cố gắng của chính người."

Trên mặt Long Hạo Thần lộ ra nụ cười khổ. Ngàn vạn công huân, số lượng này quá khổng lồ. Nói đơn giản là trừ phi hấn xử lý tinh anh ma tộc cỡ quân đoàn Thần Hoàng mới có thể kiếm đủ!

Dương Hạo Hàm không thúc giục Long Hạo Thần ra quyết định, chỉ là vẻ mặt tươi cười nhìn hấn. Quyết định này là sau khi ông bàn bạc với các lãnh đạo Liên Minh Thánh Điện mới đặt ra.

Long Hạo Thần bế quan lâu như vậy, ông có thể chắc chắn rằng tu vi của chàng trai nhất định tăng đến một trình độ nào đó. Nhưng càng là vậy thì Dương Hạo Hàm càng không muốn để Long Hạo Thần mạo hiểm xâm nhập ma tộc.

Đối với Kỵ Sĩ Thánh Điện, Long Hạo Thần thật sự quá quan trọng.

Chỉ cần hấn cứ trưởng thành như thế, có thể đoán trước tương lai hấn nhất định trở thành truyền kỳ Liên Minh Thánh Điện, thậm chí là lãnh đạo dẫn dắt Liên Minh Thánh Điện phản công ma tộc.

Đưa ra ngàn vạn công huân là Dương Hạo Hàm trải qua nhiều lần đắn đo suy tính mới quyết định. Bởi vì ông hiểu rõ, nếu trực tiếp từ chối ý muốn ra chiến trường của Long Hạo Thần và đồng bạn, nhất định là đã kích lớn với họ, nói không chừng sẽ gây táo bạo xích mích. Đây là điều liên minh không muốn trông thấy.

Dương Hạo Hàm khá là hiểu biết Long Hạo Thần. Ông hiểu người thanh niên này có độ dẻo dai cực mạnh. Nhiệm vụ ngàn vạn công huân kỳ thật là vì giữ hãn lại Kỵ Sĩ Thánh Điện, ở tại Ngự Long quan.

Theo Dương Hạo Hàm suy tính, thật kiếm đủ ngàn vạn công huân chỉ sợ phải mất năm năm đến mười năm. Khi đó tu vi của Long Hạo Thần chắc có thể đột phá cấp chín, không cần trời buộc hãn nữa.

Hơn nữa giữ Long Hạo Thần chiến đấu ở Ngự Long quan, cũng khiến hãn càng dễ dung nhập vào đám kỵ sĩ, bồi dưỡng tài năng chỉ huy, tăng cường sức ảnh hưởng tại Kỵ Sĩ Thánh Điện, chuẩn bị sẵn sàng tương lai hãn nhận chức điện chủ Kỵ Sĩ Thánh Điện.

Bởi vậy nhiệm vụ ngàn vạn công huân có thể nói là một hòn đá trúng nhiều con chim, là cách tốt nhất Dương Hạo Hàm nghĩ ra.

Lý do của ông chính đáng, không sợ Long Hạo Thần không đồng ý.

Còn về việc Liên Minh Thánh Điện trước sự tấn công của ma tộc chỉ có thể kéo dài một năm đến một năm rưỡi, này không phải nói dối. Nhưng vấn đề là ma tộc có thể tấn công thời gian dài như vậy sao?

Ít nhất gần nửa năm nay, ma tộc đã không còn mỗi ngày phát động thế công. Khoảng mười ngày, nửa tháng mới tấn công một lần, thời gian còn lại đều nghỉ ngơi lấy sức, tìm kiếm thực vật.

Cùng là nghỉ ngơi lấy lại sức, tốc độ hồi phục của Liên Minh Thánh Điện không chậm hơn ma tộc. Bởi vậy Dương Hạo Hàm sớm biết, trận thánh chiến này cuối cùng không có phe thắng, nhưng cũng sẽ không có

kết quả. Ít nhất thì lần này ma tộc còn chưa thể thu phục Liên Minh Thánh Điện.

Ma tộc có ba đại cường tộc không gia nhập chiến tranh, nhân loại cũng có lá bài tẩy của mình. Tuy lá bài này Dương Hạo Hàm tuyệt không muốn lật ra, nhưng nếu thật tới lúc nguy hiểm sống chết, vậy tất cả đều không thể đoán nữa. Nhân loại có thể sống sót mới là việc quan trọng nhất.

"Được, ta đồng ý với ngài." Rốt cuộc Long Hạo Thần nói ra lời Dương Hạo Hàm hy vọng nghe nhất.

Ngàn vạn công huân cũng không phải hoàn toàn không khả năng hoàn thành. Long Hạo Thần mới rồi cẩn thận tính toán giá trị công huân của mỗi chủng tộc ma tộc. Hẳn tin tưởng, dựa vào cố gắng thì mình vẫn có thể hoàn thành.

Khi Dương Hạo Hàm trên mặt lộ ra mỉm cười thì Long Hạo Thần nói ra câu sau khiến ông chấn động.

"Dương gia gia, nhưng ta không cần ngài vì ta xếp đặt thử thách Bí Ngân Cơ Tòa kỵ sĩ. Ta muốn trực tiếp tiến hành thử thách Kim Tinh Cơ Tòa kỵ sĩ. Hơn nữa ta hy vọng có thể kế thừa một trong các áo giáp Kim Tinh Cơ Tòa có thể đạt tới cấp sử thi."

"A?" Dương Hạo Hàm giật nảy mình. "Hạo Thần, chẳng lẽ người đã..."

Lần này tới lượt Long Hạo Thần cười tủm tỉm. Hắn gật mạnh đầu.

"Đúng vậy, ta đã hoàn thành đột phá. Cho nên, xin ngài đồng ý."

Dương Hạo Hàm chỉ thấy hô hấp của mình hơi rối loạn. Hắn, hắn thật sự thành công, không ngờ hắn lại thành công. Dù trải qua bể quan một năm rưỡi, nhưng hiện giờ hắn còn chưa tới hai mươi tuổi đi? Thánh kỵ sĩ cấp tám chưa đến hai mươi tuổi.

Dương Hạo Hàm thật khó kiềm nén tâm tình kích động, nghiêm túc nói.

"Hạo Thần, cho dù ngươi đã đột phá nhưng không thể nhảy vọt. Người nên biết, Kim Tinh Cơ Tòa kỵ sĩ trong cả thánh điện chỉ có ba mươi sáu vị. Đích thực còn có vài bộ Kim Tinh Cơ Tòa áo giáp trống, nhưng muốn sở hữu Kim Tinh Cơ Tòa giáp nhất định phải chiến thắng một Kim Tinh Cơ Tòa kỵ sĩ mới được. Họ đều có thực lực gần cấp chín, hơn nữa trong thử thách tuy rằng họ không mặc Kim Tinh Cơ Tòa giáp nhưng nhất định sẽ dùng hết sức lực. Người có chắc muốn khiêu chiến một vị Kim Tinh Cơ Tòa kỵ sĩ không?"

Long Hạo Thần hít sâu, sau đó cực kỳ chăm chú nhìn Dương Hạo Hàm, nói.

"Ta chắc chắn."

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 193

Thử Thách Kim Tinh Cơ Tòa Kỵ Sĩ

Nhìn ánh mắt kiên quyết của Long Hạo Thần, Dương Hạo Hàm chậm rãi gật đầu, nói.

"Được rồi, để ta sắp xếp. Nhưng người phải nhớ một điều. Nếu người không thể vượt qua thử thách này, vậy về sau người không thể lựa chọn thử thách thấp hơn. Người chỉ có thể ở lại thánh điện tiếp tục tu luyện, mãi đến khi người hoàn thành thử thách, lấy đến Kim Tinh Cơ Tòa chiến giáp cấp sử thi mới thôi. Mới có thể bắt đầu nhiệm vụ ngàn vạn công huân của người."

Long Hạo Thần ngậy ra, hắc mớ hồ cảm giác mình lọt hố. Nhưng việc đã đến mức này sao hắc lùi lại được? Vậy sẽ giảm dấu chí của mình.

"Vâng."

Dương Hạo Hàm cười thâm, thẳng nhóc chết tiệt, ta để người bốc đồng, lát nữa sẽ có người xử lý người.

Mục đích của ông rất đơn giản, cố gắng giữ chân Long Hạo Thần ở Kỵ Sĩ Thánh Điện, không để hắc dựng lại đội đi ma tộc chấp hành nhiệm vụ. Quá trình chế tạo khó khăn cũng là để tăng thực lực cho Long Hạo Thần. Có thể nói là một hòn đá ném hai chim, tâm tình của ông dĩ nhiên rất tốt.

Dương Hạo Hàm gọi một kỵ sĩ mang Long Hạo Thần đến một sân đấu luyện bên trong tổng điện Kỵ Sĩ Thánh Điện.

Sân đấu luyện này so với sân bên Thánh Minh thì nhỏ hơn nhiều, xây dựng dưới lòng đất. Cùng là sân đấu hình tròn, đường kính chỉ khoảng năm mươi mét. Nhưng Long Hạo Thần chẳng hề coi thường sân này. Bởi vì đỉnh chóp và xung quanh đều dao động nồng đậm linh lực. Bàn về sự kiên cố thì sân Thánh Minh chưa chắc bằng nơi này.

Long Hạo Thần bị đưa đến nơi đây xong thì kỵ sĩ kia đã rời đi, trong sân chỉ còn mỗi mình hắn.

Mặc vào Huy Hoàng Thánh giáp, Long Hạo Thần trực tiếp ngồi xuống góc sân, tĩnh tâm điều chỉnh hô hấp và nội linh lực vận chuyển trong người.

Sương mù vàng nhạt nhu hòa như ẩn như hiện trên người hắn, phản chiếu Huy Hoàng Thánh giáp càng thêm huyền lệ. Dưới da thịt trắng trong suốt như cũng có vàng sáng di động. Hắn ngồi chỗ đó, lập tức có cảm giác dung nhập vào cảnh vật xung quanh. Nếu không dùng mắt nhìn sẽ rất khó cảm nhận được sự tồn tại của hắn.

Lông mi dài rủ xuống mi mắt, khuôn mặt tuấn tú tĩnh lặng.

Long Hạo Thần đợi chờ gần một tiếng đồng hồ, nhưng hắn ngồi xếp bằng không di động chút nào, càng không nóng vội.

Cửa mở, một kỵ sĩ cao lớn từ bên ngoài đi vào.

Vị kỵ sĩ này mặc bộ giáp bình thường, mang mũ giáp che đi khuôn mặt. Tay trái cầm một tấm thuẫn vô cùng dày nặng, tay phải là chiến chùy dài khoảng hai mét. Trên đầu chùy phản chiếu lấp lánh ánh vàng. Dù là tấm thuẫn hay vũ khí đều là trang bị cấp Huy Hoàng, không tính là cực phẩm.

Khi kỵ sĩ cao to bước vào sân đấu luyện một bước, Long Hạo Thần hai mắt khép kín đột nhiên mở ra.

Khoảnh khắc hăn mở mắt, kỵ sĩ cao to đột nhiên ngừng bước chân, lòng thầm giật mình. Bởi vì lúc y đi vào sân không hề cảm nhận được hơi thở của Long Hạo Thần, giây phút hăn mở mắt thì cho người cảm giác sắc bén như đao rời khỏi vỏ.

Nhảy dựng lên, tay trái Long Hạo Thần giơ ngang cung kính nói với kỵ sĩ đối diện.

"Xin chào, tiền bối Kim Tinh Cơ Tòa kỵ sĩ."

Giọng của kỵ sĩ cao to vang như chuông đồng, có vài phần khàn đục.

"Chào."

Long Hạo Thần nhìn trang bị vũ khí của đối phương.

"Tiền bối, trang bị của ta có ưu thế hơn chút, có cần đổi lại không?"

Kỵ sĩ cao to bình thản nói.

"Không cần, người phải làm chính là cố gắng hết sức đánh bại ta. Trong lúc thử thách sẽ không dùng tọa kỵ, trừ điều này không có hạn chế gì khác. Ta sẽ không nường tay. Bắt đầu đi."

Tiếng nói vừa chấm dứt, kỵ sĩ cao to không chút ngừng lại bỗng nhanh chóng sải bước xông hướng Long Hạo Thần. Bước chân của y rất lớn, mỗi bước rơi xuống đất đều làm cả sân sinh ra tiếng chấn vang dội. Hỏa diễm vàng nồng đậm bỗng dâng lên từ người y, áp lực tựa như sóng triều ập tới.

Long Hạo Thần biến sắc mặt. Tuy hăn đã đánh giá rất cao Kim Tinh Cơ Tòa kỵ sĩ, nhưng kỵ sĩ cao to trước mắt mới ra tay thì hăn lập tức cảm nhận được áp lực lớn lao.

Thoạt nhìn đối phương không có kỹ năng gì, thậm chí không phóng thích linh cánh, nhưng y đẩy khí thể lên đến cực độ, áp lực như đè bẹp tất cả xông tới. Y có thể càng nhanh hơn nhưng lại cố ý giữ tiết tấu nhất định, bởi vì muốn tăng khí thể lên tới tột đỉnh.

Đương nhiên Long Hạo Thần sẽ không để đối phương làm vậy. Trực giác mạnh mẽ cho hắn biết, nếu để đối phương toát ra hết khí thể, vậy thì hắn tuyệt đối không thể ngăn cản công kích của đối phương.

Mũi nhân khê nhún, ánh lửa vàng cũng dâng lên từ người hắn. Nhưng khác với kị sĩ cao to, ánh lửa vàng bùng phát trên người Long Hạo Thần là bắn từ hướng sau lưng.

Trong sân như bỗng xuất hiện tia chớp vàng, khoảng cách gần nhất trực tiếp xông thẳng tới trước.

Quang Tốc Thiểm, bí kỹ Trường Giới kị sĩ cấp bảy, chớp mắt đem tốc độ và khí thể tăng đến mức tận cùng, là kỹ năng cường đại.

Kỹ năng này rất khó khống chế, dù là Trường Giới kị sĩ cấp bảy cũng chưa chắc nắm giữ được, Long Hạo Thần lại gần như không cần chuẩn bị hoặc súc thể đã thi triển ra kỹ năng này.

Một tia chớp vàng sắc bén hóa thành sợi chỉ ánh vàng, thân thể Long Hạo Thần gần như lao ra, khoảnh khắc đã biến thành song song mặt đất, người kiếm hợp nhất.

Nhưng kỳ quái là hắn ở trạng thái người kiếm hợp nhất, trừ sau lưng bắn ra ánh lửa cường liệt thì không có kiếm ý nào phát ra.

Kị sĩ cao to sải bước tiến lên tại giây phút Long Hạo Thần cất bước thì đột nhiên ngừng lại, dường như là cảm giác được nguy hiểm, tấm thuẫn to lớn trực tiếp chắn trước mặt.

*Đỉnh! *

Một tiếng vang giòn tan vang lên trong chớp mắt.

Quang Tộc Thiễm tuy không thể nào chân chính đạt tới tốc độ quang mang, nhưng cũng là tốc độ mạnh nhất hiện tại Long Hạo Thần có thể làm được, gần như sánh với chớp mắt di động.

Động độ nhanh chóng và trực tiếp. Trong tiếng vang giòn tan, kiếm ý vô cùng sắc bén mới bùng phát. Chỉ một nhát đã xé rách khí thể mạnh mẽ lúc trước kỳ sĩ cao to tỏa ra.

Long Hạo Thần đánh ra một kích kia thoát nhìn không có chuẩn bị gì, nhưng kỳ thật lúc phát động công kích đã ngưng tụ linh lực toàn thân vào một điểm. Càng đáng sợ là hắn thu lại kiếm ý bản thân vào Quang Minh Nữ Thần Vịnh Thán, uy lực mạnh mẽ vượt xa công kích mạnh nhất trước khi hắn bế quan.

Nhưng kỳ sĩ cao to hiện ra thực lực càng khiến Long Hạo Thần giật mình. Khi Quang Minh Nữ Thần Vịnh Thán chỉ trúng tấm thuẫn chẳng qua là trang bị cấp Huy Hoàng thì bề mặt tấm thuẫn đột nhiên xuất hiện một điểm sáng vàng. Điểm sáng vàng lấp lánh thậm chí hơn cả một điểm trên mũi kiếm của Long Hạo Thần. Trong tiếng vèo vèo chói tai, Long Hạo Thần chỉ thấy mình đâm trúng là một ngọn núi mà không phải tấm thuẫn.

Càng khủng bố là, va chạm mạnh như vậy lại không sinh ra một chút hiệu quả phản chấn. Quang Minh Nữ Thần Vịnh Thán của Long Hạo Thần tựa như dính vào tấm thuẫn.

Đây là...Linh Cường.

Đó là năng lực cường đại đặc biệt của cường giả cấp tám, Linh Cường.

Ma tộc cường đại đa số biểu hiện trên phần thân thể, nhưng về phương diện vận dụng linh lực, ma tộc cùng cấp không sánh bằng nhân loại.

Năng lực Linh Cường chính là kỹ năng tăng phúc cường đại nhất của Tam Đại Thánh Điện cận chiến trong Liên Minh Thánh Điện, cũng là năng lực đại biểu của cường giả nhân loại cấp tám.

Sau khi linh lực đột phá ba vạn, cần tạo ra linh khiêu thứ tư mới đột phá cấp tám, tiếp tục tiến lên. Gần như mỗi một cường giả nhân loại cấp tám xây dựng linh khiêu thứ tư ở vị trí không giống nhau. Mỗi người có tư chất tu luyện riêng. Ví dụ Long Hạo Thần xây dựng linh khiêu thứ tư ở vai phải. Linh Cường chính là lực lượng cường đại khi cố hóa linh lực chớp mắt sinh ra bùng phát. Coi như là cường giả cấp tám, thi triển kỹ năng Linh Cường cũng tiêu hao cực lớn, đồng thời không thể rời khỏi người. Chính là nói, Linh Cường chỉ có thể dùng sát bên mình.

Long Hạo Thần đã chính thức đột phá cấp tám, nhưng dù sao hãn mới là người mới, lĩnh ngộ Linh Cường chút chút nhưng vận dụng chưa quen thuộc lắm. Điều này cần hãn không ngừng tăng cường linh lực, mới chân chính phát huy uy lực của Linh Cường. Đợi khi tu vi đột phá tới cấp chín rồi mới có thể phóng Linh Cường ra ngoài.

Năm đó khi Long Hạo Thần và phụ thân còn ở tại Odin trấn, Long Tinh Vũ dựa vào sức mạnh cường đại chớp mắt hủy diệt số lớn cường giả ma tộc, kỳ thật chính là dùng Linh Cường phóng ra ngoài, khoảnh khắc giết chết đa số ma tộc. Dĩ nhiên y thông qua Thần Ấn vương tọa tăng mạnh uy lực Linh Cường, nếu không thì không thể làm được trình độ như thế.

Đây là Long Hạo Thần lần đầu tiên đối mặt Linh Cường. Bởi vì trước đây tuy hãn có chiến đấu với cường giả cấp tám, nhưng đó chỉ là ma tộc cấp tám. Cường giả nhân loại cấp tám là lần đầu tiên hãn khiêu chiến.

Chỉ có chân chính trải qua mới đầy đủ cảm nhận Linh Cường đáng sợ, hơn nữa khiến Long Hạo Thần rung động là kỳ sĩ cao to khổng lồ Linh Cường đã đến trình độ xuất thần nhập hóa.

Hãn lấy Quang Tốc Thiểm thêm vào người kiếm hợp nhất, phối hợp với siêu cấp thần kiếm Quang Minh Nữ Thần Vĩng Thán, đánh ra một

kiếm uy lực mạnh mẽ. Đối lại là kỵ sĩ cấp tám khác ở đây, chỉ dựa vào đơn giản Linh Cường thì không thể ngăn cản được. Chính là vị kỵ sĩ cao to này lại có thể đoán ra đòn tấn công của hắn, ngưng tụ Linh Cường vào một điểm, thật sự ngăn cản đòn công kích từ Quang Minh Nữ Thần Vĩnh Thán. Kỳ thật mũi kiếm của Long Hạo Thần thậm chí không đâm trúng vào tấm thuẫn.

Tạm dừng chỉ là trong khoảnh khắc, ngay sau đó, Linh Cường bạo tạc như trời sụp đất nứt truyền ra từ bề mặt tấm thuẫn.

là kỹ năng rất đơn giản không cầu kỳ, nhưng phối hợp với Linh Cường thì uy lực không dễ kháng cự.

Long Hạo Thần chỉ cảm thấy mình đâm trúng ngọn núi cao tựa như bỗng sụp đổ. Quang mang vàng lấp lánh chợt lóe, áp lực khủng bố thoáng chốc đánh cơ thể hắn bay ngược ra xa.

Nhưng một kiếm của Long Hạo Thần không phải không có tác dụng. Ít nhất thì hắn đã xé rách khí thể của đối phương, khiến kỵ sĩ cao to muốn tăng khí thể đến tột đỉnh đã thất bại hoàn toàn. Một đòn kia có thể nói là ai cũng không chiếm ưu thế.

Quang mang vàng mở rộng sau lưng, lúc Long Hạo Thần bay ngược ra thì bốn linh cánh toát ra từ phần lưng. Hai linh cánh bên trái bỗng vỗ đập, cả người hắn ở trên không trung làm động tác nghiêng.

Khi thân thể hắn nghiêng thì cái chùy to đã xẹt qua vị trí hắn từng ở đó, không đập trúng mặt đất nhưng chiêu kia trên không trung phát ra tiếng chấn như sấm. Thậm chí ngoài rìa bạo chấn đánh trúng cơ thể Long Hạo Thần, khiến thân thể hắn lăn nhanh hơn.

Mạnh quá! Trong lòng Long Hạo Thần tràn ngập rung động. Hắn cực kỳ tin tưởng năng lực của mình, nhưng mãi đến lúc này mới biết Kim Tinh Cơ Tòa kỵ sĩ mạnh đến cỡ đó.

Nhưng dĩ nhiên hắn sẽ không vì thế mà nản lòng. Thân thể nghiêng một bên lập tức làm ra động tác ngửa người ra sau, thân thể tạm dừng giữa chừng không trung lộn ngược, có thể nói là trên không trung thay đổi hướng đi.

Cái chùy quét ngang, lần nữa rơi vào chỗ trống. Giây phút này, Kỵ Sĩ Thánh Điện cao to cảm giác mình không thể nắm bắt quỹ tích hành động của Long Hạo Thần, cũng không thể tỏa địch hắn.

Nhưng kỵ sĩ cao to đích thực rất mạnh. Một chùy lần nữa rơi vào chỗ trống, cùng lúc đó một vòng sóng gợn vắn vẹo bỗng khuếch tán từ cái chùy. Loại công kích phạm vi thế này Long Hạo Thần không thể tránh né.

Đây là...

Nguyên Tố Mẫn Diệt Quang Hoàn.

Long Hạo Thần từng thấy qua kỹ năng này một lần. Trong phạm vi của Nguyên Tố Mẫn Diệt Quang Hoàn, tất cả nguyên tố đều sẽ biến mất trong chớp mắt, dù là ở nơi có Quang nguyên tố cực kỳ đậm đặc cũng như thế. Chỗ quang hoàn này lan ra vừa lúc đánh cả Long Hạo Thần, nhưng sẽ không ảnh hưởng đến chính kỵ sĩ cao to.

Quang nguyên tố xung quanh thoáng chốc biến mất khiến thân thể Long Hạo Thần tạm dừng. Chính giây phút này, cái chùy to đã quét tới.

Phía sau chùy không có xiềng xích, hoàn toàn là linh lực hư không khổng lồ. Cường độ linh lực chỉ sợ ít nhất cũng đạt tới đỉnh cấp tám. Long Hạo Thần luôn là gặp mạnh biến mạnh, áp lực càng lớn thì hắn bộc phát ra tiềm năng càng lớn. Tại tình thế bất lợi như vậy, hắn không chút rối loạn, hai tay nắm chặt Quang Minh Nữ Thần Vành Thán. Bốn cánh sau lưng giang rộng, kiếm ý ngập rồi chớp mắt bộc phát.

Tu La Trảm!

Ngay giây phút Long Hạo Thần phát ra kiếm ý, một tầng sáng trắng kỳ lạ khuếch tán từ người hắc. Xuất hiện một hình ảnh kỳ quái. Nguyên Tố Mẫn Diệt Quang Hoàn vắn vẹo lan tới bị tầng sáng trắng từ người hắc kéo lại, Nguyên Tố Mẫn Diệt Quang Hoàn hoàn toàn mất đi hiệu quả. Khoảnh khắc này, Quang Minh Nữ Thần Vĩng Thán của Long Hạo Thần đã chém vào chiến chùy.

Tiếng sắt thép va chạm chói tai vang vọng trong sân đấu luyện. Lực phản chấn mạnh mẽ khiến thân thể Long Hạo Thần ngửa ra sau, bốn cánh sau lưng vỗ đập, mau chóng kéo giãn khoảng cách với đối thủ. Hắc hiểu rõ, cho dù kị sĩ cao to có thể hư không khống chế chiến chùy, nhưng khoảng cách khống chế nhất định là có hạn. Khoảng cách càng xa thì lực khống chế sẽ càng yếu.

Quả nhiên, chiến chùy bay trở lại trong tay kị sĩ cao to. Y không đuổi theo Long Hạo Thần, ngược lại cảm thán nói.

"Không tệ, thi triển Nguyên Tố Triệu Hoán cấp bảy phá hủy Nguyên Tố Mẫn Diệt Quang Hoàn của ta, khó trách người có gan khiêu chiến Kim Tinh Cơ Tòa kị sĩ, quả nhiên có vài phần cứng."

Long Hạo Thần không nói lời nào, ánh mắt chăm chú nhìn kị sĩ cao to. Có thể thấy xung quanh thân thể hắc dâng lên ngọn lửa vàng cùng với Nguyên Tố Triệu Hoán đã hoàn toàn biến thành màu trắng. Ngọn lửa trắng nóng rực dâng lên, Quang nguyên tố tinh thuần khủng bố đang điên cuồng tụ tập hướng hắc. Sau lưng hắc, Quang Minh Nữ Thần như là ở không trung mơ hồ ẩn hiện trôi bèo bồng.

Mặc dù linh lực của kị sĩ cao to vượt xa Long Hạo Thần, nhưng lúc này tốc độ hấp thu Quang nguyên tố của y không bằng hắc. Đây chính là ưu thế của thần quyền giả. So đấu độ thân thiết với Quang nguyên tố, trên thế giới này trừ phi lại xuất hiện một Tinh Quang Thần Thú, nếu không thì ai cũng không thể sánh bằng Long Hạo Thần.

Long Hạo Thần không động, mặc kệ ngọn lửa trắng quanh người liên tục bốc cháy. Tay trái nhẹ nâng, một luồng sáng lóe sáng trong lòng bàn

tay.

Đó là quang mang hỗn hợp màu vàng và xanh. Khi quang mang xuất hiện thì cũng hiện ra một bóng dáng vàng, chính là Nhã Đình.

Nhã Đình là Hợp Thành Linh Lô của Long Hạo Thần, dĩ nhiên thuộc một phần thực lực của hắn. Thanh trọng kiếm thứ hai xuất hiện trong tay hắn đương nhiên chính là Lam Vũ, Quang Phù Dung.

Lam Vũ, Quang Phù Dung cho người cảm giác càng thêm hư ảo, mờ hồ có tiếng rỗng ngâm phát ra. Tựa như Long Hạo Thần nằm trong tay không phải thanh kiếm mà là linh hồn hai con rồng.

Hai thanh kiếm đặt ở một bên, Long Hạo Thần tiến vào trạng thái kỳ lạ. Ánh mắt hắn chăm chú mà tĩnh lặng, dường như mọi thứ xung quanh đều không tồn tại, trong mắt hắn chỉ có duy nhất ký sĩ cao to.

Ký sĩ cao to không mở miệng nữa, khí thế biến càng thêm trầm trọng. Hiển nhiên y cảm nhận được Long Hạo Thần tăng mạnh thực lực. Sự nguy hiểm, kiếm ý mạnh mẽ mà ẩn giấu, khiến y không thể không cẩn thận đối phó.

Nhã Đình thánh thót ngâm xướng chú ngữ, pháp trượng trong tay giơ cao, một luồng sáng vàng kỳ lạ rơi vào người Long Hạo Thần. Đó không phải là Quang Diệu Thiên Địa mà là loại liên tiếp, liên tiếp với bản thể Long Hạo Thần.

Linh cánh sau lưng Long Hạo Thần hơi thu lại, cả người chậm rãi ngã tới trước, ngọn lửa trắng quanh người đột nhiên biến thành sương mù dâng lên.

Súc Thế.

Ký sĩ cao to lần nữa cất bước. Lần này bước chân của y rõ ràng biến vội vàng nhiều, nhưng khoảng cách mỗi bước thu nhỏ lại. Bước ra một bước thì mức độ khí thế chỉ tăng chứ không giảm. Vàng sáng sắc vàng

ròng cũng dâng lên từ người y. Mỗi bước ra một bước là tầng sáng sẽ càng biến chói mắt.

Đây là...Súc Thế trong khi di chuyển?

Súc Thế như vậy là lần đầu tiên Long Hạo Thần trông thấy. Tuy hẳn không biết kỹ sĩ cao to làm như thế nào, nhưng có thể khẳng định cách Súc Thế này càng hỗ trợ lớn hơn so với bất động Súc Thế.

Vốn hẳn muốn dụ đối phương chủ động tấn công, nhưng lúc này không thể không trước tiên công kích.

Quang Tốc Thiểm lại hiện ra, Long Hạo Thần chớp mắt xuất hiện ở không trung. Lần này hẳn không trực tiếp tấn công đối thủ, thân thể bay xéo lên trên. Quang mang vàng chợt lóe, mang theo tia sáng tựa tia chớp, hẳn đã tới đỉnh sân đấu luyện. Ngay sau đó, quang mang vàng lại lóe lên, tương đương với luồng sáng vàng thứ nhất, ở trên không trung hoàn thành đường nối tiếp, chớp mắt rơi xuống.

Kiểm ý sắc bén hỗn hợp rồng ngâm ngập trời từ trên không trung giáng xuống.

Lúc này Long Hạo Thần cho kỹ sĩ cao to cảm giác tựa như mưa bụi, trong mưa bụi còn kèm theo sấm sét.

Mưa bụi chính là Lam Vũ, Quang Phù Dung, sấm sét đương nhiên Quang Minh Nữ Thần Vịnh Thán.

Không chỗ không thể xâm nhập, kiểm ý chớp mắt giết chết, trên song kiếm của Long Hạo Thần đều lóe quang mang chói mắt bất thường.

Linh Cương, cùng là Linh Cương, chính là lấy gậy ông đập lưng ông. Mặc dù Long Hạo Thần không có khả năng giống kỹ sĩ cao to dễ dàng khống chế Linh Cương, nhưng vận dụng Linh Cương vào hai thanh trọng kiếm thì hẳn có thể làm được.

*Đình! *

Xèo xèo xèo xèo

Một chuỗi thanh âm kỳ lạ vang trong sân đấu luyện. Kỵ sĩ cao to lần nữa nâng lên tấm thuẫn, cả tấm thuẫn đều hiện ra tầng sắc vàng ròng. Sắc vàng ròng không đơn giản là linh lực phủ bề mặt mà tựa như chất lỏng chảy xuôi trên tấm thuẫn. Chất lỏng đó dưới sự công kích của Long Hạo Thần nổi lên từng tầng sóng gợn.

Kiểm ý khủng bố khiến không khí chính giữa hai bên giao chiến bị điên cuồng xé rách. Có thể trông thấy vô số vết nứt đen nhỏ xuất hiện giữa không trung. Sức bật mạnh mẽ đến tột độ khiến linh lực điên cuồng bùng phát, cho nên cả sân đấu đều rung động.

Nhưng mặc kệ lực công kích của Long Hạo Thần mạnh cỡ nào, kiểm ý sắc bén đến đâu, tấm thuẫn đối diện đều không cho vượt qua một bước. Hẳn thậm chí không biết kỵ sĩ cao to dùng kỹ năng gì, bởi vì đối thủ phóng kỹ năng hoàn toàn ở bên trong tấm thuẫn, không biểu hiện ra ngoài.

*Bùm! *

Tất cả công kích cuối cùng như là tập trung một chỗ, phát ra tiếng chấn điếc tai. Cơ thể Long Hạo Thần lần nữa bị đẩy ra. Lần này hẳn chịu đựng áp lực hiển nhiên càng thêm to lớn hơn trước. Huy Hoàng Thánh giáp trên người phát ra một chuỗi tiếng răng rắc, bị linh lực mạnh mẽ trùng kích có dấu hiệu vỡ nát.

Va chạm giữa cấp tám là khủng bố như vậy đấy. Thế nên trong liên minh có cách nói thế này, chỉ có vũ khí cấp truyền kỳ trở lên mới thích hợp cường giả cấp tám. Nếu không thì vũ khí quá dễ bị hư hao.

Kỵ sĩ cao to có thể dễ dàng ngăn cản thế sao? Từ bề mặt tấm thuẫn có thể nhìn ra được, lần này y không thể hoàn toàn dựa vào phòng ngự hóa giải tất cả kỹ năng công kích của Long Hạo Thần. Bề mặt tấm thuẫn giao nhau hơn mười vết kiếm. Tuy mỗi vết không sâu nhưng đủ chứng minh Linh Cương của y đã không thể bảo vệ tấm thuẫn này.

Không chỉ thế, khi Long Hạo Thần tấn công, kị sĩ cao to thậm chí không thể thi triển cái chùy trong tay, phải hết sức tập trung phòng ngự mới ngăn cản được đòn tấn công của Long Hạo Thần!

Long Hạo Thần rung động ngày càng mãnh liệt. Mới nãy hắn đã sử dụng lực lượng Quang Minh Nữ Thần, mỗi đâm ra một kiếm đều là sự kết hợp hoàn mỹ của Quang nguyên tố và kiếm ý. Hắn tự hỏi mình, chỉ riêng phương diện kiếm ý thì chắc không chênh lệch với năm đó Quang Minh Kiếm Thần Dạ Vô Thương bao nhiêu, chẳng qua tu vi không bằng mà thôi. Làm thần quyến giả, hắn sử dụng Quang nguyên tố không phải Dạ Vô Thương có thể so sánh.

Hiện tại hắn lại không thể phá tan phòng ngự của kị sĩ cao to. Hơn nữa Long Hạo Thần có loại cảm giác, cho đến giờ phút này, kị sĩ cao to chưa dùng hết sức.

Hai đợt công kích toàn lực khiến Long Hạo Thần hơi thở dốc, tuy hiện tại hắn không chút nản lòng. Hít sâu, song kiếm trong tay chậm rãi nâng lên hai bên, quang mang trong mắt càng biến nhu hòa.

Một đoàn sáng tựa như mặt trời dâng lên từ sau lưng hắn. Quang mang chói mắt khiến cả sân đấu đều tràn ngập hào quang khiến người không dám nhìn thẳng.

Quang mang tựa mặt trời này cứ thế nhập vào người Long Hạo Thần, khiến khí thể của hắn liên tục tăng lên. Gần như chỉ vài lần hít thở, ngọn lửa trắng quanh người Long Hạo Thần càng biến dính đặc, bám vào người hắn khiến Huy Hoàng Thánh giáp biến thành màu trắng.

"Đây là...Thần Giáng Thuật?"

Kị sĩ cao to bật thốt, trong thanh âm hiện ra vài phần già nua mà trước đó không có.

Y rõ ràng trông thấy bóng ảo xuất hiện sau lưng Long Hạo Thần biến ngưng tụ, dường như có một cô gái đứng sau lưng hắn. Tinh linh có sáu

cánh ban này thì ở giây phút này biến mất.

Trong hai tay Long Hạo Thần, màu sắc hai thanh trọng kiếm bắt đầu xảy ra biến đổi. Trong tiếng kêu khe khẽ, Quang Minh Nữ Thần Vịnh Thán ở tay phải có tầng sáng vàng nhạt bỗng vỡ, màu vàng càng thêm rực rỡ bắn tung ra. Trong quang mang này còn có luồng sáng da cam bắt mắt.

Bên kia, Lam Vũ, Quang Phù Dung lấp lánh quang mang khác hẳn. Màu xanh và vàng đều thu lại, từ trong ra ngoài là màu xanh biếc tràn ngập hơi thở sinh mệnh.

Không sai, chính là xanh ngọc, xanh mơn mơn chảy nước, tựa như mầm non, khoảnh khắc cuốn lấy trọng kiếm. Xanh ngọc tràn ngập sức sống cùng với màu da cam vàng tràn ngập cao ngạo, quang minh, thần thánh khác hẳn nhau. Chính Long Hạo Thần thì khép mắt lại, mái tóc dài màu vàng biến thành trắng đầy hơi thở thần thánh.

Dù cho là ky sĩ cao to cường đại, đối với Thần Giáng Thuật thì chỉ là nghe nói qua mà thôi.

Thần Giáng Thuật là loại cấm chú, cấm chú vô cùng mạnh mẽ, mượn lực lượng thần linh chân chính tăng phúc cho mình.

Ky sĩ cao to thậm chí không rõ Thần Giáng Thuật là do Quang nguyên tố tinh linh của Long Hạo Thần phóng ra hay do chính hắn làm. Nhưng không thể nghi ngờ là lúc này hắn đang dùng chiêu có uy lực cường đại nhất.

Vang lên một chuỗi tiếng sắt thép chói tai. Có thể thấy, Huy Hoàng Thánh giáp trên người Long Hạo Thần bắt đầu xuất hiện từng mảng vết nứt. Trang bị cấp Huy Hoàng không chịu nổi linh lực cường đại tỏa ra từ người Long Hạo Thần, bắt đầu tự tan vỡ.

Giờ phút này, sức mạnh Long Hạo Thần thể hiện đã sắp tới biên giới cấp chín. Càng khủng khiếp là, ky sĩ cao to rõ ràng cảm nhận được, dưới

tác dụng của Thần Giáng Thuật, trọng kiếm trong tay hẵn bị bức ra uy lực căn bản nhất.

Quang Minh Nữ Thần Vịnh Thán nở rộ ra quang mang chính là cấp sử thi! Màu da cam chỉ thuộc về cấp sử thi.

Lam Vũ, Quang Phù Dung thì màu xanh ngọc cũng là sử thi, nhưng là cấp sử thi do song thuộc tính sinh ra biến dị.

Có thể nói, hai thanh vũ khí đều là báu vật vô giá. Dù là ở trong tay kỵ sĩ cấp tám, chúng nó chưa chắc có thể nở rộ hết quang mang. Hiện giờ, khoảnh khắc này, dường như Long Hạo Thần đã hoàn toàn khống chế chúng nó.

Kiểm ý khủng bố như thực chất muốn xé nát cả sân đấu luyện. Kiểm ý này không còn là truyền ra từ thân kiếm mà bùng phát từ người Long Hạo Thần.

Không cần nghi ngờ, hiện giờ Long Hạo Thần đã tiến vào trạng thái mạnh nhất. Hẳn không thể không làm như vậy.

Trải qua hàng loạt thí nghiệm, Long Hạo Thần rõ ràng cảm giác được thực lực kỵ sĩ cao to trước mắt vượt xa chính mình. Cứ tiếp tục chiến đấu, dù có Nhã Đình hỗ trợ thì mình cũng sẽ tiêu hao nhiều linh lực hơn đối thủ. Huống chi đối thủ của mình còn chưa dốc hết sức.

Bởi vậy, Long Hạo Thần muốn thắng được trận so đấu này chỉ có cách duy nhất, đó là được ăn cả ngã về không, dùng sức mạnh lớn nhất của mình chiến đấu.

Hẳn không thể thua. Thua nghĩa là ước mơ cùng đồng bạn xây dựng lại đội thành viên vông. Dù thế nào thì hẳn phải dốc sức thử một lần.

Có thể nói, khi hai thanh trọng kiếm trong tay hẵn tỏa ra quang mang cấp sử thi, Long Hạo Thần đã bỏ ra tất cả lực lượng tích góp một năm rưỡi nay.

Long Hạo Thần biết Quang Minh Nữ Thần Vịnh Thán là cấp sử thi. Thần kiếm này có phong ấn. Chỉ cần mở ra phong ấn thì mới hiện ra sự sắc bén thật sự. Hơn nữa dù lấy sức mạnh hiện tại của Long Hạo Thần cũng không thể phát huy hết uy lực của nó.

Lam Vũ, Quang Phù Dung đem đến cho Long Hạo Thần sự vui mừng ngoài ý muốn. Hắn không ngờ rằng sau khi không ngừng nuôi dưỡng, trọng kiếm song thuộc tính đã tiến hóa đến trình độ như vậy. Thông qua Thần Giáng Thuật thúc đẩy, nó lại có thể tỏa ra hơi thở của cấp sử thi.

Một thanh trăn ngập uy nghiêm, một thanh trăn ngập hơi thở sinh mệnh, hai trọng kiếm khác nhau cùng cấp sử thi, điều này đối với Trường Giới kỳ sĩ đã là uy lực vô tận.

Còn về Thần Giáng Thuật, đích thực không phải kỹ năng của Long Hạo Thần hay Nhã Đình, mà là kỹ năng hợp thể của cả hai, hoặc nên nói là linh lô tiến hóa sinh ra kỹ năng.

Nhã Đình không ngừng tiến hóa và hợp thành, tăng sức mạnh, bản chất cũng không ngừng biến đổi, lại thêm vào thể chất Thần Quyển Giả của Long Hạo Thần. Một năm minh tường sâu khiến độ phù hợp giữa họ đạt đến hoàn mỹ. Do đó chân chính có thể dẫn động Thần Giáng Thuật. Đương nhiên lấy thực lực trước mắt của họ, chỉ có thể ra một lần Thần Giáng Thuật. Hiện giờ không cần nghi ngờ, một kích kia đã tới trình độ cấp chín!

Kỳ sĩ cao to vung lên tay phải, quăng tấm thuẫn sang bên. Một luồng sáng da cam đậm lóe trên bàn tay y, thay thế tấm thuẫn cũ là một tấm thuẫn nhỏ xinh đường kính chỉ khoảng một mét. Rất rõ ràng, đối mặt Long Hạo Thần ở trạng thái này, y không thể tiếp tục giấu giếm thực lực. Xuất hiện trong tay y rõ ràng là tấm thuẫn cấp sử thi.

Cung bước, ngưng thần. Kỳ sĩ cao to làm ra động tác đơn giản. Lúc này ngọn lửa sắc vàng rờn trên người y lại lần nữa đổi màu, luồng sáng vàng xanh kỳ lạ phát ra từ người y. Màu vàng xanh hỗn hợp với tấm thuẫn da cam, một tầng sáng xuất hiện trước mặt y.

Phạm vi tầng sáng này không lớn lắm, chỉ vừa đủ bao phủ chính kỵ sĩ cao to. Sau khi phát ra tầng sáng này, dường như kỵ sĩ cao to biến thành pho tượng, hơi thở hoàn toàn dung hợp với tầng sáng.

Long Hạo Thần động. Thần Giáng Thuật cho hãn lực lượng mạnh thật nhưng tác dụng phụ cũng lớn.

Bóng dáng màu trắng ngà không hóa thân thành Quang Tốc Thiểm, bởi vì hãn không còn năng lực làm ra kỹ năng nào khác tăng phúc cho mình.

Đôi trọng kiếm tuyệt đẹp trên không trung đan nhau, làm ra Thập Tự Trảm uy lực mạnh nhất, màu xanh ngọc và hồng kim trên không trung thành đường vạch kỳ lạ, bay thẳng tới màn quang mang hỗn hợp xanh vàng và da cam.

Giây phút này, Long Hạo Thần thậm chí kiềm không được kiềm ý, cả thân đấu bởi vì khí thế kinh khủng mà rung rinh. Có thể thấy dù là trần thiết, vách tường hay mặt đất đều mau chóng nứt rạn, pháp trận phòng ngự từng cái tan vỡ.

Đây mới chỉ là bị khí thế ảnh hưởng!

*Bóc! *

Một thanh âm hơi kỳ quái vang lên từ tầng sáng. Công kích và phòng ngự hoàn toàn do linh lực ngưng kết thành ở chớp mắt này tách ra.

Con người của Long Hạo Thần co rút lại cỡ mũi kim. Khoảnh khắc hai bên va chạm công và phòng, hãn đã suy đoán thực lực của kỵ sĩ cao to không phải cấp tám mà là cấp chín. Bởi vì tầng sáng này nương nhờ không chỉ là trang bị cấp sử thi, mà là do phóng ra Linh Cường!

Cấp chín, vị Kim Tinh Cơ Tòa kỵ sĩ này lại là cấp chín.

Long Hạo Thần rốt cuộc hiểu mình quá mức tự tin. Đúng vậy! Trong Bí Ngân Cơ Tòa kỵ sĩ không thiếu kỵ sĩ cấp tám, trong Kim Tinh Cơ Tòa

ky sĩ vì sao không có ky sĩ cấp chín? Dù sao không phải mỗi một ky sĩ cấp chín đều được Thần Ấn vương tọa thừa nhận!

Thua, Long Hạo Thần biết mình đã thua. Tu vi càng mạnh thì hẳn càng cảm nhận được sự chênh lệch giữa cấp tám và cấp chín. Nếu đối phương là cường giả ma tộc cấp chín, có lẽ mình còn cơ hội cùng đối phương lưỡng bại câu thương. Nhưng đối phương lại là Thủ Hộ ky sĩ cấp chín có tấm thuẫn cấp sử thi. Loại phòng ngự thế này không phải hẳn có thể phá được, dù hiện tại hẳn có hai bộ trang bị cấp sử thi thì cũng thế thôi.

*Lách cách! *

Trong hai tiếng nổ nặng nề trầm đục, vách tường cả sân đấu cũng hai lần nổ tung, vô số mảnh vỡ bức tường bắn tung tóe.

Khiến Long Hạo Thần và ky sĩ cao to rung động là, tầng sáng màu xanh vàng và da cam do Linh Cường tạo thành bắt đầu tan vỡ, vô số vết nứt hiện ra mặt trên.

Bên kia, Long Hạo Thần phát ra Thập Tự Trảm, hai luồng sáng đỏ và xanh khác nhau không ngờ dung hợp. Không sai, cả Thập Tự Trảm bắt đầu xoay tròn, hai luồng sáng bắt đầu ở trung tâm giao nhau tiến hành sự dung hợp quái dị.

Đây không phải do Long Hạo Thần khống chế mà là hai luồng năng lượng kỳ lạ tự sinh ra. Chính giữa chỗ chúng dung hợp xuất hiện màu đen, màu đen kỳ lạ vô cùng, tràn ngập hơi thở thâm sâu. Trong màu đen còn có quang mang xanh nhạt, tựa như bình minh sắp hiện ra.

Lúc này Long Hạo Thần đã tiêu hao linh lực gần hết, nhưng dù là vậy thì hẳn vẫn bản năng nâng hai tay lên. Song kiểm sớm bởi vì không có đủ linh lực chống đỡ mà biến mất. Trên cánh tay trái, quang mang da cam bỗng nhiên lóe lên, Nhật Nguyệt Thần Oa tấm thuẫn bảo vệ cả thân thể sau lưng hẳn.

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 194

Trật Tự Và Phép Tắc Thần Ẩn Vương Tọa

Cùng lúc đó, một luồng sáng vàng kỳ lạ bỗng dâng lên từ người kỵ sĩ cao to. Long Hạo Thần cảm giác như bị núi đè, hoàn toàn không thể kháng cự áp lực từ người đối phương. Uy nhiếp này xuất hiện khiến linh lực xung quanh đều thu lại, ngay cả Thập Tự Trảm đang dung hợp cũng ngừng trong chớp mắt.

Ngay sau đó, Long Hạo Thần cảm nhận luồng sáng xanh vàng đậm đặc phóng lên cao.

Đột nhiên có tiếng chấn điếc tai khiến cả Ngự Long quan lung lay. Ánh mắt mọi người hầu như tập trung hướng phát ra tiếng động.

Trong tiếng động khủng bố, đầu tiên là đoàn sáng ám lam bắn thẳng lên nhập vào tầng mây. Linh lực tràn ngập sự hủy diệt khiến mọi người biến sắc.

Ngay sau đó, một luồng sáng xanh vàng bay lên trời, chớp mắt đập nát quang mang ám lam. Quang mang xanh vàng cũng theo đó bành bồng giữa không trung, hơi thở quang thuộc tính đậm đặc khuếch tán.

Nhìn quang mang xanh vàng xuất hiện, các binh sĩ Ngự Long quan kiểm không được phát ra tiếng hò reo rung trời. Bởi vì quang mang xanh vàng kia, rõ ràng là một vương tọa to lớn.

Vương tọa cao hơn mười mét, trên vương tọa vàng khảm vô số bảo thạch mỹ lệ. Những viên ngọc có sâu có cạn, có trong suốt, có thâm sâu.

Nhưng đều tỏa ra hơi thở trật tự và quy luật. Một vòng trắng xanh khắc ở đỉnh lưng vương tọa, từng luồng sáng xanh có quy luật khuếch tán ra ngoài. Linh lực nhu hòa khiến mỗi người có cảm giác muốn quỳ lạy.

Đúng vậy, đây chính là Trật Tự và Phép Tắc Thần Ấn vương tọa trong Lục Đại Thần Ấn Vương Tọa của Kỵ Sĩ Thánh Điện.

Dù là trong sân đấu luyện, hay bên trên sân tổng điện Kỵ Sĩ Thánh Điện, lúc này biến thành mảnh đất đổ nát. Nhưng kỳ lạ là không có sương khói tràn ngập, những chỗ hư hỏng bóng loáng như là bị cắt xén.

Kỵ sĩ cao lớn vẫn đứng ở trước mặt hắn, mặt nạ đã vỡ nát, lộ ra khuôn mặt cứng rắn khắc khổ. Trên trán y còn có vết máu mỏng, nó rất nhỏ, nếu không nhìn kỹ thì chắc chắn không trông thấy, hơn nữa đang lấy tốc độ cực nhanh khép lại.

Kỵ sĩ cao lớn này không phải ai khác, chính là trong Kỵ Sĩ Thánh Điện có Trật Tự và Phép Tắc Thần Ấn vương tọa, Chương Quân và Ước Thúc Thần Ấn kỵ sĩ, Long Thiên Ấn.

Lúc này, ông nhìn chăm chú luồng sáng da cam nằm trong đồng hồ nát, khóe miệng co giật.

Quang mang vàng chột lóe, Dương Hạo Hàm xuất hiện bên cạnh Long Thiên Ấn, biểu tình tươi cười hơi quái lạ.

"Thế nào rồi? Lão Long!"

Long Thiên Ấn bực bội nói.

"Đâu phải người không nhìn thấy, người nói sao hả?"

Dương Hạo Hàm nói.

"Thằng bé này một mình có tới ba trang bị cấp sử thi, người bảo ta nói cái gì nữa đây? May mắn rồi cuộc hẳn không thăng nổi người. Người mau đi đi, nếu không ta khó mà lừa được cậu ta."

Nhưng Long Thiên Ẩn lắc đầu nói.

"Ta là Chương Quân Trật Tự và Chế Ước Thần Ẩn kị sĩ, chẳng lẽ người để ta đi lừa gạt ai? Con đường của nó, chúng ta không thể quyết định giùm. Nếu không thì chưa chắc là chuyện tốt cho nó. Nói công bình thì nó đã có tư cách khống chế Kim Tinh Cơ Tòa cấp sử thi. Nếu không phải phút cuối ta dùng uy lực của Thần Ẩn vương tọa dẫn dắt lực lượng lên không trung, chỉ sợ Kỵ Sĩ Thánh Điện chúng ta sẽ bị hủy một nửa. Nhưng dù là vậy, kiếm ý nó dung hợp đã phá phòng ngự của ta, đem đến một vết thương nhỏ. Nếu nó là Kim Tinh Cơ Tòa kị sĩ chân chính, kết quả cuối cùng rất có thể là lưỡng bại câu thương."

Dương Hạo Hàm biến sắc mặt.

"Ý người là coi như cậu ta đã thông qua thử thách?"

Long Thiên Ẩn gật đầu, nói.

"Không phải coi như, thực lực của thằng bé đích thực đã vượt qua thử thách." Nói tới đây, trên mặt vị Thần Ẩn kị sĩ nghiêm khắc lộ ý cười.

"Lão Dương, người nói xem, họ Long chúng ta một nhà có ba Thần Ẩn, có phải xem như sáng tạo lịch sử trong thánh điện?"

Dương Hạo Hàm đảo tròn tròn mắt, nói.

"Người cố ý khiêu khích ta chứ gì? Huống chi thằng nhóc này còn chưa trở thành Thần Ẩn kị sĩ."

Long Thiên Ẩn cười hắc hắc nói.

"Đây chỉ là vấn đề thời gian thôi."

Phụt

Phương xa, một đoàn sáng da cam lẫn tròn, cùng lẫn ra còn có Long Hạo Thần mặt xám mày tro.

Va chạm sinh ra chấn động kinh khủng vùi hấn vào đồng đất đỏ, lực phòng ngự mạnh mẽ của Nhật Nguyệt Thần Oa tẩm thuẫn đủ bảo vệ hấn không bị thương.

Nhưng sau Thần Giáng Thuật là cảm giác cực kỳ suy yếu, rất thống khổ. Lúc này hấn không thể sử dụng một chút sức mạnh nào.

Một quang trụ vàng nhu hòa từ trên trời giáng xuống trên người Long Hạo Thần. Trong quang trụ có một thiên sứ vàng vỏ sáu cánh từ từ hạ xuống, nhẹ ôm thân thể hấn.

Bỗng chốc, Long Hạo Thần chỉ cảm thấy từng đợt linh lực ấm áp tẩy rửa cơ thể hấn, bổ sung sự yếu ớt. Dù là cảm giác cơ thể rã rời hay linh lực trống rỗng đều đang nhanh chóng biến mất.

Đại Thiên Sứ Chi Ứng, kỹ năng cấp chín của Thủ Hộ kỵ sĩ, có uy lực trị liệu và hồi phục cực mạnh. Người sắp chết chỉ còn bộ xương, chỉ cần có hơi thở, kỹ năng này sẽ sống lại họ được, chứ nói chi bây giờ Long Hạo Thần chỉ suy yếu mà thôi.

Trên trời quang mang xanh vàng hóa thành tia chớp từ trên trời giáng xuống, dung nhập vào người Long Thiên Ẩn.

Bây giờ nếu Long Hạo Thần còn không biết lão giả trước mắt đứng sừng vai với Dương Hạo Hàm có thân phận gì, vậy hấn không xứng là một kỵ sĩ. Hấn quỳ một gối xuống đất.

"Long Hạo Thần xin chào Thần Ẩn kỵ sĩ đại nhân."

Long Thiên Ẩn cúi kính nói.

"Quỳ cả hai gối, lại dập đầu mấy cái cho ta."

"A?" Long Hạo Thần ngây ra.

Long Thiên Ẩn và Dương Hạo Hàm đã đi tới trước mặt hấn.

Long Thiên Ẩn giả vờ tức giận nói.

"Sao hả? Không muốn? Thằng nhóc hư hỏng, ta là ông nội của người. Không có lão tử loại quả thì có người ra đời sao?"

"Ông nội?" Long Hạo Thần ngây như phỗng.

Vốn hắn không hiểu nổi vì sao đối tượng thử thách Kim Tinh Cơ Tòa kỵ sĩ của mình biến thành một vị Thần Ẩn kỵ sĩ, một trong tam đại điện chủ của Kỵ Sĩ Thánh Điện. Bây giờ vị Thần Ẩn kỵ sĩ lớn tuổi cho hắn biết, ông ta là ông nội của hắn. Điều này khiến đầu óc Long Hạo Thần phút chốc hỗn loạn.

Ánh mắt Long Thiên Ẩn chợt biến tối tăm, không nhất quyết đòi Long Hạo Thần lạy nữa, mà là hai tay đỡ hắn đứng dậy, tự giễu nói.

"Đúng thế! Cũng là ông nội vô trách nhiệm nhất trên đời."

Long Hạo Thần ngơ ngác nhìn Dương Hạo Hàm đứng bên cạnh.

Dương Hạo Hàm gật đầu với hắn, nói.

"Đúng vậy, ông nội người là Long Thiên Ẩn, cũng là một Thần Ẩn kỵ sĩ khác của Kỵ Sĩ Thánh Điện chúng ta. Nhà các người có quy tắc, hậu bối đều phải tự mình cố gắng. Phụ thân người là thế, người cũng như vậy. Xem ra họ Long các người thật là một nhà có ba Thần Ẩn."

"Ông nội." Trong lòng Long Hạo Thần thấy quái quái, nhìn Long Thiên Ẩn ánh mắt ngày càng biến hiền hòa, không biết tại sao mũi hắn hơi cay.

Thì ra mình còn có người thân, không chỉ là phụ thân, có ông nội nữa.

"Ông nội."

Long Hạo Thần lùi lại một bước, lại quỳ gối cung kính dập đầu lạy Long Thiên Ẩn ba cái.

Long Thiên Ẩn vẻ mặt phức tạp, lần nữa nâng Long Hạo Thần đứng dậy.

"Nếu như không có ma tộc thì tốt biết bao. Nếu như không có ma tộc, lão tử đã sớm bỏ thứ gia quy chết tiệt này. Đời sau họ Long ta dù hơi ăn chơi vô dụng chút thì sao chứ? Nhưng hiện tại không được! Thiên phú quyết định trách nhiệm và nghĩa vụ. Con trai, nhận cái lạy của con, ông nội trong lòng rất khó chịu. Ông chưa từng cho con cái gì, ta không xứng làm ông nội, sau này cũng không giúp được gì cho con."

Long Hạo Thần cúi đầu, không mở miệng. Máu mũi ruột rà, là lý do hăn bái lạy Long Thiên Ẩn. Nhưng nếu nói trong lòng hăn không chút oán trách thì sao có thể chứ?

Trước khi được phụ thân tìm thấy, hăn và mẫu thân đã trải qua ngày tháng thế nào? Chịu bao nhiêu khổ sở. Dù hôm nay hăn có sức mạnh, tất cả đều do tự hăn làm ra. Ông nội, hai chữ này đối với hăn xa lạ biết bao. Không nói tới hận, nhưng cũng không có bao nhiêu thân tình.

Dương Hạo Hàm ấn vai Long Thiên Ẩn, lắc đầu với ông.

"Được rồi, đừng nói nhiều nữa. Hạo Thần, ông nội ngươi là muốn tự mình kiểm tra thực lực của ngươi, mới trở thành đối tượng thử thách. Sau khi chúng ta thảo luận, quyết định đồng ý ngươi đã vượt qua thử thách lần này."

Long Hạo Thần ngậy ra, ngẩng đầu nói.

"Nhưng ta thua mà."

Dương Hạo Hàm mỉm cười.

"Thua một vị Thần Ẩn kỵ sĩ có mất mặt không? Tất cả điều ngươi biểu hiện đủ khiến chúng ta chấn kinh. Từ giờ trở đi, ngươi chính là một Kim Tinh Cơ Tòa kỵ sĩ. Sau khi ngươi tới Kỵ Sĩ Thánh Sơn tìm được tọa kỵ mới, có thể bắt đầu nhiệm vụ ngàn vạn công huân."

Long Hạo Thần lên tinh thần, ưỡn ngực nghe lệnh.

Dương Hạo Hàm vẻ mặt nghiêm túc nói.

"Nhưng ta muốn người phải hứa hẹn điều này. Người nhiều lần giao đấu với ma tộc, chắc có không ít cường giả ma tộc quen biết người, một số năng lực của người đã bị ma tộc biết rõ. Cho nên người nhất định phải cố gắng ẩn giấu sức mạnh của mình. Đầu tiên, song trọng kiếm của người không được tùy tiện sử dụng, linh lô cũng giống vậy, mấy thứ này đều quá bắt mắt. Cùng lúc đó, trên chiến trường người phải luôn mặc áo giáp che kín mặt. Sử dụng kỹ năng thì phải tránh mấy thứ kẻ địch đã quen thuộc. Hiểu rõ chưa?"

Long Hạo Thần nghiêm túc gật đầu.

Dương Hạo Hàm nói.

"Người nên biết, nếu người bị lộ thân phận, vậy rất có khả năng sẽ dẫn tới Ma Thần Hoàng, Nguyệt Ma Thần, Tinh Ma Thần. Đến khi đó, chính là lúc Kỵ Sĩ Thánh Điện chúng ta diệt vong. Nếu người còn muốn có ngày đoàn tụ với đồng bạn, vậy mọi chuyện phải cẩn thận."

Long Hạo Thần chăm chú ghi nhớ.

Dương Hạo Hàm nói.

"Được rồi, người trở về nghỉ ngơi đi. Từ nay về sau, người chính là Kim Tinh Cơ Tòa kỵ sĩ số mười hai. Trong Kỵ Sĩ Thánh Điện chúng ta, Kim Tinh Cơ Tòa chiến giáp cấp sử thi tổng cộng chỉ có mười hai bộ. Sáng sớm mai người tới tìm ta nhận lấy chiến giáp của mình, sau đó ta sẽ xếp đặt người đi Kỵ Sĩ Thánh Sơn. Giờ đi đi Dương Hạo Hàm nhìn xung quanh một mảnh đổ nát, có chút bất đắc dĩ nói.

"Ta sẽ sai người dọn dẹp chỗ này.

"Hẹn gặp lại Dương gia gia, ông...nội." Long Hạo Thần hành lễ với hai vị Thần Ấn kỵ sĩ, xoay người đi nhanh.

Nhìn hăn chân hăn không ổn định, Long Thiên Ẩn chậm rãi khép mắt lại, rõ ràng hơi thở ông rối loạn.

"Ông bạn già, cũng cho thẳng bé chút thời gian đi. Cậu ta có thể bình tĩnh tiếp nhận chuyện này đã không dễ dàng rồi." Dương Hạo Hàm có chút cảm thán nói.

Long Thiên Ẩn thở dài một tiếng, nói.

"Người không hiểu. Nó giống hệt cha nó, càng không nói thì trong lòng càng để ý. Đứa cháu này thật không dễ nhận!"

Long Hạo Thần trở lại phòng mình lập tức tiến vào trạng thái minh tưởng. Khi biết ông nội mình còn sống, lòng hăn sinh ra cảm xúc phản nghịch vượt xa cảm giác chính diện. Một năm rưỡi minh tưởng khiến hăn nhận ra sự quan trọng của việc giữ nội tâm tinh thuần. Cho nên hăn phải thông qua tu luyện, nhờ Quang nguyên tố tẩy rửa cho tâm tình bình ổn lại.

Rất nhanh, hăn chìm đắm trong biển Quang nguyên tố, cùng lúc đó tiêu hóa ưu và khuyết điểm trong trận chiến vừa nãy. Đây là lần đầu tiên hăn chân chính đối diện một vị cường giả cấp chín cường đại. Mặc dù Long Thiên Ẩn không dốc hết sức, nhưng trận chiến này vẫn ảnh hưởng rất lớn đến Long Hạo Thần.

Năm đoàn sáng dần bay lên khỏi người Long Hạo Thần, giữa trán, ngực, bụng và hai vai.

Trong quá trình không ngừng học tập kỹ năng kỵ sĩ, hăn rút cuộc phá tan bình cảnh cấp bảy. Từ cấp bảy lên đến cấp tám cần liên tục tiến hành đột phá linh lực. Khi gia tăng một linh khiểu nghĩa là hăn có thể thêm một vạn linh lực. Nhưng tăng linh khiểu đâu đơn giản như vậy? Mở ra một linh khiểu cần cơ duyên, lĩnh ngộ, hiểu rõ bản thân và một chút may mắn.

Nhân đó, từ cấp tám lên cấp chín có thể nói là quá trình không ngừng đột phá bình cảnh. Đây là vì sao số lượng cường giả cấp tám luôn hơn xa cấp chín.

Chín là số lượng giới hạn hết mức. Khi tu luyện linh khiếu tới chín cái rồi, muốn đột phá tới mười cái thì khó như lên trời. Cái khó này cũng là điểm đột phá cực khổ nhất nếu cấp tám muốn lên cấp chín.

Bởi vậy, rất nhiều kị sĩ đỉnh cấp tám linh lực hạn chế ở ngưỡng chín vạn mà không phải mười vạn cấp tám lên cấp chín. Chỉ cần nội linh lực đột phá chín vạn, có được mười linh khiếu, cũng có nghĩa là sẽ dễ dàng đột phá cấp chín.

Long Hạo Thần dựa vào bản thân có năng lực lĩnh ngộ mạnh, cuối cùng thành công đột phá. Hơn nữa hãn một lần sinh ra hai linh khiếu, tốc độ tu luyện so với trước kia chỉ tăng chứ không giảm. Lại thêm hãn mơ hồ tìm ra chút ít bí quyết đột phá linh khiếu. Thậm chí hãn lĩnh ngộ càng sâu hơn.

Tâm tinh thuần khiến hãn minh tường sâu, có thể tập trung hoàn toàn vào cảm nhận với Quang nguyên tố, thân thể chính mình. Hãn phát hiện, cùng với linh khiếu tăng nhiều, những linh khiếu này tựa như điểm tựa trong người.

Ngực, giữa trán và bụng, ba điểm này tựa như trụ cột, cũng là ba vị trí bất cứ cường giả nhân loại nào khi tu luyện nhất định phải xây dựng tại đó. Xây dựng các linh khiếu tiếp theo tuy có thể ở bất cứ chỗ nào mạch máu giao nhau, nhưng khi đột phá cấp bảy tiến vào cấp tám rồi, vị trí linh khiếu có ảnh hưởng cực lớn đến tu luyện sau này. Chỉ có trước tiên dựng xong điểm tựa ở vị trí quan trọng, mới phát triển tiếp, lập được càng nhiều linh khiếu mà không phải đi vào ngõ cụt.

Có khái niệm này, tương lai sẽ trải bằng con đường tu luyện của Long Hạo Thần. Nếu đã là xây dựng điểm tựa, linh khiếu giữa trán đại biểu cho đầu, linh khiếu ngực và bụng đại biểu cho thân thể. Như vậy điểm quan trọng tiếp theo đương nhiên là tứ chi. Cơ thể con người do đầu,

thân và tứ chi hợp thành. Bởi vậy, Long Hạo Thần chẳng hề do dự lựa chọn dựng linh khiếu mới trên đôi vai, cuối cùng đã thành công.

Sự thật chứng minh hắc đúng. Dựng linh khiếu ở hai vai, năm đại linh khiếu hỗ trợ cho nhau. Cũng bởi vì hai vai có linh khiếu, khiến lúc hắc thúc đẩy linh lực càng thêm thuận lợi, có nhiều kỹ năng phát động nhanh. Chỗ tốt của thể chất Thần Quyển Giả ngay lúc này hiện ra. Ví dụ kỹ năng Quang Tốc Thiểm rất thực dụng, đối với kỵ sĩ cấp tám khác thì cần phải Súc Thể mới hoàn thành nó. Hắc thì có thể dựa vào lực thân thiết với Quang nguyên tố, trực tiếp phát động. Đây chính là chênh lệch! Cũng bởi vì chênh lệch này, hắc mới có gan khiêu chiến Kim Tinh Cơ Tòa kỵ sĩ.

Lúc này, Long Hạo Thần đang lĩnh ngộ, không phải linh khiếu mà là lúc trước chiến đấu với Long Thiên Ấn, vào giây phút cuối xảy ra biến đổi kỳ lạ.

Lam Vũ, Quang Phù Dung tiến vào trạng thái cấp sử thi, cùng Quang Minh Nữ Thần Vịnh Thán phát ra Thập Tự Trảm, lực lượng có dấu hiệu dung hợp. Quang mang ám lam rốt cuộc là cái gì, Long Hạo Thần không biết. Nhưng hắc có thể cảm nhận được hơi thở khủng bố tràn ngập hủy diệt.

Quang Minh Nữ Thần Vịnh Thán là Quang thuộc tính thuần túy. Lam Vũ, Quang Phù Dung khi vào cấp sử thi, phát ra là tổ hợp quang và sinh mệnh, thuộc tính sinh mệnh vì sao có hủy diệt? Không, đó không phải hủy diệt, tuyệt đối không phải.

Tuy rằng giây phút đó quang mang ám lam bùng phát lực lượng vô cùng khủng bố, hơn nữa tràn ngập tính phá hủy. Nhưng Long Hạo Thần mơ hồ cảm thấy đây phải là sức mạnh khác, không phải hủy diệt.

Chỉ là quá trình dung hợp quá ngắn, hơn nữa không phải hoàn toàn hợp thành một, cho nên thứ giữ lại trong trí nhớ của hắc cũng rất ít ỏi. Long Hạo Thần không thể chắc chắn, lại cho hắc cơ hội giống vậy thì có thể phát động năng lực như thế nữa không. Nhưng cùng lúc đó, hắc mơ

hồ cảm thấy nếu mình nắm bắt được năng lực này, nói không chừng sẽ leo lên tầng càng cao.

Điều duy nhất khiến Long Hạo Thần khắc sâu ấn tượng là, sau khi phát ra một đòn kia, Lam Vũ, Quang Phù Dung run rẩy, Quang Minh Nữ Thần Vịnh Thán thì khẽ ngâm. Chính là nói, từ phẩm chất, Lam Vũ, Quang Phù Dung thua Quang Minh Nữ Thần Vịnh Thán một chút, còn cần tiến hóa nhiều nữa mới được. Nhưng hẳn cảm thấy theo tài liệu và đặc tính của Lam Vũ, Quang Phù Dung thì nó tiến hóa đã gần tới mức tận cùng, muốn khiến nó tiến hóa tiếp sẽ không dễ dàng.

Chậm rãi mở mắt ra, Long Hạo Thần kinh ngạc phát hiện bầu trời bên ngoài đã tối sầm. Ngự Long quan dừng dựa vào núi, không có nhiều phòng có thể thấy thế giới bên ngoài. Rõ ràng Long Hạo Thần được ưu đãi rất lớn.

"Nhã Đình." Long Hạo Thần khẽ kêu.

Quang mang vàng lấp lánh, Nhã Đình xinh đẹp xuất hiện trước mặt Long Hạo Thần. Nhìn cánh tay và đôi chân lộ da thịt, Long Hạo Thần có chút bất đắc dĩ. Bộ đồ trên người Nhã Đình là do tự động sinh ra, may mắn hẳn thấy nhiều đã quen thuộc. Huống chi, trong lòng hẳn sớm tràn đầy Thái Nhi.

"Chủ nhân." Nhã Đình ngoan ngoãn kêu.

Long Hạo Thần nói.

"Chắc cô cũng cảm nhận được trận chiến mới này, dường như Lam Vũ, Quang Phù Dung khó thể chịu đựng được lực lượng cấp sử thi. Tuy rằng có Thần Giáng Thuật của chúng ta, nó miễn cưỡng tiến cấp tới sử thi, nhưng vẫn có khuyết điểm. Coi như là Quang Minh Nữ Thần Vịnh Thán dường như cũng có khiếm khuyết. Có thể nói Lam Vũ, Quang Phù Dung luôn nuôi dưỡng trong người người, cảm giác về nó chắc còn rõ ràng hơn ta, có cách gì khiến nó tiến hóa tiếp không?"

Nhã Đình ngọt ngào cười, nói.

"Có chứ."

"A?" Long Hạo Thần vẻ mặt kinh ngạc nhìn cô.

Vốn hẳn chỉ muốn nghe Nhã Đình chỉ điểm chút ít, không ngờ cô trực tiếp cho đáp án khẳng định.

"Chủ nhân, người đã quên khối thiên thạch lấy được từ Chiến Sĩ Thánh Điện. Lam Vũ, Quang Phù Dung bị hạn chế tiến hóa là bởi vì bản thân nó vốn không tốt lắm, tài liệu không đủ để dung hợp Quang thuộc tính của chúng ta nữa, vậy nên mới không thể tiến hóa thêm. Tình huống của Quang Minh Nữ Thần Vịnh Thán gần giống với Lam Vũ, Quang Phù Dung. Chẳng qua bản thân nó tồn tại kiếm ý mà Lam Vũ, Quang Phù Dung không có, cho nên phẩm chất cao hơn chút. Hiện giờ ta có thể làm Kiếm Linh cho hai thanh kiếm này, nhưng không thể một lúc làm hai việc, chỉ có thể chọn một cái. Tùy theo thực lực của ta tiến bộ và tu vi chủ nhân tăng lên, hai thanh kiếm đã sắp không chịu nổi ta làm Kiếm Linh. Cho nên hôm nay ta mới không dung nhập vào cái nào, sợ tổn thương chúng nó. Ta cảm thấy kết cấu của thiên thạch đặc biệt, nếu có thể luyện chế hai thanh kiếm, sẽ tăng mạnh phẩm chất chúng nó. Nếu sau này chủ nhân tiếp tục sử dụng, chắc có thể xúc tiến chúng lại tiến hóa. Cho dù tiến hóa thành thần khí thì cũng không phải là chuyện không thể nào."

Đúng rồi! Thiên thạch! Nghe Nhã Đình nói, mắt Long Hạo Thần chợt sáng ngời. Hẳn đúng là đã quên mất thiên thạch, nó còn đang cất trong Giai Điện Vĩnh Hằng.

"Vậy...Làm sao dùng thiên thạch luyện chế? Kiếm một vị luyện kim đại sư hỗ trợ ư?" Long Hạo Thần hỏi.

Nhã Đình lắc đầu, nói.

"Phẩm chất hiện giờ của hai thanh kiếm, lực lượng như nhân loại chỉ sợ không thể biến đổi chúng nó. Kỳ thật luyện chế rất đơn giản, chỉ cần thời gian mà thôi. Hai thanh kiếm có linh tính riêng, nếu cắm chúng vào thiên thạch, chúng nó sẽ tự tu luyện, chẳng qua cần một đoạn quá trình."

Nghe cô nói vậy, Long Hạo Thần đương nhiên rất vui mừng. Vốn Dương Hạo Hàm đã ước định với hắn, trong lúc hoàn thành nhiệm vụ ngàn vạn công huân thì không thể sử dụng hai thanh thần kiếm. Nếu đã thế, vừa lúc nhân khoảng thời gian này để chúng nó tu luyện cùng thiên thạch.

Hắn vừa nghĩ vừa lấy thiên thạch ra khỏi Giai Diệu Vĩnh Hằng.

Thể tích thiên thạch không nhỏ, năm đó Long Hạo Thần ở Chiến Sĩ Thánh Điện chém ra một kiếm kia, không e dè cắt hơn một phần ba nguyên khối thiên thạch!

Long Hạo Thần nói.

"Dù là Lam Vũ, Quang Phù Dung hay Quang Minh Nữ Thần Vĩnh Thán, dường như đều không muốn vào Giai Diệu Vĩnh Hằng, ta cũng không thể để chúng nó lại đây."

Nhã Đình bật cười, nói.

"Đợi lúc chúng nó hấp thu thiên thạch rồi, còn lựa chọn thích hay không? Cái này rất khó nói à. Hơn nữa, ai bảo phải bỏ chúng nó vào Giai Diệu Vĩnh Hằng? Giai Diệu Vĩnh Hằng có năng lực dưỡng dục sao?"

Long Hạo Thần lòng chột động. Đúng rồi! Trong thiên thạch có thành phần sắt thép kỳ lạ, nói không chừng có thể che giấu cảm xúc không muốn vào Giai Diệu Vĩnh Hằng của hai thần kiếm. Lùi một bước thì dù chúng không muốn vào, mình cũng có thể xin Dương gia gia hỗ trợ, tạm thời cất chúng vào trong Tàng Bảo Động của Kỵ Sĩ Thánh Điện. Dù sao trừu hắn ra, không ai có thể sử dụng hai thần kiếm này.

Trải qua lần minh tướng trước, tu vi của hắn đã hoàn toàn hồi phục. Quang mang chợt lóe, Nhã Đình ôm Lam Vũ, Quang Phù Dung đưa tới trước mặt Long Hạo Thần.

Long Hạo Thần nhận lấy thanh trọng kiếm trải qua không ngừng tiến hóa ngày càng mạnh. Quang nguyên tố nhu hòa từ từ rót vào, quang mang vàng và xanh gần như cùng lúc dâng lên, chốc lát đã tăng tới trạng thái thánh kiếm.

Tiếng ù ù khê vang lên, phát động Quang Chi Đẳng Dạng, Long Hạo Thần dần tiến vào trạng thái kiếm tâm sáng tỏ, kiếm ý nội liễm. Lam Vũ, Quang Phù Dung bắt đầu tỏa ra quang mang trắng tinh thuần đến trong suốt.

Phụt

Thần kiếm chĩa hướng phía trước, chớp mắt đâm lút cán. Thiên thạch tuy cứng rắn nhưng dù sao chỉ là vật thể. Trước linh lực cấp tám mạnh mẽ của Long Hạo Thần, và sự sắc bén của Lam Vũ, Quang Phù Dung, chớp mắt bị đâm xuyên.

Quang Minh Nữ Thần Vịnh Thán cũng từ hướng khác đâm vào khối đá này. Đôi tay Long Hạo Thần nắm hai chuôi kiếm, lặng lẽ cảm nhận thần kiếm biến hóa.

Mơ hồ, hai thanh thần kiếm dường như hơi nóng lên, Long Hạo Thần không cảm giác thêm điều gì khác.

"Chủ nhân yên tâm đi, cảm giác của ta không sai." Nhã Đình vừa nói vừa giang tay ra làm động tác ôm.

Sáu cánh sau lưng cô cùng xòe ra, quang mang trắng nhu hòa lan tỏa, bao trùm lấy thiên thạch. Có thể mơ hồ thấy sau lưng Nhã Đình xuất hiện ảo ảnh đỉnh lô.

Quang mang chợt lóe, thiên thạch biến mất trong quang mang trắng.

Nhã Đình sắc mặt tái nhợt.

"Chủ nhân, trong khoảng thời gian sắp tới ta không thể giúp người được. Ta phải hết sức thúc đẩy năng lực dựng dựng Thánh Dẫn Linh Lô đã cho ta, giúp hai thanh kiếm hấp thu thiên thạch."

Vừa dứt lời, cô đã hóa thành luồng sáng vàng, thoáng chốc dung nhập vào người Long Hạo Thần, không thấy bóng dáng.

Sáng sớm.

Long Hạo Thần sáng sớm đã tới chờ trước cửa phòng làm việc của Dương Hạo Hàm, nằm ở tầng cao nhất tổng điện Kỵ Sĩ Thánh Điện. Hôm nay hắn mặc đồ trắng, tóc dài màu vàng xõa ngang vai, cách ăn mặc đơn giản đến không thể giản đơn hơn. Nhưng Long Hạo Thần chỉ đứng đó, mặc kệ hắn mặc cái gì đều có khí chất riêng biệt, khiến người chú ý.

Quang mang trong suốt, dù là ai, trông thấy đôi mắt trong suốt không chút vật bẩn của hắn, cảm nhận Quang nguyên tố tinh khiết xung quanh người hắn, sẽ bất giác bị hắn hấp dẫn.

Sớm như vậy đã tới chờ không phải vì Long Hạo Thần nóng lòng muốn có Kim Tinh Cơ Tòa chiến giáp, quan trọng là hắn muốn sớm ngày bắt đầu nhiệm vụ ngàn vạn công huân. Đây chính là tròn một ngàn vạn công huân! Không biết bao nhiêu ma tộc sẽ trở thành vật tế trong tay hắn. Hơn nữa nó cần thời gian. Muốn sớm đoàn tụ với đồng bạn, Thái Nhi, thì hắn nhất định phải nhanh chóng hoàn thành nhiệm vụ mới được.

Dương Hạo Hàm không để Long Hạo Thần chờ đợi quá lâu. Dù rằng hiện tại ma tộc tấn công yếu hơn trước nhiều, nhưng làm điện chủ Kỵ Sĩ Thánh Điện, ông phải lo giải quyết rất nhiều việc.

Trong thánh chiến, Dương Hạo Hàm và Long Thiên Ấn phân công rất có trật tự. Dương Hạo Hàm phụ trách hậu cần bổ sung, điều động binh lính, trị liệu thương binh, và các công tác linh tinh phức tạp khác. Long

Thiên Ấn chỉ phụ trách dẫn các cường giả Kỵ Sĩ Thánh Điện chiến đấu ở tiền tuyến.

Nếu có Long Tinh Vũ, lấy phân phận Trường Giới kỵ sĩ làm điều này càng thích hợp hơn. Đáng tiếc, Trường Giới kỵ sĩ duy nhất trong ba đại Thần Ấn kỵ sĩ đã biến mất, dĩ nhiên phải có người nhận nhiệm vụ thay y. Long Thiên Ấn không thể mặc kệ. Dù sao Dương Hạo Hàm là minh chủ Liên Minh Thánh Điện, cần giải quyết rất nhiều vụ việc phía Liên Minh.

"Đến sớm vậy?" Dương Hạo Hàm nhìn Long Hạo Thần chờ trước cửa, mặt lộ nét cười. "Theo ta vào." Nói xong ông đẩy cửa, đi vào phòng làm việc.

Long Hạo Thần trước tiên cung kính hành lễ với ông mới vào theo.

Dương Hạo Hàm chỉ ghế ở một bên, ý bảo Long Hạo Thần ngồi xuống.

Long Hạo Thần lắc đầu nói.

"Dương gia gia, ta không ngồi, xin người kiểm tra trị số công huân của ta, để ta bắt đầu nhận nhiệm vụ tiếp theo."

Dương Hạo Hàm mỉm cười nói.

"Người gấp gáp cái gì. Hạo Thần, trong lòng người có phải trách ông nội mình?"

Long Hạo Thần ngẩn ra nhưng không mở miệng. Kỳ thực trong lòng hắn không biết có trách hay không. Chỉ là làm cách nào hắn cũng không thể sinh ra cảm giác thân thiết với ông nội. Dù sao hắn bây giờ khác năm đó gặp Long Tinh Vũ.

Khi gặp phụ thân thì hắn còn nhỏ, mới mười tuổi mà thôi. Có thể nói, Long Tinh Vũ xuất hiện ở thời điểm quan trọng nhất trong quá trình trưởng thành của hắn. Hơn nữa y hết sức dạy dỗ, bên hắn hơn hai năm. Thế này mới thành lập tình cảm cha con.

Long Thiên Ẩn thì ở tình huống khác. Khi Long Hạo Thần gặp ông nội mình, hẳn đã chiến đấu với ma tộc, nhiều năm ra sống vào chết. Không biết hẳn gặp bao nhiêu khó khăn, ta luyện, quanh quẩn giữa lằn ranh sống chết. Nhưng ông nội hẳn đã ở đâu? Từ nhỏ tới lớn, hẳn không gặp mặt ông nội một lần nào. Giống như Long Thiên Ẩn đã nói, ông đúng là không phải một ông nội đúng nghĩa. Tuy Long Hạo Thần không có ý trách ông, nhưng muốn hẳn sinh ra cảm giác thân thiết thì không phải chuyện dễ.

Dương Hạo Hàm thở dài một tiếng, nói.

"Tất cả là do chiến tranh làm hại! Chàng trai, đừng trách ông nội người. Kỳ thật hẳn rất bất đắc dĩ. Có lẽ người không biết, quan hệ ông nội và cha người cũng không tốt, cũng bởi quy tắc của họ Long. Tổ tiên họ Long các người từng thề, ngày nào ma tộc chưa diệt vong, hậu duệ gia tộc không thể hưởng thụ quyền lực. Dù là ông nội người hay cha người đều không thể thay đổi điều này. Lùi một bước mà nói, ông nội người là một trong tam đại Thần Ẩn kỵ sĩ của Kỵ Sĩ Thánh Điện, hẳn gánh vác trách nhiệm nặng nề cỡ nào, người có nghĩ đến không? Phụ thân người mới trở thành Thần Ẩn kỵ sĩ mười mấy năm thôi, lúc trước chỉ có ta và ông nội người là Thần Ẩn. Mà ta dốc càn nhiều sức lực ở toàn Liên Minh. Có thể nói, tổng điện Kỵ Sĩ Thánh Điện chúng ta hoàn toàn do một tay ông nội người chống đỡ. Tại đây, uy vọng của ông nội người còn cao hơn ta nhiều. Làm Thần Ẩn kỵ sĩ, phải gánh vác rất là nhiều thứ, quá nhiều. Hẳn không còn tâm trí lo lắng thân tình. Năm đó bà nội người chết tại Ngự Long quan, nhưng ông nội người canh giữ bên linh cữu một ngày rồi lần nữa leo lên đầu tường Ngự Long quan. Từ lúc đó, ta không bao giờ thấy ông nội người cười nữa."

"Làm một người đàn ông, không lộ ra cảm xúc không có nghĩa là bản thân hẳn không có tình cảm. Ông nội người cũng rất đau khổ. Ta biết, khiến người đột ngột nhận hẳn thì cực kỳ khó khăn. Ta chỉ hy vọng người có thể hiểu hẳn. Cả đời ông nội người gần như dâng hiến cho Kỵ Sĩ Thánh Điện chúng ta. Hẳn là anh hùng chân chính. Làm anh hùng, hẳn trả giá cũng là người bình thường không thể tưởng tượng được."

Người nên tự hào mình có được một ông nội như vậy, mà không phải trách hăn, người hiếu chưa?"

Long Hạo Thần im lặng nghe Dương Hạo Hàm nói, chậm rãi gật đầu.

"Dương gia gia, ta hiểu những lời người nói, cho nên ta không trách ông nội. Chỉ là, ông ấy xuất hiện quá bất ngờ. Trước kia phụ thân chưa từng nói ta có ông nội, ta cần thời gian. Ngài có thể cho ta chút thời gian không?"

Dương Hạo Hàm mỉm cười nói.

"Đó là tất nhiên. Chỉ cần trong lòng người không trách hăn là tốt rồi, đây là việc ông cháu nhà các người. Người gia nhập trận chiến tranh này, ông nội là cấp trên của người, người rất nhanh sẽ biết hăn ở trên chiến trường là loại anh hùng nào. Có hăn ở đầu tường Ngự Long quan, coi như là Tử Linh Ma Thần Tát Mễ Cơ Nạp cũng không dám tùy tiện tấn công đầu tường."

Long Hạo Thần nói.

"Dương gia gia, xin ngài hãy ghi lại trị số công huân của ta." Nói xong hăn duỗi ra cánh tay khảm lệnh bài công huân.

Dương Hạo Hàm gật đầu, lấy ra linh khí loại nhỏ, ở mặt trên ghi nhớ. Khi ông thấy con số thì hơi ngây ngẩn.

Trị số công huân lưu trữ trong lệnh bài công huân của Long Hạo Thần không ngờ cao tới bảy con số.

Hơn một trăm vạn.

"Người, sao người có nhiều công huân như vậy?" Dương Hạo Hàm giật mình nói.

Long Hạo Thần mỉm cười.

"Ngài đừng quên chính ta giết chết Xà Ma Thần An Độ Ma Li! Hơn nữa, Hạo Nguyệt và Nhã Đình đánh chết ma tộc đều tính về ta. Nhưng ta muốn đề nghị với ngài, làm Liệp ma giả thứ nhất đánh vỡ Trụ Ma Thần, công huân này không tính trong lúc chiến đấu được. Ta cầu Liên Minh cho, mấy trăm vạn công huân chắc không tính nhiều chứ, tốt nhất là cũng tính trong số ngàn vạn công huân luôn."

Dương Hạo Hàm bực mình nói.

"Thằng nhóc tệ hại, người đang tổng tiền sao?"

Long Hạo Thần nói.

"Dương gia gia, cái này chắc không thể tính là tổng tiền."

Trước ánh mắt đáng thương của hắn, Dương Hạo Hàm bất đắc dĩ lắc đầu, nói.

"Được rồi, việc này Liên Minh đã sớm bàn bạc. Các người phá hủy Trụ Ma Thần, lập công lớn cho Liên Minh, nhưng không có thưởng công huân."

"A? Vì sao?" Long Hạo Thần giật mình nói.

Dương Hạo Hàm mỉm cười nói.

"Nếu người thật muốn công huân thì cũng được, cho người hai, ba trăm vạn cũng không thành vấn đề. Dương nhiên không thể tính vào nhiệm vụ ngàn vạn công huân, nhưng phần thưởng Liên Minh vốn muốn cho người cũng không có."

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 195

Kim Tinh Cơ Tòa

Truyện Tiên Hiệp - Truyện FULL

Long Hạo Thần lòng chột động.

"Liên Minh định thưởng cho chúng ta cái gì?"

Dương Hạo Hàm nói.

"Sau khi thảo luận, chúng ta thấy Liệp ma Đoàn các người có cống hiến lớn đối với Liên Minh, quyết định trừ bỏ tất cả công huân sau này đội các người thăng cấp. Phần thưởng này người đã vừa lòng chưa?"

Long Hạo Thần mừng như điên.

"Vừa lòng, rất vừa lòng!"

Trừ hết tất cả công huân khi thăng cấp, đây là con số không nhỏ! Nên biết, Liệp ma Đoàn từ cấp suất thăng lên cấp vương cần tới một trăm vạn công huân, từ cấp vương lên cấp đế thì hơn một ngàn vạn công huân. Còn về cấp đế thăng tới cấp danh hiệu thì yêu cầu càng nhiều. Phải đủ thực lực, cống hiến lớn cho Liên Minh, ít nhất là giết không ít ma thần, hoàn thành hết mới trở thành Liệp ma Đoàn cấp danh hiệu.

Chính là nói, dù không lo đến mức cuối cùng thăng cấp danh hiệu, mấy đợt trước cũng cần tới một ngàn một trăm vạn công huân. Con số công huân này đủ mua vài bộ trang bị cấp sử thi. Liên Minh thưởng cho họ có thể nói là cực lớn.

Dương Hạo Hàm ghi lại số công huân hiện tại của Long Hạo Thần, nói.

"Được rồi, hưng phấn thì chờ sau này đi. Trước mắt không hoàn thành nhiệm vụ ngàn vạn công huân, đội các người không thể hợp lại, phần thưởng này cũng không có ý nghĩa gì với các người. Nhưng ta phải lần nữa nhắc nhở người, dù người có muốn hoàn thành nhiệm vụ nhiều cỡ nào, nhất định phải chú ý an toàn bản thân. Sự an toàn của người quan trọng như thế nào với Liên Minh, chắc không cần ta nhấn mạnh chứ."

Long Hạo Thần cung kính vâng dạ.

Dương Hạo Hàm nâng lên tay phải, luồng sáng vàng bắn hướng khoảng trống trong phòng làm việc. Thoáng chốc linh lực đậm đến cực độ khuếch tán ra, một cái hòm không lớn xuất hiện trước mặt Long Hạo Thần.

Độ cao của hòm chữ nhật chỉ khoảng nửa thước, dài một thước rưỡi, rộng một thước. Thể tích không bắt mắt, nhưng quan trọng là mặt trên tỏa ra quang mang da cam, màu sắc chỉ thuộc về cấp sử thi.

Trên hòm không có hoa văn hoa lệ hay điêu khắc gì, nhưng nhiều góc cạnh đường nét rõ ràng, tràn ngập cảm giác thần bí.

"Đây là..." Long Hạo Thần kinh ngạc dò hỏi.

Dương Hạo Hàm mỉm cười.

"Thế nào? Thoạt nhìn không lung linh bằng Bí Ngân Cơ Tòa chiến giáp đúng không? Đây chính là thứ người muốn, Kim Tinh Cơ Tòa, cấp sử thi. Kích cỡ của nó nhỏ hơn Bí Ngân Cơ Tòa chiến giáp, độ dày cũng không bằng Bí Ngân Cơ Tòa chiến giáp. Nhưng nó tăng phúc cho người thì Bí Ngân Cơ Tòa tuyệt đối không thể nào so sánh được. Kim Tinh Cơ Tòa, là kiệt tác tâm huyết của các tiền bối Kỵ Sĩ Thánh Điện chúng ta. Đợi lúc người sử dụng nó sẽ cảm nhận được nó có tác dụng lớn đến đâu.

Hy vọng người sử dụng nó thật tốt, dùng nó anh đừng giết địch, mãi đến ngày người trở thành Thần Ấn kỵ sĩ."

Nắm đấm tay trái Long Hạo Thần giơ ngang ngực, lần nữa cung kính hành lễ kỵ sĩ hướng Dương Hạo Hàm.

Dương Hạo Hàm mỉm cười nói.

"Mặc thử xem, thanh niên luôn có chút tò mò. Người mặc nó đi Kỵ Sĩ Thánh Sơn thì ta cũng yên tâm. Đương nhiên bên ngoài phải mặc thêm áo choàng, tránh để nó làm lộ tung tích của người."

Đây chính là Kim Tinh Cơ Tòa chiến giáp. Nhìn hòm chữ nhật trước mặt, nhịp tim đập của Long Hạo Thần bất giác tăng nhanh. Tuy hẳn đã có vài trang bị cấp sử thi, nhưng bộ trước mắt không giống nhau!

Phương diện phẩm chất thì Quang Minh Nữ Thần Vịnh Thán có lẽ còn hơn bộ giáp này. Nhật Nguyệt Thần Oa tắm thuần Tinh Quang Thần Thú cũng vượt qua nó, nhưng chúng không phải vật chuyên thuộc về Kỵ Sĩ Thánh Điện! Chỉ có cái này, Kim Tinh Cơ Tòa chiến giáp đại biểu quang vinh của vô số kỵ sĩ, giao cho Long Hạo Thần, mới là vinh dự cao nhất của Kỵ Sĩ Thánh Điện. Gần như mỗi một vị Thần Ấn kỵ sĩ đều từng có Kim Tinh Cơ Tòa chiến giáp thuộc về mình.

Hít sâu, Long Hạo Thần hỏi Dương Hạo Hàm.

"Dương gia gia, ta phải làm sao?"

Dương Hạo Hàm nghiêm túc nói.

"Đứng lên, dùng linh lực của người cảm nhận nó."

Long Hạo Thần gật đầu, lần nữa hít sâu, đi tới trước Kim Tinh Cơ Tòa. Đầu tiên hẳn hướng nó hành lễ kỵ sĩ đúng tiêu chuẩn, sau đó mới bước lên.

Hắn làm lễ ký sĩ là hướng tới các tiền bối Kỵ Sĩ Thánh Điện từng sử dụng Kim Tinh Cơ Tòa chiến giáp này. Mỗi vị Kim Tinh Cơ Tòa ký sĩ người mới đều có cùng sứ mệnh, kế thừa ý chí của người đi trước, khiến quang mang Kim Tinh Cơ Tòa chiến giáp chiếu rọi mặt đất.

Khi đôi chân Long Hạo Thần đứng vững trên Kim Tinh Cơ Tòa, hắn kinh ngạc phát hiện, dưới chân không phải cảm giác cứng rắn sắt thép mà là mềm mại.

Không sai, chính là mềm mại. Hơn nữa Kim Tinh Cơ Tòa chiến giáp dường như có sự sống. Long Hạo Thần thậm chí cảm giác như nghe tiếng tim nó đập.

Quang nguyên tố nhu hòa từ người Long Hạo Thần tỏa ra, thuận theo đôi chân rót vào trong Kim Tinh Cơ Tòa. Kim Tinh Cơ Tòa dưới chân thoáng chốc truyền đến cảm giác xoa dịu cực kỳ thoải mái, Long Hạo Thần còn nghe tiếng ngâm khê thư giãn.

Ngay sau đó, cảm giác tim đập nhanh trước đó càng biến rõ ràng. Hơn nữa tiếng tim đập rất nhanh hòa cùng nhịp với tim hắn.

Quang mang ám kim quét đến. Gần như trong chớp mắt, Long Hạo Thần đã mặc xong bộ giáp cấp sử thi này.

Khác với lúc mặc Bí Ngân Cơ Tòa chiến giáp phát ra tiếng lách cách. Khi phát động Kim Tinh Cơ Tòa là loại cảm giác nước mát vuốt ve. Long Hạo Thần trông thấy chất lỏng ám kim chảy xuôi. Khi hắn lấy lại tinh thần, cả người đã tẩm trong chất lỏng màu ám kim này.

Trong phòng Dương Hạo Hàm có gương. Long Hạo Thần bản năng chuyển người phía hướng đó. Hắn trông thấy là bộ giáp không gì sánh kịp.

Nói đến hùng tráng thì Kim Tinh Cơ Tòa chiến giáp còn không rắn chắc vạm vỡ bằng Bí Ngân Cơ Tòa chiến giáp. Nhưng nó có loại đặc biệt. Long Hạo Thần chỉ cảm thấy cả người như ngâm trong Quang

nguyên tố âm áp. Vốn cảm giác tinh thần đã mạnh gần như tăng thêm gấp đôi. Càng khiến hãn giật mình là nội linh lực hơn ba vạn đường như biến nhiều hơn khi mặc vào áo giáp. Hơn nữa tăng lên không chỉ là một chút mà thôi.

Kim Tinh Cơ Tòa chiến giáp này tựa như là linh khiêu to lớn ngoài người hãn, đang điên cuồng hấp thu Quang nguyên tố bên ngoài, không lưu trữ trong người Long Hạo Thần mà là ở Kim Tinh Cơ Tòa chiến giáp. Long Hạo Thần cảm nhận được mình có thể tùy lúc sử dụng linh lực này vào chiến đấu hoặc tu luyện. Trước không nói bộ giáp này hỗ trợ cho công kích và phòng ngự lúc chiến đấu, chỉ cần một điểm kia thì nó đã thành cỗ máy chiến đấu cực kỳ khủng khiếp. Hiện giờ Long Hạo Thần thậm chí cảm nhận không đến cực hạn của Kim Tinh Cơ Tòa chiến giáp này. Chính là nói, tổng sản lượng linh lực của bộ giáp cấp sử thi chắc chắn vượt qua số lượng Long Hạo Thần đang có.

Bộ giáp ám kim hình giọt nước bao phủ cả người Long Hạo Thần. Mũ giáp hình thoi, phía đỉnh trông như vương miện, phần mặt thì là hình mặt nạ. Áo giáp dán sát người Long Hạo Thần. Phần vai và ngực nhô ra, vị trí khác thì không khác gì bộ giáp bình thường. Nhưng đường cong và lăng giác kỳ lạ vẽ ra một hình ảnh hoàn mỹ trên Kim Tinh Cơ Tòa chiến giáp.

Long Hạo Thần không hình dung được loại cảm giác này. Hãn chỉ cảm thấy bộ giáp ám kim tỏa quang mang da cam hoàn hảo không khuyết điểm. Hãn thậm chí không tìm ra bất cứ sai sót gì.

Mặc vào nó, trừ tăng phúc ra, Long Hạo Thần không cảm nhận được một chút trọng lượng, tựa như mặc bộ đồ mỏng, còn là loại thoải mái.

Giọng của Dương Hạo Hàm vang bên tai Long Hạo Thần.

"Kim Tinh Cơ Tòa chiến giáp cấp sử thi có thể tự lưu trữ nội linh lực cao tới mười vạn. Nội linh lực đó có thể ở lúc người tu luyện gia tăng tốc độ nhanh rất nhiều, cũng có thể cho người sử dụng linh lực trong chiến đấu. Có thể nói, bất cứ thánh kỵ sĩ mặc Kim Tinh Cơ Tòa chiến giáp cấp

sử thi đều có sức mạnh gần cấp chín. Còn về lợi ích khác thì phải chính người không ngừng tìm kiếm. Cùng là Kim Tinh Cơ Tòa, mặc trên người thánh ký sĩ khác nhau, nở rộ quang mang cũng hoàn toàn khác. Người là Thần Quyển Giả, là quang minh chi tử, hy vọng Kim Tinh Cơ Tòa chiến giáp cấp sử thi ở trên người của người nở rộ quang mang chói lòa nhất."

"Cảm ơn ngài, Dương gia gia." Nhìn đôi tay màu ám kim giống của mình, Long Hạo Thần nói ra lời cảm ơn tận đáy lòng. Hắn quỳ một gối xuống đất, lần nữa hành lễ với Dương Hạo Hàm.

Dương Hạo Hàm bước lên vài bước, nâng hắn dậy.

"Đi đi, người đã biết đường đến Kỵ Sĩ Thánh Sơn. Ma tộc chỉ tấn công chính diện Ngự Long quan, thời tiết bên ngoài Ngự Long quan khốc liệt, bọn chúng không dám chia binh bao vây chúng ta. Nhưng ngoài Ngự Long quan vẫn có đội trinh sát nhỏ của ma tộc. Tin chắc người đối phó chúng không thành vấn đề. Đi sớm về sớm, đây là pháp lệnh của ta, cầm nó thì có thể phá cách chọn tọa kỵ thứ hai. Hơn nữa, ta tin tưởng tu vi hiện tại và thể chất Thể Quang Diệu của người, chắc chắn sẽ tìm được đồng bạn tọa kỵ thích hợp mình nhất."

Dương Hạo Hàm đưa cho Long Hạo Thần một quyển trục. Hắn nhận lấy, lần nữa hành lễ với ông mới đứng dậy rời đi.

Vị điện chủ Kỵ Sĩ Thánh Điện, minh chủ Liên Minh Thánh Điện cho tới nay quan tâm chăm sóc hắn, Long Hạo Thần khắc sâu trong lòng. Hắn không nói thêm cái gì, chỉ dùng hành động báo đáp là đủ rồi.

Dương Hạo Hàm tiễn hắn đến tận cửa, nhìn bóng lưng khuất xa, mỉm cười nói.

"Ông bạn già, vừa lòng chưa?"

Trong góc tối, Long Thiên Ẩn từ từ bước ra, bên cạnh ông là Hàn Vũ biểu tình kích động.

"Đứa trẻ này thật khiến người đau lòng! Lão Dương, cảm ơn."

Dương Hạo Hàm nói.

"Cảm ơn cái gì? Họ Long các người đã trả giá cho Liên Minh quá nhiều. Ta còn trông chờ thằng bé chăm sóc người lúc tuổi già. Hàn Vũ, thế nào rồi, khoảng thời gian này chắc học hỏi không ít từ chỗ Long gia gia của người chứ?"

Hàn Vũ gật đầu, cố nén xúc động đuổi theo Long Hạo Thần, nói.

"Cảm ơn hai gia gia đã giúp đỡ."

Y kết thúc bế quan sớm hơn cả Long Hạo Thần, hiện giờ đã là một Kỵ Sĩ Thánh Điện cấp bảy.

Long Thiên Ấn luôn mang y theo bên người, sai làm một ít nhiệm vụ, để y quen thuộc chiến trường Ngự Long quan, khi Long Hạo Thần gia nhập chiến tranh thì Hàn Vũ có thể hỗ trợ hắn.

"Dương gia gia, hiện tại ta chỉ muốn biết khi nào có thể nhận thử thách Bí Ngân Cơ Tòa chiến giáp?"

Hàn Vũ trơ mắt nhìn Long Hạo Thần mặc Kim Tinh Cơ Tòa chiến giáp cấp sử thi đi mất. Tuy y sẽ không so sánh với hắn, nhưng làm một kỵ sĩ, y cũng rất khát vọng quang vinh kỵ sĩ!

Dương Hạo Hàm mỉm cười, hỏi Long Thiên Ấn.

"Người thấy sao? Đứa trẻ này có đủ sức mạnh chưa?"

Long Thiên Ấn lắc đầu.

"Còn thiếu chút. Kỹ năng chiến đấu thì được rồi, nhưng linh lực hơi yếu. Công huân trên người cậu ta đủ mua một bộ."

Dương Hạo Hàm nhìn hướng Hàn Vũ, mỉm cười nói.

"Nghe thấy chưa, Long gia gia đã đồng ý cho người đi đường tắt, không mau cảm ơn. Đám nhóc các người ở chỗ ma tộc kiếm lời đúng là nhiều! Cá nhân người thu lợi đủ mua một bộ Bí Ngân Cơ Tòa chiến giáp." Hàn Vũ ánh mắt kiên quyết, lắc đầu nói.

"Không, hai vị gia gia, ta không muốn. Ta phải dựa vào chính sức mình lấy Bí Ngân Cơ Tòa chiến giáp. Công huân của ta thuộc về đoàn đội mà không chỉ bản thân ta. Nếu là đoàn trưởng, nhất định cũng sẽ làm như vậy. Ta tin rằng Kim Tinh Cơ Tòa chiến giáp trên người cậu ta không phải dùng công huân mua được."

Vốn ánh mắt Long Thiên Ẩn có chút khắc nghiệt nay biến nhu hòa nhiều, nhắc tay vỗ bả vai Hàn Vũ.

"Có chí khí, là đàn ông đích thực. Vậy đi thôi. Đợi lúc người có đủ thực lực, thánh điện sẽ chuẩn bị tất cả cho người."

"Vâng."

Dĩ nhiên Long Hạo Thần không biết lúc hăn rời khỏi xảy ra vấn đề nho nhỏ kia. Hăn dựa vào lệnh bài Liệp ma Đoàn cấp suất của mình, một đường bình an ra khỏi Ngự Long quan, thẳng tới Kỳ Sĩ Thánh Sơn.

Nói đến thì Long Hạo Thần đã hơn một năm rồi không thấy thế giới bên ngoài.

Ngoài Ngự Long quan bốn mùa đóng băng, cực kỳ lạnh lẽo. Bây giờ hít vào không khí lạnh băng, Long Hạo Thần lại có cảm giác vui sướng vì trở về thế giới thực. Loại nhiệt độ thấp cỡ này chẳng hề ảnh hưởng hăn chút nào. Huống chi Kim Tinh Cơ Tòa chiến giáp đã ngăn cản nhiệt độ bên ngoài, dùng còn tốt hơn đồ giữ ấm.

Long Hạo Thần không cởi ra bộ giáp, không phải vì mới lạ hay khoe khoang, mà vì quen thuộc áo giáp cấp sử thi.

Chờ hẩn từ Kỵ Sĩ Thánh Sơn trở về sẽ xông pha chiến trường. Hơn nữa để che giấu thân phận, hẩn phải luôn mặc bộ giáp này mới được. Sớm ngày quen thuộc, có thể sớm dựa vào bộ giáp tăng cường sức mạnh.

Kim Tinh Cơ Tòa chiến giáp vẫn đang liên tục nạp năng lượng. Long Hạo Thần suy tính một chút, khi bộ giáp cấp sử thi tiêu hao hết linh lực, chứa đầy linh lực cần một tiếng đồng hồ. Đương nhiên, nếu ngay lúc đó Long Hạo Thần sử dụng linh lực thì nó sẽ không ngừng hấp thu Quang nguyên tố để bổ sung. Bởi vậy, áo giáp cấp sử thi này không đơn giản là tăng phúc linh lực mười vạn, thêm vào nó không ngừng hồi phục, khiến Long Hạo Thần phát huy sức mạnh kỵ sĩ cấp chín không phải nói chơi.

Trong các trang bị sử thi Long Hạo Thần có được, hai thanh trọng kiếm dĩ nhiên là sinh ra vì công kích, Nhật Nguyệt Thần Oa tẩm thuần thì hoàn toàn là phòng ngự. Kim Tinh Cơ Tòa chiến giáp vừa lúc bù đắp khuyết điểm của Long Hạo Thần, tác dụng lớn nhất là hỗ trợ và phòng ngự, còn có tăng phúc. Không thể nghi ngờ, hiện giờ Long Hạo Thần tổng cộng hết thực lực thì tuyệt đối là cường giả đứng đầu trong Kỵ Sĩ Thánh Điện. Coi như đối diện ma tộc cấp chín cũng có sức đối kháng một phen.

Đây không chỉ là cố gắng của chính hẩn, còn là kết quả Liên Minh Thánh Điện dốc sức ủng hộ. Hiện giờ hẩn phải làm là không ngừng tăng sức mạnh bản thân. Có thể nói, giờ đây Long Hạo Thần đã trưởng thành đến mức độ khó thể bị giết. Chỉ cần giữ tình trạng hiện tại kéo dài mãi, vậy thì chẳng bao lâu sau, hẩn có thể đột phá đến Thần Ẩn kỵ sĩ.

Hôm nay bên ngoài không có tuyết rơi, nhưng gió vẫn rất lớn. Gió lạnh thổi như lưỡi dao phủ lên mọi thứ trong phạm vi.

Áo choàng lớn trên người Long Hạo Thần bị gió thổi phất phật. Hẩn đi rất nhanh nhưng không bay. Quang mang hơi vạn vạo lấp lánh quanh người hẩn. Tầng sáng này rất yếu ớt nhưng thật sự tồn tại, hoàn toàn che giấu hơi thở của Long Hạo Thần. Trừ phi là tinh thần lực vượt qua hẩn,

nếu không thì bất cứ tinh thần trinh sát nào rơi vào người hắn sẽ không có phản ứng.

Cứ như thế, Long Hạo Thần không gặp phải bất cứ tiểu đội tuần tra nào của ma tộc, rời khỏi phạm vi Ngự Long quan, thẳng tiến Kỵ Sĩ Thánh Sơn.

Từ Ngự Long quan đến Kỵ Sĩ Thánh Sơn không xa lắm, chỉ khoảng vài trăm cây số mà thôi. Đại quân ma tộc dĩ nhiên có thể lựa chọn tấn công Kỵ Sĩ Thánh Sơn. Nếu là bây giờ, đại quân ma tộc phải một mình xâm nhập. Càng quan trọng là, Kỵ Sĩ Thánh Sơn không phải khối xương dễ gặm!

Trải qua mấy ngàn năm Kỵ Sĩ Thánh Điện tích lũy, trên Kỵ Sĩ Thánh Sơn không biết có nhiều ít ma thú quang thuộc tính. Trong đó đa số là cường giả cấp bốn, năm, cũng có nhiều ma thú cấp mười.

Ma thú quang thuộc tính và ma tộc hắc ám thuộc tính, mâu thuẫn tuyệt đối không thể điều hòa. Một khi ma tộc tấn công lên núi, vậy sẽ bị tất cả ma thú Kỵ Sĩ Thánh Sơn kháng cự, chứ nói chi phía sau còn có Kỵ Sĩ Thánh Điện chặn đường.

Kỵ Sĩ Thánh Điện đích thực không thể điều động nhiều ma thú vào chiến trường, nhưng nếu ma tộc dám công kích Kỵ Sĩ Thánh Sơn, vậy Dương Hạo Hàm và Long Thiên Ấn không ngại cho chúng một chiêu trước sau bị bao vây.

Bởi thế, Tử Linh Ma Thần Tát Mễ Cơ Nạp làm thống soái dẫn đo thật lâu, quyết định chỉ tấn công Ngự Long quan, bỏ qua Kỵ Sĩ Thánh Sơn.

Nhìn xa thì xử lý Kỵ Sĩ Thánh Sơn đích thực là đả kích nặng với Kỵ Sĩ Thánh Điện. Nhưng giải quyết đám ma thú trên Kỵ Sĩ Thánh Sơn không đem đến lợi ích gì cho ma tộc, ngược lại mạo hiểm cực lớn. Điều này thật không hay chút nào. Nếu có thể công phá Ngự Long quan, ép buộc chủ lực Kỵ Sĩ Thánh Điện lui ra sau, hoặc là giải quyết hết chủ lực

thì Tắt Mễ Cơ Nạp không ngại tổn chút sức hủy Kỵ Sĩ Thánh Sơn. Nhưng hiện tại gã tạm thời sẽ không đối phó Kỵ Sĩ Thánh Sơn.

Càng tới gần Kỵ Sĩ Thánh Sơn, hơi thở Quang nguyên tố biến càng đậm. Sương khói tỏa ra quang mang vàng nhạt cuộn cuộn bốc lên, một tòa núi nguy nga như ẩn như hiện.

Lần trước hẳn tới đây từ hướng khác, còn chưa có cảm giác rõ ràng. Lần này hẳn kinh ngạc phát hiện, tiến vào phạm vi Kỵ Sĩ Thánh Sơn, nhiệt độ không khí xung quanh rõ ràng tăng cao. Dường như gió lạnh không ảnh hưởng sương khói vàng nhạt của Kỵ Sĩ Thánh Sơn.

Long Hạo Thần mơ hồ hiểu ra, Kỵ Sĩ Thánh Sơn chẳng những chặn khí lạnh đến từ đông bắc, cũng là công thần chân chính ngăn chặn đại quân ma tộc.

Khó trách Ngự Long quan một mình ở đó mà ma tộc cũng không vòng qua, trừ sợ bị bao vây đầu đuôi, địa thế của Kỵ Sĩ Thánh Sơn đối với ma tộc là ảnh hưởng trí mạng!

Long Hạo Thần nhớ rõ, lần trước mình tiến vào Kỵ Sĩ Thánh Sơn từng cảm nhận Quang nguyên tố nơi đây hơn bên ngoài gấp năm lần.

Đối với kỵ sĩ bọn họ, đây là nơi tu luyện tốt nhất. Nhưng cho đến nay nó chỉ dừng dục ma thú quang thuộc tính. Kỵ Sĩ Thánh Điện nghiêm cấm các kỵ sĩ vào đây tu luyện. Bây giờ Long Hạo Thần mới mơ hồ đoán ra nguyên nhân.

Trong Kỵ Sĩ Thánh Sơn, hoặc là có pháp trận hấp dẫn Quang nguyên tố, hoặc là có báu vật gì đó giữ cho Quang nguyên tố đậm đặc bao phủ toàn ngọn núi. Chỗ này đích thực giúp ích cho kỵ sĩ tu luyện, nhưng nồng độ Quang nguyên tố chắc là có hạn.

Nếu để nhiều kỵ sĩ tiến vào đây tu luyện, rất có thể sẽ phá hỏng nồng độ Quang nguyên tố nơi đây. Không phải Kỵ Sĩ Thánh Điện keo kiệt mà là có mắt nhìn xa.

Có Kỵ Sĩ Thánh Sơn tồn tại, chẳng những dựng dục ra tọa kỵ quang thuộc tính cho các kỵ sĩ tài năng. Đồng thời nó cũng là bình phong vắt ngang trước mặt ma tộc, không thể vượt qua.

Quang nguyên tố hơn bên ngoài gấp năm lần, đối với ma tộc thì độc còn hơn cả kịch độc. Nếu như ma tộc có gan vòng qua Ngự Long quan tiến vào Kỵ Sĩ Thánh Sơn, vậy chúng phải ở hoàn cảnh như vậy chiến đấu với Kỵ Sĩ Thánh Điện. Kết quả có thể nghĩ.

Long Hạo Thần còn nhớ năm đó thượng cổ Tinh Linh tộc có trận pháp triệu hoán khổng lồ. Hắn mơ hồ cảm giác được, sự thần bí của Kỵ Sĩ Thánh Sơn mình mới chỉ đoán ra một phần. Ngọn núi quanh năm bao phủ sương mù vàng nhất định còn có bí mật gì. Đương nhiên bí mật này nhất định là có lợi với Liên Minh.

"Năm đó lão sư có nói, Kỵ Sĩ Thánh Sơn là lấy núi làm ấn ký hợp thành pháp trận to lớn, nương đó trấn áp khí bạo ngược của ma thú. Cho nên không để ai tu luyện tại đây, tránh phá hỏng cân bằng Quang nguyên tố, khiến ma thú bạo động. Xem ra thánh điện tuyên bố với bên ngoài như vậy, chưa chắc là thật!"

Tiến vào sương mù, Long Hạo Thần thầm cảm thán. Hiện giờ hắn đã khác xưa nhiều. Làm Kim Tinh Cơ Tòa kỵ sĩ, cũng là thánh kỵ sĩ, cảm giác đối với Quang nguyên tố sớm không đơn giản như lúc ban đầu.

Quang nguyên tố nơi đây chẳng những nồng đậm, tinh thuần, hơn nữa dao động có quy luật đặc biệt, còn cần gì vận chuyển dựa theo pháp trận? Nếu đã thế, Kỵ Sĩ Thánh Điện không cho phép bất cứ ai vào đây tu luyện, chắc giống như mình đã đoán, vì giữ cho nồng độ Quang nguyên tố trong Thánh Sơn đối kháng với ma tộc.

Nhưng Long Hạo Thần cứ thấy mình tính sót cái gì. Tuy nhiên, hắn không suy nghĩ sâu xa thêm. Dù sao đây là việc của Liên Minh và Kỵ Sĩ Thánh Điện cần lo lắng, không quan hệ nhiều tới hắn.

Tiến lên không lâu thì Long Hạo Thần bỗng dừng bước chân, đối diện một phương hướng, cởi áo choàng lộ ra Kim Tinh Cơ Tòa chiến giáp.

Thanh âm già nua vang lên.

"Kính chào, Kim Tinh Cơ Tòa kỵ sĩ đáng kính. Xin hỏi có chuyện gì không?"

Trong sương khói, một bóng dáng cao lớn đi ra. Lão giả này thiếu một cánh tay trái và con mắt, chính là một trong các trưởng lão canh giữ Kỵ Sĩ Thánh Sơn.

"Xin chào trưởng lão. Ta tới chọn tọa kỵ, đây là pháp lệnh điện chủ cho ta."

Đối với trưởng giả vì Kỵ Sĩ Thánh Điện gần như dâng hiến tất cả đời mình, Long Hạo Thần cực kỳ tôn kính họ. Hai tay hẩn cầm lệnh bài, bước vội vài bước đi tới trước mặt lão giả. Lúc trước hẩn lộ ra Kim Tinh Cơ Tòa chiến giáp là bởi vì cảm nhận sự tồn tại của trưởng lão này.

Trưởng lão hơi kinh ngạc khi nghe giọng Long Hạo Thần quá trẻ. Đây chính là Kim Tinh Cơ Tòa chiến giáp cấp sử thi! Nhưng thanh âm này đối với ông mà nói thì rất xa lạ.

Ông nhận lấy quyển trục pháp lệnh, mở ra nó. Không thể nào giả tạo pháp lệnh, bên trong có quy trình phức tạp và mật văn riêng của Kỵ Sĩ Thánh Điện. Rất nhanh, trưởng lão đã khép pháp lệnh lại, cất vào ngực.

"Kim Tinh Cơ Tòa kỵ sĩ đáng kính, mời vào trong." Nói xong, ông xoay người đi trước dẫn đường.

Trưởng lão cung kính khiến Long Hạo Thần có chút mất tự nhiên, vội vàng theo sau, nói.

"Trưởng lão, ta tên Long Hạo Thần, xin người hô thẳng tên ta. Trước mặt người, sao ta dám nhận hai chữ đáng kính?"

"Long Hạo Thần?" Nghe ba chữ kia rõ ràng khiến trưởng lão bị chấn kinh, xoay người nhìn hắn. "Thì ra người chính là Long Hạo Thần."

Lúc này Long Hạo Thần mới biết tên mình nổi tiếng cỡ nào trong Liên Minh Thánh Điện. Nhưng lời đã thốt ra thì không thể rút lại, hắn chỉ còn cách gật đầu.

Trưởng lão trầm ngâm một lát, trầm giọng nói.

"Không được nói ra tên của người nữa, dù là trong Thánh Sơn chúng ta. Người quá bất cần."

Long Hạo Thần cũng nhận ra mình sai lầm. Nếu hắn lộ thân phận thì sẽ gặp phiền phức lớn. Trời biết bên này có trinh sát của ma tộc hay không.

"Đi theo ta. Kim Tinh Cơ Tòa chiến giáp của người là số mười hai, ta sẽ kêu người là Kim Tinh Cơ Tòa kỵ sĩ số mười hai."

Long Hạo Thần vâng dạ, có trưởng lão dẫn đường tiến vào Kỵ Sĩ Thánh Sơn.

"Chắc không phải lần đầu tiên người tới đây, con đường phía sau chính người đi. Người còn cần lệnh bài dò xét đẳng cấp ma thú không?" Trưởng lão hỏi Long Hạo Thần.

Long Hạo Thần lắc đầu. Tu vi hiện giờ của hắn nếu như không phán đoán ra đẳng cấp ma thú thì không còn mặt mũi nào.

"Vậy người phải cẩn thận." Trưởng lão dừng bước, chỉ cho Long Hạo Thần phương hướng, sau đó làm động tác mời.

"Cảm ơn trưởng lão."

Lần thứ hai tới đây, cảm giác hoàn toàn khác với lần đầu. Long Hạo Thần mơ hồ cảm thấy xung quanh Kỵ Sĩ Thánh Sơn dường như có rất nhiều cấm chế. Hơn nữa cấm chế rất bí ẩn, năng lực cảm giác như hắn

cũng chỉ dò xét được một phần mà thôi. Chính là nói, nếu tiến vào không đúng chỗ, rất có thể hấn sẽ xúc động cấm chế. Uy lực cấm chế mạnh cỡ nào thì khó mà nói.

Theo hướng trường lão chỉ tiến lên, rất nhanh, trước mắt Long Hạo Thần đã trống trải. Ánh nắng ấm áp rơi xuống, trước mắt là bóng cây rậm rạp, không khí mát mẻ mang theo mùi hương thực vật phất vào mặt, thấm ruột gan.

Hít sâu, Long Hạo Thần chỉ thấy toàn thân thoải mái. Quang nguyên tổ nơi đây đậm đặc cho hấn cảm giác sung sướng như cá bơi trong biển. Lúc này tuy Kim Tinh Cơ Tòa chiến giáp của hấn đã sớm tràn ngập linh lực, nhưng bề ngoài ám kim vẫn có một tầng sáng vàng nhu hòa tỏa ra quang mang da cam lấp lánh.

Tại đây dù là tu luyện hay chiến đấu, đối với bất cứ cường giả nào có quang thuộc tính, thì đều có tăng phúc to lớn.

Lần này hấn không cần giống lúc trước leo lên đỉnh một ngọn núi mới biết rõ phương hướng. Dựa theo trực giác cực nhạy, Long Hạo Thần dễ dàng tìm ra hướng xâm nhập Kỵ Sĩ Thánh Sơn.

Quang mang vàng chợt lóe, bốn cánh to lớn tựa như vươn ra từ Kim Tinh Cơ Tòa chiến giáp, giang rộng sau lưng Long Hạo Thần, những linh cánh này không ngoại lệ đều bao bọc trong bộ giáp Kim Tinh Cơ Tòa ám kim.

Thân hình chợt lóe, Long Hạo Thần đã bay lên không trung. Hấn rung động phát hiện, ở phương diện thu vào thả ra linh lực, Kim Tinh Cơ Tòa chiến giáp trợ giúp linh cánh khiến bản thân tăng tốc độ hơn ít nhất ba mươi phần trăm. Bay nhanh như điện, gần như vỗ đập vài cái là đã lướt qua một ngọn núi. Sau đó mở ra bốn cánh, tư thế bay lượn vọt vào Kỵ Sĩ Thánh Sơn.

Quang mang vàng đậm dao động trong không khí. Mỗi lần Long Hạo Thần tăng tốc đều khiến không khí xung quanh phát ra tiếng ù ù như bị

xé rách. Mơ hồ, xung quanh người hắc bắt đầu xuất hiện một tầng sáng vàng nhạt. Đây không phải kỹ năng hắc phát động, mà do Quang nguyên tố trong không khí quá đậm bị hắc hấp dẫn, tự ngưng tụ quanh người hắc.

Long Hạo Thần lần này tới Kỳ Sĩ Thánh Sơn là có mục tiêu. Hắc đã sớm tính toán xong mình cần đồng bạn ma thú tạm thời hình dạng gì. Tuy hắc rất muốn chiến đấu cùng Hạo Nguyệt, nhưng sự tồn tại của nó quá mức nhạy cảm! Chỉ có đợi đến khi tiến sâu vào ma tộc, phá hủy Trụ Ma Thần thì mới có thể khiến nó trở về bên cạnh hắc.

Một năm rưỡi tĩnh tu, Long Hạo Thần có thể cảm nhận được bên kia ràng buộc huyết mạch, thực lực của Hạo Nguyệt luôn tiến bộ. Nhưng dường như Hạo Nguyệt đang áp lực cái gì, cứ trong quá trình tích lũy sức mạnh. Cho nên bây giờ tu vi của nó rốt cuộc đạt tới trình độ gì, chính Long Hạo Thần cũng không biết rõ.

Kỳ Sĩ Thánh Sơn rất rộng lớn, cho dù lấy tốc độ của Long Hạo Thần thì bay khoảng một tiếng đồng hồ cũng chỉ tới gần chính giữa mà thôi.

Nhưng hắc không tiến sâu hơn. Bởi vì Long Hạo Thần biết, tiếp tục tiến lên sẽ xâm nhập vào lãnh địa ma thú cấp mười. Mục tiêu của hắc không phải là ma thú cấp mười.

Bốn cánh vươn ra, thân thể ở giữa không trung, Long Hạo Thần nhắm hai mắt lại, cảm nhận mọi thứ bên ngoài. Ngón trỏ và ngón giữa tay phải ấn giữa trán. Có thể mơ hồ thấy một tầng sáng trong suốt gợn sóng khuếch tán ra ngoài.

Đây thuần túy là tinh thần lực dao động, cũng chỉ có tinh thần lực của Long Hạo Thần khác với người thường mới có thể dùng cách này dò xét. Nên biết, hắc không phải là cường giả thuộc tính tinh thần.

Long Hạo Thần vừa thăm dò vừa bay tiếp. Hắc không tới gần trung tâm Kỳ Sĩ Thánh Sơn mà là bay hướng mé bên, dọc theo chiều dài gần bằng chính giữa Kỳ Sĩ Thánh Sơn.

Lần này tốc độ bay của hắc chậm rất nhiều, mất khoảng một tiếng đồng hồ, rốt cuộc hắc đã tới mục đích. Trên mặt hắc lộ tia vui mừng, ngọn lửa vàng sau lưng dâng lên, bốn cánh đập mạnh hết sức, cả người như tia chớp vàng bay nhanh hướng một nơi. Quang nguyên tố nhu hòa tinh thuần phát ra từ người Long Hạo Thần. Hắc không tiến lên mà dừng bước, trên người lóe tia sáng vàng, áo giáp Kim Tinh Cơ Tòa biến mất, lộ ra bộ mặt vốn có.

Khi thu lại Kim Tinh Cơ Tòa, Long Hạo Thần đứng im đó, ánh mắt dịu dàng nhìn chăm chú những ma thú trước mắt.

Các ma thú dần cảm nhận được Quang nguyên tố tỏa ra từ người hắc, vẻ cảnh giác từ từ biến mất. Ngay sau đó, chúng nó lộ ra kinh ngạc và thân thiết.

Vèo một cái, đầu tiên là một ma thú tựa như sóc con nhảy hướng Long Hạo Thần, hai ba lần đã trèo lên bả vai hắc.

Long Hạo Thần mỉm cười, khẽ vuốt sóc con.

Mấy ma thú khác thấy ma thú hình dạng con sóc không có việc gì, mới yên tâm từ từ tới gần Long Hạo Thần.

Có thể thấy rõ, chúng nó càng tới gần Long Hạo Thần thì trong mắt sự thỏa mãn cũng càng đậm.

Khó trách chúng nó như thế. Long Hạo Thần chính là quang minh chi tử, Thần Quyến Giả! Hắc tỏa ra Quang nguyên tố tinh thuần vượt qua Quang nguyên tố trong Kỵ Sĩ Thánh Sơn. Hơn nữa, làm Thần Quyến Giả Tinh Quang Thần Thú, Long Hạo Thần bẩm sinh đã có lực hấp dẫn mạnh đối với ma thú quang thuộc tính. Sao các ma thú không sinh ra cảm giác thân thiết với hắc được?

Nơi này đã ở sâu trong Kỵ Sĩ Thánh Sơn, những ma thú trước mắt tuy rằng lớn nhỏ không đồng đều, nhưng không thể nghi ngờ, tu vi thấp nhất

sẽ không ít hơn cấp sáu, cũng chính là bằng với cường giả nhân loại cấp năm. Ma thú đẳng cấp càng cao thì cũng càng thông minh.

"Không biết các người có ai quen bạn cũ của ta không, ta tới kiểm nó..." Long Hạo Thần thì thầm vài câu với đám ma thú.

Thoáng chốc, một con chim to màu vàng chóc gật đầu với hắn, đi tới bên cạnh cạ cái miệng dài vào người Long Hạo Thần, sau đó giang cánh bay hướng một chỗ.

Long Hạo Thần chọn chỗ này là bởi vì có nguồn nước. Dù là ma thú gì đều cần uống nước. Ở đây sẽ dễ dàng gặp ma thú hắn muốn tìm. Nhưng không ngờ hiện giờ hơi thở quang thuộc tính tinh thuần của hắn có thể hấp dẫn nhiều ma thú tới vậy.

Con chim to đi tìm giúp hắn, còn hắn thì ngồi tại đây, không minh tưởng cũng không thu lại hơi thở trên người. Đám ma thú đương nhiên không con nào muốn rời đi, đều tập trung bên cạnh Long Hạo Thần, thỏa mãn và hưởng thụ. Dù là ma thú vốn đối địch nhau, lúc này đều tỏ ra yên bình, không ai muốn phá hỏng không khí bình tĩnh nơi đây.

Thời gian không lâu lắm, phương xa, một tiếng kêu to rõ cắt qua không gian, từng bóng dáng vàng nhanh chóng bay hướng nơi này.

Mắt Long Hạo Thần sáng ngời, nó quả nhiên đến. Bất người dậy, hắn phát ra tiếng hú dài hướng chỗ truyền đến tiếng kêu.

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 196

Tinh Vương (1+2)

Đó là một đám Độc Giác Thú. Toàn thân chúng trắng tinh, phần bờm màu vàng, cái sừng vàng hình loa ngạo nghễ đứng ở đỉnh đầu. Mỗi một Độc Giác Thú đều có đôi cánh to lớn. Phần ngoài cùng lông cánh màu vàng. Trong lúc đi, có thể mơ hồ thấy dưới chân chúng tỏa ra từng vòng quang hoàn vàng.

Trong bầy Tinh Diệu Độc Giác Thú, bay ở đằng trước nhất là một con đặc biệt to lớn. Nó dài hai mét, cao một mét hai, cái sừng dài đến hai thước. Đôi mắt vàng nhạt bắn tia sáng bốn phía, oai phong cực kỳ. Chẳng qua bây giờ trong mắt nó tràn ngập kinh ngạc.

Không sai, mục tiêu của Long Hạo Thần chính là Tinh Diệu Độc Giác Thú được cho là phù hợp nhất với kỳ sĩ.

"Chào bạn, còn nhớ ta không?" Long Hạo Thần bước nhanh hướng Vua Tinh Diệu Độc Giác Thú dẫn đầu.

Vua Tinh Diệu Độc Giác Thú đã trông thấy rõ hình dạng hãn, cái sừng trên đầu bỗng chốc tỏa ra vàng sáng vàng.

Long Hạo Thần không tránh né, mặc kệ vầng sáng rơi trên người, thanh âm của Tinh Diệu Độc Giác Thú cũng vang trong đầu hãn.

"Thì ra là người, quang minh chi tử đáng kính. Thật vui khi có thể gặp lại người. A, không ngờ trong thời gian ngắn vậy, người đã biến

mạnh đến thế. Hơn nữa hơi thở quang minh của người càng tinh thuần hơn trước."

Vua Tinh Diệu Độc Giác Thú tỏ ra rất thân thiết với Long Hạo Thần. Nếu nói lúc trước họ gặp nhau, nó chỉ mới công nhận tài năng của Long Hạo Thần, vậy lần này nó thừa nhận toàn bộ Long Hạo Thần. Nói xong nó tiến lên, cúi thấp cái đầu cao quý, nhẹ cọ cánh tay Long Hạo Thần.

Xoa lông bờm vàng trên cổ nó, Long Hạo Thần nói.

"Bạn thân mến, lần này ta đặc biệt tới tìm ngươi."

"Kiểm ta? Người có chuyện gì không?" Vua Tinh Diệu Độc Giác Thú ngẩng đầu lên, kinh ngạc nhìn Long Hạo Thần.

Long Hạo Thần nói.

"Ta hy vọng có thể mời ngươi xuống núi, trợ giúp cho ta."

Vua Tinh Diệu Độc Giác Thú tỏa ra quang mang vàng càng biến chói mắt hơn. Rất nhanh, ánh mắt nó ảm đạm.

"Quang minh chi tử đáng kính, Thần Quyển Giả, ta không có tư cách trở thành tọa kỵ của người. Hơn nữa, hình như người đã có đồng bạn tọa kỵ của mình."

Long Hạo Thần gật đầu, nói.

"Đúng thế, ta đã có đồng bạn khế ước. Nhưng bởi vì một số nguyên nhân, trong khoảng thời gian này nó không thể cùng ta chiến đấu. Ma tộc hùng mạnh, hiện giờ đã phát động thánh chiến với Liên Minh Thánh Điện chúng ta. Trận thánh chiến này chúng ta không thể thua được. Khi đã thua, chỉ sợ cả đại lục sẽ máu chảy thành sông. Làm một kỵ sĩ, ta nhất định phải đấu tranh với ma tộc đến cùng. Cho nên ta cần người hỗ trợ. Ta không cần khế ước trói buộc người, chỉ hy vọng người có thể trở thành đồng bạn, bạn bè, cùng ta chiến đấu."

Vua Tinh Diệu Độc Giác Thú ngậy ra, im lặng lát sau, nói.

"Vì sao chọn ta? Trong Kỳ Sĩ Thánh Sơn này còn có rất nhiều ma thú quang hệ mạnh hơn ta. Người đã là Thần Quyển Giả, ta nghĩ tại đây không có ma thú nào không nhận lời mời của người. Bởi vì ở cùng người sẽ giúp ích rất lớn cho tu vi chúng ta."

Long Hạo Thần mỉm cười, nói.

"Bởi vì theo ta được biết, chỉ có quang thuộc tính của người là tinh thuần nhất, tâm trong suốt nhất. Ta cần một đồng bạn hợp với mình, chứ không phải càng mạnh. Ta nghĩ người hiểu điều này. Huống chi, tuy hiện tại người chỉ là ma thú cấp chín, tương đương với nhân loại cấp tám. Nhưng ta tin tưởng, không ngừng chiến đấu, tu vi của người sẽ tăng lên. Dù là tiến cấp trở thành Thần Thánh Độc Giác Thú cũng không phải không thể nào."

Nghe hẳn nói vậy, mắt Vua Tinh Diệu Độc Giác Thú bỗng chốc sáng ngời, nhẹ gật đầu. Đương nhiên nó hiểu ý của Long Hạo Thần. Hẳn được Quang Minh Nữ Thần ban ân, nếu như thời gian dài bên hẳn, Vua Tinh Diệu Độc Giác Thú rất có thể phá vỡ hạn chế thiên phú bản thân, do đó có cơ hội trở thành Thần Thánh Độc Giác Thú.

Thần Thánh Độc Giác Thú gần như là từ mỗi một Tinh Diệu Độc Giác Thú trong kỳ ngộ đặc biệt thăng cấp. Có thể cùng quang minh chi tử chiến đấu, đương nhiên Vua Tinh Diệu Độc Giác Thú đồng ý ngay. Hiện tại Long Hạo Thần đã là Thần Quyển Giả chân chính, không phải quang minh chi tử yếu ớt năm xưa. Năm đó Độc Giác Thú từ chối Long Hạo Thần có một phần nguyên nhân là vì quang minh chi tử có khả năng hấp dẫn kẻ địch cường đại. Hiện giờ Long Hạo Thần đã có năng lực tự bảo vệ mình.

"Được rồi, ta đồng ý trở thành đồng bạn của người." Vua Tinh Diệu Độc Giác Thú cúi đầu, đưa sừng tới trước mặt Long Hạo Thần.

Sự việc thuận lợi hơn cả tưởng tượng. Long Hạo Thần biết, Tinh Diệu Độc Giác Thú đưa sừng cho nhân loại sờ ý nghĩa thần phục.

Nhẹ vuốt cái sừng tràn ngập xúc cảm và ấm áp, Long Hạo Thần ôm lấy cái đầu to của nó.

"Cảm ơn người, bạn thân mến. Ta nghĩ người sẽ không hối hận đâu. Hãy để chúng ta cùng nhau xua đi hắc ám. Nếu sau này người có gì cần ta trợ giúp, ta cũng sẽ dốc hết sức giúp người."

Vua Tinh Diệu Độc Giác Thú lắc đầu, nói.

"Ta chỉ hy vọng người có thể tha thứ năm đó ta từ chối người."

Long Hạo Thần mỉm cười nói.

"Cái này không có gì, dù sao năm đó ta còn quá nhỏ bé, không đủ tư cách làm đồng bạn của người."

Vua Tinh Diệu Độc Giác Thú cảm động nhìn hắn.

"Người có trái tim vàng, cảm ơn người tha thứ." Nói xong nó quay đầu, liên tục phát ra mấy tiếng hú dài với Tinh Diệu Độc Giác Thú khác.

Đám Độc Giác Thú bỗng chốc tụ tập lại, lưu luyến vây quanh Vua Tinh Diệu Độc Giác Thú.

Long Hạo Thần lùi sang một bên. Hắn biết, đây là Vua Tinh Diệu Độc Giác Thú chào từ biệt với đồng bạn.

Chuyến hành trình đến Kỵ Sĩ Thánh Sơn có thể nói là cực kỳ thuận lợi. Lần đầu tiên tới đây thì Long Hạo Thần đã thích Vua Tinh Diệu Độc Giác Thú rồi. Hắn đích thực không trách Vua Tinh Diệu Độc Giác Thú từ chối. Lần nữa gặp nó, Long Hạo Thần cảm nhận sâu sắc hơn độ phù hợp giữa nó và mình. Có thể nói, Tinh Diệu Độc Giác Thú đích thực là ma thú có lẽ gần với Tinh Quang Thần Thú nhất.

Còn về Thần Thánh Độc Giác Thú, vốn chính là bản tiến hóa của Tinh Diệu Độc Giác Thú! Trong ghi chép của nhân loại không có liên quan nhiều đến Thần Thánh Độc Giác Thú. Long Hạo Thần mơ hồ đoán, Thần Thánh Độc Giác Thú rất có thể chính là một phần của Tinh Quang Thần Thú.

Lưu luyện không rời, Vua Tinh Diệu Độc Giác Thú chào từ biệt các tộc nhân xong, lại đi tới trước mặt Long Hạo Thần.

"Bạn của ta, nếu người muốn tộc nhân của người được tự do, có lẽ ta có thể giúp người." Long Hạo Thần biết, rất nhiều ma thú bị hạn chế trong Kỵ Sĩ Thánh Sơn này. Không có nhân loại dẫn dắt, chúng nó không thể rời khỏi đây.

Vua Tinh Diệu Độc Giác Thú lại lắc đầu nói.

"Không, thật ra chúng ta không muốn rời khỏi đây. Ở chỗ này, tộc nhân chúng ta có thể sinh sôi nảy nở nhanh hơn. Tại đây chỉ có chúng ta là ma thú quang thuộc tính, theo ý nghĩa nào đó thì đây là thiên đường của chúng ta. Vì sao chúng ta phải rời khỏi đây? Không chỉ là bầy đàn Tinh Diệu Độc Giác Thú chúng ta, tộc khác cũng có ý nghĩ này. Kỵ Sĩ Thánh Điện các người không can thiệp chúng ta quá nhiều. Lúc các người chọn tọa kỵ thì chúng ta cũng đang lựa chọn. Nếu chúng ta không đồng ý, Kỵ Sĩ Thánh Điện sẽ không ép buộc chúng ta. Cho nên chúng ta ở chung rất hòa bình."

Nghe nó nói vậy, trong lòng Long Hạo Thần cảm thấy rất thoải mái. Ít ra thì Kỵ Sĩ Thánh Điện không khiến hãn thất vọng.

"Chúng ta có thể đi rồi, Thần Quyển Giả đáng kính."

Long Hạo Thần nhẹ sờ đầu Vua Tinh Diệu Độc Giác Thú cúi thấp, nói.

"Chúng ta là bạn, không cần kính ngữ. Người trực tiếp gọi ta là Hạo Thần đi, ta kêu người Tinh Vương được không?"

Vua Tinh Diệu Độc Giác Thú hiền hòa gật đầu, thu lại đôi cánh sau lưng, tới gần Long Hạo Thần.

Long Hạo Thần không lập tức leo lên, hấn trước tiên mặc vào Kim Tinh Cơ Tòa chiến giáp, rồi mới nhảy lên lưng Vua Tinh Diệu Độc Giác Thú.

Khiến hấn và Vua Tinh Diệu Độc Giác Thú cực kỳ kinh ngạc là, khi Long Hạo Thần cưỡi trên lưng Vua Tinh Diệu Độc Giác Thú, hấn chỉ thấy Kim Tinh Cơ Tòa chiến giáp như hòa tan, cũng bao phủ lấy Vua Tinh Diệu Độc Giác Thú, khiến trên người Tinh Vương có một tầng sắc ám kim.

Chẳng qua màu ám kim trên người Tinh Vương mỏng hơn của Long Hạo Thần. Nhưng dù là vậy thì Tinh Vương cũng được Kim Tinh Cơ Tòa chiến giáp tăng phúc, khiến tu vi càng hoàn mỹ liên kết với Long Hạo Thần. Loại cảm giác thoải mái này khó thể hình dung, tựa như họ vốn là một.

Tinh Diệu Độc Giác Thú trông thấy biến hóa trên người Tinh Vương cũng nhin không được chân trước gập xuống, lạy nó.

Thân thể Tinh Diệu Độc Giác Thú là màu trắng, chỉ có mắt, sừng, bờm là màu vàng. Nếu chúng nó có thể thăng cấp thành Thần Thánh Độc Giác Thú, vậy toàn thân sẽ biến thành vàng. Lúc này Tinh Vương đã có vài phần phong cách của Thần Thánh Độc Giác Thú.

Các ma thú khác thấy biến hóa của Tinh Vương cũng lộ ra vẻ hâm mộ. Giống như lúc trước Tinh Vương đã nói, trong Kỵ Sĩ Thánh Sơn này, không có ma thú nào có thể từ chối lời mời của Thần Quyển Giả.

Quang mang vàng lấp lánh, Tinh Vương vỗ đập đôi cánh, mang theo Long Hạo Thần phóng lên cao, hướng tới chỗ lúc trước hấn bay đến.

Tốc độ bay của Tinh Vương rất nhanh, gần như có thể so với tốc độ chính Long Hạo Thần, thậm chí hơn vài phần. Nó bay rất ổn, khiến Long

Hạo Thần không cảm nhận chút khí lưu khuấy động. Trên người Tinh Vương không ngừng tỏa ra từng tầng linh lực quang thuộc tính nhu hòa vào người Long Hạo Thần. Hắn giật mình phát hiện, khi linh lực của mình dung hợp với linh lực của Tinh Vương, chẳng những chia đều hơn, hơn nữa linh lực sau khi dung hợp có thể tồn tại ở trạng thái linh cương.

Khó trách, hèn chi có người nói Tinh Diệu Độc Giác Thú là tọa kỵ tốt nhất của kỵ sĩ. Tinh Vương là Vua Tinh Diệu Độc Giác Thú, nó cho mình tăng phúc lớn như vậy. Ít ra thì nếu đổi làm Hạo Nguyệt, chỉ một mình Tiểu Quang hỗ trợ Long Hạo Thần thì sẽ không bằng Tinh Vương. Tuy Nhã Đình cũng là quang thuộc tính tinh thuần, nhưng cô không giống như Tinh Vương. So sánh thì Nhã Đình toàn năng, Tinh Vương đa phần là hỗ trợ, Tinh Diệu Độc Giác Thú không giỏi công kích.

Cưỡi Tinh Vương, Long Hạo Thần có vài phần cảm giác mình thành kỵ sĩ cấp chín thực sự. Đáng tiếc, hắn thua Thần Ấn kỵ sĩ rất xa. Theo chính Long Hạo Thần nhận định, hắn cần hơn ba năm mới có cơ may trùng kích cấp chín. Đương nhiên ba năm là khi có chín linh khiếu rồi sẽ bị chương ngại lớn nhất ngăn cản.

Không tới một tiếng đồng hồ, Tinh Vương đã mang Long Hạo Thần tới phạm vi sương khói của Kỵ Sĩ Thánh Sơn, nó đáp xuống mặt đất. Long Hạo Thần nhảy xuống lưng Tinh Vương, trao đổi với trưởng lão Kỵ Sĩ Thánh Sơn xong hắn mới mang Tinh Vương rời khỏi Thánh Sơn.

"Tinh Vương, giữa chúng ta không có khế ước, nếu ta muốn giấu đi người thì người có thể trở lại Kỵ Sĩ Thánh Sơn không?" Long Hạo Thần hỏi Tinh Vương.

Tinh Vương lắc đầu nói.

"Cái này không được, dù có khế ước cũng không thể. Nhưng Tinh Diệu Độc Giác Thú chúng ta có cách khác."

Nói xong nó ngẩng đầu, trên trán dâng lên sao năm cánh vàng. Quang mang vàng đậm tụ tập hướng sao năm cánh. Ánh vàng chợt lóe, sao năm

cánh từ trán nó bay ra, rơi vào tay Long Hạo Thần.

"Ta có thể tiến vào trong sao vàng này. Sau khi vào đó, ta sẽ ở trạng thái ngủ say tu luyện, chờ người triệu hoán."

Long Hạo Thần gật gù nói.

"Thì ra là vậy, chắc đây cũng là nguyên nhân các người được gọi là Tinh Diệu Độc Giác Thú."

Tinh Vương nói.

"Mỗi khi chúng ta cần ngủ say tu luyện đều biến mình thành ngôi sao ẩn giấu. Hiện tại có cần ta làm vậy không?"

Long Hạo Thần lắc đầu, đem sao vàng trả lại cho Tinh Vương. Tinh Vương cúi đầu, quang mang vàng dung nhập mau chóng biến mất ở trán.

"Chúng ta đi thôi." Tia sáng lạnh xẹt qua mắt Long Hạo Thần. Hành trình ngàn vạn công huân của hắn sắp bắt đầu.

Lại leo lên người Tinh Vương, nó chạy lấy đà vài bước, đôi cánh giang ra, có Long Hạo Thần hướng dẫn bay thẳng tới Ngự Long quan.

"Tinh Vương, bay chậm chút." Ngự Long quan đã ở trước mắt, nhưng Long Hạo Thần đột nhiên vỗ lưng Tinh Vương. Dưới mặt nạ ám kim, tia sáng lạnh lóe trong đôi mắt.

Tinh Vương vừa bay tới trước vừa ngoái đầu nhìn Long Hạo Thần một cái, tăng sóng dùng sừng để giao lưu lại xuất hiện.

"Hạo Thần, ta cảm giác nguy hiểm sắp tới."

Long Hạo Thần mỉm cười, nói.

"Đang đợi nguy hiểm tới đây, chỉ sợ chúng không tới."

Bàn về cảm giác tinh thần, hẳn đâu thua Tinh Vương được? Hẳn ngang nhiên cười Tinh Vương trở về, không bị ma tộc chú ý mới lạ. Chẳng qua lúc này Long Hạo Thần mặc áo choàng, những ma tộc trình sát chắc là không trông thấy Kim Tinh Cơ Tòa chiến giáp bên trong mới đúng. Nhưng Tinh Vương chính là Vua Tinh Diệu Độc Giác Thú, ma thú cấp chín, tương đương với cường giả cấp tám. Có thể cười nó thì đã chứng minh thân phận của Long Hạo Thần.

Ma tộc phát hiện một cường giả Kỵ Sĩ Thánh Điện lạc bấy thì sẽ có phản ứng gì? Dĩ nhiên không phải Long Hạo Thần đặt mình vào tình cảnh nguy hiểm. Đầu tiên, nơi này cách Kỵ Sĩ Thánh Điện rất gần. Lấy tu vi và trang bị hiện tại của hắn, muốn chạy trốn không khó. Quan trọng là, bây giờ tinh thần lực của hắn rất mạnh, ngay chính hắn đều hơi khó tin. Nhờ vào Kim Tinh Cơ Tòa chiến giáp tăng phúc, cảm giác của hắn thậm chí có thể lan tràn đến phạm vi trăm dặm. Chỉ là khoảng cách càng xa thì cảm giác càng mơ hồ.

Trong cảm giác của hắn, đám ma tộc vội vàng bay tới chặn mình, tên mạnh nhất khoảng cấp tám.

Ngàn vạn công huân bắt đầu từ đây.

Tinh Vương không nhanh không chậm bay tới trước. Giữa nó và Long Hạo Thần tuy không có kế ước, không thể thấu hiểu tâm linh. Nhưng là Vua Tinh Diệu Độc Giác Thú, không uổng danh được gọi là tọa kỵ tốt nhất của kỵ sĩ. Long Hạo Thần chỉ hơi ra hiệu là Tinh Vương liền hành động, còn giống hệt ý muốn của hắn. Ví dụ chân trái Long Hạo Thần hơi khép chặt, Tinh Vương sẽ bay sang trái chút. Thậm chí sẽ vì Long Hạo Thần dùng sức chân mạnh yếu mà điều chỉnh phương hướng. Cùng lúc đó, Quang nguyên tố nhu hòa đã bắt đầu từ người Tinh Vương nhập vào cơ thể Long Hạo Thần.

Chính Long Hạo Thần thì từ từ khép mắt lại, nội linh lực mau chóng dâng lên. Sương khói đậm đặc bắt đầu xuất hiện quanh người, chính là kỹ năng Súc Thế.

Phía xa, mười cái bóng như tia chớp bay hướng Long Hạo Thần. Chúng đi qua đâu thì không khí sẽ biến nặng nề vài phần.

Kỵ sĩ Tinh Diệu Độc Giác Thú lạc bầy? Chuyện tốt như vậy cũng có lúc đụng phải? Chúng vừa được tin tức liền bay nhanh tới.

Cường giả ma tộc dẫn đầu có đặc tính của Ác Ma tộc. Đầu có hai sừng, mặt dữ tợn, thân thể cao to hơn ba mét, đôi cánh to sau lưng không ngừng vỗ đập giúp nó bay nhanh. Trong tay phải là trọng kiếm đỏ máu tỏa ra ngọn lửa đen. Quanh người nó dày đặc hơi thở hắc ám, chính là một Ác ma cấp linh chủ.

Phía sau nó đều là Ác Ma tộc, chẳng qua Ác Ma khác không mạnh như nó, tu vi chỉ khoảng cấp bảy.

Không sai, đây là một đội Diệt Liệp ma, một đội Diệt Liệp ma chỉ do Ác Ma tộc tổ thành.

Lần này Tử Linh Ma Thần Tát Mễ Cơ Nạp trấn giữ bên ngoài Ngự Long quan, đương nhiên sẽ mang theo đại quân Ác Ma tộc của chính gã. Trong Diệt Liệp ma, một tổ chỉ do một chủng tộc hợp thành thì cực kỳ hiếm thấy. Đội này kỳ thực là gần đây tạm thành lập, chuyên môn giải quyết tình huống ở Ngự Long quan.

Giống như Dương Hạo Hàm đã nói, ma tộc muốn bao vây Ngự Long quan là không thể nào. Ma tộc vốn không có nhiều cường giả như thế. Một khi bao vây Ngự Long quan, binh lực sẽ chia ra, không thể chịu được việc bị Kỵ Sĩ Thánh Điện lần lượt tấn công.

Thế nên Tử Linh Ma Thần Tát Mễ Cơ Nạp hoạch định kế sách chính diện tấn công vòng ngoài trinh sát. Một khi có số lớn viện quân nhân loại đến từ hậu phương, gã sẽ có năng lực điều động số lượng quân đội nhất định chặn đánh và quấy rối.

Nhưng Tát Mễ Cơ Nạp không nghĩ tới là Ngự Long quan lưu trữ vật tư nhiều đến thế. Thánh chiến đã hơn một năm rồi, nhưng Ngự Long

quan vẫn phòng thủ vững chắc.

Đội Diệt Liệt ma trước mắt là trinh sát chuyên môn canh chừng Ngự Long quan. Dù không cần bổ sung lương thực, Ngự Long quan luôn phải liên lạc với Liên Minh Thánh Điện, vậy nhất định sẽ phái ra trinh sát. Ma tộc chia một ra một phần cường giả hợp thành bộ đội nhỏ như Diệt Liệt ma, tập trung tấn công trinh sát của Ngự Long quan. Chúng đã thành công vài lần.

Diệt Liệt ma chỉ do Ác Ma tổ thành, phối hợp binh lực không hoàn mỹ như nhiều chủng tộc, nhưng tốc độ chúng càng nhanh, phản ứng thêm đúng lúc. Hơn nữa chúng nghe theo mệnh lệnh Tử Linh Ma Thần Tát Mễ Cơ Nạp.

"Tinh Vương, tăng tốc." Khi đội Ác Ma xuất hiện trong tầm mắt Long Hạo Thần, hắn lập tức ra lệnh Tinh Vương tăng tốc độ.

Sương khói vàng nhạt xung quanh người Long Hạo Thần theo Tinh Vương tăng tốc bỗng biến mỏng, nếu không cẩn thận nhìn thì sẽ không chú ý thấy. Hơn nữa Tinh Vương bay nhanh, sao vàng sáu cánh dưới người sẽ tự động sinh ra tầng sáng vàng dâng lên trên, che giấu cho Long Hạo Thần thi triển Súc Thế.

Ác Ma Lĩnh Chủ phát hiện Long Hạo Thần tăng tốc muốn chạy, hung tợn cười, đôi cánh sau lưng bỗng vỗ đập, luồng sáng đen trên người càng đậm tựa như ngọn lửa đen bắn ra sau, không tiếc hao phí linh lực dốc sức tăng tốc, dẫn đầu vọt hướng Long Hạo Thần. Mấy Ác Ma sau lưng nó bởi vì chênh lệch thực lực nên chậm một bước.

Long Hạo Thần từ từ mở ra hai mắt. Lúc này mắt hắn trong suốt giống lúc tỉnh lại từ minh tường sâu, nhưng có thêm sự lạnh lẽo khi ấy không có.

Tốc độ bay của Tinh Vương ngày càng nhanh, có vài phần cảm giác hư ảo. Dù lưng nó chở Long Hạo Thần nhưng tốc độ bay không hề kém

Ác Ma Linh Chủ dốc sức tăng tốc. Hai bên giữ khoảng cách nhất định bay hướng Ngự Long quan.

Phát hiện tốc độ của mình không ngờ thua kém, Ác Ma Linh Chủ sốt ruột. Tay phải không nắm trọng kiếm đột nhiên đánh xuống dưới thân. Một đoàn sáng đỏ sậm bùng bùng phát, khiến trong không khí sinh ra tiếng nổ bạo tạc, lực phản chấn mạnh mẽ chớp mắt khiến nó tăng tốc độ lên vài phần.

Nó lấy công kích để tăng tốc độ, dĩ nhiên sẽ tiêu hao không ít linh lực, hơn nữa không thể kéo dài thời gian quá lâu, nhưng tốt ở chỗ từ cực hạn có thể tăng tốc độ nhanh hơn chút.

Ác Ma Linh Chủ tuy không biết tu vi của Long Hạo Thần, nhưng từ Vua Tinh Diệu Độc Giác Thú thì có thể thấy đây ít ra cũng là nhân loại kỳ sĩ cấp bảy. Giết chết kỳ sĩ như thế là công lao khá lớn. Huống chi còn có Tinh Diệu Độc Giác Thú. Ma tộc thiếu thốn nhất chính là thực vật, tuy chúng ghét quang thuộc tính nhưng rất thích ăn ma thú thuộc tính đó. Thịt của ma thú quang thuộc tính non mềm nhất.

Hai đuôi Long Hạo Thần kẹp chặt, thân thể hơi ngửa ra sau, Tinh Vương thoáng chốc hiểu ý hần. Tần suất vỗ cánh giảm bớt, cơ thể nghiêng, vẽ đường cong tuyệt đẹp bay hướng càng cao.

Đường cong này rất lớn, Ác Ma Linh Chủ phía sau càng lúc càng tới gần. Nhưng đường cong này hoàn mỹ dẫn dắt, đám Ác ma cấp bảy không thể kéo gần khoảng cách giữa họ.

*Xoẹt! *

Đôi cánh của Tinh Vương ở trên không trung phát ra tiếng như là không khí bị xé rách. Thân hình xinh đẹp quẹo một cái vừa lúc đối mặt với Ác Ma Linh Chủ.

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 197

Long Quy

Đứng trước Ngự Long Quan là sườn dốc cao hơn hai trăm mét, địa hình khó đi, quanh năm bị tuyết phủ. Muốn tấn công từ dưới lên thì cực kỳ khó khăn. Bên trên dựng cửa vào tựa như đầu tường quan ải, chẳng qua sau một năm rưỡi thánh chiến, hiện giờ vũ khí phòng ngự của Ngự Long Quan hoặc là bị ma tộc phá hoại, hoặc là không có đủ ma tinh tiếp tục sử dụng, hoàn toàn nhờ vào sức người chống cự thể công của ma tộc.

Phía xa, tám cây Trụ Ma thần vẫn tỏa ánh sáng, tỏa ra vàng sáng chói mắt bắn thẳng lên trời. Đại quân ma tộc tựa như thủy triều ập hướng Ngự Long Quan.

Ma Thần Hoàng đế Tử Linh Ma Thần Tát Mễ Cơ Nạp thống lĩnh tấn công Ngự Long Quan là có mục đích riêng. Muốn từ dưới đất đánh lên trên thật quá khó khăn, chỉ có từ không trung thì cơ hội mới lớn hơn chút. Ác Ma tộc chẳng những giỏi bay, thực lực cá nhân mạnh mẽ, quan trọng là, số lượng tộc nhân Ác Ma tộc rất nhiều. Đơn thuần so đấu thực lực tộc nhân, trừ Nghịch Thiên Ma Long tộc của Ma Thần Hoàng ra, chỉ thuộc về Ác Ma tộc. Dù sao số lượng Tinh Ma tộc và Nguyệt Ma tộc thua xa Ác Ma tộc rất nhiều.

Thế nên hai bên trải qua hơn một năm tấn công phòng thủ, tích lũy kinh nghiệm, hiện giờ chiến đấu đa phần là Liên Minh Thánh Điện chống cự ma tộc tấn công từ trên trời dưới đất.

Tấn công từ dưới đất lên trên chủ yếu là Lang Ma tộc, Hùng Ma tộc trong ma tộc. Chọn hai chủng tộc này không phải vì chúng sở trường tấn

công phòng thủ giỏi leo trèo, mà chỉ vì chúng nó chịu được giá rét.

Tại chốn cực bắc khốc liệt này, thánh chiến mới bắt đầu một khoảng thời gian thì ma tộc đã giảm nhiều quân số không phải do chiến đấu. Không ngừng điều phối, điều khiển, ma tộc ở phía ngoài Ngự Long Quan gần như là binh sĩ ma tộc chịu được rét lạnh.

Lang Ma tộc ở trong ma tộc cũng là chủng tộc chiến đấu mạnh mẽ. Chúng đứng thẳng thì tựa như nhân loại, có đầu sói, tứ chi có móng vuốt sắc bén, trong lúc không ngừng leo lên, móng vuốt cào mặt bằng phát ra tiếng *két két*.

So với Lang Ma tộc thì Hùng Ma tộc trèo lên vất vả hơn. Hình thể của chúng quá lớn, tuy lực lượng tràn đầy nhưng khi trèo chỉ có thể dùng tay gấu vỗ bề ra lỗ bằng chịu được sức nặng, sau đó chậm rãi leo lên.

Nhưng tuyệt đối đừng quên, bên ngoài Ngự Long Quan, tám ma thần có Hùng Ma Thần Hoa Lợi Phất. Bởi vậy, chủ lực Hùng Ma tộc đều tại đây. Có Hoa Lợi Phất ở phía sau đốc thúc, chiến sĩ Hùng Ma tộc sao dám không tuân lệnh. Nhờ vào sức mạnh to lớn, chúng chậm rãi vững vàng bò lên trên.

Còn về phía bầu trời thì là võ đài thuộc về Ác Ma tộc. Ác Ma tộc ở trên không trung không ngừng công kích Ngự Long Quan.

Ác Ma trên cấp sáu mới có thể bay, nhưng chúng có thể chở thứ khác. Thường trông thấy một Ác Ma biết bay quăng Ác Ma không biết bay hướng Ngự Long Quan.

Ác Ma tộc, Hùng Ma tộc, thêm vào Lang Ma tộc, ba chủng tộc giỏi chiến đấu của ma tộc dốc sức tấn công đầu tường Ngự Long Quan, đem đến uy hiếp cực lớn.

Nhưng Kỵ Sĩ Thánh Điện là đứng đầu trong Lục Đại Thánh Điện, cũng có thực lực mạnh mẽ. Trên đầu tường đa số là kỵ sĩ toàn thân mặc

giáp đứng hàng ngang, ánh sáng vàng chói mắt không ngừng lấp lánh, tựa như bình phong vững chắc ngăn cản từng đợt thể công của ma tộc.

Trong sáu chức nghiệp Lục Đại Thánh Điện của nhân loại, cân đối nhất chính là kỵ sĩ. Kỵ sĩ có thể sử dụng một số ma pháp quang hệ, cũng am hiểu cận chiến. Quan trọng hơn, họ còn có thể thi triển ma pháp trị liệu. Bởi vậy, dù không có binh chủng khác phối hợp, đám kỵ sĩ một mình chiến đấu cũng có thể bảo vệ chính mình, tổn thương kẻ địch.

Đồng thời, Kỵ Sĩ Thánh Điện cũng có lực lượng không quân mạnh nhất Liên Minh, đó chính là Thiên Không Kỵ Sĩ Đoàn.

Dựa vào tọa kỵ khác nhau, tu vi kỵ sĩ đạt tới cấp năm rồi có thể lựa chọn trở thành Thiên Không kỵ sĩ hay là Đại Địa kỵ sĩ. Chính là nói, Thiên Không kỵ sĩ toàn do kỵ sĩ tu vi trên cấp năm tổ thành, tổng số hơn một vạn, là lực lượng trụ cột cường đại của Kỵ Sĩ Thánh Điện.

Nhưng qua trận thánh chiến không ngừng tiêu hao, số lượng Thiên Không Kỵ Sĩ liên tục giảm bớt, thương binh đếm không hết. Hiện tại Thiên Không Kỵ Sĩ có thể bay trên trời chiến đấu không tới bảy ngàn. Đây còn là dưới tình huống họ được chữa trị tận tâm, thêm vào ma pháp quang hệ hỗ trợ. Hơn nữa họ tham gia chiến đấu khi Ngự Long Quan không còn vũ khí phòng ngự sức sát thương cực lớn nữa, do đó trở thành chủ lực trên chiến trường hiện nay.

Nếu từ trên cao nhìn xuống, có thể thấy rõ giữa không trung hai bên phân biệt rõ màu vàng, đen đối diện nhau.

Xem số lượng thì Ác Ma tộc chiếm ưu thế, số lượng ít nhất nhiều hơn Thiên Không kỵ sĩ gấp hai lần. Làm người nhúc nhích đầu nhất là, một số Ác Ma còn công một Địa Ngục Ma. Ma pháp của Địa Ngục Ma cực kỳ mạnh mẽ, hơn nữa am hiểu ma pháp quần thể. Vậy nên không quân ma tộc không vội đánh cận chiến với Thiên Không kỵ sĩ, chỉ là đối diện nhau, quăng một ít Tiểu Ác Ma và Đại Ác Ma vào Ngự Long Quan, sau đó Ác Ma biết bay sẽ bảo vệ Địa Ngục Ma phóng ma pháp ở khoảng cách xa.

Thiên Không kỵ sĩ không xúc động. Ma tộc biết bay không chỉ có Địa Ngục Ma. Đối với họ, nhiệm vụ quan trọng hơn hết là bảo vệ Ngự Long Quan, chứ không phải mạo hiểm.

Tọa kỵ của Thiên Không kỵ sĩ rất giống nhau, đều là Thiên Mã do Kỵ Sĩ Thánh Điện nuôi dưỡng. Thiên Mã là ma thú cấp năm, có nửa dòng máu Tinh Diệu Độc Giác Thú. Chúng nó toàn thân màu trắng, đỉnh đầu không có sừng, nhờ vào đôi cánh trắng ngang hông bay lượn trên trời.

Thiên Không kỵ sĩ có tọa kỵ giống nhau khi điều khiển thì càng ăn ý, sức chiến đấu là tổ hợp giữa kỵ sĩ và Thiên Mã. Bởi thế nên chiến đấu cùng đẳng cấp, ma tộc chắc chắn đánh không lại Thiên Không kỵ sĩ.

Đứng trước nhất Thiên Không kỵ sĩ là một đám kỵ sĩ màu vàng và bạc. Có ít nhất sáu Kim Tinh Cơ Tòa kỵ sĩ, một trăm Bí Ngân Cơ Tòa kỵ sĩ thống lĩnh Thiên Không kỵ sĩ.

Chiến đấu giữa hai bên dường như có sự ăn ý riêng, cường giả cấp chín không xuất hiện. Trên chiến trường, những binh sĩ chiến đấu đều là dưới cấp chín.

Thánh Quang Linh Trận khổng lồ dựng trên trời, liên tiếp chống đỡ ma pháp đến từ Địa Ngục Ma. Thiên Không kỵ sĩ luôn giữ trận hình ngay ngắn, chuẩn bị tùy lúc chiến đấu. Họ cùng phóng ra thánh Quang Linh Trận có thể dùng bốn chữ tường đồng vách sắt để hình dung.

Long Thiên Ấn đứng ở điểm cao nhất trên đầu tường Ngự Long Quan. Thành Ngự Long Quan tổng cộng có ba tầng, tầng cuối cùng rộng nhất, đại quân kỵ sĩ đang ở đó chiến đấu với ma tộc. Tầng thứ hai là ma pháp sư, tất cả đều là ma pháp sư băng hệ. Trong Ngự Long Quan, trừ đám ma pháp sư ra không có viện binh của thánh điện nào khác. Đây là do Kỵ Sĩ Thánh Điện nhường cho Ngũ Đại Thánh Điện khác giữ nhiều lực lượng cứu viện lẫn nhau. Tầng thứ ba chính là đài chỉ huy. Bây giờ Long Thiên Ấn đang đứng đó.

Sau lưng Long Thiên Ấn đứng khoảng hơn ba mươi người. Hơn ba mươi người này có một nửa mặc Kim Tinh Cơ Tòa chiến giáp, số còn lại cũng mặc giáp cấp truyền kỳ trở lên. Không cần nghi ngờ, họ mới là lực lượng chủ chốt của Kỵ Sĩ Thánh Điện. Mỗi người đều trang bị tận răng, chuẩn bị tùy lúc tham gia chiến đấu.

"Truyền lệnh, Thiên Không kỵ sĩ hạ thấp độ cao một trăm mét, phóng ra Huy Hoàng Quang Hoàn, Bụi Gai Quang Hoàn." Chợt vang lên thanh âm uy nghiêm của Long Thiên Ấn.

Ánh mắt ông luôn nhìn chăm chăm Lang Ma tộc và Hùng Ma tộc từ bên dưới tấn công lên. Không thể nghi ngờ, khi chủ lực Hùng Ma tộc nhóm đầu tiên trèo lên đầu tường Ngự Long Quan, chính là thời điểm Ác Ma tộc trên không trung tấn công.

Ma tộc biết rõ nhân loại biết cách chúng tấn công nhưng chưa bao giờ thay đổi, chiến lược kết hợp trên trời dưới đất vĩnh viễn có hiệu quả nhất.

Cũng ngay lúc này, phía xa, tám Trụ Ma thần lấp lánh ánh sáng đột nhiên tỏa ánh sáng chói mắt. Có thể mơ hồ thấy trong ánh sáng lấp lánh của tám cây Trụ Ma thần, tám tên ma tộc từ từ hiện ra.

Cột sáng to nhất ở đằng trước nhất là một người đàn ông tóc xám ngắn, mặc bộ giáp màu xám, dáng người thon dài, sắc mặt tái nhợt, ánh mắt nhìn hướng Long Thiên Ấn.

Người đàn ông ma tộc này toàn thân tràn ngập hơi thở lạnh lẽo, con ngươi là màu trắng quái dị, nhưng khuôn mặt lại cực kỳ tuấn tú. Sau lưng gã mở ra đôi cánh xám to lớn, rộng hơn hai mươi mét. Tuy trên không trung không tính cái gì, nhưng có Trụ Ma thần sau lưng gã tỏa ra ánh sáng xám hỗ trợ, có cảm giác uy nhiếp che lấp cả bầu trời.

Hai mắt Long Thiên Ấn chợt sáng ngời, đáy mắt lấp lánh ánh sáng vàng đậm, hai tay chắp sau lưng, thân thể chậm rãi bay lên trời.

Một luồng sáng xanh vàng bỗng nhiên phát ra từ người ông, mang theo cột sáng xanh vàng to lớn phóng lên cao. Trật Tự và Phép Tắc Thần Ẩn vương tọa tuyệt đẹp chậm rãi hiện ra trong ánh sáng chói mắt, trở thành hình nền cho Long Thiên Ẩn, Chương Quân và Chế Ước Thần Ẩn kỵ sĩ.

Khi Trật Tự và Phép Tắc Thần Ẩn vương tọa xuất hiện, dù là đầu tường Ngự Long Quan hay Thiên Không kỵ sĩ trên bầu trời đều phát ra tiếng hoan hô rung trời.

Đối với Kỵ Sĩ Thánh Điện mà nói, Thần Ẩn vương tọa không chỉ đại biểu thần khí, còn là cột trụ tinh thần của tất cả kỵ sĩ trong Kỵ Sĩ Thánh Điện. Chỉ cần có Thần Ẩn vương tọa, họ có niềm tin tử chiến với cường địch.

Tử Linh Ma Thần Tát Mễ Cơ Nạp nhú mào, lăm bầm.

"Thần Ẩn vương tọa này thật phiền phức."

Cách gã không xa, một người đàn ông dáng người vạm vỡ, làn da màu đồng, hai mắt màu vàng trầm giọng nói.

"Ta đi nhé?"

Vị này chính là trong bảy mươi hai Trụ Ma thần đứng hàng thứ sáu của ma tộc, Hùng Ma Thần Hoa Lợi Phất. Nếu chỉ nhìn bề ngoài, bộ dạng của gã giống một chiến sĩ nhân loại cao to hơn. Bàn về thân hình thì không thể so sánh với các tộc nhân đầy cơ bắp.

Tát Mễ Cơ Nạp lắc đầu nói.

"Long Thiên Ẩn không dễ đối phó. Một đối một thì ta còn nắm chắc giết chết y. Nhưng Thần Ẩn vương tọa của y thật đáng ghét chết được, người đi thì kết quả cũng chẳng tốt hơn ta đâu. Lại thêm trong Kỵ Sĩ Thánh Điện còn có Thủ Hộ và Tử Bi Thần Ẩn vương tọa, nó càng khó đối phó hơn. Nói gã là cường giả số một nhân loại cũng không tính

khuếch đại. Nếu bệ hạ đã ra lệnh chúng ta đánh lâu dài thì không cần đi liều mạng."

Nói xong, chiến ý mạnh mẽ từ người gã chợt thu lại vài phần, vẫn cùng Long Thiên Ấn ánh mắt giao nhau, nhưng hai bên không ai có ý muốn ra tay.

Cùng lúc đó, binh sĩ Hùng Ma từ từ trèo lên rớt cuộc đã leo tới đầu tường Ngự Long Quan.

Lang Ma phát động công kích điên cuồng như muốn tự sát. Mục đích của chúng rất đơn giản, cho tất cả Hùng Ma bình an leo lên đầu tường. Lấy lực lượng và phòng ngự cường đại của Hùng Ma, chỉ cần chúng có thể đứng vững trên đầu tường, vậy sẽ đem lại đả kích to lớn cho Kỵ Sĩ Thánh Điện.

Thánh Quang Linh Trận của Thiên Không kỵ sĩ giảm xuống trăm mét bỗng nhiên biến chói lòa, Bụi Gai Quang Hoàn màu tím và Huy Hoàng Quang Hoàn màu xanh vàng do rất nhiều Thiên Không kỵ sĩ phóng ra, khiến không trung biến vô cùng hoa lệ. Hơn nữa quang hoàn này cũng chiếu rọi trên người đám kỵ sĩ ở đầu tường.

Lúc này Hàn Vũ đang ở đầu tường, tay trái là tấm thuẫn vàng, tay phải chính là Xích Huyết Chi Cuồng Phóng.

Xung phong, tấm thuẫn chặn ở phía trước mạnh đụng vào một Hùng Ma mới leo lên đầu tường.

Hùng Ma cũng khá mạnh, đôi tay chặn trước người, va chạm với Hàn Vũ.

Trong tiếng động mạnh, Hùng Ma bị đụng lùi ra sau đập vào lỗ châu mai. Cơ thể Hàn Vũ cũng bị lực phản chấn mạnh mẽ khiến thụt lùi vài bước. Nhưng Xích Huyết Chi Cuồng Phóng trong tay phải của y đã chém ra.

Xích Huyết Chi Cuồng Phóng hiện màu trắng ngà, thánh kiếm.

Trọng kiếm cấp truyền kỳ thêm vào kỹ năng thánh kiếm, dù Hùng Ma mạnh mẽ thì cũng không dễ ngăn chặn. Huống chi, tuy đáng người hai bên cách biệt rất lớn, nhưng thực tế ngoại linh lực của Hàn Vũ không kém Hùng Ma bao nhiêu.

Năm đó ngâm long tinh của Nghịch Thiên Ma Long tộc, thêm vào Sâm Chu Đoàn Thể Đan tăng cường, tu vi ngoại linh lực của Hàn Vũ không kém hơn nội linh lực. Đây cũng là vì sao các thành viên Săn Ma Đoàn số sáu mươi bốn cấp suất vật vả trên chiến trường đẫm máu nhưng vẫn còn sống.

Hùng Ma nổi giận rống một tiếng. Nó mới leo lên đầu tường đã bị đụng ra, dĩ nhiên tâm tình cực kỳ nóng nảy. Chày sắt to lớn trong tay vung lên, nghênh đón Xích Huyết Chi Cuồng Phóng.

Cũng tại khoảnh khắc này, bỗng nhiên một bóng người xông vào giữa họ. Là một kỵ sĩ bị kẻ địch cường đại đánh bay qua.

Cái chày của Hùng Ma vẫn không chút do dự hạ xuống, nhưng Hàn Vũ đã rất kinh ngạc.

Y ra tay nhanh hơn Hùng Ma, nếu tiếp tục đòn tấn công thì Xích Huyết Chi Cuồng Phóng sẽ chém vào người đồng bạn. Tình nghĩa đồng chí khiến y không thể nào xuống tay được.

Tất cả xảy ra quá đột ngột, Xích Huyết Chi Cuồng Phóng đã chém ra một nửa! Thu lại thì mình sẽ bị phản phệ, chỉ sợ đồng chí cũng khó trách kiếp số bị chày của Hùng Ma đập chết. Nhưng tiếp tục công kích, vị đồng chí này sẽ chết trong tay mình! Từ khi chiến đấu tới nay, đây là lần đầu tiên Hàn Vũ gặp phải tình huống khó lựa chọn như vậy. Tất cả xảy ra quá nhanh, thời gian cho y quyết định quá ngắn ngủi.

Ánh sáng vàng chói mắt lấp lánh trong giây phút này. Kỵ sĩ ngã xuống đột nhiên giống như lúc xuất hiện, vèo một cái đã biến mất.

Hàng ngàn ánh sáng vàng bộc phát trong chớp mắt đó. Gần như ở phạm vi trăm mét đều bị ánh sáng chói lòa này bao phủ. Trong phạm vi, dù là Hùng Ma hay Lang Ma, bị ánh sáng vàng kia bao trùm đều biến thành từng lỗ máu lục tục ngã xuống.

Mắt Hàn Vũ ươn ướt, kêu to như hét.

"Đoàn trưởng!"

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 198

Nhật Nguyệt Thần Oa Tắm Thuần, Thần Khí?

Truyện Sắc Hiệp - <http://truyenfull.vn> "Đoàn trưởng!"

Hàn Vũ kêu lên thanh âm tràn ngập tình cảm của một năm rưỡi trước. Rốt cuộc y có thể sát cánh chiến đấu cùng đoàn trưởng. Loại cảm giác này đối với y tựa như hạn hán lâu ngày gặp mưa rào.

Lúc trước cùng Long Hạo Thần chiến đấu, cảm giác này không rõ ràng lắm. Sau khi kết thúc bế quan đột này, y gia nhập vào trận thánh chiến, nhờ kỹ xảo chiến đấu cá nhân và sức mạnh cứng rắn chống, nhanh chóng đứng vững gót chân. Tuy hiện tại y chưa phải là Bí Ngân Cơ Tòa kỵ sĩ, nhưng trong Ngự Long Quan cũng là quan quân trung tầng, phụ trách phòng ngự phạm vi lớn.

Theo kỵ sĩ khác thì Thánh kỵ sĩ Hàn Vũ đã rất ưu tú, hầu như trận nào y cũng đánh tới phút cuối. Nhưng chỉ có Hàn Vũ mới biết sự cô độc trong lòng.

Từ khi trở thành săn ma giả, Hàn Vũ luôn là kỵ sĩ thứ hai trong đoàn. Trong đội, y vĩnh viễn không cần đứng ở trước nhất, chỉ làm hỗ trợ quan trọng giúp hấn. Có Long Hạo Thần ở, y tuyệt đối yên lòng, theo hấn chiến đấu, cùng hấn giết địch thì không cần lo lắng thứ gì khác, chỉ cần làm theo lời Long Hạo Thần ra lệnh là được.

Nhưng sau khi gia nhập thánh chiến, bởi vì biểu hiện ưu tu và tu vi, y dần trở thành người chỉ huy. Y mới hiểu ra, làm người lãnh đạo phải lo lắng rất nhiều chuyện, phải chịu đựng áp lực lớn cỡ nào. Y đã quen có

Long Hạo Thần chỉ huy, thật không thích cảm giác này chút nào. Có nhiều lúc y không thể phát huy hết sức chiến đấu, sắm vai nhân vật cứu hỏa cho đội viên. Mỗi khi có ai chết, y đều thấy vô cùng bất lực. Nếu vẫn chiến đấu bên cạnh đoàn trưởng thì tốt biết bao?

Sau khi Long Hạo Thần kết thúc bế quan, không ai hưng phấn hơn Hàn Vũ. Nỗi vui mừng hưng phấn phát ra từ đáy lòng khiến y như trở về lúc trước cùng Long Hạo Thần ở Sở Hải Bi Khiếu Động, Mộng Huyền Thần Điện và Thâm Uyên đầm lầy. Đoàn trưởng rốt cuộc đã trở lại, cuối cùng lại với ta chiến đấu bên nhau.

Hàn Vũ chờ đợi ngày này đã quá lâu. Dù bây giờ cả người Long Hạo Thần phủ Kim Tinh Cơ Tòa chiến giáp sắc ám kim, nhưng Quang Chi Liên Y không thể bị giả mạo! Đoàn trưởng trở lại, hẳn đã trở về!

Đúng vậy, Long Hạo Thần trở lại, từ xa thấy bên này bắt đầu chiến đấu thì dùng tốc độ nhanh nhất gấp gáp quay về. Hẳn có áp lực nhiệm vụ ngàn vạn công huân nặng nề, chiến tranh đúng là cách tốt nhất đạt được công huân, cho nên hẳn lập tức quay lại ngay.

Vốn Long Hạo Thần cười Tinh Vương chuẩn bị tham gia chiến trường trên không trung. Không quân Ác Ma tộc phối hợp với Địa Ngục Ma dốc sức tấn công Thiên Không kỵ sĩ. Đang lúc hẳn cười Tinh Vương định bay qua thì liếc mắt thấy trên Ngự Long Quan lấp lánh ánh sáng chói lòa của Xích Huyết Chi Cuồng Phóng.

Tựa như Hàn Vũ tuyệt đối nhận ra được hẳn, sao hẳn không biết đó là anh em tốt của mình được? Cho nên Long Hạo Thần từ bỏ gia nhập chiến trường ở không trung, từ trên trời giáng xuống, cất đi Tinh Vương, chớp mắt rơi xuống. Hẳn chẳng những cứu nguy cho Hàn Vũ, cũng phát ra lực công kích mạnh mẽ, giảm bớt nhiều áp lực cho các kỵ sĩ trên chiến trường.

Hàng ngàn ánh sáng vàng lấp lánh chính là một kỹ năng công kích của Trường Giới kỵ sĩ khá mạnh, Long Hạo Thần học được nó từ kỹ năng

các tiền bối trong Huyền Động để lại, tên là: Kiếm Tinh Vũ, kỹ năng cấp bảy của Trùng giới kị sĩ.

Lực công kích đơn thể của kỹ năng này không mạnh lắm, nhưng phạm vi bao trùm cực lớn.

Không ngừng rèn luyện trong chiến đấu, Long Hạo Thần hiểu rõ mình sai sót. Khiếm khuyết lớn nhất của hắn chính là kỹ năng công kích phạm vi lớn, cũng là khuyết điểm của đa số kị sĩ.

Công kích phạm vi rộng, tăng phúc phạm vi lớn là kỹ năng Long Hạo Thần chọn học lúc trong Huyền Động. Thánh chiến đã bắt đầu, sau này hắn không thể chỉ chiến đấu với số ít kẻ địch. Trong lúc chiến đấu, hắn sẽ gặp càng nhiều kẻ thù, đối thủ sẽ ngày càng mạnh, có nhiều bạn bè và đồng chí nữa, cho nên hắn phải học được hai loại kỹ năng này.

Còn về kỹ năng công kích đơn thể, Long Hạo Thần rất tin tưởng chính mình. Công kích đơn thể là tiêu chuẩn quan trọng suy tính lực công kích mạnh nhất của cường giả. Long Hạo Thần có được kiếm ý đã vượt trên đa số kỹ năng công kích đơn thể. Cho nên hắn cần làm là không ngừng tăng cường lĩnh ngộ kiếm ý, dựa vào thần kiếm như Quang Minh Nữ Thần Vịnh Thán, chỉ cần hắn lĩnh ngộ sâu kiếm ý, vậy lực công kích kỹ năng đơn thể sẽ liên tục tăng mạnh, không phải kỹ năng khác có thể so sánh được.

Quang Chi Liên Y, Quang Chi Đẳng Dạng, Kiếm Tinh Vũ, ba đại kỹ năng tổ hợp, Long Hạo Thần không hề giữ lại dốc hết linh lực, chớp mắt giải quyết một đồng kẻ địch. Hùng Ma có phòng ngự siêu mạnh thì sao chứ? Quang Chi Liên Y công kích nhân hai thêm vào Long Hạo Thần có tu vi cấp tám, cùng với lực đâm xuyên mạnh mẽ của Quang Chi Đẳng Dạng, phòng ngự của chúng không thể ngăn chặn.

"Hàn Vũ." Long Hạo Thần thả lỏng tay trái túm lấy vị kị sĩ sống sót sau tai nạn, giang ra hai tay ôm chặt Hàn Vũ.

Đám kỵ sĩ xung quanh đồng thanh hoan hô. Họ không biết Long Hạo Thần, nhưng lại biết Kim Tinh Cơ Tòa chiến giáp trên người hắn! Một Kim Tinh Cơ Tòa kỵ sĩ tham gia chiến đấu đầu tường, đối với họ mà nói không chỉ hỗ trợ về sức mạnh, còn tăng lớn niềm tin và khí thế.

"Đoàn trưởng, rốt cuộc lại có thể cùng cậu sát cánh chiến đấu." Hàn Vũ kích động đến cơ thể nhẹ run. Hai người võ áo giáp của đối phương, phát ra tiếng lách cách cứng rắn.

Long Hạo Thần buông lỏng tay ra, cười nói.

"Đi thôi, chúng ta đi giết địch. Đợi kết thúc chiến đấu rồi chúng ta lại nói tiếp."

Nói xong Long Hạo Thần thả Hàn Vũ ra, bước nhanh lên trước, đi hướng lỗ châu mai. Hàn Vũ theo sát phía sau, nhìn bóng lưng Long Hạo Thần to lớn hơn trước, y không thể kiềm chế nước mắt đừng rơi. Bóng lưng này thật quá quen thuộc! Ta nguyện cả đời cả kiếp theo sau lưng hắn.

Hiển nhiên ma tộc cũng phát hiện biến hóa bên này. Hùng Ma đang tiếp tục leo lên. Long Hạo Thần đứng trên lỗ châu mai, Kim Tinh Cơ Tòa chiến giáp tỏa ra ánh sáng da cam huyền lệ chói mắt, muốn không trở thành tiêu điểm trên chiến trường là điều không thể.

Trên bầu trời, Long Thiên Ẩn sớm chú ý tới Long Hạo Thần trở về. Khi ông thấy Long Hạo Thần cười Tinh Vương quay lại, biểu tình kiềm không được lộ ra nụ cười, lòng thầm nghĩ, thằng nhóc thật có mắt, chọn Vua Tinh Diệu Độc Giác Thú. Không tệ, đích thực không có tọa kỵ nào thích hợp thằng nhóc hơn nữa.

Rất nhanh, Long Hạo Thần bắt đầu chiến đấu. Hai bóng đen bỗng từ trên không trung ma tộc rơi xuống, nhào tới chỗ đầu tường Ngự Long Quan mà Long Hạo Thần đứng. Đó rõ ràng là hai Ác Ma Linh Chủ cấp tám.

Ma tộc biết rõ Kim Tinh Cơ Tòa kỵ sĩ cường đại tới đâu, huống chi là Kim Tinh Cơ Tòa kỵ sĩ mặc Kim Tinh Cơ Tòa chiến giáp cấp sử thi. Có cường giả như vậy ở đầu tường, lực sát thương đối với ma tộc bình thường thật quá khủng khiếp. Mới rồi một chiêu Kiếm Tinh Vũ của Long Hạo Thần có ít nhất hơn trăm tên Lang Ma, Hùng Ma, bên dưới Lang Ma, Hùng Ma đang leo lên đều cố ý né tránh hấn. Đúng là ma tộc dũng cảm chiến đấu, nhưng không ai muốn tự đứt đầu vào lưỡi dao.

Nhìn hai Ác Ma Linh Chủ cấp tám từ trên trời giáng xuống, trong mắt Long Hạo Thần lộ ra tia sáng lạnh, lẫm lẫm.

"Đây lại là một vạn sáu ngàn công huân."

Hắn đứng im không động đậy, sương khói vàng nhu hòa lần nữa dâng lên từ người hắn. Hàn Vũ đó giờ không cần Long Hạo Thần nói gì cũng phối hợp cực kỳ ăn ý, y đã sớm đi tới bên cạnh hắn, đôi linh cánh vàng giang rộng sau lưng. So với trước kia thì linh cánh của y tăng lớn một phần ba. Đây chính là đặc trưng của thực lực thăng cấp. Cùng lúc đó, một quả cầu đường kính tới một mét lặng lẽ xuất hiện sau lưng Hàn Vũ. Thân hình tròn xoe hơi buồn cười, nhưng nó vừa xuất hiện, hai Ác Ma Linh Chủ lòng chột rung động.

Tà Nhân này là ma thú cấp tám, tương đương với cường giả cấp bảy nhân loại. Quan trọng hơn, nó là ma thú công kích tinh thần cực kỳ hiếm thấy. Có một ma thú như vậy hỗ trợ Kim Tinh Cơ Tòa kỵ sĩ, bọn chúng có thể chiếm ưu thế không?

Nhưng chúng đã lao xuống, dĩ nhiên không thể công cốc trở về. Chúng không quá chấp nhất mục tiêu, chỉ cần quần quýt Kim Tinh Cơ Tòa kỵ sĩ là được.

Ánh sáng đỏ sậm chói mắt lóe trên không trung. Có thể thấy rõ, sau lưng hai Ác Ma Linh Chủ đều lấp lóe ánh sáng đỏ đậm, nâng lên trọng kiếm. Cách Long Hạo Thần hơn trăm mét thì chúng làm động tác từ trên chém xuống.

Luồng sáng đỏ đậm chớp mắt dung hợp ở trên không trung, hai nhát chém hoàn toàn hợp làm một. Thể tích không biến lớn, ngược lại chợt giảm nhỏ gấp đôi, bay thẳng hướng Long Hạo Thần.

Hả? Kỹ năng tổ hợp? Mắt Long Hạo Thần hơi co rụt. Hắn không biết hai Ác Ma Lĩnh Chủ này là anh em, kỹ năng phù hợp với nhau cực cao, càng giỏi phối hợp, trong Ác Ma cấp tám cũng rất nổi tiếng. Hai anh em đứng chung chỗ, sức mạnh chỉ thua cường giả Ma Vương.

Đối mặt nhát dao đỏ đậm giáng xuống, Long Hạo Thần không chút rối loạn. Hiển nhiên đối phương không định một chiêu giết chết hắn, mà là muốn phá hỏng hắn Súc Thế.

Ma tộc và nhân loại tranh đấu nhiều năm như vậy, ma tộc biết rõ kỹ sĩ có loại kỹ năng gì.

Hàn Vũ không động, trên người y cũng dâng lên sương khói vàng. Cùng là đang Súc Thế, y tuyệt đối tin tưởng Long Hạo Thần, công kích như thế nhất định sẽ không thể thương tổn được đoàn trưởng của mình.

Xúc tua của Tà Nhân biến thành sáu cái, chiều dài cũng nhiều thêm. Từng xúc tua vung hướng phía dưới. Dù là Lang Ma hay Hùng Ma, một khi bị xúc tua đụng tới cả người sẽ run rẩy, miệng sùi bọt mép trượt xuống.

Không cần nghi ngờ, Tà Nhân chính là khắc tinh của Hùng Ma tộc. Lực phòng ngự của Hùng Ma tộc cực mạnh, nhưng tinh thần lực thì không dám khen tặng. Là ma thú cấp sáu, tinh thần của chúng lại cực kỳ đơn thuần. Tà Nhân không phá được phòng ngự của chúng, nhưng chỉ cần một chiêu Tinh Thần Chấn Động, đủ khiến đám Hùng Ma rơi vào trạng thái tạm choáng váng. Hùng Ma đang bò ở sườn dốc bóng loáng, tạm choáng đủ khiến thời gian dài leo dốc biến thành bọt nước, chúng lăn xuống dưới. Thân thể khổng lồ như Hùng Ma lăn như thế không khác gì đá lăn, ảnh hưởng tốc độ leo của ma tộc ở bên dưới. Cứ như vậy, chỗ Long Hạo Thần và Hàn Vũ đứng không cần đối mặt công kích của rất nhiều ma tộc từ bên dưới.

Đám kỵ sĩ đều là lính già kinh nghiệm thực chiến phong phú. Họ không tới hỗ trợ, khi Long Hạo Thần và Hàn Vũ xông lên trước thì họ tách ra hai bên, viện trợ cho nơi nào càng cần họ.

Ánh sáng da cam bỗng lóe lên từ tay Long Hạo Thần, Thần Ngự Thuần.

Phụt một tiếng vang nhỏ, cơ thể Long Hạo Thần đứng trên lỗ châu mai chẳng hề nhúc nhích chút nào. Lưỡi dao ánh sáng đỏ sậm đã hóa thành vô số tia sáng bay tán loạn. Ánh sáng vàng sắc bén dâng lên từ người Long Hạo Thần. Một luồng sáng vàng chói lòa bỗng bốc lên cao, hóa thành tia chớp chói mắt đâm thẳng tới hai kẻ địch cường đại ở trên trời.

Ngay sau khi Long Hạo Thần tấn công, Hàn Vũ cũng động. Đôi cánh sau lưng vỗ đập chậm hơn Long Hạo Thần nửa nhịp, cùng bay ra. Mắt y đã biến đỏ rực, mục tiêu là Ác Ma Lãnh Chủ phía bên phải.

Tà Nhân tựa như dính ở sau lưng Hàn Vũ, khi y bay lên thì mang theo cả Tà Nhân.

Quang Tốc Thiểm cực mau, mục tiêu của Long Hạo Thần là vị trí chính giữa hai Ác Ma Lãnh Chủ. Xem bộ dạng thì dường như hẳn muốn cùng lúc tấn công cả hai Ác Ma Lãnh Chủ cấp tám.

Anh em Ác Ma Lãnh Chủ không uống là sinh đôi, trên mặt gần như xuất hiện cùng một biểu tình coi thường. Hai tên một cầm kiếm tay trái, một cầm tay phải, tay kia thì nắm tay nhau. Ác Ma Lãnh Chủ bên trái mạnh vung cánh tay, ném anh em sang bên, cùng lúc đó, trọng kiếm đỏ chém ra. Giữa không trung, mờ hồ xẹt qua bóng dáng Ác Ma to lớn. Không gian xung quanh bỗng biến tối đen.

Một cái khô lâu đỏ cỡ nắm tay đột nhiên lao ra từ hắc ám, bay thẳng tới chỗ Long Hạo Thần.

Khô lâu đỏ này tuy kích cỡ không lớn, nhưng khoảnh khắc nó xuất hiện thì dù là Long Hạo Thần hay Hàn Vũ đều có cảm giác kinh khủng như núi xương sông máu ập tới.

Cùng lúc đó, Tà Nhân hành động. Một tầng gợn sóng thoát nhìn rất mềm mại từ một con mắt cỡ một thước của nó khuếch tán ra. Bồng chốc khói đen làm nền sau lưng khô lâu đỏ đều bị xua tan, lộ ra thân hình hai Ác Ma Lĩnh Chủ. Hơn nữa bị tinh thần tấn công, động tác của chúng biến chậm chạp.

Long Hạo Thần ở trạng thái Quang Tốc Thiểm thật sự quá nhanh. Lúc khô lâu đỏ xuất hiện, hầu như đụng trúng hấn, đáng tiếc không va chạm phải người Long Hạo Thần mà là tay trái hấn nắm tấm thuẫn, đường kính khoảng một mét tựa như ốc sên, Nhật Nguyệt Thần Oa nắm thuẫn.

Vang lên một tiếng bụp nhỏ, khô lâu đỏ mạnh đụng vào tấm thuẫn. Ánh sáng da cam nhu hòa khuếch tán xung quanh, kỳ diệu hóa giải lực xung kích cực kỳ khủng khiếp.

Nên biết rằng khi anh em Ác Ma Lĩnh Chủ bắt tay nhau, lực công kích bùng phát đạt tới trình độ cường giả cấp chín. Khô lâu đỏ này có thể sánh ngang với linh cương! Đáng tiếc, chúng đụng phải một tấm thuẫn cấp sử thi, còn là tấm thuẫn cấp sử thi do Tinh Quang Thần Thú biến thành.

Nhưng khô lâu đỏ không chỉ có một kỹ năng trùng kích, khi lực công kích của nó chớp mắt bị tiêu trừ, chẳng ngờ khô lâu như là có sự sống, đánh vào Nhật Nguyệt Thần Oa nắm thuẫn.

Ánh sáng đỏ sậm lấp lánh, bộ mặt khô lâu bồng chốc biến thành Ác Ma, căn bề mặt Nhật Nguyệt Thần Oa nắm thuẫn.

Kỹ năng này của anh em Ác Ma Lĩnh Chủ cực kỳ bá đạo. Bởi vì thiên phú hai anh em rất mạnh, được Tử Linh Ma Thần Tát Mễ Cơ Nạp chú ý, từng đích thân dạy dỗ một thời gian. Cho nên về mặt kỹ năng thì chúng

vượt xa Ác Ma Lĩnh Chủ cùng cấp. Nếu không chúng sẽ không chủ động bay ra đối phó Thánh kỵ sĩ có Kim Tinh Cơ Tòa chiến giáp cấp sử thi.

Khô lâu đỏ chẳng những có lực công kích đủ sánh bằng Linh Cường Ly Thể, còn có năng lực khùng bổ ô nhiễm trang bị. Để tinh luyện khô lâu đỏ máu này cần giọt máu và ít linh hồn từ bản thể Ác Ma. Cho nên có thể nói nó là kỹ năng hoặc là trang bị.

Anh em Ác Ma Lĩnh Chủ từng thử nghiệm, cho dù là trang bị cấp truyền kỳ, bị khô lâu đỏ cắn trúng cũng sẽ hư hỏng. Nghiêm trọng thì sẽ bị hủy. Coi như là trang bị cấp sử thi, dính phải nó thì không tránh khỏi chịu ảnh hưởng lớn.

Khi chúng thấy Long Hạo Thần sử dụng tấm thuẫn cấm sử thi, đã quyết định dùng bảo bối khô lâu đỏ. Thứ này tên là Huyết Oán, năng lực nguyên rửa cường đại khiến bất cứ cường giả nhân loại nào đều phải nhức đầu.

Đáng tiếc, hôm nay chúng đã tìm lầm người. Nếu Huyết Oán rơi vào Kim Tinh Cơ Tòa chiến giáp của Long Hạo Thần, nói không chừng còn có chút tác dụng, cần Long Hạo Thần hao tinh lực mới tiêu trừ được. Đáng tiếc, nó rơi trên mặt Nhật Nguyệt Thần Oa tấm thuẫn.

Phải biết rằng trong lịch sử nhân loại, Tinh Quang Thần Thú như Nhật Nguyệt Thần Oa chỉ xuất hiện ba lần mà thôi. Làm sứ giả truyền lời của Quang Minh Nữ Thần, quang thuộc tính của chúng thậm chí tinh thuần hơn cả Long Hạo Thần là con trai quang minh, Thần Quyến Giả.

Quang nguyên tố tinh thuần như vậy có thể nào bị ma khí nguyên rửa như Huyết Oán ô nhiễm?

Chỉ thấy phía trên Nhật Nguyệt Thần Oa tấm thuẫn dâng lên ánh sáng da cam. Cùng lúc đó, một đoàn sáng vàng nhu hòa từ giữa tấm thuẫn khuếch tán ra ngoài, vừa lúc là chỗ bị Huyết Oán cắn trúng.

Bỗng chốc phía trên Nhật Nguyệt Thần Oa tấp thuẩn tỏa ánh sáng vàng chói lòa, từng vầng sáng vàng nồng đậm bỗng lan tràn từ mặt tấp thuẩn. Màu đen xung quanh chẳng những bị xua tan, trong phạm vi ánh sáng, dù là Long Hạo Thần hay Hàn Vũ đều có cảm giác mặt trời giáng xuống.

Mặt trời to lớn xuất hiện, Long Hạo Thần chỉ cảm thấy cánh tay trái đột nhiên biến vô cùng nặng nề. Linh lực trong cơ thể lấy tốc độ cực nhanh bộc phát kinh người, gần như chỉ phút chốc đã mất năm vạn linh lực. May là năm vạn linh lực này thuộc về Kim Tinh Cơ Tòa chiến giáp, nếu không thì chỉ sợ hẳn đã bị hút khô.

Nhưng năm vạn linh lực này không phải bỗng dưng mất. Vầng sáng vàng cường đại bao phủ, thân thể anh em Ác Ma Lĩnh Chủ bỗng khựng lại. Chúng thống khổ gào, nhưng cơ thể không cách nào nhúc nhích. Một sợi khói đen mau chóng tách ra khỏi người chúng. Thân thể chúng mau chóng tan vỡ.

Đây, đây là sao?

Không chỉ kẻ địch kinh ngạc, chính Long Hạo Thần cũng ngỡ ngác. Coi như là Long Thiên Ấn và Tát Mễ Cơ Nạp uy hiếp nhau trên trời đã bị hình ảnh này hấp dẫn.

Màu ánh sáng vàng kia rất đặc biệt. Trong màu vàng dường như lấp lánh bảy sắc. Bảy sắc màu như là gợn sóng nhu hòa dao động trong ánh vàng, bao trùm đường kính trăm mét. Trong phạm vi, chỉ có Long Hạo Thần, Hàn Vũ, Tà Nhân và hai Ác Ma Lĩnh Chủ.

Khi ánh vàng này xuất hiện thì Tà Nhân bỗng biến mất, biến mất nhờ kế ước. Dù ánh vàng đó không nhắm vào nó, nhưng nó không dám tiếp tục ở lại đây.

Hàn Vũ và Long Hạo Thần thì có cảm giác khác. Họ chỉ thấy quang thuộc tính của mình trong màu vàng kỳ lạ này có trạng thái thăng hoa. Tất cả linh khiếu trong người xuất hiện cảm giác run rẩy lạ lùng. Mỗi lần

run lên, linh khiếu trong người họ sẽ mở rộng vài phần, linh lực bên trong linh khiếu đang lấy tốc độ kinh người biến hóa thành linh cương trạng thái cố định.

Đây là sao? Tình huống gì thế này? Long Hạo Thần cũng không biết nữa! Hai Ác Ma Linh Chủ đang nhanh chóng tan vỡ, thân thể từng chút một biến mất. Chúng kinh hoàng rống, phần nộ hét, nhưng tất cả vô dụng. Trong ánh vàng bảy sắc, mọi cố gắng đều uổng phí.

Lúc này Nhật Nguyệt Thần Oa tắm thuần từ màu da cam cấp sử thi biến thành màu vàng bảy sắc. Vầng sáng dao động, thể tích không thay đổi. Huyết Oán bám phía trên đã sớm tan vỡ.

Trên bầu trời, bóng xám như tia chớp bay thẳng tới chỗ Long Hạo Thần, bên kia, ánh sáng xanh vàng chợt lấp lóe.

Không có tiếng chấn. Giữa không trung, vầng sáng khổng lồ như bão tố khuếch tán.

Từng vòng sáng xám hỗn hợp với sắc xanh vàng sinh ra. Cơ thể Long Thiên Ấn bay ngược về phía sau, đã đứng trên Trật Tự và Phép Tắc Thần Ấn vương tọa. Bên kia, Tát Mễ Cơ Nạp cũng trở lại vị trí cũ, ánh sáng xám dâng lên quanh người.

Nhìn từ một kích kia thì dường như hai bên không ai chiếm ưu thế, nhưng xem sắc mặt, hiển nhiên Long Thiên Ấn càng khẩn trương chút.

Không cần nghi ngờ, Tát Mễ Cơ Nạp muốn cứu hai anh em Ác Ma Linh Chủ, Long Thiên Ấn thì ngăn cản gã.

Cho tới nay hai bên đều kiềm chế nhau chặt chẽ, cường giả cấp chín khác không ra tay hành động theo thống soái. Bởi vì dù là ma tộc hay Kỳ Sĩ Thánh Điện đều không chịu được tổn thất hủy diệt.

Tát Mễ Cơ Nạp là Tử Linh Ma Thần, gã không thể để tộc nhân tình nhuệ nhất chết! Nếu như thế, sao gã có thể ngồi cùng hàng với Nguyệt

Ma Thần, Tinh Ma Thần chứ?

Lúc này, tầm mắt Tát Mễ Cơ Nạp và Long Thiên Ẩn vẫn nhìn về phía ánh vàng bảy sắc. Không quân hai bên ở trên trời sinh ra biến đổi kịch liệt.

Vầng sáng xám hỗn hợp sắc xanh vàng khuếch tán, cùng lúc đó, không quân hai bên như gặp phải gió lốc, mau chóng tán loạn bay hướng phe mình, không dám tiếp tục ở bầu trời. Ai động tác chậm chút sẽ bị khí lưu khủng khiếp đánh trúng, trên không trung bị cuốn lấy không ngừng xoay tròn.

Va chạm giữa hai thống soái chính là cấp hủy thiên diệt địa, đây là vì sao họ không dễ dàng ra tay. Một khi có bên nào để chiến trường gia nhập quân đội bên dưới, sự hủy diệt không phải nói chơi.

Nhưng khiến tất cả người xem cuộc chiến rung động là, khi vầng sáng hai màu đánh trúng Nhật Nguyệt Thần Oa tẩm thuần tỏa ra ánh vàng bảy sắc thì khí lưu lặng lẽ tan mất, không ảnh hưởng ánh vàng bảy sắc dao động.

Sao có thể? Đây là suy nghĩ trong lòng cường giả hai bên! Đúng vậy! Sao có thể được. Dư chấn của hai thống soái tuy không ngừng bị suy yếu, nhưng cường giả cấp tám cũng phải lập tức tránh né! Ánh vàng bảy sắc kia lại như là chém vào khí lưu mạnh mẽ, cảm giác gió mát thổi qua núi.

Ánh vàng bảy sắc bắt đầu yếu đi, ánh sáng dần thu lại. Nhưng hai Ác Ma Linh Chủ chỉ còn lại bộ xương, hơn nữa bộ xương đang dần biến thành tro bụi.

Đây không thể coi như một chiêu giết chết, nhưng so với điều đó càng khiến ma tộc thấy khủng bố. Hai anh em Ác Ma Linh Chủ bắt tay nhau, tuy không thể so sánh với cường giả cấp chín thật sự, nhưng đòn tấn công dốc hết sức cũng đạt tới cấp chín. Thế mà chúng đã chết trên

không trung, hơn nữa không có sức lực đánh lại, thậm chí không thể tránh thoát sự kiềm chế của đối thủ.

Vốn Hàn Vũ chờ thời chuẩn bị ra tay, cứ thế ngây ngốc đứng bên cạnh Long Hạo Thần, bỗng chốc không nói ra lời.

Đây mới là uy lực chân chính của Nhật Nguyệt Thần Oa tẩm thuần? Năm đó Long Hạo Thần được đến tẩm thuần của Tinh Quang Thần Thú, Hàn Vũ ở bên cạnh hẳn, cũng hiểu rõ lai lịch Nhật Nguyệt Thần Oa tẩm thuần này. Nhưng ánh vàng bảy sắc thật là uy lực trang bị cấp sử thi có thể phát huy ra sao? Vậy cấp sử thi cũng quá mạnh rồi!

Ánh vàng bảy sắc rốt cuộc biến mất, nhưng không trung chỉ còn lại Long Hạo Thần và Hàn Vũ, cùng với hai ma tinh của Ác Ma cấp tám rơi xuống.

Trên chiến trường yên lặng đến quái dị, sự yên tĩnh này không kéo dài quá lâu. Khoảng mười giây sau, hướng Ngự Long Quan đã phát ra tiếng hoan hô như sóng thần. Họ tận mắt chứng kiến kỳ tích, cũng thấy sự cường đại của cường giả phe mình.

Đó mới chỉ là Kim Tinh Cơ Tòa kỵ sĩ, Kỵ Sĩ Thánh Điện còn có Thần Ấn kỵ sĩ mạnh hơn hẳn nữa.

"Kỵ Sĩ Thánh Điện, bách chiến bách thắng!" Tiếng hoan hô vang lên ầm ĩ, đám Long Hạo Thần như là lên gân, điên cuồng đuổi đi đám Hùng Ma, Lang Ma leo lên đầu tường.

Thiên Không kỵ sĩ cũng đã tổ đội lại, chủ động đánh hướng cường địch trên trời.

Không thể nghi ngờ, giờ phút này, khí thế của Kỵ Sĩ Thánh Điện tăng đến tột đỉnh.

Làm thống soái, sao Long Thiên Ấn bỏ qua cơ hội tốt như vậy? Lập tức ra lệnh toàn quân xông lên.

Tất cả cường giả cấp chín của Kỵ Sĩ Thánh Điện đều bay lên trời, mang theo khí thể núi đổ từ từ bay hướng kẻ địch.

"Rút lui." Tát Mễ Cơ Nạp ánh mắt lạnh lùng ra lệnh. Cùng lúc đó, gã nâng lên tay phải.

Trên người tám ma thần cùng tỏa ra ánh sáng chói mắt. Tám cây Trụ Ma thần lấp lánh ánh sáng. Ánh sáng chói mắt nối nhau hóa thành bức tường bao phủ binh sĩ ma tộc đã rút về.

"Đại ca, đây là sao?" Hàn Vũ nhỏ giọng hỏi Long Hạo Thần.

Long Hạo Thần cười khở, lắc đầu nói.

"Tôi cũng không biết có chuyện gì nữa. Dường như là Nhật Nguyệt Thần Oa tẩm thuẩn bị khô lâu đỏ chọc giận. Nó tự hành động, không phải tôi dùng kỹ năng. Tôi không có năng lực sử dụng kỹ năng mạnh như vậy! May mắn có Kim Tinh Cơ Tòa chiến giáp, mới rồi đã rút đi hơn năm vạn linh lực của tôi. Hơn nữa, tôi cảm giác được, dường như ánh vàng bảy sắc chưa hoàn toàn phát huy ra hết, dường như bởi vì nguyên nhân nào đó mà còn bị kiềm chế."

Bây giờ Hàn Vũ thật sự không nói lên lời. Bị kiềm chế đã lợi hại như vậy, nếu không bị hạn chế thì còn mạnh tới trình độ nào?

Long Hạo Thần không biết, Hàn Vũ cũng không biết, nhưng bên kia, Tử Linh Ma Thần Tát Mễ Cơ Nạp đã cho ra đáp án.

"Thần khí. Kỵ Sĩ Thánh Điện lại còn có thần khí."

Đáp án giống nhau cũng xuất hiện trong lòng Long Thiên Ẩn. Là tẩm thuẩn cấp thần khí, từ khi nào Hạo Thần có tẩm thuẩn như vậy? Nên biết, dù là Thần Ẩn vương tọa, loại thần khí tổng hợp, trong vài Thần Ẩn vương tọa được Kỵ Sĩ Thánh Điện sử dụng thì chưa từng xuất hiện tẩm thuẩn cấp thần khí! Hơn nữa tẩm thuẩn này không đơn giản là phòng ngự. Mới rồi ánh vàng bảy sắc rốt cuộc là cái gì?

Cho dù là Long Thiên Ẩn hay Tát Mễ Cơ Nạp, không biết chắc ánh vàng bảy sắc bao trùm sẽ xảy ra chuyện gì.

Thần khí, vĩnh viễn là vũ khí không thể đoán biết. Bởi vì uy lực thần khí có một phần của thần linh. Cùng là thần khí, điểm quan trọng lại hoàn toàn khác. Trong thần khí, đáng sợ nhất là loại tuyệt đối thành lập. Ai biết tẩm thuần của Long Hạo Thần có năng lực gì? Nhưng linh lực chuyển hóa thành linh cương của Long Hạo Thần không bao gồm phần trong Kim Tinh Cơ Tòa chiến giáp, chỉ có linh lực bản thân hần bị chuyển hóa. Điều này hơi giống tăng phúc của Tinh Vương cho hần, nhưng không hoàn toàn giống nhau. Bởi vì tự linh khiêu sinh ra linh cương thì dễ khống chế, uy lực cũng mạnh hơn nhiều. Đây là đẳng cấp chân chính thuộc về cường giả cấp chín.

Hơn nữa, có lần chuyển hóa này, đối với Long Hạo Thần và Hàn Vũ coi như là quá trình lĩnh ngộ linh cương.

Long Hạo Thần vẫn không phóng ra linh cánh, tay phải ấn bả vai Hàn Vũ, nương thế phóng ra sau, rơi hướng Ngự Long Quan. Hàn Vũ xoay người lại rơi bên cạnh Long Hạo Thần. Hai người nhìn nhau một cái, trong mắt đều lộ ra tia kỳ lạ.

Tuy lần chiến đấu này vừa bắt đầu đã kết thúc, nhưng họ rút cuộc lại chiến đấu cùng nhau! Thế này đã đủ.

"Đoàn trưởng, tôi đã nghe nói rồi. Điện chủ quyết định sau khi cậu hoàn thành nhiệm ngàn vạn công huân là chúng ta có thể lại tổ đoàn."

Long Hạo Thần mỉm cười gật đầu.

"Đúng vậy! Ngàn vạn công huân, chúng ta chậm rãi làm, mau thì một năm, chậm thì hai năm. Chỉ cần thánh chiến còn tiếp tục, chúng ta có khả năng hoàn thành."

"Nhất định. Đúng rồi, đoàn trưởng, Lâm Hâm có thứ này đưa cậu, cũng có tin tức của mọi người."

Nghe y nói ra câu này, Long Hạo Thần nâng tinh thần, nói.

"Mọi người có khỏe không?"

Hàn Vũ mỉm cười, gật đầu nói.

"Săn Ma Đoàn số sáu mươi bốn cấp suất chúng ta đâu dễ dàng chết được. Hiện giờ mọi người đều tham gia chiến đấu với thánh điện của mình. Nghe nói Nguyên Nguyên đã tích lũy quân công thăng lên tới cấp sư đoàn trưởng. Đám Tư Mã cũng không kém. Chỉ có Thái Nhi là không tham gia thánh chiến, ở trong Thích Khách Thánh Điện tĩnh tu."

Nghe Hàn Vũ nói đồng bạn không có việc gì, Long Hạo Thần thở phào một hơi. Đối với hắn, đây mới là tin tức muốn biết nhất. Đồng bạn bình an khiến hắn càng có tự tin và động lực hoàn thành nhiệm vụ ngàn vạn công huân.

"Mọi người bình an thì tốt rồi."

Hàn Vũ nói.

"Đoàn trưởng, đợi sau khi trở về tôi sẽ đưa đan dược Lâm Hâm luyện chế cho cậu. Đã luyện thành Sâm Chu Đoàn Thể Đan, còn có các loại đan dược khác."

Long Hạo Thần mỉm cười lắc đầu, nói.

"Không cần cho tôi, anh để lại dùng đi. Tuy Sâm Chu Đoàn Thể Đan tốt nhưng ngoại linh lực của tôi đã sắp đạt tới bình cảnh. Nếu không tăng nội linh lực được thì ngoại linh lực không thể tiếp tục tiến bộ."

Minh tường sâu khiến Long Hạo Thần hiểu ra rất nhiều. Ngoại linh lực của hắn đích thực mạnh hơn đồng bạn nhiều, nguyên nhân chủ yếu vì hắn là Thần Quyển Giả, còn có Hạo Nguyệt. Tuy Sâm Chu Đoàn Thể Đan tốt nhưng không thể so với Hạo Nguyệt tăng phúc cho hắn. Càng quan trọng là Long Hạo Thần không muốn dùng đan dược tăng cường sức mạnh.

Nội linh lực phối hợp ngoại linh lực tăng cấp mới là điều hiện giờ hần muốn. Chính là nói, hần không muốn để nội và ngoại linh lực chênh lệch quá lớn. Tu vi tăng lên tới cấp tám rồi, bây giờ chỉ cần hần tu luyện nội linh lực, nó sẽ thông qua linh khiêu tự nhiên quay lại thân mình. Ưu điểm của linh lực tinh thuần hiện ra. Long Hạo Thần không cần lo lắng tạp chất trong linh lực ảnh hưởng đến thân thể của mình, chỉ cần không ngừng tu luyện là được.

Dưới tình huống như vậy, đan dược đích thực không có tác dụng quá lớn với hần. Bây giờ hần cần là tích lũy theo thời gian tăng lực lượng.

Hàn Vũ không nói thêm điều gì. Nơi này là đầu tường Ngự Long Quan, dù muốn khuyên nhủ Long Hạo Thần cũng phải đợi trở về rồi nói sau.

Đại quân ma tộc như thủy triều rút lui, theo đại quân Kỵ Sĩ Thánh Điện truy giết để lại một ít thi thể, mới rút về bức tường ánh sáng do tám ma thần tổ thành.

Trận đại chiến này kéo dài khoảng hai tiếng đồng hồ, trên chiến trường để lại rất nhiều thi thể. Bên Kỵ Sĩ Thánh Điện lập tức ra lệnh thu dọn chiến trường, không phải chôn xác mà cố gắng đem tất cả xác mang vào trong Ngự Long Quan.

Thi thể bên ngoài Ngự Long Quan chủ yếu là ma tộc, mang xác về phải lấy ra ma tinh, rồi giữ lại thi thể ma tộc nào có tác dụng, vô dụng đều đốt hết.

Đây cũng là bất đắc dĩ. Nếu ma tộc chiếm ưu thế thì cũng sẽ mang hết thi thể đi. Nhưng phía chúng thì trở thành lương thực. Chỉ cần có đầy đủ lương thực bổ sung, đám ma tộc chịu được giá lạnh có thể kéo dài sức chiến đấu. Mặc dù trong chiến đấu chúng không ngừng giảm quân số, nhưng bên Kỵ Sĩ Thánh Điện thương vong cũng kinh khủng! Tiếp tục tiêu hao, tương lai Lục Đại Thánh Điện sẽ bị xói mòn.

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 199

Thần Ẩn Vương Tọa Cấp Siêu Thần Khí

Bạn đang đọc truyện được lấy tại Truyenyy chấm cơm.

Thù hận giữa dân tộc không thể điều hòa phần lớn là do văn hóa, thói quen và cách nhìn khác nhau. Ví dụ lấy thi thể tộc nhân làm thực vật, là điều nhân loại tuyệt đối không làm được. Nhưng dưới chính sách áp bức của ma tộc lại thành thực vật quan trọng bổ sung vật tư. Có thể nói, mỗi khi ma tộc không đủ thực vật sẽ chủ động công kích Ngự Long Quan, không phải vì tấn công kẻ địch mà là để phe mình có thêm thức ăn. Thắng một trận đối với Ngự Long Quan rất quan trọng. Luôn bị ma tộc ức chế, cố chống đỡ Ngự Long Quan đã một năm rưỡi, thắng trận đủ khiến mỗi một kỵ sĩ hưng phấn, hoan hô, nâng cao tinh thần mọi người. Một đội có sĩ khí thì mạnh hơn quân đội không có sĩ khí rất nhiều.

Nhưng Long Hạo Thần làm công thần lớn nhất cho trận thắng này, sau khi kết thúc chiến đấu đã bị triệu hồi Kỵ Sĩ Thánh Điện.

Đứng thẳng trước mặt Dương Hạo Hàm và Long Thiên Ẩn, vẻ mặt Long Hạo Thần bình tĩnh, hắn đã tháo ra Kim Tinh Cơ Tòa chiến giáp. Hàn Vũ đứng cạnh hắn, nhưng so với Long Hạo Thần bình tĩnh thì Hàn Vũ có chút sốt ruột. Bởi vì sắc mặt hai đại Thần Ẩn kỵ sĩ không vui vẻ!

"Long Hạo Thần, ngươi hiểu rõ thân phận mình là gì không?" Long Thiên Ẩn trầm giọng nói.

Long Hạo Thần lập tức đáp.

"Tôi là Kim Tinh Cơ Tòa kỵ sĩ của Kỵ Sĩ Thánh Điện, cấp Thánh kỵ sĩ."

Long Thiên Ấn nói.

"Còn gì nữa?"

Long Hạo Thần ngậy ra, nói.

"Tôi là đoàn trưởng Săn Ma Đoàn số sáu mươi bốn cấp suất."

"Đừng nhắc hoài Săn Ma Đoàn của người, người cứ như thế thì sao chúng ta yên tâm để người lập lại đoàn? Có phải người đã quên hứa hẹn với ta?" Lần này cả Dương Hạo Hàm cũng tức giận.

Long Hạo Thần hơi khó hiểu nhìn hai vị gia gia Thần Ấn kỵ sĩ.

"Dương gia gia, tôi không biết đã làm sai cái gì!"

Dương Hạo Hàm giận dữ nói.

"Người còn chưa hiểu? Hiện giờ người không chỉ là một Thánh kỵ sĩ, đồng thời còn là quân nhân Liên Minh Thánh Điện. Ta để người đi tìm tọa kỵ thuộc về mình rồi trở về lập tức tham gia chiến đấu? Ta hy vọng người ở trên chiến trường làm việc không quá bắt mắt, người giỏi lắm, về rồi lập tức khiến tất cả ma tộc biết mình. Người có thể không thành tiêu điểm mọi người chú ý, có thể bảo đảm không bị ma tộc nhận ra sao? Trang bị có thể thay đổi, năng lực biến đổi được không? Huống chi tấm thuẫn cấp thần khí của người không phải chúng ta đưa cho, nó vốn là năng lực nguyên bản của người. Người ở trước mặt nhiều ma tộc sử dụng nó, chẳng phải nói cho người ta người là ai ư? Chúng ta càng không hy vọng chuyện gì xảy ra, thì sao người càng đi theo chiều hướng đó?"

Không đợi Long Hạo Thần mở miệng, Long Thiên Ấn trầm giọng nói.

"Quân nhân, ưu tiên hàng đầu là nghe theo mệnh lệnh. Cho dù con muốn tham gia chiến đấu, sau khi trở về nên báo cáo với ta, dưới sự chỉ huy của ta tiến vào chiến trường. Con thì sao? Con làm cái rồi? Lỡ mạng gia nhập chiến trường, bộc lộ thực lực của mình. Con biết thần khí có ý nghĩa gì không? Ý nghĩa chúng ta sẽ tăng mạnh áp lực với ma tộc. Áp lực càng lớn thì lực phản cũng lớn thêm. Con có nghe ai nói chúng ta trên chiến trường dễ dàng sử dụng trang bị vũ khí cấp thần khí? Ai không phải cố giấu đi thần khí, chỉ có lúc sinh tử mới sử dụng trang bị đẳng cấp này, cho kẻ địch một chiêu trí mạng."

Long Hạo Thần nói.

"Hai vị điện chủ, xin lỗi. Tôi không biết sẽ khiến hai người hiểu lầm, có thể để tôi giải thích chút không?"

Long Thiên Ấn vừa định tiếp tục trách hăn thì lại bị Dương Hạo Hàm ngăn cản. Dương Hạo Hàm gật đầu với hăn, nói.

"Được, người nói đi. Ta cho người cơ hội giải thích. Nhưng nếu người không thuyết phục được chúng ta, vậy người sẽ trở về bên trong thánh điện bế quan, không được tham gia thánh chiến nữa."

Long Hạo Thần biến sắc mặt, bây giờ hăn thật sự sốt ruột. Không cho hăn chiến đấu cũng có nghĩa là mơ ước cùng đồng bạn dựng lại Săn Ma Đoàn không ngày thực hiện!

"Hai vị điện chủ, là thế này. Kỳ thực việc mới xảy ra đa phần là trùng hợp, hơn nữa chắc sẽ không bị ma tộc nhận ra thân phận của tôi đâu."

"Tôi dùng tấm thuẫn là thứ ma tộc chưa từng thấy. Lúc chúng tôi đánh chết Xà Ma Thần An Độ Ma Li, trong hang động ở Thâm Uyên đầm lầy được đến nó. Hôm nay lần đầu tiên sử dụng nó trên chiến trường. Hơn nữa nó ở trong tay tôi không phải thần khí mà là tấm thuẫn cấp sử thi! Ông, ông cũng đã thấy tấm thuẫn của con rồi, con từng sử dụng lúc bị ông thử thách."

Dương Hạo Hàm và Long Thiên Ẩn nghe hắc nói vậy thì vẻ mặt nhu hòa hơn nhiều. Ma tộc chưa từng thấy tấm thuẫn này vậy rất dễ giải quyết, chỉ cần Long Hạo Thần không lộ ra thân phận, họ sẽ không để ý chuyện khác.

Long Hạo Thần nói tiếp.

"Sự việc là như thế này..."

Tiếp theo, hắc kể ra mình ở hang động trao đổi với Nhật Nguyệt Thần Oa, được đến Nhật Nguyệt Thần Oa tắm thuẫn, kể rõ ràng không che giấu chút nào.

Nghe Long Hạo Thần nói tới lai lịch của Tinh Quang Thần Thú và Nhật Nguyệt Thần Oa thì hai vị Thần Ẩn kỳ sĩ đều lộ vẻ kinh dị. Điều này là lần đầu tiên họ nghe nói tới, Long Hạo Thần đem đến tin tức không thể không nói là kinh người.

Dĩ nhiên khi Long Hạo Thần kể ra tình huống Nhật Nguyệt Thần Oa thì bỏ qua liên quan giữa mình và Tháp Vĩnh Hằng. Tháp Vĩnh Hằng liên hệ đến Tử Linh pháp sư, cái này quá mẫn cảm, hắc phải giữ bí mật. Nhưng từ khi biết lai lịch của Trường Miên Thiên Tai Y Lai Khắc Tư, Long Hạo Thần chưa từng tiến vào Tháp Vĩnh Hằng, có thể nói là trốn tránh. Hắc không hy vọng mình được đến năng lực gì từ tội nhân của nhân loại.

Trường Miên Thiên Tai Y Lai Khắc Tư đem đến tai họa quá lớn cho nhân loại, cùng là con trai quang minh, Long Hạo Thần có thể nói cực kỳ căm ghét y. Nếu không phải tai họa đó, lúc ma tộc đến sao nhân loại bị động, xuất hiện sáu ngàn năm thời đại hắc ám.

"Nhật Nguyệt chi ngự, để ý bản tâm, quan chi dẫn đạo, thần chi bảo hộ. Ánh bình minh, hoàng hôn tịch dương, Nhật Nguyệt giáng thế, Thần Oa làm lá chắn. Đây là lời cuối cùng Nhật Nguyệt Thần Oa để lại cho tôi. Mới rồi Nhật Nguyệt Thần Oa tắm thuẫn phát ra ánh vàng bảy sắc thì

tôi cũng không rõ ràng, chỉ cảm giác ánh sáng tăng phúc cho chúng tôi mà thôi. Nhưng hai Ác Ma Lĩnh Chủ lại chết trong ánh vàng bảy sắc."

Dương Hạo Hàm và Long Thiên Ẩn liếc nhau, khẽ thở dài, nói.

"Được ưu ái! Chàng trai, người thật được ưu ái. Con trai quang minh sinh ra quả nhiên là trời thương nhân loại chúng ta, không hy vọng chúng ta bị ma tộc diệt vong. Cho nên người phải càng giữ gìn bản thân, chúng ta cần người dẫn dắt nhân loại đuổi đi ma tộc, để quang minh lại chiếu rọi mặt đất."

"Theo lời người nói, mới rồi đúng thật là ngoài ý muốn. Nhưng người lỡ mãng vào chiến trường thì vẫn có sai, người nhận sai không?"

Long Hạo Thần vội vàng gật đầu, nói.

"Tôi nhận sai, hai gia gia, đừng để tôi rời xa chiến trường được không? Tôi đã có một năm rưỡi cách biệt thánh chiến. Tôi thật hy vọng có thể cống hiến một phần cho Kỵ Sĩ Thánh Điện chúng ta. Sau này tôi tuyệt đối nghe theo mệnh lệnh, không trái lại hứa hẹn với Dương gia gia, cố gắng che giấu thân phận không để ma tộc phát hiện."

Nhìn hần bộ dạng khẩn trương, trên mặt Dương Hạo Hàm lộ ý cười, nói.

"Được rồi, vậy sẽ cho người một cơ hội nữa. Người phải nhớ rõ lời đã nói, nếu còn làm liều thì đừng trách Dương gia gia nhốt người."

"Vâng, xin vâng lệnh người." Tay phải Long Hạo Thần lập tức vỗ ngực, hành lễ kỵ sĩ tiêu chuẩn.

Nếu dựa theo suy nghĩ của Dương Hạo Hàm, ông thật muốn giấu đi Long Hạo Thần, ít nhất chờ tu vi của hần vượt qua cấp chín rồi mới cho tham gia chiến tranh. Nhưng ông biết làm vậy không có gì tốt cho Long Hạo Thần trưởng thành.

Con trai quang minh trường thành không cần nhà ấm mà là rèn luyện không ngừng. Nếu cứ để hăn tu luyện dưới hoàn cảnh an toàn, có lẽ tu vi sẽ tăng nhưng thực lực tổng hợp sẽ có thiếu sót. Đến khi hăn lên cấp chín, đối mặt kẻ địch càng thêm mạnh mẽ, không có cơ hội cho hăn rèn luyện nữa. Cho nên ông không làm gì cản trở.

Long Thiên Ẩn cũng phẩy tay nói.

"Hạo Thần, ông có thể khẳng định tẩm thuần của con là thần khí. Khi ấy nó bị kỹ năng Huyết Oán của huyết mạch Tử Linh Ma Thần kích phát ra, sản sinh ánh vàng bảy sắc. Cường độ của ánh vàng kia không phải trang bị cấp sử thi có thể đạt được. Hơn nữa không có trang bị cấp sử thi nào cần một lần hấp thu năm vạn linh lực. Lúc đó con có cảm giác gì hãy kể ra kỹ càng, chúng ta sẽ nghĩ cách giúp con, xem coi có thể phát động uy lực thần khí này không. Nếu con sử dụng nó đúng chỗ, vậy sẽ thêm pháp bảo hộ thân rồi."

Long Hạo Thần gật đầu, nói.

"Khi đó con có cảm giác rất kỳ lạ, dường như có lực lượng đặc biệt từ Nhật Nguyệt Thần Oa tẩm thuần phóng ra ngoài. Lúc ấy thân thể con và Hàn Vũ tạm dừng, kẻ địch cũng giống nhau. Giống như là trong phạm vi Nhật Nguyệt Thần Oa tẩm thuần tỏa ra ánh vàng bảy sắc, thời gian đều dừng lại. Sau đó thì thấy kẻ địch tan vỡ, cảm nhận linh lực trong linh khiêu ngưng kết thành linh cương."

"Con mơ hồ cảm giác được ánh vàng bảy sắc dường như còn thiếu sót cái gì. Hình như bản thân quá cứng rắn, thiếu đi sự hòa bình Nhật Nguyệt Thần Oa tẩm thuần vốn có. Con không biết là chuyện gì, Nhật Nguyệt Thần Oa cũng không cho biết tẩm thuần do nó biến thành sẽ sinh ra tác dụng như vậy. Theo nó nói thì bản thân Nhật Nguyệt Thần Oa tẩm thuần không nên có lực công kích, chắc nên hoàn toàn là phòng ngự."

Long Thiên Ẩn nói.

"Vậy chắc là chính Nhật Nguyệt Thần Oa cũng chưa biết hết tác dụng khi mình biến thành tấm thuẫn. Theo lời Nhật Nguyệt Thần Oa nói với con về lịch sử xa xưa, nó chưa từng tự biến mất trong thế giới này, do đó trở thành tấm thuẫn cho con trai quang minh sử dụng. Có lẽ lần này sinh ra biến dị. Hơn nữa con có từng cẩn thận suy ngẫm chú ngữ Nhật Nguyệt Thần Oa để lại không? Đường như trong đó có điều kỳ diệu."

Long Hạo Thần gật đầu nói.

"Con có suy nghĩ cẩn thận, nhưng con không thấy đây là chú ngữ, hình như chỉ là miêu tả mà thôi. Con từng thử ngâm xướng nhiều lần, nhưng Nhật Nguyệt Thần Oa tấm thuẫn không có phản ứng. Nhật Nguyệt chi ngữ, để ý bản tâm, quan chi dẫn đạo, thần chi bảo hộ. Ánh bình minh, hoàng hôn tịch dương, Nhật Nguyệt giáng thế, Thần Oa làm lá chắn."

"Theo mặt chữ thì Nhật Nguyệt Thần Oa tấm thuẫn cần có quang thuộc tính dẫn dắt, sẽ sinh ra lực lượng thần linh bảo vệ con, trở thành một tấm thuẫn. Còn về bình minh, ánh hoàng hôn, hai thời gian này đều là lúc mặt trăng và mặt trời giao nhau. Con phát hiện mỗi khi tới lúc này sẽ mất đi năng lực sử dụng Nhật Nguyệt Thần Oa tấm thuẫn. Con cũng không biết vì sao sẽ như vậy, nhưng từ khi con có được nó thì đã thế rồi. Lúc Nhật Nguyệt Thần Oa để lại mấy lời cuối cùng, chắc là nhắc nhở con trong hai thời gian này đừng sử dụng Nhật Nguyệt Thần Oa tấm thuẫn, nó không thể bảo vệ con. Lúc chiến đấu cũng phải tránh thời khắc đó."

Dương Hạo Hàm thì thào.

"Nhật Nguyệt Thần Oa, trăng và trời giao nhau. Không đúng, người nói không đúng. Nếu tên nó đã gọi là Nhật Nguyệt Thần Oa, thì sao vào lúc trăng và trời giao thoa không dùng được? Theo lý thì không đúng. Thần thú như Nhật Nguyệt Thần Oa nếu đã được Quang Minh Nữ Thần ưu ái, vậy chắc nó phải hấp thu tinh hoa thiên địa Nhật Nguyệt tăng tu vi. Đã tên Nhật Nguyệt, vậy mặt trời, mặt trăng đối với nó nên có tác dụng

tăng phúc. Trăng trời giao thoa sao có thể làm nó mất đi uy lực? ta chưa bao giờ nghe nói có trang bị thần khí hoặc cấp sử thi sẽ ở thời gian nhất định mất đi tác dụng."

Long Hạo Thần rơi vào suy tư. Lời của Dương Hạo Hàm có tác dụng thức tỉnh hẳn. Nhưng sự thật bày ra trước mắt, mỗi khi tới hai thời gian này là Nhật Nguyệt Thần Oa tẩm thuận sẽ mất đi uy lực! Điều này giải thích sao đây?

Hàn Vũ đứng một bên đột nhiên nói.

"Hai vị điện chủ, đoàn trưởng, nếu không chúng ta đổi cách nghĩ thì sao? Nếu đem suy đoán của đoàn trưởng lật ngược lại?"

"Ngược lại?" Long Hạo Thần kinh ngạc nhìn Hàn Vũ.

Hàn Vũ gật đầu, nói.

"Đúng vậy! Theo lời của Dương gia gia, Nhật Nguyệt Thần Oa tẩm thuận đã tên là Nhật Nguyệt, vậy nên hấp thu Nhật Nguyệt tinh hoa tăng thực lực. Thế thì lúc trăng trời giao thoa, nếu không phải lúc nó yếu nhất thì rất có thể là lúc nó mạnh nhất!"

"Nhưng mà, nếu đã là lúc mạnh nhất, vì sao tôi không cách nào cảm nhận sự tồn tại..." Mới nói tới đây, mắt Long Hạo Thần chợt sáng ngời. Hắn cực kỳ thông minh, suy một ra ba, gần như chớp mắt đã nắm bắt điểm mấu chốt. "Đúng rồi! Nếu lúc mặt trăng và mặt trời giao nhau là lúc nó biến mạnh nhất, thế thì khi sức mạnh của tôi chưa đủ kích phát nó, nó không có phản ứng cũng phải. Chính là nói, không phải tôi mất đi uy lực của nó, mà là sức mạnh của tôi không đủ để nó phát huy năng lực thật sự. Lúc đó Nhật Nguyệt Thần Oa tẩm thuận mới là Nhật Nguyệt Thần Oa tẩm thuận chân chính. Giải thích như vậy thì lời Nhật Nguyệt Thần Oa dường như biến hợp lý hơn."

Long Thiên Ấn gật đầu, nói.

"Có lý, rất có thể chuyện là như vậy. Nhưng Nhật Nguyệt Thần Oa tẩm thuần này cần bao nhiêu linh lực thúc đẩy chứ? Ta có thể gợi ý chút chút cho con, phát động Thần Ấn vương tọa cũng cần linh lực cực kỳ khổng lồ, cơ bản cần linh lực mười vạn. Mỗi lần phát động Thần Ấn vương tọa là có thể sử dụng nó chiến đấu khoảng mười phút. Mười phút sau linh lực sẽ liên tục tiêu hao. Đương nhiên, tu vi như chúng ta trong quá trình chiến đấu luôn hấp thu Quang nguyên tố trong không khí hồi phục linh lực. Cho nên có thể kéo dài một đoạn thời gian chiến đấu."

Mắt Long Hạo Thần dần sáng lên.

"Tôi hiểu rồi! Tôi hiểu rồi!!!" Hắc cực kỳ hưng phấn hô to ra tiếng, ôm chầm Hàn Vũ ở bên cạnh. "Cảm ơn anh Hàn Vũ, tôi hiểu rồi, tôi rất cuộc hiểu Nhật Nguyệt Thần Oa tẩm thuần là chuyện gì."

Hàn Vũ mờ mịt nhìn hắc. Tuy y đưa ra tình huống rất có thể xảy ra, nhưng thực tế y không hiểu nhiều lắm, chỉ là nói ra ý tưởng mà thôi, không ngờ có tác dụng lớn với Long Hạo Thần như vậy.

"Nói thử xem, là chuyện gì? Chúng ta có thể giúp người ngầm nghĩ một phen." Dương Hạo Hàm hào hứng nói.

Long Hạo Thần gật đầu, nói.

"Coi như vừa rồi chúng ta đoán trúng, vậy Nhật Nguyệt Thần Oa tẩm thuần mỗi khi trăng và trời giao thoa mới là lúc phát huy uy lực lớn nhất. Lúc đó chắc nó là thần khí chân chính, hơn nữa là thần khí khá mạnh. Bản thân Nhật Nguyệt Thần Oa tẩm thuần chính là cấp bậc thần khí, bởi vì tôi là người sử dụng còn chưa có tu vi căn bản vận dụng thần khí, cho nên nó mới hiện ra sức mạnh trang bị cấp sử thi. Cứ thế thì tu vi hiện tại của tôi có thể nương lực lượng của nó phòng ngự. Chính là nói, Nhật Nguyệt Thần Oa tẩm thuần có thể cảm nhận sức mạnh chủ nhân mà quyết định bản thân mạnh yếu. Nói đơn giản hơn, nếu khi đó tu vi của tôi thấp hơn nó chút, vậy nói không chừng nó là trang bị cấp truyền kỳ chứ không phải sử thi."

Dương Hạo Hàm, Long Thiên Ẩn và Hàn Vũ đều gật đầu, Long Hạo Thần phân tích rất có lý.

Long Hạo Thần nói tiếp.

"Nếu đã vậy thì Nhật Nguyệt Thần Oa tẩm thuần lấy Tinh Quang Thần Thú làm cơ sở, bản thân nó là thần khí, chứ không phải trang bị cấp sử thi. Thực lực tôi tăng lên, Nhật Nguyệt Thần Oa tẩm thuần dần hiện ra uy lực thần khí chân chính. Lúc trước khi ánh vàng bảy sắc xuất hiện, tôi đã cảm thấy có chút quái, dường như Nhật Nguyệt Thần Oa tẩm thuần quá bá đạo, không giống bình thường hòa bình. Đây rất có thể là do sử dụng vào ban ngày, Nhật Nguyệt Thần Oa tẩm thuần chỉ có thể nương lực lượng mặt trời, hiện ra sự bá đạo của mặt trời. Ngược lại nếu ở buổi tối, nó trở thành thần khí tỏa ra lực lượng chắc là nhu hòa. Chính là nói, bộ mặt chân chính của Nhật Nguyệt Thần Oa tẩm thuần là ban ngày cương thần khí, ban đêm là nhu thần khí."

Hàn Vũ nghe vậy kiềm không được hỏi.

"Nếu nó ban ngày và đêm đều là thần khí, vậy khi trăng và trời giao thoa?"

Long Hạo Thần hít sâu, nhìn chăm chú ba người trước mặt, nói từng chữ.

"Siêu – Thần – Khí."

Nghe ba chữ Siêu Thần Khí, Long Thiên Ẩn, Dương Hạo Hàm, Hàn Vũ đều hít ngậm khí lạnh.

Hàn Vũ biết ý nghĩa Siêu Thần Khí là từ miệng Nhật Nguyệt Thần Oa, điều này Long Hạo Thần giống như y. Nhưng hai vị Thần Ẩn kỳ sĩ thì không giống nhau, hai người nhìn nhau, cùng thấy trong mắt đối phương sự kinh hoàng.

"Siêu Thần Khí, chính là nói dưới tình huống đặc biệt, Nhật Nguyệt Thần Oa tẩm thuần rất có thể phóng ra uy lực của Siêu Thần Khí?"
Giọng của Dương Hạo Hàm có chút run. Đương nhiên ông biết ý nghĩa một Siêu Thần Khí, thậm chí còn hiểu rõ hơn Long Hạo Thần.

Long Hạo Thần nói.

"Dương gia gia, đây chỉ là tôi đoán thôi, có đúng hay không thì tôi không biết. Nhưng coi như đúng, muốn phát động Siêu Thần Khí, đừng nói là tôi, ngay cả hai vị gia gia cũng chưa chắc thành công. Dù sao, thần khí càng mạnh thì cần linh lực càng khủng khiếp."

Long Thiên Ấn hít sâu, nói.

"Hạo Thần, người hiểu ý nghĩa của một Siêu Thần Khí là sao không?"

Long Hạo Thần nói.

"Cường đại, xoay chuyển vũ trụ, cấm chú, thậm chí vượt qua cả cấm chú bình thường."

Long Thiên Ấn nói.

"Cách nói của con quá bao quát, để ta giải thích cho nghe. Con cũng biết, Kỳ Sĩ Thánh Điện chúng ta có Lục Đại Thần Ấn vương tọa. Con cảm thấy trong sáu Thần Ấn vương tọa, cái nào mạnh nhất?"

Long Hạo Thần mờ mịt lắc đầu, nói.

"Ngay cả Lục Đại Thần Ấn vương tọa là cái gì con còn chưa biết. Năm đó cha nói khi nào tu vi của con đủ rồi, lại tìm hiểu về Thần Ấn vương tọa cũng không muộn."

Long Thiên Ấn nói.

"Cha con nói không sai, đợi thực lực con tới mức thì tìm hiểu rõ hơn. Nhưng ta muốn nói với con là, bản thân Thần Ấn vương tọa cũng có xếp hạng. Ví dụ Thần Ấn vương tọa của lão Dương mạnh hơn của ta vài phần. Thần Ấn vương tọa của cha con, nhìn từ góc độ chiến đấu thì còn vượt qua hai người chúng ta. Uy lực của Thần Ấn vương tọa thì con cũng chính mắt thấy rồi. Con có biết tu vi của Tử Linh Ma Thần Tát Mễ Cơ Nạp mạnh cỡ nào không?"

Long Hạo Thần lắc đầu.

Long Thiên Ấn nói.

"Theo chúng ta suy đoán, Ma Thần Hoàng rất có thể thật là giống như y nói, linh lực đột phá trăm vạn. Sau Ma Thần Hoàng chính là Nguyệt Ma Thần A Gia Lôì Tư, Tinh Ma Thần Ngõa Sa Khắc, Tử Linh Ma Thần Tát Mễ Cơ Nạp và Địa Ngục Ma Thần Mã Nhĩ Ba Sĩ Đáo. Trong bảy mươi hai Trụ Ma thần, chân chính có thể cùng Ma Thần Hoàng thảo luận việc lớn ma tộc chỉ có bốn ma thần này mà thôi."

"Nhìn từ thực lực, trong bốn ma thần này, Nguyệt Ma Thần A Gia Lôì Tư không thể nghi ngờ là mạnh nhất. Tu vi linh lực của y chỉ sợ hơn sáu mươi vạn. Chính là nói, nếu không so về trang bị, dù chỉ mình A Gia Lôì Tư cũng đã là vô địch đối với chúng ta. Liên Minh Thánh Điện chúng ta chưa từng xuất hiện cường giả có linh lực hơn bốn mươi vạn. Dưới A Gia Lôì Tư, Tinh Ma Thần Ngõa Sa Khắc chắc nội linh lực hơn năm mươi vạn, nhưng đa số tinh thần tập trung vào Đại Dự Ngôn Thuật, y làm tiên tri của ma tộc, sức chiến đấu không quá mạnh. Nhưng Đại Dự Ngôn Thuật cực kỳ đáng sợ. Tử Linh Ma Thần Tát Mễ Cơ Nạp và Địa Ngục Ma Thần Mã Nhĩ Ba Sĩ Đáo thì tu vi ngang ngửa nhau. Nhưng Ác Ma tộc mạnh hơn Địa Ngục Ma, nên thứ hạng Tát Mễ Cơ Nạp trên chút. Tu vi nội linh lực hai tên đó cũng trên bốn mươi vạn. Nội linh lực của ta trong Liên Minh cũng coi như là đứng đầu, thế mà chỉ khoảng hai mươi một vạn mà thôi."

"Tuy Trụ Ma thần của Tát Mễ Cơ Nạp Tử Linh Ma Thần cũng là thần khí, nhưng Trụ Ma thần khác với thần khí chúng ta. Tác dụng lớn nhất là bảo vệ ma thần không chết, bản thân cực kỳ cứng rắn, tác dụng tăng phúc khác thì không thể so với thần khí bên ta. Chính là nói, ta dựa vào Trật Tự và Phép Tắc Thần Ẩn vương tọa, kéo gần chênh lệch hai mươi vạn linh lực giữa ta và Tát Mễ Cơ Nạp. Về thực lực gã mạnh hơn ta, nhưng nếu ta liều mạng, kết quả cuối cùng chỉ có thể là lưỡng bại câu thương, đây chính là uy lực của thần khí."

Long Thiên Ẩn nói nhiều như vậy, là để chứng minh cho Long Hạo Thần, một thần khí có tác dụng quan trọng cỡ nào. Thần khí đã thế thì Siêu Thần Khí càng đừng nói nữa.

"Sau khi các người lớn lên, nhất định là thế hệ tiếp theo của Kỵ Sĩ Thánh Điện chúng ta. Cho nên giờ đây nói cho các người biết cũng không sao. Trong Lục Đại Thần Ẩn vương tọa của Kỵ Sĩ Thánh Điện chúng ta, có một cái trước giờ chưa bị ai lấy được. Thần Ẩn vương tọa này theo tổ tiên suy đoán thì chính là Siêu Thần Khí."

Long Hạo Thần và Hàn Vũ cùng hít ngậm khí lạnh, ánh mắt biến nóng bỏng. Họ đích thực không ngờ rằng trong tay Kỵ Sĩ Thánh Điện có một Siêu Thần Khí.

Dương Hạo Hàm tiếp lời Long Thiên Ẩn."Ngay lúc này, trên trời rơi xuống một viên sao băng. Sao băng rơi trong phạm vi Kỵ Sĩ Thánh Điện chúng ta, theo đó xuất hiện một vương tọa to lớn."

"Chỉ một cái?" Long Hạo Thần kinh ngạc hỏi.

Dương Hạo Hàm gật đầu, nói.

"Không sai, chỉ có một. Vương tọa to lớn này thật mỹ lệ, tỏa ra hơi thở quang minh cường đại, uy nghiêm vô cùng. Nó bị một khối thiên thạch bao lấy rơi xuống đất. Thiên thạch vỡ ra lộ vương tọa này. Thiên thạch đó lại là do rất nhiều sắt thép và bảo thạch ngưng kết thành."

"Các tiền bối tập trung tất cả thợ điêu khắc, luyện kim đại sư và cường giả cả Liên Minh, lấy Thần Ấn vương tọa giáng xuống đó làm gốc, uy lực làm bản chính tạo ra năm Thần Ấn vương tọa. Năm Thần Ấn vương tọa này chính là:

Kinh Sợ và Bi Thương Thần Ấn vương tọa.

Mạt Thế và Sát Phạt Thần Ấn vương tọa.

Thủ Hộ và Từ Bi Thần Ấn vương tọa.

Trí Tuệ và Tinh Thần Thần Ấn vương tọa.

Trật Tự và Phép Tắc Thần Ấn vương tọa."

Đây là lần đầu tiên Long Hạo Thần cùng Hàn Vũ nghe hết tên của năm Thần Ấn vương tọa. Điều này khiến họ càng thêm tò mò về bản gốc Thần Ấn vương tọa Siêu Thần Khí.

Long Hạo Thần hỏi.

"Vậy lúc tạo ra năm Thần Ấn vương tọa, sao biết Thần Ấn vương tọa dẫn đầu rơi xuống có uy lực gì? Nếu không biết sức mạnh cụ thể sao có thể lợi dụng những tài liệu này?"

Dương Hạo Hàm nói.

"Theo điển tịch ghi chép lại, tình huống lúc đó là như vậy. Sau khi thiên thạch vỡ thành năm đồng, mỗi đồng do sắt thép và bảo thạch hợp thành, có lực hấp dẫn mãnh liệt với nhau. Đây chính là lai lịch năm Thần Ấn vương tọa. Còn về uy lực..."

Nói tới đây, trong mắt ông kiềm không được lộ ra mơ ước.

"Thần Ấn vương tọa đầu tiên xuất hiện đã từng bùng phát một lần."

"A?" Long Hạo Thần và Hàn Vũ giật mình kêu ra tiếng.

Thần Ẩn vương tọa Siêu Thần Khí từng bùng phát?

"Nhưng không phải người đã nói chưa từng có ai sử dụng Siêu Thần Khí này, không ai khống chế được Thần Ẩn vương tọa đó sao?"

Dương Hạo Hàm gật đầu, nói.

"Đúng vậy, không một ai khống chế được nó, là nó tự phát ra uy lực cường đại. Chính bởi vì lần bùng nổ đó, nó mất đi ánh sáng vốn có, im lặng trong Kỵ Sĩ Thánh Điện tròn sáu ngàn năm."

"Khi ấy ma tộc tràn ngập xâm lược. Sau khi ngăn ngui điều chỉnh, bảy mươi hai Trụ Ma thần không điều khiển đại quân ma tộc tấn công chúng ta, mà là theo Ma Thần Hoàng đời thứ nhất trực tiếp xông vào Liên Minh. Chúng ta có thể miễn cưỡng chặn đại quân ma tộc, nhưng không ngăn được bảy mươi hai Trụ Ma thần liên kết cùng một chỗ. Bảy mươi hai Trụ Ma thần đi tới đâu là chỗ ấy máu chảy thành sông, rất nhiều cường giả Liên Minh chết trong tay chúng. Khi chúng đánh tới tổng bộ Liên Minh, cũng là nơi Thần Ẩn vương tọa nguyên thủy ở đó, bảy mươi hai Trụ Ma thần chỉ còn năm mươi hai. Hai mươi ma thần chết trận đều sống lại trong Trụ Ma thần của chúng. Trận đột kích này đám ma thần không mang theo Trụ Ma thần."

"Khi đó các tiền bối đều cho rằng nhân loại xong rồi. Đa số cường giả chết trận, còn sống sót rất ít, phân tán các góc Liên Minh, căn bản không kịp cứu viện tổng bộ. Năm Thần Ẩn vương tọa hiện tại còn chưa chế tạo ra, vẫn trong giai đoạn thảo luận. Khi ấy gần như tất cả điều khắc, luyện kim cấp đại sư trong Liên Minh đều tập trung ở Thần Ẩn vương tọa nguyên thủy. Trước không nói Liên Minh bị công phá, chỉ riêng họ chết trong tay bảy mươi hai Trụ Ma thần đủ là trí mạng với Liên Minh."

"Ngay lúc đó, các điều khắc và luyện kim cấp đại sư thấy được kỳ tích, là kỳ tích thật sự."

"Năm mươi hai tên ma thần đánh vào bên trong tổng bộ Liên Minh, thấy đến Thần Ẩn vương tọa nguyên thủy. Đương nhiên chúng nhận ra

sự cường đại của Thần Ấn vương tọa nguyên thủy. Cho nên lập tức tấn công Thần Ấn vương tọa này, muốn hủy nó."

"Giây phút đó, Thần Ấn vương tọa nguyên thủy bộc phát. Không biết Thần Ấn vương tọa bị lực lượng gì kích động, đột nhiên phát ra ánh sáng chói lòa không gì sánh kịp. Ánh sáng chín màu tỏa sắc vàng. Trên trời mây chín sắc giáng xuống. Thần Ấn vương tọa đột nhiên tách ra, hóa thành một bộ giáp và thanh thần kiếm lấp lánh ánh vàng chín sắc. Bộ giáp như là có sự sống, nắm lấy thần kiếm công kích ma tộc. Nó tấn công rất đơn giản, chỉ ở trên không trung viết chín chữ to. Chín chữ không thuộc về thế giới chúng ta, cực kỳ phức tạp. Ánh vàng chín sắc đan vào nhau, năm mươi hai ma thần, trước chín chữ to này, còn sống sót chạy ra chỉ có mười tám tên. Ma Thần Hoàng đời thứ nhất trọng thương, từ đấy khiến ma tộc tổn thương nặng."

Nói tới đây, dù là Dương Hạo Hàm hay Long Thiên Ấn, trên mặt đều có sắc hồng không bình thường. Hơi thở họ biến dồn dập, cảm giác kiêu ngạo và hưng phấn từ tận đáy lòng không thể kiềm chế.

Long Hạo Thần và Hàn Vũ chỉ cảm thấy máu trong người như sôi trào lên. Thần Ấn vương tọa nguyên thủy, dựa vào chín chữ to do ánh vàng chín sắc huyền hóa ra trọng kiếm giết chết ba mươi bốn ma thần, trọng thương Ma Thần Hoàng, đây là loại huy hoàng nào chứ. Chỉ sợ là sức mạnh thần linh mới có thể làm được.

Giọng Long Hạo Thần có chút run hồi.

"Tổn tiên chúng ta có thể nhận ra chín chữ to đó là viết cái gì không?"

Dương Hạo Hàm lắc đầu, nói.

"Họ không biết. Ta nói rồi, đó là chữ viết không thuộc về thế giới chúng ta. Nhưng họ hiểu rõ ý nghĩa. Bởi vì khi chín chữ to xuất hiện, trong lòng mỗi người đều có cùng đáp án. Chín chữ to ấy chính là "Vĩnh, hằng, và, sáng, tạo, thần, ấn, vương, tọa."

Thân thể Long Hạo Thần và Hàn Vũ đều khẽ run, bởi vì kích động, tay họ sớm siết chặt.

"Vĩnh Hằng và Sáng Tạo Thần Ẩn vương tọa." Long Hạo Thần lặp lại chín cái tên tràn ngập rung động, suýt không kiềm được cảm xúc.

Dương Hạo Hàm hít sâu.

"Chính bởi vì khi đó điêu khắc đại sư và luyện kim đại sư nhìn thấy uy lực của Vĩnh Hằng và Sáng Tạo Thần Ẩn vương tọa, mới khiến họ biết rõ cái gì là Thần Ẩn vương tọa. Do đó trải qua ba đời, nỗ lực trăm năm, rốt cuộc luyện thành năm Thần Ẩn vương tọa khác."

"Lúc Thần Ẩn vương tọa mới vừa hoàn thành, vốn là mỗi thánh điện được một cái. Nhưng sau đó mọi người phát hiện Thần Ẩn vương tọa hoàn toàn là quang minh thuộc tính. Hơn nữa dường như nó chỉ thừa nhận kỵ sĩ làm đồng bạn. Bởi vậy, trải qua mấy trăm năm ma sát, cuối cùng sáu Thần Ẩn vương tọa đều ở tại Kỵ Sĩ Thánh Điện chúng ta."

Khi nói ra mấy lời này, Dương Hạo Hàm có sự kiêu ngạo từ trong xương cốt. Đây cũng là kiêu ngạo lớn nhất của Kỵ Sĩ Thánh Điện từ sáu ngàn năm nay. Có thể nói, Kỵ Sĩ Thánh Điện nhiều lần thứ hạng đứng đầu trong Lục Đại Thánh Điện là bởi vì có sáu Thần Ẩn vương tọa này.

Nhìn Long Hạo Thần và Hàn Vũ hơi kích động khó kiềm nén, Dương Hạo Hàm nói.

"Hiện giờ chắc các người đã biết uy lực của Siêu Thần Khí khủng bố cỡ nào rồi chứ. Nếu Nhật Nguyệt Thần Oa tẩm thuần thật là ở tình huống đặc biệt phát huy ra uy lực thần khí, vậy chúng ta thật sự có thực lực đối kháng Ma Thần Hoàng và năm ma thần thứ hạng đứng đầu."

Dương Hạo Hàm hít sâu, nhìn chăm chú Long Hạo Thần.

"Hạo Thần, ta hy vọng nhất là có một ngày, trông thấy người được Vĩnh Hằng và Sáng Tạo Thần Ẩn vương tọa thừa nhận. Nếu người thật

sự thành công, vậy nhân loại chúng ta sẽ có hy vọng triệt để hủy diệt ma tộc, để đại lục lại trở về ôm ấp của nhân loại chúng ta. Người là con trai quang minh, cũng là Thần Quyển Giả, có thể nói, người là tất cả hy vọng của chúng ta. Nếu thiên phú như người mà cuối cùng vẫn không thể được Vĩnh Hằng và Sáng Tạo Thần Ấn vương tọa thừa nhận, vậy chỉ sợ Thần Ấn vương tọa nguyên thủy này vĩnh viễn chỉ có thể tồn tại trên danh nghĩa."

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 200

Đại Lý Thánh Kỵ Sĩ Trưởng (1)

"Đừng bởi vì Liên Minh hạn chế người mà bất mãn, thật sự là bởi vì trên người người có quá nhiều trông mong, quá nhiều. Tốc độ trưởng thành kinh người như người khiến chúng ta thật sự nhìn đến hy vọng thành công. Nếu người có thể vận dụng được Vĩnh Hằng và Sáng Tạo Thần Ẩn vương tọa, cộng với Nhật Nguyệt Thần Oa tẩm thuần của người, hai đại Siêu Thần Khí. Vậy thì dù Ma Thần Hoàng cũng chưa chắc có thể đối đầu với người."

Long Hạo Thần ngoan ngoãn gật đầu.

"Dương gia gia, tôi chưa bao giờ trách Liên Minh. Tôi biết mọi người đều là vì tốt cho tôi. Người yên tâm, tôi nhất định sẽ chú ý an toàn bản thân, sẽ không dễ dàng mạo hiểm."

Dương Hạo Hàm mỉm cười nói.

"Vậy thì tốt. Dù nói gì thì hôm nay tuy người cãi quân lệnh, nhưng biểu hiện của người khiến chúng ta thắng lớn. Trận thắng khó được này sẽ tiến một bước suy yếu thực lực kẻ địch, khiến Ngự Long Quan chúng ta thêm vững chắc. Lão Long, người xem như vậy được không, từ giờ hãy để hai chàng trai tham gia hội nghị quân sự Ngự Long Quan. Vừa bồi dưỡng thế hệ tiếp theo, chúng ta cũng không ngại tiến bước xa hơn."

Long Thiên Ẩn gật đầu nói.

"Có thể. Ta lập tức mở hội nghị quân sự, hai người theo ta đi."

Dương Hạo Hàm nói với Long Thiên Ẩn.

"Lão Long, cái tin Hạo Thần có Nhật Nguyệt Thần Oa tẩm thuần quá đột nhiên, ta cần trở về Liên Minh một chuyến. Thánh chiến tiến hành tới mức này, chúng ta nên lo lắng chuyện về sau. Ta phải triệu tập lãnh đạo Lục Đại Thánh Điện mở hội nghị, khoảng thời gian này Ngự Long Quan nhờ vào người."

Long Thiên Ẩn và Dương Hạo Hàm quen biết nhiều năm, lập tức hiểu ra ẩn ý trong giọng nói của ông, không chút do dự gật đầu, nói.

"Người yên tâm đi, bên này có ta. Lùi một vạn bước mà nói, dù không được thì chỉ có cách..."

Nói đến đây ông im miệng, ánh mắt hai đại Thần Ẩn kỳ sỹ giao nhau, trong đó có vài phần quyết tuyệt.

Trong lòng Long Hạo Thần và Hàn Vũ chấn kinh. Tuy Long Thiên Ẩn không nói rõ nhưng họ có thể nghe ra chút ý định trong giọng nói. Xem ra, Kỳ Sỹ Thánh Điện có lá bài tẩy, thậm chí là có thể đối đầu với đại quân ma tộc bên ngoài có tám ma thần làm chủ lực. Sáu ngàn năm ẩn giấu quả nhiên không phải tầm thường.

Long Thiên Ẩn và Dương Hạo Hàm nói vài câu rồi mang Long Hạo Thần, Hàn Vũ thẳng tới phòng họp lớn Kỳ Sỹ Thánh Điện.

Trong Ngự Long Quan không phân chia quân bộ rõ ràng, hoàn toàn do Kỳ Sỹ Thánh Điện chưởng quản. Chính là nói, Long Thiên Ẩn làm Thần Ẩn kỳ sỹ, tương đương với tổng trưởng quân sự Ngự Long Quan. Nếu lúc có Long Tinh Vũ thì vị trí của Long Thiên Ẩn vốn đã truyền cho con trai. Chẳng qua bởi vì quan hệ cha con hai người không tốt, Long Tinh Vũ có ý nghĩ riêng của mình. Cho nên sau một khoảng thời gian, y đã giao lại quyền điều khiển quân đội Kỳ Sỹ Thánh Điện cho cha, chính mình thì đuổi theo lực lượng càng cường đại.

Lúc này, trong phòng họp lớn có thể nói là lấp lánh ánh sáng. Long Hạo Thần và Hàn Vũ theo Long Thiên Ẩn đi vào phòng họp, liếc sơ thấy có ít nhất hai mươi mấy Kim Tinh Cơ Tòa kỵ sĩ, một số tướng quân cao cấp mặc giáp truyền kỳ Kỵ Sĩ Thánh Điện.

Quyền uy của Long Thiên Ẩn trong Ngự Long Quan là không thể nghi ngờ. Ông vừa vào cửa, tất cả kỵ sĩ đều đứng dậy, tay trái đấm ngực trái phát ra tiếng leng keng sắt thép.

Long Thiên Ẩn mang Long Hạo Thần, Hàn Vũ đi tới ghế chủ vị. Trước tiên ông làm động tác ý bảo các tướng quân ngồi xuống, sau đó chính ông mới ngồi. Long Hạo Thần và Hàn Vũ dĩ nhiên không có vị trí, chỉ đứng sau lưng Long Thiên Ẩn.

Chẳng qua, hiện giờ Long Hạo Thần trở thành mục tiêu mọi người chú ý.

Kim Tinh Cơ Tòa kỵ sĩ chính là người nổi bật trong Thánh kỵ sĩ, khá là quen thuộc lẫn nhau. Sau lưng mỗi Kim Tinh Cơ Tòa chiến giáp đều có tên một Thánh kỵ sĩ cường đại. Long Hạo Thần người mới hiển nhiên không phải Thánh kỵ sĩ uy tín lâu năm biết mặt. Nhưng lúc trước trên chiến trường, có thể nói là Long Hạo Thần nở rộ ra ánh sáng chói mắt nhất. Ánh vàng bảy sắc đem đến rung động, mạnh mẽ giải quyết hai Ác Ma Lĩnh Chủ, hành động vĩ đại khiến các kỵ sĩ Ngự Long Quan tăng cao sĩ khí, đều khắc sâu trong lòng các lãnh đạo Kỵ Sĩ Thánh Điện. Bởi vậy, dù họ không biết Kim Tinh Cơ Tòa kỵ sĩ mới này là ai, nhưng không hèn mà cùng nhìn hẩn bằng ánh mắt thân thiện.

Long Thiên Ẩn thấy mọi người ngồi xuống mới trầm giọng nói.

"Hôm nay chúng ta chiến thắng ngoài ý muốn, lại lần nữa hóa giải thế công của ma tộc. Ta ở trên người các vị trông thấy quang vinh kỵ sĩ. Ta giới thiệu cho mọi người hai người đứng sau lưng ta. Hàn Vũ, tin tưởng các người đã từng gặp, hẩn là hậu bối các người, cũng là cháu duy nhất của Thánh kỵ sĩ Hàn Khiêm vẫn trấn giữ ở Liên Minh, xử lý các công việc. Sau khi ta và minh chủ bàn bạc, từ hôm nay trở đi, hẩn cũng có tư

cách tham gia tất cả hội nghị quân sự Ngự Long Quan, làm người lắng nghe."

Cả đám kỵ sĩ không ai mở miệng, chỉ im lặng gật đầu. Trước tiên không nói Hàn Vũ có thân phận cháu của Thánh kỵ sĩ Hàn Khiêm, chỉ riêng biểu hiện khi bắt đầu thánh chiến đủ khiến các tướng quân chấp nhận y. Anh dũng giết địch, chỉ huy giỏi giang. Tuổi không tới ba mươi đã trở thành Kỵ Sĩ Thánh Điện cấp bảy, được đến ưu đãi đặc biệt của thánh điện thì chẳng phải việc lạ. Ai đều nhìn ra, Long Thiên Ẩn đang cố gắng bồi dưỡng Hàn Vũ trở thành nhân tài thế hệ sau cho Kỵ Sĩ Thánh Điện. Lấy thành tích xuất sắc như y, tương lai không lâu sau rất có thể sẽ trở thành Thần Ẩn kỵ sĩ đời tiếp theo.

Hàn Vũ tiến lên một bước, cung kính hành lễ kỵ sĩ tiêu chuẩn với mọi người có mặt, lại lui về sau lưng Long Thiên Ẩn.

Ánh mắt Long Thiên Ẩn chuyển hướng Long Hạo Thần.

"Người này là Kim Tinh Cơ Tòa kỵ sĩ mới, trên người hằn mặc là Kim Tinh Cơ Tòa chiến giáp số mười hai. Tin tưởng mới rồi mọi người cũng thấy biểu hiện của hắn trên chiến trường. Đối với hắn, trước mắt ta còn chưa thể giới thiệu nhiều cho mọi người. Mọi người có thể gọi hắn là Kim Tinh Cơ Tòa kỵ sĩ số mười hai. Hắn có được thực lực, bao gồm cả tấm thuẫn cường đại mà mọi người đã thấy trên chiến trường, toàn nhờ vào năng lực chính mình có được, chứ không phải thánh điện trợ giúp. Ta tuyên bố, hắn lĩnh Đại Lý Thánh kỵ sĩ trưởng, thống soái Bí Ngân Cơ Tòa kỵ sĩ trong quan ải."

Lời vừa nói ra, bên dưới một mảnh xôn xao, chính Long Hạo Thần cũng chấn động. Hắn không ngờ rằng ông nội sẽ giao trách nhiệm nặng nề cho mình.

Đại Lý Thánh kỵ sĩ trưởng? Trong Kỵ Sĩ Thánh Điện, trừ mấy vị Thần Ẩn kỵ sĩ và trưởng lão thánh điện ra, là địa vị cao nhất.

Một ông lão ngồi ghế phía dưới Long Thiên Ẩn mở miệng.

"Điện chủ, thế này có phải là hơi qua loa? Hơn nữa, chúng ta không biết vị Kim Tinh Cơ Tòa kị sĩ mới này."

Ông lão này là trong số ít người có mặt không mặc giáp. Mái tóc ngắn bạc trắng gọn gàng, dáng người cao to, mặc áo choàng dài màu trắng, hai mắt khép mở, vàng chói mắt, khí thế lại ẩn giấu. Tinh thần lực như Long Hạo Thần mà không thể phát hiện tu vi thật sự của ông. Xung quanh người ông có một tầng sóng dao động.

Long Hạo Thần nói với ông lão.

"Hà huynh, quyết định này là sau khi ta và minh chủ bàn bạc mới đặt ra. Kim Tinh Cơ Tòa kị sĩ số mười hai là một vị sẵn ma giả đã rút lui, vì Liên Minh làm nhiều cống hiến đặc biệt, hoàn toàn đủ tư cách nhận chức vụ này."

Ông lão áo trắng gật đầu, không nói thêm cái gì. Có thể từ xưng hô của Long Thiên Ẩn thấy ra địa vị của ông lão họ Hà trong Kỵ Sĩ Thánh Điện.

Long Thiên Ẩn chuyển hướng tướng quân cao cấp khác, trầm giọng nói.

"Chức vị Đại Lý Thánh kị sĩ trưởng luôn do Hàn Khiếm giữ, nhưng mấy năm nay đa số thời gian Hàn Khiếm trợ giúp minh chủ xử lý một ít công việc trong Liên Minh, không thể chân chính dẫn dắt Thánh kị sĩ đoàn ra trận giết địch. Ta biết các vị đang ngồi, đặc biệt là Kim Tinh Cơ Tòa kị sĩ rất có thể không phục Kim Tinh Cơ Tòa kị sĩ số mười hai. Thánh điện sẽ không làm ra quyết định sơ sài. Ta chỉ nói một điều, công huân hẳn bỏ ra, nếu các vị đang ngồi có ai tự nhận là làm ra cống hiến càng lớn cho Liên Minh, có thể đề nghị, mọi người cùng thảo luận, nếu thực sự như vậy thì Đại Lý Thánh kị sĩ trưởng sẽ do người đó nhận."

Long Thiên Ẩn nói như vậy khiến cả phòng họp lớn bỗng chốc yên tĩnh. Long Thiên Ẩn là Thần Thánh kị sĩ, có uy quyền cực cao trong Kỵ Sĩ Thánh Điện. Hơn nữa cho đến nay quân đội Kỵ Sĩ Thánh Điện đều

dưới sự chỉ huy của ông. Cho nên thấy ông hơi tức giận thì ai cũng không dám chất vấn nữa. Huống chi Long Thiên Ẩn đã nói, nhận Đại Lý Thánh kỵ sĩ trưởng phải so sánh công lao. Những người có mặt ai không lập công lao to lớn cho Liên Minh Thánh Điện, Kỵ Sĩ Thánh Điện? Bọn họ cũng muốn nghe xem, vị Kim Tinh Cơ Tòa kỵ sĩ số mười hai mới này có công lao ghê gớm cỡ nào mà nhận được chức này.

Long Thiên Ẩn nhìn khắp phòng, sau đó nói.

"Không lâu trước đây, Kim Tinh Cơ Tòa kỵ sĩ số mười hai dẫn theo đội mình ở trong lãnh địa ma tộc đánh chết trong bảy mươi hai Trụ Ma thần, vị thứ hạng bảy mươi hai, Xà Ma Thần, An Độ Ma Li."

Nói tới đây, ông tạm dừng, trong phòng họp ánh mắt các kỵ sĩ lộ ra không đồng ý.

Đánh chết ma thần đúng là công lớn, nhưng Xà Ma Thần An Độ Ma Li chẳng qua thứ hạng chót, công lao tuy lớn nhưng nói vượt qua tất cả kỵ sĩ cao cấp tại đây thì hơi gượng ép.

Long Thiên Ẩn nói tiếp.

"Hơn nữa, phá hủy Trụ Ma thần của An Độ Ma Li. Chính là nói, sau này trong ma tộc không xuất hiện Xà Ma Thần nữa."

Ầm---

Toàn trường xôn xao.

Đánh chết Xà Ma Thần không tính cái gì, nhưng phá hủy Trụ Ma thần thì hoàn toàn khác.

Tiến vào sáu ngàn năm thời đại hắc ám, tròn sáu ngàn năm, nhân loại chưa bao giờ có ghi chép phá hủy Trụ Ma thần. Họ tuyệt đối không ngờ rằng Kim Tinh Cơ Tòa kỵ sĩ số mười hai đứng trước mắt lại làm được.

Đây là Trụ Ma thần thứ nhất bị nhân loại phá hủy, ý nghĩa không gì sánh kịp. Nghĩa là nhân loại rốt cuộc tìm ra cách công kích Trụ Ma thần, dao động gốc rễ ma tộc. Công lao này đừng nói là mấy người có mặt trong Ky Sĩ Thánh Điện, coi như là cả Liên Minh Thánh Điện đều xứng danh đứng đầu.

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 201

Đại Lý Thánh Kỵ Sĩ Trưởng [2+3]

Ánh mắt của các kỵ sĩ cao cấp nhìn Long Hạo Thần đều thay đổi, trừ tò mò ra còn có nhiều phần kính trọng, kính trọng cường giả. Tuy họ không biết Long Hạo Thần làm cách nào, nhưng có thể thực hiện được điều thì này đâu phải người thường?

Ông lão họ Hà trước đó mở miệng nay chậm rãi đứng dậy, tay phải đâm ngực hướng tới Long Hạo Thần.

"Ta, phó điện chủ Kỵ Sĩ Thánh Điện, Thần Thánh kỵ sĩ Hà Tuấn, xin thứ lỗi cho vừa rồi ta đã chất vấn. Người đã để quang vinh kỵ sĩ chiếu rọi mặt đất, chúc Thánh kỵ sĩ trưởng thực xứng danh."

Long Hạo Thần vội trả lễ, trầm giọng nói.

"Vì quang vinh của kỵ sĩ."

Tất cả kỵ sĩ có mặt đồng thanh lặp lại câu nói.

"Vì quang vinh của kỵ sĩ!"

Đây là lần đầu tiên người của Kỵ Sĩ Thánh Điện phá hủy Trụ Ma Thần, công huân này tại Liên Minh Thánh Điện không ai so sánh được. Làm kỵ sĩ sao họ không cảm nhận lấy phần quang vinh đó?

Hà Tuấn gật đầu với Long Hạo Thần xong chuyển hướng Long Thiên Ẩn.

"Điện chủ, nếu Kim Tinh Cơ Tòa kị sĩ số mười hai lập công lớn vậy, theo ta thấy hãy bỏ đi chữ đại lý Thánh kị sĩ trưởng, thêm vào chức phó điện chủ?"

Cái gì gọi là Thần Thánh kị sĩ? Chính là kị sĩ cấp chín chưa được Thần Ấn vương tọa thừa nhận. Vị Thần Thánh kị sĩ Hà Tuấn này cũng đồng thời là phó điện chủ Kị Sĩ Thánh Điện.

Long Thiên Ấn lắc đầu nói.

"Không cần, Liên Minh sẽ không quên công lao của hãn, Kị Sĩ Thánh Điện chúng ta cũng thế. Chức vụ sau này của hãn thì đợi khi được Thần Ấn vương tọa thừa nhận rồi nói tiếp đi. Hiện tại tuổi hãn còn quá nhỏ, không thích hợp nhận chức vụ quá cao."

Long Thiên Ấn nói ra câu này lại khiến các tướng lĩnh cấp cao cực kỳ rung động.

Cái gì gọi là đợi hãn được Thần Ấn vương tọa rồi nói tiếp? Chính là nói, người sở hữu Trật Tự và Phép Tắc Thần Ấn vương tọa, Chương Quản và Chế Ước Thần Ấn kị sĩ Long Thiên Ấn kết luận rằng tương lai của Kim Tinh Cơ Tòa kị sĩ số mười hai chắc chắn có được Thần Ấn vương tọa, trở thành Thần Ấn kị sĩ thứ tư của Kị Sĩ Thánh Điện.

Đây không chỉ đơn giản là nói miệng, dù lấy thân phận như Long Thiên Ấn cũng không thể tùy tiện nói ra lời như thế. Không có năm chắc tuyệt đối thì ông quyết không nói ra. Huống chi còn thêm một câu tuổi hãn còn quá nhỏ? Quá nhỏ là sao? Nhỏ tới đâu?

Chính Long Hạo Thần cũng không ngờ ông nội sẽ giới thiệu mình như thế. Không vạch trần thân phận nhưng đẩy mình vào đầu ngọn sóng trong Kị Sĩ Thánh Điện.

Sau khoảng thời gian ngắn ngủi lúng túng, Long Hạo Thần đã hiểu ý của ông nội. Mục đích Long Thiên Ấn làm vậy rất đơn giản, tạo thế cho hãn, cho tương lai của hãn.

Dù là Long Thiên Ẩn hay Dương Hạo Hàm đều biểu hiện ra tương lai hẳn nhất định sẽ nhận vị trí Kỵ Sĩ Thánh Điện. Hiện giờ Long Hạo Thần chưa nhận chức vụ thực tế nào trong Kỵ Sĩ Thánh Điện. Nếu thế thì dù cho tương lai hẳn trở thành Thần Ẩn kỵ sĩ, kỵ sĩ bên trong thánh điện sẽ rất ít chấp nhận hẳn. Hai vị Thần Ẩn kỵ sĩ muốn bồi dưỡng hẳn năm rõ Kỵ Sĩ Thánh Điện hơn, được đến lãnh đạo cao tầng Kỵ Sĩ Thánh Điện thừa nhận. Khiến hẳn tạm nhận chức Thánh kỵ sĩ trưởng cũng như thế, đều vì tạo thế cho tương lai hẳn kế vị.

Hà Tuấn nhú mày, bản năng hỏi.

"Điện chủ, có thể hỏi một chút tuổi của Kim Tinh Cơ Tòa kỵ sĩ số mười hai là bao nhiêu không? Chẳng lẽ còn trẻ hơn Tinh Vũ điện chủ trước kia?"

Long Thiên Ẩn trầm ngâm chốc lát, nói.

"Đợi khi hẳn trở thành Thần Ẩn kỵ sĩ thì mọi người sẽ biết, trước mắt còn cần giữ bí mật. Những lời ta vừa nói cũng phải giữ kín. Tốt lắm, bắt đầu thảo luận vấn đề hôm nay đi."

Trải qua một loạt tạo thế, từ giây phút này bắt đầu, Long Hạo Thần chính thức trở thành Đại Lý Thánh kỵ sĩ trưởng. Có nghĩa là hẳn có một ghế trong cao tầng Kỵ Sĩ Thánh Điện.

Long Thiên Ẩn chỉ cái ghế trống dưới tay mình, ý bảo Long Hạo Thần.

Lúc này đương nhiên Long Hạo Thần không thể từ chối, đành phải ngồi xuống. Hàn Vũ cũng rất tự nhiên đứng sau lưng Long Hạo Thần mà không phải phía sau Long Thiên Ẩn. Đừng quên y chính là Phụ Trợ kỵ sĩ của Long Hạo Thần. Cứ như thế, càng khiến mấy người có mặt tò mò thân phận của Long Hạo Thần. Thậm chí có người cảm thấy người này thật ra chính là Thánh kỵ sĩ trưởng Hàn Khiếm đi? Nếu không thì tại sao cháu của Hàn Khiếm, một Kỵ Sĩ Thánh Điện cấp bảy đều theo sau hẳn,

mà không phải đứng ở phía sau điện chủ Long Thiên Ấn mới tuyên bố y đủ tư cách tham gia hội nghị quân sự?

Hội nghị quân sự tăng cao nhất Ngự Long Quan đã bắt đầu. Các tướng lĩnh phân công rõ ràng, tập hợp các con số thống kê trên chiến trường, bao gồm tình hình thương vong bên ta, tính toán thương vong bên kẻ địch, trước mắt kẻ địch sắp xếp binh lực, hàng loạt các số liệu tỉ mỉ chính xác.

Lúc này Long Hạo Thần chỉ là người nghe, nhưng hẳn hiểu rõ vì sao ông nội mang mình tới đây, cho nên lắng nghe rất chăm chú. Hẳn có trí nhớ dai kinh người, chỉ cần hơi chú ý chút là có thể khắc ghi các số liệu sâu trong lòng.

Trận đại chiến trước đó, Kỵ Sĩ Thánh Điện tổn thất không quá lớn, số lượng người bị thương rất nhiều nhưng chân chính trọng thương và tử vong lại rất ít. Đây có liên quan đến chiến thuật của Kỵ Sĩ Thánh Điện. Bởi vì là trận đánh lâu dài, mới bắt đầu thánh chiến giảm đa số quân binh chiến đấu thì Kỵ Sĩ Thánh Điện đã cực kỳ chú ý tới mặt chữa trị. Chiến sĩ bị thương lập tức được điều đi trị thương, sẽ không tử chiến. Dù sao tổng binh lực của Kỵ Sĩ Thánh Điện không thể so sánh với ma tộc, nhưng Ngự Long Quan địa thế hiểm trở cũng khiến số lượng chiến sĩ canh giữ quan ải không cần quá nhiều. Không tới hai vạn người, tuần hoàn chiến đấu, cố gắng giảm bớt thương vong, đây là chiến lược căn bản nhất Long Thiên Ấn đặt ra. Theo trước mắt thì Kỵ Sĩ Thánh Điện có thể kéo dài thời gian lâu như vậy có liên quan rất lớn đến chiến lược này.

Đương nhiên, chiến lược như thế có lợi và hại. Hại ở chỗ sĩ khí của các binh sĩ không cao, hơn nữa khó tạo thành đả kích nghiêm trọng cho kẻ địch, chỉ có thể trong vị trí bị động bị đánh.

Nghe xong hết thống kê, Long Thiên Ấn trầm giọng nói.

"Dựa theo chúng ta điều tra, thực vật của ma tộc đã đến tình trạng cạn đất mà ăn. Hôm nay trận chiến công phòng, chúng vừa muốn suy yếu thực lực bên ta, vừa muốn chế tạo thực vật nhưng không ngờ xảy ra biến

đổi, kết quả là chúng thất bại rút lui, không được đến thực vật bổ sung. Thế nên ta cho rằng sau khi ma tộc điều chỉnh lại, sẽ rất nhanh tấn công đợt nữa. Vì vậy mọi người nhất định phải cảnh giác, tiếp tục làm tốt công tác phòng ngự."

"Quân đoàn hoàn chỉnh của ma tộc bên ngoài cửa ải còn khoản hai mươi ba cái, nhưng đều rất mạnh. Đặc biệt là đến nay ba quân đoàn Thần Hoàng đều không hành động, là uy hiếp lớn nhất với chúng ta. Bởi vì uy hiếp đó nên chúng ta chỉ có thể đặt ra kế sách bị động phòng ngự. Hiện nay thời tiết khắc nghiệt, ma tộc bị ảnh hưởng thực lực đang không ngừng suy yếu, chúng ta nên thay đổi chiến thuật. Từ bị động phòng ngự chuyển biến thành kết hợp công thủ."

Nghe Long Thiên Ẩn nói vậy, kỳ lạ là biểu tình các tướng lĩnh Kỵ Sĩ Thánh Điện đều hưng phấn, không ai tỏ ra mâu thuẫn, hơn nữa có vài phần ra vẻ háo hức chờ mong.

Khó trách họ như vậy, ở Ngự Long Quan bị áp chế tròn một năm rưỡi thời gian, luôn trong thế bị động, mặc ma tộc đánh giết. Bên Kỵ Sĩ Thánh Điện dưới sự chỉ huy của Long Thiên Ẩn không có cả một lần phản công.

Trận chiến hôm nay, đối với Kỵ Sĩ Thánh Điện không chỉ là trận thắng lợi, càng gợi lên dấu chí trong lòng đám kỵ sĩ. Họ vốn có chút khó kiềm nén, Long Thiên Ẩn vừa ra ý định thay đổi kế sách, dĩ nhiên khiến họ rất hưng phấn.

Phó điện chủ, Hà Tuấn nói.

"Điện chủ, ta đồng ý kết hợp công thủ, nhưng còn cần bàn bạc kỹ hơn, không thể qua loa. Bảo vệ Ngự Long Quan mới là quan trọng nhất với chúng ta."

Long Thiên Ẩn ra kế hoạch bị động phòng ngự tuy khiến các tướng lĩnh Kỵ Sĩ Thánh Điện hơi bất mãn, nhưng địa vị của ông trong Kỵ Sĩ

Thánh Điện nào ai dám phản đối? Bản thân Hà Tuấn chính là người luôn ủng hộ ông.

Một năm rưỡi nay, sự thật chứng minh Long Thiên Ẩn quyết định chính xác. Tuy các tướng sĩ Ngự Long Quan bị ức chế cực kỳ bức bối, nhưng con số thương vong của Kỵ Sĩ Thánh Điện vẫn giữ ở phạm vi an toàn. Con số thương vong của ma tộc thì không ngừng tăng lên. Đặc biệt là chúng bị cắt đứt bổ sung thực vật, phải nhờ vào ăn xác chết, tổn thất càng lớn. Hoàn cảnh khốc liệt cũng phát huy tác dụng rất lớn suy yếu chúng.

Long Thiên Ẩn gật đầu, nói.

"Ta có ý kiến thế này, mọi người cùng góp ý xem sao. Lấy tình huống trước mắt, chỉ cần Tát Mễ Cơ Nạp không điều động ba quân đoàn Thần Hoàng, phòng ngự của chúng ta sẽ không ra vấn đề gì. Dù gã có điều động thì chúng ta liều mạng, hai bên rất có khả năng là lưỡng bại câu thương. Như Hà huynh đã nói, dù chúng ta muốn tấn công kẻ địch cũng cần đặt việc phòng ngự Ngự Long Quan lên trên hết. Cùng lúc đó còn phải tránh cho thương vong. Thế nên ta đề nghị tấn công chủ yếu là chớp nhoáng, kỵ sĩ tinh nhuệ nhất tập kích kẻ địch, vừa trúng liền rút lui, sát thương kẻ địch cũng bảo vệ bản thân kỹ càng, từ đó kiềm chế ma tộc, suy yếu bớt sức mạnh của chúng."

Hà Tuấn gật đầu.

"Ta đồng ý đề nghị của điện chủ. Không thể nào điều động phần nhiều binh lực đánh chính diện với ma tộc, tương đương với từ bỏ ưu thế của bên ta. Dùng tiểu tổ tinh nhuệ đánh lén ma tộc thì tốt hơn nhiều."

Long Thiên Ẩn nói.

"Mọi người có thể nêu ý kiến, có ý hay gì cứ nói ra đi, cùng nhau thảo luận."

Quá trình tiếp theo không phải bàn bạc nữa mà thành trận đấu xin đi giết giặc.

Hầu như các tướng lĩnh đều tỏ ý muốn dẫn quân tinh nhuệ đánh lên ma tộc, gây tổn thương nặng cho kẻ địch. Không khí cả hội nghị biến sôi động chưa từng có.

Chiến lược, chiến thuật từng bước hoàn mỹ đặt ra. Người chấp hành chân chính lại chỉ có thể là số ít. Trong đám người chấp hành có Long Hạo Thần và Hàn Vũ.

Đêm buông tấm màn che, gió bắc thỉnh thoảng phát ra tiếng nước nở.

Trong doanh ma tộc, trừ tám cây Trụ Ma Thần lấp lóe ánh sáng thì hoàn toàn yên tĩnh.

Trời lạnh như vậy, dù là ma tộc cứng rắn cỡ nào cũng co ro trong lều của mình. Số lượng binh lính tuần tra rất ít, dù sao cho tới giờ thì ma tộc chủ công, Kỵ Sĩ Thánh Điện tựa như con rùa rụt trong xác, chưa từng ra khỏi quan ải. Thế nên tự nhiên hình thành chủ quan.

Bên ngoài Ngự Long Quan giá rét, buổi tối có thể đạt âm dưới bốn mươi độ, nước đóng thành băng. Dù chạy ra ngoài tiểu tiện có lẽ nước rơi xuống đất đã biến thành cột băng.

Gió lạnh đối với ma tộc hay nhân loại đều có ảnh hưởng cực to lớn.

Vì lo chiến trường phương bắc bên này, ma tộc gần như lấy hết lều dày có thể làm ra đem tất cả qua đây, cố gắng khiến mỗi một binh lính ma tộc ngủ trong lều.

Lúc mới bắt đầu thật sự hơi gian khổ. Trên trăm vạn đại quân tinh anh tập kết tại đây, muốn tất cả đều có lều ngủ, đối với ma tộc nghèo khó thì thật không phải chuyện dễ. Nhưng thánh chiến kéo dài, con số thương vong không ngừng tăng, ma tộc cũng không ngừng thay đổi, điều động

binh lực, hiện tại rốt cuộc có thể miễn cưỡng nhét được cả đại quân bao vây Ngự Long Quan.

Một cái lều hai mươi mét vuông bên trong ngủ ít nhất mười ma tộc. Coi như là Hùng Ma cũng chen chúc bốn, năm con. Đúng là như cá xếp lớp. Chẳng qua điều này có lợi là chúng có thể sưởi ấm cho nhau.

Lều xám kéo dài hơn mười mét, khoảng cách khít chặt, chồng chéo lên nhau, cố gắng chống đỡ gió rét.

Tử Linh Ma Thần Tát Mễ Cơ Nạp không uống là năm trụ cột lớn trong ma tộc. Gã không để ma tộc cao cấp ở trung tâm doanh, ngược lại ma tộc cấp càng cao thì càng ở ngoài cùng. Ngược lại chính giữa đều là ma tộc cấp thấp.

Trong đó, ba đại quân Thần Hoàng trú đóng ba hướng, hiển nhiên không chỉ vì ma tộc cấp cao có thể chống lạnh hơn, quan trọng là một khi nhân loại thật muốn tấn công đại doanh ma tộc, ma tộc cấp cao bên ngoài phản ứng càng nhanh, có khả năng ngăn cản nhân loại tấn công. Cách xếp đặt như vậy khiến Tát Mễ Cơ Nạp rất được ủng hộ.

Hùng Ma Tát Cáp và ba đồng bạn mới chui vào lều không bao lâu, bốn Hùng Ma động tác ăn ý, chen chúc trong cái lều đối với chúng khá là nhỏ hẹp, mỗi Hùng Ma đều đặt tay lên bụng.

Đói quá.

Thế hình khổng lồ, lực phòng ngự kinh khủng, trên chiến trường tựa như tường thành, lượng cơm ăn của Hùng Ma cũng kinh dị. Nhưng đã mấy ngày rồi chúng chưa ăn no.

Những thi thể dự trữ đã bị ăn gần hết, hôm nay bốn tên mới được chia cho một cái đùi Cuồng Ma. Đối với chúng thì cái đó không đủ nhét kẽ răng nữa là. Nhưng thực vật quá khan hiếm, chúng đành bất lực. Có tám ma thần ở đây trấn giữ, ai dám làm loạn? Chẳng phải là muốn chết?

Tình trạng của đám Tát Cáp còn đỡ, chúng lệ thuộc quân đoàn Thần Hoàng đệ tứ, đãi ngộ ưu tiên trong toàn đại quân ma tộc. Một ít ma tộc thấp kém thì đã một, hai ngày chưa ăn cơm.

Vốn trận chiến lúc trước đại quân ma tộc có thể bổ sung đủ thực vật. Nhưng ai ngờ biến hóa đột nhiên khiến Tát Mễ Cơ Nạp không thể không ra lệnh rút lui, có thể mang về xác chết rất ít, hoàn toàn không đủ bổ sung thực vật thiếu thốn. Hậu phương vận chuyển đám thực vật chẳng biết chờ tới khi nào mới đến được.

Các tướng lĩnh cao cấp của ma tộc cũng biết nếu cứ như vậy, đội quân này sớm muộn sẽ chết đói tại đây. Nhưng Ma Thần Hoàng bệ hạ đích thân ra lệnh, chúng còn có cách nào?

Từ khi bắt đầu thánh chiến đến nay, một năm rưỡi gần gũi, tổng quân số ngàn vạn của ma tộc đã giảm mạnh một phần ba, mấy trăm vạn ma tộc chết trận.

Tuy Lục Đại Thánh Điện nhân loại cũng bị đả kích trầm trọng, nhưng nhìn con số thương vong thì ma tộc hơn nhân loại trên gấp năm, hơn nữa tỉ lệ chênh lệch không ngừng tăng lên.

Nghịch Thiên Ma Long tộc của Ma Thần Hoàng, Nguyệt Ma tộc, Tinh Ma tộc vẫn không xuất hiện trên chiến trường trở thành mấu chốt lớn nhất đại quân ma tộc có phá quan được hay không. Rất nhiều tướng lĩnh ma tộc, bao gồm cả ma thần đều khó hiểu. Theo chúng thấy thì chỉ cần Ma Thần Hoàng chịu đích thân ra trận, vậy đập đổ một tòa hùng quan của nhân loại không thành vấn đề. Chúng nào biết Ma Thần Hoàng vốn không muốn diệt vong nhân loại, chỉ cần suy yếu lực lượng nhân loại tích lũy mấy ngàn năm qua mà thôi.

Bốn Hùng Ma rên rỉ chen chúc nhau, đói bụng, cơ thể không có sức, hưởng chi khí trời bên ngoài lạnh như vậy, dù chúng có thể chịu đựng giá rét tới đâu thì cũng tiêu hao thể lực, mau đói hơn.

Tát Cáp phát ra tiếng gầm.

"Đói chết được, cứ như vậy thì lão tử phải ra ngoài giết vài tên để ăn!" Nó nói giết vài tên không phải hướng về Ngự Long Quan, nó không muốn đi tìm chết. Nếu mục tiêu không phải Ngự Long Quan thì dĩ nhiên là chính ma tộc.

Một Hùng Ma bên cạnh nghe Tát Cáp nói vậy thì mắt lóe tia sáng xanh ngắt.

"Cuồng Ma thì sao hả? Thịt Cuồng Ma chắc, kiếm hai Cuồng Ma đủ cho chúng ta ăn. Cứ tiếp tục như vậy, chúng ta không bị đông lạnh chết cũng sẽ chết đói thôi. Ta không muốn thành thực vật cho chủng tộc khác."

Tuy ma tộc ăn xác chết nhưng có một điều chú ý, đó là chủng tộc nào đều sẽ không lấy thi thể chiến sĩ tộc mình làm thức ăn, đây là ranh giới cuối cùng của chúng.

Mắt của mấy Hùng Ma đều lóe sáng. Thực lực Cuồng Ma dĩ nhiên không thể so với chúng được, càng không thể so sánh về chủng tộc. Hùng Ma Thần Hoa Lợi Phất ở ngay đây, mà tộc Cuồng Ma thì không có ma thần, cho nên dù thật sự bị phát hiện, Hùng Ma thuộc quân đoàn Thần Hoàng sẽ không chịu thiệt. Ma tộc vốn là thế giới kẻ mạnh ăn thịt kẻ yếu.

Bên ngoài lều gió lạnh thổi vi vu, lều nhẹ lắc lư. Tuy lều khá dày nhưng cũng chỉ là chắn gió mà thôi, chân chính ngăn lạnh lẽo còn phải nhờ vào nhiệt độ và lớp da dày của chính chúng.

Mắt Tát Cáp lóe tia khát máu.

"Đi, không thể đói chết. Chúng ta là Hùng Ma cao quý, kiếm hai Cuồng Ma để ăn thì tính sao. Dùng cái mạng thấp hèn của chúng kéo dài sinh mạng cao quý của chúng ta chẳng phải là lẽ đương nhiên ư?"

Nghe nó nói vậy, bốn Hùng Ma đói đến mắt xanh ngắt liền không kiềm chế được nữa, lạng lẽ chui ra khỏi lều.

Mới ra khỏi lều, bốn Hùng Ma rùng mình một cái. Gió lạnh như lưỡi dao lướt qua lớp lông của chúng. Tuy không trực tiếp gây tổn thương nhưng chớp mắt xua tan nhiệt độ mặt trên bộ lông. Lạnh băng tận xương nhanh chóng thấm vào lớp da dày.

Tát Cáp dứt khoát mang theo ba đồng bạn đi hướng lều Cuồng Ma.

Bởi vì chúng thuộc về quân đoàn Thần Hoàng, nên lều trú đóng ở phía ngoài cùng. Hùng Ma tộc vốn là da dày thịt béo, chịu được giá lạnh nhất, nên chúng muốn quấy rầy Cuồng Ma thì nhất định phải tiến vào sâu trong đại doanh.

Ngay lúc này, Tát Cáp bỗng nhiên cảm giác được cái gì.

"Các người có người được không? Dường như có mùi gì đặc biệt lắm." Tát Cáp ngừng bước, nghi hoặc nhìn hướng sau lưng.

Gió lạnh vù vù thổi, bên ngoài lều đều tối đen, không nhìn rõ cái gì, chỉ mơ hồ trông thấy phương xa Ngự Long Quan sáng ngời ngọn đuốc. Nhưng bởi vì khoảng cách quá xa, hiển nhiên ánh sáng bên Ngự Long Quan không thể chiếu rọi tới bên chúng.

Một Hùng Ma khác nói.

"Tát Cáp, chắc tại người đói lắm rồi. Có phải nghe mùi thịt nướng không? Ai, thật muốn ăn miếng thịt nướng."

Vừa nói ra lời này, mấy Hùng Ma bao gồm cả Tát Cáp đều nuốt nước bọt. Đúng vậy, nếu có thịt nướng ngon lành thì tốt biết bao.

Ngay lúc Tát Cáp cho rằng mình cảm giác sai do quá đói thì một bóng dáng lặng lẽ tới sau lưng chúng.

Bóng dáng này bị áo choàng to lớn màu đen bao trùm, gần như dung nhập vào đêm đen, hơn nữa xung quanh hẳn có ánh sáng gợn sóng giấu đi hơi thở từ người hẳn.

Ánh sáng vàng bỗng chốc lóe lên, bốn Hùng Ma cùng lúc cảm nhận được cảm giác ấm áp mà lạnh lẽo ập tới, ngay sau đó mất đi ý thức. Bốn cái xác to lớn chậm rãi ngã xuống.

Trên đầu chúng có một cái lỗ máu, một chiêu đâm xuyên não, khiến chúng không thể phát ra tiếng hét thảm. Trên người Hùng Ma chỗ cứng rắn nhất là đầu, sức mạnh cỡ nào mới làm được điều này?

Không cần lo mùi máu tươi khuếch tán ra ngoài. Dưới tình trạng lạnh lẽo như vậy, trên người bốn Hùng Ma thậm chí không có máu chảy ra, xác chết lập tức bị đông cứng.

Bóng đen đó nhẹ vung tay lên, chỉ thấy từng cái bóng mặc choàng áo đen lặng lẽ xông tới, theo người áo đen chỉ huy đứng thành hàng ngang.

Bóng đen chậm rãi lấy xuống mũ liền áo choàng, lộ ra khuôn mặt già nua, đó chẳng phải là phó điện chủ Kỳ Sĩ Thánh Điện Hà Tuấn sao? Lúc này, bên trong áo choàng đen ẩn chứa một bộ giáp lấp lánh ánh da cam, nhưng ông không đội mũ giáp.

Đi cùng ông có tổng cộng năm mươi người, thân thể mỗi người đều lấp lóe tầng sáng gợn sóng. Loại gợn sóng này hơi giống với tinh thần lực che chắn của Long Hạo Thần, bản thân nó chính là trang bị đặc biệt che giấu hơi thở và thân hình, thuộc tính nằm trong phạm trù tinh thần.

Kỳ Sĩ Thánh Điện trong Lục Đại Thánh Điện giàu có chỉ thua Ma Pháp Thánh Điện, không thiếu loại trang bị linh khí đặc thù biệt này. Bây giờ các cường giả Kỳ Sĩ Thánh Điện đều đeo một cái vòng cổ tên gọi là Linh Chương.

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 202

Đánh Lén Bất Ngờ [1]

Vòng cổ Linh Chương có thể tạo ra một tầng từ trường tinh thần kỳ lạ, vận vẹo tất cả dò xét tinh thần, có hiệu quả che chắn tinh thần tra xét trong phạm vi.

Nhờ vào vòng cổ Linh Chương, đám kỵ sĩ có thể trong khả năng lớn nhất che giấu hơi thở, lại thêm bản thân tu vi rất cao, muốn phát hiện họ coi như là cường giả cấp ma thần cũng phải tập trung tinh thần nhìn hướng cố định mới có cơ may tìm ra.

Hà Tuấn vẫy nhẹ tay phải, bốn cái xác Hùng Ma lập tức bị thu vào trong linh khí trữ vật. Nếu có khả năng thì họ sẽ không để cho ma tộc giữ lại thực vật.

Lại lần nữa liếc nhìn sắc trời, tay phải của Hà Tuấn nâng lên không trung, liên tiếp làm động tác tay. Đám kỵ sĩ đi cùng ông lập tức hành động, lặng lẽ tản ra, yên lặng ẩn núp trong bóng tối. Dường như gió rét căm căm không chút ảnh hưởng đến họ.

Đáy mắt Hà Tuấn xẹt qua tia sáng lạnh, lật bàn tay lại, đôi tay có viên cầu sắt màu ám kim to cỡ nắm tay. Nhìn viên cầu sắt này, đáy mắt ông lộ tia cuồng nhiệt, ngoái đầu liếc vị trí trung tâm quân doanh có tám cây Trụ Ma Thần, ông cũng ẩn trong hắc ám.

Trong lều to đại quân ma tộc.

Lúc này Tử Linh Ma Thần Tát Mễ Cơ Nạp chưa nghỉ ngơi, còn triệu tập các ma thần khác.

Tám ma thần đã đến bảy tên, chỉ có Chiến Cuồng Ma Thần A Nan là không có mặt. Kỳ thật từ khi bắt đầu thánh chiến thì A Nan đã mất tích, chỉ đem Trụ Ma Thần của mình để lại đây theo yêu cầu của Ma Thần Hoàng.

Đối với điều này, có địa vị như Tử Linh Ma Thần Tát Mễ Cơ Nạp cũng không có cách nào. Thực lực cá nhân của A Nan đủ đụng độ với ma thần năm hạng đầu, ít nhất không thua gì Tát Mễ Cơ Nạp hay Mã Nhĩ Ba Sĩ Đáo. Nhưng gã lại không có chủng tộc của mình, chỉ đơn thuần đuổi theo lực lượng. Một ma thần độc lập như vậy ai có thể bắt buộc gã đây? Chỉ có Ma Thần Hoàng ra lệnh là gã còn nghe theo, các ma thần ở trong mắt gã tối đa chỉ là đối tượng so tài.

A Nan được xưng là Cuồng Ma Chiến Thần không phải vô nghĩa. Chỉ cần chiến đấu là gã sẽ không quan tâm người là ma tộc hay nhân loại, nhất định sẽ liều chết quyết đấu, không ra thắng bại là sẽ không ngừng tay. Cho nên coi như cùng là ma thần, đám Tát Mễ Cơ Nạp tuyệt đối không muốn so đấu với gã. Đám ma thần đều cảm thấy A Nan là tên điên. Tên điên này không ở trong quân doanh càng tốt, dùng lời của A Nan nói là Ngự Long Quan không có mục tiêu của gã.

Tát Mễ Cơ Nạp ngồi ở ghế chủ, bên dưới là Hùng Ma Thần Hoa Lợi Phát. Thứ hạng năm ma thần khác thấp hơn chúng nhiều, đương nhiên sẽ ngồi ở vị trí càng thấp nữa, nhìn chăm chú Tát Mễ Cơ Nạp.

Cảm xúc của Tử Linh Ma Thần có chút không tốt, khí thể màu xám trên người như ẩn như hiện, hai mắt nheo lại dường như đang suy tư cái gì, nửa ngày không mở miệng.

"Tứ ca, ngày mai chúng ta còn tấn công không? Lần này có nên tăng thêm sức mạnh, nếu không chỉ sợ anh em dưới tay ta gây chuyện. Đã vài ngày chúng không ăn no, cứ tiếp tục như vậy chỉ sợ không ổn."

Lên tiếng là Hoa Lợi Phát. Gã cai quản Hùng Ma tộc, bàn về thực lực thì cũng đáng xếp vào mấy hạng đầu trong ma thần, đương nhiên có thể trao đổi bình đẳng với Tát Mễ Cơ Nạp.

Tát Mễ Cơ Nạp gật đầu, nói.

"Không ngờ hôm nay sẽ xuất hiện ngoài ý muốn. Lúc đó sĩ khí nhân loại tăng tới đỉnh, tiếp tục chiến đấu sẽ rất bất lợi cho chúng ta. Thế nên chỉ có thể rút quân. Đám nhân loại khốn kiếp, còn cướp lấy xác tộc nhân chúng ta. Thánh chiến ngày mai không thể tránh khỏi, là lúc nên cho nhân loại nếm mùi."

Hoa Lợi Phát hừ lạnh một tiếng.

"Thật không hiểu vì sao bộ hạ muốn chúng ta đánh cầm chừng. Để ba quân đoàn Thần Hoàng tiên phong, nói không chừng chúng ta đã sớm phá ải, còn cần giống hiện nay ngay cả cơm cũng không ăn được? Nhân loại nhất định có rất nhiều lương thực dự trữ."

Mắt Tát Mễ Cơ Nạp lộ nghiêm nghị, lạnh lùng liếc Hoa Lợi Phát.

"Có giỏi thì đem lời này nói trước mặt bộ hạ đi."

"A..." Hoa Lợi Phát ghen lời, hung tợn nhìn năm tên ma thần bên dưới. "Mới rồi ta có nói cái gì không?"

Năm tên ma thần nào dám nói gì? Lập tức lắc đầu, biểu thị ủng hộ Hoa Lợi Phát.

Tát Mễ Cơ Nạp trầm giọng nói.

"Đủ rồi. Bây giờ chúng ta phải bàn bạc hành động cho ngày mai. Chiến đấu kéo dài, chúng ta hao tổn càng lúc càng lớn. Cứ tiếp diễn như thế, có lẽ một ngày nào đó chúng ta sẽ thành kẻ thua cuộc. Bộ hạ ra mệnh lệnh ý bảo chúng ta kéo dài tiêu hao thực lực nhân loại. Vì chính chúng ta, trận chiến ngày mai phải cho chúng biết tay, cũng là lúc giúp

tộc nhân chúng ta cải thiện thức ăn, cứ ăn người của mình không phải là cách. Lần này phải khiến Kỵ Sĩ Thánh Điện không chết cũng lột da."

Hoa Lợi Phất mừng rỡ nói.

"Tứ ca, người muốn điều động quân đoàn Thần Hoàng?"

Tát Mễ Cơ Nạp gật đầu, nói.

"Điều động hai đội quân đoàn Thần Hoàng hỗ trợ chiến đấu, không thể dùng hết. Lần trước quân đoàn Thần Hoàng bỗng dưng bị giảm nhiều quân số, bệ hạ tức giận trừng phạt cả ta. Quân đoàn Thần Hoàng chính là cái gốc của ma tộc chúng ta, nên cố gắng giảm thấp tổn thất."

Hùng Ma Thần Hoa Lợi Phất nói.

"Ngày mai ta cũng đi. Ta phải gặp Long Thiên Ẩn, xem coi Trật Tự và Phép Tắc Thần Ẩn vương tọa của hắc có thể cùng ta lưỡng bại câu thương hay không. Còn lại một Thần Ẩn kỵ sĩ thì giao cho người."

Tát Mễ Cơ Nạp lắc đầu, nói.

"Không, chúng ta không thể ra tay. Một khi chúng ta tham gia vào chiến trường thì nhất định không có đường lui nữa, từ đó biến thành quyết chiến cuối cùng, bệ hạ không cho phép điều này. Hơn nữa người đừng quên nơi này tụ tập gần như toàn bộ chủ lực của hai tộc ta, người chịu được tổn thất đó không?"

Hoa Lợi Phất nhú mày, nói.

"Nghe người vậy, người nói sao thì làm thế đi."

Tát Mễ Cơ Nạp liếc gã, thầm cười nhạo. Hoa Lợi Phất, người cho rằng ta không biết gì sao? Mặt ngoài làm như lỗ mãng, nhưng trong lòng người còn độc hơn ai hết.

Hùng Ma Thần xếp hạng sáu, không thể đi vào năm trụ cột lớn ma tộc, sao có thể cam lòng được? Gã đâu phải là A Nan chỉ theo đuôi tăng thực lực cá nhân?

Trong năm trụ cột lớn của ma thần, địa vị Ma Thần Hoàng là không thể dao động. Nguyệt Ma Thần A Gia Lô Tư thực lực khủng bố cỡ nào thì chúng đều biết rõ. Còn về Tinh Ma Thần thì càng đừng nói. Tiên tri của ma tộc, cánh tay đắc lực của Ma Thần Hoàng. Nếu ai dám tấn công y, nhất định sẽ đối mặt với lửa giận từ Ma Thần Hoàng và Nguyệt Ma Thần A Gia Lô Tư. Huống chi bản thân Tinh Ma Thần có sức mạnh cực kỳ đáng sợ. Đại Dự Ngôn Thuật, ai dám nói mình có thể chịu được. Trong ma tộc sớm có tin đồn, nói Tinh Ma Thần là kẻ duy nhất có thể uy hiếp được Ma Thần Hoàng.

Trừ ba vị không thể dao động ra, vậy Hùng Ma Thần Hoa Lợi Phất muốn leo lên cao chỉ có hai mục tiêu, Tử Linh Ma Thần Tát Mễ Cơ Nạp, hoặc là Địa Ngục Ma Thần Mã Nhĩ Ba Sĩ Đáo.

Đừng nhìn bề ngoài Tát Mễ Cơ Nạp nói gì Hoa Lợi Phất nghe nấy. Tát Mễ Cơ Nạp biết rõ tên này tùy thời sẽ đâm mình một nhát sau lưng. Gã không tham gia thống lĩnh đại quân, nhưng nắm chắc thực lực Hùng Ma tộc, hiện nay chỉ chờ đợi Tát Mễ Cơ Nạp xuất hiện sai lầm.

Cho nên Tát Mễ Cơ Nạp rất cảnh giác Hoa Lợi Phất. Thứ hạng bảy mươi hai ma thần không phải không thể thay đổi. Chỉ cần có đủ sức mạnh, ai đều có thể khiêu chiến cấp cao hơn. Đương nhiên loại khiêu chiến này với điều kiện là không dùng Trụ Ma Thần.

Xếp hạng ma thần càng ở phía trước thì địa vị càng ổn định, rất ít gặp khiêu chiến. Ít nhất thì ma thần xếp mười hạng đầu đã mấy trăm năm chưa biến đổi thứ hạng.

Đang lúc Tát Mễ Cơ Nạp nhìn Hoa Lợi Phất, lòng thầm rửa thì đột nhiên bảy ma thần tại đây căng thẳng tinh thần, ánh mắt cùng nhìn về một hướng.

"Kẻ địch đánh lén?" Hoa Lợi Phất mắt lộ chấn kinh. Bởi vì mới này trong khoảnh khắc chúng cảm nhận được Quang nguyên tố khổng lồ mạnh mẽ bùng phát ở mé biên đại doanh ma tộc.

Bảy ma thần lao ra lều chính, ánh mắt nhìn hướng xuất hiện Quang nguyên tố. Chỉ thấy phía xa, mười ánh sáng chói mắt phóng lên cao, chiếu sáng bầu trời tối đen. Ngay sau đó, từng quả cầu ánh sáng to lớn rơi xuống đại doanh ma tộc.

Những quả cầu vàng mỗi cái đường kính hơn một mét, hơn nữa cùng rơi một phương hướng. Mấy chục quả cầu bay ra thì khoảng mười bóng vàng lập tức bay lên chạy trở về hướng Ngự Long Quan.

"Không tốt!" Tát Mễ Cơ Nạp hét lớn một tiếng, thân hình như tia chớp phóng ra.

Lấy tu vi cao cường như gã, từ lều chính ở giữa đại doanh chạy tới nơi xảy ra vụ việc chỉ trong khoảnh khắc. Nhưng lúc chúng đi ra thì quả cầu đã giáng xuống. Dù Tát Mễ Cơ Nạp phản ứng mau, nhưng lúc trước phát hiện Quang nguyên tố, ra lều là cả quá trình. Thời gian ngắn ngủi này đủ cho đám kỵ sĩ thành công đánh lén đại doanh ma tộc.

*Oành, oành, oành, oành, oành!!! *

Một chuỗi tiếng nổ khủng bố cùng với ánh sáng vàng chói mắt bốc lên. Bởi vì quả cầu rơi xuống cùng một vị trí, nên phát ra tiếng nổ là cùng lúc.

Ánh sáng vàng khủng bố chớp mắt lật tung mười cái lều xung quanh. Không chỉ thế, có thể thấy rõ từng đoàn ánh sáng vàng nhanh chóng chồng lên nhau. Mỗi lần chồng chất là tiếng nổ khủng bố tăng thêm. Phạm vi ánh vàng không khuếch trương nhưng âm thanh biến lớn, màu vàng cũng bắt đầu biến đổi.

Từ ban đầu vàng chói dần biến thành bạch kim, sau đó là vàng ròng, cuối cùng biến thành màu ám kim sâu thẳm.

Trong quá trình ánh vàng biến sắc màu, Tát Mễ Cơ Nạp đã tới vị trí trung tâm vụ nổ. Nhưng lúc này gã không thể làm được gì. Hay nói chính xác hơn là không dám làm gì.

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 203

Đánh Lén Bất Ngờ [2+3]

Tát Mễ Cơ Nạp không biết quả cầu đó là cái gì, nhưng gã biết uy lực đơn thể không lớn, nếu hợp thành một thì sẽ bùng phát uy lực như cấm chú quang hệ.

Cấm chú của bất cứ thuộc tính nào sau khi hoàn thành giai đoạn bùng phát thì không thể ngăn cản được nữa. Tát Mễ Cơ Nạp có thể làm là chuẩn bị sẵn sàng chống cự. Gã muốn dựa vào sức mình hoàn toàn chặn cấm chú này, vậy phải phát ra cấm chú mạnh hơn nó mới được.

Nhưng lấy thực lực như Tát Mễ Cơ Nạp, muốn hoàn thành một cấm chú cần thời gian! Hơn nữa chỗ này là quân doanh ma tộc, gã thêm vào cấm chú chỉ khiến càng tổn thất nhiều hơn.

Lúc này hiện ra sức mạnh của ma thần. Trong miệng Tát Mễ Cơ Nạp phát ra tiếng gầm giận dữ, sáu ma thần khác cũng xông lên.

Đối diện công kích chông chát lên nhau sinh ra cấm chú quang hệ khủng bố, bảy ma thần nhanh chóng đứng ở bảy vị trí, trên người cùng bộc phát ra ánh sáng vô cùng chói mắt.

Quân doanh ở trung tâm, bảy cây Trụ Ma Thần cùng tỏa ánh sáng, bảy cột sáng to lớn bắn hướng bên này rơi vào người bảy ma thần. Mỗi tên đều làm động tác đôi tay đẩy về trước.

Có thể trông thấy trên người Tử Linh Ma Thần Tát Mễ Cơ Nạp và Trụ Ma Thần phát ra ánh sáng màu xám. Hùng Ma Hoa Lợi Phất tỏa ra

ánh sáng vàng.

Đây không có nghĩa là thuộc tính của chúng không phải hắc ám, chỉ vì màu sắc khác nhau đại biểu thực lực càng mạnh.

Màu khác nhau ứng với sức mạnh khác biệt. Chỉ có sau khi tu vi đột phá cấp chín, linh lực mới tỏa ra màu sắc do năng lực dung hợp với bản thân vượt qua hạn chế thuộc tính.

Bảy ma thần, trên người tỏa ra ánh sáng linh lực cũng không giống nhau, ý nghĩa chúng đều có sức mạnh trên cấp chín. Lại thêm có Trụ Ma Thần tăng phúc, có thể tưởng tượng sức mạnh liên hợp cùng một chỗ.

Bảy ánh sáng màu sắc khác nhau cùng bùng phát, sinh ra bảy uy thế cực mạnh thậm chí là khủng khiếp. Bảy ánh sáng cùng lóe lên, đè ép cấm chú quang hệ phát ra ánh sáng vàng trong phạm vi nhất định, khiến nó không thể khuếch tán.

Nếu đã không thể ngăn chặn cấm chú, vậy phải ức chế lực phá hoại trong phạm vi cố định. Cấm chú quang thuộc tính thật sự thương tổn quá lớn với ma tộc.

Có thể thấy khi ánh vàng bao trùm phạm vi hai trăm mét, những cái lều san sát nhau của ma tộc hóa thành tro bụi, bên trong là các cường giả quân đoàn Thần Hoàng ma tộc. Giữa tiếng hét thảm liều mạng chống cự, chúng vẫn biến thành tro tàn. Dù là lực phòng ngự mạnh như Hùng Ma tộc cũng không thể tránh khỏi vận mệnh.

Đây là kết quả cấm chú không khuếch tán, nếu để nó lan ra tới ngàn mét, vậy lực phá hoại quá kinh khủng.

Sắc mặt bảy ma thần cực kỳ khó coi. Bảy tên cùng nhau chống lại cấm chú quang hệ thì còn có thể chịu đựng lực công kích. Dù gì nơi đây có Trụ Ma Thần của chúng, chỉ cần tiêu hao linh lực là được. Nhưng nhìn thật nhiều binh sĩ tinh nhuệ quân đoàn Thần Hoàng chết trong cấm chú, thậm chí không phải chết trên chiến trường, chúng giận dữ là phải.

Nhưng chúng chỉ có thể làm như vậy, trơ mắt nhìn mọi việc xảy ra, thậm chí không thể đuổi bắt đám kỵ sĩ đã bỏ trốn.

Cùng lúc đó, ở một hướng khác trong đại doanh ma tộc, cùng là vị trí quân đoàn Thần Hoàng trú đóng, từng đoàn sáng vàng bỗng nhiên xuất hiện, vẫn là công kích một điểm.

Lần này bảy ma thần thật sự biến sắc, ngay cả Tử Linh Ma Thần Tát Mễ Cơ Nạp mặt cũng xanh mét.

Đây là từ khi bắt đầu thánh chiến đến nay, đám kỵ sĩ Ngự Long Quan lần đầu tiên công kích đại doanh ma tộc. Chúng không ngờ sẽ dữ dội như vậy.

Tuy đến nay chúng vẫn không biết nhân loại làm cách nào tạo ra công kích chồng chất lên nhau tạo thành uy lực cấp cấm chú, nhưng trong đêm khuya này, ma tộc đều tránh rét cuộn người bên trong doanh trường, uy lực đánh lén bất ngờ có thể nói là phát huy đến mức lớn nhất.

Bên bảy ma thần thì cấm chú quang hệ vừa mới bộc phát đến mức độ lớn nhất, cần chúng dốc sức hạn chế, bên kia lại tấn công, hiển nhiên đã sớm định ra kế hoạch.

Thánh chiến bắt đầu hơn một năm, tựa như ma tộc khá là nắm chắc thực lực và phòng ngự bên Kỵ Sĩ Thánh Điện, nhân loại cũng hiểu rõ đại quân ma tộc.

Đại quân ma tộc đúng là có ưu thế, nhưng các cường giả Kỵ Sĩ Thánh Điện cũng thấy rõ một ít vấn đề và bất lợi bên chúng.

Khác không nói, chỉ riêng trận hình đại doanh san sát nhau đã là vấn đề lớn. Nếu làm hỏa công, thiêu cả doanh cũng là rất có khả năng. Đương nhiên, lấy thực lực các cường giả ma tộc nếu muốn đốt thì tối đa chỉ phá hủy một phần doanh trường thôi, muốn thương tổn quân đoàn Thần Hoàng ngoài vòng thì còn thiếu chút.

Cho nên Kỵ Sĩ Thánh Điện đến nay chưa đánh lén. Việc đánh lén chỉ có lần đầu thì hiệu quả mới là tốt nhất. Tê liệt kẻ địch cần thời gian, tấn công cần là đả kích mãnh liệt nhất. Nếu hành động sơ sài, chính là bứt cò động rần. Kỵ Sĩ Thánh Điện nhẫn nhịn đến nay, rốt cuộc có thể phản kích.

Cùng là năm mươi mấy bóng người, sau khi phát ra quả cầu chói mắt thì không ham chiến, lập tức xoay người bay nhanh rời đi. Cấm chú chông chất khủng bố cứ thế bùng nổ ở một hướng khác đại doanh ma tộc.

Ánh vàng chói mắt ở trong doanh trại quân đoàn Thần Hoàng nổ ra đám mây vàng hình cái nấm, ánh vàng lấy tốc độ kinh khủng khiếp lan tràn xung quanh.

Tuy đại quân ma tộc đã cảm nhận được, lúc mới phát ra cấm chú thì rất nhiều cường giả giật mình khỏi giấc mộng. Nhưng tất cả xảy ra thật quá nhanh.

Dù cho là đám ma tộc cấp bảy, tám cũng không thể nào phản ứng nhanh như bảy ma thần đang họp. Dưới tình huống đối khổ lạnh lẽo, chúng sớm chìm trong mộng đẹp.

Bỗng nhiên cảm nhận hơi thở của quang thuộc tính khổng lồ xuất hiện, đa số chúng mới giật mình tỉnh dậy, còn chưa kịp lao ra đại doanh thì công kích thứ hai đã xuất hiện. Ngay sau đó, cường giả ma tộc trong phạm vi của cấm chú quang hệ đều bị cắn nuốt, hoàn toàn biến mất trong Quang Minh Hỏa.

Quang Minh Hỏa cũng là lửa, sẽ lan tràn. Cấm chú thứ hai này không bị đám ma thần khống chế, điên cuồng lan ra ngoài. Dù lúc lan ra thì uy lực đã không đủ sát thương ma tộc, nhưng đốt lều thì không thành vấn đề! Cả đại doanh ma tộc bởi vì lần đánh lén bất ngờ này mà biến hỗn loạn.

Cùng lúc đó, công kích đợt ba của đám kỵ sĩ Liên Minh Thánh Điện lại xuất hiện.

"Ra tay!" Long Hạo Thần hét lớn một tiếng, đôi tay hắc cũng nắm lấy viên cầu sắt màu vàng. Linh lực nồng đậm bỗng chốc rót vào viên cầu sắt, ném hướng vị trí trước đó đã xác định.

Viên cầu sắc được rót vào linh lực quang thuộc tính bỗng chốc tỏa ra ánh vàng khổng lồ đường kính một mét. Sau lưng hắc, năm mươi kỵ sĩ bao phủ áo choàng đen cùng ra tay, một đám viên cầu vàng bay ra ngoài.

Công kích đợt thứ ba của họ xuất hiện trong quân đoàn Thần Hoàng, chẳng qua vị trí công kích càng tới gần bên trong đại doanh ma tộc. Một chuỗi cầu vàng bắn ra xong Long Hạo Thần liền làm động tác rút lui.

"Đại ca, không bằng chúng ta nhân lúc ma tộc hỗn loạn xung phong liều chết một phen?" Giọng Hàn Vũ vang bên tai Long Hạo Thần.

Long Hạo Thần dứt khoát lắc đầu.

"Cấm chú không kéo dài quá lâu, mục tiêu của chúng ta chỉ là đánh lén. Lập tức rút lui. Nếu không đợi khi bảy ma thần kịp phản ứng, muốn đi cũng không được."

Tuy hắc nóng lòng muốn hoàn thành nhiệm vụ ngàn vạn công huân, nhưng bảo vệ bản thân an toàn cũng rất quan trọng. Có thể nói, mạng sống của hắc không chỉ thuộc về mình hắc, còn thuộc về cả Liên Minh. Cho nên hắc không hề hiếu chiến, lập tức dẫn theo năm mươi kỵ sĩ nhanh chóng rút lui, chạy hướng Ngự Long Quan.

Trận đánh bất ngờ này là kế hoạch đã định ra trong hội nghị quân sự. Mục đích đơn giản, trực tiếp, tập trung mục tiêu vào ba quân đoàn Thần Hoàng.

Ba quân đoàn Thần Hoàng tuy vẫn không tham gia chiến đấu nhưng rất có sức uy hiếp với Ngự Long Quan.

Trải qua hơn một năm điều tra, Kỵ Sĩ Thánh Điện đã sớm tìm hiểu vị trí trú đóng của ma tộc. Họ thậm chí biết rõ Địa Ngục Ma lo công kích ma pháp ngự ở đâu.

Ban ngày công thành Địa Ngục Ma bám sau lưng Ác Ma kỳ thực là một phần thuộc về quân đoàn Thần Hoàng. Làm binh chủng ma pháp, chúng là uy hiếp lớn nhất với Ngự Long Quan. Bởi vậy hôm nay phát động đánh lén, mục tiêu chủ yếu là tấn công quân đoàn Thần Hoàng và Địa Ngục Ma.

Viên cầu sắt xuất hiện trong tay Hà Tuấn, Long Hạo Thần và mỗi một kỵ sĩ đánh lén chính là vũ khí bí mật của Kỵ Sĩ Thánh Điện, là lần đầu tiên xuất hiện trên chiến trường.

Loại vũ khí này gọi là Quang Bạo Đạn, thuần túy lấy Quang nguyên tố sinh ra lực bạo tác, vũ khí có lực sát thương cực lớn, cũng là bảo bối giấu kín của Kỵ Sĩ Thánh Điện.

Lúc mới đầu chế tạo thứ này là vì Ma Đạo đại pháo. Không thể nghĩ ngờ uy lực của Ma Đạo đại pháo, nhưng tiêu hao cực lớn. Một viên ma tinh cấp năm, sáu thường chỉ bắn ra một pháo, linh lực bên trong sẽ bị rút cạn đi, coi như là ma tinh cấp chín cũng kéo dài không bao lâu.

Bởi vậy Liên Minh nghĩ tới nghiên cứu đạn pháo thực dụng chút. Dùng một ít sắt thép gần gũi với nguyên tố hỗn hợp chút ít ma tinh cấp thấp, nếu thành công thì có thể tấn mạnh tác dụng của Ma Đạo đại pháo trong thực chiến.

Trải qua nhiều năm nghiên cứu chế tạo, các loại vấn đề không ngừng xuất hiện, vẫn không thể hoàn thành. Cuối cùng, trong lúc Kỵ Sĩ Thánh Điện nghiên cứu thì làm ra thứ tốt Quang Bạo Đạn!

Ma Đạo đại pháo không thể bắn ra Quang Bạo Đạn, bởi vì nó bị châm ngòi sẽ lập tức sinh ra lực nổ cực mạnh, chưa bắn ra thì đã nổ rồi, hoặc là vừa bắn liền nổ, không thể cấu thành uy hiếp kẻ địch, ngược lại thành vũ khí tự sát.

Nhưng có một lần thực nghiệm, các nghiên cứu viên của Kỵ Sĩ Thánh Điện bỗng nhiên phát hiện họ nghiên cứu ra Quang Bạo Đạn này cũng có chỗ tốt, đó là chồng chất lên nhau. Quang Bạo Đạn giống nhau bộc phát uy lực rồi, nhiều viên có thể sinh ra hiệu quả chồng chất, liên tục tăng lên đến gấp ngàn lần.

Phát hiện này khiến họ lập tức vô cùng hứng thú, lại nhặt lên Quang Bạo Đạn vốn định vứt bỏ.

Trải qua không ngừng nghiên cứu, chế tạo, thí nghiệm Quang Bạo Đạn, cuối cùng họ phát hiện đem uy lực Quang Bạo Đạn hạn chế tương đương với trình độ ma pháp quang hệ cấp bốn là lúc chồng chất thích hợp nhất, gần như không hạn chế liên tục chồng. Đáng tiếc vẫn không thể dùng Ma Đạo đại pháo bắn ra, chỉ có thể thông qua tay người ném đi, còn phải là người có quang thuộc tính. Lấy Quang nguyên tố kích hoạt, ném ra, bùng phát lực nổ chồng chất.

Nghiên cứu ra thứ này rồi rất nhanh bị phản đối, vì trên chiến trường muốn chúng nó chồng chất nhau thật quá khó khăn.

Một Quang Bạo Đạn chẳng qua là ma pháp cấp bốn, khi phóng ra chỉ sợ lập tức bị kẻ địch chặn lại, sao còn chồng chất được nữa? Có thể nói, ở trên chiến trường đụng độ, muốn Quang Bạo Đạn liên tục chồng chất sinh ra uy lực mạnh mẽ của cấp cấm chú thì hầu như không thể nào.

Còn nữa, đừng nhìn Quang Bạo Đạn chỉ có thể phát huy ra uy lực ma pháp cấp bốn, nhưng khâu chế tác cực rắc rối. Chẳng những cần người chế tạo cấp đại sư, còn phải bỏ bí ngân và các loại bột phấn kim loại quý hiếm, ma tinh quang hệ dung hợp lại, xác suất thất bại cực cao.

Thế nên tuy nghiên cứu thành công nhưng số lượng chế tạo ra Quang Bạo Đạn rất ít. Kim loại quý hiếm còn đỡ chút, thế nào cũng làm ra được, nhưng ma tinh quang hệ lại khó khăn vô cùng. Đâu thể để đám kỵ sĩ đi Kỵ Sĩ Thánh Sơn săn giết?

Cho nên trong bảo tàng của Kỳ Sĩ Thánh Điện, Quang Báo Đạn tổng cộng chỉ vài trăm viên, sau khi nghiên cứu ra thì chưa từng sử dụng.

Nhưng đã hao phí nhiều tinh lực chế tác ra thứ này, dĩ nhiên Kỳ Sĩ Thánh Điện cũng tính toán dưới tình huống nào sử dụng chúng để phát huy uy lực lớn nhất, đó chính là đánh lén, đánh lén kẻ địch. Chỉ có thể mới phát huy ra hiệu quả chông chất của Quang Báo Đạn. Hôm nay trận đánh lén này cũng là lần đầu tiên Quang Báo Đạn leo lên võ đài lịch sử.

Vì trận đánh lén bất ngờ này, quân đội Kỳ Sĩ Thánh Điện tiến hành kế hoạch cực kỳ tỉ mỉ. Đánh lén chỉ có lần đầu tiên là hiệu quả tốt nhất, cho nên cuối cùng Long Thiên Ấn quyết định lấy hết tuyệt chiêu ra.

Tấn công ba mặt cũng là nằm trong kế hoạch, tấn công còn phải có tiết tấu, khiến bảy ma thần không tách ra, bảo đảm nhân viên tiến hành đánh lén đều an toàn rút lui.

Phải biết tham gia trận đánh lén này đều là Bí Ngân Cơ Tòa kỳ sĩ! Trừ Hàn Vũ ra, mấy người khác ai không phải Bí Ngân Cơ Tòa. Những người dẫn đầu như Long Hạo Thần, Hà Tuấn thì thực lực càng thêm mạnh. Ngự Long Quan không thể nào tổn thất lực lượng như vậy.

Đợt tấn công thứ nhất không thể nghi ngờ là nguy hiểm nhất. Bởi vì họ rất có thể sẽ bị ma thần truy sát. Cho nên đợt thứ nhất do Hà Tuấn, Thần Thánh kỳ sĩ đích thân thống lĩnh. Đám Long Hạo Thần thì được xếp đặt cuối cùng, là vì bảo đảm an toàn của họ. Dưới tình huống như vậy, sao Long Hạo Thần không hiểu nỗi khổ tâm của ông nội được? Tuy lòng hãn chưa chân chính tiếp nhận ông nội, nhưng đây là chiến trường, làm một quân nhân, hãn nhất định phải nghe theo mệnh lệnh.

Hơn năm mươi bóng người lao đi, mở ra linh cánh bay nhanh. Long Hạo Thần cố ý rơi vào cuối cùng, triệu hoán ra Tinh Vương, cẩn thận chú ý động tĩnh mặt sau.

Cả kế hoạch đánh lén gần như hoàn mỹ. Trừ cấm chú thứ nhất bị ma thần hạn chế uy lực ra, hai cấm chú khác có thể nói là hoàn toàn phát huy

sức mạnh. Dù không đủ hủy quân đoàn Thần Hoàng, ít nhất cũng diệt hết cả đội Địa Ngục Ma chức nghiệp ma pháp trong quân đoàn Thần Hoàng.

Đây chính là sự khủng bố của cấm chú. Trước cấm chú đánh bất ngờ này, Địa Ngục Ma trung bình thực lực trên cấp sáu không có năng lực kháng cự. Dù lực phòng ngự cờ Hùng Ma đều mất mạng trong đợt tập kích kinh khủng, đừng nói tới chúng nó thân thể yếu ớt.

Lúc này bảy ma thần giận dữ đến đỉnh điểm. Uy lực cấm chú trước mặt chúng vừa bắt đầu suy yếu, hai cấm chú khác đã bùng nổ ra. Dù trong đại doanh ma tộc, các cường giả cấp chín khác đứng ra muốn suy yếu uy lực cấm chú, nhưng dù sao chúng không có Trụ Ma Thần bảo vệ, không dám cứng rắn chống. Thế nên chỉ thể thấy hai đám mây hình nấm vàng bùng nổ trong đại doanh ma tộc.

Tử Linh Ma Thần Tát Mễ Cơ Nạp suýt nữa nghiêng nát răng. Trận thánh chiến cho đến nay tuy rằng ma tộc tổn thất nhiều, nhưng đây là lần đầu tiên gặp phải tổn thất lớn như vậy. Đây chính là ba quân đoàn Thần Hoàng trực thuộc Ma Thần Hoàng! Lần trước quân đoàn Thần Hoàng đệ nhị bị thương nặng đã khiến Ma Thần Hoàng giận dữ. Quân đoàn trưởng đệ nhị quân đoàn, cũng là Ma Vương kế nghiệp Tát Mễ Cơ Nạp suýt bị Ma Thần Hoàng đánh chết, đến nay còn đang dưỡng thương. Lần này ba quân đoàn Thần Hoàng bị đả kích trầm trọng, dù lấy thân phận như gã chỉ sợ Ma Thần Hoàng cũng không dễ dàng tha thứ.

Chính lúc này, Tát Mễ Cơ Nạp bỗng nhiên chú ý tới kỵ sĩ nhân loại đi ở hàng cuối cùng trong đám chạy trốn, liếc mắt liền thấy Tinh Vương dưới thân Long Hạo Thần.

Đó chính là Vua Tinh Diệu Độc Giác Thú, ở trong mắt ma thần cỡ như Tát Mễ Cơ Nạp là ma thú quang hệ khá mạnh, huống chi lúc ban ngày gã mới thấy chủ nhân Tinh Vương phóng ra ánh sáng thần khí, giờ sao quên được?

Nhìn Long Hạo Thần, lòng Tát Mễ Cơ Nạp máy động, thầm nghĩ, muốn Ma Thần Hoàng bớt giận dữ vì tổn thất ba quân đoàn Thần Hoàng,

chỉ sợ cần cướp lấy thần khí này. Có thể dâng lên một thần khí cấp quang hệ, tuy đám ma thần không dùng được nó nhưng cũng đủ dập tắt lửa giận của Ma Thần Hoàng.

Bởi vậy, gã nghĩ xong liền hành động ngay. Đôi cánh xám to lớn vỗ đập, ngay sau đó cả người gã như sao chổi xám đuổi theo hướng Long Hạo Thần.

Long Hạo Thần rốt cuộc là người chứ không phải thần, đương nhiên không thể nào đoán được suy nghĩ trong lòng Tử Linh Ma Thần Tát Mễ Cơ Nạp. Sao hắn ngờ được bởi vì mình không muốn sử dụng linh cánh bộc lộ thân phận, lại vì Tinh Vương mà khiến lãnh đạo như Tử Linh Ma Thần chú ý?

Tát Mễ Cơ Nạp đột nhiên rời đi khiến sáu ma thần khác giật mình, bởi vì cấm chú chưa chấm dứt. Lần này gã đi, uy lực cấm chú bỗng chốc khuếch trương vài phần, cuốn lấy mười mấy binh sĩ quân đoàn Thần Hoàng vào trong, chân chính hiệu ý đồ của gã chỉ có mình Hùng Ma Thần Hoa Lợi Phát. Bởi vì gã cũng chú ý tới Long Hạo Thần, đã chuẩn bị sẵn sàng truy sát, ai biết bị Tát Mễ Cơ Nạp cướp trước.

Dưới tình huống như vậy thì Hoa Lợi Phát không thể ra tay nữa, nếu không chính là hành vi khiêu khích Tát Mễ Cơ Nạp. Tuy gã trong lòng luôn muốn tiến vào nắm ma thần hạng đầu, nhưng không bao giờ muốn trở mặt với Tát Mễ Cơ Nạp, gã biết rõ sức mạnh của Ác Ma tộc.

Long Hạo Thần đang cùng đồng bạn rút lui, hai đội khác cũng lần lượt trở về Ngự Long Quan, ngay lúc này, hắn đột nhiên cảm nhận áp lực khủng bố khó thể hình dung. Đây là lần đầu tiên hắn có cảm giác này, dù là từ người phụ thân hay ông nội đều chưa từng có.

Áp lực này không phải từ khí thế mà là trong không khí, hắn cảm thấy xung quanh người như biến thành dích đặc đè ép hắn. Tốc độ của Tinh Vương chợt biến chậm, áp lực ào ạt bao trùm lấy như muốn nghiền nát hắn.

"Không tốt!" Long Hạo Thần không cần quay đầu cũng đoán ra chuyện gì. Cường giả khủng bố có thể gây áp lực khiến hắc không dám phản kháng thì chỉ có cấp ma thần.

"Hàn Vũ, các người đi nhanh lên!" Hét lớn một tiếng, Long Hạo Thần lập tức để Tinh Vương quay người lại, cũng phóng ra Quang Chi Liên Y.

Ánh sáng da cam tỏa ra từ cánh tay trái của hắc, nhanh chóng bao vệ toàn thân.

Nhật Nguyệt Thần Oa tấm thuẫn không uống là có khả năng trở thành thần khí. Phóng nó ra, Long Hạo Thần bỗng chốc cảm giác toàn thân nhẹ hẫng, áp lực giảm bớt rất nhiều.

Nhưng hiện tại hắc cũng trông thấy rõ Tử Linh Ma Thần đang nhanh chóng tiếp cận, thậm chí hít ngậm khí lạnh. Đây chính là ma thần đứng hạng thứ tư trong ma tộc! Ngay cả ông nội cũng tự nhận không phải đối thủ của gã, cường giả có nội linh lực hơn bốn mươi vạn cực khủng khiếp.

Trên cấp chín, từng cấp là từng bậc thang, khác biệt không đơn giản chỉ là nói thôi. Trên cấp chín, mỗi cấp đều tương đương với tăng lên hàng loạt cấp chín nữa, phần tăng này phải dùng bội số hàng ngàn tính toán. Lấy linh lực hơn hai mươi vạn của Long Thiên Ấn, thêm vào Thần Ấn vương tọa thì chỉ có khả năng cùng Tử Linh Ma Thần Tát Mễ Cơ Nạp lưỡng bại câu thương, vậy hắc dựa vào cái gì ngăn cản chứ?

Nhưng bây giờ Long Hạo Thần không thể lùi được. Dù sao thì tốc độ của Tinh Vương không thể so sánh với Tát Mễ Cơ Nạp, bị gã đuổi kịp, Long Hạo Thần thật không có chút cơ hội chống cự. Huống chi hắc là thống soái tạm thời quân đội, mới nhận chức Đại Lý Thánh kỵ sĩ trưởng, lúc sinh tử này sao hắc có thể đưa lưng về phía kẻ địch? Cho nên hắc nhất định phải ở lại, dùng hết sức mình ngăn chặn Tát Mễ Cơ Nạp.

Có lẽ thật sự phải dùng lại sức mạnh đó rồi. Dưới tình huống không bộc lộ thân phận, trừ nó ra còn thứ gì có thể giúp mình thoát khỏi trận chiến thua chắc này?

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 204

Tử Linh Ma Thần [1]

Long Hạo Thần thầm quyết tâm, vì sống sót, chỉ sợ hấn lại phải dùng Tháp Vĩnh Hằng. Tiến vào Tháp Vĩnh Hằng mới có mơ may trốn thoát. Nhưng không phải hiện giờ. Hấn nhất định phải nghĩ hết cách cố gắng ngăn chặn Tát Mễ Cơ Nạp một đoạn thời gian. Ít ra thì khiến đồng bạn hoàn toàn trốn thoát.

"Đoàn trưởng." Hàn Vũ cũng trông thấy Tát Mễ Cơ Nạp, nhưng y không cảm nhận được áp lực trong không khí. Mục tiêu của Tử Linh Ma Thần chỉ có một mình Long Hạo Thần, không thêm đặt bọn họ vào mắt.

"Đi nhanh đi, tôi có cách thoát khỏi!" Long Hạo Thần sốt ruột liếc mắt ra hiệu với Hàn Vũ. Hấn biết rõ, lấy thực lực như Tát Mễ Cơ Nạp một lần công kích đủ hủy diệt kỵ sĩ đẳng cấp cỡ Hàn Vũ.

Hàn Vũ nghiêng chặt răng. Y và Long Hạo Thần rất ăn ý, đương nhiên hiểu đoàn trưởng ý định làm gì, ở lại chỉ thành gánh nặng cho Long Hạo Thần. Y lập tức xoay người, cùng Bí Ngân Cơ Tòa kỵ sĩ khác nhanh chóng bay hướng Ngự Long Quan. Khác với y, đám Bí Ngân Cơ Tòa kỵ sĩ không hề lo lắng chút nào. Trong mắt bọn họ, Long Hạo Thần chính là Thánh kỵ sĩ trường cường đại có thần khí. Cường giả đoạn hậu cho kẻ yếu là truyền thống của kỵ sĩ, hiện tại họ phải làm là cố gắng mau chóng trở về, đừng thành đá vướng chân Long Hạo Thần.

Cảm nhận đồng bạn nhanh chóng rời đi, tâm Long Hạo Thần cũng bình ổn lại, nhìn phía xa bóng dáng không ngừng phóng đại. Hấn hít sâu, cất đi Quang Chi Liên Y, tay trái tỏa ra ánh sáng da cam từ từ nâng lên.

Long Hạo Thần hiểu rõ, trang bị cấp Huy Hoàng Quang Chi Liên Y đối mặt Tử Linh Ma Thần Tát Mễ Cơ Nạp không phát huy bất cứ tác dụng gì, thậm chí không thể chịu được hấn đốc hết sức mạnh. Cho nên hấn cắt nó lại, Long Hạo Thần cũng không định lấy ra hai thanh thần kiếm. Không chỉ vì chúng nó đang tẩm bổ không thích hợp bị cắt đứt, quan trọng là khi hai thần kiếm xuất hiện trên chiến trường, tất nhiên sẽ bộc lộ thân phận của hấn. Đó mới là điều đem đến đả kích hủy diệt cho Kỵ Sĩ Thánh Điện, Ma Thần Hoàng tuyệt đối không tha cho hấn.

Thế nên Long Hạo Thần đã suy nghĩ kỹ càng, hấn phải nhờ vào Nhật Nguyệt Thần Oa tẩm thuận ngăn chặn Tát Mễ Cơ Nạp, cho đồng bạn có đủ thời gian rời đi. Cùng lúc đó, hấn tin tưởng ông nội ở Ngự Long Quan chăm chú quan sát đại doanh ma tộc nhất định sẽ phát hiện tình huống bên này. Không đến lúc cùng đường, hấn sẽ không dùng năng lực truyền tống của Tháp Vĩnh Hằng.

Tử Linh Ma Thần Tát Mễ Cơ Nạp mắt thấy Long Hạo Thần nâng lên tay trái, gã giảm tốc độ bay.

Lúc ban ngày gã đã thấy sức mạnh của tẩm thuận đó. Gã không biết Nhật Nguyệt Thần Oa tẩm thuận chuyển biến thành thần khí như thế nào, đối mặt thần khí thì gã chắc chắn mình không thể quá ỷ y dù bản thân chiếm ưu thế.

Bầu trời sau lưng Tát Mễ Cơ Nạp gần như trong phút chốc hoàn toàn biến thành cái đầu Ác Ma to lớn và hung tợn. Khí lưu xám như muốn nuốt chửng Long Hạo Thần, hơi thở tử vong tràn ngập tựa như vô số oán linh đang kêu gào.

Tất cả nói thì chậm nhưng chỉ xảy ra trong mấy lần chớp mắt. Từ khi đám Long Hạo Thần rút lui đến lúc Tát Mễ Cơ Nạp đuổi theo chỉ vài giây mà thôi.

Hiện giờ Long Hạo Thần đã hoàn toàn bỏ đi tạp niệm trong lòng. Đối với một Thánh kỵ sĩ trưởng cấp tám, đối mặt cường giả cỡ như Tử Linh Ma Thần chỉ sợ sẽ luống cuống tay chân chứ nói chi phát huy tất cả sức

mạnh. Nhưng Long Hạo Thần thì không, hẳn là con trai quang minh, là Thần Quyển Giả, hơn một năm bế quan khổ tu, trong lòng hẳn sớm không có tạp niệm. Thế nên chỉ chớp mắt hẳn đã tiến vào trạng thái kiếm tâm sáng tỏ.

Lĩnh Vực Tử Linh kinh khủng của Tát Mễ Cơ Nạp bao vây hẳn, cùng lúc đó, ánh sáng da cam ở tay trái Long Hạo Thần tỏa ánh sáng chói lòa.

Kiểm ý đậm đặc không gì sánh kiếm từ bề mặt tấm thuẫn bọc phát ra vòng ánh sáng da cam, cứng rắn ở trong Lĩnh Vực Tử Linh tạo ra một mảnh thế giới chỉ thuộc về Long Hạo Thần.

Con người Tát Mễ Cơ Nạp co rút, tốc độ bay lần nữa giảm vài phần. Gã từng cảm nhận kiếm ý thế này, lần đó trên chiến trường ngay cả Ma Thần Hoàng cũng bị kiếm ý đó thương tổn.

Tuy Tát Mễ Cơ Nạp không sống lâu như Ma Thần Hoàng nhưng sớm vượt qua ba trăm năm. Gã từng chính mắt trông thấy trận chiến mở màn của điện chủ Chiến Sĩ Thánh Điện, Quang Minh Kiếm Thần Dạ Vô Thương khiêu chiến với Ma Thần Hoàng. Trận chiến ấy kết thúc rất nhanh, thực lực cỡ Dạ Vô Thương sao so sánh với Ma Thần Hoàng được? Nhưng y dựa vào kiếm ý mạnh mẽ được ăn cả ngã về không, trước khi chết tổn thương Ma Thần Hoàng.

Lúc này từ người kỵ sĩ mặc Kim Tinh Cơ Tòa chiến giáp, gã cảm nhận được phần kiếm ý đó. Thậm chí so với năm đó Quang Minh Kiếm Thần Dạ Vô Thương thì cường độ kiếm ý không bằng nhưng khí thế mạnh hơn nữa.

Kiểm ý của Dạ Vô Thương tràn ngập sắc bén và kiên quyết không gì sánh bằng. Kiếm ý của Kim Tinh Cơ Tòa kỵ sĩ thì thêm một phần trong suốt và mệnh mệnh.

Kiểm ý khác nhau nhưng hiển nhiên uy lực không kém bao nhiêu. Huống chi năm đó Dạ Vô Thương sử dụng là thanh thần kiếm. Thần kiếm đó cũng là thần khí. Vũ khí của Kim Tinh Cơ Tòa kỵ sĩ trước mắt

càng thêm quái lạ, không ngờ dùng tẩm thuận phát huy uy lực thần khí để phóng ra kiếm ý.

Tát Mễ Cơ Nạp sống hơn ba trăm năm, lần đầu tiên gặp phải tình huống như vậy. Cho nên gã không thể không cẩn thận.

Theo Tát Mễ Cơ Nạp thấy thì có thể mặc Kim Tinh Cơ Tòa chiến giáp, nắm giữ một thần khí, Long Hạo Thần nhất định cũng là cường giả cấp chín cỡ Thần Thánh kỳ sĩ. Tuy không phải Thần Ấn kỳ sĩ nhưng chỉ bằng một bộ thần khí, thực lực chắc không thua Long Thiên Ấn quá xa. Cho nên gã suy đoán sức mạnh của Long Hạo Thần đã tới một tầng cao khác. Đặc biệt là mắt thấy kiếm ý cường đại có thể trong Lĩnh Vực Tử Linh của mình dựng lên một vùng trời, gã càng thêm khẳng định suy đoán.

Lúc này Long Hạo Thần không suy nghĩ nhiều, trong lòng hắn chỉ có kiếm.

Không sai, Nhật Nguyệt Thần Oa tẩm thuận không phải kiếm nhưng cái này không ảnh hưởng Long Hạo Thần tỏa ra kiếm ý, dù là tay không cũng thế. Bởi vì trong lòng hắn có kiếm.

Nếu dùng linh lực để hình dung kiếm ý của hắn, vậy một năm rưỡi trước kia kiếm ý trong lòng hắn tối đa chỉ là sương mù, miễn cưỡng trông thấy hình dạng kiếm ý mờ lung. Một năm rưỡi sau, hôm nay, kiếm ý trong lòng hắn hoàn toàn biến thành thể lỏng, đã thành hình.

Chỉ nhìn về mặt kiếm ý, hiện tại Long Hạo Thần đích thực có thể so với Dạ Vô Thương, kém chỉ là tu vi và lĩnh ngộ càng sâu sắc hơn. Dù sao tuổi hắn còn quá nhỏ, so với Dạ Vô Thương luyện kiếm hàng trăm trận thì chênh lệch cực lớn.

Nhưng kiếm ý này không phải ai cũng có được, muốn làm Tử Linh Ma Thần chấn động không phải chuyện dễ.

Ngay lúc này, Tát Mễ Cơ Nạp ra tay. E ngại kiếm ý của Long Hạo Thần không có nghĩa là từ bỏ thần khí trong tay hẳn. Ngược lại Tát Mễ Cơ Nạp càng muốn lấy được, nhất định phải giết chết Long Hạo Thần. Tiêu diệt một Thần Thánh kỵ sĩ lĩnh ngộ kiếm ý là công lớn. Tuy Kim Tinh Cơ Tòa chiến giáp do Kỵ Sĩ Thánh Điện dùng cách đặc biệt luyện chế nên không thể cướp được, nhưng linh hạch của Thần Thánh kỵ sĩ cũng là thứ tốt!

Sau khi linh khiêu hơn chín cái thì sẽ sinh ra linh đan, còn gọi là linh hạch. Với bất cứ cường giả nhân loại nào, linh khiêu có thể liên tục tu luyện hình thành, nhưng linh đan chỉ có một, tồn tại trong linh khiêu thứ nhất.

Hiệu quả của linh đan vượt xa ma tinh của ma tộc ngưng kết ra. Dù sao là chỉ có cường giả cấp chín mới có được nó! Ma tộc còn có thể bỏ đi thuộc tính trong linh đan, biến nó thành linh lực thuần túy. Một viên linh đan ở trên chiến trường tương đương với một sinh mạng, tác dụng đối với cường giả như Tử Linh Ma Thần Tát Mễ Cơ Nạp cũng giống thế.

Linh đan có thể ở lúc mấu chốt chớp mắt bổ sung toàn bộ linh lực cho người sử dụng, là chớp mắt, hơn nữa truyền linh lực không có bất cứ tổn hại nào. Cho nên linh đan với Ma Dược Sư chính là cực phẩm đan dược, đan dược cực phẩm đỉnh cấp.

Cường giả cấp chín càng mạnh thì sản xuất ra linh đan hiệu quả càng tốt. Trong nhân loại, không cho phép linh đan rời khỏi cường giả cấp chín. Một khi cường giả cấp chín qua đời sẽ lập tức được chôn trong khu mộ đặc biệt. Chỗ này chỉ có lãnh tụ tầng cao nhất trong Liên Minh Thánh Điện biết. Đương nhiên đây là bí mật lớn nhất của Liên Minh Thánh Điện. Coi như Long Hạo Thần muốn biết thì phải chờ tới ngày hẳn trở thành điện chủ Kỵ Sĩ Thánh Điện mới được.

Bàn tay to màu xám xé rách không gian, chớp mắt lớn cỡ mười mét chộp hướng Long Hạo Thần. Bàn tay to mới xuất hiện chỉ là hình dạng khí lưu xám, nhưng lúc sắp nắm tay lại thì biến thành thể rắn.

Long Hạo Thần không hề sợ hãi, ánh mắt trong suốt, hiên ngang giơ tay trái cao qua đầu, từ từ chém xuống.

Ánh sáng da cam bỗng nhiên càng chói lòa. Có thể thấy rõ một vòng ánh sáng da cam hơn mười mét chậm rãi giáng xuống. Kiếm ý mới giây trước còn vô cùng đậm đặc trong chớp mắt này đã biến mất. Trừ ánh sáng da cam ra, còn có quang hoàn vàng từ người Tinh Vương dâng lên trên bao phủ toàn thân Long Hạo Thần.

*Bùm! *

Vòng sáng và bàn tay xám va chạm.

Tay phải của Tát Mễ Cơ Nạp làm động tác nắm lại. Thoáng chốc hắc ám khủng khiếp và hơi thở tử vong như cơn lốc dấy lên quanh người Long Hạo Thần. Linh lực khủng bố dao động dù là tại Ngự Long Quan đều có thể cảm nhận rõ rệt.

Bị Tử Linh Ma Thần xem trọng, dù sẽ giảm thấp tần suất công kích của Tát Mễ Cơ Nạp, nhưng cũng khiến Tử Linh Ma Thần sử dụng thực lực chân chính, lực công kích cường đại.

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 205

Tử Linh Ma Thần [2+3]

Ánh sáng nhạt lấp lóe, đáy mắt Long Hạo Thần xẹt qua tia sáng lạnh. Hiện tại trong cảm nhận của hắn, xung quanh chỉ có hắc ám và tử vong. Nhưng trong lòng hắn, kiếm ý thể lỏng đang nhanh chóng bùng phát.

Long Hạo Thần chỉ cảm thấy tâm mình xuất hiện một tiếng *keng* nhẹ nhàng. Cảm giác đó rất khó hình dung, dường như có cái gì vỡ ra, nhưng lại như có thứ gì đó xuất hiện. Tựa như phá rồi dựng nên, một chút linh ngộ tràn ngập trong đầu.

Chẳng qua hiện giờ hắn không có thời gian lo nghĩ những chuyện đó. Trong vòng ánh sáng gửi gắm tất cả uy lực kiếm ý.

Ngự Long Quan.

Ánh sáng xanh vàng nồng đậm đang nhanh chóng bắn hướng đại doanh ma tộc.

Hiện tại Long Thiên Ẩn như đứng đông lạnh. Ông tuyệt đối không ngờ rằng Tát Mễ Cơ Nạp xuống tay với Long Hạo Thần. Lúc trước khi bàn bạc có tính tới khả năng ma thần trực tiếp ra tay. Nhưng trong dự tính thời điểm bày ma thần ra tay rất có thể là lúc ban đầu. Nếu chúng không khống chế cấm chú bộc phát, vậy rất có thể sẽ xuống tay với đám kỵ sĩ đột tấn công thứ nhất, bên trong đã có cường giả như Hà Tuấn.

Có ông ngăn cản, đủ dẫn dắt đám Bí Ngâm Cơ Tòa kỵ sĩ rút lui. Huống chi khả năng ma thần ra tay theo quân đội bàn bạc thì cực kỳ nhỏ nhoi.

Đây chính là cấm chú rơi vào ba quân đoàn Thần Hoàng, dù đám ma thần giải quyết được cái thứ nhất, cũng sẽ cố gắng xử lý hai cái kia bộc phát uy lực, giảm bớt tổn thất. Quân đoàn Thần Hoàng rất được Ma Thần Hoàng quan tâm. Ai ngờ Tử Linh Ma Thần Tát Mễ Cơ Nạp lại đột nhiên không quan tâm cấm chú, chỉ chăm chăm xuống tay với mỗi mình Long Hạo Thần?

Lúc này đối với Long Thiên Ẩn mà nói thật là hối hận muốn chết. Bây giờ ông đột nhiên phát hiện điểm mấu chốt. Long Hạo Thần không có khả năng bị nhận ra. Thay đổi tọa kỵ, thay đổi vũ khí, thực lực cũng biến đổi nghiêng trời lệch đất, trừ phi Tát Mễ Cơ Nạp có thiên nhãn, nếu không thì tuyệt đối không thể nào nhận ra thân phận của Long Hạo Thần.

Vậy thì gã đột nhiên ra tay với Long Hạo Thần chỉ có một lý do, mục tiêu là thần khí lúc ban ngày Long Hạo Thần lộ ra.

Long Thiên Ẩn biết đây là sai sót của mình, bỏ qua khả năng Long Hạo Thần bị phát hiện. Nếu linh cánh của Long Hạo Thần giống như người khác vậy sẽ không khiến Tát Mễ Cơ Nạp ra tay, lúc này đã bình an trở về. Nhưng hắn có tới bốn linh cánh, quá đặc biệt, cho nên hắn không thể không triệu hoán ra Vua Độc Giác Thú. Chắc chắn Tát Mễ Cơ Nạp thông qua tọa kỵ đã đoán ra hắn là nhân loại kỵ sĩ cường đại lúc ban ngày giết chết hai Ác Ma Linh Chủ, cho nên mới hướng về phía hắn.

Sự việc đã đến nước này, hối hận đã muộn. Kế hoạch không theo kịp biến hóa, ai mà ngờ sẽ xảy ra chuyện như vậy. Hiện tại điều duy nhất có thể làm là cố gắng đi cứu Long Hạo Thần.

Tất cả lãnh đạo trong Kỵ Sĩ Thánh Điện tại Ngự Long Quan chỉ có Long Thiên Ẩn biết ý Long Hạo Thần có ý nghĩa thế nào đối với Kỵ Sĩ Thánh Điện. Huống chi lùi một bước mà nói, Long Hạo Thần là cháu ruột của ông, là cháu trai duy nhất!

Vốn Long Thiên Ẩn đã thấy rất có lỗi với Long Hạo Thần, giờ đây mắt thấy cháu trai bị Tát Mễ Cơ Nạp tấn công, đã hoàn toàn rơi vào lĩnh vực của gã, sao ông không nóng nảy được?

Ánh sáng xanh vàng ở sau lưng Long Thiên Ẩn dâng lên hào quang huyền lệ. Có thể thấy rõ Trật Tự và Phép Tắc Thần Ẩn vương tọa ở phía sau lưng ông lấp lánh ánh sáng tản ra, từng luồng sáng xanh vàng không ngừng từ sau lưng nhập vào người Long Thiên Ẩn, hóa thành bộ giáp vừa khít người.

Bộ giáp màu xanh vàng mỗi khi phủ lên một khối là khí thể của Long Thiên Ẩn lại biến mạnh mẽ một lần. Bầu trời sau lưng ông cũng biến càng thêm sáng ngời. Dưới tình huống dốc hết sức, Long Thiên Ẩn không hề giữ lại sức mạnh. Coi như ông rơi vào chiến trường cũng nhất định phải cứu về Long Hạo Thần. Đây chính là suy nghĩ duy nhất trong lòng ông.

Phản ứng của Long Thiên Ẩn không thể nói là không nhanh, nhưng rất cuộc khoảng cách hơi xa, chậm hơn Tử Linh Ma Thần Tát Mễ Cơ Nạp chủ động tấn công. Khi ông cất bước khỏi Ngự Long Quan thì Tử Thần Trảo do Tát Mễ Cơ Nạp huyền hóa ra đã chớp lấy Long Hạo Thần cười Tinh Vương.

Ong--

Tiếng rít kỳ lạ vang lên. Ngay sau đó, cảm giác đặc biệt khó thể hình dung bỗng phát ra từ Tử Thần Trảo.

Vốn bàn tay xám khổng lồ với khí thể cuộn cuộn đột nhiên đông cứng, sau đó một tầng sáng da cam bỗng khuếch tán.

*Bùm!!! *

Tựa như té vào đồng tuyết, bàn tay xám khổng lồ do tử Thần Trảo huyền hóa ra chớp mắt vỡ nát, hóa thành vô số khí lưu xám bay nhanh tứ

tán. Ánh sáng da cam đậm đặc chói lòa không gì sánh kịp xé nát sương mù.

Cảnh tượng kỳ lạ xuất hiện. Vốn trong đêm tối yên tĩnh, một cột sáng vàng bỗng nhiên từ trên trời giáng xuống trên người Long Hạo Thần, khiến hắc cửu Tinh Vương thoát nhìn như thần linh. Nhật Nguyệt Thần Oa tấm thuẫn biến thành to khoảng hai mét. Ánh sáng da cam càng biến chói lòa, tựa như mảnh vỡ mặt trời rơi xuống, cột sáng to lớn đánh hướng Tát Mễ Cơ Nạp.

"Đây là..." Tát Mễ Cơ Nạp kinh ngạc.

Khi Tử Thần Trảo chớp lấy Long Hạo Thần, gã kinh ngạc cảm giác được Kim Tinh Cơ Tòa kỳ vĩ dường như không mạnh như trong tưởng tượng. Nhưng rất nhanh, gã lần nữa chấn động.

Trong ánh sáng da cam, phát ra kiếm ý mạnh mẽ không gì sánh kịp. Kiếm ý đó tựa như linh lực đột nhiên bùng nổ nhưng mạnh hơn gấp ngàn vạn lần, thoáng chốc đã xé nát Tử Thần Trảo của gã.

Càng khiến Tát Mễ Cơ Nạp giật mình là, xé nát Tử Thần Trảo không phải linh lực mạnh mẽ mà là lực lượng tinh thần trong kiếm ý. Chính là nói, không phải tu vi của Long Hạo Thần có thể chống cự Tử Thần Trảo, là hắc đột nhiên bùng phát kiếm ý cường đại cắt đứt sự khống chế của Tát Mễ Cơ Nạp đối với Tử Thần Trảo, do đó phá một kích kia.

Cột sáng vàng tràn ngập hơi thở quang minh. Khi cột sáng vàng chiếu rọi ở khung trời xám của Tát Mễ Cơ Nạp thì mơ hồ có thể nghe thấy tiếng nhạc. Tất cả khí xám khi đụng chạm cột sáng vàng lập tức tan rã, không thể ngăn cản cột sáng vàng.

Lúc này Long Hạo Thần đang ở trong lĩnh vực của Tát Mễ Cơ Nạp! Trong lĩnh vực, khống chế thuộc tính, nguyên tố hoàn toàn là từ chủ nhân lĩnh vực, nhưng hắc lại như hoàn toàn không bị ảnh hưởng chút xíu nào. Điều này chỉ có thể chứng minh một vấn đề, đó chính là quang thuộc tính của Long Hạo Thần đã tinh thuần vượt qua độ tinh thuần hắc

ám tử vong thuộc tính của Tát Mễ Cơ Nạp. Làm ma thần hạng bốn trong ma tộc, sao Tát Mễ Cơ Nạp không kinh sợ cho được?

Nhưng giật mình không có nghĩa là gã không ra tay tiếp. Ngược lại chiến ý trong lòng bởi vì sự chống cự mạnh mẽ của Long Hạo Thần mà càng lớn hơn.

Đối diện cột sáng vàng, ánh mắt Tát Mễ Cơ Nạp càng thêm sắc bén. Gã nâng lên nắm đấm phải, chậm rãi đánh về phía trước.

Động tác của gã rất chậm, bên kia lại là mũi tên ánh sáng. Đây hoàn toàn là tốc độ của hai thế giới. Nhưng khi Tát Mễ Cơ Nạp đánh ra một quyền này lại vừa lúc cột sáng tới gần.

Vô tận màu xám va chạm với cột sáng vàng. Khí lưu xám dao động nhưng không tán, tiếng kêu thảm thiết thoáng chốc như che lấp khúc nhạc êm tai. Mười hai cái đầu Ác Ma dữ tợn hiện ra. Ánh sáng giao nhau, xé nát cột sáng.

Long Hạo Thần dùng Thần Giáng Thuật đến từ lực lượng Quang Minh Nữ Thần, thông qua Nhật Nguyệt Thần Oa tẩm thuần sử dụng. Đó không phải lần đầu tiên hấn thử. Công kích như vậy thì yếu hơn Quang Minh Nữ Thần Vĩng Thán chút xíu nhưng dưới tình huống độ linh lực tinh thuần thì mạnh hơn nhiều.

Nhưng dù sao đối thủ của hấn quá mạnh. Dù là Thần Giáng Thuật, trước mặt Tử Linh Ma Thần cũng không đem đến tác dụng thật sự.

Rên rỉ ra tiếng, thân thể Long Hạo Thần lung lay, ngay cả Tinh Vương cũng run lên.

Công kích thoát nhìn đơn giản nhưng Long Hạo Thần đã dốc hết sức chống cự đòn công kích Tử Thần Trảo cấp chín, hơn nữa phản kích trở lại, đây là tất cả điều hấn có thể làm.

Thực lực chênh lệch quá xa, dù kiếm ý mạnh hơn nữa, không có đủ linh lực chống đỡ thì không thể nào phát ra toàn bộ ánh sáng.

Tát Mễ Cơ Nạp không dùng hết sức đấu với Long Hạo Thần, đương nhiên vì trông thấy Long Thiên Ấn đang tới gần. Hơn nữa tuy chỉ đơn giản đánh vài chiêu, nhưng thực lực mạnh như gã sao không cảm nhận được tu vi chân chính của Long Hạo Thần?

Tử Linh Ma Thần hiểu ra đây chẳng qua là kỹ sĩ cấp tám lấy được thần khí mà thôi, tu vi chưa tới cấp chín. Nhưng mặc kệ tu vi của hắn thế nào, chỉ cần lấy thần khí là đủ rồi. Gã chưa dùng hết sức cũng bởi vì Nhật Nguyệt Thần Oa tẩm thuần chưa phóng ra uy lực thần khí, nên cẩn thận chút. Ban ngày ánh vàng bảy màu từng khiến gã kinh hoàng. Uy lực ánh sáng này rốt cuộc mạnh tới đâu thì Tát Mễ Cơ Nạp phải nếm qua mới biết.

Ánh vàng vỡ nát, sương mù xám dâng tràn, gần như trong chớp mắt đã bao lấy thân thể Long Hạo Thần, ngay cả Tinh Vương cũng bị nuốt lấy.

Luân Hồi Tử Vong, là tuyệt chiêu của Tát Mễ Cơ Nạp. Đối mặt kỹ năng này, coi như là Long Thiên Ấn đều phải nhờ lực lượng thần khí mới ngăn cản được.

Long Thiên Ấn có thể đứng lúc cứu Long Hạo Thần không? Đáp án là không.

Bởi vì ông đang trên đường tới thì bị một bóng dáng cao to chặn lại, Hùng Ma Thần Hoa Lợi Phát.

Tuy rằng Hoa Lợi Phát ghen ghét địa vị của Tát Mễ Cơ Nạp, nhưng việc gì nên làm việc gì không nên thì ma thần gã vẫn phải biết.

Giải quyết xong cấm chú thứ nhất, gã khiến năm tên ma thần khác đi xử lý uy lực hai cấm chú còn lại, cứu viện binh sĩ quân đoàn Thần

Hoàng. Chính gã thì bay vượt qua Tát Mễ Cơ Nạp, cản đường Long Thiên Ấn.

Tát Mễ Cơ Nạp có mục đích gì khi truy sát Long Hạo Thần, sao Hoa Lợi Phất không biết được? Quân đoàn Thần Hoàng bị tổn thương nặng, gã cũng có trách nhiệm, bị giáng tội sẽ không chỉ một mình Tử Linh Ma Thần Tát Mễ Cơ Nạp chịu. Nhất định phải lấy cái gì đó giảm bớt cơn giận của Ma Thần Hoàng.

"Cút ra!" Long Thiên Ấn hét lớn một tiếng.

Lúc này không trung sau lưng ông đã hoàn toàn biến thành màu xanh vàng, trái ngược hoàn toàn với Lĩnh Vực Tử Linh của Tử Linh Ma Thần Tát Mễ Cơ Nạp.

Bộ giáp màu xanh vàng mỹ lệ bao bọc cả người ông, ánh trắng màu xanh là điều kiện chủ yếu để Trật Tự và Phép Tắc Thần Ấn vương tọa biến thành bộ giáp.

Vũ khí chỉ có một, là chiến chùy to lớn. Lấy tu vi như Long Thiên Ấn mà phải dùng cả hai tay mới nắm giữ được nó.

Nói đến cũng trùng hợp, hai tay Hùng Ma Thần Hoa Lợi Phất mỗi bên nắm một cái chùy lớn, màu vàng nhạt, tựa như hai khối thủy tinh vàng điêu khắc thành.

*Ầm ùng! *

Đơn chùy đụng song chùy, Chương Quân và Chế Ước Thần Ấn ký sĩ Long Thiên Ấn và Hùng Ma Thần Hoa Lợi Phất, ba cái chùy ở trên không trung mạnh đụng nhau.

Hoa Lợi Phất không phát ra lĩnh vực, nhưng lúc ba chùy giao nhau thì sau lưng gã xuất hiện một con gấu màu vàng trong suốt cao hơn trăm mét, ngửa đầu rống gầm. Tiếng nổ kịch liệt khiến Ngự Long Quan và đại

doanh ma tộc đều rung lên. Trong tiếng gầm, Long Thiên Ấn đang bay nhanh bị chặn lại, hơn nửa bị bắn ngược ra hơn trăm mét.

Hùng Ma tộc mạnh nhất là sức lực, dù Long Thiên Ấn mặc giáp Trật Tự và Phép Tắc Thần Ấn vương tọa, so đấu về sức mạnh thì vẫn không phải đối thủ của Hoa Lợi Phát.

Ma thần đứng hàng thứ sáu trong ma tộc đâu phải dễ dàng bị đối phó? Thực lực không đủ mạnh, sao Hoa Lợi Phát dám có suy nghĩ leo lên địa vị năm trụ cột ma thần?

Long Thiên Ấn bị đẩy lùi, không hé răng. Ông trông thấy xa dâng lên sương mù xám, lại không thấy rõ bóng dáng Long Hạo Thần và Tử Linh Ma Thần Tát Mễ Cơ Nạp.

Ông đã đấu với Tát Mễ Cơ Nạp vài lần, cũng rất hiểu năng lực của Long Hạo Thần. Ông biết dù Long Hạo Thần không che giấu thực lực, ở trước mặt Tát Mễ Cơ Nạp cũng không chống cự được bao lâu. Huống chi Nhật Nguyệt Thần Oa tẩm thuần của Long Hạo Thần làm cách nào phát huy ra uy lực thần khí thì hiện tại Long Hạo Thần còn chưa khống chế được!

Nhưng Long Thiên Ấn không uổng là Chương Quân và Chế Ước Thần Ấn ký sĩ, càng trong lúc nguy cấp thì càng tỉnh táo.

Chùy xanh vàng chậm rãi giơ cao, có thể thấy rõ cái chùy độ dài khoảng một mét hai, đầu chùy tròn, đường kính khoảng hai mét. Trên đầu chùy có vô số ấn ký giống hình trăng tròn, trăng non, bán nguyệt, cái gì cần có đều có. Mỗi một ấn ký đều lấp lánh ánh sáng xanh lóa mắt.

Khi ông nâng lên cái chùy thì trầm giọng ngâm xướng.

"Thiên và địa, trật tự và phép tắc, nghe lệnh của ta, thần lực của Nguyệt, Ánh!"

Bỗng chốc sau lưng ông ánh sáng xanh vàng ngập trời dao động kịch liệt, ngưng tụ thành hình dạng bán nguyệt. Dùng tu vi làm môi giới ngưng tụ ánh trăng, ánh sáng xanh vàng đậm đặc chiếu rọi bề mặt cái chùy.

Đôi chùy của Hoa Lợi Phất đẩy lùi Long Thiên Ẩn, chính gã cũng bị dư chấn không nhỏ. Đặc biệt là cái chùy cấp thần khí của Long Thiên Ẩn truyền đến Quang nguyên tố khổng lồ khiến gã cần thời gian tiêu trừ.

Lúc này trông thấy ánh trăng chiếu rọi trên cái chùy của Long Thiên Ẩn, ánh mắt gã thoáng chốc biến âm trầm.

Tử Linh Ma Thần Tát Mễ Cơ Nạp từng nói với gã, cái chùy của Long Thiên Ẩn tên là Nguyệt Thần. Lực lượng Nguyệt Thần cũng là quang thuộc tính, khi ông dốc hết sức đánh ra, lĩnh vực sẽ biến thành hình dạng vàng trắng, đó là lúc Long Thiên Ẩn đáng sợ nhất. Trăng thể tích càng lớn thì Long Thiên Ẩn công kích càng kinh khủng. Nếu đến trạng thái trăng tròn, coi như là gã cũng không dám chính diện đối đầu.

Đôi tay giang hai bên người, ưỡn bộ ngực vạm vỡ, Hoa Lợi Phất ngửa đầu phát ra tiếng gầm. Con gấu vàng sau lưng bỗng nhiên biến ngưng tụ, cơ thể Hoa Lợi Phất cũng chớp mắt phình ra, khí thể tràn ngập cuồng dã bùng phát.

Bàn về tu vi linh lực, Hoa Lợi Phất chỉ thua Tát Mễ Cơ Nạp, bàn về sức lực thân thể trong ma tộc dám nói thẳng được gã chỉ có Ma Thần Hoàng Phong Tú mà thôi. Long Thiên Ẩn có mạnh hơn nữa thì gã quyết không lùi bước, cứng đối cứng là cách chiến đấu sở trường nhất của Hùng Ma tộc.

"Vạn Hùng Lực!" Đối mặt Long Thiên Ẩn đập xuống Nguyệt Thần Chùy màu xanh vàng, Hoa Lợi Phất rống một tiếng, đôi chùy làm động tác chém lên, lần nữa cứng rắn đỡ.

*Bùm! *

Lần này khi hai bên lại va chạm, ba cái chùy dính vào nhau. Sau lưng Hoa Lợi Phát có bóng gấu to, sau lưng Long Thiên Ẩn có mặt trăng, đều bùng phát ánh sáng chói lòa không gì sánh kịp. Ánh sáng vận vẹo hình thành bão tố xoắn ốc to lớn chiếu sáng cả chân trời từ chỗ Ngự Long Quan đến đại doanh ma tộc, Vốn ánh mắt Hoa Lợi Phát tràn ngập cuồng dã dần lộ ra chấn kinh. Bởi vì gã rõ ràng cảm giác được lực lượng của mình dần bị ức chế, hơn nữa không gian quanh người đang nhanh chóng tan vỡ. Những vết rách không gian ngăn cách liên hệ giữa gã và lĩnh vực của mình, giống như đã bị Long Thiên Ẩn nắm trong lòng bàn tay. Trật Tự và Phép Tắc mạnh ở chỗ khống chế lĩnh vực. Tuy Trật Tự và Phép Tắc Thần Ẩn vương tọa đứng thứ hạng chót trong sáu Thần Ẩn vương tọa, nhưng đơn thuần so đấu tăng phúc lĩnh vực thì nó chỉ đứng sau Vĩnh Hằng và Sáng Tạo Thần Ẩn vương tọa.

Lĩnh vực của Long Thiên Ẩn không chỉ tăng phúc rất lớn cho mình, cũng phá hỏng lĩnh vực của kẻ địch. Đến cấp chín rồi thì tác dụng của lĩnh vực rất quan trọng.

*Oành! *

Hùng Ma Thần Hoa Lợi Phát cùng với đôi chùy bắn ngược ra, tựa như đạn pháo vàng to bụi bay hướng phương xa.

Sau lưng gã dùng Hùng Ma lĩnh vực tăng phúc cho mình lại vỡ nát. Bán nguyệt xanh vàng sau lưng Long Thiên Ẩn bỗng biến to gấp đôi. Nguyệt Thần Chùy tỏa ánh sáng xanh vàng chói lòa hơn bao giờ hết.

Mặt Long Thiên Ẩn ửng đỏ không bình thường, muốn đánh lùi Hùng Ma tộc thì nói dễ hơn làm, ông vượt quá giới hạn thúc đẩy Trật Tự và Phép Tắc Thần Ẩn vương tọa. Nhưng để cứu Long Hạo Thần, dù trả giá lớn hơn nữa thì ông cũng cam lòng.

Lần nữa hít sâu, ông đang định đánh hướng Lĩnh Vực Tử Linh do Tát Mễ Cơ Nạp huyền hóa ra thì trông thấy hình ảnh khiến ông khó thể bình tĩnh.

Lĩnh Vực Tử Linh của Tát Mễ Cơ Nạp kịch liệt dâng lên, hơn nữa bên trong có trăm ngàn ánh sáng vàng bộc phát ra ngoài. Cường độ lĩnh vực của Tát Mễ Cơ Nạp lại hoàn toàn không thể ngăn cản uy lực khủng bố của ánh sáng vàng kia bùng phát. Lĩnh vực chẳng những bị kịch liệt đảo quấy còn run lẩy bẩy, ánh sáng vàng đi qua đâu là màu xám của Lĩnh Vực Tử Linh điên cuồng tan biến. Cả lĩnh vực tựa như con thú giãy dụa sắp chết.

Điều này sao có thể được? Đây là suy nghĩ trong lòng Long Thiên Ẩn. Ông biết rõ thực lực của Long Hạo Thần, đừng nói hấn chưa thể vận dụng năng lực cấp thần khí như Nhật Nguyệt Thần Oa tẩm thuận, dù có thể dùng thì thực lực chênh lệch quá lớn với Tát Mễ Cơ Nạp, hấn không thể nào phá được lĩnh vực của Tát Mễ Cơ Nạp!

Lúc Long Thiên Ẩn và Hùng Ma Thần Hoa Lợi Phất va chạm, trong lòng ông thầm cầu nguyện Long Hạo Thần có thể nhờ vào Nhật Nguyệt Thần Oa tẩm thuận chống đỡ lâu chút, cho mình thời gian cứu viện. Nhưng ông tuyệt đối không nghĩ tới sẽ xuất hiện tình trạng như vậy. Ánh sáng kia rõ ràng là quang thuộc tính, hơn nữa nhìn tình huống trước mắt thì Long Hạo Thần chiếm ưu thế, còn là ưu thế tuyệt đối.

Đối với cường giả cấp chín thì lĩnh vực tựa như sự sống. Một khi lĩnh vực bị phá sẽ đả kích rất lớn với cường giả cấp chín. Chịu đựng đả kích như thế không chỉ bị trọng thương, còn thương tổn đến căn nguyên! Nhưng sao Long Hạo Thần làm được?

Kỳ thực chính Long Hạo Thần cũng vô cùng giật mình.

Khi Luân Hồi Tử Vong xuất hiện, cuốn hấn và Tinh Vương vào trong, Long Hạo Thần liền biết đây là lực lượng mình không thể chống cự.

Tát Mễ Cơ Nạp quá mạnh, dựa vào linh lực hơn bốn mươi vạn, gã phát động kỹ năng này đã gần với cấm chú. Đừng nhìn gã không súc thế, nhưng thực lực khủng bố khiến kỹ năng này tựa như do linh cường ngưng kết thành.

Tuy Long Hạo Thần có Nhật Nguyệt Thần Oa tấm thuẫn bao bọc nhưng dù Nhật Nguyệt Thần Oa tấm thuẫn có thể ngăn cản nó thì bản thân hãn cũng không chặn được, nhất định sẽ bị áp lực xé nát.

Bởi vậy ở khoảnh khắc Luân Hồi Tử Vong giáng xuống, hãn lập tức thu Tinh Vương vào không gian của chính nó, không chút do dự phát động Giai Điều Vĩnh Hằng ở trước ngực.

Chỉ có nhờ vào Tháp Vĩnh Hằng chạy trốn, trừ này ra không còn cách nào khác. Có Tháp Vĩnh Hằng tồn tại khiến Long Hạo Thần rất yên tâm. Thực lực hãn càng mạnh, thông qua Giai Điều Vĩnh Hằng, liên hệ giữa hãn và Tháp Vĩnh Hằng càng thêm liên kết, gần như một ý nghĩ đã có thể phát động và liên tiếp với Tháp Vĩnh Hằng. Dù uy lực Luân Hồi Tử Vong đủ khủng bố cũng không thể ngăn chặn sự liên hệ này, hãn vẫn có thể chạy trốn. Đây cũng là vì sao trước đó Long Hạo Thần không chút hoảng sợ.

Nhưng ngay khi Long Hạo Thần phát động Giai Điều Vĩnh Hằng, liên tiếp với Tháp Vĩnh Hằng, thì xuất hiện biến dị.

Trước ngực hãn, Giai Điều Vĩnh Hằng bỗng nở rộ ra ánh sáng vàng cực kỳ chói mắt, cảm giác cháy bỏng khiến cơ thể Long Hạo Thần suýt bị thiêu cháy. Ý chí lực như hãn cũng kiềm không được hét thảm một tiếng. Ngay sau đó hãn trông thấy hàng vạn ánh sáng vàng bộc phát, Giai Điều Vĩnh Hằng truyền đến cho hãn cảm giác mừng như điên khó thể hình dung. Sau đó Luân Hồi Tử Vong đè ép hãn đột nhiên kịch liệt dao động, hàng vạn ánh sáng vàng cũng bao bọc lấy Long Hạo Thần.

Hai ông cháu Long Thiên Ấn và Long Hạo Thần có rung động cỡ nào cũng không sánh bằng tâm trạng hiện nay của Tát Mễ Cơ Nạp.

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 206

Giáng Thế! Tháp Vĩnh Hằng

Tát Mễ Cơ Nạp phán đoán thực lực của Long Hạo Thần rất chính xác, đương nhiên sẽ thành công. Đối mặt Luân Hồi Tử Vong, dù cho Long Hạo Thần thi triển uy lực của thần khí thì chắc cũng không chống cự được bao lâu. Dù sao thực lực chênh lệch quá rõ ràng. Gã chờ sau khi Long Hạo Thần bị Luân Hồi Tử Vong bóp nát, hồn phách dung nhập vào Lĩnh Vực Tử Linh của mình, thần khí đương nhiên cũng vào tay gã.

Nhưng khi Tát Mễ Cơ Nạp bắt đầu chú ý trận chiến giữa Long Thiên Ẩn và Hoa Lợi Phát, chuẩn bị ngăn cản đòn tấn công của ông thì xảy ra biến dị.

Long Hạo Thần bị Luân Hồi Tử Vong cắn nuốt, ngực đột nhiên phát ra hàng vạn ánh sáng vàng. Dù trong mắt Long Thiên Ẩn thì ánh sáng vàng đó là quang thuộc tính thuần túy mà mệnh mệnh, nhưng trong mắt gã tuyệt đối không phải vậy.

Ánh sáng vàng kia có loại tính chất kỳ quái, khiến Tát Mễ Cơ Nạp sinh ra sợ hãi. Lĩnh Vực Tử Linh là của bản thân, nhưng theo thời gian trôi qua, uy lực không ngừng tăng cao căn bản đến từ linh hồn chết trong lĩnh vực. Lực lượng của linh hồn không ngừng bị Lĩnh Vực Tử Linh cắn nuốt, bị luyện hóa thành oán linh trong lĩnh vực, do đó tăng thêm nhiều uy lực cho Lĩnh Vực Tử Linh.

Bởi vậy, trong ma tộc thì Lĩnh Vực Tử Linh của Tát Mễ Cơ Nạp là độc nhất vô nhị, uy lực cường đại đến ngay cả Nguyệt Ma Thần A Gia

Lôi Tư và Tinh Ma Thần Ngõa Sa Khắc đều phải khen ngợi. Địa vị ma thần thứ tư cũng nhờ vào Lĩnh Vực Tử Linh.

Mới nãy, Tát Mễ Cơ Nạp vừa sử dụng mười hai Oán Linh mạnh nhất trong Lĩnh Vực Tử Linh, chớp mắt phá hủy Thần Giáng Thuật của Long Hạo Thần. Tử Linh ma pháp bị gã tu luyện đến trình độ này có thể nói là đỉnh cao, không cần sợ hãi lực lượng quang minh bình thường.

Nhưng giờ phút này gã lại xuất hiện cảm xúc sợ hãi. Bởi vì từ ngực Long Hạo Thần phát ra hàng trăm vạn ánh sáng vàng đang điên cuồng cắn nuốt lực lượng lĩnh vực của gã.

Không sai, không phải phá hủy hay hóa giải mà là cắn nuốt. Gã có thể rõ ràng cảm nhận được bên trong lĩnh vực của mình, từng oán linh đang lấy tốc độ kinh người bị ánh sáng kia cắn nuốt. Gần như trong khoảnh khắc, Luân Hồi Tử Vong bị phá. Khi Long Hạo Thần lần nữa xuất hiện trước mắt gã, trừ phần ngực tỏa ánh sáng vàng ra thì có một cái tháp vàng bao lấy cơ thể hắn.

Từ trong tháp vàng phát ra áp lực cường đại không gì sánh bằng. Áp lực đó Tát Mễ Cơ Nạp chỉ cảm nhận từ người Ma Thần Hoàng.

Từ tháp vàng lan ra ánh sáng vàng càng mạnh hơn vừa nãy. Có thể mơ hồ thấy trong tháp vàng từng oán linh màu bạch kim điên cuồng cắn xé Lĩnh Vực Tử Linh của gã, cũng điên cuồng nuốt. Chỉ trong giây lát đã lan tràn đến cả phạm vi Lĩnh Vực Tử Linh.

Đây là cái gì? Tát Mễ Cơ Nạp luống cuống, trong hoảng loạn dĩ nhiên gã không dám giữ lại sức mạnh. Mười hai oán linh lấp lánh sắc vàng đen xám xuất hiện sau lưng gã, mỗi cái đều lớn cỡ trăm mét, điên cuồng nhào hướng tháp vàng.

Tử Linh Ma Thần cảm giác cứ mặc kệ cái tháp tiếp tục cắn nuốt, chỉ sợ Lĩnh Vực Tử Linh của mình sẽ bị nó phá hư hoàn toàn!

Lực lượng này thật quá mức khủng khiếp. Tháp vàng cho gã cảm giác áp lực vượt xa Nhật Nguyệt Thần Oa tắm thuận ban ngày của Long Hạo Thần rất nhiều. Khi tháp vàng xuất hiện, gã thậm chí có cảm giác không thể kháng cự.

Thần khí, hơn nữa không phải thần khí bình thường, là thần khí hoàn toàn áp chế gã ở phương diện thuộc tính.

Kỳ thật Tử Linh Ma Thần Tát Mễ Cơ Nạp thật là quá xui xẻo. Nếu đổi lại một ma thần xếp hạng cao khác, dù là ma thần thứ hạng thấp hơn gã nhiều thì lúc này đã sớm ép Long Hạo Thần truyền tống trở về Tháp Vĩnh Hằng. Long Hạo Thần không thể nào chống lại thực lực cường đại.

Nhưng điểm mấu chốt là Tát Mễ Cơ Nạp chính mình ra tay. Gã là Tử Linh Ma Thần, tu luyện đương nhiên là Tử Linh ma pháp lấy hắc ám thuộc tính làm cơ sở. Có thể nói, về mặt Tử Linh ma pháp thì gã là mạnh nhất cả đại lục.

Hiện giờ gã là Tử Linh ma pháp mạnh nhất nhưng không có nghĩa gã cũng là Tử Linh ma pháp mạnh nhất trong lịch sử Thánh Ma đại lục!

Tát Mễ Cơ Nạp tuy mạnh nhưng so với người đã từng là con trai quang minh, dùng quang thuộc tính tu luyện Tử Linh ma pháp hơn nữa trở thành Tử Linh Thánh Pháp Thần hiểm họa của cả nhân loại, Trường Miên Thiên Tai Y Lai Khắc Tư thì gã thật như con kiến hôi với kiến lửa.

Năm đó gần như tụ tập toàn lực lượng nhân loại mới phong ấn được Y Lai Khắc Tư, hủy thân xác y, mà Tháp Vĩnh Hằng vẫn không bị hủy hoại. Tử Linh Thánh Pháp Thần, Trường Miên Thiên Tai Y Lai Khắc Tư gần như dùng sức mạnh bản thân đối đầu cả nhân loại. Trình độ khủng bố của y tuyệt đối không thua gì Ma Thần Hoàng, thậm chí tính hủy diệt đối với nhân loại càng mạnh hơn Ma Thần Hoàng.

Trường Miên Thiên Tai Y Lai Khắc Tư tu luyện là Vong Linh Ma Pháp. Vong Linh Ma Pháp khác biệt lớn nhất với Tử Linh ma pháp chính

là triệu hoán. Vong Linh Ma Pháp nghiêng hướng triệu hoán, Tử Linh ma pháp thì nghiêng hướng hủy diệt và phá hoại.

Một cái là đem lực lượng linh hồn chuyển hóa thành cá thể hỗ trợ mình chiến đấu, một cái là trực tiếp hấp thu lực lượng linh hồn để tăng cường chính mình.

Nói theo căn bản thì giữa hai cái không thể nói cái nào yếu hơn, chỉ phải xem tu vi.

Tử Linh Ma Thần Tát Mễ Cơ Nạp đích thực mạnh, xếp hạng bốn trong ma tộc, là cường giả Tử Linh ma pháp hiện nay. Nhưng gã so với Trường Miên Thiên Tai Y Lai Khắc Tư thì không chỉ kém xa mà thôi.

Con trai quang minh, thể chất Thần Quyến Giả, ngay cả Quang Minh Nữ Thần đều không dám coi thường Trường Miên Thiên Tai Y Lai Khắc Tư, thực lực khủng bố tới đâu? Lấy trí tuệ của y, đã nghiên cứu Vong Linh Ma Pháp đến cực hạn, cũng bao gồm cả Tử Linh ma pháp. Y để lại Tháp Vĩnh Hằng là thứ có thể xuyên qua không gian, là siêu thần khí, sao Tát Mễ Cơ Nạp có thể đối đầu được chứ?

Nếu Trường Miên Thiên Tai Y Lai Khắc Tư còn sống, vậy Tát Mễ Cơ Nạp ở trong mắt y chẳng qua chỉ là Cường Giả Chi Hồn mà thôi, không có cả tư cách làm đối thủ đấu một trận.

Thực lực chênh lệch quá rõ rệt, dưới tình huống này, khi Long Hạo Thần phát động Giai Diệu Vĩnh Hằng định trở về Tháp Vĩnh Hằng, Tháp Vĩnh Hằng thông qua liên hệ với hắc lập tức cảm nhận được trong Lĩnh Vực Tử Linh có lực lượng tử vong và số lượng oán linh khổng lồ.

Đối với nhân loại mà nói, đó là lực lượng tràn ngập hủy diệt khủng bố, nhưng đối với Tháp Vĩnh Hằng thì là vật siêu bố! Tát Mễ Cơ Nạp tích góp mấy trăm năm khổng lồ tới đâu? Hơn nữa bản thân nó chính là lực lượng tử vong thuần túy, không cần lo lắng quá nhiều.

Thế nên, Tháp Vĩnh Hằng hưng phấn. Vốn nó có năng lực tự chủ và trí tuệ cực mạnh, khi cảm giác có vật siêu bổ thì sao bỏ qua cho được.

Vậy nên, chớp mắt đã đến không gian Thánh Ma đại lục, bảo vệ Long Hạo Thần đồng thời điên cuồng nuốt vật siêu bổ này.

Tát Mễ Cơ Nạp thật rất xui xẻo. Nếu không phải gã quá coi trọng Long Hạo Thần, không trực tiếp dùng Linh Vực Tử Linh mà dựa vào linh lực cường đại công kích Long Hạo Thần thì sẽ không xuất hiện loại tình trạng này!

Làm siêu thần khí, lực hấp dẫn của Tháp Vĩnh Hằng đối với tử vong thuộc tính và linh lực oán linh rất là mạnh mẽ. Hơi thở quang minh chính là khắc tinh của hắc ám.

Tát Mễ Cơ Nạp gặp phải Tháp Vĩnh Hằng, tựa như thiếu nữ gặp phải gã đàn ông dê xồm, âm dương bổ cho nhau, lực lượng lại cách biệt, chỉ có thể bị làm...

Mười hai Vua Oán Linh điên cuồng lao hướng Tháp Vĩnh Hằng. Mười hai Vua Oán Linh là tuyệt chiêu của Tát Mễ Cơ Nạp, trải qua mấy trăm năm không ngừng căn nuốt oán linh khác mà thành. Trước đó ngay cả Thần Giáng Thuật còn bị chúng nó chống lại, hơn nữa lúc đó còn chưa hoàn toàn phát huy uy lực.

Nhưng khi chúng nó gặp phải Tháp Vĩnh Hằng lại hoàn toàn là kết cuộc khác.

Mười hai Vua Oán Linh đích thực mạnh, ánh sáng vàng Tháp Vĩnh Hằng tỏa ra tối đa chỉ khiến thân thể chúng run lên, không thể trực tiếp hấp thu lực lượng linh hồn cực kỳ ngưng tụ của chúng.

Nhưng khi mười hai Vua Oán Linh tấn công Tháp Vĩnh Hằng thì kết quả hoàn toàn khác.

Lúc trước ánh sáng vàng không tổn thương chúng đột nhiên biến mạnh mẽ. Ánh vàng bỗng biến thành màu trắng, linh hồn dao động kinh khủng khó thể hình dung từ Tháp Vĩnh Hằng bắn tung ra.

Mười hai Vua Oán Linh cùng phát ra tiếng hét thê lương, thân thể không lồ mà ngưng tụ cứ thế bị đánh tan, hóa thành vô số mảnh nhỏ oán linh khuếch tán trên không trung.

Từng vòng sáng trắng chói mắt điên cuồng khuếch tán, hút lấy, cắn nuốt mảnh nhỏ linh hồn. Ánh sáng của Tháp Vĩnh Hằng hoàn toàn phá tan Lĩnh Vực Tử Linh, hóa thành đầy trời ánh sáng vàng điên cuồng vòng quanh Lĩnh Vực Tử Linh.

Hấp thu không chỉ là lực lượng linh hồn Lĩnh Vực Tử Linh, thậm chí mấy binh sĩ quân đoàn Thần Hoàng vừa chết trận bên đại doanh ma tộc cũng bị hấp thu.

Đây chính là lực lượng của siêu thần khí. Dù chỉ là ảo ảnh siêu thần khí cũng đã thi triển ra uy lực vô cùng khủng khiếp!

Tháp Vĩnh Hằng làm siêu thần khí, bản thân nó có trí tuệ to lớn. Muốn chân chính khống chế nó, trừ phi Long Hạo Thần có thể thông qua tất cả thử thách Trường Miên Thiên Tai Y Lai Khắc Tư để lại, leo đến tầng tháp cuối cùng, nhận Tử Linh Thánh Pháp Thần truyền thừa mới có thể.

Bản thân Tháp Vĩnh Hằng có tính tự chủ rất mạnh. Khi nó cảm nhận được bên này có thứ cực tốt cho mình, liền không tiếc trả giá đem thần quang ánh chiếu đến thế giới này, cố gắng vì mình cướp lấy lợi ích tốt nhất.

Lúc trước khi mười hai Vua Oán Linh nhào hướng Tháp Vĩnh Hằng, lấy uy lực siêu thần khí của nó sao không thể tổn thương đám Vua oán Linh được, chẳng qua là nó cố ý không làm vậy.

Bởi vì Tháp Vĩnh Hằng có thể cảm nhận được sức mạnh của mười hai Vua Oán Linh. Nếu chỉ công kích chúng nó ở cự ly xa thì sẽ hù chúng chạy mất. Tháp Vĩnh Hằng chỉ là ảo ảnh, nó không cách nào cưỡng ép ở khoảng cách xa hấp thu mười hai Vua Oán Linh.

Cho nên nó tránh nặng tìm nhẹ, hấp dẫn mười hai Vua Oán Linh tới trước mặt mình. Khi mười hai Vua Oán Linh đụng chạm tới cái bóng của Tháp Vĩnh Hằng, Tháp Vĩnh Hằng truyền ra lực lượng căn nguyên nhất vào chúng, cũng chính là thần uy cực tinh thuần của siêu thần khí.

Mười hai Vua Oán Linh đích thực mạnh, nhưng so với siêu thần khí độc sức một kích thì chúng có đáng gì? Trực tiếp bị chấn thành mảnh nhỏ.

Khoảnh khắc mười hai Vua Oán Linh bị chấn nát, Tử Linh Ma Thần Tát Mễ Cơ Nạp phát ra tiếng hét thảm vọng thấu trời. Lúc này gã đã hoàn toàn hiểu ra, tháp vàng trước mắt không phải kẻ như gã có thể chống cự. Nếu không nghĩ cách, gã chẳng những bị thương, chỉ sợ lực lượng tử linh khổng lồ sẽ bị cái tháp khủng bố này nuốt hết.

Giữa tiếng hét điên cuồng, Tát Mễ Cơ Nạp bỗng phun ra ngụm máu xám. Ngay sau đó, Tử Linh Ma Thần Trụ bỗng phát ra ánh sáng chói lòa.

Ánh sáng xám kinh khủng ở trên bầu trời hình thành một con Ác Ma to lớn dữ tợn, điên cuồng nhào về phía Tháp Vĩnh Hằng, hơn nữa cưỡng ép hấp thu lại Linh Vực Tử Linh trong không khí.

Ác Ma dữ tợn này chính là lực lượng căn nguyên nhất của Tử Linh Ma Thần Tát Mễ Cơ Nạp, cũng là lực lượng căn bản nhất của Ác Ma tộc, không ở trong thuộc tính tử linh.

Cùng lúc đó, trong miệng Tát Mễ Cơ Nạp phát ra tiếng hú quái dị. Bên dưới đại doanh ma tộc cùng vang lên hàng vạn tiếng hú dài, vô số ánh sáng đen từ trong quân doanh phóng ra, hợp lại bay thẳng tới chỗ Tát Mễ Cơ Nạp.

Bao gồm cả Hùng Ma Thần Hoa Lợi Phất, sáu ma thần dùng tốc độ nhanh nhất tới sau lưng Tát Mễ Cơ Nạp, mỗi tên đều liên thông với lực lượng Trụ Ma Thần của mình.

Trụ Ma Thần nở rộ ánh sáng màu khác nhau, tự huyền hóa ra bóng ảo hình dạng nguyên thủy nhất của tộc mình. Bảy bóng ảo to lớn ở trên không trung lấp lánh ánh sáng, bùng phát ra đòn tấn công mạnh nhất đánh về phía Tháp Vĩnh Hằng.

Bảy ma thần bắt tay nhau công kích, là cảnh tượng đồ sộ ngàn năm qua chưa từng xuất hiện. Dù là người sở hữu Trật Tự và Phép Tắc Thần Ấn vương tọa, Chương Quán và Chế Ước Thần Ấn kỵ sĩ Long Thiên Ấn cũng bị áp lực ngập trời này đánh bay ngược ra sau.

Tát Mễ Cơ Nạp đang liều mạng. Mới nãy gã hét lên là nhờ lực lượng cả tộc Ác Ma, ma pháp huyết mạch đến từ dòng máu Ác Ma tộc. Thông qua ma pháp này gã có thể trong nháy mắt vận dụng mỗi phần lực lượng căn nguyên của tộc nhân để bổ sung cho mình, do đó phát ra sức mạnh lớn nhất.

Có thể nói sức mạnh căn bản nhất trong đại doanh ma tộc trước Ngự Long Quan là lực lượng của Ác Ma tộc đều tại đây, có thể tưởng tượng chúng tăng phúc cho Tát Mễ Cơ Nạp lớn đến đâu. Lại thêm vào Trụ Ma Thần của gã, chớp mắt khiến Tát Mễ Cơ Nạp phát ra lực công kích mạnh nhất có thể.

Không liều mạng không được, một khi Lĩnh Vực Tử Linh bị cắn nuốt hoàn toàn, mười hai Vua Oán Linh bị Tháp Vĩnh Hằng hấp thu, vận tu vi của Tát Mễ Cơ Nạp ít nhất thấp năm phần, lại bị thương căn nguyên, không thể nào giữ vững địa vị ma thần thứ tư nữa.

Cho nên gã mới thà rằng dùng ma pháp huyết mạch lấy đi lực lượng tộc nhân khiến chúng suy yếu, cũng phải bảo vệ lĩnh vực của mình.

Bảy ma thần cùng nhau tấn công, uy lực đích thực khủng khiếp, đây không phải dùng cấm chú có thể hình dung.

Ánh sáng trắng xung quanh Tháp Vĩnh Hằng điên cuồng vụn vụn, nhưng không có vẻ như muốn chống cự lực lượng bảy ma thần liên hợp. Nó vẫn điên cuồng cắn nuốt lực lượng tử vong, bao gồm cả mảnh nhỏ của mười hai Vua Oán Linh.

Mắt thấy ánh sáng của bảy cấm chú đánh vào Tháp Vĩnh Hằng, Long Thiên Ấn ở phương xa nín thở, tim đập mạnh. Ông có thể thấy bên trong tháp vàng chính là Long Hạo Thần! Cái tháp không phải thực thể, vốn là ánh sáng lấp lánh. Nhưng ông chỉ có một người, dù thực lực của Thần Ấn kỳ sỹ mạnh cỡ nào cũng không khả năng cùng lúc đối đầu bảy ma thần bao gồm cả Tử Linh Ma Thần Tát Mễ Cơ Nạp, Hùng Ma Thần Hoa Lợi Phất liên hợp đánh ra một đòn. Áp lực khủng bố và linh lực dao động khiến ông không thể tới gần phạm vi đó.

Nhưng ngay sau đó Long Thiên Ấn liền há to miệng.

Khi bảy ánh sáng sắp đánh vào Tháp Vĩnh Hằng, ánh sáng trắng bỗng nhiên thu lại, thật là tốc độ ánh sáng, hơn nữa không bị áp lực của bảy ma thần ảnh hưởng.

Ánh sáng trắng thu lại, cái tháp và Long Hạo Thần đều vụt một cái hoàn toàn biến mất.

Bảy ma thần phát động lực lượng căn nguyên đánh ra một chiêu liều mạng hoàn toàn rơi vào không khí, bắn thẳng lên trời.

Lực lượng chúng liên hợp thật sự khủng khiếp, đây chính là một đòn dốc hết lực lượng căn nguyên Trụ Ma Thần! Cả bầu trời chớp mắt biến thành bảy sắc màu, thật lâu không tán đi. Có thể trông thấy trên trời cao phạm vi ngàn dặm tất cả mây đều biến mất, chỉ có ánh sáng bảy màu lấp lánh trên trời kéo dài mãi.

Bảy ma thần cùng rên rỉ một tiếng, đặc biệt là Tử Linh Ma Thần Tát Mễ Cơ Nạp học ra ngum máu xám, mặt trắng như tờ giấy. Nhưng bây giờ gã không dám nghỉ ngơi, hai tay nhanh chóng vung vẩy hấp thu Linh

Vực Tử Linh vỡ nát trong không gian, cùng với mảnh nhỏ linh hồn còn lại của mười hai Vua Oán Linh.

Bây giờ Tát Mễ Cơ Nạp muốn khóc cũng không khóc được. Lĩnh Vực Tử Linh của gã trong thời gian ngắn ngủi đã bị cắn nuốt hơn bốn phần. Mười hai Vua Oán Linh chẳng những bị nổ nát, có mảnh nhỏ linh hồn của năm Vua Oán Linh bị lấy đi hoàn toàn. Đây còn là do bảy ma thần kịp thời dùng lực lượng căn nguyên dốc sức ra một đòn mới xong. Nếu trễ chút nữa, chỉ sợ Tháp Vĩnh Hằng không để lại cho gã một mảnh vụn nào.

Dù là Hùng Ma Thần Hoa Lợi Phất ngấp nghé địa vị Trụ Ma Thần thứ tư của Tát Mễ Cơ Nạp, thì lúc này cũng không cách nào dấy lên vui mừng khi người gặp họa. Gã chấn kinh không kém gì Tát Mễ Cơ Nạp.

Đó chẳng qua là một Kim Tinh Cơ Tòa kỵ sĩ! Hơn nữa lúc trước hãn sử dụng thần khí là tấm thuẫn mới đúng, sao biến thành cái tháp rồi? Chẳng lẽ trong tay Kim Tinh Cơ Tòa kỵ sĩ này có tới hai thần khí? Hơn nữa thứ vừa này đã không thể dùng thần khí bình thường để hình dung, nó khắc chế Tử Linh Ma Thần Tát Mễ Cơ Nạp, thật là quá khủng khiếp.

Từ khi bắt đầu thánh chiến tới nay, Hùng Ma Thần Hoa Lợi Phất lần đầu tiên cảm nhận được áp lực nhân loại cho gã. Gã tuyệt đối không ngờ rằng Kỵ Sĩ Thánh Điện còn có tuyệt chiêu mạnh như vậy. Không ngờ sau khi đánh lén đại doanh của chúng còn ám toán Tử Linh Ma Thần Tát Mễ Cơ Nạp.

Tát Mễ Cơ Nạp lần này tuyệt đối là trọng thương nặng, chỉ sợ trong năm mươi năm cũng không thể hồi phục trạng thái cao nhất.

Có câu thỏ chết cáo khóc, trừ Tát Mễ Cơ Nạp ra, sáu ma thần khác sắc mặt cực kỳ khó xem, nhưng chúng không làm ra hành động gì khác.

Mới rồi nhờ Trụ Ma Thần phát động căn nguyên đánh một đòn, chúng đã tiêu hao rất lớn. Ngược lại bên Kỵ Sĩ Thánh Điện thì sao? Trong trận đánh lén này, họ tổn thất cái gì?

Bảy ma thần dù không muốn thừa nhận cũng hiểu rõ, người ta tổn thất là con số không. Đúng vậy, không có tổn thất nào. Bảy ma thần đều ra tay nhưng không thể giữ lại dù là một người.

Dưới tình huống này, có trời mới biết Kỵ Sĩ Thánh Điện còn giấu tuyệt chiêu nào không có lộ ra ngoài. Chúng là ma thần, không phải tử sĩ. Cảm giác sợ hãi vượt xa phần nộ, ai cũng không muốn làm Tử Linh Ma Thần Tát Mễ Cơ Nạp thứ hai. Cho nên chúng chỉ trơ mắt bay giữa trời, nhìn thống soái tối cao của Kỵ Sĩ Thánh Điện, người sở hữu Trật Tự và Phép Tắc Thần Ấn vương tọa, Chương Quân và Chế Ước Thần Ấn kỵ sĩ Long Thiên Ấn bay trở về đầu tường Ngự Long Quan.

Nhưng bảy ma thần làm sao biết, hiện tại các cường giả Kỵ Sĩ Thánh Điện cũng cực kỳ kinh ngạc không thua gì chúng. Bao gồm cả Long Thiên Ấn, không ai hiểu rõ đã xảy ra chuyện gì.

Đối với một số kỵ sĩ cấp thấp, họ đang phát ra tiếng hoan hô rung trời. Ai đều trông thấy ma tộc thảm bại. Nhưng trong lòng đám kỵ sĩ cấp cao thì chỉ có rung động, giật mình và khó hiểu. Họ đều trông thấy tháp vàng, nhưng không ai biết tháp vàng là cái gì? Chưa từng nghe nói trong Kỵ Sĩ Thánh Điện còn có một thần khí cường đại như vậy!

Trong lòng mỗi người đều tràn ngập thắc mắc, Long Thiên Ấn cũng thế, nhưng ông lo lắng nhiều hơn là an toàn của Long Hạo Thần. Dùng lực lượng khủng bố như vậy, bản thân Long Hạo Thần phải trả cái giá lớn cỡ nào? Rất có thể là trả giá sinh mệnh.

Nếu không phải Tháp Vĩnh Hằng không đón nhận một đòn cuối cùng của bảy ma thần mà lựa chọn chạy trốn thì Long Thiên Ấn sẽ càng lo lắng nhiều hơn.

Nhưng Long Hạo Thần có trả cái giá gì không? Đúng vậy, hẳn trả giá, hẳn trả cái giá linh lực bạo tăng.

Ánh sáng vàng chợt lóe, Long Hạo Thần xuất hiện ở tầng một Tháp Vĩnh Hằng. Hắn bản năng ngồi xếp bằng.

Từng vòng sáng nóng rực quay quanh người hắc, điên cuồng dâng lên. Linh lực Quang nguyên tố khổng lồ đến mức khủng bố lấy tốc độ kinh người ủa vào thân thể hắc.

Dù Long Hạo Thần có không muốn được Thập Vĩnh Hằng hỗ trợ thì bây giờ hắc không còn cách nào khác. Thập Vĩnh Hằng áp chế được cả Tử Linh Ma Thần Sát Mễ Cơ Nạp thì nói chi là hắc chỉ mới là tu vi cấp tám.

Hiện giờ Long Hạo Thần chỉ cảm thấy thân thể tựa như bị ngọn lửa thiêu đốt. Năm linh khiêu trong người lấy tốc độ kinh khủng chấn động. Linh lực quang thuộc tính bên ngoài cực kỳ tinh thuần nhưng trong đó hỗn tạp một ít hơi thở tử vong, nhập vào người hắc cần năm linh khiêu không ngừng lọc ra, mới có thể hoàn toàn loại trừ hơi thở tử vong.

Về điểm này thì Long Hạo Thần vô cùng dứt khoát. Hắc có thể trực tiếp sử dụng linh lực quang thuộc tính, bởi vì bản chất vô cùng tinh thuần. Thập Vĩnh Hằng dù sao là do con trai quang minh Y Lai Khắc Tư sáng tạo, y yêu cầu độ tinh thuần của quang thuộc tính không thấp hơn Long Hạo Thần.

Nhưng linh lực quang thuộc tính dù chỉ dính chút xíu hơi thở tử vong thì Long Hạo Thần cũng tuyệt đối không để nó nhập vào thân thể mình.

Có thể thấy Nhật Nguyệt Thần Oa rất quan trọng với Long Hạo Thần. Hắc được lời khuyên của Nhật Nguyệt Thần Oa thậm chí còn được lợi nhiều hơn là Nhật Nguyệt Thần Oa tẩm tuyền.

Giữ vững bản tâm mới là quan trọng nhất với con trai quang minh. Được thần khí chỉ có thể tăng sức mạnh, nhưng nếu không giữ bản tâm thì con trai quang minh cũng sẽ bị ô nhiễm, lạc lối.

Thế nên mặc kệ Long Hạo Thần được đến lực lượng cỡ nào, đối với hắc thì quan trọng nhất là giữ cho tâm tinh thuần, không bị bất cứ thứ gì ô nhiễm, đương nhiên càng không thể bị hơi thở tử vong ô nhiễm. Hắc

tuyệt đối không nhận truyền thừa từ Tử Linh Thánh Pháp Thần, Trường Miên Thiên Tai Y Lai Khắc Tư.

Linh lực khổng lồ bỗng ập đến khiến Long Hạo Thần bất ngờ, bởi vì dung nhập là linh lực tinh thuần chứ không phải Quang nguyên tố áp súc. Chính là nói, những linh lực này là bản thân hắn có được, có thể hòa hợp với thân mình trở thành một phần sức mạnh của hắn.

Lúc trước Long Hạo Thần cũng gặp qua tình huống này, nhưng không mạnh mẽ và khổng lồ như vậy. Hắn mơ hồ hiểu chắc là vì Tháp Vĩnh Hằng được đến chỗ tốt rất nhiều nên báo đáp hắn.

Khi bóng ảo của Tháp Vĩnh Hằng xuất hiện, chính Long Hạo Thần cũng ngây ra như phỗng. Cảm giác ngực nóng cháy lan tràn đến toàn thân, cảm giác cháy bỏng kia khiến hắn rơi vào trạng thái nửa mê nửa tỉnh.

Nhưng dù sao tinh thần lực của hắn mạnh hơn người thường nhiều, thế nên dù trong tình huống như vậy cũng vẫn cảm nhận được một ít biến hóa từ bên ngoài.

Trong cảm giác của Long Hạo Thần, Tháp Vĩnh Hằng tựa như một thể sinh mệnh chứ không phải tòa kiến trúc hay thần khí. Khi chiến đấu với Tử Linh Ma Thần Tát Mễ Cơ Nạp, nó luôn dắt mũi Tát Mễ Cơ Nạp. Điểm này càng rõ ràng hơn khi nó phát động lực lượng căn nguyên đánh lén mười hai Vua Oán Linh của Tử Linh Ma Thần.

Từ trong Tháp Vĩnh Hằng, Long Hạo Thần cảm nhận được sự tham lam khiến người hoảng sợ. Cả Tháp Vĩnh Hằng đều mở rộng ra, điên cuồng cắn nuốt lực lượng linh vực và vô số oán linh bên trong của Tát Mễ Cơ Nạp. Khi Tát Mễ Cơ Nạp phát hiện không ổn, dốc hết sức mạnh cùng sáu ma thần khác phát động công kích căn nguyên thì Tháp Vĩnh Hằng lập tức mang theo Long Hạo Thần trốn đi, không tiếp tục hấp thu mảnh nhỏ mười hai Vua Oán Linh trên không trung nữa, không chút lưu luyến.

Bởi vì bản thân có liên hệ với Tháp Vĩnh Hằng, cảm nhận của Long Hạo Thần càng sâu sắc hơn Tát Mễ Cơ Nạp hay Long Thiên Ẩn.

Khi bảy ma thần bắt tay công kích Tháp Vĩnh Hằng, Long Hạo Thần cảm nhận được Tháp Vĩnh Hằng toát ra cảm xúc chẳng thềm để ý, nhưng nó vẫn không cứng rắn chống lại. Long Hạo Thần có thể khẳng định rằng Tháp Vĩnh Hằng tuyệt đối có năng lực chặn được chiêu đó, nhưng nó cũng phải trả giá lực lượng cực kỳ khổng lồ. Thế nên Tháp Vĩnh Hằng lập tức mang theo Long Hạo Thần chạy trốn, không phải nó không cách nào chống cự lực lượng của đám Tát Mễ Cơ Nạp mà là vì không đáng.

Chính là nói, nếu Tháp Vĩnh Hằng chống được chiêu đó, vậy sẽ tiêu hao nhiều năng lượng của chính nó, tiêu hao này còn lớn hơn nếu nó chống lại được đến chỗ tốt. Vậy nên sau khi dẫn đo lợi ích, Tháp Vĩnh Hằng cho rằng hoàn toàn không cần đổi đầu, thông thả mang theo Long Hạo Thần phá vỡ không gian, rời đi. Bảy ma thần cũng không thể làm gì được nó.

Biểu hiện của Tháp Vĩnh Hằng làm Long Hạo Thần lạnh thấu xương. Tháp Vĩnh Hằng quá có lý tính, hoàn toàn lấy lợi ích làm trung tâm, không quan tâm cái gì khác. Hơn nữa Long Hạo Thần rõ ràng cảm nhận được Tháp Vĩnh Hằng có năng lực tùy thời xuất hiện bên cạnh hắn. Nhưng trước kia trong lúc chiến đấu, Tháp Vĩnh Hằng chân chính giúp đỡ hắn chỉ có một lần, đó là lúc hắn rơi vào đường cùng sắp chết, hơn nữa chỉ là thoáng qua.

Khi Long Hạo Thần và Thái Nhi gặp phải nguy hiểm, hắn dốc hết sức bảo vệ Thái Nhi, Tháp Vĩnh Hằng chẳng chút động tĩnh. Nhưng lúc này hắn cũng dùng năng lực truyền tống rời đi, Tháp Vĩnh Hằng cảm nhận lợi ích lớn thoáng chốc hiện ra.

Loại cảm giác này đối với lương thiện như Long Hạo Thần thật rất khó chịu. Hôm nay Tháp Vĩnh Hằng xuất hiện khiến hắn càng hiểu sâu hơn về siêu thần khí. Hắn lơ mơ phát hiện, coi như là Trường Miên

Thiên Tai Y Lai Khắc Tư để lại ấn ký linh hồn cũng không thể hoàn toàn khống chế siêu thần khí này. Tháp Vĩnh Hằng có trí tuệ và phán đoán của chính nó. Chính là nói, dù hắc được truyền thừa của Y Lai Khắc Tư, khi hắc làm việc gì có hại cho Tháp Vĩnh Hằng, hoặc khiến nó tiêu hao nhiều thì Tháp Vĩnh Hằng sẽ vẫn kháng cự hắc, thậm chí không để hắc sử dụng.

Nếu Long Hạo Thần là người háms lợi, vậy hắc nhất định sẽ cho rằng Tháp Vĩnh Hằng là con dao hai lưỡi, chỉ cần dùng tốt, sẽ giúp ích rất lớn cho hắc. Cách sử dụng càng đơn giản, chỉ cần cùng Tháp Vĩnh Hằng giữ hai bên cùng có lợi là được.

Nhưng trong lòng Long Hạo Thần hoàn toàn không có suy nghĩ này. Hắc một chút cũng không muốn chia đôi lợi ích với Tháp Vĩnh Hằng. Siêu thần khí này hoàn toàn có thể hấp thu năng lượng tử vong tăng mạnh chính nó, hơn nữa lợi ích đến từ nó khiến Long Hạo Thần không thể nào chấp nhận.

Tuy hôm nay Tháp Vĩnh Hằng trọng thương Tử Linh Ma Thần Tát Mễ Cơ Nạp, chấn nhiếp bảy ma thần trong ma tộc, nhưng nó cũng đẩy Long Hạo Thần ra xa, càng khiến Long Hạo Thần giữ vững quyết tâm không nhận truyền thừa của Y Lai Khắc Tư.

Nhờ vào lực khống chế tinh thần cường đại, linh lực trong người Long Hạo Thần hình thành cái lưới lớn, bất cứ hơi thở tử vong nào cũng đừng mơ lọt vào trong linh lực của hắc. Chỉ có linh lực trải qua chắt lọc mới có thể dung hợp với linh lực bản thân hắc, tiến vào linh khiếu.

Làm như vậy nhất định sẽ uống phí một phần lớn linh lực định cùng hắc dung nhập, nhưng giữ cho linh lực tinh thuần càng quan trọng hơn.

Long Hạo Thần mơ hồ cảm giác được giữa môg hắc dần có linh lực dao động, đó cũng là vị trí linh khiếu sắp hình thành.

Ngực, bụng, giữa trán, hai vai, đây là năm linh khiếu của hắc, năm điểm ở cơ thể và đôi tay hắc, tiếp đến hắc cần nhất dĩ nhiên là điểm tựa

hai chân. Chỗ mônng khiêu huyết là vị trí thích hợp nhất.

Nhưng Long Hạo Thần không ngờ là huyết vị tại hai vai mới thông không bao lâu thì đã bắt đầu có chỗ mới.

Linh cảm cùng với lĩnh ngộ luôn đến và đi nhanh chóng, đương nhiên Long Hạo Thần sẽ không bỏ qua cơ hội tốt như vậy. Hắn vừa hấp thu linh lực bên ngoài vừa cẩn thận cảm nhận sự xao động đó. Dù không thể một lần đột phá, có kinh nghiệm cảm nhận đợt này, sẽ giúp đỡ rất lớn cho tương lai đột phá.

Thời gian trôi qua từng phút giây, có thể thấy ở tầng một Tháp Vĩnh Hằng từng vòng sáng vàng không ngừng từ xung quanh tháp ủa hướng Long Hạo Thần, dung nhập vào người hắn, một phần bị hắn tách ra, hấp thu một phần khác. Cùng lúc đó, trên người hắn bắt đầu xuất hiện ánh sáng vàng như ẩn như hiện.

Nếu lúc này Long Hạo Thần chọn mình tưởng sâu, vậy hắn rất có thể một hơi xây linh khiêu thứ sáu, thứ bảy. Đáng tiếc đây hiển nhiên không phải điều hắn muốn làm hiện nay. Bởi vậy khi Tháp Vĩnh Hằng kết thúc truyền linh lực cho hắn, hắn cũng tỉnh khỏi trạng thái tu luyện.

Hít sâu một hơi, thân thể tự nhiên bay lên, trên mặt Long Hạo Thần kiêu không được lộ ra sợ hãi và vui mừng, nhưng mừng rỡ qua đi là một chút không cam lòng.

Hắn đích thực không muốn nhận sự trợ giúp của Tháp Vĩnh Hằng nữa. Bởi vì sự hỗ trợ này hắn không muốn cũng không thể trả lại. Hắn thậm chí đã quyết định tuyệt đối không bước lên tầng ba Tháp Vĩnh Hằng. Nhưng hắn không thể phủ định rằng mình được đến chỗ tốt cực lớn từ phía Tháp Vĩnh Hằng.

Tu vi đột phá cấp tám rồi, tuy Long Hạo Thần vẫn luôn tu luyện nhưng muốn linh khiêu ở hai vai tràn ngập cần thời gian khá dài. Dù hắn là con trai quang minh, có được thể chất Thần Quyển Giả, tốc độ hấp thu

Quang nguyên tố nhanh hơn người bình thường tu luyện rất nhiều lần, tích góp hai vạn linh lực chỉ sợ phải cần hai năm mới được.

Dù sao linh lực không phải chỉ đơn giản là con số. Ví dụ linh lực kỳ cấp bảy lấy một điểm là một, vậy kỳ cấp tám lấy ra một điểm linh lực là áp súc.

Chính là nói, cùng là linh lực nhưng bản chất giữa cấp bảy và cấp tám có khác biệt. Có lẽ số lượng là một linh lực, thể tích tổng thể và nguyên tố nhiều ít đều giống nhau, nhưng linh lực càng ngưng tụ ở trong thực chiến phát ra uy lực đương nhiên càng lớn. Đây chính là điểm mạnh của linh cương.

Thế nên tu vi của Long Hạo Thần tiến vào cấp tám, tổng cộng có năm linh khiếu nhưng tốc độ tăng linh lực của hắn chậm hơn trước đây. Bởi vì trong quá trình tu luyện cần qua công đoạn áp súc.

Lần này khi hắn tu luyện xong, vui mừng phát hiện hai linh khiếu ở hai vai đều đầy một phần ba. Trừ chính hắn tự tu luyện được đến một phần linh lực, lần này Tháp Vĩnh Hằng mang đến chỗ tốt có khoảng năm ngàn linh lực tinh thuần nhất. Đây mới chỉ là một phần nhỏ sau khi hắn chiết xuất ra, nếu không thì con số sẽ càng lớn hơn.

Hiện giờ tổng sản lượng linh lực của Long Hạo Thần đã cao tới ba vạn bảy ngàn, có thể nói là tiến bộ bay vọt.

Xoay người, Long Hạo Thần ánh mắt phức tạp liếc pho tượng ở tận cùng Tháp Vĩnh Hằng. Ổn định tâm tình, hắn lập tức phát động truyền tống. Hắn không muốn mình sinh ra cảm xúc lưu luyến nơi đây. Mỗi khi hắn nghĩ đến năm đó Tử Linh Thánh Pháp Thần, Trường Miên Thiên Tai Y Lai Khắc Tư nương siêu thần khí này giết chết không biết bao nhiêu nhân loại thì lòng sẽ rất đau.

Ánh sáng vàng lấp lánh, khi Long Hạo Thần lại xuất hiện trong bầu trời đêm, khung trời đã hoàn toàn tĩnh lặng. May mắn ánh vàng chỉ chợt

lóa, bởi vì Long Hạo Thần không mở ra linh cánh nên thân thể tạm dừng
giây lát liền rơi xuống dưới.

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 207

Hy Vọng Dựng Lại Săn Ma Đoàn

Bạn đang đọc truyện được lấy tại Truyenyy chấm cơm.

Cơ thể rơi xuống, hai tay Long Hạo Thần nhẹ ấn xuống, hít sâu, thân thể tựa như lông chim nhẹ nhàng đáp xuống đất.

Lúc này đã sắp bình minh nhưng sắc trời vẫn âm u. Linh lực quang hệ của hắn thật quá bắt mắt, vì để tránh phức tạp, hắn dùng cách khó nhất khống chế thân thể mình.

Không muốn để ma tộc phát hiện nguyên nhân chủ yếu là không hy vọng bị ma tộc biết rằng truyền tông đi Tháp Vĩnh Hằng, khi xuất hiện phải cùng một chỗ. Nếu bí mật này bị kẻ địch biết sẽ dễ dàng đặt ra chiến thuật đối phó hắn. Cho nên Long Hạo Thần đành phải mạo hiểm.

May là lúc trước khi hắn biến mất vị trí không cao lắm, cách mặt đất khoảng bốn trăm mét. Sau một chuỗi nín thở, mạnh vỗ một cái, coi như giảm bớt tốc độ rơi xuống. Mắt thấy sắp đáp xuống đất, Long Hạo Thần hơi cuộn người lại, hoàn toàn nhờ vào lực lượng cơ bắp đá một cước ra sau.

Phải biết rằng bây giờ ngoại linh lực của hắn đã trên hai vạn, dốc sức đá ra một cước ở trên không trung phát ra tiếng nổ, lần nữa giảm tốc độ rơi.

Thân thể từ từ rơi xuống đất, trải qua một chuỗi lăn xoay, mới giảm hết lực chấn. Trên người mặc Kim Tinh Cơ Tòa chiến giáp cấp sử thi

cũng giúp rất lớn cho hắc hóa giải áp lực khi rơi xuống đất. Đáp xuống đất rồi Long Hạo Thần nhảy vọt lên, chạy nhanh hướng Ngự Long Quan.

Tinh thần lực cường đại đã sớm che giấu thân hình hắc khi vừa trở lại đây. Thế nên mãi đến khi hắc đi tới Ngự Long Quan, người canh gác Kỳ Sĩ Thánh Điện quan sát bằng mắt thường mới phát hiện hắc trở về.

Đương nhiên sẽ không có hiểu lầm gì, Kim Tinh Cơ Tòa chiến giáp trên người Long Hạo Thần chính là tượng trưng cho thân phận. Huống chi hiện nay Kim Tinh Cơ Tòa kỳ sĩ còn chưa trở về chỉ có mỗi mình hắc.

Bởi vậy, khi Long Hạo Thần leo lên đầu tường Ngự Long Quan thì nghênh đón hắc là tiếng hò reo rung trời và vô số ánh mắt tôn kính.

Thật nhiều kỳ sĩ ánh mắt nồng nhiệt nhìn chăm chăm Long Hạo Thần, dùng năm tay mạnh đập vào ngực giáp, biểu đạt kính ý cao nhất với Long Hạo Thần.

Đây là kính ý đối với Thánh kỳ sĩ trưởng mới của họ. Ngay cả Thần Ấn kỳ sĩ Long Thiên Ấn còn không biết Long Hạo Thần làm sao trọng thương Tử Linh Ma Thần Tát Mễ Cơ Nạp, càng đừng nói đến chiến sĩ bình thường. Trong mắt họ, chính là vị Thánh kỳ sĩ trưởng cường đại đánh bại ma thần mạnh nhất của đối phương, hơn nữa làm được khi Thánh kỳ sĩ trưởng chưa phải là Thần Ấn kỳ sĩ. Bởi vậy, trong lòng họ, chức Đại Lý Thánh kỳ sĩ trưởng của Long Hạo Thần tự động bị họ xóa bỏ hai chữ đại lý. Đồng thời họ càng thêm tin tưởng vào trận thánh chiến này.

Khi Long Hạo Thần lần nữa đứng trước mặt Long Thiên Ấn, ông bỗng nhiên phát hiện mình không biết nên nói gì. Lúc đó ông cảm giác được chắc Long Hạo Thần không xảy ra chuyện gì, chỉ là trốn trong không gian khác, nhưng sao hắc có thể làm được?

Sau khi lên cấp chín, đích thực có năng lực ở trình độ nhất định xé rách không gian tạm xuyên qua, nhưng phải ở lúc không gian ổn định

bình tĩnh mới làm được. Nhưng khi Long Hạo Thần xuyên qua không gian thì tình hình thế nào? Bảy ma thần liên hợp lại, không biết không gian bị phá hỏng đến trình độ nào, chớp mắt vỡ nát, không gian tê liệt gần như vụn vẹo cả không trung chiến trường. Dưới tình huống như thế, Long Hạo Thần vẫn thông thả xuyên qua không gian mà đi, Long Thiên Ẩn tự hỏi lòng, chính ông tuyệt đối không làm được.

Hơn nữa lần này Long Hạo Thần ra đi thời gian dài như vậy, nhất định đã có tọa độ không gian khác mới đúng. Nếu không thì lạc trong không gian sẽ vĩnh viễn không thể trở về.

"Ông nội." Long Hạo Thần hành lễ kỵ sĩ với Long Thiên Ẩn, thái độ cũng thân thiết hơn trước.

Lúc hắn bị Tát Mễ Cơ Nạp công kích, liền cảm nhận được Long Thiên Ẩn liều mạng đến cứu. Trước khi truyền tống rời đi hắn cũng trông thấy Long Thiên Ẩn, đương nhiên sẽ có cảm tình với ông nội nhiều chút.

Long Thiên Ẩn cười khổ nói.

"Thật không biết nên nói gì với con nữa. Bảo tháp xuất hiện bên cạnh con là cái gì?"

Long Hạo Thần trầm ngâm một lát sau, nói.

"Con không muốn gạt ông, nhưng đây là bí mật không thể nói ra. Con chỉ có thể cho ông biết, thật ra nó chỉ khắc chế mỗi mình Tử Linh Ma Thần Tát Mễ Cơ Nạp mà thôi, hơn nữa con không thể khống chế nó, nó tự động xuất hiện. Giữa con và nó chỉ có một đường dẫn, là nó mang con rời đi."

Khiến Long Hạo Thần kinh ngạc là Long Thiên Ẩn không hỏi tiếp nữa, ánh mắt dần hiền hòa.

"Con không sao chứ? Tát Mễ Cơ Nạp có làm con bị thương?"

Long Hạo Thần lắc đầu.

"Con không sao, có thể tùy thời ra chiến trường. Trời sắp sáng, ma tộc nhất định sẽ phản kích trả thù. Con đã sẵn sàng chiến đấu, xin ông ra lệnh."

Nhìn hăn, Long Thiên Ẩn câm nín, tức giận nói.

"Ra lệnh cái gì? Con đoán sai rồi, ta nói con biết, hôm nay ma tộc có bảy mươi phần trăm khả năng không tấn công. Lúc trở về con không trông thấy sao? Trụ Ma Thần của Tử Linh Ma Thần Tát Mễ Cơ Nạp đã thu lại ánh sáng. Lần này con tổn thương gã rất nặng, Linh Vực Tử Linh thậm chí bị tháp của con xé nát. Ta nên nói gì với con đây? Ta và Dương gia gia của con đã bảo phải giấu giếm sức mạnh không được lộ thân phận. Con hay lắm, che giấu năng lực ma tộc đã biết, nhưng dựa vào thứ chúng không biết lập tức biến thành mục tiêu chú ý. Một mình con liền có hai thần khí, ma tộc không chú ý mới là lạ. Ta chắc chắn rằng không bao lâu Ma Thần Hoàng sẽ biết sự tồn tại của con. Con nói xem sao ta dám phái con ra chiến trường nữa? Con đã nói tháp kia chỉ có thể đối phó Tử Linh Ma Thần Tát Mễ Cơ Nạp, nếu là mấy ma thần khác lần nữa công kích, nếu con gặp chuyện gì thì làm sao đây?"

Tuy Long Thiên Ẩn đang giận dữ nhưng lòng Long Hạo Thần lại ấm áp. Hăn nghe ra được trong giọng nói của ông nội tràn ngập quan tâm và lo lắng.

"Ông nội, vậy con giữ thành là được. Dù cho ma thần muốn tấn công con thì chúng phải dẫn đo kỹ. Chúng ta biết tháp chỉ có thể đối phó Tát Mễ Cơ Nạp nhưng chúng không biết! Con nghĩ không có bao nhiêu ma thần dám mạo hiểm thế đâu, Tát Mễ Cơ Nạp chính là vết xe đổ của chúng. Hơn nữa cũng không thể trách con được! Vàng dù giấu cỡ nào cũng sẽ tỏa sáng. Chắc ông nội không hy vọng cháu trai bình thường vô danh chứ?"

Nói đến đây Long Hạo Thần kiềm không được bật cười, liếc Long Thiên Ẩn, làm bộ dáng như ăn vạ.

Long Thiên Ẩn cũng nhin không được mặt lộ nét cười. Ông rất ít khi cười, nhưng nhìn cháu trai đứng trước mặt, thật sự ức chế không được vui sướng trong lòng.

Lo lắng qua đi càng cho ông nhìn thấy cháu mình mạnh mẽ. Có thể nói, ông không trông thấy chút khuyết điểm nào trên người Long Hạo Thần. Tuổi không tới hai mươi đã có sức mạnh cấp tám, lại còn có đến hai thần khí. Tuy hẳn chưa thể khống chế hoàn mỹ thần khí nhưng tuổi như hẳn lại có tốc độ tiến bộ thế này, qua vài năm nữa hẳn thật sự có năng lực đối đầu với đám ma thần. Đây chính là cháu của ông! Là anh hùng, lãnh đạo sẽ để lại nét mực đậm trong lịch sử nhân loại.

Hít sâu, Long Thiên Ẩn nói.

"Lần này ma thần e rằng bị chúng ta đánh sợ. Theo tính toán thì trong ba quân đoàn Thần Hoàng, tất cả Địa Ngục Ma đều bị tiêu diệt. Mất đi lực lượng công kích ma pháp, quân đoàn Thần Hoàng tựa như con cọp mất răng, không đáng sợ. Tử Linh Ma Thần Tát Mễ Cơ Nạp lại bị con trọng thương. Gã là kẻ mạnh nhất trong mấy ma thần này. Tựa như con đã nói, chỉ sợ đám ma thần không dám hành động thiếu suy nghĩ, tối đa cũng kéo dài tình thế trước mắt. Chỉ cần không xuất hiện viện binh thì chúng không dám quyết chiến với chúng ta. Cho nên ông không định để con tiếp tục ra trận nữa."

"A?" Long Hạo Thần thoáng chốc sốt ruột. "Ông nội, vậy không được đâu! Ông và Dương gia gia nên giữ lời hứa chứ. Không cho con ra trận thì sao hoàn thành nhiệm vụ ngàn vạn công huân? Con còn phải cùng đồng bạn dựng lại đoàn, đến hậu phương ma tộc tàn sát."

Long Thiên Ẩn đứng dậy, chậm rãi đi tới trước mặt Long Hạo Thần, mặt lộ ra khí thế uy nghiêm, thân hình cao to trông thật vững chắc. Ông đứng trước mặt Long Hạo Thần, cho Long Hạo Thần cảm giác như ngọn núi cao vĩnh viễn không ngã.

"Hạo Thần, con yên tâm, ông và Dương gia gia của con có cách nghĩ riêng. Con là cháu trai ruột của ông, cũng là đứa cháu duy nhất, con còn

là con trai quang minh, Thần Quyển Giả, là hy vọng tương lai của nhân loại. Nếu bảo vệ con dưới cánh chim của ta, đợi đến khi nào con mới có thể trở thành lãnh đạo của nhân loại, khi nào mới có thể dẫn dắt nhân loại hủy diệt ma tộc? Con phải không ngừng rèn luyện, không ngừng tăng thực lực, giống như điều trước đây con đã làm. Ông tin tưởng con có năng lực bảo vệ chính mình, cũng có sức mạnh sáng tạo nhiều hơn huy hoàng. Vậy nên ông nội sẽ không ngăn cản con ra chiến trường. Liên tục đại chiến hai ngày, con dọa lui kẻ địch một lần, khiến ma tộc đánh mất cơ hội thu hoạch nhiều xác chết để bổ sung thực vật, lại trọng thương Tử Linh Ma Thần Tát Mễ Cơ Nạp, tiến bước ức chế khí thể đại quân ma tộc. Hai công lớn này ông nội đều ghi nhớ cho con. Làm điện chủ Kỵ Sĩ Thánh Điện, ông có quyền đưa con công huân. Cho nên ông quyết định thưởng con năm mươi vạn công huân, để khen ngợi con xoay chuyển tình thế trong hai trận đại chiến."

"Năm mươi vạn?" Long Hạo Thần kinh ngạc, hân vui mừng nhưng cùng lúc đó lo lắng hỏi. "Ông nội, thế này chắc không tính là làm việc riêng chứ?"

"Nói nhảm!" Long Thiên Ấn cốc đầu Long Hạo Thần, cười mắng. "Con đi Kỵ Sĩ Thánh Điện chúng ta hỏi thăm xem, ai không biết ông nội con là Thần Ấn kỵ sĩ nghiêm khắc, công bình nhất. Ông có được là Trật Tự và Phép Tắc Thần Ấn vương tọa, nếu ông không làm được công bình thì sao có thể được Thần Ấn vương tọa thừa nhận? Con yên tâm, ông thường cho con chỉ có ít chứ không nhiều. Con tưởng tượng xem, nếu không có con đoạn hậu, năm mươi Bí Ngân Cơ Tòa kỵ sĩ đồng hành có mấy người sống sót trở về? Chỉ riêng hành động đoạn hậu không tiếc trả giá sinh mệnh của con đã đủ năm mươi vạn công huân. Đây là con dùng sự dũng cảm, mạng sống và tinh thần hy sinh đổi lấy. Dù rằng khi đó ông rất giận, giận con không để ý an toàn của bản thân. Nhưng làm ông nội con, làm điện chủ Kỵ Sĩ Thánh Điện, con là niềm kiêu hãnh của ông nội. Cháu trai của Long Thiên Ấn ta khi đối mặt nguy hiểm không bỏ rơi đồng bạn, dùng hành động trực tiếp chứng minh sự dũng cảm của con."

Nhìn trong mắt ông nội tràn ngập tình cảm, hốc mắt Long Hạo Thần ươn ướt. Dù hẳn có mạnh mẽ hơn, tâm trí trầm ổn hơn, rốt cuộc chỉ mới hai mươi tuổi mà thôi. Được ông nội thừa nhận, đối với hẳn thật sự rất quan trọng.

Long Thiên Ẩn hít sâu, ổn định cảm xúc kích động, nói tiếp.

"Con làm rất tốt, nhưng đã không thích hợp ở lại đây nữa. Ánh sáng của con nên nở rộ ở nơi cần thiết hơn. Ngự Long Quan chúng ta không quá đáng lo về mặt phòng ngự, con lại dễ dàng bị đối phương chú ý. Cho nên sau khi tự hỏi, ông quyết định cho con một nhiệm vụ, hoàn thành nhiệm vụ này tương đương với hoàn thành ngàn vạn công huân, có thể dừng lại Săn Ma Đoàn của con. Ông chưa cho con biết, lần này Dương gia gia của con quay lại Thánh Minh, là muốn thảo luận với lãnh đạo thánh điện khác nên dùng năng lực phá hủy Trụ Ma Thần của con như thế nào. Liên Minh sẽ phối hợp với con phát huy sức mạnh này đến mức lớn nhất."

Vừa nghe nói có thể dừng lại Săn Ma Đoàn, Long Hạo Thần hưng phấn suýt nữa nhảy cẫng. lên "Ông nội, xin ông hãy tuyên bố nhiệm vụ đi, dù có là gì thì con nhất định sẽ hoàn thành."

Long Thiên Ẩn nói.

"Đừng nói chắc như vậy, nhiệm vụ tương đương với ngàn vạn công huân sẽ đơn giản thế nào? Con có thể trở về nghỉ ngơi trước đã, ngày mai sẽ xuất phát hoàn thành nhiệm vụ. Nhiệm vụ này rất đơn giản, con đi một mình, lấy thân phận Thánh kỵ sĩ trưởng của Kỵ Sĩ Thánh Điện trước tiên gia nhập vào trận phòng ngự của năm thánh điện khác tại quan ải. Mỗi một quan ải ít nhất đạt được trăm vạn công huân, hoặc lập công lớn cỡ như đêm qua. Hoàn thành chiến đấu năm tòa hùng quan rồi, tất nhiên con sẽ hội hợp với đồng bạn. Đến lúc đó Liên Minh sẽ cho con nhiệm vụ mới, hiểu rõ chưa?"

Hạnh phúc đến quá đột nhiên, cho nên Long Hạo Thần thoáng chốc có cảm giác bơ ngỡ.

Tham gia chiến đấu với năm thánh điện khác, hội hợp cùng đồng bạn, không thể nghi ngờ, Long Thiên Ấn cho hãn nhiệm vụ này đơn giản hơn nhiệm vụ ngàn vạn công huân của Dương Hạo Hàm nhiều! Hơn nữa không ngừng tới quan ải khác thì hãn có thể cùng đồng bạn gặp gỡ, sao hãn không hưng phấn cho được? Thoáng chốc Long Hạo Thần bởi vì kích động mà nói không ra lời.

Long Thiên Ấn mỉm cười nói.

"Có phải con đang nghĩ sắp đi tới Khu Ma quan gặp cô bạn gái của mình mới vui sướng như vậy?"

Đúng thế, cách Ngự Long Quan Ky Sĩ Thánh Điện gần nhất, chẳng phải chính là Khu Ma quan có Thích Khách Thánh Điện ư? Thái Nhi đã ở đó!

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 208

Đánh Lén! Thái Nhi Gặp Nguy Hiểm

Nghे thấy ông nội nhắc nhở, cảm xúc của Long Hạo Thần bỗng chốc lại dao động kịch liệt. Hắn không che giấu tình cảm, mạnh gật đầu.

Long Thiên Ẩn khẽ thở dài.

"Khổ cho đám thanh niên các người. Nếu không phải có ma tộc, ông nội đã có thể làm chủ hôn cho hai đứa. Phải đối xử tốt với người ta, lão già Thánh Nguyệt tính tình không dễ chọc."

Bàn về bồi phạt thì Thánh Nguyệt kỳ thực còn cao hơn Long Thiên Ẩn một bậc, nhưng tu vi thì Long Thiên Ẩn có Thần Ẩn vương tọa mạnh hơn chút.

Long Hạo Thần liên tục gật đầu, nói.

"Ông nội, con có thể đi ngay được không?"

Long Thiên Ẩn bực mình nói.

"Không được, nhớ vợ rồi không muốn ở bên ông nội lâu chút sao? Từ giờ trở đi con phải theo sát bên ông cho đến lúc ngày mai rời đi."

Nghे ông nội nói thế, Long Hạo Thần ổn định lại cảm xúc kích động.

"Ông nội, con..."

Long Thiên Ẩn khoát tay.

"Ông hiểu. Lúc ông bằng tuổi con chẳng biết phản nghịch hơn gấp mấy lần, con đã làm tốt lắm. Nhưng con phải nhớ kỹ, ông nội ủng hộ con dừng lại Săn Ma Đoàn không có nghĩa là yên tâm an toàn của con. Con là cháu trai duy nhất của ông. Con không chỉ phải giữ mình an toàn vì Liên Minh, mà còn vì ông nội. Liên Minh mất đi con là mất đi một cánh tay đắc lực. Ông nội mất con là mất đi người thân. Con hiểu chưa?"

Long Hạo Thần im lặng, chậm rãi tiến lên một bước, ôm chặt Long Thiên Ấn.

Long Thiên Ấn bật cười. Bao năm nay đây là lần đầu tiên ông phát ra nụ cười vui vẻ nhất. Ông biết bắt đầu từ bây giờ, mình thật sự có cháu nội.

Chính như Long Thiên Ấn phán đoán, sau khi trời sáng, ma tộc không phát động công kích. Nhưng đại doanh ma tộc nhanh chóng điều động. Quân đoàn Thần Hoàng bị trọng thương rõ ràng lui vào trong, chăm sóc thương binh.

Đương nhiên ba cấm chú đối với đại quân ma tộc không phải không có chỗ tốt. Ít nhất thì những thi thể không hóa thành tro bụi có thể làm thực vật. Cả đại quân ma tộc dùng bữa ăn cao cấp nhất, lấy binh sĩ quân đoàn Thần Hoàng làm nguyên liệu.

Bởi vì Tát Mễ Cơ Nạp bị trọng thương nên dung nhập vào Trụ Ma Thần, bế quan tu luyện. Quyền chỉ huy đại doanh ma tộc rồi cuộc rơi vào tay Hùng Ma Thần Hoa Lợi Phát.

Nhưng lúc này Hoa Lợi Phát ngược lại không dám chèn ép thực lực Ác ma tộc, cho nên không lập tức phát động chiến tranh. Một là bởi vì mới có thực vật bổ sung, quan trọng hơn là hiện giờ Ác ma tộc đang suy yếu.

Tát Mễ Cơ Nạp điều động lực lượng căn nguyên của toàn tộc phát ra một kích khủng khiếp, khiến tộc nhân Ác Ma tộc đều bị suy yếu rất

nhiều. Không quân của ma tộc gần như đều do Ác Ma tộc tổ thành. Dưới tình huống này thì sao có thể chiến đấu với Ngự Long Quan được?

Đánh một trận với Long Thiên Ấn, Long Hạo Thần khiến Hoa Lợi Phát nhận ra sự cường đại và căn cơ của nhân loại, dĩ nhiên gã sẽ không làm liều. Ít ra phải nghỉ ngơi hồi phục một đoạn thời gian mới bắt đầu phát động chiến tranh.

Ngày hôm sau, khi màn đêm lần nữa giáng xuống, hai bóng người lặng lẽ rời khỏi Ngự Long Quan, nhắm một phương hướng, giữa đêm gió tuyết thẳng đến phương nam.

Dù là Tử Linh Ma Thần Tát Mễ Cơ Nạp hoặc Hùng Ma Thần Hoa Lợi Phát đều không biết, Thánh kỵ sĩ trưởng Kỵ Sĩ Thánh Điện đem đến "kinh hi" cho chúng đã rời đi. Bây giờ Ngự Long Quan chỉ có một vị Thần Ấn kỵ sĩ Long Thiên Ấn trấn giữ.

Đương nhiên lá bài chân chính của Kỵ Sĩ Thánh Điện không phải là Long Hạo Thần! Long Thiên Ấn có gan dùng trận thế như vậy đối đầu với đại quân ma tộc đương nhiên là có chỗ dựa.

Rời khỏi Kỵ Sĩ Thánh Điện, Long Hạo Thần và Hàn Vũ có loại cảm giác chim cất cánh tự do trên trời cao, rốt cuộc có thể dựng lại đội. Long Hạo Thần hiểu rõ, tuy mặt ngoài ông nội nói là cho mình làm nhiệm vụ, kỳ thực Long Thiên Ấn không kiểm tra trị số công huân hiện tại của hắn. Chính là nói, hắn ở mỗi tòa hùng quan có lấy lấy được một trăm vạn công huân hay không cũng sẽ chẳng có người kiểm tra.

Thế nên sau khi rời đi Ngự Long Quan họ tương đương với hoàn thành nhiệm vụ hội hợp đồng bạn!

Mọi người tách ra đã hơn một năm rưỡi, nhớ nhau hơn bất cứ thứ gì. Huống chi quan ải thứ nhất họ đến chính là Khu Ma quan có Thích Khách Thánh Điện, Thái Nhi đang ở đó!

Long Hạo Thần rõ ràng cảm giác được tim mình không thể bình tĩnh. Cảm giác mãnh liệt hưng phấn thậm chí thúc đẩy linh lực trong người hắn xuất hiện dao động bất quy tắc, có chút ảnh hưởng hiệu suất hấp thu Quang nguyên tố bên ngoài.

Nhưng hắn thật khó khống chế cảm xúc của mình.

Thải Nhi, cô có khỏe không? Một năm rồi, cô có nhớ lại gì không? Cô có nhớ tôi không? Vừa nghĩ tới những điều này là Long Hạo Thần chỉ hận mình không mọc thêm nhiều cánh, nhanh chóng bay tới bên cạnh Thải Nhi.

Họ rời khỏi Ngự Long Quan, tuy rằng đi phía nam hướng Khu Ma quan nhưng trước tiên đi về tây nam, do đó vào trong nội bộ Liên Minh Thánh Điện. Dù sao đại quân ma tộc bên ngoài như hổ rình mồi, họ không muốn gặp rắc rối. Sau khi tiến vào nội bộ Liên Minh Thánh Điện, có Ngự Ma sơn mạch địa thế hiểm trở, họ có thể tập trung hết sức chạy đi, dùng tốc độ nhanh nhất hướng tới Khu Ma quan.

Sức Tinh Vương chở hai người không thành vấn đề, huống chi bản thân Hàn Vũ cũng là thể chất quang minh, nội linh lực bẩm sinh cao tới tám mươi. Thế nên Tinh Vương thân thiện với y chỉ thua Long Hạo Thần. Trong tình trạng Long Hạo Thần bổ sung linh lực cho nó, Tinh Vương dùng tốc độ nhanh nhất bay hướng Khu Ma quan.

Khu Ma quan.

Thánh chiến đã tiến hành một năm rồi, chiến đấu ngày càng thảm khốc. Trong Lục Đại Thánh Điện, chống đỡ thế công của ma tộc gian khổ nhất là bên Trấn Nam quan, thứ hai là Khu Ma quan.

Mỗi một cửa ải của nhân loại đều là một tòa thánh điện trấn giữ. Thích Khách Thánh Điện và Kỵ Sĩ Thánh Điện so sánh với nhau thì thực lực tổng thể tuy cách biệt chút, nhưng chênh lệch không lớn lắm. Thế nên Khu Ma quan chống cự khó khăn là bởi vì chức nghiệp.

Tuy lúc kỵ sĩ thủ thành không thể dùng tọa kỵ, nhưng dù sao họ là chiến sĩ trọng giáp, xuống chiến mã cũng là trọng bộ binh, thủ ở đầu tường tựa như vách tường bằng đồng.

Thích khách lại không được. Bàn về lực công kích, thích khách vượt xa kỵ sĩ, nhưng bàn về phòng ngự thì họ thua xa kỵ sĩ rất nhiều. Thích khách am hiểu ẩn nấp, ám sát, lén vào kẻ địch hàng vạn chỉ cắt đầu thượng tướng. Tấn công và phòng ngự là điểm yếu của họ, đặc biệt là loại thủ thành chiến.

Thế nên trong trận chiến tranh này, Thích Khách Thánh Điện có thể nói là tổn thất thảm trọng. Nếu không phải có Quang Diệu Thiên Sư kỵ sĩ đoàn ở trong Khu Ma quan, chỉ sợ Khu Ma quan đã sớm bị công phá vài lần. Kỵ Sĩ Thánh Điện giúp đỡ rất lớn cho Thích Khách Thánh Điện. Nhưng thánh chiến dù sao là cùng phát động ở sáu quan ải, mỗi một thánh điện phải trước hoàn thành nhiệm vụ phòng ngự của mình mới có sức đi giúp thánh điện khác.

Trong bảy mươi hai Trụ Ma Thần của ma tộc, ma thần và chủng tộc xếp ba hạng đầu đều không xuất hiện trong thánh chiến. Mà xếp hạng bốn Tử Linh Ma Thần Tát Mễ Cơ Nạp, xếp hạng sáu Hùng Ma Thần Hoa Lợi Phất đều ở bên Ngự Long Quan. Kỵ Sĩ Thánh Điện gánh vác áp lực lớn như vậy, muốn giúp Thích Khách Thánh Điện thì là có lòng mà không đủ sức!

Một năm rưỡi này, chỉ riêng lãnh đạo Thích Khách Thánh Điện đã có một phần ba chết trận sa trường. Thuộc hạ của Thánh Nguyệt hầu như ai cũng bị thương. Một số tiền bối cường giả của Thích Khách Thánh Điện cùng nhau tham gia chiến trường, liều mạng với kẻ địch. Gần như mỗi lần đánh đuổi thế công của ma tộc là Thích Khách Thánh Điện sẽ trả cái giá cực đắt.

Lúc này điện chủ Thích Khách Thánh Điện Thánh Nguyệt đứng trên đầu tường Khu Ma quan. Khu Ma quan cũng là nơi hiểm yếu, so sánh với Ngự Long Quan thì ưu thế ở chỗ không lo mặt sau. Có Ngự Ma sơn

mạch tồn tại, không sợ bị ma tộc bao vây, chỉ cần chặn thế công một hướng của đại quân ma tộc là đủ rồi. Nhưng so với Ngự Long Quan thì chỗ hiểm yếu thua chút, bên ngoài không có thời tiết khắc nghiệt ảnh hưởng ma tộc. Cùng lúc đó, Khu Ma quan không có tường thành cao tới hai trăm mét.

Đầu tường Khu Ma quan, đã không thấy tất cả lỗ châu mai, chiến tranh không ngừng hủy đi chúng. Ma pháp sư có thể ở trên thành phóng ra ma pháp đã không tới năm mươi người, đây là lực lượng ma pháp cuối cùng của Khu Ma quan. Gần như tất cả cường giả Thích Khách Thánh Điện đều ở trên đầu tường Khu Ma quan chống địch. Bọn họ không biết mình có thể kháng cự được bao lâu, may mắn Khu Ma quan bị thương nghiêm trọng nhưng ma tộc tấn công họ cũng không tránh thoát. Nửa năm nay tần suất tấn công không nhiều như trước.

Lúc này Thái Nhi đứng ở đầu tường Khu Ma quan, mặc đồ đen, không mang giáp, hai mắt lạnh lùng không gợn sóng, một năm rưỡi đã qua, giờ cô là cô gái trưởng thành. Dáng người càng thêm thon thả cân xứng, tất cả ưu điểm có trên người con gái thì cô đều có.

So với lúc ban đầu chia tay với đám Long Hạo Thần, bây giờ Thái Nhi thêm vài phần lạnh lùng. Tuy không còn thua xa lúc mất trí nhớ, nhưng ít ra trên chiến trường chém giết không khiến cô thấy sợ hãi.

Thánh Linh Tâm đứng bên cạnh Thánh Nguyệt, sắc mặt trắng bệch, cánh tay phải bao lớp vải dày cộm. Tại Khu Ma quan thậm chí không có một vị mục sư, chỉ có thể nhờ vào các thầy thuốc trị thương, có thể tưởng tượng trình độ nghiêm trọng.

"Ông cố, để con đi đi?" Thái Nhi đột nhiên nói với Thánh Nguyệt đứng bên cạnh.

Ma tộc đã tấn công lên đầu tường, hai bên đang tiến vào trận đấu tay đôi thảm khốc nhất. Do đó có thể thấy, bây giờ lực phòng ngự của Khu Ma quan thật sự là thấp đến cực điểm. Nếu không dựa vào nơi hiểm yếu, sao có thể bị kẻ địch leo lên đầu tường?

Ma tộc công kích Khu Ma quan chủ lực là Cuồng Ma, Song Đầu Ma Thứu, Hỏa Diễm Ma Khôi, Lang Ma, biến Song Dao Ma và Ma Nhân Thuật Sĩ tổ thành.

Trong tổ hợp này tuy cường giả không nhiều bằng bên Ngự Long Quan nhưng chiếm ưu thế ở chỗ số lượng khổng lồ. Cũng bởi vì quá nhiều nên có đủ thi thể làm thức ăn.

Trong số đó, Cuồng Ma và Song Đầu Ma Thứu hợp thành không quân, Lang Ma dẫn theo Song Dao Ma xông lên trước. Hỏa Diễm Ma Khôi thì cùng với Ma Nhân Thuật Sĩ công kích ở hậu phương.

Trái lại bên Thích Khách Thánh Điện là thích khách, chiến sĩ, kỵ sĩ pha trộn lại. Kỵ sĩ và chiến sĩ ở đằng trước, thích khách dốc sức tàn sát.

Nhưng thời gian dài thánh chiến, rất nhiều ma pháp sư và mục sư bị kẻ địch ưu tiên giết chết, khiến các tướng sĩ Khu Ma quan ngăn chặn thế công của ma tộc cực kỳ khó khăn. Đặc biệt là công kích của Ma Nhân Thuật Sĩ và Hỏa Diễm Ma Khôi, đem đến tổn thương cực lớn cho chiến sĩ cấp bậc thấp. Vì thế mà Thích Khách Thánh Điện không biết bao nhiêu lần tổ chức đội cảm tử, chuyên môn tìm giết chúng. Nhưng ma thần phụ trách chỉ huy chiến trường bên này không dễ đối phó, sớm chuẩn bị tốt kế hoạch, chuyên môn tổ chức một đội do cường giả các tộc hợp thành giải quyết đội cảm tử.

Giống như Ngự Long Quan, cường giả cấp chín hai bên đều không dễ dàng tham gia chiến đấu, khắc chế uy hiếp lẫn nhau. Nhưng trận thánh chiến khốc liệt này khiến Khu Ma quan như muối bỏ biển, đang đến hồi tan vỡ.

Ma Thần Hoàng ra lệnh đại quân ma tộc đánh lâu dài, không ngừng tiêu hao lực lượng nhân loại tích lũy, không được dễ dàng xâm nhập lãnh địa Liên Minh Thánh Điện. Là bởi vì y không muốn thế giới nhân loại bị phá hủy hoàn toàn. Nhưng cái này không ảnh hưởng ma tộc hủy đi quan ải, sát thương quân đội nhân loại. So với đem tộc nhân của mình làm thực vật, hiển nhiên ma tộc càng thích ăn nhân loại hơn.

Thánh Nguyệt gật đầu với Thái Nhi.

"Chú ý an toàn."

"Dạ." Thái Nhi ừ một tiếng, thân hình chột lóe, từ tầng hai Khu Ma quan rơi hướng chiến trường.

Trải qua thời gian dài như vậy, cô sớm thích ứng mọi thứ nơi đây, cũng quen rất nhiều chuyện sau khi mất trí nhớ.

Ánh sáng đen rạch chân trời, khí thế lạnh lẽo khiến nhiệt độ chớp mắt giảm vài bậc.

Thái Nhi toàn thân đồ đen, tóc tím tung bay, Lưỡi Hái Tử Thần lặng lẽ xuất hiện trong bàn tay nàng. Ánh sáng đen âm u phát ra từ Lưỡi Hái Tử Thần. Nàng vừa rơi xuống, một lưỡi dao đen to lớn chém ra ngoài.

Song Dao Ma đang điên cuồng leo lên Khu Ma quan bỗng chốc như lúa bị cắt ngã rạp một đồng. Chúng nó chạm vào lưỡi dao đen thì thân thể liền chia lìa, sát khí đậm đặc bỗng lan tràn. Lưỡi Hái Tử Thần tới đâu là ma tộc cấp thấp biến thành tro bụi.

Thái Nhi thức tỉnh thể chất Thần Quyển Giả khác với Long Hạo Thần rất nhiều. Long Hạo Thần là Thần Quyển Giả con trai quang minh, hắc thức tỉnh được lợi chủ yếu là tăng lên mọi mặt, bao gồm được Quang Minh Nữ Thần ban phước lành, lực thân thiết với Quang nguyên tố, tố chất bản thân thăng hoa, vân và vân vân. Mà Thái Nhi thì không giống nhau. Sau khi Thái Nhi thức tỉnh thể chất Thần Quyển Giả, lợi ích lớn nhất là Luân Hồi kiếm biến thành Lưỡi Hái Tử Thần.

Thuở nhỏ nàng đã dung hợp với Luân Hồi kiếm, trải qua không biết bao nhiêu thống khổ, tôi luyện mới dần dung hợp với thần khí này. Có thể nói là cả quá trình tu luyện của Thái Nhi. Cho nên độ phù hợp của nàng và Luân Hồi vượt xa Long Hạo Thần với mấy thần khí của hắc rất nhiều.

Bản thân tăng phúc thì Thái Nhi thức tỉnh không bằng Long Hạo Thần. Nhưng về thần khí thì Long Hạo Thần thua xa nàng.

Nhẹ nhàng đáp xuống đầu tường bị máu tươi nhuộm thành đỏ sẫm, mái tóc tím của Thái Nhi không gió tự bay. Sau khi mất trí nhớ, nàng bớt đi khí thể lạnh lẽo khiến người sợ hãi. Nhưng mỗi khi nàng chân chính triệu hoán ra Lưỡi Hái Tử Thần của mình, khí chất này sẽ tùy theo trở lại.

Sát khí như thực chất bộc phát từ người Thái Nhi. Dù là ma tộc hay cường giả bên ta, cảm nhận được khí lạnh này đều bất giác lùi lại. Lấy Thái Nhi làm trung tâm liền xuất hiện đất trống đường kính vài chục mét.

Khuôn mặt tuyệt trần không có biểu tình, đôi mắt long lanh tràn ngập sát ý vô tận.

Đoạn thời gian mới trở lại Khu Ma quan, Thái Nhi khá là bài xích chém giết. Dù sao thì sau khi mất trí nhớ, tâm tính của nàng chỉ là một thiếu nữ, đâu dễ chấp nhận giết chóc? Dù bị Lưỡi Hái Tử Thần ảnh hưởng, nhưng sâu trong thâm tâm nàng vẫn cực kỳ kháng cự.

Vì vậy mà Thánh Nguyệt cố ý để nàng ở lại thương binh doanh trong Khu Ma quan một đoạn thời gian. Mỗi ngày sau khi tu luyện xong, ông sẽ để nàng giúp đỡ một ít công tác đơn giản trong thương binh doanh.

Ở đó, Thái Nhi nhìn đến rất nhiều địa ngục trần gian. Nàng vĩnh viễn không quên lần đầu vào thương binh doanh, trông thấy một binh sĩ mất hai chân và một tay dùng cánh tay còn lại cầm dao găm đâm vào ngực mình. Gã có một lá thư di chúc, Thái Nhi tự tay đưa thư cho Thánh Nguyệt.

Di chúc viết:

Nữu Nữu, Đậu Đậu, cha yêu các con, nhưng cha không thể cùng các con nữa. Ma tộc đáng chết, định chiếm đoạt quê hương chúng ta, cha và

các bạn dùng sinh mạng của mình bảo vệ Liên Minh chúng ta. Liên Minh là nhà của mọi người, cha chết cũng có ý nghĩa. Nhưng cha thật không nỡ xa các con, cha rất muốn lần nữa nhìn các con và mẹ! Thật muốn giống như trước đây, để các con ngồi trên đùi cha, ôm các con, hôn khuôn mặt nhỏ nhắn mềm mại của các con. Nhìn các con cười xấu xa chùi nước mũi vào mặt cha. Cha thật nhớ các con, nhưng cha thật sự không thể chống đỡ được nữa. Hãy nghe lời mẹ, tiền trợ cấp của cha chắc cũng đủ nuôi các con khôn lớn. Các con phải nhớ, cha chết là vì chiến đấu cho Liên Minh, chiến đấu vì nhân loại chúng ta. Cha hy vọng có thể trở thành niềm kiêu hãnh của các con. Nếu có một ngày Liên Minh cần các con, vậy cha hy vọng các con cũng sẽ cầm lấy vũ khí, dũng cảm đứng trên đầu tường Khu Ma quan cùng nhau chống giặc ngoại xâm.

-_Vĩnh viễn yêu các con, cha.

Khi xem xong di chúc, Thái Nhi ngây như phỗng lâu tới cả tiếng đồng hồ. Từ đó về sau, nỗi sợ trong mắt và đáy lòng nàng biến mất. Trong thương binh doanh, nàng không sợ dơ bẩn, không sợ mệt, dốc hết sức chăm sóc thương binh, mãi đến tròn ba tháng thời gian.

Ba tháng sau, Thánh Nguyệt gặp Thái Nhi, trong tay ông cầm lá di chúc kia. Ông nói cho Thái Nhi biết đã phát tiền trợ cấp, di chúc cũng còn nguyên trả lại.

Giây phút đó, Thái Nhi nhào vào ngực ông cố, khóc không thành tiếng.

Thánh Nguyệt chỉ bình tĩnh nói cho nàng, một binh sĩ bình thường đều biết dùng máu và sinh mệnh của mình bảo vệ lãnh thổ nhân loại, vì bảo vệ nhà mình mà trả giá sinh mệnh quý báu, vì không liên lụy Liên Minh mà chọn tự sát. Làm Luân Hồi Thánh Nữ, nàng có thiên phú như vậy sẽ chỉ đứng trong thương binh doanh thôi sao?

Giết chết một kẻ địch ý nghĩa giảm bớt một lần tấn công, nghĩa là giảm đi tử vong và tổn thương. Nàng nên đem sức mạnh của mình vào

chiến trường. Ma tộc không rút lui thì bi kịch sẽ không kết thúc.

Khi Thái Nhi lần nữa đứng trên đầu tường Khu Ma quan, nỗi sợ trong lòng nàng đã hoàn toàn biến thành hận thù ma tộc. Lưỡi Hái Tử Thần sát khí cuối cùng lần nữa giáng thế.

Bóng dáng tựa như tia chớp đen gạt ngang ra, tới đâu là rất nhiều binh chủng ma tộc cấp thấp sẽ tan nát.

Thái Nhi tựa như hồn ma hắc ám, chỗ nào nhiều kẻ địch, tình trạng nguy ngập nhất thì nàng sẽ xuất hiện tại đó. Lưỡi Hái Tử Thần đánh đâu thắng đó, không biết có bao nhiêu cường giả ma tộc chết dưới thần khí của nàng.

*Keng! *

Lưỡi Hái Tử Thần quét ngang, đánh bật ra một tia chớp sắc ám kim. Rốt cuộc Thái Nhi tạm dừng lại, trông thấy là một Cuồng Ma cường đại toàn thân tỏa ánh sáng ám kim.

Cuồng Ma này tu vi ít nhất là cấp bảy, trường mâu tia chớp chứa hướng Thái Nhi, quanh thân lượn lờ tia điện, đôi cánh sau lưng vỗ đập bay bành bồng trên không trung cách đầu tường Khu Ma quan không xa.

Đáy mắt Thái Nhi xẹt qua tia sáng lạnh, ngay sau đó nàng bỗng dừng biến mất.

Sát khí khủng bố khiến ánh sáng xung quanh rõ ràng tối xuống. Cuồng Ma màu ám kim cường đại phản xạ trước tiên dùng trường mâu đâm sau lưng.

*Đình! *

*Keng çat! *

Trường mâu ám kim uy lực gần với vũ khí cấp truyền kỳ của nhân loại. Nhưng dưới lưỡi đao hắc ám thì nó bị cắt ngọt như đậu hủ. Lưỡi hái

u ám to lớn cắt từ đầu vai chém thân thể thành hai nửa. Cho đến giây phút này, cơ thể Thái Nhi mới hiện ra trên không trung.

Cùng là cấp bảy, trước mặt nàng, Cuồng Ma cấp bảy không tạo thành chút xú uy hiếp nào. Lực công kích của nàng mạnh mẽ, coi như là lúc Long Hạo Thần cấp bảy cũng không thể sánh bằng, huống chi là đám ma tộc.

Ngay lúc nàng giết Cuồng Ma thì đột nhiên linh cảm có nguy hiểm tính mạng, xoay nửa người lại nhìn hướng đại quân ma tộc.

Có ít nhất trăm ánh sáng chớp mắt ngưng tụ bắn hướng Thái Nhi. Ánh sáng bao trùm phạm vi rất lớn, tốc độ như Thái Nhi muốn tránh cũng không kịp.

Không chỉ thế, trừ ánh sáng đó ra còn có vô số hỏa cầu to lớn tựa như mưa sao băng bay hướng nàng.

Rất rõ ràng, Cuồng Ma trước đó có tác dụng như quân hy sinh, hấp dẫn nàng lao ra đầu tường Khu Ma quan. Phát động đánh bất ngờ chẳng phải chính là Ma Nhân Thuật Sĩ và Hỏa Diễm Ma Khôi ư? Chúng có ít nhất hai trăm tên, sau khi Thái Nhi xuất hiện thì lập tức phát động công kích.

Thái Nhi xuất hiện ở đầu tường Khu Ma quan đã không phải ngày đầu tiên. Mỗi lần nàng xuất hiện đều khiến ma tộc tổn thất lớn. Chỉ riêng cường giả ma tộc trên cấp sáu đã chết gần trăm tên dưới tay Thái Nhi, trong đó còn có ba tên cấp tám. Tổn thất như thế khiến ma tộc sớm chú ý đến nàng, đồng thời tạo nên uy danh Luân Hồi Thánh Nữ của Thái Nhi tại Khu Ma quan.

Đối diện chòm ma pháp tràn ngập hơi thở hắc ám, Thái Nhi chẳng hề hoảng loạn, hơi cuộn người lại, ngay sau đó, quanh người nàng xuất hiện một tầng khí đen mông lung.

Giơ cao Lưỡi Hái Tử Thần qua khỏi đầu, làm động tác từ trên chém xuống dưới.

Không sai, Thái Nhi không né tránh mà chỉ làm động tác đơn giản như thế. Có thể thấy rõ, khi Lưỡi Hái Tử Thần từ không trung chém xuống, thân thể Thái Nhi bỗng dưng biến mất, Lưỡi Hái Tử Thần cũng biến mất, còn lại chỉ có đao phong to lớn.

Không khí xung quanh chớp mắt vẩn vèo, ánh sáng ma pháp khổng lồ bị gấp khúc chiết xạ bay tứ tán. Cùng lúc đó, đao phong to lớn đã phóng ra chém vào chùm ma pháp tạo thành một con đường.

Đây chính là sự cường đại của Lưỡi Hái Tử Thần, dù hiện giờ Thái Nhi chỉ mới có tu vi cấp bảy nhưng nhờ vào Lưỡi Hái Tử Thần, nàng có thể ở trong phạm vi nhỏ sinh ra uy lực giống như lĩnh vực. Đem tất cả công kích của kẻ địch áp súc, tập trung, sau đó một chiêu phá vỡ.

Lưỡi Hái Tử Thần có rất nhiều đặc tính, trong đó hai loại mạnh nhất chính là chém sắc như chém bùn và thanh tẩy.

Chém sắc như chém bùn không phải chỉ là nói thôi, hơi thở tử thần sắc bén cứng rắn chém rách tất cả ma pháp. Những ma pháp đối diện Lưỡi Hái Tử Thần không thể phát huy hiệu quả chống chọi nên có.

Thân thể Thái Nhi lại hiện ra, đôi cánh sau lưng rõ ràng lớn hơn rất nhiều đang vỗ đập mang theo thân thể nàng bay trở lại đầu tường. Dù nàng rất muốn xông vào đại quân ma tộc bên dưới chém giết đám ma tộc thi triển ma pháp, nhưng lý trí nói cho nàng biết không nên làm vậy.

Khi Thái Nhi sắp quay về đầu tường Khu Ma quan thì đột nhiên nàng chột khựng lại. Ngay sau đó, nàng có cảm giác rơi vào chất lỏng dính đặc. Loại cảm giác này cực kỳ khó chịu, thân thể nàng thoáng chốc chậm chạp, ngay cả linh lực bản thân cũng bị trình độ cực lớn nghiền áp.

Đây là sao? Thái Nhi thầm kinh ngạc, bản năng rút linh lực vào Lưỡi Hái Tử Thần. Cùng lúc đó, luồng sáng đen thê lương rít gió lao tới, mục

tiêu chính là giữa trán nàng.

Luồng sáng đen này đến cực nhanh, nhanh đến mức khiến người không kịp thấy rõ. Huống chi bây giờ cơ thể Thái Nhi đang bị kiềm chế, nàng muốn ngăn cản cũng không làm được.

Bị kẻ địch tập kích. Đây là suy nghĩ thứ nhất trong đầu Thái Nhi. Khiến nàng thầm chấn kinh là, lấy cảm ứng sát khí của Lưỡi Hái Tử Thần và linh cảm của nàng thế mà không phát hiện kẻ địch này tồn tại.

Suy nghĩ đó chỉ xẹt qua đầu nàng trong phút chốc. Nàng có thể làm chính là mau lẹ giơ ngang Lưỡi Hái Tử Thần chặn trước mặt.

*Đình!!! *

Trong tiếng nổ chói tai, Thái Nhi chỉ thấy mình như bị cây chùy đập trúng. Nàng rên ra tiếng, miệng mũi trào máu.

Nàng nhờ vào uy lực của Lưỡi Hái Tử Thần, tuy có thể dùng lưỡi liềm chặn công kích từ kẻ địch, còn triệt tiêu hết thuộc tính xâm nhập trong đòn tấn công của đối phương. Nhưng dù là vậy, không thể hóa giải hết lực chấn đến từ linh lực cường đại như thực chất của đối thủ. Thái Nhi cảm giác nội tạng đảo lộn, đôi tay nắm lấy Lưỡi Hái Tử Thần bỗng chốc mất cảm giác. Đáng sợ nhất là, bị lực chấn mạnh vậy nhưng nàng không bay ngược ra sau, vẫn bị cảm giác dính đặc giam giữ. Công kích đợt hai của kẻ địch lại đến rồi.

Có thể nói Thái Nhi đã tới lúc chỉ mình treo chuông. Thông qua đợt công kích đầu tiên nàng liền phán đoán ra, kẻ địch đánh lên chính mình là cường giả cấp chín. Cũng chỉ có cường giả cấp chín dựa vào linh lực cường đại mới không bị nàng phát hiện, hơn nữa sinh ra lực công kích mạnh mẽ như thế. Cảm giác dính đặc chắc là lĩnh vực của đối phương.

Trên Khu Ma quan, Thánh Nguyệt luôn quan sát hành động của Thái Nhi. Đột nhiên trông thấy Thái Nhi tạm ngừng giữa không trung, ngay sau đó xuất hiện luồng sáng đen, Thánh Nguyệt liền biết có chuyện xấu.

Nhưng tất cả xảy ra thật quá nhanh, cho dù tu vi như ông muốn cứu Thái Nhi cũng không kịp.

Tiếng xé gió chói tai khiến chiến sĩ hai bên tạm dừng động tác. Tất cả giật mình trông hướng đầu tường Khu Ma quan, bầu trời tách ra một lỗ hổng lớn, lỗ hổng này còn liên tục lan tràn thẳng đến chỗ Thái Nhi.

Tấn công kẻ địch để nó lùi lại phòng ngự, đầu óc Thánh Nguyệt rất tỉnh táo phân tích ra. Đợt công kích thứ hai chắc chắn là Thái Nhi không thể ngăn cản, tốc độ của ông nhanh đến mấy cũng không thể ngăn chặn chiêu đó. Cho nên ông chỉ có thể tập trung mục tiêu vào người kẻ địch. Nếu chiêu kia giết chết Thái Nhi, vậy ông dốc sức ra một đòn đủ trọng thương kẻ địch.

Cùng lúc đó, không ai nghĩ tới là Thái Nhi không khoan tay chịu chết. Đôi tay nàng đã tê rần, cơ thể bị lĩnh vực hạn chế, nhưng nàng vẫn làm ra hành động tự cứu.

Đáy mắt Thái Nhi xẹt qua tầng màu đen sâu thẳm, cơ thể nàng bỗng chốc biến mất.

Lưỡi Hái Tử Thần thoáng chốc phát ra sát khí âm trầm vô cùng khủng bố, khiến lĩnh vực đánh đặc vô hình vô sắc bỗng nhiên bị chém ra một khe hở, Lưỡi Hái Tử Thần nhờ vào khe hở này chui ra ngoài.

Ra ngoài Thánh Nguyệt dự đoán là kẻ địch đánh lén Thái Nhi không thèm để ý đòn đánh của ông, lưỡi đao đen đợt tấn công thứ hai không thu lại mà rơi trên Lưỡi Hái Tử Thần.

Tiếng ma sát chói tai và tiếng va đập, Lưỡi Hái Tử Thần kịch liệt chấn động sinh ra tiếng ù ù điếc tai. Ngay lúc nó mới thoát khỏi lĩnh vực đánh đặc, Thái Nhi đã bị chấn ra khỏi Lưỡi Hái Tử Thần.

Không sai, giây phút kia nàng dung nhập vào Lưỡi Hái Tử Thần, dung hợp thành một. Đây chính là một trong các năng lực cường đại của Lưỡi Hái Tử Thần. Trong thần khí có một không gian không lớn lắm, lúc

nguy hiểm thì Thái Nhi có thể ẩn nấp trong đó để tránh né công kích cường đại của kẻ địch, nhờ vào độ cứng của Lưỡi Hái Tử Thần bảo vệ bản thân. Chính bởi vì có năng lực này nên Thánh Nguyệt mới yên tâm để Thái Nhi ra chiến trường xung phong liều mạng.

Nhưng mới rồi kẻ địch ra một chiêu kia quá mạnh, trực tiếp chấn Thái Nhi văng ra khỏi Lưỡi Hái Tử Thần.

Sắc mặt Thái Nhi vốn tái nhợt nay biến trắng bệch, bị kịch liệt chấn động thì không thể nào không bị thương. Nhưng đôi tay tê liệt đã hồi phục như thường, sát khí lạnh lẽo tựa như núi lửa phun trào bùng phát khỏi người nàng. Bầu trời xung quanh bỗng chốc biến tối đen, một bóng đen tràn ngập uy nghiêm chợt lóe sau lưng nàng. Ngay sau đó, một luồng sáng đen thê lương xẹt qua không trung.

Tử Thần Thất Tuyệt, Tuyệt thứ nhất, Tử Chi Thương.

Đối với một chiêu này thì Thái Nhi đã sớm nắm giữ hoàn mỹ. Khi hơi thở tử thần khủng bố bùng phát ra, không gian xung quanh bỗng sụp đổ, kẻ địch đánh lên nàng rồi cuộc hiện ra từ trong không khí. Rõ ràng là một kẻ đáng người nhỏ gầy thoát nhìn không khác gì nhân loại.

Toàn thân gã có chút hư ảo, nhưng khi gã xuất hiện thì cả người tràn ngập loại cảm giác quái dị.

Công kích của Thánh Nguyệt ở giữa không trung bị ngăn chặn, tiếng nổ ngập trời, một bóng dáng cao to xuất hiện tại đó. Thánh Nguyệt rất quen thuộc kẻ địch này, chính là trong bảy mươi hai Trụ Ma Thần xếp thứ năm mươi hai, Hỏa Diễm Sư Ma An Lạc Tiên, Hỏa Diễm Ma Khôi là tộc nhân của gã.

Cứng rắn chống lại Thánh Nguyệt hiển nhiên An Lạc Tiên chịu thiệt, chỗ ngực hiện vết thương sâu bốn tấc, nhưng rồi cuộc gã vẫn là ngăn được một kích độc toàn bộ sức mạnh của Thánh Nguyệt.

Chỉ là An Lạc Tiên không ngờ rằng đồng bạn của gã không thành công đánh chết Thái Nhi, ngược lại còn bị phản công.

*Keng! *

Một tiếng vang thật lớn, ma tộc đen nhỏ gầy run bần bật, vũ khí trong tay trái biến thành mảnh vụn, nhưng vào giây phút quan trọng thì cơ thể bỗng từ một biến thành hai, trong đó một cái bị Tử Chi Thương nghiền thành phấn, cái khác thì nhanh chóng lùi ra sau năm mươi mét.

Đây là một kỹ năng giống với ve sầu thoát xác, dùng để hóa giải Tử Chi Thương. Hiển nhiên gã không muốn chống lại Lưỡi Hái Tử Thần của Thái Nhi. Cũng không phải lực công kích của Thái Nhi uy hiếp được gã, mà là không muốn bị lực lượng thanh tẩy cường đại ở bề mặt Lưỡi Hái Tử Thần xâm nhập.

"Đi!!!" Ma tộc màu đen khẽ quát một tiếng, bước ra một bước ẩn trong không khí.

Hỏa Diễm Sư Ma An Lạc Tiên cũng không chậm trễ, thân thể tựa như sao băng quay trở về bản doanh ma tộc.

Thánh Nguyệt không đuổi theo mà là nhanh chóng chạy tới bên cạnh Thái Nhi, bảo vệ sau lưng chặt gài, ánh mắt cảnh giác dò xét xung quanh.

Không cần nghi ngờ, mới rồi đánh lén Thái Nhi là hai ma thần. Vì giải quyết Thái Nhi, không ngờ ma tộc đột nhiên cho hai ma thần ra tay, hơn nữa chúng thiếu chút nữa là thành công!

Thái Nhi thở hồng hộc. Ngăn cản kẻ địch tập kích, lại thi triển Tử Thần Thất Tuyệt, sinh ra tác dụng phụ cực lớn, nàng đã bị thương.

Ngay lúc Thánh Nguyệt chuẩn bị kiểm tra vết thương của Thái Nhi thì ánh mắt lộ ra giật mình.

Bởi vì một luồng sáng xanh từ phía xa lấy tốc độ kinh người bay hướng bên này, mục tiêu không phải đầu tường Khu Ma quan mà là con đường Hỏa Diễm Sư Ma An Lạc Tiên định quay về bên ma tộc.

Đoàn sáng vàng này thật sự quá nhanh, quang thuộc tính đậm đặc tựa như mặt trời rơi xuống. Quang nguyên tố đậm đến cực điểm khiến bầu trời đều sáng ngời. Ma tộc bên dưới và nhân loại trên đầu tường Khu Ma quan đều nhìn không được nhìn hướng ánh vàng đột ngột xuất hiện.

Ánh sáng vàng từ chấm nhỏ biến thành bóng người chỉ mất nửa giây. Khi hần cách An Lạc Tiên chưa tới trăm mét thì ánh sáng da cam tựa như suối phun bắn ra. Có thể trông thấy rõ một tấm thuẫn màu da cam đùng mạnh vào An Lạc Tiên.

Mắt Thánh Nguyệt bỗng nhiên sáng ngời, khoảnh khắc đã biến mất trong không khí. Trước khi biến mất, ông làm động tác ý bảo Thái Nhi lùi ra sau.

An Lạc Tiên chưa từng buồn bực như thế này. Mới rồi Thánh Nguyệt vì cứu chặt gài mà dốc hết sức ra một đòn không phải dễ ngăn cản. Tuy gã cũng là ma thần cấp chín nhưng xếp hạng năm mươi hai, có thể thấy tu vi trong đám ma thần khá là yếu, nội linh lực tương đương với nhân loại hơn mười vạn, không bằng Thánh Nguyệt nữa là, về mặt vũ khí thì càng thua xa.

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 209

Giết Ngược Lại

Thánh Nguyệt bùng phát ra linh cương không chỉ tổn thương bề ngoài, sát khí linh lực và linh cương sắc bén cũng chui vào người gã, không điều dưỡng mười ngày nửa tháng thì sẽ không thể hồi phục lại.

Ngay lúc gã rút lui sắp trở về chỗ của mình thì bỗng nhiên cảm nhận hơi thở quang minh khổng lồ, hơn nữa mục tiêu của đối phương là gã.

Hơi thở quang minh từ đâu đến? Đây rõ ràng không phải từ Khu Ma quan!

An Lạc Tiên kinh ngạc vừa không dám chậm chạp. Từ người phát ra ngọn lửa khổng lồ, mái tóc không gió tự bay, linh lực mạnh mẽ bùng phát. Trong tay phải hiện ra thanh trường đao răng cưa thẳng chém hướng kẻ địch đánh bất ngờ.

Vốn An Lạc Tiên quen dùng song đao, thanh trường đao khác mới bị Thánh Nguyệt chém nát, dù là ma thần cũng chưa chắc có vũ khí mạnh, gã thường hay thay đổi. Thanh trường đao hiện nằm trong tay chẳng qua là trang bị cấp truyền kỳ mà thôi. So với đôi chủ thủ cấp sử thi trong tay Thánh Nguyệt thì thua kém xa lắm.

Tấm thuẫn màu da cam to lớn đánh hướng An Lạc Tiên đột nhiên tạm dừng. Ngay sau đó, An Lạc Tiên kinh hoàng phát hiện tấm thuẫn của đối phương phát ra khí thể cực kỳ sắc bén. Lực lượng cường đại kia không đánh vào thân thể gã mà là tinh thần lực.

An Lạc Tiên chỉ thấy đầu óc choáng váng, ý niệm sắc bén kia dường như muốn đảo loạn suy nghĩ của gã.

Dưới tình huống như thế, gã chém ra Hỏa Diễm Dao yếu bớt vài phần uy lực.

*Oành! *

Ánh sáng da cam kịch liệt va chạm, bóng vàng kia cũng hiện ra bản thể. Trong va chạm mạnh thì hẫng và An Lạc Tiên không ai chiếm ưu thế, đều bị bắn ngược. Nhưng rõ ràng tình huống của An Lạc Tiên tệ hơn chút.

Lúc tấm thuẫn da cam đụng vào đao răng cưa, tuy lực lượng đối phương mạnh nhưng tu vi của gã còn có thể chống cự. Nhưng trong tấm thuẫn truyền đến lực bạo tạc Quang nguyên tố vô cùng tinh thuần chính là linh cương quang thuộc tính. Không chỉ thế, còn bùng phát ra ý niệm cực kỳ sắc bén.

Trước đó An Lạc Tiên đã bị thương, đột nhiên gặp phải va chạm như vậy đương nhiên sẽ thương càng thêm thương, toàn thân tỏa ra ánh lửa. Ánh lửa đậm đặc ngay cả bầu trời đều biến đỏ rực.

Nhưng khiến gã yên tâm là đã trông thấy rõ kẻ trên người toàn thân lấp lánh ánh sáng da cam, sau lưng kỵ sĩ cười Tinh Diệu Độc Giác Thú thoáng hiện một tia sáng đen. Ma tộc cường giả trước đó bắt tay với gã công kích Thái Nhi nay quay ngược trở lại. Sau khi hai bên va chạm đang tạm ngừng hành động thì thừa dịp đánh lén.

Kỵ sĩ toàn thân bao trùm ánh sáng da cam rõ ràng đã đoán được điều này, nhanh chóng xoay người, hơn nữa lúc va chạm với dao găm đen thì hẫng đã ở phía xa.

*Đình! *

Trong tiếng giòn vang, Kỵ Sĩ Thánh Điện da cam tỏa ra ánh sáng vàng chói lòa, mang theo Tinh Diệu Độc Giác Thú lùi đến giữa không trung. Từng vòng sáng da cam từ trên tấm thuẫn bắn ra, hiển nhiên hẳn không nhẹ nhàng chịu đựng một kích kia.

Nhưng cùng lúc đó, Hỏa Diễm Sư Ma An Lạc Tiên há to mồm, trước ngực gã lòi ra một mũi kiếm đen.

Chỉ cần là thích khách đều hiểu nắm bắt cơ hội, đây không phải đặc tính của thích khách ma tộc không ngừng xuyên qua không gian. Làm điện chủ Thích Khách Thánh Điện, cấp chín Hiệp Giả Thánh Nguyệt sao không giỏi điều này cho được?

Kỵ sĩ mặc Kim Tinh Cơ Tòa chiến giáp hấp dẫn sự chú ý của hai ma thần, Thánh Nguyệt thì sớm trốn vào không gian. Thích khách và kỵ sĩ đã phối hợp lâu dài trong Liên Minh Thánh Điện. Khi Kim Tinh Cơ Tòa kỵ sĩ va chạm với An Lạc Tiên, tuy Thánh Nguyệt không biết đối phương làm như thế nào nhưng ông bản năng cho rằng kỵ sĩ nhất định sẽ tạo cơ hội để ông đánh lén bất ngờ.

Sự thật cũng đúng thế. An Lạc Tiên bị Kim Tinh Cơ Tòa kỵ sĩ dùng tinh thần lực phát ra kiếm ý mạnh mẽ rồi loạn suy nghĩ, vết thương trong người bị kích phát, lại thêm kỵ sĩ bị đồng bạn của gã tấn công khiến tạm mất cảnh giác. Ông cần chính là khoảnh khắc này.

Công kích của Thánh Nguyệt chỉ chậm hơn thích khách ma tộc một nhịp, xảo diệu một nhịp tạo ra cái kết chết chóc.

*Oành!!! *

Hỏa Diễm Sư Ma An Lạc Tiên hét thảm, cơ thể bị ném bay ra. Thân thể ma thần đích thực mạnh, Thánh Nguyệt dốc hết sức đánh ra vậy mà cơ thể An Lạc Tiên không vỡ nát, nhưng ngực cũng xuất hiện lỗ hổng to một mét, mắt thấy đã không thể sống.

Nhưng Hiệp Giả Thánh Nguyệt không có ý định tha cho gã. Dao găm ở tay khác theo tiếng nổ mạnh đâm vào sau gáy An Lạc Tiên.

Sức sống của ma thần cực kỳ dai dẳng, đặc biệt là có Trụ Ma Thần ở gần đó. Cho nên ông nhất định phải triệt để giết chết đối thủ mới chắc chắn An Lạc Tiên hoàn toàn chết đi.

An Lạc Tiên chết thật là quá oan. Gã tuyệt đối không ngờ rằng đánh lén biến thành bị giết ngược, thậm chí không kịp nhờ vào lực lượng Trụ Ma Thần thì đã bị thương trí mạng. Khi lực nổ xuất hiện ở đầu gã, một chút sự sống cuối cùng cũng biến mất.

Thánh Nguyệt có kinh nghiệm hơn đám Long Hạo Thần nhiều. An Lạc Tiên vừa chết, không đợi Vương Miện Ma Thần trốn đi liền bị Thánh Nguyệt dùng linh lực nhốt chặt trong người An Lạc Tiên, đợi khi trở về sẽ xuất ra. Vương Miện Ma Thần không chạy thoát, Hỏa Diễm Sư Ma muốn trọng sinh trở lại ma tộc sẽ khó khăn nhiều, ít nhất một năm sau Trụ Ma Thần mới hồi phục nguyên khí, sinh ra một hạt mầm ma thần, lựa chọn người thừa kế. Nếu Vương Miện Ma Thần trở về, vậy nó gần như lập tức tìm ra người thừa kế ngay, sẽ đem một phần sức mạnh khi An Lạc Tiên còn sống truyền cho người kế vị này. Nói đến thì năm đó đám Long Hạo Thần đánh chết Xà Ma Thần An Độ Ma Li, Vương Miện Ma Thần đã bị Hạo Nguyệt ăn mất, Long Hạo Thần cũng không biết nó tiêu hóa ra sao rồi.

Khi Thánh Nguyệt phát ra kiếm thứ hai này, bên kia Thuần Tường da cam lần nữa chặn lại thích khách ma thần, không để gã lao tới cứu viện Hỏa Diễm Sư Ma.

Cả quá trình nói thì chậm nhưng kỳ thực chỉ xảy ra trong giây lát. Từ khi hai ma thần đánh lén Thái Nhi đến Hỏa Diễm Sư Ma An Lạc Tiên chết, tổng cộng chỉ vài lần chớp mắt. Trong thời gian ngắn như vậy, dưới tình huống thực lực hai bên không chênh lệch bao nhiêu, có thể xử lý một ma thần, trừ nguyên do Kim Tinh Cơ Tòa kỵ sĩ đột nhiên xuất hiện còn bởi vì phối hợp giữa hắn và Thánh Nguyệt.

Lần đầu tiên hợp tác lại có ăn ý vô hình, tràn đầy tín nhiệm, hỗ trợ lẫn nhau vừa đúng, mới có chiến thắng tốt như vậy.

Kim Tinh Cơ Tòa kỵ sĩ cười Tinh Diệu Độc Giác Thú của mình, ở trên không trung không ngừng lùi ra sau, càng lùi thì ánh sáng da cam trên tấm thuẫn càng thêm chói lòa. Thuần Tường thêm vào Thần Ngự Thuần, lại thêm Trì Tục Thần Ngự Thuần, hấn hoàn mỹ bày ra tác dụng của Thủ Hộ kỵ sĩ. Dù mỗi lần đòn tấn công của kẻ địch đều tiêu hao khá nhiều linh lực của hấn, nhưng trong thời gian ngắn ngủi đối thủ không thể phát ra lực công kích càng mạnh, chỉ có thể trơ mắt nhìn An Lạc Tiên chết dưới kiếm Thánh Nguyệt.

Phương xa trong đại doanh ma tộc, trừ Trụ Ma Thần của Hỏa Diễm Sư Ma ra, bảy Trụ Ma Thần khác cũng tỏa ánh sáng chói lòa. Bên Khu Ma quan thì bầu trời bỗng biến vạn vạo, sát khí lạnh liệt đến tột độ tựa như cái lưới lớn đón hương đám ma thần truy sát.

Cái bóng đen công kích Kim Tinh Cơ Tòa kỵ sĩ đột nhiên lùi ra sau, né vào không gian, biến mất. Chiến trường trên không trung cách Khu Ma quan quá gần, viện quân của Thích Khách Thánh Điện hiển nhiên nhanh hơn đám ma thần chút xíu. Nếu không đi nhanh thì gã sẽ giống như An Lạc Tiên, vĩnh viễn ở lại đây.

Tuyệt đối đừng nghĩ rằng chiến đấu giữa cường giả cấp chín sẽ kéo dài vô tận. Thực lực càng mạnh thì độ nguy hiểm càng cao. Trừ phi có lực phòng ngự khủng bố cỡ như Hùng Ma Thần Hoa Lợi Phát, nếu không thì cường giả cấp chín độ, sinh tử chỉ trong nháy mắt.

Thu lại Thuần Tường, Kim Tinh Cơ Tòa kỵ sĩ phát ra tiếng gầm nhẹ, há mồm thở ra ngậm khí. Ngăn cản thích khách ma thần liên tục tấn công không phải chuyện dễ. Nếu không có Tinh Diệu Độc Giác Thú và trên người Kim Tinh Cơ Tòa chiến giáp cấp sử thi hỗ trợ đủ linh lực, khiến hấn phòng ngự luôn giữ ở trạng thái linh cương, e rằng tối đa ba đợt thì linh lực của hấn không thể chống đỡ loại phòng ngự cường độ cao như thế. Cường giả cấp chín, hơn nữa còn là thích khách am hiểu tấn

công, lực công kích sẽ khủng khiếp tới đâu? Nếu là quyết đấu một chọi một, Kim Tinh Cơ Tòa kỵ sĩ này sẽ đỡ nhiều lành ít. Đương nhiên đó là dưới tình huống hẳn không chạy trốn mà liều chết.

Hắn và Thánh Nguyệt đều không rút lui mà là nhìn phương xa Trụ Ma Thần lóe ánh sáng, không khí bên cạnh họ vẩn vọ ngày càng kịch liệt nhưng không xuất hiện một bóng người.

Thi thể Hòa Diễm Sư Ma An Lạc Tiên bị Thánh Nguyệt chộp trong tay, Vương Miện Ma Thần của ma thần là vật báu cực quý giá, có thứ này ít nhất khiến một Ma Đạo đại pháo liên tục bắn ba năm mà không cần bổ sung, hoặc dùng để chế tạo trang bị cấp sử thi.

"Ừ ừ...."

Vang lên tiếng kèn rút lui của ma tộc, đại quân ma tộc điên cuồng tấn công thoáng chốc như thủy triều rút đi. Phương xa bảy Trụ Ma Thần lóe sáng cũng dần tối tăm.

"Ha ha!!!" Thánh Nguyệt lớn tiếng cười to. "Đã quá, rốt cuộc để lão tử hả giận!"

Tính tình Thánh Nguyệt nóng nảy, khi thánh chiến bắt đầu cứ bị ép tại Khu Ma quan. Bởi vì hai bên đều không hy vọng cường giả cấp chín gia nhập chiến trường, khiến xuất hiện thương vong quy mô lớn hơn, cho nên cường giả cấp chín chỉ canh chừng nhau chứ không tham gia chiến trận. Vậy nên dù ông có sốt ruột hơn cũng không thể chủ động ra tay, ngay cả điều động phòng thủ cũng là Thánh Linh Tâm làm, vị Hiệp Giả đại nhân cứ có cảm giác bất lực, loại cảm giác này thật khó chịu.

Thải Nhi đột nhiên bị đánh lén, lực chú ý của Thánh Nguyệt luôn ở trên người chặt gài, may mắn ông phản ứng nhanh, nếu không thì Thải Nhi thật là đỡ nhiều lành ít. Tuy uy lực Lưỡi Hái Tử Thần đúng là mạnh, nhưng chênh lệch tu vi quá lớn không phải dùng vũ khí có thể san bằng. Đúng hơn là vũ khí càng mạnh thì cần cường giả sử dụng, mới chân chính phát huy ra uy lực của nó.

Tiếp đến quá trình giết Hỏa Diễm Sư Ma An Lạc Tiên, dù là Thánh Nguyệt cũng cảm thấy có chút không giống thật. Sợ là trong lịch sử ma tộc, An Lạc Tiên là ma thần bị giết bằng cách đơn giản nhất.

An Lạc Tiên chết không chỉ vì bị Kim Tinh Cơ Tòa kỵ sĩ ngăn cản và Thánh Nguyệt đánh bất ngờ, thật sự là bởi tên này phán đoán tình huống không chính xác, tất cả lại xảy ra quá nhanh. Nếu không thì gã chỉ cần phát động Trụ Ma Thần của mình ở phương xa, tuyệt đối sẽ không bị Thánh Nguyệt một chiêu giết chết.

Đáng tiếc, thế giới này không có nếu.

"Anh bạn, cảm ơn. Chiến lợi phẩm này thuộc về người." Thánh Nguyệt không chút keo kiệt đưa xác An Lạc Tiên cho Kim Tinh Cơ Tòa kỵ sĩ.

Kim Tinh Cơ Tòa kỵ sĩ càng cứng người.

"Xin chào Hiệp Giả đại nhân, tôi không thể nhận thứ này. Đại Lý Thánh kỵ sĩ trưởng Kim Tinh số mười hai Kỵ Sĩ Thánh Điện báo cáo!"

Không sai, trước mặt vị Thích Khách Thánh Điện này lần lượt cản trở hai ma thần, hơn nữa chế tạo cơ hội cho Thánh Nguyệt giết chết Hỏa Diễm Sư Ma, chẳng phải chính là Long Hạo Thần ư?

Long Hạo Thần và Hàn Vũ một đường đi nhanh, mắt thấy sắp tới Khu Ma quan, ở khoảng cách xa thì tinh thần lực của Long Hạo Thần đã cảm nhận được bên này có đại chiến. Hắn để Hàn Vũ trước tiên vào Khu Ma quan, bản thân cưỡi Tinh Vương bay lên cao, nhìn xem có chỗ nào cần mình không. Tuy Long Thiên Ấn cho hắn nhiệm vụ không quá nghiêm ngặt, nhưng trong phạm vi năng lực thì Long Hạo Thần nhất định cố gắng hết sức tích lũy công huân.

Khi hắn tập trung vào đầu tường Khu Ma quan, chỉ chớp mắt đã tìm thấy Thái Nhi đang chiến đấu với kẻ địch. Lưỡi Hái Tử Thần là dễ dàng bị nhận ra nhất.

Long Hạo Thần quá vui mừng, đang chuẩn bị bay xuống gặp Thái Nhi thì xảy ra chuyện nàng bị tập kích.

Tiếp đến liền đơn giản. Long Hạo Thần và Tinh Vương dung hợp lực lượng thành một, lao hết tốc độ, tựa như sao băng vàng xông vào chiến trường. Hắn không kịp cứu viện Thái Nhi, nhưng bởi vì Thái Nhi gặp nguy hiểm nên Long Hạo Thần sốt ruột tăng sức mạnh lên đến cực hạn. Nhiều năm kinh nghiệm chiến đấu, hắn nắm chắc hành động đối chiến khá là chính xác. Mắt thấy Thái Nhi an toàn, hai ma thần nhanh chóng lùi lại, hắn xuất hiện ở vị trí kẻ địch sẽ đi qua, thế là có tình huống Hỏa Diễm Sư Ma bị giết.

Thánh Nguyệt gọi một câu anh bạn khiến Long Hạo Thần co giật khóe mắt. Đây chính là loạn bối phận! Vậy nên hắn vội vàng đổi đề tài. Hắn phải giấu thân phận, giờ không phải lúc nói mình là ai.

Nghe giọng Long Hạo Thần và cách nói chuyện, trên mặt Thánh Nguyệt lộ ra nghi ngờ. Thanh âm này rất quen thuộc nhưng trong chốc lát ông không nhận ra, chỉ có thể phán đoán kị sĩ này tuổi không lớn. Theo hiểu biết của ông với Kỵ Sĩ Thánh Điện, Kim Tinh Cơ Tòa chiến giáp chắc là ở trong bảo khố của Kỵ Sĩ Thánh Điện, hiển nhiên Kim Tinh số mười hai này là Kim Tinh Cơ Tòa kị sĩ mới. Nhưng hắn lại nói mình là Đại Lý Thánh kị sĩ trưởng.

Thân phận Thánh kị sĩ trưởng đứng sau điện chủ, phó điện chủ Kỵ Sĩ Thánh Điện, sao có thể do một Kim Tinh Cơ Tòa kị sĩ mới nhận chức được?

Nhưng mặc kệ bây giờ trong lòng Thánh Nguyệt tràn ngập dấu chấm hỏi, ông không chút nghi ngờ thân phận của Long Hạo Thần. Người ta đã dùng hành động chứng minh mọi thứ.

"Trước về thành rồi nói." Thánh Nguyệt vung tay lên, cùng Long Hạo Thần bay hướng Khu Ma quan. Trong không khí dao động vụn vụn và sát khí mạnh mẽ theo đó chậm rãi lùi lại.

Một trận chiến này Thích Khách Thánh Điện Khu Ma quan không thắng, nhưng xử lý một ma thần đã nâng cao sĩ khí cả Khu Ma quan.

Thánh Nguyệt bay tới trước Khu Ma quan, bỗng nhiên nâng lên xác Hỏa Diễm Sư Ma trong tay. Thoáng chốc đầu tường Khu Ma quan dấy lên tiếng hoan hô rung trời, rất nhiều chiến sĩ kích động rơi nước mắt.

Im lặng nhìn Khu Ma quan đã tàn phá không thành hình dạng, Long Hạo Thần chỉ cảm thấy đau nhói từng cơn. Hắn là môi lửa trận thánh chiến này, nhưng Thánh Minh chưa từng trách móc hắn nửa câu. Không biết có bao nhiêu tướng sĩ Liên Minh đã chết trong thánh chiến.

Mình nhất định phải hoàn toàn hủy diệt ma tộc, để Thánh Ma đại lục hòa bình trở lại, không có chiến tranh nữa. Long Hạo Thần thầm thề, cùng lúc đó, hắn chậm rãi ngâm xương chú ngữ.

Thánh Nguyệt kinh ngạc liếc Long Hạo Thần ở bên cạnh. Ông có thể cảm nhận được từ người Kim Tinh Cơ Tòa kỵ sĩ bắt đầu tỏa ra Quang nguyên tố cực kỳ đậm đặc, trước giờ ông chưa từng thấy loại Quang nguyên tố tinh thuần như vậy.

Thanh âm ngâm xương của Long Hạo Thần rất chậm, giọng điệu chú ngữ có chút trầm nhưng không đè nén, không ngừng phun ra thang âm rõ ràng tựa như tinh linh khiêu vũ. Có thể thấy xung quanh người hắn bắt đầu dâng lên rất nhiều điểm sáng vàng.

Thánh Nguyệt hít sâu, trong mắt lộ ra tràn đầy lòng biết ơn, nhỏ giọng nói.

"Không cần miễn cưỡng."

Đương nhiên Long Hạo Thần sẽ không đáp lại, nhưng hắn ngâm xương chú ngữ càng thêm rõ ràng.

Từng điểm sáng vàng mỏng manh bắt đầu xuất hiện xung quanh hắn. Lúc mới bắt đầu điểm sáng chỉ có vài chục, mỗi cái cỡ hạt đậu, chẳng hề

bắt mắt. Nhưng khi điểm sáng liên tục tăng lên, mọi người giật mình cảm giác được dường như trên trời có lực hút hấp dẫn tất cả quang thuộc tính trên nhân gian. Trên bầu trời, xa gần đều bắt đầu xuất hiện điểm sáng tương tự, nhanh chóng tập trung bên người Long Hạo Thần. Những điểm sáng quay quanh hắn thành hình xoắn ốc dâng lên trời.

Thánh Nguyệt không lùi lại đầu tường Khu Ma quan mà bay xa hơn. Người ta bỏ công vì Khu Ma quan, ông nhất định phải bảo đảm Long Hạo Thần an toàn, nếu lần nữa bị ma tộc đánh lén thì làm sao đây?

Không chỉ có ông, không cần Thánh Nguyệt ra lệnh, từng bóng sáng vụn vụn phóng ra khỏi đầu tường đi theo Thánh Nguyệt, ở giữa không trung bên ngoài Khu Ma quan hình thành bức tường, cùng nhau bảo vệ Long Hạo Thần đang ngâm xướng chú ngữ.

Giờ phút này, Long Hạo Thần chỉ cảm thấy trong lòng cực kỳ trong sáng, dường như chỉ có không ngừng ngâm xướng chú ngữ không lưu loát mà dài dòng, mới khiến cảm giác áy náy bớt đi.

Hắn tiến vào trạng thái kỳ lạ. Khi chú ngữ mới bắt đầu, linh lực trong người hắn nhanh chóng tiêu hao. Trước đó ngăn cản hai ma thần đã hao hơn phân nửa linh lực rất nhanh sắp khô cạn.

Nhưng khi không trung phương xa bắt đầu có điểm sáng vàng dung nhập vào hắn, hắn kinh ngạc phát hiện linh lực chẳng những không giảm mà còn tăng, đang lấy tốc độ chậm chạp liên tục tăng lên. Vốn hắn định ngâm xướng một nửa, hoàn thành một nửa chú ngữ giờ thật tự nhiên tiếp tục tiến hành.

Bây giờ tinh thần lực và linh cảm của hắn đã không ở xác thịt mà dung nhập vào bầu trời, thiên nhiên, Quang nguyên tố.

Lần đầu tiên Long Hạo Thần cảm nhận được cảnh giới của Thần mà năm đó Dạ Tiểu Lệ đã nói trong Mộng Huyền Thiên Đường. Thần, không đâu không có, nhưng lại không tồn tại. Hiện giờ hắn không phải

người thi triển ma pháp mà biến thành người chỉ huy, chỉ huy lực lượng của thần, chỉ huy Quang nguyên tố.

Thần Quyển Giả khiến hắc trở thành điểm tựa, cảm xúc nội tâm lương thiện, bi thương, hiển dâng trở thành gậy chỉ huy của hắc.

Hắc sâu sắc cảm nhận được trong Quang nguyên tố có hòa bình, ý tốt, dung nhập, hy sinh, thương hại, bao dung, nhân ái. Khoảnh khắc này, cảm xúc của hắc chân chính phù hợp cùng quang. Giây phút này, hắc mới thật sự trở thành con trai quang minh.

Lực lượng quang vĩnh viễn không tồn tại vì giết chóc, thế nên dù sau này Long Hạo Thần trở thành cường giả cỡ Ma Thần Hoàng, hắc cũng sẽ không chỉ huy Quang nguyên tố như vậy để công kích. Nhưng bây giờ hắc thi triển ma pháp này thì khác hắc. Đây hoàn toàn lấy liên danh bao dung, nhân ái, lương thiện làm cơ sở phóng thích ra. Không có chút ích kỷ và tạp niệm, có chỉ là tấm lòng từ bi không tiếc trả giá giúp người.

Điểm sáng vàng hình xoắn ốc dần bay lên cao, biến thành cột sáng vàng to lớn đường kính hơn trăm mét liên tiếp trời và đất. Lúc này phương xa trong đại doanh ma tộc, Trụ Ma Thần có cột sáng vàng đã hoàn toàn mất đi sắc màu. Quang nguyên tố ngập trời khiến tất cả ma tộc run rẩy. Dù chúng cảm nhận được quang minh này không hướng về chúng, nhưng ma tộc là hắc ám thuộc tính, khó thể đè nén kinh hoàng.

Trừ cột sáng vàng ra, không có hiện tượng đồ sộ nào khác. Rốt cuộc Long Hạo Thần hoàn thành ngâm xướng thang âm cuối cùng. Trên người hắc bỗng nổ rộ ánh sáng vàng bảy màu lấp lánh, linh lực của hắc và Tinh Diệu Độc Giác Thú mới hồi phục tới đỉnh bỗng chốc bị rút cạn. Nhưng họ vẫn bình ổn giữa không trung, mắt sáng hơn bao giờ hết.

Bầu trời biến thành màu vàng, tầm mắt nhìn tới đâu toàn là một mảnh vàng. Mưa bụi vàng nhạt bắt đầu từ trên trời giáng xuống, nhẹ rơi.

Mưa bụi mỏng manh rơi ở nơi nào thì cho người cảm giác mềm mại. Mỗi một hạt mưa bụi rơi trên thân người, sẽ hóa thành vầng sáng rất

nhật, rất nhật, tan ra.

Mỗi một hạt mưa sẽ mang một tia ấm áp mềm mại cho mọi người. Lúc mới bắt đầu, chút ấm áp không đủ mang đến cái gì, nhưng rất nhanh tất cả phát hiện, mưa bụi nhu hòa cho họ thoải mái và sự bình tĩnh khó hình dung.

Mọi người bất giác nhìn hướng không trung Long Hạo Thần cười Vua Độc Giác Thú, từng người ánh mắt từ hưng phấn biến bình tĩnh, từ bình tĩnh lại biến hưng phấn, không biết tràn ngập bao nhiêu cảm xúc kích động.

Trong mắt các chiến sĩ cấp thấp tại Khu Ma quan, bây giờ Long Hạo Thần tựa như Quang Minh Thần giáng thế. Ban ấm áp cho họ, quét đi mệt mỏi và đau xót. Cảm giác gần như tín ngưỡng chớp mắt cảm nhận trong lòng họ.

Mưa ánh sáng này bao phủ phạm vi thật rất lớn, không chỉ bao trùm cả Khu Ma quan mà chiến trường trước đó và đại doanh ma tộc ở phía xa đều bị bao lấy.

Trụ Ma Thần lần nữa lóe sáng. Quang minh đối với nhân loại là vô cùng tuyệt vời, đối với ma tộc là hiểm họa trí mạng.

Bảy cột sáng tỏa ra hơi thở hắc ám đậm đặc phóng lên cao, lấy bảy cột sáng làm điểm tựa, hình thành màn ánh sáng màu đỏ sẫm, bao phủ toàn bộ đại doanh ma tộc.

Không cần nghi ngờ, lúc này Long Hạo Thần hoàn thành xong ma pháp là cấp cấm chú, hơn nữa phạm vi to lớn, dù là trong đời Thánh Nguyệt cũng ít khi thấy.

Cùng lúc đó, Thánh Nguyệt cảm thấy đây là cấm chú bình hòa nhất. Thánh Giả cấp chín Mục Sư Thánh Điện cũng có thể thi triển ma pháp trị liệu cấm chú phạm vi lớn. Nhưng ma pháp trị liệu của họ có hiệu quả trực tiếp hơn Long Hạo Thần, tác dụng càng lớn, nhưng lại không bằng

hiệu quả nhu hòa giống ma pháp của Long Hạo Thần, hơn nữa phạm vi không lớn đến thế. Có thể bao phủ lên một phần ba Khu Ma quan là điều cường giả đỉnh cấp Mục Sư Thánh Điện mới làm được. Nhưng cấm chú của Long Hạo Thần lại trực tiếp giáng cơn mưa.

Thánh Nguyệt sâu sắc cảm nhận được tắm trong mưa quang minh này, được lợi không chỉ thân thể mà còn có tâm hồn. Thanh tẩy tâm linh, chữa khỏi vết thương trong lòng, không thua gì hồi phục và chữa trị xác thịt.

Những cảm xúc mặt trái trong lòng các tướng sĩ Khu Ma quan biến mất trong mưa ánh sáng. Vết thương trên người họ chậm rãi khép miệng.

Dần dần, các chiến sĩ có người quỳ một gối hướng Long Hạo Thần ở không trung, hành lễ cao nhất. Hình ảnh tương tự rất nhanh lan tràn trên đầu tường Khu Ma quan.

Quỳ một gối không chỉ là chiến sĩ cấp thấp, thậm chí một số cường giả cấp năm, sáu cũng thế. Họ hoàn toàn bị cảm xúc tinh thần ẩn chứa trong mưa ánh sáng cảm động. Có thể đứng vững đều là số ít người có tinh thần lực mạnh, nội tâm tự chủ, càng không bị chiến tranh ảnh hưởng tâm tình.

Mưa ánh sáng tựa như kỳ tích giáng xuống, trong Khu Ma quan, không cần cấp trên ra lệnh, rất nhiều người bệnh dấp nhau mau chóng leo lên đất trống, tắm trong mưa ánh sáng. Cả Khu Ma quan bởi vì mưa quang minh đột ngột này mà bao trùm một tầng mỏng ánh sáng vàng.

Bảy ma thần hợp tác phóng ra màn ánh sáng cũng nổi lên từng vòng gợn sóng nhỏ. Màn ánh sáng tràn ngập hơi thở hắc ám bị gợn sóng vàng không ngừng thanh tẩy.

Bảy ma thần bay ở phía trước Trụ Ma Thần của mình, sắc mặt nghiêm túc. Lúc này chúng cảm giác không phải chống lại một cấm chú quang hệ mà là thiên uy, thiên uy tràn ngập năng lực tinh hoa!

Thải Nhi cũng giống như người khác, đứng ở đầu thường nhìn lên Kim Tinh Cơ Tòa ky sĩ. Đương nhiên nàng sẽ không quỳ xuống, nhưng mắt đã ướt nước, nước mắt dọc theo gò má chảy xuống. Tắm trong mưa ánh sáng, vết thương trước đó dần lành lại, áp lực trong lòng cũng lặng lẽ biến mất.

Nếu nói trong Khu Ma quan còn có một người nhận ra Kim Tinh Cơ Tòa ky sĩ này là ai, vậy không cần nghi ngờ, người đó nhất định là nàng.

Nàng không nhận ra hơi thở của hắn, nhưng nàng nhận được tấm thuẫn hộ từng ra sống vào chết trong Thâm uyên đầm lầy! Hình xoắn ốc như xác ốc sên, tràn ngập hơi thở quang minh tinh thuần, ánh sáng da cam cấp sử thi, đó chẳng phải là Nhật Nguyệt Thần Oa tắm thuẫn sao?

Là anh ấy, anh ấy đến rồi, rốt cuộc anh ấy đã đến.

Khoảnh khắc này, Thải Nhi cảm giác như tim mình bị Long Hạo Thần ở trên trời bắt lấy lôi kéo. Ký ức ẩn sâu trong đầu nàng rốt cuộc có động tĩnh, liều mạng muốn lao ra ngoài. Phong ấn luôn áp chế ký ức của nàng dường như thả lỏng vài phần.

Vì sao, vì sao không cho ta nhớ đến anh ấy? Vì sao!?

Giọt lệ tuôn trào như vỡ đê, nhìn Long Hạo Thần ở trên trời, tim nàng đau nhói.

Trận mưa ánh sáng thần thánh kéo dài tới một tiếng đồng hồ. Khi ánh vàng trên trời dần tán đi, ánh nắng ấm áp lại rơi trên mặt đất, bên trên thành Khu Ma quan lần nữa phát ra tiếng hoan hô lớn gấp đôi lúc Hỏa Diễm Sư Ma An Lạc Tiên bị đánh chết.

Tinh Vương giang đôi cánh bay hướng đầu tường Khu Ma quan. Thánh Nguyệt lóe người nhanh chóng đi tới bên cạnh Long Hạo Thần. Nhưng ông kinh ngạc phát hiện, thi triển cấm chú cường đại như vậy mà hơi thở quang minh từ người Long Hạo Thần tỏa ra càng đậm hơn trước đây. Dù không cảm nhận được linh lực dao động trên người hắn, nhưng

Tinh Diệu Độc Giác Thú của hắc tử như bị Quang nguyên tố đẩy tới Khu Ma quan, lực lượng nguyên tố nâng đỡ cơ thể họ.

Đây là một loại cảnh giới mà Thánh Nguyệt thậm chí chưa từng cảm nhận qua.

Mới rồi Long Hạo Thần thi triển ma pháp tên là Thần Thánh Cam Lâm. Cấm chú quang hệ này là lúc hắc tử ở Huyền Động tu luyện kỹ năng thì phát hiện. Xem từ hiệu quả trị liệu thì cấm chú trị liệu quang thuộc tính của kỵ sĩ không thể so sánh với của Mục Sư Thánh Điện, dù sao kỵ sĩ không phải ma pháp sư chuyên về trị liệu.

Nhưng Thần Thánh Cam Lâm có đặc tính ma pháp của nó. Thần Thánh Cam Lâm dẫn dắt mưa ánh sáng lúc trị liệu càng thêm nhu hòa, dễ dàng hấp thu. Hơn nữa thời gian chữa trị dài, liên tục trị liệu thời gian dài chẳng những nâng cao sĩ khí bên ta, lại thêm trừ trị thương ra còn có thể hồi phục thể lực cho người tắm trong đó, đồng thời thanh tẩy cảm xúc mặt trái nội tâm.

Chính là nói, chỉ tính về mặt trị liệu thì Thần Thánh Cam Lâm không thể so với cấm chú trị liệu khác, nhưng nó có rất nhiều tác dụng. Hơn nữa có thể ngâm xướng một phần ba hoặc một nửa chú ngữ là phát động được cấm chú Cam Lâm thuật. Chính là nói đây là ma pháp có thể tiến hóa, sẽ tùy theo thực lực người thi triển mạnh yếu mà tỏa ra hiệu quả trị liệu khác nhau. Đương nhiên coi như là Cam Luân thuật cũng là ma pháp của Thủ Hộ kỵ sĩ cấp tám, dù sao đây là loại trị liệu phạm vi.

Mới rồi Long Hạo Thần thi triển Thần Thánh Cam Lâm, trong phạm vi thì trình độ Quang nguyên tố tinh thuần và hiệu quả tổng thể vượt xa phạm trù vốn có của Thần Thánh Cam Lâm. Cảm xúc linh ngộ trong khoảnh khắc, lại thêm phát động thể chất Thần Quyển Giả, khiến ma pháp này gần như hoàn mỹ thi triển. Phạm vi to lớn đến nỗi coi như trong năm Trụ Ma Thần đứng đầu, chỉ có Ma Thần Hoàng, Nguyệt Ma Thần và Tinh Ma Thần là có thể dùng được.

Các cường giả Thích Khách Thánh Điện ở trên trời phụ trách bảo vệ Long Hạo Thần lần lượt quay về đầu tường Khu Ma quan.

Trên đầu tường, Thánh Linh Tâm sớm chỉ huy các tướng sĩ tránh ra khoảng trống. Khi hắc đáp xuống đầu tường thì các cường giả hàng đầu đều bản năng đứng gần hắc. Thi triển cấm chú cường đại như vậy, họ hiểu rõ bây giờ Kim Tinh Cơ Tòa kỵ sĩ đang trong trạng thái yếu ớt, tuyệt đối không thể cho ma tộc cơ hội đánh lén.

Đương nhiên bây giờ nhìn qua, ma tộc đích thực không có lực lượng đánh lén. Bảy ma thần hợp tác phóng ra ánh sáng màu đỏ sậm khi mưa ánh sáng kết thúc thì hào quang đã cực kỳ yếu ớt. Dù uy lực Trụ Ma Thần cường đại nhưng tác dụng lớn nhất là tăng phúc cho bản thân ma thần, loại phòng ngự phạm vi rộng tiêu hao ma lực cực lớn. Chúng nó chống lại không phải Long Hạo Thần mà là thiên uy!

Tinh Vương đáp xuống đất, thu lại đôi cánh. Động tác thứ nhất của nó là ngoái đầu nhìn Long Hạo Thần trên lưng mình. Trong đôi mắt trong suốt tràn ngập tôn kính và dụi dàng.

"Chủ nhân, cảm ơn người." Tiếng chủ nhân này Tinh Vương gọi thật tâm thật lòng.

Nó theo Long Hạo Thần là bởi vì thân phận con trai quang minh, chứ không phục bản thân Long Hạo Thần. Chỉ bởi vì quang thuộc tính tinh thuần trên người Long Hạo Thần giúp ích rất lớn cho nó, lại thêm nó có thể cảm nhận tấm lòng thiện lương của Long Hạo Thần.

Đi theo Long Hạo Thần trở lại Ngự Long Quan, kỳ thật cảm xúc của Tinh Vương luôn không tốt lắm. Nó thấy con trai quang minh đang giết chóc, dù giết là ma tộc nhưng trên tay hắc vẫn không ngừng nhuộm máu.

Nhưng mới rồi trong đoạn thời gian này, Tinh Vương chân chính bị Long Hạo Thần thuyết phục. Nó là tọa kỵ của hắc, cảm giác về Thần Thánh Cam Lâm mà Long Hạo Thần thi triển ra thì mãnh liệt và rõ ràng hơn ai hết, bảo gồm biến hóa cảm xúc của Long Hạo Thần. Khi Long

Hạo Thần thi triển ra ma pháp này, căn bản không lo lắng trạng thái thân thể chính mình. Tấm lòng lương thiện của hắn đánh động Tinh Vương, ma thú quang hệ lương thiện nhất này.

Ngay sau đó, bị Thần Thánh Cam Lâm cảm nhiễm sâu nhất cũng là Tinh Vương. Thánh Nguyệt cảm nhận ra cảnh giới đó thì Tinh Vương cũng cảm giác được. Đối với nó thì cảnh giới kia thuộc về Thần Thánh Độc Giác Thú! Nếu cẩn thận quan sát sẽ phát hiện, bây giờ phần gốc lông trắng của Tinh Vương bắt đầu xuất hiện màu vàng nhạt, đây chính là dấu hiệu nó bắt đầu tiến hóa thành Thần Thánh Độc Giác Thú. Nó tin tưởng, chỉ cần mình luôn đi theo Long Hạo Thần, không bao lâu sau nhất định có thể thành công tiến hóa.

Long Hạo Thần nhảy xuống lưng Tinh Vương, bây giờ linh lực trong người hắn, bao gồm linh lực lưu trữ trong Kim Tinh Cơ Tòa chiến giáp đều đã khô kiệt. Nhưng lạ thường là hắn không có cảm giác suy yếu. Hiện tại hắn càng giống một người thường có tinh thần lực cường đại, hơn nữa tất cả linh lực đã tiêu hao đang dần hồi phục. Không cần hắn làm cái gì, Quang nguyên tố bên ngoài sẽ tự động dung nhập vào người hắn. Hơn nữa Quang nguyên tố dung nhập vào đều là loại tinh thuần nhất. Dường như những Quang nguyên tố có tạp chất đều xấu hổ không dám tới gần hắn. Điều này giúp Long Hạo Thần tiết kiệm quá trình chiết xuất khi hấp thu Quang nguyên tố.

Cường giả Thích Khách Thánh Điện vây quanh người Long Hạo Thần tổng cộng có mười một người, bao gồm cả Thánh Nguyệt. Trừ Thánh Nguyệt ra, những người khác đều trùm đồ đen, đầu cũng bị che phủ. Trên người họ tỏa ra khí thể mênh mông.

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 210

Ôm Thái Nhi (1+2)

Giống như Thần Thánh kị sĩ, mười một cường giả Thích Khách Thánh Điện đều là thích khách cấp Hiệp Giả, họ cũng là lực lượng trụ cột nhất của Thích Khách Thánh Điện.

"Đại Lý Thánh kị sĩ trưởng của Kỵ Sĩ Thánh Điện, Kim Tinh số mười hai xin chào các vị tiền bối. Xin các tiền bối tha thứ cho, vì một số lý do, tôi không thể nói ra tên mình được." Long Hạo Thần cung kính hành lễ kị sĩ với các Hiệp Giả.

Bao gồm cả Thánh Nguyệt, mười hai Hiệp Giả đồng loạt đáp lễ, hơn nữa là lễ ngang hàng, tôn quý nhất Thích Khách Thánh Điện.

Thánh Nguyệt chân thành tận đáy lòng nói.

"Hoan nghênh người, cường đại Thánh kị sĩ trưởng. Tất cả điều người làm cho Khu Ma quan, Thích Khách Thánh Điện sẽ không bao giờ quên, nguyện tình hữu nghị giữa hai thánh điện sẽ giữ mãi. Nếu tương lai người có gì cần hỗ trợ, nằm trong khả năng Thích Khách Thánh Điện thì sẽ không từ chối."

Thánh Nguyệt nói mấy lời này rất nặng, coi như là Dương Hạo Hàm cũng chưa được lời hứa giống vậy. Ông nói mấy câu đó ý nghĩa rất đơn giản, sau này chỉ cần Long Hạo Thần muốn, Thích Khách Thánh Điện sẽ dốc hết sức hỗ trợ hẳn.

Được Thánh Nguyệt chấp nhận đến mức này, thật sự là bởi vì Long Hạo Thần xuất ra Thần Thánh Cam Lâm đúng lúc.

Trong Khu Ma quan có rất nhiều bệnh nhân, họ không chỉ chịu đau đớn mặt thân thể, tâm lý cũng giống thế. Hơn nữa đại quân ma tộc cứ bao vây, Khu Ma quan luôn bao trùm một tầng xám xịt.

Thần Thánh Cam Lâm giáng xuống, tẩy đi mọi mệt của các chiến sĩ, lại thiêu đốt niềm tin, chữa khỏi cho nhiều bệnh nhân, mang đến sức sống cho Khu Ma quan. Có thể nói cấm chú cường đại này đã xoay chuyển phần lớn cục diện bất lợi trước mắt của Khu Ma quan. Nếu nói vốn Thánh Nguyệt cho rằng Khu Ma quan tối đa chỉ có thể chống đỡ một tháng, vậy bây giờ ông tin rằng có thể liều mạng với ma tộc một năm. Hơn nữa trong mắt Thánh Nguyệt, điểm quan trọng nhất của Thần Thánh Cam Lâm không phải hiệu quả trị liệu mà là chữa trị mặt tâm linh, tác dụng cường đại quét đi mịt mờ trong lòng các tướng sĩ.

Thế nên Thánh Nguyệt mới trịnh trọng hứa hẹn. Có lời hứa này, Thích Khách Thánh Điện ít nhất sẽ vô điều kiện làm một chuyện cho Long Hạo Thần, đây chính là một phần sáu lực lượng của Liên Minh Thánh Điện!

Long Hạo Thần ngây ngốc, nhưng hắn không từ chối, lại lần nữa hành lễ ký sĩ với Thánh Nguyệt.

Nguyên nhân hắn không từ chối hơi phức tạp, nói đơn giản là vì một ít vấn đề trong nội bộ Liên Minh Thánh Điện.

Dù ai cũng nhìn ra được, nếu có thể hoàn mỹ kết hợp sáu chức nghiệp của Lục Đại Thánh Điện, mỗi một quan ải có sáu chức nghiệp trung bình phân phối, sẽ càng dễ dàng kháng cự thế công của ma tộc.

Nhưng vì sao mãi đến giờ vẫn không thể làm được điều này?

Trong lịch sử Liên Minh Thánh Điện, không biết có bao nhiêu tiền bối định thực hiện cách này, nhưng cuối cùng thất bại. Đây là bởi vì chủ

nghĩa tự bảo vệ mình của Lục Đại thánh Điện.

Không còn cách nào khác, nếu Lục Đại Thánh Điện dung hợp, vậy tài sản nhiều năm tích góp của mỗi thánh điện sẽ làm sao đây? Nhân lực, vật lực, tất cả đều cần phối hợp. Tuy Lục Đại Thánh Điện không phải là sáu quốc gia trong Liên Minh Thánh Điện, nhưng trên thực tế thì mỗi thánh điện đều tự trị.

Săn Ma Đoàn sớm chứng minh chức nghiệp Lục Đại Thánh Điện dung hợp sẽ có tác dụng tốt cỡ nào, nhưng cho tới nay Lục Đại Thánh Điện vẫn làm theo ý mình, tự giữ lãnh địa, tự canh chừng quan ải.

Đối với việc này Long Thiên Ấn đã từng chuyên một giảng dạy cho Long Hạo Thần hết nửa ngày. Khi thúc đẩy sáu chức nghiệp hòa hợp, Mục Sư Thánh Điện ủng hộ nhiệt liệt nhất, nguyên nhân là bởi vì năng lực tự bảo vệ của mục sư quá kém. Trừ Mục Sư Thánh Điện ra, gần như năm thánh điện khác đều giữ thái độ phản đối. Kỵ Sĩ Thánh Điện phản đối coi như ít nhất. Phản đối kịch liệt nhất chính là Thích Khách Thánh Điện, Ma Pháp Thánh Điện và Linh Hồn Thánh Điện.

Tuy thánh chiến bắt đầu thì Liên Minh Thánh Điện cố gắng hết sức điều chỉnh chức nghiệp giữa Lục Đại Thánh Điện phối hợp nhau, nhưng kỳ thực Lục Đại Thánh Điện chống cự ma tộc dùng chủ yếu là lực lượng phe mình.

Long Thiên Ấn nói rõ với Long Hạo Thần rằng, ít nhất hiện tại còn chưa thể giải quyết vấn đề này, nhưng đó không có nghĩa là vĩnh viễn không thể. Muốn để Lục Đại Thánh Điện chân chính dung hợp, vậy chỉ có một loại tình huống, là khiến nhân loại lại có được một quốc gia, một đế quốc cường đại tập hợp quyền lực. Chỉ có như thế mới đánh tan Lục Đại Thánh Điện tự phong bế, dung hợp toàn bộ thực lực.

Đương nhiên muốn thành lập quốc gia này, khó khăn lớn cỡ nào có thể tưởng tượng. Muốn thống nhất ý kiến Lục Đại Thánh Điện gần như là nằm mơ.

Cuối cùng Long Thiên Ấn thăm thía nói với Long Hạo Thần, nếu có một ngày hắc trưởng thành đủ cường đại, hơn nữa xây dựng lực ảnh hưởng đủ mạnh trong Liên Minh, vậy hắc sẽ có cơ hội hoàn thành hành động vĩ đại này. Đây cũng là điều Kỵ Sĩ Thánh Điện hy vọng nhìn thấy. Đây là vì sao Long Thiên Ấn quyết định để hắc đi tới mỗi một thánh điện. Không phải muốn hắc lập tức được các thánh điện ủng hộ, mà muốn hắc tìm hiểu về Lục Đại Thánh Điện.

Long Hạo Thần không muốn làm vua, nhưng hắc biết tầm quan trọng của việc dung hợp lực lượng Lục Đại Thánh Điện đối với nhân loại. Trận thánh chiến này đã tổn thương Liên Minh rất trầm trọng. Tuy ma tộc tiêu hao lớn nhưng tất cả điều chỉnh đều do Ma Thần Hoàng, tốc độ sinh sản của chúng cũng khá là khủng bố. Theo tình trạng trước mắt cứ kéo dài xuống, vậy nhân loại sẽ tiếp tục bị ma tộc chèn ép. Có một góc trú thân đã là kết quả tốt nhất.

Cho nên Long Hạo Thần không từ chối lời hứa của Thánh Nguyệt. Có lẽ ở thời điểm đặc biệt nào đó, lời hứa này sẽ làm nên tác dụng cực kỳ quan trọng.

Long Thiên Ấn cẩn thận phân tích tình huống trước mắt của Lục Đại Thánh Điện cho Long Hạo Thần nghe. Thực lực Kỵ Sĩ Thánh Điện mạnh nhất, đây là không cần nghi ngờ. Gần Kỵ Sĩ Thánh Điện nhất là Thích Khách Thánh Điện. Ma Pháp Thánh Điện và Chiến Sĩ Thánh Điện quan hệ tốt hơn. Hai thế lực này là mạnh nhất Liên Minh. Mục Sư Thánh Điện và Linh Hồn Thánh Điện yếu hơn chút.

Bởi thế nên tương lai muốn chân chính thống nhất toàn Liên Minh, tập trung quyền lực, đầu tiên phải có minh hữu, được Thích Khách Thánh Điện ủng hộ, sau đó ảnh hưởng bốn thánh điện khác.

Bây giờ nói những điều này thì hơi sớm, nhưng Long Thiên Ấn cho Long Hạo Thần biết là vì tính tới tương lai. Đây không phải âm mưu cái gì, mà là để nhân loại cuối cùng có thể đánh bại ma tộc.

Lực lượng cá nhân vĩnh viễn hỏ bé. Dù cho Long Hạo Thần được Vĩnh Hằng và Sáng Tạo Thần Ấn vương tọa chấp nhận, hẳn có thể nhờ vào sức một người đối phó cả ma tộc sao? Đáp án đương nhiên là không. Hẳn cần cả Liên Minh ủng hộ, hẳn cũng phải có quyền lực thống soái Liên Minh, mới có cơ may phát động phản kích.

Điểm này Dương Hạo Hàm làm minh chủ Liên Minh Thánh Điện không thể làm được. Long Thiên Ấn cũng không làm được. Nhưng Long Hạo Thần có cơ hội. Thân phận Thần Quyển Giả con trai quang minh, khiến hẳn có lực triệu tập lớn lao. Huống chi còn có Mục Sư Thánh Điện ủng hộ Liên Minh liên hợp.

Đang lúc Long Hạo Thần đáp lễ với nhóm Hiệp Giả Thánh Nguyệt, trong lòng nhớ lại mấy lời sâu sắc ông nội đã nói, một bóng người chen vào đám người, các Hiệp Giả chưa kịp ngăn cản.

Bóng dáng nhào vào ngực Long Hạo Thần, ôm chặt hẳn.

Trông thấy người này, tất cả Hiệp Giả có mặt đều ngơ ngác. Thánh Nguyệt đầu tiên là kinh ngạc sau đó ánh mắt biến quái lạ. Ông rốt cuộc biết Thánh kỵ sĩ trưởng Kỵ Sĩ Thánh Điện sáng tạo kỳ tích này là ai. Ông rất hiểu cháu mình, trừ thẳng nhóc kia ra, còn ai có thể khiến con bé kích động, chủ động ôm ấp như vậy? Dù là sau khi mất trí nhớ thì chặt gải bảo bối của ông không thể nào thương người khác được.

Nhưng khi đã biết Kim Tinh Cơ Tòa kỵ sĩ trước mắt là ai, Thánh Nguyệt càng thêm giật mình và rung động.

Hơn một năm rưỡi này, ông luôn dốc sức dạy dỗ Thái Nhi. Thái Nhi cũng không khiến ông thất vọng, lấy tốc độ kinh người trưởng thành, hiện giờ tu vi đã cao tới cấp bảy bậc sáu. Theo Thánh Nguyệt thấy thì tốc độ tu luyện như vậy chắc đã đuổi kịp thẳng nhóc kia rồi, vì thế mà đặc ý một đoạn thời gian dài.

Nhưng sự thật lại tàn khốc. Khi thẳng nhóc lần nữa tới trước mặt ông, đã biến thành kỵ sĩ cấp tám, hơn nữa còn là kỵ sĩ cấp tám có Kim Tinh

Cơ Tòa chiến giáp. Là Kỵ Sĩ Thánh Điện lấy việc công làm việc tư giúp đỡ hãn sao? Tuy Thánh Nguyệt đã hơn một trăm tuổi nhưng đầu óc chưa đến nỗi lú lẫn. Dùng việc công làm tư? Mới rồi người ta phóng ra ma pháp đã chứng minh tất cả. Dù cấm chú đó là hãn trộm lấy ra quyền trực thi triển, nếu không có đầy đủ sức mạnh thì không thể nào phát huy ra uy lực. Huống chi chính tai ông nghe thấy Long Hạo Thần ngâm xướng chú ngữ.

Thằng nhóc này chắc chưa tới cấp chín đâu? Đây mới là vấn đề Thánh Nguyệt đang rối rắm. Nhưng ông chấn kinh rồi lại thở phào nhẹ nhõm.

Ông không thể làm ra lời hứa vừa rồi, trong lòng thì không muốn thiếu nhân tình Kỵ Sĩ Thánh Điện lớn như vậy. Hiện giờ khác hãn, Thích Khách Thánh Điện thiếu nợ nhân tình là cháu rể gái của mình, rốt cuộc là người một nhà!

Nhưng các Hiệp Giả khác không biết đây là chuyện gì. Dĩ nhiên họ biết thân phận của Thái Nhi, Luân Hồi Thánh Nữ, nhân tài Thích Khách Thánh Điện ngàn năm không gặp, người thừa kế tương lai của Thích Khách Thánh Điện, cường giả mạnh nhất. Lúc trước Thái Nhi dùng thực lực cấp bảy sống sót trốn khỏi bàn tay ma thần đã lần nữa chứng minh thực lực của mình với các cường giả Thích Khách Thánh Điện. Hơn nữa cho đến nay, trong mắt nhóm Hiệp Giả thì tuy Thái Nhi là hậu bối, nhưng nàng lạnh lùng khiến ai cũng không thể tới gần. Đây là tố chất một thích khách phải có.

Nhưng giờ phút này nàng nhào vào vòng tay vị kỵ sĩ. Chẳng lẽ kỵ sĩ hấp dẫn đến mức Luân Hồi Thánh Nữ cũng không cưỡng lại được? Cái này, cái này sao có thể!

Nhưng các Hiệp Giả đều là gù gù già tung hoành trên đại lục nhiều năm. Họ thấy rõ ràng vẻ mặt Thánh Nguyệt từ chấn kinh biến thành cười vui. Điện chủ đều cho rằng đây là bình thường, vậy đó nhất định là

không có gì lạ. Thế nên họ không suy nghĩ nữa. Người ta vừa mới giúp cho Thích Khách Thánh Điện xong, họ đâu thể tiến lên kéo Thái Nhi ra.

Kim Tinh Cơ Tòa chiến giáp không thể ngăn cảm giác thân thể Thái Nhi mềm mại. Hắn ôm nàng. Đôi tay có thể thi triển cấm chú, giúp đỡ Hiệp Giả Thánh Nguyệt giết chết Hỏa Diễm Sư Ma An Lạc Tiên lại run rẩy.

"Thái Nhi, Thái Nhi..." Long Hạo Thần khẽ gọi tên nàng, thanh âm hẳn đang run, cảm xúc không ổn định khiến Kim Tinh Cơ Tòa chiến giáp tỏa ra ánh sáng da cam cũng dao động bất quy tắc.

"Khụ, khụ..." Thánh Nguyệt ho khan một tiếng. "Thánh kỵ sĩ trưởng, người vừa thi triển cấm chú xong, không bằng trước tới Thích Khách Thánh Điện nghỉ ngơi chốc lát." Ông đang nhắc nhở đôi thanh niên này nơi đây là đầu tường Khu Ma quan, mọi người đang nhìn.

Kỳ thực rung động lớn nhất là ở tầng hai Khu Ma quan, Thánh Linh Tâm suýt rớt tròng mắt. Thấy con gái lao vào vòng tay người khác, y suýt nữa rớt khỏi tầng hai.

Y tuyệt đối không nghĩ ra người đó là Long Hạo Thần. Trong lòng y chỉ có Long Hạo Thần là con rể mình! Hơn nữa y tiềm thức cho rằng Kim Tinh Cơ Tòa kỵ sĩ ít nhất trên năm mươi tuổi. Thái Nhi làm sao vậy? Chẳng lẽ nàng có tính cách tiềm ẩn tôn sùng anh hùng?

Nhưng làm tổng trưởng quân sự Khu Ma quan, trừ trường mắt ra thì y không thể làm gì khác. May mắn mẹ của Thái Nhi, đoàn trưởng ma pháp Lam Nghiên Vũ bởi vì bị thương, còn đang ở nhà dưỡng bệnh, nếu không thì vợ chồng họ sẽ cùng trông thấy tình cảnh khiến người rối rắm này.

Thánh Linh Tâm thầm nói: Thái Nhi à Thái Nhi, con đừng thay lòng nha con! Nếu không thì cha biết ăn nói sao với Long đại ca đây. Làm sao đối mặt với Hạo Thần.

Nhưng vị Đại Lý Thánh kỵ sĩ trưởng này cũng mạnh thật, sao trước đây chưa nghe nói tới hắn?

Thải Nhi và Long Hạo Thần có nghe lời Thánh Nguyệt tách ra không? Đáp án là không. Khiến Thánh Nguyệt và các Hiệp Giả dờ khóc dờ cười là thân thể Thải Nhi biến mất.

Ấn Thân! Kỹ năng cường đại của thích khách. Chẳng qua lúc này lại dùng vào vấn đề tình yêu nam nữ nồng nhiệt.

Nhìn Thải Nhi biến mất nhưng xúc cảm vẫn còn đó, sao Long Hạo Thần nở buông nàng ra, cứ thế ôm nàng, có đám Hiệp Giả vây quanh và ánh mắt gần như cuồng nhiệt của các tướng sĩ Khu Ma quan, Long Hạo Thần cùng Tinh Vương đi xuống đầu tường Khu Ma quan.

Thích Khách Thánh Điện.

"Thật sự là thằng nhóc xấu xa nhà người!" Khi Thánh Nguyệt nhìn Long Hạo Thần đã cất đi Kim Tinh Cơ Tòa chiến giáp, vẫn không dám tin tưởng.

Gian phòng này là nơi Thánh Nguyệt bình thường tu luyện, đương nhiên sẽ không ai đến quấy rầy. Trở về Thích Khách Thánh Điện, Thánh Nguyệt trực tiếp dẫn Long Hạo Thần và Thải Nhi trở lại phòng kín của mình.

Bây giờ Thải Nhi đang nép bên cạnh Long Hạo Thần, so với trước khi chia tay vào một năm rưỡi, giờ nàng vô cùng lưu luyến Long Hạo Thần. Dù nàng còn chưa hồi phục ký ức nhưng đã hoàn toàn nhìn thẳng cảm tình giữa mình và Long Hạo Thần.

Long Hạo Thần quỳ xuống hành lễ với Thánh Nguyệt. Tại đây, hắn chỉ là người yêu của Thải Nhi. Thánh Nguyệt là trưởng bối, đủ tư cách cái lạy của hắn. Bên ngoài hắn đại biểu cho Kỵ Sĩ Thánh Điện, lúc này trong phòng kín, hắn đại biểu chính mình.

"Được rồi, nếu người đã là Thánh kỵ sĩ trưởng thì không cần dùng đại lễ. Người tu luyện ra sao vậy? Chẳng lẽ Dương Hạo Hàm và Long Thiên Ấn cho người giống xịt thuốc cho cỏ mau lớn? Nếu không thì làm sao người tu luyện nhanh như vậy?"

Nhìn Long Hạo Thần, dù Thánh Nguyệt tính cách khắc nghiệt đến mấy cũng kiềm không được hết sức khen ngợi. Chàng trai này mới bao nhiêu tuổi! Chắc chưa tới sinh nhật hai mươi tuổi nữa là, nhưng hắn đã trở thành một kỵ sĩ cấp tám chân chính. Khó trách Ma Thần Hoàng lấy hắn làm cái cớ phát động thánh chiến. Dù hắn không có năng lực phá hủy Trụ Ma Thần, tốc độ trưởng thành như vậy, tương lai nhất định có thể trở thành trụ cột vững chắc đối kháng ma tộc.

Long Hạo Thần cung kính nói.

"Ông cố, con mình tưởng sâu một đoạn thời gian sau đó tu luyện kỹ năng nửa năm."

Thánh Nguyệt bất đắc dĩ nói với Thái Nhi.

"Coi đi. Con vẫn không thể so sánh với nó! Xem ra thằng nhóc này nỗ lực hơn con nhiều. Không phải ai cũng có thể chịu được mình tưởng sâu khô khan. Nhóc con, chắc không phải người mình tưởng sâu một năm chứ? Ha ha."

Hiệp Giả mới cười chưa được vài tiếng thì chợt ngừng vì Long Hạo Thần nghiêm túc gật đầu.

"A? Người thật sự mình tưởng sâu một năm? Người..." Trên khuôn mặt gầy gò của Thánh Nguyệt, nếp nhăn mấp máy. "Được rồi, hai đứa trò chuyện đi, ta không ở đây chịu kích thích."

Nói xong ông vẫy tay bước ra một bước, biến mất ngay trong phòng.

Thái Nhi bật cười.

"Ông cố đang ghen tỵ kìa."

Nhìn nụ cười trên mặt nàng, đáy mắt Long Hạo Thần xẹt qua tia buồn bã. Hắn rất quen thuộc Thái Nhi, cũng chính vì thế mà từ biểu tình của nàng liền đoán ra, nàng chưa hồi phục ký ức, nàng vẫn là Thái Nhi đã mất trí nhớ.

Thái Nhi lập tức cảm nhận được tâm tình hẫng hụt hóa, cúi đầu.

"Xin lỗi, tôi..."

Nàng chưa nói hết lời thì Long Hạo Thần đã ôm nàng vào lòng, dịu dàng nói.

"Không, nên nói xin lỗi là tôi mới đúng. Tại tôi không bảo vệ được cô. Dù ra sao, có thể gặp lại cô thật tốt quá rồi."

Thái Nhi ôm chặt hắn, nhẹ giọng nói.

"Tôi không biết trước đây thích anh sẽ là cảm giác gì, nhưng tôi có thể khẳng định bây giờ tôi vẫn thích anh. Ngày ấy anh đi rồi, tôi như mất đi thứ gì quan trọng. Anh đã làm đủ nhiều vì tôi rồi. Lần nữa gặp lại anh, tôi đã suy nghĩ kỹ. Anh đi đâu thì tôi theo đó, tôi nhất định có thể thuyết phục ông cố. Tôi không muốn thấy bóng lưng khuất xa của anh nữa."

Long Hạo Thần nhẹ vuốt mái tóc dài của nàng.

"Yên tâm đi, lần này tôi chẳng những phải mang cô đi, hơn nữa chúng ta còn hội hợp các đồng bạn, xây dựng lại Săn Ma Đoàn số sáu mươi bốn cấp suất của chúng ta."

Thái Nhi kinh ngạc ngẩng đầu lên, bật thốt.

"Liên Minh đã cho phép rồi?"

Long Hạo Thần mỉm cười nói.

"Tương đương với ngầm chấp nhận. Nhưng muốn chúng ta phải kiếm đủ công huân mỗi tòa quan ải. Tôi nghĩ ở Khu Ma quan chắc cũng đủ

rồi, nếu không đủ thì chúng ta có thể ở lại một đoạn thời gian."

"Chắc chắn không đủ." Đúng lúc này, ánh sáng chợt lóe, Thánh Nguyệt đã trở lại.

Thải Nhi nhìn ông cố, vội buông ra đôi tay ôm Long Hạo Thần, mặt đỏ bừng trách móc.

"Sao ông cố trở lại vậy?"

Giờ không phải lúc mới gặp lại Long Hạo Thần, sao nàng không xấu hổ cho được?

Thánh Nguyệt hừ hừ nói.

"Không trở lại không được! Ta vừa đi chợt nghĩ hai đứa một nam một nữ ở chung phòng, còn cách xa gặp lại, lỡ đâu kích động làm ra chuyện gì, chẳng phải ta trước tiên ôm cháu chút? Cái này không thể được, chắc gái Thánh Nguyệt ta đây phải cưới hỏi đàn ông mới sinh con được."

"Ông cố, nói gì kỳ vậy!" Khuôn mặt kiêu diễm của Thải Nhi đỏ như cà chua, lóe người đã tới bên cạnh Thánh Nguyệt, túm râu ông giật giật.

"Cháu ngoan, đừng kéo, chỉ còn mấy cọng, ông cố cần nhờ chúng giữ hình tượng. Con bé ngốc, ông đây là vì tốt cho con! Ông cố sợ con bị nó khi dễ chứ bộ!"

Lần này đến phiên Long Hạo Thần kinh ngạc. Trừ chính hấn ra, lần đầu tiên trông thấy Thải Nhi thân thiết với người khác, dù là ông cố của nàng. Long Hạo Thần nhớ rõ trước khi mất trí nhớ thì nàng rất bài xích ông.

Lúc này nhìn hai ông cháu thân thiết yêu thương nhau, Long Hạo Thần đột nhiên cảm thấy mình quá ích kỷ. Chẳng phải bây giờ Thải Nhi rất tốt ư, ít ra thì nàng mất đi sự âm u, còn có được tình thân.

Nghĩ tới đây, trên mặt hần lộ ra nụ cười tận đáy lòng. Đúng thế! Yêu nàng là nên nghĩ cho nàng mà không nên chỉ vì mình.

Bởi vì Thái Nhi mất trí nhớ mà sinh ra khúc mắt rớt cuộc hòa tan. Hần đứng một bên, mỉm cười không nói.

"Thằng nhóc hư kia, cười cái gì? Ta nói cho ngươi, không ở chỗ này đủ ba tháng thì hai đứa đừng mơ rời đi! Ta đã nhận được thư của thằng nhóc Long Thiên Ấn, trăm vạn công huân, ít một điểm cũng đừng nghĩ đi khỏi. Tối đây, để ta kiểm tra công huân hiện tại!"

Nhìn Thánh Nguyệt mặt gian xảo, Long Hạo Thần xụ mặt xuống.

"Ông cố, đừng vậy mà, ba tháng dài quá."

Thánh Nguyệt hừ một tiếng, nói.

"Dài? Ta thì thấy ngắn ngủn. Ba tháng có thể gom đủ trăm vạn công huân coi như ngươi có bản lĩnh."

Long Hạo Thần bất đắc dĩ nói.

"Nhưng mà ông cố, cái này không công bình. Hôm nay người đã hứa giúp con, đây có tính là giúp đỡ không?"

Thánh Nguyệt hơi đắc ý nói.

"Không sai, ta có hứa, nhưng ngươi định dùng lời hứa này ngay bây giờ hả? Đừng tưởng ta không biết Long Thiên Ấn và Dương Hạo Hàm đang tính làm gì. Bây giờ ngươi dùng lời hứa này, mai sau sẽ không dùng được nữa, hãy suy nghĩ kỹ."

"Con..." Long Hạo Thần thầm bực mình nhưng không có cách nào khác.

Thánh Nguyệt hừ một tiếng, nói.

"Có phải muốn nói là cáo già?"

Long Hạo Thần cười khở lắc đầu, nói.

"Con đâu dám! Ông là trưởng bối, con chỉ muốn nói gừng càng già càng cay. Ông lợi hại. Nhưng con sẽ không dùng lời hứa kia, công huân nên cho con chắc ông không bỏ qua luôn chứ? Hôm nay giết Hỏa Diễm Sư Ma An Lạc Tiên, nói sao thì con cũng có một nửa công sức. Hỏa Diễm Sư Ma là ma thần cấp chín, công huân của gã ít nhất trên năm mươi vạn thậm chí càng cao hơn. Làm phiền ông thẩm tra xong chia con phân nửa. A, còn nữa, thi thể tính khác nữa. Ma tinh Vương Miện Ma Thần Hỏa Diễm Sư Ma tệt cỡ nào cũng bán được trên ba mươi vạn công huân. Nếu con nhớ không lầm thì lúc trước ông đã đưa con, nhớ là tính hết luôn nha!"

Thánh Nguyệt tròn tròn mắt nhìn Long Hạo Thần.

"Thằng nhóc xấu xa, khi nào thì biến gian trá như vậy? Không được, ta bắt đầu không yên tâm giao chặt gái cho người."

Ông vừa ra đòn sát thủ, Long Hạo Thần liền ngoan ngoãn cụp tai, cười khở nói.

"Ông cố, đừng như vậy!"

Thánh Nguyệt đặc ý nói.

"Sao hả? Để người ở lại Khu Ma quan làm bạn với Thái Nhi khó lắm à?"

Nói đến đây ông nhìn chặt gái mình, ánh mắt cũng biến nhu hòa.

Hơn một năm nay Thánh Nguyệt luôn dạy dỗ Thái Nhi, ông ngày càng thích đứa cháu này. Ít đi xa cách trước kia, Thái Nhi ngày càng thân thiết với ông, chân chính có tình cảm ông cháu. Đây là điều mà trước kia Thánh Nguyệt không bao giờ ngờ được. Bây giờ thoạt nhìn là ông làm khó Long Hạo Thần, kỳ thực là không nỡ để chặt gái rời đi! Tuy ông biết

con gái lớn không thể giữ trong nhà, nhưng giữ lại thêm một ngày cũng tốt rồi.

Long Hạo Thần nhìn thấy rõ ánh mắt Thánh Nguyệt, vốn hăn còn định cãi lại cái gì lập tức sửa miệng.

"Ông cố, thôi thì như vậy đi. Đích thực là thời gian chúng con eo hẹp, hơn nữa trải qua trận chiến hôm nay, cục diện bên Khu Ma quan khá là ổn định. Chúng con sẽ ở lại đây một tháng. Một tháng này con không cần công huân, nhất định dốc hết sức trợ giúp Khu Ma quan đối phó ma tộc, ông thấy được không?"

Long Hạo Thần nói rất chân thành, Thánh Nguyệt thu lại cảm xúc trước đó, nhẹ gật đầu nói.

"Đã biết sẽ không giữ chân người được. Thật ra tất cả điều hôm nay người làm cho Khu Ma quan đã đủ giá trị trăm vạn công huân."

Sự thật đúng như thế. Thần Thánh Cam Lâm khiến cả Khu Ma quan tăng sức chiến đấu trên một phần ba, đây chỉ là dự đoán bảo thủ. Không chỉ thế, còn suy yếu ma tộc rất nhiều.

Thánh Nguyệt nói.

"Đi thôi, hai người theo ta ra ngoài, ở lại đây rất không an toàn. Đi chỗ đông người, ít nhất có thể bảo đảm an toàn cho cháu ta."

Thải Nhi giậm chân giậm dỗi nói.

"Ông cố, lại nữa rồi. Đáng ghét, đáng ghét..."

Nhưng hai người vẫn rời đi phòng kín của Thánh Nguyệt. Thánh Nguyệt ra lệnh cho người sắp xếp chỗ Long Hạo Thần ở, chung phòng với Hàn Vũ. Rất rõ ràng, ông hơi phòng bị Long Hạo Thần và Thải Nhi sinh ra quan hệ quá thân mật.

Mấy ngày tiếp theo, ma tộc bên ngoài Khu Ma quan bình tĩnh lạ lùng. Ma tộc có vẻ như im tiếng thời gian dài, tám cây Trụ Ma Thần trừ cây đã mất đi chủ nhân là Hỏa Diễm Sư Ma, mấy cái khác luôn lấp lóe ánh sáng, dường như đang đề phòng nhân loại tấn công.

Trên thực tế, ma tộc đề phòng Khu Ma quan là rất có lý. Cấm chú siêu đại quy mô của Long Hạo Thần hù chết chúng. Chúng sợ nhất là lúc tấn công, Long Hạo Thần lại ra một chiêu như vậy, khi đó bảy ma thần khó thể bảo vệ toàn quân. Đương nhiên chúng không biết, Long Hạo Thần chỉ có thể làm một lần Thần Thánh Cam Lâm. Muốn hấn lặp lại lần nữa, sợ rằng phải đợi đến khi linh lực đột phá trên hai mươi vạn mới được.

"Ông nội, trước mắt tình trạng trong quan ải đều tốt đẹp. Con đã tổ chức thuộc hạ bắt đầu sửa lại tường thành. Ma tộc khó được bình tĩnh như vậy, có thời gian giảm xóc, lực phòng ngự Khu Ma quan chúng ta ít ra có thể hồi phục trên ba phần."

Thánh Nguyệt, vợ chồng Thánh Linh Tâm, Long Hạo Thần, Hàn Vũ và Thái Nhi cùng nhau ăn xong cơm chiều, Thánh Linh Tâm báo cáo tình huống Khu Ma quan với Thánh Nguyệt.

Bây giờ hai vợ chồng đã biết Kim Tinh Cơ Tòa kỵ sĩ chính là Long Hạo Thần, vì che giấu thân phận thật sự nên mỗi ngày Long Hạo Thần đều mặc Kim Tinh Cơ Tòa chiến giáp, không lộ ra khuôn mặt thật.

Thánh Linh Tâm vừa nói chuyện với Thánh Nguyệt, ánh mắt không ngừng liếc con rể tương lai. Khi y biết Kim Tinh Cơ Tòa kỵ sĩ chính là Long Hạo Thần, mất mấy tiếng đồng hồ còn chưa tiêu hóa hết nỗi kinh ngạc này.

Mới bao nhiêu lâu chứ? Năm đó Long Hạo Thần dẫn theo Săn Ma Đoàn đi tới Khu Ma quan tiến thành nhiệm vụ rèn luyện, hấn yếu ớt như vậy, cần mình che chở ra trận. Nhưng hôm nay, tu vi của hấn rõ ràng đã vượt qua mình. Dù hiện tại Thánh Linh Tâm rất cuộc đột phá cấp tám, nhưng tuổi tác giữa hai người chênh lệch một mảng lớn! Thánh Linh

Tâm cao ngạo, đối với Long Tinh Vũ là tâm phục khẩu phục, không ngờ rằng ngay cả tu vi của Long Hạo Thần đều vượt qua y.

Thánh Nguyệt gật đầu nói.

"Tình trạng bên quân đội ra sao?"

Thánh Linh Tâm nói.

"Không tệ lắm, vốn những người bị thương nhẹ đã quay về trong đội, bị thương nặng cũng biến thành nhẹ. Trừ tàn tật ra, đa số binh sĩ đã quay về biên chế vốn có, vừa tiếp tục dưỡng thương vừa chuẩn bị chiến đấu."

Thánh Nguyệt gật đầu, nói.

"Những người chưa lành lặn thì dừng để họ tham gia sửa tường thành."

"Vâng." Thánh Linh Tâm vội đáp.

Tuy y là tổng trưởng quân sự Khu Ma quan, nhưng chân chính làm chủ lại là Thánh Nguyệt. Uy vọng của Thánh Linh Tâm còn chưa đủ điều động Hiệp Giả cấp chín, coi như là Hiệp Ẩn Đường do thích khách cấp tám tổ thành cũng không vận dụng được, cần Ảnh Tùy Phong đích thân dẫn dắt.

Ánh mắt của Thánh Nguyệt chuyển hướng Long Hạo Thần, trên mặt lộ ra ý cười, nói.

"Thánh kỵ sĩ trưởng của chúng ta có ý kiến hay gì không?"

Long Hạo Thần cười khổ nói.

"Ông cố lại trêu chọc con. Trước mặt của ông và Thánh thúc thúc con đâu dám lên tiếng."

Vẻ mặt Thánh Nguyệt biến nghiêm túc, nói.

"Hạo Thần, người nói lời này sai rồi. Riêng tư thì người là con cháu chúng ta, nhưng dù là khi nào người đều không được quên thân phận Thánh kỵ sĩ trưởng của mình. Người đại biểu là Kỵ Sĩ Thánh Điện, có nhiều lúc phải cứng rắn lên. Nếu không chẳng những người mất mặt, mà gồm cả Kỵ Sĩ Thánh Điện nữa, người hiểu chưa?"

Long Hạo Thần giật mình, cung kính nói.

"Dạ."

Thánh Nguyệt trầm giọng nói.

"Dù tuổi người còn nhỏ nhưng cố gắng cho Liên Minh không nhỏ chút nào. Hãy quên đi tuổi của người, nhất định phải nhanh chóng ghi nhớ thân phận Thánh kỵ sĩ trưởng. Nếu không thì việc ông nội người để người tới mỗi thánh điện tiến hành xâm chuỗi sẽ không còn tác dụng. Người đã đủ thực lực, hiện tại cần là uy nghiêm và uy thế mà Thánh kỵ sĩ trưởng cần có, hiểu chưa?"

Long Hạo Thần lần nữa gật đầu.

Thánh Nguyệt khẽ thở dài, nói.

"Nếu có thể, ta không hy vọng người sớm như vậy đã gánh nặng trên vai. Nhưng khi người đã gánh lấy thì không thể bỏ xuống nữa. Có thể nói, người là mồi lửa trận thánh chiến này. Tuy thánh chiến sớm muộn gì sẽ xảy ra, nhưng Liên Minh bảo vệ người không phải vì người là cháu rể của Thánh Nguyệt ta, cũng không phải vì người là cháu của Long Thiên Ấn, mà vì sức mạnh của chính người, bởi vì người có năng lực hủy diệt Trụ Ma Thần."

"Ta nói lời thẳng thắn, không để ý tình cảm, sẽ không dễ nghe nhưng cũng là sự thực. Nếu không phải vì năng lực của người, dù rằng kết quả cuối cùng giống nhau, nhưng trung gian không biết trải qua bao nhiêu sóng gió, sẽ không thuận lợi một lần thông qua như vậy. Thế nên chính người không được để người ta thất vọng. Người đã là Thánh kỵ sĩ cấp

tám. Trong lịch sử Liên Minh không có Thánh kỵ sĩ nào ở tuổi như người. Chúng ta đều tin rằng tương lai người nhất định sẽ trở thành lãnh đạo chân chính của Liên Minh. Thế nên bất cứ lúc nào, người phải dùng cách nghiêm ngặt nhất đòi hỏi chính mình. Lời mới rồi ta không hy vọng nghe lần thứ hai. Được rồi, hãy nói suy nghĩ của mình đi."

Thánh Nguyệt nói rất nghiêm khắc, nhưng lời của ông thật sự thức tỉnh Long Hạo Thần. Ông làm vậy là giúp cho Long Hạo Thần thay đổi nhận định với bản thân. Bây giờ hẳn không còn là một mình chiến đấu, mà là Thánh kỵ sĩ trưởng đại biểu cho Kỵ Sĩ Thánh Điện, là nhân vật quyền uy trong Liên Minh Thánh Điện.

Long Hạo Thần im lặng một lát sau, nói.

"Ông cố, Thánh thúc thúc, con có một ý tưởng, chỉ là có chút tân tiến nên chưa nói ra."

Thánh Linh Tâm hai mắt sáng ngời, nói.

"Nói ra thử xem."

Về mặt chấp chính thì y vốn là nhân vật đại biểu cho phái cấp tiến trong Thích Khách Thánh Điện. Nếu không phải vì luôn bị Thánh Nguyệt ức chế, chỉ sợ hướng chỉ huy của y đã biến đổi. Long Hạo Thần vừa nói ra hai chữ tân tiến liền làm bố vợ này dấy lên lòng tò mò.

Long Hạo Thần gật đầu nói.

"Con cảm thấy Khu Ma quan tổn thất lớn vậy, trừ chênh lệch thực lực ra, quan trọng nhất là Thích Khách Thánh Điện không phát huy ra ưu thế."

Nói xong câu này hẳn tạm dừng, nhìn phản ứng của ông cháu Thánh Nguyệt và Thánh Linh Tâm.

Thánh Nguyệt ngậy ra, ánh mắt Thánh Linh Tâm thì càng sáng ngời, nhẹ gật đầu.

"Nói tiếp đi."

Long Hạo Thần nói.

"Ưu thế của Thích Khách Thánh Điện là công kích chứ không phải phòng ngự. Thích khách phòng ngự ở đầu tường hoàn toàn là giết gà bằng dao mổ trâu. Tựa như phái một đám ma pháp sư xông lên chiến trường vậy. Đúng là Khu Ma quan cần phòng ngự, nhưng con nhận thấy có thể biến bị động phòng ngự thành chủ động phòng ngự. Tấn công chính là cách phòng ngự tốt nhất."

"Ngày đó con đã thấy, trong Khu Ma quan chúng ta, tiền bối thích khách cấp Hiệp Giả có hơn mười người, lực lượng như vậy dù chính diện đánh với tám ma thần đều sẽ không chịu thiệt thòi lớn, huống chi bây giờ thiếu mất một ma thần. Vậy chúng ta có thể dùng cách quấy rối và đột kích phá hỏng đại doanh ma tộc, thế thì lúc chúng lại tấn công Khu Ma quan chúng ta, thực lực nhất định sẽ giảm mạnh. Hơn nữa đột kích, đánh lén, ẩn nấp mới là sở trường của thích khách! Vì sao chúng ta không phát huy ưu thế này? Một là bị động bị đánh, chỉ có thể càng lúc càng bị động. Chức nghiệp khác nhau, cách đối phó kẻ địch cũng nên khác hẳn."

"Nói hay lắm!" Thánh Linh Tâm vỗ đùi, hưng phấn nói. "Hạo Thần, suy nghĩ của con giống hệt ta!"

"Hừ." Thánh Nguyệt ở một bên tức giận hừ lạnh, cắt đứt Thánh Linh Tâm hưng phấn.

Thánh Linh Tâm có chút lúng túng xoay người nhìn ông nội, cười khỗ nói.

"Ông nội, con không có ý bảo người ra kế hoạch không đúng."

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 211

Nguyệt Hắc Phong Cao [1+2+3]

Thánh Nguyệt hừ lạnh, nói.

"Làm như ta không hiểu tính tình của người ra sao? Người biết vì sao ta luôn không đồng ý người đánh lén ma tộc? Bởi vì chúng ta không thể tổn thất. Người thành công thì tốt, lỡ đâu thất bại? Người định tương lai cho chặt gài ta kế thừa Thích Khách Thánh Điện với một mớ bòng bong sao?"

Thánh Linh Tâm cười khổ nói.

"Nhưng mà ông nội, ông không thấy Hạo Thần nói rất có lý ư?"

Thánh Nguyệt nói.

"Bây giờ không giống trước kia, cũng tới lúc điều chỉnh rồi." Nói đến đây, đáy mắt Hiệp Giả lộ sát khí đậm đặc.

Thánh Linh Tâm mừng rỡ.

"Ông nội đồng ý rồi?"

Thánh Nguyệt chậm rãi đứng dậy, nghiêng đầu nhìn sắc trời, bình thản nói.

"Nguyệt hắc phong cao đêm giết người, chọn ngày không bằng hôm nay đi. Người đi truyền mệnh lệnh của ta, tất cả Hiệp Giả và Hiệp Ẩn đường tập hợp trong sân."

Lam Nghiên Vũ ở một bên giật mình nói.

"Ông nội, thế này có vội vàng quá không? Hay là bàn bạc kỹ hơn rồi mới hành động."

Thánh Nguyệt ngạo nghễ nói.

"Thích khách ám sát quan trọng là bất ngờ. Thích khách thật sự mạnh dù ở bất kỳ tình huống nào đều có kế hoạch tỉ mỉ. Không có tình thế không thay đổi, chỉ có thích khách không biết ứng đối tình thế. Nếu các anh em ta tiến hành nhiệm vụ ám sát còn cần chuẩn bị cái gì, vậy họ sẽ không là trụ cột của Thích Khách Thánh Điện. Hai vợ chồng các người điều động quân đội, chuẩn bị phòng ngự, đề phòng kẻ địch phản kích trả thù. Hạo Thần, người và Hàn Vũ, Thái Nhi hỗ trợ họ."

Long Hạo Thần đứng dậy, nói.

"Ông cố, hãy để con đi cùng ông. Con nghĩ các tiền bối cũng cần tầm chắn."

Hàn Vũ và Thái Nhi cùng đứng dậy, ánh mắt kiên quyết nhìn Thánh Nguyệt biểu đạt ý mình.

Thánh Nguyệt suy nghĩ chốc lát, nói.

"Được rồi, vậy cùng đi thôi."

Lam Nghiên Vũ còn muốn nói cái gì nhưng bị Thánh Linh Tâm liếc một cái liền im lặng. Việc lớn như vậy sao có thể ứng xử theo cảm tình? Long Hạo Thần và Thái Nhi không phải đóa hoa lớn lên trong nhà ấm.

Thánh Nguyệt ngửa đầu nhìn trời, nhìn đêm đen hắc ám, đáy mắt dâng lên tia sáng lạnh. Long Hạo Thần mơ hồ cảm nhận được từ người ông tỏa ra khí chất vô hình, đang không ngừng tăng lên. Đó không phải uy nhiếp mà là khí thể đặc biệt, khiến Long Hạo Thần có cảm giác dựng tóc gáy.

Thời gian không lâu lắm, từng bóng đen lặng lẽ xuất hiện trước mặt Thánh Nguyệt. Trừ mười Hiệp Giả mà Long Hạo Thần từng gặp mặt, còn có hai mươi một Hiệp Ẩn thích khách, tất cả đều là Đế Thích cấp tám.

Thánh Nguyệt chuyển hướng Long Hạo Thần, Thái Nhi và Hàn Vũ, suy nghĩ một lát, nói.

"Hàn Vũ, người đừng đi, ở lại Khu Ma quan thủ thành với Linh Tâm. Lần này đánh bất ngờ chủ yếu là tốc độ. Tu vi của người hơi thấp, lại không giỏi về tốc độ."

Tuy Hàn Vũ rất muốn cùng Long Hạo Thần, Thái Nhi kề vai chiến đấu, nhưng y biết lời Thánh Nguyệt nói là sự thật, ừ một tiếng, có chút không cam lòng lùi sang bên.

Thánh Nguyệt nhìn Long Hạo Thần cả người lấp lánh ánh vàng rực rỡ Kim Tinh Cơ Tòa chiến giáp, không đợi ông mở miệng thì hắn đã lấy ra áo choàng to màu đen bao trùm toàn thân. Bất chợt tinh thần dao động vụn vụn khiến hơi thở của hắn biến mất.

Trên mặt Thánh Nguyệt lộ nét cười, thầm nghĩ mấy chuyện trộm gà bắt chó chắc chẳng nhóc hư này đã làm không ít.

Mười một Hiệp Giả, hai mươi một Hiệp Ẩn, lại thêm Long Hạo Thần và Thái Nhi, tổng cộng ba mươi bốn người.

Thánh Nguyệt trầm giọng nói.

"Ma tộc công kích Khu Ma quan ta thời gian dài như vậy, là lúc nên cho chúng thấy sự lợi hại. Lần này chúng ta đánh bất ngờ, mục đích chỉ có một, cố hết sức giết ma tộc cấp cao. Ta nhấn mạnh hai điều. Thứ nhất, ai cũng không được ham chiến, nghe ta ra lệnh rút lui phải lập tức lùi ra sau. Thích khách cấp Hiệp Giả phụ trách đoạn hậu. Thứ hai, không được ý định giết chết ma thần, chúng trông giữ Trụ Ma Thần, rất khó bị đánh chết. Mục tiêu của chúng ta chính là ma tộc trên cấp năm. Hơn nữa

chúng ta là thích khách, đánh bất ngờ chứ không phải cứng rắn đánh. Lúc hành động tất cả phải ần núp tốt cho ta. Còn các việc khác thì ta không nói nhiều, xuất phát!"

Vung tay lên, Thánh Nguyệt lóe người đã dẫn đầu bay đi, đám thích khách thì tựa như bóng ảo theo sát phía sau biến mất.

Long Hạo Thần và Thái Nhi cũng bay lên, trước khi rời đi hẳn còn nhỏ giọng nói gì đó với Lam Nghiên Vũ, sau đó nắm tay Thái Nhi lao ra ngoài.

Nhìn bóng lưng họ khuất xa, Lam Nghiên Vũ khẽ thở dài.

"Thằng bé Hạo Thần thật không tệ."

Thánh Linh Tâm hỏi.

"Mới rồi nó nói gì với em?"

Lam Nghiên Vũ nói.

"Cậu ta nói nếu thật có người muốn tổn thương Thái Nhi, nhất định phải đạp qua xác chính cậu ta đã."

Thánh Linh Tâm mỉm cười nói.

"Chắc má vợ nhìn con rể, càng xem càng thích hả?"

Lam Nghiên Vũ liếc xéo y, nói.

"Con rể này không phải em chọn, là con gái cứng của anh tự quyết định. Hai đứa từ mười bốn tuổi đã ở chung, em còn nói cái gì được nữa?"

"Khụ khụ. Đi thôi, chúng ta cũng lên đầu tường, anh đã ra lệnh tập hợp quân đội. Ai, thật muốn đi cùng ông nội! Đáng tiếc."

Lấy tu vi của Thánh Linh Tâm thêm vào tài bác học cùng với Đồng Quy Linh Lô, trở thành một Hiệp Ẩn thích khách thì không thành vấn đề.

Đáng tiếc y là tổng trưởng quân sự Khu Ma quan, sao có thể tự ý rời khỏi chức vụ?

Hàn Vũ nghe lời của Thánh Linh Tâm thì liên tục gật đầu, y cũng muốn đi! Tuy Săn Ma Đoàn số sáu mươi bốn cấp suất còn chưa đông đủ nhưng y có chút nôn nóng muốn chiến đấu cùng Long Hạo Thần, Thái Nhi.

Phương xa, đại doanh ma tộc cực kỳ yên tĩnh, nguyên bản bảy Trụ Ma Thần lấp lánh ánh sáng nay yếu ớt nhiều. Thánh Nguyệt mang theo mọi người lặng lẽ rời khỏi Khu Ma quan, tụ tập một góc tối ngoài thành, tuyên bố nhiệm vụ.

"Chờ chút nữa mọi người chia nhau hành động, tự chiến đấu, nghe tín hiệu của ta thì rút về, hiểu rõ chưa? Các người nhớ kỹ, lần này đánh lên chủ yếu là bảo vệ mình an toàn rồi mới tính tới chuyện giết kẻ địch. Chỉ cần kết thúc nhiệm vụ, các người đều sống sót thì chính là công lớn."

Đám thích khách cường giả dùng cách của mình hướng Thánh Nguyệt biểu đạt quyết tâm. Mỗi người đều nâng lên tay phải chạm giữa trán, sau đó làm động tác cắt cổ.

Đây là cách liên lạc đặc biệt của đám thích khách. Lúc hành động họ không giao lưu ngôn ngữ, động tác tay và thân thể trở thành cách trao đổi quan trọng nhất. Động tác mới rồi ý nghĩa họ sẽ dùng đầu óc chiến đấu, giết chết kẻ địch.

Thánh Nguyệt chuyển hướng sang Long Hạo Thần, nhìn hắn rồi lại nhìn Thái Nhi. Long Hạo Thần lập tức gật đầu với ông, biểu đạt mình đã hiểu. Thánh Nguyệt đang nhắc nhở hắn phải bảo vệ tốt Thái Nhi và chính mình.

Thánh Nguyệt vung tay lên, tất cả mọi người tập thể hành động, lặng lẽ tản ra, sau đó dung nhập vào màn đêm không thấy bóng dáng.

Tựa như Long Hạo Thần đã nói, thích khách giỏi nhất là ẩn nấp, ám sát chứ không phải quang minh chính đại chiến đấu. Thích khách ẩn trong bóng đêm tựa như cá tiến vào biển, cảm giác vui sướng cùng xuất hiện trong lòng đám thích khách cường giả. Đối với hành động này họ có thể làm tới trình độ nào, không ai thêm suy nghĩ, trong lòng họ chỉ nghĩ tới trút hết sức mình và tàn sát.

"Thải Nhi, cô ẩn thân đi theo tôi." Long Hạo Thần nhỏ giọng nói.

"Ừ." Thải Nhi ừ một tiếng, nhích người biến mất bên cạnh Long Hạo Thần.

Lấy tinh thần lực như Long Hạo Thần nếu không phải tập trung tinh thần tìm kiếm một phương hướng, sẽ không cách nào phát hiện sự tồn tại của nàng. So với một năm rưỡi trước, Thải Nhi đích thực mạnh rất nhiều.

Tốc độ của Long Hạo Thần chậm hơn các cường giả Thích Khách Thánh Điện chút ít. Hắn không vội vã, từ từ vòng qua bên cạnh, khoảng cách không phải là ngắn nhất, xông hướng quân doanh ma tộc.

"Hạo Thần, chúng ta đi đâu vậy? Không phải đánh lén quân doanh ma tộc ư? Vòng qua như vậy thì chậm quá rồi. Tuy nhóm ông cố sẽ không bị phát hiện trong khoảng thời gian ngắn, nhưng chúng ta tụt lại sau quá xa chỉ sợ không thể thu lợi được chút gì."

Thải Nhi không phải sốt ruột muốn giết địch, mà lo cho Long Hạo Thần. Hành động lần này chỉ có hắn là người Kỵ Sĩ Thánh Điện, nếu hắn thu hoạch quá kém thì chẳng phải hắn làm Thánh kỵ sĩ trưởng sẽ bị người chê trách? Đặc biệt là trước đó hắn đã bày ra thực lực quá mạnh.

Long Hạo Thần nhỏ giọng nói.

"Đừng lên tiếng, cứ theo tôi là được, chúng ta cố gắng hốt mề lưới lớn."

Quân doanh ma tộc còn chưa biết trận tàn sát hướng về phía chúng đã mở màn. Xuất động gần như toàn bộ cường giả của Thích Khách Thánh Điện, tất cả đã lên sân khấu.

Ma tộc ở ngoài Khu Ma quan so với Ngự Long Quan thì khác rất nhiều.

Bên ngoài Ngự Long Quan hầu như là tinh anh ma tộc, bao gồm quân đoàn Thần Hoàng. Do đó có thể thấy thực lực tổng thể của Kỵ Sĩ Thánh Điện đích thực vượt xa Thích Khách Thánh Điện. Đối diện nhiều tinh anh ma tộc như vậy mà tổn thất lại ít hơn Thích Khách Thánh Điện rất nhiều.

Ma tộc trú đóng bên ngoài Khu Ma quan về số lượng thì hơn xa bên Ngự Long Quan, đặc biệt là bên Song Dao Ma. Đám ma tộc cấp thấp tuy sức chiến đấu có hạn, thậm chí một đối một không đánh lại đàn ông trưởng thành có tập luyện thể hình. Nhưng không ai chịu được số lượng nhiều! Thế nên nơi đóng quân đại doanh ma tộc bên ngoài đều là Song Dao Ma cấp thấp.

Địa vị của Song Dao Ma trong ma tộc cực kỳ thấp hèn, coi như là ăn thi thể cũng không có ma tộc muốn ăn, chúng nó chỉ có thể tự ăn lấy tộc mình. Doanh trưởng là loại vật phẩm xa xỉ trong quân đội ma tộc. Đừng nói là Song Dao Ma bình thường, coi như là Bích Lục Song Dao Ma cấp năm cũng chưa chắc được hưởng.

Doanh trưởng tốt nhất đều phân phối ở phương bắc, cho quân đội ma tộc bên Ngự Long Quan sử dụng. Quân đội ma tộc bên ngoài Khu Ma quan thì phải tới cấp sáu mới có tư cách ở trong lều. Đây là vì sao trước đó Thánh Nguyệt nói lần ám sát này tìm ma tộc cấp năm, sáu thì không có thích khách nào hỏi làm cách nào tìm ra. Cứ kiếm chỗ nào có lều là được, có thể ngụ trong lều thì chắc không kém bao nhiêu.

Từng đồng từng đồng Song Dao Ma, tựa như từng cây xương cắm trên mặt đất, yên tĩnh nằm đó nghỉ ngơi. Chúng nó không hề hay biết, ở trên đỉnh đầu mình từng bóng người vô hình đang xẹt qua.

Lúc này trong lòng Thánh Nguyệt hơi nghi hoặc. Ông thắc mắc Long Hạo Thần đi đâu. Vốn ông định lặng lẽ đi theo Long Hạo Thần và Thái Nhi, để bảo vệ hai người. Nhưng ông vừa tuyên bố bắt đầu hành động, Long Hạo Thần lập tức mang theo Thái Nhi đi đường vòng.

Làm người chỉ huy hành động lần này, đương nhiên Thánh Nguyệt không thể đi theo hai người bọc đường vòng, ông cần phụ trách cường giả Thích Khách Thánh Điện. Không còn cách nào khác, ông chỉ có thể cùng đám thích khách tách ra, xông vào quân doanh ma tộc.

Tựa như Kỵ Sĩ Thánh Điện đánh lén đại quân ma tộc, quân doanh ma tộc gần như không hề cảnh giác. Bảy Trụ Ma Thần tuy thu lại uy thế nhưng có năng lực tìm tòi cực mạnh, lại thêm bên ngoài biển Song Dao Ma. Theo các thống soái ma tộc thì nếu có kẻ địch đánh lén, chúng không thể nào không biết được. Trong mắt chúng, nhân loại là yếu ớt. Đám cường giả nhân loại tuyệt đối không dám dễ dàng mạo hiểm. Ma thần có Trụ Ma Thần bên cạnh, thực lực ít nhất tăng trên năm mươi phần trăm.

Vượt qua chỗ Song Dao Ma trú đóng, tiếp theo là hỗn hợp ma tộc cấp thấp, Cầm Ma bình thường, Ma Nhân Thuật Sĩ, Lang Ma tộc.

Lại đi tiếp sẽ xâm nhập vào vị trí trung tâm đại doanh ma tộc. Thánh Nguyệt xác định mục tiêu là một cái lều khá rộng lớn, trong trạng thái ẩn thân trực tiếp xé rách không gian.

Đại doanh ma tộc trú đóng gần trăm vạn đại quân ma tộc, lúc tối đa lên đến gần hai trăm vạn. Thế nên tuy ít lều, tổng số lại không ít chút nào. Lúc đột kích, đám thích khách chia ra hành động nên không sợ đụng nhau.

Trong cái lều này có mười hai ma tộc, lúc này chúng sớm rơi vào mộng đẹp. Trong không khí hơi vãn vẹo, Thánh Nguyệt ở trạng thái ẩn thân đã đi vào lều. Bây giờ hiện ra điểm mạnh của ông, xuyên qua không gian mà còn giữ được ẩn thân, điều này không phải tất cả thích khách cấp chín đều làm được.

Thánh Nguyệt quan sát tình hình trong lều, mười hai ma tộc chia nhau ra ngủ, lều cũng khá lớn nên giữa chúng có một khoảng cách.

Làm một thích khách, khi tiến hành bất cứ động tác nào đều phải cẩn thận, dù biết rõ đối thủ yếu hơn mình rất nhiều cũng thế. Một khi công kích sẽ mất đi năng lực ẩn thân, muốn không phát ra một chút tiếng vang giải quyết kẻ địch tu vi ít nhất trên cấp sáu không phải chuyện dễ.

Ma tộc trong lều này toàn là Lang Ma. Nhưng dáng người nó cao to hơn Lang Ma tộc bình thường, màu lông là ám kim. Đây là Lang Ma cấp linh chủ, thực lực khoảng cấp sáu đến cấp bảy, không cùng đẳng cấp.

Suy nghĩ một lúc, Thánh Nguyệt nhảy người lên, xuất hiện ở bên cạnh Lang Ma nằm phía ngoài cùng. Ông rất hiểu đặc tính các loại ma tộc. Khứu giác Lang Ma cực nhạy, cho nên ông không thể để lộ mùi, nếu không thì thực lực đám Lang Ma cấp sáu, cấp bảy, coi như đang ngủ cũng sẽ phát hiện sự tồn tại của ông.

Ánh sáng đen nhạt chợt lóe, thân thể Lang Ma mé ngoài cùng nhẹ rung động sau đó im lìm.

Thánh Nguyệt ra một kiếm này có thể nói là ổn, chuẩn, ngoan. Ông đâm vào từ trung khu thần kinh sau gáy, hơn nữa đâm xuyên qua não Lang Ma. Vết thương như vậy đủ khoanh khắc lấy mạng.

Hơn nữa vì không để Lang Ma phát ra tiếng động nào, khi dao găm đâm vào người Lang Ma, linh lực khoanh khắc khuếch tán, tỏa định nó, khiến nó ở trạng thái đông cứng, sau đó dao găm xuyên qua não.

Quá trình này nói thì đơn giản nhưng hành động thực tế thì dao găm của Thánh Nguyệt ít nhất biến đổi linh lực ba lần. Ở trong giới thích khách bị gọi là một kiếm tam biến, là kỹ xảo cao cấp nhất.

Phát động công kích, thân hình Thánh Nguyệt cũng vì thế mà hiện ra. Nhưng ông tựa như một phần của bóng tối, chẳng những không lộ ra hơi

thở, dù lúc này có Lang Ma mở to mắt cũng chưa chắc trong bóng tối trông thấy ông.

Lặng lẽ rút về dao găm, không có một giọt máu rơi xuống. Vũ khí của thích khách cao cấp gần như đều có độc. Loại kịch độc này tên gọi là tro tràn. Bản thân kịch độc tro tràn không nguy hiểm sinh mạng, nếu chỉ cắt da đối thủ thì thậm chí còn giúp kẻ địch lập tức khép lại miệng vết thương.

Bởi vì đây là hỏa độc cực kỳ mạnh mẽ, một khi tiếp xúc thân thể, lập tức tỏa ra sức nóng cực kỳ mãnh liệt. Mới rồi Thánh Nguyệt đâm một kiếm vào người kẻ địch, trong người Lang Ma bị khét đen, đây cũng là vì sao không có máu chảy ra, vì che giấu đi sự thực nó đã bị giết. Máu bị đông lại, ít nhất phải hai tiếng đồng hồ sau Lang Ma này mới có dấu hiệu xuất huyết.

Thích Khách Thánh Điện nghiên cứu chính là ám sát, mấy ngàn năm tích lũy không đơn giản chỉ là nói thôi.

Một chiêu đắc thắng, Thánh Nguyệt không tạm dừng, dùng cách tương tự, rất nhanh giải quyết tám Lang Ma trong lều.

Đúng lúc này, xuất hiện biến hóa ông không ngờ được. Một Lang Ma nằm bầm ngồi dậy, đứng lên muốn đi ra ngoài lều.

Nó định đi tiểu ư? Ánh mắt Thánh Nguyệt biến quái lạ. Loại Lang Ma cao cấp này có cảm giác rất mạnh. Có lẽ bây giờ nó còn đang mơ ngủ nên không cảm giác được, nhưng đợi nó ra ngoài bị gió lạnh thổi qua, khi trở về sẽ tỉnh táo nhiều. Đến khi đó, nó nhất định sẽ phát hiện tình hình trong doanh trường có biến đổi. Đồng bạn nó có hơi thở hay không chẳng lẽ không nhận biết được?

Nhưng Thánh Nguyệt không hành động thiếu suy nghĩ. Mắt thấy Lang Ma đi ra lều, tiếp theo ông tựa như tia chớp đen lóe lên, tốc độ cực nhanh giải quyết ba Lang Ma ngủ say. Chợt lóe người, ông lại ẩn giấu trong bóng đêm.

Thời gian không dài lắm, Lang Ma lúc trước ra ngoài đi tiểu đã trở về, vén lên màn cửa, ánh mắt nó đúng thực tỉnh táo vài phần. Nó đang đi tới giường mình thì đột nhiên cảm giác có gì đó là lạ. Nó bản năng nhìn hướng đồng bạn mình. Ngay sau đó, cảm giác nóng cháy bỗng lan tràn trong đầu, tiếp theo, thế giới của nó biến thành tối đen.

Đáy mắt Thánh Nguyệt lấp lóe tia sáng lạnh, cổ tay chợt lóe ánh sáng đen, tốc độ cực nhanh thu xác mười hai Lang Ma Linh Chủ. Đây chẳng những đề phòng chúng chết đi lộ ra hơi thở, hơn nữa chúng là ma tộc cấp cao, ma tinh có thể dùng trong Ma Đạo đại pháo. Ma Đạo đại pháo của Khu Ma quan đã tắt lửa một năm, nếu vài chục Ma Đạo đại pháo lại phát uy, đâu cần sợ đám Ma Nhân Thuật Sĩ đáng ghét kia nữa?

Trận tàn sát gần như cùng lúc xuất hiện ở các góc đại doanh ma tộc. Mỗi một thích khách đều có cách ám sát thuộc về mình, nhưng họ đều cùng một điểm chung là không phát ra tiếng động nào.

Long Hạo Thần mang theo Thái Nhi không tiến vào đại doanh ma tộc, mà ẩn nấp ngoài doanh. Hắn thậm chí không có ý định ra tay, chỉ yên tĩnh nhìn chăm chú tình hình trong đại doanh.

Lúc này chỗ hắn và Thái Nhi ở là bên ngoài lều quân doanh ma tộc, nhưng ở bên trong vòng Song Dao Ma và ma tộc cấp thấp. Lấy tu vi như Long Hạo Thần, lạng lẽ xâm nhập vào đây chẳng hề khó khăn.

Tuy Thái Nhi buồn bực vì sao Long Hạo Thần không ra tay, nhưng nàng không hỏi nhiều, đây chính là sự tin tưởng. Không phải bởi vì cảm tình giữa họ mà là tin tưởng giữa đồng bạn đoàn đội, chiến hữu.

Long Hạo Thần dẫn dắt Săn Ma Đoàn số sáu mươi bốn cấp suất có thể nói là chiến công hiển hách. Không ngừng hành động, tất cả thành viên sớm đã tâm phục khẩu phục hắn, dù là Thái Nhi mất trí nhớ cũng như thế. Lúc này Long Hạo Thần ẩn nấp nhất định là có mục đích riêng.

Lạng lẽ cảm nhận tình hình xung quanh, Long Hạo Thần mở ra tinh thần lực đến trình độ lớn nhất. Trừ không tìm kiếm vài cây Trụ Ma Thần

ra, hần cố gắng khuếch tán cảm giác ra xa chút.

Lòng hần dần xuất hiện khen ngợi, vì trong cảm giác không thấy tên thích khách nào. Chính là nói, lấy tinh thần lực như hần mà không cảm giác được đám thích khách đang ở đâu.

Tuy quân doanh ma tộc khá lớn nhưng tinh thần lực của Long Hạo Thần cũng khá mạnh, phạm vi tìm kiếm rộng lớn. Trong phạm vi này, các cường giả Thích Khách Thánh Điện đang hành động vậy mà hần không hề cảm giác được, có thể thấy năng lực của đám thích khách mạnh cỡ nào.

Bây giờ Long Hạo Thần không hề vội vàng, thời gian kéo dài càng lâu thì chứng tỏ đám thích khách thu hoạch càng lớn. Đây chính là việc tốt! Tốt nhất là cứ tiếp tục kéo dài thế này mãi. Lấy thực lực đám thích khách, chỉ sợ mỗi phút sẽ xử lý một cái lều. Chính là nói, gần như mỗi phút đều có trên trăm cường giả ma tộc chết trong tay họ.

Cố lên! Long Hạo Thần thăm cổ vũ họ, nhưng hần vẫn không có dấu hiệu hành động, thậm chí không cho Thái Nhi làm gì. Hần chỉ thỉnh thoảng nghiêng đầu nhìn hướng một cây Trụ Ma Thần tỏa ánh sáng xanh đen không xa, càng thêm chăm chú cảm nhận và dùng tinh thần lực tìm kiếm.

Thời gian trôi qua từng phút giây, trong ma tộc ai cũng không biết lúc này có giết chóc vô hình đang bao phủ chúng.

Một cái lại một cái lều dần mất đi tiếng hít thở. Từng bóng người vô hình xuyên qua bên ngoài lều, sau đó chậm rãi xâm nhập vào trong.

Chớp mắt đã trôi qua mười mấy phút, hai tay Long Hạo Thần bắt giắc siết chặt từ bao giờ, cực kỳ hưng phấn. Mười mấy phút thôi đã chứng minh lần hành động này họ thắng lớn. Mục tiêu của họ không phải ma tộc bình thường.

Đúng lúc này, đột nhiên trong bảy cây Trụ Ma Thần lấp lánh ánh sáng, một cây ở vị trí chính giữa tỏa ánh sáng chói lòa. Sáu cây Trụ Ma Thần khác cũng lấp lánh ánh sáng.

Một tiếng hú dài thê lương vang lên, bỗng chốc chấn động cả đại doanh ma tộc.

Cùng lúc đó, mấy chục ánh sáng lan tràn từ những hướng khác nhau trong đại doanh ma tộc. Ánh sáng cách nhóm Long Hạo Thần gần nhất chưa tới hai trăm mét.

Bị phát hiện. Long Hạo Thần lập tức hiểu ra tình cảnh hiện tại. Tuy hắn không biết ma tộc làm cách nào phát hiện đám thích khách, nhưng đây là lúc nên rút lui.

Quả nhiên, các ánh sáng phát ra trong đại doanh ma tộc sau khi bùng phát thì mau chóng hóa thành từng tia chớp biến mất trong không khí, hiển nhiên đã tiến vào trạng thái ẩn thân, đang chạy trốn.

Lúc Long Hạo Thần nhìn chăm chú, ánh sáng cách hắn và Thái Nhi gần nhất khi bay lên trời bỗng chốc phát ra ánh sáng rạng ngời, từng đợt sáng xám bao phủ ít nhất bốn, năm lều ma tộc. Ánh sáng tới đâu thì mặt đất giống như bị mưa sao băng giáng xuống, trong tiếng gầm đấm tai, vài cái lều biến mất. Sau đó cái bóng kia ẩn trong không khí, biến mất.

Hiển nhiên đám thích khách dù bị phát hiện, trước khi rời đi vẫn cố vớt vát một cú.

Lúc này Long Hạo Thần không tâm trạng chú ý nhiều như thế, nhanh chóng truyền âm hướng Thái Nhi.

"Chuẩn bị ra tay. Đợi lát nữa cô thấy tôi đánh với kẻ địch hãy sẵn sàng sử dụng Lưỡi Hái Tử Thần. Tôi sẽ giả bộ bị đánh bại, cô ẩn núp ở chỗ tôi chạy trốn, khi tôi bay đến bên cạnh cô thì sẽ giết ngược lại, chúng ta tấn công hai đầu, hiểu chưa?"

"Hiếu." Thái Nhi lập tức đáp. Bây giờ nàng hơi hiếu ra Long Hạo Thần định làm gì.

Tiếng hét thê thảm và vài chục ánh sáng đột nhiên bay lên khiến cả đại doanh ma tộc biến hỗn loạn. Vô số ma tộc chạy ra khỏi lều, ma tộc bên ngoài sau khi chấn kinh lập tức tỉnh táo lại, cả đám hốt hoảng tìm kiếm tung tích kẻ địch.

Nhưng trong đại quân gần trăm vạn muốn kiếm mấy chục người, nói dễ hơn làm. Huống chi các cường giả thích khách hàng đầu đã vào trạng thái ẩn thân, muốn tìm ra họ tựa như mò kim đáy biển.

Trung tâm đại doanh ma tộc, bảy cây Trụ Ma Thần phát ra ánh sáng chói lòa. Bảy luồng sáng chớp mắt dung hợp quét một hướng.

Hướng đó là giữa quân doanh ma tộc và Khu Ma quan.

Quả nhiên chỗ ánh sáng quét qua, vài chục bóng người hiện ra. Bọn họ tạm ngừng giây lát rồi lấy tốc độ nhanh hơn chạy hướng Khu Ma quan.

Từng luồng sáng trong đại doanh ma tộc bắn ra đuổi theo trên không trung. Cùng lúc đó, bảy cây Trụ Ma Thần cũng phóng ra từng đoàn sáng chói mắt, hai luồng sáng trong đó đuổi hướng bóng người xuất hiện trên trời. Năm đoàn sáng khác thì bay các hướng khác nhau trong quân doanh. Trên người chúng không ngừng tỏa ánh sáng từ Trụ Ma Thần quét qua đại doanh ma tộc, hiển nhiên đang tìm kiếm đám thích khách ẩn thân.

Đối mặt tình trạng như vậy, Long Hạo Thần bất giác thở dài. Ma tộc đúng là mạnh, không ngờ bảy ma tộc có phản ứng nhanh như thế. Sợ rằng lần đánh lén này Thích Khách Thánh Điện sẽ chịu tổn thất. Chỉ hy vọng tổn thất không quá lớn.

Vốn hẳn định chuẩn bị chờ lát nữa, nhưng nhìn tình hình trước mắt, hẳn quyết định trước tiên hành động.

Đứng dậy, Long Hạo Thần mắt lấp lóe tia sáng quét một vòng tình huống xung quanh. Hắn bỗng nhiên phóng lên, ánh sáng vàng rực rỡ bùng phát, hóa thành ánh vàng vô cùng chói mắt tỏa sáng bốn phương, chính là Kiếm Tinh Vũ.

Từng mảnh ánh sáng vàng mang theo tiếng rít sắc bén và hơi thở quang minh đậm đặc mạnh đánh vào đại doanh ma tộc. Một kích kia Long Hạo Thần không kỳ vọng vào lực công kích mà là phạm vi công kích. Đa số đều bị Kiếm Tinh Vũ phá hủy, chẳng qua ma tộc đa số đã chạy ra trước, vội vàng dốc hết sức ngăn chặn công kích của Long Hạo Thần.

Phát động xong một kích kia, cơ thể Long Hạo Thần ở trên không trung tạm dừng, xoay người bỏ chạy, hắn không bay lên mà chạy như điên trên mặt đất.

Tay phải Quang Chi Liên Y lấp lánh ánh sáng vàng không ngừng tỏa ra hàng ngàn ánh vàng, trực tiếp xông vào phạm vi đại doanh ma tộc cấp thấp.

Long Hạo Thần đi tới đâu là ma tộc xui xẻo tới đó. Ma tộc cấp bốn, năm bình thường bị Diệt Ma Thiểm công kích thì có đường sống không? Huống chi còn có hiệu quả tăng phúc gấp đôi của Quang Chi Liên Y.

Có thể trông thấy một bóng vàng tốc độ kinh người xông hướng đại doanh ma tộc, đi tới đâu là tỏa ra ánh sáng vàng lấp lánh. Mỗi lần chiếu sáng sẽ có mười mấy tên ma tộc cấp thấp chết đi.

Diệt Ma Thiểm có kèm lực công kích siêu mạnh Quang Chi Đăng Dạng, lấy tu vi hiện tại của Long Hạo Thần, coi như là ma tộc cấp sáu cũng chưa chắc chống lại được.

Gần như mỗi một ma tộc chặn đường Long Hạo Thần chớp mắt đều biến thành thịt nát. Trước ánh vàng mạnh mẽ, không một tên có thể chặn lại Long Hạo Thần dù chỉ trong giây lát.

Phía sau có rất nhiều cường giả ma tộc đuổi theo Long Hạo Thần. Nhưng tốc độ của Long Hạo Thần thật quá nhanh, tu vi cấp tám như hắn coi như là chạy bộ cũng không phải ma tộc bình thường có thể đuổi kịp.

Loại cảm giác giết chóc này có thể nói là sướng tay. Long Hạo Thần thậm chí cảm nhận được công huân của mình đang tăng lên với tốc độ kinh người. Mỗi đánh ra một kích đều có hơn trăm công huân, thậm chí là ngàn công huân. Hắn còn thỉnh thoảng phát ra một chiêu Kiếm Tinh Vũ, cắt đứt càng nhiều sinh mạng binh sĩ ma tộc.

Đương nhiên loại tình huống này đợi đến khi hắn xông vào doanh Song Dao Ma thì biến mất. Mười Song Dao Ma chỉ bằng một điểm công huân, dù Long Hạo Thần có giết nhiều hơn nữa cũng không kiếm được bao nhiêu.

Giống như Long Hạo Thần một người xông vào đại doanh ma tộc tàn sát, thì là người thứ nhất. Bởi vì ai đều biết, trải qua đợt công kích như thế, muốn trốn thoát gần như là vô vọng.

Hiện tại chẳng phải cũng thế sao? Trong năm tên ma thần chia nhau bay các hướng đại doanh, tên cách chỗ Long Hạo Thần gần nhất là một ma thần tỏa ánh sáng xanh ngắt. Xác định hướng Long Hạo Thần chạy trốn, gã ở trên không trung bỗng chốc tăng tốc. Khi Long Hạo Thần tàn phá đại doanh ma tộc thì gã cũng nhanh chóng truy đuổi hắn. Các cường giả ma tộc ở đằng sau không tiếp tục đuổi theo. Theo chúng thấy thì nhân loại này làm cách nào cũng không thể trốn thoát ma thần truy sát.

Long Hạo Thần đích thực đang chạy trốn, nhưng vẫn chú ý động tĩnh sau lưng. Sao hắn không cảm nhận được trên bầu trời áp lực ngày càng nặng chứ? Nhưng hắn làm bộ như không biết gì hết, tiếp tục điên cuồng tàn sát đại quân ma tộc xung quanh. Mắt thấy sắp vào phạm vi doanh Song Dao Ma, hắn bỗng quẹo cua xung phong vào doanh ma tộc cấp thấp.

Long Hạo Thần có thể chắc chắn khẳng định, mới rồi trong khoảng thời gian xông pha, hắn ít nhất kiếm hơn mười vạn công huân, cơ hội tốt

vậy chỉ có một lần, đương nhiên phải kiếm nhiều hơn.

Ai cũng không ngờ, lúc Long Hạo Thần tung hoành trong đại doanh ma tộc, trên bầu trời, một bóng người núp trong không khí luôn theo sát hắn, cũng chú ý tới bóng xanh truy đuổi Long Hạo Thần.

Cuối cùng, khi ma thần toàn thân tỏa ánh sáng xanh đuổi kịp, một ánh sáng xanh chói mắt từ không trung giáng xuống đánh hướng mặt Long Hạo Thần.

Tốc độ của ánh sáng xanh cực nhanh, dần phóng đại trên trời, mặt ngoài ánh sáng xanh lại thiêu đốt ngọn lửa đen, tựa như sao băng đen tạc hướng Long Hạo Thần.

Mắt thấy sắp trúng hắn thì đột nhiên trên người Long Hạo Thần lóe ánh sáng vàng, sau lưng rõ ràng phun ra ngọn lửa vàng. Cả người hắn bỗng lấy tốc độ kinh khủng vọt lên trước, ở trong bầy ma tộc cấp thấp giết ra đường máu. Chỉ vọt một cái hắn đã lao ra hai trăm mét, tránh đi công kích từ trên trời giáng xuống.

Tiếng nổ dữ dội vang trên mặt đất, ánh sáng xanh đen đậm đặc bao trùm phạm vi ba mươi mét. Ngọn lửa bập bùng cháy thiêu đốt một số ma tộc chưa chết hắn dưới tay Long Hạo Thần. Chúng chưa kịp phát ra tiếng hét thảm đã hóa thành tro bụi biến mất trong không khí.

Ma thần trên trời phát ra một kích kia đã hiện ra thân hình.

Ma thần toàn thân lấp lánh ánh sáng xanh rất giống nhân loại, dưới thân cưỡi ngựa có cánh màu xanh, bản thân là người đàn ông điển trai cao hơn hai mét. Nhưng dù là gã hay con ngựa đều có đôi mắt đỏ yêu dị. Xung quanh gã lấp lóe ánh sáng xanh thì càng biến quái dị. Gã mặc bộ giáp xanh, bên mé yên ngựa treo một trường mâu màu xanh.

Thanh Yêu Kỵ Ma, trong bảy mươi hai Trụ Ma Thần xếp hạng thứ bảy mươi. Gã và Hỏa Diễm Sư Ma An Lạc Tiên, Dực Ngưu Cuồng Ma Tái Cộng có thể nói là người quen cũ với Khu Ma quan, là ma thần luôn

phụ trách trấn giữ bên này. Lúc Ma Thần Hoàng phái binh phát động thánh chiến, dĩ nhiên sẽ không điều đi ba tên ma thần quen thuộc tình hình Khu Ma quan. Thế nên chúng luôn ở lại đây. Chẳng qua khi đại quân ma tộc đến, bởi vì thứ hạng nên chúng bị lấy mất địa vị thống soái tối cao quân đội. Dù vậy, là ma thần, địa vị của chúng trong quân doanh ma tộc vẫn cực kỳ cao quý.

Đám ma thần làm sao phát hiện Thích Khách Thánh Điện đánh lén, nói đến thì là vấn đề chi tiết. Hơn nữa là loại vấn đề mà các cường giả Thích Khách Thánh Điện không thể nào giải quyết được.

Giết chóc mười mấy phút, có hơn ngàn ma tộc cấp sáu bị giải quyết, ma tộc là thể sinh mệnh, cũng có hô hấp. Sau khi chết thì dĩ nhiên là tắt thở.

Bởi vì các cường giả Thích Khách Thánh Điện là từ ngoài đánh vào trong, nên các lều mất đi hô hấp đều ở phía ngoài cùng.

Bảy ma thần luôn nhờ vào Trụ Ma Thần của mình tra xét động tĩnh trong đại doanh ma tộc, dù chúng đang tu luyện hay ngủ thì cũng thế.

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 212

Thanh Yêu Kỵ Ma

Bạn đang đọc truyện tại Truyện YY - <http://truyenfull.vn> Ma thần mạnh nhất cảm giác được quân doanh dường như thiếu đi một ít tiếng hít thở, nên mới tăng mạnh độ dò xét, cảm nhận biến hóa trong quân doanh. Nó làm vậy đương nhiên khiến mấy ma thần bắt chước theo.

Chúng vừa hành động, các cường giả Thích Khách Thánh Điện lập tức như chim sợ cành cong, nhanh chóng phát động, trốn thoát. Kỳ thật nếu họ có thể trước tiên bình tĩnh ẩn núp, bảy ma thần không thể chắc chắn rằng có người đánh lén. Dù sao trong phạm vi quân doanh thiếu hơn ngàn hô hấp, thật muốn kiểm tra hết không phải chuyện dễ, có lẽ các cường giả Thích Khách Thánh Điện còn có thể được lợi hơn nữa.

Đáng tiếc, hiện tại nói gì cũng đã muộn, đám thích khách vừa động thì bảy ma thần liền khẳng định suy đoán của mình, lập tức hành động.

Lúc này, điều khiến quân đội ma tộc công kích đã không kịp rồi. Kẻ địch đánh lén cực kỳ đột ngột, hơn nữa nếu đối phương dám đánh lén thì đương nhiên có sẵn đường lui.

Bởi vậy bảy ma thần không hề thảo luận, lập tức dốc sức tìm kiếm kẻ địch. Chỉ cần tìm ra đám người đó ở trong quân doanh, vậy tướng sĩ ma tộc sẽ tự hành động.

Sự thật chứng minh, bảy ma thần lựa chọn cực kỳ chính xác. Mấy cường giả Thích Khách Thánh Điện vội vàng quay về Khu Ma quan chẳng phải lập tức bị phát hiện trên không trung sao?

Hai ma thần liền đuổi theo, năm ma thần khác ở trong quân doanh tìm kiếm. Cùng lúc đó, Thanh Yêu Kỵ Ma Hệ Nhĩ trông thấy bóng dáng Long Hạo Thần.

Gã không thể không thấy, người ta vốn không thèm che giấu, đánh xong một đòn liền quay đầu bỏ chạy, hơn nữa ngang nhiên từ dưới đất đánh hướng đại doanh ma tộc.

Dĩ nhiên Hệ Nhĩ nhận ra Kim Tinh Cơ Tòa chiến giáp trên người Long Hạo Thần, kỵ sĩ cấp tám của Kỵ Sĩ Thánh Điện thôi, gã không biết mới là lạ. Nhưng tên này thật không muốn sống ư? Hệ Nhĩ lần nữa cho rằng Long Hạo Thần định tự sát tại đây.

Dựa vào lực lượng cá nhân xâm nhập đại doanh ma tộc, mỗi ma tộc phun một ngụm nước miếng đủ dìm chết hẳn.

Nhưng khiến Hệ Nhĩ kinh ngạc là, nhân loại kỵ sĩ này giỏi dùng năng lực công kích phạm vi, dường như không tiêu hao nhiều nhưng đi tới đâu lại không người có thể chặn, hơn nữa tốc độ hẳn bỏ chạy không hề chậm.

Đến tận đây Thanh Yêu Kỵ Ma mới nhận ra nhân loại này rất gian xảo. Bộ giáp vàng của hắn trong trời đêm nhất định rất bắt mắt, cho nên hắn mới không bay lên, chỉ sợ khiến thêm nhiều ma thần chú ý. Hắn định cứ thế xông ra sau đó trốn trở về Khu Ma quan.

Nghĩ không tệ, chẳng lẽ coi Thanh Yêu Kỵ Ma ta là đồ ngốc ư? Hệ Nhĩ ở trên không trung nhanh chóng truy đuổi Long Hạo Thần, bắt đầu dốc hết sức. Mới rồi một kích là gã chỉ đánh thử thôi.

Long Hạo Thần né tránh dễ dàng khiến Hệ Nhĩ đánh giá hắn cao vài phần. Nhưng gã vẫn cho rằng Long Hạo Thần không thể chạy thoát được. Về mặt tốc độ, Thanh Yêu Kỵ Ma tuyệt đối tin tưởng chính mình.

Công kích mạnh mẽ phát động, Hệ Nhĩ cười ngửa bay màu xanh từ trên trời giáng xuống, ngăn trước mặt Long Hạo Thần. Cùng lúc đó, ánh sáng xanh nồng đậm dâng lên từ người gã và Trụ Ma Thần phương xa.

Tuy Hệ Nhĩ chỉ có tu vi đỉnh cấp tám, nhưng gã chiến đấu gần Trụ Ma Thần, có thể phát huy ra thực lực cấp chín, tựa như năm đó Xà Ma Thần An Độ Ma Li vậy. Bàn về thực lực, Hệ Nhĩ thứ hạng bảy mươi, mạnh hơn An Độ Ma Li một chút.

Đôi tay Hệ Nhĩ hướng phía Long Hạo Thần làm động tác chớp bắt. Bỗng chốc vô số ánh sáng xanh từ sau lưng gã bùng phát ra, tựa như cái cũi xanh bao phủ Long Hạo Thần.

Chiến đấu đến tận đây, vũ khí Long Hạo Thần sử dụng chỉ có một Quang Chi Liên Y. Mắt thấy Hệ Nhĩ chặn đường, khuôn mặt Long Hạo Thần giấu dưới mặt nạ Kim Tinh Cơ Tòa chiến giáp rớt cuộc lộ ra nụ cười.

Hắn đang chờ giây phút này. Lúc trước không ra tay là vì đợi thời cơ. Hắn là kỵ sĩ, không phải thích khách, nếu làm giống đám thích khách tiến vào lều ám sát cường giả ma tộc, vậy khả năng bị phát hiện sẽ lớn hơn thích khách rất nhiều. Nếu đã thế thì tại sao phải vội vàng hành động?

Lúc ban ngày thì Long Hạo Thần đã thấy rõ hình dạng bảy cây Trụ Ma Thần. Hắn không thấy nhiều Trụ Ma Thần lắm, nhưng lần đầu gặp Trụ Ma Thần là ở Khu Ma quan này! Đối với ba ma thần khiến hắn và Thánh Linh Tâm suýt chết trận sa trường thì ký ức vô cùng rõ ràng.

Thanh Yêu Kỵ Ma Hệ Nhĩ, trong trí nhớ của hắn là tên yếu nhất trong ba ma thần. Hỏa Diễm Sư Ma An Lạc Tiên đã chết, lúc Long Hạo Thần đi theo Thánh Nguyệt rời khỏi Khu Ma quan đã nghĩ tới mục tiêu lần này.

Không sai, Thanh Yêu Kỵ Ma Hệ Nhĩ so với Xà Ma Thần An Độ Ma Li thì mạnh hơn chút. Nhưng hai tên một xếp hạng bảy mươi, một xếp hạng bảy mươi hai, có thể cách biệt bao xa? Năm đó lúc đám Long Hạo Thần đánh chết Xà Ma Thần chẳng lẽ không phải gần bên Trụ Ma Thần? Hệ Nhĩ hơi mạnh nhưng tuyệt đối đừng quên, bây giờ Long Hạo Thần hơn xa lúc xưa!

Hắn muốn lần nữa tặng món quà to lớn cho Khu Ma quan, đó chính là ma thần trước mắt. Hệ Nhĩ đầu biết khi gã coi Long Hạo Thần là mục tiêu, kỳ thực gã mới chính là con mồi của hắn!

Thân thể Long Hạo Thần giấu dưới Kim Tinh Cơ Tòa chiến giáp bây giờ đã biến thành màu vàng trong suốt, chính là Thể Quang Diệu bản hoàn chinh.

Đối mặt công kích của Hệ Nhĩ, hắn chỉ đơn giản nâng lên Quang Chi Liên Y trong tay phải, một vòng quang hoàn vàng theo Quang Chi Liên Y gợn sóng lan ra.

Hình ảnh kỳ lạ xuất hiện. Cũi xanh Hệ Nhĩ phát ra gặp phải quang hoàn này thì bỗng chốc tan rã, tựa như chưa từng tồn tại.

Nguyên Tố Mẫn Diệt quang hoàn.

Khi lần đầu tiên Long Hạo Thần thấy kỹ năng này là năm đó Cao Anh Kiệt khảo nghiệm đội họ. Tác dụng kỹ năng này chỉ có một, đó là tan rã tất cả dao động nguyên tố, là một trong các kỹ năng cường đại nhất của Thủ Hộ kỵ sĩ cấp bảy.

Nó chỉ là cấp bảy bởi vì tác dụng chỉ trong khoảnh khắc, không thể kéo dài. Nếu không thì nó đã là năng lực khủng bố cấp lĩnh vực, hơn nữa đủ sánh bằng bất cứ cấm chú nào.

Nhưng dù chỉ một giây cũng đủ khiến Hệ Nhĩ biến sắc. Nguyên Tố Mẫn Diệt quang hoàn chính là kỹ năng cấp bảy đặc biệt của Kỵ Sĩ Thánh Điện, không phải ai cũng học được. Năm đó Long Hạo Thần ghi nhớ sâu sắc kỹ năng này của Cao Anh Kiệt, cố ý tìm học trong Huyền Động. Trước mắt tu vi hắn có cấp tám sử dụng dễ như trở bàn tay.

Chấn công kích của Hệ Nhĩ, Long Hạo Thần lập tức tấn công. Hắn biết rõ thời gian của mình rất ngắn. Muốn đánh chết Hệ Nhĩ vậy chỉ có dốc hết sức một kích. Phải hoàn thành mục tiêu trước khi bị ma thần khác phát hiện. Nếu không thì chính hắn cũng có nguy hiểm sinh mạng.

Nhưng lúc này hãn hành động không phải công kích. Vẫn là Quang Chi Liên Y phát ra màn ánh sáng vàng to lớn chớp mắt khuếch tán, trong thời gian ngắn bành trướng tới phạm vi trăm mét, độ cao cũng gần trăm mét, bao trùm lấy hãn, Hệ Nhĩ và xung quanh một ít ma tộc cấp thấp.

Nguyên Tố Mẫn Diệt quang hoàn khiến Hệ Nhĩ kinh hãi, càng chú trọng thực lực của Long Hạo Thần. Lúc này hãn tỏa ra màn ánh sáng vàng khiến Hệ Nhĩ ngây ra.

Màn sáng này không có uy lực gì, hơn nữa khuếch trương lớn vậy sẽ tiêu hao không ít linh lực! Hãn muốn làm cái gì? Hệ Nhĩ còn chú ý thấy sau khi màn sáng khuếch tán, bề mặt phát ra tiếng ù ù rất nhỏ, ánh vàng vụn vụn khiến gã không thể trông thấy bên ngoài.

Đối với Hệ Nhĩ thì chỉ cần màn sáng của Long Hạo Thần không thể ngăn cách liên hệ giữa gã và Trụ Ma Thần, vậy sẽ không khiến gã thấy nguy hiểm gì. Muốn ngăn chặn liên hệ giữa Trụ Ma Thần và ma thần là việc không dễ. Ít nhất thì trong lịch sử đối đầu của nhân loại và ma tộc, trong tình huống cách Trụ Ma Thần gần như vậy thì chưa từng xuất hiện.

Khi Long Hạo Thần phóng ra màn sáng này, Thanh Yêu Kỳ Ma Hệ Nhĩ cũng không rảnh rỗi. An Lạc Tiên chết, đối với bảy ma thần khác không phải đả kích nhưng cũng là cảnh báo quan trọng.

Hỏa Diễm Sư Ma xếp hạng năm mươi hai không kịp dùng năng lực của mình đã chết trước Khu Ma quan, đối với ma thần khác thì sự rung động này không phải nhỏ.

Cho nên Hệ Nhĩ đối mặt kỳ sĩ cấp tám Long Hạo Thần, một chút cũng không dám coi thường. Khi Long Hạo Thần phóng ra Thánh Quang Tráo bản nâng cấp, gã chỉ là cầm lấy trường mâu xanh bên yên ngựa. Trường mâu chỉ lên trời, phát ra tiếng ngâm kỳ lạ.

Ngay sau đó, hình ảnh quái dị xuất hiện. Một luồng sáng xanh chói lòa bỗng phát ra từ người Hệ Nhĩ. Ánh sáng xanh phóng lên cao đánh ra một lỗ hổng lên bên trên Thánh Quang Tráo của Long Hạo Thần. Thánh

Quang Tráo không bị hủy, cũng không sinh ra bất cứ hiệu quả ngăn chặn nào. Trên người Thanh Yêu Kỳ Ma Hệ Nhĩ xảy ra biến đổi nghiêng trời lệch đất.

Hệ Nhĩ thân cao hai mét, khuôn mặt ở trong ma tộc có thể tính là tuần tú, nhưng lúc này gã rất nhanh biến thành vẻ mặt dữ như quỷ.

Dưới thân gã ngựa bay xanh giang đôi cánh, thân thể khổng lồ giống như hòa tan vào người Hệ Nhĩ. Có thể thấy rõ từng mớ bắp thịt tựa như giáp xanh nhanh chóng phủ lên toàn thân Hệ Nhĩ. Càng khiến người buồn nôn là bề mặt giáp xanh còn có mạch máu thô to không ngừng phập phồng.

Rõ ràng thân thể Hệ Nhĩ phình to rất nhiều. Đôi mắt đỏ rực lấp lóe tia dữ tợn, trên trán mọc ra ba cái sừng hình xoắn ốc, sừng đen lượn lờ tia sáng xanh. Bộ dạng của gã không hơn Xà Ma Thần An Độ Ma Li bao nhiêu, thậm chí còn nanh tranh hơn vài phần.

Đây chính là Ma Thần Hóa nhờ vào Trụ Ma Thần phát huy ra. Sức mạnh của Hệ Nhĩ tăng vọt lên đến cấp chín.

Lúc Hỏa Diễm Sư Ma An Lạc Tiên chết, không kịp dùng cả Ma Thần Hóa. Hệ Nhĩ không muốn giẫm lên vết xe đổ, chỉ cần ở trạng thái Ma Thần Hóa thì gã có thi triển ra rất nhiều kỹ năng giữ mệnh. Đừng nói đối thủ trước mắt chỉ có thực lực cấp tám, xem như là cấp chín, gã có tự tin an toàn thoát ra.

Long Hạo Thần biết rõ hiện tại mình nên làm gì. Họ có thể đánh chết Xà ma Thần là bởi vì An Độ Ma Li đại chiến cùng Vua Sâm Chu bị trọng thương, phóng hết tuyệt chiêu, nên mới cho họ cơ hội. Giờ Hệ Nhĩ thì ở trạng thái hoàn toàn khỏe mạnh, tương đương với mười một An Độ Ma Li bản lạnh lặn.

Cường giả cấp chín, còn có Trụ Ma Thần ở sau lưng ủng hộ, Long Hạo Thần nhờ vào cái gì có tự tin đánh chết gã? Dưới tình huống một

chơi một, khả năng hấn chiến thắng Hệ Nhĩ gần như là số không. Chênh lệch cấp tám và cấp chín bảy ra đó.

Nhưng Long Hạo Thần vẫn làm như vậy thì có nghĩa là hấn đã chuẩn bị hết mọi thứ.

Lúc Hệ Nhĩ Ma Thần Hóa thì Long Hạo Thần cũng không rảnh, Quang Chi Liên Y thu lại ánh sáng rồi bỗng nhiên ánh sáng da cam chói mắt từ cánh tay trái của hấn bùng phát. Trong phạm vi ánh sáng, tất cả ma tộc cấp thấp bỗng chốc biến thành tro bụi. Ma tộc cấp thấp bên ngoài vàng sáng thì nhanh chóng tuôn vào. Lúc trước hấn tạo ra màn sáng vàng không có lực cản.

Ánh sáng vàng là cái gì? Nói chính xác hơn thì có thể xem nó như kỹ năng, càng không phải là Thánh Quang Tráo, mà là một kỹ năng Long Hạo Thần tự nghiên cứu ra trong thời gian gần đây. Tác dụng của kỹ năng chỉ có một, là che tầm mắt.

Nói đơn giản thì đây chính là Thánh Quang Tráo vật chất hữu hình, không có phòng ngự thực tế, hiệu quả tăng phúc gì. Bất cứ công kích hay vật thể nào đều có thể nhẹ nhàng xuyên qua, chỉ có tầm mắt là không thể xuyên qua.

Nói đến thì thi triển kỹ năng này không khó, linh cảm của Long Hạo Thần đến từ Quang Chi Đẳng Dạng. Tần suất chấn động của Quang Chi Đẳng Dạng nhỏ hơn chút, phóng linh lực ra tinh xảo chút, mục đích của hấn đã đạt được. Hấn không chỉ một lần thí nghiệm, sự thật chứng minh, hấn thành công sáng tạo ra.

Kỹ năng Long Hạo Thần khổ cực sáng tạo sẽ vô dụng ư? Dĩ nhiên là không. Hấn làm nó vì chính mình. Đây cũng là bất đắc dĩ, bây giờ hấn không thể lộ thân phận, nhưng kẻ địch đâu thèm để ý những điều này. Khi hấn gặp phải đối thủ cường đại, nếu không thể hoàn toàn phát huy sức mạnh thì chẳng phải bó tay bó chân? Thế nên màn sáng này vốn không dùng để đối phó Hệ Nhĩ mà mục tiêu ở chính Long Hạo Thần, chuyên môn che giấu năng lực bản thân hấn.

Thanh Yêu Kỵ Ma Hệ Nhĩ không biết rằng khi Long Hạo Thần thi triển ra màn sáng này, cũng có nghĩa là Long Hạo Thần quyết định liều chết giết gã.

Trường mâu xanh trong tay Hệ Nhĩ chấn động, thoáng chốc, không khí xung quanh đều kịch liệt vặn vẹo. Cùng lúc đó gã gầm lên một tiếng, hét ngăn cản đám ma tộc cấp thấp định xông vào màn sáng vàng. Đám ma tộc đó xông vào chẳng những không giúp được gì còn tổn thất nhiều thêm. Lấy tu vi như Long Hạo Thần và Hệ Nhĩ, dù hai bên chiến đấu sinh ra dư chấn cũng không phải ma tộc cấp thấp có thể chống cự.

Đâm ra một mâu, lại có chín luồng sáng xanh đánh hướng Long Hạo Thần. Chín luồng sáng xanh này mỗi luồng đều to cỡ chiếc đũa, so với công kích trước đó của Hệ Nhĩ thì yếu hơn nhiều.

Đây là kết quả áp súc linh lực trên diện rộng. Dù sao bản thân Hệ Nhĩ là cấp tám, cho dù nhờ vào Ma Thần Hóa tăng lên tới cấp chín cũng không sử dụng được năng lực lĩnh vực, nhưng sức mạnh các phương diện khác thì sẽ tăng lên mảng lớn. Ví dụ một chiêu trước mắt, tương đương với uy lực linh cương.

Một chiêu linh cương cường đại không còn là thăm dò nữa. Đây là đòn mạnh mẽ do Hệ Nhĩ Ma Thần Hóa thi triển ra.

Đối mặt công kích như vậy, Long Hạo Thần không chút hốt hoảng, ánh sáng vàng chói mắt bỗng lóe lên sau lưng hắn, vọt hướng chín luồng sáng xanh.

Muốn trốn? Thanh Yêu Kỵ Ma cũng tung hoành sa trường nhiều năm, không thiếu đối mặt cường giả nhân loại. Long Hạo Thần vừa xông lên thì gã lập tức đoán ra mục đích của đối phương.

Quang Tốc Thiểm, tốc độ cực nhanh, chưa chắc là linh lực có thể chặn được.

Hệ Nhĩ ứng đối rất đơn giản. Chín luồng sáng xanh bỗng chốc khép lại, hóa thành một luồng sáng đánh thẳng hướng Long Hạo Thần.

Ngay lúc này, việc khiến Thanh Yêu Kỵ Ma tuyệt đối không ngờ được đã xuất hiện. Ánh sáng tím chột lóe, mắt thấy chín luồng linh cương đánh trúng Long Hạo Thần, không ngờ hấn chột tàng hình. Không, là biến mất mà không phải ẩn thân. Bởi vì linh cương trực tiếp đánh xuyên qua vị trí Long Hạo Thần từng đứng, xuyên qua màn sáng vàng bay ra ngoài.

Tiếng gầm kịch liệt vang lên, Thanh Yêu Kỵ Ma dốc sức một kích khủng bố cỡ nào. Nơi này chính là quân doanh ma tộc, xui xẻo chỉ có đám ma tộc cấp thấp. Đáng tiếc Hệ Nhĩ đánh chết ma tộc không tính công huân vào Long Hạo Thần.

Biến mất? Xuyên qua không gian? Nhưng dưới áp lực cường đại của ta đè ép hấn, sao hấn xuyên qua không gian? Hiện giờ trong mắt Hệ Nhĩ tràn ngập kinh khủng. Gã không thể tin được, một nhân loại cấp tám có thể nhờ vào sức bản thân hoàn thành xuyên qua không gian, hơn nữa còn là trong quá trình chiến đấu. Trong trí nhớ của gã, dù là cường giả cấp chín muốn tiến hành xuyên qua không gian cũng không thể dưới tình trạng bị đối thủ tỏa định. Trong chiến đấu, linh lực khổng lồ dao động sẽ tạo thành hỗn loạn không gian. Một khi sơ xuất thì sẽ biến mất trong không gian rối loạn, dù người mạnh bao nhiêu cũng không thể quay lại thế giới này.

Nhưng Long Hạo Thần cứ thế biến mất, không để lại một chút dấu vết. Màn sáng vàng bên ngoài dần nhạt nhòa.

Hấn đã trốn mất? Hệ Nhĩ đặt xuống trường mâu, nhưng vẫn cực kỳ cảnh giác, không trừ đi Ma Thần Hóa.

Ngay lúc Thanh Yêu Kỵ Ma sải bước đi nhanh ra ngoài màn sáng vàng, bỗng nhiên ánh sáng biến càng rực rỡ, trong suốt rồi biến trở về bình thường. Mọi thứ bên ngoài lại bị che giấu.

Hệ Nhĩ bỗng xoay người, trường mâu bản năng quét ngang, một mảnh sáng xanh nhạt bắn ra, chỗ đi qua không khí phát ra một chuỗi tiếng rít xé gió.

Đúng vậy, đối thủ của gã đã trở lại. Nhưng khi Thanh Yêu Kỵ Ma lần nữa trông thấy đối thủ của mình, mắt gã tăng thêm vài phần kinh sợ.

Bộ giáp trên người Long Hạo Thần không còn là màu vàng mà là ánh tím vàng chói mắt. Vị trí ngực, hai vai, hai đầu gối đều có hình cái đầu dữ tợn. Mỗi cái đầu khác nhau ở chỗ sừng trên đầu. Mặt nạ cũng biến thành màu tím vàng, hơn nữa chỗ trán có chín văn lộ vàng. Sau lưng bốn cánh tím vàng to lớn giang ra, khí thế khủng bố không gì sánh kịp, uy nhiếp khiến Hệ Nhĩ đã Ma Thần Hóa lại có cảm giác nghẹt thở.

Có màu tím vàng bao phủ, đôi tay Long Hạo Thần cầm vũ khí. Tay phải là trọng kiếm lấp lánh ánh sáng xanh ngọc. Tay phải cầm trọng kiếm tỏa ánh sáng da cam.

Đối mặt ánh sáng xanh do trường mâu của Hệ Nhĩ quét ra, chân trái Long Hạo Thần tiến lên một bước, ngay sau đó, ánh sáng vụn vụn cực mạnh mẽ từ trên người hắt khuếch tán ra.

Linh lực khủng bố, nguyên tố dao động tựa như trời sụp đất nứt cuốn đi một mảnh diện tích lớn. Trong màn sáng, ánh sáng vụn vụn, bên ngoài màn sáng trên phạm vi rộng các ma tộc cấp thấp bị quét không còn, đều hóa thành bột phấn.

Hỗn Loạn Nguyên Tố Bác Ly năm thuộc tính, đây chính là kỹ năng mạnh nhất mà Hạo Nguyệt giỏi nhất!

Ánh sáng xanh Hệ Nhĩ phóng ra gần như bị phá hủy trong chớp mắt. Cơ thể gã cũng bị ánh sáng mạnh mẽ vụn vụn này bao trùm.

Lấy tu vi cấp chín Ma Thần Hóa của gã, tuy không đến mức bị Hỗn Loạn Nguyên Tố Bác Ly chân chính tổn thương, nhưng Hỗn Loạn Nguyên Tố Bác Ly khủng bố điên cuồng cắt người gã, tiêu hao mảng lớn

linh lực. Càng quan trọng là, trong Hỗn Loạn Nguyên Tố Bác Ly, tốc độ của Hệ Nhĩ bị chậm rất nhiều. Bây giờ gã chỉ có thể dốc sức ngăn cản Hỗn Loạn Nguyên Tố Bác Ly trùng kích. Muốn di chuyển thì sẽ hao phí nhiều linh lực hơn, tốc độ cũng không thể nhanh được.

Cùng lúc đó, Long Hạo Thần động. Chân trái bỗng bước ra một bước, tay phải Quang Minh Nữ Thần Vịnh Thán đã mở phong ấn dùng cách đơn giản nhất chém hướng đầu Hệ Nhĩ.

Một chiêu tường như đơn giản này ở trong mắt Hệ Nhĩ lại mạnh mẽ cực kỳ. Kiếm ý lãnh liệt không gì sánh bằng giấu trong tầng sáng da cam trên thân kiếm. Linh lực khủng bố đến cực điểm hoàn toàn biến mất, giấu vào trong.

Nguyên tố hỗn loạn xung quanh cũng bởi vì một kích kia mà mau chóng tách ra, chừa một con đường cho đòn tấn công của Long Hạo Thần.

Giờ phút này, cục diện Thanh Yêu Kỳ Ma đối mặt tương đương với xung quanh có vô số hỗn loạn nguyên tố đè ép thân thể, con đường duy nhất là một kiếm Long Hạo Thần chém xuống.

"Grao!!!" Khuôn mặt dữ tợn phát ra tiếng gầm thê lương, trường mâu trong tay Hệ Nhĩ đột nhiên hướng lên trên làm động tác nhảy vọt.

Khoảnh khắc, trường mâu của gã hoàn toàn biến thành màu xanh biếc chói mắt, vô số khí lưu đen bỗng chốc tập trung trên mũi mâu, va đập vào Quang Minh Nữ Thần Vịnh Thán chém xuống.

***Đinh!!! ***

Một tiếng giòn vang, Long Hạo Thần và Quang Minh Nữ Thần Vịnh Thán bị một mâu này đánh bay. Hệ Nhĩ thì tựa như bị điện giật, toàn thân mạnh co giật, mũi mâu cũng mẻ một góc.

Ngay khi gã thở ra định rút lui thì Long Hạo Thần ở giữa không trung tựa như gió xoáy quét đến. Lần này không phải một kiếm mà là song kiếm.

Dù hiện giờ Long Hạo Thần không thể thi triển ra kiếm ý sắc bén trong công kích dày đặc như vậy. Nhưng Quang Minh Nữ Thần Vịnh Thán và Lam Vũ, Quang Phù Dung lại thêm Kim Tinh Cơ Tòa chiến giáp, cùng với Hạo Nguyệt dung nhập vào thân thể hắc bộ giáp tăng phúc, thực lực khủng bố này đã hoàn toàn đứng trên Hệ Nhĩ. Hắc thi triển ra, chính là thứ phụ thân hắc, Thần Ấn kỵ sĩ Long Tinh Vũ sáng tạo, Đấu Suất Toàn Viên Kiếm.

Là Đấu Suất Toàn Viên Kiếm bản hoàn chỉnh.

Khi tu vi của Long Hạo Thần tăng lên đến cấp tám mới chân chính phát huy ra chiêu kia. Hắc đã lĩnh ngộ được chân lý Đấu Suất Toàn Viên Kiếm.

Ý nghĩa một chiêu kia ở chỗ dồn kẻ địch vào thế không còn chỗ trốn, lấy lực đánh lực, truy giết đến chết.

*Đinh đinh! *

Hai tiếng giòn vang, cơ thể Hệ Nhĩ hơi lùi ra sau nửa bước, nhưng ánh mắt lộ ra chút kinh ngạc. Bởi vì gã phát hiện tuy hai thể kiếm này mạnh, hai thanh trọng kiếm phát ra uy lực khác rất nhiều, nhưng so với một kiếm tràn ngập kiếm ý trước đó thì chênh lệch không nhỏ. Nên biết, Long Hạo Thần lấy kiếm phát ra Tu La Trảm đã tổn thương gân đôi tay Hệ Nhĩ. Gã hiểu rõ nếu không phải có Ma Thần Hóa tăng phúc, mới rồi rất khó chịu đựng một kiếm kia.

Thực lực yếu đi? Chẳng lẽ hắc cũng nỗ lực hết đà? Đây là suy nghĩ trong lòng Hệ Nhĩ.

Cùng lúc đó, uy lực của Đấu Suất Toàn Viên Kiếm hoàn toàn phát huy ra.

Tiếng va chạm dồn dập vang lên, linh lực khủng bố khi hai bên va chạm không ngừng lan ra ngoài. Hiện tại không có ma tộc cấp thấp nào dám can đảm tới gần phạm vi chiến đấu của họ. Bài học thảm thiết trước đó đã nói cho chúng rằng, nơi này là mảnh đất tử vong!

Hệ Nhĩ chỉ vui mừng được giây lát đã biến thành kinh hoàng. Gã kinh hãi, tuyệt vọng phát hiện, Long Hạo Thần trên không trung xoay nhanh sinh ra lực hút mạnh mẽ, hút lấy thân thể gã không thể trốn tránh, chỉ có thể dốc sức ngăn chặn.

Nhưng mỗi lần ngăn cản thì gã đều cảm giác được lực lượng trên trường mâu bị song kiếm của đối phương hút đi một phần. Long Hạo Thần liên tục công kích, song kiếm phát ra lực công kích biến mạnh hơn vài phần.

Công kích như vậy chẳng những liên tục tiêu hao gã, còn hủy diệt gã!

Kỹ năng này sao không khiến Hệ Nhĩ hoảng sợ được? Dù nơi này là đại doanh ma tộc, dù có Trụ Ma Thần bên cạnh. Nhưng giờ phút này chỉ có một mình gã đối mặt Long Hạo Thần! Mấy ma thần đều đuổi bắt cường giả Thích Khách Thánh Điện, dù có phát hiện tình trạng bên này của gã cũng cần thời gian mới tới được. Huống chi bây giờ chiến trường giữa họ bị màn sáng kia hoàn toàn che chắn. Thoạt nhìn màn sáng chỉ ngăn cách ma tộc cấp thấp mà thôi. Một ma thần có Trụ Ma Thần ở trong màn sáng đấu với một Kim Tinh Cơ Tòa kỵ sĩ, thoạt nhìn không nên yếu thế. Bởi vậy, khả năng các ma thần chạy tới cứu viện Hệ Nhĩ rất nhỏ bé, ít nhất hiện tại thì vô cùng nhỏ.

Linh lực trên người Hệ Nhĩ dao động theo Long Hạo Thần tăng mạnh mà tăng theo, nhưng chỉ có gã mới biết mình nhanh tới cực hạn. Một khi đột phá cực hạn, vậy sức đề kháng của gã sẽ mau chóng rớt xuống, đó cũng là lúc gã phải chết. Áo giáp do ngựa bay biến thành không thể nào chặn được hai thanh trọng kiếm cấp sử thi!

Thanh Yêu Kỵ Ma không biết Long Hạo Thần làm sao tăng tu vi lên tới cấp chín, nhưng so với hắn thì gã chịu thiệt thòi về mặt trang bị quá

lớn.

Trụ Ma Thần là trang bị mạnh nhất của ma thần, sánh bằng thần khí. Nhưng trang bị này đã giúp Hệ Nhĩ tăng lên cấp chín, còn có một ít kỹ năng đặc biệt khác. Long Hạo Thần thì sao? Hẳn lộ ra ít nhất ba bộ trang bị cấp sử thi, chưa tính vàng sáng tím vàng trên người hắn.

Nhưng hiện giờ Hệ Nhĩ không có thời gian và sức lực phân tích những chuyện đó. Trường mâu xanh trong tay gã xuất hiện vô số lỗ thủng, có khả năng tùy thời tan vỡ.

Ngay lúc này, Hệ Nhĩ đột nhiên cuồng rống, không thềm để ý Long Hạo Thần công kích, trường mâu xanh đột nhiên đâm hướng thân thể hắn đang xoay nhanh. Tấn công để kẻ địch tự cứu, cách lường bại câu thương.

Nhưng Đấu Suất Toàn Viên Kiếm là một trong các chiêu mạnh nhất của Long Tinh Vũ, Long Hạo Thần hiểu rõ tinh túy và linh ngộ sâu hơn nữa sao có thể bị gã một chiêu cùng chết tổn thương?

Thế xoay tròn không thay đổi, hai luồng sáng một đỏ một xanh mạnh chém vào người Hệ Nhĩ, nhất chém khủng bố, cơ thể Hệ Nhĩ nhanh chóng bị chém nát. Gã đâm ra một mâu xẹt qua người Long Hạo Thần, không có đâm trúng da thịt hắn.

Kim Tinh Cơ Tòa chiến giáp có thêm Hạo Nguyệt dung hợp, lực phòng ngự đó khủng bố tới cỡ nào? Trình độ phòng ngự đủ tăng Kim Tinh Cơ Tòa chiến giáp lên cấp thần khí. Lại thêm Đấu Suất Toàn Viên Kiếm sẽ ở xung quanh người Long Hạo Thần sinh ra một tầng khí lưu cường đại, thời gian kéo dài càng lâu, tầng khí lưu cấp linh cường sẽ càng biến mạnh mẽ thêm. Có hai phòng ngự tổng hợp lại, công kích của Hệ Nhĩ chỉ để lại chuỗi hỏa hoa trên người Long Hạo Thần rồi xẹt qua.

Nhưng Thanh Yêu Kỵ Ma thật sự chết rồi ư? Hãy nhớ lại Xà Ma Thần An Độ Ma Li. An Độ Ma Li đã giết chết Vua Sâm Chu không yếu

hơn gã như thế nào? Dùng một chiêu ve sầu lột xác. Giờ phút này, Thanh Yêu Kỵ Ma định dùng lại trò cũ của An Độ Ma Li.

Một bóng xanh chớp mắt tách ra. Hệ Nhĩ và trường mâu bị chém thành mảnh vụn, nhưng một Hệ Nhĩ khác tách ra lại xuất hiện sau lưng gã, là Ma Thần Hóa Chi Thân Ngoại Hóa Thân.

Bình thường Thân Ngoại Hóa Thân cần thân thể tách ra trực tiếp trở về bên Trụ Ma Thần, nhưng lúc này Hệ Nhĩ không dám. Bởi vì lực hút của Đấu Suất Toàn Viên Kiếm quá khổng lồ, gã không dám đánh cuộc. Nếu là Thân Ngoại Hóa Thân trong tình trạng bình thường thì rất có khả năng gã không thể quay về, cho nên mới cưỡng ép hoàn thành năng lực này. Không thể nghi ngờ, sẽ tổn thương lớn đến căn nguyên của gã.

Lúc này gã đã hồi phục khuôn mặt tuần tú bình thường, chẳng qua sắc mặt trắng bệch, đôi mắt đỏ rực yếu ớt nhiều.

Không dám do dự chút nào, Hệ Nhĩ rời khỏi chiến trường quay đầu bỏ chạy.

Cho dù là ma thần, muốn thi triển năng lực ve sầu lột xác không dễ dàng như vậy, sẽ tiêu hao rất lớn. Năng lực này sau khi thi triển, trong thời gian ngắn gã ít nhất sẽ không thể thi triển Ma Thần Hóa. Hơn nữa trang bị trên người sẽ biến mất hết, thực lực giảm thấp chút. Trừ phi thi triển Thiên Ma Giải Thể, nếu không thì không thể hồi phục trạng thái cao nhất.

Năm đó đám Long Hạo Thần chính là trong tình trạng này giết chết Xà Ma Thần.

Hệ Nhĩ đã sợ rồi. Long Hạo Thần ở trạng thái mạnh nhất thi triển ra Đấu Suất Toàn Viên Kiếm, gã không có cả lực lượng đánh trả. Mọi người đều là mượn lực lượng khác tăng lên tới cấp chín, nhưng sao gã có thể so sánh với Thần Quyển Giả cấp chín?

Hệ Nhĩ sợ hãi không chỉ bởi vì thực lực Long Hạo Thần hiện ra, còn có khí thế từ người hấn. Hệ Nhĩ rõ ràng nhận ra, khí thế trên người Long Hạo Thần có một phần của Hạo Nguyệt! Đối mặt tình huống như vậy, gã không chạy thì còn đợi cái gì? Chỉ cần có thể trở về truyền tin tức, để ma thần khác bắt tay với gã đánh chết Long Hạo Thần, công lao này đủ để Ma Thần Hoàng coi trọng gã, chắc sẽ một phen vọt lên đến ba mươi sáu vị ma thần. Ma Thần Hoàng muốn tăng thực lực một ma thần đương nhiên là được.

Nhưng những suy nghĩ trong lòng Thanh Yêu Kỵ Ma cần có một điều kiện hàng đầu, đó là gã phải còn sống rời đi, báo cho ma thần khác biết mới được.

Ngay lúc gã quay đầu bỏ chạy, Long Hạo Thần phóng ra màn sáng đột nhiên phát ra tiếng vù vù càng thêm chói tai. Giờ phút này, màn sáng vàng ngấn cách không chỉ là tầm mắt, còn có thanh âm. Dù Hệ Nhĩ kêu gào thì bên ngoài cũng tuyệt đối không nghe thấy được.

Nếu đã sử dụng sức mạnh vốn có, Long Hạo Thần chuẩn bị sẵn sàng tất cả hành động, sẽ không cho kẻ địch một chút cơ hội.

Trên con đường Hệ Nhĩ phải đi, một luồng sáng đen không hề báo trước bỗng xuất hiện giữa không trung. Luồng sáng này thoạt nhìn thô lương mà xinh đẹp, tựa như trong đêm một mảnh lá cây hẹp dài từ trên trời giáng xuống, tự nhiên và cô độc.

Tử Thần Thất Tuyệt, tuyệt thứ nhất, Tử Chi Thương.

Thải Nhi rút cuộc ra tay.

Lúc Long Hạo Thần đem Hệ Nhĩ mang tới chỗ này thì Thải Nhi đã núp ở một bên chú ý trận chiến. Nàng đang chờ Long Hạo Thần ra hiệu.

Thải Nhi tuyệt đối không ngờ rằng hiện giờ thực lực của Long Hạo Thần có thể chính diện đối đầu một ma thần, dù tu vi của ma thần này chỉ là đỉnh cấp tám.

Chẳng những đối đầu, Long Hạo Thần còn có thể chiến thắng. Bây giờ Thái Nhi mới hiểu ra vì sao ông cố sẽ ghen tỵ việc Long Hạo Thần thăng cấp. Địa vị Thánh kỵ sĩ trưởng của Long Hạo Thần tuyệt đối là xứng danh. Trong Thánh kỵ sĩ cấp tám, có ai có thể so sánh với hắn khi dung hợp cùng Hạo Nguyệt?

Hệ Nhĩ không biết Long Hạo Thần làm cái gì nhưng Thái Nhi thì biết rõ. Lúc Hệ Nhĩ dốc sức phát động một kích, đương nhiên Long Hạo Thần không dùng năng lực của mình trốn vào không gian, hắn chưa đủ tu vi làm được điều này. Hắn bị Hạo Nguyệt truyền tống đi!

Dùng khế ước huyết mạch giữa Long Hạo Thần và Hạo Nguyệt, trực tiếp bị Hạo Nguyệt truyền tống tới chỗ nó, sau đó lập tức dung hợp, cũng cầm trở về hai thần kiếm. Điều duy nhất khiến Thái Nhi giật mình và khó hiểu là Lam Vũ, Quang Phù Dung. Nàng biết hình dạng thần kiếm này, nhưng uy lực và màu sắc hoàn toàn khác hẳn, không ngờ là cấp sử thi cường đại.

Im lặng nhìn chăm chú trận chiến bên dưới, Thái Nhi sâu sắc cảm nhận được chênh lệch giữa mình và Long Hạo Thần.

Có lẽ nhờ vào Tử Thần Thất Tuyệt, về mặt sức bật thì nàng vẫn thắng được Long Hạo Thần. Nhưng hắn có vô số cách thoát khỏi chiến đấu. Còn nàng thi triển Tử Thần Thất Tuyệt, phải trả cái giá cực kỳ khủng bố!

Thái Nhi vừa suy nghĩ vừa cảm thấy vô cùng vui mừng. Người đàn ông nàng yêu mạnh như vậy, không ai sánh bằng. Nhìn Long Hạo Thần đại triển thần uy, chiến đấu với Thanh Yêu Kỵ Ma, tuy Thái Nhi không đến mức mắt long lanh ngấm mê mẩn, nhưng cảm tình trong tâm kiếm không được tình ý dạt dào.

Đương nhiên làm Luân Hồi Thánh Nữ, nàng sẽ không vì tình cảm cá nhân ảnh hưởng sức phán đoán trận chiến. Khi phân thân của Hệ Nhĩ bị Đấu Suất Toàn Viên Kiếm chém, Thái Nhi biết đã tới lúc mình ra tay.

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 213

Hạo Nguyệt Biến Thành Giáp, Song Thần Kiếm!

Không cần Long Hạo Thần ra hiệu, nếu Thái Nhi không thể nắm bắt được thời cơ như vậy, một năm qua Thánh Nguyệt dạy dỗ nàng coi như lãng phí.

Lưỡi Hái Tử Thần thành linh ập đến khiến Hệ Nhĩ rốt cuộc cảm nhận được nguy hiểm chết chóc. Trong tiếng rống rung trời, gã dùng đôi tay cản công kích của Lưỡi Hái Tử Thần.

Bây giờ Hệ Nhĩ giống như An Độ Ma Li năm đó. Mất đi sức lực mạnh nhất, gã đối mặt Tử Thần Thất Tuyệt, lực lượng có thể ngăn chặn rất có hạn.

Tuy nhiên, bây giờ trạng thái của gã vẫn mạnh hơn An Độ Ma Li chút xíu, không bị một chiêu của Thái Nhi giết chết. Nhưng dù là vậy, đôi tay gã bị Lưỡi Hái Tử Thần sắc bén cắt đứt, bắn ra mưa máu xanh đen bay đầy trời.

Hệ Nhĩ điên cuồng rống một tiếng, cơ bắp và mạch máu toàn thân bỗng gồ lên, một búng máu xanh đen từ miệng gã phun ra bắn hướng Thái Nhi. Cùng lúc đó, thân thể gã nhanh chóng phình lên.

Con thỏ nóng nảy sẽ cắn người, gã cưỡng ép làm ra Thiên Ma Giải Thể. Nhưng gã chưa phát ra tiếng rống tới một nửa thì chợt ngừng lại, thân thể trên không trung bỗng đông cứng, ngay sau đó nổ tung, hóa thành vô số mảnh vụn bay tứ tán, không để lại một mảnh tay chân nguyên vẹn.

Biết rõ ma thần có năng lực ve sầu lột xác, phân liệt cơ thể, làm sao Long Hạo Thần chỉ dùng mỗi mình Đấu Suất Toàn Viên Kiếm được?

Điểm kỳ diệu nhất của Đấu Suất Toàn Viên Kiếm chính là uy lực chiêu cuối cùng. Kỹ năng cường đại này không chỉ đơn giản dồn đối thủ vào phạm vi công kích của mình. Công kích liên tục tăng mạnh, dù có thể chém nát kẻ địch hay không, đến cuối cùng, những lực lượng thông qua mượn đến sẽ làm sao đây? Đó không phải sức mạnh của riêng Long Hạo Thần, nếu cứ thế kết thúc Đấu Suất Toàn Viên Kiếm, vậy cuối cùng những lực lượng đó chỉ có thể bị lãng phí.

Vậy nên, Long Hạo Thần thông qua lĩnh ngộ không ngừng Đấu Suất Toàn Viên Kiếm, lại thêm bản thân cảm nhận kiếm ý, cho gã một chiêu cuối cùng của Đấu Suất Toàn Viên Kiếm bản tăng cường.

Sau khi mau chóng xoay tròn chém kẻ địch, tất cả lực lượng và linh lực bản thân Long Hạo Thần đều rót vào song kiếm.

Còn nhớ lúc hấn khiêu chiến với Long Thiên Ẩn cuối cùng phóng ra Thập Tự Trảm? Lấy hai thanh trọng kiếm cấp sử thi phát huy ra kiếm kỹ cường đại, dù cường giả nội linh lực trên hai mươi vạn như Long Thiên Ẩn, cuối cùng không thể không phát động Thần Ẩn vương tọa mới ngăn cản được.

Hệ Nhĩ sau khi trọng thương vẫn đưa lưng về phía Long Hạo Thần, trở thành vật hiến tế thứ nhất của thanh kiếm dung hợp.

Ánh sáng màu xanh và đỏ ở trong không khí dung hợp, mơ hồ lấp lánh ánh sáng kỳ lạ. Màu đen sâu thẳm hỗn hợp một chút điểm sáng xanh, tuy ánh sáng chỉ vụt qua nhưng kiếm ý chớp mắt thăng hoa khiến uy lực của nó hoàn toàn rơi vào người Hệ Nhĩ.

Thanh Yêu Ky Ma chớp mắt tan vỡ, nát tan. Một cái Vương Miện Ma Thần xanh đen bỗng bay ra muốn chạy hướng Trụ Ma Thần.

Long Hạo Thần thân hình chợt lóe đã chặn trước mặt nó, cái đầu trước ngực hẫng bỗng nhiên sống động, há to miệng nuốt Vương Miện Ma Thần vào bụng. Không thể nghi ngờ, Vương Miện Ma Thần này lại bị Hạo Nguyệt ăn tươi.

Thải Nhi và Long Hạo Thần cùng đáp xuống đất.

"Đến đây."

Long Hạo Thần vẫy tay hướng Thải Nhi. Linh cánh sau lưng Thải Nhi nhúc nhích, nàng tới bên cạnh hắn.

Ánh sáng vàng chợt lóe, hai người cùng biến mất tại chỗ, màn sáng lúc trước bao phủ mảnh đất chiến trường cũng từ từ nhạt nhòa, tan vỡ.

Long Hạo Thần mang theo Thải Nhi lập tức rời đi là lẽ tất nhiên. Thanh Yêu Kỵ Ma Hệ Nhĩ mất mạng, Trụ Ma Thần của gã trong chớp mắt mất đi ánh sáng. Sáu ma thần khác dù không tới đây cũng có thể đoán được xảy ra chuyện gì. Thế nên không thèm đuổi theo cường giả Thích Khách Thánh Điện nữa, hóa thành sáu luồng sáng bay hướng chiến trường của Long Hạo Thần và Hệ Nhĩ.

Đáng tiếc, lúc chúng tới thì Long Hạo Thần và Thải Nhi sớm tan biến không còn dấu vết. Hệ Nhĩ thì ở lại, chỉ là đồng thịt nát, không có khả năng nói cho chúng xảy ra chuyện gì.

Lúc này các cường giả Thích Khách Thánh Điện đa số đã trở lại đầu trường Khu Ma quan. Ma thần truy đuổi vẫn rất có hiệu quả, năm thích khách Hiệp Ẩn đã vĩnh viễn ở lại chiến trường. May mắn họ trốn kịp lúc, các Hiệp Giả cấp chín đều trở lại. Đó là do Thánh Nguyệt dẫn dắt, họ bắt tay nhau ngăn chặn ma thần truy sát mới tránh cho tổn thất càng lớn.

Đám ma thần bị đánh lén thì đều trong trạng thái giận dữ, sử dụng Ma Thần Hóa. Ma Thần Hóa của ma thần cấp chín với của ma thần cấp tám là khác nhau chân trời góc biển!

Thánh Nguyệt dẫn theo các Hiệp Giả cố sức chống cự, mới miễn cưỡng giúp đồng bạn có cơ hội trốn thoát. Thích khách Hiệp Ẩn cấp tám trước mặt ma thần cấp chín Ma Thần Hóa thì yếu như tờ giấy. Không ngừng truy sát, sáu ma thần đã tụ tập cùng một chỗ, dốc sức đánh với chủ lực Thích Khách Thánh Điện.

Nếu cứ tiếp tục chiến đấu, chỉ sợ bên Thích Khách Thánh Điện sẽ có tổn thất. Nhưng ngay lúc đó, Trụ Ma Thần của Thanh Yêu Kỳ Ma Hệ Nhĩ đã tắt.

Một ma thần chết đối với ma tộc là việc lớn. Sáu ma thần truy sát cường giả Thích Khách Thánh Điện kinh hoàng, lập tức quay trở về, không rảnh lo lắng giữ lại đám Thánh Nguyệt.

Quá trình chiến đấu của Long Hạo Thần và Hệ Nhĩ nói thì dài dòng, kỳ thực cả trận chiến chỉ vài phút đã chấm dứt. Vì sao Long Hạo Thần dùng hết tuyệt chiêu của mình? Là vì đánh nhanh thắng gọn! Hắn lựa chọn Hệ Nhĩ sức mạnh yếu nhất, lại thêm một loạt tính toán và thực lực của mình đã hơn xa Hệ Nhĩ, cùng với Thái Nhi phối hợp hoàn mỹ, rốt cuộc đánh chết gã.

Phần quà này đối với Khu Ma quan không thể không nói là quá lớn. Từ khi Long Hạo Thần đến, tám ma thần trú đóng tại đây đã có hai tên chết, hơn nữa ngay cả Vương Miện Ma Thần cũng không thể trốn thoát. Đối với ma tộc mà nói, đây tuyệt đối là tổn hại nặng nề.

Ánh sáng chợt lóe, Long Hạo Thần và Thái Nhi đã xuất hiện trong Tháp Vĩnh Hằng.

Nơi này rất an toàn, hai người vừa xuất hiện ở tầng một Tháp Vĩnh Hằng thì ánh sáng tím lấp lánh, Hạo Nguyệt đã ra khỏi người Long Hạo Thần. Năm cái đầu to ngẩng lên, biểu lộ vẻ hưng phấn mãnh liệt.

Tuy Long Hạo Thần và Hạo Nguyệt đã thật lâu không gặp mặt, nhưng kỳ thực hai bên chưa từng cắt đứt liên hệ tâm linh. Khi Long Hạo Thần tỉnh lại khỏi minh tường sâu, liền lập tức liên lạc với Hạo Nguyệt.

Dường như Hạo Nguyệt cũng luôn bế quan khổ tu. Long Hạo Thần tăng tu vì là bước tiến lớn trợ giúp Hạo Nguyệt.

Thân thể Hạo Nguyệt càng biến to vài phần. Bề mặt vảy của nó dần tỏa ra màu tím vàng, tuy không tính rực rỡ nhưng so với trước kia thì cho cảm giác hơi biến chất.

Mới tách khỏi người Long Hạo Thần, nắm cái đầu to lập tức tới gần hẩn cộ khắp người. Nhiệt tình như đứa con gặp phụ thân.

Long Hạo Thần sờ từng cái đầu to của Hạo Nguyệt, đôi tay rõ ràng không đủ dùng, ôm lấy từng cái một. Hơn một năm không gặp chúng, trong lòng rất nhớ.

Tiểu Quang, Tiểu Hỏa, Tiểu Thanh, Tiểu Lam, Tiểu Tứ, sừng trên đầu chúng biến càng thêm rõ ràng. Bắt mắt nhất là sừng bướm bướm trên đầu Tiểu Tứ, tựa như sắp giương cánh bay, đôi mắt tựa ngọc bích nhu hòa dịu dàng như thiếu nữ ngại ngùng.

Thải Nhi đứng một bên nhìn Long Hạo Thần và Hạo Nguyệt nồng nhiệt ôm nhau, con người bởi vì thực chiến Tử Chi Thương mà tụ tập sát khí dần tán đi.

Cho đến nay nàng vẫn thấy có chút không chân thật.

Ở Khu Ma quan đánh chết Hòa Diễm Sư Ma An Lạc Tiên, một kích trí mạng dù sao là do ông cố nàng, Hiệp Giả Thánh Nguyệt làm. Thánh Nguyệt chính là cường giả cấp chín thành danh đã nhiều năm, còn là điện chủ Thích Khách Thánh Điện, thực lực mạnh cực kỳ. Hơn nữa khi đó sự việc xảy ra đột ngột, các loại nhân tố ảnh hưởng, An Lạc Tiên không thể phát huy ra sức mạnh thì đã chết.

Nhưng Thanh Yêu Kỳ Ma Hệ Nhĩ lại khác! Long Hạo Thần là ngay mắt đánh bại gã. Thải Nhi khẳng định, dù mình không ra tay chặn Hệ Nhĩ thì chỉ sợ gã cũng khó tránh khỏi cái chết. Uy lực một chiêu cuối cùng của Long Hạo Thần mạnh cỡ nào, có thể nhìn ra từ việc cơ thể Hệ

Nhĩ nỗ tung. Độ dày thân thể ma thần không thua gì linh lực bản thân chúng.

Ánh mắt Thái Nhi nhìn Long Hạo Thần trừ sự dịu dàng thuộc về tình yêu nam nữ còn có khâm phục tận đáy lòng. Một năm rưỡi nay, nàng không hề nghỉ ngơi một chút nào, luôn khắc khổ tu luyện, trả giá bao nhiêu thì chính nàng hiểu rõ nhất. Nhưng dù là vậy, nàng phát hiện chênh lệch giữa mình và Long Hạo Thần không kéo gần, ngược lại dường như càng xa.

Kỳ thật chính Long Hạo Thần cũng cẩn thận lo lắng, tỉ mỉ lên kế hoạch, bỏ ra tất cả năng lực trừ Thần Giáng Thuật.

Hạo Nguyệt dung hợp thay thế vị trí Thần Giáng Thuật, kích phát ra uy lực thật sự của hai thanh thần kiếm. Hai thần kiếm luôn tẩm bổ trong thiên thạch do Nhã Đình cố gắng giúp đỡ. Chưa kết thúc tẩm bổ nhưng rõ ràng phẩm chất chúng nó đã tăng cao. Thế nên Long Hạo Thần dung hợp với lực lượng Hạo Nguyệt rồi muốn phát huy hết uy lực của chúng thì hơi khó.

Tất cả đều hoàn thành theo kế hoạch, trận giết chóc hôm nay thêm vào lúc mới đến chiến đấu và thi triển cấm chú, Long Hạo Thần đạt được công huân gần tới trăm vạn.

Cứ thế hăn mang đi Thái Nhi là danh xứng với thực.

Đừng nói là Thái Nhi, chính Long Hạo Thần cũng khó thể tin tưởng. Trong cảm nhận của hăn, dường như kẻ địch biến yếu. Kỳ thật đây là do một năm rưỡi nay hăn khổ tu tích lũy thực lực. Một năm mình tưởng sâu, đổi làm người khác chỉ sợ đã sớm phát điên. Loại mình tưởng sâu này còn hơn cả năm đó Thái Nhi hấp thu Luân Hồi kiếm. Khi đó Thái Nhi ít nhất có suy nghĩ, mà Long Hạo Thần lại phải khống chế ý nghĩ dung nhập vào cảnh giới đặc biệt, không có phút giây nào thả lỏng, tựa như sợi chỉ kéo căng.

Đổi theo cách nghĩ khác, làm con trai quang minh, Thần Quyển Giả, Long Hạo Thần có thể tĩnh tu một năm rưỡi không tăng thực lực cũng không được. Đương nhiên hiện giờ hắn có thể đối đầu chỉ là ma thần cấp thấp, đừng quên, hắn mới hai mươi tuổi!

Hạo Nguyệt và Long Hạo Thần nồng nhiệt một phen mới bình tĩnh lại, lập tức truyền ý nghĩ cho Long Hạo Thần.

Long Hạo Thần lắc đầu nói.

"Không được, hiện giờ chưa phải lúc, chúng ta không thể lộ thân phận tại đây. Hơn nữa còn có ma thần khác, chúng ta không thể nóng nảy. Yên tâm đi, sẽ có lúc cho người đánh thoải mái."

Hạo Nguyệt đề nghị Long Hạo Thần chính là xử lý Trụ Ma Thần. Bây giờ trong tám ma thần ngoài Khu Ma quan, có hai Trụ Ma Thần đã mất đi chủ nhân, là lúc tốt nhất phá hủy nó. Đừng nói Hạo Nguyệt tự kiến nghị, chính Long Hạo Thần cũng không phải chưa từng có ý đó. Ma thần tổng cộng chỉ có bảy mươi hai tên, truyền thừa của Xà Ma Thần đã kết thúc. Có thể nói, mỗi khi tiêu diệt một ma thần là sẽ lung lay căn cơ một phần ma thần.

Nhưng Long Hạo Thần vẫn rất có lý trí, khi nghĩ tới cảnh Khu Ma quan hoang tàn lúc mới đến sẽ khiến hắn không dám hành động thiếu suy nghĩ. Nếu không, khi Ma Thần Hoàng biết hắn và Hạo Nguyệt xuất hiện ở bên này, nhất định sẽ xông tới, Khu Ma quan lấy cái gì ngăn cản Ma Thần Hoàng? Đến lúc đó, cả Khu Ma quan sẽ máu chảy thành sông, thậm chí cả Thích Khách Thánh Điện bị hủy diệt. Tuy rằng Long Hạo Thần không biết vì sao cho đến nay Ma Thần Hoàng, Nguyệt Ma Thần, Tinh Ma Thần, ba cường giả mạnh nhất ma tộc không hành động, nhưng ít ra Liên Minh Thánh Điện còn chống đỡ được tình hình trước mắt. Có lẽ Ma Thần Hoàng sợ chân chính lưỡng bại câu thương.

Cho nên lần này tuy rằng đánh chết hai ma thần, nhưng chưa thể xử lý Trụ Ma Thần của chúng. Long Hạo Thần tuyệt đối không thể lộ thân phận tại biên cương.

Long Hạo Thần mỉm cười nhìn Thái Nhi, nói.

"Chúng ta hồi phục linh lực xong nhanh chóng trở về đi, đừng để ông cố lo lắng."

Hạo Nguyệt không ở lại đây mà trực tiếp truyền tống trở lại thế giới của mình. Năng lực của nó dường như mạnh hơn. Long Hạo Thần mơ hồ cảm giác hình như Hạo Nguyệt đã tới bình cảnh, tùy thời đột phá. Thân thể khổng lồ của nó có chút mập, nếu lần nữa tiến hóa thì nó sẽ cho ra năng lực như thế nào?

Nghĩ tới đây, Long Hạo Thần kiềm không được hơi mong chờ. Hạo Nguyệt có thể hủy diệt Trụ Ma Thần, nó càng mạnh thì càng trợ giúp lớn cho hành động trong tương lai.

Thanh Yêu Kỵ Ma Hệ Nhĩ đã chết, đối với ma tộc thì sự đả kích này cực to lớn.

Trong lều to quân doanh ma tộc, sáu ma thần khuôn mặt khác nhau, có khí thế mạnh mẽ, sắc mặt trầm trọng. Cả lều đều tràn ngập không khí áp lực.

"Chúng ta không thể bỏ qua!" Một tiếng gầm giận dữ đánh vỡ bình tĩnh trong lều.

Nói lời này là gã đàn ông cao to vạm vỡ, sau lưng mọc đôi cánh, đỉnh đầu có sừng ngưu, mặt màu xám, chính là Dực Ngưu Cuồng Ma Tái Cộng.

Khó trách gã giận dữ như vậy. Mấy năm nay gã luôn cùng Hòa Diễm Sư Ma An Lạc Tiên, Thanh Yêu Kỵ Ma Hệ Nhĩ trấn giữ bên ngoài Khu Ma quan. Bây giờ An Lạc Tiên và Hệ Nhĩ đều chết trận, sao gã không nảy ra cảm giác thối chết căm khốc được?

Nghe lời gã nói, biểu tình mấy ma thần khác nhau. Trong sáu ma thần, ngồi ở ghế chủ vị là một tên hình dạng giống như phụ nữ nhân loại,

khuôn mặt đẹp tuyệt.

Váy dài màu hồng, tóc hồng, còn có đôi mắt hồng hút hồn người. Màu da trắng ngần, diện mạo đẹp đến cực điểm, dáng người bốc lửa, cao hơn một mét tám, nếu ở trong số đàn bà nhân loại thì khá là cao kiêu. Hơn nữa tay chân thon dài, chỗ ngực váy cực ít vải lộ ra khe sâu. Đôi gò cao ngất giống như tùy lúc xé rách vải.

Nếu nhìn kỹ sẽ phát hiện ánh mắt các ma thần khác không dám nhìn thẳng ả, thậm chí ánh mắt không dừng lại trên người ả quá lâu.

Đây chính là xếp hạng mười hai trong bảy mươi hai Trụ Ma Thần, Tình Ma Thần Tây Địch. Thứ hạng bảy mươi hai Trụ Ma Thần ma tộc cực kỳ quan trọng. Có thể tiến vào mười hai hạng đầu, có thể tưởng tượng thực lực của ả. Ả cũng là thống soái tối cao đại quân ma tộc ngoài Khu Ma quan. Tất cả ma thần tại đây đều nghe theo ả điều khiển. Tuy bề ngoài ả là nữ giới, nhưng không có một ma thần không phục ả.

Tây Địch vẻ mặt lạnh lùng càng thêm xinh đẹp, không nóng vội tỏ thái độ, chỉ nhìn hướng Dục Ngưu Cuồng Ma Tái Cộng.

Tái Cộng bị ả liếc một cái, lửa giận bùng bùng thoáng chốc dập tắt, hậm hực ngồi xuống.

Tây Địch lạnh giọng nói.

"Những người khác cũng nói đi, có suy nghĩ gì."

"Ta đồng ý lời Tái Cộng, chuyện này không thể bỏ qua. Nhân loại có gan dám đánh lén chúng ta, không cho chúng bài học nặng nề, chẳng phải chúng sẽ càng huênh hoang. An Lạc Tiên và Hệ Nhĩ đều đã chết, nếu chúng ta không làm gì, ai cũng không chịu đựng được bộ hạ trách phạt."

Người lên tiếng là ma thần ẩn giấu trong bóng đêm, hình dạng tựa như gã đàn ông nhỏ gầy. Long Hạo Thần và Thái Nhi chắc quen thuộc

ma thần này, bởi vì lúc trước gã xuất hiện cùng lúc với An Lạc Tiên ở đầu tường, đánh lén Thái Nhi. Chẳng qua cuối cùng gã trộm gà không được còn mất năm gạo, tiền mất tật mang, đem Hỏa Diễm Sư Ma An Lạc Tiên chôn vùi ngoài Khu Ma quan.

Trong bảy mươi hai Trụ Ma Thần, gã xếp hạng thứ bốn mươi lăm, cai quản Địa Miễn tộc, Bái Ân.

Tây Địch nheo mắt lại, nói.

"Đã thống kê con số thương vong chưa?"

"Đã thống kê xong." Dực Ngưu Cuồng Ma Tái Cộng lập tức tiếp lời.
"Thương vong thảm trọng, trên cấp sáu chết hơn một ngàn bốn trăm.
Dưới cấp sáu bị thương hơn ba ngàn."

Cho dù ma tộc có nhiều cường giả thì tổn thương như vậy cũng đã là rất lớn. Đặc biệt là những ma tộc trên cấp sáu, không phải dễ dàng bồi dưỡng ra.

Nghe gã nói vậy, đáy mắt Tây Địch lộ tia lạnh lùng. Ắ chậm rãi đứng dậy, hai ngọn đồi trước ngực nhẹ lay động.

"Sáng sớm mai, tổng tấn công. Lần này không công phá Khu Ma quan thì quyết không bỏ qua!"

Ả giận thật sự. Tuy ả không muốn thừa nhận, nhưng Ân Ma Thần nói không sai, đã chết hai ma thần, không dễ báo cáo lên trên. Bắt đầu thánh chiến tới bây giờ, đây là lần đầu tiên cấp ma thần bị tổn thương.

"Tây Địch, chúng ta có nên bàn bạc kỹ hơn?" Ngồi ở ghế bên kia, một ma thần dáng người vạm vỡ trầm giọng nói. "Ý của bộ hạ là không ngừng tiêu hao sinh lực của nhân loại, chứ không phải muốn phá quan."

Tây Địch lạnh lùng liếc gã.

"Sao? Người có ý kiến?"

Ma thần khựng lại, cúi đầu không mở miệng nữa.

Lấy diện mạo nữ giới có thể thống lĩnh đại quân uy hiếp Khu Ma quan, nếu Tây Địch không có thủ đoạn thì sao trấn được đám ma thần?

"Làm theo lời ta."

"Vâng." Mấy ma thần khác đứng dậy, xoay người rời đi.

Khu Ma quan.

Thánh Nguyệt sốt ruột cuối cùng nhẹ lòng, Long Hạo Thần và Thái Nhi đã cùng nhau trở lại.

Hành động lần này đối với Khu Ma quan có thể nói là thành công. Dù cuối cùng tổn thất mấy thích khách cấp Hiệp Ẩn, nhưng càng trọng thương nặng ma tộc. Cường giả trên cấp sáu của ma tộc bị họ ám sát ít nhất một phần năm. Hơn nữa tuy họ không biết bên Long Hạo Thần và Thái Nhi xảy ra chuyện gì, nhưng họ thấy rõ ánh sáng sáng Trụ Ma Thần của Thanh Yêu Kỳ Ma Hệ Nhĩ tắt.

Chẳng lẽ Long Hạo Thần giết chết một ma thần? Thánh Nguyệt không dám tin tưởng đây là sự thật. Nói sao thì Long Hạo Thần chỉ mới là tu vi cấp tám, nhưng ông không dám khẳng định. Lúc trước Long Hạo Thần thi triển ra cấm chú mạnh cỡ nào thì ông đã tận mắt trông thấy. Thực rõ ràng, không thể dùng tiêu chuẩn cường giả cấp tám bình thường phỏng đoán hẳn.

Long Hạo Thần và Thái Nhi ở Tháp Vĩnh Hằng hồi phục linh lực xong lập tức quay về Khu Ma quan. Họ xuất hiện ở giữa không trung liền ẩn giấu thân thể. Thái Nhi là ẩn thân, Long Hạo Thần thì đã mặc sẵn áo choàng to lớn, dùng tinh thần lực vận vẹo không gian quanh người, che giấu sự tồn tại của mình. Thái Nhi ôm cánh tay hắn bay trở về. Đây là chỗ tốt của phối hợp đồng bạn, nếu không thì vì che giấu thân phận, nói không chừng Long Hạo Thần còn phải ở trên mặt đất tìm cách trở về.

"Hai đứa thật sự giết Hệ Nhĩ?" Thánh Nguyệt trợn to mắt nhìn Long Hạo Thần và Thái Nhi đứng trước mặt mình.

Thái Nhi le lưỡi lùi một bước, không có nghĩa khí chỉ hướng Long Hạo Thần, nói.

"Đều là anh ấy xếp đặt, chủ yếu là anh ấy ra tay, con chỉ công kích một lần thôi."

Thánh Nguyệt lập tức nhìn hướng Long Hạo Thần. Nơi này không chỉ có một mình ông, bên cạnh còn có Hiệp Giả và đám Hiệp Ẩn Thích Khách Thánh Điện.

Sau khi họ trở về lập tức tập trung một chỗ, vì Long Hạo Thần và Thái Nhi còn chưa trở về, Thánh Nguyệt không để họ tán đi. Tất cả chờ tin tức của Long Hạo Thần và Thái Nhi, nếu thời gian lâu chút nữa, nói không chừng họ sẽ lại giết vào quân doanh ma tộc đi tìm hai người Long Hạo Thần.

Long Hạo Thần gật đầu, nói.

"Coi như may mắn. Thanh Yêu Kỵ Ma Hệ Nhĩ xếp hạng thứ bảy mươi trong bảy mươi hai Trụ Ma Thần, lại bị chúng tôi đánh lén mới giết chết gã được. Vương Miện Ma Thần đã bị đồng bạn ma thú của tôi nuốt mất."

Đồng bạn ma thú hẳn nói dĩ nhiên là Hạo Nguyệt, nhưng trong lòng các cường giả thích khách thì lại là Tinh Vương.

Nghe hẳn giải thích đơn giản đến không thể đơn giản hơn nữa, cả đám lãnh đạo Thích Khách Thánh Điện nhìn nhau, nói không nên lời.

Thanh Yêu Kỵ Ma xếp hạng áp chót thì dễ đối phó ư? Họ giảng co với ma thần này không phải một, hai ngày. Nhờ vào Trụ Ma Thần tăng phúc, sức chiến đấu của Hệ Nhĩ đủ đạt tới trình độ cấp chín, còn có một loạt năng lực cứu mạng. Sức bật cao siêu như đám thích khách đã mấy

năm nay đều không thể giết hẳn, nhưng Long Hạo Thần chỉ nhẹ nhàng miêu tả qua. Hẳn làm sao thành công được?

Trong mắt mỗi vị cường giả thích khách đều xuất hiện nỗi khó tin.

Thánh Nguyệt sau khoảng thời gian ngắn kinh ngạc, sắc mặt dần biến khó xem, hơn nữa là vô cùng khó nhìn.

"Trước khi xuất phát, ta đã nói cái gì người đã quên? Ta nói rồi, không được ra tay với ma thần. Nếu người đánh lén Hệ Nhĩ thất bại thì sao? Ta lấy gì đổi mặt Kỵ Sĩ Thánh Điện?"

Vị Hiệp Giả đại nhân này thật sự tức giận. Long Hạo Thần và Thái Nhi có ý nghĩa thế nào đối với Liên Minh Thánh Điện, trong các cường giả có mặt nơi đây chỉ mình ông rõ nhất. Nếu Long Hạo Thần cứ thế chết đi, đừng nói ông không mặt mũi, đổi lại là người khác cũng giống thế!

Lúc này Long Hạo Thần lại không tỏ ra yếu thế, bởi vì hắn đại biểu cho Kỵ Sĩ Thánh Điện, hẳn là Đại Lý Thánh kỵ sĩ trưởng.

"Điện chủ, xin người bớt giận. Trước khi tôi hành động đã có kế hoạch tỉ mỉ. Coi như đánh lén Thanh Yêu Kỵ Ma thất bại, tôi và Thái Nhi nhất định có thể an toàn rút lui. Tôi có thần khí có thể trốn vào không gian, dưới bất kỳ tình huống nào đều có thể mang hai người chúng tôi núp trong không gian khác, hơn nữa ở đó một thời gian dài. Lúc trước chúng tôi cũng nhờ vào thần khí này đánh chết Hệ Nhĩ sau đó bình an thoát khỏi chiến trường."

Nghe đến hai chữ thần khí, Thánh Nguyệt ngây ngốc, các thích khách khác cũng lộ ra biểu tình tương tự. Thần khí có thể trốn vào không gian hấp dẫn họ. Đây là lần đầu tiên họ nghe đến loại thần khí này. Hơn nữa đối với thích khách mà nói, thời gian dài trốn trong không gian khác thật hấp dẫn.

"Là của Kỵ Sĩ Thánh Điện các người?" Thánh Nguyệt bản năng hỏi.

Long Hạo Thần lắc đầu nói.

"Là của chính tôi, hoặc nói chính xác hơn là của đội chúng tôi."

Thánh Nguyệt liếc hướng Thái Nhi, trông thấy chặt gái mình gật đầu ngay lập tức.

Thánh Nguyệt trầm than, nói.

"Được rồi, nếu đã thế thì ta không nói nhiều nữa. Dù sao thì các người vì Khu Ma quan giết chết một ma thần, đây là công lớn. Nhưng tối nay chúng ta hành động xong, có thể đoán được ma tộc sẽ lập tức phản công. Tâm lý trả thù của chúng rất nặng. Mọi người tập trung lại tất cả ma tinh lần này kiếm được, chúng ta dùng gây ông đập lưng ông, cho chúng nếm mùi lợi hại của Ma Đạo đại pháo."

"Vâng!" Cả đám Hiệp Giả, Hiệp Ẩn trong mắt lộ rõ hưng phấn.

Đã bao lâu rồi họ không thể thoải mái chiến đấu. Tựa như Long Hạo Thần đã nói, thích khách không giỏi về giữ thành, ban đêm và bóng tối mới là vũ đài của họ!

Trải qua lần này đánh lén, ma tộc giảm mạnh thực lực, dù lần nữa công kích Khu Ma quan thì sức mạnh có hạn. Hơn nữa được cấm chú của Long Hạo Thần hỗ trợ, giờ các tướng sĩ trong Khu Ma quan tăng mạnh sĩ khí. Tường thành có đông đủ người sửa đã hồi phục mấy phần hình dáng cũ.

"Điện chủ, tôi xin được tham gia trận giữ thành!" Long Hạo Thần lập tức nêu ý kiến.

Thánh Nguyệt hừ một tiếng, nói.

"Người muốn không tham gia cũng không được. Khu Ma quan chúng ta thiếu thốn nhất chính là mục sư. Người và Hàn Vũ làm mục sư đi, nếu có thể làm ra cấm chú như hôm bữa thì càng tốt."

"A..." Long Hạo Thần câm nín, thầm nghĩ, tôi là kỵ sĩ, không phải mục sư!

Nhưng Thánh Nguyệt khó khăn lắm mới tha cho hắn, hắn cũng không muốn ngay lúc này bị mất mặt. Ngoan ngoãn ừ một tiếng, lùi sang bên.

Thải Nhi thì yên lặng đứng bên cạnh hắn. Từ khi Long Hạo Thần trở về, tâm tình của Thải Nhi luôn tốt đến không thể tốt hơn, giống như đã tìm về trái tim mình.

Ma tộc tấn công không hề dự báo trước. Chân trời nổi lên vệt trắng, đại quân ma tộc cách xa Khu Ma quan đột nhiên hành động. Một đồng Song Dao Ma tựa như thủy triều vọt hướng Khu Ma quan. Chúng đi nhanh lên trước, chân Song Dao Ma không ngừng cắm vào mặt đất phát ra tiếng *kít kít* khó nghe. Hắc ám và huyết tinh lần nữa bao phủ Khu Ma quan.

Đầu tường Khu Ma quan, Quang Diệu Thiên Sứ kỵ sĩ đoàn còn dư một nửa binh lực đều bị điều lên đầu tường. Lúc trước họ luôn chịu trách nhiệm đội dự bị, chỉ có lúc nguy ngập nhất mới bị điều đi giữ thành. Cho dù vậy thì hơn một năm nay họ đã tổn thất hơn một nửa trong thánh chiến.

Không phải Thánh Nguyệt không muốn sử dụng họ, ngặt nỗi người ta là bên Kỵ Sĩ Thánh Điện trợ giúp Thích Khách Thánh Điện, sao có thể dễ dàng để người lên đầu tường chỗ nguy hiểm nhất? Thế nên không đến lúc bất đắc dĩ, hai ông cháu Thánh Nguyệt và Thánh Linh Tâm không muốn sử dụng đội kỵ sĩ này.

Đám kỵ sĩ Quang Diệu Thiên Sứ kỵ sĩ đoàn đương nhiên không thể làm mục sư. Họ am hiểu là tác chiến đoàn đội, lực phòng ngự kinh khủng nhưng tu vi hạn chế bọn họ, không giỏi về trị liệu. Nhưng dùng để giữ thành thì mạnh hơn binh sĩ bình thường hoặc các cường giả Thích Khách Thánh Điện.

Đám kỵ sĩ bình tĩnh đứng thành hàng trên đầu tường. Bên cạnh mỗi một kỵ sĩ đều có rất nhiều chiến sĩ và cường giả Thích Khách Thánh Điện hỗ trợ.

Ma tộc phản công đại quy mô là lẽ tất nhiên. Hơn nữa trận chiến này vô cùng nguy hiểm. Thánh Linh Tâm quen thuộc cách chiến đấu của ma tộc đã sẵn sàng đối phó lực công kích toàn diện của ma tộc, thế nên lấy ra hết tuyệt chiêu cất giấu.

Đám kỵ sĩ Quang Diệu Thiên Sứ kỵ sĩ đoàn đứng thành hàng xong đột nhiên xoay người, hướng tầng thứ hai Khu Ma quan hành lễ kỵ sĩ. Đám kỵ sĩ tay phải dấm ngực phát ra tiếng keng keng vang vọng khắp đầu tường. Sát khí trầm trọng bỗng lan ra, tiếng leng keng kia cũng kích phát sĩ khí của các chiến sĩ trên Khu Ma quan.

Đương nhiên Thánh Linh Tâm biết không phải người ta hành lễ với mình. Tuy rằng Quang Diệu Thiên Sứ kỵ sĩ đoàn nghe theo lệnh y nhưng cái lễ này chỉ thuộc về kỵ sĩ.

Long Hạo Thần đứng bên cạnh Thánh Linh Tâm tiến lên một bước, tay trái dấm ngực. Ngay sau đó, hắn đột nhiên rút ra Quang Chi Liên Y, giơ cao lên trời, hét lớn một tiếng.

"Vì quang vinh kỵ sĩ!"

Hắn hét lớn vang vọng cả Khu Ma quan. Cùng lúc đó, một cột sáng vàng theo trọng kiếm bắn lên cao, tựa như tia nắng ban mai đầu tiên lóe lên từ đầu tường Khu Ma quan.

"Vì quang vinh kỵ sĩ!" Các kỵ sĩ cùng phát ra tiếng hô.

Họ biết rõ Thánh kỵ sĩ trưởng đại nhân đi tới Khu Ma quan. Tuy vị này chỉ là Đại Lý Thánh kỵ sĩ trưởng, nhưng đối với đám kỵ sĩ Quang Diệu Thiên Sứ kỵ sĩ đoàn, có cảm giác như gặp phải người thân. Đối với họ thì Thánh kỵ sĩ trưởng là ai không quan trọng, quan trọng là Kỵ Sĩ Thánh Điện phái hắn đến Khu Ma quan.

Điều này có ý nghĩa gì? Ý nghĩa Kỵ Sĩ Thánh Điện hỗ trợ Thích Khách Thánh Điện, cũng ý nghĩa Kỵ Sĩ Thánh Điện không quên bọn họ! Thánh kỵ sĩ trưởng đại nhân đến chẳng phải vì thống lĩnh bọn họ ư?

Hơn nữa Long Hạo Thần mới đến một ngày đã trước sau hai lần lập không lớn, còn có cấm chú cường đại Thần Thánh Cam Lâm chinh phục cả Khu Ma quan. Hắn dùng thời gian một ngày, bây giờ địa vị trong Khu Ma quan gần như ngang bằng Thánh Linh Tâm. Điều này đối với đám kỵ sĩ Quang Diệu Thiên Sứ kỵ sĩ đoàn là vô cùng quang vinh.

Không có chức nghiệp nào để ý quang vinh hơn kỵ sĩ. Quang vinh tựa như sinh mệnh, có được cao thượng quang vinh, sức chiến đấu của đám kỵ sĩ đáng sợ nhất. Quang Diệu Thiên Sứ kỵ sĩ đoàn trải qua tiêu hao lớn như thế, bây giờ giống như đã tìm lại được linh hồn.

Dù chỉ đứng trên tầng hai đầu tường Khu Ma quan nhìn chăm chú các dũng sĩ, cũng cảm nhận được từ người họ toát ra chiến ý điên cuồng.

Thánh Linh Tâm đứng bên cạnh Long Hạo Thần, thầm oán, mình cũng đối xử rất tốt với đám kỵ sĩ nhưng người ta rốt cuộc thuộc về Kỵ Sĩ Thánh Điện! Long Hạo Thần thậm chí chưa tiếp xúc với họ đã được đám kỵ sĩ tôn kính đến tận đây, sao không khiến y hâm mộ ghen tỵ cho được? Đương nhiên loại hâm mộ ghen ghét này không hề âm u. Người bên cạnh y chính là con rể tương lai! Ghen tỵ cỡ nào cũng là người một nhà.

Đương nhiên nếu nói Thánh Linh Tâm không thấy mất mát là không thể nào. Địa vị của y trong Thích Khách Thánh Điện đã không tính thấp, nhưng so với địa vị Long Hạo Thần trong Kỵ Sĩ Thánh Điện thì nhỏ như con kiến hôi với kiến lửa.

Thánh Linh Tâm suy nghĩ thoáng qua mà thôi, từng mệnh lệnh không ngừng được truyền ra.

"Đã chuẩn bị sẵn sàng Ma Đạo đại pháo chưa?"

"Chuẩn bị rồi, tổng cộng có hai mươi mốt Ma Đạo đại pháo có thể đưa vào chiến đấu, tất cả đã lắp xong ma tinh."

Thánh Linh Tâm suy nghĩ trong chốc lát, nói.

"Chúng nó có thể công kích được bao lâu?"

"Nếu liên tục công kích, hiện giờ ma tinh đang có sẽ kéo dài khoảng hai mươi bốn tiếng. Tính cả tình huống Ma Đạo đại pháo nóng quá sẽ nổ, tốt nhất là mỗi mười phút làm lạnh một lần."

Thánh Linh Tâm gật đầu. Có thể sử dụng lại Ma Đạo đại pháo, rốt cuộc y vững tâm đôi chút.

"Đội dự bị tiến vào vị trí chỉ định chưa?"

"Tất cả sẵn sàng."

"Tốt lắm!" Mắt Thánh Linh Tâm lóe tia sáng, trên người phát ra khí thế uy nghiêm vô hình. "Truyền lệnh của ta, khi Song Dao Ma bắt đầu công kích, chiến sĩ phối hợp với Quang Diệu Thiên Sứ kỵ sĩ đoàn phải chặn chúng từ bên ngoài lỗ châu mai. Ma Đạo đại pháo nhắm thẳng không trung, một khi xuất hiện không quân phe địch thì bắn cho ta!"

"Vâng!"

Long Hạo Thần đứng bên cạnh Thánh Linh Tâm, nghe y ra lệnh. Từ các mệnh lệnh của y có thể thấy ra tình trạng Khu Ma quan khó khăn cỡ nào. Tuy Liên Minh không ngừng viện trợ nhưng ma tộc liên tục tấn công, gần như tiêu hao hết các công cụ giữ thành của Khu Ma quan. Tuy lần này có thể bổ sung Ma Đạo đại pháo, nhưng nhìn từ thực lực thì Khu Ma quan rõ ràng ở thế yếu. Hiện tại chỉ hy vọng sáu ma thần đừng gia nhập chiến trường. Nếu không thì tình thế hôm nay khó mà đối phó.

"Tổng trưởng đại nhân, ngài mau nhìn xem!" Một binh sĩ chuyên quan sát phương xa đột nhiên vội hét lên.

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 214

Tinh Linh Vực

Thánh Linh Tâm vội vàng bước tới chỗ mé ngoài cùng tầng hai, trông thấy hình ảnh khiến y biến sắc mặt.

Long Hạo Thần cũng đi theo nhìn hướng đầu tường, tim chìm xuống đáy vực.

Chỉ thấy phương xa trong quân doanh đại quân ma tộc, sáu cột sáng to lớn phóng lên cao, chiếu sáng cả đại quân ma tộc. Sáu cột sáng này đang chậm rãi chuyển hướng Khu Ma quan.

Không cần nghi ngờ, sáu luồng sáng này đương nhiên chính là sáu ma thần của ma tộc!

Theo tin tức từ Khu Ma quan, trong sáu ma thần trừ Dực Ngưu Cuồng Ma, Hệ Nhĩ là đỉnh cấp tám ra, năm ma thần khác đều là cấp chín. Nhờ vào lực lượng Trụ Ma Thần, có thể nói là sức mạnh khủng bố. Lúc này ma tộc bày ra trận thế rõ ràng là muốn tử chiến cùng Khu Ma quan!

Hơn nữa sáu Trụ Ma Thần cùng bức hướng Khu Ma quan, chúng nó có trình độ tăng phúc nhất định cho ma tộc bình thường, cùng lúc đó sẽ tăng cao sĩ khí ma tộc.

Ánh mắt Thánh Linh Tâm lộ ra hoảng loạn. Tuy y cố gắng kiềm nén nhưng từ sự im lặng của y có thể nhìn ra, ma tộc dốc hết sức đánh khiến vị tổng trưởng quân sự Khu Ma quan này chịu đựng áp lực cực lớn.

"Thánh thúc thúc, xin đừng lo lắng, binh đến tướng đỡ, nước đến đất chặn." Long Hạo Thần dùng thanh âm chỉ có Thánh Linh Tâm nghe thấy nhỏ giọng nói vào tai y.

Thánh Linh Tâm ngoái đầu nhìn hẳn một cái, chậm rãi gật đầu.

Long Hạo Thần kéo tay Thái Nhi, suy nghĩ một lát, nói.

"Trong chiến tranh đại quy mô, sĩ khí là quan trọng nhất. Chúng ta không thể yếu sĩ khí. Thái Nhi, chúng ta đi lên cho chúng biết lợi hại."

Nói rồi Long Hạo Thần nâng lên tay phải, một luồng sáng lóe lên bên người hẳn. Tinh Vương chân đạp sao sáu cánh xuất hiện bên cạnh Long Hạo Thần.

Từ ngày tắm trong Thần Thánh Cam Lâm của Long Hạo Thần, hơi thở Tinh Vương rõ ràng biến khác hẳn. Bộ lông trắng tinh có một tầng ánh vàng, đôi mắt biến càng thêm trong suốt.

Long Hạo Thần nhảy người lên cười trên lưng Tinh Vương.

Thánh Linh Tâm chấn kinh, nói.

"Thánh kỵ sĩ trưởng, đừng hành động thiếu suy nghĩ!"

Trên chiến trường dĩ nhiên y sẽ không kêu tên Long Hạo Thần.

Long Hạo Thần làm động tác tay ý bảo hãy yên tâm, kêu gọi Thái Nhi xong gót chân nhẹ đá bụng ngựa. Tinh Vương mở ra đôi cánh, bốn vó đạp mạnh, trực tiếp từ tầng hai bay lên giữa không trung.

Cùng lúc đó, Thái Nhi tựa như luồng sáng xám theo sau lưng Long Hạo Thần. Đôi cánh đen to lớn cũng giang ra bám sát hẳn, ở trên Khu Ma quan bay lên trời cao.

Long Hạo Thần vẫy tay hướng Thái Nhi, kêu nàng tới bên cạnh mình. Lúc này Song Dao Ma bên dưới bắt đầu leo lên đầu tường Khu Ma quan.

Đại quân chủ lực của ma tộc đang không ngừng tiến lên.

Hai người đơn giản trao đổi chốc lát, gật đầu với nhau, lập tức tách ra hai bên.

Khu Ma quan xây dựa vào núi, hai bên đều là núi cao, chỉ có chính giữa chịu kẻ địch tấn công, đây chính là nơi hiểm yếu. Nhờ vào nơi hiểm yếu này, Khu Ma quan đã ngăn cản thế công ma tộc không biết bao nhiêu lần.

Long Hạo Thần và Thái Nhi bay đi, rất nhanh tới hai bên tường thành Khu Ma quan. Hành động của họ khiến các tướng sĩ Khu Ma quan chú ý.

Cười trên lưng Tinh Vương, Long Hạo Thần nhẹ vỗ về cổ nó.

"Tinh Vương, chờ lát nữa người phải nghiêm túc cảm nhận, chắc sẽ có ích rất lớn cho người tiến hóa."

Tinh Vương cảm kích quay đầu nhìn hướng Long Hạo Thần, nhẹ gật đầu.

Long Hạo Thần hít sâu, cất đi Quang Chi Liên Y, tay trái chậm rãi nâng lên. Nhật Nguyệt Thần Oa tấm thuẫn không tỏa ra ánh sáng da cam.

Long Hạo Thần ngậy ra, ngẩng đầu nhìn lên trời, thoáng chốc hiểu ra. Đúng rồi! Bây giờ là bình minh, là lúc trăng trời giao nhau, cũng là khi Nhật Nguyệt Thần Oa tấm thuẫn mất đi hiệu lực. Nhưng bây giờ Nhật Nguyệt Thần Oa tấm thuẫn mất hiệu lực phá hỏng kế hoạch hãn mới bàn bạc cùng Thái Nhi! Giờ nên làm sao đây?

Có thể nói hiện tại hãn và Thái Nhi bị mọi người nhìn chăm chú. Nếu bây giờ xuất hiện sai sót sẽ là đả kích sĩ khí cả Khu Ma quan. Giờ hãn đã là tên trên dây không thể không bắn.

Bên kia, Thái Nhi bay giữa không trung, nàng liếc hướng Long Hạo Thần đứng, tay phải nâng cao đỉnh đầu vẫy một cái. Lưỡi Hái Tử Thần to lớn lạng lẹ xuất hiện trong sự khống chế của nàng. Bỗng chốc lấy thân

thể Thái Nhi làm trung tâm, từng mảng khí lưu xám khuếch tán ra, sát khí lạnh lẽo phóng lên. Linh lực mạnh mẽ hỗn hợp với sát khí tựa như thực chất điên cuồng dâng lên.

Mái tóc dài của Thái Nhi không gió tự bay, hai mắt biến thành như trân châu đen lóng lánh. Lưỡi Hái Tử Thần nhẹ chấn động, sóng gợn xám tăng lớn độ vận vạo.

Long Hạo Thần thấy rõ tình huống bên Thái Nhi, kế hoạch vốn có của hắn là cùng Thái Nhi phóng ra năng lực Thần Quyển Giả. Dù sao trong đại quân ma tộc trước mắt không có kẻ giống A Bảo hiểu biết hắn. Hơn nữa hắn đã đổi tọa kỵ, ma tộc muốn nhận ra thân phận hắn thật không dễ dàng.

Lại thêm coi như bị nhận ra cũng không còn cách nào khác. Nếu không thể bảo vệ Khu Ma quan, có lộ thân phận tại đây hay không thì còn quan trọng sao?

Thời gian không đợi người, không cho hắn thời gian đắn đo lâu hơn.

Ngay lúc này, Long Hạo Thần không có lựa chọn nào khác. Hắn không rảnh để ý mình có lộ thân phận hay không. Không thể sử dụng Nhật Nguyệt Thần Oa tẩm thuần, vậy chỉ có thể dùng Quang Minh Nữ Thần Vịnh Thán. Dù sao hắn mới chỉ là cấp tám chứ không phải cấp chín. Nhờ chính sức mình, nhờ lực lượng Quang Minh Nữ Thần thì còn kém ra nhiều. Tuy tu vi của Thái Nhi yếu hơn hắn, nhưng Thái Nhi có thể hoàn toàn sử dụng thần khí Lưỡi Hái Tử Thần!

Ngay lúc Long Hạo Thần chuẩn bị không quan tâm gì khác sử dụng Quang Minh Nữ Thần Vịnh Thán thì Tinh Vương truyền đến một tin tức cho hắn.

"Chủ nhân, hay chúng ta thử một lần đi. Có lẽ chúng ta hợp sức sẽ lại lần nữa kích phát lực lượng tẩm thuần của người."

Long Hạo Thần không có thời gian suy nghĩ, nhanh chóng quyết định.

"Được, vậy chúng ta thử xem!"

Ánh sáng vàng dưới chân Tinh Vương rực rỡ, đôi cánh giương ra. Sao sáu cánh ánh vàng dưới thân nó nhanh chóng lan ra ngoài. Mỗi khi khuếch tán một vòng thì màu vàng càng đậm thêm. Có thể thấy rõ bộ lông trắng trên người Tinh Vương đang lấy tốc độ cực nhanh chuyển màu vàng từ phần gốc lan lên trên.

Không cần nghi ngờ, Vua Tinh Diệu Độc Giác Thú đã sử dụng lực lượng căn nguyên của nó. Trên trán Tinh Vương, một ngôi sao vàng tỏa ra ánh sáng chói mắt. Ánh vàng chảy lên trên dung nhập vào sừng nó.

Lúc mới bắt đầu chỉ là ánh vàng mỏng manh, nhưng nó tựa như lửa cháy đồng cỏ nhanh chóng lan tràn. Ngôi sao năm cánh tỏa ánh vàng khuếch tán, lan tới phạm vi mười mét, bao phủ Long Hạo Thần và Tinh Vương vào trong.

Trong phạm vi sao năm cánh vàng này, tựa như Long Hạo Thần thi triển kỹ năng Súc Thế, thật nhiều sương mù vàng dâng lên. Những sương mù khi dâng lên giữ hình dạng sao năm cánh không tán đi.

Khi Tinh Vương phát động năng lực này, Long Hạo Thần chỉ cảm thấy Quang nguyên tố quanh người đột nhiên biến ngưng tụ không gì sánh bằng. Tất cả ánh sáng trong không khí đều tập trung hướng họ. Trên bầu trời, tia nắng ban mai mới xuất hiện biến tối tăm nhiều. Họ thì tựa như chiếu sáng cả chiến trường.

Tinh Vương đang phát động là kỹ năng bản mệnh của mình, cũng là kỹ năng mạnh nhất của Tinh Diệu Độc Giác Thú. Trong cả đàn chỉ có nó là vương giả mới thi triển ra được. Tên gọi là: Tinh Lĩnh Vực.

Kỹ năng Tinh Lĩnh Vực so với lĩnh vực của cường giả cấp chín thì là đại đồng tiểu dị. Chẳng qua Tinh Diệu Độc Giác Thú mạnh nhất cũng chỉ

đạt tới cấp tám, nên phạm vi lĩnh lực không lớn lắm, khoảng mười mét mà thôi. Tác dụng của lĩnh vực thích hợp năng lực Tinh Diệu Độc Giác Thú, tăng phúc, hoàn toàn tăng phúc.

Tinh Lĩnh Vực có thể trong khoảng thời gian ngắn khiến Quang nguyên tố trong phạm vi tăng nồng độ lên gấp mười lần, lấy tốc độ điên cuồng hấp thu ánh sáng bên ngoài kéo vào bổ sung. Trong quá trình này, tựa như Tinh Vương thiêu đốt căn nguyên của mình, tuyệt đối không thể kéo dài, nếu không thì nó sẽ bị nguy hiểm sinh mạng.

Chịu thi triển Tinh Lĩnh Vực nghĩa là Tinh Vương đã hoàn toàn khâm phục Long Hạo Thần, không tiếc hy sinh chính mình hỗ trợ hắn. Nên biết, Tinh Vương và Long Hạo Thần không hề có kế ước, Long Hạo Thần tuyệt không ép buộc nó làm chuyện gì.

Đây là một lĩnh vực tăng phúc, tuy tu vi như Tinh Vương chưa thể đạt tới cấp cấm chú nhưng cũng đã rất gần.

Long Hạo Thần hầu như không do dự thúc đẩy lĩnh lực toàn thân rót vào trong Nhật Nguyệt Thần Oa tắm thuận.

Trước đây khi ở bình minh, hoàng hôn, Long Hạo Thần phát hiện không thể sử dụng Nhật Nguyệt Thần Oa tắm thuận thì từng thử rót vào nhiều lĩnh lực, nhưng kết quả mỗi lần đều là vô dụng. Lĩnh lực rót vào tựa như muối bỏ biển, không chút dấu hiệu. Dù hắn tiêu hao hết lĩnh lực cũng không được gì.

Lần trước phát huy ra uy lực thần khí của Nhật Nguyệt Thần Oa tắm thuận, Long Hạo Thần mới nhớ đến khẩu quyết Nhật Nguyệt Thần Oa để lại trước khi chết, mơ hồ hiểu ra ảo diệu trong Nhật Nguyệt Thần Oa tắm thuận. Chẳng qua tu vi của hắn không đủ, chưa phát huy ra được thần khí.

Nhật Nguyệt chi ngự, đế ý bản tâm, quan chi dẫn đạo, thần chi bảo hộ. Ánh bình minh, hoàng hôn tịch dương, Nhật Nguyệt giáng thế, Thần Oa làm lá chắn.

Nếu Long Hạo Thần đoán đúng, khi trăng và trời giao nhau thì Nhật Nguyệt Thần Oa tắm thuận sẽ phóng ra uy lực siêu thần khí. Lúc này hẳn không có thời gian suy nghĩ nhiều, chỉ biết cố gắng hết sức rút linh lực vào Nhật Nguyệt Thần Oa tắm thuận, thử xem có thể kích phát uy lực của nó không.

Dù sao có thể không sử dụng Quang Minh Nữ Thần Vịnh Thán lộ thân phận thì tốt rồi.

So với lúc trước rút linh lực vào Nhật Nguyệt Thần Oa tắm thuận, lần này có chuẩn bị sung túc. Kim Tinh Cơ Tòa chiến giáp và Tinh Vương trở thành chỗ dựa vững chắc cho hắn. Hơn nữa có hai thứ trợ giúp tăng linh lực của hắn lên đến mức độ linh cương. Trực tiếp rút linh cương vào Nhật Nguyệt Thần Oa tắm thuận, hiệu quả đương nhiên mạnh hơn linh lực nhiều. Long Thiên Ấn từng nói với Long Hạo Thần, muốn kích phát Thần Ấn vương tọa cần linh cương. Linh lực bình thường không thể nào khiến Thần Ấn vương tọa có phản ứng.

Không chỉ là Thần Ấn vương tọa, lấy kinh nghiệm của Long Thiên Ấn, gần như các thần khí lúc cần sử dụng thì phải nhờ vào linh cương mới làm được.

Giống như Thái Nhi dùng tu vi cấp bảy đã có thể sử dụng Lưỡi Hái Tử Thần hoàn toàn là ngoại lệ. Nói chính xác hơn, Lưỡi Hái Tử Thần đã là một phần thân thể nàng. Tuy nàng không thể hoàn toàn phát huy uy lực thần khí này nhưng có thể sử dụng nó. Tuy nhiên, tưởng tượng xem Thái Nhi bởi vì nó mà từ nhỏ đến lớn đã trả bao nhiêu cái giá? Nỗi khổ của Luân Hồi là người bình thường có thể chịu được sao?

Liên tục rút vào linh cương, Long Hạo Thần tập trung cảm nhận Nhật Nguyệt Thần Oa tắm thuận biến hóa. Bên kia Thái Nhi phóng ra sát khí ngày càng mãnh liệt, nhìn từ khí thế thì vượt xa Long Hạo Thần. Tinh Vương tỏa ra Tinh Lĩnh Vực không thể nào so sánh với Lưỡi Hái Tử Thần phát ra thanh tẩy và uy nghiêm.

Bây giờ Nhật Nguyệt Thần Oa tắm thuận cho Long Hạo Thần cảm giác tựa như vực sâu không đáy. Hắn chuyển hóa linh lực bản thân thành linh cương, rất nhanh trống rỗng, linh lực trong Kim Tinh Cơ Tòa chiến giáp cũng mau chóng rót vào. Ngay cả Quang nguyên tố thông qua Tinh Linh Vực ngưng tụ, linh lực của Tinh Vương đều qua thân thể Long Hạo Thần rót vào tắm thuận.

Tuy cho đến nay Nhật Nguyệt Thần Oa tắm thuận vẫn không có phản ứng, nhưng khiến Long Hạo Thần vui mừng là ở xa phía chân trời, mặt trời dần dâng lên.

Dù là hoàng hôn hay bình minh, thời gian trăng và trời giao nhau rất ngắn ngủi. Chỉ cần qua khỏi thời gian trăng trời giao nhau, Long Hạo Thần có thể sử dụng Nhật Nguyệt Thần Oa tắm thuận. Dùng Nhật Nguyệt Thần Oa tắm thuận cấp sử thi phát động Thần Giáng Thuật, uy hiếp phe địch, tăng sĩ khí bên ta là đủ rồi.

Đại chiến đã mở rộng mọi mặt. Đại quân ma tộc lấy tốc độ kinh người càn quét. Đầu tường Khu Ma quan, có Quang Diệu Thiên Sư kỵ sĩ đoàn dẫn dắt, tướng sĩ dùng sinh mạng đè ép Song Dao Ma dưới đầu tường, khiến nó không thể leo lên một tấc.

Phương xa, trong đại quân ma tộc, không quân lấy Song Đầu Ma Thửu và Cầm Ma dẫn đầu đang bay nhanh tới, chúng đen đặc như mây che trời. Có sáu ma thần ở sau lưng chống đỡ, những ma tộc bay nhanh càng hiện ra hung tàn, tựa như mây đen áp thành. Trên mặt đất, rất nhiều ma tộc cấp thấp cũng lẫn vào đám Song Dao Ma dần tới gần Khu Ma quan. Thật nhiều Ma Nhân Thuật Sĩ và Hỏa Diễm Ma Khôi bắt đầu chuẩn bị ma pháp.

Tình Ma Thần Tây Địch giận dữ. Lần này ả đã cãi lệnh Ma Thần Hoàng, chân chính phát động lực lượng đại quân ma tộc, báo thù cho hai ma thần. Kế hoạch của ả rất đơn giản. Phá hủy Khu Ma quan, thậm chí chiếm lấy nơi này, trở thành địa điểm ma tộc trú đóng tùy thời tiến nhập Liên Minh Thánh Điện. Đương nhiên ả sẽ không dám tiếp tục tiến quân,

nếu không thì đó thật sự là khiêu chiến uy quyền của Ma Thần Hoàng, ả không dám làm thế.

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 215

Giáng Thế! Thần Quang Bảy Sắc

Thải Nhi ngẩng đầu lên, mái tóc dài không gió tự bay sau đầu, tựa như vòng tròn. Lưỡi Hái Tử Thần trong tay làm động tác rạch không trung.

Bỗng chốc một luồng sáng xám chói lòa tựa như nước mắt xẹt qua không trung. Bầu trời bỗng biến tối sầm, ngay sau đó, sát khí cực kỳ âm u tựa như sóng thần ập hướng đại quân ma tộc.

Giữa không trung, ánh sáng xám đi qua đâu là mang theo khe hở to lớn, trong khe hở đen lấp lánh điểm sáng, sát khí lãnh liệt chính là từ đó phát ra.

Sau lưng Thải Nhi xuất hiện một cái bóng ảo to lớn. Bóng ảo cao hơn trăm mét, trong tay cũng cầm lưỡi hái to, thoát nhìn tựa như Thải Nhi bản phóng đại, chẳng qua là hình thái ảo ảnh màu xám.

Cùng là sát khí lan tràn nhưng rơi trên đầu tường Khu Ma quan thì khác hẳn. Tất cả tướng sĩ trên thành Khu Ma quan chỉ cảm thấy sát khí lạnh lẽo hòa nhập vào máu thịt mình, kích phát sát khí trong lòng.

Trong lòng họ, dường như chiến đấu trở thành sứ mệnh thần thánh, có khí thế thần ngăn giết thần, phật cản giết phật.

Chính Phản Sát kết giới, một trong kỹ năng Thần Giáng Thuật của Thải Nhi.

Cái này hoàn toàn không liên quan đến tu vi của nàng, là năng lực cường đại đến từ chính Thần Giáng Thuật. Đương nhiên bởi vì hiện tại tu vi của Thái Nhi còn kém xa, cho nên uy lực Chính Phản Sát kết giới không thể bao trùm ở phạm vi quá lớn. Nhưng đối với tình trạng cận chiến trước mắt, nàng chỉ cần để kết giới phủ lên đầu tường Khu Ma quan là được.

Chính Phản Sát kết giới đối với kẻ địch sẽ vì sát khí khủng bố mà giảm khí thế, trong lòng sinh ra nỗi kinh hoàng, do đó giảm thấp sức chiến đấu. Đối với quân ta thì tăng mạnh sát khí.

Tăng mạnh sát khí có thể phát huy thực lực họ lên trăm phần trăm.

Đây là lần đầu tiên Thái Nhi thử dùng kết giới này. Nàng nắm giữ nó không lâu lắm, cho đến nay chưa từng dùng trong chiến đấu, bởi vì nàng thiếu tự tin. Nếu như là Thái Nhi trước khi mất trí nhớ, tuyệt đối sẽ không xuất hiện tình huống này. Long Hạo Thần trở về, cho Thái Nhi không chỉ là hạnh phúc còn khiến nàng cảm giác mình có nơi dựa vào, yên lòng rồi tự nhiên tăng niềm tin, rốt cuộc phát huy uy lực Thần Giáng Thuật Tử Thần.

Bị Chính Phản Sát kết giới ảnh hưởng, các tướng sĩ Khu Ma quan bỗng chốc tăng vọt khí thế, giết đám ma tộc bò lên đầu tường cuống cuống bỏ chạy. Trong mắt họ, sáu Trụ Ma Thần phương xa dường như chỉ còn lại hiệu quả chiếu sáng, không đủ ảnh hưởng sĩ khí. Bị Chính Phản Sát kết giới ảnh hưởng, thể công của ma tộc chợt tạm dừng, xuất hiện loại phản ứng chậm chạp.

Tu vi càng thấp thì càng bị kết giới ảnh hưởng nặng nề. Thần Giáng Thuật thi triển thần khí hợp với bản thân, uy lực mạnh mẽ, cường giả cùng cấp không thể so sánh.

Chỉ một Thần Giáng Thuật của mình Thái Nhi đã khiến sĩ khí bên ta bị ức chế lại tăng lên. Long Hạo Thần ở bên kia thì vẫn không có động tác gì.

Long Hạo Thần không ngừng rót vào linh cương, Tinh Linh Vực vẫn đang tiếp tục, chỉ cần hấp thu được Quang nguyên tố sẽ nhanh chóng cung cấp cho Long Hạo Thần. Chỉ trong chốc lát, linh cương bên trong Nhật Nguyệt Thần Oa tẩm thuần đã tới con số hơn mười vạn linh lực. Hơn nữa tốc độ rót vào không có dấu hiệu hạ thấp.

Không thể không nói thực lực tổng hợp hiện tại của Long Hạo Thần. Hắn làm Thần Quyển Giả, sau khi sử dụng Thần Thánh Cam Lâm, bản thân càng kết hợp với quang thuộc tính thêm chặt chẽ. Bởi vậy bất cứ Quang nguyên tố nào tới chỗ hắn sẽ sinh ra cảm giác vô cùng thân thiết. Có Kim Tinh Cơ Tòa chiến giáp trang bị cấp sử thi cường đại hỗ trợ đã là cực mạnh, huống chi còn có Tinh Linh Vực của Tinh Vương đủ sánh bằng cầm chú.

Thoáng chốc tu vi của Long Hạo Thần tuy không tăng tới mức cực mạnh, nhưng về mặt sức chiến đấu kéo dài thì tăng vọt. Hắn đem tất cả sức mạnh này chuyển biến thành linh cương cung cấp cho Nhật Nguyệt Thần Oa tẩm thuần.

Có Nhật Nguyệt Thần Oa tẩm thuần đã có thời gian rất dài, Long Hạo Thần có thể cảm giác được mỗi lần sử dụng nó xong, độ phù hợp giữa mình với nó sẽ tăng mạnh vài phần. Cảm giác này ngày càng rõ ràng, hắn cảm thấy mình càng gần với ngày chân chính khống chế Nhật Nguyệt Thần Oa tẩm thuần.

Tuy lúc này hắn vẫn không thể phát động Nhật Nguyệt Thần Oa tẩm thuần, nhưng mơ hồ cảm nhận được nó đang tích trữ lực lượng, tùy thời bộc phát. Phần bùng nổ này cần hắn không ngừng cung cấp linh cương. Ánh mắt Long Hạo Thần luôn chăm chú nhìn chân trời phương xa, mặt trời đang từ từ dâng lên. Bình minh sắp qua, ánh nắng sắp chiếu rọi khắp mặt đất, lúc Nhật Nguyệt Thần Oa tẩm thuần chân chính tỏa ánh sáng còn xa không?

Kỳ thực Long Hạo Thần suy đoán năng lực của Nhật Nguyệt Thần Oa tẩm thuần là hoàn toàn chính xác. Nhật Nguyệt Thần Oa để lại khẩu

quyết đích thực nói cho hẳn rằng, muốn phát huy uy lực Nhật Nguyệt Thần Oa tẩm thuần mạnh nhất cần ở lúc hoàng hôn hoặc bình minh, khi trăng và trời giao nhau. Nhưng tu vi hiện giờ của Long Hạo Thần muốn phát huy lực lượng mạnh nhất của nó còn quá xa, rất xa xôi. Thế nên mặc kệ hẳn cố gắng cỡ nào, Tinh Vương hỗ trợ bao nhiêu, khoảng thời gian trăng và trời giao nhau, hẳn vẫn không thể phát động Nhật Nguyệt Thần Oa tẩm thuần.

Sáu ma thần đều bay giữa không trung, tẩm trong Trụ Ma Thần của mình. Tinh Ma Thần Tây Địch lạnh lùng nhìn đầu tường Khu Ma quan phương xa. Tuy vẻ mặt ả không lộ cái gì nhưng lòng thầm giật mình.

Thải Nhi bày ra sát khí cường đại khiến trong lòng ả có cảm giác kinh hoàng. Tu vi cỡ ả đương nhiên nhìn ra được, là Thần Giáng Thuật, dẫn động thần lực lượng mới đạt tới uy lực như thế. Nhưng trước ngày hôm nay, Khu Ma quan chưa từng xuất hiện tình trạng như vậy!

"Bái Ân, đây là nhân loại lúc trước bị người cùng An Lạc Tiên ám sát?" Tây Địch chỉ hướng Thải Nhi ở phía xa, hỏi Ấn Ma Thần đứng cạnh mình.

Bái Ân gật đầu nói.

"Là ả, nhưng sao bây giờ thực lực của ả thay đổi? Đường như càng biến mạnh."

Tây Địch hừ lạnh.

"Đó không phải là năng lực của ả, là ả mượn thần lực lượng. Thần Quyển Giả. Xem ra ả rất có thể là cô gái nhân loại mà thái tử điện hạ đã nói. Năm đó để ả chạy mất, thì ra là ở Thích Khách Thánh Điện."

Bái Ân trầm giọng nói.

"Tên bên kia chính là kỵ sĩ nhân loại ngày hôm đó đột nhiên chạy tới, cản trở An Lạc Tiên trở về, hơn nữa chặn công kích của ta. Theo ta thấy

e rằng hãn càng nguy hiểm hơn. Nếu không phải hãn thì An Lạc Tiên đã không chết. Hãn định làm cái gì?"

Tây Địch nheo mắt lại.

"Mặc kệ hãn muốn làm gì, hôm nay nhất định sẽ chết. An Lạc Tiên và Hệ Nhĩ cần máu cùng xác nhân loại chôn cùng. Hôm đó hãn thi triển cấm chú, nhưng các người có thấy hơi kỳ lạ là dường như tu vi nhân loại này còn chưa tới cấp chín như hai người kia đã nói, tức mười vạn linh lực. Hãn làm sao dùng cấm chú được?"

Bái Ân nói.

"Rất có thể là trang bị đặc biệt của nhân loại. Trên người hãn mặc Kim Tinh Cơ Tòa chiến giáp của Kỵ Sĩ Thánh Điện, loại áo giáp này dường như tăng phúc rất lớn. Hơn nữa ngày đó hãn dùng tấm thuẫn chặn công kích của ta cũng khá mạnh. Nếu như không có tấm thuẫn đó, hãn không thể nào nhiều lần cản công kích của ta được."

Tây Địch lạnh lùng nói.

"Những nhân loại cho rằng chỉ có chúng biết sử dụng cấm chú, chẳng lẽ chúng ta thì không? Các người hộ pháp cho ta, ta phải để nhân loại thấy sức mạnh chân chính của ma thần chúng ta."

Nói xong Tây Địch chậm rãi bay lên trời. Năm ma thần khác nhanh chóng vây quanh người ả. Sáu Trụ Ma Thần tập trung thành hình dạng tựa như hoa mai. Năm ma thần ở ngoài, chính giữa bảo vệ Tình Ma Thần Tây Địch.

Đôi tay Tây Địch chậm rãi nâng lên cao. Trụ Ma Thần có ả ở bên trong bộc phát ánh sáng hồng chói mắt. Trụ Ma Thần tỏa ra ánh sáng chọc thẳng lên trời. Linh lực đậm đặc dao động hỗn hợp với ánh sáng hồng đem khung trời ma tộc chiếu thành màu sắc tương tự.

Nhìn thấy ánh sáng hồng này lập tức cho người cảm giác ngọt như nướ, dường như có thứ gì đó ở trong lòng cào xé. Cảm giác ngứa ngáy kia thật là khó chịu.

Tây Địch mặc váy dài màu hồng, thêm vào tóc và mắt hồng, dáng người bốc lửa, tràn ngập lực hấp dẫn.

Thanh âm trầm thấp ngâm xương chú ngữ phát ra từ miệng ả. Từng vòng sáng hồng từ người ả khuếch tán ra.

Lúc này có thể thấy ả xếp hạng mười hai trong bảy mươi hai Trụ Ma Thần thì mạnh cỡ nào. Chỉ mới bắt đầu ngâm xương chú ngữ mà uy lực cấm chú đã hiện ra.

Vầng sáng hồng từ người ả tỏa ra ở trên không trung dần ngưng tụ thành hình người to lớn. Hình người này còn lớn hơn bóng Tử Thần sau lưng Thái Nhi gấp mười lần. Theo vầng sáng hồng không ngừng tăng, bóng dáng biến ngày càng rõ ràng.

Khiến người giết mình là bóng dáng ấy không ngờ là chính Tình Ma Thần, là Tây Địch phóng lớn vô số lần. Tất cả lực hấp dẫn của ả đều hiện ra trong bóng sáng to lớn này, hơn nữa biến ngày càng lớn mạnh. Ngay cả ánh sáng sáu Trụ Ma Thần cũng bởi vì bóng sáng đó mà biến yếu ớt.

Nhìn bóng người này, dù được Chính Phản Sát kết giới của Thái Nhi kích thích thì các chiến sĩ nhân loại bắt đầu ngây ra. Bóng sáng quá lớn, muốn không thấy cũng không được.

Tình Ma Thần Tây Địch xinh đẹp là loại mị hoặc vô tận, cho người mơ màng vô biên, càng có dáng người hoàn mỹ trong mơ của nam giới.

Váy dài hồng ít vải đến đáng thương nhẹ bay. Bóng dáng ả càng rõ ràng thì các chiến sĩ nhân loại hô hấp ngày càng dồn dập.

Dục vọng nguyên thủy nhất của nhân loại đang trời lên, vũ khí trong tay bởi thế mà dần biến chậm. Vốn thể công ma tộc hoàn toàn bị ức chế

lại lần nữa bộc phát. Chiến đấu trên đầu tường biển càng khốc liệt.

Vốn Thánh Linh Tâm bình tĩnh chỉ huy, khi trông thấy bóng sáng to lớn phương xa thì biến sắc mặt, thất thanh nói.

"Là Tình Ma Thần Tây Địch! Ắ sắp thi triển cấm chú!"

Lam Nghiên Vũ ở bên cạnh chồng, hỏi.

"Đây là cấm chú gì? Anh đã từng gặp?"

Thánh Linh Tâm trầm giọng nói.

"Tên hiệu của Tây Địch là Tình Ma Thần, trong ma tộc có xưng hô là khổng chế dục vọng. Cấm chú của ả không có năng lực công kích trực tiếp nhưng so với cấm chú công kích càng thêm đáng sợ. Có thể khơi dậy dục vọng nguyên thủy nhất của chúng ta. Tu vi như anh mà còn bắt đầu thấy nóng cả người, chứ nói chi là các chiến sĩ."

Lam Nghiên Vũ vội la lên.

"Vậy làm sao đây? Có cách nào đánh gãy ả không?"

Thánh Linh Tâm cười khổ nói.

"Em không thấy năm ma thần khác vây ả vào giữa sao? Sáu Trụ Ma Thần tập trung một chỗ thì sao mà đánh gãy được? Chỉ có thể trông nhờ vào nhóm ông nội!"

Lam Nghiên Vũ cau chặt mày.

"Nếu không nhìn ả thì sao?"

Thánh Linh Tâm lắc đầu.

"Vô dụng, cấm chú này chỉ vừa mới bắt đầu. Tu vi như Tây Địch dùng cấm chú nếu chỉ cần không nhìn là được thì ả có thể xếp hạng mười hai trong ma tộc không?"

Lam Nghiên Vũ nghi hoặc nói.

"Nhưng sao em không có cảm giác gì?"

Thánh Linh Tâm nói. Nói đến đây, y bản năng nhìn Thái Nhi đang trên trời, lại nhìn Long Hạo Thần ở bên kia vẫn chỉ tỏa vầng sáng vàng chứ không có động tác gì. Thánh Linh Tâm mơ hồ cảm thấy đại chiến hôm nay sẽ liên quan đến sống chết tồn vong của Khu Ma quan. Làm không tốt, chỉ sợ Khu Ma quan sẽ vĩnh viễn biến mất trên thế giới này. Đến lúc đó, Thích Khách Thánh Điện không an toàn. Hiện giờ suy nghĩ trong lòng y là, nếu thật không được, bằng mọi giá phải bảo vệ Long Hạo Thần mang theo con gái rời đi, để Thích Khách Thánh Điện giữ lại giọt máu cuối cùng! Làm phụ thân, rốt cuộc y vẫn là có lòng ích kỷ.

Long Hạo Thần cũng nhìn thấy Tình Ma Thần Tây Địch thi triển cấm chú, lòng thầm chấn kinh. Cảm giác của hắn không giống như Thánh Linh Tâm, ở trong Tinh Linh Vực, bản thân hắn có tinh thần lực cường đại, lại thêm Quang nguyên tố trăm sông đổ về một biển trợ giúp, cảm giác nhạy bén đã đạt đến trình độ kinh người.

Hắn phát hiện cấm chú của Tây Địch tựa như ảnh phản chiếu. Cấm chú dùng loại không gian đặc biệt dao động chỉ phóng hướng đầu tường Khu Ma quan. Chính là nói, ma tộc ở đằng sau không trông thấy. Trừ phi chúng nó tấn công đầu tường, nếu không sẽ không bị cấm chú của Tây Địch ảnh hưởng.

Hơn nữa, có thể nói bây giờ Long Hạo Thần là người đứng xem. Người ngoài cuộc tỉnh táo. Hắn phát hiện đại quân ma tộc như thủy triều nhào hướng Khu Ma quan ngay khi Tây Địch bắt đầu thi triển cấm chú, tốc độ xông lên càng chậm. Chỉ có Song Dao Ma vẫn dốc sức tấn công. Ma tộc cấp thấp và cấp cao khác rõ ràng giảm tốc độ. Chẳng qua đầu tường Khu Ma quan bị Song Dao Ma không ngừng công kích, thế nên không cảm giác biến hóa quá nhiều.

Cấm chú của Tình Ma Thần cũng có hiệu quả với chính ma tộc. Long Hạo Thần lập tức làm ra kết luận này.

Đúng lúc này, phương xa, đại doanh ma tộc đột nhiên dâng lên ngọn lửa hùng hực cháy. Một đám lửa dâng lên thiêu đốt ít nhất một phần ba đại doanh ma tộc, thể lửa nóng cháy mau chóng dâng lên.

Không sai, trước khi đại chiến chưa bắt đầu thì điện chủ Thích Khách Thánh Điện, Hiệp Giả Thánh Nguyệt đã dẫn theo các cường giả Thích Khách Thánh Điện lặng lẽ rời khỏi Khu Ma quan.

Được Long Hạo Thần chỉ điểm, lại thêm thành quả to lớn thu được từ trận đánh lén hôm qua, Thánh Nguyệt công nhận thích khách nên làm cái gì.

Cường giả như họ chỉ ở lại đầu tường Khu Ma quan có thể nói là không chút tác dụng, chỉ có thể cùng đối phương giằng co. Hơn nữa họ là thích khách, không phải ma pháp sư, càng không giống ma thần có Trụ Ma Thần tăng phúc. Cho nên dù là thích khách Hiệp Giả cấp chín cũng không thi triển ra cấm chú phạm vi lớn được. Bởi vậy họ ở ngoài Khu Ma quan làm kỳ binh, thanh thần khí vô cùng sắc bén, thể thì tốt hơn là ở lại Khu Ma quan hỗ trợ phòng ngự nhiều.

Trận lửa này là họ đốt đại doanh ma tộc, cùng lúc đó thiêu cháy kho lương thực của ma tộc không còn một mảnh.

Nhưng lúc này tâm tình Thánh Nguyệt vô cùng trầm trọng. Dĩ nhiên ông nhìn thấy Tây Địch bắt đầu thi triển cấm chú. Chẳng qua góc độ ông nhìn là đằng sau đại quân ma tộc, không trung chỉ có bóng sáng màu hồng, không thấy rõ Tây Địch thi triển năng lực gì.

Đây đúng là điều Long Hạo Thần quan sát được. Hình ảnh cấm chú của Tây Địch chỉ phóng ở đầu tường Khu Ma quan, vì để không ảnh hưởng đại quân ma tộc. Trừ Khu Ma quan ra, ở vị trí khác trông thấy cấm chú này sẽ không bị ảnh hưởng.

"Hiệp Giả đi theo ta. Thích khách Hiệp Ẩn từ đằng sau giết ma tộc cấp cao." Thánh Nguyệt không chút chần chờ ra lệnh. Tuyệt đối không

để Tây Địch thực hiện được cấm chú này, nếu không Khu Ma quan sẽ gặp nguy hiểm.

Mười một luồng sáng vắn vẹo cùng biến mất ở giữa không trung. Có thể mơ hồ thấy phía sau sáu cây Trụ Ma Thần, không khí bỗng biến vắn vẹo, sát khí sắc bén vô cùng tỏa định sáu ma thần trên trời.

Tây Địch giống như không phát hiện các thích khách Hiệp Giả, vẫn đang ngâm xướng chú ngữ của mình. Bóng sáng huyền hóa ra bắt đầu biến ngày càng rõ ràng, tựa như thế giới này thật sự có một ả to như vậy.

Đầu tường Khu Ma quan bị ảnh hưởng ngày càng lớn. Mắt các chiến sĩ mắt đầu đỏ. Thái Nhi nhờ tác dụng Chính Phản Sát kết giới, dựa vào sát khí tăng cao có trình độ nhất định ức chế cấm chú của Tây Địch. Nhưng lúc này trán Thái Nhi đã ướt đầm mồ hôi.

Mặc kệ Thần Quyển Giả mạnh cỡ nào, uy lực Lưỡi Hái Tử Thần có mạnh bao nhiêu, xét đến cùng nàng chỉ là thích khách cấp bảy! Nếu tu vi của Thái Nhi đạt được cấp chín, nhờ vào Thần Giáng Thuật, nàng thi triển Chính Phản Sát kết giới thậm chí có khả năng ức chế cấm chú của Tây Địch. Nhưng bây giờ nàng chưa thể làm được, cố giữ kết giới chẳng qua như muốn bỏ biển mà thôi. Hơn nữa một khi nàng buông thả kết giới, vậy thì bên dưới các tướng sĩ Khu Ma quan bị ảnh hưởng càng thêm lớn.

Thái Nhi nghiến chặt răng, khổ sở chống đỡ. Bởi vì nàng phán đoán chính xác nên càng không dám thả lỏng chút nào. Nhất định phải cố gắng, phải cố gắng chống đỡ.

Ánh mắt nàng bất giác ngấm hướng Long Hạo Thần ở đầu tường Khu Ma quan bên kia. Nàng không biết Long Hạo Thần đang làm gì, nhưng vô cùng tin tưởng hắn. Hắn nhất định có thể xoay chuyển tình thế, nhất định làm được.

Tiếng rít chói tai bỗng phát ra từ đằng sau sáu cột Trụ Ma Thần. Giữa không trung, một vết rách to lớn dài cỡ trăm mét xuất hiện chém hướng

Tình Ma Thần Tây Địch.

Chính là mười một Hiệp Giả ra tay. Một kích kia là họ bắt tay nhau phóng ra, mục đích chỉ có một, cản Tây Địch tiếp tục niệm chú ngữ.

Ấn Ma Thần lộ ra biểu tình khinh thường. Trừ Trụ Ma Thần của Tây Địch, năm Trụ Ma Thần khác bỗng nhanh chóng đổi phương hướng, xếp thành hàng ngang chắn ở sau lưng Tây Địch.

*Oành! *

Tiếng nổ đیếc tai vang trên trời. Vết rách không gian to lớn bỗng nhiên vỡ thành vô số vết nứt. Mười một bóng người cùng bắn ra vài trăm mét mới ổn định thân thể.

Năm cây Trụ Ma Thần tựa như năm cột trụ không bao giờ ngã, cứng rắn ngăn cản công kích đột ngột của mười một Hiệp Giả.

Vì sao Liên Minh Thánh Điện quý trọng năng lực Long Hạo Thần có thể hủy diệt Trụ Ma Thần? Bởi vì sáu ngàn năm qua, nhân loại vẫn không thể tìm ra cách phá hủy Trụ Ma Thần!

Không biết các nhân loại cường giả bị Trụ Ma Thần hại bao nhiêu lần.

Lúc ma thần sử dụng Trụ Ma Thần, số lượng ma thần càng nhiều thì Trụ Ma Thần phát huy uy lực càng khủng bố. Giống như lúc này chúng toàn diện phòng ngự, lấy năm Trụ Ma Thần của năm ma thần bảo vệ xung quanh Tây Địch, khiến mười một thích khách Hiệp Giả cấp chín bó tay.

"Điện chủ, làm sao đây?" Một Hiệp Giả lúc trước dùng sức quá nhiều lau vết máu nơi khóe miệng, hỏi Thánh Nguyệt.

Bây giờ hai mắt Thánh Nguyệt đỏ rực. Ông biết, dưới tình huống này, đã không cách nào ngăn chặn cấm chú của Tây Địch. Họ không thể làm được, đây là tình trạng ông không bao giờ muốn thấy.

Nếu như là các cường giả bậc nhất của Ma Pháp Thánh Điện, có lẽ có thể đối đầu với cấm chú của Tây Địch. Nhưng trong Lục Đại Thánh Điện, có cường giả bậc nhất của hai thánh điện không thể thi triển năng lực cấm chú, đó là Thích Khách Thánh Điện và Chiến Sĩ Thánh Điện. Về mặt chiến đấu đơn thể họ mạnh mẽ, uy lực linh cương cường đại, vượt xa Ma Pháp Thánh Điện, Linh Hồn Thánh Điện, Mục Sư Thánh Điện. Nhưng linh cương không thể đột phá phong tỏa Trụ Ma Thần!

Thánh Nguyệt hô hấp hơi dồn dập, nhưng làm điện chủ Thích Khách Thánh Điện, lúc này ông đã tính tới cách tệ nhất. Nhìn chăm chú sáu Trụ Ma Thần trước mặt, cắn răng, ra mệnh lệnh khiến lòng ông nhỏ máu.

"Giết, chúng thi triển cấm chú vậy chúng ta sẽ giết đám ma tộc cấp cao. Ta muốn xem coi chúng bị tiêu diệt trước hay là chúng ta."

Đây là cách tệ nhất, dù có một chút khả năng thì Thánh Nguyệt cũng sẽ không ra lệnh như vậy. Lời vừa thốt ra, mắt mười Hiệp Giả đều đỏ rực.

Thánh Nguyệt đã rất khó khăn ra mệnh lệnh này! Cháu ông, Thánh Linh Tâm còn đang ở trên Khu Ma quan chỉ huy chiến đấu. Chắt gái của ông đang ở trên không trung chống đỡ cấm chú. Một khi Tình Ma Thần hoàn thành cấm chú, vậy họ sẽ đứng mũi chịu sào.

"Giết!!!" Mười một Hiệp Giả cùng phát ra tiếng rống rung trời.

Trừ Tình Ma Thần, năm ma thần khác giật mình nhìn chăm chăm, bọn họ tựa như mười một con rồng điên cuồng quét hương đại quân ma tộc bên dưới.

Vốn Thánh Linh Tâm bình tĩnh chỉ huy, khi trông thấy bóng sáng to lớn phương xa thì biến sắc mặt, thất thanh nói.

"Là Tình Ma Thần Tây Địch! Ắ sắp thi triển cấm chú!"

Lam Nghiên Vũ ở bên cạnh chồng, hỏi.

"Đây là cấm chú gì? Anh đã từng gặp?"

Thánh Linh Tâm trầm giọng nói.

"Tên hiệu của Tây Địch là Tình Ma Thần, trong ma tộc có xưng hô là khổng chế dục vọng. Cấm chú của ả không có năng lực công kích trực tiếp nhưng so với cấm chú công kích càng thêm đáng sợ. Có thể khơi dậy dục vọng nguyên thủy nhất của chúng ta. Tu vi như anh mà còn bắt đầu thấy nóng cả người, chứ nói chi là các chiến sĩ."

Lam Nghiên Vũ vội la lên.

"Vậy làm sao đây? Có cách nào đánh gãy ả không?"

Thánh Linh Tâm cười khố nói.

"Em không thấy năm ma thần khác vây ả vào giữa sao? Sáu Trụ Ma Thần tập trung một chỗ thì sao mà đánh gãy được? Chỉ có thể trông nhờ vào nhóm ông nội!"

Lam Nghiên Vũ cau chặt mày.

"Nếu không nhìn ả thì sao?"

Thánh Linh Tâm lắc đầu.

"Vô dụng, cấm chú này chỉ vừa mới bắt đầu. Tu vi như Tây Địch dùng cấm chú nếu chỉ cần không nhìn là được thì ả có thể xếp hạng mười hai trong ma tộc không?"

Lam Nghiên Vũ nghi hoặc nói.

"Nhưng sao em không có cảm giác gì?"

Thánh Linh Tâm nói. Nói đến đây, y bản năng nhìn Thái Nhi đang trên trời, lại nhìn Long Hạo Thần ở bên kia vẫn chỉ tỏa vàng sáng vàng chứ không có động tác gì. Thánh Linh Tâm mơ hồ cảm thấy đại chiến hôm nay sẽ liên quan đến sống chết tồn vong của Khu Ma quan. Làm

không tốt, chỉ sợ Khu Ma quan sẽ vĩnh viễn biến mất trên thế giới này. Đến lúc đó, Thích Khách Thánh Điện không an toàn. Hiện giờ suy nghĩ trong lòng y là, nếu thật không được, bằng mọi giá phải bảo vệ Long Hạo Thần mang theo con gái rời đi, để Thích Khách Thánh Điện giữ lại giọt máu cuối cùng! Làm phụ thân, rốt cuộc y vẫn là có lòng ích kỷ.

Long Hạo Thần cũng nhìn thấy Tình Ma Thần Tây Địch thi triển cấm chú, lòng thầm chấn kinh. Cảm giác của hắn không giống như Thánh Linh Tâm, ở trong Tinh Linh Vực, bản thân hắn có tinh thần lực cường đại, lại thêm Quang nguyên tố trăm sông đổ về một biển trợ giúp, cảm giác nhạy bén đã đạt đến trình độ kinh người.

Hắn phát hiện cấm chú của Tây Địch tựa như ảnh phản chiếu. Cấm chú dùng loại không gian đặc biệt dao động chỉ phóng hướng đầu tường Khu Ma quan. Chính là nói, ma tộc ở đằng sau không trông thấy. Trừ phi chúng nó tấn công đầu tường, nếu không sẽ không bị cấm chú của Tây Địch ảnh hưởng.

Hơn nữa, có thể nói bây giờ Long Hạo Thần là người đứng xem. Người ngoài cuộc tỉnh táo. Hắn phát hiện đại quân ma tộc như thủy triều nhào hướng Khu Ma quan ngay khi Tây Địch bắt đầu thi triển cấm chú, tốc độ xông lên càng chậm. Chỉ có Song Dao Ma vẫn dốc sức tấn công. Ma tộc cấp thấp và cấp cao khác rõ ràng giảm tốc độ. Chẳng qua đầu tường Khu Ma quan bị Song Dao Ma không ngừng công kích, thế nên không cảm giác biến hóa quá nhiều.

Cấm chú của Tình Ma Thần cũng có hiệu quả với chính ma tộc. Long Hạo Thần lập tức làm ra kết luận này.

Đúng lúc này, phương xa, đại doanh ma tộc đột nhiên dâng lên ngọn lửa hừng hực cháy. Một đám lửa dâng lên thiêu đốt ít nhất một phần ba đại doanh ma tộc, thế lửa nóng cháy mau chóng dâng lên.

Không sai, trước khi đại chiến chưa bắt đầu thì điện chủ Thích Khách Thánh Điện, Hiệp Giả Thánh Nguyệt đã dẫn theo các cường giả Thích Khách Thánh Điện lặng lẽ rời khỏi Khu Ma quan.

Được Long Hạo Thần chỉ điểm, lại thêm thành quả to lớn thu được từ trận đánh lén hôm qua, Thánh Nguyệt công nhận thích khách nên làm cái gì.

Cường giả như họ chỉ ở lại đầu tường Khu Ma quan có thể nói là không chút tác dụng, chỉ có thể cùng đối phương giằng co. Hơn nữa họ là thích khách, không phải ma pháp sư, càng không giống ma thần có Trụ Ma Thần tăng phúc. Cho nên dù là thích khách Hiệp Giả cấp chín cũng không thi triển ra cấm chú phạm vi lớn được. Bởi vậy họ ở ngoài Khu Ma quan làm kỳ binh, thanh thần khí vô cùng sắc bén, thế thì tốt hơn là ở lại Khu Ma quan hỗ trợ phòng ngự nhiều.

Trận lửa này là họ đốt đại doanh ma tộc, cùng lúc đó thiêu cháy kho lương thực của ma tộc không còn một mảnh.

Nhưng lúc này tâm tình Thánh Nguyệt vô cùng trầm trọng. Dĩ nhiên ông nhìn thấy Tây Địch bắt đầu thi triển cấm chú. Chẳng qua góc độ ông nhìn là đằng sau đại quân ma tộc, không trung chỉ có bóng sáng màu hồng, không thấy rõ Tây Địch thi triển năng lực gì.

Đây đúng là điều Long Hạo Thần quan sát được. Hình ảnh cấm chú của Tây Địch chỉ phóng ở đầu tường Khu Ma quan, vì để không ảnh hưởng đại quân ma tộc. Trừ Khu Ma quan ra, ở vị trí khác trông thấy cấm chú này sẽ không bị ảnh hưởng.

"Hiệp Giả đi theo ta. Thích khách Hiệp Ẩn từ đằng sau giết ma tộc cấp cao." Thánh Nguyệt không chút chần chờ ra lệnh. Tuyệt đối không để Tây Địch thực hiện được cấm chú này, nếu không Khu Ma quan sẽ gặp nguy hiểm.

Mười một luồng sáng vụn vụn cùng biến mất ở giữa không trung. Có thể mơ hồ thấy phía sau sáu cây Trụ Ma Thần, không khí bỗng biến vụn vụn, sát khí sắc bén vô cùng tỏa định sáu ma thần trên trời.

Tây Địch giống như không phát hiện các thích khách Hiệp Giả, vẫn đang ngâm xướng chú ngữ của mình. Bóng sáng huyền hóa ra bắt đầu

biến ngày càng rõ ràng, tựa như thế giới này thật sự có một ả to như vậy.

Đầu tường Khu Ma quan bị ảnh hưởng ngày càng lớn. Mắt các chiến sĩ mắt đầu đỏ. Thái Nhi nhờ tác dụng Chính Phản Sát kết giới, dựa vào sát khí tăng cao có trình độ nhất định ức chế cấm chú của Tây Địch. Nhưng lúc này trán Thái Nhi đã ướt đầm mồ hôi.

Mặc kệ Thần Quyển Giả mạnh cỡ nào, uy lực Lưỡi Hái Tử Thần có mạnh bao nhiêu, xét đến cùng nàng chỉ là thích khách cấp bảy! Nếu tu vi của Thái Nhi đạt được cấp chín, nhờ vào Thần Giáng Thuật, nàng thi triển Chính Phản Sát kết giới thậm chí có khả năng ức chế cấm chú của Tây Địch. Nhưng bây giờ nàng chưa thể làm được, cố giữ kết giới chẳng qua như muốn bỏ biển mà thôi. Hơn nữa một khi nàng buông thả kết giới, vậy thì bên dưới các tướng sĩ Khu Ma quan bị ảnh hưởng càng thêm lớn.

Thái Nhi nghiêng chặt răng, khổ sở chống đỡ. Bởi vì nàng phán đoán chính xác nên càng không dám thả lỏng chút nào. Nhất định phải cố gắng, phải cố gắng chống đỡ.

Ánh mắt nàng bất giác ngấm hướng Long Hạo Thần ở đầu tường Khu Ma quan bên kia. Nàng không biết Long Hạo Thần đang làm gì, nhưng vô cùng tin tưởng hắn. Hắn nhất định có thể xoay chuyển tình thế, nhất định làm được.

Tiếng rít chói tai bỗng phát ra từ đằng sau sáu cột Trụ Ma Thần. Giữa không trung, một vết rách to lớn dài cỡ trăm mét xuất hiện chém hướng Tình Ma Thần Tây Địch.

Chính là mười một Hiệp Giả ra tay. Một kích kia là họ bắt tay nhau phóng ra, mục đích chỉ có một, cản Tây Địch tiếp tục niệm chú ngữ.

Ấn Ma Thần lộ ra biểu tình khinh thường. Trừ Trụ Ma Thần của Tây Địch, năm Trụ Ma Thần khác bỗng nhanh chóng đổi phương hướng, xếp thành hàng ngang chắn ở sau lưng Tây Địch.

*Oành! *

Tiếng nổ điếc tai vang trên trời. Vết rách không gian to lớn bỗng nhiên vỡ thành vô số vết nứt. Mười một bóng người cùng bắn ra vài trăm mét mới ổn định thân thể.

Năm cây Trụ Ma Thần tựa như năm cột trụ không bao giờ ngã, cứng rắn ngăn cản công kích đột ngột của mười một Hiệp Giả.

Vì sao Liên Minh Thánh Điện quý trọng năng lực Long Hạo Thần có thể hủy diệt Trụ Ma Thần? Bởi vì sáu ngàn năm qua, nhân loại vẫn không thể tìm ra cách phá hủy Trụ Ma Thần!

Không biết các nhân loại cường giả bị Trụ Ma Thần hại bao nhiêu lần.

Lúc ma thần sử dụng Trụ Ma Thần, số lượng ma thần càng nhiều thì Trụ Ma Thần phát huy uy lực càng khủng bố. Giống như lúc này chúng toàn diện phòng ngự, lấy năm Trụ Ma Thần của năm ma thần bảo vệ xung quanh Tây Địch, khiến mười một thích khách Hiệp Giả cấp chín bó tay.

"Điện chủ, làm sao đây?" Một Hiệp Giả lúc trước dùng sức quá nhiều lau vết máu nơi khóe miệng, hỏi Thánh Nguyệt.

Bây giờ hai mắt Thánh Nguyệt đỏ rực. Ông biết, dưới tình huống này, đã không cách nào ngăn chặn cấm chú của Tây Địch. Họ không thể làm được, đây là tình trạng ông không bao giờ muốn thấy.

Nếu như là các cường giả bậc nhất của Ma Pháp Thánh Điện, có lẽ có thể đối đầu với cấm chú của Tây Địch. Nhưng trong Lục Đại Thánh Điện, có cường giả bậc nhất của hai thánh điện không thể thi triển năng lực cấm chú, đó là Thích Khách Thánh Điện và Chiến Sĩ Thánh Điện. Về mặt chiến đấu đơn thể họ mạnh mẽ, uy lực linh cương cường đại, vượt xa Ma Pháp Thánh Điện, Linh Hồn Thánh Điện, Mực Sư Thánh Điện. Nhưng linh cương không thể đột phá phong tỏa Trụ Ma Thần!

Thánh Nguyệt hô hấp hơi dồn dập, nhưng làm điện chủ Thích Khách Thánh Điện, lúc này ông đã tính tới cách tệ nhất. Nhìn chăm chú sáu Trụ Ma Thần trước mặt, cắn răng, ra mệnh lệnh khiến lòng ông nhỏ máu.

"Giết, chúng thi triển cấm chú vậy chúng ta sẽ giết đám ma tộc cấp cao. Ta muốn xem coi chúng bị tiêu diệt trước hay là chúng ta."

Đây là cách tệ nhất, dù có một chút khả năng thì Thánh Nguyệt cũng sẽ không ra lệnh như vậy. Lời vừa thốt ra, mắt mười Hiệp Giả đều đỏ rực.

Thánh Nguyệt đã rất khó khăn ra mệnh lệnh này! Cháu ông, Thánh Linh Tâm còn đang ở trên Khu Ma quan chỉ huy chiến đấu. Chắt gái của ông đang ở trên không trung chống đỡ cấm chú. Một khi Tình Ma Thần hoàn thành cấm chú, vậy họ sẽ đứng mũi chịu sào.

"Giết!!!" Mười một Hiệp Giả cùng phát ra tiếng rống rung trời.

Trừ Tình Ma Thần, năm ma thần khác giật mình nhìn chăm chăm, bọn họ tựa như mười một con rồng điên cuồng quét hương đại quân ma tộc bên dưới.

Mười một cường giả cấp chín đối với thế công của đại quân ma tộc không phải nói chơi. Tuy thích khách không hiểu công kích phạm vi lớn nhưng họ ở trong phạm vi nhất định thì lực công kích vượt xa ma pháp sư!

Chỉ thấy mười một Hiệp Giả đi qua đâu là ma tộc người ngã ngựa đổ. Dù là bảy, tám cường giả ma tộc cũng không thể ngăn cản họ dù chỉ giây lát. Thoáng chốc ma tộc cấp cao đẳng sau đại quân ma tộc đều rơi vào hỗn loạn. Lần này không phải đánh lén mà giết chính diện, tốc độ giết chốc càng nhanh.

Sắc mặt vài ma thần thoáng chốc biến khó xem. Cường giả cấp chín hai bên không dễ tham gia chiến đấu là vì ngăn cản lưỡng bại câu thương.

Lực phá hoại của cường giả cấp chín thật sự quá mạnh. Một khi tham gia chiến trận đối mặt kẻ địch thực lực thấp sẽ sinh ra hiệu quả giết chóc máu me. Kết quả cuối cùng sẽ là hai bên cùng chết. Khu Ma quan không chịu nổi cấm chú cường đại của Tình Ma Thần, tương tự, ma tộc cũng không chịu được công kích điên cuồng của nhiều cường giả cấp chín!

Thánh Nguyệt mới vừa đáp xuống đất, trong tay thanh dao găm cấp sử thi lấp lánh ánh sáng da cam vung ra. Lấy ông làm trung tâm, ánh sáng da cam hình quạt khuếch tán ra ngoài, gần như trong chớp mắt đã xé nát thân thể mười mấy cường giả ma tộc cao cấp. Trong chớp mắt, ông đã xuất hiện ở ngoài trăm mét, cả người tựa như con quay nhanh chóng xoay tròn. Ai cũng không thấy rõ ông làm sao xông vào trận địa ma tộc. Nhưng một chuỗi xoay tròn mang đi sinh mạng hơn trăm tên cường giả ma tộc. Đám ma tộc cấp bốn, năm bình thường không có chút sức phản kháng trước ánh sáng cấp sử thi.

Hình ảnh tương tự xuất hiện ở mười một vị trí, lực phá hoại mạnh mẽ vượt xa trận đánh lén tối hôm qua.

Sắc mặt Tình Ma Thần Tây Địch càng biến khó xem. Ả vẫn đang tiếp tục chú ngữ. Lúc này ả đã là tên trên dây không thể không bắn. Cấm chú của ả đã tiến hành đến phân nửa, nếu hiện tại ngừng thì mọi thứ trước đó biến uổng phí. Hơn nữa hiện giờ ả chưa thể để năm ma thần khác xuống tay, nếu không thì khi có một thích khách cường giả nhân loại cấp chín ẩn núp vào trong, cắt đứt ả thì cấm chú sẽ thất bại thê thảm.

Bây giờ Tình Ma Thần nhất định phải hoàn thành cấm chú này. Chỉ có trước tiên đánh Khu Ma quan đòn trí mạng mới là cách tốt nhất đối phó thích khách cấp chín đằng sau. Chẳng qua đến khi đó, ma tộc cấp cao còn sót lại bao nhiêu thì rất khó nói.

Ngay lúc này, trong sáu ma thần vẫn có tên đầu óc tỉnh táo. Dực Ngưu Cuồng Ma Tái Cộng tuy có tu vi thấp nhất, nhưng dù sao gã đối đầu với Khu Ma quan trong thời gian dài, hiểu rõ thực lực Thích Khách Thánh Điện.

Mắt thấy tình trạng bên dưới hỗn loạn thậm chí có chút khó khống chế, gã lập tức hét lên ra lệnh ma tộc.

Gã vừa ra lệnh, các ma thần khác cũng hiểu ra, vội vàng phối hợp gã ra lệnh.

Mệnh lệnh của Tái Cộng rất đơn giản.

"Toàn diện rút lui, từ các phương hướng rút lui lại hết!"

Thích khách không thể công kích phạm vi lớn là điểm yếu lớn nhất. Số lượng đại quân ma tộc nhiều như vậy, cho dù giết cũng không hết. Dù sao thích khách cấp cường giả số lượng có hạn, họ không thể nào lo hết mọi mặt. Bây giờ cấm chú của Tình Ma Thần Tây Địch là đã kích trí mạng với nhân loại, có đại quân ma tộc công kích hay không cũng sẽ không ảnh hưởng uy lực cấm chú.

Bởi vậy, tuy ra lệnh đại quân ma tộc rút lui sẽ giảm mạnh sĩ khí nhưng là cách tốt nhất bớt tổn thất.

Nhưng suy nghĩ của mấy ma thần chỉ là lý tưởng hóa. Đại quân ma tộc vài chục vạn, nói rút lui liền lui sao? Ma tộc bên ngoài nghe mệnh lệnh còn có thể lui, nhưng ma tộc ở vị trí trung tâm muốn lui thật không dễ dàng. Thoáng chốc cả đại quân ma tộc càng thêm rối loạn. Thế công của Song Dao Ma đằng trước cũng bởi vì mệnh lệnh các ma thần càng rối loạn, bỗng chốc trước Khu Ma quan một mảnh hỗn loạn. Trong ma tộc, dù là không quân hay bộ đội trên đất dường như đã vượt qua tầm khống chế của các ma thần. Lại thêm mười một thích khách Hiệp Giả và các thích khách Hiệp Ẩn xâm nhập địch quân, trong cục diện hỗn loạn càng tăng uy lực tàn sát.

Tình trạng ở đầu tường Khu Ma quan một chút cũng không tốt hơn ma tộc. Thế công Song Dao Ma rút lui, nhưng các tướng sĩ Khu Ma quan chịu đựng áp lực không hề giảm bớt.

Trong mắt họ, hình dáng cô gái to lớn phương xa hoàn toàn biến chân thực. Cấm chú của Tây Địch đã sắp hoàn thành. Không trung phóng lớn vô số lần nụ cười trên mặt ả. Ánh sáng hồng nhu hòa khiến đầu tường Khu Ma quan tràn ngập màu hồng tình tứ. Loại sắc hồng này bao phủ làm các tướng sĩ Khu Ma quan đỏ mặt tía tai, có chút không kiềm chế được bắt đầu xé rách giáp và áo quần.

Sức hấp dẫn của Tình Ma Thần Tây Địch quá mạnh. Đột nhiên, một cột sáng hồng khổng lồ phóng lên cao, bóng dáng to lớn phương xa như được thổi vào sức sống, bắt đầu cử động.

Cấm chú, đã hoàn thành!

Bóng dáng của Tây Địch ở giữa không trung chậm rãi bước ra một bước. Bộ ngực và hông khẽ động, thoáng chốc đầu tường Khu Ma quan vang lên tiếng rên rỉ. Vũ khí trong tay các chiến sĩ rơi xuống đất, ngay cả Chính Phản Sát kết giới của Thái Nhi cũng bị giảm hiệu quả đến cực độ.

Phụt Thái Nhi phun ra ngụm máu, thân thể lung lay sắp ngã. Linh lực của nàng đã hoàn toàn cạn kiệt, Chính Phản Sát kết giới tùy thời sẽ tan vỡ.

Giờ phút này, dù là Thánh Linh Tâm cũng không giúp được nàng. Làm tổng trưởng quân sự, trúng cấm chú của Tây Địch khiến thân thể run lẩy bẩy, chịu đựng nỗi thống khổ giữa lý trí và dục vọng.

Bước ra một bước chỉ là sự bắt đầu của cấm chú. Ngay sau đó, bóng sáng to lớn ở giữa không trung nhảy múa. Mỗi một bước chân đơn giản, mỗi lần thân thể lắc lư, mỗi ánh mắt hút hồn người, đều ảnh hưởng tướng sĩ Khu Ma quan.

Có một số tướng sĩ bắt đầu rơi vào trạng thái điên cuồng. Binh sĩ tu vi thấp nhất thậm chí nhào hướng Tây Địch, bước ra đầu tường một bước té xuống dưới. Dù bị rớt xuống nhưng trong mắt họ không hề giảm bớt sự điên cuồng.

Cảm xúc của họ đã rơi vào cấm chú không thể thoát ra. Tình Ma Thần Thiên Ma Sinh Dục Vũ, cấm chú cường đại loại mê hoặc.

Cấm chú này đích thực không có lực sát thương trực tiếp, nhưng uy lực càng thêm đáng sợ, phạm vi bao phủ to lớn. Coi như là cường giả tu vi ngang bằng với Tây Địch cũng sẽ bị mê hoặc. Một khi để ả hoàn thành cấm chú, trừ phi ý chí, tinh thần lực mạnh tới trình độ nào đó, nếu không sẽ bị mê hoặc. Dù là nữ giới, khi cấm chú đã hoàn tất cũng sẽ rơi vào tình dục không thể thoát ra. Kết quả cuối cùng là bị dục vọng thiêu đốt mà chết.

Đầu tường Khu Ma quan đã hỗn loạn, đại quân ma tộc cũng rơi vào rối loạn. Trận chiến tranh này tới đây dường như không còn người thắng. Kết quả cuối cùng nhất định khó tránh khỏi chết chung.

Cùng lúc đó, đột nhiên một luồng sáng vàng lóe lên trên trời. Khi ánh sáng chiếu sáng, Thái Nhi rốt cuộc không thể chống chọi được nữa. Chính Phản Sát kết giới chấm dứt, Thái Nhi rơi từ trên trời xuống dưới.

Một luồng sáng vàng từ bên dưới đỡ lấy Thái Nhi, đỡ nàng đáp xuống đầu tường, chính là Hàn Vũ ra tay.

Lúc này trạng thái của Hàn Vũ cực kỳ xấu. Hai mắt y đỏ rực, đón lấy Thái Nhi xong không thèm hỏi tình trạng nàng, lập tức quăng nàng hướng đài chỉ huy tầng hai.

Đầu tường thật sự quá nguy hiểm. Mấy vạn gã đàn ông dục vọng hừng hực, nếu để họ trông thấy Thái Nhi suy yếu, sẽ xảy ra cái gì thì khó mà tưởng tượng được!

Tuy tu vi của Hàn Vũ là cấp bảy, nhưng ý chí lại mạnh hơn cường giả cùng cấp nhiều. Thiên phú nội linh lực bẩm sinh tám mươi lúc này hiện ra tác dụng.

Y đã trông thấy luồng sáng vàng kia, đó là hy vọng duy nhất của y. Y chỉ có thể khiến mình tin tưởng, chủ nhân ánh sáng kia sẽ lại lần nữa

xoay chuyển tình thế.

Đúng vậy, phóng ra luồng sáng vàng đỏ chính là Long Hạo Thần.

Giây phút Tây Địch hoàn thành cấm chú, chân trời phía xa, mặt trời rốt cuộc hoàn toàn lộ ra. Bình minh đã hết, sáng sớm đến. Ngay lúc đó, Long Hạo Thần cảm nhận được Nhật Nguyệt Thần Oa tấm thuẫn đáp lại mình. Tiếp theo, Nhật Nguyệt Thần Oa tấm thuẫn phát ra ánh sáng rực rỡ chói mắt.

Lúc trước Long Hạo Thần liên tục rót vào linh cương đều không thể kích phát Nhật Nguyệt Thần Oa tấm thuẫn, nhưng phần linh cương này đã lưu trữ bên trong. Vừa qua khỏi giây phút trắng và trời giao nhau, Long Hạo Thần lần nữa khống chế Nhật Nguyệt Thần Oa tấm thuẫn, lúc trước tích lũy linh cương bộc phát ra hết.

Ánh sáng bảy màu chói mắt phóng lên cao. Giờ phút này, Long Hạo Thần và Nhật Nguyệt Thần Oa tấm thuẫn bỗng chốc sinh ra trạng thái liên thông kỳ lạ. Không cần suy nghĩ kỹ càng hẳn đã cảm nhận được tác dụng của Nhật Nguyệt Thần Oa tấm thuẫn.

Ẩn tấm thuẫn xuống, ánh vàng bảy màu đậm đặc bắn hướng bóng sáng Tây Địch ở giữa không trung.

Tình Ma Thần Tây Địch biến sắc. Ả cũng luôn chú ý động tác bên Long Hạo Thần, đột nhiên thấy ánh vàng bảy màu cấp thần khí xuất hiện, ả lập tức hành động. Một luồng sáng hồng từ Trụ Ma Thần bắn ra, cùng ánh sáng của Nhật Nguyệt Thần Oa tấm thuẫn mạnh đụng vào nhau.

Bóng sáng Thiên Ma Sinh Dục Vũ trên không trung đột nhiên biến nhạt nhòa, khiến các tướng sĩ diên cuồng ở đầu tường Khu Ma quan hơi tạm dừng. Nhưng ngay sau đó, bóng sáng lại ngưng tụ, càng nhảy múa kịch liệt hơn.

"Không thể ngăn chặn." Lòng Long Hạo Thần trầm xuống.

Hắn biết tu vi của mình và Tây Địch cách biệt quá xa. Mình có thần khí Nhật Nguyệt Thần Oa tẩm thuần, Tây Địch cũng có Trụ Ma Thần. Tuy rằng Trụ Ma Thần là thần khí, chủ yếu tăng phúc là bảo vệ ma thân, nhưng tu vi hiện tại của hắn không thể nào đối đầu.

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 216

Phản Xạ Cấm Chú

Làm sao đây? Bóng sáng?

Lòng Long Hạo Thần máy động, rốt cuộc nghĩ ra cách.

Lúc này, trên đầu tường Khu Ma quan, các chiến sĩ đều đã nửa thân trần, vẫn đang liều mạng cào xé cơ thể. Trên mình nhiều người đầm đìa máu, nặng nhất thì lộ cả xương, nhưng cảm xúc vẫn đang tăng lên.

Bên ngoài Khu Ma quan, các cường giả thích khách tàn sát lên đến đỉnh điểm. Họ gần như điên cuồng đồ sát ma tộc, không biết đã có bao nhiêu kẻ địch chết trong tay họ.

Ánh vàng bảy sắc đang chiếu sáng bỗng thu lại. Ngay sau đó, Long Hạo Thần bay lên đầu tường Khu Ma quan, nhìn thẳng phương xa Thiên Ma Sinh Dục Vũ.

Sức hấp dẫn đối với các tướng sĩ Khu Ma quan là không thể chống cự, lại không có tác dụng với Long Hạo Thần. Tình Ma Thần Tây Địch trông thấy đôi mắt vàng lộ ra từ mặt nạ Kim Tinh Cơ Tòa chiến giáp.

Đôi mắt trong suốt không tạp chất, càng không lộ ra một chút tình dục bởi cấm chú Thiên Ma Sinh Dục Vũ của Tây Địch.

Tình Ma Thần Tây Địch chấn động. Chẳng lẽ trong lòng nhân loại kỳ sĩ này không có chút mặt trái nào? Hơn nữa dục vọng là xúc động nguyên thủy nhất của nhân loại, vì sao hắn không bị ảnh hưởng? Chỉ

trong khoảnh khắc, Tây Địch giật mình phát hiện đôi mắt vàng trong suốt kia khắc sâu trong lòng ả.

Tây Địch giỏi nhất là công kích ma pháp, cũng có thể nói là ma pháp loại tinh thần. Ả sử dụng loại ma pháp này sợ nhất là gặp phải đối thủ không bị ma pháp tinh thần ảnh hưởng. Đôi mắt trong suốt của Long Hạo Thần đã dao động tâm ma thần, uy lực Thiên Ma Sinh Dục Vũ cũng theo đó giảm bớt vài phần.

Không tốt. Tây Địch thầm kêu một tiếng, vội tập trung tinh thần, khép lại hai mắt không nhìn Long Hạo Thần nữa. Nhưng tâm ma khó diệt, sâu trong lòng ả, đôi mắt vàng kia không ngừng lấp lánh, dù đã khép mắt cũng không thể bôi xóa khỏi tâm hồn.

Tâm ma đã cảm rõ. Nếu Tây Địch không thể giết chết Long Hạo Thần hay chinh phục hẳn, vậy tu vi của ả sẽ bị ảnh hưởng và đả kích cực lớn.

Đương nhiên Long Hạo Thần không biết Tình Ma Thần thay đổi, tay trái hấn gờ trước ngực, ánh vàng bảy sắc khuếch tán xung quanh, chính là hình dạng Nhật Nguyệt Thần Oa tẩm thuần. Chẳng qua bây giờ Nhật Nguyệt Thần Oa tẩm thuần lan tràn vô tận tại đầu tường Khu Ma quan.

Ánh vàng bảy sắc khuếch tán che chắn bóng sáng Thiên Ma Sinh Dục Vũ, cũng che đi ánh hồng và hơi thở. Ánh vàng bảy sắc lan tới đâu là những người điên cuồng trên đầu tường Khu Ma quan sẽ hành động chậm chạp. Chẳng qua vẫn còn dục vọng bị kích thích, không thể lập tức tỉnh táo lại.

Vì là nữ giới nên Lam Nghiên Vũ chịu ảnh hưởng nhỏ hơn. Đứng trước có Nhật Nguyệt Thần Oa tẩm thuần của Long Hạo Thần che chắn, bà trước tiên tỉnh táo lại. Nâng lên pháp trượng, bà nhanh chóng ngâm xướng chú ngữ, một trận mưa đá từ trên trời giáng xuống đầu tường Khu Ma quan.

Bị mưa lạnh kích thích, thế này các tướng sĩ Khu Ma quan mới thoát khỏi dục vọng.

Ngay lúc này, lực phòng ngự của Nhật Nguyệt Thần Oa tẩm thuận đã suy yếu đến mức thấp nhất. Vì che chắn Thiên Ma Sinh Dục Vũ của Tinh Ma Thần, Long Hạo Thần cố gắng hết sức khuếch trương uy lực thần khí của Nhật Nguyệt Thần Oa tẩm thuận đến mức cực hạn. Bây giờ hẳn chịu đựng áp lực cũng rất lớn. Hẳn không biết mình có thể chịu đựng tới lúc cấm chú của đối phương chấm dứt hay không.

Lần này Nhật Nguyệt Thần Oa tẩm thuận bộc phát khác với lần trước.

Lần trước tại Ngự Long quan, Nhật Nguyệt Thần Oa tẩm thuận bị hai Ác Ma Lĩnh Chủ dùng Huyết Oán xâm thực sinh ra tự bảo vệ, tự điều động linh lực Long Hạo Thần, tạm thời phóng ra uy lực thần khí.

Lần này Long Hạo Thần nhờ vào Tinh Vương hỗ trợ kích phát uy lực Nhật Nguyệt Thần Oa tẩm thuận. Còn có thời gian dài áp súc lúc mặt trời và trăng giao nhau. Thực lực của Long Hạo Thần liên tục tăng lên, hiện giờ Nhật Nguyệt Thần Oa tẩm thuận tương đương với áp súc linh cương quá lâu dễ dàng bùng nổ. Thế nên uy lực càng mạnh hơn lúc ở Ngự Long quan, Long Hạo Thần cũng có thể tự khống chế.

Nhìn từ xa thì đầu tường Khu Ma quan bị bao trùm một tầng sáng vàng bảy màu. Ánh sáng vàng nhu hòa dao động trong không khí, thật sự có thể ngăn chặn Thiên Ma Sinh Dục Vũ.

Càng kỳ lạ là ánh vàng bảy sắc này sinh ra hiệu quả phản xạ như mặt gương. Cho nên hình ảnh của Thiên Ma Sinh Dục Vũ bị chiếu hướng khung trời đại quân ma tộc đang hỗn loạn.

Sức ảnh hưởng của Thiên Ma Sinh Dục Vũ với ma tộc còn hơn cả nhân loại. Dù sao trí tuệ ma tộc cấp thấp rất có hạn, bản năng càng thêm mãnh liệt. Bỗng chốc toàn đại quân ma tộc bao trùm tầng màu hồng.

Các cường giả Thích Khách Thánh Điện đang trong trạng thái giết chóc bỗng ngậy ra. Họ không hẹn mà cùng nhìn hướng đầu tường Khu Ma quan. Ánh vàng bảy sắc rực rỡ lóa mắt làm họ cực kỳ rung động. Họ trông thấy Thiên Ma Sinh Dục Vũ, tu vi cỡ như cường giả thích khách trông thấy điệu múa rung động lòng người kia cũng lập tức bị ảnh hưởng. Nhưng họ có tu vi sâu, tuổi tác lại lớn, tình dục sẽ không nhanh chóng bị thiêu đốt. Thánh Nguyệt phát ra tiếng huýt sáo, cả đám cường giả thích khách lập tức bay hướng mé bên cạnh, thậm chí còn trốn vào trong không gian.

Đã giải trừ nguy hiểm ở đầu tường Khu Ma quan, họ không cần ở chỗ này liều mạng, không bị cấm chú ảnh hưởng mới là quan trọng nhất.

Dù là loại ma tộc nào, bị Thiên Ma Sinh Dục Vũ ảnh hưởng sẽ lập tức bắt đầu điên cuồng. Trong đó chịu ảnh hưởng lớn nhất chính là Song Dao Ma, vật hy sinh của ma tộc.

Chỗ Thiên Ma Sinh Dục Vũ đi qua, hàng đồng Song Dao Ma lập tức nổ tan xác, tay chân đứt cụt, máu và chất lỏng bay tứ tán trên trời. Mùi hôi đậm đặc tràn ngập trên chiến trường điên cuồng.

Đây chính là uy lực cấm chú. Lúc trước đầu tường Khu Ma quan bị ảnh hưởng thế nào thì hiện giờ đại quân ma tộc chịu gấp mười lần.

Nhân loại tốt xấu có trí tuệ cực cao, năng lực kiềm chế mạnh hơn ma tộc nhiều. Trong khoảng thời gian ngắn tuy tổn thất không ít, nhưng còn chưa đến mức mất khống chế. Đối với ma tộc thì Thiên Ma Sinh Dục Vũ thật quá đáng sợ. Đây là vì sao các ma thần không dám nhìn thẳng vào Tình Ma Thần Tây Địch.

Dù là ma thần xếp hạng cao hơn Tây Địch cũng không muốn tiếp xúc với Tình Ma Thần này. Không có ý chí lực mạnh mẽ thì nhất định sẽ rơi vào ma pháp tình của ả, không thể thoát khỏi.

Tình Ma Thần Tây Địch bị cấm chú phản xạ lại khoảnh khắc ngơ ngác. Bởi vì trong mắt ả, đối diện là một bóng sáng to lớn giống hệt

mình. Không chỉ là ả, ngay cả năm ma thần bảo vệ bên cạnh cũng gây ngốc.

Chỉ trong giây phút ngắn ngủi, đại quân ma tộc bên dưới đã xuất hiện tổn thất kinh người.

"Không hay rồi!" Tây Địch khẽ quát, đôi tay nhanh chóng kết ấn, dùng tốc độ nhanh nhất giải trừ cấm chú.

Ả không biết Long Hạo Thần làm sao phản xạ lại cấm chú, nhưng sự thật bày ra trước mắt. Cứ tiếp tục như thế, chỉ sợ đại quân ma tộc sẽ có một nửa bị chôn vùi bởi cấm chú của mình.

Long Hạo Thần vất vả chống đỡ Nhật Nguyệt Thần Oa tẩm thuẫn, bên này Tình Ma Thần cũng nhanh chóng giải trừ cấm chú. Chẳng qua nếu cấm chú được gọi là chú ngữ cấm kỵ, một khi thi triển thì không dễ giải trừ, cần có thời gian.

Các tướng sĩ đầu tường Khu Ma quan có Nhật Nguyệt Thần Oa tẩm thuẫn bảo vệ, mưa lạnh kích thích dần tỉnh táo lại. Mãnh liệt tình dục qua đi là cực kỳ suy yếu. Rất nhiều chiến sĩ bởi vì trước đó điên cuồng khiến trên người đầy vết thương, mất máu chết. Nhưng đa phần chiến sĩ có thể miễn cưỡng chống đỡ.

Dù là vậy, tướng sĩ có thể miễn cưỡng đứng trên đầu tường Khu Ma quan không đủ một phần. Chỉ có cường giả mạnh nhất mới giữ vững đến bây giờ.

Không thể không nhắc đến phần đông Quang Diệu Thiên Sứ kỵ sĩ đoàn đã chống chọi được. Không phải vì họ đề kháng ma pháp của Tây Địch mạnh hơn ai, quan trọng là họ mặc giáp kỵ sĩ dày nặng! Muốn cởi ra bộ giáp này không phải chuyện dễ, trong lúc điên lên thì càng khó khăn. Thế nên có bộ giáp bảo vệ, họ bị thương nhỏ nhất, ít thương vong. Chẳng qua đa số đã mất đi sức chiến đấu. Nếu để Thiên Ma Sinh Dục Vũ tiếp tục lâu hơn chút, họ khó tránh bị lửa dục thiêu đốt mà chết.

Lúc này, trong mắt đám Quang Diệu Thiên Sứ kỵ sĩ đoàn, Long Hạo Thần cười Tinh Vương nâng cánh tay trái tỏa ra ánh vàng bảy sắc tựa như đang cứu thế.

Là Thánh kỵ sĩ trưởng, là Thánh kỵ sĩ trưởng của họ! Hiện tại Thánh kỵ sĩ trưởng đang dùng thực lực cường đại ngăn chặn cấm chú kẻ địch. Thoáng chốc trong lòng mỗi một Quang Diệu Thiên Sứ kỵ sĩ đoàn tràn ngập tôn kính không gì sánh bằng. Họ miễn cưỡng bò lên hành lễ kỵ sĩ hướng tới Long Hạo Thần.

Thải Nhi có mẹ dìu miễn cưỡng đứng dậy, nhìn ánh vàng bảy sắc rực rỡ bên ngoài tường thành, kiềm không được rơi lệ.

Hắn không phụ niềm tin và mong đợi của nàng. Rốt cuộc hắn đã cố gắng xoay chuyển tình thế, giúp đỡ Thích Khách Thánh Điện chống qua khỏi đợt công kích trí mạng.

Có lẽ phản xạ cấm chú là trùng hợp, nhưng ai có thể nói đây không phải là thiên ý do con trai quang minh mang đến? Trùng hợp như vậy có ai làm được?

Phụp

Ánh sáng vàng tan vỡ, ánh sáng bảy màu cũng biến thành điểm nhỏ biến mất trong không khí.

Từ lúc Long Hạo Thần phóng ánh sáng Nhật Nguyệt Thần Oa tẩm thuẫn bao trùm đầu tường Khu Ma quan, đến khi ánh sáng tán loạn biến mất, hắn và Tinh Vương cùng rơi xuống, tổng cộng chỉ mười mấy giây. Nhưng mười mấy giây này cứu cả Khu Ma quan.

Phương xa, Thiên Ma Sinh Dục Vũ đã từ từ biến mất. Bởi vì cường ép cắt đứt cấm chú của mình, Tinh Ma Thần Tây Địch bị phản phệ mãnh liệt, bây giờ khóe miệng còn chảy tơ máu hồng. Ánh mắt ả bất giác nhìn hướng Long Hạo Thần ở đầu tường Khu Ma quan.

Vừa lúc Long Hạo Thần cũng nhìn hướng này, Tây Địch lần nữa chấn động là dù hấn trong trạng thái cực kỳ suy yếu, linh lực tiêu hao nghiêm trọng, rơi xuống đầu tường Khu Ma quan thì hai mắt vẫn trong suốt như vậy, trong suốt không chút tạp chất.

Tây Địch lần nữa rên rỉ, phun ra búng máu.

"Chúng ta đoạn hậu, ra lệnh rút lui."

Kỳ thực ma tộc sớm chạy tán loạn, các cường giả Thích Khách Thánh Điện xung phong liều chết khiến đại quân ma tộc hoàn toàn hỗn loạn. Lại thêm bị Thiên Ma Sinh Dục Vũ ảnh hưởng, chúng giẫm lên nhau, khiến đại quân ma tộc mất hết ý chí.

Năng lực thống soái quân đội ma tộc không quá mạnh, cá thể chúng cường đại, bản năng chiến đấu là sức mạnh nhân loại không thể sánh bằng. Nhưng cũng bởi vì thế mà điều động quân đội ma tộc cực kỳ khó khăn. Lần lượt bị đả kích và ảnh hưởng trầm trọng, dù các ma thần ra lệnh thì thoáng chốc không thể khiến đại quân ma tộc tuân lệnh.

"Còn đang chờ cái gì? Bắn cho ta, dốc sức bắn!" Thánh Linh Tâm hồi phục tinh thần, gần như khàn giọng hét ra câu này. Bây giờ y bởi vì kích động mà thân thể run rẩy.

Y thanh tỉnh vừa lúc Long Hạo Thần thu lại ánh vàng bảy sắc. Mắt thấy Long Hạo Thần từ trên trời rơi xuống đầu tường Khu Ma quan, có thể tưởng tượng tâm tình của y lúc này. Con rể mình lại lần nữa cứu Khu Ma quan. Y cũng trông thấy ma tộc rối loạn, giờ không đánh rắn giập đầu thì đợi tới bao giờ?

Đáng tiếc bị Thiên Ma Sinh Dục Vũ của Tình Ma Thần ảnh hưởng không phải ai cũng thanh tỉnh được. Dù tỉnh táo lại, tình trạng sức khỏe sẽ rất tệ. Cho nên Ma Đạo đại pháo bắn ra chỉ ít ỏi vài cái mà thôi.

Nhưng Khu Ma quan không thể phản kích hiệu quả không có nghĩa là Thích Khách Thánh Điện vô vọng. Thánh Nguyệt trước đó rút lui giờ lại

mang theo đám cường giả Thích Khách Thánh Điện giết ngược lại.

Tuy số lượng không nhiều nhưng tuyệt đối là tinh anh trong Thích Khách Thánh Điện. Hơn nữa tình thế đảo ngược khiến Thánh Nguyệt bình tĩnh trở lại. Ông không dẫn dắt cường giả Thích Khách Thánh Điện đánh sâu vào đại quân ma tộc nữa mà dốc sức chém giết đám ma tộc đã rối loạn.

Sáu ma thần cố gắng ổn định đại quân hỗn loạn, không rảnh để ý họ. Đại quân ma tộc bị Thiên Ma Sinh Dục Vũ ảnh hưởng ở trước mặt đám Thánh Nguyệt tựa như lúa tới mùa gặt.

Tuy chiến tranh chưa kết thúc, nhưng các thích khách cường giả đã dự đoán được trận chiến thắng chưa từng có đang đặt trước mắt họ.

Bây giờ Hàn Vũ đi tới bên cạnh Long Hạo Thần, hét hướng Thánh Linh Tâm ở trên đầu tường.

"Tổng trưởng đại nhân, xin đưa Thái Nhi lại đây. Chúng tôi có cách nhanh chóng hồi phục linh lực cho cô ấy!"

Bây giờ kết quả đã định, trên thành Khu Ma quan tập trung cứu thương binh. Thánh Linh Tâm vội vàng cùng Lam Nghiên Vũ dìu Thái Nhi trạng thái nửa mê nửa tỉnh đi tới cạnh Long Hạo Thần.

Dù Long Hạo Thần cực kỳ suy yếu nhưng tinh thần còn rất khỏe. Nhìn khỏe miệng Thái Nhi vương tơ máu, kiềm không được ôm nàng vào lòng, mắt tràn ngập yêu thương.

Ánh sáng trắng nhu hòa phát ra từ người Hàn Vũ, chớp mắt bao trùm phạm vi mười mét. Hơn một năm nay, Quang Chi Thủ Hộ Linh Lô của y đã lần nữa tiến hóa, phạm vi bao phủ lớn hơn chút, hiệu quả hồi phục cũng mạnh hơn. Nhanh chóng hồi phục linh lực có hiệu quả chữa trị cực mạnh. Hơn nữa trước đó Hàn Vũ không tiêu hao nặng, lập tức thi triển ma pháp trị liệu quang hệ lên người Thái Nhi, chữa trị thân thể kiệt sức.

Năng lực của Quang Chi Thủ Hộ không chỉ rơi trên người Long Hạo Thần và Thái Nhi, Tinh Vương, vợ chồng Thánh Linh Tâm và Lam Nghiên Vũ, một số tướng sĩ Khu Ma quan cũng bị bao phủ lấy.

Thánh Linh Tâm cảm nhận biến hóa linh lực trong người, cực kỳ rung động.

Đây là gì? Lực lượng linh lô? Nhưng đây rốt cuộc là linh lô gì? Trong trí nhớ của y, linh lô quang hệ không có thứ như vậy! Năng lực hồi phục cường đại thế này đủ sánh bằng uy lực linh lô cấp một. Xem ra mình thật lạc hậu, bây giờ sức mạnh đám thanh niên đã tới trình độ như vậy.

Dưới tác dụng của Quang Chi Thủ Hộ Linh Lô, Long Hạo Thần giảm bớt nhiều cảm giác thân thể suy yếu. Tinh Vương cũng nâng cao tinh thần vài phần. Thái Nhi dần tỉnh lại từ trong hôn mê. Nhưng khi nàng phát hiện mình đang ở trong ngực Long Hạo Thần thì lại nhắm mắt. Đã mất đi ký ức, nàng mất cả sự kiên cường. Bây giờ nàng chỉ là một thiếu nữ yếu đuối mà thôi. Khi thân thể yếu ớt, nàng cần vòng tay ấm áp tựa vào.

Trận chiến kéo dài không lâu, nhưng trong thánh chiến Khu Ma quan đối đầu ma tộc thì đem đến tác dụng quyết định.

Ma tộc thảm bại không chỉ là nhiều binh sĩ bị giết, bị thương, quan trọng hơn, sĩ khí bị đả kích chưa từng có. Đối với Khu Ma quan là trận chiến thắng không có gì bàn cãi. Lấy tổn thất ít nhất trọng thương ma tộc. Lại thêm hai ma thần lần lượt chết đi, Khu Ma quan cho đến nay ở thế yếu có thể nói đã vùng lên. Sáu ma thần muốn lần nữa dốc sức tấn công, chưa chắc Khu Ma quan sẽ sợ.

Dùng mấy tiếng đồng hồ thì đại quân ma tộc mới coi như rút lui hết. Trước Khu Ma quan để lại số lớn xác ma tộc. Các tướng sĩ hồi phục chút thể lực, theo Thánh Linh Tâm chỉ huy nhanh chóng ra thành, thu dọn chiến trường. Đây là trận chiến thắng mang tính quyết định. Các tướng sĩ Khu Ma quan tăng sĩ khí cao chưa từng có, suy yếu và bị thương đang

nhANH chóng hồi phục. Nhiều ma tinh bổ sung khiến tất cả Ma Đạo đại pháo lần nữa phát huy năng lực.

Nửa tháng sau, Khu Ma quan thái độ mạnh mẽ đối với ma tộc. Hiệp Giả Thánh Nguyệt đích thân dẫn tinh anh Thích Khách Thánh Điện lần lượt nhân đêm tối mấy lần đánh lên ma tộc, mỗi lần đánh xong lập tức rút lui. Tuy mang đến tổn thất cho ma tộc không lớn, nhưng quấy nhiễu doanh trại ma tộc không yên bình. Hậu cần bổ sung thiếu thốn, không có sĩ khí, Tinh Ma Thần Tây Địch không thể không ra lệnh toàn quân rút lui năm mươi dặm, cách xa Khu Ma quan.

Lúc này vật tư và ba vạn quân chiến sĩ dự bị từ Liên Minh Thánh Điện viện trợ tiến vào Khu Ma quan, cho Khu Ma quan đầy đủ sức sống. Dừng lời của Thánh Nguyệt thì tình trạng trước mắt, Khu Ma quan phòng ngự vài năm cũng không thành vấn đề. Thậm chí tùy thời có thể phản công ma tộc. Đương nhiên điều kiện là tiền tuyến ma tộc không tăng binh.

Ma tộc có thể tăng binh không? Đáp án là chắc chắn, nhưng xa vời. Phát động trận thánh chiến này, đối với ma tộc cũng là gánh nặng to lớn. Ma tộc sử dụng lực lượng cả tộc, cùng lúc uy hiếp sáu cửa ải nhân loại. Chiến tranh một năm rưỡi cắt giảm phần lớn thực lực của ma tộc và Liên Minh Thánh Điện. Đương nhiên ma tộc còn có lực lượng dự trữ. Nghịch Thiên Ma long, Nguyệt Ma tộc, Tinh Ma tộc mạnh nhất còn chưa tham gia chiến đấu. Nhưng đây là lá bài tẩy của ma tộc, lúc lật lá bài này nghĩa là tình thế người chết ta sống. Vì vậy sao Ma Thần Hoàng không cần thận cho được?

Hơn nữa tuy đại quân ma tộc ngoài Khu Ma quan bị đả kích chưa từng có, không đủ sức phá ải nhưng phòng ngự thì dư dả. Lấy thực lực hiện tại của Khu Ma quan, nếu như chính diện xung đột với đại quân ma tộc trên đất bằng, vẫn không chiếm bao nhiêu ưu thế. Vậy nên ma tộc không cần tăng binh. Còn về Tinh Ma Thần Tây Địch sẽ báo cáo với Ma Thần Hoàng trận chiến thảm bại này như thế nào, đó là chuyện của ả.

Trên con đường nhỏ Ngự Ma sơn mạch, Long Hạo Thần và Thái Nhi ngồi trên lưng Tinh Vương, Hàn Vũ đứng một bên, ba người nhìn hướng Khu Ma quan.

Đôi mắt Thái Nhi đã ướt đầm nước, vùi vào ngực Long Hạo Thần, thân thể mềm mại nhẹ run rẩy.

Nàng không quên được ánh mắt ông cố và cha mẹ lúc gần đi. Họ không đưa nàng ra thành, vì sợ không kiềm chế được cảm xúc.

Tình hình Khu Ma quan đã ổn định, là lúc nên rời đi.

Long Hạo Thần ôm chặt vòng eo nhỏ nhắn của Thái Nhi, cúi đầu nhẹ chạm đỉnh đầu nàng.

"Chúng ta sẽ trở về."

"Ừm." Nhẹ gật đầu, Thái Nhi cắn môi hồng. "Chúng ta đi thôi."

Nàng sợ không đi thì sẽ thật sự chạy trở về Khu Ma quan.

Đại chiến Khu Ma quan, kết cuộc cuối cùng không ai đoán được. Dù Long Hạo Thần không trực tiếp đánh chết bất cứ kẻ địch nào, nhưng hãn và Thái Nhi đem đến tác dụng trong đại chiến là không thể nghi ngờ. Thích Khách Thánh Điện trực tiếp tuyên bố Thái Nhi là người thừa kế điện chủ đời tiếp theo. Long Hạo Thần cũng được ban cho là phi thành viên vinh dự tối cao của Thích Khách Thánh Điện. Danh hiệu vinh dự điện chủ Thích Khách Thánh Điện.

Phần vinh dự này không ai ngăn cản, vì Long Hạo Thần thật sự làm ra cống hiến rất lớn cho Thích Khách Thánh Điện.

Nhờ vào Nhật Nguyệt Thần Oa tắm thuận phản xạ, hãn cố gắng xoay chuyển tình thế, thật sự biến chuyển theo chiều hướng tốt, tổn thương nặng ma tộc, cũng tránh khả năng Khu Ma quan bị hủy diệt. Có thể nói hãn đã cứu Khu Ma quan, cứu Thích Khách Thánh Điện. Phần thưởng điện chủ vinh dự là xứng đáng với hãn, nhất trí thông qua. Lại thêm quan

hệ giữa hần và Thái Nhi, Long Hạo Thần ở tại Thích Khách Thánh Điện, tại Khu Ma quan danh vọng có thể so với Thánh Nguyệt. Cái tên Kim Tinh số mười hai đã được tướng sĩ Khu Ma quan nhớ kỹ. Kỵ Sĩ Thánh Điện mới của Kỵ Sĩ Thánh Điện được tiếng là đồng bạn vĩnh viễn, thân nhân vĩnh viễn của Thích Khách Thánh Điện.

Nhưng họ cần phải đi tiếp con đường. Họ sẽ đi tới Gia Lăng quan có Ma Pháp Thánh Điện, hội hợp cùng Lâm Hâm.

Lúc Long Hạo Thần rời khỏi Ngự Long quan có Kỵ Sĩ Thánh Điện, không ngờ rằng mình có thể hoàn thành nhiệm vụ trăm vạn công huân tại thánh điện khác. Sự thật thì tác dụng của hần đối với Khu Ma quan đã vượt xa phạm trù trăm vạn công huân, tuyệt đối là danh xứng với thực.

Cùng lúc đó, hần càng thêm mong chờ hội hợp cùng đồng bạn, lại xây dựng Săn Ma Đoàn số sáu mươi bốn cấp suất.

Bế quan xong chiến đấu mấy trận khiến Long Hạo Thần có tự tin, hiện giờ hần chân chính trở thành cường giả. Dù đối mặt cường giả cấp chín của ma tộc, hần tự hỏi cũng có sức mạnh đụng độ một phen. Liên Minh Thánh Điện bao dung hần như vậy, hần vội vàng muốn cống hiến cho Liên Minh Thánh Điện trong khả năng. Chỉ có ở lãnh địa ma tộc, chỉ có hậu phương kẻ địch mới là võ đài chân chính của hần, hần mới không cần lo lắng điều gì bộc lộ sức mạnh.

Tinh Vương quay lại đầu ngựa, chân sau dùng sức, lập tức mang theo Long Hạo Thần và Thái Nhi bay lên trời vọt hướng phương nam. Hàn Vũ cũng mở ra đôi cánh theo sát phía sau.

Săn Ma Đoàn số sáu mươi bốn cấp suất tổng cộng có bảy người, bây giờ gặp ba, cần phải nghênh đón đồng bạn khác.

Tinh Vương bay rất ổn định, ngồi trên lưng nó không cảm nhận chút khí lưu đánh vào, tựa như ngồi trên mặt đất.

Bây giờ Hàn Vũ đã có tu vi cấp bảy, linh cánh đủ bay một đoạn thời gian. Vốn Long Hạo Thần mời y cùng ngồi trên Tinh Vương, dù sao thân thể nó to lớn đủ rộng chỗ. Nhưng Hàn Vũ từ chối, y không muốn làm bóng đèn quấy rầy Long Hạo Thần và Thái Nhi.

Nhìn họ, trong lòng Hàn Vũ không phải không có hâm mộ. Trong Săn Ma Đoàn số sáu mươi bốn cấp suất, Long Hạo Thần có Thái Nhi, Lâm Hâm có Lý Hình, Vương Nguyên Nguyên vốn có Trương Phóng Phóng, Trần Anh Nhi cũng có vị hôn phu, ngay cả Tư Mã Tiên cũng có mục tiêu, đóa hoa trắng nhỏ của gã. Chỉ mình Hàn Vũ là cô đơn một người, nói y không có suy nghĩ gì thì không thể nào.

Trong lòng y có một bóng dáng, nhưng bóng dáng này không quá rõ ràng nên y chưa chủ động làm gì.

Suy nghĩ của Hàn Vũ khác với người thường. Làm một săn ma giả, làm Phụ Trợ kỹ sĩ của Long Hạo Thần, mục tiêu của y chỉ có một, là bám sát bước chân Long Hạo Thần, tăng sức mạnh bản thân. Y hy vọng có ngày cùng Long Hạo Thần mặc thần giáp do Thần Ấn vương tọa biến thành, sóng vai chiến đấu ma tộc.

Tuy y cảm giác được chênh lệch giữa mình và Long Hạo Thần rất lớn, nhưng quyết tâm chưa từng phai nhạt. Chỉ cần cố gắng thì sẽ có cơ hội, không cố gắng, một chút cơ hội cũng không có. Y không phải con trai quang minh, y tự hỏi lòng mình có thể làm được gì thì phải gắng hết sức làm được. Y sẽ tiếp tục cố gắng, không ngừng đuổi theo Long Hạo Thần.

Một năm rưỡi nay ở Kỳ Sĩ Thánh Điện, lúc Long Hạo Thần còn đang bế quan, Hàn Vũ kinh ngạc phát hiện trong bạn cùng lứa gần như không ai đủ thực lực sánh với mình. Khoảng cách giữa y và Long Hạo Thần đích thực không nhỏ, nhưng vô tình nhìn phía sau y sẽ phát hiện, thì ra mình trong mắt kỹ sĩ khác cũng là thiên tài.

Nhìn xa hơn thì đuổi theo Long Hạo Thần ý nghĩa mình sẽ luôn giữ danh hiệu thiên tài. Đi theo con trai quang minh chiến đấu sẽ đốc xúc y

tiến bộ lớn.

Từ Ngự Long quan đến Khu Ma quan, khoảng cách rất xa. Từ Khu Ma quan đến Gia Lăng quan thì rất gần. Gia Lăng quan ở phía nam Ngự Ma sơn mạch, nhìn địa thế thì Gia Lăng quan ở cao nguyên. Tuy địa thế không hiểm yếu như Khu Ma quan nhưng cũng có địa lý lấy một địch vạn.

Bên trái Gia Lăng quan là hồ nước to, sau lưng là cao nguyên cao cao, bên phải là Ngự Ma sơn mạch. Toàn bộ sáu tòa hùng quan của Lục Đại Thánh Điện, phòng thủ vững chắc nhất chính là Gia Lăng quan. Thật sự bởi vì lực sát thương của ma pháp sư quá khủng khiếp.

Trong Lục Đại Thánh Điện, thực lực tổng hợp có thể so với Kỵ Sĩ Thánh Điện thì chỉ có Ma Pháp Thánh Điện. Sức chiến đấu của ma pháp sư phát huy trong chiến tranh càng mạnh hơn kỵ sĩ.

Lại thêm Ma Pháp Thánh Điện và Chiến Sĩ Thánh Điện quan hệ khá tốt. Chiến Sĩ Thánh Điện giúp đỡ họ nhiều, hai thánh điện phối hợp nhau phòng thủ Gia Lăng quan vững chắc như tường đồng.

Hơn một năm thánh chiến trôi qua, Gia Lăng quan nhận Liên Minh viện trợ ít nhất. Nhờ lực công kích mạnh mẽ của các ma pháp sư cường đại, thậm chí rất ít để ma tộc tấn công đầu tường.

Đại quân ma tộc bên ngoài Gia Lăng quan cũng khá mạnh. Trong tám ma thần có Địa Ngục Ma Thần Mã Nhĩ Ba Sĩ Đáo hạng năm dẫn đầu, trận thế tuy không thể so với bên Kỵ Sĩ Thánh Điện nhưng đừng quên hoàn cảnh tự nhiên phía Kỵ Sĩ Thánh Điện quá khắc nghiệt, Gia Lăng quan thì không có vấn đề này.

Đa số chủ lực Địa Ngục Ma đều ở ngoài Gia Lăng quan. Cùng lúc đó, trong tám ma thần thì có sáu vị xếp ba mươi hai hạng đầu trong bảy mươi hai Trụ Ma Thần. Dù là vậy chúng chỉ có thể giằng co với Gia Lăng quan. Tính ra thì thương vong hai bên thấp nhất trong thánh chiến

công phòng các quan ải. Có nhiều lúc đều là dùng ma pháp chiến đấu, ai cũng không phá được kết giới phòng ngự của đối thủ.

Qua hai ngày liên tục bay, đám Long Hạo Thần đã thấy Gia Lăng quan ở phía xa. Nhìn xuống từ bầu trời, đầu tiên trông thấy là hồ nước lớn bên cạnh Gia Lăng quan. Nước hồ trong suốt như gương, phản xạ ánh nắng, lấp lánh chói mắt. Diện tích Gia Lăng quan cực lớn, ít nhất là gấp ba lần Khu Ma quan. Đầu tường rộng rãi, vững chắc. Từ trên cao nhìn xuống có thể cảm nhận rõ ràng tòa hùng quan uy nghiêm hùng vĩ.

Hơn nữa tiến vào vùng đất này, Long Hạo Thần có thể rõ ràng cảm nhận được trong không khí dao động nguyên tố ma pháp mạnh hơn chỗ khác nhiều. Tuy hẳn không biết vì sao nhưng hoàn cảnh nơi này chắc là thích hợp với ma pháp sư nhất. Nếu trong nguyên tố ma pháp nồng đậm không có ám nguyên tố, vậy ma tộc ở đây sẽ không lấy được ích lợi.

Hàn Vũ nói với Long Hạo Thần.

"Đại ca, lúc chúng ta ở Kỵ Sĩ Thánh Điện thì tôi có nghe nói lực phòng ngự bên Gia Lăng quan là mạnh nhất. Chẳng qua Ma Pháp Thánh Điện khư khư bảo vệ mình, không muốn điều động nhiều ma pháp sư giúp đỡ thánh điện khác. Thật ra lực lượng họ tích lũy có đa số chưa chắc cần dùng. Điểm này bị hội nghị Liên Minh lên án khá nhiều."

"Hả?" Long Hạo Thần hơi kinh ngạc nhìn Hàn Vũ.

"Thánh chiến là việc của toàn nhân loại, chẳng lẽ Ma Pháp Thánh Điện chỉ nghĩ cho mình?" Long Hạo Thần nghi ngờ hỏi.

Hàn Vũ nói.

"Thật ra cũng không thể trách Ma Pháp Thánh Điện, bồi dưỡng một ma pháp sư cần tiêu hao tài nguyên lớn nhất trong các chức nghiệp giả. Đặc biệt là ma pháp sư cao cấp, mỗi người đối với Ma Pháp Thánh Điện đều là tài nguyên cực kỳ quý giá. Thế nên họ chỉ hỗ trợ mỗi mình Chiến Sĩ Thánh Điện, viện trợ bốn thánh điện khác thì ít hơn nhiều."

Tuy Hàn Vũ không nói rõ ràng Long Hạo Thần hơi hiểu được ẩn ý trong giọng nói của y.

Quan hệ giữa Kỵ Sĩ Thánh Điện và Ma Pháp Thánh Điện không hợp lắm. Dù sao hai thánh điện này luôn tranh đoạt vị trí đứng đầu Lục Đại Thánh Điện. Nhiều năm nay Ma Pháp Thánh Điện luôn ở vị trí thứ hai, sao chịu phục được? So đấu thực lực tổng hợp, trên thực tế ở nhiều khía cạnh thì Ma Pháp Thánh Điện còn hơn xa Kỵ Sĩ Thánh Điện. Chẳng qua Kỵ Sĩ Thánh Điện có sáu Thần Ấn vương tọa, sáu thần khí. Ba Thần Ấn kỵ sĩ lại có sức mạnh mà không ma pháp sư nào có thể một mình đối đầu được. Thế nên địa vị của họ luôn kém hơn Kỵ Sĩ Thánh Điện vài phần.

Đương nhiên trong Liên Minh, Kỵ Sĩ Thánh Điện có tiếng tốt hơn Ma Pháp Thánh Điện nhiều. Từ khi bắt đầu trận thánh chiến, Kỵ Sĩ Thánh Điện hỗ trợ năm quan ải khác nhiều hơn Ma Pháp Thánh Điện. Dĩ nhiên Kỵ Sĩ Thánh Điện cũng không trợ giúp bên Ma Pháp Thánh Điện bao nhiêu. Hai bên luôn giữ quan hệ cạnh tranh mập mờ.

Qua vài năm nữa là sẽ bắt đầu trận so đấu vị trí Liên Minh Thánh Điện. Đây cũng là trận so tài quan trọng nhất Liên Minh, còn trên cả thi đấu tuyển chọn Săn Ma Đoàn. Không biết lần này có thể cử hành trận so tài không, nếu thánh chiến cứ kéo dài thì chỉ sợ rằng rất khó.

Đang lúc Long Hạo Thần rơi vào suy tư thì ba bóng dáng như tia chớp bay hướng họ. Ba người Long Hạo Thần là từ đằng sau bay tới Gia Lăng quan, không che giấu tung tích nên hiển nhiên phía Gia Lăng quan đã phát hiện.

Rất nhanh, ba bóng người đã tới trước mặt họ. Chính là ba ma pháp sư, linh cánh sau lưng chứng minh thân phận họ, đều là cường giả trên cấp sáu của Ma Pháp Thánh Điện.

Áo choàng ma pháp của ba người màu sắc khác nhau. Ma pháp sư dẫn đầu tuổi trẻ kinh người, thoát nhìn chỉ khoảng ba mươi tuổi nhưng đôi linh cánh sau lưng đã khá rộng lớn, chỉ sợ tu vi trên cấp bảy. Ma

pháp sư ở tuổi như vậy đã có được tu vi cấp bảy thì rất khó gặp, hơn nữa vị ma pháp sư này cũng là quang thuộc tính, khuôn mặt cực đẹp trai.

Nhìn Long Hạo Thần mặc Kim Tinh Cơ Tòa chiến giáp, vị ma pháp sư quang hệ ngẩn ra, đặc biệt là trông thấy Thái Nhi đứng bên cạnh Long Hạo Thần thì càng lộ ra tia quái lạ.

Thái Nhi chẳng những xinh đẹp vô song, càng có khí chất khó thể hình dung, con gái bình thường không thể nào sánh bằng. Đây là do thể chất Thần Quyển Giả mang đến, cũng là Thái Nhi từ nhỏ tôi luyện Luân Hồi Linh Lô dần hình thành. Nếu nàng không mất trí nhớ thì loại khí chất này càng thêm rõ ràng, cũng sẽ càng lạnh lùng.

"Xin chào, kim Tinh Cơ Tòa kỵ sĩ, xin hỏi ba vị có chuyện gì không?" Ma pháp sư quang hệ rất nhanh đặt ánh mắt lên người Long Hạo Thần. Cười Vua Tinh Diệu Độc Giác Thú, lại thêm vào Kim Tinh Cơ Tòa chiến giáp, không cần nghi ngờ, hẳn mới là lãnh đạo của ba người này.

Long Hạo Thần khẽ mỉm cười, nói.

"Xin chào, lần này chúng tôi đến là tìm một người bạn, và nếu Gia Lăng quan có gì cần thì chúng tôi nguyện ý giúp đỡ Gia Lăng quan đối kháng ma tộc."

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 217

Ma Pháp Thánh Điện

Ma pháp sư quang hệ đáy mắt lóe tia sáng, mỉm cười nói.

"Vậy xin hỏi người tìm ai? Tạm thời Gia Lăng quan chúng tôi cố thủ không thành vấn đề."

Hàn Vũ ở một bên nhướn mày, bay lên trước nói.

"Có thể dẫn chúng tôi tiến vào Gia Lăng quan rồi nói tiếp?"

Tuy thanh niên ma pháp sư này ưu tú nhưng dù sao chỉ là tu vi cấp bảy. Long Hạo Thần mặc Kim Tinh Cơ Tòa chiến giáp, đại biểu địa vị của hắn trong Kỳ Sĩ Thánh Điện. Một ma pháp sư cấp bảy bình thường ở giữa không trung ngăn cản rồi hỏi này nọ, điều này hiển nhiên không hợp lý.

Ma pháp sư quang hệ ngây ra nhưng rất nhanh sắc mặt trở lại bình thường.

"Xin lỗi, tôi thất lễ. Xin ba người đi theo tôi." Nói rồi gã xoay người lại, kêu gọi hai đồng bạn bay hướng Gia Lăng quan.

Thế này sắc mặt Hàn Vũ mới dịu lại, cùng Tinh Vương bay xuống dưới.

Thải Nhi nhỏ giọng nói với Long Hạo Thần.

"Tôi không thích ánh mắt người hồi nãy."

Long Hạo Thần nhẹ gật đầu. Đương nhiên hắn cũng trông thấy mới này lúc ma pháp sư quang hệ nhìn Thái Nhi không hề có ý định che giấu. Nhưng hắn không quá quan tâm. Liên Minh do Lục Đại Thánh Điện hợp thành, hiện tại là lúc thánh chiến, tuy đối phương hành xử kém chút nhưng hắn không muốn so đo với đối phương.

Rất nhanh, sáu người bay đến không gian cách Gia Lăng quan chưa tới năm trăm mét. Ba ma pháp sư trước mặt thân hình đột nhiên lóe sáng, mơ hồ cảm giác từ người họ sinh ra ma pháp đậm đặc sau đó tiếp tục bay tới trước.

"Hàn Vũ, chờ chút đã." Long Hạo Thần đột nhiên kêu Hàn Vũ, cũng ngăn lại Tinh Vương.

"Đoàn trưởng, sao vậy?" Hàn Vũ nghi ngờ hỏi.

Khuôn mặt Long Hạo Thần đằng sau mặt nạ lộ ra vài phần nghi hoặc, nói.

"Dường như có kết giới phòng ngự, chúng ta không có ấn ký thông qua pháp trận, sẽ bị kết giới ngăn cản."

Nghe hắn nói vậy, Hàn Vũ nổi giận, tức giận hỏi ba ma pháp sư đã bay vào kết giới.

"Các người muốn gì?"

Ba ma pháp sư thấy ba người Long Hạo Thần không bay theo thì cũng ngây ra, ma pháp sư quang hệ dẫn đầu vẻ mặt kinh ngạc, áy náy vội vàng nói.

"Xin lỗi, tôi quên đưa ba vị ấn ký phong ấn. Thật sự xin lỗi." Nói xong gã lại bay ra, đưa ba ấn ký giống như lệnh bài có ma pháp nồng đậm cho ba người Long Hạo Thần.

Hàn Vũ nheo mắt, trầm giọng nói.

"Anh thật sự quên?"

Ma pháp sư quang hệ lập tức trầm mặt.

"Anh bạn kỵ sĩ này, anh có ý gì? Chẳng lẽ tôi cố ý ư?"

Hàn Vũ cười lạnh một tiếng.

"Là cố ý hay không chính anh rõ ràng."

Ma pháp sư quang hệ lạnh lạnh nói.

"Chẳng phải kỵ sĩ các người mạnh lắm sao? Thánh điện thứ nhất Liên Minh, dù không có ấn ký của tôi thì kết giới nho nhỏ này chắc không cản được các vị đâu? Không ngờ kỵ sĩ các người cũng sợ kết giới Ma Pháp Thánh Điện chúng ta!"

Nghe gã nói vậy làm Hàn Vũ bùng cháy lửa giận, đang muốn nổi giận thì bị Long Hạo Thần nâng tay ngăn cản.

"Chúng ta đi thôi." Long Hạo Thần chỉ bình thản nói một câu, để Tinh Vương bay vào trong kết giới.

Trên mặt ma pháp sư quang hệ lộ tia đắc ý.

Quả nhiên, khi Tinh Vương bay tới nơi lúc trước ba ma pháp sư tỏa ra ma pháp dao động mãnh liệt thì một tầng sáng trong suốt ngăn cản đường đi của họ.

Ấn ký phong ấn trong tay Long Hạo Thần và Thái Nhi tỏa ra ánh sáng nhu hòa, nhưng thân thể Tinh Vương thì không tiến vào trong được.

Đây hiển nhiên không phải quên mà rõ ràng là ma pháp sư quang hệ cố ý. Sao gã không biết ma thú cần ấn ký đặc biệt mới xuyên qua phong ấn được?

Long Hạo Thần quay người lại, lạnh lùng nhìn ma pháp sư quang hệ. Thái Nhi ở trước mặt hẩn đột nhiên động.

Sát khí lạnh liệt phát ra từ người Thái Nhi, ngay sau đó, luồng sáng xám lạnh lèo chém xuống.

Chỉ nghe trong không khí vang lên tiếng xé rách chói tai. Phong ấn xuất hiện một ấn ký đen, ngay sau đó, ấn ký đen chớp mắt vỡ lộ ra từng điểm sáng. Tinh Vương giương đôi cánh mang theo Long Hạo Thần và Thái Nhi bay vào, xuyên qua kết giới.

Hàn Vũ theo sát phía sau, nhờ vào ấn ký phong ấn bay vào trong kết giới.

Ba ma pháp sư ngơ ngác tại chỗ.

Họ, họ thật sự phá vỡ phong ấn?

Nên biết uy lực phong ấn của Ma Pháp Thánh Điện tuy không quá mạnh nhưng ngăn cản cường giả cấp chín không thành vấn đề, chuyên môn phòng ngự ma tộc trên không trung. Hiệu quả phòng ngự cực tốt, còn có tác dụng báo động trước.

Ma pháp sư quang hệ chỉ muốn khó xử đám Long Hạo Thần một phen. Dù sao theo cách ăn mặc thì Long Hạo Thần và Hàn Vũ là kỵ sĩ. Gã chỉ muốn đợi Long Hạo Thần lại mở miệng thì sẽ giúp họ cùng đi vào kết giới. Không ngờ họ thật dám ra tay với kết giới Ma Pháp Thánh Điện, hơn nữa ra tay không phải kỵ sĩ mà là cô gái xinh đẹp kia. Nàng mới bộc phát ra sát khí làm ma pháp sư quang hệ toàn thân lạnh run. Đây là tu vi cỡ nào mới có thể làm được!

Tinh Vương bay vào trong kết giới, lần này Long Hạo Thần không chờ ba vị ma pháp sư, trực tiếp bay vào trong Gia Lăng quan. Người kính ta một tấc, ta kính người một mét. Lúc trước Long Hạo Thần đã nhìn nhận, nhưng làm Đại Kỵ Thánh kỵ sĩ trưởng Kỵ Sĩ Thánh Điện, hẳn không thể nhìn quá mức.

Ma pháp sư quang hệ lấy lại bình tĩnh, vội vàng đập cánh đuổi theo ba người Long Hạo Thần.

Mắt thấy đám Long Hạo Thần sắp tiến vào Gia Lăng quan, mười mấy bóng người đột nhiên từ bên dưới bay lên đánh hướng họ.

"Đừng ra tay!" Vang lên thanh âm già nua, mười mấy bóng người lập tức tách ra, vây ba người Long Hạo Thần vào trong.

Tinh Vương giang đôi cánh bành bồng giữa không trung.

Cản đường họ vẫn là ma pháp sư, dẫn đầu là một ông lão, đôi cánh sau lưng rộng tới tám mét. Quanh người ông dao động nguyên tố ma pháp gần như dính đặc biểu thị thân phận cao quý.

"Kim Tinh Cơ Tòa kỵ sĩ? Xin chào, là các người xúc động kết giới ma pháp?"

Lão ma pháp sư nhìn thấy Kim Tinh Cơ Tòa chiến giáp trên người Long Hạo Thần, thoáng chốc biến mất địch ý, hướng Long Hạo Thần hành lễ ma pháp sư.

Long Hạo Thần đưa tay phải ngang ngực đáp lễ.

"Chào người, tôi là Đại Lý Thánh kỵ sĩ trưởng Kỵ Sĩ Thánh Điện, người có thể gọi tôi là Kim Tinh số mười hai. Là chúng tôi phá kết giới nhưng chỉ do hiểu lầm."

Ma pháp sư quang hệ đã mang theo hai đồng bạn bay tới, trông thấy lão ma pháp sư này thì biến sắc mặt, tiến lên hành lễ.

"Xin chào Phí trưởng lão."

Nhìn thấy gã, sắc mặt Phí trưởng lão dịu vài phần.

"Hiên Viên, đây là sao? Vì sao Đại Lý Thánh kỵ sĩ trưởng phá kết giới chúng ta?"

Ông vừa nói ra liền lộ Ma Pháp Thánh Điện ương ngạnh. Long Hạo Thần là Đại Lý Thánh kỵ sĩ trưởng, ông lại hỏi người của mình, hơn nữa

nói lời không chút khách sáo.

Hiên Viên Viêm có chút lúng túng chặn đầu nói.

"Phí trưởng lão, là lỗi của tôi, tôi quên đưa cho Thánh kỵ sĩ trưởng ấn ký phong ấn, tọa kỵ của người ấy không thể thông qua, nên họ phá kết giới tự mình đi vào."

Nghe gã nói vậy, Phí trưởng lão nhướng mày, mỉm cười với Long Hạo Thần, nói.

"Thì ra là hiểu lầm, tu vi của Đại Lý Thánh kỵ sĩ trưởng thật cao!"

Long Hạo Thần bình thản cười nói.

"Không dám, xin trưởng lão dẫn chúng tôi vào thành."

Phí trưởng lão không trách Hiên Viên Viêm, ngược lại châm chích hãnh một câu, nhưng Long Hạo Thần làm như không nghe thấy. Nơi này là Gia Lăng quan, hãnh đến đối kháng ma tộc chứ không phải tìm Ma Pháp Thánh Điện gây sự. Người ta bao che khuyết điểm thì cứ bao đi.

"Mời." Phí trưởng lão liếc Hiên Viên Viêm rồi mới dẫn Long Hạo Thần bay vào trong Ngự Long quan, vài ma pháp sư lập tức tản ra hai bên.

Hiên Viên Viêm nhìn bóng lưng đám Long Hạo Thần, mắt lóe tia sáng lạnh.

"Kỵ Sĩ Thánh Điện phái Đại Lý Thánh kỵ sĩ trưởng đến làm gì?"

Tuy Long Hạo Thần chưa nói xấu gã nhưng sự bỏ qua càng khiến gã giận dữ. Từ khi Phí trưởng lão xuất hiện, Long Hạo Thần thậm chí không thèm liếc mắt nhìn gã một cái. Đối với tinh anh Ma Pháp Thánh Điện như gã thì là đả kích cực lớn.

Phí trưởng lão dẫn ba người Long Hạo Thần rơi vào Gia Lăng quan. Tình Vương bốn vó đạp đất, Long Hạo Thần mang theo Thái Nhi bay xuống. Đây là lễ tiết, ở địa bàn người ta, không chiến đấu mà cưới tọạ kỵ là không lễ phép.

Phí trưởng lão thầm gật đầu, lòng nghĩ vị Đại Lý Thánh kỵ sĩ trưởng này tính tình khá tốt. Ông hiểu rõ tính cách Hiên Viên Viêm, nhất định là gã khiêu khích người ta. Chẳng qua việc liên quan tranh giành địa vị giữa Ma Pháp Thánh Điện và Kỵ Sĩ Thánh Điện, nên ông không thể không nghiêng về Hiên Viên Viêm. Nhưng biểu hiện của Long Hạo Thần khiến ông sinh ra vài phần hảo cảm.

"Thánh kỵ sĩ trưởng, tôi trước tiên mang người đi thánh điện chúng tôi nghỉ ngơi. Chờ lát nữa lập tức thông báo điện chủ." Phí trưởng lão có hảo cảm với Long Hạo Thần, lời nói cũng khách sáo nhiều. Lấy thân phận Thánh kỵ sĩ trưởng Kỵ Sĩ Thánh Điện, đủ để gặp mặt điện chủ Ma Pháp Thánh Điện.

"Vậy làm phiền người." Long Hạo Thần nói. "A, đúng rồi, xin hỏi người một điều, Lâm Hâm có khỏe không? Chính là cháu của phó điện chủ quý thánh điện, Thánh Ma Đạo Sư Lâm Thần."

Ông nội Lâm Hâm tuy là Thánh Ma Đạo sư cấp tám nhưng cũng là phó điện chủ, chủ yếu phụ trách những việc của Ma Pháp Thánh Điện tại Liên Minh Thánh Điện. Phó điện chủ Lục Đại Thánh Điện trong Liên Minh cơ bản đều là đỉnh cấp tám. Chủ yếu là vì thực lực càng mạnh đều giữ lại thánh điện của mình. Mấy vị phó điện chủ đa phần có cống hiến rất lớn cho thánh điện của mình, được phá cách nâng đỡ.

"Người quen biết Lâm Hâm?" Phí trưởng lão kinh ngạc nhìn Long Hạo Thần.

Long Hạo Thần gật đầu nói.

"Phải! Lâm Hâm là bạn tốt của tôi."

Phí trưởng lão nghe hần nói vậy, sắc mặt biến quái lạ. Biểu tình của ông hù dọa Long Hạo Thần.

"Làm sao vậy? Phí trưởng lão, chẳng lẽ Lâm Hâm xảy ra chuyện gì?" Long Hạo Thần vội vàng hỏi.

"Không có, đương nhiên là không." Phí trưởng lão vội nói. "Lâm đoàn trưởng khỏe lắm, tôi mang người đi nghỉ ngơi sau đó thông báo ngài ấy đến gặp người."

"Đoàn trưởng? Lâm Hâm là đoàn trưởng đoàn gì?" Hàn Vũ ở một bên kiểm không được tò mò hỏi.

Phí trưởng lão mỉm cười nói.

"Lâm Hâm hiện giờ là chấp chương Ma Pháp Thánh Điện đệ nhất ma pháp sư đoàn, có năm trăm ma pháp sư hỏa hệ làm thuộc hạ, là trụ cột vững chắc Gia Lăng quan chúng tôi đối kháng ma tộc."

Hàn Vũ nghe ông nói vậy thì bật cười.

"Con nhà quan có khác! Hần không biết cả công kích vậy mà có thể chỉ huy một đại quân ma pháp sư."

Phí trưởng lão nghiêm túc nói.

"Vị kị sĩ này, xin thu lại lời nói. Lâm đoàn trưởng là dựa vào cống hiến cho Gia Lăng quan, tích lũy quân công trở thành đoàn trưởng đệ nhất ma pháp sư đoàn, không hề liên quan đến phó điện chủ Lâm Thần. Huống chi ai nói ngài ấy không biết công kích? Sức chiến đấu của Lâm đoàn trưởng là giỏi nhất trong ma pháp sư cùng cấp. Coi như là ma pháp sư tu vi cao hơn ngài ấy, trên chiến trường phát huy ra tác dụng cũng chưa chắc bằng ngài ấy."

Hàn Vũ ngẩn ra, bật cười nói.

"Chẳng lẽ tôi không hiểu hẳn bằng ông ư? Tôi và hẳn cùng đội Săn Ma Đoàn. Khi nào thì hẳn biết ma pháp công kích vậy?"

Phí trưởng lão kinh ngạc nói.

"Anh bạn với Lâm đoàn trưởng là cùng đội Săn Ma Đoàn? Nhưng ma pháp công kích của Lâm đoàn trưởng đích thực rất mạnh!"

Hàn Vũ không cãi nữa, mỉm cười nói.

"Có lẽ vậy. Lâu rồi tôi không gặp hẳn, nói không chừng hẳn lại học được cái gì. Đợi gặp rồi sẽ biết thôi."

Ma Pháp Thánh Điện là một tòa cung điện to lớn. Từ kiến trúc có thể thấy mức độ nguy nga của nó. Thánh điện cao tới sáu tầng, cung điện to lớn này là kiến trúc cao nhất cả Gia Lăng quan. Chỉ tầng một độ cao đã hơn hai mươi mét. Phong cách kiến trúc cổ kính trang nhã, đỉnh tầng có hình sao sáu cánh to lớn. Xung quanh sao sáu cánh là các luồng sáng đại biểu các loại thuộc tính ma pháp, xoay tròn quanh sao sáu cánh, chắc là pháp trận đặc biệt nào đó.

Đi vào Ma Pháp Thánh Điện là một đại sảnh cực rộng rãi. Khung đỉnh cao lớn, trang sức hoa lệ, xa hoa mà không tục tằn. Có thể tùy thời thấy dấu hiệu ma pháp. Vách tường xung quanh đều tràn đầy văn tự tinh linh cao cấp. Đi vào nơi này, có thể rõ ràng cảm giác các loại nguyên tố thuộc tính trong không khí dao động mạnh hơn bên ngoài trên gấp đôi. Chẳng qua vì là các loại thuộc tính nên có chút hỗn loạn.

Nhưng nguyên tố ma pháp dính đặc cũng đủ cho người cảm giác rung động. Người bình thường vào đây, sẽ cảm nhận được không khí khác với chỗ khác.

Mé bên trong đại sảnh có sáu pho tượng to lớn. Hai pho tượng tận cùng bên trong có màu vàng và đen. Bên ngoài chút là bốn pho tượng, lam, đỏ, vàng chanh, xanh. Sáu pho tượng hình dạng khác nhau. Pho tượng vàng và lam là nữ giới, bốn pho tượng còn lại là nam giới.

Sáu pho tượng này là sáu vị thần nguyên tố mà Ma Pháp Thánh Điện thờ phụng, đại biểu cho thủy, hỏa, thổ, phong, quang minh và hắc ám.

Ma pháp sư thuộc tính khác nhau, không chỉ có sáu loại thuộc tính này, còn có số ít như thuộc tính lôi điện, băng. Nhưng Ma Pháp Thánh Điện cho rằng tất cả thuộc tính khác lấy sáu thuộc tính nguyên tố làm cơ sở, vậy nên sáu nguyên tố này chính là căn bản của tất cả ma pháp. Thần Nguyên Tố chính là thần linh tối cao họ tôn thờ.

Ba người Long Hạo Thần biết quy tắc Ma Pháp Thánh Điện, cùng tiến lên trước khom người hành lễ hướng sau pho tượng.

Khoảnh khắc này xuất hiện hình ảnh kỳ lạ. Pho tượng Quang Minh Nữ Thần bên trong sáng lên một cái, tỏa ra ánh vàng nhu hòa.

Phí trưởng lão kinh ngạc. Nên biết rằng sáu pho tượng nguyên tố không phải tùy tiện đặt tại đây, thật sự là sáu vị Thần Nguyên Tố để lại thần tích trên thế giới này. Các tiền bối Ma Pháp Thánh Điện nghĩ hết cách mới tụ tập lại thần tích cùng một chỗ, tập trung trong Ma Pháp Thánh Điện. Kết giới cường đại của Gia Lăng quan lấy sáu pho tượng làm cột trụ. Có thể nói, sáu pho tượng cùng một chỗ chính là thần khí toàn thuộc tính, là báu vật quý nhất của Ma Pháp Thánh Điện.

Lúc này, pho tượng đại biểu cho Quang Minh Nữ Thần tỏa ánh sáng, ý nghĩa bị lực lượng tương đồng dẫn động. Lúc trước Phí trưởng lão luôn quan sát ba người Long Hạo Thần, mới rồi họ không hề làm cái gì!

Đây là sao?

Điều khiến Phí trưởng lão giật mình còn ở phía sau. Pho tượng Quang Minh Nữ Thần tỏa ánh sáng vàng nhu hòa dần tụ tập hóa thành cột sáng vàng bao phủ Long Hạo Thần, khiến Kim Tinh Cơ Tòa chiến giáp trên người hắt tỏa ánh sáng da cam càng thêm chói mắt lung linh.

Trong đại sảnh Ma Pháp Thánh Điện không chỉ có vài người họ! Còn có người khác. Khi pho tượng Quang Minh Nữ Thần hiển lộ thần tích thì

họ lập tức bị tắt cả chú ý.

Long Hạo Thần không ngờ rằng sẽ xảy ra tình trạng như vậy. Bị ánh sáng vàng bao phủ, Quang nguyên tố ấm áp xuyên qua cơ thể hắn, nói không nên lời thoải mái. Trong cảm nhận của hắn, pho tượng Quang Minh Nữ Thần tựa như người mẹ an ủi con mình. Sẽ không tăng thực lực cho hắn nhưng xoa dịu tâm linh hắn.

Quang nguyên tố từ Quang Minh Nữ Thần tỏa ra rất kỳ lạ, không có linh lực dao động nhưng cực kỳ tinh thuần. Tâm linh Long Hạo Thần lần nữa được thanh tẩy, tựa như lúc hắn được đến Nhật Nguyệt Thần Oa tắm suối.

Đây chính là cơ hội tốt không thể cầu! Linh lực có thể thông qua không ngừng nỗ lực tu luyện, nhưng muốn tiêu trừ tạp chất trong lòng thì khó hơn luyện linh lực rất nhiều. Nhất định phải lấy tâm tình bình thản tu luyện thời gian dài mới làm được. Đối với Long Hạo Thần là con trai quang minh thì nội tâm càng tinh thuần, cảm giác với Quang nguyên tố càng biến mạnh. Dù là tu luyện hay sử dụng kỹ năng sẽ có hiệu quả tốt hơn.

Pho tượng Quang Minh Nữ Thần không tỏa sáng quá lâu, chỉ mười giây thì ánh sáng tắt, mọi thứ trở về bình thường.

Nhưng chỉ giây lát ngắn ngủi, trong đại sảnh Ma Pháp Thánh Điện có ít nhất mười mấy ma pháp sư dừng chân xem xét, ánh mắt tràn đầy kinh ngạc.

Mắt thấy ánh sáng vàng biến mất, Phí trưởng lão bước nhanh tới bên cạnh Long Hạo Thần, sốt ruột hỏi.

"Tôn kính Thánh kỵ sĩ trưởng, mới, mới rồi sao người làm được vậy? Thật khó thể tin tưởng."

Lúc này Long Hạo Thần cũng tỉnh lại khỏi cảm giác thoải mái tắm trong Quang nguyên tố. Hắn lắc đầu nói.

"Tôi không làm gì hết. Đường như mọi thứ cứ tự nhiên xuất hiện, loại hiện tượng này đặc biệt lắm sao?"

Phí trưởng lão không hề chần chờ nói.

"Dĩ nhiên là rất đặc biệt. Lần trước pho tượng nguyên tố hiện thần tích là khi điện chủ kế vị. Điện chủ đại nhân là sứ giả phong nguyên tố. Khi đó pho tượng Thần Phong Nguyên Tố xuất hiện thần tích giống như người bây giờ vậy. Năm đó tôi có vinh hạnh theo lão sư chứng kiến hình ảnh ấy. Nếu tôi nhớ không lầm, thần tích đó chỉ kéo dài vài giây, không lâu bằng của người. Người xác định thật sự không làm cái gì ư?"

Long Hạo Thần lắc đầu nhưng không nói gì thêm. Ma pháp sư xung quanh không hề tản ra, tất cả đều dùng ánh mắt kinh ngạc nhìn chăm chăm Long Hạo Thần.

Trong đó một nữ ma pháp sư tuổi trẻ tiến lên vài bước, không hề khách sáo nói.

"Người đại biểu Kỳ Sĩ Thánh Điện thị uy với chúng ta ư?"

Bộ dáng nữ ma pháp sư này rất đẹp, vóc người thon dài, áo choàng ma pháp sư màu xanh càng hiện ra gọn gàng. Cột tóc xanh bao lấy mái tóc dài màu đen, cột tóc khảm viên bảo thạch xanh hình thoi, tay phải cô nắm pháp trượng. Pháp trượng màu xanh trong suốt, tựa như khối thủy tinh xanh. Đỉnh trượng khảm một viên bảo thạch cỡ trứng vịt, kỳ lạ là bảo thạch trong suốt này có luồng gió xanh không ngừng xoay vòng, tựa như trong bảo thạch cất giữ vòi rồng vậy.

Long Hạo Thần nhướng mày, trầm giọng nói.

"Lục Đại Thánh Điện là một nhà, cùng là Liên Minh Thánh Điện. Vị ma pháp sư này, xin ăn nói cẩn thận."

Thiếu nữ ma pháp sư không thèm để ý Long Hạo Thần, nói với Phí trưởng lão.

"Trưởng lão, tôi phải báo cho lão sư chuyện vừa rồi."

Phí trưởng lão gật đầu, nói.

"Vừa lúc, tôi định đi tìm điện chủ đại nhân. Cô nói với điện chủ, Đại Lý Thánh kỵ sĩ trưởng Kỵ Sĩ Thánh Điện đã đến."

"Đại Lý Thánh kỵ sĩ trưởng? Biết rồi." Thiếu nữ ma pháp sư thậm chí không chào hỏi Long Hạo Thần, lập tức xoay người rời đi.

Vài ma pháp sư khác cũng tản ra.

Phí trưởng lão có chút áy náy nói với Long Hạo Thần.

"Xin lỗi, Thánh kỵ sĩ trưởng, Đàm Hoàn đã thất lễ, tôi thay cô ta xin lỗi người."

Hàn Vũ lạnh lùng nói.

"Cô ta là ai? Thất lễ với Thánh kỵ sĩ trưởng chúng tôi như vậy, chuyện này chúng tôi nhất định sẽ báo cáo hướng Liên Minh."

Phí trưởng lão cười khổ nói.

"Cô gái này cả tôi cũng không cai quản được. Cô ta là đệ tử đích truyền của điện chủ đại nhân, là đệ tử duy nhất, luôn mắt cao hơn đầu, tên là Đàm Hoàn. Đã mười sáu tuổi vẫn chưa có hôn ước. Nhưng cô ta có tư cách kiêu ngạo, tuổi nhỏ vậy đã có tu vi cấp bảy bậc ba. Cô ta cùng với Hiên Viên Viêm, Lâm Hâm là tam anh tài tuổi trẻ Ma Pháp Thánh Điện, đều là trong vòng ba mươi tuổi đạt tới cấp bảy."

Hàn Vũ vui mừng nói.

"Lâm Hâm cũng đã đột phá cấp bảy? Vậy tốt quá rồi. Đoàn trưởng, chúng ta có thể..."

Y vừa nói đến đây liền bị Long Hạo Thần liếc mắt ý bảo im miệng. Hàn Vũ nhận ra mình lỡ lời, vội vàng câm miệng.

Nhưng y kêu lên đoàn trưởng khiến Phí trưởng lão chú ý. Lúc trước Hàn Vũ có nói y và Lâm Hâm là đồng bạn một đội Săn Ma Đoàn. Y kêu Long Hạo Thần là đoàn trưởng, chẳng phải nói lên mấy người họ là cùng đội Săn Ma Đoàn? Mỗi một lần tuyển chọn Săn Ma Đoàn đều có giới hạn tuổi tác. Nếu Long Hạo Thần là đoàn trưởng của họ, dù tuổi lớn hơn cũng sẽ không cách biệt bao nhiêu.

Nhưng hẳn mặc là Kim Tinh Cơ Tòa chiến giáp đại biểu cho cường giả thấp nhất là cấp tám! Hơn nữa trong kỵ sĩ cấp tám, có thể trở thành Kim Tinh Cơ Tòa kỵ sĩ đều là người giỏi nhất, thậm chí rất có thể là Thần Thánh kỵ sĩ cấp chín.

Lấy tuổi cỡ như Hàn Vũ, Lâm Hâm trở thành một Kim Tinh Cơ Tòa kỵ sĩ, đây hoàn toàn là không thể nào. Ít nhất trong lòng Phí trưởng lão tuyệt đối không tin sẽ có thiên tài như vậy xuất hiện. Hơn nữa Kim Tinh Cơ Tòa kỵ sĩ này còn là Đại Lý Thánh kỵ sĩ trưởng, mặc Kim Tinh Cơ Tòa chiến giáp cấp sử thi, nên là cường giả mạnh nhất trong Thích Khách Thánh Điện. Cần cống hiến to lớn cho Kỵ Sĩ Thánh Điện mới có thể lấy được vinh dự này. Thánh kỵ sĩ trưởng trước kia là Hàn Khiêm, nay là người phát ngôn của điện chủ Kỵ Sĩ Thánh Điện, minh chủ Liên Minh Dương Hạo Hàm.

Nhưng Phí trưởng lão không hỏi ra nghi ngờ trong lòng. Một là vì địa vị của ông chưa thể sánh ngang với Long Hạo Thần, hai là không tiện dò hỏi bí mật của người ta. Quang thuộc tính Long Hạo Thần đã chứng minh hẳn không thể nào là nội gian.

Theo trưởng lão dẫn dắt, ba người Long Hạo Thần được mang tới tầng hai Ma Pháp Thánh Điện, ở trong ba căn phòng.

Ba người Long Hạo Thần một đường một mỗi, đơn giản tắm rửa, ăn chút đồ ăn Ma Pháp Thánh Điện đưa tới, ba người tụ tập trong phòng Long Hạo Thần.

"Ma Pháp Thánh Điện đối với chúng ta không tốt lắm nhỉ!" Long Hạo Thần mỉm cười nói.

Hàn Vũ cúi kính bái.

"Đâu chỉ không tốt, chính xác hơn là đối địch."

Long Hạo Thần nhú mày, trầm giọng nói.

"Không ngờ quan hệ giữa Ma Pháp Thánh Điện và Kỵ Sĩ Thánh Điện chúng ta đã biến căng thẳng như vậy. Cứ tiếp tục thế này chỉ sợ mai sau xảy ra chuyện lớn. Hiện tại cường địch còn đang bên ngoài, nếu kết thúc chiến tranh rồi vẫn giống thế, vậy thì không cần ma tộc công kích, nội bộ Liên Minh chúng ta tự động sụp đổ."

Hàn Vũ gật đầu nói.

"Mâu thuẫn giữa Kỵ Sĩ Thánh Điện chúng ta và Ma Pháp Thánh Điện đã có từ lâu. Gần như mỗi lần so tài định xếp hạng thánh điện thì chung kết đều là hai thánh điện chúng ta giằng co. Ma Pháp Thánh Điện luôn bị chúng ta đè ép, họ cam tâm tình nguyện mới là kỳ. Thế nên trong các công việc tại Liên Minh, tuy không nói là đối đầu với chúng ta nhưng quan hệ không quá tốt."

Long Hạo Thần nói.

"Đợi Lâm Hâm đến rồi nói tiếp. Nghe ý của Phí trưởng lão mới rồi thì hiện giờ thân phận của Lâm Hâm trong Ma Pháp Thánh Điện không thấp, hy vọng anh ta có thể hòa giải vài phần."

Đang lúc họ nói chuyện thì bên ngoài truyền đến thanh âm cung kính.

"Thánh kỵ sĩ trưởng đại nhân, điện chủ mời ngài."

Ba người Long Hạo Thần liếc nhau, cùng đứng dậy.

Ngoài cửa, một thanh niên ma pháp sư chờ tại đó, trông thấy Long Hạo Thần lập tức làm động tác mời.

Khi Thái Nhi và Hàn Vũ muốn theo sau thì bị ma pháp sư cản lại.

"Xin lỗi hai vị, điện chủ chỉ muốn gặp Thánh kỵ sĩ trưởng đại nhân."

Vốn Hàn Vũ đã nhịn tức no bụng, giờ bị ngăn cản định bùng nổ thì Long Hạo Thần lấy lại tinh thần lắc đầu với y, Hàn Vũ đành nén giận.

"Các người về phòng nghỉ ngơi trước đi, tôi đi chốc lát sẽ quay về, nói không chừng lát nữa Lâm Hâm sẽ tới tìm."

Long Hạo Thần đi theo ma pháp sư thẳng tới đỉnh tầng Ma Pháp Thánh Điện. Lối vào đỉnh tầng là cánh cửa ánh sáng cao đến ba mét.

Đi qua cửa ánh sáng, Long Hạo Thần giật nảy người.

Sau cánh cửa là một không gian cực kỳ rộng lớn, ít nhất lớn hơn bên ngoài trông thấy Ma Pháp Thánh Điện nhiều. Nguyên tố ma pháp dao động càng thêm dấn đặc và tinh thuần.

Đại sảnh to lớn đến vài trăm mét, xung quanh là các cánh cửa. Chính giữa đại sảnh có một ngôi sao sáu cánh lấp lóe ma pháp. Thanh niên ma pháp sư dẫn Long Hạo Thần tới góc sao sáu cánh, nói.

"Xin ngài bước lên ma pháp trận, là có thể tiến vào phòng làm việc của điện chủ đại nhân."

Long Hạo Thần hơi tò mò hỏi.

"Tầng này là chỗ nào vậy?"

Thanh niên ma pháp sư nói.

"Mỗi một gian phòng nơi đây đều là sân đấu luyện, còn là chỗ ở của một ít ma pháp sư cấp cao. Chỉ có tiền bối tu vi cỡ Thánh Ma Đạo Sư trở lên mới ở đây được."

Long Hạo Thần trông thấy sự kiêu ngạo trong mắt thanh niên ma pháp sư. Hắn không nói gì, bước ra một bước, tiến vào ma pháp trận sao sáu cánh.

Ánh sáng chợt lóe, ngay sau đó hắn đã đi tới một không gian riêng biệt.

Xung quanh là ánh sáng sáu nguyên tố quang, thủy, hỏa, thổ, phong, quang minh, hắc ám, hơi thở nồng đậm ập vào mặt. Chỉ nhờ vào thị giác thì không cách nào xuyên qua ánh sáng vụn vụn này. Long Hạo Thần mở ra tinh thần lực mới mơ hồ cảm nhận dường như đây là một không gian riêng, chẳng qua có tia liên hệ mỏng manh với không gian của mình.

"Tinh thần lực rất mạnh. Nếu Thánh kỵ sĩ trưởng muốn trở thành một ma pháp sư thì thành tựu nhất định sẽ khiến người chấn kinh." Vang lên thanh âm già nua.

Ánh sáng vụn vụn xung quanh đột nhiên biến đổi, một ông lão mặt tươi cười xuất hiện trước mắt Long Hạo Thần. Cảnh tượng hư ảo cũng biến chân thực.

Ông lão này mặc áo choàng xanh mộc mạc. Bề mặt áo choàng không có chút nguyên tố dao động, trong tay cũng không có pháp trượng, thoạt nhìn chỉ là ông già bình thường mà thôi. Dáng người không cao, bụng lại không nhỏ, thân thể mập mạp hợp với khuôn mặt tươi cười cho người cảm giác thân thiện.

Bên cạnh ông lão chính là ma pháp sư phong hệ Đàm Hoàn lúc trước Long Hạo Thần từng gặp. Lúc này cô dùng ánh mắt hơi cảnh giác nhìn chằm chằm Long Hạo Thần.

"Xin chào Lý điện chủ. Tôi là Đại Lý Thánh kỵ sĩ trưởng Kỵ Sĩ Thánh Điện, Kim Tinh số mười hai. Đây là thư tín long điện chủ Kỵ Sĩ Thánh Điện chúng tôi gửi đến ngài." Nói xong hắn khom người hành lễ với Lý điện chủ.

Điện chủ mập mạp Ma Pháp Thánh Điện có tên là Lý Chính Trực, cái tên cực nhà quê nhưng thực lực mạnh số một số hai trong toàn Liên Minh. Tuyệt đối đừng tưởng bề ngoài ông thân thiện thì người hiền lành,

kỳ thực trong cường giả đứng đầu Liên Minh, ông cứng rắn nhẫn tâm nhất.

Năm đó ông từng một mình xâm nhập lãnh địa ma tộc, trước sau thi triển cấm chú ở sáu hành tinh ma tộc. Ma Thần Hoàng giận dữ, mời Nguyệt Ma Thần A Gia Lô tư truy sát ông vạn dặm, gần như xuyên qua cả ma tộc. Ai thắng ai bại không thể nói rõ, nhưng ít nhất điện chủ Lý Chính Trực còn đang lành lặn. Điều này khiến ông thành danh, thúc đẩy ông trở thành người cầm quyền đương thời của Ma Pháp Thánh Điện.

Nhìn Long Hạo Thần khom người, mắt Lý Chính Trực lộ ra tia sâu thẳm, mỉm cười nói.

"Thánh kỵ sĩ trưởng không cần khách sáo."

Nói xong ông nâng lên tay phải, có thể trông thấy luồng sáng xanh lan tràn hướng Long Hạo Thần. Thoạt nhìn là muốn diu hãm, nhưng khi ánh sáng xanh đánh vào người Long Hạo Thần, động lực thúc đẩy mạnh mẽ khiến Long Hạo Thần kinh ngạc.

Ông ta đang thử mình? Bản thân Long Hạo Thần không có lòng háo thắng, nhưng làm Thánh kỵ sĩ trưởng Kỵ Sĩ Thánh Điện, lúc này hãn không thể nhất gan lùi lại.

Thân thể nhúc nhích, khí thế của Long Hạo Thần thoáng chốc biến đổi. Một tầng sáng vàng nhạt từ Kim Tinh Cơ Tòa chiến giáp lan tràn ra, có tiếng kêu ù ù khe khẽ.

Hình ảnh kỳ diệu xuất hiện. Lúc luồng sáng xanh đánh vào người Long Hạo Thần thì hết sức đẩy hãm, nhưng khi tầng sáng vàng xuất hiện trên người Long Hạo Thần, lực đẩy biến thành bao trùm cả người Long Hạo Thần. Sắc xanh và vàng giao nhau, thoạt nhìn huyền lệ mà không có gì khác thường.

Nữ ma pháp sư Đàm Hoàn đứng một bên tròn tròn mắt. Đây là lần đầu tiên cô thấy người dùng cách này hóa giải thử nghiệm của lão sư.

Tuy Long Hạo Thần là kỳ sĩ quang thuộc tính, nhưng bây giờ cho cô cảm giác tựa như dung nhập vào linh lực phong hệ Lý Chính Trực phóng ra, hai bên không phân chia rồi lại tách biệt rõ ràng. Linh lực của Lý Chính Trực hiển nhiên không thể đẩy được Long Hạo Thần.

"Giỏi." Lý Chính Trực khen ngợi, nói. "Bất động như núi, ngưng như đá, linh lực nội uẩn. Nếu ta không cảm giác sai, kỹ năng này của Thánh kỳ sĩ trường chắc là tự sáng chế. Lợi dụng nguyên tố cộng hưởng tần suất hòa cùng linh lực phong hệ của ta, do đó khiến linh lực không hề có lực công kích của ta dung hợp với linh lực của người. Càng khiến ta kinh ngạc là kỹ năng này có thể kết hợp với Thần Ngự Thuần, hơn nữa dùng thân thể sử dụng, thật khiến người thán phục! Xem ra Kỳ Sĩ Thánh Điện lại xuất hiện một vị cường giả tuyệt thế, khiến người hâm mộ."

Long Hạo Thần cung kính nói.

"Lý điện chủ quá khen. Người tài giỏi tựa như biển rộng, tôi chẳng qua là chiếc thuyền nhỏ."

Hắn nói lời này hoàn toàn phát ra tận đáy lòng. Tuy hắn dùng Quang Chi Đăng Dạng bản tiến hóa chống lại linh lực của Lý Chính Trực trùng kích, nhưng linh lực đó tựa như biển rộng mênh mông bao phủ lấy hắn. Muốn lao ra khỏi đó trừ phi hắn dùng kỹ năng cực mạnh trùng kích mới được.

Lý Chính Trực cười ha ha nói.

"Tới đây, để ta xem lão Long viết cái gì." Nói rồi ông vẫy tay hướng Long Hạo Thần, một luồng sáng xanh biến thành hình dây nhẹ vòng quanh quyền trục trong tay Long Hạo Thần, khẽ giật, quyền trục bay hướng ông.

Tận mắt nhìn thấy mới biết, tuy thi triển linh lực rất ít nhưng dùng linh lực tựa như con rắn di chuyển tự nhiên nhưng không có chút linh lực tán ra ngoài, căn bản là tiêu hao cường độ linh lực. Lực khống chế này Long Hạo Thần đó giờ ít thấy. Mới biết người có tiếng tăm không phải

giá áo túi cơm. Thực lực của Lý điện chủ cho hẳn cảm giác sâu sắc khó lường.

Lý Chính Trực nâng tay liên tục chỉ vào quyển trục, không cần Long Hạo Thần hướng dẫn cách mở thì quyển trục đã tự mở ra. Đừng coi thường ông chỉ vài cái nhìn như đơn giản kỳ thật là một ma pháp mở pháp trận quyển trục. Hơn nữa pháp trận này do chính Thần Ấn ký sĩ Long Thiên Ấn chế tạo.

Lại thêm Long Hạo Thần có thể cảm nhận rõ ràng Lý Chính Trực không hề cố ý khoe khoang, ông rất tự nhiên dùng linh lực làm các việc hằng ngày. Vậy nên ông mập như thế cũng là dễ hiểu. Linh lực gần như giúp ông làm hết mọi việc, thân thể không nhúc nhích dĩ nhiên sẽ tích mỡ, béo là bình thường.

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 218

Điện Chủ Ma Pháp Thánh Điện

Mở ra quyển trục, Lý Chính Trực nghiêm túc nhìn, xem lâu đến mấy phút, sắc mặt cũng theo đó không ngừng biến đổi.

Đóng lại quyển trục, Lý Chính Trực nhắm mắt, dường như đang suy nghĩ cái gì, chốc lát sau nói với Đàm Hoàn đứng cạnh mình.

"Người đi ra ngoài trước, ta và Thánh kỵ sĩ trưởng có chuyện cần nói."

Đàm Hoàn gật đầu. Cô là đệ tử đích truyền của Lý Chính Trực, cũng là đệ tử duy nhất. Đừng nhìn Lý Chính Trực mặt ngoài mập tròn, trên mặt luôn mang nụ cười hiền lành, nhưng cô biết rõ bên trong lão sư cực kỳ kiêu ngạo. Được tiếng là thiên tài số một trong ngàn năm nay của Ma Pháp Thánh Điện. Hiện giờ lão sư mới chỉ sáu mươi mấy, đã hơn xa các cường giả tiền bối các đời Ma Pháp Thánh Điện. Bàn về tu vi, coi như là ba Thần Ẩn kỵ sĩ của Kỵ Sĩ Thánh Điện chưa chắc là đối thủ lão sư. Chỉ nhận một đệ tử là vì trong những người tuổi trẻ có thiên phú tại Ma Pháp Thánh Điện thì chỉ mình cô được lão sư thừa nhận, hơn nữa có phong tục tính giống lão sư.

Thấy sắc mặt lão sư nghiêm túc, Đàm Hoàn lập tức hiểu ra vị Đại Lý Thánh kỵ sĩ trưởng Kỵ Sĩ Thánh Điện tuyệt không đơn giản như vậy, nếu không thì sao lão sư có thể chú trọng như vậy.

Đàm Hoàn kế thừa sự kiêu ngạo của Lý Chính Trực, chẳng qua vì tuổi còn nhỏ chưa che giấu kỹ được, bình thường lộ ra ngoài mặt. Nhưng

điều này không đại biểu cô ngu xuẩn. Ngược lại, trí tuệ và thiên phú của cô thường hay được Lý Chính Trực khen ngợi. Nghe lời lão sư nói, cô chỉ kinh ngạc liếc Long Hạo Thần một cái, lập tức ngoan ngoãn vâng dạ đi sang bên. Tia sáng vắn vẹo dao động, cô lặng lẽ biến mất trong không khí.

Đồ đệ đi rồi, trên mặt Lý Chính Trực lại là nụ cười hiền lành vô hại.

"Bây giờ có thể tháo xuống mặt nạ để ta nhìn mặt của người rồi chứ, con trai quang minh Kỵ Sĩ Thánh Điện."

Ánh sáng vàng di động, Kim Tinh Cơ Tòa chiến giáp tựa như chất lỏng thuận theo người Long Hạo Thần chảy xuống, ngưng tụ thành Kim Tinh Cơ Tòa xuất hiện đằng sau lưng Long Hạo Thần. Long Hạo Thần tay phải giơ ngang ngực, cung kính nói.

"Kỵ Sĩ Thánh Điện Long Hạo Thần, kính chào điện chủ."

Nhìn khuôn mặt Long Hạo Thần quá mức tuổi trẻ và tuấn tú, Lý Chính Trực hơi ngẩn ra. Tuy ông đã che giấu kỹ cảm xúc nhưng trong lòng vẫn cực kỳ rung động.

Trong thư Long Thiên Ấn viết rõ, Long Hạo Thần là cháu ông, hơn nữa xác thực chính thức ban chức vụ Thánh kỵ sĩ trưởng Kỵ Sĩ Thánh Điện. Đồng thời Kỵ Sĩ Thánh Điện đã đồng ý cho hãn dựng lại Săn Ma Đoàn, hy vọng được Ma Pháp Thánh Điện trợ giúp. Nếu Gia Lăng quan có gì cần, hãn có thể chiến đấu giúp Gia Lăng quan một thời gian nhưng không thể vượt qua ba tháng.

Tuy trong thư Long Thiên Ấn không nhắc tới tu vi của Long Hạo Thần, nhưng Lý Chính Trực hiểu rõ Long Thiên Ấn. Ông hiểu rằng cá tính lão Long cứng ngắc, dù là cháu ruột, nếu không đủ thực lực thì tuyệt đối không thể mặc Kim Tinh Cơ Tòa chiến giáp. Lại thêm lúc trước ông thử nghiệm, có thể cảm giác rõ ràng, tu vi của Long Hạo Thần đích thực là trên cấp tám.

Thanh niên trước mặt tỏ ra Quang nguyên tố tinh thuần đến mức cả đời Lý Chính Trực rất ít thấy. Linh quan nội uẩn, tuy diện mạo tuần tú nhưng ánh mắt rất bình thản, tựa như chức nghiệp giả đã tu luyện bốn, năm chục năm. Khí chất đó dù là đồ đệ bảo bối của mình cũng vĩnh viễn kém xa.

Khẽ thở dài, trên mặt Lý Chính Trực lộ nụ cười khổ.

"Ta vốn tưởng rằng không lâu sau Ma Pháp Thánh Điện có thể vượt lên trước, nhưng xem ra vẫn là không thể nào. Kỵ Sĩ Thánh Điện may mắn thật khiến chúng ta không thể đuổi kịp!"

Ông nói câu này không đầu không đuôi, nhưng Long Hạo Thần có thể nghe hiểu ẩn ý trong đó. Vị Lý điện chủ này bị Kỵ Sĩ Thánh Điện coi là đối thủ cạnh tranh lớn nhất, cũng được tiếng là người có tu vi thuần túy mạnh nhất trong Liên Minh. Tu vi sâu sắc thậm chí vượt trên cả thành viên Săn Ma Đoàn cấp danh hiệu uy tín lâu trên trăm năm. Đơn thuần so đấu tu vi, ba Thần Ẩn kỵ sĩ Kỵ Sĩ Thánh Điện không có ai thắng được ông.

Trước Long Hạo Thần, Kỵ Sĩ Thánh Điện đặt hy vọng vào Lam Vũ, Quang Phù Dung. Nhưng Kỵ Sĩ Thánh Điện cũng hiểu rằng, về thiên phú thì Long Tinh Vũ kém hơn Lý Chính Trực một chút. Hơn nữa dù sao Long Tinh Vũ tuổi nhỏ hơn nhiều, muốn đuổi kịp Lý Chính Trực gần như là không thể nào.

Nhưng ai mà ngờ Kỵ Sĩ Thánh Điện lại ra một Long Hạo Thần? Từ khi bắt đầu tu luyện đến nay, Long Hạo Thần chỉ dùng mười năm đã trở thành Thánh kỵ sĩ trưởng cấp tám. Tốc độ tăng thực lực này thêm vào thiên phú Thần Quyển Giả con trai quang minh, có khả năng rất lớn tương lai vượt qua điện chủ Ma Pháp Thánh Điện.

Đối diện Lý Chính Trực cảm thán, Long Hạo Thần không mở miệng, chỉ là ánh mắt trong suốt nhìn chăm chú điện chủ Ma Pháp Thánh Điện trước mặt.

Lý Chính Trực cất quyển trục, tiến lên nói.

"Ngồi đi, chúng ta tâm sự."

Nói rồi ông dẫn Long Hạo Thần đi vào đại sảnh sau lưng, ngồi trên ghế nệm.

Phòng làm việc của Lý Chính Trực không trang trí phức tạp nhưng cho người cảm giác ổn trọng. Tất cả gia cụ đều dùng gỗ đen nhánh chế thành. Loại gỗ này Long Hạo Thần không biết, tỏa mùi hương dịu nhẹ. Ngửi mùi hương, Long Hạo Thần cảm giác tinh thần lực của mình rõ ràng càng biến ngưng tụ.

Trong phòng làm việc, đặc điểm lớn nhất là giá sách dài suốt vách tường, cất giấu trên vạn quyển sách. Có nhiều quyển cho cảm giác cổ kính sâu lắng, hơn nữa có vài quyển khiến Long Hạo Thần cảm thấy có linh tính, dường như sách có sinh mạng.

Lý Chính Trực mỉm cười nói.

"Long Hạo Thần, lần này ngươi tới chắc là tìm Lâm Hâm. Ngươi biết không? Hơn một năm trước, trước khi Ma Thần Hoàng phát động thánh chiến, trong Liên Minh ta là người dẫn đầu đồng ý việc giao ra ngươi, có biết vì cái gì không?"

Long Hạo Thần ngây ra. Hắn không ngờ điện chủ Ma Pháp Thánh Điện nói thẳng như vậy.

"Là vì Liên Minh còn chưa chuẩn bị sẵn sàng trận thánh chiến. Thực lực giữa chúng ta và ma tộc cách biệt quá xa, còn cần thời gian." Long Hạo Thần bình thản đáp, giống như đang nói không phải là kêu hắn đi nộp mạng.

Lý Chính Trực hơi kinh ngạc nói.

"Khó được ngươi có thể bình thản nhận mọi thứ. Rất nhiều người đều cho rằng vì ta muốn đả kích Kỵ Sĩ Thánh Điện, vì tranh đoạt vị trí số một

Kỵ Sĩ Thánh Điện. Người nói không sai, Liên Minh còn chưa tích lũy đủ, nhưng ta đề xuất giao người ra còn có một nguyên nhân khác, đó là vì ta chưa chuẩn bị sẵn sàng."

"A?" Long Hạo Thần nhìn ông lão mập mạp trước mắt, trong lòng đột nhiên nảy ra cảm giác đặc biệt. Từ trên người Lý Chính Trực, hẳn cảm nhận được sự tự tin trước đây chưa từng có. Sự tự tin mạnh đến có thể sánh bằng Ma Thần Hoàng thống lĩnh ma tộc.

Lý Chính Trực dựa vào lưng ghế, bình thản nói.

"Đúng vậy, ta chưa chuẩn bị sẵn sàng. Sáu ngàn năm nay, Liên Minh Thánh Điện luôn chăm lo việc nước, tích lũy thực lực. Tuy giữa Lục Đại Thánh Điện khó tránh có mâu thuẫn, nhưng trước đại địch ma tộc thì mọi người tuyệt đối đoàn kết. Chúng ta muốn phản công ma tộc, lấy lại mảnh đất đã mất, thậm chí hủy diệt ma tộc vĩnh viễn trên đại lục, vậy nhất định phải đối mặt vấn đề quan trọng nhất, chính là Ma Thần Hoàng."

"Ma Thần Hoàng Phong Tú, nghe nói linh lực cao đến trăm vạn, tiến vào một tầng khác. Nếu trong Liên Minh không có ai đánh bại được y, vậy dù thực lực Liên Minh đè bẹp được ma tộc thì sao? Cuối cùng vẫn khó tránh khỏi vận mệnh thất bại. Cho nên ta nói ta còn chưa chuẩn bị tốt. Nói một câu tự kiêu, trước khi gặp người, ta vẫn cho rằng mình là người có khả năng khiêu chiến y nhất, hơn nữa kéo y đồng quy vu tận."

Nói đến đây, sự tự tin từ người Lý Chính Trực càng biến mãnh liệt.

"Năm nay ta sáu mươi bảy tuổi, nếu lại cho ta một trăm năm, nói không chừng thật có cơ hội. Nhưng nếu Liên Minh dốc hết sức, kết quả cuối cùng tất nhiên là bi kịch. Thế nên ta không thể vì một mình người mà chôn vùi cục diện tốt đẹp. Đáng tiếc ta không thể so sánh lực ảnh hưởng của Kỵ Sĩ Thánh Điện nhiều năm nay đối với Liên Minh, cuối cùng đề nghị của ta vẫn bị từ chối."

"Nhưng bây giờ xem ra Dương Hạo Hàm và Long Thiên Ấn đích thực đã đúng. Người đáng giá Liên Minh đầu tư." Khi nói ra câu này, Lý

Chính Trực đột nhiên hiện vẻ mệt mỏi, hơi thở lỏng, dường như có áp lực cực lớn rơi khỏi người ông.

"Ma pháp sư mẫn cảm nhất là tinh thần dao động. Người khiến ta kinh ngạc không phải vì tuổi trẻ, cũng không bởi tu vi, mà là tâm trí. Mắt người trầm tĩnh, nội liễm, linh quang che giấu, đây là biểu hiện tâm trí vô cùng vững chắc. Ánh mắt người lại đơn thuần, không chút xúc động hay kiêu ngạo. Hai loại đặc chất này hỗn hợp một chỗ khiến ta trông thấy tương lai của người. Tốt lắm, người thật giỏi lắm. Nhưng con đường người đi còn rất dài. Ta hy vọng người có thể từ chỗ ta nhận lấy trách nhiệm khiêu chiến Ma Thần Hoàng."

"Ta biết, Kỵ Sĩ Thánh Điện các người luôn hy vọng lấy bản thân làm chủ lực triệt để liên hợp lại Lục Đại Thánh Điện, dung hợp lực lượng Liên Minh, chân chính phát huy toàn bộ sức mạnh, xây dựng quốc gia thống nhất, quyết chiến cùng ma tộc. Ta không phản đối đề nghị này, nhưng hy vọng lấy Ma Pháp Thánh Điện làm chủ đạo. Mấy thánh điện khác cũng có suy nghĩ riêng. Thế nên đề nghị này đã có nhiều năm nhưng vẫn không thể thực hiện. Nếu có một ngày người có thể chiến thắng ta, vậy ta đại biểu Ma Pháp Thánh Điện đồng ý đề nghị của Kỵ Sĩ Thánh Điện các người, cũng nhường lại tư cách khiêu chiến Ma Thần Hoàng cho người."

Long Hạo Thần chăm chú lắng nghe lời Lý Chính Trực, từ đầu đến cuối không xen vào một câu. Hắn phát hiện mình có chút thích điện chủ Ma Pháp Thánh Điện. Ông bộc bạch không hề giữ lại, tuy lời nói không dễ nghe nhưng rõ ràng biểu đạt thừa nhận Long Hạo Thần, cũng như kỳ vọng vào tương lai Liên Minh.

Ánh sáng sắc bén bắn ra từ đôi mắt Lý Chính Trực, tựa như lưỡi kiếm cắt vào người Long Hạo Thần, kích động linh lực của hắn. Một tầng sáng vàng mờ mờ tỏa ra khỏi người hắn, hình thành tầng linh cương hộ thể.

Lý Chính Trực mỉm cười, thu lại tầm mắt.

"Long Hạo Thần, người phải nhớ kỹ, trên thế giới này vĩnh viễn không thiếu thiên tài. Tuy thiên phú như người cực kỳ hiếm thấy nhưng không phải chưa từng xuất hiện. Tuy nhiên cho đến nay nhân loại chưa xuất hiện một cường giả có thể chân chính đối kháng với Ma Thần Hoàng, người có biết vì cái gì không?"

Long Hạo Thần lắc đầu.

"Xin điện chủ dạy cho."

Lý Chính Trực nói.

"Vì họ không biết chữ nhện."

"A?" Long Hạo Thần nghe lời Lý Chính Trực nói, đầu óc nhanh chóng vận chuyển nhưng vẫn không nghĩ ra ông sẽ cho đáp án như vậy.

"Con trai Luân Hồi, Quang Minh Kiếm Thần cũng là thiên tài tuyệt thế. Họ đều tu luyện đến cấp chín, nhưng kết quả cuối cùng vẫn là chết, còn ma tộc tối đa chỉ bị ức chế mà thôi. Về thiên phú, họ tuyệt đối không thua người, thậm chí còn hơn người. Ví dụ con trai Luân Hồi, năm đó tuổi hắc chỉ mới ba mươi sáu đã có gan khiêu chiến Ma Thần Hoàng, là sự tự tin và thực lực cỡ nào? Cuối cùng lưỡng bại câu thương với Ma Thần Hoàng. Tình hình của Quang Minh Kiếm Thần cũng tương tự. Họ có thiên phú dẫn dắt nhân loại phản công ma tộc, ít nhất cũng xoay chuyển tình thế, nhưng cuối cùng họ đều thua vì nóng vội."

Nhìn trong mắt Long Hạo Thần lộ ra khó hiểu, Lý Chính Trực nói.

"Không rõ chữ gì. Vậy chúng ta nói đơn giản thôi. Nếu năm đó con trai Luân Hồi khiêu chiến Ma Thần Hoàng không phải ba mươi sáu tuổi mà là một trăm ba mươi sáu tuổi, sẽ là tình hình thế nào? Nếu Quang Minh Kiếm Thần khiêu chiến Ma Thần Hoàng không phải hơn bốn mươi tuổi mà là một trăm bốn mươi tuổi, thì lại như thế nào?"

Long Hạo Thần phản bác.

"Nhưng năm đó hai tiền bối bị ép buộc mà. Đại quân ma tộc tới gần, họ không thể không ra tay!"

Lý Chính Trực hừ một tiếng, khóe miệng lộ tia khinh thường.

"Vì họ có suy nghĩ giống người cho nên cuối cùng mới không thể thành lãnh đạo chân chính dẫn dắt nhân loại chiến thắng ma tộc."

"Từ sáu ngàn năm trước, tiến vào thời đại hắc ám, chúng ta bị bức ở tại một góc này, không hề xuất hiện giây phút gọi là bị buộc bất đắc dĩ. Không sai, ma tộc thường tấn công, không ngừng phát động chiến tranh. Nhưng người thường hay đụng độ ma tộc, người cảm thấy thực lực của Liên Minh và ma tộc so sánh như thế nào?"

Long Hạo Thần trầm giọng nói.

"Ma tộc có bảy mươi hai Trụ Ma Thần chống, cường giả như mây, thực lực tổng thể cực mạnh. Liên Minh nương nhờ sáu tòa hùng quan địa thế hiểm yếu, Lục Đại Thánh Điện liên hợp, mới miễn cưỡng chống cự thể công của ma tộc. So sánh thực lực chúng ta đích thực vẫn yếu hơn ma tộc. Đương nhiên tôi không nắm rõ tình hình bên trong Liên Minh."

Lý Chính Trực nói.

"Người nói rất chính xác. Không sai, thực lực ma tộc mạnh hơn chúng ta, đến nay vẫn mạnh hơn bên ta nhiều. Vậy người có từng nghĩ tới sáu ngàn năm trước? Lúc ấy tình hình thế nào? Khi đó ma tộc cũng là bảy mươi hai Trụ Ma Thần, Ma Thần Hoàng đời thứ nhất càng mạnh hơn. Chúng có thể bức chúng ta tới góc này chẳng lẽ không thể hoàn toàn hủy diệt chúng ta sao? Nói thật cho người biết, trong lịch sử Liên Minh đối kháng với ma tộc, ma tộc có ít nhất hơn mười lần triệt để hủy diệt Liên Minh. Nếu Ma Thần Hoàng không tiếc trả giá đắt, thống lĩnh đại quân ma tộc đột phá một điểm thì đã sớm hủy diệt chúng ta. Nhân loại sớm diệt vong."

"A?" Long Hạo Thần giật mình nhìn Lý Chính Trực. "Điện chủ, nếu ngài nói đúng là sự thật, vậy tại sao ma tộc không làm như thế?"

Lý Chính Trực cười lạnh. "Vậy trận thánh chiến này?" Long Hạo Thần vẫn có chút không tin lời Lý Chính Trực.

Lý Chính Trực bình thản nói.

"Thánh chiến? Có lẽ người là mối lửa, nhưng kỳ thực nguyên nhân căn bản trận thánh chiến này là ma tộc sợ hãi. Mấy năm nay Liên Minh trưởng thành quá nhanh, đã vượt qua mong muốn của ma tộc. Ma Thần Hoàng sợ thực lực của chúng ta quá lớn mạnh, uy hiếp ma tộc thống trị. Cùng lúc đó, số lượng ma tộc quá khổng lồ, cần giảm bớt. Thế nên mới bùng phát thánh chiến này. Cho nên Lục Đại Thánh Điện cùng bị công kích nhưng vẫn không một quan ải nào bị công phá."

Long Hạo Thần hít ngụm khí lạnh, hắt mớ hồ hiệu ý của Lý Chính Trực.

Lý Chính Trực nói tiếp.

"Chính là nói, năm đó họ không gặp phải cái gì sinh tử nguy cấp. Nếu người có thiên phú cao như Quang Minh Kiếm Thần, con trai Luân Hồi có thể nhẫn nhịn, năm gai nếm mật đợi đến lúc năm chắc tuyệt đối, Liên Minh sẽ không như thế này."

"Người là người thông minh, ta nghĩ người có thể hiểu ý của ta. Đương nhiên ta nói với người những điều này không phải kêu người ở trong Liên Minh làm rùa rút đầu. Ngược lại, ta mong người chân chính trưởng thành và lĩnh ngộ, không ngừng khiêu chiến cường giả, không ngừng chiến đấu. Nhưng người nên nhớ, cố gắng đừng làm những việc biết rõ không thể."

Nói đến đây, Lý Chính Trực nhắm mắt lại, tựa vào lưng ghế nệm, dường như đang suy nghĩ điều gì.

Long Hạo Thần cung kính nói.

"Cảm ơn tiền bối đã chỉ dẫn, nghe ngài nói khiến văn bối hiểu ra nhiều điều."

Lý Chính Trực phẩy tay nói.

"Người đi đi. Đòi ta hiểu thắng, tuy ta thích tài năng của người, nhưng nếu muốn tranh tài thứ hạng Lục Đại Thánh điện thì ta tuyệt không nường tay với người. Muốn thắng ta, người còn sớm lắm. Năm năm sau chính là trận so tài thánh điện, hy vọng khi đó ta sẽ không thấy người trên sân đấu. Mười lăm năm sau có lẽ mới là lúc người tỏa ánh sáng."

Long Hạo Thần chậm rãi đứng dậy, lần nữa hành lễ hướng Lý Chính Trực, xoay người đi.

Lý Chính Trực nheo mắt, nhìn Long Hạo Thần bước chân vững vàng rời đi, lòng thầm thán, thiên tài tinh anh! Hy vọng hắn đừng tiếp bước người đi trước.

Long Hạo Thần nghe lọt tai lời Lý Chính Trực. Năm nay hắn mới hai mươi tuổi, mười năm qua tất cả sức lực đều dùng để tu luyện và chiến đấu với ma tộc. Hắn không hiểu biết nhiều về nội bộ Liên Minh, quan hệ giữa Liên Minh cùng ma tộc.

Từ Thâm Uyên đầm lầy trở về Liên Minh, đặc biệt là sau khi hắn kết thúc bế quan, Long Thiên Ấn, Thánh Nguyệt, Lý Chính Trực những thủ lĩnh Liên Minh trước sau dạy cho hắn rất nhiều điều chưa biết, gần như đang dẫn dắt hắn đi con đường chính xác. Suy nghĩ của Long Hạo Thần theo đó biến càng thêm chính chắn.

"Ê."

Trong đầu Long Hạo Thần đang quanh quẩn lời Lý Chính Trực thì bên tai vang một tiếng kêu.

Long Hạo Thần giật mình, bản năng ngẩng đầu nhìn, hắn và người mới kêu hắn đều ngậy ra.

Kêu hắn đương nhiên là đệ tử đích truyền của Lý Chính Trực, Đàm Hoàn. Lúc này Long Hạo Thần đã đi vào pháp trận truyền tống, sắp rời đi, lại đụng độ Đàm Hoàn.

Khoảnh khắc ngơ ngác, hắn lập tức phát hiện mình sai lầm. Vì lời nói của Lý Chính Trực mang đến quá nhiều điều cho hắn, nên hắn quên mặc lại Kim Tinh Cơ Tòa chiến giáp đã đi ra ngoài, vừa lúc đụng phải Đàm Hoàn.

Đàm Hoàn giật mình thì rõ ràng là vì diện mạo Long Hạo Thần.

"Người...người là người vừa rồi?" Đàm Hoàn nhìn khuôn mặt tuổi trẻ đẹp trai của Long Hạo Thần, trong mắt tràn ngập khó tin.

Trong phòng làm việc của Lý Chính Trực chỉ có ông và Đại Lý Thánh kỵ sĩ trưởng. Lúc này đi ra một người cô không quen, rõ ràng không phải lão sư thì đương nhiên chính là Đại Lý Thánh kỵ sĩ trưởng.

Làm đệ tử đích truyền của điện chủ Ma Pháp Thánh Điện Lý Chính Trực, lại có bề ngoài xinh đẹp, Đàm Hoàn gần như là tình nhân trong mộng của các ma pháp sư tuổi trẻ trong Ma Pháp Thánh Điện. Có quá nhiều thanh niên nịnh nọt cô, nhưng có thể chắc chắn, người trước mắt bàn về diện mạo thì không ai có thể sánh bằng. Lần đầu tiên cô biết thì ra đàn ông có thể đẹp như vậy. Dù là dáng người hay mặt mày, cô không tìm thấy một chút tỳ vết trên người Long Hạo Thần. Tự kỷ như cô còn có loại cảm giác tự biết xấu hổ. Hơn nữa thoát nhìn hắn còn trẻ hơn mình!

Phản ứng sau đó của Long Hạo Thần cho Đàm Hoàn đáp án khẳng định. Khi phát hiện sai lầm của mình, hắn lập tức phóng ra Kim Tinh Cơ Tòa chiến giáp. Đàm Hoàn trơ mắt nhìn bộ giáp vàng lấp lánh ánh sáng da cam nhanh chóng bao trùm người Long Hạo Thần, mặt nạ vàng cũng che khuất mặt hắn.

"Thật là người?" Giây lát ngơ ngẩn qua đi, khuôn mặt yêu kiều của Đàm Hoàn tràn ngập chấn kinh.

Long Hạo Thần gật đầu với cô, bước một bước vào truyền tống trận, ngay sau đó rời đi.

Nhìn bóng dáng dần biến hư ảo, Đàm Hoàn đứng sững trong chốc lát lập tức chạy nhanh hướng phòng làm việc của Lý Chính Trực. Con gái tò mò nhiều hơn con trai, huống chi nỗi kinh ngạc này vượt qua phạm vi nhận tri của cô.

Tầng hai Ma Pháp Thánh Điện, Long Hạo Thần mới xuất hiện liền giật mình, vì hăn liếc mắt liền thấy Thái Nhi bị người ôm vào ngực. Chăm chú nhìn kỹ, cảm giác mừng như điên tràn ngập toàn thân, hăn chạy nhanh hai bước la lớn.

"Tỷ tỷ, Lâm Hâm!"

Cũng đúng thôi, ôm Thái Nhi chính là Lý Hinh đã lâu hăn chưa gặp. Lâm Hâm mọc lại mái tóc dài màu xanh đứng bên cạnh Hàn Vũ, tay phải bắt tay nhau, vẻ mặt kích động.

Thì ra lúc Long Hạo Thần bị điện chủ Ma Pháp Thánh Điện Lý Chính Trực kêu đi, Lâm Hâm cũng được Phí trưởng lão cho biết tin. Mới nghe nói là người cùng đội của y, còn có một Kim Tinh Cơ Tòa kỵ sĩ, y mơ hồ đoán ra người đến là ai. Không ai tin tưởng thực lực của Long Hạo Thần hơn Lâm Hâm. Y lập tức khẳng định Kim Tinh Cơ Tòa kỵ sĩ chính là Long Hạo Thần. Y mừng hết sức lập tức tìm Lý Hinh, dùng tốc độ nhanh nhất chạy lại đây, ở hành lang đụng phải Thái Nhi và Hàn Vũ đang chờ Long Hạo Thần trở về.

Lý Hinh sớm nghe nói Thái Nhi mất trí nhớ, đau lòng nàng, khi ôm lấy thân thể mềm mại thì mắt cô đã nhắm lại. Lâm Hâm và Hàn Vũ nắm chặt tay phải, sắp hai năm, anh em gặp lại vui mừng khôn xiết.

Họ còn chưa kịp nói gì thì Long Hạo Thần đã trở lại. Lâm Hâm buông tay Hàn Vũ ra, hét một tiếng.

"Đại ca!"

Y xông lên ôm chặt Long Hạo Thần.

Tâm tình mọi người đều kích động, gần như không thể kiềm chế. Dù Long Hạo Thần mặc Kim Tinh Cơ Tòa chiến giáp, nhưng giọng hắn chưa biến đổi.

"Hạo Thần." Lý Hinh buông ra Thái Nhi, vẻ mặt vui mừng bước nhanh tới. Tính cách kiên cường như cô mà nước mắt đã tuôn trào.

Buông Lâm Hâm ra, Long Hạo Thần lại ôm chặt Lý Hinh, cảm xúc kích động khiến hắn không nói nên lời.

Mất nửa ngày cảm xúc mọi người mới bình tĩnh hơn. Long Hạo Thần nói.

"Đi thôi, chúng ta vào phòng rồi trò chuyện."

Năm người cùng đi vào phòng Long Hạo Thần, đóng cửa lại. Hắn nôn nóng cởi ra Kim Tinh Cơ Tòa chiến giáp. Ở trước mắt tỷ tỷ và anh em, sao hắn có thể để thứ sắt thép này ngăn cách?

Lúc này hắn mới bình tĩnh quan sát Lý Hinh và Lâm Hâm. So với trước khi chia tay, Lý Hinh càng hiện ra sự trưởng thành, dáng người thêm nóng bỏng, gợi cảm. Mái tóc hồng xõa sau đầu, ánh mắt sắc bén, hiển nhiên tu vi tăng mạnh lớn.

So với Lý Hinh thì Lâm Hâm biến hóa càng nhiều. Trước khi chia tay, Lâm Hâm cho người cảm giác có chút bất cần đời. Bây giờ bề ngoài y không thay đổi gì mất, lại cho người cảm giác cứng rắn nhiều, có mấy phần uy nghiêm. Hai chữ trầm ổn lúc trước hoàn toàn không hợp y nay lại rất thích hợp. Đặc biệt là đôi mắt, cô đọng, kiên định, thiếu đi mơ hồ bất định vốn có. Dường như hai năm không gặp, y bỗng trưởng thành.

Nếu không nhìn mặt, Long Hạo Thần nghĩ chắc hẳn không nhận ra được y.

Không cần hỏi Long Hạo Thần cũng có thể tưởng tượng được, hai năm nay Lâm Hâm nhất định đã trải qua nhiều chuyện.

"Lâm Hâm, hai năm nay vất vả cho anh." Long Hạo Thần từ tận đáy lòng nói.

Hắn nói lời này không phải không có lý. Đối với Săn Ma Đoàn số sáu mươi bốn cấp suất mà nói, hai năm nay cống hiến lớn nhất chính là Lâm Hâm. Y luyện chế đan dược khiến thành viên Săn Ma Đoàn số sáu mươi bốn cấp suất tăng mảng lớn tu vi ngoại linh lực, còn cho mọi người rất nhiều đan dược cứu mạng. Đoàn trưởng như Long Hạo Thần ngược lại không làm gì hết, chỉ bề quan tu luyện mà thôi.

Nghe Long Hạo Thần nói câu này, Lâm Hâm chợt biến sắc. Y đột nhiên đứng dậy, giống như con nít làm lỗi lầm đứng trước mặt Long Hạo Thần.

"Đoàn trưởng, cậu đừng nói vậy, đó là chuyện tôi nên làm. Nhưng mà..."

Lý Hình ở một bên đột nhiên nói.

"Được rồi, quá khứ đã trôi qua. Mọi người không dễ dàng gặp mặt, anh nói mấy chuyện đó làm gì?"

Lâm Hâm quay đầu nhìn Lý Hình, khiến Long Hạo Thần giật mình là từ trước y luôn nghe theo lời cô nay lại dứt khoát lắc đầu.

"Hình nhi, anh nhất định phải nói ra, việc này nếu không cho đại ca biết thì sẽ là tâm kết cả đời khó giải."

Long Hạo Thần nhận ra sự việc có vẻ rất nghiêm trọng, nghi ngờ hỏi.

"Rốt cuộc làm sao vậy? Xảy ra chuyện gì?"

Lâm Hâm cúi đầu nói.

"Tôi không bảo vệ được Hình nhi. Trong thánh chiến cô ấy bị kẻ địch chặt đứt cánh tay."

"Cái gì?" Long Hạo Thần giật mình, đứng bật dậy, mắt biến lãnh liệt.

Đối với hắn, Lý Hình không thua gì chị ruột. Năm đó ở Hạo Nguyệt thành, Lý Hình chăm sóc cẩn thận là cột trụ tinh thần của hắn sau khi cha mẹ rời đi. Thân tình của Long Hạo Thần đối với Lý Hình sẽ không bao giờ biến mất.

Lý Hình vội đứng dậy, nói.

"Chuyện đã qua rồi, chẳng phải tay tôi đã gắn trở lại? Vì tôi, hơn một năm qua Lâm Hâm nếm nhiều gian khổ. Hạo Thần, đừng trách anh ấy, đây vốn không phải lỗi của anh ta." Nói rồi cô chủ động đi tới bên cạnh Lâm Hâm, ôm cánh tay phải của y, dựa sát vào, trong mắt tràn ngập dịu dàng.

Nhìn bộ dạng họ như vậy, Long Hạo Thần thoáng chốc hiểu ra. Lâm Hâm vẻ mặt áy náy, hai mắt đỏ rực. Lý Hình thì vẻ mặt dịu dàng và hạnh phúc. Rõ ràng là cảm tình của hai người đã tăng vọt.

"Lâm Hâm, rốt cuộc xảy ra chuyện gì, anh hãy nói kỹ càng chút. Tôi còn nghe nói hiện giờ anh đã là đoàn trưởng Ma Pháp Sư đoàn số một Ma Pháp Thánh Điện."

Lâm Hâm vừa mới mở miệng đã bị Lý Hình giành trước.

"Để tôi nói đi, nếu để nghe anh ta nói thì lại là ôm hết về mình. Con người anh ta toàn giành lỗi!"

"Chiến tranh thì sao không có người chết, không bị thương được. Năm đó anh ta ở trong thánh điện luyện đan dược, tử ở Gia Lăng quan tham gia thủ thành. Trong một lần chiến đấu bị kẻ địch chặt đứt tay. Sau này tuy có nối lại tay nhưng không dễ dàng cử động. Lâm Hâm tựa như

phát điên, cứ nói không bảo vệ được tử. Sau đó anh ta thay đổi, phá hủy lời thề, bắt đầu tu luyện ma pháp công kích, cùng lúc đó nghiên cứu chế tạo các loại đan dược, vì chữa trị tay cho tử. Hiện giờ cánh tay tử đã được anh ta chữa lành hoàn toàn. Sau khi tu luyện ma pháp công kích, năng lực anh ta tăng nhiều, cũng tham gia chiến trường. Bởi vì biểu hiện tuyệt vời trong chiến đấu và thực lực nhanh chóng tăng cao, được cao tăng Ma Pháp Thánh Điện thưởng thức, tích lũy quân công, thăng lên đoàn trưởng Ma Pháp Sư đoàn số một."

Nghe Lý Hình nói vậy, dù là Long Hạo Thần hay Hàn Vũ đều bất ngờ.

Hàn Vũ nói.

"Anh thật sự học ma pháp công kích?"

Lý Hình kể bình thản, tựa như người ngoài cuộc miêu tả một chuyện rất bình thường. Nhưng Long Hạo Thần hiểu biết Lâm Hâm, có thể cảm nhận được việc Lý Hình dứt tay đem đến đả kích rất lớn cho y. Nên biết, Lâm Hâm thề không học ma pháp công kích là vì năm đó cha mẹ chết bởi nghiên cứu ma pháp này. Sự ám ảnh đó gây ảnh hưởng cực lớn cho y. Lại bởi vì Lý Hình bị thương mà Lâm Hâm bước ra khỏi ám ảnh. Vì bảo vệ Lý Hình mà y học ma pháp công kích. Giờ phút này, Long Hạo Thần rất cuộc yên lòng. Lâm Hâm từng có chút không đáng tin, không biết ma pháp công kích, rốt cuộc lớn lên, có thể bảo vệ tử tử của hắn rồi.

Tiến lên một bước, Long Hạo Thần đi tới trước mặt Lâm Hâm.

Nhìn đôi mắt trong suốt của Long Hạo Thần, tim Lâm Hâm chợt đập nhanh, ai đều nhìn ra y phập phồng lo sợ. Lý Hình định nói cái gì, bị Long Hạo Thần giơ tay ngăn cản.

Đôi tay nâng lên, Long Hạo Thần nắm vai Lâm Hâm.

"Người anh em, tuyệt lắm. Máy ngày nay vất vả cho anh rồi!"

Lâm Hâm ngậy ngốc. Y đã nhiều lần tưởng tượng lúc gặp lại Long Hạo Thần, thái độ của đoàn trưởng đối với mình, nhưng chưa từng nghĩ tới sẽ là đáp án này.

Hơi nước tràn ngập đôi mắt. Hai năm nay, y thật sự trả giá quá nhiều, quá nhiều. Sự điên cuồng tu luyện ma pháp, ngay cả Đàm Hoàn thiên tài trẻ tuổi thứ nhất của Ma Pháp Thánh Điện đều cảm thán không bằng. Y gần như điên cuồng tu luyện, còn phải bỏ ra thời gian nghiên cứu chế tạo được vật cho Lý Hình. Mỗi ngày thời gian nghỉ ngơi không tới bốn tiếng đồng hồ. Chỉ có điên cuồng, cố chấp tu luyện thì y mới giảm bớt thống khổ, áy náy trong lòng. Có vài lần bởi vì y tu luyện quá sức, xuất hiện nguyên tố phản phệ nguy hiểm. Dù là vậy y đều cứng rắn vượt qua.

Giờ phút này, tuy Long Hạo Thần chỉ nói một câu đơn giản lại khiến Lâm Hâm cảm thấy tất cả trả giá đều đáng được. Đoàn trưởng không trách y, không hề trách y!

"Đại ca..." Khi áp lực rốt cuộc đỡ xuống, nội tâm Lâm Hâm có chút đóng kín nay hoàn toàn mở ra. Y khóc rống, cảm xúc luôn đè nén tựa đê vỡ òa.

Hàn Vũ muốn tiến lên khuyên nhủ nhưng bị Lý Hình ngăn cản. Cô hiểu rõ trạng thái tinh thần hiện giờ của Lâm Hâm. Tâm kết rốt cuộc mở, để y khóc sẽ tốt hơn ghen trong lòng nhiều.

Lâm Hâm phát tiết cảm xúc kéo dài tới mười phút mới dần bình tĩnh lại. Tuy khóc sướt đôi mắt nhưng ánh mắt nhu hòa nhiều. Tinh thần luôn căng thẳng rốt cuộc trầm tĩnh, áp lực tâm lý không có, nhưng cảm giác cực kỳ mệt nhọc khiến y trực tiếp ngủ trong ngực Lý Hình. Mấy ngày nay y cho mình áp lực quá lớn, sau khi phát tiết cần nghỉ ngơi thật tốt, mới có thể chân chính hồi phục thể xác và tinh thần.

Hai ngày sau. Trên thành Gia Lăng quan.

Ma Pháp Thánh Điện phòng ngự Gia Lăng quan điểm dựa lớn nhất là cái gì? Không cần nghi ngờ, là ma pháp sư. Trong Ma Pháp Thánh Điện,

Ma Pháp Sư đoàn binh thường có tổng cộng mười đội, mỗi đội năm trăm người, toàn do ma pháp sư trên cấp năm hợp thành. Ma pháp sư tu vi chưa đến cấp năm thì có thể làm lực lượng dự bị, không được phép tham gia chiến trường. Đây là loại bảo vệ đối với ma pháp sư cấp thấp. Dù sao bồi dưỡng ma pháp sư không dễ dàng như chiến sĩ. Mỗi một ma pháp sư đều là tài nguyên quý giá nhất của Ma Pháp Thánh Điện. Nói không chừng trong đám ma pháp sư cấp thấp, tương lai sẽ xuất hiện một người giống như Lý Chính Trực.

Trừ mười đoàn ma pháp sư bình thường ra, còn có vài Ma Pháp Sư đoàn càng thêm cường đại, do cường giả Ma Pháp Thánh Điện thống lĩnh. Mỗi một Ma Pháp Sư đoàn bình thường chỉ có một thuộc tính, chỉ như thế thì trong chiến đấu mới không xuất hiện tình huống xung đột nguyên tố. Lâm Hâm có thể thành đoàn trưởng Ma Pháp Sư đoàn số một không phải vì y có thực lực mạnh nhất trong các đoàn trưởng, mà vì Ma Pháp Sư đoàn số một là quân đoàn thiêu đốt, toàn bộ do ma pháp sư hỏa hệ tổ thành.

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 219

Địa Ngục Giáng Thế

Đọc Truyện Online Tại Truyện FULL

"Đại ca, đây là các anh em của tôi." Lâm Hâm tự hào chỉ năm trăm ma pháp sư mặc áo choàng ma pháp màu lửa đứng trên thành Gia Lăng quan.

Qua hai ngày nghỉ ngơi, tình trạng thân thể Lâm Hâm rốt cuộc hồi phục bình thường. Mở tâm kết, phát tiết hết cảm xúc, tinh thần lực của y dường như có tăng lên.

Làm đoàn trưởng Ma Pháp Sư đoàn số một, đương nhiên y không thể nghỉ ngơi thời gian quá dài. Vừa hồi phục tinh thần liền trở về chức vụ.

Đám Long Hạo Thần đã đến vài ngày, trừ hôm được Lý Chính Trực cho mời, không hề nhận mệnh lệnh hoặc nhờ vả từ Ma Pháp Thánh Điện. Chính là nói họ hoàn toàn tự do.

Lâm Hâm bây giờ ít nhất là đoàn trưởng Ma Pháp Sư đoàn số một, y nhiệt tình mời, ba người Long Hạo Thần theo y và Lý Hình lên thành Gia Lăng quan. Lấy địa vị hiện tại của Lâm Hâm ở Gia Lăng quan, giúp họ lấy thân phận chứng dễ như trở bàn tay.

Đầu tường Gia Lăng quan, thủ vệ hàng đầu đều là chiến sĩ đáng người cao to, vạm vỡ, toàn thân mặc giáp. Những chiến sĩ này là từ Chiến Sĩ Thánh Điện viện trợ, đằng sau chiến sĩ là ma pháp sư.

Số lượng ma pháp sư trên thành Gia Lăng quan khiến ai cũng phải cảm thán. Trong tầm mắt, Long Hạo Thần nhìn thấy ít nhất hơn hai ngàn ma pháp sư. Hơn nữa dựa vào thuộc tính khác nhau, họ ở Ma Pháp Sư đoàn khác nhau, màu áo choàng cũng khác hẳn, khác biệt rõ ràng.

Từ đầu tường nhìn phương xa, tám Trụ Ma Thần đứng sừng sững trong đại doanh ma tộc, tựa như bảy ngôi sao vây quanh trăng, Trụ Ma Thần chính giữa khá to lớn. Ánh sáng tím đen nồng đậm không ngừng tỏa ra từ Trụ Ma Thần này, có thể trông thấy bên trong ánh sáng tím đen lộ diện mạo dữ tợn.

Địa Ngục Ma Thần Mã Nhĩ Ba Sĩ Đáo, Trụ Ma Thần thứ năm ma tộc. Tử Linh Ma Thần Tát Mễ Cơ Nạp trấn giữ ngoài Ngự Long quan, Địa Ngục Ma Mã Nhĩ Ba Sĩ Đáo thì ở tại đây, có thể thấy ma tộc chú trọng Gia Lăng quan.

Thánh chiến bắt đầu lâu như vậy, số lượng thương vong ít nhất chính là bên Gia Lăng quan. Không chỉ nhân loại ít thương vong mà ma tộc cũng tương tự. Bởi vì đa số thời gian đều là ma pháp sư hai bên đối đầu. Ai đều không dễ phá vỡ kết giới phòng ngự của đối thủ. Huống chi còn dựa vào địa thế, pháp trận nơi này. Mã Nhĩ Ba Sĩ Đáo thậm chí từng đích thân ra tay vài lần nhưng vẫn không thể chiếm ưu thế, mỗi lần đều công cốc quay về.

Các ma pháp sư hỏa hệ Ma Pháp Sư đoàn số một đều cực kỳ tò mò nhìn nhóm Long Hạo Thần. Long Hạo Thần toàn thân hung trang, Kim Tinh Cơ Tòa chiến giáp là bắt mắt nhất. Nhưng họ kỷ luật nghiêm ngặt, sẽ không xuất hiện thanh âm bàn tán nào.

Lâm Hâm thấp giọng hỏi Long Hạo Thần.

"Đại ca, khi nào chúng ta đi? Đi Đông Nam quan kiếm Nguyên Nguyên đi."

Từ Gia Lăng quan đi hướng nam chính là bên Chiến Sĩ Thánh Điện. Sau khi gặp lại Long Hạo Thần, Lâm Hâm còn sốt ruột hơn hẳn muốn

hội hợp cùng đồng bạn.

Long Hạo Thần mỉm cười nói.

"Không vội, nếu chúng ta đã tới Gia Lăng quan thì nên góp sức, đấu vài trận rồi hãy đi. Xem coi chúng ta có thể làm ra chút công hiến cho Gia Lăng quan không."

Đương nhiên hãn quyết định tạm thời ở lại có ẩn ý khác. Lời của Long Thiên Ẩn và Lý Chính Trực khiến hãn sâu sắc cảm nhận được tầm quan trọng của việc dung hợp Lục Đại Thánh Điện. Họ đều gửi gắm hy vọng này lên người Long Hạo Thần. Muốn chân chính dung hợp Lục Đại Thánh Điện, đầu tiên hãn phải hiểu về sáu thánh điện. Trên chiến trường đương nhiên là dễ tìm hiểu nhất.

"Gia Lăng quan chúng ta phòng thủ vững chắc, không cần người ngoài như người làm gì." Thanh âm lạnh lùng từ cách đó không xa vang lên.

Đám Long Hạo Thần quay đầu nhìn, chỉ thấy một nam một nữ có vài chục ma pháp sư vây quanh đi đến. Chính là Hiên Viên Viêm và Đàm Hoàn.

Đàm Hoàn đi ở đằng trước, Hiên Viên Viêm thì sau nửa bước. Hai người mặc trang bị ma pháp sư, trên người tỏa ra ma pháp mãnh liệt.

Nhìn họ, Lâm Hâm mới đầu ngây ra sau đó bị lời nói chọc giận, tiến lên một bước, lạnh lùng quát.

"Các người nói cái gì?"

Nhìn Lâm Hâm, Hiên Viên Viêm rõ ràng lộ ra sự ghen tỵ. Biểu tình của Đàm Hoàn thì có chút quái, mau chóng liếc Lý Hình đứng bên cạnh Lâm Hâm, lạnh lùng nói.

"Gia Lăng quan phòng ngự không cần người ngoài. Lâm Hâm, người là đoàn trưởng Ma Pháp Sư đoàn số một lại mang người ngoài lên thành,

chuyện này ta sẽ cáo tội người lên thánh điện."

Lâm Hâm nhướng mày, ánh mắt nhìn Đàm Hoàn có chút phức tạp.

"Hoàn Tử tử, cần gì như vậy."

Y gọi tiếng Hoàn Tử tử khiến thân thể Đàm Hoàn khẽ run, nhưng rất nhanh đã ức chế cảm xúc.

"Lâm đoàn trưởng, xin tự trọng. Ta là đoàn trưởng Bạo Phong quân đoàn, không phải tử tử gì của người. Ta ra lệnh người để mấy người này lập tức xuống thành, nếu không đừng trách ta không khách sáo."

Bạo Phong quân đoàn không lệ thuộc mười Ma Pháp Sư đoàn bình thường mà trực thuộc điện chủ Ma Pháp Thánh Điện Lý Chính Trực. Sau khi tu vi Đàm Hoàn đột phá cấp bảy, Lý Chính Trực đem Ma Pháp Sư đoàn có toàn ma pháp sư phong hệ trên cấp bảy giao cô chỉ huy. Về địa vị thì Bạo Phong quân đoàn hiển nhiên cao hơn mười quân đoàn bình thường, cho nên nói Đàm Hoàn là trưởng quan của Lâm Hâm cũng không có gì sai.

Lâm Hâm sắc mặt đỏ rồi lại trắng, nhưng đối diện Đàm Hoàn, dường như y không thể làm gì.

Long Hạo Thần vỗ vai y, cười nói.

"Thôi Lâm Hâm, nếu Gia Lăng quan không cần chúng tôi hỗ trợ thì đi xuống trước vậy."

Nói xong hắn kêu gọi Thái Nhi, Hàn Vũ xoay người đi xuống thành.

"Người chờ chút."

Đàm Hoàn đột nhiên lên tiếng.

Long Hạo Thần xoay người.

"Đàm Hoàn đoàn trưởng kêu tôi ư?"

Đàm Hoàn gật đầu, trong mắt lộ tia sắc bén, trầm giọng nói.

"Đại Lý Thánh kỵ sĩ trưởng đến Gia Lăng quan, không biết có thể mời Thánh kỵ sĩ trưởng chỉ dạy cho, cùng ta so chiêu một trận?"

"Ta đấu với ngươi." Không đợi Long Hạo Thần mở miệng, Thái Nhi đã nhin không được nữa, sát khí mạnh mẽ như thực chất từ người nàng bùng phát. Long Hạo Thần vẫn dè nén nhưng nàng thì không thể. Đối phương cứ lần lượt hiếp người, sớm kích phát giận dữ trong lòng Thái Nhi.

Thái Nhi tỏa ra sát khí mạnh mẽ, cả đám ma pháp sư đều biến sắc. Trừ Đàm Hoàn và Hiên Viên Viêm ra, ma pháp sư sau lưng họ đều liên tục lùi vài bước, vội vàng thúc đẩy linh lực mới miễn cưỡng ngăn cản sát khí xâm nhập.

Đàm Hoàn và Hiên Viên Viêm đều biến sắc. Hiên Viên Viêm từng trông thấy Thái Nhi bộc lộ năng lực khi phá phong ấn nên đỡ chút, nhưng Đàm Hoàn thì thâm chấn kinh. Sát khí từ người Thái Nhi cô đọng, bá đạo, cường đại. Trước khi nàng thi triển thì không hề lộ ra chút sát khí, tu vi này không thể xem thường!

Long Hạo Thần dè lại bả vai Thái Nhi.

"Thôi, Lục Đại Thánh Điện vốn là một nhà. Lực lượng của chúng ta nên phát tiết trên người kẻ địch mà không phải nội đấu. Chúng ta đi." Nói xong kéo Thái Nhi xoay người đi xuống thành.

Lý Hình nhìn chăm chăm Đàm Hoàn, chạy theo đám Long Hạo Thần.

Lâm Hâm siết chặt nắm tay, nhìn Đàm Hoàn, liên tục biến sắc mặt.

Hiên Viên Viêm ở một bên cười lạnh nói.

"Lâm Hâm, sau này đừng để xảy ra chuyện như vậy nữa. Nếu không chúng ta sẽ tố cáo ngươi lên trên."

"Cút đi, nơi này có chỗ cho người chen miệng vào ư?" Lâm Hâm ước chế lửa giận gần như chớp mắt bị thiêu đốt. Y bất lực với Đàm Hoàn nhưng đối với Hiên Viên Viêm thì không chút kiêng dè.

"Người..." Hiên Viên Viêm tính tình không tốt, bị Lâm Hâm mắng lập tức giận dữ. Pháp trượng trắng trong tay chỉ hướng trước, một mũi tên ánh sáng vàng bắn hướng Lâm Hâm.

Trong mắt Lâm Hâm lộ tia khinh thường, mắt lóe ánh sáng xanh, trước người bỗng chốc tỏa một tầng sóng gợn như nước. Mũi tên ánh sáng cách y hai mét thì trực tiếp bị phân giải thành nguyên tố. Ngay sau đó tiếng phượng kêu thánh thót phát ra từ người Lâm Hâm. Ngọn lửa xanh tựa núi lửa phun trào khỏi người y, khiến không khí xung quanh tăng nhiệt độ cực nhanh. Ngọn lửa ngưng tụ trên đầu Lâm Hâm kết thành hình dạng phượng hoàng, đối diện Hiên Viên Viêm. Trong mắt y lộ sát khí, trông như thật sự muốn giết người.

"Đủ rồi, ngừng tay!" Đàm Hoàn giận dữ quát một tiếng, chặn ngang giữa hai người, sau đó hét với Hiên Viên Viêm. "Chúng ta đi!" Nói xong cô xoay người đi trước.

Lại nói, dù là Hiên Viên Viêm hay Lâm Hâm đều bất lực trước Đàm Hoàn. Hiên Viên Viêm nhìn chăm chăm người Lâm Hâm dâng lên ngọn lửa, mắt liên tục lóe tia sắc bén, tức giận hừ một tiếng, xoay người rời đi.

Ngọn lửa xanh từ từ thu lại, Lâm Hâm giận dữ một tay vạch không khí, đốm lửa văng khắp nơi.

Bên kia, Lý Hình đi theo ba người Long Hạo Thần xuống thành.

"Hạo Thần."

"Tỷ, đệ không sao." Long Hạo Thần đương nhiên hiểu Lý Hình đang muốn an ủi mình.

Lý Hình thở dài, nói.

"Lại nói thì Lâm Hâm cũng rất khó xử. Mâu thuẫn giữa anh ta, Đàm Hoàn, Hiên Viên Viêm có quan hệ rất lớn tới tỷ."

"A?" Long Hạo Thần hơi tò mò nhìn cô. "Em thấy Lâm Hâm dường như rất tôn trọng Đàm Hoàn, nhưng cô ta cứ châm chích anh ấy."

Hai ngày trước Long Hạo Thần mới gặp gỡ điện chủ Lý Chính Trực, lại là Đại Lý Thánh kỵ sĩ trưởng Kỵ Sĩ Thánh Điện, lấy thân phận của Đàm Hoàn tại Ma Pháp Thánh Điện, dù thế nào cũng không nên khó xử hẳn như thế. Lúc trước Long Hạo Thần đã chú ý đến, khi Đàm Hoàn nói với họ mấy lời này thì ánh mắt luôn nhìn Lâm Hâm. Sự giận dữ đó hiển nhiên có liên quan rất lớn tới Lâm Hâm, họ càng giống như bị giận chó đánh mèo.

Lý Hình nói.

"Chuyện này nói đến cũng do hiểu lầm. Lâm Hâm từ nhỏ đã sinh hoạt tại Gia Lăng quan. Đàm Hoàn lớn hơn anh ta vài tuổi, Lâm Hâm luôn kêu cô ấy là Hoàn Tử tỷ. Từ nhỏ Đàm Hoàn luôn chăm sóc anh ấy, rất tốt với anh ấy. Lâm Hâm thuở nhỏ mất cha mẹ nên rất yêu quý Đàm Hoàn. Theo tuổi lớn dần, thân tình biến thành cảm tình khác đi. Nhưng tuổi hai người cách xa quá nhiều, Lâm Hâm lại thề không tu luyện ma pháp công kích, Đàm Hoàn khuyên nhủ anh ấy rất nhiều lần mà vẫn không được."

"Sau đó ông nội Lâm Hâm bị điều đến Thánh thành. Vốn Lâm Hâm không định đi theo ông nội, nhưng Đàm Hoàn và Hiên Viên Viêm đính hôn khiến anh ấy đau khổ, để lại phong thư cho cô ta rồi cùng ông nội đi Thánh thành, từ đó đã lâu không liên lạc."

"Trong thư Lâm Hâm viết ra cảm tình của mình đối với Đàm Hoàn, xem như phát tiết. Sau khi đến Thánh thành, anh ấy cố gắng nghiên cứu ma được, dần buông xuống cảm tình này. Rồi anh ấy đi cùng các người, trở thành sẵn ma giả. Nhưng anh ấy không biết sau khi Đàm Hoàn xem thư anh ấy để lại, đã nhận ra tình cảm của mình. Cô ấy cũng thích Lâm Hâm. Cho nên cô ấy xin điện chủ Lý Chính Trực ra mặt hủy hôn ước. Bởi vì chuyện này quá mất cảm, Lý điện chủ kêu cô ấy bế quan tu."

luyện. Một là vì tăng tu vi, hai là tránh cho cô ta bị dư luận bàn tán. Đợi khi Đàm Hoàn kết thúc bế quan muốn đi tìm Lâm Hâm thì anh ấy đã trở thành sẵn ma giả, đi theo các người chấp hành nhiệm vụ. Sự việc cứ thế kéo dài. Khi họ lần nữa tương phùng tại Gia Lăng quan, Lâm Hâm và tỷ đã cùng nhau."

Nghe Lý Hình kể, ba người Long Hạo Thần nhìn nhau. Hàn Vũ biểu tình quái lạ nói.

"Là vì yêu mà sinh hận?"

Lý Hình cười khổ nói.

"Coi như thế đi. Vì vậy tôi cảm thấy Đàm Hoàn khá đáng thương. Dù cô ấy làm gì thì tôi và Lâm Hâm đều cố nhường nhịn. Vốn khi chúng tôi trở lại Gia Lăng quan, ai đều biết là hiểu lầm. Dù sao lúc Lâm Hâm và tôi bên nhau thì lẽ ra cô ấy đã kết hôn với Hiên Viên Viêm. Chuyện này nói không rõ là ai đúng ai sai, chỉ có thể nói do số trời. Mới đầu thái độ Đàm Hoàn đối với chúng tôi còn đỡ, nhưng sau đó Lâm Hâm vì tôi quyết định tu luyện ma pháp công kích, cách cư xử của Đàm Hoàn chuyển biến hẳn, cứ chĩa đầu mâu hướng anh ấy. Hơn nữa, dường như cô ta cho rằng mình không thể ở chung với Lâm Hâm là tại vì anh ấy tham gia Săn Ma Đoàn. Các người là đồng đội cùng đoàn với Lâm Hâm, mới rồi thái độ của cô ấy chắc cũng vì chuyện này."

Hàn Vũ cười khổ nói.

"Thì ra chúng ta là tai bay vạ gió!"

Long Hạo Thần nói.

"Đàm Hoàn bị thương về mặt cảm tình thì đúng là đáng thương. Hy vọng sau này có cơ hội giải tỏa chuyện này."

Lý Hình nói.

"Chỉ sợ rất khó. Tâm kết của cô ấy quá sâu, trừ phi tử lùì bước. Nhưng Lâm Hâm trả giá cho tử nhiều vậy, tử đã..." Nói đến đây, nữ kỵ sĩ cân nhắc anh thư đỏ mặt. Trải qua nhiều chuyện như thế, sao cô không yêu Lâm Hâm sâu đậm cho được? Một người đàn ông có thể vì một người phụ nữ từ bỏ cố chấp nhiều năm như vậy, tình nghĩa sâu nặng đến thế hỏi sao cô không cảm động?

Đúng lúc này, đột nhiên trong Gia Lăng quan vang lên tên hú dài sắc nhọn. Không khí cả tòa hùng quan chợt căng thẳng.

Lý Hình biến sắc.

"Ma tộc công thành! Tử phải trở về giúp Lâm Hâm, Hạo Thần, các người trước tiên về thánh điện nghỉ ngơi đi.!"

Long Hạo Thần trầm giọng nói.

"Đối kháng ma tộc là việc của mọi người. Đi thôi, chúng ta lại đi lên. Tin tưởng lúc này Đàm Hoàn phụ trách chỉ huy vị trí của mình, không rảnh bận tâm chúng ta." Hạo vừa nói vừa đi lên thành.

Chịu nhục nhưng không hẹp hòi, không vì mặt mũi Thánh kỵ sĩ trưởng mà từ bỏ đối kháng ma tộc. Ý chí của Long Hạo Thần khiến Lý Hình thầm khen ngợi, lần nữa gấp lại, đệ đệ so với trước kia càng trưởng thành.

Khi mọi người lại leo lên đầu tường Gia Lăng quan, thoáng chốc cảm nhận nguyên tố nồng đậm dao động. Nguyên tố này không phải các ma pháp sư phát ra mà đến từ chính Gia Lăng quan.

Long Hạo Thần thấy rõ ràng, trên mặt đầu tường, mỗi cách năm mươi mét là có pháp trận hình tròn đường kính ba mét lóe sáng. Pháp trận này màu trắng ngà, nguyên tố nhu hòa từ trên mặt đất tỏa vàng sáng trắng nhạt, lan tràn đến mỗi góc thành.

Long Hạo Thần cảm nhận những pháp trận có hiệu quả tụ linh. Đạp vào pháp trận, tốc độ hấp thu nguyên tố ma pháp ít nhất tăng mười phần trăm. Hơn nữa pháp trận dường như không hạn chế thuộc tính, bất cứ nguyên tố nào đều có tác dụng tăng độ ngưng tụ.

Từ xa nhìn, ngoài thành Gia Lăng quan, trên trời dày đặc mây đen. Phương xa tám Trụ Ma Thần tỏa ra khí hắc ám đậm đặc. Tốc độ đại quân ma tộc tiến lên không hề nhanh, có thể thấy từng tầng khí thể hắc ám không ngừng từ trong quân ma tộc bốc lên rót vào mây đen trên trời.

Trung tâm mây đen chính Địa Ngục Ma Thần Trụ, là Địa Ngục Ma liên hợp thi pháp. Tuy cự ly còn xa nhưng áp lực cường đại ủa hướng đầu tường.

Không khí ngoài Gia Lăng quan cũng theo đó bắt đầu xuất hiện sóng gợn vụn vụn, chính là kết giới bắt đầu phát huy tác dụng.

Đám Long Hạo Thần có thể đột phá kết giới xâm nhập vào là vì Thái Nhi dùng Lưỡi Hái Tử Thần phá bề mặt, chỉ xé một khe hở nhỏ, hơn nữa họ nhanh chóng tiến vào trong. Còn va chạm diện tích lớn thì lại là tình huống khác. Nhờ kết giới ngăn cản, không có một chút hơi thở hắc ám gia nhập vào trong Gia Lăng quan.

Trên thành bắt đầu có nhiều ánh sáng nguyên tố ma pháp lóe sáng, chủ yếu tập trung năm thuộc tính phong, thủy, hỏa, thổ, quang minh. Mười quân đoàn bình thường có năm đội trấn giữ trên thành, lại thêm chiến sĩ chặn đằng trước họ đã lấp đầy cả Gia Lăng quan.

Đám người Long Hạo Thần nhanh chóng tới bên cạnh Lâm Hâm. Lúc này Lâm Hâm đã chỉ huy các ma pháp sư bắt đầu ngâm xướng chú ngữ.

Họ ngâm xướng là một ma pháp cấp năm, chuyên môn dùng để áp súc linh lực bản thân. Ma tộc còn cách khá xa, chưa tới phạm vi họ thi triển ma pháp.

Ma pháp của ma pháp sư có hạn chế khoảng cách, phải trong phạm vi nhất định mới phát huy ra uy lực lớn nhất. Ma pháp sư càng mạnh thì khoảng cách càng xa.

Long Hạo Thần phát hiện các ma pháp sư trong Ma Pháp Sư đoàn đều là mỗi sáu người một tổ hợp thành sao sáu cánh ma pháp. Theo ngâm xướng chú ngữ, tay họ nâng lên pháp trượng, nguyên tố cùng thuộc tính tụ tập chính giữa, nhanh chóng ngưng tụ linh lực.

Liên hợp thi pháp.

Lấy độ miễn cảm đối với nguyên tố của Long Hạo Thần, hẳn có thể cảm giác được sự liên hợp thi pháp này không chỉ vì tăng uy lực ma pháp, cùng lúc đó có thể tăng khoảng cách ma pháp công kích. Đây nhất định là Ma Pháp Thánh Điện chuyên môn nghiên cứu ra. Không uổng là thánh điện cường đại đủ sánh ngang với Ky Sĩ Thánh Điện!

Lâm Hâm không tham gia vào ma pháp trận. Khi y thấy đám Long Hạo Thần lại quay về bên cạnh mình thì rất vui mừng.

"Đại ca..."

Lâm Hâm muốn nói cái gì nhưng bị Long Hạo Thần cắt ngang.

"Trước hết sức đón địch, chúng tôi sẽ nghe theo anh chỉ huy."

"Tốt." Trải qua hai năm tôi luyện, Lâm Hâm đã khác xa lúc xưa, rõ ràng ít ỷ lại Long Hạo Thần hơn.

Tốc độ đại quân ma tộc tiến lên tuy chậm nhưng cho người cảm giác vững như đá. Mỗi đi tới một bước thì trận hình càng củng cố. Khí lưu đen trên trời dần bao phủ đại quân ma tộc vào trong. Từ đầu tường không thể trông thấy hình dạng của chúng nữa.

Nguyên tố ma pháp trên Gia Lăng quan cũng dao động ngày càng mãnh liệt. Tựa như ma thú cổ đại vô cùng mạnh mẽ tùy thời phát ra công kích mạnh nhất.

Hai bên sinh ra áp lực cực kỳ khủng khiếp. Dù là nhân loại hay ma tộc đều đang chờ tới điểm giới hạn, cũng là giao điểm khoảng cách công kích của đối phương.

Nếu từ trên cao nhìn xuống có thể thấy, màu sắc hai bên khác biệt rõ ràng. Bên ma tộc là trong đen có tím. Gia Lăng quan thì một mảnh vàng sáng bảy màu. Thiên uy khổng lồ dù là cường giả cấp chín nhìn cũng sẽ thấy mình nhỏ bé.

Lâm Hâm đứng cạnh Long Hạo Thần, nhỏ giọng nói.

"Vòng va chạm thứ nhất là kịch liệt nhất, là hai bên tích lũy tất cả lực lượng đụng độ nhưng sẽ không đem đến thương vong nào. Tuy nhiên, không bên nào dám coi thường, không thể không dốc sức đối phó. Nếu không, bị đối thủ chiếm ưu thế thì sẽ bị áp chế hoàn toàn. Kết thúc va chạm đầu tiên, ma tộc bắt đầu công thành, đó là lúc chiến tranh thật sự bắt đầu. Tâm Điểm Hỏa Điểm của tôi khá đặc biệt, không thể cùng họ liên hợp thi pháp. Đợi đến khi kẻ địch công thành thì tôi mới bắt đầu công kích."

Long Hạo Thần nói.

"Nếu tôi thi triển ma pháp hỗ trợ thì có ảnh hưởng họ liên hợp thi pháp?"

Lâm Hâm suy nghĩ chốc lát, nói.

"Cứ đợi ma tộc công thành rồi tính đi. Tôi sợ liên hợp thi pháp bị ảnh hưởng sẽ sinh ra dao động không cần thiết. Hơn nữa dựa vào lực lượng các anh em, chống cự đợt tấn công của ma tộc không thành vấn đề."

Lâm Hâm cẩn thận là rất có lý. Tuy y tin tưởng Long Hạo Thần hơn bất cứ ai nhưng mạo hiểm không cần thiết thì tốt nhất đừng làm.

Sau khi thánh chiến bắt đầu, Gia Lăng quan và ma tộc nhiều lần giao đấu, mỗi lần ma tộc đều không chiếm ưu thế. Chính là nói, dù không có

Long Hạo Thần ra tay thì họ cũng sẽ cản được công kích của kẻ địch. Nếu đã thế thì cần gì khiến Long Hạo Thần mạo hiểm? Lỡ phản tác dụng thì chẳng phải hủy thanh danh đại ca?

Long Hạo Thần gật đầu. Hắn chưa từng phối hợp với nhiều ma pháp sư như vậy, đặc biệt dưới tình huống liên hợp thi pháp, cho nên không hoàn toàn chắc chắn. Từ lời của Lâm Hâm, hắn có thể nghe ra Ma Pháp Thánh Điện người ta có tự tin, nếu vậy thì hắn đâu cần mạo hiểm?

Nguyên tố dao động ngày càng kịch liệt. Đại quân ma tộc phương xa đột nhiên không chút báo hiệu tăng tốc độ xông lên. Trên trời, ánh sáng tím đen nồng đậm nhanh chóng dâng lên, trong quá trình dần tụ thành cái đầu ma quỷ dữ tợn.

"A? Có chút không đúng!" Lâm Hâm biến sắc mặt. So với thế công trước kia của ma tộc, lần này dường như ma tộc tấn công hơi sớm!

Cùng lúc đó, đầu quỷ to lớn chậm rãi ngửa lên. Miệng nó phóng ra một cột sáng tím đen bắn lên cao. Ngay sau đó, bảy cột sáng màu khác nhau nhưng đều nhiễm màu đen cũng phóng ra. Tư thế bảy ngôi sao vây quanh trăng lại hiện ra giữa không trung.

Tiếng ngâm xướng âm lãnh dù ở trên thành Gia Lăng quan cũng có thể nghe thấy rõ. Trụ Ma Thần tỏa ra màu đen ngưng tụ một chỗ, khiến đầu quỷ càng thêm chân thực, tựa như ác ma trong địa ngục tỉnh lại, ngang nhiên xông hướng đầu tường Gia Lăng quan.

Cấm chú! Tám ma thần bắt tay nhau phóng ra cấm chú. Cái đầu bay nhanh tới trước, mây đen trở thành cái đuôi của nó, hơn nữa trong lúc bay nhanh không ngừng dung hợp.

"Cấm chú." Lâm Hâm bật thốt, sắc mặt biến đổi, lập tức ra lệnh. "Tập trung công kích, không thể để nó tới gần!"

Ma tộc đột nhiên biến chiêu, hiển nhiên khiến Gia Lăng quan trở tay không kịp. Hơn nữa thoát nhìn lần biến chiêu này do Địa Ngục Ma Thần

Mã Nhĩ Ba Sĩ Đáo cùng với bảy ma thần khác liên hợp toàn thể ma pháp sư ma tộc phát động. Đầu quỷ nanh tranh cho người cảm giác liều mạng. Uy lực một kích kia không phải cấm chú bình thường có thể so sánh. Khoảnh khắc nó xuất hiện tại không trung, đa số ma pháp sư trên đầu tường Gia Lăng quan có cảm giác máu đông lại. Dù có phong ấn bảo vệ cũng không cho họ một chút cảm giác an toàn.

Tất cả đến quá đột ngột. Tám ma thần hoàn thành chú ngữ hình như chỉ dùng thời gian rất ngắn. Bỗng nhiên bùng nổ khiến Gia Lăng quan muốn phản ứng cũng không kịp.

Các thống soái mỗi đoàn ma pháp sư đều có kinh nghiệm sa trường, tất cả giống như Lâm Hâm, phản ứng đầu tiên là, trên đầu tường vô số ánh sáng ma pháp nhanh chóng tỏa ra, tựa như gió lốc mưa bão bắn hướng cấm chú khủng bố trên trời.

"Hàn Vũ, hỗ trợ tôi!" Long Hạo Thần khẽ quát Hàn Vũ đứng cạnh mình, ngồi xếp bằng trên mặt đất. Tiếng chú ngữ trầm thấp mà tinh tế phát ra từ miệng hắn. Tiết tấu kỳ lạ quanh quẩn trong phạm vi nhỏ.

Theo tu vi tăng lên, thị lực của Long Hạo Thần cao hơn trước rất nhiều. Khoảnh khắc đầu quỷ xuất hiện, hắn liền biết ma pháp sư không thể ngăn chặn. Đương nhiên hắn cũng không ngăn nổi. Nhưng cứ cố gắng hết sức, dù chỉ là kéo dài một đoạn thời gian cũng cho Gia Lăng quan thời gian hóa giải công kích trí mạng lần này.

Hàn Vũ ngồi xếp bằng sau lưng Long Hạo Thần, đôi tay ấn lên lưng hắn. Y và Long Hạo Thần có khế ước phụ trợ, truyền linh lực cho nhau dễ dàng hơn. Dù không sử dụng Liên Thể Tăng Linh Đan của Lâm Hâm cũng được hiệu quả tương tự. Cùng lúc đó, y còn mở ra Quang Chi Thủ Hộ Linh Lô. Đây mới là nguyên nhân thật sự Long Hạo Thần kêu y giúp đỡ.

Ánh sáng da cam trên mặt Kim Tinh Cơ Tòa chiến giáp càng biến sáng ngời. Nguyên tố tinh thuần lấy tốc độ kinh người tụ tập hướng Long Hạo Thần.

Kỳ thật Long Hạo Thần tuyệt đối không biết rằng, tám ma thần đột nhiên phát động công kích dốc hết sức lực có liên quan rất lớn đến hắn.

Trong khoảng thời gian này, ngoài Ngự Long quan Tử Linh Ma Thần Tát Mễ Cơ Nạp trọng thương bế quan, đại quân ma tộc tan tác. Ngoài Khu Ma quan Tây Địch bị thương, đại ma tộc tổn thất thảm thiết. Liên tiếp hai quan ải xảy ra vấn đề, báo cáo tin tức hướng Ma Thần Hoàng, phản ứng đầu tiên của Ma Thần Hoàng là nhân loại sắp phản công. Tuy y không cho rằng nhân loại có năng lực phản công, nhưng sự thật bày ngay trước mắt.

Mục tiêu của Ma Thần Hoàng tuy chỉ là suy yếu thực lực nhân loại, nhưng y không phải người hiền lành gì. Liên Minh Thánh Điện đột nhiên phản kháng mạnh mẽ, Ma Thần Hoàng lập tức ra lệnh cho đại quân ma tộc ngoài bốn tòa hùng quan tạo áp lực hướng Liên Minh Thánh Điện. Nhất định phải ức chế suy nghĩ phản công của họ, cố hết sức suy yếu thực lực.

Lúc đám Long Hạo Thần chạy tới Gia Lăng quan thì vừa lúc Địa Ngục Ma Thần Mã Nhĩ Ba Sĩ Đáo nhận được mệnh lệnh này. Mất hai ngày chuẩn bị, tám ma thần nhờ vào Trụ Ma Thần lưu trữ chú ngữ cấm chú, mới lần nữa phát động công kích.

Lấy Trụ Ma Thần lưu trữ cấm chú có thể tùy thời phát ra chú ngữ, không cần ngâm xướng thời gian dài. Nhưng như thế sẽ tiêu hao rất lớn linh lực bên trong Trụ Ma Thần, cho nên đám ma thần bình thường không dễ dàng sử dụng. Lần này vì muốn đem lại đả kích nghiêm trọng hướng Gia Lăng quan, Mã Nhĩ Ba Sĩ Đáo mới quyết định ra chiêu này. Đòn tấn công đột ngột quả nhiên khiến Gia Lăng quan trở tay không kịp.

Đầu tiên phát động là Ma Pháp Sư đoàn phong hệ phía xa. Ma pháp phong hệ có tốc độ nhanh nhất, dù là ngâm xướng hay công kích.

Giữa không trung, tiếng thét chói tai khiến đám Long Hạo Thần có cảm giác như trở lại Sợ Hãi Bi Khiếu Động. Từng vòi rồng quay xung quanh trường mâu xanh to lớn bay thẳng tới đầu quỷ.

Gần trăm luồng sáng mang theo tiếng rít có tiết tấu đánh trúng cấm chú đen khủng bố cách trăm mét.

Khi chúng tới gần, ánh sáng đầu quỷ đột nhiên vắn vẹo. Phong thương vòi rồng bị hào quang vắn vẹo đánh bật ra, chỉ có số ít cấm trúng bản thể cấm chú. Nhưng tối đa chỉ khiến tốc độ tiến lên của cấm chú chậm vài phần mà thôi.

Cái thứ hai bộc phát là ma pháp sư thổ hệ. Trên trời vô số hòn đá to lớn từ trên trời giáng xuống, giống nước lũ đùng hướng cấm chú đen.

Đừng nói, ma pháp thổ hệ vào giây phút này đích thực có tác dụng lớn hơn ma pháp phong hệ. Tuy có một phần trượt ra nhưng đa số mảnh đá vẫn đập trúng cấm chú, khiến nó vừa tăng tốc độ lại lần nữa giảm xuống. Nhưng nếu nhìn kỹ sẽ thấy, hòn đá đập vào đầu quỷ sẽ nhanh chóng bị hòa tan, biến mất. Chỉ giảm tốc độ công kích của cấm chú chứ không thể suy yếu uy lực nó.

Sau thổ là thủy, nói chính xác hơn là băng. Từng luồng sáng xanh đan vào nhau trên không trung, ngưng tụ. Cuối cùng đóng băng, hóa thành một băng cầu còn lớn hơn đầu quỷ, đùng độ nó.

Trong chớp mắt va chạm, không có tiếng nổ điếc tai. Nhìn từ đầu tường Gia Lăng quan, chỉ thấy băng cầu to lớn lấy tốc độ kinh người hòa tan từ chính giữa, hóa thành vô số mưa đen rơi từ trên trời rơi xuống mặt đất phát ra tiếng xì xì.

Rốt cuộc đến lửa. Các ma pháp sư Ma Pháp Sư đoàn số một thuộc hạ của Lâm Hâm lấy sáu người một tổ, vài chục hỏa cầu bạo liệt to lớn có pháp trận trên thành tăng phúc tựa như sao băng lửa đón hướng đầu lâu.

Băng và lửa hoàn toàn tương phản. Hai loại nguyên tố giao nhau công kích thường sinh ra hiệu quả kỳ dị. Sau lạnh giá là nóng cháy, có thể phá hủy kết cấu bên trong ma pháp của kẻ địch.

Đáng tiếc lần này hình như không có hiệu quả. Từng bạo liệt hỏa cầu dâng lên ánh sáng tạc nổi cấm chú đen, biểu thị hỏa hệ cuồng bạo. Nhưng đầu quỷ đen chịu đựng tất cả. Thể tích của nó bị bốn nguyên tố trùng kích chẳng qua giảm nhỏ một phần năm mà thôi. Chính là nói, gần hai ngàn ma pháp sư liên hợp chỉ hóa giải lực công kích một phần năm của nó.

Cấm chú khủng bố như vậy nếu rơi trên Gia Lăng quan, hậu quả khó mà tưởng tượng.

Địa Ngục Ma Thần Mã Nhĩ Ba Sĩ Đáo lạnh lùng nhìn Gia Lăng quan phía xa. Lúc này cái đuôi đen theo sau đầu quỷ đã dung nhập hết vào người nó.

Để ta xem các người làm sao ngăn cản cấm chú Địa Ngục Giáng Thế của ta!

Không ngờ Tát Mễ Cơ Nạp bị nhân loại công kích trọng thương, nghe nói thương rất nghiêm trọng, lĩnh vực suýt phá vỡ. Tốt lắm, hãy để ta báo thù cho người.

Quan hệ của Mã Nhĩ Ba Sĩ Đáo và Tát Mễ Cơ Nạp rất tốt, quan hệ của Ác Ma tộc và Địa Ngục Ma tộc cũng thân thiết nhất. Hai ma tộc hợp lại có thể đối đầu với số ít Nguyệt Ma tộc, Tinh Ma tộc, do đó có thể thấy thực lực cường đại. Lúc này gã thi triển siêu cấp cấm chú Địa Ngục Giáng Thế là lấy gã làm gốc, nhờ lực lượng bảy ma thần và các tộc nhân thi triển. Uy lực to lớn ngay cả gã cũng không thể tính toán.

Hôm nay gã không định tấn công nhiều hơn, chỉ cần một kích kia phá hủy tường thành chính diện Gia Lăng quan, đợi Trụ Ma Thần của chúng hồi phục nguyên khí, Gia Lăng quan mất đi nơi hiểm yếu thì có thể chống cự được bao lâu nữa? Nếu có thể phá hủy Ma Pháp Thánh Điện, đối với Liên Minh Thánh Điện thì nhất định là đả kích nặng nề nhất.

*Đùng!!! *

Ngay lúc này, Địa Ngục Giáng Thế và phong ấn Gia Lăng quan đụng mạnh vào nhau.

Trải qua bốn ma pháp tổ hợp, uy lực Địa Ngục Giáng Thế chỉ giảm bớt một phần. Khoảnh khắc nó đụng vào phong ấn, cả Gia Lăng quan theo đó run rẩy. Ánh sáng vụn vụn kịch liệt điên cuồng dâng lên, uy lực phong ấn hoàn toàn phát huy ra. Từng vòng vàng sáng trắng từ bốn phương tám hướng ngưng kết hướng Địa Ngục Giáng Thế, định hóa giải nó.

Đầu quỹ do Địa Ngục Giáng Thế biến thành càng hiện ra nanh tranh, điên cuồng giãy dụa tìm kiếm chỗ đột phá. Có thể thấy chỗ nó và phong ấn tiếp xúc dần xuất hiện một lỗ thủng. Xem ra bị đột phá chỉ là vấn đề thời gian.

Ngay lúc này, vài chục cột sáng vàng rực rỡ từ một hướng khác ở Gia Lăng quan bắn ra, mục tiêu là lỗ thủng Địa Ngục Giáng Thế mới hòa tan.

Nhìn hình ảnh này Lâm Hâm kiềm không được kinh sợ, nhìn hướng phát ra luồng sáng vàng. Tuy y rất ghét Hiên Viên Viêm nhưng không thể không thừa nhận, tên này chỉ huy Ma Pháp Sư đoàn quang hệ rất có thực lực. Nhịn đến bây giờ là vì chờ đợi cơ hội này.

Quang và ám vốn là hai thuộc tính nguyên tố đối đầu. Nếu phát động cùng đợt trước thì nhất định sẽ sống như Ma Pháp Sư đoàn khác, một phần công kích bị bắn ra. Nhưng lúc này Địa Ngục Giáng Thế đang cùng phong ấn Gia Lăng quan giằng co, lỗ thủng bị hòa tan là vị trí trung tâm. Từ vị trí này công kích sẽ khiến cấm chú mạnh mẽ không thể né tránh, ma pháp quang thuộc tính có thể đối đầu với nó thì hết sức đánh vào vị trí chính giữa, đa phần cắt giảm uy lực của Địa Ngục Giáng Thế.

Quả nhiên, bị ánh sáng vàng trùng kích, có thể thấy rõ uy lực Địa Ngục Giáng Thế giảm bớt trên diện rộng. Năm trăm ma pháp sư quang hệ hợp tác một kích đã suy yếu thực lực của nó.

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 220

Phong Thần

Hiên Viên Viêm nắm pháp trượng chỉ hướng phía trước, mắt thấy uy lực Địa Ngục Giáng Thế bắt đầu giảm thấp thì thở phào.

Công kích có hiệu quả, ma pháp sư quang hệ sau lưng gã không cần nghe lệnh đều dốc sức phóng ra linh lực, hy vọng có thể phối hợp kết giới phong ấn ngăn cản Địa Ngục Giáng Thế.

Công kích của họ thoát nhìn rất thành công. Cấm chú Địa Ngục Giáng Thế lấy tốc độ kinh người thu nhỏ lại. Nhưng phương xa, trên mặt Địa Ngục Ma Thần Mã Nhĩ Ba Sĩ Đáo lại lộ ra nụ cười quái lạ. Nếu tám ma thần bắt tay nhau phát động cấm chú dễ dàng bị ngăn cản như vậy thì không xứng với thân phận chúng.

Mắt thấy thể tích Địa Ngục Giáng Thế bị quang minh ma pháp đậm đặc trùng kích và phong ấn cản trở, nhanh chóng rút nhỏ thành một phần mười thể tích vốn có. Hiên Viên Viêm nhin không được hơi đặc ý liếc hướng chỗ Lâm Hâm đứng.

Nhưng ngay lúc đó, xung quanh đột nhiên tĩnh lặng, tất cả thanh âm như bỗng bị lấy mất.

Hiên Viên Viêm bản năng ngoái đầu nhìn hướng đối diện. Gã kinh khủng trông thấy Địa Ngục Giáng Thế vốn đã rút lại cực nhỏ đông cứng tại chỗ, văn lộ hình lưới đen lấy nó làm trung tâm nhanh chóng khuếch tán ra ngoài, vẽ ra phong ấn Gia Lăng quan vốn không có sắc màu.

Trong chớp mắt.

*Oành!!! *

Tiếng chấn điếc tai vang lên, đầu quỷ mang theo khí thể ác độc không gì sánh kịp bùng nổ thành kích cỡ trước đó, phong ấn Gia Lăng quan chớp mắt vỡ nát. Hiên Viên Viêm và năm trăm ma pháp sư quang hệ sau lưng gã cùng kêu lên, hộc ra búng máu.

Địa Ngục Giáng Thế rút lại là vì càng bộc phát mạnh mẽ hơn. Uy lực khủng bố của cấm chú này khiến nó có trí tuệ nhất định.

Công kích của đám Hiên Viên Viêm vẫn rất có hiệu quả, Địa Ngục Giáng Thế lại tăng lớn nhưng thể tích vẫn hơi nhỏ chút. Nhưng bây giờ còn ai có thể chặn công kích của nó? Mất đi phong ấn bảo vệ, trên đầu tường Gia Lăng quan, mỗi một người đều cảm giác mình như lún trong vũng bùn. Âm nguyên tố khủng bố đang lấy tốc độ kinh người quét đến.

Gió xanh lại xuất hiện. So với của ma pháp sư phong hệ đợt trước thì gió xanh này càng thêm tinh thuần. Phong nguyên tố nồng đậm từ bốn phương tám hướng dâng tràn, hóa thành vòi rồng liên tiếp trời đất bao phủ Địa Ngục Giáng Thế. Cuồng phong nghiền ép, định thổi nó lên cao, nhờ vào sức gió điên cuồng tiêu hao uy lực Địa Ngục Giáng Thế.

Bạo Phong quân đoàn do Đàm Hoàn thống lĩnh rốt cuộc ra tay. Phòng ngự của Gia Lăng quan không dễ dàng bị phá, nếu không thì từ khi bắt đầu thánh chiến không thể nào luôn cố thủ quan ải.

Bạo Phong quân đoàn vừa ra tay, uy lực dường như mạnh hơn năm quân đoàn trước đó gộp lại. Toàn bộ ma pháp sư phong hệ trên cấp bảy hợp thành, vừa ra tay chính là ma pháp cường đại liên hợp thi pháp. Uy lực vòi rồng đã đạt tới tầng cấm chú. Hiển nhiên họ cùng một chỗ phối hợp đã lâu, nếu không thì không thể trong thời gian ngắn thi triển ma pháp cấp bảy tự nhiên như vậy được.

Bị vòi rồng cuốn lấy, Địa Ngục Giáng Thế lần nữa rút nhỏ thể tích, cố gắng giảm bớt tiếp xúc vòi rồng gió lốc, ổn định tựa như khối đá, mặc kệ vòi rồng gió lốc thổi cỡ nào cũng không động đậy.

Hai bên đối đầu đã tới mức gay cấn. Ma tộc đột nhiên tấn công, phía Gia Lăng quan đã sai người mời Ma Đạo Sư đoàn mạnh nhất và cao tăng Ma Pháp Thánh Điện. Nhưng họ tới và thi pháp cần thời gian. Chỉ cần ma pháp sư trên thành chống đỡ đến giây phút ấy, trận đánh bất ngờ của ma tộc sẽ thành công cốc.

Tám luồng sáng đen tựa như tám cầu vồng đột nhiên xuất hiện. Tám luồng sáng đến từ tám cây Trụ Ma Thần. Chúng nó lấy tốc độ kinh người xông vào trong vòi rồng gió lốc, đụng vào mặt trên Địa Ngục Giáng Thế.

Một tiếng rít chói tai, Địa Ngục Giáng Thế xé nát vòi rồng quay quanh nó, nhào hướng đầu tường Gia Lăng quan cách hơn vài trăm mét.

Nếu tám ma thần không ra tay, Phong Bạo quân đoàn rất có thể chỉ cản được Địa Ngục Giáng Thế trong thời gian ngắn ngủi. Nhưng Mã Nhĩ Ba Sĩ Đáo biết mình không thể đợi nữa. Nếu để Ma Đạo Sư đoàn Ma Pháp Thánh Điện tới kịp, vậy dù công kích của Địa Ngục Giáng Thế vẫn rơi vào Gia Lăng quan thì hiệu quả sẽ khác hẳn so với kế hoạch của gã.

Trên thành Gia Lăng quan, tất cả ma pháp sư đều kinh sợ biến sắc. Cả đầu tường đều bao trùm một tầng màu đen. Ai cũng biết chỉ cần cấm chú này rơi vào Gia Lăng quan, vậy thì tường thành sẽ không giữ được, mà họ sẽ trở thành vật tùy táng theo Gia Lăng quan.

Từ lúc phát động cấm chú bay tới đầu tường Gia Lăng quan, tất cả nói thì chậm nhưng kỳ thật chẳng qua mất mười mấy giây. Mọi người đều cảm nhận nỗi sợ hãi bị tử vong bao phủ.

Một đoàn sáng vàng bất ngờ lóe sáng, tựa như bình minh đột nhiên chiếu sáng. Cẩn thận nhìn sẽ phát hiện ánh sáng kia lại tỏa ra sắc bảy màu. Ánh sáng vàng kỳ lạ bao phủ, một bóng người xuất hiện bành bồng

giữa không trung ngoài đầu tường Gia Lăng quan, vừa lúc chặn hướng Địa Ngục Giáng Thế.

Sao sáu cánh vàng lấp lánh sau lưng hắc. Một Độc Giác thú thần tuần tỏa ra ánh vàng chói lòa bay tới, để hắc cười lên.

Mặt nạ vàng, giáp vàng, lại thêm Vua Tinh Diệu Độc Giác thú tỏa hơi thở quang minh tinh thuần. Hắc đem đến cho Gia Lăng quan không chỉ là ánh sáng còn có hy vọng.

Ánh vàng bảy sắc bao trùm người hắc. Từng tầng sáng vàng từ người Vua Tinh Diệu Độc Giác thú dâng lên giao thoa với ánh vàng bảy sắc.

Kỵ sĩ trên lưng Độc Giác thú làm ra động tác chấp tay vào nhau, âm thanh chú ngữ thánh thót không ngừng phát ra từ mặt nạ. Sau lưng hắc, bảy sắc màu ngưng tụ thành bóng ảo nữ giới cũng làm động tác ngời chấp tay.

Nói cũng lạ, cấm chú Địa Ngục Giáng Thế hung hắc vậy mà đến trước mặt hắc thì bỗng ngừng lại. So với khí thể mệnh mệnh của Địa Ngục Giáng Thế, kỵ sĩ toàn thân sắc vàng giống như muối bỏ biển. Nhưng dù là vậy, hắc khiến Địa Ngục Giáng Thế dừng lại không tiến lên, trong tình huống gần trong gang tấc không thể xông hướng Gia Lăng quan.

Tất cả ma pháp sư trên Gia Lăng quan đều ngơ ngẩn. Đương nhiên họ nhận ra Kỵ Sĩ Thánh Điện bộ giáp vàng này chính là Kim Tinh Cơ Tòa kỵ sĩ của Kỵ Sĩ Thánh Điện! Nhưng đa số người đều không biết vì sao sẽ có một kỵ sĩ tới đây, hơn nữa giúp họ chặn lại cấm chú vô cùng khủng bố.

Kỵ sĩ cấp tám có thể đối kháng tám ma thần thêm vào tất cả Địa Ngục Ma hợp lực phóng ra cấm chú siêu cấp? Xem như là Thần Ấn kỵ sĩ tại đây cũng chưa chắc làm được.

Đúng thế, đương nhiên Long Hạo Thần không thể. Dù bây giờ hắn đã là cấp tám, sức lực bản thân vẫn không thể ngăn cản uy lực cấm chú, dù rằng cấm chú đã bị các ma pháp sư suy yếu rất nhiều.

Hiện tại hắn không phải ngăn chặn mà là hạn chế. Dùng loại ma pháp đặc biệt giống với Đại Dự Ngôn Thuật của Tinh Ma Thần hạn chế Địa Ngục Giáng Thế.

Hắn phóng ra quang nguyên tố nồng đậm không có chút tác dụng suy yếu Địa Ngục Giáng Thế, nhưng ít nhất trước khi linh lực của hắn tiêu hao cạn kiệt thì cấm chú này không thể tiến lên một ly.

Quang Chi Cầu Nguyên.

Ma pháp này đã vượt qua phạm trù quang hệ, phải nói là một ma pháp thần thánh. Giới về ma pháp thần thánh nhất là Mục Sư Thánh Điện mà không phải kỵ sĩ.

Học tập trong Huyền Động, tại đó Long Hạo Thần học được nhiều nhất là kỹ năng của Thủ Hộ kỵ sĩ. Quang Chi Cầu Nguyên khắc ở phía trong cùng huyết động. Ma pháp thần thánh này rất khó phán xét cấp bậc. Đối diện bất cứ địch thủ nào thì tác dụng của nó chỉ có một, dùng cầu nguyên đối lấy bình an.

Trong Huyền Động, tiền bối Kỵ Sĩ Thánh Điện để lại ma pháp này đã thuyết minh như thế này: Quang Chi Cầu Nguyên, là ý chí của thần, cũng là thần phong cấm. Lực lượng con người vĩnh viễn không thể chân chính nắm giữ năng lực này. Nhưng có thể dùng trả giá lớn trong thời gian hạn chế tạm thời mượn.

Dùng tấm lòng chân thành nhất cầu nguyên. Tâm càng tinh thuần thì ánh sáng của Quang Chi Cầu Nguyên càng cường đại.

Ma pháp thần thánh này đến từ Tinh Linh tộc cao cấp, thế nên dù là Mục Sư Thánh Điện cũng không ai sử dụng được. Trải qua mấy ngàn

năm, ma pháp thần thánh kỳ lạ này rốt cuộc thấy ánh mặt trời, sử dụng trong tay Long Hạo Thần.

Khoảnh khắc Địa Ngục Giáng Thế xuất hiện, tinh thần lực cường đại của Long Hạo Thần đã cho cảm giác vô cùng bất an. Cảm nhận bất an, cùng lúc đó chú ngữ Quang Chi Cầu Nguyên tùy theo hiện ra trong đầu hắn. Đó là loại bản năng, là quang phán đoán. Long Hạo Thần không chút nghi ngờ quang minh chỉ dẫn cho mình, bởi vậy lập tức để Hàn Vũ hỗ trợ, bắt đầu ngâm xướng ma pháp này.

Sự thật chứng minh, hắn lựa chọn chính xác. Không ai so với hắn càng thích hợp thi triển ma pháp thần thánh này. So sánh lúc trước thi triển Thần Thánh Cam Lâm, Long Hạo Thần tiêu hao ít hơn nhiều. Cả quá trình thi triển ma pháp thần thánh hoàn toàn có thể dùng bốn chữ nước chảy thành sông để hình dung. Không chút tạm dừng hoặc ngừng lại, chú ngữ liên tục lưu loát. Linh lực của Hàn Vũ hoàn toàn truyền cho Long Hạo Thần, lại thêm Quang Chi Thủ Hộ Linh Lô đem đến năng lực hồi phục cường đại, Kim Tinh Cơ Tòa chiến giáp hỗ trợ. Nên lúc Long Hạo Thần hoàn thành ma pháp này, linh lực bản thân còn dư khá.

Đúng vậy, còn ai có tư cách hơn Thần Quyển Giả thi triển ma pháp thần thánh này?

Quang Chi Cầu Nguyên thông qua Nhật Nguyệt Thần Oa tẩm thuận kích phát ra, đây cũng là lý do mọi người trông thấy ánh vàng bảy sắc. Long Hạo Thần cảm nhận rõ ràng uy lực của siêu cấp cấm chú Địa Ngục Giáng Thế, hắn càng hiểu rõ lấy lực lượng của mình thi triển Quang Chi Cầu Nguyên còn chưa đủ ngăn cản nó, cho nên hắn phải nhờ vào lực lượng Nhật Nguyệt Thần Oa tẩm thuận.

Thông qua lần trước dẫn động uy lực thần khí của nó, bây giờ độ phù hợp giữa Long Hạo Thần và Nhật Nguyệt Thần Oa tẩm thuận càng cao, cũng tìm ra cách kích phát uy lực cấp thần khí của nó. Dùng tu vi trước mắt, hắn muốn phóng ra lực lượng Nhật Nguyệt Thần Oa tẩm thuận ít

nhất cần thi triển công kích cấp cấm chú mới được. Sự thật chứng minh, hấn lại lần nữa thành công.

Quang Chi Cầu Nguyên cứ thế ngăn chặn Địa Ngục Giáng Thế. Ánh vàng nhỏ bé cùng với màu đen khủng bố giăng co giữa không trung.

Hiên Viên Viêm ngây ngốc, Đàm Hoàn cũng ngơ ngác.

Đương nhiên họ biết người đột nhiên xuất hiện ngăn cản công kích của ma tộc là ai. Không lâu trước đó họ còn đuổi hấn xuống. Không lâu trước đó Đàm Hoàn còn muốn khiêu chiến với hấn.

Giờ phút này, tâm tình Đàm Hoàn không thể diễn tả bằng lời. Loại cảm giác này có chút kỳ quái, nhưng càng nhiều là rung động.

Gần ba ngàn ma pháp sư bắt tay nhau vẫn không thể ngăn lại cấm chú khủng bố của ma tộc. Người này lại chỉ nhờ vào sức mình đã làm được. Tuy Đàm Hoàn hiểu nhất định Long Hạo Thần có trợ giúp gì đó, hơn nữa tình thế trước mắt sẽ không kéo dài bao lâu. Nhưng đối diện cấm chú siêu cấp, có can đảm chặn trước mặt nó, không phải người bình thường làm được!

Cảm giác xấu hổ không hẹn mà cùng xuất hiện trong lòng Đàm Hoàn và Hiên Viên Viêm. Họ thầm nói với lòng mình: mới rồi mình muốn khiêu chiến với người như vậy ư?

Tâm tình Đàm Hoàn dao động lớn nhất. Vì cô từng tận mắt thấy vị Kim Tinh Cơ Tòa kỵ sĩ, Đại Lý Thánh kỵ sĩ trưởng Kỵ Sĩ Thánh Điện bộ dạng trẻ cỡ nào.

Đàm Hoàn nhớ rõ khi cô xông tới trước mặt lão sư, hỏi: hấn thật sự trẻ tuổi như bề ngoài sao?

Điện chủ Lý Chính Trực chỉ phẩy tay, khi đó Đàm Hoàn chấn kinh khó thể bình tĩnh. Cấp tám, một kỵ sĩ thoát nhìn còn trẻ hơn mình lại đã tới cấp tám, hấn còn là đoàn trưởng Săn Ma Đoàn Lâm Hâm có mặt, Đại

Lý Thánh ký sĩ trưởng Kỵ Sĩ Thánh Điện. Chính mình và hãn, thật sự cách biệt lớn như thế sao?

Lúc này, trước nguy cơ to lớn, Long Hạo Thần dùng thực lực của mình chứng minh với Đàm Hoàn chênh lệch giữa hai người.

"Tiếp tục công kích, các người còn chờ cái gì?" Lâm Hâm dùng linh lực nâng giọng vang vọng cả Gia Lăng quan.

Thế này các ma pháp sư mới giật mình tỉnh lại. Thanh âm ngâm xướng hoặc trầm thấp hoặc cao vút vang trên đầu tường Gia Lăng quan.

Hai bóng người gần như không chia trước sau bay ra khỏi đầu tường Gia Lăng quan, thẳng tới chỗ Long Hạo Thần đứng.

Một trái một phải dừng ở bên cạnh Long Hạo Thần.

Nói cũng kỳ, bị Quang Chi Cầu Nguyên hạn chế, khí thể của Địa Ngục Giáng Thế cũng bị ức chế, khiến các ma pháp sư Gia Lăng quan không còn bị ảnh hưởng.

Hai người bay ra chính là Thái Nhi và Lâm Hâm.

Lưỡi Hái Tử Thần đã xuất hiện trong lòng bàn tay Thái Nhi, cả người nàng đều bao trùm một tầng sắc xám kỳ lạ. Trên người không hiện sát khí nhưng đôi mắt xám lạnh nhìn Địa Ngục Giáng Thế đằng trước. Một khi Quang Chi Cầu Nguyên của Long Hạo Thần không thể tiếp tục, vậy nàng nhất định sẽ thay hãn công kích cấm chú hắc ám cường đại này.

Lâm Hâm ở bên kia. Khác với Thái Nhi giữ sức chờ đợi, y vừa ổn định bên cạnh Long Hạo Thần liền đánh ra ma pháp hỏa hệ chính xác mà mạnh mẽ hướng cấm chú đen.

Pháp trượng hỏa tinh chỉ hướng đằng trước, một đoàn bạo liệt hỏa cầu bay thẳng tới Địa Ngục Giáng Thế. Lâm Hâm nhớ rõ, lúc Long Hạo Thần bay lên ngăn cản cấm chú đã nói với y hai chữ: tấn công.

Ăn ý giữa Lâm Hâm và Long Hạo Thần ở chỗ khi hấn ngăn chặn đường bay của Địa Ngục Giáng Thế, khi nó tạm thời bị chặn lại, Lâm Hâm liền hiểu ý hấn.

Long Hạo Thần chỉ có thể ngăn cản, không thể giải quyết, nhưng có thể cho Gia Lăng quan thời gian cầm chừng. Trong khoảng thời gian này, họ cần làm là cố gắng suy yếu, thậm chí tiêu diệt uy lực Địa Ngục Giáng Thế.

Bạo liệt hỏa cầu màu lam thứ nhất vừa bay ra, cái thứ hai liền hiện ra ở đỉnh pháp trượng. Thuấn phát một bạo liệt hỏa cầu ma pháp công kích cấp năm có thể nói là trước đó lưu trữ trong công cụ ma pháp, vậy thuấn phát cái thứ hai, cái thứ ba thì sao?

Giờ phút này, Hỏa Tinh pháp trượng trong tay Lâm Hâm giống như liên châu pháo, từng viên hỏa cầu màu xanh đậm bay hướng Địa Ngục Giáng Thế.

Mỗi một hỏa cầu rơi trên Địa Ngục Giáng Thế đều phát ra tiếng nổ đìc tai, hơn nữa dấy lên một mảnh lửa xanh. Tuy hiệu quả không quá rõ rệt nhưng Lâm Hâm liên tục công kích, người thông minh đều nhìn ra vị trí bị y tấn công, Địa Ngục Giáng Thế bắt đầu hơi hõm vào. Chính là nói, công kích của y có hiệu quả. Đừng quên chỉ có một mình y tấn công! Uy lực cường đại của Tâm Diễm Hỏa Diễm lúc này hiện ra.

Khi bạo liệt hỏa cầu thứ mười tám của Lâm Hâm kết thúc, một đầu lâu lửa xanh từ Hỏa Tinh pháp trượng bay ra trở thành đợt công kích thứ mười chín. Chỉ là khoảnh khắc tạm dừng, sau lưng Lâm Hâm đôi lửa xanh hình rồng tỏa ánh sáng.

Trang bị cấp truyền kỳ Hỏa Long Cánh, tăng trăm phần trăm tụ linh, tăng tốc trăm phần trăm, phụ kèm kỹ năng Hỏa Long Thủ Hộ. Lúc này Lâm Hâm cần rõ ràng không phải bảo vệ mà là tăng tốc độ tụ linh.

Hỏa chú thuật chỉ là quá trình liên tiếp. Y triển khai Hỏa Long Cánh, bạo liệt hỏa cầu lần nữa xuất hiện là liên tục mười tám cái.

Từ lúc y bắt đầu xuất hiện đến kết thúc bạo liệt hỏa cầu thứ ba mươi sáu, cả quá trình chỉ dùng không tới một phút đồng hồ. Lúc này Lâm Hâm phát huy siêu bình thường. Lực công kích và tốc độ coi như là ma pháp sư cấp tám cũng chưa chắc làm được. Huống chi y thi triển là Tâm Diễm Hỏa Diễm cấp tám! Tất cả bạo liệt hỏa cầu đánh vào cùng vị trí.

Khi bạo liệt hỏa cầu thứ ba mươi sáu kết thúc, cùng lúc đó, từ người Lâm Hâm vang tiếng phượng hót lạnh lốt. Phượng hoàng lửa xanh to lớn phóng lên cao, mang theo ngọn lửa xanh huyền lệ xông hướng đầu quỷ.

Tạc nổ kịch liệt khiến linh lực hắc ám trên đầu quỷ dao động kịch liệt.

Cho đến giây phút này, đợt công kích này của Lâm Hâm mới tính kết thúc. Ma pháp huyền lệ chưa chắc là hiệu quả nhất. Cách Lâm Hâm tấn công mục tiêu cố định là điều y có thể làm trong khả năng mạnh nhất.

Cuối cùng Lam Hỏa Phượng Hoàng Linh Lô phát động thể công, cùng lúc đó y ném vài viên đan dược vào miệng. Đừng quên, y còn là Ma Dược Sư. So sức chiến đấu và sức bật kéo dài, ma pháp sư cùng cấp gần như vô địch.

Tấn công đương nhiên không chỉ mình Lâm Hâm. Đối mặt nguy hiểm tính mạng, tất cả ma pháp sư trên đầu tường đều phát ra ma pháp mạnh nhất của mình. Tất cả đều công kích từ mé bên, có người lực khổng chế mạnh thậm chí đem ma pháp vòng ra mặt sau Địa Ngục Giáng Thế để tránh ngộ thương ba người Long Hạo Thần ở đằng trước. Một số ma pháp sư gan lớn, thực lực mạnh thì làm giống như Lâm Hâm bay tới bên cạnh Long Hạo Thần, ở cự ly gần phát huy hết ma pháp công kích.

Địa Ngục Ma Thần Mã Nhĩ Ba Sĩ Đáo ở phương xa trợn mắt há hốc mồm nhìn tình cảnh này. Đôi mắt hung tợn tràn ngập sự khó tin. Khi Quang Chi Cầu Nguyễn xuất hiện, gã phát hiện mình mất đi liên hệ với Địa Ngục Giáng Thế.

Dù lấy tu vi như gã, muốn không chế siêu cấp cấm chú uy lực khủng bố đủ so với Ma Thần Hoàng toàn lực đánh một chiêu thì như trứng chọi đá. Gã chẳng thể ngờ rằng Ma Pháp Thánh Điện còn có năng lực tạm thời phong ấn siêu cấp cấm chú này. Gã biết phong ấn sẽ không quá lâu, nhưng các ma pháp sư Ma Pháp Thánh Điện tốc độ phản ứng cực nhanh, đã bắt đầu dốc sức công kích cấm chú. Cứ tiêu hao như thế, đợi khi phong ấn kết thúc, Địa Ngục Giáng Thế còn có thể phát huy lực công kích nhiều ít thì rất khó nói!

Là ma thần thứ năm trong ma tộc, một trong năm trụ cột lớn nhất, đương nhiên Mã Nhĩ Ba Sĩ Đáo có sự quyết đoán. Tay phải chỉ hướng Gia Lăng quan, thanh âm trầm thấp hùng hồn vang lên.

"Tấn công!"

Tuy Địa Ngục Ma tộc là lực lượng trụ cột của đại quân ma tộc ngoài Gia Lăng quan, nhưng không phải toàn bộ. Cùng với Mã Nhĩ Ba Sĩ Đáo ra lệnh một tiếng, đại quân ma tộc như thủy triều tấn công Gia Lăng quan.

Uy lực Địa Ngục Giáng Thế có thể bị ngăn chặn, nhưng ma pháp sư Gia Lăng quan cũng bị kiềm chế.

Bên này Long Hạo Thần có chút chịu hết nổi.

Tuy Quang Chi Cầu Nguyên chủ yếu là nhờ thần lực lượng phong cấm, nhưng cũng cần linh lực không lồ chống đỡ. Long Hạo Thần thông qua Nhật Nguyệt Thần Oa tẩm thuần tăng phúc Quang Chi Cầu Nguyên, nhưng tốc độ tiêu hao linh lực vẫn cực kỳ khủng khiếp.

Bây giờ trên người hắn tỏa ánh vàng bảy sắc rõ ràng trong trạng thái bất ổn, có khả năng tùy thời tan vỡ.

Đôi tay Thái Nhi cầm Lưỡi Hái Tử Thần bất giác nắm chặt. Một khi Quang Chi Cầu Nguyên của Long Hạo Thần kết thúc, vậy họ sẽ là đứng mũi chịu sào, trở thành mục tiêu của Địa Ngục Giáng Thế. Thái Nhi biết

mình nhất định phải cho Long Hạo Thần tranh thủ thời gian. Thế thì hẳn mới có thể mang theo mình cùng Lâm Hâm thông qua Tháp Vĩnh Hằng truyền tống đi.

Ngay lúc nguy hiểm này, sáu luồng sáng đột nhiên bắn ra từ hướng Gia Lăng quan.

Sáu đoàn sáng này mỗi cái đường kính khoảng mười mét nhanh chóng giáng xuống. Sáu luồng sáng đỏ, lam, thanh, vàng chanh, vàng, đen cùng lóe lên, ở trên không trung đan nhau thành sao sáu cánh huyền lệ, vừa lúc ôm lấy Địa Ngục Giáng Thế. Sáu luồng sáng này dâng lên bao phủ siêu cấp cấm chú đã bị suy yếu nhiều vào trong.

Thu lại ánh vàng, Long Hạo Thần rên rỉ một tiếng, kết thúc Quang Chi Cầu Nguyên. Tinh Vương dùng linh lực giúp hắn ổn định thân thể mới không rơi khỏi không trung.

Mất đi Quang Chi Cầu Nguyên phong cấm, cấm chú Địa Ngục Giáng Thế chợt nhảy lung tung trong màn sáng sáu sắc, khiến màn sáng run rẩy từng đợt.

Lúc này có thể thấy tình hình bên trong sáu đoàn sáng. Mỗi một đoàn sáng là một ma pháp sư. Tổng cộng ba mươi sáu người. Trong mỗi đoàn sáng có một ma pháp sư làm chủ đạo, phong ấn cường đại này chính là họ bắt tay nhau thi triển.

Nếu là cấm chú Địa Ngục Giáng Thế ở trạng thái tràn đầy sức mạnh thì họ chưa chắc phong ấn được nó. Nhưng trải qua một loạt tiêu hao, phong ấn do sáu Pháp Thần cấp chín thêm vào ba mươi Thánh Ma Đạo Sư cấp tám hợp lực tạm thời ngăn cản cấm chú Địa Ngục Giáng Thế.

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 221

Khiêu Chiến

Bạn đang đọc truyện tại Truyện YY - <http://truyenfull.vn> Trong lúc Lâm Hâm bị Lý Hình bức ép đại chiến thì Long Hạo Thần cũng đón hai vị khách.

"Xin chào Thánh kỵ sĩ trưởng."

Lúc Long Hạo Thần mở cửa phòng, vị khách bên ngoài đã cung kính hành lễ hướng hăn. Người đến chính là Đàm Hoàn và Hiên Viên Viêm.

Đàm Hoàn vẻ mặt bình thường nhưng Hiên Viên Viêm có chút lúng túng, hơi cúi đầu, không muốn đối diện Long Hạo Thần.

Long Hạo Thần hơi kinh ngạc nhìn họ.

"Hai vị đây là..."

Đàm Hoàn không giống như trước lạnh lùng và kiêu ngạo, mỉm cười nói.

"Có thể để chúng tôi đi vào rồi nói?"

"Mời."

Long Hạo Thần tránh ra để hai người tiến vào phòng. Lúc này hăn vẫn mặc Kim Tinh Cơ Tòa chiến giáp. Vì che giấu thân phận, dù ở trong phòng một mình thì hăn cũng không tùy tiện cởi giáp. May mắn mặc Kim Tinh Cơ Tòa chiến giáp rất thoải mái, không có cảm giác khó chịu.

"Thánh kỵ sĩ trưởng, chúng tôi là đến xin lỗi người. Chuyện hôm đó tôi sai rồi, cũng cảm ơn người đã trợ giúp Gia Lăng quan, xin lỗi." Nói xong Đàm Hoàn rất cung kính cúi đầu hành lễ với Long Hạo Thần. Đây không thuộc về lễ tiết của ma pháp sư mà là đại lễ ngang hàng nhau.

Hiên Viên Viêm ở một bên cũng làm giống thế, chẳng qua động tác có chút miễn cưỡng.

Ngày đó chiến đấu kết thúc, Long Hạo Thần lần nữa được điện chủ Ma Pháp Thánh Điện cho mời. Họ nói cái gì, không ai biết. Nhưng không lâu sau Ma Pháp Thánh Điện có thông báo tuyên dương sự tích anh hùng của Đại Lý Thánh kỵ sĩ trưởng Kim Tinh số mười hai Kỵ Sĩ Thánh Điện, hơn nữa biểu đạt Ma Pháp Thánh Điện sẽ vĩnh viễn khắc ghi phần hữu nghị thâm tình này.

Long Hạo Thần mỉm cười nói.

"Hai vị không cần làm thế, các người không làm sai điều gì. Tôi chỉ hy vọng tương lai không lâu sau có thể cải thiện quan hệ giữa Ma Pháp Thánh Điện và Kỵ Sĩ Thánh Điện, đến lúc đó còn cần hai vị ủng hộ."

Đàm Hoàn không tiếp lời câu hấn nói, chuyển đề tài hỏi.

"Thánh kỵ sĩ trưởng, tôi nghe nói các người sắp đi?"

Long Hạo Thần gật đầu.

"Gia Lăng quan phòng thủ vững chắc, tôi còn cần đi thánh điện khác nhìn xem. Sáng sớm mai sẽ rời đi."

Đàm Hoàn im lặng một lát, bỗng nói.

"Thánh kỵ sĩ trưởng, tôi có yêu cầu quá đáng."

Long Hạo Thần hơi ngần ra.

"Mời nói."

Đàm Hoàn nói.

"Tôi hy vọng có thể khiêu chiến với người, một chọi một, không sử dụng trang bị vũ khí nào, chỉ dựa vào năng lực chính mình. Tôi biết tu vi của mình thua người rất xa, nhưng tôi thật muốn biết chênh lệch giữa chúng ta rốt cuộc lớn cỡ nào."

Nói đến đây, dường như cô sợ Long Hạo Thần hiểu lầm, nói tiếp.

"Từ khi tôi trở thành ma pháp sư tới giờ luôn dốc sức cố gắng tu luyện, lấy lão sư làm mục tiêu, hy vọng tương lai có thể trở thành cường giả giống lão sư, chiến đấu vì Liên Minh, vì nhân loại, tiêu diệt ma tộc hoàn toàn. Tôi chỉ hy vọng người có thể trở thành mục tiêu khác tôi muốn đuổi kịp. Chỉ thuần túy xin chỉ giáo, không có ý gì khác."

Long Hạo Thần suy nghĩ một lát sau, nói.

"Được rồi, nếu đã vậy thì xin Đàm đoàn trưởng tìm một nơi yên lặng, hơn nữa không có ai nhìn cuộc chiến."

"Được." Dường như Đàm Hoàn biết Long Hạo Thần e ngại cái gì, lập tức đồng ý.

Hiên Viên Viêm muốn nói gì nhưng cuối cùng vẫn im miệng.

Long Hạo Thần không nói cho Hàn Vũ và Thái Nhi, có Đàm Hoàn, Hiên Viên Viêm dẫn dắt đi tới tầng bốn Ma Pháp Thánh Điện, đứng trước cửa phòng to lớn.

Đàm Hoàn nói với Hiên Viên Viêm.

"Anh ở đây chờ tôi."

Hiên Viên Viêm bỗng dùng ánh mắt giống như cầu xin nhìn Long Hạo Thần. Long Hạo Thần áy náy nói.

"Sau này Hiên Viên Viêm đoàn trưởng sẽ biến nỗi khó xử của của tôi. Đàm đoàn trưởng, mời."

Đàm Hoàn đẩy cửa ra, cùng Long Hạo Thần đi vào.

Đây là sân đấu luyện rộng rãi, hình tròn, không có khán đài, đường kính khoảng năm mươi mét. Đối với phạm vi công kích của ma pháp sư thì chỗ này không tính lớn.

"Đây là chỗ tiến hành trắc nghiệm, có Hiên Viên Viêm canh giữ bên ngoài, sẽ không ai quấy rầy chúng ta." Nói xong, Đàm Hoàn lật tay lại, pháp trượng trong tay biến mất. Sau đó cô kéo vạt áo trước, cởi ra áo choàng pháp sư dao động ma pháp cực kỳ đậm đặc cũng thu vào nhẫn trữ vật, lộ ra bên trong váy dài màu xanh.

Hôm nay cô khiêu chiến với Long Hạo Thần là muốn nhìn xem chênh lệch giữa mình và hãnh lớn cỡ nào. Hôm đó Long Hạo Thần dùng Quang Chi Cầu Nguyên ngăn cản Địa Ngục Giáng Thế, đem lại rung động quá mãnh liệt cho cô. Mắt cô nhìn ra được lúc ấy Long Hạo Thần dẫn động một thần khí.

Trong lòng Đàm Hoàn vẫn có chút không phục. Nếu không sử dụng trang bị thần khí và Kim Tinh Cơ Tòa chiến giáp cấp sử thi, hẳn có thể mạnh hơn mình bao nhiêu? Cô rất muốn biết đáp án này. Đám Long Hạo Thần sắp đi rồi, Đàm Hoàn không thể dè nén tò mò nữa, cuối cùng vẫn tới tìm Long Hạo Thần. Cô trước tiên nói xin lỗi là hy vọng không ảnh hưởng tâm tình trong trận khiêu chiến.

Long Hạo Thần nói.

"Đàm đoàn trưởng, sau khi kết thúc trận so đấu này, dù thắng hay thua tôi đều có một thỉnh cầu, hy vọng có thể được đoàn trưởng giúp đỡ."

Đàm Hoàn sửng sốt.

"Thỉnh cầu gì?"

Long Hạo Thần mỉm cười.

"Đấu xong rồi nói."

"Được." Đàm Hoàn nói xong trực tiếp đi hướng sân đấu.

Cùng không mặc trang bị, so sánh thì kỵ sĩ chịu thiệt hơn ma pháp sư một chút. Bởi vì kỵ sĩ chẳng những có trang bị còn có tọa kỵ. Dưới tình huống không sử dụng, tu vi sẽ suy yếu rất nhiều. Ma pháp sư thì không sử dụng trang bị sẽ chịu ảnh hưởng ít hơn. Nhưng hiển nhiên Đàm Hoàn cũng không muốn chèn ép Long Hạo Thần, nên mới chọn sân đấu luyện đường kính chỉ năm mươi mét, điều này bất lợi cho ma pháp sư. Bù qua sót lại, tỷ lệ bất lợi của hai bên không sai biệt mấy.

Ánh vàng dao động, Kim Tinh Cơ Tòa chiến giáp trên người Long Hạo Thần tựa như sóng gợn rút lui. Hắn không phóng ra thanh trọng kiếm, chỉ mặc bộ đồ, cũng lui về mép sân đối diện Đàm Hoàn.

Nhìn khuôn mặt tuổi trẻ tuần tú của Long Hạo Thần, Đàm Hoàn có chút thất thần. Lực sát thương của anh đẹp trai đối với cô không lớn. Về mặt cảm tình cô đã sớm không suy nghĩ nhiều, tăng cao tu vi mới là mục tiêu cô theo đuổi. Cho nên cô chấn kinh chỉ vì tuổi của Long Hạo Thần. Dù lần thứ hai gặp, sự rung động này chẳng hề giảm bớt.

"Thánh kỵ sĩ trưởng, tôi sắp bắt đầu." Đàm Hoàn trầm giọng nói.

"Mời."

Một đôi linh cánh xanh bồng giăng sau lưng Đàm Hoàn. Ngay sau đó, cô nâng lên tay phải chỉ hướng Long Hạo Thần. Mười đao phong xanh như phi đao bắn hướng Long Hạo Thần. Mỗi một đao phong đều có đường bay của mình, hoặc thẳng, hoặc cong, thậm chí vòng sang bên, gần như che kín mọi đường Long Hạo Thần có thể né tránh. Long Hạo

Thần chấp hai tay sau lưng, chân trái tiến lên hai bước. Ngay sau đó, thân thể hần lắc lư theo tiết tấu kỳ lạ.

Phập phập phập phập

Một chuỗi thanh âm linh lực va chạm không ngừng vang lên. Trong ánh sáng xanh khiến người hoa mắt, Long Hạo Thần hai tay chấp sau lưng bình tĩnh ung dung đi ra. Không sai, chính là đi ra, từ đầu đến cuối hần không hề phóng thích linh lực hay phản kích.

Làm người công kích, cảm nhận của Đàm Hoàn rõ rệt nhất. Long Hạo Thần sử dụng bộ pháp kỳ lạ, tốc độ tưởng chậm thật ra rất nhanh, luôn ở khoảng khắc chỉ mảnh treo chuông tránh đi công kích của đao phong. Hơn nữa khiến hai đao phong va chạm nhau, tự triệt tiêu. Quá trình này xem thì đơn giản, nhưng dù là năng lực khống chế thân thể, hoặc lực lượng và tốc độ đều khiến Đàm Hoàn tán thán. Lần đầu tiên cô biết có người có thể dùng cách này né tránh đao phong của mình.

Đương nhiên, làm đệ tử đích truyền của sứ giả phong nguyên tố, cô chỉ mới bắt đầu công kích mà thôi. Khi Long Hạo Thần ra khỏi đao phong, Đàm Hoàn đang không ngừng ngâm xướng chú ngữ. Cùng lúc đó, từng đoàn sáng xanh từ đầu ngón tay cô bắn ra. Những luồng sáng xanh ở trên không trung hóa thành vòi rồng nhỏ xíu cao khoảng một mét bay hướng Long Hạo Thần.

Tổng cộng mười hai vòi rồng nhỏ, khiến cả sân đấu tràn ngập tiếng ù ù kỳ lạ. Tốc độ chúng khác nhau bay hướng Long Hạo Thần. Trong không khí phong nguyên tố nồng đậm biến cuồng bạo.

Chiến đấu một chọi một của ma pháp sư và kỵ sĩ, tuyệt đối không phải dùng ma pháp cường đại là có thể thắng, mà cần ma pháp thích hợp nhất. Đàm Hoàn thi triển ra mười hai vòi rồng bề ngoài nhìn đơn giản, kỳ thực uy lực hoàn toàn khác. Mỗi một vòi rồng nhỏ tương đương với ma pháp cấp sáu. Thi triển ra mười hai vòi rồng, khuôn mặt cô biến tái nhợt. Dù sao đây là trong tình huống không có bất cứ trang bị ma pháp nào hỗ trợ, dùng ti vụ giữa cấp bảy của cô, đã là dốc hết sức.

Trong đám vòi rồng có quay xuôi chiều, ngược chiều, cũng có hỗn loạn, mỗi cái đều khác biệt. Hơn nữa, khi trong đó có một cái nổ, vậy vòi rồng khác lập tức bị hấp dẫn, gần như cùng thời gian cuốn lấy kẻ địch. Từ ma pháp đơn thể thì mười hai vòi rồng nhỏ có thể tổ thành một ma pháp phức hợp. Nếu để ý lực của nó hoàn toàn phát huy thì đủ sánh ngang với ma pháp quần thể cấp tám.

Long Hạo Thần ngừng bước chân tiến lên. Mười hai vòi rồng từ phương hướng khác nhau quét tới.

Hắn nâng lên tay phải, một luồng sáng trắng tỏa ra, hóa thành trọng kiếm dài bốn mét. Sau đó Long Hạo Thần khép mắt lại, chân trái tiến lên một bước, trọng kiếm hoàn toàn do linh lực ngưng kết từ từ chém ra.

Ngưng linh thành cương? Không, tu vi của Long Hạo Thần còn chưa tới mức đó, hắn còn chưa thể dùng linh cương phóng thích ra giống thế này. Vậy nên trong tay hắn kỳ thật là một kỹ năng, thánh kiếm.

Lấy tay làm cầu nối phóng ra thánh kiếm, uy lực có thể bị rất nhiều hạn chế, nhưng có Quang nguyên tố tinh thuần của Long Hạo Thần gia cố, thoát nhìn không khác gì trọng kiếm quang hệ chân chính.

Hắn chém một nhát, thoát nhìn nhẹ nhàng, hơn nữa động tác không nhanh, tuy đã trúng vòi rồng thứ nhất bay tới, nhưng phương xa trên mặt Đàm Hoàn lộ ra tia đắc ý.

Dù thực lực người mạnh cỡ nào, chỉ cần người đụng vào một vòi rồng, vậy Long Quyển Liệt Trận của ta sẽ lập tức phát động. Ta muốn xem thử người không có trang bị phòng ngự nào sẽ làm sao ngăn chặn ma pháp cấp tám của ta đây?

Nhưng vẻ đắc ý trên mặt Đàm Hoàn chỉ kéo dài trong khoảnh khắc, ngay sau đó biến thành kinh ngạc.

Kiểm cắt vào vòi rồng, Long Hạo Thần không khiến vòi rồng bộc phát. Thoạt nhìn lực cắt mạnh mẽ kia, vòi rồng cũng trở thành một phần

cánh tay hần, ở trên tay hần chuyển động.

Hơi thở của Long Hạo Thần theo đó biến mất. Giờ phút này, hần hoàn toàn dung nhập vào phong nguyên tố xung quanh, cho nên mười một vòi rồng khác chỉ quay quanh người hần chứ không công kích.

Tay phải khẽ run, thân thể Long Hạo Thần làm động tác rung rung. Ngay sau đó, vòi rồng ở cánh tay hần hóa thành từng điểm sáng xanh biến mất trong không khí.

Thánh kiếm vẫn còn đó, vòi rồng thứ nhất biến mất, mười một vòi rồng khác cảm ứng được, tất cả đánh hướng Long Hạo Thần ở chính giữa. Ngay lúc đó, Long Hạo Thần luôn hành động chậm chạp đột nhiên biến nhanh. Thánh kiếm liên tục đâm ra mười một kiếm ngay khi ngàn cân treo sợi tóc.

Mười một vòi rồng gần như không chia trước sau ngừng giữa không trung. Lập tức, tất cả hóa thành từng điểm sáng, biến mất không thấy.

Thân hình chợt lóe, một bước vọt mấy chục mét, Long Hạo Thần đã đi tới trước mặt Đàm Hoàn.

Đàm Hoàn bản năng nâng tay lên, song quyền đánh hướng Long Hạo Thần. Trên đôi tay lượn lờ ánh sáng xanh, tốc độ đánh ra khá nhanh, không ngờ là chiêu võ kỹ.

Đối với một kích của cô, Long Hạo Thần không cảm thấy bất ngờ, nhưng cũng không ngăn cản, chỉ mặc kệ song quyền đánh vào ngực mình.

Bốp, bốp hai tiếng trầm đục, Long Hạo Thần bất động.

Đàm Hoàn chỉ cảm thấy đôi tay mình áp súc linh lực phong hệ vừa đánh trúng Long Hạo Thần thì lập tức bị chấn động kỳ lạ hóa giải, không thể xâm nhập vào người hần. Long Hạo Thần không hề phóng ra bất cứ

lực phản chấn nào, vẫn đứng đó, tay thả hai bên người, ánh mắt sáng rực nhìn chăm chăm cô.

Buông đôi tay, Đàm Hoàn ngơ ngác nhìn Long Hạo Thần.

"Tôi thua."

Ba chữ kia thoát ra khỏi miệng cô có chút khó khăn, nhưng cô không thể không thừa nhận mình thất bại.

Cô có thể rõ ràng cảm giác được tu vi của Long Hạo Thần cao hơn mình rất nhiều, rất nhiều. Không chỉ là linh lực, về mặt kinh nghiệm thực chiến, tổng thể, ngộ tính, vận dụng kỹ năng, mình và hắn không cùng cấp bậc.

Long Hạo Thần lui về phía sau hai bước, kéo ra khoảng cách với Đàm Hoàn.

"Ma pháp mới rồi của cô rất mạnh. Nếu không phải tôi chuyên nghiên cứu tần suất không khí chấn động, muốn ngăn cản sẽ rất khó khăn."

Đàm Hoàn cười khổ nói.

"Người không cần an ủi tôi, thua là thua. Đây là chênh lệch giữa tôi và người. Nhưng tôi có hai thắc mắc. Thứ nhất, người làm cách nào phá được Long Quyển Liệt Trận. Thứ hai, dường như người biết trước tôi biết dùng võ kỹ. Nhưng bí mật này chỉ lão sư biết, dù là Lâm Hâm cũng không biết, chẳng lẽ lão sư nói cho người? Điều này là không thể nào!"

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 222

Nước Mắt Của Huyết Tinh Nữ Chiến Thần

Long Hạo Thần mỉm cười nói.

"Phá Long Quyển Liệt Trận của cô làm tôi mất hết sức. Tôi từng tự sáng chế một ma pháp, tên gọi là Quang Chi Đãng Dạng, chính là nghiên cứu tần suất linh lực chấn động. Thế nên lúc cô mới dùng Long Quyển Liệt Trận thì tôi đã cảm nhận được chúng nó mỗi cái khác nhau. Tôi nhắm mắt lại không phải khinh thường cô mà cần tập trung tinh thần phán đoán biến hóa của vòi rồng. Chỉ cần phản ứng không tốt một chút là uy lực của chúng sẽ bùng phát. Cuối cùng tôi dùng tần suất khác nhau tìm sơ hở vòi rồng, hóa giải từng cái một. Quá trình này tiêu hao tinh thần lực rất lớn."

Đàm Hoàn vẫn có chút khó hiểu.

"Nhưng kiếm ý của người là hiếm thấy nhất trong đời tôi. Dù là cường giả Chiến Sĩ Thánh Điện, không ai lý giải kiếm bằng người. Nếu tôi không cảm giác sai, mới rồi người tiến vào cảnh giới người kiếm hợp nhất, bày ra kiếm ý thoải mái tự nhiên, tuyệt không phải lĩnh ngộ trong một, hai ngày. Thành tựu này từ đâu mà đến?"

Long Hạo Thần mỉm cười, nói.

"Vấn đề này càng dễ đáp. Tựa như cô cùng tu luyện ma pháp và võ kỹ. Tôi chẳng những là Thủ Hộ kỵ sĩ, còn là Trường Giới kỵ sĩ. Đương nhiên sẽ chú trọng tới kiếm rồi."

Đàm Hoàn trừng to mắt.

"Kỵ sĩ song tu Trừng Giới, Thủ Hộ? Hơn nữa dường như người dung hợp hai loại kỹ năng kỵ sĩ này thật hoàn mỹ. Xem ra Kỵ Sĩ Thánh Điện các người rốt cuộc vẫn đi trước chúng tôi." Nói đến đây cô có chút ỉn ỏi.

Long Hạo Thần nói.

"Tôi tiếp tục trả lời vấn đề khác. Đích thực điện chủ Lý Chính Trực có nói cho tôi rằng cô rất có thể ma vũ song tu. Không phải dùng ngôn ngữ mà là hành động. Khi Lý điện chủ hóa thân thành Phong Thần, tôi đã có cảm giác này. Tuy lúc đó ông ấy thi triển là ma pháp cường đại cấp cấm chú, nhưng sử dụng trường đao nếu không hiểu võ kỹ, sẽ không thể làm được tới cảnh giới thần kỳ như vậy. Thế nên tôi mới có suy đoán lớn gan như thế. Kỳ thật ma pháp và võ kỹ vốn là một nhà. Đối với kỵ sĩ chúng tôi, chẳng phải đều dùng ma pháp hỗ trợ võ kỹ hình thành kỹ năng kỵ sĩ sao? Dù là loại năng lực nào, căn nguyên đều là linh lực. Trong tình huống như thế, ma pháp sư các người từ võ kỹ tìm kiếm đột phá cũng không phải không có khả năng. Nhưng tôi đề nghị cô nên cố gắng tăng ngoại linh lực, nếu không chỉ đơn thuần nhờ nội linh lực thúc đẩy võ kỹ thì vẫn có cực hạn. Trừ phi có một ngày cô đạt tới tu vi như Lý điện chủ, hóa thân thành cấm chú thi triển võ kỹ."

Đàm Hoàn hừ một tiếng.

"Người nói thì nhẹ nhàng như đầu dễ dàng như vậy? Song tu võ kỹ và ma pháp đối với bất cứ ai đều cực kỳ gian nan. Một người sức lực có hạn, đương nhiên phải lựa chọn lấy hoặc bỏ."

Long Hạo Thần gật đầu, nói.

"Việc này cô nên xin Lý điện chủ chỉ dạy, tôi không giúp được. Chúng ta xem như đã so đấu xong?"

Đàm Hoàn cúi kính hừ một tiếng.

"Người thắng. Thế nào? Chẳng lẽ muốn nhục nhã tôi một phen?"

Long Hạo Thần bật cười nói.

"Tính tình của cô thật nên sửa đổi. Nếu không chỉ sợ ảnh hưởng tu vi của cô trong tương lai. Cảm xúc không ổn định rất khó tu luyện tới đỉnh."

Đàm Hoàn ngậy ra, không biết cô có nghe lọt tai lời Long Hạo Thần hay không, dời đề tài hỏi.

"Không phải người mới nói có thỉnh cầu gì sao? Nói đi. Người thắng tôi, có thể làm được gì tôi sẽ dốc hết sức."

Long Hạo Thần nói.

"Tôi và Lâm Hâm sắp rời đi, nhưng Hình nhi tỷ tỷ và đồng bạn Săn Ma Đoàn sẽ vẫn ở lại Gia Lăng quan. Hy vọng cô có thể giúp tôi để ý họ một chút. Tôi luôn xem Hình nhi tỷ tỷ như chị ruột."

Mây liễu chau, Đàm Hoàn tức giận nói.

"Người đang cố ý nhục nhã ta? Chắc hẳn người đã biết việc giữa ta và Lâm Hâm đúng không? Để ta đi quan tâm tình địch? Một người nghĩ ra được."

Long Hạo Thần có chút bất đắc dĩ nói.

"Tôi chỉ hy vọng có thể giúp các người hóa giải ân oán mà thôi. Lại nói chuyện này căn bản không thể bảo ai đúng ai sai, tất cả đều là ông trời trêu người. Chẳng lẽ cô định giăng co như thế mãi sao? Tương lai dù là cô hay Lâm Hâm đều sẽ trở thành cao tăng Ma Pháp Thánh Điện. Chẳng lẽ cô không sợ bởi vì mâu thuẫn giữa hai người mà khiến cao tăng Ma Pháp Thánh Điện trong tương lai không hợp nhau? Tôi biết trong lòng cô rất khó buông bỏ, mặt cảm tình tôi không hiểu nhiều. Vậy nên tôi chỉ có thể khuyên cô dùng tâm bình tĩnh đối xử, thời gian sẽ xóa nhòa tất cả. Có lẽ qua một đoạn thời gian, cô có thể tìm được tình yêu đích

thực, rồi sẽ tha thứ cho Lâm Hâm thôi. Nhưng có một điều tôi phải nhấn mạnh, dù cô ở Ma Pháp Thánh Điện mạnh cỡ nào, tôi không hy vọng cô thương tổn Hình nhi tỷ tỷ. Nếu không, tôi nhất định không tha cho cô, thậm chí là Ma Pháp Thánh Điện."

"Người đang uy hiếp ta?" Đàm Hoàn lạnh lùng nói.

Long Hạo Thần bình tĩnh nói.

"Xem như vậy đi. Hy vọng lần sau gặp lại, chúng ta có thể trở thành bạn bè, chứ không phải kẻ địch." Nói xong câu đó hắn xoay người đi ra ngoài.

Nhìn bóng lưng hắn, Đàm Hoàn đột nhiên có cảm giác đặc biệt. Trước mặt người đàn ông này, mình được tiếng là thiên tài số một Ma Pháp Thánh Điện lại nhỏ bé như thế. Mắt thấy hắn lại mặc vào Kim Tinh Cơ Tòa chiến giáp, cô như trông thấy bóng lưng lão sư. Nhưng tuổi của hắn dường như không lớn bằng mình!

Cảm giác thất vọng không dễ chịu chút nào, nhưng Đàm Hoàn gạt mình phát hiện không có can đảm làm trái lời Long Hạo Thần, cô không dám mạo hiểm. Nhưng thật sự phải làm theo lời hắn, để ý cô gái kia sao?

Sáng sớm.

Long Hạo Thần, Thái Nhi, Hàn Vũ, Lâm Hâm, bốn người đi cửa sau Gia Lăng quan hướng phương nam.

Mắt Lý Hình chẳng biết từ bao giờ đã ngập nước. Bên cạnh cô là thành viên Săn Ma Đoàn.

Long Hạo Thần đến, Lục Hi cũng đoán được rồi, trong lòng y cảm thán còn hơn Đàm Hoàn. Dù sao y chính mắt chứng kiến đội Săn Ma Đoàn này trưởng thành! Mới mấy năm ngắn ngủi mà mình đã không thấy cả bóng lưng họ. Chênh lệch hai bên có thể dùng chân trời góc bể hình dung.

Không xa, Đàm Hoàn và Hiên Viên Viêm cũng đứng trông theo bốn người Long Hạo Thần rời đi. Hiên Viên Viêm có cảm giác trút xuống gánh nặng, bộ mặt luôn âm u rốt cuộc thư giãn. Gã rất yêu Đàm Hoàn, nhưng cô bởi vì một lá thư của Lâm Hâm mà hủy bỏ hôn ước với gã. Gã chưa từng hận Đàm Hoàn nhưng lại thù Lâm Hâm.

Theo Lâm Hâm bộc lộ tài năng trong Ma Pháp Thánh Điện, biểu hiện ưu tú trong thánh chiến, mối hận trong lòng Hiên Viên Viêm không ngừng sâu thêm. Gã thậm chí từng riêng tư đánh nhau với Lâm Hâm mấy lần. Gã rất sợ Đàm Hoàn bị Lâm Hâm cướp đi.

Lâm Hâm rốt cuộc đã đi, Hiên Viên Viêm kinh ngạc phát hiện nỗi hận dường như cũng biến mất theo. Tuy Đàm Hoàn vẫn không chấp nhận gã, nhưng cuối cùng đã mất đi đối thủ cạnh tranh lớn nhất. Hiên Viên Viêm hiểu Đàm Hoàn hơn bất cứ ai, gã biết rõ mình nên làm như thế nào.

Đàm Hoàn đột nhiên đi tới trước mặt Lý Hình, trầm giọng nói.

"Đừng khóc."

Lý Hình ngây ra, nhìn Đàm Hoàn, nhú mày. Lâm Hâm đi rồi, cô gái này muốn sao nữa đây?

Đàm Hoàn im lặng một lúc mới nói.

"Người có đệ đệ tốt lắm. Chuyện trước kia xóa bỏ. Trong trí nhớ của ta không còn có tên khốn Lâm Hâm nữa!" Nói xong câu đó cô lập tức xoay người đi.

Lý Hình ngơ ngác, Hiên Viên Viêm thì mừng như điên. Gã biết, cơ hội cuối cùng đã đến. Có lẽ, mùa xuân cũng đến rồi.

Từ Gia Lăng quan đi mãi về phía nam là sẽ tới Đông Nam quan.

Tám ma thần ngoài Đông Nam quan không tham gia trong chiến đấu, nhưng ánh sáng tám cây Trụ Ma Thần bao phủ toàn đại quân ma tộc.

Chiến đấu khốc liệt khiến ở trên cao đều có thể ngửi thấy mùi máu nhân nhát. Từ trên trời nhìn xuống, có thể thấy rõ bên dưới máu chảy thành sông.

"Đoàn trưởng, làm thế nào? Chúng ta trực tiếp tham gia chiến đấu chứ?" Hàn Vũ hỏi Long Hạo Thần.

Long Hạo Thần gật đầu.

"Chờ lát đã, trước tìm Nguyên Nguyên."

Dù là con trai quang minh, hắn cũng có lòng ích kỷ. Bây giờ ở trên cao hắn và Hàn Vũ phóng ra Quang nguyên tố, hướng Đông Nam quan biểu đạt thân phận đồng minh. Giúp Đông Nam quan chống đỡ đại quân ma tộc là đương nhiên, nhưng phải giúp Vương Nguyên Nguyên trước đã.

Nhắm mắt lại, Long Hạo Thần cười trên lưng Tinh Vương tập trung tinh thần lực quét hướng đầu tường Đông Nam quan, tìm kiếm bóng dáng Vương Nguyên Nguyên.

Bởi vì bên dưới đại chiến, linh lực dao động cực kỳ kịch liệt, sinh ra quấy nhiễu cực lớn đối với tinh thần lực của hắn. Cho nên Long Hạo Thần tìm kiếm khó khăn rất nhiều.

Hiện tại Vương Nguyên Nguyên đúng thực đang ở trên thành Đông Nam quan. Tay trái cầm Cự Linh Thần tẩm thuẫn, tay phải là Huyết Tinh Phong Bạo, giết chóc đầm máu. Ngay cả chính cô cũng không rõ rốt cuộc trên người đã nhuộm bao nhiêu màu máu.

Thánh chiến đã sắp hai năm, hai bên tiêu hao rất lớn. Vốn đại quân ma tộc yên tĩnh nhiều, chỉ ngẫu nhiên tấn công tượng trưng, Đông Nam quan cũng nhân lúc nghỉ ngơi lấy lại sức. Không biết vì sao, một tuần trước đại quân ma tộc lại lần nữa tổng tiến công, hơn nữa công kích mãnh liệt hơn trước kia. Bỗng chốc các cường giả Chiến Sĩ Thánh Điện

Đông Nam quan đều xông vào chiến tranh, khí thế hùng hực, cả quan ải đều bao trùm sắc màu huyết tinh.

Vương Nguyên Nguyên vẫn ở tiền tuyến, thủ vệ đầu tường. So với lúc mới bắt đầu thánh chiến, giờ thì Cự Linh Thần tẩm thuần hay Huyết Tinh Phong Bạo đều trùm tầng huyết sắc. Đó không phải chỉ là bị nhuộm màu, còn có khí thế hung ác do giết chóc vô số tạo thành.

Diện mạo của Vương Nguyên Nguyên so với trước kia không thay đổi nhiều, nhưng khí chất thì biến hóa nghiêng trời lệch đất. Lạnh lùng, trầm ổn. Cho dù trong lúc giết chóc toàn thân cô đầm mùi máu thì biểu tình không chút thay đổi, ra tay tàn nhẫn, coi như một số cường giả uy tín lâu năm của Chiến Sĩ Thánh Điện đều không thể so sánh với cô.

Tu vi của Vương Nguyên Nguyên tăng nhanh đến chóng mặt. Không ngừng giết chóc tích lũy thật nhiều sát khí, không biết cô dùng cách gì mà trong tình trạng huyết mạch Cự Linh Thần bị kích phát, liên tiếp đột phá. Hiện giờ tu vi đã vượt qua Trương Phóng Phóng sớm đột phá cấp bảy hơn cô vài năm. Sự cố chấp này khiến cao tăng Chiến Sĩ Thánh Điện rung động.

Cấp bảy bậc năm là nội linh lực hiện tại của Vương Nguyên Nguyên, lại thêm vũ khí giết chóc khủng bố trong tay cô. Nếu bình chọn sát thần Đông Nam quan thì cô hoàn toàn xứng đáng. Từ bắt đầu thánh chiến tới nay, cô không bỏ qua bất cứ trận chiến nào. Lúc tối đa thì liên tục ở trên thành giết địch năm ngày năm đêm, mãi đến kiệt sức hôn mê mới bị đưa xuống đầu tường. Khi tinh thần cô hồi phục thì không nghe bất cứ ai khuyên can, lần nữa đứng trên Đông Nam quan.

Bây giờ Vương Nguyên Nguyên đã sớm thành nữ anh hùng Đông Nam quan, là thần tượng trong lòng đa số chiến sĩ.

Trương Phóng Phóng đã không còn Săn Ma Đoàn của mình, y luôn im lặng cùng Vương Nguyên Nguyên. Đối với cách chiến đấu của Vương Nguyên Nguyên, không biết y đã khuyên nhủ bao nhiêu lần. Không biết bao nhiêu lần y vì cô dùng thân mình chặn công kích từ kẻ

địch. Nhưng Vương Nguyên Nguyên không nghe lọt tai lời khuyên của y.

Sau này tâm tình của Trương Phóng Phóng dần biến đổi. Cảm tình đối với Vương Nguyên Nguyên chẳng những không vì sự cố chấp này mà yếu bớt, ngược lại càng mãnh liệt thêm. Hơn nữa y bị Vương Nguyên Nguyên ảnh hưởng, Thủ Hộ kỵ sĩ sắp biến thành Trừng Giới kỵ sĩ. Điên máu lên thì giết không thua gì Vương Nguyên Nguyên.

Giờ phút này, Trương Phóng Phóng đứng bên cạnh Vương Nguyên Nguyên, giáp trụ trên người đã sớm biến thành đủ màu sắc. Trọng kiếm chém hướng kẻ địch, Tầm thuẫn thì tập trung ngăn cản đòn tấn công hướng về Vương Nguyên Nguyên. Dù là Vương Nguyên Nguyên hay Trương Phóng Phóng, có thể nói là bò ra từ trong xác chết. Nếu không phải hai người có linh lô bảo vệ, lại thêm cao tăng Chiến Sĩ Thánh Điện cố ý quan tâm, chỉ sợ sớm chết trên chiến trường không biết bao nhiêu lần.

Ba Hùng Ma to con bị máy bắn đá quăng lên đầu tường tìm tới Trương Phóng Phóng và Vương Nguyên Nguyên. Vung cái chùy thô to, chúng cứng rắn chống lại công kích của Vương Nguyên Nguyên.

*Oành! *

Công kích của một Hùng Ma bị Trương Phóng Phóng dùng tầm thuẫn bật ra. Công kích Hùng Ma thứ hai bị y dùng trọng kiếm chặn lại.

Trong tiếng kêu rên, Trương Phóng Phóng phun ra búng máu. Đây là lần thứ mấy y bị thương, chính y cũng sớm thói quen.

Va chạm kịch liệt, hai Hùng Ma bị y bức ép lùi vài bước. Tất cả điều Trương Phóng Phóng làm là vì tranh thủ thời gian cho Vương Nguyên Nguyên.

Cự Linh Thần tầm thuẫn không chút chần chờ đập nát oanh kính từ hai cái chùy, Huyết Tinh Phong Bạo giống như tên, chớp mắt điên cuồng

bùng phát.

Trên đầu tường lại dấy lên gió tanh mưa máu. Dù hung tàn như Hùng Ma tộc, hai Hùng Ma kia thấy cảnh tượng đồng bạn bị Huyết Tinh Phong Bạo băm nát thì lộ ra sợ hãi, hoảng sợ không ngừng đánh hương bên cạnh, không dám đối diện nữ sát thần Vương Nguyên Nguyên.

Cự Linh Thần tấm thuẫn chống mặt đất, Vương Nguyên Nguyên thở hồng hộc, mắt đỏ như máu nhìn Trương Phóng Phóng ở bên cạnh, nhẹ gật đầu.

Trương Phóng Phóng miễn cưỡng cười.

"Tôi không sao. Cô nghỉ ngơi một lát đi, tôi còn chống được mà."

Vương Nguyên Nguyên không nói gì. Có nhiều lúc tình nghĩa không cần nói ra mà ghi khắc trong lòng.

Ngay lúc này, đột nhiên một cột sáng vàng từ trên trời giáng xuống, bao phủ Vương Nguyên Nguyên vào trong. Ngay sau đó lại một cột sáng vàng khác, lần này là rơi trên người Trương Phóng Phóng.

Quang nguyên tố nồng đậm mà ấm áp, hỗn hợp cảm giác thoải mái vuốt ve thân thể họ. Trong thanh âm êm tai, hai thiên sứ vàng từ trên trời giáng xuống, sáu cánh vỗ đập, từ phía sau nhẹ ôm lấy thân thể Trương Phóng Phóng, Vương Nguyên Nguyên.

Họ đã ở đầu tường Đông Nam quan chiến đấu liên tục ba ngày ba đêm. Thân thể rã rời, bị thương, tiêu hao linh lực khiến họ sắp tới tình trạng kiệt quệ. Lúc này hai ma pháp trị liệu quang hệ cường đại đối với họ chẳng khác nào đưa than sưởi ấm ngày tuyết. Dù là thể lực hay linh lực đều nhanh chóng hồi phục.

Càng khiến Trương Phóng Phóng giật mình là, y trông thấy ánh sáng rơi trên người Vương Nguyên Nguyên cực tinh thuần. Bóng dáng đại thiên sứ trừ màu vàng ra còn lộ hơi thở thánh khiết. Màu đỏ trong mắt

Vương Nguyên Nguyên bị thiên sứ ôm lấy đang nhanh chóng biến mất. Chính là nói, nàng không chỉ chữa trị vết thương cho Vương Nguyên Nguyên còn an ủi tâm linh tràn ngập sát khí. Trị liệu tinh thần và thân thể, đây là lần đầu tiên Trương Phóng Phóng gặp được Đại Thiên Sứ Chi Ứng!

Gần như là bản năng, Trương Phóng Phóng và Vương Nguyên Nguyên cùng ngẩng đầu nhìn lên trời. Trên trời, bốn bóng người giáng xuống. Trong đó hai kỳ sĩ chính là người thi triển ma pháp trị liệu Đại Thiên Sứ Chi Ứng.

Nhẹ nhàng đáp xuống, một đồng hỏa cầu như pháo liên tục bắn ra từ Hỏa Tinh pháp trượng của ma pháp sư mặc đồ lửa đỏ. Dù là ma tộc trên trời hay dưới đất tấn công đầu tường đều bị quét ngã một đồng. Hỏa cầu xanh khiến không khí có thêm mùi khét, đương nhiên mùi khét là đến từ thi thể binh sĩ ma tộc.

Có mấy thực lực mạnh chạy thoát, bao gồm hai Hùng Ma chạy sang bên trốn thoát, đều chết trong ánh sáng xám lấp lóe. Chỉ vài lần hô hấp, đoạn tường thành Trương Phóng Phóng, Vương Nguyên Nguyên đứng đều yên tĩnh nhiều.

Hàn Vũ nhanh chóng tiến lên, Tầm thuẩn trong tay giơ ngang chặn ở đằng trước. Lâm Hâm tự nhiên né tránh sau lưng y, Hỏa Tinh pháp trượng không ngừng công kích, hoàn toàn bộc lộ lực công kích cường đại của ma pháp sư hỏa hệ. Trước ma pháp công kích cường đại của y, tạm thời không ma tộc nào có thể tới gần bên này.

"Hàn Vũ, Lâm Hâm, Thái Nhi?" Thanh âm Vương Nguyên Nguyên hơi khàn khàn tràn ngập khó tin. Từ khi bắt đầu thánh chiến, đôi tay nắm vũ khí lần đầu tiên run rẩy.

"Nguyên Nguyên, còn có tôi." Sau mặt nạ Kim Tinh Cơ Tòa chiến giáp vang giọng Long Hạo Thần.

Leng keng

Vũ khí trong tay Vương Nguyên Nguyên rơi xuống đất, thân thể lão đảo suýt ngã, may có Trương Phóng Phóng vội vàng đỡ lấy.

"Đại ca, đại ca! Các người, các người rốt cuộc đến!"

Đông Nam quan, Huyết Tinh nữ chiến thần vô cùng kiên cường giết địch như ma, Vương Nguyên Nguyên, cảm xúc mất đi khống chế, khóc rống thất thanh.

Long Hạo Thần tiến lên một bước, không để ý trên người Vương Nguyên Nguyên đầm máu, ôm chặt cô.

"Chúng tôi đã đến, còn phải đi hội hợp với Anh Nhi và Tư Mã nữa. Săn Ma Đoàn số sáu mươi bốn cấp suất sẽ tổ hợp lại. Không, ngày chúng ta dừng lại đoàn nhất định là cấp vương!"

"Ừ, ừ..." Vương Nguyên Nguyên đã nói không nên lời, nước mắt không ngừng tuôn rơi.

Bởi vì thiếu tự tin, trong hai năm thánh chiến, có thể nói cô là người khổ nhất trong Săn Ma Đoàn số sáu mươi bốn cấp suất. Mỗi ngày gần như giãy dụa giữa lằn ranh sống chết, mỗi ngày khổ chiến tìm kiếm đột phá. Chỉ vì không để mình tụt lại sau, có thể vẫn là một thành viên trong đoàn đội.

Long Hạo Thần đến, Thái Nhi, Hàn Vũ, Lâm Hâm cũng đến rồi. Họ không quên mình, họ đến kiếm mình. Săn Ma Đoàn chúng ta rốt cuộc dừng lại. Giờ phút này, Vương Nguyên Nguyên chỉ thấy toàn thân mềm nhũn, thần kinh căng thẳng đột nhiên thư giãn, không thể ức chế cảm xúc.

Long Hạo Thần giao cô trở lại vòng tay Trương Phóng Phóng.

"Trương huynh, cảm ơn."

Trương Phóng Phóng khẽ thở dài.

"Tôi làm mọi chuyện vì Vương Nguyên Nguyên cũng là vì chính mình. Tôi không thể bảo vệ đồng bạn, nếu không thể bảo vệ được cả cô ấy, vậy tôi chỉ có thể theo cô ấy ra đi."

Long Hạo Thần nói.

"Nguyên Nguyên cảm xúc không ổn định, nhờ Trương huynh trông chừng giúp. Đợt trận chiến này kết thúc chúng ta lại nói tiếp."

Dứt lời, hắn xoay người đi hướng đầu tường.

Nâng lên tay phải, Quang Chi Liên Y xuất hiện trong lòng bàn tay, nhún mũi chân, Long Hạo Thần phóng lên tới bên cạnh Hàn Vũ.

Liếc sơ tình thế trước mắt, có Lâm Hâm và Thái Nhi chủ công, Hàn Vũ chủ thủ, chỉ cần đối phương không phá đến cường giả trên cấp tám, trận phòng ngự này không sợ bị phá.

Long Hạo Thần hơi lùi ra sau nửa bước, đi tới sau lưng Hàn Vũ, vang lên tiếng ngâm xướng chú ngữ.

Từ khi kết thúc bế quan, có nhiều lúc Long Hạo Thần càng giống ma pháp sư quang hệ. Hơn nữa hắn sử dụng ma pháp quang hệ đích thực mạnh hơn ma pháp sư. Lực thân thiết cường đại của Thần Quyển Giả đối với Quang nguyên tố thường khiến hắn có thể vượt cấp thi triển ma pháp.

Lúc trong Huyền Động học tập kỹ năng, Long Hạo Thần cố gắng học tập kỹ năng phòng ngự và trị liệu của Thủ Hộ kỵ sĩ. Nhờ vào năng lực cường đại của Thần Quyển Giả, hắn thậm chí tiến vào lĩnh vực chỉ có Thần Thánh kỵ sĩ mới có thể vào, ở đó học tập một đoạn thời gian. Đây cũng là lai lịch mấy cấm chú quang hệ của hắn.

Trong tiếng ngâm xướng chú ngữ, ánh sáng vàng trên người Long Hạo Thần bắt đầu biến càng thêm rực rỡ. Trong không khí dần có nhiều Quang nguyên tố hòa cùng hắn. Nhưng lúc này trên mặt hắn rõ ràng lộ ra

sự thất vọng. Đúng như hần dự định, cùng chú ngữ chưa chắc phát huy ra uy lực giống nhau. May mắn không thể nào vĩnh viễn đứng về phía hần.

Long Hạo Thần ngâm xướng là chú ngữ Thần Thánh Cam Lâm. Lần này hần không thể dẫn động tất cả Quang nguyên tố, không thể bày ra thần tích, cuối cùng hoàn thành chỉ là Cam Lâm Thuật mà thôi.

Cột sáng vàng rực rỡ phóng lên cao, chiếu sáng cả khung trời. Ngay sau đó, mưa ánh vàng lắt rắc rơi xuống. Tuy Cam Lâm Thuật thua xa Thần Thánh Cam Lâm nhưng dù sao cũng là ma pháp trị liệu cấp tám, bao phủ phạm vi gần ngàn mét vuông.

Trong phạm vi, tất cả chiến sĩ, ma pháp sư trên thành Đông Nam quan đều được chữa trị có hiệu quả. Ma tộc công thành bị Cam Lâm Thuật bao phủ thì trên người tỏa từng đợt khói xanh, thể công giảm bớt.

Nhưng Cam Lâm Thuật dù sao vẫn là Cam Lâm Thuật, phạm vi bao phủ, hiệu quả trị liệu, thời gian kéo dài đều không thể so sánh với Thần Thánh Cam Lâm gần bằng siêu cấp cấm chú. Bởi vậy thể công ma tộc chỉ bị ức chế đôi chút. Các tướng sĩ Đông Nam quan được tạm nghỉ chốc lát, trị liệu xong Cam Lâm Thuật đã kết thúc. Đại quân ma tộc tiếp tục như thủy triều ập tới.

Lúc này Lâm Hâm lùi ra sau nửa bước, liên tục phát ra ma pháp công kích tiêu hao linh lực cực lớn. Dù có Hỏa Long Cánh tăng phúc nhưng y vẫn cần thời gian bổ sung linh lực.

Ít đi ma pháp công kích cường đại, ma tộc bỗng chốc lại xông lên đầu tường. Xung phong trước nhất rõ ràng là Địa Miễn tộc Ẩn Hình Giả, chúng nó không thể chui vào tường thành cứng rắn, nhưng toàn thân đầy gai không chút do dự điên cuồng tấn công.

Hàn Vũ bình tĩnh ứng phó kẻ địch, không tham chiến. Đôi tay nắm chặt tấm thuẫn, phóng cảm giác ra phạm vi xa nhất, bảo vệ Long Hạo Thần và Lâm Hâm ở phía sau.

Thánh Quang Thẩm Tẩm thuần, lá chắn phản xung, Thần Ngự Thuần, Thuần Tường, vài kỹ năng phòng ngự tẩm thuần sử dụng xuất thần nhập hóa. Đôi chân không động đậy nhưng khiến trong phạm vi hai mươi mét không ma tộc có thể vượt qua một bước.

Thải Nhi tựa như luồng sáng, ánh sáng xám tử vong, chỉ cần nàng đi qua đâu, dù là thân thể chắc khỏe như Hùng Ma đều không thể ngăn cản. Lưỡi Hái Tử Thần sắc bén khủng bố, lại thêm tốc độ cực nhanh của nàng, dễ dàng lấp lỗ hổng có lẽ xuất hiện hai bên phòng ngự của Hàn Vũ.

Long Hạo Thần vẫn không tham gia công kích. Từng ma pháp tăng phúc Thủ Hộ kỵ sĩ phát ra từ người hấn.

Tín Niệm quang hoàn, Thủ Hộ Ân Tứ, Cường Kích quang hoàn, Tự Linh quang hoàn, Thần Thánh quang hoàn.

Mỗi quang hoàn hấn phóng ra hiệu quả vượt xa kỵ sĩ bình thường, diện tích bao trùm cực lớn. Hấn thậm chí có thể quăng quang hoàn phủ lên vị trí khác trên đầu tường.

Hấn phóng từng chuỗi ma pháp quang hệ khiến trên đầu tường Đông Nam quan, gần như hai phần ba chiến sĩ được quang hoàn tăng phúc. Tuy từng quang hoàn tăng phúc không lớn, nhưng có thể được ma pháp quang hệ tăng phúc, chẳng những nâng cao sĩ khí bên ta, cũng khiến sức chiến đấu và năng lực sinh tồn các chiến sĩ tăng lên.

Trong đó, hiệu quả rõ rệt nhất chính là Thần Thánh quang hoàn. Đây là một trong các quang hoàn dùng tốt nhất trong trận chiến giữa kỵ sĩ và ma tộc. Trong phạm vi quang hoàn, công kích của chiến sĩ sẽ kèm hiệu quả thần thánh, tăng lớn lực sát thương với ma tộc. Ma tộc hắc ám thuộc tính nếu tiến vào phạm vi Thần Thánh quang hoàn sẽ lập tức bị suy yếu thực lực.

Không sai. So với phòng ngự và tăng phúc, lực công kích của Long Hạo Thần càng mạnh hơn. Nhưng bây giờ hấn không quyết đấu một chọi

một hay lấy một địch nhiều, mà là trong chiến tranh. Trùng Giới kỵ sĩ không thể nào so sánh được với tác dụng của Thủ Hộ kỵ sĩ trên chiến trường.

Năng lực Thần Quyến Giả khiến mỗi kỹ năng của Long Hạo Thần có hiệu quả tăng phúc hơn kỵ sĩ bình thường gấp ba lần. Những kỹ năng tiêu hao không lớn, hẳn gần như không tạm dừng liên tục sử dụng. Thoáng chốc trên thành Đông Nam quan diện tích một phần ba bao trùm ánh sáng vàng mông lung.

Lâm Hâm hồi phục trong thời gian ngắn ngủi lại gia nhập chiến đấu. Y tựa như pháo đài bắn ra công kích. Tâm Diễm Hỏa Diễm đi qua đâu là biển lửa xanh rộng lớn hạn chế công kích của ma tộc. Khi y dốc sức công kích, Hàn Vũ và Thái Nhi sẽ lùi lại hồi phục linh lực.

Ăn ý giữa họ đã sớm nhập vào xương cốt. Dù lâu chưa gặp mặt, bây giờ lần nữa hợp tác vẫn rất ăn ý.

Sự ăn ý này đến từ tín nhiệm tuyệt đối. Đặc biệt là trong tình huống có Long Hạo Thần. Có hẳn, linh hồn đoàn đội, Săn Ma Đoàn số sáu mươi bốn cấp suất có động lực mạnh mẽ không sợ gì cả.

*Keng! * Vang lên tiếng sắt thép va chạm ở bên trái Long Hạo Thần, cùng với tiếng hô hưng phấn.

"Thái Nhi, cô lo bên phải là được, bên trái giao cho tôi!"

Long Hạo Thần nghiêng đầu nhìn, Vương Nguyên Nguyên đi tới bên cạnh hẳn, tiếng sắt thép va chạm là do Cự Linh Thần tẩm thuận cùng Huyết Tinh Phong Bạo phát ra.

"Nguyên Nguyên, cô..." Long Hạo Thần kinh ngạc kêu.

Tầm trong quang hoàn Long Hạo Thần phóng ra, trên người Vương Nguyên Nguyên bao trùm tầng sáng vàng.

"Đại ca, sao thiếu tôi được? Cậu biết không? Tôi mong chờ ngày cùng mọi người chiến đấu đã rất lâu, đợi quá lâu rồi!"

Được Đại Thiên Sứ Chi Ứng chữa trị, thực lực của Vương Nguyên Nguyên đã hồi phục chút ít, quan trọng là cảm xúc cô thay đổi.

Đám Long Hạo Thần đến khiến sợi dây thần kinh căng thẳng chùng lại, nhưng cũng kích phát chiến ý vô tận trong lòng cô. Có thể chiến đấu cùng bạn thân, đối với cô là điều hạnh phúc nhất!

Mắt thấy bốn người Long Hạo Thần ở phía trước phối hợp ăn ý, sao Vương Nguyên Nguyên yên tâm nghỉ ngơi được? Sau khi hồi phục tinh thần vài phần, cô lập tức đi tới bên cạnh Long Hạo Thần.

Long Hạo Thần không ngăn cản Vương Nguyên Nguyên. Hắn biết mình không thể cản cô.

"Tốt, vậy chúng ta cùng nhau chiến đấu đi. Nguyên Nguyên, mở ra Linh Hồn Xiềng Xích của cô."

"Vâng, đoàn trưởng!" Vương Nguyên Nguyên cao giọng đáp.

Ban đầu khi chia ly, mỗi người trong Săn Ma Đoàn số sáu mươi bốn cấp suất đều tự động cắt đứt Linh Hồn Xiềng Xích. Bởi vì họ không biết trong khoảng thời gian tách ra sẽ gặp chuyện gì, ai cũng không muốn liên lụy đồng bạn. Khi gặp lại thì từng chút một liên hợp lại Linh Hồn Xiềng Xích. Cũng có nghĩa là bọn họ đang xây dựng lại tổng thể. Săn Ma Đoàn số sáu mươi bốn cấp suất xây dựng lại đã mạnh hơn trước kia nhiều. Trải nghiệm sinh tử khiến họ càng trân trọng đoàn đội này, cũng khiến kinh nghiệm và thực lực của họ tăng vọt.

Bảy người đã có năm quay lại, lực lượng đoàn đội hồi phục một phần rất lớn. Có Vương Nguyên Nguyên trấn thủ bên trái, có uy lực cường đại của Cự Linh Thần tẩm thuần và Huyết Tinh Phong Bạo, Long Hạo Thần trấn giữ chính giữa, càng có thể hết sức thi triển ma pháp tăng phúc.

Các lãnh đạo Chiến Sĩ Thánh Điện sớm phát hiện biến đổi bên này. Bốn người từ trên trời giáng xuống lập tức tham gia chiến đấu khiến họ giật mình. Chẳng qua thuộc tính quang minh nồng đậm trên người Long Hạo Thần và Hàn Vũ khiến họ không ngăn cản. Khi họ thấy Kim Tinh Cơ Tòa chiến giáp của Long Hạo Thần thì rất ngạc nhiên.

Kim Tinh Cơ Tòa kỵ sĩ chính là lực lượng trụ cột của Kỵ Sĩ Thánh Điện, trừ chấp hành nhiệm vụ ra sẽ không dễ dàng rời khỏi Ngự Long quan. Sao đột nhiên có một Kim Tinh Cơ Tòa kỵ sĩ dẫn theo vài người đi tới Đông Nam quan?

Điện chủ Chiến Sĩ Thánh Điện Khâu Vĩnh Hạo dẫn theo các cường giả cấp Chiến Thần, Chiến Đế vẫn đang giằng co với tám ma thần. Khi ông trông thấy Long Hạo Thần phóng ra từng ma pháp tăng phúc thì thầm cảm thán.

Đây chính là Thủ Hộ kỵ sĩ! Song tu ma vũ. Trên chiến trường, tác dụng của Thủ Hộ kỵ sĩ thật sự rất lớn. Họ có thể phòng ngự, hỗ trợ, công kích, thậm chí là trị liệu. Một Thủ Hộ kỵ sĩ cường đại mà toàn diện có thể chống đỡ một mảnh bầu trời.

Lúc này Khâu Vĩnh Hạo và các cường giả Chiến Sĩ Thánh Điện đang bình bông giữa không trung. Từ bên trên nhìn xuống có thể thấy rõ, từ khi đám Long Hạo Thần đến, bắt đầu Cam Lâm Thuật thì áp lực Đông Nam quan rõ ràng giảm bớt nhiều. Thế công của ma tộc cũng bị ức chế. Chỉ vài người đã giúp ích rất lớn cho chiến tranh. Thân phận Khâu Vĩnh Hạo là điện chủ Chiến Sĩ Thánh Điện, ông cảm nhận sâu sắc nhất.

Kỵ sĩ, ma pháp sư, thích khách, kỵ sĩ, chiến sĩ. Đợi đã, Vương Nguyên Nguyên cùng họ phối hợp ăn ý như vậy, chẳng lẽ nói đám người kia là cùng Săn Ma Đoàn với cô?

Nghĩ tới đây, Khâu Vĩnh Hạo thầm giật mình. Trong đầu ông lập tức xuất hiện năm đó một chàng trai tại Chiến Sĩ Thánh Điện chém ra một kiếm, vì Chiến Sĩ Thánh Điện để lại ảo diệu kiếm ý.

Chẳng lẽ Kim Tinh Cơ Tòa kỵ sĩ không ngừng thi triển ma pháp tăng phúc chính là hắc ư? Ngăn ngại không tới hai năm thời gian hắc đã trưởng thành đến trình độ như vậy? Nhớ lại hội nghị quan trọng tại Liên Minh Thánh Điện gần hai năm trước, tâm tình Khâu Vĩnh Hạo càng thêm phức tạp.

"Tác dụng của Thủ Hộ kỵ sĩ ở trên chiến trường là gì? không phải phòng ngự, không phải chữa trị, càng không là tấn công, mà cố gắng cho càng nhiều chiến hữu của mình sống sót. Chỉ có hiểu ra điểm này, làm được điều này thì con mới là Thủ Hộ kỵ sĩ chân chính."

Lời của ông nội quanh quẩn trong lòng Long Hạo Thần. Hắc phóng thích quang hoàn ngày càng thành thạo, quang hoàn phối hợp càng lúc càng ăn ý. Kim Tinh Cơ Tòa chiến giáp hồi phục, bản thân hắc tự hồi phục, linh lực gần như liên miên bất tận để hắc thi triển ma pháp quang hoàn bình thường không đến cấp năm. Về mặt tốc độ thi pháp, tuy hắc không thể so với Lâm Hâm là ma pháp sư thật sự, nhưng khoảng cách thi pháp và hiệu quả ma pháp cùng cấp thì Lâm Hâm lại kém xa.

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 223

Động Sát Dẫn Thần Thuật

Bây giờ Long Hạo Thần đã tiến vào trạng thái đặc biệt, là loại cảm giác tâm linh thăng hoa. Dường như phóng ra mỗi một quang hoàn thì sẽ cứu được mạng đồng bạn. Cảm giác này mạnh hơn nhiều so với hắc tự giết địch.

Chiến tranh đang tiếp tục, vốn thánh chiến là trận đánh lâu dài, trước mắt càng như vậy. Chiến tranh hỗn loạn tàn bạo khiến thi thể dưới thành chồng chất như núi.

Đám Long Hạo Thần tham gia tuy khiến tình thế Đông Nam quan ổn định nhiều, nhưng thế công của ma tộc chẳng chút yếu đi, ngược lại thêm mãnh liệt. Càng nhiều cường giả ma tộc tham gia chiến trường, trùng kích phòng tuyến Đông Nam quan.

Từng vòng ánh sáng đen không ngừng tỏa ra từ tám cây Trụ Ma Thần. Mỗi một ánh sáng bao trùm lên chiến sĩ ma tộc trong phạm vi lớn. Bị ánh sáng ảnh hưởng, các chiến sĩ ma tộc lập tức biến cực kỳ hăng hái, không sợ chết xông hướng Đông Nam quan.

Trong tám ma thần phụ trách công kích Đông Nam quan, dẫn đầu là vị có khuôn mặt nhân loại tuyệt đẹp, nhưng lại có thân hình đàn ông rắn chắc, sáu cánh đen sau lưng. Trên trán có ba khối thủy tinh hình tam giác.

Bái Mông, xếp hạng thứ chín trong bảy mươi hai Trụ Ma Thần, Thiên Sứ Ma Thần, am hiểu các loại hắc ma pháp.

Trừ Bái Mông, bảy ma thần có mặt xếp hạng không đến hai mươi, cho nên gã trở thành thống soái nơi này.

Thiên Sứ Ma Thần Bái Mông và Địa Ngục Ma Thần Mã Nhĩ Ba Sĩ Đáo khác nhau. Mã Nhĩ Ba Sĩ Đáo hoàn toàn là ma pháp sư hắc ám, hoặc nên nói là ma pháp sư Địa Ngục Ma. Bái Mông thì ma vũ song tu, sở trường nhất là dùng các loại hắc ma pháp tăng phúc cho mình. Trong tình huống không có chủng tộc của mình có thể vào được mười hạng đầu bảy mươi hai Trụ Ma Thần, sức chiến đấu cá nhân không thua Mã Nhĩ Ba Sĩ Đáo bao nhiêu. Cùng lúc đó, gã còn là bạn tốt của A Gia Lôi Tư Nguyệt Ma Thần, có địa vị cực kỳ cao thượng trong ma tộc.

Lúc Bái Mông còn trẻ kế thừa địa vị ma thần, từng làm thị vệ cho Ma Thần Hoàng, được Ma Thần Hoàng quan tâm và chỉ dẫn không ít. Cho nên gã rất trung thành với Ma Thần Hoàng, hễ là mệnh lệnh của Ma Thần Hoàng đều nhất định chấp hành. Ma Thần Hoàng khiến gã chỉ tiêu hao thực lực Chiến Sĩ Thánh Điện vậy gã chỉ tiêu hao, kêu gã tăng mạnh công kích, vậy gã sẽ tăng độ công kích. Gã chỉ có một mình chứ không có tộc nhân của mình, đương nhiên không cần lo nghĩ cho chủng tộc, chỉ làm theo mệnh lệnh của Ma Thần Hoàng là được. Thế nên gã thành thuộc hạ đặc lực nhất của Ma Thần Hoàng.

Đương nhiên địa vị của Bái Mông và A Gia Lôi Tư, Ngõa Sa Khắc là không thể so sánh được. Hai người kia ở trong lòng Ma Thần Hoàng là anh em tốt nhất. Nhưng dù là vậy, Bái Mông ở trong ma tộc, trừ Ma Thần Hoàng, Nguyệt Ma Thần, Tinh Ma Thần ra, ai cũng không nhận. Đơn thể đáng sợ ở chỗ không lo được lo mất, vậy nên dù là Tử Linh Ma Thần Tát Mễ Cơ Nạp, Địa Ngục Ma Thần Mã Nhĩ Ba Sĩ Đáo đều phải nhường nhịn gã vài phần.

Cũng có ngoại lệ, ngoại lệ này chính Chiến Cuồng Ma Thần A Nan. Tuy Bái Mông sẽ không nghe theo lệnh A Nan, nhưng gã tâm phục khẩu phục A Nan, bị đánh phục. Cùng là ma tộc đơn độc, gã so đấu với A Nan nhưng chưa từng thắng một lần, lần nào cũng bị đánh răng rơi đầy đất.

"Bái Mông đại nhân, kỳ sĩ đột nhiên xuất hiện này có chút uy hiếp. Có nên xử lý hẩn không?" Bên cạnh Bái Mông, một ma thần diện mạo cực kỳ tuần tú, sau lưng cũng là sáu cánh đen nhỏ giọng nói.

Trừ mặt nữ thân nam ra, gã và Thiên Sứ Ma Thần Bái Mông rất giống nhau, chỉ là trên trán còn có con mắt thứ ba, con mắt này đang khép kín.

Xếp hạng bốn mươi chín trong bảy mươi hai Trụ Ma Thần, Động Sát Ma Thần Khắc La Tắc Nhĩ. Bởi vì diện mạo cực giống Bái Mông nên quan hệ với gã rất tốt, cũng là ma thần đơn thể, coi như có họ hàng với Bái Mông.

Bái Mông nói.

"Người tra xét thử xem."

"Vâng!" Khắc La Tắc Nhĩ vâng dạ, nhìn hướng Long Hạo Thần ở phương xa, Trụ Ma Thần của gã lan tỏa một tầng sáng xanh đậm. Ngay sau đó, con mắt thứ ba chậm rãi mở, lộ ra con người xanh đậm. Sóng gợn kỳ lạ không màu tựa như sợi chỉ trắng tắp hướng tới đầu tường Đông Nam quan.

Long Hạo Thần đang ở đầu tường quan ải không ngừng thi triển quang hoàn, hẩn đột nhiên cảm thấy đầu choáng váng, giống như có lực lượng đặc biệt rút đi thứ trong đầu.

Lòng kinh hãi, hẩn lập tức ngừng thi triển ma pháp, cũng tập trung tinh thần lực cảm nhận biến hóa đột ngột này.

Trong cảm giác của Long Hạo Thần, lực lượng khiến hẩn choáng váng này là tinh thần dao động mạnh mẽ nhưng không giống ma pháp tinh thần công kích. Nói về mặt tinh thần lực thì sức mạnh cao đến hẩn không thể so sánh với đối phương. Nhưng tinh thần lực này không có trùng kích mạnh mẽ như ma pháp tinh thần. Thế nên tuy cảm giác của hẩn rất mạnh nhưng không thể đoán ra lực lượng tinh thần này rốt cuộc là cái gì, chỉ mơ hồ biết nó đến từ ma tộc.

Hai mắt Long Hạo Thần lan tràn một tầng sáng vàng, ngay sau đó, tầng sáng này lấy mắt hắc làm trung tâm khuếch tán ra ngoài, rất nhanh bao trùm toàn thân. Bề mặt ánh sáng vàng có thể thấy tia sáng xanh đậm mỏng manh. Chốc lát sau ánh sáng biến mất, dường như mọi thứ hồi phục bình thường.

"Ừa?" Động Sát Ma Thần Khắc La Tắc Nhĩ lộ ra biểu tình kinh ngạc. "Tinh thần lực thật mạnh. Kỵ sĩ đó là quang minh thuộc tính, sao có tinh thần lực cường đại như vậy?"

Thiên Sứ Ma Thần Bái Mông nhú mày.

"Tình hình ra sao?"

Khắc La Tắc Nhĩ nói.

"Kỵ sĩ nhân loại này có tinh thần lực rất mạnh. Động Sát của ta vừa rơi trên người hắc lập tức bị phát hiện, tinh thần lực của hắc tự động sinh ra hiệu quả bài xích, chỉ tra xét được một phần. Tu vi của hắc khoảng cấp tám, Kim Tinh Cơ Tòa chiến giáp trên người là cấp sử thi. Cao một mét chín, thể trọng khoảng tám mươi ký. Ngoại linh lực trên ba vạn. So với nhân loại bình thường thì cường độ thân thể cao hơn nhiều. Tuổi..."

Nói đến tuổi, trong mắt Khắc La Tắc Nhĩ lộ ra vài phần mờ mịt.

"Hắc phản ứng quá nhanh, có lẽ ta dò xét không quá chính xác. Động Sát cho ta biết chắc hắc chưa đến ba mươi tuổi, cụ thể bao nhiêu tuổi thì không tra xét rõ ràng, cũng không tìm ra được trang bị khác."

"Kỵ sĩ cấp tám chưa đến ba mươi tuổi? Xem ra người dò xét quả nhiên không chính xác. Dùng năng lực đặc biệt của người thì sao?"

Khắc La Tắc Nhĩ lắc đầu, nói.

"Rất khó. Tuy tu vi của hắc kém hơn ta nhiều nhưng tinh thần lực rất mạnh, ta không có nắm chắc tuyệt đối thành công. Tinh thần lực như hắc, dù ta thành công chỉ sợ sẽ tổn thương nguyên khí."

Đúng lúc này, Bái Mông trông thấy Long Hạo Thần quăng ra từng kỹ năng quang hoàn vào đầu tường Đông Nam quan, hỗ trợ các chiến sĩ Đông Nam quan ngăn cản đại quân ma tộc tấn công.

"Thử chút đi, ta trợ giúp người. Nhân loại có thể mặc Kim Tinh Cơ Tòa chiến giáp cấp sử thi rất ít, tại Kỵ Sĩ Thánh Điện chỉ đứng sau Thần Ấn kỵ sĩ. Kỵ sĩ này so với chiến sĩ cấp chín Chiến Sĩ Thánh Điện còn đáng ghét hơn. Lại thêm hẳn mới tới chắc chưa biết người tại đây. Chiến Sĩ Thánh Điện không kịp nhắc nhở hẳn đâu."

"Vâng!" Khắc La Tắc Nhĩ nghe Bái Mông nói xong thì không chần chờ nữa. Gã có thể được Bái Mông vị ma thần thứ chín để ý, nguyên nhân quan trọng nhất chính là nghe lời. Nói gã là tay sai của Bái Mông cũng không đủ.

Hai mắt khép kín, Khắc La Tắc Nhĩ bắt đầu ngâm xướng chú ngữ. Giọng gã biến cực kỳ trầm thấp, Trụ Ma Thần ở không xa sau lưng biến thành màu xanh đậm.

Lúc Khắc La Tắc Nhĩ bắt đầu ngâm xướng, Bái Mông thân hình chợt lóe che Khắc La Tắc Nhĩ ở sau lưng, ngăn cản tầm mắt phía nhân loại. Gã nâng lên đôi tay, một tầng khói đen đặc từ người gã khuếch tán ra, hoàn toàn che giấu tám cây Trụ Ma Thần vào trong. Hơi thở hắc ám cuộn cuộn hội tụ thành sương mù dày đặc. Mơ hồ vang tiếng êm tai. Ngay sau đó, từng thiên sứ vũ cánh đen bắt đầu bay quanh đoàn khói đen. Từng luồng sáng đen không ngừng bắn hướng đại quân ma tộc bên dưới.

Đây là Lĩnh Vực Đọa Thiên Sứ của Bái Mông. Cứ ma tộc dưới cấp bảy nào được lĩnh vực chiếu rọi, thực lực sẽ chộp mắt tăng lên một cấp, kéo dài năm phút đồng hồ. Tại ma tộc, trong lĩnh vực, bàn về hiệu quả tăng phúc thì Lĩnh Vực Đọa Thiên Sứ tuyệt đối có thể vào ba hạng đầu.

Cùng lúc đó, Bái Mông ẩn trong khói đen cũng bắt đầu trầm thấp ngâm xướng chú ngữ, hai mắt dâng lên sắc ám kim, hóa thành đoàn ám kim bao trùm Khắc La Tắc Nhĩ đằng sau mình.

Được ánh sáng sắc ám kim tăng phúc, tốc độ ngâm xương chú ngữ của Khắc La Tắc Nhĩ rõ ràng tăng nhanh. Trụ Ma Thần ẩn trong khói đen phóng ra ánh sáng ám lam bắt đầu vận vẹo dao động sóng gợn tập trung hướng giữa trán gã. Con mắt thứ ba duy nhất mở ra bắt đầu biến ngày càng yếu dị, thâm sâu.

Một Kim Tinh Cơ Tòa kỵ sĩ tuy khiến Bái Mông chú ý, nhưng bình thường gã sẽ không khiến Khắc La Tắc Nhĩ mạo hiểm như vậy. Bái Mông không biết vì sao nghe Khắc La Tắc Nhĩ giới thiệu về Long Hạo Thần, lập tức không chần chờ khiến gã ra tay. Sâu trong lòng Bái Mông dường như cảm giác được Kim Tinh Cơ Tòa kỵ sĩ này có chút không đúng, chỉ có triệt để giết chết mới giải quyết được vấn đề.

Bái Mông làm việc luôn quyết đoán, dù cảm giác có chính xác hay không, đánh chết một Kim Tinh Cơ Tòa kỵ sĩ Kỵ Sĩ Thánh Điện luôn không sai lầm.

Bởi vì trước kia đã xuất hiện tập kích nên Long Hạo Thần thêm tăng cảnh giác. Nhưng tinh thần dao động chỉ như phù du, không tạo thành thương tổn thực chất với hắn, hắn không quá để ý, vẫn không ngừng thi triển kỹ năng quang hoàn.

Lấy tu vi hiện tại của Long Hạo Thần, hắn tin tưởng trừ phi ma thần ba hạng đầu tới đây, nếu không thì so khoảng cách tám ma thần bên ngoài, dù đối phương đột nhiên phát động công kích cấp cấm chú cũng không thể làm gì được hắn. Lúc trước chiến đấu ở Ngự Long quan, Khu Ma quan, Gia Lăng quan đã khẳng định điều này.

Điện chủ Chiến Sĩ Thánh Điện Khâu Vĩnh Hạo luôn chú ý bên Long Hạo Thần, mới rồi hắn thi triển quang hoàn tạm dừng chốc lát, còn làm ra trạng thái phòng ngự làm ông hơi ngây ra.

Lúc trước Long Hạo Thần thi triển quang hoàn lưu loát như nước chảy, không hề có dấu hiệu cạn linh lực, thế nên hắn đột nhiên ngừng lại rất đột ngột.

Hắn làm sao vậy? Trong lòng Khâu Vĩnh Hạo lập tức nảy ra nghi hoặc. Từ vị trí của ông đương nhiên không trông thấy vết xanh đen lúc trước Long Hạo Thần thấy.

Ngay sau đó Khâu Vĩnh Hạo trông thấy trên không trung đại quân ma tộc dâng lên khói đen. Là Linh Vực Đọa Thiên Sứ của Thiên Sứ Ma Thần Bái Mông. Cảm giác bất an chợt xuất hiện trong lòng Khâu Vĩnh Hạo, ông lập tức cảm giác được hình như sắp xảy ra chuyện gì.

Ma tộc muốn làm cái gì đây? Ý nghĩ thay đổi thật nhanh, Khâu Vĩnh Hạo đột nhiên chấn động toàn thân. Ông nghĩ tới trong tám ma thần một tên thực lực yếu nhất nhưng nguy hiểm nhất.

"Kim Tinh Cơ Tòa kỵ sĩ hãy cẩn thận, nắm chặt đồng bạn của người!" Khâu Vĩnh Hạo lập tức hét lớn vang tận trời.

Tu vi của ông đương nhiên có thể dễ dàng truyền lời hướng Long Hạo Thần. Cùng lúc đó, Khâu Vĩnh Hạo đã dẫn theo đám cường giả Chiến Sĩ Thánh Điện lao ra ngoài thành Đông Nam quan.

Kim Tinh Cơ Tòa kỵ sĩ, không cần nghi ngờ, là chỉ Long Hạo Thần. Hắn đang thi triển quang hoàn đã nghe thấy lời Khâu Vĩnh Hạo, nhưng lời của ông khiến hắn hơi khó hiểu. Nắm chặt đồng bạn bên cạnh? Là có ý gì?

Chỉ chốc lát do dự, Long Hạo Thần đột nhiên cảm giác nguy hiểm to lớn khó hình dung bỗng ập xuống người mình. Tâm tình vững như hắc mà bỗng chốc xuất hiện cảm giác kinh hoàng. Bởi vì phần nguy hiểm này tràn ngập sự khó biết trước.

Hễ là cường giả đều có dự vọng khổng lồ chế rất mạnh, đặc biệt là đối với chính mình. Họ đều thói quen khống chế mọi thứ trong phạm vi năng lực của mình. Một khi xuất hiện tình hình không thể khống chế, họ sẽ lập tức xuất hiện cảm xúc hoảng hốt. Bây giờ Long Hạo Thần chính là như thế.

Một luồng sáng ám lam thẳng tắp chẳng hề báo trước liên tiếp khối đen đậm đặc của ma tộc và đầu tường Đông Nam quan. Luồng sáng này ở đầu tường Đông Nam quan có điểm tựa chính là Long Hạo Thần.

Trong chớp mắt đó, Long Hạo Thần chỉ cảm thấy thân thể mình bỗng cứng đờ. Tinh thần lực khủng bố khiến hấn nghẹt thở lập tức giam cầm hấn. Lúc này hấn mới nâng tay lên định chụp lấy Hàn Vũ ở trước mặt.

Nói cũng kỳ, ánh sáng ám lam này không có tác dụng tổn thương nào với người khác. Dù xuyên qua thân thể Hàn Vũ thì y không có cảm giác gì, chỉ bao trùm lấy Long Hạo Thần.

Thải Nhi, Vương Nguyên Nguyên, Hàn Vũ, Lâm Hâm lập tức phát hiện không đúng, vội vàng công kích ánh sáng ám lam. Nhưng họ hoảng sợ phát hiện làm gì đều uổng công. Khi ánh sáng ám lam xuất hiện, đó dường như chỉ là ánh sáng chứ không có chút linh lực dao động. Tất cả công kích của họ đều rơi vào khoảng không. Thân thể Long Hạo Thần vẫn giữ ở trạng thái cứng đờ, ngay sau đó, không ngờ bóng dáng hấn bỗng biến nhạt nhòa.

Đúng vậy, Long Hạo Thần phản ứng chậm. Nếu lúc hấn nghe thấy lời Khâu Vĩnh Hạo trước tiên chụp lấy Hàn Vũ ở đằng trước thì còn kịp. Đáng tiếc suy nghĩ nhiều khiến hấn mất đi cơ hội.

Nhưng làm Thần Quyến Giả, sao hấn khoanh tay chịu chết được? dù Long Hạo Thần không biết ánh sáng ám lam này sẽ đem đến điều gì cho mình, nhưng hấn có thể sâu sắc cảm nhận được sự nguy hiểm. Một khi để ánh sáng ám lam thành công, vậy kết cục của mình dĩ nhiên là cửu tử nhất sinh.

Lúc nguy hiểm, Long Hạo Thần lập tức muốn sử dụng tất cả năng lực mình có. Đầu tiên hấn nghĩ đến Nhật Nguyệt Thần Oa tẩm thuần. Nhưng hấn kinh hãi phát hiện trừ tinh thần lực ra, tất cả linh lực của mình đều bị ánh sáng ám lam phong ấn, không thể sử dụng. Mất đi linh lực, dù trang bị trên người hấn cường đại bao nhiêu cũng không thể phát huy uy lực chân chính!

Tinh thần lực, tinh thần lực! Ánh sáng ám lam sắp thành công. Long Hạo Thần dường như đã trông thấy một khuôn mặt dữ tợn.

Đúng rồi!

Không có linh lực không thể sử dụng trang bị, nhưng không phải tất cả trang bị đều cần linh lực! Một đoàn sáng vàng đột nhiên từ ngực Long Hạo Thần lóe lên. Nếu nhìn gần sẽ phát hiện ánh sáng vàng kia có hình đầu lâu nhỏ xíu.

Lúc nguy hiểm sống chết, Long Hạo Thần nghĩ đến Giai Diệu Vĩnh Hằng, vũ khí truyền tống đã nhiều lần cứu mạng hắn và đồng bạn.

Bất kể kẻ địch thi triển năng lực mạnh cỡ nào, chỉ cần mình truyền tống đến Tháp Vĩnh Hằng thì chúng có cách nào chứ? Tháp Vĩnh Hằng chỉ cần dùng tinh thần lực dẫn động, không cần linh lực gì!

Từ khi Giai Diệu Vĩnh Hằng buộc trên người Long Hạo Thần, Tháp Vĩnh Hằng luôn thông qua nó hấp thu lực lượng linh hồn bên ngoài. Đặc biệt là khi Long Hạo Thần tham gia thánh chiến, Giai Diệu Vĩnh Hằng càng biến tham lam. Tháp Vĩnh Hằng cho Long Hạo Thần cảm giác tựa như quái thú sắp thức tỉnh.

Tử Linh Ma Thần Tát Mễ Cơ Nạp trở thành tế phẩm lớn nhất của Tháp Vĩnh Hằng. Nếu không phải kịp thời cắt đứt, chỉ sợ gã đã bị Tháp Vĩnh Hằng rút khô. Lần đó hấp thu Linh Vực Tử Linh khiến Tháp Vĩnh Hằng hồi phục phần lớn sức mạnh.

Sau này Long Hạo Thần nhiều lần tung hoành chiến trường, mỗi lần có linh hồn đã chết đều bị Giai Diệu Vĩnh Hằng hút hết, rút năng lượng linh hồn vào trong Tháp Vĩnh Hằng.

Long Hạo Thần từng mấy lần quan sát Giai Diệu Vĩnh Hằng trước ngực mình, hắn phát hiện đầu lâu màu vàng, trong hốc mắt dần có ngọn lửa vàng nhấp nháy. Cái này tựa như Giai Diệu Vĩnh Hằng sắp sống lại, mà quan hệ giữa hắn và Tháp Vĩnh Hằng càng thêm thân thiết.

Cùng với việc hấp thu lực lượng linh hồn ngày càng nhiều, bây giờ khi Giai Diệu Vĩnh Hằng hấp thu năng lượng linh hồn bên ngoài thì dần biến mất cảm giác nóng cháy, thay thế là ấm áp, sức ảnh hưởng với Long Hạo Thần cũng ngày càng ít. Tháp Vĩnh Hằng cho cảm giác nặng nề khiến Long Hạo Thần cảm thấy như có ngọn núi luôn đè ép. Nhưng hắn chưa từng có ý định sử dụng ngọn núi này, cũng không biết sử dụng. Trong cảm nhận của hắn thì mình càng giống người phát ngôn của Tháp Vĩnh Hằng. Tháp Vĩnh Hằng tựa như chủ nhân, không ngừng thông qua hắn hấp thu lực lượng linh hồn bên ngoài nhưng không muốn làm gì cho hắn. Thế nên hắn không thể khống chế lực lượng Tháp Vĩnh Hằng.

Đương nhiên Long Hạo Thần chưa từng muốn khống chế Tháp Vĩnh Hằng, chỉ có lúc cần truyền tống mới sử dụng nó. Nếu đúng như hắn suy đoán, Tháp Vĩnh Hằng có trí tuệ thần khí, vậy nó thậm chí sẽ chịu Tử Linh Thánh Pháp Thần, Trường Miên Thiên Tai Y Lai Khắc Tư khống chế. Long Hạo Thần muốn thoát khỏi nó càng thêm khó khăn. May mắn dù nó có lợi dụng Long Hạo Thần thế nào, có lẽ bởi vì Y Lai Khắc Tư để lại tia ý thức nhận định Long Hạo Thần là người thừa kế, vậy nên Tháp Vĩnh Hằng chưa từng xuất hiện dấu hiệu bất lợi với Long Hạo Thần.

Nói đến cũng kỳ, đối với thần khí Tháp Vĩnh Hằng tràn ngập tham lam linh hồn, Long Hạo Thần ngược lại không bài xích như với Trường Miên Thiên Tai Y Lai Khắc Tư. Nói như thế nào thì Tháp Vĩnh Hằng chẳng những giúp họ tăng thực lực không ít, cũng nhiều lần cứu mạng hắn và đồng bạn. Không có Tháp Vĩnh Hằng, chỉ sợ đám Long Hạo Thần sớm chết dưới tay ma tộc, càng không có thành tựu như hiện nay, ít nhất không tăng thực lực nhanh đến thế.

Đúng như Long Hạo Thần dự đoán, dưới tình trạng vũ khí khác không thể sử dụng, thậm chí không cách nào triệu hoán Nhã Đình, Giai Diệu Vĩnh Hằng vẫn tỏa ra ánh sáng thuộc về nó.

Thân thể Long Hạo Thần bị ánh sáng ám lam bao phủ vốn đã biến hư ảo, dường như tùy thời tan biến, khi ánh sáng vàng xuất hiện thì xảy ra tình cảnh kỳ lạ.

Ánh sáng vàng tỏa ra từ ngực Long Hạo Thần gần như chớp mắt dung hợp với ánh sáng ám lam xung quanh, tinh thần lực cường đại bỗng chốc xuất hiện hỗn loạn.

Long Hạo Thần vẻ mặt chấn kinh nhìn. Giai Diệu Vĩnh Hằng tỏa ánh sáng vàng không chỉ dung hợp với ánh sáng ám lam xung quanh người hắn, thậm chí còn dọc theo cột sáng ám lam hướng tới khối đen ma tộc phương xa. Gần như chốc lát, sắc ám lam liên tiếp khối đen và đầu tường Đông Nam quan biến thành sắc ám lam và màu vàng đan xen.

Trên không trung, điện chủ Chiến Sĩ Thánh Điện Khâu Vĩnh Hạo trong tay cầm thanh kiếm tỏa ánh sáng vàng ngập trời kiếm ý chém hướng khối đen phía xa. Khoảnh khắc này, vèo một cái, Long Hạo Thần biến mất. Cột sáng ám lam và sắc vàng đan xen cũng biến mất. Cùng biến mất còn có phương xa trong khối đen, người khởi xướng cột sáng ám lam, Động Sát Ma Thần Khắc La Tắc Nhĩ.

Hai luồng sáng vàng lam dây dưa trên không trung cùng lúc biến mất. Từ lúc ánh sáng ám lam xuất hiện đến khi tất cả ánh sáng biến mất, trước sau khi mất hai lần hô hấp. Trong quá trình ngắn ngủi như vậy, rất ít người biết xảy ra chuyện gì.

Khoảnh khắc Long Hạo Thần biến mất, Thái Nhi, Hàn Vũ, Vương Nguyên Nguyên và Lâm Hâm lập tức tỉnh táo lại. Họ rất quen thuộc Long Hạo Thần, truyền tống sinh ra linh lực dao động đã nói cho họ Long Hạo Thần trở về Tháp Vĩnh Hằng. Hơn nữa giữa họ và Long Hạo Thần có Linh Hồn Xiềng Xích, giây phút hắn truyền tống rời đi, bốn người Thái Nhi không cảm giác bị bất cứ công kích nào. Chính là nói, ít nhất trước mắt Long Hạo Thần không gặp phải nguy hiểm.

Tháp Vĩnh Hằng là bí mật của họ, cũng là chỗ an toàn nhất. Khi cảm giác Long Hạo Thần thông qua Tháp Vĩnh Hằng rời khỏi, họ tạm yên tâm, nói không chừng lát nữa hắn sẽ trở lại. Đáng tiếc họ không thấy, phía đối diện trong khối đen đậm đặc, Thiên Sứ Ma Thần Bái Mông vẻ

mặt tròn ngập kinh ngạc. Động Sát Ma Thần Khắc La Tắc Nhĩ đang thi triển kỹ năng cú thể cùng kỳ sĩ kia biến mất.

Tháp Vĩnh Hằng xuất hiện hiệu quả truyền tống, Long Hạo Thần thâm thở phào. Nhưng hắn rất nhanh kỳ quái phát hiện ánh sáng ám lam quanh thân mình không biến mất, vẫn đan với với ánh sáng vàng Tháp Vĩnh Hằng tỏa ra.

Một bóng dáng cao to lơ lửng xuất hiện trước mặt hắn.

Quá trình truyền tống cực ngắn ngủi, ánh sáng chợt lóe, Long Hạo Thần đã tiến vào tầng một Tháp Vĩnh Hằng. Đối diện cách hắn không xa là Động Sát Ma Thần Khắc La Tắc Nhĩ.

Khắc La Tắc Nhĩ chấn kinh nhiều hơn cả Long Hạo Thần. Khoảnh khắc xuất hiện truyền tống, kỹ năng thiên phú của gã hoàn toàn thoát khỏi khống chế. Ngay sau đó tiến vào quá trình xuyên qua không gian mà tu vi như gã cũng không thể kháng cự.

Lúc này mới vừa kết thúc truyền tống, gã nhịn không được phun ra búng máu ám lam. Vốn có Thiên Sư Ma Thần Bái Mông hỗ trợ, gã chưa đến mức tổn thương nguyên khí. Nhưng mới rồi lúc truyền tống, kỹ năng thiên phú của gã vẫn kéo dài không thể cắt đứt. Tác dụng liên tục thêm vào xuyên qua không gian ảnh hưởng, thoáng chốc thương tổn căn nguyên của gã.

Kỹ năng càng cường đại thì mang đến phản phệ càng mạnh, tựa như linh lô. Tu vi của Động Sát Ma Thần Khắc La Tắc Nhĩ kỳ thật không đủ để gã xếp hạng hơn bốn mươi chín. Năm, sáu ma thần xếp hạng phía sau có sức chiến đấu trên cơ gã. Xếp hạng bốn mươi chín là bởi vì kỹ năng thiên phú của gã.

Danh xưng của Khắc La Tắc Nhĩ là Động Sát Ma Thần, có thể ở khoảng cách cực xa thấy rõ tình hình chân thật của kẻ địch, về ma pháp thì thuộc loại tinh thần. Giống như đa số ma thần khác, gã cũng là ma vũ song tu. Bất cứ ma pháp ảo giác nào ở trước mặt gã đều vô dụng. Kỹ

năng thiên phú đối với bản thân gã không tính mạnh, nhưng phối hợp cùng ma thần khác thì hiệu quả thấy rõ.

Kỹ năng thiên phú này gọi là Động Sát Dẫn Thần Thuật. Trong phạm vi nhất định có thể dựa vào tinh thần lực căn nguyên chớp mắt tảo định đối thủ, hơn nữa sinh ra hiệu quả truyền tống cường đại, chớp mắt truyền tống đối thủ đến trước mặt mình.

Từ ý nghĩa nào đó thì Động Sát Dẫn Thần Thuật và Thánh Dẫn Linh Lô của Long Hạo Thần đại đồng tiểu dị, chẳng qua càng mạnh hơn Thánh Dẫn Linh Lô nhiều. Dù sao Thánh Dẫn Linh Lô chỉ là lôi kéo, Động Sát Dẫn Thần Thuật thì trực tiếp truyền tống.

Thử nghĩ nếu mới rồi Khắc La Tắc Nhĩ thành công truyền tống, vậy Long Hạo Thần sắp đối mặt là tám ma thần vây công. Dù thiên phú của hắn giỏi cỡ nào, cho dù có thể phát huy toàn bộ sức mạnh thêm vào thần khí bảo vệ, cũng sẽ chết chắc. Đây chính là tám ma thần hợp sức! Không có cả cơ hội chạy trốn.

Đương nhiên chính bởi vì Động Sát Dẫn Thần Thuật cường đại nên hạn chế cũng rất lớn. Mỗi ngày Khắc La Tắc Nhĩ chỉ có thể dùng Động Sát Dẫn Thần Thuật một lần. Nếu gã thi triển chỉ nhờ vào Trụ Ma Thần, dù thành công hay thất bại đều sẽ có khoảng thời gian dài suy yếu tinh thần. Trừ phi có ma thần khác chịu dùng tinh thần lực căn nguyên trợ giúp gã mới giảm bớt sự phản phệ này.

Cùng lúc đó, Động Sát Dẫn Thần Thuật không có tác dụng với đối thủ có tu vi hoặc tinh thần lực mạnh hơn mình. Chỉ cần linh lực hoặc tinh thần lực của đối thủ vượt qua gã, vậy sẽ giảm thấp xác suất của Động Sát Dẫn Thần Thuật rất nhiều. Còn có một chế ước, chính là điều lúc trước Khâu Vĩnh Hạo nhắc nhở Long Hạo Thần.

Động Sát Dẫn Thần Thuật chỉ có thể tác dụng lên một người. Nếu khi đó Long Hạo Thần có thể kéo lại một người khác, vậy Động Sát Dẫn Thần Thuật sẽ lập tức mất hiệu quả. Đây là vì sao Thiên Sứ Ma Thần Bái

Mông phải phát động Lĩnh Vực Đọa Thiên Sứ làm ra dị tượng che đậy Khắc La Tắc Nhĩ thi triển kỹ năng.

Động Sát Dẫn Thần Thuật khiến Chiến Sĩ Thánh Điện chịu thiệt thòi mấy lần, có bốn cường giả cấp tám Chiến Đế đã chết trong tay ma thần như vậy. Thế nên Khâu Vĩnh Hạo rất cảnh giác chiêu này. Các cường giả Chiến Sĩ Thánh Điện đều đứng chung hai người, không cho Khắc La Tắc Nhĩ cơ hội ra tay.

Nhưng Long Hạo Thần thì khác! Hắn mới đến, vốn không biết năng lực của Động Sát Ma Thần Khắc La Tắc Nhĩ, nên mới xảy ra chuyện.

Nhưng đi dạo bờ sông sao không ướt giày được? Khắc La Tắc Nhĩ đi đêm quá nhiều, lần này rốt cuộc xui xẻo gặp phải Long Hạo Thần.

Tinh thần lực bẩm sinh của Long Hạo Thần khác với người thường, mạnh hơn cường giả cùng cấp nhiều. Nhưng Khắc La Tắc Nhĩ dù sao là ma thần cấp chín, hơn nữa thuộc tính ma pháp là loại tinh thần. Bởi vậy tinh thần lực của Long Hạo Thần vẫn kém hơn gã một chút. Trừ phi tu vi của hắn đột phá tới cấp chín, nếu không thì tinh thần lực vẫn thua kém Động Sát Ma Thần.

Nhưng tinh thần lực cường đại cho Long Hạo Thần đầy đủ thời gian phản ứng. Tinh thần lực càng mạnh thì quá trình truyền tống Động Sát Dẫn Thần Thuật càng dài, Long Hạo Thần có vài giây giảm xóc, thành công kích phát Tháp Vĩnh Hằng.

Truyền tống của Tháp Vĩnh Hằng so với Động Sát Dẫn Thần Thuật thì rõ ràng có sự ưu tiên. Tháp Vĩnh Hằng cấp siêu thần khí thì sao Động Sát Ma Thần có thể so sánh được? Huống chi bây giờ Long Hạo Thần là người phát ngôn của Tháp Vĩnh Hằng, nó còn mong chờ hắn mang đến càng nhiều linh hồn, khi hắn gặp nguy hiểm, siêu thần khí dĩ nhiên sẽ dốc sức hỗ trợ. Nhưng Động Sát Dẫn Thần Thuật dù sao là lấy căn nguyên Trụ Ma Thần phát động, có nhiều chỗ kỳ lạ. Thế nên cuối cùng xuất hiện kết quả biến dị. Động Sát Ma Thần Khắc La Tắc Nhĩ đích thực đưa Long Hạo Thần tới trước mặt mình, Long Hạo Thần cũng nhờ vào

Tháp Vĩnh Hằng đưa hai người truyền tống tới đây. Hai truyền tống đều thành lập nhưng Long Hạo Thần thoát khỏi nguy hiểm tính mạng.

"Đây là đâu? Sao người thoát được?" Khắc La Tắc Nhĩ trong lòng tràn ngập nghi hoặc và chấn kinh, kiềm không được hỏi Long Hạo Thần ở đối diện.

Cùng lúc đó, hai tay gã tách ra, trong bàn tay có thanh trường đao. Trường đao lửa đen dâng lên. Xung quanh người Khắc La Tắc Nhĩ rõ ràng xuất hiện một tầng dao động.

Đối với kẻ địch có thể phá hỏng Động Sát Dẫn Thần Thuật của mình, gã tràn ngập kiêng dè và sợ hãi.

Khi Long Hạo Thần phát hiện mình và Khắc La Tắc Nhĩ cùng bị truyền tống vào Tháp Vĩnh Hằng thì cũng kinh ngạc. Lúc Khắc La Tắc Nhĩ đặt câu hỏi, hắn nhanh chóng lùi về phía sau. Ánh sáng da cam lóe lên, Nhật Nguyệt Thần Oa tấm thuẫn giơ ngang ngực.

Khác với Khắc La Tắc Nhĩ khó hiểu, từ tình huống trước mắt và việc mới xảy ra, Long Hạo Thần mơ hồ đoán được sự thật.

"Không phải ta trốn thoát mà là kiềm chế ngược lại." Long Hạo Thần lạnh lùng đáp.

Đối phương tỏa ra khí thế mạnh mẽ có thể thấy ra đó là một ma thần, lúc trước hình như gã đứng bên cạnh ma thần dẫn đầu. Bây giờ Long Hạo Thần mới kịp cẩn thận đánh giá Khắc La Tắc Nhĩ. Không thể không nói, bộ dạng ma thần này cực kỳ đẹp trai, lại thêm sáu cánh đen sau lưng càng hiện ra khí chất nam nhi.

Bây giờ Khắc La Tắc Nhĩ đã bình tĩnh hơn, gã không vội vàng công kích Long Hạo Thần.

"Đây là không gian khác? Nếu người có bản lĩnh truyền tống ta đến chỗ này, đương nhiên cũng có thể đưa ta trở về. Để ta trở về, có thể tha

người một mạng."

Kéo dài thời gian có lợi cho gã. Đối với chỗ đứng hiện tại, trong lòng Khắc La Tắc Nhĩ kinh sợ. Nhưng dù sao gã là ma thần thuộc tính tinh thần, nhiều ít hiểu về định vị không gian. Gã biết làm ra không gian truyền tống như vậy, trên người Long Hạo Thần nhất định có loại như chìa khóa không gian. Chỉ cần lấy được chìa khóa không gian thì đương nhiên gã có thể trở lại Thánh Ma đại lục. Nhưng đối với gã, quan trọng hơn hết là vết thương căn nguyên tinh thần. Gã nhìn không thấu thực lực của Long Hạo Thần, đặc biệt là sau khi thấy Nhật Nguyệt Thần Oa tắm thuận. Hiện tại gã bị thương, không có nắm chắc giết chết Long Hạo Thần xong an toàn rút lui. Thế nên gã mới dùng ngôn ngữ kéo dài thời gian, cho mình hồi phục sức khỏe. Đối phương dù sao chỉ là cấp tám, gã tin tưởng khi hồi phục căn nguyên tinh thần thì có thể đánh chết Long Hạo Thần.

Năm đó Xà Ma Thần An Độ Ma Li hạng chót gian xảo như cáo, huống chi là Khắc La Tắc Nhĩ xếp hạng bốn mươi chín. Tuy gã chưa có lĩnh vực nhưng tu vi là chính hiệu cường giả cấp chín.

"Tha ta một mạng? Đáng tiếc, ta ngược lại không muốn tha người." Long Hạo Thần chậm chọc nói.

Khắc La Tắc Nhĩ âm mưu hắc, chính hắc sao không tính kế Khắc La Tắc Nhĩ? Bây giờ Long Hạo Thần đã mở rộng cảm giác, tập trung hết sức phán đoán tu vi của Khắc La Tắc Nhĩ.

Đối phương đúng là cấp chín, nhưng cường giả cấp chín mạnh yếu phân chia rõ ràng. Lúc trước Khắc La Tắc Nhĩ phun ra ngụm máu ám lam không phải giả tạo, hiển nhiên đã bị thương. Chẳng qua Long Hạo Thần không biết gã bị thương có nặng không.

Trong Tháp Vĩnh Hằng, có thể nói là sân nhà của Long Hạo Thần. Bây giờ hắn đang suy đoán thực lực hai bên, không vội vàng ra tay.

Đối diện Khắc La Tắc Nhĩ, tu vi Long Hạo Thần yếu thế hơn. Nhưng hãn cũng có ưu thế của riêng mình. Đầu tiên là ở trong Thập Vĩnh Hằng, Long Hạo Thần có nắm chắc Khắc La Tắc Nhĩ không thể liên lạc với Trụ Ma Thần của gã. Ma thần mất đi Trụ Ma Thần thì chỉ là cường giả cấp chín bình thường. Thứ nữa, gã bị thương. Dù bị thương tới mức độ nào thì ít nhất không phải hoàn toàn khỏe mạnh. Hơn nữa theo tinh thần lực cường đại của hãn cảm nhận thì gã bị thương chắc ở mặt tinh thần. Cường giả thuộc tính tinh thần, Long Hạo Thần không hề e ngại. Ngay cả cấm chú của Tinh Ma Thần Tây Địch thứ hạng mười hai đều bị hãn bắn ngược.

Cấp tám đối đầu cấp chín, có lẽ mình thật có thể vĩnh viễn để ma thần này lại đây. Nghĩ vậy, tim Long Hạo Thần bất giác đập nhanh. Đơn độc khiêu chiến ma thần? Chiến thắng? Dù không lâu trước kia hãn mới cùng Thái Nhi phối hợp đánh chết Thanh Yêu Kỳ Ma Hệ Nhĩ, nhưng dù là Hệ Nhĩ hay An Độ Ma Li đều là ma thần cấp tám. Tuy chúng có thể thông qua Trụ Ma Thần tạm thời tăng tu vi lên cấp chín, nhưng so sánh với cấp chín thật sự thì có chênh lệch nhất định. Mình có thể thắng không? Long Hạo Thần không dám khẳng định. Nhưng giây phút này, hãn quyết định, dù thế nào cũng phải thử một lần.

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 224

Này Có Tính Đánh Hội Đồng?

Nghे lời của Long Hạo Thần, Khắc La Tắc Nhĩ nhượng mảy, ngược lại bật cười.

"Kỵ sĩ cấp tám nhỏ nhoi định khiêu chiến uy nghiêm cấp chín? Ta biết người đang nghĩ cái gì. Ở chỗ này ta không có Trụ Ma Thần hỗ trợ, đúng không? Nhưng dù không có Trụ Ma Thần thì sao người có thể là đối thủ của ta? Thần phục hoặc tử vong, người chỉ có một lựa chọn."

Nói xong trường đao trong tay phải Khắc La Tắc Nhĩ bỗng vung lên, một lưỡi dao đen như mực bắn hướng Long Hạo Thần.

Đao phong này tốc độ không nhanh, nhưng khoảnh khắc nó chém ra, Long Hạo Thần chỉ cảm thấy mình bị Khắc La Tắc Nhĩ tỏa định. Dù hướng chỗ nào trốn cũng không thể né khỏi một kích kia.

Hai mắt Khắc La Tắc Nhĩ đã biến thành sắc ám lam. Động Sát Ma Thần không chỉ nói mà thôi, trong quá trình chiến đấu, Động Sát Thuật của gã đem đến tác dụng quan trọng, thậm chí có thể đoán trước hành động kẻ địch, phán đoán bước hành động tiếp theo, dưới tình huống này, công kích của gã có thể sinh ra hiệu quả lớn nhất.

Trong bảy mươi hai Trụ Ma Thần ma thần không một tên nào đơn giản, dù là thực lực hay trí tuệ đều thế.

Một kích của Khắc La Tắc Nhĩ đến từ răn đe cũng là thăm dò. Gã không rõ tu vi của Long Hạo Thần rốt cuộc đạt đến trình độ nào.

Long Hạo Thần lui về phía sau nửa bước, thân thể bỗng đông cứng, làm ra hành động như kéo căng dây cung, đôi tay nắm lấy Nhật Nguyệt Thần Oa tấm thuẫn ngừng tại đó.

*Đình! *

Tiếng ù ù ngân vang quanh quẩn trong tầng một Tháp Vĩnh Hằng. Đôi chân Long Hạo Thần trượt ra sau mãi đến mép Tháp Vĩnh Hằng mới ngừng. Nhật Nguyệt Thần Oa tấm thuẫn thì lấp lánh từng vòng ánh sáng da cam nồng đậm. Trên người Long Hạo Thần liên tục lóe ánh sáng vàng, ánh sáng màu sắc khác nhau khiến không gian xung quanh chấn động liên tục.

Chịu đựng một kích kia xong biểu tình của Long Hạo Thần tràn ngập chấn kinh. Không sai, hắn có thể cảm giác được, nội linh lực của Khắc La Tắc Nhĩ hơn mười vạn, không đạt tới cấp chín bậc hai. Nhưng tu vi như vậy chém ra một đao, hắn nhờ vào Thần Ngự Thuần lại không thể ngăn chặn. Lúc trước ánh sáng trên người hắn là của Quang Báo Thù, nhưng còn có cả ánh sáng do cộng hưởng sinh mệnh Linh Hồn Xiềng Xích. Chính là nói, Long Hạo Thần bị thương. Tuy không nặng nhưng có Nhật Nguyệt Thần Oa tấm thuẫn phòng ngự, có đồng bạn chia sẻ mà hắn vẫn bị thương nhẹ, có thể thấy thực lực của Khắc La Tắc Nhĩ mạnh cỡ nào.

"Ánh sáng đom đóm, dám mạnh miệng nói chuyện với bốn tọa." Khắc La Tắc Nhĩ không tha người, một kích thành công thì thanh trường đao khác lại chém hướng Long Hạo Thần. Ánh sáng đen ở trên không trung tựa như tia chớp bắn hướng Long Hạo Thần.

Đao của gã không phải vật bình thường, hơn nữa dùng năng lực giống như linh cương. Đây là sau khi Long Hạo Thần chịu đựng đòn thứ nhất lập tức làm ra phán đoán.

Hắn tuyệt không biết rằng trong ma tộc, ma thần đơn thể so với ma thần có chủng tộc tuy thể lực kém xa, nhưng Ma Thần Hoàng vì khích lệ

các ma thần này nên thường ưu tiên ban cho một ít trang bị cường đại. Bởi vậy sức chiến đấu của ma thần đơn thể mạnh hơn.

Động Sát Ma Thần Khắc La Tắc Nhĩ trong số ma thần đơn thể tuy thực lực xếp hạng hơi thấp, nhưng nếu không phải thực lực tổng hợp không xứng với hạng bốn mươi chín thì gã đã không có mặt ở đây. Cường giả cấp chín chân chính, thêm vào Động Sát Thuật, nếu gã tu luyện ra lĩnh vực, nói không chừng có thể chen vào ba mươi sáu hạng đầu.

Trong quá trình thử dò xét, Long Hạo Thần chịu thiệt.

Nhưng làm Thần Quyển Giả đương nhiên không có khả năng vĩnh viễn thua thiệt. Mắt thấy công kích thứ hai của đối phương đã đến, thân thể Long Hạo Thần đột nhiên biến mất, biến mất không chút báo hiệu trước.

*Oành! *

Công kích của Khắc La Tắc Nhĩ đánh vào Tháp Vĩnh Hằng dấy lên một chuỗi tiếng ù ù. Gã ngã ra. Động Sát Thuật của gã lại không thể thấy rõ Long Hạo Thần làm cách nào rời khỏi.

Đương nhiên Long Hạo Thần không thật sự truyền tống về Thánh Ma đại lục. Thông qua Tháp Vĩnh Hằng truyền tống cần thời gian giảm xóc, hơn nữa hẳn tuyệt không muốn để một mình Khắc La Tắc Nhĩ lại đây. Nếu không thì, một khi Khắc La Tắc Nhĩ tìm ra bí ẩn của Tháp Vĩnh Hằng, lỡ đâu đạt được cái gì thì thật sự hỏng bét.

Ánh sáng chợt lóe, chớp mắt Long Hạo Thần lại xuất hiện ở vị trí cũ. Xuất hiện cùng hẳn còn có Hạo Nguyệt cỡ tòa núi nhỏ, Hạo Nguyệt nằm cái đầu.

Trừ truyền tống Tháp Vĩnh Hằng, Long Hạo Thần còn có huyết khế truyền tống với Hạo Nguyệt! Trong Tháp Vĩnh Hằng chiến đấu cùng Khắc La Tắc Nhĩ, tuyệt chiêu lớn nhất của Long Hạo Thần là có thể

hoàn toàn bày ra năng lực chân chính của mình mà không cần e ngại điều gì. Dù hãn không giết được Khắc La Tắc Nhĩ thì gã vẫn không thể rời khỏi Tháp Vĩnh Hằng.

"Grao!!!" Năm cái đầu to của Hạo Nguyệt cùng phát ra tiếng rống điên dại. Ánh tím đậm đặc phát ra từ người Hạo Nguyệt bao trùm Khắc La Tắc Nhĩ.

Bỗng chốc, Động Sát Ma Thần trước đó còn huênh hoang đắc ý tựa như gặp quỷ hoảng sợ liên tục lùi ra sau, vẻ mặt kinh hoàng.

"Người, người là...người là..." Thoáng chốc gã không thể thốt ra một câu đàng hoàng.

Đương nhiên Long Hạo Thần biết đối phương đã nhận ra thân phận của mình. Thu lại Nhật Nguyệt Thần Oa tắm thuận, tay phải chỉ trước mặt, bỗng chốc một đoàn sáng vàng tách ra khỏi người hãn. Nhã Đình yêu kiều xuất hiện ở trước mặt Long Hạo Thần, trong ngực cô còn ôm hai thanh trọng kiếm.

"Chủ nhân." Nhã Đình khom người đưa hai trọng kiếm tới trước mặt Long Hạo Thần.

Long Hạo Thần nhận lấy Quang Minh Nữ Thần Vọng Thán và Lam Vũ, Quang Phù Dung. Bỗng chốc khí thế của hãn biến hóa nghiêng trời lệch đất. Kiếm ý sắc bén không chút giữ lại từ trong người bộc phát ra, mạnh hơn trước gấp đôi.

"Người chính là nhân loại đó, người chính là nhân loại đó..." Khắc La Tắc Nhĩ liên tục lùi hơn mười mét mới đứng vững thân hình. Gã nhìn chằm chằm Hạo Nguyệt, nỗi sợ phát ra từ huyết mạch đang lan tràn toàn thân. Thoáng chốc gã không thể giữ bình tĩnh như lúc trước.

Các ma thần truyền thừa nhiều đời nhưng không phải tất cả ký ức đều giữ lại hết. Ma thần càng mạnh thì truyền thừa ký ức tiền bối càng hoàn mỹ. Bởi vậy Ma Thần Hoàng có thể trực tiếp kêu ra cái tên khác của Hạo

Nguyệt, mà Động Sát Ma Thần Khắc La Tắc Nhĩ thứ hạng bốn mươi chín thì kêu không ra. Nhưng bản năng đến từ huyết mạch còn đó. Tuy gã không gọi ra Hạo Nguyệt là ai, nhưng nó đối với gã sinh ra uy hiếp khủng bố thì gã sâu sắc cảm nhận được, nỗi sợ phát ra từ tận đáy lòng.

Lần trước lúc Long Hạo Thần đánh chết Thanh Yêu Kỵ Ma Hệ Nhĩ từng truyền tống đến không gian của Hạo Nguyệt, lập tức khiến nó biến thành giáp, dung hợp với Kim Tinh Cơ Tòa chiến giáp. Nhưng lần đó hẳn chưa kịp thấy rõ biến hóa của Hạo Nguyệt, chỉ cảm giác nó càng thêm cường đại. Lúc này lại trông thấy, Hạo Nguyệt đã dài hơn mười lăm mét, khí thế càng thêm mạnh mẽ. Mơ hồ có uy nghiêm độc đáo phát ra từ người nó.

Trong cảm giác của Long Hạo Thần, hiện giờ tu vi Hạo Nguyệt chưa tới cấp tám, thua hẳn chút, cảnh giới khoảng đỉnh cấp bảy. Nhưng khí thế đỉnh cấp bảy của nó lại khiến Động Sát Ma Thần Khắc La Tắc Nhĩ cường giả cấp chín sợ hãi, đây là vì sao?

Trước kia Long Hạo Thần từng muốn hỏi Hạo Nguyệt nhưng nó cứ tránh né, có lúc còn lộ ra mờ mịt, dường như chính nó cũng không thể nhớ nổi. Lại thêm lúc nó đi theo Long Hạo Thần chỉ có một cái đầu, phải nhờ máu của Long Hạo Thần hỗ trợ tiến hóa cái đầu thứ hai. Hạo Nguyệt nhỏ như vậy sao biết được cái gì chứ?

Trong suy đoán của Long Hạo Thần, chân chính cấu thành uy hiếp với ma tộc rất có thể là tiền bối của Hạo Nguyệt, bao gồm không gian đó. Chính là nói chủng tộc của Hạo Nguyệt rất mạnh, tương lai nhất định càng mạnh hơn. Đây là suy đoán của Long Hạo Thần. Cho nên, chính Hạo Nguyệt không biết tình trạng của mình là rất bình thường.

Bây giờ năm cái đầu của Hạo Nguyệt thuộc tính chia làm quang, hỏa, thủy, phong, độc. Trong năm cái đầu to, Tiểu Quang ở chính giữa, gần nó là Tiểu Hỏa và Tiểu Phong. Mé ngoài nữa là Tiểu Lam và Tiểu Tứ. Ánh mắt năm cái đầu đều rơi vào người Khắc La Tắc Nhĩ, mơ hồ tỏa ra khí

thể cảm hận. Giống như ma tộc gặp phải Hạo Nguyệt sẽ sinh ra sợ hãi, Hạo Nguyệt thấy các ma thần thì cũng sẽ sinh ra hận thù mãnh liệt.

Chẳng lẽ là trời sinh huyết mạch tương khắc? Long Hạo Thần không hiểu rõ lắm, dù sao Hạo Nguyệt không tồn tại trong không gian này! Nó và ma tộc vì sao có thù hận lớn vậy? Nhất định chính là huyết mạch đối nghịch.

Chỗ cổ thô to của Hạo Nguyệt lúc này có cục u nổi lên. Cục u đã rất lớn, theo Long Hạo Thần hiểu biết nó thì cục u cỡ này tùy thời sẽ vỡ ra. Chính là nói, Hạo Nguyệt rất có thể lại tiến hóa, đây có lẽ là cái đầu thứ sáu của nó.

Hạo Nguyệt lần nữa phát ra tiếng gầm. Từ người nó tỏa ra chiến ý nồng đậm. Nó hướng Long Hạo Thần xin chiến đấu, muốn trực tiếp tấn công Khắc La Tắc Nhĩ.

Đương nhiên Long Hạo Thần sẽ không cho nó làm như thế. Dù sao Hạo Nguyệt chỉ là đỉnh cấp bảy, nếu tấn công kẻ địch rồi bị trọng thương vậy Long Hạo Thần đau lòng chết mất!

Giao lưu tâm linh trong giây lát, Long Hạo Thần nhảy lên ngồi trên lưng Hạo Nguyệt. Nhã Đình đứng trên đầu Tiểu Quang, pháp trượng giơ cao, bắt đầu ngâm xướng chú ngữ.

Long Hạo Thần không triệu hoán ra Tinh Vương. Trong Tháp Vĩnh Hằng có hơi thở tử vong đậm đặc, hẳn không hy vọng Tinh Vương bị ảnh hưởng.

Trừ Hạo Nguyệt và Nhã Đình ra, Long Hạo Thần đã không còn lực lượng nào khác? Dĩ nhiên không. Dù hẳn không muốn sử dụng sức mạnh này, nhưng dưới tình huống đối mặt ma thần, hẳn chẳng thể đắn đo nhiều. Lúc trước Khắc La Tắc Nhĩ bộc lộ thực lực khiến Long Hạo Thần cực e dè, thế nên hẳn không dám giữ lại sức mạnh.

Bốn luồng sáng gần như không chia trước sau bắn ra từ ngực Long Hạo Thần. Hai luồng sáng lam và vàng xuất hiện sau lưng Long Hạo Thần, ánh sáng đỏ và xanh thì ở hai bên, chúng phát ra khí thể mạnh mẽ. Đó chính là số chín, số mười, số mười một, số mười hai, bốn cường giả Thánh Vệ.

Bởi vì Long Hạo Thần không tiếp tục vào sâu trong Tháp Vĩnh Hằng, nên bốn Thánh Vệ không tiếp tục tiến hóa, vẫn giữ tu vi cấp bảy. Nhưng có bốn cường giả cấp bảy hỗ trợ, hơn nữa chúng nó có chuyên môn riêng, cũng giúp ích rất lớn cho Long Hạo Thần.

Đây có tính đánh hội đồng? Lúc này trong lòng Long Hạo Thần nảy ra ý nghĩ kỳ lạ như thế.

Hạo Nguyệt, Nhã Đình, bốn Thánh Vệ thêm vào Long Hạo Thần, đây mới là tất cả sức mạnh của hắn. Nhóm này đủ sánh ngang với thành viên Săn Ma Đoàn cấp vương, thậm chí còn mạnh hơn nhiều.

Khắc La Tắc Nhĩ từ sợ hãi dần tỉnh táo lại, gã rút cuộc cảm nhận được uy hiếp sinh mạng. Long Hạo Thần không đáng sợ, bốn Thánh Vệ cũng không lọt vào mắt gã. Nhưng Hạo Nguyệt xuất hiện khiến gã luống cuống.

Sương mù vàng nhạt dâng lên quanh người Long Hạo Thần, Súc Thế.

Ánh sáng da cam của Kim Tinh Cơ Tòa chiến giáp bỗng bốc lên, Quang Minh Nữ Thần Vịnh Thán và Lam Vũ, Quang Phù Dung trong tay Long Hạo Thần cũng tỏa ánh sáng của mình.

Có Kim Tinh Cơ Tòa chiến giáp giúp đỡ, Long Hạo Thần nhờ vào linh lực dồi dào, gần như chẳng mất chút sức lực mở phong ấn trên Quang Minh Nữ Thần Vịnh Thán, cũng kích phát ánh sáng xanh ngọc cấp sử thi của Lam Vũ, Quang Phù Dung.

Da cam và xanh ngọc, hai màu này không phối hợp lắm, nhưng trải qua ánh vàng trên người Long Hạo Thần dung hợp thì biến hóa mắt

huyền lệ.

Đôi mắt năm cái đầu Hạo Nguyệt tỏa ra tia tím nhạt, trên đầu Long Hạo Thần chín quang văn tím cũng theo đó lóe lên.

Chân trước Hạo Nguyệt bước qua bên phải nửa bước, đập trên mặt đất phát ra tiếng chấn nặng nề. Cả người nó tựa như tảng đá khảm tại đó. Năm cái đầu to, năm ánh sáng khác màu tỏa ra. Càng đáng sợ là năm ánh sáng này không đơn thuần là công kích.

Quang Diệu Thiên Địa của Tiểu Quang liên tiếp với Long Hạo Thần, còn bốn cái đầu khác cũng chuẩn bị ma pháp khác nhau. Trừ Tiểu Quang, bốn cái đầu kia nhẹ lúc lắc.

Khắc La Tắc Nhĩ chính là Động Sát Ma Thần, dù trong lòng có sợ thế nào nhưng gã biết không thể chờ lâu hơn nữa. Nếu để kẻ địch đối diện súc thể xong, vậy gã chết chắc.

Bản năng cầu sinh chiến thắng sợ hãi, trong miệng Khắc La Tắc Nhĩ phát ra tiếng gầm. Gã tựa như tia chớp ám lam vọt tới, sáu cánh sau lưng mạnh vỗ đập, thúc đẩy gã xông thẳng đến Long Hạo Thần.

Đương nhiên Khắc La Tắc Nhĩ nhìn ra được Long Hạo Thần mới là trung tâm của đám người kia. Chỉ cần giết chết Long Hạo Thần, vậy mấy kẻ khác không cấu thành uy hiếp, coi như là Hạo Nguyệt cũng thế. Gã có thể cảm nhận được khế ước giữa Hạo Nguyệt và Long Hạo Thần.

Song đao chém ra, nhưng không phải hướng về Long Hạo Thần. Hai luồng sáng đen chém về phía Thánh Vệ số mười một và Thánh Vệ số mười. Năng lực tỏa định cường đại của Động Sát Ma Thần khiến hai Thánh Vệ này không thể tránh né.

Khắc La Tắc Nhĩ không thèm liếc chúng, sắc ám lam lạnh lẽo lóe lên trong mắt gã bắn thẳng tới mắt Long Hạo Thần.

Tinh thần trùng kích. Làm ma thần hệ tinh thần, Khắc La Tắc Nhĩ am hiểu nhất là các loại ma pháp tinh thần. Lấy tu vi cấp chín phát động tinh thần trùng kích, nếu thực lực kẻ địch yếu chút thì đầu sẽ nổ tung mà chết.

Long Hạo Thần không định tránh. Chỗ đáng sợ nhất của Khắc La Tắc Nhĩ là dựa vào cường đại Động Sát Thuật khiến tất cả công kích đều trúng mục tiêu, không có cơ may né tránh.

Ngay lúc này vang lên tiếng gầm của Hạo Nguyệt. Con người năm cái đầu phát ra ánh tím mãnh liệt.

Giờ phút này, Hạo Nguyệt và Long Hạo Thần như biến thành một. Cùng với mắt Hạo Nguyệt lấp lóe ánh tím, hai mắt Long Hạo Thần cũng theo đó biến thành sắc tím vàng.

Bốn Thánh Vệ đón lấy song đao của Khắc La Tắc Nhĩ. Không thể tránh né khiến kỹ xảo chiến đấu của bốn Thánh Vệ bị ức chế. Nhưng dù là vậy thì chúng nó có cách của riêng mình.

Hai ánh sáng sắc băng lam phát ra từ pháp trượng của Thánh Vệ số mười một, rơi vào hai đao phong đen. Đao phong cỡ linh cương đương nhiên sẽ không bị ma pháp đơn giản này ngăn chặn, nhưng tốc độ công kích hơi chậm lại.

Cùng lúc đó, hai bức tường dày nặng xuất hiện trước mặt Thánh Vệ số mười hai và Thánh Vệ số mười. Càng kỳ lạ là hai tường đất này mới xuất hiện lập tức biến hóa. Chỉ nháy mắt một cái, tường đất đã biến thành quả cầu đất, độ dày gấp ba bức tường trước đó.

Thánh Vệ số mười và Thánh vệ số mười một nhanh chóng lùi ra sau. Thánh Vệ số mười thì khỏi nói, nó giỏi nhất tốc độ, không thể tránh khỏi công kích nhưng có thể lùi lại kéo dài quá trình va chạm. Bên kia Thánh Vệ số mười hai chém một đao xuống mặt đất, nhờ phản lực đẩy mình nhanh chóng lùi ra sau.

*Oành, oành! *

Hai quả cầu đất cùng vỡ ra. Sự cường đại của Thánh Vệ số chín hiện ra. Hai bên lần lượt xuất hiện chín tường đất ở trước mặt Thánh Vệ số mười, Thánh Vệ số mười hai, đều chuyển thành hình cầu, ngăn cản công kích của Khắc La Tắc Nhĩ. Khi linh cường cuối cùng tới trước mặt hai Thánh Vệ thì lại bị hai tường băng kim cường dày ngăn chặn.

Nhờ vào lực không chế ma pháp cường đại, Thánh Vệ số chín và Thánh Vệ số mười một đã giúp cho Thánh Vệ số mười, Thánh Vệ số mười hai chặn được một kích kia. Nhưng dù là vậy, khi Thánh Vệ số mười, Thánh Vệ số mười hai đỡ dư chấn công kích thì vẫn bị đánh bay đến góc Tháp Vĩnh Hằng. Do đó có thể thấy Động Sát Ma Thần Khắc La Tắc Nhĩ mạnh cỡ nào, cường giả cấp chín ức chế đối thủ cấp thấp hơn khủng khiếp tới mức nào.

Nhưng lúc này Khắc La Tắc Nhĩ chịu thiệt. Mắt gã phát ra tinh thần trùng kích rơi vào con người hóa thành ánh tím vàng của Long Hạo Thần, không đem đến chút hiệu quả nào. Tựa như hai mắt Long Hạo Thần có tấm chắn, ngăn chặn uy lực tinh thần trùng kích.

Cùng lúc đó, Quang Minh Nữ Thần Vịnh Thán trong tay phải Long Hạo Thần chậm rãi chém ra.

Một kiếm này Long Hạo Thần ra tay rất chậm, kiếm ý nội uẩn, kiếm quang Quang Minh Nữ Thần Vịnh Thán đang phóng ra cũng thu lại, ánh sáng da cam ở mũi kiếm lập lòe, dường như tỏa ra ánh vàng bảy sắc.

Không sai, có linh cường và kiếm ý của Long Hạo Thần thúc đẩy, Quang Minh Nữ Thần Vịnh Thán đã phóng ra uy lực gần với thần khí.

Đây dĩ nhiên không chỉ vì Long Hạo Thần tăng tu vi, quan trọng là thiên thạch tẩm bổ hai thanh trọng kiếm. Nhã Đình dung hợp với Thánh Dẫn Linh Lô thành nơi dựng dục tốt nhất. Thiên thạch dung nhập vào Thánh Dẫn Linh Lô tẩm bổ hai trọng kiếm, luôn tăng phẩm chất cho chúng. Đương nhiên sự tăng cường này chưa kết thúc. Theo phẩm chất trọng kiếm không ngừng tăng, thiên thạch tiêu hao ngày càng lớn, đã không thể tiếp tục tẩm bổ lâu hơn, chẳng qua Nhã Đình chưa kịp báo cho

Long Hạo Thần. Nhưng dù là vậy, hiện giờ hai trọng kiếm đã ở cấp sử thi. Đặc biệt là Lam Vũ, Quang Phù Dung, vốn nó tới lần ranh cấp sử thi rồi, lần này nhờ vào thiên thạch tâm bồ mà tăng lên.

Song đao nâng lên, thế xông tới đột nhiên ngừng, Khắc La Tắc Nhĩ không dám dùng thân thể chặn một kích kia của Long Hạo Thần.

Cùng lúc đó, sau lưng Long Hạo Thần xuất hiện bóng sáng thiên sứ sáu cánh to lớn. Bóng sáng này bám vào sau lưng Long Hạo Thần, khiến ánh sáng trên song kiếm của hắn tăng mạnh thêm. Lấy tinh thần lực như Long Hạo Thần mà không cách nào ức chế kiếm ý khủng bố ẩn trong kiếm.

Tăng phúc đến từ Nhã Đình, kỹ năng quang hệ cấp tám, Nụ Hôn Của Cánh Thiên Sứ. Kỹ năng này tăng phúc rất mạnh, trong ma pháp quang hệ cấp tám thứ hạng hàng đầu. Có thể tăng tốc độ ngưng tụ Quang nguyên tố của Long Hạo Thần, cũng khiến linh lực chuyển hóa thành linh cương, liên tục ba mươi giây.

Chính là nói kỹ năng Nụ Hôn Của Cánh Thiên Sứ cho Long Hạo Thần trở thành cường giả cấp chín trong ba mươi giây. Sự tăng phúc này sánh ngang với Tinh Linh Vực của Tinh Vương, chẳng qua thời gian kéo dài của Tinh Linh Vực lâu hơn mà thôi.

*Oành! *

Đơn kiếm đựng song đao, Long Hạo Thần lùi ra sau ba bước. Động Sát Ma Thần Khắc La Tắc Nhĩ thì bị chặn đứng thế xông lên. Long Hạo Thần kết thúc một kiếm, nhưng kiếm ý sắc bén điên cuồng trùng kích thân thể gã, cho nên toàn thân Khắc La Tắc Nhĩ lạnh lẽo, không thể đánh ra đòn thứ hai.

Tuy nhiên, song đao của Khắc La Tắc Nhĩ ẩn chứa linh cương quá khủng bố, Long Hạo Thần bị đẩy lùi cũng không thể đánh tiếp. Nhưng nói thế nào thì rốt cuộc hắn vẫn là chặn được thế công của Khắc La Tắc Nhĩ.

Chiến đấu từ giây phút này mới bắt đầu. Bốn cái đầu to của Hạo Nguyệt cùng bắn ra bốn ma pháp tấn công Khắc La Tắc Nhĩ.

Tiểu Hỏa phun ra là một con rồng lửa quấn quanh người Khắc La Tắc Nhĩ. Tiểu Thanh phát ra một đoàn lốc xoáy do đao phong hợp thành. Phong thổi hỏa, kỹ năng tổ hợp gió lửa.

Tiểu Lam và Tiểu Tử cùng lúc hoàn thành một tổ hợp kỹ năng song hệ. Một trường mâu tím lam lạng lẹ treo giữa không trung, mũi mâu chĩa xuống dưới. Lúc Khắc La Tắc Nhĩ bị phong hỏa bao phủ, ánh sáng tím lam này lạng lẹ từ trên trời giáng xuống đâm hướng đỉnh đầu Khắc La Tắc Nhĩ.

Được Hạo Nguyệt giúp đỡ, song kiếm của Long Hạo Thần giao nhau trước ngực, thúc đẩy tất cả kiếm ý rót vào trọng kiếm cấp sử thi, tăng linh lực đến cực độ. Bổng chốc hai trọng kiếm khẽ run, tỏa ra ánh sáng biến càng chói lòa. Ánh sáng rực rỡ, kiếm quang thu lại. Long Hạo Thần đem kiếm ý có Nụ Hôn Của Cánh Thiên Sứ trợ giúp vốn tỏa ra ngoài nay cưỡng ép ứ chế vào thân kiếm.

Thoạt nhìn, bây giờ Quang Minh Nữ Thần Vịnh Thán màu cam hồng trong suốt, lóe sáng, tràn ngập dụ hoặc. Lam Vũ, Quang Phù Dung thì xanh biếc màu phi thủy, tràn ngập sức sống, như màu chồi non.

Sương mù vàng đậm lại dâng lên, ngọn lửa vàng chói mắt khoảnh khắc bùng cháy trong sương mù. Lần này Long Hạo Thần dốc hết sức.

Đối mặt công kích của Hạo Nguyệt, rõ ràng Khắc La Tắc Nhĩ bị ứ chế sức mạnh. Mười phần sức lực bị giảm thấp hai phần, gã thận trọng hơn.

Song đao một chỉ lên trời, một chĩa dưới đất. Ánh sáng ám lam lần nữa khuếch tán trong con người. Gã đứng tại chỗ xoay tròn, hóa thành cột sáng đen va chạm với hai ma pháp tổ hợp.

Chênh lệch tu vi hiện ra tại đây. Lốc xoáy phong hỏa bị phá trước nhất. Lực cắt cường đại và rồng lửa cháy bỏng không thể xâm nhập vào cột sáng đen.

Trên trời băng mâu xẹt qua, biến mất không để lại một chút mảnh vụn.

Ánh sáng đen thu lại, Khắc La Tắc Nhĩ lão đảo lùi một bước. Trên vai trái gã có một dấu chấm nhỏ sắc ám tím, cả cánh tay trái mềm rũ.

Công kích của Hạo Nguyệt tổn thương được gã, điều này thật khiến người khó tin. Tu vi đỉnh cấp bảy như Hạo Nguyệt lại có thể tổn thương Động Sát Ma Thần cấp chín.

Ma pháp của ba cái đầu khác đều lấy độc của Tiểu Tử làm điểm chính. Tiểu Lam dùng băng, băng lập tức hóa thành nước, dù chỉ có một giọt chui vào phòng ngự của Khắc La Tắc Nhĩ, nhưng kịch độc tê liệt kinh khủng kia khiến cánh tay trái cường giả cấp chín hoàn toàn tê liệt.

Ma thần kháng độc tố rất cao, nhưng hiển nhiên độc của Hạo Nguyệt không phải bình thường. Dưới tác dụng kịch độc, Khắc La Tắc Nhĩ muốn cánh tay trở lại bình thường thì cần thời gian giải độc mới được.

Long Hạo Thần không động, hãn vẫn đang súc thể, công kích là bốn Thánh Vệ.

Khắc La Tắc Nhĩ cảm thấy thân thể lún xuống, ngay sau đó, một luồng sáng óng ánh giáng xuống đầu gã, đó là trường mâu như kim cương.

Cùng lúc đó, một vòng quang hoàn sắc băng lam bỗng chốc bao phủ người gã. Băng hoàn lạnh lẽo chợt nổ tung sinh ra khí lạnh cực độ. Hai bóng người một đỏ, một xanh nhân dịp này đột nhiên nhảy lên, tấn công điên cuồng.

Nhưng cũng bởi kịch độc của Hạo Nguyệt cho Khắc La Tắc Nhĩ hoàn toàn tỉnh táo. Công kích của Hạo Nguyệt đúng là tổn thương gã, cùng lúc đó khiến Khắc La Tắc Nhĩ phát hiện, thì ra sinh vật trước mắt khiến mình sợ hãi này không mạnh bằng mình. Sức mạnh của Động Sát Ma Thần cũng trong tình huống này hoàn toàn bộc phát.

Trong tình trạng bất lợi, Khắc La Tắc Nhĩ tỉnh táo lại thì cực kỳ đáng sợ. Chân trái mạnh giẫm mặt đất, một tầng sáng đen bùng phát khỏi người gã. Hóa giải bằng hoàn của Thánh Vệ số mười một, cũng giảm tốc độ trường mâu kim cương trên đầu. Trường đao tay phải chìa lên trên, một kích kia thật là tuyệt diệu.

Một đao phong đường cong hai trăm bảy mươi độ phát ra, lưỡi đao cắt hướng Long Hạo Thần, phần đỉnh thì vừa lúc đón trường mâu kim cương. Đối với Thánh Vệ số mười, Thánh Vệ số mười hai đánh hướng sau lưng, sáu cánh của gã tựa như có sự sống, trên đỡ dưới đón, ngăn lại đòn tấn công của hai Thánh Vệ.

Ánh sáng vàng rực rỡ hóa thành giọt nước đọng vào đường cong đen của đao phong. Nhát chém đao phong hướng Long Hạo Thần lại vỡ nát bởi giọt nước vàng tựa như giọt lệ này.

Đây là Nhã Đình lần nữa ra tay, làm xong sắc mặt cô lập tức biến trắng. Tu vi của cô tương đương với ma pháp sư quang hệ sơ cấp tám. Dùng tu vi của mình cứng rắn chống công kích cường giả cấp chín, có thể tưởng tượng uy lực ma pháp.

Quang Minh Nữ Thần Lệ, ma pháp đơn thể cấp tám, Nhã Đình nhờ vào khí thể Thần Quyển Giả mới thi triển ra được. Hơn nữa kỹ năng này đối với cô là sử dụng vượt cấp. Quang Minh Nữ Thần Lệ là đỉnh cấp tám.

Công kích của Khắc La Tắc Nhĩ chẳng những bị chặn, ngay cả trường đao cũng bám vào sắc vàng, đang nhanh chóng hòa tan linh lực hắc ám.

Đừng quên ở trong Tháp Vĩnh Hằng Long Hạo Thần còn có một ưu thế, đó chính là bổ sung linh lực. Trừ quang thuộc tính và tử vong thuộc tính, ở đây không có thuộc tính nào được bổ sung nguyên tố.

Lúc mới bắt đầu thì Khắc La Tắc Nhĩ chưa phát hiện, nhưng chiến đấu kéo dài, giờ gã cảm thấy có chút không đúng. Chính là nói, linh lực gã tiêu hao một điểm thì thiếu một điểm.

Nhưng tuyệt đối đừng nghĩ rằng không thể bổ sung linh lực thì đánh lâu dài Long Hạo Thần được lợi. Không thể tránh công kích của Khắc La Tắc Nhĩ, bốn Thánh Vệ ở trước mặt gã tác dụng rất nhỏ. Lấy năng lực của Động Sát Ma Thần, không thể nào không phát hiện linh lực bản thân không hồi phục được. Một khi gã bị ép đến đường cùng nhất định sẽ chó cùng rứt giậu, liều mạng phản công. Thế nên Long Hạo Thần nhất định phải tăng tu vi lên đến mức cường đại trước khi tình huống đó xảy ra.

***Đình!!! ***

Trường mâu kim cương trên không trung vỡ nát, nhưng cũng khiến hành động của Khắc La Tắc Nhĩ tạm dừng. Bốn Thánh Vệ thêm vào ma pháp của Nhã Đình, tranh thủ không ít thời gian cho Long Hạo Thần.

"Sinh vật nhỏ nhoi cũng dám làm cản trước mặt ta!" Khắc La Tắc Nhĩ lần lượt bị ngăn cản, thật sự tức giận, nheo mắt lại, một tầng sáng ám lam bỗng lan tỏa từ đầu gã đánh hướng bốn Thánh Vệ.

Ngay lúc ánh sáng ám lam khuếch tán, bốn Thánh Vệ biến kinh hoàng, bỗng hóa thành bốn luồng sáng dung nhập vào Giai Diệu Vĩnh Hằng. Dù là vậy thì bị sóng gợn ám lam chạm vào, luồng sáng do chúng biến thành chột tối đi vài phần.

Lúc bốn Thánh Vệ mới xuất hiện Khắc La Tắc Nhĩ đang chiến đấu với Long Hạo Thần, không chú ý nhiều đến chúng. Nhưng gã rất nhanh đã phát hiện mấy Thánh Vệ này là sinh vật tử linh Cường Giả Chi Hồn. Làm ma thần thuộc tính tinh thần, gã nắm sinh là khắc tinh của sinh vật tử linh.

Căn nguyên lực lượng của tất cả sinh vật tử linh đều là Hỏa Hồn. Ma thần tinh thần như gã giỏi nhất là phá hủy Hỏa Hồn. Cho nên gã vừa phát động công kích tinh thần, đối với bốn Thánh Vệ là tai họa. Hỏa Hồn của chúng còn chưa đủ để chống đối Khắc La Tắc Nhĩ. Bỗng chốc chúng hoảng sợ chạy trốn, nếu không, một khi Hỏa Hồn tắt thì chúng không thể sống lại.

Đầy trời tia sáng xanh biếc bắn ra như mưa như sương. Bóng dáng đột nhiên bùng nổ toàn thân tỏa ánh sáng tím vàng, Hạo Nguyệt tựa như núi nhỏ thì đã biến mất.

Biến giáp, dung hợp. Lực chiến đấu mạnh nhất của Long Hạo Thần bùng phát.

Chỉ là súc thể thì cảnh giới của Long Hạo Thần vẫn không thể đạt đến cấp chín, chỉ trông nhờ vào Hạo Nguyệt biến giáp mới khiến hãn hoàn toàn thi triển ra uy lực trọng kiếm, mới có thể cùng Động Sát Ma Thần Khắc La Tắc Nhĩ đứng ngang hàng chiến đấu.

Giờ phút này kịch độc trên cánh tay trái Khắc La Tắc Nhĩ còn chưa trừ hết, chỉ dùng một tay chống đỡ công kích của Long Hạo Thần. Ánh sáng xanh biếc như mưa như sương chính là tuyệt chiêu tự sáng chế Diệt Ma Thiểm của Long Hạo Thần.

Lam Vũ, Quang Phù Dung mang theo màu sắc sinh mạng bao phủ phương hướng Khắc La Tắc Nhĩ có thể né tránh. Chẳng phải người đoán được ta tấn công hướng nào? Vậy được, cứng đối cứng!

Trường đao trong tay trái Khắc La Tắc Nhĩ giơ lên, chín đạo đao ảnh ở trên không trung hợp thành một, tiếng va chạm chói tai không ngừng vang lên.

Thân thể hai người lướt qua nhanh. Trên người Khắc La Tắc Nhĩ ít nhất trúng ba kiếm của Long Hạo Thần, để lại ba cái lỗ máu nhỏ, đều ở vị trí vai trái. Máu ám lam chảy xuống, nhỏ giọt trên mặt đất phát ra một chuỗi thanh âm *tách tách*.

Long Hạo Thần không phải không trả giá. Lực phán đoán cường đại của Khắc La Tắc Nhĩ khiến một trong chín đao xẹt qua ngực giáp của Long Hạo Thần. Chẳng qua Kim Tinh Cơ Tòa chiến giáp hóa thành sắc tím vàng chỗ hơi hõm xuống lập tức hồi phục bình thường, thậm chí không kích động cùng chung sinh mệnh Linh Hồn Xiềng Xích.

Khắc La Tắc Nhĩ hí mắt lại, tay trái rũ xuống hơi nhúc nhích. Gã cố ý để Long Hạo Thần đâm trúng, là để đâm trúng hấn cũng vì trừ độc cho mình.

Máu chảy xuống, cánh tay trái gã bắt đầu có cảm giác.

Long Hạo Thần không tạm dừng công kích, hai bên vừa tách ra chân trái hấn chạm đất, cả người như tia chớp tím vàng lần nữa lao hướng Khắc La Tắc Nhĩ. Quang Minh Nữ Thần Vịnh Thán trong tay phải phát ra ánh sáng huyền lệ không gì sánh kịp, linh cương da cam trong suốt rực rỡ phát ra từ thân kiếm, ở trên không trung vạch đường cầu vồng chém hướng Khắc La Tắc Nhĩ, chính là Tu La Trảm thêm Quang Tốc Thiểm.

Lam Vũ, Quang Phù Dung trong tay trái tựa như biến mất, ánh sáng xanh biếc ẩn giấu nhưng dường như có lực uy hiếp hơn.

Ánh mắt Khắc La Tắc Nhĩ xuất hiện tia hoảng loạn. Bởi vì gã thông qua Động Sát Thuật phán đoán ra Long Hạo Thần định làm gì mới càng thêm kinh hoảng. Bởi vì một kích kia gã khó thể ngăn chặn.

Cùng Hạo Nguyệt dung hợp, thực lực Long Hạo Thần đủ để đánh chính diện với gã. Long Hạo Thần không thể kéo dài lâu hơn, nhưng Khắc La Tắc Nhĩ ở đây cũng không thể hồi phục linh lực! Cho nên ai thắng ai thua thì rất khó nói.

Trường đao tay phải giơ lên, cùng lúc đó, thân thể Khắc La Tắc Nhĩ bỗng biến hư ảo. Liên tiếp bốn cái bóng tách khỏi người gã, mỗi ảo ảnh vừa tách ra liền biến thành như thực thể tỏa ra xung quanh.

*Đỉnh! *

Trong tiếng chấn kịch liệt, bản thể của Khắc La Tắc Nhĩ cùng linh cương Quang Minh Nữ Thần Vĩnh Thán chém ra cùng nhau va chạm và lùi lại, muốn dung nhập vào phân thân của gã. Nhưng cùng lúc đó, ánh sáng xanh biếc chợt lóe rồi biến mất.

Khắc La Tắc Nhĩ chỉ kịp dùng chuôi trường đao trong tay phải đụng trúng ánh sáng xanh biếc. Nhưng chỉ đụng chệch đi, thân thể gã cố gắng mấp máy tránh chỗ yếu hại.

Tu La Thứ! Lam Vũ, Quang Phù Dung phát ra Tu La Thứ.

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 225

Ký Sinh Thể Của Động Sát Ma Thần

Phụt*

Máu sắc ám lam lại hiện ra, bên hông Khắc La Tắc Nhĩ để lại vết máu dài. Ngoại linh lực ma thần tuy mạnh nhưng đối diện công kích vũ khí cấp sử thi, lực phòng ngự không đủ bảo vệ chính chúng.

Nhưng tuy Khắc La Tắc Nhĩ đã trúng đòn, vẫn an toàn lùi ra sau, tám phân thân khác xông lên, mỗi cái hình dạng giống hệt nhau, hỗn hợp với thực thể Khắc La Tắc Nhĩ rồi lại nhanh chóng tách ra.

Long Hạo Thần hí mắt, khê hừ. Hắn đột nhiên nhắm mắt lại, tay phải Quang Minh Nữ Thần Vịnh Thán làm ra động tác vung lên, một điểm sáng đỏ tựa như có mắt bay ra. Cùng lúc đó, một luồng sáng vàng bỗng bay tới sau lưng Long Hạo Thần, ánh vàng liên kết với hắn. Một luồng sáng trắng thì bắn ra đuổi theo điểm sáng đỏ bay hướng chín Động Sát Ma Thần Khắc La Tắc Nhĩ.

"Người quen kỳ sĩ có kỹ năng kêu Tỏa Định. Người cũng quen kỳ sĩ có một loại linh lô gọi là Thánh Dẫn." Giọng Long Hạo Thần quanh quẩn trong tầng một Tháp Vĩnh Hằng.

Điểm sáng đỏ rất nhanh rơi vào người Khắc La Tắc Nhĩ, ngay sau đó, luồng sáng trắng trở thành cầu nối liên tiếp gã và Long Hạo Thần.

Chân phải giẫm đất, Long Hạo Thần lần nữa phóng lên, trên gười hắn lóe tầng sáng đỏ chói.

Hắn cảm giác được thời gian mình dung hợp với Hạo Nguyệt đang nhanh chóng trôi quá, số lần công kích ở trạng thái mạnh nhất đã không còn nhiều. Hắn nhất định phải trong thời gian ngắn nhất đánh chết đối thủ, nếu không thì thật chỉ có thể nghĩ cách trốn.

Hy sinh. Đã lâu rồi Long Hạo Thần chưa dùng kỹ năng này, lần này rốt cuộc cũng sử dụng.

Cùng là kỹ năng hy sinh, nhưng Long Hạo Thần kinh ngạc phát hiện lần này tăng phúc mạnh hơn mấy lúc trước nhiều. Đây là bởi vì ngoại linh lực và nội linh lực của hắn tăng cao. Thân thể chịu đựng càng nhiều, tiềm lực Thần Quyển Giả càng mạnh, kỹ năng hy sinh kích phát ra hiệu quả càng lớn.

Mũi Quang Minh Nữ Thần Vịnh Thán và Lam Vũ, Quang Phù Dung đều phát ra hai kiếm phong, linh cương ngưng tụ thoát nhìn không khác gì bản thể thanh kiếm. Linh lực khủng bố khiến hai thần kiếm phát ra tiếng ù ù khe khẽ.

Tiếng rống ngâm lạnh ló phát ra từ người Long Hạo Thần. Hắn không thèm để ý tám phân thân khác, bay thẳng tới bản thể Khắc La Tắc Nhĩ bị tỏa định.

Rống vàng lao ra, hai thần kiếm tựa như hai ánh sáng rống chói mắt, chính là kỹ năng Thăng Long Kích của Trường Giới kỵ sĩ.

Mắt thấy Thăng Long Kích sắp đánh trúng Khắc La Tắc Nhĩ, chín cái bóng Khắc La Tắc Nhĩ đột nhiên vụn vụn. Ngay sau đó Thăng Long Kích bị Thánh Dẫn Linh Lô và Tỏa Định kéo đột nhiên quay đầu đụng vào một cái bóng bên cạnh.

*Oành! *

Chín bóng dánh hợp thành một, Khắc La Tắc Nhĩ lao đảo lùi ra sau. Tuy tám phân thân không đánh lừa được Long Hạo Thần, nhưng giây cuối gã nhanh chóng di chuyển bản thể, khiến công kích của Long Hạo

Thần tạm thời bị ức chế. Nhưng dù là vậy, Long Hạo Thần trong trạng thái hy sinh có lực công kích quá mạnh. Các loại tăng phúc chồng chất cùng một chỗ, chỉ có thể dùng hai chữ khủng bố hình dung.

May mắn lúc này cánh tay trái của Khắc La Tắc Nhĩ đã hồi phục lại. Tuy so tay phải thì còn hơi cứng nhưng đỡ hơn chiến đấu với Long Hạo Thần bằng một tay.

Xông lên, đột kích, Long Hạo Thần chớp mắt bộc phát thể công. Càng lĩnh ngộ kiếm ý sâu, bây giờ hẳn đã có thể dung nhập kiếm ý vào kỹ năng. Trong trạng thái hai thanh kiếm đốc hết sức, uy lực kỹ năng nào cũng cực kỳ khủng khiếp.

Song kiếm Diệu Nhật Trảm, một da cam một xanh biếc, hai mặt trời cùng xuất hiện giữa không trung, nhanh chóng bắn hướng Khắc La Tắc Nhĩ.

Khắc La Tắc Nhĩ mạnh giơ đôi trường đao, ánh sáng ám lam hỗn hợp linh lực hắc ám bùng phát, một tầng sáng ám lam dày như tấm chắn dâng lên theo trường đao.

*Oành, oành! *

Hai tiếng chấn điếc tai, Khắc La Tắc Nhĩ tựa như bị điện giật lùi về sau, ánh sáng đen vỡ nát, đôi trường đao bị hãm một lỗ to. Kiếm ý linh lực không gì sánh được khiến trên người gã trù một tầng sáng xanh ngọc và da cam.

Khắc La Tắc Nhĩ ngửa đầu, hướng Long Hạo Thần phun ra ngụm máu ám lam. Máu hỗn hợp linh lực màu da cam và xanh ngọc, trên không trung phát ra một chuỗi phập phập.

Dùng cách hộc máu phun ra kiếm ý của Long Hạo Thần để hóa giải lực phá hoại, có thể thấy kiếm ý thực tế đã xâm nhập vào người Khắc La Tắc Nhĩ.

Long Hạo Thần không tha người, thân hình màu tím vàng dán sát đất xông hướng Khắc La Tắc Nhĩ. Song kiếm cùng vung lên Diệt Ma Thiểm, vô số bóng sáng bao trùm hướng Khắc La Tắc Nhĩ.

Lúc này sắc mặt Khắc La Tắc Nhĩ đã trắng bệch, chợt quát một tiếng, bỗng ngồi xổm xuống. Ngay sau đó, một tầng sáng đen bỗng từ trán gã lan ra bao trùm cả người tựa như trái trứng to.

Trong một chuỗi tiếng vù vù chói tai, quả trứng to chợt biến thành thùng lỗ chỗ. Nhưng xuất hiện hình ảnh kỳ lạ. Trứng đột nhiên cũng bắn ra một bóng sáng, trứng vỡ ra, Khắc La Tắc Nhĩ bỗng xông tới, trường đao quét hướng Long Hạo Thần.

Lấy năng lực của Động Sát Ma Thần Khắc La Tắc Nhĩ, đương nhiên gã nhìn ra được loại trạng thái đặc biệt của Long Hạo Thần không thể nào kéo dài lâu. Bởi vậy lúc trước gã luôn bị động phòng ngự, chỉ cần kéo dài đủ thời gian thì tất nhiên Long Hạo Thần sẽ tự sụp đổ. Nhưng gã rất nhanh phát hiện cách này phá sản. Bị động phòng ngự chỉ khiến Long Hạo Thần phát huy sức chiến đấu, gã sắp chống không nổi nữa.

Thế nên sau khi dùng mật pháp chặn Diệt Ma Thiểm, Khắc La Tắc Nhĩ lập tức phản công. Tấn công mới là phòng ngự tốt nhất.

Nhưng ngay lúc Khắc La Tắc Nhĩ định phản kích, lần này gã không thể đoán ra bước hành động tiếp theo của Long Hạo Thần. Vốn Long Hạo Thần nên tiếp tục tấn công lại đột nhiên hóa thành luồng sáng nhanh chóng lùi lại. Quang Tốc Thiểm sử dụng vào mặt thụt lùi thì tốc độ cũng rất nhanh, công kích của Khắc La Tắc Nhĩ bỗng chốc rơi vào khoảng trống.

Trong tiếng rỗng ngâm lạnh lóe, một con rồng to lớn màu xanh biếc bay ra khỏi tay trái Long Hạo Thần, chính lúc Khắc La Tắc Nhĩ công kích quá đà không kịp biến chiêu. Hơn nữa lúc trước Long Hạo Thần liên tục tiến công gây ra áp lực quá lớn cho gã, còn đang bị Long Hạo Thần tỏa định, muốn né tránh cũng không được.

Trong tiếng gầm kịch liệt, đôi trường đao trong tay Khắc La Tắc Nhĩ cứ thế bị gãy. Tuy trường đao của gã chưa tới cấp sử thi nhưng không khác biệt bao nhiêu, vậy mà bị Long Hạo Thần phá hủy, khiến Khắc La Tắc Nhĩ cực đau lòng. Chẳng qua trường đao vẫn là trường đao, dù gãy thì còn có một nửa từ chuôi đao trở lên. Thế nên Khắc La Tắc Nhĩ không vứt bỏ nó mà cố gắng thúc đẩy trường đao định giải quyết tình trạng khó khăn trước mắt.

Con rồng xanh sinh ra lực xung kích to lớn khiến Động Sát Ma Thần lần nữa hộc máu. Càng khiến gã kinh hoàng là con rồng xanh quấn quanh người, lực trối mạnh mẽ khiến gã không thể lập tức thoát khỏi.

Quang Vũ Song Long Dẫn, kỹ năng phụ kèm của Lam Vũ, Quang Phù Dung. Long Hạo Thần nhìn đến bây giờ rốt cuộc phát động công kích quyết định thắng bại. Sau một chuỗi tấn công và suy yếu, hãn tin tưởng Khắc La Tắc Nhĩ không thể chặn lại tuyệt chiêu cuối cùng của mình.

Song kiếm tách ra hai bên người, Long Hạo Thần hít sâu. Trong trạng thái hy sinh tập trung linh lực cuối cùng, sắc xanh biếc và da cam kinh khủng xuất hiện, giao nhau Thập tự Trảm.

Thập Tự Trảm, trong kỹ năng Trừng Giới kỳ sĩ của Long Hạo Thần thì cực kỳ bình thường. Nhưng khi thần kiếm trong đôi tay hãn sử dụng thì có thể biến giản thành tinh, mục nát thành thần kỳ, sinh ra hiệu quả như song kiếm hợp bích.

Lần đầu tiên Long Hạo Thần sử dụng hiệu quả này, cũng từng định dùng năng lực khác phát huy hiệu quả song kiếm hợp bích, nhưng sự thật chứng minh, tu vi hiện tại của hãn chỉ có giao nhau Thập Tự Trảm là hai thần kiếm đạt được giao điểm phù hợp. Cùng với thực lực tăng cao và hiểu biết về sức mạnh, Long Hạo Thần đánh ra một kích mạnh nhất sau nhiều lần tăng phúc rõ ràng tiến bộ hơn trước.

Khắc La Tắc Nhĩ đang hết sức giãy dụa cả người bỗng đông cứng, ánh mắt gã biến ngơ ngác. Lực trối buộc của Quang Vũ Song Long Dẫn,

không, hiện tại nên gọi là Quang Vũ Bích Long Dẫn từ từ tán đi.

*Oành! *

Vỗ số ánh sáng xanh phát ra từ người Khắc La Tắc Nhĩ. Tia nắng ban mai từ trong hắc ám phá nát người gã.

Lúc này, Long Hạo Thần tiêu hao hết sức mạnh đã suy sụp ngã ngời xuống đất. Hạo Nguyệt rời khỏi thân thể hắn, lập tức quay trở về không gian của mình. Nhã Đình cũng nhập vào người Long Hạo Thần, trạng thái mạnh nhất của hắn có thể kéo dài như vậy là nhờ Nhã Đình tăng phúc không ít.

Đôi thần kiếm đã mất đi ánh sáng, hắn thậm chí không còn lực lượng thu hồi chúng vào người. Nhưng ánh mắt Long Hạo Thần không bởi vì Khắc La Tắc Nhĩ nổ tan xác mà thả lỏng, ngược lại lộ ra cực kỳ kinh ngạc.

"Không ngờ đúng không, nhân loại." Vang lên giọng châm chọc của Khắc La Tắc Nhĩ.

Chỗ thi thể tan xác, một thân thể nhỏ xíu không tới nửa mét chui ra.

Chính vì hơi thở của Khắc La Tắc Nhĩ không biến mất nên Long Hạo Thần không thả lỏng cảnh giác. Tình thế trước mắt ra ngoài dự đoán của hắn, Khắc La Tắc Nhĩ đã chết rồi, vậy tại sao xuất hiện bản thu nhỏ của gã?

Sau lưng người cao chưa tới nửa mét cũng có sáu cánh đen, đầu rất to, gần như chiếm một nửa thể tích thân thể. Đỉnh đầu thừa thốt vài sợi tóc vàng, đôi mắt tỏa màu tím trắng, tứ chi cực kỳ nhỏ gầy, thân thể cũng vậy, hoàn toàn trái ngược cái đầu to, hàm răng vàng tỏa ra mùi hôi, hơi thở hắc ám mỏng manh không ngừng toát ra từ người gã.

Trên người gã có ít nhất hơn mười vết thương sâu tận xương. Cái đầu to thậm chí bị mất một góc, có thể trông thấy bên trong não trắng nhúc

nhích như giò bò, trông rất buồn nôn. Đặc biệt là giọng gã cũng biến cực kỳ khàn khàn, nghe tựa như quạ đang kêu.

"Người..." Long Hạo Thần ngây ngốc nhìn "sinh vật ngoài hành tinh", thoáng chốc nói không ra lời.

Người lùn cười hì hì nói.

"Ta là Động Sát Ma Thần Khắc La Tắc Nhĩ! Nói chính xác hơn thì ta là bản thể của Khắc La Tắc Nhĩ. Trong bảy mươi hai Trụ Ma Thần, thực lực của ta không tính cái gì nhưng nói về năng lực sinh tồn, trong bọn họ không vài tên có thể so với ta. Người giết chết chỉ là ký sinh thể của ta mà thôi. Nói đến thì, bồi dưỡng một ký sinh thể như thế rất khó, cần phải tìm trong nhân loại các người một thân thể gần như hoàn mỹ mới khiến ta vừa lòng. Sau đó ta mất vài năm mới triệt để chiếm cứ, hơn nữa phải đem chín mươi phần trăm thực lực truyền vào. Nhưng khó khăn cỡ nào cũng có giá trị, ít nhất ký sinh thể hoàn mỹ như vậy, là sinh mạng thứ hai của ta. Mới rồi kỹ năng của người đích thực khủng bố, thậm chí đủ sánh ngang với ba mươi sáu ma thần hàng đầu. Đáng tiếc, người giết chết chỉ là ký sinh thể của ta mà thôi."

"Nghe giọng của người chắc tuổi không lớn. Hy vọng thân thể người đủ đẹp trai. Sử dụng cả kỹ năng hy sinh, chắc bây giờ người muốn nhắc lên một ngón tay cũng khó. Mau lấy xuống mặt nạ để ta xem xem, nếu khiến ta vừa lòng, tuy linh hồn người sẽ bị xóa mất, nhưng ít ra thân thể người dung hợp cùng ta, đối với người là vinh quang nhường nào!"

Nói tới đây, Khắc La Tắc Nhĩ nhin không được cất tiếng cười to, nhưng trong tiếng cười tràn ngập lạnh lùng và tàn nhẫn.

Gã hận chết Long Hạo Thần. Bồi dưỡng một ký sinh thể là cực kỳ khó khăn. Khi ký sinh thể bị giết, gã muốn hồi phục thực lực vốn có thì phải mất ít nhất năm năm, lại thêm sẽ tổn thương nguyên khí. Nguyên khí hoàn toàn hồi phục thì lâu tận mười năm.

Cho nên bây giờ Khắc La Tắc Nhĩ hoàn toàn chiếm ưu thế, gã không hề vội vã muốn giết chết Long Hạo Thần, không hành hạ hắn chết đi sống lại thì gã sẽ không thỏa lòng.

Dường như Long Hạo Thần rất sợ, thân thể hơi run rẩy. Tay trái thả ra Lam Vũ, Quang Phù Dung, chậm rãi nâng lên, lấy xuống mặt nạ.

Giờ phút này hắn thật sự không nhắc nổi cả tay. Dung hợp với Hạo Nguyệt và kỹ năng hy sinh, tiêu hao hai đợt khiến hắn đã tới tình trạng sức cùng lực kiệt. Nhã Đình và Hạo Nguyệt cũng suy yếu, đã rơi vào ngủ say. Bốn Thánh Vệ thì sợ hãi uy nhiếp của Khắc La Tắc Nhĩ, không dám xuất hiện. Trước mắt dường như hắn chỉ còn con đường chết.

Lấy xuống mặt nạ có chút gian nan, cuối cùng lộ ra khuôn mặt tuy tái nhợt nhưng vẫn cực kỳ điển trai.

Bản thân con trai quang minh chính là hoàn mỹ. Ký sinh thể của Khắc La Tắc Nhĩ tuy tuần tú nhưng so với Long Hạo Thần thì kém quá xa. Dù là khuôn mặt hoặc khí chất đều cách biệt như trời với đất.

Bởi vậy, khi Khắc La Tắc Nhĩ trông thấy diện mạo đẹp trai của Long Hạo Thần thì thoáng ngây ra, giận dữ bỗng chốc bị vui mừng thay thế. Năng lực Động Sát cho gã thấy được Long Hạo Thần mạnh hơn ký sinh thể gấp trăm lần. Khí chất và thân thể của hắn thật hoàn mỹ, nếu có thể dùng hắn làm ký sinh thể, vậy dùng năm năm hồi phục cũng là đáng!

Ngay lúc Khắc La Tắc Nhĩ hưng phấn muốn nhảy nhót thì một vệt sắc da cam không hề báo trước bắn ra. Ánh sáng da cam thật mỹ lệ, tựa như cầu vồng vẽ trên chân trời, bỗng chốc đâm xuyên cái đầu to của Khắc La Tắc Nhĩ.

Ánh mắt hưng phấn của Khắc La Tắc Nhĩ biến ngơ ngác, thân thể lắc lư lùi lại mấy bước ngã xuống đất. Đâm xuyên đầu gã, chẳng phải chính là Quang Minh Nữ Thần Vĩng Thán đó ư?

Ánh sáng da cam cấp sử thi lãnh liệt chính là ánh sáng mỹ lệ của thần kiếm này!

Long Hạo Thần ngã ngựa ra đất, thở hỗn hển. Bên dưới Kim Tinh Cơ Tòa chiến giáp, vạt áo ướt đầm mồ hôi. Lúc này hắn thật sự là yếu ớt không nhắc nổi một cây ngón tay, nhưng hai mắt vẫn nhìn chăm chăm Khắc La Tắc Nhĩ, mãi đến khi một đoàn sáng ám lam tựa như vương miện lao ra khỏi người gã, điên cuồng bay sang bên thì Long Hạo Thần mới thở phào.

Xuất hiện Vương Miện Ma Thần, có nghĩa là Động Sát Ma Thần Khắc La Tắc Nhĩ thật sự đã chết.

"Năng lực của người đích thực ngoài dự đoán của ta. Không uống là một trong bảy mươi hai Trụ Ma Thần." Long Hạo Thần cảm thán bật thốt. Tuy hắn không thể động đậy nhưng nói chuyện thì không thành vấn đề.

Trận chiến vừa rồi để lại cảm xúc khắc sâu với hắn. Mặc dù hắn không bị thương, nhưng trận chiến này trình độ nguy hiểm thậm chí vượt qua lúc Thái Nhi thức tỉnh Thần Quyển Giả Tử Thần. Khi đó ít nhất Long Hạo Thần có thể thông qua không chế Giai Diệu Vĩnh Hằng chạy trốn. Mà mới rồi hắn thật sự cùng đường.

Khắc La Tắc Nhĩ quá gian xảo, không ngờ thân thể gã là ký sinh thể, bản thể thì núp bên trong. Giây phút mấu chốt có thể thông qua ký sinh thể chạy trốn, Long Hạo Thần không bao giờ ngờ được, bất cứ ai cũng không ngờ nổi. Chỉ sợ đám ma thần cũng không biết năng lực này của Khắc La Tắc Nhĩ.

Khi Long Hạo Thần thấy Khắc La Tắc Nhĩ còn sống, trong lòng hắn có chút tuyệt vọng. Hắn có thể cảm nhận được thực lực của Khắc La Tắc Nhĩ lúc đó, ký sinh thể bị giết khiến Khắc La Tắc Nhĩ suy yếu rất nhiều, hơn nữa bản thể cũng bị trọng thương.

Xem từ linh lực thì Khắc La Tắc Nhĩ tối đa chỉ cỡ tu vi cấp bảy. Gã mất đi chín mươi phần trăm lực lượng thì đã rất yếu. Đặc biệt là thân thể, bởi vì luôn ký sinh trong thân thể cao to anh tuấn kia nên nghiêm trọng thoái hóa, ngoại linh lực gần như là số không.

Nhưng Khắc La Tắc Nhĩ như thế đối với Long Hạo Thần không thể nhúc nhích thì đủ trí mạng.

Vào giây phút sống chết, Long Hạo Thần cố gắng khiến mình tỉnh táo. Hẳn biết, cơ hội của mình chỉ có một lần, chính là cơ may cuối cùng.

Khắc La Tắc Nhĩ thả lỏng, bởi vì trạng thái thân thể của Long Hạo Thần mà thả lỏng. Lấy năng lực Động Sát Ma Thần của gã, có thể cảm nhận được mức độ suy yếu của Long Hạo Thần, cho nên gã chẳng hề cảnh giác.

Long Hạo Thần tháo xuống mặt nạ là cho mình tìm một cơ hội tốt nhất. Tuy Khắc La Tắc Nhĩ rất yếu nhưng nếu đòn cuối bị chặn lại, vậy hẳn sẽ không có cơ may sống sót. Linh lực trong người đã cạn kiệt, hẳn không còn cách nào đối đầu với Khắc La Tắc Nhĩ, ngay cả truyền tống cũng không dám. Tình trạng thân thể như vậy, nếu truyền tống thông qua Giai Diệu Vĩnh Hằng, rất có thể sẽ bị thời không hỗn loạn xé nát.

Quả nhiên như Long Hạo Thần tính toán, Khắc La Tắc Nhĩ mất ký sinh thể rất cần một thân thể mới, khi trông thấy khuôn mặt Long Hạo Thần, cảm xúc hưng phấn khiến sự cảnh giác của gã giảm đến mức thấp nhất. Ngay lúc đó, Long Hạo Thần phát động công kích.

Thánh Hoa! Kỹ năng công kích tăng phúc cường đại của Trùng Giới kỳ sĩ. Long Hạo Thần thông qua tinh thần lực chia kỹ năng Thánh Hoa thành hai phần. Một phần kích phát Quang Minh Nữ Thần Vịnh Thán, một phần khác trở thành lực đẩy của nó mới đâm xuyên qua đầu Khắc La Tắc Nhĩ được, một chiêu thành công.

Lực lượng Thánh Hoa này từ đâu mà đến? Nói tới thì Long Hạo Thần rất cảm kích Hiệp Giả Thánh Nguyệt. Kỹ năng Thánh Hoa của hắn đến

từ Di Hoa Tiếp Mộc chỉ truyền cho huyết mạch từ Hiệp Giả Thánh Nguyệt Thích Khách Thánh Điện! Long Hạo Thần luôn lưu trữ trong người một kỹ năng này, để chuẩn bị khi cần dùng. Di Hoa Tiếp Mộc có hạn chế nhất định, kỹ năng quá cường đại, bá đạo thì không thể lưu trữ, nếu không sẽ tổn thương thân thể. Long Hạo Thần cho rằng Thánh Hoa là hữu dụng nhất, linh lực khổng lồ, có lợi cho chuyển hóa và tăng phúc, có hiệu quả đánh bất ngờ. Cho nên dưới tình huống bình thường hẳn đều tích trữ Thánh Hoa trong người.

Không ngờ rằng hôm nay nhờ vào Di Hoa Tiếp Mộc cứu mạng hẳn. Lúc Khắc La Tắc Nhĩ lật lá bài tẩy, gã không đánh chết Long Hạo Thần ngay lập tức là sai lầm lớn nhất.

Long Hạo Thần thắng trận chiến này do may mắn, âm mưu của Khắc La Tắc Nhĩ chỉ kém một chút đã thành công. Bây giờ nhớ lại tình hình vừa rồi, trong lòng Long Hạo Thần tràn ngập cảm giác ngẫm lại mà kinh.

Bảy mươi hai Trụ Ma Thần đúng là không dễ đối phó! Đây mới chỉ là ma thần xếp hạng bốn mươi chín, nếu thứ hạng càng ở hàng đầu? Sẽ mạnh tới đâu?

Bây giờ Long Hạo Thần còn nhớ rõ khi mình bị Tử Linh Ma Thần Tát Mễ Cơ Nạp kiềm chế, cảm giác vô lực đó, nếu không phải Tát Mễ Cơ Nạp xui xẻo gặp Thập Vĩnh Hằng, chỉ sợ Long Hạo Thần đã sớm chết.

Rút kinh nghiệm xương máu xong, Long Hạo Thần chậm rãi nhắm mắt lại nghỉ ngơi. Thân thể suy kiệt cần thời gian hồi phục, linh lực trong người cũng thế. Khắc La Tắc Nhĩ đã chết, hẳn có đầy đủ thời gian nghỉ ngơi. Còn về Vương Miện Ma Thần, nó trốn được mới lạ.

Nơi này chính là Thập Vĩnh Hằng, không có Long Hạo Thần truyền tống, bất cứ sinh vật nào đều không thể tiến vào hoặc đi ra. Trừ phi Vương Miện Ma Thần đạt tới trình độ cỡ siêu thần khí mới có một chút cơ hội.

Vậy nên Long Hạo Thần không hề nóng vội, để mặc nó nhảy nhót trong Tháp Vĩnh Hằng.

Nghỉ ngơi tròn một tiếng đồng hồ Long Hạo Thần mới có sức ngồi dậy, ăn vài viên đan dược Lâm Hâm luyện chế lấy lại thể lực, rồi thông qua tu luyện hồi phục linh lực.

Không thể không nói, Kim Tinh Cơ Tòa chiến giáp không uống là trang bị cấp sử thi. Trong thời gian Long Hạo Thần nghỉ ngơi, Kim Tinh Cơ Tòa chiến giáp đã hấp thu nhiều Quang nguyên tố chuyển hóa thành linh lực. Hắn mới bắt đầu tu luyện, lập tức lấy từ Kim Tinh Cơ Tòa chiến giáp nhiều linh lực bổ sung cho mình. Chỉ chốc lát sau, Long Hạo Thần đã hồi phục đủ hơn ba vạn linh lực, chẳng qua thân thể suy yếu cần thời gian điều dưỡng.

Đứng bật dậy, Long Hạo Thần dùng sức đuổi người. Tuy cảm giác suy yếu rất khó chịu, nhưng nỗi vui mừng và hưng phấn giết ma thần khiến tâm tình hắn rất tốt.

Vương Miện Ma Thần của Động Sát Ma Thần Khắc La Tắc Nhĩ còn đang nhảy nhót trong tầng một Tháp Vĩnh Hằng. Chẳng qua khí thể hắc ám trong không khí đã bị thanh tẩy không còn một mảnh, thậm chí không giữ lại chút mùi máu.

Tháp Vĩnh Hằng còn tỏa ra nhiều Quang nguyên tố cho Long Hạo Thần hấp thu. Nói đến thì lần này Tháp Vĩnh Hằng cũng là kẻ chiến thắng, linh hồn ma thần là vật siêu bổ với nó.

Không nóng vội bắt lấy Vương Miện Ma Thần, Long Hạo Thần nhắm mắt lại, thông qua huyết kế liên lạc với Hạo Nguyệt. Hạo Nguyệt đã tới lần ranh thăng cấp, nếu có thể được năng lượng Vương Miện Ma Thần thì sẽ giúp ích rất lớn cho nó.

Ánh sáng tím lấp lánh, Hạo Nguyệt lần nữa xuất hiện trong Tháp Vĩnh Hằng. Bởi vì trước đó dung hợp với Long Hạo Thần nên vẻ mặt nó hơi mệt mỏi.

"Hạo Nguyệt, người hấp thu nó đi." Long Hạo Thần chỉ Vương Miện Ma Thần trên không trung.

Ánh mắt năm cái đầu Hạo Nguyệt đều lộ vẻ hưng phấn. Tiểu Quang ngửa đầu bắn tia sáng tím nhạt hướng Vương Miện Ma Thần. Thoáng chốc Vương Miện Ma Thần trước đó còn nhảy trái tránh phải lập tức đứng yên, giây lát đã bị hút tới trước mặt Tiểu Quang.

Tiểu Quang mở to miệng nuốt nó vào trong. Cùng lúc đó, ý niệm của Hạo Nguyệt vang trong lòng Long Hạo Thần.

"Chủ nhân, tạm thời ta chưa thể hấp thu nó, đợi chúng ta hồi phục rồi mới tính. Ta cần chủ nhân giúp đỡ."

Đương nhiên Long Hạo Thần hiểu ý của nó, Hạo Nguyệt đột phá cần người canh giữ. Có vết xe đổ, bây giờ Hạo Nguyệt đem thân thể tiến hóa tới gần lẫn ranh rồi mới hoàn thành bước cuối cùng, cố gắng rút ngắn thời gian tiến hóa, nhưng vẫn có nguy hiểm. Có Long Hạo Thần bảo hộ thì dĩ nhiên an toàn hơn nhiều.

"Tốt. Đợi ta hồi phục sức mạnh lập tức giúp người hoàn thành tiến hóa."

Hạo Nguyệt năm đầu thân thiết cọ người Long Hạo Thần.

Đúng lúc này, trong con người vàng của Tiểu Quang lộ vài phần ngạc nhiên, cái đầu to đưa tới trước mặt Long Hạo Thần, há miệng, đầu lưỡi phấn hồng thè ra.

Long Hạo Thần còn tưởng nó định liếm mình, cười lùi lại một bước tránh né. Nhưng rất nhanh, trong mắt hắt lộ kinh ngạc. Trên đầu lưỡi Tiểu Quang là một viên bảo thạch trong suốt. Trong bảo thạch lấp lóe vàng sáng ám lam.

"Đây là cái gì?" Long Hạo Thần nghi hoặc nhìn Hạo Nguyệt.

Tiểu Quang không đáp mà là thì thào niệm vài câu chú ngữ. Một luồng sáng vàng rơi trên người Long Hạo Thần, bóng sáng nhấp nháy, Nhã Đình vẻ mặt mỗi một bị ánh sáng vàng kéo ra khỏi người Long Hạo Thần.

Hạo Nguyệt còn có loại năng lực này? Long Hạo Thần giật mình. Nhã Đình nhìn Hạo Nguyệt, dường như hơi sợ. Nhưng cô lập tức nhìn đến bảo thạch trên đầu lưỡi Hạo Nguyệt, thoáng chốc reo lên.

"Cái này cho ta hả? Cảm ơn người, Hạo Nguyệt!" Nhã Đình không khách sáo cầm lấy viên bảo thạch nhỏ xinh, hưng phấn tới trước mặt Tiểu Quang, hôn lên trán nó.

Bởi vì cùng là quang thuộc tính, trong năm cái đầu Hạo Nguyệt thì Nhã Đình thân với Tiểu Quang nhất.

"Nhã Đình, đây là cái gì?" Long Hạo Thần tò mò hỏi.

Nhã Đình nói.

"Chắc là của tên xấu xa vừa rồi. Ai dà, ta thật muốn dung hợp với nó. Chủ nhân, có được không? Dường như nó có thể thúc đẩy Thánh Dẫn Linh Lô tiến hóa."

Long Hạo Thần mừng rỡ.

"Vậy hãy nhanh chóng dung hợp!"

Không ngờ Khắc La Tắc Nhĩ để lại thứ tốt như vậy. Long Hạo Thần rất e ngại Động Sát Thuật của gã, nếu Thánh Dẫn Linh Lô cũng có năng lực giống như Động Sát Thuật, sẽ có lợi ích rất lớn cho mình và đồng bạn trong hành động ở ma tộc.

Nhã Đình cười hì hì.

"Cảm ơn chủ nhân."

Nói xong cô lập tức biến thành luồng sáng lại dung nhập vào người Long Hạo Thần.

Hạo Nguyệt gập đầu với Long Hạo Thần, hóa thành ánh sáng tím trở về thế giới mình nghỉ ngơi. Lại sắp đột phá, nó cần điều chỉnh thân thể đến trạng thái tốt nhất.

Long Hạo Thần lần nữa triệu hoán ra bốn Thánh Vệ, để chúng thu xếp thi thể Khắc La Tắc Nhĩ, sau do Thánh Vệ số mười một đóng băng thi thể.

Sợ đồng bạn lo lắng, hắn không chậm trễ nữa, mang theo xác Khắc La Tắc Nhĩ thúc đẩy Giai Diệu Vĩnh Hằng nở rộ ánh sáng vàng truyền tống.

Đông Nam Quan.

Bây giờ không khí một trong sáu tòa hùng quan của Liên Minh Thánh Điện nhân loại có chút quái lạ.

Đại quân ma tộc đã rút lui, bên ngoài để lại nhiều thi thể, có nhân loại, nhưng đa số là ma tộc.

Theo tình trạng chiến đấu trước kia, đến lúc này Đông Nam Quan nên là dọn dẹp chiến trường. Nhưng hôm nay không giống nhau. Sắc trời đã tối, Đông Nam Quan vẫn sáng ngời đèn, tư thế sẵn sàng đón địch, không có ý định dọn dẹp chiến trường.

Phương xa tình huống ma tộc cũng khá kỳ lạ. Tuy đại quân đã lùi ra sau nhưng tám Trụ Ma Thần không biến đổi vị trí, vẫn lấp lánh ánh sáng. Bảy ma thần lấy Thiên Sứ Ma Thần Bái Mông dẫn đầu kẻ sát Trụ Ma Thần của mình, nhìn hướng Đông Nam Quan.

Hai bên cứ thế ở khoảng cách xa giằng co, không bên nào có ý định rút binh.

Tình trạng này hiển nhiên là bởi vì Long Hạo Thần cùng Động Sát Ma Thần Khắc La Tắc Nhĩ biến mất.

Lúc đó Khắc La Tắc Nhĩ hướng Long Hạo Thần phát động Động Sát Thuật, điện chủ Chiến Sĩ Thánh Điện Khâu Vĩnh Hạo đã phát hiện không đúng, lập tức dẫn dắt các cường giả Chiến Sĩ Thánh Điện tổng tấn công ma tộc.

Khâu Vĩnh Hạo mơ hồ đoán được thân phận của Long Hạo Thần, ông không thể không dốc hết sức. Một khi Động Sát Thuật thành công, Long Hạo Thần bị tám ma thần vây công, vậy sẽ chết chắc!

Nhưng khi ông dẫn dắt các cường giả Chiến Sĩ Thánh Điện cùng bảy ma thần chiến đấu, ai cũng không chiếm ưu thế thì kinh ngạc phát hiện, trong đám ma thần không có Khắc La Tắc Nhĩ. Lại nhớ tới lúc trước ánh sáng vàng đan xen cùng Động Sát Thuật, thoáng chốc đầu óc Khâu Vĩnh Hạo mơ hồ. Bởi vì ánh mắt đám Bái Mông cũng ngơ ngác.

Kết quả là hai bên giống như đã bàn bạc sẵn, ma tộc rút quân, Khâu Vĩnh Hạo dẫn theo các cường giả Chiến Sĩ Thánh Điện quay trở lại quan ải, lập tức kêu gọi đám Vương Nguyên Nguyên hỏi tình hình.

Đương nhiên đám Vương Nguyên Nguyên sẽ không nói cho Khâu Vĩnh Hạo sự tồn tại của Tháp Vĩnh Hằng, chỉ nói Long Hạo Thần có một trang bị truyền tống rất cường đại, cùng Động Sát Thuật sinh ra cộng minh kỳ lạ, xuất hiện tình huống biến dị. Cụ thể ra chuyện gì thì chính họ cũng không biết.

Bởi vì tác dụng sinh mệnh cùng chung của Linh Hồn Xiềng Xích đã xuất hiện một lần, cho đám Vương Nguyên Nguyên biết ít nhất hiện tại Long Hạo Thần an toàn, nhưng rất có thể là đang chiến đấu với Động Sát Ma Thần Khắc La Tắc Nhĩ. Đây là ma thần xếp hạng bốn mươi chín, cả đám ai cũng như đứng đông lửa nhưng không có cách nào. May mắn hiệu quả sinh mệnh cùng chung không liên tục xuất hiện, họ chỉ có thể sốt ruột chờ đợi.

Biến dị ý nghĩa tình trạng không xác định. Khâu Vĩnh Hạo cẩn thận suy nghĩ, không thể rút binh. Hàn Vũ chỉ nói là Đại Lý Thánh kỵ sĩ trưởng Kim Tinh Cơ Tòa kỵ sĩ, không nói ra tên Long Hạo Thần, nhưng Khâu Vĩnh Hạo gờng già càng khẳng định suy đoán của mình.

Bên ma tộc cũng thế. Khắc La Tắc Nhĩ biến mất cùng với kỵ sĩ phe đối địch, đầu tường Đông Nam Quan không bị khói đen bao phủ nên chúng thấy rõ tình hình hơn. Chúng cũng không biết xảy ra chuyện gì, chỉ có thể chờ đợi.

Thời gian trôi qua từng phút giây, Bái Mông tỉnh thoảng quay đầu nhìn Trụ Ma Thần của Khắc La Tắc Nhĩ. Chỉ thấy vầng sáng trên Trụ Ma Thần không ngừng lấp lóe nhưng hoàn toàn ẩn giấu.

Đây có nghĩa là Khắc La Tắc Nhĩ đang chiến đấu, nhưng chỗ gã đang ở không thể nhờ vào lực lượng Trụ Ma Thần. Chẳng qua Trụ Ma Thần còn có ánh sáng ý nghĩa Khắc La Tắc Nhĩ chưa chết.

Quang hệ của Thiên Sứ Ma Thần Bái Mông và Động Sát Ma Thần Khắc La Tắc Nhĩ rất tốt, lại là gã chủ động khiến Khắc La Tắc Nhĩ sử dụng Động Sát Thuật, trong lòng dĩ nhiên rất sốt ruột. Theo Bái Mông thấy thì sức chiến đấu của Khắc La Tắc Nhĩ không tốt lắm, nhưng năng lực kỳ lạ rất được Bái Mông chú ý. Có Động Sát Thuật của Khắc La Tắc Nhĩ hỗ trợ, dù là điều binh khiến tướng hay đánh lén đối thủ, gã bớt tốn sức rất nhiều.

Đang lúc hai bên đều sốt ruột chờ đợi rồi lại có thể khẳng định bên ta không có việc gì, xảy ra biến cố.

Trụ Ma Thần của Khắc La Tắc Nhĩ đột nhiên nhấp nháy nhanh hơn, tần suất kịch liệt khiến hai bên chú ý.

Khâu Vĩnh Hạo trợn to mắt, ông không hy vọng trông thấy Khắc La Tắc Nhĩ bình yên trở về, Long Hạo Thần chết trận. Hoặc là Khắc La Tắc Nhĩ mang theo Long Hạo Thần xuất hiện bên ma tộc. Lúc trước ông đã

ra lệnh, tùy thời chuẩn bị dẫn dắt cường giả Chiến Sĩ Thánh Điện lần nữa đánh bất ngờ.

Bái Mông cũng chấn kinh. Suy nghĩ của gã và Khâu Vĩnh Hạo trái ngược nhau. Trụ Ma Thần xuất hiện dao động dữ dội chứng minh tình hình chiến đấu bên Khắc La Tắc Nhĩ rất kịch liệt. Nhưng chiến đấu vượt không gian thì gã không có cách nào hỗ trợ.

Không khí hai bên ma tộc và nhân loại biến căng thẳng. Ngay lúc đó, Trụ Ma Thần của Động Sát Ma Thần Khắc La Tắc Nhĩ đột nhiên tỏa ánh sáng chói lòa. Ánh sáng lóa mắt kia dù là đầu tường Đông Nam Quan cũng trông thấy rõ ràng. Ánh sáng bủa Trụ Ma Thần gần như bị nó che lấp đi.

"Đi..."

Đang lúc Khâu Vĩnh Hạo chuẩn bị hành động thì đột nhiên Trụ Ma Thần sáng ngời chợt tắt, tất cả ánh sáng thu lại hết, tất cả sức sống đều theo ánh sáng biến mất. Thoạt nhìn nó tựa như cây cột cực kỳ bình thường.

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 226

Trận Chiến Hạo Nguyệt Tiến Hóa

Ánh sáng Trụ Ma Thần của Động Sát Ma Thần đột nhiên tắt, khí thế đại quân hai bên thay đổi bất ngờ, cường giả hàng đầu hai phe đều ngưng gân.

Sau giây lát ngậy ra, phản ứng đầu tiên của Thiên Sư Ma Thần Bái Mông là không thể nào. Gã tuyệt đối không tin một Kim Tinh Cơ Tòa kỵ sĩ có thể đánh chết Khắc La Tắc Nhĩ. Dù Khắc La Tắc Nhĩ bởi vì sử dụng Động Sát Thuật mà tổn thương nguyên khí, nhưng có mình trợ giúp, Khắc La Tắc Nhĩ không bị thương nặng lắm mới đúng. Kim Tinh Cơ Tòa kỵ sĩ thường chỉ là cấp tám, coi như cấp chín thì sao? Gã biết rõ thực lực của Khắc La Tắc Nhĩ, nhờ vào Động Sát Thuật, trong tình hình cùng bậc tu vi thì Khắc La Tắc Nhĩ gần như không thể nào thất bại, trừ phi đối phương có được lĩnh vực. Nhưng từ chiến đấu trước đó gã đã thấy ra Long Hạo Thần vốn chỉ là kỵ sĩ cấp tám!

Bên kia, trên mặt Khâu Vĩnh Hạo cũng lộ ra vẻ khó tin, nhưng khác với Bái Mông là sự khó tin tràn ngập vui sướng. Chiến đấu với ma tộc nhiều năm như vậy, dĩ nhiên ông biết Trụ Ma Thần tắt ý nghĩa như thế nào. Trụ Ma Thần Động Sát Ma Thần Khắc La Tắc Nhĩ khiến ông cực kỳ đau đầu nay dập tắt, gã đã chết. Đây thật là một tin tức vô cùng tốt! Thoáng chốc Khâu Vĩnh Hạo kiềm không được cất tiếng cười dài, cao giọng nói.

"Động Sát Ma Thần Khắc La Tắc Nhĩ chết trận!"

Được ông nhắc nhở, cả đầu tường Đông Nam Quan bỗng chốc hò reo rung trời. Tiếng hoan hô liên tiếp vang lên. Tuy các chiến sĩ đã mệt rã rời nhưng có tin tức tốt kích thích, trên mặt các cường giả Chiến Sĩ Thánh Điện đều tràn ngập phấn khởi.

Chỉ có đồng bạn của Long Hạo Thần là cười không nổi. Động Sát Ma Thần Khắc La Tắc Nhĩ rất có thể là bị Long Hạo Thần đánh chết, nhưng hãn còn chưa trở về! Nếu không phải bên Long Hạo Thần chưa cắt đứt liên hệ Linh Hồn Xiềng Xích, cũng không có dấu hiệu bị thương, chỉ sợ họ sẽ càng thêm sốt ruột.

Hiện tại điều họ có thể làm là tiếp tục chờ đợi.

Sau thời gian ngắn khó tin, Bái Mông dần tỉnh táo lại. Một Trụ Ma Thần tắt, có thể tưởng tượng là đã kích cỡ nào đối với sĩ khí ma tộc. Ngay lúc này, dù gã muốn trả thù cũng không phải thời cơ tấn công tốt nhất, chỉ còn cách ra lệnh rút binh.

Thế này Khâu Vĩnh Hạo mới ra lệnh thu dọn chiến trường. Trận chiến tranh rút cuộc tạm đặt dấu chấm tròn, nhưng thù hận giữa ma tộc và nhân loại càng sâu thêm.

Khâu Vĩnh Hạo bay tới bên cạnh Vương Nguyên Nguyên, nhỏ giọng hỏi.

"Hãn còn chưa trở về?"

Vương Nguyên Nguyên gật đầu, nói.

"Xem tình hình thì chắc Đại Lý Thánh kỵ sĩ trưởng không có chuyện gì. Nhưng trước khi hãn trở lại, không ai biết sẽ xảy ra biến cố gì, chúng tôi phải ở đây chờ hãn trở về mới yên tâm."

Một đợt chính là tròn hai tiếng đồng hồ. Khi ánh sáng vàng rực rỡ lóe lên tại chỗ Long Hạo Thần đã biến mất, khi hãn mang theo xác Khắc La

Tắc Nhĩ lại xuất hiện tại đầu tường Đông Nam Quan, các thành viên Săn Ma Đoàn số sáu mươi bốn cấp suất mới chân chính hò reo.

Tùy tay ném xác Khắc La Tắc Nhĩ cho Lâm Hâm, Long Hạo Thần cung kính hành lễ hướng Khâu Vĩnh Hạo.

"Đại Lý Thánh kỵ sĩ trưởng Kim Tinh số mười hai Kỵ Sĩ Thánh Điện xin chào điện chủ đại nhân."

Khâu Vĩnh Hạo cười ha hả nói.

"Đều là người nhà, khách sáo cái gì? Chẳng lẽ mặc bộ giáp này thì ta không nhận ra người sao? Thật không ngờ trong thời gian ngắn vậy người đã trưởng thành đến mức này. Ta thật hối hận! Năm đó nên cưỡng ép giữ người lại." Nếu nghe xong giọng Long Hạo Thần mà còn chưa nhận ra Thánh kỵ sĩ trưởng trước mắt là ai, vậy ông sống uống phí hơn trăm năm.

Long Hạo Thần có chút lúng túng nói.

"Điện chủ, ngài quá xem trọng văn bối rồi."

Khâu Vĩnh Hạo nhìn xác bị đóng băng trong tay Lâm Hâm.

"Người thật sự đơn độc khiêu chiến giết chết Động Sát Ma Thần?"

Long Hạo Thần cười khổ nói.

"Không thể nói là đơn độc đấu. Chẳng qua đây là bí mật của văn bối."

Khâu Vĩnh Hạo nói.

"Được rồi, trước không nói mấy chuyện này, các người theo ta trở lại Chiến Sĩ Thánh Điện. Trước tiên nghỉ ngơi thật tốt, rồi ta sẽ mở tiệc cho các người đón gió tẩy trần."

Đừng nói Long Hạo Thần vốn có ân với Chiến Sĩ Thánh Điện, lại được Khâu Vĩnh Hạo rất chú trọng, chỉ riêng chiến công hôm nay hẳn

làm cho Chiến Sĩ Thánh Điện, cùng với thân phận Đại Lý Thánh kỵ sĩ trưởng, đủ để Khâu Vĩnh Hạo tự mình đón tiếp.

So sánh với Ma Pháp Thánh Điện, Chiến Sĩ Thánh Điện rõ ràng nhiệt tình với đám Long Hạo Thần hơn, sắp xếp họ một cư xá hoàn cảnh rất tốt ở đằng sau Chiến Sĩ Thánh Điện. Khâu Vĩnh Hạo tự mình dẫn cao tăng Chiến Sĩ Thánh Điện mở tiệc cho đám Long Hạo Thần sau khi đã nghỉ ngơi một ngày.

Long Hạo Thần giao thư của Long Thiên Ấn cho Khâu Vĩnh Hạo, lần này hần tiến đến Chiến Sĩ Thánh Điện đã hoàn thành nhiệm vụ. Đánh chết Khắc La Tắc Nhĩ ma thần cấp chín, trực tiếp cho hần trăm vạn công huân. Khâu Vĩnh Hạo không phải người keo kiệt, Khắc La Tắc Nhĩ chết, đối với Chiến Sĩ Thánh Điện thật rất quan trọng. Vậy nên ông cố ý thưởng cho Long Hạo Thần thêm năm mươi vạn công huân.

Đến lúc này, chính Long Hạo Thần cũng không biết trong lệnh bài công huân của mình rốt cuộc lưu trữ bao nhiêu giá trị công huân. Nhưng có thể khẳng định đó là con số thiên văn. Đã có ba ma thần lần lượt chết trong tay họ, cái chết của Hỏa Diễm Sư Ma An Lạc Tiên cũng có liên quan rất lớn đến hần.

Có thể nói là may mắn, cũng có thể nói là thực lực, trong bảy mươi hai Trụ Ma Thần đã có bốn chết, còn trong tình trạng Vương Miện Ma Thần chưa trốn thoát, ít nhất vài chục năm sau đều không thể hồi phục. Đối với ma tộc thì đây tuyệt đối là đả kích lớn.

Đánh chết Động Sát Ma Thần, Long Hạo Thần tự hỏi đã cống hiến cho Đông Nam Quan đủ nhiều, họ hoàn toàn có thể lập tức rời khỏi đây, tiếp tục hướng nam hội hợp với đồng bạn. Nhưng Long Hạo Thần không gấp gáp. Bởi vì hần còn có một việc quan trọng phải hoàn thành, cũng cần thời gian hồi phục sức khỏe.

Không biết có phải vì cái chết của Khắc La Tắc Nhĩ đem lại đả kích quá lớn với ma tộc, ma tộc lặng im không tấn công nữa. Chớp mắt đã qua bảy ngày.

Trong bảy ngày này Long Hạo Thần cảm nhận được sự đáng sợ của kỹ năng hy sinh. Chính kỹ năng hy sinh cho hẳn sức mạnh đánh chết Khắc La Tắc Nhĩ, nhưng cũng khiến hẳn suy yếu bảy ngày mới hoàn toàn hồi phục nguyên khí.

Kinh nghiệm chiến đấu với ma thần rất quan trọng, Long Hạo Thần cố ý kể lại cả quá trình cho đồng bạn nghe, bao gồm Trương Phóng Phóng ở bên trong.

Long Hạo Thần nghe được từ chỗ Vương Nguyên Nguyên rằng Trương Phóng Phóng vì cô làm mọi chuyện. Vị đoàn trưởng mất đi đồng bạn Săn Ma Đoàn coi như chân chính được đám người Long Hạo Thần tin tưởng. Tình huống của Trương Phóng Phóng khác với Lý Hinh. Y cô độc một mình, bản thân lại là kỵ sĩ, có thể nói không có gì vướng bận, sau khi bàn bạc với các bạn, Long Hạo Thần quyết định tạm thời cho y gia nhập vào Săn Ma Đoàn số sáu mươi bốn cấp suất.

Dù đã vượt qua biên chế Săn Ma Đoàn, nhưng chính Trương Phóng Phóng đồng ý, hơn nữa tình trạng đội Long Hạo Thần khá đặc biệt. Hẳn không báo cáo tháp nhiệm vụ Săn Ma Đoàn là được, còn bên Kỵ Sĩ Thánh Điện thì càng không thành vấn đề. Hiện tại hẳn là Đại Lý Thánh kỵ sĩ trưởng, điều động một Kỵ Sĩ Thánh Điện đi theo mình không cần báo cho ai hết.

"Mọi người đã chuẩn bị sẵn sàng?" Long Hạo Thần nhìn đồng bạn đứng cạnh.

Lúc này mọi người đều mặc nhung trang. Trải qua một tuần nghỉ ngơi, Vương Nguyên Nguyên và Trương Phóng Phóng đã hoàn toàn khỏe mạnh. Bây giờ cô tinh thần phấn khởi, thu lại sát khí lãnh liệt. So sánh với hai năm trước, dù là tu vi, tâm trí hay thân thể thì cô càng trưởng thành.

Trương Phóng Phóng thì thêm nội uẩn, có khí chất trầm ổn Long Hạo Thần tự hỏi không thể sánh bằng. Dù sao so về tuổi thì Trương Phóng Phóng càng lãng động nhiều hơn hẳn.

Nghe Long Hạo Thần hỏi, mọi người đều gật đầu. Lúc này họ vòng quanh Long Hạo Thần, trông như tùy thời chuẩn bị chiến đấu.

Long Hạo Thần nói.

"Hạo Nguyệt lại sắp tiến hóa, rất có thể sẽ tiến hóa ra cái đầu thứ sáu. Tuy lần trước tiến hóa thuận lợi nhưng chúng ta không thể không đề phòng. Tôi bắt đầu đây."

Lần nữa nghe đồng bạn dứt khoát đáp, mắt Long Hạo Thần chợt lóe ánh vàng, phát động Giai Diệu Vĩnh Hằng, mang theo mọi người tiến vào Tháp Vĩnh Hằng, Sau đó hắn một mình trở lại gian phòng, phát động truyền tống huyết khế với Hạo Nguyệt.

Ngày ấy lúc chiến đấu với Động Sát Ma Thần Khắc La Tắc Nhĩ, Long Hạo Thần liền phát hiện Hạo Nguyệt đã sắp tới bờ tiến hóa. Có Vương Miện Ma Thần của Khắc La Tắc Nhĩ xúc tiến, nhất định tiến hóa thành công. Nhưng từ cảm xúc của Hạo Nguyệt, hắn cảm giác được lần tiến hóa này chỉ sợ sẽ không thuận lợi như cái đầu thứ năm. Thế nên Long Hạo Thần mới cùng đồng bạn ở lại Đông Nam Quan, đợi khi thực lực hoàn toàn hồi phục, việc làm thứ nhất là giúp Hạo Nguyệt thành công tiến hóa rồi mới bắt đầu bước hành động kế tiếp.

Không cần Long Hạo Thần giải thích cái gì, đồng bạn của hắn hiểu tầm quan trọng việc Hạo Nguyệt tiến hóa. Trước không nói quan hệ thân thiết giữa Hạo Nguyệt và Long Hạo Thần, chỉ riêng năng lực phá hủy Trụ Ma Thần, có thể nói là tuyệt chiêu của Săn Ma Đoàn số sáu mươi bốn cấp suất.

Ánh tím chợt lóe, Long Hạo Thần lần nữa đi tới thế giới hắc ám và hỏa. Hạo Nguyệt vẫn ở trong cái động đó. Long Hạo Thần đến khiến nó cực kỳ hưng phấn, năm cái đầu to lập tức nhào đến biểu đạt nhiệt tình, đôi cánh sau lưng cũng giang ra.

Cùng với thân thể ngày càng to lớn, Hạo Nguyệt càng hiện ra hung mãnh. Dù tu vi của nó chỉ là đỉnh cấp sáu, nhưng Long Hạo Thần cứ

thấy sức mạnh chân chính của Hạo Nguyệt không đơn giản như bề ngoài.

"Hạo Nguyệt, chuẩn bị tốt chưa?" Long Hạo Thần sờ từng cái đầu to.

Lấy Tiểu Quang dẫn đầu, nắm cái đầu cùng gật gù, mang theo chút phần khởi nhưng cũng hơi khẩn trương.

"Yên tâm đi, ta nhất định dốc sức bảo vệ ngươi." Long Hạo Thần an ủi.

Hạo Nguyệt truyền cho Long Hạo Thần một ý niệm, không ngờ là mang theo hẳn ra bên ngoài động để tiến hóa.

Tuy Long Hạo Thần lấy làm lạ nhưng không hỏi nhiều, Hạo Nguyệt làm như vậy nhất định là có ý riêng.

Ra khỏi động, Long Hạo Thần kiểm không được khẽ thở dài. Trong thế giới hắc ám và hỏa này, dường như vĩnh viễn không có ban ngày. Không khí hỗn tạp khiến hẳn không dám hít thở trực tiếp, mở ra Thánh Quang Tráo bao mình vào trong.

Nhiệt độ không khí khá cao, cho nên nhìn hướng phương xa thì thấy ánh sáng vụn vụn như sóng gợn.

Trong hoàn cảnh khắc nghiệt như vậy mà Hạo Nguyệt bình thản như không có gì, thân thể chậm rãi bò ra ngoài cửa động. Nắm đầu to cùng ngẩng lên nhìn phương trời phía xa. Há to miệng, hướng không khí hỗn tạp làm động tác phun ra nuốt vào, dường như muốn hấp thu không khí để tu luyện.

Ánh sáng vàng liên tục lóe lên, đồng bạn bị Long Hạo Thần lần lượt truyền tống đến bên cạnh. Họ lập tức hành động. Long Hạo Thần, Trương Phóng Phóng, Hàn Vũ và Vương Nguyên Nguyên chia nhau thủ bốn phương. Lâm Hâm ở giữa, Thái Nhi thì ẩn thân bên cạnh Long Hạo Thần.

"Hạo Nguyệt, có thể bắt đầu."

Việc này không nên chậm trễ, sớm hoàn thành thì họ có thể sớm rời khỏi đây.

Tiểu Quang há miệng, một đoàn sáng ám lam từ miệng nó bay ra, chính là Vương Miện Ma Thần của Động Sát Ma Thần Khắc La Tắc Nhĩ. Lúc này Vương Miện Ma Thần đã mất đi linh tính, bay ra khỏi miệng Tiểu Quang thì chỉ bành bồng ở trước mặt nó.

Ánh sáng tím mông lung tỏa ra từ người Hạo Nguyệt, lần này không phải tím nhạt mà là ánh tím gần như thực chất. Loại ánh sáng này Long Hạo Thần chỉ thấy một lần lúc Hạo Nguyệt phá hủy Trụ Ma Thần của Xà Ma Thần An Độ Ma Li.

Năm luồng sáng tím bắn ra từ năm cái đầu Hạo Nguyệt liên tiếp với Vương Miện Ma Thần.

Bỗng chốc, *oành* một tiếng, Vương Miện Ma Thần vỡ nát, phát ra một mảnh sương mù sắc ám lam.

Tiểu Quang, Tiểu Hòa, Tiểu Thanh, Tiểu Lam, Tiểu Tử, tựa như cá voi hút nước nuốt lấy sương khói trên không trung không còn một mảnh. Cùng lúc đó, ánh sáng tím tràn ngập uy nghiêm phát ra từ người nó. Cục u nhô to kịch liệt rung động.

"Grao!!!" Hạo Nguyệt năm đầu cùng ngửa đầu lên phát ra tiếng rống.

Bỗng chốc ánh sáng tím đậm trên người nó hóa thành cột sáng to lớn phóng lên cao. Không khí ô nhiễm xung quanh tựa như tuyết gặp nước sôi nhanh chóng hòa tan, tầm mắt chợt biến rõ ràng.

Cột sáng tím vọt lên vị trí cực cao bắt đầu nhanh chóng di chuyển, trên không trung vẽ thành một vòng đồ án sao sáu cánh màu tím. Ngay sau đó, cột sáng tím bỗng chia thành năm rót vào một góc sao sáu cánh.

Phụt bụp bụp

Cục u bên cổ Hạo Nguyệt, một cái đầu to mới tinh chui ra. Nó mới xuất hiện lập tức cũng phóng một cột sáng tím lên cao, chiếm lấy góc cuối cùng trong sao sáu cánh.

Hình ảnh kỳ lạ như vậy chưa từng xuất hiện lúc trước khi Hạo Nguyệt tiến hóa. Sao sáu cánh có sáu luồng sáng tím rót vào, bỗng chốc phát ra ánh sáng tím rực rỡ không gì sánh kịp. Tựa như trên trời đột nhiên xuất hiện bầu trời tím, khiến phạm vi đám Long Hạo Thần nhìn thấy thì thế giới đều trùm một tầng ánh tím.

Khó trách, khó trách nó phải ra ngoài mới tiến hóa được. Lần này Hạo Nguyệt tiến hóa không ngờ có khí thế như vậy. Tưởng không khiến sinh vật vong linh trong thế giới này chú ý là không thể nào.

Đuôi Hạo Nguyệt chậm rãi cong lên. Long Hạo Thần cách nó gần nhất có thể nghe rõ tiếng xương cốt kêu lách cách trong người Hạo Nguyệt. Tiếng xương kêu có tiết tấu khiến Long Hạo Thần chỉ thấy xương mình đau nhức theo. Cùng lúc đó, quang văn tím trên trán hắn cũng bắt đầu tỏa ánh sáng chói mắt.

Hắn và Hạo Nguyệt có huyết kế liên hệ thân thiết nhất. Khi thân thể Hạo Nguyệt xuất hiện biến hóa lớn thì hắn cũng có cảm ứng mãnh liệt.

Khi cảm nhận được biến hóa trên người Hạo Nguyệt, Long Hạo Thần liền hiểu ra vì sao Hạo Nguyệt phải chế tạo trận sao sáu cánh tím kỳ lạ này.

Đối với Hạo Nguyệt mà nói đây chắc là một pháp trận hấp thu năng lượng. Nó tiến hóa đến cái đầu thứ sáu, năng lượng bản thân đã không đủ hoàn thành cả quá trình tiến hóa, nhất định phải hấp thu năng lượng nào đó trong thế giới này để bổ sung, mới khiến tiến hóa hoàn mỹ thành công.

Quả nhiên, có ánh sáng sao sáu cánh tím chiếu rọi, trong không khí bắt đầu hiện ra từng đốm bụi tím. Nhưng đốm tím này tựa như trăm sông đổ về một biển tụ tập hướng sao sáu cánh tím.

Lúc mới bắt đầu đám Long Hạo Thần còn tưởng mình hoa mắt, nhưng rất nhanh bụi tím biến ngày càng nhiều từ bốn phương tám hướng tập trung lại.

Hình ảnh rung động xuất hiện. Thật nhiều đốm tím quay quanh sáu cột sáng tím Hạo Nguyệt phóng ra, tựa như vòi rồng tím to lớn tập trung hướng sáu cánh trên trời. Những năng lượng kỳ lạ này thông qua trận sao sánh cánh trở vào trong thân thể Hạo Nguyệt.

Màu tím trên người Hạo Nguyệt dần biến đậm, thân thể to bự không to hơn nhưng vảy thì tiến hóa thành màu tím.

Trải qua năm cái đầu tiến hóa, vảy của Hạo Nguyệt biến thành màu tím sậm, mà lúc này vảy tiến hóa tựa như thủy tinh tím. Mỗi khối vảy càng biến đầy đặn, mặt trên dần xuất hiện ba lăng giác, hình thoi. Chỉ riêng một khối vảy đã cho người cảm giác hoa mỹ.

Trên sáu cái đầu cũng tỏa ra ánh sáng thuộc tính của mình. Cái đầu thứ sáu mới sinh ra, sừng màu vàng tựa như vương miện, thậm chí có chút giống nứt ra, bên trong mơ hồ tỏa sắc nâu đỏ nhạt.

Thổ thuộc tính, không cần nghi ngờ, cái đầu thứ sáu của Hạo Nguyệt chính là thổ thuộc tính. Cái đầu này xuất hiện đã bổ sung đầy đủ nguyên tố thuộc tính của Hạo Nguyệt. Thủy, hỏa, thổ, phong tập trung, lại thêm quang minh và độc. Long Hạo Thần rất nghi ngờ, cái đầu tiếp theo của Hạo Nguyệt có hay không xuất hiện thuộc tính hắc ám. Nói vậy thì sáu thuộc tính cơ bản đã đầy đủ.

Long Hạo Thần vừa chú ý thân thể Hạo Nguyệt biến hóa vừa phóng đại cảm giác tinh thần lực, cảm nhận thế giới bên ngoài. Hàn Vũ cũng triệu hoán ra Tà Nhân, không, hiện tại phải nói là Tà Nhân Linh Chủ.

Tà Nhân thể tích to rất nhiều, năng lực cũng tăng lên. Chẳng qua khi nó trông thấy Hạo Nguyệt thì kinh sợ co rúc bên cạnh Hàn Vũ. Được Hàn Vũ an ủi, cảm xúc của nó mới dần bình tĩnh.

Lần này Hạo Nguyệt tiến hóa, thân thể không to hơn nữa, ngược lại hơi rút nhỏ. Vốn thân thể như núi cao dần biến chuyển kỳ lạ, thân hình giống thằn lằn biến càng giống rồng, thiếu đi mập mạp, nhiều phần uy nghiêm. Phổi hợp vảy tựa như thủy tinh tím, thoạt nhìn cho người cảm giác xinh đẹp khó thể hình dung.

Ánh sáng tím trên trời biến ngày càng đậm, mắt Long Hạo Thần tùy theo càng lúc càng nghiêm túc.

Theo tình huống trước kia, bên này nó làm động tĩnh lớn vậy, sinh vật vong linh thuộc thế giới này sớm nên có phản ứng mới đúng. Nhưng mãi đến lúc này, các sinh vật vong linh chẳng chút động tĩnh, tựa như không hề cảm nhận được sự tồn tại của nó. Nhưng càng là vậy thì áp lực của Long Hạo Thần càng lớn. Hắn mơ hồ cảm nhận được khí thế áp lực mênh mông cuộn cuộn đang dần hình thành. Chẳng qua tinh thần lực của hắn không thể dò xét ra áp lực này có thật tồn tại, nếu có thì đang ở đâu.

Thời gian trôi qua từng giây phút, thân thể Hạo Nguyệt sắp biến hóa xong, sao sáu cánh tím to lớn trên trời không ngừng hấp thu đốm tím từ bốn phương tám hướng bổ sung vào trong nó.

Hạo Nguyệt tiến hóa khiến toàn thân Long Hạo Thần xuất hiện biến dị. Hắn chỉ thấy linh lực trên người mình bắt đầu tăng lên, tốc độ tăng không nhanh nhưng dường như sự uy nghiêm từ người Hạo Nguyệt cũng bắt đầu xuất hiện trên người hắn. Đặc biệt là quang văn tím trên trán càng lúc càng lóe sáng, ngay cả mắt hắn cũng trở thành màu tím vàng giống như Hạo Nguyệt.

Long Hạo Thần phát hiện, dù là Kim Tinh Cơ Tòa chiến giáp trên người mình, Nhật Nguyệt Thần Oa tấm thuẫn, hay là Giai Diệu Vĩnh Hằng, ba trang bị cấp sử thi trở lên này, khi người mình xuất hiện khí thế của Hạo Nguyệt thì chúng khẽ chấn động, dường như đang thần phục mình.

Cảm giác rõ ràng nhất là đến từ Nhật Nguyệt Thần Oa tấm thuẫn. Long Hạo Thần chậm rãi nâng lên tay trái. Hắn kinh ngạc phát hiện, dù

mình không dùng linh cương, nhưng Nhật Nguyệt Thần Oa tẩm thuần bắt đầu tỏa ra ánh vàng bảy sắc nhàn nhạt. Đây chính là ánh sáng thần khí!

Hạo Nguyệt ơi Hạo Nguyệt, người rốt cuộc mạnh cỡ nào chứ! Đường như người tiến hóa cũng dần dần luôn tiến hóa thân thể của ta!

Long Hạo Thần hiểu rõ, khi lần này Hạo Nguyệt hoàn thành tiến hóa, thực lực của mình sẽ tăng lên một bậc. Linh lực tăng là chuyện nhỏ, đường như thể chất cũng biến đổi.

Nên biết hắn vốn là Thần Quyển Giả, thể chất con trai quang minh vượt xa người thường. Dưới tình huống như vậy mà thể chất còn tiếp tục tăng, có thể tưởng tượng sự tồn tại của Hạo Nguyệt cường đại cỡ nào. Long Hạo Thần mơ hồ cảm nhận được lực lượng căn nguyên của Hạo Nguyệt dường như cao hơn cả thể chất Thần Quyển Giả của mình và Thái Nhi.

Đương nhiên đây chỉ là suy đoán của hắn mà thôi. Long Hạo Thần từng muốn hỏi Hạo Nguyệt, nhưng mỗi lần nó chỉ im lặng không đáp lại hắn. Long Hạo Thần luôn xem Hạo Nguyệt là người anh em tốt của mình, dĩ nhiên sẽ không cưỡng ép nó. Nhưng càng là vậy thì trong lòng hắn càng tò mò nhiều hơn.

Hắn có thể chấp nhận bất cứ điều gì về Hạo Nguyệt, nhưng không thể không có tò mò.

Đúng lúc này, cảm giác trước đó của Long Hạo Thần biến thành hiện thực. Chân trời phương xa đột nhiên biến thành tím đậm. Mới đầu Long Hạo Thần còn tưởng là ánh tím kỳ lạ bị Hạo Nguyệt hấp dẫn đến, nhưng hắn nhanh chóng phát hiện không phải thế. Bởi vì mảnh tím đậm này không phải điểm sáng mà tựa như ánh bình minh trải dài.

Hơn nữa khi ánh sáng tím xuất hiện, áp lực khổng lồ tựa như thiên uy từ trên trời giáng xuống. Khi áp lực này xuất hiện, ngoài sao sáu cánh

Hạo Nguyệt phóng ra, thế giới đều biến thành một mảnh tím đậm, dù là dung nham chảy xuôi trong khe cũng không ngoại lệ.

Long Hạo Thần hít ngụm khí lạnh, cái này cần thực lực cỡ nào mới có thể làm được? Hắn mơ hồ cảm giác kẻ địch sắp xuất hiện chỉ sợ còn mạnh hơn Tử Linh Ma Thần Tát Mễ Cơ Nạp, cường giả mạnh nhất hắn từng gặp trên chiến trường, hơn nữa còn là Tử Linh Ma Thần đang dùng lực lượng Trụ Ma Thần.

Loại đẳng cấp này, chỉ sợ là chúa tể thế giới này. Long Hạo Thần càng chấn kinh thì ngược lại càng bình tĩnh.

Hắn trầm giọng quát.

"Chuẩn bị Liên Thể Tăng Linh Đan!"

"Vâng!" Đám bạn của hắn đồng thanh đáp.

Mọi người đều là săn ma giả hiểu biết rộng, Long Hạo Thần cảm nhận được kẻ địch cường đại thì dĩ nhiên họ cũng có thể.

Lâm Hâm đưa một viên Liên Thể Tăng Linh Đan cho Trương Phóng Phóng, mấy người khác tự nắm một viên. Đây là tuyệt chiêu cuối cùng của Săn Ma Đoàn số sáu mươi bốn cấp suất, từ khi tu vi của họ tăng lên tới cấp sáu thì chưa từng sử dụng.

Liên Thể Tăng Linh Đan trải qua Lâm Hâm thay đổi, uy lực càng mạnh hơn trước. Chẳng những có thể liên thể tăng linh, thậm chí còn tăng linh lực tổng thể, tác dụng phụ ít đi nhiều. Dù sao tài liệu chuyên chế tạo Liên Thể Tăng Linh Đan mới là dùng ma tinh Ác Ma cấp lĩnh chủ làm nguyên liệu chính, đương nhiên không phải loại cũ có thể so sánh.

Ánh sáng tím đậm biến ngày càng đậm đặc. Một tiếng u u thờ dài vang trên không trung, áp lực bỗng chốc tăng lên đến cực độ, ngay sau đó, một bóng người xuất hiện giữa không trung.

Đúng vậy, đến chỉ có một kẻ địch. Thân hình ả yếu điệu bồng bồng giữa trời, xem ngoại hình thì rất giống nhân loại.

Trên người ả bao phủ một áo choàng to lớn hoàn toàn che đi phần đầu. Trong tay phải cầm pháp trượng tím đậm. Thoạt nhìn pháp trượng giống cây xương dài, hai đầu tỏa ra ánh sáng tím chói lòa.

Long Hạo Thần bước lên trước một bước, đồng bạn lập tức tập trung sau lưng hắn. Cùng lúc đó, một luồng sáng vàng tách ra khỏi người hắn, chính là Nhã Đình. Hai thần kiếm cũng rơi vào tay Long Hạo Thần.

Bóng dáng tím xanh sau khi xuất hiện không lập tức công kích họ, mà chuyển hướng sao sáu cánh trên trời. Pháp trượng chậm rãi nâng lên, âm điệu trầm thấp cực kỳ êm tai vang vọng, thoạt nghe là giọng nữ nhưng ngôn ngữ là loại đả đâm Long Hạo Thần chưa từng nghe qua.

"Dùng đan dược, cùng tôi xông lên!" Long Hạo Thần khê quát, quảng viên Liên Thể Tăng Linh Đan thứ nhất vào miệng, bốn linh cánh vàng giương ra, thân hình chột lóe, bay lên trời.

Những người khác gần như cùng lúc nuốt vào Liên Thể Tăng Linh Đan, cùng Long Hạo Thần bay lên không trung.

Long Hạo Thần, Thái Nhi, Lâm Hâm, Vương Nguyên Nguyên, Trương Phóng Phóng, Hàn Vũ, gồm sáu người, lại thêm Nhã Đình, cùng bay lên cao. Tà Nhân thì theo sát sau lưng Hàn Vũ, xúc tua quần thắt lưng y, tựa như bị y công. Hàn Vũ có thể rõ ràng cảm nhận được khi bóng dáng trên trời xuất hiện, thân thể Tà Nhân Linh Chủ bắt đầu run bần bật, là loại run rẩy không thể ức chế. Nỗi sợ hãi mãnh liệt thông qua khe ước không ngừng truyền vào trong lòng Hàn Vũ.

Đây tuyệt đối là cường giả cấp chín, hơn nữa không phải cường giả cấp chín bình thường. Hàn Vũ thầm kinh hãi nhưng không nhắc nhở Long Hạo Thần, y cảm nhận được thì dĩ nhiên hắn cũng có thể. Trận chiến này chỉ sợ sẽ rất gian nan.

Song trọng kiếm tách ra hai bên người, Long Hạo Thần dẫn theo đồng bạn xếp thành hàng dài nhanh chóng bay lên trời. Mọi người sau lưng hần đều đem đôi tay đặt lên vai người trước mặt, linh lực khổng lồ bắt đầu rót hết vào người Long Hạo Thần.

Quang Minh Nữ Thần Vịnh Thán, Lam Vũ, Quang Phù Dung bắt đầu tỏa ra linh cương lóa mắt. Màu da cam và xanh biếc ở trên không trung chiếu rõ ràng. Bọn họ còn phát hiện, ngoài Quang nguyên tố tinh thuần của Long Hạo Thần còn có một tầng sáng tím vàng nhạt bao quanh người khiến hần trông càng uy nghiêm.

Rất nhanh, Long Hạo Thần và đồng bạn đã tới trước mặt kẻ địch trùm áo choàng to, vừa lúc ở giữa ả và Hạo Nguyệt.

Không mở miệng, song kiếm trong tay Long Hạo Thần chém ra ngoài. Giao nhau Thập Tự Trảm, kỹ năng công kích mạnh nhất hiện tại của hần.

Có liên thể tăng linh của đồng bạn trợ giúp, linh lực Long Hạo Thần chớp mắt đột phá mười vạn, thêm vào Kim Tinh Cơ Tòa chiến giáp tăng phúc, bây giờ lực lượng hần có thể sử dụng đạt tới trình độ mạnh nhất hiện nay. Hơn nữa Long Hạo Thần kinh ngạc phát hiện, có nhiều nội linh lực rót vào người nhưng không xuất hiện cảm giác cực hạn, hai vị trí mơ hồ hình thành linh khiếu không ngờ thuận lợi hoàn thành. Chính là nói, bây giờ Long Hạo Thần đã mở ra tới bảy cái linh khiếu.

Mở ra linh khiếu đối với chức nghiệp giả cao cấp tuyệt đối là khó khăn và quan trọng nhất. Long Hạo Thần mở ra hai linh khiếu, hần bỗng chốc cảm giác tu vi tăng thêm một tầng.

Hai thần kiếm tỏa ánh sáng cấp sử thi ở trên không trung ngưng kết thành một điểm. Ánh sáng ám lam bay thẳng tới kẻ địch mặc áo choàng.

Trên bầu trời bởi vì bên thứ ba nhóm Long Hạo Thần tham gia, xuất hiện linh lực cực lớn dao động. Lâm Thần Quyển Giả, lại được đồng bạn trợ giúp, bây giờ Long Hạo Thần tuyệt đối xứng với hình dung cường

giả đương thời. Săn Ma Đoàn số sáu mươi bốn cấp suất trải qua hai năm lắng đọng, khi hợp tác đích thực đã có sức mạnh đối đầu với nhóm ma thần dưới ba mươi sáu hạng.

*Đỉnh! *

Một tiếng du dương giòn vang trong không khí. Kẻ địch đang ngâm xướng chú ngữ từ trong áo choàng vươn ra tay trái.

Đó là một bàn tay thoát nhìn rất thon dài, bàn tay phụ nữ, bàn tay tựa như bạch ngọc trong suốt, có thể nói là bàn tay đẹp nhất đám Long Hạo Thần từng thấy. Chỉ là bàn tay như bạch ngọc này tái nhợt hơi quá, đến nỗi không có chút máu, cho người cảm giác cực kỳ quái dị, thậm chí là đáng sợ.

Một bàn tay như vậy, một ngón trở, đầu ngón tay, nhẹ chỉ vào đòn công kích sau khi Long Hạo Thần liên thể tăng linh dốc sức đánh ra, giao nhau Thập Tự Trảm đủ sánh ngang với thần khí.

Nhờ vào giao nhau Thập Tự Trảm, Long Hạo Thần từng trước sau chém giết Thanh Yêu Kỳ Ma Hệ Nhĩ, ký sinh thể Động Sát Ma Thần Khắc La Tắc Nhĩ. Nhưng giờ phút này, một kích cường đại như thế, lại bị ngón tay bạch ngọc kia chặn.

Một tầng sáng ám lam từ ngón tay lan tràn, khiến thân hình yếu điệu khẽ run, chú ngữ cũng tạm dừng.

Mặc dù một kích của Long Hạo Thần không mang đến thương tổn gì cho ả, nhưng cuối cùng vẫn cắt đứt chú ngữ của ả.

"Lại là các người, sinh vật đến từ thế giới khác." Thanh âm lạnh lẽo vang lên trong lòng Long Hạo Thần và các bạn. Không phải ngôn ngữ giao lưu, nhưng đám Long Hạo Thần lại có thể rõ ràng cảm nhận ý của kẻ địch.

Lúc này Long Hạo Thần rung động mãnh liệt nhất. Tuy đã chặn được chú ngữ của kẻ địch, nhưng đó chỉ là một ngón tay! Chỉ dùng một ngón tay đã chặn được công kích mạnh nhất của mình. Nhờ vào hai thần kiếm cấp sử thi, lại thêm linh lực và Quang nguyên tố tinh thuần, không ngờ chỉ ngăn chú ngữ của đối phương mà thôi. Thực lực như thế rốt cuộc mạnh đến mức nào chứ.

"Trên người của người có hơi thở của Austin Griffin. Khó trách, khó trách người có thể chặn chú ngữ của ta. Xem ra chính là người đưa nó tới thế giới khác, lá gan người lớn lắm. Ta sẽ giết người trước rồi mới tính tới nó."

Thanh âm lạnh lùng tràn ngập giận dữ, lại cứ cho người cảm giác mềm mại quái lạ. Nếu lúc Hạo Nguyệt tiến hóa cái đầu thứ ba Long Hạo Thần ở lại đây lâu thêm một lúc, vậy hẳn sẽ nhận ra, kẻ địch bị áo choàng to lớn bao phủ này chính là một trong quân chủ vong linh mạnh nhất thế giới này, Vu Yêu Vương.

Cốt trượng chỉ hướng Long Hạo Thần, một bọt khí tím nho nhỏ bay ra bắn thẳng hướng hắn. Cùng lúc đó, khung trời sau lưng Vu Yêu Vương, ánh sáng tím đậm càng biến đậm đặc, khoảnh khắc bao phủ sáu người Long Hạo Thần.

Áp lực cường đại mênh mông cuộn cuộn, hơi thở hắc ám mãnh liệt giống như có thể trực tiếp ép đám Long Hạo Thần đến chết.

Nơi này dù sao không phải thế giới của Long Hạo Thần, hẳn thậm chí không thể nhờ vào lực lượng Quang Minh Nữ Thần. Nhưng làm Thần Quyển Giả hẳn đã sáng tạo rất nhiều kỳ tích, ở trước mặt Vu Yêu Vương sao có thể nhát gan?

Bỗng cất đi song kiếm, Long Hạo Thần ngửa đầu phát ra tiếng hét dài. Ánh sáng vàng nồng đậm chớp mắt tràn ra khỏi người hắn, ánh sáng nồng đậm như mặt trời đột nhiên chiếu rọi không trung thành một mảnh ánh vàng.

Hơi thở vô cùng thần thánh tỏa ra từ người Long Hạo Thần. Ánh sáng tím đậm có mạnh hơn nữa cũng không thể xâm nhập vào mảnh sáng vàng này.

Linh lực quang minh thần thánh là khắc tinh lớn nhất của lực lượng vong linh. Tuy ở thế giới này Long Hạo Thần không được linh lực quang minh bổ sung, nhưng cũng có nghĩa là tại đây Quang nguyên tố quý giá và đặc biệt.

Dù Vu Yêu Vương có mạnh hơn nữa nhưng rốt cuộc ả vẫn là vong linh. Trước Quang nguyên tố tinh thuần như vậy, ả bất lực, lĩnh vực cường đại không thể làm gì Long Hạo Thần được. Lúc này bọt khí tím đã đánh tới trước mặt Long Hạo Thần.

Đối diện bọt khí kỳ lạ mà cường đại, Long Hạo Thần không hề xem nhẹ. Ánh vàng bảy sắc bỗng nhiên nở rộ, một mảnh ánh sáng lấy thân thể hắn làm trung tâm khuếch tán ra, chính là kỹ năng của Thủ Hộ kỵ sĩ, Thuần Tường.

Xích xích

Một chuỗi thanh âm kỳ lạ vang lên trên Nhật Nguyệt Thần Oa tấm thuẫn. Cách tấm thuẫn, Long Hạo Thần kinh sợ tính ăn mòn khủng bố của bọt khí tím.

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 227

Cơ Giận Của Vu Yêu Vương

Bạn đang đọc truyện tại Truyện FULL - [www.Truyện FULL](http://www.TruyệnFULL.com)

Giống như lĩnh vực của Vu Yêu Vương bị Long Hạo Thần khắc chế, trong tay Long Hạo Thần tẩm thuần do Tinh Quang Thần Thú Nhật Nguyệt Thần Oa biến thành có lực khắc chế cực mạnh đối với tất cả vong linh và ma pháp hắc ám. Bản thân bọt khí tím không có lực xung kích mạnh, toàn nhờ vào sức hắc ám ăn mòn, lúc này ở trước mặt Nhật Nguyệt Thần Oa tẩm thuần thì chỉ có nước yên lặng biến mất.

Có thể chặn được công kích của đối phương khiến Long Hạo Thần thở ra. Tuy Vu Yêu Vương cường đại nhưng dường như bị mình khắc chế thuộc tính. Hơn nữa hàng loạt tăng lực và đồng bạn liên thể tăng linh, hiện giờ tu vi của Long Hạo Thần đã tăng lên tới trình độ khá là khủng bố.

Đồng bạn của hắn đều là cường giả cấp bảy nội linh lực trên một vạn. Năm cường giả cấp bảy cung cấp linh lực cho hắn hơn sáu vạn, thêm vào linh lực bản thân hắn, dù không có Kim Tinh Cơ Tòa chiến giáp thì hắn đã là cường giả cấp chín. Lại thêm vào giáp trụ bổ sung, tổng thể linh lực hiện tại của hắn đã hơn mười lăm vạn. Lại thêm toàn thân trang bị trên cấp sử thi, Vu Yêu Vương muốn đánh chết hắn không phải chuyện dễ.

Hừ lạnh một tiếng, từ miệng Vu Yêu Vương lại phát ra chú ngữ quái dị. Một chuỗi bong bóng tím không ngừng bắn ra khỏi pháp trượng. Bong bóng có lớn có nhỏ, lúc bay hướng Long Hạo Thần thì để lại từng vệt đen vằn vẹo trên không trung. Trong quỹ tích bay của chúng không

ngờ xé rách không gian, hơn nữa toàn nhờ vào sức ăn mòn, do đó có thể thấy uy lực bong bóng kinh khủng cỡ nào.

Mắt Long Hạo Thần lấp lóe ánh sáng vàng. Tuy nhờ vào Nhật Nguyệt Thần Oa tẩm thuần chặn được công kích của đối phương, nhưng bong bóng có sức ăn mòn mạnh mẽ rất nhanh tiêu hao linh lực của hắn. Cứ đà này thì hắn sẽ không chống cự được bao lâu.

"Nhã Đình!" Long Hạo Thần hét lớn một tiếng.

Hắn và Nhã Đình tâm ý tương thông. Nhã Đình là linh lô mạnh nhất của hắn, lần lượt hấp thu Thánh Dẫn Linh Lô và các loại năng lượng khác, bây giờ chính Long Hạo Thần còn chẳng biết cô tiến hóa tới cỡ nào rồi.

Thực lực của Vu Yêu Vương sâu không đoán được, nhận định bảo thủ thì nội linh lực cũng hơn ba mươi vạn. Hơn nữa ở thế giới này, sức mạnh của ả được tăng trợ rất lớn. Long Hạo Thần không biết Hạo Nguyệt còn cần thời gian bao lâu, cứ tiếp tục bị động tấn công thì họ chỉ có nước chờ chết. Hắn nhất định phải nghĩ cách giằng co với đối thủ.

Nhã Đình luôn bay bên cạnh Long Hạo Thần, nghe hắn kêu gọi thì giơ lên pháp trượng vàng trong tay. Chỉ thấy một luồng sáng vàng từ pháp trượng bắn ra, bay thẳng tới chỗ Vu Yêu Vương.

Khi luồng sáng vàng bắn ra, cùng lúc đó chỗ ngực Nhã Đình lóe ánh vàng, mơ hồ có đỉnh lô nhỏ màu vàng thoáng hiện trước ngực cô.

Vu Yêu Vương duỗi ra tay trái, chỉ giữa hư không, chỉ hướng ánh sáng vàng.

Nói cũng kỳ lạ, luồng sáng vàng này không bị ngón tay kia ảnh hưởng, vẫn rơi trên người Vu Yêu Vương. Có thể thấy rõ ánh sáng vàng tựa như dây thừng vòng quanh thắt lưng Vu Yêu Vương, bỗng chốc siết chặt, kéo ả bay hướng Long Hạo Thần.

Đây là? Đừng nói là Vu Yêu Vương, ngay cả các bạn Long Hạo Thần cũng không biết Nhã Đình thi triển năng lực gì. Không ngờ không nhìn phòng ngự của đối phương trực tiếp hoàn thành quần lấy và kéo. Lấy thực lực cường đại như Vu Yêu Vương vậy mà dường như không thể kháng cự.

Thành công. Long Hạo Thần thầm mừng, ánh vàng bảy sắc chói lòa bùng từ trong Nhật Nguyệt Thần Oa tẩm thuẩn bắn ra, đánh vào bong bóng tím trên trời. Quang Minh Nữ Thần Vịnh Thán đã trở lại trong tay phải hắn.

Thoáng chốc cả người Long Hạo Thần như dung hợp cùng thần kiếm. Kiếm ý sắc bén khiến không khí xung quanh hắn vụn vụn, tiếng rít chói tai xé rách bầu trời. Thần kiếm lấp lánh ánh sáng da cam chói mắt chém hướng Vu Yêu Vương.

Thì ra sau đợt giao đấu ngắn ngủi với Vu Yêu Vương, Long Hạo Thần cảm giác ra kẻ địch chắc là Vong Linh pháp sư giống ma pháp sư nhân loại. Ả đích thực có ma lực rất mạnh, mạnh đến cả đời Long Hạo Thần ít khi thấy. Nhờ vào Nhật Nguyệt Thần Oa tẩm thuẩn cấp thần khí và bản thân linh lực hơn mười năm vạn, thế mà chống đỡ cực kỳ khó khăn. Nhưng ma pháp của ả mạnh như vậy, thế thì thân thể chắc không mạnh lắm. Trực tiếp công kích bản thể ả có lẽ sẽ làm nên chuyện.

Pháp trượng của Nhã Đình bắn ra ánh sáng vàng chính là năng lực cường đại Thánh Dẫn Linh Lô sau khi tiến hóa lần nữa. Sau khi hấp thu viên đá quý Động Sát Ma Thần Khắc La Tắc Nhĩ để lại, Thánh Dẫn Linh Lô xảy ra biến dị. Tuy nó không tăng thêm khoảng cách cho Thánh Dẫn Linh Lô, cũng không xuất hiện Động Sát Thuật như Long Hạo Thần tưởng tượng, nhưng lại có thuộc tính phụ cực kỳ đặc biệt. Chính nhờ thuộc tính phụ này đủ cho Thánh Dẫn Linh Lô bước vào tầng linh lực loại một. Đương nhiên hiện giờ năng lực này do Nhã Đình điều khiển, bởi vì Thánh Dẫn Linh Lô vốn chính là một phần của cô. Thuộc tính phụ này là tính tuyệt đối thành lập.

Tính tuyệt đối thành lập chỉ có tác dụng cùng với Khiên Dẫn. Chính là nói, chỉ cần Nhã Đình phát động Khiên Dẫn, mặc kệ đối thủ mạnh cỡ nào đều sẽ bị lôi kéo tới trước mặt Long Hạo Thần.

Khoảng cách kéo chỉ cỡ một trăm mét. Chính là nói tiến vào phạm vi một trăm mét của Nhã Đình thì sẽ thành công bị lôi kéo. So sánh với Động Sát Thuật thì Khiên Dẫn tính tuyệt đối thành lập này yếu hơn nhiều. Nhưng tuyệt đối đừng quên, Động Sát Thuật không phải trăm phần trăm thành công, có rất nhiều hạn chế. Khiên Dẫn này tuy khoảng cách có hạn nhưng tuyệt đối thành lập! Trong phạm vi một trăm mét đây quả thực là năng lực sánh ngang với thần khí. Đương nhiên điều kiện là Long Hạo Thần phải thắng được đối thủ mới được. Hơn nữa sau khi Thánh Dẫn Linh Lô tiến hóa, năng lực này chỉ có thể sử dụng ba lần trong một ngày.

Ý niệm lạnh băng của Vu Yêu Vương hiện ra trong đầu Long Hạo Thần.

"Mơ tưởng viễn vông."

Thần kiếm của Long Hạo Thần đã chém trúng sao? Đích thực chém trúng. Nhưng hấn chém trúng là một mảnh khói tím đậm.

Khi Vu Yêu Vương bị kéo tới trước người Long Hạo Thần, tác dụng Khiên Dẫn của Thánh Dẫn Linh Lô biến mất. Một kiếm tràn ngập kiếm ý lãnh liệt không có tác dụng. Không ngờ Vu Yêu Vương hóa thành sương mù dày đặc, mặc kệ Quang Minh Nữ Thần Vịnh Thán lướt qua sương mù.

Hóa khói? Không, kẻ địch vốn chính là oán linh!

Long Hạo Thần kinh ngạc, làm ra phản xạ tự nhiên. Một ánh vàng bầy sắc đậm đặc bỗng bắn ra từ Nhật Nguyệt Thần Oa tấm thuẫn rơi trên luồng khói do Vu Yêu Vương biến thành.

Bỗng chốc vang lên tiếng hét thê lương, khói tím đen nhanh chóng bay ra ngoài cây số, lại ngưng kết thành hình dạng Vu Yêu Vương. Nhưng thân thể ả ở trên không trung có chút không ổn định, rõ ràng đã bị thương. Ánh vàng bảy sắc chói lòa quanh quẩn trên không trung, Long Hạo Thần thầm thở phào. Rốt cuộc vẫn tồn thương được đối thủ. Hắn không đuổi theo, bảo vệ Hạo Nguyệt mới là quan trọng nhất.

"Xem ra ta đã xem thường các người." Thanh âm của Vu Yêu Vương càng lạnh lẽo, trong băng lạnh còn có sự phẫn nộ cực độ.

Ả đấu với Long Hạo Thần chưa dùng hết sức, bởi vì cảm nhận được đối thủ trước mắt kém mình quá xa. Ả phải giữ càng nhiều lực lượng để đối phó với Hạo Nguyệt. Austin Griffin không dễ tiêu diệt. Nó đã tiến hóa ra sáu cái đầu, coi như là Vu Yêu Vương cũng không có nắm chắc tuyệt đối. Nhưng ả không ngờ rằng Long Hạo Thần khó đối phó như vậy. Nhờ vào quang minh linh lực tinh thuần thêm vào thần khí như Nhật Nguyệt Thần Oa tẩm thuần, thật sự giữ chân được Vu Yêu Vương.

Lúc này, ánh sáng sao sáu cánh tím trên trời dần tối tăm. Hạo Nguyệt càng biến lấp lánh, thoát nhìn trông giống như rồng mà không phải thần lân. Sáu cái đầu to biến càng giống đầu rồng, phối hợp thân thể cường tráng, cánh chuyển hóa thành giống cánh rồng, khí thể nó càng biến uy nhiếp. Không mất thời gian bao lâu thì nó sẽ hoàn thành tiến hóa.

Cho dù tu vi cường đại như Vu Yêu Vương, khi ả cảm nhận được Hạo Nguyệt ở bên dưới nhìn chăm chăm mình ánh mắt lộ ra oán độc thì tinh thần hoảng loạn. Ả từng trải qua trận chiến kinh khủng năm đó, hiểu rõ Austin Griffin mạnh cỡ nào.

Tuyệt đối không để nó tiến hóa xong lại trốn thoát. Nếu không thì lần tới không biết có thể ức chế được nó không.

Nghĩ tới đây, Vu Yêu Vương ngửa đầu phát ra tiếng hét chói tai. Trên trời xuất hiện vô số quang cầu tím đậm. Những quang cầu đường kính trên một mét, tựa như mưa sao băng tím bay thẳng tới đám Long Hạo Thần, cũng hướng tới Hạo Nguyệt và sao sáu cánh tím.

Pháp trượng của Vu Yêu Vương bay tới phía trước, một chuỗi chú ngữ như pháo nổ vang lên. Trên trời xuất hiện khe nứt to lớn, người ả không ngừng dâng lên sương mù tím đen.

Có thể thấy sương mù tím đen xuất hiện thì khí thế của Vu Yêu Vương biến suy yếu. Lúc trước ả đích thực bị ánh vàng bảy sắc do Nhật Nguyệt Thần Oa tẩm thuần phát ra làm bị thương. Ả quá xem thường Long Hạo Thần, cũng đánh giá thấp Thần Quyển Giả. Mà giờ phút này, Vu Yêu Vương mới chân chính dốc hết sức lực.

Long Hạo Thần không dám chậm chạp, cùng đồng bạn nhanh chóng bay ra sau, chặn trước mặt Hạo Nguyệt. Hắn chỉ có một người, không rảnh bận tâm sao sáu cánh trên trời, hiện giờ chỉ có thể bảo vệ bản thể Hạo Nguyệt.

Ánh vàng bảy sắc lần nữa tỏa sáng, Thuần Tường lại hiện. Cùng lúc đó, Long Hạo Thần cũng ngâm xướng chú ngữ cùng với Nhã Đình. Quang Chi Cầu Nguyên.

Hắn không biết lát nữa Vu Yêu Vương sẽ thi triển ra kỹ năng cường đại gì, chuẩn bị Quang Chi Cầu Nguyên tuyệt đối không sai.

Từng đoàn sáng tím mạnh hơn bong bóng ban nãy nhiều. Không chỉ có tính chất ăn mòn mạnh mẽ, càng có lực xung kích khủng bố. Long Hạo Thần lần lượt ngăn cản mấy chục cái xông lực, phòng ngự như Nhật Nguyệt Thần Oa tẩm thuần mà vẫn khiến hắn và đồng bạn không ngừng lùi ra sau. Lấy liên thể tăng linh tập trung linh lực đang nhanh chóng tiêu hao. Cứ tiếp tục như vậy, chú ngữ Quang Chi Cầu Nguyên của Long Hạo Thần không thể nào hoàn thành.

Đúng lúc này, sao sánh cánh bắn ra luồng sáng tím, vừa lúc rơi trên người Long Hạo Thần. Thoáng chốc, Long Hạo Thần chỉ thấy toàn thân sôi sục máu, lực lượng khó thể hình dung bộc phát. Lực lượng này không liên quan nội linh lực, khiến da thịt hắn biến thành màu tím vàng, bước chân thụt lui bỗng ngừng, cứng rắn chặn Thuần Tường trước mặt.

Lực lượng kỳ lạ này cho Long Hạo Thần cảm giác giống ngoại linh lực, là ngoại linh lực cực hạn. Màu tím vàng kỳ lạ thậm chí nhuộm lên Nhật Nguyệt Thần Oa tấm thuẫn, tựa như tầng tầng bảo hộ cho tấm thuẫn cấp thần khí.

Vu Yêu Vương phát ra đoàn sáng tím đánh vào sao sáu cánh trên trời chẳng hề tác dụng. Chỉ thấy sao sáu cánh tỏa ra từng ánh tím đậm đặc, hóa giải từng đoàn sáng tím.

Nhưng đúng lúc này, một tiếng rống đình tai nhức óc vang trên không trung. Trong khe hở bị Vu Yêu Vương xé rách hiện ra bóng dáng khổng lồ.

Cốt Long, toàn thân do xương trắng hợp thành, hốc mắt nhấp nháy lửa ám tím, lần lượt chui ra khỏi khe hở bay thẳng tới Long Hạo Thần và Hạo Nguyệt.

Đây chính là trên trăm Cốt Long! Một trong sinh vật vong linh mạnh nhất, Cốt Long!

Cốt Long bình thường so sánh với rồng thật sự thì có khác biệt, nhưng mỗi một Cốt Long đều là cường giả vong linh đỉnh cấp tám. Chúng nó có lực lượng linh lực và bên ngoài cường đại. Hơn trăm Cốt Long đột ngột xuất hiện, ở thế giới của nhóm Long Hạo Thần chỉ sợ quân đoàn Nghịch Thiên Ma Long của Ma Thần Hoàng mới đối kháng nổi.

Long Hạo Thần và đồng bạn biến sắc mặt. Hình ảnh khủng bố còn ở phía sau. Lĩnh vực tím đen của Vu Yêu Vương lặng lẽ bao phủ Cốt Long, khiến xương cốt chúng nó theo đó biến thành màu tím đen. Lúc trước Cốt Long đỉnh cấp tám cứ thế đột phá đến cấp chín, thoáng chốc che kín bầu trời, nhào hướng đám Long Hạo Thần.

Hoàn thành khủng bố triệu hoán xong, Vu Yêu Vương vẫn đang ngâm xướng chú ngữ. Ầ ập bay lên trời, nâng pháp trượng chỉ hướng sao

sáu cánh tím. Cốt Long nhìn khủng bố mà cường đại thế nhưng mục đích chỉ là để đám Long Hạo Thần không thể ngăn cản ả niệm chú ngữ.

Thoáng chốc Long Hạo Thần suy nghĩ thật nhanh, chớp mắt làm ra quyết đoán. Trong ánh mắt kinh ngạc của các bạn, hắc chủ động chấm dứt liên thể tăng linh, nhanh chóng xoay người đánh ra năm chưởng.

Mỗi một chưởng đều mang theo ánh vàng đem Thái Nhi, Vương Nguyên Nguyên, Lâm Hâm, Trương Phóng Phóng, Hàn Vũ cùng Tà Nhân Linh Chủ truyền tống trở lại Tháp Vĩnh Hằng.

Lúc này Cốt Long đã bắt đầu nhào xuống dưới, Long Hạo Thần lại không quan tâm Hạo Nguyệt. Hắc bỗng nhiên nhảy lên, bốn cánh phát ra ánh vàng rực rỡ, Quang Tốc Thiểm.

Hắc nghênh đón đám Cốt Long, kề sát sáu cột sáng tím Hạo Nguyệt phóng ra. Quang Tốc Thiểm nhanh cỡ nào, gần như chợt lóe thì hắc đã bay lên đối diện đám Cốt Long.

Mất đi liên thể tăng linh tăng phúc, hiện giờ thực lực của Long Hạo Thần đã giảm bớt, rơi khỏi cấp chín, nhưng lại phát huy kỹ xảo bay đến cực độ.

Có thể thấy rõ, hắc ở giữa không trung di chuyển, không tiếc hao phí linh lực phát huy hết sức Quang Tốc Thiểm, cường ép xuyên qua khe hở từng con Cốt Long.

Đám Cốt Long dù gì chỉ mới bị triệu hoán ra, nhào xuống dưới hơi bị chậm chạp. Đối mặt Long Hạo Thần đột phá, mấy Cốt Long cách hắc gần nhất lập tức làm ra công kích, lại bị Long Hạo Thần né tránh gần hết. Chỉ có cốt trào một Cốt Long vô trùng Nhật Nguyệt Thần Oa tẩm thuận.

Tuy Cốt Long nhờ vào lĩnh vực Vu Yêu Vương tăng lên đến cấp chín, nhưng Long Hạo Thần cấp tám thêm vào phòng ngự Nhật Nguyệt Thần Oa tẩm thuận cấp thần khí không phải dễ dàng bị phá vỡ. Huống chi từ

khi trên người hắn có thêm tầng tím vàng, ngoại linh lực có thể trực tiếp đẩy lui Cốt Long sang bên, thân hình chợt lóe, đã phóng lên càng cao.

Một luồng sáng vàng lần nữa xuất hiện, vòng quanh người Vu Yêu Vương, Khiên Dẫn.

Khoảnh khắc Long Hạo Thần mới phát động Quang Tốc Thiểm thì Nhã Đình đã bám sát phía sau. Khi Long Hạo Thần làm một chuỗi di chuyển, rốt cuộc tới gần Vu Yêu Vương phạm vi trăm mét, ánh sáng da cam Quang Minh Nữ Thần Vịnh Thán mang theo kiếm ý người kiếm hợp nhất lần nữa xuất hiện. Nhật Nguyệt Thần Oa tấm thuẫn cũng tỏa ra ánh vàng bảy sắc rực rỡ nhất.

Lúc này hai mắt Long Hạo Thần lóe thần quang, vô cùng trầm ổn, tĩnh lặng. Dù quân đoàn Cốt Long rất đáng sợ, nhưng đáng sợ hơn là điều Vu Yêu Vương sắp làm. Hắn cần phải ngăn cản chú ngữ của Vu Yêu Vương.

Hạo Nguyệt đang tiến hóa, không thể giao lưu với hắn, nhưng Long Hạo Thần có thể cảm nhận cảm xúc của nó. Khi quân đoàn Cốt Long xuất hiện, cảm xúc của Hạo Nguyệt không chút dao động. Mà khi Vu Yêu Vương lần nữa xuất hiện trước sao sáu cánh bắt đầu ngâm xướng, cảm xúc Hạo Nguyệt dao động kịch liệt.

Bên nào nhẹ bên nào nặng, Long Hạo Thần lập tức ra quyết định chính xác. Trước truyền tống đồng bạn rời đi là vì bảo đảm an toàn cho họ.

Lần nữa bị kéo tới trước mặt Long Hạo Thần, Vu Yêu Vương phát ra tiếng thét chói tai tràn ngập phần nộ. Á tuyệt đối không ngờ rằng Long Hạo Thần làm ra quyết định như vậy, hơn nữa có năng lực thoát khỏi Cốt Long bao vây.

Giờ phút này có ít nhất bốn Cốt Long đuổi theo sau lưng Long Hạo Thần, công kích hắn. Nhưng chú ngữ của Vu Yêu Vương rốt cuộc bị cắt đứt!

*Oành! *

Một vòng sáng tím đen nồng đậm bùng nổ quanh người Long Hạo Thần, cứng rắn tạc nổ kiếm ý của hắn. Lực nổ khủng bố khiến Long Hạo Thần hộc máu. Nhưng hắn cùng lúc hoàn thành phòng ngự Thuần Tường.

Nhật Nguyệt Thần Oa tấm thuẫn lấp lánh ánh vàng bảy sắc tựa như bức tường. Khoảnh khắc kia Nhật Nguyệt Thần Oa tấm thuẫn chẳng những chịu đựng ma pháp của Vu Yêu Vương mà lần lượt chịu đựng bốn lần va chạm của bốn Cốt Long.

Nhờ vào tầng tím vàng trên người và lực phòng ngự cường đại của Nhật Nguyệt Thần Oa tấm thuẫn, Long Hạo Thần cứng rắn chịu đựng. Nhưng lúc này hắn đã rơi vào đường cùng, bị bốn Cốt Long bao vây, lại thêm Vu Yêu Vương có vong linh ma pháp vô cùng cường đại, giờ đây hắn đã không còn đường lui.

Cùng lúc đó, bên dưới vang tiếng rống điên dại.

Hình ảnh quái dị xuất hiện. Đây chính là trên trăm Cốt Long! Sau khi nghe tiếng rống, thân thể chúng chợt ngừng, dù là thân thể Vu Yêu Vương cũng đông cứng.

Trên trời, sao sáu cánh tím to lớn nổ tung, vàng sáng tím khổng lồ chớp mắt khuếch tán, bao trùm cả chiến trường.

Hốc mắt mỗi Cốt Long nhấp nháy ngọn lửa biến càng kịch liệt, cho người cảm giác tùy thời tắt ngấm. Chúng nó liều mạng cuộn thân thể, hết sức bảo hộ Hỏa Hồn của mình. Đừng nói là tấn công, xem tình hình thì bảo vệ bản thân còn khó khăn.

Ánh sáng tím vàng chợt lóe, Long Hạo Thần biến mất giữa vòng vây. Khi hắn lại xuất hiện thì đã ở trên lưng Hạo Nguyệt.

Hạo Nguyệt hóa thân hình rồng, đã tiến hóa xong. Tiếng gầm kia là sáu cái đầu to cùng phát ra. Tiểu Quang, Tiểu Hỏa, Tiểu Thanh, Tiểu Lam, Tiểu Tử, lại thêm Tiểu Hoàng mới sinh ra trên đầu có sừng như nứt ra. Sáu cái đầu bắn ra bốn phía.

Hạo Nguyệt sau khi tiến hóa, toát ra linh lực khoảng cường giả nhân loại cấp tám, nhưng ánh tím từ người nó bộc phát khiến quân đoàn Cốt Long không lơ, thậm chí là Vu Yêu Vương đều thấy sợ hãi.

Sáu đôi mắt lạnh lẽo ngưng tụ trên người Vu Yêu Vương. Vu Yêu Vương lần nữa phát ra tiếng hét chói tai, áo choàng hóa thành khói đen tán loạn lộ ra bản thể.

Dáng người nữ giới hoàn mỹ, thân thể mềm mại lỏa lồ, nhưng lại có đầu lâu. Ả điên cuồng vung vẩy cốt trượng hướng phía dưới. Từng luồng sáng tím đen nồng đậm đánh hướng Hạo Nguyệt.

"Grao!!!" Lần nữa phát ra tiếng gầm, ánh tím nồng đậm lại khuếch tán.

Công kích của Vu Yêu Vương bị ánh tím hóa giải thành mây khói. Hạo Nguyệt vỗ đôi cánh to mang theo Long Hạo Thần bay lên trời, đụng nát từng Cốt Long đang liều mạng bảo vệ Hỏa Hồn. Chớp mắt ánh sáng vàng lấp lánh, nó đã cùng Long Hạo Thần biến mất trong trời đêm.

"Không!!!" Vu Yêu Vương điên cuồng gầm lên.

Ả phản nộ khiến tất cả Cốt Long run bần bật. Nhưng ả vẫn thất bại, trơ mắt nhìn Hạo Nguyệt lại hoàn thành một lần tiến hóa, có được cái đầu thứ sáu.

Ả thất bại không phải vì không đủ mạnh. Đối diện khí thể tím Hạo Nguyệt tỏa ra, ả không thể phát huy ra năm phần sức mạnh, cuối cùng triệu hoán ra quân đoàn Cốt Long là do dốc hết sức chống lại nỗi sợ trong tâm, run rẩy miễn cưỡng thi pháp. Nếu không thì chỉ dựa vào đám Long Hạo Thần sao có thể chặn được Vong Linh Quân Chủ cường đại

này. Dù là ở thế giới của Hạo Nguyệt, tu vi Vu Yêu Vương xếp mấy hạng đầu!

Sau cực độ phần nộ là lạnh giá, nỗi lạnh lẽo khó hình dung lan tràn trong lòng Vu Yêu Vương. Ắ không thể hình dung cảm giác lúc này, chỉ mơ hồ thấy Austin Griffin vô cùng khủng bố năm đó đã trở lại. Trước khi Hạo Nguyệt và Long Hạo Thần rời đi, sáu đôi mắt tím nhìn chăm chăm ả đã khắc sâu vào ký ức. Nỗi sợ hãi phát ra từ sâu trong tâm hồn khiến Vu Yêu Vương làm vỡ áo choàng của mình Nhưng mặc kệ làm gì thì kết quả là ả đã thất bại, còn có một hay hai lần cơ hội nữa không? Chính Vu Yêu Vương cũng không biết. Hạo Nguyệt sáu đầu khí thế cường đại áp chế ả, vậy nếu lần tới muốn phát hiện nó thì phải đợi nó tiến hóa nữa. Nhưng khi nó lại tiến hóa, mình còn có thể ức chế nó được không?

Cảm giác bất lực dần hóa thành sợ hãi tột độ, Vu Yêu Vương lần nữa ngửa đầu phát ra tiếng hét chói tai.

Tháp Vĩnh Hằng.

Khi Long Hạo Thần và Hạo Nguyệt quay trở lại đây, hắn chỉ cảm thấy lưng áo ướt đầm mồ hôi lạnh. Mới rồi một trận chiến thật là quá nguy hiểm. Nếu không có Hạo Nguyệt trợ giúp, hắn chết chắc rồi. Hắn không thể nào bỏ lại Hạo Nguyệt truyền tống về Tháp Vĩnh Hằng. Sinh vật vong linh kia rốt cuộc là thứ gì! Tử Linh ma pháp của ả khác rất xa với Tử Linh Ma Thần Tát Mễ Cơ Nạp, nhưng càng thêm trực tiếp và khủng bố. Đặc biệt cảnh cuối cùng triệu hoán ra trên trăm Cốt Long thật quá rung động. Nếu không có Hạo Nguyệt chắn nhiếp đám Cốt Long, chỉ sợ hắn sớm bị xé xác.

Nhưng nghĩ ngược lại, cường giả vong linh khủng bố như vậy lại sợ Hạo Nguyệt đến thế, thậm chí bị khí thế của nó ức chế sức mạnh, có thể tưởng tượng tổ tiên hoặc kiếp trước của Hạo Nguyệt để lại cho ả ký ức thảm thiết cỡ nào. Hạo Nguyệt, tương lai người rốt cuộc tiến hóa đến mức nào đây?

Nhìn Hạo Nguyệt sáu đầu và toàn thân vảy giáp tựa thủy tinh tím, Long Hạo Thần nhẹ sờ nó. Hạo Nguyệt lập tức đưa tới sáu cái đầu, đặc biệt là Tiểu Hoàng thổ thuộc tính mới sinh ra, dụi dụi vào người hắn.

Trước mặt Long Hạo Thần, Hạo Nguyệt không có uy nghiêm trước kia, vẫn giống như đứa con nít. Nhưng lần này Hạo Nguyệt tiến hóa giúp đỡ Long Hạo Thần rất lớn.

Nội linh lực tăng khoảng ba ngàn, quan trọng hơn là ngoại linh lực biến đổi. Giờ bình tĩnh lại, Long Hạo Thần nghiêm túc cảm nhận, phát hiện trong huyết mạch dường như thêm lực lượng cường đại, loại lực lượng này rất giống với khí thể Hạo Nguyệt, chắc là tầng sáng tím vàng lúc trước xuất hiện trên người hắn. Lực lượng này đang dung hợp với thân thể hắn, dần trở thành một phần ngoại linh lực. Bởi vì quan hệ giữa hắn và Hạo Nguyệt là huyết khế, nên lực lượng đến từ Hạo Nguyệt dung hợp rất nhanh vào người hắn. Theo Long Hạo Thần nhận xét thì không tới mười ngày sẽ hoàn thành cả quá trình dung hợp. Đến lúc đó, ngoại linh lực của hắn có thể tăng mạnh tới đâu thì chính hắn cũng không biết. Chỉ sợ ngoại linh lực tăng đến đơn vị vạn. Càng quan trọng là, phần ngoại linh lực Hạo Nguyệt giúp hắn tăng lên này dường như cùng chung với nội linh lực.

Hạo Nguyệt thân thiết với Long Hạo Thần một phen xong nằm sấp trên mặt đất, thiếp ngủ, hiển nhiên nó đã rất mệt mỏi. Lần này tiến hóa tiêu hao linh lực của nó rất nhiều.

Các bạn Long Hạo Thần không biết hắn và Hạo Nguyệt ở phút cuối trải qua mạo hiểm cỡ nào, dù sao họ bị đưa trở lại hơn mười giây thì Long Hạo Thần cũng cùng Hạo Nguyệt truyền tống về. Họ đâu biết nếu không có Long Hạo Thần thông minh trợ giúp Hạo Nguyệt tranh thủ vài giây cuối ngăn ngủi, ngăn chặn công kích của Vu Yêu Vương rất có thể uy hiếp tới Hạo Nguyệt, chỉ sợ họ không thể trở về được nữa.

Hạo Nguyệt ngủ say, cả đám đi tới bên cạnh Long Hạo Thần. Hàn Vũ có chút lo lắng nói.

"Đoàn trưởng, dường như Hạo Nguyệt tiến hóa ngày càng khó khăn. Mới rồi sinh vật vong linh mạnh đủ sánh bằng ma thần mười hạng đầu, thậm chí là hơn nữa. Lần tới sợ rằng chúng ta sẽ đối mặt kẻ địch càng ghê gớm hơn."

Lâm Hâm nói.

"Bây giờ thời gian Hạo Nguyệt tiến hóa ngày càng dài, nói không chừng lần tới là vài năm sau, đến khi đó chẳng lẽ chúng ta còn chưa có năng lực giúp nó chống cường địch? Đại ca đã là kỳ sĩ cấp tám, vài năm sau không chừng là cấp chín."

Vương Nguyên Nguyên bật cười nói.

"Không ngờ ông thuộc phe lạc quan. Đại ca, Hạo Nguyệt đã tiến hóa xong, chúng ta có nên đi tìm Anh Nhi?"

Long Hạo Thần nhẹ gật đầu, nói.

"Là nên cùng họ hội hợp. Nhưng mấy ngày nay tôi suy nghĩ kỹ càng rồi, quyết định tiếp theo chúng ta đến Vạn Thú Quan có Linh Hồn Thánh Điện, Trấn Nam quan có Mục Sư Thánh Điện thì cố gắng đừng ra tay. Đặc biệt là tôi sẽ không tham gia vào trận chiến với ma tộc nữa."

Nghe hắn nói vậy, các bạn đều ngây ra. Nên biết, họ làm sẵn ma giả, nhiệm vụ căn bản nhất chính là đấu với ma tộc!

Long Hạo Thần nói.

"Lần này tôi bế quan xong lần lượt ở Ngự Long quan, Khu Ma Quan, Gia Lăng quan, Đông Nam Quan đối kháng ma tộc, gần như mỗi tòa quan ải đều có mặt tôi, biểu hiện quá gây chú ý. Tại Ngự Long quan bởi vì Thập Vinh Hạng trọng thương Tử Linh Ma Thần Tát Mễ Cơ Nạp. Tại Khu Ma Quan giúp đỡ ông cố Thánh Nguyệt đánh chết Hỏa Diễm Sư Ma An Lạc Tiên, hơn nữa cùng Thái Nhi đánh chết Thanh Yêu Kỳ Ma Hệ Nhĩ. Tại Gia Lăng quan nhờ vào Quang Chi Cầu Nguyên tạm thời

ngăn siêu cấp cấm chú của Địa Ngục Ma Thần Mã Nhĩ Ba Sĩ Đáo, cho Gia Lăng quan tranh thủ thời gian. Đến đây thì lần nữa giết chết Động Sát Ma Thần Khắc La Tắc Nhĩ."

"Trước sau đã có vài ma thần chết vì tôi. Ma tộc không phải ngu ngốc, mà Kim Tinh Cơ Tòa chiến giáp của tôi quá bắt mắt. Chúng nhất định đã chú ý tới tôi, thậm chí đoán được điều gì rồi. Hơn nữa mỗi lần tôi xuất hiện trên chiến trường, đồng bạn bên người sẽ tăng thêm. Tôi che giấu mặt mày nhưng diện mạo các người thì bị ma tộc thấy hết. Chỉ cần có người thông minh suy xét chút, ma tộc rất dễ dàng đoán được là tôi. Nếu bị Ma Thần Hoàng khẳng định, vậy y rất có thể dẫn theo Nghịch Thiên Ma Long tộc, Nguyệt Ma tộc, Tinh Ma tộc tấn công ào ạt. Đây là điều bây giờ tôi không muốn thấy nhất. Ma tộc sớm muộn gì sẽ phát hiện sự tồn tại của tôi, nhưng tôi hy vọng là ở bên trong ma tộc, vậy sẽ không liên lụy sáu quan ải. Thế nên tiếp theo chúng ta hãy cố gắng đừng ra tay nữa, điều thấp chút, mãi đến khi chúng ta gặp Anh Nhi, Tư Mã rồi lặng lẽ vào biên cảnh ma tộc mới hết sức phát huy."

Nghe Long Hạo Thần phân tích, Trương Phóng Phóng và Hàn Vũ lập tức ủng hộ, những người khác cũng hiểu được. Không sai, hiện tại không phải lúc tỏa sáng. Tuy họ đánh chết mấy ma thần nhưng nói đến thì toàn là đối thủ thứ hạng xếp sau, thực lực không quá khủng bố. Vương Miện Ma Thần chưa trốn thoát sẽ khiến mấy ma thần này tạm thời không xuất hiện. Nhưng chỉ cần Trụ Ma Thần của chúng còn đó, địa vị ma thần này sẽ tiếp tục truyền thừa. Thế nên đối với họ mà nói quan trọng nhất là xâm nhập vào trong ma tộc, cố gắng phá hủy Trụ Ma Thần.

Đến lúc đó, tuy họ ở trong ma tộc sẽ gặp nguy hiểm cực lớn, nhưng bên Liên Minh Thánh Điện sẽ thêm an toàn. Họ chỉ có vài người, ma tộc mạnh cỡ nào, muốn ở trong lãnh thổ mệnh mông tìm kiếm họ không phải chuyện dễ.

Vạn Thú Quan, Linh Hồn Thánh Điện.

Trần Anh Nhi ngậy ngốc đứng đó, ngơ ngác khờ khạo, trên người cô Linh Hồn Thánh Y có một trăm lẻ tám viên linh đan và vô số văn lộ bạc thêu thành đồ án ma thú tỏa ra linh lực nhu hòa dao động.

Ở trước mặt cô ngồi hai người già, một là bà nội cô, Tam Thủy bà bà. Một người khác càng hiếm thấy, chính là điện chủ hiện tại của Linh Hồn Thánh Điện, ông nội Trần Anh Nhi, Thông Linh Giả Trần Hoàn Vũ.

"Sự việc là như vậy đó, Anh Nhi, con hãy nén bi thương. Cơ hội sống sót của hãn rất thấp, rất thấp."

"Không, không đâu. Anh ấy nhất định còn sống, nhất định sống sót!" Trần Anh Nhi đột nhiên thét to, nước mắt không thể kiềm nén chảy dọc xuống gò má. Trong tay cô nắm chặt lá thư, lúc này thân thể cô run bần bật, cảm xúc khó khống chế.

"Không, bà nội! Con phải đi tìm anh ấy!" Trần Anh Nhi đột nhiên ngẩng đầu, trong mắt tỏa tia sáng cực kỳ kiên quyết.

"Bướng bỉnh!" Trần Hoàn Vũ hét lớn một tiếng, khí thế uy nghiêm bỗng chốc chấn nhiếp Trần Anh Nhi. "Con là con nít ba tuổi ư? Con một mình đi tìm hãn sẽ gặp hậu quả gì chẳng lẽ chính con không biết? Khi con kế thừa Linh Hồn Thánh Y, giây phút đó mạng của con đã không thuộc về mình."

Trần Anh Nhi ương bướng nói.

"Con sẽ cưới Linh Hồn Thánh Y ra!"

"Nhảm nhí!!!" Trần Hoàn Vũ đột nhiên đứng dậy, dáng người ông không cao to nhưng có khí thế khó hình dung.

"Trừ việc con là Linh Hồn Thánh Nữ, còn là cháu gái duy nhất của Trần Hoàn Vũ ta. Con có nghĩ tới chúng ta không? Nếu con xảy ra chuyện gì, ta và bà nội con sẽ không phát điên sao?"

Nghe câu này, Trần Anh Nhi rớt cuống mềm xuống, vọt lên vài bước, nhào vào ngực Tam Thủy bà bà khóc lớn.

Nhìn cháu gái khóc rống thất thanh, Trần Hoàn Vũ bất đắc dĩ lắc đầu.

"Con bé này! Tính tình quá bướng bỉnh, rõ ràng thích người ta lại cứ làm bộ không thèm quan tâm, hiện tại chính mình khó chịu."

Tam Thủy bà bà vừa an ủi cháu gái vừa bực mình trừng Trần Hoàn Vũ.

"Ông không biết ngược còn nói như thế? Chẳng không phải giống lão già ông sao? Năm đó ông theo đuổi tôi đến giờ còn nhớ rõ ràng, sĩ diện làm khổ cái thân!"

Điện chủ Linh Hồn Thánh Điện lúc trước còn hùng hổ đối mặt vợ mình thì bó tay, hậm hực ngồi xuống. Suy tư lát sau ông trầm giọng nói.

"Linh Hồn Thánh Điện chúng ta đều là triệu hoán sư, dở nhất là việc tìm kiếm. Anh Nhi, con phải giữ bình tĩnh. Ông nội lập tức báo hướng Thánh Minh, xin Thánh Minh điều động Săn Ma Đoàn đi tìm hắc. Nếu như có thể sẽ tìm mọi cách cứu hắc về."

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 228

Quang Chi Thần Hi

Nghे ông nội nói vậy, Trần Anh Nhi ngẩng đầu, mắt đầm nước nói.

"Nhưng bây giờ Săn Ma Đoàn hoặc là giúp thủ thành hoặc là ở trong ma tộc chiến đấu, làm gì có đủ Săn Ma Đoàn cường đại đi tìm hãn! Hơn nữa ông viết thư cho Thánh Minh, chờ hồi đáp không biết mất bao lâu."

Trần Hoành Vũ cười khỏ nói.

"Vậy chứ làm sao bây giờ? Ông cũng sẽ viết thư cho Khu Ma Quan, xin họ phái một ít thích khách đi. Đây là cách cuối cùng. Trần Anh Nhi, chẳng lẽ chính con không hiểu khả năng hãn sống sót ít ỏi cỡ nào?"

Trần Anh Nhi mím môi, đang lúc cô sắp bật khóc nữa thì bên ngoài truyền đến thanh âm cung kính.

"Điện chủ đại nhân, có Đại Lý Thánh kỵ sĩ trưởng Kỵ Sĩ Thánh Điện xin gặp."

"Đại Lý Thánh kỵ sĩ trưởng?" Tuy Trần Hoành Vũ bởi vì việc của Trần Anh Nhi mà phiền lòng, nhưng nghe đến vài chữ Đại Lý Thánh kỵ sĩ trưởng thì không dám chậm trễ.

Kỵ Sĩ Thánh Điện chính là đứng đầu Lục Đại Thánh Điện. Tuy Đại Lý Thánh kỵ sĩ trưởng thực lực chưa chắc có trong hàng đầu Kỵ Sĩ Thánh Điện, nhưng quyền thế không thua gì mấy vị đứng đầu, thậm chí còn hơn một số phó điện chủ không đủ thực quyền.

"Mau mời!" Trần Hoàng Vũ nói ngay.

Trần Anh Nhi ở một bên không khóc nữa, vội vàng nói với Trần Hoàng Vũ.

"Ông nội, Đại Lý Thánh kỵ sĩ trưởng đến vừa lúc, ông để người ta phái mấy Thánh kỵ sĩ tìm giúp đi."

Trần Hoàng Vũ trầm giọng nói.

"Cháu à, con bình tĩnh chút đi, chẳng lẽ ông nội không sốt ruột sao? Đó cũng là cháu gái rể của ông! Chờ ông gặp Đại Lý Thánh kỵ sĩ trưởng rồi nói tiếp. Không ngờ Kỵ Sĩ Thánh Điện đối Thánh kỵ sĩ trưởng, xem ra Hàn Khiêm sẽ luôn ở lại bên Thánh Minh. Con và bà nội con ở trong phòng chờ chốc lát."

"Dạ." Trần Anh Nhi ngoan ngoãn đáp, dìu bà nội đi tới phòng trong.

Đây là nơi Trần Hoàng Vũ làm việc, cũng là chỗ của ông và Tam Thủy bà bà. Gian phòng rất lớn, bên ngoài là phòng khách lớn, bên trong có phòng ngủ, phòng kín dùng để tu luyện.

Rất nhanh, bên ngoài truyền đến tiếng bước chân leng keng. Thanh âm lúc trước bầm báo lại vang lên.

"Điện chủ đại nhân, Đại Lý Thánh kỵ sĩ trưởng tới rồi."

"Mời vào." Sắc mặt Trần Hoàng Vũ hồi phục như bình thường.

Cùng với tiếng bước chân leng keng, một kỵ sĩ vóc dáng cao lớn mặc Kim Tinh Cơ Tòa chiến giáp từ bên ngoài bước vào.

Trần Hoàng Vũ kinh ngạc nhìn, Đại Lý Thánh kỵ sĩ trưởng này chẳng những mặc nhung trang, thậm chí không tháo xuống mặt nạ. Trong lòng ông có chút không vui. Nơi này không phải chiến trường, chiến cuộc bên Linh Hồn Thánh Điện ổn định, Đại Lý Thánh kỵ sĩ trưởng gặp mình mà còn ăn mặc như vậy thật không đủ lễ độ.

"Đại Lý Thánh kỵ sĩ trưởng Kim Tinh số mười hai Kỵ Sĩ Thánh Điện xin chào Trần điện chủ. Bởi vì có vài điều bất tiện nên không tháo mặt nạ xuống, xin điện chủ tha thứ cho." Thanh âm hùng hồn từ bộ giáp truyền ra.

Tuổi trẻ như vậy? Đây là phản ứng đầu tiên của Trần Hoành Vũ. Không đợi ông mở miệng, trong phòng truyền ra tiếng hô, chính là giọng Trần Anh Nhi. Ngay sau đó một trận gió thơm ngát thổi qua, Trần Anh Nhi mặc Linh Hồn Thánh Y đã như cơn gió vọt ra, Tam Thủy bà bà không kịp ngăn lại.

"Người, người là..." Trần Anh Nhi đi tới trước mặt Kim Tinh Cơ Tòa kỵ sĩ, giọng run run hỏi.

Nhìn cô, Kim Tinh Cơ Tòa kỵ sĩ cũng kích động lạ thường.

"Anh Nhi, Anh Nhi, cô cũng ở đây, thật tốt quá, tôi đỡ phải đi tìm cô!" Nói rồi Kim Tinh Cơ Tòa kỵ sĩ nhắc tay lên tháo xuống mặt nạ, lộ ra khuôn mặt cực kỳ tuổi trẻ tuấn tú, đó chẳng phải là Long Hạo Thần ư?

Trần Anh Nhi và Long Hạo Thần cộng tác vài năm, rất quen thuộc giọng hân, bởi vậy Long Hạo Thần vừa mở miệng là cô biết ngay, thế nên mới vội vàng lao ra khỏi phòng.

"Đại ca..." Tựa như gặp được người thân, kêu ra hai chữ đại ca, Trần Anh Nhi nhào vào ngực Long Hạo Thần khóc ròng.

Trần Hoành Vũ ở một bên nhìn trợn mắt há hốc mồm, hoàn toàn không biết là chuyện gì xảy ra. Dù là điện chủ Linh Hồn Thánh Điện cấp chín Thông Linh Giả trí tuệ hơn người, cũng chẳng hiểu tình hình hiện tại.

Tam Thủy bà bà đi ra tới trước mặt Trần Hoành Vũ, nhìn Long Hạo Thần thì bà giật mình không thua gì Trần Anh Nhi, nhỏ giọng nói bên tai Trần Hoành Vũ.

"Người thanh niên này là Long Hạo Thần! Sao hắn đến đây, còn trở thành Đại Lý Thánh kỵ sĩ trưởng?"

"Long Hạo Thần là ai?" Trần Hoàn Vũ chỉ thấy tên người này quen tai nhưng thoáng chốc không nhớ ra chủ nhân cái tên.

Tam Thủy bà bà biết đến Long Hạo Thần là ở lần thi đấu tuyển chọn Săn Ma Đoàn năm đó. Bây giờ Long Hạo Thần cao lớn hơn trước nhiều, thoát nhìn trưởng thành, diện mạo càng điển trai. Nếu không phải Trần Anh Nhi kêu tiếng đại ca, chưa chắc bà nhận ra.

"Ông thật ngốc, chính là thiếu niên thiên tài Kỵ Sĩ Thánh Điện, đoàn trưởng Săn Ma Đoàn của Anh Nhi! Người phá hủy Trụ Ma Thần của Xà Ma Thần An Độ Ma Li!"

Nghe Tam Thủy bà bà nói vậy Trần Hoàn Vũ mới kịp phản ứng. Thì ra người thanh niên này chính là thiên tài số một trước giờ của Kỵ Sĩ Thánh Điện, con trai quang minh, Long Hạo Thần.

Long Hạo Thần vừa an ủi Trần Anh Nhi vừa áy náy lần nữa hành lễ với hai trưởng bối.

Tam Thủy bà bà tiến lên mỉm cười gật đầu với Long Hạo Thần, lại kéo Trần Anh Nhi khỏi hắn. Tuy Trần Anh Nhi và Long Hạo Thần từng chung đội Săn Ma Đoàn, nhưng trong mắt Tam Thủy bà bà thì cháu gái mình một chút cũng không thua con trai quang minh. Huống chi Trần Anh Nhi có vị hôn phu, quá gần gũi Long Hạo Thần lỡ truyền ra cái gì khó nghe thì không tốt.

"Đại ca, anh cứu hắn đi!" Tuy Trần Anh Nhi bị bà nội kéo ra nhưng nhịn không được nói.

Long Hạo Thần ngậy ra, Tam Thủy bà bà ở một bên đã trách mắng.

"Con bé này, sao không đứng dẫn một chút hả! Đại Lý Thánh kỵ sĩ trưởng là đến gặp ông nội con!"

Trần Anh Nhi tội nghiệp nhìn Long Hạo Thần, nói.

"Đại ca, đợi lát nữa tôi nói chuyện với anh. Anh nhất định phải giúp tôi nghen."

Long Hạo Thần nhìn khuôn mặt cô tràn đầy nước mắt, trong lòng kiềm không được đau xót, không chần chờ gật đầu. Tuy tuổi Trần Anh Nhi lớn hơn hẳn, nhưng lúc mọi người cùng đội hẳn vẫn xem cô như em gái. Trần Anh Nhi tính tình thẳng thắn, dù thực lực yếu nhất nhưng đối mặt nguy hiểm gì cũng không nhút nhát. Đây là lần đầu tiên hẳn thấy cô khóc lóc không để ý hình tượng như thế này.

Trần Hoành Vũ luôn dùng ánh mắt nghi hoặc nhìn Long Hạo Thần, thấy Trần Anh Nhi yên tĩnh lại mới chậm rãi nói.

"Thánh kỵ sĩ trưởng, Anh Nhi thất lễ, xin đừng trách. Người là Thánh kỵ sĩ trưởng mới nhận chức?"

Đương nhiên Long Hạo Thần biết ý của Thông Linh Giả, lập tức lấy ra lệnh bài và lá thư của ông nội.

Trần Hoành Vũ nhìn thư của Long Thiên Ấn xong biểu tình lộ vài phần tiếc nuối, bình thản nói.

"Ta hiểu ý của Thiên Ấn huynh, Thánh kỵ sĩ trưởng có thể trước tiên ở lại chỗ chúng ta."

Long Hạo Thần nói.

"Trần điện chủ, chúng tôi không thể ở lại đây lâu. Sau khi rời đây chúng tôi còn phải tiếp tục đi Mục Sư Thánh Điện hội hợp với đồng bạn cuối cùng."

Mắt Trần Hoành Vũ lóe tia sáng, nói.

"Thánh kỵ sĩ trưởng, có một việc khiến người thất vọng rồi. Nếu đội Săn Ma Đoàn các người đã giải tán thì ta không định để Anh Nhi lại gia

nhập. Con bé sẽ ở lại thánh điện."

"A?" Long Hạo Thần kinh ngạc, Trần Anh Nhi cũng giống thế.

Từ khi Long Hạo Thần xuất quan, lần lượt hội hợp cùng đồng bạn, đây là lần đầu tiên gặp phải tình huống như vậy. Không ngờ Trần Hoàn Vũ không đồng ý cho Trần Anh Nhi trở về đội.

Trần Anh Nhi định mở miệng nhưng bị Tam Thủy bà bà đè lại, thậm chí dùng linh lực chặn khả năng nói của cô. Cô chỉ có thể nóng nảy nhìn ông nội và Long Hạo Thần.

Trần Hoàn Vũ nói.

"Thánh kỵ sĩ trưởng có thể đại biểu Kỵ Sĩ Thánh Điện, ta không giấu giếm. Nội linh lực bẩm sinh của Anh Nhi trên chín mươi, là Linh Hồn Thánh Nữ từ Linh Hồn Thánh Điện chúng ta, cũng là thiên tài thứ nhất kế thừa Linh Hồn Thánh Y của Linh Hồn Thánh Điện. Cho nên con bé nhất định phải ở lại thánh điện, tương lai không xa kế thừa ta, trở thành điện chủ Linh Hồn Thánh Điện đời tiếp theo. Bởi vậy, thân phận con bé khá đặc biệt, không thích hợp trở thành săn ma giả đi mạo hiểm."

Nghे lời của Trần Hoàn Vũ, Long Hạo Thần im lặng. Hắn quay đầu nhìn Trần Anh Nhi, tuy cô bị bà nội kiềm kẹp nhưng ánh mắt sốt ruột nói cho Long Hạo Thần biết rất nhiều điều.

Long Hạo Thần nói.

"Trần điện chủ, có nên nghe ý kiến của Anh Nhi không? Nếu cô ấy không muốn trở thành săn ma giả nữa thì tôi tuyệt đối không miễn cưỡng. Nhưng ngài cũng biết, mỗi đội Săn Ma Đoàn do mỗi chức nghiệp hợp thành, nếu thiếu Anh Nhi thì chúng tôi không phải đội Săn Ma Đoàn hoàn chỉnh."

Trần Hoàn Vũ lạnh lùng nói.

"Rất đơn giản, cường giả tuổi trẻ trong Linh Hồn Thánh Điện ta rất nhiều, tùy Thánh kỵ sĩ trưởng chọn một người. Ta sẽ báo hướng Thánh Minh ngoại lệ cho đội các người đối người."

Ngay cả Tam Thủy bà bà đều nói ông cứng đầu, có thể tưởng tượng tính tình điện chủ Linh Hồn Thánh Điện. Chỉ cần ông quyết định việc gì thì rất ít khi thay đổi.

Long Hạo Thần có chút bất đắc dĩ nhìn Trần Anh Nhi, thấy ánh mắt cô ngày càng nóng vội, đã sốt ruột chảy nước mắt.

"Trần điện chủ, xin ngài suy nghĩ lại. Là điện chủ Linh Hồn Thánh Điện, ngài không có quyền mệnh lệnh sẵn ma giả."

Trần Hoành Vũ trầm mặt.

"Thánh kỵ sĩ trưởng, xin chú ý thân phận. Người còn chưa có tư cách nói lời này với ta. Người có thể đi ra ngoài rồi."

Lệnh đuổi khách. So với điện chủ Ma Pháp Thánh Điện Lý Chính Trực, thái độ Trần điện chủ đối với Long Hạo Thần càng chẳng nể mặt. Đương nhiên nguyên nhân chính yếu trong đó là vì liên quan tới Trần Anh Nhi.

Long Hạo Thần nhú mày.

"Không, ngài sai rồi, ta tin tưởng mình có tư cách đối thoại với ngài. Trừ Thánh kỵ sĩ trưởng ra, ta còn có được Săn Ma Đoàn cấp danh hiệu."

Trần Hoành Vũ ngây ra.

"Người thanh niên, nói lời phải biết dẫn đo, không phải cái gì đều có thể khoác lác. Người mới bao nhiêu tuổi? Tu vi cỡ nào? Nhờ vào cái gì có được Săn Ma Đoàn cấp danh hiệu?"

Danh hiệu trong miệng Long Hạo Thần tất nhiên ý là Săn Ma Đoàn cấp danh hiệu đỉnh cao nhất. Đây chính là quang vinh vô cùng của Săn

Ma Đoàn! Cũng là địa vị tối cao trong Săn Ma Đoàn. Đoàn trưởng Săn Ma Đoàn cấp danh hiệu có đủ tư cách ngồi cùng bàn với điện chủ các thánh điện.

Long Hạo Thần thản nhiên nói.

"Nếu tôi không nhớ lầm thì trong quy định của Liên Minh, có một loại tình huống có thể dưới trong tình trạng tu vi chưa đủ vẫn được cấp danh hiệu. Loại tình huống này là làm ra đủ cống hiến cho Liên Minh."

Trần Hoàn Vũ lạnh lùng nói.

"Ý chỉ việc các người hủy Trụ Ma Thần của Xà Ma Thần An Độ Ma Li? Không sai, công trạng này đích thực có thể cho các người vinh dự như thế. Nhưng hủy Trụ Ma Thần của An Độ Ma Li chỉ là lời nói một phía của các người, tới nay Liên Minh không thể chứng thực. Người tự tiện cho Săn Ma Đoàn mình tăng danh hiệu, có chút kiêu ngạo rồi."

Long Hạo Thần lắc đầu, nói.

"Không, tôi không nói về cống hiến đó. Trong quy định Săn Ma Đoàn không có điều lệ phá hủy Trụ Ma Thần có thể đạt được danh hiệu. Nhưng trong quy định của Săn Ma Đoàn có một điều này. Nếu như một đội Săn Ma Đoàn đánh chết trên ba ma thần, vậy họ có tư cách đạt được danh hiệu."

Trần Hoàn Vũ chấn kinh.

"Người nói, các người đánh chết trên ba ma thần?"

Long Hạo Thần chân phải giẫm mặt đất, ánh sáng vàng di chuyển, trút bỏ Kim Tinh Cơ Tòa chiến giáp trên người, vén lên tay áo lộ lệnh bài công huân.

"Ghi chép của lệnh bài công huân sẽ không giả tạo, Trần điện chủ có thể tìm người kiểm tra thật giả. Chúng tôi lần lượt giết Xà Ma Thần An

Độ Ma Li, Thanh Yêu Kỵ Ma Hệ Nhĩ và Động Sát Ma Thần Khắc La Tắc Nhĩ, hơn nữa một kích cuối cùng đều là do tôi hoàn thành."

Nghe hẳn nói vậy Trần Hoành Vũ biến sắc mặt, Tam Thủy bà bà ở một bên cũng giống ông.

Quá trình đám Long Hạo Thần đánh chết Xà Ma Thần An Độ Ma Li thì hai người có nghe Trần Anh Nhi kể rõ. Không ngờ Long Hạo Thần có thể lần nữa đánh chết hai ma thần.

Đánh chết An Độ Ma Li có thể nói là may mắn, nhưng chẳng lẽ mỗi lần hẳn giết chết ma thần đều cho là may mắn sao?

Hơn nữa Long Hạo Thần không nói sai. Theo quy tắc Săn Ma Đoàn, hiện giờ họ đích thực có đủ tư cách đạt được danh hiệu, còn có thể không cần trải nghiệm đẳng cấp Săn Ma Đoàn nữa, danh hiệu sẽ theo họ mãi mãi. Có thể trở thành đoàn viên Săn Ma Đoàn cấp danh hiệu, quang vinh cao cả này thậm chí còn vượt qua địa vị điện chủ thánh điện.

Dù sao điện chủ thánh điện là người thống trị và chỉ huy, hoặc nên nói là cai quản. Nhưng săn ma giả cấp danh hiệu ở trong Liên Minh Thánh Điện tuyệt đối là anh hùng!

Sắc mặt Trần Hoành Vũ hơi thả lỏng, phản xạ hỏi.

"Vậy hiện tại danh hiệu của các người là gì?"

Long Hạo Thần trầm giọng nói.

"Trước khi rời khỏi Đông Nam Quan tôi đã xin điện chủ Khâu Vĩnh Hạo Chiến Sĩ Thánh Điện làm chứng, chính thức hướng Liên Minh đề ra thỉnh cầu đạt được danh hiệu. Chúng tôi từng ở Khu Ma Quan gặp Săn Ma Đoàn Ma Thần Chi Vãn, các vị trí giả truyền kỳ. Khi đó Trần Cuồng điện chủ từng hỏi tôi có đồng ý sau này kế thừa danh hiệu của họ, tôi đã từ chối. Chỉ đơn thuần giết ma thần không thể đem lại hòa bình và phát

triển cho nhân loại. Khi đó tôi và đồng bạn đã đặt ra danh hiệu tương lai, tên là Quang Chi Thần Hi."

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 229

Đơn Độc Khiêu Chiến

Bạn đang đọc truyện tại Truyện YY - <http://truyenfull.vn> "Quang Chi Thần Hi." Nghe đến bốn chữ này Trần Hoành Vũ rung động, Tam Thủy bà bà trong mắt cũng tràn ngập kinh ngạc. Họ đều nghe ra trong cái tên ẩn chứa ý chí vươn xa.

Nghe bốn chữ này, trong mắt Trần Anh Nhi từ tranh đấu biến bình tĩnh.

Năm đó Long Hạo Thần ở trước mặt Trần Cuồng nói ra danh hiệu Quang Chi Thần Hi, dù là các thành viên Săn Ma Đoàn bọn họ đều chỉ cho rằng đây là mục tiêu xa xôi, thậm chí là ước nguyện mấy trăm năm mới hoàn thành.

Nhưng mới vài năm ngắn ngủi, Long Hạo Thần năm nay chưa đến hai mươi tuổi đã nói cho cô, họ sắp có được danh hiệu Quang Chi Thần Hi. Vinh quang không gì sánh kịp dâng trào trong lòng Trần Anh Nhi. Linh lực màu trắng ngà bỗng phát ra từ người cô. Có thể cảm giác linh lực trong không khí bỗng chấn động một cái, ngay sau đó, chẳng ngờ Trần Anh Nhi đã có thể tự động dậy, sải bước chạy tới bên cạnh Long Hạo Thần.

"Đoàn trưởng, anh nói thật hả? Chúng ta thật có thể được danh hiệu?" Trần Anh Nhi túm lấy cánh tay Long Hạo Thần mạnh lắc lư. Dù cô không quá chú trọng vật chất bên ngoài nhưng làm săn ma giả, Săn Ma Đoàn của mình có được danh hiệu, vinh quang cao cả này dù là Trần Hoành Vũ hay Tam Thủy bà bà đều có chút ghen tỵ.

Nên biết trong lịch sử sáu ngàn năm của nhân loại, Săn Ma Đoàn có thể được danh hiệu không hơn hai mươi đội. Hiện Săn Ma Đoàn cấp danh hiệu chỉ vẹn vẹn có hai đội mà thôi.

Long Hạo Thần mỉm cười nói.

"Tuy thực lực của chúng ta còn kém xa mới xứng với cái tên Săn Ma Đoàn cấp danh hiệu, nhưng chúng ta đích thực đã có danh hiệu của mình."

"Tốt quá, thật là tốt quá! Đoàn trưởng, mặc kệ thế nào tôi cũng phải trở lại đội, tôi phải cùng mọi người chiến đấu! Nhất định!" Nói xong Trần Anh Nhi bỗng xoay người đối mặt Trần Hoành Vũ.

"Ông nội, ông không thể cản con, ông không có quyền lực ngăn cản một săn ma giả trở về đoàn của mình. Ông biết không? Mấy năm qua, có đoàn trưởng dẫn dắt chúng con ra sống vào chết, vì Liên Minh làm ra cống hiến to lớn. Trong đội, bởi vì con không có cách nào thi triển ma pháp triệu hoán mà luôn vướng chân mọi người. Nhưng đồng bạn con chưa từng biểu đạt bất mãn, bất cứ lúc nào họ đều bảo vệ con ở nơi an toàn nhất. Đặc biệt là đoàn trưởng, mỗi khi chúng con gặp phải cường địch, đoàn trưởng luôn đứng trước nhất, chịu đựng công kích cường đại nhất. Mỗi khi đó con chỉ có thể ở phía sau trợ mắt nhìn mọi người liều mạng, không làm được gì. Bây giờ rốt cuộc con đã là một triệu hoán sư chân chính, rốt cuộc có sức mạnh của riêng mình. Lúc này làm sao con có thể rời đội? Sao con có thể ích kỷ như vậy được? Ông nội, không ai có thể ngăn con được, dù là ông cũng không thể. Trừ phi ông giết con, nếu không thì con nhất định phải trở về đội, phải ở cùng các bạn."

Trần Anh Nhi nói mấy lời này tha thiết chân thành, nước mắt lần nữa dâng trào, nhưng cô nói rất dứt khoát không có phần gờ gạc.

Biểu tình Tam Thủy bà bà lộ ra chần chờ. Bà từng là một săn ma giả, đương nhiên hiểu săn ma giả và đồng đội chung đoàn có cảm tình sâu cỡ nào, đó là vô số lần ra sống vào chết bồi dưỡng ra. Tình đồng chí đó nhiều lúc còn quan trọng hơn thân tình gia đình. Giữa họ không biết bao

lần vì cứu đối phương mà dốc hết sức, thậm chí gặp phải nguy hiểm tính mạng. Giờ đây Trần Anh Nhi nói như khóc như than, thoáng chốc khiến tâm bà cũng hỗn loạn, liếc hướng Trần Hoàn Vũ. Tuy Trần Hoàn Vũ sợ vợ nhưng dù sao là điện chủ Linh Hồn Thánh Điện, có cái nhìn đại cục.

Nhìn Long Hạo Thần và cháu gái mặt đầm nước mắt, sắc mặt Trần Hoàn Vũ dần hồi phục bình tĩnh, nghiêm mặt nói với hẳn.

"Thật có lỗi, Thánh kỵ sĩ trưởng, ta rút lại lời đã nói, xin lỗi người vì đã nói ra những lời trong lúc kích động. Chúc mừng người đạt được danh hiệu Quang Chi Thần Hi."

"Nhiều năm nay thánh điện nào trong Lục Đại Thánh Điện, tất cả chức nghiệp giả đều rời xa nhà hy sinh vì mọi người. Không biết bao nhiêu cha mẹ nhìn con mình bước trên chiến trường, cuối cùng đón nhận chỉ có xác họ, thậm chí không có cái xác hoàn chỉnh. Làm điện chủ Linh Hồn Thánh Điện, ta hiểu rõ, Anh Nhi làm sẵn ma giả là quang vinh cỡ nào. Ta vốn không nên ngăn cản con bé. Đúng vậy, trong lòng ta chắc chắn là có chút ích kỷ, ta chỉ có một đứa cháu gái. Nhưng ta tuyệt đối không phải bởi vì sự ích kỷ này mà ngăn cản con bé không cho về đội."

Nói đến đây, Trần Hoàn Vũ chỉ hướng Linh Hồn Thánh Y trên người Trần Anh Nhi.

"Xin Thánh kỵ sĩ trưởng nhìn đi, hiện tại Anh Nhi đang mặc bộ đồ tên là Linh Hồn Thánh Y, chính là thần khí duy nhất của Linh Hồn Thánh Điện chúng ta. Trên thần khí này khảm một trăm lẻ tám viên linh đan. Là một trăm lẻ tám vị Thông Linh Giả cấp chín ngàn năm nay của Linh Hồn Thánh Điện để lại. Thánh Y này có thể nói là hao phí sức lực mấy chục đời Linh Hồn Thánh Điện chúng ta mới rút cuộc hoàn thành. Cái ngày nó hoàn thành tới nay, chân chính có thể mặc nó chỉ mỗi mình Anh Nhi. Bởi vì nội linh lực bẩm sinh của con bé hơn chín mươi, có thể chất Linh Hồn Thánh Nữ. Con bé giống như người, cũng là Thần Quyển Giả."

"Triệu hoán sư không giống như kỵ sĩ các người, triệu hoán sư dù mạnh cỡ nào thì thân thể rất yếu ớt. Linh Hồn Thánh Điện chúng ta không thể không có Anh Nhi. Cho nên, ta không thể để con bé đi mạo hiểm nữa. Cho con bé mười năm thì nhất định sẽ trở thành trụ cột vững chắc của Linh Hồn Thánh Điện. Đến lúc đó, ở trên chiến trường ma tộc con bé sẽ phát huy tác dụng lớn hơn bây giờ nhiều. Vì vậy, làm điện chủ Linh Hồn Thánh Điện, ta nhất định phải ngăn cản con bé quay về đội, hy vọng người có thể hiểu cho."

"Không được, ông nội, ông không thể ngăn con được! Đoàn trưởng mau truyền tống tôi đi thôi! Nếu vậy thì ông nội cũng chưa chắc tìm thấy tôi!" Trần Anh Nhi lắc cánh tay Long Hạo Thần, muốn hắt truyền tống cô đến Tháp Vĩnh Hằng.

Nhưng Long Hạo Thần không làm như vậy, bởi vì hắn có thể hiểu tâm trạng lúc này của Trần Hoành Vũ. Bây giờ Trần Hoành Vũ giống hệt Dương Hạo Hàm và Long Thiên Ấn ông nội lúc hắn mới kết thúc bế quan. Lúc đó Long Hạo Thần thấy rõ họ rồi rằm. Nội linh lực bẩm sinh chín mươi, đối với tòa thánh điện nào đều có ý nghĩa không gì sánh kịp. Ý nghĩa một cường giả kinh khủng, thậm chí là có thể đối đầu với Ma Thần Hoàng, sắp sinh ra. Có cường giả như vậy dẫn dắt, dù là tòa thánh điện nào đều sẽ cực kỳ thịnh vượng. Làm điện chủ, Trần Hoành Vũ muốn giữ lại Trần Anh Nhi không có gì đáng trách.

Hơn nữa Trần Hoành Vũ nói không sai, dù nói cỡ nào thì Trần Anh Nhi là một triệu hoán sư, hắn và Thái Nhi cũng là Thần Quyển Giả nhưng năng lực sinh tồn mạnh hơn cô nhiều. Đặc biệt là hắn, có Tháp Vĩnh Hằng, tùy thời truyền tống đến không gian khác tránh kẻ địch đuổi bắt. Thế nên cuối cùng Long Thiên Ấn, Thánh Nguyệt mới yên tâm cho họ dựng lại đoàn.

"Anh Nhi, đừng gấp gáp."

Long Hạo Thần vỗ vai Trần Anh Nhi, thế này cô mới yên tĩnh, nhưng ánh mắt nhìn ông nội đầy cảnh giác, điều này khiến Trần Hoành Vũ thấy

chán nản. Nhưng trong lòng ông thầm lấy làm lạ, người thanh niên Long Hạo Thần coi như có bản lĩnh. Tính tình cháu gái thế nào thì ông hiểu rất rõ, tính cách bướng bỉnh của Trần Anh Nhi cực kỳ giống ông, nếu không thật sự khâm phục thì sao có thể ngoan ngoãn nghe lời như vậy. Ít nhất ở bên mình, cháu gái bảo bối này không dễ nói chuyện.

"Trần điện chủ, tôi rất hiểu nỗi lo lắng của ngài. Nhưng Anh Nhi là một phần đội chúng tôi, chúng tôi cần cô ấy. Tôi có thể bảo đảm với ngài cố gắng hết sức bảo vệ an toàn cho cô ấy. Làm đoàn trưởng, bảo vệ mỗi một đồng bạn là trách nhiệm, tôi sẽ cố hết sức làm được điều này. Chỉ cần tôi còn sống thì sẽ không để kẻ địch tổn thương cô ấy."

Trần Hoàn Vũ trầm mặt.

"Nói vậy là người cho rằng mình đã đủ thực lực?"

Long Hạo Thần nói.

"Trần điện chủ, đội chúng tôi là một chỉnh thể, ít nhất trong Săn Ma Đoàn cùng cấp tôi dám nói năng lực sinh tồn của chúng tôi mạnh nhất. Năm đó tiền bối Trần Cuồng từng đưa chúng tôi một trang bị cấp sử thi, tên là Linh Hồn Xiềng Xích. Chắc ngài đã từng nghe Anh Nhi nói, Linh Hồn Xiềng Xích có năng lực cùng chung sinh mệnh. Chính là nói, tôi và đồng bạn rất khó bị kẻ địch đánh lén giết chết, mỗi người chúng tôi đều sẽ chia sẻ tổn thương cho đồng bạn. Không chỉ thế, đội chúng tôi hiện nay các thành viên đều có trang bị trên cấp truyền kỳ. Trước mắt có hai thần khí, trang bị cấp sử thi có bốn cái, đây là chưa tính toán Linh Hồn Thánh Y của Trần Anh Nhi. Về mặt bảo vệ mình thì tôi rất có lòng tin." Hắn nói hai thần khí đương nhiên là Nhật Nguyệt Thần Oa tẩm thuẩn và Lưỡi Hái Tử Thần của Thái Nhi. Bốn trang bị cấp sử thi là Linh Hồn Xiềng Xích, Giai Diệu Vĩnh Hằng, Quang Minh Nữ Thần Vịnh Thán, Lam Vũ, Quang Phù Dung.

Tháp Vĩnh Hằng không nằm trong phạm vi tính toán của Long Hạo Thần. Bởi vì ngoài truyền tống ra, hắn không muốn mượn bất cứ lực

lượng nào của nó. Giai Diệu Vĩnh Hằng cũng chỉ bị hấn xem như trang bị truyền tống cấp sử thi mà thôi.

Hai thần khí, bốn trang bị cấp sử thi? Cơ mặt Trần Hoàn Vũ co giật. Trang bị siêu cấp biến thành không đáng tiền từ hồi nào? Họ mới bao nhiêu tuổi chứ?

Thoáng chốc Trần Hoàn Vũ không biết làm sao để tiếp tục phản bác Long Hạo Thần.

Tam Thủy bà bà nhìn ra chồng chần chờ, nói tiếp.

"Vũ khí tốt cuộc chỉ là vật ngoài thân. Chỉ cần bản thân đủ mạnh mới là bảo vệ chính mình tốt nhất. Bây giờ tuy Anh Nhi đã đột phá cấp bảy nhưng năng lực còn kém rất nhiều. Long đoàn trưởng, không bằng như vậy đi. Chúng ta có thể cho phép Anh Nhi trở lại đội các người, nhưng các người phải bảo đảm trong thời gian nhất định không tiến vào ma tộc chấp hành nhiệm vụ, tốt nhất là ở lại Vạn Thú Quan tham gia thánh chiến, cũng là cống hiến cho Liên Minh."

"Không được." Không đợi Long Hạo Thần nói xong Trần Anh Nhi đã dứt khoát từ chối. "Bà nội, chúng con đã là Săn Ma Đoàn cấp danh hiệu, các người không có quyền lực ngăn cản. Con nhất định phải đi cùng đại ca, chúng con nhất định phải cùng nhau chấp hành nhiệm vụ."

Mắt Trần Hoàn Vũ lóe sáng, trầm giọng nói.

"Được, con muốn đi cũng được, nhưng các người phải dùng thực lực chứng minh với ta năng lực tự bảo vệ mình."

Trần Anh Nhi ngây ra, cô không ngờ ông nội đồng ý nhanh như vậy.

"Làm sao chứng minh?"

Trần Hoàn Vũ trầm giọng nói.

"Chỉ cần con và các bạn mình có thể đánh bại ta, ta sẽ thừa nhận năng lực tự bảo vệ bản thân của các người."

"Điều này là không có khả năng." Trần Anh Nhi lập tức hiểu ra, ông nội đây là đi đường vòng!

Mặt ngoài đồng ý nhưng dùng cách khác làm khó họ. Trần Hoành Vũ cũng là một trong các cường giả uy tín lâu năm của Liên Minh Thánh Điện, Thông Linh Giả bậc ba cường đại, nội linh lực cao tới ba mươi vạn.

Đương nhiên đối với triệu hoán sư mà nói, linh lực không phải nhân tố tuyệt đối quyết định thực lực. Bởi vì triệu hoán sư quan trọng nhất là triệu hoán vật, linh lực là thứ cần thiết để kéo dài mà thôi. Thế nên trong Linh Hồn Thánh Điện, cường giả cấp chín nhiều nhất trong Lục Đại Thánh Điện, nhưng thực lực tổng thể lại không mạnh nhất. Bình thường triệu hoán sư tu luyện trừ ma pháp triệu hoán ra thì là linh lực, không có kỹ năng khác. Chuyên tâm tu linh lực thì đương nhiên ở mặt này mạnh hơn rất nhiều.

Nói đơn giản, Trần Hoành Vũ linh lực ba mươi vạn nếu đối đầu với Long Thiên Ấn hai mươi mấy vạn linh lực thì thua là cái chắc. Nhưng nếu ở trên chiến trường đối mặt kẻ địch ngàn vạn, tác dụng của Trần Hoành Vũ lớn hơn Long Thiên Ấn nhiều.

Trần Hoành Vũ tức giận nói.

"Nếu đã vậy thì đừng nhắc tới chuyện rời đi nữa. Trong lòng con tính toán cái gì sao ta không biết? Để con về đội, con sẽ lập tức cùng họ đi cứu Dương Văn Chiêu."

Dương Văn Chiêu? Long Hạo Thần nghe tên này thì lòng máy động. Đợt thi đấu tuyển chọn Săn Ma Đoàn hắc và Dương Văn Chiêu, Đoạn Ưc được tiếng là ba hy vọng tuổi trẻ của Kỵ Sĩ Thánh Điện. Đã lâu rồi hắc không gặp Dương Văn Chiêu, mà gã chẳng những là vị hôn phu của

Trần Anh Nhi, còn là cháu của Dương Hạo Hàm, điện chủ Kỵ Sĩ Thánh Điện, Phòng Ngự và Thống Trù Thần Ẩn kỵ sĩ.

"Anh Nhi, có chuyện gì? Dương Văn Chiêu làm sao vậy?" Long Hạo Thần vội vàng hỏi Trần Anh Nhi.

Hắn vừa hỏi, hốc mắt Trần Anh Nhi lại đỏ rực.

"Anh ta, anh ta bị ma tộc bắt, sinh tử không rõ."

Thì ra Dương Văn Chiêu, Đoạn Ưc dẫn dắt hai đội Săn Ma Đoàn, sau khi bắt đầu thánh chiến xâm nhập lãnh địa ma tộc tiến hành chiến đấu hậu phương.

Trong Săn Ma Đoàn đời mới nhất, thứ hạng của họ ở hàng đầu, nói tổng thể thì tổ chức đoàn viên không kém đám Long Hạo Thần trước kia. Trải qua rèn luyện không ngừng chiến đấu với ma tộc, đã có bước tiến cực lớn. Lại thêm Dương Văn Chiêu, Đoạn Ưc là người thông minh, cẩn thận, năng lực chỉ huy giỏi, cho đến nay vẫn thuận lợi trong lãnh địa ma tộc, hoàn thành không ít nhiệm vụ khó khăn.

Theo thời gian trôi qua, năng lực thực chiến tăng cao, hai đội Săn Ma Đoàn tiếp bước đám Long Hạo Thần trở thành Săn Ma Đoàn cấp suất.

Tuy con đường khác nhau nhưng bốn Săn Ma Đoàn lấy Long Hạo Thần, Lục Hi, Dương Văn Chiêu, Đoạn Ưc làm đoàn trưởng bây giờ đều là cấp suất trở lên. Thời gian thành lập Săn Ma Đoàn không tới năm năm, trong lịch sử Săn Ma Đoàn không thể không nói là kỳ tích.

Nhưng hai đội Săn Ma Đoàn có Dương Văn Chiêu, Đoạn Ưc thống lĩnh vẫn là xảy ra chuyện.

Thánh chiến đã hai năm, họ luôn chiến đấu trong lãnh địa ma tộc, gần như mỗi năm chỉ trở về Liên Minh một lần để bổ sung. Không lâu trước đó họ ở trong lãnh địa ma tộc chặn giết đội ngũ vận chuyển lương thực của ma tộc. Vốn kế hoạch rất kỹ càng, chiến thuật cẩn thận, nhưng

nhiệm vụ không sai sót này gặp phải trắc trở. Nguyên nhân rất đơn giản, họ xui xẻo đụng trúng một ma thần.

Nói đến thì việc này có liên quan Long Hạo Thần. Bọn họ gặp phải ma thần này là chuẩn bị lên tiền tuyến, sau đó vòng qua bên Khu Ma Quan tiếp viện.

Trong đại quân ma tộc trú đóng vài quan ải của nhân loại, tám ma thần ngoài Khu Ma Quan là thực lực yếu nhất. Thống soái chẳng qua là Tình Ma Thần Tây Địch mà thôi. Lúc đó Long Hạo Thần ở Khu Ma Quan, lần lượt giúp Khu Ma Quan giết hai ma thần, chính Tây Địch cũng bị thương không nhẹ. Dưới tình huống như vậy, tất nhiên ma tộc rất chú trọng Khu Ma Quan, lập tức phái một ma thần theo đội vận lương bổ sung lực lượng ma tộc bên Khu Ma Quan.

Thứ hạng ma thần này khá cao, nằm trong hai mươi bốn thứ hạng, là cường giả ma tộc đẳng cấp cao.

Kết quả hai Săn Ma Đoàn có Dương Văn Chiêu, Đoạn Ưc thống lĩnh chạm phải tường đing. Tuy ma thần này không mang theo Trụ Ma Thần nhưng thực lực vượt xa họ. Kết quả cuối cùng thật bi thảm, hai đội Săn Ma Đoàn gần như diệt toàn quân. Dương Văn Chiêu, Đoạn Ưc trọng thương bị bắt, duy nhất còn sống sót trốn về chỉ có thích khách trong đội Đoạn Ưc, gã trở về báo tin.

Địa điểm xảy ra việc cách Vạn Thú Quan rất gần. Khi thích khách truyền về tin tức thì cũng vì trọng thương hết thuốc cứu chữa, đã chết.

Trần Anh Nhi biết được tin này thì sao không nóng nảy chứ? Bỗng chốc cô luống cuống tay chân. Tin tức này mới nhận được ngay hôm qua. Vốn Trần Hoành Vũ, Tam Thủy bà bà không định cho Trần Anh Nhi biết, nhưng trùng hợp bị cô phát hiện.

Nghe Trần Anh Nhi kể xong, sắc mặt Long Hạo Thần biến cực kỳ khó coi. Trước không nói mọi người cùng là Săn Ma Đoàn, đối với Kỵ Sĩ Thánh Điện thì Dương Văn Chiêu, Đoạn Ưc là nhân tài hiếm có! Tương

lai rất có thể là kỵ sĩ thiên tài trùng kích Thần Ẩn kỵ sĩ. Bọn họ bị bắt, nhìn từ góc độ nào Long Hạo Thần đều phải đi cứu viện. Dù thực lực hiện giờ của họ chưa chắc thành công, nhưng hẳn nhất định phải thử xem. Long Hạo Thần luôn nhớ rõ sự quan tâm của Dương Hạo Hàm với mình, nếu không có điện chủ Kỵ Sĩ Thánh Điện ủng hộ, có lẽ trước khi bắt đầu thánh chiến thì hẳn rất có thể đã bị Liên Minh đưa đến trước mặt Ma Thần Hoàng.

Hít sâu, Long Hạo Thần nhìn Trần Hoàn Vũ, trầm giọng nói.

"Tiền bối, tôi đồng ý đề nghị mới rồi của ngài. Tôi và đồng bạn sẽ khiêu chiến với ngài. Nhưng tôi hy vọng ngài thả lỏng điều kiện một chút. Đối mặt hậu bối chúng tôi, ít nhất ngài có thể không dùng trang bị được không?"

Trần Hoàn Vũ không ngờ Long Hạo Thần sau khi suy nghĩ, lập tức đồng ý thử thách rõ ràng khi dễ người ta, bỗng chốc không còn đường vớt vát. Nhưng trong lòng ông cũng dâng lên sự khen ngợi Long Hạo Thần. Thanh niên này quyết định mang đoàn đội khiêu chiến với mình, nghĩa là hẳn đã quyết tâm đi cứu Dương Văn Chiêu, Đoạn Ưc.

Nếu không có cháu gái mình gia nhập trong đó, Trần Hoàn Vũ mong có một đội Săn Ma Đoàn cường đại làm như vậy. Nhưng liên quan đến cháu gái, sao ông chịu để Trần Anh Nhi mạo hiểm? Tuy nhiên, lời đã thốt ra giờ ông muốn rút lại là không thể nào. Làm điện chủ một điện sao ăn ngang nói ngược được?

"Tốt, ta sẽ không dùng trang bị tiếp nhận khiêu chiến của các người. Thời gian tùy các người chọn, ở trong sân đấu thú của Linh Hồn Thánh Điện ta."

Long Hạo Thần nhẹ gật đầu, nói.

"Trần điện chủ, chúng tôi và Anh Nhi đã lâu không gặp, xin ngài cho phép được cùng Anh Nhi gặp gỡ, cũng tiện cho sắp đặt chiến thuật."

"Ừm, có thể. Nhưng nếu các người muốn cứ thế rời khỏi Vạn Thú Quan, vậy các người sẽ bị Linh Hồn Thánh Điện ta vĩnh viễn xếp vào hạng người không được chào đón. Cùng lúc đó, ta sẽ phát động lực lượng thánh điện ngăn cản các người."

Long Hạo Thần nói.

"Ngài yên tâm, tuyệt đối không xảy ra tình trạng như vậy."

Nói xong hân hưởng Trần Hoàn Vũ hành lễ kỵ sĩ tiêu chuẩn, sau đó đeo lên mặt nạ, dẫn Trần Anh Nhi cùng đi ra ngoài.

"Đại ca, tôi..." Mới ra cửa Trần Anh Nhi lập tức kéo tay Long Hạo Thần, trăm mối cảm xúc ngổn ngang, kiềm không được lại bật khóc.

Long Hạo Thần sờ đầu cô.

"Cô bé ngốc, khóc cái gì, chẳng lẽ lúc trước chúng ta nhận nhiệm vụ nhẹ nhàng lắm sao? Dù không vì cô thì nếu tôi biết Dương Văn Chiêu, Đoạn Ưc bị kẻ địch bắt đi nhất định sẽ dốc sức cứu ra họ. Cô trước tiên ổn định cảm xúc đã, chúng ta nghỉ ngơi chốc lát sẵn sàng đón thử thách của ông cô. Cô quen thuộc Trần điện chủ nhất, còn cần cô nói cho mọi người."

"Ừa, ừa." Trần Anh Nhi gật đầu lia lịa.

Không biết vì sao, từ khi Long Hạo Thần đến, nỗi bất an và nóng nảy trong lòng cô giảm bớt nhiều. Đây là thói quen thành lập lúc trước ở cùng Long Hạo Thần. Dường như chỉ cần có đoàn trưởng thì mọi vấn đề không thành vấn đề. Cảm giác an toàn này hình thành trong khoảng thời gian rất dài, đã cắm sâu trong lòng Trần Anh Nhi.

Long Hạo Thần mang cô cùng đi chỗ Linh Hồn Thánh Điện sắp xếp cho họ nghỉ ngơi. Gặp lại đồng bạn đương nhiên là một mảnh xuân宵. Đặc biệt giữa Trần Anh Nhi và Vương Nguyên Nguyên, họ vốn là chị

em tốt, bạn bè tốt. Lần nữa gặp mặt, hưng phấn hét một tiếng chói tai, khiến cảm xúc mọi người đều hào hứng.

Vui sướng trùng phùng rất nhanh bị hiện thực phai nhạt, cảm xúc bình tĩnh lại, Trần Anh Nhi kể lại chuyện đã xảy ra.

Nghe cô kể xong ánh mắt mọi người cùng rơi trên thân Long Hạo Thần, chờ đợi hần quyết định.

Long Hạo Thần nói.

"Chúng ta nhất định phải vượt qua cửa Trần điện chủ, nếu không ông ấy sẽ không cho chúng ta mang Anh Nhi đi. Hàn Vũ, làm phiên anh đi một chuyến. Anh cười Tinh Vương đi Trấn Nam quan mang về Tư Mã, tập trung toàn bộ lực lượng của chúng ta thì mới có cơ may thắng trận này."

Hàn Vũ gật đầu, nói.

"Được rồi, tôi đi ngay."

Long Hạo Thần dẫn y ra đất trống bên ngoài, triệu hoán Tinh Vương, dặn dò vài câu xong Hàn Vũ cười Tinh Vương lập tức bay hướng phương nam.

Từ Vạn Thú Quan đến Trấn Nam quan không xa lắm. Tư Mã Tiên luôn là chủ lực trong đội, qua hai năm rèn luyện thì tu vi chắc chắn tăng lên nhiều. Có thêm gã, Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi hoàn thành hội hợp các thành viên, thực lực cũng đạt đến trạng thái cao nhất.

Trước đây bảy người họ luôn phối hợp với nhau. Nếu thiếu Tư Mã thì thực lực tổng thể sẽ yếu đi, không thành sĩ khí.

Vốn tốc độ nhanh nhất nên là Thái Nhi, nhưng sau khi nàng mất trí nhớ, Long Hạo Thần không yên tâm để nàng đi tìm Tư Mã Tiên. Hàn Vũ ổn trọng, tốc độ bay của Tinh Vương cũng không tệ, y đi là thích hợp

nhất. Trở về để Tinh Vương chở cả hai, cùng là quang thuộc tính, họ có thể dùng linh lực giúp Tinh Vương tăng tốc.

Hàn Vũ đi rồi, Long Hạo Thần trở về phòng trực tiếp nói với Trần Anh Nhi.

"Anh Nhi, hãy nói năng lực hiện tại của cô và các loại năng lực của ông cô đi. Biết người biết ta mới có thể trăm trận trăm thắng."

Trần Anh Nhi có chút lo lắng nhìn Long Hạo Thần.

"Đại ca, chúng ta thật có cơ hội sao? Ông nội quá mạnh, chỉ sợ..."

Long Hạo Thần cười to nói.

"Hãy tự tin với chính mình. Thực lực hiện tại của chúng ta không yếu! Hơn nữa chỉ có đối đầu với cường giả trình độ càng cao thì chúng ta mới càng tăng lớn sức mạnh. Tuy chênh lệch giữa chúng ta và Trần điện chủ rất lớn, nhưng tôi tin chỉ cần chúng ta dốc sức phát huy hết sức mạnh, Trần điện chủ sẽ không thật sự làm khó không cho đi."

Mắt Trần Anh Nhi sáng ngời.

"Đúng rồi, dù gì ông nội là trưởng bối, nếu chúng ta có thể ngăn cản ông trong thời gian ngắn liên tục tấn công, không chừng ông nội sẽ mềm lòng."

Lâm Hâm ở một bên cười hì hì nói.

"Anh Nhi, nói trước nha, đợi lúc bắt đầu thử thách cô phải dùng ngôn ngữ ép ông ấy không dùng linh vực. Chỉ cần không có linh vực thì chúng ta nhất định có ưu thế đầu một phen. Tôi nói cho cô biết, đại ca ở trong tình huống đấu đơn đã xử lý Động Sát Ma Thần Khắc La Tắc Nhĩ xếp hạng bốn mươi chín. Lúc trước chúng tôi còn nhờ vào cách liên thể tăng linh giúp Hạo Nguyệt tiến hóa đối kháng một vong linh cường giả, linh lực tuyệt đối hơn hai mươi vạn. Ông nội cô không dùng trang bị mà muốn thắng chúng tôi thì không dễ đâu."

Trần Anh Nhi ngậy ra.

"Nói vậy là, đại ca thật sự là Thánh kỵ sĩ trưởng?"

Vương Nguyên Nguyên bật cười.

"Đương nhiên là thật. Cô cho rằng đoàn trưởng đang khoác lác hả? Đây chính là Đại Lý Thánh kỵ sĩ trưởng Kỵ Sĩ Thánh Điện chính thức ban chức. Tôi cho rằng không vài năm nữa thì đại ca có thể trở thành Thần Ấn kỵ sĩ."

Long Hạo Thần cười khổ nói.

"Cô đừng quá lạc quan, Trần điện chủ có kinh nghiệm chiến đấu phong phú, mạnh hơn bất cứ đối thủ nào chúng ta từng gặp. Khi chúng ta đối mặt ma tộc, ít nhất quang thuộc tính của tôi có thể khắc chế hắc ám thuộc tính của chúng. Mà đối diện sinh vật vong linh ở thế giới Hạo Nguyệt thì khí thể của nó khắc chế chúng. Nhưng bên Trần điện chủ thì chúng ta không có ưu thế như vậy."

"Ai nói không có? Có tôi!" Trần Anh Nhi đột nhiên xen vào, đặc ý nói.

"Cô? Triệu hoán sư không biết triệu hoán chẳng lẽ hiện tại biến thành đáng tin rồi?" Lâm Hâm kinh ngạc nói.

Trần Anh Nhi bực mình bảo.

"Có được ca đừng quá đặc ý, có bản lĩnh chúng ta đấu đơn, lão nương chắc chắn đánh cho ông không tìm ra cái nào nam cái nào bắc luôn, tin hay không?"

Nói rồi cô còn hướng Lâm Hâm vung nắm tay nhỏ nhắn. Cánh tay gầy nhỏ của cô thật không có sức thuyết phục, khiến mọi người bật cười.

Người duy nhất không cười là Long Hạo Thần, hắc gật đầu nói.

"Tốt lắm, Anh Nhi, nếu thật có thể thì cô tìm một sân đấu thử so tài với Lâm Hâm xem."

"A? Thật sự so tài!? Đại ca, thế này không tốt đâu. Lỡ tôi đem Mạch Đâu biến thành heo sữa quay thì Anh Nhi sẽ đau lòng lắm à." Lâm Hâm cười hì hì nói.

Long Hạo Thần liếc y, nói.

"Đừng quá đặc ý. Hai năm không gặp, anh tăng tu vi thì chẳng lẽ Anh Nhi sẽ không? Anh Nhi, có thể tìm được sân đấu thích hợp không?"

Mắt Trần Anh Nhi lấp lóe tia sáng, có chút xấu xa liếc Lâm Hâm một cái, gật gù nói.

"Đương nhiên có thể tìm được. Có được ca, đợi lát nữa bốn cô nương cho ông biết sự lợi hại."

Lâm Hâm cuộn mình trên ghế nệm làm động tác run bần bật, còn run giọng nói.

"Tôi sợ quá, sợ quá hà. Người đẹp Anh Nhi không đáng tin, quên nói cô biết, bốn ma pháp sư hiện tại đã học được ma pháp công kích, không chỉ biết có hỏa chú thuật thôi nha."

Trần Anh Nhi ngây ra.

"Anh biết ma pháp công kích? Không phải năm đó anh thề là không học ư?"

Lâm Hâm từ trên ghế nhảy lên.

"Đó là một lúc, không phải cả đời. Đi thôi, đi nào. Để tôi xem coi hai năm nay cô rốt cuộc tiến bộ cỡ nào. Heo con Mạch Đâu chắc có thể biến thành ma thú cấp tám rồi, thậm chí là cấp chín? Không thành vấn đề, đều không phải đối thủ của ca."

Trần Anh Nhi bĩu môi.

"Sự thật hơn tài hùng biện, hôm nay bốn cô nương không đánh ông thành đầu heo thì theo họ ông!"

Lâm Hâm nhếch môi cười.

"Vậy Dương Văn Chiêu của cô làm sao đây? Sau này chúng ta cứu hẩn về lại phát hiện bà xã theo họ người ta, chắc hẩn sẽ đau lòng lắm!"

"Ông!!!" Trần Anh Nhi hăm hừ không ra tiếng, nhưng lúc này tâm tình cô là tốt nhất từ hai năm nay. Rốt cuộc cùng đồng bạn một chỗ! Loại cảm giác này thật là tốt.

Lấy thân phận của Trần Anh Nhi tại Linh Hồn Thánh Điện kiểm một sân thi đấu thì cực kỳ đơn giản. Cô dẫn mọi người tới một cái sân khá rộng ở đằng sau Linh Hồn Thánh Điện, nói tình hình với người quản lý xong lập tức trưng dụng.

Đám Long Hạo Thần xem kịch vui, Trần Anh Nhi và Lâm Hâm cùng đi vào sân.

Hai năm không gặp, heo con Mạch Đâu của Trần Anh Nhi rõ ràng biến hóa nhiều. Vốn thân thể hơn mét không lớn lên ngược lại thu nhỏ khoảng một phần ba, nhưng nó cho mọi người cảm giác rất lạ. Da heo con biến thành giống thạch lựu, cho người cảm giác trong suốt. Đặc biệt là đôi mắt kia, con mắt nhỏ xíu tựa bảo thạch sáng ngời. Trên người nó không phát ra khí thế mạnh mẽ, nhưng ở bên cạnh Trần Anh Nhi thì tựa như một phần thân thể cô, có cảm giác phối hợp rất đặc biệt.

Lâm Hâm vừa đi hướng bên kia sân vừa nói.

"Anh Nhi, có cần ca cho mười phút ngâm xương? Ai, thật không nỡ biến Mạch Đâu thành heo quay." Nói xong y còn xoa bóp thân hình mũm mĩm của Mạch Đâu, vẻ mặt cười xấu xa nhéo mõng nhỏ.

Mạch Đâu phẫn nộ kêu hai tiếng, lập tức nhảy vào ngực Trần Anh Nhi.

"Mạch Đâu đừng giận, lát nữa chúng ta dạy cho hắc tử một bài học." Lúc này Trần Anh Nhi đã bình tĩnh lại, không bị hành vi vô sỉ của Lâm Hâm chọc tức. Ánh mắt cô nhìn y hơi quái, tựa như vị nữ vương cầm roi da nhìn nô lệ bị cột vào cây.

Rất nhanh, hai người kéo giãn khoảng cách. Long Hạo Thần đứng ở khán đài phương xa, lớn tiếng nói.

"Các người cẩn thận chút, đừng tổn thương đối phương! Bắt đầu!!!"

Long Hạo Thần vừa nói xong, phía xa khí thế của Lâm Hâm lập tức hoàn toàn biến đổi. Oanh một tiếng, ngọn lửa xanh đậm chọt dâng lên quanh người y. Vốn ánh mắt tràn đầy trêu cợt biến lãnh liệt. Chiến đấu với ma tộc, không ngừng giết chóc khiến y tích lũy nhiều sát ý. Chỉ cần vừa tiến vào trạng thái chiến đấu là y như biến đổi thành người khác.

Giơ cao Hỏa Tinh pháp trượng, y không hề có ý nương tay. Nâng lên pháp trượng, sáu đoàn hỏa cầu xanh bay hướng Trần Anh Nhi.

Nói đến thì triệu hoán sư cùng cấp rất khó thành đối thủ của ma pháp sư. Bởi vì triệu hoán ma pháp của triệu hoán sư thời gian ngâm xương dài hơn ma pháp công kích của ma pháp sư nhiều. Thế nên trước đó Lâm Hâm mới nói cho Trần Anh Nhi thời gian ngâm xương ma pháp.

Lâm Hâm tự tin là rất có lý. Vốn Tâm Diễm Hỏa Diễm của y mạnh hơn ma pháp sư hỏa hệ nhiều, còn có lực khống chế ma pháp cường đại và năng lực thuận phát. Một chuỗi sáu hỏa cầu bay ra lập tức tán trên không trung, từ sáu phương hướng mang theo cái đuôi lửa xanh chói mắt bao vây Trần Anh Nhi.

Lấy lực khống chế ma pháp của Lâm Hâm, y có tự tin lúc Trần Anh Nhi ngăn cản không được sẽ dừng lại ma pháp. Kinh nghiệm của y đích thực phong phú, ma pháp sư càng mạnh thì càng không dễ dàng sử dụng

ma pháp cường đại. Bởi vì chẳng những tiêu hao rất lớn, thời gian ngâm xương dài, cũng có nhiều tính không xác định. Nằm giữ chiến trường trong lòng bàn tay mới là mục tiêu của ma pháp sư cường đại.

Đối diện thế công của Lâm Hâm, Trần Anh Nhi tựa như không thềm nhìn, đứng nguyên tại chỗ, tay phải nhẹ điểm hướng heo con Mạch Đâu. Bỗng chốc luồng sáng trắng ngà kỳ lạ bắn ra khỏi ngón tay cô rơi trên người Mạch Đâu.

Ánh sáng trắng ngà này vặn vẹo kỳ lạ, khi tiếp xúc với Mạch Đâu thì thân thể nó bỗng nhiên biến lớn, hóa thành con gấu to trắng tinh đứng lên.

"Grao!!!" Ngửa đầu rống một tiếng, vầng sáng màu băng lam bùng phát từ người nó. Quang hoàn sắc băng lam bỗng lan tỏa bao trùm lấy nó và Trần Anh Nhi.

Trần Anh Nhi lật tay lại, xuất hiện quả cầu thủy tinh cô thường dùng, thanh âm ngâm xương chú ngữ theo đó vang lên.

Phụp phụp phụp phụp

Một chuỗi tiếng nổ, sáu đoàn lửa xanh nổ tung trên mặt băng chụp. Băng chụp xuất hiện nhiều vết nứt, nhưng khi con gấu rống lần nữa thì lại biến vững chắc.

"Như vậy đã nghĩ chặn công kích của tôi? Quá ngây thơ rồi." Lâm Hâm hừ một tiếng, cũng ngâm xương chú ngữ.

Công kích mới rồi chỉ là dò xét, y muốn xem thử Trần Anh Nhi làm sao ngăn chặn. Nhưng khiến y rất tò mò là lần này Mạch Đâu biến thân không cần ăn ma tinh. Đường như Trần Anh Nhi giao cho nó năng lực gì đó. Hơn nữa xem Trần Anh Nhi khí thế ung dung khiến Lâm Hâm thấy áp lực.

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 230

Thực Lực Của Linh Hồn Thánh Nữ

Bạn đang đọc truyện tại Truyện FULL - [www. Truyện FULL](http://www.TruyệnFULL.com)

Ngay lúc này, từng cửa ánh sáng mở ra sau lưng Trần Anh Nhi. Mỗi một cửa ánh sáng đều cao năm mét, rộng ba mét. Cánh cửa hoa lệ lấp lánh ánh sáng kỳ lạ. Tổng cộng sáu cánh cửa thành hình cung sau lưng Trần Anh Nhi.

Thân thể Trần Anh Nhi chậm rãi bay lên khỏi mặt đất. Một trăm lẻ tám viên linh đan trên Linh Hồn Thánh Y tỏa vầng sáng trắng ngà, khiến Trần Anh Nhi vốn đã rất đẹp nay tựa như tiên nữ. Linh lực cường đại bỗng tỏa ra từ người cô. Khí thế uy nhiếp khủng bố khiến cả sân đấu biến nặng nề.

Quả nhiên có chút thú vị! Lâm Hâm cũng giật mình, nhưng chú ngữ ngâm xướng không chậm chút nào, đã hoàn thành.

Hỏa Tinh pháp trượng chỉ hướng trước, một đoàn lửa xanh ngưng tụ bắn ra, lần nữa bay hướng Trần Anh Nhi. Sau khi ngọn lửa bay ra, hình ảnh kỳ lạ xuất hiện. Không ngờ nó ở trên không trung dần thành hình, biến thành một bàn tay to.

So với đám hỏa cầu trước đó, ánh sáng bàn tay lửa này không mạnh lắm, thậm chí không có ngọn lửa bập bùng cháy, nhưng bản thân nó hiện màu xanh đậm. Bay đến màn sáng do con gấu biến thành, bàn tay to bỗng khép lại, hóa thành nắm tay đánh một đấm vào mặt băng chụp.

*Oành! * một tiếng, băng chụp vỡ, hóa thành vô số mảnh vụn bay tứ tung. Tay lửa lại mở ra, lần này hướng tới con gấu do Mạch Đâu biến thành.

Mạch Đâu lại hét lớn, thân hình cao to bỗng nhào lên, linh lực băng thuộc tính nồng đậm bùng nổ, tựa như gió lốc quét hướng tay lửa.

Lúc này hiện ra lực khổng lồ chế siêu mạnh đối với ma pháp của Lâm Hâm. Chỉ thấy bàn tay lửa ở trên không trung lung lay đột nhiên đè xuống, sau đó vươn ra ngón giữa đâm hướng Mạch Đâu trong bão tuyết.

Trên khán đài, Vương Nguyên Nguyên cau kinh nói.

"Có được ca tên xấu xa, khi dễ cả Mạch Đâu!"

Long Hạo Thần mỉm cười nói.

"Đừng gấp, ai khi dễ ai còn chưa chắc. Áo choàng xinh đẹp trên người Anh Nhi không phải dễ ngắm. Thần khí duy nhất của Linh Hồn Thánh Điện không phải dễ đối phó."

Mạch Đâu từng rèn luyện trong Tháp Vĩnh Hằng, bàn tay lửa ép xuống thì thân thể con gấu bỗng làm động tác lật sang bên, sau đó thân hình tăng vọt, không ngờ biến thân lần thứ hai.

Lần này Mạch Đâu vẫn biến thành ma pháp băng thuộc tính, Băng Tuyết Địa Long. Cái đuôi thô to quét ra mạnh đập vào tay lửa.

Băng Tuyết Địa Long có thể nói là loài hiếm nhất trong Địa Long, bản thân là ma thú cấp tám. Vua Băng Tuyết Địa Long mạnh nhất thậm chí là ma thú cấp chín. Nhưng chúng nó rốt cuộc không phải rồng thật sự, cho nên không thể tiến hóa đến cấp mười.

Lúc này Mạch Đâu biến thành Băng Tuyết Địa Long dài hơn mười mét, cái đuôi như cái chùy, cú quét cực kỳ uy lực. Đây rõ ràng đã tới tiêu chuẩn ma thú cấp chín. Lúc trước Lâm Hâm đoán không sai, hiện giờ biến hóa cực hạn của Mạch Đâu là có thể đạt đến ma thú cấp chín.

Bàn tay lửa lần nữa bị chặn, công kích của Lâm Hâm đã bắt đầu. Ma pháp triệu hoán của Trần Anh Nhi khiến y cảm nhận uy hiếp cực lớn, nhất định không cho cô hoàn thành chú ngữ này.

Bởi vậy sau tay lửa là từng đoàn bạo liệt hỏa cầu ngưng tụ nổi gót bay ra, tựa như lúc trên chiến trường thẳng hướng Mạch Đâu.

Mạch Đâu cũng rất mạnh. Lâm Hâm khống chế ma pháp giỏi, thì Mạch Đâu ngăn cản cực siêu, thân thể khổng lồ của Băng Tuyết Địa Long có nó khống chế cực kỳ nhanh nhẹn.

Băng khắc hỏa. Tuy Tâm Diễm Hỏa Diễm của Lâm Hâm rất mạnh, nhưng gặp phải băng thì vẫn hơi bị khắc chế. Lại thêm linh lực của Mạch Đâu dường như vô cùng tận, thân thể chẳng những vạm vỡ còn không ngừng phóng ra ma pháp băng hệ quấy nhiễu Lâm Hâm công kích.

Thấy Mạch Đâu nhảy lên hụp xuống chặn hết ma pháp công kích của mình, mắt Lâm Hâm tràn ngập kinh ngạc. Mạch Đâu có năng lực kháng cự rất cao, hơn nữa nắm giữ vị trí ma pháp của y rất tốt. Y định khống chế hỏa cầu từ phương xa vòng qua thì kinh ngạc phát hiện, vài cửa ánh sáng tựa như chướng ngại tự nhiên chặn lại, hỏa cầu của y vừa tới gần liền dập tắt.

Đây chắc không phải là Sinh Linh Môn bản tăng cường đâu? Tim Lâm Hâm đập mạnh. Sinh Linh Môn chính là ma pháp của triệu hoán sư cấp bảy, nhưng cùng lúc triệu hoán ra sáu Sinh Linh Môn thì y chưa từng nghe nói qua. Mới rồi tuy Lâm Hâm trêu đùa Trần Anh Nhi nhưng y rất nhạy bén, tu vi Trần Anh Nhi đã đột phá cấp bảy, chính là nói cô có năng lực khống chế Sinh Linh Môn.

Không hay rồi! Lâm Hâm có chút chần chờ, không phải y sợ mình thua mà dưới tình huống như vậy, nếu y không phát động một ít ma pháp mạnh chỉ sợ khó thể cắt đứt ma pháp của Trần Anh Nhi. Nhưng dùng ma pháp mạnh thì sẽ tổn thương cô! Đừng nhìn y đấu võ mồm với Trần Anh Nhi, nhưng sao có thể vì thắng lợi mà tổn thương đồng bạn?

Lâm Hâm ở bên này do dự, bên kia Trần Anh Nhi đã hoàn thành chú ngữ.

Khi thang âm cuối cùng tạm dừng, chớp mắt một tầng sáng trắng ngà kỳ lạ phát ra từ người cô. Trần Anh Nhi nhắm mắt, chậm rãi giờ thủy tinh cầu lên đỉnh đầu.

Sáu cánh cửa ánh sáng cùng phát ra ánh sáng chói lòa, mỗi một cửa đều khác nhau.

Đỏ, lam, vàng chanh, thanh, vàng, đen. Không ngờ là màu của sáu nguyên tố.

Ngay sau đó, từng tiếng gầm vang lên trong cánh cửa, ma thú Trần Anh Nhi triệu hoán bắt đầu xuất hiện.

Khi ma pháp mới hoàn thành, dù là đám Long Hạo Thần quan sát trận chiến hay Lâm Hâm đều lập tức nhận ra đó không phải là Sinh Linh Môn.

Sinh Linh Môn là thuộc tính tự nhiên, dù có thể khống chế ma pháp này cũng chỉ khống chế được ma thú triệu hoán cùng bậc, không thể khống chế số lượng và thuộc tính ma thú, hoàn toàn nhờ vào tu vi bản thân quyết định.

Nhưng Trần Anh Nhi triệu hoán sáu cánh cửa này hiển nhiên đã định trước thuộc tính ma thú triệu hoán. Vậy nên nó không phải Sinh Linh Môn, chỉ là một ma pháp giống thế mà thôi.

Từ mỗi một cánh cửa chỉ đi ra một ma thú, nhưng khi chúng đi ra hết thì Lâm Hâm hít ngậm khí lạnh, suýt nữa hô lên ba chữ "tôi chịu thua".

Hình dạng sáu ma thú đều giống nhau, là địa long. Thân thể mỗi ba con có thể so với Băng Tuyết Địa Long mà Mạch Đâu huyền hóa ra, hơn nữa chúng nó đại biểu cho sáu thuộc tính.

Sáu địa long này thật sự tồn tại trong hiện thực sao? Dù có địa long cùng thuộc tính nhưng hình dạng không thể nào giống hệt nhau. Chính là nói sáu địa long này do Trần Anh Nhi dựa vào ma pháp triệu hoán sáng tạo ra.

Lâm Hâm là ma pháp sư, đương nhiên trước đó y từng nghe nói, cảnh giới cao nhất của triệu hoán sư là triệu hoán ra ma thú mình tưởng tượng, do đó phát huy trình độ cao nhất.

Giờ phút này, dường như Trần Anh Nhi đã hoàn thành ma pháp giống thế. Xem khí thể sáu địa long này chắc cỡ ma thú cấp tám, so sánh với ma thú đỉnh cấp tám lúc trước Mạch Đâu huyền hóa ra thì kém xa. Chúng nó chỉ tương đương với thực lực cường giả cấp bảy.

Nhưng chính Lâm Hâm cũng là cấp bảy! Tuy y tự hỏi lòng mình mạnh hơn cấp bảy bình thường nhiều, nhưng đối mặt sáu ma pháp cấp bảy có đủ thuộc tính sáu nguyên tố, y muốn thắng lợi thì rất xa vời. Hơn nữa càng khiến y rung động là sáu địa long mới xuất hiện lập tức bày trận, chia nhau chiếm sáu chỗ hợp thành đồ án sao sáu cánh ma pháp màu xanh.

Chúng nó định làm gì? Liên hợp thi pháp?

Trần Anh Nhi không ngâm xướng chú ngữ tiếp, cô ở giữa không trung mặt tràn đầy nụ cười xấu xa nhìn Lâm Hâm.

Thân hình chợt lóe, Trần Anh Nhi đã ngồi lên đầu một con địa long, giờ cao quá cầu thủy tinh, thì thào ngâm xướng câu gì đó. Chỉ thấy sáu địa long cùng ngửa đầu phun ra hơi thở thuộc tính, sáu luồng sáng tập trung vào cầu thủy tinh hội tụ thành lồng chụm xanh.

Lâm Hâm ở phương xa hét thảm.

"Anh Nhi, cùng là người một nhà, đừng đánh mặt!"

Ngay lúc đó, một luồng sáng sáu màu từ cầu thủy tinh của Trần Anh Nhi bắn ra. Lâm Hâm phản xạ phóng ra bạo liệt hỏa cầu định ngăn cản, nhưng hỏa cầu mới đụng phải ánh sáng sáu màu lập tức bị phân giải, thậm chí không có cả hiệu quả nổ tạc. Luồng sáng sáu sắc rơi vào người Lâm Hâm.

Nếu không phải khẳng định Trần Anh Nhi không tổn thương Lâm Hâm, Long Hạo Thần nhất định trước tiên ngăn cản tiếp tục so tài.

Trong ánh sáng sáu sắc, hình dạng Lâm Hâm biến quái dị. Toàn thân lấp lóe ánh sáng sáu màu, không nhìn thấy làn da nữa mà chỉ có sáu sắc màu không ngừng dao động. Thân thể đông cứng tại đó như pho tượng điêu khắc.

"Trở về đi." Trần Anh Nhi vẫy tay. Thế này sáu địa long mới gục gặc trở về cánh cửa của mình. Cửa ánh sáng khép kín, ma pháp kết thúc.

Trần Anh Nhi hướng Mạch Đâu bữu môi.

"Mới rồi hãn ta khi dễ mi thế nào thì đáp trả lại đi."

Mạch Đâu nhếch miệng cười, thân thể lại biến hóa, lần này thành ma thú giống như chuột túi nhảy nhảy tới trước mặt Lâm Hâm.

Chuột túi giỏi nhất là cái gì? Quyền kích. Kết quả là ai đó lúc trước còn cực kỳ vênh váo giờ biến thê thảm.

Nhưng Mạch Đâu vẫn nể mặt Lâm Hâm, tuy đánh y năm phút đồng hồ lại thật sự không đánh mặt. Tuy nhiên, nó đúng là hoàn thành lời Trần Anh Nhi đã từng nói, đánh y thành đầu heo.

"Ui da, đau chết mất. Tôi không phục, không phục!" Ánh sáng sáu màu trên người Lâm Hâm kéo dài tới mười phút mới dần tán đi. Vừa hồi phục năng lực hành động thì y rất không cam lòng gào lên.

Trần Anh Nhi hừ một tiếng.

"Không phục thì tới nữa, bốn cô nương chuyên trị các loại không phục."

Long Hạo Thần cười to nói.

"Được rồi, đủ rồi, hai người đừng đấu miệng nữa. Lâm Hâm đích thực đã thua, nhưng Anh Nhi, trước đó anh ta sợ làm bị thương cô nên không sử dụng kỹ năng mạnh nhất, nếu không thì cô cũng hơi bị nguy hiểm đấy. Ma pháp triệu hoán mới này chắc là cô tự nghĩ ra? Tôi chưa từng nghe nói qua."

Trần Anh Nhi đắc ý nói.

"Đúng vậy! Tôi tự sáng chế, linh cảm đến từ Hỗn Loạn Nguyên Tố Bác Ly của Hạo Nguyệt. Tôi không thể sử dụng ma pháp kiểu đó nhưng nghĩ rằng, có thể nhờ vào triệu hoán thú hoàn thành ma pháp tổ hợp không? Tôi thí nghiệm rất nhiều lần, rốt cuộc thành công. Mới rồi mấy con địa long là nhóm vật thí nghiệm đầu tiên. Chúng nó là do ma tinh sáng tạo ra, khi tôi cần thì tùy thời triệu hoán chúng. Thời gian ngâm xướng khá dài là bởi vì tôi sáng tạo ra địa long sẽ tiến hóa. Khuyết điểm của chúng là không có nhiều bản năng chiến đấu, nhưng tôi luyện chế chúng thành vật triệu hoán giống con rối. Tựa như Mạch Đâu, thực lực tôi tăng lên thì chúng sẽ không ngừng tiến hóa."

Trần Anh Nhi nói đơn giản nhưng mọi người nghe cô nói thì cực kỳ chấn kinh. Đây chính là địa long sáu nguyên tố thuộc tính, sáng tạo ra ma pháp triệu hoán nhờ vào ma tinh, có thể tưởng tượng sự khó khăn đó. Chính là nói, Trần Anh Nhi không chỉ có thể triệu hoán ma thú mà còn có thể sáng tạo nó.

"Người ta là Linh Hồn Thánh Nữ mà, đây là năng lực đặc biệt sau khi tôi trở thành Thần Quyến Giả, Ban Linh Hồn. Chỉ cần tôi muốn, thậm chí có thể trao linh hồn cho đất đá, chẳng qua số lượng Ban Linh Hồn có hạn chế. Thi triển cần tiêu hao lực lượng linh hồn bản thân tôi, nên không thể dùng quá nhiều lần. Chỗ tốt là triệu hoán thú bị tôi giao linh hồn sẽ theo tu vi tôi tiến bộ mà tiến hóa."

Nghe cô giải thích mọi người đều hơi sững sờ. Năng lực Linh Hồn Thánh Nữ của Trần Anh Nhi hơi khó hiểu, nhưng nghĩ kỹ thì lại khiến người biến sắc kinh sợ.

Sáng tạo ma thú, hơn nữa giao cho tiềm năng tiến hóa. Có lẽ lúc mới bắt đầu thì tác dụng không rõ ràng, nhưng khi tu vi Trần Anh Nhi tăng lên, ma thú cô sáng tạo sẽ biến ngày càng hùng mạnh. Đợi sau này cô đến cấp chín thì chẳng phải đã có một đám ma thú cường đại không cần tiêu hao linh lực triệu hoán liền có thể sử dụng?

Hơn nữa bởi vì bản thân ma thú là do Trần Anh Nhi sáng tạo, nên độ phù hợp và khống chế của cô với chúng hơn xa triệu hoán thú bình thường. Ma thú cùng loài sáu thuộc tính, ma pháp hỗn hợp, Trần Anh Nhi là Linh Hồn Thánh Nữ không thể nghi ngờ vượt trên triệu hoán sư bình thường rất xa rất xa.

Long Hạo Thần trầm ngâm một lát, nói.

"Anh Nhi, tôi có thể hiểu rằng năng lực Linh Hồn Thánh Nữ của cô tương đương với có thêm một đám bốn mệnh triệu hoán thú?"

Trần Anh Nhi cười hì hì.

"Tựa tựa thế. Thời gian tôi thức tỉnh còn ngắn, hiện giờ chưa quen tay sử dụng năng lực này. Dùng Ban Linh Hồn tối đa chỉ khống chế sáu ma thú này."

Long Hạo Thần nói.

"Khi cô triệu hoán chúng thì tốc độ ngâm xương hơi chậm, nếu có thể giải quyết vấn đề này thì càng tốt. Còn nữa, nếu chúng chết trận thì sao? Cô có thể làm chúng sống lại không? Nếu sống lại thì chúng nó còn có thể tiếp tục tiến hóa mà không phải làm lại từ đầu?"

Long Hạo Thần hỏi mấy vấn đề thật là đánh trúng điểm yếu. Năng lực của Trần Anh Nhi tuy mạnh nhưng nếu bị mấy thứ nêu ra hạn chế,

lúc chiến đấu muốn phát huy tác dụng thì cần rất nhiều điều kiện mới làm được.

Trần Anh Nhi ngẫm nghĩ, nói.

"Thời gian ngâm xương không là vấn đề, tôi có cách rút ngắn thời gian. Hơn nữa tôi chỉ mới sáng tạo ra mấy con rồng nhỏ, độ phù hợp còn cần hoàn thiện. Khi chúng nó tiến hóa và tăng độ phù hợp với tôi, tốc độ ngâm xương sẽ giảm nhiều. Chờ sau này tôi đủ mạnh, muốn triệu hoán chúng sẽ giống như triệu hoán Mạch Đâu. Nhưng chúng nó đích thực không thể chết, nếu chết rồi vậy nỗ lực trước đó đều uổng phí, chỉ có thể làm lại từ đầu. Đương nhiên sinh vật có tôi Ban Linh Hồn, dù có phải chính tôi sáng tạo ra hay không, sau khi giao cho năng lực thì sẽ liên quan đến sức mạnh của tôi. Chính là nói, tôi càng mạnh thì thực lực ma thú được Ban Linh Hồn càng mạnh!"

Long Hạo Thần mỉm cười nói.

"Vậy cô phải cố gắng thật nhiều. Tôi cảm thấy năng lực của cô rất có tiềm lực phát triển, tương lai tác dụng sẽ nhiều hơn trước mắt."

Trần Anh Nhi có chút đặc ý nói.

"Đó là đương nhiên, người ta phải là thành viên hữu dụng trong Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi chúng ta!"

Long Hạo Thần nói.

"Nếu đến sân đấu này thì chúng ta thử luyện tập chiến thuật đi, ngày mai càng sẵn sàng nhận thử thách của ông nội cô."

Tuy trong đội đồng bạn tuyệt đối tin tưởng nhau, còn có ăn ý đã nuôi dưỡng từ lâu. Nhưng qua hai năm rèn luyện, thực lực mọi người tăng cao khác nhau, còn có Trương Phóng Phóng tham gia, cần dung hợp lẫn nhau mới phát huy sức hợp tác mạnh nhất.

"Ừa." Trần Anh Nhi gạt đầu, nụ cười đặc ý cũng thu lại, một tia buồn bã xẹt qua đáy mắt cô.

Long Hạo Thần quan sát nhạy bén, thấy thế liền an ủi.

"Đừng lo lắng, người tốt sống lâu, họ sẽ không có chuyện gì."

Trần Anh Nhi bĩu môi.

"Nhưng họ bị bắt lâu như vậy, thật sẽ không xảy ra việc gì?"

Long Hạo Thần tiến lại gần, nói.

"Chẳng phải cô luôn bài xích Dương Văn Chiêu? Sao anh ta bị bắt thì cô còn lo hơn bất cứ ai?"

Kỳ lạ là Trần Anh Nhi không phản bác hẳn, ngẩng đầu lên, nhìn hướng phương xa, lẩm bẩm.

"Lúc còn rất nhỏ thì tôi đã quen anh ấy. Anh ta lớn hơn tôi vài tuổi. Khi đó chúng tôi sinh hoạt trong Thánh thành, bình thường hay chạm mặt. Tôi kêu anh ta là anh Văn Chiêu, anh ấy gọi tôi là Anh Nhi. Ngoài thời gian tu luyện, anh ấy luôn dẫn tôi đi chơi, ăn đồ ngon. Nếu ai dám ăn hiếp tôi thì anh ấy sẽ khi dễ lại, đánh đối phương thành đầu heo. Tốt với tôi còn hơn anh ruột. Khi đó tôi còn nhỏ, đã nói, anh Văn Chiêu, sau này lớn lên em sẽ gả cho anh. Anh ấy nói: được, vậy anh chờ em lớn."

"Ai biết lời con nít bị người lớn nghe được, ông nội anh Văn Chiêu liền hướng ông nội tôi cầu hôn, ông nội tôi vui mừng đồng ý, mới ra hôn sự này."

"Sau đó tuổi càng lớn, thời gian tu luyện tăng nhiều, cơ hội gặp mặt ngày càng ít. Anh ấy biến càng trầm ổn, mạnh mẽ. Tôi thì bởi vì nguyên nhân bản thân mà không thể dùng được dù chỉ một ma pháp triệu hoán. Khi đó ông nội không nói tôi biết bí mật Linh Hồn Thánh Nữ, tôi luôn cho rằng mình không thể trở thành triệu hoán sư cường đại, đặc biệt tự ti."

"Có lần anh ấy dẫn tôi ra ngoài chơi, đụng phải mấy tên Chiến Sĩ Thánh Điện ăn nói lỗ mãng. Khi đó cấp bậc chúng tôi thấp, anh Văn Chiêu tuy mạnh nhưng vẫn không đánh lại mấy thanh niên lớn hơn chúng tôi nhiều, cuối cùng anh ấy bị đánh một trận. Khi đó tôi trông thấy sâu trong mắt anh ấy sự không phục. Lúc ấy tôi còn nhỏ, đã nói rằng, anh Văn Chiêu đừng buồn, chờ em lớn lên sẽ bảo vệ anh."

"Lúc đó anh ta ngoái đầu lại, dùng ánh mắt rất kỳ lạ nhìn tôi, sự khinh thường đó tôi vĩnh viễn không quên. Tôi hỏi anh ấy, vì sao anh nhìn em như thế? Anh ấy nói, em không thể nào bảo vệ anh, chỉ có anh bảo vệ em. Tuy hôm nay anh thua nhưng sau này nhất định sẽ không."

"Tôi hỏi anh ấy, vì sao tôi không thể bảo vệ anh ta? Anh ấy chỉ cười không nói. Lần đó làm tôi rất, rất là đau lòng. Có lẽ các người cảm thấy cái này không là gì, nhưng với tôi là đả kích cực kỳ nặng nề. Anh ấy là người thân với tôi nhất trừ người nhà ra, là người quan tâm tôi nhất, khi đó lại là lúc tôi tự ti nhất. Sự khinh thường và cười nhạo không nói đâm sâu vào lòng tôi, từ đó về sau tôi không thêm để ý anh ấy nữa."

Nghe Trần Anh Nhi kể, mọi người kinh ngạc cũng càng đau lòng cô. Làm cháu gái của điện chủ Linh Hồn Thánh Điện mà không thể dùng được một ma pháp triệu hoán, có thể tưởng tượng Trần Anh Nhi chịu đựng áp lực lớn cỡ nào. Có lẽ Dương Văn Chiêu không làm gì sai nặng nề, không có ác ý. Nhưng trong tình huống đó, thời điểm đó, hành vi của gã tạo thành thương tổn rất lớn với Trần Anh Nhi.

Lâm Hâm nói.

"Tự tôn bị tổn thương? Nếu cô đã không để ý anh ta vậy sao bây giờ sốt ruột vậy?"

Trần Anh Nhi bực mình nói.

"Ông tưởng ai cũng như ông không tim không phổi? Tôi không để ý anh ấy không có nghĩa là trong lòng không có ảnh. Tôi luôn chú ý tình

hình anh ta, hơn nữa thề rằng trừ phi có ngày tôi thắng được anh, nếu không sẽ không lấy anh ấy, để anh ấy cứ chờ đến tóc bạc luôn, hừ hừ!"

Lâm Hâm run lấy bầy.

"Phụ nữ tức giận thật đáng sợ. Nhưng tôi cho rằng hiện giờ chưa chắc hẳn đánh thắng được cô."

Trần Anh Nhi đỏ vành mắt, mếu máo nói.

"Nhưng bây giờ tôi thậm chí không biết anh ấy có còn sống không. Đánh thắng hay không có gì khác nhau?"

Vương Nguyên Nguyên nói.

"Cô bé ngốc, cô thật bướng bỉnh. Chỉ vì việc nhỏ vậy mà ghi hận lâu thế, khó trách cô luôn phớt lờ hẳn ta, thậm chí không muốn gia nhập vào Săn Ma Đoàn của hẳn. Cô thật cứng đầu! Yên tâm đi, chúng tôi sẽ dốc hết sức tìm được hẳn, giúp cô hoàn thành tâm nguyện đánh bại hẳn."

Trần Anh Nhi ghen ngào nói.

"Tôi...hiện giờ tôi không muốn đánh bại anh ấy. Chỉ cần anh ấy còn sống thì tôi sẽ tha thứ, không hận anh ấy nữa. Nhưng hiện giờ tôi không biết anh ấy có còn sống hay không."

Long Hạo Thần trầm ngâm một lát sau, nói.

"Anh Nhi, bên Vạn Thú Quan có người của Nguyệt Dạ thương đoàn không?"

Nghe hẳn hỏi vậy, mắt Trần Anh Nhi chợt sáng ngời.

"Đúng rồi! Chúng ta có thể tìm họ hỏi thăm manh mối. Có Nguyệt Dạ thương đoàn, hiện họ là thương nhân du ly lớn nhất, tôi tìm họ ngay!"
Nói rồi cô định chạy đi.

Long Hạo Thần vội vàng kéo cô lại.

"Anh Nhi, đừng nóng nảy. Vậy đi, chúng ta đơn giản diễn luyện chiến thuật rồi tôi cùng cô đi Nguyệt Dạ thương đoàn một chuyến. Có lệnh bài Nguyệt Dạ đưa tôi chắc sẽ được họ giúp đỡ. Ít ra chúng ta phải nói trước tình trạng hiện tại của Dương Văn Chiêu, Đoạn Ưc rồi mới hành động được. Cùng lúc đó, trong thời gian chờ tin thì thông qua thử thách của ông nội cô. Đúng rồi, trước khi cô và Lâm Hâm so tài đường như có nói cô có cách khắc chế lĩnh vực của ông cô?"

Trần Anh Nhi gật đầu, nói.

"Lĩnh vực triệu hoán sư chúng tôi gần như toàn là vì tăng phúc cho triệu hoán thú. Triệu hoán sư cao cấp đều có bốn mệnh triệu hoán thú của mình. Thế nên lĩnh vực tăng phúc hoặc là nghiêng về tăng mạnh thực lực bốn mệnh triệu hoán thú, hoặc tăng phúc cho toàn thể triệu hoán thú. Lĩnh vực của ông nội tôi nghiêng về cách trước, chủ yếu tăng phúc cho bốn mệnh triệu hoán thú. Ban Linh Hồn của tôi còn có cách sử dụng khác, có tác dụng lên ma thú đối địch, sẽ trong thời gian ngắn sinh ra hiệu quả cực kỳ suy yếu, để tôi tiện thu phục. Thực lực ông nội mạnh hơn tôi rất nhiều, coi như nhờ vào Linh Hồn Thánh Y thì tôi cũng không thể nào suy yếu bốn mệnh triệu hoán thú của ông nhiều lắm, nhưng có thể triệt tiêu phần nhiều lĩnh vực tăng phúc."

Long Hạo Thần cảm thán nói.

"Thì ra là thế, năng lực Linh Hồn Thánh Nữ của cô thật thực dụng."

Trần Anh Nhi nói.

"Triệu hoán sư chúng tôi tôn thờ là Thần Thú. Trong truyền thuyết cấp bậc Thần Thú không bằng Thần Nguyên Tố, vậy nên rất khó chân chính giáng thần tích. Linh Hồn Thánh Nữ là người dẫn đường ma thú do Thần Thú sai xuống trần gian. Thế nên năng lực cơ bản của Linh Hồn Thánh Nữ đều liên quan đến ma thú. Lấy tu vi hiện tại của chúng ta thì tăng phúc rất rõ ràng, nhưng nếu tu vi càng mạnh, tăng phúc sẽ không rõ như bây giờ."

Vương Nguyên Nguyên tò mò hỏi.

"Anh Nhi, bốn mệnh triệu hoán thú của ông nội cô rốt cuộc là gì? Hiện giờ tôi cảm thấy có tiểu phản đồ như cô ở đây, chúng ta có cơ hội lớn chiến thắng!"

Trần Anh Nhi hừ một tiếng, nói.

"Đâu dễ dàng như vậy. Ông nội chính là người hiểu rõ ma thú nhất đương thời, là Thông Linh Giả, tôi chưa từng thấy cực hạn của ông. Các người thử tưởng tượng, từ khi bắt đầu thánh chiến đến nay, thời gian lâu như vậy mà Vạn Thú Quan chúng tôi phòng thủ vững chắc, chúng tôi triệu hoán ra ma thú còn nhiều hơn cả ma tộc. Bên ngoài tám ma thần đều không thể ép ông nội sử dụng lực lượng mạnh nhất. Chúng ta muốn thắng ông nội thật là rất khó, chỉ có thể cố gắng kéo dài thời gian. Khuyết điểm lớn nhất của triệu hoán sư chúng tôi là yếu về mặt kích giết chết. Chỉ cần kéo dài đủ thời gian, chứng minh với ông nội chúng ta có đủ thực lực là được. Tôi sẽ cố gắng bám chặt bốn mệnh triệu hoán thú của ông nội. Tinh Tuyền tỷ tỷ rất thích tôi, nhất định không nỡ nặng tay."

"Tinh Tuyền tỷ tỷ?" Lâm Hâm nghi ngờ hỏi. "Triệu hoán thú của ông nội cô chắc không phải là ma thú hình người chứ?"

Trần Anh Nhi cười bí hiểm.

"Đương nhiên không phải. Nhưng Tinh Tuyền tỷ tỷ là con gái đó, đến lúc ấy các người không thể tổn thương tỷ. Tôi nói với mọi người..."

Ngày thứ hai.

Sáng sớm đám Long Hạo Thần đã ra ngoài Linh Hồn Thánh Điện, ngửa đầu nhìn lên trời, yên lặng chờ đợi.

"Tính thời gian thì chắc nên trở về rồi." Long Hạo Thần thì thào.

Họ đang chờ Hàn Vũ và Tư Mã Tiên trở về. Long Hạo Thần biết rõ tốc độ bay của Tinh Vương. Lhoảng cách từ Vạn Thú Quan đến Trấn

Nam quan không xa, đã qua một ngày một đêm, nếu Hàn Vũ có thể thuận lợi gặp Tư Mã Tiên thì chắc nên trở về.

Ngày hôm qua Trần Anh Nhi đã hẹn với ông nội giữa trưa hôm nay bắt đầu so tài. Cô hiểu ông nội, Trần Hoàn Vũ rất chú trọng thời gian, nếu họ muộn giờ thì sẽ khiến ông nội giảm ấn tượng tốt, do đó tăng độ khó thử thách.

Nếu không phải thời gian cứu viện Dương Văn Chiêu, Đoạn Ưc quá gấp gáp, họ có thể thông thả chút ít, đợi Tư Mã Tiên và Hàn Vũ trở về mới sắp xếp. Nhưng thời gian không đợi người! Xuất phát trễ chút sẽ tăng mấy phần nguy hiểm cho Dương Văn Chiêu, Đoạn Ưc.

Long Hạo Thần đã liên lạc bên Nguyệt Dạ thương đoàn, thương đoàn cũng đồng ý giúp họ tìm hiểu tình huống nhóm Dương Văn Chiêu. Nguyệt Dạ thương đoàn có cách truyền tin của mình, chắc không mất bao lâu sẽ có tin trở về.

Long Hạo Thần cũng hỏi thăm được bên Nguyệt Dạ thương đoàn, biết được đột trước A Bảo dẫn theo Diệt Săn Ma bao vây họ, Nguyệt Dạ trở về ma tộc lập tức muốn từ hôn. Dù Nguyệt Ma Thần tự mình khuyên nhủ vẫn không thể khiến cô đổi ý. Lý do của cô rất đơn giản, một người đàn ông nhả tâm ra tay với mình, xem kẻ địch còn quan trọng hơn mình sao có thể trở thành chồng cô được? Có lẽ làm thái tử ma tộc, điều A Bảo làm không sai. Nhưng Nguyệt Dạ không muốn gả cho người chồng như vậy, dù giết cô cũng không làm được.

Đối với chuyện này, Ma Thần Hoàn không tỏ thái độ, ngay cả A Bảo cũng im lặng. Dù sao mọi chuyện có lý do, nhưng A Bảo không nỡ! Vì vậy cuối cùng tuy hôn ước không bỏ nhưng kéo dài vô kỳ hạn. Nghe nói A Bảo lại bế quan, liều mạng khổ luyện tăng thực lực.

Tin tức này chỉ là nhạc đệm, Long Hạo Thần không quá để ý. Nhưng hẳn không biết, vì chuyện này mà A Bảo càng hận hăn. Là thái tử Nghịch Thiên Ma Long tộc, hiện tại A Bảo cố gắng nỗ lực còn hơn cả

Long Hạo Thần. Tương lai không xa, đối thủ định mệnh, A Bảo sẽ xuất quan dốc hết tất cả đi tìm Long Hạo Thần.

"Còn chưa trở về sẽ không có thời gian nghỉ." Trần Anh Nhi rất sốt ruột.

Nếu lúc này Tư Mã Tiên có thể cùng Hàn Vũ về kịp thì họ còn có thể nghỉ ngơi, có thời gian bàn bạc chiến lược, chiến thuật. Nhưng thời gian trôi qua từng giây phút vẫn không thấy bóng dáng họ.

Long Hạo Thần hít sâu, xoay người nói với các bạn.

"Mọi người hãy chuẩn bị trong tình huống hai người không kịp tham gia cùng chúng ta đối kháng Trần điện chủ. Không thể kéo dài thử thách, hơn nữa chúng ta phải cố gắng chịu đựng."

"Vâng!" Mọi người cùng gật đầu, bao gồm cả Trương Phóng Phóng.

Sau khi trở thành một thành viên Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi, Trương Phóng Phóng tự giác đặt mình ở một vị trí, định vị rất đơn giản, phụ thuộc của Vương Nguyên Nguyên. Bình thường y không nêu ý kiến gì, Long Hạo Thần kêu làm gì thì y làm theo. Hơn nữa gần đây tâm tình của y rất tốt. Từ khi Long Hạo Thần mang Thái Nhi hội hợp với Vương Nguyên Nguyên, cô tựa như sống lại, cả người tràn ngập sức sống, thái độ đối với y tốt hơn nhiều, coi như chính thức thừa nhận quan hệ hai người.

Đối với Trương Phóng Phóng mà nói, đồng bạn cùng Săn Ma Đoàn chết đả kích rất lớn đến y. Bây giờ có thể dung nhập vào Săn Ma Đoàn có Vương Nguyên Nguyên, tựa như giải quyết tâm nguyện của y, còn có thể làm bạn bên cạnh Vương Nguyên Nguyên, y rất thỏa mãn.

Đúng lúc này, Long Hạo Thần đột nhiên nhướng mày, xoay người nhìn chân trời. Trên bầu trời trống rỗng, ngàn dặm không mây. Đang lúc mọi người thắc mắc Long Hạo Thần đang nhìn cái gì thì chân trời, một

điểm sáng vàng nhỏ xíu xuất hiện, hơn nữa lấy tốc độ kinh người phóng lớn trong mắt mọi người. Đó chính là Tinh Vương đã trở về!

Trên tấm lưng rộng của Tinh Vương ngồi hai người. Đứng trước là Hàn Vũ, nhưng y không che được thân hình vạm vỡ sau lưng. Một cái đầu trọc lộ ra sau đầu y, có ánh sáng chiếu rọi tỏa sáng ngời, không hề thua kém Tinh Vương tỏa ra Quang nguyên tố.

"Đến, đến rồi, họ thật đến rồi!" Lâm Hâm hưng phấn nhảy cẫng.

Tư Mã Tiên trở về ý nghĩa các thành viên Săn Ma Đoàn số sáu mươi bốn cấp suất rất cuộc tụ tập một chỗ. Có nghĩa là toàn thành viên Săn Ma Đoàn đầy đủ, chỉ có như vậy họ mới thật sự là Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi! Dù thiếu một người đều sẽ không hoàn chỉnh.

Trước kia Lâm Hâm thường cãi cọ với Tư Mã Tiên, nhưng kỳ thật quan hệ hai người này rất tốt. Lần nữa gặp lão trọc, Lâm Hâm khó nén cảm xúc trong lòng, vừa nhảy vừa kêu vầy tay hướng không trung.

Khuôn mặt tuần tú của Long Hạo Thần cũng vì hưng phấn mà hơi đỏ lên, tay siết chặt. Trở lại, Tư Mã cùng Hàn Vũ trở lại, chúng ta rất cuộc là chinh thể. Lúc này hẳn chỉ thấy dù đứng trước gặp phải trắc trở cỡ nào, họ nhất định sẽ đột phá hết trở ngại.

Tốc độ của Tinh Vương rất nhanh. Vì có thể kịp thời trở lại nó luôn bay nhanh, đến khi đáp xuống đất, lấy tu vi như nó mà chân hơi lão đảo, trên người bốc lên hơi nước vàng nhạt.

Tư Mã Tiên trước tiên nhảy xuống lưng Tinh Vương, cười to giang tay xông hướng mọi người, Hàn Vũ theo sát phía sau. Giờ phút này, tâm tình mọi người Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi biến vô cùng hưng phấn. Trừ Thái Nhi cảm xúc dao động hơi nhỏ, mấy người khác đều kiềm không được hò reo xông lên, ôm chặt nhau.

Họ đoàn tụ, rất cuộc đoàn tụ. Săn Ma Đoàn số sáu mươi bốn cấp suất cũng tốt, Quang Chi Thần Hi cũng thể, họ rất cuộc biến thành hoàn

chính.

Trương Phóng Phóng đứng một bên nhìn họ, mắt đầy hâm mộ, nhớ lại những đồng bạn chết trận, nước mắt kiềm không được tràn ra khóe mắt. Vì Liên Minh, vì nhân loại, không biết có bao nhiêu sấm ma giả chết trên chiến trường với ma tộc. Sáu ngàn năm, khi nào thì nhân loại có thể chân chính đuổi ma tộc đi?

Lâm Hâm mạnh dấm Tư Mã Tiên một quyền.

"Sao các người chậm vậy, làm chúng tôi lo chết!"

Tư Mã Tiên chưa mở miệng thì Hàn Vũ ở một bên đã nhin không được nói.

"Chậm? Vậy mà chậm? Tinh Vương sắp mệ chết rồi. Tinh Vương luôn bay ở tốc độ nhanh nhất, đã tới cực hạn. Nếu nói chậm thì chắc tại Tư Mã. Các người không biết tên này nặng bao nhiêu đâu. Nếu bay bình thường thì Tinh Vương chở hai chúng tôi dễ như chơi, nhưng lúc bay nhanh có thêm nặng ký như hăn, đương nhiên sẽ bị ảnh hưởng tốc độ."

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 231

Khiêu Chiến Thông Linh Giả

Hàn Vũ ẩn vai Tư Mã Tiên, tiếp tục nói.

"Hơn nữa trên đường trở về, Tư Mã cứ nói không ngừng, hỏi này hỏi nọ, Tinh Vương không bị hấn quấy rầy chết coi như sức đề kháng mạnh."

Nghe y nói vậy, mọi người cất tiếng cười to. Long Hạo Thần đi tới bên cạnh Tinh Vương, nhắc tay ấn trên lưng nó, rót Quang nguyên tố tinh thuần vào thân thể mỗi một của Tinh Vương.

"Vất vả cho ngươi, Tinh Vương."

Tinh Vương nhẹ gật đầu, cái sừng cọ bàn tay Long Hạo Thần, ánh mắt nhu hòa nhìn hấn.

Từ khi đi theo Long Hạo Thần, Tinh Vương có được hơn xa trả giá. Nó kính nể Long Hạo Thần tận đáy lòng, bây giờ nó hoàn toàn khẳng định, tiếp tục ở cạnh hấn, nhận Quang nguyên tố tinh thuần từ người hấn thì nó chắc chắn có thể tiến hóa thành Thần Thánh Độc Giác Thú.

Ánh sáng nhạt vụt sáng, đáy mắt Long Hạo Thần lộ ý cười.

"Ngươi đi nghỉ trước đi."

Tinh Vương gật đầu, ánh sáng lấp lóe, hóa thành vàng sáng biến mất.

"Không phải nói sẽ thử thách chúng ta sao? Khi nào bắt đầu? Đi thôi, đi thôi nào." Tư Mã Tiên kêu la, từ người gã dưng lên chiến ý nồng đậm khiến mọi người có cảm giác máu nóng sục sôi.

Lâm Hâm cười ha ha nói.

"Tình tính ông vẫn như cũ, không hề thay đổi. So tài phải chờ tới giữa trưa, ông gấp cái gì? Đừng tới lúc đó bị ông nội Anh Nhi một bàn tay đập chết."

Tư Mã Tiên hừ một tiếng, nói.

"Có được ca, không phục thì hai ta đấu một trận trước. Tôi nói cho ông, hiện giờ ca đã đột phá cấp bảy, cấp bảy bậc ba. Còn ông? Đừng nói với tôi là ông chưa đột phá à!"

Lâm Hâm khinh thường nói.

"Mới bậc ba? Không biết ngượng còn khoe ra? Ca đã là cấp bảy bậc năm, về mặt thiên phú thì ông kém xa lắm."

"Ông tới cấp năm? Không tin." Tư Mã Tiên vẻ mặt cực kỳ không phục.

Long Hạo Thần cười nói.

"Mọi người rút cuộc đoàn tụ, nhân lúc chưa bắt đầu so tài, làm quen tu vi lẫn nhau đi, khi phối hợp thì càng dễ dàng hơn. Trực tiếp nói đẳng cấp là được."

Lâm Hâm và Tư Mã Tiên đã nói xong, tới phiên Hàn Vũ.

"Tôi cũng là cấp bảy bậc năm."

Cho đến nay, tu vi của y luôn đứng sau Long Hạo Thần và Thái Nhi. Nhưng Lâm Hâm chịu Lý Hình kích động, lại thêm thiên phú cường đại,

Tâm Diễm Hỏa Diễm hấp dẫn đối với hỏa nguyên tố mới có ưu thế như vậy.

"Tôi cũng cấp bảy bậc năm." Lần này mở miệng là Vương Nguyên Nguyên. Vốn tu vi cô yếu hơn nhưng trong lúc liều mạng giết chóc đã hoàn toàn tăng cao.

Nghe họ lần lượt báo đăng cấp, Tư Mã Tiên trợn to mắt.

"Không phải chứ, vậy giờ tu vi của tôi là thấp nhất? Anh Nhi, cô thì sao?" Đương nhiên gã không đặt hy vọng vào Long Hạo Thần và Thái Nhi sẽ có tu vi yếu hơn gã.

Trần Anh Nhi nghe gã hỏi thì nướng mày liễu.

"Lão trọc, ông có ý gì? Có phải cảm thấy tôi nhất định yếu hơn không? Cho ông biết, bốn cô nương là cấp bảy bậc bốn, mạnh hơn ông một chút. Hơn nữa tôi vừa đánh có được ca một trận, nếu ông không phục có thể thử xem."

Tuy ngoài miệng cô nói vậy nhưng mắt tràn ngập ý cười.

Tư Mã Tiên vẻ mặt buồn bực nói.

"Không phải chứ? Tôi đã rất cố gắng! Các người đừng vậy chứ! Tôi không muốn làm người xếp chót đâu!"

Lâm Hâm làm bộ an ủi bảo.

"Được rồi, ông đừng buồn, người thường không thể so sánh với thiên tài, chẳng lẽ ông chưa hiểu đạo lý này sao?"

"Bậy bạ, đăng cấp không đại biểu tất cả! Đoàn trưởng, phó đoàn trưởng, các người thì sao?"

Thái Nhi nói.

"Hiện giờ tôi là cấp bảy bậc sáu."

Tốc độ tăng linh lực của cô không nhanh như đồng bạn, nguyên nhân chính là vì mất trí nhớ. Làm Thần Quyển Giả, vốn tốc độ tăng thực lực của cô nên nhanh hơn, nhưng hai năm qua đa số thời gian là theo Thánh Nguyệt chỉ dẫn tìm về các loại năng lực trước kia, đặc biệt là hiểu biết về năng lực thích khách. Có thể nói hiện giờ Thái Nhi như miếng bọt biển thấm nước, cô khá chú trọng học tập lại năng lực thích khách. Hơn nữa trong lòng cô luôn đè nén thứ gì đó, nếu không thể nhớ lại thì sẽ ảnh hưởng tới tu luyện sau này. Lại thêm nếu cô nhớ lại, vậy thì có thể tăng tiến theo kiểu núi lửa bùng nổ.

Long Hạo Thần nói.

"Tôi không tính mình cấp mấy, vì lâu rồi không trải nghiệm trị số linh lực. Trước mắt linh lực của tôi chắc là gần năm vạn, khoảng cấp tám bậc ba. Sau này có thời gian sẽ thử kiểm nghiệm xem."

Vừa nói ra mấy chữ cấp tám bậc ba, mắt mọi người tròn tròn. Tuy họ biết Long Hạo Thần mặc Kim Tinh Cơ Tòa chiến giáp thì tu vi tất nhiên đột phá đến cấp tám, nhưng nghe ý hẩn nói thì nội linh lực rõ ràng đã gần năm vạn! Chênh lệch này quá lớn. Trừ hẩn ra, trong mấy người thì tu vi của Thái Nhi mạnh nhất mà linh lực chưa tới hai vạn. Chính là nói, linh lực một mình Long Hạo Thần tương đương với hai, ba người bọn họ. Hơn nữa đây không thể dùng phép tính cộng trừ đơn giản. Có lẽ họ hợp sức có thể chiến thắng Long Hạo Thần, nhưng nếu hẩn muốn thoát thì chỉ sợ không ai chặn được.

Tư Mã Tiên nghe lời của Long Hạo Thần, vẻ mặt buồn bực chợt biến mất.

"Ha ha, tuy linh lực của tôi yếu nhất nhưng đại ca chênh lệch với mọi người lớn vậy, tâm lý tôi cân bằng rồi. Nhưng đại ca à, có thể đừng làm vậy được không, cậu đã kích tự tin của chúng tôi."

Long Hạo Thần cười nói.

"Thật ra linh lực hiện nay của tôi không phải toàn do mình tu luyện ra, đa số là nhờ may mắn."

Sự thật đúng vậy. Thời gian sau khi hắc đột phá cấp tám không lâu lắm, linh lực tăng nhanh như vậy trừ thiên phú và mở thêm nhiều linh khiêu, quan trọng nhất là lần Tháp Vĩnh Hằng nuốt lĩnh vực của Tử Linh Ma Thần Tát Mễ Cơ Nạp xong báo đáp lại hắc, và Hạo Nguyệt sau khi tiến hóa giúp hắc tăng cao. Gần một vạn linh lực đã đến bằng cách đó.

Trần Anh Nhi nói.

"Đại ca, mới rồi tôi thấy Tinh Vương rất mệt, lát nữa nó có thể ra sân được không?"

Long Hạo Thần lắc đầu, nói.

"Chốc lát Tinh Vương sẽ không ra. Là kỵ sĩ, tôi không thể mang hai đồng bạn tọa kỵ dự thi."

Đôi mắt long lanh của Trần Anh Nhi bỗng chốc lộ ra sợ hãi và vui mừng.

"Ý anh là muốn để Hạo Nguyệt lên?"

Long Hạo Thần gật đầu, nói.

"Nghe cô kể về bốn mệnh triệu hoán thú của ông nội cô, tôi có cảm giác Hạo Nguyệt sẽ sinh ra tác dụng khắc chế với nó. Hơn nữa ở trước mắt ông nội cô không có gì phải che giấu. Chẳng phải Trần điện chủ đã đồng ý với chúng ta, trận so tài này trừ bà nội cô và Trương huynh ra sẽ không có ai xem?"

Vì có thể được Trần Hoành Vũ chân chính thừa nhận, Long Hạo Thần bàn bạc với Trương Phóng Phóng xong, quyết định không để y ra trận này, nếu không thì có chút ép người. Săn Ma Đoàn của Long Hạo Thần có Hàn Vũ là Phụ Trợ kỵ sĩ đã là vượt mức, nếu thêm Trương Phóng Phóng thì biến thành ba kỵ sĩ, số lượng hơi nhiều.

Long Hạo Thần nghiêm mặt nói.

"Đội thông qua khảo nghiệm lần này, chúng ta lại tâm sự chuyện xảy ra hai năm nay. Bây giờ mọi người tự tu luyện để giữ trạng thái tốt nhất nghênh đón thử thách của Trần điện chủ."

"Vâng!" Tất cả ưỡn ngực đồng thanh đáp.

Bốn tiếng đồng hồ sau.

Vạn Thú Quan, Linh Hồn Thánh Điện, sân đấu thú.

Gọi là sân đấu thú kỳ thật chỉ là cách xưng hô sân đấu luyện, hơn nữa chỉ ở trong vòng Linh Hồn Thánh Điện.

Linh Hồn Thánh Điện bởi vì có triệu hoán sư nên lúc luyện tập đa số xuất hiện tình huống triệu hoán thú thoát khỏi khống chế. Bởi vậy sân đấu luyện khác hẳn với mấy thánh điện khác.

Đầu tiên là quy mô sân. Sân đấu thú lớn của Linh Hồn Thánh Điện là sân lớn nhất ngoài sân đấu của Thánh Minh. Cả sân đấu thú lớn hình tròn, xung quanh là đài cao hơn mười mét, khán đài quay quanh bên ngoài. Vách tường đài cao đều có ma pháp trận phòng ngự, mục đích chủ yếu là vì ma thú. Ma thú chỉ cần vào sân đấu thú, trừ phi nhân viên công tác nơi đây chủ động phóng ra, nếu không thì chúng không cách nào lao ra khỏi đây, dù là ma thú cấp mười tương đương với nhân loại cấp chín cũng giống vậy.

Từ đó có thể thấy lực phòng ngự của sân đấu thú lớn kinh khủng cỡ nào.

Trần Hoành Vũ tuyển chỗ thử thách đám Long Hạo Thần tại đây dĩ nhiên là có mục đích. Sân đấu nhỏ ông sợ xuất hiện nguy hiểm. Chỉ có phòng ngự ở đây mới khiến ông phát huy hết thực lực mà không xảy ra ngoài ý muốn thu phóng linh lực.

Bên trong sân đấu thú có hai lối vào đối diện nhau.

Lúc này cửa hai bên mở ra. Cửa hướng đông, Trần Hoàn Vũ chậm rãi bước tới. Hôm nay ông mặc áo choàng triệu hoán sư màu trắng, thoát nhìn sáng sủa.

Hôm đó bị đám Long Hạo Thần dùng ngôn ngữ chèn ép, Trần Hoàn Vũ đã đồng ý trong lúc thử thách sẽ không dùng trang bị gì, nhưng ông kiên quyết phải dùng lĩnh vực.

Tuy là điện chủ Linh Hồn Thánh Điện nhưng Trần Hoàn Vũ không xem thường đám Long Hạo Thần. Ngược lại ông xem bảy người Long Hạo Thần như đối thủ cùng cấp. Tuy đám thanh niên tuổi còn rất trẻ, nhưng họ không chỉ một lần sáng tạo kỳ tích. Đặc biệt là Long Hạo Thần, hắn có thể làm cả Liên Minh vì hắn thánh chiến với ma tộc, có thể thấy hắn quan trọng với Liên Minh Thánh Điện cỡ nào. Tuổi còn nhỏ vậy đã giữ trách nhiệm Đại lý Thánh kỵ sĩ trưởng Kỵ Sĩ Thánh Điện, đây không phải người bình thường có thể làm được. Hơn nữa hắn đã chính miêng thừa nhận, cho đến nay lần lượt giết chết ba ma thần, còn hủy Trụ Ma Thần của Xà Ma Thần An Độ Ma Li. Đây là điều người bình thường có thể làm sao?

Hơn nữa trong đội Long Hạo Thần không chỉ mình hắn là thiên tài. Chỉ nói cháu gái của ông, bây giờ Trần Anh Nhi đã thức tỉnh thể chất Thần Quyển Giả, chính thức trở thành Linh Hồn Thánh Nữ. Làm sứ giả Thần Thú, có thể tưởng tượng cô khắc chế triệu hoán sư cỡ nào. Nếu ông không dùng lĩnh vực, nói không chừng thật sẽ lật thuyền trong tay đám nhóc này. Thế thì mặt mũi còn đâu! Hơn nữa mục đích căn bản của Trần Hoàn Vũ là ngăn cản Trần Anh Nhi đi mạo hiểm. Ông tin tưởng đối làm điện chủ thánh điện khác tại đây, nghe nói họ phải xâm nhập ma tộc thì nhất định sẽ ngăn cản.

Thế nên hôm nay Trần Hoàn Vũ đã chuẩn bị sẵn sàng, nhất định phải dạy cho đám thanh niên một bài học, để họ tỉnh tâm tu luyện cho tốt. Ông không có ý định nường tay, hơn nữa quyết định một chiêu đánh bại đám Long Hạo Thần, giữ lại Trần Anh Nhi. Còn về an toàn của

Dương Văn Chiêu chỉ có thể đợi Liên Minh phái cường giả cứu viện. So sánh với cháu gái, địa vị cháu gái rẻ ở trong lòng ông kém rất nhiều.

Lúc này ở đối diện Trần Hoàn Vũ, cửa vào phía tay sân lớn đấu thú, lấy Long Hạo Thần dẫn đầu, bảy người Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi xếp hàng chậm rãi tiến vào. Họ không đến chậm một giây.

Trên khán đài sân đấu thú, Tam Thủy bà bà đã sớm ngồi tại đó. Bà hiểu rất rõ ông bạn già, bà không cho rằng bọn nhỏ không biết trời cao đất rộng này có cơ hội gì.

Trương Phóng Phóng ngồi bên cạnh Tam Thủy bà bà, ánh mắt luôn nhìn tình hình bên dưới. Tuy y cũng cho rằng đám Long Hạo Thần không có cơ hội, nhưng lòng thầm cầu nguyện họ có thể kéo dài một đoạn thời gian.

Ánh sáng nhạt lấp lóe, mắt Long Hạo Thần lóe tia sáng rực rỡ.

"Mọi người chuẩn bị sẵn sàng chưa?"

Hàn Vũ dẫn đầu tiến lên một bước.

"Đoàn trưởng, Hàn Vũ Thủ Hộ kỵ sĩ có mặt!"

Tư Mã Tiên theo sát sau đó.

"Đoàn trưởng, Tư Mã Tiên Giới Luật mục sư có mặt!"

Tiếp đến là Lâm Hâm.

"Đoàn trưởng, Lâm Hâm ma pháp sư hỏa hệ báo cáo!"

Trần Anh Nhi nói.

"Đoàn trưởng, Trần Anh Nhi triệu hoán sư báo cáo!"

Vương Nguyên Nguyên dùng sức đập giáp trên người, lúc này hai mắt cô đỏ rực.

"Đoàn trưởng, Vương Nguyên Nguyên chiến sĩ báo cáo!"

Cuối cùng một người là Thái Nhi. Dù cô đã mất trí nhớ nhưng nghe đồng bạn từng người cao giọng kêu đoàn trưởng, chỉ cảm thấy máu hơi lạnh giờ đây như sôi sục, lớn tiếng nói.

"Đoàn trưởng, Thái Nhi thích khách báo cáo!"

"Tốt, hãy để chúng ta nhận thử thách!" Long Hạo Thần dùng thanh âm hùng hồn sau mặt nạ đáp lại đồng bạn, vươn ra tay phải.

Từng bàn tay chồng lên nhau. Khi bảy người, bảy bàn tay chồng lên một chỗ, trong sân đấu thú lớn, niềm tin hỗn hợp chiến ý ngập trời bùng phát. Có thể cảm giác được trên người bảy người Long Hạo Thần tỏa ra tầng sáng vàng nhạt.

Đây là ánh sáng của Linh Hồn Xiềng Xích. Khi bảy người đồng lòng, Linh Hồn Xiềng Xích sẽ phóng ra tác dụng lớn nhất. Không chỉ là cùng chung sinh mệnh, dường như còn khiến giữa họ có loại cảm giác như tâm linh tương thông.

Hai năm nay, thực lực họ tăng lên, cùng lúc đó cũng tăng năng lực sử dụng trang bị! Giờ phút này, khi họ đứng chung một chỗ, nhìn vào mắt nhau lóe tia sáng cố chấp, mỗi thành viên Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi đã quên đối thủ là ai. Hiện giờ trong lòng họ chỉ có một ý tưởng, mặc kệ kẻ địch mạnh cỡ nào đều không thể ngăn cản bước chân họ tiến lên.

Trần Hoành Vũ đứng đối diện cảm nhận rõ ràng nhất. Khi Long Hạo Thần dẫn đồng bạn đi vào sân đấu thú, Trần Hoành Vũ liền cảm giác khí thế nặng nề phát ra từ người họ. Sự trầm ổn hoàn toàn không xứng với tuổi tác khiến điện chủ Linh Hồn Thánh Điện hết sức kinh ngạc. Nhưng hình ảnh tiếp theo càng khiến Trần Hoành Vũ không thể kiềm nén nổi ngạc nhiên, trong mắt lộ ra khen ngợi.

Các thành viên Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi thông qua lời như báo danh với Long Hạo Thần biểu đạt quyết tâm. Mỗi người mở miệng

thì khí thế sẽ tăng lên một phần. Khi bảy người nói hết, khí thế đoàn đội hình thành một thể, áp lực cường đại hỗn hợp sát khí và chiến ý mạnh mẽ tăng tinh thần, khí thế của họ lên đến cực độ.

Dưới tình huống như vậy, nếu họ ở trên chiến trường chắc chắn có thể phát ra trăm phần trăm sức mạnh.

Khó trách Long Hạo Thần có lòng tin như vậy, khó trách họ có thể lần lượt giết chết mấy ma thần, được đến danh hiệu Quang Chi Thần Hi quả nhiên là có lý do.

Khoảnh khắc này Trần Hoàn Vũ thậm chí nghi ngờ quyết định của mình có phải đã sai. Ông chính mắt thấy khi Trần Anh Nhi cùng đồng bạn, ánh mắt của cô thay đổi. Trần ngập sức sống, cố chấp và khao khát. Đây là lúc bình thường cô tu luyện sẽ không xuất hiện.

Giờ phút này Trần Anh Nhi không giống đứa con nít mà là sẵn ma giả chân chính đấu tranh cùng ma tộc. Ngay chính Trần Hoàn Vũ cũng có chút không nhận ra cô.

Trên khán đài Tam Thủy bà bà cũng lộ ra sự kinh ngạc.

"Đám trẻ này khá tài giỏi đấy! Họ lại dùng cách này tăng sĩ khí cho mình."

Trương Phóng Phóng mỉm cười nói.

"Tiền bối, họ tài giỏi không chỉ bao nhiêu đó, ngài rất nhanh sẽ chính mắt thấy. Tôi tin tưởng họ. Long đoàn trưởng chưa bao giờ làm việc không có nắm chắc."

Tam Thủy bà bà hơi nghi hoặc nói.

"Chẳng lẽ người cho rằng họ có thể chiến thắng lão già nhà ta? Người có biết thực lực lão ta là như thế nào không?"

Trương Phóng Phóng lắc đầu.

"Tôi không biết Trần điện chủ rốt cuộc mạnh tới đâu, nhưng tôi có thể khẳng định nhóm Long Hạo Thần sẽ không dễ dàng thua cuộc. Đây là lời hứa của Long Hạo Thần đối với tiểu thư Anh Nhi, cũng chính là lời hứa của cả đội. Tôi tin bọn họ có Long Hạo Thần chỉ huy nhất định có thể thắng hoa."

Tam Thủy bà bà cười khẽ.

"Được, vậy để chúng ta chống mắt chờ xem."

Bây giờ bà có chút mong chờ trận đấu này. Bà muốn nhìn xem bọn nhỏ rốt cuộc có thể đem đến bất ngờ lớn đến đâu, có thể làm ra kỳ tích như thế nào."

Trần Hoành Vũ vung tay lên, không biết ông phát động cơ quan gì, cửa hai bên sân lớn đấu thú cùng đóng lại. Bỗng chốc cả sân đấu thú đều tăng cảm giác trầm trọng.

Long Hạo Thần dẫn theo đồng bạn tiến lên, dàn hàng ngang, cung kính nói.

"Xin chào Trần điện chủ, rất vinh hạnh nhận được người thử thách."

Trần Hoành Vũ lạnh nhạt nói. Long Hạo Thần gật đầu.

"Tiền bối, chúng tôi có thể bắt đầu được chưa?"

Trần Hoành Vũ nói.

"Theo giao ước, trong lúc thử thách ta sẽ không dùng bất cứ trang bị gì. Nhưng các người phải cẩn thận, ta sẽ dốc sức ứng phó, sẽ không bởi vì các người tuổi nhỏ mà nường tay."

"Vâng, tiền bối, mời."

Trần Hoành Vũ khẽ cười.

"Các người lên đi."

Dứt lời, khí chất kỳ lạ tỏa ra từ người ông.

Là điện chủ Linh Hồn Thánh Điện, Thông Linh Giả, dù ông là triệu hoán sư nhưng sẽ không ra tay trước.

"Xin tiền bối dạy bảo cho!" Long Hạo Thần hét lớn một tiếng, chân phải nhanh chóng tiến lên một bước, mũi chân đạp đất, vọt lên.

Đang lúc Trần Hoành Vũ cho rằng hắn lấy tốc độ tấn công thì xông ra hơn năm mét hắn chợt ngừng. Đồng bạn bên cạnh hắn cũng nhanh chóng bày xong trận hình.

Long Hạo Thần ở đằng trước, tay trái là Nhật Nguyệt Thần Oa tấm thuẫn lấp lánh ánh sáng da cam, tay phải là Quang Minh Nữ Thần Vành Thán tỏa ánh sáng da cam. Vị trí bên trái hơi về phía sau là Vương Nguyên Nguyên đôi tay nắm Cự Linh Thần tấm thuẫn, Huyết Tinh Phong Bạo. Bên phải thì là Tư Mã Tiên cầm quả cầu sắt Quang Chi Đại Lực Hoàn to lớn.

Ba người tựa như bình phong chặn đồng bạn đằng sau. Lâm Hâm ở sau lưng Long Hạo Thần, cầm Hỏa Tinh pháp trượng, sau lưng giương Hỏa Long Cánh. Đằng sau nữa chính là Linh Hồn Thánh Nữ Trần Anh Nhi. Hàn Vũ vẫn ở hàng cuối cùng, Tà Nhân Lĩnh Chủ của y bay sau đầu, trợn con mắt to lớn, xung quanh có tầng tinh thần vận vẹo. Thái Nhi thì lúc thân hình họ biến hóa lập tức lặng lẽ biến mất trong không khí, ẩn thân.

Chiến trận hình thoi công phòng một thế, thêm vào thích khách ẩn thân bên cạnh, đối với Săn Ma Đoàn thì đây thật là trận hình tốt nhất, ưu thế có thêm Thủ Hộ kỵ sĩ so với Săn Ma Đoàn bình thường cũng được họ hoàn mỹ vận dụng.

Trần Hoành Vũ nhìn hình ảnh này thầm gật gù. Đám thanh niên không vì ông là triệu hoán sư lập tức đánh bất ngờ, ngược lại vững vàng bày trận hình, sự trầm ổn này vượt qua tuổi tác họ. Sự thật là Trần Hoành Vũ đã sớm chuẩn bị tốt gặp phải thích khách hoặc kỵ sĩ đột kích.

Đầu tiên công kích đương nhiên là ma pháp sư có lực công kích chủ yếu nhất đội. Lâm Hâm giờ cao Hỏa Tinh pháp trượng, một bạo liệt hỏa cầu xanh biếc bay hướng Trần Hoàn Vũ.

Mặc dù Trần Hoàn Vũ rất mạnh nhưng đột nhiên thấy hỏa cầu xanh thì giật nảy mình. Thứ này hiển nhiên không phải ngọn lửa bình thường ngưng tụ thành. Từ không khí xung quanh ngọn lửa bị vụn vụn là có thể thấy ra nhiệt độ cao.

*Ong!!! *

Không khí bên người Trần Hoàn Vũ có tiếng ù ù khe khẽ. Ngay sau đó, sáu quả cầu thủy tinh trong suốt hiện ra quanh người ông, khiến toàn thân ông bị bao trùm trong tầng sáng trắng kỳ lạ này.

Đây không phải là trang bị vũ khí mà là thực thể dùng linh lực ngưng kết ra. Hình dung bằng cách khác thì chính là ảo ảnh linh đan của cường giả cấp chín.

Cùng là chức nghiệp giả cấp chín, ma pháp sư và cường giả loại cận chiến sử dụng linh lực hoàn toàn khác nhau. Cường giả ma pháp sư ngưng kết linh đan xong, thông qua linh đan tăng phúc cho ma pháp, khiến uy lực ma pháp càng mạnh, linh lực tiêu hao ít hơn. Cường giả cận chiến thì thông qua linh đan ngưng tụ linh cương, khống chế linh cương, so với cường giả cấp tám sử dụng linh cương thì mạnh hơn nhiều.

Tay trái Long Hạo Thần cầm Nhật Nguyệt Thần Oa tấm thuẫn chắn trước mặt, ngăn con thỏ bắn Tâm Diễm Hỏa Diễm trở lại. Quang Minh Nữ Thần Vịnh Thán tạm dừng, làm động tác dán sát mặt đất hất ngược lên. Bỗng chốc một luồng sáng vàng mang theo đao phong kiếm ý vô cùng sắc bén bắn hướng Trần Hoàn Vũ phương xa.

Long Hạo Thần có thể thông qua một số tăng phúc khiến mình trong khoảng thời gian ngắn đạt đến trình độ cường giả cấp chín. Nhưng hắn không có linh đan, đây chính là chênh lệch thật sự giữa hắn và cường giả cấp chín. Lúc hắn đánh chết Động Sát Ma Thần Khắc La Tắc Nhĩ, nói

đến thì có phần may mắn. Bản thân Khắc La Tắc Nhĩ không có lĩnh vực, ma thần chỉ có ma tinh, không có linh đan. Hơn nữa sức chiến đấu của Khắc La Tắc Nhĩ kém xa năng lực Động Sát cường đại. Đối với một ma thần lấy chiến đấu làm chủ thì lực lượng một mình Long Hạo Thần rất khó chiến thắng.

Trận chiến trước mắt, vừa bắt đầu thì Trần Hoành Vũ đã phát huy uy lực linh đan, rõ ràng ông không có ý xem thường đám Long Hạo Thần, ngay từ đầu đã dùng hết sức.

Ánh sáng trắng nhu hòa nâng thân thể Trần Hoành Vũ trông như đang ở trong cánh cửa ánh sáng. Mắt thấy bạo liệt hỏa cầu của Lâm Hâm đã tới trước mặt Trần Hoành Vũ, ông nâng tay phải chỉ một cái, một đoàn sáng trắng nhu hòa bay ra. Sáu viên linh đan quanh người ông có một tòa ánh sáng nhu hòa, một ma thú thoát nhìn kỳ quái trông như con thỏ đột nhiên xuất hiện, một ngụm cắn bạo liệt hỏa cầu.

Nói cũng kỳ, nhiệt độ cao của Tâm Diễm Hỏa Diễm và thể tích lớn hơn con thỏ, khi nó đụng vào ma thú hình thỏ lại không bùng nổ, nhanh chóng biến mất. Bụng ma thú con thỏ nhanh chóng biến lớn, nó đáp xuống đất, phun ra một ngụm lửa bắn hướng đám Long Hạo Thần.

Đây là ma thú gì? Đừng nói Long Hạo Thần không biết, ngay cả Trần Anh Nhi cũng ngây ra. Cô không biết loại thỏ này!

Chiến đấu đã bắt đầu, hai bên dốc sức thi triển. Thanh âm ngâm xướng chú ngữ của Trần Hoành Vũ vang lên trước tiên, càng kỳ lạ là sáu cái linh đan quanh người ông trong quá trình ngâm xướng sinh ra hồi âm kỳ lạ, nghe thì tựa như bảy người có cùng tiết tấu đang ngâm xướng.

Tay trái Long Hạo Thần cầm Nhật Nguyệt Thần Oa tấm thuẫn chắn trước mặt, ngăn con thỏ bắn Tâm Diễm Hỏa Diễm trở lại. Quang Minh Nữ Thần Vịnh Thán tạm dừng, làm động tác dán sát mặt đất hất ngược lên. Bỗng chốc một luồng sáng vàng mang theo đao phong kiếm ý vô cùng sắc bén bắn hướng Trần Hoành Vũ phương xa.

Nên biết, hiện giờ hắn cách Trần Hoàn Vũ khoảng trăm mét, xa như vậy phát động Quang Trảm Kiếm đường như không thể nào đánh trúng thân thể của ông.

Nhưng Trần Hoàn Vũ cảm thấy khác hẳn. Lúc Long Hạo Thần chém ra một kiếm, ông cảm giác cơ thể bị khóa chặt, tuy Quang Trảm Kiếm cách rất xa nhưng kiếm ý lãnh liệt mang đến sắc bén hơi ảnh hưởng tốc độ ngâm xương của ông.

Kiếm ý thật mạnh. Mắt Trần Hoàn Vũ hơi co rút. Ông không thể không thừa nhận, đám thanh niên này đem đến cho ông rất nhiều kinh ngạc.

Khi Long Hạo Thần phát động công kích thì cũng dẫn theo đồng bạn xông hướng Trần Hoàn Vũ. Dù là khi nào, cận chiến đối mặt pháp sư, cách chiến đấu có hiệu quả nhất là kéo gần khoảng cách hai bên.

Nhưng không phải mọi người đều xông hướng Trần Hoàn Vũ. Hàn Vũ, Lâm Hâm, Trần Anh Nhi ở lại.

Trần Anh Nhi đã bắt đầu ngồi xếp bằng trên mặt đất, ngâm xương. Đôi tay ôm quả cầu thủy tinh, trong mắt cô tràn ngập nghiêm túc và kiên quyết.

Lâm Hâm cũng đang ngâm xương chú ngữ. Khác với Trần Anh Nhi nghiêm nghị, trong quá trình ngâm xương, Lâm Hâm luôn di chuyển. Mỗi khi bước chân y đập mặt đất sẽ để lại từng dấu chân lửa xanh. Những tàn lửa này bắt đầu dao động linh lực kịch liệt, tăng phúc cho y lấy ra linh lực.

Hàn Vũ thì chắn trước mặt họ, Xích Huyết Chi Cuồng Phóng chỉ xéo mặt đất, tấm thuẫn chặn trước ngực. Từng ma pháp quang hệ tăng phúc cấp thấp không ngừng khuếch tán từ người y.

Là Thủ Hộ kỵ sĩ, ánh sáng của Hàn Vũ luôn bị Long Hạo Thần che giấu nhưng không đại biểu y không mạnh. Ngược lại, nếu đối thành đội

khác, thực lực hiện tại của y đủ tư cách thành đoàn trưởng Săn Ma Đoàn cấp vương.

Y phóng thích kỹ năng quang hoàn cực nhanh, hơn nữa không phải phóng ra mọi mặt mà chọn địa điểm. Mỗi một quang hoàn chỉ rơi trên thân một người, hiệu quả tăng phúc ít nhất hơn gấp đôi phạm vi quang hoàn. Hơn nữa loại tăng phúc này sẽ không vì cách xa người được tăng phúc mà bị suy yếu.

Long Hạo Thần tiến lên nhanh nhất, khoảnh khắc hành động hăn dùng Quang Tốc Thiểm, bốn linh cánh to lớn sau lưng giang ra mạnh mẽ, khoảng cách trăm mét chớp mắt rút ngắn, hăn đã tới trước mặt Trần Hoành Vũ. Không ngờ đuổi theo Quang Trảm Kiếm trước đó đã phát ra, Quang Minh Nữ Thần Vịnh Thán xẹt qua đao phong Quang Trảm Kiếm hấp thu nó trở lại thần kiếm, sau đó chậm rãi chém một kiếm hướng Trần Hoành Vũ.

Trần Hoành Vũ không chút tạm dừng ngâm xướng chú ngữ. Giây phút Long Hạo Thần đến trước mặt ông, sáu linh đan quanh người ông tỏa ánh sáng chói lòa, cùng lúc tan vỡ, hóa thành sáu quang hoàn rơi trên mặt đất trước người ông.

Trong tiếng gầm gừ như điên cuồng, sáu bóng dáng to lớn tựa như sáu tòa núi che chắn Trần Hoành Vũ, là sáu ma thú tựa như đại tinh tinh.

Mỗi một đại tinh tinh cao trên ba mét, hai mắt đỏ rực tràn ngập sát khí. Khi một con đại tinh tinh nhào tới Long Hạo Thần, gầm rú, ánh sáng vàng mãnh liệt cùng phát ra từ người sáu đại tinh tinh.

Long Hạo Thần chỉ thấy thân thể nặng nề, lúc lao nhanh tới hăn bị kéo xuống mặt đất, là Trọng Lực Thuật.

Hăn rất quen thuộc ma pháp thổ hệ này, vì Thánh Vệ số chín am hiểu ma pháp đó. Trước mắt sáu đại tinh tinh không ngờ là ma thú thổ hệ, cùng thuận phát ra Trọng Lực Thuật, hơn nữa còn sinh ra hiệu quả chồng chất.

Không có thời gian suy đoán tu vi những ma thú đó mạnh bao nhiêu, Quang Minh Nữ Thần Vịnh Thán của Long Hạo Thần đã chém ra ngoài.

Không có tiếng rít chói tai, chỉ là một luồng sáng đỏ vàng xẹt qua. Con đại tinh tinh nhào hướng Long Hạo Thần tạm ngừng giữa trời. Ngay sau đó, một luồng sáng đỏ vàng từ đỉnh đầu nó kéo dài tới thân dưới, máu bắn tứ tung, nó rơi xuống đất.

Trọng Lực Thuật cường đại có thể hạn chế Quang Tốc Thiểm của Long Hạo Thần. Sáu Trọng Lực Thuật chồng chất, dù là cường giả cấp chín cũng sẽ tạm dừng. Nhưng Trọng Lực Thuật không thể ngừng kiểm ý của Long Hạo Thần. Kiểm ý đã đạt đến cảnh giới kiểm tâm sáng tỏ, phối hợp với thần kiểm Quang Minh Nữ Thần Vịnh Thán thì sao bị ngăn cản dễ dàng như thế được?

Cuộc chiến giờ đây mới chân chính bắt đầu. Sáu đại tinh tinh khác cùng hành động. Hai con chia nhau vọt hướng Vương Nguyên Nguyên và Tư Mã Tiên, ba con còn lại xông tới chỗ Long Hạo Thần.

Đại tinh tinh phối hợp cực kỳ ăn ý. Ba đại tinh tinh nhào hướng Long Hạo Thần có hai con là trực tiếp xông tới, một con thì đâm bộ ngực vạm vỡ, đôi tay giơ lên, ánh sáng vàng nồng đậm tỏa sáng trong tay nó. Một khối đá đường kính một mét hoàn toàn do năng lượng hình thành ném hướng Long Hạo Thần.

Long Hạo Thần tiến vào trạng thái chiến đấu cho người cảm giác khác hẳn. Ánh mắt hẩn trầm tĩnh mà lạnh lùng, cả người toát ra khí thế sắc bén không thể chống cự.

Thu lại Nhật Nguyệt Thần Oa tím thuần, Lam Vũ, Quang Phù Dung mang theo ánh sáng như phi thúy xuất hiện. Ngay sau đó, thân thể Long Hạo Thần ở trên mặt đất nhanh chóng xoay tròn. Lốc xoáy hai màu đỏ, vàng chớp mắt xuất hiện trên chiến trường.

Linh lực khủng bố mang theo lực kéo mạnh mẽ không gì sánh bằng. Dù là cục đá quặng hướng hẩn hay hai đại tinh tinh nhào tới, trong chớp

mắt bị cuốn vào lốc xoáy.

Giữa tiếng gào thảm thiết, hai đại tinh tinh biến mất. Lốc xoáy kéo dài không đến hai giây chợt ngừng, một nhát chém đỏ xanh giao nhau ở trên trời hợp thành thập tự xanh đậm bắn ra hướng tới đại tinh tinh cuối cùng.

Không cần nghi ngờ, loại ma thú thổ hệ cấp tám sao có thể chặn công kích song thần kiếm hợp bích đây? Đại tinh tinh thứ ba này chớp mắt hóa thành mảnh vụn, dao ánh sáng xanh đậm thì tiếp tục hướng tới Trần Hoàn Vũ đang lùi về phía sau.

Băng Tuyết Phong Bạo nối tiếp Thập Tự Trảm. Trong Băng Tuyết Phong Bạo ngăn ngừa, Long Hạo Thần không tiếc hao phí mảng lớn linh lực thi triển linh cương thúc đẩy hai thần kiếm phát ra Thập Tự Trảm.

Hạo Nguyệt tiến hóa giúp hãn tăng thêm linh lực, cũng khiến ngoại linh lực của Long Hạo Thần tăng mạnh. Điều này làm hãn không chế linh cương, thân thể nhận phản phệ nhỏ hơn nhiều. Bởi vậy, dù giờ không có Hạo Nguyệt biến giáp hỗ trợ, hãn vẫn có thể rút linh cương vào hai thần kiếm. Đương nhiên làm vậy thì hãn sẽ tiêu hao linh lực khá nhiều.

Lý do Long Hạo Thần vừa bắt đầu liền dốc sức công kích đương nhiên vì có mục đích riêng. Hãn tin tưởng, lấy địa vị như Trần Hoàn Vũ, đối với họ nhất định có chút xem thường. Nhưng chiến đấu kéo dài, sự coi thường này sẽ không quá lâu. Hãn nắm bắt tâm lý của Trần Hoàn Vũ, dùng công kích mạnh nhất để bên ta chiếm ưu thế.

Sự thật chứng minh, Long Hạo Thần đoán chính xác. Tuy Trần Hoàn Vũ đánh giá cao đám thanh niên nhưng dù sao ông chính là điện chủ Linh Hồn Thánh Điện! Theo ông thấy thì dù đám thanh niên này có mạnh hơn, rốt cuộc là hậu bối. Đúng là ông hết sức chiến đấu nhưng không nghĩ tới đám Long Hạo Thần thật có thể uy hiếp đến mình. Thấy ánh sáng xanh đậm xuất hiện trong tầm mắt, Trần Hoàn Vũ mới chân

chính hiệu rằng, đám thanh niên này đích thực có sức chiến đấu đủ để uy hiếp sinh mạng ông.

Hít sâu, Trần Hoàn Vũ khẽ quát một tiếng, một tầng sáng đen mạnh mẽ bùng từ dưới chân ông dâng lên. Tầng sáng đen này lập tức khuếch tán ra, biến thành vầng sáng tím đậm, ngay sau đó bốn luồng sáng cùng bắn ra, ở trên trời khép thành một vòng đánh hướng sắc xanh đậm do Long Hạo Thần phát ra.

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 232

Tương Khắc?

Trong tiếng gầm diếc tai, thân thể Long Hạo Thần chấn động, không thể tiếp tục truy đuổi. Vương Nguyên Nguyên và Tư Mã Tiên ở hai bên hẳn đã sớm giải quyết tinh tinh đằng trước, nhưng cũng bị lực phản chấn mạnh mẽ này ảnh hưởng, dừng lại bước chân.

Ba người cùng hít ngậm khí lạnh, trong mắt trừ chấn kinh ra càng biến trầm trọng.

Khi ánh sáng tím đậm xuất hiện thì thân thể Trần Hoành Vũ đã biến mất. Ánh sáng tím đậm khuếch tán, lúc này điện chủ Linh Hồn Thánh Điện ở trong ánh sáng đó.

Đó không phải là năng lượng gì mà là một ma thú mạnh mẽ. Ma thú này vừa xuất hiện, không khí cả sân đấu thú đều run lên.

Ma thú dài hơn bốn mươi mét, đôi cánh to ngang sau lưng, toàn thân là vảy tím đậm, dáng người thon dài, hùng tráng, mang theo bá khí và long uy không gì sánh kịp. Phần cổ có tới bốn cái đầu, đều là đầu rồng.

Mỗi một đầu rồng màu sắc khác nhau, chia làm xanh, đỏ, vàng chanh, lam.

Nhìn ma thú này Long Hạo Thần có cảm giác rất kỳ lạ, nó hơi giống Hạo Nguyệt bản phóng đại. Chẳng qua nó chỉ có bốn đầu mà khí thế và tu vi thì mạnh hơn Hạo Nguyệt nhiều. Không cần nghi ngờ, nó là một ma thú cấp mười, còn là ma thú cấp mười bốn thuộc tính.

Đây chính là triệu hoán thú của Trần Hoàn Vũ điện chủ Linh Hồn Thánh Điện, Kỳ Mỹ Lạp bốn đầu.

Kỳ Mỹ Lạp là loài rồng, cũng có thể nói là nửa rồng. Kỳ Mỹ Lạp bình thường nhất chỉ có hai đầu. Nếu Kỳ Mỹ Lạp có thể tu luyện ra cái đầu thứ ba, vậy nó sẽ có thực lực như con rồng chân chính. Kỳ Mỹ Lạp bốn đầu là ma thú cỡ cỡ đại, là cấp mười, còn là đỉnh cấp mười.

Đương nhiên thuộc tính của Kỳ Mỹ Lạp bốn đầu có sự khác nhau. Kỳ Mỹ Lạp bốn đầu của Trần Hoàn Vũ là bốn nguyên tố thuộc tính. Trong Kỳ Mỹ Lạp bốn đầu, về thuộc tính thì không quá mạnh, nhưng đừng quên bốn nguyên tố có hiệu quả đáp đặt. Tuy không có thuộc tính cường đại như quang minh, hắc ám, nhưng sự cường đại của Kỳ Mỹ Lạp bốn đầu này là không thể nghi ngờ. Nó còn có cái tên dễ nghe, gọi là Tinh Tuyền.

Trước khi bắt đầu so tài thì Trần Anh Nhi đã sớm kể kỹ càng sự cường đại Kỳ Mỹ Lạp bốn đầu của ông nội. Trong số ma thú cấp mười được biết đến, Kỳ Mỹ Lạp bốn đầu của Trần Hoàn Vũ chắc chắn có thể vào mười hạng đầu. So với Vua Sâm Chu đám Long Hạo Thần từng gặp thì mạnh hơn nhiều. Coi như là Vua Cứ Diêu cũng thua xa về tổng thể lực lượng.

Trần Hoàn Vũ ngồi trên cổ Kỳ Mỹ Lạp bốn đầu, sắc mặt rõ ràng hơi khó xem. Ông không nghĩ đến trong thời gian ngắn vậy đã bị đám Long Hạo Thần bức ép phóng ra bốn mệnh triệu hoán thú. Đương nhiên ông phải tìm trở về mặt mũi. Thanh âm trầm thấp ngâm xương chú ngữ tiếp tục vang lên, Kỳ Mỹ Lạp bốn đầu không hề khách sáo tấn công đám Long Hạo Thần.

Cái đuôi dài to lớn khí thế cuộn cuộn quét thẳng tới Long Hạo Thần, Vương Nguyên Nguyên, Tư Mã Tiên. Khí thế mạnh mẽ, lực lượng hùng hồn, khiến ba người hoảng sợ biến sắc.

Linh cánh cùng vỗ đập, ba người không chút chần chờ bay lên. Cứng rắn chống? Đừng nằm mơ, coi như tự tin vào sức mạnh của mình như Tư

Mã Tiên cũng không làm chuyện ngốc như vậy! Đây chính là ma thú cấp mười, ưu thế thân thể, chiều dài cái đuôi khoảng hai mươi mét, cuối phần đuôi đầy mũi nhọn nhô lên như lưỡi dao, bị nó quét một cái chỉ sợ không chết cũng lột da!

Chiến đấu đến tận đây đã là trạng thái gay cấn. Ba người Long Hạo Thần vừa mới bay lên, bốn cái đầu Kỳ Mỹ Lạp cùng phun khí. Bốn nguyên tố tựa như bão tố quét hướng ba người Long Hạo Thần. Linh lực khủng bố khiến cả sân lớn đấu thú chấn động.

Long Hạo Thần không phải lần đầu tiên đối mặt cường giả cấp chín, trước tình huống này hẳn chẳng chút sợ sệt. Thân thể ở giữa không trung, không lùi ngược lại tiến lên, bốn cánh sau lưng vỗ đập, lại chém ra Thập Tự Trảm.

Trong tiếng rít chói tai, một bóng lam đậm lại xuất hiện giữa không trung, từ chính giữa cứng rắn xé rách hơi thở nguyên tố của bốn cái đầu Kỳ Mỹ Lạp.

Vương Nguyên Nguyên và Tư Mã Tiên đã sớm nhân cơ hội núp sau lưng Long Hạo Thần, nhanh chóng lùi ra sau, chỉ để lại một mình Long Hạo Thần chặn trên không trung.

Ánh vàng chợt lóe, Nhã Đình hiện ra sau lưng Long Hạo Thần. Ngay sau đó, một luồng sáng bạch kim rơi vào người Trần Hoành Vũ đang ngâm xướng chú ngữ.

Trần Hoành Vũ chỉ cảm thấy có lực hút mạnh mẽ khó hình dung bỗng xuất hiện, linh lực cỡ ông mà không thể ổn định thân thể, bị kéo bay tới chỗ Long Hạo Thần.

Khiên Dẫn, Khiên Dẫn bản tiến hóa. Khi đó ngay cả Vu Yêu Vương còn bị thua thiệt bởi chiêu này. Lúc trước hẳn phát động đột kích, không tiếc tiêu hao linh lực dốc sức công kích, trừ muốn chiếm ưu thế ra còn vì kéo gần khoảng cách với Trần Hoành Vũ. Kỹ năng Khiên Dẫn bản tiến hóa đối phó với ma pháp sư thật rất hữu dụng. Thân thể ma pháp sư yếu

ớt, một khi tới gần thì...hì hì. Đừng quên Trần Hoàn Vũ đã đồng ý không sử dụng bất cứ trang bị vũ khí nào.

Quả nhiên, bị Long Hạo Thần kéo trúng, Trần Hoàn Vũ kinh ngạc. Nhưng ngay sau đó chịu thiệt không phải ông mà là Long Hạo Thần.

Vang tiếng linh lực kịch liệt va chạm, Long Hạo Thần theo tiếng bắn ngược ra. Ánh sáng xanh ngọc và đỏ vàng chói mắt ở trên không trung mang theo hai vệt sáng.

Không sai, Trần Hoàn Vũ đích thực bị Long Hạo Thần kéo thành công, nhưng đừng quên bên cạnh ông còn có bốn mệnh triệu hoán thú!

Có thể đem bốn mệnh triệu hoán thú tăng lên tu vi cấp mười, vậy không đơn giản chỉ giúp ích chiến đấu. Mắt thấy Trần Hoàn Vũ sắp tiến vào phạm vi công kích của Long Hạo Thần, trên người Kỳ Mỹ Lạp bốn đầu to lớn đột nhiên tách ra một ánh sáng tím chiếu vào người Trần Hoàn Vũ. Thoáng chốc toàn thân Trần Hoàn Vũ trùm một tầng màu tím mờ mờ, lúc đụng vào Long Hạo Thần thì bắn hắt bay ra ngoài. Khoảng cách hơn trăm mét đương nhiên cũng giải trừ năng lực Khiên Dẫn. Kỳ Mỹ Lạp bốn đầu không khách sáo lần nữa phun khí. Lần này hơi thở bốn nguyên tố ở trong không khí hỗn hợp thành một bão lốc nguyên tố mạnh mẽ không gì sánh bằng, bay thẳng tới đám Long Hạo Thần. Đây là ma thú cấp mười dốc sức một kích!

"Tự!" Tuy Long Hạo Thần bị đánh bay nhưng không trọng thương. Trong tiếng hét vang, đồng bạn lập tức tập trung một chỗ. Long Hạo Thần từ trên trời rơi xuống, một tầng ánh vàng bảy sắc nở rộ trước người hắn.

Nhật Nguyệt Thần Oa tắm thuận cấp thần khí thêm vào Thuận Tường, Thần Ngự Thuận.

*Oành! *

Trùng kích mạnh mẽ không gì sánh kịp xuất hiện trong sân, xung quanh tường cao rung động kịch liệt. Tất cả pháp trượng phòng ngự trên tường bị kích động, linh lực khủng bố khoanh khắc dao động tới cực độ.

Trần Hoành Vũ chỉ thấy lưng đâm mồ hôi lạnh. Mới rồi chỉ kém một chút, nếu không phải Kỳ Mỹ Lạp bốn đầu phản ứng nhanh, ông thật sẽ tiến vào phạm vi công kích của Long Hạo Thần. Dù ông là cường giả cấp chín nhưng cũng là ma pháp sư! Nếu thật bị một kiếm của Long Hạo Thần chém trúng ông sẽ không chịu nổi. Ông cảm nhận sâu sắc đôi kiếm của Long Hạo Thần ẩn chứa kiếm ý khủng bố.

Hắn còn có năng lực lôi kéo mạnh như vậy? Trần Hoành Vũ hơi thở dốc, ánh mắt nhìn đám Long Hạo Thần biến trần ngập cảnh giác. Bắt đầu từ giờ phút này, ông không còn chút gì xem thường bảy người Long Hạo Thần. Hơn nữa thoát nhìn đám Long Hạo Thần chịu thiệt, nhưng kỳ thật Trần Hoành Vũ cũng không tốt hơn bao nhiêu. Có Kỳ Mỹ Lạp bốn đầu bảo vệ, ông có tự tin sẽ không bị đám Long Hạo Thần ảnh hưởng, nên dốc sức ngâm xương chú ngữ. Long Hạo Thần lôi kéo một cái đánh gãy chú ngữ của ông, hậu quả pháp thuật phản phệ không dễ chịu. Nếu không phải tu vi của ông cường đại, mới rồi đã học máu.

Ánh sáng nhạt di chuyển trong không khí. Bảo nguyên tố ở trước mặt Nhật Nguyệt Thần Oa tấm thuẫn chỉ có thể xẹt qua hai bên. Công kích phạm vi lớn mọi phương hướng như thế này đối với Nhật Nguyệt Thần Oa tấm thuẫn là không có hiệu quả nhất. Tuy linh lực của Long Hạo Thần nhanh chóng giảm xuống nhưng hắn và đồng bạn vẫn đứng vững như núi.

Cùng lúc đó, Trần Anh Nhi hoàn thành chú ngữ.

Hình ảnh khiến người thấy khủng bố xuất hiện. Từng cánh cửa tràn ngập hơi thở sinh mệnh xuất hiện sau lưng Trần Anh Nhi. Cánh cửa vừa xuất hiện, chớp mắt ma pháp hoàn thành, cửa ánh sáng xếp hàng dài từ bên này sân đấu thú sang bên kia, mười tám cửa sáng hiện ra trước mặt Trần Hoành Vũ.

Đây, đây là Sinh Linh Môn? Trần Hoàn Vũ, Tam Thủy bà bà trên khán đài đều trợn to mắt.

Họ là triệu hoán sư tu vi cường đại, đương nhiên cũng sử dụng Sinh Linh Môn. Lấy tu vi như Trần Hoàn Vũ, thậm chí có thể cùng lúc vận dụng sáu Sinh Linh Môn triệu hoán ma thú đối phó ma tộc.

Khi Trần Anh Nhi thức tỉnh Linh Hồn Thánh Nữ, tuy tu vi của cô còn kém xa nhưng từ nhỏ kỹ năng Sinh Linh Môn sẽ tùy theo tiến hóa, cô cũng có thể cùng lúc dùng sáu cái. Nhưng mười tám cái là sao? Trong điển tịch của Linh Hồn Thánh Điện chưa từng xuất hiện bất cứ triệu hoán sư nào có thể cùng sử dụng mười tám Sinh Linh Môn khủng khiếp như vậy.

Sau khi hoàn thành ma pháp, Trần Anh Nhi lộ vẻ cực kỳ mệt mỏi, khoanh chân ngồi đó lằm bằm. Một trăm lẻ tám linh đan Linh Hồn Thánh Y trên người cô lóe sáng, nhanh chóng bổ sung tiêu hao.

Tác dụng lớn nhất của Linh Hồn Thánh Y là bổ sung linh lực, hiệu quả mạnh mẽ, Kim Tinh Cơ Tòa chiến giáp của Long Hạo Thần không thể so sánh.

Mỗi một viên linh đan ý nghĩa bổ sung một vạn linh lực. Chính là nói, Linh Hồn Thánh Y trên người Trần Anh Nhi ít nhất có thể cung cấp cho cô một trăm lẻ tám vạn linh lực. Đương nhiên có hạn chế, dù cung cấp linh lực khổng lồ cỡ nào, nhưng cô có thể sử dụng chỉ là tu vi của bản thân.

Chính là nói tuy hiện giờ Trần Anh Nhi chỉ là triệu hoán sư cấp bảy, nhưng kỳ thật cô gần như có thể vô hạn sử dụng ma pháp triệu hoán sư cấp bảy. Đương nhiên đây chỉ là mặt lý luận, thi triển ma pháp không chỉ cần linh lực còn cần tinh thần lực. Tựa như mới rồi Trần Anh Nhi thi triển nhiều Sinh Linh Môn như vậy, linh lực của cô dễ dàng làm được nhưng tiêu hao tinh thần lực rất lớn, không thể không tĩnh tọa nghỉ ngơi. Ít nhất trong trận chiến này, cô muốn tiếp tục hoàn thành ma pháp triệu hoán là rất khó.

Đây chính là mười tám Sinh Linh Môn! Hơn nữa lấy năng lực của Trần Hoàn Vũ, Tam Thủy bà bà dĩ nhiên nhìn ra được đây không phải ảo giác. Mỗi một Sinh Linh Môn đều là chân thật.

Cô bé này khi nào giấu giếm nhiều như vậy? Chẳng lẽ năng lực chân chính của Linh Hồn Thánh Nữ khủng bố như thế sao?

Họ nào biết Trần Anh Nhi có thể thi triển mười tám Sinh Linh Môn không liên quan gì đến Linh Hồn Thánh Nữ. Năng lực này đến từ hợp thành linh lô của cô, Thời Gian Chi Điện!

Năm đó trong Mộng Huyền Thần Điện, bảy người Long Hạo Thần, bao gồm cả Trương Phóng Phóng, trừ Vương Nguyên Nguyên ra mỗi người đều hoàn thành hợp thành linh lô.

Linh lô là cái gì? Là vật báu vô giá, chỉ cần được một cái đã là khát vọng của bất cứ chức nghiệp nào. Đám Long Hạo Thần còn hoàn thành hợp thành linh lô. Linh lô của Trần Anh Nhi mới hoàn tất hợp thành ở trong mắt nhiều người không mạnh lắm. Nhưng theo tu vi của cô tăng lên, uy lực Thời Gian Chi Điện Linh Lô càng biến mạnh mẽ. Năng lực tăng gấp ba thi triển ma pháp. Tuy một ngày chỉ có thể dùng một lần, nhưng có thể tưởng tượng sức bật khủng bố.

Tiếng gầm gừ, rống leen gần như cùng lúc phát ra từ mười tám Sinh Linh Môn. Từng con ma thú bắt đầu nhảy ra khỏi Sinh Linh Môn, phóng tới Kỳ Mỹ Lạp bốn đầu và Trần Hoàn Vũ.

Không thể không nói, chất lượng Sinh Linh Môn của Trần Anh Nhi không khác gì trước kia, triệu hoán ra ma thú thực lực không đồng đều, có hai, ba cấp, cũng có bảy, tám cấp. Ma thú mạnh nhất chính là ma thú cấp tám cùng đẳng cấp tu vi với cô.

Nhưng hiện tại Sinh Linh Môn có chỗ khác hẳn với trước, đó là nó thật sự là Sinh Linh Môn. Không chỉ triệu hoán xong một ma thú liền kết thúc. Ma thú gần như vô tận điên cuồng chạy khỏi Sinh Linh Môn, chỉ

vài cái chớp mắt thì một nửa diện tích sân đấu thú đã bị ma thú chiếm đầy.

Lần này coi như là Trần Hoành Vũ cũng biến sắc mặt. Ông là người, không phải thần. Ông rất hiểu Sinh Linh Môn, một triệu hoán sư thi triển Sinh Linh Môn có thể liên tục mười phút triệu hoán ra ma thú. Ma thú triệu hoán cấp bậc tương đối với tu vi bản thân triệu hoán sư. Tuyệt đối đừng quên, Trần Anh Nhi vẫn là Linh Hồn Thánh Nữ. Cô thi triển tất cả ma pháp triệu hoán có tăng thêm hiệu quả, Sinh Linh Môn có thể kéo dài thời gian gấp đôi.

Diện tích sân đấu thú có hạn, còn có pháp trận cấm không, không thể bay quá cao. Dưới tình huống này, nếu Trần Hoành Vũ mặc kệ Trần Anh Nhi phát huy hết uy lực Sinh Linh Môn, chỉ sợ không gian này không có chỗ cho họ đặt chân.

Không dám giữ lại thực lực, mắt Trần Hoành Vũ lấp lánh tia sáng, đôi tay khép trước ngực, ngón tay bắt ấn kỳ lạ. Ông thấp giọng rống mấy câu gì đó, bỗng chốc một tầng bão tố linh hồn nồng đậm tỏa ra từ người ông. Vàng sáng trắng ngà ở sau lưng ông hóa thành đầu rồng to lớn, phát ra tiếng rồng ngâm mạnh mẽ.

Đầu rồng trắng ngà quá lớn, to đến mức thân thể khổng lồ của Kỳ Mỹ Lạp bốn đầu đều bị nó bao phủ. Một tiếng hét điên cuồng, ánh sáng trắng ngà như sóng triều ập đến.

Ma thú đột đầu xông ra từ mười tám Sinh Linh Môn mới tiếp xúc sóng trắng khủng bố lập tức tạm dừng, nằm sấp xuống đất, run rẩy không dám đứng dậy. Khi sóng trắng đánh vào mười tám Sinh Linh Môn, cánh cửa theo đó tạm dừng, không phóng ma thú nữa.

Lĩnh Vực Thú Hoàng! Có thể ức chế tất cả ma thú, hoặc là tăng phúc cho tất cả ma thú trong lĩnh vực. Trong các triệu hoán sư có thể tu thành lĩnh vực, Lĩnh Vực Thú Hoàng tuyệt đối là số một.

Bị lĩnh vực kích động, thân thể vốn rất to lớn của Kỳ Mỹ Lạp bốn đầu tăng vọt gấp đôi. Khí thể khủng khiếp làm đám Long Hạo Thần có cảm giác ghệt thở.

Đây mới là sức mạnh chân chính của Trần Hoành Vũ, điện chủ Linh Hồn Thánh Điện. Dù cho đến bây giờ, ở trên chiến trường ông triệu hoán thú chỉ có bốn mệnh triệu hoán thú Kỳ Mỹ Lạp bốn đầu, nhưng khoảnh khắc này, chiến trận hoàn toàn thuộc về ông. Trong phạm vi Lĩnh Vực Thú Hoàng, ông tựa như người khổng chế vạn thú. Lĩnh Vực Thú Hoàng phủ lên càng lâu, ma thú xuất hiện từ Sinh Linh Môn đều bị ông khống chế.

"Còn muốn tiếp tục?" Trần Hoành Vũ lạnh lùng hỏi.

Ông không ra lệnh Kỳ Mỹ Lạp bốn đầu tấn công tiếp, ông không thể tổn thương đám thanh niên trước mắt. Áp lực cường đại như vậy, theo ông thấy thì đủ khiến đám thanh niên chịu thua.

"Đương nhiên phải tiếp tục." Trần Anh Nhi đang nhắm mắt ngưng tụ tinh thần lực đột nhiên mở ra. Thân thể cô bay lên. Giờ phút này, từ người cô tỏa ra tầng sáng kỳ lạ, màu trắng nhưng lại trong suốt.

Đồ án trăm thú trên Linh Hồn Thánh Y tựa như sống lại, di động trong vòng sáng trắng. Một trăm lẻ tám viên linh đan tỏa ánh sáng chói mắt.

Cô dùng Thời Gian Chi Diệp Linh Lô triệu hoán ra mười tám Sinh Linh Môn là ép ông nội phóng thích Lĩnh Vực Thú Hoàng. Trong kế hoạch của họ, phá hỏng Lĩnh Vực Thú Hoàng là nhiệm vụ của cô.

Vì có thể cứu viện Dương Văn Chiêu, cô đã kéo đồng bạn cùng khiêu chiến với ông nội, vậy sao cô không gánh trách nhiệm chịu đựng nhiều hơn chút? Chỉ có cô mới quen thuộc thực lực của Trần Hoành Vũ, hiểu rõ nhất uy lực lĩnh vực này.

Thở ra, đôi tay Trần Anh Nhi nhanh chóng biến ảo ba động tác, hai mắt biến thành màu trắng đục đáng sợ. Quả cầu trắng ở trong tay cô dần thành hình, khề quát.

"Ban, linh hồn!"

Quả cầu trắng bắn ra rơi trên quả cầu thủy tinh bình bông theo cô. Thoáng chốc cả quả cầu thủy tinh hoàn toàn biến thành màu trắng sữa. Ngay sau đó bắn ra cột sáng trắng ngà thẳng đến trung tâm Linh Vực Thú Hoàng, chính diện đầu rồng.

Nói cũng kỳ, dù là Kỳ Mỹ Lạp bốn đầu cường đại vậy mà không dám ngăn chặn cột sáng trắng nhỏ. Chỉ chớp mắt, cột sáng trắng rơi vào đầu rồng Linh Vực Thú Hoàng.

Hình ảnh kỳ lạ xuất hiện, đầu rồng bị ánh sáng trắng chạm trúng run bần bật. Trần Hoàn Vũ kinh ngạc, hoảng sợ phát hiện mình hơi khó khống chế linh vực, nếu không thu lại linh vực thì Linh Vực Thú Hoàng rất có thể sẽ tan vỡ.

Linh vực không phải linh lực, dùng xong rồi có thể hồi phục. Một khi linh vực bị phá, đối với người thi triển là đả kích trí mạng. Tử Linh Ma Thần Tát Mễ Cơ Nạp có mạnh không? Linh Vực Tử Linh của gã bị Tháp Vĩnh Hằng nuốt hơn phân nửa lập tức trọng thương.

Không dám chậm chạp, Trần Hoàn Vũ nhanh chóng ngâm xướng chú ngữ, thu lại Linh Vực Thú Hoàng. Chỉ thấy trên không trung ánh sáng trắng ngà lập tức vòng lại, đầu rồng dần thu nhỏ.

Thiếu đi tăng phúc của linh vực, thân thể Kỳ Mỹ Lạp bốn đầu rút lại, các ma thú trên mặt đất lại bắt đầu công kích.

Nhưng sau khi Trần Anh Nhi phát ra luồng sáng trắng, quả cầu thủy tinh *đình* một tiếng giòn vang, vỡ ra. Chính cô cũng rớt xuống. Tiêu hao tinh thần lực quá độ, hôn mê. Mười tám Sinh Linh Môn mất đi chủ nhân cũng hoàn thành sứ mệnh của mình, lần lượt biến mất trong không

khí. Nhưng đằng trước có trên trăm ma thú công kích Kỳ Mỹ Lạp và Trần Hoàn Vũ.

Hàn Vũ phóng người đón lấy Trần Anh Nhi, đặt cô nằm trên đất.

Nói đến thì Trần Anh Nhi có thể phá lĩnh vực của ông nội chỉ bằng hai chữ "tương khắc". Không sai, Lĩnh Vực Thú Hoàng của Trần Hoàn Vũ ở trong triệu hoán sư là vô cùng cường đại, nhưng đừng quên Trần Anh Nhi, Linh Hồn Thánh Nữ truyền thừa lực lượng của ai. Đó là lực lượng Thần Thú! Thú Hoàng có thể so sánh với Thần Thú không? Thế nên khi cô dẫn động kỹ năng Ban Linh Hồn, tương đương với phóng ra lực lượng Thần Thú, dù là Thú Hoàng cũng phải run rẩy. Thế nên ở trước mặt Trần Anh Nhi, lĩnh vực của Trần Hoàn Vũ đích thực không có tác dụng gì.

Ban Linh Hồn của Trần Anh Nhi có thể áp chế lĩnh vực của mình là Trần Hoàn Vũ cho cô biết. Giờ phút này Trần Hoàn Vũ có cảm giác dở khóc dở cười. Lĩnh vực bị ức chế, thắng nhanh là không thể nào. Bên đội Long Hạo Thần tương đương hy sinh sức chiến đấu một triệu hoán sư cấp bảy, tiêu hao năng lực lĩnh vực mạnh nhất của Trần Hoàn Vũ, tuyệt đối lời to.

Long Hạo Thần không vội vàng tấn công. Lực công kích của trăm thú khá mạnh nhưng không thể phối hợp cùng họ. Hắn nhảy tới trước mặt Trần Anh Nhi, tay phải phóng ra luồng sáng vàng, truyền tống Trần Anh Nhi vào Tháp Vĩnh Hằng, không còn lo lắng đằng sau nữa.

Ngay lúc này, Lâm Hâm từ lúc Trần Anh Nhi ngâm xướng chú ngữ Sinh Linh Môn thì cũng tự ngâm xướng, nay rốt cuộc hoàn thành chú ngữ.

Trên Hòa Tinh pháp trường hiện ra một điểm sáng lam. Ngay sau đó, điểm sáng không ngừng lóe sáng, quanh người Lâm Hâm như dâng lên vàng sáng lam tựa chất lỏng. Sau lưng y, một bóng dáng chỉ cao một mét tràn ngập uy nghiêm bay bành bồng.

Hỏa Tinh pháp trượng chỉ hướng Kỳ Mỹ Lạp bốn đầu, một luồng sáng lam to cỡ ngón cái bắn ra.

Luồng sáng này cho người cảm giác không giống linh lực mà càng như thực thể. Ánh sáng đi đến đâu thì không khí như biến trong lành, giống như tất cả tạp chất tại sân đấu thú chớp mắt bị thanh tẩy.

Hỏa Thần Nhất Chỉ, là ma pháp công kích đơn thể cấp tám cường đại.

Trong tất cả ma pháp hỏa hệ cấp tám, Hỏa Thần Nhất Chỉ xếp hàng đầu. Chẳng những cần có đầy đủ linh lực, còn phải có lực khống chế cường đại mới hoàn mỹ sử dụng được. Bởi vì bản thân ma pháp cần khống chế cực cao, sau khi hoàn thành chú ngữ phải cực độ áp súc hỏa nguyên tố, khống chế sai sót chút xíu thôi sẽ phản phệ chủ nhân, nói không chừng chính mình nhận lấy uy lực của nó.

Lấy tu vi cấp bảy như Lâm Hâm mà dám can đảm dùng ma pháp cấp tám khó khăn cỡ đó thì thấy được y tự tin cỡ nào. Lúc này nếu Trần Anh Nhi tỉnh táo, sẽ biết Lâm Hâm thua cô thấy không cam lòng là rất có lý. Ma pháp công kích cường đại như vậy sao y dám dùng để đối phó đồng bạn mình.

Ánh lam lấp lánh, chớp mắt vượt qua không gian.

Trong con người Kỳ Mỹ Lạp bốn đầu lộ ra khinh thường. Cái đầu rỗng có màu mắt đỏ đột nhiên cúi xuống, phun ra hơi thở nóng cháy.

Khí thể ngưng tụ trong không khí xoay tròn hình xoắn ốc, thoát nhìn tựa như hỏa diễm trường mâu nhanh chóng quay tròn, đụng vào Hỏa Thần Nhất Chỉ.

Lâm Hâm dùng Tâm Diễm Hỏa Diễm sử dụng Hỏa Thần Nhất Chỉ dĩ nhiên có thể phát huy uy lực ma pháp này đến cực độ, thậm chí gần tới ma pháp hỏa hệ cấp chín. Nhưng một trong bốn cái đầu Kỳ Mỹ Lạp chính là cường giả cấp chín hệ này.

Lần này y có thể thành công hay không?

Lửa lam và đỏ chạm nhau, khoảnh khắc xuất hiện hình ảnh quái dị. Lửa đỏ bị xuyên qua. Có thể thấy rõ, từ trong lửa đỏ một bóng đen nhanh chóng chui vào xông hướng Kỳ Mỹ Lạp bốn đầu.

Thực lực của Lâm Hâm đương nhiên không thể so với Kỳ Mỹ Lạp bốn đầu. Nhưng Kỳ Mỹ Lạp bốn đầu tuy là ma thú cấp mười, sức mạnh chia ra bốn đầu, điểm mạnh nhất của nó là cùng sử dụng bốn nguyên tố. Hơn nữa ma thú cường đại ma khí hợp nhất, về ma pháp thì chưa đến trình độ ma pháp sư cấp chín. Đối mặt một chiêu Lâm Hâm sức thể đã lâu, mắt thấy nó sắp chịu thiệt.

Ma pháp rất nhanh va chạm, ba cái đầu khác muốn cứu viện cũng không còn kịp. Đương nhiên công kích của Lâm Hâm đã bị hơi thở của nó suy yếu nhiều, sẽ không tạo thành thương tổn quá nghiêm trọng.

Nhưng làm là triệu hoán sư, bốn mệnh triệu hoán thú gần như là một sinh mạng khác của họ, sao Trần Hoành Vũ trơ mắt nhìn đồng bạn bị thương được?

Tay phải một ngón chỉ ra, lại là một linh đan chui vào trong hỏa diễm Kỳ Mỹ Lạp, chặn lấy uy lực Hỏa Thần Nhất Chỉ. Lửa xanh rút nhỏ hơn trước thuận theo linh đan dẫn đường bày ra hướng tới Trần Hoành Vũ, tiêu trừ nguy cơ của Kỳ Mỹ Lạp.

Trần Hoành Vũ không thèm để ý ánh sáng lam đó. Xung quanh ông luôn có một tầng dao động vụn vụn. Ánh lam đánh vào vầng sáng vụn vụn, chột tán loạn.

Bản thân triệu hoán sư còn yếu ớt hơn ma pháp sư, bởi vì họ ít sử dụng ma pháp phòng ngự. Sao Trần Hoành Vũ không chú ý an toàn bản thân được? Ông sẽ không quên thích khách ẩn thân, nên mới phòng ngự mọi mặt.

Hiện giờ ông thi triển ma pháp phòng ngự tên là Linh Hồn Hộ Thể, ma pháp phòng ngự cường đại kết hợp linh lực và tinh thần lực. Lực phòng ngự cực kinh khủng, tuy không tới cấp chín nhưng không cách biệt bao nhiêu. Càng quan trọng là, ma pháp này tiêu hao linh lực ít, có thể kéo dài lâu chút.

Chính lúc Trần Hoành Vũ cho rằng uy lực của Hỏa Thần Nhất Chỉ đã kết thúc, bỗng nhiên ánh lam tiêu tán, luồng sáng xanh đen chợt lóe, đâm thủng một lỗ nhỏ trên bình phong Linh Hồn Hộ Thể, đâm thẳng hướng Trần Hoành Vũ.

Không hay rồi. Trần Hoành Vũ thầm chấn kinh, lúc nguy hiểm ông không rảnh chú ý hình tượng, bật ngửa ra sau.

Khí thể cực nóng tràn ngập hắc ám bay sát qua da đầu ông, đốt cháy mớ tóc. Nếu không phải ông phản ứng nhanh, chỉ sợ đã bị thương. Ánh sáng xanh đen tựa như cây châm lửa, vô cùng âm hiểm giấu trong Hỏa Thần Nhất Chỉ. Mãi đến khi uy lực Hỏa Thần Nhất Chỉ tiêu hao gần hết thì châm lửa mới chui ra. Chẳng những lực xuyên thấu cực mạnh, còn lặng lẽ không tiếng động. Nếu không phải có Linh Hồn Hộ Thể ngăn cản, cho Trần Hoành Vũ thời gian tranh thủ thì chỉ sợ còn chật vật hơn nữa. Tuy rằng lấy tu vi linh lực của ông chưa đến mức bị một chiêu giết chết, nhưng cảm giác bị châm lửa tràn ngập hắc ám đâm trúng tuyệt đối không dễ chịu.

Lâm Hâm ở phía xa giậm chân, không cam lòng nói.

"Đáng tiếc!"

Trần Hoành Vũ bị dồn ép chật vật như vậy khiến đám Long Hạo Thần kinh ngạc, nhìn Lâm Hâm bằng cặp mắt khác xưa. Mới rồi đâu phải một ma pháp, rõ ràng là hai ma pháp hỗn hợp một chỗ. Họ cũng không biết châm lửa chui từ đâu ra.

Bản thân Hỏa Thần Nhất Chỉ là ma pháp vượt cấp rồi, không ngờ y có thể ở trong ma pháp này ẩn giấu một ma pháp nữa, có thể thấy Lâm

Hâm không chế ma pháp hỏa hệ đến trình độ nào. Thật là chỉ thiếu chút nữa!

Đương nhiên Lâm Hâm không định đánh lén Trần Hoành Vũ, đây là ông nội của Trần Anh Nhi! Mục tiêu của y là Kỳ Mỹ Lạp, trùng hợp bị Trần Hoành Vũ dẫn dắt qua, suýt nữa gặp xui.

"Có được ca, đây là ma pháp gì vậy?" Tư Mã Tiên giật mình hỏi.

Lâm Hâm cười hắc hắc nói.

"Hỏa Thần Nhất Chỉ kèm Địa Ngục Hỏa Châm, mạnh không?"

"Mạnh!" Tư Mã Tiên không keo kiệt khen, giờ ngón cái hướng y.

"Liên Thể Tăng Linh!" Long Hạo Thần hét lớn một tiếng.

Ngay lúc Hỏa Thần Nhất Chỉ sinh ra hiệu quả chấn kinh, Long Hạo Thần đã triệu hoán ra Hạo Nguyệt. Hắn hét một tiếng, mọi người lập tức hiểu ý. Trừ Thái Nhi vẫn núp trong chỗ tối, mấy người khác đều nhảy lên lưng Hạo Nguyệt.

Địa Ngục Hỏa Châm từ đâu ra? Long Hạo Thần chỉ suy nghĩ một chút liền hiểu ra. Lúc họ ở trong Mộng Huyền Thiên Đường từng đánh chết một tên thừa kế ma thần, được đến Vương Miện Truyền Thừa lấp lánh lửa xanh đen. Lúc đó đã đưa cho Lâm Hâm. Y là ma pháp sư hỏa hệ, nói không chừng có thể dung hợp. Sau đó mọi người đã quên sự tồn tại của Vương Miện Truyền Thừa này.

Bây giờ xem ra Lâm Hâm không dung hợp nó vào linh lực của mình. Cũng đúng, Vương Miện Truyền Thừa tràn ngập hơi thở hắc ám, nếu dung nhập vào Tâm Diễm Hỏa Diễm chỉ sợ phản tác dụng.

Sự thật thì Lâm Hâm luyện Vương Miện Truyền Thừa thành một ma pháp đặc biệt giấu trong người. Ngọn lửa đặc biệt của Vương Miện Truyền Thừa là có thể tự hồi phục lại, ngọn lửa ăn mòn cực kỳ tinh thuần. Thân thể Lâm Hâm chịu đựng được nhiều nhất là ba Địa Ngục

Hỏa Châm. Trải qua không ngừng dùng Tâm Diễm Hỏa Diễm rèn luyện, tăng cao, uy lực của Địa Ngục Hỏa Châm đã không thua gì ma pháp cấp tám. Đây chính là đòn sát thủ của y, vừa rồi là lần đầu tiên sử dụng. Lúc trước y hoàn thành ma pháp chỉ là Hỏa Thần Nhất Chỉ, chẳng qua phút cuối dung nhập một Địa Ngục Hỏa Châm mà thôi.

Tuyệt đối đừng coi thường sự dung nhập này. Có thể ẩn giấu Địa Ngục Hỏa Châm mà không ảnh hưởng Hỏa Thần Nhất Chỉ, lừa được cả Trần Hoành Vũ điện chủ Linh Hồn Thánh Điện, sự khống chế linh lực này có thể coi là cấp đại sư. Lâm Hâm đã khống chế ma pháp vượt cấp!

Sau lưng Long Hạo Thần là Vương Nguyên Nguyên, tiếp đó là Lâm Hâm, Tư Mã Tiên, Hàn Vũ. Năm người hợp làm một, cùng nuốt vào Liên Thể Tăng Linh Đan. Long Hạo Thần đứng ở cái cổ thô to của Hạo Nguyệt liên tiếp sáu cái đầu, bốn người kia xếp thành hàng sau lưng hắn. Linh lực cường đại truyền qua cánh tay, khí thể của Long Hạo Thần bỗng chốc tăng gấp mấy lần.

Liên thể tăng linh là tăng linh lực, Kim Tinh Cơ Tòa chiến giáp cũng là tăng linh lực, phân biệt giữa hai cái là ở đâu? Khác nhau ở chỗ liên thể tăng linh gia tăng là một lần Long Hạo Thần công kích ra linh lực. Kim Tinh Cơ Tòa chiến giáp hay Tinh Vương thì sẽ trợ giúp Long Hạo Thần tăng càng nhiều tổng sản lượng linh lực.

Thời gian kéo dài liên thể tăng linh rất ngắn, nhưng trong khoảng thời gian này có thể khiến lực công kích của Long Hạo Thần tăng lên một cấp bậc, là chiến pháp cuối cùng hiện nay khi cả đội đối mặt cường địch.

Sau khi tiến hóa thành sáu đầu, đây là lần đầu tiên Hạo Nguyệt xuất hiện trên chiến trường. Sáu cái đầu ngẩng cao, đôi cánh sau lưng vỗ đập bay lên cao, mấy cái đầu to ngửa đầu rống gầm.

Cái vảy tựa như thủy tinh tím chỉ cần có ánh sáng chiếu lên sẽ sinh ra vàng sáng tím tựa sóng gợn. Sáu đầu cùng ngửa lên, dù tu vi hay thể tích thì nó thua xa Kỳ Mỹ Lạp bốn đầu, nhưng khoảnh khắc Hạo Nguyệt xuất

hiện, không ngờ khí thế hoàn toàn áp đảo bốn mệnh triệu hoán thú của Trần Hoàn Vũ.

Cùng với một tiếng gầm, một tầng ánh tím đậm phát ra từ người Hạo Nguyệt, khuếch tán trong sân. Phía đối diện, Kỳ Mỹ Lạp bốn đầu vốn đang đối phó với mấy ma thú đi ra từ Sinh Linh Môn, nhưng giây phút ánh tím khuếch tán, bao gồm cả Kỳ Mỹ Lạp bốn đầu, tất cả ma thú đều ngửa đầu nhìn hướng Hạo Nguyệt. Sự khủng khiếp đó thậm chí còn hơn cả lúc tắm trong Lĩnh Vực Thú Hoàng. Ngay cả Kỳ Mỹ Lạp bốn đầu cũng không khác gì.

Về ngoại hình thì Hạo Nguyệt và Kỳ Mỹ Lạp bốn đầu hơi giống nhau. Cùng là nhiều đầu, có đôi cánh, thân hình giống rồng. Khác nhau là, Kỳ Mỹ Lạp bốn đầu Tinh Tuyền phần đầu càng giống rồng, hoặc nên nói vốn là hình dạng rồng. Vảy cũng dày hơn. Nhưng từ màu sắc, hiển nhiên Hạo Nguyệt toàn thân lấp lánh ánh sáng tím càng thêm chói mắt.

Giây phút ánh mắt Tinh Tuyền nhìn hướng Hạo Nguyệt, ma thú cấp mười cường đại này chợt đông cứng, thậm chí không dám công kích ma thú khác. Vốn đôi cánh giúp đỡ thân bề bay giữa không trung không thể kiềm chế run bần bật, không giữ được trạng thái bay bình bằng.

Oành một tiếng, nó rơi xuống đất đè chết một đám ma thú cấp thấp.

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 233

Kỳ Mỹ Lạp Sáu Đầu?

Hạo Nguyệt không thèm liếc Kỳ Mỹ Lạp bốn đầu, gầm một tiếng, nó ngẩng sáu cái đầu kiêu ngạo tựa như vị vua nhìn con kiến.

Tình hình như vậy là không ai ngờ được, ngay chính Long Hạo Thần cũng xoe tròn mắt. Hắn vừa mới cùng đồng bạn dùng Liên Thể Tăng Linh Đan, chuẩn bị lấy trạng thái mạnh nhất nghênh đón thử thách của Trần Hoành Vũ. Nhưng bốn mệnh triệu hoán thú của Trần Hoành Vũ đột nhiên rơi xuống, Trần Hoành Vũ mới né khỏi Địa Ngục Hỏa Châm cũng suýt rơi khỏi lưng nó. Tình trạng như vậy thật quá quái lạ. Dù sao không phải kẻ địch, Long Hạo Thần không thể nhân cơ hội tấn công Trần Hoành Vũ!

"Có chuyện gì?" Trần Hoành Vũ chấn kinh càng nhiều hơn, từng tầng linh lực màu trắng ngà từ thân thể ông khuếch tán ra, bao trùm lấy người Kỳ Mỹ Lạp bốn đầu Tinh Tuyền. Nhưng không như mong muốn, lúc trước tăng phúc chưa từng thất bại giờ đây hoàn toàn mất hiệu quả. Tinh Tuyền càng run rẩy dữ dội, bốn cái đầu kề sát mặt đất, miệng mũi thậm chí sùi bọt mép.

Lúc này Trần Hoành Vũ không rảnh thử thách đám Long Hạo Thần nữa. Đối với một triệu hoán sư thì bốn mệnh triệu hoán thú tương đương với mạng của họ! Một khi bốn mệnh triệu hoán thú gặp chuyện, tu vi triệu hoán sư sẽ giảm đi, còn bị trọng thương gần như trí mạng.

"Các người đã làm gì Tinh Tuyền?" Trần Hoành Vũ giận dữ hét lên.

Lúc này ông đã thấy rõ hình dạng Hạo Nguyệt, mắt tròn tròn.

Long Hạo Thần nhìn hình dạng của Tinh Tuyền cũng rất kinh ngạc. Bởi vì hắn không hề kêu Hạo Nguyệt tấn công! Hơn nữa Tinh Tuyền là ma thú cấp mười, sao có thể bị Hạo Nguyệt tùy tiện tấn công đánh bại? Thoáng chốc đầu óc hắn mờ mịt, hoàn toàn không hiểu chuyện gì xảy ra. Hắn vội vàng kêu Hạo Nguyệt đáp xuống.

Thân hình chợt lóe, Long Hạo Thần đi tới bên cạnh Trần Hoành Vũ. Ở sau lưng ông, thân thể Thái Nhi lặng lẽ lộ ra. Nếu như thật sự đối mặt kẻ địch, vậy mới rồi lúc Trần Hoành Vũ quát hướng Long Hạo Thần chính là thời điểm tốt nhất cho nàng ra tay.

"Tiền bối, chúng tôi không làm gì hết! Còn chưa công kích nữa là!" Hiệu quả Liên Thể Tăng Linh Đan còn đó, nhưng bởi vì không phóng ra, hiện giờ thân thể Long Hạo Thần khá khó chịu, miễn cưỡng ức chế Liên Thể Tăng Linh Đan phản phệ, bất đắc dĩ nói với Trần Hoành Vũ.

Trần Hoành Vũ nhìn Tinh Tuyền ngay cả ý niệm cũng không cách nào truyền cho mình, tu vi cấp bảy như ông mà cũng vội vàng đổ mồ hôi.

"Các người không làm gì? Vậy sao Tinh Tuyền biến thành như vậy? Ma thú của người, là ma thú của người. Chẳng lẽ là ức chế huyết mạch?"

Dù sao là điện chủ Linh Hồn Thánh Điện, Trần Anh Nhi nói không sai, trên đời này không ai hiểu rõ ma thú hơn ông nội cô. Nói đến bốn chữ ức chế huyết mạch, trong mắt Trần Hoành Vũ tràn ngập khó tin. Lúc nhìn Hạo Nguyệt tựa như trông thấy quỷ, thân thể chấn động.

"Đây, đây là không thể nào, Kỳ Mỹ Lạp sáu đầu..." Trần Hoành Vũ ánh mắt ngơ ngác nhìn hướng Hạo Nguyệt, tay chân bỗng lạnh lẽo. Nhưng ông không quên Tinh Tuyền gặp nguy hiểm, vội vàng nói với Long Hạo Thần. "Nhanh lên, đưa ma thú của người trở về. Nhanh!" Chữ cuối gần như rống ra, có thể thấy tâm tình ông nóng nảy cỡ nào.

Long Hạo Thần không dám chậm chạp, vội vàng xoay người hướng Hạo Nguyệt làm động tác tay. Hạo Nguyệt khinh thường liếc Tinh Tuyền một cái, sáu cái đầu lần nữa nâng lên. Ánh sáng tím lấp lánh, Hạo Nguyệt lặng lẽ biến mất.

Nói cũng kỳ, nó mới biến mất thì thân thể Tinh Tuyền lập tức ngừng run, không sùi bọt mép nữa. Nhưng mấy ma thú khác thì không may mắn như vậy. Trước đó tất cả chúng đều bị ánh tím Hạo Nguyệt phóng ra bao trùm, lúc này đều xụi lơ. Tu vi thấp thì đã chết ngay. Tu vi cao cũng rơi vào trạng thái hôn mê. Còn có ma thú tè ị bậy, khiến sân đấu thú tràn ngập mùi hôi.

Hạo Nguyệt rời đi, Trần Hoàn Vũ thở phào. Khi ông nhìn Long Hạo Thần thì ánh mắt đã khác hẳn, tựa như thấy quái vật. Kỳ Mỹ Lạp bốn đầu Tinh Tuyền dần hồi phục lại. Dù sao nó là ma thú cấp mười, tốc độ hồi phục rất nhanh. Bốn cái đầu to dần nâng lên nhưng nỗi sợ trong mắt không bớt, đặc biệt lúc trông thấy Long Hạo Thần, thân thể không lồ lui vài bước, ánh sáng lấp lóe, chủ động trở lại không gian triệu hoán. Nó thậm chí không báo Trần Hoàn Vũ biết một tiếng.

"Tiền bối, đây rốt cuộc là sao?" Long Hạo Thần khó khăn lắm mới áp chế Liên Thể Tăng Linh Đan phản phệ. Chẳng qua bây giờ đầu óc hẳn cũng mờ mịt. Vốn chỉ là thử thách bình thường đột nhiên xuất hiện kết cuộc khô hài như vậy, sao không khiến hắn kinh ngạc được?

Trần Hoàn Vũ nhìn chăm chăm Long Hạo Thần.

"Đồng bạn của ngươi là từ đâu ra? Nói mau!"

Long Hạo Thần nói.

"Tôi ở Kỳ Sĩ Thánh Sơn có được."

"Không thể nào." Trần Hoàn Vũ kiên quyết nói. "Kỳ Sĩ Thánh Sơn các người làm sao tồn tại Kỳ Mỹ Lạp sáu đầu được? Ngươi có biết Kỳ Mỹ Lạp sáu đầu ý nghĩa như thế nào không?"

Long Hạo Thần kinh ngạc nhìn Trần Hoành Vũ, hỏi.

"Ý ngài là Hạo Nguyệt chính là Kỳ Mỹ Lạp sáu đầu?"

Trần Hoành Vũ không chút do dự gật đầu.

"Nhất định là vậy, nếu không sao thì sinh ra ức chế huyết mạch mãnh liệt đối với Tinh Tuyền như vậy. Coi như là ma thú thực lực mạnh hơn Tinh Tuyền cũng không thể làm được."

Những người khác đã xúm lại, ngay cả Tam Thủy bà bà, Trương Phóng Phóng trên khán đài cũng xuống dưới.

Tam Thủy bà bà nói.

"Ức chế huyết mạch là như thế này. Ma thú có hệ thống riêng, chia làm nhiều chủng tộc. Trong mỗi chủng tộc đều phân chia đẳng cấp cực nghiêm khắc. Đây là cấp bậc giữa ma thú, hơi giống với nhân loại chúng ta. Nói đơn giản, trong ma thú cũng có bình dân và quý tộc. Trước mặt quý tộc, bình dân cùng tộc sẽ cảm nhận áp lực cực lớn, đây gọi là ức chế huyết mạch ma thú. Thế nên ma thú cùng một tộc nếu xảy ra đấu tranh, chiến đấu bước đầu sẽ là so huyết mạch cao quý của hai bên. Nếu huyết mạch khác biệt quá lớn, vậy sẽ bị ức chế mạnh mẽ, không xảy ra chiến tranh. Nếu độ tinh thuần huyết mạch không chênh lệch mấy mới có tranh đấu."

"Ta nói ví dụ đơn giản." Tam Thủy bà bà chỉ hướng Tà Nhân Linh Chủ của Hàn Vũ. "Tà Nhân của ngươi là cấp Linh Chủ. Nếu bây giờ có một Tà Nhân cấp Bạo Quân tại đây, vậy thực lực của nó sẽ bị ức chế nhiều, thậm chí không dám chống lại Tà Nhân Bạo Quân."

Nghe Tam Thủy bà bà giải thích, mọi người hơi hiểu về ức chế huyết mạch.

Lúc này cảm xúc của Trần Hoành Vũ đã bình tĩnh nhiều, trầm giọng nói.

"Mới rồi Tinh Tuyền gặp Kỳ Mỹ Lạp sáu đầu của người, tựa như Tà Nhân bình thường gặp Tà Nhân Bạo Quân, mới không chịu nổi khí thế của Kỳ Mỹ Lạp sáu đầu. Nếu áp chế thời gian dài thì thậm chí nguy hiểm tính mạng. Bây giờ ta rút cuộc hiểu vì sao Ma Thần Hoàng sẽ chú trọng người như vậy, bên cạnh người mang theo thần, đủ uy hiếp sự thống trị của ma tộc."

Long Hạo Thần nhú chặt mày, nói.

"Trần điện chủ, ngài chờ đã, sao tôi cứ thấy có gì đó là lạ! Mới rồi Tam Thủy tiên bối nói Tà Nhân Bạo Quân đối với Tà Nhân Linh Chủ có thể sinh ra ức chế, đây là ức chế huyết mạch. Nhưng điều kiện là Tà Nhân Bạo Quân đích thực mạnh hơn Tà Nhân Linh Chủ! Nhưng Hạo Nguyệt thì khác, bây giờ Hạo Nguyệt đối đa chỉ tương đương với ma thú cấp chín, còn là mới thăng cấp, đẳng cấp chênh lệch với Kỳ Mỹ Lạp bốn đầu của ngài rất xa. Giữa ma thú cấp chín và cấp mười cách biệt như vực sâu, sao nó có thể sinh ra ức chế huyết mạch với Kỳ Mỹ Lạp bốn đầu của ngài được?"

"Người nói cái gì? Cấp chín? Không thể nào, Kỳ Mỹ Lạp sáu đầu sao có thể là ma thú cấp chín!?" Trần Hoàn Vũ thất thanh nói.

Long Hạo Thần bất đắc dĩ nói.

"Nhưng thật sự đúng là thế. Hạo Nguyệt đích thực là ma thú cấp chín, hơn nữa mới tiến hóa không lâu, điều này thì đồng bạn của tôi có thể làm chứng."

Trần Hoàn Vũ ánh mắt ngơ ngác, biểu tình tràn đầy chấn kinh. Ông hiểu biết ma thú nhưng tình huống này vượt qua tri thức của ông.

Trần Hoàn Vũ hít sâu ức chế rung động, nói.

"Như vậy đi, ta trước tiên kể cho các người nghe về Kỳ Mỹ Lạp, sau đó người kể một lần quá trình ký kết khế ước với ma thú này cho ta nghe. Nếu ma thú của người bây giờ thật sự chỉ mới cấp chín, vậy trên

người nó nhất định có lai lịch đặc biệt, thậm chí có lẽ không nằm trong phạm trù như Kỳ Mỹ Lạp."

Tam Thủy bà bà đột nhiên cắt lời Trần Hoàn Vũ.

"Anh Nhi đâu? Anh Nhi sao rồi? Long Hạo Thần, người đưa con bé tới đâu?"

Long Hạo Thần nói.

"Tôi truyền tống cô ấy đến nơi an toàn, cũng là một thần khí của chúng tôi, có thể tùy lúc truyền tống người. Chắc cô ấy tiêu hao tinh thần lực quá sức, nghỉ ngơi một lúc là có thể hồi phục. Tôi có thể lập tức đưa cô ấy trở về."

Tam Thủy bà bà vẫn không yên lòng Trần Anh Nhi, liền gật đầu để Long Hạo Thần truyền tống.

Giai Diệu Vĩnh Hằng phát ra ánh sáng vàng, Trần Anh Nhi vẫn đang hôn mê xuất hiện trước mặt mọi người. Tam Thủy bà bà vội ôm cháu gái vào ngực, kiểm tra tình huống thân thể cô, xác nhận chỉ vì tiêu hao tinh thần lực quá mức mới hôn mê thì thầm thở ra. Bà nhét một viên đan được hồi phục tinh thần lực vào miệng Trần Anh Nhi.

Bây giờ Trần Hoàn Vũ đã không rảnh quan tâm cháu gái. Ông dành cả đời nghiên cứu ma thú, đột nhiên xuất hiện một loại chưa từng gặp, thậm chí chưa từng tưởng tượng, thật khiến ông quá sức rung động. Khi Tam Thủy bà bà chữa trị cho Trần Anh Nhi, ông bắt đầu kể cho đám Long Hạo Thần chuyện liên quan đến Kỳ Mỹ Lạp.

"Kỳ Mỹ Lạp là một loại rồng đặc biệt. Ba chữ Kỳ Mỹ Lạp ở thời cổ đại ý nghĩa là khảm hợp thể. Chính là nói các loài vật khác nhau hợp một chỗ hình thành sinh vật khác. Nghe thì hơi khó hiểu nhưng sự tồn tại của Kỳ Mỹ Lạp đã giải thích ý nghĩa từ này.""Kỳ Mỹ Lạp cũng tương tự, là loại mạnh nhất trong nửa rồng. Lúc Kỳ Mỹ Lạp mới xuất hiện là do rồng hệ độc cực kỳ hiếm thấy và ma thú thần lẩn thuộc tính hắc ám giao phối

ra. Chúng sinh ra đời sau biến dị, trở thành rồng hai đầu có thuộc tính hắc ám và độc. Nhưng thực lực của Kỳ Mỹ Lạp chỉ hơi mạnh hơn thần lằn hắc ám, không bằng rồng hệ độc. Tuy nhiên, nó có sức sống cực mạnh. Con rồng độc thống trị cả tộc thần lằn hắc ám, có lẽ vì huyết mạch hai bên có độ phù hợp rất mạnh, số lượng Kỳ Mỹ Lạp hai đầu sinh ra ngày càng nhiều. Qua mấy ngàn năm sinh sản, mạnh thắng yếu, tộc thần lằn hắc ám dần biến mất. Mãi đến khi rồng độc chết đi, tộc Kỳ Mỹ Lạp dần hình thành. Tuy các Kỳ Mỹ Lạp không có thực lực cường đại bằng tổ tiên rồng độc, nhưng hoàn toàn kế thừa tính âm độc của rồng độc. Chúng nó bắt đầu xâm lược chủng tộc khác, hơn nữa dần sinh sản trên đại lục."

"Kỳ Mỹ Lạp có sức sống rất mạnh, nên lúc sinh đời sau thì huyết mạch của chúng lưu truyền càng nhiều, tối đa chỉ biến hóa thuộc tính nhưng bề ngoài ít khi thay đổi. Chúng nó có thể tính là chủng tộc nổi danh thời cổ. Hơn nữa không ngừng tiến hóa, tộc bầy Kỳ Mỹ Lạp dần sinh ra thứ càng mạnh mẽ. Sự cường đại của chúng tính toán từ số lượng đầu. Kỳ Mỹ Lạp hai đầu mạnh nhất chỉ đến ma thú sơ cấp chín. Kỳ Mỹ Lạp ba đầu đã ngấp nghé lằn ranh ma thú cấp mười, tới gần sức mạnh rồng. Kỳ Mỹ Lạp bốn đầu bị gọi là Diệt Rồng. Chúng nó có huyết mạch tộc rồng nhưng lại thích lấy rồng làm thức ăn. Hơn nữa khi tới bốn đầu, thực lực của Kỳ Mỹ Lạp đã vượt qua rồng. Mới rồi ta sợ tổn thương các người nên không cho Tinh Tuyền dốc hết sức."

Nghe tới đó, đám Long Hạo Thần rốt cuộc hiểu ra đôi chút về sinh vật Kỳ Mỹ Lạp. Long Hạo Thần kiềm không được hỏi.

"Tiền bối, vậy Kỳ Mỹ Lạp sáu đầu thì sao?"

Trần Hoàn Vũ nhìn Long Hạo Thần, trầm giọng nói.

"Có một truyền thuyết. Kỳ Mỹ Lạp bốn đầu bị gọi là vua tộc Kỳ Mỹ Lạp. Cho nên có tên là Hoàng Đế Kỳ Mỹ Lạp. Chỉ có trong truyền thuyết xuất hiện Kỳ Mỹ Lạp năm đầu bị gọi là bán thần, là đồ đẳng của tộc Kỳ Mỹ Lạp. Còn về sáu đầu..."

Tia sợ hãi xẹt qua đáy mắt Trần Hoàn Vũ.

"Trong lịch sử Kỳ Mỹ Lạp chưa từng xuất hiện Kỳ Mỹ Lạp sáu đầu, trong truyền thuyết thì có. Trong truyền thuyết, Kỳ Mỹ Lạp sáu đầu là thần, là thần giống như Long Thần, Thần Hủy Diệt. Cho nên trong truyền thuyết cổ đại, Kỳ Mỹ Lạp sáu đầu là tượng trưng của hủy diệt và phá hoại. Vậy nên lúc ta trông thấy đồng bạn ma thú của người mới chấn kinh như vậy. Nếu nó thật sự là Kỳ Mỹ Lạp sáu đầu, vậy đối với nhân loại chúng ta nguy hiểm không thua gì ma tộc."

Long Hạo Thần hít ngậm khí lạnh, trầm giọng hỏi.

"Tiền bối, ngài có thể chắc chắn Hạo Nguyệt chính là Kỳ Mỹ Lạp sáu đầu không?"

Trần Hoàn Vũ cúi kính nói.

"Chắc chắn con bà nó! Nếu nó thật sự là Kỳ Mỹ Lạp sáu đầu, mới rồi ta và Tinh Tuyền sớm đã chết. Kỳ Mỹ Lạp thích phá hoại, tuyệt không cho phép thứ vi phạm tôn nghiêm của nó còn sống. Nhưng ta rất nghi hoặc, ma thú của người dù không phải là Kỳ Mỹ Lạp, nhưng trên người nó nhất định có huyết mạch Kỳ Mỹ Lạp, thậm chí sinh ra một bước tiến hóa mới, biến thành hình dạng hiện tại. Nhưng nếu nó không phải mạch chính Kỳ Mỹ Lạp, vậy sao huyết mạch của nó sinh ra lực áp chế mạnh như vậy với Tinh Tuyền? Hạo Thần, người kể kỹ càng những việc liên quan đến nó cho ta nghe xem."

Long Hạo Thần gật đầu, kể lại năm đó mình làm sao đến Kỳ Sĩ Thánh Sơn, làm sao ở trong Thánh Sơn tìm kiếm đồng bạn ma thú mà không có kết quả, cuối cùng lấy cách truyền tống có được Hạo Nguyệt.

Khi Trần Hoàn Vũ nghe Long Hạo Thần nói dùng máu của mình giúp Hạo Nguyệt cải số trời sửa mệnh, cưỡng ép chuyển hoá thuộc tính thì đổi sắc mặt, biểu tình căng thẳng thả lỏng.

"...mấy hôm trước chúng tôi mới cùng thế giới kia của Hạo Nguyệt hoàn thành tiến hóa, ngăn cản vong linh sinh vật bên đó công kích. Thế nên lúc trước tôi có nói với ngài, nó chỉ mới tiến hóa đến sáu đầu."

Trần Hoành Vũ suy ngẫm một lát sau, nói.

"Ta cũng không biết đồng bạn ma thú của người rốt cuộc là sao, không thể suy đoán."

Long Hạo Thần nói.

"Ngài không biết ư? Nó có liên quan đến tộc Kỳ Mỹ Lạp không?"

Trần Hoành Vũ lắc đầu nói.

"Không dám chắc. Nhưng rất có thể tình huống là vậy, một tổ tiên Kỳ Mỹ Lạp bên thế giới chúng ta khi tu vi đạt tới trình độ nhất định đã xé rách không gian đến thế giới kia, bị thế giới kia ảnh hưởng không ngừng tiến hóa, cuối cùng thành cường giả. Nhưng có mấy điều bây giờ ta có thể chắc chắn, đầu tiên là đồng bạn ma thú của người có sức phá hoại cực mạnh. Tổ tiên của nó chắc để lại ký ức khủng khiếp không thể xóa nhòa cho vong linh sinh vật thế giới kia. Nếu không mỗi lần nó tiến hóa sẽ không khiến nhiều vong linh sinh vật tấn công như vậy. Thứ hai, ma thú của người chắc khác với Kỳ Mỹ Lạp rất nhiều. Tuy nó là sáu đầu nhưng không phải Hoàng Đế Kỳ Mỹ Lạp hoặc là bán thần Kỳ Mỹ Lạp, Kỳ Mỹ Lạp thần cấp. Hiện tại tu vi của nó chỉ tương đương với cường giả nhân loại cấp tám chúng ta. Người có biết điều này ý nghĩa thế nào không?"

Long Hạo Thần lắc đầu.

Trần Hoành Vũ trầm giọng nói.

"Ý nghĩa nó nhất định còn tiếp tục tiến hóa, thậm chí rất có thể mọc thêm cái đầu thứ bảy, hay là cái thứ tám."

"A? Vì sao ngài có kết luận này?" Long Hạo Thần khó hiểu hỏi.

Tam Thủy bà bà ở một bên xen vào.

"Việc này chẳng phải đã rõ ràng? Đối với ma thú tiến hóa thì quan trọng nhất là gì? Là huyết mạch. Kỳ Mỹ Lạp bốn đầu của lão già nhà ta thực lực là ma thú cấp mười, ma thú của người về mặt huyết mạch hoàn toàn ức chế nó. Nếu không tiến hóa đến ma thú cấp mười thì mới lạ đấy. Tương lai nó nhất định càng mạnh hơn Tinh Tuyền. Hiện giờ nó chỉ mới cấp tám, không tiếp tục tiến hóa làm sao được?"

Triệu hoán sư cả đời giao tiếp với ma thú, không ai so với họ hiểu rõ về thói quen của ma thú. Nghe Tam Thủy bà bà giải thích, Long Hạo Thần lập tức hiểu ra.

Trần Hoàn Vũ nói.

"Ma thú sáu đầu của người có lẽ không phải là Kỳ Mỹ Lạp, mỗi cái đầu của nó thoát nhìn không mạnh như Kỳ Mỹ Lạp. Nhưng tương lai nó trưởng thành tới đâu thì ta không cách nào đoán biết. Hơn nữa ta có thể khẳng định, huyết mạch của nó tuyệt đối ở phía trên Kỳ Mỹ Lạp. Huyết thống cao quý chỉ sợ sánh ngang với Long Thần. Cho nên ta ra suy đoán như vậy là có hai nguyên nhân. Hai nguyên nhân này cũng là chỗ khác biệt của Kỳ Mỹ Lạp và ma thú của người. Tuy Kỳ Mỹ Lạp có thể có nhiều đầu nhưng thực tế tư tưởng chỉ có một. Chính là nói, dù chúng nó có bao nhiêu cái đầu, suy nghĩ đều là giống nhau. Nhưng ma thú của người thì khác. Chính người đã nói mỗi một cái đều có suy nghĩ riêng, cùng chung một khối thân thể, dù là trong ma thú cổ đại cũng không thấy nhiều ma thú giống vậy. Hơn nữa ta nói đây là loại có hai suy nghĩ. Ma thú có được sáu suy nghĩ, ta không bao giờ dám tưởng tượng, không ngờ cả đời ta thật có thể gặp được. Thứ hai là chúng nó sử dụng thuộc tính. Theo người kể thì thực lực của nó mạnh hơn cùng đẳng cấp rất nhiều, đây là ưu thế thuộc tính của nó. Tuy Kỳ Mỹ Lạp cũng có được nhiều thuộc tính, nhưng năng lực công kích ma pháp chỉ có thể dùng ở phun khí. Dù phun khí có trăm ngàn biến hóa nhưng dù sao khác với ma pháp. Còn ma thú của người có thể đơn độc ngâm xương các loại chú ngữ, có thể công kích, phòng ngự, thậm chí là hỗ trợ. Tổng hợp hai điểm này, trí

tuệ của nó nhất định rất cao. Nói đơn giản là, người tưởng tượng xem nếu một người có sáu đầu óc suy nghĩ và phán đoán, hẳn sẽ thông minh tới trình độ nào."

Nghe lời của Trần Hoàn Vũ, Long Hạo Thần có cảm giác hiểu ra. Tuy Trần Hoàn Vũ không biết Hạo Nguyệt là loại ma thú gì, nhưng ít nhất ông cho Long Hạo Thần biết lai lịch và biến hóa của Hạo Nguyệt rất có thể là gì.

Lâm Hâm ở một bên hỏi.

"Trần điện chủ, theo ngài nói thì nếu Hạo Nguyệt có huyết mạch Kỳ Mỹ Lạp, vậy chẳng phải nó rất nguy hiểm? Sau này nếu nó tiến hóa càng mạnh, có hay không sinh ra tính hủy diệt?"

Trần Hoàn Vũ mỉm cười nói.

"Mới đầu ta cũng lo lắng điều này, nhưng sau đó thì không còn, bởi vì cách nó đi tới thế giới chúng ta. Hạo Thần mang nó đến đây, còn thông qua máu biến đổi thuộc tính của nó. Trước không nói đến ơn cứu mạng, sự cải biến này khiến họ hoàn thành quá trình huyết khế. Hơn nữa là huyết khế lấy Hạo Thần làm chủ nhân. Người có biết điều này ý nghĩa như thế nào không? Trong triệu hoán sư chúng ta, mục tiêu cuối cùng của tất cả triệu hoán sư không phải là bốn mệnh triệu hoán thú mạnh cỡ nào, mà là có triệu hoán thú huyết khế."

"Huyết khế bị gọi là khế ước chính thần cũng không thể từ bỏ. Chỉ cần hoàn thành huyết khế, vậy cả đời sẽ không biến mất, mãi đến chết mới thôi. Huyết khế của Long Hạo Thần và Hạo Nguyệt lấy Long Hạo Thần làm chủ. Đầu tiên quan hệ giữa họ càng thân thiết hơn so với người bình thường cùng đồng bạn ma thú. Cùng lúc đó, trong quá trình tăng tu vi hai bên sẽ không ngừng xuất hiện tác dụng trợ giúp cho nhau. Chính là nói một bên tăng thực lực sẽ dẫn theo bên kia. Điều này tin tưởng chính Long Hạo Thần cảm nhận được. Nếu có một ngày Long Hạo Thần chết trận vậy Hạo Nguyệt chắc chắn sẽ chết theo, đây là do huyết khế. Ngược lại, nếu Hạo Nguyệt chết thì Long Hạo Thần không có chuyện gì.

Nếu không phải hoàn toàn thần phục đối phương, hoàn toàn tin tưởng và cảm kích đối phương, ma thú sẽ không ký kết huyết khế với nhân loại."

"Đương nhiên huyết khế đối với ma thú cũng có chỗ tốt, chính là tăng tốc độ tiến hóa. Thế nên dù ma thú của Long Hạo Thần tương lai tiến hóa đến mức nào, nó sẽ không thể đem đến tổn thương lớn lao cho thế giới chúng ta. Lùi một bước nói, nếu có một ngày nó thật sự uy hiếp đến nhân loại chúng ta, chỉ cần Long Hạo Thần chết thì nó cũng chết chắc."

Trần Hoành Vũ bình thản nói nhưng nghe vào tai nhóm Long Hạo Thần thì có cảm giác kỳ quái. Đặc biệt là chính Long Hạo Thần, trong đầu hần hiện ra lúc Hạo Nguyệt mới đi tới thế giới này, bộ dạng sợ hãi giống như tùy thời sẽ tan vỡ, ánh mắt hần dần biến nhu hòa. Đúng vậy! Mặc kệ trên người Hạo Nguyệt có bao nhiêu bí mật, nó đều là đồng bạn huyết khế của mình. Nó đã trả giá tất cả, về năng lực của nó, mình cần gì suy nghĩ nhiều?

"Tiền bối, về thử thách của ngài đối với chúng tôi..." Long Hạo Thần dò hỏi.

Trần Hoành Vũ trầm mặt, cứ lo lắng uy áp của Hạo Nguyệt đối với Tinh Tuyền khiến ông quên mất vụ này. Giờ nghe Long Hạo Thần nhắc đến, sắc mặt ông dễ nhìn mới là lạ.

Tam Thủy bà bà bực mình trừng chồng, nhưng dù là bà hay Trần Hoành Vũ đều không nói ra trận so tài không tính, đấu lại lần nữa. Địa vị, thân phận bày ra đó, Trần Hoành Vũ đề nghị đám Long Hạo Thần thắng mình đã là ý lớn hiếp nhỏ, nếu lúc này còn đối ý thì mặt mũi ông để đâu.

"Ai..." Thở dài một tiếng, Trần Hoành Vũ vung tay áo. "Tùy các người đi." Nói xong ông không ngoái đầu lại xoay người bước đi.

Tam Thủy bà bà nhin không được mắng.

"Lão già vô dụng!"

Trần Hoàn Vũ tức giận nói.

"Ta vô dụng? Vậy bà thử xem? Đám nhóc con dễ đối phó lắm chắc? Bà không thấy thích khách chạy tới bên cạnh ta à?"

Kỳ thật nếu Trần Hoàn Vũ không có ý muốn giết đám Long Hạo Thần, trong chiến đấu luôn kiềm chế thực lực, ông muốn chiến thắng được họ thật không dễ dàng. Đặc biệt là sau khi bốn mệnh triệu hoán thú bị Hạo Nguyệt khắc chế.

Chẳng qua tuy Trần Hoàn Vũ, Tam Thủy bà bà buồn bực nhưng trong lòng càng chấn kinh hơn. Có thể trở thành Săn Ma Đoàn cấp danh hiệu quả nhiên có thực tài.

Tam Thủy bà bà ôm lấy Trần Anh Nhi đi tới trước mặt Long Hạo Thần, trầm giọng nói.

"Long Hạo Thần, người nhớ kỹ, chỉ cần Anh Nhi an toàn ở trong đội các người, tương lai dù các người làm quyết định gì thì Linh Hồn Thánh Điện chúng ta sẽ ủng hộ người. Nếu Anh Nhi xảy ra chuyện, dù với lý do gì, Linh Hồn Thánh Điện chúng ta sẽ đem người thành tử địch. Dù mai sau người trở thành minh chủ Thánh Minh cũng thế."

Nói xong câu đó, bà đưa Trần Anh Nhi vào vòng tay Vương Nguyên Nguyên, xoay người rời đi.

Thải Nhi đứng bên cạnh Long Hạo Thần, lăm bằm.

"Người này thật vô lý."

Lâm Hâm cười hì hì nói.

"Nếu Tam Thủy bà bà nói đạo lý với người ta thì bà không phải là Tam Thủy bà bà. Người này luôn là nói được thì làm được."

Tư Mã Tiên nói.

"Đại ca, dường như chúng ta đã thắng! Có nên hoan hô không?"

Đúng vậy! Thông qua thử thách của Trần Hoành Vũ, ý nghĩa đội họ đã dựng tổ xong, Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi lại lần nữa mở ra hành trình làm nhiệm vụ.

Ngay sau đó, trong sân đấu thú lớn của Linh Hồn Thánh Điện bỗng vang lên tiếng hoan hô đình tai nhức óc.

Màn đêm buông xuống.

Sau bữa cơm chiều, Long Hạo Thần liền về phòng. Qua thử thách buổi sáng, chiều hăn lại đi Nguyệt Dạ thương đoàn. Đến nay còn chưa có tin tức trở về, họ chỉ có thể tiếp tục chờ đợi. Không có tin tức chính xác, tùy tiện hành động sẽ không có kết quả.

Cùng lúc đó, hăn xin Linh Hồn Thánh Điện gửi thư cho Thánh Minh, bẩm báo mình chủ Dương Hạo Hàm rằng họ đã hợp đội xong, xin Thánh Minh tuyên bố nhiệm vụ.

Lần cuối hoàn thành nhiệm vụ đã là hai năm trước, dù là Long Hạo Thần hay đồng bạn đều có cảm giác nôn nóng. Có lẽ không chỉ vì hoàn thành nhiệm vụ, mà là tìm lại cảm giác đoàn đội.

Từ hai năm trước bắt đầu thánh chiến đến nay, ma tộc toàn diện tấn công khiến Liên Minh Thánh Điện tổn thất lớn khó thể thống kê. Nhưng cùng lúc đó, trong thánh chiến ma tộc cũng tiêu hao cực lớn. Về mặt sức mạnh cao tầng thì hai bên không tổn thất quá lớn, nhưng thực lực lớp giữa và thấp thì đang giảm mạnh.

Trận thánh chiến này đối với nhân loại rất là gian khổ, nhưng trong khó khăn cũng khiến nhân loại nhìn đến tia bình minh, bình minh chiến thắng.

Dù sao, nhân loại chống đến tận đây, dù là Trấn Nam quan phòng ngự yếu nhất cũng chưa để ma tộc chiếm lĩnh mà?

Chống đỡ đến nay, đối với Liên Minh Thánh Điện cũng là loại chiến thắng, càng khiến họ tin tưởng vững chắc sẽ thắng ma tộc. Ma tộc có cái gì? Trừ năng lực sinh sản và di truyền lực lượng chủng tộc cường đại, chúng không có nhiều thứ khác. Nhân loại thì trong sáu ngàn năm thời đại hắc ám không ngừng tích lũy, đâu chỉ một trận thánh chiến là có thể tiêu hao hết? So về tốc độ hồi phục, nhân loại không cho rằng mình kém hơn ma tộc.

Bởi vậy lãnh đạo Liên Minh Thánh Điện, chiến lược và chiến thuật đang thay đổi trên cơ bản. Bây giờ nhân loại sẽ không phản công nhưng càng chú trọng giữ thực lực. Cùng lúc đó, nhanh chóng bồi dưỡng lực lượng dự phòng. Trận thánh chiến này kiểm nghiệm sức mạnh chân chính của Liên Minh Thánh Điện, cũng cho họ kinh nghiệm quý giá, hiểu biết hơn về ma tộc.

Chênh lệch vẫn còn đó nhưng không phải không thể kéo gần, đúng không?

Hạo Nguyệt lại tiến hóa, trên người nó phóng ra ánh tím chắc là lực lượng huyết mạch mà Trần Hoàn Vũ đã nói. Hạo Nguyệt sau khi đã tiến hóa, lại phá hủy Trụ Ma Thần chắc dễ dàng hơn trước. Nếu như có thể ở trong nội bộ ma tộc hủy vài Trụ Ma Thần, vậy thì có thể xem như chiến thắng trên căn bản!

Hai năm trước khi Long Hạo Thần bế quan đã đặt mục tiêu cho mình. Lúc còn sống cố gắng phá hủy Trụ Ma Thần, dao động gốc rễ ma tộc.

Ma tộc mạnh như vậy, hẳn không bao giờ nghĩ mình có thể triệt để hủy diệt chúng. Nhưng chỉ cần cố hết sức suy yếu thực lực ma tộc, có một ngày nhân loại rốt cuộc sẽ chiến thắng.

Cộc, cộc, cộc

Đang lúc Long Hạo Thần nghĩ đến hướng đi sau này của Quang Chi Thần Hi thì vang lên tiếng đập cửa.

Mở cửa phòng, Thái Nhi đứng ở bên ngoài.

"Thái Nhi à, mau vào đi." Long Hạo Thần mời nàng vào phòng.

Hắn vừa đóng cửa thì đột nhiên cô từ sau lưng ôm lấy hắn, dán sát người hắn.

Long Hạo Thần có thể cảm giác được cảm xúc của nàng không ổn định, thậm chí có chất lỏng ướt át thấm vào lớp vải. Hắn thầm giật mình.

"Thái Nhi, cô làm sao vậy?"

Long Hạo Thần xoay người ôm cô vào lòng. Lúc này Thái Nhi mặc váy dài màu đen, nổi bật da thịt trắng như tuyết. Hai năm qua Thái Nhi đã lớn, dáng người càng cao ráo, nhưng cảm xúc mềm mại như bông thì không chút thay đổi. Ôm nàng, cảm nhận hòa hợp thân thể thật quá tuyệt vời. Vòng eo mảnh mai và thân thể ấm áp khiến Long Hạo Thần thầm vui thích.

Họ đều đã lớn, không còn là tình yêu đơn thuần của thiếu niên. Khi thân thể tiếp xúc khó tránh xảy ra phản ứng sinh lý mãnh liệt.

Long Hạo Thần chỉ thấy tay mình run run, trong đầu hiện ra lúc ở Mộng Huyền Thần Điện Thái Nhi không mảnh vải che thân. Bỗng chốc hắn chỉ thấy cả người nóng rực.

Trên vai hắn gánh quá nhiều thứ, chỉ khi cùng Thái Nhi một chỗ thì tâm hắn mới thả lỏng vài phần.

"Hạo Thần." Thái Nhi ngẩng đầu lên, cánh tay mềm mại mảnh khảnh tựa như rắn nước vòng quanh cổ Long Hạo Thần, chủ động đưa lên môi hồng.

Nàng là tình yêu duy nhất của hắn, dù hoặc như vậy sao hắn có thể kiềm nén được?

Bốn cánh môi chạm nhau, non nớt và trức trặc giao hòa. Môi Thái Nhi rất lạnh, có chút run, nhưng động tác rất kịch liệt, ôm chặt cổ Long Hạo Thần, giống như sợ không thể bắt lấy hắn.

Lạnh lẽo dần biến thành nóng bỏng, hô hấp ngày càng dồn dập.

Từng mảnh vải rơi xuống, khi hai người ngã xuống giường, Thái Nhi khẽ rên.

Bản năng nguyên thủy thúc đẩy họ tìm kiếm, tìm kiếm khởi đầu sinh mệnh. Rốt cuộc, khi nóng cháy tìm đến mềm mại, thân thể Thái Nhi đột nhiên cứng ngắc.

"Không, đừng!" Nàng đột nhiên hét to.

Vốn Long Hạo Thần thở hồng hộc chợt tạm dừng, bị thanh âm cao vút của Thái Nhi đánh thức, con người mê loạn dần thanh tỉnh.

Thái Nhi từ dưới người hắn liều mạng bò ra, ôm lấy tấm chăn khóc rống.

Dục vọng dần làm lạnh, Long Hạo Thần bị hình ảnh trước mắt chấn kinh. Lúc Thái Nhi vào cửa thì đã có chút không bình thường. Nhưng hai người nhanh chóng rơi vào tình dục, tuy nhiên bây giờ nàng thay đổi khiến lòng Long Hạo Thần tràn ngập chấn kinh và hoảng loạn.

"Thái Nhi, Thái Nhi, cô làm sao vậy?" Long Hạo Thần tiến lên nhưng không dám đụng vào nàng, trán chảy ra mồ hôi. "Đều tại tôi không tốt, tôi không nên...là lỗi tại tôi, cô đừng giận được không? Cô làm sao vậy?"

Thái Nhi lắc đầu nguầy nguậy, giọt nước mắt vì thế mà văng ra.

"Không, không trách anh, là tôi không tốt, là tôi không tốt, tôi không thể, tôi không thể."

Nói xong nàng xoay người, ôm lấy Long Hạo Thần, khóc nức nở.

Dù lúc đối mặt ma thần thì Long Hạo Thần không giống bây giờ chân tay luống cuống đến vậy. Hắn yêu Thái Nhi tha thiết, nhìn nàng thống khổ như vậy lòng hắn đau như dao cắt. Hơn nữa hắn hoàn toàn không biết Thái Nhi xảy ra chuyện gì.

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 234

Thiên La Địa Vồng

Đọc Truyện Online Tại Truyện FULL

Thật lâu sau Thái Nhi mới dần ổn định cảm xúc, chỉ còn tiếng thút thít. Hắn không dám hỏi, không dám nhìn Thái Nhi. Bởi vì bây giờ trên người họ không có gì che thân! Vì giảm bớt lực dụ hoặc của nàng với mình, hắn không thể không dùng chần che người Thái Nhi, dịu giọng khuyên nhủ.

Thái Nhi chậm rãi ngẩng đầu, mắt đắm lệ nhìn Long Hạo Thần.

"Xin lỗi Hạo Thần, tôi không thể..."

Long Hạo Thần vội vàng lắc đầu, nói.

"Không sao, không sao, là tôi quá nóng vội."

Thái Nhi nâng tay lau mồ hôi trên trán Long Hạo Thần, nàng tựa vào ngực hắn.

"Là tôi không tốt, tôi rất sợ mất anh."

Long Hạo Thần thấy cảm xúc nàng ổn định lại, thế này mới dò hỏi.

"Thái Nhi, cô làm sao vậy?"

Hắn tuyệt đối không tin Thái Nhi khóc là vì cùng mình quá mức nồng nhiệt.

Thải Nhi cúi đầu, nói.

"Từ sau khi mất trí nhớ, tôi cứ thấy trong thân thể còn có người khác. Anh thích không phải tôi mà là một tôi khác trước kia. Hôm nay lúc chúng ta đối mặt thử thách của ông nội Anh Nhi, cảm giác này càng rõ ràng. Mọi người đều hướng anh báo cáo, tăng sĩ khí. Tôi có thể cảm giác được mỗi người có cố chấp và nhớ nhung quá khứ nào đó. Nhưng tôi không có ký ức đó, tôi không có. Khoảnh khắc ấy, tôi chỉ thấy mình như người ngoài. Tôi đã không là Thải Nhi trong lòng anh, đúng không? Nhưng tôi hiện tại vẫn yêu anh. Anh biết không? Bây giờ tôi vừa muốn nhớ lại rồi cứ sợ hãi nó."

"Không thể nhớ lại, tôi không cách nào khẳng định tình cảm của anh với tôi. Nhưng nếu nhớ lại, tôi bây giờ phải chẳng sẽ biến mất? Vĩnh viễn không trở lại? Cho nên tôi rất sợ, tôi thật không thích loại cảm giác này. Tôi sợ mất đi anh, vĩnh viễn mất anh. Cho nên tôi tìm anh, muốn đem điều trân quý nhất cho anh. Nhưng mới rồi tôi đột nhiên cảm thấy tất cả đều không phải tôi, là nàng ở trong tôi. Thế nên tôi không thể đưa cho anh, tôi không thể, không thể..."

Nghे nàng như khóc như than, Long Hạo Thần im lặng. Hắn thầm hỏi mình, ở trong lòng có thích Thải Nhi trước mắt không?

Giống như Thải Nhi đã nói, từ sau khi nàng mất trí nhớ, cảm xúc của mình với nàng có thay đổi. Đến nay nàng vẫn không nhớ lại, trong lòng tràn ngập buồn phiền cỡ nào chỉ mình Long Hạo Thần rõ ràng.

Nhưng suy nghĩ của hắn không giống Thải Nhi. Dù là trước khi mất trí nhớ hoặc sau này, Thải Nhi vẫn là Thải Nhi. Chẳng qua trí nhớ của nàng chia làm hai phần. Thế nên hắn luôn kiên nhẫn chờ đợi. Ban nầy Thải Nhi nhiệt tình chủ động hắn không từ chối, là vì dù thế nào thì nàng vẫn là Thải Nhi của hắn!

Nhẹ vuốt mái tóc dài hơi rối, Long Hạo Thần nhỏ giọng nói.

"Ngu ngốc, cô thật là ngốc. Sao cô nghĩ như vậy chứ? Tôi yêu là Thái Nhi, tất cả Thái Nhi. Là thân thể cô, là mỗi sợi tóc thậm chí là một giọt mồ hôi của cô. Dù là trước hoặc sau khi mất trí nhớ, cô là cô, vẫn là Thái Nhi của tôi. Cô mất đi chỉ là ký ức, không cần lo lắng nhớ lại sẽ đánh mất bản thân bây giờ. Bởi vì ký ức sẽ chỉ dung hợp, không thể thay thế hoặc xóa nhòa."

Nghe Long Hạo Thần nói, cảm xúc Thái Nhi dần bình tĩnh nhiều. Tuy nàng dựa vào hắn không nói một lời, nhưng ít ra bớt run rẩy.

"Thái Nhi, cô biết không? Kỳ thật tôi rất may mắn, may mắn hơn tình nhân bình thường nhiều." Nói đến đây Long Hạo Thần tạm dừng, cố ý lấp lửng.

Quả nhiên lời hắn nói khiến Thái Nhi tò mò. Nàng ngẩng đầu lên, đôi mắt hơi sưng đỏ nhìn hắn.

"Vì sao?"

Long Hạo Thần hôn trán nàng, mỉm cười nói.

"Bởi vì người tôi yêu đã yêu tôi hai lần! Cô tưởng tượng xem, nếu sau này cô nhớ lại, hai lần yêu hòa hợp một chỗ, chẳng phải sẽ càng yêu tôi hơn? Vậy nên cô không cần lo lắng cái gì. Dù là cô của trước đây hay hiện tại, tôi sẽ yêu cô không chút đắn đo. Tôi không lừa dối cô, trong lòng vẫn luôn hy vọng cô nhớ lại, vì hy vọng cô có thể nhớ ra vui sướng của chúng ta. Nhưng tôi sẽ không ép cô nhớ lại, chúng ta cứ thuận theo tự nhiên đi. Dù có thế nào, dù là khi nào, cô không cần lo lắng mất tôi. Chỉ cần tôi còn sống, tình cảm của tôi chỉ dành cho một mình cô. Sau khi chết, đời đời kiếp kiếp, chỉ mình cô."

"Lúc thiếu niên tôi không hiểu cái gì là yêu, nhưng giờ đây tôi hiểu. Yêu là nhớ, là nhung, là yêu thương, là nhìn chăm chú, là ôm, là hôn, là cam nguyện trả giá tất cả vì cô. Tôi yêu cô, yêu mọi thứ về cô. Sẽ không bởi vì cô mất trí nhớ mà có khác biệt. Cô mất trí nhớ chỉ khiến tôi đau lòng, càng yêu thương, trân trọng cô, là tôi không bảo vệ được cô."

"Hạo Thần...!" Thái Nhi kêu to, vùng khỏi chăn nhào vào ngực hắn, ôm chặt hắn, nước mắt lăn nữa tuôn trào, nhưng lần này không phải thống khổ mà là hạnh phúc.

Sáng sớm, khi Long Hạo Thần hai mắt thâm quầng xuất hiện trước mặt đồng bạn, trừ Thái Nhi không có mặt ra mấy người khác đều cười xấu xa.

Bọn họ ở rất gần Linh Hồn Thánh Điện, hôm qua Thái Nhi hét một tiếng chỉ cần không phải kẻ điếc đều nghe thấy. Lại thêm hôm qua Thái Nhi đến khuya chưa trở về phòng, khỏi nghĩ cũng biết họ đang làm gì.

Mặt ngoài Long Hạo Thần bình thản ung dung, cay đắng riêng mình biết. Đêm qua đối với hắn không đơn giản hai chữ "hành hạ" có thể hình dung.

Sau khi Thái Nhi chảy nước mắt hạnh phúc, nhanh chóng ngủ trong lòng hắn, hơn nữa ôm rất chặt. Vì để nàng nghỉ ngơi thật tốt, Long Hạo Thần không dám đánh thức nàng.

Trong ngực là tình yêu duy nhất, giữa hai người chẳng có mảnh vải ngăn cách. Người nào đó mới qua hai mươi, sức thanh niên mạnh đến đủ sánh bằng Quang nguyên tố tinh thuần.

Kết quả có thể tưởng tượng, lá cờ Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi đứng thẳng cả đêm. May mắn thân thể hắn đủ mạnh, chưa tới mức tự máu quá nhiều mà hoại tử.

Đợi sáng sớm Thái Nhi tỉnh dậy, thấy tình hình thì liền xấu hổ chạy trốn chết. Đáng thương tiểu Long từ nhỏ đến lớn đơn thuần không biết cả năm ngón tay, tắm nước lạnh mười phút mới lết ra, sắc mặt dễ coi mới là kỳ.

"Tôi đi Nguyệt Dạ thương đoàn hỏi tin tức." Long Hạo Thần không chịu nổi ánh mắt mờ ám tràn ngập kích động của mọi người, bỏ chạy.

Hắn mới ra cửa liền nghe sau lưng nổ tung tràng cười, sắc mặt xấu hổ, hung tợn nghĩ, lần sau còn có cơ hội nữa nhất định phải ăn Thái Nhi!

.....

Ma Đô, Nguyệt Ma cung.

"Hắn, không ngờ hắn xuất hiện, hắn xuất hiện!" Nguyệt Dạ ngây ngốc nhìn lá thư trong tay, bỗng chốc lòng ngổn ngang trăm mối cảm xúc, thân thể mềm mại khẽ run.

Từ khi cô cưỡng ép giải trừ hôn ước với A Bảo thì luôn ở trong Nguyệt Ma cung, không ra cửa một bước, dốc sức tu luyện.

Nguyệt Dạ là cô gái cực kỳ thông minh, cô hiểu rõ tính cách A Bảo. Mình từ chối hôn sự nói không chừng y sẽ làm chuyện gì quá khích. Lỡ đâu mình ở ngoài bị y cưỡng bức gao nấu thành cơm, thế thì còn có thể không kết hôn ư? Nhưng dù A Bảo có mạnh cỡ nào cũng không dám tới Nguyệt Ma cung gây sự. Nguyệt Ma Thần A Gia Lôi Tư xếp hạng hai trong bảy mươi hai Trụ Ma Thần, đây không đơn giản là thứ hạng. Nguyệt Ma tộc cường giả như mây, coi như là Ma Thần Hoàng cũng rất kính nể A Gia Lôi Tư.

Ở trong Nguyệt Ma cung không có nghĩa là Nguyệt Dạ không biết tình hình bên ngoài. Cô một tay dựng nên Nguyệt Dạ thương đoàn hiện nay chính là thương đoàn du ly lớn nhất giữa ma tộc và Liên Minh Thánh Điện. Sau khi bắt đầu thánh chiến, thương đoàn du ly giảm mạnh thu lợi, nhưng không có nghĩa là không có. Dần dần thương đoàn từ kinh doanh các loại hàng hóa biến thành kinh doanh chiến lược.

Hơn nữa thương nhân du ly thu lợi hai bên, có Nguyệt Dạ chỉ huy hành động cẩn thận, chỉ bán ra một ít chiến lược không quá quan trọng cho hai bên, khiến Nguyệt Dạ thương đoàn ở giữa ma tộc và nhân loại sinh tồn rất tốt. Còn về tiền tài, nhiều năm tích góp là để duy trì tiêu hao mấy năm thánh chiến này. Không thể nào cứ đánh hoài, đợi sau khi kết thúc thánh chiến, thương đoàn du ly của cô vẫn có thể tiếp tục kinh

doanh. Nói không chừng khi đó hai bên khan hiếm vật tư thì cô có thể làm giàu.

Nguyệt Dạ có cách truyền tin đặc biệt, vì có thể trước nhất được tin chính xác, ở mặt này cô bỏ ra vốn gốc. Thông qua thủy tinh đặc biệt truyền tổng thanh âm, ở đại lục nhiều chỗ dựng lên đài âm thanh tiếp nhận và phóng ra. Thế nên khi bên Liên Minh Thánh Điện xảy ra chuyện thì cô chỉ cần hai, ba ngày là biết ngay, dễ dàng ra lệnh ngay lập tức.

Bây giờ Nguyệt Dạ thương đoàn đã trở thành tình báo lớn nhất giữa ma tộc và Liên Minh Thánh Điện. Bàn về năng lực thu thập tin tức, thiếu nữ Nguyệt Dạ thoát nhìn chỉ là công chúa Nguyệt Ma tộc hoàn toàn xứng đáng là số một đại lục.

Bởi vậy khi Long Hạo Thần đến Nguyệt Dạ thương đoàn tìm kiếm tin tức của Dương Văn Chiêu, Đoạn Ưc thì coi như tìm đúng người.

Năm đó Nguyệt Dạ cho Long Hạo Thần tín vật rất đặc biệt. Cô sớm ra lệnh mặc kệ tín vật xuất hiện ở đâu thì phải báo tin ngay cho cô. Lúc này chẳng phải đúng là như thế ư?

Tín vật xuất hiện ở Vạn Thú quan có Linh Hồn Thánh Điện, hơn nữa yêu cầu tìm kiếm tin tức của Dương Văn Chiêu, Đoạn Ưc. Hẳn thật sự ở trong Liên Minh Thánh Điện, hẳn thật sự xuất hiện.

Ngay cả Nguyệt Dạ đều không rõ, Long Hạo Thần xuất hiện đem lại cho cô hưng phấn hay sốt ruột.

Kỳ thật cô không hiểu biết Long Hạo Thần nhưng có thể khẳng định hẳn tài năng kinh người.

"Tên ngốc này, thánh chiến sắp đến cuối, chẳng lẽ hẳn không thể tiếp tục ẩn giấu được ư? Chẳng lẽ hẳn không biết cái gọi là tích lũy lực lượng?" Trên tay Nguyệt Dạ lóe đoàn sáng tím đậm hòa tan lá thư.

Chính Nguyệt Dạ cũng không biết cảm xúc đối với Long Hạo Thần rốt cuộc là như thế nào. Sao cô không hiểu rằng giữa mình và Long Hạo Thần không thể nào có tình cảm được? Nhưng bóng dáng của Long Hạo Thần in đậm trong lòng cô.

Không biết đã bao lần cô muốn quên hẳn, thậm chí muốn gả cho A Bảo. Nhưng sau khi xảy ra chuyện đó, nỗi lòng cô hoàn toàn biến đổi.

A Bảo mang theo Diệt Săn Ma bao vây Long Hạo Thần và Thái Nhi, vì đánh chết hai người, cuối cùng A Bảo lựa chọn từ bỏ cô, từ bỏ vị hôn thê của y. Ngược lại Long Hạo Thần vì cứu Thái Nhi gần như trả giá sinh mạng. Khi cô thấy Long Hạo Thần dùng thân thể làm tấm thuẫn ba phen bốn lượt chặn công kích các cường giả ma tộc cho Thái Nhi, tim của Nguyệt Dạ như bị vô số mũi băng đâm xuyên quá, rất đau đớn.

Hai người đàn ông ưu tú như nhau. Một đại biểu cho hắc ám, một quang minh. Một là vị hôn phu của mình, một là đồng bạn hợp tác của mình. Vì sao giữa họ chênh lệch nhiều như vậy?

Có lẽ đây chính là khác biệt của hắc ám và quang minh. Hắc ám có thể vì lợi ích từ bỏ tất cả, trong lòng họ chỉ có lợi ích mới là vĩnh viễn. Quang minh thì có lẽ rất ngốc, vì người yêu thậm chí không tiếc hy sinh mạng sống.

Nhưng làm con gái, một cô gái có cảm tình, nên lựa chọn thế nào thì quá rõ rồi. Nguyệt Dạ có thể hoàn toàn khẳng định, nếu bên cạnh Long Hạo Thần không có Thái Nhi, cô tuyệt đối có thể hấp dẫn hẳn. Nếu hẳn thích cô, chắc chắn cô sẽ không quan tâm mọi thứ chọn sống cùng hẳn.

Nhưng mọi thứ chỉ là mơ mộng mà thôi, chính vì biết rõ không có khả năng, Nguyệt Dạ mới càng thống khổ hơn. Vì sao người cùng hẳn không phải là mình?

Chàng ngốc này, bây giờ hẳn xuất hiện tìm hiểu tin tức hai Săn ma giả, nghĩa là hẳn nhất định sẽ lại xuất hiện trên chiến trường chiến đấu với ma tộc.

Nhưng hắn là người bị bệ hạ Ma Thần Hoàng chú ý! Bệ hạ sẽ bỏ qua hắn sao?

Vừa nghĩ đến Ma Thần Hoàng, Nguyệt Dạ kiềm không được đánh rùng mình. Cô là con gái được Nguyệt Ma Thần A Gia Lô Tư yêu thương nhất, cô hiểu rõ tu vi của cha mình mạnh cỡ nào. Sức mạnh của cha chính là mặt trời trên cao trong lòng cô. Nhưng mỗi khi Nguyệt Ma Thần A Gia Lô Tư nhắc tới Ma Thần Hoàng, nỗi sợ hãi và tôn kính khôn xiết khiến Nguyệt Dạ rét run.

Ma Thần Hoàng rốt cuộc mạnh tới đâu, cô không biết. Nhưng cô có thể làm ra so sánh, so sánh giữa Long Hạo Thần và Ma Thần Hoàng, tựa như con kiến ở trước mặt con voi. Một khi hắn bị bệ hạ Ma Thần Hoàng tìm ra, vậy thì...

Không được, mình phải nghĩ cách nói cho hắn biết, không thể để hắn vào lãnh địa ma tộc.

"Công chúa điện hạ, Nguyệt Ma Thần đại nhân kêu người." Đúng lúc này, vang lên thanh âm của thị nữ.

Nguyệt Dạ ngây ngẩn, thế này mới nhớ tới hình như phụ thân đã nói hôm nay có việc quan trọng muốn bàn với mình.

Nguyệt Ma điện.

Nguyệt Ma Thần A Gia Lô Tư đứng trước Ma Thần vương tọa của mình. Mái tóc dài màu tím xoắn sau lưng. Nếu không phải trong mắt có trí tuệ và tang thương, khuôn mặt tuấn tú của y thật khiến người cho rằng là thanh niên.

"Phụ thân." Thanh âm Nguyệt Dạ vang bên ngoài điện.

"Vào đi." Biểu tình trên mặt Nguyệt Ma Thần dịu bớt.

Đối với đứa con gái này y thật tình bó tay. Có gan cãi lệnh Ma Thần Hoàng, con gái bảo bối của mình chỉ sợ là người thứ nhất trong ma tộc,

còn là từ chối hôn ước của thái tử ma tộc.

Ma Thần Hoàng không làm khó, chính A Bảo cũng bỏ qua, thoát nhìn thì phớt lờ chuyện này, đương nhiên A Gia Lôi Tư sẽ không cho rằng vì thế mà ảnh hưởng thái độ của Ma Thần Hoàng với mình, nhưng coi như không phải chuyện tốt. A Bảo sẽ là đời Ma Thần Hoàng tiếp theo, nếu có thể thành hôn thì địa vị Nguyệt Ma tộc sẽ vững chắc hơn.

Nguyệt Dạ từ bên ngoài đi đến. So với hai năm trước thì cô chàng chừng chạc, dáng người cao ráo có tỉ lệ hoàn mỹ, vóc dáng càng đầy đặn, thêm vào đôi mắt tím hút hồn người. Dù là Nguyệt Ma Thần A Gia Lôi Tư đối với cái đẹp rất nghiêm khắc cũng thầm khen con gái xinh đẹp.

So sánh với con gái Nguyệt Ma tộc bình thường, Nguyệt Dạ con lai giữa người và ma ít đi khí chất hắc ám, thêm phần dịu dàng nhân loại, càng có sức hấp dẫn.

"Phụ thân, người đã nói có việc quan trọng muốn bàn với con, nếu liên quan đến Bảo ca thì xin đừng nói." Nguyệt Dạ đi tới giữa Nguyệt Ma điện, chưa đứng vững đã nói ngay.

Hai năm nay không biết Nguyệt Ma Thần đã khuyên cô bao lần.

A Gia Lôi Tư có chút bất đắc dĩ nói.

"Con bé này! Không biết nghĩ cho tộc nhân chúng ta chút nào sao?"

Nguyệt Dạ ngẩng đầu lên, ánh mắt sáng rực nhìn phụ thân, không nói lời nào.

A Gia Lôi Tư thở dài nói.

"Được rồi, ta sẽ không khuyên ngươi cái gì nữa. Chuyện đã thế này rồi. Ta tìm ngươi là vì chuyện khác."

Vừa nghe nói không phải phụ thân khuyên mình hòa hợp với A Bảo, sắc mặt Nguyệt Dạ cũng thả lỏng.

"Xin cứ nói."

A Gia Lôi Tư điều chỉnh biểu tình, trầm giọng nói.

"Chắc người biết khởi đầu thánh chiến, người từng gặp qua người đó."

"A?" Nguyệt Dạ kinh ngạc, lúc trước trong lòng cô còn nghĩ tới Long Hạo Thần, hơn nữa vừa mới biết tin hắn, bên này phụ thân đã kêu mình đến hỏi? Chẳng lẽ phụ thân đã biết mình liên lạc với hắn? Bỗng chốc sắc mặt cô biến tái nhợt.

A Gia Lôi Tư dịu giọng.

"Đừng sợ, phụ vương sẽ bảo vệ người, sẽ không để hắn tổn thương người nữa."

Theo y thấy thì năm đó Nguyệt Dạ bị Long Hạo Thần bắt cóc, vừa nghe mình nhắc tới hắn thì lòng đã sợ hãi.

Nguyệt Dạ vội vàng khống chế cảm xúc.

"Hắn, hắn làm sao vậy?"

A Gia Lôi Tư trầm giọng nói.

"Bệ hạ vì nhân loại này mà phát động thánh chiến. Tuy trong đó có ý định suy yếu nhân loại, nhưng có thể thấy người này đem đến uy hiếp cho chúng ta lớn cỡ nào. Hôm nay lời ta nói với người phải giữ kín bí mật, tuyệt đối không thể truyền ra ngoài, hiểu rõ chưa?"

Nguyệt Dạ vội vàng gật đầu, hơi tò mò hỏi.

"Cha, con luôn không hiểu, tuy Long Hạo Thần ưu tú nhưng rốt cuộc chỉ là nhân loại mà thôi, hắn có thể tạo thành nguy hiểm gì cho chúng ta chứ? Chẳng lẽ tu vi như bệ hạ mà còn phải e ngại hắn?"

A Gia Lôi Tư trầm giọng nói.

"Bởi vì hắc uy hiếp đến gốc rễ của tộc ta. Thực lực của hắc không là gì, nhưng hắc có ma thú đủ uy hiếp đến chúng ta. Người không cần biết rõ về ma thú đó. Ta biết người thông qua thương đoàn du ly lập nên mạng lưới tình báo khổng lồ giữa tộc ta và Liên Minh Thánh Điện, ta cần tình báo của người."

"Tình báo về một người? Chẳng phải hắc đã mất tích rồi ư?" Tim Nguyệt Dạ đập nhanh. Tuy cô mơ hồ cảm thấy tình huống trước mắt chỉ là trùng hợp, nhưng dù sao cô mới nhận được tin về Long Hạo Thần! Cho nên làm sao không thấp thỏm lo âu cho được?

"Biến mất? Chẳng qua là núp trong Liên Minh Thánh Điện nhân loại co đầu rút cổ không ra mà thôi. Tam thúc của người vì hắc đã thi triển Đại Dự Ngôn Thuật trước khi bắt đầu thánh chiến. Thông qua Đại Dự Ngôn Thuật, y dự đoán được Long Hạo Thần sẽ trong thời gian gần đây xâm nhập lãnh địa ma tộc chúng ta, tại bên ngoài Khu Ma quan nhân loại. Nhưng y không thể dự đoán thời gian chính xác. Cho nên hiện giờ cần thương đoàn du ly của người cung cấp tình báo chính xác nhất. Bệ hạ đã bày ra thiên la địa võng, đích thân giải quyết hắc, cũng ổn định cơ nghiệp vạn năm của tộc ta."

Nghe những lời của A Gia Lôi Tư, Nguyệt Dạ hít ngậm khí lạnh, thoáng chốc lòng dấy sóng triều, suýt không kiềm chế được.

Ma Thần Hoàng vì Long Hạo Thần mà đích thân ra tay. Trời ạ! Tinh Ma Thần Ngõa Sa Khắc vì hắc thi triển Đại Dự Ngôn Thuật. Lại thêm yêu cầu của phụ thân, ba ma thần cao nhất ma tộc muốn cùng nhau đối phó hắc, hắc có tài đức gì chứ? Đây chẳng phải là chết chắc rồi?

Bỗng chốc Nguyệt Dạ chấn kinh không nói nên lời.

Nhìn sắc mặt cô, A Gia Lôi Tư nhíu mày nói.

"Con bé này, có nghiêm túc nghe lời của phụ vương nói?"

"A! Có ạ..." Nguyệt Dạ vội vàng điều chỉnh cảm xúc, thì thào nói.
"Cha, con chỉ là cảm thấy hẫng đáng giá không? Ngay cả bộ hạ cũng đích thân ra tay."

A Gia Lôi Tư hừ một tiếng, nói.

"Cái này người không cần biết quá nhiều, liên quan đến bí mật quan trọng của ma tộc chúng ta. Người nên biết, vì đoán được hướng đi tương lai của thằng nhóc này, còn có tương lai ma tộc, tam thúc của người đốc sức thi triển Đại Dự Ngôn Thuật đã tổn hao nhiều căn nguyên. Hiện tại vẫn đang bế quan trị thương, hơn nữa tình trạng cực kỳ không tốt. Mười phần sức mạnh ít nhất mất tám phần, nếu không thì coi như là năng lực như y cũng không thể đoán ra thời gian chính xác như vậy. Thế nên tình báo của người phải nhanh chóng vận chuyển, không thể sai lầm, hiểu rõ chưa? Làm xong chuyện này phụ vương sẽ hướng bộ hạ thỉnh công trạng. Tin tưởng có thể che giấu việc người từ hôn."

"Dạ, con nhất định sẽ đốc sức thu thập tình báo!" Nguyệt Dạ cúi đầu không để Nguyệt Ma Thần trông thấy đôi mắt hoảng hốt.

A Gia Lôi Tư nói.

"Đi đi, phải nhanh chóng truyền tin, sáng mai ta sẽ cùng bộ hạ và tất cả ma thần ở trong Ma Đô xuất phát tới Khu Ma quan, bày thiên la địa võng. Lần này tuyệt không thể để thằng nhóc đó trốn thoát!"

"Vâng." Cố kiềm nén tâm tình kích động, Nguyệt Dạ cẩn thận ra khỏi tấm cung của phụ thân. Vừa ra khỏi cửa, cô suýt nhịn không được chạy hướng chỗ mình ở.

Hiện giờ cô không có suy nghĩ gì khác, chỉ muốn nhanh chóng truyền tin cho Long Hạo Thần. Chính cô cũng không biết vì sao mình xúc động như vậy.

Trở về chỗ mình, đang lúc cô chuẩn bị dùng tốc độ nhanh nhất truyền tin, đột nhiên nhận được một tin tức, truyền đến từ Vạn Thú quan. Khi cô

thấy tin này thì như bị sét đánh.

Nguyệt Dạ cung cấp tin tức chính xác, Dương Văn Chiêu, Đoạn Ưc bị cầm tù trong đại doanh ma tộc ngoài Khu Ma quan. Long Hạo Thần đã nhận tin tức rồi đi. Ma tộc biết rõ địa vị của Săn ma giả trong Liên Minh Thánh Điện, trước đây không phải chúng chưa từng dùng Săn ma giả trao đổi với nhân loại cái gì.

Xem tình hình thì thứ chúng muốn trao đổi rất có thể Vương Miện Ma Thần. Dù sao không lâu trước đó bên Khu Ma quan đã chết hai ma thần. Nếu không thể lấy lại Vương Miện Ma Thần, vậy thì ít nhất mười năm hai ma thần sẽ không xuất hiện. Điều này đối với ma tộc là tổn thất khá to lớn.

Sau khi được tin tức chính xác, Long Hạo Thần lập tức trở về Linh Hồn Thánh Điện, từ biệt điện chủ Trần Hoàn Vũ, một hàng tám người lên đường ngay, dùng tốc độ nhanh nhất chạy tới Khu Ma quan.

Thời gian kéo dài càng lâu thì Dương Văn Chiêu, Đoạn Ưc càng nguy hiểm. Hơn nữa trong tay Hiệp Giả Thánh Nguyệt đích thực có một Vương Miện Ma Thần. Nếu thật trả lại Vương Miện Ma Thần cho ma tộc thì không hay rồi!

Dù thế nào thì nhất định tìm mọi cách cứu ra Dương Văn Chiêu, Đoạn Ưc, đây là điều họ phải làm.

Từ Vạn Thú quan đến Khu Ma quan, khoảng cách tương đương với phân nửa Liên Minh Thánh Điện. Trong biên cảnh Liên Minh họ không cần che giấu cái gì, Long Hạo Thần mang Thái Nhi cười Tinh Vương, sáu người khác đều nhờ linh cánh bay với tốc độ cao nhất.

Rời khỏi Vạn Thú quan, Trần Anh Nhi im lặng rất nhiều. Đối với Long Hạo Thần thì tin tốt duy nhất là cảm xúc của Thái Nhi tốt hơn nhiều. Mỗi khi ánh mắt hai người giao nhau, trong mắt nàng sẽ bắt gặp lộ ra dịu dàng và tình yêu. Nhưng Thái Nhi cũng lặng lẽ nói với Long Hạo Thần, nàng sẽ càng cố gắng tìm lại ký ức, nhất định phải đem mình

hoàn chỉnh giao cho Long Hạo Thần. Lời ngầm là trước khi nhớ lại, hình huống giống đêm hôm đó sẽ không xảy ra nữa.

Từ khi Dương Văn Chiêu, Đoạn Ưc xảy ra chuyện, đến lúc họ xuất phát đi Khu Ma quan, đã chậm trễ ba ngày. Ma thần kia có tùy tùng, vậy nên tốc độ chạy đến Khu Ma quan chắc sẽ không nhanh lắm. Đối với đám Long Hạo Thần, tình huống tốt nhất là nhanh chóng chạy đi, cố gắng chặn giữa đường trước khi đối phương đến đại doanh ma tộc Khu Ma quan.

Cứ như vậy, khả năng cứu Dương Văn Chiêu, Đoạn Ưc lớn hơn nhiều.

Đương nhiên, dù có thể thành công chặn lại, họ phải đối mặt thử thách nghiêm trọng. Họ có thể chiến thắng ma thần xếp ba mươi sáu hạng đầu hay không?

Bởi vì thích khách báo tin chưa nói rõ ma thần là ai thì đã chết, bởi vậy họ không biết tình hình đối thủ.

Theo Long Hạo Thần suy đoán, tuy ma thần xếp trong ba mươi sáu hạng đầu nhưng chắc thứ bậc không quá cao, khả năng hai mươi bốn hàng đầu cũng rất thấp. Nhưng dù là vậy, họ phải đối mặt kẻ địch nhất định là ma thần có được lĩnh vực! Sức mạnh hiện nay của họ đối mặt một ma thần như vậy, khả năng chiến thắng không cao. May mắn mục tiêu của họ không phải giết chết ma thần, quan trọng nhất là cứu hai người Dương Văn Chiêu, Đoạn Ưc.

Cố gắng chọn khoảng cách gần nhất bay nhanh nhất, Long Hạo Thần và đồng bạn dùng bảy ngày bảy đêm mới chạy tới Khu Ma quan. Không thời gian vào trong Khu Ma quan bẩm báo với Hiệp Giả Thánh Nguyệt, họ trực tiếp bay lên một ngọn núi trong Ngự Ma Sơn Mạch, nhìn hướng đại doanh ma tộc phương xa.

Bay liên tục bảy ngày đêm, mỗi ngày thời gian nghỉ ngơi không hơn sáu tiếng đồng hồ, mọi người đều rất mệt mỏi, đây còn là trên đường có

Tinh Vương làm trạm dừng cho họ thay phiên nghỉ ngơi.

Gió núi lạnh lẽo, thổi từng áng mây không ngừng đánh vào người họ. Hơi nước lạnh lẽo khiến tinh thần mọi người tỉnh táo đôi chút.

Long Hạo Thần nâng tay lên phóng ra một Thánh Quang Tráo, ngăn cách gió bên ngoài. Tắm trong Thánh Quang Tráo, có thể cho mọi người nhanh chóng hồi phục thể lực.

Mở ra bản đồ, mọi người ngồi quanh thành một vòng.

Long Hạo Thần chỉ bản đồ, nói.

"Vị trí hiện tại của chúng ta là từ dãy núi phía bắc dọc xuống chính là Khu Ma quan. Lúc không khí trong lành, từ nơi này có thể trông thấy đại doanh ma tộc. Tuy tốc độ của chúng ta chắc đủ vượt qua ma thần chạy tới Khu Ma quan, dù chúng ta không biết tốc độ chính xác của gã nhưng chỉ cần gã mang theo thuộc hạ, từ Vạn Thú quan đến Khu Ma quan ít nhất mất nửa tháng."

Trần Anh Nhi nói.

"Vậy chúng ta có nên chuẩn bị chặn lại không? Nhưng vấn đề lớn nhất bây giờ là chúng ta không biết gã từ hướng nào vào đại doanh ma tộc. Vị trí chúng ta chặn lại nhất định phải cách xa đại doanh ma tộc, nếu không gã được ma thần bên đại doanh tiếp ứng thì chúng ta sẽ nguy hiểm."

Long Hạo Thần nói.

"Đúng vậy, đây là vấn đề lớn nhất của chúng ta. Thế nên nhất định phải nghĩ hết cách tìm kiếm vị trí của ma thần đó. Nhưng ít ra đã có phương hướng đại khái. Dù là ma tộc hay chúng ta, lúc chạy đi đều tìm nơi gần với mục đích nhất. Vậy nên hướng ma thần đến chắc sẽ không sai biệt lắm. Thái Nhi, việc tìm tung tích của ma thần giao cho cô. Hàn Vũ, anh để Tà Nhân phối hợp cùng Thái Nhi. Bây giờ lập tức xuất phát,

có tin tức thì truyền về trước tiên. Thái Nhi, cô nhớ kỹ, lát nữa chúng ta sẽ tiến vào biên cảnh ma tộc, ở hướng chính nam một trăm dặm nghỉ ngơi, chúng tôi sẽ ở đó chờ cô."

"Tốt, tôi đi ngay." Thái Nhi gật đầu, mang theo Tà Nhân Lĩnh Chủ Hàn Vũ triệu hoán ra nhanh chóng rời đi.

Trong mọi người, có năng lực không để kẻ địch dùng ma pháp dò tìm phát hiện gồm Long Hạo Thần, Thái Nhi, Lâm Hâm, Trần Anh Nhi. Trong đó Long Hạo Thần, Lâm Hâm, Trần Anh Nhi đều dựa vào tinh thần lực che chắn mình, Thái Nhi là năng lực ẩn thân. Những người khác phải dùng một ít trang bị ma pháp mới che giấu được. Dù là tốc độ hay năng lực ẩn giấu mình, Thái Nhi đều giỏi nhất trong mọi người. Lại thêm Tà Nhân Lĩnh Chủ có thể thi triển tinh thần dò xét phạm vi lớn, hiển nhiên là lựa chọn tốt nhất làm trinh sát.

Thái Nhi đi rồi, Long Hạo Thần nói với mọi người.

"Tất cả nghỉ ngơi tại đây, cố gắng hồi phục thể lực và tinh thần. Tôi đi Khu Ma quan một chuyến. Nếu ma thần nhanh chóng chạy tới đây, nhất định sẽ nêu điều kiện với Khu Ma quan, nếu không thì gã không cần giữ cho Đoạn Ưc, Dương Văn Chiêu sống. Tôi đến Khu Ma quan xác nhận một chút là có thể chắc chắn gã đã tới chưa."

Tuy khả năng ma thần đến đại doanh ma tộc rất thấp, nhưng vì an toàn, Long Hạo Thần vẫn chạy đi một chuyến.

Phân công xong Long Hạo Thần lập tức đứng dậy, cười Tinh Vương bay tới Khu Ma quan. Mấy người khác ngồi tại chỗ nghỉ ngơi, cố gắng hồi phục mệt mỏi.

Đây là hai năm sau lần đầu tiên họ hành động tập thể. Dù Trần Anh Nhi rất lo lắng an toàn của Dương Văn Chiêu, trong lòng cũng có loại cảm giác hưng phấn. Khi bóng dáng Long Hạo Thần dần biến mất trong mắt họ, họ không hèn mà cùng chung cảm giác, có đoàn trưởng thật tốt!

Có hẳn, tương đương với nòng cốt, họ phải làm là hành động theo chỉ thị của Long Hạo Thần.

Hai năm không gặp, sức mạnh mỗi người đều bay vọt, không thay đổi là sự tin tưởng và ăn ý với nhau.

Chuyến đi của Long Hạo Thần dài hơn họ tưởng tượng nhiều, mất mấy canh giờ. Khi mọi người hơi sốt ruột thì bóng dáng Tinh Vương mới xuất hiện trong tầm mắt.

Không đợi Tinh Vương đáp xuống đất thì Long Hạo Thần đã nhảy khỏi lưng nó, rơi xuống trước mặt đồng ban. Từ sắc mặt trầm trọng của hẳn, mọi người liền cảm giác chắc chắn xảy ra chuyện.

"Làm sao vậy? Đại ca, có phải nhóm Văn Chiêu..." Trần Anh Nhi thanh âm run run hỏi ra câu này. Cô sợ nhất là nghe được tin Dương Văn Chiêu, Đoạn Ưc bị hại.

Long Hạo Thần lắc đầu, trầm giọng nói.

"Anh Nhi, đừng lo, không có gì, không phải nhóm Dương Văn Chiêu xảy ra chuyện, là liên quan đến chúng ta."

"A?" Trần Anh Nhi ngây ra, mấy người khác đầu óc cũng mờ mịt. Sao họ mới đi tới Khu Ma quan đã gặp chuyện liên quan đến mình?

Long Hạo Thần hít sâu, dường như đang cố bình ổn cảm xúc.

"Tôi mới gặp Hiệp Giả Thánh Nguyệt, hỏi tình hình chúng ta muốn biết. Ma thần đó chắc chưa tới Khu Ma quan, ít nhất trước mắt Khu Ma quan chưa nhận được tin tức gì."

Mọi người không ngắt lời, vì họ biết biểu tình trầm trọng của Long Hạo Thần hiển nhiên không phải vì chuyện này. Tính tình trầm ổn như hẳn mà lại xuất hiện cảm xúc không ổn định, nhất định đã xảy ra chuyện.

Nhìn đồng bạn sắc mặt khẩn trương, biểu tình của Long Hạo Thần hơi thả lỏng.

"Nói đến thì không biết chuyện này đối với chúng ta là tốt hay xấu. Nhìn từ mặt nào đó thì chắc là tốt, nhưng tôi lo lắng Khu Ma quan sẽ vì chúng ta gặp tai họa hủy diệt."

"Lúc tôi gặp Hiệp Giả Thánh Nguyệt, không ngờ ông ấy nói đang tìm tôi. Bởi vì nhận được một lá thư mật, nói rõ phải đưa cho tôi. Người truyền thư còn nói với Hiệp Giả Thánh Nguyệt, tôi sắp tới Khu Ma quan, nhất định phải đưa thư cho tôi, có liên quan đến sống chết."

Nghe tới đó, Tư Mã Tiên kiềm không được hỏi.

"Đại ca, trong thư viết cái gì?"

Long Hạo Thần nói.

"Nội dung trong thư rất đơn giản, để tôi đi Nguyệt Dạ thương đoàn một chuyến. Bởi vì chuyến đi này nên tôi về muộn một chút, nhưng được đến tin tức quan trọng liên quan đến sống còn của chúng ta."

Sắc mặt mọi người bỗng chốc biến nghiêm trọng. Ngay cả Long Hạo Thần còn nói đây là tin liên quan đến sống còn của họ, có thể thấy tin này quan trọng cỡ nào.

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 235

Lựa Chọn Của Long Hạo Thần

Đọc Truyện Online Tại Truyện FULL

Long Hạo Thần nói.

"Tin tức là Nguyệt Dạ truyền đến khi chúng ta còn ở Vạn Thú quan, cô ấy thông qua Nguyệt Dạ thương đoàn biết vị trí của chúng ta. Không lâu sau đó, cô ấy đột nhiên bị Nguyệt Ma Thần A Gia Lô Tư kêu gọi. A Gia Lô Tư muốn cô dùng tổ chức tình báo Nguyệt Dạ thương đoàn tìm vị trí của chúng ta. Hơn nữa nói cho cô ta biết, vì để giết được tôi, trước khi thánh chiến bắt đầu thì Tinh Ma Thần Ngõa Sa Khắc đã làm một lần dự ngôn nghịch thiên, dự đoán chúng ta trong khoảng thời gian này sẽ đến Khu Ma quan, chẳng qua không biết chính xác thời gian. Bây giờ Ma Thần Hoàng Phong Tú, Nguyệt Ma Thần A Gia Lô Tư dẫn theo các ma thần trừ Tinh Ma Thần Ngõa Sa Khắc vì Đại Dự Ngôn Thuật mà trọng thương chạy hướng Khu Ma quan, muốn bày thiên la địa võng giết chết tôi."

Các thành viên Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi cùng hít ngậm khí lạnh. Không phải họ sợ mà là rung động, cực kỳ rung động.

Từ khi bắt đầu thánh chiến đến nay đã tròn hai năm, nhưng từ đầu đến cuối, Ma Thần Hoàng và Nghịch Thiên Ma Long tộc, cùng với chủng tộc của Nguyệt Ma Thần, Tinh Ma Thần chưa từng xuất hiện trên chiến trường.

Giờ phút này Long Hạo Thần đột nhiên cho họ biết, vì đối phó họ, Ma Thần Hoàng đã ra tay, còn mang theo gần như tất cả tinh nhuệ Ma Đô. Ma thần ở trong Ma Đô không kém hơn mười hạng đầu, có Ma Thần Hoàng dẫn dắt, bao gồm cường giả Nghịch Thiên Ma Long tộc, Nguyệt Ma Thần, lực lượng khổng lồ đủ chớp mắt hủy diệt Khu Ma quan. Huống chi tiền tuyến ma tộc còn có nhiều quân đội như vậy, một khi Ma Thần Hoàng đến, Khu Ma quan chắc chắn mất thành.

Nhưng lực lượng này không phải hướng về Khu Ma quan mà là chuyên môn đối phó họ. Có thể tưởng tượng Ma Thần Hoàng chú trọng Long Hạo Thần tới cỡ nào!

Long Hạo Thần ngẩng đầu nhìn phương xa, trong mắt lộ cảm xúc kỳ lạ. Chỉ có một mình hắn nhìn lá thư của Nguyệt Dạ. Tuy chỉ là con chữ nhưng từ đó Long Hạo Thần có thể sâu sắc cảm giác khi viết thư Nguyệt Dạ rất quan tâm hắn, và cả sự sốt ruột.

Cuối cùng, phong thư này kịp lúc đưa tới tay hắn. Nếu không phải hắn vì an toàn đi tới Khu Ma quan một chuyến, chỉ sợ thật sự rơi vào thiên la địa võng của ma tộc.

"Đại ca, vậy chúng ta nên làm sao đây?" Lâm Hâm hỏi.

Long Hạo Thần hít sâu, nói.

"Mọi người trước dừng tiên rồi, trên đường trở về tôi đã suy nghĩ đắn đo nửa ngày. Ma Thần Hoàng cường đại, không phải chúng ta có thể đối đầu, Khu Ma quan cũng tương tự. Nhưng chúng không hoàn toàn ở thế yếu."

"Sự việc đã đến mức này, dù chúng ta lập tức báo Thánh Minh xin viện quân cũng không còn kịp. Đám Ma Thần Hoàng, Nguyệt Ma Thần đã xuất phát hơn sáu ngày, dẫn theo nhiều ma thần và cường giả Nghịch Thiên Ma Long tộc. Tuy Ma Đô cách Khu Ma quan khá xa, nhưng lấy tu vi của chúng, tối đa hai, ba ngày nữa là sẽ đến đây. Tin tức của Nguyệt Dạ rất quan trọng với chúng ta, cách tốt nhất hiện giờ là lập tức chạy,

chạy xa khỏi đây. Xem tình hình thánh chiến trước mắt, Ma Thần Hoàng chưa từng ra tay nhất định là có lý do riêng. Đường như y đang e ngại cái gì, hoặc là bản thân không muốn hủy diệt nhân loại chúng ta. Nếu y gia nhập vào chiến trường, Thánh Minh chắc chắn có cách đối phó. Nhưng mà Khu Ma quan rất có thể sẽ chịu đựng lửa giận từ Ma Thần Hoàng nếu y không bắt được chúng ta, nhưng rất có thể Ma Thần Hoàng sẽ rời đi."

"Nhưng Dương Văn Chiêu, Đoạn Ưc thì làm sao đây?" Trần Anh Nhi nóng nảy. Long Hạo Thần nói.

"Anh Nhi, cô đừng vội, nghe tôi nói hết đã."

"Tình Ma Thần Ngõa Sa Khắc đích thực lợi hại, không ngờ có thể thông qua Đại Dự Ngôn Thuật biết chúng ta sẽ tới đây. Hơn nữa theo tin Nguyệt Dạ truyền đến, Ngõa Sa Khắc thậm chí báo cho Ma Thần Hoàng nếu không thể tiêu diệt chúng ta, vậy tương lai sẽ trở thành hiểm họa của ma tộc, thậm chí có khả năng lung lay gốc rễ ma tộc. Ma Thần Hoàng xem trọng chúng ta như vậy, sao chúng ta có thể khiến y thất vọng được? Bởi vậy, phân tích tiếp theo của tôi đều lấy an toàn sinh mạng của chúng ta làm gốc."

Trần Anh Nhi nói.

"Đại ca, chẳng lẽ trừ lập tức rời đi thì không có cách nào khác? Anh cũng nói chúng ta có tối đa hai, ba ngày. Trong thời gian ngắn vậy, chưa chắc ma thần kia chạy tới kịp. Chúng ta còn có thể làm gì đây? Nhóm Văn Chiêu..."

Vương Nguyên Nguyên ôm lấy Trần Anh Nhi, nói.

"Cô lo lắng thì lòng sẽ loạn. Nếu đoàn trưởng không có cách thì sẽ không nói nhiều với chúng ta như vậy, sẽ lập tức ra lệnh rời đi. Hơn nữa Dương Văn Chiêu quan trọng với cô, nhưng an toàn của đoàn trưởng liên quan đến cả Liên Minh! Anh Nhi, hiện giờ cô nhất định phải bình tĩnh!"

Im lặng chốc lát, mắt Trần Anh Nhi sáng lấp lánh nhìn Long Hạo Thần, đôi mắt to tròn ướt nước. Cô hít sâu, nói.

"Đại ca, anh không cần khó xử. Nếu thật sự không được, chúng ta, chúng ta đi thôi..." Khi nói ra câu này, dường như Trần Anh Nhi đã dùng hết sức lực, mềm tựa vào ngực Vương Nguyên Nguyên, gục đầu xuống.

Họ là một đội, là Săn Ma Đoàn. Trần Anh Nhi được Vương Nguyên Nguyên nhắc nhở, dù trong lòng không muốn nhưng lúc này đã bình tĩnh hơn. Lại thêm cô hiểu rõ, nếu đi cứu Dương Văn Chiêu, Đoàn Ưc sẽ có ý nghĩa gì với họ.

Còn chưa tới ba ngày nữa là Ma Thần Hoàng đến đây. Thực lực khủng bố của Ma Thần Hoàng, chỉ cần họ ở trong khu vực này thì đừng mơ chạy khỏi tinh thần dò xét của Ma Thần Hoàng. Muốn cứu Dương Văn Chiêu, Đoàn Ưc thì cần thời gian! Họ có thời gian không?

Long Hạo Thần nghiêm túc nói.

"Anh Nhi, cô yên tâm, không đến giây phút cuối cùng tôi sẽ không từ bỏ. Hiện giờ chúng ta cần phân tích là cách cứu Dương Văn Chiêu, Đoàn Ưc."

Nói đến đây, Long Hạo Thần lần nữa mở ra bản đồ.

"Chúng ta đang đứng đây, Thái Nhi đã đi tìm tung tích ma thần đó. Thái Nhi thêm vào năng lực của Tà Nhân Linh Chủ, tin tưởng tối đa một ngày sẽ truyền về tin tức. Đối mặt Ma Thần Hoàng, chúng ta không thể so sánh sức mạnh, nhưng cũng không phải hoàn toàn không có ưu thế. Ưu thế này là Nguyệt Dạ xây dựng cho chúng ta. Hơn nữa mọi người không cần nghĩ tình huống quá xấu. Ma Thần Hoàng muốn giết tôi, vậy đầu tiên phải tìm thấy tôi mới được. Chúng ta sẽ không cứng rắn đối đầu với y. Tuy tôi không muốn mượn sức mạnh Thập Vĩnh Hằng, nhưng không thể không nói, trong tình huống như vậy, chỉ cần có Thập Vĩnh Hằng, khả năng chúng ta bị Ma Thần Hoàng bắt và giết chết là rất nhỏ."

Nghe Long Hạo Thần nhắc tới Tháp Vĩnh Hằng, ánh mắt mọi người đều sáng ngời. Đúng vậy! Họ còn có Tháp Vĩnh Hằng. Ma Thần Hoàng mạnh hơn nữa cũng không thể xé rách không gian tìm đến Tháp Vĩnh Hằng tồn tại ở không gian khác. Trong không gian khác, không có tọa độ tinh thần chính xác thì dù là thần cũng chưa thể tìm ra cái gì.

Long Hạo Thần nói.

"Lần này tình báo của Nguyệt Dạ đến rất đúng lúc, tranh thủ đủ thời gian cho chúng ta. Chúng ta muốn cứu Dương Văn Chiêu, Đoạn Ưc, cách duy nhất là chênh lệch thời gian với Ma Thần Hoàng."

Giờ phút này, biểu tình trầm trọng đã biến mất trên mặt Long Hạo Thần, còn lại là ánh sáng vàng tràn ngập tự tin. So về thực lực thì hắn và Ma Thần Hoàng không cùng cấp bậc. Nhưng giờ phút này, đồng bạn của hắn có cảm giác họ có thể đứng ngang với Ma Thần Hoàng. Dù chỉ là đấu trí chứ không phải đấu sức, nhưng trong Liên Minh Thánh Điện có mấy người dám làm như vậy?

"Vì an toàn, chúng ta đem thời gian điều chỉnh lệch hai ngày. Chính là nói, trong vòng hai ngày, chúng ta phải cứu ra Dương Văn Chiêu, nếu lập tức chạy trốn thật xa thì Ma Thần Hoàng không thể tìm được chúng ta."

Nói đến đây, hắn chuyển hướng Trần Anh Nhi, nghiêm mặt nói.

"Nhưng mà Anh Nhi à, dù đang làm cái gì thì chúng ta phải dự đoán kết quả tệ nhất. Nếu lần này Thái Nhi không thể tìm được tung tích ma thần đó, vậy chúng ta không còn cách nào khác, cô hiểu chưa?"

Đã không thể kiềm chế nước mắt lăn dài trên gò má, Trần Anh Nhi nhào vào ngực Long Hạo Thần, khóc rống.

"Cảm ơn anh, cảm ơn đại ca, cảm ơn..."

Là Linh Hồn Thánh Nữ, Thần Quyển Giả Thần Thú, về thông minh tài trí thì cô không thua kém đồng bạn khác. Cô hiểu Long Hạo Thần làm ra phán đoán này cần mạo hiểm bao nhiêu, đây chính là đang cướp thời gian với Ma Thần Hoàng! Đây đâu phải điều người bình thường dám làm? Đối lại đoàn trưởng Săn Ma Đoàn khác, nhận được tin tức như vậy chỉ sợ sớm xoay người bỏ đi. Dù sao đối với Săn Ma Đoàn bọn họ, Dương Văn Chiêu, Đoạn Ưc là người ngoài!

Long Hạo Thần nhẹ vỗ lưng Trần Anh Nhi, mỉm cười nói.

"Đừng quên tôi là một kỵ sĩ. Dương Văn Chiêu và Đoạn Ưc là nhân tài hiếm có của Kỵ Sĩ Thánh Điện chúng ta. Cứu họ vốn là trách nhiệm của tôi!"

Hàn Vũ nói.

"Đoàn trưởng, nếu chúng ta thành công cứu được Dương Văn Chiêu, Đoạn Ưc thì sao? Sau đó chúng ta sẽ làm gì?"

Long Hạo Thần không chút chần chờ nói.

"Xâm nhập ma tộc."

"A?"

Mọi người nghe hần nói vậy thì ngạc nhiên. Ma Thần Hoàng đang dốc sức tìm tung tích bọn họ, hần lại nói xâm nhập ma tộc.

Long Hạo Thần gật đầu, nói.

"Nếu Ma Thần Hoàng dẫn theo nhiều ma tộc đi tiền tuyến, vậy bên trong ma tộc chắc chắn trống rỗng. Chúng ta ở biên cương không thể phát huy hết sức mạnh. Để tránh cho Ma Thần Hoàng giận chó đánh mèo các quan ải Liên Minh, tôi không thể để Hạo Nguyệt phá hủy Trụ Ma Thần. Sau khi vào trong ma tộc, chúng ta không cần lo lắng điều này. Ma Thần Hoàng không biết chúng ta sẽ đi hướng nào, y ở đây không tìm thấy chúng ta, hoặc sẽ ngừng tại đây, hoặc tiếp tục tìm kiếm. Lúc này

chúng ta dùng tốc độ nhanh nhất xâm nhập lãnh địa ma tộc, nói không chừng sẽ có thu hoạch lớn. Vậy nên dù có thể thành công cứu ra Dương Văn Chiêu, Đoạn Ưc hay không, bước tiếp theo chúng ta phải xâm nhập bên trong ma tộc. Ở lại biên cương chỉ đem đến phiền phức cho quan ải."

Hàn Vũ nói.

"Vậy chúng ta trở về Liên Minh ẩn núp đi?"

Long Hạo Thần thở dài, nói.

"Nếu dễ dàng như vậy thì tốt rồi. Ma Thần Hoàng đã dám nói bày ra thiên la địa võng, vậy ở biên cương không biết có bao nhiêu tai mắt, chúng ta có Nguyệt Dạ ở trong ma tộc hỗ trợ, Ma Thần Hoàng là chúa tể ma tộc, tất cả tình báo ma tộc đều nằm trong lòng bàn tay y. Chẳng lẽ chúng ta núp trong Liên Minh thì an toàn rồi sao? Vậy nên chỉ có xâm nhập ma tộc mới khiến y mất đi tình báo về chúng ta. Ngược lại, nếu chúng ta rút vào Liên Minh, rất có thể khiến Ma Thần Hoàng mang nhiều ma thần xâm lấn Liên Minh truy giết chúng ta. Đến lúc đó sẽ máu chảy thành sông. Chúng ta xâm nhập vào ma tộc chính là tìm đường sống trong chỗ chết. Chẳng những phải xâm nhập ma tộc, còn phải khiến Ma Thần Hoàng biết đến, như thế mới dẫn dắt y trở lại ma tộc, không tạo tổn thất lớn hơn cho Liên Minh. Hơn nữa chỉ cần chúng ta có Tháp Vĩnh Hằng, vậy là có thể tùy lúc phát động năng lực truyền tống của Tháp Vĩnh Hằng. Nếu tình huống tệ hơn thì có thể ở trong Tháp Vĩnh Hằng bế quan thời gian dài. Mới rồi tôi về muộn là vì đi làm chuyện khác. Tôi xin Hiệp Giả Thánh Nguyệt cung cấp nhiều thực vật cho chúng ta, đã lưu trữ trong Giai Diệu Vĩnh Hằng. Dù sinh hoạt trong Tháp Vĩnh Hằng nửa năm, một năm cũng dư sức."

Nghe hẳn giải thích xong mọi người thở phào nhẹ nhõm. Thoạt nhìn kế hoạch của Long Hạo Thần cực kỳ nguy hiểm, nhưng thật ra có Tháp Vĩnh Hằng chống lưng, họ không cần chính diện đụng Ma Thần Hoàng, gần như không gặp nguy hiểm thật sự.

Trương Phóng Phóng nói.

"Hạo Thần, tôi còn hai vấn đề. Một là nếu chúng ta đi rồi, Ma Thần Hoàng trực tiếp công kích Khu Ma quan thì làm sao đây? Vấn đề khác càng quan trọng hơn, tin tức Nguyệt Dạ truyền đến có đáng tin không. Ma Thần Hoàng công kích Khu Ma quan là chúng ta không thể ngăn cản. Nhưng nếu tin tức của Nguyệt Dạ là giả, vậy chúng ta sẽ bị động, nói không chừng rơi vào thòng lọng của Ma Thần Hoàng."

Long Hạo Thần ngậy ra, cảm giác sống lưng lạnh ngắt. Đúng rồi! Tất cả kế hoạch đều dựa trên tin tức của Nguyệt Dạ là chính xác. Nếu tin tức của Nguyệt Dạ có trục trặc gì, vậy kế hoạch sẽ uổng phí, thậm chí rất có thể bị Ma Thần Hoàng nắm mũi dẫn đi.

Đúng lúc này, Lâm Hâm ở một bên bật cười.

"Trương đoàn trưởng, anh nghĩ quá nhiều rồi."

Từ lần đó họ ở ma tộc ra quyết định cực kỳ sai lầm rơi vào đường cùng, Lâm Hâm luôn không thích người khác xen vào quyết đoán của Long Hạo Thần. Dù Trương Phóng Phóng là người yêu của Vương Nguyên Nguyên cũng như thế.

Trương Phóng Phóng nói.

"Đây chỉ là suy nghĩ cá nhân tôi. Đương nhiên tôi không biết quan hệ hợp tác của các người và Nguyệt Dạ tới mức nào, chỉ cảm thấy nếu xảy ra vấn đề thì quá nguy hiểm."

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 236

Long Ky Ma Thần A Tư Mạc Đức

Đối mặt Trương Phóng Phóng nghi ngờ, Lâm Hâm cười nhạt nói.

"Hai vấn đề này không tính là vấn đề. Bên Khu Ma quan, chúng không có cách nào khác, chỉ có thể báo cho Hiệp Giả Thánh Nguyệt, tin tưởng đại ca đã làm rồi. Hơn nữa Ma Thần Hoàng là đến đối phó chúng ta, mới rồi đại ca cũng nói, để Ma Thần Hoàng biết chúng ta xâm nhập ma tộc, y nhất định sẽ đuổi theo, Khu Ma quan không còn nguy hiểm. Tôi đoán khả năng Khu Ma quan bị Ma Thần Hoàng trực tiếp tấn công không hơn ba mươi phần trăm. Còn về vấn đề thứ hai, tôi cảm thấy càng không có gì. Đầu tiên, Nguyệt Dạ hợp tác với chúng tôi không chỉ một hay hai lần. Lần đó chúng tôi bị A Bảo mang người bao vây, là cô ấy chủ động làm con tin cho chúng tôi cơ hội trốn thoát. Vị hôn phu A Bảo của cô ta thậm chí vì giết được đại ca và phó đoàn trưởng mà định giết cả cô ta. Cô ấy có thể không hận A Bảo sao? Hơn nữa họ đã hủy hôn. Thế nên tôi cảm thấy khả năng Nguyệt Dạ ra vấn đề rất nhỏ. Hơn nữa các người có từng nghĩ, nếu tình báo của Nguyệt Dạ là giả, vậy sao cô ấy biết về Đại Dự Ngôn Thuật của Tinh Ma Thần?"

Trương Phóng Phóng nói.

"Cái này chưa chắc, dù sao trước đó chúng ta xin Nguyệt Dạ thương đoàn tìm giúp tin tức về Dương Văn Chiêu, Đoạn Ưc, chắc cô ta đoán được."

Lâm Hâm nói.

"Tốt, vậy cứ cho là cô ấy đưa tin giả, thế thì Ma Thần Hoàng có thể tưởng được chúng ta biết tin này sẽ lựa chọn xâm nhập ma tộc mà không phải trốn trong Liên Minh? Nhìn từ đạo lý thì Ma Thần Hoàng sẽ không bày ra cạm bẫy như vậy để chúng ta chạy trốn. Cho nên tôi gần như khẳng định tin tức của Nguyệt Dạ không giả."

Nghe Lâm Hâm giải thích, Trương Phóng Phóng nhẹ gật đầu, nói.

"Cậu nói có lý, chắc là tôi lo lắng quá nhiều."

Long Hạo Thần mỉm cười nói.

"Sự việc liên quan sống còn cả đội, cẩn thận một chút vẫn hơn. Ma thần hành động muốn ẩn giấu không phải dễ. Hơn nữa hiện giờ ma thần di chuyển đều mang theo Trụ Ma Thần, đến lúc đó ta ở lại từ xa quan sát. Nếu không có ma thần đến nghĩa là tin tức của Nguyệt Dạ có vấn đề. Nếu có nhiều ma thần đích thực đến đây, vậy chứng minh Nguyệt Dạ không đưa tin giả."

Hắn vẫn rất kính trọng Trương Phóng Phóng. Trương Phóng Phóng lớn tuổi nhất trong đội, có phần chừng chạc trí tuệ. Bình thường y ít nói chuyện, nhưng luôn có thể đánh trúng điểm yếu.

Chẳng qua trừ Long Hạo Thần, dù là Vương Nguyên Nguyên đều không đồng ý ý kiến của Trương Phóng Phóng. Họ đã từng bị người khác chỉ trích báo hại, khi Lâm Hâm phản bác họ cũng không nói giúp Trương Phóng Phóng cái gì. Long Hạo Thần biểu thị sẽ từ xa quan sát hành động của ma thần, Trương Phóng Phóng không nói gì thêm. Cách xử lý như vậy đã rất tốt.

"Chúng ta xuất phát." Long Hạo Thần nhìn đại doanh ma tộc phương xa, ra lệnh xuất phát.

Vì bảo đảm, mọi người đều mặc áo choàng Nguyệt Ma tộc, đeo ma đồng, không bay nữa mà theo Long Hạo Thần từ mé bên Ngự Ma Sơn Mạch xuống núi. Long Hạo Thần mở ra bình phong tinh thần bao trùm

họ, nhanh chóng đi hướng chính nam cách đại doanh ma tộc một trăm mét.

Một tiếng đồng hồ sau, họ đến mục đích, ngừng ở sườn núi chắn gió. Vì giữ cho tinh thần lực luôn bao trùm, Long Hạo Thần khoanh chân ngồi xếp bằng, những người khác vây quanh hăn, yên tĩnh chờ tin Thái Nhi.

Nhắm chặt hai mắt, Long Hạo Thần nhanh chóng tiến vào trạng thái nhập định. Trừ giữ bình phong tinh thần ra, hăn thúc đẩy tinh thần lực liên tiếp với lực lượng đặc biệt trong người. Lực lượng này chính là Linh Hồn Xiềng Xích.

Bế quan hai năm, đặc biệt là thời gian minh tưởng sâu, khiến hăn hiểu biết hơn về năng lực của mình, trong đó bao gồm Linh Hồn Xiềng Xích.

Trang bị cấp sử thi này liên kết bảy người họ, kết hợp sinh mạng họ vào nhau. Dưới tình huống có đầy đủ tinh thần lực, trước khi Long Hạo Thần hội hợp với đồng bạn, dường như có thể thông qua nó cảm nhận vị trí các bạn.

Nhưng bởi vì trước đó đồng bạn đã cắt đứt Linh Hồn Xiềng Xích nên hăn không thể thử nghiệm. Mãi đến khi mọi người tập hợp lại, hăn mới chắc chắn có thể làm được điều này.

Lúc này hăn đang cảm giác vị trí của Thái Nhi, hơn nữa thông qua Linh Hồn Xiềng Xích nói cho nàng vị trí chính xác của họ. Đường nhiên chỉ mình hăn làm được, trừ phi tinh thần lực của Thái Nhi cũng đủ cường đại, nếu không sẽ không thể giống như hăn khống chế Linh Hồn Xiềng Xích.

Thời gian không dài lắm, Long Hạo Thần đã biết được vị trí của Thái Nhi. Nàng đang nhanh chóng di chuyển, cho nên dù Long Hạo Thần thông qua Linh Hồn Xiềng Xích cũng không thể phán đoán vị trí của nàng. Hăn đem một tia Linh Hồn Xiềng Xích liên kết cảm giác với Thái Nhi, để nàng có thể cảm nhận vị trí của mình và các bạn, sau đó mới cắt

đứt liên lạc. Thời gian dài giữ liên hệ Linh Hồn Xiềng Xích, tiêu hao rất nhiều linh lực của Long Hạo Thần.

"Anh Nhi, đừng khẩn trương. Thái Nhi đang hết sức tìm tung tích ma thần. Qua Linh Hồn Xiềng Xích, tôi có thể cảm giác vị trí cụ thể của cô ấy. Như vậy đi, hiện giờ chúng ta đi theo hướng tôi cảm nhận được, vậy thì chỉ cần cô ấy phát hiện kẻ địch, chúng ta có thể ra tay trong thời gian ngắn nhất."

Long Hạo Thần có thể hiểu được tâm tình hiện giờ của Trần Anh Nhi. Sống chết vị hôn phu của cô quyết định trong hai ngày này, sao cô không sốt ruột cho được? Đối với họ, thời gian là mạng sống. Có thể sớm một giây cứu Dương Văn Chiêu thì họ càng nhanh xâm nhập vào ma tộc.

Trần Anh Nhi nhẹ cắn môi dưới.

"Đại ca, anh đừng khó xử. Không thể vì Văn Chiêu mà kéo cả đội vào. Tin tưởng anh ta cũng không muốn thấy tình huống như vậy. Nếu việc đã rồi thì chúng ta hãy rút lui."

Long Hạo Thần nhẹ gật đầu.

"Tôi có chừng mực, mọi người hồi phục thể lực sao rồi?"

Tất cả biểu thị không thành vấn đề. Lúc trước có vài tiếng nghỉ ngơi, tu vi như họ đương nhiên đã hồi phục gần đầy đủ. Dù tinh thần còn hơi mệt mỏi nhưng sẽ không ảnh hưởng trạng thái chiến đấu.

"Đi!" Thử xong hiệu quả Linh Hồn Xiềng Xích, Long Hạo Thần nhanh chóng thay đổi chiến lược, dẫn theo đồng bạn đi hướng Thái Nhi. Hắn chỉ cần cách một đoạn thời gian xác định vị trí của Thái Nhi, tìm đúng hướng là được.

Bởi vì Thái Nhi xuất phát sớm hơn họ mấy tiếng, lại dốc sức chạy nhanh, nên giữa họ cách biệt hơn hai trăm dặm. Vậy nên tuy Thái Nhi

không ngừng biến đổi hướng bay, nhưng đám Long Hạo Thần chỉ cần tìm đúng một hướng là được.

Tiếp đến, tròn mười bốn tiếng đồng hồ, mọi người liên tục bay nhanh. Họ chẳng những phải đuổi kịp Thái Nhi, còn phải cố gắng giữ thực lực. Mỗi tiếng đồng hồ phải ngừng lại nghỉ ngơi một chút. Thời gian dài bay nhanh, họ đã rời xa Khu Ma quan ít nhất bảy trăm dặm.

Lúc này hiện ra thực lực của Thái Nhi. Dưới tình huống nàng không ngừng tìm kiếm, mọi người vẫn không thể đuổi kịp nàng, ngược lại cách càng xa hơn.

Bốn cánh giương ra, Long Hạo Thần bay đằng trước nhất bỗng ngừng lại. Những người khác ngừng cạnh hắn, nghi hoặc nhìn hắn.

Long Hạo Thần trầm giọng nói.

"Thái Nhi dừng lại, dường như cô ấy có phát hiện."

Nghe hắn nói vậy, người hưng phấn nhất đương nhiên là Trần Anh Nhi. Cô quên đi mệt mỏi do di chuyển thời gian dài, lập tức hỏi.

"Vậy chúng ta đi nhìn xem?"

Long Hạo Thần chỉ xuống dưới, nghiêm túc nói.

"Trước tiên chúng ta nghỉ ngơi đã. Anh Nhi, cô nhất định phải bình tĩnh. Nếu thật phát hiện kẻ địch cũng không thể xúc động, nếu không, chẳng những không cứu được người mà còn phản hiệu quả. Mọi người nghỉ ngơi chút đi."

Long Hạo Thần ít khi nghiêm khắc nói vậy với đồng bạn. Thật sự là vì tâm Trần Anh Nhi đã loạn. Nếu không để cô tỉnh táo lại, một khi ra tay có sai lầm gì, rất có thể ảnh hưởng toàn cục.

"Ừm." Trần Anh Nhi ừ một tiếng, không nói nhiều nữa.

Mọi người cùng đáp xuống, kiểm góc khuất, lập tức khoanh chân ngồi, bắt đầu minh tưởng hồi phục thể lực.

Long Hạo Thần lần nữa khởi động tinh thần lực liên hệ Linh Hồn Xiềng Xích, truyền vị trí cụ thể của họ cho Thái Nhi.

Thái Nhi ngừng tại một vị trí đã lâu chưa động, khoảng mười phút. Khi cô lần nữa hành động thì tăng tốc, nhanh chóng vọt hướng đám Long Hạo Thần.

Lúc này Thái Nhi cách họ gần ba trăm mét, coi như bay nhanh hết sức cũng phải mất hai tiếng đồng hồ mới chạy tới được.

Long Hạo Thần cắt đứt liên hệ tinh thần, tập trung tinh thần, hấp thu Quang nguyên tố bên ngoài vào người để hồi phục linh lực đã tiêu hao. Hắn gần như khẳng định Thái Nhi chắc chắn đã phát hiện cái gì. Là trung tâm trong đội, hắn nhất định phải hồi phục đến trạng thái tốt nhất. Nhưng hắn không nói cho đồng bạn suy đoán của mình, họ cần giữ bình tĩnh hồi phục linh lực.

Quả nhiên, chưa đến hai tiếng thì Thái Nhi đã từ trên trời giáng xuống, nhẹ nhàng đáp xuống trước mặt mọi người, khiến họ đang tu luyện giật mình tỉnh lại.

Sắc mặt Thái Nhi hơi tái nhợt. Nàng liên tục tìm kiếm hơn mười tám tiếng, tiêu hao rất nhiều.

Long Hạo Thần bật dậy nhét một viên Đại Hồi Linh Đan vào miệng nàng, tay phải ấn lưng nàng, rót Quang nguyên tố tinh thuần vào người Thái Nhi.

Linh lực Thái Nhi là thuộc tính rất đặc biệt, có uy lực tràn ngập bạo tạc, có thể gọi là thuộc tính sát diệt, hoàn toàn truyền thừa Tử Thần. Linh lực của nàng sẽ không từ chối bất cứ linh lực nào. Chính là nói, bất cứ nguyên tố thuộc tính nào đều có thể bị nàng hấp thu chuyển hóa thành linh lực của mình.

Được Long Hạo Thần hỗ trợ, hơi thở Thái Nhi dần ổn định lại. Nàng gật đầu với Trần Anh Nhi sốt ruột nhìn mình.

"Kiếm được rồi, một ma thần mang theo đại đội binh sĩ Ngưu Ma tộc. Tôi thấy họ áp giải Dương Văn Chiêu, Đoạn Ưc. Về binh sĩ Ngưu Ma tộc thì nhận định bảo thủ là khoảng một vạn."

"Có thể biết là ma thần nào không?" Long Hạo Thần ngăn lại Trần Anh Nhi hưng phấn suýt nhảy cẫng, làm động tác tay ý bảo bình tĩnh.

Trần Anh Nhi thè lưỡi, ngoan ngoãn dừng lại không hỏi gì.

Nghe Long Hạo Thần hỏi, Thái Nhi sắc mặt tái xanh chột biến trầm trọng nhiều.

"Là Long Kỳ Ma Thần A Tư Mạc Đức."

Trần Anh Nhi giây trước còn phấn khởi, nghe Thái Nhi nói xong giây sau hít ngậm khí lạnh, mặt trắng bệch. Sắc mặt những người khác cũng không dễ nhìn. Lần này họ gặp phải phiền phức lớn.

Là thanh niên tuổi trẻ tài cao của các thánh điện, họ rất hiểu về bảy mươi hai Trụ Ma Thần.

Long Kỳ Ma Thần A Tư Mạc Đức, trong bảy mươi hai Trụ Ma Thần xếp hạng ba mươi hai. Xếp hạng ma thần là dựa vào thực lực tổng hợp. Tuy A Tư Mạc Đức thứ hạng ba mươi hai nhưng sức chiến đấu mạnh nhất trong các ma thần sau hai mươi bốn hạng.

A Tư Mạc Đức không giống Động Sát Ma Thần Khắc La Tắc Nhĩ có nhiều năng lực kỳ lạ, nhưng sức chiến đấu chính diện rất nổi danh trong ma tộc. Nội lực ít nhất trên hai mươi vạn, hơn nữa có lĩnh vực của riêng mình.

A Tư Mạc Đức có ba cái đầu, chia làm đầu bò, đầu người, đầu dê đực, có đuôi rắn, có ma thú Địa Ngục Long, vũ khí là trường thương xương khô.

Đầu bò là tấn công, đầu dê đực là phòng ngự, đầu người là trí tuệ. Gã có năng lực cực cân bằng, không biết nhiều ít cường giả nhân loại chịu thiệt thòi trên tay gã.

Hai đội Săn Ma Đoàn của Dương Văn Chiêu, Đoàn Ưc đặng phải Long Kỳ Ma Thần A Tư Mạc Đức, khó trách toàn quân bị diệt.

Long Hạo Thần kéo bàn tay nhỏ nhắn hơi lạnh của Thái Nhi, nói.

"Rất tốt, có tin chính xác thì chúng ta dễ sắp xếp. Bây giờ cô mau nghỉ ngơi đi."

"Ừm." Thái Nhi gật đầu, không nói nhiều, vội vàng ngồi xuống, lập tức tiến vào trạng thái minh tưởng.

Long Hạo Thần ý bảo mọi người ngồi xuống, mình thì ngồi cạnh Thái Nhi, trầm giọng nói.

"Long Kỳ Ma Thần A Tư Mạc Đức là một ma thần rất mạnh, thực lực hiện tại của chúng ta muốn giết gã sợ là rất khó. Ma thần này dù là công kích hay phòng ngự đều khá mạnh, thực lực ma thú cũng gần với ma thú cấp mười. Hơn nữa bây giờ chúng ta không thể lộ thân phận, vậy nên Hạo Nguyệt không thể tham gia trận chiến hỗ trợ được. Giờ chúng ta đặt ra chiến thuật nào."

Long Hạo Thần vừa nói vừa cầm lấy nhánh cây, bắt đầu vẽ vẽ trên mặt đất, vừa vạch vừa giải thích. Những người khác gật đầu nghe hẩn sắp xếp.

"Mọi người nhớ kỹ, mục tiêu của chúng ta là cứu người, không thể ham chiến. Sau khi cứu ra Dương Văn Chiêu, Đoàn Ưc, các người lập tức tập trung lại. Có Long Kỳ Ma Thần A Tư Mạc Đức ở, chúng ta muốn thoát khỏi không dễ dàng, nếu thật sự không trốn được thì nhờ vào Tháp Vĩnh Hằng truyền tống. Năng lực truyền tống của tôi đại khái khoảng mười đến mười lăm mét. Bởi vậy các người cần phải tập trung một chỗ ở gần tôi, hiểu rõ chưa?"

Mọi người đều gật đầu, chỉ có Trần Anh Nhi chần chờ nói.

"Đại ca, nhưng nếu vậy thì anh..."

Long Hạo Thần mỉm cười, nói.

"Sao chứ? Không tin tôi à?"

Trần Anh Nhi lắc đầu nguầy nguậy, đôi tay siết chặt, không nói gì thêm. Ân tình không lời nào tả xiết, Long Hạo Thần và đồng bạn trả giá cho cô, đều khắc ghi trong lòng cô.

Một vạn đại quân ma tộc nhanh chóng đi trên đất bằng, một vạn ma tộc này là bộ binh Ngưu Ma tộc.

Ngưu Ma tộc ở trong ma tộc là một tộc lớn, đáng tiếc chúng không có huyết mạch ma thần, bản tộc tuy khá mạnh nhưng địa vị trong ma tộc lại kém xa Hùng Ma tộc, Địa Ngục Ma tộc. Đương nhiên, so với Song Dao Ma, Lang Ma tộc thì chúng mạnh hơn nhiều.

Đại quân Ngưu Ma tộc chủ yếu tại Vạn Thú quan chiến đấu với Linh Hồn Thánh Điện. Trước mắt một vạn Ngưu Ma bộ binh là Long Kỵ Ma Thần A Tư Mạc Đức từ chỗ đó tạm thời điều động chi viện Khu Ma quan.

Hai ma thần đột nhiên chết trận tại Khu Ma quan, Tình Ma Thần Tây Địch bị thương lại thêm Thích Khách Thánh Điện không ngừng quấy rầy, đánh lén, vốn tình thế chiếm ưu thế tuyệt đối đột nhiên biến thành cực kỳ bất lợi. Long Kỵ Ma Thần A Tư Mạc Đức nhận mệnh lệnh của Ma Thần Hoàng đến Khu Ma quan tiếp viện. Tuy chiến đấu bên Vạn Thú quan kịch liệt nhưng triệu hoán thú của Linh Hồn Thánh Điện quá khó đối phó, tạm thời sẽ không có biến chuyển quá lớn. Ngưu Ma tộc không có huyết mạch ma thần, đối với A Tư Mạc Đức có đầu bò thì rất thân cận. Gặp được ma thần này lập tức chi viện một phần binh lực cho A Tư Mạc Đức điều động.

Ngưu Ma tộc đều là giống đực vóc dáng cao to. Tuy không vạm vỡ như Hùng Ma nhưng cũng cao hơn hai mét, trên người cơ bắp lực lưỡng, da đồng, lưng khá rộng, từng khối cơ bắp như sắt thép khiến người run rẩy. Trên đầu có đôi sừng, một khi va chạm coi như là sắt thép dày nửa mét cũng bị đâm thủng. Bình thường chiến sĩ Ngưu Ma tộc đều là cường giả cấp bốn, tu vi tộc trưởng cao đến cấp tám.

Giống như đa số ma tộc khác, vũ khí của chiến sĩ Ngưu Ma tộc không đồng đều. Nhưng đa số chúng thích dùng búa, cây búa là loại vũ khí hạng nặng.

Long Kỵ Ma Thần A Tư Mạc Đức ở trong một đám bộ binh Ngưu Ma vẫn rất bắt mắt. Tuy Ngưu Ma vạm vỡ nhưng so với Long Kỵ Ma Thần thì như con kiến hôi với kiến lửa.

A Tư Mạc Đức cũng khỏa thân, bên dưới mặc quần ngắn xanh đậm, da ngăm đen, cao tới ba mét. Ba cái đầu đứng thẳng, chính giữa là đầu người, hai bên là đầu bò, đầu dê đực. Cơ bắp đen thui tỏa ra ánh sáng như sắt thép, thân hình vạm vỡ tựa như tòa núi cao sừng sững trong đại quân.

Địa Ngục Long dài hơn mười lăm mét, hơi giống Cốt Long nhưng xương không dày như thế, toàn thân tỏa lửa đen. Trong hốc mắt có lửa ma trời tím đậm nhấp nháy. Ngưu Ma xung quanh cách nó hơn hai mươi mét, nếu không sẽ bị lửa ma trời thiêu đốt.

Ngưu Ma liên tục chạy nhanh, đã kéo dài mười ngày. Đặc điểm lớn nhất của Ngưu Ma là sức chịu đựng siêu mạnh, gần như mạnh nhất trong binh chủng cùng cấp ma tộc. Am hiểu chạy đường dài, thậm chí còn có thể vác nặng.

Cách đằng sau A Tư Mạc Đức không xa, có tám Ngưu Ma đang kéo một chiếc xe tù. Xe chở tù là cái lồng sắt to lớn, bên dưới có bốn bánh xe, bên trong nhốt hai người, đôi tay bị khóa, đầu bị đưa ra ngoài lồng. Mặt lem luốc tóc rối xù, trên người đầm vết máu, đã không thể thấy rõ mặt mày. Thân thể ngẫu nhiên co giật chứng minh họ còn sống.

Nếu không phải A Tư Mạc Đức thấy họ còn có giá trị lợi dụng, đã sớm giết chết họ. Chẳng qua hai nhân loại bị thương nặng, sắp chết rồi. Nếu không phải mấy ngày nay A Tư Mạc Đức ra mệnh lệnh nghiêm khắc với thuộc hạ Ngưu Ma, nhất định phải để họ sống sót, chỉ sợ họ đã sớm không chịu đựng nổi. Mỗi ngày nhờ vào chút thức ăn lỏng kéo dài mạng sống.

A Tư Mạc Đức cười trên lưng Địa Ngục Long ngẩng đầu nhìn sắc trời. Ba cái đầu có ba suy nghĩ, chẳng qua cùng chung thân thể mà thôi.

Đầu bò mất kiên nhẫn nói.

"Đi như vậy chậm quá, sớm biết vậy sẽ không mang theo đám ghé con."

Đầu dê đực hừ một tiếng, nói.

"Còn không phải vì người muốn nở mặt, nhất định phải để đám Ngưu Ma đi theo? Nếu chúng ta tự đi thì đã sớm đến rồi. Chẳng những mang nhiều Ngưu Ma còn thêm hai gánh nặng nữa."

Đầu người chính giữa lạnh lùng nói.

"Hai người yên lặng đi, còn cần ta lại giải thích lần nữa? Hai nhân loại này đều là Săn ma giả, còn là đoàn trưởng Săn Ma Đoàn. Tuổi như chúng đã có tu vi như vậy, ở trong nhân loại không phải người vô danh. Dùng mạng chúng nếu có thể đổi lại một Vương Miện Ma Thần, chúng ta sẽ lập công lớn."

Nghe đầu người nói, đầu bò và đầu dê đực lập tức ngoan ngoãn.

Đầu người nhú mày nói.

"Tối đa còn có ba ngày là đến mục đích."

Vừa dứt lời, khuôn mặt nghiêm nghị của đầu người đột nhiên ngoái nhìn hướng khác, ánh mắt biến trầm trọng.

Lúc đại đội đi qua một sườn núi, trong hàng chuỗi tiếng gầm, rất nhiều ma thú từ sườn núi xông xuống thẳng đến đại quân Ngưu Ma.

Ngưu Ma cũng là tộc giỏi chiến đấu, căn bản không cần A Tư Mạc Đức ra lệnh đã bày trận gầm gừ nghênh đón.

Số lượng ma thú ủa xuống thật là nhiều. Trong đám ma thú này tuy có chút cấp bậc thấp, nhưng đa số đều trên cấp bốn, còn có vài con cấp tám, cấp chín.

Giữa đám ma thú là một Tà Nhân đường kính hơn một thước, bốn xúc tua dài vung vẩy. Từng tầng tinh thần dao động không ngừng khuếch tán từ con mắt to lớn. Đám ma thú tựa như bị nó chỉ huy, tiến lùi có trật tự, ngang nhiên đánh vào đại quân Ngưu Ma tộc.

Ong--

Một tầng sóng gợn hình quạt giáng xuống kỵ binh Ngưu Ma tộc.

Bị sóng gợn ảnh hưởng, một số Ngưu Ma cứng còng, bị Ngưu Ma tộc đằng sau đụng phải, bỗng chốc rơi vào hỗn loạn.

Hàng trăm ma thú từ trên núi ủa xuống thì lập tức dựa vào bản năng điên cuồng công kích.

Tà Nhân Linh Chủ vẫn giữ chính giữa, liên tiếp phát ra ma pháp hệ tinh thần, kích động ma thú phe ta. Cùng lúc đó dùng tinh thần trùng kích quấy nhiễu đại quân Ngưu Ma tộc. Bỗng chốc chúng nó chiếm ưu thế về số lượng khiến Ngưu Ma tộc rối loạn, ma thú vẫn không ngừng từ sườn núi lao xuống dưới.

Chẳng qua một vạn đại quân Ngưu Ma là quân chính quy ma tộc, sau đợt hỗn loạn ngắn ngủi thì rất nhanh ổn định, giữ vững trận hình đụng độ ma thú. Từng con ma thú dần bị chúng nó liên hợp đánh chết. Ngưu Ma không ngừng bị thương. Trong không khí bốc lên mùi máu tươi nồng nặc.

Ánh mắt của Long Kỳ Ma Thần A Tư Mạc Đức không hướng về chiến trường mà là nhìn sườn núi. Đám ma thú đến quá đột ngột, sao có nhiều ma thú sinh hoạt tại đây như vậy chứ? Hơn nữa khác biệt chủng tộc lớn như vậy lại cùng nhau hành động, chỉ có một khả năng, là triệu hoán sư nhân loại.

Lúc này số ma thú lao xuống núi đã hơn năm trăm, mang đến sát thương không nhỏ cho đại quân Ngưu Ma tộc. A Tư Mạc Đức đang phán đoán sườn núi tổng cộng có bao nhiêu triệu hoán sư. Gã không nóng vội ra tay, chỉ dựa vào đám ma thú triệu hoán còn chưa đủ phá trận hình đại quân Ngưu Ma tộc.

"Chi..."

Một tiếng rít sắc nhọn, sóng gợn vô sắc lần nữa phát tán. Lần này con mắt to của Tà Nhân Linh Chủ biến thành màu đỏ như máu.

Biết ma pháp tinh thần, bây giờ Tà Nhân bộc phát lực công kích.

Chỉ thấy sóng gợn đến đâu, nơi Ngưu Ma dày đặc nhất bị sóng gợn trùng kích thoáng chốc ngơ ngác. Nhưng lần này chúng không giống trước đó hồi phục lại, chớp mắt vang lên từng chuỗi tiếng *phụt phụt*, máu bắn tung tóe.

Những Ngưu Ma bị sóng gợn quét trúng đều chảy máu miệng mũi, tử vong. Lần này có ít nhất hơn ba trăm Ngưu Ma chết, cũng cho các ma thú bao vây Ngưu Ma thêm thời gian. Trong đó một số ma thú cường đại lập tức phát huy tuyệt chiêu, đột phá một con đường trong đại quân Ngưu Ma tộc.

Từ bắt đầu chiến đấu đến này chỉ mười mấy phút, Ngưu Ma tộc tổn thất khoảng một phần mười. Nhưng trong năm trăm ma thú lao xuống cũng chết một đám.

Tà Nhân Linh Chủ phát động một chiêu mạnh mẽ xong trở nên suy yếu, bốn xúc tua dài đập xuống đất, thể thể bay ngược tới đỉnh núi.

"Muốn đi?" Long Kỵ Ma Thần A Tư Mạc Đức hừ lạnh, tay phải trường thương to lớn chỉ hướng Tà Nhân Lĩnh Chủ.

Chỉ thấy trong xương khô ở mũi thương bắn ra đoàn sáng đen, ở trên không trung hình thành đầu lâu đen đường kính một mét bay hướng Tà Nhân Lĩnh Chủ.

Các ma thú không tiếc hy sinh mình chiến đấu, Tà Nhân Lĩnh Chủ từ lúc bắt đầu chỉ huy chiến đấu đến giờ đây rút lui, hiển nhiên không phải ma thú triệu hoán bình thường. Theo A Tư Mạc Đức thấy thì chắc là bốn mệnh ma thú của triệu hoán sư cường đại nào đó. Loại ma thú tinh thần này làm gã chán ghét, đương nhiên không định để Tà Nhân Lĩnh Chủ sống sót trở về.

Mắt thấy khô lâu đen sắp trúng Tà Nhân Lĩnh Chủ, đột nhiên từ sườn núi lóe ánh sáng vàng quẩn lấy người Tà Nhân, vụt một cái, Tà Nhân bỗng tăng tốc bỏ lại khô lâu đen phía sau. Ngay sau đó, một bóng người toàn thân lấp lánh ánh sáng da cam chặn con đường của khô lâu đen.

Ánh sáng da cam bùng phát, phụt một tiếng, khô lâu đen tan vỡ hóa thành tia khí đen tán giữa không trung. Một kỵ sĩ giáp vàng xuất hiện tại đó.

Dưới thân kỵ sĩ là một Tinh Diệu Độc Giác Thú thần tuấn, giương đôi cánh, toàn thân tỏa hơi thở quan hệ thánh khiết. Lúc trước chặn khô lâu đen chính là tấm thuẫn trong tay kỵ sĩ.

Trừ triệu hoán sư còn có kỵ sĩ? Đầu người ở giữa A Tư Mạc Đức khòe miệng nhếch lên nụ cười nhạt. Dưới chân đựng Địa Ngục Long, đôi cánh xương tỏa ra lửa đen. Đầu bò, đầu người, đầu dê được tỏa ra lửa đen giống như Địa Ngục Long, trường mâu chỉ hướng Kim Tinh Cơ Tòa kỵ sĩ phương xa.

Từ ý nghĩa nào đó thì A Tư Mạc Đức xem như là kỵ sĩ ma tộc, thấy một kỵ sĩ nhân loại thì chiến ý hừng hực thiêu đốt. Trong ma thần thì gã

và Chiến Cuồng Ma Thần A Nan có chút giống, đều là đam mê anh hùng cá nhân. Càng đối mặt cường địch thì càng bốc cháy chiến ý.

Tay phải vỗ lưng Địa Ngục Long, Long Kỳ Ma Thần A Tư Mạc Đức nhảy người lên, thân hình vạm vỡ cầm trường thương hơn năm mét đứng trên lưng Địa Ngục Long. Mắt gã sáng rực nhìn chăm chú Long Hạo Thần.

Lửa đen nồng đậm từ người gã và Địa Ngục Long bắn ra, giống như muốn thiêu đốt không trung. Trong miệng Địa Ngục Long phát ra tiếng hú cuồng dã, xông hướng Kim Tinh Cơ Tòa kỵ sĩ cười Tinh Diệu Độc Giác Thú.

Không cần nghi ngờ, Kim Tinh Cơ Tòa kỵ sĩ xuất hiện tại đây dĩ nhiên chính là đoàn trưởng Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi, Long Hạo Thần.

Đợt sóng ma thú trước đó tất nhiên là một mình Trần Anh Nhi làm ra. Nhờ vào mười tám Sinh Linh Môn triệu hoán ra hơn năm trăm ma thú, chứng minh sự khủng bố của triệu hoán sư cao cấp. Nên biết trong hơn năm trăm ma thú này chỉ riêng ma thú cấp chín tương đương với cường giả nhân loại cấp tám có hơn mười con. Đại quân Ngưu Ma tộc muốn tiêu diệt hết chúng sẽ hao phí không ít sức, góp phần lớn kéo chân đại quân ma tộc.

Trần Anh Nhi hoàn thành triệu hoán Sinh Linh Môn xong đang hồi phục tinh thần lực. Tuyệt đối đừng quên cô còn có Mạch Đâu! Có thể nói, hai năm nay trong Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi, trưởng thành lớn nhất không phải Long Hạo Thần mà là Trần Anh Nhi. Cô ở trong đội có tác dụng nhỏ nhất, giờ đang dùng sức mạnh của mình chứng minh với đồng bạn, cô trở thành một phần không thể thiếu trong đội.

Tay trái Nhật Nguyệt Thần Oa tấm thuẫn, tay phải Quang Minh Nữ Thần Vịnh Thán, đối diện khí thế cường đại của A Tư Mạc Đức nhốt chặt người hấn. Long Hạo Thần giơ cao trọng kiếm, toàn thân tỏa ánh sáng vàng chói mắt. Quang nguyên tố trong không khí đang nhanh chóng

tập trung hướng hẳn. Bề mặt Kim Tinh Cơ Tòa chiến giáp bỗng chốc tỏa ngọn lửa vàng nồng đậm. Ngọn lửa trong suốt tràn ngập hơi thở quang minh vô cùng tinh khiết. Tinh Vương vỗ đôi cánh, lao thẳng tới Địa Ngục Long to hơn mình gấp mấy lần.

Long Kỵ Ma Thần A Tư Mạc Đức chỉ trường thương hướng phía trước, quát lớn, một ngọn lửa đen sắc bén từ mũi thương bắn ra, trên không trung hóa thành vuốt rồng đánh hướng Long Hạo Thần. So sánh công kích trước đó hướng về Tà Nhân và bây giờ, một kích này rõ ràng mạnh hơn nhiều. Phát động công kích, không trung sau lưng A Tư Mạc Đức đã biến thành hắc ám.

Đúng lúc này, một luồng sáng ở sau lưng Long Hạo Thần tách ra. Ngay sau đó, một cột sáng trắng ngà từ sau lưng Long Hạo Thần bắn thẳng đến A Tư Mạc Đức.

Màu đen và màu trắng ở trên không trung hoàn toàn đối lập. A Tư Mạc Đức giơ ngang trường thương, vuốt rồng lửa đen chuyển động vài phần, vừa lúc đánh trúng ánh sáng trắng. Nhưng khiến Long Kỵ Ma Thần kinh ngạc là cột sáng trắng tựa như không bị cản trở, thông thả chui qua vuốt rồng rơi vào người gã. Cảm giác kỳ quái chợt lan khắp người A Tư Mạc Đức. Kỵ sĩ đối diện dường như biến thành kẻ thù không đội trời chung, A Tư Mạc Đức chỉ muốn đánh chết hẳn.

Không sai, ánh sáng trắng kia không phải công kích mà là Nhã Đình phóng ra Thánh Dẫn Linh Lô bản tiến hóa.

Thánh Dẫn Linh Lô có thể lôi kéo lực chú ý kẻ địch, khiến mình thành mục tiêu công kích số một của kẻ thù, nhưng không ảnh hưởng lực công kích của đối thủ. Khi Thánh Dẫn Linh Lô tác dụng với A Tư Mạc Đức thì vuốt rồng lửa đen đã tới trước mặt Long Hạo Thần.

Nhật Nguyệt Thần Oa tấm thuẫn chắn trước mặt, Thần Ngự Thuần.

*Oành ùng ùng! *

Long Hạo Thần cố ý nhờ vào sức mạnh chặn một kích của đối phương, vì hắn muốn biết thực lực chân chính của A Tư Mạc Đức mạnh tới đâu.

Khi vượt rồng đánh vào Nhật Nguyệt Thần Oa tấm thuẫn, Long Hạo Thần hít ngậm khí lạnh.

Một kích của A Tư Mạc Đức tràn ngập linh lực hắc ám. Âm nguyên tố gần như dính đặc đánh vào Nhật Nguyệt Thần Oa tấm thuẫn, tựa như giò bọ thuận theo hai bên tấm thuẫn lan tràn vào người hắn. Không chỉ thế, lực phản chấn khủng bố đem Long Hạo Thần và Tinh Vương bắn ra sau hơn mười mét mới ổn định thân hình.

Thần Ngự Thuẫn là kỹ năng mạnh nhất và thực dụng nhất của kỵ sĩ. Chỉ cần sử dụng giỏi thì có thể chặn công kích mạnh mẽ từ kẻ địch. Nếu như có tấm thuẫn đủ mạnh, vậy uy lực Thần Ngự Thuẫn có thể tăng gấp hai.

Không cần nghi ngờ, cả Liên Minh Thánh Điện chưa chắc tìm ra tấm thuẫn tốt hơn Nhật Nguyệt Thần Oa tấm thuẫn. Bản thân Long Hạo Thần lĩnh ngộ Thần Ngự Thuẫn càng tới trình độ cực kỳ quen thuộc. Nhưng dù là vậy hắn vẫn không thể hoàn toàn tiêu trừ uy lực một kích kia.

Lực phản chấn kịch liệt khiến Nhật Nguyệt Thần Oa tấm thuẫn phát huy uy lực chân chính. Long Hạo Thần chỉ thấy linh lực trong người điên cuồng tăng. May mắn hắn có Nhật Nguyệt Thần Oa tấm thuẫn do Tinh Quang Thần Thú biến thành, trời sinh có năng lực khắc chế linh lực hắc ám, mới không khiến vượt rồng lửa đen ăn mòn quá rộng đã bị quang minh thanh tẩy. Nhưng chỉ một lần đụng độ thăm dò, Long Hạo Thần đã đoán ra đối thủ mạnh hơn mình.

Khi thực lực hai bên không chênh lệch bao nhiêu, Thánh Dẫn Linh Lô có thể hữu hiệu hạn chế đối thủ. Nếu thực lực hai bên cách quá xa vậy biến thành chết chắc!

Một chiêu đánh lui Long Hạo Thần, Địa Ngục Long chớp mắt tăng tốc, đuổi theo Long Hạo Thần bị bắn ra xa. Gã tới gần, trường thương quét một vòng hướng tới Long Hạo Thần ở trên lưng Tinh Vương.

Trên trường thương kèm tia chớp đen lảnh liệt. Từ xa nhìn lại bây giờ Long Hạo Thần chỉ là đoàn sáng vàng nhỏ xíu, Long Kỳ Ma Thần A Tư Mạc Đức tựa như mây đen che trời áp hướng hấn.

Cùng lúc đó, Long Hạo Thần làm ra hành động A Tư Mạc Đức không ngờ nổi. Ánh sáng da cam thu lại, không ngờ hấn cất đi Nhật Nguyệt Thần Oa tẩm thuần lực phòng ngự mạnh nhất, sửa thành đôi tay nắm Quang Minh Nữ Thần Vịnh Thán. Đối mặt một thương của A Tư Mạc Đức, trọng kiếm trong tay hấn chém xéo xuống làm động tác quét lên.

Muốn chết! A Tư Mạc Đức thâm hừ lạnh. Đầu bò bên phải cần cổ điên cuồng hét lên, uy lực cây thương tăng mạnh, dù có một ngọn núi ở trước mặt gã cũng sẽ bị quét ngã.

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 237

Thần Kiếm Bảy Màu

Phương xa, thành viên Quang Chi Thần Hi kiếm không được muốn lao ra nhưng bị Thái Nhi cản.

"Hãy tin anh ấy, anh ấy có thể làm được!"

*Đinh! *

Vang lên tiếng và chạm giòn tan. Hình ảnh khiến mọi người khó tin xuất hiện.

Đối diện cú quét mạnh mẽ của A Tư Mạc Đức, Long Hạo Thần từ bỏ Nhật Nguyệt Thần Oa tẩm thuần, chỉ dùng Quang Minh Nữ Thần Vịnh Thán đón địch. Khiến người chấn kinh là khi trọng kiếm va chạm thương, trường thương của A Tư Mạc Đức lại bị Long Hạo Thần đẩy ra.

Đúng vậy, có lẽ ở trong mắt mọi người đây là hình ảnh khó tin lại thật sự xảy ra.

Trường thương của A Tư Mạc Đức bị Quang Minh Nữ Thần Vịnh Thán đánh trúng tựa như tìm ra hướng đi khác, quét qua đầu Long Hạo Thần. Cùng lúc đó, Long Hạo Thần hành động.

Hắn dùng là kỹ năng cơ bản nhất của Trường Giới kỵ sĩ, đột kích.

Ánh sáng vàng nhấp nháy, lưỡi dao ánh sáng da cam phun ra.

A Tư Mạc Đức đánh ra năm đấm trái nghênh đón một chiêu của Long Hạo Thần. Đầu dê đực quát một tiếng, lại vang một tiếng *đinh*.

A Tư Mạc Đức đứng trên lưng Địa Ngục Long đột nhiên lung lay. Nếu có ai nhìn gần sẽ phát hiện, trên mặt năm đấm có một vết thương.

Long Hạo Thần một nhảy một dậm, chỉ có thể dùng chữ "tuyệt diệu" để hình dung. Hơn nữa đánh xong hấn chưa ngừng lại. Bốn linh cánh sau lưng bỗng giương ra, dường như hấn không định che giấu thân phận nữa, bay ngược ra sau, Tinh Vương thì bị thu lại.

"A Tư Mạc Đức, dám so đấu võ kỹ với ta không?"

A Tư Mạc Đức không bao giờ ngờ được đối thủ rõ ràng yếu hơn mình lại có thể tổn thương mình. Mới rồi công kích của Long Hạo Thần quan trọng nhất là chém lên. Hấn chém lên chính là vị trí yếu nhất của trường thương, không cứng rắn đụng mà đơn thuần mượn lực đánh lực, thay đổi đường công kích của A Tư Mạc Đức, khiến gã lộ ra sơ hở. Dưới tình huống tu vi hai bên cách biệt như vậy mà có thể làm được điểm này, Long Hạo Thần sử dụng kỹ xảo có thể nói là kỳ diệu tuyệt vời.

Nhưng thực lực của hấn và A Tư Mạc Đức cách biệt quá xa, nên chém ra một kiếm xong kiếm thứ hai không thể dùng kiếm ý, nếu không thì đột kích đó rất có thể sẽ uy hiếp đến A Tư Mạc Đức.

"Dám khiêu khích bốn tọa, muốn chết!" A Tư Mạc Đức tức giận gầm lên, nhún mũi chân mau chóng đuổi theo Long Hạo Thần.

Khi bay ra thì xuất hiện hình ảnh kỳ lạ. Địa Ngục Long vốn là ma thú của gã, thân thể khổng lồ chớp mắt tan biến, hóa thành từng khối cốt giáp rơi trên thân thể cứng rắn của A Tư Mạc Đức, chớp mắt bao trùm lấy toàn thân gã. Ngọn lửa đen nồng đậm bùng phát, trong không khí trừ ám nguyên tố ra, mấy nguyên tố thuộc tính khác đều bị điên cuồng ngăn chặn.

Tuy Long Kỵ Ma Thần A Tư Mạc Đức giận dữ nhưng sẽ không coi thường đối thủ. Long Hạo Thần có thể tổn thương gã khiến gã cảnh giác. Đương nhiên gã nhìn ra được Quang Minh Nữ Thần Vịnh Thán trong tay Long Hạo Thần không phải vũ khí bình thường. Cứng rắn đựng độ trọng kiếm cấp sử thi không phải là lựa chọn sáng suốt.

Địa Ngục Long biến giáp, đây hơi giống với Long Hạo Thần và Hạo Nguyệt dung hợp, nhưng còn kém chút. Dung hợp giữa Long Hạo Thần và Hạo Nguyệt, là phù hợp huyết mạch. Địa Ngục Long và A Tư Mạc Đức chỉ đơn thuần là bộ giáp phủ lên, khác biệt về bản chất. Nhưng dù là vậy, Long Kỵ Ma Thần A Tư Mạc Đức có Địa Ngục Long giáp phủ lên tăng uy thế nhiều. Sau lưng đôi cốt cánh to lớn bỗng vỗ đập, chớp mắt đuổi theo Long Hạo Thần. Trường thương trong tay ở trên không trung hóa thành ngàn điểm sáng đen bao trùm cả người Long Hạo Thần. Càng thêm khủng bố là lúc trường thương công kích, có vô số khô lâu đen từ mũi xương khô phủ lên diện tích rộng. Xem ra chỉ khoảnh khắc sẽ cắn nuốt lấy Long Hạo Thần.

Ánh sáng vàng nhấp nháy, đôi mắt truy kích như vậy, Long Hạo Thần không dám lùi ra sau nữa. Đôi tay hãn vẫn nắm Quang Minh Nữ Thần Vịnh Thán, thoáng chốc cả người bị tầng sáng vàng bao phủ, cho người cảm giác không là một người mà đơn thuần là thanh kiếm mà thôi.

Kiểm ý lãnh liệt chớp mắt bùng phát, hai mắt Long Hạo Thần phát ra ánh sáng vàng chói mắt, thân thể biến sắc bén.

Đinh, đinh, đinh, đinh, đinh...

Một chuỗi tiếng va chạm giòn vang, chỉ thấy đoàn sáng vàng bị bao trong lưới đen khổng lồ, nhảy trái đăm phải giãy dụa, nhưng lưới đen không thể tới gần.

Quang Minh Nữ Thần Vịnh Thán bị Long Hạo Thần dùng trong phạm vi cực nhỏ. Mũi kiếm không ngừng biến đổi phương hướng, mỗi lần động đều là dốc hết sức, tuyệt không cứng rắn chống lại Long Kỵ Ma Thần A Tư Mạc Đức. Trường thương trong tay A Tư Mạc Đức không

ngừng bị đẩy sang bên. Còn về đám khô lâu đen, không ngờ bị Long Hạo Thần tỏa ra lửa vàng thanh tẩy.

Mắt A Tư Mạc Đức lấp lóe tia chấn kinh. Gã tuyệt đối không tưởng nổi đối thủ thoát nhìn không mạnh này có kỹ xảo cao siêu như vậy. Lấy thực lực của gã, khi tấn công Long Hạo Thần có cảm giác không thể ra sức. Mỗi một kiếm đều đánh vào chỗ yếu ớt nhất trong chiêu của gã. Cho nên trường thương biến đổi phương hướng, không thể phát ra uy lực chân chính.

Một lần, hai lần có thể nói là trùng hợp. Nhưng trước công kích bao trùm phạm vi của gã mà không thể đâm trúng Long Hạo Thần một thương, vậy sao là trùng hợp được? Dường như trong vô hình Long Hạo Thần có một con mắt, có thể nhanh chóng bắt được các điểm yếu của gã.

Kỳ thật dù là đồng bạn của Long Hạo Thần cũng không biết, Long Hạo Thần mạnh nhất không phải tấn công mà là phòng ngự. Tuy bản thân hãn song tu Trường Giới, Thủ Hộ kỳ sĩ, nhưng tuyệt đối đừng quên, năm đó phụ thân để hãn lựa chọn thì hãn đã chọn cái gì.

Hai năm nay Long Hạo Thần gần như không luyện tập kỹ năng Trường Giới kỳ sĩ. Tuy lúc này hãn dùng kiếm chống địch nhưng kỳ thật chỉ toàn phòng ngự.

Đương nhiên lúc còn ở trấn Odin, Long Hạo Thần đi theo phụ thân tu luyện, đối mặt khóa đầu tiên chính là động kiến khi đó thật rất khủng bố với hãn. Mỗi ngày trong tổ kiến đối mặt hàng vạn con kiến, hãn có thể dựa vào chỉ có kiếm tre trong tay. Không chặn được công kích của kiến thì sẽ vô cùng đau đớn. Lúc đó Long Hạo Thần đã bắt đầu luyện tập kỹ xảo phòng ngự.

Trước khi Long Tinh Vũ rời đi, kỹ xảo của hãn đã thành công. Dưới tình huống không dùng linh lực, coi như là Long Tinh Vũ cũng chưa chắc đánh thủng phòng ngự của Long Hạo Thần. Kỹ xảo lấy kiếm phòng ngự này nên xem là kỹ năng Trường Giới kỳ sĩ hay là Thủ Hộ kỳ sĩ? Trong lòng Long Hạo Thần cho rằng đó là năng lực Thủ Hộ kỳ sĩ.

Mấy năm nay thực lực không ngừng tăng lên, càng hiểu sâu về võ kỹ, lại thêm rèn luyện trong Tháp Vĩnh Hằng, võ kỹ của Long Hạo Thần dần tăng tiến. Dùng tu vi hiện tại của hắc tử muốn thắng Long Kỳ Ma Thần A Tư Mạc Đức là không thể nào. Nhưng nếu chỉ so đấu võ kỹ, A Tư Mạc Đức muốn dùng lực đè người không phải chuyện dễ.

Có bài học trước đó, A Tư Mạc Đức không dám dốc sức tấn công. Gã đã nếm qua đòn tấn công đột trước của Long Hạo Thần, một khi lộ sơ hở vậy sẽ đối mặt người kiếm hợp nhất công kích.

Đương nhiên A Tư Mạc Đức có rất nhiều cách áp chế không cho Long Hạo Thần dùng võ kỹ. Nhưng làm một ma thần chuyên môn dùng sức bản thân chiến đấu, gặp được đối thủ như Long Hạo Thần thì sao gã không vui sướng cho được? Trong thoáng chốc gã không muốn dùng năng lực mạnh hơn nhanh chóng hủy diệt Long Hạo Thần, mà dùng võ kỹ đấu với hắc tử.

Trên không trung màu đen và vàng hăng hái chiến đấu, ai cũng không thể tổn thương đối phương. Long Hạo Thần nhờ vào sức mình kiềm chế A Tư Mạc Đức. Đây là phần quan trọng nhất trong kế hoạch của hắc tử. Chỉ có kiềm chế Long Kỳ Ma Thần, đồng bạn của hắc tử mới thuận lợi chấp hành kế hoạch.

Đương nhiên hiện giờ Long Hạo Thần bày ra không phải tất cả sức mạnh. Hắc tử có tuyệt chiêu riêng, A Tư Mạc Đức là ma thần xếp thứ ba mươi hai, một khi gã dùng năng lực mạnh hơn nữa, dĩ nhiên Long Hạo Thần phải giữ lại sức để đối phó. Lúc này hắc tử lộ ra bốn cánh nghĩa là không định giấu tung tích nữa. Ma Thần Hoàng thông qua dự ngôn của Tinh Ma Thần Ngõa Sa Khắc biết hắc tử sẽ tới gần Khu Ma quan, vậy thì hắc tử đến. Hắc tử thậm chí định thông qua miệng A Tư Mạc Đức báo cho Ma Thần Hoàng hướng đi của mình, do đó tiêu trừ nguy hiểm cho Khu Ma quan. Đây là kế hoạch tổng thể của hắc tử.

Bên này Long Hạo Thần và Long Kỳ Ma Thần A Tư Mạc Đức chiến đấu ngày càng hăng, bên kia đại quân ma thú cũng tới giây phút quyết

định.

Hơn năm trăm ma thú cuối cùng chỉ còn lại ba mươi mấy con, nhưng đều là ma thú trên cấp bảy. Chúng trái xông phải đâm, Ngưu Ma tộc tổn thất trầm trọng.

Nhưng Ngưu Ma tộc dù là công kích hay phòng ngự đều rất mạnh. Có câu nhiều kiến cắn chết voi. Công kích không sợ chết của chúng đang không ngừng giảm số lượng ma thú.

Cùng lúc đó, đột nhiên xuất hiện biến đổi. Bên dưới bụng vài con ma thú hậu phương đột nhiên nháy ra vài người. Người đứng trước nhất cầm trọng kiếm đỏ như máu, gầm một tiếng lao ra, trọng kiếm liên tục lóe lên, vài luồng sáng vàng to lớn xẹt qua không trung xé rách thân thể tộc nhân Ngưu Ma, tựa như mũi đao nhọn xông vào trận doanh ma tộc.

Không chỉ thế, hai bóng người càng thêm mạnh mẽ từ hai bên y tán ra. Ánh bạc bên trái, ánh vàng bên phải. Ánh sáng bạc lan tỏa, dù là vũ khí hay thân thể mạnh mẽ của Ngưu Ma, chỉ cần va chạm với ánh sáng sẽ bị cắt thành mảnh vụn. Cùng lúc đó, có một luồng sáng bạc càng to hơn bay ra kèm theo tiếng *ù ù* chói tai, quét ngã một mảnh Ngưu Ma.

Hình ảnh bên kia càng thêm đáng sợ. Chỗ ánh sáng vàng là quả cầu sắt to lớn bắn tung ra. Quả cầu sắt đi đến đâu là vang tiếng gầm tựa sét đánh. Ngưu Ma chưa tới gần đã bị đánh thành bột phấn.

Trừ ba người này ra còn có một ma pháp sư đứng đằng sau, tay vung pháp trượng, chọt đến mười hai bạo liệt hỏa cầu bay tứ tung, nổ tung trong chỗ có nhiều Ngưu Ma tộc nhất.

Từng hỏa cầu lam tựa như u hồn xanh, dù chỉ dính phải một chút đốm lửa cũng sẽ bị đốt trọi tới xương, một khi bị lực nổ lan đến thì chớp mắt thành than.

Đằng sau ma pháp sư là một kỵ sĩ, tay trái tẩm thuốc, tay phải trọng kiếm, bảo vệ đằng sau. Một hàng năm người lấy tốc độ kinh người xông

vào trận địa địch, giết thẳng tới xe chở tù ở chính giữa.

Họ xuất hiện quá đột ngột, hơn nữa phát ra lực công kích quá mạnh mẽ, đặc biệt là ma pháp sư, phạm vi công kích quá lớn. Mỗi một bạo liệt hỏa cầu nổ rộ đều khiến mười mấy tên Ngưu Ma bị thương, tạc nổ ra một con đường. Đại quân Ngưu Ma tộc rơi vào hỗn loạn.

Không thể nghi ngờ, năm người này chính là Hàn Vũ mở đường, Vương Nguyên Nguyên và Tư Mã Tiên ở hai bên trái phải, chính giữa Lâm Hâm, đoạn hậu Trương Phóng Phóng.

Khi năm người mạnh mẽ xuất hiện, một tiếng rống ngâm lạnh lótvang lên. Ngay sau đó, một con rồng đen xuất hiện bay thẳng tới đại quân Ngưu Ma tộc. Hắc long ở trên trời dài hơn mười mét, miệng phun khí, chỉ thổi một cái thì cả đám hơn trăm Ngưu Ma bị ăn mòn thành bãi nước, biến mất không còn một mảnh. Trên lưng hắc long ngồi một thiếu nữ. Trên người thiếu nữ lấp lánh ánh sáng nồng đậm gợn sóng. Nếu nhìn kỹ sẽ phát hiện, ánh sáng vụn vụn đang hóa thành từng tầng sóng nước dung nhập vào người hắc long.

Nghịch Thiên Ma Long!

Nếu nói đám Hàn Vũ xung phong liều mạng chưa đủ làm loạn quân tâm Ngưu Ma tộc, chỉ hơi bị bối rối thì khi Nghịch Thiên Ma Long xuất hiện, còn công kích đại quân Ngưu Ma tộc, triệt để phá vỡ quân tâm đại quân Ngưu Ma tộc. Bỗng chốc, đại quân Ngưu Ma tộc không biết nên chiến hay trốn. Dưới tình huống này, các thành viên Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi tiến nhanh tới trước, mục tiêu là xe chở tù.

Đương nhiên, trong đại quân Ngưu Ma tộc không phải không có kẻ thông minh. Mấy cường giả Ngưu Ma tộc canh giữ cạnh xe chở tù đáng người đặc biệt cao to mắt thấy kẻ địch nhanh chóng tới gần, một cường giả Ngưu Ma tộc lập tức nổi giận gầm lên một tiếng, tóm lấy lồng sắt, nghiêng người nhảy lên xe.

Nhìn bộ dạng kẻ địch là hướng tới hai tù nhân, hơn nữa thực lực đám nhân loại khá mạnh. Chúng phải sẵn sàng trước khi nhân loại tấn công thì giết tù nhân trước tiên.

Ánh sáng xám âm trầm chợt lóe, Ngưu Ma mới nhảy lên xe từ vai trái đến eo phải bị chém một đường, thi thể cắt thành hai rơi xuống xe.

Một bóng dáng yêu kiều xuất hiện bên trên xe. Váy dài màu đen, lưới hái đen. Sát khí lạnh lẽo bùng phát, lưới hái to lớn quét lấy, mấy Ngưu Ma canh giữ bên xe chở tù chớp mắt bị giết sạch.

Tuy tổng thể thực lực đại quân Ngưu Ma tộc không tệ nhưng không có cường giả đặc biệt cường đại. Trừ Long Kỵ Ma Thần A Tư Mạc Đức ra, Ngưu Ma mạnh nhất chỉ cỡ cấp sáu, cấp bảy. Loại Ngưu Ma này sao có thể cản trở Thái Nhi được?

Trong kế hoạch của Long Hạo Thần, hấp dẫn A Tư Mạc Đức là bước đầu tiên, sau đó là đồng bạn tấn công. Dù sao dựa vào sức một mình Thái Nhi, tuy có thể tới gần xe nhưng khó thể ở trong vạn quân mang đi hai người. Dương Văn Chiêu, Đoạn Ưc bị bắt nhiều ngày nay, có thể tưởng tượng tình trạng thân thể tệ cỡ nào. Họ không chịu nổi xóc nảy, nếu đã cứu thì đầu tiên phải bảo đảm hai người an toàn. Nhiệm vụ của cô là trước khi mọi người xông tới xe phải bảo đảm Đoạn Ưc, Dương Văn Chiêu không bị tổn thương.

Nhân lúc không có Ngưu Ma lao đến, Lưới Hái Tử Thần liên tục vung, lồng sắt ở trước mặt nó tựa như đậu hủ bị cắt thành mảnh vụn nhưng không chút thương tổn đến Dương Văn Chiêu, Đoạn Ưc.

Hai người họ đã ở trạng thái nửa hôn mê, không có lồng chống đỡ, bỗng chốc gục xuống.

Thái Nhi tiến lên nhét vào miệng họ đan dược Lâm Hâm đưa cho, để họ nằm ngửa ra. Đan dược theo nước bọt trôi vào trong người.

Nghịch Thiên Ma Long xuất hiện có uy nhiếp rất lớn với đại quân Ngưu Ma. Bên Thái Nhi cứu được Dương Văn Chiêu, Đoạn Úc nhưng không có bao nhiêu Ngưu Ma tấn công nàng.

Không cần nghi ngờ, Nghịch Thiên Ma Long này chính là Mạch Đâu biến thành. Lúc trước tuy Trần Anh Nhi thông qua Thời Gian Chi Điệp Linh Lô thi triển Sinh Linh Môn nhưng có Linh Hồn Thánh Y hỗ trợ, vẫn còn sức chiến đấu. Bây giờ Mạch Đâu hóa thành Nghịch Thiên Ma Long không giống năm đó chỉ là biểu tượng. Có linh lực khổng lồ của Linh Hồn Thánh Y ủng hộ, nó chẳng những không cần nuốt ma tinh còn có thể giữ thực lực ma thú cấp chín một đoạn thời gian. Bay xẹt qua không trung, nó rất nhanh tới chỗ Thái Nhi.

Thái Nhi một tay tóm một người, nhảy lên, dẫn theo Dương Văn Chiêu, Đoạn Úc rơi trên lưng Mạch Đâu. Nghịch Thiên Ma Long vỗ đôi cánh bay nhanh, phun ra ngậm khí, lần này là ngựa đầu phun, giúp bên Hàn Vũ quét sạch một đám kẻ địch.

Năm người Hàn Vũ nhân cơ hội vỗ linh cánh bay lên tập trung hướng họ.

Ngưu Ma tộc không phải chủng tộc biết bay, lại thêm bị Nghịch Thiên Ma Long chặn nhiếp, hành động của họ cực kỳ thuận lợi, rất nhanh tập trung trên trời.

Động tác bên này dĩ nhiên khiến Long Kỳ Ma Thần A Tư Mạc Đức chú ý.

Từ lúc năm người Hàn Vũ bộc phát đến Thái Nhi cứu viện, Nghịch Thiên Ma Long bay lên trời chỉ mất một phút đồng hồ.

Vốn A Tư Mạc Đức cùng Long Hạo Thần đánh sương tay, gã thậm chí có chút không muốn bỏ ra linh lực. Bởi vì gã không vội vàng giết chết Long Hạo Thần. Trong quá trình đơn thuần so đấu võ kỹ với hắn, gã cảm nhận được lợi ích không nhỏ. Long Hạo Thần vận dụng kỹ xảo

tuyệt diệu dẫn dắt gã rất nhiều. Cho đến khi xuất hiện hơi thở Nghịch Thiên Ma Long mới khiến gã cảm giác không đúng.

Dẫn hồ rời núi, bị lừa. A Tư Mạc Đức lập tức làm ra suy đoán chính xác. Không rảnh giằng co với Long Hạo Thần, gã nổi giận gầm một tiếng, đột nhiên ngừng giữa không trung, sau đó ngọn lửa đen to lớn từ người gã bắn ra, hóa thành cột lửa đường kính hơn năm mét đánh hướng Long Hạo Thần.

Có tác dụng của Thánh Dẫn Linh Lô, gã nhất định phải đánh chết Long Hạo Thần mới xử lý tình hình bên kia được.

Ngọn lửa đen khủng bố cho người cảm giác dính đặc. Long Hạo Thần chỉ thấy trong phút chốc mình tiến vào thế giới tối đen không ánh sáng.

Cảm giác ngột thở thậm chí khiến hắn nhớ lại nỗi thống khổ lúc bị Tử Linh Ma Thần Tát Mễ Cơ Nạp khống chế. Một kích kia hiển nhiên là A Tư Mạc Đức đã sớm chuẩn bị tốt, chuyên môn đối phó kỹ xảo của Long Hạo Thần. Mặc kệ võ kỹ của người cao tới đâu, bị linh lực tuyệt đối áp chế thì có thể làm gì? Đây là dốc sức đánh ra sức mạnh.

Sau khi phát động một kích kia, A Tư Mạc Đức lập tức quay về đại quân.

Nghịch Thiên Ma Long xuất hiện làm gã cực kỳ rung động. Đây chính là tộc nhân của Ma Thần Hoàng! Chẳng lẽ Nghịch Thiên Ma Long phản bội bệ hạ Ma Thần Hoàng? Gã nhất định phải làm rõ ràng.

Nhưng đang lúc gã cho rằng Long Hạo Thần trúng một chiêu của mình không chết cũng sẽ trọng thương, không thể giữ được Thánh Dẫn Linh Lô thì sau lưng truyền đến thanh âm sang sảng của Long Hạo Thần.

"Người muốn đi đâu? Đối thủ của người là ta!"

"A?" Năng lực Khiên Dẫn của Thánh Dẫn Linh Lô không biến mất, A Tư Mạc Đức cảm nhận được bị lôi kéo, lập tức quay trở lại.

Gã giật mình thấy có hai ngọn lửa đen khổng lồ bay hướng phương xa, Long Hạo Thần thì vẫn đứng ở vị trí cũ, chỉ là thanh kiếm trong tay đã thay đổi.

Quang Minh Nữ Thần Vịnh Thán mở phong ấn vốn là trang bị cấp sử thi da cam, nhưng giờ phút này không ngờ đã biến thành ánh vàng bảy sắc.

Thần khí không nhất định đều là bảy sắc. Nhưng bảy sắc thì chắc chắn là thần khí, điểm này Nhật Nguyệt Thần Oa tấm thuẫn đã chứng minh.

Long Hạo Thần vẫn nắm lấy trọng kiếm, ánh mắt sáng ngời nhìn chăm chăm A Tư Mạc Đức. Từ đốm lửa đen xẹt qua có thể thấy A Tư Mạc Đức cho rằng một chiêu đánh gục được đối thủ đã bị tránh thoát, không thể tổn thương tới Long Hạo Thần.

Ánh vàng bảy sắc kỳ lạ hấp dẫn ánh mắt Long Kỳ Ma Thần A Tư Mạc Đức. Không uống là một trong ma thần giỏi về chiến đấu, chỉ chớp mắt A Tư Mạc Đức lập tức bỏ qua mọi thứ bên dưới, tập trung vào Long Hạo Thần.

Trong khoảng thời gian chiến đấu với Long Hạo Thần, đối với kiếm ý, kiếm kỹ mạnh mẽ sắc bén mà tràn ngập huyền diệu của hắn, A Tư Mạc Đức thầm khâm phục. Lúc này vũ khí trong tay Long Hạo Thần đột nhiên biến thành thần khí, không thể không khiến A Tư Mạc Đức chú trọng. Một kỳ sĩ nhân loại có thể đem kiếm kỹ, kiếm ý tu luyện đến gần như đỉnh điểm lại có một thần kiếm, không đơn giản như hồ thêm cánh mà đã chân chính uy hiếp được A Tư Mạc Đức.

Amt không hề hối hận lúc trước mình không dốc sức đấu với Long Hạo Thần. Trận chiến này chỉ dẫn gã không ít, gã chắc chắn rằng thông qua trận chiến mình sẽ tiến bộ về võ kỹ không ít.

Ma tộc giống như nhân loại, càng chiến đấu thì càng kích phát ra tiềm năng bản thân. Nhìn thần kiếm trong tay Long Hạo Thần, mắt A Tư Mạc

Đức sáng ngời.

"Tốt lắm, người quả nhiên có tư cách làm đối thủ của ta. Nếu hôm nay giết người, ta sẽ tự tay chôn người, xem như tôn trọng." A Tư Mạc Đức lạnh lùng nói, trường thương trong tay phải chỉ xéo, cất tiếng nói là đầu người ở chính giữa.

Đối với đám ma tộc, làm vậy với đối thủ đã là đủ tôn trọng. Nhân loại vốn bị ma tộc coi là thực vật, đặc biệt là thi thể cường giả nhân loại, ma tộc đó giờ chưa từng bỏ qua. A Tư Mạc Đức biểu thị như vậy là tôn kính với Long Hạo Thần.

Long Hạo Thần không mở miệng, giờ phút này, ánh mắt hắn hoàn toàn tập trung vào Quang Minh Nữ Thần Vịnh Thán trong tay.

Làm Trùng Giới kỵ sĩ, vì sao trước đó hắn không dùng hai thanh thần kiếm? Vốn hắn giỏi nhất là song kiếm, nếu song kiếm cùng sử dụng chắc chắn có thể phát huy thực lực càng mạnh. Nhưng hắn không làm vậy, bởi vì Quang Minh Nữ Thần Vịnh Thán ẩn chứa tuyệt chiêu.

Long Kỵ Ma Thần A Tư Mạc Đức mạnh hơn hắn rất nhiều. Long Hạo Thần hiểu rõ, mình muốn thắng đối thủ là hoàn toàn không thể nào, thậm chí không thể ngăn cản A Tư Mạc Đức. Nhưng hắn có cách của riêng mình.

Năm đó khi hắn còn rất nhỏ, Long Tinh Vũ từng dạy hắn đặc điểm, điểm đáng chú ý, cách chiến đấu của các ma thần.

Long Tinh Vũ đánh giá A Tư Mạc Đức rất giống với A Nan. Y cho rằng Chiến Cuồng Ma Thần A Nan tuyệt đối là võ si. Trong lòng A Nan, không có gì quan trọng hơn tăng sức mạnh chính mình. Coi như là mệnh lệnh của Ma Thần Hoàng chưa chắc gã răm rắp nghe theo.

Đánh giá về A Tư Mạc Đức rất giống A Nan. A Tư Mạc Đức đam mê tăng sức mạnh, khác với A Nan là gã ham thích tăng thực lực nhưng

tuyệt đối trung thành Ma Thần Hoàng, lý trí hơn A Nan một chút. Có lẽ cũng vì thế mà về mặt sức mạnh cá nhân thì gã thua xa A Nan.

Chính là nói, A Tư Mạc Đức đam mê tăng sức mạnh có chia nặng nhẹ nhưng A Nan thì không.

Vì nắm lấy đặc điểm tính cách này của A Tư Mạc Đức, Long Hạo Thần mới không dốc hết thực lực đấu với gã, chỉ so tài về kỹ năng. Điều này cho đồng bạn cơ hội tốt nhất, mãi đến khi Dương Văn Chiêu, Đoạn Úc được cứu.

Khi A Tư Mạc Đức phát động chiêu mạnh nhất, thật ra Long Hạo Thần đã sớm chuẩn bị sẵn sàng, tất cả đều nằm trong suy tính của hắn. Dương Văn Chiêu, Đoạn Úc được cứu, dĩ nhiên A Tư Mạc Đức sẽ không bỏ qua. Dưới tác dụng của Thánh Dẫn Linh Lô, gã chắc chắn phải giết mình trước. Thế nên trong tình huống có chuẩn bị, tuy ứng phó khó khăn nhưng rốt cuộc Long Hạo Thần vẫn chặn lại được.

Lúc trước khi A Tư Mạc Đức chiến đấu với Long Hạo Thần đã bỏ qua một việc, chính là xuất hiện cùng lúc với Long Hạo Thần, thi triển ra Thánh Dẫn Linh Lô, Nhã Đình.

Sau khi Nhã Đình xuất hiện luôn ở sau lưng Long Hạo Thần, luôn không tham gia trận chiến, không thi triển ma pháp nào. Trừ sợ A Tư Mạc Đức sẽ dốc sức tấn công ra, nguyên nhân quan trọng nhất là cô đang chờ lệnh của Long Hạo Thần. Chờ đợi mệnh lệnh dung hợp với Quang Minh Nữ Thần Vịnh Thán.

Đây là Long Hạo Thần để lại lá bài cho mình. Có thiên thạch không ngừng thối vào, dù là Quang Minh Nữ Thần Vịnh Thán hay Lam Vũ, Quang Phù Dung đều tăng phẩm chất cực cao. Hơn nữa vì chúng nó chịu Nhã Đình thông qua Thánh Dẫn Linh Lô bổ dưỡng, vậy nên độ phù hợp với Nhã Đình biến càng cao.

Năm đó Nhã Đình lần đầu tiên làm kiếm linh dung hợp với Lam Vũ, Quang Phù Dung, trực tiếp tổn thương nó, hiện giờ đương nhiên sẽ

không như vậy nữa.

Quang Minh Nữ Thần Vịnh Thán càng thích hợp kiếm ý của Long Hạo Thần, Nhã Đình thì chỉ có thể dung nhập vào một thần kiếm. Cho nên hắn luôn chỉ sử dụng Quang Minh Nữ Thần Vịnh Thán. Khi A Tư Mạc Đức dốc sức ra một kích, Nhã Đình bỗng chốc dung nhập vào thần kiếm, biến nó thành thần khí chân chính. Quang Minh Nữ Thần Vịnh Thán tràn ngập kiếm linh tựa như thật sự sống lại. Giống như năm đó Quang Minh Kiếm Thần Dạ Vô Thương đã trở lại. Mới rồi Long Hạo Thần dùng nó phát ra Tu La Trảm, tránh khỏi một chiêu trí mạng của A Tư Mạc Đức.

Mắt thấy Long Hạo Thần bỏ qua lời mình, sắc mặt A Tư Mạc Đức biến âm trầm. Vốn một tay cầm thương nay đổi thành hai tay cùng nắm. Ba đầu sáu đôi mắt cùng toát ra màu đen sâu thẳm. Trường thương từ từ chỉ hướng đằng trước, mũi thương nhấp nháy ánh sáng đen nhưng không có ngọn lửa nữa, trường thương biến thành đen như mực.

Mũi thương chỉ hướng Long Hạo Thần phía xa, chiến ý khủng bố hỗn hợp sát ý vô cùng lãnh liệt khiến không gian giữa hai bên theo đó vặn vẹo.

Long Hạo Thần vẫn nhìn chăm chú thần kiếm trong tay, lạnh nhạt nói.

"A Tư Mạc Đức, nhớ rõ nói cho Ma Thần Hoàng, ta sẽ chờ y ở ma tộc. Hoặc ma tộc chết, hoặc là ta chết. Ta chính là Long Hạo Thần mà các ngươi luôn tìm kiếm."

"A?" Vốn A Tư Mạc Đức chăm chú lắng nghe hắn nói tâm chợt chấn động.

Khoảnh khắc, chỉ thấy trên người Long Hạo Thần bỗng tỏa ra một tầng sáng tím vàng kỳ lạ. Tầng sáng tím vàng này dung nhập vào Quang Minh Nữ Thần Vịnh Thán, người Long Hạo Thần đi theo thanh kiếm nhẹ nhàng đâm một kiếm hướng gã.

Đâm ra một kiếm, bầu trời như xẹt qua tia chớp tím vàng, cả khung trời biến âm u.

Đây là một kích chân chính, một kiếm biến đổi trời đất. Ra một kiếm này, ý niệm cả người hấn hoàn toàn hợp thành một với kiếm. Quang Minh Nữ Thần Vịnh Thán có được kiếm linh khi tia chớp tím vàng xuất hiện, dường như thật sự phát ra tiếng thở dài. Tiếng thở này cảm giác như là phấn khởi. Đúng vậy, khoảnh khắc này, thần kiếm của Quang Minh Kiếm Thần Dạ Vô Thương rốt cuộc trở lại. Một kiếm này rốt cuộc có phong cách năm đó của y.

Không xuất hiện thanh âm va chạm. Khi một người một ma lướt qua nhau, ngay sau đó, Tinh Vương lại xuất hiện trên trời chở Long Hạo Thần bay nhanh hướng phương xa.

Khiến người thấy quái lạ là Long Kỳ Ma Thần A Tư Mạc Đức không đuổi theo, ngây ngốc khựng giữa không trung, trường thương vẫn giữ động tác đâm tới trước.

Khiến người rung động là trên đầu thương năm mét, màu đen đang nhanh chóng rút đi. Có thể thấy rõ từ vị trí mũi thương lan tràn tới tay gã có một khe rãnh sâu. Không chỉ thế, bề mặt áo giáp do Địa Ngục Long biến thành, từ mũi đến bụng có một vết kéo dài.

Long Hạo Thần đâm ra một kiếm này A Tư Mạc Đức đã chặn lại được. Nhưng gã không thể chặn kiếm ý ẩn trong kiếm, kiếm ý chân chính.

Đó là lực lượng do tinh thần lực ngưng kết thành. Dù tu vi của gã mạnh cỡ nào cũng chẳng thể chặn lại.

Lúc này A Tư Mạc Đức vô cùng rung động vì một kiếm kia. Gã biết rõ nếu tu vi của mình và Long Hạo Thần ngang nhau, vậy mới rồi một kiếm đó đã lấy mạng gã.

Lần đầu tiên A Tư Mạc Đức cảm giác được, thì ra mình ở phương diện võ kỹ kém như vậy. Một đối thủ yếu đến thế lại có thể dùng kiếm ý thương tổn mình. Gã luôn cảm thấy rằng, coi như khiêu chiến ma thần mười hai hạng đầu thì mình chưa chắc thua. Nhưng bây giờ mới hiểu ra mình và đối thủ mạnh hơn vẫn có chênh lệch rất lớn.

Thương chậm rãi thu lại, ba cái đầu của A Tư Mạc Đức khẽ động dậy, đầu bò và đầu dê đực không hện mà cùng nhìn hướng đầu người chính giữa.

Đầu người hít sâu, lẩm bẩm.

"Long Hạo Thần."

"Đại ca, chúng ta có đuổi theo không? Nếu phát động Trụ Ma Thần, thằng nhóc kia không phải đối thủ của chúng ta." Đầu bò trầm giọng nói.

Đầu người lúc lắc, nói.

"Không đuổi theo. Người đã quên bộ hạ ra lệnh? Nếu gặp kỵ sĩ nhân loại tên là Long Hạo Thần, hoặc là kỵ sĩ nhân loại cười ma thú có nhiều đầu thì đừng ép buộc quá mức, cứ để hẵn đi. Bộ hạ sẽ có cách xử lý hẵn."

Đầu dê nhắm mắt lại.

"Đại ca, ta cảm thấy chúng ta nên bế quan một thời gian. Đợi đến bên đại doanh Khu Ma quan vẫn là tạm thời đừng tham gia chiến đấu."

Đầu người gật đầu, nói.

"Ta cũng nghĩ vậy. Ta dường như đã trông thấy con đường khác, hy vọng sau này còn có cơ hội đấu với nhân loại đó."

Nói xong A Tư Mạc Đức cất thương, giáp trên người cũng nhanh chóng tan rã, lại biến trở về hình dạng Địa Ngục Long. Chẳng qua trên người Địa Ngục Long có một vết thương sâu.

A Tư Mạc Đức không biết, khi Long Hạo Thần cười Tinh Vương thì ngụm máu tươi phun trong mặt nạ Kim Tinh Cơ Tòa kỵ sĩ.

Trận chiến giữa hắn và A Tư Mạc Đức thoát nhìn bình tĩnh kỳ thật khiến hắn tiêu hao rất nhiều sức lực. Đối thủ cho hắn áp lực quá mạnh. Long Hạo Thần luôn cảnh giác, dù là lúc này cũng thế. Nếu A Tư Mạc Đức phát động lực lượng Trụ Ma Thần hoặc tiến vào trạng thái Ma Thần Hóa, vậy hắn không còn cách nào khác, lập tức truyền tống Tháp Vĩnh Hằng trước khi đuổi kịp đồng bạn.

May là không biết có phải vì A Tư Mạc Đức chìm vào suy nghĩ một kiếm của hắn, không hề đuổi theo. Tinh Vương bay rất nhanh, xẹt qua đại quân ma tộc bên dưới, hội hợp với đồng bạn xong bay hướng phương xa.

A Tư Mạc Đức cười trên lưng Địa Ngục Long nhìn Long Hạo Thần khuất xa, ba đầu sáu đôi mắt lộ ra suy tư. Kiếm quang vào giây phút đó khắc ghi trong đầu gã, cảm giác linh ngộ dần xuất hiện trong lòng gã.

Long Hạo Thần tuyệt không biết, bởi vì một trận chiến này khiến xếp hạng của Long Kỵ Ma Thần không lâu sau tăng cao, tiến vào hạng hai mươi bốn trong bảy mươi hai Trụ Ma Thần.

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 238

Tinh Thần Dò Xét Của Ma Thần Hoàng

Bạn đang đọc truyện tại Truyện FULL - [www.Truyện FULL](http://www.TruyệnFULL.com)

Ức chế khí huyết dâng lên trong người, Long Hạo Thần không dám thả lỏng một giây phóng ra tinh thần lực, xác định A Tư Mạc Đức không đuổi theo mới thở phào nhẹ nhõm.

Lúc này hiện ra tác dụng của Tinh Vương. Từng tầng sáng vàng dâng lên trên bao trùm người Long Hạo Thần, ấm áp bổ sung linh lực cho Long Hạo Thần, nhu hòa chữa trị vết thương trong người.

Nhưng dù là vậy thì lần này Long Hạo Thần bị thương không thể hồi phục trong chốc lát. Vì có thể níu giữ A Tư Mạc Đức, hẳn toàn cùng đối thủ dùng công đối công, từ bỏ phòng ngự. Tuy hẳn dựa vào kỹ xảo cố hết sức hỏa giải công kích của đối thủ, nhưng thực lực A Tư Mạc Đức cực kỳ mạnh, mỗi lần tiếp xúc đơn giản nhất khiến Long Hạo Thần bị phản chấn cực lớn. Tuy Kim Tinh Cơ Tòa chiến giáp có thể giảm bớt lực lượng nhưng chiến đấu thời gian dài như vậy, giữa hai người va chạm trăm ngàn lần, Long Hạo Thần luôn thúc đẩy kiếm ý, dù thân thể hẳn kiên cường dẻo dai nhưng mạch máu bị thương không nhẹ.

Tuyệt đối đừng quên, nói như thế nào thì Long Hạo Thần cũng chỉ là cấp tám, đối thủ là cấp chín cường đại, là cường giả cấp chín bậc hai. Đối làm người khác, dù có kỹ xảo bằng hắc, va chạm thời gian dài vậy đã sớm bị linh lực cường đại của đối thủ chấn vỡ.

Ngoại linh lực của Long Hạo Thần bởi vì Hạo Nguyệt mà vượt xa người thường, nên mới có thể chịu đựng, thậm chí còn tổn thương đối thủ, khiến A Tư Mạc Đức kinh sợ.

Bay hơn trăm dặm mọi người mới đáp xuống đất. Long Hạo Thần nằm sấp trên lưng Tinh Vương, thở hồng hộc.

Thải Nhi lóe người đi tới bên cạnh Long Hạo Thần, đỡ hấn xuống.

Hàn Vũ thì không chút do dự đi tới bên cạnh Long Hạo Thần, mở ra Quang Chi Thủ Hộ Linh Lô. Tuy Quang Chi Thủ Hộ Linh Lô không có hiệu quả trị liệu nhưng ít nhất giúp Long Hạo Thần nhanh chóng hồi phục linh lực. Lâm Hâm bước tới lấy ra một viên đan dược, đỡ xuống mặt nạ đầm máu của Long Hạo Thần, nhét dược vào miệng hấn.

Trần Anh Nhi cũng chạy tới, không quan tâm Đoạn Ưc và Dương Văn Chiêu, mọi người vây quanh Long Hạo Thần.

Nhìn khuôn mặt tái nhợt của Long Hạo Thần, nước mắt Trần Anh Nhi lăn dài.

"Đại ca..."

Long Hạo Thần miễn cưỡng cười, nói.

"Cô bé ngốc, khóc cái gì? Chẳng phải tôi không có việc gì ư? Dương Văn Chiêu và Đoạn Ưc sao rồi?"

Hàn Vũ nói.

"Tôi đã dùng ma pháp chữa trị cho họ, thêm vào đan dược của Lâm Hâm, không có nguy hiểm tính mạng. Nhưng họ bị thương rất nặng, cần một khoảng thời gian điều dưỡng mới hồi phục được. May mắn không tàn tật tứ chi."

Long Hạo Thần nói.

"Coi như cứu họ ra rồi. Bây giờ chúng ta đã vào biên cảnh ma tộc, tùy thời gặp phải quân đội ma tộc. Nơi này không thể ở lâu, chờ tôi hồi phục tinh thần thì trước tiên về Tháp Vĩnh Hằng nghỉ ngơi đi."

"Vâng!" Mọi người đồng thanh.

Thải Nhi dìu Long Hạo Thần ngồi xuống. Tuy nàng không nói gì nhưng đôi mắt đẹp lộ ra đau lòng khiến Long Hạo Thần cảm động. Xoa bóp tay nhỏ bé, Long Hạo Thần ức chế đau khổ trong người, khuôn mặt tươi cười nhắm mắt lại, thúc đẩy nội lực chữa mạch máu bị tổn thương.

Có tác dụng của Quang Chi Thủ Hộ Linh Lô, linh lực hần hồi phục rất nhanh, bao gồm linh lực lưu trữ trong Kim Tinh Cơ Tòa chiến giáp cũng nhanh chóng tích lũy.

Mấy người khác tự động bao thành một vòng, lúc này Trần Anh Nhi mới lo đến Dương Văn Chiêu, Đoạn Ưc. Trương Phóng Phóng canh gác. Những người khác ở bên cạnh Long Hạo Thần.

Một tiếng đồng hồ sau, trên mặt Long Hạo Thần có chút máu, chậm rãi mở mắt ra, lại học máu xong tinh thần hần tốt hơn nhiều. Kêu gọi đồng bạn tới bên cạnh, hần lập tức phát động truyền tống trở về Tháp Vĩnh Hằng.

Tiếp đến cả ngày Long Hạo Thần đều đang chữa thương. Vết thương của hần nghiêm trọng hơn các bạn nghĩ. Vì không ảnh hưởng đồng bạn cứu người, khi Long Hạo Thần chiến đấu với Long Kỵ Ma Thần A Tư Mạc Đức thì cắt đứt liên lạc Linh Hồn Xiềng Xích. Tất cả vết thương hần tự mình chịu đựng, chẳng những tổn thương mạch máu, nội tạng đều sai lệch.

Mấy người khác đi nghỉ ngơi. Có mọi người hết sức chăm sóc, tình trạng của Dương Văn Chiêu, Đoạn Ưc tốt hơn nhiều. Hàn Vũ mấy lần thi triển ma pháp trị liệu cho họ, thêm vào hiệu quả đan dược, tình trạng thân thể họ đã ổn định.

"Ừm." Dương Văn Chiêu chậm rãi mở mắt ra. Gã chỉ cảm thấy thân thể nặng nề, rất nặng, không thể dùng chút sức nào. Chỉ có giữa ngực bụng có ấm áp khiến gã cảm giác mình còn sống.

Từ bị Long Kỵ Ma Thần A Tư Mạc Đức công kích đội, gã trọng thương, sinh mạng như chỉ mảnh treo chuông. Đã nhiều ngày mất ý thức, tuy lúc này tỉnh lại nhưng thần trí hơi mơ hồ.

"Anh tỉnh rồi!" Chợt truyền đến giọng vui sướng của Trần Anh Nhi.

Dương Văn Chiêu con người tập trung lại mơ hồ nhìn hướng Trần Anh Nhi. Khi gã thấy cô mặc bộ váy trắng thì ngậy ra, môi mấp máy nhưng không thể thốt thành lời.

Trần Anh Nhi vội vàng lấy nước trong, một tay cẩn thận nâng người gã lên, tay khác đưa túi nước đến bên môi cho gã uống.

Nước mát vào cổ họng, Dương Văn Chiêu phấn chấn tinh thần.

"Anh, Anh Nhi..." Thanh âm gã khàn khàn, khác xa với lúc trước hùng hồn.

"Là tôi. Anh Văn Chiêu, có đỡ hơn chút nào không? Đám ma tộc khốn kiếp, dám hành hạ anh như vậy!" Nói đến đây, hốc mắt Trần Anh Nhi lại đỏ rực.

Dương Văn Chiêu, Đoạn Ưc bị thương quá nặng. Trên người Dương Văn Chiêu chỉ riêng gãy xương đã hơn mười chỗ, thậm chí gân tay chân đều đứt, trên người còn có mấy chỗ bị đâm xuyên. Nếu không phải thân thể gã rất khỏe, lại thêm ma tộc không định để họ chết thì đã sớm gặp đi Quang Minh Nữ Thần.

"Anh...Nhi, tôi đã...chết...rồi sao? Có thể...trước khi chết...gặp em, thật tốt. Nghe nói em...luôn bế quan. Nếu không...phải thánh...chiến, anh rất muốn sớm...nhìn em. Đáng tiếc, không có cơ hội...Anh luôn.... không...hiếu, vì sao em lớn lên...thay đổi thái độ.... nếu anh...làm sai

cái gì, đừng...trách anh...được không? Vậy thì anh ra đi...yên tâm một chút. Chỉ là...thật có chút...luyến tiếc em...A...!"

Giống như Dương Văn Chiêu đang nắm lấy cơ hội cuối cùng, khó khăn nói xong một đoạn lời, nói đến cuối cùng gã không dễ dàng hồi phục một phần sức lực đã hao hết, lần nữa rơi vào hôn mê.

"Tôi không trách anh, đừng xiu!" Trần Anh Nhi sốt ruột quá kiềm không được muốn khóc.

"Ê, ê, đừng khóc chứ, hắn đâu có chết." Lâm Hâm ở một bên nhàn nhả nói.

Trần Anh Nhi hung dữ trừng y.

"Muốn gì? Có được ca, muốn khiêu khích hả?"

Lâm Hâm bật cười nói.

"Chúng ta đã kiểm tra cho hắn bao nhiêu lần rồi? Chỉ cần có thời gian đầy đủ, chắc chắn hắn sẽ hồi phục lại, cô đây là quan tâm sẽ loạn. Tôi thật nghi ngờ mới rồi hắn nói ra mấy lời đó là muốn khiến cô đồng tình."

"Bậy bạ, anh ấy đã bị thương như vậy còn cố ý cái gì? Anh có còn tính người hay không!" Trần Anh Nhi làm mặt giận dữ hét.

"Được rồi, được rồi. Cô thấy đó, đừng quấy rầy mọi người. Không cố ý chứ gì. Con gái rơi vào bế tắc thật đáng sợ." Lâm Hâm giơ tay chịu thua, trên mặt vẫn cười nham nhở.

Trần Anh Nhi hừ một tiếng, nói.

"Ông chờ đó, đợi tôi gặp Lý Hình tử tử sẽ tố cáo ông!"

Nghĩ tới Dương Văn Chiêu sẽ không có chuyện gì lớn, nước mắt lập tức bị thu lại, nhưng cô vẫn ôm chặt nửa người gã không buông tay. Nhớ tới hồi ức lúc nhỏ, ánh mắt cô biến dịu dàng.

Đúng lúc này, Long Hạo Thần ở một bên tu luyện mở mắt ra, Thái Nhi ngay bên cạnh hần lập tức nhìn sang, quan tâm hỏi.

"Sao rồi?"

Long Hạo Thần mỉm cười nói.

"Yên tâm đi, trên cơ bản không có việc gì. Bị thương nguyên khí đôi chút, lại tu luyện một chút là tốt rồi."

Lấy thể chất con trai quang minh của hần, bất cứ ma pháp chữa trị quang hệ nào đều không bằng Quang nguyên tố tinh thuần tự chữa trị. Có một ngày một đêm, ngũ tạng đã quay về chỗ, mạch máu sửa lại xong, thân thể đang nhanh chóng hồi phục.

Thái Nhi ngồi xuống sát bên Long Hạo Thần, dựa vào hần, ôm cánh tay hần, khẽ nói.

"Hạo Thần, anh có biết sau khi mất trí nhớ, tôi yêu anh từ lúc nào không?"

Long Hạo Thần lắc đầu, dùng tay khác xoa đầu nàng.

Thái Nhi mềm giọng nói.

"Chính là lúc mới bắt đầu thánh chiến, khi chúng ta sắp chia tay. Mỗi ngày anh nấu cơm, nấu canh cho tôi, mỗi ngày ở bên tôi, tôi vĩnh viễn không quên ánh mắt anh nhìn tôi. Sau khi mất trí nhớ, lòng tôi luôn bàng hoàng, nhưng khoảng thời gian đó khiến tâm tôi bình yên. Nếu có một ngày ma tộc không uy hiếp Liên Minh nữa, tôi chỉ muốn cùng anh ở một nơi tuyệt đẹp, có thực vật khắp nơi, mấy gian nhà gỗ nhỏ, nhìn anh nấu cơm cho tôi, tôi thì chăm sóc con của chúng ta. Nếu thế thì tốt biết mấy!"

Tim Long Hạo Thần bị lời Thái Nhi dẫn dắt, rút ra cánh tay bị nàng ôm, hần ôm nàng vào lòng, mắt lộ khát khao.

"Ngày đó chắc chắn đến. Nếu mọi người đồng ý, chúng ta có thể ở cùng nơi, làm thành một thôn xóm nhỏ. Tôi sẽ không để cô làm gì hết, chỉ cần lúc nào cũng có thể nhìn thấy cô là được. Chúng ta có thể trồng các loại rau dưa trước nhà, nuôi thêm gia súc. Mỗi ngày tôi nấu cơm canh cho cô và bọn nhỏ. Đợi đến tối, chúng ta mang bọn trẻ lên nóc nhà ngắm sao. Không còn ma tộc mang đến hắc ám, khi đó bầu trời nhất định sẽ rất xanh, xanh biếc."

Rúc vào ngực Long Hạo Thần, Thái Nhi khép mắt. Giờ phút này, trên khuôn mặt tuyệt trần tràn ngập hạnh phúc.

"Giây phút đó chắc chắn đến." Thái Nhi lặp lại lời Long Hạo Thần, cũng khẳng định lòng mình.

Tuy giọng họ không lớn nhưng đồng bạn xung quanh đều nghe thấy, ánh mắt cùng nhìn hướng Long Hạo Thần và Thái Nhi, thoáng chốc trong lòng ngổn ngang cảm xúc. Kiên cường như Vương Nguyên Nguyên cũng kiềm không được hồng hộc mắt.

Ngày đó thật sự sẽ đến sao? Ma tộc cường đại như vậy, là thành viên Săn Ma Đoàn cấp danh hiệu, cuối cùng họ có nơi chốn tốt đẹp như vậy không? Có lẽ lần sau chiến đấu với ma tộc họ sẽ không thể sống sót. Bỗng chốc mỗi người đều thấy cổ họng có cục nghẹn, nhưng trong lòng họ cùng có cảm giác mong chờ.

Vì càng nhiều nhân loại có thể được đến phần hạnh phúc này, họ nhất định phải đấu tranh với ma tộc đến cùng, lòng càng vững tin.

Vỗ lưng Thái Nhi, Long Hạo Thần dịu dàng ngồi thẳng dậy, bản thân thì đứng lên. Hắn thật muốn cứ ôm Thái Nhi chìm đắm trong hạnh phúc! Nhưng hắn không thể, có quá nhiều điều phải làm. Hắn nhìn hướng đồng bạn, nói.

"Tới lúc rồi, tôi đi quan sát động tĩnh ma tộc. Chỉ cần Ma Thần Hoàng đích thực mang người đến Khu Ma quan, chúng ta lập tức xuất

phát xâm nhập ma tộc, để Ma Thần Hoàng biết tung tích của chúng ta tiêu trừ nguy hiểm cho Khu Ma quan."

Thải Nhi lập tức mở mắt ra, cũng đứng dậy.

"Để tôi đi. Tôi có thể ẩn thân, dễ dàng tìm kiếm hơn."

Long Hạo Thần lắc đầu, nói.

"Không được, trước tinh thần lực dò xét của Ma Thần Hoàng thì cô rất khó ẩn thân. Để tôi đi thôi, một khi phát hiện không đúng có thể lập tức trở về. Tôi nhất định sẽ cẩn thận."

Thải Nhi còn muốn nói cái gì nhưng bị Long Hạo Thần đè vai. Hắn ý bảo mọi người tiếp tục tu luyện, lập tức phát động truyền tống.

Ánh vàng chợt lóe, Long Hạo Thần đã xuất hiện ở chỗ trước khi truyền tống.

Xung quanh vẫn rộng rãi trống rỗng. Suy tư một lát, Long Hạo Thần bỏ đi Kim Tinh Cơ Tòa chiến giáp trên người, mặc áo choàng lớn, không bay mà chạy nhanh hướng đại doanh ma tộc Khu Ma quan.

Hắn làm vậy là cố gắng giảm bớt phát ra hơi thở quang minh. Dù là Kim Tinh Cơ Tòa chiến giáp hay linh cánh của hắn đều phát ra quá đậm hơi thở Quang nguyên tố.

Khi hắn mới chạy không tới một cây số thì bỗng nhiên tinh thần uy nhiếp như núi đè bùng phát. Khi Long Hạo Thần bị tinh thần lực này bao phủ, hắn chỉ thấy máu toàn thân như sắp đông lại, ánh sáng tím vàng khoảnh khắc phát ra từ người hắn.

Đây là khi Hạo Nguyệt tiến hóa cái đầu thứ sáu thì sinh ra tăng phúc cho hắn. Từ ý nghĩa nào đó thì thực lực của hắn hỗn loạn lực lượng huyết mạch của Hạo Nguyệt.

Không chút chần chừ, Long Hạo Thần lập tức phát động Thập Vĩnh Hằng. Ánh vàng chợt lóe, hần lại trở về Thập Vĩnh Hằng, sắc mặt tái nhợt.

Từ lúc rời đi đến khi trở về chỉ vài phút. Mắt thấy Long Hạo Thần bỗng nhiên trở lại, mọi người đều kinh ngạc.

"Là Ma Thần Hoàng." Long Hạo Thần khẳng định nói. "Tôi cảm nhận được tinh thần dò xét của y. Không sai, nhất định là y, tôi nhận ra tinh thần của y. Tinh thần lực thật mạnh. Nếu y ở Khu Ma quan phóng ra tinh thần dò xét thì thực lực thật quá khủng bố. Chúng ta cách bên đó tới sáu, bảy trăm mét. Nhưng tinh thần lực của y như gần trong gang tấc."

Cảm giác không thể chống cự đó thật quá đáng sợ. Long Hạo Thần chỉ thấy mới rời mình như bị ngọn núi khổng lồ đè bẹp. Cho đến lúc này thì đầu óc vẫn còn choáng váng.

Nhìn hần sắc mặt tái nhợt, mọi người hoảng sợ biến sắc. Tinh thần dò xét cách mấy trăm dặm lại khiến Long Hạo Thần từng đánh chết ma thần cấp thấp bị đả kích tinh thần nghiêm trọng như vậy, thực lực của Ma Thần Hoàng tới đâu chứ? Tuy họ đánh giá Ma Thần Hoàng rất cao, nhưng dù sao chưa từng ngay mặt đối đầu người số một ma tộc. Lúc này hai mặt nhìn nhau, trong lòng họ tràn ngập kinh hãi.

"Đại ca, tiếp theo chúng ta nên làm sao đây?" Tư Mã Tiên hỏi.

Lúc này Long Hạo Thần đã bình tĩnh lại, trầm giọng nói.

"Xâm nhập ma tộc, lập tức. Mới rồi tôi chưa chuẩn bị, không ngờ tinh thần dò xét của Ma Thần Hoàng có thể đạt đến cự ly xa vậy nên không dùng tinh thần lực bảo vệ mình. Khoảng cách xa đến thế, dù y có thể cảm nhận được sự tồn tại của tôi nhưng không thể trong thời gian ngắn xác định thân phận tôi. Các người đều ở trong Thập Vĩnh Hằng, có tôi làm trung tâm tiến hành truyền tống, tôi đến đó sẽ truyền tống mọi người ra. Dù Ma Thần Hoàng có mạnh hơn nữa, tinh thần lực dò xét nhất định có phạm vi. Tôi lập tức xuất phát, dùng tinh thần lực bảo vệ hết sức tới

gần lãnh địa ma tộc. Trước tiến vào ma tộc rồi nói tiếp. Chỉ cần thông qua trận chiến là có thể khiến Ma Thần Hoàng biết chúng ta đã vào ma tộc, dẫn dắt y quay lại."

Kỳ thật cách tốt nhất là tất cả ở lại Tháp Vĩnh Hằng tu luyện. Ma Thần Hoàng sử dụng tinh thần dò xét lớn như vậy chắc chắn tiêu hao không ít. Phải mười ngày, nửa tháng y sẽ không luôn luôn dò xét được, đến lúc đó hành động mới là an toàn nhất.

Nhưng không được! Nếu Ma Thần Hoàng không thấy họ sẽ giận chó đánh mèo Khu Ma quan thì làm sao đây? Đừng nói là một Thích Khách Thánh Điện, dù thêm vào Kỵ Sĩ Thánh Điện cũng chưa chắc cản được Ma Thần Hoàng tấn công. Ma Thần Hoàng chú ý là Long Hạo Thần và Hạo Nguyệt, chỉ cần họ xuất hiện trong lãnh địa ma tộc thì mới hấp dẫn Ma Thần Hoàng trở lại.

"Đại ca, thế này có phải là quá nguy hiểm?" Trần Anh Nhi lo lắng hỏi.

Long Hạo Thần nói.

"Không sao đâu. Dù Ma Thần Hoàng xác nhận thân phận của tôi, chỉ cần không giao đấu với y, tôi trước tiên truyền tống về thì sẽ không có nguy hiểm quá lớn. Chỉ một mình tôi, hiện tại có thể làm được chớp mắt truyền tống Tháp Vĩnh Hằng. Các người yên tâm tu luyện tại đây đi. Tôi sẽ không có chuyện gì. Vì Liên Minh, tôi sẽ thật cẩn thận."

Mọi người không khuyên nữa. Long Hạo Thần làm việc luôn đáng tin, rất ít làm việc không nắm chắc. Hắn đã dùng vô số nhiệm vụ chứng minh điều này. Tuy mọi người lo lắng an toàn của hắn nhưng tuyệt đối tin tưởng hắn.

Ánh sáng vàng lại lóe lên, Long Hạo Thần lần nữa truyền tống ra ngoài. Lần này trong quá trình truyền tống hắn toàn lực thúc đẩy tinh thần lực bảo vệ thân thể. Vừa về tới Thánh Ma đại lục, hắn lập tức chạy như điên hướng trái ngược, nhập xéo vào lãnh địa ma tộc.

Tinh thần dò xét của Ma Thần Hoàng còn đó. So đấu tinh thần lực, Long Hạo Thần không phải đối thủ của y. Nhưng hẳn dùng tất cả tinh thần lực bảo vệ thân thể, ở cự ly xa như vậy, Ma Thần Hoàng sẽ không cảm giác mạnh lắm.

Long Hạo Thần vừa chạy nhanh vừa dốc sức cảm nhận độ mạnh yếu tinh thần dò xét của Ma Thần Hoàng. Rất nhanh, hẳn hiểu ra vì sao Ma Thần Hoàng có thể như thần nhờ vào tinh thần lực tìm kiếm khoảng cách hơn bảy trăm dặm.

Tinh thần dò xét của Ma Thần Hoàng không phải mọi phương hướng mà như chùm sáng chiếu rọi một phương, sau đó quét qua. Cứ như vậy, tinh thần lực của y tập trung một hướng thì phạm vi tìm kiếm đương nhiên lớn hơn nhiều. Nhưng dù là vậy thì sự khủng bố của Ma Thần Hoàng khiến Long Hạo Thần lạnh run. Niềm tin tương lai chiến thắng Ma Thần Hoàng bị dao động.

Mấy năm qua Long Hạo Thần tăng nhanh sức mạnh, nhưng giờ đây hẳn chấn kinh phát hiện, chênh lệch giữa mình và Ma Thần Hoàng vẫn khác một trời một vực! Khó trách ông nội đánh giá y như thế.

Long Thiên Ấn từng nói với Long Hạo Thần, Ma Thần Hoàng hiện nay chính là người mạnh nhất trong sáu ngàn năm ma tộc giáng xuống đại lục, rất có thể thật sự đột phá trăm vạn linh lực, đạt đến cực độ cấp chín, thậm chí tiến vào cảnh giới cấp mười trong truyền thuyết.

Cấp mười là cái gì? Cấp mười chính là thần! Hơn nữa ma tộc vốn không thuộc thế giới này, sẽ không bị thế giới kiềm chế về thần. Cấp bậc đó rốt cuộc là như thế nào, trong điển tịch Liên Minh Thánh Điện không ghi chép lại, bởi vì chưa có nhân loại nào đạt được trình độ đó.

Muốn chiến thắng Ma Thần Hoàng trách nhiệm quá nặng mà xa vời. Long Hạo Thần vừa nghĩ vừa chạy nhanh hướng phương xa. Đúng như hẳn phán đoán, tinh thần dò xét của Ma Thần Hoàng tuy cách một khoảng thời gian sẽ rơi trên người hẳn, nhưng bị hẳn áp súc tinh thần lực

bao bọc cơ thể trượt ra. Loại cảm giác này tựa như Long Hạo Thần là một tảng đá bị tinh thần dò xét quét qua.

Ma Thần Hoàng không tăng độ mạnh tinh thần dò xét, nghĩa là y chưa phát hiện sự tồn tại của Long Hạo Thần. Dù là vậy nhưng Long Hạo Thần không dám thả lỏng cảnh giác, vẫn chăm chú cảm nhận biến đổi xung quanh. Hơi có chút gió thổi cỏ lay là hần lập tức truyền tống về Tháp Vĩnh Hằng.

Ngoài Khu Ma quan, đại doanh ma tộc.

Trong một lều tím đậm to lớn vừa dựng lên, Ma Thần Hoàng khoanh chân ngồi, hai mắt khép kín, đôi tay đặt trước ngực làm động tác kỳ lạ.

Cái lều to lớn này ít nhất hơn trăm mét vuông, cực kỳ rộng rãi. Nhưng cả tòa doanh trường chỉ có Ma Thần Hoàng và Nguyệt Ma Thần đứng sau lưng.

Nguyệt Ma Thần A Gia Lô Tư yên lặng đứng sau lưng Ma Thần Hoàng, mắt lấp lóe tia sáng, thỉnh thoảng liếc xung quanh.

Tình trạng Săn Ma Đoàn nhân loại đánh lén Ma Thần Hoàng không chỉ xuất hiện một, hai lần. Tuy so với Ma Thần Hoàng thì thực lực đám nhân loại không đáng sợ, nhưng họ có bất khuất và cách ám sát. Cho nên Ma Thần Hoàng không thể không cẩn thận.

Ma Thần Hoàng tỏa ra tinh thần lực khủng bố xuyên qua lều xông lên trên trời rồi lan tràn xung quanh. Nếu không thì trong đại doanh ma tộc này, ma tộc bị tinh thần lực khủng bố của y quét qua, chỉ sợ từng tên xụi lơ trên đất không dám nhúc nhích.

Là Trụ Ma Thần thứ hai ma tộc, thực lực của A Gia Lô Tư gần với Ma Thần Hoàng nhất. Nhưng cũng bởi vì thế mà y càng hiểu sự khủng bố của Ma Thần Hoàng. Sức mạnh của Ma Thần Hoàng đã sớm vượt qua phạm vi ma, tới cấp thần rồi!

Tinh thần lực cường đại của y khiến như A Gia Lôi Tư còn thấy sợ. Y biết rõ, tuy mình là Trụ Ma Thần thứ hai ma tộc, nhưng coi như là y thêm vào Tinh Ma Thần Ngõa Sa Khắc, Tử Linh Ma Thần Tát Mễ Cơ Nạp, Địa Ngục Ma Thần Mã Nhĩ Ba Sĩ Đáo đều sẽ không là đối thủ của Ma Thần Hoàng.

Đừng nói nhân loại không biết Ma Thần Hoàng mạnh tới đâu, coi như là đám ma thần cũng không biết cực hạn của Ma Thần Hoàng ở điểm nào.

Làm Ma Thần Hoàng mạnh nhất từ trước tới nay của ma tộc, không ai biết trong lòng Phong Tú đang nghĩ gì.

Tinh thần lực khủng bố dâng tận trời từ từ thu lại, Ma Thần Hoàng chậm rãi mở mắt ra, khước miệng lộ nụ cười nhạt.

"Bệ hạ, phát hiện cái gì sao?" A Gia Lôi Tư thấy biểu tình của y liền hỏi ngay.

Phong Tú khẽ cười, hơi trách móc bảo.

"Đã nói với người bao lần, dù ở trước mặt ai thì phải kêu ta là đại ca, đừng kêu bệ hạ. Chúng ta là anh em."

A Gia Lôi Tư mỉm cười nói.

"Không thể bỏ lễ nghi. Ta là Trụ Ma Thần thứ hai càng phải làm gương. Uy nghiêm của đại ca vĩnh viễn cao nhất ma tộc."

Phong Tú cười lắc đầu.

"Người đó, thật là, tùy ý người."

A Gia Lôi Tư thấy tâm tình Phong Tú không sai, hỏi.

"Đại ca phát hiện cái gì rồi?"

Phong Tú vẫy tay nói.

"Thằng nhóc đó thật gian xảo, chỉ xuất hiện trong giây lát liền biến mất, chắc là do bảo vệ truyền tống mà A Bảo đã nói. Ta không có cách nào biết được vị trí không gian của hắn, chỉ sợ là vật truyền tống cấp thần khí."

A Gia Lôi Tư gật đầu, nói.

"Đúng là giống với dự ngôn của tam đệ. Xem ra muốn bắt hắn thật không dễ dàng. Không mạnh nhưng đủ gian xảo."

Ma Thần Hoàng Phong Tú ánh mắt lộ tia buồn bã.

"Thật đáng tiếc."

"Đáng tiếc?" A Gia Lôi Tư nghi hoặc nhìn Phong Tú. "Đại ca, vì sao ta luôn cảm thấy dường như người không muốn giết nhân loại đó?"

Ánh mắt Phong Tú có chút nuối tiếc, lắc đầu.

"Không muốn giết thì sao chứ? Cuối cùng vẫn phải giết. So với tộc ta trường tồn, một người tính cái gì. Cho dù người này có là A Bảo cũng phải chết."

Nói đến đây, chân mày y đột nhiên nhíu lên, khuôn mặt anh tuấn lộ nụ cười nhạt.

"Mấy lão già nhân loại sống dai thật là coi trọng ta! Xung quanh mai phục ít nhất ba đội Săn Ma Đoàn, cá nhân thực lực đều hơn hai mươi vạn linh lực. Đây là sợ ta ra tay với Khu Ma quan? Chúng làm sao biết trong mắt ta Khu Ma quan tính cái gì?"

Mắt A Gia Lôi Tư lóe tia sáng lạnh.

"Đại ca, có cần ta dạy chúng bài học?"

Phong Tú lắc đầu, nói.

"Không cần, mấy tên kia cực kỳ gian xảo, không đến phút cuối thì chúng sẽ không đấu với chúng ta. Ta cũng lười để ý chúng. Chờ ta xử lý xong chuyện trước mắt, lấy được địa vị thần rồi thì sẽ quét sạch chúng một lần. Người có biết vì sao ta luôn bỏ qua chúng không? Vì ta muốn để nhân loại yên tâm, để chúng cho rằng ta bị kiềm chế. Sự cân bằng này không thể dễ dàng bị phá hỏng, nếu không nhân loại liều mạng cá chết lưới rách, đối với chúng ta không phải chuyện tốt."

A Gia Lôi Tư gật đầu hỏi.

"Thánh chiến lần này đã đạt được mục tiêu cơ bản. Đại ca, khi nào thì chúng ta kết thúc? Hai năm nay chúng ta tổn thất quá lớn, nhưng đã điều chỉnh xong nhân khẩu."

Phong Tú nói.

"Tình hình phía đông sao rồi?"

Sau khi An Độ Ma Li chết, Xà Ma tộc như rắn mất đầu, Ma Thần Hoàng cố ý sai một ma thần đi trấn giữ.

Làm nơi bổ sung tài nguyên lớn nhất cho ma tộc, biển lớn phía đông cực kỳ quan trọng.

A Gia Lôi Tư nói.

"Tình trạng trước mắt không tệ lắm, ra lệnh nhanh chóng săn bắt sinh vật biển, năm nay cung cấp thực vật hơn năm trước ba phần. Lại thêm thánh chiến khiến nhân khẩu tộc ta giảm mạnh, tạm thời vấn đề sinh sống không nghiêm trọng. Hơn nữa mấy năm nay bệ hạ luôn khích lệ khai hoang, gieo trồng. Đám nhân loại coi như nghe lời, sản lượng lương thực mỗi năm đều gia tăng."

Phong Tú gật đầu, nói.

"Vậy thì tốt. Tiếp tục tiến hành bắt thợ đúc Liên Minh Thánh Điện. Đợi kết thúc thánh chiến, đây là việc quan trọng nhất trong tương lai một

khoảng thời gian sau này của chúng ta. Còn có khích lệ nhân loại sinh dục, chỉ khi số lượng nhân loại bị tộc ta thuần hóa đạt tới trình độ nhất định, sau đó chúng ta mới có thể hủy diệt Liên Minh Thánh Điện. Hy vọng khi ta còn sống có thể nhìn đến thống nhất đại lục."

A Gia Lôi Tư mỉm cười nói.

"Đại ca sống lâu muôn đời, tuổi còn rất trẻ."

Phong Tú bình thản nói.

"Không trẻ, nhưng nếu để ta ngồi trên vị trí thần, vĩnh viễn thống trị cũng là có thể. Chờ sau khi ta giết Long Hạo Thần, trận thánh chiến này có thể kết thúc. Lần này nhân loại tổn thương nguyên khí, đủ chấn nhiếp chúng rồi."

"Vâng."

Long Hạo Thần ở đất trống chạy như điên hai ngày hai đêm, vì cố gắng che giấu Quang nguyên tố bản thân, hăn chỉ có thể dùng hai chân.

Sau một ngày chạy nhanh, hăn không còn cảm nhận được tinh thần dò xét của Ma Thần Hoàng, hiển nhiên đã thoát khỏi phạm vi tinh thần dò xét.

Nhưng dù là vậy thì hăn không dám tạm dừng. Đối với bọn họ, còn có việc càng quan trọng hơn. Nhất định phải trong thời gian ngắn nhất hấp dẫn Ma Thần Hoàng chú ý.

Vì kéo dài khoảng cách với Ma Thần Hoàng, Long Hạo Thần luôn chạy hướng đông nam. Hai ngày đủ khiến hăn xuyên qua một hành tinh ma tộc, đi đến hành tinh Già La ở trung bắc bộ ma tộc.

Trong hai mươi bốn hành tinh ma tộc, hành tinh trung ương kỳ thật không phải ở chính giữa ma tộc. Đại lục bị Liên Minh Thánh Điện chiếm góc tây bắc, ma tộc thì chiếm mảnh đất mệnh mệnh còn lại. Nhìn từ cả đại lục thì hành tinh trung ương kỳ thực ở vị trí trung nam bộ hướng

đông. Cách hành tinh trung ương gần nhất là Đông Nam quan có Chiến Sĩ Thánh Điện, Khu Ma quan thì ở rất xa. Nhưng diện tích ma tộc cực rộng lớn, một mình Long Hạo Thần xâm nhập vào ma tộc thì tựa như cá gặp nước.

Dưới tình huống như vậy, Ma Thần Hoàng muốn tìm đến hắc thật rất khó khăn.

Hai ngày nay Long Hạo Thần không chỉ chạy thôi, trong lúc chạy nhanh dâng lên khí huyết, lại thêm hắc thúc đẩy vận chuyển linh lực, nội thương đã gần như lành lặn. Tiến vào Giai Diệu Vĩnh Hằng thì coi như vào bên trong ma tộc, hắc có thể thở phào nhẹ nhõm. Tiếp theo thì phải gây ồn ào một chút để Ma Thần Hoàng biết.

Từ Giai Diệu Vĩnh Hằng lấy ra bản đồ Nguyệt Dạ cho, hắc mở ra xem xét. Bản đồ cực kỳ tỉ mỉ này không chỉ ghi chép địa hình, thành thị, thậm chí là chủng tộc nào của ma tộc trú đóng tại đâu. Đương nhiên tính đến thánh chiến, tình hình hiện giờ chắc đã thay đổi.

Già La Hành Tinh vị trí thuận tiện, thủ phủ Già La Thành ở tại vị trí cổ hòng, theo bản đồ thì nơi này trấn giữ một ma thần. Trong bảy mươi hai Trụ Ma Thần xếp hạng năm mươi bảy, Báo Ma Thần Âu Tắc, thống soái Báo Ma tộc trú đóng Già La Hành Tinh.

Báo Ma tộc ở trong ma tộc không phải chủng tộc chủ chiến, bởi vì số lượng ít. Nhưng chúng có đặc điểm riêng. Tuy chiến đấu không mạnh mẽ như Hùng Ma tộc, Ngưu Ma tộc, nhưng tốc độ cực nhanh, am hiểu đánh lén, lực công kích cũng cực kỳ kinh khủng. Là chủng tộc nghiêng về tốc độ và công kích. Tổng thể số lượng bằng với Nhã Khắc Ma. Nhưng vì có huyết mạch ma thần truyền thừa, vậy nên thực lực và địa vị vượt qua Nhã Khắc tộc.

Báo Ma tộc nay là mục tiêu của Long Hạo Thần, chỉ không biết Báo Ma Thần Âu Tắc hạng thứ năm mươi bảy có ở trong Già La Thành không.

Dù gã có mặt hay không, Long Hạo Thần quyết định thông qua lần đánh bất ngờ này cho Ma Thần Hoàng biết mình đã xâm nhập vào ma tộc.

Phát động Giai Diệu Vĩnh Hằng, lát sau Long Hạo Thần đã vào trong Tháp Vĩnh Hằng.

Các thành viên Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi đang tu luyện, Long Hạo Thần trở về họ liền tỉnh lại.

"Hạo Thần, sao rồi?" Thái Nhi lên tiếng hỏi trước tiên, mấy người khác cũng vây quanh.

Chỉ có Dương Văn Chiêu, Đoạn Ưc còn nằm trên đất, nhưng bây giờ hai người đã tỉnh táo. Qua hai ngày điều dưỡng, họ không hờ chút là hôn mê nữa.

Long Hạo Thần nói.

"Tôi đã vào ma tộc, trước mắt tiến nhập lãnh địa Già La Hành Tinh. Mọi người chuẩn bị chút, địa điểm truyền tống là ở phương bắc Già La Hành Tinh, khoảng cách thủ phủ Già La Thành khoảng bốn trăm dặm. Già La Thành chính là mục tiêu thứ nhất của chúng ta. Bốn tiếng đồng hồ sau xuất phát."

Liên tục chạy hai ngày tuy khiến hãn chữa lành vết thương nhưng tinh thần khá mệt mỏi. Dù sao hãn luôn căng thẳng tinh thần, cần nghỉ ngơi điều chỉnh một chút mới hành động.

Mọi người gật đầu, thấy Long Hạo Thần bình yên trở về thì chứng tỏ họ đã hoàn toàn thoát khỏi Ma Thần Hoàng. Lần nữa xâm nhập ma tộc, còn sẽ tấn công, sao không khiến họ hưng phấn cho được? Ai cũng xoa tay hào hứng.

Long Hạo Thần ngồi xõm xuống cạnh Dương Văn Chiêu, Đoạn Ưc.

"Dương huynh, Đoạn huynh, vết thương của hai người thế nào rồi? Đờ hơn chưa?"

Nhìn Long Hạo Thần, Dương Văn Chiêu và Đoạn Ưc tâm thần rối loạn. Khi họ bị Long Kỵ Ma Thần A Tư Mạc Đức tấn công, không bao giờ nghĩ tới mình còn sống. Lại không ngờ rằng họ được đối thủ cạnh tranh lớn nhất tại Kỵ Sĩ Thánh Điện cứu.

Năm đó lúc mọi người mới tham gia thử thách Săn ma giả, tu vi của Long Hạo Thần không bằng hai người họ. Thời gian trôi qua, tuy họ đã lâu không gặp Long Hạo Thần, nhưng lại biết rõ sự tích của hắn.

Người thứ nhất đánh nát Trụ Ma Thần trong lịch sử nhân loại, khiến Ma Thần Hoàng phát động thánh chiến với cả Liên Minh Thánh Điện, Liên Minh dốc sức bảo vệ, đánh chết ma thần. Mỗi một chuyện đều khiến người rung động, đều là đỉnh cao họ không thể vượt qua!

Dương Văn Chiêu, Đoạn Ưc cùng là kỵ sĩ có thiên phú cực cao, từng là thiên tài thiếu niên. Nếu đặt ở thời trước đây, họ dĩ nhiên là đối tượng Kỵ Sĩ Thánh Điện chú trọng bồi dưỡng. Nhưng họ sinh ra cùng thời với Long Hạo Thần, đã định trước chỉ có thể làm nền cho con trai quang minh.

"Hạo Thần..."

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 239

Hạo Nguyệt Giáng Thế

"Hạo Thần..." Chỉ kêu lên hai chữ này thì giọng Dương Văn Chiêu đã nghẹn ngào, thoáng chốc không nói nên lời. Trăm mối cảm xúc ngổn ngang, gãi cúi đầu không muốn thấy khuôn mặt tuần tú hoàn mỹ của Long Hạo Thần.

Dương Văn Chiêu, Hàn Vũ, Long Hạo Thần đều là con dòng cháu giống trong Kỵ Sĩ Thánh Điện. Long Hạo Thần bởi vì thưở nhỏ sống với mẹ nên gặp phải tình cảnh khác xa họ. Dương Văn Chiêu, Hàn Vũ thì hơi giống nhau, điểm đó là kiêu ngạo.

Kỵ Sĩ Thánh Điện là đứng đầu Lục Đại Thánh Điện, gia đình họ có thân phận đặc biệt, từ nhỏ đã dưỡng thành sự kiêu ngạo thấm sâu vào xương máu. Cho nên Dương Văn Chiêu mới vô tình chọc giận Trần Anh Nhi. Hàn Vũ bởi vì sự kiêu ngạo này mà lúc vòng loại thi đấu tuyển chọn Săn Ma Đoàn thua thảm dưới tay Long Hạo Thần.

Hai người kiêu ngạo giống nhau, khác là Hàn Vũ càng biểu hiện rõ ràng, nên sớm chịu hậu quả của sự kiêu ngạo đó. Dương Văn Chiêu so với Hàn Vũ thì trầm ổn hơn. Là cháu của minh chủ Liên Minh Thánh Điện, nói gãi là thái tử Liên Minh Thánh Điện cũng không quá đáng. Nhưng gãi chưa bao giờ dùng thân phận chèn ép người khác, ngược lại càng cố gắng hơn người bình thường, để có một ngày nối tiếp huy hoàng ông cố.

Nếu như không có Long Hạo Thần bỗng nhiên xuất hiện, chỉ cần gãi còn sống, thuận lợi trưởng thành, vậy rất có khả năng sẽ trở thành người

thừa kế Kỵ Sĩ Thánh Điện. Chính vì Long Hạo Thần đem đến áp lực lớn lao nên gã mới càng thêm cố gắng.

Nhưng tài năng của Long Hạo Thần thật sự vượt xa gã, lại thêm bản thân hẳn trả giá còn nhiều hơn gã, vậy nên gã chỉ có thể trơ mắt nhìn khoảng cách giữa mình và Long Hạo Thần ngày càng xa. Loại cảm giác này luôn chặn trong lòng Dương Văn Chiêu, khiến gã thường có cảm xúc không ổn định.

Lần này Săn Ma Đoàn của gã và Đoàn Ưc cùng nhau hành động, gặp phải Long Kỵ Ma Thần A Tư Mạc Đức hủy diệt, đối với Dương Văn Chiêu đả kích thật quá nặng nề. Lúc gã bị A Tư Mạc Đức bắt, cũng từng muốn tự sát nhưng bị A Tư Mạc Đức chặn lại. Lúc đó Dương Văn Chiêu biết mình tiêu rồi, dù Săn Ma Đoàn bị diệt toàn quân có phải lỗi của gã hay không, chắc chắn gã phải gánh trách nhiệm. Dù lúc này sống sót, gã biết mình vĩnh viễn không thể đi lên vị trí cao tầng Kỵ Sĩ Thánh Điện, thế thì sao không nản lòng cho được?

Nếu không phải hai ngày nay luôn có Trần Anh Nhi ở bên chăm sóc, có lẽ cảm xúc của gã càng tệ hơn. Trần Anh Nhi tha thứ cho gã can đảm sống tiếp. Nhưng lúc này gặp Long Hạo Thần, các loại cảm xúc trong lòng gã đan vào nhau, tinh thần thoáng chốc dao động mạnh.

"Cảm ơn cậu, Hạo Thần. Ổn cứu mạng khắc ghi trong lòng." Dương Văn Chiêu điều chỉnh cảm xúc, chân thành nói.

Khoảnh khắc này gã đã hoàn toàn đánh mất ý muốn so tài với Long Hạo Thần. Gã từ chỗ Trần Anh Nhi biết được Long Hạo Thần là Đại Lý Thánh kỵ sĩ trưởng. Cấp tám, không ngờ hẳn đã tới cấp tám!

Dương Văn Chiêu cảm ơn phát ra từ tận đáy lòng. Tuy có lẽ gã vĩnh viễn không thể vượt qua Long Hạo Thần, nhưng lần này hẳn không chỉ cứu mạng gã, càng khiến gã gặp lại Trần Anh Nhi, còn được cô tha thứ.

Long Hạo Thần mỉm cười nói.

"Anh nên cảm ơn Anh Nhi mới đúng. Từ khi biết anh bị bắt đi thì cô ấy đã đứng ngồi không yên. Chúng tôi chỉ là may mắn gặp đúng thời cơ mà thôi."

Dương Văn Chiêu thở dài một tiếng.

"Là tôi, là tôi chôn vùi mạng sống đồng bạn. Nếu không phải quyết định của tôi thì sẽ không có hành động lần đó. Tôi không còn mặt mũi gặp ông nội, không còn mặt mũi quay lại tháp nhiệm vụ Săn Ma Đoàn. Hạo Thần, chờ vết thương của tôi tốt hơn chút thì sẽ rời khỏi đây. Mạng tôi giao cho ma tộc đi."

"Anh nói bậy bạ gì đó?" Trần Anh Nhi ở một bên tức giận nói. "Mạng anh rẻ tiền lắm sao? Hai ngày nay tôi nói sắp rách miệng rồi mà anh vẫn cứng đầu, cứng cổ như vậy. Nên nói anh làm sao đây hả? Anh đi chết đi, chết đi!!!"

Nói xong Trần Anh Nhi quay đầu bỏ chạy, nhào vào ngực Vương Nguyên Nguyên ở không xa, khóc rống.

Nhìn cô như vậy, mắt Dương Văn Chiêu biến ảm đạm nhưng không kêu gọi cô, chỉ im lặng.

Long Hạo Thần nhú mày, trầm giọng nói.

"Dương huynh, tôi biết chuyện lần này đã kích rất lớn với anh. Nhưng anh có nghĩ đến không, mạng sống của anh không thuộc về mình anh. Chúng tôi hao hết sức cứu anh và Đoạn huynh là vì cái gì? Không phải vì để anh lần nữa chịu chết. Các người đều là thiên tài tuổi trẻ trong Kỵ Sĩ Thánh Điện, tương lai tiềm năng vô hạn. Chẳng lẽ bởi vì một lần thất bại khiến anh từ đây ngã gục sao? Anh xứng với Dương gia gia, xứng với Anh Nhi không? Anh muốn chết tôi sẽ không cản, nhưng anh định cứ thế chết đi, vậy từ đầu đến cuối anh chỉ là người yếu đuối!"

"Tôi không phải người yếu đuối!" Dương Văn Chiêu hét lớn một tiếng, bởi vì quá kích động khiến vết thương nứt ra, đau đến mặt trắng

bệch.

Nghe Long Hạo Thần giận dữ quát, Trần Anh Nhi không khóc nữa, ngoái đầu nhìn Dương Văn Chiêu bị nứt miệng vết thương, cô kiềm không được muốn đi qua nhưng bị Vương Nguyên Nguyên kéo lại. Vương Nguyên Nguyên nháy mắt với cô, lắc đầu.

Long Hạo Thần cười lạnh.

"Anh không phải người yếu đuối? Nếu anh không phải người yếu đuối vậy sao anh muốn kết thúc mạng sống của mình? Trốn tránh là biểu hiện yếu đuối nhất. Anh thử ngẫm lại, đồng bạn của anh đã chết như thế nào? Anh muốn chết thì được thôi, nhưng anh trốn tránh thì có xứng với họ không? Anh không sợ sau khi chết tới thế giới khác bị bọn họ đánh sao? Thù lớn của đồng bạn chưa trả, anh đã muốn chết rồi? Long Kỵ Ma Thần A Tư Mạc Đức thậm chí không nhớ đến anh, gã thậm chí sẽ vui mừng không giết anh người nhu nhược không dám cả báo thù."

"Tôi biết, trong lòng anh luôn muốn vượt qua tôi, trở thành người đứng đầu trẻ tuổi trong Kỵ Sĩ Thánh Điện. Đến đây đi! Tôi đang chờ anh đây! Hiện giờ anh chuẩn bị từ bỏ? Chẳng lẽ Kỵ Sĩ Thánh Điện chỉ có một kỵ sĩ sao? Nguyên Nguyên, cô giữ chặt Anh Nhi, hiện giờ tôi lập tức quăng Dương Văn Chiêu ra, để hắn tự sinh tự diệt! Nếu hắn đã muốn chết thì không cần chờ vết thương lành đâu!"

Ai đều không ngờ tới Long Hạo Thần sẽ nói ra lời tàn nhẫn như vậy, nên mấy người nghe trợn mắt há hốc mồm, thoáng chốc nói không ra lời.

Thanh âm lạnh lùng của Long Hạo Thần tựa như lưỡi dao sắc bén đâm sâu vào ngực Dương Văn Chiêu.

"Không!!!!" Dương Văn Chiêu hét to một tiếng. "Tôi muốn sống! Tôi phải sống! Tôi còn chưa trả thù cho đồng bạn, tôi không thể chết như vậy được! Mắt gã đã biến thành đỏ rực. "Long Kỵ Ma Thần A Tư Mạc Đức, hắn là của tôi! Tôi nhất định phải xé hắn thành trăm mảnh, báo thù cho đồng bạn, để linh hồn họ được an nghỉ!"

"Còn có tôi nữa." Đoạn Úc trước đó luôn im lặng chậm rãi mở miệng. "Một nửa mạng sống A Tư Mạc Đức là của tôi."

Long Hạo Thần thấy tình thế đã tới lúc, hừ lạnh một tiếng, chuyển hướng đồng bạn, trầm giọng nói.

"Các người nhìn gì nữa? Không phải kêu mọi người đi chuẩn bị sao?" Nói xong hắn nháy mắt với mọi người.

"Vâng!"

Bao gồm Trần Anh Nhi, thành viên Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi, tính cả Trương Phóng Phóng đều đồng thanh. Ở vị trí Dương Văn Chiêu, Đoạn Úc không nhìn thấy, Tư Mã Tiên và Lâm Hâm giơ ngón cái hướng Long Hạo Thần. Trần Anh Nhi thở ra, cảm kích liếc Long Hạo Thần một cái, không quay lại bên người Dương Văn Chiêu mà đi tới một bên, ngồi xuống tu luyện.

Hiện giờ hiển nhiên không phải lúc để ý Dương Văn Chiêu, khiến gã tự mình bình tĩnh lại mới là tốt nhất.

Thải Nhi theo Long Hạo Thần đi tới phía xa ngồi xuống, cười khẽ nói.

"Lần đầu tiên tôi biết anh có thể nói chuyện cay nghiệt như vậy."

Long Hạo Thần có chút bất đắc dĩ nói.

"Không còn cách nào khác, cô không thấy mắt của họ sao? Âm đạm không ánh sáng, đồng bạn chết khiến họ chịu đả kích quá lớn. Đóng kín tâm hồn là khó trị nhất. Nếu không dùng thuốc mạnh thì không thể khơi dậy dấu chí của họ. Tuy đây chỉ là dùng thù hận kích phát dũng khí sống sót, nhưng ít ra khiến họ sống, sau này từ từ tính tiếp. Họ không phải một người, chắc sẽ nghĩ thông."

Thải Nhi gật đầu, nhìn Long Hạo Thần sắc mặt mỗi mmet, nói.

"Anh mau nghỉ ngơi đi. Chúng ta có thể hành động chậm chút không? Anh quá mệt mỏi rồi."

Long Hạo Thần dứt khoát lắc đầu.

"Không được, bên chúng ta lâu hơn một phút đồng hồ, thì bên ông cố đổi mặt thể công của Ma Thần Hoàng càng lớn một phần. Nhất định phải mau chóng để Ma Thần Hoàng biết chúng ta đã xâm nhập ma tộc. Hơn nữa ở trong Già La Thành tối đa chỉ có ma thần xếp hạng năm mươi bảy, sẽ không đem lại uy hiếp quá lớn."

Nói xong câu đó hắn liền nhắm mắt lại, bắt đầu tiến vào trạng thái minh tưởng.

Dù Thái Nhi biết Long Hạo Thần làm vậy đa số là vì Liên Minh, vì cả nhân loại, nhưng tại Khu Ma quan dù sao có người thân của nàng! Mắt thấy Long Hạo Thần mệt như vậy mà không chịu nghỉ lâu hơn, sao lòng nàng không cảm động được? Cùng lúc đó, nàng thầm cầu nguyện cho ông cố và cha mẹ, Ma Thần Hoàng tuyệt đối đừng công kích Khu Ma quan!

Nếu nàng biết bên ngoài lều Ma Thần Hoàng có ít nhất ba Săn Ma Đoàn cường đại truyền kỳ hợp thành nhìn chăm chăm thì sẽ không khẩn trương như vậy. Sao Liên Minh Thánh Điện không kiềm chế Ma Thần Hoàng được? Có lẽ cộng ba Săn Ma Đoàn lại đều không phải đối thủ của Ma Thần Hoàng và đám ma thần bên cạnh y. Nhưng nếu họ liều mạng dốc sức công kích Ma Thần Hoàng, coi như Phong Tú là Ma Thần Hoàng mạnh nhất trong lịch sử cũng phải cẩn thận.

Bốn tiếng đồng hồ rất nhanh qua đi, khi Long Hạo Thần lần nữa mở mắt ra thì đồng bạn đã tụ tập lại. Không nói nhiều thêm, Long Hạo Thần lên tiếng.

"Xuất phát."

Nói rồi mắt hần liếc hướng Dương Văn Chiêu, Đoạn Ưc phía xa. Bây giờ họ đang ngồi xếp bằng minh tường, hiển nhiên là thông qua tu luyện hồi phục vết thương, đây đúng là sự bắt đầu tốt đẹp.

Trên mặt Long Hạo Thần lộ nụ cười, phát động truyền tống Giai Diệu Vĩnh Hằng.

Ánh sáng vàng lấp lóe, ngay sau đó, họ lại xuất hiện trong Già La Hành Tinh. Con người vàng trong suốt của Long Hạo Thần khuếch tán tầng ánh tím nhạt. Ngay sau đó, vàng sáng tím lan tràn trước mặt hần.

Ánh sáng tím nhu hòa rất nhanh bao phủ phạm vi hơn mười mét, một thân hình khổng lồ hiện ra.

Sáu đôi mắt tràn ngập lạnh lùng, sắc màu khác nhau chậm rãi mở ra. Yên tĩnh, sát khí phát ra từ thân thể khổng lồ màu tím. Trừ Long Hạo Thần, những người khác thấy ánh mắt lạnh lùng của nó lập tức cảm giác toàn thân lạnh giá, như rơi vào hồ băng.

Mãi đến khi sáu đôi mắt rơi vào người Long Hạo Thần, ánh mắt mới thay đổi, rõ ràng biến thân thiết, hưng phấn. Chỉ khoảnh khắc, sáu cái đầu to liền đưa tới trước mặt Long Hạo Thần, cọ người hần như đang làm nũng.

Trần Anh Nhi hít sâu, rung động nói.

"Hạo Nguyệt thay đổi khí chất thật lớn! Cao quý, cao ngạo, lạnh lùng, vậy nó thật đẹp, rất mê người!"

Khi Long Hạo Thần đấu với ông nội Trần Hoành Vũ của cô, triệu hoán ra Hạo Nguyệt thì Trần Anh Nhi đã hôn mê. Cho nên đây là lần đầu tiên từ khi mọi người chia tay cô thấy Hạo Nguyệt. Là triệu hoán sư, cô hiểu rõ ma thú nhất. Nhưng nhìn Hạo Nguyệt, cô là Linh Hồn Thánh Nữ mà không cảm giác Hạo Nguyệt thân thiết gì với mình. Chính là nói, làm sứ giả Thần Thú tại nhân gian nhưng cô không thể giao lưu cùng Hạo Nguyệt, chứ đừng nói là được nó chấp nhận. Linh Hồn Thánh Nữ không

thể giao lưu với ma thú, ý nghĩa như thế nào? Hơn nữa tu vi của Hạo Nguyệt mới chỉ vào cấp tám! Còn chưa phải ma thú cao cấp nhất!

Nhưng Trần Anh Nhi không cảm thấy kỳ lạ. Chính ông nội còn không biết cực hạn của Hạo Nguyệt ở đâu, thì càng đừng nói tới trí thức hiện tại của cô. Hơn nữa Hạo Nguyệt càng mạnh thì càng tốt cho đội họ. Cô sẽ không vì Hạo Nguyệt không để ý mình mà thấy khó chịu.

Nhẹ vỗ đầu Hạo Nguyệt, Long Hạo Thần nói.

"Chúng ta đi thôi, mọi người cùng tôi lên lưng Hạo Nguyệt nào!"

Hàn Vũ giật mình nói.

"Đoàn trưởng, thế này chỉ sợ sẽ lộ ra Hạo Nguyệt?"

Hạo Nguyệt toàn thân vảy tím quá bắt mắt, coi như là ở trên trời, có ánh nắng phản xạ cũng rất dễ dàng bị phát hiện.

Long Hạo Thần mỉm cười nói.

"Đúng là muốn ma tộc phát hiện, nếu không thì sao hấp dẫn Ma Thần Hoàng trở về? Sau này một đoạn thời gian dài, e rằng chúng ta sẽ cùng Ma Thần Hoàng chơi trốn tìm."

Khi nói ra câu này, hân tràn đầy tin tưởng. Chơi trốn tìm với Ma Thần Hoàng, là loại kiêu hùng cỡ nào.

Sau khi Hạo Nguyệt tiến hóa sáu đầu, tuy thân thể không to hơn nhưng đã dài vượt qua mười lăm mét. Tám người Long Hạo Thần leo lên lưng nó cũng không chật chội.

Hạo Nguyệt nâng lên sáu cái đầu to, đôi cánh to lớn giang rộng, tứ chi chắc khỏe bồng giậm đất, đẩy thân thể khổng lồ bay lên. Thoáng chốc mặt đất bị đôi cánh vỗ mang theo gió lốc thổi bay cát đá. Ngay sau đó, thân hình thủy tinh tím mỹ lệ đã xông lên trời, theo Long Hạo Thần chỉ huy bay hướng phương nam.

Hạo Nguyệt mới bay qua thì một luồng sáng xanh từ đầu Tiểu Thanh khuếch tán ra, đem thân thể Hạo Nguyệt và đám Long Hạo Thần đều bao phủ vào trong.

Phiêu Phù Thuật, một loại thuật giảm bớt phần lớn trọng lượng. Vốn đây là ma pháp phong hệ đơn thể lại bị Tiểu Thanh dùng làm hiệu quả quần thể. Sau khi giảm trọng lượng, Tiểu Thanh vỗ đập cánh, tăng nhanh tốc độ, ở trên trời như sao băng tím xẹt hướng phương xa.

Ngồi trên lưng Hạo Nguyệt, thành viên Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi đều cảm thấy rất vững vàng nhưng không thoải mái. Bởi vì từ người Hạo Nguyệt tỏa ra khí thể độc đáo cho họ có cảm giác ức chế lạ lùng. Thỉnh thoảng còn tỏa tia lạnh giá khiến họ cực kỳ khó chịu. Loại cảm giác này trước kia không xảy ra, dù lúc Hạo Nguyệt tiến hóa cái đầu thứ năm cũng không có.

Thải Nhi vội báo cho Long Hạo Thần loại cảm giác này. Hắn suy nghĩ chốc lát lập tức hiểu ra. Đây chắc là liên quan rất lớn đến lực lượng huyết mạch của Hạo Nguyệt.

Tiến hóa cái đầu thứ sáu xong, lực lượng huyết mạch của Hạo Nguyệt rõ ràng bị kích phát nhiều, đây là biến hóa rõ nhất trừ mọc cái đầu thứ sáu có thêm một thuộc tính ra. Vậy nên mọi người khó chịu có thể nguyên do là vì đây.

Nhưng vì lần đánh lén bất ngờ này, mọi người chỉ có thể nhẫn nhịn. Long Hạo Thần khiến Hạo Nguyệt cố gắng thu lại khí thể huyết mạch, không ảnh hưởng quá lớn đến mọi người.

Hạo Nguyệt bay tốc độ cực nhanh, mới đầu Long Hạo Thần còn tưởng nó không nhanh bằng Tinh Vương, nhưng Long Hạo Thần mau chóng phát hiện mình đã sai. Có ma pháp phong hệ của Tiểu Thanh hỗ trợ, Hạo Nguyệt càng ngày càng nhanh, hoàn toàn vượt qua Tinh Vương. Bay với độ cao mấy ngàn mét, chỉ một tiếng đồng hồ là họ đã đến Già La Thành.

"Mục tiêu của chúng ta là ma thần điện tại Già La Thành. Chờ lát nữa Hạo Nguyệt đáp xuống, chúng ta cố gắng phá hủy kiến trúc ma thần điện và ma tộc bên trong. Nhưng đừng ra khỏi phạm vi ma thần điện. Anh Nhi, Lâm Hâm, hai người đừng rời khỏi lưng Hạo Nguyệt. Anh Nhi, trước tiên cô đừng ra tay, nếu kẻ địch quá nhiều thì cô dùng ma pháp triệu hoán đoạn hậu."

Đơn giản dặn dò vài câu, Long Hạo Thần vỗ cổ Hạo Nguyệt, hắt và Hạo Nguyệt tâm linh tương thông. Chỉ thấy thân thể màu tím không lồ chợt hóa thành sao băng tím lao xuống Già La Thành.

Bất cứ một ma thần nào trong ma tộc đều có tư cách xây dựng ma thần điện, chẳng qua quy cách khác nhau. Mỗi mười hai hạng thì tăng quy cách một cấp. Ma Hoàng cung của Ma Thần Hoàng không thể nghi ngờ là ma thần điện hùng vĩ nhất.

Tuy Long Hạo Thần không chắc chắn Báo Ma Thần Âu Tắc có phải ở Già La Thành hay không. Nhưng dù gã có mặt hay không, làm ma thần trấn giữ một phương, ma thần điện của gã nhất định sẽ xây dựng trong Già La Thành. Hơn nữa chắc chắn là kiến trúc đẹp nhất Già La Thành. Thế nên dù lần đầu họ tới đây, trong quá trình Hạo Nguyệt lao xuống, trực tiếp hướng mục tiêu ma thần điện của Báo Ma Thần.

Tòa ma thần điện này ở trung ương Già La Thành, cung điện to lớn cao mấy chục mét, chiếm diện tích ít nhất hơn một vạn mét vuông. Đứng trước cung điện to lớn có đầu báo làm cửa vào. Đầu báo màu lửa đỏ há to miệng, mặt trên có ma văn đen từ trán lan tràn ra sau.

Đây chính là ma thần điện của Báo Ma Thần Âu Tắc, Báo Ma cung!

Tất cả ma thần điện đều xây dựng dựa theo yêu cầu của ma thần đó. Bên trong có pháp trận do ma thần tiền bối lập nên, để tu luyện tăng cường thực lực. Bởi vậy, có thể nói, ma thần ở trong chính ma thần điện của mình là mạnh nhất. Trừ các tình huống đặc biệt như chiến tranh, Trụ Ma Thần của chúng luôn ở trong ma thần điện của mình.

Trên trời đột nhiên xuất hiện sao băng tím lao xuống khiến Báo Ma tộc trong Già La Thành chú ý.

Báo Ma trên cấp sáu có năng lực bay. Hơn mười bóng dáng vàng từ trong Già La Thành bay lên trời, lao thẳng tới đoàn sáng tím đột nhiên xuất hiện.

Báo Ma cao khoảng hai mét, trên cấp sáu thì sau lưng có thể mọc cánh, tiến hóa thành Đại Báo Ma. Dáng người giống nhân loại nhưng là đầu báo, toàn thân mọc lông vàng. Đại Báo Ma càng mạnh thì lông càng nhiều, mềm mại.

"Grao!!!"

Vang lên một tiếng gầm rung trời. Ngay sau đó, có thể thấy sáu ánh sáng màu khác nhau gần như cùng lúc phát ra từ đoàn sáng tím. Đại Báo Ma bay lên trời điều tra bỗng chốc hóa thành từng đợt mưa máu, linh lực khủng bố từ trên trời giáng xuống.

Một mảng hỏa cầu, tên băng, đao phong, lưỡi dao ánh sáng, đá rơi và quả cầu độc tím đậm từ trên trời rơi xuống, tựa như gió lốc mưa rào quét hướng Báo Ma cung. Chính là Hạo Nguyệt phát uy.

Tuyệt đối đừng coi thường các ma pháp cấp thấp của nó. Cùng là ma pháp được nó sử dụng thì tăng uy lực cường đại hơn nhiều. Mỗi ma pháp áp súc gấp ba lần bình thường.

Nhưng Báo Ma cung dù sao là ma thần điện của Báo Ma Thần Âu Tắc, công kích đột ngột bỗng chốc kích động pháp trận phòng ngự của Báo Ma cung. Một tầng sáng màu đen bỗng từ trong Báo Ma cung lan tỏa ra, hóa thành màn sáng đen to lớn bao phủ cả Báo Ma cung.

Ma pháp dày đặc đánh vào màn sáng đen gợi lên từng đợt sóng các sắc màu, nhưng không thể phá hư lồng chụp.

Báo Ma trong Già La Thành phản ứng khá nhanh. Nếu từ trên cao nhìn xuống có thể trông thấy rất nhiều Báo Ma đang từ bốn phương tám hướng chạy nhanh tới đây. Trong Báo Ma cung cũng xuất hiện bóng dáng Báo Ma.

Các Săn ma giả Liên Minh Thánh Điện không phải chưa từng tấn công Già La Thành, nhưng giống như vậy quang minh chính đại đánh chính diện thì là lần đầu tiên. Nên biết, công kích không chỉ là một Báo Ma cung mà là cả Báo Ma tộc trong Già La Thành.

Tộc nhân Báo Ma tộc tuy số lượng không nhiều nhưng cũng trên vạn. Già La Thành là bản địa của Báo Ma tộc, Báo Ma mạnh nhất đều ở tại đây. Chỉ riêng cường giả trên cấp tám đã tới mười mấy tên. Bình thường còn có Báo Ma Thần Âm Tắc trấn giữ. Hơn nữa Già La Thành không phải thành thị biên cảnh! Dù ngay mặt tấn công thẳng lợi cũng sẽ đối diện cường giả ma tộc từ bốn phương tám hướng ập đến bao vây tiêu diệt.

Thân hình Hạo Nguyệt lao xuống sắp tới đỉnh Báo Ma cung, lúc trước ma pháp công kích của nó không thể phá hư vòng bảo hộ Báo Ma cung. Lúc này hình dạng nó cũng bị Báo Ma bên dưới thấy rõ ràng.

Rồng có sáu đầu? Khi Hạo Nguyệt sinh ra đôi cánh, hình dạng đầu và sừng biến hóa, hiện tại nó không còn giống thần lân mà càng tựa tộc rồng.

Khi các Báo Ma đều tự tin vào vòng phòng ngự Báo Ma cung, cho rằng Hạo Nguyệt sẽ bị hất ra thì Hạo Nguyệt sáu cái đầu to lớn vừa phát ra tiếng gầm.

Tầng ánh tím chớp mắt từ người nó lan tràn và chạm với vòng bảo hộ Báo Ma cung.

Hình ảnh kỳ lạ xuất hiện. Dưới ánh mắt kinh khủng của đám Báo Ma, vòng bảo hộ va chạm với ánh tím tựa như tuyết tan, hòa tan. Sau đó thân thể khổng lồ của Hạo Nguyệt đụng vào đỉnh Báo Ma cung.

*Ầm ùng! *

Tiếng chấn điếc tai và bụi đất bay tứ tung, cả Già La Thành đều vì tiếng chấn nhức óc này mà run rẩy. Hạo Nguyệt cứ thế rơi vào trong Báo Ma cung.

Đỉnh Báo Ma bị lũng một lỗ to, tứ chi to khỏe đập đất đại sảnh Báo Ma cung. Lực chấn mạnh mẽ khiến mặt đất cứng rắn xuất hiện vết nứt, Hạo Nguyệt lại tựa như không có việc gì. Sáu cái đầu to tựa như sáu Ma Đạo đại pháo, điên cuồng bắn ma pháp công kích hướng xung quanh.

Thành lũy vững chắc vĩnh viễn dễ bị tấn công từ bên trong nhất, Báo Ma cung cũng như thế. Bên ngoài vòng bảo hộ cường đại nhưng ai sẽ làm phòng ngự bên trong? Sáu hệ ma pháp như gió thét mưa gào của Hạo Nguyệt liên tục bắn phá, trong Báo Ma cung một mảnh hỗn loạn.

Các thành viên Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi trợn tròn mắt. Hạo Nguyệt thật quá khủng khiếp. Vốn họ đã sẵn sàng ra tay chọc thủng vòng bảo hộ Báo Ma cung, nhưng ai ngờ Hạo Nguyệt rống to một tiếng, sau đó thật sự đùng vào. Lúc này trong lòng họ có cảm giác đã ghiền, cách tấn công của Hạo Nguyệt quá sướng tay.

Đặc biệt là Trần Anh Nhi, cô hưng phấn nhảy cẫng trên lưng Hạo Nguyệt. Dương Văn Chiêu bị thương nặng, tuy hiện giờ vết thương dần tốt hơn nhưng muốn lành lặn phải mất một, hai tháng, thù hận này dĩ nhiên tính trên đầu ma tộc. Lúc này họ trực tiếp công kích một tòa thành thị ma tộc, còn là thủ phủ cả hành tỉnh, còn dùng cách này, thật là quá sướng.

Hạo Nguyệt đánh ra một chuỗi ma pháp bão táp khiến các cường giả Báo Ma tộc không dám xông lên. Kiến trúc Báo Ma cung coi như vững chắc, tuy trong tiếng nổ xuất hiện nhiều tổn hại nhưng không hoàn toàn sụp đổ.

Đúng lúc này, vài bóng vàng từ tám hướng nhảy vào. Hơi thở hắc ám mãnh liệt chớp mắt hóa thành từng tầng sáng đen chống đỡ ma pháp của

Hạo Nguyệt.

Mắt Hạo Nguyệt biến nghiêm nghị, sáu cái đầu to lại rống gầm. Thoáng chốc ánh tím hiện ra, các cường giả Báo Ma tộc phóng ra màn sáng đen từng tên đông cứng người, ma pháp phòng ngự theo đó tạm ngừng. Hạo Nguyệt sáu đầu lại phóng ra một chuỗi ma pháp, đám Báo Ma từ cấp sáu trở lên thân thể bị ma pháp xé rách thành mảnh vụn.

Lâm Hâm nuốt nước miếng, nhìn Long Hạo Thần, nói.

"Đại ca, sao tôi thấy hình như không cần chúng ta ra tay? Một mình Hạo Nguyệt đủ giải quyết rồi!"

Đích thực, Hạo Nguyệt sáu đầu phát huy hết sức không có chỗ cho họ chen chân. Ma pháp của Hạo Nguyệt gần như bao phủ cả đại sảnh Báo Ma cung, chỉ sợ họ nhảy xuống lưng Hạo Nguyệt thì sẽ bị ngộ thương.

Trong mắt Long Hạo Thần ngàn đầy sợ hãi và vui mừng. Sau khi tiến hóa thành sáu đầu, uy lực ma pháp của Hạo Nguyệt tăng lên nhiều, hơn nữa linh lực dường như vô tận. Khi nó phóng ra ma pháp, Long Hạo Thần cảm nhận được thật nhiều nguyên tố ủa đến rót vào người Hạo Nguyệt, mau chóng hồi phục linh lực cho nó. Chỉ chốc lát sau, cả tòa đại sảnh Báo Ma cung thoát nhìn đổ nát, nào có phong cách ma thần điện?

"Đừng vội vàng, sẽ có Báo Ma tộc mạnh hơn tiến đến. Mọi người chuẩn bị nghênh chiến!" Long Hạo Thần trầm giọng quát.

Khi Long Hạo Thần nói thì bỗng nhiên một bóng vàng tựa như tia chớp xẹt tới nhào hướng Hạo Nguyệt. Bóng vàng này thật quá nhanh, chỉ khoảnh khắc đã tới trước mặt Hạo Nguyệt. Hơn nữa lúc nó tăng tốc trên không trung còn tránh hết ma pháp của Hạo Nguyệt, chui qua khe hở, sau lưng để lại bóng ảnh vàng vụn vụn.

Đó là một Báo Ma, toàn thân bộ lông lóe ánh vàng, mượt mà sáng bóng. Đôi mắt vàng thủy tinh lộ ra sát khí lạnh lẽo. Phần đầu cánh tay vạm vỡ bắn ra móng vuốt dài hơn mét. Khoảnh khắc nó tới trước mặt

Hạo Nguyệt, cánh sau lưng đột nhiên gập lại, thay đổi phương hướng, vọt lên cao, đôi vuốt móc mắt Hạo Nguyệt.

Dù là tốc độ, lực lượng, phản ứng, Báo Ma này mạnh hơn đám trước đó nhiều. Khí thể hắc ám lạnh liệt tựa như thực chất, vuốt nhọn trên không trung mang theo tiếng rít chói tai, uy lực gần với linh cương.

Khuyết điểm của Báo Ma tộc là yếu phòng ngự, nhưng tốc độ và lực công kích thì cực giỏi. Báo Ma này phát huy hết ưu điểm của mình.

Đôi mắt đánh lén bất ngờ, Hạo Nguyệt giống như không trông thấy, nên phóng ma pháp thì vẫn phóng, chẳng thêm quan tâm.

Một luồng sáng da cam đột nhiên quét ngang lúc công kích của Báo Ma sắp đánh vào đầu Tiểu Quang.

*Đình! *

Trong tiếng nổ giòn vang, thân thể Báo Ma bắn ngược ra. Đôi vuốt vung ra hai bên, phát ra lưỡi dao ánh sáng đen quét hướng Long Hạo Thần đã chặn công kích của nó.

Trên người Long Hạo Thần lấp lóe ánh sáng vàng, đó là Thần Ngự Thuần xong đến Quang Báo Thủ. Mới rồi hần nhận lấy một kích của Báo Ma, thân thể nhẹ chấn động, lập tức đoán ra Hoàng Kim Báo Ma này tu vi khoảng cấp tám.

Mũi chân nhẹ nhún trên lưng Hạo Nguyệt, một lưỡi dao ánh sáng da cam quét tới. Dao ánh sáng xuất hiện mang theo kiếm quang sáu mét. Chỉ thấy ánh sáng da cam ở trên không trung thành vòng tròn, tất cả lưỡi dao ánh sáng đen bị phá nát. Ngay sau đó, thân thể Long Hạo Thần đột nhiên ngừng giữa trời, Quang Minh Nữ Thần Vịnh Thán chém tới trước.

Một kiếm này tựa như chân trời góc biển không thể tìm kiếm. Kiếm ý không lạnh liệt, thậm chí có chút nhu hòa. Nhưng Hoàng Kim Báo Ma cấp tám lại hoảng sợ cảm nhận được nó không thể tránh né, thậm chí

không thể lùi ra sau. Tốc độ như nó nhưng hoàn toàn không thoát được kiếm ý bao phủ.

Trầm thấp gầm lên, đôi vuốt nhọn của Hoàng Kim Báo Ma chớp mắt biến thành màu hoàng kim, thân thể nhanh chóng xoay tròn một vòng, đôi vuốt chém hướng Long Hạo Thần. Vuốt phóng ra linh lực hiện ra màu ám kim.

*Keng! *

Vang lên tiếng giòn tan và tiếng hét thảm của Hoàng Kim Báo Ma.

Long Hạo Thần đối mặt bao nhiêu cường giả ma tộc rồi? Chỉ riêng cấp ma thần thì hắn đã khiêu chiến hơn năm tên. Tuy không phải mỗi lần đều chiến thắng, nhưng hắn từng chiến đấu với nhiều cường giả như vậy thì sao Báo Ma cấp tám có thể cản được?

Kiểm ý nhìn như nhu hòa, khi va chạm với vuốt nhọn của Hoàng Kim Báo Ma, tiếng keng giòn vang kia chính là Quang Minh Nữ Thần Vịnh Thán chớp mắt chém vỡ vuốt.

Nhưng Hoàng Kim Báo Ma này đích thực mạnh. Sau khi Quang Minh Nữ Thần Vịnh Thán chém vỡ vuốt của nó, uy lực còn dư tuy để lại vết máu dài từ ngực đến đùi nó nhưng không thể một kiếm giết chết. Nên biết, đây chính là kiếm ý do thần kiếm phóng ra. Có thể sống sót chặn một chiêu kia, Báo Ma này khá là mạnh.

Cảm nhận được độ thân thiết giữa mình và Quang Minh Nữ Thần Vịnh Thán ngày càng sâu, Long Hạo Thần không thèm nhìn Báo Ma bị chém bay. Lưỡi dao ánh sáng da cam lại lóe lên, lần này kiếm quang mạnh bộc phát. Quang Trảm Kiếm mang theo hình bán nguyệt chém vào thân thể Báo Ma tiếp tục đuổi theo, chớp mắt chẻ nó thành hai nửa. Cường giả ma tộc cấp tám đã chết vào tay Long Hạo Thần cùng là cấp tám.

Đây là chênh lệch thực lực cùng với trang bị. Trên người Long Hạo Thần toàn là trang bị trên cấp sử thi. Quang Minh Nữ Thần Vĩnh Thán và Nhật Nguyệt Thần Oa tẩm thuần tùy lúc có thể chuyển biến thành cấp thần khí. Lại thêm hãn lĩnh ngộ kiếm ý. Coi như là Long Kỵ Ma Thần A Tư Mạc Đức cẩn thận ứng đối, cuối cùng còn bị thương vào tay Long Hạo Thần, chứ nói chi là Hoàng Kim Báo Ma bình thường.

Chẳng qua khi Hoàng Kim Báo Ma tấn công thì từng bóng vàng cũng theo đó xông vào. Lưỡi dao ánh sáng đen ở trên không trung đan vào nhau, phần lớn chặn lại ma pháp của Hạo Nguyệt. Ma pháp bị ngăn cản, rất nhiều Báo Ma cũng từ bên ngoài tràn vào.

Ngăn chặn ma pháp công kích của Hạo Nguyệt ít nhất có tám Hoàng Kim Báo Ma ở trong đại sảnh. Nhìn Báo Ma cung hỗn loạn, đám Báo Ma phát ra tiếng hét giận dữ. Nhưng chúng chỉ bao vây đám Long Hạo Thần chứ không nóng nảy công kích.

Hạo Nguyệt tạm ngừng ma pháp, ánh mắt lạnh lùng nhìn Báo Ma xung quanh. Thanh âm trầm thấp ngâm xướng chú ngữ bắt đầu có tiết tấu phát ra từ miệng sáu cái đầu to.

Đương nhiên Long Hạo Thần biết Hạo Nguyệt định làm gì. Hắn lập tức đáp xuống trên đầu Tiểu Quang, âm thầm ngăn nó tiếp tục ngâm xướng chú ngữ.

Hạo Nguyệt muốn thi triển hỗn loạn nguyên tố bác ly sáu thuộc tính! Đừng nhìn có mặt rất nhiều Báo Ma, nếu bị Hạo Nguyệt dùng hỗn loạn nguyên tố bác ly sáu thuộc tính, chỉ sợ trừ vài Hoàng Kim Báo Ma cấp tám không chết ra, các Báo Ma khác đều không còn tồn tại.

Nhưng loại hỗn loạn nguyên tố bác ly này tổn thương rất nặng đến Hạo Nguyệt. Nơi này là trong lãnh địa ma tộc, Long Hạo Thần không định tại đây phát động truyền tống. Thế nên nhất định phải để Hạo Nguyệt giữ sức lực. Hơn nữa hãn có trực giác, trong Báo Ma cung còn có kẻ địch hãn phải dụng độ.

"Ra tay!" Long Hạo Thần vung tay lên, dẫn đầu nhảy xuống lưng Hạo Nguyệt.

Tiến vào trong ma tộc, hắc không cần che giấu thân phận của mình nữa. Bốn linh cánh vàng giương ra sau lưng, tựa như mũi tên vàng xông hướng kẻ địch.

Trừ Trần Anh Nhi và Lâm Hâm ra, mấy người khác lần lượt nhảy xuống lưng Hạo Nguyệt. Có Hạo Nguyệt bảo vệ, hai chức nghiệp giả pháp hệ không cần lo lắng vấn đề an toàn.

Vương Nguyên Nguyên, Tư Mã Tiên, Trương Phóng Phóng, Hàn Vũ, Thái Nhi, năm người chia năm hướng khác với Long Hạo Thần. Sau lưng mỗi người đều mở ra linh cánh, phóng thích khí thể uy nhiếp cường đại.

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 240

Bao Vân Báo Ma Thần

Hiện giờ họ khác với năm đó. Trước khi thánh chiến, họ gặp nhiều cường địch sẽ tập trung một chỗ giữ trận hình, vì an toàn. Nhưng bây giờ họ có thực lực trấn giữ một phương. Đối mặt kẻ địch cỡ này, nếu chỉ tụ tập một chỗ sẽ ảnh hưởng sức chiến đấu đẳng cấp cỡ họ.

Cùng lúc đó, Hạo Nguyệt lại bày ra một mặt công kích hoàn toàn khác.

Trong tiếng ngâm xướng ma pháp trầm thấp mà có chút hỗn loạn, Tiểu Hỏa dẫn đầu phát động, tổng cộng sáu ánh lửa xẹt qua, bao gồm cả Long Hạo Thần, trên thân sáu người đều trùm một tầng lửa bảo hộ. Vòng bảo hộ này đường kính khoảng ba mét, lấp lánh ánh sáng màu đỏ sậm. Những ánh sáng đó sẽ không ảnh hưởng hành động của họ nhưng ngoài màn sáng, Báo Ma đối mặt chúng lại cảm giác cực nóng. Báo Ma cấp thấp chút thì lông trực tiếp bị thiêu cháy khét.

Tiểu Thanh tiếp theo, nó thêm vào thân mọi người là Tăng Tốc Thuật, khiến dưới chân họ lấp lóe ánh sáng xanh, thân thể nhẹ bót.

Ngay sau đó là hai kỹ năng quang hoàn to lớn bao phủ toàn trường lan tỏa ra. Tất cả đều hướng về kẻ địch. Trọng Lực Thuật của Thánh Vệ số chín tái hiện bởi chú ngữ của Tiểu Hoàng. Báo Ma tộc tốc độ cực nhanh bỗng chốc cảm giác thân thể nặng nề, tốc độ bị hạn chế nhiều.

Một quang hoàn khác đến từ Tiểu Quang. Quang nguyên tố chấn động, đối với đám Long Hạo Thần thì được thêm nhiều hơi thở quang

minh, đối với Báo Ma tộc hắc ám thuộc tính thì liên tục suy yếu.

Tiểu Tử, Tiểu Lam vẫn đang ngâm xướng hai chú ngữ, xem ra còn cần một đoạn thời gian mới hoàn thành được. Nhưng không cần nghi ngờ, thời gian chú ngữ càng dài thì uy lực càng mạnh mẽ.

Cùng là ma pháp sư, Lâm Hâm đứng trên lưng Hạo Nguyệt tròn xoe mắt. Lúc này Hạo Nguyệt tựa như sáu Thánh Ma đạo sư cấp tám cùng chiến đấu! Trước đó công kích toàn diện đến giờ tăng phúc toàn diện, thực lực nó hoàn toàn thể hiện ra. Hơn nữa tiến một bước lộ ra sự khủng bố mỗi cái đầu có trí tuệ riêng.

Một thân thể có sáu trí tuệ, còn phối hợp ăn ý như vậy, đây rốt cuộc là ma thú như thế nào chứ? Trần Anh Nhi rung động không thua gì Lâm Hâm.

Được Hạo Nguyệt tăng phúc, sáu người Long Hạo Thần va chạm với kẻ địch.

Long Hạo Thần là người thứ nhất hành động. Chỗ hấn xông lên có hai Báo Ma cấp tám, còn có rất nhiều Đại Báo Ma. Có thể lao vào đây thì tu vi thấp nhất cũng cỡ cấp sáu. Hiển nhiên đám Báo Ma biết đối với những kẻ dám xông vào Báo Ma cung thì cấp thấp không có chút tác dụng.

Hàng ngàn điểm sáng kiếm quang da cam vung ra, kiếm ý sắc bén khiến đại sảnh tàn phá tràn ngập sát khí. Quang nguyên tố mạnh mẽ đông lại bùng phát. Kiếm Tinh Vũ.

Dù không có Hạo Nguyệt tăng phúc, bây giờ sức chiến đấu của Long Hạo Thần cũng cực kỳ khủng bố. Kiếm Tinh Vũ mang theo kiếm quang sắc bén chớp mắt phủ ngàn kẻ địch trong phạm vi ba mươi mét. Từng kiếm ý như thực thể, tựa như Quang Minh Nữ Thần Vĩnh Thán chém đứt đoạn vô số giết kẻ địch.

Long Hạo Thần ra một chiêu thật quá mạnh mẽ. Đừng nói là đám Đại Báo Ma cấp sáu, coi như là Hoàng Kim Báo Ma đối mặt Kiếm Tinh Vũ cũng chỉ có thể mau chóng rút lui, hết sức chống đỡ.

Máu bắn ra, trước Kiếm Tinh Vũ, từng Đại Báo Ma bị xé rách thành trăm mảnh. Chúng nó bị động phòng ngự, vốn không thể nào chặn công kích của Kiếm Tinh Vũ. Còn về Hoàng Kim Báo Ma chỉ có thể miễn cưỡng bảo vệ mình, phản kích chẳng khác nào mơ tưởng viễn vông. Tác dụng duy nhất của đám Báo Ma cố ngăn chặn là dùng thân thể coi như cứng rắn và linh lực cố gắng tiêu trừ uy lực Kiếm Tinh Vũ. Dù là vậy thì một kiếm của Long Hạo Thần chẳng những phá hủy phản kích của chúng, cũng để lại ba mươi mấy cái xác Đại Báo Ma.

Trong tiếng rống sắc nhọn, khi Kiếm Tinh Vũ hết đà, hai Hoàng Kim Báo Ma như tia chớp vàng từ hai bên nhào hướng Long Hạo Thần. Vuốt nhọn sớm biến thành sắc ám kim, điên cuồng công kích.

Nhưng ngay lúc này, tay trái Long Hạo Thần lại có một thanh trọng kiếm. Ánh sáng xanh biếc như phi thủy lấp lánh, ánh sáng vàng xanh mờng lung lan tỏa bao phủ lấy Long Hạo Thần. Tựa như ánh nắng chiếu rọi mưa xuân rơi, che giấu thân thể hắn.

Một chuỗi tiếng giòn vang, hai Hoàng Kim Báo Ma cùng bắn lùi. Trên móng vuốt cứng cỏi bẩm sinh của chúng đều thủng lỗ chỗ. Thân hình Long Hạo Thần lại lần nữa xông lên, không thèm để ý chúng. Phát động Quang Tốc Thiểm, khoảnh khắc đạt đến tốc độ vượt xa Hoàng Kim Báo Ma, mạnh mẽ xông vào bầy Đại Báo Ma. Ánh sáng xanh biếc và da cam cùng bộc phát, hóa thành mũi kiếm lốc xoáy điên cuồng càn quét.

Lực kéo khủng bố hút lấy Đại Báo Ma xung quanh. Ma tộc bình thường cực kỳ mạnh mẽ này bây giờ tựa như hoa quả rơi vào máy xay, trước hai thần kiếm cấp sử thi, hóa thành thịt băm.

Hai Hoàng Kim Báo Ma vốn không thể ngăn chặn Long Hạo Thần. Đối diện mũi kiếm bão tố cỡ này thì chúng không có gan lao tới.

Hương khác cũng phát ra khí thể tàn sát mãnh liệt. Công kích của Thái Nhi đơn giản mà trực tiếp. Trong tay nàng, giơ lên vệt xám đơn giản. Lưỡi Hái Tử Thần mang theo đao phong màu xám, tràn ngập tử vong và tịch diệt còn có vài phần thanh tẩy hắc ám.

Trong thời gian Long Hạo Thần tung hoành xung phong, Thái Nhi đã chém một Hoàng Kim Báo Ma cấp tám. Cùng lúc đó, đao phong lạnh lẽo của Lưỡi Hái Tử Thần khi chém ngang thì điên cuồng tàn sát Đại Báo Ma bình thường. Ánh sáng xám lạnh lẽo âm u trở thành cơn ác mộng của Báo Ma.

So với Long Hạo Thần và Thái Nhi, Hàn Vũ cùng Trương Phóng Phóng theo khuôn phép nhiều. Hai người nắm một tấm thuẫn, tay phải trọng kiếm, xông vào chốn địch, xung phong tàn sát. Tuy lực sát thương không thể so sánh với đoàn trưởng, phó đoàn trưởng, nhưng họ phòng ngự vững chắc, mỗi lần ra tay là chắc chắn trúng mục tiêu. Là Thủ Hộ kỵ sĩ, hiển nhiên họ giữ thực lực chuẩn bị tùy thời tiếp viện đồng bạn.

Chân chính tỏa sáng là Vương Nguyên Nguyên và Tư Mã Tiên. Vừa tiến vào trạng thái giết chóc, đôi mắt Vương Nguyên Nguyên liền biến thành đỏ như máu, tựa như trở lại thời gian ở Chiến Sĩ Thánh Điện đối kháng đại quân ma tộc. Máu trong người sôi sục sôi. Huyết Tinh Phong Bạo trong tay mang theo tầng sáng đỏ mông lung phát ra lực công kích khủng bố. Cự Linh Thần Tấm Thuần bị cô dùng làm vũ khí công kích phía xa. Chỉ thấy Huyết tinh Nữ Chiến Thần đi tới đâu là nơi nơi giăng đầy thịt nát xương tan. Mơ hồ có tầng khí thể đỏ như máu phát ra từ người Vương Nguyên Nguyên. Hễ kẻ nào tới gần tầng đỏ máu này hoặc trông thấy mắt Vương Nguyên Nguyên, là Báo Ma tộc có cảm giác run rẩy nhũn chân.

Đây chính là sát khí máu me khủng bố mà Vương Nguyên Nguyên bồi dưỡng trong chiến trường. Cô đi ra từ biển máu núi xương. Hai năm qua, trên đầu tường Đông Nam quan, không biết có bao nhiêu kẻ địch chết dưới Huyết Tinh Phong Bạo. Mới tiến vào trạng thái chiến đấu, cô

tự động xuất hiện khí thể giết chóc mãnh liệt. Trước chấn nhiếp tâm hồn rồi mới mạnh tay tàn sát.

Huyết Tinh Cát Liệt và Huyết Tinh Cuồng Vũ luân phiên sử dụng, lại thêm Thời Không Môn linh lô xuất quỷ nhập thần, chỉ vừa ra trận thì cô đã chui vào chỗ nhiều kẻ địch nhất, sau đó mở ra trận tàn sát máu me. Cứ thế một lát sau, Đại Báo Ma chết trong tay cô không ít hơn Long Hạo Thần. Tuy Vương Nguyên Nguyên là con gái, nhưng bây giờ cô có khí thể đại tướng quân tung hoành bề ngể.

Bên kia Tư Mã Tiên cũng cực kỳ mạnh mẽ. Hàng này tuy không thể như Vương Nguyên Nguyên thông qua linh lô trực tiếp thuận di vào trận địa địch, nhưng lực sát thương khủng bố hơn cả Vương Nguyên Nguyên.

Võ linh cánh, người Tư Mã Tiên tỏa ánh sáng vàng rờn, thân thể tựa như đồng sắt, ngay cả da mặt cũng biến thành sắc vàng rờn. Có thể mờ hồ thấy sắc vàng rờn phát ra từ ngực gã. Một Hoàng Kim Báo Ma tới trước mặt gã, muốn ngăn chặn rồi mới cùng Đại Báo Ma khác bao vây gã. Nhưng ngay lúc đó, Tư Mã Tiên giơ lên Quang Chi Đại Lực Hoàn khủng bố.

Khiến người chấn kinh là Quang Chi Đại Lực Hoàn tỏa ra ánh sáng da cam cấp sử thi. Ngay sau đó, ánh da cam biến thành mau tím. Hàng ngàn tia chớp tím khí thể cuộn cuộn bộc phát đánh vào bầy Báo Ma. Ngay cả Hoàng Kim Báo Ma cũng không may mắn thoát khỏi, chỉ có thể dốc sức phòng ngự.

Tốc độ tia chớp vốn không thể trốn tránh, vậy nên Báo Ma không thể phát huy ưu thế tốc độ. Tia chớp tím bộc phát bao phủ trên trăm Báo Ma. Bị tia chớp tím đánh trúng, đám Báo Ma cả người khét đen, bộ lông dựng đứng, không chết cũng sống dở.

Ngay sau đó, Tư Mã Tiên quăng đi Quang Chi Đại Lực Hoàn. Khác với năm xưa, bây giờ đằng sau Quang Chi Đại Lực Hoàn là một sợi xích ám kim. Xích này thoạt nhìn mỏng nhỏ, chỉ cỡ ngón út nhưng chiều dài tới mười mét.

Có thể thấy vàng sáng vàng chói lòa bỗng phát ra từ bàn tay to Tư Mã Tiên nắm dây xích. Quang Chi Đại Lực Hoàn bay trên trời khi chiều dài dây xích đạt tới cực hạn thì bỗng tạm dừng giữa không trung. Ngay sau đó, Quang Chi Đại Lực Hoàn phát ra hàng vạn ánh sáng trắng.

Ánh sáng trắng rơi xuống, đám Báo Ma lúc trước bị tia chớp tím đánh trúng hoàn toàn thành tro bụi, ma tinh rơi đầy đất. Coi như là Hoàng Kim Báo Ma thì giờ đây cả người đen thui rớt xuống đất, không ngừng co giật.

Tư Mã Tiên giật tay phải, Quang Chi Đại Lực Hoàn từ trên trời giáng xuống, từng vòng sáng trắng bao phủ lên người Hoàng Kim Báo Ma cấp tám, khiến chúng không thể trốn thoát. Sau đó là Quang Chi Đại Lực Hoàn sở trường nhất, nghiền ép, phẫn toái thêm ba đợt bạo phá. Tiếng gầm khùng bố, Hoàng Kim Báo Ma chưa hóa thành tro bụi giờ thành thịt nát.

Một chuỗi công kích khiến Báo Ma ở chỗ gã không còn một mảnh.

Nên biết rằng, Đại Báo Ma xông vào đây tổng cộng chỉ năm, sáu trăm con, đây là tinh nhuệ cả tộc Báo Ma. Thống lĩnh chúng nó là Hoàng Kim Báo Ma cấp chín mạnh nhất. Nhưng không lâu sau, có ít nhất hơn hai trăm Đại Báo Ma và bốn Hoàng Kim Báo Ma đã chết, tổn thất một nửa. Với kỹ năng quần công khùng bố của Tư Mã Tiên, tổng số giết chóc đã sắp bằng mọi người tổng hợp lại. Ngay cả Long Hạo Thần hơi bị gã che mất ánh sáng.

Lâm Hâm và Trần Anh Nhi liếc nhau, tròn tròn mắt. Khi nào thì Tư Mã Tiên biến mạnh như vậy? Chẳng phải linh lực gã là yếu nhất trong đám sao? Nhưng mới rồi công kích mạnh mẽ mà khùng khiếp kia thật khiến họ vô cùng rung động. Ngay cả Báo Ma cấp tám đối diện cấp bảy như gã mà không chịu nổi một đòn.

"Lão trọc từ khi nào mạnh dữ vậy?" Trần Anh Nhi giật mình thốt.

Lâm Hâm khoe miệng co giật. Vốn y còn cảm thấy mình hai năm nay tiến triển cực nhanh, nhưng giờ xem ra mỗi đồng bạn đều tiến bộ rất lớn! Trần Anh Nhi như thế, Tư Mã Tiên và Vương Nguyên Nguyên cũng vậy.

"Dường như tên đó không sợ Tử Huyền Thần Lô Linh Lô phản phệ, chắc chắn là linh lô đã thăng cấp rồi. Mới rồi chắc là kỹ năng thăng cấp. Hơn nữa Quang Chi Đại Lực Hoàn là lạ, sao thành cấp sử thi rồi? Hẳn không sợ Tử Huyền Thần Lô Linh Lô phản phệ chắc có liên quan đến tầng sáng vàng rờng trên người. Không lẽ tên này bỏ súng lấy pháo? Mục Sư Thánh Điện từ khi nào giàu như vậy?"

"Tư Mã, cẩn thận!" Long Hạo Thần đang chiến đấu trong bầy địch bỗng hét lớn một tiếng.

Cùng lúc đó, một bóng sáng đỏ sậm không hề báo trước xuất hiện trên chiến trường, nhào hướng Tư Mã Tiên.

Ánh sáng đỏ sậm như máu hóa thành hình báo đùng vào ngực Tư Mã Tiên.

Nghe Long Hạo Thần nhắc nhở, Tư Mã Tiên liền hiểu kẻ địch bất ngờ này chắc mạnh hơn mình, có thể uy hiếp sinh mạng, nếu không thì hẳn sẽ không kêu lên. Kỳ thật Long Hạo Thần luôn chú ý toàn trường, chờ đợi kẻ địch này xuất hiện. Vốn hẳn định thông qua biểu hiện mạnh mẽ hấp dẫn kẻ địch chú ý. Ai mà biết Tư Mã Tiên hiện ra sự phá hư thậm chí vượt qua hẳn, thế nên kẻ địch bỗng đổi mục tiêu, khiến Long Hạo Thần trở tay không kịp.

Quang Chi Đại Lực Hoàn chắn trước ngực, đôi mắt Tư Mã Tiên bỗng biến sáng ngời. Cùng lúc đó, mé ngoài của Quang Chi Đại Lực Hoàn xuất hiện biến đổi kỳ lạ. Giống như có thêm một con mắt, mắt mở ra, một tia chớp to lớn hơn một mét bắn ra.

*Ầm ùng! *

Trong tiếng gầm khủng bố khiến cả Báo Ma cung kịch liệt rung lắc, tro bụi rơi nhanh.

Ánh sáng hình báo đỏ sậm cùng tia chớp đen hủy diệt, bóng dáng đỏ đột nhiên xông ra cũng tạm dừng. Là bỗng nhiên đứng lại, thậm chí chưa chạm vào Quang Chi Đại Lực Hoàn. Nhưng sắc mặt Tư Mã Tiên cũng tái nhợt.

Không đợi bóng đỏ lần nữa công kích, một luồng sáng trắng đã quần lấy thắt lưng Tư Mã Tiên, lôi thân thể gã mau chóng lùi ra sau. Cùng lúc đó, bóng dáng vàng của Long Hạo Thần đã chặn trước mặt Tư Mã Tiên.

Ngay lúc này, trong sáu cái đầu của Hạo Nguyệt, Tiểu Lam và Tiểu Tử đã hoàn thành ma pháp.

Quang hoàn sắc băng lam phát động trước, mục tiêu là Báo Ma xung quanh. Trong không khí, độ ẩm nhanh chóng hạ xuống. Trong lạnh lẽo, trên người các Báo Ma đều kết một tầng băng. Hoàng Kim Báo Ma còn đỡ, Đại Báo Ma tu vi thấp chút đa số bị đóng thành băng, trong một chỗ không thể tránh thoát.

Ngay sau đó là vô số độc cầu tím xanh bay tứ tán. Độc cầu như có mắt, lần lượt rơi trên tượng băng, sau đó tượng băng cũng biến thành màu giống vậy, chậm rãi đem Báo Ma bên trong hòa tan theo.

Mới rồi Long Hạo Thần hét lớn một tiếng tựa như triệu hoán thuật. Khi hẳn chắn trước mặt Tư Mã Tiên, Hàn Vũ và Trương Phóng Phóng cũng từ hai cánh chạy tới. Vương Nguyên Nguyên từ đằng sau xông lên. Bóng dáng Thái Nhi ẩn thân biến mất.

Lúc này lòng Long Hạo Thần cực kỳ kinh ngạc, không phải vì kẻ địch đột ngột đến mà bởi thực lực tăng vọt của Tư Mã Tiên. Mới rồi độ mạnh một kích của kẻ địch, Long Hạo Thần cảm giác rất rõ ràng. Hẳn không ngờ được Tư Mã Tiên chặn một kích kia chẳng những không hư hao một sợi tóc, thậm chí không lùi nửa bước. Đây là kẻ địch tu vi cấp chín!

Lúc này, trước mặt họ, kẻ địch dần hiện hình. Đó là một Báo Ma cao khoảng hai mét, toàn thân tỏa ngọn lửa đỏ sẫm.

So với Báo Ma khác thì dáng người gã không có gì bắt mắt, nhưng lửa đỏ gần như dính đặc quanh người và bộ lông đỏ bóng mượt biểu lộ thân phận gã.

"Báo Ma Thần, Âu Tắc?" Long Hạo Thần trầm giọng quát.

Không sai, Báo Ma cường đại trước mắt chính là tộc trưởng Báo Ma tộc, trấn thủ Già La Hành Tinh, Báo Ma Thần Âu Tắc.

Tình hình trước mắt tuy khiến Âu Tắc giận điên lên, nhưng trong giận dữ có khủng hoảng. Kẻ địch mạnh mẽ tập kích trực diện đánh vào Báo Ma cung. Lúc Hạo Nguyệt phá Báo Ma cung tiến vào thì gã bị đánh thức, chẳng qua trước đó đang bế quan nên mới tới muộn một bước.

Gã chính mắt thấy đám Long Hạo Thần điên cuồng tàn sát. Đặc biệt là Tư Mã Tiên mới rời ra hai chiêu thật là quá mạnh mẽ. Thế nên gã dẫn đo chốc lát, quyết định đánh lén Tư Mã Tiên. Trước tiên xử lý mũi nhọn công kích mạnh nhất của đối thủ đã.

Gã không biết là trên người nhóm Long Hạo Thần có Linh Hồn Xiềng Xích liên tiếp. Đừng nói tự mình Tư Mã Tiên chặn được công kích của gã, nếu không được thì có Linh Hồn Xiềng Xích chia sẻ, gã muốn giết Tư Mã Tiên là chuyện không thể nào.

Nhìn những nhân loại tuổi trẻ trước mặt, biểu tình Âu Tắc cực kỳ khó xem. Gã mơ hồ cảm thấy hôm nay khó thể vượt qua cửa này! Báo Ma cung của mình bị phá hỏng, hơn nữa thời gian ngắn ngủi mới rồi, tinh nhuệ Báo Ma tộc bị giết gần một nửa. Tổn thất to lớn như vậy chưa từng xuất hiện trong Báo Ma tộc. Đám nhân loại thoát nhìn tuổi không lớn nhưng gã đã chứng kiến thực lực mạnh mẽ của họ.

Tuy nhiên, nơi này là địa bàn của gã, là Báo Ma cung! Là Báo Ma Thần, gã quyết không thể lùi bước trước mặt các tộc nhân.

"Nhân loại hèn hạ, hôm nay, các người đều phải chết!" Âu Tắc lạnh giọng nghiêng răng nói. Khi nói xong đôi vuốt chắp sau lưng nhẹ dao động, cả tòa Báo Ma cung bắt đầu tỏa ra tầng linh lực hắc ám kỳ lạ.

Sân sau Báo Ma cung, một cột sáng màu đỏ bỗng nhiên phóng lên cao, cột trụ thô to dần hiện thực thể.

Trên Trụ Ma Thần to lớn này có vô số phù điêu đầu báo, lửa đỏ kịch liệt bốc cháy.

Đối phó ma thần trước mắt, dĩ nhiên Long Hạo Thần sẽ không giống như năm đó giải quyết Động Sát Ma Thần Khắc La Tắc Nhĩ, đem gã vào Tháp Vĩnh Hằng rồi mới giết. Lần trước truyền tống là vì kỹ năng bảm sinh của Động Sát ma Thần và truyền tống của Giai Diệu Vĩnh Hằng giao nhau sinh ra biến dị. Nếu thật muốn đưa đi một ma thần thực lực mạnh mẽ là không thể nào, chẳng lẽ đối phương sẽ không giãy dụa à?

Nhưng Long Hạo Thần chưa bao giờ giống hiện nay, đối mặt một ma thần còn có tin tưởng tuyệt đối chiến thắng. Bởi vì hắn không phải chiến đấu đơn độc, bên cạnh còn có rất nhiều đồng bạn cường đại. Tư Mã Tiên bộc phát mạnh mẽ cho hắn biết, hai năm nay, mỗi người bạn của hắn đều có bước tiến dài. Họ là một thể, từng người đều có thực lực đối đầu với ma thần.

Sau khi chiến đấu với Long Kỳ Ma Thần A Tư Mạc Đức, Long Hạo Thần mơ hồ cảm thấy nếu lúc đó kẻ địch của họ chỉ một mình A Tư Mạc Đức, vậy thêm vào đồng bạn tập trung hết sức mạnh, chưa chắc không thể đấu một phen với A Tư Mạc Đức. Nhưng bởi vì e ngại Ma Thần Hóa và lĩnh vực của A Tư Mạc Đức, Long Hạo Thần không làm như thế. Hắn không muốn đi vào vết xe đổ của Dương Văn Chiêu, Đoạn Ưc.

Nhưng lúc này họ đối mặt là trong bảy mươi hai Trụ Ma Thần xếp thứ năm mươi bảy, Báo Ma Thần Âu Tắc. Hắn đã quyết định, hôm nay, tại đây, lần nữa kết thúc sinh mệnh một ma thần.

"Chúng ta là Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi. Ta là đoàn trưởng, Long Hạo Thần. Nói cho người tên của chúng ta, người có thể chết nhắm mắt. Anh Nhi, ra tay!" Long Hạo Thần cao giọng nói. Hắn nói cho các Báo Ma có mặt nghe. Dù sao lần này họ đến chính là để lộ tung tích của mình.

Trần Anh Nhi nghe Long Hạo Thần ra lệnh, lập tức xếp bằng trên lưng Hạo Nguyệt, bắt đầu ngâm xướng chú ngữ. Đương nhiên cô biết đoàn trưởng có ý gì. Họ phải dốc sức đối phó với Báo Ma Thần Âu Tắc, nhiệm vụ của cô là cản ma thú khác có thể sẽ ảnh hưởng đám Long Hạo Thần chiến đấu.

Lâm Hâm cũng bắt đầu ngâm xướng chú ngữ, ánh mắt y nhìn chăm chăm Báo Ma Thần Âu Tắc. Hạo Nguyệt ngược lại yên tĩnh, sáu cái đầu lạnh lùng quan sát xung quanh. Bị Tiểu Lam, Tiểu Tử bắt tay đánh một kích, tinh nhuệ Báo Ma tộc mười phần đã chết mất bảy, số còn lại cũng không lành lặn, lúc này co đầu rụt cổ. Nhưng bên ngoài Báo Ma cung thì ồn ào, hiển nhiên có nhiều Báo Ma chạy tới. Chẳng qua thực lực chúng chắc chắn không thể so với tinh nhuệ Báo Ma tộc.

"Grao!!!!"

Báo Ma Thần Âu Tắc ngửa đầu phát ra tiếng gầm, ngọn lửa đỏ trên người tựa như núi lửa bùng phát. Trong cột sáng đỏ thô to, cơ bắp toàn thân Âu Tắc nở ra, chớp mắt đã cao hơn ba mét. Đôi vuốt sắc nhọn mọc dài hơn một mét.

Hai chân gã đặc biệt thô to, sau lưng đôi cánh đỏ đã thu lại biến thành cánh nhỏ hơn. Đôi mắt đỏ hồng toát ra tia sáng tràn ngập độc ác.

Mặt Long Hạo Thần lộ nụ cười nhạt, một bóng vàng tách ra khỏi lưng hắn. Tiếp đó là luồng sáng trắng tràn ngập hơi thở thần thánh bay lên, rơi vào người Báo Ma Thần Âu Tắc.

Âu Tắc mới hoàn thành Ma Thần Hóa bỗng nhiên khựng lại. Tuy gã không cảm thấy luồng sáng trắng đem lại thương tổn gì, nhưng khi gã

phát hiện không thể cản ánh sáng trắng đỏ rơi vào người, nghiêng đầu nhìn đằng trước thì phát hiện, hình như trong mắt mình chỉ còn lại mỗi một Long Hạo Thần.

Không cần nghi ngờ, ánh sáng trắng đỏ chính là Thánh Dẫn Linh Lô. Bóng vàng kia đúng là Nhã Đình.

Báo Ma Thần Âu Tắc chính là lãnh đạo của Báo Ma tộc, năng lực của gã không thoát khỏi phạm trù Báo Ma tộc, ít nhất là bản tăng cường Báo Ma bình thường. Hơn nữa từ lúc này xem gã nhanh như tia chớp đánh lén Tư Mã Tiên thì có thể thấy ra, tốc độ là ưu điểm lớn nhất của gã. Sau khi Ma Thần Hóa, đôi cánh biến nhỏ lại, đây có ý nghĩa gì? Ý nghĩa đôi cánh biến thành cánh chim tăng tốc độ bùng phát. Chính là nói, sau khi Ma Thần Hóa, về mặt tốc độ thì Âu Tắc sẽ tăng một bước tiến lớn.

Long Hạo Thần có kinh nghiệm chiến đấu dồi dào cỡ nào, liếc mắt liền thấy ra điểm khó đối phó nhất của Âu Tắc. Nếu để gã hoàn toàn thi triển ra tốc độ, trận hình bên ta nhất định sẽ bị phá tan, không thể tốt như bây giờ. Đến lúc đó, cả chiến trường sẽ là võ đài của Báo Ma Thần.

Nhưng Long Hạo Thần lại có cách của mình. Thánh Dẫn Linh Lô có thể nói là khắc tinh của ma tộc loại hình nhanh nhẹn. Tốc độ người mau nhưng mục tiêu chỉ có mình ta, người chỉ có thể công kích ta. Vậy thì tốc độ của người chỉ hướng về ta mà thôi. Chỉ cần ta không bị người giết thì người không thể đối phó người khác.

Tuy Long Hạo Thần đem tất cả áp lực đặt lên người mình, nhưng cùng lúc đó, hẳn suy yếu ưu thế lớn nhất của Báo Ma Thần Âu Tắc.

Tay trái cất đi Lam Vũ, Quang Phù Dung, sau lưng lại lóe ánh sáng vàng. Hơi thở quang minh trên người Long Hạo Thần bỗng chốc bùng phát. Lần này Nhã Đình dung nhập vào người hẳn, khiến linh lực càng thêm tinh thuần, tăng cực nhanh.

Nhật Nguyệt Thần Oa tấm thuẫn chắn trước mặt, Long Hạo Thần không để ý tiêu hao rút linh lực vào trong tấm thuẫn cấp thần khí. Hẳn

không muốn so đấu tốc độ với Báo Ma Thần Âu Tắc. Đối mặt một ma thần cấp chín đặc biệt am hiểm tốc độ, so đấu về ưu thế của đối phương là đồ ngu. Hơn nữa hắc không cần làm như vậy. Hắc phải làm là phòng thủ vững vàng không cho đối phương có một chút cơ hội, vậy là đủ rồi. Chuyện còn lại thì giao cho đồng bạn hắc.

Trúng Thánh Dẫn Linh Lô sinh ra khủng hoảng khiến Báo Ma Thần thoáng chốc bùng phát ánh sáng đỏ, tựa như thuần di, chớp mắt tới trước mặt Long Hạo Thần. Đôi vuốt to lớn mang theo tiếng rít xé rách không gian chém hướng Long Hạo Thần.

Mọi người ở sau lưng hắc trông thấy chân phải Long Hạo Thần lùi nửa bước, cả người làm động tác cung bước. Ngay sau đó, Nhật Nguyệt Thần Oa tấm thuẫn trong tay hắc tỏa ánh vàng bảy sắc mỹ lệ. Ánh sáng vàng này chớp mắt khuếch tán thành tấm chắn.

Trong tiếng ma sát sắt thép chói tai, Long Hạo Thần không lùi một bước, trên người tỏa ánh sáng vàng chói lòa, Quang Báo Thủ.

Mắt thấy đoàn trường bày ra tư thế như vậy, sao các bạn không hiểu Long Hạo Thần định làm cái gì? Không chút chần chờ, họ xông lên tấn công Báo Ma Thần.

Kịch liệt va chạm, Long Hạo Thần chỉ thấy đôi tay tê rần, lòng thầm giật mình. Báo Ma Thần cấp chín này sau khi hoàn thành Ma Thần Hóa thì lực công kích mạnh mẽ gần bằng Long Kỳ Ma Thần A Tư Mạc Đức. Do đó có thể thấy Trụ Ma Thần hỗ trợ gã lớn cỡ nào. Năm đó Long Hạo Thần ở trong Tháp Vĩnh Hằng đơn độc đánh chết Động Sát Ma Thần Khắc La Tắc Nhĩ tuyệt đối là may mắn. Nếu Khắc La Tắc Nhĩ có Trụ Ma Thần ở bên, vậy người chết chắc chắn là Long Hạo Thần.

Uy lực một kích không thể đánh lui Long Hạo Thần khiến Báo Ma Thần Âu Tắc cũng thầm giật mình. Là ma thần, đương nhiên gã cảm nhận được tu vi thật sự của Long Hạo Thần ở cấp bậc nào. Tuy toàn thân Long Hạo Thần trang bị cực kỳ mạnh mẽ, nhưng hắc chẳng qua là kỳ sĩ cấp tám. Gã tự tin thực thực của đối phương không thể xóa bỏ chên

lệch tu vi hai bên. Huống chi lần này gã tiến vào trạng thái Ma Thần Hóa, dù là nội linh lực hay ngoại linh lực đều tăng vọt. Coi như đối mặt ma thần xếp hạng năm mươi hàng đầu, nếu chúng không thi triển Ma Thần Hóa thì sẽ không là đối thủ của mình. Đặc biệt là Âu Tắc am hiểu công kích!

Công kích của gã rất mạnh, nhưng gã đối mặt là Nhật Nguyệt Thần Oa tẩm thuần do Tinh Quang Thần Thú biến thành, hơn nữa còn là Nhật Nguyệt Thần Oa tẩm thuần bị Long Hạo Thần thúc đẩy phát ra uy lực thần khí.

Khi Long Hạo Thần đối mặt Long Kỳ Ma Thần A Tư Mạc Đức, hắn không sử dụng Nhật Nguyệt Thần Oa tẩm thuần. Không phải vì tẩm thuần này không chặn được công kích của A Tư Mạc Đức, mà vì Nhật Nguyệt Thần Oa tẩm thuần cấp thần khí tiêu hao linh lực quá lớn. Hắn không thể kéo dài bao lâu, bất lợi cho đánh lâu dài. Lúc đó hắn thậm chí không thể nhờ Nhã Đình giúp mình tăng linh lực. Hắn phải lưu trữ lực lượng Nhã Đình tăng phúc cho Quang Minh Nữ Thần Vĩnh Thán.

Nhưng bây giờ tình hình khác hắn. Long Hạo Thần không phải một mình chiến đấu, bên cạnh hắn còn có nhiều đồng bạn như vậy. Hắn phải làm là cố gắng chặn công kích của Báo Ma Thần, hơn nữa hấp dẫn tất cả đòn tấn công về phía mình. Vậy nên không có lựa chọn nào tốt hơn Nhật Nguyệt Thần Oa tẩm thuần.

Tẩm thuần cấp thần khí thêm vào Thần Ngự Thuần, đối với ma thần cỡ như Báo Ma Thần Âu Tắc thì trước khi Long Hạo Thần tiêu hao hết linh lực, gã chắc chắn chống đỡ không nổi.

Âu Tắc một kích không thành công nhưng vẫn hiện ra lực lượng khủng khiếp. Bị Thánh Dẫn Linh Lô ảnh hưởng, gã không thể công kích người khác nhưng không ảnh hưởng gã cảm nhận uy hiếp lớn từ thành viên Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi.

Thân hình chợt lóe, gã như tia chớp né sang bên, móng vuốt sắc bén chụp xuống người Long Hạo Thần tất cả phương hướng. Gã biết, chỉ có

trước tiên giết kỵ sĩ này mới có thể đối phó kẻ khác.

Nhưng lúc Báo Ma Thần hành động thì thành viên Quang Chi Thần Hi cũng tấn công.

Hai luồng sáng đỏ cùng rơi vào người Âu Tắc. Dù tốc độ gã nhanh hơn, khi phát động công kích thì khoảnh khắc thân thể sẽ tạm dừng, giây phút đó đủ cho mọi người truy đuổi. Hai luồng sáng đỏ chính là Tỏa Định mà Trương Phóng Phóng và Hàn Vũ phóng ra.

Khi Tỏa Định Báo Ma Thần, Hàn Vũ mở ra Quang Chi Thủ Hộ Linh Lô, cùng lúc đó, tay phải cầm Xích Huyết Chi Cuồng Phóng gần như điên cuồng chém hướng Âu Tắc.

Không cần nghi ngờ, Quang Chi Thủ Hộ Linh Lô chủ yếu là mở ra vì Long Hạo Thần, giúp hắn trong thời gian ngắn tụ tập càng nhiều linh lực để phòng ngự. Còn về Xích Huyết Chi Cuồng Phóng có thể tổn thương ma thần hay không thì y không quan tâm.

Trương Phóng Phóng tấn công rất thận trọng. Nhờ Tỏa Định kéo theo, y dốc hết linh lực ngưng tụ bề mặt tấm thuẫn, Thuần Kích.

Quang nguyên tố nồng đậm chớp mắt tăng lên đến cực độ, từ mé bên chém hướng thân thể Báo Ma Thần.

Tốc độ của Âu Tắc thật sự quá nhanh, dù bị hai kỵ sĩ Tỏa Định nhưng công kích của Trương Phóng Phóng, Hàn Vũ vẫn bị linh lực mạnh mẽ của gã làm chệch đi. Hai Thủ Hộ kỵ sĩ cấp bảy tấn công, tối đa chỉ ảnh hưởng tốc độ của gã một chút mà thôi.

Nhưng ngay sau đó, mùi máu nồng nặc bao trùm thân thể y. Thực lực này Âu Tắc không để vào mắt, nhưng mùi máu đó tràn ngập khí thể tàn sát khủng bố khiến gã đánh rùng mình, tốc độ công kích lại giảm một phần.

Vũ khí cấp truyền kỳ Huyết Tinh Phong Bạo mang theo uy lực khủng khiếp Huyết Tinh Cát Liệt, Huyết Tinh Cuồng Vũ quét tới. Âu Tắc không thể né tránh loại công kích bao phủ này.

"Grao!!!" Âu Tắc nổi giận gầm một tiếng.

Ngọn lửa đỏ lnh liệt khủng bố bùng bùng phát từ người gã, hóa thành vô số đầu báo tràn ra xung quanh, công kích toàn phương hướng.

Gã đã nghĩ kỹ, tuy mình bị Long Hạo Thần hạn chế nhưng thi triển công kích phạm vi lớn thì chắc không thành vấn đề. Trừ kỹ sĩ trước mắt ra, nhân loại khác sao chặn được mình dốc sức một kích sau khi Ma Thần Hóa?

Nhưng gã đã quá xem thường Thánh Dẫn Linh Lô sau khi tiến hóa. Thánh Dẫn Linh Lô từ ban đầu Long Tinh Vũ đưa cho Long Hạo Thần, lần lượt qua mấy lần tiến hóa, cùng Nhã Đình dung hợp thành hợp thành linh lô, lại hấp thu tinh thể Động Sát Ma Thần để lại, bản thân sớm đã ra khỏi phạm trù Thánh Dẫn Linh Lô.

Khi vô số đầu báo lửa đen xuất hiện, chẳng ngờ không đánh hướng xung quanh mà bị lực hút kỳ lạ kéo tới chỗ Long Hạo Thần.

Lúc này Long Hạo Thần đã sớm đắm trong Thuần Tường lấp lánh ánh vàng bảy sắc. Có Quang Chi Thủ Hộ Linh Lô tăng phúc, thời gian Long Hạo Thần giữ Nhật Nguyệt Thần Oa tắm thuần tăng mảng lớn. Huống chi hẳn còn có linh lực từ Nhã Đình, Kim Tinh Cơ Tòa chiến giáp kéo dài.

Tiếng chấn diếc tai không ngừng vang lên từ Thuần Tường, nhưng không thể dao động Nhật Nguyệt Thần Oa tắm thuần một li. Âu Tắc phạm sai lầm khiến gã hứng chịu công kích từ đối thủ.

Đầu tiên rơi trên người gã là Huyết Tinh Phong Bạo của Vương Nguyên Nguyên. Huyết Tinh Cát Liệt, Huyết Tinh Cuồng Vũ chớp mắt

hợp làm một, hóa thành Thứ Nguyên Phong Bạo chém vào cơ bắp căng phồng của gã.

Giọt máu chói mắt bắn ra từ giữa hư không. Âu Tắc cuồn rống một tiếng, dù đã Ma Thần Hóa, tăng mảng lớn độ dẻo dai củng cố thân thể gã, nhưng dù sao gã không phải ma thần hiểu về phòng ngự! Huyết Tinh Phong Bạo lại là trang bị cấp truyền kỳ có lực công kích cực kỳ mạnh mẽ. Bỗng chốc trên lưng gã để lại một vết máu.

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 241

Lực Lượng Quang Chi Thần Hi!

Huyết Tinh Phong Bạo cắt vệt máu từ xương vai phải Báo Ma Thần kéo dài tới hông, tuy cắt không sâu nhưng thật sự tổn thương thân thể gã. Hơn nữa khi Huyết Tinh Phong Bạo nhiễm máu ma thần thì đột nhiên biến dị.

Vốn ánh sáng đỏ như máu đột nhiên lấp lánh ánh sáng da cam. Vũ khí giết chóc khủng bố không ngờ tiến hóa ngay vào lúc này. Huyết Tinh Phong Bạo lực cắt càng mạnh mẽ xẹt qua khiến sau lưng Âu Tắc nhầy nhựa thịt. Sát khí mãnh liệt xâm nhập lại ảnh hưởng một phần tốc độ của gã.

Vương Nguyên Nguyên cũng là vẻ mặt vui mừng và sợ hãi. Âu Tắc đã bị cưỡng ép chuyển vị trí, gần như điên cuồng công kích Thuần Tường của Long Hạo Thần. Cô kiếm không được liếc Huyết Tinh Phong Bạo của mình, rung động phát hiện mặt trên một chút sắc da cam đang nhanh chóng lan tràn lưỡi răng cưa, khí thể tàn sát không gì sánh kịp bùng phát.

Đúng vậy, Huyết Tinh Phong Bạo tiến hóa. Đây vốn là lưỡi kiếm giết chóc, trong chiến đấu nó trải qua vô số chiến lửa và máu tẩy rửa, nhuộm quá nhiều, quá nhiều máu tươi. Cho nên bản thân Huyết Tinh Phong Bạo đã sớm biến thành đỏ như máu. Hôm nay nó nhiễm máu ma thần ở trạng thái Ma Thần Hóa, trở thành cộng rơm cuối cùng đè lưng lạc đà. Khí thể giết chóc thăng hoa đến cảnh giới càng thêm khủng khiếp.

Báo Ma Thần Âu Tắc thì khó khăn lắm mới từ mé bên tránh khỏi công kích của Vương Nguyên Nguyên tiếp tục tấn công Long Hạo Thần. Nhưng hai tấm thuẫn dày nặng nhân lúc gã tạm ngừng cùng đánh về phía gã, chính là Hàn Vũ và Trương Phóng Phóng.

Nhưng dù sao Báo Ma Thần là cường giả cấp chín, tuy bị hai người đánh trung nhưng bị đẩy lùi lại là Hàn Vũ, Trương Phóng Phóng.

Hàn Vũ còn đỡ, trên người y có sinh mệnh cùng chung Linh Hồn Xiềng Xích. Tuy thân thể bị đẩy lùi nhưng cả người y tỏa ánh sáng vàng chói mắt, thêm vào Quang Chi Thủ Hộ Linh Lô hồi phục, chỉ bị thương nhẹ.

Trương Phóng Phóng thì bị đẩy ra hơi xa, nhưng tu vi y dày hơn Hàn Vũ mấy phần, cố gắng cuộn người lại, tuy phun ra búng máu nhưng bị thương không nặng.

Họ ngăn chặn vì tranh thủ thời gian cho một người. Quả cầu sắt to lớn đánh tới, hàng ngàn tia chớp tím bao phủ lấy Âu Tắc.

Âu Tắc hét to, ngọn lửa đỏ càng dâng lên kịch liệt, thật sự tiêu trừ hết tia chớp tím, nhưng có một điều gã không thể triệt tiêu, chính là một trong các đặc tính của tia chớp, hấp thu.

Tia chớp tím bị tiêu trừ nhưng cùng lúc chúng lôi kéo một đoàn sáng vàng to lớn đuổi theo người Âu Tắc.

Âu Tắc cảm thấy cực kỳ nguy hiểm, nâng lên tay phải, cứng rắn chặn quả cầu sắt.

Cánh tay thô to tiếp xúc với quả cầu sắt, ngay sau đó, gã cảm nhận được lực nổ khủng bố phát ra từ trong quả cầu sắt.

Mấy thành viên Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi đều thấy rõ, thân thể Âu Tắc trong khoảnh khắc hoàn toàn biến thành màu thủy tinh tím. Lúc trước gã cực kỳ nhanh nhẹn, giờ cả người đông lại giữa trời. Quả

cầu sắt ấn trên người gã cũng biến thành màu tím, tiếng ù ù trầm đục bật phát từ người Âu Tắc.

Không cần nghi ngờ, quả cầu sắt này chính là Quang Chi Đại Lực Hoàn của Tư Mã Tiên.

Dù đây là lần đầu tiên đồng bạn thấy uy lực khủng bố như thế của Quang Chi Đại Lực Hoàn, nhưng họ phối hợp với nhau bao nhiêu năm, sao bỏ qua cơ hội như vậy được?

Hàn Vũ và Trương Phóng Phóng bị đánh bay nhưng còn có người khác! Vương Nguyên Nguyên trước tiên vung Huyết Tinh Phong Bạo vừa mới tiến hóa xông lên trước. Cùng lúc đó, một luồng sáng xám trong suốt chợt lóe sau lưng Báo Ma Thần, Thái Nhi ấn núp một bên rút cuộc ra tay.

Bây giờ Thái Nhi đã lĩnh ngộ sâu sắc chân lý thích khách. Đối mặt cường địch, không ra tay thì thôi, một khi ra tay thì trời sụp đất nứt.

Nàng núp trong bóng tối, trừ tìm cơ hội ra cũng là đang súc thế. Súc thế của thích khách không rõ ràng như kỵ sĩ, nhưng sau khi tích góp bộc phát ra càng thêm khủng khiếp.

Vương Nguyên Nguyên cũng không tụt hậu, Huyết Tinh Phong Bạo bỗng thu lại ánh sáng da cam, khí thể giết chóc quanh thân cô cũng ẩn đi. Nếu nhìn kỹ sẽ phát hiện, giờ phút này mặt trên Huyết Tinh Phong Bạo có vàng sáng chuyển động như sóng nước. Khí thể tàn sát hung tợn biến thành thực chất, bị Vương Nguyên Nguyên dùng để tấn công.

Giống như Long Hạo Thần không phải cường giả cấp tám bình thường, đồng bạn hãn cũng không phải cường giả cấp bảy bình thường!

Lưỡi Hái Tử Thần của Thái Nhi dẫn đầu cắt vào tia chớp tím. Tia chớp tím không nhận người thân, nhưng Lưỡi Hái Tử Thần của Thái Nhi tựa như tuyệt duyên, không bị tia chớp nhiễm lấy.

Tử Thần Thất Tuyệt, tuyệt thứ nhất, Tử Chi Thương.

Vầng trăng mờ xẹt qua, tựa như không có chuyện gì xảy ra, Thái Nhi lướt sang bên. Đợt thứ hai đánh trúng Báo Ma Thần Âu Tắc không phải Vương Nguyên Nguyên mà là ánh lửa ám lam kỳ lạ. Ngọn lửa hóa thành đường chỉ, chớp mắt đâm vào thân hình màu tím, gần như đâm vào cùng lúc với Tử Chi Thương, chỉ khác biệt chút xíu, chẳng qua vị trí khác nhau.

Tiếp đến là Huyết Tinh Phong Bạo của Vương Nguyên Nguyên cùng với lưỡi dao ánh sáng vàng phủ lên sắc da cam.

Tình hình như vậy sao thiếu Long Hạo Thần được? Hắn không chỉ biết phòng ngự thôi.

*Phập phập! *

Ánh sáng tím bộc phát, trong tiếng gầm kịch liệt, Vương Nguyên Nguyên chỉ thấy từ Huyết Tinh Phong Bạo truyền đến lực nổ mạnh mẽ, chớp mắt bắn cô bay ngược ra sau, thân thể tê liệt hơi khó khống chế. Thân thể mềm mại lượn lờ tia điện tím, không ngờ bị dư uy của tia chớp tím ảnh hưởng.

May mắn Trương Phóng Phóng từ phía sau chạy tới, tóm lấy thân thể cô.

"A!!!!" Báo Ma Thần Âu Tắc phát ra tiếng rống giận ngập trời, lúc này bộ lông đỏ bóng loáng đã biến thành đen thui. Miệng vết thương khủng bố chằng chịt khắp người. Trí mạng nhất vẫn là một kích Lưỡi Hái Tử Thần, gần như chém đứt nguyên phần lưng, cổ cũng bị chém một nửa. Trước ngực gã có một lỗ hồng nhỏ cháy đen, trong động cũng bị thiêu trụi đen thui.

Tư Mã Tiên thụt lùi ra sau vài bước, ngồi phịch xuống đất. Dù là gã hay Quang Chi Đại Lực Hoàn trong tay lúc này đã hoàn toàn mất đi ánh sáng. May mắn Quang Chi Thủ Hộ Linh Lô của Hàn Vũ còn chưa kết

thúc, nhanh chóng xông tới cạnh gã, đỡ lấy gã, dùng Quang Chi Thủ Hộ Linh Lô giúp gã hồi phục.

Lúc này hiện ra hiệu quả của Linh Hồn Xiềng Xích. Tuy mọi người nhiều ít bị lực phản chấn ảnh hưởng nhưng cùng nhau chịu đựng tổn thương.

*Đùng! *

Âu Tắc quỳ một gối xuống đất, trên người không chảy máu nhưng thân thể khổng lồ liên tục run rẩy, đang nhanh chóng thu nhỏ lại. Bị trọng thương, gã không thể giữ trạng thái Ma Thần Hóa.

Đừng nói là gã, coi như là thành viên Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi cũng không ngờ hợp tác đánh ra một chiêu đều trúng Báo Ma Thần Âu Tắc.

Long Hạo Thần kiểm tâm sáng tỏ phát động kiếm ý Quang Minh Nữ Thần Vịnh Thán, Tử Thần Thất Tuyệt Tử Chi Thương của Thái Nhi, Huyết Tinh Phong Bạo thực chất sát khí của Vương Nguyên Nguyên, Hỏa Thần của Lâm Hâm thêm vào Địa Ngục Hỏa Châm. Khoảnh khắc ngăn ngui Quang Chi Đại Lực Hoàn của Tư Mã Tiên hạn chế Âu Tắc, công kích cường đại của bốn người bùng phát ra lực sát thương cường đại. Vũ khí của họ trừ Lâm Hâm đều là cấp sử thi! Coi như y cũng có Lam Hỏa Phượng Hoàng Linh Lô tăng phúc.

Trần Anh Nhi đã sớm hoàn thành ma pháp, rất nhiều ma thú phối hợp ma pháp mạnh mẽ của Hạo Nguyệt sáu đầu ức chế Báo Ma ngoài đại sảnh, không để chúng xông tới giúp ma thần của chúng. Lúc này không ai cứu được Báo Ma Thần, chỉ mình gã chịu đựng tất cả.

Nhưng vào lúc này, khí thế hoang dã kinh khủng bỗng phát ra từ người Báo Ma Thần Âu Tắc, chớp mắt tăng vọt. Quanh người gã thậm chí dâng lên lốc xoáy lửa đỏ điên cuồng khuếch tán xung quanh.

"Cẩn thận, là Thiên Ma Giải Thể!" Long Hạo Thần hét lớn một tiếng, lập tức nâng Nhật Nguyệt Thần Oa tấm thuẫn xông tới.

Hắn là đoàn trưởng, bây giờ là trách nhiệm của hắn. Không chút chần chờ lại thi triển Thánh Dẫn Linh Lô, tăng cường hiệu quả Khiên Dẫn.

Khi ngọn lửa đỏ bốc lên, Long Hạo Thần biết đã không thể ngăn cản Âu Tắc thi triển Thiên Ma Giải Thể.

Báo Ma Thần dù sao khác với Xà Ma Thần An Độ Ma Li năm đó. Xà Ma Thần An Độ Ma Li chỉ có tu vi đỉnh cấp tám, chưa tới cấp chín. Hiện tại Báo Ma Thần là cường giả cấp chín chân chính. Có thể thấy khoảnh khắc gã thi triển Thiên Ma Giải Thể, một luồng sáng đỏ từ đằng sau phóng tới, xuyên qua đại sảnh rót vào người gã. Đó là tăng phúc đến từ Trụ Ma Thần. Trụ Ma Thần của ma thần cấp chín, so với mười hai ma thần thứ hạng xếp chót thì cách biệt một trời một vực.

Cho nên nói năm đó Long Hạo Thần chiến thắng được Động Sát Ma Thần Khắc La Tắc Nhĩ, đa phần là vì bên người Khắc La Tắc Nhĩ không có Trụ Ma Thần. Ma thần càng mạnh thì hiệu quả Trụ Ma Thần tăng phúc càng cường đại.

Lúc này biểu tình Long Hạo Thần cực kỳ ngưng trọng, mới rồi họ bắt tay nhau tấn công đã là phát huy siêu bình thường, nhưng vẫn không thể triệt để giết chết Âu Tắc lực phòng ngự không bao nhiêu. Bảy mươi hai Trụ Ma Thần của ma tộc đích thực cường đại. Nếu tại đây có hai ma thần, vậy hôm nay kẻ thất bại chính là họ. Dù hiện tại, muốn ngăn cản phản phê khủng khiếp từ Báo Ma Thần Âu Tắc sắp chết cũng không dễ dàng. Ít nhất khó mà lành lặn thoát ra. Thế nên Long Hạo Thần mới không quan tâm gì hết xông tới, hắn phải tranh thủ thời gian cho đồng bạn rời khỏi chiến trường. Thiên Ma Giải Thể dù mạnh thì đó là năng lực cuối cùng ma thần đốt cháy sức sống, lấy tình trạng thân thể hiện tại của Âu Tắc, sau khi thi triển Thiên Ma Giải Thể chắc chắn chết ngay.

Từ lần đầu tiên chiến đấu với ma thần đến nay, Long Hạo Thần và đồng bạn chưa từng đối đầu với ma thần đã Thiên Ma Giải Thể. Thế nên

họ không biết Thiên Ma Giải Thể rốt cuộc tăng phúc tới mức nào. Nhưng nếu là tuyệt chiêu cuối cùng của ma thần, phản kháng sắp chết sẽ không dễ đối phó. Hơn nữa Long Hạo Thần có thể đoán được suy nghĩ của Âu Tắc, trừ việc nương Thiên Ma Giải Thể tổn thương nặng bên ta, mục đích khác là bảo đảm Vương Miện Ma Thần có thể chạy đi, không để thần vị đứt truyền thừa.

Long Hạo Thần có chút hối hận. Hắn biết mình có sai sót, một là nhận biết về đồng bạn không đủ, hai là quá mức tự tin, không bày ra đường lui hoàn hảo. Nếu có thể trước khi chiến đấu hoạch định sẵn đường lui, nếu lúc này họ tập trung một chỗ, vậy có thể phát động Giai Diệu Vĩnh Hằng để truyền tống. Đợi khi uy lực của Thiên Ma Giải Thể kết thúc rồi mới truyền tống trở về, căn bản sẽ không chịu đựng tuyệt chiêu cuối cùng của Báo Ma Thần Âu Tắc. Còn về việc Vương Miện Ma Thần trốn thoát thì cứ để nó trốn đi. Có Hạo Nguyệt ở, công kích Trụ Ma Thần thì Vương Miện Ma Thần chạy có tác dụng gì?

Nhưng bây giờ hối hận đã muộn, đồng bạn vị trí khác nhau, đặc biệt là hãn cách Trần Anh Nhi và Lâm Hâm khá xa, không thể nào một lần truyền tống hết mọi người. Bởi vậy dù thế nào hắn cũng phải dùng sức chính mình chặn chiêu cuối cùng của Âu Tắc.

"Grao!" Âu Tắc trọng thương ngựa đầu rồng, lốc xoáy đỏ quanh người gã đang lấy tốc độ kinh người thu lại. Vốn Âu Tắc hình người đã biến thành một ma báo to lớn dài hơn năm mét, toàn thân màu đỏ, khí thế mạnh mẽ, thậm chí so với lúc này gã Ma Thần Hóa càng khủng bố.

Long Hạo Thần nắm Nhật Nguyệt Thần Oa tẩm thuẩn cấp thần khí, lúc trước đã tiêu hao nhiều linh lực, đối mặt Báo Ma Thần như vậy hắn có thể đối phó không? Hắn mơ hồ hiểu Thiên Ma Giải Thể của ma tộc là gì. Từ bỏ lý tính, kích phát căn nguyên ma tính, phóng ra lực lượng căn nguyên thiêu đốt lần cuối, một kích kia không dễ chặn!

Ngay lúc Long Hạo Thần sẵn sàng đón quân định, chuẩn bị đỡ chiêu cuối cùng của Báo Ma Thần Thiên Ma Giải Thể thì đột nhiên sau lưng

hắn vang lên tiếng rống rung trời. Ngay sau đó, cơ thể Long Hạo Thần bao trùm một tầng ánh tím đậm, Kim Tinh Cơ Tòa chiến giáp bỗng chốc nhiễm sắc tím vàng.

Vàng sáng tím đến từ đằng sau không chỉ bao phủ người Long Hạo Thần, cũng phủ lên thân thể khổng lồ của Báo Ma Thần Âu Tắc.

Bỗng chốc xuất hiện hình ảnh kỳ quái. Âu Tắc thiêu đốt lửa đỏ Ma Báo Thể chớp mắt cứng còng, có thể thấy lửa đỏ trên người gã như bị dội bồn nước đá, nhanh chóng tắt ngấm.

Biến đổi đột ngột thật quá kỳ lạ, Long Hạo Thần trơ mắt nhìn Ma Báo Thể vô cùng mạnh mẽ khoảnh khắc tan tác, cuối cùng hóa thành luồng khói đen biến mất. Vương Miện Ma Thần màu đỏ sậm kinh hoàng muốn lao ra vòng vây, nhưng bị vàng sáng chụp lấy, bỗng chốc mất đi sức sống, rơi xuống đất phát ra tiếng keng keng giòn vang.

Mấy thành viên Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi trợn mắt nhìn, ảo thuật này là biến như thế nào vậy? Chỉ chốc lát, Báo Ma Thần trước đó còn hùng mạnh bỗng bị giải quyết. Ánh mắt họ không hện mà cùng hướng về kẻ đã phóng ra vàng sáng tím.

Hạo Nguyệt giờ cao sáu cái đầu, sáu đôi mắt hoàn toàn biến thành tím cao ngạo tựa như nhìn xuống chúng sinh. Tiểu Hỏa mở miệng hút, Vương Miện Ma Thần bay hướng nó, bị nuốt vào bụng.

Vương Nguyên Nguyên lăm bầm.

"Hiện giờ tôi đã rõ tại sao Ma Thần Hoàng muốn phát động thánh chiến vì đại ca. Hạo Nguyệt quả đúng là khắc tinh của ma tộc! Ngay cả Thiên Ma Giải Thể đều bị nó phá hủy!"

Long Hạo Thần cũng chấn kinh, đương nhiên hắn biết Hạo Nguyệt có lực khắc chế ma tộc rất mạnh, nhưng không ngờ cường đại tới mức này. Nhưng làm đoàn trưởng, đương nhiên hắn không thể ngây người tại đây.

"Tất cả leo lên lưng Hạo Nguyệt đi."

Tuy họ mạnh nhưng dù sao chỉ có bốn người, bên ngoài còn có hơn vạn tên Báo Ma tộc, đủ dìm chết họ. Đương nhiên với điều kiện là họ chịu ở lại đánh.

Long Hạo Thần vừa nói đã chạy tới bên cạnh Tư Mã Tiên, tóm lấy giáp của gã nâng lên, vỗ bốn cánh lóe người trở lại trên lưng Hạo Nguyệt.

Mấy người khác cũng lần lượt trở về. Lúc này quanh người Hạo Nguyệt hiện ra hình ảnh kỳ lạ. Mười tám Sinh Linh Môn nhanh chóng lấp lóe, mỗi lần chớp nháy là sẽ có mười tám con ma thú lao ra đấu với Báo Ma tộc. Tuy đại sảnh rộng lớn nhưng chiến đấu loại này thì biến thành nhỏ hẹp. Ít nhất không có Báo Ma nào có thể lao ra ngăn cản họ. Đặc biệt là Báo Ma trong đại sảnh mắt thấy Báo Ma Thần Âu Tắc bị giết chết, khí thể thoáng chốc xẹp xuống, bị các ma thú đẩy ra ngoài đại sảnh. Trần Anh Nhi ra lệnh ma thú giữ cửa ra vào. Lúc này trong ngực cô ôm Mạch Đâu. Mạch Đâu mới chính là chỗ dựa cuối cùng của cô.

"Hạo Nguyệt, chúng ta kiểm Trục Ma Thần!" Khi đồng bạn cuối cùng leo lên lưng Hạo Nguyệt, Long Hạo Thần lập tức hét lớn ra lệnh Hạo Nguyệt.

Trong mắt Hạo Nguyệt sáu đầu lộ rõ hưng phấn, mạnh mẽ xông lên. Tiểu Quang, Tiểu Hỏa, Tiểu Thanh, Tiểu Lam, Tiểu Tử, Tiểu Hoàng phát ra ma pháp cùng đánh hướng trước mặt, cứng rắn phá ra con đường trong đại sảnh, mang theo đám Long Hạo Thần chạy tới sân sau Báo Ma cung.

Trong lãnh địa ma tộc, Long Hạo Thần không còn e ngại điều gì. Họ không chỉ đánh giết ma thần, càng phải dao động gốc ma tộc. Giảm bớt một Trục Ma Thần thì căn cơ ma tộc sẽ dao động một phần. Nếu có ngày họ tiêu diệt hết Trục Ma Thần, vậy ma tộc sẽ không tồn tại nữa.

Nghĩ tới đây, mắt các thành viên Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi lộ rõ hưng phấn kịch liệt. Một Báo Ma Thần không tính cái gì nhưng đây

xem như sự bắt đầu tốt đẹp.

Có Hạo Nguyệt ngang nhiên xông lên, họ cứng rắn phá đại sảnh lao ra ngoài. Đám Báo Ma đều là từ lối khác tràn vào đại sảnh, mặt sau không có Báo Ma nào. Dường như Hạo Nguyệt có thể cảm nhận vị trí Trụ Ma Thần, liên tục phá hai tòa kiến trúc chạy tới sân sau.

Ngay lúc này, hai luồng sáng vàng như tia chớp từ hai bên đánh hướng Hạo Nguyệt.

Long Hạo Thần luôn đề cao cảnh giác, không cần dùng mắt nhìn cũng có thể đoán được hai kẻ địch này là gì. Trong tinh thần dò xét của hắn, có thể chính xác cảm nhận được mức độ linh lực của chúng. Không cần nghi ngờ, hai con này là Hoàng Kim Báo Ma.

Không cần Long Hạo Thần ra tay, hai Thủ Hộ kỵ sĩ sau lưng hắn đã xông ra ngoài. Hàn Vũ nhào hướng Hoàng Kim Báo Ma bên trái, tốc độ của y đương nhiên không thể so với đối phương, nhưng làm kỵ sĩ, y có đồng bạn ma thú của mình! Tuy không thể cười...

Một tầng sáng vụn vụn khuếch tán hình quạt, mạnh đụng vào người Hoàng Kim Báo Ma. Bỗng chốc thân hình Hoàng Kim Báo Ma tạm dừng, thoát nhìn tốc độ chưa giảm nhưng hơi cứng còng.

Xích Huyết Chi Cuồng Phóng trong tay Hàn Vũ chỉ hướng đằng trước, bỗng chốc một luồng sáng vàng từ thanh kiếm phát ra. Quái lạ là sau khi phóng kiếm quang, nó lấy hình quạt bao phủ trùm lấy Hoàng Kim Báo Ma. Có thể thấy rõ, bị vàng sáng vàng bao phủ, hơi thở hắc ám trên người Báo Ma bỗng tối đi.

Đây là? Nguyên Tố Mẫn Diệt quang hoàn! Không ngờ Hàn Vũ áp súc phạm vi quang hoàn bao phủ, tăng cường hiệu quả quang hoàn.

Thiên tài không chỉ có mình Long Hạo Thần, mỗi thành viên Quang Chi Thần Hi đều như thế!

Luồng sáng vắn vẹo mạnh mẽ bắn ra, mạnh đánh vào người Hoàng Kim Báo Ma, chính là Tà Nhân Lĩnh Chủ dốc sức ra tay. Trận chiến hôm nay nó đều không bị Hàn Vũ triệu hoán ra, lúc này mới lộ thần uy.

Hàn Vũ vỗ linh cánh, Xích Huyết Chi Cuồng Phóng đuổi theo chém hướng Hoàng Kim Báo Ma. Lấy tu vi của y thêm vào Tà Nhân Lĩnh Chủ phối hợp, đối phó một Hoàng Kim Báo Ma không thành vấn đề, hướng chi còn chiếm ưu thế trước.

Bên kia, nhào ra là Trương Phóng Phóng. Lúc bay lên toàn thân y đã chói lòa ánh sáng vàng. Trang bị của y thua xa thành viên Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi, nhưng y tham gia chiến đấu nhiều hơn bất cứ ai có mặt tại đây. Có thể trở thành đoàn trưởng một đội Săn Ma Đoàn, còn trưởng thành tới cấp bảy, năng lực của y đâu thua gì ai?

Linh lực và tu vi của y giống như Vương Nguyên Nguyên, đều là cấp bảy bậc năm, chẳng qua số lượng linh lực kém hơn Vương Nguyên Nguyên một chút. Đây là vì lúc thánh chiến y luôn chặn địch cho Vương Nguyên Nguyên. Vương Nguyên Nguyên thỏa thích giết chóc có nhiều cơ hội lĩnh ngộ hơn y, tuyệt không phải vì ngộ tính của Trương Phóng Phóng thua cô.

Từ sau khi gia nhập Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi, bình thường Trương Phóng Phóng hay hỏi Long Hạo Thần một ít vấn đề, được hăn chỉ dẫn, khoảng thời gian gần đây y tăng tu vi khá nhanh.

Y đột nhiên xông ra, một luồng sáng vàng lóe dưới người y. Một con ngựa bay sáu chân xuất hiện chở y.

Trên người ngựa bay sáu chân bỗng phát ra ánh lửa sáng ngời như mặt trời. Trương Phóng Phóng tay phải nắm trọng kiếm chém tới trước, cánh tay phải bỗng biến thành màu vàng sáng trong suốt, chính là Thể Quang Diệu.

Quang minh và lửa ở trên không trung bỗng hòa thành một, hóa thành một trường đao lửa to lớn chém phía Hoàng Kim Báo Ma. Cùng lúc đó,

một tay khác của Trương Phóng Phóng còn có sức thi triển ra Thuần Tường bảo vệ cánh Hạo Nguyệt.

Hoàng Kim Báo Ma là cường giả cấp tám, đối mặt trường đao lửa chém hướng mình thì thân thể nó quý dị vận vẹo, lập tức chuyển hướng, tiếp tục nhào về phía Hạo Nguyệt. Đôi vuốt sắc nhọn đánh vào mặt Thuần Tường mà Trương Phóng Phóng phát ra.

Cấp bảy đối với cấp tám, dưới tình huống không có trang bị ức chế thì gần như là không thể ngăn cản. Lúc này tình huống cũng giống vậy. Thuần Tường tán loạn nhưng rốt cuộc cản được Hoàng Kim Báo Ma.

Đang lúc Hoàng Kim Báo Ma chuẩn bị đánh tiếp thì nó bỗng nhiên cảm thấy toàn thân nóng bức, bản năng xoay người.

Nó trông thấy vô số ánh lửa đỏ vàng từ bốn phương tám hướng quét tới, bao phủ lấy người nó.

Những ánh lửa đỏ vàng này chính là trường đao hỏa diễm biến thành, là kỹ năng y tự sáng chế, Thánh Hỏa Tù Lung!

Ma thú của Trương Phóng Phóng là hỏa thuộc tính, bản thân y cũng có thể phóng ra Quang Minh Hỏa, nhưng cần thời gian ngưng tụ. Y có thể đem lửa của ma thú dung hợp với quang minh của mình, điều này yêu cầu độ phù hợp giữa y và ma thú đạt đến mức kinh người, cũng cần lực khống chế rất mạnh.

Hoàng Kim Báo Ma bị Thánh Hỏa Tù Lung giam cầm phát ra tiếng hét thảm. Tổ hợp Quang nguyên tố và hỏa nguyên tố cường đại sinh ra thiêu cháy và xâm thực cực mạnh với nó.

Trương Phóng Phóng tay phải giơ cao trọng kiếm, một luồng sáng đỏ nhạt từ người y bắn lên cao, nhiên linh! Ngay sau đó, mũi kiếm y bắn ra luồng sáng trắng thánh khiết, mạnh đánh vào người Hoàng Kim Báo Ma bị tạt nhốt trong Thánh Hỏa Tù Lung.

Trong tiếng nổ, Hoàng Kim Báo Ma bị đánh rớt xuống đất, toàn thân bốc cháy lửa đỏ hồng, thân thể run lẩy bẩy.

Phẩm Thán Chi Quang! Kỹ năng công kích đơn thể của kỵ sĩ cấp tám, Thủ Hộ kỵ sĩ và Trường Giới kỵ sĩ đều có thể học.

Độ công kích của Phẩm Thán Chi Quang không quá mạnh, ít nhất là không nổi bật lắm trong ma pháp quang hệ cấp tám, nhưng Phẩm Thán Chi Quang có hiệu quả thanh tẩy cực hiệu nghiệm. Chính là nói, nếu kẻ địch là hắc ám thuộc tính, vậy uy lực của Phẩm Thán Chi Quang sẽ cực kỳ mạnh mẽ. Nếu không phải hắc ám thuộc tính thì yếu đi nhiều.

Trường Phóng Phóng nhờ vào bổng chốc nhiên linh, vượt cấp sử dụng kỹ năng Phẩm Thán Chi Quang. Cùng lúc đó, sau lưng y tách ra một bóng người.

Nếu từ lúc mới chiến đấu đã chú ý đến y thật kỹ thì sẽ phát hiện, bóng dáng ở sau lưng giống hệt y đã sớm xuất hiện lúc y cười trên ngựa sáu chân. Chẳng qua bởi vì nó luôn dán sát người Trường Phóng Phóng nên Hoàng Kim Báo Ma không nhìn thấy.

Phẩm Thán Chi Quang là kỹ năng cấp tám, dù nhờ nhiên linh thì Trường Phóng Phóng cũng không thể nào thuận phát! Ngâm xương chú ngữ là bóng dáng sau lưng y làm. Đây chính là Sinh Mệnh Thứ Hai Linh Lô một người khác của y, độc nhất vô nhị.

Sinh Mệnh Thứ Hai Linh Lô không có trang bị, nhưng có tám phần sức mạnh của Trường Phóng Phóng. Lấy tu vi như y tuyệt đối không thể hoàn thành chú ngữ. Nhưng qua vài năm khổ luyện và chiến đấu, Trường Phóng Phóng đã lần nữa hoàn thành tiến hóa linh lô, chẳng những khiến phân thân Sinh Mệnh Thứ Hai Linh Lô có được chín phần sức mạnh của mình, còn có thể trong lúc nhiên linh chớp mắt liên tiếp linh lực hai người, do đó khiến tu vi của y trong khoảng thời gian ngắn tăng lên trạng thái đỉnh cấp bảy. Thêm vào nhiên linh trong khoảnh khắc, Phẩm Thán Chi Quang cứ thế xuất hiện.

Càng quan trọng là, trong trạng thái bị Thánh Hỏa Tù Lung giam cầm trúng Phẩm Thán Chi Quang, Thánh Hỏa Tù Lung cũng biến dị, thành Thánh Hỏa Phẩm Thán.

Thánh Hỏa Phẩm Thán cũng là kỹ năng của kỵ sĩ cấp tám, kỹ năng Trường Giới kỵ sĩ cấp tám. Trong tất cả kỹ năng công kích đơn thể phạm vi xa của Trường Giới kỵ sĩ, Thánh Hỏa Phẩm Thán chính là đỉnh cao nhất.

Cả quá trình chiến đấu kết thúc trong thời gian cực ngắn, dù là Long Hạo Thần kỵ sĩ mạnh nhất thấy tình hình này cũng kinh ngạc. Trương Phóng Phóng làm hàng loạt công kích có thể dùng từ kinh tài tuyệt diệu để hình dung.

Xem thì đơn giản nhưng thực tế là dung hợp hoàn mỹ giữa trí tuệ và thực lực. Nhờ vào tu vi cấp bảy bậc năm, y phát ra Thánh Hỏa Phẩm Thán ngay cả Thánh kỵ sĩ cũng chưa chắc sử dụng được, y lĩnh ngộ kỹ năng kỵ sĩ đã đến mức thần kỳ.

Không cần nghi ngờ, Trương Phóng Phóng và Long Hạo Thần đi trên con đường khác nhau. Long Hạo Thần càng quan trọng tăng chính mình, tăng năng lực bản thân. Trương Phóng Phóng thì lĩnh ngộ kỹ năng kỵ sĩ, nương theo cách mình giải đáp có được sức mạnh cường đại.

Ngựa bay sáu chân mang theo hai Trương Phóng Phóng đáp xuống nhào hướng Hoàng Kim Báo Ma bên dưới. Hoàng Kim Báo Ma đã trúng Thánh Hỏa Phẩm Thán tuyệt đối không thể là đối thủ của y.

Không cần nghi ngờ, Trương Phóng Phóng đã dốc hết sức mới có thể trong thời gian ngắn vậy tuyệt đối áp đảo ma tộc cấp tám. Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi còn có người khác, vốn y không cần làm liều như vậy. Nhưng y cần phải chứng minh, chứng minh mình có tác dụng với đội này. Tuy y và Vương Nguyên Nguyên có quan hệ đó nhưng là một kỵ sĩ, sao y cần nhờ vào quan hệ riêng ở lại trong đội này được? Y phải chứng minh với các thành viên Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi, y có thực lực ở lại trong đội.

Hai năm thánh chiến, y không tăng cường nhiều lắm nhưng không phải không có tiềm năng. Trong khoảng thời gian gần đây, y tích lũy chờ bùng phát, thực lực lấy tốc độ kinh người dâng lên.

Hàn Vũ và Trương Phóng Phóng chia nhau chặn hai Hoàng Kim Báo Ma, đằng trước Hạo Nguyệt đã không có bất cứ lực lượng nào ngăn cản. Khi nó lần nữa xông vào một đại sảnh to lớn thì một Trụ Ma Thần khổng lồ xuất hiện trước mắt mọi người.

Trụ Ma Thần to nhưng không dài, cao chỉ hơn mười mét, chưa chạm đỉnh đại sảnh. Nhưng đường kính chiều ngang tới hơn ba mét. Trên Trụ Ma Thần đỏ sậm ánh sáng hơi tối nhưng vẫn có thể mơ hồ thấy ám văn hình báo.

"Hạo Nguyệt, nhờ vào người."

Long Hạo Thần mang theo đồng bạn leo xuống lưng Hạo Nguyệt. Không cần hấn ra lệnh, tất cả chia nhau chặn lối vào mặt sau.

Nhìn Trụ Ma Thần, ánh mắt Hạo Nguyệt bỗng chốc biến hưng phấn. Cảm xúc khó thể hình dung phát ra từ người nó. Có kích động, phấn khởi, thống khổ bi thương, phần nhiều là hân hoan.

Sáu cái đầu to ngửa đầu phát ra tiếng gầm. Thân thể Hạo Nguyệt như bị đốt pháo, vảy thủy tím tím nở rộ ánh sáng tím chói mắt, từng tầng ánh tím không ngừng lan tỏa từ người nó.

Dù ánh sáng tím không hướng về thành viên Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi, nhưng trừ Long Hạo Thần ra, mấy người khác đều cảm thấy người lạnh lẽo, thúc đẩy linh lực chống cự.

Có lẽ cảm nhận hơi thở của Hạo Nguyệt, Trụ Ma Thần thứ năm mươi bảy của Báo Ma Thần bỗng lóe sáng. Ánh sáng đỏ nồng đậm tựa như quang hoàn khuếch tán ra ngoài.

Long Hạo Thần đứng cạnh Hạo Nguyệt chỉ cảm thấy Trụ Ma Thần giống như có sức sống, áp lực mạnh mẽ sắc bén chột bực phát. Nhưng đằng sau sắc bén dường như hơi bị ngoài mạnh trong yếu, chẳng lẽ nó đang sợ?

Khi ánh sáng đỏ tiếp xúc với vầng sáng toát ra từ người Hạo Nguyệt thì bỗng biến mất. Giờ phút này, mắt Hạo Nguyệt sáu đầu lần nữa biến thành màu tím trong suốt. Hai chân trước bầu mặt đất, miệng Hạo Nguyệt không ngừng phát ra tiếng gầm trầm thấp.

Trụ Ma Thần, lại là một Trụ Ma Thần xuất hiện trước mặt nó. Tiếng rống của Hạo Nguyệt kéo dài tràn ngập giận dữ vô tận.

Hai mắt Long Hạo Thần không biết khi nào cũng biến thành màu tím. Trên trán hằn dần hiện ra chín quang văn tím. Làn da ẩn dưới Kim Tinh Cơ Tòa chiến giáp lóe tia sáng tím vàng.

Theo tiếng gầm của Hạo Nguyệt tăng cao, Long Hạo Thần giật mình phát hiện có lực lượng nào đó đang dâng trào, linh lực như sắp thiêu đốt. Thậm chí Kim Tinh Cơ Tòa chiến giáp tỏa ra ánh sáng linh lực cũng biến thành màu tím vàng.

Khí thể thật mạnh. Sau khi Hạo Nguyệt có sáu đầu dường như biến hóa theo chất lượng! Không đơn giản chỉ là cấp bảy tăng lên đến cấp tám.

Tu vi sơ cấp tám? Không, tuyệt không thể nào. Lực lượng ẩn giấu trong huyết mạch Hạo Nguyệt thật quá đáng sợ.

Chính vì có được một phần huyết mạch của Hạo Nguyệt nên Long Hạo Thần mới càng cảm nhận rõ ràng. Năm đó hắn ở Kỳ Sĩ Thánh Sơn dùng máu của mình thay đổi thuộc tính Hạo Nguyệt. Sau khi Hạo Nguyệt sống sót, lại dùng máu của nó đưa ngược lại cho Long Hạo Thần. Chính vì nó mà họ mới lập nên liên hệ thân thiết huyết khế.

Long Hạo Thần tăng thực lực sẽ xúc tiến Hạo Nguyệt tăng tu vi. Ngược lại, mỗi lần Hạo Nguyệt tiến hóa thì Long Hạo Thần cũng được đến nhiều chỗ tốt.

Lần trước khi phá hủy Trụ Ma Thần của Xà Ma Thần An Độ Ma Li, Hạo Nguyệt chỉ có tu vi năm đầu, trạng thái hơi giống hiện tại, nhưng không chút nghi ngờ, lần này Hạo Nguyệt càng biến mạnh hơn.

Vầng sáng tím biến ngày càng mạnh, không ngờ ức chế ánh sáng của Trụ Ma Thần Báo Ma Thần nhanh chóng co rút. Nỗi sợ hãi kia biến ngày càng rõ ràng. Từng tầng quang văn kỳ lạ không ngừng khuếch tán từ Trụ Ma Thần, sau đó phóng lên cao.

Long Hạo Thần lòng thầm máy động. Đây là tín hiệu Trụ Ma Thần Báo Ma Thần cầu cứu Trụ Ma Thần khác?

Ngay lúc đó, lòng hẩn đột nhiên xuất hiện ý niệm Hạo Nguyệt truyền đến.

"Cái gì? Người muốn ta ra tay?" Long Hạo Thần kinh ngạc nhìn Hạo Nguyệt.

Hạo Nguyệt sáu đầu cùng nhìn hẩn, mười hai con mắt tràn ngập ẩn ý gât đầu hướng hẩn.

"Được rồi." Long Hạo Thần hiểu, Hạo Nguyệt để hẩn làm vậy chắc hẳn có ý định của nó. Thân hình chợt lóe, Long Hạo Thần đã bay ra, giang bốn linh cánh sau lưng.

Ngay lúc đó, Hạo Nguyệt sáu đầu cũng tỏa ánh sáng, há to miệng bắn ra ánh sáng tím đậm, từ đằng sau rót vào người Long Hạo Thần.

Long Hạo Thần rung mình, thoáng chốc cảm giác mình biến đổi, dường như không còn là nhân loại. Cảm giác uy nghiêm khó hình dung phát ra từ người hẩn. Khoảnh khắc này, Long Hạo Thần chỉ thấy trực

giác của mình tăng mạnh gấp trăm lần. Trong tinh thần của hắc đường như trở lại thế giới đỏ và đen thuộc về Hạo Nguyệt.

Cảm giác và tầm mắt là vô hình, tựa như cảm nhận đứng trên đỉnh nhìn xuống chúng sinh, dường như phát tay là có thể hủy diệt tất cả.

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 242

Kiểm Chém Trụ Ma Thần!

Khoảnh khắc này Long Hạo Thần rốt cuộc hiểu ánh tím là cái gì. Là ý niệm hủy diệt! Nếu nói Quang nguyên tố của hắn là tinh thuần nhất trên Thánh Ma đại lục, vậy khí thể hủy diệt từ Hạo Nguyệt là cao cấp nhất trong ý niệm hủy hoại.

Hủy diệt là một loại thuộc tính ư? Long Hạo Thần không biết, nhưng hắn hiểu rõ khí thể hủy diệt này không có bất cứ loại thuộc tính nào hiện nay so sánh được.

Mấy thành viên Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi cũng nhìn chăm chú Long Hạo Thần. Cảm nhận của họ không giống nhau. Khi Long Hạo Thần bị Hạo Nguyệt bắn ra sáu luồng sáng tím bao phủ, cả người hắn tỏa ra ánh sáng vàng tím khó thể tả.

Sự uy nghiêm đó tựa như thần hiện ra trước mặt tín đồ của mình, tựa như quân vương ngạo nghễ đứng trên thần dân. Trong sự uy nghiêm có kiêu ngạo và sức mạnh không gì sánh kịp.

Giờ phút này, mọi thứ của Long Hạo Thần đều biến thành sắc tím vàng, nhưng khác với màu lúc đầu hắn dung hợp thân thể cùng Hạo Nguyệt. Màu tím vàng này hoàn toàn thuộc về hắn, dù linh lực hay là linh cánh.

Long Hạo Thần có thể cảm nhận được, mình chỉ cảm nhận sơ về ý niệm hủy diệt tinh thuần mà khủng bố này thôi. Nhưng dù là vậy, hắn phát hiện dường như lực lượng của mình biến khác hẳn. Khiến hắn hơi

sợ là Quang nguyên tố trong người không phải dung hợp với ý niệm hủy diệt mới sinh ra sắc tím vàng, mà là bị ý niệm hủy diệt cưỡng ép bao trùm.

Thần Quyển Giả Quang Minh Nữ Thần, không ngờ Quang nguyên tố thuộc tính của con trai quang minh chẳng chút giãy dụa. Ý niệm hủy diệt này rốt cuộc ở đẳng cấp nào? Có lẽ nó không phải linh lực chân chính, công kích như thực chất, ít nhất bây giờ chưa phải. Nhưng nó tồn tại, lại có áp lực cao không thể chạm. Uy nhiếp của Ma Thần Hoàng có tính thực chất hơn, nhưng Long Hạo Thần mơ hồ cảm thấy, dù là Ma Thần Hoàng nếu so sánh với ý niệm hủy diệt này chưa chắc chiếm ưu thế. Đương nhiên, đây chỉ là so sánh ở mặt ý niệm.

Quang Minh Nữ Thần Vịnh Thán đã sớm nằm trong đôi tay Long Hạo Thần, kiếm quang tím vàng lấp lóe, thân kiếm phát ra tiếng ù ù khe khẽ.

Mỗi lần Long Hạo Thần sử dụng Quang Minh Nữ Thần Vịnh Thán chiến đấu, đều cảm nhận rõ thần kiếm vui sướng phấn khởi trong chiến đấu. Nhưng giờ phút này, khi ý niệm hủy diệt rót vào đó, Long Hạo Thần kinh ngạc phát hiện tiếng vù vù của Quang Minh Nữ Thần Vịnh Thán không phải hưng phấn mà là run rẩy.

Kiểm quang tím vàng không thuộc đẳng cấp thần khí, nhưng nó dường như có chất đặc biệt, thuộc về hủy diệt, tính chất hoàn toàn áp chế Trụ Ma Thần.

"A!!!!" Long Hạo Thần hét lớn một tiếng, đôi tay giơ Quang Minh Nữ Thần Vịnh Thán cao qua đầu. Thoáng chốc trên người hắt phát ra ánh sáng tím vàng nồng đậm, giây phút này Hạo Nguyệt ngừng lại rót ánh tím.

Trong chớp mắt, Long Hạo Thần chỉ thấy máu trong cơ thể sục sôi, dường như có vài thứ sinh ra sự dung hợp kỳ diệu.

Kiểm ý khủng bố khiến sau lưng Long Hạo Thần huyền hóa ra bóng ảo quái dị. Bóng ảo này là chính hắc nhưng có đôi mắt khác hắc.

Đôi mắt tràn ngập lạnh lẽo, lạnh lẽo có tà mị, càng có vô tận kiêu ngạo và cao quý nhìn xuống chúng sinh.

*Xoẹt!!! *

Quang Minh Nữ Thần Vịnh Thán chém hướng trước, mang theo kiếm quang tím vàng mỹ lệ ngang nhiên chém vào bề mặt Trụ Ma Thần của Báo Ma Thần.

Phập

Mũi kiếm đâm vào Trụ Ma Thần, đâm xuyên.

Cũng ngay giây phút này, bóng ảo sau lưng Long Hạo Thần biến mất, giống như đã dung hợp vào người hắc.

Lực lượng chưa từng có bùng phát từ trong người Long Hạo Thần, hắc chỉ thấy toàn thân như đang bốc cháy, làn nữa rống lên.

"A!!! A!!!! A!!!!!"

Sắc tím vàng nhanh chóng lan tràn, vốn Trụ Ma Thần thứ năm mươi bảy có màu đỏ nhanh chóng biến thành màu đồng. Ngay sau đó, vết rạn bắt đầu xuất hiện từ chỗ Quang Minh Nữ Thần Vịnh Thán đâm vào, lan tràn ra xung quanh.

Hạo Nguyệt sáu đầu mười hai con mắt nhìn chăm chăm Long Hạo Thần. Trong mắt chúng lộ ánh sáng khát khao. Giây phút này, Long Hạo Thần cảm nhận rõ ràng loại lực lượng kỳ lạ thuận theo Quang Minh Nữ Thần Vịnh Thán nhập vào người. Lực lượng này chớp mắt hòa nhập vào sức mạnh của chính hắc, chỉ thoáng chốc, lại xuất hiện cảm giác dung hợp trước đó. Ánh sáng tím vàng trên người hắc theo đó biến thành như ẩn như hiện.

*Oành! *

Trụ Ma Thần vỡ nát, hóa thành vô số ánh sáng tím vàng bay tứ tán. Nhưng tựa như không có thực thể, chỉ có linh lực khủng bố quét hướng xung quanh.

Hạo Nguyệt lần nữa rống gầm, ánh tím hiện ra, dư chấn linh lực bởi vì Trụ Ma Thần bị tổn hại bỗng chốc bị ức chế, Long Hạo Thần theo đó rơi từ trên trời xuống.

Hạo Nguyệt ngoái đầu nhìn thành viên Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi, hướng họ gầm lên. Cùng lúc đó, trên đầu Tiểu Quang lóe ánh sáng vàng quẩn lấy Long Hạo Thần kéo hướng người mình.

Các thành viên Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi không dám chậm chạp, nhanh chóng leo lên lưng Hạo Nguyệt. Hạo Nguyệt ngửa đầu gầm một tiếng, sáu hơi thở bắn ra đánh hướng đỉnh đại sảnh. Bốn chân đạp đất, đôi cánh to lớn giang ra mang theo mọi người bay lên trời, mạnh mẽ như lúc đến, cứng rắn đánh vỡ nóc đại sảnh chặn đường bay lên trời cao. Trong tiếng vô số Báo Ma tức giận gầm rú, nó bay hướng phương xa.

Long Hạo Thần nằm trên lưng Hạo Nguyệt tựa như mất đi thần trí, nhưng tay phải còn nắm chặt Quang Minh Nữ Thần Vĩnh Thán, trên người lấp lóe ánh tím vàng.

Thải Nhi vội vàng muốn dìu hãn nhưng Tiểu Quang đột nhiên quay đầu, gầm hướng Thải Nhi.

"Người không muốn ta đụng anh ấy?" Thải Nhi nghi hoặc hỏi.

Tiểu Quang gật đầu với nàng rồi quay đầu lại, đôi cánh to lớn bỗng vỗ đập, tốc độ tăng nhanh, bay hướng phương xa.

Đương nhiên Thải Nhi hiểu cảm tình giữa Long Hạo Thần và Hạo Nguyệt, lúc trước nó để hãn phá hủy Trụ Ma Thần hiển nhiên có ý định riêng, nó sẽ không hại Long Hạo Thần.

Mọi người đều trải qua vô số lần chiến đấu, tuy trận chiến mới rồi khiến lòng họ dậy sóng, nhưng biết rõ bây giờ quan trọng nhất là gì. Họ khoanh chân ngồi trên lưng Hạo Nguyệt, cố gắng hồi phục linh lực, để tùy lúc ứng biến. Tuy nói đại quân ma tộc vì thánh chiến mà đều lên tiền tuyến, nhưng nơi này dù sao là lãnh địa ma tộc, tùy thời có khả năng lần nữa gặp phải đại quân ma tộc.

Ánh sáng tím vàng trên người Long Hạo Thần luôn nhấp nháy, kỳ thật hẳn không mất thần trí. Long Hạo Thần chỉ mất quyền khống chế thân thể. Hẳn cảm thấy cơ thể mình có chút biến hóa kỳ lạ, đang thay đổi. Sự thay đổi này không phải linh lực. Bởi vì sau khi hắn đánh vỡ Trụ Ma Thần, linh lực đã lại hồi phục thành thuộc tính quang minh.

Chẳng lẽ đây là do huyết mạch của mình và Hạo Nguyệt dung hợp sâu thêm? Long Hạo Thần thầm nghĩ. Bây giờ việc hắn có thể làm là thả lỏng tinh thần và thể xác, để sự dung hợp tự nhiên tiếp tục. Nhưng khiến hắn không rõ là vì sao sự dung hợp này sinh ra khi hắn được đến một phần lực lượng Trụ Ma Thần.

Lần này Hạo Nguyệt bay thời gian rất dài, nó luôn bay hướng nam, kéo dài khoảng bốn tiếng mới chậm rãi đáp xuống một lòng chảo trong núi.

Nhẹ nhàng đáp xuống, tấm lưng rộng rãi của Hạo Nguyệt đột nhiên kịch liệt chấn động lắc mọi người rơi xuống. Nó không thèm nhìn thành viên Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi, Tiểu Quang phát ra một vòng sáng vàng quấn lấy người Long Hạo Thần, cẩn thận đặt xuống mặt đất trước mắt.

Sáu cái đầu to thò tới bên cạnh Long Hạo Thần, nếu nhìn kỹ sẽ thấy sáu cái đầu này mỗi đôi mắt đều lộ vẻ lo lắng, không biết là đang lo điều gì.

Đặc biệt là Tiểu Quang, cảm xúc của nó có chút không ổn định, trong miệng còn phát ra tiếng rên rỉ trầm thấp.

Thời gian trôi qua từng phút giây, tròn sáu tiếng đồng hồ thì ánh tím vàng trên người Long Hạo Thần mới rút đi hết, dường như mọi thứ trở lại bình thường.

Bởi vì có Hạo Nguyệt sáu đầu canh giữ, các thành viên Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi không ai tới gần hẳn được, không biết tình trạng của hẳn ra sao. Sốt ruột nhất đương nhiên là Thái Nhi. Nếu không phải nàng biết chắc Hạo Nguyệt sẽ không làm gì có hại cho Long Hạo Thần, nàng đã sớm mạnh mẽ xông tới.

"Ừ." Trong miệng Long Hạo Thần phát ra tiếng rên khê, lật người ngồi dậy. Nhưng động tác thứ nhất của hẳn là ngơ ngác nhìn Hạo Nguyệt, mắt tràn ngập khó hiểu.

Mấy tiếng đồng hồ này có thể nói là Long Hạo Thần hoàn toàn không biết thân thể mình biến hóa ra sao. Bây giờ hẳn chỉ thấy mọi thứ trở lại bình thường, mình vẫn là mình, linh lực cũng vẫn là linh lực cũ. Không tăng mạnh cũng không yếu đi, dường như không có gì thay đổi. Nhưng hẳn tiềm thức hiểu rõ người mình nhất định có biến đổi, hơn nữa sự biến dị này liên quan đến Hạo Nguyệt, chắc là thay đổi tốt.

"Hạo Nguyệt, rốt cuộc ta làm sao vậy?" Long Hạo Thần nghi ngờ hỏi.

Hạo Nguyệt nhẹ lắc đầu với hẳn, sáu cái đầu to cùng lúc lắc có chút buồn cười. Nhưng trong mắt nó sự thân thiết và dịu dàng làm Long Hạo Thần mềm lòng.

Sáu cái đầu cúi thấp đưa tới bên cạnh Long Hạo Thần, nhẹ cọ người hẳn. Long Hạo Thần sờ từng cái đầu.

"Ta biết chắc ngươi là vì tốt cho ta. Nhưng tại sao ngươi không chịu cho ta biết chuyện này rốt cuộc là sao?" Long Hạo Thần không chỉ một lần hỏi lai lịch và năng lực của Hạo Nguyệt, nhưng mỗi lần nó chỉ đáng thương nhìn hẳn, không chịu nói ra.

Lúc này cũng thế, đặc biệt là Tiểu Quang, thò đầu cọ xát người Long Hạo Thần, nhưng hăn trông thấy trong mắt nó lướt qua tia lo âu.

"Tiểu Quang, người đang lo sợ cái gì?" Long Hạo Thần nhẹ giọng hỏi.

Tiểu Quang lần nữa lắc đầu, sau đó ánh mắt bỗng biến kiên quyết, ánh mắt uy nghiêm lướt qua đỉnh đầu năm cái đầu khác, phát ra tiếng gầm.

Năm cái đầu cũng chẳng chút do dự gầm lên, giống như đang thề cái gì.

Long Hạo Thần hoàn toàn không hiểu chúng nó định làm gì. Hình như Tiểu Quang đang tuyên bố cái gì, còn buộc chúng nó đồng ý cái gì. Chẳng lẽ có liên quan đến mình?

Lúc này Long Hạo Thần đầu óc mờ mịt. Sau khi Tiểu Quang được đến đáp án chắc chắn của mấy cái đầu, biểu tình thả lỏng, ánh mắt nhu hòa nhìn chăm chăm Long Hạo Thần. Một ý niệm hiện ra trong lòng hăn.

"Chủ nhân, dù là khi nào thì chúng ta sẽ bảo vệ người an toàn. Chúng ta vĩnh viễn không phản bội người."

Vừa dứt lời, không đợi Long Hạo Thần truy hỏi thì Hạo Nguyệt đã hóa thành đoàn sáng tím biến mất trước mặt hăn, không ngờ là truyền tống đi mất.

Sẽ không phản bội mình? Sao Hạo Nguyệt có thể phản bội mình được? Nhưng ý nghĩa câu nói đó là gì? Thoáng chốc Long Hạo Thần thấy nhức đầu. Cùng với tăng cao thực lực, dường như Hạo Nguyệt ngày càng bí ẩn.

"Đại ca, cậu không sao chứ?" Hạo Nguyệt vừa đi, mấy thành viên Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi đều xông tới, vẻ mặt ân cần nhìn hăn.

Long Hạo Thần mỉm cười nói.

"Tôi không sao, chắc Hạo Nguyệt dung nhập một ít lực lượng của nó vào tôi. Tình hình cụ thể nó không chịu nói, nhưng chắc chắn không phải việc xấu."

Nghe hắn nói vậy thì mọi người thở phào, biểu tình thả lỏng, lúc trước đè nén hưng phấn bộc lộ ra.

"Đại ca, chúng ta thật sự giải quyết một ma thần! Bảy mươi hai Trụ Ma Thần của ma tộc đã bị chúng ta xử lý mấy cái? Không tính những Trụ Ma Thần chưa bị hủy thì đã có hai. Đây là Trụ Ma Thần thứ năm mươi bảy, chỉ sợ chúng ta có hơn trăm vạn công huân vào túi rồi. Rốt cuộc bây giờ chúng ta có bao nhiêu công huân nhỉ?" Dù là Hàn Vũ bình thường trầm ổn thì lúc này kiềm không được nhảy cẫng lên.

Long Hạo Thần cười ha ha bảo.

"Tôi cũng không biết có bao nhiêu công huân, nhưng tôi cảm thấy chắc chúng ta nên tra hỏi ai đó đã."

Nghe hắn nói vậy, ánh mắt mọi người bỗng chốc tập trung vào tên đầu trọc. Ánh mắt kinh ngạc và nghi hoặc, nhưng đa số là hưng phấn.

"Hi hi hi hi." Tư Mã Tiên đắc ý cười mấy tiếng, vỗ bả vai Lâm Hâm đứng cạnh, nói. "Có được ca, chẳng phải danh ngôn của ông là ca có được ư? Sau này ta cũng có danh ngôn, ca có tiền!"

Lâm Hâm vẻ mặt tò mò hỏi.

"Tiền ở đâu ra?"

Tư Mã Tiên cười ha hả nói.

"Ta thì không có tiền nhưng ta được bao nuôi! Vợ ta có!"

"Cái gì, ông có vợ hả?" Lần này hấp dẫn mọi người trở mắt ra.

Vương Nguyên Nguyên vò một tiếng rút ra Huyết Tinh Phong Bạo, hùng hổ nói.

"Lão trọc đúng là phải bị tra hỏi. Thánh chiến hai năm, chúng ta ngày nào cũng ra sống vào chết, hăn thì hay quá ha, chẳng những kiếm vợ còn bỏ súng đổi pháo. Không mau khai thật ra!"

Tư Mã Tiên lại cười lớn tiếng nhưng không mở miệng, vẻ mặt đáng đánh.

Thải Nhi nâng lên Lưỡi Hái Tử Thần.

"Có muốn bị đánh hội đồng không?"

"Á...đừng nha, phó đoàn trưởng, tôi nói là được chứ gì? Các người còn nhớ năm đó ở Thánh thành, đóa hoa trắng nhỏ không?"

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 243

Kế Hoạch To Gan

Đọc Truyện Kiếm Hiệp Hay Nhất: <http://truyenfull.vn> "Đóa hoa trắng nhỏ? Không phải chứ?" Lâm Hâm trợn to mắt, mái tóc dài xanh nhạt hất ra sau, nhìn Tư Mã Tiên như thấy quái vật.

Không chỉ mình y, trừ Trương Phóng Phóng ra, mấy người khác nhìn Tư Mã Tiên tràn ngập kinh ngạc. Họ đều biết đóa hoa trắng nhỏ trong miệng Tư Mã Tiên là ai.

Người thừa kế tương lai của đại phòng đấu giá Thánh Minh, Phong Linh Nhi.

Vương Nguyên Nguyên và Trần Anh Nhi cùng bật thốt lặp lại lời Lâm Hâm.

"Không phải chứ?"

Phong Linh Nhi là ai? Người ta chính là người thừa kế đại phòng đấu giá Thánh Minh! Tương lai khi cô kế thừa đại phòng đấu giá Thánh Minh, vậy nói cô là người giàu nhất Liên Minh Thánh Điện cũng không phóng đại. Tuy đại phòng đấu giá Thánh Minh và Liên Minh có quan hệ chằng chịt nhưng dù chỉ là người quản lý cũng đã nắm giữ tài sản khổng lồ.

Huống chi Phong Linh Nhi khá là xinh đẹp, lại còn khí chất thuần khiết tựa hoa lan, ai mà ngờ được Tư Mã Tiên thật sự thành công?

Tư Mã Tiên đắc ý đến muốn hếch mũi lên trời.

"Cái gì mà không phải? Mục sư ta đây đẹp trai phong độ, người gặp người thích hoa gặp hoa nở, cao to hùng dũng. Tuy không có tóc nhưng khí chất hiên ngang đã hấp dẫn đóa hoa trắng nhà ta. Chúng tôi cùng một chỗ là một đôi trời đất tác hợp, nước chảy thành sông. Cô ấy yêu tôi chết được, ha ha ha ha!!!"

Hàn Vũ gác một tay lên vai Lâm Hâm, nói với y.

"Ông có thấy hàng này đáng đánh lăm không?"

Lâm Hâm đồng ý gật gù. Không chỉ họ, trừ Long Hạo Thần và Trương Phóng Phóng ra, mấy người khác đều làm bộ dáng xoa tay.

Tư Mã Tiên ngừng cười, hai tay ôm ngực.

"Mấy người, mấy người muốn làm gì?"

Vương Nguyên Nguyên hét.

"Còn không nói thật, muốn chúng tôi ra tay hả!?"

"Đừng! Tôi khai là được chứ gì?" Trước "bạo lực", Tư Mã Tiên lập tức đầu hàng, cất đi bộ dáng đắc ý, thành thật nói. "Các người nghe tôi nói, sự việc là như vậy. Chẳng phải tôi trở về Mục Sư Thánh Điện ư? Lúc bắt đầu thánh chiến, trời biết có tương lai hay không, nói không chừng vài ngày nữa là tôi sẽ chết trận tại Trấn Nam quan. Cho nên tôi nghĩ coi như chết cũng phải để lại một lời với người ta! Lúc ra đi tôi từng hứa với cô ấy rồi. Cho nên tôi viết lá thư, rồi dốc sức trong thánh chiến."

"Nhưng ai ngờ qua đoạn thời gian, đang lúc tôi khổ chiến mỗi ngày thì cô ấy hồi âm. Tuy trong thư bị cô ấy mắng một trận, lại dặn dò tôi phải sống sót thật tốt. Thế nên tôi tăng vọt can đảm, sức chiến đấu liên tục tăng cao! Không biết đã chém chết bao nhiêu ma tộc nhãi nhép.

Quang Chi Đại Lực Hoàn mỗi ngày đã nhiễm không ít máu ma tộc, thật đã ghiền. Lại thêm Giới Luật mục sư không phải chỉ có cái tên."

"Nói điểm chính." Thái Nhi thu lại Lưỡi Hái Tử Thần, vẻ mặt uy hiếp bảo.

Tư Mã Tiên vội vàng chấm dứt thời phòng.

"Lúc ấy tôi không mơ mộng đóa hoa nhỏ sẽ chấp nhận mình, nhưng đây xem như là sự khởi đầu tốt! Có được ca đã dạy tôi, chỉ cần chịu thử thì sẽ có cơ hội. Nếu không thử một chút, vậy khả năng thành công là con số không. Sau đó tôi viết thư cho cô ấy, viết tình hình tại Trấn Nam quan. Từ đó về sau chúng tôi bắt đầu giao lưu qua thư. Nói thật, mỗi ngày tôi đấu với ma tộc tại Trấn Nam quan, trong lòng nghĩ luôn là đóa hoa nhỏ, thế nên càng quý sinh mạng. Nói cũng kỳ, dưới tình huống như vậy tốc độ tăng thực lực lại rất nhanh, tâm tình không chút bị chiến tranh ảnh hưởng. Có thể là vì lòng có chỗ nương tựa."

"Sau đó mỗi lần chúng tôi viết thư sẽ trò chuyện vài việc, tôi phát hiện đóa hoa nhỏ hình như cũng có ý với tôi. Rồi tôi cố gắng một phen, nhắc một câu, chẳng ngờ cô ấy không từ chối, còn nói sẽ đến Trấn Nam quan gặp tôi, hì hì."

"Cô ấy đi thật?" Lâm Hâm hỏi.

Tư Mã Tiên đắc ý nói.

"Dĩ nhiên, còn vài lần nữa kìa. Không phải ông đã dạy tôi sao, của gái phải lớn gan, cẩn thận, mặt dày. Lần đầu cô ấy đi lên lên đầu tường, vừa lúc thấy phong thái anh dũng giết địch của ca. Hì hì, lần đó tôi thật may mắn. Trấn Nam quan có một nữ ma pháp sư luôn phối hợp cùng tôi cũng có ý với tôi. Có lần đánh lùi thể công ma tộc, cô ấy chạy đến lau mồ hôi cho tôi, sau đó đóa hoa nhỏ xuất hiện..."

Nói đến đây, gã làm bộ dáng nghĩ lại mà run, hiển nhiên tình hình khi đó khiến gã sợ muốn chết, ít ra thì rất lúng túng.

"Các người đoán khi đó đóa hoa nhỏ làm cái gì?" Tư Mã Tiên thần bí hỏi.

Lâm Hâm nói.

"Còn cần hỏi? Đi qua đập ông rồi mắng một câu bạc tình, sau đó quay đầu bỏ đi."

"Bậy bạ!" Tư Mã Tiên khinh thường nói. "Ông cho rằng ai cũng giống ông bụng dạ hẹp hòi? Đóa hoa trắng nhà tôi là rất khiêm tốn, bụng rộng lớn. Lúc thấy cô ấy xuất hiện, lại thấy bên cạnh tôi có cô gái, làm tôi rất lúng túng. Khi đó tôi thật muốn tìm cái lỗ chui vào, dù đơn độc khiêu chiến ma thần còn tốt hơn tình huống lúc đó!"

Trần Anh Nhi bật cười, nói.

"Suy nghĩ lúc đó của ông chẳng phải là giống với có được ca?"

"A..." Tư Mã Tiên hơi bất đắc dĩ nói. "Đừng vạch lưng tôi được không? Các người nghe tôi nói được không hả! Lúc đó tôi thấy da đầu mát lạnh, tựa như lúc nhỏ nghịch ngợm bị lão sư bắt được, thậm chí còn nghiêm trọng hơn. Nhưng tôi không ngờ là đóa hoa nhỏ không nổi giận với tôi, ngược lại yếu điệu thướt tha tới cạnh tôi, lấy ra khăn tay dịu dàng lau vết bẩn trên mặt tôi. Sau đó cô ấy ôm cánh tay tôi, nói với nữ pháp sư rằng, cảm ơn cô đã chăm sóc lão trọc nhà tôi."

"Khi ấy tôi đứng ngây như phỗng, đứng chết trân luôn. Ngay lúc đó ma tộc lần nữa công thành, một Lang Ma bị máy bắn đá ném lên thành, vừa lúc gần ngay chúng tôi, nó một đao chém hướng đóa hoa nhỏ. Khi đó tôi không suy nghĩ nhiều, vội vàng kéo cô ấy dùng lưng chặn một đao. Bà nội nó, Lang Ma đó thật tàn nhẫn, một đao chém tới thịt tôi, sau đó rút ra rất tổn sức. Tôi dùng Quang Chi Đại Lực Hoàn biến nó thành thịt viên!"

"Sau này đóa hoa nhỏ nói với tôi, vốn cô ấy định trút giận lên tôi rồi, nhưng thấy tôi bản năng chặn một đao cho cô ấy thì không giận được

nữa. Sau đó thì ca không cần nói với các người, cứ biết ca đang hạnh phúc là được."

Hàn Vũ lẩm bẩm.

"Sao có thể vậy được? Cỡ Tư Mã đều thành công?"

Tư Mã Tiên lại lộ ra bộ dạng đặc ý.

"Sao tôi không thể thành công? Tôi nói các người biết, hiện giờ tôi khắc sâu hiểu cái gì gọi là không thể trông mặt mà bắt hình dong. Các người đừng nhìn đoá hoa nhỏ của tôi lớn lên thanh tú, bộ dạng như tiểu thư khuê các. Nhưng trong lòng cô ấy không thích anh đẹp trai, chỉ thích đàn ông cơ bắp như tôi thôi!"

Lâm Hâm chỉ Quang Chi Đại Lực Hoàn trong tay gã.

"Nói vậy thứ này là đoá hoa trắng nhỏ làm giúp ông?"

Tư Mã Tiên cười nói.

"Đó là đương nhiên. Cô ấy lo lắng an toàn của tôi, mà tôi không thể rời khỏi chiến trường. Lần đầu cô ấy tìm tôi thì đã chuẩn bị sẵn tài liệu, sau đó mang theo ba thợ rèn cấp đại sư của Liên Minh, mời họ rèn lại Quang Chi Đại Lực Hoàn cho tôi. Tuy tên không thay đổi nhưng uy lực thứ này mạnh hơn trước nhiều."

Nói rồi Tư Mã Tiên nâng lên Quang Chi Đại Lực Hoàn, tay phải vỗ lên mặt bên. Bỗng chốc mé bên Quang Chi Đại Lực Hoàn lộ ra khe hở, trung tâm lấp lóe tia chớp tím.

Bên trong lượn lờ ánh sáng tím, vẫn không thấy rõ nhưng linh lực cuộn cuộn kịch liệt.

Tư Mã Tiên nói.

"Bây giờ Quang Chi Đại Lực Hoàn hoàn toàn là đúc khuôn dành cho tôi. Chất liệu thêm vào nhiều cái hợp kim gì đó, tôi không nhớ rõ tên, chỉ nhớ dường như là sắt thép loại tinh kim. Trừ cái này ra còn có rất nhiều sắt thép quý giá, sau đó hợp thành bản thể. Tiếp theo, bên trong có một ma pháp trận, còn mời một Pháp Thần giúp đỡ chế tạo, dùng sáu viên ma tinh của ma thú hệ lôi điện cấp mười. Đóa hoa nhỏ nói ma tinh hệ lôi điện rất ít, coi như là đại phòng đầu giá Thánh Minh thì cấp mười chỉ có vài viên, đều dùng hết cho tôi. Mấy mặt thay đổi khác thì ở phần chế tác, vậy nên bây giờ uy lực Quang Chi Đại Lực Hoàn mạnh hơn trước nhiều. Lúc trước tôi dùng là Tử Huyền Thần Lôi Pháo, còn có Tử Huyền Thần Lôi Cuồng Điện, Tử Lôi Ngưng Thể, tất cả là sửa đổi Quang Chi Đại Lực Hoàn kết hợp năng lực chính tôi tự sáng chế ra. Lợi hại không?"

Long Hạo Thần luôn yên lặng lắng nghe nay mở miệng nói.

"Nói vậy là Tử Huyền Thần Lôi Linh Lô của anh chắc đã tiến hóa ít nhất một lần, hơn nữa không phản phệ mãnh liệt nữa. Chắc điều này có liên quan đến trang bị cấp sử thi khác của anh đúng không?"

Tư Mã Tiên đối với Long Hạo Thần thì ngoan ngoãn nhiều.

"Không sai, vẫn là đại ca có ánh mắt nhất, liếc một cái liền thấy ra bí ẩn trên người tôi."

Nói xong gã kéo áo choàng mục sư trên người lộ ra bộ ngực rắn chắc. Chỉ thấy gã còn mặc một bộ giáp mỏng màu đỏ, giáp mỏng tỏa ánh sáng da cam nhàn nhạt, hiển nhiên là trang bị cấp sử thi.

"Thứ này kêu là Xích Long Giáp. Đóa hoa nhỏ nói nó dùng lớp da mềm dưới bụng Xích Long thật sự lấy cách đặc biệt luyện chế thành, có hiệu quả phòng ngự rất mạnh. Cũng sẽ giảm bớt rất nhiều thuộc tính phụ. Tuy nó không có tác dụng tăng phúc nhưng đặc biệt thích hợp tôi. Nó có thể chịu được trên tám phần phản phệ của Tử Huyền Thần Lôi Linh Lô, cứ như thế tôi càng có thể buông tay sử dụng. Hơn nữa vì dùng nhiều lần, khả năng chịu đựng Tử Huyền Thần Lôi Linh Lô của tôi không ngừng tăng mạnh. Ăn Sâm Chu Đoàn Thể Đan có được ca đưa, lại thêm

vào lôi điện rèn luyện, bây giờ ngoại linh lực của tôi chắc cỡ ba, bốn vạn."

Lâm Hâm trợn to mắt nhìn hai trang bị cấp sử thi trên người Tư Mã Tiên, lẩm bầm.

"Kiếm vợ có tiền thật là đỡ vài chục năm cố gắng!"

Long Hạo Thần liếc y.

"Anh nói gì đó?"

Lâm Hâm vội vàng câm miệng, cười làm lành nói.

"Đại ca, tôi chỉ lỡ miệng nói vậy thôi, cậu cứ xem như chưa nghe thấy, tuyệt đối đừng nói cho Hình Nhi! Năng lực của tôi toàn nhờ vào chính mình, không giống ai đó được bao nuôi, hừ hừ."

Tư Mã Tiên đắc ý nói.

"Bao nuôi cũng là có tài. Ông được sao? Đừng nhìn ông bộ dạng thư sinh, không ai lọt vào mắt nữa là."

Vương Nguyên Nguyên bực mình nói.

"Được rồi, các người đừng ồn ào nữa, nghe đại ca nói tiếp theo chúng ta làm gì đi."

Mọi người bình tĩnh lại, mắt nhìn Long Hạo Thần.

Long Hạo Thần kêu mọi người ngồi thành vòng, mở ra bản đồ.

"Già La Thành ở đây, mới rồi Hạo Nguyệt cứ bay hướng nam, chúng ta đại khái ở khu vực này." Long Hạo Thần chỉ trên bản đồ.

"Một trận chiến tại Già La Thành nhất định đã lọt vào tai Ma Thần Hoàng. Dù gì chúng ta đã giết một ma thần, còn phá hủy Trụ Ma Thần nữa. Tiếp theo chúng ta phải làm là không để Ma Thần Hoàng tìm ra quy

luật hành động. Trong lãnh địa ma tộc đất rộng, coi như tu vi cỡ Ma Thần Hoàng, chỉ cần chúng ta không lộ sơ hở thì y muốn tìm kiếm tuyệt không dễ, tựa như mò kim đáy biển."

Hàn Vũ nói.

"Vậy chúng ta tiếp tục hành động hay ẩn núp?"

Hiển nhiên Long Hạo Thần đã sớm lập kế hoạch, trầm giọng nói.

"Có một cơ hội bày ngay trước mắt chúng ta. Nhưng sự việc quan trọng, nên mọi người cùng góp ý đi. Ma Thần Hoàng xuất hiện tại Khu Ma quan là vì Đại Dự Ngôn Thuật của Tinh Ma Thần Ngõa Sa Khắc. Trước đó chúng ta được tin tức sớm một bước hành động, đây là nhờ tin tức của Nguyệt Dạ đến đúng lúc. Sự thật chứng minh, Nguyệt Dạ cung cấp tin tức chính xác. Ma Thần Hoàng được tin chạy đến Già La Thành cũng cần một ngày, tạm thời chúng ta an toàn. Nếu tin này của Nguyệt Dạ không sai, vậy một tin khác rất có thể là chính xác."

Nghe hẳn nói vậy, mắt Thái Nhi sáng ngời.

"Ý anh là tình trạng sức khỏe Tinh Ma Thần sau khi thi triển Đại Dự Ngôn Thuật?"

Long Hạo Thần gật đầu, nói.

"Không sai, chúng ta từng thấy Đại Dự Ngôn Thuật, tác dụng trong chiến đấu cực kỳ khủng bố. Lúc ở Mộng Huyền Thần Điện chúng ta gặp tộc nhân Tinh Ma tộc đó rất có thể là huyết mạch truyền thừa của Ngõa Sa Khắc, đời Tinh Ma Thần tiếp theo. Nhưng dù là cường giả Tinh Ma tộc như vậy, sau khi thi triển Đại Dự Ngôn Thuật thì đã nổ tan xác chết. Chứng minh Đại Dự Ngôn Thuật có uy lực cường đại cũng phản phê cực mạnh. Ngõa Sa Khắc là tiên tri của ma tộc, y dự đoán được hành động tương lai của chúng ta, thậm chí là tiên trí tương lai ma tộc, chắc chắn tiêu hao lớn hơn Tinh Ma năm đó nhiều. Bởi vậy, rất có thể y suy yếu chỉ còn lực lượng một phần mười."

"Điện chủ Dương Hạo Hàm Kỳ Sĩ Thánh Điện từng nói với tôi, trong bảy mươi hai Trụ Ma Thần, trừ Ma Thần Hoàng Phong Tú ra, nguy hiểm nhất chính là Tinh Ma Thần Ngõa Sa Khắc. Ma Thần Hoàng là lãnh đạo và tinh thần của ma tộc, thậm chí là biểu tượng. Vậy thì Tinh Ma Thần là bộ não của ma tộc, tế tướng chân chính. Nguyệt Ma Thần A Gia Lôì Tư tối đa chỉ là đại nguyên soái mà thôi, bàn về độ quan trọng thì y không bằng Ngõa Sa Khắc. Tinh Ma Thần lúc sức mạnh ở đỉnh cao chỉ sợ linh lực hơn năm mươi vạn, muốn đối phó y, chúng ta không dám dù chỉ là mơ tưởng. Nhưng nếu y chỉ còn sức mạnh một phần mười, lại núp trong Ma Đô Tâm Thành thì chúng ta chưa chắc không có cơ hội."

Nghe Long Hạo Thần nói vậy, mọi người hít ngậm khí lạnh. Đoàn trưởng của họ lại đặt mục tiêu vào Tinh Ma Thần Ngõa Sa Khắc xếp hạng ba ma tộc, đây là điều trước kia họ không bao giờ dám nghĩ!

Long Hạo Thần nói tiếp.

"Tôi chỉ đề nghị mà thôi. Nếu chúng ta đi Ma Đô thì chắc Ma Thần Hoàng không ngờ được đâu. Y tuyệt không tin chúng ta dám đi vào hang ổ của y. Còn về tình trạng Tinh Ma Thần Ngõa Sa Khắc, chúng ta có thể trừ bớt mức đáng tin cậy từ tin tức của Nguyệt Dạ, năng lực Tinh Ma Thần nhất định rất mạnh, nhưng có mạnh đến mấy cũng cần có đủ tu vi và thân thể giữ vững. Lấy thực lực tổng thể hiện nay của đội ta, thêm vào Hạo Nguyệt khắc chế ma thần, chắc chúng ta có thể đối phó hai phần thực lực của Tinh Ma Thần. Chính là nói, dù Nguyệt Dạ nói hơi phóng đại thì chúng ta vẫn có cơ hội thành công."

"Nhưng nếu chúng ta thật chĩa mục tiêu vào Tinh Ma Thần Ngõa Sa Khắc thì sẽ có nguy hiểm rất lớn." Nói xong ưu thế bên ta rồi Long Hạo Thần đổi giọng. Bây giờ hẳn phân tích sự việc sẽ ưu tiên lo lắng có thể xuất hiện nguy hiểm, sẽ không mù quáng tự tin.

"Đầu tiên, Ma Đô Tâm Thành là trung tâm chân chính của ma tộc, có thể nói lúc bình thường, sức mạnh cường đại nhất ma tộc đều tụ tập tại Tâm Thành. Lấy Ma Thần Hoàng dẫn đầu, Nguyệt Ma Thần, Tinh Ma

Thần, Tử Linh Ma Thần, Địa Ngục Ma Thần trấn thủ Ma Đô. Tuy hiện giờ bốn ma thần không ở, thậm chí trừ Tinh Ma Thần ra không có ma thần khác tại Ma Đô, nhưng không có nghĩa là trong Ma Đô không tồn tại sức mạnh."

"Có một điều chắc trong lòng mọi người cũng thắc mắc. Nếu Ma Đô trống rỗng, vậy các tiền bối săn ma giả ẩn núp quanh Ma Đô vì sao không ra tay? Theo tôi phỏng đoán thì chắc sẽ không. Nguyên nhân rất đơn giản, thời điểm chưa chín muồi, không có nắm chắc. Quan trọng hơn, Ma Thần Hoàng và Nguyệt Ma Thần mang theo rất nhiều ma thần rời đi, tuy tiền bối săn ma giả không biết mục tiêu của chúng nhưng sao họ không theo sát được? Ma Thần Hoàng thật sự uy hiếp rất lớn đến Liên Minh, nếu là tôi mang mọi người ẩn núp bên cạnh, phát hiện Ma Thần Hoàng có hành động thì chắc chắn cũng sẽ đi theo xem. Nếu thật sự y định làm hại Liên Minh thì sẽ liều mạng. Vậy nên khả năng tiền bối Săn Ma Đoàn ra tay với Ma Đô không lớn."

"Cùng lúc đó, tuy Ma Đô Tâm Thành mất đi nhiều ma thần bảo vệ, nhưng năm chủng tộc mạnh nhất ma tộc đều định cư tại Ma Đô. Ma Thần Hoàng đi rồi nhưng không thể nào mang đi hết các ma thần! Thử hỏi nếu chúng ta là một ma thần, rời khỏi địa bàn của mình, ít nhất sẽ để lại một cánh tay đặc lực chỉ huy tộc nhân, trấn giữ tộc mình. Vậy nên tôi khẳng định, dù là Ma Thần Hoàng, hay Nguyệt Ma Thần, Tinh Ma Thần, Tử Linh Ma Thần, Địa Ngục Ma Thần, chúng ở trong Ma Đô ít nhất có thuộc hạ cấp chín trấn giữ, rất có thể không chỉ một tên. Đặc biệt là Nghịch Thiên Ma Long tộc, Ma Thần Hoàng ít nhất để lại một phần ba tộc nhân. Nhận xét bảo thủ thì trong Ma Đô Tâm Thành có hơn hai mươi cường giả ma tộc cấp chín."

Nghe Long Hạo Thần phân tích, Lâm Hâm trầm mặt nói.

"Đại ca, nếu đã vậy thì chúng ta còn có cơ hội gì? Hai mươi cường giả ma tộc cấp chín, chúng ta vốn không có khả năng đối phó."

Long Hạo Thần mỉm cười nói.

"Đây mới là cơ hội của chúng ta! Ngay chính chúng ta còn cảm thấy không thể nào, vậy sao Ma Thần Hoàng ngờ được chúng ta dám đi Ma Đô Tâm Thành? Đó chẳng phải tương đương với chui đầu vào rọ? Y sẽ không ngờ chúng ta to gan không biết lượng sức như vậy. Nhưng chính vì thế, bản thân tôi cho rằng chúng ta càng nên đi, tìm cơ hội trọng thương Tinh Ma Thần." Nhìn ánh mắt nghi hoặc của đồng bạn, Long Hạo Thần nói tiếp. "Mọi người tưởng tượng đi, hiện tại Ma Đô như thế nào. Bên ngoài thánh chiến, đa số cường giả ma tộc đều bị điều động. Tuy Ma Đô Tâm Thành vẫn trú đóng một phần lực lượng năm chủng tộc mạnh nhất, nhưng so với lúc Ma Đô lúc cường đại nhất thì kém rất nhiều. Cứ thế nếu chúng ta muốn lén vào Ma Đô sẽ dễ dàng hơn bình thường. Cùng lúc đó, không có Ma Thần Hoàng, Nguyệt Ma Thần, Tử Linh Ma Thần, Địa Ngục Ma Thần ở, Tinh Ma Thần Ngõa Sa Khắc lại trọng thương bế quan, vậy thì sẽ không có việc tinh thần do xét chúng ta không thể chống cự."

"Ví dụ chúng ta ở nơi nào đó trong lãnh địa ma tộc đột nhiên bạo động, vậy coi như là trong Tâm Thành cũng không thể lập tức tụ tập nhiều cường giả ma tộc cao cấp đối phó chúng ta. Ít nhất chúng cần thời gian. Giữa các chủng tộc không phải không có lệ thuộc, nhưng mục tiêu của chúng ta không phải người thống trị Nghịch Thiên Ma Long tộc."

Thải Nhi nói.

"Tôi hơi hiểu ý của anh. Nếu chúng ta đi Tâm Thành, đầu tiên là ra ngoài dự đoán của Ma Thần Hoàng, y tuyệt đối không ngờ rằng chúng ta dám đi Ma Đô. Điều này khiến chúng ta không cần lo lắng về Ma Thần Hoàng. Tiếp theo, nếu chúng ta ra tay với Tinh Ma Thần, vậy tối đa chỉ chịu công kích từ cường giả Tinh Ma Thần, chủng tộc khác muốn tới chắc sẽ chậm trễ. Một khi thành công, chúng ta có thể thông qua Giai Diệu Vĩnh Hằng truyền tống đi trước khi bị các cường giả ma tộc bao vây, thậm chí bế quan thời gian dài trong Tháp Vĩnh Hằng, tránh né ma tộc truy tìm, chờ cơ hội lạng lẽ ra khỏi Ma Đô đúng không?"

Long Hạo Thần mỉm cười gật đầu.

"Cơ bản là ý này."

Thải Nhi nói.

"Vậy tôi có hai vấn đề. Thứ nhất, Tinh Ma tộc chưa tham gia chiến đấu, Tinh Ma Thần lại bị trọng thương, vậy thì Tinh Ma cung nhất định phòng bị nghiêm ngặt. Tinh Ma tộc là chủng tộc lớn thứ ba ma tộc, sẽ không dễ đối phó. Ít nhất lực lượng hiện tại của chúng ta không thể đối kháng chúng. Nếu thế thì chúng ta làm sao đối phó Tinh Ma Thần? Thứ hai, nếu Tinh Ma Thần đang bế quan tự biết mình suy yếu, dù chúng ta đánh vào Tinh Ma cung, chỉ cần y núp trong chỗ bế quan không bước ra, chúng ta có cách nào tìm được y không? Dù sao thời gian của chúng ta không nhiều!"

Long Hạo Thần nói.

"Đúng vậy, đây là hai vấn đề chúng ta phải đối mặt. Tôi trước tiên nói ra suy nghĩ của mình. Đầu tiên là về sự cường đại của ma tộc. Thải Nhi nói đúng, lấy sức mạnh hiện tại của chúng ta, muốn xông vào như Báo Ma cung thì tuyệt đối không thể nào. Tinh Ma tộc mạnh hơn Báo Ma tộc rất nhiều. Nhưng chúng ta không cần phải cứng rắn chống! Lại thêm khi bắt đầu tấn công không cần hướng về Tinh Ma tộc. Tinh Ma tộc quan hệ tốt với tộc nào nhất? Chắc mọi người cũng đoán được."

Vương Nguyên Nguyên nhanh chóng trả lời.

"Nguyệt Ma tộc? Đại ca, ý cậu là chúng ta trước tiên công kích Nguyệt Ma tộc, đem hiệu quả dương đông kích tây?"

Mọi người đều là kẻ thông minh, chỉ nêu lên liền hiểu ngay.

Long Hạo Thần giơ ngón tay cái hướng Vương Nguyên Nguyên.

"Không sai, kế hoạch của tôi chính là thế. Nếu chúng ta có thể quăng một cấm chú vào Nguyệt Ma cung, vậy không chỉ là Tinh Ma tộc, tất cả cường giả Ma Đô đều sẽ tập trung hướng Nguyệt Ma cung, tiếp theo là

cơ hội của chúng ta. Có lẽ cơ hội này không quá lâu, nhưng lực lượng trong Tinh Ma cung chắc chắn giảm xuống thấp nhất. Chúng ta chắc chắn có cơ hội. Hơn nữa vào Ma Đô rồi, đầu tiên ta phải liên lạc với Nguyệt Dạ, thông qua cô ấy tìm hiểu tình hình trong Tinh Ma cung, chắc sẽ có cơ may lên vào. Còn về vấn đề thứ hai của Thái Nhi thì càng dễ đáp. Tôi chưa từng nói phải giết Tinh Ma Thần Ngõa Sa Khắc! Không sai, chúng ta rất có thể không tìm ra y, nhưng mọi người đừng quên, bên ta có Hạo Nguyệt. Có lẽ Hạo Nguyệt không tìm thấy ma thần nhưng kiếm Trụ Ma Thần thì không thành vấn đề. Vậy nên ý định của tôi là mục tiêu không phải Ngõa Sa Khắc, làm ma thần thứ ba của ma tộc, y chắc chắn có nhiều cách giữ mạng, muốn giết chết thì quá khó khăn. So với Săn Ma Đoàn khác, ưu thế lớn nhất của chúng ta là có thể phá hủy Trụ Ma Thần. Các người tưởng tượng xem, nếu chúng ta phá hủy Trụ Ma Thần của Tinh Ma Thần, hoặc là tổn thương nó nghiêm trọng, vậy Tinh Ma Thần sẽ bị ảnh hưởng như thế nào?"

Vốn mọi người tràn đầy nghi hoặc, nghe Long Hạo Thần nói tới đây thì từng người mắt sáng ngời. Đúng rồi! Vì sao phải cùng ma thần cứng đối cứng? Họ hoàn toàn có thể tấn công Trụ Ma Thần! Hơn nữa theo kế hoạch của Long Hạo Thần, nếu lặng lẽ tới gần Trụ Ma Thần, sau đó Hạo Nguyệt bộc phát, coi như là chính Ngõa Sa Khắc cũng khó tự cứu. Ngõa Sa Khắc trọng thương, dù kịp xuất hiện, muốn cản mọi người cũng thật không dễ dàng.

Ánh mắt Long Hạo Thần lướt qua đồng bạn, nói.

"Đây là suy nghĩ của tôi, giờ mọi người góp ý đi. Có ý kiến gì đều có thể nêu lên. Tuy tôi cho rằng kế hoạch này rất khả thi, nhưng dù sao lên vào Ma Đô rất nguy hiểm. Dù có Giai Diệu Vĩnh Hằng truyền tống cũng không bảo đảm chắc chắn an toàn. Vậy nên chỉ khi tất cả thông qua mới có thể thử, chỉ cần có một người phản đối chúng ta sẽ nghĩ cách khác. Tôi còn có cách khác là hành trình bất quy tắc trong ma tộc. Chúng ta cố gắng phá hoại các nơi, không cần mỗi lần phải đánh chết ma thần, chỉ cần đem đến rắc rối là được. Tôi còn có mục tiêu không tệ lắm, chính là An Độ Hành Tinh."

"Chắc mọi người còn nhớ năm đó tại An Độ Hành Tinh chúng ta gặp phải tình huống trước khi ám sát Xà Ma Thần An Độ Ma Li. An Độ Hành Tinh ở trong ma tộc tuyệt đối là nơi phồn hoa, bởi vì trong biển có thực vật chủ yếu của chúng. Nếu chúng ta có thể tới đó phá hoại một phen thì ma tộc nhất định bị tổn thương nặng, bổ sung càng thêm khó khăn, cũng tiêu trừ một phần nguy hiểm thánh chiến. Đây là hai kế hoạch, hiển nhiên đi An Độ Hành Tinh thì chắc ăn và an toàn hơn chút. Vấn đề duy nhất là An Độ Hành Tinh cách bên này khá gần, từ Già La Thành đi thẳng hướng đông, xuyên qua một hành tinh là tiến vào biên giới An Độ Hành Tinh. Điều này tăng khả năng Ma Thần Hoàng đuổi kịp chúng ta."

Không thể nghi ngờ, hai kế hoạch của Long Hạo Thần đều khá to gan, đặc biệt là kế hoạch thứ nhất, mục tiêu tiên tri của ma tộc, Tinh Ma Thần Ngõa Sa Khắc. Còn muốn ở trong Ma Đô Tâm Thành đại náo, đây là kế hoạch kinh khủng cỡ nào chứ!

Nghe Long Hạo Thần nói hết, mọi người rơi vào suy tư trong giây lát. Hành động tiếp theo liên quan đến cống hiến cho Liên Minh Thánh Điện và hàng loạt tình huống khác của họ, tuyệt đối không thể sơ sài.

Long Hạo Thần cũng đang suy nghĩ, hăn nghĩ tính khả thi của hai kế hoạch. Đi An Độ Hành Tinh thì rõ ràng ít nguy hiểm hơn. Dù Ma Thần Hoàng lại phái một ma thần trú đóng bên ấy, họ chưa chắc không thể đối phó được, ít nhất không cần lo không đường rút lui. Nhưng nếu vào Ma Đô Tâm Thành thì khả năng đột biến lớn hơn nhiều, ai cũng không biết tại đó sẽ gặp phải điều gì.

Nói về hiệu quả của hai kế hoạch thì chắc chắn cái thứ nhất tốt hơn. Dù họ lần lượt hủy hai cây Trụ Ma Thần nhưng xếp hạng gần chót, dao động chỉ là gốc ma tộc, độ lung lay không quá lớn.

Tinh Ma Thần Ngõa Sa Khắc thì khác. Y và Nguyệt Ma Thần, Ma Thần Hoàng được gọi là ba thống lĩnh ma tộc. Tử Linh Ma Thần Tát Mễ Cơ Nạp, Địa Ngục Ma Thần Mã Nhĩ Ba Sĩ Đáo tuy cũng được gọi là

năm cột trụ ma thần, nhưng sức mạnh và tác dụng đa số ở mặt chủng tộc. Tinh Ma Thần Ngõa Sa Khắc khác hẳn. Làm tiên tri ma tộc, tác dụng lớn nhất của y là bản thân mình! Là trợ thủ đắc lực chân chính của Ma Thần Hoàng.

Nếu họ có thể phá hủy Trụ Ma Thần của Tinh Ma Thần, vậy dao động là gốc rễ ma tộc, Ma Thần Hoàng sẽ thống khổ như mắt bị chọc mù. Đây sẽ đả kích rất lớn với ma tộc. Tuy như vậy khiến họ thành mục tiêu truy sát của ma tộc, nhưng chính vì vậy mà ma tộc sẽ đi hướng điều tàn vì cố gắng của họ.

Long Hạo Thần trong lòng cũng có phân vân. Hắn không muốn dẫn đồng bạn đối mặt nguy hiểm lớn lao, nhưng có cơ hội như vậy rất có thể cả đời chỉ có một lần, sao hắn không phân vân cho được?

"Đại ca, để tôi nói hai câu." Tư Mã Tiên là người thứ nhất mở miệng. Lúc này gã không giống trước đó giờn hốt, khi nghiêm túc thì khuôn mặt rất cứng rắn, chỉ có đầu trọc bóng lờng là hơi phá hư không khí.

"Đại ca, tôi thấy có thể làm được. Có câu có gan thì mới làm giàu, không thể mất cơ hội, mất rồi khó mà tìm lại. Cậu nói kế hoạch thứ hai cũng khá tốt, nhưng đó là thịt đặt sẵn trên thớt, chúng ta tùy lúc cắt một dao. Còn bên Ma Đô lại là cơ hội tốt hiếm có! Bỏ cơ hội này, có lẽ về sau sẽ không gặp được nữa. Lại thêm chúng ta có công chúa Nguyệt Dạ làm nội ứng, tiến vào Ma Đô rồi có thể điều tra rõ tình hình mới ra tay. Có Giai Diệu Vĩnh Hằng truyền tống, chúng ta tùy lúc thoát khỏi chiến trường. Mạo hiểm thì chắc có rồi, nhưng chúng ta là săn ma giả, lúc nào mà không phải đang mạo hiểm? Coi như đi An Độ Hành Tinh cũng có thể đụng phải Ma Thần Hoàng! Sự tồn tại của chúng ta, là chiến đấu vì Liên Minh, vì nhân loại. Nguy hiểm thì sao chứ, đàn ông phải nên chết trận sa trường, da ngựa bọc xác!" Tư Mã Tiên hùng hồn nói, trong mắt đầy chiến ý.

Vương Nguyên Nguyên tiếp lời.

"Tôi đồng ý với Tư Mã. Cơ hội đặt ngay trước mắt, không thể nào không có nguy hiểm. Nhưng khi nào thì chúng ta sợ hãi nguy hiểm rồi? Trong thánh chiến chúng ta đều chống đỡ được. Nếu có thể tại Ma Đô công kích Trụ Ma Thần của Tinh Ma Thần, chúng ta chính là anh hùng cả nhân loại, cũng khiến ma tộc đi hướng diệt vong. Làm thế thì không uổng danh hiệu Quang Chi Thần Hi của chúng ta."

Lâm Hâm nói.

"Làm đi. Từ ngày chúng ta tham gia Săn Ma Đoàn, tôi đã quyết định đại ca chỉ đâu tôi đánh đó."

Năm đó lúc thi đấu tuyển chọn Săn Ma Đoàn, Long Hạo Thần vì y không tiếc bỏ Thái Nhi, mới gây ra hiểu lầm. Chuyện này tuy Lâm Hâm không nhắc câu nào nhưng trong lòng y luôn ghi khắc ân tình này.

Thái Nhi ánh mắt dịu dàng nhìn Long Hạo Thần, mỉm cười nói.

"Coi như là tình trạng tệ nhất, cùng lắm thì chết chung với anh thôi."

Long Hạo Thần nhú mày.

"Đừng nói nhảm, chúng ta phải khỏe mạnh sống sót, chúng ta phải nhìn ngày nhân loại chiến thắng ma tộc." Hắn ngoài miệng trách Thái Nhi nhưng mắt nhìn nàng lộ cảm tình sâu đậm.

Trần Anh Nhi nhún vai, biểu tình bình thản nói.

"Tôi cũng đồng ý. Tôi thích nhất náo nhiệt. Lúc nhỏ ông nội hỏi tôi có ước mơ gì, tôi nói hy vọng có ngày khiến Ma Đô Tâm Thành biến thành nơi tôi triệu hoán ma thú tung hoành. Cơ hội này tôi chắc chắn giao hai tay hai chân đồng ý! Chẳng qua nói trước à, nếu lỡ tôi chết trận thì anh phải thay tôi đưa Dương Văn Chiêu trở về Liên Minh nha."

Hiện tại không tỏ thái độ chỉ còn mình Hàn Vũ và Trương Phóng Phóng. Long Hạo Thần liếc nhìn hai người này.

Hàn Vũ chớp mắt.

"Đại ca, đừng nhìn tôi. Cậu quên sao, tôi là Phụ Trợ kỵ sĩ của cậu, cậu ở đâu thì tôi tại đó."

Trương Phóng Phóng bắt chước giọng điệu Hàn Vũ, nói.

"Hạo Thần, đừng nhìn tôi. Cậu quên sao, tôi là Thủ Hộ kỵ sĩ của Vương Nguyên Nguyên, cô ấy ở đâu thì tôi tại đó."

Y vừa nói xong, Lâm Hâm và Tư Mã Tiên ăn ý huýt sáo. Vương Nguyên Nguyên mặt đỏ bừng giận trừng Trương Phóng Phóng. Y thì làm bộ như không thấy gì hết.

Kỳ thật trong lòng Trương Phóng Phóng có chút do dự, nhưng dù gì y không phải thành viên chân chính của Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi, người ta đều đã quyết định, chẳng lẽ người ngoài như y can mũi kỳ đà? Huống chi Vương Nguyên Nguyên đã đồng ý, y nói lời thật lòng, dù thật đối mặt nguy hiểm, y nguyện cùng Vương Nguyên Nguyên đối diện mà không phải ở tương lai không xa nghe tin dữ.

Long Hạo Thần không ngờ đồng bạn nhanh chóng đồng ý kế hoạch thứ nhất tràn đầy nguy hiểm. Hắn hít sâu, trầm giọng nói.

"Nếu đã vậy thì chúng ta cẩn thận phân tích, suy tính tới điểm tệ nhất nhưng phải có kế hoạch chặt chẽ kỹ càng nhất."

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 244

Tổ Chức Nguyệt Dạ

Ma Đô, Tâm Thành, Nguyệt Ma cung.

Nguyệt Dạ từ từ mở đôi mắt long lanh, thở dài một hơi, linh lực di chuyển trong người khiến toàn thân cô tràn một tầng sáng tím sậm.

Là con lai hai tộc nhân, ma, cô có được nhiều ưu thế. Cô có suy nghĩ và thân thể giống nhân loại, lại có thiên phú và thuộc tính tu luyện của ma tộc.

Từ trước khi bắt đầu thánh chiến, A Bảo vì giết Long Hạo Thần không để ý an toàn của cô, khi trở về Ma Đô cô luôn ở trong Nguyệt Ma cung, ngay cả Nguyệt Dạ thương đoàn cũng chỉ điều khiển từ xa.

Hơn hai năm nay, tâm tình cô bình thản hơn trước, tu vi tăng nhanh chóng mặt. Dù cô không giống đa số Nguyệt Ma tộc vừa sinh ra đã có thực lực cường đại, nhưng thể chất nhân loại cho cô tiềm lực tương lai tăng tiến, thậm chí vượt xa Nguyệt Ma bình thường.

Lý do Nguyệt Ma Thần thích đưa con gái này không phải vì Nguyệt Dạ xinh đẹp, là bởi vì cô có trí tuệ hơn người. Đây là điều mà đa số Nguyệt Ma không bao giờ sánh bằng. Dù có Nguyệt Ma Thần ủng hộ, nhưng Nguyệt Dạ từ mười lăm tuổi từng bước sáng lập Nguyệt Dạ thương đoàn to lớn bày ra trí tuệ siêu đẳng.

Ánh sáng ám tím từ từ thu lại, sau lưng Nguyệt Dạ lóe lên vàng trắng tím. Ánh trắng lóe ba lần mới từ từ biến mất.

Nguyệt Ma tộc có điều kiện ưu đãi, tu luyện tại đây có lợi rất lớn cho người tu luyện thuộc tính hắc ám. Hơn hai năm tĩnh lặng, Nguyệt Dạ có thiên phú cực tốt vào mấy ngày trước đã đột phá cấp tám.

Nói đến thì cô thấy mình cần cảm ơn Long Hạo Thần. Chính bởi vì lo lắng chuyện của Long Hạo Thần khiến nội linh lực dao động khác thường, cô lập tức nắm bắt kỳ ngộ này, thật sự đột phá bình cảnh cấp bảy tiến vào cảnh giới cấp tám.

So sánh với Nguyệt Ma bình thường, thiên phú mọi mặt của cô ưu tú hơn nhiều. Cùng là cấp tám, cô có tự tin đánh bại những tộc nhân cùng tu vi với mình.

Rốt cuộc, linh lực trong phòng kín hoàn toàn giấu đi, đôi mắt Nguyệt Dạ trở lại màu tím nhạt. Ánh mắt lộ vài tia sâu, khẽ thở dài, lẩm bẩm.

"Chắc hẳn đã thoát khỏi nguy hiểm. Theo bên Khu Ma quan truyền tin, trước khi hắc đến Khu Ma quan đã nhận được tin tức của mình, lúc đó chắc bệ hạ còn cách xa hơn hai ngày đường. Có thời gian giảm xóc lâu như vậy, chắc hẳn đã rời đi rồi. Thái độ của cha đối với mình có chút lạ, dường như nghi ngờ mình, đây chắc là lần cuối cùng mình giúp hắc. Long Hạo Thần, hãy tự lo thân mình đi, hy vọng sau này sẽ không gặp gỡ nữa."

Hai năm yên tĩnh, tuy vẫn không thể làm cô quên bộ dáng Long Hạo Thần khi chặn công kích của Diệt Săn Ma cho Thái Nhi, nhưng một tia cảm tình đã bị cô tự cắt đứt.

Cô là người thông minh, biết rõ không thể thì suy nghĩ nhiều làm gì? Bây giờ cô đã có mục tiêu mới.

Dù là người hay ma đều có mục tiêu riêng, nếu không thì chỉ sống vô vị. Đối với người thông minh như Nguyệt Dạ thì càng như vậy. Cô cần một chuyện khiến cô thấy hứng thú để dời tầm mắt. Cô lựa chọn mục tiêu có đủ hiệu quả như thế.

Bật người dậy, Nguyệt Dạ ra khỏi phòng kín, đứng ngoài phòng. Đó là một vườn hoa không lớn, trừ con đường nhỏ do đá trải thành thông ra ngoài, nơi này trồng đầy thực vật. Hoa Nguyệt Lượng là loại hoa Nguyệt Dạ thích nhất.

Đóa hoa nhỏ màu vàng không rực rỡ nhưng không có lá, nó có sự cao quý và kiêu ngạo riêng, có mùi thơm ngát nhưng trong hương nồng mang vài phần mát lạnh.

Nguyệt Dạ vẫn cảm thấy mình rất giống hoa Nguyệt Lượng. Thật ra cô luôn không biết trong lòng mình cái gì là quan trọng nhất. Từng có một thời gian, khi cô vì chuyện Nguyệt Dạ thương đoàn mà rất mệt mỏi, rất khao khát xuất hiện chuyện tình yêu của riêng mình. Ngay lúc đó, Long Hạo Thần xuất hiện, lần đầu tiên hiện ra trước mặt cô.

Khi thương đoàn của cô đối mặt đại quân ma tộc bao vây, chính Nguyệt Dạ đều muốn từ bỏ, thì hẳn cố gắng xoay chuyển tình thế, dẫn họ lao ra vòng vây. Lần đó Long Hạo Thần để lại ấn tượng sâu sắc trong lòng cô.

Trong tâm tư Nguyệt Dạ, người cô yêu chỉ có thể là nhân loại mà không phải ma tộc. Thế nên từ lúc bắt đầu cô chưa từng thích A Bảo.

Long Hạo Thần tuần tú, anh dũng, có tất cả phẩm chất của kỵ sĩ đã xúc động lòng cô. Vậy nên từ giây phút đó, cô có hứng thú rất lớn với kỵ sĩ tuổi trẻ hơn mình.

Sau này không chỉ một lần tiếp xúc, hứng thú dần bén rễ nảy mầm, khi cô thấy Long Hạo Thần vì Thái Nhi suýt chết trận, A Bảo thì vì ma tộc không tiếc hy sinh cô, Nguyệt Dạ rất đau khổ, nhưng trong thống khổ có khao khát mãnh liệt. Nếu có một người đàn ông vì mình trả giá như vậy thì mình sẽ làm sao?

Tình cảm này khuấy động cô rất lâu, thật lâu, mãi đến khi thánh chiến qua một thời gian dài cô mới nghĩ rõ ràng. Cô và hẳn là hai thế giới khác

nhau, không có khả năng. Nếu hẳn không có người yêu, vậy có lẽ cô còn cố gắng được. Nhưng bây giờ hiển nhiên là không thể nào.

Nguyệt Dạ thậm chí từng muốn chiếm đoạt. Nếu có một ngày cô trở thành cường giả đương thời, giết chết Thái Nhi, cưỡng ép chinh phục Long Hạo Thần thì sao? Lập tức cô tự ra đáp án.

Vậy nên cô dần chôn vùi khát vọng tình cảm này, dần nảy ra ý nghĩ khác. Nhưng cô không hối hận yêu Long Hạo Thần, tình cảm này tuy không đơm hoa kết trái được, ít ra cho cô mong chờ. Người đàn ông Nguyệt Dạ ta từng yêu rất ưu tú, không người có thể sánh bằng hẳn.

Bây giờ cô tập trung tinh thần vào chuyện khác. Đối với cô, chuyện quan trọng hơn là tăng tu vi bản thân.

Hương hoa thơm ngát vây quanh Nguyệt Dạ, cô chậm rãi đi tới trước. Mỗi khi tới lúc này cô sẽ cảm thấy mình như nữ vương. Đây cũng chính là mục tiêu của cô.

Đi ra vườn hoa, biểu tình của Nguyệt Dạ trở lại bình thường, bình tĩnh, dịu dàng, vẫn là công chúa mềm yếu đẹp tuyệt trần mà vô hại.

"Công chúa, đã chuẩn bị xong bữa tối." Một thị nữ đi tới cạnh cô, nhỏ giọng nói.

Nguyệt Dạ đã ra lệnh, không cho bất cứ ai tiến vào sau vườn, nhưng cô chưa bao giờ khắc khe với chính mình. Ngày ba bữa đều xa hoa đến cực điểm. Chỉ có thực vật bổ dưỡng đầy đủ mới giúp cô tu luyện tốt hơn. Lại thêm là công chúa Nguyệt Ma tộc, cô vốn nên hưởng thụ sinh hoạt.

"Ừm." Ngay lúc cô chuẩn bị đi ăn cơm thì bỗng nhiên sắc mặt hơi thay đổi, ánh mắt liếc hướng cánh cửa chỗ mình ở.

Tuy là công chúa nhưng tâm cung của cô không lớn lắm. Lấy tu vi như cô có cảm ứng tinh thần rất mạnh.

Quả nhiên lại một thị nữ bước nhanh đến.

"Công chúa, có một đại nhân Tử Tước cầm lệnh bài của ngài xin gặp."

Tử Tước? Không cần nghi ngờ, thị nữ nói đương nhiên là Tử Tước Nguyệt Ma tộc. Vốn lòng Nguyệt Dạ bình tĩnh bỗng nhiên dậy sóng, biểu tình trên mặt biến đổi. Sẽ không thật sự là hãn chứ?

"Mời, mời người ấy vào." Cố gắng kiềm nén tâm tình, Nguyệt Dạ bỗng phát hiện tay hơi run. Chính cô đều không rõ rốt cuộc hy vọng mình đoán đúng hay sai.

Thời gian không lâu lắm, có thị nữ hướng dẫn, một người mặc áo choàng lớn màu tím đậm từ bên ngoài đi đến. Áo choàng che kín người hãn, nhưng xem thân hình thì có thể thấy được là đàn ông. Hãn hơi cúi đầu nên không xem rõ bộ dạng.

Cảm giác quen thuộc khó tả tràn ngập trong lòng. Dù không thấy rõ mặt hãn thì Nguyệt Dạ vẫn suýt bật thốt, bản năng lùi ra sau nửa bước. Thị nữ xung quanh thoáng chốc lộ vẻ cảnh giác.

Người đó chậm rãi ngẩng đầu lên, kéo xuống mũ trùm đầu, mỉm cười nói.

"Đã lâu không gặp, công chúa điện hạ."

Khuôn mặt tuấn tú như điêu khắc không có tỳ vết nào, mái tóc dài màu vàng dán sau đầu. Nếu nói mặt hãn có duy nhất vết tỳ thì chính là ánh mắt. Màu mắt tím đặc biệt của Nguyệt Ma tộc xuất hiện trên khuôn mặt cực kỳ đẹp trai thì hơi không phối hợp.

"Thật sự là người, người, sao người đến đây?" Tuy Nguyệt Dạ đã đoán được người đến là hãn, nhưng chân chính mặt đối mặt thì lòng vẫn tràn ngập khó tin. Cảm giác mãnh liệt khó tả bỗng chốc khiến tâm tình kích động, cô hoàn toàn biến sắc mặt.

Long Hạo Thần mỉm cười nhìn Nguyệt Dạ trước mặt mình. Hơn hai năm không gặp, công chúa Nguyệt Dạ càng xinh đẹp. Khí chất cô càng cao quý, có phong thái trước kia không có, đôi mắt tím tràn ngập chấn kinh.

"Sao vậy? Không hoan nghênh?"

Nguyệt Dạ dù sao vẫn là Nguyệt Dạ, sau thời gian ngắn ngủi kinh ngạc lập tức tỉnh táo lại. Đè nén lòng rung động, cô lập tức phẩy tay nói.

"Các người lui xuống đi."

Các thị nữ hơi nghi hoặc đi xuống, khiến trong đại sảnh chỉ còn lại Long Hạo Thần và Nguyệt Dạ.

"Đi theo ta." Nguyệt Dạ bước nhanh tới trước, kéo tay Long Hạo Thần đi hướng vườn sau. Lúc này tim cô ngày càng đập nhanh, trong lòng lại có vui sướng mãnh liệt khó tả. Có lẽ đây chính là kích động.

Rất nhanh cô đã dẫn Long Hạo Thần tới phòng kín mới rồi tu luyện. Trước tiên cô kéo hắn vào phòng rồi đóng cửa lại, lưng dựa cửa phòng, ánh mắt Nguyệt Dạ nhìn chăm chú Long Hạo Thần vẫn tràn ngập khó tin.

"Sao có thể là người, sao có thể được? Sao người dám tới đây!" Nguyệt Dạ không thể kiềm chế trong lòng hốt hoảng nữa, thân thể mềm mại hơi run run, nói.

Kỳ thật cô luôn bình tĩnh, trí tuệ, nhưng giờ phút này thật không thể kiềm chế tình cảm trong lòng. Long Hạo Thần công khai xuất hiện trước mặt cô, đây thật quá khó tin! Dù gần trong gang tấc, lúc này cô vẫn có cảm giác đang mơ.

Long Hạo Thần cười khẽ nói.

"Vì sao tôi không dám tới? Dù Tâm Thành là đầm rồng hang hổ thì sao chứ?"

Nguyệt Dạ thất thanh nói.

"Thì sao ư? Chẳng lẽ người không biết Ma Thần Hoàng vì giết người không tiếc phát động thánh chiến dài đến hai năm ư? Trận thánh chiến này khiến ma tộc giảm mạnh nhân khẩu trên ba mươi phần trăm. Vì giết người, Ma Thần Hoàng mang theo phụ thân ta và các ma thần đi Khu Ma quan tìm người. Vì giết người, Tinh Ma Thần Ngõa Sa Khắc không tiếc hy sinh sức sống thi triển Đại Dự Ngôn Thuật. Vậy mà người, vậy mà người cứ thể xuất hiện tại thành đô ma tộc, rồi cuộc người muốn làm gì chứ! Người, người thật là đồ điên!"

Long Hạo Thần không mở miệng, hẳn có thể hiểu cảm xúc hiện giờ của Nguyệt Dạ. Tuy bàn về tu vi thì Long Hạo Thần ở Liên Minh Thánh Điện không cao bao nhiêu, nhưng nói đến danh tiếng và sức ảnh hưởng, vậy dù là Liên Minh Thánh Điện hay tại ma tộc chỉ sợ đều là số một. Ma tộc phát động thánh chiến là vì hắn!

Nguyệt Dạ thở hồng hộc, mắt tràn ngập khó tin, nhìn chăm chăm khuôn mặt đẹp trai của Long Hạo Thần, thật lâu không thể kiềm nén.

Đột nhiên cô sai bước nhào hướng Long Hạo Thần, ôm chặt hắn.

Cô đột nhiên ôm khiến Long Hạo Thần ngẩn ngơ. Tiếp xúc khoảng cách gần, Long Hạo Thần có thể cảm nhận được tiếng tim cô đập rộn ràng. Thoáng chốc hắn ngậy ra, không biết nên giải quyết tình hình hiện nay ra sao. Dĩ nhiên hắn sẽ không ôm lại cô. Trong lòng hắn, Nguyệt Dạ chỉ là đồng bạn hợp tác, là bạn bè.

Nguyệt Dạ không mở miệng, căn phòng yên tĩnh, Long Hạo Thần không động đậy, không đẩy cô ra. Dù ít dù nhiều thì hắn cũng nhận thấy tình cảm của Nguyệt Dạ. Không phải hắn không từ chối được, chỉ là mỹ nữ lai nhân ma này mới gần đây đã cứu mạng hắn! Sao hắn có thể nhẫn tâm đẩy cô ra?

Ôm Long Hạo Thần, nhịp tim Nguyệt Dạ dần bình tĩnh lại. Cô bỗng phát hiện từ lúc mình chào đời đến nay, lần đầu tiên cảm thấy tràn đầy

như vậy. Sự thỏa mãn này là do người đàn ông này đem đến. Cảm giác thật thoải mái, cô kiềm không được sắp rên ra tiếng. Nhưng cô vẫn nhìn xuống, cô không muốn để hân phát hiện, nhưng cô thật không nỡ buông tay.

Hai người cứ yên tĩnh đứng đó, bất động thật lâu.

Lúc Nguyệt Dạ mới ôm lấy thì người hơi lạnh, nhưng theo thời gian trôi qua, Long Hạo Thần rõ ràng cảm giác thân thể cô biến nóng bỏng.

Lòng thầm kinh sợ, Long Hạo Thần biết không thể tiếp tục như thế. Hân chỉ là người đàn ông bình thường, hơn nữa Nguyệt Dạ đẹp như vậy, dù hân có thể kiềm nén được mình thì quan hệ bạn bè giữa hai người sẽ biến chất. Đó là điều hân không muốn thấy.

"Công chúa điện hạ." Long Hạo Thần khẽ kêu.

Hân vừa kêu công chúa điện hạ khiến thân thể mềm mại của Nguyệt Dạ nhẹ run rẩy. Cảm nhận hơi ấm của hân, thân thể Nguyệt Dạ dần nóng lên giờ tựa như bị dội bồn nước lạnh, tỉnh táo lại. Phản xạ thả lỏng đôi tay ôm hân, cô nhanh chóng lùi ra sau vài bước. Khuôn mặt tái nhợt còn chưa mất ửng hồng.

"Trong lòng người, ta chỉ là công chúa điện hạ sao?" Khuôn mặt Nguyệt Dạ lộ u sầu. Cô vốn tưởng rằng mình buông được, nhưng gặp hân, cảm nhận hơi thở từ hân, cô phát hiện không phải đã từ bỏ cảm tình này mà chỉ là chôn sâu tận đáy lòng.

Long Hạo Thần khẽ thở dài.

"Nguyệt Dạ, xin lỗi. Cô nên biết, tôi đã có Thái Nhi. Tim tôi trừ cô ấy ra không thể chứa người khác giới nào khác. Tôi xem cô là bạn, là người bạn giao cả sinh mạng. Cảm ơn cô truyền đến tin tức, có thể cho chúng tôi may mắn thoát khỏi nguy hiểm."

"Bạn? Bạn thì sao? Nếu ta gặp phải nguy hiểm sinh mạng, người có thể giống như bảo vệ Thái Nhi, dùng cả mạng sống bảo vệ ta không?"

"Tôi sẽ." Long Hạo Thần gần như không chần chờ, dứt khoát đáp.

Lúc này ngược lại là Nguyệt Dạ ngẩn ra. Cô khó tin nhìn Long Hạo Thần. Tuy số lần họ tiếp xúc không lâu nhưng cô hiểu rõ Long Hạo Thần là người như thế nào. Hắn không phải loại người tùy tiện hứa hẹn, chỉ cần nói ra thì hắn nhất định làm được.

Long Hạo Thần chân thành nói.

"Khi ở Khu Ma quan tôi nhận được tin khẩn của cô, trong lòng tôi, cô đã không chỉ là quan hệ đồng bạn hợp tác mà là bạn bè chân chính. Tôi hiểu rõ cô mạo hiểm nhiều thế nào. Nếu cô gặp nguy hiểm, tôi chắc chắn dốc hết sức cứu cô."

Lời Long Hạo Thần nói không tính ngọt ngào dẻo miệng, không có từ ngữ hoa lệ trau chuốt, nhưng sự kiên quyết trong giọng nói rung động tim Nguyệt Dạ, khiến sắc mặt hơi tái xanh dần hồi phục lại.

Cô quay đầu, đưa lưng hướng Long Hạo Thần, cố gắng đè ép tâm tình kích động. Mãi một lúc sau cô mới xoay lại, bây giờ vẻ mặt đã bình thường.

"Người đến Tâm Thành là vì Ma Thần Hoàng dẫn theo phụ thân, các ma thần rời đi, nơi này trở nên trống rỗng? Nếu người cho là vậy thì sai rồi. Ma Đô Tâm Thành là gốc của ma tộc, năm ma thần trụ cột trấn giữ tại đây. Dù là khi nào thì năm chủng tộc đều để lại cường giả trấn giữ ma thần cung của họ. Tới nơi này tìm cơ hội không khác gì chịu chết. Ta có thể đoán được, hai năm nay tu vi của người chắc đã tiến bộ không ít, nhưng ta nói người biết, tối đa chỉ hai cường giả Nghịch Thiên Ma Long tộc cấp chín là đủ hủy diệt người cùng đoàn đội."

Sau khi bình tĩnh, Nguyệt Dạ lấy lại trí tuệ, lập tức nghĩ ra nguyên nhân Long Hạo Thần đến đây.

"Nhưng các người đến Tâm Thành thì chắc ngoài sự tưởng tượng của Ma Thần Hoàng. Sẽ không ai ngờ lúc này các người chui đầu vô lưới. Thông minh như người chắc sẽ không làm việc tự sát. Nói đi, người có ý định gì?"

Long Hạo Thần gật đầu, nói.

"Trong tin tức cô cung cấp có nói, vì tiên tri hướng đi của chúng tôi, Tinh Ma Thần Ngõa Sa Khắc thi triển Đại Dự Ngôn Thuật do đó cực kỳ suy yếu, thực lực chỉ cỡ một phần mười lúc đỉnh cao, đúng không? Lần này tôi đến việc đầu tiên là muốn xác nhận chuyện này."

Nghe hẳn hỏi, Nguyệt Dạ lại bị chấn kinh.

"Người, chắc người không định hướng về Tinh Ma Thần chứ?"

Long Hạo Thần không có ý định giấu cô, gật đầu.

Nguyệt Dạ hít ngậm khí lạnh.

"Xem ra người thật sự điên rồi! Điều này sao có thể? Dù Tinh Ma Thần chỉ có một phần mười sức mạnh thì các người không thể nào đối phó nổi. Người có biết hay không, y có vô số cách khiến tu vi trong chớp mắt tăng đến trình độ cực kỳ khủng khiếp. Chỉ sợ các người không thể cản được một đòn của y!"

Long Hạo Thần nói.

"Những điều cô nói chúng tôi đã suy xét. Cô yên tâm, nếu tôi dám đến thì chắc chắn đã dẫn đo rồi. Tôi đã suy nghĩ kỹ càng các loại khó khăn. Tôi không muốn ngay mặt đánh chết Tinh Ma Thần. Trước tiên cô hãy cho tôi biết, bây giờ tình trạng Tinh Ma Thần ra sao?"

Nguyệt Dạ nói.

"Tinh Ma Thần đích thực vì sử dụng Đại Dự Ngôn Thuật mà đang suy yếu, đây là điều phụ thân cho ta biết. Phụ thân ta đã nói ra thì chắc

chấn là thật, Trụ Ma Thần của ông bị gọi là Chân Nguyệt. Nếu phụ thân nói dối sẽ ảnh hưởng rất lớn đến tu vi. Người không định đánh chết Tinh Ma Thần nhưng đến vì y? A! Ta hiểu rồi, mục tiêu của các người là Trụ Ma Thần? Chẳng lẽ các người thật sự có lực lượng hủy Trụ Ma Thần?"

Nguyệt Dạ thông minh khiến cô đoán trúng mục đích của Long Hạo Thần.

Long Hạo Thần gật đầu, nói.

"Đúng vậy, nếu không thì tại sao Ma Thần Hoàng sẽ phát động thánh chiến vì tôi? Nếu như có thể công kích Tinh Ma Thần Trụ, hoặc tổn hại nó, coi như hoàn thành mục tiêu. Cô yên tâm, dù sao thì chúng tôi sẽ không liên lụy cô. Hôm nay tôi đến, một là muốn xác nhận Tinh Ma Thần có thật đang suy yếu, thứ nữa là muốn cho cô biết thời gian hành động của chúng tôi, đến lúc cần thiết hãy tránh né đừng để bị lan đến."

Nguyệt Dạ lẩm bẩm.

"Người, các người thật quá to gan, rất to gan, đặt mục tiêu tại Ma Đô. Các người có nắm chắc không?"

Long Hạo Thần mỉm cười nói.

"Trên đời này vốn không có gì là tuyệt đối nắm chắc. Lần hành động này, mục đích chủ yếu của chúng tôi là bất ngờ không kịp phòng. Ngay cả cô quen biết chúng tôi nhất cũng không ngờ được, dĩ nhiên Ma Thần Hoàng càng không nghĩ tới. Chúng tôi sẽ không ở lại đây quá lâu, khoảng hoàng hôn ngày mai là lúc hành động. Đến khi đó chúng tôi sẽ dùng kế dương đông kích tây. Đầu tiên sẽ công kích Nguyệt Ma cung, sau đó mới tới bên Tinh Ma cung. Chúng tôi sẽ ra công kích cờ cấm chú với Nguyệt Ma cung. Vậy nên cô ở đây phải cẩn thận chút."

Nghe Long Hạo Thần nói vậy, Nguyệt Dạ đã hiểu đôi chút chiến thuật của hắn, bỗng chốc không nói nên lời. Cô ngơ ngác nhìn Long Hạo Thần.

Không biết vì sao, bây giờ lòng cô đột nhiên dâng trào kiêu ngạo, kiêu ngạo thuộc về chính cô. Nguyệt Dạ thầm nghĩ: đây chính là người đàn ông mình chọn! Mang theo Săn Ma Đoàn của hắc dám nghênh ngang đi tới Ma Đô, còn đặt mục tiêu vào Trụ Ma Thần. Đây là loại can đảm và tự tin cỡ nào chứ. Từ người hắc không thấy chút cuồng vọng. Hắc đã nói suy nghĩ kỹ càng thì chắc chắn là vậy.

Nhưng tựa như hắc đã nói, bởi vì suy nghĩ của hắc quá to gan, quá khó tin, cho nên không ai đoán được! Dương đông kích tây đúng là kế tốt. Tuyển chọn Nguyệt Ma cung đương nhiên vì quan hệ tốt đẹp giữa Nguyệt Ma cung và Tinh Ma cung.

Tuy Nguyệt Dạ chưa biết hết kế hoạch của đám Long Hạo Thần, nhưng cô kinh ngạc phát hiện thật là có tính khả thi. Cô biết rất rõ Trụ Ma Thần có ý nghĩa gì với ma thần. Ma thần mạnh cỡ nào, dù là Ma Thần Hoàng, một khi Trụ Ma Thần bị phá hủy thì sẽ lập tức thành cát bụi! Trụ Ma Thần chính là gốc của chúng, thậm chí từ ý nghĩa nào đó thì Trụ Ma Thần vốn là thân hình bất diệt của ma thần.

"Nguyệt Dạ, cảm ơn cô giúp đỡ chúng tôi. Cô phải cẩn thận chút, tôi đi đây." Nói xong câu đó, Long Hạo Thần định ra ngoài.

Nguyệt Dạ bước qua chặn đường đi của hắc, cô ngẩng đầu hơi sáng giọng.

"Người đi như vậy sao?"

Long Hạo Thần ngậy ra.

"Cô..."

Nguyệt Dạ hừ một tiếng.

"Người quen thuộc Ma Đô Tâm Thành bao nhiêu? Dù kế hoạch có kỹ càng đến đâu, hành động hướng Nguyệt Ma cung ta và Tinh Ma cung có thể chính xác đến đâu? Phạm vi cấm chú công kích có hạn, uy lực trung

tâm rơi ở đâu mới khiến hai ma cung căng thẳng, người biết không? Vị trí chính xác Trụ Ma Thần của Tinh Ma Thần, và cả vị trí Tinh Ma Thần bế quan ở đâu người có biết? Tinh Ma tộc giữ lại bao nhiêu thực lực tại Tinh Ma tộc, người rõ ràng không?"

Long Hạo Thần không lên tiếng. Nguyệt Dạ hỏi những điều này thật ra ngày hôm nay hẳn đến là muốn hỏi rồi. Nhưng lúc trước Nguyệt Dạ ôm một cái khiến hẳn không hỏi ra được. Bởi vì hẳn bỗng cảm thấy mình thiếu Nguyệt Dạ rất nhiều. Nếu lại từ chỗ cô được cái gì, tình nghĩa này làm sao trả lại? Hơn nữa có tình cảm Nguyệt Dạ đối với hẳn, thì hẳn càng không mở miệng được.

Thật ra lúc Long Hạo Thần nói kế hoạch cho Nguyệt Dạ biết thì lòng đã có suy tính. Hẳn chỉ còn cách dùng thêm chút thời gian tìm hiểu tình hình hai ma cung. Dù sao bây giờ hẳn có thân phận Nguyệt Ma Tử Tước, ít ra vẫn có thể hỏi thăm một ít mặt ngoài.

Đương nhiên hẳn càng hy vọng từ chỗ Nguyệt Dạ được tin tức chính xác, chỉ có thể mới tăng lớn khả năng kế hoạch thành công. Lần này Long Hạo Thần mang theo các bạn hành động tuy mạo hiểm nhưng chỉ cần hẳn cẩn thận là được. Không tính kỹ càng từng bước đi, dù phải từ bỏ kế hoạch thì hẳn cũng sẽ không tự tiện hành động.

"Lần này người đến chắc muốn hỏi những điều đó. Vì sao không hỏi đi?" Nguyệt Dạ mắt sáng ngời nhìn Long Hạo Thần.

Long Hạo Thần khẽ thở dài.

"Tôi đã thiếu cô rất nhiều, cứ tiếp tục như vậy tôi không biết làm sao trả lại."

Nguyệt Dạ suýt bật thốt, dùng cả đời người trả lại, nhưng cô kiềm chế. Vì cô biết như thế chỉ kéo dài khoảng cách giữa cô với Long Hạo Thần.

"Thì ra người cũng biết thiếu ta rất nhiều? Tốt lắm, vậy ta cho người biết làm sao trả lại. Người yên tâm, ta sẽ không muốn người." Nguyệt Dạ giấu đi biểu tình, ít phần xúc động, nhiều phần lý trí rõ ràng. Mắt cô lấp lóe tia sáng trí tuệ, trầm ngâm một lát, nói.

"Long Hạo Thần, ta có thể hết sức giúp người, không chỉ một lần này, thậm chí là về sau. Chỉ cần người muốn thì ta sẽ cố gắng hết sức cung cấp cho tất cả tin tức."

Nghe Nguyệt Dạ đồng ý sáng khoái như vậy mà không phải muốn mình lấy tình cảm trả lại, Long Hạo Thần tinh thần chấn động.

"Vậy điều kiện của cô là gì?"

Nguyệt Dạ trầm giọng nói.

"Nếu có một ngày người trở thành lãnh đạo dẫn dắt nhân loại, đánh bại ma tộc. Ta hy vọng người sẽ không đuổi cùng giết tận, trên đại lục này để lại một mảnh đất dừng chân cho ma tộc chúng ta. Tựa như bên ngoài hoàng đế nhân loại có một vương quốc nho nhỏ. Hơn nữa phải giúp đỡ chủ nhân vương quốc ta, ít nhất trong vòng một ngàn năm nhân loại không được công kích chúng ta."

Long Hạo Thần không ngờ Nguyệt Dạ sẽ ra yêu cầu như vậy, hần kinh ngạc nói.

"Nguyệt Dạ, cô chắc chắn không nói sai cái gì chứ? Cô phải biết điều kiện này tôi không cách nào đồng ý. Dù tương lai tôi trở thành Thần Ấn kỵ sĩ, Liên Minh Thánh Điện cũng sẽ không phải một mình tôi quyết định được."

Nguyệt Dạ cố chấp nhìn hần, nói.

"Ta chỉ cần người đồng ý, sau này sẽ ra sao thì ai nói được? Nếu cả Liên Minh Thánh Điện đều nghe theo lệnh người, thì sao người không thể quyết định? Hơn nữa người phải biết, dù nhân loại có người thống

linh hủy diệt được ma tộc chúng ta, chắc chắn phải trả cái giá cực kỳ lớn. Lúc đó nếu người đồng ý cho chúng ta yên thân ở một góc, vậy ma tộc sẽ giảm bớt sự liều mạng hơn nhiều. Yêu cầu của ta không cao, chỉ cần giống cái hành tinh gần biển là đủ rồi.

Long Hạo Thần nhíu mày, nghĩ lời của Nguyệt Dạ. Không thể nghi ngờ, trong ma tộc nếu có Nguyệt Dạ làm nội ứng, sẽ có lợi ích lớn cho hành động của họ trong tương lai. Nhưng điều kiện của Nguyệt Dạ thật khiến hắn khó hiểu.

"Dù tôi đồng ý với cô, ma tộc bị chúng tôi tấn công rồi lực lượng còn sót lại sẽ nghe theo cô chỉ huy ư?"

Nguyệt Dạ mỉm cười nói.

"Đó là việc của ta. Ta chỉ cần người đồng ý là được. Nếu tương lai người thật sự không thể thống lĩnh Liên Minh Thánh Điện, hoặc là lực lượng của ta không đủ thuần phục tàn quân ma tộc, hoặc là nhân loại không thể đánh bại ma tộc chúng ta, vậy hứa hẹn này sẽ không cần hoàn thành. Tuy ma tộc là từ bên ngoài đến nhưng dù sao cũng đã đi tới đại lục này sáu ngàn năm. Từ ý nghĩa nào đó thì trừ bảy mươi hai Trụ Ma Thần ra, cả ma tộc vốn là các loại sinh vật Thánh Ma đại lục biến dị thành, vốn chính là một phần của thế giới này. Nếu các người tiêu diệt hết bảy mươi hai Trụ Ma Thần, vậy ma tộc có tiếp tục tồn tại ma hóa hay không thì rất khó nói. Ta không sợ cho người biết một bí mật. Người có biết lực lượng căn bản của Nguyệt Dạ thương đoàn ta là gì không?"

Long Hạo Thần lắc đầu.

Nguyệt Dạ nói.

"Lực lượng căn bản của chúng ta là con lai nhân ma."

Long Hạo Thần chấn động, ánh mắt nhìn Nguyệt Dạ biến khác hẳn.

Nguyệt Dạ nói tiếp.

"Số lượng con lai nhân ma nhiều hơn người tưởng. Nguyệt Dạ thương đoàn chúng ta chỉ biểu hiện tăng lực lượng ngoài cùng mà thôi. Kỳ thật thế lực của chúng ta trải rộng cả ma tộc. Trong chúng ta đa số đều nghiêng hướng nhân loại. Chúng ta luôn chờ một cơ hội, ta tin tưởng thông minh như người chắc hiểu ý của ta. Thế nên ta hỗ trợ người không đơn giản là cung cấp tin tức. Một khi đúng thời điểm, lực lượng tổ chức của chúng ta mới hiện ra."

Long Hạo Thần hơi khó tin nói.

"Cô là thủ lĩnh tổ chức này?"

Nguyệt Dạ lắc đầu.

"Bây giờ còn chưa phải. Ta lại hé lộ một chút cho người. Thủ lĩnh trước mắt của tổ chức chúng ta vốn chính là một ma thần, ma thần lai nhân ma. Sau khi ta xây dựng Nguyệt Dạ thương đoàn thì họ liên lạc ta, ta phụ trách công tác tình báo của tổ chức. Tương lai nếu ta đủ thực lực thì dĩ nhiên có thể tranh giành tư cách trở thành thủ lĩnh. Lai giữa người và ma có rất nhiều ưu thế, ví dụ thủ lĩnh hiện tại của chúng ta dù bị hủy Trụ Ma Thần, tối đa sức mạnh hơi giảm thấp, không thể nhờ vào lực lượng Trụ Ma Thần mà thôi. Những ma thần tinh thuần thì không giống vậy. Người suy nghĩ kỹ rồi trả lời ta, bây giờ ta không phải bạn người, ta đại biểu tổ chức của chúng ta. Một khi hứa hẹn này cuối cùng thành công, vậy quản lý vương quốc đó sẽ là chúng ta."

Long Hạo Thần chìm vào suy tư, Nguyệt Dạ không gấp gáp, yên lặng đứng một bên chờ đợi.

Một lát sau, Long Hạo Thần chậm rãi ngẩng đầu lên, nói.

"Được rồi, tôi đồng ý."

Trên mặt Nguyệt Dạ lộ nụ cười buồn. Cô biết từ giờ phút này, giữa mình và Long Hạo Thần sợ là trở lại quan hệ đơn thuần hợp tác. Nhưng cô còn cách nào chứ?

"Ta tin tưởng nhân cách của người, vậy nên chúng ta không cần kế ước. Được rồi, hãy nói kế hoạch của người đi, chúng ta sẽ hoàn thiện nó, cố gắng tránh mạo hiểm. Người chờ chút, ta lấy bản đồ Nguyệt Ma cung và Tinh Ma cung."

Ma Đô Tâm Thành vẫn hùng vĩ như vậy. Tại đây có hơi thở hắc ám đậm đặc nhất, tất cả cường giả ma tộc lấy làm vinh quang khi vào được đây. Vì tại đây không chỉ được đến vinh diệu càng khiến tu vi của chúng nhanh chóng tăng cao.

Sắc trời dần tối, hôm nay khí trời không tốt lắm, trên bầu trời mây đen che kín, trong không khí mông lung sương mù. Trừ không khí có nhiều bụi đất hơn thì còn có ám nguyên tố trong Ma Đô quá dồi dào, nên màu không khí cũng bị ảnh hưởng.

Ngoài Nguyệt Ma cung, một góc tối đứng một người, áo choàng to lớn bao phủ cả người hắc. Hắc chỉ yên lặng đứng đó, ngẫu nhiên nghiêng đầu hướng chân trời mờ tối thì mới lộ ra khuôn mặt điển trai tới mức tận cùng.

"Sắp tới giờ rồi, chắc đã đến lúc Nguyệt Ma, Tinh Ma dùng cơm." Long Hạo Thần thì thào tự nói.

Đúng lúc này, có mấy Nguyệt Ma đi qua cạnh hắc. Long Hạo Thần không né tránh ngược lại còn nghiêng đầu nhìn chúng.

Khi những Nguyệt Ma thấy khuôn mặt cực kỳ tuấn tú của Long Hạo Thần thì lập tức cúi đầu, tràn đầy cung kính nhanh chóng rời đi.

Mắt tím, mặt đẹp trai, đây vốn là đặc điểm lớn nhất của Nguyệt Ma tộc. Nguyệt Ma càng đẹp thì địa vị trong tộc càng cao. Diện mạo tuấn tú làm khó thể đoán tuổi Nguyệt Ma, nhưng có thể đoán ra thực lực. Không thể nghi ngờ, Long Hạo Thần hóa trang thành Nguyệt Ma có ưu điểm cực lớn.

Tháp Vĩnh Hằng.

Các thành viên Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi đều mặc giáp sắt sáng, họ điều chỉnh trạng thái tốt nhất, tập trung một chỗ yên lặng chờ đợi.

Dương Văn Chiêu, Đoạn Ưc qua mấy ngày điều dưỡng thì vết thương đã tốt hơn nhiều. Đối với hành động lần này, Long Hạo Thần không giấu giếm họ. Nếu không phải còn chưa có sức, họ nhất định sẽ vội vàng tham gia hành động lần này. Lúc này họ chỉ có thể chúc phúc cho thành viên Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi.

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 245

Địa Long Lật Người

Thanh âm ngâm xướng trầm thấp quanh quần trong tầng một Tháp Vĩnh Hằng. Chú ngữ này không phải của thành viên nào trong Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi. Thổ nguyên tố nồng đậm dao động. Trước mặt mọi người không xa có bốn người ngồi cùng chỗ. Ba tên hợp thành hình tam giác, vị trí là ba góc tam giác. Tên khác thì ngồi chính giữa hình tam giác, chú ngữ phát ra từ miệng tên đó.

Đỏ, lam, xanh, vàng. Bốn người có màu sắc khác nhau, hiển nhiên là bốn Thánh Vệ Long Hạo Thần có được từ Tháp Vĩnh Hằng.

Thánh Vệ số mười, Thánh Vệ số mười một, Thánh Vệ số mười hai hợp thành hình tam giác, lúc này Hòa Hồn trong mắt chúng kịch liệt nhấp nháy, khiến không khí quanh người Thánh Vệ số chín ngồi chính giữa vận vẹo dữ dội, thân thể thoát nhìn không giống thật.

Ba Thánh Vệ đang rót lực lượng linh hồn vào Thánh Vệ số chín, giúp nó hoàn thành chú ngữ! Trong tay Thánh Vệ số chín còn nắm một bảo thạch trắng cỡ nắm tay. Theo nó ngâm xướng chú ngữ, có vô số thổ nguyên tố từ cơ thể nó rót vào trong bảo thạch.

Long Hạo Thần đang chờ, họ cùng chúng nó cũng yên tĩnh chờ đợi. Nhiệm vụ lần này sẽ không kéo dài lâu, họ nhất định phải tấn công chớp nhoáng trong Ma Đô Tâm Thành mới có thể thành công.

Trong Ma Đô thông qua ngâm xướng chú ngữ phóng ra một cấm chú không khác gì tìm chết. Dù là một Nguyệt Ma bình thường nhất có thể ở

vài mét phát hiện linh lực khác thường này. Vậy nên phải hoàn thành chú ngữ tại đây. Bảo thạch trong tay Thánh Vệ số chín không phải thuộc về Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi, là Long Hạo Thần lấy từ chỗ công chúa Nguyệt Dạ. Đây là một phần quan trọng trong kế hoạch.

Trương Phóng Phóng nói.

"Sắp tới lúc rồi, mọi người hãy sẵn sàng. Nếu không có biến đổi gì thì chắc Hạo Thần sắp quay lại rồi."

Vì Thái Nhi mất trí nhớ, lúc Long Hạo Thần không ở thì để Trương Phóng Phóng già dặn đáng tin cậy thống lĩnh Quang Chi Thần Hi.

Tư Mã Tiên nắm xích ám kim dắt Quang Chi Đại Lực Hoàn trong tay, mạnh mẽ một cái khiêng trên vai. Mọi người khác cũng thả ra vũ khí, yên lặng chờ đợi.

Thanh âm ngân xướng của Thánh Vệ số chín biến càng lúc càng cao. Có thể thấy rõ, thủy tinh không sắc màu trong tay nó biến thành màu vàng trong suốt rực rỡ. Linh lực cường đại dao động khiến không khí quanh thủy tinh vận vẹo kịch liệt. Thổ nguyên tố tựa như thực chất điên cuồng ồa vào trong.

Tập trung tất cả lực lượng bốn Thánh Vệ, đủ hoàn thành ma pháp cấp cấm chú. Theo Tháp Vĩnh Hằng hấp thu nhiều lực lượng linh hồn như vậy, thực lực chúng nó cũng tăng lên.

Ngay lúc này, ánh sáng vàng chợt lóe, Long Hạo Thần đã xuất hiện trước mặt đồng bạn. Hắn không nói lời nào, đi thẳng tới bên cạnh bốn Thánh Vệ.

Chú ngữ của Thánh Vệ số chín đã tới giây phút cuối cùng, thanh âm cao vút ở trong Tháp Vĩnh Hằng dấy lên hồi âm.

Long Hạo Thần vẻ mặt thật nghiêm nghị, nếu nói bây giờ hắn không khẩn trương thì là nói dối. Làm mưa làm gió tại Ma Đô Tâm Thành, còn

hướng về Trụ Ma Thần của Tinh Ma Thần, kế hoạch này to gan đủ khiến bất cứ ai chấn kinh. Hơn nữa không cần nghi ngờ, đây là khó khăn và nguy hiểm nhất trong các nhiệm vụ họ làm. May mắn có Tháp Vĩnh Hằng và Giai Diệu Vĩnh Hằng tồn tại, mới khiến nhiệm vụ có cơ may, nếu không họ không dám cả tưởng tượng.

Rốt cuộc, thanh âm ngâm xướng cao vút ngừng bật. Không khí kịch liệt chấn động, Thánh Vệ số mười, Thánh Vệ số mười một, Thánh Vệ số mười một hai cùng lúc gục ngã, Hỏa Hồn trong mắt yếu ớt chỉ còn một tia. Thánh Vệ số chín thì toàn thân sáng ngời ánh vàng, thổ nguyên tố thực chất điên cuồng rót vào thủy tinh lần cuối.

Có thể thấy rõ, xung quanh thủy tinh đang nổi lên một ma văn phức tạp. Dù chỉ nhìn cũng có thể cảm nhận năng lượng nó lưu trữ cuồng bạo cỡ nào.

Ánh sáng vàng bỗng thu lại, tất cả ma văn dường như đều chui hết vào thủy tinh, biến mất không thấy. Cả thủy tinh màu vàng sậm tỏa ra tầng sáng ám kim nhàn nhạt.

Thánh Vệ số chín đưa thủy tinh tới trước mặt Long Hạo Thần, đôi tay run rẩy, có thể thấy tiêu hao lớn cỡ nào.

Long Hạo Thần nhận lấy thủy tinh, gật đầu với nó. Thánh Vệ số chín lập tức khoanh chân ngồi hướng phương xa, yên lặng hồi phục lực lượng linh hồn cạn kiệt.

Long Hạo Thần xoay người nhìn đồng bạn, gật đầu, ánh vàng lại lóe lên, hần lần nữa biến mất trong mắt mọi người.

Các thành viên Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi hiểu, bắt đầu từ giờ phút này, kế hoạch của họ đã mở ra. Cảm xúc mỗi người đều khẩn trương, trong đó còn có nỗi hưng phấn khó tả.

Long Hạo Thần lặng lẽ xuất hiện tại góc ngoài Nguyệt Ma cung, mũi chân nhẹ nhún, không dùng bất cứ linh lực nào, chỉ nhờ sức mạnh nhảy

lên.

Tường bên ngoài Nguyệt Ma cung cao hơn mười mét, nhưng với sức bật của Long Hạo Thần thì không thành vấn đề. Tay phải ấn đầu tường một cái, hần nhìn chăm chú bên trong Nguyệt Ma cung.

Vị trí hiện tại của hần là đã qua chọn lựa kỹ càng. Hôm qua hần thảo luận với Nguyệt Dạ thật lâu, cuối cùng xác định là nơi đây. Chỗ này ở mé bên Nguyệt Ma chính điện. Trong Nguyệt Ma chính điện thờ thần vị các đời Nguyệt Ma Thần. Đằng sau chính điện trừ hoàng tộc Nguyệt Ma tộc ra còn là nơi Nguyệt Ma bình thường dùng cơm.

Trong Nguyệt Ma cung không có nơi nào quan trọng hơn Nguyệt Ma chính điện. Nếu Nguyệt Ma Thần A Gia Lôi Tư ở trong Nguyệt Ma cung, vậy Trụ Ma Thần của y chắc chắn để tại đây, khi đó Nguyệt Ma chính điện là nơi phòng thủ vững chắc nhất. Nhưng lúc này A Gia Lôi Tư không ở, Nguyệt Ma Thần trụ dĩ nhiên cũng không có, đang là lúc trống rỗng.

Ánh mắt Long Hạo Thần nghiêm túc phán đoán vị trí. Lấy tâm tình trầm ổn như hần mà lúc này tim đập hơi nhanh. Một khi bắt đầu hành động vậy thì như tên rời dây không quay đầu, phải tiếp tục thẳng tiến.

Thủy tinh tỏa ra sắc vàng sậm nằm trong lòng bàn tay phải toát nhiệt độ nóng bỏng. Long Hạo Thần hít sâu, bình tĩnh tâm tình kích động, hai mắt lấp lóe ánh sáng sắc bén, tay đột nhiên rung lên, thủy tinh vàng trong tay tựa tia chớp bắn ra.

Giờ phút này hần không che giấu linh lực của mình nữa, nếu không sẽ không thể phát huy hết uy lực quả cầu thủy tinh.

Ánh sáng vàng chợt lóe, xẹt qua không gian mấy trăm mét, chính xác rơi đất bên ngoài Nguyệt Ma chính điện.

Vèo một cái, chui vào trong đất không thấy tăm hơi.

Khoảnh khắc Long Hạo Thần thấy nó chui vào trong đất thì lập tức quay đầu đi ngay, không chút ngừng lại. Thân thể như tia chớp dùng tốc độ nhanh nhất nhảy vọt lên, hần xác định phương hướng, chạy nhanh dựa theo kế hoạch. Bây giờ hần chưa thể phóng linh cánh, nếu không thì quá bắt mắt trong Ma Đô. Nhưng hần có thể phát huy tốc độ dưới đất đến cực hạn.

Long Hạo Thần chạy nhanh đi, Nguyệt Ma chính điện vẫn bình tĩnh như cũ. Mặt đất không khác gì trước kia, dường như mọi thứ không chút thay đổi.

Nhưng khoảnh khắc trước đó xuất hiện Quang nguyên tố dao động vẫn khiến các cường giả trong Nguyệt Ma tộc chú ý. Dù sao đây là Ma Đô tràn ngập hắc ám nguyên tố, đột nhiên có Quang nguyên tố xuất hiện thì thật đáng ngờ.

Sau khi Long Hạo Thần đi mấy giây sau thì vài bóng người áo tím xuất hiện mé bên Nguyệt Ma chính điện, không gian lúc trước xẹt qua thủy tinh vàng, ánh mắt nghi hoặc nhìn xung quanh, khuếch tán thuật dò tìm.

"Chuyện gì vậy? Mới rồi có Quang nguyên tố dao động?" Một Nguyệt Ma dáng người cao lớn đẹp trai nghi hoặc nói. Tuy gã mặc áo choàng nhưng vẫn có thể thấy cơ bắp hơi nhô ra.

Một Nguyệt Ma khác dáng người ốm hơn trầm giọng nói.

"Không sai, ta cũng cảm giác được. Sao đột nhiên xuất hiện Quang nguyên tố? Thuật dò tìm có kết quả không?"

"Không có, mọi thứ bình thường." Nguyệt Ma thứ ba lắc đầu.

Ba Nguyệt Ma này thực lực khoảng cấp tám, ở trong Nguyệt Ma tộc chỉ xem như người thành niên cực bình thường.

Nguyệt Ma trước đó lên tiếng thì trầm giọng nói.

"Có chút lạ, không biết vì sao ta có cảm giác bất an. Quang nguyên tố tuyệt đối không vô tình xuất hiện, coi như là Quang nguyên tố trong mặt trời cũng không thể rơi vào Tâm Thành. Mới rồi nhất định có một nhân loại quang thuộc tính từng đến đây. Chúng ta cẩn thận tra xét xem."

Đang lúc họ nói chuyện thì đột nhiên sắc mặt ba Nguyệt Ma biến đổi, bản năng cúi đầu nhìn dưới chân.

Chúng giật mình thấy một tầng sáng màu vàng nhạt như dịu dàng từ mặt đất dưới chân chậm rãi khuếch tán. Hơn nữa vầng sáng này đang lan tràn ra ngoài.

Sao lại có thổ nguyên tố được? Ba Nguyệt Ma đều có cảm giác lạ lùng, chẳng qua thổ nguyên tố này rất nhu hòa và yếu ớt, đối với chúng không tính là nguy hiểm.

Lúc này càng có nhiều Nguyệt Ma đuổi tới, màu vàng trên mặt đất biến ngày càng đậm.

"Không đúng! Các người xem!" Một Nguyệt Ma đột nhiên thất thanh kêu.

Cả đám nghe tiếng nhìn hướng tay gã chỉ, hoảng sợ phát hiện, trên vách tường Nguyệt Ma chính diện chẳng biết khi nào thì cũng nhuộm một tầng vàng nhạt.

"Mau lên, hắc ám áp chế!" Một Nguyệt Ma tu vi mạnh chút hét lớn, tất cả Nguyệt Ma lập tức toàn thân tràn ngập ánh sáng tím sậm nồng đậm.

Nguyệt Ma tộc không phải không mạnh, các Nguyệt Ma có mặt gần như đều là cường giả cấp tám, nhưng rốt cuộc vẫn chậm một bước. Coi như là Nguyệt Ma cấp chín, đối mặt một cấm chú đã bắt đầu thì điều có thể làm chỉ là bảo vệ bản thân. Muốn ngăn cản cấm chú bộc phát, trừ phi lúc này Nguyệt Ma Thần A Gia Lô Tư ở tại Nguyệt Ma chính điện.

*Ầm ùng! *

Mặt đất chấn động, thổ nguyên tố khủng bố tựa như suối phun bắn ra. Trong phạm vi cây số bạo động thổ nguyên tố. Cùng với một tiếng nổ, đất nứt vỡ, cả Nguyệt Ma cung, thậm chí là nguyên Ma Đô đều rung lắc.

Đây là sao? Thắc mắc giống nhau hiện ra trong lòng các Nguyệt Ma. Chúng đều là cường giả cấp tám, đương nhiên cảm giác đủ mạnh. Khoảnh khắc xuất hiện thổ nguyên tố uy hiếp sinh mạng chúng khiến đám Nguyệt Ma kinh hoàng nhảy lên bay vào không trung.

Dù là chủng tộc nào, khi bị uy hiếp tính mạng thì đầu tiên sẽ nghĩ tới an toàn của mình trước.

Cùng lúc đó, tiếng nổ thứ hai bỗng vang lên.

Giờ phút này cho người cảm giác dưới mặt đất có một con rồng đang lật người. Mặt đất cả Nguyệt Ma cung rạn nứt, vô số đất đá bắn tung tóe, thổ nguyên tố khủng bố liên tục nổ như tiếng sấm liên tiếp không ngừng.

Nguyệt Ma chính điện không uống là kiến trúc quan trọng nhất trong Nguyệt Ma tộc, coi như bị nổ thì nó chỉ là không ngừng rung lắc chứ không sụp xuống. Quanh Nguyệt Ma chính điện, từng tầng sáng tím sậm không ngừng khuếch tán, đây là pháp trận phòng ngự của chính nó. Chỉ có thể dùng kiến trúc làm phòng ngự. Nơi này là đất gốc của Nguyệt Ma tộc, thờ phụng thần vị các đời Nguyệt Ma Thần đâu dễ bị lay động?

Dù bây giờ mắt trận Nguyệt Ma chính điện không có Nguyệt Ma Thần Trụ trấn giữ nhưng lực phòng ngự vẫn vô cùng khủng bố.

Nhưng làm người phát động, Long Hạo Thần chưa bao giờ nghĩ hủy diệt Nguyệt Ma chính điện! Hãn và Nguyệt Dạ đã suy diễn tất cả chi tiết, biết rõ lực phòng ngự của Nguyệt Ma chính điện tới mức nào. Bởi vậy, mục tiêu của hãn không phải Nguyệt Ma chính điện, mà là nhờ cấm chú thổ nguyên tố của Thánh Vệ số chín khiến mọi người biết có kẻ công kích Nguyệt Ma chính điện là đủ rồi.

Lúc này cấm chú rớt cuộc hoàn toàn bộc phát. Tiếng nổ khủng bố khiến toàn Ma Đô run rẩy, từng mảng tường thành Nguyệt Ma cung sụp đổ. Hàng ngàn đất đá điên cuồng bắn tung, lực nổ kinh khủng coi như là cường giả cấp chín cũng không dám tới gần.

Tuy Nguyệt Ma chính điện phòng ngự mạnh mẽ nhưng nó không phòng ngự được đất bên dưới nó! Cùng với tiếng nổ điếc tai, cả Nguyệt Ma cung bị lực chấn kinh khủng bắn bay lên trời.

Có thể thấy rõ một con rồng vàng đất từ bên dưới Nguyệt Ma chính điện chui ra. Con rồng này dài hơn trăm mét điên cuồng lăn lộn. Linh lực khủng bố phát ra từ người nó, thổ nguyên tố nồng đậm khiến đất đá xung quanh điên cuồng nổ. Dường như mỗi hòn đá biến thành đạn pháo linh lực đầy chất nổ.

Có nhiều Nguyệt Ma tộc tránh không kịp phát ra tiếng hét thảm. Cung điện Nguyệt Ma tộc dùng cơm sớm sụp đổ, chỉ chốc lát, bên trong Nguyệt Ma cung có ít nhất hai phần ba cung điện biến thành phế tích. Những phế tích này vẫn đang điên cuồng nổ đi ùng. Chỉ những kiến trúc đặc biệt quan trọng có pháp trận phòng ngự mới giữ lại được. Địa long cấm chú thổ hệ vùng vẫy bên trên nó là Nguyệt Ma chính điện, bị thổ nguyên tố cường đại đẩy lên trời cao tới vài trăm mét. Dù là góc nào tại Ma Đô Tâm Thành đều thấy rõ ràng.

Con rồng vàng đất không truy kích, nó chỉ điên cuồng lăn lộn, bộc phát thổ nguyên tố cường đại. Dù là cường giả Nguyệt Ma tộc cấp chín cũng không dám tới gần.

Trong cấm chú thổ hệ, năng lực rồng lật người không phải mạnh nhất, vì nó có khuyết điểm lớn nhất là phạm vi. Phạm vi cấm chú thường lan rộng, còn cấm chú rồng lật người thì đường kính chỉ khoảng năm trăm mét. Xung quanh tạc nổ là dư chấn do nó sinh ra, uy lực chân chính lớn nhất nằm trong vòng năm trăm mét.

Nhưng cũng vì thế mà uy lực con rồng này cực khủng bố, vượt qua rất nhiều cấm chú thổ hệ. Nó sẽ không trực tiếp công kích, nhưng nếu

người muốn tấn công nó, vậy chỉ sợ gặp xui rồi. Địa long là nhờ vào lực lượng mặt đất ngưng kết thành, so với linh lực phóng ra cấm chú thì tổng thể linh lực của địa long hơn ba mươi vạn. Đương nhiên nó chỉ có thể liên tục phá hư một đoạn thời gian ngay tại chỗ, hết giờ thì sẽ tự động biến mất, đây cũng là khuyết điểm khác của nó.

Bởi vậy, nếu Pháp Thần thổ hệ sử dụng cấm chú này thì nghĩa là mục đích của gã chỉ phá hủy kiến trúc chứ không phải giết địch.

Trong toàn kế hoạch của Long Hạo Thần, địa long lật người là thích hợp sử dụng nhất.

Thủy tinh Nguyệt Dạ đưa hãn có thể trong thời gian ngắn lưu trữ linh lực cấp cấm chú, nhưng theo trời gian trôi qua sẽ thất thoát linh lực. Vậy nên sau khi lưu trữ xong phải nhanh chóng dùng ngay.

Thánh Vệ số chín không thể hoàn thành cấm chú rồi cùng Long Hạo Thần thông qua Giai Diệu Vĩnh Hằng vượt không gian, đây là vấn đề làm hãn đau đầu nhất, may có viên thủy tinh giải quyết. Giờ phút này, địa long lật người cấm chú thổ hệ đã hoàn mỹ hoàn thành sứ mệnh. Nó hấp dẫn tất cả cường giả ma tộc trong Ma Đô Tâm Thành chú ý.

"Tập trung công kích, bảo vệ chính điện!" Vang lên một thanh âm hùng hồn.

Một áng mây tím đen chở hai bóng người tím sậm lặng lẽ xuất hiện giữa trời bên cạnh Nguyệt Ma chính điện. Trong đó một người lóe lên chui vào trong Nguyệt Ma chính điện, một người khác thì đáp xuống. Ngay sau đó, người y phát ra hàng vạn ánh sáng tím, tựa như màn sáng tím to lớn bao phủ lấy địa long bên dưới vẫn đang lăn lộn.

Cứng rắn khổng lồ chế cấm chú, đây là loại bá khí cỡ nào? Đương nhiên không phải y muốn tiêu trừ cấm chú mà là khổng lồ uy lực của nó.

Hai bóng người xuất hiện khiến tộc nhân Nguyệt Ma tộc hơi hốt hoảng nhanh chóng bình tĩnh lại. Thật nhiều Nguyệt Ma ở trên trời bắt

đầu bỏ ra ma lực cường đại, một phần bảo vệ Nguyệt Ma chính điện, phần khác thì theo bóng người thứ hai tiếp tục ức chế cấm chú địa long lật người.

Không thể nghi ngờ, hai người đột nhiên khống chế cục diện, thống lĩnh Nguyệt Ma chính là hai trong bốn Tứ Đại Thiên Vương Nguyệt Ma. A Gia Lôi Tư cùng Ma Thần Hoàng đi Khu Ma quan mang theo hai Nguyệt Ma Thiên Vương, để lại hai vị trấn thủ Nguyệt Ma cung. Chúng đều là cường giả đứng đầu Nguyệt Ma tộc.

Là tộc lớn thứ hai ma tộc, tuy Nguyệt Ma tộc bị cấm chú đột ngột đánh trở tay không kịp, nhưng coi như kịp phản ứng, cố gắng giảm hủy hoại đến mức thấp nhất. Chẳng qua dù làm thế thì cấm chú đột ngột đã hủy hoại phần lớn kiến trúc trong Nguyệt Ma cung, không phải một chỗ có thể sửa sang lại được.

Đúng lúc này, trên bầu trời Ma Đô Tâm Thành xuất hiện rất nhiều bóng sáng, trong đó màu đen làm chủ đạo nhanh chóng bay hướng Nguyệt Ma cung.

Đối với chuyện xảy ra trong Ma Đô, Long Hạo Thần giống như không biết gì hết, nhưng thật ra từ lúc quặng viên thủy tinh thì hắn đã mở tinh thần lực đến mức rộng nhất, mọi mặt cảm nhận tất cả biến đổi.

Khoảnh khắc Nguyệt Ma chính điện bay lên trời, Long Hạo Thần tăng nhanh tốc độ. Hắn biết mục tiêu ban đầu đã hoàn thành.

Con đường hắn đang chạy là trải qua suy nghĩ kỹ càng cẩn thận so sánh rồi mới chọn. Đây không phải con đường gần nhất từ Nguyệt Ma cung đến Tinh Ma cung, nhưng tuyệt đối là con đường ẩn khuất nhất. Cả đường đều bị bóng kiến trúc bao phủ, lấy tốc độ hiện nay của hắn, nếu không nhìn kỹ thì không thể thấy cả cái bóng.

Càng trong thời điểm quan trọng này thì khí chất Long Hạo Thần càng biến trầm ổn, lúc này cũng giống vậy. Hơi thở hắn trong lúc chạy

nhanh dần ổn định lại, Quang nguyên tố tinh thuần di chuyển trong người không lộ ra ngoài, chỉ nhờ vào ngoại linh lực thúc đẩy thân thể.

Chúng rốt cuộc hành động. Long Hạo Thần thầm rung động, tinh thần lực khuếch tán ra ngoài co rút lại một chút. Vì hắn cảm giác rõ ràng, từ hướng Tinh Ma cung có ít nhất hơn trăm bóng người bay hướng Nguyệt Ma cung. Chúng là một trong các thể lực lớn tại Ma Đô hành động trước tiên. Quan hệ giữa Nguyệt Ma cung và Tinh Ma cung đích thực chặt chẽ, chứng minh sự chính xác trong kế hoạch của Long Hạo Thần.

Sau khi Tinh Ma cung hành động, tiếp theo có bóng dáng bay ra chính là Ma Hoàng cung. Giờ phút này, Long Hạo Thần nhanh chóng thu lại tinh thần lực, không dám tìm kiếm nữa.

Ma tộc thật mạnh! Long Hạo Thần thầm than, khoảnh khắc thu lại tinh thần dò xét, hắn cảm giác được giây phút kia trong ma tộc bay trên trời có ít nhất hơn bốn mươi tên tu vi trên cấp chín. Đây là lực lượng kinh khủng cỡ nào chứ, đó chỉ mới là thực lực trụ cột của ma tộc, hơn nữa còn trong tình trạng Ma Thần Hoàng mang đi một phần.

Hôm nay nhất định phải thành công. Long Hạo Thần nắm chặt đôi tay, khi từng bóng đen tập trung hướng Nguyệt Ma cung thì hắn rốt cuộc chạy tới bên ngoài Tinh Ma cung.

Hơi tạm dừng, Long Hạo Thần nhảy lên từ một vị trí không bắt mắt mé bên Tinh Ma cung. Trong tay phải chẳng biết từ khi nào đã nắm bảo thạch hình ngôi sao màu vàng.

Bên ngoài Tinh Ma cung mơ hồ dao động một tầng nguyên tố, nhưng khi tiếp xúc với người Long Hạo Thần liền biến mất. Bảo thạch Long Hạo Thần nắm trong tay thì chỉ tỏa từng đợt ấm áp.

Cuối cùng quyết định tiến hành kế hoạch, Long Hạo Thần tính toán và suy xét cẩn thận nhất. Nói chuyện với Nguyệt Dạ hoàn thiện nó, khiến hắn hiểu rõ về Nguyệt Ma cung và Tinh Ma cung. Nguyệt Dạ còn cung cấp vài vật quan trọng cho hắn, bao gồm cả thủy tinh phóng ra cấm chú,

và cả khối thủy tinh trong tay hắn có thể thông qua kết giới bên ngoài
Tinh Ma cung.

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 246

Tháp Tinh Ma

Thanh thần kiếm này tràn ngập hơi thở sinh mệnh và sáng tạo, kết hợp quang và nước sinh ra thanh Sáng Tạo Kiếm. Nó không có bảy sắc như thần khí, có là ánh sáng đặc biệt. Cũng chính vì thế nên đã hoàn toàn vượt qua cảnh giới thần khí bình thường.

Đối mặt công kích như vậy, coi như là ma thần cũng chưa chắc có thể ngăn được. Hai Tinh Ma cấp chín không rảnh phóng ra ma pháp bảo vệ tháp Tinh Ma nữa, chỉ có thể miễn cưỡng tự dựng lên màn sáng da cam, nhanh chóng lùi ra sau.

Cuối cùng vang tiếng nổ, trong thủ đô ma tộc, trong khu trung tâm Tinh Ma tộc bỗng bùng phát hơi thở quang minh cường đại khó miêu tả. Hai Tinh Ma cấp chín cùng hộc máu bay ngược ra sau, chụp phòng hộ của chúng lại vỡ nát.

Chính Long Hạo Thần đều không ngờ công kích của mình rơi trên người hai Tinh Ma sẽ có hiệu quả mạnh đến vậy. Đáng tiếc đang ở trong Tinh Ma cung, nếu không thì chỉ cần hãn và đồng bạn dốc sức tấn công vài lần, chắc chắn hai Tinh Ma không thể may mắn thoát chết.

Đây là lần đầu tiên Long Hạo Thần sử dụng thần kiếm sinh mệnh và sáng tạo, đây là một trong tuyệt chiêu mạnh nhất của hãn, uy lực mạnh mẽ vượt xa dự đoán. Long Hạo Thần khẳng định coi như là Quang Minh Kiếm Thần Dạ Vô Thương sống lại, vũ khí của y tuyệt đối không mạnh bằng thần kiếm trong tay mình.

Linh hồn sinh mệnh và sáng tạo là Nhã Đình, bản thể là Quang Minh Nữ Thần Vịnh Thán và Lam Vũ, Quang Phù Dung hoàn mỹ phù hợp, là thần khí chân chính, thậm chí vượt xa thần khí bình thường. Tuy không thể so với siêu thần khí tháp Vĩnh Hằng, nhưng cũng coi như tới gần sức mạnh chân chính bị che giấu của Nhật Nguyệt Thần Oa tẩm thuần.

Thanh kiếm dung hợp này từ trước khi Long Hạo Thần đánh chết Báo Ma Thần thì lĩnh ngộ ra, sự lĩnh ngộ này là Nhã Đình cho hẳn. Làm hợp thành linh lô, cho tới nay tác dụng nhiều nhất của Nhã Đình là phụ trợ. Nhưng chỉ mình Long Hạo Thần biết, trong các linh lô của hẳn và đồng bạn, chỉ sợ không cái nào có thể so với Nhã Đình. Bởi vì Nhã Đình là một linh lô có trí tuệ.

Nói từ cấp bậc linh lô thì cô đã vượt trên đẳng cấp linh lô cấp một, tiến vào tầng trí tuệ linh lô. Đương nhiên so sánh với trí tuệ linh lô chân chính trong truyền thuyết thì có lẽ Nhã Đình còn cách xa, nhưng cô đã giúp đỡ rất lớn cho Long Hạo Thần.

Thiên thạch luôn bị hai thần kiếm hấp thu để cường hóa bản thể của chúng. Lúc đó Nhã Đình đã nói với Long Hạo Thần, hai thần kiếm này có độ phù hợp rất mạnh, đó là nguyên nhân quan trọng cô đề nghị khiến hai thần kiếm cùng tiến hành tăng phẩm chất.

Nhưng mà, hai thần kiếm này dù sao không cùng cách luyện chế, phẩm chất và khí chất khác biệt, sao có thể khiến chúng chân chính dung hợp song kiếm hợp bích? Đối với điều này, Nhã Đình luôn lặng lẽ cố gắng. Cuối cùng khi cô tìm được điểm mấu chốt độ phù hợp thì mới đưa tin tốt này nói cho Long Hạo Thần.

Quang minh và nước là hai đại nguyên tố sinh mệnh cần có. Sáng tạo và sinh mệnh cũng theo đó sinh ra. Hai thần kiếm có độ phù hợp cao đem đến khả năng dung hợp, bản thân Nhã Đình chính là chất xúc tác cho sự dung hợp này.

Sau khi dung hợp Thánh Dẫn Linh Lô, khiến Nhã Đình có năng lực dự định của Thánh Dẫn Linh Lô. Vậy nên cho đến nay, hai thần kiếm

hấp thu thiên thạch đều là trong sự dựng dục của cô. Từ ý nghĩa nào đó thì chính vì có Nhã Đình dựng dục, mới khiến hai thần kiếm xảy ra biến hóa thay da đổi thịt. Thế nên mức độ thân thiết của chúng nó đối với Nhã Đình cực cao.

Bản thân Nhã Đình không phải nhân loại, dù cô có thực thể giống cơ nào thì rốt cuộc vẫn không phải. Vậy nên cô xuất hiện bằng kiếm linh, hóa thành chất xúc tác trong quá trình hai thần kiếm dung hợp. Vậy là sau khi hai thần kiếm hấp thu thiên thạch rốt cuộc lần đầu tiên hoàn thành song kiếm hợp bích.

Sáng tạo và sinh mệnh kiếm cứ thế sinh ra.

Bây giờ Long Hạo Thần không rảnh cảm nhận thần kiếm đem đến sự thần kỳ, nặng nề va đập, cánh cửa lớn rốt cuộc bị đập mở. Không chút chần chừ, Long Hạo Thần cùng đồng bạn nhanh chóng xông vào.

Từ lúc bắt đầu hành động đến hiện tại có thể nói mọi chuyện thuận lợi, hơn nữa vừa rồi hấn súc thể đánh ra Kiếm Tinh Vũ thậm chí trọng thương hai Tinh Ma cấp chín, đúng là vui mừng ngoài ý muốn. Bây giờ xem ra họ thật có khả năng thành công.

Long Hạo Thần dẫn đầu xông vào, Vương Nguyên Nguyên và Trương Phóng Phóng không theo sát sau mà canh giữ tại cửa. Lâm Hâm, Trần Anh Nhi, Hàn Vũ và Tư Mã Tiên lao vào xong thì hai người mới theo sau, nhanh chóng đóng lại cửa tháp Tinh Ma.

Bên ngoài, hai Tinh Ma cấp chín đã phát ra tiếng hú vô cùng chói tai, nhưng dù chúng thả ra tín hiệu cầu cứu như thế nào thì đám Long Hạo Thần đã tiến vào tháp Tinh Ma rồi!

.....

Một bóng xám ở trong góc tối lặng lẽ nhìn mọi thứ xảy ra trước tháp Tinh Ma. Từ đôi tay siết chặt có thể thấy lúc này tâm tình của y cực kỳ căng thẳng.

"Bọn chúng thật to gan. Hèn chi mình cứ trực giác có gì không đúng. Không ngờ chúng đặt mục tiêu tại Tinh Ma Thần Trụ. Nhưng chúng có thể thành công không? Điều này quá mức nguy hiểm."

Hít thở sâu, bóng xám tiếp tục đứng yên, tinh thần thì đã hỗn loạn khó hình dung.

.....

Linh lực khủng bố dao động trong không khí, đáy mắt Long Hạo Thần lóe tia sáng, nhìn trước mặt.

Bỗng nhiên tiến vào tháp Tinh Ma, đầu tiên cho hắn cảm giác chính là hư ảo, tựa như năm đó lần đầu hắn tiến vào tháp Vĩnh Hằng. Khác với tháp Vĩnh Hằng rộng rãi, trong tháp Tinh Ma cảm giác hư ảo tràn ngập bí ẩn.

Tất cả đều tỏa ánh sáng ám kim. Dưới chân họ là một pháp trận ám kim to lớn, mặt trên khắc rất nhiều, thật nhiều ký hiệu đám Long Hạo Thần chưa từng thấy. Họ có thể khẳng định, những ký hiệu này tuyệt đối không phải là thượng cổ tinh linh văn mà là một loại phù văn ma pháp đặc biệt. Những phù văn này từ mặt đất lan tràn đến các vách tường tháp Tinh Ma. Chính giữa tháp Tinh Ma đứng thẳng một cây cột to lớn phải bốn người mới ôm hết.

Nhìn từ bên ngoài thì hình như tháp Tinh Ma không lớn lắm, nhưng chân chính tiến vào, đám Long Hạo Thần giật mình phát hiện diện tích bên trong tháp Tinh Ma đủ so sánh với sân đấu lớn Thánh Minh. Cây cột to liên tiếp trời đất tỏa ánh sáng ám kim, bên trên cây cột còn có từng viên ngôi sao da cam lấp lánh.

Những ngôi sao này có lớn, có nhỏ, có hư ảo, có thực chất, gần như mỗi cái đều khác sắc màu, nhưng liếc mắt một cái vẫn cảm thấy chúng nó là một thể.

Ma pháp kỳ lạ dao động khiến người có cảm giác trông thấy tương lai. Trong chớp mắt này, Long Hạo Thần chỉ thấy dường như có vô số đôi mắt đang chăm chú nhìn mình, loại cảm giác này tuyệt không dễ chịu.

"Đây chính là Tinh Ma Thần Trụ? Đại ca, mau!" Tư Mã Tiên ở một bên hơi sốt ruột kêu.

Long Hạo Thần thoáng chốc giật mình tỉnh khỏi cảm giác kỳ lạ. Sao mình lại chìm đắm vào loại cảm giác này chứ? Long Hạo Thần thầm mắng mình, nhanh chóng triệu hoán Hạo Nguyệt. Họ rốt cuộc tới đây, tất cả thuận lợi như vậy, tiếp theo là phối hợp Hạo Nguyệt dốc sức phá hủy Tinh Ma Thần Trụ trước mặt. Công kích xong Long Hạo Thần sẽ truyền tống đồng bạn về tháp Vĩnh Hằng, sau đó chính hãn nghị cách lao ra khỏi vòng vây, có thể chạy bao xa thì bao xa. Có thể rời xa Tinh Ma cung rồi mới truyền tống về tháp Vĩnh Hằng là tốt nhất. Dù sao hãn chỉ có thể xuất hiện trở lại nơi đã biến mất trước đó.

Đương nhiên, đây là suy tính tốt nhất, nếu thật sự không thể thì họ chỉ còn cách truyền tống khoảng cách gần.

Đây chính là kế hoạch hoàn chỉnh của Long Hạo Thần, gần như điều động cường giả ma tộc cả Ma Đô Tâm Thành, dương đông kích tây, tấn công để kẻ địch tự cứu, rồi lấy khí thế sét đánh không kịp bưng tai tập kích tháp Tinh Ma.

Nguyên kế hoạch đến đây đã gần tới cuối, bây giờ chỉ chờ xem Hạo Nguyệt.

Nhưng Hạo Nguyệt không xuất hiện.

Thoáng chốc Long Hạo Thần ngơ ngác, cả người hãn run run như bị điện giật. Bởi vì...

Triệu hoán, thất bại.

Đúng vậy, không ngờ hắn thất bại trong quá trình triệu hoán Hạo Nguyệt.

Từ khi Long Hạo Thần và Hạo Nguyệt ký kết khế ước, đây là lần đầu tiên thất bại. Hắn không thể tìm ra sự tồn tại của Hạo Nguyệt, không thể kết nối liên hệ lấy huyết mạch của họ làm dây nối, càng không thể mang nó đến thế giới này. Liên hệ giữa họ thật đột ngột bất giác bị cắt đứt.

Làm sao có thể? Khi Long Hạo Thần hành động thì đã vạch kế hoạch và cách ứng phó tỉ mỉ các vấn đề có thể xuất hiện, chỉ duy nhất không ngờ rằng liên hệ giữa mình và Hạo Nguyệt sẽ bị cắt đứt.

Nhưng loại tình huống này hiện tại đã xảy ra, xuất hiện vào lúc quan trọng như vậy, trong tình huống lúng túng như thế.

Thấy người Long Hạo Thần run rẩy, Thái Nhi bám sau lưng hắn vội lóe người đi ra.

"Hạo Thần, làm sao vậy?"

Mỗi thành viên Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi đều thấy sự chấn kinh trong mắt Long Hạo Thần. Lòng họ cùng trầm xuống, cảm giác bất an tràn ngập trong tim.

"Tôi không thể liên hệ Hạo Nguyệt, không thể triệu hoán nó lại đây." Long Hạo Thần gần như thất thanh nói. Hắn có địa vị lãnh đạo đoàn đội và kinh nghiệm nhiều năm nay, nhưng vào lúc này lòng vẫn sẽ rối loạn.

Đây chính là Ma Đô Tâm Thành! Còn là tháp Tinh Ma quan trọng nhất trong Tinh Ma cung. Ngay bây giờ lại xuất hiện vấn đề này, đối với họ thật có khả năng là hủy diệt.

Cùng lúc đó, chậm rãi vang lên thanh âm kỳ lạ.

"Người rốt cuộc đến, ta đã đợi người thật lâu, rất lâu. Hoan nghênh người, Long Hạo Thần, người phát ngôn của Austin Griffin."

Một luồng sáng màu da cam bỗng từ đỉnh Tinh Ma Thần Trụ rơi xuống mặt đất. Một bóng dáng màu da cam cũng theo đó xuất hiện trong cột sáng này.

Y ngồi xếp bằng giữa không trung, áo choàng da cam khiến y thoát nhìn không khác gì Tinh Ma bình thường. Nhưng y có đôi mắt dường như nhìn thấu tất cả. Mắt sâu thẳm màu vàng nhạt, nếu nhìn chăm chú dường như có thể từ đáy mắt y thấy trời đêm mênh mông.

Mái tóc dài xõa sau đầu, y tĩnh lặng bệch bỗng tại đó, khuôn mặt hơi tái xanh, trên người y có khí chất đặc biệt, hoàn toàn giống với Tinh Ma Thần Trụ.

Dù đây là lần đầu mọi người gặp y nhưng trong lòng thành viên Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi hiện ra một cái tên, Tinh Ma Thần Ngõa Sa Khắc.

Cảm giác bất an chớp mắt dâng cao trong lòng họ đến cực hạn. Tinh Ma Thần Ngõa Sa Khắc xuất hiện tại đây, cùng lúc đó họ mất đi năng lực triệu hoán Hạo Nguyệt, điều này có ý nghĩa gì? Ý nghĩa đây vốn chính là cái tròng.

Long Hạo Thần gần như bật thốt.

"Nguyệt Dạ."

Đúng vậy, vấn đề chắc chắn ở chỗ Nguyệt Dạ. Hắn không thể tưởng tượng đây thật sự là một cái bẫy. Hắn thậm chí không nghĩ ra Nguyệt Dạ có lộ ra dù một chút sơ hở, bây giờ người hắn ướt đẫm mồ hôi lạnh.

Nhưng dù trong tình trạng bất lợi như vậy, Long Hạo Thần vẫn có thể miễn cưỡng bình tĩnh. Hắn không chút chần chờ, lập tức thúc đẩy linh lực và tinh thần lực phát động Giai Điều Vĩnh Hằng trước ngực.

Ánh sáng vàng nồng đậm từ ngực hắn phát ra, bao phủ hắn và đồng bạn vào trong.

Các thành viên Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi đương nhiên biết hẳn định làm gì, vội vàng tập trung quanh người hẳn. Họ vốn không có ý định ra tay, Tinh Ma Thần Ngõa Sa Khắc xuất hiện tại đây chứng minh kế hoạch của họ đã thất bại. Nếu đã vậy thì chỉ còn cách nhanh chóng rời đi. Chỉ cần trở về tháp Vĩnh Hằng thì họ sẽ có cơ hội vùng lên.

Ánh sáng vàng nở rộ rồi thu lại, tất cả sẽ biến mất trong truyền tống ư?

Tinh Ma Thần Ngõa Sa Khắc yên lặng nhìn Long Hạo Thần phát động tháp Vĩnh Hằng, không hề ngăn cản. Ánh mắt y vẫn bình tĩnh như vậy, dường như còn mang theo tia bi thương và buồn bã. Sắc mặt y càng tái nhợt, kiềm không được khẽ ho khan.

Ánh sáng vàng biến mất nhưng người không biến theo.

Long Hạo Thần, Thái Nhi, Lâm Hâm, Vương Nguyên Nguyên cùng với tất cả thành viên Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi vẫn đứng tại chỗ cũ, vẫn ở trong tháp Tinh Ma, vẫn ở trước mặt Tinh Ma Thần và Tinh Ma Thần Trụ của y, không truyền tống rời đi, cũng không có biến mất.

"Không hay rồi!"

Mọi người biến sắc mặt, Hàn Vũ đã nhanh chóng lao hướng cửa tháp Tinh Ma sau lưng. Không ngờ truyền tống thất bại. Tuy họ không biết Tinh Ma Thần Ngõa Sa Khắc đã làm cái gì, nhưng hiển nhiên ở tại đây họ không thể thông qua truyền tống rời đi. Dù mỗi người đều hiểu mình lọt bẫy, hơn nữa rơi vào cạm bẫy chỉ sợ khiến họ vạn kiếp không siêu sinh, nhưng lúc này họ vẫn đấu tranh, dù chỉ một chút cơ hội cũng không muốn từ bỏ.

*Oành! *

Hàn Vũ đụng mạnh vào cửa tháp, nhưng thân thể lấy tốc độ càng nhanh bắn ngược lại. Một tầng sáng ám kim nhu hòa lóe sáng bên trong tòa tháp Tinh Ma.

Trên mặt đất, vách tường, tất cả ma văn sắc ám kim trong khoảnh khắc tỏa ánh sáng rực rỡ, chiếu rọi tháp Tinh Ma rõ ràng.

Nguyên tố dao động kỳ lạ khiến họ không cảm nhận được sự tồn tại nào của hơi thở hắc ám. Nhưng trong giây phút này, Long Hạo Thần cảm thấy rõ họ đang ở trong một cái lồng, một cái lồng dù làm cách nào cũng không thể lao ra.

Tâm, đã rơi vào đáy vực. Bây giờ Long Hạo Thần hiểu ra, giờ này ngày này chỉ sợ họ không thể may mắn trốn thoát. Nhưng hãn làm sao cũng không hiểu nổi tại sao mình rơi vào một cái bẫy như vậy, cạm bẫy gần như không khả năng tồn tại.

"Ta biết người không cam lòng, hơn nữa không hiểu rõ ràng." Tinh Ma Thần Ngõa Sa Khắc bình thản nói. "Trong nhân loại, không thể nghi ngờ người là người nổi trội nhất. Kỳ thật dù hôm nay người chắc chắn chết tại đây cũng có thể kiêu ngạo về cái chết của mình. Bởi vì để có thể hoàn toàn giết được người, tộc ta gần như sử dụng hết lực lượng. Từ giây phút bắt đầu thánh chiến thì kế hoạch đã khởi động. Một kế hoạch lấy ngàn vạn người phát động từ từ mở ra. Dù người có thông minh hơn nữa, có sức mạnh hơn nữa và truyền thừa quang minh, cuối cùng rồi sẽ đi tới đây, đi vào trong tháp Tinh Ma của ta, đặt dấu chấm hết cho kế hoạch này."

Long Hạo Thần hít sâu, đối mặt ngỗ cụt, tâm tình hãn ngược lại dần bình tĩnh. Chính có câu tâm chết, hãn hiểu ma tộc bày ra ván cờ lớn như vậy thì không thể nào để lại cho họ dù chỉ một cơ hội nhỏ nhoi. Nếu đã thế thì coi như phải chết tại đây, hãn cũng dốc hết sức liều một phen với kẻ địch, dốc hết sức khiến cái chết của mình có giá trị hơn.

"Nguyện nghe hiểu rõ." Thanh âm Long Hạo Thần cũng biến bình thản, mắt sáng ngời nhìn Tinh Ma Thần bình bồng giữa không trung.

Mắt Ngõa Sa Khắc lộ ra khen ngợi.

"Người đáng giá ta kể lại quá trình cho nghe. Người là người duy nhất ta thấy trong nhân loại có tư cách này."

"Khi người tiến vào tháp Tinh Ma, giây phút đó đã đặt dấu chấm tròn cho kế hoạch. Mà cả quá trình kỳ thật ta đã sớm thấy ra, sớm thấy từ mấy năm trước."

"Có phải người cảm thấy Nguyệt Dạ lừa người? Là cô ta dẫn người vào tròng?" Ngõa Sa Khắc mỉm cười nói, thanh âm thiếu bớt bình lặng thêm phần sống động.

Long Hạo Thần lạnh lùng nói.

"Chẳng lẽ không phải ư?"

Ngõa Sa Khắc lắc đầu nói.

"Đương nhiên không phải. Nếu như cô ta luôn lừa người thì lấy trực giác sắc bén của người sao không phát hiện ra được? Ít nhất người sẽ tiềm thức cảm thấy nguy hiểm. Chính vì mọi thứ đều là chân thật nên người mới lọt bẫy. Nguyệt Dạ chỉ là một phần trong kế hoạch, dù là bây giờ thì cô ta cũng hoàn toàn không biết người đã rơi vào cạm bẫy chúng ta lấy lực lượng toàn tộc phát động."

Long Hạo Thần ngậy ra.

"Nguyệt Dạ không lừa ta? Cô ấy cũng là người bị gạt? Các người sớm biết quan hệ hợp tác giữa chúng ta và cô ấy?"

Ngõa Sa Khắc lại lắc đầu.

"Chúng ta không biết cái gì, là chính cô ta lộ dấu vết. Nguyệt Dạ thương đoàn của cô ta không phải một khối sắt thật sự, kỳ thực khiến cô ta tin chúng ta không hề khó khăn. Khó là khiến người tin tưởng, khiến người đi theo từng bước trong kế hoạch của chúng ta, tới nơi này. Bởi vì Thần Quyển Giả giống như người trời sinh có trực giác rất mạnh với nguy hiểm. Dù trong quá trình phát triển kế hoạch, bên chúng ta có một

ít thay đổi đều sẽ khiến người cảnh giác. Ta tin rằng người là một nhân loại rất cẩn thận, một khi phát hiện dấu vết gì thì người sẽ không tiếp tục thực hiện kế hoạch, đúng không?"

Long Hạo Thần nhàn nhạt nói.

"Nhưng ta lại rơi vào cái bẫy của các người."

Ngõa Sa Khắc nói.

"Đó là bởi vì cạm bẫy này quá hoàn mỹ. Tất cả điều người trông thấy gần như đều là thật. Bao gồm việc Nguyệt Dạ cho người biết tu vi của ta chỉ bằng một phần mười lúc mạnh nhất, đó là sự thật. Bệ hạ Ma Thần Hoàng và Nguyệt Ma Thần dẫn theo rất nhiều ma thần tiến tới Khu Ma quan cũng là thật. Trận thánh chiến này phát động vì người cũng là thật. Chính vì có nhiều chân thật tổ hợp lại thế nên người mới không phát hiện, mới đi tới đây."

Long Hạo Thần ngậy ra.

"Thực lực của người chỉ có một phần mười là thật sự? Người không sợ hiện giờ chúng ta giết người sao? Dù ta không thể triệu hoán ra Hạo Nguyệt, không thể thông qua truyền tống rời khỏi đây, không thể hủy diệt Trụ Ma Thần của người, nhưng chỉ cần giết chết người thì cái chết của chúng ta là đáng giá."

Ngõa Sa Khắc mỉm cười nói.

"Người sai rồi. Đối với người mà nói cái này không đáng. Nếu có thể dùng mạng sống của ta đổi lấy mạng của người, đổi với tộc ta mà nói kỳ thật được lợi rất lớn, vô cùng lớn. Bởi vì người là duy nhất trong sáu ngàn năm nay tộc ta giáng xuống Thánh Ma đại lục có thể đảo điên sự tồn tại của chúng ta. Tiếp tục để người biến mạnh, vậy một ngày nào đó người sẽ thành kẻ địch sinh tử của tộc ta. Vậy nên, vì người, ta phát động Đại Dự Ngôn Thuật lấy mạng sống làm cái giá, Đại Dự Ngôn Thuật chân chính."

"Trong Đại Dự Ngôn Thuật ta nhìn thấy rất nhiều, rất nhiều. Dù điều này khiến ta trả giá sự sống trăm năm, nhưng đổi lấy tương lai của ma tộc ta thì rất đáng giá. Ta nhìn thấy tốc độ trưởng thành kinh người của người, nhìn thấy bộ dạng người giết tộc nhân ta, cũng thấy người tới Khu Ma quan, cuối cùng đến đây. Tuy ta không thể thấy rõ ràng tất cả, thậm chí sau khi người đến đây thì Đại Dự Ngôn Thuật của ta vẫn có biến hóa mờ mờ, nhưng ta có thể cảm giác được đây là cơ hội duy nhất giết chết người, cũng là cơ hội duy nhất giết được Austin Griffin. Nếu lần này không thể giết người, vậy ta trông thấy là tử khí tộc ta. Vậy nên, dù thế nào thì hôm nay người chỉ có thể ở lại đây, vĩnh viễn nằm tại đây."

"Thần Quyển Giả Quang Minh Nữ Thần, kỳ thật nếu chỉ là người thôi thì chưa đủ đem lại uy hiếp lớn như vậy cho tộc ta. Kỳ thật chúng ta muốn giết chỉ là Austin Griffin mà thôi. Dù là hiện tại, lấy sức mạnh tuyệt đối của chúng ta vẫn không muốn đối mặt nó. Bởi vì chỉ có nó mới có năng lực xé rách bình phong nơi này. Chúng ta không muốn xuất hiện một chút sai lệch, vậy nên người tại đây mà nó thì không thể tới. Chỉ cần người chết, dù huyết mạch nó mạnh cỡ nào cũng chỉ có thể chết theo người. Là người mang nó đến thế giới này, vậy mạng sống của nó cũng sẽ do người kết thúc. Người có muốn biết hay không nó rốt cuộc là cái gì? Vì sao chúng ta sẽ e sợ nó như vậy. Không chỉ là ta, thậm chí cả bộ hạ cũng e ngại nó tồn tại."

"Ta không muốn biết!" Long Hạo Thần bỗng nhiên hét lớn một tiếng, người đi theo kiểm, mũi chân trái nhún tựa như con rồng trắng vọt đến, sáng tạo và sinh mệnh kiểm chém hướng Tinh Ma Thần giữa không trung.

Rơi vào cái bẫy lại nghe Tinh Ma Thần Ngõa Sa Khắc giải thích, hẳn hiểu ra hôm nay chỉ sợ mọi người khó thể may mắn thoát khỏi. Nhưng dù chỉ có một phần ngàn cơ hội hẳn cũng phải kéo Tinh Ma Thần làm đệm lưng.

Khi Long Hạo Thần lao đến thì các thành viên Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi cũng phát động công kích mạnh nhất của mình đánh hướng

Tinh Ma Thần Ngõa Sa Khắc.

Đôi mắt thể công đột ngột của họ, Ngõa Sa Khắc không chút phản ứng, mỉm cười lắc đầu.

"Người thanh niên, người còn chưa hiểu sao?"

Khi y nói thì uy nhiếp khủng bố khó thể hình dung bỗng nhiên từ bốn phương tám hướng ập đến. Đó là áp lực không thể chống cự, giống như trời sụp đất nứt.

Tất cả kỹ năng công kích, linh lực đều bị đánh nát trong chớp mắt. Long Hạo Thần cũng bị đánh rớt xuống đất, trong tiếng *leng keng*, kiếm sáng tạo và sinh mệnh trong tay hắn kịch liệt bốc lên ánh sáng trắng. Ánh sáng vòng quanh miễn cưỡng bảo vệ thân thể hắn, nhưng người hắn cùng với kiếm bị đập mạnh xuống đất.

Hai bóng người lặng lẽ xuất hiện ở hai bên Tinh Ma Thần Ngõa Sa Khắc.

Người bên phải cao khoảng hai mét, mặc áo choàng dài tím viền vàng, tóc dài xõa sau lưng bị dây cột tóc cột lại, mặt mày như tranh, khuôn mặt tuấn tú tựa con gái. Đôi mắt tím lóe tia sáng ám kim, giữa trán có ma văn nhạt tựa vầng trăng, chính là Nguyệt Ma Thần A Gia Lô Tư.

Người bên trái đang từ từ thu lại tay phải. Người này thoát nhìn không cao to bao nhiêu, chỉ khoảng một mét chín. Mái tóc đen dài tựa thác nước bay phấp tới sau lưng như luân bàn đen. Áo choàng đen hoa lệ rũ xuống, mặt trên lấp lánh quang văn tím. Làn da y thoát nhìn hơi tái nhợt, đôi mắt xanh tựa như ánh sao tỏa sáng trong vũ trụ.

Bàn về diện mạo thì y không bằng Nguyệt Ma Thần A Gia Lô Tư, bàn về hơi thở bí ẩn thì y không như Tinh Ma Thần Ngõa Sa Khắc. Nhưng y chỉ bình tĩnh bình bằng tại đó lại cho người cảm giác trời đất

chỉ riêng mình ta. Dù là A Gia Lôi Tư hay Ngõa Sa Khắc, đứng bên y chỉ là làm nền mà thôi.

Đúng vậy, y chính là người thống trị hiện thời của ma tộc, tộc trưởng Nghịch Thiên Ma Long tộc, xếp hạng đầu trong bảy mươi hai Trụ Ma Thần, Ma Thần Hoàng Phong Tú!

Giây phút y xuất hiện, Tinh Ma Thần Ngõa Sa Khắc tự nhiên đứng thẳng, cùng Nguyệt Ma Thần A Gia Lôi Tư đứng cách sau lưng y nửa bước.

Trong bảy mươi hai Trụ Ma Thần, ba ma thần mạnh nhất xếp hạng số một, số hai, số ba không ngờ cùng xuất hiện trước mặt thành viên Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi vào lúc này.

.....

"Là người đó, là người đó, là hơi thở của người đó. Không ngờ y đích thân xuất hiện. Xong rồi, đám Hạo Thần tiêu rồi. Ha ha, ha ha ha ha ha, đây không phải là điều mình muốn sao? Nhưng đây thật sự là điều mình muốn ư? Ha ha, ha ha ha ha ha."

Nước mắt không thể kiềm chế chảy dọc theo gò má người áo xám. Thân thể y run bần bật, nhưng y không ngừng lại, nhảy lên biến mất trong không khí.

.....

Dù là Long Hạo Thần hay đồng bạn thì giờ phút này biểu tình biến thành chết lặng. Ma Thần Hoàng Phong Tú thật sự xuất hiện tại đây. Khoảnh khắc y xuất hiện, Long Hạo Thần liền hiểu, Tinh Ma Thần Ngõa Sa Khắc nói đều là sự thật mà không phải vì kéo dài thời gian.

Lúc trước Ngõa Sa Khắc nói quá trình sử dụng Đại Dự Ngôn Thuật thì lòng Long Hạo Thần còn hy vọng một phần ngàn rằng Ngõa Sa Khắc

cảm nhận được họ, cố ý bảo vệ Trụ Ma Thần của mình mới tới đây. Bình phong nơi này vốn thuộc về tháp Tinh Ma.

Nhưng bây giờ hẳn biết, hy vọng xa vời cuối cùng đã thành bọt nước. Nơi này đích thực chính là mộ chôn Ma Thần Hoàng thiết kế cho họ.

Quay người lại, Long Hạo Thần khom người hướng đồng bạn, trong mắt hẳn chứa quá nhiều, quá nhiều cảm tình.

"Đại ca, tôi không hối hận. Ngày trở thành Săn Ma giả thì tôi đã có ý thức này." Tư Mã Tiên cười lớn nói, Quang Chi Đại Lực Hoàn dùng sức đập vào ngực vài lần.

"Đại ca, chúng ta không thể sinh cùng lúc lại chết chung một chỗ. Đời này đáng giá." Hàn Vũ đôi mắt đỏ rực hét lớn.

Lâm Hâm cười nói.

"Đại ca, kiếp sau chúng ta còn làm anh em, còn làm đồng đội không? Cậu sẽ vẫn dẫn dắt chúng tôi chứ. Tôi sẽ giống như lúc đó, chơi xấu khiến cậu thu mình."

Vương Nguyên Nguyên trầm giọng nói.

"Đại ca, khi lần đầu tiên Linh Hồn Xiềng Xích liên tiếp sinh mệnh chúng ta thì chúng ta đã là một thể. Hành động lần này là tất cả chúng ta cùng quyết định. Chết thì chết, không biết chúng ta đã giết bao nhiêu ma tộc, sớm kiếm lời đủ rồi."

Trương Phóng Phóng từ bên cạnh ôm vòng eo mảnh khảnh co dẫn của Vương Nguyên Nguyên.

"Nguyên Nguyên, hiện tại tôi chỉ muốn ôm em. Cùng em chết chung là vinh hạnh của tôi. Chờ chúng ta đến thế giới khác, em đồng ý gả cho tôi không?"

Trần Anh Nhi bật cười nói.

"Phóng Phóng ca, không ngờ anh cầu hôn tại đây. Thật là tài a! Sớm biết thì mới rồi tôi mang theo Văn Chiêu. Ai, thiệt lỗ vốn. Đại ca, không bằng tới thế giới khác anh lấy tôi làm vợ bé đi. Anh mạnh hơn cái tên Dương Văn Chiêu nhiều."

Chỉ có Thái Nhi không mở miệng, nàng ngậy ngốc nhìn Long Hạo Thần, trong đôi mắt đẹp tỏa ánh sáng, thân thể nàng nhẹ run.

Long Hạo Thần tiến lên nhẹ ôm lấy Thái Nhi, ánh mắt xẹt qua từng người bạn.

"Bây giờ nói ai đúng ai sai đã không còn ý nghĩa. Làm đoàn trưởng, điều cuối cùng tôi có thể làm vì mọi người chính là làm cái xác thứ nhất, ai cũng không được giành với tôi, đây là mệnh lệnh. Có thể chiến đấu cùng các người lâu như vậy là vinh hạnh lớn nhất đời tôi."

Nói xong câu đó Long Hạo Thần thả Thái Nhi ra, lùi một bước, nắm đấm tay phải thật mạnh đánh vào ngực Kim Tinh Cơ Tòa chiến giáp phát ra tiếng nổ đéck tai. Bộ giáp cấp sử thi như Kim Tinh Cơ Tòa chiến giáp mà bị nắm đấm của hắn đánh hõm một lỗ nhỏ.

Bùm một tiếng, các thành viên Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi cùng hành lễ thánh điện của mình hướng Long Hạo Thần.

Long Hạo Thần đột nhiên xoay người, đối mặt ba ma thần trên trời, hít sâu, cảm xúc của hắn đã hoàn toàn bình tĩnh, đáy mắt lóe tia sáng lạnh, gật đầu hướng Ma Thần Hoàng Phong Tú.

"Cảm ơn."

Hắn nói cảm ơn là vì Ma Thần Hoàng cho hắn và đồng bạn cơ hội từ biệt nhau. Bởi vì trong lúc họ nói chuyện ba ma thần chỉ lặng lẽ nhìn, không có ý định hành động.

"Chúng ta không phải lần đầu tiên gặp, đúng không?" Phong Tú nhìn Long Hạo Thần, trong mắt có tia bi thương.

Long Hạo Thần ngậy ra.

"Người biết ta?"

Hắn hiểu hôm nay dù làm gì cũng không thể thoát khỏi ma chướng, nhưng sống lưng hắn thẳng tắp. Hắn là một kỵ sĩ, dù dưới tình huống nào cũng không thể mất đi tinh thần kỵ sĩ.

Ma Thần Hoàng Phong Tú nhàn nhạt nói.

"Lần đầu tiên gặp người là tại Khu Ma quan, lúc đó ta được tin tức của ba tên An Lạc Tiên, biết Austin Griffin có khả năng xuất hiện, đích thân đến tìm kiếm. Khi ấy người tại đầu tường Khu Ma quan, ta cảm nhận sự tồn tại của người."

Long Hạo Thần kinh ngạc nói.

"Lúc đó đầu tường có nhiều người như vậy mà bộ hạ biết ta?"

Khi đó hắn còn rất nhỏ bé, thể chất con trai quang minh thua xa khi thức tỉnh trở thành Thần Quyến Giả. Chỗ ấy có nhiều cường giả như vậy, sao Ma Thần Hoàng lại chú ý đến hắn?

Phong Tú cười nhạt.

"Bởi vì người khác với họ. Đáng tiếc lúc đó Austin Griffin ấn núp hơi thở của mình, ta không phát hiện ra nó, nếu không thì người không cần chết, chết chỉ mình nó thôi."

Trong mắt Long Hạo Thần lộ ra bướng bỉnh.

"Người giết nó không khác gì giết ta."

Phong Tú mỉm cười nhìn Long Hạo Thần.

"Thật giống! ta thích tính cách của người. A Bảo so với người thì càng thêm cố chấp nhưng ít đi cuốn hút lòng người. Đáng tiếc, thật đáng tiếc..." Nói đến đây, bi thương trong mắt y càng đậm. "Lần thứ hai gặp

người chắc là tại Nguyệt Ma cung. Thằng nhóc người thật lợi hại, đem Nguyệt Ma cung của A Gia Lôi Tư thành đồng hỗn độn. Mới rồi y suýt nữa kiếm không được ra tay, nhưng vì có thể khiến các người rơi vào con đường không lối về này, chúng ta trơ mắt nhìn người thi triển cấm chú tàn phá Nguyệt Ma cung. Chỉ một điểm này thì các người đã có thể kiêu ngạo."

Long Hạo Thần trầm mặt, hẳn không hiểu vì sao đến bây giờ Ma Thần Hoàng còn chưa ra tay ngược lại nói nhiều như vậy. Là mèo vờn chuột, trêu đùa ư?

Ma Thần Hoàng Phong Tú dường như không cảm giác được sự phần nộ trong mắt Long Hạo Thần, tiếp tục nói.

"Khi đó người ở bên cạnh Nguyệt Dạ, kỳ thật dù không có Đại Dự Ngôn Thuật của Ngõa Sa Khắc thì ta sớm biết người và cô bé có quan hệ thân thiết. Nhưng người yên tâm đi, ta đã đồng ý A Gia Lôi Tư sẽ không giận chó đánh mèo cô bé. Dù sao cô bé là kẻ thông minh nhất trong đám thanh niên ma tộc, chẳng qua chỉ là đi nhầm một bước. Nhưng người là người hấp dẫn cô bé thì ta không cảm thấy ngoài ý muốn."

Sự giận dữ trong mắt Long Hạo Thần giảm vài phần. Hẳn biết rõ thân phận như Ma Thần Hoàng nếu đã nói ra thì chắc chắn giữ lời. Y đã nói không giận chó đánh mèo Nguyệt Dạ thì đương nhiên cô sẽ an toàn, khiến lòng hẳn dễ chịu chút. Dù sao Nguyệt Dạ cũng là người bị hại, hơn nữa là vì hắn mà ra.

"Lần đó sau khi gặp mặt ta có nhiều lần nghe tin tức về người. Lần thứ ba chúng ta gặp gỡ chắc là tại Mộng Huyền Thiên Đường, ta xé rách không gian cứu đám A Bảo rời đi. Kỳ thật khi đó ta rất sửng sốt. Thực lực của A Bảo vào lúc đó tuy không quá mạnh nhưng chắc các người không đối kháng nổi mới đúng."

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 247

Ta Cho Người Phần Vinh Quang Đây

Ánh mắt của Ma Thần Hoàng Phong Tú thoát nhìn rất dịu dàng, bộ dạng của y thật là quá trẻ, trông như không lớn hơn Long Hạo Thần bao nhiêu tuổi. Lúc này y tựa như người anh trai đang trò chuyện cùng Long Hạo Thần.

"Lần đó ta thật rất kinh ngạc, cũng là lần đầu tiên cảm nhận sự uy hiếp đến từ người. Đáng tiếc khi ấy ta vẫn không biết, thì ra người chính là người Austin Griffin chọn, hơn nữa mang nó đến thế giới này. Mỗi đến khi A Bảo nói cho ta biết tin tức, còn bảo Austin Griffin đã trưởng thành đến bốn đầu, ta mới biết thì ra người tương lai đem đến tai họa cho tộc ta không ngờ chính là người."

Long Hạo Thần lạnh lùng nói.

"Cho nên người phát động thánh chiến sinh linh đồ thần."

Ma Thần Hoàng bình thản nói.

"Dù lòng ta có bao nhiêu không muốn giết người, nhưng khi sự tồn tại của người uy hiếp đến an toàn tộc ta, ta không thể không làm ra lựa chọn. Nhân từ thì sẽ không quản binh, huống chi ta là đứng đầu một tộc. Dù người cùng Austin Griffin là A Bảo thì ta cũng sẽ làm ra lựa chọn tương tự. Vì có thể khiến người tới đây, ta không tiếc cùng A Gia Lôi Tư đóng kịch. Thật ra ta đã sớm biết thánh chiến sẽ không có kết quả gì, chẳng qua tiêu hao lực lượng nhân loại mà thôi. Đáng tiếc người không

phải ta, không phải người đứng trên cao, người vĩnh viễn không hiểu được thống trị phải bỏ cái gì, lựa chọn cái gì."

Long Hạo Thần trầm giọng nói.

"Nếu người không tự diễn kịch thì sao chúng ta tin tưởng được? Người dùng miếng mồi chúng ta không thể từ chối dẫn dắt chúng ta tới đây, người thành công rồi. Nhiều lời vô ích, ra tay đi."

Ma Thần Hoàng lắc đầu, khẽ thở dài.

"Nghe ta nói cho hết lời. Ta không muốn giết người nhưng lại không thể không giết. Ta không có lựa chọn. Ta nguyện ý làm một việc cuối cùng cho người. Người tự sát đi, người chết Austin Griffin đương nhiên cũng sẽ chết tại một thế giới khác, mục đích của ta đạt thành. Ta sẽ thả đồng bạn của người, coi như cho người chết yên lòng chút."

"Bệ hạ!!!" A Gia Lôi Tư ở một bên nhin không được hét to.

Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi của Long Hạo Thần không chỉ một mình hấn ưu tú! Trong Săn Ma Đoàn này còn có hai Thần Quyển Giả khác. Trong lịch sử ma tộc đi tới Thánh Ma đại lục, gần như mỗi một Thần Quyển Giả đều đem đến đả kích cực lớn cho chúng. Dưới tình huống đường cùng này, các Thần Quyển Giả còn chưa hoàn toàn lớn mạnh, thả đi những thanh niên có vô hạn tiềm lực, tràn ngập oán hận ma tộc thì không khác gì thả hổ về rừng!

"Câm mồm." Mắt Phong Tú đột nhiên biến lạnh, khí thế khủng bố không gì sánh kịp bỗng từ người y bùng phát, khiến những lời A Gia Lôi Tư muốn nói bị nghẹn lại. Hiện tại biểu hiện ra uy nghiêm của Nghịch Thiên Ma Long Hoàng không thể nghi ngờ.

Mặt A Gia Lôi Tư trắng bệch, cung kính cúi đầu, không dám mở miệng nữa.

Phong Tú lạnh lùng liếc A Gia Lôi Tư một cái.

"Không ai có thể chất vấn quyết định của ta."

"Xin bệ hạ trừng phạt!" A Gia Lôi Tư gục đầu xuống.

Phong Tú vung tay lên, không để ý A Gia Lôi Tư nữa mà lại đối diện Long Hạo Thần.

Dù biết Ma Thần Hoàng sẽ không nói mà không giữ lời, Long Hạo Thần vẫn nhìn không được thất thanh hỏi.

"Người, người nói thật? Người thật đồng ý thả đồng bạn của ta?"

Ban đầu khi phát hiện rơi vào bẫy, Long Hạo Thần và đồng bạn đã hiểu mình chết chắc. Nhưng bây giờ Ma Thần Hoàng đột nhiên nói đồng ý thả đồng bạn của hắn, điều này thật là vui mừng lớn nhất với hắn.

"Lời ta đã nói chưa bao giờ mất hiệu lực." Phong Tú từ từ nhắm mắt lại, bình thản nói.

Long Hạo Thần không quen thuộc vị Ma Thần Hoàng này, nhưng Nguyệt Ma Thần và Tinh Ma Thần thì cực kỳ quen thuộc. Tinh Ma Thần Ngõa Sa Khắc không biểu lộ chút gì, tuy nhiên Nguyệt Ma Thần A Gia Lôi Tư thì thầm giật mình. Bởi vì y biết, chỉ khi trong lòng Ma Thần Hoàng cực kỳ rối rắm mới có biểu tình như vậy. Y đi theo Ma Thần Hoàng đã rất nhiều năm, tình huống này chỉ xuất hiện ít ỏi vài lần, bây giờ lại xuất hiện trước kẻ địch nhất định phải giết.

"Đại ca, chúng tôi phải cùng sống cùng chết với đại ca!" Sau lưng Long Hạo Thần, các thành viên Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi cùng đồng thanh nói.

Long Hạo Thần đột nhiên xoay người, tức giận nói.

"Nhắm nhí, chẳng lẽ mạng các người thuộc về tôi ư? Sinh mệnh của các người khi trở thành Săn Ma giả thì đã thuộc về Liên Minh, thuộc về cả nhân loại."

Cơ thể hần khẽ run, nhìn chăm chú mỗi một đồng bạn.

"Còn nhớ tôi từng nói với Dương Văn Chiêu và Đoàn Ưc không? Sống mới có tương lai, mới có thể báo thù cho đồng bạn. Chết rồi liền vĩnh viễn mất đi cơ hội. Tử vong không đáng sợ, nhưng nếu các người cứ thế đi theo tôi, dù tôi xuống dưới cũng sẽ không tha thứ các người, bởi vì các người là đồ hèn. Ở trên trời tôi sẽ luôn nhìn các người, nhìn các người có một ngày lại đến đây, đi tới Ma Đô Tâm Thành. Nếu các người còn coi tôi là đoàn trưởng thì đừng làm chuyện điên rồ. Tôi ra lệnh cho các người, mỗi một thành viên Quang Chi Thần Hi phải sống thật tốt. Tương lai không lâu sau báo thù cho tôi, chiến đấu cho tôi."

Nhìn sự kiên quyết trong mắt Long Hạo Thần, nhìn đôi mắt hần dần biến đỏ rực, thân thể các thành viên Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi bất giác run rẩy vì kích động. Đúng vậy, chết thì rất dễ, sống mới càng thêm gian nan.

"Không!!!" Thái Nhi đột nhiên phát điên lên hét một tiếng, nhào vào ngực Long Hạo Thần.

Nhưng không đợi nàng nói cái gì, tay Long Hạo Thần lặng lẽ bóp cổ nàng. Thái Nhi khẽ kêu, chậm rãi mềm nhũn trong ngực hần.

Hai hàng lệ chảy dọc xuống gò má Long Hạo Thần. Trong lòng hần không ngừng hiện lên từng đoạn ký ức khi bên Thái Nhi. Hần còn nhớ rõ lần đầu tiên mình gặp Thái Nhi, nàng chỉ là một cô bé. Nhớ rõ nhất là từng điểm khi mình và Thái Nhi bên nhau. Đối với hần giây phút sung sướng nhất có lẽ là tham gia vòng loại thi đấu tuyển chọn Săn Ma Đoàn. Mỗi ngày có thể đưa Thái Nhi về, nắm tay nàng, yên tĩnh đi trên con đường.

Nhưng tất cả đều sẽ không xuất hiện được nữa. Hần biết mình có thể thuyết phục đồng bạn khác, về đạo nghĩa lớn lao khiến họ nghe theo lời mình. Nhưng hần không thuyết phục Thái Nhi được, vậy nên chỉ còn cách khiến nàng yên tĩnh.

Hắn cúi đầu, khẽ hôn trán Thái Nhi, lại hôn gò má trắng nõn. Bây giờ mỗi một thành viên Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi đều thấy rõ lưu luyến không rời trong mắt hắn.

"Đoàn trưởng!" Mặt Lâm Hâm đã sẫm đầy nước mắt, kêu to.

"Câm miệng!!!" Long Hạo Thần hét lớn.

Đương nhiên hắn biết Lâm Hâm muốn nói gì, nhưng hắn không thể để ý nói hết lời. Hắn thật không dễ dàng khiến đồng bạn miễn cưỡng kiềm chế cảm xúc, nếu lại bị thiêu đốt thì hắn không có nắm chắc mọi người có thể bình tĩnh nhận bi kịch sắp xảy ra.

Long Hạo Thần không nhìn đồng bạn nữa mà cúi đầu, đem cảm tình cuối cùng trao hết cho Thái Nhi trong ngực mình.

"Cô gái ngọc, sao tôi có thể nhìn cô làm chuyện điên rồ chứ? Cô biết không? Hiện giờ tôi đặc biệt hy vọng sau khi rời khỏi đây cô sẽ lại mất trí nhớ. Quên tôi, cũng quên hết mọi thống khổ. Thật xin lỗi, tôi không thể tiếp tục làm bạn với cô đến già."

Nói rồi hắn trân trọng lấy xuống nhẫn Mạc Vong Ngã chưa từng rời khỏi tay. Hoa văn Mạc Vong Ngã màu xanh tỏa ánh sáng mờ nhạt trong tòa tháp Tinh Ma chiếu rọi ánh sáng ám kim.

Long Hạo Thần đeo nó vào ngón tay Thái Nhi, lại lần nữa nhẹ hôn gò má nàng, tiến lên một bước, giao nàng vào tay Vương Nguyên Nguyên.

Ngẩng đầu lên, hắn lại nhìn đồng bạn. Hắn thấy mọi người rơi nước mắt, thấy trong mắt họ sự bi thương gần như tuyệt vọng.

"Đừng bi thương, các người còn có thể sống sót rời khỏi đây thì tôi đã rất vui rồi. Hãy nhớ lời tôi, sống thật tốt. Tôi ở thế giới khác sẽ chờ ngày các người báo thù cho tôi. Linh hồn tôi sẽ ở nơi đó luôn nhìn chăm chú các người. Cuối cùng tôi xin các người một điều, dù thế nào cũng đừng để Thái Nhi nóng lòng báo thù cho tôi, nhất định phải để nàng sống

sốt. Sau khi nàng tỉnh lại, dù các người phải đánh nàng ngất xỉu cũng không thể để nàng làm chuyện điên rồ."

Vương Nguyên Nguyên nhận lấy Thái Nhi, mạnh gật đầu. Kiên cường như cô mà lúc này đã khóc không thành tiếng, hoàn toàn không nói nên lời.

Chết rất dễ dàng, lựa chọn sống sót mới là khó khăn. Họ thật rất muốn cùng Long Hạo Thần chiến đấu chết tại đây! Nhưng họ hiểu rõ Long Hạo Thần nói đúng. Họ là Săn Ma giả, cái ngày thông qua thi đấu tuyển chọn Săn Ma Đoàn thì mạng sống họ đã không là của mình mà thuộc về Liên Minh, thuộc về cả nhân loại. Họ không thể cứ thế chết tại đây. Sống sót thì sau này mới báo thù cho Long Hạo Thần được.

Long Hạo Thần đột nhiên xoay người, không dám nhìn Thái Nhi, hăn sợ không thể kiềm nén tình cảm trong lòng nữa. Hăn cúi đầu thì thào.

"Hạo Nguyệt, xin lỗi, ta không thể bảo vệ người còn liên lụy người chết cùng ta. Nếu chúng ta có kiếp sau, ta vẫn muốn dung hợp huyết mạch với người. Người vĩnh viễn là anh em tốt của ta, đời đời kiếp kiếp."

Nói xong câu đó, hăn đột nhiên ngẩng đầu dùng sức vung nước mắt trên mặt, nhìn Ma Thần Hoàng Phong Tú ở không trung vẫn luôn nhắm mắt không ngăn cản hăn từ biệt đồng bạn.

"Ma Thần Hoàng bệ hạ, tuy chúng ta là quan hệ đối địch, nhưng người đã chịu cho đồng bạn ta rời đi, ta cảm ơn người. Nhưng ta còn có một yêu cầu, hy vọng người có thể đồng ý."

Phong Tú nhàn nhạt nói.

"Nói đi."

Trên mặt Long Hạo Thần lộ ra sự kiêu ngạo, lớn tiếng nói.

"Ta là một kỵ sĩ của Kỵ Sĩ Thánh Điện, từ nhỏ thì đã học tập tinh thần kỵ sĩ lớn lên. Làm một kỵ sĩ, ta không thể bảo vệ đồng bạn mình, hôm nay ta chắc chắn chết tại đây. Nhưng ta là kỵ sĩ, ta hy vọng người có thể cho ta một cách chết có mặt mũi. Ta không muốn làm người hèn nhát tự sát, ta muốn khiêu chiến với người."

Ta muốn khiêu chiến với người!

Mấy chữ đơn giản lại bị Long Hạo Thần hùng hồn nói.

Tinh Ma Thần Ngõa Sa Khắc luôn giữ biểu tình bình tĩnh, sau khi nghe hẳn nói vậy thì trên mặt lộ vẻ kinh ngạc.

Trong tuyệt cảnh, đối mặt đối thủ không có cơ may chống lại còn có can đảm nói ra lời như thế, không thể không khiến chúng nhìn Long Hạo Thần bằng cặp mắt khác xưa!

"Tốt!" Ma Thần Hoàng đột nhiên hét lớn một tiếng, đôi mắt khép kín lại mở, hai tia sáng lạnh lẽo bắn ra, ánh mắt sáng rực nhìn chăm chăm Long Hạo Thần. Trong mắt y lộ ra bi thương sâu thẳm và tràn ngập khen ngợi. Ánh mắt phức tạp thêm phần dứt khoát.

"Không uống là người bị ta xem trọng. Ta cho người phần quang vinh này." Trong tiếng hét vang, Ma Thần Hoàng chợt lóe người đã cách Long Hạo Thần hai mươi mét.

Long Hạo Thần nắm đấm trái đưa ngang ngực đánh vào lồng ngực, hướng Ma Thần Hoàng hành lễ kỵ sĩ tiêu chuẩn.

"Cảm ơn, cũng hy vọng người sẽ giữ lời hứa."

Phong Tú nhìn chăm chú vào Long Hạo Thần.

"Nếu có lựa chọn thì ta rất hy vọng người sẽ không chết. Nhưng bây giờ nói gì đều đã muộn. Người nên biết, người chết trong tay ta, đối với ta cũng là một việc cực kỳ tàn nhẫn. Ta phải tự tay giết chết của ta..." Nói đến đây y tạm dừng, không nói tiếp, trên mặt lộ nụ cười kỳ lạ. "Có

một số việc người tốt nhất đừng nên biết. Ta hy vọng người có thể không tiếc nuối chết đi. Đến đây, phát huy lực lượng cường đại nhất của người để ta xem, người bây giờ rốt cuộc có thể làm đến trình độ cỡ nào."

Long Hạo Thần gật đầu. Hiện tại trong mắt hắn đã không có lệ, có chỉ là sự cố chấp, cố chấp thuộc về chính hắn.

Đứng tại đó, Long Hạo Thần không trực tiếp ra tay, cả người hắn đều tiến vào loại trạng thái kỳ lạ. Trong mắt hắn dần có sự tĩnh lặng, đôi mắt vàng trong suốt sắc vàng càng biến tinh khiết.

Một tầng sương nhạt dâng lên quanh người hắn, sương này có màu trắng. Lúc trước Long Hạo Thần đã tách ra Quang Minh Nữ Thần Vịnh Thán và Lam Vũ, Quang Phù Dung đang chậm rãi khép trên đỉnh đầu. Nhã Đình lại xuất hiện sau lưng hắn.

Làm nguyên tố tinh linh của Long Hạo Thần, một khi hắn chết thì độ thân thiết giữa cô và Long Hạo Thần khiến cô khó thể sống tiếp. Nhưng lúc này trong mắt Nhã Đình không có bi thương, chỉ có nhẹ nhẹ dịu dàng và kiên quyết. Cô không thèm liếc Ma Thần Hoàng một cái, ánh mắt luôn đặt trên người Long Hạo Thần, không muốn lãng phí thời gian vào bất cứ việc gì khác.

Sắc da cam và xanh biếc dần giao hòa trên không trung. Nhã Đình sắc vàng trở thành chất xúc tác dung hợp chúng. Ánh sáng trắng lại xuất hiện tại tháp Tinh Ma. Hơi thở thần thánh nồng đậm phóng lên cao dung hợp với sương trắng quanh người Long Hạo Thần, phát ra lửa trắng mãnh liệt.

Không cần nghi ngờ, lúc này Long Hạo Thần đã đạt đến đỉnh điểm cuộc đời mình, hai mắt hắn cũng biến thành màu trắng.

Ma Thần Hoàng Phong Tú yên tĩnh nhìn Long Hạo Thần, đôi mắt không hề biến đổi, bi thương và khen ngợi khuếch tán nơi đáy mắt.

Long Hạo Thần động. Chân trái hẫng đột nhiên tiến lên một bước, đôi tay nắm trọng kiếm từ từ chém ra. Thoạt nhìn động tác của hẫng rất chậm, nhưng khi thấy một kiếm này, dù là cường giả như Nguyệt Ma Thần và Tinh Ma Thần đều biến sắc mặt.

Một kiếm của Long Hạo Thần không có bất cứ quỹ tích, chỉ tràn ngập kiếm ý dứt khoát. Kiếm ý này không sắc bén nhưng không thể né tránh, phối hợp với sáng tạo và sinh mệnh kiếm đã vượt qua thần khí bình thường, kiếm ý giấu trong thanh kiếm đạt đến cực hạn. Khoảnh khắc này, hẫng thật sự làm được kiếm tâm sáng tỏ thuần túy nhất. Hẫng là kiếm, kiếm chính là hẫng, không hề khác biệt. Hẫng và kiếm trong trạng thái thiên nhân hợp thành một thể.

Phong Tú không động, y chỉ yên tĩnh nhìn Long Hạo Thần. Mắt thấy một kiếm kia chém xuống đỉnh đầu mình, cả tháp Tinh Ma đều vì nhát kiếm đó mà biến thành màu trắng. Linh lực dao động mãnh liệt ở trong không khí như là điên cuồng, tất cả hơi thở hẫng ám bị một kiếm của Long Hạo Thần ức chế áp súc xung quanh. Dù là Tinh Ma Thần Trụ, ngay khoảnh khắc này cũng lấp lánh ánh sao như tỏa ra khí thế cường đại của mình chống cự linh lực quang minh ẩn chứa tại một kiếm của Long Hạo Thần.

Sau lưng Long Hạo Thần dần hiện ra một ảo ảnh tinh khiết, chính là Quang Minh Nữ Thần.

Một kiếm thoạt nhìn đơn giản lại tập trung tất cả của Long Hạo Thần. Thần khí, Thần Giáng Thuật, kiếm ý, còn có dứt khoát và linh lực của hẫng, đây chính là đỉnh cao tác phẩm từ lúc hẫng chào đời tới nay, cũng là khúc nhạc cuối cùng.

Ma Thần Hoàng Phong Tú hơi biến sắc mặt, tay phải chậm rãi nâng lên, động tác nhìn thì rất chậm hơn nữa không xuất hiện hơi thở nguyên tố cường đại nào. Cho người cảm giác y chẳng qua là nhân loại cực kỳ bình thường, đơn giản mà thông thả nâng tay lên mà thôi.

Một ngón tay, một ngón tay của Phong Tú từ từ chỉ hướng đằng trước. Ngón tay trắng như tay con gái nhẹ nhàng chỉ vào mũi kiếm sáng tạo và sinh mệnh.

Nhưng chính vì một cái chỉ này, tất cả màu trắng ngà chớp mắt đảo ngược, trong tháp Tinh Ma vẫn không xuất hiện hơi thở hắc ám mạnh mẽ, nhưng người Long Hạo Thần run lấy bầy bởi cái chỉ tay đó.

Kiểm ý khủng bố trong chớp mắt này rốt cuộc bộc phát, nhưng không phải hướng về Ma Thần Hoàng Phong Tú mà là bốn phương tám hướng trong tháp Tinh Ma. Vô số khí thể kiểm ý sắc bén điên cuồng dao động. Tiếng rít chói tai khiến thành viên Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi như trở lại Sợ Hãi Bi Khiếu Động năm đó.

Kiểm khí và kiểm ý bùng phát kéo dài hơn mười giây mới dần tán đi. Ánh sáng trắng ngà dần thu lại. Phong Tú chậm rãi thu về tay phải, đưa ngón tay tới trước mặt mình. Long Hạo Thần thì vẫn giữ động tác cũ không động đậy. Dường như tất cả khí thể của hắn đã bị một kiếm kia rút cạn, trong mắt vẫn tràn ngập kiên quyết nhưng giống như bất động kiên quyết.

Trên đầu ngón tay trắng bệch của Phong Tú dần chảy ra một giọt máu, giọt máu đỏ sậm tỏa ra ánh sáng vàng chói mắt.

"Rất tốt, rất tốt." Phong Tú đột nhiên cười, cất tiếng điên cuồng cười to.

Khi y ngửa đầu cười điên cuồng, cả tháp Tinh Ma đang run lên. Trong tiếng cười to của y, Nguyệt Ma Thần và Tinh Ma Thần không thể không phát động linh lực hộ thể. Càng đừng nói đến thành viên Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi, bọn họ từng người bị tiếng cười mang đến áp lực khủng bố đánh vào vách tường tháp Tinh Ma. Cùng lúc đó, Thái Nhi ở trong ngực Vương Nguyên Nguyên bị tiếng cười to đánh thức.

"Hạo Thần!!!" Thái Nhi vừa mở mắt lập tức hét to.

Nàng vừa mở mắt liền thấy Long Hạo Thần yên lặng đứng đó không động đậy, cũng thấy Ma Thần Hoàng đang điên cuồng cười.

Lực lượng của Ma Thần Hoàng thật sự quá khủng bố, dù chỉ là tiếng cười cũng đủ đè ép mỗi người không thể động đậy.

"Cậu bé, hèn gặp lại." Ma Thần Hoàng đột nhiên ngừng cười, tràn ngập bi thương chột vung tay lên.

Giọt máu đỏ sậm tỏa ra ánh vàng chói mắt trên đầu ngón tay y tựa như mũi tên bắn hướng Long Hạo Thần, hướng tới ngực trái của hắn.

Phập

Máu bắn ra, một lỗ hồng nhỏ chột xuất hiện ở ngực trái vị trí trái tim Long Hạo Thần. Cùng với tiếng vang, một lỗ máu cỡ nắm tay xuất hiện tại vị trí kia.

Quái lạ là không chảy ra một giọt máu. Trên ngực Long Hạo Thần chỉ xuất hiện một cái lỗ xuyên thấu, tim hắn đã biến mất. Kim Tinh Cơ Tòa chiến giáp không có chút tác dụng ngăn cản.

Không người có thể giúp đỡ Long Hạo Thần. Cấm chế trong tháp Tinh Ma vốn không phải Tinh Ma Thần Ngõa Sa Khắc bày ra mà là Ma Thần Hoàng Phong Tú, Nguyệt Ma Thần A Gia Lô Tư, Tinh Ma Thần Ngõa Sa Khắc, ba ma thần cùng sắp đặt. Dù là uy lực siêu thần khí cũng không thể xuyên qua không gian đến đây.

"Không!!!!" Thái Nhi điên cuồng hét lên. Nàng vẫn đang bị khí thế từ người Ma Thần Hoàng đè ép không thể nhúc nhích một ly.

Chính mắt thấy người đàn ông mình yêu nhất trái tim bị đánh nát, Thái Nhi thoáng chốc cảm thấy đầu óc trống rỗng, ngum máu phun ra, cô mềm ngã trong ngực Vương Nguyên Nguyên.

Trắng xóa, trắng xóa, ký ức, ký ức.

Thanh âm tựa như đồ sứ vỡ không ngừng phát ra trong đầu Thái Nhi.
Từng ký ức, từng chút một xuất hiện trong đầu nàng.

.....

"Không sao chứ?"

"Tôi không thể nói, có kẻ xấu đuổi theo tôi, sắp bắt kịp rồi. Chị cứu tôi đi!"

"Tôi là anh, không phải chị."

"Tôi cảm giác được hơi thở của chúng, chúng sắp tới rồi, chúng có thể ngửi ra mùi của tôi, anh mau đi đi, nếu không sẽ không kịp."

"Không được, tôi là đàn ông, tôi phải bảo vệ em!"

.....

"Em gái ơi, định đi đâu vậy? Tôi đưa đi cho."

"Không cần."

"Để tôi giúp đi, tôi đưa cô về nhà."

"Tôi nói rồi, không cần."

"Này."

"Làm phiền đưa tôi một chuyến được không?"

"Được."

"Cô ở chỗ nào?"

"Đi tới trước bảy mươi sáu mét, sang phải ba mươi tám mét, lại sang trái hai mươi ba mét thì tới rồi."

"Cô, cô tên là gì?"

"A?"

"Tôi tên Long Hạo Thần, còn cô?"

"Tôi tên Thái Nhi."

"Thái Nhi, cô còn ở lại Thánh Thành bao lâu?"

"Anh hỏi cái này làm gì?"

"Tôi, tôi chỉ là muốn biết còn có bao nhiêu ngày có thể đưa cô về."

"Tôi chỉ là cô gái mù, đưa tôi về thật quan trọng như vậy sao?"

"Tôi, tôi không biết."

"Anh không chê tôi hả?"

"Sao ghét cô được chứ?"

"Thái Nhi, thật ra, thật ra tôi lớn lên xấu lắm. Tôi xấu như vậy thì có tư cách gì chê cô chứ."

"Rất xấu?"

"Ừ, xấu lắm."

"Nếu vậy thì, để anh vĩnh viễn dắt tôi đi, anh đồng ý không?"

"Tôi đồng ý."

.....

"Tôi giúp cho."

"Để tôi làm được rồi."

"Đây là nhà chúng ta."

"Thải Nhi, tôi hứa với cô, sau này nhất định sẽ cho cô một ngôi nhà ấm áp, nhà của chúng ta."

"Ừm."

.....

"Tên ngọc, còn không đưa đồ cho tôi mặc."

"A, à."

"Không được nhìn lên!"

"A, à."

.....

Nghĩ ra rồi, đúng vậy, nàng đã nghĩ ra. Nàng nhớ đến từng ký ức họ ở chung, mỗi một chút. Dù là lúc trước khi mất trí nhớ hoặc sau khi mất trí nhớ, tất cả ký ức bỗng chốc dung hợp.

Nước mắt tràn khỏi mi Thải Nhi. Tim Long Hạo Thần vỡ, tim nàng dường như cũng vỡ theo. Nước mắt của nàng là màu đỏ nhạt, dần dần biến thành đỏ rực.

Thân thể Long Hạo Thần nhẹ lung lay, chậm rãi ngã xuống đất. Sự cố chấp trong mắt hắc vẫn không biến mất. Khi khiêu chiến Ma Thần Hoàng thì hắc đã cắt đứt Linh Hồn Xiềng Xích trên người mình. Lúc thân thể hắc ngã, ánh mắt đang nhìn hướng Thải Nhi. Đôi mắt hắc cũng trong lúc này từ từ khép kín.

Trong mắt Thải Nhi, ánh mắt hắc thật dịu dàng. Dù là lúc khép mắt thì cũng như đang muốn nói gì với cô. Có vẻ nhẹ đau thương, dường như còn có nhiều khích lệ. Như là đang nói với Thải Nhi, sống sót, đừng cảm sống sót.

Đúng vậy, Long Hạo Thần chết rồi. Hắn chết nhắm mắt. Có hứa hẹn của Ma Thần Hoàng, đồng bạn hắn có thể sống sót rời khỏi đây, đối với hắn thế là đã đủ. Rơi vào đường cùng, đồng bạn còn có thể sống rời khỏi, hắn đã thỏa mãn.

Đúng vậy, giây phút hắn ngã xuống, hắn nhìn thấy mắt Thái Nhi, hắn từ trong ánh mắt nàng xem hiểu nhiều điều. Từng giọt quá khứ, nhìn đến lạnh lùng và dịu dàng thuộc về Thái Nhi. Nàng nhớ lại, nàng rồi cuộc nhớ lại. Long Hạo Thần thật không nỡ, nhưng dù là lúc hắn chết, vẫn không muốn để Thái Nhi thấy lòng mình thống khổ và không cam lòng. Thế nên hắn nhắm mắt. Trên mặt hắn, thậm chí còn vương nụ cười nhẹ.

*Rầm!!! *

Thân thể Long Hạo Thần dường như rất nặng nề ngã trên đất. Quái lạ là vết thương xuyên thấu ngực trái vẫn không có máu chảy ra. Cả người hắn nặng nề ngã xuống rơi vào hắc ám. Tất cả thoáng chốc rời xa. Hắn chỉ thấy mình ở trong bóng tối bay hướng phương xa. Loại cảm giác này thật thoải mái, dường như tất cả buồn phiền và trách nhiệm đều trút bỏ vào khoảnh khắc này.

Hắn chỉ thấy mình rất nhẹ, rất nhẹ, đi hướng một nơi, nơi đó chỉ có vô cùng thoải mái, thoải mái....

Ánh mắt thành viên Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi ngây ngốc. Họ nhìn chăm chăm Long Hạo Thần, thậm chí nước mắt không thể chảy ra nữa, thời gian dường như ngừng lại trong khoảnh khắc này, vĩnh viễn dừng lại. Họ muốn kêu gào, muốn hét to, muốn gầm lên, nhưng không thể phát ra thanh âm.

Người dẫn họ tung hoành đại lục, vô số lần ra sống vào chết, đoàn trưởng, Thánh kỵ sĩ trưởng Kỵ Sĩ Thánh Điện, Thần Quyển Giả, con trai quang minh, Long Hạo Thần, chết rồi, vĩnh viễn rời xa họ, chết rồi.

Xác Long Hạo Thần yên tĩnh nằm đó, trên mặt hắn còn vương nụ cười nhưng tựa như đã mang đi cả linh hồn Săn Ma Đoàn Quang Chi

Thần Hi. Khiến mỗi người họ vào lúc này tựa như cái xác biết đi.

Ma Thần Hoàng Phong Tú cũng ngơ ngác nhìn Long Hạo Thần nằm đó. Ngón tay bắn ra máu đang nhỏ từng giọt trên mặt đất.

Đúng vậy, y bị thương. Dù y không sử dụng bất cứ năng lực gì của mình, không dùng bất cứ trang bị gì, y lại bị thương. Có được trăm vạn linh lực, tung hoành đại lục vô địch Ma Thần Hoàng bị một kiếm của Long Hạo Thần đâm bị thương ngón tay.

Ánh mắt Nguyệt Ma Thần và Tinh Ma Thần cũng đông lại, nhưng sâu trong lòng chúng cùng thở phào. Người này rốt cuộc chết, đồng bạn huyết khế của Austin Griffin đã chết.

Uy hiếp của ma tộc rốt cuộc đi xa, thiên tru khiến chúng vô cùng e sợ cũng theo đó đi xa.

.....

Thế giới đỏ đen.

Một thân hình khổng lồ nằm sấp trong huyết động, sáu cái đầu to ngẩng cao. Xung quanh hỗn loạn, tại huyết động vững chắc này vô số dấu vết vỡ nát giống như thân thể nó.

Sáu cái đầu vẫn ngẩng cao, nhưng sáu đôi mắt lại chảy ra máu, máu màu tím.

Hơi thở của nó từng chút một biến yếu. Màu tím rực rỡ trên người nó dần biến mất.

Không cam lòng găm lên quanh quần trong hang, sáu cái đầu vẫn cứ ngẩng cao không chịu gục xuống, không chịu gục xuống....

.....

Trong khoảnh khắc này không còn sót lại chút áp lực nào. Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi lần lượt ngã quy. Mỗi người ngậy ngốc rơi trên mặt đất, ánh mắt vẫn không rời khỏi thanh niên nằm trên mặt đất, khuôn mặt vương nụ cười nhưng đã mất đi sức sống.

Mạnh vùng dậy, Thái Nhi miễn cưỡng đứng lên. Mắt nàng không còn lệ, trong đầu nàng quanh quẩn hình ảnh trước khi mất trí nhớ, hần lần lượt dùng thân thể chặn công kích kẻ địch cho nàng.

Thân thể nàng bất giác run lấy bầy. Khí thế cả người nàng cũng ngày càng mãnh liệt.

Từng bước một, loạn choạng đi hướng hần. Mãi đến trước mặt hần, Thái Nhi bùm một tiếng ngã trên người hần.

Tay nhẹ nâng lên, rơi trên khuôn mặt anh tuấn mà sáng sủa, sờ soạng. Anh ấy chết rồi, đúng vậy, đã chết rồi, Hạo Thần của tôi, chết rồi.

"Anh, sao anh nữ, rời xa em." Thái Nhi khe khẽ nức nở. "Chàng ngốc, em nhớ ra rồi! Em nhớ hết chuyện của chúng ta. Anh là chàng ngốc của em. Em còn chưa chết sao anh chết được chứ? Anh đã nói, anh đã nói sẽ bảo vệ em một đời một kiếp, vĩnh viễn làm Thủ Hộ kỵ sĩ của em, sao anh có thể chết đi như vậy?"

*Đình! *

Một tiếng ngân khẽ, cái lỗ trước ngực Long Hạo Thần có một vật màu vàng từ mép ngực trái Kim Tinh Cơ Tòa chiến giáp bắn ra.

Đó là một cái đầu lâu vàng nho nhỏ, là năm đó khảm trong ngực Long Hạo Thần dù làm thế nào cũng không thể tách ra, Giai Diệu Vĩnh Hằng.

Lúc này hần chết rồi, Giai Diệu Vĩnh Hằng rút cuộc từ người hần bắn ra, thoát khỏi thân thể. Làm chìa khóa tháp Vĩnh Hằng, nó không cần thủ hộ một người chết. Thế nên nó rời khỏi.

Thải Nhi nhanh chóng chộp lấy đầu lâu vàng, thân thể kiềm không được càng run lấy bầy. Nhưng ngay giây phút đó, người nàng đột nhiên cứng lại. Tuy nhiên, chỉ cứng lại một giây ngắn ngủi, nàng lại nhào vào người Long Hạo Thần cao giọng khóc rống.

"Cút, đều cút cho ta!" Trong tĩnh lặng, Ma Thần Hoàng đột nhiên bùng nổ. Y lại tiến vào trạng thái điên cuồng trước đó, cuồng rống.

Cửa tháp Tinh Ma đột nhiên mở ra, gió lốc bỗng xuất hiện cuốn lấy thân thể các Săn Ma giả, bao gồm cả xác Long Hạo Thần đều thổi ra tháp Tinh Ma.

"Truyền lệnh của ta, bất cứ bản tộc nào không được ngăn chúng rời khỏi Ma Đô Tâm Thành. Bất cứ bản tộc nào cũng không được truy sát chúng. Nếu không, diệt toàn tộc."

Giọng lạnh lùng của Ma Thần Hoàng bỗng truyền ra, tinh thần lực cường đại khủng bố bùng phát chớp mắt truyền khắp Ma Đô Tâm Thành. Uy nhiếp khủng bố khiến ma tộc trong Ma Đô Tâm Thành quỳ rạp không dám động dấy.

Đúng vậy, vị vua vĩ đại của chúng tức giận, mỗi lần Ma Thần Hoàng tức giận gần như đều là kết cuộc máu chảy thành sông.

Mạnh vung tay lên, tháp Tinh Ma lại đóng lại. Cho đến giờ phút này, Ma Thần Hoàng Phong Tú mới thở hồng hộc.

Y ngửa đầu, ngực phập phồng kịch liệt, ma lực khủng bố dao động khiến Nguyệt Ma Thần A Gia Lô Tư, Tinh Ma Thần Ngõa Sa Khắc đều biến sắc, run run.

Ma Thần Hoàng cảm xúc không ổn định tuyệt đối khủng bố. Dù muốn giết hai người chúng cũng không phải không thể nào.

Phong Tú siết chặt nắm tay, rốt cuộc vẫn có một giọt nước mắt sắc ám kim rơi khỏi khóe mắt.

Đột nhiên mở mắt ra, ánh mắt y nhìn hướng Nguyệt Ma Thần A Gia Lôi Tư.

"Có phải người rất lấy làm kỳ, vì sao ta thả những người này? Có phải không? Có phải không?"

A Gia Lôi Tư cảm như hén, cúi đầu không dám hé răng.

"Ta cho người biết, bởi vì thanh niên ta mới giết, trên người hắn chảy giọt máu của ta. Hắn, vốn chính là người thừa kế ma tộc thứ hai mà ta định ra. Từ lúc hắn ra đời ta chưa từng làm gì cho hắn, mãi đến ngày ta phát hiện sự tồn tại của hắn cũng chưa từng xen vào cuộc sống của hắn. Nhưng hắn lại cứ ký kết huyết khế với Austin Griffin. Ta tự tay giết thân nhân chảy dòng máu của mình, người hiểu chưa? Người đã hiểu chưa? Ta có thể làm cho hắn là cố gắng giảm bớt tiếc nuối để hắn chết đi."

A Gia Lôi Tư ngẩng đầu, mắt tràn ngập khó tin. Y không thể nào tin tưởng, bị gọi là Thần Quyển Giả, con trai quang minh, hy vọng tương lai của nhân loại, trên người Long Hạo Thần lại chảy dòng máu của Ma Thần Hoàng. Đây chính là huyết mạch hoàng tộc Nghịch Thiên Ma Long tộc!

Tinh Ma Thần Ngõa Sa Khắc vẫn không nói một lời. Trừ Ma Thần Hoàng ra, chỉ có y sử dụng Đại Dự Ngôn Thuật mới biết quan hệ giữa Long Hạo Thần và Ma Thần Hoàng.

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 248

Hy Vọng Duy Nhất

Phong Tú đột nhiên cười, dường như cảm xúc chợt bình tĩnh lại, lạnh lùng nói.

"Thánh chiến kết thúc. A Gia Lôi Tư, người đi, khiến tất cả quân đội rút về. Dù sao trên người hắc còn chảy một phần máu nhân loại, hắc vì kéo dài tộc ta mà chết trong tay ta. Trong mười năm, tộc ta sẽ không chủ động công kích nhân loại để tế vong linh hắc."

Ánh mắt y bỗng biến nhu hòa.

"Cậu bé, khoảnh khắc người chết, người vẫn không biết quan hệ giữa người và ta. Ta làm cho người chỉ có như thế. Nhân loại có câu, hổ dữ không ăn thịt con. Ý nói người tàn nhẫn cỡ nào cũng sẽ không giết con mình, người thân của mình. Nhưng mà ta đã giết người, vì kéo dài tộc ta mà giết người. Người là thân nhân của ta, thân nhân của ta! Ha ha, ha ha ha ha..."

Tiếng cười điên cuồng của Ma Thần Hoàng khiến tháp Tinh Ma run rẩy kịch liệt. Lực cấm chế trong tháp Tinh Ma chớp mắt bị y kích động, miễn cưỡng giữ cho tòa tháp cao Tinh Ma Thần Trụ không đến mức tan vỡ.

*Rầm, rầm, rầm! *

Thành viên Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi gần như cùng lúc rơi xuống đất.

Không ngờ Ma Thần Hoàng thật sự tha cho họ. Nhưng lúc này trong lòng họ chỉ có vô tận bi thương và thống khổ.

Thải Nhi ôm xác Long Hạo Thần, lưng đập đất, không để hấn chịu bất cứ tổn thương gì. Vòng eo mảnh khảnh bỗng dùng sức bật dậy khỏi mặt đất.

Tư Mã Tiên ôm Quang Chi Đại Lực Hoàn từ mặt đất lăn một vòng đứng dậy, hai mắt gã đỏ rực, cầm Quang Chi Đại Lực Hoàn định xông lên.

"Tôi liều mạng với chúng!"

"Đứng lại!" Một tiếng quát lạnh như sấm vang lên. Thanh âm cực kỳ lạnh lẽo của Thải Nhi giữ lại Tư Mã Tiên.

Các thành viên Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi bị nàng hét một tiếng cùng nhìn về hướng nàng. Trong mắt Thải Nhi tràn ngập dứt khoát và tĩnh lặng tỏa ánh sáng lạnh, lạnh lùng nhìn mọi người xung quanh.

"Đi theo tôi." Giọng nói của nàng có sự uy nghiêm không để phản kháng.

Giờ phút này, các thành viên Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi chỉ thấy năm đó Luân Hồi Thánh Nữ tung hoành bể ngỗ trong thi đấu tuyển chọn Săn Ma Đoàn đã trở lại. Ý chí của họ kiềm không được bị giọng của Thải Nhi dẫn dắt.

Khuôn mặt Thải Nhi còn dấu hai hàng huyết lệ. Nhìn nàng, trong lòng thành viên Quang Chi Thần Hi vô cùng thống khổ và bi thương, lúc này không ai phản bác lời nàng. Đúng vậy! Họ có đau đớn hơn nữa thì làm sao so sánh bằng Thải Nhi chứ?

"Đi theo tôi." Thải Nhi lạnh lùng quát một tiếng, ôm chặt Long Hạo Thần phóng người lên, không thêm né tránh cường giả ma tộc sớm bao

vây nơi này kín kẽ. Linh cánh màu xám sau lưng bỗng giang ra thúc đẩy thân thể nàng bay hướng phương xa.

Xung quanh Tinh Ma cung có rất nhiều cường giả Nghịch Thiên Ma Long tộc, Nguyệt Ma tộc, Tinh Ma tộc bành bồng giữa trời, nhưng không kẻ nào ra tay với nàng. Lời của Ma Thần Hoàng mỗi tên đều nghe rõ, ai dám làm trái?

A Bảo mặc giáp tím sậm yên tĩnh đứng trên đầu tường, nhìn Thái Nhi ôm Long Hạo Thần bay lên, bỗng chốc mắt y biến mờ mịt. Y chỉ cảm thấy dường như trong lòng mình mất đi cái gì.

Hai năm nay y trả giá bao nhiêu chỉ chính y rõ ràng. Gần như điên cuồng tu luyện khiến thực lực của y không chỉ tăng vọt một lần. Nhưng giờ phút này y phát hiện, đối thủ của mình đã không còn. Long Hạo Thần bị Thái Nhi ôm rõ ràng đã mất đi sinh mệnh, lỗ hổng ở ngực hằn nhìn thật chói mắt.

Hắn chết rồi, hắn thật sự chết? Chết trong tay phụ thân.

A Bảo không cảm thấy nhẹ nhõm, ngược lại tràn đầy không cam lòng. Y muốn tự tay đánh bại hắn! Nhưng Long Hạo Thần cứ thế chết, chết trong tay phụ thân mình. Y không có tư cách chần vãn, nhưng biết rằng đây sẽ là tiếc nuối lớn nhất trong đời mình. Long Hạo Thần chết rồi, y vĩnh viễn không thể chứng minh cho Nguyệt Dạ mình mạnh hơn hắn.

Các thành viên Quang Chi Thần Hi phóng ra linh cánh theo sau Thái Nhi cùng bay hướng phương xa. Nước mắt lạnh lẽo không thể kiềm nén chảy dọc trên khuôn mặt. Ngay cả linh cánh tỏa ra ánh sáng cũng vì thế mà dao động kịch liệt.

Thân thể trên không trung bay lượn, ánh mắt Thái Nhi luôn nhìn chăm chăm khuôn mặt Long Hạo Thần tái nhợt không chút máu. Hắn vẫn đẹp trai như vậy, chỉ là không còn sức sống.

Nàng nhớ lại nhưng hắn đã đi rồi, thậm chí không nói một câu với nàng đã hồi phục ký ức.

Thải Nhi không khóc nữa, bởi vì trong lòng nàng còn có một hy vọng cuối cùng. Giây phút nàng tiếp xúc thân thể Long Hạo Thần, nảy ra hy vọng cuối cùng. Nếu không có một tia hy vọng này, lúc trước ở trong tháp Tinh Ma dù thế nào thì nàng cũng sẽ không sống một mình, nhất định đi theo Long Hạo Thần.

Nhanh chóng bay, bọn họ rất nhanh bay ra Ma Đô, bỏ lại thành thị đem đến cho họ vô tận bi thương và thống khổ sau lưng.

Bay tròn một tiếng đồng hồ, Thải Nhi ôm Long Hạo Thần đột nhiên thu lại đôi cánh đáp xuống đất.

Thành viên Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi tuy rằng không hiểu ý tưởng nhưng vẫn đi theo nàng đáp xuống.

Tuy Long Hạo Thần đã chết, nhưng vì có Trương Phóng Phóng nên Săn Ma Đoàn họ vẫn giữ đội hình hoàn chỉnh. Lời nói trước khi chết của Long Hạo Thần vẫn quanh quẩn trong lòng họ. Họ không thể cứ chết như vậy, họ phải báo thù cho đoàn trưởng, có một ngày họ nhất định sẽ trở về Ma Đô.

Đây là một khu rừng không rậm rạp lắm. Thải Nhi ôm Long Hạo Thần trực tiếp chui vào trong, cẩn thận đặt hắn xuống bãi cỏ bằng phẳng.

Thành viên Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi tự động xúm lại bên cạnh hắn. Trần Anh Nhi trực tiếp gào khóc. Mấy người khác cũng trào ra nước mắt, không thể ngừng lại.

Thải Nhi chậm rãi ngồi xổm xuống, ánh mắt bị chiếc nhẫn màu lam trên tay hấp dẫn. Nhẫn Mạc Vong Ngã, anh ấy đưa nó cho mình.

Nhẹ cởi xuống chiếc nhẫn, Thải Nhi nâng lên tay trái của Long Hạo Thần, mang vào ngón áp út.

"Chàng ngốc, sao anh đưa em chứ! Nó sớm vĩnh viễn thuộc về anh, tựa như tim em."

Nói rồi Thái Nhi nâng tay lên, chậm rãi lấy xuống dây chuyền Giai Diệu Vĩnh Hằng trên cổ Long Hạo Thần. Đầu lâu vàng bắn khỏi ngực Long Hạo Thần ở trên không trung nhấp nháy ánh sáng.

Nàng hít sâu, mắt xẹt qua tia sáng kiên quyết, đem chìa khóa còn mang theo nhiệt độ thân thể Long Hạo Thần, liên tiếp với tháp Vĩnh Hằng đeo vào cổ mình.

Khoảnh khắc Giai Diệu Vĩnh Hằng tiếp xúc với thân thể nàng, bỗng chốc tỏa ánh sáng vàng lấp lánh. Đầu lâu vèo một tiếng chui vào vạt áo Thái Nhi, kết hợp chặt chẽ với thân thể nàng, tựa như năm đó cùng Long Hạo Thần.

Tháp Vĩnh Hằng cần một người phát ngôn tại nhân gian. Long Hạo Thần chết trong bình phong cấm chế của Ma Thần Hoàng, đã không còn giá trị lợi dụng, dĩ nhiên nó cần lựa chọn người mới. Điều này không chút liên quan đến Trường Miên Thiên Tai Y Lai Khắc Tư lựa chọn truyền nhân. Tháp Vĩnh Hằng sớm bởi vì không ngừng hấp thu linh hồn trong thế giới này mà biến càng tham lam, ý thức tự chủ biến ngày càng mãnh liệt.

"Chúng ta đi." Thái Nhi quét mắt đồng bạn, bình thản nói ra ba chữ.

Ánh sáng vàng chói mắt bỗng phát ra từ ngực nàng, tựa như lúc trước Long Hạo Thần mang họ truyền tống, cuốn mọi người vào trong. Ánh sáng vàng chượt lóe, họ đã xuyên qua không gian.

Ánh sáng lại lóe lên, họ đã trở lại tháp Vĩnh Hằng.

Tháp Vĩnh Hằng vẫn tràn ngập hơi thở tử vong, nhưng giờ phút này, trong mắt thành viên Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi yên tĩnh tựa đã chết.

Dương Văn Chiêu, Đoàn Ưc luôn sốt ruột chờ họ trở về. Mắt thấy họ quay lại, hai người vội vàng chạy tới. Nhưng bước chân họ nhanh chóng biến chậm, mắt cũng đông lại. Vì họ thấy Long Hạo Thần nằm trên mặt đất không động đậy, ngực có vết thương trí mạng, nhìn thấy khuôn mặt điển trai trắng bệch không chút máu.

Đoàn trưởng Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi, con trai quang minh, chết trận.

"Sao có thể như vậy?" Dương Văn Chiêu thất thanh bật thốt.

Trần Anh Nhi bỗng nhào vào ngực gã, cao giọng khóc.

Đoàn Ưc không hỏi gì, chỉ chậm rãi quỳ một gối xuống, nắm đấm phải gian nan đập ngực trái, hướng Long Hạo Thần hành lễ kỵ sĩ.

ma tộc và nhân loại chiến đấu sáu ngàn năm. Thời đại hắc ám giáng xuống, có bao nhiêu nhân loại tựa như Long Hạo Thần chết trong tay ma tộc. Y đã không cần hỏi cái gì, kết quả ngay trước mắt. Long Hạo Thần chết rồi.

Thải Nhi ngồi xổm xuống, nhẹ ôm Long Hạo Thần vào lòng, lẩm bẩm.

"Đi ra, người mau đi ra, đi ra đi!"

Mỗi người đều không hiểu nàng đang nói gì. Trong ánh mắt lạnh lẽo của Thải Nhi tràn ngập sốt ruột.

Ngay lúc họ khó hiểu thì đột nhiên một ánh sáng xanh ngọc lạng lẽ chui ra khỏi Kim Tinh Cơ Tòa chiến giáp của Long Hạo Thần. Ánh sáng xanh ngọc này thoát nhìn rất yếu, yếu ớt tựa như sương khói, tùy thời tan biến.

Một thanh âm yếu ớt vang lên từ trong sương xanh này.

"Hắn đã chết. Khế ước giữa ta và hắn đang dần biến mất. Ta có thể làm chỉ là giữ cho linh hồn hắn trong vòng bảy ngày không tán đi. Nhưng các người chỉ có thời gian bảy ngày. Cơ hội duy nhất để hắn sống lại tại tháp Vĩnh Hằng. Chỉ có người được đến truyền thừa của tháp chủ, nhờ vào ảo diệu quang hệ Vong Linh ma pháp mới có thể hồi phục linh hồn hắn, đúc lại trái tim. Nếu hắn có thể sống lại thì khế ước của ta trên người hắn cũng trở lại. Nếu không, bảy ngày sau, linh hồn tan biến, linh hồn hắn sẽ bị tháp Vĩnh Hằng giam cầm, đời đời không thể siêu sinh. Vậy nên trong bảy ngày, nếu các người không thể cứu sống hắn thì hãy mang hắn rời khỏi đây, ít nhất để linh hồn hắn không cần chịu khổ tại đây.

Thanh âm dừng ở đây, mây khói xanh cũng theo đó tán đi.

Đúng vậy, đây là đường sống cuối cùng trong lòng Thái Nhi, lực lượng để nàng dẫn dắt thành viên Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi bay ra khỏi Ma Đô.

Khi nàng ở trong tháp Tinh Ma tiếp xúc xác Long Hạo Thần, thanh âm kia từng xuất hiện trong lòng nàng, nói cho nàng biết Long Hạo Thần còn có đường sống. Vậy nên dù Thái Nhi đau lòng cỡ nào cũng phải mang theo Long Hạo Thần trở lại đây, an toàn về lại tháp Vĩnh Hằng tìm cơ hội để hắn sống lại!

"Đó, thanh âm đó là..." Vương Nguyên Nguyên ngơ ngác nói.

"Tôi biết, tôi biết! Đó là cô bé tại Mộng Huyền Thần Điện! Không sai, chắc chắn là cô bé!" Lâm Hâm nhảy cẫng lên nói.

Hàn Vũ chớp vai Lâm Hâm, kích động hét to.

"Đúng, đúng. Là Dạ Tiểu Lệ! Là cô ấy! Giữa cô ấy và đoàn trưởng có quan hệ khế ước! Là cô ấy đến giúp chúng ta! Đoàn trưởng có cơ hội sống rồi, có cơ hội!"

Lúc trước tuyệt vọng chớp mắt tan biến, trong mắt mỗi người lại dấy lên tia sáng khát vọng. Họ liều mạng lau nước mắt trên mặt nhưng làm sao cũng không thể chùi sạch. Chỉ là bây giờ nước mắt khác với trước, đây là nước mắt kích động! Dù chỉ có một đường sống, đối với bọn họ hiện tại tựa như nắm lấy cọng rơm cứu mạng.

Thải Nhi ôm chặt Long Hạo Thần, nước mắt lần nữa tràn ra, nhưng nàng không chìm đắm trong bi thương, đột nhiên nói.

"Ai có dây thừng chắc chắn hoặc xiềng xích?"

Tư Mã Tiên nói.

"Tôi có, tôi có!"

Nói rồi gã từ trong nhẫn trữ vật lấy ra một sợi xích sắc ám kim đưa cho Thải Nhi. Sợi xích này dài cỡ năm mét, giống hệt dây xích trên Quang Chi Đại Lực Hoàn của gã, hiển nhiên là dùng để dự bị.

Thải Nhi cầm lấy xích sắt, ôm Long Hạo Thần đứng dậy, ánh mắt nhìn hướng tận cùng tầng một tháp Vĩnh Hằng, dùng giọng điệu dứt khoát nói.

"Bảy ngày, chúng ta chỉ có thời gian bảy ngày. Trong vòng bảy ngày, chúng ta nhất định phải leo lên đỉnh tháp Vĩnh Hằng. Tôi phải được đến truyền thừa từ Tử Linh Thánh pháp thần, Vong Linh Thiên Tai Y Lai Khắc Tư."

"Vâng!!!" Các thành viên Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi cùng hô to đồng ý. Chớp mắt phát ra khí thế cho người cảm giác như nước lũ vỡ đê.

"Tôi cũng đi!" Dương Văn Chiêu và Đoạn Ưc đồng thanh nói.

Họ đã lành vết thương được vài phần, dù chiến đấu còn hơi khó khăn nhưng bây giờ sao họ có thể lùi bước chứ?

Thải Nhi không nói thêm cái gì, nói với Vương Nguyên Nguyên đứng bên cạnh.

"Giúp tôi cột Hạo Thần lên lưng, dùng dây xích này. Có anh ấy ở bên cạnh cùng chúng ta chiến đấu, không gì có thể cản bước chân đi tới của chúng ta."

"Được!" Vương Nguyên Nguyên không nói hai lời, lập tức tiến lên.

Trần Anh Nhi cùng là phái nữ tránh khỏi ngực Dương Văn Chiêu, giúp Vương Nguyên Nguyên đem thân thể Long Hạo Thần cột vào người Thải Nhi.

Long Hạo Thần dáng người thon dài cao to, nằm trên lưng Thải Nhi có chút quái lạ. Nhất định phải đem đôi tay, đôi chân hằn vòng quanh người cô. Đặc biệt là đôi chân quay quanh eo Thải Nhi thì mới buộc chắc được.

Cảm nhận sức nặng của Long Hạo Thần, trong mắt Thải Nhi sự cố chấp càng biến mãnh liệt. Ánh sáng xám chợt lóe, Lưỡi Hái Tử Thần lại xuất hiện trong lòng bàn tay cô. Không biết có phải vì nàng đã nhớ lại, khi Lưỡi Hái Tử Thần xuất hiện trong tay nàng, thần khí này tỏa ra ánh sáng khác với trước kia. Sát khí đông lại, lưỡi liềm càng phát ra trong suốt sáng lóng lánh.

"Chúng ta đi!" Nói rồi Thải Nhi sải bước đi tới bậc thang hướng lên tầng hai.

Các thành viên Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi thêm vào Trương Phóng Phóng, Dương Văn Chiêu, Đoạn Ưc theo sát phía sau, một hàng chín người, mang theo thi thể Long Hạo Thần bước lên cầu thang.

Thử thách của tầng thứ nhất và tầng thứ hai tháp Vĩnh Hằng thì đám Long Hạo Thần đã sớm thông qua, hơn nữa được đến bốn Thánh Vệ nhận chủ. Lúc này Giai Diệu Vĩnh Hằng ở trên ngực Thải Nhi, dĩ nhiên

bốn Thánh Vệ cũng thành hộ vệ của nàng. Chẳng qua trong tháp Vĩnh Hằng, bốn Thánh Vệ không thể hỗ trợ họ chiến đấu.

Tiến vào tầng thứ hai, mọi người cùng phóng linh cánh bay hướng chỗ sâu trong.

Họ chưa từng tiến vào tầng thứ ba tháp Vĩnh Hằng. Khi từ chỗ Nhật Nguyệt Thần Oa biết được Tử Linh Thánh Pháp Thần, Y Lai Khắc Tư chính là kẻ khiến thế giới nhân loại sinh linh đồ thán, thủ phạm gây tai họa lớn thì Long Hạo Thần không muốn từ tháp Vĩnh Hằng được đến một chút truyền thừa nào của y. Cho nên thành viên Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi vẫn không tiếp tục tiến lên. Nhưng hiện giờ thì khác, Thái Nhi thay thế Long Hạo Thần, trở thành người thừa kế. Hơn nữa nàng nhất định phải được đến sự truyền thừa này để hồi sinh cho Long Hạo Thần. Họ chẳng những phải tiếp tục tiến lên, càng phải xông lên tầng thứ bảy tháp Vĩnh Hằng, có truyền thừa của Y Lai Khắc Tư mới được.

Vậy nên họ không dám chậm trễ, bảy ngày, họ chỉ có thời gian bảy ngày. Nếu như trong bảy ngày không thể hồi sinh cho Long Hạo Thần, vậy họ sẽ vĩnh viễn không có cơ hội.

Hiện tại không phải lúc lo lắng thông qua bốn tầng sau có bao nhiêu khó khăn. Dù họ đối mặt thử thách tựa như đối diện Ma Thần Hoàng, Thái Nhi cũng quyết không dừng bước. Nếu Long Hạo Thần thật đã chết, vậy nàng nhất định sẽ đi theo hắn.

Rất nhanh họ đã tới lối đi thông lên tầng ba. Thái Nhi xoay người lại nhìn đồng bạn sau lưng mình.

Hàn Vũ trầm giọng nói.

"Thái Nhi, trước khi đoàn trưởng sống lại, cô chính là thay quyền đoàn trưởng của chúng ta. Ra lệnh đi. Dù dùng cả mạng sống thì chúng tôi nhất định phải trợ giúp cô đi đến cuối cùng."

Thải Nhi hít sâu, nàng không nói cảm ơn chỉ gật mạnh đầu với đồng bạn. Nàng là người thứ nhất đi vào hành lang truyền tống.

Ánh sáng lấp lánh, truyền tống kỳ lạ đưa mọi người đến tầng thứ ba tháp Vĩnh Hằng.

Chỉ mới xuất hiện tại đây thì tất cả cùng có cảm giác cơ thể lạnh lẽo. Không khí xung quanh rõ ràng biến đổi đặc.

Không còn là thế giới lơ lửng không trung, họ thấy là một mảnh tối tăm.

Mặt đất là từng khối gạch đen trải thành. Trên bầu trời là vầng trắng sắc ám tím. Tới đây họ tựa như vào một thế giới khác, hơn nữa là thế giới không có cuối.

Tận cùng ánh mắt không nhìn thấy giới hạn, chỉ có vô tận hắc ám. Mà trong hắc ám vô tận này, vô số lửa sắc ám tím nhấp nháy. Đó là Hỏa Hồn, Hỏa Hồn thuộc về khô lâu binh.

Đúng thế, ở tầng ba tháp Vĩnh Hằng, họ thấy là vô tận biển xương khô. Tại đây tràn ngập hơi thở hắc ám khủng bố. Nơi đây chỉ có ám nguyên tố và tĩnh lặng nặng nề.

Nhưng dù là kẻ địch hay là cái gì khác, lúc này trong con người các thành viên Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi chỉ có cố chấp. Trong lòng họ chỉ có một việc phải làm, đó chính là đạp hết mọi chông gai chướng ngại, hồi sinh Long Hạo Thần!

Khiến các bạn kinh ngạc là Thải Nhi không trước tiên xông vào biển khô lâu. Ánh mắt nàng lạnh băng mà trầm tĩnh, không có điên cuồng.

Nàng thật rất muốn không thêm để ý gì hết xông lên! Nhưng nàng không thể. Bởi vì nàng sợ rằng mình chỉ có một lần cơ hội, tuyệt không thể chậm lại dù chỉ một giây thời gian. Vậy nên nàng không thể mù

quáng chiến đấu, chỉ có dùng thời gian ngắn nhất qua hết mọi thử thách mới là việc hiện tại nàng nên làm.

"Tại tầng thứ nhất và tầng thứ hai tháp Vĩnh Hằng, chúng ta đối mặt là thử thách lấy bốn Thánh Vệ làm chính. Thuộc tính của bốn Thánh Vệ là hỏa, băng, thổ, phong. Cũng chính là đại biểu bốn nguyên tố cơ sở nhất, thủy, hỏa, thổ, phong. Xem tình hình trước mắt thì thử thách đầu tiên tại tầng thứ ba của chúng ta là hắc ám. Các Thánh Vệ đã từng nói, chúng tổng cộng có mười hai cái. Vậy thì thử thách chính tại đây tất nhiên do Thánh Vệ thứ năm, Thánh Vệ thuộc tính hắc ám."

"Khô lâu trong tháp Vĩnh Hằng và khô lâu tại thế giới của Hạo Nguyệt không hề giống nhau. Thực lực của chúng nó chắc mọi người đều biết rồi. Nhiều khô lâu như vậy, đủ để chết đuối chúng ta. Dù có thể giết chúng thì không biết mất bao lâu. Vậy nên chúng ta cần làm không phải giết hết chúng mà là tại trong đó tìm ra Hắc ám Thánh Vệ, đánh bại nó, thông qua thử thách này."

Thanh âm lạnh lẽo của Thái Nhi quanh quẩn tại tầng thứ ba tháp Vĩnh Hằng. Lời nói bình tĩnh của nàng khiến sự nôn nóng, xúc động trong lòng thành viên Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi dần bình tĩnh lại. Họ kinh ngạc phát hiện, tuy không còn Long Hạo Thần chỉ huy nhưng Thái Nhi trở thành đoàn trưởng tạm thời lại hoàn toàn nhập vai, bây giờ vẫn có thể giữ được sự bình tĩnh.

Niềm tin bất giác sinh ra trong lòng mỗi Săn Ma giả thành viên Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi. Đúng rồi! Ban đầu khi họ thành lập Săn Ma Đoàn thì đội có hai trụ cột. Chẳng qua ánh sáng của Thái Nhi luôn bị Long Hạo Thần che giấu mà thôi.

Bây giờ Thái Nhi chẳng những đã là Thần Quyến Giả Tử Thần, còn hồi phục trí nhớ cũ. Long Hạo Thần đã chết, cơ hội sống lại bày ngay trước mắt, Thái Nhi không chút che giấu khiêm tốn nữa. Nàng phải bộc phát tất cả vốn liếng, dẫn theo đồng bạn tranh thủ cơ hội cuối cùng.

"Hàn Vũ!" Thái Nhi trầm giọng quát.

"Có!" Hàn Vũ tiến lên một bước.

Thải Nhi nói.

"Chờ lát nữa chúng ta sẽ mọi mặt công kích, một khi bắt đầu chiến đấu thì Hắc ám Thánh Vệ giấu trong khô lâu sẽ không thể tiếp tục bình tĩnh. Tà Nhân Linh Chủ của anh có tinh thần lực mạnh nhất, hãy tìm ra nó, tóa định."

"Vâng!" Hàn Vũ lập tức lên tiếng cũng triệu hoán ra Tà Nhân Linh Chủ.

"Trương Phóng Phóng đứng trước, Dương Văn Chiêu, Đoạn Úc, Hàn Vũ đứng sau, còn lại không thay đổi trận hình. Anh Nhi, trừ Mạch Đâu ra đừng triệu hoán tiêu hao nhiều linh lực. Giết!!!"

Cùng với tiếng hét cuối cùng, Thải Nhi vung Lưỡi Hái Tử Thần xông lên. Trương Phóng Phóng giơ thuẫn trước người, cùng vọt hướng biển khô lâu.

Thân thể khô lâu là màu đen, tựa như không gian này, ánh sáng duy nhất trong không gian chính là Hỏa Hồn nhấp nháy trong mắt chúng.

Đám Thải Nhi hành động, biển khô lâu cũng động, ủa lên, giơ cao vũ khí khác nhau xông hướng họ.

Giang rộng linh cánh sau lưng, Thải Nhi không ở trong đội, làm thích khách, nàng vốn nên ở vòng ngoài. Thân hình chợt lóe, nàng đã vượt qua Trương Phóng Phóng xông lên trước nhất, tựa như lưỡi dao nhọn mạnh cắt vào biển khô lâu.

Từ hai năm trước thì họ đã thông qua thử thách hai tầng tháp Vĩnh Hằng, có thể tiến vào tầng thứ ba, chẳng qua là không làm mà thôi. Hiện tại rốt cuộc vào, thử thách tầng thứ ba đối với họ có lẽ không quá khó khăn mới đúng.

Nhưng chân chính xông vào biển khô lâu, Thái Nhi lập tức cảm nhận áp lực to lớn. Thử thách tầng thứ ba đã khó khăn vượt qua cả tầng thứ hai.

Nơi này không còn là từng cửa ải mà là một thử thách lớn lao, không phải một đối một mà là đoàn chiến.

Ánh sáng xám lấp lánh, từng đồng khô lâu bị Lưỡi Hái Tử Thần chém thành mảnh vụn, chỉ một chiêu thì Thái Nhi đã khiến ít nhất hai mươi Hỏa Hồn chiến sĩ khô lâu tắt ngấm. Nhưng nàng cũng cảm giác được thực lực những khô lâu này không ngờ tương đương với cường giả nhân loại cấp sáu. Tuy chúng không có kỹ xảo chiến đấu như Thánh Vệ, nhưng thẳng mặt số lượng vô cùng vô tận!

Nhưng cũng vì thế mà hiện ra lực lượng đoàn đội. Bốn quang hoàn vàng gần như cùng lúc khuếch tán bao phủ phạm vi cực lớn.

Bốn quang hoàn vàng đương nhiên là do bốn Kỵ Sĩ Thánh Điện trong đội phóng ra.

Long Hạo Thần không còn nhưng đội họ nhiều nhất vẫn là kỵ sĩ, còn là kỵ sĩ ưu tú nhất trong đám tuổi trẻ hiện nay của Kỵ Sĩ Thánh Điện, Kỵ Sĩ Thánh Điện cấp bảy.

Bốn quang hoàn cùng thi triển một kỹ năng, Thánh Quang Thủ Hộ quang hoàn của Thủ Hộ kỵ sĩ.

Đối với tất cả kẻ địch hắc ám thuộc tính tăng ba mươi phần trăm hiệu quả công kích. Kẻ địch có hắc ám thuộc tính bị Thánh Quang Thủ Hộ quang hoàn xâm nhập thì tốc độ và thuộc tính sẽ toàn diện suy yếu.

Đây chính là quang hoàn cấp sáu, hơn nữa do bốn Kỵ Sĩ Thánh Điện cùng thi triển bao phủ lên mấy trăm mét vuông. Biển khô lâu xông lên thoáng chốc chậm tốc độ. Thái Nhi tựa lưỡi dao ở đằng trước nhất chọt giảm áp lực.

Ngay lúc này, lực công kích khủng bố của Thái Nhi hoàn toàn hiện ra. Nhớ lại ký ức khiến nàng hồi phục bản năng thích khách bồi dưỡng từ nhỏ. Lưỡi Hái Tử Thần ở trên tay nàng chân chính giống như Tử Thần giáng xuống.

Từng luồng sáng xám tràn ngập lực phá hoại khủng bố tung hoành trên chiến trường. Đi qua đâu là từng mảng biển khô lâu biến thành mảnh vụn. Có nàng dẫn dắt, Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi lấy tốc độ kinh người thọc sâu vào biển khô lâu.

Tà Nhân Linh Chủ lúc này đã bình bồng trên đỉnh đầu Hàn Vũ, tinh thần dao động vô hình quét trong biển khô lâu, tìm kiếm kẻ chế tạo ra chúng.

Vương Nguyên Nguyên và Tư Mã Tiên bảo vệ hai bên đội ngũ. Long Hạo Thần chết trận, họ cố gắng kiềm nén bi thương và phần nộ trong lòng lúc này hoàn toàn trút vào biển khô lâu. Hai người một vàng một bạc xử lý đám khô lâu lao tới hai bên đội. Khô lâu đen bị họ đánh chết gần như hoàn toàn biến thành bột phấn.

Lâm Hâm không rảnh rỗi, Hỏa Tinh pháp trượng trong tay tựa như Ma Đạo đại pháo bắn liên tục, vừa lên liền ra Lưu Tinh Hỏa Vũ oanh tạc khô lâu trước mặt.

Đánh chết đám khô lâu, mọi người dần phát hiện chỗ tốt.

Năm đó tình huống từng xảy ra tại tầng thứ nhất tháp Vĩnh Hằng lại lần nữa xuất hiện.

Tại tầng một tháp Vĩnh Hằng họ gặp phải số lượng khô lâu không nhiều, nhưng mỗi khô lâu đều có thể cung cấp tăng mười điểm linh lực cho họ, mới khiến Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi lần đầu tiên tập thể trưởng thành, vượt trên đồng lứa, trở thành Săn Ma Đoàn số một hiện thời.

Lúc này những khô lâu tuy không có mỗi tên cung cấp cho họ mười điểm linh lực, nhưng mỗi khi giết chết một khô lâu thì linh lực của họ sẽ tăng một điểm.

Đừng coi thường một điểm, giết một, hai cái thì không rõ ràng, nhưng nếu giết mấy trăm khô lâu thì tăng vọt chính là vài trăm điểm linh lực!

Nếu không phải Long Hạo Thần bị Ma Thần Hoàng giết chết, ở tại đây phát hiện điều này thì họ nhất định sẽ vui mừng hoan hô, không cần nóng lòng tìm hắc ám Thánh Vệ, chỉ cần thoải mái chém giết là được. Họ có thể tại đây tăng mảng lớn linh lực cho mình.

Nhưng hiện nay họ không thể, họ nhất định phải dùng tốc độ nhanh nhất phá tan bình phong trước mặt, tranh thủ thời gian sống lại đoàn trưởng của họ.

Đột nhiên, Thái Nhi xông lên trước nhất chợt lóe người, thân thể mềm mại ở trên không trung đảo vòng lúi trở lại đội, rơi vào chính giữa các bạn.

"Dừng bước!" Nàng khẽ quát một tiếng, cầm Lưỡi Hái Tử Thần vào mặt đất.

Ảo ảnh Tử Thần sau lưng nàng từ từ nổi lên không trung nhanh chóng biến rõ ràng, đôi tay hợp lại, văn lộ kỳ lạ tổ hợp trên tay ảo ảnh Tử Thần.

Văn lộ màu trắng rất nhanh kết hợp thành quang hoàn hình tròn. Trên quang hoàn dường như có vô số văn lộ mỏng manh, cuối cùng tổ hợp thành ma văn này.

Thái Nhi lùi một bước, thoáng chốc Trương Phóng Phóng tăng nhiều áp lực, chính diện thật nhiều chiến sĩ khô lâu đen đen cuồn cuộn vọt hướng y.

Chân trái tiến lên trước một bước, tấm thuấn giơ trước ngực, trọng kiếm trong tay phải giơ cao qua đỉnh đầu, Trương Phóng Phóng đột nhiên hét lớn một tiếng. Thoáng chốc hàng ngàn luồng sáng vàng phát ra từ thân kiếm, nhiễm diện tích rộng lớn xung quanh thành màu vàng.

Thẩm Phán Quang.

Bị Thẩm Phán Quang chiếu rọi, những khô lâu cấp sáu tuy không chết nhưng Hỏa Hồn cũng kịch liệt nhấp nháy, kinh hoảng không ngừng lùi ra sau. Một số ít cách gần đó thì trực tiếp bị Thẩm Phán Quang đánh nát, khiến không khí hắc ám xung quanh giảm thấp nhiều.

Chính lúc này, ma pháp của Thái Nhi đã hoàn thành.

"Tĩnh hóa." Hai chữ lạnh băng phát ra từ bờ môi hồng.

Ảo ảnh Tử Thần trên trời ngưng kết ma văn bỗng nhiên khuếch tán ra. Chỉ thấy một vòng sáng trắng nhanh chóng lan tràn, ánh sáng trắng trải qua đâu là từng tên khô lâu đen biến thành trắng, đông cứng không động đậy.

Trong thế giới hắc ám không nhìn thấy giới hạn đột nhiên xuất hiện một đồng khô lâu trắng, cho người cảm giác cực kỳ quái lạ.

Ngay sau đó, những khô lâu trắng hóa thành từng điểm sáng trắng bay lên trời hướng tới ảo ảnh Tử Thần. Linh hồn chúng nó trong quá trình dâng lên hòa vào màu trắng đó. Ảo ảnh Tử Thần màu xám cũng theo đó biến càng thêm chân thực.

Giáp màu xám hoa lệ phủ lên toàn thân, mỗi một vị trí thân giáp đều do lưỡi dao sắc bén tổ thành, trong suốt lóng lánh từng điểm sáng. Duy nhất không thấy rõ là khuôn mặt nó, tựa như trời đêm hư ảo, sâu thẳm không giới hạn.

Thái Nhi lại phóng người lên rơi xuống trước mặt Trương Phóng Phóng, vung lên Lưỡi Hái Tử Thần, dẫn theo đồng bạn tiếp tục tiến lên.

Chỉ chốc lát mới rồi nàng đã tịnh hóa sinh mệnh trên ngàn khô lâu đen, linh lực cũng tăng hơn một ngàn điểm.

Cùng lúc đó, khô lâu đen phía xa bỗng tạm dừng, lần lượt tách ra hai bên lộ một con đường.

Bây giờ tất cả khô lâu đen dường như đều tĩnh lặng. Ngay sau đó, vang lên tiếng thánh thót móng ngựa đập đất. *cốc cốc cốc* biến ngày càng rõ ràng.

Một thân hình cao lớn xuất hiện trong tầm mắt thành viên Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi.

Thân hình to lớn này bao trùm trong giáp đen, dưới thân là một ngựa khô lâu cũng bị giáp phủ lên. Người và ngựa đều tỏa ra vầng sáng ám tím. Nó vừa xuất hiện, hơi thở hắc ám trong không khí thoáng chốc biến đậm đặc. Trong vòng trăm mét trên người khô lâu đen xung quanh nó cũng theo đó bao trùm vầng sáng ám tím.

Đích thân đi ra? Không cần nghi ngờ, hắc kỵ sĩ trước mắt chính là cửa ải họ phải đối mặt. Tuy thử thách trong tháp Vĩnh Hằng khó khăn nhưng sẽ không thể không hoàn thành. Nếu khô lâu đen tại đây thật là không có giới hạn vậy coi như là cường giả cỡ Ma Thần Hoàng thì sớm muộn sẽ diệt chết. Bởi vậy, vô hạn khô lâu đen chỉ là thử thách tâm linh họ mà thôi. Khi họ giết đến số lượng nhất định, hắc kỵ sĩ trước mắt rất có thể là Thánh Vệ số tám đương nhiên sẽ xuất hiện.

"Đi theo tôi!" Thái Nhi lạnh lùng quát một tiếng, là người thứ nhất xông lên.

Lưỡi Hái Tử Thần bị nàng kéo theo, mũi liềm sắc bén để lại dấu hằn cực sâu trên mặt đất. Sát khí đậm đặc chợt bùng phát từ người nàng. Trong khoảnh khắc này, trên người Thái Nhi bao trùm một tầng màu xám, màu xám trong suốt.

Rất nhanh nàng đã tới gần con đường chính giữa biển khô lâu. Khi nàng xông vào con đường thì khô lâu hai bên bỗng điên cuồng nhào lên định cản đường nàng.

Thải Nhi bề ngoài lạnh lùng nhưng trong lòng có một đoàn lửa, một đoàn lửa thiêu cháy hừng hực. Bây giờ trong đầu nàng luôn quanh quẩn từng chút một khi bên Long Hạo Thần. Dù đối mặt kẻ địch mạnh cỡ nào thì nàng sẽ luôn tiến lên trước, trừ phi chết đi, nếu không thì nàng sẽ không dừng lại bước chân.

Ảo ảnh Tử Thần trước đó hấp thu rất nhiều linh hồn bị tịnh hóa luôn đi theo trên đỉnh đầu Thải Nhi, tựa như cái bóng của nàng nhưng không thi triển bất cứ năng lực nào. Thân thể nó cũng là màu xám như Thải Nhi, màu xám tràn ngập khí thể chết chóc.

Trương Phóng Phóng và thành viên Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi ở sau lưng Thải Nhi, tốc độ không chậm chút nào. Ngay lúc Thải Nhi bị hai bên khô lâu đen bao vây công kích thì họ cũng đã xông vào biển khô lâu.

Những khô lâu đen cấp sáu này sao chặn được họ xông lên chứ? Thoáng chốc như lúc trước, họ đã lao vào trong hơn nữa nhanh chóng đuổi theo Thải Nhi.

Lưỡi Hái Tử Thần trong tay Thải Nhi mỗi lần vung lên là kết thúc một đồng sinh mệnh khô lâu. Những khô lâu bị Lưỡi Hái Tử Thần chém giết sẽ hóa thành khí lưu xám phóng lên cao, dung nhập vào ảo ảnh Tử Thần trên trời.

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 249

Hắc Âm Kỵ Sĩ

Chỉ chốc lát sau, Thái Nhi đã dẫn theo đồng bạn xông vào khô lâu bị Hắc Âm kỵ sĩ nhuộm thành màu tím.

Những khô lâu này được Hắc Âm kỵ sĩ tăng phúc thực lực tăng cao nhiều, tốc độ tiến lên của Thái Nhi giảm bớt. Khô lâu lấp lánh ánh tím dù là lực công kích hay phòng ngự đều mạnh hơn khô lâu trước đó nhiều. Kỹ năng chiến đấu cũng càng mạnh mẽ. Thái Nhi không chỉ phải bảo vệ mình còn có Long Hạo Thần sau lưng, không dám quá mức liều mạng. Nhưng dù là vậy thì những khô lâu tím ở trước Lưỡi Hái Tử Thần của nàng chỉ có thể chết từng cái, nàng ngày càng đến gần Hắc Âm kỵ sĩ.

Hốc máu Hắc Âm kỵ sĩ trong cái mũ giáp hừng hực cháy Hỏa Hồn đen. Ánh mắt nó nhốt chặt trên người Thái Nhi, chậm rãi lấy trường mâu năm thước giắt trên yên ngựa.

Hắc Âm kỵ sĩ này cao hơn ba mét lại thêm ngựa khô lâu dưới thân dài bảy mét bốn, cao hai mét, so với Thái Nhi thì thật là như người khổng lồ. Thật mạnh!

Hắc Âm kỵ sĩ vừa ra tay, các thành viên Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi kiểm không được mặt đối sắc. Hàng này trên người tỏa ra khí thế đã đạt đến cường giả cấp chín, coi như là sơ cấp chín thì cũng là cấp chín! Hơn nữa lấy kinh nghiệm chiến đấu cùng Thánh Vệ của họ, thực lực Thánh Vệ tuyệt đối không thể đơn giản dùng cấp bậc tính toán. Chúng nó có võ kỹ cổ đại vượt xa cường giả cùng cấp.

Thải Nhi không né tránh, đằng sau nàng chính là đồng bạn. Nếu lúc này nàng né, vậy Trương Phóng Phóng sẽ đứng mũi chịu sào.

Nhưng ngay lúc đó, một bóng vàng xẹt qua người nàng xông lên trời, trong lúc bay lên đã hoàn toàn biến thành ánh tím. Hàng ngàn tia chớp giáng xuống tán ra bốn phương tám hướng, chính là Cuồng Điện của Tư Mã Tiên.

Tư Mã Tiên không phải giúp Thải Nhi chặn công kích của Hắc Âm kỳ sĩ mà là giúp nàng giải quyết khô lâu xung quanh, để nàng không cần lo lắng đối mặt Hắc Âm kỳ sĩ. Đây là niềm tin giữa đồng bạn, họ đều tin rằng Thải Nhi chắc chắn có thể chặn được một chiêu kia của kẻ địch.

Nếu như Long Hạo Thần đối mặt công kích như Hắc Âm kỳ sĩ, vậy không cần nghi ngờ, hắn lập tức giơ Nhật Nguyệt Thần Oa tấm thuẫn trước người.

Nhưng Thải Nhi không phải Long Hạo Thần, nàng không có lực phòng ngự cường đại như vậy. Nếu chỉ là bị động phòng ngự, vậy dù làm sao thì nàng cũng không thể ngăn được công kích đã đạt đến uy lực cấp chín. Làm thích khách, nàng mạnh nhất là công kích, bởi vậy nàng chỉ có thể dùng công đối công.

Chân trái bỗng tiến lên một bước, thấy chỉ là một bước ngắn nhưng sau lưng Thải Nhi bỗng sinh ra một chuỗi cái bóng trùng lặp. Lưỡi Hái Tử Thần chém trước mặt, một ánh sáng xám ngưng tụ ở mũi lưỡi hái, vừa lúc chém vào mặt trên ánh sáng ám tím.

Thoáng chốc không khí như đông lại, hình ảnh quái lạ cũng xuất hiện vào lúc này. Sau lưng Thải Nhi xuất hiện một chuỗi cái bóng không ngờ lại hiện ra nữa, cả người nàng thoát nhìn như biến hư ảo, dường như là do vô số Thải Nhi chồng chất thành.

Ngay sau đó, Lưỡi Hái Tử Thần trong tay nàng nâng lên, trong ánh sáng xám, ánh sáng tím của Hắc Âm kỳ sĩ đã mất đi.

Khô lâu đen xung quanh Thái Nhi đã bị Tử Lôi Cuồng Điện đánh bay, trước mặt nàng bây giờ chỉ có một kẻ địch.

Một thân hình khổng lồ lúc này xông lên trời, chính là Tư Mã Tiên. Hắn ở trên trời đuổi theo Quang Chi Đại Lực Hoàn của mình, linh cánh giang rộng, bành bồng tại đó. Quang Chi Đại Lực Hoàn tỏa ánh sáng tím, ngực Tư Mã Tiên cũng lấp lánh sắc đỏ rực rỡ chói mắt.

Lúc trước vị trí Tư Mã Tiên ở đã bị Dương Văn Chiêu đúng lúc bổ sung, tuyệt không để đoàn đội lộ ra bất cứ sơ hở nào.

Chặn một kích của Hắc Ám kỵ sĩ, sắc mặt Thái Nhi hơi tái nhợt nhưng nàng không chút tạm dừng, thân thể chợt lóe đã tới trước mặt Hắc Ám kỵ sĩ. Tốc độ nàng rất nhanh, tựa như thuấn di vậy. Nên biết trên người nàng còn công Long Hạo Thần, nhưng lúc này dường như không hề ảnh hưởng tốc độ của nàng.

Trường mâu trong tay Hắc Ám kỵ sĩ chợt lóe, huyền hóa ra hàng ngàn cái bóng bao phủ Thái Nhi. Cùng lúc đó, một vòng quang hoàn sắc ám tím cũng lan tỏa từ người nó. Quang hoàn chỉ có đường kính mười mét nhưng tựa như đông lại trên mặt đất, dâng lên ánh sáng tím. Ám nguyên tố tại tầng thứ ba tháp Vĩnh Hằng bỗng chốc ủa hướng nó. Loại cảm giác này hơi giống kỹ năng Súc Thế của Long Hạo Thần. Nhưng Súc Thế của Long Hạo Thần không thể động, mà Hắc Ám kỵ sĩ thì như không bị ảnh hưởng. Chỉ cần thân thể nó không ra khỏi phạm vi quang hoàn thì súc thế sẽ cứ kéo dài, khiến sức chiến đấu của nó càng khủng bố.

Đối với tất cả chuyện này Thái Nhi tựa như không trông thấy. Đối mặt hàng ngàn mũi thương, thân thể Thái Nhi đột nhiên biến hư ảo. Thân hình ảo ảnh vỡ tan trong bóng mâu, bản thể của nàng thì xuất hiện ở sau lưng Hắc Ám kỵ sĩ. Lưỡi Hái Tử Thần ở trên không trung vạch luồng sáng xám âm trầm chém hướng sau lưng Hắc Ám kỵ sĩ.

Hắc Ám kỵ sĩ không xoay người lại, bởi vì vốn không kịp. Đuôi thương như có con mắt chỉ vào vị trí mũi nhọn Lưỡi Hái Tử Thần.

Cơ thể Thái Nhi kịch liệt run lên, so đấu linh lực thì đương nhiên nàng không thể bằng đối thủ.

Nhưng trường thương đen cũng bị Lưỡi Hái Tử Thần cắt xuống một miếng, càng thêm khủng khiếp là tầng tầng lớp lớp lưỡi dao tựa đóa hoa sen phát ra từ Lưỡi Hái Tử Thần, từ sau lưng toàn diện bao phủ Hắc Âm kỵ sĩ, căn bản không cho nó cơ hội xoay người.

Hắc Âm kỵ sĩ cũng khá mạnh, nhanh chóng ra quyết định. Ngựa không lâu dưới thân đột nhiên xông lên, cùng lúc đó, quang thuẫn sắc ám tím bỗng xuất hiện sau lưng nó.

Lực công kích của Lưỡi Hái Tử Thần khủng khiếp cỡ nào chứ, gần như giây tiếp theo thì quang thuẫn đã thành mảnh vụn biến mất. Nhưng rốt cuộc vẫn cho Hắc Âm kỵ sĩ tranh thủ một phần thời gian. Xoay người, trường thương trong tay quét đằng sau.

*Rầm! *

Một tiếng trầm đục, thân thể Thái Nhi bỗng chốc bị quét ngã bay ra ngoài. Không phải nàng không muốn né tránh mà vốn không có cách nào tránh khỏi. Khoảnh khắc Hắc Âm kỵ sĩ ra tay, không khí xung quanh đột nhiên đông lại khiến nàng giảm tốc độ.

Cùng lúc đó, có tiếng sấm đánh ầm vang, cột sáng điện tím từ trên trời giáng xuống đánh hướng Hắc Âm kỵ sĩ.

Tư Mã Tiên sớm đã hoàn tất sức thể Tử Huyền Thần Lôi Pháo trên không trung, đang đợi Hắc Âm kỵ sĩ xoay người lộ ra sơ hở.

Ra tay không chỉ mình gã. Một tiếng phượng hét lạnh lóe bị tiếng sấm gầm che giấu. Lam Hỏa Phượng Hoàng bay lên, theo sau sét tím lao hướng Hắc Âm kỵ sĩ.

Tư Mã Tiên và Lâm Hâm đều dốc sức ra tay. Tử Huyền Thần Lôi Pháo thêm vào Lam Hỏa Phượng Hoàng đều là một trong các công kích

mạnh nhất của họ.

Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi vĩnh viễn không phải một người chiến đấu. Thái Nhi hấp dẫn lực chú ý của Hắc Ám kỵ sĩ, công kích của họ đương nhiên có thể phát huy uy lực mạnh nhất.

Lam Hỏa Phượng Hoàng của Lâm Hâm so với hai năm trước thì biến đổi cực lớn. Đầu tiên là thể tích, nhỏ hơn trước nhiều, đôi cánh giang rộng cũng chưa tới hai mét, thoát nhìn tựa như một con chim to xác. Nhưng Lam Hỏa Phượng Hoàng lúc này xinh đẹp hơn trước rất nhiều. Người nó không bốc cháy lửa, toàn thân tựa như thủy tinh lam hoàn chỉnh điêu khắc thành. Ba lông đuôi xinh đẹp bay phấp phới sau lưng, lông toàn thân hiện ra tựa như là vật sống. Đôi mắt lấp lánh ánh sáng tràn ngập lửa cháy.

Hắc Ám kỵ sĩ đích thực cường đại, quét bay Thái Nhi, đánh chính diện. Ngựa khô lâu đột nhiên nâng đôi móng trước nhắc người lên, há mồm phun ra lửa ám tím hóa thành tấm chắn trước người nó.

Nhưng lửa ám tím sao chống được uy lực Quang Chi Đại Lực Hoàn cấp sử thi thêm vào Tử Huyền Thần Lô hợp thành sau tiến hóa?

Tấm thuẫn chớp mắt vỡ nát, Tử Huyền Thần Lô Pháo đập mạnh vào người ngựa khô lâu.

Bỗng chốc ngựa khô lâu như bị đập vào tường thành dày, ầm một tiếng mang theo Hắc Ám kỵ sĩ lùi ra sau, cả đầu ngựa và nửa thân trước đều vỡ ra, vung Hắc Ám kỵ sĩ xuống dưới.

Lúc đối mặt Báo Ma Thần Âu Tắc, nhờ vào Tử Huyền Thần Lô Pháo, Tư Mã Tiên cứng rắn chặn đối thủ, hơn nữa khi đó Âu Tắc còn trong trạng thái Ma Thần Hóa. Dù là Hắc Ám kỵ sĩ hay tọa kỵ của nó về mặt thực lực thì không thể so sánh với Báo Ma Thần kia! Đương nhiên không cần nổi một kích đó.

Nhưng mà ngựa khô lâu hy sinh không phải không đáng giá. Tuy nó bị nổ nát nhưng cũng chặn được phần lớn công kích của Tử Huyền Thần Lôi Pháo cho Hắc Âm kỵ sĩ, chỉ có một ít dư chấn là đánh vào người Hắc Âm kỵ sĩ. Hắc Âm kỵ sĩ toàn thân tỏa ánh sáng tím, tốc độ hơi chậm chạp. Lúc này, Lam Hỏa Phượng Hoàng của Lâm Hâm đã tới rồi.

Tiếng phượng hót thánh thót rất cuộc vang vọng tại tầng thứ ba tháp Vĩnh Hằng. Bây giờ Hắc Âm kỵ sĩ đã rút xuống đất, trường mâu chỉ hướng trước, một bóng mâu đâm thẳng vào đầu Lam Hỏa Phượng Hoàng, định hủy diệt nó.

Thế nhưng thân thể Lam Hỏa Phượng Hoàng đông lại trên không trung. Khoảnh khắc này, không ngờ Lam Hỏa Phượng Hoàng hóa thành luồng sáng lam chợt biến mất.

Đó là một luồng sáng lam như kim, ánh sáng chợt lóe thì đã đâm vào trường mâu của Hắc Âm kỵ sĩ.

Hắc Âm kỵ sĩ rõ ràng cảm nhận được uy hiếp cực lớn, miệng phát ra tiếng hú sắc nhọn. Ánh sáng tím chói mắt và hơi thở hắc ám dâng lên từ người nó bỗng đông lại. Một đoàn sáng chính giữa màu đen xung quanh màu tím từ ngực nó bay lên. Thân thể nó cũng đông lại. Ánh sáng tím lượn lờ, người nó tựa như pho tượng điêu khắc đứng yên tại đó.

Đây hiển nhiên là một kỹ năng phòng ngự bị động, hơi giống Thần Ngự Thuần.

Trong chớp mắt này, uy lực Lam Hỏa Phượng Hoàng Linh Lô rất cuộc bùng phát.

Trường mâu trong tay Hắc Âm kỵ sĩ hòa tan từ mũi thương, ánh sáng lam lan tràn với tốc độ kinh người, chớp mắt đã đến cánh tay nó. Chỉ thấy trường mâu của Hắc Âm kỵ sĩ hòa tan cánh tay phải trực tiếp tan trong ánh sáng lam, không để lại chút dấu vết. Ánh sáng lam càng tiếp tục hướng tới thân thể nó, xung đột kịch liệt với đoàn sáng tím đen ở ngực nó.

Uy lực của Lam Hỏa Phượng Hoàng có lẽ quá mạnh mẽ, nhiệt độ cao khủng bố khiến không khí xung quanh đều vặn vẹo. Dù có đoàn sáng tím đen ngăn cản nhưng vai phải của Hắc Âm kỵ sĩ vẫn nhanh chóng hòa tan, hơn nữa vẫn kéo dài tới ngực nó.

Cùng lúc đó, một ánh sáng xám thê lương chém hướng sau lưng Hắc Âm kỵ sĩ. Trên bầu trời ảo ảnh Tử Thần cũng tỏa ra luồng sáng xám chiếu rọi trên lưỡi dao ánh sáng xám thê lương kia.

Bán nguyệt chợt lóe, đoàn sáng tím đen theo tiếng vỡ nát, cùng vỡ còn có nửa người bên trái của Hắc Âm kỵ sĩ.

Lam Hỏa Phượng Hoàng mất đi lực cản, lấy tốc độ kinh người lan tràn, chớp mắt đã thiêu cháy người Hắc Âm kỵ sĩ không còn một mảnh.

Một ngọn lửa tím đen thoát ra khỏi đầu Hắc Âm kỵ sĩ phát ra thanh âm hơi sắc nhọn.

"Thánh Vệ số tám nghe theo lệnh của người!"

Vừa dứt lời nó đã hóa thành đoàn sáng tím dung nhập vào Giai Điệu Vĩnh Hằng trước ngực Thái Nhi.

Từ lúc bắt đầu chiến đấu đến khi kết thúc, cả quá trình không tính quá lâu, chính Thái Nhi đều không ngờ họ có thể dễ dàng chiến thánh Thánh Vệ số tám.

Không thể nghi ngờ, có công lớn nhất trong trận chiến này là Tư Mã Tiên và Lâm Hâm. Tử Huyền Thần Lô Pháo thêm vào Lam Hỏa Phượng Hoàng mới có thể kết thúc Hắc Âm kỵ sĩ, Thái Nhi vốn không ra tay hết sức.

Cùng với cái chết của Hắc Âm kỵ sĩ, thế giới hắc ám xung quanh chợt biến vặn vẹo, những khối đen cũng biến mất trong sự vặn vẹo này.

Khi mọi thứ lại biến rõ ràng thì họ phát hiện mình đang đứng trong hành lang rộng rãi.

Nơi này hơi giống với tầng thứ nhất tháp Vĩnh Hằng, chẳng qua cột trụ xung quanh đều là màu tím mà thôi. Phía xa họ nhìn thấy một mảnh sương mù.

Thải Nhi hít sâu, gật đầu với Lâm Hâm và Tư Mã Tiên.

Lúc này hai người đều khoanh chân ngồi xuống. Tư Mã Tiên còn đỡ, có Xích Long Giáp suy yếu phản phệ của Tử Huyền Thần Lôi đối với thân thể, chẳng qua linh lực tiêu hao hơi lớn. Nhưng Lâm Hâm thì không được, uy lực Lam Hỏa Phượng Hoàng Linh Lô của y còn mạnh hơn trước nhiều, khi phản phệ thì càng thêm mãnh liệt, hơn nữa tiêu hao linh lực cực kỳ khủng bố. Nên biết đối phương là một cường giả cấp chín, Hắc Ám kỵ sĩ cấp chín này ở trước Lam Hỏa Phượng Hoàng cũng phải hòa tan, đây mới là công kích mạnh nhất của y, so với Hỏa Thần Nhất Chỉ mạnh hơn nhiều. Nếu không phải vì tranh thủ thời gian cứu Long Hạo Thần, y tuyệt đối sẽ không dễ dàng sử dụng Lam Hỏa Phượng Hoàng.

Tư Mã Tiên nói với Thải Nhi.

"Phó đoàn trưởng, mặc kệ hai chúng tôi đi. Chúng ta đã qua khỏi cửa này, chỗ này an toàn, trước tiên chúng tôi ở lại đây hồi phục linh lực. Các người tiếp tục tiến lên, chờ chúng tôi hồi phục đôi chút sẽ đuổi theo."

Trong tháp Vĩnh Hằng, trừ quang hệ có thể hấp thu đủ nguyên tố hồi phục linh lực ra, chỉ có tử vong thuộc tính của Thải Nhi mới làm được. Máy người khác muốn hồi phục linh lực không thể dựa vào nguyên tố trong tháp Vĩnh Hằng, chỉ có thể nhờ vào ma tinh.

Lúc này, đôi tay Lâm Hâm cầm hai ma tinh hỏa hệ cấp tám, đang nhanh chóng hồi phục linh lực. Đây không phải ma tộc sản xuất ra ma tinh mà đào từ người ma thú. Bởi vì chỉ có như thế mới không kèm theo hắc ám thuộc tính.

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 250

Long Tử Uy Còn Đó

Tiếp tục tiến lên." Thái Nhi lần nữa gật đầu hướng đồng bạn, dẫn đồng bạn tiến tới màn sáng trắng cách biệt với thế giới hắc ám.

Dương Văn Chiêu, Đoạn Ưc có cảm giác hơi choáng. Tuy tu vi của họ cũng là cấp bảy, nhưng trận chiến mới rồi làm họ hiểu ra, mỗi thành viên Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi thực lực đều mạnh hơn họ. Nên biết lúc trước hai người ở trong đội mình đều là trụ cột vững vàng, thực lực mạnh hơn đoàn viên khác không chỉ một chút. Nhưng ở trước mặt Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi họ có thể làm chỉ là ngăn cản một ít khô lâu binh mà thôi. Hơn nữa bởi vì vết thương chưa lành, lúc trước họ cản khô lâu có chút cố sức.

Ngược lại Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi người ta chủ lực vừa ra tay chính là Thái Nhi, Tư Mã Tiên và Lâm Hâm. Ba người hợp tác cứ thế đánh chết một cường giả cấp chín, còn là áp chế đánh, khiến Hắc Ám kỵ sĩ không thể phát huy hết sức mạnh đã chết trong tay họ.

Long Hạo Thần và Thái Nhi cường đại thì thôi đi, hiện tại Lâm Hâm và Tư Mã Tiên đều đã mạnh đến thế. Lúc trước chiêu họ tấn công, Dương Văn Chiêu và Đoạn Ưc ngay cả nghe cũng chưa từng nghe qua.

Kỳ thật ba người Thái Nhi có thể bắt tay nhau nhẹ nhàng tiêu diệt Hắc Ám kỵ sĩ chủ yếu là vì ưu thế trang bị, lại thêm dốc sức tấn công.

Chiến đấu thoát nhìn gần ngủi, Lâm Hâm và Tư Mã Tiên lại đều hết sức lấy ra tuyệt chiêu. Thánh Vệ ở trong tháp Vĩnh Hằng đúng là mạnh

nhưng chúng nó có cùng một điểm yếu, chính là trang bị.

Nói đơn giản thì nếu mới rồi Hắc Âm kỵ sĩ mặc là Kim Tinh Cơ Tòa chiến giáp của Long Hạo Thần, chỉ sợ dù họ dùng thời gian gấp mười lần cũng chưa chắc thắng nổi. Không trả cái giá lớn là không thể nào.

Lưỡi Hái Tử Thần của Thái Nhi là thần khí, Quang Chi Đại Lực Hoàn của Tư Mã Tiên cũng là cấp sử thi! Cả Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi trên người ai không có vũ khí trên cấp truyền thuyết trở lên chứ?

Màn sáng trắng gần ngay trước mắt, thông qua thử thách của Hắc Âm kỵ sĩ không có nghĩa là họ thông qua tầng thứ ba tháp Vĩnh Hằng. Theo kinh nghiệm hai tầng trước, họ thông qua chỉ là một nửa thử thách tầng này.

Càng về sau thì thử thách càng gian khổ, chiến đấu càng tàn khốc đang ở phía sau chờ đợi họ.

Thái Nhi bước ra một bước, đã vào trong màn sáng. Đám Trương Phóng Phóng, Vương Nguyên Nguyên, Trần Anh Nhi theo sát sau.

Một bước ra khỏi màn sáng trắng mọi người đều khẽ kêu lên. Bởi vì không khí đằng sau màn sáng thật quá khác với không khí bên kia, hoàn toàn là đối lập.

Lúc trước là thế giới tuyệt đối hắc ám, giờ phút này khi họ bước ra khỏi màn sáng, đập vào mắt là hơi thở quang minh vô cùng đậm!

Hắc ám xung quanh đã không còn sót lại chút gì, còn lại là vô tận quang minh.

Cột trụ hai bên giống hệt nhau nhưng tỏa ra ánh sáng vàng tràn ngập hơi thở thần thánh. Mặt đất cũng biến thành vàng, hoa văn mỹ lệ kéo dài tới trước.

Không tồn tại biển khô lâu, nửa sau tầng ba tháp Vĩnh Hằng là một mảnh đất trống mãi đến tận cùng.

Tận cùng tầng thứ ba vẫn là pho tượng điêu khắc, Tử Linh Thánh Pháp Thần, Trường Miên Thiên Tai Y Lai Khắc Tư.

Dưới pho tượng ngồi xếp bằng một người. Áo choàng ma pháp quang hệ màu trắng bao phủ thân thể gã, hơi cúi đầu khiến đám Thái Nhi không thể nhìn rõ khuôn mặt.

Gã cứ thế ngồi dưới pho tượng Y Lai Khắc Tư, tựa như đã ngồi đến thời gian vĩnh viễn lại như đang chờ đợi đám Thái Nhi đến.

Dù lần này đối diện chỉ có một đối thủ, sắc mặt đám Thái Nhi càng thêm nghiêm túc. Chính bởi vì trước mắt chỉ có một kẻ địch, thực lực của gã chắc chắn càng mạnh, ít nhất thì mạnh hơn Hắc Ám kỵ sĩ rất nhiều.

Thái Nhi xoay người nhìn đồng bạn, nói với Trần Anh Nhi.

"Anh Nhi, cô đừng ra tay. Tầng tới chủ yếu nhờ lực lượng của cô. Những người còn lại, đi theo tôi."

Nói xong Thái Nhi lóe người đã xông hướng ma pháp sư mặc áo choàng ma pháp quang hệ màu trắng. Làm thích khách, đối kháng ma pháp thì hiển nhiên nàng là người thích hợp nhất.

Hàn Vũ, Dương Văn Chiêu, Đoạn Ưc ở nơi tràn ngập hơi thở quang minh thì cảm nhận rõ ràng tầng phúc rất lớn cho linh lực bản thân. Ba người lập tức phát động kỹ năng quang hoàn trùm lên người Thái Nhi.

Dù Dương Văn Chiêu là Trường Giới kỵ sĩ nhưng gã không lao ra. Vết thương gã chưa lành, nếu đối thủ trước mắt còn mạnh hơn tên mới rồi, vậy gã có lao lên cũng chẳng thêm tác dụng gì.

Đi theo Thái Nhi xông lên là Vương Nguyên Nguyên. Sát khí máu tanh nồng đậm bỗng chốc toát ra từ người cô. Lờ mờ thấy một tầng sáng

đỏ phóng lên cao, ngưng kết thành bóng ảo giống hệt Vương Nguyên Nguyên.

Sát khí của Vương Nguyên Nguyên khác với Thái Nhi. Sát khí của Thái Nhi tràn ngập hơi thở tử vong, sát khí của Vương Nguyên Nguyên thì tràn ngập máu me.

Một là bản thân thuộc tính kèm theo, một là từ trong thiên quân vạn mã luyện ra. Hai sát khí vào lúc này lại có hiệu quả hỗ trợ lẫn nhau, hết sức bùng phát, vốn là nơi tràn ngập hơi thở quang minh thánh khiết lại bị sát khí ngập trời quấy hỗn loạn.

Ma pháp sư quang hệ động. Ngay lúc đám Thái Nhi xông lên bước đầu tiên thì thân thể ma pháp sư đã bay khỏi mặt đất.

Một pháp trượng vàng xuất hiện trong tay nó. Pháp trượng chỉ đằng trước, một tầng sáng vàng khuếch tán như sóng nước.

Thái Nhi công Long Hạo Thần không thể trực tiếp tiến vào trạng thái ẩn thân, nhưng tốc độ của nàng nhanh nhất trong Quang Chi Thần Hi. Khoảnh khắc xông lên thì nàng đã tăng tốc. Lúc trước nàng cách ma pháp sư quang hệ chưa tới hai trăm mét, dùng tốc độ của nàng, chỉ cần hai lần nhoáng người thì tới gần ngay.

Nhưng khi nàng tới gần một trăm mét thì vầng sáng nhu hòa chắn trước mặt nàng.

Cảm giác như có tầng lụa mỏng phát trên người. Xong vào vầng sáng vàng, Thái Nhi giật mình phát hiện tốc độ của mình hoàn toàn giảm thấp, bị trói buộc, biến chậm chạp.

Ánh sáng xám um tùm sát khí bùng phát từ Lưỡi Hái Tử Thần. Thần khí đúng là thần khí, ma pháp quang hệ không biết tên trước mũi nhọn của Lưỡi Hái Tử Thần bỗng chốc bị đánh nát.

Ngay khi Thái Nhị bước định tiếp tục xông lên, thì ánh sáng vàng bị chém nát tựa như tơ vòng quanh cuốn lấy người nàng.

Vương Nguyên Nguyên đối mặt vấn đề giống hệt Thái Nhị. Họ cách ma pháp sư quang hệ khoảng trăm mét, muốn tiếp tục tiến tới lại nửa bước khó đi.

Một luồng sáng vắn vẹo từ không trung xẹt qua, lao hướng ma pháp sư quang hệ, Tà Nhân Lĩnh Chủ phát uy.

Ma pháp sư quang hệ chậm rãi ngẩng đầu lên, cường đại linh hồn dao động bỗng nhiên từ người nó khuếch tán. Có thể thấy dưới áo choàng là hốc mắt nhấp nháy Hỏa Hồn vàng.

Tinh thần trùng kích của Tà Nhân Lĩnh Chủ còn chưa tới trước mặt nó thì đã bị lực lượng linh hồn cường đại đánh tan, không thể tạo thành bất cứ tổn thương gì cho ma pháp sư quang hệ.

Pháp trượng lại lần nữa vung lên, thanh âm ngâm xướng trầm thấp vang lên. Lúc này mấy gã kỵ sĩ đã tới bên cạnh Thái Nhị và Vương Nguyên Nguyên. Không biết ma pháp mà ma pháp sư quang hệ thi triển là cái gì, vầng sáng vàng cũng ngăn cản đường đi của họ, không thể tiến tới một li.

"Đây là ma pháp quang hệ cấp chín, Thần Thánh Thúc Phước." Dương Văn Chiêu đột nhiên hét lên. "Nhưng chẳng phải ma pháp đã sớm thất truyền rồi sao? Sao lại xuất hiện tại đây. Đáng chết, còn là thuận phát!"

Ma pháp cấp chín, hơn nữa không trải qua quá trình ngâm xướng chú ngữ, đây đã gần với đẳng cấp cấm chú, hèn chi họ không thể xông vào. Nếu chỉ là ma pháp cấp tám thì nhờ vào Lưỡi Hái Tử Thần của Thái Nhị sẽ không bị hoàn toàn ngăn chặn.

Chú ngữ của ma pháp sư quang hệ còn đang tiếp tục. Ai đều biết, một khi nó hoàn thành chú ngữ vậy mọi người chắc chắn rất khó cản. Lực

công kích của ma pháp sư vượt xa chiến sĩ, huống chi ma pháp sư quang hệ còn xuất hiện sau Hắc Ám kỵ sĩ. Đừng nhìn nơi này tràn ngập hơi thở quang minh khiến mọi người thoải mái, nhưng cửa này rõ ràng khó khăn hơn trước nhiều. Đặc biệt là họ phải làm sao mới phá tan Thần Thánh Thúc Phước này đây?

Ngay lúc này, Thái Nhi đột nhiên khẽ quát một tiếng.

"Nguyên Nguyên!"

Vương Nguyên Nguyên xông vào màn sáng vàng gần như cùng lúc với Thái Nhi, nghe nàng kêu lên thì hai người liếc nhau một cái, ngầm hiểu.

Dù Thái Nhi chỉ mới nhớ lại, nhưng ký ức sau khi mất trí nhớ không vì nhớ lại mà mất đi, hoàn toàn dung hợp. Vậy nên sự ăn ý của họ chưa từng biến mất.

"Một...hai..."

Thái Nhi bắt đầu chậm rãi đếm, ánh mắt nàng luôn nhìn chăm chăm ma pháp sư quang hệ.

Trừ Dương Văn Chiêu và Đoạn Ưc ra, các thành viên Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi đều yên tĩnh lại, ngừng trùng kích bình phong. Đây chính là ăn ý, không cần Thái Nhi nói thêm cái gì thì họ đã hiểu nàng muốn làm gì.

"Ba...ra tay!" Thái Nhi hét lớn một tiếng.

Trước ánh mắt giật mình nhìn chăm chú của Dương Văn Chiêu và Đoạn Ưc, chỉ thấy trên người Vương Nguyên Nguyên bỗng tỏa ánh sáng bạc chói lòa. Chớp mắt cô đã biến mất. Khi cô lần nữa xuất hiện thì đã đi tới trước mặt ma pháp sư quang hệ. Sắc da cam và đỏ máu đan vào Huyết Tinh Phong Bạo, mang theo sát khí máu me không gì sánh kịp chợt bùng phát. Khe nứt tối đen chợt xuất hiện trước mặt ma pháp sư

quang hệ. Chính là kỹ năng phụ mạnh nhất của Huyết Tinh Phong Bạo, Thứ Nguyên Phong Bạo.

Nên biết rằng bây giờ Huyết Tinh Phong Bạo từ trong giết chóc đã tiến hóa thành vũ khí cấp sử thi, uy lực khác với trước kia một trời một vực.

Quang nguyên tố nồng đậm ở trước mặt nó bị tách ra, Thứ Nguyên Phong Bạo khủng bố khiến trong ma pháp phòng ngự quang hệ cấp chín tràn ngập tiếng rền rĩ thê lương. Trước Huyết Tinh Phong Bạo bùng phát, không gian bên trong ma pháp cấp chín tựa như bị cắt đứt thành vô số mảnh vỡ.

Đây chính là một kích Vương Nguyên Nguyên súc thể. Huyết Tinh Phong Bạo và Thời Không Môn Linh Lô hoàn mỹ kết hợp, lực công kích chẳng những mạnh mẽ còn có ưu thế đánh bất ngờ.

Uy lực Thời Không Môn Linh Lô là ở một vị trí khác trong tầm mắt mở ra cánh cửa, sau đó truyền tống Vương Nguyên Nguyên đến chỗ ấy, khác với loại thuận di. Chỉ cần tầm mắt cô nhìn tới tận đâu là có thể định vị cánh cửa không gian. Mặc kệ chính giữa cách trở thứ gì cũng không thể cản cô truyền tống.

Đừng nhìn Thời Không Môn Linh Lô không hợp thành với linh lô nào khác, nhưng Vương Nguyên Nguyên tại Đông Nam quan giết địch lâu như vậy, linh lô này đã tiến hóa hơn ba đợt. Dù là cự ly truyền tống hay số lần truyền tống, và năng lực cản quấy nhiễu đều đã cực kỳ mạnh.

Ma Pháp Sư quang hệ rõ ràng hơi hoảng, hiển nhiên nó không ngờ các đối thủ có thể lấy cách như vậy đột phá ma pháp phòng ngự cấp chín của nó.

Bởi vì tuyệt đối tin tưởng Thần Thánh Thúc Phục nên nó mới yên tâm to gan ngâm xướng ma pháp công kích cường đại. Chỉ cần hoàn thành ma pháp, nó tự tin tiêu diệt hết nhân loại trước mặt.

Nhưng Vương Nguyên Nguyên đột nhiên đến phá hủy ý tưởng của nó. Thứ Nguyên Phong Bạo khủng bố mang theo hơi thở nồng mùi máu quết tới. Nó bất đắc dĩ chỉ có thể cắt đứt ma pháp sắp sửa hoàn thành, kêu rên nhanh chóng lùi ra sau. Pháp trượng tỏa ra ánh sáng vàng chói mặt chặn Thứ Nguyên Phong Bạo tấy lửa.

Công kích bị chặn nhưng pháp trượng của nó thành mảnh vụn. Cùng lúc đó, bởi vì pháp trượng vỡ mà giải trừ Thần Thánh Thúc Phước. Thái Nhi dẫn theo đồng bạn ngang nhiên xông vào.

Ma Pháp Sư quang hệ không tầm thường, đối mặt tình hình bất lợi như vậy, trong lúc nó lùi thì đôi tay cùng chỉ hướng Vương Nguyên Nguyên cách mình gần nhất. Từng vầng sáng vàng bỗng chốc dâng lên từ dưới chân Vương Nguyên Nguyên, Thánh Quang Thúc Phước.

Đây là một ma pháp quang hệ khổng lồ chế cấp bảy, không ngờ dưới tình huống nó chịu phản phệ ma pháp mình ngâm xương vẫn thuận phát ra, có thể thấy nó hiểu rõ ma pháp quang hệ mạnh cỡ nào.

Cùng lúc đó, thân thể nó bỗng tránh sang bên, hình ảnh kỳ lạ xuất hiện. Vốn tưởng pho tượng Y Lai Khắc Tư đã là tận cùng, nhưng không ngờ giống như cùng nó tránh sang bên, cố gắng kéo khoảng cách. Cùng lúc đó, nó đang ngâm xương chú ngữ, tốc độ ngày càng nhanh.

Linh cánh sau lưng vỗ đập, Thái Nhi tựa như tia chớp xám xông tới trước mặt nó, Lưỡi Hái Tử Thần trong tay mang theo cầu vòng kinh người chém xuống.

Lực công kích của ma pháp sư không thể nghi ngờ là rất mạnh mẽ, nhưng sức phòng ngự thì vừa lúc đối lập với công kích.

Đòn đánh bất ngờ của Vương Nguyên Nguyên đem đến mấu chốt cực quan trọng, tuy không thể thành công một kích nhưng tương đương với phá vỡ Thần Thánh Thúc Phước, còn cắt đứt ma pháp nó sắp hoàn thành. Lúc trước Thái Nhi đếm là tính toán thời gian ma pháp sư quang hệ hoàn

thành chú ngữ. Khoảnh khắc nó sắp hoàn thành chú ngữ thì khiến Vương Nguyên Nguyên cắt đứt.

Ma pháp phản phệ là việc cực kỳ nguy hiểm, bất cứ ma pháp sư nào trong quá trình phóng thích ma pháp, một khi ma pháp bị đánh gãy sẽ có khả năng xuất hiện phản phệ. Ma pháp càng cường đại thì phản phệ càng kinh khủng. Đặc biệt là ngâm xương ma pháp chú ngữ càng gần hoàn thành thì phản phệ càng mạnh.

Ma Pháp Sư quang hệ dù có mạnh hơn nữa nhưng dù sao bị ma pháp phản phệ, còn không có chút thời gian tạm hoãn. Thái Nhi không cho nó cơ hội lại hoàn thành ma pháp cao cấp.

Nhưng khiến Thái Nhi không ngờ được là ma pháp sư quang hệ phóng ra ma pháp tốc độ vượt trên nàng dự đoán. Mắt thấy Lưỡi Hái Tử Thần sắp trúng đối thủ, ma pháp sư quang hệ lại hoàn thành một ma pháp.

Quang minh tỏa ra, Lưỡi Hái Tử Thần ở trên không trung bỗng tạm dừng. Ngay sau đó, lực đẩy mạnh mẽ từ chính diện bùng phát.

Đó gần như là lực lượng cường đại không thể chống cự. Ánh sáng nhu hòa nhưng có lực xung kích mạnh mẽ không thể phản kháng, bản thân không có hiệu quả thương tổn gì. Nhưng coi như sắc bén cỡ Lưỡi Hái Tử Thần thì cũng không thể giải trừ thánh quang trùng kích nhìn như nhu hòa này.

Tên ma pháp này gọi là Thánh tể, dùng thiêu đốt căn nguyên bản thân phóng ra ma pháp quang hệ bảo mệnh của ma pháp sư. Đang thiêu đốt đương nhiên là Hỏa Hồn của nó. Tuy nó chỉ là Thánh Vệ canh giữ tại đây nhưng có kiêu ngạo của riêng mình, tuyệt không cho phép mình cứ thế bị đánh bại.

Chỉ cần dựa vào năng lực Thánh tể đẩy lui đối thủ trước mắt, cho nó thời gian ngâm xương chú ngữ, nó có tự tin chiến thắng những nhân loại này.

Thải Nhi chau mày, cho rằng mình không có cơ hội đánh bại ma pháp sư quang hệ ngay lúc này thì bỗng nhiên cảm giác kỳ lạ truyền đến từ trước mặt.

Ánh sáng da cam nhu hòa quay quanh người nàng. Ánh sáng trắng mãnh liệt của Thánh Tế đánh vào Thải Nhi nhưng lại xẹt qua người nàng, lực xung kích lúc trước không thể chống đỡ đã hoàn toàn biến mất.

Các thành viên Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi bị Thánh Tế đánh bay ra, giật mình thấy ánh sáng da cam phát ra từ cánh tay trái Long Hạo Thần đã chết. Ánh sáng da cam uy nghiêm túc mục hoàn toàn đứng trên Thánh Tế, hơi thở quang minh tựa như người trên cao tuyệt đối áp chế.

Tuy Thải Nhi không nhìn ra có chuyện gì, nhưng dùng trí tuệ chiến đấu của nàng sao có thể bỏ qua cơ hội tốt như vậy?

Nhoáng người một cái, vô số Thải Nhi mượn cơ hội xông vào, vây ma pháp sư quang hệ vào chính giữa. Dường như có hàng ngàn Lưỡi Hái Tử Thần chớp mắt cùng hướng tới ma pháp sư quang hệ bị bao vây chính giữa.

Thiên Ảnh Trảm. Sau khi Thải Nhi trở thành Thần Quyển Giả Tử Thần, công kích dùng nguyên bản Thiên Kích Linh Lô cải thiện. Tuy rằng bây giờ Thiên Kích Linh Lô đã dung hợp thành một phần Luân Hồi Linh Lô, nhưng Thải Nhi đã sớm nghĩ tới sử dụng nó. Phối hợp thể chất Thần Quyển Giả của mình, khiến uy lực một kích kia có thể càng mạnh mẽ hơn.

Thi triển Thánh Tế đã là chiêu cuối cùng của ma pháp sư quang hệ, nếu như vậy mà không thể tranh thủ thời gian cho mình, vậy thì dù nó có là thần thời cổ đại cũng không thể may mắn thoát khỏi.

Trong tiếng vỡ nát chói tai, ma pháp sư quang hệ biến mất. Chỉ có một luồng sáng vàng dung nhập vào Giai Diệu Vĩnh Hằng trước ngực Thải Nhi. Cùng lúc đó vang lên thanh âm sang sáng.

"Thánh Vệ số bảy thần phục hướng người!"

Đáp xuống đất, ánh mắt Thái Nhi ngơ ngác. Nàng bản năng nhìn cánh tay Long Hạo Thần ôm cổ mình bị xiềng xích cố định.

Nước mắt ướt đôi mắt nàng. Là Nhật Nguyệt Thần Oa tấm thuẫn, mới rồi ánh sáng da cam rõ ràng là Nhật Nguyệt Thần Oa tấm thuẫn phóng ra!

Mạnh xoay người, Thái Nhi nhìn hướng đồng bạn, hét lớn.

"Các người có nhìn đến không? Các người có nhìn thấy không? Anh ấy không chết, Hạo Thần không chết! Anh ấy chắc chắn sẽ sống lại, nhất định sẽ!"

Nói đến đây, đôi tay nàng ôm chặt cánh tay Long Hạo Thần ôm trước người mình, thân thể mềm mại run rẩy kịch liệt.

Ai cũng không biết vì sao Nhật Nguyệt Thần Oa tấm thuẫn phát huy uy lực. Long Hạo Thần đã chết, tuyệt không thể nào là hấn phát động. Nhưng Nhật Nguyệt Thần Oa tấm thuẫn đúng là nở rộ ánh sáng, cho họ niềm tin vững chắc, dường như Long Hạo Thần chưa chết.

Từ khi tiến vào tháp Vĩnh Hằng đến nay, trước sau chưa tới một tiếng đồng hồ. Họ đã đi qua hai cửa, tới tận cùng tầng thứ ba, biểu hiện rõ thực lực của Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi. Nên biết, mới rồi họ thông qua hai cửa ải người phòng ngự đều là cường giả cấp chín! Dù chỉ là sơ cấp chín thì cũng là cấp chín chính hiệu.

Sự thật thì Long Hạo Thần có gan dẫn theo đồng bạn xông vào trong ma tộc chiến đấu vốn có tự tin rất lớn. Đừng nhìn thành viên Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi phổ biến khoảng tu vi cấp bảy bậc năm. Nhưng mỗi người họ đều có linh lô, mỗi người đều có trang bị và thiên phú cường đại. So với cường giả cấp tám cùng chức nghiệp thì chỉ hơn chứ không kém.

Nếu không phải đụng độ Ma Thần Hoàng một đối thủ hoàn toàn không thể chống cự, nếu không phải rơi vào cái bẫy Ma Thần Hoàng dựng sẵn, dù họ rơi vào đường cùng cũng có cơ hội trốn thoát.

Hiện tại nói cái gì đều hơi muộn, Long Hạo Thần cuối cùng đã chết. Nhưng trên con đường duy nhất cho hãn cơ hội sống lại, mỗi một Săn Ma Đoàn Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi đều đang tỏa ánh sáng của riêng mình.

Có lẽ đội Săn Ma Đoàn sau khi mất đi Long Hạo Thần vẫn cực kỳ mạnh, nhưng không còn hãn, Quang Chi Thần Hi cũng đánh mất linh hồn của mình!

Thật không dễ dàng Thái Nhi mới kiểm chế tâm tình kích động.

"Mọi người nghỉ ngơi tại chỗ, hồi phục linh lực."

Đằng trước thông đạo bay lên bỗng mở ra, cột sáng vàng lấp lánh trước pho tượng Y Lai Khắc Tư. Chỉ cần bước vào cột sáng này là họ có thể tiến vào tầng thứ tư tháp Vĩnh Hằng. Nhưng ngay lúc này, dù Thái Nhi sốt ruột cỡ nào đều không có việc gì quan trọng hơn hồi phục thực lực đồng bạn.

Từ khi họ ở Ma Đô bắt đầu nhiệm vụ đến nay, mọi người chưa từng nghỉ ngơi. Thử thách tầng ba đã gian khổ như vậy, tiếp đến tầng thứ tư chỉ càng thêm khó khăn. Không có trạng thái hoàn toàn khỏe khoắn thì sao họ có thể vượt qua thử thách tầng thứ tư? Ma đạo không muộn giờ đốn củi, chỉ có dùng trạng thái tốt nhất nghênh đón khiêu chiến tiếp theo, họ mới càng tốt vượt qua cửa ải khó khăn.

Lâm Hâm và Tư Mã Tiên cũng bị kêu qua đây. Nửa sau tầng ba tháp Vĩnh Hằng tràn ngập hơi thở quang minh có giúp đỡ rất lớn cho họ hồi phục linh lực. Dù là Lâm Hâm hỏa hệ, tu luyện trong thế giới Quang nguyên tố cũng tốt hơn thế giới âm nguyên tố nhiều.

Dương Văn Chiêu, Đoạn Ưc ngồi ở đằng sau chót, hai người liếc nhau, đều thấy trong mắt đối phương sự rung động. Là người nổi bật trong đám thanh niên Kỵ Sĩ Thánh Điện, sau khi họ bị Long Hạo Thần mắng tỉnh đã không còn ý nghĩ tự sát. Vốn họ còn cho rằng trong Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi, Long Hạo Thần và Thái Nhi là người họ không thể so sánh nhưng dù sao vẫn mạnh hơn người khác chút ít.

Nhưng bây giờ xem ra suy nghĩ của mình đã sai lầm rồi. Nhìn từ thực lực các thành viên Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi lúc này thể hiện, dù hai người có bắt tay nhau cũng chưa chắc thắng được ai trong số họ.

'Chẳng qua Dương Văn Chiêu, Đoạn Ưc không bởi vậy mà có tâm lý chán nản, ngược lại bị kích phát ý chí chiến đấu.

Bây giờ họ còn chưa hồi phục vết thương, lòng đều có cục nghẹn. Dù ra sao cũng phải cố gắng tu luyện, để tương lai càng mạnh hơn. Long Hạo Thần nói đúng, Thần Ấn vương tọa không chỉ có một cái! Ít ra còn có ba Thần Ấn vương tọa chờ đợi họ tranh đoạt.

Lần này thời gian nghỉ ngơi hơi lâu, kéo dài khoảng hai tiếng đồng hồ mọi người mới lần lượt mở mắt ra. Trừ Lâm Hâm chịu Lam Hỏa Phượng Hoàng Linh Lô phản phệ còn chưa hoàn toàn hồi phục, thực lực mấy người khác đều trở lại trạng thái cao nhất. Coi như là Lâm Hâm, chỉ cần không sử dụng linh lô, chỉ thi triển ma pháp thôi thì không thành vấn đề.

Thái Nhi công Long Hạo Thần đứng dậy, sắc mặt nàng vẫn trắng bệch, kỳ lạ là ảo ảnh Tử Thần nàng phóng ra dù nàng đang tu luyện thì nó vẫn không biến mất, bình bình giữa không trung. Hơn nữa đánh bại Thánh Vệ số bảy rồi dường như ảo ảnh càng biến rõ ràng.

Dù là Săn Ma giả Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi cũng chỉ lờ mờ đoán ra đây chắc là năng lực của Thần Quyển Giả Tử Thần, cụ thể là gì thì họ không biết. Đây là tuyệt chiêu của Thái Nhi, trước đây chưa bao giờ sử dụng.

Thái Nhi trầm giọng nói.

"Ba tầng trước chúng ta lần lượt đối mặt thử thách của Thánh Vệ số mười hai đến Thánh Vệ số bảy. Từ con số của chúng có thể thấy mặt sau chúng ta còn phải đối đầu sáu Thánh Vệ nữa. Đến tầng thứ ba thì thực lực Thánh Vệ đã đạt đến cấp chín, thử thách đằng sau chắc sẽ càng thêm khó khăn. Chúng ta gặp phải Thánh Vệ có hỏa, thủy, phong, thổ, hắc ám và quang minh, đây là sáu thuộc tính nguyên tố. Mạnh nhất đương nhiên là hắc ám và quang minh. Trong các thuộc tính đã biết, còn có không gian thuộc tính và vài thuộc tính hiếm là chưa xuất hiện. Nhưng những thuộc tính này thêm vào cũng không đủ sáu loại, cho nên thử thách tiếp theo chúng ta rất có thể gặp phải thuộc tính tương tự Thánh Vệ trước đó. Chờ lát nữa tôi làm chủ công, Anh Nhi, tầng thứ tư cô chuẩn bị đi. Nếu thật có thể thì chúng ta sẽ lấy cô làm chủ lực thông qua thử thách tầng thứ tư, sau đó trực tiếp tiến vào tầng thứ năm."

"Tốt." Trần Anh Nhi chẳng chút do dự đồng ý ngay, gật đầu với Thái Nhi.

Chiến đấu tại tầng ba cô hoàn toàn không tham gia, không tiêu hao một chút tinh lực nào, trạng thái tốt nhất trong mọi người. Hơn nữa cô cũng là Thần Quyển Giả, Linh Hồn Thánh Nữ không phải gọi suông. Dưới một vài tình huống thì thực lực và tác dụng của cô thậm chí hơn hẳn Long Hạo Thần, Thái Nhi.

Từng bóng người đi vào ánh sáng vàng biến mất trong hư ảo.

Tầng thứ tư tháp Vĩnh Hằng.

Đây là một nơi trống trải. Khác với tầng thứ ba vừa lên liền mênh mêng biển khô lâu, xung quanh cho cảm giác trống rỗng, cột trụ sắp hàng chỉnh tề hai bên. Mọi người có chút hoảng hốt, cảm giác không giống như đi tới nơi càng cao mà quay trở về tầng thứ nhất.

Nơi này khá giống với tầng thứ nhất họ từng đến. Tận cùng phía xa mơ hồ thấy thân hình pho tượng Y Lai Khắc Tư.

Trần Anh Nhi đi tới bên cạnh Thái Nhi, nhỏ giọng nói.

"Hiện giờ tôi bắt đầu nha?"

Thải Nhi gật đầu.

Triệu hoán sư ngâm xướng chú ngữ cao cấp là mất thời gian nhất, bây giờ đối thủ còn chưa xuất hiện, vừa lúc cho cô đủ thời gian để ngâm xướng.

Trần Anh Nhi trực tiếp ngồi trên mặt đất, heo con Mạch Đâu nhảy ra khỏi ngực cô. Ánh sáng trắng ngà nhu hòa phát ra từ người cô, thấp sáng linh đan trên Linh Hồn Thánh Y.

Thanh âm ngâm xướng chú ngữ thánh thót vang lên. Đôi tay Trần Anh Nhi ôm ngực, quả cầu thủy tinh từ từ xuất hiện. Linh hồn dao động kỳ lạ khuếch tán từ người cô. Những người khác nhanh chóng đứng vào vị trí, bao cô vào chính giữa.

Cùng với thanh âm ngâm xướng, Trần Anh Nhi dần bay lên, Linh Hồn Thánh Y tỏa ra ánh sáng rực rỡ. Mặt trên mỗi một sợi chỉ thêu ma thú tựa như sống lại thỏa thích chạy trên Thánh Y. Linh lực nồng đậm dao động dùng tốc độ kinh người liên tục tăng lên.

Dương Văn Chiêu ngơ ngác nhìn hướng Trần Anh Nhi, giờ phút này gã dường như có chút không biết vị hôn thê của mình.

Đây vẫn là cô bé năm đó chảy nước mũi theo sau mình ư? Cô ấy đã có thực lực mạnh như vậy? Bây giờ từ người Trần Anh Nhi tỏa ra dao động linh lực mạnh đến mức cấp tám, còn đang nhanh chóng tăng lên.

Tuy Dương Văn Chiêu không biết Trần Anh Nhi định thi triển ma pháp như thế nào, nhưng gã hiểu thực lực của cô chắc đã vượt qua mình.

Cảm giác mất mát không thể kiềm nén xuất hiện trong lòng gã, khóe miệng bất giác nhếch lên nỗi chua xót. Xem ra mình thật sự phải liều mạng cố gắng mới được.

Đúng lúc này, cách họ năm mươi mét đằng trước có hai ánh sáng cùng giáng xuống.

Hai cột sáng to lớn, mỗi cột đường kính hơn năm mươi mét, một lam một đỏ. Trong cột sáng cùng xuất hiện hai khô lâu đáng người cao to, Hỏa Hồn hùng hực cháy.

Cường Giả Chi Hồn.

Lần này không ngờ xuất hiện tới hai Thánh Vệ khảo sát họ!?

Sắc mặt mọi người biến đổi. Từ màu sắc hai cột sáng có thể thấy ra, thuộc tính của chúng là băng và hỏa, giống như hai Thánh Vệ ở thử thách tầng thứ nhất. Khác là lần này chúng cùng xuất hiện! Hơn nữa không thể nghi ngờ, làm giám khảo tầng thứ tư, tu vi của chúng tuyệt không kém hơn hai Thánh Vệ tầng thứ ba.

Một cường giả cấp chín và hai cường giả cấp chín là khái niệm hoàn toàn khác. Đây không phải phép tính một với một bằng hai, mà chắc chắn là lớn hơn hai. Huống chi hai vị này còn là một cận chiến, một ma pháp sư. Khác với Thánh Vệ số mười một, Thánh Vệ số mười hai là lần này khô lâu hỏa hệ chính là ma pháp sư, mặc áo choàng ma pháp đỏ rực. Băng hệ lại là chiến sĩ, trên người mặc áo giáp sắc băng lam, đôi tay cầm hai thanh kiếm sắc băng lam.

Thật rõ ràng, chúng bị chú ngữ của Trần Anh Nhi hấp dẫn đến. Tầng này nhìn trông trái ngược thử thách họ cùng là hai Thánh Vệ, băng hỏa hai mặt.

Cột sáng tắt, thân hình băng chiến sĩ chợt lóe, mang theo khí thể hùng hổ xung phong hướng đám Thái Nhi. Hỏa ma pháp sư giờ cao pháp trượng, thì thào ngâm xướng chú ngữ.

Có thể thấy rõ, trong hành lang trước mặt, màu đỏ và lam chia hai khu vực, phân biệt rõ ràng, áp lực khổng lồ đập vào mặt.

Cùng lúc đó, trong lòng mọi người đều có cùng suy nghĩ, nếu có đoàn trường ở thì tốt rồi.

Đối mặt cường địch cỡ này, họ rất cần một lãnh đạo có thể chính diện chặn công kích của kẻ địch. Nếu Long Hạo Thần còn sống, vậy thì hẳn chắc chắn sẽ cầm Nhật Nguyệt Thần Oa tẩm thuẫn chặn công kích của Băng chiến sĩ, mọi người có thể thông thả thi triển năng lực của mình. Thái Nhi có công kích mạnh hơn nữa thì nàng cũng không có năng lực hấp dẫn kẻ địch như Thánh Dẫn Linh Lô của Long Hạo Thần. Phòng ngự chính diện càng không thể chặn đòn tấn công mạnh mẽ từ cường giả cấp chín.

Trương Phóng Phóng không lùi ngược lại tiến lên một bước, chặn trước mặt. Nhưng Hàn Vũ đã vượt trên y.

Đây là từ khi trèo lên tháp Vĩnh Hằng, trong đội lần đầu tiên xuất hiện không ăn ý. Nhưng Trương Phóng Phóng lập tức hiểu ngay, đứng bên cạnh Hàn Vũ.

Bàn về thực lực, Trương Phóng Phóng và Hàn Vũ tương xứng, có am hiểu riêng. So lực phòng ngự thì Hàn Vũ tuyệt không mạnh hơn Trương Phóng Phóng bao nhiêu. Nhưng y lại là một thành viên Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi, trên người có Linh Hồn Xiềng Xích!

Một đoàn hỏa cầu màu lam khổng lồ bắn ra đánh hướng Băng chiến sĩ, Lâm Hâm ra tay.

Đối mặt đối thủ băng hệ, y làm ma pháp sư hỏa hệ hiển nhiên là chủ lực đối kháng. Tâm Diễm Hỏa Diễm tràn ngập nhiệt độ cao khiến không khí xuất hiện một loạt vụn vụn, trong tình huống tinh thần tỏa định ngay sau đó đã tới trước mặt Băng chiến sĩ.

Hốc mắt Băng chiến sĩ Hỏa Hồn màu lam băng lãnh không chút dao động, dưới chân tựa như đập mặt băng bỗng làm ra động tác trượt đi. Trọng kiếm tay phải đâm trong không khí, nhiệt độ giảm xuống, lực kéo

mãnh liệt bỗng xuất hiện từ trong kiếm nó đâm ra, hấp dẫn hỏa cầu to lớn đánh sang bên.

Ngay sau đó, kiếm trong tay trái nó kéo sát mặt đất, bỗng chốc lưỡi dao sắc băng lam rộng chừng một mét dán sát mặt đất phóng ra chém hướng nhóm Quang Chi Thần Hi. Càng kỳ lạ là kiếm trong tay trái hoàn thành một kích kia xong, hỏa cầu lớn Lâm Hâm phát ra bị kiếm trong tay phải nó ném bay tới phương xa nổ tung.

Lâm Hâm biến sắc. Băng chiến sĩ nâng lên kiếm tay trái làm ra bán nguyệt trảm, cũng cắt đứt liên hệ giữa y với ma pháp, mới khiến hỏa cầu không nổ.

Bán nguyệt trảm sắc băng lam dán sát mặt đất phóng ra không ngừng biến lớn, công kích chưa đến mà nhiệt độ không khí quanh mọi người đã nhanh chóng giảm xuống.

Lâm Hâm mau chóng lùi một bước dài, đi tới sau lưng Hàn Vũ. Lửa sắc lam nồng đậm dâng lên từ người y, mắt lấp lóe tia sáng. Từng mảng lửa sắc lam trực tiếp trùm lên người Hàn Vũ, khiến y tựa như hỏa thần giáng thế.

Ra tay dĩ nhiên không chỉ là Lâm Hâm. Trương Phóng Phóng, Dương Văn Chiêu, Đoạn Ưc cùng phóng ra trong tay vũ khí. Ánh sáng vàng chói mắt tung hoành lấp lánh chặn lại ánh sáng băng lam.

Họ phát động công kích cực kỳ xảo diệu, lưỡi dao ánh sáng rời khỏi vũ khí lập tức cắt đứt liên hệ để tránh bị lôi kéo chịu lực phản chấn.

Lưỡi dao ánh sáng màu lam thế như chẻ tre, tựa không gì đỡ nổi. Dao ánh sáng đánh lên chỉ có thể mang theo từng tầng sương băng nhưng không hề yếu thế đi.

Mắt thấy bán nguyệt trảm sắc băng lam sắp đánh vào người Hàn Vũ, hai bên xẹt qua ánh sáng chói mắt. Bên trái là màu bạc, bên phải thì là màu tím.

Cự Linh Thần tấm thuần của Vương Nguyên Nguyên phát ra Liệt Không Pháo, còn Tư Mã Tiên thì là Tử Huyền Thần Lô Pháo.

Uy lực hai trọng pháo quả nhiên mạnh mẽ. Trong tiếng gầm điếc tai, bán nguyệt trảm bị nổ tung tóe thành mảnh vụn, hơn nữa tạm dừng.

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 251

Tư Mã Tiên Thiêu Đốt!

Đọc Truyện Kiếm Hiệp Hay Nhất: <http://truyenfull.vn> Gần như là kết hợp lực lượng của tất cả mọi người mới chặn được một chiêu từ cường giả cấp chín. Nhưng ngay lúc đó, Băng chiến sĩ lại bay lên vọt hướng mọi người.

Không cần nghi ngờ, một khi để nó lọt vào trong nhóm, vậy ai cũng không chặn được công kích.

So với Hắc Âm kỵ sĩ đột trước thì thực lực Băng chiến sĩ chưa chắc mạnh bao nhiêu. Nhưng tuyệt đối đừng quên, đằng sau lưng nó phía xa còn có một Hỏa ma pháp sư cho mọi người áp lực tâm lý!

Mắt thấy Băng chiến sĩ sắp vào vào trận hình thành viên Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi, thân thể nó đột nhiên tạm dừng giữa trời, sau đó nó bỏ thể xông lên, ở giữa không trung miễn cưỡng xoay vòng rơi sang bên cạnh, cùng lúc đó, song trọng kiếm giao nhau trước ngực.

Một luồng sáng xám âm u tựa như chém rách khung trời mạnh đánh vào song kiếm giao nhau của Băng chiến sĩ.

*Keng! *

Tiếng va chạm giòn vang quanh quẩn trong tầng thứ tư tháp Vĩnh Hằng, hồi âm vang vọng. Băng chiến sĩ mạnh mẽ như thế mà tại một kích kia bị đánh bay ra hơn bốn mươi mét, mãi đến khi cơ thể đụng vào cột đá chống đỡ tầng thứ tư mới ngừng lại được. Trên trọng kiếm sắc

băng lam của nó rõ ràng nhiều vết nứt. Nếu không phải có linh lực cường đại trấn giữ thì chỉ sợ đã sớm tan vỡ rồi.

Thải Nhi vẫn đứng đó, Lưỡi Hái Tử Thần chậm rãi hạ xuống, đáy mắt lóe tia sáng lạnh lùng.

Thủ Hộ kỵ sĩ không đủ mạnh chặn chính diện, đối mặt cường địch như vậy, có thể dựa vào chỉ có lực công kích tuyệt đối mạnh mẽ của nàng!

Tử Thần Thất Tuyệt, Tử Chi Thương rút cuộc lên đài.

So sánh với khi nàng mất trí nhớ, Tử Chi Thương vừa chém ra thì uy lực ít nhất mạnh gấp đôi. Băng khô lâu chính là Thánh Vệ có kỹ xảo chiến đấu cổ đại mạnh mẽ, nhưng đối mặt một chiêu kia thì nó không có khả năng né tránh hay làm cái gì, thật sự bị Thải Nhi đánh bay còn suýt nữa hủy binh khí. Có thể tưởng tượng uy lực một kích kia khủng bố cỡ nào.

Từ trở lại tháp Vĩnh Hằng từng bước một tới đây, Thải Nhi vẫn chưa dùng hết sức mạnh. Bởi vì nàng hiểu rõ, thử thách phía sau chờ đợi mình sẽ ngày càng khó khăn. Trước khi được truyền thừa từ Vong Linh Thiên Tai Y Lai Khắc Tư, hồi sinh cho Long Hạo Thần, nàng tuyệt đối không thể ngã xuống. Cho nên nàng luôn nhờ vào lực lượng đồng bạn, còn mình thì không ngừng tích góp sức mạnh.

Nhớ lại hai đoạn ký ức, nhưng nàng còn hơi khó thích ứng lực lượng Thần Quyển Giả, đang thông qua không ngừng chiến đấu dung hợp lực lượng cường đại này.

Công kích bình thường đã không đủ để ngăn chặn Băng chiến sĩ cấp chín. Một khi để nó xâm nhập, dù mọi người dùng tốc độ nhanh nhất đánh ngược nó nhưng chỉ cần nó hủy chú ngữ của Trần Anh Nhi, đợt thử thách này chỉ sợ đám Thải Nhi thua chắc.

Lúc Băng chiến sĩ bị đánh bay, Hỏa ma pháp sư phía xa và ma pháp của Trần Anh Nhi gần như hoàn thành cùng thời gian.

Từng cánh cửa ánh sáng lóe lên đằng sau lưng Trần Anh Nhi, tổng cộng sáu cánh cửa tỏa ra ánh sáng chói mắt, mỗi cửa khác nhau. Đỏ, lam, vàng chanh, xanh, vàng, đen. Hiển nhiên là màu của sáu nguyên tố.

Trong tiếng gầm kinh khủng, sáu địa long thân hình to lớn cùng đi ra cánh cửa ánh sáng, quay quanh bên cạnh thành viên Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi. Trần Anh Nhi thì vừa lúc đứng ở chính giữa pháp trận chúng nó hợp thành.

Linh cánh giang rộng, cơ thể Trần Anh Nhi chợt bay cách mặt đất ba mét thì ngừng, bồng bềnh giữa trời. Tay cô cầm quả cầu thủy tinh đối diện Hỏa ma pháp sư phía xa. Ma pháp trận sao sáu cánh đã lờ mờ hiện ra. Mỗi Săn Ma giả ở trong trận đều cảm giác toàn nguyên tố thuộc tính kịch liệt dâng lên.

Lúc này cả tầng thứ tư tháp Vĩnh Hằng đã biến thành thế giới màu đỏ.

Từng đoàn hỏa cầu sắc đỏ vàng xuất hiện quanh người Hỏa ma pháp sư, rất nhanh trải rộng mỗi góc bên cạnh nó, tựa như bức tường kín không kẽ hở.

"Cẩn thận, đây là Lưu Tinh Hỏa Vũ chân chính, chưa tới cấp cấm chú thì cũng gần như thế!" Lâm Hâm hoảng sợ biến sắc mặt.

Ma pháp hỏa hệ trình độ cỡ này nếu đặt trên chiến trường đủ xử lý cả quân đoàn. Tuy không gian trong tháp Vĩnh Hằng coi như rộng nhưng bị ma pháp công kích toàn phương vị, họ vốn không có cơ hội né tránh.

"Grao!!!!" Sáu tiếng gầm cùng vang lên. Sáu hơi thở màu khác nhau cùng phun ra trong miệng các địa long.

Những địa long này đều là ma thú cấp chín, tương đương với cường giả nhân loại cấp tám.

Quả cầu thủy tinh trong tay Trần Anh Nhi trở thành giao điểm của sáu hơi thở, thoáng chốc quả cầu thủy tinh theo đó biến thành sáu sắc màu.

"Đi!" Trần Anh Nhi khẽ quát một tiếng. Bỗng chốc, một luồng sáng bảy sắc bắn hướng Hỏa ma pháp sư phía xa.

Pháp trượng của Hỏa ma pháp sư cũng gần như cùng lúc vung ra trước, phủ lên toàn không gian. Lưu Tinh Hỏa Vũ mang theo khí thế không gì sánh kịp bắn hướng bọn họ.

Lúc này Băng chiến sĩ đã sớm biến mất đằng sau cột trụ.

Từng màn sáng phòng ngự không ngừng phát ra từ người mọi người, nhưng khiến họ giật mình là mặc kệ cố gắng cỡ nào, ma pháp phòng ngự của mỗi người đều không thể thành hình, trực tiếp tan biến trong pháp trận do sáu địa long tổ thành.

Trên quả cầu thủy tinh phát ra chùm sáng có thể lớn bao nhiêu? Chẳng qua lớn hơn nắm tay người thường một chút mà thôi. Còn Lưu Tinh Hỏa Vũ? Đây chính là rậm rạp ập đến! Thoáng chốc ngay cả Thái Nhi cũng căng thẳng tinh thần. Nhưng bây giờ nàng chỉ có thể tin tưởng Trần Anh Nhi. Bởi vì nàng thấy rõ, khi Trần Anh Nhi phát ra ánh sáng bảy sắc thì trong mắt tràn ngập tự tin.

Ánh sáng bảy sắc thẳng tắp đụng vào Lưu Tinh Hỏa Vũ. Khoảnh khắc hai ma pháp thoát nhìn uy lực cách biệt một trời một vực va chạm, các thành viên Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi có loại cảm giác kỳ lạ. Giây phút đó dường như thời gian ngừng lại. Lưu Tinh Hỏa Vũ thế tới hung mãnh nhưng lại ngừng giữa trời, cột sáng sáu sắc thì như hòn đá nhỏ rơi vào biển lửa, văng lên một tầng gợn sóng nhu hòa.

Trên Linh Hồn Thánh Y của Trần Anh Nhi, một trăm lẻ tám viên linh đan bỗng tỏa ra ánh sáng chói mắt. Đôi tay trắng nõn của cô làm động tác hạ xuống, bỗng chốc ánh sáng sáu sắc bên trên quả cầu thủy tinh rơi

xuống, hóa thành màn sáng sáu sắc lấy sáu địa long làm điểm tựa, bao phủ mọi người vào trong.

Ngay sau đó, thời gian trở lại, Lưu Tinh Hỏa Vũ ập đến, nhưng ánh lửa chính giữa đã hoàn toàn biến mất. Lúc này thoát trông nó càng giống hỏa hoàn khổng lồ, tuy lao tới nhưng hỏa lưu tinh trung tâm nên đánh vào Quang Chi Thần Hi đã biến mất.

Tiếng nổ điếc tai vang xung quanh, hỏa nguyên tố khủng bố khiến không khí vụn vụn kịch liệt. Nhưng Lưu Tinh Hỏa Vũ mất đi uy lực chính yếu nhất chỉ đánh vào chỗ trống quanh Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi mà thôi. Tàn lửa nóng cháy tiếp xúc màn sáng sáu sắc Trần Anh Nhi phóng ra thì tựa như tuyết tan, không đem lại chút tác dụng công kích.

Càng khiến người rung động là, cột sáng sáu sắc hòa tan Lưu Tinh Hỏa Vũ không biến mất mà vẫn bản thẳng hướng Hỏa ma pháp sư.

Khi đó Lâm Hâm ăn thiệt thòi bởi chiêu này của Trần Anh Nhi, bây giờ cô lại lần nữa thi triển nó thì uy lực mạnh hơn lúc so đấu rất nhiều, hiển nhiên khi đó cô cũng nường tay.

Điểm kỳ diệu nhất của cột sáng sáu sắc là dù gặp phải nguyên tố ma pháp thuộc tính gì đều có thể phân giải nó, uy lực bản thân thì không chịu ảnh hưởng.

Hỏa ma pháp sư phóng ra Lưu Tinh Hỏa Vũ, đột nhiên thấy ánh sáng sáu sắc bắn tới thoáng chốc kích ngạc, vội vàng bày ra một tấm chắn lửa trước mặt.

Cùng lúc đó, một bóng dáng băng lam chợt xuất hiện trước người nó, đối diện ánh sáng sáu sắc, song kiếm giao nhau chém ra.

Phập

Ánh sáng sáu sắc rơi vào người Băng chiến sĩ, thân thể nó chợt đông lại. Công kích bằng hệ cấp chín cường đại của nó chẳng ngờ không chút tác dụng với ánh sáng sáu sắc này. Cả người nó lấp lánh ánh sáng sáu sắc đông lại tại đó, tựa như pho tượng huyền lệ.

Nguyên Tố Tù Lung.

Trần Anh Nhi biểu tình bình thản. Bây giờ cô không còn chút gì bình thường hoạt bát, ngón trở tay phải nhẹ chạm vào quả cầu thủy tinh, tiếng giòn vang quanh quẩn trong không gian rộng lớn này.

"Nguyên tố, phân giải."

Hình ảnh kinh khủng xảy ra. Chỉ thấy trên người Băng chiến sĩ hóa thành sáu sắc, sáu loại nguyên tố đại biểu cho thủy, hỏa, thổ, phong, quang minh, hắc ám bỗng hóa thành sáu sắc bắn tứ tung. Khoảnh khắc chúng tách ra, công kích khó thể miêu tả xuất hiện trên người Băng chiến sĩ.

Két

Thân thể Băng chiến sĩ vỡ nát, hóa thành sáu khối, sau đó bị lỗ đen chính giữa do sáu nguyên tố thoát khỏi nghiền thành bột phấn.

Một kích kia uy lực đã tương đương với cấp chín.

Nhưng phát động chiêu đó xong sắc mặt Trần Anh Nhi tái nhợt. Một trăm lẻ tám viên linh đan trên Linh Hồn Thánh Y càng tỏa ánh sáng chói mắt.

Chỉ thấy tay cô liên tục biến đổi, bỗng mở miệng hộc ngụm máu văng trên quả cầu thủy tinh.

Cơ thể sáu địa long cùng chấn động, lần nữa bắn ra hơi thở, lại tập trung tại quả cầu thủy tinh.

"Đi đi!" Trần Anh Nhi khẽ kêu một tiếng, bỗng chốc lại một luồng sáng sáu sắc bắn ra hướng tới Hỏa ma pháp sư phía xa.

Khi cô phát động kích thứ hai thì Thái Nhi đã kéo Lưỡi Hái Tử Thần dán sát mặt đất xông lên.

Hốc mắt Hỏa ma pháp sư kịch liệt nhấp nháy Hỏa Hồn. Đối diện vầng sáng sáu sắc, cường giả như nó mà cũng nhìn không được ngáy ra trong giây lát. Năng lực ma pháp của nó truyền thừa từ thời cổ đại thế mà không hiểu nổi Trần Anh Nhi phát động năng lực là cái gì, chỉ có thể ở trước người mình bày ra một tầng lại một tầng lửa phòng ngự, định mài mòn uy lực luồng sáng sáu sắc.

Nhưng ánh sáng sáu sắc tựa như là vô địch, từng tường lửa dày bị nó xuyên qua. Ánh sáng sáu sắc xuyên qua, cuối cùng vẫn rơi vào người Hỏa ma pháp sư, đem thân thể nó cũng biến thành sáu sắc màu.

Lần này đương nhiên không cần Trần Anh Nhi phát động nguyên tố phân giải, Thái Nhi đã theo sau, Lưỡi Hái Tử Thần mang theo ánh sáng xám trong suốt kết thúc sinh mệnh Hỏa ma pháp sư.

Thánh Vệ số sáu, Thánh Vệ số năm tiến vào Giai Điều Vĩnh Hằng.

Các thành viên Quang Chi Thần Hi đều xem ngây ngốc. Khi họ thấy đối thủ thử thách tầng thứ tư là hai cường giả cấp chín cùng xuất hiện, lòng vô cùng nặng nề. Theo họ thấy, muốn qua một cửa này sẽ cực kỳ khó khăn, không trả giá lớn thì rất khó hoàn thành.

Nhưng có ai ngờ được, Trần Anh Nhi dốc sức ra chiêu lại khủng bố cỡ đó. Gần như dựa vào lực lượng một mình cô xoay chuyển tình thế, cứng rắn công kích hai cường giả băng, lửa.

Thân thể mềm mại từ từ đáp xuống đất, khuôn mặt Trần Anh Nhi trắng bệch như tờ giấy, kiềm không được lại phun ra ngụm máu. Cô lao đảo té vào ngực Dương Văn Chiêu, trước khi ngất xỉu thì thào nói.

"Mặt sau nhờ vào các người..."

Dù cô là Linh Hồn Thánh Nữ, dù trên người cô mặc thần khí duy nhất của Linh Hồn Thánh Điện, nhưng cô vốn chỉ là triệu hoán sư cấp bảy! Lực lượng cấp bảy xử lý một cường giả, lại hoàn toàn hạn chế một cấp chín khác, đây không phải là phát huy vượt cấp mà hoàn toàn là rút cạn tiềm năng bùng nổ.

Vì có thêm một phần cơ hội hồi sinh Long Hạo Thần, Trần Anh Nhi không quan tâm gì khác. Đoàn trưởng làm nhiều chuyện cho cô như vậy, coi như đem mạng bỏ lại đây thì cô cũng không hề hối hận.

Nguyên Tố Tù Lung là ma pháp Trần Anh Nhi tự sáng chế, nhưng kỳ thật ma pháp này đã thoát khỏi phạm trù ma pháp triệu hoán. Là Trần Anh Nhi tìm linh cảm từ Hỗn Loạn Nguyên Tố Bác Ly của Hạo Nguyệt. Muốn thật sự khống chế ma pháp này thì phải đợi cô tăng tu vi lên đến cấp chín mới làm được. Lấy tu vi hiện tại của cô kỳ thực chỉ có thể thi triển Nguyên Tố Tù Lung một lần, hơn nữa uy lực không mạnh như mới rồi mới đúng.

Nhưng Trần Anh Nhi thông qua rút cạn tiềm lực của mình, cứng rắn phát ra uy lực Nguyên Tố Tù Lung mạnh nhất, chẳng những chống đỡ công kích của Hỏa ma pháp sư, còn trực tiếp dùng Nguyên Tố Tù Lung xử lý Băng chiến sĩ.

Nguyên tố phân giải là bước tiếp theo của Nguyên Tố Tù Lung. Nếu Trần Anh Nhi không rút cạn tiềm năng và sức sống thì không thể nào thi triển ra. Nhưng cô vẫn cưỡng ép sử dụng, có thể tưởng tượng chịu phản phệ cỡ nào. Lại thêm cô miễn cưỡng phát động Nguyên Tố Tù Lung lần nữa, lần này có thể nói là thương tổn đến căn nguyên.

Nguyên Tố Tù Lung kỳ thật không phải kỹ năng vô địch, nó khả năng làm là đối phó sáu loại ma pháp nguyên tố. Nó chỉ có lực hạn chế cường đại, nó không có lực công kích mạnh mẽ gì. Hơn nữa sự hạn chế này chỉ có thể kéo dài thời gian rất ngắn.

Chính là nói, nếu sau khi Trần Anh Nhi hạn chế Băng chiến sĩ, trong thời gian còn Nguyên Tố Tủ Lung mà không thể đánh chết nó, vậy một khi nó hồi phục lại sẽ không bị bất cứ thương tổn gì. Lực phòng ngự của Băng chiến sĩ cấp chín dù là Thái Nhi hết sức ra tay cũng chưa chắc một chiêu giết chết, đây mới là nguyên nhân Trần Anh Nhi liều mạng thi triển nguyên tố phân giải. Hỏa ma pháp sư là ma pháp sư, lực phòng ngự dĩ nhiên không thể so với Băng chiến sĩ, Thái Nhi lại kịp thời tấn công, mới một phen thành công, thông qua thử thách tầng thứ tư.

Liên tục hoàn thành ba đợt kỹ năng tự sáng chế Ban Linh Hồn, Trần Anh Nhi có linh lực khổng lồ của Linh Hồn Thánh Y hỗ trợ mới thành công. Nhưng Linh Hồn Thánh Y cung cấp cho linh lực là trong phạm vi thân thể cô chịu đựng được mới thi triển ra, vượt qua cơ thể chịu đựng, cuối cùng cô sẽ nổ tan xác chết.

Nói đến thì cô còn phải cảm ơn Sâm Chu Đoàn Thể Đan. Nhờ vào đan dược này tăng ngoại linh lực của cô lên hơn vạn, tăng mảng lớn độ thân thể dẻo dai kiên cường, nếu không mới rồi gánh nặng như vậy thì cô quyết không thể sống sót. Mặc dù là vậy, Trần Anh Nhi bị trọng thương trong thời gian ngắn không thể nào hồi phục, chiến đấu mệt mỏi sau cô không thể tiếp tục tham gia.

Sáu địa long đã tự quay về cánh cửa ánh sáng của chúng. Cánh cửa ánh sáng cũng biến mất. Mạch Đâu vội vàng nhảy tới nhảy lui bên người Trần Anh Nhi. Làm bốn mệnh triệu hoán thú, nó có thể cảm nhận rõ bây giờ Trần Anh Nhi suy yếu.

Thái Nhi đã quay lại, đứng bên cạnh Trần Anh Nhi, nàng nhìn chăm chú Trần Anh Nhi trong chốc lát, trầm giọng nói.

"Dương Văn Chiêu, anh ở lại chăm sóc Anh Nhi. Những người khác, theo tôi lên tầng năm."

Dương Văn Chiêu đang dùng ma pháp quang hệ trị thương cho Trần Anh Nhi, nghe vậy thì gật đầu. Dù đau lòng nhưng gã có thể hiểu lý do

Trần Anh Nhi suy yếu như thế. Đối lại là gã, chỉ cần mình có năng lực thì sẽ không tiếc rẻ cái gì.

Con đường tầng thứ tư đi lên tầng thứ năm ngay trước mặt. Thử thách tầng thứ tư thoát nhìn rất đơn giản, tốc độ thông qua thậm chí còn nhanh hơn tại tầng thứ ba, nhưng kỳ thật nếu không có Trần Anh Nhi mạnh mẽ bùng nổ, họ muốn vượt ải hai băng, hỏa Thánh Vệ hợp sức nhau thì không nhẹ nhàng đến thế. Lúc có Long Hạo Thần còn đỡ, có hấn ngay mặt ngăn cản. Nhưng bây giờ họ thiếu nhất là người thủ hộ cường đại có thể ngay mặt chặn công kích của đối thủ!

Tầng thứ năm sẽ đối mặt cái gì đây?

Thải Nhi đã dùng hết Tử Thần Thất Tuyệt mỗi ngày dùng một lần của Luân Hồi Linh Lô, nhưng nàng không có ý nghỉ ngơi dừng lại, dẫn theo đồng bạn tới tận cùng tầng thứ năm, đi vào ánh sáng truyền tống Tầng thứ năm tháp Vĩnh Hằng.

Ánh sáng chột lóe, Thải Nhi, Vương Nguyên Nguyên, Tư Mã Tiên, Lâm Hâm, Hàn Vũ, Trương Phóng Phóng và Đoạn Úc, bảy người cùng xuất hiện tại một thế giới hoàn toàn mới.

Khác với bốn tầng trước, khi họ mới vào tầng thứ năm thì bỗng cảm giác áp lực cường đại như núi cao đè ép người. Trong áp lực này, mỗi người không thể không dốc sức phóng ra linh lực mới thấy nhẹ nhõm chút.

Thải Nhi đứng đó không động đậy, mắt sáng ngời nhìn thẳng trước.

Tầng thứ năm tháp Vĩnh Hằng thoát nhìn không khác gì tầng thứ tư, trống trải, hai bên sắp hàng cột đá chính tề kéo dài vào trong. Khác với tầng thứ tư là tầm mắt họ không thể nhìn ra xa, chỉ trông thấy khoảng chừng năm mươi mét, lại nhìn xa hơn thì là một mảnh mông lung.

Thải Nhi lạnh giọng nói.

"Tầng thứ tư là băng và lửa, giống như tầng thứ nhất, chỉ là giao hoán chức nghiệp giữa chiến sĩ và ma pháp sư. Vậy tầng thứ năm này rất có thể chúng ta sẽ đối mặt đất và gió, mọi người cẩn thận."

Trải qua tầng thứ ba và thứ tư, họ đã mất đi Linh Hồn Thánh Nữ Trần Anh Nhi, cùng với Lâm Hâm thi triển Lam Hỏa Phượng Hoàng, thực lực giảm phần lớn. Đến tận đây họ chỉ có thể hết sức đánh bừa.

Nhưng thử thách mỗi tầng trong tháp Vĩnh Hằng đều là một tầng càng gian nan hơn tầng trước, tại đây rốt cuộc sẽ gặp phải cái gì? Chỉ có đối thủ xuất hiện mới biết.

"Các người ở lại đây, tôi đi dẫn đối thủ cửa này tới." Nói xong Thái Nhi cầm Lưỡi Hái Tử Thần chậm rãi tiến lên. Trong lúc nàng đi, nghiêng đầu nhìn ảo ảnh lấp lánh ánh sáng xám trên đỉnh đầu.

Ảo ảnh so với tầng thứ ba thì hơi ảm đạm và hư ảo, nhưng phần trung tâm càng thêm sáng ngời. Qua tầng thứ tư, vốn nàng định để mọi người nghỉ ngơi một chút, nhưng đã không làm như vậy. Nếu lại nghỉ thì chỉ sợ ảo ảnh Tử Thần sẽ biến mất. Chỉ có trong trạng thái chiến đấu mới giữ cho ảo ảnh này tồn tại.

Thái Nhi đi không nhanh, nhưng nàng bước ra mỗi một bước đều cho người cảm giác tựa ảo ảnh, hiển nhiên là bước đi đặc biệt thuộc về thích khách.

Áp lực trong không khí dường như đang liên tục tăng lên. Khi Thái Nhi bước tới bước thứ mười thì bỗng nhiên trên không trung giáng xuống cột sáng vàng. Một bóng dáng vàng cao to theo đó xuất hiện trong cột sáng.

Khô lâu vàng to lớn cao hơn bốn mét, so với Hắc Ám kỵ sĩ thì càng to con. Đôi tay cầm hai chùy to. Giây phút nó xuất hiện, không khí xung quanh bỗng biến nặng nề.

Chiến sĩ thổ hệ.

Lần này chỉ xuất hiện một người thử thách, không phải hai Thánh Vệ cùng xuất hiện. Nhưng Thái Nhi chẳng những không thả lỏng, cảm xúc càng biến pháp phòng.

Thử thách tầng thứ năm chắc chắn càng gian khổ hơn tầng thứ tư, nhưng xuất hiện chỉ một giám khảo, là Thổ chiến sĩ y như nàng đoán. Nhưng thử thách sẽ dễ dàng như vậy sao?

Ngay sau đó, Thổ chiến sĩ cho họ biết nội dung thử thách tầng thứ năm tháp Vĩnh Hằng rốt cuộc là cái gì.

Thổ chiến sĩ cao hơn bốn mét, khoảnh khắc ánh sáng vàng quanh người thu lại, chân phải mạnh giẫm đất. Thoáng chốc truyền ra động đất khủng bố. Sóng địa chấn khổng lồ tựa trời sụp đất nước hướng tới mọi người.

Thái Nhi dẫn đầu, các thành viên Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi không chút chần chờ đều nhảy lên, mở ra linh cánh tránh né sóng địa chấn.

Nhưng rất nhanh họ trông thấy sóng địa chấn lan tới dưới chân họ thì biến thành thực chất. Vầng sáng màu đất di chuyển, lực hút mạnh mẽ từ dưới xông lên. Dù là tu vi mạnh nhất như Thái Nhi cũng chớp mắt bị kéo xuống đất. Lực hút to lớn điên cuồng lôi kéo thân thể họ, tựa như xung quanh là nước bùn đang nhanh chóng lún xuống.

"Linh vực!" Hàn Vũ kinh hô, kêu ra năng lực Thổ chiến sĩ thi triển.

Đúng vậy, cửa này họ đối mặt thủ chỉ có một, nhưng là cường giả cấp chín có thể thi triển linh vực!

Linh vực là cái gì? Là tiêu chí năng lực của cường giả cấp chín. Chỉ có chân chính có linh vực mới trở thành đỉnh cường giả.

Nói đến thì sơ cấp chín rất khó có được năng lực linh vực. Linh vực của bất cứ người nào tất nhiên đều có đặc điểm của riêng mình. Dù là

cường giả cùng thuộc tính, không có chuyện lĩnh vực hai người hoàn toàn giống nhau.

Trong lĩnh vực của mình, thực lực cường giả cấp chín phát huy gấp chục lần, cũng hạn chế đối thủ rất nhiều. Cho nên nói có được lĩnh vực cũng có nghĩa là lĩnh vực ít nhất trên hai mươi vạn.

Thổ chiến sĩ có lẽ yếu về mặt trang bị một chút, kỳ thật sức chiến đấu đã gần với Long Kỳ Ma Thần A Tư Mạc Đức, đương nhiên là trừ hai trong ba cái đầu của gã.

Thành viên Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi đều từng tại Linh Hồn Thánh Điện đấu với Trần Hoành Vũ, ném qua lĩnh vực cường đại của ông. Nhưng bởi vì có Trần Anh Nhi, Linh Hồn Thánh Nữ khắc chế năng lực Thông Linh Giả của Trần Hoành Vũ rất nhiều. Nhưng trước mắt họ đối mặt là một khô lâu chiến sĩ có lĩnh vực thổ hệ. Có thể nói, năng lực của nó còn mạnh hơn hai Thánh Vệ băng và lửa cộng lại.

Đầu tiên khiến mọi người cảm nhận được là lĩnh vực thổ hệ siêu cường Trọng Lực Thuật, Đầm Lầy Thuật. Dù Thổ chiến sĩ không công kích thì dưới tác dụng Đầm Lầy Thuật kéo dài, chỉ sợ họ trực tiếp chết tại đây.

Huống chi Thổ chiến sĩ đâu phải bình hoa để đó? Phát động lĩnh vực, Thổ chiến sĩ bước ra một bước, trên người phát ra ánh sáng chói mắt, vô số tia sáng chiếu lấp lánh trên người nó tựa như tinh thể kim cương. Kim cương giáp. Thổ hệ nổi tiếng phòng ngự, không cần nghi ngờ là Thổ chiến sĩ ở mặt này cũng có tài nghệ kinh người.

Tay phải vung chùy to, đánh hướng Thái Nhi.

Thái Nhi đột nhiên phát ra tiếng hú sắc nhọn, thanh âm chói tai tựa như kim châm đâm vào linh hồn Thổ chiến sĩ. Ma Âm Xuyên Não.

Cùng lúc đó, thân thể nàng đột nhiên biến hư ảo. Bị Ma Âm Xuyên Não ảnh hưởng, Thổ chiến sĩ vung chùy rõ ràng chậm vài phần. Thái Nhi

nhờ vào khoảnh khắc chậm chạp này, Lưỡi Hái Tử Thần nhẹ đung chùy, cả người nương thế lùi ra sau.

Nhưng lực lượng Thổ chiến sĩ thật là cực kỳ khủng bố, Thái Nhi chỉ cảm thấy liên tục ba lực trùng kích đánh vào người mình, khiến ngực nàng khó chịu. Nhưng rốt cuộc nàng nhờ vào lực chùy mà lùi lại ngoài mười bước chỗ đồng bạn.

"Liên Thể Tăng Linh!" Thái Nhi hét lớn một tiếng, cùng lúc đó, Lưỡi Hái Tử Thần chỉ hướng ảo ảnh Tử Thần trên không trung, sát ý ngập trời bỗng từ người nàng bùng phát.

Đối thủ thổ hệ từ mặt nào đó thì là khó đối phó nhất. Khó ở chỗ phòng ngự và sức mạnh của chiến sĩ thổ hệ cực kỳ cường đại. Huống chi kẻ trước mắt còn có lĩnh vực. Dù Trần Anh Nhi có chiến lược, nhờ vào Nguyên Tố Tù Lung hạn chế Thổ chiến sĩ thì lực công kích của họ chưa chắc trong thời gian ngắn đánh chết Thổ chiến sĩ.

Nhưng tại lúc đó, một bóng dáng cao to đột nhiên chắn ngang trước người Thái Nhi, trầm giọng quát.

"Phó đoàn trưởng, để tôi!"

Người chắn trước mặt Thái Nhi chính là Tư Mã Tiên.

Khi hét ra Liên Thể Tăng Linh thì Thái Nhi đã nuốt vào một linh đan, lúc này Thổ chiến sĩ đã nhào tới. Ngay lúc chỉ mảnh treo chuông, lại muốn đổi vị trí cũng không kịp nữa. Nàng chỉ có thể buông Lưỡi Hái Tử Thần, đôi tay ấn lên lưng Tư Mã Tiên.

Cùng lúc đó, sau lưng Thái Nhi, Vương Nguyên Nguyên, Hàn Vũ, Trương Phóng Phóng, Lâm Hâm, Đoạn Ưc gần như cùng lúc liên tiếp. Đoạn Ưc nuốt vào Liên Thể Tăng Linh Đan là do Lâm Hâm trực tiếp nhét vào miệng.

Bảy người, chớp mắt hợp thành một thể. Tư Mã Tiên ở trước nhất, Quang Chi Đại Lực Hoàn giơ cao qua đầu, trong tiếng nổ cứng rắn đè xuống đôi chùy của Thổ chiến sĩ.

Chấn động kịch liệt khiến bảy người Liên Thể Tăng Linh thân hình run bần bật. Trên người Tư Mã Tiên cùng lóe ánh sáng đỏ và vàng. Đó là hiệu quả phòng ngự của Xích Long giáp và sinh mệnh cùng chung Linh Hồn Xiềng Xích.

Chính là nói, dưới tình huống chớp mắt hoàn thành Liên Thể Tăng Linh, gã vẫn bị một chiêu kia bị thương.

Nhưng Quang Chi Đại Lực Hoàn không uống là vũ khí cấp sử thi. Phấn Toái, Niễn Áp, tam trọng bạo phá hoàn toàn bùng nổ mặt trên đôi chùy, thật sự đem Thổ chiến sĩ chấn lùi ra sau hai bước.

"Lão tử liều mạng với ngươi!" Tư Mã Tiên trợn tròn mắt, cơ bắp nhanh chóng phình lên, khí thế mạnh mẽ không gì sánh kịp bùng phát.

"Tư Mã, không được!" Lâm Hâm ở mặt sau vội hét to.

Nhưng Tư Mã Tiên dường như không nghe thấy, trực tiếp phóng thích năng lực cuồng hóa.

Đương nhiên gã không nhớ Lâm Hâm nhiều lần nhắc nhở, dưới tác dụng Liên Thể Tăng Linh Đan không thể sử dụng năng lực cuồng hóa. Bởi vì một khi cuồng hóa, ngoại linh lực của gã sẽ xuất hiện hiệu quả bùng nổ, sức chịu đựng của thân thể cũng sẽ tăng vọt cực cao. Nhưng dưới tình huống này, nếu rót vào thật nhiều nội linh lực, vậy thì một khi kết thúc cuồng hóa, thân thể rất có khả năng sẽ vì không chịu nổi mà tan vỡ.

Nhưng bây giờ Tư Mã Tiên tựa như đã hoàn toàn quên hết tất cả. Gã hoàn thành cuồng hóa trong giây lát, cơ thể phình to một vòng, cơ bắp rắn chắc khiến áo choàng mục sư rách toạc. Đánh ra năm đấm phải vào mặt Quang Chi Đại Lực Hoàn bị chùy bắn ngược lại, cùng lúc đó, chân

phải bỗng giẫm trên mặt đất. Ánh sáng tím từ ngực gã bắn ra hóa thành vòng xà điện từ dưới chân lan tràn ra xung quanh.

Bảy người này đều là linh lực hơn một vạn năm, bảy người Liên Thể Tăng Linh thêm vào Tư Mã Tiên cuồng hóa, Liên Thể Tăng Linh Đan tăng phúc gấp đôi, hiện tại tổng sản lượng linh lực của Tư Mã Tiên tuy không bằng Thổ chiến sĩ nhưng cách biệt không xa.

Thổ chiến sĩ vung đôi chùy đột nhiên va chạm trên không trung, một luồng sáng vàng bắn tới ngực Tư Mã Tiên.

Sau khi Liên Thể Tăng Linh, khuyết điểm lớn nhất là không đủ nhanh nhẹn, Tư Mã Tiên vốn cũng không muốn né tránh, gầm lên một tiếng, đôi tay nắm Quang Chi Đại Lực Hoàn đột nhiên giơ lên đón.

Lại là tiếng nổ kịch liệt, chỉ thấy ánh sáng vàng bắn tứ tung, nhưng lần này trên người Tư Mã Tiên không phát ra ánh sáng vàng sinh mệnh cùng chung nữa.

Lúc trước chân phải giẫm đất tuyệt không phải uổng phí, nhờ vào chớp mắt giậm chân sinh ra tiếng chấn, Tử Huyền Thần Lô được đủ linh lực hỗ trợ, khiến gã tạm thời chấn mở lĩnh vực thổ hệ dưới chân. Sức mạnh bất bị quấy nhiễu, lại thêm cuồng hóa tăng phúc, mới khiến Tư Mã Tiên có thể chặn được đòn đánh của Thổ chiến sĩ.

"Người cũng thử của lão tử!"

Quang Chi Đại Lực Hoàn dán sát ngực, hai bên mép mở ra. Tư Mã Tiên gầm một tiếng, Tử Huyền Thần Lô hoàn toàn bộc phát, một đoàn sáng tím mang theo ánh sáng trắng chói lòa bỗng bay ra đánh hướng Thổ chiến sĩ.

Lâm Hâm ở mặt sau bản năng nhắm lại mắt, đôi mắt y đã mờ lung. Làm người sáng tạo Liên Thể Tăng Linh Đan, không có người so với y hiểu rõ hơn về tác dụng đan dược này.

Tư Mã Tiên tại trạng thái Liên Thể Tăng Linh sau khi được mười vạn linh lực tăng phúc, sử dụng Tử Huyền Thần Lô toàn diện công kích, gánh nặng đối với thân thể gã phải dùng tới chữ khủng bố để hình dung. Một khi trận chiến đấu kết thúc, gã nhận phản phệ cũng cùng cấp bậc! Chính Lâm Hâm cũng không biết gã có thể chịu đựng nổi không. Bây giờ chỉ có thể cầu nguyện Xích Long giáp đủ bền chắc bảo vệ được người gã.

Tử Huyền Thần Lô Pháo bản tăng cường chỉ chớp mắt đã tới trước mặt Thổ chiến sĩ. Thổ chiến sĩ vùng đôi chùy ngăn cản.

Tiếng nổ điếc tai bỗng chốc vang lên.

Không sai, lô điện có tác dụng rất nhỏ với thổ, nhưng đó chỉ là lực lượng của riêng lô điện. Tử Huyền Thần Lô của Tư Mã Tiên trừ lực lượng lô điện ra còn thêm lực bạo tạc khủng bố.

Lúc đối mặt Báo Ma Thần Âu Tắc, Tử Huyền Thần Lô bản bình thường đều có thể đánh lui Âu Tắc. Thổ chiến sĩ trước mắt tuy rằng càng mạnh hơn Âu Tắc, lại có lĩnh vực hỗ trợ, nhưng Tử Huyền Thần Lô Pháo có tăng phúc thì uy lực không chỉ mạnh gấp đôi!

*Oành!!! *

Tiếng nổ khủng bố gần như khiến các thành viên Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi bỗng chốc điếc tai. Thổ chiến sĩ trước lực bạo tạc khủng bố thì bị đẩy lùi bốn bước.

Đôi chùy bị nổ tràn đầy vết rạn, cả người nó lộn lờ ánh tím, lúc rút lui tựa như say rượu.

Lực nổ cường đại tuy không thể xé rách thân thể thổ hệ của nó, nhưng uy lực Tử Huyền Thần Lô Pháo thật sự khiến Hỏa Hồn của Thổ chiến sĩ xuất hiện hiệu quả tê liệt.

Tư Mã Tiên lại quát một tiếng, Quang Chi Đại Lực Hoàn ở trên đỉnh đầu xoay tròn ba vòng sau đó mạnh ném bay ra.

Đồng bạn đứng sau lưng gã không trông thấy, giờ phút này đôi mắt Tư Mã Tiên biến thành đỏ như máu. Cùng ánh sáng đỏ như máu thuận theo xiềng xích rót vào trong Quang Chi Đại Lực Hoàn.

Hy sinh, kỹ năng hy sinh của kỵ sĩ.

Kỹ năng này Long Hạo Thần từng không chỉ dùng một lần, vốn mục sư không thể sử dụng được. Nhưng Tư Mã Tiên không phải mục sư bình thường, gã là Giới Luật mục sư! Kỹ năng hy sinh chính là gã năn nỉ Long Hạo Thần dạy cho.

Theo tình huống trước mắt, Tư Mã Tiên hoàn toàn không nghĩ tới đánh xong trận này sẽ đem đến hậu quả gì cho mình. Trong đầu gã không ngừng quanh quẩn hình ảnh Long Hạo Thần chết dưới tay Ma Thần Hoàng. Gã là Phụ Trợ của Long Hạo Thần! Nhưng khi đó không thể giúp hắn một chút nào.

Về tuổi thì Tư Mã Tiên lớn hơn Long Hạo Thần vài tuổi, nhưng từ khi có Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi rồi, gã đi theo Long Hạo Thần nam chinh bắc chiến, trong lòng gã, Long Hạo Thần không chỉ là đoàn trưởng mà còn như anh trai. Long Hạo Thần là linh hồn, là cột trụ vững vàng trong đội, không biết bao nhiêu lần cứu đội trong nước sôi lửa bỏng.

Hiện giờ Tư Mã Tiên chỉ có một suy nghĩ, đó chính là không tiếc trả bất cứ giá nào đập bằng con đường hồi sinh cho đoàn trưởng. Trần Anh Nhi là một cô gái còn làm được thì vì sao gã không thể hy sinh?

Cho dù đang Liên Thể Tăng Linh Đan thì Tư Mã Tiên cũng hiểu hy vọng của mình xa vời. Nếu mới rồi Liên Thể Tăng Linh đứng trước nhất là Thái Nhi, cơ hội thắng chắc chắn lớn hơn gã rất nhiều. Nhưng gã vẫn đứng đây, vẫn chịu đựng uy lực Liên Thể Tăng Linh, cứ tiếp tục như vậy gã chắc chắn thất bại. Thổ chiến sĩ có lĩnh vực trợ giúp không phải gã có

thể chiến thắng. Cho nên gã phải làm, chính là trong thời gian ngắn đem lực lượng của mình bùng phát đến trình độ trước giờ chưa từng có, nổ nát Thổ chiến sĩ.

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 252

Cự Linh Thần Giáng Thế

Quang Chi Đại Lực Hoàn quay ba vòng xong bay ra, hiện màu tím trong suốt, xà điện khủng bố có màu trắng đục và tràn ngập thô bạo giết chóc.

Khoảnh khắc Quang Chi Đại Lực Hoàn đường kính một mét bay ra, Tư Mã Tiên há mồm liên tục học máu. Trong tiếng nổ vang dội, Xích Long giáp dán sát người gã từng tắc vỡ ra, lộ nửa thân trên tràn đầy vết thương.

*Oành ðùng! *

Thổ chiến sĩ lùi ra sau bị Tư Mã Tiên ðùng hết lực lượng và niềm tin trút vào Quang Chi Đại Lực Hoàn ðập trúng nó. ðôi chùy to chọt vỡ nát, ngay sau ðó, Quang Chi Đại Lực Hoàn ðính vào lồng ngực nó.

*Oành, oành, oành, oành, oành, oành, oành, oành, oành, oành, ðùng! *

Mười hai tiếng nổ tựa như Ma ðạo ðại pháo thay nhau bắn phá.

Trong mười hai tiếng nổ, thân thể Thổ chiến sĩ run bần bật, trên người nó vết nứt càng lớn hơn, vết rạn biến chẳng chịt.

Tới tiếng nổ cuối cùng thì người Thổ chiến sĩ ðã hoàn toàn tan vỡ, thậm chí chưa kịp vang lên một tiếng thuần phục chủ nhân thì bắn ra

luồng sáng vàng dung nhập vào Giai Diệu Vĩnh Hằng trước ngực Thái Nhi.

"Tư Mã."

Ngay lúc Thổ chiến sĩ tan vỡ, Tư Mã Tiên tựa như núi đổ cái rầm té xuống trước mặt Thái Nhi. Nửa người trên của gã giao nhau chẳng chịt vết thương đổ máu, kết thúc cuồng hóa, gã thành người đầm máu.

Hai luồng sáng vàng gần như cùng lúc rơi trên người Tư Mã Tiên, là Thánh Quang Thủ Hộ của Đoạn Ưc và Trương Phóng Phóng. Hai người tự phóng thích một ma pháp thuận phát xong lập tức ngâm xương ma pháp trị liệu càng thêm cường đại.

Hàn Vũ đi tới bên cạnh Tư Mã Tiên, mở ra Quang Chi Thủ Hộ Linh Lô giúp mọi người hồi phục linh lực. Lâm Hâm tiến lên một bước, ôm lấy Tư Mã Tiên nhét vài đan dược vào miệng gã, kiểm tra vết thương.

Tựa vào Lâm Hâm, ngực Tư Mã Tiên kịch liệt phập phồng, máu không ngừng tuôn ra từ miệng mũi tai gã. Nhưng khuôn mặt đầm máu có nụ cười.

"Tôi...thành công...phó đoàn trưởng...tiếp theo các người phải...đối mặt...có lẽ là...cường giả phong hệ...có lĩnh vực...cô đối người...đi tốt một chút...mới rồi...dùng sức mạnh...tự nhiên giao cho...đàn ông...chúng tôi... nhất định...hồi sinh đoàn trưởng..."

Tư Mã Tiên thều thào nói xong mấy lời này thân thể lại run lên dữ dội, may mắn khi đó ma pháp trị liệu cao cấp của Trương Phóng Phóng, Đoạn Ưc lần lượt hoàn thành cùng rơi trên người gã, chữa trị người tràn đầy vết thương.

Thương bề ngoài dễ trị, nhưng thương bên trong thì không dễ dàng như vậy.

Thải Nhi quỳ một gối bên cạnh Tư Mã Tiên, kiên cường mím chặt môi không để nước mắt rơi xuống. Bây giờ nàng là lãnh đạo cả đội, nàng nhất định phải kiên cường.

"Tư Mã, cảm ơn."

Cả người Tư Mã Tiên run bần bật, dần dần vì có ma pháp chữa trị mà bình tĩnh lại nhưng sự sống biến ngày càng yếu.

Vương Nguyên Nguyên chộp lấy bả vai Lâm Hâm, sốt ruột hỏi.

"Thế nào hả?"

Lâm Hâm cắn chặt răng, không đáp lời Vương Nguyên Nguyên mà lấy ra vài đan dược nhét vào miệng Tư Mã Tiên. Lúc này gã đã rơi vào hôn mê, không thể tự nuốt xuống. Lâm Hâm thậm chí không tiếc dùng miệng đẩy đan dược vào giúp gã.

Có Quang Chi Thủ Hộ Linh Lô của Hàn Vũ tăng phúc, Đoạn Ưc và Trương Phóng Phóng gần như không ngừng sử dụng ma pháp chữa trị. Tròn một tiếng đồng hồ sau sắc mặt Lâm Hâm rốt cuộc thả lỏng chút.

"Thế nào rồi?" Vương Nguyên Nguyên vội vàng hỏi.

Lâm Hâm thở hồng hộc nói.

"Lão trọc mạng lớn, coi như lụm lại tính mạng. Gã bị linh lô phản phệ, cuồng hóa phản phệ, còn có sử dụng kỹ năng hy sinh đem đến phản phệ, đa số đã bị Xích Long giáp cấp sử thi nhận lấy, nếu không thì một trang bị cấp sử thi cứ thế vỡ nát sao? Nhưng dù là vậy thì gã suýt mất mạng. Nội tạng gã trước đó xuất hiện tan vỡ, suy kiệt, bị dược vật của tôi và nhóm Trương ca trị liệu miễn cưỡng giữ mạng. Hàng này sức sống cũng cường, vết thương đã ổn định, ít nhất không chết được."

"Phì, phì...bà nội nó, lỗ to! Sao tôi đi hôn môi thẳng cha này chứ, lỗ chết được!"

Không khí căng thẳng rồi cuộc bị câu nói của Lâm Hâm giúp thả lỏng vài phần. Trừ Thái Nhi ra, mấy người khác đều hiện nét cười. Đối lại bình thường chỉ sợ họ đã sớm cất tiếng cười to. Nhưng bây giờ tâm trạng mọi người nặng trĩu.

Đây mới chỉ là một nửa thử thách tầng thứ năm, họ đã lần lượt tổn thất Trần Anh Nhi và Tư Mã Tiên. Thử thách mặt sau sẽ càng thêm gian nan. Cuối cùng họ có thể đi đến tầng thứ bảy tháp Vĩnh Hằng không?

Dù là Tư Mã Tiên nhờ sức một người công kích Thổ chiến sĩ nhưng họ sử dụng Liên Thể Tăng Linh Đan, mỗi người đều trong trạng thái yếu ớt. Tuy trải qua Lâm Hâm không ngừng biến đổi, tăng rất nhiều tài liệu quý hiếm, Liên Thể Tăng Linh Đan phản phệ yếu hơn trước rất nhiều, cũng kéo dài thời gian chiến đấu. Dù có Quang Chi Thủ Hộ Linh Lô hồi phục nhưng không thể khiến họ tăng lên trạng thái tốt nhất.

Tuy lòng Thái Nhi sốt ruột nhưng tiếp tục tiến lên hiển nhiên là điều không thể. Tiếp tục đi, họ đối mặt vẫn là đối thủ cường đại có lĩnh vực, lấy tình huống cả đội hiện nay thì chỉ có sử dụng Liên Thể Tăng Linh Đan mới có cơ hội.

"Mọi người ở tại chỗ nghỉ ngơi đi, đợi tiêu trừ suy yếu rồi chúng ta đi tiếp." Nói xong câu đó, Thái Nhi cẩn thận cởi ra Long Hạo Thần sau lưng mình đặt nằm xuống đất.

Nhìn khuôn mặt trắng bệch không chút máu của hân, cơ thể Thái Nhi run lên. Nàng nâng tay nhẹ sờ khuôn mặt hân, nước mắt không thể kiềm chế lại tuôn trào.

Chàng ngốc, chàng ngốc, mặc kệ trả giá cỡ nào, em nhất định phải cứu sống anh.

Thời gian nghỉ ngơi lần này rõ ràng dài hơn lần trước nhiều. Lâm Hâm, Trương Phóng Phóng, Hàn Vũ, Đoạn Úc không ngừng cố gắng, tình trạng thân thể Tư Mã Tiên rồi cuộc ổn định lại, ít nhất không lo lãng mạng sống.

Vào lúc này liền hiện ra tác dụng của Sâm Chu Đoàn Thể Đan. So với chức nghiệp giả cùng cấp, ngoại linh lực cường đại khiến họ chống đỡ tác dụng phụ từ Liên Thể Tăng Linh Đan mạnh hơn chức nghiệp giả bình thường nhiều, điều này so sánh với Đoàn Ưc là có thể thấy rõ.

Khoảng mười sáu tiếng sau, đám Thái Nhi đã lần lượt hồi phục lại, mà Đoàn Ưc vẫn đang trong trạng thái yếu ớt. Trong tình trạng này, y không thể lần nữa dùng Liên Thể Tăng Linh Đan. Bởi vậy, dù y yêu cầu nhưng Thái Nhi vẫn quyết định để y ở lại chăm sóc cho Tư Mã Tiên.

"Mọi người chuẩn bị Liên Thể Tăng Linh Đan đi." Thái Nhi trầm giọng nói. "Lâm Hâm, Liên Thể Tăng Linh Đan còn dự bị không?"

Lâm Hâm gật đầu.

"Chỗ này tôi còn một bộ, thêm vào trong tay mọi người, chúng ta có thể tiếp tục hai lần nữa."

Thái Nhi nhú mày, chậm rãi gật đầu. Chưa tới thời gian một ngày họ đã thông qua thử thách tầng thứ ba, tầng thứ tư, cũng đã qua một nửa tầng thứ năm. Nhưng tháp Vĩnh Hằng tổng cộng có sáu tầng! Chỉ trong tầng thứ năm họ đã phải đối mặt Thánh Vệ có lĩnh vực cường đại, vậy tiếp theo tầng thứ sáu, thử bảy sẽ có thử thách gì đây?

Lúc này biểu tình mỗi người đều cực kỳ nghiêm túc. Mặc dù họ không muốn suy nghĩ nhưng lơ mơ cảm giác được, dùng thực lực hiện tại thì họ muốn đi lên tầng bảy tháp Vĩnh Hằng chỉ sợ khó như lên trời. Chẳng qua không ai muốn nói ra sự thật này, cũng không muốn tin. Dù thế nào thì họ đều cố gắng hết sức mình, tranh thủ thời gian và cơ hội hồi sinh Long Hạo Thần. Tháp Vĩnh Hằng là cơ hội duy nhất cho họ!

Thái Nhi hít sâu, nói.

"Qua một cửa thì được một cửa, tiếp theo chúng ta phải đối mặt chắc là ma pháp sư phong hệ có được lĩnh vực. Tốc độ công kích của ma pháp sư phong hệ chắc chắn rất nhanh, chúng ta cũng chưa biết lĩnh vực của

nó ra sao. Chờ lát nữa do tôi chủ công, mọi người lấy Liên Thể Tăng Linh hỗ trợ tôi. Nhất định phải trong thời gian ngắn nhất tiêu diệt nó, không thể để nó trong thời gian ngắn phát huy hết lực công kích."

Nói xong nàng lại cõng Long Hạo Thần trên lưng, lấy xích sắt cột chặt.

"Thải Nhi." Vương Nguyên Nguyên đột nhiên kêu một tiếng.

"Gì?" Thải Nhi nhìn cô ý hỏi.

Vương Nguyên Nguyên mắt sáng ngời nhìn chăm chăm khuôn mặt nàng.

"Để tôi đi cho."

"Không được!" Thải Nhi gần như không suy nghĩ đã từ chối đề nghị của cô.

Lúc trước Tư Mã Tiên dùng mạng làm liều, sứt mẻ chết trận. Là đoàn trưởng tạm thời, sao nàng có thể để đồng bạn khác mạo hiểm? Huống chi trong đội, thực lực mạnh nhất chính là nàng.

Đôi tay Vương Nguyên Nguyên chộp bả vai nàng, chặn trước mặt nàng.

"Thải Nhi, cô nghe tôi nói. Chúng ta là một tập thể, sống lại đoàn trưởng tuyệt không phải chuyện một mình cô. Anh Nhi và Tư Mã đều đã dốc hết khả năng, người tiếp theo hãy để tôi đến. Tôi có lòng tin có thể thành công. Không gian hệ vốn khắc chế phong hệ, hơn nữa mỗi người chúng ta đều có tuyệt chiêu riêng, tôi có tự tin."

Thải Nhi vẫn lắc đầu.

"Nguyên Nguyên, tôi biết tấm lòng của cô, nhưng tôi có niềm tin lớn hơn chút."

Vương Nguyên Nguyên đột nhiên kích động nói.

"Tôi biết cô có tự tin lớn hơn tôi, nhưng cô có tự tin tiêu diệt đối thủ mà an toàn thoát khỏi không? Cô không có. Lấy tu vi hiện tại của cô, muốn tiêu diệt một ma pháp sư có được lĩnh vực chắc chắn sẽ sử dụng Tử Thần Thất Tuyệt, trong hai mươi bốn tiếng cô đã sử dụng một lần, lại dùng nữa chắc chắn sẽ sinh ra phản phệ cực nghiêm trọng. Cô đừng quên hiện tại chúng ta đối mặt không phải cửa ải cuối cùng, phía sau còn có tầng thứ sáu và thứ bảy. Đồng ý là cô mạnh nhất, nhưng cô phải cố gắng đem sức mạnh này để lại sau chót."

"Đối thủ càng mạnh chỉ có thể nhờ vào cô, ngay lúc này, sao cô có thể vì bị phản phệ mà giảm thực lực? Tôi không phải xúc động mù quáng, nếu tôi đã vì cô ra trận thì có tự tin, hãy để tôi đi đi. Đại ca đã làm nhiều chuyện như vậy vì chúng tôi, hiện tại tôi chỉ hy vọng có thể góp một phần sức giúp cậu ta sống lại. Nếu không thì, nếu cuối cùng chúng ta thất bại, tôi chắc chắn sẽ tiếc nuối cả đời."

Hốc mắt Thái Nhi bất giác ửng đỏ.

"Nguyên Nguyên..."

Không biết khi nào thì Trương Phóng Phóng đã đi tới bên cạnh Vương Nguyên Nguyên.

"Thái Nhi, hãy để cô ấy đi. Tôi tin tưởng Nguyên Nguyên có năng lực đó. Vì tiếp tục tiến lên, chúng ta nhất định phải chọn lấy hoặc bỏ, lực lượng của cô cần để lại cho cửa ải sau càng gian khó hơn."

Vương Nguyên Nguyên mỉm cười, giang hay tay ôm chặt Thái Nhi, sau đó xoay người dẫn đầu đi hướng sâu trong tầng thứ năm tháp Vĩnh Hằng.

Trương Phóng Phóng theo sát phía sau, Thái Nhi, Lâm Hâm, Hàn Vũ đuổi theo. Đến tận đây, cả đội chỉ còn lại năm người. Trong lòng bàn tay mỗi người đều nắm một viên Liên Thể Tăng Linh Đan.

Không cần nghi ngờ, ít nhất bắt đầu từ tầng thứ năm này, tất cả đều là cường giả cấp chín trở lên. Tu vi của họ chưa tới cấp tám, đến đây đã là cố hết sức, tiếp theo mỗi tiến lên một bước sẽ trả giá rất lớn. Dù ngã gục tại đâu họ sẽ vẫn tiến tới, dốc hết sức vì một chút khả năng Long Hạo Thần sống lại, dù phải trả bằng sinh mạng.

Ánh sáng nhẹ vắn vẹo, khi họ đi tới lần ranh năm mươi mét thì không khí xung quanh đột nhiên dao động kịch liệt. Gió bay loạn trong đại điện, ánh sáng xanh nhạt thoáng hiện từ bốn phương tám hướng.

Vương Nguyên Nguyên chẳng hề chần chờ nhét Liên Thể Tăng Linh Đan vào miệng, mấy người khác cũng vậy. Năm người chớp mắt liên tiếp thành một thể, hợp thành trận hình hoàn chỉnh.

Nhưng sau khi dùng Liên Thể Tăng Linh Đan, Vương Nguyên Nguyên không lấy ra vũ khí Huyết Tinh Phong Bạo khủng bố mà chỉ phóng ra Cự Linh Thần tâm thuần khổng lồ.

Bước chân của cô cực vững vàng, linh lực đồng bạn rót vào đang nhanh chóng kết hợp với linh lực bản thân cô. Làn da cô bắt đầu tỏa ra ánh sáng bạc nhàn nhạt, đôi mắt cũng biến sáng ngời.

Khí thể giết chóc bùng phát từ người nữ chiến sĩ cường đại mà cố chấp này, dao động kịch liệt trong không khí. Lấy Vương Nguyên Nguyên làm trung tâm, không khí đều bởi vì nguyên tố thuộc tính không gian dao động mà biến hư ảo.

Họ trước tiên dùng Liên Thể Tăng Linh Đan, bởi vì sắp đối mặt địch thủ rất có thể là Ma Pháp Sư phong hệ phóng ma pháp nhanh nhất.

Sự thật chứng minh, tại tháp Vĩnh Hằng cũng có quy luật, cùng với một cột sáng xanh xuất hiện tại phương xa, một khô lâu màu xanh nhỏ gầy xuất hiện trong tầm mắt mọi người.

Ánh sáng xanh nhạt tỏa ra, không khí bỗng dao động, linh lực nhu hòa như mùa xuân đã tới, gió xuân vuốt ve. Nhưng cũng trong cảm giác

này, từng đao phong xanh bắt đầu ngưng kết mỗi một chỗ trong nửa tầng thứ năm tháp Vĩnh Hằng. Chỉ chớp mắt như có hàng vạn đao phong dần ngưng kết thành hình.

Đây là lĩnh vực hay ma pháp? Thoáng chốc trong lòng đám Thái Nhi cùng nảy ra một nghi ngờ. Chỉ có Vương Nguyên Nguyên đứng trước nhất không thêm liếc đao phong, ánh mắt cô đặt trên Cự Linh Thần tẩm thuẫn của mình.

Trên mặt tẩm thuẫn khổng lồ khảm bốn khối Vô Ngân Thủy Tinh, tỏa ra không gian thuộc tính đậm đặc. Vương Nguyên Nguyên nhìn chăm chú vào nó, lấy ra một khối Vô Ngân Thủy Tinh, nhanh chóng khảm vào lỗ hổng thứ năm trên tẩm thuẫn.

Khi viên Vô Ngân Thủy Tinh này khảm vào tẩm thuẫn, thoáng chốc ánh sáng bạc chói lòa phát ra từ tẩm thuẫn, khiến linh lực không gian thuộc tính của Vương Nguyên Nguyên dường như cũng kịch liệt dao động tựa ngọn lửa.

Sương mù bạc nhanh chóng dâng lên quanh người cô. Thân thể Vương Nguyên Nguyên dần vận vẹo trong ánh sáng bạc.

Cự Linh Thần tẩm thuẫn vẫn là màu bạc nhưng lỗ hổng khảm năm Vô Ngân Thủy Tinh thì tỏa ra ánh sáng da cam. Chính là nói, khi Cự Linh Thần tẩm thuẫn khảm xong khối thứ năm thì bắt đầu bước vào hàng ngũ trang bị cấp sử thi.

Vương Nguyên Nguyên không tạm dừng, Vô Ngân Thủy Tinh thứ sáu bị cô nhanh chóng khảm vào cái lỗ thứ sáu.

*Oành! *

Ánh sáng bạc nồng đậm tựa như thùng thuốc nổ hoặc như núi lửa chột phun trào. Cùng lúc đó, đợt công kích thứ nhất của Ma Pháp Sư phong hệ đã bắt đầu.

Hàng vạn đao phong mang theo tiếng rít chói tai từ bốn phương tám hướng bắn tới năm người Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi. Mỗi một đao phong đều tỏa ra ánh sáng sắt thép, tựa như là vũ khí thực chất, mặt trên có linh lực khủng bố dao động như có thể cắt hết mọi thứ.

Nhưng chúng nó lại gặp phải ánh sáng bạc tựa núi lửa phun trào, linh lực không gian màu bạc bùng nổ trong chớp mắt hóa thành rồng bạc to lớn bồng bao phủ năm người Vương Nguyên Nguyên vào trong, hơn nữa kịch liệt vận vẹo. Tất cả đao ánh sáng xanh tiến vào ánh sáng bạc này đều như băng tuyết rơi vào biển lửa chột tan ra. Trên người rồng bạc chỉ dấy lên từng tầng sóng gợn mà thôi.

Phương xa, khô lâu xanh hơi kinh hãi. Thánh Vệ cường đại có Cường Giả Chi Hồn trong ký ức chưa từng xuất hiện đối thủ như vậy, nhưng mới rồi chỉ là bắt đầu tấn công mà thôi.

Pháp trượng xanh chỉ hướng đằng trước, nó trầm giọng quát.

"Phong, tạt!"

Chỉ đơn giản hai chữ lại làm cả không gian chột biến thành màu xanh. Ánh sáng xanh lấp lánh, nửa sau tầng thứ năm tháp Vĩnh Hằng chớp mắt như biến thành lỗ xoáy xanh chẳng chút khe hở nhanh chóng xoay tròn.

Đây mới là lĩnh vực của nó, tràn ngập lực công kích cường đại, lĩnh vực phong hệ.

Có lẽ sức bật của ma pháp phong hệ không bằng ma pháp hỏa hệ, nhưng tốc độ về mặt liên tục công kích thì chỉ hơn chứ không kém ma pháp hỏa hệ.

Lĩnh vực vừa phát động, ánh sáng bạc quanh người Vương Nguyên Nguyên biến thành Ngân Long Quyển ở trong ánh sáng xanh khủng bố này bắt đầu run bần bật. Có thể thấy rõ từng tầng ánh sáng bạc nhanh chóng tách ra, dường như tùy thời sẽ tan vỡ.

Lúc này, bốn người sau lưng Vương Nguyên Nguyên đều biến sắc mặt. Tuy họ đã đoán được tiếp theo phải đối mặt với đối thủ chắc chắn cực kỳ cường đại, nhưng Ma Pháp Sư phong hệ bày ra thực lực vẫn khiến họ kinh ngạc.

Cùng là có được lĩnh vực, lực công kích và năng lực điều động lĩnh vực của nó rõ ràng mạnh hơn Thổ chiến sĩ trước đó. Hơn nữa lĩnh vực của Thổ chiến sĩ chỉ có tác dụng hỗ trợ, Ma Pháp Sư phong hệ thì trực tiếp là công kích cường đại. Lấy tu vi cấp chín của nó không ngừng thúc đẩy lĩnh vực này, chẳng bao lâu sau uy lực lĩnh vực có thể đạt đến cấp cấm chú.

Nguyên Nguyên có cách gì ngăn cản công kích mạnh như vậy? Bởi vì Liên Thể Tăng Linh, kỹ năng của cô mới tạm chặn được đối thủ. Nhưng chính vì Liên Thể Tăng Linh mà cô không thể thi triển ra Thời Không Môn Linh Lô của mình! Dưới tình huống như vậy, dù là ai đều không nghĩ ra cô có cách gì chặn địch chiến thắng. Hơn nữa họ ở đằng sau lưng Vương Nguyên Nguyên, không thấy được biểu tình của cô bây giờ.

Bây giờ Vương Nguyên Nguyên có biểu tình gì? Ánh mắt cô chăm chú mà cố chấp, vẫn không nhìn đối thủ phía xa mà tập trung tầm mắt vào Cự Linh Thần tẩm thuẫn trong tay.

Ngân Long Quyển uy lực lớn nhất đang nhanh chóng tiêu hao, trong tay trái Vương Nguyên Nguyên cũng nắm khối Vô Ngân Thủy Tinh cuối cùng. Cô chậm rãi đè xuống lỗ hổng cuối cùng trên Cự Linh Thần tẩm thuẫn.

Khoảnh khắc này, trong mắt cô lộ ra chút khoát. Tư Mã Tiên có thể làm được thì mình cũng có thể! Đây chính là suy nghĩ duy nhất trong lòng cô.

Có lẽ trong mắt đồng bạn, Huyết Tinh Phong Bạo đã thăng lên cấp sử thi mới là vũ khí mạnh nhất của cô. Chỉ chính cô mới biết, kỳ thật vũ khí mạnh nhất vẫn là Cự Linh Thần tẩm thuẫn! Chẳng qua Cự Linh Thần tẩm thuẫn yêu cầu linh lực quá lớn, hơn nữa tiêu hao nhiều hơn Huyết

Tinh Phong Bạo rất nhiều. Vậy nên trước kia chiến đấu thì cô không mở ra năng lực mạnh hơn của Cự Linh Thần tẩm thuần.

Lấy tu vi hiện tại của cô tối đa chỉ có thể khảm tới khối Vô Ngân Thủy Tinh thứ năm, chiến đấu trong thời gian ngắn, khảm khối Vô Ngân Thủy Tinh thứ sáu đã là cực hạn sau khi cô Liên Thể Tăng Linh.

Cự Linh Thần tẩm thuần tổng cộng có bảy lỗ hồng, cái thứ bảy khác với sáu cái kia. Hoàn thành Vô Ngân Thủy Tinh thứ sáu thì Cự Linh Thần tẩm thuần vẫn chỉ là một vũ khí, vũ khí cấp sử thi. Mà khối thứ bảy, lại là...

Chân trái bước ra nửa bước hướng bên trái, Vương Nguyên Nguyên đột nhiên ưỡn ngực. Linh lực không gian nồng đậm từ người cô bùng phát, khiến Ngân Long Quyển sắp tan vỡ lại biến ngưng tụ vài phần.

Ánh mắt cố chấp lần đầu tiên nhìn hướng đối thủ phía xa, nhìn hướng Ma Pháp Sư phong hệ.

*Oành!!! *

Ánh sáng bạc chói lòa tựa như hàng ngàn hàng vạn mũi tên ánh sáng màu bạc bùng từ trong người Vương Nguyên Nguyên bắn ra. Vầng sáng bạc khổng lồ trong nháy mắt tăng lên tới đỉnh. Đặc biệt là ở ngực cô, một vòng ánh sáng bạc chói mắt khuếch trương đến mức tận cùng.

Bạo linh. Vương Nguyên Nguyên sử dụng kỹ năng tăng phúc cường đại của chiến sĩ, bạo linh. Từ ý nghĩa nào đó thì bạo linh là kích phát nội linh lực, chớp mắt thiêu đốt linh lực của mình, trong khoảng thời gian ngắn sinh ra sức chiến đấu càng mạnh, hơi giống với kỹ năng hy sinh của kỵ sĩ.

Cùng lúc đó, Vương Nguyên Nguyên nâng lên Cự Linh Thần tẩm thuần, dùng thanh âm lạnh lùng mà bình tĩnh, mang theo khí thế tràn ngập sát phạt cao giọng ngâm xướng.

"Cự Linh Thần vĩ đại, thỉnh ban cho con cháu của người, huyết mạch thuộc về Cự Linh Thần, sức mạnh chân chính!"

Nói xong Vương Nguyên Nguyên chột rút về tay trái, một chưởng mạnh đánh vào ngực mình. Bỗng chốc máu điên cuồng phun ra, đều rơi trên Cự Linh Thần tấm thuẫn. Cùng lúc đó, Vô Ngân Thủy Tinh trong tay trái nhanh như chớp khảm vào cái lỗ cuối cùng của Cự Linh Thần tấm thuẫn.

*Oành, oành, oành! *

Khoảnh khắc Vô Ngân Thủy Tinh miễn cưỡng lấp đầy lỗ hồng cuối cùng, liên tục ba tiếng nổ gần như vang lên cùng lúc.

Trong tiếng chấn điếc tai, Vương Nguyên Nguyên tỏa ra linh lực không gian cũng theo đó ba lần bùng phát, không, phải nói là ba lần bạo tạc.

Hình ảnh khiến người kinh hãi xuất hiện. Trong ba đợt bạo tạc này, các thành viên Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi thấy chỉ là một mảnh màu bạc, nhưng lúc kết thúc vụ nổ, họ giật mình phát hiện, lĩnh vực phong hệ vốn vô cùng mạnh mẽ lại tán loạn bởi ba đợt bạo tạc.

Đây là thực lực cỡ nào mới làm được chứ! Họ tuyệt đối không ngờ rằng Vương Nguyên Nguyên còn có năng lực như vậy.

Một thân hình khổng lồ chẳng biết khi nào thì xuất hiện trước mặt Vương Nguyên Nguyên. Thân hình cao khoảng mười mét, toàn thân bao trùm giáp bạc. Ngoài giáp lấp lánh không phải ánh bạc mà là khí thể sát phạt đỏ như máu.

Chiến sĩ khổng lồ cao mười mét này trong tay trái nắm tấm thuẫn, đó là Cự Linh Thần tấm thuẫn bản phóng to. Tấm thuẫn khổng lồ to như thân thể gã.

Trong tiếng nổ, chiến sĩ đột nhiên bước lên trước một bước, cả tháp Vĩnh Hằng đều theo bước đạp này mà chấn động một cái.

Lúc này, đôi mắt Vương Nguyên Nguyên hoàn toàn biến thành bạc, lúc trước Cự Linh Thần tẩm thuận bị cô giơ lên đã biến mất. Có thể thấy rõ, làn da Vương Nguyên Nguyên lộ ra ngoài đang nhanh chóng chảy xuôi máu. Cơ thể cô run bần bật.

Thần Giáng Thuật, đây rõ ràng chính là Thần Giáng Thuật! Nhưng khác với Thần Giáng Thuật mà Thái Nhi, Long Hạo Thần từng thi triển. Vương Nguyên Nguyên không phải là Thần Quyển Giả, cô nhờ vào vũ khí của mình phát động Thần Giáng Thuật.

Lấy huyết mạch Cự Linh Thần làm đường dẫn, lấy Cự Linh Thần tẩm thuận làm môi giới, cô đã hoàn thành triệu hoán không thể tưởng được.

Cự Linh Thần khủng bố bước ra một bước, tẩm thuận to đến mười mét bay ngang ra, thoáng chốc cả không gian chỉ còn lại màu bạc. Tiếng rít chói, tẩm thuận tới đâu là thành dòng sông bạc.

Lực lượng của thần, đây chân chính là lực lượng của thần. Thái Nhi tự hỏi, ít nhất khi nàng sử dụng Thần Giáng Thuật không có một chiêu nào so sánh được với Cự Linh Thần, dù là Long Hạo Thần cũng không ngoại lệ.

Công kích khủng bố như vậy cần trả giá là cái gì?

Thái Nhi, Lâm Hâm, Hàn Vũ, Trương Phóng Phóng, bốn người chỉ cảm thấy trong chớp mắt này tim bị bóp chặt.

Ma Pháp Sư phong hệ cũng rung động vì tình huống đột ngột. Tay nó điên cuồng di chuyển, từng phù văn phức tạp khuếch tán trước người, lĩnh vực bị phá vỡ lại ngưng tụ, chỉ chốc lát, liên tục chín loại vòi rồng nhỏ đã tụ tập trước mặt nó.

Chín vòi rồng này khác với linh vực trước đó. Tuy thể tích nhỏ hơn nhưng cho người cảm giác càng thêm khủng khiếp.

Mỗi vòi rồng nhỏ đều tỏa ra ánh sáng vàng xanh, tốc độ bay cực kỳ chậm nhưng hướng tới Cự Linh Thần tằm thuận. Sau khi phóng ra chín vòi rồng nhỏ, Hỏa Hồn nhấp nháy trong mắt khô lâu xanh cũng biến yếu đi nhiều. Hiển nhiên phóng ra ma pháp này không nhẹ nhàng chút nào.

*Phụt!!! *

Vòi rồng thứ nhất vỡ tan ngay khoảnh khắc va chạm, vô số ánh sáng xanh bắn tứ tung. Ngay sau đó là cái thứ hai, cái thứ ba, cái thứ tư, cái thứ năm. Liên tục năm vòi rồng không thể ngăn cản bước chân của Cự Linh Thần tằm thuận.

Nhưng khi Cự Linh Thần tằm thuận đánh vào vòi rồng nhỏ thứ sáu thì hơi khựng lại. Điều này chứng minh dường như nó đã hơi suy yếu.

"Giết!!!!!" Vương Nguyên Nguyên ngửa đầu giận dữ rống.

Trong tiếng hét phẫn nộ, cô lại phun ra búng máu. Thoáng chốc một ánh sáng đỏ bùng phát quanh người cô dung hợp với Cự Linh Thần đằng trước. Chỉ thấy Cự Linh Thần vùng đôi tay lên, Cự Linh Thần tằm thuận bay ngang bỗng dừng thẳng.

Bảy viên Vô Ngân Thủy Tinh trên mặt Cự Linh Thần tằm thuận tỏa ánh sáng chói lòa. Ngay sau đó, một cột sáng bạc bắn ra.

Đây chính là cột sáng bạc đường kính tới mười mét!

Còn lại ba vòi rồng xanh và khô lâu xanh chớp mắt bị nuốt vào trong.

Tiếng nổ rung trời làm cả tháp Vĩnh Hằng rung lắc dữ dội. Mỗi lần chấn động đều có hơi thở tử vong đậm đặc tỏa ra.

Kết thúc một chiêu kia, Liên Thể Tăng Linh sinh ra linh lực chồng chất cũng bị mất hết. Vương Nguyên Nguyên quỳ một gối xuống đất, cô

tựa như Tư Mã Tiên lúc trước, biến thành cả người đẫm máu. Khác biệt là tuy cũng có máu từ bên trong chảy ra nhưng người cô không có vết thương.

Thân hình Cự Linh Thần cao mười mét bay tán loạn, tấm thuẫn xoay quanh một vòng *phập* một cái cắm ở trước mặt cô.

*Đinh!!! *

Tiếng rạn vỡ chói tai, bảy viên Vô Ngân Thủy Tinh cùng vỡ nát, tấm thuẫn cũng mất đi ánh sáng biến thành tối đen.

Vương Nguyên Nguyên quỳ một gối tại đó không động đậy, ánh bạc trong mắt cô dần rút đi nhưng vẫn nhìn chăm chăm đằng trước, nhìn chăm chú vị trí cột sáng bạc khổng lồ dần biến mất.

Rốt cuộc, ánh sáng bạc hoàn toàn biến mất, khô lâu xanh vẫn đứng đó. Quanh người nó có một tầng màn sáng xanh tựa thể rắn nhưng lúc này dường như đông lại.

Không đánh chết nó nổi? Bốn người Tư Mã Tiên có chút khó tin nhìn hướng khô lâu xanh.

Nhưng sau một giây, vang lên tiếng *két két*, ánh sáng xanh quanh người khô lâu xanh tựa vỏ trứng bị đập vỡ, chậm rãi nứt ra, cùng nứt vỡ còn có thân thể khô lâu xanh.

"Thánh Vệ số ba xin nghe theo người."

Ánh sáng xanh lấp lánh tựa như mũi tên ánh sáng màu xanh bắn tới trước mặt Thái Nhi, dung nhập vào Giai Diệu Vĩnh Hằng.

Thái Nhi không rảnh cảm nhận ấm áp từ Giai Diệu Vĩnh Hằng, tiến lên một bước tới trước mặt Vương Nguyên Nguyên.

Nàng trông thấy sát khí đậm đặc và niềm tin cố chấp trong mắt Vương Nguyên Nguyên đang hòa tan, tia vui mừng và thỏa mãn dần lộ

ra. Nhưng đôi mắt cô rõ ràng đã biến thành màu xám trắng.

Ngay lúc này, đột nhiên từ bên cạnh lóe lên ánh sáng đỏ như máu. Ngay sau đó, trong ánh sáng đỏ như máu này, một phù văn chỉ cỡ nắm tay bay qua trước mặt Thái Nhi trực tiếp nhập vào trán Vương Nguyên Nguyên.

Cơ thể Vương Nguyên Nguyên run bần bật, đôi mắt đã hóa thành màu xám trắng hồi phục mấy phần ý thức, rên rỉ một tiếng ngã xuống đất không gượng dậy nổi.

Thái Nhi vội đỡ lấy thân thể cô. Bên kia cùng ngã xuống còn có một người, Trương Phóng Phóng.

Vương Nguyên Nguyên đã rơi vào hôn mê sâu, Trương Phóng Phóng thì ý thức vẫn tỉnh táo. Trên mặt y lộ nụ cười thỏa mãn, lẩm bẩm.

"Lần này Nguyên Nguyên là người của tôi rồi, chỉ có thể là người của tôi. Ha ha, tôi rất thỏa mãn. Các người nhất định phải thành công!"

Nói xong câu đó Trương Phóng Phóng khép mắt lại, cũng hôn mê.

Sau khi y hôn mê xuất hiện tình huống quái lạ. Trên người Vương Nguyên Nguyên và Trương Phóng Phóng đều tỏa ra nhàn nhạt ánh sáng đỏ như máu. Vị trí trán họ cũng lấp lánh phù văn đỏ máu.

Hai phù văn không giống nhau, nhưng đường nét ngoài rìa thì thấy nếu đặt cùng một chỗ, chắc chắn sẽ hợp thành phù văn hoàn chỉnh. Nhưng mà nó đại biểu rốt cuộc là cái gì?

Hàn Vũ chậm rãi đặt thân thể Trương Phóng Phóng nằm thẳng bên cạnh Vương Nguyên Nguyên, quỳ một gối xuống, tay phải đưa ngang ngực, hướng họ hành lễ kỵ sĩ trịnh trọng nhất.

Đây là lễ tiết như đang chào trường bối.

"Hàn Vũ, mau dùng ma pháp trị liệu! Sao ông còn chưa chữa trị cho họ?" Lâm Hâm ở một bên nhìn không được vội vàng hét.

Hàn Vũ lắc đầu.

"Không cần. Ma pháp trị liệu không có hiệu quả gì với họ. Trương huynh là thanh niên kỳ sĩ đáng kính nhất mà tôi đã thấy trừ đại ca ra."

Thải Nhi lo lắng hỏi.

"Họ có gặp chuyện gì không may không?"

Hàn Vũ lắc đầu nói.

"Không nguy hiểm sinh mạng, chỉ là..."

Lâm Hâm càng sốt ruột.

"Ông nói chuyện đừng chỉ nói một nửa được không? Họ rốt cuộc làm sao vậy?"

Hàn Vũ hít sâu, trong mắt tràn ngập kích động.

"Nếu tôi không đoán sai, vừa rồi Vương Nguyên Nguyên sử dụng lực lượng hoàn toàn vượt qua sức chịu đựng. Lấy huyết mạch bản thân và Cự Linh Thần tẩm thuốc kích phát ra Thần Giáng Thuật, hơn nữa liên tục phát động hai lần công kích, cô ấy đã tiêu hao hết sức sống của mình. Cô ấy đã dùng cách bạo linh thiêu đốt sinh mệnh, đem hơi thở huyết mạch tăng lên tới mức mạnh nhất, thế nên mới hoàn thành lần triệu hoán này! Cho nên sau khi kết thúc chiến đấu thì mạng của Nguyên Nguyên đã đi tới tận cùng."

"Chẳng phải anh đã nói họ không nguy hiểm sinh mạng sao?" Thải Nhi sốt ruột nói.

Hàn Vũ gật đầu.

"Trương huynh thật đáng để người tôn kính. Tuy tôi không biết ma pháp này nhưng từng thấy trong sách cổ. Anh ta sử dụng chắc là mật pháp kéo dài mạng sống truyền từ cổ xưa. Dem sự sống của mình truyền cho người khác, khiến người sắp chết cùng chung sự sống với người dùng phép, do đó kéo dài mạng sống. Xem bộ dạng Trương huynh và ánh sáng phù văn, chắc là trực tiếp dùng một nửa sự sống đưa cho Nguyên Nguyên. Chính là nói nếu anh ta có thể sống đến một trăm tuổi, vậy bây giờ anh ta và Nguyên Nguyên sẽ cùng sống đến năm mươi tuổi."

Nghe Hàn Vũ nói đến đây, Thái Nhi và Lâm Hâm đều hút ngụm khí lạnh. Dù tính tình Thái Nhi lạnh lùng bao nhiêu thì khoảnh khắc này cũng kiềm không được khóc rống.

"Nguyên Nguyên, cô cần gì phải làm vậy! Nếu để Hạo Thần biết các người vì anh ấy trả giá như vậy, chỉ sợ anh ấy không lựa chọn sống lại." Thái Nhi run rẩy.

Từng bước một đi tới đây, lần lượt có ba đồng bạn rơi vào nguy hiểm sắp chết, Trương Phóng Phóng cũng đưa ra một nửa sự sống. Vì hồi sinh cho Long Hạo Thần, họ đã trả giá quá nhiều.

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 253

Tử Thần, Thái Nhi!

Hàn Vũ trầm giọng nói.

"Thái Nhi, cô đừng nói vậy. Lúc trước Nguyên Nguyên nói đúng, hồi sinh đoàn trưởng không phải việc của một mình cô. Từ khi Săn Ma Đoàn chúng ta thành lập, đoàn trưởng đã vì chúng tôi trả giá bao nhiêu rồi? Tuy bình thường chúng tôi rất ít nói nhưng đều khắc ghi sâu trong lòng. Nếu như không có đoàn trưởng thì có lẽ chúng ta đã sớm đoàn diệt rồi, làm sao đi đến ngày hôm nay? Sao có được quang vinh Săn Ma Đoàn cấp danh hiệu? Cùng đoàn trưởng tung hoành trong ma tộc, chúng tôi thấy vinh hạnh. Hiện giờ đoàn trưởng chết trận, chỉ cần có thể sống lại cậu ta, dù có bỏ ra sinh mạng của chúng tôi cũng là đáng giá, đây là suy nghĩ của tất cả chúng tôi. Không có đoàn trưởng, Quang Chi Thần Hi như mất đi linh hồn. Chúng tôi muốn cậu ấy sống lại, tiếp tục dẫn dắt chúng tôi sáng tạo càng nhiều huy hoàng, dẫn dắt chúng tôi chiến thắng ma tộc. Ngay cả Ma Thần Hoàng, Nguyệt Ma Thần, Tinh Ma Thần đều cho rằng đoàn trưởng tồn tại sẽ uy hiếp đến sống còn của ma tộc. Mạng của đoàn trưởng so với chúng tôi thêm vào càng quan trọng hơn. Sống lại đoàn trưởng chính là đem đến ánh sáng chiến thắng cho Liên Minh. Dù phải trả cái giá lớn bao nhiêu đều đáng giá."

Lâm Hâm gật đầu, nói.

"Hàn Vũ nói đúng, vì có thể sống lại đoàn trưởng, muốn chúng tôi trả cái giá lớn cỡ nào thì tôi đều đồng ý. Chúng ta rút cuộc thông qua thử thách tầng thứ năm, nhưng tiếp theo chúng ta phải đối mặt càng thêm

gian khổ, đối thủ sẽ càng mạnh hơn nữa mà chúng ta chỉ còn lại ba người. Thái Nhi, khi tới lúc cần thiết, nếu tôi và Hàn Vũ có làm gì thì cô cũng đừng cản trở."

Thái Nhi nhìn Lâm Hâm và Hàn Vũ đứng trước mặt mình, trong mắt họ đều tỏ ra dứt khoát và cố chấp, sẽ không bị ngôn ngữ lung lay.

Đã đi đến tận đây, họ nhất định phải tiếp tục tiến tới, nếu không lúc trước đồng bạn trả giá sẽ thành uổng phí.

Đặt thân thể Long Hạo Thần nằm xuống, cẩn thận để hãn nằm thẳng trên mặt đất, Thái Nhi không khuyên nhủ Lâm Hâm, Hàn Vũ nữa. Đi đến nước này, nàng nhất định phải kiên cường. Nàng là đoàn trưởng tạm thời thay Long Hạo Thần, nàng nhất định phải gánh vác càng nhiều.

Hàn Vũ và Lâm Hâm ngồi đối diện Thái Nhi. Nàng sờ Giai Diệu Vĩnh Hằng ấm áp trước ngực, nói.

"Tháp Vĩnh Hằng tổng cộng có bảy tầng. Lúc trước lần đầu tiên chúng ta tới đây, Hạo Thần mở ra truyền thừa Tử Linh Thánh Pháp Thần Trường Miên Thiên Tai Y Lai Khắc Tư. Y Lai Khắc Tư di ngôn từng có câu, truyền thừa của y ở tầng thứ bảy tháp Vĩnh Hằng. Trước khi gặp được y thì nhất định phải trải qua đủ thử thách. Mười hai Thánh Vệ hiện đã xuất hiện mười, chỉ còn lại hai tên cuối cùng, chắc chắn sẽ xuất hiện trong thử thách sau. Theo quy tắc mỗi tầng hai tên, vậy rất có thể ở tầng thứ sáu chúng đều xuất hiện. Chính là nói, thử thách tầng thứ sáu chính là điều cuối cùng chúng ta phải đối mặt."

Hàn Vũ gật đầu, nói.

"Rất có thể là vậy. Thử thách tầng thứ năm đã xuất hiện cường giả cấp chín có linh vực. Nếu tầng thứ sáu càng thêm một bước, vậy tầng thứ bảy lại có thử thách nữa thì hơi quá đáng. Nếu có thực lực mạnh như thế thì cần truyền thừa của y làm gì?"

Lâm Hâm nói.

"Nhưng thử thách tầng thứ sáu càng khó khăn thì sẽ là cái gì chứ? Nếu theo quy luật trước đó, chúng ta đừng độ chắc là ma pháp sư hệ hắc ám và chiến sĩ hệ quang minh. Chẳng lẽ là hai cường giả cấp chín có được lĩnh vực sẽ cùng xuất hiện?"

Y nói tới đây thì trong mắt ba người đều lộ ra hoảng sợ.

Nên biết rằng trong sáu nguyên tố, quang minh và hắc ám vốn là ở trên bốn nguyên tố tự nhiên thủy, hỏa, thổ, phong. Bởi vậy người có được quang minh và hắc ám thì mạnh hơn người có bốn nguyên tố tự nhiên một chút. Dù chỉ xuất hiện thì đã là thử thách cực kỳ khó khăn với họ, càng đừng nói hai cái cùng xuất hiện.

Hàn Vũ nhú chặt mày, nói.

"Chắc sẽ không xuất hiện chung đâu, nếu vậy thì quá khó đối phó."

Thải Nhi ở đối diện lại lắc đầu nói.

"Tôi thì hy vọng chúng cùng xuất hiện."

"Vì sao?" Hàn Vũ và Lâm Hâm đồng thanh hỏi.

Thải Nhi nói.

"Bởi vì chỉ có như thế thì tầng thứ sáu mới có thể là thử thách cuối cùng. Thử thách tại tháp Vĩnh Hằng là dần tăng độ khó, dù là thử thách gì, làm cửa ải cuối chắc chắn sẽ khó khăn hơn trước đó nhiều. Chúng ta đến tầng thứ sáu nếu gặp phải thử thách chỉ xuất hiện một cường giả quang minh hay hắc ám, vậy khó khăn không quá lớn, ít nhất không biến đổi chất. Chỉ có cả hai cùng xuất hiện thì sự khó khăn mới chứng minh đó là thử thách cuối cùng tại tháp Vĩnh Hằng. Tuy thử thách này chúng ta rất khó thông qua nhưng còn hơn không biết thử thách là gì."

Hàn Vũ lẩm bẩm.

"Đúng thật, quang minh và hắc ám cùng xuất hiện chưa chắc là chuyện xấu."

"Còn không phải chuyện xấu? Đây chính là hai cường giả có được lĩnh vực!" Lâm Hâm khó hiểu nói.

Hàn Vũ nói.

"Nhưng ông đừng quên, trong thuộc tính sáu nguyên tố, quang minh và hắc ám xung đột kịch liệt nhất. Tôi hỏi ông, quang minh và hắc ám phối hợp làm sao đây? Không nói cái khác, chúng ta nói về lĩnh vực đi. Năng lực lĩnh vực đều là loại phạm vi, cho nên mới gọi là vực. Nếu lĩnh vực quang minh và lĩnh vực hắc ám cùng một chỗ thì bản thân sẽ xảy ra xung đột, chúng làm sao phối hợp được nữa? Có lẽ chúng cùng xuất hiện chưa chắc dùng lĩnh vực, nếu vậy thì chúng ta đối phó sẽ càng dễ dàng hơn một chút."

Thải Nhi không mở miệng, nàng đang khó nghĩ, có câu biết người biết ta nhưng nàng không đoán được thử thách tầng thứ sáu rốt cuộc là cái gì.

Hàn Vũ nhìn hướng Thải Nhi, nói.

"Nếu không thì chúng ta trước đi lên thử chút?"

Thải Nhi chặn lại, nói.

"Không được. Dù thử thách tầng thứ sáu là gì, kẻ thử thách quá mạnh. Hơn nữa không đủ lực lượng thì chắc chắn không thể kích phát ra tất cả sức mạnh của chúng. Anh sẽ không tìm kiếm được gì, chúng ta chỉ có một lần cơ hội, phải xung phong một lần mới có cơ may thông qua. Chúng ta nhanh chóng hồi phục thực lực đi, lần này các người đừng giành với tôi, chỉ tôi mới có khả năng vượt cửa ải."

Bây giờ có đoán nhiều hơn nữa cũng không ý nghĩa gì. Chỉ khi chân chính đối mặt thì họ mới biết cửa cuối này có khó khăn gì.

Ba người ngồi khoanh chân, rất nhanh tiến vào minh tướng hồi phục linh lực của mình. Liên tục sử dụng Liên Thể Tăng Linh Đan, tuy rằng trước đó họ hồi phục thực lực xong mới lần nữa sử dụng nhưng thân thể vẫn cạn kiệt rất nghiêm trọng.

Sắp đối mặt thử thách tầng thứ sáu rất có thể là thử thách đợt cuối. Lần này Thái Nhi không dám gấp gáp, họ nhất định phải hoàn toàn hồi phục tu vi mới được.

Trên trời vẫn tồn tại ảo ảnh Tử Thần. Y lặng lẽ đứng đó, trên người tỏa ra ánh sáng xám như ẩn như hiện, tựa như con người đang hít thở. Mỗi lần hơi thở trên người y dao động là không khí trong tháp Vĩnh Hằng sẽ có chút thay đổi.

Lần này Thái Nhi hoàn toàn chìm đắm vào quá trình tu luyện. Trải qua mấy lần vượt ải, nàng đã hồi phục ký ức, linh hồn và lực lượng dần dung hợp xong. Cùng lúc đó, sau vài lần khổ chiến khiến tiềm năng của nàng bị kích phát ra một phần, thực lực tăng mạnh không ít.

Khi nàng lần nữa mở mắt ra, chính nàng cũng không biết đã qua bao lâu. Lâm Hâm và Hàn Vũ sớm mở to mắt, cùng lúc đó bên cạnh nàng là các thành viên Quang Chi Thần Hi.

Trần Anh Nhi dựa vào ngực Dương Văn Chiêu, Đoạn Ưc dìu Tư Mã Tiên ngồi ở bên kia. Vương Nguyên Nguyên và Trương Phóng Phóng mặt trắng bệch cũng đã tỉnh táo, nhìn từ mặt ngoài tuy không thấy ra cái gì nhưng rõ ràng khí thế của họ yếu hơn trước rất rất nhiều, thậm chí không cảm giác linh lực dao động từ người họ.

"Các người đều đến." Nhìn đồng bạn trước mặt, bất giác Thái Nhi mím môi.

"Thái Nhi, chúng tôi nhất định đi, phải cùng cô leo lên tầng thứ sáu, cố vũ cho cô." Giọng Trần Anh Nhi vẫn rất yếu nhưng ngữ điệu cực kỳ kiên quyết.

Mấy người khác đều gật đầu. Có lẽ họ đã không thể làm được gì giúp Thái Nhi tiếp tục tiến lên, nhưng họ nguyện dùng sự cố vũ cho Thái Nhi chiến đấu.

Thái Nhi chậm rãi đứng dậy, trước tiên nhìn Long Hạo Thần nằm bên cạnh mình. Nàng không nói ra lời cảm ơn, bởi vì bất cứ câu nói nào đều không thể biểu đạt ra cảm kích trong lòng nàng.

"Có đồng bạn như các người, thật tốt. Vậy chúng ta cùng leo lên tầng thứ sáu thôi."

Nói xong nàng ôm Long Hạo Thần lên, nhưng không dùng xích sắt quần lấy người hắn, nàng xoay người đi tới cột sáng trước mặt chẳng biết xuất hiện từ khi nào.

Ảo ảnh Tử Thần trên trời cũng theo sau. Khi Thái Nhi biến mất trong cột sáng, nó cũng hóa thành luồng sáng dung nhập vào cột sáng, biến mất không thấy.

Thành viên Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi dìu dắt nhau, vững bước đi hướng cột sáng. Từng ánh sáng truyền tống lóe lên mang theo họ leo lên tầng càng cao trong tháp Vĩnh Hằng.

Tầng thứ sáu tháp Vĩnh Hằng.

Khi mọi người đều thông qua truyền tống đến đây, ánh mắt không hện mà cùng biến nghiêm túc.

Tầng này khác với năm tầng trước. Lấy chính giữa làm lẫn ranh, cả tầng sáu tháp Vĩnh Hằng hoàn toàn là hai thế giới khác.

Bên trái một mảnh tối đen, bên phải là quang minh sắc vàng. Quang minh và hắc ám phân biệt rõ ràng chia hai bên. Chính giữa phân cách chúng là năng lượng trắng kỳ lạ.

Thái Nhi cẩn thận đặt Long Hạo Thần nằm trên mặt đất, xoay người nhìn đồng bạn.

"Làm phiền các người chăm sóc anh ấy. Hàn Vũ, Lâm Hâm, tôi cần mượn sức mạnh của các người." Công Long Hạo Thần thì nàng rất khó phát huy hết sức mạnh.

"Được!" Lâm Hâm và Hàn Vũ cùng tiến lên một bước, định nuốt vào Liên Thể Tăng Linh Đan.

Hành động của họ bị Thái Nhi ngăn cản.

"Không cần dùng Liên Thể Tăng Linh. Tôi sẽ dùng Luân Hồi Linh Lô mượn lực lượng của các người, trong khoảng thời gian ngắn các người sẽ mất đi tất cả linh lực, cần ít nhất ba tháng mới hồi phục lại. Chờ lát nữa khi tôi hấp thu linh lực của các người, các người phải hoàn toàn thả lỏng mới được."

Hai người đều ngây ra, Thái Nhi còn có chiêu như vậy ư?

Mấy người khác đứng phía sau yên lặng nhìn, nhìn chăm Thái Nhi và cả Long Hạo Thần. Tình hình tầng thứ sáu rõ ràng cho họ biết, sắp phải đối mặt tất nhiên là quang minh và hắc ám cùng xuất hiện. Cửa ải này Thái Nhi có thể thông qua sao?

Không ai biết Thái Nhi có thể thành công hay không, hiện giờ họ chỉ có thể thăm cầu nguyện.

"Thái Nhi, còn có chúng tôi. Linh lực của chúng tôi cũng sẽ đưa cho cô!" Dương Văn Chiêu và Đoạn Ưc cùng đứng dậy. Trừ Hàn Vũ và Lâm Hâm, chỉ có hai người là còn linh lực.

Thái Nhi không khách sáo với họ, gật đầu.

"Tốt."

Bốn người đứng thành hàng ngang trước mặt Thái Nhi, Lưỡi Hái Tử Thần chậm rãi nâng lên, ảo ảnh Tử Thần trên đỉnh đầu nàng hơi hạ thấp xuống.

Sát khí lạnh lùng tràn ngập trong không khí, nhưng sát khí này dường như không có sự xâm lược mà là sóng năng lượng đặc biệt dao động.

Trong tháp Vĩnh Hằng có không khí tử vong rất đậm, nhưng khoảnh khắc này dường như nó bỗng biến mất. Ảo ảnh Tử Thần cũng biến ngày càng sáng rõ.

Trước ngực Thái Nhi tỏa sáng, không phải ánh sáng của Giai Diệu Vĩnh Hằng mà là đoàn ánh sáng xám, từng đợt sáng xám tựa như lốc xoáy xuất hiện tại ngực nàng.

Lưỡi Hái Tử Thần chỉ hướng đằng trước, cái thứ nhất rơi trên người Hàn Vũ.

Lưỡi dao sắc bén chạm vào ngực Hàn Vũ, bỗng chốc y đánh rùng mình. Y chỉ thấy mình như rơi vào hồ băng, khí thể lạnh lẽo lại có uy nghiêm vô cùng cao cả.

Linh lực trong người y như tìm đến đường thoát điên cuồng tuôn ra, thuận theo Lưỡi Hái Tử Thần hóa thành từng vòng sáng trắng vươn hướng Thái Nhi.

Hàn Vũ làm theo lời Thái Nhi đã nói, không hề ngăn cản mà hoàn toàn thả lỏng thân thể, mặc kệ Thái Nhi hấp thu. Chỉ chốc lát sau, hơn vạn linh lực của y đã bị hút sạch.

Nhưng hấp thu chưa kết thúc. Hàn Vũ mở ra Quang Chi Thủ Hộ Linh Lô của mình, ngồi xếp bằng tại đó, trầm giọng nói.

"Thái Nhi, cô hấp thu người khác trước đi. Lấy linh lô của tôi, chắc có thể cho cô hấp thu nhiều hơn chút."

Thái Nhi gật đầu, Lưỡi Hái Tử Thần lấp lóe, cái thứ hai rơi trên người Lâm Hâm. Lúc này Quang Chi Thủ Hộ Linh Lô đã đem thân thể Lâm Hâm, Đoạn Ưc, Hàn Vũ bao phủ vào trong, khiến linh lực họ nhanh chóng hồi phục.

Lạnh lẽo tràn ngập uy nghiêm ở mặt trên Lưỡi Hái Tử Thần không ngừng lấp lóe lượn lờ trên người bốn người, hấp thu mỗi một giọt linh lực của họ. Mới đầu bốn người còn có thể đứng thẳng, nhưng theo linh lực xói mòn càng nhiều, cảm giác yếu ớt khiến họ không thể không ngồi xuống.

Thời gian trôi qua từng phút giây, hấp thu chỉ kéo dài chừng thời gian ăn bữa cơm, Thái Nhi được đến linh lực từ bốn người đã trên mười vạn.

Đây đều là tác dụng của Quang Chi Thủ Hộ Linh Lô, nếu không có linh lô này, Thái Nhi có thể hấp thu sáu vạn linh lực từ người họ đã là không tệ.

Có chừng mười vạn linh lực rót vào khiến cả người Thái Nhi tràn ngập tầng linh lực nồng đậm, khí lưu xám nhàn nhạt nhẹ dao động quanh người nàng.

Sự uy nghiêm lạnh lùng mà bốn người đã từng cảm nhận lúc bị nàng hấp thu bây giờ mọi người đều cảm giác được.

Ảo ảnh Tử Thần trên trời biến càng rõ ràng, trừ khuôn mặt vẫn là hư ảo ra, dù là mỗi một đường nét giáp xám trên người y đều có thể thấy rõ.

Cầm Lưỡi Hái Tử Thần trong tay, Thái Nhi chậm rãi khom lưng hướng đồng bạn, sâu trong đáy mắt nàng tràn ngập dứt khoát.

Các Săn Ma giả Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi đều cảm giác tâm biến nặng trĩu. Ánh mắt dứt khoát của Thái Nhi tràn ngập sự tĩnh lặng khó thể miêu tả. Nàng ôm quyết tâm phải chết chiến đấu trận này!

Nhưng bây giờ không ai ngăn cản Thái Nhi. Họ biết bây giờ không ai có thể cản nàng được.

Hít sâu, Lưỡi Hái Tử Thần rơi trên mặt đất, bỗng chốc ánh sáng xám quanh người nàng tựa như đoàn sáng xám dao động hình lốc xoáy. Từng

lốc xoáy xám quay quanh người nàng, đôi chân Thái Nhi rời khỏi mặt đất.

Nếu nhất định phải hình dung cảm giác nàng đem đến cho người ta, vậy thì hai chữ hư vô rất thích hợp. Dù là đồng bạn sau lưng nàng đều cảm thấy nàng có chút không chân thật.

Từng tầng linh lực không ngừng dâng lên trong cơ thể Thái Nhi, sát khí ngập trời bùng phát ngay khi nàng lại cầm lấy Lưỡi Hái Tử Thần.

Có thể thấy rõ một luồng sáng xám mạnh mẽ tựa như dây xích đánh hướng đằng trước, lựa chọn hướng đi chính là bình phong trắng giữa quang minh và hắc ám.

Ngay khi Thái Nhi ra tay thì hai thế giới vàng và đen hoàn toàn khác nhau cùng xuất hiện hai bóng sáng.

Trong chớp mắt này, thành viên Quang Chi Thần Hi cảm thấy giống như tầng thứ sáu tháp Vĩnh Hằng cùng xuất hiện mặt trời và trăng sáng.

Không sai, chính là cảm giác này, đại biểu cho mặt trời ban ngày, trăng đại biểu cho buổi tối cùng xuất hiện.

Đó là hai khô lâu hình dạng thoát nhìn giống hệt nhau. Kô lâu vàng mặc giáp, khô lâu đen là áo choàng ma pháp. Giống như Thái Nhi dự đoán, cuối cùng hai Thánh Vệ cùng xuất hiện. Hơn nữa xem tình hình tầng thứ sáu thì có tầng bình phong trắng chính giữa, chúng thì triển ra lĩnh vực sẽ không quấy rầy đến đối phương.

*Oành! *

Sát khí thực chất màu xám đột nhiên trùng kích vào mặt cắt ngang mỏng bình phong trắng. Không gian tầng thứ sáu tháp Vĩnh Hằng hơi lung lay, bình phong trắng thoát nhìn mỏng nhưng kỳ thực vô cùng cứng cỏi. Sát khí thực chất mạnh mẽ và sắc bén như thế lại không thể tạo thành bất cứ tổn thương gì cho nó.

"Là hỗn độn thuộc tính!"

"Còn có không gian thuộc tính!"

Trần Anh Nhi và Vương Nguyên Nguyên gần như cùng lên tiếng. Ánh mắt họ tùy theo thực lực tăng lên cũng biến ngày càng sắc bén. Mới rồi lúc ánh sáng trắng lung lay, họ đều cảm giác được dao động thuộc tính mình quen thuộc.

Tổ hợp hỗn độn và không gian hình thành tầng ngăn cách này.

Hai khô lâu cùng động. Sau lưng Quang chiến sĩ bỗng xuất hiện một linh cánh vàng to lớn. Thân thể nó hóa thành luồng sáng thẳng hướng Thái Nhi, phát động công kích. Kỹ năng này hơi giống với Quang Trảm Kiếm của Long Hạo Thần, nhưng tốc độ thì nhanh hơn. Khoảnh khắc nó tấn công, vị trí lúc trước đứng bỗng lấp lánh ánh sáng tựa ánh nắng. Quang nguyên tố nồng đậm dính đặc bùng phát, quang minh lấp lánh.

Bên kia Hắc Ám ma pháp sư nâng lên pháp trượng, sau lưng nó xuất hiện vầng trắng tím sậm. Cũng bộc phát hắc ám thuộc tính dính đặc.

Quang minh và hắc ám vốn không thể chân chính dung hợp, nhưng khoảnh khắc hai cường giả cùng phát động, cơ thể Thái Nhi bỗng đông cứng tại chính giữa quang minh và hắc ám. Chính là nói, bình phong thuộc tính hỗn độn và không gian ở chính giữa cơ thể nàng, lúc này bên trái nàng là hắc ám, bên phải là quang minh. Thân thể nàng bị cố định phải cùng nghênh đón công kích của hai cường giả.

Không sai, quang minh và hắc ám không thể chân chính dung hợp, nhưng thiết kế xảo diệu khiến Thái Nhi bị hạn chế ở vị trí chính giữa tầng thứ sáu tháp Vĩnh Hằng. Cùng lúc chịu đựng đòn đánh từ lĩnh vực quang minh và hắc ám, nàng chỉ có thể hành động trong lẫn ranh chính giữa này. Hạn chế lĩnh vực quang minh, hắc ám trong khoảnh khắc phát động đã đẩy nàng vào đường cùng!

Sắc mặt các thành viên Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi đều biến đổi, thử thách tầng thứ sáu này so với năm tầng trước thì tăng độ khó thật là quá lớn.

Vốn họ cho rằng thử thách tầng năm đã rất khó, họ đối mặt cường giả có được lĩnh vực. Nhưng tại cửa này, Thái Nhi đối mặt chẳng những là hai cường giả, còn phải cùng chịu đựng công kích từ hai loại thuộc tính trái ngược!

Lực bài xích của quang minh và hắc ám khủng bố cỡ nào chứ, một khi tác dụng hai loại thuộc tính cùng rơi trên người nàng, vậy uy lực đủ xé nát cơ thể nàng thành bụi phấn.

Đối mặt tuyệt cảnh như vậy, Thái Nhi chẳng hề hốt hoảng. Tay phải nâng Lưỡi Hái Tử Thần, nàng tỏ ra cực kỳ bình tĩnh.

Bước ra một bước, nàng cũng động, đi thẳng tới.

Trong chớp mắt, tốc độ của Thái Nhi đột nhiên đạt đến mức khủng bố khó thể hình dung, thậm chí còn vượt qua Quang chiến sĩ có được năng lực lĩnh vực. Gần như chỉ lóe người thì nàng đã lướt qua Quang chiến sĩ, lướt qua cả cả Hắc Ám ma pháp sư, nhưng nàng không tấn công.

Đây là kỹ năng gì chứ? Có thể thấy chỉ là một bóng hình màu xám mà thôi, tốc độ như vậy coi như là thích khách cấp chín cũng không thể đạt tới!

Theo Thái Nhi xông lên, ảo ảnh Tử Thần luôn bình bồng trên không trung rồi cuộc rơi xuống, đuổi theo sau nàng, dường như bóng ảo không ngừng thu nhỏ cuối cùng dung nhập vào thân thể Thái Nhi.

Thần Giáng Thuật? Trong lòng thành viên Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi cùng xuất hiện ba chữ. Chẳng qua hiện giờ họ không hiểu Thái Nhi thi triển Thần Giáng Thuật này là cái gì.

Lúc trước khi họ chiến đấu tại tầng thứ ba thì ảo ảnh Tử Thần đã xuất hiện, trong thời gian ngắn tham gia chiến đấu. Sau đó nó vẫn luôn tồn tại nhưng không bị Thái Nhi sử dụng nữa. Một Thần Giáng Thuật cần tích trữ lâu như vậy, hơn nữa có thể giữ thời gian dài đến thế sao?

Màu xám, màu xám vô tận, cả người Thái Nhi chìm trong một mảnh màu xám. Khi ảo ảnh Tử Thần dung hợp với thân thể nàng, nàng như biến cao ráo hơn. Linh cánh sau lưng rút vào, một tầng ánh sáng xám tựa sóng nước lượn lờ quanh người nàng.

Khi Thái Nhi ở phía xa chậm rãi xoay người, màu mắt cũng biến đổi, không phải màu đen, cũng không là màu xám, là sắc trắng sâu thẳm.

Màu trắng luôn cho người cảm giác tinh khiết, nhưng sắc trắng trong con người Thái Nhi như có ma lực vô cùng tận. Thế nên khoảnh khắc nàng xoay người, động tác của Hắc Ám ma pháp sư và Quang chiến sĩ đều tạm dừng, thậm chí không trước tiên phát động công kích.

Một tầng sáng xám từ người Thái Nhi lan tràn ra, hình ảnh kỳ lạ xuất hiện, lẫn ranh chính giữa do hỗn độn và không gian hợp thành nhưng lại không thể tồn tại trong màn sáng xám này. Hiện tại Thái Nhi tựa như một viên bảo thạch khổng lồ khảm ở trung tâm kết giới.

Loại cảm giác này đã không thể dùng quái lạ để hình dung, khí thế giết chóc từ người nàng dường như theo đó biến mất, chỉ còn lại lạnh lẽo tĩnh lặng, nhưng sự tĩnh lặng này không phải là hơi thở tử vong.

Váy dài phấp phới không gió tự bay. Ánh sáng trắng trong mắt Thái Nhi ngày càng sáng ngời.

"Tử Thần Thất Tuyệt, Tử Chi Thương."

Thái Nhi động, khoảnh khắc Lưỡi Hái Tử Thần ra tay thì đã hoàn toàn biến thành ánh sáng trắng trong suốt. Một kích kia không phải hướng về đối thủ hai bên mà trực tiếp chém vào kết giới trung tâm. Đúng vậy, nàng muốn phá hỏng kết giới này, chỉ có như thế thì nàng mới có cơ

hội. Nếu không thì hai lĩnh vực quang minh và hắc ám hợp sức, kết quả cuối cùng của nàng chỉ có thể là thất bại.

Pháp trượng của Hắc Ám ma pháp sư chỉ hướng đằng trước, một luồng sáng đen bắn ra. Cùng lúc đó, mặt trăng sau lưng nó cũng tùy theo bay lên, một luồng sáng tím sậm đuổi theo ánh sáng đen.

Quang chiến sĩ không xung phong, trọng kiếm chỉ lên trời, một mặt trời phát ra ánh sáng vàng chói mắt không gì sánh kịp, ánh vàng lấp lánh, giống như ánh trăng màu tím chiếu hướng Thái Nhi.

*Xoẹt!!!! *

Tiếng cắt đứt chói tai, bình phong ánh sáng trắng theo tiếng phá vỡ. Lực lượng hắc ám và quang minh chớp mắt tập trung tại chính giữa.

Nhưng khoảnh khắc hai lực lượng hoàn toàn trái ngược va chạm, ánh trăng màu tím và trời vàng va chạm đằng trước người Thái Nhi.

Luồng sáng đen mà Hắc Ám ma pháp sư phát động trước đó bị Lưỡi Hái Tử Thần của Thái Nhi chém bay, nhưng cũng khiến nàng tạm dừng. Ngay sau đó, ánh trăng tím và trời vàng va chạm vào nhau.

Hình ảnh quái lạ xuất hiện. Khi hai lực lượng lĩnh vực va chạm, cả không gian bỗng nhiên như đông lại. Chỗ kết giới chính giữa, hắc ám và quang minh vốn nên sinh ra va chạm kịch liệt trong khoảnh khắc này đều tạm dừng, không xuất hiện va chạm như trong tưởng tượng. Trăng tím và trời vàng không ngờ lại dung hợp.

Sắc tím đen và sắc vàng đan vào nhau, hợp thành quả cầu cỡ đầu người hình tượng như âm dương bát quái.

Nhìn đến chỗ này, các thành viên Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi đều đánh rùng mình.

Đây, đây là...

Quang minh và hắc ám dung hợp, ma pháp dung hợp song thuộc tính!

Ma pháp dung hợp thì bọn họ đã từng thấy. Nhưng quang minh và hắc ám đơn thuần dung hợp thì họ chưa từng tưởng tượng.

Nguyên Tố Tù Lung của Trần Anh Nhi có thể khiến sáu thuộc tính tạm thời dung hợp, bùng phát ra uy lực cường đại. Nhưng loại dung hợp của cô có lợi dụng căn bản. Ví dụ như thủy và hỏa, quang minh và hắc ám đều là bị nguyên tố phân cách ra, không thể nào tiếp xúc cùng nhau, nếu không thì cô chắc chắn không thể khống chế nó được.

Giờ phút này xuất hiện trước mặt họ lại là cái gì đây?

Ma pháp do quang minh và hắc ám dung hợp lại, còn là dung hợp lĩnh vực quang minh và lĩnh vực hắc ám. Đừng nói là thấy, coi như trong điển tịch nhân loại đều không có ghi chép thứ này!

Dung hợp quang minh và hắc ám sẽ bùng phát ra uy lực khủng bố cỡ nào! Thái Nhi có thể chịu đựng được không? Chỉ sợ đối lại là Ma Thần Hoàng cũng sẽ biến sắc.

Sự khó khăn thử thách tầng thứ sáu vượt xa dự đoán của họ. Hai Thánh Vệ này không ngờ có thể hoàn thành dung hợp như thế, sao chiến thắng nổi đây? Cường Giả Chi Hồn trong mắt hai khô lâu kịch liệt nhấp nháy. Cả tháp Vĩnh Hằng đều điên cuồng rung lắc bởi sự dung hợp này. Một khi dung hợp này bùng nổ, không biết tháp Vĩnh Hằng có thể chịu đựng nổi không. Đây chính là dung hợp lĩnh vực hai cấp chín! Còn là dung hợp có lực bạo tạc.

Cùng lúc đó, Thái Nhi lần thứ hai phát động công kích.

Ánh sáng trắng thu lại, cả người nàng như biến thành trong suốt, tựa như khối ngọc trắng điêu khắc thành.

Hai Lưỡi Hái Tử Thần chỉ hướng đằng trước, cơ thể Thái Nhi trượt ngang, xông đến quả cầu ánh sáng dung hợp quang minh và hắc ám.

Một luồng sáng trắng kỳ lạ lan tràn trên bề mặt Lưỡi Hái Tử Thần, thoát nhìn tựa như sợi tơ nhẹ nhàng giắt trên quả cầu.

Ngay sau đó, tình huống kỳ lạ xuất hiện.

Tơ sáng trắng cứ thế từ từ đâm vào quả cầu do hắc ám và quang minh hợp thành, nhẹ nhàng tách ra tất cả linh lực bên trong.

Hai bên quang minh và hắc ám tạm dừng dung nhập. Quang chiến sĩ, Hắc Ám ma pháp sư trong mắt Hỏa Hồn kịch liệt nhấp nháy, không hẹn mà cùng lần nữa phát động công kích.

Lĩnh vực dung hợp vốn là chiêu mạnh nhất của chúng. Nếu không phải Tử Chi Thương của Thái Nhi ẩn chứa lực lượng tịnh hóa khiến chúng sợ hãi từ tận đáy lòng, còn rạch bình phong giữa quang minh và hắc, chúng sẽ không dễ dàng ra tay.

Nhưng chiêu thứ hai của Thái Nhi khiến chúng lại rung động. Tơ sáng trắng thoát nhìn mỏng manh càng đáng sợ hơn Tử Chi Thương, đó là lực lượng tịnh hóa bất cứ thuộc tính nào đều không thể kháng cự.

Quang minh và hắc ám dung hợp, nói dễ hơn làm. Nhất định phải có một điểm cân bằng đặc biệt. Giữa hai điểm này có sự cân bằng xảo diệu, vừa không xung đột lại không cắn nuốt nhau. Điều này rất khó nắm giữ, hơn nữa nhất định phải hiểu biết sâu về nguyên tố mới làm được.

Nhưng bị tơ sáng trắng bóc tách thì sao có thể giữ sự cân bằng này? Quả cầu hai màu do vàng và tím đen hợp thành chớp mắt sinh ra dao động cực không ổn định, mắt thấy sắp nổ tung.

Thủ vệ cửa này là hai chiến sĩ khô lâu, không thể nghi ngờ đó chính là trong mười hai Thánh Vệ, Thánh Vệ số một và Thánh Vệ số hai. Là kẻ mạnh nhất trong các Thánh Vệ, từng là trợ tá đắc lực của Tử Linh Thánh Pháp Thần, Trường Miên Thiên Tai Y Lai Khắc Tư, chúng khổng chế quang minh và hắc ám đã đạt đến trình độ cực hạn.

Mắt thấy quả cầu sắp vỡ, hai cường giả cùng làm ra động tác giống hệt nhau.

Quang chiến sĩ Thánh Vệ số một cầm trọng kiếm lấy vai phải làm tâm điểm quay quanh một vòng. Thánh Vệ số hai có cùng động tác, quay quanh chính là trượng ma pháp của nó.

Quả cầu bị ánh sáng trắng tách rời, mắt thấy sắp nổ thì chợt tán loạn, Quang nguyên tố và ám nguyên tố như thủy triều hướng hai bên rút lui, nhanh chóng dung nhập vào Quang chiến sĩ và Hắc Ám ma pháp sư. Ngay cả sắc vàng và đen trong không khí cũng hướng tới chỗ chúng.

Nhìn hình ảnh này, Lâm Hâm cũng là ma pháp sư, thân thể bất giác run rẩy.

Đây tuyệt không phải do hai mươi vạn linh lực có thể làm được. Thu phát ma pháp tùy tâm, khi sắp nổ thì cường bức rút về ma pháp bản thân đã phóng thích ra, đây cần lực lượng khống chế cỡ nào? Hai Thánh Vệ chẳng những có lực khống chế siêu mạnh đối với nguyên tố ma pháp, thậm chí lĩnh vực của chúng đều bị khống chế dễ dàng trong lòng bàn tay.

Thực lực như vậy thật là quá đáng sợ. Linh lực của chúng chỉ sợ đã gần ba mươi vạn rồi. Dù về trang bị yếu thế chút nhưng có thể sánh ngang cùng ma thần ba mươi sáu hàng đầu khi thi triển Ma Thần Hóa.

Hai cường giả như vậy mà chỉ một mình Thái Nhi đối mặt, đây là áp lực cỡ nào chứ! Coi như Long Hạo Thần sống lại cũng chưa chắc thắng nổi!

Nhưng quá trình mới rồi cũng chứng minh một ít suy đoán trong lòng Lâm Hâm. Đó chính là Thánh Vệ số một, Thánh Vệ số hai không muốn để linh lực của chúng va chạm nhau. Một khi dung hợp với nhau bị phá hủy, quang minh và hắc ám sẽ sinh ra xâm thực, vậy sẽ ảnh hưởng rất lớn với năng lực của chúng. Nhưng khiến Lâm Hâm rất tò mò là, chúng một cái là quang minh, một cái là hắc ám, vì sao sẽ phối hợp ăn ý như

vậy! Cường giả quang thuộc tính và hắc ám thuộc tính nên là khắc lẫn nhau mới đúng.

Màu vàng và màu đen cùng nhanh chóng rút về hai hướng, diễn ra hình ảnh kỳ lạ tại tầng thứ sáu tháp Vĩnh Hằng.

Nhưng hiển nhiên hai Thánh Vệ dùng cách này thu lại lĩnh vực tự mình phóng ra không dễ chịu chút nào. Chúng chịu đựng phản phệ do lĩnh vực bắn ngược lại.

Hai tiếng hét gần như vang lên cùng lúc, đều tự lui ra một bước. Linh lực quanh người chúng rõ ràng dao động hơi hỗn loạn.

Lấy sức một người đối mặt hai cường giả có thể thi triển quang ám dung hợp, Thái Nhi chẳng những không chịu thiệt còn chiếm ưu thế. Nếu không phải sự thật bày ngay trước mắt thì có ai tin nổi?

Nhưng bây giờ Thái Nhi nhắm mắt lại, ánh sáng trong mắt tùy theo một chiêu kia mà biến mất.

Tử Thần Thất Tuyệt, tuyệt thứ hai, Tử Chi Tĩnh.

Màu trắng xuất hiện bên cạnh Thái Nhi, bao gồm cả mắt đều là lực lượng tịnh hóa đến từ Tử Thần.

Từ lúc họ tiến vào tầng thứ ba thì Thái Nhi đã thi triển Thần Giáng Thuật, ảo ảnh Tử Thần kỳ thật chính là Tử Thần giáng thế.

Đối lại chỗ khác, tu vi hiện tại của Thái Nhi tối đa chỉ có thể kéo dài Tử Thần giáng thế khoảng năm phút, nhưng ở trong tháp Vĩnh Hằng thì khác.

Khi lần đầu theo Long Hạo Thần tới tháp Vĩnh Hằng Thái Nhi đã tại đây lĩnh ngộ ra, sự lĩnh ngộ này đến từ không khí tử vong trong tháp Vĩnh Hằng.

Tháp Vĩnh Hằng chính là thần khí của Tử Linh Thánh Pháp Thần, Y Lai Khắc Tư, lấy hấp thu linh hồn tăng lực lượng bản thân. Nó tràn ngập không khí tử vong mạnh mẽ cỡ nào chứ?

Tử Thần là cái gì? Tử Thần là là thần linh cai quản tử vong! Y không phải mang đến tử vong mà là tịnh hóa tử vong. Thông qua tịnh hóa tử khí, y có thể chuyển hóa hơi thở tử vong thành lực lượng tinh khiết nhất để sử dụng, đây mới chính là lực lượng của Tử Thần.

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 254

Tử Thần Thất Tuyệt Và Thần Quang Sáu Sắc

Bởi vậy, từ khi họ bắt đầu tiến vào tầng thứ ba, nhận thử thách của tháp Vĩnh Hằng thì Thái Nhi đã triệu hoán Tử Thần giáng thế, bắt đầu hấp thu không khí tử vong trong tháp, thông qua không ngừng tịnh hóa hơi thở tử vong tăng mạnh bản thân, còn kéo dài Tử Thần giáng thế.

Lần lượt thông qua tầng thứ ba, thứ tư, thứ năm, tất cả không khí tử vong đều bị nó hấp thu. Hơi thở tầng thứ nhất, thứ hai bởi vì không đủ mức tăng sức mạnh cho Tử Thần nên bị Thái Nhi từ bỏ.

Lý do nàng vẫn không phát động uy lực Tử Thần giáng thế chính là vì chờ đến phút cuối. Đi tới tầng thứ sáu, nàng dùng Luân Hồi Linh Lô hấp thu linh lực bốn đồng bạn lại nhận Tử Thần giáng thế, lúc này nàng không chỉ là tạm thời thi triển Thần Giáng Thuật, từ ý nghĩa nào đó thì Tử Thần giáng thế đã tịnh hóa nhiều không khí tử vong triệt để dung hợp với Thái Nhi Luân Hồi Thánh Nữ, khiến nàng tạm thời có được uy lực của thần.

Cách này không thể bắt chước, không chỗ nào có không khí tử vong khổng lồ như tháp Vĩnh Hằng. Nếu hiện tại mọi người rời khỏi tháp Vĩnh Hằng ra bên ngoài nhìn thì sẽ phát hiện, trên người các oán linh quanh tháp đều biến mất oán khí, biến thành linh hồn tinh thuần.

Đây chính là năng lực tịnh hóa cường đại của Tử Thần. Năm đó Dạ Tiếu Lệ từng nói, Thái Nhi truyền thừa lực lượng của Tử Thần vốn chính là khắc tinh của Vong Linh pháp sư. Bất cứ lệ khí thuộc về Vong Linh pháp sư đều không sinh ra tác dụng gì với nàng.

Vốn Thái Nhi không cần vừa lên liền dùng Tử Thần Thất Tuyệt. Nhưng nàng đối mặt thử thách vượt xa dự đoán.

Thái Nhi đánh giá tầng này rất cao, nhưng nàng vẫn không ngờ được rằng quang minh và hắc ám có thể dung hợp. Lực lượng lĩnh vực dung hợp lại thật quá đáng sợ.

Tình huống mới rồi có thể nói là chỉ mảnh treo chuông. Nếu quả cầu ánh sáng thật bị Thái Nhi kích phát, vậy đồng thời thiêu đốt cũng là tất cả lực lượng của hai Thánh Vệ. Đến lúc đó, quang minh và hắc ám tương khắc bùng nổ, người trong tầng này đều phải chết, bao gồm cả hai Thánh Vệ. Hỏa Hồn của chúng sẽ không thể tồn tại.

Thái Nhi tóm lấy điểm yếu là Thánh Vệ chỉ với mục đích thử thách mà không phải giết chết họ, thế nên mới to gan trực tiếp tiến hành kích phát. Là muốn khiến hai Thánh Vệ thu hồi lĩnh vực và xảy ra phản phệ.

Cứ như vậy tương đương với phá hủy năng lực hợp tác của hai Thánh Vệ, do đó phá hủy chúng phối hợp lĩnh vực, ưu thế lớn nhất cũng theo đó biến chuyển.

Bước ra một bước, Thái Nhi đã trốn vào trong không khí. Lúc hắc ám và quang minh nhanh chóng thu lại thì nàng phát ra đòn thứ ba.

*Kít!!! *

Sóng âm kỳ lạ mang theo lực lượng tịnh hóa không gì sánh kịp đột nhiên xuất hiện, thân hình Thái Nhi cũng theo đó hiện ra.

Vị trí nàng xuất hiện chính là trung tâm giữa hai Thánh Vệ, hơn nữa cách chúng ở chỗ gần nhất.

Tử Thần Thất Tuyệt, Tuyệt thứ ba, Tử Chi Khiếu.

Tử Thần Thất Tuyệt là năng lực cường đại kết hợp hoàn mỹ giữa Luân Hồi Linh Lô và Lưỡi Hái Tử Thần. Khi hoàn toàn phát huy thì chắc

chấn hơn cả song thần khí dung hợp của Long Hạo Thần. Chẳng qua cái giá Thái Nhi phải trả cũng cực đắt.

Phát ra Tử Chi Tĩnh, Thái Nhi lựa chọn là mất đi thị giác. Trong trận chiến như thế này, thị giác đã không còn là quan trọng nhất. Hơn nữa trong lòng nàng có một suy nghĩ, đó là trở về trạng thái thuở ban đầu mình và Long Hạo Thần gặp nhau tại Thánh thành.

Tuy mắt không trông thấy nhưng lòng nàng thêm trầm tĩnh. Từng ký ức giữa nàng và Long Hạo Thần nhanh chóng xẹt trong đầu, cũng khiến nàng tiến vào trạng thái kỳ lạ.

Một khi sử dụng Tử Thần Thất Tuyệt thì nhất định phải dùng liên tục. Nếu Thái Nhi lại sử dụng Tử Chi Thương thì tổn thương thân thể giống hệt như dùng Tử Chi Khiếu, hơn nữa còn phải tiến hành theo trình tự nữa. Vậy nên nàng lựa chọn kéo dài.

Có thể thấy từ vị trí Thái Nhi xuất hiện, một vòng quang hoàn tựa như bạch ngọc chợt khuếch tán đánh vào người hai Thánh Vệ.

Đặc điểm Tử Thần khắc chế sinh vật vong linh vào giây phút này hiện ra không thể nghi ngờ. Tử Chi Khiếu kịch liệt trùng kích khiến hai Thánh Vệ cấp chín lại lần nữa kêu ra tiếng. Hỏa Hồn trong mắt kịch liệt nhấp nháy, trên đầu Thánh Vệ số hai Hắc Ám ma pháp sư thậm chí xuất hiện từng vết rạn.

Tử Chi Khiếu mục tiêu là đánh vào linh hồn, cách công kích cực kỳ đặc biệt. Bất cứ linh lực, kỹ năng, trang bị phòng ngự nào đều hoàn toàn có không hiệu quả, nhưng nó không phải loại ma pháp tinh thần. Tử Chi Khiếu đem đến vẫn là thuộc về Tử Thần, tịnh hóa.

Nếu một người nội tâm vô cùng thuần khiết không chút tạp niệm, vậy Tử Chi Khiếu đối với người đó chẳng đem lại tác dụng gì. Nhưng nếu trong đầu có tạp niệm, thậm chí là rất nhiều cảm xúc mặt trái vậy thì Tử Chi Khiếu sẽ phóng lớn vô hạn, hiệu quả mạnh nhất đủ khiến linh hồn đối thủ tan vỡ mà chết.

Không thể nghi ngờ, Thánh Vệ số một có quang minh thuộc tính thì linh hồn thuần khiết hơn Thánh Vệ số hai nhiều, vậy nên Thánh Vệ số hai chịu trùng kích càng lớn hơn.

Tử Thần Thất Tuyệt Tuyệt thứ ba. Trong lòng các đồng bạn Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi chột co rút. Đoạn Úc và Dương Văn Chiêu không biết Thái Nhi thi triển năng lực như thế nào, nhưng làm sao họ không biết được?

Lúc đó khi Thái Nhi còn chưa thức tỉnh thần quyền giả Tử Thần, lấy Luân Hồi Linh Lô bùng phát đánh chết cường địch từng vài lần dùng Luân Hồi Linh Lô, cũng vì thế mà trong thời gian rất dài khiến nàng mất đi vài giác. Lúc này Tử Thần Thất Tuyệt hiển nhiên so với Luân Hồi Linh Lô trước đó càng khủng khiếp nhiều. Thái Nhi nhờ vào nó chống lại hai cường giả cấp chín có được lĩnh vực! Coi như có Thần Giáng Thuật, có linh lực đồng bạn trợ giúp, nàng không thể tránh cho thi triển Tử Thần Thất Tuyệt chịu đựng phản phệ.

Thái Nhi không ngừng hành động. Tử Chi Thương, Tử Chi Tịnh, Tử Chi Khiếu, ba đợt bùng phát, nàng đã mạnh mẽ khống chế được tình hình.

Cùng là Thần Quyền Giả, sau khi Thái Nhi thức tỉnh thì thực lực vốn nên mạnh hơn Long Hạo Thần nhiều. Nhưng lúc đó nàng mất ký ức. Nàng cường đại nhờ vào sự phù hợp.

Dù nói sao thì đến mười bảy tuổi Long Hạo Thần mới thành con trai quang minh, hơn nữa thể chất Thần Quyền Giả của hắn không có thần khí đồng bộ. Được đến Nhật Nguyệt Thần Oa tắm thuần lúc rất muộn, năng lực của hắn đã thành hình. Bởi vậy tuy hắn có thể vận dụng uy lực thần khí này, nhưng nói đến độ phù hợp thì sao bằng Thái Nhi cùng Luân Hồi kiểm soát?

Vậy nên cho đến này, trong đội tuy Long Hạo Thần biểu hiện mạnh nhất, tu vi cũng cao nhất. Nhưng nếu bàn về sức chiến đấu đơn, Thái Nhi tu vi chưa đến cấp tám kỳ thật còn trên cơ hắn. Vừa xuất ra Tử Thần

Thất Tuyệt, bất cứ năng lực nào của Long Hạo Thần đều không thể cản một chiêu cuối cùng của nàng. Nhưng tiềm năng tương lai của Thái Nhi không thể so với Long Hạo Thần. Nàng tăng cao chỉ có thể là tu vi bản thân và uy lực Tử Thần Thất Tuyệt. Tương lai Long Hạo Thần tăng lên là nhiều mặt. Về ngộ tính thì Long Hạo Thần vẫn là vượt trội hơn Thái Nhi chút ít. Nhưng tất cả phải với điều kiện hãn sống lại mới được.

Long Hạo Thần chết rồi, Thái Nhi không cần vì người yêu mà giữ lại tu vi. Nàng nhớ lại, cũng hồi phục tất cả sức mạnh và độ phù hợp với sức lực lượng Tử Thần.

Lại lần nữa dung nhập vào hư không, sát khí ngập trời khiến cả tầng sáu tháp Vĩnh Hằng biến thành một mảnh xám trắng, tựa như nàng đã có được lĩnh vực.

Khoảnh khắc nàng biến mất, thân thể Hắc Ám ma pháp sư đột nhiên đánh rùng mình, Hỏa Hồn trong hốc mắt điên cuồng nhấp nháy.

Bị lôi kéo, nó cảm nhận được mục tiêu của Thái Nhi là mình. Ngay lúc này hai Thánh Vệ đã thu lại linh lực của mình, Quang chiến sĩ dù muốn cứu nó cũng bất lực.

Dưới tình huống này, không người giúp được nó, nó chỉ có thể tự cứu.

Là người giữ cửa tầng thứ sáu tháp Vĩnh Hằng, thực lực hai Thánh Vệ mạnh mẽ vượt qua suy đoán của các thành viên Quang Chi Thần Hi. Chúng chẳng những có linh lực đủ mạnh, quan trọng là lực lượng khổng lồ quang minh và hắc ám.

Giây phút Thái Nhi biến mất, pháp trượng trong tay Hắc Ám ma pháp sư đã thu lại mạnh mẽ vào ngực mình.

Bỗng chốc lấy ngực nó làm trung tâm, một đoàn sáng tím đen tựa suối phun bùng phát. Ánh sáng tím đen chốc lát đã biến thành đoàn sáng

đường kính hai mét, bao phủ nó vào trong, tựa như vàng trắng tím bỗng xuất hiện tại đó.

Khống chế lĩnh vực, thu vào trong, phòng ngự bản thân.

Không sai, màu tím đen vẫn là lực lượng lĩnh vực. Chẳng qua là dưới lực khống chế cường đại của Hắc Ám ma pháp sư, lĩnh vực bị nó cưỡng ép co rút khống chế trong phạm vi hai mét. Điều này khiến uy lực lĩnh vực mạnh hơn trước rất nhiều, rất nhiều.

Lần lượt chịu phản phệ và trùng kích mãnh liệt, lại vẫn có thể phát ra năng lực cường đại như vậy, do đó có thể thấy tu vi của Hắc Ám ma pháp sư.

Cùng lúc đoàn sáng tím đen hình thành, Thái Nhi đã xuất hiện ở trên đầu nó.

Một tinh thể xám hình thoi chẳng biết từ lúc nào xuất hiện tại trán Thái Nhi. Lưỡi Hái Tử Thần nhẹ nhàng vung xuống dưới. Mặt tinh thể xám phát ra hàng ngàn ánh sáng xám. Tất cả màu xám chợt bị ngưng tụ cuối cùng tập trung tại một điểm trên bề mặt Lưỡi Hái Tử Thần.

Tiếp theo Lưỡi Hái Tử Thần chém vào quả cầu tím đen, màu xám lấp lánh xâm nhập vào lĩnh vực tím đen dày đặc tựa thực chất, như đao nóng cắt bơ, tựa như than nóng rơi vào cầu tuyết, dễ dàng nhập vào trong.

Tử Thần Thất Tuyệt, Tuyệt thứ năm, Tử Thần Hôn.

Không ngờ lĩnh vực mạnh mẽ như vậy bị một chém này tách ra hơn một nửa. Có thể thấy rõ hàng vạn ánh sáng xám bỗng từ nửa phần quả cầu ánh sáng tím đen bùng phát. Vô số ánh sáng mờ lung bắn tung, chỉ khoảnh khắc đã chém nát nửa phần lĩnh vực.

Còn dư một nửa lĩnh vực trong chớp mắt biến yếu ớt, có thể mơ hồ thấy Hắc Ám ma pháp sư nửa nằm trong một nửa lĩnh vực này. Tay phải

nắm pháp trượng và nửa người đều vỡ nát, trong ánh sáng xám bị tịnh hóa.

Nhưng cùng lúc đó, Quang chiến sĩ bên kia động. Ánh sáng vàng lấp lánh, đôi tay nó nắm trọng kiếm giơ cao qua đầu, ánh mặt trời chói lòa dường như hoàn toàn kết hợp với nó. Sắc vàng đỏ chói mắt điên cuồng tăng gấp chục lần trong lúc nó xẹt nhanh như tia chớp.

Một chiêu kia cho người cảm giác như khai hoang trời đất, hoặc mặt trời thiêu đốt tất cả.

Thải Nhi nửa xoay người, mái tóc dài hóa thành màu xám trắng vung sau đầu hất tung lên, tựa như thác nước xám đảo ngược. Lưỡi Hái Tử Thần vạch đường cong tuyệt đẹp chậm rãi hạ xuống dưới.

Tinh thể hình thoi màu xám trên trán biến mất, nhưng ngực nàng phát ra ánh sáng xám vô cùng chói mắt.

Mọi thứ xung quanh bỗng nhiên biến chậm. Động tác Thải Nhi chậm, Quang chiến sĩ lấy tốc độ ánh sáng xông lên cũng chậm lại. Có thể thấy rõ động tác của hai bên.

Trong quá trình tất cả biến chậm này, một bóng sáng xám trong suốt tách ra khỏi người Thải Nhi. Đó là một hình dạng giống hệt Thải Nhi, chẳng qua nó hư ảo, trong suốt. Đôi tay ở trước ngực không ngừng biến đổi vung vẩy. Từng bóng sáng xám hiện ra hợp thành phù văn xám cực kỳ phức tạp rơi sau lưng Thải Nhi.

Tử Thần Thất Tuyệt, Tuyệt thứ năm, Tử Vong Tịch Diệt.

Khoảnh khắc Lưỡi Hái Tử Thần chậm rãi vung, phù văn xám rơi sau lưng Thải Nhi, đột nhiên biến thành bảy luồng, bảy Lưỡi Hái Tử Thần tốc độ không giống nhau. Cái thứ nhất chậm nhất, mặt sau mỗi một cái sẽ nhanh hơn cái trước vài phần, nhanh chóng truy đuổi nhau.

Khi Lưỡi Hái Tử Thần quét qua Hắc Ám ma pháp sư bị trọng thương, bảy Lưỡi Hái Tử Thần chớp mắt hợp nhất, một lưỡi dao xám trắng trong suốt đầu tiên là chém qua người Hắc Ám ma pháp sư, lại bay tới Quang chiến sĩ.

Lưỡi dao này rất kỳ lạ, bản thể giống như thủy tinh xám, nhưng quanh lưỡi dao lại có một vòng ánh sáng trắng chói mắt. Những ánh sáng trắng này thành thể lỏng quay quanh dao ánh sáng. Không có sát khí, không có hơi thở tử vong, nhưng dù chỉ là nhìn nó cũng khiến người thấy ghê rợn tận xương tủy.

Ngay lúc lưỡi dao ánh sáng bay ra, không gian cũng biến bình thường, tốc độ trở lại như thường. Đó cũng là khoảnh khắc Quang chiến sĩ chém xuống một kiếm va chạm với Tử Vong Tịch Diệt.

Hắc Ám ma pháp sư dưới chân Thái Nhi trực tiếp hóa thành khói xám biến mất. Ánh sáng đen chợt lóe, Cường Giả Chi Hồn đã dung nhập vào Giai Diệu Vĩnh Hằng.

*Xet!!! *

Tiếng ma sát chói tai cùng với khói trắng dâng lên, tựa như sắt đun nóng đột nhiên đâm vào nước lạnh.

Thế xông lên mạnh mẽ như vậy, hơn nữa kết hợp lĩnh vực độc sức ra đòn, vậy mà Quang chiến sĩ lại bị chặn, cả người ngừng giữa không trung. Ánh sáng đỏ vàng chói lòa bị vàng sáng sương mù đen cuồn cuộn ứ đọng thu vào trong, mạnh va chạm với Quang nguyên tố của nó, khói trắng cũng sinh ra vì thế.

Ánh sáng trắng đó là Tử Thần Thất Tuyệt, Tuyệt thứ năm Tử Vong Tịch Diệt kèm theo ánh sáng tịnh hóa tịch diệt, có thể tịnh hóa tất cả lực lượng nguyên tố. Dù là công kích nguyên tố mạnh hơn nó nhiều bao nhiêu đều sẽ bị tiêu hao, tịnh hóa trên diện rộng.

Quang chiến sĩ tuy có được quang minh thuộc tính, nhưng bản thân nó rất cuộc là Cường Giả Chi Hồn biến thành sinh vật vong linh. Cho nên mới bị ánh sáng tịnh hóa khắc chế chặt chẽ. Vậy nên dù kết hợp lực lượng linh vực, trong tình trạng trước đó nó đã bị thương không nhẹ, thoáng chốc khó thể thoát ra khỏi ánh sáng tịnh hóa xâm nhập này.

"Thải Nhi!!!!"

Các thành viên Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi bất giác kêu ra tiếng. Chiến đấu đến tận đây, Thải Nhi đã liên tiếp sử dụng năm tuyệt trong Tử Thần Thất Tuyệt, bây giờ nàng vẫn chẳng có ý định tạm dừng. Một ống kính nhỏ đột nhiên lan tràn dưới chân nàng. Khi nó xuất hiện thì nàng đã đáp xuống đất.

Ít ra nhìn từ mặt ngoài thì Thải Nhi không khác gì trước đây, dường như không bị ảnh gì hết. Nhưng mọi người đều biết, Tử Thần Thất Tuyệt thi triển đến mức này, nàng chịu phản phệ đáng sợ tới cỡ nào.

Ngay lúc Quang chiến sĩ không dễ dàng tiêu hao thật nhiều linh lực triệt tiêu xâm thực của Tử Vong Tịch Diệt, ánh sáng xám ống kính đã liên tiếp đến dưới chân nó.

Chớp mắt, Thải Nhi động. Nàng tựa như bướm bướm xám bay hướng Quang chiến sĩ người bốc lên Quang Minh Hỏa.

Thiên thân lao đầu vào lửa ư? Không, đương nhiên là không. Bây giờ Thải Nhi đã tiến vào trạng thái đặc biệt.

Lưỡi Hái Tử Thần lấy tốc độ kinh người phát động công kích, có lưỡi dao ánh sáng xám trong suốt chiếu rọi, Hỏa Hồn nhấp nháy trong hốc mắt Quang chiến sĩ tràn ngập sợ hãi.

Tử Thần Thất Tuyệt, Tuyệt thứ nhất Tử Chi Thương, Tuyệt thứ hai Tử Chi Tịnh, Tuyệt thứ ba Tử Chi Khiếu, Tuyệt thứ bốn Tử Thần Hôn, Tuyệt thứ năm Tử Vong Tịch Diệt.

Liên tiếp năm tuyệt nở rộ theo thân hình nàng. Năm chiêu hợp nhất, năm tuyệt bùng phát, đó là uy lực Tử Thần không thể trốn tránh, là hành trình tử vong không gì sánh kịp.

Đây chính là Tử Thần Thất Tuyệt, Tuyệt thứ sáu, Tử Vong Lộ. Năm tuyệt hợp nhất hóa thành lực lượng Tuyệt thứ sáu.

Tuyệt thứ nhất, Tử Chi Thương, Quang chiến sĩ miễn cưỡng dùng trọng kiếm ngăn cản. Nhưng khi Tuyệt thứ hai đến thì trọng kiếm đã đầy vết rạn, cả người lại bị bao phủ trong ánh sáng tịnh hóa. Tử Chi Khiếu bùng phát, người nó cứng ngắc. Tử Thần Thất Tuyệt và Tử Thần Hôn lấp lánh giao thoa.

Thải Nhi đã xuất hiện đằng sau lưng Quang chiến sĩ.

Màu xám và trắng từ từ thu lại, vàng sáng nhạt lấp lóe. Thải Nhi yên tĩnh đứng đó, đôi tay nắm lấy cán dài Lưỡi Hái Tử Thần. Nàng rất tĩnh lặng, vàng sáng xám trắng trên người đang nhanh chóng tán đi. Nhưng nàng đứng thẳng không hiện ra một chút suy yếu.

*Phụt! *

Ánh sáng vàng đông lại chớp mắt hóa thành bột phấn. Một luồng sáng vàng đậm đặc chớp mắt vạch ra một đường cong vòng tới trước mặt nàng rót vào Giai Diệu Vĩnh Hằng.

Thành công, đúng vậy, nàng thành công. Nhờ vào lực lượng sáu tuyệt trong Tử Thần Thất Tuyệt, thật sự đánh lại hai Thánh Vệ cấp chín. Lĩnh vực dung hợp quang minh và hắc ám bị Tử Thần tách ra. Uy lực cường đại của quang minh và hắc ám tan biến trong tịnh hóa. Đúng vậy, Thải Nhi Luân Hồi Thánh Nữ thành công. Nàng gần như dùng lực lượng bản thân cứng rắn thông qua thử thách tầng thứ sáu tháp Vĩnh Hằng.

Giờ phút này, nàng thoát nhìn không thăm như đồng bạn vượt qua mấy tầng trước. Nhưng bây giờ Trần Anh Nhi và Vương Nguyên Nguyên trọng thương mắt lệ nhạt nhòa nhìn. Họ không biết Thải Nhi thi

triển Tử Thần sáu tuyệt sẽ chịu đựng phản phệ như thế nào. Nhưng chỉ sợ sự phản phệ khủng khiếp này sẽ kéo dài thật lâu, thật lâu.

Thải Nhi tĩnh lặng đứng đó, nhưng giây sau người nàng đột nhiên run rẩy. Trước ngực nàng, từng tầng vàng sáng nhanh chóng khuếch tán ra ngoài.

Đầu tiên là màu đỏ, sau đó là lam, xanh, vàng chanh, đen, vàng, lại tuần hoàn, vàng sáng sáu sắc thi nhau lấp lóe khiến thân thể yêu kiều của Thải Nhi trùm một tầng sáng huyền lệ.

Theo ánh sáng sáu sắc lấp lóe, cả tầng thứ sáu tháp Vĩnh Hằng đều sáng lên. Ánh sáng sáu sắc nhấp nháy, huyền lệ chưa từng có xuất hiện tại tháp Vĩnh Hằng.

Đó là ánh sáng khiến người mê say hoa mắt, chói lòa khiến người khó thể hình dung.

Tất cả ánh sáng đều đến từ Giai Điệu Vĩnh Hằng, đến từ trước ngực Thải Nhi.

Thân thể nhẹ run, Thải Nhi lắc lư một cái, ngay sau đó, ánh sáng sáu sắc trên người nàng càng biến rạng rỡ hơn.

Thi triển Tử Thần sáu tuyệt đã rút cạn tất cả lực lượng trong người nàng. Nếu không phải Luân Hồi Linh Lô bởi vì lúc trước hợp thành mà tiến hóa, vậy lúc này nàng chỉ có thể là cái xác biết đi.

Tuyệt thứ nhất Tử Chi Thương, nàng có thể sử dụng mà không chịu phản phệ gì. Nhưng dùng năm tuyệt sau thì tất cả phản phệ đều tác dụng trên người nàng.

Con người có sáu cảm, một khi đều biến mất hết thì không khác gì đã chết. Giờ phút này trong sáu cảm Thải Nhi chỉ còn lại một cảm, đó chính là cảm giác.

Thị giác, thính giác, vị giác, khứu giác, xúc giác đều mất hết, chỉ còn lại duy nhất cảm giác mà thôi.

Khoảnh khắc này, nàng đã vô cùng yếu ớt, thậm chí không thể nhấc lên một ngón tay. Nàng kinh ngạc phát hiện, lực lượng thần kỳ từ ngực khuếch tán ra dẫn động năng lượng khổng lồ xung quanh nhanh chóng ngưng tụ trong người mình.

Cảm giác ấm áp lan truyền khắp người, cảm giác cạn kiệt sức lực bỗng chốc biến mất. Linh lực trong người mau chóng hồi phục. Lực lượng thần kỳ này thậm chí còn chống lại lực phản phệ từ Luân Hồi Linh Lô. Chính là nói, lực lượng này đã có thể so sánh với Luân Hồi Linh Lô sau khi hợp thành.

Đúng vậy, đây là lực lượng đến từ tháp Vĩnh Hằng, đến từ Tử Linh Thánh Pháp Thần, Trường Miên Thiên Tai Y Lai Khắc Tư.

Ánh sáng sáu sắc đang biến ngày càng rực rỡ, Thái Nhi ở trung tâm ánh sáng. Da thịt ảm đạm lại trở về sáng bóng. Thái Nhi vui mừng phát hiện các cảm mất đi đang hồi phục.

Có cùng cảm giác không chỉ mình nàng. Tuy nàng là trung tâm ánh sáng sáu sắc, nhận điều dưỡng trực tiếp nhưng đồng bạn ở phía xa, bao gồm cả Long Hạo Thần nằm trên mặt đất cũng nhận ánh sáng sáu sắc thanh tẩy.

Mọi người bị thương nặng, vết thương đang nhanh chóng lành lặn. Dù là Trương Phóng Phóng và Vương Nguyên Nguyên tiêu hao sự sống cũng giống vậy.

Ánh sáng sáu sắc thật là quá kỳ diệu, bất cứ cấm chú chữa trị nào được biết đến đều không thể so sánh với nó. Đó là lực lượng nguyên tố vô cùng tinh thuần.

Khoảnh khắc này, mọi người như cảm giác được Hỏa Thần, Thủy Thần, Phong Thần, Thổ Thần, Quang Minh Thần và Hắc Ám Thần đều

giáng thế, cùng hợp lại thi triển thần lực xoa dịu vết thương cho mọi người.

Dần dần, một tia linh ngộ hiện ra trong lòng Thái Nhi.

Không sai, lúc trước họ nhận thử thách gian khổ như vậy, tất cả đều nhờ vào sức của mình. Giai Diệu Vĩnh Hằng không cung cấp cho họ bất cứ giúp đỡ nào, thậm chí mấy người trong đội suýt chết tại quá trình thử thách.

Nhưng đây rốt cuộc chỉ là thử thách mà không phải trận chiến sống còn!

Tử Linh Thánh Pháp Thần, Trường Miên Thiên Tai Y Lai Khắc Tư dù có ác độc cỡ nào thì năng lực để lại trong tháp Vĩnh Hằng chỉ vì mục đích chọn người thừa kế cho y, truyền thừa năng lực cường đại của y mà không phải hủy diệt.

Bởi vậy khi mọi người thông qua thử thách tầng thứ sáu, dường như đã hoàn thành tất cả. Giai Diệu Vĩnh Hằng giáng xuống sáu nguyên tố Quang Phục cường đại giúp họ chữa lành vết thương, hồi phục nguyên khí.

Y Lai Khắc Tư sẽ không muốn một đệ tử toàn thân rách nát thậm chí bị thương không thể chữa lành.

Trước tiên hồi phục chính là Lâm Hâm, Hàn Vũ, Đoạn Ưc, Dương Văn Chiêu đưa hết linh lực cho Thái Nhi. Họ bị Thái Nhi hút hết toàn bộ linh lực, thậm chí hơi tổn thương nguyên khí, nhưng chỉ chưa đến mười phút thì đã trở lại bình thường, linh lực thậm chí còn mạnh hơn lúc trạng thái ở đỉnh cao. Đây là nhờ không ngừng chiến đấu kích phát tiềm năng đã tăng cấp.

Tiếp theo là Trần Anh Nhi, sắc mặt cô dần biến hồng, có Dương Văn Chiêu giúp đỡ ngồi dậy được. Nguyên khí tiêu hao có sáu nguyên tố hỗ

trở dần hồi phục. Một tiếng đồng hồ sau, cô vui mừng phát hiện mình đã trở lại như ban đầu.

Nói cũng kỳ, chỉ cần bản thân hoàn toàn hồi phục thì ánh sáng sáu sắc sẽ tránh đi thân thể, không dung nhập vào nữa.

Lúc này có thể thấy ra trình độ tổn thương của mấy người kia.

Tư Mã Tiên, Vương Nguyên Nguyên, Trương Phóng Phóng, ba người tắm trong ánh sáng sáu sắc kéo dài hai tiếng đồng hồ vẫn đang tiếp tục. Thái Nhi ở phía xa cũng giống nhau.

Ánh sáng sáu sắc dường như không có hạn cuối còn đang tiếp tục.

Lại qua hai tiếng đồng hồ, Trương Phóng Phóng và Vương Nguyên Nguyên mới mở mắt ra, bên trong tràn ngập vui mừng. Sự sống của họ đã trở lại bình thường.

Không phải nói Vương Nguyên Nguyên bị thương không nghiêm trọng bằng Tư Mã Tiên, kỳ thật cô đã hiến tế mạng sống, vốn nên chết. Nhưng khi đó Trương Phóng Phóng tương đương với chịu chung phản phệ, còn đem một nửa sự sống cho cô, đây là hai người cùng chịu đựng, gánh vác, dĩ nhiên không nghiêm trọng như vết thương của Tư Mã Tiên.

Tư Mã Tiên hồi phục cần tới tám tiếng đồng hồ mới xong. Khi gã sờ đầu trọc từ mặt đất đứng lên thì mọi người bật thốt tiếng hoan hô.

Đó là cảm giác khổ tận cam lai. Họ đấu tranh và trả giá vào khoảnh khắc này được đáp lại. Bị thương càng nặng thì từ thử thách tại tháp Vĩnh Hằng được đến càng nhiều.

Ví dụ như Tư Mã Tiên, bây giờ nội lực đã tăng lên tới cấp bảy bậc tám, cách cấp tám ngày càng gần. Vương Nguyên Nguyên và Trương Phóng Phóng thì nội lực cũng tăng lên tới cấp bảy bậc tám, chẳng qua tu vi của họ vốn cao hơn Tư Mã Tiên chút ít, vậy nên mức độ

tầng không lớn như gã. Mấy người khác không nhiều thì ít cũng tăng cấp.

Họ không hoan hô quá lâu lại trở về yên tĩnh, bởi vì ánh sáng sáu sắc không vì họ hồi phục lại mà biến mất.

Ánh sáng còn đó, chỉ tập trung trên người Long Hạo Thần và Thái Nhi.

Nói cũng lạ, Long Hạo Thần rõ ràng đã chết, nhưng ánh sáng sáu sắc vẫn không ngừng ủa vào người hắn, Thái Nhi cũng thế. Bây giờ hai người trở thành hai trung tâm vầng sáng sáu sắc.

"Có khi nào đại ca sống lại không?" Lâm Hâm vẻ mặt mong chờ nói.

Hàn Vũ lắc đầu.

"Khả năng rất nhỏ. Dù sao đại ca đã chết rồi. Các người xem, vết thương trước ngực đại ca không có dấu hiệu khép lại. Lực lượng của Ma Thần Hoàng quá đáng sợ, ngay cả vết thương đều không thể khép chứ nói chi sống lại. Xem ra chúng ta cần phải đi lên tầng thứ bảy tháp Vĩnh Hằng.

"Không biết tầng thứ bảy là cái gì nhỉ. Thái Nhi đã thông qua thử thách tầng thứ sáu, nhưng vì sao không có đường lên tầng thứ bảy?" Trần Anh Nhi nghi hoặc hỏi.

Trương Phóng Phóng nói.

"Bây giờ chỉ có thể đợi. Đợi ánh sáng sáu sắc kết thúc, có lẽ sẽ hiện ra con đường."

Vương Nguyên Nguyên hơi lo lắng nói.

"Hy vọng có thể nhanh chút. Đại ca chỉ kéo dài được bảy ngày, sống lại cậu ta còn cần thời gian. Cho đến giờ chúng ta đã dùng hết hai ngày, giờ chỉ còn lại năm ngày."

Tư Mã Tiên nói.

"May đó chứ, còn có năm ngày, chắc họ sẽ không tại đây hấp thu ánh sáng hồi phục này lâu cỡ đó chứ."

Thời gian trôi qua từng phút giây. Mười hai tiếng, mười bốn tiếng, mười sáu tiếng, mười tám tiếng...hai mươi bốn tiếng.

Khi ánh sáng sáu sắc kéo dài đến hai mươi bốn tiếng, các thành viên Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi bắt đầu sốt ruột. Cứ tiếp tục như vậy thì ánh sáng sáu sắc phải kéo dài bao lâu đây?

Nhưng cũng chính vì vậy mà họ thầm khâm phục Thái Nhi. Họ đều lành lặn hết rồi, không có ánh sáng sáu sắc dung nhập nữa. Không tính tới Long Hạo Thần đã chết, khi Thái Nhi hoàn thành trận chiến chắc hẳn nàng còn sống. Nhưng nàng tắm trong ánh sáng sáu sắc tròn hai mươi bốn tiếng đồng hồ, vẫn chưa hồi phục lại. Do đó có thể thấy Tử Thần Thất Tuyệt phản phệ khủng khiếp cỡ nào.

Ngay lúc lòng mọi người ngày càng lo âu thì ánh sáng sáu sắc trong không khí biến nhạt dần, từ từ tan biến.

Thái Nhi theo ánh sáng sáu sắc biến mất mà mở mắt ra.

"Thái Nhi!"

Mọi người hưng phấn chạy hướng nàng. Tư Mã Tiên ôm xác Long Hạo Thần chạy ở trước nhất, vài bước đã đến cạnh Thái Nhi.

Trần Anh Nhi chộp lấy một cánh tay Thái Nhi, cẩn thận nhìn chăm chăm khuôn mặt nàng.

"Sao rồi? Thái Nhi, phản phệ Tử Thần Thất Tuyệt của cô..."

Mặt Thái Nhi hiện ý cười.

"Không ngờ là phản phệ đã biến mất, giống như bị năng lực trong tháp Vĩnh Hằng triệt tiêu."

"Tốt quá!" Trần Anh Nhi vui mừng hét to.

Họ đều biết Tử Thần Thất Tuyệt thi triển đến Tuyệt thứ sáu, Thái Nhi chịu đựng phản phệ rất có thể sẽ kéo dài lâu tới vài năm! Thậm chí có vài chỗ vĩnh viễn không thể hồi phục lại.

Đang lúc mọi người chìm đắm trong hưng phấn thì bỗng nhiên, ngực Thái Nhi lại lóe ánh sáng.

Lần này không phải ánh sáng sáu sắc mà là màu vàng rực rỡ từ ngực áo Thái Nhi bắn ra, Giai Diệu Vĩnh Hằng hình dạng đầu lâu chui ra ngoài. Cọng dây chuyển hóa thành luồng sáng vàng biến mất.

Chỉ thấy đầu lâu vàng từ từ bay lên trên đỉnh đầu Thái Nhi. Hốc mắt nhỏ xiu bỗng lóe sáng, hai ngọn lửa vàng nhỏ đặc biệt sáng nhấp nháy. Đột nhiên hốc mắt bắn ra hai luồng sáng vàng tựa như hai kim châm đâm hướng tận cùng tầng sáu tháp Vĩnh Hằng.

Ánh sáng vàng đi qua đâu thì tầng thứ sáu vốn hơi mờ lung bị chiếu sáng ngời. Tại tận cùng tầng sáu vẫn như cũ là pho tượng Trường Miên Thiên Tai Y Lai Khắc Tư.

Pho tượng này toàn thân màu vàng, chỉ có chỗ trái tim là màu đen. Từ vị trí thành viên Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi nhìn qua thì vệt đen kia tựa như ngọn lửa đen bốc cháy.

Thế quang minh lại có trái tim tử vong hắc ám, đây có lẽ chính là tả chân của Vong Linh Thiên Tay Y Lai Khắc Tư chân chính. So với pho tượng Y Lai Khắc Tư năm tầng trước, pho tượng điêu khắc này thêm cái thần bí thương.

Trong hốc mắt khô lâu Giai Diệu Vĩnh Hằng bắn ra ánh vàng vừa lúc rót vào hốc mắt pho tượng Y Lai Khắc Tư. Bỗng chốc ngọn lửa vàng

nồng đậm theo đó bùng cháy lên. Cả tầng thứ sáu bị thiêu đốt.

Bắt đầu từ ngoài cùng, từng cây cột dâng lên lửa vàng đậm. Vốn hơi thở tử vong nơi này đã bị lực lượng Tử Thần của Thái Nhi tịnh hóa đột nhiên biến đặc lại. Trong không khí tử vong đậm đặc dường như có hàng vạn oan hồn thê thiết gào. Nhưng trong thanh âm như vậy lại cứ có hơi thở Quang nguyên tố nồng đậm không gì sánh kịp.

Giờ phút này, nồng độ Quang nguyên tố tại tầng thứ sáu tháp Vĩnh Hằng thậm chí còn hơn cả chỗ nằm đó họ tại Thâm Uyên đầm lầy gặp Nhật Nguyệt Thần Oa. Nhưng mà Quang nguyên tố tuy khổng lồ, đậm đặc lại tràn ngập bá đạo và dữ tợn, không có sự hòa bình như Nhật Nguyệt Thần Oa.

Từng cột trụ bị đốt cháy chiếu sáng tầng thứ sáu rõ như ban ngày. Vàng sáng vàng đậm khuếch tán trong không khí, hơi thở quang minh cũng ngày càng đậm đặc, cho đám Thái Nhi cảm giác như thân thể ngâm tại cái hồ tràn đầy Quang nguyên tố.

Thêm vào Tử Mã Tiên, năm người có mặt đều là thuộc tính quang minh, nhưng trong tình huống Quang nguyên tố đậm đặc như vậy mà họ không dám hấp thu chúng. Những Quang nguyên tố này lộ ra hơi thở tử vong khiến họ bất giác cực kỳ bài xích.

Chỉ có Thái Nhi là sắc mặt bình thường. Làm Thần Quyến Giả Tử Thần, bất cứ hơi thở tử vong và oán linh một khi tới gần người nàng sẽ tự nhiên biến mất.

Thanh âm già nua đột nhiên vang lên từ bốn phương tám hướng. Đó là một loại đến từ linh hồn chấn động, dù là Thái Nhi mất đi sáu cảm cũng có thể nghe được ý nghĩa thanh âm truyền đến.

"Hoan nghênh đi tới tầng thứ sáu tháp Vĩnh Hằng. Có thể tới đây chứng minh thực lực của người đã đủ nhận truyền thừa từ ta. Leo lên bậc thang thông lên trời đi. Ta tại tầng thứ bảy tháp Vĩnh Hằng chờ người."

Chỉ cần người có thể đi tới trước mặt ta, vậy chính là đệ tử của ta. Nếu không thì người và ta vô duyên."

Thanh âm già nua không có bất cứ cảm tình, nếu Long Hạo Thần còn sống chắc hẳn nghe ra, giọng nói này giống hệt lần đầu tiên hấn vào tháp Vĩnh Hằng thì nghe được. Chỉ khác là trong giọng nói thiếu vài phần thân thiết, thêm phần lạnh lùng.

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 255

Con Đường Lên Trời Và Vết Máu

Di ngôn của Vong Linh Thiên Tai Y Lai Khắc Tư chỉ đơn giản một câu như thế, vừa dứt lời, pho tượng tận cùng tầng thứ sáu tháp Vĩnh Hằng bỗng nhiên cử động. Động là cánh tay phải, chậm rãi di động, tay cầm pháp trượng giơ cao chỉ hướng đỉnh trần. Chớp mắt cả tầng thứ sáu tháp Vĩnh Hằng biến thành sắc vàng.

Trong tầm mắt các thành viên Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi chỉ còn lại ánh sáng vàng. Ánh sáng rực rỡ khiến họ không thể không nhắm mắt lại. Một giây trước Quang nguyên tố vẫn là thể lỏng chớp mắt tựa như biến thành thể rắn, khiến họ thể nhúc nhích một li.

Ánh sáng vàng chói lòa này không kéo dài quá lâu. Khi ánh sáng tắt, tầm mắt mọi người trở lại bình thường thì nguyên tầng thứ sáu tháp Vĩnh Hằng đã hoàn toàn biến đổi hình dạng.

Xung quanh là một mảnh tối đen, tầng thứ sáu đã không còn, quanh người mọi người biến thành bầu trời đêm, vô số ngôi sao lấp lánh.

Lúc này tuy họ có cảm giác chân đạp đất nhưng nếu chỉ dùng mắt nhìn, thì chính là bồng bềnh giữa trời đêm! Ngôi sao chiếu rọi, đây là lần đầu tiên họ thể nghiệm cảm giác kỳ lạ này.

Cách không xa đằng trước xuất hiện một cánh cửa to tới mười mét màu vàng. Là cửa hai cánh, lúc này đóng chặt.

Bên trên cánh cửa không có điêu khắc hay trang sức hoa lệ gì, có chỉ là màu vàng sâu thẳm. Họ không trông thấy đằng sau cánh cửa là cái gì. Cửa vàng hình vòm tỏa ra quang minh tràn ngập hơi thở tử vong.

Một luồng sáng vàng rơi xuống đỉnh đầu Thái Nhi. Nàng bản năng nâng tay lên đón nhận ánh sáng, đó rõ ràng chính là Giai Diệu Vĩnh Hằng.

Chẳng qua lúc này Giai Diệu Vĩnh Hằng không đơn giản là đầu lâu nữa. Cuối đầu lâu chui ra một cây chìa khóa giống như làm bằng sắt.

Cảm giác kỳ lạ xuất hiện trong đầu Thái Nhi, nàng lơ mơ cảm thấy lúc trước họ trải qua mọi chuyện kỳ thật đều vì chuẩn bị mở ra cánh cửa trước mắt này.

Mỗi chiến thắng một Thánh Vệ thì không chỉ được Thánh Vệ thừa nhận và hỗ trợ, cùng lúc đó cũng là rút lực lượng Cường Giả Chi Hồn vào Giai Diệu Vĩnh Hằng. Khi mười hai Thánh Vệ hoàn toàn bị Giai Diệu Vĩnh Hằng hấp thu, vậy sẽ ở tầng thứ sáu tháp Vĩnh Hằng đánh thức ý thức ngủ say của Vong Linh Thiên Tai Y Lai Khắc Tư. Thế nên mới xuất hiện cánh cửa vàng, Giai Diệu Vĩnh Hằng là chìa khóa mở cửa.

Đường lên trời là cái gì? Thái Nhi không biết, nhưng nàng sớm không còn đường lui.

Nàng xoay người nhìn hướng đồng bạn tinh thần sáng lán, nhẹ cắn môi dưới.

"Tôi nhất định sẽ hồi sinh Hạo Thần!"

"Nhất định!!!" Mọi người cùng lớn tiếng nói.

Vương Nguyên Nguyên ôm lấy Long Hạo Thần từ tay Tư Mã Tiên, cùng Trần Anh Nhi giúp Thái Nhi cõng Long Hạo Thần sau lưng, dùng xiềng xích cột chặt.

Khi Thái Nhi cầm Giai Diệu Vĩnh Hằng đi hướng cửa vàng thì mọi người cùng căng thẳng, thậm chí còn hơn cả trước đó nhận thử thách.

Trước khi chưa đạt đến mục tiêu, họ luôn dốc hết sức cố gắng tiến tới. Nhưng khi mục tiêu ngay trước mặt, tựa như gần hương tình khiếp, tâm tình của họ ngược lại càng căng thẳng. Long Hạo Thần có sống lại hay không quan trọng là đây. Đây là cơ hội duy nhất cũng là cuối cùng. Mọi người không tiếc lấy mạng sống cố gắng tới mức này, có thành công hay không thật rất quan trọng với họ.

Ánh mắt Thái Nhi không có mê mang hay lo âu, chỉ có cố chấp và chăm chú. Trong lòng nàng chỉ có một ý nghĩ, đó là sống lại Long Hạo Thần, phải thành công hồi sinh. Nếu Long Hạo Thần không thể sống lại thì nàng chỉ còn cách cùng hắn đi tới thế giới khác, tạo nên ngôi nhà của hai người. Ngay lúc này Thái Nhi đã không rảnh quan tâm tình hình nhân loại, trong lòng nàng chỉ có Long Hạo Thần. Nếu người mình yêu nhất đã chết, nàng sống còn có ích gì?

Hắn tựa như bầu trời của nàng, khoảnh khắc hắn chết, bầu trời sụp đổ trước mắt nàng.

Cánh cửa vàng tràn ngập trang nghiêm. Khi Thái Nhi đi tới đứng trước nó, chìa khóa Giai Diệu Vĩnh Hằng trong tay tỏa ra nhiệt độ nóng cháy.

Thái Nhi nhấc tay lên, chìa khóa vàng bay ra ngoài trực tiếp nhập vào cửa tỏa ánh sáng vàng, biến mất.

Bỗng chốc từng vòng sáng vàng ngưng tụ từ cánh cửa khuếch tán ra, chiếu trời sao lấp lánh ánh sáng vàng.

Không có tiếng động, hai cánh cửa vàng chậm rãi mở ra.

Các thành viên Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi đều ngừng thở nhìn khoảnh khắc này, tâm tình vô cùng căng thẳng. Long Hạo Thần có thể

sống sót hay không, thành bại tại đây. Ánh mắt họ sáng ngời nhìn chăm chăm cánh cửa từ từ mở ra. Đằng sau nó rốt cuộc là cái gì?

Rất nhanh, họ trông thấy.

Đường lên trời thật sự là một con đường. Nói chính xác hơn là cầu thang. Trong trời đêm lấp lánh ánh sáng, đằng sau cánh cửa ánh sáng vàng khổng lồ là một cầu thang vàng liên tiếp lên trời đêm càng cao thăm thẳm.

Bậc thang xéo bốn mươi lăm độ kéo dài lên trên, bậc thang độ dốc nhỏ đều đều, còn có ánh sáng vàng đậm đặc.

Đây chính là đường lên trời, thông lên tầng thứ bảy tháp Vĩnh Hằng. Nó hướng tới khung trời càng cao, nhưng đường lên trời này không trông thấy tận cùng. Đúng vậy, dường như nó không có tận cùng.

"Một bước một dập đầu, đường lên trời thông thiên." Thanh âm uy nghiêm từ cánh cửa vàng toát ra truyền vào tai mỗi người.

Không ngờ phải một bước một dập đầu? Mọi người kinh ngạc, nhưng cùng lúc đó, Thái Nhi không chút chần chờ công Long Hạo Thần đi vào cánh cửa ánh sáng, quỳ xuống lạy tại bậc thang thứ nhất.

Kiều ngạo như nàng, vì người mình yêu, nguyện ý vứt bỏ kiêu hãnh. Chỉ cần có thể cứu sống Long Hạo Thần, Thái Nhi cho rằng mọi thứ đều đáng giá.

Các thành viên Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi bất giác tụ tập bên ngoài cửa ánh sáng. Tuy cửa vàng mở nhưng có lực đẩy cường đại cách trở họ ngoài cửa. Chỉ Thái Nhi và Long Hạo Thần đã chết nằm trên lưng nàng là có thể tiến vào trong.

Lạy xong một lần, Thái Nhi leo lên bậc thang thứ nhất, lần nữa quỳ xuống, lại lạy. Long Hạo Thần trên lưng nàng nhẹ lắc lư theo.

Lâm Hâm nghi hoặc hỏi Tư Mã Tiên bên cạnh.

"Đường lên trời này có áp lực cường đại không nhỉ?"

Tư Mã Tiên gật đầu, nói.

"Rất có thể, chắc cũng là một thử thách."

Nói tới đây gã bỗng giật mình, lảo đảo.

"Chúng ta đã chiến thắng mười hai Thánh Vệ, thông qua thử thách sáu tầng, đường lên trời này chắc không phải là thử thách tầng thứ bảy chứ?"

Nghe gã nói vậy mọi người kiềm không được biến sắc mặt. Thử thách tầng thứ sáu gian khổ bao nhiêu thì họ đã tận mắt thấy, nếu tầng thứ bảy còn có thử thách, chỉ sợ không phải Thái Nhi chịu đựng được!

Vương Nguyên Nguyên trầm giọng nói.

"Chắc không phải thử thách về thực lực đâu. Lúc trước chúng ta thông qua thử thách đã đủ gian nan, nếu còn có thử thách khó hơn thì cần gì nhận truyền thừa từ Y Lai Khắc Tư nữa. Theo tôi thấy cửa này coi như là thử thách cũng là về mặt khác, không phải thử thách về tu vi mới đúng."

Mọi người ở ngoài ánh cửa ánh sáng lần lượt suy đoán, tình hình thật sự chỉ có Thái Nhi ở trong đó mới biết.

Trên đường lên trời nhìn không thấy tận cùng này không tồn tại bất cứ áp lực nào, cũng sẽ không vì nàng đi tới mà tăng áp lực. Nhưng khi nàng bước một bước vào cửa ánh sáng, nội, ngoại linh lực của nàng đều biến mất.

Thái Nhi thậm chí không biết đường lên trời này ẩn chứa điều kỳ diệu thế nào mà khiến tu vi của nàng biến mất hết. Hiện giờ nàng không còn là Luân Hồi Thánh Nữ, chỉ là một cô gái cực kỳ bình thường, tối đa là thân thể tốt hơn bạn cùng lứa một chút mà thôi.

Long Hạo Thần sức nặng không nhẹ, lúc còn tu vi thì Thái Nhi cũng hẳn không có cảm giác gì, nhưng bây giờ nàng không còn nội, ngoại linh lực, công Long Hạo Thần cho nàng cảm giác nặng trĩu.

Một bước một đập đầu, Thái Nhi chỉ leo hơn mười bậc thang thì tốc độ đã chậm lại, trên trán bắt đầu thấm mồ hôi. Hai chân và phần eo hơi đau nhức.

Thái Nhi hiểu, nếu không làm theo di ngôn của Y Lai Khắc Tư, vậy mọi thứ làm trước đó thành kiểm cưỡi ba năm thiêu một giờ. Nhưng nàng cứ thế công Long Hạo Thần một bước một đập đầu, dưới tình huống không có linh lực thì có thể đi được bao xa chứ?

Nếu đổi làm người khác, chỉ sợ trong lòng xuất hiện trốn tránh thậm chí muốn lùi bước. Nhưng trong lòng Thái Nhi chỉ có cố chấp.

Đường lên trời phía trước sẽ ngày càng khó khăn, nhưng nàng sẽ không lùi về sau. Trong lòng nàng chỉ có một ý nghĩ, hoặc là chết tại đường lên trời, hoặc là mang Long Hạo Thần đến tầng thứ bảy tháp Vĩnh Hằng.

Dưới tác dụng niềm tin này, lòng nàng không có một chút cảm xúc mệt mỏi, tình huống càng gian khó thì càng kích phát sự bướng bỉnh trong lòng nàng.

Một bước một lạy, Thái Nhi chưa từng ngoái đầu nhìn lại. Trong mắt nàng chỉ có bậc thang liên tiếp lên trên.

Bước chân nàng cực vững vàng, bước ra một bước, quỳ xuống, lạy, đứng dậy. Lại bước ra một bước, lại quỳ xuống...không ngừng lặp lại.

Khi Thái Nhi đi lên bậc thang thứ hai mươi thì người bên ngoài cửa ánh sáng đã thấy ra lúc này nàng gặp khó khăn.

Đường lên trời thật sự có áp lực ư? Nếu không thì tu vi như Thái Nhi tại sao trong thời gian ngắn vậy mà tốc độ bắt đầu chậm lại. Nhưng nếu

có áp lực thì nàng nên dùng linh lực chống chọi mới đúng, trên người Thái Nhi không hề phát ra một chút linh lực nào.

Họ không tiếp tục bàn tán, thảo luận không giúp được gì, Thái Nhi thì đã trên đường lên trời, nàng chỉ có thể không ngừng đi tới.

"Thái Nhi, cố lên!" Vương Nguyên Nguyên siết chặt nắm tay. Hiện giờ họ chỉ có thể chúc phúc cho Thái Nhi, thầm cổ vũ cho nàng.

Khi Thái Nhi đi tới bậc thang thứ ba mươi thì toàn thân vô cùng nhức mỏi, đặc biệt là đầu gối, dường như có hàng ngàn cây đinh đâm vào. Mỗi hơi tẩm ướt vạt áo nàng. Liên tục lạy ba mươi lần đã tiêu hao hơn phân nửa thể lực của nàng.

Nếu không phải nàng công Long Hạo Thần, thì tình huống như vậy ít nhất phải lên tới hai trăm bậc thang mới xuất hiện.

Thậm chí nếu nàng chậm lại tốc độ sẽ chịu ảnh hưởng ít hơn.

Nhưng bây giờ Thái Nhi công là Long Hạo Thần thể trọng hơn một trăm sáu mươi cân! Cân nặng của nàng chưa tới một trăm cân, dưới tình huống vượt sức chịu đựng như vậy, thân thể nặng chịu gánh nặng thật là quá sức.

Nhưng Thái Nhi vẫn không chút tạm ngừng, thân thể đau đớn không ảnh hưởng quyết tâm của nàng. Một bước một lạy, chậm rãi mà vững vàng tiến lên.

Ba mươi lăm, ba mươi sáu, ba mươi bảy...bốn mươi hai, bốn mươi ba, bốn mươi bốn...

"Mọi người xem, đó là cái gì?" Trần Anh Nhi mắt sắc đột nhiên kêu lên.

Mọi người theo tay cô nhìn qua, chỉ thấy trên bậc thang vàng trong suốt không biết khi nào thì hơn hai vệt sắc đỏ nhạt.

Sắc đỏ rất nhạt, nếu không nhìn kỹ thì sẽ không phát hiện ra.

"Lại có kìa!" Trần Anh Nhi lại kêu lên.

Thải Nhi lần nữa leo lên một bậc thang mới, lại có hai ấn ký sắc đỏ nhạt xuất hiện trên bậc thang cũ.

Hàn Vũ siết chặt năm tay khoanh trước ngực, kiên cường như y mà giờ này thanh âm khẽ run.

"Đầu gối Thải Nhi trầy xước."

Đúng vậy, ấn ký đỏ nhạt đó là máu, là máu của Thải Nhi.

Hơn bốn mươi cấp bậc thang, công Long Hạo Thần cân nặng hơn một trăm sáu mươi cân, váy dài của nàng đã rách, vết thương ở đầu gối chảy máu nhỏ giọt tại bậc thang để lại dấu vết.

Trái tim mỗi người nhói đau vì Thải Nhi. Tuy họ không biết trên đường lên trời này Thải Nhi chịu đựng đau khổ như thế nào, nhưng xem tình hình có thể thấy ra con đường này không bình thường.

Dù con đường lên trời cướp đi hết linh lực nhưng không thể lung lay ý chí của nàng. Từ nhỏ đến lớn khổ tu, ý chí của Thải Nhi đã vượt xa người thường, huống chi bây giờ nàng vì muốn hồi sinh cho người đàn ông của mình!

Một bước lại một bước, một bước một lạy.

Hai vết máu bắt đầu xuất hiện trên đường lên trời không thấy tận cùng, vết máu từ nhạt đến đậm. Khi nàng leo lên bậc thang thứ năm mươi bảy, vết máu từ hai biến thành ba. Vết thứ ba đến từ trán Thải Nhi.

Trần Anh Nhi đã nhào vào ngực Dương Văn Chiêu, không dám nhìn nữa, khóc rống thất thanh. Những người khác bất giác nhắm mắt lại.

Thân thể và tinh thần họ run bần bật. Thái Nhi, thật sự là quá kiên cường.

Thái Nhi không tạm dừng, dường như nàng không cảm thấy đau đớn.

Năm mươi bậc, sáu mươi bậc, bảy mươi bậc, tám mươi bậc, cứ thế từng bước một, nàng gian nan loạng choạng tiến lên. Thân thể nàng lao đảo, trên mặt đất để lại vết máu bắt đầu hiện thể lỏng chảy xuống bậc thang.

Nhưng nàng vẫn leo lên, vẫn không ngừng leo. Hình như có lực lượng không gì sánh kịp chống đỡ cơ thể ngày càng yếu ớt của nàng.

*Rầm! *

Trên bậc thang một trăm mười hai, Thái Nhi đột nhiên ngã xuống, nặng nề đập trên bậc thang trước mặt. Nhưng tay phải nàng mạnh bấu vào bề mặt bậc thang, mũi chân chống ở bậc bên dưới, không để mình trượt xuống.

Máu tươi nhuộm đỏ vạt váy dài, chảy dọc theo mũi chân. Khuôn mặt tuyệt trần lúc này đã tràn đầy vết máu.

Thân thể bởi vì chịu đựng quá nhiều mà run bần bật, chỉ có đôi mắt kia vẫn đầy cố chấp, kiên quyết.

Thở hồng hộc, nàng miễn cưỡng bước lên một bậc nữa, *rầm* một cái, lại lạy.

Nhưng lần này nàng đã không thể bò lên, trước mắt tối đen, rơi vào hôn mê.

"Thái Nhi!!!!"

Ngoài cửa ánh sáng, những người chứng kiến cùng hét to. Vương Nguyên Nguyên thậm chí kiềm không được dùng thân xác mạnh đập vào tầng ngăn cách nhưng bị bắn ngược ra.

Đừng nói là Trần Anh Nhi, coi như là Tư Mã Tiên, Lâm Hâm, Hàn Vũ những người đàn ông cũng không nhìn nổi nữa. Ba vết máu tựa như ba lưỡi kiếm đâm xuyên tim họ.

Nhưng bây giờ họ không thể làm được gì, không vào được cửa ánh sáng thì đương nhiên không thể giúp đỡ Thái Nhi. Họ chỉ có thể đứng tại chỗ trơ mắt nhìn, nhìn vết máu đỏ thẫm trên bậc thang vàng.

Đường lên trời không chút biến đổi, mọi thứ vẫn như cũ. Bậc thang vàng không có cuối.

Hai tiếng đồng hồ trôi qua.

Cơ thể Thái Nhi bỗng khê động, đôi tay chống người chậm rãi nâng lên, nàng đã tỉnh.

Không ngoái đầu lại, nàng chỉ hơi tạm dừng liền giãy dựa miễn cưỡng đứng lên, leo lên một bậc, lại quỳ lạy.

Làm xong, vết máu lại xuất hiện trên bậc thang mới.

"Thái Nhi!!!" Trần Anh Nhi và Vương Nguyên Nguyên mặt đầy vết nước mắt, thanh âm của họ vì khóc mà biến khàn khàn.

Mấy người đàn ông mắt cũng biến đỏ, siết chặt nắm tay, móng tay đâm vào lòng bàn tay. Họ thật xiết bao hy vọng có thể thay thế Thái Nhi leo lên đường lên trời này!

Một bước, hai bước, ba bước, bốn bước...

Thái Nhi tỉnh lại vẫn kiên cường như vậy. Công Long Hạo Thần đối với nàng bây giờ tựa như công một ngọn núi to, nhưng đó là tất cả niềm hy vọng của nàng! Không còn mạng thì nói gì đến tiến lên. Hoặc là chết tại đường lên trời hoặc là cứu sống người của tôi.

Trong lòng Thái Nhi không ngừng lặp lại câu nói này, Lần này nàng đi tới hai mươi tám bậc thang thì té xuống, ngất xỉu. Nhưng dù là vậy,

khi té nàg vẫ bấu chặ bậc thang đằg trước, không để mình tuộ xuống.

Trèo lên, hôn mê, lại trèo lên, lại hôn mê.

Thải Nhi lần lượt ngã xuống lại liên tục bò lên. Khi nàg trèo lên bậc thang thứ hai trăm thì toàn thân biến thành đắ máu.

Lúc này nàg đã gắ xiu bảy lần trên đường lên trời.

Trần Anh Nhi đã khóc đến gắ, mấy người khác thì điên cuồng công kích vách ngăn cửa ánh sáng. Chỉ có làm thế mới trút hết đau khổ và dằn vặt trong lòng họ.

Đầu gối Thải Nhi sớm không còn miếng da lành lặn, xương cốt trắng hếu lộ ra ngoài. Cặp đùi thon dài trắng nõn bất giác co gắ. Vì mất máu quá nhiều nên toàn thân trắng bệch bệnh trạng. Sự sống của nàg đang nhanh chóng trôi đi. Đường lên trời lại vẫ không thấy tận cùng.

Lần này Thải Nhi hôn mê thời gian khá lâu, tròn mười bốn tiếng đồng hồ nàg mới tỉnh lại.

"Thải Nhi, Thải Nhi!!!"

Các thành viên Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi điên cuồng đánh vào vách ngăn trước mặt. Họ khàn giọng kêu gào. Họ thật sự không nhìn được nữa, họ thật muốn nói cho nàg dừng tiếp tục nữa. Bậc thang tầng thứ sáu thông lên tầng thứ bảy dằn vặt họ hơn xa thử thách trước đó rất nhiều!

Nhưng Thải Nhi vẫ không ngoái đầu lại. Nàg ngắg đầu lên, trong con người chỉ thấy một mảnh đỏ rực.

Miền cường chuyển động thân thể một chút, nàg phát hiện mình làm cách nào cũng không thể đứng lên.

Bảy lần hôn mê đã tiêu hao hết thể lực của nàng. Sự sống của nàng đang đi hướng cuối.

Cùng lúc đó, trước mắt đột nhiên sáng ngời, cửa ánh sáng khổng lồ xuất hiện cách mười bậc thang. Ánh sáng vàng lấp lánh, cửa ánh sáng từ từ mở ra lộ thế giới vàng đằng sau nó.

Cửa, cửa...

Vốn con mắt Thái Nhi đã hơi xám trắng khi nhìn thấy cánh cửa này thì chợt biến sáng ngời. Cửa, hy vọng. Hy vọng ở ngay trước mắt.

Nàng nhìn thấy, các thành viên Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi cũng nhìn thấy. Họ bất giác yên tĩnh lại, nhìn cửa ánh sáng xuất hiện ở nơi cao hơn, thống khổ cắn chặt răng.

Đôi chân Thái Nhi đã không còn cảm giác, nhưng giờ phút này ánh mắt nàng biến vô cùng sáng ngời, công Long Hạo Thần, đôi tay liều mạng kéo mình và xác Long Hạo Thần leo lên một bậc thang, trán mạnh đập xuống bậc thang.

Vết máu hằn sâu trên bậc thang, đường lên trời màu vàng thậm chí bởi vì nàng để lại máu mà tỏa ra ánh sáng đỏ nhạt.

Nhưng Thái Nhi không thềm để ý mọi thứ, cánh cửa ngay tại trước mắt, hy vọng ngay trước mặt. Mình nhất định có thể mang Hạo Thần đi vào cánh cửa này, sống lại anh ấy.

Không biết vì sao, Thái Nhi mơ hồ cảm thấy bên tai mình dường như quanh quẩn thanh âm nức nở như khóc như than. Nhưng những điều này đối với nàng không quan trọng. Trừ tiến lên, nàng không thềm suy nghĩ điều gì khác.

Tiềm năng thân thể bị hai chữ hy vọng kích phát. Nàng cứ thế nhờ vào đôi tay, từng chút một bò lên trên. Mỗi bậc thang có ít nhất một phần

ba diện tích bị vết máu trên người nàng nhiễm đỏ. Nhưng vết máu ngày càng nhạt, máu nàng sắp chảy cạn rồi sao?

Năm, bốn, ba, hai, một.

Rốt cuộc, cánh cửa ánh sáng đã gần trong gang tấc, trên khuôn mặt kiên cường mà cổ chấp của Thái Nhi rốt cuộc xuất hiện ý cười.

Nâng tay lên, đầu ngón tay rách toạc lộ xương run rẩy chộp hướng cánh cửa ánh sáng.

Nhưng ngay lúc này, hình ảnh khiến thành viên Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi điên cuồng xuất hiện. Cánh cửa ánh sáng đột nhiên nhẹ lung lay, lại nhảy lên một bậc thang, khiến Thái Nhi chộp vào chỗ trống.

Tuyệt vọng hiện ra trong mắt mỗi người ngoài cửa ánh sáng. Cửa trên bậc thang lại là giả ư? Họ cực kỳ điên cuồng công kích cánh cửa trước mặt.

Họ chửi rủa Tử Linh Thánh Pháp Thần, Vong Linh Thiên Tai Y Lai Khắc Tư.

Thái Nhi chỉ là một cô gái, vì sao y phải tàn nhẫn như vậy.

Chỉ mình Thái Nhi là không tuyệt vọng, ánh mắt nàng vẫn kiên quyết, bàn tay chộp hụt rơi vào bậc thang trống rỗng, thân thể nàng lại lết lên trên.

Đây là cơ hội cuối cùng. Nàng biết, nếu mình lại hôn mê chỉ sợ vĩnh viễn không thể tỉnh nữa. Sống lại Hạo Thần, đây là cơ hội cuối cùng.

Niềm tin và cổ chấp trong phút chốc như ngọn lửa thiêu cháy, đôi tay Thái Nhi bỗng nhiên dùng hết sức, gần như phát điên mạnh chống tại bậc thang.

Kỳ tích hiện ra trong khoảnh khắc này. Thái Nhi đã hoàn toàn kiệt sức, ngay cả sự sống cũng sắp cạn, trong chớp mắt nhờ vào đôi tay yếu

ớt miễn cưỡng đẩy người, công theo Long Hạo Thần bổng vọt lên, làm động tác giống cá chép quẫy đuôi.

Vì cái nhào tới này, tay phải nàng rớt cuộc thò vào trong cửa ánh sáng. Nhưng lần này đã tiêu hao hết sức lực của nàng, mắt thấy tay sắp thò vào cửa ánh sáng, mắt Thái Nhi trợn to, đã hoàn toàn mất đi tia sáng.

Ngay lúc tay phải nàng chạm vào cửa ánh sáng thì cánh cửa bỗng tỏa sáng rực rỡ. Ánh sáng bao trùm người Thái Nhi và Long Hạo Thần, *vèo* một tiếng đem họ kéo vào trong, biến mất không thấy bóng dáng.

Cùng lúc Thái Nhi và Long Hạo Thần biến mất, đường lên trời và nơi thành viên Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi đứng đều biến thành hư ảo.

Ánh sáng vụn vụn, chiếu rọi, ngay sau đó trở lại hình dạng tầng thứ sáu tháp Vĩnh Hằng, chẳng qua Thái Nhi và Long Hạo Thần đã biến mất.

Các thành viên vì thảm trạng của Thái Nhi mà tiến vào trạng thái điên cuồng đang thở hồng hộc. Trong đầu họ cùng xuất hiện một ý nghĩ, Thái Nhi thành công!

Ánh sáng vàng lượn lờ, Thái Nhi cũng Long Hạo Thần xuất hiện trong thế giới màu vàng, xung quanh là vô tận ánh sáng vàng. Trong không khí, sương mù đỏ mỏng manh bay tới quay quanh người Thái Nhi, cùng với từng điểm sáng vàng rót vào người nàng.

Dù là vết máu dính trên vạt áo nàng cũng trong ánh sáng vàng hóa thành sương đỏ bay lên, dung nhập vào người nàng.

Tay phải Thái Nhi vẫn giữ động tác duỗi ra, tay kia giữ chặt chân Long Hạo Thần vòng quanh hông nàng, như sợ cơ thể hẫng sẽ tuột ra.

Vết thương trên người Thái Nhi đã lành lại, tất cả vết bầm đều phân giải biến mất trong ánh sáng vàng. Chỉ có vấy dài rách là không thể hồi phục.

Biểu tình trên mặt nàng vẫn rất cố chấp, dù mất đi tất cả ý thức thì sự cố chấp này chưa từng biến đổi.

Trong thế giới vàng phát ra một tiếng thở dài âm trầm, thanh âm già nua quanh quẩn.

"Đáng giá không?"

Ánh sáng vàng dần thu lại, Thái Nhi công Long Hạo Thần nằm vật ra trên mặt đất. Nàng nằm mơ, mơ thấy mình và Long Hạo Thần dường như trở lại lúc tham gia thi đấu tuyển chọn Săn Ma Đoàn tại Thánh thành.

Họ nắm tay nhau, dọc theo đường trở lại nhà trọ, cứ đi, đi mãi.

Con đường dường như biến không có tận cùng, đi làm sao cũng không tới nhà trọ. Nhưng họ chẳng chút nóng nảy, còn rất hưởng thụ ấm áp, tay nắm tay.

Gậy trúc gõ mặt đất vang vọng trong thế giới của Thái Nhi, mỗi khi nàng quay đầu nhìn hướng Long Hạo Thần, đều thấy nụ cười tràn ngập yêu thương dịu dàng.

Sinh mạng họ dường như hòa vào nhau trong khoảnh khắc này.

Tất cả đau khổ tại giây phút này đều bị lãng quên, cứ thế bước đi, vĩnh viễn, vĩnh viễn...

Nhưng rất nhiều chuyện thường không làm theo ý người. Con đường đằng trước biến mờ mịt mà hư ảo. Ngay sau đó, xung quanh tràn đầy sắc vàng.

Thái Nhi có chút kinh hoàng, nàng nắm chặt tay Long Hạo Thần, kêu to.

"Hạo Thần, Hạo Thần..."

Thải Nhi bưng tỉnh, ngời bật dậy cúi đầu nhìn, liếc mắt liền thấy đôi tay tái nhợt của Long Hạo Thần vòng quanh trước ngực mình. Nàng vội nắm chặt.

Đau khổ thể xác đã hoàn toàn biến mất, ngay cả nội ngoại linh lực cũng hồi phục lại hết.

Thống khổ từng trải qua vẫn lưu lại trong ký ức thân thể nàng. Vạt váy sớm rách, bởi vì ký ức đau đớn đó mà thân thể bất giác khẽ run.

Thải Nhi nhớ lại tất cả bao gồm cả lúc trước mình từng làm cái gì, kiểm không được ngẩng đầu nhìn quanh. Chỗ này chắc đã là tầng thứ bảy tháp Vĩnh Hằng.

Quét mắt nhìn mọi thứ đều là sắc vàng. So với sáu tầng trước thì diện tích chỗ này nhỏ hơn nhiều. Đại sảnh hình tròn, đường kính khoảng ba mươi mét.

Khung đỉnh hình vòm, xung quanh có tổng cộng mười hai cây cột vàng quay quanh.

Dù là mặt đất, đỉnh khung hay là cột trụ đều có vô số ký hiệu ma văn vàng rậm rạp.

Mặt đất đại sảnh là ngôi sao sáu cánh vàng khổng lồ, có sương mù vàng nhàn nhạt bốc lên.

Chính giữa sao sáu cánh có một quan tài to lớn, dài năm mét, rộng ba mét. Quan tài vàng khảm đầy các loại ngọc ngà xinh đẹp. Không, không chỉ là ngọc ngà, còn có ma tinh ma thú và linh đan nhân loại. Thế nhưng lại không có cái nào thấp hơn cấp chín.

Đây chính là tầng thứ bảy tháp Vĩnh Hằng, nơi Tử Linh Thánh Pháp Thần, Trường Miên Thiên Tai Y Lai Khắc Tư yên giấc ngàn thu?

Thải Nhi có chút sốt ruột đứng bật dậy. Trả giá vô số cố gắng rồi cuộc đi đến đây, đây là cơ hội duy nhất để nàng hồi sinh Long Hạo Thần!

Nhưng truyền thừa Trường Miên Thiên Tai Y Lai Khắc Tư ở chỗ nào?

"Đáng giá sao?" Đột nhiên thanh âm già cả thờ dài quanh quẩn.

Thải Nhi bản năng lùi một bước, nhìn chăm chăm quan tài vàng không lồ trước mặt.

Một luồng khói trắng từ trong quan tài vàng chậm rãi bốc lên không trung, ngưng tụ lại.

Rất nhanh, khói trắng ngưng tụ thành hình người, rõ ràng giống hệt pho tượng nàng từng thấy, chỉ là không có nửa người dưới. Nửa người dưới tựa như sương khói liên kết với quan tài vàng.

Trên khuôn mặt già nua tràn đầy thương cảm, ánh mắt nhu hòa nhìn Thải Nhi, khẽ thờ dài, lại hỏi nàng.

"Đáng giá sao?"

"Đáng giá. Người chính là Trường Miên Thiên Tai Y Lai Khắc Tư đúng không." Thải Nhi khẳng định.

Y Lai Khắc Tư gật đầu.

"Không sai, ta chính là Tử Linh Thánh Pháp Thần, Trường Miên Thiên Tai, Y Lai Khắc Tư. Thật sự đáng giá sao?"

Thải Nhi nhú mày.

"Đương nhiên là đáng."

Trường Miên Thiên Tai Y Lai Khắc Tư thờ dài một tiếng, nói.

"Người là cô gái tốt. Không ngờ năm đó ta thiết kế thử thách cuối cùng lại là người hoàn thành được. Người nên biết, trong các loại thuộc tính, không bị ta thừa nhận nhất chính là thuộc tính tịnh hóa của người. Người gần như không có khả năng nhận truyền thừa của ta!"

Nghe y nói vậy, Thái Nhi lập tức căng thẳng. Nàng không để ý truyền thừa cái gì, nhưng nàng quan tâm là có thể hồi sinh cho Long Hạo Thần hay không! Nếu không thể truyền thừa lực lượng Y Lai Khắc Tư, tất cả cố gắng nàng trả giá chẳng phải đều uổng phí rồi sao?

"Tôi đồng ý truyền thừa lực lượng của ngài. Di ngôn của ngài từng nói chỉ cần có thể đi đến đây, tầng thứ bảy tháp Vĩnh Hằng thì có thể nhận truyền thừa của ngài. Chẳng lẽ ngài tính nói không giữ lời?" Thái Nhi bướng bỉnh nói.

Y Lai Khắc Tư mỉm cười nói.

"Trong ngàn năm ta sống đều không nghe được có ai dùng giọng điệu như vậy nói với ta. Mà người còn là người muốn truyền thừa lực lượng của ta."

Thái Nhi khựng lại, chậm rãi quỳ xuống trước mặt Y Lai Khắc Tư, bái lạy.

"Xin lỗi, lão sư. Tôi sai rồi. Tôi hy vọng có thể truyền thừa lực lượng của ngài, ngài nhất định có cách, đúng không?"

Trong mắt Y Lai Khắc Tư lộ ra rung động.

"Tất cả đều bởi vì chàng trai trên lưng người, kẻ vốn nên là người kế thừa của ta, đúng không?"

Thái Nhi không mở miệng nhưng không ngừng dập đầu với Y Lai Khắc Tư. Rất nhanh trán nàng đã sưng đỏ.

Y Lai Khắc Tư vung tay lên, bỗng chốc mặt đất dâng ánh sáng vàng nâng người Thái Nhi lên.

"Người đã lạy đủ nhiều. Không sai, ta có cách để người truyền thừa lực lượng của ta. Nhưng nếu người nhận truyền thừa từ ta, vậy lực tịnh hóa vốn có của người sẽ biến mất hết. Thân thể người thậm chí theo đó thối rữa biến thành như xác sống. Lực tịnh hóa và lực vong linh của ta dĩ

nhiên sinh ra xung đột. Nếu là vậy thì người còn muốn không? Nếu người mất đi xinh đẹp, dù người hồi sinh kẻ người công sau lưng, liệu hẳn có còn thích người không?"

"Tôi đồng ý!" Thái Nhi chẳng hề do dự nói.

"Người không lo lắng?" Y Lai Khắc Tư dường như có chút không cam lòng, hỏi.

Thái Nhi lắc đầu nguầy nguậy.

"Tôi không lo, xin ngài bắt đầu đi."

Y Lai Khắc Tư nhìn chăm chăm Long Hạo Thần, trong mắt dao động cảm xúc kịch liệt, ngay cả thân thể sương khói cũng hơi vận vận.

Thật lâu sau y mới bình thản nói.

"Tim hẳn đã bị hủy, sự sống gần như cắt đứt. Tuy linh hồn chưa tan nhưng muốn sống lại cũng rất khó khăn. Đầu tiên hẳn cần một trái tim đang đập."

Thái Nhi nghiêng đầu nhìn hướng Y Lai Khắc Tư. Nàng cười xích trên người, cẩn thận đặt Long Hạo Thần xuống dưới để hẳn nằm thẳng trên mặt đất vàng.

Nàng nhìn chăm chú Long Hạo Thần, vượt khuôn mặt không có chút máu, cúi đầu, nhẹ hôn lên trán hẳn. Dù trán hẳn đã lạnh lẽo không có độ ấm, nhưng vẫn cho nàng cảm giác tồn tại chân thật. Khuôn mặt xinh đẹp lộ nụ cười khê, Thái Nhi chậm rãi đứng dậy, nâng lên tay phải, ánh sáng đen lấp lóe. Lưỡi Hái Tử Thần xuất hiện trong lòng bàn tay nàng.

"Ngài nói đúng, thật ra anh ấy nên là người thừa kế của ngài. Xin ngài hãy sống lại anh ấy. Còn về trái tim..."

Thái Nhi cười, nụ cười của nàng chân thành tha thiết. Một chớp mắt tựa như hoa nở rộ động lòng người. Dù là Vong Linh Thiên Tai Y Lai

Khắc Tư ngủ say mấy ngàn năm, trông thấy nụ cười của nàng thì cũng ngân ngơ.

"Dùng của tôi đi."

Ánh sáng đen lấp lóe, Lưỡi Hái Tử Thần xoay lại, mũi dao sắc bén nhanh như chớp đâm hướng lồng ngực nàng. Nàng có tin chắc có thể móc ra trái tim sống nhảy của mình. Dem tim mình giữ lại trong ngực hân, đây dường như là kết cuộc thật hoàn mỹ. Vậy thì nàng có thể vĩnh viễn không bao giờ chia cách hân. Cho nên nàng cười rất vui, đã cảm nhận được Lưỡi Hái Tử Thần sắc bén lạnh lẽo đâm vào da thịt. Chỉ cần lật cổ tay thì lưỡi hái sắc bén sẽ rạch ngực nàng, cẩn thận móc ra trái tim nhảy thành thịch.

"Không được!" Ánh sáng vàng mãnh liệt trào dâng từ bên dưới vọt lên đánh vào Lưỡi Hái Tử Thần, đánh bật ra lưỡi hái to lớn, nhưng vẫn để lại một vết máu trên ngực Thái Nhi.

Y Lai Khắc Tư tức giận nói.

"Con bé ngốc này, hân thật sự đáng giá cho người làm thế vì hân sao? Người có biết hay không, thanh Tịnh Hóa Nhãn này có hiệu quả tịnh hóa linh hồn, coi như là chính người, một khi bị nó đâm trúng chỗ hiểm thì cũng chết chắc. Bất cứ lực lượng nào đều không thể khiến người sống lại!"

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 256

Các Người Thắng

Thải Nhi thâm tình nhìn Long Hạo Thần, nói.

"Thì sao chứ, tim tôi cùng anh ấy một chỗ, tôi có thể cứu sống anh ấy, vậy là đủ rồi. Tôi nguyện ý chết vì anh ấy. Trừ tôi ra, chẳng lẽ chỗ này còn có trái tim thứ hai sao? Tôi chỉ xin ngài hồi sinh anh ấy."

Y Lai Khắc Tư im lặng, ánh mắt vô cùng mâu thuẫn, chỉ là lực chú ý của Thái Nhi tập trung vào người Long Hạo Thần nên không chú ý tới.

"Nếu năm đó ta gặp nàng cũng giống như người thì tốt biết mấy. Có lẽ tất cả mọi việc sẽ không xảy ra. Hoặc có lẽ ta đã sớm đi theo nàng. Dù chết cùng một nấm mồ thì ta cũng sẽ hạnh phúc ra đi."

Thanh âm thì thào của Y Lai Khắc Tư đánh thức Thái Nhi. Nàng ngẩng đầu lên, nhất quyết nói.

"Xin ngài dùng tim của tôi."

Y Lai Khắc Tư đột nhiên cắt đứt lời nàng.

"Cô bé, đừng gấp Như vậy đi, chúng ta hãy đánh cược đi. Nếu người thắng thì ta sẽ giúp người sống lại hẳn, nếu người chết thì phải từ bỏ hẳn, một lòng một dạ kế thừa lực lượng của ta. Tuy ta không thích tình hóa thuộc tính của người nhưng ta thích tính cách người."

"Tôi không đánh cược." Thái Nhi lắc đầu nguầy nguậy. "Những việc liên quan đến anh ấy tôi sẽ không đánh cược, bởi vì, tôi thua không nổi."

Y Lai Khắc Tư lạnh lùng nói.

"Việc này không theo ý người."

Giờ phút này y mới hiện ra uy nghiêm của Tử Linh Thánh Pháp Thần, Trường Miên Thiên Tai.

Chỉ thấy y vung tay lên, Thái Nhi cảm thấy cả người căng cứng, hoàn toàn không thể khống chế cơ thể, thậm chí Lưỡi Hái Tử Thần đều bị ức chế quay lại trong người.

Ánh sáng vàng lôi kéo, nàng tới bên cạnh Y Lai Khắc Tư. Ngay sau đó, xung quanh bắt đầu nhẹ vụn vụn, mọi thứ biến hóa kỳ lạ. Tất cả đều biến hư ảo lại như biến thành thực chất.

Thái Nhi giật mình phát hiện mình chẳng những không thể di chuyển, thậm chí không thể phát ra tiếng. Cho dù một chút linh lực cũng không có cách khống chế, dường như linh hồn đều đông lại.

Y Lai Khắc Tư bèn bồng nàng, từng tầng sáng vàng không ngừng toát ra từ người y. Ngay bên cạnh Long Hạo Thần không ngờ có thêm một Thái Nhi. Một Thái Nhi ngực bị mở ra, có lỗ máu, mất đi trái tim.

Ngay sau đó, ngón trỏ tay phải y chỉ hướng thân thể Long Hạo Thần. Chỉ thấy vết thương trước ngực hằn nhanh chóng khép lại. Ánh sáng vàng nồng đậm dao động, trên người hằn cởi xuống Kim Tinh Cơ Tòa chiến giáp. Dưới ánh nhìn kích động của Thái Nhi, làn da trắng bệch của Long Hạo Thần dần có chút máu.

Tất cả đều quá kỳ diệu. Y Lai Khắc Tư chỉ nhấc tay một cái dường như đã hồi sinh cho Long Hạo Thần.

Giọng Y Lai Khắc Tư vang trong đầu Thái Nhi.

"Ta khiến hãn tạm thời sống lại, tất cả đều như còn sống. Người đoán xem nếu hãn biết người dùng trái tim mình cứu sống hãn, hãn sẽ có phản

ứng như thế nào?"

Thải Nhi đang hưng phấn bỗng chốc như bị tạt bồn nước lạnh. Nàng liều mạng muốn thoát khỏi trói buộc của Y Lai Khắc Tư nhưng vị Tử Linh Thánh Pháp Thần, Trường Miên Thiên Tai từng đem đến hiểm họa cho toàn nhân loại, thậm chí khiến nhân loại diệt vong sao có thể dễ dàng chống lại được? Nàng không làm được gì, chỉ có thể trơ mắt nhìn Long Hạo Thần dần hồi phục sự sống, thân thể nhẹ run rẩy.

Thật lạnh. Long Hạo Thần chỉ thấy mình như ngâm trong nước đá, lạnh đến cả người run run. Đầu óc chết lặng dần nhúc nhích, cảm giác lạnh lẽo khiến hắn không ngừng rung mình, dường như bị lạnh giá bùng tỉnh.

Trong mắt một mảnh vàng rực. Quang nguyên tố nồng đậm khiến khí lạnh quanh người hắn dường như giảm vài phần.

Đây, đây là chỗ nào? Địa ngục ư?

Long Hạo Thần bản năng nhấc tay ấn ngực mình. Hắn kinh ngạc phát hiện lỗ hổng trước ngực đã biến mất. Dường như có trái tim đang nhảy, như có máu chảy xuôi trong người. Nhưng tu vi cường đại của hắn thì không còn sót lại chút gì, cảm giác suy yếu trùng kích đầu hắn.

"Người đã tỉnh?" Thanh âm già nua hấp dẫn lực chú ý của Long Hạo Thần. Hắn ngược mắt liền thấy quan tài khổng lồ và linh hồn bành bồng trên không trung.

"Người là ai? Đây là đâu?" Long Hạo Thần phản xạ hỏi.

Lúc này tinh thần hắn còn đang mê mang, chỉ là người dần bớt lạnh hơn. Quang nguyên tố tinh thuần trong không khí khiến hắn cảm thấy rất thoải mái, nội linh lực hình như cũng vì có Quang nguyên tố rót vào mà từ từ hồi phục, coi như ấm áp hơn chút.

"Đây là tầng thứ bảy tháp Vĩnh Hằng, chắc hẳn người đã biết ta là ai rồi chứ." Y Lai Khắc Tư bình thản nói.

Long Hạo Thần kinh ngạc, lập tức tỉnh táo lại.

"Cái gì? Đây là tầng thứ bảy tháp Vĩnh Hằng? Vậy, vậy người là... sao tôi tới đây được!"

Y Lai Khắc Tư chỉ hướng bên cạnh hắn, nhàn nhạt nói.

"Là cô ta mang người tới."

Long Hạo Thần theo ngón tay y nhìn sang. Ngay sau đó, thân thể hắn đông cứng, há to miệng, mắt tròn tròn. Hắn bỗng phát hiện mình không thể phát ra một chút thanh âm, toàn thân như bị đóng đinh đứng đó không động đậy.

Đó, đó là Thái Nhi, ngực bị mở ra máu tươi đầy đất.

Thái Nhi mất đi sự sống, mặt trắng như tờ giấy.

Thái Nhi, Thái Nhi, Thái Nhi của tôi sao lại như thế này.

Giữ động tác cứng ngắc này cỡ nửa chén trà, Long Hạo Thần vẫn không động đậy.

Thanh âm của Y Lai Khắc Tư vang bên tai hắn.

"Cô ta đeo Giai Diệu Vĩnh Hằng của ta cho đưa người, công xác người thông qua thử thách khó khăn từng tầng đi đến đây. Cô ta nói người là truyền nhân của ta, muốn ta sống lại người. Người nên biết mình chết như thế nào, người đã mất trái tim, coi như dùng Vong Linh ma pháp của ta, muốn hồi sinh cho người cũng cần trái tim sống. Cho nên cô ta đưa tim mình cho người."

"Không!!!" Long Hạo Thần ngửa đầu bi thương thét gào.

*Bùm! * một tiếng hân quỳ xuống đất, nhào tới người Thái Nhi, ôm chặt thân thể mềm mại, nước mắt tuôn trào.

Xác Thái Nhi lạnh lẽo như vậy, lạnh buốt tựa như băng ngàn năm. Long Hạo Thần chỉ thấy máu trong người mình tại khoảnh khắc này đông lại.

"Sao em ngốc như vậy, sao em ngốc vậy chứ! Thái Nhi, chẳng lẽ em cho rằng, em chết rồi anh có thể một mình sống sao?"

Long Hạo Thần đột nhiên xoay người nhìn Y Lai Khắc Tư.

"Tiền bối, tôi cầu xin ngài đem trái tim trả lại cô ấy. Chắc chắn ngài có cách đúng không? Cầu ngài sống lại cô ấy!"

Y Lai Khắc Tư lạnh lùng nói.

"Người cho rằng đang chơi đùa sao? Di chuyển trái tim có thể tuần hoàn chắc? Huống chi dù ta làm được, người mất đi trái tim thì vẫn sẽ chết."

Nói đến đây, giọng y đột nhiên biến nhu hòa.

"Người đã chết rồi, cô ta dùng trái tim mình sống lại người, là hy vọng tim cô ấy có thể hòa thành một với người, vậy thì các người có thể không bao giờ tách ra. Chẳng lẽ người không hiểu nỗi khổ của cô ấy sao? Người là đệ tử ta chọn, đến đây đi, cũng nên kế thừa lực lượng từ ta rồi. Nơi nào không có hoa cỏ? Ưu tú như người tương lai chắc chắn sẽ tìm được cô gái càng tốt hơn cô ta. Hơn nữa chỉ có sống sót mới báo thù được. Nếu người không chết, cô ta sẽ không vì muốn sống lại người mà chết. Người nên đi tìm kẻ giết người để báo thù mới đúng, chứ không phải ở đây yếu hèn bi thương."

"Đứng dậy đi, nhận lấy truyền thừa của Vong Linh Thiên Tai Y Lai Khắc Tư ta. Khi người rời khỏi đây, người chính là cường giả mạnh nhất thế giới nhân loại. Đến lúc đó mọi thứ đều nằm trong quyền sinh sát của

người. Dù người muốn bao nhiêu phụ nữ đều được. Đợi người báo thù cho cô ta xong, dùng xác kẻ thù tế bái cô ta."

Long Hạo Thần ôm xác Thái Nhi quay đầu nhìn Y Lai Khắc Tư, ánh mắt hẩn thật bình thản. Dường như hẩn bị Y Lai Khắc Tư thuyết phục, lúc trước điên cuồng đều giấu đi, cảm xúc theo đó bình tĩnh lại.

Ôm xác Thái Nhi, hẩn chậm rãi đứng dậy, lâu bầu.

"Nếu như hai chúng ta chỉ có một sống sót, như vậy cô ấy chết rồi cũng tốt."

Đáy mắt Y Lai Khắc Tư xuất hiện tia sáng lạ lùng, quay đầu nhìn Thái Nhi chân chính bên cạnh mình. Long Hạo Thần không nhìn thấy nhưng y lại thấy. Thanh âm lạnh lùng của y vang bên trong linh hồn Thái Nhi.

"Nhìn thấy chưa, đây chính là người đàn ông người nguyện ý trả giá sinh mạng vì hẩn."

Nhưng Y Lai Khắc Tư thất vọng rồi. Bởi vì từ trong mắt Thái Nhi, y chỉ thấy bi thương và yêu sâu vô tận. Dường như nàng không hề nghe thấy lời tuyệt tình của Long Hạo Thần.

"Người còn chưa hiểu rõ sao?" Y Lai Khắc Tư có chút tức giận chất vấn Thái Nhi.

Thái Nhi nhẹ lắc đầu, không thềm nhìn Y Lai Khắc Tư.

"Tôi hiểu rõ, là ngài không hiểu mới đúng. Bởi vì ngài vốn không hiểu anh ấy."

Y Lai Khắc Tư hừ lạnh.

"Không hiểu ư?"

Y chuyển ánh mắt lạnh lùng hướng Long Hạo Thần, trầm giọng nói.

"Người nói đúng, cô ta chết rồi, vì giúp cho người. Người chuẩn bị sẵn sàng nhận lực lượng truyền thừa của ta chưa?"

Long Hạo Thần nhẹ lắc đầu.

"Truyền thừa lực lượng của người? Điều đó với ta lại có ý nghĩa gì? Người là đạo phủ. Rõ ràng có thể chất con trai quang minh, nên đem đến ánh sáng cho thế giới nhân loại nhưng cuối cùng lại lựa chọn là đạo phủ hắc ám. Ta không thêm truyền thừa lực lượng dơ bẩn của người!"

"Còn sống thống khổ hơn là chết. Nếu ta có thể cùng Thái Nhi sống đến già lão tóc bạc, vậy ta sẽ cố gắng chết muộn hơn cô ấy một chút. Nếu vậy thì lúc cô ấy chết có ta làm bạn bên cạnh, đưa tiễn. Nếu ta chết trước mặt cô ấy, vậy khi sinh mạng cô ấy đi đến tận cùng sẽ cô đơn biết bao."

"Lực lượng cái gì, báo thù cái gì chứ? Mọi thứ không quan trọng với ta. Có lẽ ta còn có rất nhiều trách nhiệm, nhưng sao ta có thể để Thái Nhi của ta chờ đợi."

Nói đến đây, ánh mắt hắn chuyển hướng tay trái của mình.

"Xin lỗi, Nhật Nguyệt Thần Oa, ta khiến người thất vọng rồi. Ta không thể đem ánh sáng đến cho nhân loại. Dù là con trai quang minh, dù ta tự nhận trong lòng không chút tạp chất, nhưng ta vẫn có một điểm yếu vĩnh viễn không thể thay đổi. Hãy để ta làm theo ý mình một lần, ích kỷ một lần vì mình đi. Thái Nhi, em chậm chút, anh đến đây."

Tay trái ôm Thái Nhi, hắn cúi đầu, hôn sâu bờ môi của nàng. Hắn nâng lên tay phải, vừa mới hồi phục một chút linh lực đều ngưng kết bề mặt bàn tay phải, đột nhiên vỡ xuống đỉnh đầu mình.

"Không được chết!" Y Lai Khắc Tư kiềm không được hét to, linh hồn chớp mắt bay tới trước mặt Long Hạo Thần, chớp lấy cánh tay hắn.

Long Hạo Thần ngẩng đầu lên, lạnh lùng nhìn y.

"Người có tư cách gì ngăn cản ta?"

Không biết vì sao, lực lượng linh hồn cường đại như Y Lai Khắc Tư mà bị ánh mắt lạnh lùng của Long Hạo Thần liếc một cái chợt đánh rùng mình, không thể thốt ra lời phản đối hẳn.

"Cút đi!" Long Hạo Thần nổi giận gầm lên, mạnh vùng ra.

Y Lai Khắc Tư lại dùng sức tóm chặt tay hẳn.

"Chẳng lẽ trên thế giới này không có thứ gì khiến người lưu luyện sao? Chẳng qua vì tình yêu nam nữ mà muốn chết, đáng giá sao?"

Long Hạo Thần khinh thường cười.

"Nghe người nói vậy, chắc người vốn không hiểu cái gì là yêu. Yêu đến sâu đậm sẽ biến bình thản, yêu càng sâu thì càng nồng. Không còn cô ấy, tim ta đã chết, bất cứ vương vấn trên thế gian không còn ý nghĩa gì với ta. Thế giới này với ta đã không còn sắc màu, đừng cản trở ta đi tìm Thái Nhi nữa. Người cho rằng kéo lại tay ta thì ta không chết được ư?"

Nói xong đôi mắt Long Hạo Thần bỗng biến sáng ngời. Có thể mơ hồ thấy trong con mắt hẳn dường như có lửa vàng hùng hực cháy.

"Thằng khốn, người điên rồi!" Y Lai Khắc Tư tức ói máu rống lên, cũng chỉ một ngón tay vào giữa trán Long Hạo Thần.

Long Hạo Thần bị y chỉ một cái bay ra ngoài, nặng nề đụng vào vách tường tầng thứ bảy tháp Vĩnh Hằng.

Nếu Y Lai Khắc Tư hành động chậm một giây, linh hồn Long Hạo Thần sẽ bốc cháy, khi đó đừng nói là Vong Linh pháp sư, coi như là thần linh cũng không thể hồi sinh hẳn.

Đụng vào vách tường bắn ngược lại, Long Hạo Thần vẫn ôm chặt Thái Nhi. Tay phải lại nâng lên, hẳn chẳng chút do dự vỗ hướng đầu

mình.

Điên cuồng, Y Lai Khắc Tư từ ánh mắt bình thản của Long Hạo Thần cảm nhận sự điên cuồng chưa từng có, bi thương tâm đã chết, có lẽ đây mới là ý nghĩa chân chính ánh mắt của hắn.

"Cô ấy còn sống."

Bốn chữ đơn giản so với bất cứ ngăn cản nào càng có hiệu quả. Tay phải Long Hạo Thần khựng trên đỉnh đầu, cúi đầu nhìn hướng Thái Nhi, hắn vẫn không thấy một chút sự sống.

Nhưng cùng lúc đó vang lên thanh âm như khóc như than.

"Hạo Thần."

Thái Nhi trong ngực Long Hạo Thần hóa thành từng điểm sáng vàng biến mất. Bên cạnh Vong Linh Thiên Tai Y Lai Khắc Tư xuất hiện một Thái Nhi người sống. Thân hình chợt lóe, nàng vọt vào vòng tay hắn, cao giọng khóc rống.

Thân thể Thái Nhi ấm áp, nước mắt của nàng chốc lát đã thấm ướt vạt áo Long Hạo Thần. Đôi tay nàng mạnh mẽ như vậy, ôm siết hắn.

"Thái Nhi, Thái Nhi, Thái Nhi, Thái Nhi, Thái Nhi..." Long Hạo Thần không ngừng gọi tên nàng. Hắn muốn khóc nhưng không chảy ra giọt lệ nào. Niềm vui mất đi rồi lại có được khiến linh hồn chết lặng của hắn rốt cuộc xuất hiện chút ánh sáng. Ôm nàng thật chặt, quai hàm hắn run run, tiếng kêu tràn ngập nghẹn ngào.

Nhìn đôi nam nữ ôm nhau, Tử Linh Thánh Pháp Thần, Trường Miên Thiên Tai Y Lai Khắc Tư khô cằn nói.

"Các người thắng."

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 257

Lựa Chọn Của Long Hạo Thần

Truyện Tiên Hiệp - Truyện FULL

"Các người thắng."

Ba chữ đơn giản thốt ra từ miệng Y Lai Khắc Tư lại cực kỳ khó khăn. Linh hồn thể của y ngơ ngẩn bồng bềnh tại đó, trong mắt tràn đầy khó hiểu và khó tin. Trong lòng y dường như có thứ gì rất quan trọng bị xúc động, cho nên thể linh hồn cũng dao động không ổn định. Từng tầng sáng trắng không ngừng xuất hiện dấu hiệu tan rã.

Chỉ là hiện tại Long Hạo Thần và Thái Nhi chìm đắm trong vui mừng gặp lại nhau, không để ý tới sự thay đổi của y.

"Thải Nhi, Thải Nhi..." Long Hạo Thần không ngừng thì thầm tên nàng.

Giờ phút này, tâm trạng bi thương muốn chết bởi vì Thái Nhi xuất hiện mà biến đổi, trở thành cực kỳ sợ hãi, sợ Thái Nhi trước mặt là giả, khiến mình không dễ dàng có một chút hy vọng cứ thế vỡ nát.

Cho nên hắn ôm siết nàng, như muốn nàng hòa tan vào thân thể mình, không ngừng kêu tên nàng.

Long Hạo Thần còn nhớ rõ khi mình bị Ma Thần Hoàng đâm thủng trái tim thì có cảm giác gì. Hắc ám tới gần, trong lòng hắn không có oán

hận và thống khổ, chỉ có vô cùng luyện tiếc, không nở và quyến luyến Thái Nhi.

Hắc ám dần buông xuống, thân hình Thái Nhi biến mơ hồ. Mãi đến khi đó hắc mới sợ hãi cái chết. Ý nghĩ cuối cùng trong đầu hắc là: không thể thấy Thái Nhi nữa sao?

Hiện giờ hắc đã sống lại, Thái Nhi của hắc rốt cuộc trở lại bên mình, vui sướng và hy vọng trào dâng không thể diễn tả bằng lời. Hắc ôm nàng thật chặt, trong lòng cực kỳ sợ hãi dần biến thành vô cùng hạnh phúc. Nếu đây là một giấc mơ, hắc hy vọng mình vĩnh viễn đừng tỉnh lại.

"Nếu các người muốn mãi mãi cùng một chỗ vậy thì bình tĩnh chút đi." Thanh âm nhu hòa mang theo chấn động linh hồn mạnh mẽ đánh thức hai người chìm đắm trong hạnh phúc.

Long Hạo Thần và Thái Nhi cùng quay đầu lại, mới nhìn đến biến đổi của Vong Linh Thiên Tai Y Lai Khắc Tư.

Linh hồn ngưng tụ của Y Lai Khắc Tư đang khuếch tán từng vầng sáng trắng ra ngoài. Bên trên bản thể y, hơi thở tử vong đang nhanh chóng lan tràn ra. Trên thân thể do linh hồn ngưng kết thành, hình như đôi mắt càng sáng hơn trước. Ánh mắt sáng ngời đó đang nhìn họ chăm chăm.

Long Hạo Thần nghe lời của y còn hơi khó hiểu nhưng Thái Nhi thì đánh rùng mình. Đúng rồi! Long Hạo Thần không chân chính sống lại, chỉ là Y Lai Khắc Tư dùng cách đặc biệt tạm thời cho hắc sống lại mà thôi.

Nàng lập tức tiến lên một bước, hơi vội vàng nói.

"Mới rồi ngài đã nói chúng tôi thắng. Nếu thắng thì có phải ngài nên giúp Hạo Thần sống lại?"

Long Hạo Thần ngây ra, khó hiểu nhìn Thái Nhi.

"Không phải tôi tốt lắm sao? Thái Nhi, em nói gì vậy?"

Y Lai Khắc Tư mỉm cười nói.

"Người thật là tên ngốc, chẳng lẽ đã quên chuyện xảy ra trước đó? Hình ảnh người vừa thấy tuy là ta dùng lực lượng linh hồn mô phỏng, nhưng từ ý nghĩa nào đó thì xem như là hiện thực. Nếu lúc đó ta đồng ý dùng tim của cô bé giúp người sống lại, vậy thì hình ảnh vừa rồi chính là chân thật."

"Thái Nhi, em..." Long Hạo Thần kéo Thái Nhi vào ngực, ôm chặt. "Sao em ngốc như vậy! Chẳng lẽ em không hiểu, nếu em chết thì anh sống có ý nghĩa gì?"

Thái Nhi vùi đầu vào ngực hắn. Khi Long Hạo Thần chỉ là cái xác, trong đầu nàng chỉ có một ý nghĩ, đó chính là phải cứu sống hắn. Nhưng hình ảnh trước đó kích thích nàng rất lớn, đặc biệt là những lời Long Hạo Thần đã nói. Đúng rồi! Nếu cứu sống anh ấy mà mình chết đi, vậy anh ấy cũng sẽ chết. Việc mình làm còn có ý nghĩa gì?

Giờ phút này, hai người thật bình tĩnh. Dường như Thái Nhi không còn vội vàng sống lại Long Hạo Thần, hoặc là cùng sống, hoặc cùng chết. Nghĩ rõ điều này, trong lòng nàng bình lặng.

"Thì ra thế gian thật sự có tình yêu chân thực ư?" Khuôn mặt già nua của Y Lai Khắc Tư lộ nụ cười khổ. Tuy thân thể do linh hồn ngưng kết thành nhưng thoát nhìn dường như y già thêm vài phần.

"Đương nhiên là có." Long Hạo Thần ngẩng đầu lên, ánh mắt sáng ngời nhìn Y Lai Khắc Tư.

Đối với Y Lai Khắc Tư, hắn không vừa mắt chút nào. Chính tên đao phủ này khiến Thánh Ma đại lục sinh linh đồ thán, nhân loại tổn thương nguyên khí trầm trọng. Nếu không phải y, sao có thời đại hắc ám tiến đến? Nếu không phải y, có lẽ tất cả sẽ biến khác đi. Làm người có thể chất con trai quang minh, người Quang Minh Nữ Thần tuyển chọn cuối

cùng lại đi lên con đường hủy diệt. Long Hạo Thần còn nhớ rõ năm đó Nhật Nguyệt Thần Oa bắt đắ dĩ kể cho mình nghe.

Sao Y Lai Khắc Tư không nhìn ra sự bài xích trong mắt Long Hạo Thần được. Y bình thản nói.

"Long Hạo Thần, hiện giờ người có một cơ hội lựa chọn. So với cô ta thì người mới là người càng thích hợp truyền thừa năng lực của ta. Nhìn ra được người đã chính thức trở thành Thần Quyển Giả Quang Minh Nữ Thần, chắc chắn rất xem thường người đi hướng tử vong và hắc ám như ta. Nhưng bây giờ người chỉ có chọn truyền thừa lực lượng từ ta mới có thể sống tiếp. Một bên là người phụ nữ người yêu sâu đậm, bên kia là tín ngưỡng của người. Bây giờ người có thể lựa chọn, chọn truyền thừa lực lượng của ta, người cùng cô ta một chỗ, các người có thể cùng nhau sống sót, hơn nữa người sẽ biến càng mạnh hơn. Nếu người chọn từ bỏ, vậy người sẽ chết, cô ta chắc chắn cũng sẽ chết theo người. Người chọn đi."

Long Hạo Thần ngơ ngẩn, Thái Nhi cũng ngây ra.

Họ không ngờ được lúc này Y Lai Khắc Tư khiến Long Hạo Thần làm ra lựa chọn như vậy.

"Ý, ý ngài là dù không có trái tim tôi thì cũng có thể giúp anh ấy sống lại?" Thái Nhi vui mừng hỏi.

Y Lai Khắc Tư ngạo nghễ nói.

"Ta là Tử Linh Thánh Pháp Thần, Trường Miên Thiên Tai Y Lai Khắc Tư vĩ đại. Trên thế giới này rất ít có việc ta không thể làm được, quá ít. Linh hồn hắc còn đó, làm lại thân thể thì tính cái gì? Nhưng tại sao ta phải giúp hắc sống lại? Trừ phi hắc chịu nhận truyền thừa lực lượng của ta, trở thành Vong Linh Thiên Tai kế tiếp, nếu không thì các người tự sinh tự diệt đi. Người sẽ nhìn hắc chết, cho nên lựa chọn của người không liên quan đến ta. Không bằng ta lại ngủ say mấy ngàn năm chờ người thừa kế tiếp theo đến."

Thải Nhi lập tức quay đầu nhìn Long Hạo Thần. Nhưng khi mắt nàng giao nhau với ánh mắt ngơ ngác của Long Hạo Thần, ngọn lửa hưng phấn trong lòng chớp mắt bị nước lạnh tạt ướt, dập tắt. Lời đến bên miệng nhưng Thải Nhi không cách nào thốt ra. Nàng rất yêu người đàn ông này, sao có thể để người ấy vì mình từ bỏ tín ngưỡng. Thải Nhi biết rõ, đối với Long Hạo Thần, sự tín ngưỡng này thậm chí quan trọng hơn cả mạng sống.

Hắn là một kỵ sĩ, trong lòng hắn là kỵ sĩ tinh thuần nhất. Khiến hắn từ bỏ tín ngưỡng không khác gì kêu hắn tự sát!

Nàng không nói gì, nước mắt lần nữa rơi xuống. Nàng vươn đôi tay vòng quanh hông Long Hạo Thần, dán sát người vào hắn. Nàng không muốn nghĩ gì nữa. Cứ để anh ấy lựa chọn đi, anh ấy chọn tử vong thì mình sẽ làm bạn anh ấy cùng chết. Bây giờ Thải Nhi đột nhiên cảm thấy thật mệt mỏi quá. Nàng chỉ muốn cứ ôm Long Hạo Thần, dù sống hay chết, cứ tiếp tục giống thế này, cho đến vĩnh viễn.

Sự ngơ ngác trong mắt Long Hạo Thần dần biến mất. Hắn cúi đầu nhìn Thải Nhi trong lòng mình, mắt lấp lóe nhưng dường như không có cảm xúc giãy dụa.

Nụ cười nhạt xuất hiện bên môi hắn, Long Hạo Thần ngẩng đầu, ánh mắt bình tĩnh nhìn hướng Y Lai Khắc Tư.

"Người đã quyết định?" Y Lai Khắc Tư hơi kinh ngạc nhìn hắn. Vốn cho rằng trong lòng Long Hạo Thần sẽ có giãy dụa cực kỳ khó khăn, nhưng không ngờ hắn nhanh chóng dùng ánh mắt như vậy nhìn mình, đây rõ ràng là ánh mắt đã đặt quyết tâm!

Long Hạo Thần bình tĩnh nói.

"Ta đồng ý nhận truyền thừa của ngươi, sống sót."

Nghe hắn nói câu này, dù là Y Lai Khắc Tư hay Thải Nhi đều chấn động.

Thải Nhi mạnh ngẩng đầu, mắt tràn đầy khó tin nhìn hắn.

"Hạo Thần, anh thật sự quyết định?"

Y Lai Khắc Tư càng thêm khó tin nói.

"Người không sợ chết vậy mà giờ lại từ bỏ tín ngưỡng? Chẳng lẽ người quên, người là con trai quang minh, Thần Quyển Giả mà Quang Minh Nữ Thần chọn sao?"

Long Hạo Thần nâng tay lên, nhẹ vuốt mái tóc dài của Thải Nhi.

"Tôi nguyện chết vì cô ấy, cũng nguyện vì cô ấy mà sống."

Nói đến đây, hắn hơi tạm dừng, lại nhìn hướng Y Lai Khắc Tư, hai mắt tỏa ánh sáng rạng rỡ.

"Vì Thải Nhi, từ bỏ tín ngưỡng thì có sao chứ?"

*Oành ùng ùng! *

Hai tiếng nổ cùng xuất hiện. Một là trong đầu Thải Nhi. Nàng chỉ thấy đầu óc mình trống rỗng, đã mất đi năng lực suy nghĩ.

Tiếng nổ khác đến từ linh hồn Tử Linh Thánh Pháp Thần, Vong Linh Thiên Tai Y Lai Khắc Tư ngừng tụ thành.

Tiếng nổ khủng bố sinh ra dao động linh hồn to lớn đánh Long Hạo Thần và Thải Nhi văng ra ngoài.

Y Lai Khắc Tư ngẩng đầu lên, trong miệng phát ra tiếng hú thống khổ, thể linh hồn run lên bần bật. Từng mảng từng mảng hơi thở tử vong từ linh hồn y bắn ra, ngọn lửa trắng thánh khiết càng thêm nồng đậm bắt đầu thiêu đốt linh hồn y. Lửa mang theo khí thể điên cuồng không tiếc trả giá lan tràn mỗi góc linh hồn y.

Long Hạo Thần ôm chặt Thải Nhi, dùng thân thể mình chịu đựng lực lượng linh hồn khủng bố trùng kích. Lực lượng linh hồn của Y Lai Khắc

Tư thật quá cường đại, dù là Ma Thần Hoàng dường như cũng không thể so sánh với y. Trước uy nhiếp linh hồn khủng bố này, hẳn không thể giãy dụa dù chỉ một chút.

Linh hồn dao động khủng khiếp kéo dài khoảng mười phút mới dần bình tĩnh lại.

"Không, không, điều này không thể nào. Giữa nhân loại sao mà xuất hiện tình cảm như thế được. Sao có thể? Nhân loại đều là tồi tệ, vô sỉ, vì ích lợi, tất cả đều không là gì. Vì sao, vì sao sẽ có tình cảm như vậy, vì cái gì?"

Y Lai Khắc Tư điên cuồng gào lên. Lúc này y tựa như con sói bị thương, hoàn toàn rơi vào điên cuồng.

Không còn linh hồn trùng kích, Long Hạo Thần mới ôm Thái Nhi nhìn hướng y. Long Hạo Thần tràn ngập khó hiểu. Hắn đã đồng ý kế thừa Y Lai Khắc Tư, nhưng vì sao Tử Linh Thánh Pháp Thần biến thành hình dạng như vậy?

Y Lai Khắc Tư luôn kêu gào nhưng Long Hạo Thần cảm giác được trong tầng thứ bảy tháp Vĩnh Hằng, hơi thở tử vong đang nhanh chóng biến mất. Vốn nơi này đã có Quang nguyên tố cực đậm giờ dần thêm vào hơi thở thánh khiết.

Sự điên cuồng kéo dài khoảng chừng bữa cơm thì Y Lai Khắc Tư dần bình tĩnh lại. Dù y là thể linh hồn nhưng lại thở hỗn hển, thân hình nhỏ hơn trước gần một nửa, nhưng càng trắng hơn, trắng tinh khiết. Bây giờ linh hồn y càng giống một ngọn lửa, Hỏa Hồn nhấp nháy trong hốc mắt cũng biến bình ổn lại.

"Không ngờ, thật là không ngờ." Giọng Y Lai Khắc Tư có chút cứng ngắc. Tuy cảm xúc y đã ổn định nhưng cảm giác khó tin còn đó.

Long Hạo Thần khó hiểu nhìn y.

"Tiền bối, người có thể để tôi kế thừa lực lượng của người rồi."

Y Lai Khắc Tư lắc đầu, buồn bã nói.

"Không, ta không có tư cách này. Ta sai rồi, không ngờ ta thật sự đã sai. Ta sai mấy ngàn năm. Ta sai rồi, ta sai rồi..." y lắc đầu nguầy nguậy, mặt tràn đầy thống khổ.

Thải Nhi nắm tay Long Hạo Thần, trong đầu nàng sự trống rỗng đã bị lấp đầy, tất cả đều là hình ảnh Long Hạo Thần.

Nàng chỉ dịu dàng đứng bên cạnh hắn, sự lạnh lùng có trong khí chất đã biến mất hết. Lúc nhỏ trong lòng mê mang không để lại chút dấu vết nào nữa. Nếu như hỏi nàng vì sao, vậy nàng chắc chắn sẽ đáp, đây là sức mạnh của tình yêu. Đúng thế, Long Hạo Thần dùng tình yêu nguyện chết, nguyện vì nàng từ bỏ tín ngưỡng, khiến linh hồn Thải Nhi thăng hoa. Tất cả mặt trái cảm xúc trong lòng nàng vì thế mà bị tịnh hóa, mới có thay đổi như vậy.

Mọi thứ không còn quan trọng, cả đời này có tình yêu đó là đã đủ.

Y Lai Khắc Tư ngẩng đầu lên, mắt sáng ngời nhìn đôi tình nhân trước mặt. Trong ánh mắt ôn hòa của y lộ ra hăm mộ khó tả nhưng không có ghen tỵ.

"Người có muốn nghe ta kể chuyện không? Một câu chuyện xảy ra hơn sáu ngàn tám trăm năm trước." Giọng Y Lai Khắc Tư hơi lạ, cảm xúc bi thương lan tràn từ người y.

Không biết vì sao, nhìn y như vậy, lòng Long Hạo Thần có chút đồng tình, bản năng gật đầu.

Y Lai Khắc Tư lạnh nhạt nói.

"Sáu ngàn tám trăm chín mươi bảy năm trước, ta sinh ra tại một tòa thành thị tây bắc bộ Bàng Ba đế quốc. Thành thị đó gọi là Tây Địch."

"Phụ thân của ta là thành chủ Tây Địch Thành, Thế Tập bá tước, ta là con trai duy nhất của ông."

"Từ ngày sinh ra thì ta chính là quý tộc. Phụ thân vì để ta tương lai kế thừa địa vị bá tước của ông, từ nhỏ đã mời lão sư tốt nhất dạy ta các loại tri thức và lễ nghi. Năm sáu tuổi, ta bị phát hiện có độ thân thiết cực mạnh với Quang nguyên tố, có thể chất con trai quang minh. Dù đã trôi qua gần bảy ngàn năm, ta vẫn nhớ rõ khi đó phụ thân cực kỳ vui sướng. Ông ôm ta, ở trong đại sảnh xoay tròn, hưng phấn kêu, Y Lai Khắc Tư, con là niềm kiêu hãnh của cha!"

"Từ đó về sau, ta trở thành một ma pháp sư quang hệ. Tốc độ tu luyện của ta khiến các lão sư chấn kinh. Khi ta mười một tuổi, ta trở thành Đại ma pháp sư cấp bốn. Mười bốn tuổi, thành Ma Đạo Sĩ. Gần mười lăm tuổi, ta trở thành Đại Ma Đạo Sĩ cấp sáu trẻ tuổi nhất đại lục."

Nghe y nói đến đây thì Long Hạo Thần cũng kinh sợ. Bởi vì hắn cùng là con trai quang minh, lúc mười lăm tuổi chưa đạt đến cấp sáu! Chính là nói cùng mười lăm tuổi, Y Lai Khắc Tư càng ưu tú và cường đại hơn hắn nhiều.

"Phụ thân nói, ta có năng lực đủ chấn kinh thế nhân. Nên ông đích thân mang ta đi tham gia trận chiến thiên tài giữa ba đại đế quốc, do Huy Hoàng Giáo Đình chủ sự. Chỉ người trẻ tuổi dưới hai mươi tuổi mới được tham gia trận đấu thiên tài này. Đúng rồi, bây giờ Huy Hoàng Giáo Đình còn tồn tại không? Họ còn thống trị đại lục không?"

Long Hạo Thần lắc đầu.

"Không có. Sáu ngàn năm trước khi thời đại hắc ám giáng xuống, Huy Hoàng Giáo Đình đã bị ma tộc hủy diệt."

"Hủy diệt?" Y Lai Khắc Tư ngây ra, ngay sau đó có chút quái dị bảo. "Hủy diệt tốt lắm, diệt tốt lắm. Ta đã biết sẽ có ngày họ đi hướng diệt vong. Ta nói đến đâu rồi?"

"Trận đấu thiên tài." Thái Nhi nhắc nhở.

"Đúng rồi, trận đấu thiên tài. Trong trận đấu thiên tài đó, không thể nghi ngờ ta là tiêu điểm toàn trường. Gần như hiếm có đối thủ kéo dài hơn một phút trước mặt ta. Lúc ta còn trẻ diện mạo không thua người bây giờ. Không biết bao nhiêu tiểu thư khuê các ba đại đế quốc vì muốn ta liếc mắt một cái mà hiến ân cần. Chung kết rốt cuộc đến, đối thủ của ta là công chúa đế quốc, Phù Lạc. Cô ấy cũng là thiên tài, là một triệu hoán sư cường đại. Có hoàng gia đế quốc ủng hộ, tuy cô ấy chỉ mới mười sáu tuổi nhưng đã có bốn mệnh triệu hoán thú, Tử Điện Tinh Hoàng Long. Tuy tu vi cô ấy không bằng ta, nhưng thi triển ra triệu hoán thú thật khó đối phó. Trận chiến ấy chúng ta kéo dài cả tiếng đồng hồ. Cuối cùng bởi vì cô ấy không đủ linh lực mà thua trong tay ta, do đó ta đạt được chức vô địch. Trận đấu thiên tài lần đó, đế quốc Bàn Ba chúng ta thành bên chiến thắng lớn nhất."

Dù đã qua mấy ngàn năm, khi Y Lai Khắc Tư nói ra những lời này thì trên mặt vẫn tràn ngập tự hào, có thể thấy tình hình năm đó đồ sộ cỡ nào.

Khi ấy Thánh Ma đại lục hoàn toàn dưới sự thống trị của nhân loại. Tổng nhân khẩu của nhân loại chỉ sợ gấp mấy lần hiện tại, thậm chí là gấp mười lần. Trận đấu thiên tài không thể nghi ngờ là võ đài tăng cao nhất cho người trẻ tuổi phô bày, đạt được vòng nguyệt quế cuối cùng, đó là sự vinh quang kiêu hãnh cỡ nào chứ.

"Giáo Hoàng thời đó của Huy Hoàng Giáo Đình tự mình phát thưởng cho ta, đế quốc thì trực tiếp phong cho ta Tử Tước, ban đất trăm mẫu. Ta được phần thưởng là một bộ thứ thần khí, cũng chính là sau này trang bị cấp sử thi. Khi ấy ta tràn đầy đắc ý, có được quang vinh cao nhất trong người trẻ tuổi cả đại lục. Dù là con trai Giáo Hoàng, Bội La, ở trước mặt ta cũng biến mờ nhạt."

"Có câu không đánh không quen biết. Trận chiến cùng công chúa Phù Lạc khiến chúng ta phục tài nhau. Từ đó về sau, chúng ta được tiếng là song tử tinh của đế quốc, bị gửi gắm kỳ vọng rất cao. Ta cũng được

hoàng đế của đế quốc trực tiếp chuyển vào học viện ma pháp hoàng gia, cùng đào tạo với công chúa Phù Lạc, được cả đế quốc hết sức ủng hộ."

Tuy chỉ nghe y kể chuyện nhưng Long Hạo Thần, Thái Nhi có thể tưởng tượng khi đó Y Lai Khắc Tư thiếu niên cỡ nào đặc ý. Mới gần mười sáu tuổi đã có được vinh quang như vậy, dù là ai cũng sẽ giống thế thôi.

Y Lai Khắc Tư lộ biểu tình dịu dàng, nói.

"Khoảng thời gian đào tạo tại học viện ma pháp hoàng gia, ta và Phù Lạc sớm chiều ở chung, mỗi ngày cùng tu luyện, nghiên cứu ma pháp. Giữa chúng ta cảm tình dần sâu đậm. Ta thật yêu cô ấy xinh đẹp và thiên tài. Chúng ta cùng một chỗ luôn có lời nói không hết, chúng ta thề non hẹn biển, như keo như sơn. Cảm tình ấm nồng chẳng những không ảnh hưởng ta tu luyện, ngược lại khiến ta càng tăng nhanh tu vi. Năm mười tám tuổi ta đã trở thành Đại Ma Đạo Sư cấp tám. Lấy tốc độ tu luyện khi đó, ta khẳng định năm hai mươi tuổi, ta chắc chắn có thể đột phá cấp chín, trở thành cường giả cấp chín trẻ nhất trong lịch sử đế quốc."

"Theo thời gian trôi qua, ưu thế mặt thiên phú của ta hoàn toàn hiện ra. Tuy Phù Lạc cũng ưu tú nhưng rốt cuộc không thể so sánh với ta có thiên phú con trai quang minh. Khi ta đột phá cấp tám thì cô ấy mới vừa đột phá cấp bảy. Lúc đó ta nhìn ra được cô ấy không vui, nhưng không nghĩ nhiều, còn nói với cô ấy, ta nguyện đứng tại chỗ đợi cô ấy đuổi kịp tu vi của ta."

"Cùng lúc đó, sau khi đột phá cấp bảy, ta xin phụ thân hướng bệ hạ cầu hôn, đồng ý hôn sự giữa ta và Phù Lạc."

"Mọi chuyện đều thật thuận lợi, bệ hạ dễ dàng đồng ý cho chúng ta đính hôn. Chỉ chờ ngày ta đột phá cấp chín sẽ là ngày thành hôn của chúng ta. Khi đó ta đã được tiếng là người có khả năng nhất trở thành thần. Giáo Hoàng hiện thời của Huy Hoàng Giáo Đình tự mình đến đế quốc, biểu thị muốn nhận ta làm đệ tử, muốn ta nhận truyền thừa từ y."

"Vì đế quốc, vì Phù Lạc, ta từ chối. Khi đó giáo đình ở trên đại lục có thể lực cực lớn. Từ ý nghĩa nào đó thì ba đại đế quốc đều phải nghe theo lệnh giáo đình. Ta có thể cảm giác được bệ hạ không cam lòng. Vì bệ hạ, ta thà rằng đắc tội Giáo Hoàng cũng không rời khỏi đế quốc."

"Lên cấp tám rồi, tốc độ tăng tu vi của ta rõ ràng giảm thấp nhiều. Lão sư học viện ma pháp hoàng gia cho ta biết, đó là bởi vì đến nay ta chỉ đơn thuần tu luyện, ít ở bên ngoài rèn luyện, đề nghị ta ra ngoài thế giới trải nghiệm nhiều hơn, thể nghiệm điều kỳ diệu trên đại lục này, mới khiến ta có nhiều lĩnh ngộ tiếp tục tăng cấp. Ta nhận đề nghị của ông, báo cho Phù Lạc biết, hy vọng có thể cùng cô ấy hoàn thành hành trình này."

"Nhưng khi đó Phù Lạc từ chối. Tuy cô ấy rất yêu ta, bên trong cô ấy có một phần hiếu thắng. Ta biết cô ấy luôn hy vọng có thể vượt qua ta. Nhưng khoảng cách với ta ngày càng xa, cho nên cô ấy quyết định ở lại học viện tiếp tục khổ tu, tranh thủ đuổi kịp tu vi của ta."

"Vì có thể sớm ngày đạt đến cấp chín, cưới Phù Lạc, vì đem đến càng lớn quang vinh cho đế quốc, ta bước lên hành trình phiêu lưu. Nhưng ta không bao giờ ngờ rằng, chính vì thu hoạch trong chuyến đi này mà tương lai không xa trở thành ác mộng cả đời ta."

Nói đến đây, sắc mặt Y Lai Khắc Tư dần biến dữ tợn, bùng phát lửa giận, linh hồn dao động kịch liệt khiến cả tháp Vĩnh Hằng run rẩy.

"Rời khỏi đế đô, ta đi trên đại lục, nhờ vào tu vi cấp tám, gần như không gặp khó khăn gì. Ta dùng thời gian hai năm gần như đi qua mỗi thành thị ba đại đế quốc. Nhìn vùng đất và con người khác nhau, cảm nhận thế gian hợp hoan ly thương. Dù là tầm mắt hay tu vi đều có bước tiến dài. Có lẽ vì ta là người được Quang Minh Nữ Thần tuyển chọn, trong hai năm nay nhận nhiều kỳ ngộ, còn được công pháp cường đại không gì sánh kịp."

"Khi ta trở lại đế đô thì tu vi đã đến đỉnh cấp tám. Gặp lại Phù Lạc, ta kiềm không được ôm cô ấy mừng muốn khóc. Ta có thể cảm giác được

mình đã tới lần ranh cấp chín, cách đột phá chỉ có một bước. Ta tin tưởng chẳng bao lâu sau có thể cưới công chúa Phù Lạc ta yêu nhất, ta cũng sẽ trở thành cường giả mạnh nhất đế quốc."

"Khi đó ta không có chút tâm kế, đem các loại kỳ ngộ trong hai năm qua gặp được nói cho Phù Lạc, để cô ấy cảm nhận vui sướng trong lòng ta và quá trình rung động. Nhưng có một việc khiến ta hơi khó chịu, con trai Giáo Hoàng cũng tiến vào học viện ma pháp hoàng gia! Khi ấy ta lấy làm lạ, vì sao hắn tới nơi này? So với đế quốc Bàn Ba chúng ta, Huy Hoàng Giáo Đình nghiên cứu ma pháp sâu hơn mới đúng. Hắn hoàn toàn không cần tới đây học!"

"Nhưng vì niềm vui sắp kết hợp với Phù Lạc nên ta không nghĩ gì nhiều, không chút giữ lại chia sẻ với Phù Lạc cuộc du lịch của mình. Phù Lạc rất có hứng thú công pháp ta đạt được, hy vọng ta có thể giao cho cô ấy học tập, nhưng bị ta từ chối. Tuy công pháp đó kỳ diệu nhưng tuyệt không dễ dàng học tập, sử dụng. Bởi vì cái giá phải trả thật sự quá lớn, ta sợ nàng bị tổn thương!"

"Các người có biết đó là loại công pháp nào không? Nói đến thì bây giờ ta còn cảm thấy vô cùng kỳ diệu. Tuy công pháp chỉ có mảnh nhỏ nhưng cần dung hợp linh hồn mới tu luyện được. Dường như là năng lực chủng tộc xa xưa đến từ thế giới khác, bị gọi là công pháp linh hồn. Loại công pháp này có cái tên rất quái lạ, gọi là Tổ Quy Giáp Thuật."

"Lúc mới có được nó ta còn ngỡ rằng chỉ là công pháp loại phòng ngự. Nhưng sau này trải qua cẩn thận nghiên cứu, ta phát hiện nó không đáng giá đến phòng ngự mà là năng lực tiên tri. Khi đó cả đại lục chỉ trong Huy Hoàng Giáo Đình mới có dự ngôn sư. Ta hơi hiểu một chút là họ chỉ có thể tiên tri tương lai. Tác dụng công pháp này lại là dự đoán hiện tại, có thể nói là thuật bói toán. Nó có một điểm rất bá đạo, đó là tính tuyệt đối thành lập. Chính là nói, một khi phát động Tổ Quy Giáp Thuật, vậy tất cả sinh vật trong phạm vi của nó sẽ chịu tác động, ngay cả người thi thuật cũng không ngoại lệ. Theo nó giới thiệu thì coi như là thần, nằm trong phạm vi Tổ Quy Giáp Thuật cũng sẽ bị hạn chế tính

tuyệt đối thành lập, không thể tránh cho uy lực của nó. Đây là công pháp đáng sợ cỡ nào chứ! Nhưng tính tuyệt đối thành lập cũng đem đến nguy hiểm tuyệt đối. Công pháp này có tính không xác định cực lớn. Sau khi thi triển, người thi thuật không thể khống chế kết quả bói toán. Chính là nói, kết quả có lẽ tốt cũng có lẽ là xấu. Dù thế nào thì bản thân người thi thuật đều phải gánh vác một phần. Cho nên một khi sử dụng năng lực này, mà gặp xui nữa thì rất có thể sau vài lần sử dụng bản thân sẽ thành tế phẩm cho Tố Quy Giáp Thuật. Các người nói xem, công pháp như vậy sao ta muốn học? Sao để Phũ Lạc học được chứ?"

Nói đến đây, trên mặt Y Lai Khắc Tư tràn đầy cay đắng.

"Nhưng Phũ Lạc không hiểu nỗi cho khổ tâm của ta. Cô ấy cho rằng ta độc chiếm công pháp, không chịu truyền thụ cho cô ấy, thậm chí vung tay áo bỏ đi. Tính tuyệt đối thành lập và có thể ảnh hưởng cả thần có sức hấp dẫn quá lớn, cho nên cô ấy hoàn toàn không thể dùng tâm tình bình thường xử sự. Cô ấy không nghĩ xem, nếu ta thật để ý nó thì vốn không cần nói cho cô ấy biết! "

"Khi đó ta chỉ cảm thấy chẳng qua cô ấy nhất thời hành động theo cảm tính, nên không quá để ý, bình tĩnh hai ngày là tốt rồi. Quả nhiên, hai ngày sau khi ta đi tìm cô ấy thì dường như cô ấy đã bình thường trở lại, chỉ là bộ dạng như có tâm sự nặng nề, nhưng thái độ đối với ta vẫn tốt như trước, không hề đề cập tới chuyện xảy ra hôm đó. Nhưng ta tuyệt đối không ngờ rằng, người đàn bà lòng dạ rắn độc này đã tính kế ta sẵn rồi."

Y Lai Khắc Tư nghiêng răng nghiêng lợi, người run bần bật, hiển nhiên sự việc năm đó đem lại rất rất nhiều đau khổ cho y.

"Đó là một ngày đẹp trời. Không khí rất tốt, trời xanh không mây, ánh nắng rực rỡ. Quang nguyên tố nồng đậm khiến ta là con trai quang minh thấy thoải mái cực kỳ. Cảm giác hòa nhập trong ánh nắng thật quá tuyệt vời."

"Phù Lạc hẹn ta dạo chơi ngoài thành, đương nhiên ta vui vẻ đồng ý rồi. Hơn nữa còn nói cho cô ấy, sau lần đi chơi này ta sẽ bế quan trùng kích cấp chín. Chờ ta thành công đột phá sẽ xin bệ hạ ban hôn, cưới cô ấy về nhà. Đến lúc đó, tin tưởng bệ hạ ít nhất sẽ ban cho ta một tước vị bá tước, còn có thưởng cho pháp sư cung đình."

"Chúng ta rời khỏi đế đô, đi tới vùng ngoại ô. Đang lúc du sơn ngoạn thủy thì ta bỗng phát hiện chúng ta bị bao vây. Rất nhiều người áo đen chặn mọi con đường có thể chạy trốn. Những người này ngay cả đầu cũng bị vải đen bao lấy, không lộ ra một chút da thịt. Mới vừa xuất hiện chúng lập tức điên cuồng công kích chúng ta. Khi đó Phù Lã ngậy ra như phồng. Tu vi cô ấy gần cấp tám dường như quên cách sử dụng ma pháp. Làm đàn ông thì dĩ nhiên phải bảo vệ người đàn bà của mình, hơn nữa khi đó ta rất tự kiêu. Nhờ vào tu vi đỉnh cấp tám, thêm vào các loại ma pháp cường đại ta tốn công nghiên cứu, những người áo đen tuy thực lực mạnh nhưng bị ta giết chết rất nhiều."

"Tuy nhiên bọn chúng ngày càng nhiều, tu vi mỗi một tên đều trên cấp bảy. Khi đó ta liền cảm thấy lạ, nếu như đây là gián điệp hai đế quốc khác sai đến, nhiều cường giả như vậy mà các cường giả trong đế đô không chút phát hiện sao? Cứ tiếp tục giằng co, chỉ sợ ta và Phù Lạc sẽ vĩnh viễn không thể ra ngoài. Cho nên ta nhanh chóng quyết định, mang theo Phù Lạc lập tức lao ra vòng vây."

"Lúc này hình như Phù Lạc đã tỉnh táo lại, bắt đầu sử dụng các loại ma pháp triệu hoán giúp đỡ ta. Chúng ta cười triệu hoán thú của cô ấy chạy trốn hướng tới đế đô."

"Ngay lúc ta cho rằng kẻ địch không thể đuổi kịp, chúng ta đã thoát khỏi vòng vây, thậm chí ở phía xa thấy tường thành đế đô, thì bỗng nhiên thứ gì lạnh lẽo xâm nhập vào ngực ta. Ta cúi đầu nhìn, phát hiện một con dao găm đâm sâu vào ngực ta. Chuôi dao nằm trong tay Phù Lạc."

Nghe y nói tới đây, Long Hạo Thần và Thái Nhi kiềm không được khẽ kêu. Họ tuyệt đối không ngờ được công chúa Phù Lạc lại xuống tay

với Y Lai Khắc Tư. Bọn họ chính là tình nhân thề non hẹn biển!

"Khoảnh khắc đó, biểu tình cô ấy tràn đầy dữ tợn." Bi thương tràn ngập trong mắt Y Lai Khắc Tư. "Trong miệng cô ấy còn thì thào hỏi, vì sao, vì sao anh không dạy Tổ Quy Giáp Thuật cho tôi? Vì sao? Tôi vốn không muốn làm như vậy."

"Tim ta rất đau, so với vết thương càng đau hơn nhiều. Trong ngực lạnh lẽo dần biến thành tê dại. Ta có thể cảm giác được sự sống của mình đang theo con dao ào ạt chảy ra. Cho dù tại lúc này ta vẫn không thể tin kẻ ra tay với ta lại là Phù Lạc mà ta yêu sâu đậm. Ta yêu cô ấy như vậy! Vì cưới được cô ấy, ta ngày dài đêm đêm thấu khổ tu, là vì tương lai cô ấy cùng ta một chỗ có thể hạnh phúc, vui vẻ, hãnh diện. Nhưng cô ấy lại dùng một con dao nhuộm kịch độc đâm vào ngực trái của ta, vị trí trái tim người bình thường. Nhát dao đó dứt khoát như vậy. Cô ấy biết rõ ta sẽ không phòng bị cô ấy, hơn nữa nhát do đó chọn ngay lúc ta thả lỏng nhất."

"Ngay lúc đó, có càng nhiều người áo đen xuất hiện ở đằng trước. Đường như họ đã chờ sẵn, sớm đoán trước mọi chuyện. Lúc trước chặn giết chỉ là mồi dụ, Phù Lạc đâm nhát dao đó vì để ta mất đi cơ hội trốn thoát."

"Vang lên một thanh âm lạnh lùng quen thuộc, hần nói với Phù Lạc: giết hần đi."

"Mãi đến lúc này ta mới tỉnh lại. Ý nghĩ cầu sinh khiến ta nhanh chóng đẩy Phù Lạc ra, kẹp lấy triệu hoán thú của cô ấy. Khi đó dường như Phù Lạc ngây ra, hình như cũng vì đâm nhát dao này mà tâm tình biến đổi, không lập tức công kích ta. Nhân cơ hội này, ta lấy ra một quyển trục. Đó là một quyển trục đại sư chế tác tặng ta, tên là quyển trục Ẩn Cư, chớp mắt truyền tổng hai mươi mét. Hiển nhiên bọn họ không ngờ ta còn có thứ này, cho nên ta mới thoát khỏi vòng vây. Giây phút quyển trục Ẩn Cư có tác dụng, ta còn nhớ rõ, Phù Lạc tỉnh táo lại cuống

quýt phát động triệu hoán thú tấn công ta. Giây phút kia, trong mắt cô ấy chỉ có sát khí lạnh lùng, đâu còn một chút tình cảm xưa kia."

Long Hạo Thần và Thái Nhi hoàn toàn chìm đắm trong câu chuyện của Y Lai Khắc Tư, thậm chí quên tình hình trước mắt. Cảm nhận Y Lai Khắc Tư toát ra bi thương đậm đặc, họ có thể tưởng tượng tâm tình năm đó của y.

Bỗng chốc hai người nói không ra lời. Con trai quang minh phản bội tén ngưỡng rớt cuộc là có lý do! Nhưng phản bội vẫn là phản bội, tuy nhiên, chỉ vì chuyện như vậy đã đẩy y trở thành Vong Linh Thiên Tai ư?

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 258

Lựa Chọn Của Long Hạo Thần

Bạn đang đọc truyện được copy tại Truyện FULL

"Các người thắng."

Ba chữ đơn giản thốt ra từ miệng Y Lai Khắc Tư lại cực kỳ khó khăn. Linh hồn thể của y ngơ ngẩn bồng bềnh tại đó, trong mắt tràn đầy khó hiểu và khó tin. Trong lòng y dường như có thứ gì rất quan trọng bị xúc động, cho nên thể linh hồn cũng dao động không ổn định. Từng tầng sáng trắng không ngừng xuất hiện dấu hiệu tan rã.

Chỉ là hiện tại Long Hạo Thần và Thái Nhi chìm đắm trong vui mừng gặp lại nhau, không để ý tới sự thay đổi của y.

"Thải Nhi, Thải Nhi..." Long Hạo Thần không ngừng thì thầm tên nàng.

Giờ phút này, tâm trạng bị thương muốn chết bởi vì Thái Nhi xuất hiện mà biến đổi, trở thành cực kỳ sợ hãi, sợ Thái Nhi trước mặt là giả, khiến mình không dễ dàng có một chút hy vọng cứ thế vỡ nát.

Cho nên hắn ôm siết nàng, như muốn nàng hòa tan vào thân thể mình, không ngừng kêu tên nàng.

Long Hạo Thần còn nhớ rõ khi mình bị Ma Thần Hoàng đâm thủng trái tim thì có cảm giác gì. Hắc ám tới gần, trong lòng hắn không có oán

hận và thống khổ, chỉ có vô cùng luyện tiếc, không nở và quyến luyến Thái Nhi.

Hắc ám dần buông xuống, thân hình Thái Nhi biến mơ hồ. Mãi đến khi đó hắc mới sợ hãi cái chết. Ý nghĩ cuối cùng trong đầu hắc là: không thể thấy Thái Nhi nữa sao?

Hiện giờ hắc đã sống lại, Thái Nhi của hắc rốt cuộc trở lại bên mình, vui sướng và hy vọng trào dâng không thể diễn tả bằng lời. Hắc ôm nàng thật chặt, trong lòng cực kỳ sợ hãi dần biến thành vô cùng hạnh phúc. Nếu đây là một giấc mơ, hắc hy vọng mình vĩnh viễn đừng tỉnh lại.

"Nếu các người muốn mãi mãi cùng một chỗ vậy thì bình tĩnh chút đi." Thanh âm nhu hòa mang theo chấn động linh hồn mạnh mẽ đánh thức hai người chìm đắm trong hạnh phúc.

Long Hạo Thần và Thái Nhi cùng quay đầu lại, mới nhìn đến biến đổi của Vong Linh Thiên Tai Y Lai Khắc Tư.

Linh hồn ngưng tụ của Y Lai Khắc Tư đang khuếch tán từng vầng sáng trắng ra ngoài. Bên trên bản thể y, hơi thở tử vong đang nhanh chóng lan tràn ra. Trên thân thể do linh hồn ngưng kết thành, hình như đôi mắt càng sáng hơn trước. Ánh mắt sáng ngời đó đang nhìn họ chăm chăm.

Long Hạo Thần nghe lời của y còn hơi khó hiểu nhưng Thái Nhi thì đánh rùng mình. Đúng rồi! Long Hạo Thần không chân chính sống lại, chỉ là Y Lai Khắc Tư dùng cách đặc biệt tạm thời cho hắc sống lại mà thôi.

Nàng lập tức tiến lên một bước, hơi vội vàng nói.

"Mới rồi ngài đã nói chúng tôi thắng. Nếu thắng thì có phải ngài nên giúp Hạo Thần sống lại?"

Long Hạo Thần ngây ra, khó hiểu nhìn Thái Nhi.

"Không phải tôi tốt lắm sao? Thái Nhi, em nói gì vậy?"

Y Lai Khắc Tư mỉm cười nói.

"Người thật là tên ngốc, chẳng lẽ đã quên chuyện xảy ra trước đó? Hình ảnh người vừa thấy tuy là ta dùng lực lượng linh hồn mô phỏng, nhưng từ ý nghĩa nào đó thì xem như là hiện thực. Nếu lúc đó ta đồng ý dùng tim của cô bé giúp người sống lại, vậy thì hình ảnh vừa rồi chính là chân thật."

"Thái Nhi, em..." Long Hạo Thần kéo Thái Nhi vào ngực, ôm chặt. "Sao em ngốc như vậy! Chẳng lẽ em không hiểu, nếu em chết thì anh sống có ý nghĩa gì?"

Thái Nhi vùi đầu vào ngực hắn. Khi Long Hạo Thần chỉ là cái xác, trong đầu nàng chỉ có một ý nghĩ, đó chính là phải cứu sống hắn. Nhưng hình ảnh trước đó kích thích nàng rất lớn, đặc biệt là những lời Long Hạo Thần đã nói. Đúng rồi! Nếu cứu sống anh ấy mà mình chết đi, vậy anh ấy cũng sẽ chết. Việc mình làm còn có ý nghĩa gì?

Giờ phút này, hai người thật bình tĩnh. Dường như Thái Nhi không còn vội vàng sống lại Long Hạo Thần, hoặc là cùng sống, hoặc cùng chết. Nghĩ rõ điều này, trong lòng nàng bình lặng.

"Thì ra thế gian thật sự có tình yêu chân thực ư?" Khuôn mặt già nua của Y Lai Khắc Tư lộ nụ cười khổ. Tuy thân thể do linh hồn ngưng kết thành nhưng thoát nhìn dường như y già thêm vài phần.

"Đương nhiên là có." Long Hạo Thần ngẩng đầu lên, ánh mắt sáng ngời nhìn Y Lai Khắc Tư.

Đối với Y Lai Khắc Tư, hắn không vừa mắt chút nào. Chính tên đao phủ này khiến Thánh Ma đại lục sinh linh đồ thán, nhân loại tổn thương nguyên khí trầm trọng. Nếu không phải y, sao có thời đại hắc ám tiến đến? Nếu không phải y, có lẽ tất cả sẽ biến khác đi. Làm người có thể chất con trai quang minh, người Quang Minh Nữ Thần tuyển chọn cuối

cùng lại đi lên con đường hủy diệt. Long Hạo Thần còn nhớ rõ năm đó Nhật Nguyệt Thần Oa bắt đắ dĩ kể cho mình nghe.

Sao Y Lai Khắc Tư không nhìn ra sự bài xích trong mắt Long Hạo Thần được. Y bình thản nói.

"Long Hạo Thần, hiện giờ người có một cơ hội lựa chọn. So với cô ta thì người mới là người càng thích hợp truyền thừa năng lực của ta. Nhìn ra được người đã chính thức trở thành Thần Quyển Giả Quang Minh Nữ Thần, chắc chắn rất xem thường người đi hướng tử vong và hắc ám như ta. Nhưng bây giờ người chỉ có chọn truyền thừa lực lượng từ ta mới có thể sống tiếp. Một bên là người phụ nữ người yêu sâu đậm, bên kia là tín ngưỡng của người. Bây giờ người có thể lựa chọn, chọn truyền thừa lực lượng của ta, người cùng cô ta một chỗ, các người có thể cùng nhau sống sót, hơn nữa người sẽ biến càng mạnh hơn. Nếu người chọn từ bỏ, vậy người sẽ chết, cô ta chắc chắn cũng sẽ chết theo người. Người chọn đi."

Long Hạo Thần ngơ ngẩn, Thái Nhi cũng ngây ra.

Họ không ngờ được lúc này Y Lai Khắc Tư khiến Long Hạo Thần làm ra lựa chọn như vậy.

"Ý, ý ngài là dù không có trái tim tôi thì cũng có thể giúp anh ấy sống lại?" Thái Nhi vui mừng hỏi.

Y Lai Khắc Tư ngạo nghễ nói.

"Ta là Tử Linh Thánh Pháp Thần, Trường Miên Thiên Tai Y Lai Khắc Tư vĩ đại. Trên thế giới này rất ít có việc ta không thể làm được, quá ít. Linh hồn hắc còn đó, làm lại thân thể thì tính cái gì? Nhưng tại sao ta phải giúp hắc sống lại? Trừ phi hắc chịu nhận truyền thừa lực lượng của ta, trở thành Vong Linh Thiên Tai kế tiếp, nếu không thì các người tự sinh tự diệt đi. Người sẽ nhìn hắc chết, cho nên lựa chọn của người không liên quan đến ta. Không bằng ta lại ngủ say mấy ngàn năm chờ người thừa kế tiếp theo đến."

Thải Nhi lập tức quay đầu nhìn Long Hạo Thần. Nhưng khi mắt nàng giao nhau với ánh mắt ngơ ngác của Long Hạo Thần, ngọn lửa hưng phấn trong lòng chớp mắt bị nước lạnh tạt ướt, dập tắt. Lời đến bên miệng nhưng Thải Nhi không cách nào thốt ra. Nàng rất yêu người đàn ông này, sao có thể để người ấy vì mình từ bỏ tín ngưỡng. Thải Nhi biết rõ, đối với Long Hạo Thần, sự tín ngưỡng này thậm chí quan trọng hơn cả mạng sống.

Hắn là một kỵ sĩ, trong lòng hắn là kỵ sĩ tinh thuần nhất. Khiến hắn từ bỏ tín ngưỡng không khác gì kêu hắn tự sát!

Nàng không nói gì, nước mắt lần nữa rơi xuống. Nàng vươn đôi tay vòng quanh hông Long Hạo Thần, dán sát người vào hắn. Nàng không muốn nghĩ gì nữa. Cứ để anh ấy lựa chọn đi, anh ấy chọn tử vong thì mình sẽ làm bạn anh ấy cùng chết. Bây giờ Thải Nhi đột nhiên cảm thấy thật mệt mỏi quá. Nàng chỉ muốn cứ ôm Long Hạo Thần, dù sống hay chết, cứ tiếp tục giống thế này, cho đến vĩnh viễn.

Sự ngơ ngác trong mắt Long Hạo Thần dần biến mất. Hắn cúi đầu nhìn Thải Nhi trong lòng mình, mắt lấp lóe nhưng dường như không có cảm xúc giãy dụa.

Nụ cười nhạt xuất hiện bên môi hắn, Long Hạo Thần ngẩng đầu, ánh mắt bình tĩnh nhìn hướng Y Lai Khắc Tư.

"Người đã quyết định?" Y Lai Khắc Tư hơi kinh ngạc nhìn hắn. Vốn cho rằng trong lòng Long Hạo Thần sẽ có giãy dụa cực kỳ khó khăn, nhưng không ngờ hắn nhanh chóng dùng ánh mắt như vậy nhìn mình, đây rõ ràng là ánh mắt đã đặt quyết tâm!

Long Hạo Thần bình tĩnh nói.

"Ta đồng ý nhận truyền thừa của ngươi, sống sót."

Nghe hắn nói câu này, dù là Y Lai Khắc Tư hay Thải Nhi đều chấn động.

Thải Nhi mạnh ngẩng đầu, mắt tràn đầy khó tin nhìn hắn.

"Hạo Thần, anh thật sự quyết định?"

Y Lai Khắc Tư càng thêm khó tin nói.

"Người không sợ chết vậy mà giờ lại từ bỏ tín ngưỡng? Chẳng lẽ người quên, người là con trai quang minh, Thần Quyển Giả mà Quang Minh Nữ Thần chọn sao?"

Long Hạo Thần nâng tay lên, nhẹ vuốt mái tóc dài của Thải Nhi.

"Tôi nguyện chết vì cô ấy, cũng nguyện vì cô ấy mà sống."

Nói đến đây, hắn hơi tạm dừng, lại nhìn hướng Y Lai Khắc Tư, hai mắt tỏa ánh sáng rạng rỡ.

"Vì Thải Nhi, từ bỏ tín ngưỡng thì có sao chứ?"

*Oành ùng ùng! *

Hai tiếng nổ cùng xuất hiện. Một là trong đầu Thải Nhi. Nàng chỉ thấy đầu óc mình trống rỗng, đã mất đi năng lực suy nghĩ.

Tiếng nổ khác đến từ linh hồn Tử Linh Thánh Pháp Thần, Vong Linh Thiên Tai Y Lai Khắc Tư ngừng tụ thành.

Tiếng nổ khủng bố sinh ra dao động linh hồn to lớn đánh Long Hạo Thần và Thải Nhi văng ra ngoài.

Y Lai Khắc Tư ngẩng đầu lên, trong miệng phát ra tiếng hú thống khổ, thể linh hồn run lên bần bật. Từng mảng từng mảng hơi thở tử vong từ linh hồn y bắn ra, ngọn lửa trắng thánh khiết càng thêm nồng đậm bắt đầu thiêu đốt linh hồn y. Lửa mang theo khí thể điên cuồng không tiếc trả giá lan tràn mỗi góc linh hồn y.

Long Hạo Thần ôm chặt Thải Nhi, dùng thân thể mình chịu đựng lực lượng linh hồn khủng bố trùng kích. Lực lượng linh hồn của Y Lai Khắc

Tư thật quá cường đại, dù là Ma Thần Hoàng dường như cũng không thể so sánh với y. Trước uy nhiếp linh hồn khủng bố này, hẳn không thể giãy dụa dù chỉ một chút.

Linh hồn dao động khủng khiếp kéo dài khoảng mười phút mới dần bình tĩnh lại.

"Không, không, điều này không thể nào. Giữa nhân loại sao mà xuất hiện tình cảm như thế được. Sao có thể? Nhân loại đều là tồi tệ, vô sỉ, vì ích lợi, tất cả đều không là gì. Vì sao, vì sao sẽ có tình cảm như vậy, vì cái gì?"

Y Lai Khắc Tư điên cuồng gào lên. Lúc này y tựa như con sói bị thương, hoàn toàn rơi vào điên cuồng.

Không còn linh hồn trùng kích, Long Hạo Thần mới ôm Thái Nhi nhìn hướng y. Long Hạo Thần tràn ngập khó hiểu. Hắn đã đồng ý kế thừa Y Lai Khắc Tư, nhưng vì sao Tử Linh Thánh Pháp Thần biến thành hình dạng như vậy?

Y Lai Khắc Tư luôn kêu gào nhưng Long Hạo Thần cảm giác được trong tầng thứ bảy tháp Vĩnh Hằng, hơi thở tử vong đang nhanh chóng biến mất. Vốn nơi này đã có Quang nguyên tố cực đậm giờ dần thêm vào hơi thở thánh khiết.

Sự điên cuồng kéo dài khoảng chừng bữa cơm thì Y Lai Khắc Tư dần bình tĩnh lại. Dù y là thể linh hồn nhưng lại thở hỗn hển, thân hình nhỏ hơn trước gần một nửa, nhưng càng trắng hơn, trắng tinh khiết. Bây giờ linh hồn y càng giống một ngọn lửa, Hỏa Hồn nhấp nháy trong hốc mắt cũng biến bình ổn lại.

"Không ngờ, thật là không ngờ." Giọng Y Lai Khắc Tư có chút cứng ngắt. Tuy cảm xúc y đã ổn định nhưng cảm giác khó tin còn đó.

Long Hạo Thần khó hiểu nhìn y.

"Tiền bối, người có thể để tôi kế thừa lực lượng của người rồi."

Y Lai Khắc Tư lắc đầu, buồn bã nói.

"Không, ta không có tư cách này. Ta sai rồi, không ngờ ta thật sự đã sai. Ta sai mấy ngàn năm. Ta sai rồi, ta sai rồi..." y lắc đầu nguầy nguậy, mặt tràn đầy thống khổ.

Thải Nhi nắm tay Long Hạo Thần, trong đầu nàng sự trống rỗng đã bị lấp đầy, tất cả đều là hình ảnh Long Hạo Thần.

Nàng chỉ dịu dàng đứng bên cạnh hắn, sự lạnh lùng có trong khí chất đã biến mất hết. Lúc nhỏ trong lòng mê mang không để lại chút dấu vết nào nữa. Nếu như hỏi nàng vì sao, vậy nàng chắc chắn sẽ đáp, đây là sức mạnh của tình yêu. Đúng thế, Long Hạo Thần dùng tình yêu nguyện chết, nguyện vì nàng từ bỏ tín ngưỡng, khiến linh hồn Thải Nhi thăng hoa. Tất cả mặt trái cảm xúc trong lòng nàng vì thế mà bị tịnh hóa, mới có thay đổi như vậy.

Mọi thứ không còn quan trọng, cả đời này có tình yêu đó là đã đủ.

Y Lai Khắc Tư ngẩng đầu lên, mắt sáng ngời nhìn đôi tình nhân trước mặt. Trong ánh mắt ôn hòa của y lộ ra hâm mộ khó tả nhưng không có ghen tỵ.

"Người có muốn nghe ta kể chuyện không? Một câu chuyện xảy ra hơn sáu ngàn tám trăm năm trước." Giọng Y Lai Khắc Tư hơi lạ, cảm xúc bi thương lan tràn từ người y.

Không biết vì sao, nhìn y như vậy, lòng Long Hạo Thần có chút đồng tình, bản năng gật đầu.

Y Lai Khắc Tư lạnh nhạt nói.

"Sáu ngàn tám trăm chín mươi bảy năm trước, ta sinh ra tại một tòa thành thị tây bắc bộ Bàng Ba đế quốc. Thành thị đó gọi là Tây Địch."

"Phụ thân của ta là thành chủ Tây Địch Thành, Thế Tập bá tước, ta là con trai duy nhất của ông."

"Từ ngày sinh ra thì ta chính là quý tộc. Phụ thân vì để ta tương lai kế thừa địa vị bá tước của ông, từ nhỏ đã mời lão sư tốt nhất dạy ta các loại tri thức và lễ nghi. Năm sáu tuổi, ta bị phát hiện có độ thân thiết cực mạnh với Quang nguyên tố, có thể chất con trai quang minh. Dù đã trôi qua gần bảy ngàn năm, ta vẫn nhớ rõ khi đó phụ thân cực kỳ vui sướng. Ông ôm ta, ở trong đại sảnh xoay tròn, hưng phấn kêu, Y Lai Khắc Tư, con là niềm kiêu hãnh của cha!"

"Từ đó về sau, ta trở thành một ma pháp sư quang hệ. Tốc độ tu luyện của ta khiến các lão sư chấn kinh. Khi ta mười một tuổi, ta trở thành Đại ma pháp sư cấp bốn. Mười bốn tuổi, thành Ma Đạo Sĩ. Gần mười lăm tuổi, ta trở thành Đại Ma Đạo Sĩ cấp sáu trẻ tuổi nhất đại lục."

Nghe y nói đến đây thì Long Hạo Thần cũng kinh sợ. Bởi vì hắn cùng là con trai quang minh, lúc mười lăm tuổi chưa đạt đến cấp sáu! Chính là nói cùng mười lăm tuổi, Y Lai Khắc Tư càng ưu tú và cường đại hơn hắn nhiều.

"Phụ thân nói, ta có năng lực đủ chấn kinh thế nhân. Nên ông đích thân mang ta đi tham gia trận chiến thiên tài giữa ba đại đế quốc, do Huy Hoàng Giáo Đình chủ sự. Chỉ người trẻ tuổi dưới hai mươi tuổi mới được tham gia trận đấu thiên tài này. Đúng rồi, bây giờ Huy Hoàng Giáo Đình còn tồn tại không? Họ còn thống trị đại lục không?"

Long Hạo Thần lắc đầu.

"Không có. Sáu ngàn năm trước khi thời đại hắc ám giáng xuống, Huy Hoàng Giáo Đình đã bị ma tộc hủy diệt."

"Hủy diệt?" Y Lai Khắc Tư ngây ra, ngay sau đó có chút quái dị bảo. "Hủy diệt tốt lắm, diệt tốt lắm. Ta đã biết sẽ có ngày họ đi hướng diệt vong. Ta nói đến đâu rồi?"

"Trận đấu thiên tài." Thái Nhi nhắc nhở.

"Đúng rồi, trận đấu thiên tài. Trong trận đấu thiên tài đó, không thể nghi ngờ ta là tiêu điểm toàn trường. Gần như hiếm có đối thủ kéo dài hơn một phút trước mặt ta. Lúc ta còn trẻ diện mạo không thua người bây giờ. Không biết bao nhiêu tiểu thư khuê các ba đại đế quốc vì muốn ta liếc mắt một cái mà hiến ân cần. Chung kết rốt cuộc đến, đối thủ của ta là công chúa đế quốc, Phù Lạc. Cô ấy cũng là thiên tài, là một triệu hoán sư cường đại. Có hoàng gia đế quốc ủng hộ, tuy cô ấy chỉ mới mười sáu tuổi nhưng đã có bốn mệnh triệu hoán thú, Tử Điện Tinh Hoàng Long. Tuy tu vi cô ấy không bằng ta, nhưng thi triển ra triệu hoán thú thật khó đối phó. Trận chiến ấy chúng ta kéo dài cả tiếng đồng hồ. Cuối cùng bởi vì cô ấy không đủ linh lực mà thua trong tay ta, do đó ta đạt được chức vô địch. Trận đấu thiên tài lần đó, đế quốc Bàn Ba chúng ta thành bên chiến thắng lớn nhất."

Dù đã qua mấy ngàn năm, khi Y Lai Khắc Tư nói ra những lời này thì trên mặt vẫn tràn ngập tự hào, có thể thấy tình hình năm đó đồ sộ cỡ nào.

Khi ấy Thánh Ma đại lục hoàn toàn dưới sự thống trị của nhân loại. Tổng nhân khẩu của nhân loại chỉ sợ gấp mấy lần hiện tại, thậm chí là gấp mười lần. Trận đấu thiên tài không thể nghi ngờ là võ đài tăng cao nhất cho người trẻ tuổi phô bày, đạt được vòng nguyệt quế cuối cùng, đó là sự vinh quang kiêu hãnh cỡ nào chứ.

"Giáo Hoàng thời đó của Huy Hoàng Giáo Đình tự mình phát thưởng cho ta, đế quốc thì trực tiếp phong cho ta Tử Tước, ban đất trăm mẫu. Ta được phần thưởng là một bộ thứ thần khí, cũng chính là sau này trang bị cấp sử thi. Khi ấy ta tràn đầy đắc ý, có được quang vinh cao nhất trong người trẻ tuổi cả đại lục. Dù là con trai Giáo Hoàng, Bội La, ở trước mặt ta cũng biến mờ nhạt."

"Có câu không đánh không quen biết. Trận chiến cùng công chúa Phù Lạc khiến chúng ta phục tài nhau. Từ đó về sau, chúng ta được tiếng là song tử tinh của đế quốc, bị gửi gắm kỳ vọng rất cao. Ta cũng được

hoàng đế của đế quốc trực tiếp chuyển vào học viện ma pháp hoàng gia, cùng đào tạo với công chúa Phù Lạc, được cả đế quốc hết sức ủng hộ."

Tuy chỉ nghe y kể chuyện nhưng Long Hạo Thần, Thái Nhi có thể tưởng tượng khi đó Y Lai Khắc Tư thiếu niên cỡ nào đặc ý. Mới gần mười sáu tuổi đã có được vinh quang như vậy, dù là ai cũng sẽ giống thế thôi.

Y Lai Khắc Tư lộ biểu tình dịu dàng, nói.

"Khoảng thời gian đào tạo tại học viện ma pháp hoàng gia, ta và Phù Lạc sớm chiều ở chung, mỗi ngày cùng tu luyện, nghiên cứu ma pháp. Giữa chúng ta cảm tình dần sâu đậm. Ta thật yêu cô ấy xinh đẹp và thiên tài. Chúng ta cùng một chỗ luôn có lời nói không hết, chúng ta thề non hẹn biển, như keo như sơn. Cảm tình ấm nồng chẳng những không ảnh hưởng ta tu luyện, ngược lại khiến ta càng tăng nhanh tu vi. Năm mười tám tuổi ta đã trở thành Đại Ma Đạo Sư cấp tám. Lấy tốc độ tu luyện khi đó, ta khẳng định năm hai mươi tuổi, ta chắc chắn có thể đột phá cấp chín, trở thành cường giả cấp chín trẻ nhất trong lịch sử đế quốc."

"Theo thời gian trôi qua, ưu thế mặt thiên phú của ta hoàn toàn hiện ra. Tuy Phù Lạc cũng ưu tú nhưng rốt cuộc không thể so sánh với ta có thiên phú con trai quang minh. Khi ta đột phá cấp tám thì cô ấy mới vừa đột phá cấp bảy. Lúc đó ta nhìn ra được cô ấy không vui, nhưng không nghĩ nhiều, còn nói với cô ấy, ta nguyện đứng tại chỗ đợi cô ấy đuổi kịp tu vi của ta."

"Cùng lúc đó, sau khi đột phá cấp bảy, ta xin phụ thân hướng bệ hạ cầu hôn, đồng ý hôn sự giữa ta và Phù Lạc."

"Mọi chuyện đều thật thuận lợi, bệ hạ dễ dàng đồng ý cho chúng ta đính hôn. Chỉ chờ ngày ta đột phá cấp chín sẽ là ngày thành hôn của chúng ta. Khi đó ta đã được tiếng là người có khả năng nhất trở thành thần. Giáo Hoàng hiện thời của Huy Hoàng Giáo Đình tự mình đến đế quốc, biểu thị muốn nhận ta làm đệ tử, muốn ta nhận truyền thừa từ y."

"Vì đế quốc, vì Phù Lạc, ta từ chối. Khi đó giáo đình ở trên đại lục có thể lực cực lớn. Từ ý nghĩa nào đó thì ba đại đế quốc đều phải nghe theo lệnh giáo đình. Ta có thể cảm giác được bệ hạ không cam lòng. Vì bệ hạ, ta thà rằng đắc tội Giáo Hoàng cũng không rời khỏi đế quốc."

"Lên cấp tám rồi, tốc độ tăng tu vi của ta rõ ràng giảm thấp nhiều. Lão sư học viện ma pháp hoàng gia cho ta biết, đó là bởi vì đến nay ta chỉ đơn thuần tu luyện, ít ở bên ngoài rèn luyện, đề nghị ta ra ngoài thế giới trải nghiệm nhiều hơn, thể nghiệm điều kỳ diệu trên đại lục này, mới khiến ta có nhiều lĩnh ngộ tiếp tục tăng cấp. Ta nhận đề nghị của ông, báo cho Phù Lạc biết, hy vọng có thể cùng cô ấy hoàn thành hành trình này."

"Nhưng khi đó Phù Lạc từ chối. Tuy cô ấy rất yêu ta, bên trong cô ấy có một phần hiếu thắng. Ta biết cô ấy luôn hy vọng có thể vượt qua ta. Nhưng khoảng cách với ta ngày càng xa, cho nên cô ấy quyết định ở lại học viện tiếp tục khổ tu, tranh thủ đuổi kịp tu vi của ta."

"Vì có thể sớm ngày đạt đến cấp chín, cưới Phù Lạc, vì đem đến càng lớn quang vinh cho đế quốc, ta bước lên hành trình phiêu lưu. Nhưng ta không bao giờ ngờ rằng, chính vì thu hoạch trong chuyến đi này mà tương lai không xa trở thành ác mộng cả đời ta."

Nói đến đây, sắc mặt Y Lai Khắc Tư dần biến dữ tợn, bùng phát lửa giận, linh hồn dao động kịch liệt khiến cả tháp Vĩnh Hằng run rẩy.

"Rời khỏi đế đô, ta đi trên đại lục, nhờ vào tu vi cấp tám, gần như không gặp khó khăn gì. Ta dùng thời gian hai năm gần như đi qua mỗi thành thị ba đại đế quốc. Nhìn vùng đất và con người khác nhau, cảm nhận thế gian hợp hoan ly thương. Dù là tầm mắt hay tu vi đều có bước tiến dài. Có lẽ vì ta là người được Quang Minh Nữ Thần tuyển chọn, trong hai năm nay nhận nhiều kỳ ngộ, còn được công pháp cường đại không gì sánh kịp."

"Khi ta trở lại đế đô thì tu vi đã đến đỉnh cấp tám. Gặp lại Phù Lạc, ta kiềm không được ôm cô ấy mừng muốn khóc. Ta có thể cảm giác được

mình đã tới lần ranh cấp chín, cách đột phá chỉ có một bước. Ta tin tưởng chẳng bao lâu sau có thể cưới công chúa Phù Lạc ta yêu nhất, ta cũng sẽ trở thành cường giả mạnh nhất đế quốc."

"Khi đó ta không có chút tâm kế, đem các loại kỳ ngộ trong hai năm qua gặp được nói cho Phù Lạc, để cô ấy cảm nhận vui sướng trong lòng ta và quá trình rung động. Nhưng có một việc khiến ta hơi khó chịu, con trai Giáo Hoàng cũng tiến vào học viện ma pháp hoàng gia! Khi ấy ta lấy làm lạ, vì sao hắn tới nơi này? So với đế quốc Bàn Ba chúng ta, Huy Hoàng Giáo Đình nghiên cứu ma pháp sâu hơn mới đúng. Hắn hoàn toàn không cần tới đây học!"

"Nhưng vì niềm vui sắp kết hợp với Phù Lạc nên ta không nghĩ gì nhiều, không chút giữ lại chia sẻ với Phù Lạc cuộc du lịch của mình. Phù Lạc rất có hứng thú công pháp ta đạt được, hy vọng ta có thể giao cho cô ấy học tập, nhưng bị ta từ chối. Tuy công pháp đó kỳ diệu nhưng tuyệt không dễ dàng học tập, sử dụng. Bởi vì cái giá phải trả thật sự quá lớn, ta sợ nàng bị tổn thương!"

"Các người có biết đó là loại công pháp nào không? Nói đến thì bây giờ ta còn cảm thấy vô cùng kỳ diệu. Tuy công pháp chỉ có mảnh nhỏ nhưng cần dung hợp linh hồn mới tu luyện được. Dường như là năng lực chủng tộc xa xưa đến từ thế giới khác, bị gọi là công pháp linh hồn. Loại công pháp này có cái tên rất quái lạ, gọi là Tổ Quy Giáp Thuật."

"Lúc mới có được nó ta còn ngỡ rằng chỉ là công pháp loại phòng ngự. Nhưng sau này trải qua cẩn thận nghiên cứu, ta phát hiện nó không đáng giá đến phòng ngự mà là năng lực tiên tri. Khi đó cả đại lục chỉ trong Huy Hoàng Giáo Đình mới có dự ngôn sư. Ta hơi hiểu một chút là họ chỉ có thể tiên tri tương lai. Tác dụng công pháp này lại là dự đoán hiện tại, có thể nói là thuật bói toán. Nó có một điểm rất bá đạo, đó là tính tuyệt đối thành lập. Chính là nói, một khi phát động Tổ Quy Giáp Thuật, vậy tất cả sinh vật trong phạm vi của nó sẽ chịu tác động, ngay cả người thi thuật cũng không ngoại lệ. Theo nó giới thiệu thì coi như là thần, nằm trong phạm vi Tổ Quy Giáp Thuật cũng sẽ bị hạn chế tính

tuyệt đối thành lập, không thể tránh cho uy lực của nó. Đây là công pháp đáng sợ cỡ nào chứ! Nhưng tính tuyệt đối thành lập cũng đem đến nguy hiểm tuyệt đối. Công pháp này có tính không xác định cực lớn. Sau khi thi triển, người thi thuật không thể khống chế kết quả bói toán. Chính là nói, kết quả có lẽ tốt cũng có lẽ là xấu. Dù thế nào thì bản thân người thi thuật đều phải gánh vác một phần. Cho nên một khi sử dụng năng lực này, mà gặp xui nữa thì rất có thể sau vài lần sử dụng bản thân sẽ thành tế phẩm cho Tố Quy Giáp Thuật. Các người nói xem, công pháp như vậy sao ta muốn học? Sao để Phũ Lạc học được chứ?"

Nói đến đây, trên mặt Y Lai Khắc Tư tràn đầy cay đắng.

"Nhưng Phũ Lạc không hiểu nỗi cho khổ tâm của ta. Cô ấy cho rằng ta độc chiếm công pháp, không chịu truyền thụ cho cô ấy, thậm chí vung tay áo bỏ đi. Tính tuyệt đối thành lập và có thể ảnh hưởng cả thần có sức hấp dẫn quá lớn, cho nên cô ấy hoàn toàn không thể dùng tâm tình bình thường xử sự. Cô ấy không nghĩ xem, nếu ta thật để ý nó thì vốn không cần nói cho cô ấy biết! "

"Khi đó ta chỉ cảm thấy chẳng qua cô ấy nhất thời hành động theo cảm tính, nên không quá để ý, bình tĩnh hai ngày là tốt rồi. Quả nhiên, hai ngày sau khi ta đi tìm cô ấy thì dường như cô ấy đã bình thường trở lại, chỉ là bộ dạng như có tâm sự nặng nề, nhưng thái độ đối với ta vẫn tốt như trước, không hề đề cập tới chuyện xảy ra hôm đó. Nhưng ta tuyệt đối không ngờ rằng, người đàn bà lòng dạ rắn độc này đã tính kế ta sẵn rồi."

Y Lai Khắc Tư nghiêng răng nghiêng lợi, người run bần bật, hiển nhiên sự việc năm đó đem lại rất rất nhiều đau khổ cho y.

"Đó là một ngày đẹp trời. Không khí rất tốt, trời xanh không mây, ánh nắng rực rỡ. Quang nguyên tố nồng đậm khiến ta là con trai quang minh thấy thoải mái cực kỳ. Cảm giác hòa nhập trong ánh nắng thật quá tuyệt vời."

"Phù Lạc hẹn ta dạo chơi ngoài thành, đương nhiên ta vui vẻ đồng ý rồi. Hơn nữa còn nói cho cô ấy, sau lần đi chơi này ta sẽ bế quan trùng kích cấp chín. Chờ ta thành công đột phá sẽ xin bệ hạ ban hôn, cưới cô ấy về nhà. Đến lúc đó, tin tưởng bệ hạ ít nhất sẽ ban cho ta một tước vị bá tước, còn có thưởng cho pháp sư cung đình."

"Chúng ta rời khỏi đế đô, đi tới vùng ngoại ô. Đang lúc du sơn ngoạn thủy thì ta bỗng phát hiện chúng ta bị bao vây. Rất nhiều người áo đen chặn mọi con đường có thể chạy trốn. Những người này ngay cả đầu cũng bị vải đen bao lấy, không lộ ra một chút da thịt. Mới vừa xuất hiện chúng lập tức điên cuồng công kích chúng ta. Khi đó Phù Lã ngậy ra như phồng. Tu vi cô ấy gần cấp tám dường như quên cách sử dụng ma pháp. Làm đàn ông thì dĩ nhiên phải bảo vệ người đàn bà của mình, hơn nữa khi đó ta rất tự kiêu. Nhờ vào tu vi đỉnh cấp tám, thêm vào các loại ma pháp cường đại ta tốn công nghiên cứu, những người áo đen tuy thực lực mạnh nhưng bị ta giết chết rất nhiều."

"Tuy nhiên bọn chúng ngày càng nhiều, tu vi mỗi một tên đều trên cấp bảy. Khi đó ta liền cảm thấy lạ, nếu như đây là gián điệp hai đế quốc khác sai đến, nhiều cường giả như vậy mà các cường giả trong đế đô không chút phát hiện sao? Cứ tiếp tục giằng co, chỉ sợ ta và Phù Lạc sẽ vĩnh viễn không thể ra ngoài. Cho nên ta nhanh chóng quyết định, mang theo Phù Lạc lập tức lao ra vòng vây."

"Lúc này hình như Phù Lạc đã tỉnh táo lại, bắt đầu sử dụng các loại ma pháp triệu hoán giúp đỡ ta. Chúng ta cười triệu hoán thú của cô ấy chạy trốn hướng tới đế đô."

"Ngay lúc ta cho rằng kẻ địch không thể đuổi kịp, chúng ta đã thoát khỏi vòng vây, thậm chí ở phía xa thấy tường thành đế đô, thì bỗng nhiên thứ gì lạnh lẽo xâm nhập vào ngực ta. Ta cúi đầu nhìn, phát hiện một con dao găm đâm sâu vào ngực ta. Chuôi dao nằm trong tay Phù Lạc."

Nghe y nói tới đây, Long Hạo Thần và Thái Nhi kiềm không được khẽ kêu. Họ tuyệt đối không ngờ được công chúa Phù Lạc lại xuống tay

với Y Lai Khắc Tư. Bọn họ chính là tình nhân thề non hẹn biển!

"Khoảnh khắc đó, biểu tình cô ấy tràn đầy dữ tợn." Bi thương tràn ngập trong mắt Y Lai Khắc Tư. "Trong miệng cô ấy còn thì thào hỏi, vì sao, vì sao anh không dạy Tổ Quy Giáp Thuật cho tôi? Vì sao? Tôi vốn không muốn làm như vậy."

"Tim ta rất đau, so với vết thương càng đau hơn nhiều. Trong ngực lạnh lẽo dần biến thành tê dại. Ta có thể cảm giác được sự sống của mình đang theo con dao ào ạt chảy ra. Cho dù tại lúc này ta vẫn không thể tin kẻ ra tay với ta lại là Phù Lạc mà ta yêu sâu đậm. Ta yêu cô ấy như vậy! Vì cưới được cô ấy, ta ngày dài đêm đêm thấu khổ tu, là vì tương lai cô ấy cùng ta một chỗ có thể hạnh phúc, vui vẻ, hân hạnh. Nhưng cô ấy lại dùng một con dao nhuộm kịch độc đâm vào ngực trái của ta, vị trí trái tim người bình thường. Nhát dao đó dứt khoát như vậy. Cô ấy biết rõ ta sẽ không phòng bị cô ấy, hơn nữa nhát do đó chọn ngay lúc ta thả lỏng nhất."

"Ngay lúc đó, có càng nhiều người áo đen xuất hiện ở đằng trước. Đường như họ đã chờ sẵn, sớm đoán trước mọi chuyện. Lúc trước chặn giết chỉ là mồi dụ, Phù Lạc đâm nhát dao đó vì để ta mất đi cơ hội trốn thoát."

"Vang lên một thanh âm lạnh lùng quen thuộc, hần nói với Phù Lạc: giết hần đi."

"Mãi đến lúc này ta mới tỉnh lại. Ý nghĩ cầu sinh khiến ta nhanh chóng đẩy Phù Lạc ra, kẹp lấy triệu hoán thú của cô ấy. Khi đó đường như Phù Lạc ngậy ra, hình như cũng vì đâm nhát dao này mà tâm tình biến đổi, không lập tức công kích ta. Nhân cơ hội này, ta lấy ra một quyển trục. Đó là một quyển trục đại sư chế tác tặng ta, tên là quyển trục Ẩn Cư, chớp mắt truyền tổng hai mươi mét. Hiển nhiên bọn họ không ngờ ta còn có thứ này, cho nên ta mới thoát khỏi vòng vây. Giây phút quyển trục Ẩn Cư có tác dụng, ta còn nhớ rõ, Phù Lạc tỉnh táo lại cuống

quýt phát động triệu hoán thú tấn công ta. Giây phút kia, trong mắt cô ấy chỉ có sát khí lạnh lùng, đâu còn một chút tình cảm xưa kia."

Long Hạo Thần và Thái Nhi hoàn toàn chìm đắm trong câu chuyện của Y Lai Khắc Tư, thậm chí quên tình hình trước mắt. Cảm nhận Y Lai Khắc Tư toát ra bi thương đậm đặc, họ có thể tưởng tượng tâm tình năm đó của y.

Bỗng chốc hai người nói không ra lời. Con trai quang minh phản bội tén ngưỡng rớt cuộc là có lý do! Nhưng phản bội vẫn là phản bội, tuy nhiên, chỉ vì chuyện như vậy đã đẩy y trở thành Vong Linh Thiên Tai ư?

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 259

Trái Tim Vĩnh Hằng

Bạn đang đọc truyện tại Truyện FULL - [www.Truyện FULL](http://www.TruyệnFULL.com)

Bi thương trong mắt Y Lai Khắc Tư dần biến thành lạnh giá.

"Có phải các người cảm thấy chỉ vì Phù Lạc phản bội mà ta quay lưng với tín ngưỡng quang minh? Các người sai rồi, nếu chỉ là vậy còn chưa đủ để ta biến đổi thành thế này. Long Hạo Thần, người cũng là con trai quang minh, người nên biết, là người được Quang Minh Nữ Thần lựa chọn, lòng chúng ta kiên cường cỡ nào. Nhưng phản bội ta không chỉ là công chúa Phù Lạc, mà là cả thế giới."

"Thông qua quyền trục Ẩn Cư, ta thoát khỏi truy sát. Khi đó ta chỉ thấy lòng lạnh lẽo. Vốn trong lòng tràn ngập tốt đẹp dường như biến mất theo Phù Lạc phản bội. Nhưng dù là vậy thì ta còn chưa hận cô ấy. Ta rất yêu cô ấy, dù thế nào cũng muốn nghĩ cô ấy theo chiều hướng tốt. Cuối cùng xuất hiện người áo đen kia khiến ta suy nghĩ, có lẽ Phù Lạc bị uy hiếp, bắt đắ dĩ mới làm vậy. Tuy ta biết rõ cô ấy là công chúa, không người nào có thể cưỡng ép được, nhưng ta vẫn muốn nghĩ như vậy. Khi đó ta thật là ngốc nghếch."

"Một nhát dao của Phù Lạc đâm trúng ngực trái ta, nhưng cô ấy không biết, ta khác với người thường, trái tim nằm ở bên phải. Bởi vậy tuy dao găm có độc trọng thương ta nhưng không trí mạng. Ta cố nén đau xót, kiếm một hang động dưỡng thương, nhờ vào đan dược lúc đi du lịch có được trước tiên ổn định kịch độc, sau đó thông qua Quang nguyên tố tinh thuần bản thân dần tiêu trừ độc tố."

"Quá trình này thống khổ mà dài lâu. Nhưng ta biết rằng dù có muốn đi tìm Phù Lạc hỏi rõ ràng cũng phải đợi thân thể hoàn toàn khỏe mạnh mới được. Ta nhiều lần nghe ngoài động có tiếng người ồn ào, dường như có rất nhiều quân đội di chuyển. Nhưng khi đó ta không nghĩ rằng những quân đội này đến đây là vì sao."

"Tròn hai tháng ta mới điều dưỡng vết thương xong, hồi phục tu vi. Ta lặng lẽ ra khỏi động, trở lại đế đô. Nhưng chưa đợi ta vào cửa thành thì như bị sét đánh ngang tai."

"Ở bên cạnh cửa thành có bố cáo hoàng gia rất bắt mắt. Trên bố cáo viết. Đế quốc Tử Tước Y Lai Khắc Tư, bởi vì mơ ước công pháp cường đại mà công chúa Phù Lạc có được, đã đánh lén công chúa cướp đi công pháp, khiến công chúa trọng thương, phản quốc trốn đi, định tội phản quốc, trừ bỏ tước vị, người người nên giết. Nếu có bình dân nào phát hiện tung tích lập tức báo ngay, thưởng cho một vạn kim tệ."

"Ta tuyệt đối không ngờ bọn họ tồi tệ đến tận đây, không ngờ rằng họ trả đũa. Hơn nữa không chỉ có bố cáo của hoàng gia, còn có bố cáo từ Huy Hoàng Giáo Đình. Nội dung gần như giống y hệt, nói ta là dị giáo, nói ta bị hắc ám xâm thực."

"Khi đó ta ngây người tới một tiếng đồng hồ mới dần tỉnh táo lại. Ta rất yêu Phù Lạc nhưng không phải thẳng ngốc. Đến lúc này nếu ta còn chưa hiểu mình rơi vào âm mưu to lớn thì không xứng là người thừa kế con trai quang minh. Ta lập tức tìm chỗ ẩn nấp hóa trang. Khi đó ta nghĩ rằng nhất định phải tìm ra chứng cứ, tìm ra chứng cứ họ che mắt bệ hạ và giáo đình, chứng cứ chứng minh ta trong sạch. Điểm mấu chốt này nằm trên người Phù Lạc. Nên ta phải đi tìm cô ấy hỏi cho rõ."

"Có lẽ bởi vì qua mấy tháng, hoặc là vì cho rằng ta đã chết bởi dao độc, trong đế đô không giới nghiêm. Ta giả dạng xong thật dễ dàng quay lại đế đô. Nhìn nơi chốn từng quen thuộc, tim ta càng đau đớn. Ban đêm, ta lặng lẽ đột nhập hoàng cung, ta quá quen thuộc mọi thứ nơi đây. Tuy ta là ma pháp sư nhưng tu vi đã đạt đến cấp tám, ta có rất nhiều cách lén

tới nơi ta muốn. Ta đi tới tẩm cung của Phù Lạc, ở đó ta nhìn thấy người khác, con trai Giáo Hoàng, Bội La."

"Hai người họ đang nói chuyện, địa điểm còn ở trong phòng ngủ của Phù Lạc. Khi đó ta đã đoán được chút chút quan hệ giữa hai người, nhưng ta vẫn không muốn tin. Nhưng khi ta nghe xong chuyện họ nói thì ta mới biết mình ngốc cỡ nào, âm mưu này to lớn cỡ nào."

"Khi đó Phù Lạc chất vấn Bội La tại sao còn chưa tìm được ta. Bội La nói đã dẫn động lực lượng Huy Hoàng Giáo Đình phối hợp với lực lượng đế quốc, đang tìm tung tích của ta. Sống phải thấy người, chết phải thấy xác, nhất định phải lấy được công pháp đó từ tay ta. Từ trong lời nói của họ ta dần nghe ra manh mối. Thì ra rất sớm vài năm trước kia, khi ta du lịch thì Bội La đã đến học viện ma pháp hoàng gia. Hẳn đến có hai mục đích, mục đích chính là giao tiếp với hoàng đế, hy vọng có thể dẫn ta vào Huy Hoàng Giáo Đình. Cái khác là theo đuổi Phù Lạc."

"Bệ hạ không đồng ý ta gia nhập Huy Hoàng Giáo Đình. Bội La đã ở lại, dùng các loại thủ đoạn theo đuổi Phù Lạc. Tiện nhân Phù Lạc không chịu nổi miệng lưỡi ngọt mật của hắn, cùng với dụ hoặc các loại đan dược và công pháp từ Huy Hoàng Giáo Đình, cuối cùng rơi vào tay hắn. Bội La đề nghị ả bởi vì ta có thể chất con trai quang minh, đã uy hiếp sự thống trị trong tương lai của Huy Hoàng Giáo Đình, cho nên giáo đình nhất định phải trừ bỏ ta, mới khiến dòng họ hắn vĩnh viễn thống trị giáo đình. Đợi hắn thành Giáo Hoàng, Phù Lạc chính là hoàng hậu của hắn. Vốn Phù Lạc đối với ta còn có vài phần tình cảm, nhưng cuối cùng khi Bội La hướng bệ hạ đề ra Huy Hoàng Giáo Đình nguyện giúp Bàng Ba đế quốc thống nhất đại lục, tấn công hai đại đế quốc khác. Hơn nữa biểu đạt với Phù Lạc rằng khi có được công pháp từ chỗ ta thì có thể đưa ả học tập. Dù là hoàng gia đế quốc hay Phù Lạc, rốt cuộc đã sa vào phần lợi ích này. Mà ta thì trở thành vật hy sinh trong đó."

"Kế hoạch của chúng gần như hoàn mỹ. Nhân dịp ta và Phù Lạc dạo chơi ngoài thành, bao vây chúng ta, tiêu hao thực lực của ta. Trên đường về, Phù Lạc nhân dịp ta chưa chuẩn bị liền xuống tay, như vậy thì ta khó

có khả năng trốn thoát. Đến lúc ấy, chỉ cần giết chết ta, lại do đế quốc và giáo đình chụp tội phản quốc cho ta. Khi đó, dù ta từng là kiêu ngạo của đế quốc, sẽ rất nhanh bị dư luận phỉ nhổ."

"Ta thật hận. Ta không bao giờ ngờ được, quốc gia của ta, người ta yêu và tín ngưỡng của ta cùng lúc phản bội ta. Khi đó ta chỉ thấy đầu óc trống rỗng. Ngay lúc Phù Lạc và Bội La quần quýt nhau thì ta vọt vào trong, phát động công kích trí mạng tới chúng."

"Ta xuất hiện đối với chúng thật là quá đột ngột. Tuy chúng là thiên tài trẻ tuổi nhưng thực lực so sánh với ta thì còn chênh lệch không nhỏ. Dưới tình huống đánh bất ngờ, rất nhanh bị ta chiếm quyền chủ động. Bội La bị ta đánh trọng thương, Phù Lạc cũng bị ta bắt giữ. Lúc này tuy rất nhiều cường giả cung đình tới, nhưng ta dùng mạng sống của Phù Lạc và Bội La làm con tin, họ không dám hành động thiếu suy nghĩ."

"Khi đó ta chất vấn Phù Lạc vì sao làm vậy với ta, ta có chỗ nào đối ả không tốt? ả vì muốn sống, chỉ đau khổ cầu xin ta. Nhưng lúc trước chúng nói gì ta đều nghe hết! Sao có thể tin lời ả chứ! Khi đó ta chỉ có một suy nghĩ, là cùng chết với chúng. Ta đã từng là thiên tài tinh anh, mà ta bây giờ thành tặc phản quốc. Lệch lạc to lớn này khiến ta không thể thừa nhận. Ta đã không muốn sống, chỉ muốn cùng chết với đôi cẩu nam nữ!"

"Nhưng Bội La dù sao cũng là con trai Giáo Hoàng, có nhiều chiêu giữ mạng. Đang lúc ta chuẩn bị cùng chết với chúng, hắn dùng cách đặc biệt dẫn động một chiêu của Giáo Hoàng. Ta trọng thương, rốt cuộc vẫn không đành lòng xuống tay với Phù Lạc, cuối cùng chỉ có thể chọn phá vòng vây chạy trốn. Chờ ta lao ra khỏi trùng vây, núp trong chỗ bí ẩn tại đế đô thì đã mình đầy vết thương, cừ tử nhất sinh."

"Ngay sau đó, đế đô bắt đầu toàn thành lòng bắt, tìm tung tích của ta. Ta từng ở đế đô cứu một kẻ ăn mày, có hắc trợ giúp ta mới may mắn thoát khỏi truy sát của chúng. Nhưng khi ta vừa dưỡng lành vết thương,

lại biết được một tin tức tựa sét đánh ngang tai. Chúng nó bắt người nhà của ta."

Y Lai Khắc Tư nghiêng răng nghiêng lợi.

"Chúng biết rõ ta giấu trong đế đô, cho nên dán thông cáo dùng tội phản quốc xử tử người nhà ta. Ta còn nhớ rõ ngày đó, bầu trời như biển thành đỏ máu. Khi bệ hạ tại trước mặt dân chúng đế đô ra lệnh giết chóc, khi ta chính mắt thấy Bội La và Phù Lạc, đôi tiện nhân mặc giáp trụ dùng kiếm chặt bỏ đầu người nhà ta, một tia hy vọng và quang minh cuối cùng trong lòng ta, hoàn toàn tắt ngấm."

"Các người có thể tưởng tượng được không? Một người, chính mắt thấy tất cả người thân của mình bị giết. Phụ thân, mẫu thân, chị, em gái, họ hàng, dù là con nít chúng cũng không buông tha! Dem cả tộc nhà ta tịch thu tài sản, giết hết!"

"Ta biết chúng đang chờ ta xuất hiện, chờ ta thiêu thân lao đầu vào lửa. Chúng quá hiểu tính cách của ta. Nhưng lúc ấy, ta có một khối lệnh bài màu đen có được trong một chuyến du lịch, nó bị nổi oán hận trong lòng ta ảnh hưởng, phát động. Khi đó ta cả người lạnh lẽo không thể động đậy. Cũng vì vậy mà ta trở mắt nhìn người nhà, từng người một bị giết!"

"Khi đó ta điên cuồng, hoàn toàn rơi vào điên cuồng. Máu của người thân nhiễm đỏ mảnh đất quảng trường đế đô. Nhà ta trên dưới ba trăm sáu mươi bảy người, không ai may mắn thoát khỏi. Tất cả đều chết thảm dưới đao của chúng. Chờ ta hồi phục khỏi lạnh giá thì người nhà của ta đã không ai còn sống. Dường như ta nhìn thấy oán linh của họ không cam lòng quanh quẩn trên trời."

"Ta không ra tay. Người nhà của ta đã chết, ta mang theo vô tận thù hận rời khỏi chỗ đó. Cả trận giết chóc ta vẫn không xuất hiện khiến chúng cho rằng ta rời khỏi đế đô, trận lòng bắt tạm kết thúc. Nhưng chúng trải rộng khắp đại lục tìm kiếm tung tích của ta."

"Rốt cuộc ta ra khỏi đế đô, chọn một hướng chạy như điên. Cuống cuống chạy bảy ngày bảy đêm, mãi đến khi cạn kiệt sức lực, ta ngã gục trong một sơn cốc. Từ ngày hôm đó, trong lòng ta không còn quang minh, chỉ có vô tận oán độc và thù hận. Ta phải sống vì hận thù. Ta muốn đem tất cả người phản bội ta, sát hại người nhà ta giết hết!"

"Không biết vì sao, khi ta mất đi quang minh thì công pháp Tổ Quy Giáp Thuật cũng biến mất. Có lẽ vì thù hận của ta khiến nó chán ghét. Nhưng điều này đối với ta không còn ý nghĩa. Ta từ chối lệnh bài đen được đến truyền thừa của một Vong Linh pháp sư cổ đại. Quang minh và vong linh, đây vốn là năng lực hoàn toàn đối lập. Nhưng thiên phú của ta dần dung hợp chúng lại. Ta cần lực lượng, ta cần lực lượng cường đại đến có thể đảo điên cả Bàng Ba vương quốc, hủy diệt Huy Hoàng Giáo Đình. Ta đã không còn người thân, trên thế giới này, tất cả mọi người đều là kẻ thù của ta. Chỉ có máu và sinh mạng của chúng mới tiêu trừ oán độc trong lòng ta. Ta tu luyện ngày ngày đêm đêm, điên cuồng tăng thực lực của mình, để một ngày có thể báo thù."

"Thù hận trở thành động lực lớn nhất của ta. Một con trai quang minh ẩn trong chốn rừng sâu khổ tu mười năm, các người có thể tưởng tượng điều đó đáng sợ cỡ nào không? Khi ta rời khỏi chốn rừng sâu đó, ta đã không còn là Y Lai Khắc Tư con trai quang minh, mà là Tử Linh Thánh Pháp Thần, Vong Linh Thiên Tai Y Lai Khắc Tư."

"Ta thấy người liền giết, mọi sinh vật đều hóa thành vong linh dưới tay ta. Ta bắt đầu từ một tòa thành nhỏ dần tụ tập đại quân vong linh. Khi ta quay trở lại đế đô Bàng Ba, bên cạnh ta đã có trăm vạn vong linh. Bàng Ba đế quốc bị ta triệt để hủy diệt. Tiệp nhân Phù Lạc cùng Bội La chạy trốn tới Huy Hoàng Giáo Đình. Cho nên ta dẫn theo đại quân vong linh giết hướng giáo đình, ta phải hủy diệt tất cả chúng, báo thù cho người thân của ta!"

Nghe y nói đến đây, Long Hạo Thần kiềm không được tức giận nói.

"Người có nghĩ đến không, người trả thù đã giết chết bao nhiêu vô tội? Có thù với người là hoàng gia Bàng Ba đế quốc và gia đình. Nhưng vì sao người liên lụy nhiều người như vậy?" Hãn đồng tình hoàn cảnh Y Lai Khắc Tư nhưng đối với thủ đoạn tàn nhẫn và làm hại nhân loại của y thì ghét cay ghét đắng.

Trong mắt Y Lai Khắc Tư lộ ra nhè nhẹ đau thương.

"Ta từng do dự, cũng từng hối hận. Nhưng khi đó ba đại đế quốc và giáo đình thật là quá mạnh. Chỉ nhờ vào sức một mình ta vốn không khả năng thành công báo thù. Vì báo thù, ta rơi vào sa đọa, đi hướng hắc ám. Nhưng khi đó ta chưa từng nghĩ mình sai. Trong mắt ta chỉ có giết chóc."

Long Hạo Thần không nói nữa, vì hãn cảm nhận hiện tại cảm xúc của Y Lai Khắc Tư tràn đầy đau thương và hối hận. Y hối hận? Đã từng là Vong Linh Thiên Tai, Y Lai Khắc Tư đem đến hiểm họa to lớn cho nhân loại đang hối hận? Chẳng lẽ bởi vì mình và Thái Nhi sao?

Cho dù Y Lai Khắc Tư có tâm sám hối, địa vị của y ở trong lòng Long Hạo Thần vẫn không thay đổi. Đã sai lầm rồi, sám hối có thể chuộc lại sao? Trong tay Y Lai Khắc Tư không biết đã nhuộm đậm bao nhiêu máu nhân loại. "Nhưng vong linh rốt cuộc là vong linh, dù chúng có trung thành hơn nữa cũng mất đi trí tuệ thuộc về nhân loại. Họ đoàn kết một lòng dần phát huy ra trụ cột thời đại Huy Hoàng. Khi họ ổn định bước chân rồi, có Huy Hoàng Giáo Đình dẫn dắt bắt đầu phản kích. Lúc đó ta đã cực kỳ cường đại, coi như đối mặt Giáo Hoàng Huy Hoàng Giáo Đình cũng có thể đấu tay đôi. Nhưng ta không thể đảm bảo đại quân vong linh của ta thắng chắc."

"Trận quyết chiến cuối cùng, đại quân vong linh của ta thua. Dù liên quân nhân loại cũng trả cái giá cực đắt nhưng rốt cuộc ta vẫn thua. Bị Giáo Hoàng Huy Hoàng Giáo Đình dẫn theo các cao thủ đánh trọng thương, bị Giáo Hoàng nguyên rửa lời nguyên suy nhược ác độc. Cho nên tại ngàn năm sau, ta chịu đựng thống khổ nguyên rửa này, cuối cùng không thể không từ bỏ, ngủ say trong vĩnh hằng."

"Ta thua trận chiến tranh này nhưng vẫn thành công báo thù. Tuy rằng ta bị trọng thương không thể cứu vãn, nhưng những người từng hại ta đều bị ta tự tay đánh chết, trong đó bao gồm Giáo Hoàng Bội La và Phù Lạc. Ta còn nhớ rõ, trước giây phút ta bóp nát tim Phù Lạc, trong mắt ả có thống khổ và giãy dụa. Ta muốn lấy ra tim ả nhìn xem, rốt cuộc nó có phải là màu đỏ. Bội La bị ta dùng cách đau khổ nhất biến thành vong linh. Ta mang hắc theo bên người, dùng thời gian ngàn năm từ từ rèn luyện Hỏa Hồn của hắc, cuối cùng khiến chúng tan thành mây khói, đời đời không siêu sinh."

"Ban đầu sáng tạo tháp Vĩnh Hằng là để thân thể ta nghỉ ngơi. Đáng tiếc cuối cùng vẫn không cách nào chiến thắng nguyên rủa đáng hận kia. Nếu không thì lấy tu vi của ta, dù là ngàn năm, vạn năm cũng không chết. Kỳ thật chân chính khiến ta ngủ say vĩnh viễn không phải vết thương trên người mà là tim ta."

"Khi ta đánh chết tất cả kẻ thù, ta mới phát hiện, thì ra trên đời này không còn gì khiến ta lưu luyến. Người ta yêu đã chết sạch, người ta hận cũng chết hết, tim ta theo đó biến thành trống rỗng. Sống không còn gì mong chờ, cuối cùng ta chọn đi hướng diệt vong, đem mình vĩnh viễn ngủ say tại đây. Bởi vì ta không muốn nhớ lại, chiến tranh năm đó mình rốt cuộc là đúng hay sai. Bây giờ xem ra ta đã sai rồi, ta thật sự sai. Dù ta tàn sát họ như thế nào thì người thân của ta không thể sống lại. Huống chi có nhiều người như vậy chết vì ta. Tội của ta suốt kiếp không thể chuộc lại. Ta là tội nhân của nhân loại."

Nói đến đây, ánh mắt bi thương của Y Lai Khắc Tư xen lẫn vài phần đau buồn tận đáy lòng nhìn hướng Long Hạo Thần, Thái Nhi.

"Ta phải cảm ơn các người. Là các người để ta tỉnh lại, là các người giải thoát ta khỏi oán độc. Ta không biết mình ngủ say bao lâu, nhưng mọi thứ xưa kia đều thành mây khói, chân chính tỉnh táo lại ta thấy mình tội ác tày trời. Các người nói đúng, năng lực của ta không xứng để các người truyền thừa xuống. Truyền thừa thuộc về Vong Linh pháp sư nên vĩnh viễn biến mất đi, nếu không sớm muộn gì sẽ tai họa nhân gian."

"Ta vốn tưởng rằng trên đời này tất cả nhân loại đều là tồi tệ vô sỉ, đều hết thuốc cứu chữa. Nhưng gặp cảm tình giữa hai người, ta phát hiện mình sai rồi. Hai người một nguyện ý vì đối phương từ bỏ mạng sống của mình, vì sống lại đối phương mà chẳng chút do dự định moi tim mình ra. Một người khác vì người mình yêu, làm con trai quang minh lại thà rằng từ bỏ tín ngưỡng quang minh. Các người cho ta thấy cái gì là chân chính thà chết không rời nhau, là đời đời kiếp kiếp. Cảm ơn các người, mãi đến khi chứng kiến cảm tình của các người, ta mới hiểu thì ra trên đời thật sự có chân tình. Giữa nhân loại không phải hoàn toàn xấu xa. Năm đó nổi lòng lớn nhất giúp ta tiếp tục tàn sát là vì muốn giết hết những người bạc tình."

"Hối hận đã sớm không có ý nghĩa gì. Nói ra hết những lời này, lòng ta thoải mái nhiều, lệ khí trong lòng ta rốt cuộc có thể tịnh hóa. Tuy rằng ta vĩnh viễn không thể quay lại ôm ấp quang minh, nhưng coi như ta có thể dùng thân thể đầy tội ác này vì quang minh góp một phần cống hiến."

Nói xong tay phải Y Lai Khắc Tư chỉ hướng quan tài trước mặt, hơi thở tử vong lúc trước tràn ra bỗng chốc tựa suối phun điên cuồng bùng phát. Tay trái y hướng chỗ Long Hạo Thần và Thái Nhi làm động tác nhẹ ấn. Quanh thân hai người chợt có một màn sáng vàng, không bị bất cứ hơi thở tử vong xâm nhập.

Có thể thấy rõ, những hơi thở tử vong cuộn cuộn dâng lên hiện ra màu trắng. Lúc trước khi hơi thở tử vong phun ra, Long Hạo Thần và Thái Nhi chỉ cảm nhận trong khoảnh khắc nhưng có thể phát hiện, bên trong hơi thở tử vong ẩn chứa tinh thuần kinh người.

Năng lượng tinh thuần như vậy sớm thoát khỏi phạm trù Vong Linh pháp sư, đó chính là Y Lai Khắc Tư qua ngàn năm chiết xuất ra! Uy lực khủng bố có thể nói là tinh hoa tu vi cả đời của Y Lai Khắc Tư trừ quang minh ra.

Khí lưu trắng chậm rãi tụ tập trên cánh tay phải Y Lai Khắc Tư chậm rãi nâng lên. Từng luồng sáng trắng xoay tròn quanh ngón trỏ tay phải y

vươn ra. Đầu ngón tay ngày càng sáng, ánh sáng chói mắt chiếu cả tầng thứ bảy tháp Vĩnh Hằng thành màu trắng.

Y Lai Khắc Tư bình thản nói.

"Thải Nhi, người trải qua đau khổ, hơn nữa cuối cùng đi qua đường lên trời, một khắc kia ta đã nhận người làm người thừa kế. Tuy rằng người tịnh hóa tâm linh, khiến ta hiểu truyền thừa của mình dơ bẩn biết chừng nào, nhưng ta đưa cho người thứ không chút liên quan đến vong linh pháp thuật. Đây chính là ta ngủ say vài ngàn năm nay, ngưng tụ thành hơi thở tử vong tinh khiết nhất. Bản thân người là thể chất Luân Hồi, bẩm sinh có lực lượng tịnh hóa. Năng lượng tử vong của ta vừa lúc hợp với người. Tuy không thể lại để người truyền thừa lực lượng của ta, nhưng đây coi như một món quà ta tặng người. Người không cần cũng không thể từ chối. Vong Linh Thiên Tai Y Lai Khắc Tư ta đã quyết định thì chắc chắn phải hoàn thành. Trừ phi người cam lòng vứt bỏ Long Hạo Thần, tự sát, nếu không người chỉ có thể dần hấp thu lực lượng tử vong ta phóng ra."

Ánh sáng trắng xung quanh dần thu lại, cuối cùng tại đầu ngón tay Y Lai Khắc Tư ngưng kết thành một viên ngọc trắng cỡ quả đào, trong suốt.

Ánh sáng chợt lóe, viên ngọc trắng bay tới trước mặt Thải Nhi, Giai Diệu Vĩnh Hằng đầu lâu vàng cũng bay ra. Nhưng trong khi bay, Giai Diệu Vĩnh Hằng dần biến đổi. Nó tựa như đoàn chất lỏng không ngừng dao động, không ngừng thay đổi, cuối cùng biến thành cái đầu Long Hạo Thần bành bồng trước mặt Thải Nhi.

Hạt châu năng lượng tử vong màu trắng dung nhập vào, khiến Giai Diệu Vĩnh Hằng vốn có màu vàng nay lấp lóe ánh sáng trắng, chẳng những không cảm giác ra một chút hơi thở tử vong, ngược lại tràn ngập thánh khiết.

Vòng cổ đeo trên cổ Thải Nhi, Giai Diệu Vĩnh Hằng bản mới dán sát ngực nàng. Ánh sáng trắng chợt lóe, tựa như lúc trước, khảm vào trong

ngực nàng.

Thải Nhi chỉ cảm thấy từng đợt cảm giác mát từ Giai Diệu Vĩnh Hằng mới tinh truyền vào người mình, dung nhập trong linh lực. Không cần nàng làm gì, linh lực chậm rãi tăng lên.

Y Lai Khắc Tư đem năng lượng tử vong của mình dung nhập vào Giai Diệu Vĩnh Hằng mà không phải trực tiếp đưa cho nàng hấp thu, sợ năng lượng quá khổng lồ, Thải Nhi không thể chịu nổi một lần, phải nói ông rất là cẩn thận.

Nhìn Thải Nhi vẻ mặt hơi kinh ngạc, Y Lai Khắc Tư mỉm cười nói.

"Ta không cần người cảm ơn, đây chỉ là món quà thứ nhất ta đưa người. Còn về món thứ hai thì đợi cuối cùng mới đưa người. Hơn nữa người hãy yên tâm, nếu ta đã tặng quà cho người thì đương nhiên sẽ để các người có tình nhân sẽ thành thân thuộc. Nếu không, quà có quý giá hơn thì không còn hẵn, đưa gì cho người cũng chưa chắc khiến người vui."

Nghe y nói vậy, dù là Long Hạo Thần hay Thải Nhi trên mặt đều lộ ra sợ hãi lẫn vui mừng.

Tuy Long Hạo Thần ghét Y Lai Khắc Tư cay đắng, nhưng hắn thật không muốn chết. Dù vứt bỏ các nguyên nhân khác, chỉ vì Thải Nhi thôi thì hắn cũng luyến tiếc cứ thế chết đi!

Tay phải Y Lai Khắc Tư lại chỉ hướng quan tài trước mặt. Từ quan tài phát ra ánh sáng vàng vô cùng tinh thuần. Khi ánh sáng vàng tuôn ra khỏi quan tài, thân thể Y Lai Khắc Tư bỗng biến hơi trong suốt, dường như lực lượng linh hồn bị tổn thương rất lớn.

So với lần trước ngưng tụ năng lượng tử vong, lần này Y Lai Khắc Tư ngưng tụ ánh sáng vàng chậm hơn rất nhiều. Sắc mặt y nghiêm túc hơn trước, thậm chí có vài phần đông cứng.

Dù có màn sáng vàng ngăn cách, Long Hạo Thần cũng có thể cảm nhận được đó là Quang nguyên tố cực kỳ tinh thuần.

Bóc tách, y đang tách ra lực lượng quang minh lưu trữ mấy ngàn năm ư? Long Hạo Thần chấn kinh nhìn Y Lai Khắc Tư. Tuy hẳn cực kỳ chán ghét việc y đã làm nhưng phục sát đất tu vi của y. Chỉ nhờ vào lực lượng linh hồn đã có thể rút ra lực lượng trong thân xác mình. Điều này cần có cảm giác với lực lượng nguyên tố mạnh cỡ nào mới làm được chứ! Long Hạo Thần tự hỏi khoảng cách mình và cảnh giới của Y Lai Khắc Tư chênh lệch như trời với đất.

Trong các cường giả hắn đã gặp, mạnh nhất không thể nghi ngờ chính là Ma Thần Hoàng Phong Tú và Tử Linh Thánh Pháp Thần Y Lai Khắc Tư trước mắt. Về mặt tổng thể linh lực thì có lẽ Ma Thần Hoàng mạnh hơn chút, đó là so sánh với Y Lai Khắc Tư hiện tại là thể linh hồn. Nhưng về mặt khống chế nguyên tố, Long Hạo Thần có thể khẳng định, Phong Tú chắc chắn không phải đối thủ của Y Lai Khắc Tư.

Tách rời ánh sáng vàng kéo dài hai tiếng đồng hồ mới dần kết thúc. Long Hạo Thần và Thái Nhi hiểu rõ, việc Y Lai Khắc Tư đang làm có liên hệ rất quan trọng để sống lại Long Hạo Thần. Chỉ là họ không rõ, từng là Vong Linh pháp sư mạnh nhất sẽ dùng cách nào hồi phục trái tim đã bị mất của Long Hạo Thần.

Khi quan tài không còn tuôn ra ánh sáng vàng, sắc mặt Y Lai Khắc Tư ngược lại biến ngày càng nghiêm túc. Tay trái nhẹ ấn trán mình, bỗng chốc một điểm sáng vàng mang theo cái đuôi như bị kéo khỏi linh hồn y. Động tác y rất chậm, biểu tình bắt đầu vận vẹo, dường như chịu đựng nỗi thống khổ cực lớn. Nhưng đôi tay y cực vững vàng, giữ động tác kéo dài.

Dần dần, điểm sáng vàng bị y hoàn toàn kéo ra khỏi linh hồn. Khi y làm xong chuyện này, vốn thể linh hồn ngưng tụ bỗng chốc biến trong suốt, suy yếu hơn trước rất nhiều.

Đôi tay Y Lai Khắc Tư bắt đầu cử động. Tay trái một điểm sáng vàng chậm rãi dung hợp với tay phải ngưng tụ đoàn sáng vàng to lớn. Trên đôi

tay y bắt đầu tuôn ra từng ký hiệu hoa lệ mà phức tạp. Mỗi một động tác đều cực kỳ nhanh. Những ký hiệu phức tạp nhanh chóng hợp thành một với ánh sáng vàng trước mặt y. Ánh sáng vàng không ngừng vận vẹo, dao động, thậm chí là run rẩy.

Từng phù văn dung nhập cùng ánh sáng vàng, linh hồn Y Lai Khắc Tư biến ngày càng trong suốt. Khi y đem ký hiệu cuối cùng đánh vào ánh sáng vàng kia, y thở ra hơi dài, hé miệng hướng quan tài dưới thân hút một cái.

Bỗng chốc, một năng lượng màu xám đen từ quan tài dâng tràn ra, hợp thành một với linh hồn y, khiến linh hồn lại biến ngưng tụ. Chẳng qua có thêm tầng màu xám đen cho cảm giác đầy đủ tợn tà ác, tách biệt với ánh sáng vàng trước mặt.

Thình thịch thình thịch thình thịch--

Hình ảnh kỳ lạ xuất hiện. Khi tay Y Lai Khắc Tư đẩy ra để ánh sáng vàng bay hướng Long Hạo Thần, trong ánh sáng vàng lại xuất hiện thanh âm kỳ lạ như tiếng tim đập, chậm rãi bay tới trước mặt Long Hạo Thần. Nói đến đây, trên mặt Y Lai Khắc Tư kiềm không được lộ ra si mê tán thán, hiển nhiên rất tự hào trái tim Vĩnh Hằng mình sáng tạo ra.

"Ta biết người rất ghét ta, càng ghét lực lượng của ta. Tuy rằng người vì sống sót, để có thể cùng Thái Nhi một chỗ, sẽ không từ chối thứ ta tặng. Nhưng tương lai nhất định sẽ vì món quà này mà ảnh hưởng trái tim quang minh của người, đúng không?"

Long Hạo Thần không mở miệng, im lặng thừa nhận lời của Y Lai Khắc Tư. Không sai, vì sống sót, hẳn có thể nhận mọi thứ trước mắt, dù phản bội tín ngưỡng quang minh cũng không hối tiếc. Vì Thái Nhi, hẳn nguyện ý từ bỏ mọi thứ của mình. Nhưng nếu thật sự nhận lực lượng từ Y Lai Khắc Tư, thậm chí là sức mạnh rút từ người y ra, vậy trong lòng Long Hạo Thần, tương lai chắc chắn xuất hiện chương ngại, sẽ ảnh hưởng rất lớn đến tu luyện của hắn.

Y Lai Khắc Tư lạnh nhạt nói.

"Chính vì người sẽ xuất hiện vấn đề như vậy, cho nên trước khi người dung hợp với trái tim Vĩnh Hằng, ta nhất định phải nói rõ với người. Người có thể chán ghét ta, bài xích mọi thứ liên quan đến ta. Nhưng người không thể bài xích quang minh. Người là con trai quang minh, dung hợp với lực lượng quang minh là lẽ tất nhiên. Mới rồi việc ta làm người đã thấy. Ta đưa cho Thái Nhi là hơi thở tử vong tinh thuần nhất mấy ngàn năm qua ta ngưng tụ. Hơi thở tử vong này so với lực lượng vốn có của ta không tính cái gì, nhưng ưu điểm của nó ở chỗ tinh thuần, không có chút lực lượng dư thừa tồn tại. Đối với Thái Nhi chỉ có lợi, không có một chút gì thuộc về ta ở trong đó."

"Ta ngưng tụ trái tim Vĩnh Hằng cho người cũng giống thế. Ta đem tất cả Quang nguyên tố của mình tách ra, hóa thành lực lượng quang minh tinh khiết nhất. Người biết ta từ trong linh hồn tách ra là cái gì không? Là dấu ấn ta từng là con trai quang minh. Chính là nói, ta đưa người không phải lực lượng của ta mà là sức mạnh từng là con trai quang minh. Người có thể hiểu là trước khi ta sa đọa, thuộc về quang minh nguyên tố và bản chất tinh khiết nhất."

"Người cũng nhìn thấy, sau khi bóc tách ra hai lực lượng này, ta còn lại chỉ có lực lượng vong linh và các năng lượng mặt trái khác, những thứ này thuộc về sa đọa. Ta sa đọa nhưng không phải quang minh sa đọa. Có tội là ta mà không phải quang minh. Đi đi, trái tim Vĩnh Hằng của ta, hãn mới chủ nhân thích hợp người nhất."

Nói xong mắt Y Lai Khắc Tư chợt lóe tia sáng, đoàn sáng vàng bỗng chốc nhập vào ngực Long Hạo Thần. Long Hạo Thần chỉ thấy có cảm giác cực nóng cháy từ vị trí ngực lan tràn đến toàn thân, bản năng ngồi xếp bằng trên mặt đất. Cả người hãn biến thành màu vàng, đánh mất cả năng lực suy nghĩ.

Mắt sáng ngồi nhìn Long Hạo Thần, Y Lai Khắc Tư nhìn chăm chú hãn chừng mười phút mới dần bình tĩnh lại, mỉm cười nói.

"Ta vẫn là Tử Linh Thánh Pháp Thần, Vong Linh Thiên Tai Y Lai Khắc Tư. Trên đời này không ai đối với tử vong và sinh mệnh hiểu sâu hơn ta. Trái tim Vĩnh Hằng của ta thành công, từ ý nghĩa nào đó thì Long Hạo Thần là thay thế ta trước khi sa đọa tiếp tục sống sót. Có lẽ điều này với ta chính là lựa chọn tốt nhất. Tương lai hẳn làm ra cống hiến cho nhân loại đều có một phần lực lượng của ta ở bên trong, hy vọng làm vậy có thể chuộc lại tội nghiệt năm đó."

"Thải Nhi, ta làm như vậy người đã vừa lòng chưa?" Y Lai Khắc Tư xác định Long Hạo Thần bắt đầu dung hợp cùng trái tim Vĩnh Hằng, đem tầm mắt chuyển tới người Thải Nhi.

Thải Nhi hơi khom người.

"Cảm ơn tiền bối giúp đỡ."

Nàng không giống như Long Hạo Thần, nàng không có trái tim đại từ đại bi như hắn. Bây giờ nàng chỉ biết, người trước mắt từng là tội nhân của nhân loại hiện tại cứu người mình yêu. Trong lòng nàng chỉ có biết ơn.

Y Lai Khắc Tư mỉm cười nói.

"Tuy người không thể kế thừa vong linh pháp thuật của ta, nhưng người vẫn được lực lượng tử vong của ta. Ta sắp vĩnh viễn rời khỏi thế giới này, hơn nữa tịnh hóa trong tay người, với ta mà nói là nơi dừng chân tốt nhất. Từ năm đó ta bị oán và hận che mờ đôi mắt, chưa từng vui vẻ như hôm nay. Ta gần như trở lại những ngày khi còn là con trai quang minh. Giây phút cuối cùng sinh mạng và linh hồn ta, Thải Nhi, người đồng ý kêu ta một tiếng lão sư được không?"

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 260

Tay Năm Nhật Nguyệt Hái Sao, Thế Gian Không Người Như Ta

] "Tuy người không thể kế thừa vong linh pháp thuật của ta, nhưng người vẫn được lực lượng tử vong của ta. Ta sắp vĩnh viễn rời khỏi thế giới này, hơn nữa tịnh hóa trong tay người, với ta mà nói là nơi dừng chân tốt nhất. Từ năm đó ta bị oán và hận che mờ đôi mắt, chưa từng vui vẻ như hôm nay. Ta gần như trở lại những ngày khi còn là con trai quang minh. Giây phút cuối cùng sinh mạng và linh hồn ta, Thái Nhi, người đồng ý kêu ta một tiếng lão sư được không?"

Khi Y Lai Khắc Tư hỏi Thái Nhi câu này, trên mặt bất giác lộ ra nhàn nhạt bi thương.

"Lão sư, người..." Thái Nhi phản xạ kêu lên.

Câu chuyện của Y Lai Khắc Tư làm sao không đánh động nàng và Long Hạo Thần được? Long Hạo Thần còn đỡ, tuy Y Lai Khắc Tư đáng thương nhưng y làm ra sai lầm đối với nhân loại thật là tội nghiệt sâu nặng. Long Hạo Thần đồng tình y nhưng tuyệt đối không tha thứ tội lỗi của y.

Nhưng Thái Nhi dù sao là con gái, tuổi nhỏ lại từng trải qua chuyện đau khổ như vậy, đồng tình Y Lai Khắc Tư nhiều hơn cả Long Hạo Thần. Bây giờ nàng chỉ cảm thấy đã từng Vong Linh pháp sư vô cùng cường đại kỳ thật là người đáng thương, đối với chuyện y đã gặp chỉ còn lại đồng tình.

"Tốt, tốt, tốt..." Chỉ nghe Thái Nhi kêu hai chữ lão sư, cảm xúc của Y Lai Khắc Tư đã xuất hiện dao động linh hồn kịch liệt.

"Đứa trẻ ngoan. Tuy rằng ta không xứng làm lão sư của người, nhưng nghe người kêu ta một câu, lòng ta rất cuộc có chút an ủi. Cả đời Y Lai Khắc Tư ta từng làm rất nhiều việc lớn, nhưng kết quả khiến ta cảm thấy tự hào nhất là có đệ tử giống như người. Người yên tâm đi, lão sư cho người một món quà to lớn, khi người trở về thế giới nhân loại rồi, không ai có thể khi dễ người. Long Hạo Thần là con trai quang minh thì sao chứ? Đệ tử của Y Lai Khắc Tư ta tuyệt không thua hẳn."

Nói đến đây, kiêu ngạo thuộc về Tử Linh Thánh Pháp Thần, Vong Linh Thiên Tai dường như hiện ra. Y nâng lên tay phải vẫy hướng Thái Nhi, thoáng chốc hút lấy Lưỡi Hái Tử Thần trong tay nàng. Nói cũng kỳ, Lưỡi Hái Tử Thần cường đại như vậy, gần như là thiên địch với tất cả vong linh, nhưng lúc này ở trong tay Y Lai Khắc Tư lại bị lực lượng màu xám đen bao trùm, không thể phát ra lực lượng tịnh hóa.

Ngẩng đầu nhìn trời, Y Lai Khắc Tư lạnh lùng cười.

"Tháp Vĩnh Hằng này, có thể nói là một trong các thành tựu lớn nhất cuộc đời ta. Không ngờ ta ngủ say lâu như vậy, nó tự động tiến hóa đến trình độ cỡ đó. Muốn thoát khỏi sự khống chế của ta? Đã quá coi thường ta rồi. Thái Nhi, ta phải đi, người đã kêu ta là lão sư, ta để lại tháp Vĩnh Hằng cho người. Nó đã tiến hóa rất gần với tiêu chuẩn siêu thần khí, trí tuệ linh tính. Ta sẽ bỏ hết rất nhiều thứ của nó, sau này nó chính là vũ khí công phòng một thể của người. Lực lượng dư thừa của nó sau khi ta tịnh hóa rồi, người và các bạn cứ mặc sức hấp thu, đừng lãng phí. Đợi hấp thu xong lực lượng dư thừa, các người có thể rời khỏi đây."

Trong lúc y nói chuyện thì tháp Vĩnh Hằng bỗng kịch liệt chấn động. Linh lực khổng lồ đột nhiên từ bốn phương tám hướng tuôn trào, hình như đang liều mạng giãy dụa.

Y Lai Khắc Tư kiêu ngạo nói.

"Còn định giãy dụa? Người là ta sáng tạo ra, chẳng lẽ người cho rằng có trí tuệ linh tính thì sẽ thoát khỏi tầm kiểm soát của ta sao? Trước kia khi sáng tạo ra người thì ta đã nghĩ tới tương lai sẽ xuất hiện tình huống

gì. Đừng nói người cách siêu thần khí còn có một lần ranh, dù người thật sự thành siêu thần khí, ta muốn hủy diệt người vẫn dễ như trở bàn tay!"

Tay trái chỉ lên trời, một luồng sáng xám đen bỗng bắn ra đâm thẳng đỉnh tháp Vĩnh Hằng. Bỗng chốc trong quan tài dưới thân Y Lai Khắc Tư, từng đoàn sương mù xám đen dày đặc tràn ra xung quanh. Lực lượng tháp Vĩnh Hằng càng tuôn trào mãnh liệt. Cả tháp Vĩnh Hằng dường như động đất, kịch liệt chấn động. Tiếng hú của vô số oán linh hóa thành kích động hét to.

Không biết Y Lai Khắc Tư làm cái gì, tháp Vĩnh Hằng chấn động bị khí lưu xám đen rót vào dần biến yếu, bắt đầu có thật nhiều ánh sáng trắng từ trên tháp Vĩnh Hằng bị bóc tách xuống, bành bồng trong không gian. Ngay sau đó, vô số khí lưu xám đen tựa như suối đổ về đại dương, từ khắp nơi hội tụ lại chỗ Y Lai Khắc Tư, rót vào linh hồn y. Chốc lát sau, linh hồn Y Lai Khắc Tư biến thành đen như mực.

"Tước đoạt trí tuệ, tước đoạt linh lực, tịnh hóa!" Thanh âm tràn ngập uy nghiêm của Y Lai Khắc Tư vang vọng từng tầng tháp Vĩnh Hằng.

Vô số oán linh đầy sợ hãi thét chói tai biến thành hư ảo. Lực lượng linh hồn tinh khiết nhất và các loại nguyên tố thuộc tính bị bóc tách ra tập trung một chỗ. Lực bóc tách khủng khiếp thậm chí thuộc tính bản thân những nguyên tố cũng bị tước đoạt hết, chỉ để lại năng lượng tinh khiết nhất.

Cùng với khí lưu xám đen ngày càng mãnh liệt, quanh người Y Lai Khắc Tư thậm chí bắt đầu xuất hiện quang hoàn xám đen. Tháp Vĩnh Hằng dần biến thành màu trắng tinh khiết, trắng không nhiễm hạt bụi, không chút tỳ vết.

Chấn động kịch liệt dần biến thành khẽ run, sau đó không còn động tĩnh, mọi thứ dường như biến trở về bình tĩnh. Chỉ có trong không khí bành bồng điểm sáng trắng ẩn chứa linh lực cường đại chậm rãi di chuyển.

Thải Nhi cảm giác rõ ràng, tháp Vĩnh Hằng biến đổi, biến thành yên tĩnh và tinh khiết. Dường như tất cả mặt trái, bao gồm cảm xúc, đều bị Y Lai Khắc Tư bóc tách biến mất hết. Hơn nữa có tia liên hệ kỳ quái xuất hiện trong lòng nàng, dường như liên hệ giữa Giai Diệu Vĩnh Hằng hình cái đầu Long Hạo Thần cùng với tháp Vĩnh Hằng biến thêm chặt chẽ.

"Sau khi tịnh hóa, tháp Vĩnh Hằng sẽ là thần khí công phòng một thể. Tuy ta tách ra rất nhiều lực lượng và trí tuệ của nó, nhưng nó vẫn mạnh hơn thần khí bình thường nhiều. Thông qua liên hệ giữa Giai Diệu Vĩnh Hằng và nó, nó sẽ dần dung hợp cùng linh hồn người, trở thành một phần thân thể người. Vậy thì người sẽ có sinh mạng dài lâu như Long Hạo Thần kế thừa trái tim Vĩnh Hằng của ta."

Thải Nhi trong mắt lộ tình cảm phức tạp. Có thể nói trước khi Long Hạo Thần bị Ma Thần Hoàng giết chết, nàng và Y Lai Khắc Tư chưa hề tiếp xúc. Nhưng nàng không bao giờ ngờ rằng, người cuối cùng kế thừa đa số lực lượng của Y Lai Khắc Tư lại là chính mình. Tuy Y Lai Khắc Tư không truyền Vong Linh pháp thuật cho nàng, nhưng dù là năng lượng tử vong khổng lồ ẩn chứa trong Giai Diệu Vĩnh Hằng, hay là tháp Vĩnh Hằng đều là tinh hoa Y Lai Khắc Tư tu luyện một đời. Lại nghĩ tới cuộc đời y cơ khổ, mắt Thải Nhi ươn ướt, hướng chỗ Y Lai Khắc Tư từ từ quỳ xuống, lần nữa kêu lên.

"Lão sư."

Y Lai Khắc Tư cười, y cười rất vui vẻ, đó là vui sướng phát ra từ đáy lòng. Y cao giọng nói.

"Nếu thật có kiếp sau, ta không muốn làm con trai quang minh nữa, chỉ mong làm nhân loại bình thường. Tìm một người đàn bà đơn thuần yêu ta, cưới cô ấy, sinh nở con của chúng ta, bình tĩnh trôi qua một đời. Ta từng huy hoàng, cũng từng sa đọa. Tất cả sau giây phút này đều hóa thành mây khói. Tạm biệt, cô bé, hãy sống bên người người yêu thật tốt, lão sư chúc phúc các người."

Nói xong y đột nhiên quay Lưỡi Hái Tử Thần ngược lại, lưỡi hái khổng lồ có lực lượng linh hồn khủng bố rót vào nở rộ hàng vạn ánh sáng trắng. Đó là ánh sáng tịnh hóa, thậm chí còn mạnh hơn khi Thái Nhi thi triển ra Tử Thần Thất Tuyệt. Lưỡi hái chém xuống, cắm vào quan tài dưới người y.

*Phập! *

Ánh sáng tịnh hóa khủng bố bị sức mạnh linh hồn mê mông như biển của Y Lai Khắc Tư thúc đẩy, phát ra ánh sáng chói lòa chưa từng có. Tiếng *đình đình* chói tai vang lên, dường như có cái gì ở bên trong Lưỡi Hái Tử Thần muốn thoát ra.

Thanh âm cao ngạo của Y Lai Khắc Tư quanh quẩn.

"Tử Thần thì sao chứ? Khi ta tịnh hóa thì đã phá hủy phong ấn của người, xem người làm sao phản phệ đệ tử ta. Nếu như ta muốn, ta đã sớm là thần."

"Tay nắm...nhật nguyệt...hái sao, thế gian...không người...như ta... ha ha, ha ha...ha ha..."

Tất cả hắc ám và dơ bẩn đều dần biến mất trong ánh sáng tịnh hóa trắng tinh khiết. Chỉ có thanh âm đầy cuồng ngạo của Y Lai Khắc Tư là quanh quẩn tại tầng bảy tháp Vĩnh Hằng.

Tay nắm nhật nguyệt hái sao, thế gian không người như ta. Đây là loại kiêu ngạo cỡ nào, tự cao cỡ nào, cỡ nào... thế lương.

Từng là con trai quang minh, Tử Linh Thánh Pháp Thần từng đem đến tai họa lớn lao cho nhân loại, Vong Linh Thiên Tai Y Lai Khắc Tư, đã đi. Nhưng khi y vĩnh viễn rời khỏi thế giới này, cuối cùng còn có một người đưa tiễn.

Thái Nhi quỳ trên đất, mặt đầy nước mắt.

So với đàn ông, phụ nữ càng thêm tình cảm. Bây giờ Thái Nhi hoàn toàn đã quên Vong Linh Thiên Tai đang đi hưởng hươ vô này từng đem đến cho nhân loại đả kích gần như trí mạng. Nàng chỉ biết, người sớm chết này chỉ còn lại linh hồn kiêu ngạo đã cứu người đàn ông của mình, làm trái tim mới cho Long Hạo Thần, khiến họ có thể tiếp tục ở bên nhau. Mặc kệ Y Lai Khắc Tư từng làm cái gì, bây giờ Thái Nhi vì y hồn phi phách tán mà đau lòng. Y Lai Khắc Tư cuộc đời trắc trở, nhưng khi y tan biến thì biểu hiện rất vui vẻ. Rốt cuộc còn có một người đau lòng vì y chết đi. Một việc đối với người bình thường cực kỳ đơn giản, với y thì rất quý giá.

Tịnh hóa kéo dài một tiếng đồng hồ thì không gian mới dần bình tĩnh lại. Chỉ có vô số điểm sáng trắng tràn ngập năng lượng tinh thuần là bành bồng trong không khí.

*Đinh! * một tiếng ngân vang, Lưỡi Hái Tử Thần rơi xuống đất, cũng đánh thức Thái Nhi khỏi thương cảm. Nàng bản năng tiến lên một bước nắm Lưỡi Hái Tử Thần trong tay.

Biến mất không chỉ là linh hồn Y Lai Khắc Tư, ngay cả quan tài sắc vàng ròng cũng biến mất, thậm chí không thể lại một chút hơi thở.

Khi Thái Nhi nắm lấy Lưỡi Hái Tử Thần, cảm giác kỳ lạ bỗng lan khắp toàn thân. Nàng chỉ cảm thấy dường như sinh mạng mình có thêm cái gì. Sự kỳ lạ này truyền đến từ Lưỡi Hái Tử Thần.

Đó là cảm giác máu thịt tương thông, dường như Tháp Vĩnh Hằng vốn là một phần thân thể của nàng.

Thần khí nhận chủ. Thái Nhi lập tức làm ra phán đoán chính xác. Bởi vì tình huống giống vậy nàng đã từng trải qua một lần. Lần đó là cảm giác khi nàng và Luân Hồi kiếm lần đầu dung hợp. Chỉ là lúc ấy Luân Hồi kiếm bá đạo hơn Tháp Vĩnh Hằng nhiều, không nhu hòa như vậy.

Y Lai Khắc Tư không uống là thiên tài trong thiên tài, cường giả khủng bố dùng lực lượng bản thân đối kháng với cả đại lục nhân loại.

Chỉ nhờ vào liên hệ giữa Lưỡi Hái Tử Thần, y đã hoàn thành Tháp Vĩnh Hằng nhận chủ Thái Nhi. Có thể tưởng tượng khi còn sống Y Lai Khắc Tư cường đại tới cỡ nào. Có lẽ, coi như là Ma Thần Hoàng cũng chưa chắc bằng y.

Lưỡi Hái Tử Thần dường như theo tịnh hóa Y Lai Khắc Tư mà xuất hiện một ít biến hóa kỳ lạ.

Vốn bản thể tối đen xung quanh lại bị ánh sáng trắng chiếu ra màu huyền lam, huyền tím, ít vài phần bá đạo, nhiều mấy phần kỳ lạ và cao ngạo.

Tay nắm Lưỡi Hái Tử Thần, Thái Nhi đứng đó thật lâu không nói gì. Trong lòng nàng vẫn luôn quanh quẩn chuyện xưa của y, và trước khi y rời đi sự cuồng ngạo kinh thiên.

"Lão sư..." Thái Nhi thì thào lặp lại một câu.

Ngay sau đó, nàng chuyển hướng nhìn Long Hạo Thần ngồi xếp bằng, đã sớm tiến vào minh tường sâu.

Từ ngực Long Hạo Thần tỏa ra ánh sáng vàng nhạt, lan tỏa mỗi góc thân thể hắc sau đó chậm rãi thu về. Cả người hắc chìm đắm trong tĩnh tu này.

Không thể nghi ngờ, hơi thở sự sống đã hoàn toàn ổn định. Y Lai Khắc Tư ra tay, hoàn toàn sống lại hắc, sự thần kỳ thuộc về Vong Linh pháp sư thật khiến người phải tán thán.

Không lập tức ngồi cạnh Long Hạo Thần, Thái Nhi động ý niệm, ngay sau đó, nàng đã trở lại tầng thứ sáu Tháp Vĩnh Hằng. Bây giờ nàng là chủ nhân nơi đây, muốn khống chế Tháp Vĩnh Hằng chỉ cần thông qua ý chí thì đủ rồi.

Thành viên Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi đối với biến hóa xung quanh đã sớm rung động đến mất hồn, đang gian nan chờ đợi. Điểm sáng

trắng trong không khí tuy tràn ngập năng lượng tinh thuần, nhưng nơi này là Tháp Vĩnh Hằng! Trước khi biết chuyện gì đã xảy ra, họ không dám lỗ mãng hấp thu. Huống chi, đối với họ thì quan trọng hơn là an nguy của Long Hạo Thần và Thái Nhi. Hai người kia sinh tử chưa biết, sao họ có thể tĩnh tâm tu luyện chứ?

"Thái Nhi!!!"

Thái Nhi đột nhiên xuất hiện khiến mọi người vui vẻ hò reo. Vương Nguyên Nguyên là người thứ nhất lao lên, ôm chặt nàng. Một người khác cũng vây quanh, Trần Anh Nhi ôm nàng khóc sướt mướt.

Hình ảnh Thái Nhi trèo lên đường lên trời để lại dấu ấn quá sâu trong lòng họ. Đó đã không chỉ đơn giản là xúc động. Họ vĩnh viễn không quên ba vết máu lan tràn trên đường lên trời, càng không quên được vấy đỏ máu của Thái Nhi.

Bị Vương Nguyên Nguyên và Trần Anh Nhi ôm, cảm nhận ánh mắt thân thiết nóng cháy từ đồng bạn, Thái Nhi sớm đã không còn sự lạnh lùng, mềm giọng nói.

"Tôi không sao, để mọi người lo lắng rồi."

Lâm Hâm có chút sốt ruột hỏi.

"Vậy đoàn trưởng đâu rồi?"

Bọn họ không thấy sau lưng Thái Nhi có ai!

Thái Nhi mỉm cười nói.

"Anh ấy không có việc gì."

Lời vừa thốt ra, mọi người đầu tiên là ngơ ngác vài giây, ngay sau đó tiếng hoan hô thoáng chốc vang dội trong tầng thứ sáu Tháp Vĩnh Hằng.

Mặc dù lúc Thái Nhi mới xuất hiện thì họ đã đoán được Long Hạo Thần bình an, nếu không thì Thái Nhi không thể lộ biểu tình thả lỏng như vậy, sẽ không thể không mang theo "xác" Long Hạo Thần. Nhưng khi nàng chính miệng nói ra Long Hạo Thần bình an, cảm xúc mọi người đè ép bao lâu nay kiềm không được như núi lửa bùng nổ.

Đám người thiên tài tuổi trẻ đương đại này, bây giờ tựa như con nít hưng phấn nhảy nhót, vừa nhảy vừa múa. Đoàn trưởng của họ thế nhưng kỳ tích sống lại, Quang Chi Thần Hi bọn họ lại có linh hồn, có cột trụ tinh thần. Còn nghênh đón trở lại người anh em tốt của họ!

Thái Nhi bất giác rơi lệ.

"Cảm ơn, cảm ơn các người. Có được anh em chị em như mọi người là điều may mắn nhất của ta và Hạo Thần."

Trần Anh Nhi vừa khóc vừa cười nói.

"Thái Nhi, cô nói sai rồi. Chúng ta là một đoàn thể, đừng đem cô và lão đại tách ra ngoài! Hi hi, quá tốt, thật là quá tốt!"

Tư Mã Tiên một tay ôm cổ Lâm Hâm, mặt đầy hiếu kỳ nói với Thái Nhi.

"Mau nói xem, rốt cuộc làm sao sống lại vậy? Thì ra chết cũng có thể sống lại được. Pháp thuật vong linh này đúng là kỳ diệu!"

Đương nhiên Thái Nhi phải cùng đồng bạn chia sẻ quá trình Long Hạo Thần sống lại. Cho nên, nàng kể tường tận sau khi mình leo lên đường lên trời đã xảy ra chuyện gì.

Nghe Y Lai Khắc Tư gặp được bi thảm, đám người vốn nhảy nhót hưng phấn dần bình tĩnh trở lại. Vị Tử Linh Thánh Pháp Thần, Trường Miên Thiên Tai Y Lai Khắc Tư này trải qua thật quá thảm khốc. Cảm giác đồng tình bất giác xuất hiện trong lòng họ.

Thái Nhi khẽ thở dài nói.

"Lão sư cuối cùng đã tỉnh ngộ, tịnh hóa mọi thứ thuộc về mình, cũng tịnh hóa tất cả tội ác. Dù có thế nào, người vĩnh viễn là sư phụ của tôi. Trong Tháp Vĩnh Hằng để lại những năng lượng tinh thuần này là sau khi lão sư tịnh hóa mình, cùng với trí tuệ Tháp Vĩnh Hằng bị lão sư xóa đi sinh ra, đều là lực lượng thuần túy nhất. Mọi người cố gắng hấp thu đi. Chúng ta tạm thời ở lại chỗ này, cho đến khi chuyển hóa những năng lực này thành linh lực của chúng ta. Một siêu thần khí hạ thấp thành thần khí phóng thích ra năng lượng có thể giúp tu vi chúng ta tiến bộ bước dài."

Tại Ma Đô thất bại nhiệm vụ đánh bất ngờ Tinh Ma Thần, khiến họ suýt nữa mất đi đoàn trưởng, tới Tháp Vĩnh Hằng, trải qua vô số gian nan hiểm trở mới rút cuộc sống lại Long Hạo Thần, bây giờ, cơ hội tăng cao rút cuộc đến rồi.

Thải Nhi vung tay áo, ánh sáng trắng lấp lánh. Ngay sau đó, mọi người cùng xuất hiện ở tầng thứ bảy Tháp Vĩnh Hằng. Tầng thứ bảy là trung tâm Tháp Vĩnh Hằng, tất cả năng lượng đều tập trung vào đây. Hơn nữa Thải Nhi muốn để đồng bạn chính mắt chứng kiến Long Hạo Thần sống lại.

Khi đám người thấy Long Hạo Thần ngồi xếp bằng tĩnh lặng tu luyện, họ không phát ra tiếng hoan hô, nước mắt không hện mà cùng tuôn rơi. Quang Chi Thần Hi, rút cuộc lại đoàn tụ rồi.

Họ tự động ngồi xếp bằng như Long Hạo Thần, thật không dễ dàng ổn định tâm tình, bắt đầu tu luyện.

Minh tường vừa mới bắt đầu, mỗi người lại bị rung động thật sâu. Những điểm sáng trắng nhìn như nhu hòa này, mới hút vào người lập tức sinh ra biến hóa kịch liệt. Năng lượng tinh thuần dù dung hợp với linh lực thuộc tính gì đều có thể trong thời gian ngắn nhất hoàn thành dung hợp, không cần qua quá trình bài trừ tạp chất. Linh lực của mọi người trong lúc hấp thu đang lấy tốc độ kinh người tăng cao.

Thải Nhi khác với mọi người. Thải Nhi hấp thu không chỉ là năng lượng tinh thuần tại Tháp Vĩnh Hằng, còn có cả năng lượng tử vong

thuần tịnh mà Y Lai Khắc Tư để lại trong Giai Diệu Vĩnh Hằng.

Tử Thần hay còn gọi là Tịnh Hóa Thần. Lực lượng của Tử Thần ở chỗ tịnh hóa oán linh. Trên đời này, có thể nói không có oán linh cường đại hơn cả Y Lai Khắc Tư. Khi Y Lai Khắc Tư dùng Lưỡi Hái Tử Thần, thanh lưỡi hái tịnh hóa này đã tịnh hóa bản thân, thậm chí khiến Lưỡi Hái Tử Thần tiến hóa.

Nhưng bản thân Lưỡi Hái Tử Thần là cùng một thể với Thái Nhi. Sau khi Thái Nhi thu hồi nó, vừa mới bắt đầu tu luyện, Lưỡi Hái Tử Thần lập tức quay ngược về Thái Nhi. Lực lượng tịnh hóa khổng lồ ủa vào người nàng, tụ hợp với linh lực bản thân nàng, hấp thu hơi thở tử vong từ Giai Diệu Vĩnh Hằng và năng lượng tinh thuần trong tháp Vĩnh Hằng. Gần như trong khoảnh khắc đã đẩy nội linh lực của Thái Nhi tăng lên đến đỉnh cấp bảy.

Thái Nhi trải qua kinh nghiệm phong phú, tích lũy nội tình đã sớm đủ. Không cần nàng làm cái gì, khi ngực, trán, bụng ba linh khiếu hoàn toàn tràn ngập, hai vai, đôi chân tự động xuất hiện linh khiếu, đem số lượng chớp mắt tăng lên tới bảy cái. Lúc trước chưa hấp thu xong linh lực khổng lồ bỗng chốc lấy tốc độ kinh người ủa vào, rót vào bốn linh khiếu mới tinh này. Từ giờ phút này bắt đầu, tu vi của Thái Nhi chính thức tăng lên tới cấp tám.

Tốc độ tăng cấp của mấy người khác tuy không nhanh bằng Thái Nhi, nhưng so sánh với bình thường tu luyện thì cũng đủ kinh người. Gần như mỗi lần vận chuyển linh lực một vòng thì sẽ có dâng tràn, loại cảm giác này thật khiến người hết sức hưng phấn. Mọi người đều biết, cơ hội như thế chỉ sợ trong đời chỉ có một lần, đương nhiên sẽ hết sức ứng phó. Đặc biệt là Đoạn Ưc, Dương Văn Chiêu tự biết chênh lệch rất lớn với Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi, càng liều mạng tu luyện. Thoáng chốc Tháp Vĩnh Hằng hoàn toàn yên tĩnh lại.

Chính vì sự yên tĩnh này, mọi người đều chìm đắm trong tu luyện, không ai trông thấy trên người Long Hạo Thần cũng bắt đầu xuất hiện

biến đổi kỳ lạ.

Trái tim Vĩnh Hằng vào người, bổ khuyết vị trí trái tim Long Hạo Thần. Quang nguyên tố khổng lồ mà nhu hòa ở trong người hắc không ngừng lặp lại quá trình khuếch tán và ngưng tụ.

Khi trái tim Long Hạo Thần bị Ma Thần Hoàng đánh nát thì linh khiêu hạch tâm ở ngực hắc cũng tan vỡ. Lúc đó cho dù hắc có sống tiếp thì tu vi đã bị phế bỏ.

Sau khi Trái Tim Vĩnh Hằng rót vào, lập tức trở thành tụ điểm thông đến linh khiêu khác trong người hắc. Có Quang nguyên tố khổng lồ khuếch trương, rất nhanh đã thành lập liên hệ với mấy linh khiêu khác, đem những linh khiêu liên thông nhau. Cứ như vậy, Quang nguyên tố mới có thể thông thuận di chuyển trong người Long Hạo Thần, hồi phục tu vi vốn có của hắc.

Quá trình hồi phục này tiến hành cực nhanh. Ngay lúc Thái Nhi kể quá trình họ trải qua cho đồng bạn nghe thì đã hoàn thành. Khi linh lực Long Hạo Thần lại hồi phục đến trên cấp tám thì người hắc bắt đầu sinh ra biến hóa kỳ lạ.

Kỳ thật Trái Tim Vĩnh Hằng là một đoàn Quang nguyên tố cực kỳ tinh thuần, hạch tâm chính là huyết mạch con trai quang minh thuở ban đầu của Y Lai Khắc Tư. Bản thân Long Hạo Thần chính là con trai quang minh, dung hợp với huyết mạch con trai quang minh mấy ngàn năm trước, quá trình này vẫn xuất hiện sự bài xích ngăn ngại.

So đấu lực lượng huyết mạch thì Long Hạo Thần mạnh hơn Y Lai Khắc Tư nhiều. Dù sao Y Lai Khắc Tư đã chết mấy ngàn năm. Có lẽ linh lực của y không tán, lực lượng linh hồn càng vô cùng cường đại nhưng huyết mạch đã sớm khô kiệt. Y tinh luyện ra chỉ là một phần tinh hoa trong huyết mạch. Thế nên sau ngăn ngại bài xích, va chạm, lực lượng huyết mạch bản thân Long Hạo Thần bị hoàn toàn kích phát ra, hơn nữa dung nhập huyết mạch tinh thuần đó vào người.

Dưới tình huống như vậy, năng lực cường đại của Y Lai Khắc Tư hiển hiện ra. Dung hợp huyết mạch hoàn thành, bắt đầu có nhiều tổ chức cơ thể dao động trong ngực Long Hạo Thần. Một trái tim mới tinh đang trong quá trình sinh trưởng.

Cảm giác ngứa ngáy lan khắp người Long Hạo Thần, khiến hắn tỉnh lại khỏi trạng thái như say ngủ.

Long Hạo Thần rất nhanh phát hiện biến hóa trên người mình, cảm giác ngứa ngáy trước ngực còn khổ sở hơn cả bất cứ nỗi đau đớn nào. Nhưng hắn cắn chặt răng, khốn khổ chịu đựng. Hắn biết, giây phút này rất quan trọng với mình. Làm lại trái tim, hắn nghe cũng chưa từng nghe nói qua. Dù là cấm chú Phụ Hoạt Thuật quang hệ cường đại nhất cũng phải dưới tình huống cơ thể hoàn chỉnh mới có khả năng sống lại. Nhưng Y Lai Khắc Tư đã làm được rồi, kỳ tích này đang trình diễn trên người hắn. Nếu lúc này bởi vì cảm giác ngứa ngáy không thể chịu đựng mà bỏ dở nửa chừng, vậy thì coi như là tất cả thần linh giáng xuống cũng không thể cứu lại mạng sống của hắn. Vì Thái Nhi, vì thân nhân và vì các đồng bạn, sao Long Hạo Thần cho phép loại tình huống đó xảy ra?

Ngồi xếp bằng, trên người hắn ướt đầm mồ hôi chỉ trong vài giây ngắn ngủi, nhưng vẫn không động đậy, thậm chí không phát ra một chút thanh âm. Hắn có thể cảm nhận được Thái Nhi ở cách mình không xa, càng là vậy thì hắn càng không thể để nàng thấy mình thống khổ. Nàng đã trả giá cho mình quá nhiều, quá nhiều rồi, cũng đã chịu đựng rất nhiều, Long Hạo Thần thật sự không muốn để nàng lại phải lo lắng vì mình.

Làm lại trái tim tuyệt đối là quá trình phức tạp, hơn nữa trong lúc làm thì linh lực của Long Hạo Thần liên tục tăng cao.

Tuy thân thể chịu đựng thống khổ cực độ, nhưng Long Hạo Thần phát hiện trái tim lúc cấu tạo lại rõ ràng khác với trước.

Hắn không phải thầy thuốc, cũng không là mục sư, đối với cấu tạo trái tim không hiểu gì hết. Nhưng dù là người không biết gì cả, nếu thấy

bên trong cơ thể giống như bây giờ Long Hạo Thần đã thấy, chắc chắn cũng cảm giác được trong đó khác biệt. Sự khác biệt này biểu hiện rõ ràng nhất ở chỗ sắc màu.

Trái tim con người vốn nên là màu đỏ, dù lúc vận chuyển linh lực thì linh lực chỉ có thể hộ vệ quanh tâm mạch. Linh khiếu thứ nhất của cường giả các loại chức nghiệp chính là xuất hiện ở ngực mình, kỳ thật cũng là vì hộ vệ tâm mạch. Mà lúc trái tim Long Hạo Thần làm lại thì hoàn toàn khác, hẳn cảm giác rõ máu thịt đang sinh trưởng, nhưng máu thịt mới này là màu vàng, đâu có chút điểm hồng nào? Hơn nữa khi trái tim sinh ra, linh lực tự do ra vào, hoàn toàn dung hợp với máu thịt.

Trong hình dung của nhân loại có một câu nói thế này, trái tim vàng. Bây giờ Long Hạo Thần khiến câu nói này biến thành thật. Trái tim của hắn đang sinh trưởng trong màu vàng này.

Tuy Long Hạo Thần không biết trái tim như vậy sẽ sinh ra biến hóa như thế nào, nhưng hắn không có lựa chọn nào khác. Trước khi hôn mê, hắn nghe hết những lời Y Lai Khắc Tư nói, cũng hiểu y là vì tốt cho mình, y sợ mình sinh ra gánh nặng tâm lý sẽ ảnh hưởng tương lai tăng cấp.

Người đáng hận cũng có chỗ đáng thương! Long Hạo Thần không thể cũng không có tư cách vì nhân loại tha thứ Y Lai Khắc Tư, tội nghiệt của y thật sự quá sâu nặng. Nhưng khi hắn và Thái Nhi cùng nhau nghe chuyện kể của Y Lai Khắc Tư, trong lòng Long Hạo Thần đồng tình hoàn cảnh của y. Ít nhất đối với hắn, Y Lai Khắc Tư giúp ích lớn lao vô cùng, cho hắn sinh mệnh thứ hai.

Bởi vậy, khi Long Hạo Thần tỉnh lại, bản năng thầm nói tiếng cảm ơn với Y Lai Khắc Tư.

Làm lại trái tim đem đến thống khổ ngày càng mãnh liệt, ý chí lực của Long Hạo Thần chịu thử thách cực lớn. Tuy khác với trước kia Thái Nhi trèo lên đường lên trời, nhưng về mặt thể xác đau đớn thì hắn chịu

đựng lớn hơn chút. Còn Thái Nhi lúc đó chủ yếu là hành hạ đến từ tinh thần.

Long Hạo Thần cứng rắn chống đỡ nỗi khổ này, trong lòng hẳn chỉ có một ý nghĩ, vì Thái Nhi!

Chỉ dùng không tới một ngày, trừ Long Hạo Thần ra, các thành viên Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi đều tiến vào minh tường sâu.

Năng lượng trong Tháp Vĩnh Hằng thật sự quá tinh thuần, quá mức khổng lồ, chỉ có tiến vào minh tường sâu mới khiến họ hấp thu tốt hơn, cũng lĩnh ngộ tất cả tốt hơn. Loại cảm nhận này cực kỳ tuyệt vời, cơ hội như vậy có thể nói là độc nhất vô nhị.

Chớp mắt, ba ngày trôi qua.

Có thể thấy rõ, quần áo Long Hạo Thần đều biến thành màu đen. Dưới tác dụng ánh sáng trắng trong Tháp Vĩnh Hằng, đồ của hắn không ngừng rách toạc. Mỗi rách một chút thì sẽ bị năng lượng tinh thuần tịnh hóa. Long Hạo Thần đang dần đi hướng hoàn cảnh lúng túng, lửa thân.

Những màu đen này là mồ hôi cơ thể toát ra. Tụ chất trong người, Ma Thần Hoàng để lại hắc ám ăn mòn trong người hắn, tất cả đều bị bài tiết ra. Càng quan trọng là, tuy Long Hạo Thần chịu đựng thống khổ cực lớn nhưng đoàn sáng vàng trước ngực hắn biến ngày càng chói lòa. Đúng thế, trái tim của hắn sắp tạo xong rồi.

Hành hạ tròn ba ngày, ý thức của Long Hạo Thần đã có chút mơ hồ, nhưng hắn vẫn cắn răng khổ sở chịu đựng. Hắn nhất định phải tỉnh táo đối mặt tất cả, nếu không thì, không ai biết sau khi hôn mê sẽ gặp phải chuyện gì. Hơn nữa trái tim xuất hiện biến hóa rõ ràng như vậy, nếu không chính mắt thấy toàn bộ quá trình làm lại, tương lai Long Hạo Thần tu luyện chắc chắn sẽ gặp khó khăn rất lớn.

Mắt thấy trái tim sắp hoàn chỉnh, bên trong từng sợi máu vàng đang khẽ dao động hoàn thành khơi thông, Long Hạo Thần biết, quá trình làm

lại khâu quan trọng nhất sắp tới rồi. Chỉ khi trái tim mới này bắt đầu công tác bình thường thì mới xem như hẳn hoàn toàn sống lại.

Đối mặt tình huống như vậy, trong lòng Long Hạo Thần phập phồng lo sợ. Hẳn không sợ chết, nhưng tuyệt đối không muốn chết. Làm lại trái tim, đây đối với nhân loại đúng là trước nay chưa từng có, có thể thành công hay không? Trái Tim Vĩnh Hằng có thật sự có thể ngưng kết? Bây giờ Long Hạo Thần không có một chút tin chắc, trái tim màu vàng quá khác với nội tạng trong người. Một trái tim như vậy thật có thể giống như trái tim vốn có của hẳn, tỏa ra sức sống sinh mệnh sao?

Không ai trả lời được vấn đề này của Long Hạo Thần, bao gồm cả Y Lai Khắc Tư đã ra đi. Nếu Y Lai Khắc Tư còn sống chắc chắn sẽ tự tin hơn Long Hạo Thần, nhưng y cũng không có năm chắc trăm phần trăm.

Ngay lúc trái tim Long Hạo Thần sắp làm lại xong, bắt đầu vào quá trình hoạt động thì...

Tại một thế giới khác, trong thế giới đỏ và đen, một thân hình khổng lồ khẽ run.

Lân giáp sớm mất đi ánh sáng, thân xác khổng lồ quỳ rạp trên đất trong thời gian rất dài. Quanh người nó tràn đầy máu màu tím. Những giọt máu này là từ miệng mũi sáu cái đầu to của nó chảy ra.

Nó giữ trạng thái như vậy đã có một đoạn thời gian. Vốn hơi thở sự sống của nó hoàn toàn biến mất, nhưng ngay lúc này, nó lại khẽ run rẩy, một tia hơi thở sinh mệnh cũng theo đó xuất hiện trên người nó. Sinh mệnh dao động này đầu tiên xuất hiện trên vảy của nó. Cái vảy đen như mực vốn mất đi ánh sáng, ngay lúc này, một khối vảy nhỏ xíu trên lưng đột nhiên tỏa ánh sáng tím chói mắt. Ánh sáng màu tím trong suốt dần xuất hiện, đây cũng là nguyên nhân quan trọng khiến người nó rung động.

Đúng thế, nó chính là Hạo Nguyệt. Khi Long Hạo Thần bị đánh chết thì Hạo Nguyệt cũng mất sự sống.

Nhưng giống như Long Hạo Thần có Dạ Tiểu Lệ trợ giúp linh hồn không tiêu tan, Hạo Nguyệt vẫn giữ một tia hy vọng sống lại.

Trên thực tế, dù linh hồn Long Hạo Thần tán đi thì Hạo Nguyệt chân chính tử vong cũng sẽ trải qua quá trình. Mỗi khi thêm một cái đầu thì sức sống của nó càng mạnh vài phần. Nó đã có được sáu cái đầu, dù huyết mạch cạn kiệt mà chết cũng sẽ giữ ba mươi sáu ngày thân xác không thối rữa, còn có khả năng sống lại. Đây chính là ưu thế huyết mạch. Huống chi tuy thân thể Long Hạo Thần chết nhưng linh hồn chưa tán. Bởi vậy Hạo Nguyệt vẫn luôn giữ lại một tia hơi thở.

Một khối vảy lóe sáng tựa như đốm lửa đốt thảo nguyên rộng lớn. Dần dần, một khối vảy lại một khối biến sáng ngời. Quái dị là trên mặt đất những giọt máu tím sậm dường như bị màu tím tỏa ra từ cái vảy lây nhiễm, dần xuất hiện sóng năng lượng nhẹ nhàng dao động. Từng điểm sáng tím dần tách ra khỏi giọt máu tím sậm, bồng bềnh trên không trung rơi vào người Hạo Nguyệt.

Cơ thể Long Hạo Thần đột nhiên biến cứng ngắc, sợi máu cuối cùng trong trái tim sắp khơi thông, thời khắc quyết định rốt cuộc đến.

***Xoẹt! ***

Máu và linh lực chui vào chướng ngại cuối cùng, cơ thể Long Hạo Thần co giật kịch liệt. Ý thức của hắn hoàn toàn đặt vào trái tim, bởi vì khẩn trương nên thân thể bất giác run bần bật.

Một cây mạch máu cuối cùng khơi thông, trái tim vàng theo đó kịch liệt co rút. Màu vàng thu lại, cũng thu hẹp linh hồn Long Hạo Thần. Có thể thấy rõ, trái tim rút lại thì có một tầng sáng vàng khuếch tán ra. Nhưng lần này không đơn giản là khuếch tán, thu lại mà nhuộm đẫm.

Long Hạo Thần chỉ cảm thấy trong người mình khoảnh khắc tất cả đều bị nhuộm thành màu vàng, sau đó trái tim vàng lại phình ra.

Thành thịch, thành thịch

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 261

Nhịp Đập Trái Tim Vĩnh Hằng

] *Thình thịch, thình thịch*

Thật là thanh âm tuyệt vời biết bao! Chỉ có người mất đi nó mới biết nhịp tim đập đáng quý cỡ nào. Khi trái tim lại nhảy, linh hồn Long Hạo Thần ngơ ngẩn. Cùng lúc đó, trong tiếng tim đập vững vàng, linh lực trong người Long Hạo Thần tựa như suối phun từ chỗ trái tim chảy xuôi khắp người.

Trái tim co rút vững vàng, co rút rồi lại phình ra. Cảm giác lực lượng cường đại chớp mắt truyền khắp toàn thân Long Hạo Thần. Không chỉ là nội linh lực, thậm chí là ngoại linh lực cũng dung nhập vào cảm giác cường đại này. Long Hạo Thần rung động phát hiện, Trái Tim Vĩnh Hằng mới này trong quá trình một lần co rút và phình ra nhưng lại hút tất cả linh lực của mình vào trong, xong rồi phun trào ra hết.

Nên biết rằng linh lực vốn có của Long Hạo Thần đã cao tới hơn năm vạn! Chính là nói, Trái Tim Vĩnh Hằng có thể chứa được năm vạn nội linh lực. Hơn nữa dường như chỉ có thế thì còn chưa đủ thỏa mãn khẩu vị của nó.

Điều này sao có thể được? Trái tim chịu tải linh lực còn lớn hơn cả linh khiêu. Nếu là trước đây thì Long Hạo Thần tuyệt đối không thể tin, nhưng giờ phút này, trạng thái mạnh mẽ như thế bày ra ở trước mặt hắn.

Thình thịch, thình thịch

Trái tim co rút, linh lực ép khô, linh lực trong mấy linh khiếu khác đều bị trái tim rút đi hết, thật tự nhiên phải hấp thu năng lượng bên ngoài bổ sung mới được. Thoáng chốc Long Hạo Thần phát hiện trong cơ thể mình huyết mạch, kinh mạch, thậm chí là nội tạng đều vì trái tim đập vững vàng này bị linh lực tinh thuần nhuộm thành màu vàng. Lúc này Quang nguyên tố bản thân hẳn đã không thể dùng tinh thuần để hình dung. Tuy linh lực thoát nhìn là thể lỏng nhưng Long Hạo Thần lại cảm giác nó hoàn toàn đông lại.

Hai thể chất con trai quang minh dung hợp khiến nội linh lực bẩm sinh của Long Hạo Thần đã vượt qua cực hạn vốn có, nếu có khí cụ gì có thể kiểm nghiệm nội linh lực bẩm sinh hiện tại của hắn, vậy chắc chắn sẽ kinh khủng phát hiện, cường độ nội linh lực bẩm sinh của hắn tuyệt đối vượt qua trăm phần trăm.

Chính là nói bây giờ Long Hạo Thần đã không còn là thể chất con trai quang minh, mà là thể chất Quang Thần tinh khiết. Mức độ Quang nguyên tố tinh thuần của hắn đã không khác gì lực lượng khi Quang Minh Nữ Thần giáng thế. Trên thế giới này đã không ai có thể so sánh về mặt Quang nguyên tố tinh thuần với hắn.

Trái tim đập khiến cơ thể Long Hạo Thần tựa như cái hố đen thật to, mỗi lần nhảy lên sẽ làm linh lực khổng lồ quanh người hắn biến trống rỗng. Cùng lúc đó, Trái Tim Vĩnh Hằng nhảy lên ép xuất ra thật nhiều Quang nguyên tố bổ sung cho Long Hạo Thần. Cũng bởi vậy hắn điên cuồng hấp thu không chút ảnh hưởng đồng bạn xung quanh tu luyện.

Trong Trái Tim Vĩnh Hằng ẩn chứa tất cả tinh hoa quang minh thuộc tính của Y Lai Khắc Tư. Trước kia trái tim chưa làm lại, chỉ yên tĩnh lắng đọng tại đó, hiện này Long Hạo Thần rốt cuộc hoàn thành quá trình sống lại, tinh hoa mới bắt đầu phát huy tác dụng mạnh mẽ của nó.

Chỉ chốc lát sau, Long Hạo Thần giật mình phát hiện, thật thể biến hóa lại lần nữa đột phá tri thức của mình.

Mới rồi trong lúc hấp thu, hần hoảng sợ phát hiện, nội linh lực nhưng lại đột phá mười vạn. Không sai, chính là mười vạn tượng trưng cho cấp chín. Chính là nói, hiện giờ hần nên là cường giả cấp chín mới đúng. Nhưng thực tế hần không có chút cảm giác đột phá gì cả.

Cảnh giới vẫn ngừng lại tại cấp tám.

Mười vạn linh lực chỉ vừa đủ tràn ngập Trái Tim Vĩnh Hằng, linh khiếu khác trong người vẫn trống rỗng, trong Trái Tim Vĩnh Hằng co rút đang nhanh chóng hấp thu linh lực.

Đây là sao? Vì sao linh lực mình đột phá mười vạn nhưng không tăng lên cấp chín? Long Hạo Thần chưa kịp vui mừng vì tăng linh lực đã bị sự biến hóa kỳ lạ này rung động. Đây hoàn toàn vượt qua lẽ thường! Coi như là ma tộc có mười vạn linh lực cũng thành cấp chín, nhưng bây giờ rõ ràng hần đã vượt qua mười vạn, lại vẫn ở cảnh giới cấp tám.

Long Hạo Thần tuyệt đỉnh thông minh, rất nhanh, hần phát hiện ra vấn đề nằm ở đâu. Cấp tám đột phá đến cấp chín, cũng chính là quá trình chín linh khiếu đột phá đến mười cái. Chín là số lượng cực hạn, chỉ có linh khiếu đột phá chín cái mới tiến vào tầng khác, chính là đột phá cấp mười. Mà nội linh lực của hần tuy đã đột phá mười vạn, có lẽ cũng xem như linh khiếu đột phá chín cái mới đúng. Nhưng thực tế linh khiếu không có đột phá, đột phá chỉ là linh lực mà thôi. Tất cả điều kỳ lạ này là bởi vì Trái Tim Vĩnh Hằng.

Trái Tim Vĩnh Hằng tương đương với linh khiếu vốn nằm ở ngực hần, hơn nửa sản sinh tác dụng nhiều hơn linh khiếu vốn có. Linh khiếu bản thân Long Hạo Thần tổng số chưa tới chín cái, đây là mấu chốt vì sao hần không đột phá cảnh giới.

Ngực, đầu, bụng, hai vai, hai chân, tổng cộng bảy linh khiếu, cũng là kiến trúc cơ bản của Long Hạo Thần. Bình thường thì tu vi của hần tối đa tăng lên đến bảy vạn linh lực cần tiếp tục khai thông linh khiếu thì mới tăng cấp được. Trái Tim Vĩnh Hằng xuất hiện đánh vỡ hạn chế này.

Tuy Trái Tim Vĩnh Hằng thay thế linh khiếu vốn có nhưng nó trữ tồn không phải một vạn mà là mười vạn. Chính là nói, thân thể Long Hạo Thần chứa đựng linh lực từ bảy vạn biến thành mười sáu vạn. Thế nên tuy linh lực của hắn tiến bộ nhưng cảnh giới không tăng lên chút nào.

Có thể tưởng tượng, một cường giả cấp tám có tu vi mười sáu vạn linh lực, đó là điều khủng bố tới cỡ nào. Hơn nữa khi Trái Tim Vĩnh Hằng nhảy, linh lực hắn thả ra hoàn toàn là mười sáu vạn. Chính là nói, cảnh giới của hắn là cấp tám nhưng thực lực lại ở cấp chín, chỉ thiếu một ít năng lực đặc biệt của cấp chín mà thôi. Về mặt điều động linh lực và bùng phát, thậm chí còn vượt qua cường giả cấp chín có cùng số lượng linh lực.

Y Lai Khắc Tư giúp mình lại làm Trái Tim Vĩnh Hằng này thật quá cường đại. Một khi Long Hạo Thần có thể tràn ngập tất cả linh khiếu, vậy thực lực của hắn ít nhất tăng gấp đôi trước kia, đây là dưới tình huống hắn không tiếp tục tu luyện nữa. Có Trái Tim Vĩnh Hằng rồi, khi Long Hạo Thần hấp thu linh lực nữa thì sẽ nhanh hơn cường giả cấp tám bình thường nhiều. Chỉ cần hắn có thể tiếp tục xây dựng linh khiếu, chắc chắn không mất bao lâu sẽ đột phá cấp chín.

Cùng với trái tim Long Hạo Thần sống lại, trong Tháp Vĩnh Hằng, những năng lượng tinh thuần tiêu hao ngày càng nhanh. Lúc này, mấy người khác tu luyện đều gặp phải bình cảnh.

Có thể hấp thu năng lượng tinh thuần khổng lồ thế này, họ không mất bao lâu đều gặp phải bình cảnh do linh khiếu đem đến. Linh lực tăng lên có thể thông qua hấp thu năng lượng tinh thuần nơi này mà được lợi, nhưng xây dựng linh khiếu thì không dễ dàng như vậy. Chỉ có nhờ vào mình cảm ngộ linh lực và thực lực tăng lên mới được. Thế nên lúc trước tu vi tăng nhanh bây giờ bắt đầu chậm lại. Nhưng nói thế nào thì trong Tháp Vĩnh Hằng, tốc độ tu luyện của họ nhanh hơn bên ngoài nhiều. Còn năng lượng tinh thuần bị họ hấp thu mới chỉ là một bộ phận nhỏ mà thôi.

"Grao!"

Trái tim Long Hạo Thần sống lại, cũng đại biểu cho trái tim một vị cường giả khác nhảy lên.

Thành thích, thành thích

Nhịp tim đập dồn dập mà vững vàng, ánh sáng tím như lửa cháy lan ra đồng cỏ trải rộng mỗi một khối vảy. Bãi máu tím trên mặt đất đã hoàn toàn biến mất, sáu cái đầu to, mười hai con mắt đều toát ra ánh tím đậm. Tiếng rống lạnh lẽo âm trầm vang tận trời như biểu đạt nỗi phẫn nộ trong lòng nó.

Đúng thế, Hạo Nguyệt đã tỉnh rồi. Trong quá trình tỉnh lại, cơ thể nó bắt đầu xuất hiện dao động kịch liệt, lực lượng huyết mạch khổng lồ đang nhanh chóng vận chuyển. Sáu cái đầu to, sáu đôi mắt toát ra ý điên cuồng, tràn ngập khí thế hủy diệt.

Đến tận đây, kế hoạch Ma Thần Hoàng đối phó Long Hạo Thần đã hoàn toàn thất bại.

Bốn năm sau.

Gia Lăng quan, Ma Pháp Thánh Điện.

"Con bé ngọc này, đừng chờ đợi nữa. Hơn bốn năm rồi, không có chút tin tức, chỉ sợ họ đã..." Một lão ma pháp sư mặc áo choàng ma pháp lửa đỏ hoa quý tận tình khuyên nhủ, trước mặt ông là một cô gái.

Cô gái có mái tóc màu phấn hồng, thoát nhìn hai mươi mấy tuổi. Khuôn mặt rất đẹp, đôi mắt sâu thẳm hơn người bình thường, trên người như ẩn như hiện tỏa ra linh lực cường đại.

Lúc này, trong mắt cô lộ ra ánh sáng cố chấp kiên định.

"Lâm gia gia, người đừng khuyên tôi nữa. Trước khi tôi được tin chính xác họ đã chết, tôi sẽ không rời đi Ma Pháp Thánh Điện. Chẳng lẽ người không muốn tôi nữa sao?"

Lão ma pháp sư mắt nhắm lệ.

"Hình nhi, con là cô gái tốt. Lâm Hâm thẳng nhai ranh đó có thể tìm ra cô gái tốt như con là nó tốt số dữ lắm. Nhưng nó không có phước hưởng! Bốn năm trước thánh chiến đã kết thúc, ma tộc rút quân. Nếu họ còn sống thì không thể nào lâu như vậy còn chưa trở về. Ma tộc rút quân quá đột ngột, Hình nhi, trong lòng ta cũng không muốn tin họ đi rồi. Nhưng mà không thể chậm trễ cả đời con! Con còn trẻ, cứ chậm trễ như vậy sẽ ảnh hưởng hạnh phúc cả đời. Lâm gia gia đương nhiên muốn con ở lại Ma Pháp Thánh Điện cùng ta. So sánh với thẳng nhóc kia thì con càng giống cháu gái ta. Nhưng mà, Lâm gia gia không thể ích kỷ như vậy! Không thể vì mình ảnh hưởng hạnh phúc tương lai của con!"

Không sai, vị lão ma pháp sư này chính là ông nội của Lâm Hâm, phó điện chủ Ma Pháp Thánh Điện, Lâm Thần. Thiếu nữ trước mắt ông chẳng phải chính là Lý Hình có danh xưng Địa Ngục Mai Khôi sao?

Đừng nhìn Lý Hình là kỵ sĩ, nhưng danh tiếng của cô nổi như cồn ở Gia Lăng quan, rất được tướng sĩ Gia Lăng quan kính yêu. Ở trên chiến trường, cô vĩnh viễn xung phong đứng trước nhất, trong chiến đấu nhiều lần bị thương. Sau khi Lâm Hâm đi, cô luôn ở tại đây, theo Săn Ma Đoàn của mình chiến đấu.

Trước khi thánh chiến sắp kết thúc thì đoàn trưởng Săn Ma Đoàn của cô, Lục Hi đã chết trận trong một lần kẻ địch đánh lén. Các đoàn viên khác đều tản đi quay về thánh điện của mình. Chỉ có Lý Hình ở lại đây, cô phải chờ Lâm Hâm trở về.

Bốn năm qua, cô luôn tu luyện tại Ma Pháp Thánh Điện, làm bạn với Lâm Thần, thay Lâm Hâm trả hiếu. Lâm Thần từng nhiều lần khuyên nhủ Lý Hình, nhưng cô vẫn làm theo ý mình, không chịu rời đi.

Lâm Thần cực kỳ yêu thương cô gái vốn sẽ là cháu dâu của mình, nhưng ông không thể ích kỷ như vậy! Lâm Hâm mất tích hơn bốn năm, lần cuối xuất hiện là ở Vạn Thú quan Linh Hồn Thánh Điện. Lâu như vậy, họ xâm nhập vào ma tộc tác chiến, khả năng sinh tồn thật sự quá

thấp, quá thấp. Dù Lâm Thần không muốn thừa nhận nhưng cũng không thể chậm trễ tương lai của Lý Hinh!

"Lâm gia gia, người đừng nói nữa, tôi tuyệt đối không đi đâu. Tôi phải đợi anh ấy, và cả Hạo Thần. Họ chắc chắn sẽ trở về." mắt Lý Hinh dần ướt nước. Dù cô kiên cường cỡ nào thì trong lòng vẫn có mặt yếu đuối. Cô đương nhiên biết khả năng đám Lâm Hâm còn sống rất thấp, nhưng dù chỉ có một phần cơ hội, chỉ cần không trông thấy xác họ thì Lý Hinh sẽ không thừa nhận họ đã chết.

"Ai, con bé ngốc này! Được rồi, vậy con tạm thời ở lại đây, qua mấy ngày nữa chúng ta phải xuất phát đi Thánh thành, tham gia Thánh Điện Đại Tái mười năm một lần. Đợi Thánh Điện Đại Tái kết thúc, dù thế nào thì con phải quay về nhà xem. Phụ thân con nhiều lần viết thư tới đây, ta biết rõ hết."

Lý Hinh gật đầu. Đúng vậy! Dù cô cố chấp phải chờ đám Lâm Hâm, Long Hạo Thần trở về thì cũng nên quay về nhà nhìn xem.

Lâm Thần mỉm cười nói.

"Hinh nhi, con đã đột phá cấp tám, lại có kinh nghiệm chiến đấu phong phú, gia gia định chế song kiếm cho con sắp đưa đến rồi. Đợi kết thúc Thánh Điện Đại Tái, có lòng tin trùng kích Tinh Kim cơ tòa Kỵ Sĩ Thánh Điện không?"

Lý Hinh sớm không phải là Lý Hinh năm đó. Bốn năm tĩnh tâm tu luyện khiến cô lần lượt đột phá bình cảnh cấp bảy, cấp tám. Bây giờ cô đã là cường giả cấp tám bậc một. Săn Ma giả còn sống sót sau trận thánh chiến đó, tu vi gần như đều tiến bộ bước dài, giờ cô là Bí Ngân Cơ Tòa kỵ sĩ. Tuy muốn trùng kích Kim Tinh Cơ Tòa thì còn hơi khó khăn, nhưng Lâm Thần định chế cho cô là đôi trọng kiếm cấp sử thi! Đây vốn là tài phú Lâm Thần chuẩn bị cho cháu trai duy nhất, nhưng Lâm Hâm vẫn không trở về, ông đem phần lễ vật quý giá này đưa Lý Hinh.

Thánh chiến năm đó đem đến hiểm họa to lớn cho Liên Minh Thánh Điện. Trong đại chiến kéo dài hai năm, không biết có bao nhiêu tướng sĩ Liên Minh Thánh Điện chết tại sáu tòa hùng quan. Nhưng cùng lúc đó, ma tộc cũng tổn thất thảm trọng trong thánh chiến.

Thánh chiến đã kết thúc bốn năm. Trong bốn năm nay, Liên Minh Thánh Điện thể hiện ra ưu thế tích lũy mấy ngàn năm. Tuy nhân khẩu giảm mạnh không thể lập tức hồi phục ngay, nhưng những phương diện khác thì hồi phục rất nhanh. Đặc biệt là sau khi qua trận thánh chiến, các cường giả Lục Đại Thánh Điện còn sống sót gần như tăng vọt thực lực. Tình huống giống Lý Hình không hiếm gặp. Thánh chiến hai năm, bốn năm trăm tĩnh, so với trước khi thánh chiến thì hiện giờ số lượng cường giả Liên Minh Thánh Điện thậm chí vượt xa năm đó, chỉ là số lượng chiến sĩ bình thường ít hơn trước rất nhiều mà thôi.

Thánh Điện Đại Tái sắp bắt đầu, đây là việc lớn mỗi mười năm một lần của Liên Minh. Cường giả mạnh nhất trong Lục Đại Thánh Điện sẽ giao lưu với nhau trong lần trọng đại này, cũng tiến hành xếp hạng hoàn toàn mới.

Gần như các cao tăng Lục Đại Thánh Điện đều biết, Thánh Điện Đại Tái lần này có ý nghĩa không tầm thường. Đây là Thánh Điện Đại Tái đầu tiên sau khi thánh chiến, chẳng những xếp lại thứ hạng cũng có nhiều quyết sách sẽ tiến hành.

Thánh chiến hai năm đối với Liên Minh thật là tiêu hao cực lớn, nhưng cùng lúc đó, ma tộc cũng giảm thực lực, thậm chí Trụ Ma Thần đều bị hủy hai cây. Liên Minh Thánh Điện giống như thanh kiếm bị ma tộc mài ra, đang biến ngày càng sắc bén. Sau thánh chiến, nhân loại không suy yếu như Ma Thần Hoàng mong muốn, ngược lại có tư thế phát triển lớn hơn mấy phần. Tuy so sánh với thực lực tổng thể của ma tộc thì Liên Minh Thánh Điện vẫn cách biệt, nhưng sự chênh lệch này không quá xa xôi. Một khi đám thanh niên trải qua đợt thánh chiến này hoàn toàn trưởng thành, ma tộc có thể áp chế Liên Minh Thánh Điện được bao lâu nữa thì khó mà nói.

Vì bảo đảm ưu thế của ma tộc, mấy năm nay Ma Thần Hoàng đều tập trung vào khai phá biển đông bộ, nam bộ. Tuy vùng biển có tồn tại ma thú nhưng càng có nhiều thực vật. Thực vật giá trị dinh dưỡng cao có tác dụng cực kỳ quan trọng tăng cường thực lực cho ma tộc. Trước nay ma tộc không thiếu cường giả, đi cướp đoạt nhân loại để có số thực vật hiếm hoi thì chẳng bằng chuyển hướng biển rộng, từ sâu trong biển có được càng nhiều. Chuyện này bây giờ do Nguyệt Ma Thần A Gia Lôi Tư chịu trách nhiệm. Do đó có thể thấy Ma Thần Hoàng chú trọng việc này tới cỡ nào.

Thánh Điện Đại Tái sắp bắt đầu. Đại tái không đơn giản chỉ là chiến đấu, là sự kiện quan trọng nhất trong Liên Minh Thánh Điện, Thánh Điện Đại Tái là một trận so đấu toàn diện tổng hợp, cuối cùng căn cứ tổng điểm các thánh điện tiến hành xếp hạng.

Tuy loại đại tái này không thể nào hoàn toàn công bình, nhưng Liên Minh Thánh Điện qua nhiều năm phát triển, đã cố gắng hết sức để Thánh Điện Đại Tái đạt được công bình nhất. Lý Hình là Bí Ngân Cơ Tòa kỵ sĩ, đến lúc đó dĩ nhiên phải đại biểu Kỵ Sĩ Thánh Điện xuất chiến.

Nghe Lâm Thần hỏi mình có muốn trùng kích Kim Tinh Cơ Tòa kỵ sĩ hay không, Lý Hình kiềm không được mỉm cười lắc đầu, nói.

"Lâm gia gia, tôi còn kém xa lắm. Liên Minh nhân tài lớp lớp, Kỵ Sĩ Thánh Điện chúng ta cũng trời lên một đám cường giả tuổi trẻ. Kim Tinh Cơ Tòa kỵ sĩ chỉ có vài bộ, tôi không muốn tranh giành với họ. Chờ sau này tôi đủ thực lực rồi nói tiếp đi."

Lâm Thần kiêu ngạo nói.

"Sao không đủ thực lực được? Chờ song kiếm ta chế tạo cho con hoàn thành rồi, coi như khiêu chiến sơ cấp chín một phen cũng chưa chắc không có cơ hội. Theo ta thấy, con nhân lúc Thánh Điện Đại Tái lần này trực tiếp lấy một bộ Kim Tinh Cơ Tòa chiến giáp đi thôi."

Lý Hình im lặng.

Lâm Thần thấy vẻ mặt của cô, đương nhiên biết cô đang nghĩ cái gì.

"Con bé ngốc, chẳng lẽ con còn không chịu nhận sao? Tuy con không phải là cháu gái ruột của ta, nhưng trong mắt ta thì con hơn thằng nhóc Lâm Hâm nhiều. Đừng nói nó không có tin tức, dù cho nó còn sống trở về thì tài sản của ta sẽ không để lại cho thằng nhóc bất hiếu đó. Nếu con còn nhận gia gia này, vậy đừng từ chối, nếu không thì Lâm gia gia sẽ giận thật đấy. Chẳng lẽ mấy thứ kia con để ta mang vào trong quan tài ư? Hơn nữa đã chế tạo ra trọng kiếm kỳ sĩ, ta giữ lại có tác dụng gì đâu?"

Lý Hình hốc mắt đỏ ửng.

"Lâm gia gia, người đối với tôi thật tốt."

Lâm Thần mỉm cười nói.

"Chẳng lẽ con đối với gia gia không tốt? Đừng nghĩ quá nhiều, trong khoảng thời gian này con cần phải cố gắng, tranh thủ biểu hiện trong Thánh Điện Đại Tái. Lần này đại tái khác với trước kia. Bởi vì thánh chiến bốn năm trước, chỉ sợ đại tái đợt này sẽ xuất hiện nhiều biến đổi, cũng là kỳ ngộ trọng đại Liên Minh lần này."

Lý Hình lòng máy động, nhẹ gật đầu. Lâm Thần chính là cao tăng Ma Pháp Thánh Điện nhưng cô thuộc về Kỳ Sĩ Thánh Điện, cho nên rất nhiều việc ông không thể nói thẳng, chỉ có thể mịt mờ nhắc nhở một phen. Nhưng tí tuệ như cô thì nhiều đó đã đủ.

.....

Thánh thành.

Đây là một nhà gỗ nhỏ đơn giản, tất cả đều làm bằng gỗ, trong nhà gỗ mọi bàn ghế đều là kết cấu đồ gỗ đơn giản. Chỉ là những đồ gỗ này có đặc điểm riêng, bên trên có điêu khắc rất đẹp, tỏa ra mùi hương hoa quế.

Loại gỗ này gọi là gỗ Giáng Hương, tài liệu cực kỳ quý giá. Nó tỏa ra mùi hương rất có ích cho thân thể, kéo dài tuổi thọ, cũng tăng cao tác

dụng tinh táo đầu óc.

Mặt sau bàn gỗ chế tác đơn giản, một thiếu nữ yên tĩnh ngồi đó. Thiếu nữ mặc váy trắng, khuôn mặt tinh khiết không chút tỳ vết. Chỉ là trong mắt cô có nhàn nhạt bi thương.

Trên mặt bàn trước mắt cô bày một đồng mảnh vỡ màu đỏ hồng. Từ hình dạng cong cong có thể thấy ra lúc nó hoàn chỉnh là hình cầu.

"Bốn năm, tên đầu trọc đáng ghét, đồ khốn, vì sao vẫn không có tin tức. Xích Long châu vỡ, dĩ nhiên Xích Long giáp của anh cũng vỡ. Nhưng anh có biết không, em vẫn đang đợi anh. Em tin tưởng anh còn sống, chắc chắn còn sống, đúng không?"

Nói rồi cô vung tay, một viên ngọc tím nhạt xuất hiện trong lòng bàn tay. Viên ngọc tỏa ra hơi thở cực kỳ quái lạ, như có xà điện vờn quanh. Linh lực dao động tuy không mãnh liệt nhưng đủ hiện ra bản thân nó lạ lùng.

"Bốn năm, anh chắc chắn còn sống. Nhưng anh rốt cuộc đang ở đâu? Vì sao lâu như vậy còn chưa trở về? Anh có biết em rất..."

Nói đến đây, hai hàng lệ tuôn rơi, giọt lệ rơi xuống vỡ tan.

Mấy tháng gần đây, Thánh thành đặc biệt náo nhiệt, bởi vì mấy năm một lần Thánh Điện Đại Tái sắp bắt đầu rồi.

Nếu nói thi đấu tuyển chọn Săn Ma Đoàn là việc quan trọng trong đám thanh niên, vậy Thánh Điện Đại Tái chính là long trọng nhất trong cả Liên Minh Thánh Điện, cũng là việc quan trọng nhất.

Lần đại tái này Liên Minh giống trống khua chiêng xếp đặt. Trừ một ít cường giả ở lại tiền tuyến, đa số cường giả trong Lục Đại Thánh Điện đều tụ tập tại Thánh Minh, làm công tác chuẩn bị cho Thánh Điện Đại Tái lần này. Rất nhiều các trưởng lão Liên Minh bình thường ẩn cư cũng lần lượt đi tới Thánh thành. Tuy cách Thánh Điện Đại Tái còn có mấy

ngày, nhưng tổng bộ Liên Minh Thánh Điện mỗi ngày đều tổ chức hội nghị. Lãnh đạo Lục Đại Thánh Điện không ngừng bàn bạc các loại sự vụ. Còn về cụ thể họ đang thương nghị cái gì, thì đây chính là tuyệt mật của Liên Minh Thánh Điện, chỉ cao tăng tham dự hội nghị mới biết.

Người nhảy bén đều phát hiện, Thánh Điện Đại Tái lần này khác với bình thường, không khí căng thẳng hơn nhiều, hiển nhiên có việc lớn sắp xảy ra.

Trong phòng kín, hai ông lão yên lặng ngồi đối mặt nhau. Hai người biểu tình cực kỳ nghiêm túc, không khí trong căn phòng có chút nặng nề.

Nếu có người quen thuộc cao tăng Liên Minh Thánh Điện tại đây, chắc chắn sẽ kinh ngạc nhận ra, hai vị này đều là nhân vật cực kỳ quan trọng trong Liên Minh Thánh Điện. Hai điện chủ Kỵ Sĩ Thánh Điện, Dương Hạo Hàm và Long Thiên Ấn.

Dương Hạo Hàm không chỉ là điện chủ Kỵ Sĩ Thánh Điện, đồng thời còn là minh chủ Liên Minh Thánh Điện. Đương nhiên địa vị minh chủ của ông khi Thánh Điện Đại Tái lần này bắt đầu thì là lúc hết nhiệm kỳ.

Theo quy tắc của Liên Minh, minh chủ Liên Minh không thể liên nhiệm, chính là nói, lần này Dương Hạo Hàm phải từ chức minh chủ.

"Long huynh, lần này chỉ có thể trông nhờ vào người. Ai..." Dương Hạo Hàm thở dài một tiếng, biểu tình lạc lõng.

Long Thiên Ấn nhíu chặt mày.

"Sợ là tình huống có đột biến! Chỉ sợ Kỵ Sĩ Thánh Điện chúng ta..."

Đương nhiên Dương Hạo Hàm biết ông ý chỉ cái gì, cười khổ một tiếng.

"Thì còn cách nào chứ? Mười năm nay, xuất hiện thiếu niên thiên tài nhiều nhất là ở Kỵ Sĩ Thánh Điện chúng ta, nhưng trong thánh chiến bị tổn thất lớn nhất cũng là chúng ta. Tuy Tinh Vũ đã trở lại nhưng không

biết vì sao, y chỉ muốn trấn thủ tại Ngự Long quan, nói cái gì cũng không chịu tham gia đại tái lần này, nên chỉ có thể làm phiền người."

Long Thiên Ẩn hừ lạnh một tiếng.

"Đừng nhắc đến cái tên bất hiếu đó, suốt ngày mặt mày âm u, ai cũng không biết nó đang nghĩ cái gì."

Dương Hạo Hàm an ủi bảo.

"Người cũng đừng trách Tinh Vũ, Hạo Thần mất tích lâu như vậy, sao y không sốt ruột cho được?"

Nhắc tới hai chữ Hạo Thần, hai Thần Ẩn kỵ sĩ cường đại đều im lặng xuống.

Đúng thế, từ khi Long Hạo Thần mang theo Hàn Vũ rời khỏi Ngự Long quan thì đã biến mất hơn bốn năm. Lần cuối cùng họ xuất hiện là tại Linh Hồn Thánh Điện, sau đó không còn tin tức. Vì chuyện này mà Long Thiên Ẩn và Dương Hạo Hàm từng đích thân tới Linh Hồn Thánh Điện tìm hiểu tin tức.

Long Thiên Ẩn vỗ mạnh mặt bàn trước mắt, vô cùng hối hận nói.

"Chỉ trách ta, ta không nên đồng ý cho nó dừng lại Săn Ma Đoàn. Nếu nó luôn ở tại Ngự Long quan thì bây giờ chúng ta đâu cần bị động như vậy? Hơn bốn năm trước nó đã đột phá cấp tám, bốn năm nay dù là lên cấp chín cũng không phải không thể nào! Nó là con trai quang minh, là Thần Quyến Giả, dù tu vi yếu chút, nếu có thể được Vĩnh Hằng và Sáng Tạo Thần Ẩn vương tọa thừa nhận thì chắc chắn sẽ tỏa sáng tại Thánh Điện Đại Tái đợt này, giờ đây hai lão già chúng ta đâu cần đau đầu khó xử chứ!"

Dương Hạo Hàm vẻ mặt ảm đạm nói.

"Chuyện này vẫn là do Văn Chiêu mà ra. Nếu không phải vì cứu Văn Chiêu thì họ sẽ không mất tích. Ta dùng hết các cách tìm hiểu tin tức

nhưng vẫn không phát hiện cái gì. Nhưng chúng ta đều không tin họ thật sự bị ma tộc hại."

Trong mắt Long Thiên Ẩn tràn đầy bi thương.

"Ai mà muốn tin chứ? Mấy thanh niên ưu tú nhất hiện nay của Kỵ Sĩ Thánh Điện chúng ta đều đã mất tích. Bây giờ đang trong thời kỳ nguy ngập. Thời gian gần đây Lý Chính Trực tại đại hội Liên Minh bày tỏ rõ ràng ủng hộ Lục Đại Thánh Điện liên kết lại, kết thúc trạng thái Liên Minh rải rác kết minh, phải càng thêm thân thiết kết hợp chung chỗ, thành lập một quốc gia Liên Minh. Đây rõ ràng là đang khiêu khích chúng ta! Chẳng lẽ y muốn làm minh chủ tân nhậm của tân Liên Minh ư?"

Dương Hạo Hàm nói.

"Lý Chính Trực người này có thực lực, nhưng tính cách quá âm trầm, bảo thủ. Tuy mặt ngoài ôn hòa nhưng bên trong cực kỳ cao ngạo. Lấy tính cách của hắn, nếu thống lĩnh tân Liên Minh chưa chắc là chuyện tốt. Nhưng bây giờ chúng ta có muốn ngăn cản thì chỉ sợ rất khó, trừ phi mấy tiền bối Săn Ma Đoàn danh hiệu ra tay."

Long Thiên Ẩn lắc đầu.

"Không thể nào. Các tiền bối đã biểu đạt rõ ràng, trong đại tái đợt này chỉ xuất hiện trong tư cách trọng tài, sẽ không tham gia đại tái nữa. Lý Chính Trực, hừ, lão phu cũng muốn xem coi mười năm nay hắn tiến bộ nhiều ít, có thể qua được cửa ta đây không!"

Có câu uy lão hổ còn tại, lời vừa thốt ra, trên người Long Thiên Ẩn bùng phát chiến ý mãnh liệt.

Dương Hạo Hàm nói.

"Dù cuối cùng minh chủ là ai, tân liên minh thành lập đã là lửa sém lông mày. Thánh chiến hơn bốn năm trước tuy đem đến tổn thất to lớn

cho chúng ta, nhưng cũng để chúng ta nhìn thấy ánh sáng. Nếu tiếng nói trong nội bộ Liên Minh có thể thống nhất, điều phối các loại tư nguyên, vậy ta tin tưởng chẳng bao lâu sau là chúng ta có thể phản kích lại ma tộc."

Long Thiên Ẩn gật đầu, nói.

"Ngày hôm qua ta và Thánh Nguyệt gặp nhau. Thích Khách Thánh Điện biểu đạt rõ ràng sẽ ủng hộ chúng ta. Bên Chiến Sĩ Thánh Điện ta có trao đổi với Khâu Vĩnh Hạo, nhưng họ luôn giao lưu rất tốt với Ma Pháp Thánh Điện, ta chỉ sợ cơ hội không lớn. Mục Sư Thánh Điện luôn giữ trung lập, hiện tại thái độ của Linh Hồn Thánh Điện mới là quan trọng nhất. Nếu họ ủng hộ chúng ta thì cơ hội phe ta sẽ tăng lên nhiều."

Dương Hạo Hàm nói.

"Về mặt người ủng hộ ta cảm thấy không cần quá mức lo lắng. Dù sao chúng ta đã thống lĩnh Liên Minh nhiều năm như vậy, trong mức độ được thừa nhận sẽ không yếu thế hơn Ma Pháp Thánh Điện. Bây giờ mấu chốt là kết quả đại tái, điều này rất quan trọng. Đối kháng với ma tộc không thể tránh khỏi đụng độ với Ma Thần Hoàng. Thực lực sẽ trở thành khâu quan trọng nhất quyết định quyền thành lập tân Liên Minh. Lý Chính Trực thiên phú dị bẩm, mấy năm nay luôn nhẫn nhịn. Thánh Điện Đại Tái mười năm trước rõ ràng y giấu tài, hiển nhiên lúc đó không có tự tin hoàn toàn. Lần này y phô trương hơn, ý định nhất quyết phải đạt được mục đích! Lão Long, người tuyệt không thể khinh thường. Dù gì Lý Chính Trực thắng ở chỗ tuổi trẻ, theo ta thấy, chỉ sợ nội lực của hắn đã đột phá hai mươi vạn, thậm chí có lẽ càng cao."

Long Thiên Ẩn nói.

"Dù thế nào thì cũng phải thử một phen. Hắn muốn thắng ta cũng không dễ như vậy đâu."

Dương Hạo Hàm nói.

"Còn có ba ngày là Thánh Điện Đại Tái sẽ bắt đầu. Đi thôi, ta phải mở hội các trưởng lão Kỵ Sĩ Thánh Điện, thống nhất tư tưởng."

"Ừm." Long Thiên Ấn gật đầu.

Hai đại cường giả cùng đứng dậy, đi ra ngoài.

Lúc này, bên ngoài truyền đến thanh âm vũng vàng leng keng.

"Bẩm minh chủ, có người xin gặp!"

"A?" Dương Hạo Hàm nhíu mày, nói. "Là ai?"

"Hắn không nói, chỉ để tôi giao đồ vật cho ngài." Thanh âm bên ngoài đáp.

Dương Hạo Hàm mở cửa đi ra ngoài. Bên ngoài, một Bí Ngân Cơ Tòa kỵ sĩ trung niên cung kính đứng, đôi tay nâng lên cầm một khối lệnh bài.

Long Thiên Ấn vung tay áo, lệnh bài bay hướng bọn họ. Dương Hạo Hàm nâng tay lên, để lệnh bài rơi trên tay mình. Ánh mắt hai Thần Ấn kỵ sĩ không hèn mà cùng rơi vào lệnh bài.

Khiến Bí Ngân Cơ Tòa kỵ sĩ rung động là khi ánh mắt hai Thần Ấn kỵ sĩ tập trung vào lệnh bài đó, không ngờ thân thể hai người run bần bật, hoảng sợ biến sắc.

Bản năng liếc nhau một cái, Dương Hạo Hàm và Long Thiên Ấn đồng thanh quát hướng Bí Ngân Cơ Tòa kỵ sĩ.

"Người giữ lệnh bài đang ở đâu?"

.....

Tổng bộ Liên Minh Thánh Điện, trong phòng kín của Ma Pháp Thánh Điện.

Lý Chính Trực thân hình mập mạp ngồi chính giữa phòng kín, một tầng ánh sáng xanh nhạt vững vàng bao phủ thân thể ông. Ánh sáng xanh tỏa ra màu sắt thép, rõ ràng là hình thái linh cương. Hơn nữa thoạt trông màn ánh sáng tựa như thể rắn, không có chút hư ảo.

Thở ra hơi dài, Lý Chính Trực từ từ mở mắt ra, đáy mắt ông bỗng bắn ra hai luồng sáng xanh như tia chớp, đâm thẳng vào linh cương trước mặt.

*Đinh!!! *

Màn sáng linh cương khẽ run rẩy, chớp mắt hóa thành vô số điểm sáng xanh bành bồng giữa không trung. Lý Chính Trực há miệng hít sâu, bỗng chốc những điểm sáng xanh đều bị hút vào người ông, biến mất không còn bóng dáng.

"Bấm điện chủ, các trưởng lão đã đến đông đủ!" Bên ngoài truyền đến thanh âm cung kính.

"Ừm." Lý Chính Trực ừ một tiếng, thân thể từ từ bay lên, đôi chân chấm đất, chậm rãi bước ra khỏi phòng.

Một người trung niên mặc áo choàng dài màu xanh yên tĩnh đợi bên ngoài, thấy Lý Chính Trực đi ra mới bước lên trước dẫn đường.

Tổng bộ Thánh Minh dựa theo thánh điện khác nhau mà chia làm sáu khu vực. Ma Pháp Thánh Điện đương nhiên có phần thuộc về mình. Đi qua hai hành lang, ma pháp sư trung niên hướng dẫn Lý Chính Trực đi tới một phòng họp trang hoàng xa hoa.

Tuy rằng về mặt địa vị thì Ma Pháp Thánh Điện yếu kém hơn Kỵ Sĩ Thánh Điện, nhưng nếu nói tài phú thì cả Liên Minh Thánh Điện không một tòa thánh điện nào sánh bằng Ma Pháp Thánh Điện.

Thấy Lý Chính Trực đến, tất cả người trong phòng họp đều đứng dậy.

Thân hình Lý Chính Trực hơi nhoáng lên, chớp mắt đã tới chỗ ngồi trước nhất trong phòng họp.

Phòng họp có tổng cộng năm mươi người. Tuy chỉ là một căn phòng họp đơn giản nhưng nếu có ai tới đây sẽ chấn kinh phát hiện, trong phòng họp này nồng độ nguyên tố ma pháp đậm hơn bên ngoài gấp mười lần. Chỉ đơn giản hô hấp thôi đã có cảm giác dính đặc. Không chút nghi ngờ, nguyên tố ma pháp nồng đậm này đương nhiên là do những người trong phòng đem đến.

Ma pháp sư ngồi tại đây có tám mươi phần trăm đều là râu tóc bạc trắng. Hiển nhiên họ đã sớm chờ, đợi Lý Chính Trực đến chủ trì hội nghị.

Từ điều này có thể thấy ra địa vị của Lý Chính Trực trong Ma Pháp Thánh Điện. Thánh điện khác khi mở hội nghị cùng loại thì điện chủ sẽ không là người đến cuối cùng, đây là đến từ sự tôn trọng các trưởng lão trong thánh điện. Lý Chính Trực thì rõ ràng là người đến cuối cùng, trừ tính tình của ông ra, quan trọng nhất đương nhiên là quyền lực khổng lồ của Ma Pháp Thánh Điện.

Ánh mắt Lý Chính Trực lướt qua những người đang ngồi, trầm giọng nói.

"Các vị trưởng lão, Thánh Điện Đại Tái sắp bắt đầu rồi. Căn cứ tin tức đáng tin cậy, lần này Kỳ Sĩ Thánh Điện dự thi sẽ là Long Thiên Ẩn. Kỳ Sĩ Thánh Điện luôn ủng hộ tân Liên Minh thành lập, thêm vào lần này chúng ta hỗ trợ, cơ bản đã là ván đóng thuyền. Cho đến nay ta luôn không đồng ý dựng lên tân Liên Minh, kết hợp lực lượng Lục Đại Thánh Điện, không phải không thấy ưu thế của tân Liên Minh mà vì Ma Pháp Thánh Điện chúng ta còn chưa đủ lực lượng chủ đạo. Nhưng tình huống Thánh Điện Đại Tái lần này thì khác."

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 262

Bọn Họ, Đã Trở Về

"Ta hy vọng các vị đang ngồi ở đây có thể không giữ lại chút gì ủng hộ ta, thống nhất hành động. Ta không hy vọng có thanh âm không đồng bộ xuất hiện. Muốn tấn công ma tộc thì tân Liên Minh nhất định phải có năng lực lãnh đạo mạnh mẽ. Chính vì thế mà không ai nhường bước. Kỵ Sĩ Thánh Điện đã suy yếu rồi, ta có tự tin dẫn dắt tân Liên Minh cùng ma tộc lần nữa phát động thánh chiến. Khi còn sống ta phải dẫn dắt Liên Minh, nhân loại đoạt lại mảnh đất thuộc về chúng ta!"

Lý Chính Trực giọng điệu rất bình thản nhưng tràn ngập uy nghiêm không để nghi ngờ. Nghe lời của y tuy có trường lão nhíu mày lộ mấy phần bất mãn, nhưng đa phần ánh mắt mọi người toát ra cuồng nhiệt. Địa vị của Ma Pháp Thánh Điện trong Liên Minh luôn xếp hạng hai, bị Kỵ Sĩ Thánh Điện áp chế đã quá lâu rồi. Mãi đến khi Lý Chính Trực, thiên tài ma pháp sư phong hệ xuất hiện thì tình huống mới dần chuyển biến tốt hơn. Bây giờ rốt cuộc là lúc phát động, sao họ không hưng phấn cho được?

"Lâm điện chủ." Lý Chính Trực ngoái nhìn Lâm Thần cách mình không xa.

Lâm Thần gật đầu với ông, nói.

"Mọi thứ đã sắp xếp xong.

Lý Chính Trực mỉm cười, bảo.

"Tốt, vậy thì ta tuyên bố nhân tuyển tham gia Thánh Điện Đại Tái lần này."

Không chỉ có Kỵ Sĩ Thánh Điện và Ma Pháp Thánh Điện mở hội nghị, mấy thánh điện khác cũng mở hội nghị cùng loại. Tân Liên Minh thành lập đã là nước tới chân, các lãnh đạo Lục Đại Thánh Điện hiện giờ cần làm nhất là tại tân Liên Minh xem coi thu được quyền lực cho thánh điện của mình lớn hay nhỏ.

Không khí trong hội nghị Chiến Sĩ Thánh Điện nhẹ nhàng hơn Ma Pháp Thánh Điện nhiều.

Khâu Vĩnh Hạo ngồi trên chủ vị, Chiến Sĩ Thánh Điện tổng cộng ba mươi mấy trưởng lão đều ngồi tại đây.

"Tốt, cứ quyết định như vậy đi. Lần này chúng ta dốc sức giúp Ma Pháp Thánh Điện giành chiến thắng. Điện chủ Lý Chính Trực đã hứa với chúng ta, sau khi tân Liên Minh thành lập thì Chiến Sĩ Thánh Điện sẽ chiếm địa vị quan trọng. Ta đã tuyên bố xong các loại sắp xếp, các vị trưởng lão còn có đề nghị hay ý kiến gì không? Lần này hội nghị là lần cuối cùng trước khi Thánh Điện Đại Tái bắt đầu. Nếu mọi người có ý kiến thì nhanh chóng nêu lên đi, nếu không thì coi như đã đồng ý thống nhất hành động."

Chiến Sĩ Thánh Điện đã nhiều lần mở hội nghị như trên, nếu có ý kiến thì đã sớm đề ra rồi. Bây giờ Khâu Vĩnh Hạo quét chung quanh, các trưởng lão Chiến Sĩ Thánh Điện đều gật đầu biểu thị chấp nhận quyết định của ông.

Đúng lúc này, đột nhiên truyền đến một giọng nói đánh vỡ không khí hài hòa trong hội nghị.

"Tôi có ý kiến!"

Thanh âm xuất hiện rất đột ngột, có chút hư ảo. Ngay sau đó, bên cạnh điện chủ Chiến Sĩ Thánh Điện Khâu Vĩnh Hạo xuất hiện một luồng

sáng bạc, một chiến sĩ toàn thân trùm giáp bạc bỗng nhiên xuất hiện.

Các trưởng lão Chiến Sĩ Thánh Điện có mặt đều ngậy ra. Ai mà ngờ được ngay lúc Chiến Sĩ Thánh Điện tiến hành hội nghị cấp trưởng lão lại có người dám đến gây rối, còn sử dụng kỹ năng loại giống thuần di.

Khâu Vĩnh Hạo cũng ngậy ra, nhưng ông phản ứng rất nhanh. Ông khẳng định người đột nhiên xuất hiện không phải bất cứ trưởng lão nào trong Chiến Sĩ Thánh Điện. Hơn nữa vị trí đối phương xuất hiện là ngay bên cạnh mình, khiến ông có cảm giác nguy hiểm cực lớn. Gần như là phản xạ, tay trái Khâu Vĩnh Hạo vồ ra ngoài đánh tới trước ngực chiến sĩ giáp bạc.

Tuyệt đối đừng xem thường một chương thoát trông đơn giản này. Một chương đánh ra, không khi trong phạm vi một mét chớp mắt bị hút đi. Trong lòng bàn tay Khâu Vĩnh Hạo dường như có một hố đen, cường ép hút chiến sĩ giáp bạc không có đường tránh né.

Làm cường giả cấp chín, năm đó khi Khâu Vĩnh Hạo lĩnh ngộ được kiếm ý Long Hạo Thần để lại thì thực lực đã có bước tiến dài. Bây giờ thi triển ra đã tới cảnh giới biến phức tạp thành đơn giản, trực tiếp.

Chiến sĩ giáp bạc không thêm né tránh. Đối mặt một chương Khâu Vĩnh Hạo đánh tới, y cũng đánh ra một trường. Bàn tay tỏa ánh sáng bạc dán vào tay trái Khâu Vĩnh Hạo.

Hai tay cùng va chạm, hình ảnh kỳ lạ xuất hiện. Người Khâu Vĩnh Hạo nhẹ giật, cái ghế dưới thân lướt ngang một mét. Chiến sĩ giáp bạc thì hai vai hơi run, lùi ra sau một bước.

Quái dị nhất là trình độ cỡ như bọn họ va chạm nhau nhưng lại không có chút linh lực nào tiết ra ngoài, cũng không có tiếng nổ kịch liệt. Đôi tay chạm nhau, dường như không có chuyện gì xảy ra cả.

Bỗng chốc các trưởng lão Chiến Sĩ Thánh Điện có mặt đều biến sắc mặt, lóe người lên bao vây chiến sĩ giáp bạc vào trong.

Chấn kinh nhiều nhất đương nhiên là Khâu Vĩnh Hạo. Không có linh lực tiết ra ngoài không phải ông làm mà đến từ năng lực của chiến sĩ giáp bạc. Thoạt trông đôi tay chạm nhau thì đối phương chịu thiệt nhiều hơn, nhưng đối phương còn kiềm chế tất cả linh lực, dùng lực lượng không gian thuộc tính thu lại, tu vi tổng thể chắc không kém ông mới đúng. Hơn nữa thông qua lần tiếp xúc này, ông có thể cảm giác ra đối phương không có ác ý.

Khâu Vĩnh Hạo nâng tay lên ngăn cản đám trưởng lão Chiến Sĩ Thánh Điện định ra tay. Ông đứng dậy, nghi hoặc nhìn chiến sĩ giáp bạc. Không biết vì sao, va chạm vừa rồi khiến ông có cảm giác rất quen thuộc.

"Người là ai?" Khâu Vĩnh Hạo trầm giọng hỏi.

Chiến sĩ giáp bạc không lấy mũ xuống, chỉ yên lặng đứng đó không động đậy. Nhưng người sáng suốt đều thấy ra lỗi tai Khâu Vĩnh Hạo khẽ nhúc nhích, hiển nhiên đang nhận truyền âm từ chiến sĩ giáp bạc này.

Nghe truyền âm của khách không mời, vẻ mặt Khâu Vĩnh Hạo lộ rõ sự chấn kinh ngày càng nhiều. Ông đột nhiên vung tay lên, nói với các trưởng lão Chiến Sĩ Thánh Điện.

"Hội nghị tạm thời dừng tại đây, ta có việc cần bàn với chiến sĩ này. Mọi người đi về trước đi, việc này cần phải giữ kín bí mật." Nói xong ông gật đầu với chiến sĩ giáp bạc, bước nhanh ra ngoài.

Chiến sĩ giáp bạc đột ngột xuất hiện khiến cao tăng Chiến Sĩ Thánh Điện chấn kinh. Từ giáp trụ thì có thể thấy ra y đích thực là một chiến sĩ. Đón đỡ một chiêu của Khâu Vĩnh Hạo tỏ ra chỉ hơi yếu thế, thêm vào năng lực không gian bỗng nhiên xuất hiện, thoáng chốc cao tăng Chiến Sĩ Thánh Điện nghĩ không ra bên trong thánh điện có chiến sĩ cường đại như vậy. Hơn nữa từ tiếng nói ngắt lời Khâu Vĩnh Hạo lúc trước thì có thể nghe ra đó chắc chắn là con gái.

Chiến sĩ giáp bạc đi theo Khâu Vĩnh Hạo tới một căn phòng bí mật của Chiến Sĩ Thánh Điện trong nội bộ Thánh Minh.

Khâu Vĩnh Hạo đóng cửa lại, một tầng sáng vàng khuếch tán từ người ông. Ánh sáng vàng ngưng tụ, tỏa ra màu vàng sắt thép, chớp mắt lan tỏa mỗi góc trong phòng. Dùng linh cương phong bế cảm giác bên ngoài với chỗ này, chỉ có cường giả cỡ như Khâu Vĩnh Hạo mới làm được như vậy.

"Nguyên Nguyên, thật sự là người?" Khâu Vĩnh Hạo vừa phóng ra linh cương xong thì có chút sốt ruột hỏi.

Lấy xuống mũ giáp, chiến sĩ giáp bạc lộ ra khuôn mặt tuyệt sắc, đôi mắt kiên nghị và trầm ổn toát ra tia sáng chói mắt.

"Vương Nguyên Nguyên kính chào điện chủ."

Không sai, người đột nhiên xuất hiện trong hội nghị Chiến Sĩ Thánh Điện, đánh gãy lời của Khâu Vĩnh Hạo chính là đã mất tích hơn bốn năm, Vương Nguyên Nguyên.

Tuy lúc trước Khâu Vĩnh Hạo thông qua truyền âm đã biết thân phận của Vương Nguyên Nguyên, nhưng khi chính mắt trông thấy khuôn mặt cô thì ông kiềm không được kích động đến cả người run run.

"Nguyên Nguyên, người rốt cuộc trở về. Hơn bốn năm nay người đã đi đâu!?"

Năm đó Vương Nguyên Nguyên theo đám Long Hạo Thần rời đi, Khâu Vĩnh Hạo từng khổ sở trong một thời gian dài. Không chỉ vì Vương Nguyên Nguyên là người thân cũng vì tâm tính và thiên phú cường đại của cô.

Trong lúc thánh chiến, Vương Nguyên Nguyên chỉ dựa vào lực lượng bản thân lấy được danh tiếng Huyết Tinh Nữ Chiến Thần. Dù là một ít cường giả cấp chín cống hiến trong thánh chiến cũng chưa chắc nhiều

hơn cô. Trong Đông Nam quan, cái tên Huyết Tinh Nữ Chiến Thần từng vô cùng vang dội. Khâu Vĩnh Hạo đã quyết định bồi dưỡng cô, thậm chí là xem cô thành người nối nghiệp kế tiếp.

Có lẽ thiên phú của Vương Nguyên Nguyên không bằng Long Hạo Thần, nhưng Khâu Vĩnh Hạo xem trọng là tâm tình bất khuất vô cùng kiên định của cô, đó là điều dù là đàn ông cũng khó có được, lại xuất hiện trên người Vương Nguyên Nguyên.

Nhưng sau khi Long Hạo Thần đến Đông Nam quan thì Vương Nguyên Nguyên bất chấp tất cả đi theo hắn, hoàn toàn từ chối đề nghị Khâu Vĩnh Hạo âm thầm nêu ra. Sau đó thì không nghe thấy tin tức của cô nữa. Lại thêm Khâu Vĩnh Hạo từ nhiều chỗ hỏi thăm được mất tích không chỉ mình Vương Nguyên Nguyên, là tập thể Săn Ma Đoàn bọn họ. Chuyện này từng chấn động cao tầng Liên Minh Thánh Điện trong thời gian rất dài. Dù sao sự tồn tại của Long Hạo Thần rất đặc biệt. Minh chủ Dương Hạo Hàm cũng bởi vì chuyện này bị cao tầng mấy thánh điện khác buộc tội, trách ông không nên để Long Hạo Thần xây dựng lại Săn Ma Đoàn.

Không ngờ hơn bốn năm sau, Vương Nguyên Nguyên lại trở về. Hơn nữa thực lực của cô trong thời gian bốn năm ngắn ngủi đã trưởng thành đến mức độ này.

Cung kính hành lễ xong, đôi mắt đẹp của Vương Nguyên Nguyên tỏa ánh sáng chói lòa.

"Điện chủ, không chỉ có tôi trở về, đồng bạn của tôi cũng đều trở về."

Khâu Vĩnh Hạo lại kinh ngạc.

"Ý người là, đám Long Hạo Thần, đã..."

Wương Nguyên Nguyên gật đầu, nói.

"Đoàn trưởng để tôi chuyển lời với điện chủ, chúng tôi sẽ lấy thân phận Săn Ma Đoàn cấp danh hiệu đơn độc tham gia Thánh Điện Đại Tái đợt này. Nếu chúng tôi có thể được đến thành tích nhất định, hy vọng có thể được ngài và Chiến Sĩ Thánh Điện ủng hộ."

Khâu Vĩnh Hạo ngần ra.

"Ý người là các người muốn lấy thân phận Săn Ma Đoàn cấp danh hiệu dự thi? Cái này..."

Vương Nguyên Nguyên nói.

"Theo quy tắc Thánh Điện Đại Tái, Săn Ma Đoàn cấp danh hiệu là quần thể có cống hiến đặc biệt với Liên Minh, có tư cách tham gia đại tái, cũng có thể tính điểm. Nếu điểm cuối cùng ở ba thứ hạng đầu vậy thì có tư cách nêu ra một điều kiện mà Liên Minh có thể làm được."

Khâu Vĩnh Hạo nhú chặt mày, nói.

"Nguyên Nguyên, các người rời đi lâu như vậy nay đột nhiên trở về, rồi lại muốn lập tức tham gia Thánh Điện Đại Tái, người có biết hay không ý nghĩa lần Thánh Điện Đại Tái này không phải bình thường. Rốt cuộc Long Hạo Thần muốn làm cái gì?" Ông biết rất rõ, Long Hạo Thần mới là trung tâm chân chính Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi này.

Vương Nguyên Nguyên mỉm cười nói.

"Chính bởi vì Thánh Điện Đại Tái lần này ý nghĩa không bình thường cho nên chúng tôi mới muốn tham gia. Khâu điện chủ, ngài nguyện ý ủng hộ chúng tôi sao?"

Khâu Vĩnh Hạo trầm giọng nói.

"Nếu các người tiến đến tham gia đại tái thì nên biết tất cả quy tắc. Dù các người là Săn Ma Đoàn cấp danh hiệu, cũng không thể nguyên cả đoàn có thực lực làm ra cái gì, số điểm tiến vào ba hạng đầu càng là không thể. Tuy Long Hạo Thần có ân với Chiến Sĩ Thánh Điện nhưng

lần này các người làm bậy quá, ta không thể ủng hộ các người, cũng sẽ không cho ra hứa hẹn gì. Ta đại biểu là Chiến Sĩ Thánh Điện."

Mắt Vương Nguyên Nguyên chột lóe.

"Vậy nếu như cuối cùng chúng tôi có thể được số điểm đứng đầu thì sao? Đứng trên Lục Đại Thánh Điện. Thế thì ngài có nguyện ý ủng hộ chúng tôi hay không?"

Thân thể Khâu Vĩnh Hạo chấn động. Từ lời của Vương Nguyên Nguyên ông nghe ra sự tự tin vô cùng. Lúc trước ông đã thử qua thực lực của cô, tuy chỉ tiếp xúc đơn giản nhưng có thể ra kết luận, tu vi của cô chắc đã đột phá đến cấp chín.

Nghĩ tới đây ông kiểm không được thâm chấn kinh. Đúng thế! Vương Nguyên Nguyên chỉ là chiến sĩ trong Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi mà tu vi đã tới cấp chín, vậy thì tu vi của Long Hạo Thần đã đạt đến mức nào? Hơn nữa họ còn từng phá hủy nhiều Trụ Ma Thần như vậy.

Nghĩ đến đây, vẻ mặt Khâu Vĩnh Hạo nhu hòa hơn chút.

"Nguyên Nguyên, rốt cuộc các người muốn làm cái gì? Mục đích là gì?"

Vương Nguyên Nguyên nói.

"Điện chủ, mục đích của chúng tôi chỉ có một, đó là mang theo nhân loại công kích ma tộc."

Khâu Vĩnh Hạo lại lắc đầu, nói.

"Sự việc quan trọng, người đến quá đột ngột, ta không có cách nào trả lời người."

Vương Nguyên Nguyên gật đầu, nói.

"Vậy được rồi, tôi tin tưởng đoàn trưởng có năng lực thuyết phục ngài và cao tăng Lục Đại Thánh Điện khác. Ít nhất xem tình hình trước mắt, để đối kháng ma tộc thì thực lực là quan trọng nhất. Tôi đi trước đây, việc chúng tôi trở về xin người giữ bí mật giúp cho."

Khâu Vĩnh Hạo nói.

"Nguyên Nguyên, tuyệt đối đừng xem thường Thánh Điện Đại Tái. Có lẽ thực lực của các người có bước tiến dài, nhưng nội tình các đại thánh điện không phải đội Săn Ma Đoàn các người có thể đối kháng."

Vương Nguyên Nguyên mỉm cười nói.

"Tôi nghĩ ngài sẽ trông thấy niềm vui bất ngờ."

Khâu Vĩnh Hạo cười khổ nói.

"Kỳ thật ta không muốn thấy bất ngờ này chút nào. Bởi vì như thế sẽ càng khiến ta khó xử. Tuy ta không tin các người có thể thành công, nhưng nếu cuối cùng các người thật sự đi tới một bước đó, ít nhất Chiến Sĩ Thánh Điện chúng ta sẽ giữ trung lập."

Trong mắt Vương Nguyên Nguyên lộ ra tia kinh ngạc. Lần này cô đến, mục đích thật sự chỉ là chào hỏi với Khâu Vĩnh Hạo trước một tiếng, biểu đạt mình đã trở lại, cho ông ấn tượng khắc sâu trước khi bắt đầu Thánh Điện Đại Tái. Nhưng cô không ngờ Khâu Vĩnh Hạo nhưng lại nói ra hai chữ trung lập. Chiến Sĩ Thánh Điện là người ủng hộ Ma Pháp Thánh Điện, họ có thể giữ trung lập là rất quan trọng đối với kế hoạch của Long Hạo Thần.

Khâu Vĩnh Hạo làm điện chủ Chiến Sĩ Thánh Điện, ông để mắt Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi đương nhiên không phải vì Long Hạo Thần từng có ân với Chiến Sĩ Thánh Điện. Có ân là một chuyện, lợi ích của thánh điện lại là chuyện khác. Sở dĩ ông nói trung lập là bởi vì thấy được tương lai của Quang Chi Thần Hi.

Năm nay Vương Nguyên Nguyên mới bao nhiêu tuổi? Chưa đến ba mươi. Chiến Sĩ Thánh Điện đã bao nhiêu lâu không xuất hiện cường giả cấp chín chưa tới ba mươi tuổi? Không chỉ là Chiến Sĩ Thánh Điện, cả Liên Minh đã bao lâu rồi không xuất hiện cấp chín ở tuổi này? Hơn nữa từ trong lời nói của Vương Nguyên Nguyên ông có thể nghe ra, trong Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi tuyệt đối không chỉ mình cô đạt được cấp chín. Họ có tự tin lấy thân phận Săn Ma Đoàn tham gia Thánh Điện Đại Tái, đã chứng minh rất nhiều vấn đề. Long Hạo Thần là thiên tài trong thiên tài đương thời, mất tích hơn bốn năm, ngày hôm nay họ đã trở lại. Dù là ưu thế về mặt thiên phú hay tuổi tác đều biểu thị tương lai họ chắc chắn sẽ trở thành trụ cột vững vàng trong Lục Đại Thánh Điện. Chiến Sĩ Thánh Điện chủ động thân thiện là vì ông phòng ngừa chu đáo, lo lắng tương lai.

Khâu Vĩnh Hạo không cảm thấy Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi đơn độc dự thi có thể thu hoạch được gì trong Thánh Điện Đại Tái này, nếu đã thế thì bán một nhân tình có gì không được? Chính vì dẫn đo nhiều phen xong ông mới hứa hẹn như thế với Vương Nguyên Nguyên.

.....

Lúc này trong phòng họp Thích Khách Thánh Điện tại Thánh Minh đang tiến hành tranh luận kịch liệt.

"Thánh Nguyệt điện chủ, ta không cho rằng lần này chúng ta vẫn phải dốc sức ủng hộ Kỵ Sĩ Thánh Điện. Chẳng lẽ người không nhìn ra Kỵ Sĩ Thánh Điện đã đi hướng suy tàn rồi sao?" Người lên tiếng là một ông lão. Ông lão dáng người nhỏ gầy, khuôn mặt già nua tràn đầy vết nhăn như vỏ quýt, hói đầu, nhìn sao cũng như đã gần đất xa trời, dường như một trận gió thổi đến có thể thổi bay lão đi. Nhưng lão lại có đôi mắt cực kỳ sắc bén, lạnh băng tựa chim ưng, bây giờ còn chất chứa mấy phần oán giận.

"Mười năm nay trong Kỵ Sĩ Thánh Điện không còn xuất hiện tân Thần Ấn kỵ sĩ nữa. Vốn trong ba Thần Ấn kỵ sĩ thì Dương Hạo Hàm bởi

vì từng là minh chủ Liên Minh đợt trước, lần này không thể dự thi. Long Tinh Vũ căn bản không có tới. Chỉ bằng vào Long Thiên Ẩn thì có thể làm được cái gì? Lần này Thánh Điện Đại Tái khác với trước kia, sẽ quyết định hướng đi tương lai của Liên Minh. Nếu chúng ta đứng sai phương hướng thì rất có thể sẽ dẫn đến thánh điện suy sụp, quyền lên tiếng trong tân Liên Minh sẽ giảm rất nhiều."

"Tuy chúng ta sẽ không ủng hộ Ma Pháp Thánh Điện nhưng ít ra phải giữ trung lập, không thể giống như trước kia nữa."

Đừng nhìn ông lão vóc dáng nhỏ gầy nhưng giọng nói như tiếng chuông vang, phát ra âm thanh khiến cả phòng họp đều nhẹ run.

Thánh Nguyệt ngồi ở ghế chủ vị, bây giờ mặt trầm như nước. Người nêu lên ý kiến phản đối đã không chỉ là một trưởng lão Thích Khách Thánh Điện. Tuy rằng ông là điện chủ Thích Khách Thánh Điện, nhưng quyền uy của các trưởng lão trong Thích Khách Thánh Điện lớn hơn thánh điện khác rất nhiều, đặc biệt là người phát ngôn trước mắt.

Thủ tịch trưởng lão Thích Khách Thánh Điện, Tiết Chí Thăng. Bàn về bối phận thì lão còn lớn hơn Thánh Nguyệt một bậc, chính là nhân vật đại biểu cường giả thế hệ trước của Thích Khách Thánh Điện. Thực lực mạnh mẽ số một trong Thích Khách Thánh Điện, là cấp chín bậc hai, gần với cường giả bậc ba. Nói rằng là trụ cột vững vàng của Thích Khách Thánh Điện cũng không quá đáng. Hơn nữa làm thủ tịch trưởng lão, có không ít người trong hội trưởng lão ủng hộ lão. Lúc này lão dùng từ ngữ kịch liệt biểu đạt suy nghĩ của mình, gây nên ảnh hưởng chuyển biến trong hội nghị lần này.

Cao tăng Thích Khách Thánh Điện thêm vào trưởng lão hội tổng cộng có bốn mươi một người. Nghe xong lời của Tiết Chí Thăng, có ít nhất một nửa người gật gù.

Một trưởng lão khác tiếp lời.

"Tiết lão nói đúng lắm. Trận thánh chiến hơn bốn năm trước chúng ta đã tổn thất rất lớn, Kỵ Sĩ Thánh Điện cũng vậy. So sánh thì Ma Pháp Thánh Điện và Linh Hồn Thánh Điện bởi vì tổn thất nhỏ nhất trong thánh chiến, phát triển vài năm sau chắc chắn khí thế mạnh mẽ trên hết. Lần này Thánh Điện Đại Tái ta không thấy Kỵ Sĩ Thánh Điện có thể bảo vệ ngôi vương, có lẽ giữ trung lập là sự lựa chọn tốt nhất."

Mắt Thánh Nguyệt lóe tia sáng lạnh, trầm giọng nói.

"Các vị trưởng lão, ta hiểu ý của các người. Các người đều là vì tốt cho sự phát triển trong tương lai của Thích Khách Thánh Điện chúng ta. Nhưng các người có từng suy nghĩ? Chúng ta và Kỵ Sĩ Thánh Điện đã kết minh bao nhiêu năm rồi? Nếu chỉ bởi vì hiện tại họ không đủ sức bảo vệ ngôi vương chúng ta liền từ bỏ kết minh, sau khi tân Liên Minh thành lập thì thánh điện khác sẽ nhìn chúng ta như thế? Chúng ta chẳng những mất đi một minh hữu cường đại, thậm chí còn bị thánh điện khác khinh thường."

"Đổi cách nói khác đi. Thánh chiến hơn bốn năm trước, nếu không có Kỵ Sĩ Thánh Điện bỏ hết công sức giúp đỡ thì chúng ta có thể gắng gượng đến kết thúc thánh chiến sao? Kỵ Sĩ Thánh Điện vì giúp chúng ta thủ vệ Khu Ma quan, có bao nhiêu kỵ sĩ hồn lưu lại đầu tường rồi? Chẳng lẽ các người muốn qua sông đoạn cầu ư? Ý ta đã quyết, mặc kệ lần này Kỵ Sĩ Thánh Điện cuối cùng có thể bảo vệ ngôi vương hay không, Thích Khách Thánh Điện chúng ta đều sẽ hết sức cố gắng ủng hộ họ. Cho dù cuối cùng Kỵ Sĩ Thánh Điện thất bại, ít nhất chúng ta còn có thể đoàn kết một lòng. Mục tiêu của chúng ta là ma tộc mà không phải nội loạn. Tin tưởng dù là ai cầm quyền tân Liên Minh này cũng sẽ không quá áp bách thánh điện khác."

Lời nói tương tự không biết Thánh Nguyệt đã nói bao nhiêu lần trong hội nghị. Nhưng bên trong Thích Khách Thánh Điện vẫn không đạt thành ý kiến thống nhất. Thánh Điện Đại Tái sắp bắt đầu, lựa chọn và hướng đi của Thích Khách Thánh Điện không thể có chênh lệch. Hôm nay nhất định phải làm ra quyết đoán, nhưng tiếng phản đối vẫn rất lớn.

Trong Lục Đại Thánh Điện, có năng lực chưởng khống bản điện thấp nhất chỉ sợ sẽ là Thánh Nguyệt. Nguyên nhân là vì tính lịch sử. Dù sao lão sư của ông, điện chủ Thích Khách Thánh Điện đời trước đã qua đời nhiều năm, Tiết Chí Thăng lại từng là đối thủ cạnh tranh của lão sư ông. Năm đó hai người cạnh tranh rất kịch liệt, thực lực và thế lực cách biệt không bao nhiêu. Bây giờ Thánh Nguyệt mất đi lão sư ủng hộ, tại Thích Khách Thánh Điện dĩ nhiên sẽ không chiếm bao nhiêu ưu thế. Đây cũng là một trong những lý do tại sao năm đó ông nhẫn tâm để Thái Nhi dung hợp với Luân Hồi Linh Lô. Ông hy vọng có một ngày cháu gái quản lý Thích Khách Thánh Điện thì sẽ không giống như mình.

Thủ tịch trưởng lão Tiết Chí Thăng trầm giọng nói.

"Nếu người đã khẳng định cố chấp thì mọi người giơ tay biểu quyết đi. Làm điện chủ, một mình người có thể chiếm ba phiếu, ta là thủ tịch trưởng lão có thể chiếm hai phiếu, thiếu số phục tùng đa số. Hôm nay phải nên có kết quả."

Nghe lão nói vậy thì lòng Thánh Nguyệt trầm xuống. Ông hiểu rằng Tiết Chí Thăng dùng cách này tiến hành biểu quyết, nghĩa là lão có tin tưởng sẽ được đa số người ủng hộ. Một khi quyết nghị cuối cùng thành lập, cho dù ông có là điện chủ Thích Khách Thánh Điện cũng không thể biến đổi cái gì, hơn nữa quyền uy của ông sẽ bị đả kích lớn lao chưa từng có.

Việc đã đến nước này, Thánh Nguyệt không cách nào ngăn cản bỏ phiếu nữa. Bởi vì tức giận mà đôi tay ông bất giác siết chặt, mắt sáng ngời nhìn Tiết Chí Thăng ở đối diện.

Ánh mắt âm trầm của Tiết Chí Thăng không chút nào lùi bước. Tuy tuổi lão đã lớn nhưng lực ảnh hưởng của cường giả mạnh nhất Thích Khách Thánh Điện vẫn rất lớn.

Đang lúc không khí hội nghị cực kỳ căng thẳng, thậm chí có khả năng bùng phát xung đột thì trong phòng họp đột nhiên vang lên một thanh âm lạnh lẽo đến từ bốn phương tám hướng.

"Bồ phiếu có tác dụng gì, nguyên nhân các người phản đối ủng hộ Kỵ Sĩ Thánh Điện chỉ có một, đó là Kỵ Sĩ Thánh Điện bây giờ nắm tay không đủ lớn, thực lực không đủ mạnh. Nếu đã thế thì quyết nghị của chúng ta cũng nên xuất phát từ thực lực. Ai mạnh nhất thì nghe người đó."

Tiếng nói vừa dứt, tất cả mọi người đều cảm giác rõ ràng, nhiệt độ không khí nguyên phòng hợp giảm thấp, không có sát khí nhưng có sát ý khủng bố không gì sánh kịp từ bốn phía ủa tới. Dù có mặt rất nhiều cường giả Thích Khách Thánh Điện, ít nhất một nửa đều là tu vi trên cấp chín, nhưng trước sát ý khủng khiếp này, mỗi người vẫn có cảm giác như rơi vào hầm băng.

"A?"

Dù là Thánh Nguyệt hay Tiết Chí Thăng đều rất kinh ngạc. Sát ý đột ngột này đến quá lạng lẽ. Thích Khách Thánh Điện am hiểu nhất là giết chóc, nhưng giờ phút này, họ bị bao phủ trong sát ý này đều thấy rung động. Người này tới đây từ lúc nào? Có mặt nhiều cường giả như vậy nhưng không một ai phát hiện ra. Hơn nữa sát ý này rõ ràng đã tới tầng lĩnh vực!

Trong Thích Khách Thánh Điện, cường giả cấp chín có gần hai mươi người, nhưng chân chính có được lĩnh vực chỉ có bốn người mà thôi, trong đó bao gồm Thánh Nguyệt và Tiết Chí Thăng.

Chính vì họ có lĩnh vực nên hiểu về lĩnh vực cũng sâu sắc hơn. Sát ý lạnh lẽo đột ngột này ở cấp bậc thì trên hẳn lĩnh vực của họ, áp chế vô hình mới là khiến họ rung động nhất.

Một bóng đen lạng lẽ xuất hiện chính giữa phòng họp, phòng cao bảy mét, lúc này nàng ở vị trí gần đỉnh trần.

Vái dài màu đen bao trùm người nàng, tóc dài màu tím nhạt xõa sau lưng, chảy xuôi tới tận gót chân. Sát ý lạnh lẽo chính là phát ra từ người nàng.

Trong tay phải nắm một thanh lưỡi hái màu đen bên trong tỏa ra ánh sáng huyền lam, huyền tử. Dù nàng chỉ bình bông tại đó nhưng cho người cảm giác là trung tâm trời đất. Mỗi người đều cảm nhận được sát ý khủng bố từ nàng dường như đang nhắm vào mình. Không ai dám hành động thiếu suy nghĩ, bởi vì dù là Tiết Chí Thăng ở bên trong, không ai tự tin có thể chịu được một chiêu độc hết sức của nàng.

Khuôn mặt tuyệt sắc hơi tái nhợt nhưng trong đôi mắt nàng lại sâu thăm thẳm. Trên người nàng từ từ toát ra từng tầng sáng trắng, vầng sáng không mạnh, nhưng màu trắng đơn giản lại cho người cảm giác cao quý không gì sánh kịp. Ánh sáng trắng chói lòa hơn là ở ngực nàng, một đoàn sáng trắng tràn ngập thánh khiết.

Nhưng khi nàng xuất hiện, Thánh Nguyệt đột nhiên cảm thấy tầm mắt mình có chút mơ hồ, mắt ướt nước. Đôi tay nắm chặt bất giác thả lỏng, không thể kiềm chế cơ thể nhẹ nhẹ run.

Nàng trở lại rồi, nàng rốt cuộc trở lại.

"Thải Nhi..."

Nghe Thánh Nguyệt kêu gọi chứa âm rung, đám cao tăng Thích Khách Thánh Điện có mặt đều giật mình. Gần như mỗi người đều biết Thánh Nguyệt có một cháu gái kế thừa Luân Hồi kiếm. Nhưng người gặp mặt Thải Nhi thì không nhiều. Họ chỉ biết bốn năm trước Thải Nhi đã mất tích.

Giờ phút này Thải Nhi lại xuất hiện trước mặt mọi người, mang đến cho họ sự rung động mãnh liệt. Chẳng lẽ nói nàng thật sự nắm giữ uy lực Luân Hồi kiếm? Nhưng mà nàng mới bao nhiêu tuổi chứ! Hai mươi mấy tuổi mà thôi.

Ánh mắt sâu thẳm của Thải Nhi nhìn hướng Tiết Chí Thăng, nhàn nhạt nói.

"Trước khi biểu quyết, tôi lấy thân phận Luân Hồi Thánh Nữ khiêu chiến với Tiết trưởng lão. Nếu tôi thắng thì sẽ làm thủ tịch trưởng lão Thích Khách Thánh Điện, còn nếu người thắng..." Nói đến đây nàng tạm dừng một lát, bỗng nhoẻn miệng cười. Nụ cười kia khuynh quốc khuynh thành khiến tập thể ngơ ngác. "Người sẽ không thắng, cho nên không có nếu như. Tôi mang mọi người đi một nơi, cũng tiện cho Tiết trưởng lão thi triển."

Nói rồi nàng nâng Lưỡi Hái Tử Thần vung ngang, một tầng sáng trắng trong suốt hóa thành màn sáng bao phủ mọi người vào trong. Ngay sau đó, chỉ thấy ánh sáng trắng trước ngực Thái Nhi tỏa sáng chói lòa, ngay sau đó, bốn phía biến thành hư ảo.

Không gian xuyên qua, còn là mang nhiều người như vậy tiến hành xuyên không gian.

Ánh sáng trắng chợt lóe, ngay sau đó, toàn thể cao tầng Thích Khách Thánh Điện đã xuất hiện trong điện đường tỏa ra ánh sáng trắng nhạt. Bốn phía cho cảm giác hư ảo, linh lực nhu hòa dao động trong không khí. Sự tinh thuần đó là nguyên tố vô thuộc tính, không mãnh liệt nhưng đem đến cảm giác tràn ngập uy nghiêm.

Cao tầng Thích Khách Thánh Điện đều bị rung động. Thái Nhi đột nhiên trở về vốn đã khiến họ giật mình lắm rồi, mà bây giờ nàng biểu hiện ra vượt qua tri thức của họ. Họ thậm chí không biết Thái Nhi làm cách nào mà hoàn thành hình ảnh thần kỳ như vậy. Đây hiển nhiên đã không phải ở Thánh Ma đại lục, nhưng chỗ này là đâu? Chẳng lẽ tu vi của Thái Nhi lại đã tới trình độ mở ra một không gian khác sao?

Sắc mặt Tiết Chí Thăng trở nên khó coi, ánh mắt lão dính chặt vào Lưỡi Hái Tử Thần trong tay Thái Nhi. Những người tại đây chỉ mình ông nhận ra, Lưỡi Hái Tử Thần tỏa ánh sáng trắng chính là ánh sáng tịnh hóa, còn tinh thuần đến khiến người hoảng loạn.

Tiết Chí Thăng sớm nghe nói Thánh Nguyệt có một cháu gái là Luân Hồi Thánh Nữ, thiên phú dị bẩm, nội linh lực bẩm sinh vượt qua chín

mười. Nhưng trong mắt lão thì Thái Nhi còn quá trẻ, huống chi mất tích lâu như vậy. Nhưng lão không bao giờ ngờ được Thái Nhi lại trở về vào lúc này. Hơn nữa xem biểu tình của Thánh Nguyệt thì chính ông cũng không biết Thái Nhi sẽ xuất hiện tại đây.

Ánh mắt Thái Nhi lướt qua đám lãnh đạo Thích Khách Thánh Điện, bình thản nói.

"Tất cả bằng thực lực lên tiếng. Tôi sẽ khiêu chiến với các vị, ai nhận khiêu chiến, thua thì quyền biểu quyết của người đó thuộc về tôi. Không nhận khiêu chiến coi như bỏ quyền."

Tiết Chí Thăng hừ lạnh một tiếng.

"Cô bé, người có tư cách gì làm như vậy?"

Thái Nhi mỉm cười.

"Tôi là một phần tử của Thích Khách Thánh Điện, thực lực chính là tư cách của tôi. Theo quy tắc Thích Khách Thánh Điện, tu vi đạt đến cấp chín có thể tự động trở thành trưởng lão Thích Khách Thánh Điện. Nếu đã vậy thì tôi chính là một trong các trưởng lão thánh điện. Huống chi những điều này không quan trọng với tôi. Đây là thế giới của tôi, không có tôi cho phép thì các người không thể ra được. Không nhận đề nghị của tôi thì các người cứ vĩnh viễn ở lại đây đi."

"Người...!" Tiết Chí Thăng nổi giận. Tuy Thái Nhi mặt tươi cười ăn nói nhỏ nhẹ, nhưng trong giọng nói chất chứa bá đạo khiến vị thủ tịch trưởng lão này tức suýt ói máu. Một con bé hơn hai mươi tuổi lại dám nói như thế với mình.

"Thánh Nguyệt, người dạy dỗ cháu gái như vậy sao?" Tiết Chí Thăng chìa đầu mâu sang Thánh Nguyệt.

Lúc này Thánh Nguyệt sớm không giống phía trước uất ức, cười nhạt nói.

"Thải Nhi là cháu gái của ta nhưng cũng là bảo vật Thích Khách Thánh Điện chúng ta. Chắc các vị đều nghe qua lúc ba tuổi Thải Nhi đã bắt đầu dung hợp Luân Hồi Linh Lô, được đến Luân Hồi kiểm thừa nhận. Nhưng các người có từng biết vì dung hợp Luân Hồi Linh Lô, Thải Nhi trải qua bao nhiêu đau đớn vào thống khổ không? Lục cảm lần lượt mất đi, mới gần ba tuổi đã một mình trong hang động lạnh lẽo trôi qua năm rộng tháng dài. Tất cả chuyện này đều là vì Thích Khách Thánh Điện chúng ta biến mạnh hơn. Có lẽ tuổi con bé không lớn, nhưng theo ta thấy, con bé trả giá cho Thích Khách Thánh Điện không thua bất cứ người có mặt tại đây. Con bé đã mất tích hơn bốn năm, nay rốt cuộc trở về, cũng đã tới lúc ta lùi ra sau màn. Tiếp theo chúng ta biểu quyết không chỉ là thái độ của Thích Khách Thánh Điện tại Thánh Điện Đại Tái, cùng lúc đó, ta đề nghị do Thải Nhi thay ta đảm nhiệm vị trí điện chủ Thích Khách Thánh Điện. À, còn có một điều ta cứ quên tuyên bố với mọi người. Năm năm trước Thải Nhi đã từ Luân Hồi Thánh Nữ chính thức thức tỉnh, trở thành Thần Quyển Giả Tử Thần. Tin tưởng bây giờ con bé cũng đã hoàn thành tu vi Thần Quyển Giả. Thích Khách Thánh Điện đã tới lúc phải đoàn kết nhất trí."

Lời của Thánh Nguyệt đem đến cảm giác trời long đất lở đối với một vài người.

Thần Quyển Giả Tử Thần, tiếp nhận địa vị điện chủ Thích Khách Thánh Điện? Điều này đối với Thích Khách Thánh Điện thật sự quá quan trọng.

Nhìn Lưỡi Hái Tử Thần trong tay Thải Nhi, số ít người biểu tình dần trầm tĩnh. Có lẽ các trưởng lão nơi đây, người ủng hộ Tiết Chí Thăng nhiều hơn Thánh Nguyệt nhiều. Nhưng điểm xuất phát của họ đều là nghĩ cho Thích Khách Thánh Điện.

Từ mười năm trước Thánh Nguyệt đã từng nói ra, khi Thải Nhi có thể chân chính khống chế Luân Hồi kiểm và tu vi đạt đến cấp chín thì sẽ truyền ngôi cho nàng. Lúc đó được mọi người đã nhất trí thông qua.

Đã từng có con trai Luân Hồi đưa Thích Khách Thánh Điện đến đỉnh Liên Minh. Tân Luân Hồi Thánh Nữ tại sao không thể làm được chứ? Lúc này Thái Nhi trở lại, rõ ràng tu vi của nàng đã đột phá cấp chín, thậm chí có được năng lực giống như lĩnh vực, và cả mở ra không gian khác, thật kỳ diệu. Người chân chính vì muốn tốt cho Thích Khách Thánh Điện đều biết nên lựa chọn thế nào.

Quan trọng nhất là, năm nay Thái Nhi mới chỉ hai mươi mấy tuổi! Một cường giả cấp chín hai mươi mấy tuổi, người thừa kế Luân Hồi kiếm, Thần Quyển Giả Tử Thần, đối với Thích Khách Thánh Điện có ý nghĩa như thế nào thì mọi người quá rõ ràng.

Dù Thái Nhi chỉ vừa mới đột phá cấp chín, nhưng nếu cho nàng thêm mười năm nữa thì sẽ ra sao? Mọi người đều biết thực lực của Lý Chính Trực, nhưng nội linh lực bẩm sinh của lão chỉ mới tám mươi mà thôi. Vén vén là sứ giả phong nguyên tố mà tu vi đã cường đại như thế, còn Thái Nhi nội linh lực bẩm sinh cao trên chín mươi, thậm chí có vô hạn khả năng gần với một trăm, hoàn thành thức tỉnh Thần Quyển Giả, mười năm sau sẽ trưởng thành đến mức độ nào? Đến lúc đó, Thích Khách Thánh Điện có lẽ không cần phụ thuộc vào ai nữa chẳng? Nên là người ta dựa vào đây mới đúng.

Nghĩ đến những điều này, tâm tình các cao tăng Thích Khách Thánh Điện đều có biến đổi khác nhau.

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 263

Tĩnh Hóa Lĩnh Vực Của Thái Nhi

Làm thủ tịch trưởng lão Thích Khách Thánh Điện, Tiết Chí Thăng gờng càng già càng cay, sao không thấy ra tâm tình mọi người biến đổi? Giống như Thái Nhi đã nói, thực lực là rất quan trọng, hưởng chi nàng còn có Luân Hồi kiếm rất có ý nghĩa tượng trưng, có địa vị cực kỳ quan trọng trong Thích Khách Thánh Điện. Thêm vào Thánh Nguyệt vốn có một phần người ủng hộ, cứ tiếp tục như vậy, quyền lực khổng lồ của mình trong trưởng lão hội sẽ bị ảnh hưởng rất lớn.

Lý do Tiết Chí Thăng nhiệt liệt duy trì Thích Khách Thánh Điện trung lập đương nhiên là có suy nghĩ riêng. Đầu tiên, lão đích thực là nghĩ cho Thích Khách Thánh Điện. Cùng lúc đó, lão cũng có sự ích kỷ riêng. Điện chủ Ma Pháp Thánh Điện Lý Chính Trực đã đồng ý với lão, chỉ cần lão khiến Thích Khách Thánh Điện giữ trung lập, vậy sau khi thành lập tân Liên Minh chắc chắn sẽ mời lão đảm nhận chức vị cao trong tân Liên Minh. Đừng nhìn Tiết Chí Thăng tuổi tác cao nhưng dục vọng quyền lực chưa từng giảm sút. Có lẽ bởi vì càng không được đến nên càng khao khát hơn.

Lúc này mắt thấy Thánh Nguyệt và Thái Nhi sắp khống chế lại cục diện, dĩ nhiên lão sẽ không ngoan ngoãn chịu trói. Hừ lạnh một tiếng, khí thế cường đại bỗng phát ra từ người lão, hấp dẫn lực chú ý của mọi người vào mình.

"Tốt lắm, vậy hãy để lão phu kiểm tra xem Luân Hồi Thánh Nữ người có tư cách gánh trọng trách không. Người thắng lão phu thì lão

phu sẽ vô điều kiện ủng hộ bất cứ chuyện gì người làm trong tương lai, đồng thời ủng hộ người kế thừa Thánh Nguyệt. Nếu như người thua, vậy hãy ngoan ngoãn ở lại thánh điện ngủ đông thêm vài năm, đợi người đủ sức mạnh rồi hãy tiếp nhận chức vị cao."

Dù nói thế nào thì Tiết Chí Thẳng cũng là cao tăng Thích Khách Thánh Điện, sau khoảng thời gian tức giận ngẩn ngui, nghe Thánh Nguyệt giải thích, lão cũng hơi để mắt Thái Nhi. Đương nhiên lão hiểu rằng Thái Nhi tồn tại ý nghĩa Thích Khách Thánh Điện rất có thể sẽ xuất hiện tương lai huy hoàng. Bởi vậy giọng điệu của lão cũng dịu đi nhiều. Tuy nhiên, lão không cho rằng Thái Nhi bây giờ có đủ thực lực làm theo ý mình. Dù sao nàng còn rất trẻ tuổi. Lão hy vọng nhất là mình có thể khống chế Thích Khách Thánh Điện, ở trong tân Liên Minh chiếm vị trí đủ cao. Còn về tương lai thì đó là thế giới của những người trẻ tuổi như Thái Nhi.

Bởi vậy, lão quyết định nhận khiêu chiến của Thái Nhi, dùng thực lực chứng minh tất cả. Cùng lúc đó, khiến các cao tăng Thích Khách Thánh Điện tâm tư lung lay tiếp tục ủng hộ mình.

Thánh Nguyệt không thềm liếc Tiết Chí Thẳng, khuôn mặt luôn khắc khổ của ông chỉ còn lại nụ cười nhẹ nhàng. Vì ông biết khi Thái Nhi mang theo đám cao tăng Thích Khách Thánh Điện tới đây thì Tiết Chí Thẳng đã thua rồi. Thua không phải ở tu vi mà là tuổi và tương lai. Dù ông không nói cái gì, người ủng hộ Thái Nhi sẽ ngày càng nhiều. Còn về trận so đấu này, thì cứ đấu đi. Dù thắng hay thua Thái Nhi đều có thể đi sâu vào lòng người, chẳng qua là sớm hay muộn quản lý Thích Khách Thánh Điện mà thôi.

Nhoáng người lên, thân thể Tiết Chí Thẳng đã biến mất. Chớp mắt, lão xuất hiện cách Thái Nhi hai mươi mét, tay chấp sau lưng, trên khuôn mặt già nua không chút biểu tình, đôi mắt lạnh lẽo nhìn chăm chăm Thái Nhi, tựa như rắn độc tập trung vào con mồi của mình.

"Người ra tay đi." Là cường giả thế hệ đi trước, Tiết Chí Thăng cao hơn Thái Nhi tới bốn bối phân, dù thế nào cũng sẽ không giành ra tay trước.

Thái Nhi mỉm cười, khẽ nói.

"Vậy người cũng nên cẩn thận."

Lưỡi Hái Tử Thần cắm nhẹ vào mặt đất, ánh sáng tịnh hóa trắng tinh khiết thoáng chốc khuếch tán ra ngoài. Mọi người chỉ thấy không trung bỗng có nhiều tia chớp, Lưỡi Hái Tử Thần của Thái Nhi đã chém về phía Tiết Chí Thăng.

Ngay lúc Thái Nhi ra tay thì cơ thể Tiết Chí Thăng bỗng nhiên biến mất. Chỗ lão nên đứng chỉ để lại cái bóng bạc nhạt nhòa.

Là cường giả mạnh nhất trong Thích Khách Thánh Điện, Tiết Chí Thăng chính là thích khách có không gian thuộc tính. Cường giả mạnh nhất không phải nói chơi, lão đích thực có sức mạnh cường đại.

Thái Nhi đánh hụt một chiêu, ngay lúc mọi người cảm thấy nàng sắp yếu thế thì hình ảnh kỳ diệu xuất hiện.

Lưỡi Hái Tử Thần ở trên không trung vạch ra đường cong biến chuyển kỳ dị, nhanh chóng xẹt qua. Cùng lúc đó, thân thể Thái Nhi bỗng biến thành màu trắng. Trên Lưỡi Hái Tử Thần, một lưỡi dao ánh sáng trắng cường đại khí thế mênh mông chém ngang ra.

Tử Thần Thất Tuyệt, Tuyệt thứ nhất, Tử Chi Thương.

*Đinh!!! *

Một bóng người bị chém bay giữa không trung.

Thì ra khi lưỡi dao ánh sáng trắng khổng lồ xẹt qua thì Tiết Chí Thăng trùng hợp ở vị trí uy lực của nó tăng đến mức độ lớn nhất.

Vừa thông qua thuận gian chuyển di ra khỏi xuyên không gian lại đối mặt một chiêu mạnh mẽ như vậy, có thể tưởng tượng Tiết Chí Thăng chịu đựngg áp lực cỡ nào.

Trên người Thái Nhi dường như đã biến mất sát ý, nhưng lưỡi hái không lồ chém xuống lại cho Tiết Chí Thăng cảm giác như thân thể sắp bị tách làm hai.

Đôi dao găm bạc trắng tỏa ánh sáng da cam giao nhau chắn trước ánh sáng trắng. Lão cảm giác linh hồn mình kịch chấn, linh lực không gian thuộc tính nhanh chóng tan biến. Tiếp xúc với lưỡi dao ánh sáng trắng, không ngờ linh cương của lão có xu hướng tán loạn.

Áp chế thuộc tính.

Đây là tịnh hóa thuộc tính áp chế không gian thuộc tính sinh ra hiệu quả.

Tiết Chí Thăng cảm giác rõ ràng linh lực của Thái Nhi kém hơn mình, nhưng dưới nhát chém của lưỡi dao ánh sáng, người bị đánh bay lại là lão. Càng khiến lão hoảng sợ là Lưỡi Hái Tử Thần huyền lam, huyền tử theo sát ánh sáng trắng mạnh mẽ chém vào mặt trên đôi dao găm.

Dựa vào đôi dao găm cấp sử thi này, có thể nói Tiết Chí Thăng đã chặn được công kích ánh sáng tịnh hóa của Thái Nhi. Nhưng khi chúng nó va chạm với Lưỡi Hái Tử Thần, cơ thể Tiết Chí Thăng bỗng chốc giật bắn như bị điện giật. Lão hoảng sợ trông thấy có vết rạn nhanh chóng lan tràn trên mặt dao găm. Tuy một kích kia không hủy hoại đôi dao găm cấp sử thi, nhưng tiếp theo chiêu thì sao?

Nhoáng người lên, thân thể Tiết Chí Thăng lại biến mất. Thái Nhi cũng không đuổi theo, chỉ yên lặng đứng đó. Một tầng sương mù ánh sáng như hoa sen lan tràn ra ngoài. Lúc này nàng trông như tiên nữ đứng ở giữa nụ hoa.

Cánh hoa trắng lan tới đâu thì không khí bắt đầu xuất hiện sương mù trắng không ảnh hưởng tầm mắt người ta, cũng không đem đến cảm giác cường đại gì, nhưng chính những sương mù trắng này lại khiến người khác sợ hãi khó tả.

Cánh hoa lan tràn đến ba mươi mét mới ngừng lại. Không có cao tầng Thích Khách Thánh Điện khác bị bao phủ bên trong.

Lĩnh vực, đây rõ ràng chính là lĩnh vực! Thái Nhi tuổi hai mươi mấy nhưng lại đã có lĩnh vực thuộc về mình. Hơn nữa không ai nhìn ra được tác dụng của lĩnh vực này là gì.

Lĩnh vực có rất nhiều chủng loại hơn nữa chưa từng có lĩnh vực hoàn toàn giống nhau. Mọi người đều biết, thích khách am hiểu lĩnh vực chủ yếu hướng về cá thể. Trong phạm vi nhỏ, lĩnh vực của thích khách luôn được xem là mạnh nhất. Phạm vi lĩnh vực của Thái Nhi ở trong lĩnh vực các thích khách xem như nhỏ hơn chút. Lĩnh vực càng nhỏ thì ý nghĩa sức bật càng mạnh.

Không biết mới là đáng sợ nhất. Chính vì mọi người không hiểu lĩnh vực của Thái Nhi có tác dụng gì cho nên mới sinh ra kinh sợ.

Dù là bây giờ Thái Nhi thi triển ra lĩnh vực, hay mới rồi một chiêu đánh bay Tiết Chí Thăng đều chứng minh với các cao tầng Thích Khách Thánh Điện thực lực của mình. Dù kết quả trận chiến này thế nào, số người ủng hộ nàng tuyệt sẽ không ít.

Nụ cười trên mặt Thánh Nguyệt ngày càng rạng rỡ. Hơn bốn năm không gặp, Thái Nhi chẳng những tăng thực lực đến trình độ khiến ông hoảng sợ, tâm tính cũng tăng rất lớn. Nàng chẳng những đang chiến đấu với Tiết Chí Thăng, cũng triển lãm chính mình, để cao tầng Thích Khách Thánh Điện càng thừa nhận mình.

Ngay lúc này, lấy thân thể Thái Nhi làm trung tâm, lấy lĩnh vực làm biên giới, mười hai cửa lớn màu bạc bỗng xuất hiện bao vây nàng bên trong.

Thập Nhị Không Vực, lĩnh vực của Tiết Chí Thăng thủ tịch trưởng lão Thích Khách Thánh Điện. Cũng là lĩnh vực thích hợp chiến đấu cá nhân, lĩnh vực không gian thuộc tính cường đại.

Mười hai cửa bạc dựng thẳng, bỗng chốc ngăn cách tầm mắt cao tầng Thích Khách Thánh Điện bên ngoài. May mắn là nơi này đủ cao, bọn họ tự phóng ra linh cánh bay lên, từ không trung nhìn xuống chiến trường bên dưới.

Đối mặt Thập Nhị Không Vực, Thái Nhi vẫn bình tĩnh đứng chính giữa không động đậy. Vầng sáng trắng như từng cánh hoa sáng không khuếch tán ra ngoài nữa, dường như nàng đang im lặng chờ đợi.

Đột nhiên một luồng sáng bạc lóe ra từ cửa bạc ở mé bên Thái Nhi. Ánh sáng bạc tốc độ cực nhanh, thậm chí vượt qua mắt thường có thể thấy. Khoảnh khắc cánh cửa lóe ánh sáng bạc thì nó đã chui vào cửa bạc khác, biến mất không thấy bóng dáng.

Thập Nhị Không Vực, đặc điểm mạnh nhất chính là vi sát. Bị lĩnh vực hạn chế, trừ phi đánh bại Tiết Chí Thăng, hoặc là bị lão đánh bại, không thì không thể thoát ra ngoài.

Cái gọi là Thập Nhị Không Vực nghĩa là chồng chất mười hai tầng không gian hình thành lĩnh vực đặc biệt. Bình thường tuyệt đối không thể làm được mười hai tầng không gian chồng chất. Nhưng thông qua lĩnh vực đặc hiệu thì lại có thể hoàn thành. Rơi vào Thập Nhị Không Vực, đầu tiên là không thể thông qua bất cứ không gian năng lực nào trốn thoát, cũng đừng mơ lại xuyên không gian. Cùng lúc đó, sẽ bị Thập Nhị Không Vực hoàn toàn nhốt chặt trong không gian này, thoát nhìn không cấm phong nhưng bây giờ Thái Nhi tuyệt đối không thể bay được.

Cùng lúc đó, lực công kích của Tiết Chí Thăng sẽ tăng mạnh trên diện rộng trong Thập Nhị Không Vực chồng chất. Dù là tốc độ, lực phá hoại đều đạt tới trình độ cực kỳ khủng bố.

Mười mấy năm trước Tiết Chí Thắng dựa vào Thập Nhị Không Vực đánh chết một ma thần xếp hạng bốn mươi hàng đầu, do đó thanh danh lan xa, triệt để xác lập uy danh người đứng đầu Thích Khách Thánh Điện.

Lúc này Thái Nhi và lĩnh vực nhìn không ra có tác dụng gì bị Thập Nhị Không Vực bao vây, tình thế cực kỳ không tốt.

Luồng sáng bạc chợt lóe, Thái Nhi vẫn bình tĩnh đứng đó. Nhưng người thông minh đều thấy ra, khi ánh sáng bạc công kích thì thân thể Thái Nhi bỗng biến hơi hư ảo, mặc kệ luồng sáng bạc xuyên qua người, khi ánh sáng biến mất thì nàng trở lại bình thường. Đây rõ ràng là cách tránh né đặc biệt.

Tiết Chí Thắng được Thập Nhị Không Vực tăng phúc, nói về tốc độ bảo lão là số một Liên Minh cũng không khoa trương. Nhưng dưới tình hình như thế mà Thái Nhi lại có thể thông qua kỹ năng né tránh, điều này sao không khiến người giết mình cho được?

Bỗng nhiên, Lưỡi Hái Tử Thần trong tay Thái Nhi nhẹ vung hướng một chỗ, sau đó trở lại bình thường. Thập Nhị Không Vực vẫn không có động tĩnh, ai cũng không biết nàng đang làm cái gì.

Chân chính giết mình chỉ có đương sự, trưởng lão Tiết Chí Thắng.

Mới rồi Thái Nhi nhẹ vung suýt khiến lão thống khổ học máu. Bởi vì mới rồi vị trí Lưỡi Hái Tử Thần chém ra là hướng lão định phát động đợt công kích thứ hai. Có vết xe đổ, bây giờ lão thật không dám chạm vào Lưỡi Hái Tử Thần nữa, sợ sẽ bị hủy đôi dao găm cấp sử thi. Cho nên khi thấy Thái Nhi đột nhiên động Lưỡi Hái Tử Thần, lão bản năng cứng người, đánh gãy động tác của mình.

Nên biết rằng tuy Thập Nhị Không Vực tăng cao lực công kích của lão, nhưng cùng lúc đó, thân thể lão cũng sẽ chịu đựng áp lực gấp đôi. Bỗng nhiên ngừng lại công kích sắp phát động, thân thể lão lập tức chịu

đựng phản phệ. Là người có bối phận cao nhất Thích Khách Thánh Điện, trưởng lão Tiết Chí Thăng đã không còn tuổi trẻ.

Từ khi giao thủ đến lúc này, Thái Nhi tổng cộng chủ động công kích chỉ mới có một lần, nhưng quá trình lại như sóng cồn bão tố khiến Tiết Chí Thăng cực kỳ rung động.

Trước không nói lực công kích chiêu trước của Thái Nhi cực mạnh, Lưỡi Hái Tử Thần bá đạo. Chỉ riêng Thái Nhi có thể phán đoán chính xác vị trí của lão đủ khiến vị trưởng lão này vô cùng khó hiểu.

Có lẽ Tiết Chí Thăng không phải là cường giả mạnh nhất trong Liên Minh, nhưng lão tuyệt đối là người mạnh nhất trong không gian thuộc tính của Liên Minh. Lão tự hỏi lòng, về mặt không gian thuộc tính thì tài năng đứng đầu năm người. Lão nghĩ sao cũng không ra Thái Nhi thông qua năng lực nào phán đoán được vị trí của mình. Điều này theo lão thấy là hoàn toàn không thể xuất hiện. Chính vì vậy mà lão mới từ chiếm ưu thế rơi xuống yếu thế.

Cùng lúc đó, mới rồi lần đầu tiên lão thông qua Thập Nhị Không Vực phát động công kích đã phát hiện chỗ đáng sợ của lĩnh vực Thái Nhi.

Lĩnh vực thoát nhìn rất bình hòa, tựa như cánh hoa sen lại khiến tu vi cỡ như lão thấy kinh dị. Lúc trước lão công kích tốc độ nhanh vô cùng, thông qua lĩnh vực của Thái Nhi, nhưng vừa thông qua, Tiết Chí Thăng chỉ thấy linh lực chớp mắt biến mất hết một phần trăm.

Đối với một số cường giả tu vi thấp, một phần trăm không tính cái gì, nhưng đối với cường giả cỡ như lão, nội linh lực đã gần ba mươi vạn thì một phần trăm chính là ba ngàn linh lực biến mất! Hơn nữa còn chỉ là trong khoảnh khắc. Nếu như ở trong lĩnh vực của Thái Nhi đấu với nàng, vậy thời gian lâu chẳng phải là linh lực đều bị tịnh hóa khô kiệt sao? Lại thêm những linh lực bị tịnh hóa này rất có thể sẽ bay ngược đến Thái Nhi. Thật là Tịnh Hóa Lĩnh Vực đáng sợ.

Chính bởi vì có những phát hiện này nên Tiết Chí Thăng chọn tạm thời bất động. Công kích không thể đánh trúng Thái Nhi, còn bị lĩnh vực của nàng tịnh hóa, thế thì sao làm đánh đây? Hơn nữa lực công kích của nàng còn mạnh mẽ như vậy.

Tiết Chí Thăng bó tay bó chân còn có một nguyên nhân, đó chính là lão không thể thật sự thương tổn Thái Nhi. Dù sao Thái Nhi là hy vọng tương lai của Thích Khách Thánh Điện, cho dù lão khao khát quyền lực mãnh liệt hơn nữa nhưng dù gì cũng là thành viên của Thích Khách Thánh Điện! Vậy nên lão không thể nào sử dụng một ít thủ đoạn tuyệt sát vào trận so đấu này, dùng trên người Thái Nhi.

Cảm nhận Tiết Chí Thăng yên tĩnh, Thái Nhi lại có hành động, khuôn mặt lộ nụ cười mỉm. Lưỡi Hái Tử Thần trong tay nhẹ vung trước mặt, bỗng chốc, từng cánh hoa Tịnh Hóa Lĩnh Vực bị ngọn gió Lưỡi Hái Tử Thần cuốn lấy. Tay phải Thái Nhi vung lên, lưỡi dao ánh sáng thoáng chốc hóa thành sao băng bắn vào một cánh cửa trong Thập Nhị Không Vực.

Nàng vừa công kích thì Thập Nhị Không Vực Môn lập tức kịch liệt vặn vẹo, không gian linh lực cường đại hóa thành bình chương vặn vẹo.

Là lĩnh vực am hiểu chiến đấu đơn thể, Thập Nhị Không Vực kết hợp công, phòng, tăng phúc thành một thể. Đối với đa số lĩnh vực thì nó đủ đứng trên tất cả.

Đáng tiếc lần này Tiết Chí Thăng đụng phải Thái Nhi. Tịnh Hóa Lĩnh Vực của Thái Nhi là thông qua Lưỡi Hái Tử Thần sau khi tịnh hóa Tử Linh Thánh Pháp Thần, Trường Miên Thiên Tai Y Lai Khắc Tư đã tiến hóa, bản thân nàng không ngừng tịnh hóa hơi thở tử vong lĩnh ngộ ra. Bàn về cấp bậc thì Tịnh Hóa Lĩnh Vực của nàng là năng lực chân chính thuộc về Tử Thần, địa vị trong lĩnh vực sao là Thập Nhị Không Vực so sánh được?

Lưỡi dao ánh sáng trắng trong luồng sáng bạc vặn vẹo hóa thành hư vô. Thập Nhị Không Vực bị phá. Nhưng Tiết Chí Thăng chấn kinh phát

hiện, linh lực của mình chớp mắt giảm mạnh một phần trăm. Hơn nữa trong trạng thái giữ lĩnh vực, bất cứ ai đều không thể thông qua hấp thu nguyên tố trong không gian hồi phục lại, trừ phi bản thân lĩnh vực có đặc tính hấp thu. Hiển nhiên Thập Nhị Không Vực không có năng lực này.

Thải Nhi nhẹ bước lên một bước, bỗng chốc Tịnh Hóa Lĩnh Vực bên người nàng cũng tiến tới theo, cùng Thập Nhị Không Vực quay xung quanh cùng tiến cùng lùi. Rõ ràng Tiết Chí Thắng không mong muốn lĩnh vực của mình bị Tịnh Hóa Lĩnh Vực đụng chạm trực tiếp.

Chỉ chốc lát này Tiết Chí Thắng suy nghĩ ra một cách chiến thắng duy nhất, chính là tiêu hao.

Thi triển lĩnh vực tiêu hao linh lực rất lớn, lấy kinh nghiệm của lão phán đoán, chắc Thải Nhi chênh lệch tu vi với lão rất xa. Tịnh Hóa Lĩnh Vực mạnh hơn Thập Nhị Không Vực của lão, nhưng tất nhiên tiêu hao linh lực càng nhiều. Chỉ cần câu giờ, lĩnh vực của Thải Nhi sẽ trước tiên giải trừ, vậy lão có thể không chiến mà thắng. Còn về Thải Nhi muốn dùng lĩnh vực va chạm với lão? Tiết Chí Thắng có tự tin tuyệt đối về tốc độ và đoán trước.

Còn công kích của Thải Nhi thì chỉ có thể cứng rắn chống. Tiết Chí Thắng có tự tin tuyệt đối, khi Thải Nhi phát động công kích lĩnh vực, tiêu hao sẽ càng nhanh hơn. Tuy lão tiêu hao cũng nhiều nhưng ưu thế tu vi hiện rõ ra.

Dĩ nhiên Thải Nhi nhìn ra chiến thuật của Tiết Chí Thắng, các cường giả Thích Khách Thánh Điện trên không trung quan sát trận chiến cũng nhìn ra. Có thể buộc thủ tịch trường lão đến mức này, trong lòng họ đã hoàn toàn chấp nhận Thải Nhi. Không thể nghi ngờ, xem từ tu vi thì Thải Nhi tuyệt không kém Thánh Nguyệt, hơn nữa nàng còn trẻ như vậy, Thích Khách Thánh Điện có nàng dẫn dắt chắc chắn sẽ có một tương lai tươi sáng.

Nhưng thực lực của Thải Nhi chỉ thế thôi sao? Không, dĩ nhiên là không. Với nàng những thứ vừa rồi chỉ là buổi biểu diễn mới bắt đầu mà

thôi.

Lưỡi Hái Tử Thần chậm rãi nâng lên, đôi mắt Thái Nhi dần biến thành màu trắng, Tịnh Hóa Linh Vực kịch liệt dâng lên quay quanh thân thể nàng, cũng bao phủ nàng vào trong. Nhìn từ bất cứ góc độ nào cũng không thể thấy hình dạng của nàng.

Nếu nói Tịnh Hóa Linh Vực lúc trước là đóa hoa sen khổng lồ, vậy bây giờ Tịnh Hóa Linh Vực tựa như nụ hoa sen khép lại, Thái Nhi chính là nhụy hoa của nó.

Nàng định làm gì? Bao gồm Tiết Chí Thăng ở bên trong, tất cả mọi người đều cực kỳ khó hiểu. Ngay sau đó, cảm giác cực kỳ nguy hiểm xuất hiện trong lòng Tiết Chí Thăng. Lão gần như chẳng chút chần chờ phát động Thập Nhị Không Vực của mình.

Ánh sáng bạc chói mắt kịch liệt vụn vụn, mười hai cửa ánh sáng bỗng chốc biến hóa phương hướng. Mười hai hợp thành một, mười hai cửa ánh sáng chồng thành một chỗ. Có thể thấy xung quanh cửa ánh sáng tràn ngập ánh sáng đen vụn vụn, đó là dấu hiệu sắp đột phá giới hạn không gian.

Người quen thuộc Tiết Chí Thăng đều biết, dưới tình trạng này, vị thủ tịch trưởng lão này là mạnh nhất. Thông qua chồng chất Thập Nhị Không Vực, lão thậm chí có thể tiến hành truyền tống cự ly xa trên ngàn mét. Có thể tăng công kích của mình lên tới trình độ cực kỳ khủng bố.

Cảm giác nguy hiểm khiến Tiết Chí Thăng không dám giữ lại chút gì. Ánh sáng tịnh hóa màu trắng trước mặt đột nhiên biến nhạt, Thái Nhi lại xuất hiện trong tầm mắt mọi người.

Tịnh Hóa Linh Vực biến mất, nhưng trong lòng bàn tay trái của Thái Nhi lại có một đóa sen trắng trong suốt, rất tinh xảo.

Thái Nhi mỉm cười nói.

"Tiết trưởng lão, đây là kỹ năng lĩnh vực của tôi, Thịnh Thế Liên Hoa. Ngài có muốn thử xem không? Nhưng tôi còn chưa nghiên cứu sâu về nó, có thể phóng nhưng không thể thu lại."

"Không cần, ta chịu thua." Vang lên giọng ừ rừ của Tiết Chí Thăng. Ánh sáng bạc thu lại, lão bước ra một bước, đi ra Thập Nhị Không Vực. Ánh mắt nhìn Thái Nhi tràn đầy phức tạp.

Lưỡi Hái Tử Thần nhẹ rung động trong tay phải của Thái Nhi. Từng sợi tơ trắng từ mũi lưỡi hái tách ra, nhập vào hoa sen trong tay trái của nàng. Từng tầng cánh hoa trắng tinh khiết bị bóc tách, tan biến trong không khí, cả quá trình kéo dài lâu tới một tiếng đồng hồ.

Tiết Chí Thăng đứng đối diện Thái Nhi, im lặng nhìn chăm chú, mấy cao tăng Thích Khách Thánh Điện khác cũng vậy. Dù quá trình rất chậm nhưng Lưỡi Hái Tử Thần di động trong tay Thái Nhi tràn ngập cảm giác nghệ thuật. Chính vì quá trình lâu dài họ mới càng cảm nhận rõ sự khủng bố của Thịnh Thế Liên Hoa.

Lĩnh vực cường giả cấp chín cũng có chia cấp bậc. Tu vi đạt đến cấp chín bậc hai thì sẽ có lĩnh vực của riêng mình. Cường giả cấp chín có được lĩnh vực có thể nói là đã ở đẳng cấp khác hẳn.

Lĩnh vực mỗi người đều là độc nhất vô nhị. Cấp bậc lĩnh vực quyết định tiềm lực tương lai. Lĩnh vực càng mạnh, khả năng tu vi tiếp tục tăng cao là rất lớn. Cùng lúc đó, khả năng lĩnh vực tiến hóa cũng lớn hơn.

Sở dĩ Lý Chính Trực có thể thuyết phục Tiết Chí Thăng là vì ông đã thông qua lĩnh vực lĩnh ngộ đến kỹ năng lĩnh vực. Mới rồi Thái Nhi nhưng lại thi triển ra kỹ năng lĩnh vực.

Kỹ năng lĩnh vực, có thể nói là kết quả sau khi tiến hóa, trong các lĩnh vực gần như chỉ một phần trăm mới có thể tiến hóa ra kỹ năng lĩnh vực.

Có lẽ Thái Nhi còn chưa đủ mạnh lĩnh ngộ năng lực kỹ năng lĩnh vực này, nhưng có được cũng đã đủ rồi. Trong Thích Khách Thánh Điện, có bao nhiêu năm rồi chưa từng xuất hiện cường giả lĩnh ngộ kỹ năng lĩnh vực.

Không phải Tiết Chí Thăng sợ kỹ năng lĩnh vực của Thái Nhi mà là khi nàng thi triển nó ra đã hoàn toàn chinh phục lão. Làm thủ tịch trưởng lão Thích Khách Thánh Điện, lão đã đặt ra quyết định.

Mắt thấy Thịnh Thế Liên Hoa rốt cuộc biến mất trong tay, chính Thái Nhi cũng nhẹ nhàng thở ra. Giống như nàng đã nói, đối với kỹ năng lĩnh vực này nàng còn chưa thể hoàn toàn không chế. Còn về uy lực chân chính sẽ như thế nào thì nàng cũng không biết, đa phần là dùng để chấn nhiếp Tiết Chí Thăng mà thôi.

Mắt thấy Thái Nhi thu hồi kỹ năng lĩnh vực, Tiết Chí Thăng nắm đôi dao găm lật cổ tay ra sau, đôi tay giao nhau, khom người.

Đây là lễ tiết tiêu chuẩn của Thích Khách Thánh Điện. Trong Thích Khách Thánh Điện, có thể khiến thủ tịch trưởng lão Tiết Chí Thăng hành lễ như vậy thì chỉ có điện chủ Thánh Nguyệt mà thôi, nhưng cũng không cần phải cúi đầu. Lúc này hành động của Tiết Chí Thăng có thể nói là vượt qua mức lễ tiết cần thiết, tương đương với biểu thị thái độ của mình.

.....

Đã bao nhiêu năm rồi Thánh thành không nhộn nhịp như vậy. Đặc biệt là sau khi ma tộc phát động thánh chiến. Thánh chiến hai năm dẫn đến Liên Minh Thánh Điện giảm mạnh nhân khẩu. May mắn hậu phương không bị phá hư mới khiến Liên Minh trong thời gian bốn năm ngăn ngừa cơ bản hồi phục nguyên khí. Nhưng hồi phục chỉ là kinh tế và thực lực, còn số lượng nhân khẩu thì vẫn bị ảnh hưởng khá lớn. Bởi vậy bây giờ Liên Minh Thánh Điện đang khích lệ sinh dục, còn gia tăng phúc lợi cho dân chúng bình thường.

Thánh thành là thành thị lớn nhất Liên Minh Thánh Điện. Mỗi ngày nay trong thành sớm chật ních người, nguyên nhân chỉ có một, đó là việc lớn mười năm một lần, Thánh Điện Đại Tái.

Dù chỉ có số ít người là được vào sân đấu lớn Thánh Minh, nhưng có rất nhiều người nguyện tới Thánh thành vào lúc này, cảm nhận không khí náo nhiệt. Có một số người lớn tuổi mang theo con cái đi tới Thánh thành, xem coi có thể gặp cơ hội để con mình bái một cường giả làm thầy.

Thời đại hắc ám đã trôi qua sáu ngàn năm. Thánh chiến hai năm, cuối cùng lấy ma tộc lui binh chấm dứt, khiến nhiều người sáng suốt nhìn thấy tia sáng hy vọng trong thời đại hắc ám này. Gần như tất cả nhân loại đều chờ mong, có một ngày trông thấy đại quân nhân loại chủ động tấn công ma tộc.

Thánh Điện Đại Tái khác với thi đấu tuyển chọn Săn Ma Đoàn. Bởi vì nó quan trọng cho nên mở ra hướng toàn thể dân chúng. Chỉ cần mua được vé vào cửa, vậy sẽ có thể ở trong Thánh Điện Đại Tái trông thấy cường giả mạnh nhất Lục Đại Thánh Điện đụng độ nhau, do đó tăng cường niềm tin của dân chúng đối với Liên Minh. Gần như mỗi đợt Thánh Điện Đại Tái đều rất rầm rộ, ảnh hưởng rất lớn đến cảm xúc toàn Liên Minh. Sau khi kết thúc đại tái, số lượng tuyển chọn nhân viên của Lục Đại Thánh Điện tăng rõ rệt.

Trong Thánh thành, một số kiến trúc có tiêu chí rõ ràng đều dán thông cáo nền màu vàng. Bên trên ghi kỹ càng thời gian các trận đấu Thánh Điện Đại Tái và quy tắc.

Mỗi đợt Thánh Điện Đại Tái đều sẽ dán thông cáo này, quy tắc nếu có sửa đổi sẽ trước tiên thông báo.

Lúc này, tại một cửa tiệm lớn cao đến năm tầng đứng một thanh niên mặc áo choàng trắng. Y đứng đằng trước thông cáo, tập trung nhìn.

Một tháng trước thì đã dán thông báo rồi, dân chúng bình thường chẳng biết đã nhìn bao nhiêu lần. Cho nên bây giờ đăng trước bố cáo chỉ một mình y đứng đó. Áo choàng lớn màu trắng trùm đầu, khiến y có chút bắt mắt.

Tuy thân thể bị áo choàng che đi nhưng có thể nhìn ra, người thanh niên này vóc dáng cực cao to, cao gần hai mét, vai rộng nhưng không đầy cơ bắp cuộn cuộn. Thân thể tỉ lệ hoàn mỹ và khí thế yên tĩnh đều cho người cảm giác kỳ lạ. Dường như rất bình thường rồi lại có khí chất nhu hòa khó miêu tả.

Người đi qua ánh mắt đa phần bị thanh niên yên tĩnh đứng đó hấp dẫn. Dường như nhìn y lâu hơn thì tâm tình của mình cũng sẽ biến trầm tĩnh và thoải mái.

Trên thông cáo kia viết kỹ càng thời gian và quy tắc Thánh Điện Đại Tái.

Ngày mai là ngày Thánh Điện Đại Tái bắt đầu. Đến khi đó, cao tăng Lục Đại Thánh Điện sẽ tụ họp tại sân đấu lớn Thánh Minh. Mỗi thánh điện sẽ phái ra đoàn đội ba mươi sáu người tham gia Thánh Điện Đại Tái. Lục Đại Thánh Điện có tổng cộng hai trăm mười sáu người.

Đầu tiên Thánh Điện Đại Tái sẽ tiến hành rút thăm, trong thời gian ba ngày đầu tiến hành đại tái một chọi một. Không sai, chỉ có thời gian ba ngày, toàn bộ là đấu loại. Mỗi kết thúc một vòng đấu thì vòng khác sẽ lập tức bắt đầu, không có nhiều thời gian nghỉ ngơi. Trong đó tham gia cá nhân đấu loại không bao gồm Mục Sư Thánh Điện. Mục sư không am hiểu chiến đấu, thế nên khi đấu đơn thì họ sẽ chọn một cách khác đạt được điểm, đó chính là trắc nghiệm linh lực. Cách tính toán cụ thể thì trong thông cáo không ghi, nhưng xem kết quả Thánh Điện Đại Tái từng đợt thì sau thi đấu cá nhân, điểm của Mục Sư Thánh Điện đều ở lớp giữa.

Một trăm tám mươi tuyển thủ của năm thánh điện khác trong thi đấu cá nhân, số điểm tính toán như vậy, thắng một trận thì được một điểm,

thông qua đợt thứ hai thì thêm hai điểm. Từ đó suy ra, mỗi lần vượt qua một vòng thì số điểm sẽ tăng gấp đôi.

Cùng lúc đó, trong đấu đơn có điều khoản hạn chế rất mạnh. Đầu tiên, không cho phép sử dụng bất cứ trang bị hay đan dược, hoàn toàn dựa vào sức mình dự thi. Thứ hai, trong quá trình so đấu, không được xuất hiện tình trạng đánh tàn đối thủ, nếu không sẽ lập tức bị loại. Đây là Thánh Điện Đại Tái, không phải trận chiến sống chết. Hai điều này nhìn thì đơn giản nhưng hạn chế rất mạnh. Thử hỏi tham gia dự thi ít nhất là cường giả cấp tám trở lên, đối kháng trong trình độ này nếu làm đến không đánh tàn đối thủ, vậy yêu cầu lực khống chế bản thân cao cỡ nào?

Trong vòng ba ngày phải kết thúc đấu đơn. Tiếp đó là xếp hạng điểm. Đây cũng là vòng một Thánh Điện Đại Tái.

Sở dĩ muốn nhiều người tham gia so tài như vậy là bởi tổng hợp bình chọn thực lực tổng thể các thánh điện. Thực lực cá nhân mạnh không đại biểu cả thánh điện.

Sau đấu đơn thì sẽ tiến hành so đấu linh lực tối cao. Lục Đại Thánh Điện tuyển ra ba tuyển thủ, tuổi không được hơn một trăm, tiến hành trắc nghiệm linh lực. Lấy một trăm tuổi làm chuẩn, tuổi trẻ hơn một năm thì có thể ngoài danh ngạch tăng một ngàn linh lực.

Cuối cùng ba tuyển thủ mỗi thánh điện sẽ xếp hạng linh lực, người thứ nhất sẽ được hai trăm điểm, thứ hai một trăm năm mươi, thứ ba một trăm hai mươi, thứ tư chín mươi, thứ năm sáu mươi, người cuối cùng không có điểm.

Kết thúc đấu linh lực vòng thứ ba Thánh Điện Đại Tái là so lĩnh vực. Lục Đại Thánh Điện phái ra ba thí sinh, tiến hành đối kháng lĩnh vực đoàn đội. Mười tám cường giả có được lĩnh vực cùng xuất hiện. Lĩnh vực bên nào không chống đỡ nổi thì sẽ rút khỏi tỷ thí, mãi đến khi cuối cùng chỉ còn lại ba người của thánh điện nào đó mới ngừng. Vòng này số điểm cực cao, cuối cùng đạt được hạng nhất thì thu điểm lên tới hơn năm

trăm. Mỗi thấp một hạng thì giảm một trăm, người cuối cùng không có điểm.

Không phải lĩnh vực mạnh thì sẽ chiếm ưu thế trong đối kháng đồng đội này, còn cần lĩnh vực giữa ba người hỗ trợ lẫn nhau thì hiệu quả mới là tốt nhất. Bởi thế xuất chiến trận này chưa chắc là cường giả mạnh nhất các thánh điện nhưng chắc chắn là ba người ăn ý nhất.

Đợt Thánh Điện Đại Tái trước Kỳ Sĩ Thánh Điện dựa vào Phòng Ngự và Thống Trù Thần Ấn kỵ sĩ Dương Hạo Hàm, Chương Quân và Chế Ước Thần Ấn kỵ sĩ Long Thiên Ấn, cùng với Phán Xét và Thẩm Phán Thần Ấn kỵ sĩ Long Tinh Vũ, lĩnh vực ba Thần Ấn kỵ sĩ tổ hợp cuối cùng đạt được thắng lợi trận quan trọng này, do đó đặt nền móng Kỳ Sĩ Thánh Điện được điểm đứng đầu.

Trận cuối cùng của Thánh Điện Đại Tái là chân chính đoàn đội chiến. Mỗi thánh điện lựa chọn mười người tham gia, tiến hành thi đấu vòng tròn. Mỗi thắng một trận sẽ tăng một trăm điểm. Trong đấu đồng đội, Mục Sư Thánh Điện sẽ không tham dự, trực tiếp được ba trăm điểm.

So đấu bốn vòng đều là quyết đấu tăng cao nhất Liên Minh Thánh Điện. Xét đến cùng thì ảnh hưởng nhỏ nhất trong Thánh Điện Đại Tái chính là Mục Sư Thánh Điện. Tầm quan trọng của mục sư là không thể nghi ngờ, nhưng mục sư hiển nhiên là không thích hợp trở thành người thống trị Liên Minh Thánh Điện. Năm thánh điện khác thì tranh đoạt thứ hạng cực kỳ kịch liệt.

Thánh Điện Đại Tái đợt trước, xếp hạng cuối cùng là, Kỳ Sĩ Thánh Điện thứ nhất, mặt sau là Ma Pháp Thánh Điện, Linh Hồn Thánh Điện, Thích Khách Thánh Điện, Mục Sư Thánh Điện và Chiến Sĩ Thánh Điện.

Mục Sư Thánh Điện nhờ vào một ít ưu đãi trong đại tái cuối cùng vượt qua Chiến Sĩ Thánh Điện, xếp hạng thứ năm. Chiến Sĩ Thánh Điện xếp chót cũng là bình thường.

Trên thông cáo này không nói rõ kết cấu điều chỉnh của Liên Minh, chỉ là một số người có chút hiểu biết Thánh Điện Đại Tái lần này đều rõ ràng. Xếp hạng cuối cùng trận đại tái này có tác dụng rất quan trọng đối với biến đổi trọng yếu sắp xuất hiện trong Liên Minh. Đặc biệt là tranh đoạt thứ nhất so với mấy đợt trước chắc chắn càng thêm kịch liệt.

Thanh niên áo trắng đứng đó đã một tiếng đồng hồ, dường như y là một pho tượng, từ lúc đứng đó đến giờ vẫn không nhúc nhích một chút nào.

"Một tấm thông cáo có dễ nhìn như vậy sao?" Đột nhiên một thanh âm lạnh lẽo vang lên từ sau lưng y. Một cô gái mặc áo choàng ma pháp màu xanh chậm rãi bước tới.

Cô gái rất đẹp, thoát trông khoảng hai mươi mấy tuổi nhưng cho người cảm giác cao ngạo, không thể tới gần.

Áo choàng ma pháp xanh thoát trông rất đơn giản, không có bất cứ nguyên tố nào dao động. Cô xuất hiện sau lưng thanh niên áo trắng, một luồng sáng xanh nhạt mắt thường khó thấy bỗng dâng lên, từ phía sau đẩy hướng thanh niên áo trắng.

Nữ ma pháp sư này chính là đệ tử đích truyền duy nhất của điện chủ Ma Pháp Thánh Điện Lý Chính Trực, Đàm Hoàn. Hơn bốn năm nay, Đàm Hoàn luôn khắc khổ tu luyện. Có Lý Chính Trực đốc thúc chỉ dạy thêm vào các loại tư nguyên trong Ma Pháp Thánh Điện gom góp, có thể nói tu vi của cô tiến triển cực nhanh.

Hiên Viên Viêm từng đứng ngang với cô giờ bị bỏ rơi xa xa phía sau. Bây giờ cô đã đột phá tu vi cấp tám, cũng học được ma pháp phong hệ cường đại Lý Chính Trực tự sáng chế. Lần Thánh Điện Đại Tái này cô đại biểu Ma Pháp Thánh Điện đấu đơn. Lấy tuổi của cô thì đây tuyệt đối là quang vinh to lớn.

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 264

Thánh Điện Đại Tái

Bạn đang đọc truyện được copy tại Truyện FULL

Đàm Hoàn đi tới Thánh thành đã có một đoạn thời gian. Vì có thể nổi bật trong Thánh Điện Đại Tái, gần tới phút chót cô mới đến nơi. Ngày mai là sắp bắt đầu Thánh Điện Đại Tái, là Lý Chính Trực bắt buộc cô phải đi ra ngoài thông gió, thả lỏng tinh thần, thế là cô mới ra khỏi tổng bộ Thánh Minh, đi dạo.

Mới rồi cô vô tình thấy thanh niên áo trắng đứng trước thông cáo, lấy cảm giác nhạy bén về nguyên tố ma pháp của cô, bỗng chốc phát hiện thanh niên áo trắng này không bình thường.

Đó là một loại cảm giác rất đặc biệt. Y đứng đó, thoạt trông là nhân loại, nhưng trong cảm giác của cô thì người này tựa như đoàn ánh sáng, ánh sáng nhu hòa không có thực chất tồn tại. Ánh sáng nhu hòa này cho người cảm giác trầm tĩnh đặc biệt, cực kỳ thoải mái. Ngay cả cô bởi vì sắp dự thi mà nôn nóng khi thấy bóng lưng thanh niên thì thả lỏng hơn nhiều.

Hiển nhiên đây không phải điều người bình thường có thể làm được. Thanh niên này đặc biệt hấp dẫn Đàm Hoàn, cô mới đi tới định thử chút.

Không cần nghi ngờ, đây chắc chắn là một cường giả quang thuộc tính, xem từ quần áo đơn giản thì chắc không phải là ma pháp sư. Chẳng lẽ y là một mục sư? Nếu đối làm chiến sĩ, thích khách, hoặc là kỵ sĩ thì chắc Quang nguyên tố không bao giờ nhu hòa như vậy.

Nhưng điều sắp xảy ra tiếp theo khiến tim cô rung lên.

Cô tỏa ra phong nguyên tố không mãnh liệt, mục đích chỉ là muốn phá vỡ trầm tình mà thanh niên áo trắng đứng đó thôi. Chỉ cần thân thể y bị gió thổi lung lay một chút thì cảm giác yên tĩnh kia sẽ bị đánh vỡ.

Nhưng khiến Đàm Hoàn rung động là khi cô phóng ra phong nguyên tố bay tới sau lưng thanh niên áo trắng thì lạng lẽ tán loạn, hóa thành gió mát xoay quanh y bay lên không trung, xộc thẳng lên trời không còn bóng dáng.

Người này rõ ràng không làm cái gì hết! Tại sao phong nguyên tố của mình lại thuần phục trước khí thể của y? Chỉ là khí thể chứ không có chút linh lực nào phóng ra!

Trong lòng Đàm Hoàn tràn ngập khó hiểu, nhưng càng là vậy thì cô càng cảm giác ra người đàn ông bí ẩn.

Cô bản năng tiến lên mấy bước, kéo gần khoảng cách với y. Đàm Hoàn nâng tay vỗ hướng lưng thanh niên áo trắng.

Dù gì cô không có ác ý, lần này trên tay không có bất cứ phong nguyên tố nào, nhưng linh lực ẩn trong lòng bàn tay. Lấy tu vi hiện tại của cô, không cần ngâm xương chú ngữ cũng có thể tùy lúc thi triển ra ma pháp cường đại.

Nhưng lần này thanh niên lại động. Thân thể nhẹ lắc lư, bước ngang ba mét, một chương của Đàm Hoàn vỗ vào chỗ trống, thanh niên áo trắng cũng theo đó xoay người lại.

"Đã lâu không gặp, Đàm Hoàn."

Thanh niên dáng người cao to, y vừa xoay người thì Đàm Hoàn có thể nhìn rõ khuôn mặt của y. Thân thể cô run bần bật, ánh mắt bỗng chốc biến ngơ ngác.

Đó là khuôn mặt quá tuấn tú, tóc dài màu vàng cột chỉnh tề sau ót, đôi mắt vàng trong suốt không chút tạp chất, mang theo nụ cười dịu dàng. Nụ cười của hắn tinh thuần như vậy, hết như hơi thở hắn tỏa ra.

Đúng thế! Gần năm năm chưa gặp, hắn biến càng thêm cao to, cũng thêm trầm ổn, trưởng thành. Khuôn mặt hắn thêm mấy phần kiên cường, ít đi ngây ngô năm năm trước. Nếu kêu Đàm Hoàn hình dung khí chất của hắn, cô chỉ có thể nghĩ tới hai chữ hoàn mỹ.

Là hắn, sao lại là hắn? Không phải hắn đã sớm mất tích rồi sao?

Đối với khuôn mặt tuấn tú này, Đàm Hoàn ghi nhớ thật quá khắc sâu. Hơn bốn năm cô liều mạng tu luyện, còn chẳng phải vì có một ngày có thể vượt trên hắn sao?

Hắn mất tích nay xuất hiện, thật sự xuất hiện trước mặt mình, Đàm Hoàn phát hiện trái tim đập rất nhanh. Người đàn ông giống như bản thân là ánh sáng này, ở trong lòng mình rốt cuộc là sự tồn tại như thế nào?

"Xin hỏi thăm Lý điện chủ thay tôi." Thanh niên áo trắng gật đầu với Đàm Hoàn xong chậm rãi bước đi.

Đàm Hoàn đứng đó, ngơ ngác vài giây sau mới mạnh xoay người, nhưng bóng dáng trắng kia đã hoàn toàn biến mất.

"Là hắn? Thật sự là hắn sao? Không phải mình đang nằm mơ chứ?" Đàm Hoàn thì thào lầm bầm.

Cô từng tưởng tượng lần nhiều tình huống khi hai người lần nữa gặp nhau, mục tiêu cô khắc khổ tu luyện chẳng phải vì để đuổi kịp bước chân của hắn sao? Nhưng khi cô lần nữa thật sự gặp lại hắn, đột nhiên phát hiện giữa mình và hắn dường như khoảng cách lại xa thêm. Vì sao thấy hắn cho cô cảm giác bí ẩn và sâu thẳm giống như lão sư? Chỉ là lão sư sâu thẳm càng thêm trực tiếp, còn hắn thần bí thì thêm mơ hồ.

Nếu hẳn thật sự đã trở lại, vậy kế hoạch của lão sư làm sao đây? Nghĩ tới đây, Đàm Hoàn bỗng biến sắc mặt, gần như chẳng hề chần chờ xoay người chạy đi. Bỏ Phượng Tường Thuật lên người mình, cô hóa thành luồng sáng xanh chớp mắt biến mất.

Sáng sớm.

Ánh ban mai dâng lên từ chân trời phương đông, khi bình minh vừa mới chạm vào không trung xanh thẳm thì Thánh thành đã là một mảnh náo nhiệt.

Quanh sân đấu luyện Thánh Minh, trừ mấy lối chuyên môn ra thì còn lại đều chật ních người. Dù trong đám dân chúng đa số người chỉ có thể đứng bên ngoài, xung quanh sân đấu lớn Thánh Minh có mười ma tinh bình tiếp sóng tình hình đại tái Thánh Minh.

Kỹ thuật ảnh xạ ma tinh bình sớm đã thành công, nhưng rất ít đưa vào sử dụng, vì tiêu hao năng lượng quá lớn. Một ma tinh cấp bảy chỉ có thể kéo dài chưa tới một tiếng đồng hồ sẽ cạn kiệt năng lượng. Chỉ có dùng ma tinh cấp chín mới kéo dài thời gian sử dụng. Nhưng một khi bỏ ma tinh cấp chín vào ma tinh bình thì sẽ tạo thành tổn hại không thể挽 hồi. Chính là nói, muốn để mười ma tinh bình này liên tục tiếp sóng, vậy chính là tiêu hao mười ma tinh cấp chín. Giết ma tộc cấp chín cũng không phải chuyện dễ! Đây chính là số tài sản khá là khổng lồ!

Những dân chúng sớm tụ tập quanh sân đấu lớn Thánh Minh, mục đích chính yếu là vì càng gần sát ma tinh bình, có thể thấy rõ đặc sắc mười năm một lần này.

Vì giữ trật tự Thánh thành, tách ra dòng người, ở mấy chỗ khác trong Thánh thành có vài nơi thiết lập hai mươi mặt ma tinh bình. Lục Đại Thánh Điện xuất động gần hai vạn chức nghiệp giả giữ trật tự. Nhưng không chút nghi ngờ, làm địa điểm tranh tài, gần như mọi người đều muốn tới sân đấu lớn Thánh Minh.

Thời gian so đấu ngày thứ nhất bắt đầu còn có một lúc, nhưng nơi này đã chìm ngập trong hưng phấn. Có một số người thậm chí lén bày ra mấy ván cược, có cược điểm số vòng thứ nhất của Lục Đại Thánh Điện, có cược xếp hạng vòng thứ nhất của các thánh điện, cũng có cược quán quân vòng thứ nhất, đủ loại khác nhau.

Đối với tình huống này, bản thân Liên Minh chỉ có thể làm bộ như không thấy, dù sao không thể nào cấm tiệt. Nhưng Liên Minh không tự mình bày cá cược. Dù gì là so tài tiến hành trong Liên Minh Lục Đại Thánh Điện, nếu Liên Minh bày cá cược thì sẽ bị hiềm nghi thao túng đại tái.

Hôm nay là một ngày đẹp trời. Trên bầu trời chỉ có vài áng mây mỏng như sợi bông, có nhiều chỗ bị sắc xanh biếc bao phủ. Cùng với mặt trời dâng lên, không khí tươi mát thấm vào ruột gan.

Mặt trời dâng lên, ánh quang minh chiếu khắp mặt đất.

Một tiếng đồng hồ sau, sáu cửa lớn sân đấu luyện Thánh Minh mở ra. Nghiêm khắc kiểm tra tư cách vào sân, bắt đầu cho mọi người đi vào trong.

Người có thể vào trong sân đấu lớn Thánh Minh hoặc là bỏ rất nhiều tiền, hoặc là có công huân rất lớn cho Liên Minh. Dù chỉ đi vào xem so đấu thôi cũng đủ làm bình dân cực kỳ hâm mộ.

"Oa! Đó là Dạ Vị Ương và Phong Linh Nhi!" Người có thân phận liền nhận ra lai lịch của hai người.

Không sai, hai tuyệt sắc giai nhân này chính là người cầm quyền đại phòng đấu giá Thánh Minh hiện nay.

Họ không chỉ là đẹp thôi, càng có được tài sản to lớn và quyền lực.

Đối với đa số người đàn ông, quan trọng là họ chưa gả cho ai!

Thoáng chốc tiếng kêu tên họ hóa thành sóng triều vang vọng chân trời.

Dạ Vị Ương mặt mang nụ cười không ngừng chào hỏi dân chúng xung quanh. Phong Linh Nhi thì yên lặng hơn, chỉ tiến lên trước. Hai cô gái bề ngoài và tính cách khác biệt càng khiến những dân chúng thêm điên cuồng. Đáng tiếc trước mặt họ là bình chương do các cường giả Lục Đại Thánh Điện làm thành, muốn lao qua là không thể nào.

Mãi đến khi bóng dáng hai cô gái biến mất ở lối vào sân đấu luyện Thánh Minh, đám dân chúng hưng phấn mới dần yên tĩnh lại.

Cho mọi người vào sân chỉ trong một tiếng đồng hồ, qua thời gian thì sẽ không thể. Rất nhanh, sáu cửa vào sân đấu lớn Thánh Minh lại đóng kín, thủ vệ càng canh giữ nghiêm ngặt hơn. Bởi vì họ đều biết, người dự thi chân chính sắp đến rồi.

Ngay lúc đó, một góc sân đấu lớn Thánh Minh, lối vào sân đấu luyện kị sĩ đã đến một đám người kỳ lạ.

Tổng cộng có mười người, đều mặc áo choàng lớn màu trắng, ngay cả đầu cũng che kín. Trực tiếp đi vào sân đấu luyện kị sĩ.

Người phụ trách giữ ở lối vào là một kị sĩ cấp tám mặc Bí Ngân Cơ Tòa kị sĩ. Thấy có người đi tới thì gã nhíu mày, mấy tên ở lối vào làm ăn kiểu gì, đã qua thời gian còn cho người lại đây?

Nâng tay lên, gã cản đám người trước mắt. Nhưng gã rất nhanh hiểu ra vì sao họ có thể đi tới trước mặt mình. Một lệnh bài rực rỡ ánh vàng xuất hiện trước mặt gã.

Bí Ngân Cơ Tòa kị sĩ đưa tay phải ngang ngực, vững vàng hành lễ kị sĩ tiêu chuẩn, không ngờ đã ngoại lệ lại mở cửa ra để họ đi vào.

Có nhiều dân chúng nhìn thấy tình hình này nhưng không suy nghĩ nhiều, theo họ thấy thì đó chắc là người của Kỵ Sĩ Thánh Điện.

Sau sự kiện nho nhỏ này, hình ảnh khiến cả thành sôi trào xuất hiện. Sáu đội ngũ từ sáu lối đi gần như xuất hiện cùng lúc.

Ba mươi sáu kỵ sĩ, ba mươi sáu ma pháp sư, ba mươi sáu thích khách, ba mươi sáu chiến sĩ, ba mươi sáu triệu hoán sư và ba mươi sáu mục sư, cùng xuất hiện tại cánh cửa sân đấu luyện thuộc về mình.

Trên người họ đều mặc trang bị tiêu chí thánh điện của mình.

Nếu nói hấp dẫn ánh mắt người ta nhất thì vẫn là bên Kỵ Sĩ Thánh Điện. Người dẫn đầu vóc dáng cao to, giáp trụ màu xanh biếc tỏa ra khí thế mạnh mẽ không gì sánh kịp. Đó chính là giáp Trật Tự và Phép Tắc Thần Ẩn vương tọa! Sau lưng ông là một hàng Kim Tinh Cơ Tòa kỵ sĩ. Ánh sáng vàng rực rỡ hoa mắt đám bình dân.

Người dự thi của Kỵ Sĩ Thánh Điện đã tới. Thần Ẩn kỵ sĩ Long Thiên Ẩn dẫn dắt ba mươi lăm Kim Tinh Cơ Tòa kỵ sĩ. Đây có thể nói là thực lực mạnh nhất hiện nay của Kỵ Sĩ Thánh Điện.

Trên người một số Kim Tinh Cơ Tòa kỵ sĩ xếp hàng trước nhất còn tỏa ra ánh sáng da cam cấp sử thi.

Thoáng chốc tiếng hoan hô của dân chúng sôi trào đến đỉnh điểm. Trong cuộc đời họ có bao nhiêu cơ hội có thể cùng lúc thấy thần khí, trang bị cấp sử thi, trang bị cấp truyền thuyết? Sao không hưng phấn cho được?

Tiếng hoan hô xuất hiện ở mỗi góc Thánh thành. Cường giả Lục Đại Thánh Điện cùng tiến vào sân đấu lớn Thánh Minh. Thánh Điện Đại Tái rớt cuộc sắp bắt đầu.

Trong sân đấu lớn Thánh Minh.

Bây giờ chỗ này khác với lúc thi đấu tuyển chọn Săn Ma Đoàn. Khi thi đấu tuyển chọn Săn Ma Đoàn thì bên trong sân chia thành sáu khu vực, mỗi chỗ là một thánh điện. Bây giờ khu vực phân cách đã bị thống

nhất. Trong sân đấu to lớn nối liền một mảnh, bất cứ ai đi vào trong sẽ rung động vì diện tích rộng mênh mông.

Sáu phương hướng chia làm sáu đài khách quý. Chúng nó ở trên cao, có thể từ không trung nhìn xuống sân đấu lớn. Tuyệt đối đừng tưởng rằng đây chỉ là chỗ quan sát cuộc chiến. Có thể leo lên đài khách quý chắc chắn đều là cường giả hoặc nhân vật quan trọng trong Liên Minh, bởi vì họ còn gánh vác sứ mệnh nặng nề, chính là thông qua ma pháp trận trên đài khách quý hình thành vòng phòng ngự bảo vệ bên trong sân đấu lớn Thánh Minh.

Tham gia Thánh Điện Đại Tái ít nhất cũng là cường giả cấp tám, khi họ đụng độ sinh ra linh lực dao động sẽ khủng bố tới cỡ nào? Không có vòng bảo hộ đủ mạnh bảo vệ, chỉ sợ không được vài trận thì sân đấu lớn Thánh Minh sẽ bị hủy.

Trừ đài khách quý trên cao ra, sáu phương hướng Lục Đại Thánh Điện còn là khu vực cho thí sinh nghỉ ngơi. Ba mươi sáu thí sinh của mỗi thánh điện sau khi vào sân đều tự trở về khu vực của mình, chờ đợi Thánh Điện Đại Tái chính thức bắt đầu.

"Tuyển thủ dự thi của Lục Đại Thánh Điện đều đã vào sân, tổng trọng tài trường đại nhân, xin ra chỉ thị." Một thanh âm leng keng vững vàng vang lên từ đài khách quý phương hướng Kỵ Sĩ Thánh Điện.

Ngay sau đó, một thanh âm hùng hồn quát.

"Đóng cửa! Trước khi kết thúc so đấu hôm nay, bất cứ ai đều không được ra vào!"

"Vâng!"

Cùng với tiếng va chạm leng keng, sáu cánh cửa lớn chậm rãi khép kín, mỗi chỗ đều có cường giả cấp tám của các thánh điện trấn giữ.

Thanh âm hùng hồn kia trầm giọng nói.

"Ta là Trần Cuồng, tổng trọng tài trưởng Thánh Điện Đại Tái lần này. Trọng tài đại tái lần này do năm mươi bốn vị Săn Ma giả đảm nhiệm. Tất cả dựa theo nguyên tắc công bình, công chính. Quy tắc đã sớm tuyên bố rồi, ta sẽ không nói nhiều. Tất cả người tham gia vòng thứ nhất thi đấu cá nhân hãy ở tại chỗ, nghi thức rút thăm sắp bắt đầu!"

Trần Cuồng, đại nhân vật truyền kỳ trong nhân loại, đoàn trưởng Săn Ma Đoàn Ma Thần Chi Vãn.

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 265

Dự Thi! Quang Chi Thần Hi!

Khi cái tên Trần Cuồng vang trong sân đấu lớn Thánh Minh, tất cả thí sinh Lục Đại Thánh Điện đều đứng thẳng người, hành lễ hướng dài khách quý Kỵ Sĩ Thánh Điện.

Săn Ma Đoàn Ma Thần Chi Vãn đại biểu cho đỉnh Săn Ma Đoàn nhân loại. Trần Cuồng là đoàn trưởng Ma Thần Chi Vãn, ba trăm năm qua dẫn dắt đội tung hoành sa trường, gần như dùng lực lượng một đội Săn Ma Đoàn hạn chế Ma Thần Hoàng ở mức độ lớn nhất. Họ cống hiến cho Liên Minh đã không thể dùng công huân để hình dung.

Vị đại nhân vật truyền kỳ của nhân loại hôm nay xuất hiện tại đây, làm tổng trọng tài trường đợt đại tái này, tuyệt đối không một ai dám có ý kiến gì. Nên biết rằng dù là hiện tại, thành viên Ma Thần Chi Vãn còn đang ở trong ma tộc, thậm chí núp tại Ma Đô nhìn chăm chú hướng đi của Ma Thần Hoàng.

Bên Ma Pháp Thánh Điện, Lý Chính Trực sắc mặt lộ ra âm trầm. Đương nhiên Lý Chính Trực không dám có ý kiến gì với Trần Cuồng, không ở chỗ thực lực mà đến từ tôn trọng. Có thể nói Trần Cuồng là người có bối phận cao nhất trong Liên Minh Thánh Điện hiện nay. Do ông làm tổng trọng tài trường, không ai nêu ý kiến gì. Hơn nữa ông tuyệt đối sẽ công bình, công chính thực hiện.

Khiến Lý Chính Trực sắc mặt khó coi là vì ngày hôm qua, từ miệng Đàm Hoàn nghe được một cái tên, một cái tên vốn không nên ảnh hưởng tới ông, nhưng bây giờ thực sự ảnh hưởng tâm tình của ông.

Hắn đã trở lại. Hơn bốn năm trước hắn đã là cấp tám, chẳng lẽ hắn đã trở thành Thần Ấn kỳ sĩ thứ bốn của Kỳ Sĩ Thánh Điện? Nếu thật sự là vậy thì Thánh Điện Đại Tái lần này chỉ sợ sẽ xảy ra biến cố. Dù sao hắn trẻ như vậy, nhiều lúc tuổi trẻ rất có sức kêu gọi. Kỳ Sĩ Thánh Điện vốn yếu thế nhất định sẽ vì hắn trở về mà tỏa sáng sức sống.

Lúc này, thí sinh Lục Đại Thánh Điện đều ngồi vào vị trí của mình. Tiếp theo sẽ là rút thăm đầu loại. Mục Sư Thánh Điện không tham gia, một trăm tám mươi cường giả năm Thánh Điện khác đều phải rút thăm, so đầu. Chờ lát nữa sẽ có ánh sáng tuyển chọn xuất hiện trên đỉnh nóc, tiến hành tuyển chọn tùy cơ. Mỗi khi chọn ra hai người thì sẽ lập tức vào sân đấu ngay. Do Săn Ma giả cường đại làm giám sát.

Săn Ma giả ở trong Liên Minh có thể nói là một hệ thống khác biệt. Họ có thực lực cường đại, có cống hiến to lớn cho Liên Minh, làm trọng tài thì không còn gì tốt hơn. Trong ánh sáng tuyển chọn đã có người của Lục Đại Thánh Điện giám sát để bảo đảm công bình, không ai có thể động tay chân tại đây.

"Trước khi bắt đầu đại tái, ta có một việc muốn tuyên bố." Giọng của Trần Cuồng lại vang lên.

Nghे ông nói vậy, đa số cao tăng Liên Minh đều lộ vẻ kinh ngạc, bao gồm cả các thí sinh sắp dự thi. Bởi vì trong hiểu biết của họ, trước khi đại tái chắc không có gì cần tuyên bố mới đúng.

Trần Cuồng trầm giọng nói.

"Theo quy tắc Thánh Điện Đại Tái, hễ Săn Ma Đoàn có cấp danh hiệu thì cũng có thể lấy danh nghĩa Săn Ma Đoàn tham gia Thánh Điện Đại Tái, ghi điểm. Ta nhận được lời xin của một Săn Ma Đoàn cấp danh hiệu, họ muốn tham gia đại tái đợt này. Theo quy tắc đại tái, ta đã đồng ý. Chờ lát nữa họ cũng sẽ nằm trong số rút thăm."

Lời vừa thốt ra, cao tăng Lục Đại Thánh Điện kiềm không được dấy lên xôn xao. Săn Ma Đoàn muốn tham gia Thánh Điện Đại Tái? Trước

kia không phải chưa từng xuất hiện tình huống này, nhưng ngàn năm nay chỉ có hai, ba lần mà thôi. Săn Ma Đoàn tham gia đại tái đa phần chỉ vì rèn luyện. Dù sao, cho dù là Săn Ma Đoàn cấp danh hiệu có chút đặc quyền, nhưng bởi vì là một đội Săn Ma Đoàn, rốt cuộc số người vẫn có hạn.

Tại sao lần này Thánh Điện Đại Tái lại có Săn Ma Đoàn muốn tham gia? Họ chỉ là vì rèn luyện tu vi bản thân ư? Hơn nữa trong Liên Minh Thánh Điện, Săn Ma Đoàn cấp danh hiệu chỉ có vài đội, rốt cuộc là đội nào muốn tham gia?

Trần Cuồng nói tiếp.

"Vì có thể đạt đến tiêu chuẩn số người dự thi thấp nhất, đặc biệt phê chuẩn Săn Ma Đoàn này chiêu mộ Săn Ma giả khác, nhân số tăng đến mười người. Hơn nữa tuổi các thành viên không vượt qua một trăm tuổi, phù hợp quy tắc đại tái. Săn Ma Đoàn danh hiệu này là Quang Chi Thần Hi!"

Một luồng sáng vàng từ đài khách quý Kỵ Sĩ Thánh Điện rơi xuống, chiếu rọi vị trí chính giữa khu thí sinh nghỉ ngơi giữa Kỵ Sĩ Thánh Điện và Thích Khách Thánh Điện. Không biết khi nào thì chỗ đó lặng lẽ đứng mười người, đều mặc áo choàng lớn màu trắng, trùm đầu. Mãi đến khi ánh sáng vàng chiếu rọi trên người họ thì thí sinh và khán giả mới phát hiện ra.

Bên ngoài sân đấu lớn Thánh Minh, dân chúng ở lối vào sân đấu luyện kỵ sĩ lập tức phát hiện mười người này chính là mười người lúc trước đã vào sân. Không ngờ họ là Săn Ma giả chứ không phải người của Kỵ Sĩ Thánh Điện.

Đúng thế, họ đã trở về. Qua hơn bốn năm bế quan, Quang Chi Thần Hi rốt cuộc trở về. Giờ phút này, họ đứng đó, lấy danh nghĩa Săn Ma Đoàn tham gia Thánh Điện Đại Tái đợt này.

Quang Chi Thần Hi, cái tên này đối với đa số người thì rất xa lạ. Đừng nói là dân chúng bên ngoài, coi như là cao tăng Lục Đại Thánh Điện sắp dự thi cũng rất ít người biết đến Quang Chi Thần Hi.

Nghe Trần Cuồng tuyên bố xong, chấn kinh nhất là điện chủ Ma Pháp Thánh Điện Lý Chính Trực. Ông không bao giờ ngờ nổi sau khi Quang Chi Thần Hi trở về, Long Hạo Thần nhưng lại không chọn đi theo Kỵ Sĩ Thánh Điện tham gia Thánh Điện Đại Tái, mà lấy danh nghĩa Săn Ma Đoàn đến dự thi. Hẳn rồi cuộc muốn làm cái gì? Chẳng lẽ hẳn cho rằng dựa vào Săn Ma Đoàn cấp danh hiệu không có tiếng tăm gì có thể so sánh với Thánh Điện sao?

Trần Cuồng nói.

"Ta lấy vinh dự Săn Ma giả bảo chứng, Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi dự thi sẽ được đối xử bình đẳng. Bắt đầu rút thăm!"

Hai luồng sáng trắng bỗng xuất hiện trên đỉnh nóc. Cùng lúc đó, màn sáng trong suốt lấp lóe bảy sắc từ từ xuất hiện quanh sân đấu lớn, mở ra vòng phòng hộ. Rất nhiều cường giả và ma pháp trận xây dựng tầng chập này, thậm chí có thể chịu được thần khí hoặc lĩnh vực oanh kích mà không đến mức bị phá hủy. Người khống chế nguyên vòng phòng hộ chính là Trần Cuồng.

Không trung rơi xuống hai luồng sáng trắng kịch liệt nhấp nháy. Bỗng chốc chợt ngừng lại, đông tại hai hướng, chiếu rọi thân thể mỗi người.

Nói đến cũng trùng hợp, hai luồng sáng trắng chiếu rọi ở vị trí Kỵ Sĩ Thánh Điện và Ma Pháp Thánh Điện.

Hai bóng người theo đó bay ra, đi vào trong sân đấu lớn.

Thánh Điện Đại Tái trận đấu đơn thứ nhất lập tức bắt đầu. Trọng tài đều ở trên đài khách quý. Họ chỉ giữ vòng phòng hộ, sẽ không có người vào trong đấu trường.

Cường giả có thể tham gia cờ như Thánh Điện Đại Tái sao có thể không đoán ra được thắng thua cuối cùng? Nếu thực lực hai bên san sát nhau, vậy sẽ do đích thân Trần Cuồng phán định thắng thua. Tất cả người dự thi thêm vào Quang Chi Thần Hi là một trăm chín mươi người, đương nhiên không thể lãng phí bất cứ thời gian nào. Giây phút họ vào trong sân thì đại tái đã bắt đầu rồi.

Tu vi đạt trên cấp tám, có rất nhiều nhược điểm về chức nghiệp đã không còn tồn tại. Vậy nên trừ Mục Sư Thánh Điện ra, năm Thánh Điện khác đều sẽ không được hạn chế hay tăng phúc đặc biệt.

Sau khi vào trong sân đấu lớn Thánh Minh, tất cả kỵ sĩ thí sinh sớm thu lại giáp trụ, lúc này hoàn toàn là tay không vào sân. Màn sáng phòng hộ ở trước mỗi một đại biểu Thánh Điện đều có một cánh cửa nhỏ có thể đi vào.

Kỵ sĩ vừa vào sân thì sau lưng bỗng chốc lấp lánh quang văn sao sáu cánh màu vàng. Cùng với tiếng gầm tràn ngập uy nghiêm, một con hổ màu vàng rực rỡ xuất hiện. Kỵ sĩ thân hình chột lóe đã ngồi trên lưng hổ, lao nhanh hướng ma pháp sư phía xa.

Hổ vàng lưng có đôi cánh, thân dài hơn năm mét, uy mãnh hùng tráng. Vàng sáng vàng nồng đậm bùng phát, há to mồm, một chuỗi quang bạo đạn bắn hướng ma pháp sư.

Quang Minh Thánh Hổ, ma thú cấp chín, Kim Tinh Cơ Tòa kỵ sĩ có thể được nó đều là người nổi bật trong Kỵ Sĩ Thánh Điện. Cường đại nội tình khiến mỗi thí sinh đều có thực lực mạnh mẽ. Ở cửa thứ nhất đấu đơn, Kỵ Sĩ Thánh Điện vốn chiếm ưu thế rõ rệt. Kỵ sĩ thứ nhất ra trận này tu vi đã là đỉnh cấp tám, chỉ kém một bước là tiến vào cấp chín.

Đối thủ của gã là một ma pháp sư hỏa hệ. Bởi vì trong đại tái không thể sử dụng bất cứ trang bị gì, cho nên trong tay y không có cả ma pháp trượng. Tay phải vạch hướng hư không, nhanh chóng vẽ ra vài ma văn phức tạp. Cùng với tiếng gầm điếc tai, một con gấu lửa to xuất hiện trước

mặt y. Bàn tay gấu khổng lồ liên tục vỗ, phá hủy quang bạo đạn, rải bước vọt hướng kỵ sĩ.

Đó không phải là ma pháp triệu hoán của triệu hoán sư. Bởi vì triệu hoán không phải là ma thú mà do hỏa nguyên tố ngưng kết thành nguyên tố triệu hoán thú.

Nguyên tố triệu hoán thú cũng là năng lực đặc biệt của ma pháp sư cấp tám. Có sức bật mạnh, năng lực chiến đấu kéo dài mạnh, ưu điểm là tiện chỉ huy, thiếu sót là tiêu hao linh lực nhiều.

Có Hỏa Hùng che chắn, ma pháp sư hỏa hệ nhanh chóng ngâm xương chú ngữ. Không có trang bị giúp đỡ, dù y có là ma pháp sư đỉnh cấp tám thì thi triển một ít ma pháp cường đại cũng cần đủ thời gian ngâm xương mới được.

Quang Minh Thánh Hồ chở kỵ sĩ chỉ chốc lát đã xông tới trước mặt Hỏa Hùng. Kỵ sĩ tự biết lượng sức, không dây dưa với Hỏa Hùng. Quang Minh Thánh Hồ cong lưng, ngay sau đó, bắn hẫ lên cao. Linh cánh vàng mở ra sau lưng kỵ sĩ, tay phải lấy lửa vàng mãnh liệt ngưng kết thành thánh kiếm, đập xuống đất, đánh hướng ma pháp sư. Đằng sau là Hỏa Hùng và Quang Minh Thánh Hồ đấu một chỗ.

Trong cường giả cùng cấp, dưới tình huống bình thường thì chắc chắn là lực công kích của ma pháp sư mạnh nhất. Bởi thế, muốn chiến thắng một ma pháp sư, đầu tiên phải kiềm chế ma pháp của y, tuyệt đối không thể để y hoàn toàn phát huy ra ma pháp. Nếu không thì trước ma pháp gió lốc mưa sa liên tiếp, sợ là chỉ có con đường bại lui, Thánh kỵ sĩ cấp tám lựa chọn không thể nghi ngờ là rất chính xác. Nhưng Thánh Ma Đạo Sư cấp tám cũng không phải ăn chay. Quang Minh Kiếm sắc bén từ trên trời giáng xuống, thân thể y đột nhiên biến hư ảo, tay phải nâng lên chỉ hướng không trung. Bỗng chốc một xiềng xích như ngọn lửa ngùn ngụt đón Thánh kỵ sĩ cấp tám.

Hỏa Thần Nhất Chỉ. Dưới tình huống không có bất cứ trang bị phụ trợ mà y có thể trong khoảng thời gian ngắn hoàn thành ma pháp cấp tám

cường đại này, thực lực đủ khiến người chấn kinh.

Kỵ sĩ đôi tay nắm thánh kiếm, một vệt thánh quang trắng tinh khiết đậm đặc lóe lên, nhuộm gã thành thánh khiết. Không có né tránh, càng không lùi bước, cứ thế nghênh đón Hỏa Thần Nhất Chỉ giáng xuống.

Bởi vì kỵ sĩ này biết rõ, nếu mình rút lui trước đòn kia, vậy tiếp đến sẽ hoàn toàn rơi vào bị động, muốn xoay người thì gần như là vô vọng.

Màu vàng và màu đỏ ở trên không trung bùng nổ. Toàn thân Thánh kỵ sĩ bao phủ một tầng ánh lửa. Không thể không nói, về mặt công kích thì kỵ sĩ và ma pháp sư có chênh lệch nhất định. Gã kêu rên một tiếng, người có dấu vết nám đen.

Tuy lần này va chạm kỵ sĩ chịu thiệt nhưng mục đích của gã đã đạt thành. Cuối cùng không bị Hỏa Thần Nhất Chỉ đánh lùi. Ánh sáng vàng chợt lóe, tăng tốc, chớp mắt đã đến trước mặt ma pháp sư, đó là kỹ năng cường đại của kỵ sĩ cấp tám, Quang Tốc Thiểm, cũng là kỹ năng hiệu quả nhất đối phó ma pháp sư. Thi triển ra trong khoảng cách này, ma pháp sư dù muốn ngăn cản gã tiếp cận cũng rất khó làm được.

"Thẩm Phán!" Kỵ sĩ hét lớn một tiếng, tiếng gầm như chuông ngân rung động toàn trường.

Một luồng sáng trắng thánh khiết từ trên trời giáng xuống, vừa lúc rơi vào người Thánh Ma Đạo Sư.

Chỉ thấy quanh người Thánh Ma Đạo Sư lóe tầng sáng vàng mờ mờ, bên trong thì xuất hiện màn sáng đỏ tựa như thủy tinh điêu khắc thành.

Bị kỵ sĩ tiếp cận hiển nhiên là tình huống bất cứ ma pháp sư nào cũng không muốn đối mặt. Tay phải Thánh Ma Đạo Sư duỗi thẳng trước ngực, vừa nhờ vào ma pháp phòng ngự chống cự uy lực Thẩm Phán Chi Quang, cùng lúc đó, tay phải đẩy ra, một đoàn sáng chói mắt ngưng kết mạnh đánh hướng Thánh kỵ sĩ.

Sau khi đạt đến tu vi cấp tám, ma pháp sư không còn yếu về mặt chiến đấu cự ly gần, bởi vì họ có rất nhiều ma pháp phòng hộ và thuận phát. Chỉ cần tập trung tinh thần đối mặt thì không phải hoàn toàn không có cơ hội.

Nhưng mà, Thánh kỵ sĩ đã tới gần trước người Thánh ma Đạo Sư, sao có thể bị y đánh lui được? Chân phải bỗng giẫm mặt đất, cùng lúc đó, thánh kiếm trong tay bỗng một chia thành hai, thân thể cứng rắn đung vào ánh lửa. Ánh sáng vụn vụn lóe sáng, đoàn lửa nồng đậm kia chớp mắt tản ra tứ phía.

Nguyên Tố Mẫn Diệt Quang Hoàn.

Dưới đòn tấn công liên tiếp, Thánh kỵ sĩ này lại liên tục phát ra Thẩm Phán Chi Quang và Nguyên Tố Mẫn Diệt Quang Hoàn. Gã chính là kỵ sĩ! Chưa tới cấp chín sao có thể nhanh chóng phóng ra kỹ năng cường đại đến thế?

Cũng ngay lúc này, Hỏa Hùng và Quang Minh Thánh Hồ sau lưng kỵ sĩ đã chia ra thắng bại. Hỏa Hùng rốt cuộc chỉ là vật triệu hoán, tuy lúc mới bắt đầu còn chiếm vài phần ưu thế, nhưng người triệu hoán nó đang đối phó đòn tấn công điên cuồng của Thánh kỵ sĩ, không rảnh chỉ huy nó, rốt cuộc vẫn là bị Quang Minh Thánh Hồ đập nát.

Chiến đấu lúc này đã tiến vào trạng thái gay cấn. Giây phút thánh kỵ sĩ đập nát đoàn lửa kia thì trận so tài này đã tới hồi chung kết. Kiếm Nhẫn Phong Bạo bỗng bộc phát, đôi kiếm chém ra. Đoàn sáng vàng khổng lồ mang theo kiếm ý vô cùng sắc bén va chạm vào vòng bảo hộ lửa của Thánh Ma Đạo Sư, đánh y bay ra ngoài.

Khoảnh khắc bay ra, Thẩm Phán Chi Quang rốt cuộc phối hợp Kiếm Nhẫn Phong Bạo phá hủy phòng ngự của y.

"Trận đấu kết thúc, Kỵ Sĩ Thánh Điện thắng, hai người quay về chỗ." Thanh âm uy nghiêm của Trần Cuồng vang lên.

Ma pháp sư không bị thương nhưng mặt đầy xấu hổ. Y đích thực thua rồi, bởi vì uy lực chân chính của Kiếm Nhãn Phong Bạo không phải đánh bay mà là hấp thu và liên tục công kích. Nếu không phải vị Trừng Giới kị sĩ này nường tay, vậy mạng sống của y sẽ kết thúc dưới Kiếm Nhãn Phong Bạo.

Chẳng biết khi nào thì một đoàn sáng vàng nhảy tới đầu vai kị sĩ. Thánh kị sĩ tay trái giơ ngang ngực, hướng Thánh Ma Đạo Sư hành lễ kị sĩ, nhanh chóng quay về chỗ của mình.

Thánh Ma Đạo Sư thấy đoàn sáng vai trên vai gã, thoáng chốc giật mình hiểu ra. Cái này thua không oan! Tên này lại có một Quang nguyên tố tinh linh. Xem thể tích của tinh linh chắc là đã tiến hóa một lần, hèn chi gã có thể gần như không gián đoạn sử dụng kỹ năng cường đại của kị sĩ.

Trận chiến đầu tiên cứ thế kết thúc, nhưng so tài không hề tạm ngừng. Hai luồng ánh sáng tuyển chọn lúc trước lại xuất hiện giữa không trung. Ánh sáng lấp lóe nhanh chóng chọn ra hai thí sinh đấu trận thứ hai. Thời gian gấp rút không thể chậm trễ, đương nhiên phải tiếp tục tiến hành trận đấu.

Hai người mới đấu xong thì tự quay về chỗ ngồi của mình. Có thể thấy chỗ Thánh Ma Đạo Sư biến âm ảm, biểu hiện y bị đào thải. Còn đỉnh đầu Thánh kị sĩ thì thêm đoàn sáng vàng, chứng minh gã thông qua vòng thứ nhất.

Trong sân đấu lớn Thánh Minh có thể nói là các loại thần kỳ, những cảnh tượng kỳ lạ này đều là thành quả nghiên cứu nhiều năm nay của Liên Minh Thánh Điện.

Trận đấu tiếp theo càng thêm căng thẳng kịch liệt. Cường giả năm Thánh Điện dưới ánh sáng tuyển chọn thi nhau ra sân. Chớp mắt đã qua bảy trận. Trong năm Thánh Điện, có thu hoạch lớn nhất là Kỵ Sĩ Thánh Điện, lần lượt ba người ra trận đều chiến thắng. Chiến Sĩ Thánh Điện ra

sân nhiều người nhất, có năm người nhưng thua mất bốn trận, trở thành đá kê chân của Thánh Điện khác.

Nhưng trận so tài chỉ mới bắt đầu mà thôi. Tất cả thí sinh thi đấu đơn có tới một trăm chín mươi người, vòng thứ nhất phải tiến hành chín mươi lăm trận so đấu, mới chưa tới một phần mười, trận kế tiếp sẽ càng thêm kịch liệt.

Trong trận so đấu vòng thứ nhất, ánh sáng tuyển chọn cố gắng tách năm Thánh Điện ra, không để họ xuất hiện tình thế tàn sát lẫn nhau. Đợt đấu cá nhân sau đó cũng thế, trừ phi nhân số Thánh Điện nào đó chiếm cứ ưu thế tương đương, nếu không thì sẽ không dễ dàng xuất hiện việc đụng độ nhau.

Ánh sáng tuyển chọn trận thứ tám lấp lóe, nhanh chóng chiếu rọi vào trận doanh Thích Khách Thánh Điện, mà một cái khác thì chính xác chiếu vào một góc sân, Sân Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi bình tĩnh đứng đó. Đây là lần đầu tiên ánh sáng tuyển chọn chiếu rọi tại trận doanh Quang Chi Thần Hi, chọn người thứ ba bên trái.

Bởi vì Sân Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi không có cửa tiến vào sân nên vị Sân Ma giả là từ cửa ánh sáng khu dự thi Kỵ Sĩ Thánh Điện vào trong sân.

Khu vực Thích Khách Thánh Điện và Kỵ Sĩ Thánh Điện gần nhau, thích khách bị chọn trúng vừa vào đấu trường lập tức tiến vào trạng thái ẩn thân.

Trận so tài đã qua bảy lần, Kỵ Sĩ Thánh Điện thắng ba trận, bốn Thánh Điện khác mỗi bên một trận. Chẳng qua Chiến Sĩ Thánh Điện số người ra sân tới năm người cho nên mới rơi vào thế yếu. Thích Khách Thánh Điện xuất trận thích khách thứ hai, người trước đó đã chiến thắng nên cường giả thích khách này tràn đầy tự tin.

Trước khi vào sân thì Sân Ma giả Sân Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi đã cởi ra áo choàng lớn trên người, lộ trang phục bên trong, để chứng

minh mình không sử dụng bất cứ trang bị gì.

Nhìn bộ dạng của gã, dù là trên khán đài hay là dân chúng bên ngoài đều kiếm không được phát ra tiếng kinh hô. Bởi vì Săn Ma giả của Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi này thật sự quá trẻ tuổi.

Thoạt nhìn tuổi chưa tới ba mươi, mày kiếm mắt sao, khuôn mặt kiên nghị anh tuấn, dáng người cao to, vai rộng lưng dài.

Trong Kim Tinh Cơ Tòa kỵ sĩ bên Kỵ Sĩ Thánh Điện có một nửa người nhận ra gã. Thấy gã xuất hiện thì có người hô nhỏ.

"Văn Chiêu, là Văn Chiêu. Không phải gã đã mất tích lâu rồi sao? Không ngờ lại trở thành một thành viên Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi!"

Không sai, người thứ nhất đại biểu Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi ra trận chính là Dương Văn Chiêu.

Lúc này Dương Văn Chiêu so với bốn năm trước thì trầm ổn nhiều, hơn rất nhiều. Vốn gã đã nổi tiếng trầm ổn nhưng bên trong vẫn có sự kiêu ngạo. Mà gã bây giờ thì tựa như cổ ngọc, yên tĩnh mà ôn hòa, mất đi khí thế sắc bén trước kia. Sự trầm ổn rộng rãi đó khiến nhiều Kim Tinh Cơ Tòa kỵ sĩ đều kinh thán.

Bước ra một bước, Dương Văn Chiêu đã tiến vào đấu trường, hình ảnh kỳ lạ xuất hiện. Khi gã bước vào, một tầng sáng vàng kỳ lạ khuếch tán từ người gã.

Thánh Quang Tráo? Hầu hết kỵ sĩ đều nhận ra kỹ năng này. Chẳng qua Thánh Quang Tráo trong kỹ năng các kỵ sĩ thì quá cấp thấp, sao lại sử dụng nó trong Thánh Điện Đại Tái?

Năm nay Dương Văn Chiêu chỉ mới ba mươi tuổi, có thể tham gia Thánh Điện Đại Tái đủ khiến người chần kinh, nhưng vừa lên đã dùng kỹ năng này khiến Kỵ Sĩ Thánh Điện như bị tưới bồn nước lạnh.

Dù gã đại biểu không phải là Kỵ Sĩ Thánh Điện, nhưng nói sao thì Dương Văn Chiêu cũng là cháu trai của Dương Hạo Hàm! Dương Hạo Hàm bởi vì đảm nhiệm minh chủ đột trước, lần này ông không thể tham gia Thánh Điện Đại Tái. Trong mắt kỵ sĩ cường đại thì Dương Văn Chiêu ở ý nghĩa nào đó tương đương với đại biểu Dương Hạo Hàm. Dù gã vì ai mà chiến, cao tăng Kỵ Sĩ Thánh Điện đương nhiên không hy vọng sẽ thấy trận đấu thất bại.

Ngay lúc mọi người kinh ngạc vì Dương Văn Chiêu phóng ra Thánh Quang Tráo thì nhanh chóng phát hiện, Thánh Quang Tráo này không hề đơn giản. Bởi vì phạm vi phóng thích quá lớn.

Lấy thân thể Dương Văn Chiêu làm trung tâm, ánh sáng vàng Thánh Quang Tráo nhanh chóng lan tràn, chớp mắt đã tới phạm vi ba mươi mét. Cùng lúc đó, đôi tay Dương Văn Chiêu tách ra hai bên người, hai luồng sáng trắng cùng lấp lánh, hai thanh thánh kiếm xuất hiện.

Thánh kiếm tỏa ra ánh sáng sắt thép hiện ra đầy đủ uy lực linh cương. Linh cương? Cấp tám mà có thể dùng linh cương ngưng kết thành kiếm, chỉ sợ phải tới đỉnh tu vi cấp tám mới làm được. Hơn nữa nhìn biểu tình nhẹ nhàng của Dương Văn Chiêu, dường như không tiêu hao nhiều lắm.

Thánh kiếm tinh khiết tỏa ra ánh sáng vàng nhàn nhạt, cả người Dương Văn Chiêu như cũng tiến vào trạng thái kỳ lạ. Chân phải bước ra một bước, thân thể bành bồng giữa không trung. Sau lưng đôi linh cánh vàng to lớn giương ra. Trong con ngươi của gã lóe hai điểm đỏ, ánh mắt chậm rãi liếc trong sân.

Kỵ sĩ trẻ như vậy mà đã là đỉnh cấp tám? Không cần nghi ngờ, Dương Văn Chiêu ra trận lập tức rung động toàn trường. Đặc biệt là đem đến uy hiếp rất lớn với mấy Thánh Điện khác. Ai nói cao tăng Kỵ Sĩ Thánh Điện yếu đuối rồi, họ bồi dưỡng ra một Thánh kỵ sĩ trẻ tuổi như thế. Có thể tưởng tượng ra, chẳng bao lâu sau Dương Văn Chiêu tất nhiên có thể đột phá cấp chín, thậm chí có khả năng trở thành Thần Ẩn kỵ sĩ đời tiếp theo Kỵ Sĩ Thánh Điện.

Người thông minh đều thấy ra tác dụng của Thánh Quang Tráo là cái gì. Đây là vì tìm kiếm tung tích của thích khách. Sau khi thích khách ẩn thân, chỉ cần va chạm với bất cứ linh lực nào thì sẽ lập tức hiện thân ra. Phạm vi Thánh Quang Tráo của Dương Văn Chiêu rộng lớn như vậy, một khi dò xét ra vị trí của thích khách thì chắc chắn gã có đủ thời gian phản ứng. Không chỉ thế, trong mắt gã lấp lánh ánh sáng đỏ rõ ràng là kỹ năng Tỏa Định của kỵ sĩ.

Từ ý nghĩa nào đó thì kỵ sĩ chính là khắc chế thích khách. Một khi bị kỵ sĩ tập trung, vậy thích khách chỉ còn nước đánh bừa.

Thích khách đó cũng đủ trầm ổn, lão luyện. Đối mặt tình thế như vậy, y không nóng lòng ra tay mà ẩn núp đi. Sân đấu Thánh Minh cực lớn, tuy Thánh Quang Tráo của Dương Văn Chiêu bao phủ phạm vi rất lớn, nhưng còn kém xa so với diện tích đấu trường. Bởi vậy, trong mắt y, chỉ cần mình không chủ động ra tay thì Dương Văn Chiêu không thể nào tìm ra mình được.

Hiện nay y thi triển ẩn thân, so với Dương Văn Chiêu thi triển linh cương, Thánh Quang Tráo và kỹ năng Tỏa Định sẽ tiêu hao linh lực nhiều hơn. Có lẽ thời gian trận đấu này kéo dài lâu chút, nhưng Đế Thích núp trong chỗ tối có lòng tin sẽ giành được chiến thắng.

Đang lúc Đế Thích nghĩ ra cách hay thì Dương Văn Chiêu động. Gã tĩnh lặng đứng đó, sương mù vàng đậm dâng lên quanh người gã, Súc Thế.

Lúc trước khi Long Hạo Thần tham gia thi đấu tuyển chọn Săn Ma Đoàn thì từng có không ít người ném mùi cay đắng bởi kỹ năng Súc Thế của hắn. Bây giờ Dương Văn Chiêu cũng bắt chước y như vậy.

Có thể hiểu ra suy nghĩ của gã sợ là chỉ có thành viên Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi. Còn mấy người đang xem cuộc chiến lại không rõ, vì sao Dương Văn Chiêu làm như vậy. Tuy kỹ năng Súc Thế có thể giúp lực công kích bản thân tăng mạnh hơn, nhưng nếu không tìm ra mục tiêu thì có tác dụng gì chứ? Sẽ chỉ càng nhanh chóng tiêu hao linh lực!

Long Thiên Ẩn ngồi ngay ngắn trên ghế dự thi Kỵ Sĩ Thánh Điện, khoe môi nhếch lên lộ nụ cười nhạt.

"Thằng bé Văn Chiêu mất tích quá lâu, rất nhiều người đã quên nó có được năng lực là cái gì. Xem ra nó sẽ mang đến niềm vui bất ngờ cho mọi người."

Đế Thích đối đầu với Dương Văn Chiêu cũng tràn ngập nghi hoặc. Thánh kỵ sĩ tuổi trẻ này thi triển kỹ năng Súc Thế không lẽ là muốn dụ mình ra ngoài? Thế này cũng quá mơ mộng hão huyền rồi. Lẽ nào không biết bây giờ quan trọng nhất với chúng ta là tâm tính ư? Sao có thể phạm vào sai lầm như vậy?

Đế Thích lạnh lùng núp trong chỗ tối, thậm chí ngủ đông tại đó, không động đậy. Y phải nhìn xem sau khi Súc Thế rời Dương Văn Chiêu có thể làm cái gì.

Từ khi bắt đầu đấu đơn đến nay lần đầu tiên xuất hiện tình hình lạnh lẽo. Nhưng có nhiều người biết, trong tình huống này, chỉ cần hai bên vừa ra tay thì liền phân thắng bại. Nếu Dương Văn Chiêu có thể tìm ra vị trí của đối thủ, vậy uy lực Súc Thế thêm vào tu vi đỉnh cấp tám của gã, thích khách cùng là cấp tám chắc chắn thất bại. Nhưng mặt khác, nếu Dương Văn Chiêu không thể một chiêu chiến thắng, vậy sẽ cho Đế Thích cơ hội, gã không có khả năng lật ngược tình thế.

Dương Văn Chiêu không Súc Thế quá lâu. Vị trí ngực gã chẳng biết khi nào thì có đoàn sáng xanh nhạt. Đoàn sáng này bị linh lực quang hệ mạnh mẽ của gã che giấu nên không hiện ra, phải nhìn kỹ mới phát hiện được.

Sau khi đoàn sáng xanh xuất hiện, một luồng sáng xanh kỳ lạ bắn ra khỏi ngực Dương Văn Chiêu. Luồng sáng này hiện hình quạt phát ra quét tới trước mặt. Khiến người rung động là, khi luồng sáng tiếp xúc với vòng phòng hộ phía xa đối diện Dương Văn Chiêu thế nhưng lại xuyên qua, thoát trông không sinh ra va chạm với vòng phòng hộ.

Đây là năng lực gì vậy? Không ngờ không bị vòng phòng hộ ngăn cản?

Rất nhanh, mọi người liền biết năng lực này là gì. Dương Văn Chiêu ngừng Súc Thế, thân thể gã làm động tác chuyển nửa vòng. Trước ngực gã phóng ra luồng sáng xanh tựa như máy quét lướt toàn trường. Thích khách ẩn thân bị quét trúng bỗng chốc hiện hình trong luồng sáng xanh. Ngay sau đó, một điểm đỏ rơi trên người y, là Tỏa Định của kỵ sĩ.

Đôi cánh sau lưng vỗ đập, Dương Văn Chiêu sau khi Súc Thế tựa như con sư tử vàng, Quang Tốc Thiểm, tấn công chính diện.

Khi Thánh Quang Phổ Chiếu cường đại của gã rơi vào người thích khách, song kiếm linh cương cũng nặng nề chém hai bên người thích khách. Cùng lúc đó, phát động Thánh Quang Bạo Chấn, bắn đối phương văng ra đụng vào vòng phòng hộ sau đó bắn ngược trở về.

Nếu thích khách vừa lên liền đánh liều thì có lẽ còn mấy phần cơ hội. Nhưng sau khi Dương Văn Chiêu đã Súc Thế xong, nếu mới này song kiếm chém vào y thì y chết chắc rồi.

"Ta thua." Gian nan thốt ra ba chữ, Đế Thích năm nay bảy mươi tuổi có ý nghĩ tìm khối đầu hủ đập đầu chết cho rồi. Thua so tài không mất mặt, mất mặt ở chỗ chưa phát huy thực lực đã thua.

Rõ ràng y bị tuổi trẻ và hành động trước đó của Dương Văn Chiêu che mắt, không ngờ là gã có linh lô cường đại có năng lực dò xét.

Đây chính là năm đó tại thi đấu tuyển chọn Săn Ma Đoàn, Long Hạo Thần từ bỏ ban thưởng linh lô, Dương Văn Chiêu đã có được nó. Tuy linh lô này không có năng lực công phòng gì, nhưng trời sinh khắc chế thích khách. Khi đó Dương Văn Chiêu dựa vào linh lô này dẫn theo Săn Ma Đoàn lấy được không ít thành tích, đáng tiếc cuối cùng đụng phải Long Kỵ Ma Thần.

Gã mất tích lâu như vậy, người còn nhớ gã có linh lô này cực kỳ ít ỏi. Coi như là trong Kỵ Sĩ Thánh Điện cũng không mấy người nhớ rõ, chứ nói chi là thích khách mới rồi.

Làm người thứ nhất của Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi xuất trận, Dương Văn Chiêu đem đến khởi đầu tốt đẹp cho Quang Chi Thần Hi.

Nhìn Dương Văn Chiêu ra khỏi sân quay về chỗ Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi, khoe miệng Lý Chính Trực co giật. Ông hiểu rõ, bản thân Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi đã có hai kỵ sĩ. Đương nhiên ông biết Dương Văn Chiêu là ai, cháu trai của Dương Hạo Hàm đó thôi. Nhưng trong mắt ông, Dương Văn Chiêu này nên kém hơn Long Hạo Thần rất nhiều. Thực lực của gã đã tới trình độ đỉnh cấp tám, vậy Long Hạo Thần thì sao?

Nghĩ tới đây, ánh mắt Lý Chính Trực kiềm không được nhìn hướng người đứng bên trái phía trong cùng Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi. Tuy không nhìn rõ khuôn mặt nhưng từ người hắt tỏa ra khí chất nhu hòa, thêm nữa hôm qua Đàm Hoàn báo cáo, Lý Chính Trực biết người đó chắc là Long Hạo Thần.

Thịt mỡ trên mặt khẽ run, Lý Chính Trực nheo mắt lại, lòng thầm nghĩ, Long Hạo Thần, ta phải xem coi trong Thánh Điện Đại Tái này người rốt cuộc có thể đi bao xa.

Ông không cho rằng một đội Săn Ma Đoàn có thể đối kháng với Thánh Điện trong Thánh Điện Đại Tái. Long Hạo Thần không lựa chọn trở về Thánh Điện, chẳng lẽ là không hy vọng đồng bạn trong đội quay về các Thánh Điện tham gia chiến đấu?

Mãi đến hiện giờ Lý Chính Trực vẫn không hiểu rõ vì sao Long Hạo Thần dùng cách này xuất hiện tại Thánh Điện Đại Tái. Nhưng ông hiểu rằng, sau hơn bốn năm Long Hạo Thần trở về, tương lai không xa chắc chắn sẽ thành đối thủ mạnh mẽ nhất của mình. Lý Chính Trực chưa từng bởi vì Long Hạo Thần còn trẻ mà xem thường hắn.

Trận đấu tiếp tục, các Thánh Điện lục tục phát huy ra thực lực. Ba Thánh Điện mạnh nhất vẫn như cũ là Kỳ Sĩ Thánh Điện, Ma Pháp Thánh Điện và Linh Hồn Thánh Điện. Chiến Sĩ Thánh Điện và Thích Khách Thánh Điện rõ ràng yếu thế hơn chút.

Khiến người kỳ lạ là liên tiếp hơn mười trận so tài, người trong Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi không ai được chọn. Mãi đến so tài tới trận thứ hai mươi bốn, ánh sáng tuyển chọn lại lần nữa chiếu rọi lên người thành viên Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi.

Lần này chỗ ánh sáng tuyển chọn chiếu sáng là người có vóc dáng cao to nhất trong Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi. Đúng lúc này, một thiếu nữ vốn ngồi trên khán đài khách quý Chiến Sĩ Thánh Điện đột nhiên đứng lên. Bởi vì kích động mà đôi tay cô không ngừng run.

Váy trắng, Phong Linh Nhi.

Lúc trước khi Trần Cuồng nói ra bốn chữ Quang Chi Thần Hi thì Phong Linh Nhi đã như bị sét đánh ngang tai, ngơ ngác trên đài khách quý. Quang Chi Thần Hi, đó chẳng phải là đội của họ sao? Mất tích hơn bốn năm, tên đáng ghét rốt cuộc đã trở về?

Tin tức đột ngột khiến đầu óc cô trống rỗng. Ánh mắt cô nhìn chăm chăm vào người cường tráng cao lớn nhất trong Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi, mắt rướm nước.

Dạ Vị Ương ngồi bên cạnh Phong Linh Nhi. Họ làm đại biểu cho đại phòng đấu giá Thánh Minh đương nhiên có tư cách tới đài khách quý. Bốn chữ Quang Chi Thần Hi khiến cô rung động không ít hơn Phong Linh Nhi bao nhiêu. Lúc này cô không biết nên nói gì an ủi Phong Linh Nhi, chỉ có thể nắm chặt tay cô, dùng nhiệt độ của mình an ủi lòng cô.

Giờ phút này, người bị ánh sáng chọn trúng là cái tên hơn bốn năm nay khiến Phong Linh Nhi không biết lặng lẽ khóc bao nhiêu lần. Phong Linh Nhi không thể kiềm chế nội tâm kích động được nữa, thế nên mới bỗng nhiên đứng dậy.

Dạ Vị Ương vội vàng ôm lấy cô.

"Linh Nhi, đừng kích động, đây là Thánh Điện Đại Tái! Nếu thật sự là hãn thì rồi sẽ gặp nhau thôi!"

"Tên đáng ghét, tên khốn...!" Môi Phong Linh Nhi run run. Nếu không phải có Dạ Vị Ương ở một bên chống đỡ, chỉ sợ cô sẽ ngã xuống. Anh ấy trở về, chắc chắn anh ấy đã trở về.

Nước mắt đã không thể kiềm nén, như dây trâm châu bị cắt đứt không ngừng tuôn rơi dọc theo khuôn mặt trắng nõn mỹ miều.

Trước ánh nhìn chăm chú của Phong Linh Nhi và Dạ Vị Ương, thành viên Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi vóc dáng cao to chậm rãi bước tới lối vào khu dự thi Kỵ Sĩ Thánh Điện. Tay phải lật ngửa, kéo xuống óa choàng to trên người, lộ ra cái đầu trọc bóng lờng.

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 266

Cuồng Dã

"Là anh ấy!" Phong Linh Nhi thất thanh kêu, hét xong nhào vào ngực Dạ Vị Ương ngồi bên cạnh, lớn tiếng khóc.

Nhìn từ mặt ngoài thì tính cách của Dạ Vị Ương phóng khoáng hơn Phong Linh Nhi nhiều, dường như sức chịu đựng cũng mạnh hơn. Kỳ thật Phong Linh Nhi mới là thật sự kiên cường, nếu không thì người kế thừa đại phòng đấu giá Thánh Minh đã không phải là cô.

Nhưng dù cô có kiên cường hơn thì vẫn là con gái! Cái tên đó vừa đi là gần năm năm bất tin, dù một chút tin tức cũng không truyền về. Thậm chí Xích Long giáp cô tặng cho cũng bị phá vỡ. Phong Linh Nhi gần như mỗi ngày thôi miên mình, không ngừng tự nhủ gã còn sống. Nhưng sâu trong tim cô làm sao không biết khả năng gã sống sót thấp cỡ nào.

Hôm nay tại sân đấu lớn Thánh Minh này, cô rốt cuộc lần nữa gặp gã. Dù thế nào thì gã vẫn còn sống! Dù trong lòng Phong Linh Nhi có oán nhiều hơn nữa, khoảnh khắc này cũng kiềm không được mừng muốn khóc. Anh ấy còn sống, anh ấy còn sống, anh ấy đã trở lại.

Lệ như suối trào, người kiên cường quản lý đại phòng đấu giá Thánh Minh lúc này không thể khống chế được cảm xúc của mình.

Đúng vậy, cởi xuống áo choàng, lộ ra khuôn mặt vốn có, chính là Giới Luật Mục Sư duy nhất của Mục Sư Thánh Điện, Tư Mã Tiên đầu trọc.

So với hơn bốn năm trước thì vóc dáng gã thêm cao to, nhưng gã vẫn không quên thân phận mục sư của mình. Áo choàng mục sư bị cơ bắp gã banh chặt cứng. Chỉ đứng đó thôi đã cho người áp lực như núi cao.

Trong con người lấp lóe ánh sáng vàng, Tư Mã Tiên cất bước vào đấu trường. Dường như gã cảm nhận được cái gì, bản năng nhìn hướng đài khách quý Chiến Sĩ Thánh Điện. Chẳng qua đài khách quý rất cao, trừ phi mắt gã viễn thị mới có thể xem rõ chỗ đó có gì.

Ánh sáng tuyến chọn chiếu rọi một người khác đến từ Linh Hồn Thánh Điện. Bởi vì Tư Mã Tiên còn phải cởi áo ngoài nên y vào sân sớm hơn gã.

Thánh Điện Đại Tái đối với tất cả thí sinh đều là quang vinh trong quang vinh. Có thể dự thi là quang vinh, có thể trong đại tái vì Thánh Điện đạt được điểm càng là vinh quang to lớn. Dưới tình huống như vậy đâu ai chịu nhường tay.

Trong tiếng ngâm xướng chú ngữ, một sao sáu cánh màu tím sậm xuất hiện trước mặt triệu hoán sư. Ngay sau đó, một cánh cửa lóe ánh sáng đen chậm rãi dâng trên trước mắt y.

Hơi thở âm u lưu động trong không khí, mơ hồ có sương mù đen lan tỏa.

Hắc ám thuộc tính!

Không ngờ triệu hoán sư này là hắc ám triệu hoán sư cực kỳ hiếm thấy. Ma pháp y thi triển tên gọi Địa Ngục Môn, có công dụng tương tự với Sinh Linh Môn. Hắc ám triệu hoán sư này rõ ràng có thực lực khá mạnh, thi triển Địa Ngục Môn chỉ trong thời gian ngắn ngủi như thế. Khi Tư Mã Tiên mới đứng lại thì Địa Ngục Môn đã xuất hiện.

"Ma pháp bốn mệnh!" Dạ Vị Ương kinh hô một tiếng, dẫn dắt Phong Linh Nhi tâm tình kích động nhìn hướng sân đấu.

Ma pháp bốn mệnh chỉ có triệu hoán sư Linh Hồn Thánh Điện mới tu luyện được. Triệu hoán sư thường có triệu hoán thú bốn mệnh của mình, dốc sức bồi dưỡng sẽ trở thành giúp ích lớn nhất cho mình. Nhưng không phải tất cả triệu hoán sư đều có thể tìm ra và thu phục ma pháp thích hợp, làm bốn mệnh triệu hoán thú của mình. Dưới tình huống này, họ còn có lựa chọn khác, đó là ma pháp bốn mệnh!

Cái gọi là ma pháp bốn mệnh chính là đem một ma pháp khắc sâu vào linh hồn mình, thành một phần thân thể. Triệu hoán sư có được ma pháp bốn mệnh sẽ không thể có bốn mệnh triệu hoán thú nữa. Nhưng ma pháp sẽ dựa theo thực lực của họ đột phá ma pháp bản thân và tăng hạn chế cùng bậc lên đến trình độ càng cao. Không cần nghi ngờ, hắc ám triệu hoán sư trước mắt đã làm được điều này, ma pháp bốn mệnh của y chính là Địa Ngục Môn.

Bản thân Địa Ngục Môn chính là ma pháp cấp bảy, giống như Sinh Linh Môn. Nhưng sau khi trở thành ma pháp bốn mệnh của y, cùng với tu vi y tăng lên sẽ biến càng mạnh mẽ hơn.

Vị hắc ám triệu hoán sư này thoát trông hơn năm mươi tuổi, trong số thí sinh coi như còn trẻ, tu vi của y đã tới đỉnh cấp tám. Ma pháp bốn mệnh cường đại cũng tăng tới đỉnh cấp tám, coi như là đối mặt cường giả cấp chín thì y có tự tin liều đấu một phen.

Phong Linh Nhi nhanh chóng lau khô nước mắt trên mặt, đưa ánh mắt hướng về trong sân, bất giác nảy sinh vô cùng lo lắng.

Địa Ngục Môn ma pháp bốn mệnh rất là mạnh. Không chỉ sức bật mạnh, sau khi hoàn thành thuận phát thì ma pháp kéo dài thậm chí tới khi triệu hoán sư hao hết toàn bộ ma lực.

Bình thường thì trong trận đấu đơn, ma pháp có tính kéo dài như Sinh Linh Môn, Địa Ngục Môn không thể nào bị thi triển ra, bởi vì thời gian ngâm xướng quá dài. Làm ma pháp bốn mệnh, hắc ám triệu hoán sư trong thời gian cực ngắn hoàn thành nó, còn là Địa Ngục Môn đã tăng cấp thì hoàn toàn khác hẳn.

Tư Mã Tiên trong tình huống tay không tắc sắt đối mặt Địa Ngục Môn! Phong Linh Nhi biết rất rõ năng lực lão trọc này, không có Quang Chi Đại Lực Hoàn trong tay, gã có thể phát huy ra mấy phần thực lực?

Nỗi lo lắng khiến trong lòng hưng phấn, vui sướng và vô cùng oán giận đều bị che đậy, Phong Linh Nhi nắm chặt tay Dạ Vị Ương, căng thẳng nhìn chăm chăm tình thế trong sân.

Tư Mã Tiên bước vào đấu trường nhưng không dừng bước, cũng không thi triển bất cứ kỹ năng gì, cứ thế ngẩng đầu sải bước hướng hắc ám triệu hoán sư. Đối với người bình thường thì tốc độ của gã coi như là sải bước, nhưng đối với cường giả tham gia Thánh Điện Đại Tái thì lại quá chậm.

Hắc ám triệu hoán sư đứng đối diện nhìn Tư Mã Tiên, có chút nghi hoặc, thậm chí còn đang nghĩ phải chăng mình đã quá cẩn thận, vừa lên liền sử dụng ma pháp bốn mệnh.

Đối diện là loại người gì chứ! Thoạt trông bộ dạng tối đa là ba mươi tuổi, vóc dáng cao to thậm chí có thể sánh ngang với địa long, nhưng lại cứ mặc áo choàng mục sư, quá quái dị.

Hơn nữa hàng này không dùng bất cứ kỹ năng gì, giống như người thường sải bước hướng tới mình. Thi đấu cá nhân Thánh Điện Đại Tái đã đánh không ít trận, nhưng loại tình huống trước mắt là lần đầu tiên xuất hiện.

Vị hắc ám triệu hoán sư này ở trong Linh Hồn Thánh Điện địa vị không thấp, kinh nghiệm chiến đấu cực kỳ phong phú. Sau ngắn ngủi kinh ngạc, y lập tức làm ra quyết định. Mặc kệ đối thủ ra sao, mình phải dốc hết sức ứng phó, kiếm một điểm cho Linh Hồn Thánh Điện.

Uy lực Địa Ngục Môn hiện rõ ra. Từng con chó địa ngục cả người tủa lửa đỏ sậm điên cuồng chạy ra khỏi Địa Ngục Môn, vọt hướng Tư Mã Tiên.

Đám chó địa ngục này nhiều tới mười hai con. Chó địa ngục là sinh vật địa ngục có hai thuộc tính hắc ám và hỏa, tương đương với cường giả nhân loại cấp sáu. Chúng nó không có kỹ năng công kích gì, chỉ am hiểu công kích vật lý. Nhưng tất cả công kích vật lý đều kèm theo hiệu quả hắc ám và hỏa. Tính dẻo dai cực mạnh, kiên nhẫn, một khi bị chúng nhắm trúng chính là tình hình không chết không ngừng.

Nhìn đám chó địa ngục này, Tư Mã Tiên vẫn tiếp tục hướng tới hắc ám triệu hoán sư. Đầu trục dưới ánh sáng sân đấu lớn chiếu rọi tỏa ánh sáng chói lòa.

Tốc độ của chó địa ngục rất nhanh, chỉ chớp mắt mười hai chó địa ngục đã vọt tới trước mặt Tư Mã Tiên.

Những con chó địa ngục chẳng những mạnh mẽ hơn nữa thoát trông có tổ chức. Ba chó địa ngục đăng trước nhất cùng nhào tới Tư Mã Tiên, chín con khác thì có ba con bay vọt lên, sáu con khác chia hai bên bọc đánh, phong kín các con đường Tư Mã Tiên đi tới.

Trên đỉnh đầu chúng có đôi sừng lấp lóe ánh đỏ và đen duỗi thẳng tới trước, dùng ưu thế quần thể đấu với Tư Mã Tiên.

Hắc ám triệu hoán sư khoanh chân bình bồng trên Địa Ngục Môn, trong miệng không ngừng đọc chú ngữ. Bên trong Địa Ngục Môn dường như tỏa ra linh lực càng thêm mãnh liệt. Âm u, trầm thấp, không biết đang cùng sinh vật nào bên địa ngục giao lưu.

Y không nghĩ dùng chó địa ngục đánh bại Tư Mã Tiên, chỉ cần bám chặt lấy gã là đủ rồi. Theo y thấy thì chỉ cần mình hoàn thành ma pháp tiếp theo, vậy thì thắng chắc.

Xem cuộc chiến, người khẩn trương nhất không thể nghi ngờ chính là Phong Linh Nhi. Nhìn Tư Mã Tiên tay không tắc sắt bị mười hai chó địa ngục vây công, cô bất giác ngừng thở. Trong lòng cô mắng Tư Mã Tiên té tát, anh mới bao nhiêu tuổi đã chạy tới tham gia Thánh Điện Đại Tái chứ, chẳng lẽ muốn đi tìm chết à?

Nhưng hình ảnh tiếp theo chấn kinh toàn trường.

Đối mặt tấn công của mười hai chó địa ngục, Tư Mã Tiên mặt không biến sắc, giống như không trông thấy chúng nó. Mắt thấy mười hai con chó địa ngục đã tới trước mặt, bước chân Tư Mã Tiên tạm dừng, chân phải nặng nề giẫm mặt đất.

Chỉ nghe *oành* một tiếng, một đoàn lửa vàng đậm bùng từ người gã bùng phát, lấy thân thể Tư Mã Tiên làm trung tâm, trong phạm vi năm mét hoàn toàn biến thành hỏa cầu vàng khổng lồ.

Đây là kỹ năng gì? Đừng nói là người Thánh Điện khác trợn mắt nhìn, coi như là cường giả Kỵ Sĩ Thánh Điện và Mục Sư Thánh Điện giỏi nhất về năng lực quang thuộc tính thì cũng ngơ ngác nhìn.

Ngay sau đó, họ trông thấy, tên trọc bình tĩnh tiếp tục đi hướng Địa Ngục Môn, sau lưng gã, ánh lửa thu lại, mười hai con chó địa ngục biến mất, không để lại một mảnh vụn.

Trên đài khách quý Kỵ Sĩ Thánh Điện, Trần Cuồng tổng trọng tài trường trông thấy hình ảnh này thì mặt lộ ý cười.

"Hay cho mục sư mạnh mẽ. Cái này đâu phải là kỹ năng gì, rõ ràng là kết quả của ngoại phóng linh lực. Đơn giản, trực tiếp."

Đương nhiên những người khác không nghe thấy lời của Trần Cuồng. Họ chỉ trông thấy mục sư đầu trọc vốc người khôi ngô vẫn tiếp tục đi hướng Địa Ngục Môn.

Kỹ năng thuận phát có thể giải quyết mười hai chó địa ngục có lực phòng ngự cực mạnh, đây là điều người thường làm được sao?

Cảm xúc của hắc ám triệu hoán sư bỗng biến khẩn trương, tốc độ chú ngữ rõ ràng tăng nhanh hơn. Thấy Tư Mã Tiên sai bước cách mình chưa tới năm mươi mét, trán y đầm mồ hôi.

Tuy trong lòng muốn hết sức đối phó Tư Mã Tiên như kỳ thật y vẫn thả lỏng. Vốn y tưởng chó địa ngục ít nhất có thể bám chặt Tư Mã Tiên trên mười giây, nhưng kỳ thật Tư Mã Tiên chỉ dùng một giây đã giải quyết chiến đấu.

Chú ngữ của y đã sắp hoàn thành, không thể sửa đổi. Nhưng dựa theo tốc độ hiện nay của Tư Mã Tiên, có thể xông tới trước mặt y khi y chưa hoàn thành chú ngữ! Có thể chớp mắt giết nhiều chó địa ngục như vậy, gã sẽ không có linh cánh ư?

Nhưng khiến mọi người lại kinh ngạc là, Tư Mã Tiên chẳng những không thi triển linh cánh, khi gã đi tới cách Địa Ngục Môn hai mươi mét thì thậm chí dừng lại bước chân, bình tĩnh đứng đó, trong hai mắt toát ra đậm đặc chiến ý.

Gã làm sao vậy? Chờ đối thủ hoàn thành chú ngữ ư? Cái này cũng quá kiêu ngạo rồi!

Bỗng chốc khán giả xôn xao, họ đều thấy ra mục đích của Tư Mã Tiên.

Chỉ Tư Mã Tiên mới biết tâm tình hiện nay của mình, gã rất cần phóng thích. Vốn tính cách của gã là phóng đảng không câu thúc, yên tĩnh quá lâu, gã cần một trận đại chiến để phát tiết ra cảm xúc áp ứ trong lòng.

Chú ngữ của hắc ám triệu hoán sư rốt cuộc hoàn thành, Địa Ngục Môn tỏa ra một tầng sáng tím sậm chói lòa. Ngay sau đó, một thân hình khổng lồ chui ra khỏi Địa Ngục Môn.

Không sai, là chui.

Địa Ngục Môn cao đến bốn mét, rộng ba mét, nhưng vật triệu hoán này lại cần cúi đầu mới chui ra được.

Thân cao hơn sáu mét, hình người, hùng tráng, có cánh, đôi sừng xoắn ốc, cấp chín, Địa Ngục Ma Vương.

Không sai, đây chính là át chủ bài của hắc ám triệu hoán sư. Lấy tu vi đỉnh cấp tám, thông qua ma pháp bốn mệnh triệu hoán ra Địa Ngục Ma Vương cấp chín cường đại. Dù Tư Mã Tiên có làm thế nào thì rốt cuộc y cũng hoàn thành ma pháp này.

"Grao!!!"

Một tiếng gầm kinh người vang lên. Phát ra tiếng rống không phải Địa Ngục Ma Vương mà là đứng cách hai mươi mét, Tư Mã Tiên.

Đôi mắt Địa Ngục Ma Vương bước ra khỏi Địa Ngục Môn, gã đột nhiên giang đôi tay ngửa đầu gầm lên. Ngay sau đó sải chân vọt tới Địa Ngục Ma Vương.

Địa Ngục Ma Vương mới bị triệu hoán ra, còn chưa biết có chuyện gì thì thấy có nhân loại toàn thân tỏa ánh sáng vàng đậm nhào vào mình. Nó bản năng đánh ra một quyền hướng Tư Mã Tiên.

Vàng sáng tím sậm nồng đậm từ người Địa Ngục Ma Vương bộc phát, khí thể mạnh mẽ của cường giả địa ngục cấp chín bùng nổ.

Nhưng Tư Mã Tiên thô bạo vọt tới chẳng mấy may có ý tránh né mũi nhọn. Một nước nặng nề đập đất phát ra tiếng vang thật lớn. Ngay sau đó, người gã nhảy vọt lên không.

Người tỏa ra ánh sáng vàng chớp mắt biến thành màu trắng ngà. Năm đấm của Tư Mã Tiên cứ thế trong ánh sáng trắng hung hăng va chạm vào năm đấm Địa Ngục Ma Vương.

Địa Ngục Ma Vương thân thể lung lay. Quá hung hãn.

Giờ phút này, ngừng thở đã không chỉ là một mình Phong Linh Nhi, còn có đa số người đang xem cuộc chiến. Cách đấu bá đạo thô bạo của Tư Mã Tiên thật khiến người ta nhiệt sôi sục!

*Oành! *

Quang minh và hắc ám va chạm vĩnh viễn kịch liệt như vậy. Vòng phòng hộ sân đấu lớn Thánh Minh mạnh rung lắc, lấy Tư Mã Tiên và Địa Ngục Ma Vương làm trung tâm, linh lực cường đại vòng lại, ngay cả Địa Ngục Môn cũng bị dư chấn trùng kích lung lay sắp ngã.

Càng làm người rung động là chịu thiệt không phải Tư Mã Tiên mà mọi người coi thường, lại chính là Địa Ngục Ma Vương.

Trong tiếng gầm, Địa Ngục Ma Vương nhưng lại bị Tư Mã Tiên một quyền đánh liên tiếp lùi mấy bước. Hơn nữa năm đâm va chạm với Tư Mã Tiên bị thánh hỏa màu trắng ngà thiêu đốt hừng hực, cường liệt ăn mòn người nó.

Tư Mã Tiên ở trên không trung đảo một vòng, đáp xuống đất. Nhưng đôi chân vừa chấm đất thì gã lại phát lực, tựa như đạn pháo trắng vọt hướng Địa Ngục Ma Vương.

Trận đấu tiến hành không ít nhưng chân chính cấp chín đối đầu cấp chín thế này là trận đầu tiên. Khi năm đâm của Tư Mã Tiên đánh lùi Địa Ngục Ma Vương, tất cả mọi người hiểu, mục sư đầu trọc thoát trông thô bạo, bá đạo, hành động không theo lẽ thường này rõ ràng là một cường giả cấp chín!

Mục sư cấp Thánh Giả? Nhưng mục sư sẽ dùng năm đâm cứng rắn đánh với Địa Ngục Ma Vương sao?

Lại lần nữa vọt lên, đôi tay Tư Mã Tiên nắm cùng một chỗ. Gã nhảy lên cao thân hình vượt qua Địa Ngục Ma Vương, trên đôi tay nắm vào nhau ngưng kết ra một quả cầu ánh sáng trắng đường kính nửa mét đập xuống Địa Ngục Ma Vương.

Địa Ngục Ma Vương thế ngã vừa mới tạm ngừng. Quang minh thuộc tính của Tư Mã Tiên lúc trước bám vào người nó thật quá mãnh liệt, bá đạo, xâm thực lực lượng hắc ám của nó, trùng kích ở mức độ nhất định.

Địa Ngục Ma Vương vốn chỉ mới xuất hiện tại đây, chưa biết gì về hoàn cảnh xung quanh. Trước sự bạo lực của Tư Mã Tiên, nó bản năng giơ đôi tay lên cao, cùng lúc đó, đôi sừng trên đầu tỏa ánh sáng tím bắn hướng Tư Mã Tiên.

Tư Mã Tiên quá bạo lực, gã căn bản không thèm để ý ánh sáng tím bắn tới ngực mình, hai tay mạnh đung vào đôi tay Địa Ngục Ma Vương.

Trong tiếng rầm rầm chấn động, Địa Ngục Ma Vương phát ra tiếng hét thảm. Thân cao sáu mét thấp đi một khúc, không ngờ bị song quyền của Tư Mã Tiên đập lún hơn một mét. Thánh Quang Hỏa Diễm nồng đậm chớp mắt thối quét toàn thân nó, khiến thân thể khổng lồ run bần bật.

Nhưng ánh sáng tím từ đôi sừng của Địa Ngục Ma Vương bắn chính xác vào ngực Tư Mã Tiên. Tư Mã Tiên ở trên không trung tạm dừng, ngay sau đó, không ngờ vầng sáng tím nồng đậm bị bắn ngược ra khỏi ngực gã.

***Xẹt đùng! ***

Một tiếng sấm vang dội trong sân, ánh sáng tím càng thêm mạnh mẽ hung hăng đánh vào ngực Địa Ngục Ma Vương, lần này tạc nó thành cột khói, thân thể khổng lồ ngã ngửa ra sau.

Đôi cánh vàng rực cuộc xuất hiện sau lưng Tư Mã Tiên. Đôi cánh khổng lồ giang rộng có hơn mười mét. Thân hình chột lóe, gã đuổi tới vị trí đỉnh đầu Địa Ngục Ma Vương, đôi tay vạm vỡ nắm mỗi cây sừng của Địa Ngục Ma Vương.

"Mở ra nào."

***Roẹt kít! *** thanh âm khiến người nhức răng, tiếng gào của Địa Ngục Ma Vương đột nhiên im bật. Thân thể khổng lồ lại bị Tư Mã Tiên từ đỉnh đầu xuống xé làm hai.

*Rầm! *

Tư Mã Tiên đôi chân đạp đất, cho đến giờ phút này gã mới thở hỗn hển, nhưng trong mắt sự cuồng dã bạo lực chẳng yếu đi chút nào, ánh mắt sáng rực nhìn chăm chăm Địa Ngục Môn trước mắt đang dần biến hư ảo.

Toàn trường yên tĩnh!

Thi đấu đơn từ lúc bắt đầu đến nay, trận chiến chân chính rung động toàn trường, thậm chí là cả Thánh thành, rốt cuộc xuất hiện.

Mục sư đầu trọc Tư Mã Tiên dựa vào lực lượng thân thể xé rách Địa Ngục Ma Vương cùng là cấp chín. Giờ phút này, gã toát ra khí thể bạo lực khiến các cường giả uy tín lâu năm trong Lục Đại Thánh Điện cũng kinh sợ.

Hắc ám triệu hoán sư bản năng lùi mấy bước, suýt ngã phịch xuống. Thấy ánh mắt cuồng dã, bạo lực của Tư Mã Tiên, mặt y tái nhợt. Dù Địa Ngục Ma Vương là yếu nhất trong sinh vật địa ngục cấp chín nhưng dù sao cũng là cường giả cấp chín! Nhưng lại không thể dùng được một kỹ năng có lệ, đã bị bạo lực nam đầu trọc xé rách, đây hoàn toàn vượt qua tri thức của y.

Thân hình cao to hùng tráng tay không xé rách Địa Ngục Ma Vương, cái này bạo lực tới cỡ nào.

Cấp chín, gã là cường giả cấp chín, nhưng mà, gã thật sự là mục sư sao?

Trước đó tuy Dương Văn Chiêu cũng thắng trận đấu, nhưng cách chiến đấu của gã có phần mưu kế, không để nhiều người nhận ra thực lực của Quang Chi Thần Hi. Nhưng giờ phút này, Tư Mã Tiên bùng phát cuồng dã mới khiến người xem cuộc chiến không thể không nhìn thẳng vào Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi.

Khu vực tuyển thủ dự thi Mục Sư Thánh Điện, điện chủ Lăng Tiểu dẫn đội đã đứng dậy, mặt đầy kích động.

Tư Mã Tiên là đệ tử của ông! Dù tên này mất tích đã lâu nhưng thật sự là đệ tử của ông! Người khác không tin nổi gã là một mục sư, nhưng Lăng Tiểu biết rõ, đầu trọc bạo lực thô bạo này chính là người của Mục Sư Thánh Điện.

Các lần Thánh Điện Đại Tái, mục sư gần như lấy thân phận người xem dự thi, khi nào thì nổ mặt như vậy? Lần đầu tiên Lăng Tiểu cảm thấy một mục sư không biết trị liệu cũng có thể mang đến quang vinh cho Mục Sư Thánh Điện. Cũng trong khoảnh khắc này, ông quyết định, phải chuyên môn phát triển Giới Luật mục sư, khiến Mục Sư Thánh Điện có năng lực bảo vệ mình.

Sự hung tàn trong mắt Tư Mã Tiên dần thu lại, đôi tay khép trước ngực, lấy lễ tiết mục sư cúi đầu hướng hắc ám triệu hoán sư, xoay người đi ra khỏi sân. Căn bản không cần đối thủ nhận thua, ai cũng biết rõ kết quả. Hắc ám triệu hoán sư chẳng những thất bại, thậm chí sự tự tin cũng bị đả kích lớn.

Gã đi ra khỏi lối vào bên Kỵ Sĩ Thánh Điện, lại mặc vào áo choàng lớn, quay về đứng trong đội, dường như trước đó chưa từng xảy ra việc gì.

Khi ánh sáng tuyển chọn lại từ trên trời giáng xuống, khán giả ngơ ngác mới giật mình tỉnh lại. So đấu tiếp tục, nhưng toàn trường nổ tung, tiếng bàn tán liên tiếp vang lên.

Cái tên Quang Chi Thần Hi trong khoảnh khắc trở thành tiêu điểm của Thánh thành.

Lần lượt xuất chiến hai người tuổi tác đều cỡ ba mươi đã có năng lực cực kỳ mạnh mẽ. Đặc biệt là sự thô bạo của Tư Mã Tiên để lại ấn tượng quá sâu sắc.

Trên đài khách quý Chiến Sĩ Thánh Điện, Phong Linh Nhi đang dùng bàn tay che miệng, khuôn mặt còn đọng vài giọt nước mắt. Dạ Vị Ương dù cùng là mỹ nữ nhưng nhìn cô không khỏi nảy lòng yêu thương.

"Quá đẹp trai! Thật là hoàn mỹ!" Phong Linh Nhi thì thào nói.

Dạ Vị Ương bực mình nói.

"Thật không biết cô bé như muội trong đầu chứa cái gì. Nói xem một cô gái đoan trang như muội lại cứ thích đàn ông bạo lực. Cái tên đó thô lỗ tới cỡ nào chứ!"

Phong Linh Nhi lắc đầu nguầy nguậy.

"Không phải thô lỗ! Tỷ hãy nhìn anh ấy, thật có sức lôi cuốn đàn ông mà. Vốn muội thấy anh ấy đủ thô bạo rồi, không ngờ mất tích lâu như vậy, trở về càng biến hoàn mỹ hơn. Không được, muội phải đi tìm anh ấy!" Nói rồi cô quay đầu muốn chạy xuống đài khách quý.

"Muội quay lại cho tôi!" Dạ Vị Ương túm tay cô. "Muội có chút dè dặt được không hả? Mới rồi mắng tên khốn mắng hăng hăng lắm mà, người ta mới lộ cơ bắp liền mê trai rồi! Tên kia vừa đi là hơn bốn năm, không có một chút tin tức, gã không tới tìm muội chứng minh trong lòng không có muội, dù gã có tới thì cũng phải cho gã một bài học! Nếu không thì chẳng phải về sau muội sẽ bị gã khi dễ thảm luôn? Muội ngoan ngoãn ngồi đây cho tôi, không được nhìn gã, nghe thấy không?"

Phong Linh Nhi đáng thương ngồi lại chỗ cũ, nhỏ giọng nói.

"Vị Ương tỷ, không cần như vậy chứ. Tỷ xem, hiện tại anh ấy biến mạnh như vậy, chắc mấy năm nay chịu khổ không ít. Tỷ không thấy anh ấy rất ưu tú sao? Ba mươi tuổi cấp chín, ai, xem đi, người ta có ánh mắt tìm được người rất tài nha."

"Cứ đặc ý đi, hừ, lỡ gã không cần muội thì sao?"

Phong Linh Nhi lắc đầu, nói.

"Không có đâu. Anh ấy chắc chắn là vì muốn tại Thánh Điện Đại Tái vừa ra chấn động toàn trường nên mới không tìm muối, để tránh lộ thực lực đội họ."

Thấy bộ dạng tràn trề tin tưởng của cô, Dạ Vị Ương kiềm không được bật cười.

"Muối đó, cái gì mà hoa trắng nhỏ, rõ ràng là tiểu hoa si, mặc kệ muối."

Tư Mã Tiên chiến thắng khiến Lục Đại Thánh Điện cực kỳ chú ý. Nhưng so đấu vẫn đang tiếp tục. Rất nhanh, tầm mắt khán giả bị trận đấu đặc sắc hấp dẫn.

Tư Mã Tiên ra trận không lâu sau thì điện chủ Ma Pháp Thánh Điện Lý Chính Trực được chọn xuất chiến, đối thủ của ông là một chiến sĩ. Lý Chính Trực chỉ dẫn một ma pháp đã hoàn thành quá trình khắc định chế thắng. Thoạt nhìn biểu hiện khiêm tốn nhưng rất rõ ràng, đối thủ không đủ mạnh, không thể buộc ông dùng sức nhiều hơn.

Các thí sinh Lục Đại Thánh Điện gần như một nửa là cấp chín. Sau khi xuất hiện tình huống cấp chín đấu cấp chín, trận so tài ngày càng đặc sắc. Thậm chí có một trận xuất hiện cường giả phát động lĩnh vực.

Trận đấu tiến hành tới trận thứ ba mươi lăm thì ánh sáng tuyển chọn lần thứ ba chiếu vào người Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi. Lần này ánh sáng rơi trên thân người thứ năm.

Đó là người đàn ông vóc dáng thon dài. Khi ở lối vào y cởi xuống áo choàng thì lộ ra khuôn mặt càng trẻ tuổi hơn hai người trước, và mái tóc dài màu xanh.

Y xuất hiện, chỉ chớp mắt đã khiến bên Ma Pháp Thánh Điện xôn xao, bởi vì rất nhiều ma pháp sư nhận ra thân phận của y. Bên Kỵ Sĩ Thánh Điện, trên khán đài có một cô gái tóc dài màu hồng lập tức siết

chặt nắm tay. Cô giống như Phong Linh Nhi, ngây ra như phỗng, cắn chặt răng, cố nén không để mình khóc thành tiếng.

Lý Chính Trực nhìn Lâm Thần ngồi bên mình, mắt lộ ý hỏi.

Lâm Thần lúc này cũng là vẻ mặt ngờ ngác, ngay sau đó, vì kích động mà thân thể run bần bật.

Lý Chính Trực chuyển về tầm mắt, từ biểu tình của Lâm Thần thì có thể thấy ông không biết cháu trai mình đi tới Thánh thành. Sự kích động và hưng phấn đó không thể nào là giả bộ.

Không sai, người đàn ông có mái tóc dài màu xanh, vóc dáng thon dài, diện mạo tuấn tú đến có chút nữ tính hóa này chính là ma pháp sư duy nhất trong Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi, bị mọi người xưng là có được ca, Lâm Hâm.

Đối thủ của Lâm Hâm là một kỵ sĩ. Cho nên y và kỵ sĩ cùng đi vào sân. Không đợi kỵ sĩ mở miệng thì Lâm Hâm đã lóe người, giống như thuấn di lao ra trăm mét, kéo giãn khoảng cách với kỵ sĩ.

Có mặt xem trận chiến đều là cường giả Lục Đại Thánh Điện, nhưng họ chỉ thấy sau lưng Lâm Hâm chợt lóe ánh sáng xanh, tiếp theo là tăng tốc lao ra ngoài trăm mét.

Từ khi nào ma pháp sư có tốc độ như vậy? Y đâu phải là ma pháp sư phong hệ!

Kỵ sĩ đó cũng bị giật mình, nhưng gã tới là để dự thi, đương nhiên sẽ không dễ dàng bị hù. Ánh sáng vàng chợt lóe, một chim ưng trắng tinh trên trán có đốm lông vàng xuất hiện trên đỉnh đầu gã.

Chim ưng khổng lồ giương hai cánh dài hơn mười mét, nó vừa xuất hiện thì Quang nguyên tố như trời sụp đất nứt ủa ra nhập vào trong người kỵ sĩ.

Kỵ sĩ này vốn là tu vi đỉnh cấp tám, được chim ưng khổng lồ trên trời hỗ trợ, khí thể tăng mảng lớn, chớp mắt đã tăng lên đến cấp chín.

Đối diện, Lâm Hâm không ngâm xướng chú ngữ mà tay phải vạch trên không trung, bỗng chốc một sợi chỉ ánh sáng xanh dài chừng một mét, chỉ thô cỡ ngón tay cái bắn hướng kỵ sĩ.

Ánh sáng bay đi không có phát ra tiếng xé gió, chỉ là trong lúc bay hóa thành hình cong.

Đây là cái gì? Kỵ sĩ mới được Quang Minh Kim Ưng của mình tặng phúc, tu vi bùng phát đang xông hướng Lâm Hâm. Mắt thấy ánh sáng xanh không chút bắt mắt bắn tới, gã nâng lên tay trái, màu vàng đậm chớp mắt ngưng kết, trên tay gã hóa thành tấm thuẫn lớn màu vàng. Dưới chân dừng lại, Thần Ngự Thuần đã hoàn thành.

Ánh sáng xanh? Chẳng lẽ đối thủ là ma pháp sư thủy hệ?

Đây là Thánh Điện Đại Tái, dù đối thủ công kích thoát nhìn không bắt mắt nhưng gã sẽ không sơ sẩy. Là Thủ Hộ kỵ sĩ, lấy ổn định làm chủ, từng bước cẩn thận mới là quan trọng nhất. Trong chiến đấu giữa Thủ Hộ kỵ sĩ và ma pháp sư, nếu Thủ Hộ kỵ sĩ cuối cùng chiến thắng, vậy thường là hao hết ma lực của ma pháp sư. Dù sao Thủ Hộ kỵ sĩ không am hiểu tốc độ, lực công kích cũng khá yếu. Đối mặt ma pháp sư có linh cánh có thể bay thì họ không chiếm ưu thế quá lớn.

*Rầm! *

Luồng ánh sáng xanh chính xác đập vào tấm thuẫn của Thủ Hộ kỵ sĩ. Khiến mọi người không ngờ là ánh sáng xanh thoát nhìn mỏng manh, thậm chí không có lực chấn nhiếp bằng hỏa cầu sau khi va chạm vào tấm thuẫn, nhưng lại phát ra tiếng nổ.

Thủ Hộ kỵ sĩ lại bị trùng kích lùi ra sau gần mười mét. Bề mặt tấm thuẫn bốc lên một luồng sáng xanh, ngay sau đó, tấm thuẫn do linh

cường biến thành biến mất trong ánh sáng, không khí xung quanh rõ ràng vụn vẹo.

Không phải thủy hệ, là hỏa hệ, ma pháp này là gì?

Thủ Hộ kỵ sĩ dưới tình huống có Thần Ngự Thuần phòng ngự mà tấm thuẫn lại bị phá hủy, khí lưu nóng cháy tiêu hao linh lực của gã rất lớn, thật không dễ dàng mới triệt tiêu được dư chấn.

Cấp chín, y là cường giả Pháp Thần cấp chín. Thủ Hộ kỵ sĩ lòng thầm kêu khổ. Tuy tu vi của gã thông qua đồng bạn tọa kỵ tăng lên đến cấp chín, nhưng dù gì gã không phải là cấp chín chân chính! Đối mặt Pháp Thần hỏa hệ cấp chín nổi danh sức bật cao, gã biết, sợ là cơ hội của mình rất xa vời.

Lúc này, công kích của Lâm Hâm lại xuất hiện. Tay trái chấp sau lưng, mái tóc dài màu xanh từ từ bay lên. Lại nâng tay phải, lần này trên không trung vạch hai lần, thoáng chốc hai luồng sáng xanh lại bay ra.

Sắc mặt Thủ Hộ kỵ sĩ trở nên rất khó xem. Dưới tình huống không thể sử dụng bất cứ trang bị gì, tấm thuẫn có thể dùng linh lực biến ảo, thêm vào Thần Ngự Thuần cơ bản là trạng thái phòng ngự mạnh nhất của gã. Nhưng mới rồi luồng sáng xanh đã phá vỡ phòng ngự của gã. Lần này là hai cái, muốn ngăn cản sẽ càng khó khăn.

Hét lớn một tiếng, Thủ Hộ kỵ sĩ đột nhiên bước lên một bước, làm động tác cung bộ. Cùng lúc đó, toàn thân gã dâng lên thánh quang, chớp mắt hóa thành thánh hoa. Đôi tay giao nắm trên không trung, bỗng xuất hiện một tấm thuẫn còn dày hơn cái trước. Lửa trắng ngà hóa thành trọng thuẫn chắn trước mặt.

Như cũ là Thần Ngự Thuần. Bây giờ hy vọng duy nhất của gã là ma pháp nhìn như thuẫn phát này cần tiêu hao rất nhiều ma lực, gã có thể chịu đựng tới giây phút đối phương lao hết ma lực.

Hai luồng sáng xanh lần lượt đánh tới. Thủ Hộ kỵ sĩ lần lùi lại, hai luồng sáng xanh lần lượt bùng nổ trước mặt gã. Tầm thuẩn do thánh hoa và linh cương cấu trúc thành lại bị tác nổ. Lửa xanh nóng cháy có một ít dính vào người gã, rất nhiều linh lực không ngừng phát ra từ thân thể, dốc sức hóa giải luồng sáng xanh nóng cháy khủng bố này.

Cường giả cấp chín chân chính mạnh tới như vậy sao?

Trận tranh tài này so sánh với trận trước thì thoát nhìn bình thản nhiều, không có huyền lệ ma pháp, không có kỹ năng mạnh mẽ, càng không có cuồng dã tung hoành bề ngể của Tư Mã Tiên.

Nhưng cường giả chân chính lại có thể từ đơn giản nhìn ra nhiều điều. Luồng sáng xanh đơn giản kia tuyệt không giản đơn!

Lý Chính Trực nhìn Lâm Hâm, mắt tràn đầy kinh ngạc, lẩm bẩm.

"Ngưng linh thành cương, ngưng cương thành tuyến, đã thoát khỏi phạm trù ma pháp. Thoạt nhìn đơn giản nhưng kỳ thật rất khó khống chế linh lực. Thăng bé Lâm Hâm này lý giải về hỏa đã sâu sắc đến thế sao?"

Lâm Thần chấn kinh còn hơn Lý Chính Trực nhiều. Đây vẫn là cháu trai của mình sao? Mới rồi một phen, ông tự hỏi mình không thể làm được. Sau khi kết thúc thánh chiến, tu vi của Lâm Thần rốt cuộc đột phá bình cảnh nhiều năm, thành công đột phá đến cấp chín. Nhưng ông tự hỏi lòng không thể khống chế hỏa giống như vậy. Hơn nữa Tâm Diễm Hỏa Diễm của Lâm Hâm mạnh hơn ma pháp sư bình thường khống chế lửa. Cháu trai mất tích hơn bốn năm, khi trở về biến mạnh như vậy, sao ông không hưng phấn cho được?

Cùng lúc đó, Lâm Hâm bày ra màn trình diễn kế tiếp chấn kinh toàn trường.

Chân trái bước ra nửa bước, biểu tình y biến nghiêm túc, hai mắt lấp lóe ánh sáng kiên định, nâng lên tay phải, lần này chỉ dùng ngón trỏ vạch không trung.

Từng luồng sáng xanh xuất hiện trên không trung. So với hai luồng trước thì luồng sáng hiện tại dường như biến ngắn. Nhưng không lập tức bay hướng Thủ Hộ kỵ sĩ mà ngừng trước người Lâm Hâm.

Chỉ giây lát thì Lâm Hâm đã rồng bay phượng múa vẽ ra hai mươi mấy luồng sáng xanh. Thủ Hộ kỵ sĩ phía đối diện thấy vậy thì ngậy ra như phồng.

Hai luồng sáng xanh đã khiến gã ứng phó một thờ, một lần nhiều như vậy còn không phải muốn mạng gã sao? May mắn trong Thánh Điện Đại Tái có quy định rõ ràng, tuyệt đối không cho phép sát thương đối thủ, nếu không chỉ sợ gã sẽ bị dọa đến chạy trốn chết.

Hai mươi mấy luồng sáng đan vào nhau trên không trung, hóa thành hai chữ to màu xanh.

[Hình Nhi]

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 267

Quang Thần Lĩnh Vực

Hai chữ vừa xuất hiện, Lý Hình trên khán đài nước mắt tràn mi. Y đã trở về, dù không trước tiên tìm cô, nhưng y vẫn nhớ đến cô!

Ngay sau đó, đôi tay Lâm Hâm cùng nâng lên, dùng luồng sáng xanh lực công kích cực kỳ khủng bố quay quanh hai chữ Hình Nhi vẽ ra hình trái tim.

"Thằng nhóc khốn kiếp!" Hốc mắt Lâm Thần cũng đỏ ửng. Lần đầu tiên ông cảm thấy cháu trai mình tao bao cũng không đến nỗi đáng giận.

Thủ Hộ kỵ sĩ phía đối diện cơ mặt co giật. Đối phương nhưng lại ở trong trận đấu Thánh Điện Đại Tái tử tình với người yêu, quả thật là tát mặt gã mà! Nhưng có không chịu được sự sỉ nhục này thì Thủ Hộ kỵ sĩ vẫn là quay đầu bước đi. Còn cần đấu tiếp nữa sao? Gã chắc chắn thua rồi.

Hai chữ Hình Nhi đó chỉ sợ uy lực còn khủng bố hơn bất cứ cấm chú hỏa hệ bình thường nào.

Lâm Hâm ngẩng đầu lên, mắt mờ lung nhìn trái tim mình vẽ, đột nhiên giữa đầu phát ra tiếng phượng hét thánh thót. Thoáng chốc, ánh sáng xanh trên trời tự như trăm sông chảy về một biển ngưng tụ ở ngực y, chớp mắt biến mất. Ngay sau đó, lưng y lại lấp lóe ánh sáng xanh, bay ra đấu trường, nhặt lên áo choàng, trở về bên đồng bạn.

Đây là tranh tài, người trên khán đài tuyệt không thể tiếp xúc với thí sinh. Lý Hình ngồi đó che mặt khóc nức nở. Anh ấy trở về, rốt cuộc trở về, anh ấy không quên mình.

Xem hình ảnh vừa rồi, coi như là tổng trọng tài trưởng Trần Cuồng thì sắc mặt cũng biến quái. Lòng ông thầm nghĩ, bây giờ mấy thanh niên thật là ngày càng to gan. Nhưng hành vi của Lâm Hâm không tính là làm trái với quy tắc tranh tài. Trước khi y viết ra hai chữ kia đã chứng minh với mọi người uy lực của luồng sáng xanh đó. Thật là không đơn giản! Một cường giả cấp chín, quan trọng nhất là tìm ra con đường tương lai nên đi. Không thể nghi ngờ, Lâm Hâm đã tìm ra đường thuộc về mình. Y thoát khỏi hạn chế chú ngữ truyền thống, mở ra con đường khác, một con đường thuộc về mình. Có lẽ diện tích công kích thì y kém chút, nhưng về cường độ công kích thì tuyệt đối là đỉnh cao trong ma pháp sư hỏa hệ. Quan trọng nhất là dùng cách thuận phát chiến đấu, y ở trên chiến trường chắc chắn có sức sinh tồn rất mạnh, càng không cần chức nghiệp khác hỗ trợ.

Trong Sân Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi, mười người đã có ba ra trận, không chỉ thắng hết mà còn hiện ra thực lực cường đại. Đặc biệt là Tư Mã Tiên và Lâm Hâm đều để lại ấn tượng sâu sắc cho mọi người.

Ánh sáng tuyển chọn lại hiện ra. Khiến người bất ngờ là trận tiếp theo, trong hai ánh sáng tuyển chọn có một lại lần nữa chiếu rọi trong Sân Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi. Còn luồng sáng khác thì rơi bên Linh Hồn Thánh Điện.

Thấy đến người Linh Hồn Thánh Điện bị chiếu rọi thì rất nhiều người hít ngụm khí lạnh. Đó lại là phó điện chủ Linh Hồn Thánh Điện, Tam Thủy Bà Bà.

Tuy thánh chiến mang đến tổn thất to lớn cho Thánh Minh nhưng cũng xúc tiến cường giả sinh ra. Tam Thủy Bà Bà giống như Lâm Thần, sau thánh chiến, thông qua không ngừng cố gắng đột phá bình cảnh, tu vi cũng tăng lên cấp chín, thực lực trở nên mạnh hơn nhiều. Lại thêm bản

thân bà là vợ của Trần Hoàn Vũ, điện chủ Linh Hồn Thánh Điện, có thể nói ở bên trong Linh Hồn Thánh Điện có địa vị cực kỳ quan trọng.

Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi nhưng lại gặp một đối thủ như vậy, lần này không có ai xem trọng họ. Dù sao họ gặp phải là một cường giả cấp chín.

Khi thí sinh Quang Chi Thần Hi cởi xuống áo choàng đi vào sân thì càng khiến toàn trường xôn xao.

Cái này cũng quá trẻ đi! Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi rốt cuộc là quái vật như thế nào chứ? Không lẽ họ có trứ nhan thuật? Vì sao người nào người nấy trẻ như thế?

Tóc dài tung bay, khuôn mặt nhỏ nhắn treo nụ cười kỳ dị, Trần Anh Nhi đi vào đấu trường.

Tam Thủy Bà Bà thấy là cô thì biểu tình có chút bất đắc dĩ nhưng không kích động. Rất rõ ràng, giống như Thái Nhi từng trước tiên quay về Thích Khách Thánh Điện, trước khi bắt đầu Thánh Điện Đại Tái thì Trần Anh Nhi cũng đã gặp ông bà nội mình.

Sau khi Trần Anh Nhi đi vào đấu trường, không ngâm xướng chú ngữ mà đáng thương nhìn bà nội, bộ dạng đó như là đang nói, bà cứ làm đi, nhớ đánh nhẹ chút nha.

Tam Thủy Bà Bà khẽ thở dài, ánh mắt nhìn cô tràn đầy hiền từ. Bà bất đắc dĩ, lắc đầu nói.

"Ta nhận thua." Nói xong ba chữ kia bà lập tức xoay người ra khỏi sân.

Trần Anh Nhi thè lưỡi, mặt tươi cười nhảy nhót ra sân.

Cái gì? Tam Thủy Bà Bà chịu thua? Đa số người cho rằng lỗi tai mình có vấn đề. Đối mặt cô gái trẻ tuổi như vậy, làm phó điện chủ Linh Hồn Thánh Điện, Thông Linh Giả cấp chín, Tam Thủy Bà Bà nhưng lại cứ

thể chịu thua? Nên biết rằng đây chính là đấu loại, chỉ cần thua một trận vậy sẽ không có cơ hội ở trong cửa thứ nhất Thánh Điện Đại Tái nữa!

Lý Chính Trực nhướng mày, dường như muốn nói cái gì nhưng rồi cuộc kiềm chế. Ông hiểu biết Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi, đương nhiên cũng biết quan hệ giữa Trần Anh Nhi và Tam Thủy Bà Bà.

Trong Thánh Điện Đại Tái rất ít xuất hiện tình huống trực tiếp chịu thua, nhưng không phải chưa từng có. Ví dụ đợt trước trong Thánh Điện Đại Tái, từng có hai Săn Ma giả đại biểu Thánh Điện của mình xuất chiến, khi gặp nhau thì trong đó một người chủ động nhận thua. Dù nói thế nào thì không có quy tắc hạn chế không được nhận thua. Thế nên tuy hành vi của Tam Thủy Bà Bà dẫn đến náo động, nhưng không ai có thể ngăn cản bà làm vậy. Kỳ lạ là thí sinh bên Linh Hồn Thánh Điện cũng bình tĩnh, không ai bất mãn việc Tam Thủy Bà Bà nhận thua cả.

Xem tình hình này, Lý Chính Trực bỗng cảm thấy có chút bất an. Linh Hồn Thánh Điện bình tĩnh dường như có ý nghĩa nào đó. Tuy quan hệ giữa Linh Hồn Thánh Điện và Ma Pháp Thánh Điện không thân thiết như Thích Khách Thánh Điện và Kỵ Sĩ Thánh Điện. Nhưng cho đến nay Linh Hồn Thánh Điện coi như là người ủng hộ Ma Pháp Thánh Điện, chẳng qua hai bên càng rõ ràng không khí hợp tác. Sau khi kết thúc thánh chiến, bởi vì Linh Hồn Thánh Điện và Ma Pháp Thánh Điện có tồn thất nhỏ nhất nên tốc độ bành trướng cũng là nhanh nhất.

So đấu tiếp tục.

Mỗi trận đấu Thánh Điện Đại Tái thời gian không tính quá lâu. Đầu tiên không phải là đấu tranh sống chết, hơn nữa thí sinh có cấp tám, có cấp chín, rất dễ tạo thành chênh lệch thực lực. Bởi vậy tiến độ tranh tài coi như nhanh.

Buổi trưa qua đi thì đấu đã hơn bốn mươi trận. Tính theo tốc độ này, đến buổi tối là vòng so đấu thứ nhất có thể chấm dứt.

Năm Thánh Điện dự thi thêm vào Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi, cho tới bây giờ giữ thế toàn thắng chỉ có Quang Chi Thần Hi. Họ lần lượt ra trận năm người. Dương Văn Chiêu, Tư Mã Tiên, Lâm Hâm, Trần Anh Nhi và vừa ra trận dựa vào tọa kỵ mạnh mẽ, kết hợp bản thân hoàn mỹ, cùng là đỉnh cấp tám Đoạn Úc, toàn bộ thắng trận.

Năm người ra trận chỉ có Đoạn Úc là tình huống khá gian nan, kịch chiến với một ma pháp sư tới mười phút mới dựa vào lực phòng ngự cường đại và nội tình thắng lợi, bốn người kia thắng coi như nhẹ nhàng.

Thánh Điện Đại Tái không có thời gian cơm trưa. Cường giả có thể dự thi dù là mười ngày, nửa tháng không ăn cái gì cũng không thành vấn đề. Cho nên trận đấu vẫn liên tục tiến hành.

Tới trận thứ bốn mươi tám thì thí sinh thứ sáu của Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi ra trận. Lần này ánh sáng tuyển chọn chiếu rọi vào thành viên Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi hàng thứ nhất bên trái.

Khoảnh khắc ánh sáng tuyển chọn đông lại, ánh mắt cao tăng Lục Đại Thánh Điện gần như tập trung tại đó. Ai đều biết, đứng ở chủ vị Săn Ma Đoàn nhất định là đoàn trưởng của họ. Mà đoàn trưởng Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi chẳng phải chính là Long Hạo Thần?

Đúng vậy, cách hơn bốn năm, Long Hạo Thần rốt cuộc lần nữa xuất hiện.

Long Hạo Thần rất xui xẻo, bởi vì một người khác bị ánh sáng tuyển chọn nhắm trúng lại là điện chủ Chiến Sĩ Thánh Điện, Khâu Vĩnh Hạo, cũng chính là cường giả đệ nhất Chiến Sĩ Thánh Điện.

Khi Khâu Vĩnh Hạo thấy ánh sáng tuyển chọn rơi trên người mình thì ngây ra. Long Hạo Thần, mình phải cùng hắn đấu rồi sao?

Nhoáng người lên, Khâu Vĩnh Hạo đã vào sân. Bên kia Long Hạo Thần cởi bỏ áo choàng lớn, lại xuất hiện trong tầm mắt mọi người.

Hắn không trước tiên vào sân mà xoay người, hướng đến thí sinh Kỵ Sĩ Thánh Điện và ông nội Long Thiên Ẩn hành lễ kỵ sĩ, sau đó mới vào sân.

Trang phục trắng mộc mạc, mái tóc dài rực rỡ ánh vàng, đôi mắt trong suốt như có thể xuyên thấu tất cả, và khuôn mặt tuấn tú đến cực độ cùng với khí chất trầm ổn như núi.

Dù nhìn sao thì bộ dạng của hắn cũng chỉ hơn hai mươi tuổi, nhưng khí chất và yên tĩnh phát ra từ người hắn lại khiến tất cả quên đi tuổi tác.

Nhìn hắn, bất giác có cảm giác như tắm gió xuân. Không có linh lực dao động, nhưng hắn đứng tại đâu lập tức trở thành tiêu điểm toàn trường. Dù là điện chủ Chiến Sĩ Thánh Điện Khâu Vĩnh Hạo cũng không hấp dẫn người chú ý bằng hắn.

Trong Kỵ Sĩ Thánh Điện, trừ Long Thiên Ẩn ra, tất cả Kim Tinh Cơ Tòa kỵ sĩ đều đứng dậy, hướng Long Hạo Thần đáp lễ. Dù hắn mất tích bao lâu, trước khi Kỵ Sĩ Thánh Điện tuyên bố từ bỏ, hắn đều là Thánh kỵ sĩ trưởng Kỵ Sĩ Thánh Điện, cũng chính là thống soái của tất cả Kim Tinh Cơ Tòa kỵ sĩ, Bí Ngân Cơ Tòa kỵ sĩ.

Nhận ra Long Hạo Thần không chỉ là Kỵ Sĩ Thánh Điện, trong Thích Khách Thánh Điện, Mục Sư Thánh Điện, Chiến Sĩ Thánh Điện, Ma Pháp Thánh Điện, đều có nhiều người nhận ra thân phận của hắn.

Lúc thánh chiến, tuy Long Hạo Thần xuất hiện thời gian không lâu nhưng đem đến ấn tượng rất sâu với Thích Khách Thánh Điện, Chiến Sĩ Thánh Điện, Ma Pháp Thánh Điện. Năm đó huyết chiến Trấn Nam quan hắn là anh hùng cứu Trấn Nam quan trong nước sôi lửa bỏng. Lịch sử sẽ không quên những việc này. Dù đã qua lâu như vậy, họ vẫn nhận ra khuôn mặt tuấn tú của Long Hạo Thần.

Quang Chi Thần Hi thì ra là Săn Ma Đoàn của hắn! Đây là suy nghĩ của tất cả người không quen Long Hạo Thần nhưng có gặp qua hắn. Còn

người chân chính biết ý nghĩa tồn tại của Long Hạo Thần, các lãnh đạo Thánh Điện thì trong lòng suy nghĩ khác nhau.

Chính là thanh niên này, lần đầu tiên hủy diệt Trụ Ma Thần. Cũng chính là hắn, dẫn phát thánh chiến hai năm giữa ma tộc và nhân loại.

Hiện tại hắn trở về, mang theo Săn Ma Đoàn của mình trở về. Tham gia trận Thánh Điện Đại Tái này, rốt cuộc hắn muốn làm cái gì? Vì sao hắn không đại biểu Kỳ Sĩ Thánh Điện xuất chiến mà chọn thân phận Săn Ma Đoàn?

Nhìn thanh niên trước mặt, cảm giác của Khâu Vĩnh Hạo khác với người khác. Lần đầu tiên ông thấy Long Hạo Thần thì hắn để lại Chiến Sĩ Thánh Điện một vết kiếm ý. Chính bởi vì kiếm ý đó khiến ông, người chính mắt thấy qua sự cường đại của Quang Minh Kiếm Thần Dạ Vô Thương đã có bước tiến kinh người. Tiếp theo, mỗi lần Long Hạo Thần xuất hiện đều đem đến cảm giác kỳ tích cho ông.

Mất tích lâu như vậy, hắn rốt cuộc trở về. Giờ phút này, Khâu Vĩnh Hạo bất giác nhớ lại mấy ngày trước Vương Nguyên Nguyên tìm đến mình nói những lời kia.

"Đã lâu không gặp, Hạo Thần." Khâu Vĩnh Hạo mỉm cười, mắt sáng ngời nhìn chăm chăm Long Hạo Thần.

Trên mặt Long Hạo Thần cũng xuất hiện nụ cười.

"Đúng vậy! Khâu điện chủ. Chúng ta chia tay cũng gần năm năm rồi. Không ngờ gặp lại trong tình huống như vậy."

Khâu Vĩnh Hạo nói.

"Hạo Thần, ta sẽ không nường tay. Hãy để ta xem, năm năm qua người rốt cuộc tăng tiến đến mức độ nào."

Long Hạo Thần nhẹ gật đầu.

"Xin người chỉ dạy cho."

Khi Khâu Vĩnh Hạo nói chuyện với Long Hạo Thần thì lòng đã có quyết định. Làm điện chủ Chiến Sĩ Thánh Điện, trước tiên ông phải xem lực ảnh hưởng của Long Hạo Thần rốt cuộc lớn cỡ nào, tương lai hắn sẽ mang đến điều gì cho Liên Minh.

Kết quả ông phát hiện, sau lưng Long Hạo Thần ít nhất đứng Kỵ Sĩ Thánh Điện và Thích Khách Thánh Điện, đây chính là hai trong Lục Đại Thánh Điện. Hơn nữa ông biết rõ quan hệ giữa Trần Anh Nhi và Trần Hoành Vũ. Không thấy Tam Thủy Bà Bà nhận thua sao? Điều này chứng tỏ ít nhất Linh Hồn Thánh Điện sẽ không đối đầu với họ, rất có thể giữ trung lập.

Mục Sư Thánh Điện có lực ảnh hưởng không lớn trong Liên Minh, như vậy thì Long Hạo Thần rất có thể sẽ được hơn một nửa Liên Minh ủng hộ. Dù sao hắn có thân phận cực kỳ đặc biệt, hắn là con trai quang minh của Kỵ Sĩ Thánh Điện, người thừa kế điện chủ đời tiếp theo. Chính Vương Nguyên Nguyên còn đạt tới cấp chín, vậy tu vi của hắn sẽ tới trình độ nào đây? Nếu hắn có thể dùng sức mạnh của mình chứng minh với mọi người, vậy tương lai tiếng nói của hắn trong tân Liên Minh sẽ có địa vị hết sức quan trọng.

Thế nên Khâu Vĩnh Hạo hiểu rằng, Long Hạo Thần có thể lay động Liên Minh hay không, điều quan trọng nhất vẫn là thực lực. Phải xem hắn có tu vi hơn người hay không, có sự cường đại khiến phe trung gian ủng hộ không.

Thế nên trong chớp mắt Khâu Vĩnh Hạo đã đặt ra quyết định, nếu Long Hạo Thần có thể chiến thắng mình, vậy mặc kệ lần này hắn tham gia Thánh Điện Đại Tái vì cái gì, tuyển chọn của Chiến Sĩ Thánh Điện ít nhất là trung lập.

Chân trái Long Hạo Thần tiến lên một bước, tay phải đánh ra trước. Hắn không triệu hoán tọa kỵ của mình.

Khâu Vĩnh Hạo không cho rằng Long Hạo Thần không có tọa kỵ thì sẽ không đủ mạnh. Khoảng cách hai người gần hai trăm mét, Long Hạo Thần đánh ra một quyền này, ông cảm giác không khí cả sân đấu luyện như bị hút hết, lực lượng áp bách mà nhu hòa đã tới gần người.

Khâu Vĩnh Hạo cũng là cường giả trải qua trăm trận, lập tức cảm giác được nguy hiểm. Dù lực lượng này không áp bách quá mạnh mẽ, nhưng ông lại cảm thấy nếu mình không tập trung ứng đối thì chỉ sợ sẽ thua trận.

Cũng đánh ra một quyền, đôi mắt Khâu Vĩnh Hạo hóa thành sắc vàng. Sau lưng ông, một thanh trọng kiếm vàng khổng lồ hiện ra, phóng lên cao. Kiếm ý lãnh liệt làm sân đấu tràn ngập sát khí.

Long Hạo Thần đánh ra là quyền, Khâu Vĩnh Hạo đánh ra lại là kiếm ý.

Linh lực hai bên đều là vô hình, nhưng khoảnh khắc va chạm thì vòng bảo hộ cả sân đấu kịch liệt chớp động, bề mặt ánh sáng vàng bảy sắc bỗng tỏa sáng chói lòa, hiển nhiên là vì chịu đựng áp lực cực lớn.

Khoảnh khắc, mọi người trông thấy Long Hạo Thần đi tới trước mặt Khâu Vĩnh Hạo, lại đánh một quyền vào điện chủ Chiến Sĩ Thánh Điện.

Khâu Vĩnh Hạo sắc mặt trầm trọng, không biết lần đầu va chạm là chiếm ưu thế hay thiệt thòi. Đối mặt công kích một quyền này, hai tay ông nâng lên, cứng rắn chống.

Thực lực hai bên đều trở lại cấp nguyên trạng, linh lực càng mạnh mẽ ẩn trong thân, thoát nhìn là va chạm tứ chi nhưng ai cũng biết, loại chiến đấu này mới là nguy hiểm nhất. Bởi vì khi linh lực bộc phát chính là khí thế trời long đất lở.

*Rầm! *

Đôi tay Khâu Vĩnh Hạo chặn một quyền của Long Hạo Thần. Thân thể hai người tạm dừng trên không trung. Ngay sau đó, người xem cuộc chiến trông thấy ngực Long Hạo Thần chột lóe ánh sáng vàng.

Chớp mắt đó, mọi người cảm thấy dường như thân thể Long Hạo Thần phình lên. Ngay sau đó, Khâu Vĩnh Hạo mới chặn công kích của Long Hạo Thần xong không ngờ lại bắn ngược ra, mạnh đụng vào vòng bảo hộ sân đấu.

Một đấm đánh bay điện chủ Chiến Sĩ Thánh Điện? Nhìn thấy hình ảnh này, dù là Lý Chính Trực cũng đứng bật dậy.

Ông là bạn thân của Khâu Vĩnh Hạo, đương nhiên biết rõ tu vi của Khâu Vĩnh Hạo. mấy năm nay, Khâu Vĩnh Hạo luôn khổ tu truy cầu đột phá. Tu vi rốt cuộc thành công đột phá cấp chín bậc hai, nội linh lực đã cao hơn hai mươi sáu vạn. Trong cả Liên Minh Thánh Điện coi như là cường giả, càng là đệ nhất cường giả Chiến Sĩ Thánh Điện, nổi tiếng là Chiến Thần mạnh nhất.

Nhưng trong chớp mắt giao đấu vừa rồi, ông lại bị Long Hạo Thần đánh bay. Điều này có ý nghĩa gì? Ý nghĩa linh lực của Long Hạo Thần mạnh hơn ông. Dưới tình huống không có trang bị hỗ trợ, đến cấp chín rồi muốn không dùng kỹ năng mà đánh bay đối thủ, chỉ sợ linh lực hai người chênh lệch ít nhất trên năm vạn.

Nhưng mà, điều này sao có thể? Hơn bốn năm trước, linh lực của Long Hạo Thần mới chỉ là ba, bốn vạn mà thôi. Bốn năm ngắn ngủi, chẳng lẽ hắn đã tới trình độ cấp chín bậc ba rồi sao?

Lý Chính Trực lần đầu tiên cảm nhận uy hiếp lớn lao từ người Long Hạo Thần. Hắn chẳng những trở về, thực lực mạnh mẽ vượt qua suy đoán của mình. Mục đích của Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi này có lẽ không chỉ là thông qua Thánh Điện Đại Tái tôi luyện sức mạnh bản thân.

Khâu Vĩnh Hạo đung vào vòng bảo hộ, thân thể bắn ngược lại, sau lưng kiếm quang vàng khổng lồ tới mấy chục mét cũng chém ra, trên không trung vạch một đường chém xuống Long Hạo Thần.

Đây không phải vũ khí, thuần túy là kiếm ý, là lĩnh vực của Khâu Vĩnh Hạo.

Vì truy cầu chân lý kiếm ý, Khâu Vĩnh Hạo lĩnh ngộ lĩnh vực chính là kiếm ý. Lĩnh vực kiếm ý của ông đủ sánh bằng một thần khí. Không ra thì thôi, vừa ra là khai hoang trời đất.

Đôi mắt kiếm vàng chém xuống, chân Long Hạo Thần đứng vững, sau lưng bỗng lấp lánh ánh sáng vàng nồng đậm. Sáu cánh vàng khổng lồ bỗng giang rộng. Ngay sau đó, kiếm ý ngập trời bỗng bùng phát từ người hắn.

Tay phải chỉ lên trời, đôi mắt Long Hạo Thần bỗng biến thành trắng ngà. Ngay sau đó, một kiếm quang trắng từ người hắn phát ra, hóa thành ánh sáng trắng bốc lên tận trời.

Kiếm quang này nhỏ hơn lĩnh vực kiếm ý của Khâu Vĩnh Hạo rất nhiều, cỡ trọng kiếm bình thường. Vàng sáng trắng ngà khuếch tán. Nhưng khi nó xuất hiện thì thân thể Khâu Vĩnh Hạo thi triển lĩnh vực kiếm ý lại run bần bật.

***Đỉnh! ***

Một tiếng giòn vang. Thân thể Long Hạo Thần hơi lung lay, lùi ra sau hai bước. Nhưng ngực hắn lúc trước tỏa ánh sáng vàng giờ lại lóe lên, bước chân hắn lập tức ổn định.

Cùng với tiếng giòn vang, lĩnh vực kiếm ý của Khâu Vĩnh Hạo giang ngang bất động, bị kiếm quang trắng chặn lại.

Kiếm quang trắng khê ngâm, bị trọng kiếm vàng áp bách chậm rãi hạ xuống, dường như không chịu được gánh nặng. Mọi người thấy điều này

đều cho rằng Khâu Vĩnh Hạo lại chiếm ưu thế. Nhưng chỉ mình ông hiểu, Long Hạo Thần phóng ra kiếm ý khác với của mình.

Kiểm ý của ông hoàn toàn là ý niệm kiếm, là thần niệm và kiếm ý kết hợp. Còn kiếm ý của Long Hạo Thần, thoát nhìn không mạnh bằng lĩnh vực kiếm ý của ông, nhưng kiếm trắng lại có linh hồn dao động. Chính là nói, trong kiếm ý ẩn chứa một phần linh hồn Long Hạo Thần.

Khâu Vĩnh Hạo nhớ rõ, năm đó khi ông vẫn là tùy tùng của Quang Minh Kiếm Thần Dạ Vô Thương, đêm trước khi Dạ Vô Thương khiêu chiến với Ma Thần Hoàng đã từng nói qua, rốt cuộc lĩnh ngộ một chút ý nghĩa kiếm hồn.

Lúc này Long Hạo Thần thi triển chẳng phải chính là kiếm hồn sao? Thứ vượt trên cả kiếm ý!

Trên mặt Long Hạo Thần lộ nụ cười nhạt, nhìn Khâu Vĩnh Hạo, nói.

"Chúc mừng Khâu điện chủ tu vi tăng tiến. Lĩnh vực kiếm ý của người có lực công kích cực mạnh, và điểm độc đáo riêng. Nếu có một ngày người hiểu ý nghĩa linh hồn làm kiếm, vậy thành tựu của người có thể vượt qua tiền bối Dạ Vô Thương. Tôi cũng phải dùng lĩnh vực của mình, nếu không thì không thể ngăn được tấn công của người."

Thánh Điện Đại Tái tiến hành nhiều trận như vậy, mở miệng nói chuyện trong quá trình so đấu thì chỉ có Long Hạo Thần là người thứ nhất.

Khâu Vĩnh Hạo chẳng những không bức mình vì hấn nói chuyện, ngược lại có chút lơ mờ hiểu ra, mắt sáng ngời nhìn kiếm hồn dần bị ép xuống đã tới gần đỉnh đầu Long Hạo Thần.

Ông cảm giác được, kiếm hồn của Long Hạo Thần chỉ mới là tạo hình thức ban đầu. Nhưng hấn đích thực đã tới cấp bậc đó! Kiếm hồn, kiếm hồn, rốt cuộc phải làm sao hóa linh hồn thành kiếm?

Long Hạo Thần nâng lên tay phải, nắm lấy kiếm hồn trắng đã bị đè ép trên đỉnh đầu, sáu linh cánh vàng sau lưng chậm rãi mở ra.

Thanh âm êm tai phát ra từ người hắc, như châu ngọc rơi lại như tiếng chuông thần réo rắt. Giây phút kia, dường như thân thể Long Hạo Thần biến mất. Nguyên sân đấu luyện tràn đầu ánh vàng, ngay cả kiếm hồn trong tay hắc cũng thế. May mắn màu vàng này là trong suốt mới cho người xem cuộc chiến tiếp tục thấy tình hình bên trong.

"Quang minh, tước đoạt." Long Hạo Thần nhìn chăm chú Khâu Vĩnh Hạo, dùng giọng điệu có chút kỳ lạ nhẹ nhàng nói ra bốn chữ.

Chớp mắt, thân thể Khâu Vĩnh Hạo đột nhiên tạm ngừng, sau đó trông thấy từng tầng sáng vàng nồng đậm chen chúc bắn ra khỏi người ông, nhanh chóng bay vào không gian vàng bốn phía. Lĩnh vực kiếm ý của ông đang nhanh chóng yếu đi.

Long Hạo Thần cầm kiếm hồn phía xa, vẫn giữ nguyên động tác cũ, nhưng từ người hắc phản chiếu vô số ánh sáng vàng lấp lánh. Trên không trung chúng hóa thành từng tia sáng vàng, xoay tròn cuối cùng dung hợp với sáu cánh sau lưng, khiến hắc càng thêm lập thể, thêm chói mắt.

Ở ngực hắc, luồng sáng vàng lúc trước từng lóe hai lần này nhấp nháy chậm rãi theo tần suất.

"Đây là lĩnh vực của tôi, tên gọi là Tổ Quang. Trong lĩnh vực của tôi, tôi chính là Quang Minh Thần. Người là người thứ nhất vào Quang Lĩnh Vực của tôi. Xin lỗi, linh lực của người không bằng tôi. Cho nên tất cả cường giả quang thuộc tính linh lực không bằng tôi ở trong Quang Lĩnh Vực thì sẽ bị tôi tước đoạt lực lượng quang."

Ánh sáng vàng kiếm chế, Long Hạo Thần tĩnh lặng đứng đó. Thoạt trông hắc không khác gì lúc trước, ánh sáng vàng quanh người đã tan biến, ngay cả sáu linh cánh khổng lồ sau lưng và trường kiếm cũng biến mất. Đối diện hắc, Khâu Vĩnh Hạo đã ngã ngòi trên đất.

Nhìn Long Hạo Thần, mắt Khâu Vĩnh Hạo tràn đầy kinh hãi.

Gặp qua Vương Nguyên Nguyên, Khâu Vĩnh Hạo từng nhiều lần suy đoán thực lực của Long Hạo Thần, nhưng không bao giờ tưởng tượng nổi, tu vi của hắn nhưng lại đạt đến trình độ như thế. Chẳng những linh lực càng mạnh hơn ông, khủng khiếp hơn nữa là lĩnh vực của hắn.

Tại sao uy lực lĩnh vực đạt đến trình độ như vậy chứ? Chỉ ở trong lĩnh vực của hắn thôi thì linh lực bản thân đã bị tiết hết ra ngoài, dung nhập vào trong lĩnh vực, mất cả sức phản kháng.

Trong lĩnh vực của hắn, hắn chính là Quang Minh Thần. Đây là lĩnh vực tối cấp độ nào vậy? Trong lịch sử nhân loại chưa bao giờ có lĩnh vực giống như vậy. Rõ ràng lĩnh vực của hắn không chỉ khắc chế tất cả cường giả quang thuộc tính, chắc chắn còn có năng lực khác càng mạnh hơn nữa.

Trên đài khách quý Kỵ Sĩ Thánh Điện, không biết khi nào thì Trần Cuồng đã đứng lên. Nhìn chăm chăm Long Hạo Thần trong đấu trường, mặt ông lộ nụ cười.

"Chàng trai này, thật không ngờ người lại khiến ta có chút ngứa tay. Thật muốn xem khi đối đầu với ta, Quang Lĩnh Vực của người sẽ có tác dụng gì?"

Khâu Vĩnh Hạo thua rồi? Điện chủ Chiến Sĩ Thánh Điện, Chiến Thần mạnh nhất, Khâu Vĩnh Hạo cứ như vậy thua?

Người thanh niên tuần tú đến mức tận cùng phóng ra lĩnh vực thuộc về hắn, sau đó chiến thắng điện chủ Chiến Sĩ Thánh Điện. Đây cần có sức mạnh tối cỡ nào mới làm được chứ!

Long Thiên Ấn cũng đứng lên, nhìn Long Hạo Thần, mắt tràn ngập rung động. Cái này còn nằm trong phạm vi lĩnh vực sao? Có thể tước đoạt một loại nguyên tố, ở trong lĩnh vực, tất cả cường giả quang thuộc tính bó tay hết cách, cái này dường như đã vượt qua phạm trù lĩnh vực

rồi đi? Cho dù hắc có là con trai quang minh, Thần Quyển Giả cũng không nên có năng lực khống chế quang như vậy mới đúng. Cái này dường như chỉ có Quang Minh Nữ Thần mới làm được! Nhưng thần vốn chính là sự tồn tại hư ảo, là tản ra mỗi góc trên thế gian.

Không sai, nếu Long Hạo Thần chỉ là Thần Quyển Giả thì hắc không thể nào có được lĩnh vực như vậy. Nhưng hắc không chỉ là Thần Quyển Giả. Thể chất của hắc, sau khi dung hợp căn nguyên huyết mạch con trai quang minh của Tử Linh Thánh Pháp Thần, Vong Linh Thiên Tai Y Lai Khắc Tư thì lại xảy ra biến hóa. Hơn bốn năm bế quan, hắc và đồng bạn đều tăng chất lượng, người tiến bộ lớn nhất chính là hắc.

Nội linh lực bẩm sinh của Long Hạo Thần đã đột phá cực hạn, hơn một trăm hai mươi. Thế nên bây giờ hắc không còn là thể chất con trai quang minh, mà chính là thể chất Quang Minh Thần. Chính là nói, từ góc độ nào đó thì Quang nguyên tố trong thế giới, hắc chính là bán thần. Nếu chỉ luận về cấp bậc, thế thì hắc bây giờ, về mặt bản chất đã tăng tới cấp bán thần như Ma Thần Hoàng, chẳng qua tu vi còn kém rất xa thôi.

Tử Linh Thánh Pháp Thần Y Lai Khắc Tư để lại cho hắc là một phần kỳ tích, kỳ tích thuộc về quang minh.

Long Hạo Thần chậm rãi tiến lên, nâng Khâu Vĩnh Hạo đứng dậy. Lúc này Khâu Vĩnh Hạo cảm giác được linh lực của mình đang hấp thu Quang nguyên tố bên ngoài, dần hồi phục, nhưng trong lòng ông sự rung động còn chưa biến mất.

Long Hạo Thần mỉm cười nói.

"Liên quan đến kiếm hồn, nếu Khâu điện chủ có hứng thú thì chúng ta có thể tìm chút thời gian tâm sự."

Khâu Vĩnh Hạo cười khẽ.

"Dù có kiếm hồn thì làm sao chứ? Lĩnh vực của người nên gọi là Quang Thần Lĩnh Vực mới đúng. Ta không biết người làm cách nào

nhưng ở trong lĩnh vực của người, ta cảm giác được người chính là chúa tể quang."

Long Hạo Thần cười ha ha nói.

"Thật ra không mạnh như người tưởng tượng đâu. Tuy tình huống của tôi đặc biệt, nhưng có lĩnh vực như thế này giống thanh kiếm hai lưỡi. Nó tiêu hao linh lực gấp mười lần lĩnh vực bình thường. Giữ một giây thì đã tiêu hao hơn một vạn linh lực của tôi."

Khâu Vĩnh Hạo không ngờ Long Hạo Thần lại thẳng thắn nói ra, gật đầu với hắn, nói.

"Đội kết thúc Thánh Điện Đại Tái rồi chúng ta tâm sự."

Nói xong ông xoay người đi ra ngoài sân.

Nụ cười trên mặt Long Hạo Thần không thay đổi nhưng hơi thất vọng. Từ lời của Khâu Vĩnh Hạo có thể nghe ra, ít nhất trong khoảng thời gian Thánh Điện Đại Tái, ông không muốn cùng hắn tiếp xúc nhiều.

Nhóang người lên, Long Hạo Thần ra khỏi sân, cầm áo choàng của mình, lại lần nữa hành lễ kỵ sĩ với người bên Kỵ Sĩ Thánh Điện, xong chậm rãi bước trở về Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi.

Lần này cả Long Thiên Ấn cũng giống như thí sinh Kỵ Sĩ Thánh Điện khác, đáp lễ với hắn. Dù làm trưởng bối nhưng Long Thiên Ấn cúi đầu trước sức mạnh của cháu trai.

Trận chiến giữa Long Hạo Thần và Khâu Vĩnh Hạo mất không bao nhiêu thời gian, nhưng người sáng suốt có thể nhìn ra, năng lực của Long Hạo Thần hoàn toàn khắc chế Khâu Vĩnh Hạo. Dù là kiếm ý hay thuộc tính thì hắn kiểm chế Khâu Vĩnh Hạo quá lớn. Chênh lệch giữa họ vốn không nên cách biệt nhiều như vậy, nhưng Long Hạo Thần lại dựa vào ưu thế thuộc tính và lĩnh vực, nhẹ nhàng chiến thắng trận so tài này.

Ánh mắt của Lý Chính Trực đã bình tĩnh lại, ngồi xuống, khép mắt, dường như đang suy nghĩ cái gì.

Trong số các thí sinh, Đàm Hoàn trợn to mắt không chớp một cái, thân thể nhẹ run.

Giờ phút này, chính cô cũng không thể nói rõ tâm tình của mình ra sao.

Hắn, nhưng lại biến mạnh đến thế, đã có thực lực đánh bại một điện chủ. Khâu Vĩnh Hạo trong điện chủ Lục Đại Thánh Điện tu vi tuyệt đối không phải xếp chót. Coi như là Long Thiên Ấn dẫn đội Kỵ Sĩ Thánh Điện, trong tình huống không sử dụng Thần Ấn vương tọa thì chưa chắc thắng được ông! Nhưng Long Hạo Thần đã thắng, lĩnh vực, lĩnh vực của hắn rốt cuộc là thứ gì vậy!

Chắc hắn chưa tới ba mươi tuổi, vậy mà đã có được lĩnh vực thuộc về mình. Không lẽ hắn thật là trên trời phái xuống dẫn dắt nhân loại chiến thắng ma tộc?

Dù là đệ tử đích truyền của Lý Chính Trực, nhưng giờ phút này, tín niệm trong lòng Đàm Hoàn hơi dao động.

Trận chiến này rung động không chỉ mình cô, có rất nhiều người cũng nảy ra ý nghĩ tương tự.

Một người thanh niên chưa tới ba mươi tuổi đã có lĩnh vực, còn mạnh đến mức điện chủ Chiến Sĩ Thánh Điện không thể đối kháng. Thiên tài như vậy chưa từng xuất hiện trong lịch sử Liên Minh Thánh Điện.

Con trai Luân Hồi và Quang Minh Kiếm Thần quá cổ dường như ở trước mặt hắn đều mất đi ánh sáng. Có lẽ tương lai không xa, hắn thật sự có thực lực khiêu chiến Ma Thần Hoàng chăng?

Bỗng chốc một ít cao tầng trung lập trong Liên Minh Thánh Điện, ánh mắt nhìn Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi biến nóng cháy. Không

còn ai cho rằng Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi tham gia Thánh Điện Đại Tái lần này chỉ vì tăng kinh nghiệm chiến đấu.

Trận so tài còn đang tiếp tục, các trận tiếp theo vẫn đang hấp dẫn lớp lớp, nhưng không xuất hiện va chạm giữa lĩnh vực và lĩnh vực giống Long Hạo Thần cùng Khâu Vĩnh Hạo nữa. Dù sao người có được lĩnh vực thật sự quá ít.

Khi trận đấu thứ năm mươi chín kết thúc, trời đã vào đêm khuya, đã tới lúc tuyên bố kết thúc so tài.

Thanh âm uy nghiêm của Trần Cuồng quanh quẩn trong sân đấu lớn.

"Ngày đầu tiên Thánh Điện Đại Tái, vòng thứ nhất thi đấu cá nhân, toàn bộ chín mươi lăm trận tranh tài đã kết thúc. Thành tích như sau. Kỵ Sĩ Thánh Điện người ra trận hai mươi bốn người, Ma Pháp Thánh Điện hai mươi một người, Linh Hồn Thánh Điện mười sáu người, Thích Khách Thánh Điện mười bốn người, Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi mười người, Chiến Sĩ Thánh Điện mười người. Sau khi kết thúc vòng thứ nhất, điểm số sẽ tương đồng với người ra trận."

Kết quả trận đấu gần giống với dự đoán của nhiều người, biến số duy nhất là đến từ Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi.

Đừng nhìn Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi và Chiến Sĩ Thánh Điện áp chót, nhưng ánh sáng của họ đã che lấp năm Thánh Điện dự thi.

Ra trận mười người, mười trận thắng mười, khả năng thắng là trăm phần trăm, đây là thành tích huy hoàng cỡ nào?

Phải biết rằng Thánh Điện khác với điều kiện ra trận ba mươi sáu người mới có thắng lợi như vậy. Dù là Kỵ Sĩ Thánh Điện mạnh nhất thì xác suất thắng chỉ có hai phần ba mà thôi.

Năm Thánh Điện dự thi đều cẩn thận quan sát tình huống của Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi. Họ chấn kinh phát hiện, Săn Ma Đoàn Quang

Chi Thần Hi mười thí sinh thì có tám là cường giả cấp chín, hai người khác cũng là đỉnh cấp tám. Trong mười người có năm kỵ sĩ tuổi trẻ. Lấy Long Hạo Thần dẫn đầu, còn có Hàn Vũ, Trương Phóng Phóng, Dương Văn Chiêu và Đoạn Ưc.

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 268

Cấm Chú! Bích Lạc Hoàng Tuyền

Không cần nghi ngờ, năm người này đều là nổi bật trong tuổi trẻ hiện nay của Kỵ Sĩ Thánh Điện. Họ xuất hiện khiến người nghiêng hướng Ma Pháp Thánh Điện bắt đầu dao động tâm tình.

Họ trở về, ai còn dám nói Kỵ Sĩ Thánh Điện không có tuổi trẻ kéo dài? Trong năm thanh niên kỵ sĩ thì ba người cấp chín, hai người cấp tám. Trong đó một người có lĩnh vực, còn chiến thắng điện chủ Chiến Sĩ Thánh Điện.

Nếu trận chiến hôm nay họ xuất chiến đại biểu là Kỵ Sĩ Thánh Điện, vậy thì khả năng chiến thắng của Kỵ Sĩ Thánh Điện sẽ đạt tới mức nào?

Không cần nghi ngờ, trong năm người này chắc chắn sẽ có người làm Thần Ẩn kỵ sĩ mới nhất. Đối với Kỵ Sĩ Thánh Điện mà nói, chỉ cần có Thần Ẩn kỵ sĩ dẫn dắt thì ưu thế của họ sẽ vĩnh viễn trường tồn.

Tư Mã Tiên bạo lực chấn động rất nhiều người, nhưng chân chính khiến người kinh hãi là trận Long Hạo Thần chiến thắng Khâu Vĩnh Hạo.

Cái tên Quang Chi Thần Hi và Long Hạo Thần khắc sâu trong lòng mỗi vị lãnh đạo Liên Minh Thánh Điện. Dù là dân chúng không có thực lực gì cũng nhìn ra sức mạnh của Long Hạo Thần. Dù gì hấn thẳng cả điện chủ Chiến Sĩ Thánh Điện!

Đêm khuya, ngoài sân đấu lớn Thánh Minh, rất nhiều người đứng xem trải chiếu ngủ dưới đất, vì giữ vị trí tốt cho ngày mai, họ thậm chí còn mang theo nhiều lương khô và nước.

Trận Thánh Điện Đại Tái hôm nay mới tiến hành vòng thứ nhất đã đem đến nhiều bất ngờ cho họ, so sánh với Thánh Điện Đại Tái đợt trước thì lần này đặc sắc hơn nhiều. Đặc biệt là những cường giả tuổi trẻ xuất hiện càng khiến các thanh niên trong Thánh thành sôi sục nhiệt huyết. Cái tên Quang Chi Thần Hi truyền khắp phố lớn ngõ nhỏ, hơn nữa lấy Thánh thành làm trung tâm lan tràn cả Liên Minh.

Từ từ đi ra sân đấu lớn Thánh Minh, Long Hạo Thần và đồng bạn vừa bước ra cửa lập tức lóe người chạy hướng tổng bộ Liên Minh Thánh Điện.

Trải qua trận đấu ngày hôm nay, họ không thể giống trước kia ngụ ở nhà trọ, nếu không thì sẽ không yên tĩnh nổi. Chỗ họ nghỉ ngơi đổi thành Kỵ Sĩ Thánh Điện.

Long Thiên Ẩn cười tươi như hoa đi ra sân đấu lớn Thánh Minh, không đợi ông dẫn đám Kim Tinh Cơ Tòa kỵ sĩ dự thi quay về tổng bộ Thánh Minh thì có không ít người vội vàng chạy tới.

Trong đó tốc độ nhanh nhất là Lý Hình.

Không đợi cô tới gần đã bị một Thích Khách Thánh Điện ngăn lại, nhưng cô là Bí Ngân Cơ Tòa kỵ sĩ, các Kim Tinh Cơ Tòa kỵ sĩ đều nhận ra cô. Lý Hình còn tham gia thi đấu tuyển chọn thí sinh tham gia Thánh Điện Đại Tái trong nội bộ Kỵ Sĩ Thánh Điện.

Không đợi Lý Hình mở miệng thì Long Thiên Ẩn đã gật đầu với cô, nói.

"Đi cùng ta."

"Chúng tôi cũng muốn theo!"

Vang lên hai giọng nói trong trẻo, chẳng phải đó là Phong Linh Nhi và Dạ Vị Ương sao? Dù Dạ Vị Ương hết sức ngăn cản nhưng rốt cuộc không thể thuyết phục Phong Linh Nhi được. Vừa kết thúc thi đấu thì đám Long Hạo Thần đã đi. Trong đội họ có năm kỵ sĩ, khả năng đi Kỵ Sĩ Thánh Điện tổng bộ Liên Minh là lớn nhất.

Long Thiên Ẩn mỉm cười nói.

"Là hai cô nhóc các người à, vậy cùng đi thôi."

Ông vừa dứt lời, phản xạ ngẩng đầu nhìn. Chỉ thấy giữa không trung một đôi linh cánh lửa đỏ khổng lồ thu lại, một bóng người rơi xuống trước mặt ông, chính là phó điện chủ Ma Pháp Thánh Điện, Lâm Thần.

"Long huynh." Lâm Thần hướng Long Thiên Ẩn hành lễ ma pháp sư.

Long Thiên Ẩn cười nói.

"Sao vậy? Lâm huynh cũng muốn đi cùng ta?"

Lâm Thần biểu tình sốt ruột và có càng nhiều hưng phấn, nhưng vẫn lắc đầu, truyền âm nói.

"Lát nữa kêu thằng nhóc kia đi gặp ta."

Long Thiên Ẩn cười nói.

"Tốt. Đám nhóc này đích thực đã biến mất quá lâu rồi. Không ngờ hôm nay vừa ra tiếng liền kinh người."

Nếp nhăn trên mặt Lâm Thần run một chút, thầm nghĩ, người mà không biết họ trở về chắc? Lúc cháu người ra trận người bình tĩnh lắm mà. Chỉ biết giấu một mình ta, hừ, nhóc con, lát nữa sẽ xử lý người.

Quan hệ giữa Ma Pháp Thánh Điện và Kỵ Sĩ Thánh Điện là cạnh tranh, ông không thể ở lại đây quá lâu.

"Vậy cảm ơn Long huynh."

Nói xong câu đó lộ nụ cười hiền từ với Lý Hình đứng một bên.

"Lý Hình, không cần nề mặt ta, cứ xử nó thẳng tay đi!"

Nói xong câu đó, ông lại hành lễ hướng Long Thiên Ấn rồi mới xoay người đi.

Lý Hình, Phong Linh Nhi và Dạ Vị Ương đi theo Long Thiên Ấn quay về tổng bộ Thánh Minh.

Long Thiên Ấn trước tiên để các Kim Tinh Cơ Tòa kỵ sĩ tản đi, sau đó nói với ba người.

"Các người đi theo ta."

Họ vừa mới đi tới khu vực Kỵ Sĩ Thánh Điện tại tổng bộ Thánh Minh, bỗng vang lên một tiếng kêu nhu hòa chất chứa kích động.

Long Hạo Thần đã cởi áo choàng đang đứng đó! Dường như hắn đã đoán trước tất cả, sau lưng hắn đứng là Lâm Hâm và Tư Mã Tiên.

"Hạo Thần!" Nghe Long Hạo Thần kêu một tiếng tử, cảm xúc luôn đè nén trong lòng Lý Hình đã không thể kiềm chế hơn nữa, nhanh chóng tiến lên mấy bước, ôm chặt Long Hạo Thần.

Long Hạo Thần đối với Lý Hình thì tựa như chị ruột. Hai tử đệ ôm chặt nhau, Lý Hình khóc ròng.

Mặt sau Phong Linh Nhi và Dạ Vị Ương đi theo cũng vì màn trùng phùng cảm động này mà đỏ hốc mắt.

Tư Mã Tiên thấy Phong Linh Nhi thì ánh mắt ngơ ngác, thân hình khô ngô khẽ run, nhưng gã không thể cất bước, không nói ra lời nào, miệng khép mở không phát ra tiếng.

Phong Linh Nhi cắn môi dưới, ngấn ngơ nhìn chăm chăm gã, từ hàm răng thốt ra mấy chữ.

"Tư, Mã, Tiên."

Tư Mã Tiên lập tức đứng thẳng, sau đó như là kịp phản ứng lại, bước nhanh xông hướng Phong Linh Nhi.

"Anh đứng lại đó cho tôi!" Phong Linh Nhi đột nhiên quát một tiếng, nâng lên tay phải chỉ hướng Tư Mã Tiên, người run dữ dội hơn.

Tư Mã Tiên vội vàng ngừng bước, dịu giọng nói.

"Linh Nhi, tôi muốn ôm em, được không?"

"Anh là thằng khốn!" Phong Linh Nhi lại quát to một tiếng.

Tư Mã Tiên gãi đầu, vẻ mặt sầu khổ nói.

"Tôi, tôi là thằng khốn, đều tại tôi không tốt, tôi sai rồi."

Biểu tình của Phong Linh Nhi đột nhiên biến bình tĩnh lại. Nhìn Tư Mã Tiên cách mình ba mét, lạnh lùng nói.

"Tư Mã Tiên, hôm nay tôi tới là để nói cho anh biết, chúng ta kết thúc rồi. Tôi đã có người đàn ông khác. Tuy anh đã lặn trở về nhưng sau này đừng quấy rầy tôi nữa. Giữa tôi và anh một đao cắt đứt, không còn liên quan gì nữa."

Nói xong câu đó cô kéo tay Dạ Vị Ương, xoay người đi.

Nhưng khi xoay người, nước mắt chảy dọc xuống gò má cô. Mấy năm chia cách, bao lần cô bồng tỉnh khỏi ác mộng. Đặc biệt là sau khi Xích Long giáp võ, không biết cô đã khóc bao nhiêu lần vì gã. Chờ đợi trong thống khổ vĩnh viễn là khó chịu đựng nhất. Trong lòng cô có quá nhiều, quá nhiều uất ức.

Trước khi tới đây lòng cô còn vui sướng và hưng phấn vì gã trở về. Nhưng khi chân chính tới trước mặt gã, không thể kiềm chế uất ức trong lòng nữa, tựa như suối phun bùng phát.

Tư Mã Tiên ngơ ngác nhìn Phong Linh Nhi bước nhanh đi, bỗng chốc không biết làm sau.

Lâm Hâm từ phía sau bay lên một cước đập hông gã.

"Đầu heo, còn không mau đuổi theo, đứng như trời trồng làm gì? Ông thật muốn để cô ấy đi?"

"A, đúng, đập hay lắm!" Tư Mã Tiên tỉnh táo lại, lóe người chạy theo Phong Linh Nhi và Dạ Vị Ương.

Bây giờ gã đã là cường giả cấp chín, tốc độ nhanh cỡ nào, hai ba bước đã chạy tới bên cạnh Phong Linh Nhi. Gã bóp vai cô, ngu dần nói.

"Tôi sẽ không để cô đi."

Phong Linh Nhi quay đầu, hung dữ trừng gã.

"Tôi đã nói hai ta cắt đứt, không lẽ ông muốn cưỡng ép lão nương?"

Nhìn cô khóc hai mắt đỏ ngầu, Tư Mã Tiên chỉ thấy trái tim đau nhói. Mạnh ôm cô vào lòng, siết thật chặt.

"Coi như là cưỡng ép thì tôi cũng không để cô đi. Tôi không thêm biết cô có người đàn ông khác hay không. Nếu có thì tôi sẽ giết chết người đó, cướp cô về làm vợ. Nếu cô có con, vậy đó sẽ là con tôi. Tôi giết cha nó, nuôi nó như con ruột."

"Anh, anh còn nói tiếng người không vậy..." Phong Linh Nhi dờ khóc dờ cười, răng cắn, tay cào, hung dữ tàn phá người gã.

Mà Tư Mã Tiên chỉ biết ôm cô thật chặt nhất quyết không buông tay.

Dạ Vị Ương đứng bên cạnh nghe Tư Mã Tiên thổ lộ "bá đạo", cơ mặt co giật suýt bật cười.

Đây là lý luận gì thế này? Người ta gả cho người khác thì sẽ giết chồng người ta, còn cướp con người ta làm thành con mình. Đây là lý

luận tệ hại gì vậy chứ. Sợ là chỉ có người như Tư Mã Tiên mới nói ra được.

Nhưng nói thật, Phong Linh Nhi dễ bị xiêu lòng vì kiểu này nhất. Cô thích nhất chính là Tư Mã Tiên mạnh mẽ, trong vòng tay rộng lớn và đôi tay rắn chắc bao quanh, cô phản kháng dần biến yếu, cuối cùng giống như Lý Hình, ở trong ngực Tư Mã Tiên khóc rống. Khóc đến Tư Mã Tiên chân tay luống cuống lại không dám thả cô ra, chỉ có thể dùng ngôn ngữ vụng về an ủi.

Bên kia, Lâm Hâm sớm chạy tới bên cạnh Long Hạo Thần, nhắc tay chột hăn, nhỏ giọng nói.

"Đại ca, đây là vợ tôi, có phải nên để tôi ôm một cái không?"

Nghe giọng y, Lý Hình ở trong vòng tay Long Hạo Thần mạnh ngẩng đầu, tức giận nói.

"Ai là vợ ông? Ông còn biết trở về à? Nhiều năm như vậy không có một chút tin tức, tôi sớm coi ông đã chết rồi!"

So với Phong Linh Nhi ngoài cứng trong mềm, Lý Hình tuyệt đối là tính tình ngoài cứng trong cứng. Tuy Lâm Hâm trở về khiến cô rất vui mừng, kích động. Nhưng nếu kêu cô tha thứ Lâm Hâm thì không dễ như vậy.

Long Hạo Thần thả lỏng đôi tay ôm Lý Hình, dịu giọng nói.

"Tỷ, xin đừng trách Lâm Hâm. Mất liên lạc lâu như vậy thật ra đều chỉ tại đệ, là đệ ra quyết định sai lầm suýt khiến cả đội hủy diệt trong ma tộc. Sau đó cả đội dùng cơ duyên đặc biệt tiến vào trạng thái minh tưởng sâu, vừa tỉnh lại đã là bốn năm sau. Cho nên không phải Lâm Hâm không muốn liên lạc, thật sự bởi vì bọn đệ không có cơ hội."

Lý Hình ngẩn ra, mắt biến nhu hòa chút, nhưng vẫn không nhìn Lâm Hâm. Cô hỏi Long Hạo Thần.

"Rốt cuộc xảy ra chuyện gì?"

Long Thiên Ấn nói.

"Các người định đứng đây nói ư? Vào hết đi."

Nói rồi vị Thần Ấn kỳ sĩ này sải bước đi nhanh, dẫn mọi người vào trong phòng họp Kỵ Sĩ Thánh Điện.

Mấy thành viên Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi đã sớm chờ tại đây, đều bỏ đi áo choàng.

Bộ dạng của Tư Mã Tiên là quái lạ nhất. Gã còn đang ôm Phong Linh Nhi, dáng người cao hơn cô rất nhiều, cho nên Phong Linh Nhi chân cách mặt đất bị gã ôm đi tới.

Vừa vào phòng họp mọi người liền lộ nụ cười gian.

Phong Linh Nhi xấu hổ bực bội nói.

"Còn không mau buông tôi ra!"

Tư Mã Tiên lại nhất quyết bảo.

"Không buông, chẳng phải bị họ cười chút sao? Anh nhận hết cho! Nếu anh thả em ra, để em chạy đi thì làm sao đây? Anh sẽ mất vợ!"

Nói xong tên này kéo ra cái ghế, ôm Phong Linh Nhi ngồi xuống, để cô ngồi trên đùi mình, nhất quyết không chịu thả cô ra. Lấy tu vi của gã, mặc kệ Phong Linh Nhi giãy dụa cỡ nào cũng không thể tránh thoát khỏi.

Không ai biết Phong Linh Nhi chết mê kiêu cuồng đã mặc kệ mọi thứ của gã. Tuy xấu hổ nhưng cô không phản kháng nữa, mặt giấu vào bờ vai rộng của gã, không chịu ngẩng đầu lên.

Long Hạo Thần mời Long Thiên Ấn ngồi ở chủ vị, mình thì ngồi cạnh Long Thiên Ấn, nói.

"Tỷ, Vị Ương cô nương, Linh Nhi cô nương, việc chúng tôi mất tích, tôi đại biểu Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi xin lỗi các cô, như tôi đã nói, tất cả lỗi lầm đều là tại tôi."

Lúc này cảm xúc của Phong Linh Nhi và Lý Hình còn đang kích động, chỉ mình Dạ Vị Ương là ổn định hơn. Cô nhìn Long Hạo Thần, nói.

"Long đoàn trưởng, tôi rất muốn nghe xem rốt cuộc các người ở ma tộc đã gặp phải cái gì, khiến cho thời gian dài như vậy không trở về. Hơn nữa không có chút tin tức."

Long Hạo Thần nhìn Thái Nhi bên cạnh mình, phản xạ nắm tay nàng bên dưới mặt bàn. Dù đã qua lâu như vậy, bây giờ nhớ lại trong lòng hắn vẫn cực kỳ sợ hãi. Hắn không sợ chết nhưng sợ mất Thái Nhi! Lần đó chỉ thiếu chút nữa là hắn sẽ vĩnh viễn rời xa Thái Nhi.

"Chúng tôi trúng kế của Ma Thần Hoàng, rơi vào cạm bẫy ma tộc...."

Kế tiếp Long Hạo Thần kể lại từ khi họ từ trong tay Long Kỳ Ma Thần A Tư Mạc Đức cứu ra Dương Văn Chiêu, hắn làm sao biết được tin Ma Thần Hoàng muốn giết họ, và từng bước một rơi vào cái bẫy của Ma Thần Hoàng, kể lại tường tận.

Khi hắn nói đến trái tim mình bị Ma Thần Hoàng đâm xuyên qua thì Lý Hình và Dạ Vị Ương kinh kêu, ngay cả Phong Linh Nhi cũng chấn kinh ngẩng đầu lên.

Không ngờ họ bị Ma Thần Hoàng, Nguyệt Ma Thần, Tinh Ma Thần bao vây, giờ phút này không thiếu một người hoàn chinh ngồi đây. Tuy Long Hạo Thần miêu tả không gia nhập vào cảm tình gì, nhưng ba cô gái từng nhiều lần tiếp xúc với ma tộc, đương nhiên hiểu bị ba kẻ mạnh nhất ma tộc bao vây thì sẽ là tình hình như thế nào.

"Tuy tôi không biết vì sao Ma Thần Hoàng chịu lấy cái giá giết tôi mà thả đồng bạn đi, nhưng khi đó tôi biết mình chết chắc rồi. Ma Thần

Hoàng giữ lời hứa, để bạn bè mang theo xác tôi rời khỏi Ma Đô. Mấy năm trước chúng tôi từng phát hiện một di tích, trong di tích này có một vị cổ đại có thể truyền thừa. Nếu có được truyền thừa này thì tôi có hy vọng sống lại. Cho nên mọi người vì cứu sống tôi, tiến vào nơi có nhiều nguy hiểm. Trải qua nhiều gian nan hiểm trở, mỗi người trọng thương hấp hối, cuối cùng được đến truyền thừa, làm lại trái tim tôi. Cho nên tôi mới xuất hiện tại trước mặt các người như bây giờ."

"Lực lượng vị thượng cổ kia để lại cực kỳ khổng lồ. Chúng tôi hấp thu năng lượng này, tu luyện trong di tích. Nhưng ai ngờ một bế quan chính là minh tường sâu dài hơn bốn năm. Khi chúng tôi tỉnh lại là nửa năm trước."

"Minh tường sâu khiến chúng tôi được đến rất nhiều. Sau khi minh tường, thật ra chúng tôi không biết đã qua bao lâu, cho nên tránh né mấy ngày. Lúc mọi người minh tường sâu, tu vi tăng vọt cực cao, trong lòng nhiều ít có linh ngộ. Cơ hội như thế chỉ sợ trong đời chỉ có một lần này. Cho nên trong thời gian tiếp theo chúng tôi tiếp tục tu luyện, triệt ngộ tu vi hòa lẫn cảm ngộ. Thế này mới có thu hoạch trong Thánh Điện Đại Tái hôm nay."

"Lúc chúng tôi vừa trở về thì Lâm Hâm và Tư Mã muốn ngay lập tức tìm các cô, nhưng tôi đã cản lại. Chắc các cô cũng biết, Thánh Điện Đại Tái lần này không bình thường, rất có thể là bước ngoặt Liên Minh. Chúng tôi muốn làm một số việc trong Thánh Điện Đại Tái lần này, hy vọng có thể khiến Liên Minh tương lai càng cường đại thêm. Cho nên trước khi đại tái bắt đầu, tôi khiến họ tạm thời nhẫn nhịn. Đều là tôi sai, hy vọng các cô có thể tha thứ cho họ. Cùng lúc đó, tôi đại biểu Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi vô cùng cảm ơn các cô, cảm ơn các cô chờ đợi họ. Hai người có thể tìm được bầu bạn như các cô, là may mắn lớn nhất trong đời họ."

Nói xong Long Hạo Thần lại đứng dậy, cung kính cúi đầu hướng ba cô gái.

Tuy Long Hạo Thần kể chuyện bình thản nhưng nghe vào tai ba cô gái thì phập phồng mạo hiểm vô cùng. Họ suýt chút nữa đã không thể trở về!

Lúc này Phong Linh Nhi tính cách mềm yếu hơn đã sớm không còn ảm ức trong lòng, tay ôm Tư Mã Tiên, mắt tràn đầy dịu dàng. Trong lòng cô chỉ có một suy nghĩ, trở về là tốt rồi.

Sắc mặt Lý Hình cũng dịu đi nhiều. Lâm Hâm lập tức được nước lấn tới, ngồi xuống cạnh cô.

Dạ Vị Ương đứng dậy, gật đầu với Long Hạo Thần.

"Thật may mắn có thể nghe được kinh nghiệm trải qua của Long đoàn trưởng và các vị. Các người đều là anh hùng của Liên Minh. Theo tôi thấy thì Linh Nhi chắc không chịu đi theo tôi, mà các người chắc còn việc muốn bàn bạc, vậy tôi xin đi về trước. Chào."

Long Hạo Thần lòng máy động, nói với Hàn Vũ ở bên cạnh.

"Anh đưa Vị Ương đi đi."

"Tốt." Hàn Vũ đồng ý, hướng Dạ Vị Ương làm động tác mời, dẫn cô ra ngoài.

Long Hạo Thần nói với Phong Linh Nhi.

"Linh Nhi cô nương, có thể mạo muội hỏi cô một vấn đề?"

Phong Linh Nhi gật đầu. Lúc này Tư Mã Tiên thấy cô đã không chạy được nữa mới đặt cô ngồi ghế cạnh mình. Nhưng bàn tay to vẫn ôm chặt lưng cô. Lúc này mục sư đầu trọc không còn bá khí như khi tranh tài, trên mặt là nụ cười ngây ngô hạnh phúc.

Long Hạo Thần nói.

"Không biết Vị Ương cô nương đã có bạn đời chưa?"

Phong Linh Nhi ngẩn ra, hỏi.

"Để làm chi? Không phải anh đã có cô ấy rồi sao?" Cô chỉ Thái Nhi.

Thái Nhi bật cười, nói.

"Anh ấy không phải hỏi cho mình, là vì Hàn Vũ, cái người mới đưa Vị Ương rời đi ấy."

Nói đến thì trong Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi còn lại mỗi một mình Hàn Vũ là độc thân, ngay cả Đoàn Ưc đoàn viên tạm thời cũng có một thê tử thanh mai trúc mã. Trước khi họ mất tích thì Đoàn Ưc đã kết hôn, chẳng qua vợ gã là người thường chứ không phải chức nghiệp giả.

Lần này trước khi họ quay về Thánh thành, Đoàn Ưc cố ý đi gặp thê tử báo bình na.

Long Hạo Thần làm đoàn trưởng, dĩ nhiên phải quan tâm việc cả đời của đoàn viên. Hàn Vũ tính cách trầm ổn, dù là diện mạo hay năng lực đều là thượng đẳng. Chẳng qua vì làm Săn Ma giả, mới không có cơ hội có được tình cảm thuộc về mình. Bây giờ họ đều là tu vi cấp chín, tăng lớn năng lực tự bảo vệ mình trên chiến trường, tự nhiên Long Hạo Thần cũng nhớ ra tìm một vị hồng nha tri kỷ cho y.

Mọi người tiếp xúc với Dạ Vị Ương vài lần, cô gái này chẳng những bề ngoài cực đẹp còn có năng lực mạnh mẽ. Đại phòng đấu giá Thánh Minh được cô quản lý gọn gàng ngăn nắp, Phong Linh Nhi chỉ là làm một ít quyết định lớn mà thôi. Huống chi Dạ Vị Ương còn là hậu nhân của Quang Minh Kiếm Thần Dạ Vô Thương? Tổng hợp lại các nhân tố, nếu có thể tác hợp cô cho Hàn Vũ đương nhiên là việc tốt nhất.

Nghe Thái Nhi nói vậy thì mắt Phong Linh Nhi biến sáng ngời.

"Ánh mắt của Vị Ương tỷ tỷ cực kỳ cao, vẫn luôn độc thân. Chỉ là không biết kỳ sĩ đó có thể khiến tỷ ấy động tâm không."

Long Hạo Thần mỉm cười nói.

"Vậy làm phiền cô giúp đỡ giật dây bắt cầu. Nhìn ra được quan hệ giữa cô và Vị Ương cô nương rất tốt. Nếu cô ấy có thể trở thành một phần tử của Quang Chi Thần Hi chúng ta trong tương lai, quan hệ của các người chẳng phải là càng thêm thân? Tôi có thể lộ ra một ít điều với cô. Đợt kết thúc Thánh Điện Đại Tái lần này, chúng tôi sẽ đi Kỵ Sĩ Thánh Điện. Lấy thực lực của Hàn Vũ rất có thể sẽ được một Thần Ấn vương tọa thừa nhận. Tôi nghĩ một Thần Ấn kỵ sĩ chắc đủ xứng đôi với Vị Ương cô nương rồi chứ?"

Mắt Phong Linh Nhi sáng ngời, nói.

"Xứng thì xứng rồi, nhưng Long đoàn trưởng, anh tính bắt hết đại phòng đấu giá Thánh Minh chúng tôi hay sao? Có phải có mục đích gì khác không?"

Long Hạo Thần mỉm cười nói.

"Việc này để về sau Tư Mã Tiên giải thích cho cô đi. Đương nhiên chúng tôi hy vọng có thể được đại phòng đấu giá Thánh Minh ủng hộ, nhưng tôi tin rằng điều này sẽ chỉ có lợi với đại phòng đấu giá trong tương lai."

Tuy Long Thiên Ấn ngồi ở chủ vị nhưng từ đầu đến cuối không nói lời nào, chỉ nhìn chăm chú Long Hạo Thần. Hơn bốn năm sau quay về, so sánh với trước kia, Long Hạo Thần chẳng những càng trầm ổn, nội liễm, càng có uy nghiêm khó hình dung. Hắn thoạt nhìn ôn hòa nhưng lời nói lại cho người cảm giác điều hắn làm là đúng. Khí chất này rất đặc biệt, là khí chất vương giả.

Khi ánh bình minh lại xuất hiện thì trận tranh tài Thánh Điện Đại Tái ngày thứ hai cũng kéo ra màn che.

Ngày hôm qua các thí sinh bị đào thải cũng bị đẩy vào khu khán đài, chỉ có cường giả Lục Đại Thánh Điện và thành viên Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi tiến vào đợt thứ hai là còn ở lại khu vực dự thi. Vì tiện để vào trong sân, Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi trực tiếp ngồi

vào vị trí trống tại Kỳ Sĩ Thánh Điện. Hành động của họ khiến điện chủ Ma Pháp Thánh Điện Lý Chính Trực sắc mặt càng biến khó xem.

Hôm nay tham gia so tài có tổng cộng chín mươi lăm người, đã định trước có một người không chiến đấu. Vận may vĩnh viễn là một phần của thực lực. Vòng này qua đi sẽ có bốn mươi tám người tiến vào vòng thứ ba. Sau đó là tiếp tục đấu loại, mãi đến khi ra ba người cuối cùng.

Ba người đứng đầu có thể làm hai lựa chọn, một là bình thường đạt được tất cả số điểm trước đó kết thúc so đấu, cái khác thì là thi đấu vòng tròn. Mỗi thắng lợi một trận thì sẽ được một ngạch ngoại mười điểm. Tổng cộng ba trận đấu, nếu có người có thể chiến thắng hai đối thủ, cuối cùng đứng đầu vậy ngạch ngoại sẽ lại được thêm hai mươi điểm.

So tài bắt đầu, ánh sáng tuyển chọn lần đầu tiên xuất hiện đã có một rơi vào người thành viên Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi.

Hôm nay các thành viên Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi cởi hết áo choàng, chỗ ánh sáng tuyển chọn chiếu rọi không ngờ là Thái Nhi.

Một luồng sáng tuyển chọn khác thật trùng hợp rơi vào Thích Khách Thánh Điện không xa. Người bị chọn trúng là thủ tịch trưởng lão Thích Khách Thánh Điện, có Thập Nhị Không Vực, Tiết Chí Thắng.

Khuôn mặt đẹp tuyệt trần của Thái Nhi lập tức biến quái dị. Không lâu trước đó nàng vừa mới đấu với Tiết Chí Thắng một lần. Tuy cuối cùng không quyết định thắng bại nhưng nàng dựa vào ưu thế kỹ năng lĩnh vực buộc Tiết Chí Thắng nhận thua. Không ngờ nàng lại phải lần nữa đối đầu với thủ tịch trưởng lão Thích Khách Thánh Điện này.

Thân hình chợt lóe, nàng đã đi vào sân. Nhưng chưa đợi Thái Nhi ra tay, bên kia, Tiết Chí Thắng thậm chí không đi vào sân, thanh âm già nua vang vọng trong sân.

"Ta nhận thua."

Lời vừa ra khiến khán giả xôn xao.

Tiết Chí Thằng chính là cường giả uy tín lâu năm trong Thích Khách Thánh Điện, cũng là cao thủ số một chân chính trong Thích Khách Thánh Điện hiện nay. Tuy bối phận của lão không khủng bố như Trần Cuồng truyền kỳ, nhưng cũng cao hơn điện chủ Thánh Nguyệt một bối. Không chiến mà lui, thậm chí không vào sân, đây là tình huống gì?

Lý Chính Trực rốt cuộc không chịn được nữa, trầm giọng nói.

"Tổng trọng tài trưởng, đây là Thánh Điện Đại Tái, không phải trò đùa. Hôm qua đã có Tam Thủy Bà Bà nhận thua, hôm nay lại có Tiết Chí Thằng trưởng lão Thích Khách Thánh Điện nhận thua. Họ đều là cường giả đứng đầu Thánh Điện, nếu trận đấu tiếp theo cứ xuất hiện tình huống như vậy thì ý nghĩa Thánh Điện Đại Tái của chúng ta ở đâu?"

Trên đài khách quý Kỵ Sĩ Thánh Điện truyền đến thanh âm của Trần Cuồng.

"Lời nói của Lý điện chủ có lý. Tam Thủy, Tiết trưởng lão, các người từ bỏ so đấu cần có lời giải thích."

Tam Thủy Bà Bà trước giờ trời không sợ đất không sợ, hừ lạnh một tiếng, nói với Lý Chính Trực.

"Lý điện chủ, dường như người lo hơi rộng rồi. Ta nhận thua chỉ có một lý do, ta không phải là đối thủ của Trần Anh Nhi. Con bé là cháu gái của ta, trước đó chúng ta đã từng đấu rồi, không hơn."

Tiết Chí Thằng bình thản nói.

"Tình huống của ta cũng giống Tam Thủy, không lâu trước kia có tỷ thí với Thái Nhi cô nương một lần, ta thua, không muốn lại lần nữa rước nhục mà nhận thua. Tổng trọng tài trưởng, lý do như vậy đã được chưa?"

Làm cường giả đương thời, mặt mũi có lúc còn quan trọng hơn cả mạng sống. Tam Thủy Bà Bà và Tiết Chí Thằng thi nhau biểu thị không

phải đối thủ của Trần Anh Nhi, Thái Nhi, thoáng chốc lại dấy lên náo động toàn trường. Vốn Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi đã rất được chú ý giờ lại leo lên đầu sóng ngọn gió. Bên Tam Thủy Bà Bà đỡ chút, dù sao bà mới đột phá cấp chín không lâu. Còn Tiết Chí Thăng chính là đệ nhất cường giả Thích Khách Thánh Điện, có được Thập Nhị Không Vực cường đại, nhưng lại biểu thị không thể đối đầu với Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi. Thoáng chốc địa vị của Quang Chi Thần Hi tăng lên đến độ cao chưa từng có.

Sắc mặt Lý Chính Trực rõ ràng tái xanh nhưng không nói nên lời, đành ngậm bồ hòn.

Trần Cuồng trầm giọng nói.

"Nếu đã vậy thì tiếp tục so đấu. Nếu tiếp theo còn có tình huống nhận thua thì nhất định phải giải thích rõ, nếu không sẽ trừ một phần điểm Thánh Điện."

Khiến người kinh ngạc là ánh sáng tuyển chọn lần thứ hai lại lần nữa trúng người Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi. Lần này mục tiêu bị chọn là Vương Nguyên Nguyên.

Một luồng sáng khác thì rơi vào bên Ma Pháp Thánh Điện, chọn Đàm Hoàn may mắn chiến thắng ngày hôm qua.

Đàm Hoàn dù sao tuổi còn rất trẻ, tu vi của cô trong thí sinh Ma Pháp Thánh Điện tuyệt đối là xếp chót. Trận chiến hôm qua cô dựa vào một ít ma pháp đặc biệt Lý Chính Trực truyền cho, khó khăn lắm mới chiến thắng đối thủ, tiến vào đợt thứ hai.

Hôm nay Vương Nguyên Nguyên mặc đồ trắng, cắt tóc ngắn, càng lộ vẻ cân quắc anh thư. Vóc dáng thon dài phóng người lên, ưu mỹ tiến vào trong sân. Nếu cẩn thận nhìn kỹ sẽ phát hiện, đôi mắt Vương Nguyên Nguyên khác xa lúc trước, con ngươi có màu hồng nhạt.

Đối mặt Vương Nguyên Nguyên trẻ tuổi hơn mình, đáy mắt Đàm Hoàn lộ ra cố chấp. Vì cái gì người Quang Chi Thần Hi đều trẻ tuổi mà có được sức mạnh cường đại như vậy? Mình nhất định phải đánh bại cô ấy.

Đàm Hoàn mặc áo choàng màu xanh, trước tiên mở ra linh cánh. Linh cánh vỗ đập đẩy cô lên không trung, thân hình xoay tròn một vòng, thoáng chốc vô số đao phong xanh nhỏ bị cô phóng ra.

Thanh âm chú ngữ tựa như cuồng phong bão tố vang lên, ánh sáng xanh đem nửa bên sân đấu chiếu thành màu xanh.

Những đao phong xanh nhỏ này bắt đầu xảy ra biến hóa kỳ lạ. Chúng nó quay quanh người Đàm Hoàn, tốc độ biến ngày càng nhanh, có càng nhiều ánh sáng xanh nhanh chóng tách ra khỏi người Đàm Hoàn.

Vương Nguyên Nguyên cũng động, không phóng ra linh cánh mà từng bước một đi hướng Đàm Hoàn.

Đầu cô hơi nâng lên, màu hồng trong mắt dần sâu thêm, nhưng lại biến thành sắc đỏ, thoạt trông có chút quái dị và áp bách. Dường như trong đôi mắt cô tùy thời sẽ chảy ra máu tươi vậy.

Sân đấu lớn Thánh Minh có diện tích cực lớn, lấy tốc độ hiện giờ của Vương Nguyên Nguyên chỉ sợ phải đi nửa phút mới tới gần Đàm Hoàn. Nhưng dường như cô không vội chút nào, như là muốn để Đàm Hoàn thi triển ra ma pháp.

Bên Ma Pháp Thánh Điện, sắc mặt Lý Chính Trực càng biến khó coi hơn. Tuy Vương Nguyên Nguyên còn chưa ra tay nhưng từ biểu hiện chiến đấu ngày hôm qua của cô, Lý Chính Trực biết, đây cũng là một cường giả cấp chín.

Ngày hôm qua đối thủ của Vương Nguyên Nguyên là một kỵ sĩ, hai bên giao đấu chưa tới hai phút, kỵ sĩ bị Vương Nguyên Nguyên lấy lực lượng không gian cường đại đánh bại. Lúc đó Vương Nguyên Nguyên

vừa lên liền tấn công, không giống như hôm nay. Cô làm vậy rõ ràng là muốn cho Ma Pháp Thánh Điện xem.

Cấp chín thì sao chứ? Ta sáng chế ra ma pháp một khi chân chính phát huy uy lực, coi như là cấp chín cũng chưa chắc chiến thắng được.

Đáy mắt Lý Chính Trực lóe tia sáng lạnh, ánh mắt bản năng nhìn hướng Long Hạo Thần ngồi trong khu vực thí sinh Kỳ Sĩ Thánh Điện.

Long Hạo Thần tỏ vẻ rất bình tĩnh, ngồi nghiêm chỉnh tại đó, vẫn toát ra khí chất đặc biệt, dường như chỉ là người thanh niên cực kỳ bình thường. Nhưng Lý Chính Trực biết rõ, người thanh niên này ảnh hưởng rất lớn đến kế hoạch của mình.

Thanh âm ngâm xướng của Đàm Hoàn bắt đầu ngày càng cao vút, cách ngâm xướng như vậy cực hiếm thấy. Bởi vì trong lúc ngâm xướng chú ngữ, không thể sai một thang âm, cũng hạn chế tốc độ ngâm xướng. Ngâm xướng nhanh giống như cô bây giờ rất có thể sẽ khiến ma pháp thất bại. Chú ngữ cô ngâm xướng dường như hơi khác với chú ngữ ma pháp bình thường.

Đây là Lý Chính Trực sáng tạo ra. Làm thiên tài ưu tú nhất trong ngàn năm qua của Ma Pháp Thánh Điện, Lý Chính Trực kết hợp một ít chú ngữ thượng cổ Tinh Linh tộc và linh ngộ của bản thân, sáng tạo ra cách ngâm xướng chú ngữ ma pháp đặc biệt. Năm đó sở dĩ ông nhận Đàm Hoàn làm đồ đệ là vì cô có thể lĩnh ngộ loại chú ngữ này.

Từng đao phong nhỏ ở quanh người Đàm Hoàn đã biến thành màu xanh biếc, che đầy thân thể cô, nhìn không rõ. Đao phong tăng lên đến số lượng nhất định thì không tăng thêm nữa, nhưng màu xanh biếc càng rực rỡ hơn.

Có thể mơ hồ thấy xung quanh đao phong thậm chí lượn lờ tia điện xanh, chú ngữ của Đàm Hoàn gần như đã cao vút tới cực hạn.

"Hú ú ú!!!!"

Ngay lúc Vương Nguyên Nguyên cách Đàm Hoàn năm mươi mét thì trong miệng cô phát ra tiếng hú sắc nhọn cao vút. Bỗng chốc, đao phong xanh quanh người cô bỗng phát tiếng *vù vù*, ngay sau đó hóa thành một vòi rồng đường kính ba mét, cao năm mét thổi hướng Vương Nguyên Nguyên.

Ai đều nhìn ra, đây tuyệt đối không phải là vòi rồng bình thường, mỗi một đao phong nhỏ đều có uy lực linh cương! Ngâm xương chú ngữ xong, Đàm Hoàn đã rơi xuống đất, mặt tái nhợt, thân thể lung lay suýt té ngã. Có thể thấy ma pháp này gần như tiêu hao hết linh lực của cô.

Chính Đàm Hoàn đều không ngờ rằng mình có thể hoàn thành trọn vẹn ma pháp. Ma pháp này có đặc điểm lớn nhất là công phòng một thể. Nếu trong quá trình bị kẻ địch công kích thì đao phong sẽ tự động bảo vệ cô, tấn công kẻ địch. Nếu chú ngữ của cô không bị đối phương đánh gãy thì có thể tiếp tục ngâm xương.

Đây đã là ma pháp cấp cấm chú khác, lấy tu vi cấp tám của Đàm Hoàn không nhờ vào bất cứ trang bị gì mà thi triển ra một cấm chú phong hệ cỡ này, cô đủ tự hào rồi. Lý Chính Trực đặt tên cho ma pháp này cực kỳ bá khí, kêu là: Bích Lạc Hoàng Tuyền. Dù là đơn thể hay quần công đều có lực phá hoại cực kỳ khủng bố.

Từ ma pháp của Đàm Hoàn có thể thấy ra sự lợi hại của Lý Chính Trực. Ma pháp sư cùng cấp rất khó sử dụng ma pháp khủng bố như vậy!

Đối mặt Bích Lạc Hoàng Tuyền, Vương Nguyên Nguyên dừng bước chân. Cô làm ra động tác khiến mọi người khó hiểu, nâng lên tay phải, ngón trỏ, ngón giữa, ngón áp út vuốt giữa trán, cùng lúc đó, nhắm lại đôi mắt đỏ huyết.

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 269

Huyết Lĩnh Vực Và Cực Hàn Lĩnh Vực

Bạn đang đọc truyện được lấy tại Truyenyy chấm cơm.

Cầm chú Bích Lạc Hoàng Tuyền chớp mắt đã đến trước mặt Vương Nguyên Nguyên, lực hút mạnh mẽ phát ra từ bên trong, kéo trang phục Vương Nguyên Nguyên phần phật bay.

Vương Nguyên Nguyên thì tựa như không trông thấy cầm chú, vẫn đứng đó, ngón trở tay phải ngừng, ngón áp uốt vuốt giữa trán.

Sắc mặt Đàm Hoàn hơi biến đổi. Bởi vì cô biết rõ uy lực cầm chú của mình, quan trọng là cầm chú này chỉ có thể phóng, không thể thu. Tu vi của cô còn chưa đủ mạnh để khống chế nó. Một khi Vương Nguyên Nguyên thật sự chết trong cầm chú thì chẳng những kết thù giữa Ma Pháp Thánh Điện và Quang Chi Thần Hi, cô cũng sẽ bị chỉ trích. Nói thế nào thì Ma Pháp Thánh Điện và Quang Chi Thần Hi tối đa chỉ là quan hệ cạnh tranh, kẻ thù chung của mọi người là ma tộc, cô chưa bao giờ muốn giết người của Quang Chi Thần Hi! Chỉ bởi vì Quang Chi Thần Hi biểu hiện quá cường cho nên cô mới vừa lên liền dùng ma pháp mạnh nhất.

Cùng lúc đó, cầm chú Bích Lạc Hoàng Tuyền đã vòng lấy Vương Nguyên Nguyên, lúc này có hồi hận cũng muộn rồi.

Bỗng nhiên, lấy thân thể Vương Nguyên Nguyên làm trung tâm, một tầng sương mù đỏ đậm bỗng bùng phát từ người cô, chớp mắt đã quấn lấy cô, tốc độ nhanh kinh người khuếch tán ra ngoài. Thoáng chốc nó đã va chạm với Bích Lạc Hoàng Tuyền.

Bích Lạc Hoàng Tuyền là màu xanh biếc, còn sương đỏ như máu thì đỏ rực rỡ. Hai cái ở trên không trung khác biệt rõ ràng.

Xuất hiện hình ảnh khiến người rung động. Tuy sương mù đỏ phát sau những mảnh mẽ tựa bão biển, mùi máu đậm đặc bỗng tràn ngập, ánh sáng đỏ cứng rắn bao phủ Bích Lạc Hoàng Tuyền xanh biếc. Mùi máu và sát khí khủng bố lan tràn, ánh sáng đỏ kịch liệt dâng lên. Ánh sáng đỏ kia bị chôn vùi trong màu máu, chỉ có thể thấy sương mù đỏ lan tràn. Chỉ chốc lát sau, cả sân đấu lớn hoàn toàn biến thành màu máu.

Sắc mặt Lý Chính Trực càng thêm nghiêm túc, lĩnh vực, đây rõ ràng là lực lượng lĩnh vực! Trừ Long Hạo Thần ra, trong Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi nhưng còn có người có được lĩnh vực? Nếu lúc trước Tiết Chí Thăng nói là thật, vậy Thái Nhi Luân Hồi Thánh Nữ chỉ sợ cũng có được lĩnh vực, vậy là đã có tới ba lĩnh vực.

Dù ở trong bất cứ Thánh Điện nào cũng chỉ có chừng ba cường giả cấp lĩnh vực mà thôi. Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi có được thực lực như vậy, thế thì họ thậm chí đã hướng tới gần Săn Ma Đoàn truyền kỳ như Ma Thần Chi Vãn, hơn nữa họ trẻ tuổi như vậy.

Đúng thế, ánh sáng đỏ như máu này chính là lĩnh vực của Vương Nguyên Nguyên. Cô đặt tên cho nó là Huyết Lĩnh Vực.

Trong Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi, bàn về thiên phú thì Vương Nguyên Nguyên tuyệt đối là xếp chót, nhưng nói về tâm chí kiên nghị thì cô đủ so sánh với Long Hạo Thần và Thái Nhi, thậm chí ở một số mặt càng thêm cố chấp.

Chính vì tự biết thiên phú không thể bằng với đồng bạn, Vương Nguyên Nguyên bỏ ra càng nhiều cố gắng. Thánh chiến hai năm, cô trả giá nhiều nhất trong Quang Chi Thần Hi, cũng giết chóc nhiều nhất. Cô tại con đường giết chóc này tìm ra cách tiến lên của mình.

Trong Tháp Vĩnh Hằng, khi cô lấy bảy khối Vô Ngân Thủy Tinh triệu hoán ra uy lực Cự Linh Thần chân chính thì huyết mạch của cô sôi trào,

dung hợp với khí tàn sát, đặt ra cơ sở sau này lĩnh ngộ Huyết Linh Vực.

Sau bốn năm thâm tưởng sâu, Vương Nguyên Nguyên tích lũy bộc phát, chẳng những vọt một cái lên cấp chín, cũng trở thành sau Long Hạo Thần, Thái Nhi và Trần Anh Nhi ba Thần Quyển Giả, người thứ tư lĩnh ngộ lĩnh vực, vượt qua Tư Mã Tiên, Lâm Hâm, Hàn Vũ và Trương Phóng Phóng, trở thành cường giả thực lực thứ tư trong đội.

Đối mặt Đàm Hoàn, cô hoàn toàn không cần sử dụng năng lực lĩnh vực. Nhưng trước khi so đấu, Long Hạo Thần đã nói cho đồng bạn, Thánh Điện Đại Tái chính là lúc bày ra thực lực của họ. Nhất định phải để cao tầng Liên Minh Thánh Điện thấy họ cường đại, vậy thì mới có thể tiếp tục tiến hành kế hoạch. Bởi vậy, khi Vương Nguyên Nguyên thấy đối thủ là người của Ma Pháp Thánh Điện thì chọn phóng ra lĩnh vực.

Cấm chú Bích Lạc Hoàng Tuyền đúng là mạnh, nếu là Lý Chính Trực thi triển, phối hợp với lĩnh vực của ông, vậy Vương Nguyên Nguyên chỉ dựa vào lĩnh vực thì chắc chắn không ngăn được. Nhưng Đàm Hoàn dù gì chỉ có cấp tám, cô thi triển ngục cấm chú căn bản không thể khống chế nó, rốt cuộc chìm trong Huyết Linh Vực, cuối cùng tan biến trong hư vô.

Ánh sáng đỏ thu lại, Vương Nguyên Nguyên thậm chí không thềm liếc Đàm Hoàn một cái, xoay người đi ra ngoài đấu trường. Lĩnh vực vừa ra, thắng bại đã định.

Sân đấu lớn Thánh Minh lại lần nữa bởi vì Quang Chi Thần Hi mà chìm trong tĩnh lặng. Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi dùng thực lực của mình chứng minh cho mọi người sức mạnh của họ, không then với Săn Ma Đoàn cấp danh hiệu.

Đội so đấu thứ hai tiếp tục. Bởi vì vòng thứ nhất đã đào thải một nửa người tu vi yếu kém, cho nên trong đợt thứ hai thì cường giả cấp chín chiếm ba phần tư.

Nhưng dù là vậy, khi vòng đấu thứ hai kết thúc, Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi cũng đạt được thành tích đáng kiêu ngạo, chín thắng một thua. Chỉ có Đoạn Ưc thua trong tay Hiệp Giả Thánh Nguyệt.

Sau khi kết thúc vòng thứ hai, số điểm có chút biến đổi, ưu thế của Kỵ Sĩ Thánh Điện hơi bị yếu đi.

Kỵ Sĩ Thánh Điện tiến vào vòng thứ ba chỉ còn lại mười một người, bị đào thải hơn ba mươi người. Ma Pháp Thánh Điện còn dư mười người, Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi còn chín người, Linh Hồn Thánh Điện bảy người, Thích Khách Thánh Điện sáu người, Chiến Sĩ Thánh Điện chỉ còn lại năm người.

Như vậy thì thành tích cũng thay đổi. Chiến thắng vòng thứ hai, mỗi người ra trận được hai điểm, cộng thêm điểm vòng thứ nhất, Kỵ Sĩ Thánh Điện vẫn như cũ đứng đầu, bốn mươi sáu điểm. Ma Pháp Thánh Điện đứng thứ hai, bốn mươi một điểm. Linh Hồn Thánh Điện thứ ba, ba mươi điểm. Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi thứ tư, hai mươi tám điểm. Thích Khách Thánh Điện thứ năm, hai mươi sáu điểm. Chiến Sĩ Thánh Điện xếp chót, hai mươi điểm.

Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi lấy nhân số mười người tham gia Thánh Điện Đại Tái, sau khi kết thúc vòng thứ hai có thể xếp ở vị trí thứ tư mà không phải chót, đầy đủ hiện ra thực lực cường đại của họ. Hơn nữa đám Long Hạo Thần bày ra tu vi hiển nhiên là trong các đợt đấu sau sẽ đặc sắc hơn nữa, số điểm cuối cùng thi đấu cá nhân còn rất khó nói.

Kết thúc vòng đấu thứ hai đã qua giữa trưa, nhưng vòng thứ ba lập tức bắt đầu, không có thời gian tạm nghỉ phút nào.

Hai vòng thi đấu cá nhân trước chủ yếu so đấu thực lực tổng thể mỗi Thánh Điện, đến vòng thứ ba rồi phải xem năng lực cá nhân của những cường giả còn lại này.

Nếu thắng vòng này thì mỗi người được bốn điểm.

Vòng thứ ba có tổng cộng hai mươi bốn trận, bốn mươi tám người từng đôi chém giết. Trận thứ nhất liền xuất hiện so đấu rung trời động đất.

Hai ánh sáng tuyến chọn rơi vào điện chủ Ma Pháp Thánh Điện Lý Chính Trực, và điện chủ Kỵ Sĩ Thánh Điện Thần Ẩn kỵ sĩ Long Thiên Ẩn.

Nhưng khiến người rung động là thời gian so đấu rất ngắn, tổng cộng mất năm phút. Lý Chính Trực dựa vào lĩnh vực Phong Thần cường đại, cùng với thực lực ma pháp mạnh mẽ đánh bại Long Thiên Ẩn, do đó khiến uy thế Ma Pháp Thánh Điện vững mạnh.

Xem xong trận đấu này, Long Hạo Thần giật cả mình. Tuy biết ông nội chưa chắc là đối thủ của Lý Chính Trực, nhưng không ngờ ông nội sẽ thua nhanh như vậy.

Lý Chính Trực khống chế lực lượng phong nguyên tố đã mạnh đến trình độ biến thái. Lại thêm Long Thiên Ẩn là Thần Ẩn kỵ sĩ, không có Thần Ẩn vương tọa tăng phúc, thực lực hạ thấp ít nhất hơn phân nửa, nếu không thì còn có sức đấu một phen.

Điện chủ Kỵ Sĩ Thánh Điện mang đội ở vòng cá nhân thứ ba bị đào thải, việc này mấy trăm năm qua chưa từng xảy ra. Long Thiên Ẩn sắc mặt khó coi đáng sợ, nhưng không thể không chấp nhận sự thật này. Lý Chính Trực mạnh mẽ bắt đầu thể hiện ra từ vòng này.

Có thể vào vòng ba đều là tinh anh của năm Thánh Điện, trận tranh tài đã tới tình độ gay cấn.

Tuy trong vòng đấu thứ hai Dương Văn Chiêu chiến thắng nhưng gần như trả bằng mọi giá. Dựa vào Quang Lĩnh Vực của Tinh Diệu Độc Giác Thú tăng phúc gã mới miễn cưỡng chiến thắng một chiến sĩ cấp chín. Đến vòng thứ ba thì thực lực của gã còn chưa hồi phục lại bao nhiêu, trở thành người thứ hai trong Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi bị đào thải.

Dương Văn Chiêu bị đào thải ý nghĩa Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi sắp đối mặt trận đánh ác liệt tại thi đấu cá nhân.

Trận so tài thứ năm, Trần Anh Nhi ra trận, đối thủ của cô là phó điện chủ Ma Pháp Thánh Điện, Lâm Thần, cũng chính là ông nội của Lâm Hâm.

Ngày hôm qua Lâm Hâm có đi thăm Lâm Thần nhưng không nói chuyện quá lâu đã bị đuổi về. Lâm Thần thậm chí không nói gì nhiều cùng Lâm Hâm, chỉ dặn y phải đối xử tốt với Lý Hình.

Khi Lâm Hâm trở về nói cho Long Hạo Thần nghe, hăn liền hiểu Lâm Thần tỏ thái độ như vậy là vì vị trí của ông trong Ma Pháp Thánh Điện hiện tại quá miễn cảm tại Thánh Điện Đại Tái. Làm phó điện chủ Ma Pháp Thánh Điện, đối mặt cháu trai là một thành viên trong Quang Chi Thần Hi, ông không thể nói thêm cái gì.

Lúc này, không ngờ trong so tài lại đối đầu với Trần Anh Nhi.

Đương nhiên Lâm Thần sẽ không vì có quan hệ với cháu trai mà chịu thua. Lý Chính Trực và các cường giả Ma Pháp Thánh Điện đều ở đằng sau nhìn, ông chắc chắn phải dốc sức đối phó.

"Lâm gia gia, người không cần nương tay nha." Trần Anh Nhi cười tươi hành lễ với Lâm Thần.

Lâm Thần chỉ gật đầu với cô, không nói cái gì, nâng lên tay phải, trên đỉnh đầu chớp mắt xuất hiện một hỏa cầu lớn màu da cam.

Lâm Thần là ma pháp sư hỏa hệ, tuy không giống như cháu trai có ưu thế Tâm Diễm Hỏa Diễm, nhưng thành tựu về mặt ma pháp hỏa hệ của ông không thẹn với danh hiệu đứng đầu Ma Pháp Thánh Điện.

Thời gian dài chưa đột phá cấp chín là bởi vì thiên phú, nhưng về mặt nghiên cứu ma pháp hỏa hệ thì Lâm Thần đã cố gắng cả đời. Con trai, con dâu ông đều chết vì nghiên cứu!

Hỏa cầu lớn sắc da cam tựa như mặt trời bình bông tại đó, chiếu rọi thân thể Lâm Thần thành màu da cam. Thanh âm trầm thấp ngâm xương chú ngữ nhỏ đến không thể nghe thấy. Một chuỗi động tác tay biến hóa, một ánh lửa da cam đậm đặc từ mặt trời trên đỉnh đầu ông bắn hướng Trần Anh Nhi.

Khu thí sinh Linh Hồn Thánh Điện, Trần Hoàn Vũ đứng bật dậy, mắt sáng ngời nhìn chiến trường, nhỏ giọng mắng.

"Cái lão Lâm Thần này ra tay thật ác độc mà! Vừa lên đã dùng Chú Pháp Thánh Dương."

Chú Pháp Thánh Dương chính là ma pháp cường đại Lâm Thần tự sáng chế. Đối với rất nhiều cường giả, cùng với tuổi tác lớn, tu vi đạt đến bình cảnh, họ rất khó tăng lên tiếp. Trừ phi có cơ duyên thật tốt, nếu không cả đời khó mà đột phá nữa. Dưới loại tình huống này, vì truy đuổi thực lực càng thêm mạnh mẽ, họ thường tập trung vào năng lực tự sáng tạo, đặc biệt là ma pháp sư. Bởi vì mỗi loại ma pháp thuộc tính dùng cách khác nhau tổ hợp sẽ sinh ra uy lực khác nhau.

Lâm Thần chính là người nổi bật trong số đó. Ông cũng không ngờ là trong thánh chiến, trải qua mấy lần ra sống vào chết mình còn có thể đột phá. Trước đó ông đã đạt tu vi đỉnh cấp tám gần bốn mươi năm. Bốn mươi năm nay, ông chủ yếu nghiên cứu Chú Pháp Thánh Dương. Sau khi thực lực đột phá cấp chín, dừng nhìn vị phó điện chủ Ma Pháp Thánh Điện này chưa có được lực lượng lĩnh vực, nhưng cũng khiến Chú Pháp Thánh Dương của ông thành công, tăng sức mạnh, trở thành cường giả hàng đầu tại Ma Pháp Thánh Điện.

Chú Pháp Thánh Dương là Lâm Thần kết hợp dương khí nam tính dung nhập vào bốn mệnh hỏa, linh lực hỏa hình thành hỏa dung hợp. Năm đó phụ thân của Lâm Thần chính là vì nghiên cứu và tu luyện Chú Pháp Thánh Dương đã tấu hỏa nhập ma, thiêu đốt bốn mệnh hỏa của mình mà không thể khống chế, do đó khiến thê tử cùng nhau chết trong ma pháp phản phệ.

Lâm Hâm đối với Chú Pháp Thánh Dương có thể nói là hận cả đời, sao chịu học tập? Thậm chí không muốn học tất cả ma pháp công kích.

Sau này tuy y vì Lý Hình mà quyết định luyện ma pháp công kích, nhưng vẫn bài xích Chú Pháp Thánh Dương. Bởi vậy, Lâm Thần có thể nói là đương thời người duy nhất thi triển ra Chú Pháp Thánh Dương, hơn nữa luyện nó tới đỉnh.

Ánh lửa da cam trên không trung đi qua đâu là không khí vẩn vèo kịch liệt, gợn sóng tản ra xung quanh. Nhiệt độ sôi sục lớn bỗng chốc tăng cao, ngay cả ánh sáng vòng phòng hộ cũng biến chói lòa hơn.

Sắc mặt Trần Anh Nhi cũng biến đổi, cô không ngờ Lâm Thần phản kích nhanh như vậy, uy lực còn mạnh đến thế.

Một con heo nhỏ sáng trong suốt nhảy ra khỏi ngực Trần Anh Nhi, chính là Mạch Đâu.

So với trước kia thì Mạch Đâu có biến hóa không nhỏ, thể tích vẫn giống vậy, dường như nó vĩnh viễn không lớn lên. Nhưng da dẻ thì trong suốt như thủy tinh, đôi mắt nhỏ xíu càng như hai viên kim cương sáng lóng lánh. Thân thể nhảy ra, sau lưng thậm chí mang theo một chuỗi ánh sáng lấp lánh.

Ở trên không trung, Mạch Đâu làm động tác đuổi tứ chi. Hình ảnh kỳ diệu xuất hiện. Trước đó còn nhỏ xinh chớp mắt nó đã biến lớn, hóa thành rồng đen khổng lồ, há to miệng, một ngụm khí đen thui đánh hướng Chú Pháp Thánh Dương của Lâm Thần.

Đây, đây là Nghịch Thiên Ma Long?

Mạch Đâu biến hóa khiến cường giả Lục Đại Thánh Điện có mặt đều kinh ngạc. Nghịch Thiên Ma Long chính là tộc nhân của Ma Thần Hoàng! Sao triệu hoán sư có được triệu hoán thú như vậy? Hơn nữa lấy tốc độ như thế phóng ra triệu hoán thú thì đó chỉ có thể là bốn mệnh triệu hoán thú!

Hai lực lượng cường đại màu đen và da cam ở trên không trung va chạm kịch liệt. Linh lực khủng bố dao động thoáng chốc lấy hai người làm trung tâm khuếch tán ra ngoài.

Trần Anh Nhi đôi tay làm động tác ôm ngực, thanh âm ngâm xướng thánh thót quanh quẩn trong không khí.

Hơi thở của Nghịch Thiên Ma Long va chạm với Chú Pháp Thánh Dương thì hơi yếu thế nhưng rốt cuộc vẫn là cản được. Mạch Đâu mạnh vỗ đôi cánh khổng lồ, vọt hướng Lâm Thần.

Khi Lâm Thần trông thấy Nghịch Thiên Ma Long thì cũng chấn kinh, nhưng kinh nghiệm chiến đấu tràn đầy, tuy ông kinh mà không loạn. Tay phải chỉ ra, trên đỉnh đầu Chú Pháp Thánh Dương tỏa vàng sáng da cam bỗng nổ tung, va chạm với thân thể Mạch Đâu.

Thân hình khổng lồ của Nghịch Thiên Ma Long lại bị vàng sáng da cam chấn bay ngược ra. Điều khiến người rung động còn ở phía sau. Cùng với tiếng ngâm xướng trầm thấp của Lâm Thần, một đầu rồng da cam thò ra khỏi Thánh Dương, hướng Nghịch Thiên Ma Long phun ra ngọn lửa đỏ vàng.

Lửa đỏ vàng chỉ thô cỡ cánh tay người, kém xa đầu rồng da cam thò ra.

Nhưng lửa đỏ hồng vừa xuất hiện thì nhiệt độ sân đấu lớn chớp mắt tăng vọt. Không khí trong vòng bảo hộ hiện ra hình sóng gợn, ngay cả mặt đất bên dưới cũng như là dung nham chảy ra. Do đó có thể thấy ngọn lửa đỏ vàng trông nhỏ vậy mà nóng tới cỡ nào.

Đối mặt ngọn lửa cỡ này, Mạch Đâu tỏ ra hơi do dự. Thân hình khổng lồ ngừng trên không trung, ánh sáng tím sậm chảy ra từ cái vảy dày, nhanh chóng tập trung ở đỉnh đầu nó, hóa thành quang châu sắc tím sậm chắn trước mặt, chặn lửa đỏ vàng.

"Chú Pháp Thánh Dương, Phá Tà!" Lâm Thần hét lớn một tiếng.

*Oành! *

Chỉ thấy giữa không trung, quang châu tím sậm Mạch Đâu phóng ra chớp mắt tan vỡ. Cả người nó bốc lên tầng lửa đỏ vàng, bắn ngược ra. Nhưng quang châu tím sậm vỡ vụn cũng tỏa vầng sáng tím sậm chói lòa ngăn cách nhiệt độ cao.

Thân thể Lâm Thần hơi lắc lư, tốc độ ngâm xương chú ngữ rõ ràng chậm hơn chút. Mạch Đâu toàn thân bốc lửa đỏ vàng thì văng ra xa, người không ngừng toát ánh sáng tím hóa giải lửa đỏ vàng cháy bỏng.

"A?" Nhìn thấy hình ảnh này, Long Hạo Thần giật mình, nhin không được nhìn Lâm Hâm ngồi bên cạnh.

Nghịch Thiên Ma Long do Mạch Đâu biến ảo thành tuy không phải Nghịch Thiên Ma Long chân chính, chỉ có thể sử dụng một ít năng lực cơ bản, nhưng cũng là thực lực cấp chín chân chính! Nhưng ở trước mặt Lâm Thần chỉ hai phen đối mặt đã bị đánh bay, xem ra trong thời gian ngắn đã mất đi sức chiến đấu. Thực lực này cũng không phải ma pháp sư sơ cấp chín có thể có được.

Lâm Hâm cười khổ nói.

"Chú Pháp Thánh Dương chính là kết tinh tâm huyết ông nội nghiên cứu cả đời. Tuy không phải lĩnh vực nhưng ở một mức độ nào đó cũng đủ sánh ngang với lĩnh vực. Tam hỏa hợp nhất, phát huy sức bật của ma pháp sư hỏa hệ trong mức độ lớn nhất."

Long Hạo Thần nhẹ gật đầu, nói.

"Xem ra, trận đấu này đối với Anh Nhi là thử thách không nhỏ."

Chiến đấu giữa triệu hoán sư và ma pháp sư, so đấu là về tu vi, ma pháp, tốc độ ngâm xương của nhau. Nhưng Lâm Thần dựa vào Chú Pháp Thánh Dương, chẳng những tốc độ ngâm xương cực nhanh, uy lực ma pháp siêu mạnh. Nhiệt độ lửa đỏ vàng thậm chí đã vượt qua Tâm Diễm

Hỏa Diễm của Lâm Hâm. Về mặt thiên phú và may mắn thì Lâm Hâm hơn xa ông nội, nhưng nói đến hiểu biết về lửa thì còn chênh lệch không nhỏ với Lâm Thần.

Trong sân đấu lớn, sau khi Lâm Thần phát động lửa đỏ vàng thì thể công hơi chậm lại. Ở phía xa, lúc này Trần Anh Nhi đã hoàn thành ma pháp triệu hoán thứ nhất của mình.

Một ngôi sao sáu cánh màu trắng xuất hiện ở trước mặt cô. Ngay sau đó, trong tiếng rống ngâm dài đặc, một băng long thân dài hơn mười mét hiện ra khỏi sao sáu cánh trắng.

Xem thể tích thì băng long này không to bằng Nghịch Thiên Ma Long do Mạch Đâu biến ra, thoát trông giống như ấu long. Nhưng nó không phải là địa long hay á long, mà là Long tộc chân chính vốn thuộc về Thánh Ma đại lục!

Các triệu hoán sư Linh Hồn Thánh Điện trông thấy hình ảnh đó thì cảm xúc biến kích động. Triệu hoán rồng đối với triệu hoán sư là vinh quang lớn nhất, dù chỉ là ấu long thì cũng giống nhau.

Ma pháp triệu hoán của triệu hoán sư nói đến thì có hai cách sử dụng. Một loại là triệu hoán sinh vật bên dưới đến chiến đấu. Sau khi chiến đấu kết thúc, sinh vật triệu hoán hoặc là chết trận, hoặc quay về chỗ vốn có, lần sau triệu hoán thì sẽ không là ma thú từng kêu gọi. Còn có cách khác chính là khế ước.

Sau khi ký kết khế ước, triệu hoán sư tuyệt đối không thể để triệu hoán thú dễ dàng chết đi. Triệu hoán thú cũng theo triệu hoán sư trưởng thành mà lớn lên, biến ngày càng mạnh mẽ. Tuy trình độ thân thiết không bằng bốn mệnh triệu hoán thú, nhưng khế ước triệu hoán thú có thể nói là một phần thực lực của triệu hoán sư.

Triệu hoán sư dựa theo thực lực khác nhau, có được khế ước triệu hoán thú cũng khác nhau về số lượng. Một khi triệu hoán thú chết, đối với triệu hoán sư chính là đả kích không nhỏ.

Bình thường mỗi gia tăng tu vi một cấp thì có thể có được một khế ước triệu hoán thú. Lúc triệu hoán tuy không như bốn mệnh triệu hoán thú không cần thời gian ngâm xương, nhưng yêu cầu ngâm xương cũng ngắn hơn triệu hoán ma thú cùng đẳng cấp.

Từ thời gian Trần Anh Nhi vừa ngâm xương chú ngữ, đám triệu hoán sư hiểu, băng long nhỏ này chính là khế ước triệu hoán thú của Trần Anh Nhi!

Họ không biết là Băng Long này cũng là khế ước triệu hoán thú thứ nhất của Trần Anh Nhi. Trước cấp bảy thì cô vốn không thể thi triển ra bất cứ ma pháp triệu hoán nào, cho nên chưa từng có khế ước triệu hoán thú. Đợi khi cô đột phá cấp bảy thì luôn ở lại Linh Hồn Thánh Điện, tiến hành thức tỉnh Linh Hồn Thánh Nữ. Sau này đi theo Long Hạo Thần xâm nhập vào ma tộc chiến đấu, thực lực luôn tăng lên nhưng vẫn không thu được khế ước triệu hoán thú.

Chờ họ rời khỏi Tháp Vĩnh Hằng, tu vi của Trần Anh Nhi đã tới cấp chín, thông qua liên hệ đặc biệt của Linh Hồn Thánh Nữ, cô mới tìm ra Băng Long nhỏ này, còn ký kết khế ước thứ nhất. Trước mắt, đây là lần đầu tiên Băng Long chiến đấu vì Trần Anh Nhi.

Kỳ thật khi Trần Anh Nhi đấu với Lâm Thần thì đã chịu thiệt. Trước tiên cô ngâm xương chú ngữ không phải triệu hoán Băng Long mà là triệu hoán thuật sáu địa long Nguyên Tố Tù Lung mà cô có thể phóng ra.

Cô cho rằng Mạch Đâu biến thành Nghịch Thiên Ma Long có thể chặn được công kích của Lâm Thần một thời gian, chỉ cần cô hoàn thành Nguyên Tố Tù Lung thì Lâm Thần chắc chắn thất bại.

Nhưng không như mong muốn, Chú Pháp Thánh Dương của Lâm Thần quá mạnh, không ngờ Mạch Đâu không chống được hai hiệp đã thua thảm. Điều này khiến Trần Anh Nhi không thể không đổi chú ngữ, dùng thời gian ngắn nhất triệu hoán ra Băng Long chiến đấu cho mình. Thậm chí chiến thuật cũng bởi vì Lâm Thần cường đại mà có biến hóa.

Nếu không thì đợt công kích tiếp theo của Lâm Thần đến, chỉ sợ ngay cả chú ngữ cô cũng không thể hoàn thành.

Làm Linh Hồn Thánh Nữ, thi triển triệu hoán thuật thì Trần Anh Nhi cần thời gian ngắn hơn người thường nhiều. Tốc độ cô phóng ra triệu hoán thú chỉ cần ba giây ngâm xương mà thôi, thế mới khiến Băng Long hiện thân.

Bế quan hơn bốn năm, Trần Anh Nhi có nhiều lĩnh ngộ về mặt triệu hoán thuật. Trừ sáu con địa long ra, sau đó cô không còn Ban Linh Hồn cho ma thú khác nữa. Bởi vì cô phát hiện, nếu mình đem Ban Linh Hồn vào Mạch Đâu hay là khế ước triệu hoán thú thì hiệu quả sẽ càng tốt, sinh ra rất nhiều biến hóa kỳ lạ.

Băng Long xuất hiện, gầm một tiếng, đôi cánh mở ra, chắn Trần Anh Nhi ra sau lưng. Cùng lúc đó, hơi thở sắc băng lam bắn hướng Lâm Thần.

Lâm Thần ánh mắt biến trầm trọng, dĩ nhiên ông không cho rằng đánh bại Mạch Đâu là có thể chiến thắng Trần Anh Nhi. Lúc trước Trần Anh Nhi thi đấu thì ông có xem qua. Cô gái là Thông Linh Giả cấp chín, khá giỏi về triệu hoán thú, cô thi triển ra Sinh Linh Môn, khí thể vạn thú chạy chồm thật khó mà ngăn cản. Đây cũng là vì sao ông vừa lên liền sử dụng Chú Pháp Thánh Dương. Bởi vì ông không thể để Trần Anh Nhi phát huy, thi triển ma pháp triệu hoán đến trình độ mạnh nhất.

Đầu rồng đỏ vàng vẫn ở ngoài Thánh Dương. Trong khi Băng Long xuất hiện thì nó đã hoàn thành tích lũy, một ngụm khí đỏ vàng phun ra, vẫn chỉ thô cỡ cánh tay, chớp mắt vạch không trung nghênh đón hơi thở Băng Long.

Thực lực của Băng Long và Thánh Dương Hỏa Long khiến nhiệt độ trong sân đấu lớn chênh lệch rõ ràng. Chỗ của Băng Long thì nhiệt độ thấp, không bị nóng cháy ảnh hưởng. Thánh Dương Hỏa Long mang đến độ nóng lại khiến chỗ khác như đang sôi sục.

Không cần nghi ngờ, vẫn là Thánh Dương Hỏa Long mạnh hơn nhiều. Hơn nữa chú ngữ của Lâm Thần vẫn còn đang ngâm xướng. Ai cũng không biết ma pháp tiếp theo phối hợp Chú Pháp Thánh Dương sẽ là cái gì, nhưng có thể đoán được uy lực tuyệt đối không thấp.

Chiến đấu đến tận đây, tình hình đối với Trần Anh Nhi đã cực kỳ bất lợi.

"Thần Hàng, Vạn Thú Thăng Uy!" Trong đôi mắt xinh đẹp của Trần Anh Nhi lộ ra ánh sáng kiên cường.

Đừng nhìn cô thường ngày cười giòn, kỳ thật lòng hiếu thắng rất mạnh. Dương Văn Chiêu đã bị đào thải, cô quyết không cho phép mình cũng bị đào thải.

Chỉ thấy thân thể Trần Anh Nhi đột nhiên bao trùm một vầng sáng trắng ngà. Ngay sau đó, một ảo ảnh khổng lồ bỗng xuất hiện sau lưng cô.

Bóng hình này dường như là con người. Khoảnh khắc nó hiện ra, cả sân đấu luyện đều phát ra tiếng vạn thú gầm kinh người. Vạn thú cùng kêu, đó là tình hình đồ sộ cỡ nào. Chỉ là một tiếng rống đã khiến cơ thể Lâm Thần lung lay một chút, Thánh Dương Hỏa Long trong Thánh Dương cũng bị ảnh hưởng.

Hai luồng sáng mờ lung từ người Trần Anh Nhi cùng lúc phóng ra. Một cái rơi vào phía xa Mạch Đâu đang đối kháng với Thánh Dương Hỏa Long, một cái khác thì rơi vào người Băng Long ở trước mặt cô.

Bỗng chốc xuất hiện biến hóa kỳ lạ.

Đầu tiên khiến người chú ý là Băng Long to lớn trước mặt Trần Anh Nhi. Chỉ thấy thân thể Băng Long chớp mắt phình lên, vốn là sắc băng lam hoàn toàn biến thành trắng. Băng sương chớp mắt chiếm một nửa phạm vi sân đấu lớn. Thân hình Băng Long tăng hơn ba mươi mét, phun ra hơi thở chặn Thánh Dương Hỏa Long, ánh sáng vàng và đỏ hồng ở trên không trung đan vào nhau, tranh đấu, không thoái nhượng.

Đây, đây là hình dạng Băng Long thành niên!

Các cường giả Linh Hồn Thánh Điện tròn mắt há hốc mồm nhìn hình ảnh này. Trong trí nhớ của họ, triệu hoán sư chưa có bất cứ ma pháp nào có thể khiến một ma thú còn nhỏ chớp mắt biến thành thành niên, còn bùng phát thực lực thành niên! Nhưng Trần Anh Nhi đã làm được rồi. Băng Long rõ ràng đã thành niên, dù đôi mắt tam hỏa hợp nhất cực đậm đặc cũng không yếu thế.

Bên kia Mạch Đâu nhận được ánh sáng trắng tăng phúc cũng xuất hiện biến hóa cực lớn, thân thể bỗng lớn gấp đôi, hóa thành một con rồng khổng lồ hơn ba mươi mét. Trong tiếng gầm gừ trầm thấp, linh lực hắc ám sắc tím sậm nhanh chóng hóa giải Thánh Dương Hỏa Long xâm thực.

Càng khiến người rung động còn ở mặt sau. Mạch Đâu ngửa đầu phát ra tiếng hú dài. Màu đen trên người nó nhưng lại trong khoảng thời gian ngắn biến thành sắc trắng, thân thể xuất hiện nhiều biến hóa kỳ lạ, giây lát đã biến thành một Băng Long thành niên. Giương đôi cánh bay hướng Trần Anh Nhi, nó phun ra hơi thở bắn hướng Lâm Thần phía xa.

Đây là...

Biến hình?

Đám triệu hoán sư tròn to mắt nhìn chiến đấu. Dù là họ quen thuộc ma pháp triệu hoán cũng bị chấn kinh. Trần Anh Nhi thi triển ra ma pháp triệu hoán là thứ họ chưa từng thấy, chưa từng nghe! Đây đều là năng lực gì vậy?

Băng Long thứ hai xuất hiện khiến sắc mặt Lâm Thần biến đổi. Đối mặt một Băng Long thành niên thì ông đã cảm giác áp lực rất lớn. Lại tới con thứ hai, Thánh Dương Hỏa Long của ông rất khó chiếm ưu thế nữa.

Trần Anh Nhi sắc mặt bình thường, tiếp tục ngâm xướng chú ngữ, không có Linh Hồn Thánh Y tăng phúc, tuy ma lực của cô hữu hạn

nhưng tuyệt đối đừng quên, cô là Linh Hồn Thánh Nữ thứ nhất trong mấy ngàn năm qua của Linh Hồn Thánh Điện!

Sau lưng cô xuất hiện thân hình khổng lồ, chính là Thần Giáng Thuật Thần Thú. Sau hơn bốn năm minh tưởng sâu, Trần Anh Nhi đã chọn ra một con đường cho mình. Tựa như Lâm Hâm đem ma pháp biến rắc rối thành đơn giản, Tư Mã Tiên thì cuồng dã, con đường của cô là hoàn mỹ kết hợp với năng lực Thần Thú.

Hai luồng sáng trắng chính là cô dựa Ban Linh Hồn và Thần Giáng Thuật kết hợp lại sáng tạo ra lĩnh vực, gọi là Thần Thú Lĩnh Vực.

Sự cường đại của Thần Thú Lĩnh Vực ở chỗ nó là lĩnh vực loại hình phạm vi cũng có thể là loại đơn thể. Tác dụng chỉ là tăng phúc, tăng phúc triệu hoán thú của Trần Anh Nhi.

Băng Long nhỏ được Thần Thú Lĩnh Vực tăng phúc, chớp mắt hóa thành Băng Long thành niên, Mạch Đâu cũng tăng mạnh thực lực. Nếu như là tăng phúc phạm vi thì tăng năng lực cho cá thể sẽ yếu chút, nhưng số lượng sẽ lớn hơn nhiều.

"Tới lượt tôi!" Trần Anh Nhi lòng thầm kêu một tiếng.

Cô đột nhiên ngừng ngâm xướng chú ngữ. Lòng bàn tay hướng ra ngoài, giơ cao qua đầu làm động tác chống trời. Ngay sau đó, ảo ảnh khổng lồ sau lưng cô đột nhiên vỡ, hóa thành vô số điểm sáng lấp lánh bay hướng hai Băng Long chắn trước mặt Trần Anh Nhi, chớp mắt dung nhập vào người chúng.

"Thần Hàng Thiên Uy, Vực!" Trần Anh Nhi yêu kiều khẽ quát.

Hình ảnh khiến mọi người khó quên xuất hiện.

Hai Băng Long cùng ngẩng đầu lên, mắt bỗng biến thành sắc băng lam. Ngay sau đó, nguyên sân đấu lớn đều hóa thành cùng màu sắc. Lạnh

lẽo đến tột độ khiến ánh sáng bảy sắc của vòng phòng hộ cũng bị ức chế, xuất hiện tiếng *két két*.

Lâm Thần vừa mới chuẩn bị xong ma pháp tiếp theo, lại kinh hãi phát hiện Thánh Dương của mình tụt nhiệt độ, ma pháp bị đánh gãy. Lạnh thấu xương ập đến chớp mắt đóng băng ông thành pho tượng.

Ánh mắt Lý Chính Trực biến sắc bén, tia sáng lạnh bắn ra bốn phía, đôi tay nắm chặt tay ghế ngồi, âm điệu cao hơn bình thường nhiều.

"Song lĩnh vực!"

Về song lĩnh vực thì có hai cách giải thích, một là cùng xuất hiện hai lĩnh vực, một là một người có được hai lĩnh vực. Mà tình huống này rõ ràng là về trước, hai lĩnh vực này không phải Trần Anh Nhi phóng ra.

Đó là lĩnh vực thuộc về Băng Long, giống hệt nhau, Cực Hàn Lĩnh Vực.

Nếu chỉ là một Cực Hàn Lĩnh Vực thì có lẽ Lâm Thần còn dựa vào Chú Pháp Thánh Dương ngăn cản được. Nhưng hai Cực Hàn Lĩnh Vực cùng xuất hiện, hỗ trợ cho nhau thì gần như tăng gấp mấy lần! Lâm Thần dù sao không phải là cường giả lĩnh vực, Chú Pháp Thánh Dương của ông lập tức bị Cực Hàn Lĩnh Vực thuộc tính cực lạnh ức chế. Ma pháp bị phá, chính ông cũng đóng băng trong Cực Hàn Lĩnh Vực.

Trần Anh Nhi dựa vào là Thần Thú Lĩnh Vực cực độ tăng phúc, khiến Mạch Đâu và Băng Long có năng lực lĩnh vực. Tuy chỉ có thể phát động trong thời gian ngắn nhưng đối với Lâm Thần thì đã đủ rồi.

Không có Linh Hồn Thánh Y hỗ trợ, thi triển ra Thần Hàng Thiên Uy Thần Thú Lĩnh Vực tăng phúc, sắc mặt Trần Anh Nhi biến tái nhợt. Nhưng cô đứng trong thế giới băng tuyết cho người cảm giác thánh khiết cao quý, tựa như đóa tuyết liên, không nhiễm bụi trần.

Trên sáu đài khách quý, trọng tài đến từ các Săn Ma Đoàn đều rút linh lực vào vòng bảo hộ mới ổn định lại không bị song lĩnh vực ảnh hưởng. Nhưng linh lực của họ đang nhanh chóng tiêu hao. Do đó có thể thấy song lĩnh vực hợp nhất đáng sợ tới mức nào.

"Thu lĩnh vực lại đi, trận này người thắng." Vang lên giọng Trần Cuồng.

Cùng lúc đó, một luồng sáng ánh vàng rực rỡ từ trên trời giáng xuống, rơi vào người Lâm Thần bị đóng băng.

Trần Anh Nhi thu lại động tác tay, tăng phúc kết thúc, Cực Hàn Lĩnh Vực đến nhanh đi cũng nhanh. Chốc lát sau trong sân đấu lớn đã hồi phục bình thường.

Mạch Đâu lại trở về hình dạng heo con, nhảy vào ngực Trần Anh Nhi. Trên người nó còn có vài chỗ cháy đen. Băng Long cũng biến nhỏ lại, dưới chân xuất hiện sao sáu cánh, biến mất.

Phó điện chủ Ma Pháp Thánh Điện, Lâm Thần, thua.

Khi Lâm Thần hòa tan trong cột sáng vàng, hồi phục ý thức thì bởi vì cảm giác lạnh lẽo trước kia mà đánh rùng mình một cái. Khẽ thở dài, ông lắc đầu xoay người đi hướng khu vực Ma Pháp Thánh Điện.

Dù là Lý Chính Trực cũng không thể trách ông được. Ông đã dốc hết sức, chẳng qua đối thủ có song lĩnh vực quá mạnh.

Kỳ thực trong lòng Lâm Thần không phục, thầm nghĩ, nếu mình sớm hai mươi năm đột phá cấp chín, đem Chú Pháp Thánh Dương chuyển hóa thành lĩnh vực, do đó chân chính hoàn chỉnh uy lực của nó, thì dù đối mặt Cực Hàn Lĩnh Vực cũng chưa chắc chịu thiệt. Thật đáng tiếc, nghĩ tới Chú Pháp Thánh Dương rất có thể do mình mà đứt đoạn, trong lòng ông nổi lên bi thương

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 270

Tình Không Thần Thánh Kỵ Sĩ

Trần Anh Nhi thắng trận này không tính thoải mái. Kết thúc Cực Hàn Linh Vực, thân thể cô lão đảo, sau đó chậm rãi đi hướng khu nghỉ ngơi.

Trận so đấu này đám triệu hoán sư Linh Hồn Thánh Điện nhìn như mê như say. Thì ra ma pháp triệu hoán còn có thể làm như thế, lấy triệu hoán thú thi triển lĩnh vực, hiện nay bên trong Linh Hồn Thánh Điện tuyệt không ai làm được, bao gồm Trần Hoàn Vũ có được Lĩnh Vực Thú Hoàng cũng giống nhau.

Trần Anh Nhi dùng thực của mình chứng minh lời Tam Thủy Bà Bà đã nói. Không sai, tu vi của cô như vậy, Tam Thủy Bà Bà đích thực không phải là đối thủ của cô!

Sự cường đại của Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi theo so đấu tiếp tục ngày càng được các cường giả Lục Đại Thánh Điện thừa nhận.

Trong đó cảm nhận sâu sắc nhất Lý Chính Trực. Vốn ông tưởng rằng trong Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi, chân chính ưu tú, cường đại chỉ có mình Long Hạo Thần, tối đa tăng một Thái Nhi. Nhưng xem tình trạng trước mắt, các đoàn viên khác cũng rất mạnh mẽ! Trần Anh Nhi và Vương Nguyên Nguyên cũng có được lĩnh vực, hơn nữa uy lực còn khá mạnh. Lý Chính Trực tự hỏi, đổi lại là mình muốn thắng họ chắc chắn sẽ mất công rất nhiều.

Trận đấu tiếp tục, sau vòng này, còn lại chỉ có hai mươi bốn người, so đấu đặc biệt hấp dẫn. Trận chiến của Trần Anh Nhi và Lâm Thần không phải điểm sáng duy nhất. Mấy trận sau cũng lộ ra đặc sắc. Bởi vì thực lực hai bên ngày càng mạnh, năng lực lĩnh vực thỉnh thoảng xuất hiện trong sân đấu. Chân chính đã ghiền là dân chúng bên ngoài. Nếu không có Thánh Điện Đại Tái thì sao họ có thể thấy thực lực cường đại như vậy?

Các trận đấu tiếp theo, Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi có Hàn Vũ thua. Trong vòng thứ ba này, dường như Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi đã mất hết may mắn. Y đụng phải ông nội Trần Anh Nhi, điện chủ Linh Hồn Thánh Điện, Trần Hoàn Vũ. Trước Lĩnh Vực Thú Hoàng cường đại, không có lĩnh vực thì y không có chút cơ hội nào. Nhưng Hàn Vũ cũng thể hiện ra thực lực của mình. Dựa vào lực phòng ngự cường đại của Thủ Hộ kỵ sĩ, y đối mặt Lĩnh Vực Thú Hoàng thúc đẩy vạn thú điên cuồng tấn công đã chống cự lâu tới mười phút mới bại trận. Mà đồng bạn của y, Tà Nhãn Bạo Quân cũng để lại ấn tượng sâu trong lòng mọi người. Tà Nhãn Bạo Quân tương đương với cường giả đỉnh cấp tám. Tinh thần lực cường đại của nó trấn áp, khống chế, thậm chí triệt tiêu gần hết tăng phúc của Lĩnh Vực Thú Hoàng. Đáng tiếc là Tà Nhãn Bạo Quân muốn tiến hóa nữa thì cần có kỳ ngộ đặc biệt mới được. Về mặt tọa kỵ, Trương Phóng Phóng, Hàn Vũ, Dương Văn Chiêu, Đoạn Ưc đều gặp phải nan đề tọa kỵ khó thể tiến hóa lên cấp chín.

May mắn là Trương Phóng Phóng, Lâm Hâm, Tư Mã Tiên, Vương Nguyên Nguyên đều thuận lợi chiến thắng đối thủ, thông qua vòng thứ ba thi đấu cá nhân.

Trong Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi, chưa ra trận chỉ còn lại Long Hạo Thần và Thái Nhi. Hai mươi bốn trận vòng thứ ba chỉ còn lại bốn trận cuối.

Lúc này biểu tình ôn hòa của Long Hạo Thần hơi thay đổi. Trong trận đấu đơn Thánh Điện Đại Tái không phải không có khả năng rút trúng

đồng bạn. Bây giờ chỉ còn lại tám người, xác suất hần và Thái Nhi gặp gỡ nhau rất lớn.

Nghĩ tới đây, Long Hạo Thần bất giác nhớ lại năm đó tham gia thi đấu tuyển chọn Săn Ma Đoàn. Hần và Thái Nhi đụng độ, nàng lựa chọn từ bỏ. Chẳng lẽ lịch sử sẽ lại tái diễn lần nữa sao? Nhớ tới khi đó mình vì giữ lời hứa với Lâm Hâm, không kịp giải thích cùng Thái Nhi đã ra quyết định, tổn thương nàng sâu đậm, ánh mắt Long Hạo Thần càng biến dị dần hơn.

Nhẹ nắm tay Thái Nhi, hần nhỏ giọng nói.

"Nếu chúng thật sự đụng độ, lần này hãy để anh nhận thua, có được không?"

Thái Nhi ngây ra.

"Hạo Thần, anh..."

Long Hạo Thần mỉm cười nói.

"Năm đó rõ ràng em có thể thắng anh nhưng lại lựa chọn từ bỏ so đấu, vì sao anh không thể một lần bỏ cuộc vì em?"

Thái Nhi bật cười, nói.

"Chàng ngốc, đừng có làm rồi. Tình huống bây giờ sao giống năm đó được? Khi ấy đối với chúng ta thắng thua không là gì. Lần này lại liên quan đến tương lai chúng ta đối kháng ma tộc. Anh mới là đoàn trưởng Quang Chi Thần Hi, là lãnh đạo của mọi người! A, xem ra chúng ta không cơ hội gặp nhau tại vòng này."

Lúc hai người nói chuyện thì một luồng ánh sáng rơi vào người Thái Nhi, cái khác thì rơi về phía Thích Khách Thánh Điện phương xa. Người được chọn chính là Hiệp Giả Thánh Nguyệt.

Nhìn Hiệp Giả Thánh Nguyệt biểu tình hơi không cam lòng, Long Hạo Thần kiềm không được bật cười.

"Xem ra ông cố muốn so tài với em một phen."

Thải Nhi khẽ cười nói.

"Không đâu."

Quả nhiên, không đợi Thải Nhi ra sân thì Hiệp Giả Thánh Nguyệt đã trầm giọng nói.

"Ta tự nhận không địch lại, từ bỏ so đấu."

Nói xong ông ngồi trở về vị trí, không bước ra ngoài.

Ai có thể ngờ năm Thánh Điện tham gia thi đấu cá nhân, mới là vòng thứ ba đã có ba vị điện chủ dẫn đội rời khỏi cuộc chơi. Rút lui đơn giản nhất phải tính tới Thánh Nguyệt, không ngờ trực tiếp nhận thua, còn bảo không phải đối thủ của Thải Nhi. Khi Thích Khách Thánh Điện đối diện Thải Nhi thì đây đã là lần thứ hai.

Đến tận đây, Quang Chi Thần Hi đã có sáu người thông qua vòng thứ ba, họ còn một người chưa ra sân. Ánh sáng tuyển chọn lại lấp lánh, gần như rời khỏi Thải Nhi lan tới chỗ Long Hạo Thần. Đối thủ của Long Hạo Thần thì ở Kỵ Sĩ Thánh Điện.

Liên tục hai trận đều là đối đầu với đồng môn.

Đó là một kỵ sĩ lớn tuổi, tuổi lớn hơn Long Thiên Ấn một chút. Lão chậm rãi đứng dậy, gật đầu với Long Hạo Thần ngồi ở hàng sau, thanh âm già nua hùng hồn.

"Hãy để chúng ta quyết đấu một trận giữa kỵ sĩ đi."

Nói xong câu đó, lão sỏi bước đi hướng sân đấu.

Long Hạo Thần phản xạ nhìn ông nội, Long Thiên Ẩn nở nụ cười bất đắc dĩ với hần, khiến hần giật mình. Biểu tình của ông nội nói cho hần biết, vị kị sĩ lớn tuổi này là người Long Thiên Ẩn không thể sai khiến. Nên biết rằng, Thần Ẩn kị sĩ ở trong Kỵ Sĩ Thánh Điện có quyền uy gần như chí cao vô thượng. Kỵ sĩ mà Long Thiên Ẩn cũng không thể khống chế thì hiển nhiên có địa vị rất cao.

Long Hạo Thần cùng vị Kim Tinh Cơ Tòa kị sĩ này vào trong sân đấu lớn, tự động tăng tốc tiến lên, chạy hướng phương xa, kéo giãn khoảng cách với lão kị sĩ. Đây là lễ tiết văn bối đối với trường bối. Hần không thể đứng đó chờ vị trưởng giả này đi tới chỗ xa.

"Tên ta là Dương Hạo Vũ, một trưởng lão không quản việc gì. Lần này Hạo Hàm không đến, ta thay hần và cũng vì chính ta cảm ơn người. Cảm ơn người cứu lại dòng tộc đình Dương gia chúng ta." Nói xong lão hướng Long Hạo Thần hành lễ kị sĩ.

Thế là Long Hạo Thần mới biết thân phận của ông lão. Không ngờ ông là huynh đệ của điện chủ Dương Hạo Hàm, xem hình dạng thì rất có thể là anh trai, hèn chi ngay cả ông nội cũng rất tôn kính lão. Hần vội vàng trả lễ.

Dương Hạo Hàm ánh mắt nghiêm túc nhìn chăm chú Long Hạo Thần.

"Ta sớm đã nghe Hạo Hàm và Thiên Ẩn nhắc tới người. Người rất ưu tú, vượt qua gia gia và phụ thân của người. Nhưng dù sao người còn quá trẻ tuổi. Kỵ Sĩ Thánh Điện không có kị sĩ nhận thua. Muốn để ta chấp nhận người, vậy rất đơn giản, đánh bại ta đi. Mời!"

Nói rồi lão kị sĩ hét lớn một tiếng, sau lưng lóe ánh sáng vàng. Một luồng sáng chia thành hai, nhanh chóng tách ra hai bên, phủ lên người Dương Hạo Vũ. Chỉ thấy trên người Dương Hạo Vũ tầng sáng vàng chớp mắt lan tràn, chốc lát giáp vàng đã trùm lên người lão. Cùng lúc đó, đôi trọng kiếm thò ra khỏi tay lão. Khí thế lãnh liệt hóa thành hữu hình, xung quanh lấp lánh ánh sáng vàng, khiến Long Hạo Thần cảm giác như

mình đang ở trong trời sao. Một bên trời sao có con dã thú cường đại đang há miệng muốn nuốt hẳn.

Nhìn thấy hình ảnh này, khu nghỉ ngơi Ma Pháp Thánh Điện, Lý Chính Trực bỗng biến sắc mặt, thất thanh nói.

"Là hẳn! Thì ra là hẳn! Hèn chi Long Tinh Vũ trong Kỵ Sĩ Thánh Điện không xuất trận. Nhưng chẳng phải hẳn đã bế quan gần năm mươi năm sao?"

Tuy Đàm Hoàn thua trận phía trước, nhưng bởi vì vòng này chưa kết thúc, cô còn ở trong khu Ma Pháp Thánh Điện, nghe vậy thì tò mò hỏi.

"Lão sư, người này là ai? Chẳng lẽ còn lợi hại hơn cả Thần Ấn kỵ sĩ?"

Bình thường Lý Chính Trực luôn là cười híp mắt, dù lúc trước bị chọn đấu với Long Thiên Ấn thì ông vẫn bình tĩnh như thường. Nhưng kỵ sĩ trước mắt lại khiến ông biến sắc, hiển nhiên có điểm nào đó không tầm thường.

Biểu tình Lý Chính Trực trở lại bình thường, trầm giọng nói.

"Về mặt nào đó thì hẳn mới là cường giả mạnh nhất Kỵ Sĩ Thánh Điện. Nếu năm đó hẳn được Thần Ấn vương tọa thừa nhận, có lẽ hẳn đã trở thành lãnh đạo chân chính Lục Đại Thánh Điện, Liên Minh Thánh Điện cũng sẽ không chia năm xẻ bảy như hiện nay."

"A?" Đàm Hoàn kinh ngạc. Cô chưa từng nghe lão sư đánh giá cao một người như vậy, hơn nữa còn là một kỵ sĩ, cho dù đối với Long Hạo Thần thì Lý Chính Trực cũng có phần giữ lại, cho rằng hẳn còn quá trẻ.

Lý Chính Trực nói.

"Hẳn tên là Dương Hạo Vũ, có thể nói là nhân vật truyền kỳ một thời. Minh chủ Thánh Minh Dương Hạo Hàm là em ruột của hẳn. Về mặt nào

đó thì Dương Hạo Hàm xem như là đệ tử của hắn, từ đó người có thể tưởng tượng ra hắn mạnh cỡ nào rồi chứ."

"Hắn lớn hơn Dương Hạo Hàm gần ba mươi tuổi, năm đó khi hắn thành danh thì Dương Hạo Hàm mới chỉ gia nhập vào Kỵ Sĩ Thánh Điện mà thôi. Thiên phú của Dương Hạo Vũ cực cao, tính cách mạnh mẽ, được tiếng là kỵ sĩ có khí chất vương giả nhất. Hắn cũng là một Trùng Giới kỵ sĩ. Nghe nói Trùng Giới kỵ sĩ duy nhất hiện nay trong Kỵ Sĩ Thánh Điện, Long Tinh Vũ chính là dựa theo điển tịch Trùng Giới kỵ sĩ hắn để lại tu luyện."

"Dương Hạo Vũ chưa bao giờ sử dụng bất kỳ vũ khí trang bị nào, bởi vì hắn có một ma thú rất đặc biệt, tên gọi Tinh Không. Loại ma thú này từ ý nghĩa nào đó thì đã thoát khỏi phạm trù ma thú, thuộc về tồn tại vượt qua cấp chín. Nó có thể hóa thành bất cứ hình thái nào, trợ giúp Dương Hạo Vũ tiến hành tu luyện. Trong quá trình tu luyện, còn có thể giúp hắn hấp thu lực lượng nhật nguyệt tinh thần. Dựa theo bối phận thì hắn là trưởng bối của ta. Ta không biết khi nào hắn đột phá cấp chín, nhưng hắn lại có hành động vĩ đại xưa nay chưa từng có trong Kỵ Sĩ Thánh Điện, từ chối trở thành Thần Ấn kỵ sĩ."

"Cái gì?" Đàm Hoàn thất thanh kêu lên. "Sao có thể được? Trở thành Thần Ấn kỵ sĩ ý nghĩa có được một thần khí, hơn nữa trở thành điện chủ Kỵ Sĩ Thánh Điện!"

Lý Chính Trực thở dài nói.

"Đương nhiên Dương Hạo Vũ biết điều này, nhưng hắn thật sự quá kiêu ngạo. Hắn có được thần thú Tinh Không vượt trên cấp chín, khi đi tới Thần Ấn vương tọa đã được vài Thần Ấn vương tọa thừa nhận. Nếu khi đó hắn lựa chọn thì có thể lập tức trở thành một vị Thần Ấn kỵ sĩ. Nhưng hắn không làm như vậy mà thỉnh cầu Thần Ấn vương tọa cường đại nhất cũng chưa từng được người sử dụng, Vĩnh Hằng và Sáng Tạo Thần Ấn vương tọa."

"Cuối cùng, hắn bị Vĩnh Hằng và Sáng Tạo Thần Ẩn vương tọa từ chối, hắn cũng không lựa chọn Thần Ẩn vương tọa khác. Sau khi được Kỵ Sĩ Thánh Điện trao cho danh hiệu Tinh Không Thần Thánh kỵ sĩ, hắn bắt đầu quanh năm bế quan. Truyền rằng sau này hắn lại từng muốn Vĩnh Hằng và Sáng Tạo Thần Ẩn vương tọa thừa nhận nhưng vẫn không thành công. Bởi vì hắn bế quan thời gian quá dài, đã sớm tránh khỏi tầm mắt cao tầng Lục Đại Thánh Điện. Không ngờ Thánh Điện Đại Tái lần này Dương Hạo Hàm lại mời hắn ra."

Nói đến đây, biểu tình của Lý Chính Trực có chút lạng lạng.

"Xem ra ta vẫn quá mức tự tin, bên trong Kỵ Sĩ Thánh Điện..."

Dương Hạo Hàm có chút không phục nói.

"Lão sư, chẳng lẽ ông ta có thể thắng được người sao?"

Lý Chính Trực lắc đầu, nói.

"Nếu như là ta đối mặt hắn thì khả năng chiến thắng tuyệt đối không hơn năm phần, lại còn là dưới tình huống không có hạn chế, được sử dụng trang bị. Người hãy xem đi, hắn sẽ cho người thấy thực lực của Tinh Quang Thần Thú cường đại cỡ nào. Nó từng được tiếng là thần thú số một dưới Tinh Không. Dương Hạo Hàm còn là thủ tịch trưởng lão Kỵ Sĩ Thánh Điện. Lần này chắc Long Hạo Thần sẽ nhận được bài học sâu sắc. Nhưng vậy cũng tốt, hắn quá trẻ tuổi. Đối với người trẻ tuổi thì thất bại có đôi khi là kinh nghiệm tốt nhất."

Nếu bây giờ Long Hạo Thần có thể nghe thấy lời của Lý Chính Trực, chắc chắn hắn sẽ rất đồng ý. Bởi vì hắn từng bị một lần đả kích trầm trọng nhất, vì điều đó trả giá sinh mệnh của mình. Hiện tại hắn sống lại một lần, sớm tẩy sạch tham niệm, nội tâm trầm tĩnh như nước.

Long Hạo Thần không biết Dương Hạo Vũ có lịch sử huy hoàng như vậy. Mắt thấy trên người lão xuất hiện giáp và vũ khí thì giật mình,

nhưng biểu tình nhanh chóng bình thường như cũ. Trước mặt hãn, sao sáu cánh màu vàng xuất hiện.

Hãn không biết huy hoàng của Dương Hạo Vũ, lại cảm nhận được lão mang đến uy hiếp to lớn. Nếu không dùng tọa kỵ hỗ trợ thì hãn không có tự tin chiến thắng được kỵ sĩ cường đại này.

Trước mặt Long Hạo Thần xuất hiện sao sáu cánh màu vàng rất nhu hòa, ánh sáng vàng lấp lánh vẽ ra từng đường nét sao sáu cánh, dần tỏa vàng sáng bảy sắc. Bảy sắc chỉ là đại biểu một loại cảnh giới, từ ý nghĩa nào đó thì cùng cấp với thần khí.

Ngay sau đó, một thân hình xuất hiện trước mặt Long Hạo Thần. Thân dài hơn bốn mét, cao trên hai mét, có đôi cánh to lớn mở ra hai bên người, toàn thân vàng rực rỡ, tỏa ra ánh sáng bảy sắc, cái sừng trên đỉnh đầu tỏa ra sắc bảy màu. Nó vừa xuất hiện, Quang nguyên tố trong sâu đầu lớn lập tức quay quanh người nó. Vốn từng điểm sáng xuất hiện trong không khí đều bị trục xuất khỏi phạm vi vàng sáng bảy sắc.

"Thần Thánh Độc Giác Thú?" Dương Hạo Vũ trông thấy ma thú xuất hiện trước mặt Long Hạo Thần thì khá là kinh ngạc.

Trong truyền thuyết có vài loại ma thú bị gọi là tọa kỵ tốt nhất của kỵ sĩ, kỵ sĩ có được loại tọa kỵ này thì có thể lấy chúng nó đến mệnh danh.

Trong đó đứng đầu chính là Thần Thánh Long kỵ sĩ, tiếp đó chính là Thần Thánh Độc Giác Thú kỵ sĩ, mặt sau mới là Long kỵ sĩ. Thần Thánh Độc Giác Thú có thể xếp hạng hai thì thấy được nó đối với kỵ sĩ là loại tăng phúc và vinh quang cỡ nào.

Dương Hạo Vũ bị gọi là Tinh Không Thần Thánh kỵ sĩ cũng bởi vì tọa kỵ của lão. Nhưng Tinh Không Thần Thú không có ghi chép trong thời cổ đại, không thuộc về xếp hạng danh hiệu tọa kỵ của kỵ sĩ. Bởi vì bản thân thần thú Tinh Không cường đại nên mặt sau mới gia tăng. Long Hạo Thần triệu hoán ra Thần Thánh Độc Giác Thú mới chân chính là xếp hạng thứ hai!

Long Hạo Thần nhoáng người đã ngồi trên lưng Thần Thánh Độc Giác Thú. Bổng chốc trên người Thần Thánh Độc Giác Thú tỏa ra vàng sáng bảy sắc, cũng nhiễm người hắt thành bảy sắc, mơ hồ có vàng sáng bao bọc trên người Long Hạo Thần.

Thời cổ đại từng có một truyền thuyết, người yêu lý tưởng nhất trong lòng các thiếu nữ phải là chân đạp mây tía bảy sắc, mặc kim giáp thánh y. Cái gọi là mây bảy sắc ý chỉ Thần Thánh Độc Giác Thú, còn về kim giáp thánh y là cái gì thì hiện tại nhân loại không còn ai biết. Nhưng từ ý nghĩa nào đó thì Thần Ấn vương tọa tuyệt đối có thể tính vào trong, không phải sao?

Không biết đã bao nhiêu năm Thần Thánh Độc Giác Thú không xuất hiện, đã sớm mất tích trên Thánh Ma đại lục, không ai ngờ được Long Hạo Thần lại triệu hoán ra tọa kỵ thế này hỗ trợ mình chiến đấu. Không thể dùng trang bị nhưng không ngại gì có tọa kỵ hỗ trợ mình!

Sau ngăn ngui kinh ngạc, biểu tình của Dương Hạo Vũ đã trở lại bình thường, nhưng ông không nóng vội tấn công mà nói với hướng đài khách quý Kỵ Sĩ Thánh Điện.

"Tổng trọng tài trưởng, ta có một thỉnh cầu. Bởi vì ma thú của ta nên trước giờ chưa từng sử dụng trang bị vũ khí. Năng lực của ta không liên quan đến trang bị, bởi vậy trận chiến này ta triệu hoán ra đồng bạn thì tất nhiên sẽ chiếm ưu thế. Bởi vậy, ta xin tổng trọng tài trưởng đặc biệt cho phép Long Hạo Thần sử dụng trang bị trong trận chiến này."

Lời vừa thốt ra, rung động toàn trường. Biết rõ Long Hạo Thần triệu hoán ra là Thần Thánh Độc Giác Thú có độ phù hợp kỵ sĩ xếp thứ hai, vậy mà Dương Hạo Vũ còn yêu cầu cho hắt sử dụng trang bị, đây là tự tin như thế nào chứ? Hiển nhiên lão cho rằng Long Hạo Thần trong trạng thái này còn chưa phải đối thủ của mình.

Khu thí sinh nghỉ ngơi Kỵ Sĩ Thánh Điện, các thành viên Quang Chi Thần Hi nghe xong lời của Dương Hạo Vũ, sắc mặt biến quái lạ.

Lâm Hâm nhin không được nói.

"Vị lão kỵ sĩ này phải chăng đã quá tự tin rồi? Không lẽ ông ấy chưa trông thấy đại ca từng thi triển Quang Thần Lĩnh Vực sao?"

Long Thiên Ẩn liếc y một cái, lạnh nhạt nói.

"Người thanh niên có tự tin là chuyện tốt, nhưng đừng mù quáng kiêu ngạo. Tuy Hạo Thần ưu tú nhưng trận này ta không cho rằng nó thắng. Các người có biết năm mươi năm trước, Dương huynh chính là Thần Thánh kỵ sĩ ngang hàng với tiền bối Trần Cuồng không? Về thực lực cá nhân thì huynh ấy thậm chí còn vượt qua tiền bối Trần Cuồng mấy bậc. Tuy huynh ấy không phải là Thần Ẩn kỵ sĩ nhưng vẫn đều là cường giả số một trong Kỵ Sĩ Thánh Điện. Nếu không phải lần này Thánh Điện Đại Tái quá quan trọng, chúng ta không thể mời Dương huynh ra trận được. Phụ thân của Hạo Thần, cũng chính là con trai ta, Long Tinh Vũ tối đa xem như ký danh đệ tử của Dương huynh mà thôi."

Nghe Long Thiên Ẩn nói vậy, các thành viên Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi mới hiểu được Long Hạo Thần sắp đối mặt một vị cường đại cỡ nào.

Thần Ẩn kỵ sĩ chỉ là ký danh đệ tử của lão, còn cường đại hơn cả Trần Cuồng truyền kỳ, cái này...đại ca có "may mắn" cỡ nào vậy trời!

Long Thiên Ẩn nhàn nhạt nói.

"Bây giờ không sợ cho các người biết, ta không chắc Lý Chính Trực có thành công đột phá hay không, nhưng trước Lý Chính Trực, cả Liên Minh Thánh Điện chỉ có một vị tu vi đột phá cấp chín bậc bốn, đó chính là Thần Thánh kỵ sĩ này."

Lời vừa thốt ra, thành viên Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi đều hoảng sợ. Trong bọn họ, trừ Đoạn Úc và Dương Văn Chiêu ra, mấy người khác đều tiến vào cấp chín. Chân chính vào cấp chín họ mới hiểu rõ tu luyện mặt sau gian nan cỡ nào. Gần như mỗi tầng một trăm điểm

linh lực là sẽ gặp phải bình cảnh. Đột phá cấp chín bậc bốn có ý nghĩa như thế nào? Ý nghĩa nội linh lực của Dương Hạo Vũ đã vượt qua bốn mươi vạn. Tu vi của Long Hạo Thần thì họ biết rõ, cấp chín bậc hai, bị kẹt giữa bình cảnh bậc ba. Nhưng bởi vì hắn có Trái Tim Vĩnh Hằng, nội linh lực hơn cường giả cấp chín bình thường chín vạn, bởi vậy nội linh lực đạt tới hơn hai mươi chín vạn.

Nhưng dù sao hắn chỉ mới là đỉnh bậc hai, còn chưa tiến vào bậc ba. Còn Dương Hạo Vũ thì đã tiến vào bậc năm.

Trên cấp chín thì chênh lệch mỗi bậc cực lớn, đều có rất nhiều biến cố. Có thể nói, trên cấp chín mỗi đột phá một bậc thì cần hao phí tinh lực, không dễ dàng như người mới học tu luyện đến cấp chín.

Nhưng sau ngăn ngại chấn kinh, thành viên Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi rất nhanh bình tĩnh lại, ngồi ngay ngắn nhìn trong sân đấu lớn.

Long Thiên Ẩn kinh ngạc phát hiện, trên mặt những thanh niên này, ông trông thấy tin tưởng và cố chấp. Khi biết được thực lực của Dương Hạo Vũ mà họ còn có thể tin tưởng như vậy, nhìn từ khía cạnh nào đó thì Long Hạo Thần đã trở thành một loại tín niệm trong lòng họ. Có tín niệm chấp nhất này, họ tin tưởng tuyệt đối Long Hạo Thần chiến thắng.

"Nếu đã vậy thì đặc biệt cho phép Long Hạo Thần sử dụng trang bị." Trần Cường rất nhanh đáp lại.

Vốn đa số người cho rằng tổng trọng tài trưởng sẽ không đồng ý, thế mà ông lại chấp nhận.

Một ít cao tăng tuổi trẻ chút trong Lục Đại Thánh Điện rất là khó hiểu. Thánh Điện Đại Tái luôn lấy công bình trước tiên, cho phép Long Hạo Thần dùng trang bị thì sẽ công bình với thí sinh khác không?

Còn các cường giả lâu năm thì đều nhìn chăm chăm Dương Hạo Vũ. Dù họ chưa từng thấy qua Thần Thánh ký sĩ truyền kỳ nhưng đều nghe qua truyền thuyết của lão.

Long Hạo Thần đã chiến thắng Khâu Vĩnh Hạo, giờ hẳn đại biểu cho lứa tuổi thanh niên, đối mặt Thần Thánh kị sĩ. Trận so đấu này, kị sĩ nào thắng kị sĩ nào thua đã không còn quan trọng. Quan trọng là vốn có nhiều người bị Ma Pháp Thánh Điện lôi kéo nay trong lòng biến đổi.

Kị Sĩ Thánh Điện có cường giả cỡ như Thần Thánh kị sĩ, còn có thiên tài tuổi trẻ như Long Hạo Thần, địa vị thống trị của họ thật sẽ bị Ma Pháp Thánh Điện thay thế sao? Người sáng suốt đều nhìn ra được.

Tuy Lý Chính Trực ưu tú, cũng kế hoạch đã lâu, nhưng ông thua, thua vào tay người không tham gia lần Thánh Điện Đại Tái này, lại là minh chủ đột trước Liên Minh Thánh Điện, Dương Hạo Hàm. Dương Hạo Hàm mới là người mưu tính sâu xa!

Dương Hạo Vũ nhận được câu trả lời khẳng định của Trần Cuồng xong gật đầu với Long Hạo Thần.

"Tốt rồi, bây giờ người có thể mặc trang bị."

"Cảm ơn tiền bối." Long Hạo Thần gật đầu, nhảy người lên, chân đạp Kim Tinh Cơ Tòa giáp.

Bộ giáp lấp lánh ánh sáng da cam lại bao phủ người. Khi hẳn leo lên lưng Thần Thánh Độc Giác Thú thì trong đôi tay cũng xuất hiện song trọng kiếm.

Trọng kiếm tay trái tỏa ánh sáng xanh biếc lấp lóe ánh sáng trắng. Trọng kiếm tay phải tỏa ánh sáng đỏ lấp lóe bảy sắc. Chính là Lam Vũ, Quang Phù Dung và Quang Minh Nữ Thần Vịnh Thán.

Nhìn Long Hạo Thần mặc xong trang bị, trong mắt Dương Hạo Vũ bất giác lộ ra khen ngợi, lão khen là sự trầm ổn của Long Hạo Thần.

Đổi làm thanh niên khác, cỡ tuổi như Long Hạo Thần đã có thành tựu như vậy chắc chắn sẽ xuất hiện cảm xúc kiêu ngạo. Trong Thánh Điện Đại Tái, trước mặt rất nhiều cường giả, Dương Hạo Vũ đề ra việc để hẳn

mặt trang bị chiến đấu, đây không thể nghi ngờ là loại sĩ nhục hãn. Nhưng sau khi được tổng trọng tài trưởng Trần Cuồng cho phép, Long Hạo Thần không nóng không vội mặc vào trang bị. Ánh mắt của hãn luôn bình tĩnh như vậy, cảm xúc chẳng chút biến đổi. Sự trầm tĩnh này đã vượt qua tuổi hãn nên có.

"Xin tiền bối chỉ dạy cho." Quang Minh Nữ Thần Vịnh Thán trong tay phải Long Hạo Thần vỗ vào vai trái, hướng Dương Hạo Vũ ý bảo.

Dương Hạo Vũ nhẹ gật đầu, trọng kiếm trong đôi tay chỉ xéo mặt nói, bình thản nói.

"Bắt đầu đi."

Cùng với tiếng kêu của lão, trên người hai người gần như cùng lúc lấp lánh ánh sáng.

Ánh sáng vàng mênh mông tỏa ra quanh người Long Hạo Thần, vang lên thanh âm êm tai giống như lúc đối mặt Khâu Vĩnh Hạo tràn ngập cả sân đấu.

Từ người Dương Hạo Vũ cũng tỏa ra ánh sáng rực rỡ. Cùng là ánh sáng vàng, nhưng khác với Long Hạo Thần, ánh sáng của lão tỏa ra trong trời đêm.

Lấy Dương Hạo Vũ làm trung tâm, mảnh không gian rộng lớn hóa thành trời sao, tựa như lão chuyển cả bầu trời vào đây. Trong trời sao này, có vô số điểm sáng vàng, mang theo linh lực dao động kỳ lạ, thành thể ngang hàng với Quang Thần Lĩnh Vực của Long Hạo Thần.

Lĩnh vực hai bên hình thành lực đẩy, khiến khoảng cách giữa họ kéo càng xa.

Một bên là ánh vàng mênh mông mà tinh thuần, một bên là trời sao thần bí mà vô tận. Khi hai lĩnh vực xuất hiện bày ra chênh lệch rõ ràng.

Vang lên giọng nói lạnh nhạt của Dương Hạo Vũ.

"Quang Thần Lĩnh Vực của ngươi là dựng trên cơ sở Thần Quyển Giả hiểu biết và thân thiết đối với quang. Còn quang của ta là đến từ trời sao, không thuộc về thế giới này, càng không ở trong chưởng quản của Quang Thần. Vậy nên ngươi không thể tước đoạt quang của ta. Đây là Tinh Lĩnh Vực của ta. Hãy đón một chiêu Tinh Thần!"

Nói rồi thân hình Dương Hạo Vũ không động đậy, tay phải bỗng nâng lên trọng kiếm chỉ hướng Long Hạo Thần. Thoáng chốc hàng ngàn ánh sao từ trong lĩnh vực của lão bắn ra, tụ tập ở mũi kiếm, sau đó hóa thành luồng sáng vàng bay thẳng tới Long Hạo Thần.

Hóa lực lượng ngôi sao thành của mình, đây chính là phép tắc Tinh Thần mà Dương Hạo Vũ tự sáng chế ra.

Luồng sáng Tinh Thần xẹt qua thoạt trông rất bình hòa, nhưng khi nó tiến vào Quang Thần Lĩnh Vực của Long Hạo Thần thì dường như không bị ảnh hưởng gì, chớp mắt đã tới trước mặt hắn.

Long Hạo Thần không dùng cứng đối cứng. Sáu cánh to lớn sau lưng cùng giương ra, tay trái Lam Vũ, Quang Phù Dung bỗng biến mất, một tấm thuẫn bảy sắc nhỏ xinh thay thế vị trí của Lam Vũ, Quang Phù Dung chắn trước người.

***Đùng!!! ***

Khoảnh khắc ánh sáng Tinh Thần rơi vào Nhật Nguyệt Thần Oa tấm thuẫn phát ra thanh âm như tiếng sắt thép va nhau.

Long Hạo Thần đã dùng Thần Ngự Thuẫn, nhưng cảm giác lúc này của hắn tựa như bị một ngôi sao chính diện va chạm.

Thoáng chốc, Nhật Nguyệt Thần Oa tấm thuẫn tỏa ánh vàng bảy sắc rực rỡ. Có thể thấy rõ, ở ngực Long Hạo Thần, một đoàn sáng vàng kịch liệt nhấp nháy, chính là Trái Tim Vĩnh Hằng.

Lúc cùng Khâu Vĩnh Hạo chiến đấu, Long Hạo Thần từng dựa vào Trái Tim Vĩnh Hằng một quyền đánh lùi đối thủ. Lúc này mỗi lần Trái Tim Vĩnh Hằng nháy là khiến hắc nhanh chóng hồi phục linh lực. Ánh vàng bảy sắc trên Nhật Nguyệt Thần Oa tẩm thuần biến ngày càng chói lòa.

Quang Thần Lĩnh Vực hóa thành từng vòng quang hoàn vàng lan hướng Long Hạo Thần, không gian trong sân đấu bỗng chốc xuất hiện trạng thái sắp sụp đổ.

Trên đài khách quý, Trần Cuồng làm tổng trọng tài trưởng bây giờ vẻ mặt nghiêm túc. Lấy ông dẫn đầu, tất cả trọng tài đang dốc sức rót linh lực vào vòng bảo hộ, để giữ ổn định phòng hộ.

Ánh sáng sao rớt cuộc yếu dần, thân thể Long Hạo Thần cũng bị ép tới gần vòng bảo hộ.

Một chiêu thật mạnh! Vì để ngăn cản tinh quang này, Long Hạo Thần gần như dùng hết sức. Hắc thật sự không ngờ thực lực của Dương Hạo Vũ đạt tới trình độ như vậy. Có lẽ lão không thể so sánh với Ma Thần Hoàng, nhưng tuyệt đối có tu vi cỡ Nguyệt Ma Thần, Tinh Ma Thần.

Dương Hạo Vũ mỉm cười nói.

"Có chút thú vị. Người còn chưa dùng hết sức, hãy để ta xem cực hạn của người ở đâu."

Trong Tinh Lĩnh Vực của lão lại lóe hàng ngàn ánh sao. Chỉ thấy song kiếm cùng nâng lên, trên không trung vạch từng quỹ tích huyền ảo, cuối cùng đem vạn ánh sao hóa thành chín điểm. Chín điểm ánh sao quay vòng trên không trung, ngưng kết thành một, hóa thành ánh sáng tinh khiết không tỳ vết đánh hướng Long Hạo Thần.

Ánh sao tinh khiết này vừa tiến vào Quang Thần Lĩnh Vực lập tức khiến lĩnh vực của hắc kịch liệt dao động, dường như muốn xé rách Quang Thần Lĩnh Vực.

Một kích kia có uy thế trời đất biến đổi.

Sắc mặt Long Hạo Thần cực kỳ trầm trọng. Thần Thánh Độc Giác Thú dưới thân hần phát ra tiếng hú dài, một tầng sáng bảy sắc kỳ lạ bắn ra từ cái sừng, khuếch tán ra ngoài. Long Hạo Thần không giống lúc trước tiếp tục dùng tâm thuấn, hai mắt nhắm lại, Trái Tim Vĩnh Hằng trước ngực nhảy càng kịch liệt hơn.

Được Thần Thánh Độc Giác Thú tăng phúc, cả người Long Hạo Thần bị nhiễm thành bảy sắc. Quang Thần Lĩnh Vực dao động đột nhiên biến kỳ lạ. Ánh sáng vàng kiềm chế chớp mắt quay về cách người hần mười mét, nhấp nháy theo Trái Tim Vĩnh Hằng. Tựa như cả Quang Thần Lĩnh Vực đều biến thành Trái Tim Vĩnh Hằng, lan tràn và khuếch tán.

Cùng lúc đó, lĩnh vực giằng co, ngoài phạm vi Quang Thần Lĩnh Vực kiềm chế, trong sân đấu đều bị Tinh Lĩnh Vực bao phủ, thoát nhìn Long Hạo Thần đã bị áp chế đến cực hạn.

Nhưng khi ánh sáng tinh khiết lần nữa tiếp xúc với Quang Thần Lĩnh Vực co rút lại này thì bị ngăn trở mãnh liệt. Chỉ xâm nhập một chút thì ngừng lại giữa Quang Thần Lĩnh Vực và tim đập. Mỗi lần Quang Thần Lĩnh Vực dao động là ánh sao tinh khiết bị suy yếu đi, màu trắng dần biến mất, biến thành màu vàng, màu vàng cũng dần nhạt đi, cuối cùng hóa thành vô số ánh sao lấp lánh.

Mãi đến lúc này Long Hạo Thần mới mở mắt ra, Quang Minh Nữ Thần Vịnh Thán trong tay phải làm động tác chém tới trước.

"Cũng xin tiên bối nhận một kiếm của tôi!"

Quang Minh Nữ Thần Vịnh Thán chớp mắt biến thành sắc vàng rực rỡ, ánh vàng của Quang Thần Lĩnh Vực cũng hóa thành từng vầng sáng tập hợp bên trên. Tay phải Long Hạo Thần vung lên, một lưỡi dao ánh sáng vàng thoát khỏi thân kiếm, chậm rãi bay tới trước.

Lúc trước Dương Hạo Vũ phát động ánh sao chớp mắt bị công kích bay tứ tán. Lưỡi dao ánh sáng vàng tấn công ánh sao xong tiếp tục bay, không ngờ màu sắc lại biến đổi, từ vàng dần thành trắng. Càng quá lạ là dao ánh sáng đi qua đâu thì vang lên thanh âm êm tai. Thanh âm kia lọt vào tai bất cứ ai đều có cảm giác yên tĩnh an bình. Đằng sau lưng lưỡi dao ánh sáng thậm chí xuất hiện đôi cánh tinh khiết.

Ánh mắt Dương Hạo Vũ lần đầu tiên biến trầm trọng. Tay phải cầm trọng kiếm nâng lên, ánh sao bên trong Tinh Linh Vực lóe sáng ngời.

Dao ánh sáng trắng gần như vừa ra khỏi Quang Thần Linh Vực liền tiến vào Tinh Linh Vực. Chỗ nó đi qua dường như không bị bất cứ cản trở.

Một ngôi sao cách nó gần nhất bắn ra một luồng sáng vàng, rơi vào dao ánh sáng. Xuất hiện hình ảnh kỳ lạ, dao ánh sáng trắng bị trùng kích, tốc độ bay lại giảm nửa nhưng thể tích tăng lên một phần. Còn ánh sao thì bị đánh vỡ.

Đây là lần đầu Dương Hạo Vũ gặp tình huống như vậy. Tay phải nâng lên, trọng kiếm vạch hư không. Hàng ngàn ánh sao bỗng chốc ngưng tụ thành một dao ánh sáng khổng lồ chém vào một kiếm nhìn như nhẹ nhàng bay của Long Hạo Thần.

Hai luồng sáng kích cỡ hoàn toàn kém xa ở trên không trung va chạm. Hình ảnh kỳ diệu hiện ra.

Thoạt trông thì dao ánh sáng Long Hạo Thần phát ra nên bị tổn thương ngay mới đúng, nhưng thực tế khi hai dao ánh sáng tiếp xúc lại xuất hiện trạng thái giằng co.

Hai dao ánh sáng ngừng giữa không trung, dao ánh sáng khổng lồ lượn lờ ánh sao chậm rãi áp chế dao ánh sáng nhỏ của Long Hạo Thần từ từ lùi lại. Nhưng trong lúc lùi thì dao ánh sáng nhỏ biến lớn hơn, dao ánh sáng lớn lại dần thu nhỏ, tốc độ dao ánh sáng nhỏ dần giảm thấp.

"Phân giải, phá!" Dương Hạo Vũ hét lớn một tiếng, song kiếm cùng chém xuống dưới.

Vang tiếng ầm ầm thật lớn, Tinh Linh Vực kịch liệt chấn động. Lão phát ra dao ánh sao chớp mắt vỡ, hóa thành vô số ánh sao bắn ra. Còn dao ánh sáng Long Hạo Thần phát ra thì rốt cuộc bị lực bạo tạc cường đại vỡ nát, hóa thành vô số ánh sáng trắng. Nhưng chúng nó không tán loạn mà bay trở về, dung nhập vào Quang Thần Linh Vực của Long Hạo Thần.

Nhịp đập rộn rã của trái tim vang vọng toàn trường. Ngay khi ánh sáng trắng thu về thì Quang Thần Linh Vực phản công hướng Tinh Linh Vực, lấy khí thể kinh người ép Tinh Linh Vực quay trở lại phạm vi vừa rồi. Tình huống hai bên chiếm nửa bầu trời lại lần nữa xuất hiện.

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 271

Quang Thần Lĩnh Vực Với Tinh Không Lĩnh Vực

Lúc này, các cường giả đứng xem đã hoàn toàn ngẩn ngơ, dù là Lý Chính Trực hiểu rất nhiều về nguyên tố cũng xem không hiểu mới rồi chiến đấu giữa Long Hạo Thần và Dương Hạo Vũ là sao. Chân chính nhìn ra một ít manh mối sợ rằng chỉ có Trần Cuồng truyền kỳ. Lúc này trên mặt ông tràn đầy tán thán.

Dương Hạo Vũ không tấn công tiếp, nhìn Long Hạo Thần, vẻ mặt nghi hoặc nói.

"Người làm như thế nào được? Lấy tu vi của người và lĩnh ngộ lĩnh vực không nên đối kháng lại Tinh Không Lĩnh Vực của ta mới đúng."

Thoạt nhìn hai người không ngừng ra tay, kỳ thật tranh đấu giữa họ còn đang ở tầng lĩnh vực. Cách tấn công của Dương Hạo Vũ là lĩnh vực. Cách Long Hạo Thần ngăn cản, đầu tiên là Nhật Nguyệt Thần Oa tẩm thuẫn, lần thứ hai toàn dùng lực lượng lĩnh vực, bao gồm cuối cùng hấn phóng ra dao ánh sáng nhỏ cũng là lực lượng lĩnh vực.

Lĩnh vực va chạm toàn diện, cuối cùng lại là Dương Hạo Vũ lùi bước chấm dứt, tuy không phân thắng bại nhưng rốt cuộc Dương Hạo Vũ hơi yếu thế.

Long Hạo Thần mỉm cười nói.

"Tinh Không Lĩnh Vực của tiền bối khiến văn bối mở to mắt. Đích thực là lĩnh vực mạnh nhất tôi từng thấy, cũng đích thực không bị phép

tất Quang Thần hạn chế. Nhưng có một điều người đã quên, ánh sao dù sao vẫn là ánh sáng, dù có chứa lực lượng ngôi sao khổng lồ thì bản chất vẫn ẩn chứa rất nhiều quang. Tựa như năng lực của người lấy quang làm chủ, Quang Thần Lĩnh Vực của tôi đối với tất cả quang đều có tác dụng dung hợp rất mạnh. Vậy nên tôi lợi dụng quang trong lĩnh vực của người, dung hợp, chuyển hóa, biến nó thành lực lượng của tôi đối kháng lại người mà không phải miễn cưỡng ngăn cản. Từ khía cạnh nào đó thì là tôi nhờ vào một phần lực lượng của người đối kháng với người."

Trong mắt Dương Hạo Vũ lộ ra kinh ngạc, chậm rãi gật đầu.

"Hay cho Quang Thần Lĩnh Vực! Từ phẩm chất lĩnh vực thì lĩnh vực của người đích thực cao hơn Tinh Không Lĩnh Vực của ta một nửa, nếu có thời gian, khi nó hoàn chỉnh rồi thì có thể đấu một phen với Ma Thần Hoàng. Nhưng trận so tài chỉ mới bắt đầu. Chắc lĩnh vực của người mới hình thành không lâu? Muốn đối kháng với Tinh Không Lĩnh Vực của ta thì người còn cần thể hiện ra nhiều hơn nữa mới được."

"Tinh Không Lĩnh Vực của ta không chỉ là lực lượng thuộc về một mình ta mà là ta dung hợp với Thần Thú Tinh Không sinh ra. Vậy nên lĩnh vực của ta từ mặt nào đó thật ra là lĩnh vực biến dị, tương đương với hai lĩnh vực dung hợp. Tất cả năng lực của ta liên quan đến Tinh Không. Mới rồi người đối mặt chỉ là năng lực cơ bản nhất của Tinh Không Lĩnh Vực mà thôi. Tiếp theo ta sẽ tăng thêm áp lực, người phải cẩn thận."

Thái độ Dương Hạo Vũ tựa như trưởng bối chỉ dạy văn bối. Biểu tình trên mặt Long Hạo Thần biến càng cung kính hơn.

Không sai, tu vi của hắn đã tăng lên đến trình độ cường đại, nhưng dù gì thời gian hắn lên cấp chín rất ngắn. Năng lực cường giả cấp chín và kinh nghiệm chiến đấu còn chưa đủ dồi dào. Khi đối mặt địch thủ tu vi thấp hơn mình thì hắn có thể thoải mái ứng phó, nhưng đối lại đối thủ mạnh hơn mình thì có chút khó khăn.

Nếu Dương Hạo Vũ vừa lên liền thi triển ra công kích mạnh nhất, vậy chỉ sợ Long Hạo Thần không cản được. Nhưng lão lại dần tăng áp lực,

cho Long Hạo Thần kinh nghiệm đối diện lĩnh vực cực kỳ quý giá. Cùng lúc đó, dưới áp lực nặng nề, sẽ có chỗ tốt rất lớn trong tu luyện tương lai của Long Hạo Thần.

"Xin tiên bối dạy bảo." Long Hạo Thần lại sử dụng Quang Minh Nữ Thần Vịnh Thán đập vào đầu vai hành lễ.

Dương Hạo Vũ đáp lễ, trọng kiếm trong tay phải chậm rãi nâng lên, khựng giữa không trung, trầm giọng nói.

"Tiếp theo ta sẽ bắt đầu thi triển kỹ năng lĩnh vực của mình. Đây là sau khi ta kết hợp với Thần thú Tinh Không sáng tạo ra kỹ năng Tinh Không Tạc Linh Thuật. Người phải cẩn thận. Hãy để ta xem Quang Thần Lĩnh Vực của người trong tình huống như vậy còn có thể dung hợp bao nhiêu quang của ta."

Nói rồi trọng kiếm trong tay phải Dương Hạo Vũ chỉ vào một ngôi sao. Bỗng chốc ngôi sao sáng hắt lên, mấy ánh sao khác đều ảm đạm. Ngôi sao này có cái đuôi màu vàng nhạt, lao thẳng tới Long Hạo Thần.

Tinh Không Tạc Linh Thuật? Đây là lần đầu tiên Long Hạo Thần nghe cái tên này, nhưng hẳn biết kỹ năng lĩnh vực! Dương Hạo Vũ nói cho hẳn sẽ thi triển kỹ năng lĩnh vực, dĩ nhiên Long Hạo Thần phải cẩn thận đối phó rồi!

Đây là đo lường giữa lĩnh vực, nếu hẳn dùng năng lực khác thì nghĩa là lĩnh vực của hẳn thua. Dù Quang Thần Lĩnh Vực của Long Hạo Thần mới mở ra không lâu nhưng hẳn tuyệt không muốn lĩnh vực của mình rơi vào thế yếu. Nếu vậy thì sẽ ảnh hưởng rất lớn đến tâm tình tu luyện lĩnh vực trong tương lai của hẳn.

Quang Minh Nữ Thần Vịnh Thán vung trước mặt, bỗng chốc có vô số quang hoàn lần nữa tập trung vào Quang Minh Nữ Thần Vịnh Thán. Thần Thánh Độc Giác Thú tỏa ra ánh vàng bảy sắc cũng ngày càng chói lòa.

Bản thân Long Hạo Thần thông qua Trái Tim Vĩnh Hằng vẫn không đủ khả năng khống chế lĩnh vực. Cỡ như Quang Thần Lĩnh Vực có thể nói là đứng hàng đầu trong lĩnh vực, muốn khống chế lĩnh vực như thế cần linh lực tuyệt đối là con số thiên văn. Long Hạo Thần nhất định phải nhờ vào Thần Thánh Độc Giác Thú tăng phúc mới khống chế lĩnh vực được. Đương nhiên theo hần càng hiểu rõ Quang Thần Lĩnh Vực thì tình huống này sẽ có cải thiện. Mãi đến khi hần hoàn toàn dung hợp với Quang Thần Lĩnh Vực, khiến nó trở thành một phần thân thể của hần, bản thân hần cũng thành một phần của Quang Thần Lĩnh Vực thì mới có thể hoàn toàn khống chế, giống như Dương Hạo Vũ khống chế Tinh Không Lĩnh Vực vậy.

Ánh sáng lĩnh vực kiềm chế quay quanh Quang Minh Nữ Thần Vịnh Thán. Trong ngực Long Hạo Thần lại lóe ánh sáng, Quang Minh Nữ Thần Vịnh Thán chỉ tới trước, quang hoàn trước đó ngưng tụ phát ra hướng ngược lại, bao phủ hướng ngôi sao kia.

Tốc độ bay của ngôi sao ở trong Tinh Không Lĩnh Vực không ngừng tăng lên, mắt thấy sắp vào Quang Thần Lĩnh Vực. Nhưng cùng lúc đó, Quang Minh Nữ Thần Vịnh Thán dẫn theo quang hoàn tiến lên nghênh đón, chặn lại thế tới của nó.

Tình huống khiến người không thể tưởng tượng xuất hiện. Ngôi sao giảm tốc độ kia đột nhiên dừng lại, tất cả ánh sáng bị kiềm chế, cho nên Quang Thần Lĩnh Vực của Long Hạo Thần không thể thành công hấp thu quang. Ngay sau đó, ngôi sao đột nhiên bạo tạc.

*Ầm ầm!!! *

Tiếng nổ kịch không chỉ vang vọng trong sân đấu lớn Thánh Minh, thậm chí cả Thánh thành đều rung động. Khoảnh khắc nó bùng phát tiếng nổ, vòng bảo hộ trong sân đấu lớn Thánh Minh kịch liệt chấn động. Từng mảng vết nứt xuất hiện ở mỗi góc vòng bảo hộ, thoát trông như sắp vỡ nát.

Cũng ngay lúc này, vang lên tiếng *đinh*

Một đoàn sáng vàng bỗng xuất hiện trên đỉnh vòng bảo hộ. Sau khi đoàn sáng vàng xuất hiện thì vô số ánh sáng lấp lánh bao phủ nó cùng với ánh sáng bảy sắc của vòng bảo hộ ngưng kết cùng nhau, khiến vòng bảo hộ bảy sắc biến thành tám sắc, mới ổn định lại tình hình, không khiến vòng bảo hộ trong sân đấu lớn bị phá vỡ Linh đan. Đoàn sáng vàng kia chính là linh đan của Trần Cuồng. Ông không thể tùy tiện thi triển lĩnh vực, nếu không sẽ ảnh hưởng người khác trong sân đấu, vậy nên chỉ có thể dùng linh đan của mình ổn định phòng ngự trong sân đấu.

Trong sân, sau khi ngôi sao kia bạo tạc, Long Hạo Thần và Thần Thánh Độc Giác Thú bị tạc bay ngược ra, ở giữa không trung hắt phun ra búng máu. Quang Thần Lĩnh Vực kịch liệt chấn động suýt vỡ nát.

Lực nổ này thật là quá khủng khiếp, đây chính là uy lực của kỹ năng lĩnh vực ư?

Bản thân Long Hạo Thần có nội lực cao đến hai mươi chín vạn, lại thêm Kim Tinh Cơ Tòa chiến giáp tăng phúc, ánh sáng thần thánh của Thần Thánh Độc Giác Thú tăng phúc, điều động tổng lực hơn bốn mươi vạn. Tuy hắt chưa tới tầng cấp chín bậc bốn, nhưng số lực không thiếu!

Đối mặt vụ nổ này, hắt có cảm giác khủng khiếp thất khiếu bị phong, lực cảm bị cướp đoạt. Chịu chấn động không chỉ là thân thể hắt mà còn có linh hồn. Đây chính là Tinh Không Tạc Linh Thuật sao?

Lúc này trong lòng Long Hạo Thần tràn ngập kinh sợ. Hắt không thể ngờ rằng lĩnh vực của Dương Hạo Vũ lại cường đại đến cỡ đó.

Khi đối kháng với Dương Hạo Vũ, bởi vì không quen thuộc đối phương mà lão lại là cường giả Kỳ Sĩ Thánh Điện, Long Hạo Thần luôn giữ thái độ thử thăm dò.

Đây chính là vì sao khi lần đầu tiên hắt bị Tinh Không Lĩnh Vực công kích thì chọn dùng Nhật Nguyệt Thần Oa tắm thuận đón đỡ, chứ không phải thông qua lực lượng lĩnh vực đối kháng. Lúc này cũng vậy,

hắn muốn chân chính thử xem uy lực kỹ năng lĩnh vực cường đại tới đâu.

Sự thật chứng minh, lực phá loại của kỹ năng lĩnh vực thật là khủng bố, vượt xa tầm chú. Nếu mới rồi khi đoàn ánh sao này nổ không có vòng bảo hộ sân đấu lớn Thánh Minh ngăn cản, sợ là nguyên Thánh thành đều chịu khổ.

Nhưng Long Hạo Thần không vì vậy mà nản chí, ngược lại đối mặt áp lực to lớn, trong người hắn có thứ gì đó thức tỉnh.

Hít sâu, ổn định thân thể, nhìn Dương Hạo Vũ, Long Hạo Thần không lau vết máu nơi khoe miệng, ánh mắt càng thêm ôn hòa.

Quang Thần Lĩnh Vực lần nữa co rút quanh người hắn mười mét. Long Hạo Thần hít sâu, dường như muốn hút tất cả ánh sáng vào người.

Song kiếm trong tay chậm rãi khép lại trên đỉnh đầu. Khi hai thần kiếm giao nhau, thoáng hiện ánh sáng xanh nhạt. Ngay sau đó, ánh sáng xanh biến thành bảy sắc lại biến thành màu trắng.

Song kiếm hợp bích. Năm đó hắn từng dựa vào lực lượng song kiếm hợp bích khiến Ma Thần Hoàng còn phải tán thán. Song kiếm hợp bích lần này chỉ vì khống chế Quang Thần Lĩnh Vực của hắn.

Một tầng sáng màu trắng kỳ lạ chớp mắt phát ra từ mũi song kiếm dung hợp với Quang Thần Lĩnh Vực.

Trong khoảnh khắc này, lần đầu tiên mặt Dương Hạo Vũ lộ ra chấn kinh. Bởi vì Quang Thần Lĩnh Vực của Long Hạo Thần biến đổi khí chất.

Mỗi một lĩnh vực đều có khí chất riêng. Ví dụ như Tinh Không Lĩnh Vực của Dương Hạo Vũ, khí chất là bí ẩn và vô cùng tận. Quang Thần Lĩnh Vực của Long Hạo Thần vốn khí chất là mệnh mệnh vô bờ, đó là ánh sáng vô cùng vô tận, tinh thuần, nhu hòa.

Giờ phút này, khí chất của Quang Thần Lĩnh Vực xảy ra biến hóa kỳ diệu, lĩnh vực vàng biến thành trắng. Mới bắt đầu màu trắng trong thoáng giây cường chế rồi lại biến thành nhu hòa, xuất hiện khí thể Dương Hạo Vũ có chút quen thuộc.

Đó là sinh mệnh, là sáng tạo.

Đúng vậy, Long Hạo Thần dựa vào song kiếm hợp bích, dẫn động Quang Thần Lĩnh Vực của mình xuất hiện trạng thái giống với tiến hóa. Lĩnh vực trắng xuất hiện cảm giác tạo hóa.

Đây là khí thể sáng tạo sinh mệnh khi quang minh và nước dung hợp mà thành. Quang Thần Lĩnh Vực thì đem loại đặc chất này phóng đại trăm lần, ngàn lần, khiến khí chất của mình biến đổi theo.

Sinh mệnh và sáng tạo, đây là ý nghĩa của tân Quang Thần Lĩnh Vực. Đôi mắt Long Hạo Thần cũng biến thành màu trắng, hai tay nắm sinh mệnh và sáng tạo kiếm chậm rãi chỉ hướng phía trước. Quang Thần Lĩnh Vực lại mở ra, đi qua đâu là Tinh Không Lĩnh Vực không thể ngăn cản, liên tục rút lui.

Dương Hạo Vũ vung lên tay phải, lần này là hai ngôi sao bay hướng Long Hạo Thần.

Một khi hai ngôi sao nổ tung, uy lực chắc chắn sẽ tăng gấp mấy lần.

Ánh sáng trắng di chuyển, Quang Thần Lĩnh Vực của Long Hạo Thần đột nhiên chậm rãi xoay tròn. Từng luồng sáng trắng giãn ra. Khi hai ngôi sao đi tới đằng trước Quang Thần Lĩnh Vực thì có hai luồng sáng tách ra, nhẹ nhàng ôm lấy hai ngôi sao, bao nó vào trong. Dương Hạo Vũ lập tức phát hiện, mình và hai ngôi sao này mất đi liên hệ.

Tinh Không Tạc Linh Thuật là phải tiếp xúc năng lực với đối thủ thì mới kích phát ra. Khi kích phát thì lực nổ sẽ xuất hiện vị trí chính giữa năng lực đối thủ. Không thể nào trước tiên kích phát, đó là lúc ngôi sao còn ở trong Tinh Không Lĩnh Vực, tương đương với công kích chính

mình. Nhưng ngôi sao của lão chỉ mới tiếp xúc với Quang Thần Lĩnh Vực của Long Hạo Thần lại mất đi liên hệ, không thể kích phát, tương đương với Tinh Không Tạc Linh Thuật của lão bị Long Hạo Thần phá.

Giờ phút này, trong mắt Dương Hạo Vũ tràn đầy chấn kinh. Lão tuyệt đối không ngờ rằng Long Hạo Thần lại có thể dựa vào lĩnh vực tiến hóa phá hủy kỹ năng lĩnh vực của mình.

Cách tu luyện của Long Hạo Thần khác với Thái Nhi. Thái Nhi hướng về phát triển kỹ năng lĩnh vực. Bởi vì nàng truyền thừa lực lượng tinh hóa Tử Thần, kỹ năng lĩnh vực khiến lực công kích của nàng tăng nhiều.

Long Hạo Thần thì sau khi dung hợp với thể chất con trai quang minh của Y Lai Khắc Tư, cả người hắn đã biến thành một phần quang minh. Ý nghĩa của quang minh không phải giết chóc và chiến đấu, ánh sáng mang đến là sáng tạo và sinh mệnh. Chính vì tìm ra ý nghĩa chân chính của nó, hắn mới chọn cho mình con đường như vậy, đó là tiến Hóa Lĩnh Vực. Lúc này hắn thi triển là hình thái thứ hai của Quang Thần Lĩnh Vực, cũng là hình thái tiến hóa.

Sinh mệnh và sáng tạo, đối với tất cả sự vật là tất nhiên, cũng là ngẫu nhiên. Lợi dụng biến hóa kỳ diệu cùng liên hệ giữa sự tất nhiên và ngẫu nhiên này, do đó hóa giải một ít năng lực vượt qua phạm trù ánh sáng.

Tinh Không Tạc Linh Thuật đúng là cường đại, Long Hạo Thần không thể cứng rắn chống. Nhưng thông qua Quang Thần Lĩnh Vực đã tiến hóa thì hắn lại có năng lực đánh gãy Tinh Không Tạc Linh Thuật. Thậm chí lúc này khi Quang Thần Lĩnh Vực khuếch trương thì Tinh Không Lĩnh Vực bị phép tắc sinh mệnh và sáng tạo ảnh hưởng, bắt đầu tan vỡ từng chút một.

Dương Hạo Vũ biết, mình vẫn là xem thường thanh niên này. Có lẽ hắn không hiểu quá sâu về lĩnh vực, nhưng hắn có thiên phú đặc biệt. Hắn cảm nhận về quang vượt rất xa mình. Hắn đem phần hiểu biết này dung nhập vào lĩnh vực, do đó khiến lĩnh vực hoàn thành tiến hóa.

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 272

Hạo Nguyệt, Có Khả Năng Tám Đầu

Trong mắt Dương Hạo Vũ tràn đầy khen ngợi. Lão hiểu rằng, chỉ cần cho thanh niên này một ít thời gian, vậy hẳn chắc chắn sẽ vượt qua chính mình.

"Hay cho sinh mệnh và sáng tạo! Vậy hãy để lĩnh vực chúng ta làm đột đối kháng cuối cùng!" Nói rồi tay phải Dương Hạo Vũ chậm rãi nâng lên chỉ hướng không trung.

Tinh Không Lĩnh Vực của lão lần đầu tiên co rút. Trong quá trình co rút, từng ngôi sao không ngừng phóng ra ngoài. Tốc độ khuếch trương của Quang Thần Lĩnh Vực bị ảnh hưởng lớn. Bởi vì dù chỉ có một Tinh Không Tạc Linh Thuật thành công đều sẽ sinh ra trùng kích cực lớn với hắn. Cho nên hắn chỉ có thể chậm rãi hóa giải những lực lượng ngôi sao này.

Tinh Không Lĩnh Vực co rút, càng nhiều ngôi sao tập trung hướng Dương Hạo Vũ, rơi vào bộ giáp vàng trên người lão.

Giáp vàng của lão vốn đã rất hoa lệ, nhưng khi bộ giáp khảm từng viên ngôi sao biến thành ngọc thạch thì càng rực rỡ hơn bao giờ hết.

"Lĩnh Vực Vi Ta!" Lý Chính Trực thất thanh kêu lên, trong mắt tràn đầy hoảng sợ, sau hoảng sợ là suy sụp. Ông biết, giữa mình và Dương Hạo Vũ vẫn có chênh lệch khó thể vượt qua.

Lý Chính Trực có con bài lớn nhất trong Thánh Điện Đại Tái này chính là tu vi đã đột phá cấp chín bậc bốn. Nội linh lực của ông đã hơn bốn mươi vạn. Không chỉ thế, còn có hai kỹ năng lĩnh vực cường đại.

Nhưng khi ông thấy Dương Hạo Vũ thi triển ra năng lực thì biết rằng, mình và vị Thần Thánh kỳ sĩ truyền kỳ này vẫn có chênh lệch không thể vượt qua.

Lĩnh Vực Vi Ta, đây là đặc chất của cấp chín bậc năm, cũng là đại biểu cường giả cấp chín tiến vào trình độ càng cao.

Giờ phút này, lĩnh vực là Dương Hạo Vũ, Dương Hạo Vũ lại là lĩnh vực. Dem uy lực lĩnh vực hoàn toàn dung hợp với bản thân, đã đến cảnh giới bất tử bất diệt.

Đương nhiên không phải thật sự bất tử, nhưng có thể đạt đến tầng lĩnh vực Vi Ta, vậy sinh mệnh của cường giả nhân loại có thể kéo dài đến năm trăm tuổi! Điều này chính Trần Cuồng cũng không làm được nhưng lại xuất hiện trên người Dương Hạo Vũ.

Quang Thần Lĩnh Vực của Long Hạo Thần dần phủ lên Dương Hạo Vũ. Trên mặt Dương Hạo Vũ lộ nụ cười mỉm, lĩnh vực của ông vừa mới kết thúc hoàn toàn dung hợp, tương đương với chiến đấu trong phạm vi Quang Thần Lĩnh Vực.

Song kiếm tách ra, trước người Dương Hạo Vũ xuất hiện một con đường. Dù Quang Thần Lĩnh Vực đã hoàn thành tiến hóa cũng tự động tách ra trước song kiếm của lão. Song kiếm trong tay lão biến càng trong suốt, giống như bộ giáp. Ánh sao nhấp nháy, lão chính là trời đêm vô tận.

Giao nhau Thập Tự Trảm, Tinh Quang Thập Tự Trảm kỳ dị thuận theo con đường lão xé rách bay hướng Long Hạo Thần, Quang Thần Lĩnh Vực không thể khép kín.

Tinh Quang Thập Tự Trảm bay rất chậm nhưng sinh ra lực áp bách to lớn khiến Kim Tinh Cơ Tòa chiến giáp trên người Long Hạo Thần phát

ra một chuỗi tiếng rạn nứt, vô số vết nứt bắt đầu xuất hiện trên Kim Tinh Cơ Tòa chiến giáp. Không ngờ trang bị cấp sử thi này không thể chịu nổi uy áp cỡ này.

Thần Thánh Độc Giác Thú giang đôi cánh, con người lộ ra thống khổ. Dưới áp lực to lớn, đầu nó bị đè thấp xuống, cái sừng phóng ra ánh sáng thần thánh cũng biến yếu rất nhiều.

Thần Thánh Độc Giác Thú đương nhiên là Tinh Vương theo Long Hạo Thần tăng tu vi mà tiến hóa thành, nó còn chưa có lĩnh vực thuộc về mình. Trong lúc Long Hạo Thần và Dương Hạo Vũ đối đầu, nó có thể mang đến tác dụng đã bị Tinh Không Lĩnh Vực áp chế đến mức thấp nhất.

Một kích của Dương Hạo Vũ đã là đỉnh cao lĩnh vực của lão. Dem lĩnh vực áp súc thành kỹ năng, trong thập tự trăm này có thể nói là bao hàm hàng vạn Tinh Không Tạc Linh Thuật. Dù Quang Thần Lĩnh Vực tiến hóa đến cảnh giới sinh mệnh và sáng tạo cũng không thể giải trừ lĩnh vực cao độ áp súc như vậy.

Đây không phải chênh lệch phẩm chất lĩnh vực mà là tu vi hai bên cách biệt.

***Đỉnh! ***

Trong tiếng vang khê, Long Hạo Thần chớp mắt từ bỏ Kim Tinh Cơ Tòa chiến giáp, để nó lại hóa thành Kim Tinh Cơ Tòa rơi xuống dưới. Nếu không giải trừ thì Kim Tinh Cơ Tòa chiến giáp này sẽ vĩnh viễn bị tổn hại.

Không còn giáp bảo hộ, tình trạng của Long Hạo Thần càng thêm nguy hiểm. Áp lực nặng nề khiến hai tay hằn năm sinh mệnh và sáng tạo kiếm không thể chém xuống.

Đây mới là thực lực chân chính của Tinh Không Thần Thánh kỳ sĩ! Có thể nói chiến đấu trước đó, Dương Hạo Vũ chỉ là chỉ dạy Long Hạo

Thần, là vì tăng cường kinh nghiệm đối kháng cường giả của hắn.

Tinh Quang Thập Tự Trảm của Dương Hạo Vũ vốn có thể tăng tốc trực tiếp đánh hướng Long Hạo Thần, nhưng lão cố ý để tốc độ công kích giảm thấp, đem áp lực tăng đến mạnh nhất.

Áp lực càng mạnh thì bản ngược càng cường. Lấy tu vi của Long Hạo Thần, muốn để hắn chịu đựng loại áp lực này là rất khó. Không thể nghĩ ngờ, Dương Hạo Vũ đang dựa vào thực lực cường đại của mình buộc Long Hạo Thần làm ra đột phá. Kinh nghiệm này tương lai sẽ đem đến chỗ tốt khó miêu tả cho hắn.

Đối mặt áp lực hủy diệt, thân thể Long Hạo Thần ở trên không trung hơi run rẩy, sinh mệnh và sáng tạo kiếm hợp bích tỏa ra tiếng rống ngâm càng dồn dập.

Tinh Quang Thập Tự Trảm cách Long Hạo Thần ngày càng gần nhưng hắn vẫn không thể làm ra cản trở hữu hiệu nào, thậm chí không thể nhúc nhích chút nào.

Dương Hạo Vũ lòng thầm than, nghĩ rằng có phải ta đã yêu cầu chàng trai này quá cao? Hắn chưa tới ba mươi tuổi đã có thể hoàn thành tiến Hóa Linh Vực một lần, cần gì cường ép hắn nữa?

Dưới áp lực to lớn, miệng mũi Long Hạo Thần bắt đầu chảy ra tơ máu, cứ tiếp tục như vậy rất có thể sẽ nguy hiểm tính mạng.

Đang lúc Dương Hạo Vũ định kết thúc công kích thì đột nhiên nhìn thấy ánh mắt Long Hạo Thần.

Đôi mắt vàng vẫn trong suốt. Dưới áp lực nặng nề như vậy, cảm xúc của hắn vẫn bình tĩnh. Thậm chí trong mắt còn có phần nhu hòa, trong nhu hòa có sự cố chấp.

Hắn không từ bỏ! Đây là phản ứng đầu tiên của Dương Hạo Vũ. Ngay lúc này, trong con người của Long Hạo Thần, lão trông thấy một

tầng ánh tím. Ánh sáng tím vàng chớp mắt từ con người của hắc bùng phát, cái trán hiện ra chín quang văn tím.

Giống như sóng thần, ánh sáng tím vàng từ sau lưng Long Hạo Thần khuếch tán. Quang Thần Lĩnh Vực sau khi tiến hóa vốn có màu trắng chớp mắt đã biến thành tím vàng.

Hơi thở sinh mệnh và sáng tạo biến mất, thay vào đó là ý hủy diệt uy nghiêm và vô cùng tận.

Phút chốc, khí chất của Long Hạo Thần biến đổi. Không thay đổi chỉ có đôi mắt vẫn ôn hòa tĩnh lặng.

Một ảo ảnh khổng lồ xuất hiện sau lưng Long Hạo Thần. Đó không phải là Quang Minh Nữ Thần. Khi hắc hấp thu bản chất con trai quang minh của Y Lai Khắc Tư thì đã không thể lại thi triển Thần Giáng Thuật. Bởi vì phẩm chất linh lực của hắc đã là Quang Thần, cấp bậc ngang hàng với Quang Minh Nữ Thần.

Ảo ảnh khổng lồ đó, là màu tím, tím trong suốt. Sáu cái đầu to ngẩng cao, hai bên sáu cái đầu có cục u to, gần như ngang bằng với sáu cái đầu.

Thân thể to lớn dần từ hư ảo biến ngưng tụ, đôi cánh khổng lồ giang rộng, phát ra uy nghiêm và cao quý không gì sánh kịp như Quang Thần Lĩnh Vực tím của Long Hạo Thần.

Đúng vậy, nó đến rồi. Khi Long Hạo Thần đối mặt áp lực, tới lúc gần như sống chết, huyết mạch triệu hoán khiến nó đến.

"Grao!!!" Một tiếng rống ngập trời vang lên sau lưng Long Hạo Thần.

Ánh tím đậm đặc nở rộ, hóa thành một vòng sáng tím bay hướng Dương Hạo Vũ. Hình ảnh kinh khủng xuất hiện. Ánh sáng tím xẹt tới đâu thì mọi thứ của Long Hạo Thần biến thành vàng, Tinh Quang Thập Tự Trảm ngừng giữa không trung. Có thể thấy dù là Tinh Quang Thập

Tự Trảm hay con đường Dương Hạo Vũ rạch, trong ánh tím lan tràn thì có vô số ánh sao bị bóc tách.

Song kiếm của Dương Hạo Vũ liên tục biến đổi, từng ánh sao ở trên không trung đan vào nhau thành tinh đồ mỹ lệ. Nhưng trước mặt vàng sáng tím thì dường như không có chút tác dụng. Tinh đồ bị thổi tan. Khi ánh sáng tím tác dụng lên người Dương Hạo Vũ thì thân thể lão run bần bật, một áng mây hư ảo bị bóc tách khỏi người lão bay ra sau.

Sinh mệnh và sáng tạo kiếm trong tay Long Hạo Thần rốt cuộc hạ xuống, chém vào Tinh Quang Thập Tự Trảm đã giảm đi uy thế. Vang lên tiếng vỡ giòn vang, Tinh Quang Thập Tự Trảm bị chém nát. Long Hạo Thần bị lôi kéo bước ra khỏi hư không. Sau lưng h lẫn ảo ảnh khổng lồ tựa như trăm sông đổ về một biển dung nhập vào người h lẫn, hóa thành giáp tím vàng mỹ lệ.

Nhưng màu tím vàng này thật là quá bá đạo, khi nó ập hướng Long Hạo Thần thì đánh bay cả Thần Thánh Độc Giác Thú.

Nói cũng kỳ, đối mặt tình huống này nhưng Thần Thánh Độc Giác Thú không có chút ý phản kháng, chân đạp sao sáu cánh bảy sắc biến mất. Nếu có người chú ý sẽ phát hiện, khi thân hình khổng lồ màu tím xuất hiện thì Thần Thánh Độc Giác Thú là thú cổ đại nhưng trong mắt lại tràn đầy sợ hãi.

Trái ngược với Long Hạo Thần mặc giáp tím vàng hoa lệ, không ngờ giáp Tinh Quang và song kiếm trong tay Dương Hạo Vũ biến mất hết. Tiếng gầm vừa rồi có vàng sáng tím bắn ra, cường ép tách liên hệ giữa lão và Tinh Quang Thần Thú.

Lúc này Dương Hạo Vũ đã hoảng sợ biến sắc. Tiến hóa đợt hai, h lẫn lại có thể hoàn thành tiến Hóa Linh Vực đợt hai. Điều này là không thể nào. Lão là cường giả cấp chín bậc năm cũng không thể làm được điều đó! Ít nhất phải là cấp chín bậc sáu, thậm chí là cấp chín bậc bảy mới có thể hoàn thành.

Lão cảm nhận được đồng bạn của mình run rẩy. Vầng sáng tím kia lại khiến Tinh Quang Thần Thú có biệt danh số một dưới Tinh Không khi chiến đấu hiện ra sợ hãi. Từ khi ký kết khế ước với Thần Thú Tinh Không, đây là lần đầu tiên Dương Hạo Vũ gặp phải chuyện như vậy.

Từ khi bắt đầu trận so tài đến nay Long Hạo Thần luôn bị ức chế, nay áp lực bỗng nhẹ hẳn. Bị lực dẫn lôi kéo, hấn gần như bản năng phát động công kích.

Lúc này Quang Thần Lĩnh Vực ở trong trạng thái đặc biệt, kỳ thật không phải tiến hóa đợt hai mà giống như bản thân Long Hạo Thần, trù một tầng giáp trụ, giáp trụ này chính là lực lượng của Hạo Nguyệt. Thân hình tím có sáu cái đầu to, chẳng phải chính là mai danh ẩn tích đã lâu, suýt vì Long Hạo Thần chết trận mà chết, Hạo Nguyệt sao?

Vầng sáng tím đậm đặc đó chính là lực lượng huyết mạch của Hạo Nguyệt!

Hơn bốn năm trôi qua, tu vi của Long Hạo Thần tăng lên đến cấp chín bậc hai, Hạo Nguyệt cũng có bước tiến dài, hình thể nó tăng vọt, bây giờ dài đã ba mươi mét, toàn thân bao trùm vảy trong suốt lóng lánh như thủy tinh tím. Kỳ thật tu vi của nó chỉ mới tới đỉnh cấp tám mà thôi, nhưng đánh giá Hạo Nguyệt thì tất nhiên không thể dùng đơn giản cấp bậc phán xét.

Hai cục u to rất có thể sẽ lại tiến hóa thành đầu. Hạo Nguyệt sáu đầu đã tới đỉnh cấp tám, nếu như nó có thể ra thêm hai cái đầu, đạt tới chín đầu thì sẽ tới cấp độ nào nữa? Chính Long Hạo Thần cũng không tưởng tượng được. Cùng lúc đó, bởi Hạo Nguyệt thể hiện tiềm năng ngày càng lớn mạnh, Long Hạo Thần càng lúc càng tò mò thân thể của nó.

Dung nhập lực lượng huyết mạch Hạo Nguyệt, bản thân Long Hạo Thần có huyết mạch của Hạo Nguyệt cũng bị kích phát ra. Quang Thần Lĩnh Vực trong bình hòa có thêm sự cao quý và uy nghiêm. Bên ngoài sinh mệnh và sáng tạo bao phủ một tầng hủy diệt và phá hư. Đây vốn là

hai loại cực đoan, nhưng năng lực huyết mạch cường đại tác dụng lên nó biến thành sự kết hợp hoàn mỹ.

Bây giờ Hạo Nguyệt chắc chắn không mạnh bằng Long Hạo Thần, nhưng lực lượng huyết mạch của nó thậm chí có thể làm cho Tinh Không thần thú không thể chịu đựng tách khỏi người Dương Hạo Vũ, tương đương với phá hủy Tinh Không Linh Vực của Dương Hạo Vũ.

Thời gian lâu, công kích của Long Hạo Thần theo đó tăng lên đến mạnh nhất.

Trái Tim Vĩnh Hằng đập vững vàng, thần kiếm sắc tím vàng phát ra ánh sáng chưa từng có. Kiếm ý mạnh mẽ ở trên không trung mang theo thần quang tím vàng, giờ phút này, kiếm hồn và kiếm ý hợp thành một, sau khi bị bức ép là phản đạn, khiến cảnh giới của Long Hạo Thần chớp mắt tăng cao.

Nhưng Dương Hạo Vũ chính là Dương Hạo Vũ, Tinh Không thần thú tách ra khỏi lão chỉ là trong khoảnh khắc rồi lại phủ lên người. Nhưng Tinh Không Linh Vực đã bị suy yếu nhiều. Đối mặt một kiếm chân trời góc biển tràn ngập đạo lý thiên địa của Long Hạo Thần, lão hét lớn một tiếng, song kiếm mang theo quỹ tích huyền ảo cũng hợp bích, ngàn vạn ánh sao hợp thành một va chạm với một kiếm Long Hạo Thần chém tới.

Cú va chạm này khiến Trần Cuồng trên đài khách quý Kỵ Sĩ Thánh Điện chớp mắt biến sắc mặt, người chợt lóe đã đến đỉnh vòng phòng hộ, hét lớn một tiếng.

"Tất cả mọi người ra tay, chống đỡ vòng phòng hộ!"

Hai người trong vòng phòng hộ đánh hăng say, một kích kia là hai người dốc hết sức va chạm với nhau, đã vượt qua cấp bậc linh vực bình thường. Nhưng dường như họ đã quên, đây là một trận so tài, còn là tại sân đấu lớn Thánh Minh! Va chạm cỡ như họ đã không phải vòng phòng hộ thần khí có thể chống chọi được. Một khi vòng phòng hộ vỡ, chỉ sợ cả

Thánh thành đều bị lan đến. Bên ngoài có nhiều người như vậy, nếu thật như bùng phát ra thì đó chắc chắn là tai nạn trước giờ chưa từng có.

Lúc trước Trần Cuồng không ngăn cản họ là vì ông rất quen với Dương Hạo Vũ, biết rõ tu vi của lão cường đại, còn là người rất có chừng mực. Nhưng ai dè Long Hạo Thần đột nhiên triệu hoán ra một ma thú kết hợp với bản thân, không ngờ buộc Dương Hạo Vũ tách rời khỏi Tinh Không thần thú. Điều này kích phát lòng hiếu thắng mạnh mẽ của Dương Hạo Vũ, kết quả tạo thành cú va chạm một chiêu mạnh nhất. Nếu thật sự bùng phát, coi như là cao tầng Lục Đại Thánh Điện có mặt, chỉ sợ thấp hơn cấp chín không có mấy người sống sót được.

Làm tổng trọng tài trưởng, sao ông để việc như vậy xảy ra được? Ông lập tức vội vàng kêu gọi. Vòng phòng hộ là cách duy nhất có thể đoàn kết lực lượng tất cả mọi người.

Nghe Trần Cuồng hét lớn, lãnh đạo Lục Đại Thánh Điện không chút chần chờ lập tức hành động. Lý Chính Trực là người thứ nhất lao ra, đôi tay ấn trên vòng phòng hộ, rót hết linh lực vào.

Vòng phòng hộ này cực kỳ thần kỳ, trừ có thể thông qua trận pháp rót vào linh lực ra, cũng có thể trực tiếp chạm vào nó rót vào trong. Chỉ là không sinh ra hiệu quả tăng phúc như trận pháp mà thôi.

Thánh Điện Đại Tái chính là so đấu giữa các cường giả mạnh nhất Liên Minh Thánh Điện, tình huống gì đều từng xảy ra. Tăng cường lực phòng ngự của vòng bảo hộ như thế này thì lúc trước cũng có xảy ra tại Thánh Điện Đại Tái. Ví dụ như con trai Luân Hồi năm đó, suýt xé nát vòng phòng hộ.

Tuy vòng phòng hộ sân đấu lớn Thánh Minh phủ lên phạm vi rất lớn, nhưng có câu người nhiều sức lớn, có mặt đều là cường giả đứng đầu Lục Đại Thánh Điện, mọi người chung lòng góp sức, chớp mắt tăng vòng phòng hộ lên mức cực cao.

Núi lay đất động trong khoảnh khắc này bỗng nhiên bùng phát. Trong vòng phòng hộ đã biến thành ánh sáng nhiều sắc lấp lánh. Thân hình Long Hạo Thần và Dương Hạo Vũ ở trong ánh sáng mỹ lệ kia, kịch liệt chấn động đã ảnh hưởng cả Thánh thành, tựa như động đất vậy.

Vòng phòng hộ bị trùng kích kịch liệt, bởi vì trong số người giữ vòng phòng hộ là từ khán đài bay qua, tu vi thấp hơn cấp bảy, dưới chấn động mạnh mẽ này, họ lần lượt bị đánh bảy. Ánh sáng bảy sắc của vòng phòng hộ chớp lóe kịch liệt, ai cũng cảm nhận được bên trong vòng bảo hộ này có uy lực cực kỳ khủng khiếp, một khi bùng nổ thì chính là hủy diệt.

Vòng phòng hộ có thể ngăn cản linh lực trùng kích, nhưng tận cùng của nó lại không thể có người trực tiếp tiến vào tầng phòng ngự. Lúc này bên dưới đã rạn nứt, do đó khiến cả sân đấu lớn Thánh Minh đều lắc lư dữ dội, phần đỉnh bắt đầu xuất hiện dấu vết nứt vỡ.

Ngay lúc này, bỗng nhiên một luồng ánh vàng bảy sắc xuất hiện giữa không trung. Ánh sáng vàng kia đón gió biến to, chớp mắt lan tới đỉnh sân đấu lớn Thánh Minh, chậm rãi hạ xuống bao phủ cả sân đấu lớn vào trong.

Thánh thành rốt cuộc ngừng lung lay, nhưng sân đấu lớn Thánh Minh cũng bởi vì ánh sáng vàng chống đỡ bị phá hư trên diện rộng, đỉnh chớp hoàn toàn biến mất!

Đó là một bảo tháp, ánh sáng vàng nhấp nháy, tỏa ánh sáng chói lòa. Bảo tháp có vô số ma văn vàng phức tạp, lấp lánh ánh sáng bảy sắc. Tháp chia bảy tầng, lúc này kích cỡ của nó vừa lúc bao phủ người giữ vòng phòng hộ và vòng phòng hộ vào trong. Khoảnh khắc nó rơi xuống đất, lúc trước núi lay đất động khủng bố rốt cuộc ngừng.

Ngoài sân đấu lớn Thánh Minh sớm một mảnh hỗn loạn, tất cả ma tinh bình tiếp sóng đều biến thành bột mịn. Dân chúng bị rung động sẽ xuất hiện khủng hoảng, may mắn uy thế khủng bố như địa long lật người này chỉ trong thời gian ngắn thì hồi phục bình thường.

Mắt thấy phá vỡ sân đấu lớn Thánh Minh xuất hiện tháp cao to lớn, bỗng chốc mọi người liên tiếp kinh hô.

Thải Nhi bình tĩnh bênh bồng giữa không trung, tay phải duỗi trước người, lòng bàn tay hướng lên trên.

Không chút nghi ngờ, trấn giữ sân đấu lớn Thánh Minh chính là Tháp Vĩnh Hằng.

Hiện giờ Tháp Vĩnh Hằng hoàn toàn khác với năm đó, ít đi thần kỳ lại biến thành thần khí chân chính. Tuy không phải cấp siêu thần khí nhưng nó có năng lực xuyên không gian, có lực phòng ngự càng cường. Trước khi vong Linh Thiên Tai Y Lai Khắc Tư tịnh hóa thì đã để nó nhận Thải Nhi làm chủ. Bây giờ nó chính là thần khí cường đại công phòng một thể, thậm chí còn có năng lực ẩn núp không gian của Thải Nhi.

Tháp Vĩnh Hằng phát ra tiếng *vù vù* khe khẽ, kéo dài gần mười phút mới dần biến bình tĩnh lại. Ánh sáng vàng trước ngực Thải Nhi chợt lóe, tay phải vẫy hướng Tháp Vĩnh Hằng.

Tháp Vĩnh Hằng lập tức bay lên trên hai mươi mét sau đó nhanh chóng thu nhỏ, rơi vào tay Thải Nhi, cuối cùng hóa thành bảo tháp cao chỉ bảy tấc, tinh xảo linh lung ánh vàng rơi vào lòng bàn tay nàng.

Thải Nhi lật tay lại, Giai Điều Vĩnh Hằng trước ngực lần nữa lóe sáng, Tháp Vĩnh Hằng hóa thành một luồng sáng biến mất. Ánh mắt nàng vội vàng nhìn trong sân đấu lớn.

Lúc này sân đấu lớn đã bình tĩnh lại, rốt cuộc vòng phòng hộ còn đó, lãnh đạo Lục Đại Thánh Điện giữ vững vòng phòng hộ cũng lần lượt quay về, có không ít người liếc nhìn Thải Nhi. Nếu mới rồi không có Tháp Vĩnh Hằng trấn áp, tuy không đến mức khiến Thánh thành xuất hiện nguy hiểm, nhưng cũng sẽ như địa long lật người tạo thành hỗn loạn rất lớn trong thành.

Trong sân đấu lớn, mặt đất như bị rạch, cả mặt đất đều lật lên phân biệt Long Hạo Thần và Dương Hạo Vũ ở hai bên.

Long Hạo Thần té trên mặt đất, dùng hai trọng kiếm chống đỡ thân thể mình, khoe miệng còn có vết máu, nhưng có thể thấy rõ, ở ngực hắn, ánh sáng vàng lấp lánh vững vàng. Đó là dấu hiệu Trái Tim Vĩnh Hằng nhảy. Rất nhiều Quang nguyên tố đang nhanh chóng hồi phục.

Tuy Dương Hạo Vũ vẫn bình bồng trên không trung nhưng thoát trông bộ dạng có chút chật vật, tóc tán loạn, giáp Tinh Không trên người cũng đã biến mất.

Trần Cuồng hơi thở dốc, vì giữ vòng phòng hộ, ông bỏ sức ra nhiều nhất, nhìn hai người trong sân, ghen hòng.

"Ta thua." Long Hạo Thần và Dương Hạo Vũ nhìn đối phương, đồng thanh nói.

"A?" Trần Cuồng kinh ngạc nhìn bọn họ.

Không đợi Long Hạo Thần mở miệng, Dương Hạo Vũ đã trầm giọng nói.

"Tuy mới rồi so đấu ta chiếm ưu thế nhưng tốc độ hồi phục linh lực của người nhanh hơn ta, còn có thể lại triệu hoán Thần Thánh Độc Giác Thú trợ trận. Cứ đấu tiếp thì khả năng thắng của người rất lớn. Không cần nhiều lời, ta nhận thua."

Nói xong ông nhoáng người lên, dẫn đầu đi ra vòng phòng hộ.

Trong mắt Long Hạo Thần lộ ra cảm kích. Hắn biết, Dương Hạo Vũ là cố ý nhường mình. Kỳ thật người thua là hắn. Tiềm năng của hắn có thể nói là bị Dương Hạo Vũ ép ra hết. Nếu vừa lên Dương Hạo Vũ liền hết sức công kích, vậy hắn đã thua rồi. Dù là lần va chạm cuối cùng này cũng là Dương Hạo Vũ trên cơ, nếu lão muốn giết hắn thì tối đa hắn chỉ có thể trọng thương lão.

Dựa vào Trái Tim Vĩnh Hằng, tốc độ hồi phục linh lực của Long Hạo Thần đúng là nhanh hơn Dương Hạo Vũ, nhưng nếu như lão không cho hẳn thời gian hồi phục thì mọi thứ có tác dụng gì?

Thực lực giữa Long Hạo Thần và Dương Hạo Vũ có chênh lệch không nhỏ, nhưng trận chiến này mang đến chỗ tốt cho hẳn thật sự rất lớn, đặc biệt là mặt sử dụng lĩnh vực, Dương Hạo Vũ dạy cho hẳn một bài học quan trọng. Dương Hạo Vũ nhận thua là vì thành toàn kế hoạch của hẳn. Thật rõ ràng, Long Thiên Ấn sớm đem kế hoạch của Long Hạo Thần nói cho vị Kỵ Sĩ Thánh Điện này, cường giả số một Liên Minh.

Trên mặt Trần Cuồng lộ nổi vui mừng và sung sướng, gật đầu với Long Hạo Thần.

"Nếu vậy thì, Long Hạo Thần chiến thắng, tiến vào vòng thứ tư. Bởi vì sân đấu lớn bị phá hủy nghiêm trọng, hôm nay tạm dừng tranh tài, lập tức tổ chức người tu sửa, sáng sớm mai tiếp tục so đấu."

Nếu nói trận chiến của Long Hạo Thần và Khâu Vĩnh Hạo khiến hẳn trở thành tiêu điểm mọi người chú ý, vậy trận chiến với Dương Hạo Vũ chính là trận thành danh của hẳn.

Lĩnh Vực và lĩnh vực va chạm, đối kháng giữa lĩnh vực tiến hóa và kỹ năng lĩnh vực. Ma thú đồng bạn so đấu.

Trận chiến này tuy mọi người không thấy rõ kết quả cú va chạm cuối cùng, nhưng không thể nghi ngờ, Long Hạo Thần đã bày ra sự cường đại của mình trước mắt mọi người. Là thanh niên tuổi chỉ gần hai mươi lăm, hẳn dùng tu vi của mình chinh phục mọi người. Giờ phút này bắt đầu, Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi trong Thánh Điện Đại Tái chân chính tăng lên trình độ ngang hàng với Lục Đại Thánh Điện.

Đi ra vòng phòng hộ, Long Hạo Thần nhanh chóng bước tới cạnh Dương Hạo Vũ, cung kính hành lễ với lão.

"Dương gia gia, cảm ơn người thành toàn."

Dương Hạo Vũ mỉm cười nói.

"Không phải ta thành toàn người mà là chính người. Theo bốn ý của ta thì muốn dìm nhục khí của người, thất bại là mẹ thành công, trong chiến đấu chịu thất bại mới có thể kích phát người đi tìm nhược điểm của mình. Là người dựa vào thực lực bản thân xoay chuyển quan điểm của ta. Người là thanh niên thiên tài nhất ta từng thấy, và người có sự trầm ổn lão luyện không hợp với tuổi. Kỵ Sĩ Thánh Điện, thậm chí là Liên Minh giao cho người, lại có đám lão già chúng ta ở bên cạnh hỗ trợ thì có thể yên tâm rồi. Từ trên người người, ta thật sự nhìn thấy khả năng nhân loại vùng lên, phá tan thời đại hắc ám. Nếu người không có việc gì thì đi theo ta, ta có một số lời muốn nói."

"Vâng, Dương gia gia!" Long Hạo Thần vội vàng đồng ý.

Long Thiên Ấn đứng bên cạnh vỗ vai hân, hướng Dương Hạo Vũ hành lễ kỵ sĩ tiêu chuẩn.

Hôm nay tranh tài sân đấu lớn Thánh Minh tuy bộc phát hỗn loạn nhưng Thánh Minh vì lần Thánh Điện Đại Tái này triệu tập đủ nhiều người, bây giờ ở bên ngoài đang ngay ngắn có trật tự sơ tán đám người, cũng điều khiển rất nhiều công tượng làm công việc bảo vệ, tu sửa sân đấu lớn Thánh Minh.

Dương Hạo Vũ dẫn Long Hạo Thần đi ra khỏi sân đấu, lấy tu vi như họ muốn không bị người phát hiện thì quá dễ dàng.

Không đi hướng tổng hộ Thánh Minh, Dương Hạo Vũ dẫn Long Hạo Thần đi tới một nơi hân quen thuộc, tháp nhiệm vụ Săn Ma Đoàn.

Bởi vì Thánh Điện Đại Tái, chỗ này rất tĩnh lặng. Người nơi này dường như nhận biết Dương Hạo Vũ, không hỏi câu nào mặc kệ họ đi hướng đình tháp.

Có Dương Hạo Vũ dẫn dắt, Long Hạo Thần theo sát lão leo lên tầng thứ bảy tháp nhiệm vụ Săn Ma Đoàn, đó là nơi hân chưa từng đi qua.

Tháp nhiệm vụ Săn Ma Đoàn có sáu tầng dùng để tuyên bố nhiệm vụ, còn tầng thứ bảy thì chỉ có Săn Ma Đoàn cấp danh hiệu nhận nhiệm vụ tại tầng thứ sáu mới leo lên được.

Bây giờ tuy Long Hạo Thần đã là đoàn trưởng Săn Ma Đoàn cấp danh hiệu, nhưng đây là lần đầu tiên hắn tới chỗ này.

Khi họ tới đây, Long Hạo Thần kinh ngạc phát hiện, tầng thứ bảy này đã có người đang chờ họ.

"Tiền bối, người cũng ở đây?" Long Hạo Thần vui sướng tiến lên chào hỏi.

Đội tại đây chính là tổng trọng tài trưởng Thánh Điện Đại Tái, Trần Cuồng!

Trần Cuồng cười ha ha nói.

"Trước khi Dương lão đệ ra khỏi sân có đá lông nheo với ta, ta không tới sao được?"

Dương Hạo Vũ bực mình nói.

"Lão Trần, tuổi người đã lớn như vậy rồi còn không chừng chặc. Trước mặt thanh niên nên ăn nói chú ý chút."

Trần Cuồng mỉm cười nói.

"Có gì phải chú ý chứ? Ta trời sinh cái tính nó như thế. Nếu không thì theo bối phận, người kêu ta một tiếng tổ gia còn được nữa là. Hạo Thần! Hôm nay người biểu hiện thật khiến ta nhìn với cặp mắt khác xưa."

Mặt Long Hạo Thần đỏ ửng.

"Kỳ thật tôi thua, là Dương gia gia cố ý nhường cho. Giữa tôi và Dương gia gia còn có chênh lệch rất lớn."

Trần Cuồng lắc đầu nói.

"Có chênh lệch cũng không sao, chỉ cần có hy vọng là được. Người đích thực khiến chúng ta nhìn đến hy vọng xưa nay chưa từng có. Lão Dương, ta nói có đúng không?"

Dương Hạo Vũ gật đầu.

"Chàng trai này có thiên phú mà ta sống cả đời hiếm khi thấy, ta bắt đầu hơi ganh tỵ hắn rồi."

Trần Cuồng nói.

"Xem trận chiến của các người khiến ta nhớ tới mười năm trước. Dương lão đệ, người biết không? Mười năm trước khi ta lần đầu gặp thằng nhóc Hạo Thần thì hắn mới khoảng mười lăm tuổi. Khi đó ta phát hiện thiên phú của hắn, ta nói với hắn, các người phải cố gắng lên, sau này tranh thủ kế nghiệp ta, kế thừa danh hiệu Ma Thần Chi Vãn."

Dương Hạo Vũ nghe vậy rung động nói.

"Người thật có ánh mắt."

Trần Cuồng cười ha ha nói.

"Ta vẫn luôn cho rằng Ma Thần Chi Vãn chúng ta có danh tiếng chút chút, nhưng người biết thằng nhóc này đáp lời sao không?"

Dương Hạo Vũ nghi hoặc hỏi.

"Không lẽ hắn từ chối?"

Trần Cuồng cười to nói.

"Đương nhiên là từ chối. Hắn nói với ta, nếu có một ngày họ thật sự trở thành Săn Ma Đoàn cấp danh hiệu, vậy họ sẽ không gọi là Ma Thần Chi Vãn mà là Quang Chi Thần Hi."

"Ta sống hơn ba trăm tuổi, chưa từng nghĩ tới có một ngày sẽ bị đưa trẻ mới mười lăm tuổi rung động. Nhưng ngày hôm đó ta thật sự rung

động, ngay cả đồng bạn của ta cũng thế. Quang Chi Thần Hi, cái tên thật hay! Cho nhân loại trong bóng tối một tia sáng. Mười năm, ta không nhìn thấy quá trình hắt trải qua, nhưng nhìn thấy kết quả. Vốn năm năm trước sinh mệnh của chúng ta đã đi đến cuối, con người không thể đối kháng với vận mệnh. Nhưng trận thánh chiến bắt đầu, không thể không khiến chúng ta cưỡng ép dùng mật pháp nán lại đây. Lại năm năm trôi qua, ta rốt cuộc nhìn đến hy vọng, có người kế tục, có người kế tục rồi!"

Không sai, Trần Cuồng đi theo đám Long Hạo Thần từ ma tộc trở về. Nói đến thì khi đó đám Long Hạo Thần rơi vào bẫy của Ma Thần Hoàng đúng là ý trời.

Săn Ma Đoàn Ma Thần Chi Vãn luôn ẩn núp trong Ma Đô Tâm Thành. Khi đó đám Long Hạo Thần ở trong Tâm Thành gây ra động tĩnh lớn như vậy, nếu Ma Thần Chi Vãn có ở đó thì chắc chắn sẽ trước tiên làm ra phản ứng, hỗ trợ họ.

Nhưng khi đám Long Hạo Thần tiến vào Tâm Thành thì vừa lúc Ma Thần Chi Vãn gặp đại hạn sinh mệnh, đoàn đội tạm rút ra Ma Đô, tìm chỗ tiềm tu, dùng mật pháp kéo dài thọ mệnh.

Đám Trần Cuồng đã sống hơn ba trăm năm, thời gian sinh hoạt tại lãnh địa ma tộc còn dài hơn ở Liên Minh Thánh Điện. Kỳ thật họ sớm không lưu luyện sinh mạng, nhưng bùng phát thánh chiến khiến họ không dám rời đi. Một khi Ma Thần Hoàng mất đi chế ước, tham gia thánh chiến, vậy nhân loại chắc chắn gặp tai họa rất lớn.

Lúc đám Long Hạo Thần kết thúc bế quan tu luyện trong Tháp Vĩnh Hằng xong, chính hắt lần nữa lén vào Ma Đô, đầu tiên là đi tìm Nguyệt Dạ muốn xem tình huống của cô. Nhưng chỗ ở của Nguyệt Dạ trong Nguyệt Ma tộc đã trống không, không có dấu hiệu người ở.

Sau đó Long Hạo Thần tại Ma Đô để lại tín hiệu liên hệ Săn Ma Đoàn, không ngờ liên lạc được Ma Thần Chi Vãn có Trần Cuồng dẫn đầu. Cũng chính từ chỗ họ, Long Hạo Thần mới biết mấy năm nay đại

lục xảy ra các loại biến đổi, hơn nữa biết được tin Thánh Điện Đại Tái sắp mở màn.

Trần Cuồng theo đám Long Hạo Thần trở về, còn bày mưu tính kế cho hãn. Sau khi bàn bạc, Long Hạo Thần mới quyết định lấy danh nghĩa Quang Chi Thần Hi trực tiếp tham gia Thánh Điện Đại Tái. Mục đích của hãn chỉ có một, đó là kết thúc tình trạng chia năm xẻ bảy của Liên Minh.

Nghe Trần Cuồng thản nhiên nói sắp kết thúc sinh mạng, biểu tình của Long Hạo Thần buồn buồn, cúi đầu không nói lời nào.

Dương Hạo Vũ mỉm cười nói.

"Hạo Thần không cần như vậy. Nếu người có thể để lão Trần trước khi đi nhìn thấy hy vọng nhân loại chúng ta đột phá thời đại hắc ám, ta tin tưởng chắc chắn hãn sẽ cười ra đi."

Trần Cuồng mỉm cười gật đầu nói.

"Đúng thế. Lão Dương, người kêu thằng bé này đến đây là vì cái gì, nói thẳng đi."

Dương Hạo Vũ nói.

"Vốn Thiên Ấn nói với ta để hãn kế thừa điện chủ Kỵ Sĩ Thánh Điện, gây dựng tân Liên Minh thì ta giữ thái độ nghi ngờ. Hôm nay một trận chiến, hãn dùng thực lực thuyết phục ta, ta quyết định hết sức ủng hộ hãn. Liên Minh chia năm xẻ bảy đã quá lâu. Sau thánh chiến rồi cuộc nghênh đón cơ hội tốt nhất. Trận chiến hôm nay, tin tưởng vào Thánh Điện khác cũng nhìn thấy rõ. Lão Trần, người nói chúng ta có cần trước tiên kết thúc Thánh Điện Đại Tái không? Đừng lãng phí thời gian nữa."

Trần Cuồng lắc đầu nói.

"Không được, Thánh Điện Đại Tái không phải trò đùa. Hơn nữa đối với đám thanh niên thì đây là một lần rèn luyện quan trọng. So tài phải

tiếp tục diễn ra. Chẳng lẽ người không tin tưởng Long Hạo Thần sao? Cho dù đấu một chọi một hẳn không thể thắng Lý Chính Trực, ta cũng rất có lòng tin vào họ trong trận đoàn chiến."

Dương Hạo Vũ nói.

"Nếu đã vậy thì cứ tiếp tục đi. Hạo Thần, hôm nay ta kêu người đến là có một việc khác muốn nhắc nhở."

"Xin cứ nói." Long Hạo Thần cung kính đáp.

Dương Hạo Vũ nói.

"Tân Liên Minh thành lập là tất nhiên, lần này mục tiêu của chúng ta là phải thành lập một Liên Minh tập quyền trung ương cao độ, thậm chí có thể nói là quốc gia. Bây giờ thực lực của người đã đủ, nhưng người còn thiếu một thứ, đó là Thần Ấn vương tọa."

Nghe tới bốn chữ Thần Ấn vương tọa, người Long Hạo Thần chấn động. Hắn còn nhớ rõ khi lần đầu tiên mình thấy phụ thân thi triển ra Thần Ấn vương tọa, sự rung động đó còn đây. Mạt Thế và Sát Phạt Thần Ấn vương tọa để lại ấn tượng quá sâu cho hắn. Khi đó hắn đã khát vọng, có một ngày mình cũng có thể trở thành Thần Ấn kỵ sĩ.

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 273

Hạo Nguyệt, Đệ Nhất Ma Thần Phía Trên Tinh Không?

"Người định khi nào nhận thử thách Thần Ẩn vương tọa?" Dương Hạo Vũ trầm giọng hỏi.

Long Hạo Thần nói.

"Sau khi kết thúc Thánh Điện Đại Tái, tôi sẽ trước tiên quay về Kỵ Sĩ Thánh Điện của chúng ta, nhận Thần Ẩn vương tọa thử thách. Không chỉ có tôi, Hàn Vũ, Trương Phóng Phóng cũng sẽ cùng đi. Họ đã đột phá cấp chín, có tư cách này."

Dương Hạo Vũ gật đầu, nói.

"Đúng thật là các người có tư cách. Hôm nay ta kêu người đến là hy vọng người chuẩn bị tốt. Nếu mục tiêu của người là Vĩnh Hằng và Sáng Tạo Thần Ẩn vương tọa, vậy bắt đầu từ bây giờ phải suy nghĩ rõ ràng."

Long Hạo Thần lòng máy động. Hắn biết, trong số cường giả Kỵ Sĩ Thánh Điện, Dương Hạo Vũ là người duy nhất từng thử qua Vĩnh Hằng và Sáng Tạo Thần Ẩn vương tọa. Tuy lão thất bại nhưng kinh nghiệm đó chắc chắn là tài sản quý giá.

Dương Hạo Vũ nói.

"Người biết vì sao đến cuối cùng ta không trở thành Thần Ẩn kỵ sĩ không?"

Long Hạo Thần nói.

"Bởi vì người đem tất cả tinh lực đều đặt ở được Vĩnh Hằng và Sáng Tạo Thần Ấn vương tọa thừa nhận?"

Dương Hạo Vũ cười khổ nói.

"Nói đến thì là Tinh Không có vấn đề. Lúc ta còn trẻ, trèo lên Kỵ Sĩ Thánh Sơn nhưng không có được ma thú thích hợp mình, khi đó giống như người, trong truyền tống trận ta tìm ra nó. Ma thú nhiều đầu của người chắc cũng có mặt trong đó đúng không? Nói đến thì chúng ta đều rất may mắn. Ta ở đó được Tinh Không thừa nhận."

"Tinh Không Thần Thú có năng lực mạnh nhất chính là dung hợp. Bản thân nó không có năng lực công phòng, nhưng có thể dẫn lực lượng Tinh Không đến, giúp cho ta tu luyện, chiến đấu. Cùng lúc đó, ta tăng tu vi thì năng lực của nó cũng từng bước tăng vọt. Thế nên sau này mới có mỹ danh đệ nhất thần thú dưới Tinh Không."

"Từ ý nghĩa nào đó thì tuy Thần Ấn vương tọa là chiêu bài của Kỵ Sĩ Thánh Điện chúng ta, nhưng nếu chỉ là nắm Thần Ấn vương tọa, chúng nó đem đến chỗ tốt cho ta kém xa Tinh Không. Tinh Không đối với ta chẳng những là thần khí, còn là đồng bạn tuyệt vời hỗ trợ tu luyện. Kỳ thật thiên phú của ta không bằng lão Trần, có Tinh Không trợ giúp mới có thành tựu hôm nay. Nhưng ma thú càng cao đẳng thì càng kiêu ngạo. Không phải ta không muốn lựa chọn Thần Ấn vương tọa khác mà là Tinh Không không cho phép ta. Nó nói với ta, nó sẽ không phụ thuộc vào thần khí thấp hơn mình. Vậy nên ta chỉ có thể thử khiêu chiến Vĩnh Hằng và Sáng Tạo Thần Ấn vương tọa, mong được thừa nhận, cuối cùng, ta thất bại."

Long Hạo Thần thế mới hiểu, thì ra sau lưng Dương Hạo Vũ còn có chuyện như vậy, hèn chi tu vi như lão mà rốt cuộc không có Thần Ấn vương tọa nào.

Dương Hạo Vũ nói.

"Hôm nay khiến ta kinh ngạc nhất không phải tu vi của người mà là đối đầu giữa Tinh Không và ma thú nhiều đầu của người. Giây phút cuối người triệu hoán ra ma thú nhiều đầu đó, nó gầm một tiếng đã khiến Tinh Không tạm thoát khỏi ta. Loại tình huống này là lần đầu tiên ta gặp phải từ khi ký kết khế ước với Tinh Không. Người có biết khi đó Tinh Không truyền ý niệm cho ta là cái gì không?"

Long Hạo Thần lắc đầu.

Dương Hạo Vũ trầm giọng nói.

"Tinh Không đang sợ, nó sợ hãi. Theo ta biết, Tinh Không luôn cao ngạo, dù đối với đồng bạn khế ước như ta cũng vậy. Thế nhưng, ta lần đầu tiên cảm nhận sự yếu đuối trong tính cách của nó. Kết thúc so đấu, ta hỏi nó lúc đó làm sao vậy. Nó im lặng một lát cho ta biết, nếu nó là đệ nhất thần thú dưới Tinh Không, vậy ma thú nhiều đầu của người chính là đệ nhất ma thần trên Tinh Không. Nó và ma thú của người không phải một cấp bậc. Đáng tiếc là nó không chịu nói nhiều hơn nữa."

"Trên Tinh Không, đệ nhất ma thần?"

Dương Hạo Vũ nhìn Long Hạo Thần vẻ mặt chấn kinh thì cũng kinh ngạc hỏi.

"Chẳng lẽ chính người không biết lai lịch ma thú này?"

Long Hạo Thần lắc đầu.

"Khi Hạo Nguyệt mới bị tôi triệu hoán đến thế giới này thì chỉ là ma thú có hình dạng thằn lằn, lúc đó nó mình đầy vết thương...."

Tiếp theo Long Hạo Thần đơn giản kể mình làm sao dùng máu cứu Hạo Nguyệt, khiến nó có cái đầu thứ hai Quang nguyên tố, sau đó Hạo Nguyệt không ngừng tiến hóa, có thực lực ngày càng mạnh, thậm chí Trụ Ma Thần còn bị nó phá hủy.

Nghe Long Hạo Thần miêu tả, Trần Cuồng và Dương Hạo Vũ nhìn nhau, hai vị truyền kỳ này trong mắt lộ ra rung động. Họ vốn tưởng Long Hạo Thần phá hủy Trụ Ma Thần là dựa vào lực lượng quang minh tinh thuần của con trai quang minh, giờ mới biết thì ra đó là năng lực của Hạo Nguyệt.

"Hóa ra Ma Thần Hoàng muốn giết người là vì lợi dụng huyết khế giữa người và Hạo Nguyệt, để giết chết nó. Hạo Nguyệt này rốt cuộc là dị chủng như thế nào mà cả Ma Thần Hoàng đều thấy sợ hãi?" Trần Cuồng lộ ra suy tư. Nhưng trong cuộc đời hơn ba trăm năm của ông, không có bất cứ ấn tượng gì về loại ma thú như Hạo Nguyệt.

Dương Hạo Vũ mỉm cười nói.

"Lão Trần, người không cần nghĩ nhiều. Tuy chúng ta không biết rõ lai lịch Hạo Nguyệt nhưng có một điều chắc chắn là, nó sẽ đứng ở phe ta. Chẳng lẽ người còn chưa rõ lực lượng ước thúc của huyết khế sao? Nó vốn đã gần như là một phần thân thể của Hạo Thần."

Nghe lão nói vậy, trên mặt Trần Cuồng giãn ra. Đúng thế, có huyết khế ước thúc, Hạo Nguyệt càng mạnh mới tốt.

Dương Hạo Vũ nói với Long Hạo Thần.

"Như vậy xem ra hai cục u lớn hai bên cổ ma thú của người rất có thể lại biến thành đầu. Nó sáu đầu đã là tu vi đỉnh cấp tám, nếu có thể tiến hóa đến tám đầu, chẳng phải là thực lực sẽ tăng đến trình độ chúng ta khó thể tưởng tượng? Không cần nhiều, chỉ cần tu vi của nó tương đương với cấp chín bậc ba là sẽ có năng lực lĩnh vực. Vậy khi nó phối hợp với người, ta hoàn toàn không phải là đối thủ. Lúc đó người mới thật sự là cường giả số một Liên Minh Thánh Điện chúng ta. Hạo Thần, người phải nắm chắc thời gian, giúp nó đột phá."

Long Hạo Thần gật đầu, thật ra trong lòng hắn đã có kế hoạch. Hơn bốn năm nay hắn tăng thực lực chẳng những giúp Hạo Nguyệt trị hết vết thương, còn khiến Hạo Nguyệt tăng vọt sức mạnh. Gần năm năm hắn

hấp thu tất cả linh lực trong Tháp Vĩnh Hằng đều chuyển một phần cho Hạo Nguyệt, bây giờ có thể nói là Hạo Nguyệt tích lũy chờ ngày bùng nổ. Tích lũy đủ nội tình rồi, tùy thời sẽ tiến hành đột phá.

Nhưng Hạo Nguyệt thông qua ý niệm cho hẳn biết, lần đột phá này rất có thể sẽ dẫn đến kẻ mạnh nhất bên kia thế giới Hạo Nguyệt mà họ phải đối mặt. Vị cường giả kia đã sớm tập trung tinh thần đề phòng, nếu lần này không ngăn cản Hạo Nguyệt tiến hóa nữa thì chúng đã không thể chế ước Hạo Nguyệt.

Bởi vậy, Long Hạo Thần phải làm chuẩn bị đầy đủ đây là việc quan trọng liên quan đến Hạo Nguyệt, cùng với sinh tử tồn vong của họ. Đợi kết thúc Thánh Điện Đại Tái lần này, Long Hạo Thần sẽ tranh thủ được Vĩnh Hằng và Sáng Tạo Thần Ấn vương tọa thừa nhận, sau đó giúp Hạo Nguyệt đột phá thì càng tự tin hơn.

Dương Hạo Vũ nói.

"Trong sáu Thần Ấn vương tọa, trừ Vĩnh Hằng và Sáng Tạo Thần Ấn vương tọa ra, năm Thần Ấn vương tọa khác có thể nói là vật mô phỏng theo nó. Tuy cũng đạt tới cấp thần khí, nhưng không cùng cấp bậc với Vĩnh Hằng và Sáng Tạo Thần Ấn vương tọa. Lấy thiên phú và tu vi của người, chắc chắn sẽ được năm Thần Ấn vương tọa thừa nhận, trực tiếp trở thành Thần Ấn kỵ sĩ. Nhưng nếu người muốn trở thành người sở hữu Vĩnh Hằng và Sáng Tạo Thần Ấn vương tọa, vậy nhất định phải nhận thử thách của nó. Khi đó ta đã thất bại lúc nhận thử thách."

"Thử thách?" Long Hạo Thần tò mò hỏi. "Dương gia gia, thử thách của Vĩnh Hằng và Sáng Tạo Thần Ấn vương tọa là cái gì?"

Dương Hạo Vũ nói.

"Đây cũng là điều ta muốn nói cho người. Khi đó ta thất bại chủ yếu là bởi vì..."

Long Hạo Thần, Dương Hạo Vũ, Trần Cuồng bí mật bàn bạc cả buổi mới rời khỏi Tháp Vĩnh Hằng. Dương Hạo Vũ không chỉ nói về sự thần kỳ của Vĩnh Hằng và Sáng Tạo Thần Ẩn vương tọa cho hăn nghe, cũng đem tâm đắc trong phương diện lĩnh vực kể cho hăn, khiến hăn được lợi không nhỏ.

Hỗn loạn trong Thánh thành đã dần ổn định lại. Có thật nhiều cường giả Lục Đại Thánh Điện khai thông, trật tự Thánh thành hồi phục bình thường.

Sân đấu lớn Thánh Minh đang khua chiêng gõ trống tu sửa, có ít nhất hơn ngàn công tượng tham gia. May là bên trong pháp trận thủ hộ không bị phá hư, chỉ có bên ngoài hư hỏng, có nhiều công tượng chung sức chung lòng, mất một ngày đã tu sửa xong.

Sáng sớm hôm sau, Thánh Điện Đại Tái lại tiếp tục.

Khi Long Hạo Thần dẫn Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi lần nữa tiến vào sân đấu lớn Thánh Minh thì chớp mắt họ đã nhận được ánh nhìn chăm chú từ các cường giả Lục Đại Thánh Điện.

Hôm qua vòng thứ ba so tài đã gần đến cuối, rất nhanh, mấy trận đấu cuối cùng kết thúc, cho ra hai mươi bốn người.

So đấu vòng thứ ba kết thúc, mỗi tuyến thủ thắng lợi được bốn điểm. Trải qua vòng đấu này, Kỵ Sĩ Thánh Điện chỉ còn lại năm thí sinh, Ma Pháp Thánh Điện sáu người, Linh Hồn Thánh Điện ba người, Thích Khách Thánh Điện hai người, Chiến Sĩ Thánh Điện chỉ có một người thông qua vòng thứ ba. Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi trở thành hắc mã lớn nhất, tổng cộng bảy người thông qua vòng thứ ba.

Qua vòng thứ ba, xếp hạng điểm cũng xảy ra chút biến đổi. Kỵ Sĩ Thánh Điện sáu mươi sáu điểm, Ma Pháp Thánh Điện sáu mươi lăm điểm, Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi năm mươi sáu điểm, Linh Hồn Thánh Điện bốn mươi hai điểm, Thích Khách Thánh Điện ba mươi bốn điểm, Chiến Sĩ Thánh Điện hai mươi bốn điểm.

Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi lấy mười người tham gia thi đấu cá nhân, qua ba vòng so đấu không ngờ nhảy lên đến vị trí thứ ba, hơn nữa chênh lệch với hai vị trí trước dù có nhưng không tới mức quá xa. Chênh lệch giữa Ma Pháp Thánh Điện và Kỵ Sĩ Thánh Điện cũng chỉ còn một điểm.

Thi đấu cá nhân đến tận đây đã là tranh đoạt gay gắt nhất. Vòng thứ tư chắc chắn sẽ lại xảy ra thay đổi xếp hạng. Vòng này mỗi người chiến thắng sẽ được nhiều đến tám điểm. Không thể nghi ngờ, Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi trở thành bắt mắt nhất. Họ có bảy người vào vòng thứ tư, tham gia bảy trận trong mười hai trận đấu.

Lại vang lên giọng uy nghiêm của Trần Cường.

"Vòng thứ tư thi đấu cá nhân bắt đầu!"

Hai luồng sáng tuyển chọn *vụt* một cái từ trên trời giáng xuống, biến hóa hư ảo trên không trung, trong đó một luồng rơi vào khu nghỉ ngơi bên Kỵ Sĩ Thánh Điện. Cũng khó trách, dù sao bên Kỵ Sĩ Thánh Điện có năm người tham gia vòng bốn cộng với bảy người Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi, chiếm hơn một nửa tuyển thủ nguyên vòng thứ ba.

Ánh sáng ngưng tụ ngừng ở một kỵ sĩ, còn luồng sáng tuyển chọn khác thật trùng hợp trúng một cường giả Ma Pháp Thánh Điện.

Vòng thứ tư tranh tài kịch liệt từ đây bắt đầu.

Hôm qua trải qua trận đại chiến giữa Long Hạo Thần và Dương Hạo Vũ, hôm nay Lý Chính Trực thoát trông rất bình tĩnh, ngồi ngay ngắn ở hàng thí sinh thứ nhất Ma Pháp Thánh Điện, giống như bình thường, mặt treo nụ cười mỉm, dường như biểu hiện ưu tú của Quang Chi Thần Hi không liên quan gì đến ông.

Tiến vào vòng thứ tư, còn lại đều là cường giả cấp chín, hơn nữa là người nổi bật trong cấp chín, tranh tài biến kịch liệt thêm.

Hai tiếng đồng hồ sau, mười hai trận vòng thứ tư đã qua một nửa, Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi có ba người ra sân, Vương Nguyên Nguyên và Lâm Hâm đi tiếp, Trương Phóng Phóng thua Lý Chính Trực.

Trận thứ bảy, khi ánh sáng tuyển chọn lại chiếu lên người Long Hạo Thần thì toàn trường tĩnh lặng.

Thoạt trông Long Hạo Thần không khác gì ngày hôm qua, vẫn là mặt mỉm cười tỏa ra không khí nhu hòa. Nhưng bây giờ không một ai xem thường vị đoàn trưởng Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi này.

Trước khi Dương Hạo Vũ đấu với Long Hạo Thần thì không nhiều người biết đến lão, nhưng sau trận chiến lĩnh vực giữa họ, rất nhanh, thân phận của Dương Hạo Vũ đã lan truyền ra, cường giả số một Ky Sĩ Thánh Điện!

Chân chính thấy rõ trận chiến ấy dù sao chỉ là số ít, đa số người chỉ biết là trận chiến đó, Long Hạo Thần là người chiến thắng cuối cùng.

Đoàn trưởng Săn Ma Đoàn cấp danh hiệu tuổi trẻ như vậy, lần lượt đánh bại điện chủ Chiến Sĩ Thánh Điện, cường giả số một Ky Sĩ Thánh Điện, có thể nói, Long Hạo Thần và Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi đã thành tiêu điểm mọi người chú ý trong Thánh Điện Đại Tái lần này. Ánh sáng của Lục Đại Thánh Điện đều bị biểu hiện vượt trội của họ che lấp.

Vòng thứ tư, Long Hạo Thần lần nữa ra trận. Khiến người kinh ngạc là, không biết do thiên ý hay Long Hạo Thần vẫn rất xui xẻo. Lần này hấn đối mặt, là một vị cường giả lĩnh vực. Còn là một trong các cường giả nổi danh nhất Liên Minh Thánh Điện, điện chủ Linh Hồn Thánh Điện, có được Thú Hoàng Lĩnh Vực, Trần Hoành Vũ.

Trần Hoành Vũ thấy đối thủ của mình là Long Hạo Thần thì cũng ngây ra. Nếu nói người nào ông không muốn đối đầu nhất thì chính là Long Hạo Thần.

Thông qua trận chiến ngày hôm qua giữa Long Hạo Thần và Dương Hạo Vũ, ông hiểu rằng tu vi của mình so sánh với Dương Hạo Vũ thì không chỉ là kém một chút thôi. Dù Long Hạo Thần được Dương Hạo Vũ nhường mới thắng, nhưng có thể chống đỡ đến trình độ đó thì đã chứng minh người thanh niên này cường đại.

Chưa tới năm năm mà hắn đã thành một cường giả lĩnh vực, thua hắn không quá mất mặt. Coi như là thắng, thắng một thanh niên như thế cũng không có gì hay ho.

Bởi thế, Trần Hoành Vũ đi ra khỏi Linh Hồn Thánh Điện thì sắc mặt ông rất khó xem. Long Hạo Thần không phải Trần Anh Nhi, hơn nữa làm điện chủ Linh Hồn Thánh Điện, đương nhiên ông không có khả năng nhận thua, thậm chí không thể nường tay.

Long Hạo Thần trước tiên vào sân biểu hiện tôn kính Trần Hoành Vũ. Thấy ông tiến vào sân thì hành lễ kỷ sĩ tiêu chuẩn với ông.

"Xin chào Trần điện chủ."

"Ừm." Trần Hoành Vũ gật đầu. "Bắt đầu đi."

Ông không muốn nói thêm cái gì, chỉ có thể cố gắng thắng trận đấu này. Dù sao trận này Long Hạo Thần không thể sử dụng trang bị vũ khí như trận trước. Lấy ánh mắt của ông dĩ nhiên nhìn ra nếu không có đôi thần khí tổ hợp thành sinh mệnh và sáng tạo kiếm, Long Hạo Thần không khả năng khiến lĩnh vực xuất hiện biến hóa lần hai. Ông không phải không có cơ may chiến thắng Long Hạo Thần. Nói sao thì ông cũng là tu vi cấp chín bậc ba, Long Hạo Thần chắc còn chưa tới bậc ba.

Nhưng đối đầu với Long Hạo Thần, Trần Hoành Vũ đích thực là có bóng ma. Lúc trước khi ông đấu với Quang Chi Thần Hi vốn hoàn toàn chiếm ưu thế. Nhưng ai mà ngờ triệu hoán thú sáu đầu của Long Hạo Thần vừa ra, khiến Kỳ Mỹ Lạp bốn đầu của ông mất đi sức chiến đấu. Cho đến bây giờ Trần Hoành Vũ đều không hiểu được, đồng bạn tọa kỵ

của hắn rốt cuộc là ma thú gì. Nghĩ tới triệu hoán thú của mình chắc chắn sẽ bị áp chế là tâm tình ông không tốt rồi.

Nhưng dù sao lần này không có Thần Thú lĩnh vực của Trần Anh Nhi hỗ trợ Long Hạo Thần, Thú Hoàng Lĩnh Vực của ông có thể phát huy ra tác dụng lớn nhất. Có thể áp chế được hay không thì chưa khẳng định. Vài năm nay tu vi của Trần Hoành Vũ tiến bộ không ít, dù là ở mặt khống chế lĩnh vực, hay khống chế triệu hoán thú, phẩm chất triệu hoán đều tiến bộ một bước dài.

Nâng đôi tay lên, từng đoàn sáng trắng ngà bay ra khỏi lòng bàn tay Trần Hoành Vũ, chớp mắt hóa thành sáu đoàn sáng trắng ngà bành bồng trước mặt ông. Không thể dùng trang bị thì chỉ có thể dùng linh lực mô phỏng.

Một cánh cửa ánh sáng chớp mắt xuất hiện sau lưng Trần Hoành Vũ, ông nhoáng người lên, đi vào trong cửa không thấy bóng dáng.

Thần Thánh Độc Giác Thú lại lần nữa xuất hiện trước mặt Long Hạo Thần. Không phải hắn tự cao mà vì năng lực của Hạo Nguyệt quá bá đạo, dễ tổn thương người khác. Đây là Thánh Điện Đại Tái, không phải đối đầu ma tộc. Bởi vậy, không đến lúc cùng đường thì hắn sẽ không dễ dàng để Hạo Nguyệt trợ trận. Cùng với tu vi tăng lên, bá khí và lực phá hoại của Hạo Nguyệt đều tăng mạnh. Lúc Hạo Nguyệt bộc phát, có một số tình huống chính Long Hạo Thần cũng không thể khống chế cảm xúc của nó.

Thần Thánh Độc Giác Thú thì khác. Lúc Tinh Vương còn là Tinh Diệu Độc Giác Thú thì đã đi theo Long Hạo Thần. Có thể nói, không có Long Hạo Thần thì không có nó tiến hóa. Vậy nên, giữa nó và Long Hạo Thần tuy không có khế ước cường đại chế ước, nhưng cảm tình đối với Long Hạo Thần cũng rất sâu. Huống chi đi theo Long Hạo Thần, người có thể chất Quang Thần sẽ có chỗ tốt rất lớn cho tu vi của nó. Độc Giác Thú trời sinh thân cận ánh sáng, trên đời này, ngoài Long Hạo Thần ra còn ai có thể đủ khả năng khiến nó thân thiết đây?

Nhưng Tinh Vương cũng có vấn đề của chính nó. Nó mới tiến hóa thành Thần Thánh Độc Giác Thú không bao lâu, đang trong quá trình thích ứng, có nhiều năng lực Thần Thánh Độc Giác Thú còn chưa thể sử dụng thuận lợi. Nếu không phải thế thì trận chiến hôm qua, nó sẽ không chỉ là tăng phúc cho Long Hạo Thần mà thôi. Long Hạo Thần hy vọng thông qua chiến đấu liên tục kích thích tiềm năng Tinh Vương, để nó trở thành Thần Thánh Độc Giác Thú chân chính.

Một tiếng gầm khủng bố chấn động toàn trường vang lên, một thân hình khổng lồ chui ra khỏi cửa ánh sáng đối diện Trần Hoành Vũ.

Thân hình khổng lồ cao mười lăm mét, thân thể thô to tựa như ngọn núi, cả người lấp lóe ánh sáng sắt thép, lông màu trắng, đứng thẳng người, hai nắm đấm khổng lồ vỗ ngực mình phát ra tiếng *Oành, oành, oành*

Vượn người ma thú khổng lồ như vậy là lần đầu tiên Long Hạo Thần trông thấy. Trong ma thú, vượn người đều là cường giả. Chúng nó chẳng những có năng lực giống hổ báo, còn có trí tuệ cao hơn ma thú bình thường rất nhiều. Lực lượng thân thể mạnh mẽ, tốc độ nhanh nhẹn, công kích như gió lốc, khiến triệu hoán sư luôn ưu ái vượn người.

Năm năm trước khi đám Long Hạo Thần khiêu chiến Trần Hoành Vũ còn chưa thấy ma thú này, không biết do ông cố ý nhường hay là vì lúc ấy chưa có được ma thú đó. Từ khí thế của ma thú có thể đoán ra, nó chắc chắn là một trong chín ma thú khế ước của Trần Hoành Vũ, tuyệt không phải thứ triệu hoán bình thường.

Khiến Long Hạo Thần hơi kinh ngạc là sau khi Trần Hoành Vũ trốn vào cửa ánh sáng, không ngờ hơi thở hoàn toàn biến mất. Lấy năng lực dò xét tinh thần lực của hắn nhưng lại không thể tìm ra dấu hiệu Trần Hoành Vũ, đây là năng lực gì của triệu hoán sư?

Vượn người khổng lồ gầm lên xong nhanh chóng chạy như bay tới chỗ Long Hạo Thần. Tốc độ cực nhanh, chỉ hai lần tăng tốc một lần nhảy lên thì đã tới trước mặt Long Hạo Thần.

Bàn tay phải không lơ bồng lơ lên vỗ xuống đầu Long Hạo Thần.

Bàn tay chưa đến mà tiếng xé gió khủng khiếp đã tựa bão tố gào thét giáng xuống. Càng kinh khủng hơn, khi vượn người vỗ ra một chưởng thì khí lạnh băng giá đã bao phủ lấy Long Hạo Thần cùng Thần Thánh Độc Giác Thú.

Ma thú bằng hệ cấp mười, tương đương với cường giả nhân loại cấp chín. Chỉ một chưởng đã khiến Long Hạo Thần cảm nhận được nó cường đại. Đối kháng với triệu hoán sư nhất định không thể để người đó triệu hoán ra tất cả triệu hoán thú.

Khí lạnh thấm tận xương chẳng những có tính xâm lược cường đại, càng khiến Long Hạo Thần và Thần Thánh Độc Giác Thú tốc độ biến chậm.

Đối mặt công kích như vậy, Long Hạo Thần không thể né tránh. Đôi tay nâng lên làm động tác chống trời.

*Oành! * một tiếng rú kịch liệt, rất nhiều người bản năng cho rằng Long Hạo Thần sẽ bị bàn tay này từ không trung vỗ xuống. Nhưng tình huống trong sân hoàn toàn trái ngược.

Một chưởng khí thế lãnh liệt khi tiếp xúc đôi tay Long Hạo Thần kích cỡ kém xa thì thân thể vượn người bỗng đông lại, chớp mắt thân thể nó đã bị ném bay ra, bay thẳng tới cửa ánh sáng.

Thần Thánh Độc Giác Thú vỗ đôi cánh, mang Long Hạo Thần đuổi theo nó. Một kiếm quang vàng to lớn xuất hiện giữa không trung, khá giống với kiếm ý lĩnh vực khi đấu với Khâu Vĩnh Hạo. Kiếm quang to lớn này mang theo kiếm ý sắc bén, chớp mắt tỏa định vượn người, một kiếm chém xuống.

Đừng nói Long Hạo Thần dựa vào Trái Tim Vĩnh Hằng, bản thân có nội lực cao đến hai mươi chín vạn, dù tu vi của hắn yếu hơn chút thì hắn còn cười Thần Thánh Độc Giác Thú!

Thần Thánh Độc Giác Thú tăng linh lực cho hần ít nhất cũng mười vạn, nếu thêm vào ánh sáng thần thánh thì sẽ vượt qua mười lăm vạn. Nếu không thì ngày hôm qua Long Hạo Thần dựa vào cái gì tiến hành va chạm lĩnh vực với Dương Hạo Vũ chứ?

Vượn người bằng vực này tuy là ma thú cấp mười cường đại nhưng chỉ tương đương với cường giả sơ cấp chín mà thôi. Trực tiếp va chạm, bằng thuộc tính của nó không phá được quang minh của Long Hạo Thần, linh lực càng kém xa, đương nhiên sẽ bị Long Hạo Thần vô tình đánh bay ra.

Quy định của Thánh Điện Đại Tái là không được thương tàn, giết chết đối thủ, nhưng triệu hoán thú không nằm trong vòng đó! Xem bộ dạng của Long Hạo Thần là muốn một kiếm cắt đứt mạng vượn người.

Chỉ có đối mặt kiếm ý của Long Hạo Thần rồi mới hiểu kiếm ý đó mạnh tới cỡ nào. Hần có được kiếm hồn, một khi bùng phát kiếm ý thì còn mạnh hơn Khâu Vĩnh Hạo vài phần. Vượn người bằng vực này chỉ cảm thấy có áp lực khủng bố khó hình dung chợt xuất hiện tập trung vào nó, thân thể khổng lồ không thể nhúc nhích một chút nào, chỉ có thể quái kêu một tiếng, đôi tay giơ lên cứng rắn chống. Nhưng ai đều nhìn ra, một kiếm có khí thế ngập trời này nếu từ trên trời giáng xuống thì không phải nó có thể chặn lại được!

Tất cả xảy ra quá nhanh. Theo Trần Hoành Vũ thấy thì Long Hạo Thần dù gì cũng là đoàn trưởng của Trần Anh Nhi, không đến mức vừa lên liền hạ sát thủ. Ông phải ra vượn người bằng vực không vì muốn có tác dụng lớn lao gì, chỉ hy vọng có thể bám chân hần mà thôi. Long Hạo Thần đột nhiên mạnh mẽ bùng nổ, chẳng những khiến ông nhìn thấy thực lực của hần, càng khiến lòng ông hết hoảng, vội nhanh chóng hoàn thành ma pháp. Cứ như thế, tiết tấu của ông bị phá hủy.

Càng khiến Trần Hoành Vũ tức giận là Long Hạo Thần bùng phát thật sự quá nhanh, ông muốn cứu viện cũng đã không còn kịp. Vượn người bằng vực này chính là một trong các ma thú kế ước của ông, nếu

bị Long Hạo Thần đánh chết thì sẽ ảnh hưởng không nhỏ đến thực lực ông. Hơn nữa triệu hoán sư đối với kế ước triệu hoán thú của mình rất có cảm tình! Thoáng chốc Trần Hoành Vũ kiếm không được tức giận, cảm xúc lại bị ảnh hưởng.

Một kiếm cắt làm hai? Đương nhiên là không. Long Hạo Thần là con trai quang minh, không phải là con trai sát thần. Huống chi hãn đối mặt là người nhà Liên Minh Thánh Điện chứ không phải ma tộc.

Mắt thấy thanh kiếm sắp chém vào người vượn người băng vực, thân kiếm đột nhiên xoay một cái, biến chém thành tạt ngang, đập vào đôi tay vượn người băng vực.

Ngày hôm qua lúc Long Hạo Thần chiến đấu với Dương Hạo Vũ, tu vi hoàn toàn bị lão ức chế. Hôm nay đối mặt vượn người băng vực thì hoàn toàn trái ngược. Linh lực của hãn hoàn toàn áp chế đối thủ.

*Rầm! *

Thân thể vượn người băng vực bị đập lún xuống đất tới cỡ thắt lưng. Đôi tay bắn tung tóe vụn băng, mặt trên kèm ma pháp phòng ngự bị đánh tan tành, lão đảo té ngã, mắt thấy đã mất sức chiến đấu.

Đây còn là vì Long Hạo Thần nương tay, sau khi phá đôi tay vượn người băng vực thì kiếm lớn đập vào đầu nó, khiến nó chỉ ngất xỉu mà thôi. Nếu không thì hãn có ít nhất mười loại nhẹ nhàng giết chết ma thú cấp mười này.

Đôi tay vung lên, ánh sáng vàng nồng đậm tràn ra chỗ Long Hạo Thần đứng. Ánh vàng chớp mắt bao phủ cả sân lớn, thanh âm êm tai quanh quẩn, chính là Quang Thần Linh Vực.

Lúc này hãn cho người cảm giác là dốc sức ứng đối, chẳng chút giữ lại hay thử dò xét.

Kiểm quang không lồ đánh vào người vượn người bằng vực được Quang Thần Lĩnh Vực tăng phúc, chớp mắt biến càng ngưng tụ. Long Hạo Thần vung lên tay phải, nó bay tới cửa ánh sáng đứng yên tại đó.

Còn chưa xong, đôi tay Long Hạo Thần chấp trước người, Trái Tim Vĩnh Hằng trước ngực kịch liệt nhảy ba lần, ngay sau đó, một luồng kiểm quang trắng lại bay ra, ở trên không trung đuổi theo kiểm quang lớn, khiến màu của kiểm quang biến thành trắng ngà. Kiểm ý khủng bố đè ép khiến vòng phòng hộ trước mặt nó xuất hiện vết rạn.

Quang Thần Lĩnh Vực có thể làm được không chỉ là lĩnh vực và thuộc tính đối chọi mà thôi! Nó có sức tăng phúc cực kỳ khủng bố đối với quang thuộc tính của Long Hạo Thần!

Một kích kia là kiểm hồn và kiểm ý tổ hợp. Nhìn Long Hạo Thần ra tay như thế, trên đài quan sát bên Chiến Sĩ Thánh Điện, Khâu Vĩnh Hạo lập tức hiểu, ngày đó khi Long Hạo Thần đấu với ông là nương tay. Hắn sử dụng kiểm hồn không chỉ làm được đơn giản như thế. Đương nhiên, đây là do có Quang Thần Lĩnh Vực tác dụng mới thực hiện được.

Ngày hôm qua, sau khi Long Hạo Thần, Dương Hạo Vũ, Trần Cuồng nói chuyện xong trở về lập tức bế quan, đến hôm nay trước khi bắt đầu tranh tài mới xuất quan. Chỉ một ngày mà hắn đã có hiểu biết hoàn toàn mới về năng lực lĩnh vực. Đương nhiên tu vi cũng thuận nước giong thuyền. Lĩnh ngộ mới nhất tất nhiên phải rèn luyện trong chiến đấu thì mới phát huy ra tác dụng lớn nhất.

Sau khi sống lại, tiếc nuối lớn nhất của Long Hạo Thần là Nhã Đình biến mất. Cùng với trái tim hắn vỡ, Nhã Đình hợp thành linh lô ở lại trong linh khiếu trong tim hắn cũng biến mất, ngay cả năng lực Thánh Dẫn Linh Lô cũng theo cô rời đi.

Trong lúc nhớ tới Nhã Đình thì Long Hạo Thần càng lĩnh ngộ sâu hơn về kiểm ý, mới khiến hắn có được kiểm hồn.

Khi lần đầu hãn thi triển kiếm hồn, mơ hồ cảm giác Nhã Đình không thật sự đã chết, dường như còn tồn tại ở chỗ nào đó trong người hãn, chẳng qua hãn không cảm ứng được mà thôi. Hãn tin tưởng, chỉ cần kiếm hồn của mình biến ngày càng mạnh, một ngày nào đó có thể tìm ra nơi Nhã Đình ngủ say, thức tỉnh cô.

Kiểm hồn, tên như ý nghĩa, linh hồn của kiếm, chỉ có ý niệm mà không có hồn phách thì không thể lâu dài. Bởi vậy, kiếm ý công kích thường thiếu biến hóa. Khi kiếm có hồn rồi thì kiếm ý sẽ biến thành thiên biến vạn hóa, càng mạnh hơn nhiều.

Năm đó Quang Minh Kiếm Thần Dạ Vô Thương đạt tới cảnh giới này, trở thành cột trụ tại Chiến Sĩ Thánh Điện. Hiện nay Long Hạo Thần cũng đã đạt tới rồi.

Trên đài quan sát bên Kỵ Sĩ Thánh Điện, Dương Hạo Vũ nhìn kiếm ý, kiếm hồn của Long Hạo Thần, gật gù. Ngày hôm qua lão so đấu với Long Hạo Thần đa số là va chạm giữa linh vực. Nếu khi đó Long Hạo Thần đem kiếm ý, kiếm hồn phối hợp Quang Thần Linh Vực thi triển ra thì sẽ có uy hiếp rất lớn với lão. Chỉ là khi đó hai người đều chìm đắm trong linh vực đối chọi, Long Hạo Thần chưa sử dụng được.

"Grao!!!"

Một tiếng gầm phẫn nộ vang lên. Ngay sau đó, một luồng sáng bốn màu từ trong cửa ánh sáng bắn ra, va chạm với thanh kiếm lớn của Long Hạo Thần.

Nói đến thì ánh sáng bốn sắc này thật kỳ lạ. Đụng độ với kiếm ý kiếm hồn dung hợp của Long Hạo Thần, chẳng những chặn kiếm không tiến tới trước, còn ngưng kết ra một đoàn sáng bốn sắc.

Long Hạo Thần dốc sức thúc đẩy kiếm ý, Quang Thần Linh Vực bỗng nhiên kiềm chế, tập trung tăng phúc. Đoàn sáng bốn sắc ngay lúc đó bùng phát.

Lực nổ khủng bố khiến vòng phòng hộ sâu đầu lớn bỗng chốc chịu đựng áp lực to lớn, Trần Cuồng không thể không lại lần nữa đích thân ra tay.

Kiểm quang to lớn của Long Hạo Thần bị nổ vỡ ra từng tấc, chính hắn cùng Thần Thánh Độc Giác Thú cũng bị trùng kích bay ra hơn trăm mét.

Cửa ánh sáng mở rộng, thân hình khổng lồ từ bên trong lao ra, đó chẳng phải là bốn mệnh triệu hoán thú Kỳ Mỹ Lạp bốn đầu của Trần Hoàn Vũ sao?

Thấy Kỳ Mỹ Lạp bốn đầu, Long Hạo Thần gần như bản năng định triệu hoán ra Hạo Nguyệt. Có huyết mạch Hạo Nguyệt ức chế, Kỳ Mỹ Lạp bốn đầu này chắc là không đem đến tác dụng gì.

Nhưng rất nhanh, Long Hạo Thần từ bỏ ý nghĩ này. Bởi vì hắn cảm giác trên người Kỳ Mỹ Lạp bốn đầu dường như có biến đổi đặc biệt gì đó so với trước kia.

Đầu tiên là mạnh hơn. Đợt công kích mới rồi Long Hạo Thần đã dốc hết sức, coi như là cường giả cấp chín bậc ba, bốn muốn ứng phó cũng sẽ rất vất vả. Đây chính là công kích phối hợp giữa kiếm ý, kiếm hồn, lĩnh vực. Nhưng nó lại bị Kỳ Mỹ Lạp bốn đầu đón lấy. Trước kia nó không mạnh như vậy, chênh lệch kém rất xa.

Biến hóa khác nữa là ánh mắt Kỳ Mỹ Lạp bốn đầu. Từ ánh mắt của nó, Long Hạo Thần nhìn thấy giận dữ và nhân tính hóa rõ rệt.

Đây là?

Không đợi Long Hạo Thần ngẫm nghĩ cẩn thận thì Kỳ Mỹ Lạp bốn đầu đã hướng hắn phát động công kích mạnh mẽ. Bốn cái đầu to lại phun ra ngậm khí. Bốn cái miệng phun ra ngậm khí không trực tiếp đánh hướng Long Hạo Thần mà tập trung thành một điểm trên không trung, lần nữa hóa thành quang cầu bốn sắc rồi mới bắn hướng Long Hạo Thần.

Cùng lúc đó, ánh sáng bốn sắc lam, hồng, vàng, xanh bắn ra từ người Kỳ Mỹ Lạp bốn đầu, trên không trung mạnh mẽ đối chọi với Quang Thần Lĩnh Vực của Long Hạo Thần. Không ngờ chính là Tứ Nguyên Tố Lĩnh Vực của Kỳ Mỹ Lạp bốn đầu.

Trần Anh Nhi kinh ngạc nhìn trong sân, lấm bầm.

"Gia gia lợi hại! Lại tu thành dung hợp bốn mệnh, thì ra gia gia đã đột phá cấp chín bậc ba rồi!"

Lâm Hâm ở một bên tò mò hỏi.

"Dung hợp bốn mệnh là cái gì?"

Trần Anh Nhi nói.

"Chính là triệu hoán sư dung hợp với bốn mệnh triệu hoán thú của mình. Bây giờ gia gia đang đem lực lượng chính mình dung hợp với lực lượng của Kỳ Mỹ Lạp bốn đầu Tinh Tuyền. Tuy làm vậy thì gia gia không thi triển ma pháp triệu hoán, nhưng lực lượng Tinh Tuyền sẽ tăng cực cao, lại thêm quyền khống chế thuộc về gia gia, năng lực của nó càng bộc phát mạnh hơn. Ông không thấy Tinh Tuyền đã thi triển ra lĩnh vực à?"

"Xì." Lâm Hâm đột nhiên bật cười.

Trần Anh Nhi thắc mắc hỏi.

"Có được ca, cười cái gì đó?"

Lâm Hâm cười nói.

"Bởi vì tôi đột nhiên tưởng tượng, nếu như cô cũng tu luyện đến cấp chín bậc ba, có năng lực dung hợp bốn mệnh, chẳng phải là sẽ biến thành một con heo? Ha ha, cười chết mất."

"Ông!" Trần Anh Nhi nổi giận, tức tối nhéo hông Lâm Hâm. Mấy người kia thì đã ôm bụng cười.

Cũng đúng thôi, Mạch Đâu là heo con, nếu Trần Anh Nhi tiến hành dung hợp bốn mệnh với nó thì đúng là sẽ biến thành một con heo!

Trong sân đấu, tuy Long Hạo Thần cảm giác ra Kỳ Mỹ Lạp bốn đầu không đúng nhưng chưa đoán được là Trần Hoàn Vũ cùng Tinh Tuyền dung hợp bốn mệnh.

Ma pháp hỗn hợp bốn nguyên tố tuy chỉ đơn giản phun khí nhưng uy lực thì mới rồi đã được chứng minh.

Long Hạo Thần không dám chậm trễ, nâng lên tay phải vung trên không trung. Một luồng sáng trắng từ trên trời giáng xuống, đánh vào đoàn sáng bốn nguyên tố.

Thuần phát, Thẩm Phán Chi Quang.

Thẩm Phán Chi Quang này bùng phát ra thậm chí xuất hiện phạm âm kỳ diệu. Xung quanh Thẩm Phán Chi Quang lơ mờ có một thiên sứ bay quanh.

Trong tiếng chấn điếc tai, đoàn sáng bốn nguyên tố vỡ vụn, lực bạo tạc to lớn tuy rằng cắn nuốt Thẩm Phán Chi Quang nhưng rốt cuộc vẫn không bay đến chỗ Long Hạo Thần được.

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 274

Kỹ Năng Lĩnh Vực, Thần Quang Viên Vũ Khúc

Trong Quang Thần Lĩnh Vực, tất cả ma pháp quang hệ ở trong tay Long Hạo Thần đều biến thành thuận phát, dù là cấm chú cũng vậy. Cùng lúc đó, hãn tiêu hao linh lực giảm xuống thấp đến cực độ.

Thi triển xong một Thẩm Phán Chi Quang, trên cái sừng của Thần Thánh Độc Giác Thú lại phóng ra ánh sáng thần thánh, nhuộm thân thể Long Hạo Thần thành sắc bảy màu. Thoạt trông bây giờ tổ hợp chúng nó tựa như một bộ thần khí vậy.

Tay phải của Long Hạo Thần lại chỉ, một quang hoàn sắc trắng kỳ dị tỏa ra từ Quang Thần Lĩnh Vực. Hình ảnh quái lạ xuất hiện, Kỳ Mỹ Lạp bốn đầu Tinh Tuyền mới thi triển ra Tứ Nguyên Tố Lĩnh Vực gặp phải quang hoàn trắng này thì như băng tuyết gặp nước sôi, nhanh chóng hòa tan. Cho nên nó không phun ra ngậm khí tiếp theo mà hết sức ổn định lĩnh vực của mình.

Đây là? Nguyên Tố Mẫn Diệt Quang Hoàn?

Trần Hoành Vũ kinh ngạc. Đó giờ ông chưa từng biết Nguyên Tố Mẫn Diệt Quang Hoàn lại có thể mạnh đến thế, suy yếu được cả lĩnh vực.

Đó đương nhiên không chỉ đơn giản là Nguyên Tố Mẫn Diệt Quang Hoàn, phải nói là Quang Thần Giáng Thế Nguyên Tố Mẫn Diệt Quang Hoàn.

Có Quang Thần Lĩnh Vực tăng phúc, Nguyên Tố Mẫn Diệt Quang Hoàn đã mạnh đến gần như là cấm chú. Hơn nữa nó vốn có khắc chế rất mạnh đối với các loại nguyên tố, vừa lúc ức chế lĩnh vực của Tinh Tuyền.

Quang Thần Lĩnh Vực của Long Hạo Thần đối với Dương Hạo Vũ tu vi vượt xa mình thì chỉ có nước dùng lĩnh vực va chạm đối kháng. Nhưng đối mặt Trần Hoàn Vũ tu vi ngang bằng nhau thì khác hẳn. Hắn đang thử các loại tác dụng của Quang Thần Lĩnh Vực của mình.

Một Nguyên Tố Mẫn Diệt Quang Hoàn gần cấp cấm chú mà chỉ tiêu hao một vạn linh lực mà thôi. Trái Tim Vĩnh Hằng nhảy lên, chỉ ba lần là sẽ hồi phục một vạn linh lực ngay.

Mắt thấy hiệu quả của Nguyên Tố Mẫn Diệt Quang Hoàn còn tốt hơn trong tưởng tượng, lòng Long Hạo Thần đột nhiên lĩnh ngộ. Lần này đôi tay hắn cùng vươn ngón trỏ chỉ lên trời. Cùng lúc đó, Trái Tim Vĩnh Hằng trước ngực nhanh chóng nhảy lên. Có thể thấy rõ, từng vòng vàng sáng vàng đang nhanh chóng khuếch tán trên người Long Hạo Thần, rõ ràng là trạng thái linh lực phóng thích cực lớn.

Quang Thần Lĩnh Vực kịch liệt dao động. Vốn Quang Thần Lĩnh Vực toàn phạm vi đột nhiên biến thành mặt phẳng, một mặt phẳng hình tròn, trong như một thiếu nữ đang nhanh chóng xoay váy dài tung lên, đương nhiên, không lộ mông ra.

Hình tròn vàng biến càng ngày ngừng tụ. Long Hạo Thần vùng lên tay phải, Quang Thần Lĩnh Vực hình tròn bay ra khỏi người hắn.

Rõ ràng hắn hơi cố sức, trán ướt mồ hôi. Khi Quang Thần Lĩnh Vực hoàn toàn ra khỏi người hắn bồng bềnh trên không trung thì tốc độ nhảy của Trái Tim Vĩnh Hằng đạt đến cực độ, thậm chí người bên ngoài đứng xem cũng nghe được tiếng tim đập vững vàng.

Từng tầng vàng sáng bảy sắc không ngừng khuếch tán từ người Thần Thánh Độc Giác Thú, hiển nhiên nó đang hết sức tăng phúc cho Long

Hạo Thần.

Đây rốt cuộc là kỹ năng gì thế này, không ngờ phải tiêu hao linh lực lớn như vậy?

Kinh ngạc nhất vẫn là Trần Hoàn Vũ. Về mặt lĩnh vực thì ông vốn tưởng sau khi mình dung hợp cùng Tinh Tuyền, Tứ Nguyên Tố Lĩnh Vực là có thể áp chế Quang Thần Lĩnh Vực của Long Hạo Thần.

Nhưng chân chính đụng độ mới biết, phán đoán của ông sai lầm. Không sai, bốn nguyên tố thiên nhiên dung hợp đúng là mạnh hơn quang, nhưng đó là trong tình huống đồng phẩm chất. Quang Thần Lĩnh Vực của Long Hạo Thần thật sự quá thuần túy, Quang nguyên tố tinh thuần đến mức tận cùng, đã hoàn toàn không cùng cấp bậc với nguyên tố của Tứ Nguyên Tố Lĩnh Vực. Nguyên Tố Mẫn Diệt Quang Hoàn vừa ra, lĩnh vực của ông lập tức bị ức chế. Cũng chính lúc này, không ngờ Long Hạo Thần đem lĩnh vực hóa thành hình tròn đường kính trăm mét to lớn bay trên không trung. Hắn định làm gì vậy?

Áp lực của Quang Thần Lĩnh Vực hoàn toàn biến mất, không đối chọi với Tứ Nguyên Tố Lĩnh Vực của ông nữa. Nhưng càng là vậy thì Trần Hoàn Vũ càng cảm giác được nguy hiểm.

Bốn cái đầu to của Kỳ Mỹ Lạp cùng nổi giận gầm lên, bốn tia chớp cùng phun ra, trên không trung hóa thành một tia điện to lớn bốn sắc đánh hướng Long Hạo Thần.

Đây là tuyệt chiêu của Trần Hoàn Vũ. Đừng nhìn thời gian thi pháp không dài, nhưng một chiêu kia, tiêu hao linh lực sau khi ông và Tinh Tuyền dung hợp mất hơn một phần ba. Uy lực mạnh mẽ đã vượt qua cấm chú bình thường. Cùng lúc đó, vì bảo vệ mình, ông khống chế Tứ Nguyên Tố Lĩnh Vực toàn diện co rút đến phạm vi ba mươi mét trước mặt.

Hình tròn vàng trên không trung hơi hạ thấp xuống, bên mép vừa lúc tiếp xúc cùng tia chớp bốn sắc.

Tiếng *Ong ong* kỳ lạ đột nhiên xuất hiện trong lòng mỗi người tại sân đấu lớn. Ngay sau đó, họ trông thấy, tia chớp bốn sắc cứ thế bị cắt đứt, cùng hình tròn xoay vòng trên không trung. Tia chớp bốn sắc thoát trông vô cùng cường đại thế mà bỗng bị tách thành bốn tia chớp bốn màu khác nhau, giống như trước khi chúng nó dung hợp, chớp mắt tán loạn trong tiếng *Ong ong* kỳ lạ.

Cùng lúc đó, hình tròn vàng chậm rãi tiến tới trước, chạm vào Tứ Nguyên Tố Lĩnh Vực đã co rút lại.

Hình ảnh khủng khiếp xuất hiện. Không ngờ Tứ Nguyên Tố Lĩnh Vực lại bị mép hình tròn vàng cắt đứt. Hình tròn ánh sáng như vào chỗ không người, chậm rãi cắt vào trong. Nguyên tố va chạm khiến bốn nguyên tố trong lĩnh vực không ngừng phát ra từng tiếng chấn kích liệt, mỗi một tiếng đều khiến trên người Kỳ Mỹ Lạp bốn đầu tỏa tăng sương bốn sắc, thân hình rụt lui vài phần.

Lúc này, những cường giả cấp chín đều lơ mơ thấy ra nguyên lý hình tròn ánh sáng của Long Hạo Thần. Nó lấy tốc độ cực cao xoay tròn, còn đang chấn động. Càng khủng khiếp là mặt trên có kèm thêm hiệu quả Nguyên Tố Mẫn Diệt Quang Hoàn cấp cấm chú. Thử hỏi, dưới tình huống như vậy thì lực cắt của nó đạt tới trình độ khủng khiếp cỡ nào?

Đây rõ ràng là...

"Kỹ năng lĩnh vực!" Lý Chính Trực bật thốt.

Ngày hôm qua Long Hạo Thần bị Dương Hạo Vũ áp bức thi triển ra lĩnh vực tiến hóa, hôm nay lần nữa mang đến "bất ngờ" cho mọi người. Lấy Quang Thần Lĩnh Vực phát động kỹ năng lĩnh vực.

Nếu Long Hạo Thần nói cho họ kỹ năng lĩnh vực này là mới nảy chọt lóe trong đầu hắn, không biết có người tin hay không, nhưng sự thật đúng là như thế.

Hơn nữa, Long Hạo Thần còn cảm nhận rõ nếu như hắn có thể khiến hình tròn ánh sáng này thu nhỏ diện tích thêm nữa, uy lực của kỹ năng lĩnh vực này sẽ biến khủng khiếp hơn.

Nguyên lý của kỹ năng lĩnh vực này nói thì cũng đơn giản, là Quang Chi Đăng Dạng Long Hạo Thần tự sáng chế, thêm vào Nguyên Tố Mẫn Diệt Quang Hoàn khống chế Quang Thần Lĩnh Vực sinh ra hiệu quả.

Nói thì đơn giản nhưng thật sự thực hành thì cực kỳ khó khăn. Nếu không phải Long Hạo Thần có thể chất Quang Thần, khống chế Quang Thần Lĩnh Vực hoàn mỹ phù hợp bản thân thì sao hắn có thể dùng lĩnh vực thi triển kỹ năng được? Do đó hình thành kỹ năng lĩnh vực độc đáo của chính mình?

Tranh tài tiến hành đến giờ phút này thì thắng bại đã định. Tuy Trần Hoàn Vũ cùng Tinh Tuyền dung hợp bốn mệnh khá là mạnh, nhưng về mặt lĩnh vực thì vẫn bị Quang Thần Lĩnh Vực áp chế, tốc độ hồi phục linh lực càng không sánh bằng Long Hạo Thần. Thêm vào kỹ năng lĩnh vực đã vượt trên ông, trừ nhận thua ra ông không còn cách nào khác.

Mắt thấy dao ánh sáng khủng bố xoay nhanh cách mặt mình không xa, Trần Hoàn Vũ cực kỳ không muốn từ bỏ trận đấu. Khi bốn cái đầu to của Tinh Tuyền hét ra hai chữ "Chịu thua." Thì Long Hạo Thần cũng giật này mình. Thế mới biết thì ra Trần Hoàn Vũ dùng mật pháp dung hợp cùng bốn mệnh ma thú, vậy thì coi như hắn triệu hoán ra Hạo Nguyệt, huyết mạch áp chế sẽ không có hiệu quả mạnh như trước kia.

Kỳ Mỹ Lạp bốn đầu xám xịt chui trở lại cửa ánh sáng. Ngay sau đó, Trần Hoàn Vũ đi ra khỏi cửa, sắc mặt biến càng khó nhìn. Ông là người cực kỳ sĩ diện, trước mặt cường giả Lục Đại Thánh Điện bị Long Hạo Thần, một thanh niên trẻ tuổi đánh bại, trong lòng ông thật khó chấp nhận. Nhưng sự thật bày ra trước mặt thì ông còn biết làm sao giờ? Đánh không lại người ta!

"Mới rồi kỹ năng lĩnh vực của người tên là gì?" Trần Hoàn Vũ trầm giọng hỏi.

Long Hạo Thần ngẩn ra.

"Kỹ năng lĩnh vực?"

Đúng rồi! Mới rồi mình lĩnh ngộ chẳng phải chính là kỹ năng lĩnh vực sao?

"Cứ gọi nó là Thần Quang Viên Vũ Khúc đi."

"Thần Quang Viên Vũ Khúc?" Trần Hoàn Vũ hừ một tiếng, không quay đầu lại định trở về bên Linh Hồn Thánh Điện.

Tam Thủy bà bà đón ông bạn già của mình trở về, thấy mặt ông chủ ụ thì bật cười nói.

"Được rồi, giận người trẻ tuổi làm gì. Ông đâu phải người thứ nhất bị hấn đánh bại đâu? Chính Dương Hạo Vũ, Khâu Vĩnh Hạo còn thua, không có gì mất mặt cả."

Trần Hoàn Vũ hừ hừ bảo.

"Còn không mất mặt? Hấn mới bao nhiêu tuổi?"

Tam Thủy bà bà trừng mắt.

"Ông còn dám nói? Muốn ta nói chí không ở tuổi tác, vô chí không sống trăm tuổi chẳng? Lão già, nhanh trở lại. Tôi nói ông biết, không được kiếm chuyện với bọn nhỏ!"

Trần Hoàn Vũ thầm giật mình, tuy Tam Thủy bà bà nói lời khó nghe nhưng là đang nhắc nhở ông. Không cần nghi ngờ, lần Thánh Điện Đại Tái này, Long Hạo Thần và Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi lộ ra thực lực nhất định sẽ khiến họ có địa vị hết sức quan trọng trong tân Liên Minh sắp tới, đặc biệt là Long Hạo Thần. Trần Anh Nhi là đồng bạn của hấn, bạn già đang nhắc nhở mình dừng vì thái độ bản thân ảnh hưởng hữu tình giữa họ vững chắc không gì phá vỡ. Lại nhớ tới năm đó đám Long Hạo Thần vì giúp Trần Anh Nhi mà không tiếc mạo hiểm đối

kháng với Long Kỳ Ma Thần A Tư Mạc Đức, sắc mặt Trần Hoành Vũ dịu đi chút.

Nhưng ngoài miệng ông vẫn không nhận thua.

"Tại Anh Nhi ra đời không đúng dịp, nếu không có thằng nhóc Long Hạo Thần đáng ghét, Anh Nhi nhà chúng ta đúng lý ra chính là nhân vật lãnh đạo!"

Kỳ thật ông không nói sai, nhưng phải thêm vào một điều kiện, không chỉ là Long Hạo Thần mà còn có Thái Nhi nữa.

Trần Anh Nhi là thiên tài nội linh lực bẩm sinh trên chín mươi, nhưng về mặt tính cách, năng lực lãnh đạo của cô hơi kém Long Hạo Thần, Thái Nhi.

Đây là thời đại nhân tài lớp lớp, hướng chi những nhân tài ưu tú nhất đều tập trung một chỗ.

Long Hạo Thần quay về chỗ ngồi của mình, lập tức nhắm mắt lại, ngẫm nghĩ Thần Quang Viên Vũ Khúc mình mới thi triển ra. Đây là một năng lực hãn hiếu ra trong nháy mắt, cũng là kỹ năng lĩnh vực đầu tiên của hắn.

Chân chính thi triển kỹ năng lĩnh vực mới cảm nhận được uy lực của nó mạnh cỡ nào. Trần Hoành Vũ dung hợp Kỳ Mỹ Lạp bốn đầu, thực lực đã gần tới đỉnh cao cấp chín bậc ba, nhưng ở trước kỹ năng lĩnh vực của hắn lại không có cách nào, cuối cùng chỉ có thể nhận thua.

Nhưng Long Hạo Thần nắm giữ Thần Quang Viên Vũ Khúc còn rất yếu, hắn thậm chí không thể bảo đảm phát huy nó ra hết. Nếu đã lĩnh ngộ thì nhất định phải nắm chắc, không thể để nó mất. Thể chất Quang Thần vào lúc này đem đến tác dụng quyết định.

Trận so tài vẫn đang tiếp tục. Đến lúc này, trong vòng thi đấu thứ tư, bên thắng lớn nhất không thể nghi ngờ, chính là Săn Ma Đoàn Quang

Chi Thần Hi! Tổng cộng mười hai danh ngạch tiến vào vòng thứ năm thì Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi đã chiếm ba cái, hơn nữa họ còn có ba người chưa ra trận, trong đó bao gồm có Thái Nhi, Trần Anh Nhi và Tư Mã Tiên.

Tư Mã Tiên rốt cuộc đi tới tận cùng trận tranh tài, đối thủ của gã là một vị phó điện chủ Ma Pháp Thánh Điện, chính là cường giả cấp lĩnh vực. Nếu như Tư Mã Tiên có Quang Chi Đại Lực Hoàn tiện tay thì nói không chừng có thể liều một phen. Đáng tiếc, không còn vũ khí tiện tay, tuy Tử Huyền Thần Lô Linh Lô của gã tạo thành phiền phức lớn cho đối thủ nhưng cuối cùng vẫn thua trận, Quang Chi Thần Hi lại bị đào thải một người.

Trong vòng thi đấu thứ tư, mười hai trận đã so đấu tám trận, ánh sáng tuyển chọn rốt cuộc chiếu rọi trên người Thái Nhi. Mà đối thủ của nàng là một ma pháp sư từ Ma Pháp Thánh Điện.

Thân hình chợt lóe, Thái Nhi bay ra ngoài. Giây phút mũi chân chạm đất, người nàng đã bay vào đấu trường.

Nói đến thì ba vòng đầu thi đấu cá nhân Thánh Điện Đại Tái, Thái Nhi may mắn hơn Long Hạo Thần nhiều, gần như không gặp đối thủ mạnh nào. Dù là ở vòng thứ ba cũng đụng phải một đối thủ khá yếu, dễ dàng qua cửa, thậm chí không cần sử dụng lĩnh vực.

Bởi vậy trong đại tái, dù là Tư Mã Tiên thì còn nổi danh hơn cả nàng.

Lúc Tư Mã Tiên mới thua so tài, dù là người xem cuộc chiến trong hay ngoài sân đều phát ra tiếng than tiếc nuối. Cách chiến đấu cuồng dã của gã thật là hấp dẫn người khác.

Đương nhiên, không phải Thái Nhi không hấp dẫn chú ý, ít nhất ngày hôm qua các cường giả thấy nàng phóng ra Tháp Vĩnh Hằng không cho rằng vậy. Chẳng qua dân chúng bên ngoài chưa thấy màn đó.

Đối thủ của Thái Nhi là một lão ma pháp sư. Một bộ áo choàng đen đơn giản đối lập rõ ràng với mái tóc bạc. Mắt lão rất đặc biệt, chẳng có chút đục ngầu, ngược lại sáng tỏ, đối lập hẳn với bộ mặt già nua nhăn nheo. Hơn nữa màu mắt lão không ngờ là màu tím, hơi giống với nhiều ma tộc cao đẳng.

Vị lão ma pháp sư này tên là Mạc Vụ, dù là trong nội bộ Ma Pháp Thánh Điện cũng rất ít người biết đến lão, đừng nói tới mấy Thánh Điện khác. Danh hiệu của lão là trưởng lão Ma Pháp Thánh Điện. Trước trận so tài này lão đều âm thầm lặng lẽ chiến thắng đối thủ của mình, vào thẳng đến vòng thứ tư. Thái Nhi có ấn tượng duy nhất với vị trưởng lão Mạc Vụ này là lão có được hắc ám thuộc tính.

Không ai sẽ vì các thành viên Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi tuổi trẻ mà xem thường họ. Vừa vào sân, thanh âm ngâm xướng trầm thấp của Mạc Vụ vang lên.

Thái Nhi không ẩn thân, linh cánh màu xám khổng lồ sau lưng chột mở ra, linh cánh xám biến thành màu trắng, mạnh mẽ, chớp mắt nàng đã tới trước mặt Mạc Vụ. Về mặt khoảnh khắc tăng tốc thì dù là Long Hạo Thần có sáu cánh đều không sánh kịp Thái Nhi.

Vài trận đấu trước, chiến thắng của Thái Nhi đa phần nhờ vào tốc độ.

Vị ma pháp sư Mạc Vụ này rõ ràng đã sớm chuẩn bị rồi, chú ngữ trong miệng không ngừng, tay phải ở hư không xẹt một hình tam giác sắc ám tím. Mắt thấy Thái Nhi đã tới trước mặt lão, thân thể lão đột nhiên biến mất.

"A?" Thái Nhi hơi kinh hãi. Chẳng lẽ hắc ám ma pháp sư có thể thuận di? Nên biết rằng trong so tài không được dùng bất cứ trang bị nào.

Ngay sau đó, ma pháp sư Mạc Vụ này đã xuất hiện ở hướng khác. Dưới chân lão có tam giác ánh sáng ám tím xoay tròn.

Đây là kỹ năng gì? Đây là lần đầu tiên Thái Nhi gặp phải tình huống này, thật rõ ràng, dường như nó là kỹ năng tự sáng tạo.

Đương nhiên nàng không thể để đối thủ hoàn thành ma pháp, hừ lạnh một tiếng, thân thể lại lóe lên. Cùng lúc đó, tay phải nâng lên, một lưỡi hái trắng tinh xuất hiện trong lòng bàn tay nàng. Không thể sử dụng Lưỡi Hái Tử Thần, chỉ có thể mô phỏng ra, dù sao đây là vũ khí thuận tay của nàng.

Đầu tiên Lưỡi Hái Tử Thần vạch không trung, không khí bỗng chốc xuất hiện một khe rách. Cái khe không lớn, nhưng khoảnh khắc nó xuất hiện, trong sân đấu lớn dù là nguyên tố thuộc tính gì đều chen chúc tới, không ngờ khe hở sinh ra lực hút.

Không chỉ thế, Lưỡi Hái Tử Thần trong tay Thái Nhi liên tiếp chém ra sáu lần ở sáu hướng, cùng xuất hiện khe hở, xoáy động nguyên tố trong sân, sinh ra trạng thái không gian hỗn loạn.

Tuy nàng không biết đối thủ làm cách nào, nhưng hắc ám ma pháp sư không khả năng truyền tống được, trong đó chắc chắn có mùi không gian ma pháp. Nàng đảo loạn không gian là vì không cho đối phương lần nữa truyền tống.

Mọi chuyện xảy ra quá nhanh, mắt thấy Thái Nhi thi triển ánh sáng trắng ngà lấp lóe trong không trung, sắc mặt Mạc Vụ biến đổi.

Chớp mắt, Thái Nhi lần nữa xuất hiện trước mặt lão, Lưỡi Hái Tử Thần lóe lên, chém xéo về phía lão. Lưỡi dao ánh sáng chưa đến mà khí thế sắc bén đã ập tới rồi.

Khiến người kinh ngạc là Mạc Vụ không lùi, ngược lại tiến lên một bước, tay phải chỉ hướng không trung. Một đoàn sáng tím đen nho nhỏ ngừng giữa không trung, dường như không khí trở thành bàn vẽ của lão, bị lão khắc ấn ký lên.

Thải Nhi có cảm giác hoàn toàn khác với người xem cuộc chiến. Mạc Vụ chỉ một cái trên không trung khiến thân thể lão như biến hư ảo, dường như có vô số Mạc Vụ xuất hiện trước mặt nàng. Lúc trước tủa định đối thủ cũng theo đó biến hư ảo.

Ánh sáng trắng xẹt qua, một đoàn sáng tím đen biến mất. Cùng lúc đó, Mạc Vụ đã hoàn thành ma pháp của mình. Từng cột sáng tím đen từ trên trời giáng xuống, như mọc ra con mắt, chớp mắt đâm xéo vào quanh người Thải Nhi, hóa thành cũi hình tròn vây nàng lại.

Hắc Ngục Lung, ma pháp hắc ám thuộc tính cấp chín cường đại.

Lưỡi hái của Thải Nhi quét ngang, tiếp xúc với Hắc Ngục Lung thì không ngờ xuyên qua nó, dường như không hề đụng chạm vào. Nhưng khi thân thể nàng muốn lao ra thì lập tức cảm giác cả người đau nhức, có ám nguyên tố khổng lồ như muốn trực tiếp chui vào người nàng.

Đây là...

Thải Nhi thầm kinh. Nhưng tính cách nàng luôn bình tĩnh lạnh lùng, đối mặt tình huống như vậy vẫn không nóng nảy. Lưỡi Hái Tử Thần biến mất, đôi tay chấp trước ngực, thậm chí khép lại đôi mắt, dường như là cảm thụ được cái gì, tìm ra sơ hở Hắc Ngục Lung.

Thấy hiệu quả của Hắc Ngục Lung, trên mặt Mạc Vụ lộ nụ cười, miệng không ngừng niệm chú ngữ. Cùng lúc đó, dưới chân lão lan ra từng vầng sáng tím đen. Rất nhanh, những vầng sáng này biến thành lập thể, đẩy người lão bay lên cao, cho người cảm giác như lão đứng ở trên tế đàn khổng lồ.

Mạc Vụ nâng lên tay phải, một pháp trượng sắc tím đen xuất hiện trong lòng bàn tay. Tuy do linh lực ngưng kết thành nhưng bây giờ trông lão tràn ngập cao quý và uy nghiêm.

Ánh sáng tím đen từ trên pháp trượng chảy xuống dưới, hóa thành áo choàng ma pháp hoa lệ phủ lên người, khí thế của lão chợt biến mạnh

mẽ.

Uy nhiếp khủng bố xuất hiện quanh người lão, quang vân tím đen quay quanh lão tự bay ra khỏi tế đàn. Những vầng sáng tím đen này ở trên không trung trôi bèo bồng, dường như có tia chớp xuất hiện.

Khi nào thì Ma Pháp Thánh Điện có một cường giả như vậy? Đây rõ ràng là năng lực linh vực! Năm Thánh Điện khác thấy vậy thì đều giật mình kinh ngạc. Tu vi của Pháp Thần Mạc Vụ này cường đại hơn trong tưởng tượng, chẳng những phát ra một ma pháp vây được Thái Nhi, còn thi triển linh vực. Dường như linh vực này thuần túy là tăng phúc, ma pháp tiếp theo của lão chắc chắn sẽ có uy lực cực kỳ khủng khiếp.

Từng phù văn tím đen bắt đầu bay xung quanh tế đàn. Tiếng ngâm xướng trầm thấp tức mục quanh quần trong sân. Có thể thấy, mặt đất trong sân đấu chẳng biết từ bao giờ biến thành tím đen, có sương khói khuếch tán hóa thành bọt khí khổng lồ. Lúc trước Thái Nhi vạch ra cái khe đã khép lại hết.

"Hắc Âm Tịch Diệt, Hắc Âm Thống Trị, Giáng thế đi, Hắc Âm Quân Vương." Cùng với tiếng ngâm xướng trầm thấp, trong mắt Mạc Vụ bắn ra hai tia điện tím, một sao sáu cánh tím to lớn xuất hiện đằng trước tế đàn của lão, ảo ảnh khổng lồ cũng hiện ra từ trong sao sáu cánh.

Đó là một hình dáng nhân loại cao khoảng năm mét, mặc giáp tím, hai cái sừng gấp khúc ra sau đầu, trên mặt có mặt nạ, nhìn không rõ diện mạo. Trong tay phải nắm thanh kiếm to lớn, ánh sáng tím đen chớp lóe. Y chỉ mới xuất hiện thì đã cho người cảm giác áp lực vô hình. Dù có vòng phòng hộ ngăn cách thì vẫn khiến người có cảm giác ghẹt thở.

"Hắc ám ma pháp sư này thật mạnh!" Lâm Hâm nhin không được thấp giọng hô.

Đây rõ ràng là ma pháp hắc ám triệu hoán cường đại, còn triệu hoán ra Hắc Âm Quân Vương có thực lực khá là khủng khiếp. Có thể sinh ra

uy áp mãnh liệt như vậy đủ so với Kỳ Mỹ Lạp bốn đầu sau khi Trần Hoàn Vũ dung hợp bốn mệnh.

Không ngờ Ma Pháp Thánh Điện còn có đòn sát thủ như thế, thật khiến người không ngờ nổi.

"Nếu là đại ca đấu với ông ta thì tốt rồi." Hàn Vũ nhin không được nói.

Mạc Vụ là hắc ám ma pháp sư, Long Hạo Thần có được Quang Thần Lĩnh Vực có thể hoàn mỹ khắc chế lão, đương nhiên không sợ. Nhưng Thái Nhi có thể không?

Trong Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi, người mạnh nhất không thể nghi ngờ chính là Long Hạo Thần, sau đó là Thái Nhi. Nếu Thái Nhi thua trận đấu thì sẽ đả kích rất lớn đến họ.

"Yên tâm đi, Thái Nhi nhất định có thể." Không biết khi nào thì Long Hạo Thần mở mắt ra. Thái Nhi ra trận còn gặp phải uy hiếp lớn, hăn lập tức có cảm ứng ngay.

Lúc này tình huống trong sân đường như là Thái Nhi hoàn toàn yếu thế, nhưng sự thật đúng là thế sao?

Sau khi Hắc Ám Quân Vương xuất hiện, không phát ra thanh âm đặc biệt gì. Giữa hư không bước ra một bước, đã tới trước mặt Thái Nhi bị giam trong Hắc Ngục Lung. Kiếm lớn trong tay giơ cao qua đầu, đột nhiên chém xuống Thái Nhi.

Còn Mạc Vụ đã hoàn thành ma pháp triệu hoán này thì nhắm mắt ngồi xếp bằng trên tế đàn hắc ám. Tế đàn hắc ám này chính là lĩnh vực của lão, có thể tăng phúc rất lớn cho lão phát triển uy lực tất cả hắc ám ma pháp, cũng tăng mạnh tốc độ hồi phục ma lực. Có lẽ trong các lĩnh vực nó không tính quá mạnh, bởi vì có hạn chế không nhỏ, nhưng một khi để lão chiếm quyền chủ động, uy lực lĩnh vực này đầy đủ hiện ra.

Đôi mắt nhát chém này, Thái Nhi đột nhiên biến mất. Đúng thế, không chút dấu hiệu, nàng đã biến mất.

Mạc Vụ lập tức nhận ra không đúng, tam giác ám tím lại xuất hiện, chớp mắt thân thể ông biến mất trên tế đàn.

Một vệt sáng trắng xuất hiện trên tế đàn hắc ám, tế đàn chớp mắt tan vỡ, hóa thành vô số khí lưu tím đen tan biến. Thái Nhi xuất hiện ở vị trí Mạc Vụ trước đó ở, lơ lửng tại đấy.

Mạc Vụ kinh ngạc, bởi vì lão không biết Thái Nhi làm sao thoát khỏi Hắc Ngục Lung. Hắc Ngục Lung là ma pháp giam cầm cấp chín! Hơn nữa thoát trông lúc trước Thái Nhi luôn đứng đó không có bất cứ hành động gì!

Ông làm sao biết, Thái Nhi đột phá cấp chín rồi có tu vi mạnh cỡ nào. Trong khoảnh khắc bị nhốt trong Hắc Ngục Lung, nàng sử dụng kỹ năng phân thân, cùng sử dụng phân thân và ẩn thân.

Đối làm người khác thì không thể kéo dài phân thân, hơn nữa chắc chắn sẽ bị ma pháp sư cảm giác nhạy bén phát hiện ra, thậm chí bản thể không thoát được Hắc Ngục Lung tòa định.

Nhưng Thái Nhi thì khác, nàng là Luân Hồi Thánh Nữ, nàng có lực lượng tịnh hóa. Làm thích khách có thiên phú tốt nhất, nếu không thể thoát khỏi đối thủ tòa định thì nàng không xứng được gọi là Luân Hồi Thánh Nữ.

Nhưng vì giữ cho phân thân ổn định, sau khi thoát ra nàng không thể hành động thiếu suy nghĩ. Nếu không phân thân sẽ lập tức biến mất ngay. Mãi đợi đến khi Mạc Vụ triệu hoán ra Hắc Ám Quân Vương công kích phân thân của nàng thì Thái Nhi mới phát động.

Nhưng Mạc Vụ đúng là nhạy cảm, phán đoán cực kỳ chính xác. Khoảnh khắc sắp bị Thái Nhi đánh trúng, thông qua kỹ năng giống như thuấn di, lại lần nữa thoát khỏi. Dù là vậy thì vạt áo lão ẩm ướt, nếu

chậm một bước thì đòn tấn công của Thái Nhi sẽ rơi vào người lão, do đó định thắng bại.

Hiển nhiên Hắc Âm Quân Vương cảm nhận được không ổn, một luồng sáng ám tím bắn ra từ ngực nó, không phải hướng về Thái Nhi mà là Mạc Vụ thuận di tới trước mặt nó.

Bóng sáng chớp lóe, không ngờ Mạc Vụ biến mất trong ánh sáng ám tím của Hắc Âm Quân Vương. Thoạt trông tác dụng giống với của Trần Hoàn Vũ.

Như vậy thì trừ phi Thái Nhi chiến thắng Hắc Âm Quân Vương, nếu không nàng không thể công kích được Mạc Vụ.

Đây cũng là sự bất đắc dĩ của Mạc Vụ. Đối với lão, tình huống tốt nhất nên là Hắc Âm Quân Vương điên cuồng tấn công Thái Nhi, mình thì ở lĩnh vực tế đàn hồi phục linh lực. Nếu thế thì chỉ cần cho lão thời gian nhất định, lão thậm chí có thể triệu hoán thêm một Hắc Âm Quân Vương. Bây giờ thì không được rồi, dung nhập vào người Hắc Âm Quân Vương, tuy lão có thể chỉ huy nó nhưng linh lực không được hồi phục một điểm nào, chứ nói chi là sử dụng lĩnh vực.

Chỉ có thể hy vọng Hắc Âm Quân Vương này có thể đánh bại Thái Nhi.

Đối với năng lực của Hắc Âm Quân Vương thì Mạc Vụ rất tin tưởng, dù nói thế nào thì Hắc Âm Quân Vương có năng lực tương đương với cấp chín bậc hai. Ngày hôm qua tuy Thập Vĩnh Hằng của Thái Nhi rung động toàn trường, nhưng đó dù sao là trang bị, trong thi đấu cá nhân không cho phép sử dụng. Tay không thì thích khách có thể chiến thắng Hắc Âm Quân Vương mặc giáp sao?

"Núp rồi?" Khóe miệng Thái Nhi cong lên nụ cười nhạt.

Dĩ nhiên nàng biết lần này họ trở về, đối thủ cạnh tranh lớn nhất là Ma Pháp Thánh Điện. Đối với ma pháp sư của Ma Pháp Thánh Điện,

nàng tuyệt đối không nhân từ.

Ánh sáng tịnh hóa biến thành Lưỡi Hái Tử Thần chậm rãi nâng lên. Nàng không bay nữa mà cứ thế chạy hướng Hắc Âm Quân Vương.

Lưỡi Hái Tử Thần bị nàng kéo sau người, đôi mắt Thái Nhi biến thành màu trắng. Dung nhan tuyệt sắc, khí chất lãnh diễm, thêm vào lưỡi hái khổng lồ, hình thành hình ảnh tuyệt mỹ mà kỳ lạ. Đối thủ của nàng mặc giáp trụ tuy cũng rất huyền lệ, nhưng hình ảnh trước mắt, vô hình khiến đa số người xem cuộc chiến ưu ái Thái Nhi hơn. Dù sao đối với sinh vật hắc ám thì họ vốn ghét cay ghét đắng, huống chi Thái Nhi trẻ đẹp như vậy.

Trong mắt Hắc Âm Quân Vương lóe tia sáng tím, chân phải nặng nề giẫm đất, vọt hướng Thái Nhi, đôi tay nắm trọng kiếm tím đen khổng lồ, làm động tác nhảy lên trên.

Đây là chỗ đáng sợ nhất của Hắc Âm Quân Vương, nó có thể đem linh lực hắc ám thi triển cực kỳ cô đọng, linh lực sẽ không phóng ra ngoài, chỉ phủ trên vũ khí nhưng sức bật thì mạnh hơn nhiều.

Thái Nhi không né tránh, cũng không sử dụng bất cứ kỹ xảo nào. Lưỡi hái trong tay ngang nhiên chém xuống. Cả người nàng dâng lên ánh sáng trắng, khí thế trong chớp mắt đạt đến đỉnh cao.

Bá Vương Trảm! Đây là kỹ năng do Bá Vương Thích biến thành, bây giờ Thái Nhi sử dụng, cả người nàng tràn ngập khí thế bá đạo khó thể hình dung.

*Đỉnh! *

Trong tiếng va chạm giòn vang, Lưỡi Hái Tử Thần trong tay Thái Nhi hiện ra tình trạng tán loạn. Đây dù sao không phải là Lưỡi Hái Tử Thần chân chính, nó chỉ là linh lực ngưng kết thành, về mặt công phòng thì cách biệt với Lưỡi Hái Tử Thần cấp thần khí quá xa.

Nhưng Hắc Âm Quân Vương cũng không dễ chịu. Có thể thấy ra, lúc hai bên va chạm thì hơi thở tím đen trên người nó bay ra sau, dường như sắp thoát khỏi người nó, hành động của nó cũng tạm ngừng.

Thải Nhi không buông tha, nhảy vọt lên cao, lại ngưng tụ ra một Lưỡi Hái Tử Thần. Một luồng sáng trắng thoáng hiện trên không trung, bầu trời thậm chí phát ra tiếng xé rách chói tai.

*Oành! * một tiếng, chém vào trọng kiếm của đối thủ.

Hắc Âm Quân Vương gầm một tiếng, sương tím đen tuôn trào, khí thế sục sôi, dường như có vô số bóng sáng đen từ người nó lan tràn ra. Mặt đất sôi sục, tất cả bọt khí tím đen đều bốc lên, hóa thành vô số ánh sáng tím đen đan vào nhau trên không trung. Lĩnh vực, đây là lĩnh vực của Hắc Âm Quân Vương. Tuy không ai biết tên lĩnh vực này, nhưng không chút nghi ngờ, đây là lĩnh vực cấp quần công.

Thì ra mấy bọt khí đen mới rồi không phải thuộc về Mạc Vụ mà là Hắc Âm Quân Vương. Sinh vật hắc ám cấp chín bậc hai, đã có được lĩnh vực, hắc ám triệu hoán thuật của Mạc Vụ còn đáng sợ hơn triệu hoán sư của Linh Hồn Thánh Điện. Nhưng càng khiến người chấn kinh còn ở phía sau. Khi thân thể Thải Nhi xuất hiện lần nữa thì cách đỉnh đầu Hắc Âm Quân Vương mười mét. Lĩnh vực của Hắc Âm Quân Vương đã bùng phát, đây là lĩnh vực công kích mọi phương hướng, vốn không có không gian né tránh. Mạc Vụ đã chuẩn bị sẵn sàng, chỉ cần Thải Nhi không chịu đựng nổi nữa thì lập tức ngưng công kích. Nhưng hình ảnh tiếp theo khiến lão cả đời khó quên.

Bềnh bồng giữa không trung, Thải Nhi lại làm ra động tác hai tay chắp vào nhau. Từng mảnh ánh sáng trắng tinh khiết hóa thành hình cánh hoa rắc xuống.

Hình ảnh kỳ lạ xuất hiện, ánh sáng tím đen lĩnh vực của Hắc Âm Quân Vương vừa tiếp xúc với ánh sáng trắng thì lập tức hóa thành hư vô, tan biến. Cánh hoa trắng rơi xuống ngày càng nhiều, ánh sáng ám tím biến ngày càng ít. Tựa như trong hắc ám vô tận đột nhiên nở rộ một đóa

hoa tịnh hóa, đem đến hy vọng cho mọi người. Trong tịnh hóa kỳ lạ, tất cả hắc ám đều chuyển hóa hướng hư vô, dần xuất hiện ánh quang minh.

Lý Chính Trực kinh ngạc há to miệng. Quang Thần Lĩnh Vực của Long Hạo Thần thì ông nhiều ít còn sờ ra được đôi chút quy luật. Dù sao thì đó là quang minh tinh thuần. Nhưng bây giờ Thái Nhi thi triển ra lĩnh vực đã vượt qua tri thức của ông. Loại hơi thở này...

Người Hắc Ám Quân Vương khẽ run, ngẩng đầu nhìn Thái Nhi trên không trung, nhìn Tịnh Hóa Lĩnh Vực nhanh chóng khuếch tán, người nó bỗng lung lay, ngay sau đó đã xuất hiện ở mép sân đấu. Trọng kiếm trong tay nhanh chóng vạch không trung, xuất hiện một đóa sao sáu cánh ám tím, bước ra một bước đã đứng trong sao sáu cánh.

Chỉ thấy người Hắc Ám Quân Vương bỗng rung lên, chớp mắt thân thể Mạc Vụ bị vung ra, Hắc Ám Quân Vương thì biến mất trong sao sáu cánh tím này.

Hắc Ám Quân Vương đi rồi, đương nhiên lĩnh vực của nó cũng tán loạn, chỉ để lại Mạc Vụ đầu óc mịt mờ. Lão hoàn toàn không rõ tại sao Hắc Ám Quân Vương dưới tình huống không chút yếu thế mà đã vội vã ra đi? Chẳng lẽ quần áo trong nhà nó treo bên ngoài, trời sắp mưa?

Ý niệm quái dị xẹt qua đầu Mạc Vụ, trên không trung chỉ còn lại Thái Nhi phóng lĩnh vực bình tĩnh nhìn lão.

"Tôi biết người chủ tu ma pháp hắc ám, cũng kiêm tu không gian ma pháp. Có lẽ không gian ma pháp của người còn có thể thuận di. Nhưng người có thể thử xem, trong Tịnh Hóa Lĩnh Vực của tôi thì người có thành công thuận di được không."

Màu trắng đã lan tràn tới trước mặt Mạc Vụ, thân thể lão vừa tiếp xúc trực tiếp với lĩnh vực của Thái Nhi lập tức hiểu tại sao Hắc Ám Quân Vương chạy trốn chết.

Loại thống khổ khó thể hình dung xuất hiện sâu trong linh hồn lão, thân thể cũng run bần bật, lão hoảng sợ nói.

"Ta nhận thua."

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 275

Thần Thú Chiến Phong Thần

Không chịu thua cũng không được! Tịnh Hóa Linh Vực khủng bố áp chế hắc ám thuộc tính của lão không thua gì lĩnh vực quang minh thuộc tính. Tịnh hóa không chỉ là linh lực của lão mà gồm cả linh hồn. Đáng sợ hơn là linh lực bị tịnh hóa chính là lực lượng căn nguyên của lão. Chính là nói, bị Tịnh Hóa Linh Vực bao phủ, tu vi của lão không ngừng giảm xuống, Mạc Vụ đã nếm mùi đủ rồi.

Còn về Hắc Ám Quân Vương chạy trốn thì chỉ có một nguyên nhân, đó là sợ, nó thấy sợ hãi. Có lẽ về mặt lực lượng thì còn có cơ may liều với Thái Nhi một phen. Nhưng đụng độ rồi thì sao? Một khi bị Tịnh Hóa Linh Vực tịnh hóa linh hồn, vậy nó vĩnh viễn đừng mơ trở lại. Hắc Ám Quân Vương không phải đồ ngốc, giữa nó và Mạc Vụ không có quan hệ khế ước mà là loại liên hệ kỳ diệu. Vì sự liên hệ này không lẽ nó phải từ bỏ mạng của mình sao? Hiển nhiên là không thể rồi.

Có câu thà tử đạo hữu không tử bần đạo, khi Hắc Ám Quân Vương cảm giác chỗ khủng bố của Tịnh Hóa Linh Vực thì lập tức chạy trốn chết.

Thái Nhi từ trên trời giáng xuống, Tịnh Hóa Linh Vực biến thành cánh hoa thu hồi lại, liếc Mạc Vụ một cái, lóe người ra khỏi sân.

Kỳ thật thi đấu cá nhân đối với thành viên Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi thì yếu nhất chính là Thái Nhi. Tuy nàng có Tịnh Hóa Linh Vực, nhưng thực lực chân chính của nàng vẫn là Lưỡi Hái Tử Thần từ nhỏ đã dung hợp. Không có Lưỡi Hái Tử Thần chân chính trong tay, nàng không thể thi triển ra Tử Thần Thất Tuyệt. Hơn nữa một khi chiến

đấu thì Lưỡi Hái Tử Thần trong người nàng sẽ gãy dựa muốn đi ra. Thái Nhi chẳng những không thể nhờ vào lực lượng của nó còn phải phân tâm áp chế. Cho nên nói, ở thi đấu cá nhân, thực lực của Thái Nhi có thể phát huy ra một nửa đã là không tệ rồi, hoàn toàn không thể sử dụng ra lực sát thương khủng bố.

Người thứ tư, đây là thành viên thứ tư của Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi thông qua vòng thứ tư thi đấu cá nhân. Họ đã chiếm ghế một phần! Hơn nữa họ còn có một người không tham gia.

Khi Trần Anh Nhi lên sân, cô gặp gỡ là thí sinh cuối cùng của Thích Khách Thánh Điện, Trần Anh Nhi dựa vào ma pháp triệu hoán cường đại chiến thắng.

Kết thúc vòng so đấu thứ tư, Quang Chi Thần Hi lấy năm người thắng tiến vào vòng thứ năm.

Thi đấu cá nhân tiến hành đến lúc này, Quang Chi Thần Hi vươn lên đã là thế không thể đỡ. Dự thi mười người, hai đỉnh cấp tám, tám cấp chín, trong đó có bốn cường giả lĩnh vực. Long Hạo Thần còn thi triển ra tuyệt chiêu kỹ năng lĩnh vực và lĩnh vực tiến hóa, lần lượt đánh bại hai điện chủ Thánh Điện và một cường giả số một Kỵ Sĩ Thánh Điện. Rất nhiều người đều cảm giác được, lần Thánh Điện Đại Tái này sẽ thay đổi sử sách. Họ đều còn trẻ như vậy! Nếu cho họ đủ thời gian trưởng thành, việc tiêu diệt ma tộc cũng không phải không thể.

Dù Lục Đại Thánh Điện bên trong làm theo ý mình, Liên Minh Thánh Điện cũng lỏng lẻo chia rẽ, nhưng sáu ngàn năm thời đại hắc ám, họ đã đấu tranh với ma tộc quá lâu, quá lâu rồi, không biết có bao nhiêu cường giả Lục Đại Thánh Điện đổ máu nơi chiến trường. Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi khiến họ nhìn thấy ánh sáng ban mai, rất nhiều người trong lòng xuất hiện cảm giác khó hình dung. Nếu nói Quang Chi Thần Hi đem đến cho họ cái gì, họ chắc chắn sẽ nói, là hy vọng!

So đấu vòng thứ tư, mỗi người thắng trận được tám điểm. Qua vòng này, Kỵ Sĩ Thánh Điện còn sót lại hai người, Ma Pháp Thánh Điện ba

người, Linh Hồn Thánh Điện hai người, Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi năm người! Thích Khách Thánh Điện và Chiến Sĩ Thánh Điện toàn quân bị diệt.

Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi dựa vào năm người vượt qua vòng thứ tư, ngang nhiên được bốn mươi điểm, thêm vào trước đó năm mươi sáu điểm, lấy tổng số chín mươi sáu đứng đầu. Ma Pháp Thánh Điện lấy tám mươi chín điểm đứng thứ hai, Kỵ Sĩ Thánh Điện tám mươi hai điểm đứng thứ ba, Linh Hồn Thánh Điện năm mươi tám điểm đứng thứ bốn, Thích Khách Thánh Điện vẫn là ba mươi bốn điểm, Chiến Sĩ Thánh Điện vẫn là hai mươi bốn điểm.

Lúc này đã là giữa trưa, theo sắp xếp thường lệ của Thánh Điện Đại Tái, hôm nay sẽ quyết định thắng bại thi đấu cá nhân. Tuy ngày hôm qua làm lỡ thời gian, nhưng cuộc so tài vẫn phải tiếp tục. Năm Thánh Điện dự thi và Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi sáng sớm hôm nay nhận được tin tức, dù tiến hành so đấu trễ tới đâu thì thi đấu cá nhân hôm nay phải hoàn thành hết.

Các đợt Thánh Điện Đại Tái thời gian so đấu không quá dài, không phải khảo sát năng lực chiến đấu kéo dài của thí sinh, nguyên nhân quan trọng là tại ma tộc. Rất nhiều cường giả Lục Đại Thánh Điện quay về Thánh thành dự thi, nếu ma tộc nhân dịp này tổng tấn công thì làm sao đây? Bởi vậy, Thánh Điện Đại Tái nói là mười năm một lần nhưng thời gian bắt đầu cụ thể thì đều là quyết định ngay lập tức, vì không để ma tộc bắt được quy luật. Thế nên thời gian so tài phải cố gắng áp súc, để sau khi kết thúc so đấu khiến cường giả các Thánh Điện nhanh chóng quay về tiền tuyến.

Năm nay đặc biệt cần nắm chắc thời gian. Sau Thánh Điện Đại Tái còn có một loạt tân chính thậm chí quan hệ đến cả Liên Minh Thánh Điện, các hạng công việc cần phải thảo luận.

Kết thúc vòng đấu thứ tư, công bố thống kê điểm, so đấu vòng thứ năm lập tức bắt đầu.

Vòng thứ năm có tổng cộng sáu trận, dựa theo quy luật trước đó, tuy Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi có năm người vào vòng thứ năm nhưng chắc sẽ không đụng độ nhau. Chính là nói, vòng thứ năm này gần như tương đương với Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi cùng đối kháng Kỵ Sĩ, Ma Pháp, Linh Hồn, ba Thánh Điện.

Thắng vòng này mỗi người được mười sáu điểm. Bởi vậy tuy bây giờ Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi dẫn đầu nhưng địa vị chưa ổn định, tùy thời có khả năng biến hóa.

Trận thứ nhất vừa lên chính là sao chổi đụng địa cầu. Dường như Trần Anh Nhi đã dùng hết vận may, ánh sáng tuyến chọn một cái rơi trên người cô, cái khác thì hướng tới điện chủ Ma Pháp Thánh Điện, Lý Chính Trực.

Ánh mắt Long Hạo Thần biến đổi, cùng Trần Anh Nhi nhìn nhau. Trần Anh Nhi nhẹ gật đầu với hắn, chậm rãi bước vào sân.

Hôm nay trong so đấu, Lý Chính Trực tỏ ra đặc biệt bình tĩnh. Tuy Quang Chi Thần Hi đạt được thành tích kiêu ngạo, nhưng ông tựa như một hồ nước tĩnh lặng, cảm xúc không gợn sóng chút nào, không biết là thật sự không để ý hay là có ý tưởng gì khác.

Bây giờ trong năm Thánh Điện dự thi, đi đầu điện chủ chỉ còn mỗi mình Lý Chính Trực, điện chủ bốn Thánh Điện khác đều bị đào thải khỏi cuộc chơi. Ông vừa lên đã gặp Trần Anh Nhi, điều này khiến người xem cuộc chiến tăng cao tinh thần phấn khởi đến cực điểm.

Trần Anh Nhi cũng có được năng lực lĩnh vực! Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi còn có thể đem đến bất ngờ cho người xem nữa không?

Mặt mang nụ cười, Trần Anh Nhi bước vào sân, hành lễ hướng Lý Chính Trực. Dù nói thế nào thì Lý Chính Trực cũng là trưởng bối.

Lý Chính Trực hơi gật đầu, giơ tay làm động tác mời. Lấy thân phận của ông, đối mặt người trẻ tuổi như Trần Anh Nhi dĩ nhiên sẽ không

giành ra tay trước.

Trần Anh Nhi trực tiếp ngồi xếp bằng trên mặt đất, sau đó bắt đầu ngâm xướng chú ngữ, thậm chí không làm ra cái gì bảo hộ mình.

Xem bộ dạng của cô khiến Lý Chính Trực ngây ra. Cô bé này thật lém lỉnh! Cô tin chắc mình sẽ không nhân cơ hội ra tay.

Cho dù không ra tay trước thì không lẽ không có cách nào khác sao? Lý Chính Trực mỉm cười, cũng đứng đó bắt đầu ngâm xướng chú ngữ. Trong đấu trường bỗng chốc chìm trong không khí bình tĩnh kỳ lạ.

Từ bắt đầu Thánh Điện Đại Tái đến nay, đây là lần đầu tiên xuất hiện hai ma pháp sư không tấn công thăm dò, vừa lên liền ngâm xướng chú ngữ.

Luồng khí nhàn nhạt từ người Lý Chính Trực khuếch tán ra ngoài, rất nhanh đã ngưng kết đằng sau lưng ông. Ánh sáng xanh lơ, không ngờ là Lý Chính Trực bản phóng đại, bộ dạng mập mạp nhìn có chút đáng yêu.

Nhanh thật. Long Hạo Thần ngồi bên Kỵ Sĩ Thánh Điện thầm chấn kinh.

Lý Chính Trực làm ra ma pháp triệu hoán cùng loại Phong Thần này từ lúc bắt đầu ngâm xướng ma pháp đến khi hoàn thành, trước sau không hai mươi giây. Uy lực ma pháp này tuyệt đối là cấp cấm chú. Hai mươi giây phóng ra một cấm chú, đây là khái niệm gì? Hơn nữa còn ở dưới tình huống không có bất cứ trang bị hỗ trợ. Cùng lúc đó, Lý Chính Trực còn chưa phóng thích ra Phong Thần Lĩnh Vực nữa là.

Dường như Trần Anh Nhi không chút cảm ứng ma pháp của Lý Chính Trực, cô vẫn tiếp tục ngâm xướng chú ngữ, hơn nữa ngữ điệu biến không trôi chảy, dài dòng.

Lần này sắc mặt Lý Chính Trực hơi biến đổi, bởi vì chính ông cũng không nghe ra Trần Anh Nhi ngâm xướng là chú ngữ gì.

Làm một ma pháp sư đứng đầu, Lý Chính Trực không muốn ra tay trước nhưng cũng không muốn bị động. Cho nên mới trước tiên thi triển ra một cấm chú để chuẩn bị, vậy thì dù Trần Anh Nhi triệu hoán ra ma thú như thế nào, ông đều có tự tin dựa vào ma pháp của mình hủy diệt nó. Dù cho Trần Anh Nhi triệu hoán ra ma thú có mạnh hơn chút, ông vẫn có thể dùng Phong Thần Lĩnh Vực tăng phúc cho ma pháp của mình.

Không phải Lý Chính Trực không thể cùng lúc hoàn thành mấy ma pháp, mà vì theo ông thấy nó không cần thiết. Lại thêm sau khi hoàn thành ngâm xướng mà không phóng ra ma pháp sẽ tiêu hao linh lực rất lớn. Ông cũng không ngờ thời gian Trần Anh Nhi ngâm xướng dài như vậy. Cô gái này cũng là cường giả cấp chín, cần thời gian dài như thế để ngâm xướng, ma pháp triệu hoán của cô sẽ mạnh đến mức nào?

Tuy trong lòng Lý Chính Trực có suy đoán nhưng vẫn xem thường thời gian Trần Anh Nhi ngâm xướng chú ngữ. Chớp mắt đã qua ba phút, Trần Anh Nhi còn đang ngâm xướng, ma pháp chưa thi triển ra. Nếu không phải biết rõ Trần Anh Nhi thật là tu vi cấp chín, Lý Chính Trực sẽ cảm thấy cô đang cố ý làm bộ làm tịch. Làm gì có ngâm xướng thời gian lâu như vậy?

"Cô bé, nếu ngươi còn tiếp tục như thế thì lão phu sẽ ra tay đấy." Thanh âm nhàn nhạt của Lý Chính Trực vang lên trong sân đấu lớn.

Đây là Thánh Điện Đại Tái, ông có hạ thấp thân phận hơn nữa cũng không thể tiếp tục tiêu hao như vậy, giữ ma pháp cấp cấm chú trong thời gian này ông đã tiêu hao linh lực với tốc độ khá nhanh. Đằng sau còn có so đấu nữa, nếu tiêu hao quá nhiều thì rất bất lợi.

Ngay khi Lý Chính Trực nói chuyện thì Trần Anh Nhi đột nhiên mở mắt ra, nhẹ nhàng cười với ông, thậm chí còn đáp một câu.

"Được rồi."

Nói xong đôi tay của Trần Anh Nhi chậm rãi nâng lên, đầu ngón tay chĩa ra ngoài, lòng bàn tay hướng lên trên, làm động tác như chống trời.

Ngay sau đó, tiếng gầm gừ của vạn thú như sóng thần từ người cô bắn tung ra. Không chỉ có thanh âm, càng khủng bố là có vô số bóng ảo ma thú cùng hiện ra sau lưng Trần Anh Nhi.

Đây là lĩnh vực? Nhưng lĩnh vực cần thời gian ngâm xướng dài như vậy sao? Lý Chính Trực vừa liếc mắt liền thấy ra bây giờ Trần Anh Nhi thi triển là một lĩnh vực triệu hoán sư cường đại, chẳng lẽ giống như ông nội của cô, Thú Hoàng Lĩnh Vực? Lúc trước trong so đấu tuy Trần Anh Nhi có thi triển qua lĩnh vực nhưng đều là tăng phúc đơn thể cho ma thú của mình, tối đa là song tăng phúc. Giống như trước mắt toàn diện thi triển lĩnh vực thì vẫn là lần đầu tiên.

Ngay khi Lý Chính Trực thầm nghi ngờ thì sắc mặt chợt biến đổi.

Từng cửa ánh sáng bày hình cung chình tề dàn sau lưng Trần Anh Nhi, thấy những cửa ánh sáng này, chấn kinh nhất không phải năm Thánh Điện mà chính là trong Linh Hồn Thánh Điện.

Dù là điện chủ Linh Hồn Thánh Điện Trần Hoành Vũ, khi thấy hình ảnh đó thì cũng trợn mắt há hốc mồm. Ông chưa bao giờ nghĩ tới cháu gái của mình lại có thể thi triển ra ma pháp như vậy.

Lúc trước Trần Anh Nhi ngâm xướng thời gian dài đến thế thì ông cũng rất thắc mắc. Ông cai quản Linh Hồn Thánh Điện kinh nghiệm nhiều năm, không nhớ trong Linh Hồn Thánh Điện có ma pháp nào cần ngâm xướng như vậy. Dù triệu hoán một ma pháp cấp chín cũng không cần lâu đến thế! Nếu không thì ở trên chiến trường, thời gian ba phút đồng hồ đủ khiến triệu hoán sư chết trăm lần rồi.

Lúc này Trần Hoành Vũ thật sự bị cháu gái hù chết, bao gồm cả các triệu hoán sư. Họ chưa từng nghĩ tới, một triệu hoán sư lại có thực lực mạnh như vậy. Tính tính xem có bao nhiêu cửa nào, một, hai, ba, bốn, năm...dù sao liếc mắt một cái đếm không hết.

Tất cả cửa ánh sáng hợp thành nửa vòng tròn lớn, giống như bảo vệ thân thể Trần Anh Nhi vậy. Trong tiếng vạn thú gầm gừ, tất cả cửa ánh sáng cùng mở ra, từng con ma thú chui ra khỏi cửa.

Số lượng cửa ánh sáng tổng cộng có ba mươi sáu cái. Ba mươi sáu cửa vừa mở ra lập tức có ba mươi sáu ma thú chui ra ngoài.

Nhìn những ma thú này, sắc mặt Lý Chính Trực biến dễ nhìn hơn chút. Mới cấp tám mà thôi, không phải cấp chín. Nếu Trần Anh Nhi có thể triệu hoán ra ba mươi sáu ma thú tương đương với tu vi cường giả nhân loại cấp chín thì mới thật sự là cực kỳ khủng bố.

Nhưng dù là vậy thì ma pháp triệu hoán của Trần Anh Nhi vẫn rung động toàn trường. Cùng lúc triệu hoán ra ba mươi sáu ma thú cấp tám, đây là khái niệm gì? Nếu là ở trên chiến trường gần như chớp mắt biến đổi chiến cuộc một khu vực!

Thì ra trong Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi, mạnh nhất là vị triệu hoán sư này sao?

Trần Anh Nhi có phải mạnh nhất hay không, trong Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi có nhận xét riêng. Nhưng chỉ có một điều chắc chắn, cô và Long Hạo Thần, Thái Nhi giống nhau, đều là Thần Quyển Giả. Vài năm nay cô thu hoạch không nhiều bằng Long Hạo Thần, Thái Nhi, nhưng cũng không ít hơn.

Trước mắt ma pháp triệu hoán này tuy rút cạn tất cả linh lực của cô, nhưng nếu cô mặc vào Linh Hồn Thánh Y thì sao? Thời gian ngâm xướng có cần lâu như vậy không? Chứ đừng nói tới tiêu hao hết linh lực của cô.

Thực lực chân chính của Trần Anh Nhi, coi như là chính Long Hạo Thần cũng không biết rõ. Hiện tại Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi từ ý nghĩa nào đó thì có ba trụ cột, trong đó bao gồm Trần Anh Nhi.

Trong mấy trận trước Trần Anh Nhi đều giấu tài, bây giờ đối mặt Lý Chính Trực, cô rút cuộc phô bày tất cả sức mạnh.

Ngày hôm qua sau khi trở về, thành viên Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi mở hội nghị đơn giản. Không chút nghi ngờ, so tài hôm nay họ chắc chắn sẽ đụng độ Lý Chính Trực, thế thì làm sao đối kháng ông đây? Rất nhanh họ cho ra kết luận, mặc kệ ai gặp phải Lý Chính Trực đều sẽ dốc ỨC chiến đấu. Cùng lúc đó phải cố gắng hết sức tiêu hao thực lực của ông. Dù sao thực lực của Lý Chính Trực dù không mạnh bằng Dương Hạo Vũ thì chắc không kém quá xa. Long Hạo Thần có thể thắng Dương Hạo Vũ là bởi vì người ta nhường cho. Trong tình huống một chọi một, Long Hạo Thần không nắm chắc sẽ thắng được Lý Chính Trực.

Nhưng Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi bọn họ là một tổng thể. Lực lượng tổng thể mạnh hơn cá nhân nhiều. Thi đấu cá nhân sẽ kết thúc vào hôm nay, nếu là vậy thì chắc là xa luân chiến.

Lúc trước Trương Phóng Phóng đã tiêu hao Lý Chính Trực một chút, tuy nhiên bởi vì sau đó có quá nhiều trận đấu nên linh lực của Lý Chính Trực chắc đã hồi phục gần như hoàn toàn. Nhưng trận đấu này, Trần Anh Nhi quyết định, coi như không thắng Lý Chính Trực thì cũng phải tiêu hao phần lớn sức mạnh của ông.

Vừa ra sân thì mưu kế của Trần Anh Nhi đã thành công. Cô lợi dụng Lý Chính Trực xem trọng thân phận, hoàn thành ma pháp triệu hoán lớn nhất của mình.

Ba mươi sáu ma thú cấp tám cùng xuất hiện trong sân đấu lớn tuyệt đối đủ rung động toàn trường.

Tuy mấy ma thú chủng tộc không giống nhau nhưng chúng nó hoàn toàn nghe theo Trần Anh Nhi chỉ huy! Vừa xuất hiện thì chúng đã điên cuồng lao hướng Lý Chính Trực.

Lý Chính Trực hừ lạnh một tiếng. Chỉ là ma thú cấp tám, còn chưa vào mắt ông. Số lượng có nhiều hơn nữa thì chất không thay đổi. Lấy tu

vi của ông, giết chết ma thú cấp tám thật sự quá đơn giản.

Đôi tay ông duỗi ra, bóng dáng to lớn sau lưng lóe ra ngoài. Đôi tay nâng lên không trung, xuất hiện hai thanh nguyệt nhân xanh đứng trước mặt Lý Chính Trực, tựa như bình phong không thể vượt qua.

Nhưng sắc mặt của Lý Chính Trực ngay sau đó lập tức biến khó coi.

Trần Anh Nhi ngửa đầu phát ra tiếng hú chói tai. Lập tức những bóng ảo vạn thú xuất hiện trên không trung biến ngưng tụ, những bóng ảo lấy tốc độ kinh người ủa hướng ma thú cấp tám được triệu hoán ra, không ngừng nhập vào thân thể chúng. Những ma thú cấp tám này bắt đầu nhanh chóng biến hóa.

Một con gấu to đen ngửa đầu phát ra tiếng gầm, thân thể lớn gấp đôi, bộ lông đều biến thành màu ám kim. Trong tiếng gầm, sóng địa chấn khủng bố đánh hướng Lý Chính Trực triệu hoán ra Phong Thần.

Tiến cấp!

Trần Anh Nhi thi triển ra không ngờ chẳng phải Thú Hoàng Linh Vực của Trần Hoàn Vũ mà là Thần Thú linh vực!

Làm Thần Quyển Giả Thần Thú, Linh Hồn Thánh Nữ duy nhất từng xuất hiện trong thế giới nhân loại, lúc này cô tặng phúc cho ma thú thậm chí hơn cả năm đó Dạ Tiểu Lệ ở trong Mộng Huyền Thiên Đường.

Có Thần Thú linh vực tặng phúc, mấy ma thú cấp tám đều tiến hóa đến cấp chín, chớp mắt ba mươi sáu ma thú cấp tám đã biến thành ba mươi sáu ma thú cấp chín, khí thế uy nhiếp khủng bố điên cuồng nhào hướng Lý Chính Trực.

Tính sai! Trong lòng Lý Chính Trực lập tức hoảng, có chút hối hận. Ông không nên để Trần Anh Nhi hoàn thành ma pháp này! Ba mươi sáu ma thú cấp chín và ba mươi sáu ma thú cấp tám là khái niệm hoàn toàn khác nhau!

Hoàn thành lĩnh vực tăng phúc xong, Trần Anh Nhi có chút suy yếu ngồi đó, nhưng miệng thì vẫn hung dữ nói một câu.

"Các người hãy giải quyết ông ta đi!"

Ba mươi sáu ma thú cấp chín cùng nhào về một đối thủ, đó là tình cảnh đồ sộ cỡ nào?

Một Phong Thần khổng lồ cầm song nguyệt nhẫn liên tục ngăn cản ba con ma thú cấp chín công kích, vừa bắt đầu đã có chút luống cuống.

Tu vi cấp chín là nhân loại tự đặt ra, nếu theo đẳng cấp ma thú thì những con này đều là ma thú cấp mười.

Có lẽ chúng nó không mạnh như Kỳ Mỹ Lạp bốn đầu, Thần Thánh Độc Giác Thú, nhưng ma thú cấp mười thì cũng là đỉnh ma thú.

Nói đơn giản thì lúc này Lý Chính Trực giống như đụng phải Kim Tinh kỵ sĩ đoàn bao vây, cảm giác đó tuyệt không dễ chịu.

Không dám chậm trễ, Lý Chính Trực trước tiên phóng ra Phong Thần Lĩnh Vực của mình. Ông không dám để ba mươi sáu ma thú cấp chín phát huy hết sức chiến đấu, nếu thế thì đừng nói là ông, coi như Ma Thần Hoàng tại đây đều sẽ thấy vô cùng phiền phức.

Vậy nên, Lý Chính Trực bùng phát.

Không khí đậm đặc phát ra hóa Thành gió lốc khủng bố cuốn lấy ba mươi sáu ma thú cấp chín. Thoáng chốc công kích của các ma thú bị lệch, tốc độ biến chậm trong gió lốc này.

Đây không đơn giản là lĩnh vực, muốn cùng lúc hạn chế nhiều ma thú cấp chín như vậy thì chắc chắn phải là kỹ năng lĩnh vực mới làm được.

Vì an toàn bản thân Lý Chính Trực, cũng vì chiến thắng trận đấu này, ông không thể không trực tiếp thi triển lĩnh vực.

Gió lốc khủng bố màu xanh biếc, đi qua đâu thì mỗi một ma thú ở bên trong ngã trái ngã phải. Dao phong sắc bén trong gió lốc điên cuồng cắt thân thể chúng nó. Nếu đổi lại làm ma thú cấp tám, trong tình độ công kích cỡ này chỉ sợ thân thể đã vỡ nát. Nhưng ma thú cấp chín thì khác. Lực phòng ngự của chúng mạnh hơn xa ma thú cấp tám, trong chốc lát không thành vấn đề.

Trần Anh Nhi làm như không thấy tình huống trước mắt, mặc kệ tất cả ngòi hồi phục linh lực của mình. Trong ngực cô còn ôm heo con Mạch Đầu.

Lý Chính Trực dựa vào kỹ năng lĩnh vực gió lốc khống chế những ma thú này, Phong Thần triệu hoán của ông bắt đầu hiện ra uy lực. Có Phong Thần Lĩnh Vực tăng phúc, Phong Thần triệu hoán lấy thân thể Lý Chính Trực làm nguyên hình dù là tốc độ, lực công kích đều bùng nổ. Ánh sáng xanh chột lóe, lúc trước con gấu cấp chín có lực phòng ngự kinh người bị xé thành tám khối, nhưng nó cũng bị tay gấu vỗ lùi ra mười mét. Tuy nhiên, có Phong Thần Lĩnh Vực chống đỡ, công kích cỡ này không tính là gì.

Sắc mặt Lý Chính Trực không bởi vì một ma thú cấp chín bị xử lý mà biến tốt hơn, ngược lại thêm nghiêm trọng. Kỹ năng lĩnh vực tiêu hao linh lực có thể dùng khủng bố để hình dung, dù nội linh lực của ông đã đột phá bốn mươi vạn thì cũng không thể thi triển trong thời gian dài. Bây giờ ông chỉ có một lựa chọn duy nhất, đó là thừa dịp này xử lý Trần Anh Nhi. Những ma thú cũng theo đó mất khống chế, ông lấy hạt dẻ trong lò lửa sẽ dễ dàng hơn nhiều.

Nhưng mà, lại không thể giết Trần Anh Nhi. Thánh Điện Đại Tái không phải cuộc đấu sống chết! Bởi vậy, từ ý nghĩa nào đó, Trần Anh Nhi lợi dụng triệt để quy tắc.

Vậy nên bây giờ ông không thể công kích Trần Anh Nhi, thân thể triệu hoán sư rất yếu ớt, Lý Chính Trực sợ mình lỡ tay đem cô bé thiên tài này giết. Nhưng không giết Trần Anh Nhi thì những ma thú này sẽ

không hỗn loạn, tiếp tục vây công, dù mình có thể xử lý hơn phân nửa thì chỉ sợ sẽ kiệt sức mà chết.

Hơn nữa ma pháp triệu hoán đã hoàn thành, tuy ba mươi sáu cửa ánh sáng đóng lại, biến mất, nhưng những ma thú này trừ phi Trần Anh Nhi nguyện ý, không thì sẽ không quay về chỗ của chúng nó.

Chỉ có cách giết hết chúng mới kết thúc trận chiến đấu này được.

Có phán đoán chính xác rồi Lý Chính Trực không chần chờ nữa. Hai tay chấp trước ngực, bắt ấn, hai luồng sáng xanh ghê người lấp lánh từ đôi mắt ông.

Luồng khí điên cuồng nhanh chóng dâng cao trên người Lý Chính Trực. Phong Thần Lĩnh Vực diễn sinh ra kỹ năng lĩnh vực gió lốc xoay tròn bỗng chậm tốc độ. Phong Thần triệu hoán thì nhanh chóng quay về bên người Lý Chính Trực, bao phủ ông vào trong, sau đó chậm rãi thu nhỏ, dung nhập vào người ông.

Lúc này toàn thân Lý Chính Trực tỏa ra ánh sáng xanh ngọc chói lòa. Tay phải búng, một đao phong chỉ to cỡ bàn tay bắn ra. Đao phong thoát trông có chút không ổn định, khí lưu xanh ngọc chuyển động bên trên, chốc lát rơi vào người một ma thú cấp chín. Lúc này, mấy ma thú cấp chín bị gió lốc ảnh hưởng, tốc độ chậm chạp tựa như chìm trong vũng bùn. Nhưng dù là vậy, một đao phong đối với ma thú cấp chín có khác gì gãi ngứa đâu?

Nhưng mà, Lý Chính Trực cho tất cả người xem chứng kiến uy lực kỹ năng lĩnh vực thứ hai của ông.

Phập Một tiếng nhẹ nhàng vang lên, đao phong xanh cứ thế nhẹ nhàng đâm vào thân thể ma thú cấp chín. Chỉ một giây sau, ma thú cấp chín này hoàn toàn biến thành xanh ngọc, ánh mắt quái dị, bỗng nổ tung, thậm chí chưa kịp xuất hiện máu thịt bắn tung tóe thì đã hóa thành vài luồng gió xanh biến mất.

Đây là...

Trần Anh Nhi trợn to mắt, bởi vì cô không biết Lý Chính Trực làm như thế nào nữa.

Đang lúc cô chấn kinh thì đôi tay Lý Chính Trực liên tục búng, từng luồng đao phong giống hết cái trước bay ra ngoài.

Kết quả giống y đúc, đao phong đi qua đâu là không một ma thú cấp chín có thể chịu được, chớp mắt hóa thành luồng gió xanh không còn cả xương cốt.

Trong mắt Long Hạo Thần biến nghiêm túc, hẳn dần hiểu ra ảo diệu kỹ năng lĩnh vực của Lý Chính Trực.

Chân lý của gió, ông đã nắm giữ được chân lý của gió.

Chân lý của gió là gì? Là tự do. Ông phát huy gió đến cực độ, do đó diễn sinh trở thành kỹ năng lĩnh vực thứ hai.

Không sai, tên kỹ năng lĩnh vực thứ hai của Lý Chính Trực là tự do!

Hơn ba mươi ma thú cấp chín tiêu tán trong cơn gió tự do này. Khi một con ma thú cuối cùng tan biến, thân thể Lý Chính Trực lung lay nhưng ánh mắt vẫn nghiêm nghị.

Một tiếng gầm mạnh mẽ vang lên, Mạch Đâu trong ngực Trần Anh Nhi đột nhiên nhảy lên, thân thể ở trên không trung bỗng biến to. Khi nó đáp xuống đất thì các ánh mắt nhìn chăm chăm Trần Hoành Vũ.

Bởi vì, ma thú Mạch Đâu biến thành, không ngờ chính là bốn mệnh ma thú của Trần Hoành Vũ, Kỳ Mỹ Lạp bốn đầu.

"Grao!!!!"

Bốn hơi thở cuồng phun bắn hướng Phong Thần Lĩnh Vực. Dù sao Mạch Đâu chỉ là biến ảo ra, so với Kỳ Mỹ Lạp bốn đầu chân chính thì

vẫn có cách biệt hơn. Vậy nên bốn hơi thở này không thể dung hợp mà tự chiến đấu.

Nhưng dù là vậy thì đây cũng là đòn tấn công cấp chín.

Nhưng Phong Thần Lĩnh Vực trong trạng thái kỹ năng lĩnh vực đúng là mạnh. Bốn hơi thở tiến vào trong lập tức bị gió lốc cuốn sạch. Đầu tiên là giảm tốc độ, ngay sau đó bị gió lốc phân giải, biến thành vô hình.

Lý Chính Trực nâng tay lên, lại là một đao phong ngưng kết trong lòng bàn tay, nhàn nhạt nói với Trần Anh Nhi.

"Không hy vọng bốn mệnh triệu hoán thú của người chết thì hãy chịu thua đi."

Nhìn ánh mắt lạnh lẽo của Lý Chính Trực, Trần Anh Nhi chậm rãi đứng dậy, hừ một tiếng, nói.

"Nếu không phải không thể dùng trang bị thì ngài chưa chắc thắng được tôi."

Lý Chính Trực mỉm cười, không nói gì. Ông là trường bối, không thể nói với Trần Anh Nhi rằng, nếu ta dùng trang bị thì cũng không kém gì người.

Đao phong xanh bay lên đánh hướng Mạch Đâu.

Trần Anh Nhi giật nảy mình, lúc trước rất nhiều ma thú cấp chín đều chết dưới đao phong nhìn như bình thường này. Cô thật sự không dám dùng mạng Mạch Đâu đánh cuộc, vội kêu to.

"Tôi thua!"

Đao phong tan biến trên không trung, lĩnh vực của Lý Chính Trực lập tức thu lại, sắc mặt ông rõ ràng tái nhợt, nhưng bước chân đi xuống coi như ổn định.

Trần Anh Nhi mệt mỏi quay về bên cạnh đồng bạn, chu môi, hiển nhiên cô không hài lòng chiến quả của mình.

"Đại ca, anh nói xem nếu tôi dùng tinh binh thì có phải khả năng thắng lớn hơn chút không?" Trần Anh Nhi hỏi Long Hạo Thần.

Long Hạo Thần mỉm cười nói.

"Đừng mất vui, tu vi của Lý điện chủ đích thực rất mạnh. Anh nhi, cô đã làm rất tốt."

Tuy hẳn không biết Lý Chính Trực tiêu hao đến mức nào, nhưng lấy lĩnh vực phối hợp thi triển hai kỹ năng lĩnh vực, sự tiêu hao này tuyệt đối không nhỏ. Ít nhất trước khi vòng đấu tiếp theo bắt đầu, Lý Chính Trực không thể nào hồi phục đến trạng thái tốt nhất.

Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi lại bị đào thải một người, nhưng biểu hiện của Trần Anh Nhi khiến không một ai cảm thấy cô thua. Đây chính là ba mươi sáu ma thú cấp chín! Đối kháng với quân đoàn Thần Hoàng của ma tộc đủ dư dả. Triệu hoán sư tu luyện đến trình độ như vậy, đã không thể dùng chữ "đỉnh" đơn giản để hình dung.

Ánh sáng lại lóe lên, lần này rơi vào người Lâm Hâm. Đối thủ của y là một kỵ sĩ.

Tuy người mạnh nhất trong Kỵ Sĩ Thánh Điện là Dương Hạo Vũ, Long Thiên Ấn đã bị đào thải nhưng vẫn có hai người tiến vào vòng đấu thứ năm, do đó có thể thấy hai kỵ sĩ này cường đại. Lâm Hâm sắp đối mặt chính là Thần Thánh kỵ sĩ cấp chín có được lĩnh vực.

Bước vào sân, sắc mặt Lâm Hâm lập tức biến trầm trọng. Y biết, từ bắt đầu Thánh Điện Đại Tái, y phải đối mặt thử thách lớn nhất. Dù chiến thắng đối thủ được hay không đều phải dốc sức đối phó, suy yếu thực lực đối thủ trước mắt là chính. Dù đối thủ này là Kỵ Sĩ Thánh Điện, nhưng vòng thắng cấp này trong sáu người bên ta rất có thể chỉ ba người lọt vào vòng trong, bởi thế, bây giờ suy yếu thực lực đối thủ tương đương với

đặt tốt nền móng cho trận chiến sau của đồng bạn. Dĩ nhiên nếu có thể thắng đối thủ thì là điều không thể tốt hơn rồi.

Thần Thánh kỵ sĩ tuổi khá lớn, râu tóc bạc phơ, thoát trông tuổi không nhỏ hơn Long Thiên Ấn.

Đối mặt Lâm Hâm, lão không trước tiên triệu hoán ra linh lô của mình. Tay trái nâng lên, một quang thuẫn sắc vàng chói lọi hiện ra trong lòng bàn tay, linh cương ngừng thuấn.

Thần Thánh kỵ sĩ này là một Thủ Hộ kỵ sĩ, thoát trông bộ dạng không nóng không nảy, đối mặt đối thủ như vậy, Lâm Hâm đột nhiên cảm thấy là lạ. Bởi vì hắn kinh ngạc phát hiện, thi đấu cá nhân Thánh Điện Đại Tái đã tiến hành nhiều vòng như vậy, vị Thần Thánh kỵ sĩ chắc là đập mọi chông gai mới đi tới tận đây, nhưng trong lòng y không có ấn tượng gì cả.

Tồn tại cảm thấp như vậy mà có thể đi tới một bước này, điều này có ý nghĩa gì? Thủ Hộ kỵ sĩ vốn không am hiểu đơn độc khiêu chiến! Nội tình, đây là nội tình của Kỵ Sĩ Thánh Điện! Lúc trước có Dương Hạo Vũ, bây giờ lại có Thủ Hộ kỵ sĩ cường đại mà trầm tĩnh giảm thấp sự tồn tại. Những năm gần đây Kỵ Sĩ Thánh Điện có thể trở thành đệ nhất Thánh Điện Liên Minh không phải chỉ là may mắn. Sợ rằng lần này dù họ không có Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi đứng ra, Ma Pháp Thánh Điện muốn toàn diện áp đảo Kỵ Sĩ Thánh Điện cũng khó. Đây còn là tình huống ba Thần Ấn kỵ sĩ chỉ có một người đến.

Mấy năm nay, có thể nói Ma Pháp Thánh Điện quang cảnh sáng lạn, đặc biệt là sau thánh chiến, bởi vì tổn thất ít nên thành tích trên chiến trường cũng lớn hơn. Uy thế của Ma Pháp Thánh Điện đã hoàn toàn lấn áp Kỵ Sĩ Thánh Điện. Nhưng chân chính đến Thánh Điện Đại Tái, chiến đấu quyết định xếp hạng Lục Đại Thánh Điện, nội tình của Kỵ Sĩ Thánh Điện mới hiện ra đầy đủ. Nếu không có Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi tồn tại, bây giờ Kỵ Sĩ Thánh Điện có tám mươi phần trăm khả năng điểm số vẫn dẫn đầu.

Trong mắt Lâm Hâm chợt lóe ánh sáng xanh, một đôi hỏa cánh to lớn giần ra sau lưng. Linh cánh của y khác biệt rất lớn với ma pháp sư bình thường. Đầu tiên là kích cỡ.

Linh cánh lớn nhỏ có liên quan trực tiếp đến thực lực. Trừ Long Hạo Thần đặc biệt có nhiều cánh ra, bình thường thì linh cánh càng lớn tu vi càng mạnh.

Nhưng Lâm Hâm chỉ mới đột phá cấp chín không lâu, vậy mà linh cánh của y to lớn, có thể so sánh với đôi phong cánh của điện chủ Ma Pháp Thánh Điện, Lý Chính Trực.

Cánh chim to lớn giương ra hơn mười mét tựa như dâng lên hai bức tường ẩm sau lưng y. Hơn nữa linh cánh của Lâm Hâm lấp lánh ngọn lửa là màu xanh của Tâm Diễm Hỏa Diễm.

Cùng với tu vi không ngừng tăng lên, sau khi đột phá cấp chín, màu xanh Tâm Diễm Hỏa Diễm có thêm cảm giác xinh đẹp khiến lòng người say. Linh cánh vỗ đập, màu xanh không ngừng biến đổi tựa như ở bờ biển nhìn thấy biển rộng lấp lánh động lòng người.

Đôi tay Lâm Hâm chấp trước người, đáy mắt lóe tia sáng. Tay phải nâng lên, một đạo hỏa thủ thăm dò tấn công Thần Thánh kỵ sĩ.

*Bùm! *

Ánh lửa xanh lượn lờ. Thần Thánh kỵ sĩ vẫn đứng đó không động đậy. Tâm Diễm Hỏa Diễm thuận theo tẩm thuẫn của lão chảy xuôi nhưng không thể nhiễm một chút vào người lão, cũng không thể xâm nhập tẩm thuẫn do linh cương ngưng kết thành.

Lần đầu tiên công kích chỉ là khúc nhạc dạo cho toàn diện bùng phát. Làm ma pháp sư hỏa hệ, chỗ mạnh nhất là công kích có chất nổ. Có thể nói, trận so tài này là cường mâu đối diện kiên thuẫn.

Lâm Hâm không chút chần chờ tấn công dồn dập. Chỉ thấy đôi tay y tung bay, từng hỏa đao xanh tựa tia chớp bay hướng Thần Thánh kỵ sĩ.

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 276

Trí Tuệ! Huyết Tinh Nữ Chiến Thần

Truyện Sắc Hiệp - <http://truyenfull.vn> Thần Thánh kỵ sĩ chân trái tiến lên nửa bước, làm động tác cung bước. Mặc kệ Lâm Hâm công kích như thế nào, linh cương ngưng kết thành tấm chắn ở trong tay lão cao tiếp thấp chặn, ngăn từng đợt Tâm Diễm Hỏa Diễm.

Nên biết bây giờ Tâm Diễm Hỏa Diễm của Lâm Hâm công kích đều là cỡ linh cương, thế nhưng không tạo thành thương tổn gì cho lão. Điều này có nghĩa là, vị Thần Thánh kỵ sĩ này ở phòng ngự chắc chắn có điểm đặc biệt gì đó.

Có thể thấy được, dưới chân Thần Thánh kỵ sĩ có một vòng quang hoàn vàng không phải dễ thấy. Quang hoàn chỉ quay quanh thân thể lão trong phạm vi năm mét, nhẹ nhàng dao động.

Quang hoàn vàng mỗi khi sắp tới dưới chân lão là màu sắc sẽ hơi biến đổi, nếu không nhìn kỹ thì sẽ không chú ý. Đó là sắc thái kim kỳ lạ, ánh sáng bảy sắc hỗn hợp với màu vàng.

Lĩnh vực, đây chính là lĩnh vực Thần Thánh kỵ sĩ có được. Lĩnh vực của lão thật là không quá bắt mắt, nên chiến đấu nhiều trận như vậy, cũng từng có người nói thẳng ra lão có được lĩnh vực, nhưng chân chính nhớ kỹ lão thì không có bao nhiêu người.

Nếu phải dùng câu đơn giản nhất hình dung vị Thần Thánh kỵ sĩ này, thế thì ba chữ vững như núi là thích hợp nhất.

Mặt kệ người công kích mạnh cỡ nào, ta phòng ngự, bất động như núi.

Lâm Hâm không biết tác dụng của lĩnh vực đối thủ là cái gì, nhưng Tâm Diễm Hỏa Diễm có tính xâm lược mãnh liệt không thể xâm nhập vào tâm thuần của đối phương chút nào.

Y từng thử để Tâm Diễm Hỏa Diễm vòng quanh tấn công, nhưng tâm thuần của người ta có thể thi triển Thuần Tường!

Công kích của Lâm Hâm rất đẹp, đầy trời ánh sáng xanh tung bay, mục tiêu tập trung, tựa như Ma Đạo đại pháo bắn chùm một mục tiêu vậy.

Linh cương rất tiêu hao linh lực, ma pháp loại này của Lâm Hâm cách sử dụng đặc điểm lớn nhất là công kích nhanh, cuồng bạo, tuy so sánh với cấp cấm chú thì vẫn có chênh lệch nhất định. Đúng là rất dễ dàng đánh đối thủ trở tay không kịp, nhưng nếu công kích của y gặp phải đối thủ có phòng ngự siêu cường như người trước mắt thì đúng là đau đầu.

Tuy Lâm Hâm không biết tốc độ tiêu hao linh lực cụ thể của đối thủ, nhưng từ việc đối phương có được lĩnh vực thì thấy ra, tu vi linh lực của đối thủ có hơn hai mươi vạn.

Cứ tiếp tục kéo dài như thế này thì chỉ bất lợi thêm cho y.

Làm sao đây? Lòng Lâm Hâm máy động, đột nhiên ngừng công kích.

Mất đi Tâm Diễm Hỏa Diễm trùng kích, Thần Thánh kỵ sĩ chỉ thấy người hẹ hắt. Bên kia, trên người Lâm Hâm lượn lơ ánh lửa xanh, hiển nhiên đang dốc hết sức hồi phục linh lực tiêu hao.

Hồi phục trên chiến trường? Thần Thánh kỵ sĩ có cảm giác dở khóc dở cười. Chẳng lẽ chàng trai này cho rằng ta không có chút năng lực công kích nào sao? Nói thế nào thì ta cũng là kỵ sĩ cấp chín!

Tay phải của Thần Thánh ký sĩ nâng lên, thanh âm ngân xướng vang lên, một ma pháp quang hệ dần thành hình.

Nhưng Thủ Hộ ký sĩ dù sao cũng là Thủ Hộ ký sĩ, khi thi triển kỹ năng công kích thì tốc độ không cách nào so sánh với Trường Giới ký sĩ. Mắt thấy một luồng Thẩm Phán Chi Quang dần thành hình trong khi Thần Thánh ký sĩ ngâm nga. Bỗng nhiên, một luồng sáng xanh bay qua đánh vào tấm thuẫn của lão. Không chỉ thế, còn có hai luồng sáng xanh khác vạch một đường cong vòng ra sau lưng, tập kích lưng Thần Thánh ký sĩ.

Tuy thoát nhìn Thần Thánh ký sĩ ngăn cản dễ dàng, nhưng kỳ thật ma pháp cấp linh cương của Lâm Hâm có lực công kích khá là khủng bố, đâu dễ chống đỡ? Lão càng không dám để linh cương của Lâm Hâm rơi vào người mình.

Không còn cách nào khác, Thần Thánh ký sĩ chỉ có thể cắt đứt Thẩm Phán Chi Quang, sử dụng Thuần Tường bảo vệ thân thể.

Nhìn đến đó, trên mặt Lâm Hâm lộ nụ cười nhạt. Mỗi người đều có phương hướng mình am hiểu, tất nhiên cũng có nhược điểm của mình.

Lực phòng ngự của Thần Thánh ký sĩ tuyệt đối cường đại, thậm chí còn vượt qua lúc Long Hạo Thần không thi triển Quang Thần Lĩnh Vực. Nhưng công kích của lão chính là điểm yếu.

Hiểu được điều này, Lâm Hâm đã nghĩ ra đối sách. Công kích như cuồng phong mưa rào biến chậm lại, gần như cách mỗi giây mới phát ra một luồng Tâm Diễm Hỏa Diễm.

Mục đích của hắn rất đơn giản, muốn đối thủ cứ giữ linh cương tấm thuẫn. Nhưng y sẽ không tăng tốc độ công kích, vậy thì y sẽ giảm bớt tiêu hao, dựa vào đôi hỏa cánh, tốc độ hồi phục linh lực đương nhiên nhanh hơn đối phương. Đây là một trận công phòng chuyển biến thành cuộc chiến tiêu hao sức lực.

Lĩnh Vực của Thần Thánh kỵ sĩ tên Cường Lĩnh Vực, chính lão tự nghiên cứu ra. Vị Thần Thánh kỵ sĩ này trời sinh tính ôn hòa, giỏi nhất là phòng ngự. Cho nên cách tu luyện của lão luôn lấy phòng ngự làm chủ. Lão đã từng là một vị Săn Ma giả nhưng không phải đoàn trưởng trong đoàn đội, thực lực của lão không đủ mạnh, tính cách lại quá ôn hòa, cách công kích không nhiều, cũng không muốn nghiên cứu mất tấn công. Mấy trận Thánh Điện Đại Tái trước, hoặc là đối thủ có thực lực cách biệt quá xa, hoặc là bị lão hao hết linh lực đành nhận thua.

Điểm đặc biệt lớn nhất của Cường Lĩnh Vực là có thể tăng linh cương cũng trên diện rộng giảm bớt tiêu hao linh cương. Khiến người thi triển linh cương ở mặt phòng ngự trạng thái mạnh nhất đạt tới cấp kỹ năng lĩnh vực.

Trong nội bộ Kỵ Sĩ Thánh Điện, vị Thần Thánh kỵ sĩ có danh hiệu là tấm thuẫn mạnh nhất. Chính lão có một tấm thuẫn cấp sử thi, ở trong thánh chiến từng nhiều lần xuất chiến, đối mặt Tử Linh Ma Thần Tát Mễ Cơ Nạp, Hùng Ma Thần Hoa Lợi Phát. Dựa vào lực phòng ngự cường đại khiến hai ma thần này đều bó tay với lão, lập công lớn cho Kỵ Sĩ Thánh Điện trong thánh chiến. Thêm vào tính cách ôn hòa, ở trong Kỵ Sĩ Thánh Điện lão rất được người thích, địa vị ngang hàng với mấy Thần Ấn kỵ sĩ.

Mắt thấy Lâm Hâm dùng cách gần như chơi xấu đối phó mình, Thần Thánh kỵ sĩ kiềm không được bật cười, nhưng tu vi của y còn chưa đủ để thắng lão. Sở dĩ lão không triệu hoán ra tọa kỵ là sợ nó không thể chịu đựng công kích của Lâm Hâm. Dù sao Tâm Điểm Hỏa Điểm là nhiệt độ cao hình thành linh cương, lực công kích tương đương khủng khiếp.

Cầm tấm thuẫn, Thần Thánh kỵ sĩ bắt đầu muốn tấn công Lâm Hâm. Tốc độ của lão thoát trông không nhanh nhưng cực kỳ trầm ổn. Lão vừa động thì Lâm Hâm cũng động, định tiếp tục kéo giãn khoảng cách hai bên. Nhưng Lâm Hâm kinh ngạc phát hiện, trong quá trình Thần Thánh kỵ sĩ đi tới không ngừng biến đổi phương hướng, vẫn luôn là đối diện

Lâm Hâm. Rất nhanh, khoảng cách hai người đã tới phạm vi một trăm mét.

Lúc này, Thần Thánh kỵ sĩ đột nhiên dừng bước, tấm thuẫn chuyển đi một chút, lộ ra khuôn mặt cười hiền hòa với Lâm Hâm. Ngay sau đó, một luồng sáng trắng bắn ra, chớp mắt rơi vào người Lâm Hâm.

Lâm Hâm thiếu chút chửi ra tiếng, Thánh Dẫn Linh Lô.

Y tính tới tính lui nhưng không tính ra ông lão này có tuyệt chiêu Thánh Dẫn Linh Lô. Lôi kéo, khiên dẫn, hai năng lực cường đại cùng tác dụng lên người Lâm Hâm.

Hiển nhiên Thánh Dẫn Linh Lô đã bị Thần Thánh kỵ sĩ này tu luyện đến trình độ mạnh nhất. Lấy lực phòng ngự cường đại như lão thì sao không có Thánh Dẫn Linh Lô cho được? Chỉ có Thánh Dẫn Linh Lô phối hợp với linh cương của lão, thì lão mới là người phòng ngự mạnh nhất trên chiến trường.

Về tu vi thì Lâm Hâm không bằng Thần Thánh kỵ sĩ, chỉ có thể trở mặt nhìn mình bị kéo ra từng chút một. Dù Thần Thánh kỵ sĩ không hiểu cận chiến đi chăng nữa, mặt đối mặt đánh nhau thì một ma pháp sư như y sao chống cho nổi!

Mục đích của Thánh Dẫn Linh Lô tất nhiên không phải kéo y qua đánh, là buộc y không thể hết sức công kích! Đây là vì sao Thần Thánh kỵ sĩ cười với Lâm Hâm.

*Bùm! *

So đấu tiến hành đến tận đây, Lâm Hâm biết mình gần như không còn khả năng chiến thắng. Khoảnh khắc này, trong lòng y đột nhiên nảy ra cảm giác quái lạ.

Cho đến nay, y luôn cảm thấy lực công kích của mình không yếu. Làm ma pháp sư hỏa lệ, bản thân bùng nổ cao, y còn có Tâm Diễm Hỏa

Diễm cường đại tăng phúc. Nhưng bây giờ y mới hiểu, gặp phải cường giả chân chính, lực công kích của y vẫn không đủ. Trừ cố gắng tu luyện ra lĩnh vực, xem ra phải bỏ nhiều công sức về mặt ma pháp.

Giữa không trung không ngừng bị lôi kéo, khiên dẫn, thân thể Lâm Hâm đột nhiên tạm dừng, một tiếng phượng hót lạnh lót vang từ ngực y. Ngay sau đó, thân thể Lâm Hâm bỗng biến mất. Linh cánh hỏa xanh to lớn của y lại phóng lớn gấp mấy lần, chớp mắt ở trên không trung hóa thành Lam Hỏa Phượng Hoàng khổng lồ bay hướng Thần Thánh kỵ sĩ.

Thần Thánh kỵ sĩ trái tim chợt nhảy lên, giật mình phát hiện nóng cháy không chỉ là bên ngoài, thậm chí khi Lam Hỏa Phượng Hoàng xuất hiện thì linh hồn lão cũng đốt cháy.

Lửa thật mạnh.

Lão không kịp nghĩ nhiều, Cương Lĩnh Vực mở ra trình độ lớn nhất, cung bộ, Thuần Tường, Thần Ngự Thuần!

Mắt thấy Lam Hỏa Phượng Hoàng sắp va chạm vào tấm thuẫn, bỗng nhiên phượng hoàng khổng lồ thu nhỏ gần gấp đôi. Vốn Tâm Diễm Hỏa Diễm vòng quanh ngoài thân thể đều co rút lại, khiến nó thoát trông không còn là thể năng lượng mà như thực thể vậy.

Lâm Hâm rút cuộc va chạm với Thuần Tường. Hình ảnh khủng khiếp xuất hiện. Khoảnh khắc va chạm, Thuần Tường của Thần Thánh kỵ sĩ hoàn toàn biến thành màu xanh, màu xanh giống hệt Tâm Diễm Hỏa Diễm.

Trong tiếng chấn kịch liệt, Thần Thánh kỵ sĩ nhanh chóng lùi ra, thân thể trượt trên mặt đất.

Tiếng nổ không chỉ một tiếng mà liên tiếp vang lên.

*Oành, oành, oành!!! *

Tiếng nổ như là tiếng sấm, đình tai nhức óc.

Mỗi xuất hiện một tiếng sấm là Thuần Tường của Thần Thánh kỵ sĩ sẽ lùi nhanh ra. Khi tiếng nổ thứ chín vang lên, lão đã bị ép đến mép sân, lưng dựa vào vòng phòng hộ.

Thuần Tường là do linh cương ngưng kết thành, có tác dụng của Cương Lĩnh Vực là lực phòng ngự siêu mạnh. Nhưng nếu nhìn kỹ sẽ phát hiện, bây giờ Thuần Tường đang nhỏ giọt chất lỏng xuống đất. Chất lỏng đó rõ ràng chính là linh lực! Chất lỏng nhỏ giọt có màu xanh. Có thể thấy rõ, Thuần Tường có linh vực tăng phúc không ngờ bây giờ biến ngày càng mỏng, có chút trong suốt, thậm chí thấy cả góc cạnh Thần Thánh kỵ sĩ.

Một cường giả không có linh vực dựa vào công kích lại có thể bức ép một cường giả linh vực đến trình độ như vậy, Lâm Hâm đủ tự hào rồi. Lực công kích Lam Hỏa Phượng Hoàng Linh Lô của y sớm chấn kinh toàn trường.

Ánh sáng xanh co rút, Lam Hỏa Phượng Hoàng bình bồng giữa không trung. So với lúc mới xuất hiện thì bây giờ nó cực kỳ suy yếu, lửa xanh trên người có chút trong suốt, dường như tùy thời tán loạn.

Nhưng cùng lúc đó, Lam Hỏa Phượng Hoàng há miệng ra, vang lên một tiếng phượng kêu lạnh lốt, ba luồng sáng xanh hóa thành ba sợi chỉ vạch ngang chui vào Thuần Tường.

Phụt

Cây châm xanh thứ nhất va chạm với Thuần Tường. Thuần Tường đã rất mỏng bỗng chốc nổi lên từng vòng gợn sóng, càng trong suốt. Nhưng cây kim mỏng cũng tán loạn biến mất. Cây kim thứ hai đâm vào. Thuần Tường rốt cuộc không chịu nổi gánh nặng, *Bóc* một tiếng, xuất hiện lỗ nhỏ. Nhưng nó vỡ ra cũng chấn nát cây kim thứ hai. Tuy nhiên, cây kim thứ ba nổi gót theo sau, chớp mắt đã nhập vào Thuần Tường, biến mất bóng dáng. Ánh sáng xanh chợt lóe, Lâm Hâm đáp xuống đất, chân co ra sau nửa ngời xồm, tay trái chống đất chống đỡ thân thể, mái tóc dài màu xanh có chút hỗn độn, thân thể nhẹ run, mặt tái nhợt như tờ giấy.

Từ khi tu vi đạt đến cấp chín, đây là lần đầu tiên y đẩy Lam Hỏa Phượng Hoàng Linh Lô lên trình độ cao nhất. Ba luồng sáng xanh cuối cùng, không thể nghi ngờ chính là đòn sát thủ của y, Địa Ngục Hỏa Châm. Đây là công kích dung hợp hắc ám hỏa diễm và Tâm Diễm Hỏa Diễm của hắn, có lực xuyên thấu siêu mạnh. Lam Hỏa Phượng Hoàng Linh Lô cố gắng tiêu hao linh cương Thuần Tường, một kích cuối cùng là mấu chốt y có thể chiến thắng hay không.

Không thể tiêu hao tiếp thì chỉ còn cách dùng công kích mạnh nhất quyết thắng tới đối thủ. Dù là thắng hay bại, ít nhất thì Lâm Hâm đã phát huy ra hết năng lực của bản thân.

Sắc mặt của Thần Thánh kỵ sĩ không dễ nhìn hơn Lâm Hâm bao nhiêu. Vị trí ngực phải của lão có một đốm lửa hai màu thanh lam đang nhấp nháy. Lão dùng tay trái che ngực phải, toàn thân lóe ánh sáng vàng chói lòa. Nhưng lửa sắc thanh lam cực kỳ ngoan cố thiêu đốt, ngọn lửa chảy ra từ kẽ tay, biểu tình của Thần Thánh kỵ sĩ cực kỳ thống khổ.

Lâm Hâm vừa thờ hồn hển vừa miễn cưỡng ngẩng đầu nhìn biểu tình của Thần Thánh kỵ sĩ. Đương nhiên y biết đòn sát thủ hai hỏa hợp nhất của mình có uy lực mạnh cỡ nào. Muốn dập tắt lửa này không phải chuyện đơn giản. Cho dù cuối cùng Thần Thánh kỵ sĩ thành công thì chỉ sợ tu vi sẽ rút xuống đến bờ vực tan vỡ, không thể tiếp tục tranh tài.

"Ta nhận thua, chàng thanh niên kia, hãy thu lại ma pháp của người đi." Thần Thánh kỵ sĩ vẻ mặt thống khổ nói.

"A?" Nhận thua?

Thoáng chốc Lâm Hâm cực kỳ vui mừng. Tuy chịu Lam Hỏa Phượng Hoàng Linh Lô phản phệ rất thống khổ, nhưng không ngờ mình có thể thắng trận này, y phần khởi tinh thần. Nâng lên tay phải, phóng ra Hỏa Tinh pháp trượng của mình dùng làm gậy chống, cựa nhắc tới bên cạnh Thần Thánh kỵ sĩ. Tay phải ấn ngực ông lão, hút ra Địa Ngục Hỏa Châm và song hỏa.

Khi hút ra hỏa diễm thì Lâm Hâm ngẩn ra, bởi vì y phát hiện, Thần Thánh kỵ sĩ chịu đựng thương tổn không lớn như y đã tưởng tượng. Đừng nhìn ngực lão cháy đen một mảnh, kỳ thực uy lực của Địa Ngục Hỏa Châm không xâm nhập vào thân thể lão.

Thần Thánh kỵ sĩ nháy mắt với y, sau đó lão đảo đi hướng khu nghỉ ngơi.

Lâm Hâm thoáng chốc hiểu ra, đối phương đang nhường mình! Linh cương có Cương Lĩnh Vực tăng phúc vào giây phút cuối cùng hiện trên làn da chặn công kích từ Địa Ngục Hỏa Châm, nhưng lão cố ý biểu hiện ra chống đỡ hết nổi, nhường trận thắng này cho mình.

Lâm Hâm dùng Hỏa Tinh pháp trượng chống đỡ đi về khu nghỉ ngơi, nhẹ gật đầu với Thần Thánh kỵ sĩ đã ngồi xuống chỗ của mình, trong mắt lộ khâm phục.

Lão kỵ sĩ mỉm cười, sau đó nhắm mắt lại hồi phục linh lực.

Lâm Hâm quay về chỗ của mình, ngồi xuống, bản năng liếc Long Hạo Thần. Long Hạo Thần chỉ mỉm cười, không nói gì, ý bảo y nhanh chóng hồi phục linh lực. Tuy đã chiến thắng nhưng mặt sau còn có so tài. Tuy nhiên, rất rõ ràng, dù Lâm Hâm có áp chế được Lam Hỏa Phượng Hoàng Linh Lô phản phệ, chỉ sợ rằng trận đấu tiếp theo không thể thi triển ra uy lực linh lô này.

Thi đấu cá nhân Thánh Điện Đại Tái, vận khí của Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi kỳ thật không tốt lắm. Nhưng họ được Kỵ Sĩ Thánh Điện lặng lẽ hết sức ủng hộ. Trong đó có hai trận đấu quan trọng nhất là Long Hạo Thần và Dương Hạo Vũ, cùng với trận vừa rồi.

Kỵ sĩ mạnh nhất và tầm thuấn mạnh nhất nhún nhường, trải bằng con đường so tài sau này cho họ.

Nếu Dương Hạo Vũ thật sự dốc sức đối phó, thế thì Long Hạo Thần chắc chắn thất bại. Làm đoàn trưởng Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi,

một khi Long Hạo Thần thua trận thì là đả kích lớn nhất với Quang Chi Thần Hi, cũng sẽ ảnh hưởng lớn đến kế hoạch của hắn. Dương Hạo Vũ nhường cho chẳng những khiến Long Hạo Thần lĩnh ngộ rất nhiều năng lực liên quan lĩnh vực, càng cổ vũ uy danh của hắn.

Bây giờ so tài đã tới vòng thứ năm, thí sinh dự thi chỉ còn mười hai người. Có thể nói, Quang Chi Thần Hi nhiều một người vào vòng sau thì có thể ảnh hưởng xếp hạng cuối cùng của họ. Có Thần Thánh kỵ sĩ có danh hiệu tẩm thuận mạnh nhất xảo diệu nhường chiến thắng cho Lâm Hâm, chẳng những tặng nhiều điểm cho Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi, càng tặng họ danh ngạch tiến vào sáu cường!

Tuy Trần Anh Nhi thua trận nhưng cô đã tiêu hao nhiều sức mạnh của Lý Chính Trực. Lâm Hâm lọt vào trong. Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi còn có ba cường giả lĩnh vực chưa ra trận, có thể nói so đấu mặt sau là con đường rộng thênh thang.

Ánh sáng tuyển chọn lại lóe lên, lần này chọn trúng Huyết Tinh Nữ Chiến Thần trong Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi. Nói đến cũng trùng hợp, đối thủ của Vương Nguyên Nguyên rõ ràng là một Pháp Thần cấp chín hệ không gian của Ma Pháp Thánh Điện, cũng là cường giả lĩnh vực.

Mắt lóe tia sáng, Vương Nguyên Nguyên chậm rãi đi vào sân. Trong trận so đấu trước, dù cô gặp đối thủ không đặc biệt mạnh nhưng cũng là trung đẳng trong các thí sinh. Có thể nói Vương Nguyên Nguyên một đường vượt mọi chông gai, rốt cuộc đi tới bây giờ.

Biểu tình của cô rất bình tĩnh, ánh mắt chăm chú nhìn chăm chăm lão ma pháp sư phía xa, hành lễ chiến sĩ đơn giản.

Lão ma pháp sư cũng trả lễ. Tiến vào so đấu vòng thứ năm, mỗi trận đều cực kỳ quan trọng. Trong Ma Pháp Thánh Điện, Lý Chính Trực đã lọt vào vòng thứ sáu, nếu có thể thêm một người nữa thì Ma Pháp Thánh Điện ít nhất có năng lực lấn lướt Kỵ Sĩ Thánh Điện. Nếu ba người Ma Pháp Thánh Điện đều vượt qua hết, thế thì càng có lợi cho họ.

Thanh âm ngân xướng chú ngữ vang lên, lão ma pháp sư nâng tay phải chỉ hướng Vương Nguyên Nguyên. Bỗng chốc một đoàn sáng bạc bay hướng Vương Nguyên Nguyên. Cùng lúc đó, trong không khí hơi vẩn vọ, bóng dáng lão ma pháp sư đã biến mất.

Lão thật tình không xem thường Vương Nguyên Nguyên chút nào, vừa lên liền thi triển lĩnh vực của mình. Bởi vì trước kia lão đã quan sát thực lực của Vương Nguyên Nguyên, biết cô gái tuổi trẻ này cũng là cường giả lĩnh vực, tất nhiên phải tiên hạ thủ vi cường.

Không khí vẩn vọ lóe ánh bạc nhàn nhạt, nhanh chóng lan tràn trong sân đấu lớn. Nguyên tố không gian tràn ngập tính không xác định, bất cứ không khí trong lĩnh vực này đều bị ảnh hưởng cực lớn.

Vương Nguyên Nguyên đứng đó không động đậy, một tầng sáng đỏ như máu bắt đầu lan tràn dưới chân cô, là Huyết Lĩnh Vực.

Huyết Lĩnh Vực chỉ khuếch tán quanh thân Vương Nguyên Nguyên trong ba mét. Ánh sáng đỏ lượn lờ phụ trợ danh hiệu Huyết Tinh Nữ Chiến Thần của cô thêm rõ rệt.

Thanh âm trầm thấp ngân xướng của lão ma pháp sư còn đang tiếp tục, lại như vang vọng từ bốn phương tám hướng. Trải qua lĩnh vực không ngừng phản xạ, Vương Nguyên Nguyên không thể nào phát hiện vị trí chân chính của lão.

Vẩn vọ không gian lĩnh vực bắt đầu xuất hiện biến hóa. Từng vệt sáng bạc xuất hiện, tựa như cái miệng tham lam há ra tùy thời cắn nuốt thân thể Vương Nguyên Nguyên.

Vết nứt biến ngày càng nhiều, không khí vẩn vọ thêm kịch liệt. Đường như không gian trong sân đấu luyện bị không gian khủng bố này xé ra tùy thời thành mảnh vụn.

Thoạt trông Vương Nguyên Nguyên đã ở vị trí bị động. Càng khiến người khó hiểu là, cho đến bây giờ cô vẫn không có hành động gì, chỉ

phóng ra Huyết Lĩnh Vực của mình mà thôi.

Nhưng không ai trông thấy, đôi mắt Vương Nguyên Nguyên ẩn trong Huyết Lĩnh Vực không phải màu đỏ như khi phóng ra Huyết Lĩnh Vực, mà là màu bạc thuộc tính không gian.

Trong thi đấu cá nhân Thánh Điện Đại Tái, cô hấp dẫn chú ý nhất chính là Huyết Lĩnh Vực. Nhưng đừng quên, cô là một chiến sĩ có không gian thuộc tính!

Linh lực nhu hòa chuyển động trong không khí, đáy mắt Long Hạo Thần lộ ra tia sáng động lòng người. Mắt hấn sáng rực nhìn chăm chú trong sân.

Vương Nguyên Nguyên từ lúc bắt đầu không hành động ngay, Long Hạo Thần đoán được cô định làm cái gì. Cô chỉ phát ra một kích, cũng chỉ có cơ hội một lần. Thành công thì chiến thắng, nếu không thì là thất bại.

Các thành viên Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi có thể nói là thiên phú dị bẩm, hơn nữa cực kỳ may mắn, còn tuổi trẻ như vậy đã có tu vi cấp chín, thậm chí là lĩnh vực. Nhưng họ thiếu sót là kinh nghiệm cường giả. Họ tăng vọt quá nhanh, trong đó có nhiều người thậm chí chưa trải qua chiến đấu cấp tám thì tu vi đã tăng lên cấp chín. So sánh với những cường giả lĩnh vực uy tín lâu năm trong Lục Đại Thánh Điện, thực lực của họ tất nhiên là có khiếm khuyết.

Giống như Lâm Hâm ban nãy, so với kỵ sĩ tầm thuần mạnh nhất thì rõ ràng là yếu thế hơn.

Bây giờ đối thành Vương Nguyên Nguyên, đối thủ của cô tuyệt không dễ đối phó. Nếu vừa lên liền đánh bừa thì khả năng chiến thắng của Vương Nguyên Nguyên không lớn.

Không ai biết rằng, trong Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi, tu vi chân chính đạt tới cấp chín bậc hai mà có được lĩnh vực thì chỉ mỗi mình

Long Hạo Thần, Thái Nhi.

Tuy Trần Anh Nhi, Vương Nguyên Nguyên có lĩnh vực của mình nhưng kỳ thật tu vi của họ là cấp chín bậc một. Lĩnh vực của họ là do hơn bốn năm minh tưởng sâu mang đến lĩnh ngộ, đây đã là sáng tạo kỳ tích. Nhưng sau lưng kỳ tích cũng hiện ra tu vi khiếm khuyết.

Nếu không thì Trần Anh Nhi chưa chắc thua Lý Chính Trực, ít nhất cũng sẽ đem lại phiền phức lớn cho ông.

Thánh Điện Đại Tái không thể sử dụng bất cứ trang bị gì, khuyết điểm của Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi cũng hiện ra.

Bởi thế, Vương Nguyên Nguyên vừa ra sân liền mở con đường khác, lựa chọn cách chiến đấu khác. Cô đứng im không động đậy, kỳ thật ý niệm và tâm cô vẫn đang chiến đấu. Cô đang tìm sơ hở của đối thủ, nhất kích tất thắng.

Lĩnh Vực không gian cường đại bắt đầu áp súc không gian sinh tồn của Vương Nguyên Nguyên. Khe hở không gian trong lĩnh vực biến ngày càng nhiều. Xem từ bên ngoài vòng phòng hộ, lúc này trong sân đấu có ít nhất ngàn vạn khe hở không gian! Dường như bất cứ thứ gì ở trong đó đều chớp mắt bị nghiền nát.

Làm sao đây? Vương Nguyên Nguyên sẽ lựa chọn như thế nào? Trong lòng rất nhiều người nảy ra cùng một vấn đề.

Rốt cuộc, khi khe hở không gian thứ nhất tiếp xúc với Huyết Lĩnh Vực của Vương Nguyên Nguyên.

*Xoẹt! * một tiếng, tựa như nước đá đụng phải than nóng, Huyết Lĩnh Vực của Vương Nguyên Nguyên kịch liệt chấn động, khe hở không gian bỗng chốc biến mất. Nhưng nếu nhìn kỹ sẽ phát hiện, khe hở không gian kia cứng rắn xé đi tia huyết khí trên Huyết Lĩnh Vực của cô.

Đây mới chỉ là bắt đầu. Cùng với đợt thứ nhất khe hở không gian va chạm, càng nhiều khe hở không gian đánh hướng Vương Nguyên Nguyên.

Tiếng *xoẹt xoẹt* không dứt, từng khe hở không gian khi tiếp xúc với Huyết Linh Vực sẽ nhanh chóng biến mất, nhưng có thể thấy rõ, Huyết Linh Vực của Vương Nguyên Nguyên đang kịch liệt dao động, uy thế giảm nhỏ dần.

Người ta là ma pháp kết hợp lĩnh vực, còn cô chỉ bị động phòng ngự lĩnh vực, so sánh lập tức bày ra cao thấp.

Hai bên vẫn tiếp tục va chạm lĩnh vực. Lúc này, trong số người xem cuộc chiến có rất nhiều người lắc đầu. Chính Lý Chính Trực trên mặt cũng lộ nụ cười, lầm bầm.

"Cô bé này đang tìm sơ hở? sao có thể tìm được chứ. Lĩnh vực của lão Vu có danh xưng là thiên biến vạn hóa, căn bản không có quy luật để theo. Cô bé này muốn dựa vào sức bật lĩnh vực của mình đánh bất ngờ, rồi sẽ càng lún càng sâu thôi."

Nghĩ tới sáu cường cuối cùng bên trong lại có thêm một cường giả Ma Pháp Thánh Điện, tâm tình Lý Chính Trực rất tốt. Linh lực của ông đang nhanh chóng hồi phục, nếu so đấu vòng thứ năm kéo dài thời gian lâu chút, đợi đến vòng sau, nói không chừng ông thật có thể hồi phục tất cả linh lực. Nhưng bởi vì lúc trước thi triển hai kỹ năng lĩnh vực hao tổn nguyên khí của ông, bởi vậy, muốn hồi phục đến trạng thái tốt nhất thì hơi khó.

Thời gian trôi qua từng phút giây, Huyết Linh Vực của Vương Nguyên Nguyên đúng là mạnh. Bị không gian lĩnh vực hỗn hợp ma pháp của đối thủ công kích mà vẫn ngoan cường chống đỡ. Có ít nhất vài ngàn khe hở không gian biến mất dưới Huyết Linh Vực của cô.

Thải Nhi khẽ thở dài.

"Chỉ sợ Nguyên Nguyên không tìm thấy sơ hở của đối thủ. Vị ma pháp sư này rất cẩn thận. Các người xem, khi lĩnh vực của ông ta công kích là không ngừng biến ảo cách thức. Bỗng nhiên công kích đơn, rồi bỗng nhiên cùng hòa lên. Hơn nữa mật độ khe hở không gian ngày càng lớn, nếu Nguyên Nguyên phát động tấn công thì rất có thể càng lún càng sâu. Lão ma pháp sư này quá gian xảo, vừa phát hiện ý tưởng của Nguyên Nguyên lập tức nghĩ cách ứng đối. Cứ tiêu hao như vậy thì Nguyên Nguyên sẽ không chịu đựng được lâu hơn."

Long Hạo Thần vỗ nhẹ tay Thái Nhi, nói.

"Tin tưởng cô ấy đi. Nguyên Nguyên chẳng những cố chấp còn thông minh. Trong số chúng ta, thật ra thiên phú của cô ấy là thấp nhất, nhưng thành tựu vẫn không tầm thường. Lấy tu vi chưa tới cấp chín bậc hai đã có được lĩnh vực của mình, đây là thông minh tài trí và ngộ tính của cô ấy."

Nói đến đây, Long Hạo Thần kiềm không được nhớ tới Dạ Hoa, lão sư cũ của mình. Đã nhiều năm hẵn không gặp lão sư, không biết bị Kỳ Sĩ Thánh Điện phái đến chỗ nào. Long Hạo Thần từng hỏi ông nội, nhưng Long Thiên Ấn giữ kín như bưng, chỉ cho biết Dạ Hoa đang chấp hành nhiệm vụ cực kỳ quan trọng. Thế nên Long Hạo Thần vẫn không có cơ hội bái tạ sư ân.

Trong sân, Huyết Lĩnh Vực của Vương Nguyên Nguyên từ ban đầu đường kính ba mét dần bị áp súc đến chỉ còn một mét, miễn cưỡng có thể bảo vệ thân thể cô.

"Cô bé, nhận thua đi, lão phu không muốn tổn thương cô." Giọng của lão ma pháp sư truyền đến từ bốn phương tám hướng, thế công cũng chậm lại.

Đây là Thánh Điện Đại Tái, áp bức lĩnh vực rất là nguy hiểm. Sơ sẩy một chút thôi là Vương Nguyên Nguyên sẽ mất mạng.

Nhưng, ngay khi lĩnh vực của đối thủ chậm lại, khoảnh khắc đó Vương Nguyên Nguyên rốt cuộc động.

Tốc độ của cô thật sự quá nhanh, các người xem chỉ thấy một luồng sáng đỏ vụt qua, không ngờ trực tiếp chui vào một khe hở không gian.

Toàn trường dậy lên tiếng kinh hô.

Nên biết rằng những khe hở không gian này đều là ma pháp sư không gian tạo ra không gian loạn lưu, không phải dùng để truyền tống. Chẳng những cực kỳ không ổn định, hơn nữa thù thời tan vỡ. Khe hở không gian có năng lực cắt cấn nuốt siêu cường. Hút người vào vốn là một trong các uy lực của nó, đi vào trong không khác gì tự sát.

Ai mà ngờ Vương Nguyên Nguyên đột nhiên lựa chọn như vậy? Cô gái này quá cường cường. Chẳng lẽ cô muốn dùng mạng sống của mình đổi lấy một trận Ma Pháp Thánh Điện thất bại sao? Dù gì theo quy tắc Thánh Điện Đại Tái, trong khi so đấu giết chết đối thủ sẽ lập tức bị loại.

Chính Lý Chính Trực nhìn thấy hình ảnh này thì mặt đầy kinh ngạc. Nhưng khoảnh khắc, mọi người biết mình sai lầm rồi.

Ánh sáng đỏ chợt lóe, Vương Nguyên Nguyên đã xuất hiện ở vị trí khác trong sân. Cũng chớp mắt này, rất nhiều khe hở không gian theo đó biến càng hỗn loạn.

Bởi vì cả sân đầy khe hở không gian, Vương Nguyên Nguyên biến mất rồi lại xuất hiện, họ chỉ mơ hồ thấy trong sân có ánh sáng đỏ chớp lóe nhưng không biết bên trong rốt cuộc xảy ra chuyện gì.

Khe hở không gian bắt đầu từng vệt biến mất, khuếch tán, dần lộ ra tình huống giữa sân.

Khiến người hít ngậm khí là Vương Nguyên Nguyên bình tĩnh đứng đó, bàn tay ấn đỉnh đầu lão ma pháp sư. Lão ma pháp sư không thi triển ra ma pháp nữa, vẻ mặt khó hiểu nhìn Vương Nguyên Nguyên.

"Người làm như thế nào được?" Lão ma pháp sư tràn đầy thắc mắc hỏi. "Ở bên trong lĩnh vực của ta, lại có nhiều khe hở không gian như vậy, người vốn không khả năng thi triển năng lực truyền tống. Ta biết người có một linh lô có thể truyền tống, ta đã tính hết những chuyện này. Ta không hiểu là tại sao người có thể xuyên qua khe hở không gian, cuối cùng còn xuất hiện trước mặt ta. Lĩnh vực và ma pháp của ta hoàn toàn không có quy luật gì cả."

Vương Nguyên Nguyên nhàn nhạt nói.

"Bất cứ năng lực gì đều không thể nào không có sơ hở. Bởi vì người dùng lĩnh vực tăng phúc khe hở không gian, mới khiến nhiều khe hở không gian cùng xuất hiện. Không sai, những khe hở không gian này không có bất cứ quy luật nào, nhưng người đã quên, dù sao chúng nó ở trong cùng lĩnh vực, chúng nó có đặc điểm chung."

"Ở cùng một lĩnh vực tạo thành giữa chúng nó có liên hệ, sẽ trong chớp mắt xuất hiện con đường không gian như mạng nhện. Tôi làm chính là tính toán, suy đoán một con đường không gian có thể đi tới bên cạnh người, thế là đủ rồi."

Vương Nguyên Nguyên nói rất đơn giản nhưng lão ma pháp sư lại biến sắc mặt.

"Điều này sao có thể!? Cái đó cần lượng tính toán khổng lồ cỡ nào! Hơn nữa chỉ cần sai lầm một chút thì người sẽ bị không gian dao động xé nát, hoặc rơi vào không gian vô tận."

Vương Nguyên Nguyên bình thản nói.

"Không, tôi sẽ không. Không sai, linh lô của tôi không thể sử dụng trong lĩnh vực của người, nhưng tôi có thể thông qua lĩnh vực của mình bảo vệ định vị chỗ cũ. Đây cũng là vì sao tôi luôn bất động, nếu không phải lưng tôi dựa vào vòng bảo hộ thì còn có thể kéo dài thời gian lâu hơn. Tôi không động đây là vì để linh lô định vị. Dù tôi không thành công xuyên qua những khe hở không gian của người, một khi gặp phải

nguy hiểm, tôi có thể thông qua linh lô định vị, thêm vào lĩnh vực bảo hộ trở về vị trí cũ. Chẳng lẽ người không phát hiện sao? Khi tôi truyền tống, sương đỏ bên kia cũng kéo dài một đoạn thời gian, mãi đến khi tôi đi tới bên cạnh người thì sương mới biến mất? Tuy chỉ giữ một giây nhưng đủ cho tôi phán đoán rồi. Vậy nên dù tôi có tính sai, cuối cùng có thất bại thì tuyệt đối sẽ không chết."

Lão ma pháp sư ngơ ngác nhìn Vương Nguyên Nguyên, qua đã lâu vẫn không nói nên lời.

Vương Nguyên Nguyên thu tay lại, lần nữa hành lễ chiến sĩ với lão, xoay người đi ra ngoài.

"Đợi một chút!" Lão ma pháp sư bỗng nhiên kêu lại Vương Nguyên Nguyên.

Vương Nguyên Nguyên ngoái đầu lại nhìn lão.

"Người còn có việc gì?"

Lão ma pháp sư trịnh trọng nói.

"Ta thua, thua tâm phục khẩu phục. Tuy người thắng về mặt trí tuệ, nhưng trên đời này, người có trí tuệ và trầm ổn thận trọng như người rất là hiếm, tương lai Chiến Sĩ Thánh Điện chắc chắn lấy người dẫn đầu."

Nói xong lão ma pháp sư trịnh trọng khom người hướng Vương Nguyên Nguyên, sau đó mới mỉm cười xoay người bước đi.

Khi Vương Nguyên Nguyên đi ra khỏi sân đấu, nghênh đón cô là cái ôm nồng nhiệt từ Trần Anh Nhi.

"Thắng, thắng! Nguyên Nguyên, cô siêu thật!" Trần Anh Nhi nhảy nhót ôm Vương Nguyên Nguyên.

Thân thể Vương Nguyên Nguyên lung lay, nhắm mắt trong vòng tay Trần Anh Nhi, suy yếu nói.

"Dìu tôi qua kia."

Trận chiến này quá trình nhìn thì đơn giản, nhưng chỉ có Vương Nguyên Nguyên và lão ma pháp sư mới biết trong trận chiến cô đã chịu đựng bao nhiêu.

Lĩnh Vực va chạm đem đến áp lực lớn cỡ nào cho cô? Trong áp lực cô còn phải không ngừng tính toán ra mục tiêu chính xác. Linh lô tiến hành định vị, cuối cùng chui vào khe hở không gian vẫn có khả năng nguy hiểm tính mạng! Cô vừa muốn khắc địch chế thắng vừa phải chú ý an toàn của mình, những áp lực này gom cùng một chỗ, tinh thần cô phải chịu đựng rất nhiều.

Đến đây thì trong sáu trận chiến đợt thứ hai, Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi có được hai trận thắng, chiếm hai ghế trong sáu cường cuối cùng.

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 277

Linh Hồn Tịnh Hóa Thịnh Thế Liên Hoa

Ánh sáng tuyển chọn nhấp nháy rơi xuống, Thái Nhi lại lần nữa bị bao phủ vào trong. Lần này, đối thủ của nàng đến từ Linh Hồn Thánh Điện.

Vòng thứ năm đấu đơn, trận đấu thứ tư, bắt đầu.

Thái Nhi đối mặt vị triệu hoán sư này là một ông lão đáng người cao to. Có thể tiến vào vòng thứ năm không ai không phải là cường giả đương thời. Thành viên Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi đều thấy rõ ràng biểu hiện của triệu hoán sư này trong các trận trước. Chỗ mạnh nhất của lão là bốn mệnh triệu hoán thú. Đó là một con rồng, con rồng chân chính. Triệu hoán sư này cũng là một vị Long triệu hoán sư duy nhất trong Linh Hồn Thánh Điện.

Đối diện vị Long triệu hoán sư này, Thái Nhi không thể sử dụng bất cứ trang bị gì, nàng phải chịu áp lực rất lớn. Tuy bản thân vị triệu hoán sư còn chưa tiến vào tầng lĩnh vực, nhưng lão triệu hoán ra con rồng đã là cường giả lĩnh vực.

Tiếng rồng ngâm kéo dài vang lên, một con rồng xanh xuất hiện trong sân đấu. Ông lão Long triệu hoán sư ngồi trên đỉnh đầu của nó. Muốn đánh bại lão thì đầu tiên phải đánh bại con rồng lão triệu hoán ra mới được.

Long triệu hoán sư một tay nắm sừng rồng, ánh mắt nhìn Thái Nhi phía đối diện.

Con rồng xanh này là thủy hệ, dài cỡ năm mươi mét, dù trong sân đấu luyện diện tích rộng như vậy thì nó vẫn khá khổng lồ.

Thải Nhi nhoáng người lên đã biến mất trong sân. Nàng biết, trận chiến này đối với mình sẽ cực kỳ gian khổ. Không thể sử dụng Lưỡi Hái Tử Thần và Tháp Vĩnh Hằng, thực lực của nàng chịu quá nhiều hạn chế.

Muốn chiến thắng con rồng có lĩnh vực thật sự rất khó khăn. Nếu có thể thi triển Tử Thần Thất Tuyệt thì còn cơ may, bây giờ nàng chỉ còn cách bắt giặc trước bắt vua.

Ánh mắt Long triệu hoán sư biến ngưng tụ, Thủy Long tâm ý tương thông với lão, ngửa đầu phát ra tiếng rồng ngâm. Một vòng quang hoàn sắc băng lam từ đỉnh đầu nó phóng ra.

Bình thường thì loại kỹ năng quang hoàn này bao phủ phạm vi có hạn, nhưng rồng thủy hệ thi triển ra quang hoàn tựa như vô tận, lan tràn tới vòng phòng hộ nguyên cả sân, bao phủ sân đấu luyện vào trong.

Thải Nhi dưới tình huống ẩn thân tất nhiên không thể che giấu được nữa. Bóng người chợt lóe, nàng đã xuất hiện trong sân. Khi quang hoàn tới gần thì nàng bỗng tiến lên một bước, thân thể lại vụt mất. Quang hoàn xẹt qua, nàng không hề xuất hiện.

Xuyên qua không gian? Tu vi thích khách đạt tới trình độ nhất định mới có năng lực cường đại như thế.

Long triệu hoán sư mỉm cười, không phải lần đầu tiên lão đối mặt thích khách, tất nhiên biết nên ứng phó làm sao.

Đôi cánh sau lưng Thủy Long bỗng giương ra, sóng triều sắc lam khủng bố bùng phát từ đôi cánh. Đây chân chính là sóng thần. Thủy nguyên tố lan rộng đánh vào trong sân, chớp mắt bao phủ mỗi một góc. Dù Thải Nhi xuất hiện ở chỗ nào thì đều sẽ bị sóng nước trùng kích. Hơn nữa bị thủy nguyên tố khổng lồ như thế trùng kích, không gian sẽ xuất

hiện một ít biến hóa, càng tới gần chính giữa thì thủy nguyên tố càng dao động đáng sợ hơn.

Giữa hư không, một khe hở xuất hiện đằng trước đỉnh đầu Thủy Long, Thái Nhi bước ra một bước. Ánh sáng trắng tinh khiết khuếch tán từ người nàng, do lực lượng tịnh hóa ngưng kết thành Lưỡi Hái Tử Thần chém xuống đầu Thủy Long.

Không phải nàng không muốn công kích Long triệu hoán sư, thật tình là vì Thủy Long phóng ra thủy nguyên tố quá mức khổng lồ. Một tầng ánh sáng sắc lam đã sớm xuất hiện quanh người lão, nếu Thái Nhi cứ cố chấp công kích thì sẽ gặp phải một kích mạnh nhất của Thủy Long.

Mắt Thủy Long sáng lên, há to miệng, một ngụm khí phun hướng Thái Nhi. Cùng lúc đó, thủy nguyên tố đột nhiên biến thành lốc xoáy khổng lồ kéo người Thái Nhi rơi xuống dưới. Từng đợt cột nước khổng lồ vọt từ dưới lên trên, trên dưới giáp công.

Đáy mắt Thái Nhi xẹt qua tia lạnh lùng, từng mảnh vầng sáng trắng phát ra từ người nàng. Ánh sáng nhìn như nhu hòa này chẳng những chặn được hơi thở của Thủy Long còn tịnh hóa tất cả thủy nguyên tố tới gần. Đây chính là Tịnh Hóa Lĩnh Vực của Thái Nhi.

Thủy Long gầm một tiếng, thân thể khổng lồ hơi chấn động, đối với Tịnh Hóa Lĩnh Vực của Thái Nhi thì rõ ràng nó có chút kiêng dè, nhưng nó cũng phóng ra lĩnh vực của mình.

Sắc xanh biếc phủ lên cả sân đấu luyện. Tất thủy nguyên tố sống động nhảy nhót. Từng con rồng nhỏ do thủy nguyên tố ngưng kết thành nhanh chóng hiện ra trong lĩnh vực. Thoạt trông chúng nó không giống ảo ảnh chút nào, đánh nhanh hướng Thái Nhi. Quanh người Thủy Long thì bỗng biến hư ảo, dường như có tấm màn nước ngăn cách nó và Thái Nhi.

Đây là phòng ngự Long triệu hoán sư vì bảo vệ mình đã để Thủy Long thi triển ra lực lượng lĩnh vực. Dù sao Thái Nhi là thích khách duy

nhất còn ở lại trong Thánh Điện Đại Tái, thêm nữa nàng có lĩnh vực, lỡ đâu dựa vào lực lượng lĩnh vực đột phá phong tỏa thì làm sao đây? Long triệu hoán sư cường đại toàn nhờ vào con rồng này. Bản thân lão có được năng lực đều liên quan đến rồng, hai bên hỗ trợ lẫn nhau. Lão tâm linh tương thông với Thủy Long, chỉ huy Thủy Long chiến đấu. Chẳng những có thể tăng cường kỹ xảo chiến đấu của Thủy Long, cùng lúc đó đem linh lực bản thân liên kết với Thủy Long. Trước mắt, con Thủy Long này có tổng sản lượng linh lực gần ba mươi vạn.

Đối mặt từng con Thủy Long trùng kích, mắt Thái Nhi sáng ngời, lực lượng tịnh hóa giống như không có giới hạn, thông qua Tịnh Hóa Lĩnh Vực nhanh chóng khuếch trương. Cùng lúc đó, nàng nâng lên tay phải đuổi thẳng trước mắt, trong mắt có chút cố chấp và vài phần mong chờ.

Từng cánh hoa tán ra bắt đầu thu nhỏ ngưng kết trong lòng bàn tay nàng. Trong quá trình ngưng kết này, xung quanh người Thái Nhi tựa như lốc xoáy khủng bố. Những Thủy Long nhỏ do lĩnh vực tạo thành chỉ cần bay tới phạm vi nhất định gần người nàng sẽ lập tức vỡ nát, tan biến, biến trở lại thủy nguyên tố. Nhưng lực lượng tịnh hóa quanh người Thái Nhi không khuếch tán ra ngoài, sẽ không ảnh hưởng đến lĩnh vực Thủy Long.

Từng mảnh cánh hoa trắng nhanh chóng ngưng tụ trông rất đẹp. Thái Nhi bình bình giữa không trung tựa tiên nữ. Thuộc tính tịnh hóa của nàng có một đặc điểm lớn nhất, đó là sẽ không bị bất cứ thuộc tính nào quấy nhiễu. Dù đối phương thi triển là lực lượng lĩnh vực thì cũng giống nhau. Thủy nguyên tố có đậm đặc hơn nữa vẫn là thủy nguyên tố, dưới tình huống lực lượng tịnh hóa không chủ động công kích, thủy nguyên tố không có cách nào ảnh hưởng kỹ năng nó hình thành.

Ánh mắt Thủy Long tỏ ra hoảng hốt. Từ người Thái Nhi, nó cảm thấy cực kỳ nguy hiểm.

"Grao!!!"

Muốn phá giải Tịnh Hóa Lĩnh Vực thì cần phải toàn lực va chạm. Nguyên tố không thể ảnh hưởng nhưng kỹ năng thì có thể.

Tất cả Thủy Long nhỏ trong lĩnh vực đều làm ra động tác gầm rống. Bổng chốc lĩnh vực bao gồm Thủy Long ở trong biến càng sáng ngời. Lĩnh vực khổng lồ khiến nguyên sâu đầu luyện bắt đầu xoay tròn, hóa thành lốc xoáy khổng lồ. Mỗi một con Thủy Long hóa thành vệt sáng trong lốc xoáy, bản thể Thủy Long thì cùng với Long triệu hoán sư biến mất trong lĩnh vực khổng lồ này.

Lốc xoáy khổng lồ này có lực hút cực kỳ khủng khiếp. Mỗi vệt sáng đánh vào Tịnh Hóa Lĩnh Vực của Thái Nhi đều sinh ra tiếng nổ kịch liệt. Ánh sáng trắng Tịnh Hóa Lĩnh Vực cũng xuất hiện dao động dữ dội. Lốc xoáy xoay tròn ngày càng nhanh, trùng kích cũng càng biến mãnh liệt hơn.

Nhưng cùng lúc đó, đóa sen trắng trong tay Thái Nhi đã thành hình.

Kỹ năng lĩnh vực, Thịnh Thế Liên Hoa.

Lần trước khi đóa hoa sen này xuất hiện trong Tháp Vĩnh Hằng thì còn chưa bùng phát uy lực thật sự. Lần này Thái Nhi mặc kệ tất cả ném nó ra ngoài.

Đây là kỹ năng lĩnh vực mà Thái Nhi cũng không thể hoàn toàn khống chế, là chiêu mạnh nhất của nàng trừ Lưỡi Hái Tử Thần và Tháp Vĩnh Hằng ra.

Nhưng kỹ năng lĩnh vực này có thể chiến thắng Thủy Long được không?

Thịnh Thế Liên Hoa bay ra, đầu tiên là phóng thích một vòng lực lượng tịnh hóa, sau đó từ từ bay tới đỉnh đầu Thái Nhi.

Thoáng chốc vạt áo Thái Nhi bị lốc xoáy Thủy Long kéo tung bay chớp mắt bình lặng lại. Ngay sau đó, Thịnh Thế Liên Hoa nở rộ trên đỉnh

đầu Thái Nhi.

Một vòng ánh sáng trắng cực chói lòa bỗng khuếch tán. Tất cả người xem trong sân đấu luyện một thoáng giây cảm giác như linh hồn bay ra ngoài. Ngay cả vòng phòng hộ trong sân cũng không có tác dụng bảo vệ.

"Grao!!!"

Tiếng rống ngâm của Thủy Long đầy kinh hoàng. Bởi vì nó hoảng sợ phát hiện, Thịnh Thế Liên Hoa phát ra vòng sáng trắng này không hề va chạm gì với lĩnh vực của nó, cứ thế khuếch tán, thủy nguyên tố không đem lại bất cứ tác dụng ngăn cản nào.

Hoặc nên nói là bất cứ kỹ năng nào cũng không thể ngăn nó tiến tới. Thủy Long có lực lượng linh hồn cường đại như vậy, khi ánh sáng trắng tới gần dường như kéo hồn nó rời khỏi thể xác.

Không sai, đây mới là chỗ khủng bố nhất của lực lượng tịnh hóa. Thuộc tính của tịnh hóa chính là tịnh hóa thân thể, nhưng cũng gồm cả linh hồn. Thịnh Thế Liên Hoa của Thái Nhi là đem lực lượng tịnh hóa linh hồn bóc tách ra, hơn nữa tăng phúc đến trình độ mạnh nhất. Dù thực lực của người có mạnh đến đâu, một khi linh hồn bị tổn thương thì sẽ không thể nào hồi phục lại được.

Thủy Long không dám công kích Thái Nhi nữa. Lĩnh vực to lớn của nó chợt co rút hóa thành hình bọt khí khổng lồ phòng ngự quanh người. Cùng lúc đó, đôi sừng của nó phóng ra từng đợt tia chớp sắc băng lam bảo vệ đầu mình.

Giờ phút này, tất cả tinh lực của nó đều dùng để bảo vệ linh hồn, bảo vệ chính nó và cả Long triệu hoán sư trên đỉnh đầu.

Khi linh lực đạt tới mật độ nhất định thì nhiều ít sẽ có chút tác dụng. Hơn nữa Thủy Long cảm giác được, Tịnh Hóa Lĩnh Vực chân chính khắc chế không phải thủy thuộc tính của mình mà là thuộc tính vong linh. Nếu như nó là sinh vật vong linh thì dù có mạnh gấp đôi, trước mặt

Thịnh Thế Liên Hoa đều sẽ chớp mắt biến thành tro bụi. Nhưng nó là thủy thuộc tính, trong linh hồn không có nhiều âm u, sẽ không bị tịnh hóa quá dữ dội. Nhưng linh hồn chịu trùng kích dù sao là việc cực kỳ nguy hiểm, nó nhất định phải tập trung hết sức phòng ngự mới được.

Quang hoàn trắng của Thịnh Thế Liên Hoa rốt cuộc đánh vào vòng bảo hộ Thủy Long Không có linh lực trùng kích mang đến tiếng chấn. Khi hai bên va chạm, tiếng *ù ù* quái dị bỗng vang lên trong sân đấu luyện. Cũng trong chớp mắt này, các cường giả xem cuộc chiến đều thấy não chột ù vang, tầm mắt trống rỗng, mất vài giây mới hồi phục lại.

Cảm giác giống như linh hồn bị kéo ra khỏi thân thể phiêu bên ngoài một vòng mới quay về bản thể.

Loại kinh nghiệm này tuyệt không tốt chút nào. Những cường giả từng đấu với Thái Nhi đều hoảng sợ biến sắc. Họ không ngờ nổi Thái Nhi lại có chiêu như vậy. Kỹ năng lĩnh vực này quá đáng sợ. Cách vòng phòng hộ còn có cảm giác mãnh liệt như thế, nếu trực tiếp đối đầu thì còn khủng bố đến đâu?

Long triệu hoán sư và Thủy Long cho họ biết kết quả. Trong sân đấu hiện ra hình ảnh quái dị. Thủy Long và Long triệu hoán sư đều cứng ngắc đứng đó, trên đỉnh đầu họ hiện ảo ảnh, thoát trông giống hệt thân xác nhưng bị rút nhỏ hơn nhiều, trong suốt, lơ lửng, cứng ngắc thậm chí là vô cùng kinh hãi.

Không cần nghi ngờ, đây là linh hồn của họ bị Thịnh Thế Liên Hoa chấn động bay ra khỏi thân thể.

Vòng phòng hộ của Thủy Long tuy rằng đem đến tác dụng, nhưng thoát nhìn tác dụng không quá lớn. Lĩnh vực của nó đang lấy tốc độ kinh người tán loạn, vòng phòng hộ nhanh chóng biến mất.

Nhưng thi triển Thịnh Thế Liên Hoa xong đường Thái Nhi cũng kiệt sức, rơi từ trên trời xuống, thân thể lung lay suýt té ngã, trong tay xuất hiện một gậy trúc mới chống đỡ được. Từ sắc mặt nàng tái nhợt và

quanh người thiếu linh lực là có thể thấy ra, nàng đã không có mấy phần sức chiến đấu. Nhưng ánh mắt của nàng vẫn đang nhìn chăm chăm Thủy Long và Long triệu hoán sư trên không trung, dường như đang chờ đợi cái gì.

Linh lực bị chấn ra ngoài thân thể chậm rãi trở về, cuối cùng vẫn không bị Thịnh Thế Liên Hoa tịnh hóa. Dù sao Thủy Long và Long triệu hoán sư vào lúc mấu chốt đã liên tiếp lực lượng linh hồn vào với nhau, thêm vào thu về hết lĩnh vực có hiệu quả phòng ngự nhất định. Một kích của Thái Nhi có ảnh hưởng cực lớn với linh hồn họ nhưng còn chưa đến mức khiến linh hồn họ tán loạn.

Kéo dài mười mấy giây thì linh hồn Long triệu hoán sư, Thủy Long mới quay về xác, họ đều thở ra hơi dài. Dù cường đại như Thủy Long cũng thoáng chốc xuất hiện yếu ớt, đôi cánh đều không thể giữ được, từ trên trời té xuống, rơi trên mặt đất, phát ra tiếng nổ kịch liệt. Vòng bảo vệ quanh người nó và lĩnh vực đều tan nát. Linh hồn yếu ớt khiến nó không thể khống chế được những lực lượng này.

Ai thua ai thắng?

Những người xem trận chiến trong sân đấu lớn Thánh Minh có thể nói là cường giả mạnh nhất toàn Liên Minh Thánh Điện, nhưng không có ai xem thấu tình huống trong sân.

Kỹ năng lĩnh vực của Thái Nhi đúng là mạnh, cứng rắn phá hủy lĩnh vực của Thủy Long và Long triệu hoán sư liên hợp, còn tổn thương được linh hồn họ. Nhưng thoát tròng Thái Nhi không còn sức lực! Thủy Long, Long triệu hoán sư hồi phục lại thì chắc sẽ nhanh hơn nàng một chút.

Ngay lúc trong lòng mỗi người tràn ngập thắc mắc thì bỗng nhiên, bóng trắng lạng lẽ xuất hiện sau lưng Thủy Long, thân hình chột lóe đã leo lên đỉnh đầu Thủy Long, một luồng sáng sắc bén cắt hướng yết hầu triệu hoán sư.

Năm bắt thời cơ thật sự là quá tốt. Linh hồn Long triệu hoán sư vừa mới quay về, Thủy Long té xuống, mình thì lão đảo. Mãi đến khi luồng sáng trắng sắc bén chặn ngay yết hầu thì lão mới phản ứng được, nhưng lúc này rõ ràng đã muộn, nếu như bóng trắng muốn giết lão thì lão đã chết thật rồi.

Bóng trắng rõ ràng là Thái Nhi, chỉ là, đó là Thái Nhi ảo ảnh. Lưỡi Hái Tử Thần trong tay nhẹ đung chạm vào cổ họng Long triệu hoán sư sau đó thân hình từ từ tan biến.

Biến hóa này có ai ngờ được? Mãi đến khi thắng bại đã phân, Long triệu hoán sư mới phản ứng lại đây.

Bóng phân thân đó rõ ràng là trước khi Thái Nhi phóng ra kỹ năng lĩnh vực đã để lại bên ngoài. Chính là nói, trước đó khi nàng ẩn thân đã hoàn thành kỹ năng phân thân này. Nhưng thích khách ở trạng thái ẩn thân có thể phóng thích ra năng lực phân thân sao?

Dù trong lòng Long triệu hoán sư nghĩ như thế nào thì rốt cuộc lão vẫn là thua trận so tài.

Nhìn từ thực lực tổng thể thì lão chưa chắc thua Thái Nhi không có trang bị. Thái Nhi thắng ở chỗ Thịnh Thế Liên Hoa kỳ dị và kế hoạch.

Nàng biết rõ. Mình thi triển Thịnh Thế Liên Hoa sẽ tiêu hao rất lớn, thậm chí không thể chiến đấu tiếp. Phân thân chuẩn bị chính là vì lần này ra trận.

Dưới tình huống bình thường, phân thân của nàng không thể thương tổn đối thủ. Nhưng bị Thịnh Thế Liên Hoa trùng kích xong lĩnh vực của Thủy Long phá vỡ. Long triệu hoán sư đang ở lúc yếu ớt nhất, lúc trước Thái Nhi luôn nhìn chăm chăm Long triệu hoán sư chính là vì tìm thời cơ tốt nhất ra tay!

Nhưng không thể không nói, thực lực của Thái Nhi đủ cường đại. Lâm Luân Hồi Thánh Nữ, Thần Quyến Giả, nàng có được năng lực

cường đại mà thích khách bình thường không có. Ví dụ như phân thân sau khi đã ẩn thân, ví dụ như năng lực ẩn giấu cường đại. Cho dù là lĩnh vực Thủy Long đều không thể tra xét ra sự tồn tại của phân thân. Bởi vậy, Long triệu hoán sư thua không tính quá oan.

Gậy trúc gõ mặt đất, Thái Nhi chậm rãi đi ra ngoài sân. Trận đấu đã kết thúc tại đây. Long triệu hoán sư làm cường giả có tiếng trong Lục Đại Thánh Điện, đương nhiên không thể chơi xấu rồi, huống chi còn có Trần Cuồng giám sát.

Tranh tài tới lúc này, Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi cơ bản xác định thân phận người chiến thắng lớn nhất. Trong sáu cường không ngờ có bốn người thuộc về họ.

Long Hạo Thần đứng ở lối vào sân, yên tĩnh chờ đợi Thái Nhi đi ra sân. Nhìn bộ dạng nàng cầm gậy trúc gõ mặt đất, trong mắt hần tràn ngập dịu dàng. Hiển nhiên hần nhớ tới năm đó thi đấu tuyển chọn Săn Ma Đoàn mỗi ngày đưa Thái Nhi về nhà.

Thái Nhi đi tới trước mặt Long Hạo Thần, mỉm cười. Hần nắm bàn tay nhỏ bé của nàng, dịu dàng ngồi xuống.

Lúc này, ánh sáng tuyển chọn lại lần nữa xuất hiện. Long Hạo Thần bản năng ngẩng đầu lên.

Mười hai tiến sáu, so tài sáu trận nay chỉ còn hai trận cuối. Làm đoàn trưởng Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi, hần còn chưa ra tay.

Nhưng lần này ánh sáng tuyển chọn không rơi vào Quang Chi Thần Hi mà là hai thí sinh khác. Một vị là cường giả Kỵ Sĩ Thánh Điện, một vị khác thuộc về Linh Hồn Thánh Điện. Như vậy thì cuối cùng còn lại một trận so tài tất nhiên là Long Hạo Thần và người cuối cùng của Ma Pháp Thánh Điện.

Mắt thấy trận này không phải mình đấu, Long Hạo Thần vẫy tay hướng Hàn Vũ.

Hàn Vũ sớm được Long Hạo Thần dặn bảo, bởi vì lúc trước y thua trận cho nên không ở trong khu thí sinh, vẫn ngồi tại khán đài cách khu tuyển thủ gần nhất.

Được Long Hạo Thần ý bảo, Hàn Vũ nhẹ gật đầu biểu thị mình đã hiểu, sau đó chậm rãi khép mắt lại.

Không ai phát hiện, trong Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi. Thái Nhi, Vương Nguyên Nguyên và Lâm Hâm, lưng mỗi người đều có điểm sáng vàng. Họ lưng tựa lưng, điểm sáng này hoàn toàn bị che giấu.

Chỉ có người Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi mới biết xảy ra chuyện gì.

Đây là tác dụng Quang Chi Thủ Hộ Linh Lô của Hàn Vũ.

Tu vi tăng lên, Quang Chi Thủ Hộ Linh Lô của Hàn Vũ lần lượt tiến hóa hai lần. Hiện tại Quang Chi Thủ Hộ không còn là chỉ hồi phục trong phạm vi. Quan trọng hơn, Hàn Vũ dùng ý niệm đem Quang Chi Thủ Hộ Linh Lô liên tiếp Linh Hồn Xiềng Xích bảy người Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi vào nhau. Trong phạm vi nhất định, y có thể thông qua Linh Hồn Xiềng Xích dẫn dắt, trợ giúp thành viên nào trong Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi hồi phục linh lực, hỗ trợ càng ít người thì tốc độ hồi phục càng nhanh.

Lúc trước Long Hạo Thần không để Hàn Vũ ra tay là bởi vì Quang Chi Thủ Hộ Linh Lô một ngày chỉ có thể dùng một lần, nhất định phải vào lúc mấu chốt mới tiến hành hỗ trợ. Lúc này so tài trận thứ năm đã bắt đầu. Lâm Hâm, Vương Nguyên Nguyên, Thái Nhi đều tiêu hao cực lớn. Tiếp theo hẳn sẽ tiến hành trận đấu thứ sáu, sau trận thứ sáu lập tức bắt đầu vòng thứ sáu, không có nhiều thời gian hồi phục.

Nếu mới rồi Long Hạo Thần bị ánh sáng tuyển chọn rọi trúng, so đấu trận thứ năm thì hẳn có thể để Quang Chi Thủ Hộ Linh Lô chậm sử dụng chút, để mình cũng được lợi. Nhưng hiển nhiên bây giờ thời gian không

chờ người, nên hẳn phải trước tiên phát động. Dù sao dựa vào Trái Tim Vĩnh Hằng, tốc độ hồi phục linh lực của vượt xa đồng bạn khác.

Không thể không nói, tăng phúc của Hàn Vũ cũng coi như là hành vi làm bữa, nhưng trong lòng Long Hạo Thần lại một mảnh bằng phẳng. Tất cả điều hẳn làm đều vì hướng phát triển tốt hơn cho Liên Minh Thánh Điện.

Lục Đại Thánh Điện tổ thành Liên Minh rời rạc này đã sáu ngàn năm, Lục Đại Thánh Điện làm theo ý mình đã thâm căn cố đế. Giữa nhau có quan hệ cực kỳ phức tạp, muốn trong phức tạp này phá cục thì thật là khó càng khó hơn, cuối cùng chỉ có thể cản tay nhau. Muốn chân chính hoàn thành Liên Minh trọng tổ, cho dù bề mặt thành công nhưng thực chất chỉ sợ không có biến hóa quá lớn.

Bởi vậy, Long Hạo Thần đã nghĩ kỹ kết quả, hẳn phải làm chính là cố gắng hết sức để Quang Chi Thần Hi trở thành vượt trội đỉnh cao trong Thánh Điện Đại Tái này.

Tuy Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi căn cơ không sâu, chỉ có vài người nhưng họ có được ưu thế lớn. Trước không nói địa vị và lai lịch mỗi người với Thánh Điện của mình, họ đều thuộc về Thánh Điện khác nhau, có ưu điểm bẩm sinh.

Lại thêm Long Hạo Thần trải qua nhiều việc như vậy, rốt cuộc đi tới một bước này. Trong kế hoạch của hẳn, tân Liên Minh nhất định phải thành lập, hẳn là con trai quang minh nhất định phải trở thành một trong những người lãnh đạo tân Liên Minh. Dựa vào tinh thần hăng hái và thực lực của Quang Chi Thần Hi, vì xây dựng lại Liên Minh, làm ra cống hiến lớn nhất.

Vì kế hoạch này, gian dối một chút không quan trọng, quan trọng là kết quả. Long Hạo Thần tin tưởng, biểu hiện của họ trong Thánh Điện Đại Tái đã chinh phục được đa số cao tầng Liên Minh. Họ đi càng xa, thành tích càng cao thì sau Thánh Điện Đại Tái, trong hội nghị tiếng nói càng lớn, cũng sẽ có càng nhiều người ủng hộ họ.

Trong sân đang đấu kịch liệt, Linh Hồn Thánh Điện và Kỵ Sĩ Thánh Điện đều bị loại một người, trận này quyết định họ có người vào sáu cường hay không. Thế nên chiến đấu đặc biệt dữ dội. Hai cường giả va chạm khiến vòng bảo hộ quanh sân đấu thỉnh thoảng có vết rạn, các trọng tài liên tục rút thêm vào củng cố.

Không ai biết, ba Săn Ma giả của Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi tiêu hao khá lớn đang lấy tốc độ kinh người hồi phục.

Quang Chi Thủ Hộ Linh Lô hồi phục kiểu điểm điểm là có tác dụng lớn nhất. Chẳng những có thể tăng tốc độ hồi phục mà Hàn Vũ còn có thể đem linh lực của mình thông qua Quang Chi Thủ Hộ Linh Lô chuyển hóa ra ngoài, hóa thành lực lượng nguyên tố tinh khiết nhất rót vào cho đồng bạn. Đây là sau khi y thông qua Tháp Vĩnh Hằng hấp thu linh lực tinh thuần đã lĩnh ngộ ra.

Theo tu vi tăng lên, Hàn Vũ ngày càng nghiêng hướng phụ trợ. Làm cường giả cấp chín, dù y chỉ thuần túy phụ trợ thì cũng khá là cường đại. Hàn Vũ có mục tiêu của mình, đó là trở thành một Thần Ấn kỵ sĩ.

So đấu trong sân lâu đến mười phút, cuối cùng kỵ sĩ và triệu hoán sư lấy cách lưỡng bại câu thương kết thúc so tài. Rốt cuộc kỵ sĩ có được lĩnh vực vẫn là cao một bậc, đạt chiến thắng cuối cùng. Nhưng gã chỉ là thắng hiểm thôi, linh lực tiêu hao cực lớn, thậm chí lĩnh vực tán loạn, trong thoáng chốc không hồi phục được.

Rốt cuộc tới phiên Long Hạo Thần ra sân, không cần ánh sáng tuyển chọn giáng xuống thì hắc và vị ma pháp sư kia đã bước vào đấu trường.

Sáu cường quyết định đã có năm, ưu thế của Quang Chi Thần Hi trong thi đấu cá nhân đã là không thể dao động. Vị kỵ sĩ mới lọt vào vòng trong đã tiêu hao quá nhiều ở trận chiến vừa rồi, rời khỏi đấu trường suýt nữa ngất xỉu. Quang Chi Thần Hi có ba người ra lọt vào vòng sau, rất có thể sẽ rút trúng hắc, tương đương với Quang Chi Thần Hi đã có một người tiến vào ba hạng đầu.

Tuy Lý Chính Trực dốc sức hồi phục linh lực, nhưng lúc trước tiêu hao không nhỏ, dù ông có vào ba hạng đầu thì Quang Chi Thần Hi rất có thể lại được thêm một danh ngạch. Mấu chốt là phải xem trận chiến trước mắt.

Ai đều biết, Long Hạo Thần chính là đoàn trưởng Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi, cũng là người có thực lực mạnh nhất. Đừng nói phần thắng của hắn càng lớn, coi như hắn thua trận này thì vị ma pháp sư kia sẽ trầy da tróc vảy.

Một khi Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi đạt được hai danh ngạch trong tam cường, hai người cùng quyết định có tiến hành thi đấu vòng tròn ba người cuối hay không. Vậy thì quán quân cuối cùng thi đấu cá nhân tất nhiên sẽ thuộc về Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi.

Vậy nên so đấu tiến hành đến bây giờ, Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi đã bao trùm quang hoàn to lớn.

Long Hạo Thần trầm tĩnh đối mặt ma pháp sư, đối thủ của hắn mặc áo choàng dài màu vàng, tuy không phải áo choàng ma pháp sư nhưng cũng hiểu thị thuộc tính của gã. Đây là một vị ma pháp sư thổ hệ.

Hai người nhìn chăm chăm vào nhau, mười hai tiến sáu trận so đấu cuối cùng chính thức bắt đầu.

Lần này Long Hạo Thần không lập tức thi triển ra Quang Thần Lĩnh Vực, bước ra một bước, sau lưng giương sáu cánh. Sáu cánh vỗ đập, thân thể hắn như sao băng xẹt hướng đối thủ, Quang Tốc Thiểm.

Khi hắn rời khỏi vị trí thì một sao sáu cánh vàng chậm rãi mở ra, Long Hạo Thần bay đi thì Thần Thánh Độc Giác Thú từ từ xuất hiện trên chiến trường. Đôi cánh vỗ đập, nó bay lên cao.

Trong lúc Quang Tốc Thiểm, Long Hạo Thần đã lấy linh cương kết xuất ra song trọng kiếm. Trọng kiếm ở trên không trung vung, một Thập Tự Trảm đã đánh hướng đối thủ.

Ma pháp sư thổ hệ không chút kinh hoảng, đôi tay ở trước ngực làm ra động tác tay. Ngay sau đó, Long Hạo Thần cảm giác người nặng nề, tốc độ bỗng giảm thấp, là Trọng Lực Thuật.

Cùng lúc đó, ma pháp sư thổ hệ tựa như chiến sĩ, từ xa vỗ chưởng hướng Long Hạo Thần.

Hình ảnh khủng bố xuất hiện, một ngọn núi bỗng hiện ra giữa không trung, cao hai mươi mét, ngay mặt ngăn thân thể Long Hạo Thần.

Thập Tự Trảm vang tiếng chấn rơi vào ngọn núi to, Long Hạo Thần cũng theo sát đến.

Trong mắt mọi người thì Long Hạo Thần nên né tránh. Tuy ngọn núi lớn xuất hiện đột ngột, còn là ma pháp thuần phát, ngưng tụ cứng rắn, dày nặng, đánh bừa không phải cách hay. Hơn nữa chỉ cần né tránh, dường như tác dụng của núi to không có gì lớn.

Nhưng Long Hạo Thần không làm như vậy. Hắn nhoáng người lên, đụng độ vào ngọn núi. Ngay sau đó, núi to khựng giữa không trung.

Ma pháp sư thổ hệ biến sắc, gã biết, đối thủ đã nhìn thấu ma pháp của mình. Gã ước gì Long Hạo Thần né tránh, ma pháp núi cao này còn có chiêu sau, phối hợp Trọng Lực Thuật cùng sử dụng sẽ có uy lực vô cùng.

Nhưng Long Hạo Thần trực tiếp đụng vào núi hiển nhiên đã cắt đứt chiêu sau của gã. Trong miệng ma pháp sư thổ hệ nhanh chóng ngâm xướng chú ngữ, ngọn núi lớn trên trời chỉ tạm dừng ba giây, ngay sau đó là tiếng nổ đìếc tai.

Vô số đất đá bắn tung trên không trung, một kiếm ý kinh người xuất hiện giữa không trung. Long Hạo Thần dựa vào kiếm ý của mình cứng rắn phá vỡ ngọn núi to. Chớp mắt, hắn đã lao tới trước mặt ma pháp sư.

Sáu cánh mang lại tốc độ rất nhanh, huống chi còn có Quang Tốc Thiểm hỗ trợ, ma pháp sư thổ hệ vốn không có khả năng né tránh, vậy

thì gã không thèm tránh.

Một màn sáng trong suốt bao phủ người gã. Song kiếm linh cương ngưng kết thành chém lên mặt trên, phát ra một chuỗi tiếng sắt thép nổ đùng, nhưng vòng bảo hộ vẫn không động đậy, thoát trông không có dấu hiệu bị tổn hại.

Lực phòng ngự thật mạnh.

Nhìn kỹ sẽ phát hiện, màn sáng trong suốt này khác với vòng bảo hộ ma pháp bình thường, mặt trên có vô số mặt cắt, có ánh sáng chiếu rọi tỏa ra ánh sáng rực rỡ, tựa như viên kim cương bị đào rỗng vậy.

Vòng bảo hộ kim cương tinh thần, đây là một trong các ma pháp phòng ngự mạnh nhất của thổ hệ.

Sau khi Long Hạo Thần bị đẩy lùi vẫn không nản lòng, thân thể tạm dừng. Thần Thánh Độc Giác Thú từ phía sau đã chạy tới, một luồng ánh sáng thần thánh bắn ra khỏi cái sừng của nó, chiếu rọi trên người Long Hạo Thần, nhuộm thân thể hắc thành bảy sắc.

Kiểm ý ngập trời lần nữa bùng phát, mặt Long Hạo Thần biến trầm trọng, đôi tay hợp nhất trên đỉnh đầu, chớp mắt chém xuống.

Từng vòng sáng màu đất dâng lên dưới chân ma pháp sư thổ hệ. Vị ma pháp sư thổ hệ cấp Pháp Thần này ở mặt phòng ngự đích thực có chỗ đặc biệt, vòng bảo hộ kim cương tinh thần tỏa ánh sáng vàng rực rỡ.

*Keng!!! *

Long Hạo Thần và thanh kiếm bắn ngược ra, tuy vòng bảo hộ kim cương tinh thần xuất hiện một vết rạn nhưng rất nhanh, vết rạn bị vàng sáng vàng bên trong tu sửa lại.

Phòng ngự thật mạnh. Long Hạo Thần cũng rất kinh ngạc. Về mặt phòng ngự, ma pháp sư thổ hệ này chỉ sợ không kém hơn kỵ sĩ tầm thuẩn mạnh nhất của bên Kỵ Sĩ Thánh Điện!

Trái Tim Vĩnh Hằng kịch liệt nhấp nháy, nghe ma pháp sư thổ hệ liên tục ngâm xướng chú ngữ, Long Hạo Thần tỉnh táo lại. Vầng sáng vàng khuếch tán, Quang Thần Lĩnh Vực rốt cuộc xuất hiện. Không chỉ thế, Quang Thần Lĩnh Vực vừa xuất hiện thì bắt đầu biến hóa kỹ năng lĩnh vực Thần Quang Viên Vũ Khúc.

Sắc mặt ma pháp sư thổ hệ biến đổi, nhưng chú ngữ không chút thay đổi, vầng sáng vàng dưới chân càng kịch liệt dâng lên.

Lĩnh vực của gã có tên Cố Hóa, nghe thì đơn giản nhưng kỳ thật có thể khiến bất cứ ma pháp thổ hệ nào có lực phòng ngự siêu cường. Lúc gã còn trẻ từng có ngoại hiệu là mai rùa. Về phương diện phòng ngự thì gã tuyệt đối là đệ nhất Ma Pháp Thánh Điện, coi như là Lý Chính Trực muốn thắng gã sẽ phải tiêu hao nhiều ma lực với gã mới kết thúc chiến đấu được, dựa vào tu vi áp chế.

Trước khi gã vào sân thì Lý Chính Trực đã dặn gã tùy cơ hành động, lấy lực công kích của ma pháp sư thổ hệ muốn thắng Long Hạo Thần vẫn là rất khó khăn. Lý Chính Trực đề nghị gã là tiêu hao với Long Hạo Thần, tất nhiên hẳn sẽ vì nóng lòng muốn thắng mà phát động lực lượng lĩnh vực. Trong giằng co tìm cơ hội, coi như cuối cùng thua Long Hạo Thần thì chắc chắn có thể tiêu hao nhiều linh lực của hắn, mang đến cơ hội cho Lý Chính Trực trong trận đấu sau.

Tuy Lý Chính Trực biết tam cường có hai người đến từ Quang Chi Thần Hi, sợ rằng sẽ là quán quân cuối cùng, nhưng ông cũng phải dốc sức giành chiến thắng. Theo ông thấy tuy lĩnh vực của Thái Nhi kỳ lạ nhưng tiêu hao quá lớn, Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi chân chính cấu thành uy hiếp với ông chỉ có mỗi mình Long Hạo Thần mà thôi.

Thần Quang Viên Vũ Khúc của Long Hạo Thần lần thứ hai ra sân, so với lần đầu tiên thì thể tích nhỏ hơn chút, dường như linh lực của hắn còn chưa hồi phục.

Khi Thần Quang Viên Vũ Khúc đụng độ với vòng bảo hộ kim cường tinh thần thì phát ra va chạm công kích và phòng ngự mạnh nhất.

Tiếng ma sát chói tai khiến đa số người lập tức bịt tai, thanh âm thật là quá khó nghe. Vô số hỏa hoa bốc lên từ hai kỹ năng va chạm, ma pháp kịch liệt chấn động. Thần Quang Viên Vũ Khúc chậm rãi cắt vào trong, nhưng tốc độ đi tới rất chậm. Ai đều nhìn ra, linh lực hai bên đang kịch liệt tiêu hao.

Ma pháp sư thổ hệ ngâm xương chú ngữ ngày càng nhanh. Làm cường giả đếm trên đầu ngón tay của Ma Pháp Thánh Điện, đối mặt một thanh niên trẻ tuổi thế này, gã không muốn bị động chịu đánh. Trong Ma Pháp Thánh Điện, địa vị của gã còn hơn Lâm Thần mấy phần.

Vàng sáng vàng nồng đậm khiến bên trong vòng bảo hộ kim cương tinh thần dần biến mơ hồ. Hình như thổ nguyên tố khủng bố đang áp súc và tích góp, tùy thời bùng nổ.

Long Hạo Thần thì làm như không thấy. Có Thần Thánh Độc Giác Thú tăng phúc, Thần Quang Viên Vũ Khúc của hắn có lực cắt mạnh mẽ biến ngày càng cường. Vòng bảo hộ kim cương tinh thần bị cắt một khối nhỏ, Thần Quang Viên Vũ Khúc không ngừng đẩy vào. Dựa theo tốc độ này, tối đa thêm hai phút nữa là có thể quyết thắng với ma pháp sư thổ hệ.

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 278

Tử Kim Hạo Nguyệt Kiếm

Rốt cuộc ma pháp sư thổ hệ hoàn thành chú ngữ. Nếu gã dốc sức phòng ngự thì Thần Quang Viên Vũ Khúc đâm vào sẽ càng chậm. Long Hạo Thần duy trì công kích kỹ năng lĩnh vực tiêu hao linh lực cũng thành con số thiên văn, gã chắc chắn có thể chống đỡ càng lâu. Dù cuối cùng Long Hạo Thần thắng chỉ sợ linh lực không còn dư bao nhiêu.

Nhưng ma pháp sư thổ hệ này không cam lòng! Đã tới một bước này, ai mà muốn từ bỏ cơ hội chiến thắng? Bởi thế, chú ngữ công kích mạnh nhất của gã rốt cuộc hoàn thành.

Một thổ nguyên tố nhỏ xíu trong suốt dần hiện ra trước mặt gã, vèo một tiếng chui xuống đất. Khi nó lại xuất hiện thì đã là thổ nguyên tố to lớn cao hơn mười mét.

Khiến người rung động là thân thể nó có màu giống như vòng bảo hộ kim cương tinh thần, tựa như do kim cương hợp thành.

Nhảy người lên, hai đấm khép lại đập hướng Long Hạo Thần. Nó vừa xuất hiện thì trong vòng phòng hộ nguyên sơn đấu lớn, thổ nguyên tố điên cuồng tăng cao. Nó nhảy vọt lên, đánh xuống dưới, vừa lúc tránh khỏi Thần Quang Viên Vũ Khúc chém ngang.

Khóe miệng Long Hạo Thần lộ nụ cười mỉm, hẳn đang đợi cơ hội này. Nếu đối phương giữ lĩnh vực vòng bảo hộ đến cùng thì hẳn chỉ còn cách chậm rãi cường công. Nhưng đối phương sử dụng ma pháp cấm chú cường đại như thế thì khác.

Có lẽ lực phòng ngự của thổ nguyên tố kim cương này tương xứng với vòng bảo hộ tinh thần, nhưng đừng quên rằng nó không được lĩnh vực tăng phúc. Hơn nữa nó dù sao là ma pháp rời khỏi chủ nhân.

Tia sáng tím vàng xẹt qua đáy mắt Long Hạo Thần. Chớp mắt, một thân hình khổng lồ bỗng xuất hiện trên đỉnh đầu hắn, cái đuôi tựa chùy to mạnh đập vào người Thổ nguyên tố kim cương. Cùng lúc đó, một tầng sáng sáu sắc chớp mắt bùng nổ.

Sáu thuộc tính, Hỗn Loạn Nguyên Tố Bác Ly!

Thổ nguyên tố kim cương là cấp cấm chú thể mà cũng bị nặng nề đánh bay. Càng khủng bố hơn, khi ánh sáng sáu sắc khuếch tán thì dù là Thổ nguyên tố kim cương, hay vòng bảo hộ kim cương tinh thần của ma pháp sư thổ hệ đều xuất hiện biến hóa kịch liệt.

Thổ nguyên tố điên cuồng dao động trong Hỗn Loạn Nguyên Tố Bác Ly sáu thuộc tính. Thổ nguyên tố kim cương còn đỡ chút, nó là triệu hoán ma pháp nguyên tố thổ hệ đỉnh cao nhất. Tuy Hỗn Loạn Nguyên Tố Bác Ly khiến thân thể khổng lồ của nó có nhiều vết rạn nhưng coi như không trực tiếp vỡ nát.

Tuy nhiên, bên kia, ma pháp sư thổ hệ không thể chống chọi nổi.

Vốn gã bị động phòng ngự dưới đòn công kích Thần Quang Viên Vũ Khúc của Long Hạo Thần, hy vọng nhờ vào Thổ nguyên tố kim cương xoay chuyển chiến cuộc. Ai mà ngờ chẳng những chiến cuộc không đổi còn gặp phải Hỗn Loạn Nguyên Tố Bác Ly sáu thuộc tính trùng kích.

Tuy Thần Quang Viên Vũ Khúc cũng bị ảnh hưởng đôi chút, nhưng dù gì cấp bậc kỹ năng lĩnh vực cao hơn, thêm vào quang thuộc tính của Long Hạo Thần cực kỳ tinh thuần, ảnh hưởng nhỏ rất nhiều.

*Oành! *

Vòng bảo hộ kim cương tinh thần vỡ tan tành. Mắt thấy Thần Quang Viên Vũ Khúc sắp cắt vào người ma pháp sư thổ hệ.

Ma pháp sư thổ hệ cũng không ngời không, một luồng sáng trắng xẹt qua, Thổ nguyên tố kim cương trên trời thoáng chốc xuất hiện trước mặt gã, đem người gã hòa vào trong nó, chặn trùng kích của Thần Quang Viên Vũ Khúc.

Nhưng lĩnh vực của ma pháp sư thổ hệ khi vòng bảo hộ kim cương tinh thần bị phá thì đã xé rách, thoáng chốc đâu kịp hồi phục?

Trên người Thổ nguyên tố kim cương cũng bị vết thương to lớn, trước lực cắt khủng bố của Thần Quang Viên Vũ Khúc, thoáng chốc thổ nguyên tố tan tành. Vốn thân thể đã tràn đầy vết rạn lão đảo lùi lại, giữa ngực và bụng gần như bị cắt thành hai nửa.

Thần Quang Viên Vũ Khúc thu lại, Long Hạo Thần chém ra một kiếm hư không. Lần này người hấn tỏa ra một tầng sáng tím vàng đậm đặc. Kiếm ý, kiếm hồn hợp thành một, thêm vào lực lượng huyết mạch của Hạo Nguyệt.

Kiểm quang tím vàng ở trên không trung xẹt qua, chém ngang nhập vào vết thương to lớn trên người Thổ nguyên tố kim cương.

Ánh sáng vàng lấp lóe, ma pháp sư thổ hệ đã nhảy ra ngoài, gã không muốn cùng Thổ nguyên tố kim cương đồng quy vu tận!

Thổ nguyên tố kim cương về mặt công kích thì cực kỳ cường đại, tuy lực phòng ngự cũng mạnh nhưng dù sao không thể so sánh với vòng bảo hộ kim cương tinh thần có lĩnh vực giữ vững.

*Bùm!!! * Thân thể khổng lồ đứt đôi gã xuống đất.

Hạo Nguyệt lần nữa hiện ra đã vọt tới trước mặt nó, đuôi dài quét ngang, chớp mắt đánh bay hai nửa thân thể Thổ nguyên tố kim cương ra

ngoài. Cùng lúc đó, sáu cái đầu to cùng gầm lên một tiếng, sáu cái miệng phun ra hơi thở không chút khách sáo bắn hướng ma pháp sư thổ hệ.

Lúc này ma pháp sư thổ hệ cũng có chút hoảng. Vòng bảo hộ kim cương tinh thần không thể hồi phục trong thời gian ngắn. Đối mặt công kích của Hạo Nguyệt, gã chỉ còn cách lần nữa phát ra vòng bảo hộ thổ hệ thấp một cấp.

Chiến đấu tới tận đây thì thắng bại đã định. Long Hạo Thần lại nhoáng người lên, đã tới sau lưng gã. Nguyên Tố Mẫn Diệt Quang Hoàn lại lần nữa nổ rộ.

Vòng bảo hộ kim cương tinh thần có thể chặn được Nguyên Tố Mẫn Diệt Quang Hoàn ẩn trong Thần Quang Viên Vũ Khúc, phòng hộ thấp một cấp này của gã thì không dễ dàng đỡ được. Lại thêm Hạo Nguyệt ngay mặt giáp công. Không tới một phút đồng hồ, ma pháp sư thổ hệ chọn nhận thua.

Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi, người thứ tư vào vòng trong.

So đấu tới tận đây, Quang Chi Thần Hi trong thi đấu cá nhân đã hoàn toàn chiếm ưu thế. Đối với họ thì trên cơ bản chỉ còn lại một trận tranh tài. Tuy kỵ sĩ tiến vào sáu cường đã tinh táo nhưng xem ra không có mấy phần sức chiến đấu. Bây giờ phải xem coi Lý Chính Trực có thể tiến vào ba hạng đầu hay không.

So đấu vòng thứ năm, mỗi người chiến thắng có thể được mười sáu điểm. Tổng số điểm theo đó biến hóa.

Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi dựa vào vòng thứ năm có bốn người thắng, tổng cộng đạt được sáu mươi bốn điểm, thêm vào chín mươi sáu điểm vốn có, tổng số điểm đã cao tới một trăm sáu mươi. Kỵ Sĩ Thánh Điện và Ma Pháp Thánh Điện mỗi bên một người thắng, khác biệt là một trăm lẻ năm và chín mươi tám điểm, xếp hạng hai, ba. Ba Thánh Điện khác số điểm không thay đổi. Linh Hồn Thánh Điện năm

mười tám điểm hạng bốn, Thích Khách Thánh Điện vẫn là ba mươi bốn điểm, Chiến Sĩ Thánh Điện vẫn là hai mươi bốn điểm.

Tranh tài đến bây giờ, có thể nói Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi đã vượt rất xa, đạt được chức vô địch trong thi đấu cá nhân này là việc hiển nhiên rồi.

Trước đợt đại tái lần này, không ai ngờ được sáu cường cuối cùng lại có kết cuộc như vậy. Trước kia trong Thánh Điện Đại Tái, chưa từng có một Thánh Điện nào đạt được chiến tích ngạo nhân đến thế.

Không thể không nói, Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi đi tới tận đây có một phần may mắn và Kỵ Sĩ Thánh Điện thầm hỗ trợ. Nhưng nếu họ không có đủ thực lực thì cũng sẽ không đến một bước này! Bốn người lọt vào vòng trong có ba người có lĩnh vực, còn có một cường giả lĩnh vực bị đào thải. Dù là chiến lược, chiến thuật, thực lực, Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi đều đầy đủ hiện ra Săn Ma Đoàn cấp danh hiệu của họ là xứng đáng uy danh.

"Vòng tranh tài thứ sáu bắt đầu!" Giọng Trần Cuồng vẫn trầm ổn tràn ngập uy nghiêm.

Đã tới lúc xếp hạng thi đấu cá nhân cuối cùng.

Long Hạo Thần đấu xong lập tức quay trở về khu nghỉ ngơi. Hắn không mong muốn nhất là người thứ nhất ra trận. Trận so đấu tiếp theo chỉ cần hắn không phải người chiến đấu đầu tiên thì có thời gian điều chỉnh. Lấy lực hồi phục cường đại của Trái Tim Vĩnh Hằng, hắn có năm chắc hồi phục linh lực đến trình độ nhất định.

Nhưng không biết phải chăng ánh sáng tuyển chọn vì muốn công bình, cân bằng cục diện cuối cùng, khi ánh vàng lần nữa giáng xuống thì trước tiên là rơi vào người Long Hạo Thần, luồng sáng khác thì chính xác chiếu rọi trên người Lý Chính Trực.

Khi hai ánh sáng tuyển chọn ổn định lại, sân đấu lớn Thánh Minh hiện ra rối loạn.

Trận thứ nhất vòng thứ sáu không ngờ là Long Hạo Thần đấu với Lý Chính Trực.

Có thể nói đây là trận chiến tiêu điểm nhất từ khi bắt đầu thi đấu cá nhân. Nếu Lý Chính Trực có thể chiến thắng Long Hạo Thần, vậy tuy số điểm của Ma Pháp Thánh Điện vẫn tuột sau Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi nhưng sẽ không cách biệt quá xa. Lý Chính Trực tiến vào tam cường cuối cùng, dù thành viên Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi khác từ chối thi đấu vòng tròn, trong lòng nhiều người thì quang hoàn cường giả số một Liên Minh rơi trên người ông.

Trận chiến này có công bình hay không thì không ai nói được, Long Hạo Thần chiến đấu với ma pháp sư thổ hệ chắc chắn không tiêu hao lớn bằng Lý Chính Trực đấu với Trần Anh Nhi. Nhưng Long Hạo Thần vừa mới kết thúc trận đấu, còn Lý Chính Trực ở vòng trước là người thứ nhất ra sân, có thời gian nghỉ ngơi đầy đủ.

Mặc kệ thế nào, ánh sáng tuyển chọn đã chọn trúng thì sẽ không biến đổi nữa.

Sắc mặt Long Hạo Thần có chút trầm trọng, đáy mắt Lý Chính Trực thì có mấy phần vui sướng, hiển nhiên ông rất hài lòng lựa chọn của ánh sáng tuyển chọn. Đối đầu Long Hạo Thần là cục diện ông muốn trông thấy nhất.

Hai bên lần lượt vào sân. Giây phút họ bước vào trong sân, toàn trường bỗng chốc yên tĩnh, có thể nghe rõ tiếng kim đánh rơi.

Nắm đấm tay phải vỗ ngực trái, Long Hạo Thần lành lẽ ký sĩ tiêu chuẩn hướng Lý Chính Trực.

"Xin chào Lý điện chủ."

Lý Chính Trực mỉm cười, cảm thán nói.

"Thật không ngờ người sẽ là đối thủ cuối cùng của ta trong Thánh Điện Đại Tái này. Người còn nhớ chứ? Năm năm trước khi chúng ta gặp nhau, ta từng nói với người, đợt Thánh Điện Đại Tái sau sẽ là lúc người khiêu chiến với ta. Nhưng người lại đẩy thời gian trước mười năm."

"Tương lai là thế giới của người trẻ tuổi các người. Nhưng lời ta đã nói sẽ không thay đổi. Muốn thay thế ta khiêu chiến Ma Thần Hoàng, vậy người phải trước tiên đánh bại ta. Đến đây đi, để ta xem người có thể đi tới bước đó không."

Long Hạo Thần nhẹ gật đầu, năm đấm phải giờ ngang ngực, lần nữa hành lễ. Cùng lúc đó, sáu linh cánh mới thu lại không lâu lần nữa giương ra sau lưng, nâng người hắn bồng lên không trung.

Lý Chính Trực nhanh chóng ngâm xương chú ngữ, ánh mắt vẫn luôn nhìn chằm chằm Long Hạo Thần. Ánh sáng xanh nồng đậm khuếch tán, dây thanh ngâm xương tiết tấu kỳ dị vang vọng toàn trường.

Long Hạo Thần không như lần trước trực tiếp thi triển Quang Tốc Thiểm phát động cường công. Trước ngực, Trái Tim Vĩnh Hằng kịch liệt nhấp nháy hồi phục linh lực cho hắn. Cùng lúc đó, tay phải chỉ đẳng trước, Tinh Vương Thần Thánh Độc Giác Thú lại lần nữa đi tới bên cạnh hắn.

"Tinh Vương, cho ta mượn lực lượng." Long Hạo Thần sờ cái đầu to của nó.

Tinh Vương gật đầu, đôi cánh giương ra. Từ cái sừng, một đoàn sáng bảy sắc rực rỡ lóe lên.

Thoáng chốc, ánh sáng bảy sắc khuếch tán, bao phủ nó và Long Hạo Thần vào trong.

Long Hạo Thần nhảy người lên ngựa, ánh sáng bảy sắc rơi xuống lại phóng lên cao, hình thành cột sáng bảy sắc thẳng tắp đâm tới đỉnh vòng phòng hộ.

Tuy Tinh Vương trở thành Thần Thánh Độc Giác Thú nhưng cơ bản nó vẫn là Vua Độc Giác Thú!

Đây chính là Tinh Linh Vực của nó.

Năm đó vì giúp Long Hạo Thần, nó từng miễn cưỡng sử dụng kỹ năng này. Bây giờ lấy tu vi cấp chín của nó, thi triển Tinh Linh Vực dễ như chơi. Tuy Tinh Linh Vực còn chưa phải lĩnh vực chân chính nhưng cũng đã rất gần với lĩnh vực.

Trái Tim Vĩnh Hằng kịch liệt nhảy, Quang nguyên tố vô cùng nồng đậm ngưng kết trong người hắn, linh lực của Long Hạo Thần đang lấy tốc độ kinh người hồi phục.

Mắt Tinh Vương lóe sáng, ngửa cất tiếng đầu hú dài, một sừng trên trán lóe sáng ngời, bao phủ nó và Long Hạo Thần vào trong, từ bên ngoài không thể nhìn rõ thân hình của họ.

Ai đều có tuyệt chiêu riêng. Giống như Lý Chính Trực vẫn chưa thi triển ra năng lực mạnh nhất, Long Hạo Thần cũng chưa phóng thích trạng thái mạnh nhất của mình.

Khi đối mặt Dương Hạo Vũ là vì hắn không có cơ hội phóng ra, phải không ngừng thi triển lĩnh vực đối kháng cùng đối phương. Lúc này, đối diện Lý Chính Trực rất có thể là trận chiến cuối cùng, sao Long Hạo Thần có thể giấu giếm sức mạnh nữa?

Ánh sáng bảy sắc thu lại, khi Long Hạo Thần lại xuất hiện trong tầm mắt mọi người thì dấy lên tiếng xôn xao.

Lúc này toàn thân hắn tràn ngập ánh bảy sắc mỹ lệ bao phủ bộ giáp. Vàng sáng bảy sắc chuyển động, thoát trông hắn có vài phần khí chất

Thần Ấn kỵ sĩ mới có.

Ánh sáng bảy sắc đại biểu cho thần khí, do Thần Thánh Độc Giác Thú biến thành áo giáp bảy sắc tương đương với phẩm chất thần khí! Có Tinh Linh Vực kéo theo cực độ tăng phúc khiến linh lực trước đó Long Hạo Thần tiêu hao chớp mắt hồi phục trên tám phần.

Làm tọa kỵ đồng bạn có độ phù hợp cao nhất với kỵ sĩ, lúc trước khi Thần Thánh Độc Giác Thú chiến đấu thì chỉ là nhân vật phụ trợ, không có lực lượng mạnh bao nhiêu. Điều này khiến rất nhiều người khinh thường nó. Tuy nhiên, Tinh Vương mới tiến cấp không lâu, có rất nhiều năng lực của Thần Thánh Độc Giác Thú còn chưa nắm giữ, nhưng nó vẫn là Thần Thánh Độc Giác Thú chân chính.

Thần Thánh giáp phủ lên, trong con người của Long Hạo Thần lóe ánh sáng chói mắt, thêm vào sáu cánh sau lưng và khuôn mặt cực kỳ điển trai, khiến giới nữ có mặt trong sân đều không thể rời khỏi tầm mắt.

"Hạo Nguyệt!" Long Hạo Thần hét lớn một tiếng.

Ánh sáng tím lấp lánh, Hạo Nguyệt lại xuất hiện bên cạnh hắn. Nhưng lần này Hạo Nguyệt hóa thành đoàn sáng tím vàng ủa hướng Long Hạo Thần.

Những người xem cuộc chiến đã từng thấy qua Hạo Nguyệt biến giáp, trận chiến giữa Long Hạo Thần và Dương Hạo Vũ cũng dựa vào như vậy, khiến linh vực bản thân hắn lần nữa tiến hóa, do đó đạt được thắng lợi.

Chẳng lẽ hắn muốn mặc hai giáp trụ sao?

Nhưng rất nhanh, họ biết mình sai rồi.

Hạo Nguyệt không hóa thành áo giáp mà biến thành thanh kiếm to, xuất hiện trong đôi tay Long Hạo Thần.

Thần Thánh Độc Giác Thú hóa thành giáp, Hạo Nguyệt hóa thành Tử Kim Hạo Nguyệt Kiếm, dưới tình huống không thể sử dụng trang bị nào khác, đây mới là trạng thái mạnh nhất của Long Hạo Thần!

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 279

Tử Kim Hạo Nguyệt Kiếm Khủng Bố

Đây vẫn là lần đầu tiên Hạo Nguyệt hóa kiếm, so với hai thần kiếm Long Hạo Thần có được thì thanh trọng kiếm Hạo Nguyệt biến thành lớn hơn rất nhiều.

Chiều dài thân kiếm hơn một mét, toàn thân màu tím vàng, chuôi kiếm dài hơn một mét. Long Hạo Thần cần nắm bằng hai tay mới khiến nó phát huy chiến lực được.

Trên thanh kiếm siêu cấp lớn này có chín quang văn từ chuôi kiếm kéo dài lên trên, cuối cùng tụ tập ở mũi kiếm. Mũi kiếm dày nặng, ngạc kiếm có sáu cái đầu Hạo Nguyệt bản nhỏ quấn quýt nhau, làm động tác phun ra, dường như mũi kiếm là do chúng nó phun ra vậy.

Khoảnh khắc tay nắm trọng kiếm, Long Hạo Thần chỉ cảm thấy trong kiếm ẩn chứa khủng bố không gì sánh kịp, liên kết với lực lượng huyết mạch của hắn, lực lượng này tựa như thân thể hắn nổi dài.

Làm một kỵ sĩ, Long Hạo Thần có trực giác nhạy bén với vũ khí của mình. Trước mặt Tử Kim Hạo Nguyệt Kiếm này, dù là Lam Vũ, Quang Phù Dung hay Quang Minh Nữ Thần Vịnh Thán đều phải ảm đạm thất sắc. Long Hạo Thần lơ mơ cảm nhận được trong thanh kiếm ẩn chứa hơi thở Hỗn Loạn Nguyên Tố Bác Ly sáu thuộc tính. Hắn không ngờ rằng Hạo Nguyệt hóa kiếm lại mạnh tới mức này.

Ngay khi hai đồng bạn ma thú của Long Hạo Thần chuyển thành trang bị thì bên kia, Lý Chính Trực đã hoàn thành chú ngữ.

Bóng sáng xanh khổng lồ xuất hiện sau lưng ông, chính là Phong Thần triệu hoán.

Phong Thần khổng lồ bộ dạng giống hệt Lý Chính Trực hiện ra, mới đầu thân thể nó cao tới mười lăm mét, nhưng kỳ lạ là nó đang áp súc thể tích của mình. Chỉ lát sau từ mười lăm mét thấp xuống còn năm mét, dù vẫn rất to nhưng thoát trông linh hoạt hơn nhiều. Giáp sắc xanh vàng phủ lên toàn thân, một thanh chiến đao khổng lồ giơ ngang trong tay.

Không thể nghi ngờ, đây mới là Phong Thần triệu hoán mạnh nhất của Lý Chính Trực, so với Phong Thần khi đối phó với Trần Anh Nhi thì khá biệt rõ ràng. Chẳng những vũ khí khác nhau mà độ ngưng tụ cũng khác.

Toàn thân Lý Chính Trực phát ra ánh sáng xanh, thân hình chợt lóe, đã ẩn vào Phong Thần triệu hoán ra. Thoáng chốc, đôi mắt to của Phong Thần lóe sáng, tựa như bị rót vào trí tuệ, mắt sáng ngời nhìn chăm chăm Long Hạo Thần. Thanh chiến đao dài vung lên không trung, bỗng chốc một đoàn gió lốc bùng phát từ người nó, chính là Phong Thần Lĩnh Vực, kỹ năng lĩnh vực thứ nhất, gió lốc.

Ánh sáng xanh lao qua tựa sóng cuộn điên cuồng quét hướng Long Hạo Thần.

Long Hạo Thần tỏ vẻ rất bình tĩnh, trên mặt giáp bảy sắc do Thần Thánh Độc Giác Thú biến thành có một tầng sáng vàng chớp mắt lan tràn, phóng thích Quang Thần Lĩnh Vực.

Sắc vàng và sắc xanh, hai loại ánh sáng hoàn toàn khác nhau bỗng nhiên va chạm cùng một chỗ.

Bởi vì Lý Chính Trực thi triển là kỹ năng lĩnh vực, nên khi hai luồng sáng ở trên không trung va chạm thì Quang Thần Lĩnh Vực của Long Hạo Thần lập tức xuất hiện dấu hiệu co rút. Nhưng có thể thấy rõ, vị trí hai lĩnh vực tiếp xúc xuất hiện một tầng lửa trắng đang đốt cháy. Gió thổi

vào lửa trắng này có dấu hiệu run rẩy, từng luồng sáng xanh bốc hơi trên lửa trắng.

Áp chế thuộc tính.

Đây là áp chế thuộc tính giữa so đấu lĩnh vực.

Đối với Long Hạo Thần mà nói thì đây là trận đánh cuối cùng trong thi đấu cá nhân. Hạo hoàn toàn không cần giữ lại sức mạnh. Quang Thần Lĩnh Vực cường đại trong khoảnh khắc này bị hạo kích phát hoàn toàn. Quang nguyên tố cực kỳ tinh thuần ở phương diện thuộc tính đủ áp chế thuộc tính của bất cứ cường giả nào có mặt. Uy lực chân chính của Quang Thần Lĩnh Vực biểu hiện ra rõ rệt.

Tuy lĩnh vực của Lý Chính Trực có hơi thở của Phong Thần, lấy tu vi của ông đương nhiên đã sớm đem phong thuộc tính của mình cô đọng đến trình độ nhất định. Nhưng so sánh với Long Hạo Thần, về độ tinh thuần thuộc tính là chân trời ông không thể vượt qua.

Quang thuộc tính của Long Hạo Thần không chỉ đến từ thể chất con trai quang minh, còn có Nhật Nguyệt Thần Oa, thể chất con trai quang minh của Tử Linh Thánh Pháp Thần Y Lai Khắc Tư tăng cao. Ba quang minh hợp nhất. Dù có thần chí của Quang Minh Nữ Thần xuất hiện thì chỉ đơn thuần so đấu tình độ linh lực tinh thuần cũng không thể sánh bằng Long Hạo Thần. Quang Thần của hạo đúng là danh xứng với thực.

Còn lĩnh vực của Lý Chính Trực tuy xưng là Phong Thần nhưng đó chỉ là ông tự đặt tên, không phải Phong Thần thật sự. Dù trình độ tinh thuần của ông đủ sánh ngang với Long Hạo Thần nhưng ở cấp bậc thuộc tính thì phong cũng yếu hơn quang.

Bởi thế, nhìn qua thì Quang Thần Lĩnh Vực của Long Hạo Thần bị áp bức, nhưng kỳ thật trong lĩnh vực va chạm hạo chiếm ưu thế.

Phong Thần động. Lóe người đã đi tới mép lĩnh vực va chạm, trường đao trong tay chém ra. Bỗng chốc một vầng sáng xanh vàng tỏa ra sương

mù mông lung chém vào Quang Thần Lĩnh Vực.

Dù một đao kia cách Long Hạo Thần khá xa, nhưng hẳn cảm nhận rõ rệt sự sắc bén đó. Đao ý và gió hoàn mỹ kết hợp.

Long Hạo Thần thầm chấn kinh. Lý Chính Trực chính là một ma pháp sư! Không ngờ ông lấy thân phận ma pháp sư thông qua kỹ năng của mình thi triển đao ý, sự thiên phú này đích thực là kinh tài tuyệt diễm.

Long Hạo Thần không né tránh, cũng không lùi bước. Lúc này nếu hẳn lùi vậy chắc chắn Lý Chính Trực sẽ đánh vào Quang Thần Lĩnh Vực, có Phong Thần bảo vệ, ông sẽ không bị Quang Thần Lĩnh Vực trùng kích quá nặng, quan trọng hơn, một khi để ông xông vào lĩnh vực của mình, Long Hạo Thần mới lĩnh ngộ ra Thần Quang Viên Vũ Khúc không lâu cũng sẽ không thi triển ra được nữa.

Bởi vậy, Long Hạo Thần không lùi mà còn tiến lên, thân hình chợt lóe, nghênh chiến. Đôi tay nắm lấy Tử Kim Hạo Nguyệt Kiếm, cả người lấy khí thế nhân kiếm hợp nhất làm động tác nhảy lên Một tầng kiếm quang tím vàng bùng từ Tử Kim Hạo Nguyệt Kiếm bắn ra. Khiến Long Hạo Thần kinh dị là kiếm hồn của hắn không thể dung nhập vào thanh kiếm do Hạo Nguyệt biến thành. Thanh kiếm cho hắn cảm giác chính là trừ linh lực và ý niệm của hắn ra, từ chối tất cả năng lực khác.

Kiếm quang tím vàng chỉ dài ba mét, so sánh với đao phong Phong Thần Lý Chính Trực chém ra thì cách biệt một trời một vực. Nhưng khi hai cường quan va chạm vào nhau, xuất hiện hình ảnh khiến người không ngờ nổi.

Lúc này Phong Thần hoàn toàn là Lý Chính Trực khống chế. Khi trường đao của ông ở trong lĩnh vực bản thân và kỹ năng lĩnh vực gió lốc tăng phúc chém hướng Long Hạo Thần, ông chắc chắn cho rằng một đao kia ít nhất sẽ đẩy lùi được hắn, tiếp theo ông có thể lấy Phong Thần Lĩnh Vực mạnh mẽ đột nhập vào lĩnh vực của Long Hạo Thần. Tuy về mặt lĩnh vực thì Long Hạo Thần chiếm ưu thế, nhưng ông đã lĩnh ngộ ra hai

kỹ năng lĩnh vực, thêm vào nhiều năm qua nghiên cứu lĩnh vực, cảm ngộ vượt xa Long Hạo Thần. Ông có tự tin toàn diện ức chế hãn, ít nhất sẽ đạt chiến thắng cuối cùng trận tranh tài.

Nhưng khi trường đao của ông va chạm vào ánh tím Tử Kim Hạo Nguyệt Kiếm phóng ra, Lý Chính Trực chỉ nghe có tiếng gầm khủng bố khó thể hình dung vang lên trong đầu mình. Ngay sau đó, trường đao của ông phát ra ánh đao bị nhiễm thành màu tím.

Một luồng sáng tím vàng tựa như cầu vồng bắn ra từ thanh kiếm trong Long Hạo Thần. Khí thể tràn ngập hủy diệt và phá hư ức chế Lý Chính Trực không thể không nhanh chóng lùi lại, cùng lúc đó, trường đao trong tay lật lại, cưỡng ép cắt đứt liên hệ bản thân với ánh đao.

Chỉ thấy kiếm quang tím vàng xẹt qua là gió lốc trong lĩnh vực Phong Thần Lĩnh Vực lần lượt tan vỡ. Kiếm quang trùng kích thẳng tới vòng phòng hộ sân đấu luyện. Vòng phòng hộ kịch liệt dao động, ngay sau đó, ánh sáng tím vàng bỗng đâm ra lỗ thủng, trực tiếp xuyên qua nóc sân đấu lớn Thánh Minh.

Đừng nói là Lý Chính Trực bị làm cho chật vật, chính Long Hạo Thần cũng ngẩn ngơ. Hãn trăm ngàn lần không ngờ rằng uy lực trọng kiếm do Hạo Nguyệt biến thành sẽ có uy lực khủng bố đến thế. Cái này dường như đã vượt qua cấp thần khí bình thường rồi đi?

Về cảm giác thì kiếm quang tím vàng không đặc biệt mạnh. Nhưng linh cương phong thuộc tính của Lý Chính Trực vừa tiếp xúc liền bị đồng hóa, tán loạn.

Đây đã không thể dùng chữ thần binh hình dung. Hơn nữa, từ thanh Tử Kim Hạo Nguyệt Kiếm, Long Hạo Thần còn cảm nhận rõ rệt một loại điên cuồng phá hư. Hãn bản năng giờ ngang trọng kiếm.

Bỗng chốc, một tầng sáng tím vàng quét qua, ánh tím đi tới đâu là gió lốc chớp mắt bình lặng. Phong Thần Lĩnh Vực của Lý Chính Trực xuất hiện vô số vết rạn, dường như sẽ tùy thời tan vỡ.

Lý Chính Trực sau ngăn ngui chấn kinh đã kịp phản ứng lại. Trường đao lần nữa chém ra, một loại đao phong nhỏ bắn ra bay hướng Long Hạo Thần, chính là kỹ năng lĩnh vực thứ hai ông từng sử dụng đối phó Trần Anh Nhi, tự do.

Kỹ năng lĩnh vực có được chân lý gió này chớp mắt đã tới trước mặt Long Hạo Thần. Long Hạo Thần hơi lùi lại nửa bước, Tử Kim Hạo Nguyệt Kiếm trong tay chỉ tới trước.

*Đinh! *

Một tiếng ngân trong vút vang trên không trung.

Đao phong vỡ nát, nhưng có vô số cuồng phong rậm rạp ở trên không trung hóa thành nhiều đao phong quét hướng Long Hạo Thần.

Lại là Tử Kim Hạo Nguyệt Kiếm. Một tầng ánh sáng tím mông lung từ mặt siêu cấp thần kiếm phát ra. Chỉ khoảnh khắc, những đao phong bắn tới đều biến mất trong ánh tím này.

Đây là lực lượng huyết mạch của Hạo Nguyệt dung hợp với Hỗn Loạn Nguyên Tố Bác Ly sáu thuộc tính.

Trải qua ngăn ngui thăm dò, trong lòng Long Hạo Thần dần có loại cảm giác, chính là kiếm nằm trong tay, thiên hạ duy ta.

Đây là bá khí Hạo Nguyệt mang cho hắn. Thanh siêu cấp thần kiếm này chỉ mình hắn khống chế được. Tuy hắn không biết Hạo Nguyệt làm cách nào, nhưng thần kiếm có thể đối kháng kỹ năng lĩnh vực thứ hai của Lý Chính Trực, đó là vũ khí cường đại cỡ nào chứ?

Nhưng tiếp xúc ngăn ngui qua đi, Long Hạo Thần phát hiện một ít vấn đề của Tử Kim Hạo Nguyệt Kiếm. Đầu tiên, thanh thần kiếm này chỉ có thể dùng linh lực thuần túy thúc đẩy, tiêu hao linh lực cực kỳ khủng khiếp. Ba nhát kiếm qua đi, hắn đã tiêu hao hơn ba vạn linh lực. Cùng

lúc đó, sử dụng thần kiếm này không thể dùng nó thi triển bất cứ kỹ năng công kích nào, chỉ có thể đơn thuần chặt chém mà thôi.

Hạo Nguyệt ở trạng thái sáu đầu mà Tử Kim Hạo Nguyệt Kiếm có uy lực cỡ đó, nếu nó tiến hóa thành tám cái đầu, rồi hóa thân làm kiếm, uy lực sẽ khủng bố tới mức nào?

"Long Hạo Thần, Thái Nhi, Vương Nguyên Nguyên, ba người các người có muốn tiến hành thi đấu vòng tròn?" Trần Cuồng uy nghiêm hỏi.

Giống như mọi người đã đoán, ba người đồng thanh nói.

"Tiến hành."

Ba người đứng đầu có hai lựa chọn. Một là đạt được tất cả số điểm trước đó, kết thúc so đấu. Một cái khác là thi đấu vòng tròn, thắng một trận thì được ngạch ngoại mười điểm. Tổng cộng ba trận, nếu có người có thể chiến thắng hai đối thủ khác, cuối cùng đứng nhất thì sẽ lại được thêm ngạch ngoại hai mươi điểm.

Chỗ này nói là ngạch ngoại, mà thi đấu vòng tròn là vòng so tài thứ bảy, cũng chính là nói, quán quân cuối cùng sẽ được vòng thứ bảy tăng gấp đôi, sáu mươi bốn điểm.

Long Hạo Thần cất cao giọng nói.

"Bấm báo tổng trọng tài trường, thi đấu vòng tròn tôi và Vương Nguyên Nguyên nhận thua."

Thái Nhi ngẩn ngơ, giật mình nhìn Long Hạo Thần. Hắn mới là đoàn trưởng Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi! Lẽ ra quán quân thi đấu cá nhân là hắn mới đúng!

Long Hạo Thần mỉm cười nói với nàng.

"Lúc thi đấu tuyển chọn Săn Ma Đoàn, em vì anh từ bỏ thi đấu, cuối cùng còn bị anh tổn thương. Bây giờ anh đưa lại em chức vô địch này."

Huống chi, ở trong lòng anh, anh vĩnh viễn không thể thắng em."

Thải Nhi dịu dàng nhìn hần.

"Chàng ngốc, với em thì những thứ này không quan trọng!"

Long Hạo Thần mỉm cười nói.

"Nhưng với anh thì rất quan trọng, anh không muốn trong ký ức của em có một chút không vui nào. Chúng ta phải cùng nhau đối mặt gian khổ còn có rất nhiều rất nhiều, anh vĩnh viễn sẽ dùng tất cả của mình bảo vệ em."

Đối với việc Long Hạo Thần và Vương Nguyên Nguyên nhận thua, không ai có ý kiến gì. Đây là quy tắc cho phép, để phòng ba người đứng đầu đến từ cùng một Thánh Điện. Sự thật là dù lấy thực lực của Kỵ Sĩ Thánh Điện, ít nhất đã năm trăm năm chưa từng xuất hiện ba hạng đầu đến từ một Thánh Điện.

Thải Nhi tương đương với liên tục thắng hai trận, được hai gạch ngoại mười điểm, đạt quán quân, thêm vào gạch ngoại hai mươi điểm, còn có sáu mươi bốn điểm, số điểm thắng lợi vòng thứ bảy. Như vậy thì tổng số điểm của Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi lại tăng chín mươi sáu điểm. Vòng thứ nhất kết thúc, Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi có được số điểm kinh người, ba trăm năm mươi hai điểm.

Vòng thứ nhất trong bốn vòng Thánh Điện Đại Tái, thi đấu cá nhân đến đây kéo rèm. Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi trở thành bên thắng lớn nhất.

Giờ phút này, cường giả Lục Đại Thánh Điện không tự giác đứng dậy, vỗ tay vì Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi, dù là nhân vật truyền kỳ như Trần Cuồng, Dương Hạo Vũ thì cũng giống nhau.

Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi từ bắt đầu bí ẩn đến cuối cùng đạt quán quân. Có lẽ họ chiến thắng có phần may mắn bên trong, nhưng

nhiều hơn nữa là thực lực bản thân họ thể hiện ra.

Nhìn những thanh niên này đi, trong bọn họ lớn tuổi nhất chỉ hơn ba mươi mà thôi, tuổi nhỏ nhất mới khoảng hai mươi lăm. Một đội Săn Ma Đoàn như thế, nay họ đứng ở đỉnh nhân loại. Trên người họ, quang hoàn hy vọng không ngừng lấp lánh.

Màn đêm buông xuống.

Các thành viên Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi trở lại tổng bộ Thánh Minh cùng nhau ăn uống no nê, chúc mừng được chức vô địch đấu đơn xong tự trở về phòng mình tu luyện.

Dù sao Thánh Điện Đại Tái vừa mới bắt đầu, tuy trước mắt họ dẫn đầu rất xa nhưng những vòng so đấu sau, Lục Đại Thánh Điện còn có cơ hội lật ngược tình thế.

Thánh Điện Đại Tái có tiết tấu rất nhanh, ngày hôm sau đã tiến hành vòng thứ hai so đấu linh lực tối cao. Họ nhất định phải giữ trạng thái tốt nhất. Ba người tham gia so đấu linh lực cao nhất, không thể nghi ngờ chính là Long Hạo Thần, Thái Nhi và Trần Anh Nhi, ba Thần Quyển Giả. Về tổng thể linh lực thì họ không chiếm ưu thế lớn bao nhiêu, nhưng tuyệt đối đừng quên tuổi của họ.

Dựa theo quy tắc, lấy một trăm tuổi làm hạn định, trẻ một tuổi thì có thể tăng một ngàn linh lực, vượt một tuổi thì sẽ giảm một ngàn.

Ba người Long Hạo Thần có thể tăng linh lực vượt qua hai mươi vạn, tương đương với ngạch ngoại thêm một cường giả lĩnh vực. Bởi vậy, dù linh lực cá thể của họ ở trong Liên Minh không tính xuất chúng nhưng vẫn có sức cạnh tranh.

Khi mấy người khác đều trở về phòng tu luyện thì Lâm Hâm một mình đi ra phòng kín, tới bên Ma Pháp Thánh Điện trong tổng bộ Thánh Minh.

Thủ vệ của Ma Pháp Thánh Điện tất nhiên nhận ra được y. Làm cháu trai của phó điện chủ Ma Pháp Thánh Điện, thêm vào bản thân y đảm đương chức vị quan trọng trong Ma Pháp Thánh Điện, đương nhiên không có người ngăn cản Lâm Hâm.

Đi tới khu vực cao tầng nhất của Ma Pháp Thánh Điện, Lâm Hâm đứng lại trước một gian phòng. Y chần chờ một lúc, gõ cửa phòng.

"Tiến vào." Trong phòng vang lên thanh âm già nua của Lâm Thần.

Lâm Hâm đẩy cửa bước vào.

Gian phòng làm việc của Lâm Thần có diện tích rất lớn, đại sảnh gần hai trăm mét vuông. Có ghế nệm da tiếp khách, hai mặt tường đều có giá sách. Bên cạnh giá sách có một cái bàn gỗ to lớn toát ra phong cách cổ xưa. Bây giờ Lâm Thần đang ngồi sau bàn, cầm một quyển sách ma pháp.

"Gia gia." Lâm Hâm hành lễ với Lâm Thần xong đi tới cạnh ông.

Lâm Thần đóng lại quyển sách trong tay, ngẩng đầu nhìn cháu trai một cái, nói.

"Con không nên đến. Quang Chi Thần Hi các con ở trong so đấu đạt được thành tích như vậy, bây giờ con quay lại Ma Pháp Thánh Điện chúng ta, dễ khiến người nói ra nói vào, để bạn con biết thì không tốt."

Lâm Hâm cười nói.

"Người ta nói gì con không sợ. Còn về đồng bạn của con, họ sẽ không nghi ngờ con đâu. Con chính đại quan minh đến thăm gia gia của mình, có gì không được?"

Lâm Thần cũng cười.

"Thằng nhóc hư này, đừng có ngại biện với ta. Con còn nhớ gia gia này sao? Nói đi, kiếm ta có chuyện gì?"

Lâm Hâm cười hì hì nhưng không mở miệng, biểu tình có chút chần chờ.

"Hửm? Thế này không giống con chút nào! Có chuyện gì cứ nói thẳng, còn ngại với gia gia cái gì?"

Nghe ông nội nói vậy, Lâm Hâm dường như đặt quyết tâm, dứt khoát nói.

"Gia gia, con muốn cùng ông học chú pháp Thánh Dương!"

"A?" Lâm Thần kinh ngạc đứng bật dậy, làm ngã ghế cũng chưa phát hiện.

Ngây ngốc nhìn cháu trai mình, khuôn mặt già nua của Lâm Thần vì kích động mà hơi co giật.

"Con, con nói thật hả?"

Lâm Hâm mạnh gật đầu.

"Gia gia, con phải học chú pháp Thánh Dương của ông. Tuy lúc đầu là bởi vì chú pháp Thánh Dương khiến con không có cha, mẹ, nhưng bản thân pháp quyết không có sai. Quan trọng hơn, con cần lực lượng này. Khi đồng bạn con đều dần biến mạnh, con cũng cần không ngừng tăng tu vi của mình, có vậy thì mới không tuột lại phía sau, theo họ đấu tranh với ma tộc. Cho nên xin ông hãy dạy cho con chú pháp Thánh Dương đi. Con chắc chắn sẽ phát huy pháp quyết này, nhất định có thể lấy chú pháp Thánh Dương làm cơ sở nghiên cứu ra lĩnh vực thuộc về mình."

Lâm Thần nhìn chăm chăm Lâm Hâm, mấy giây không mở miệng. Khi ông đã sớm tuyệt vọng, trăm ngàn lần không ngờ cháu trai nghĩ thông suốt, cho mình bất ngờ lớn đến vậy.

Mấy năm nay bởi vì Lâm Hâm mất tích, tuy tu vi của Lâm Thần đã đột phá đến cấp chín nhưng không có tâm tình nghiên cứu. Năm năm gần ngủi mà ông như sống dài mười năm.

Lâm Hâm rút cuộc sống sót trở về, như rút vào sức sống trong sinh mạng ông. Ông không muốn lại yêu cầu cháu trai cái gì, chỉ cần y sống là tốt rồi.

Trong Thánh Điện Đại Tái, Lâm Hâm mang đến cho ông niềm vui lớn hơn nữa. Ngăn ngủi mấy năm, hôm nay tu vi của Lâm Hâm đã tăng tới cấp chín, không kém hơn mình bao nhiêu, sức mạnh Tâm Diễm Hỏa Diễm cũng cường đại hơn trước rất nhiều, thậm chí lọt vào sáu hạng đầu thi đấu cá nhân Thánh Điện Đại Tái. Thành tựu như vậy đủ khiến Lâm Thần kích động lắm rồi, dù Lâm Hâm đại biểu là Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi, nhưng thế thì có quan hệ gì đâu?

Theo Lâm Thần thấy, Lâm Hâm đã bước trên con đường thuộc về chính y. Cháu trai cường đại như thế, ông càng không muốn cưỡng ép Lâm Hâm làm cái gì. Dù sao, chú pháp Thánh Dương là khúc mắc lớn trong lòng Lâm Hâm. Bây giờ y chịu học tập ma pháp công kích đã là tiến bộ rất lớn.

Mà giờ phút này, Lâm Hâm đứng trước mặt ông, lại nói y muốn cùng ông học tập chú pháp Thánh Dương, đem pháp quyết Lâm Thần tổn tâm huyết cả đời truyền thừa xuống, sao không khiến ông hưng phấn cho được? Không, đã không thể dùng hưng phấn đơn thuần hình dung. Lúc này ông lão thật sự là hạnh phúc muốn xỉu.

Lâm Hâm đỡ thân thể ông nội có chút lung lay, cười nói.

"Ông đừng kích động! Nếu ông có chuyện gì thì ai dạy cho con chú pháp Thánh Dương đây? Ông hãy nhìn xem đi, sau này con chắc chắn sẽ dùng chú pháp Thánh Dương ông sáng tạo ra tung hoành bốn phương, giết ma tộc tề ra quần, thời đại hắc ám chắc chắn sẽ kết thúc. Gia gia, ông phải sống thật tốt, đợi cho ngày đó đến nha."

Thân thể Lâm Thần nhẹ run rẩy, liên tục gật đầu.

"Tốt, tốt. Ta nhất định sẽ đợi ngày đó, nhất định. Đi, bây giờ ta mang con đi săn thử nghiệm truyền cho con chú pháp Thánh Dương."

Tuy lúc này đã là buổi tối nhưng Lâm Thần rất hưng phấn, ông không có chút buồn ngủ, kéo cháu trai đi ra ngoài.

Ngày mai Lâm Hâm không phải thi đấu đương nhiên không cần lo có thức đêm hay không. Hai ông cháu hưng phấn ra khỏi cửa đi hướng phòng thí nghiệm ma pháp.

Họ mới đi không lâu thì một cánh cửa cách phòng làm việc của Lâm Thần không xa mở ra, Lý Chính Trực bước ra ngoài, nhìn hướng họ rời đi, trong mắt lộ suy tư, không biết suy nghĩ cái gì.

Thi đấu cá nhân Thánh Điện Đại Tái kịch liệt đã kết thúc, nhưng dân chúng trong Thánh thành không thả lỏng mà càng thêm hưng phấn.

Tranh tài tiếp tục, hôm nay Mục Sư Thánh Điện cũng tham gia so tài, số điểm sẽ lại có biến hóa mới. Vòng thứ nhất Mục Sư Thánh Điện tiến hành trắc nghiệm linh lực, cuối cùng số điểm là sáu mươi, không khác với trước bao nhiêu.

Hôm nay so đấu linh lực, mỗi một Thánh Điện đều phái ra ba người có linh lực mạnh nhất đến tham gia vòng này.

Một cột thủy tinh khổng lồ đêm qua đã dựng ở chính giữa sân đấu lớn Thánh Minh, đây là chuyên môn dùng để trắc nghiệm linh lực.

Lúc này, ba người Lục Đại Thánh Điện phái ra bước vào trong sân, Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi cũng không khác.

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 280

Vượt Xa

Bởi vì đợt đấu đơn trước mọi người đấu với nhau đã khá hiểu linh lực của nhau. Vậy nên linh lực so đấu kỳ thật không có gì bất ngờ.

Làm quán quân thi đấu cá nhân, Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi là người cuối cùng ra sân trong vòng thi đấu linh lực. Đây cũng là một trong những ưu đãi họ có được.

Giống như thi đấu cá nhân, so đấu linh lực cao nhất không được sử dụng trang bị hay được vật tăng phúc, mọi thứ chỉ có thể dựa vào thực lực cá nhân.

Có tổng cộng hai mươi một người, đứng thành một vòng quanh cột thủy tinh. Trần Cuồng làm tổng trọng tài trưởng đứng ở một bên cột thủy tinh, bất cứ ai trắc nghiệm linh lực đều ở trước mắt ông, muốn dối trá cũng không được.

Trần Cuồng ý bảo điện chủ Chiến Sĩ Thánh Điện Khâu Vĩnh Hạo.

"Dựa vào xếp hạng điểm vòng thứ nhất, từ thấp đến cao bắt đầu trắc nghiệm linh lực cao nhất. Chiến Sĩ Thánh Điện bắt đầu đi."

Khâu Vĩnh Hạo gật đầu, cùng hai cường giả Chiến Sĩ Thánh Điện tiến lên trắc nghiệm.

Tổng thể thực lực của Chiến Sĩ Thánh Điện đúng là yếu nhất trong Lục Đại Thánh Điện, nhưng nhân số thì lại là nhiều nhất. Dù sao ngưỡng

cửa trở thành chiến sĩ là thấp nhất.

Khâu Vĩnh Hạo dẫn đầu tiến lên, nâng tay phải ấn vào cột thủy tinh. Thoáng chốc cột thủy tinh trong suốt bắt đầu đổi màu.

Sắc đỏ hồng xuất hiện tầng dưới chót cột thủy tinh, chậm rãi dâng lên cao. Khi dâng lên đến một phần mười cột thủy tinh cao mười mét thì màu sắc bắt đầu biến thành cam, tiếp tục lên cao nữa khoảng một phần mười thì màu cam biến vàng.

Trong cột thủy tinh đổi màu thì tốc độ cũng giảm bớt, sắc mặt Khâu Vĩnh Hạo bắt đầu biến nghiêm trọng, trán đầm mồ hôi.

Từ màu sắc có thể phân biệt ra, đỏ hồng đại biểu mười vạn linh lực, màu cam là mười vạn, vào khu vực màu vàng ý nghĩa linh lực của Khâu Vĩnh Hạo đã hơn hai mươi vạn. Năm nay tuổi ông đã là trăm năm, sẽ không được ưu điểm nhiều về tuổi tác, chỉ có thể nương dựa vào thực lực bản thân.

Rốt cuộc, màu sắc trong cột thủy tinh tăng đến phân nửa màu vàng thì ngừng lại, mặc kệ Khâu Vĩnh Hạo thúc đẩy cỡ nào thì cũng sẽ không lên trên nữa.

Khẽ thở dài, Khâu Vĩnh Hạo thu tay lại, một con số vàng to lớn xuất hiện trên đỉnh cột thủy tinh.

Hai mươi bảy vạn một ngàn ba trăm sáu mươi bốn.

Đây là tổng sản lượng linh lực của Khâu Vĩnh Hạo.

Tiếp theo là hai cường giả Chiến Sĩ Thánh Điện khác. Tu vi của họ so sánh với Khâu Vĩnh Hạo thì còn chênh lệch quá xa, đều không phải là cường giả lĩnh vực. Nội linh lực của hai người khoảng hai mươi vạn.

Cuối cùng, tính cả tuổi tác, tổng số linh lực của Chiến Sĩ Thánh Điện là sáu mươi chín vạn bốn ngàn một trăm năm mươi.

Thành tích này không tính quá cao.

Sau Chiến Sĩ Thánh Điện là Thích Khách Thánh Điện, tình huống của Thích Khách Thánh Điện đỡ hơn chút, cuối cùng tổng số linh lực là bảy mươi tám vạn ba ngàn hai trăm, xem như rất khá.

Linh Hồn Thánh Điện tại vòng thứ nhất có số điểm là năm mươi tám, so với Mục Sư Thánh Điện có sáu mươi tám điểm thì còn kém chút, cho nên họ là người thứ ba ra sân.

Dựa vào điện chủ Linh Hồn Thánh Điện Trần Hoành Vũ mạnh mẽ phát huy, cuối cùng tổng số linh lực của họ đạt đến tám mươi và vạn hai ngàn hai trăm bốn mươi một, vượt mặt hai Thánh Điện.

Số điểm của Mục Sư Thánh Điện trong vòng thứ nhất thật sự là có chút mưu lợi, ở đợt thứ hai này họ không chiếm được ưu thế. Lăng Tiểu và Lăng lão cùng ra sân, thêm vào một mục sư cấp lĩnh vực khác. Cuối cùng, tổng số linh lực của họ miễn cưỡng đứng ở tám mươi vạn, nhưng vẫn yếu hơn Linh Hồn Thánh Điện một chút.

Đến đây thì bốn Thánh Điện cơ bản đã xác định xếp hạng, chỉ còn lại Ma Pháp Thánh Điện, Kỵ Sĩ Thánh Điện, Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi là còn chưa trải nghiệm.

Ai đều biết đã tới lúc quyết thắng rồi. So đấu linh lực cao nhất, không ai xem trọng Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi. Dù họ có ưu thế về tuổi nhưng tổng thể linh lực không bao giờ vượt qua chín mươi vạn được. Đáng xem là xếp hạng của Ma Pháp Thánh Điện và Kỵ Sĩ Thánh Điện.

Ma Pháp Thánh Điện ra sân là Lý Chính Trực, Mạc Vụ và vị ma pháp sư thổ hệ có lĩnh vực phòng ngự mạnh nhất Ma Pháp Thánh Điện.

Hắc ám ma pháp sư Mạc Vụ và ma pháp sư thổ hệ đều có linh lực gần ba mươi vạn, thêm vào tuổi họ chưa đến một trăm, có tăng điểm. Hai người kết thúc trải nghiệm linh lực, tổng sản lượng linh lực của Ma Pháp Thánh Điện đã gần sáu mươi vạn.

Lý Chính Trực là người cuối cùng bước ra, trong cột thủy tinh, ánh sáng đầy sắc màu nhanh chóng tăng lên. Màu đỏ, màu cam, màu vàng, màu lục, khi cột sáng cuối cùng tiến vào khu vực xanh thì dù mọi người đoán được tu vi của Lý Chính Trực vẫn kiềm không được kêu ra tiếng. Điều này ý nghĩa nội linh lực của Lý Chính Trực đã hơn bốn mươi vạn!

Cuối cùng cột sáng ngừng ở khu vực xanh, linh lực của Lý Chính Trực là bốn mươi hai vạn. Thêm vào linh lực của hai ma pháp sư trước, tổng số của Ma Pháp Thánh Điện hơn một trăm vạn, là một trăm vạn bảy ngàn bốn trăm hai mươi ba.

Kỵ Sĩ Thánh Điện có thể vượt qua Ma Pháp Thánh Điện không? Rất nhanh, Kỵ Sĩ Thánh Điện đã mạnh mẽ cho ra đáp án.

Trong ba người đại biểu Kỵ Sĩ Thánh Điện không có Long Thiên Ẩn mà là Dương Hạo Vũ mang đội, thêm vào vị tấn thủ mạnh nhất trong Kỵ Sĩ Thánh Điện và kỵ sĩ tiến vào sáu cường.

Ba kỵ sĩ đứng đó khiến sắc mặt Lý Chính Trực biến khó coi nhiều.

Tấn thủ mạnh nhất là người đầu tiên ra tay, linh lực ngừng ở hơn ba mươi hai vạn một ngàn sáu trăm.

Kỵ sĩ sáu cường là người thứ hai, linh lực ngừng ở hơn ba mươi ba vạn hai ngàn tám trăm.

Rốt cuộc đến phiên Dương Hạo Vũ, lão thông thả bước tới cột thủy tinh, tay phải nâng lên, một chương vỗ nhẹ cột thủy tinh.

Xuất hiện hình ảnh khiến người rung động, ánh sáng trong cột thủy tinh tựa như suối phun trào. Đỏ, cam, vàng, lục, xanh xẹt qua, ngang nhiên tiến vào khu vực lam.

Người số một Liên Minh Thánh Điện tuyệt đối không phải chỉ đơn giản nói mà thôi. Dương Hạo Vũ dùng thực lực của mình bảo vệ tôn

nghiêm Kỵ Sĩ Thánh Điện. Nội linh lực của lão cao hơn năm mươi sáu vạn tám ngàn, vượt rất xa Lý Chính Trực bốn mươi hai vạn.

Cuối cùng, Kỵ Sĩ Thánh Điện dùng số lượng tổng linh lực hơn một trăm hai mươi vạn mạnh mẽ áp chế Ma Pháp Thánh Điện. Sau vòng này, xếp hạng hai Thánh Điện tất nhiên sẽ có biến đổi.

Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi là người cuối cùng ra sân. Trần Anh Nhi bước ra đầu tiên, nội linh lực bẩm sinh mười bảy vạn.

Thải Nhi là người thứ hai ra sân, nội linh lực bẩm sinh mười chín vạn.

Đến đây thì có không ít người trong lòng thầm cảm thán, Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi dù sao tuổi vẫn còn khá trẻ! Trong trận so đấu linh lực này họ thật sự không chiếm ưu thế gì.

Rốt cuộc Long Hạo Thần ra trận, cũng mang đến điểm sáng duy nhất cho Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi. Cùng với Trái Tim Vĩnh Hằng lấp lánh, nội linh lực bẩm sinh của Long Hạo Thần thẳng tắp xông lên cửa ba mươi vạn, ngừng lại ở vị trí ba mươi một vạn.

Trải qua tranh tài và lĩnh ngộ mấy ngày nay, tu vi của Long Hạo Thần lại tăng lên. Nếu không tính Trái Tim Vĩnh Hằng tăng riêng chín vạn nội linh lực, nội linh lực bản thân hắn cũng đã tới hai mươi hai vạn.

Cuối cùng, thành tích ba người tăng hơn năm mươi bảy vạn.

Lúc này ưu thế tuổi tác hiện ra. Long Hạo Thần hai mươi lăm tuổi, Thải Nhi hai mươi bốn tuổi, Trần Anh Nhi hai mươi tám tuổi. Linh lực của họ cộng lại cao hai mươi ba vạn ba ngàn, thêm vào thành tích năm mươi bảy vạn, cuối cùng đã lên hơn tám mươi vạn.

Buồn cười nhất là không biết có phải được thần may mắn giúp đỡ, tuy tổng sản lượng linh lực của họ kém hơn Linh Hồn Thánh Điện,

nhưng vượt qua Mục Sư Thánh Điện, hơn nữa chỉ kém ba mươi điểm linh lực mà thôi.

Cuối cùng, trận so đấu linh lực cao nhất, Kỵ Sĩ Thánh Điện không chút nghi ngờ đạt được thứ nhất, sau đó là Ma Pháp Thánh Điện, Linh Hồn Thánh Điện, Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi, Mục Sư Thánh Điện, Thích Khách Thánh Điện và Chiến Sĩ Thánh Điện.

Sau khi kết thúc so đấu, số điểm cũng biến đổi. Theo quy tắc, người đứng đầu sẽ được hai trăm điểm, thứ hai một trăm năm mươi, thứ ba một trăm hai mươi, thứ tư chín mươi, thứ năm sáu mươi, người cuối cùng không có điểm.

Bởi vì thêm một Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi, vốn sáu bên biến thành bảy bên. Vậy nên đứng thứ sáu được ba mươi điểm, đứng chót vẫn là không có điểm.

Xếp hạng điểm gồm: Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi bốn trăm bốn mươi hai điểm, Kỵ Sĩ Thánh Điện hai trăm chín mươi tám điểm, Ma Pháp Thánh Điện hai trăm năm mươi lăm điểm, Linh Hồn Thánh Điện một trăm bảy mươi tám điểm, Mục Sư Thánh Điện một trăm hai mươi điểm, Thích Khách Thánh Điện sáu mươi bốn điểm, Chiến Sĩ Thánh Điện hai mươi bốn điểm.

Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi ở vòng này tuy chỉ đứng hạng tư, nhưng bởi vì vòng thứ nhất ưu thế quá lớn nên vẫn vượt xa. Còn Kỵ Sĩ Thánh Điện có Dương Hạo Vũ dẫn dắt, vượt qua Ma Pháp Thánh Điện. Chiến Sĩ Thánh Điện thảm nhất, chỉ có hai mươi bốn điểm, đứng chót. Hai trận đấu sau chỉ sợ họ cũng khó thể vươn lên.

Hai vòng tranh tài đầu tuy căng thẳng kịch liệt, nhưng chân chính quyết định xếp hạng cuối cùng phải ngày mai mới cử hành. Bởi vì vòng thứ ba so đấu lĩnh vực mới là vòng có số điểm nhiều nhất trong bốn vòng, theo quy tắc, đứng đầu được năm trăm điểm. Hơn nữa không phải sáu bên so đấu nữa mà thêm Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi bên thứ bảy, rất có thể số điểm sẽ còn dao động.

Trận so đấu này rất có thể sẽ xuất hiện tình hình xoay chuyển càn khôn. Dù sao bên Long Hạo Thần so với Kỵ Sĩ Thánh Điện chỉ có ưu thế chưa tới một trăm năm mươi điểm mà thôi.

Vậy nên hôm nay so đấu vừa kết thúc thì Long Hạo Thần dẫn theo đồng bạn nhanh chóng quay về tổng bộ Thánh Minh.

"Lâm Hâm còn chưa trở về sao?" Long Hạo Thần hỏi Tư Mã Tiên.

Tư Mã Tiên lắc đầu.

"Còn chưa, đêm qua lúc gần đi hắn nói với tôi muốn đi tìm gia gia của hắn học ma pháp, sau đó tới nay còn chưa xuất hiện."

Long Hạo Thần nhẹ gật đầu, hắn lơ mờ đoán được Lâm Hâm muốn học cái gì. Bởi vì vòng thi đấu thứ hai, thứ ba không cần y tham gia, Lâm Hâm không ở cũng sẽ không ảnh hưởng mọi người tham gia tranh tài.

"Đoàn trưởng, ngày mai hãy để tôi đi đi." Vương Nguyên Nguyên ánh mắt kiên quyết nói.

Trần Anh Nhi sốt ruột nói.

"Nguyên Nguyên, cô đừng giành với tôi chứ! Vòng thứ ba cho phép mặc trang bị, tôi có Linh Hồn Thánh Y phụ trợ, chắc chắn sẽ không chịu thiệt!"

Trận chiến lĩnh vực vòng thứ ba mỗi bên có ba người ra sân, yêu cầu là cường giả lĩnh vực. Trong Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi có bốn cường giả lĩnh vực, Long Hạo Thần và Thái Nhi là chắc chắn ra trận rồi, danh ngạch thứ ba phải chọn giữa Vương Nguyên Nguyên và Trần Anh Nhi.

Bình thường quan hệ của hai cô gái rất tốt nhưng lúc này không ai nhường ai.

Long Hạo Thần cười nói.

"Các người đừng giành, trước tiên để tôi phân tích đã, hai cô sẽ biết ngay ai ra trận thích hợp nhất."

"Vòng thứ nhất và thứ hai Thánh Điện Đại Tái đều là thể hiện thực lực cá nhân, đơn thuần là sức mạnh cá nhân thôi, không thể dùng bất cứ trang bị gì. Cái này là xét nghiệm thực lực đỉnh cao nhất của các Thánh Điện. Hai vòng tiếp theo thử nghiệm là thực lực tổng thể. Bởi vậy hai trận sau mới cho phép mặc trang bị, do đó thể hiện ra năng lực Lục Đại Thánh Điện ở mặt trang bị. Nội tình hùng hậu nhất vẫn là Ma Pháp Thánh Điện và Kỵ Sĩ Thánh Điện. Trận chiến lĩnh vực vòng thứ ba, mục tiêu của chúng ta chỉ có một, đó là đạt được quán quân cuối cùng."

"A?"

Nghe Long Hạo Thần nói vậy thì mọi người đều lấy làm lạ, bởi vì hẳn nói quá tự tin. Lĩnh vực cần thực lực thúc đẩy, dù họ có vài thần khí nhưng so sánh với nội tình mấy ngàn năm của Lục Đại Thánh Điện thì lấy đâu ra tự tin đến vậy?

Long Hạo Thần nói tiếp.

"Một vòng cuối cùng là đấu vòng tròn đoàn đội. Trong Săn Ma Đoàn chúng ta, tuy trang bị coi như qua cửa nhưng không hoàn toàn. Đặc biệt là Văn Chiêu, Đoạn Ưc, Trương huynh trang bị cách biệt khá xa. Vậy nên thi đấu đoàn đội chúng ta phải dựa vào phối hợp các loại chức nghiệp. Tôi không có tự tin hoàn toàn thắng lợi. Còn trận chiến lĩnh vực thì có phần thưởng dày nhất, chúng ta tuyệt đối không thể buông bỏ."

"Trận chiến lĩnh vực đơn thuần là so đấu lĩnh vực, cũng là quyết đấu phối hợp lĩnh vực. Đầu tiên yêu cầu là lĩnh vực dự thi không thể tương khắc nhau mà phải hỗ trợ lẫn nhau. Tương đối thì quang thuộc tính của tôi, Tịnh Hóa Lĩnh Vực của Thái Nhi còn có thể làm được điều đó. Nhưng Huyết Lĩnh Vực của Nguyên Nguyên có xung đột với Tịnh Hóa Lĩnh Vực của Thái Nhi. Thần Thú lĩnh vực của Trần Anh Nhi tuy không thể sinh ra tác dụng hỗ trợ với chúng tôi nhưng ít nhất không tương khắc."

Lại thêm có Linh Hồn Thánh Y tăng phúc, bởi vậy, cô ấy ra trận càng thích hợp hơn."

Nghe Long Hạo Thần nói vậy, Vương Nguyên Nguyên lập tức ủ rũ. Trần Anh Nhi cười hì hì làm mặt quỷ với cô.

Hàn Vũ nói.

"Đại ca, ngày mai trận chiến lĩnh vực quan trọng như vậy, chúng ta có cần trước tiên diễn tập không?"

Long Hạo Thần lắc đầu nói.

"Không cần. Các người yên tâm đi, tôi có nắm chắc mà. Còn về do đâu thì trước tiên để tôi giữ bí mật, ngày mai các người sẽ biết ngay." Nói đến đây mặt hắc lộ nụ cười bí ẩn.

Không phải hắc không muốn nói mà là nếu công bố bí mật này, biểu tình đồng bạn chắc chắn sẽ thay đổi. Tuy cách làm của hắc không tính gian dối nhưng vẫn không nên bị người khác nhìn ra thì tốt hơn.

Mãi đến sáng ngày thứ hai, họ xuất phát đi sân đấu lớn Thánh Minh thì Lâm Hâm vẫn chưa trở về.

Long Hạo Thần không để ai đi tìm y. Tuy tính cách Lâm Hâm có chút hoạt bát nhưng coi như đáng tin. Hắc tin tưởng lúc đấu đoàn đội vào ngày mai, chắc chắn y sẽ trở về.

Qua mấy ngày tu sửa, bây giờ ma tinh bình bên ngoài sân đấu lớn Thánh Minh đều đã sửa xong.

Từ tổng bộ Thánh Minh tới sân đấu lớn Thánh Minh khoảng cách không tính quá xa, do chiến sĩ chuyên môn làm ra một con đường, để các cường giả Lục Đại Thánh Điện và Quang Chi Thần Hi tới sân đấu dự thi.

Ngoài bức tường do binh sĩ làm thành sớm đứng đầy dân chúng, vừa trông thấy đám Long Hạo Thần xuất hiện thì dấy lên tiếng hoan hô.

"Quang Chi Thần Hi, Quang Chi Thần Hi, Quang Chi Thần Hi..."

Đám dân chúng có trật tự không hỗn loạn, tuy nhân số không nhiều nhưng tiếng kêu đồng thanh, trong mắt họ tràn ngập cuồng nhiệt. Họ kêu gọi còn nhiệt liệt hơn gấp gờ bất cứ cường giả dự thi của Thánh Điện nào.

Mấy ngày nay Kỵ Sĩ Thánh Điện cố ý tuyên truyền, chiến tích của Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi đã truyền đi khắp Thánh thành. Hơn nữa lan tràn đến tất cả thành thị trong Liên Minh Thánh Điện.

Chém giết ma thần, từng mấy lần trong thánh chiến cố gắng xoay chuyển thế cục, quan trọng nhất là, họ là Săn Ma Đoàn thứ nhất phá hỏng Trụ Ma Thần. Trong tay họ đã có hai Trụ Ma Thần vỡ nát.

Nhân loại dù không biết rõ ma tộc thì cũng hiểu rằng bảy mươi hai Trụ Ma Thần là căn bản của ma tộc. Thời đại hắc ám đã kéo dài sáu ngàn năm, Trụ Ma Thần chưa từng vỡ. Bây giờ bị Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi phá hủy hai cây, ý nghĩa thế nào? Ý nghĩa có hy vọng!

Nghe thấy dân chúng hoan hô, trong lòng mỗi thành viên Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi đều tràn ngập lửa nóng. Vì Liên Minh, vì dẫn dắt nhân loại đi ra hắc ám, họ nhất định phải dũng cảm chiến đấu, phải biến mình thêm mạnh mẽ.

Tiến vào sân đấu lớn Thánh Minh, Long Hạo Thần gật đầu với các bạn, cùng Thái Nhi, Trần Anh Nhi đi vào đấu trường.

Họ đến coi như sớm, trong sân hiện giờ chỉ có người của Linh Hồn Thánh Điện, Mục Sư Thánh Điện, mấy Thánh Điện khác còn chưa tới.

Dẫn đầu Linh Hồn Thánh Điện, Mục Sư Thánh Điện là Trần Hoàn Vũ và Lăng lão. Long Hạo Thần mỉm cười gật đầu với hai người, xem như chào hỏi.

Lăng lão cười đáp lại. Trần Hoàn Vũ thì hừ một tiếng, hiển nhiên lòng vẫn không phục thua dưới tay Long Hạo Thần.

Trần Anh Nhi cúi kính nói.

"Gia gia, ông hừ cái gì chứ! Ông lớn tuổi như vậy chẳng lẽ không chịu thua được à?"

Trần Hoàn Vũ trừng cô.

"Đúng là con gái lớn không giữ trong nhà được. Con bé nhà người, không góp sức cho Linh Hồn Thánh Điện chúng ta thì thôi đi, còn giúp đỡ người ngoài ăn hiếp gia gia hả?"

Trần Anh Nhi cười ha ha chạy tới bên người Trần Hoàn Vũ, ôm cánh tay ông làm nũng, thỉnh thoảng còn kéo râu ông, khiến Trần Hoàn Vũ dờ khóc dờ cười, sắc mặt cũng dịu đi, cúi đầu nói gì đó bên tai Trần Anh Nhi.

Trần Anh Nhi đắc ý nói.

"Biết ngay ông miệng cứng lòng mềm mà. Rõ ràng có ý tốt nhưng không giỏi biểu đạt ra. Con biết gia gia đối với con tốt nhất!"

Trần Hoàn Vũ nghiêm túc nói.

"Cái này không phải vì tốt với con mà vì tương lai của Linh Hồn Thánh Điện ta. Con bé nhà người, bây giờ khác với ngày trước, con đã lớn rồi, hãy nhớ trách nhiệm của mình."

"Vâng!" Trần Anh Nhi đứng thẳng, hành lễ.

Nhưng khi cô xoay người chạy về bên cạnh Long Hạo Thần thì khuôn mặt tươi cười bỗng đứng suy nghĩ trong lòng. Dù sao cô từ nhỏ đến lớn không sợ Trần Hoàn Vũ.

Trần Hoàn Vũ bất đắc dĩ lắc đầu, dù thế nào thì quyết định đã làm ra không thể sửa đổi. Xem ra cháu gái bảo bối của mình vĩnh viễn không chiếm được địa vị chủ đạo trong Quang Chi Thần Hi.

Thời gian không lâu lắm, các thí sinh mấy Thánh Điện đều chạy tới đông đủ. Người tham gia trận chiến lĩnh vực hơi khác hôm qua nhưng không kém nhau quá lớn. Còn trong sân thì biến hóa không nhỏ.

Cột thủy tinh cao lớn hôm qua đã biến mất, thay thế là thủy tinh cầu to lớn.

Thủy tinh cầu này có đường kính hơn năm mét, đặt ở giữa sân tuyệt đối xếp vào loại khổng lồ. Bên dưới thủy tinh cầu có cái bệ, thoát trông như ngọc thạch khắc thành, hình sao sáu cánh. Thủy tinh cầu màu lam nhạt, bên trong lan tỏa linh lực kỳ dị.

Long Hạo Thần sớm từ chỗ ông nội biết được thủy tinh cầu này tên là Thánh Châu, không phải thần khí lại hơn hẳn thần khí. Chế tác Thánh Châu là một tinh thể đặc biệt, có thể chịu đựng linh lực cực kỳ khổng lồ trùng kích. Có pháp trận cải tạo qua, bên trong Thánh Châu rất vững chắc, bản thân còn có năng lực đồng hóa bất cứ nguyên tố dao động nào.

Nói đơn giản thì Thánh Châu chính là một thần khí bị cố hóa Nguyên Tố Mẫn Diệt Quang Hoàn. Hơn nữa mặt trên nó có năng lực giống với Nguyên Tố Mẫn Diệt Quang Hoàn, coi như là Ma Thần Hoàng cũng đừng mong thông qua linh lực công phá bên trong. Đương nhiên Thánh Châu thừa nhận linh lực lớn lao cũng biến thành nó khá yếu mặt phòng ngự vật lý.

Thánh Châu có tác dụng thực tế là nếu không chế thích hợp, nó ở trong chiến tranh có thể cắn nuốt uy lực cấm chú, đời đời do mỗi minh chủ Thánh Minh cai quản. Chỉ là Lục Đại Thánh Điện đấu đá lẫn nhau, Thánh Châu tuy có công hiệu không tầm thường nhưng chỉ xem là ý nghĩa tượng trưng, không cho phép mang ra Thánh thành, chỉ có thể dùng làm vũ khí phòng ngự cuối cùng ở Thánh thành.

Tinh thần lực của Long Hạo Thần vượt xa người thường, đứng trước Thánh Châu, hần lạng lẽ cảm nhận biến hóa bên trong nó. Rất nhanh, hần lộ ra chấn kinh. Bởi vì trong Thánh Châu hần không cảm nhận được bất cứ linh lực dao động nào. Nhưng một khi thần niệm của hần tiến vào trong, sẽ bị Thánh Châu này cắn nuốt. Chính là nói, Thánh Châu nuốt không chỉ có linh lực mà thậm chí cả tinh thần lực.

Lấy tinh thần lực mạnh mẽ như Long Hạo Thần mà vào trong đó đều có cảm giác tiến vào biển rộng mênh mông.

Nếu dùng đúng cách thì Thánh Châu khi đối mặt cường địch chắc chắn có hiệu quả tuyệt vời không tưởng tượng nổi. Ví dụ năm đó khi Long Hạo Thần bị Động Sát Dẫn Thần Thuật của Động Sát Ma Thần tảo định, nếu có Thánh Châu này thì chớp mắt có thể phá hỏng Động Sát Dẫn Thần Thuật của đối phương. Thậm chí Động Sát Ma Thần sẽ bởi vì tinh thần lực bị nuốt quá nhiều mà trọng thương.

Đang lúc Long Hạo Thần suy tư tác dụng của Thánh Châu thì tổng trọng tài trưởng, Trần Cuồng đã tới. Ông nhìn hai mươi một người đứng quanh Thánh Châu, gật đầu nói.

"Các người chuẩn bị sẵn sàng chưa?"

Long Hạo Thần hồi phục tinh thần, cùng những người khác cung kính nói.

"Đã sẵn sàng."

Trần Cuồng trầm giọng nói.

"Bắt đầu!"

Nói xong tay phải ông vỗ hướng Thánh Châu. Quang nguyên tố nhu hòa rót vào trong Thánh Châu. Chỉ thấy Thánh Châu chớp mắt biến thành sắc vàng nhạt dâng lên từ cái bệ.

Long Hạo Thần thể mới phát hiện cái bệ không phải vì tăng phúc Thánh Châu mà chỉ vì hạn chế nó. Giây phút Thánh Châu bay lên, lực hút khủng bố phát ra.

Bây giờ Long Hạo Thần rốt cuộc biết tại sao dùng Thánh Châu trong tranh tài lĩnh vực. Bởi vì nếu không thi triển lĩnh vực, linh lực trong cơ thể hắn sẽ bị lực hút của Thánh Châu kéo ra ngoài.

Đây là lần đầu tiên hắn gặp tình huống như vậy. Thánh Châu thoát nhìn bình hòa lại khủng bố hơn bất cứ thần khí nào hắn từng thấy.

Linh lực mạnh mẽ dao động trong không khí, Long Hạo Thần bước lên trước một bước để mình và Thái Nhi, Trần Anh Nhi hợp thành hình tam giác. Cùng lúc đó, một vầng sáng vàng mờ lung bắn ra từ người hắn, bao phủ ba người vào trong. Đôi tay vỗ ra đằng trước, ánh sáng vàng Quang Thần Lĩnh Vực chớp mắt rót vào trong Thánh Châu.

Nói cũng lạ, khi lĩnh vực của hắn tiến vào Thánh Châu thì lực hút bỗng chốc yếu rất nhiều, màu sắc Thánh Châu bên hắn cũng biến thành vàng.

Các cường giả Lục Đại Thánh Điện cũng đều phóng ra lĩnh vực của mình rót vào trong Thánh Châu. Bỗng chốc Thánh Châu trước tác dụng lĩnh vực cường đại biến thành lấp lánh nhiều sắc màu.

Nhưng Long Hạo Thần rất nhanh cảm nhận được áp lực. Áp lực đầu tiên đến từ Thánh Châu. Thánh Châu có lực hút lĩnh vực rất mạnh, chỗ tốt duy nhất là khi rót lĩnh vực vào Thánh Châu thì tinh thần lực và lĩnh vực của Long Hạo Thần cùng tiến vào trong nó. Như vậy thì hắn có khả năng bứt ra. Chính là nói, lúc hắn không thể chịu đựng lực hút này có thể tùy thời khống chế lĩnh vực thoát khỏi Thánh Châu. Nhưng nếu hắn làm vậy có nghĩa là trận chiến lĩnh vực này hắn dừng tại đây. Long Thiên Ấn có nói qua, một khi kéo lĩnh vực ra thì hắn sẽ chịu đựng lực xung kích từ lĩnh vực khác trong Thánh Châu, trực tiếp bắn khỏi phạm vi Thánh Châu, không khả năng lần nữa tiến vào.

Thánh Châu mang đến áp lực cho Long Hạo Thần còn chưa tính cái gì, Quang Thần Lĩnh Vực của hắn cấp bậc cực cao, năng lực tự khống chế cực mạnh, vậy nên tuy Thánh Châu có áp lực nhưng chỉ tiêu hao linh lực của hắn mà thôi. Áp lực càng thêm lợi hại là đến từ lĩnh vực các cường giả Lục Đại Thánh Điện khác.

Trong Thánh Châu là cục diện hỗn chiến. Khi lĩnh vực tiến vào Thánh Châu, họ chỉ có thể khống chế tùy thời thoát khỏi nhưng không thể khống chế lĩnh vực ở trong Thánh Châu công phòng. Bởi vậy, hai mươi một lĩnh vực bắt đầu đấu đá nhau trong Thánh Châu.

Lúc này thì phối hợp đặc biệt quan trọng. Ba lĩnh vực mỗi bên không phải lần lượt rút vào mà phải cùng lúc. Khi rút vào giữ thể liên kết, tiến vào Thánh Châu xong thể liên kết này tiếp tục kéo dài.

Thải Nhi và Trần Anh Nhi cũng thúc đẩy lĩnh vực của mình. Tịnh Hóa Lĩnh Vực chớp mắt đã dung hợp với Quang Thần Lĩnh Vực của Long Hạo Thần, còn Thần Thú lĩnh vực của Trần Anh Nhi thì bao vây bên ngoài. Chỗ cường đại của Linh Hồn Thánh Y biểu thị rõ ra.

Lúc này ba người liên hợp lĩnh vực ở trong Thánh Châu tựa như con quái thú, bên trong tràn ngập quang minh và lực lượng tịnh hóa, bên ngoài thì là vạn thú chạy chồm. Dù là lĩnh vực của Thánh Điện nào tấn công đến lập tức sẽ bị đánh tan, thậm chí còn bị mạnh mẽ đáp trả.

Đừng quên bây giờ ba người Long Hạo Thần có thể sử dụng trang bị. Thải Nhi dùng đương nhiên là Lưỡi Hái Tử Thần. Có thanh Tịnh Hóa Nhẫn tăng phúc, lực phá hoại của Tịnh Hóa Lĩnh Vực tuyệt đối là tăng gấp mấy lần. Bên Trần Anh Nhi, Linh Hồn Thánh Y cung cấp cho cô gần như linh lực vô cùng khổng lồ. Nếu nói về sức chiến đấu kéo dài thì coi như là Long Hạo Thần có Trái Tim Vĩnh Hằng cũng không thể sánh bằng cô được!

Còn về Long Hạo Thần thì là nguyên bộ trang bị, Kim Tinh Cơ Tòa chiến giáp mặc trong người, Thần Thánh Độc Giác Thú mặt sau. Nếu không phải lo lắng năng lực của Hạo Nguyệt quá bá đạo, sợ ảnh hưởng

lĩnh vực ba người dung hợp, hẳn thậm chí muốn triệu hoán ra Hạo Nguyệt.

Tăng phúc lớn nhất cho Long Hạo Thần không phải là Thần Thánh Độc Giác Thú và Kim Tinh Cơ Tòa chiến giáp, mà là Nhật Nguyệt Thần Oa tẩm thuẫn trong tay trái của hắn.

Ánh sáng bảy sắc nhu hòa không ngừng phát ra từ Nhật Nguyệt Thần Oa tẩm thuẫn, toàn diện tăng phúc Quang Thần Lĩnh Vực của Long Hạo Thần. Linh lực quang minh trong Nhật Nguyệt Thần Oa tẩm thuẫn tinh thuần như Long Hạo Thần, hơn nữa về mặt phòng ngự có điều kiện ưu đãi. Có nó tăng phúc, lĩnh vực ba người Long Hạo Thần liên hợp có thể nói là phòng thủ kiên cố. Ba người ba thần khí, dù là ở trong Lục Đại Thánh Điện cũng khó mà xuất hiện.

Trong trận chiến lĩnh vực, quan trọng nhất không phải công kích ra sao mà là làm sao phòng ngự. Trong Thánh Châu một mảnh hỗn loạn, không ai khống chế được công kích của mình, chỉ có đem phòng ngự đạt đến trình độ mạnh nhất mới có thể kéo dài thời gian ở trong Thánh Châu, do đó xếp hạng càng tốt.

Dưới tình huống sử dụng trang bị, Lục Đại Thánh Điện hiện ra nội tình.

Kỵ Sĩ Thánh Điện tham gia trận chiến này dẫn đầu là Long Thiên Ẩn. Bên người Long Thiên Ẩn đứng Dương Hạo Vũ, cùng với kỵ sĩ tẩm thuẫn mạnh nhất. Thần Ẩn vương tọa của Long Thiên Ẩn đương nhiên là thần khí, Dương Hạo Vũ có Tinh Không Thần Thú tăng phúc, không chút nghi ngờ, cũng là cấp thần khí. Trong tay kỵ sĩ tẩm thuẫn mạnh nhất cầm một trọng thuẫn to lớn. Tẩm thuẫn cao tới ba mét, rộng hai mét. Tẩm thuẫn tỏa ra ánh sáng vàng, trong ánh sáng có vầng sáng bảy sắc lấp lóe.

Tẩm thuẫn cấp thần khí.

Trừ Nhật Nguyệt Thần Oa tẩm thuần của mình ra, đây là lần đầu tiên Long Hạo Thần thấy tẩm thuần cấp thần khí. Không thể nghi ngờ, ba kị sĩ này đều có được thần khí tiến hành cuộc chiến lĩnh vực. Hơn nữa Thần Ấn vương tọa nổi tiếng trong Liên Minh Thánh Điện như vậy không chỉ vì nó là thần khí, quan trọng hơn nó là một bộ!

Bây giờ trong Thánh Châu, lĩnh vực thoát nhìn mạnh nhất chính là do ba vị kị sĩ này hợp thành. Nói về linh lực thì họ có tổng thể hơn một trăm vạn. Nói về trang bị, họ có ba thần khí. Nói về cảnh giới, họ có Dương Hạo Vũ kị sĩ mạnh nhất. Mấy nhân tố hợp cùng một chỗ khiến ba kị sĩ đứng vững bất bại. So với lĩnh vực họ dung hợp, mấy lĩnh vực khác tỏ vẻ không mạnh mẽ như vậy.

Đứng sau Kị Sĩ Thánh Điện là Ma Pháp Thánh Điện. Ba ma pháp sư đều cầm một thanh pháp trượng. Pháp trượng xanh trong tay Lý Chính Trực cũng tỏa ra ánh sáng bảy sắc, hiển nhiên cũng là một thần khí. Cùng lúc đó, áo choàng ma pháp xanh trên người ông cũng giống nhau. Chính là nói, ông mặc hai thần khí. Nhưng hai trợ thủ của ông không có thần khí, tuy nhiên, tất cả đều là trang bị cấp sử thi, tăng phúc coi như không tệ.

Ba ma pháp sư khác với ba kị sĩ cường thế, vừa bắt đầu họ rút lĩnh vực vào Thánh Châu vẫn không chiếm ưu thế, tuy nhiên họ vẫn đang ngâm xướng chú ngữ.

Tinh thần lực của Long Hạo Thần đủ mạnh, khi khống chế lĩnh vực bên ta thì còn dư sức cảm nhận biến hóa lĩnh vực liên hợp của bên khác. Hẳn phát hiện ba lĩnh vực bên Ma Pháp Thánh Điện, khi ba ma pháp sư không ngừng ngâm xướng thì nhanh chóng dung hợp, biến càng chặt chẽ, thậm chí có dấu hiệu thăng hoa.

Hay cho Ma Pháp Thánh Điện, họ đang lợi dụng đặc điểm ma pháp, muốn để ba lĩnh vực của họ hợp thành một lĩnh vực ma pháp! Hèn chi Lý Chính Trực không sợ hãi, quá nhiên mỗi một trận đều chuẩn bị đầy đủ.

Mấy Thánh Điện khác cũng lóe sáng, nhưng so với Ma Pháp Thánh Điện, Kỵ Sĩ Thánh Điện thì có khuyết điểm.

Thê thảm nhất vẫn là Chiến Sĩ Thánh Điện. Không thể không nói, Chiến Sĩ Thánh Điện xếp chót là có nguyên nhân. Lấy Khâu Vĩnh Hạo dẫn đầu, ba người Chiến Sĩ Thánh Điện tham gia trận chiến này chẳng những không mặc đủ cả trang bị cấp sử thi, còn mặc cả trang bị cấp truyền thuyết. Đây thật là có chút keo kiệt, phải biết rằng, họ là lực lượng tập trung Chiến Sĩ Thánh Điện!

Bởi vậy, trong bảy lĩnh vực dung hợp, bên Chiến Sĩ Thánh Điện là yếu ớt nhất, nhưng có lĩnh vực kiểm ý của Khâu Vĩnh Hạo khá sắc bén, còn cầm cự được trong chốc lát.

Long Hạo Thần một chút cũng không vội vàng, trên mặt mang nụ cười thản nhiên, khống chế lĩnh vực dung hợp bên ta yên thân trong một góc. Bởi vì Thần Thú lĩnh vực của Trần Anh Nhi ở ngoài tầng nên cô tiêu hao linh lực lớn hơn Long Hạo Thần, Thái Nhi rất nhiều. Tuy nhiên, cô có át chủ bài Linh Hồn Thánh Y, trong thời gian ngắn sẽ không xảy ra vấn đề.

Cùng lúc đó, có Trần Anh Nhi bảo vệ khiến Long Hạo Thần, Thái Nhi tiêu hao linh lực giảm xuống mức thấp nhất.

Trần Hoành Vũ và hai đồng bạn giữ lĩnh vực cũng khá là miễn cưỡng, thỉnh thoảng liếc Trần Anh Nhi, lòng thầm bực mình. Nếu con bé này mặc Linh Hồn Thánh Y đứng ở bên mình, Trần Hoành Vũ có tin tưởng đủ sức liều một phen với Kỵ Sĩ Thánh Điện, Ma Pháp Thánh Điện.

Thú Hoàng Lĩnh Vực của ông có thể nhẹ nhàng dung hợp thành một với hai triệu hoán sư, nếu thêm vào Thú Hoàng Lĩnh Vực của Trần Anh Nhi và Linh Hồn Thánh Y gia nhập, nó thậm chí có thể ở trong Thánh Châu thi triển ra vạn chú chạy chồm, mạnh mẽ đối kháng với Kỵ Sĩ Thánh Điện, Ma Pháp Thánh Điện. Nhưng bây giờ chỉ có thể dùng chữ thảm để hình dung. Đường đường Linh Hồn Thánh Điện mà không có cả

một thần khí trấn giữ, chỉ có thể cố thủ, cố gắng kéo dài một đoạn thời gian để xếp hạng đừng quá khó nhìn.

Thời gian trôi qua từng phút giây. Không thể không nói, hai mươi một cường giả lĩnh vực có mặt đều có nội tình sâu, chớp mắt đã là hai tiếng đồng hồ, tuy biểu tình họ trầm trọng nhưng không có dấu hiệu ngừng lại.

Trần Cuồng đứng một bên lặng lẽ nhìn so đấu lĩnh vực. Thánh Châu đúng là kỳ dị, lấy thực lực như ông cũng không dám một mình rút lĩnh vực vào trong. Đặc biệt là bây giờ trong Thánh Châu có lĩnh vực hai mươi một cường giả. Nhưng tinh thần lực của ông khá mạnh, nhiều ít cảm nhận được tình hình đấu đá bên trong Thánh Châu.

Lại hai tiếng đồng hồ qua đi, lúc này đã gần giữa trưa. Bây giờ thì đã có thể nhìn ra ưu khuyết điểm một chút.

Biểu hiện rõ ràng nhất vĩnh viễn là bên yếu thế nhất. Lúc này trên trán ba cường giả Chiến Sĩ Thánh Điện đều đầm mồ hôi. Lĩnh vực dung hợp của họ trong Thánh Châu mỗi khi bị lĩnh vực khác va chạm thì đều run lên một cái, hiển nhiên không thể chống lâu hơn.

Trong trận chiến lĩnh vực này, không ai dám quá mức miễn cưỡng mình. Lý do rất đơn giản, sơ sẩy một cái là lĩnh vực sẽ tan vỡ trong Thánh Châu, đó chính là nguyên khí đại thương!

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 281

Xảo Chiêu Của Long Hạo Thần

Khi thời gian lại trôi qua hai tiếng đồng hồ thì Khâu Vĩnh Hạo rút cuộc thở dài một tiếng, cùng hai đồng bạn khác rút tay lại. Lực lượng cường đại từ Thánh Châu ủa ra, đẩy thân thể họ lùi tới mép sân đấu mới ngừng. Điều này biểu thị Chiến Sĩ Thánh Điện lần nữa xếp chót. Mỗi đến bây giờ, tổng số điểm của Chiến Sĩ Thánh Điện không hơn ba mươi.

Sắc mặt Khâu Vĩnh Hạo khó coi như sắp nhỏ ra máu, không đứng lại xem cuộc chiến mà đi ra khỏi sân, lên khán đài thăm bực bội.

Thiếu một bên cạnh tranh, các lĩnh vực trong Thánh Châu chẳng những không bớt va chạm mà còn biến kịch liệt thêm.

Đặc biệt là lĩnh vực Ma Pháp Thánh Điện dần dung hợp, uy thế ngày càng mạnh. Phong, hắc ám, thổ, ba thuộc tính dung hợp khiến lĩnh vực của họ tựa như có ma pháp, lĩnh vực chông chất có hiệu quả tăng phúc thoát trông không yếu hơn bên Kỵ Sĩ Thánh Điện. Chính bởi vì họ biểu hiện ngày càng mạnh mới khiến Chiến Sĩ Thánh Điện trước tiên lùi ra cuộc chơi.

Thích Khách Thánh Điện và Linh Hồn Thánh Điện biến thành nguy cơ trập trùng. Bọn họ va chạm với Kỵ Sĩ Thánh Điện hay Ma Pháp Thánh Điện đều sẽ bị chấn động kịch liệt.

Tình huống bên Quang Chi Thần Hi khá tốt, ba người giữ vững lĩnh vực, có Long Hạo Thần dẫn dắt không cầu công lao. Tuy Trần Anh Nhi tiêu hao lớn nhưng nhìn chung tình hình ổn định.

Chiến Sĩ Thánh Điện ngừng lại thì nguy hiểm nhất là Mục Sư Thánh Điện. Mục Sư Thánh Điện dù là công kích hay phòng ngự đều không am hiểu, ba cường giả lĩnh vực lấy Lăng lão dẫn đầu tuy dung hợp lĩnh vực không tệ, nhưng mỗi lần chịu trùng kích họ không có phản kích hữu hiệu, đương nhiên tiêu hao càng nhanh hơn Thánh Điện khác. Lúc này, sắc mặt ba mục sư đều biết hết sức khó coi, họ tùy thời sẽ rút lui khỏi cuộc cạnh tranh.

Ngay lúc này, Long Hạo Thần luôn giữ im lặng đột nhiên chậm rãi ngẩng đầu, đôi mắt hần biến sáng ngời.

Giây phút hần ngẩng đầu, phản ứng dây chuyền kéo theo Dương Hạo Vũ, Lý Chính Trực chú ý. Trong những người có mặt thì tu vi linh lực của họ mạnh nhất, cũng chú ý đến Long Hạo Thần nhiều nhất.

Dương Hạo Vũ thấy mắt Long Hạo Thần sáng ngời thì hơi ngây ra, Lý Chính Trực thậm chí kinh. Họ cảm giác được có việc gì đó sắp xảy ra.

Quả nhiên, ngay sau đó, hành động của Long Hạo Thần chấn kinh tất cả cường giả lĩnh vực toàn trường, ngay cả Trần Cuồng cũng suýt thất thanh kinh hô.

Một tầng sáng vàng mờ lung từ lĩnh vực ba người hỗn hợp bùng phát.

Tầng sáng vàng này chính là Quang Thần Lĩnh Vực của Long Hạo Thần. Ngoài tầng sáng vàng còn có một tầng màu trắng ngưng tụ.

Hần diên rồi ư?

Bảy bên so đấu lĩnh vực, mỗi bên đều là ba lĩnh vực ổn định dung hợp, cố thủ một góc trời, cố gắng tránh cho tiêu hao quá độ. Lúc này Long Hạo Thần nhưng lại khuếch trương lĩnh vực của mình trong Thánh Châu. Tuy thoát nhìn thì lĩnh vực của hắn là dung hợp cùng Thái Nhi, nhưng như vậy thì lĩnh vực hắn khuếch trương sẽ trở thành mục tiêu của

mọi người, bị các Thánh Điện công kích! Rất có thể ngay sau đó sẽ bị đào thải.

Nhưng xuất hiện tình cảnh khiến người rung động. Lĩnh vực năm Thánh Điện dung hợp khi đụng vào vầng sáng trắng vàng này đều bị bắn ngược ra. Trong vầng sáng trắng vàng ẩn chứa linh lực cực kỳ đặc biệt, dường như là chí cao vô thượng. Bất cứ lĩnh vực đụng vào tựa như băng tuyết gặp phải than củi, có dấu hiệu hòa tan. Cho nên các cường giả năm Thánh Điện không thể không co rút lĩnh vực, để tránh cho đụng chạm.

Họ cũng là ma pháp dung hợp? Lý Chính Trực kinh ngạc. Ông không ngờ sau khi Long Hạo Thần và Thái Nhi dung hợp lĩnh vực thì uy thế cường đến vậy.

Sự thật là, trong Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi, chân chính tuyệt chiêu là dung hợp lĩnh vực giữa Long Hạo Thần và Thái Nhi. Sự tăng phúc này chỉ có thành viên Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi mới biết.

Long Hạo Thần và Thái Nhi, lĩnh vực của hai người đều là cấp bậc cực cao. Quang Thần Lĩnh Vực của Long Hạo Thần độ tinh thuần không gì sánh kịp, nói là số một cả Thánh Ma đại lục cũng không khuếch đại. Tịnh Hóa Lĩnh Vực của Thái Nhi thì là tịnh hóa tất cả lực lượng mặt trái, đặc biệt là hơi thở hắc ám và vong linh.

Khi Quang Thần Lĩnh Vực tinh khiết nhất gặp Tịnh Hóa Lĩnh Vực có lực lượng tịnh hóa thì xuất hiện biến hóa kỳ lạ. Quang minh cực kỳ tinh thuần được năng lượng tịnh hóa bao bọc, hai bên dung hợp tựa như tình yêu của Long Hạo Thần và Thái Nhi, không chút ngăn cách. Sau khi hai người dung hợp, lĩnh vực biến thành Quang Thần Lĩnh Vực. Dù đối kháng lĩnh vực gì thì lực lượng tịnh hóa được quang minh tăng phúc sẽ tăng lên trình độ cực kỳ kinh khủng. Cho nên trong chớp mắt cùng áp chế trùng kích lĩnh vực năm Thánh Điện khác dung hợp.

Đương nhiên trong trạng trái dung hợp, Long Hạo Thần và Thái Nhi tiêu hao linh lực gấp đôi. Lĩnh vực khác trùng kích càng mạnh thì họ sẽ tiêu hao càng lớn.

Sau ngẩn ngủ kinh ngạc, Lý Chính Trực nhú mày. Ông tiếp xúc với Long Hạo Thần không nhiều, nhưng ông khá hiểu tính cách hắn. Theo ông hiểu biết Long Hạo Thần, người thanh niên này đừng nhìn tuổi nhỏ, kỳ thực trầm ổn hơn bạn đồng lứa nhiều, càng sẽ không làm việc vô ích. Hắn đột nhiên toàn diện khuếch lĩnh vực, chắc chắn là có mục đích gì đó. Nhưng hắn rốt cuộc muốn làm cái gì? Khuếch trương lĩnh vực thì dễ nhưng muốn thu lại rất khó. Trong quá trình thu hồi, sự tiêu hao đó chỉ sợ là họ không thể chịu nổi.

Rất nhanh, Long Hạo Thần cho mọi người biết đáp án. Sau khi Quang Thần Lĩnh Vực chấn động lĩnh vực khác xong, ánh sáng trắng thuộc về tịnh hóa bỗng biến mất. Nghĩa là để một mình Quang Thần Lĩnh Vực của Long Hạo Thần tại đó. Như vậy thì nếu Long Hạo Thần gặp phải trùng kích, là một mình hắn đấu với hơn mười cường giả lĩnh vực.

Nhưng việc khiến người chấn kinh đã xảy ra.

Ánh sáng vàng đột nhiên thu lại, không ngờ Long Hạo Thần cường ép khống chế Quang Thần Lĩnh Vực của mình. Dưới tình huống mọi người không thể khống chế trong Thánh Châu, chẳng ngờ hắn lại thành công. Quang Thần Lĩnh Vực bị áp súc tựa như dây thừng vàng, nhẹ nhàng quấn lĩnh vực dung hợp bên Mục Sư Thánh Điện rất có thể sẽ lùi khỏi trận so tài.

Hình ảnh kỳ diệu xuất hiện.

Khoảnh khắc lĩnh vực hai bên tiếp xúc, thân thể ba cường giả Mục Sư Thánh Điện cùng chấn động, trên mặt họ lộ ra khó tin. Ngay sau đó, thân thể ba cường giả lĩnh vực không thể khống chế di chuyển, chớp mắt đã tới gần ba người Long Hạo Thần. Lĩnh vực dung hợp của ba mục sư bị áp súc, Quang Thần Lĩnh Vực nhẹ nhàng bao trùm nó.

Đây là...

Hình ảnh này khiến ba kỵ sĩ cường đại của Kỵ Sĩ Thánh Điện đều tràn đầy khó tin. Ai có thể tưởng tượng, trong trận chiến lĩnh vực Long Hạo Thần làm ra điều khiến người chấn kinh như vậy. Hẳn thế nhưng dùng lĩnh vực của mình, cường ép dung hợp lĩnh vực của ba cường giả Mục Sư Thánh Điện, đặt vào lĩnh vực dung hợp của mình, nhưng vậy thì lĩnh vực của họ biến thành sáu người dung hợp!

Đừng nhìn Kỵ Sĩ Thánh Điện, Ma Pháp Thánh Điện lĩnh vực mạnh mẽ, nhưng họ có cường đại hơn thì chỉ có ba người. Còn bên Long Hạo Thần mới dung hợp thêm ba mục sư, uy thế lĩnh vực chớp mắt bùng phát, hoàn toàn vượt qua hai bên Kỵ Sĩ Thánh Điện, Ma Pháp Thánh Điện.

Ba mục sư sau ngăn ngui rung động lập tức hiểu ra, có Quang Thần Lĩnh Vực của Long Hạo Thần bảo hộ, họ bớt tiêu hao nhiều. Hơn nữa có Quang Thần Lĩnh Vực bao phủ, lĩnh vực của họ càng thêm hoàn mỹ dung hợp. Ba mục sư thậm chí cảm giác rõ ràng lĩnh vực của mình bị Quang Thần Lĩnh Vực ảnh hưởng, không ngờ biến ngày càng tinh thuần.

Điều này khiến họ bất ngờ và vô cùng sung sướng. Lúc này họ mới biết, lĩnh vực của Long Hạo Thần mạnh mẽ đến thế. Có lẽ tu vi lĩnh vực của hắn chưa đủ mạnh, nhưng cấp bậc lĩnh vực cao đến có một không ai trong Liên Minh.

Ba mục sư rất nhanh ổn định cảm xúc, trên mặt Lãng lão thậm chí xuất hiện nụ cười nhẹ. Ông lờ mờ đoán được đây là Long Hạo Thần bánh ít đi bánh quy lại! Năm đó mình cho hắn tư cách tiến vào Mộng Huyền Thần Điện, bây giờ người thanh niên này đang trả lại nhân tình.

Trong Thánh Điện Đại Tái, trận chiến lĩnh vực tiến hành bao nhiêu đợt nhưng chưa từng xuất hiện lĩnh vực hai Thánh Điện liên hợp một chỗ, không phải không muốn mà là không thể.

Long Hạo Thần hành động nhìn thì đơn giản kỳ thật thực hiện coi như là Dương Hạo Vũ, cường giả số một liên minh cũng không thể bắt chước.

Muốn khống chế lĩnh vực trong Thánh Châu thật sự quá khó khăn, quá khó. Long Hạo Thần có thể làm được là bởi vì hắn có Tịnh Hóa Lĩnh Vực của Thái Nhi hỗ trợ, thêm nữa lĩnh vực bản thân hắn cấp bậc đủ cao, tinh thần lực đủ cường. Nhưng dù là vậy thì hắn phải trước tiên phóng thích lĩnh vực đủ lớn sau đó mới co rút lĩnh vực. Trong đó có phần gian dối, lúc co rút hắn chỉ cần giữ cho tiếp xúc với mặt bên Mục Sư Thánh Điện, còn hướng khác thì tùy tiện co rút, tương đối mà nói khống chế dễ dàng hơn nhiều. Nhưng dù là vậy thì không phải lĩnh vực mấy Thánh Điện khác có thể làm được.

Huống chi thêm một điều quan trọng là Quang Thần Lĩnh Vực của Long Hạo Thần có thể trong nháy mắt thu, dung hợp lĩnh vực Mục Sư Thánh Điện.

Quang Thần Lĩnh Vực cưỡng ép, lĩnh vực mục sư nhu hòa vốn không thể phản kháng cái gì, ngay cả ba cường giả Mục Sư Thánh Điện cũng bởi vì lĩnh vực bị lôi kéo mà bị lôi tới bên cạnh đám Long Hạo Thần, có thể thấy lĩnh vực này có hiệu quả hấp dẫn cỡ nào.

Dựa vào hai điểm này Long Hạo Thần mới thành công dung hợp ba lĩnh vực Mục Sư Thánh Điện.

Nụ cười trên mặt Lăng lão biến ngày càng đậm. Dung hợp với lĩnh vực của Long Hạo Thần xong khiến lĩnh vực ba người họ càng thêm tinh thuần, sau này có lợi rất lớn cho tu vi. Hơn nữa ba người dung hợp lĩnh vực khiến họ biến thành bên mạnh nhất, đứng ở vị trí bất bại. Cứ tiếp tục như vậy, dù cuối cùng Mục Sư Thánh Điện rời khỏi sớm hơn Quang Chi Thần Hi, chỉ sợ sẽ vượt mặt Kỳ Sĩ Thánh Điện, Ma Pháp Thánh Điện! Đây có thể nói là lời to, vốn họ đều sẽ bị đào thải.

Đây chính là đòn sát thủ của Long Hạo Thần. Khi Long Thiên Ẩn kể kỹ càng về quá trình so đấu lĩnh vực trong Thánh Châu cho hắn nghe thì Long Hạo Thần đã có ý tưởng này.

Quang Thần Lĩnh Vực của hắn có lực lượng thống lĩnh tất cả linh lực quang minh. Trong lĩnh vực so đấu này, tuy các cường giả Lục Đại

Thánh Điện có chênh lệch nhưng không cách biệt quá lớn. Chỉ cần hấn kéo đến một bên dung hợp thì chắc chắn có thể đứng tới cuối cùng. Quang Chi Thần Hi trong trận chiến lĩnh vực này vốn đã có thực lực đứng ba hạng đầu, dù đánh liều thì chưa chắc thua Kỵ Sĩ Thánh Điện, Ma Pháp Thánh Điện. Nhưng có Mục Sư Thánh Điện gia nhập thì họ có ưu thế cực lớn!

Long Hạo Thần có rất nhiều tuyển chọn, bên Chiến Sĩ Thánh Điện cũng có thể, dù sao Khâu Vĩnh Hạo là thuộc tính quang minh. Nhưng ba lĩnh vực thuộc tính Chiến Sĩ Thánh Điện không đồng nhất, còn cần bóc tách lĩnh vực của Khâu Vĩnh Hạo ra, việc này phiền phức. Tình hình trong Thánh Châu hỗn loạn, Long Hạo Thần không có tinh lực lớn vậy. Thế nên hấn không thể không lựa chọn từ bỏ.

Lựa chọn tiếp theo là Kỵ Sĩ Thánh Điện và Mục Sư Thánh Điện. Ba cường giả Kỵ Sĩ Thánh Điện đều là thuộc tính quang minh, quan hệ với Long Hạo Thần cũng khá thân. Nhưng đừng quên, thực lực ba vị này khá mạnh, Long Thiên Ẩn còn có Thần Ẩn vương tọa tăng phúc, Dương Hạo Vũ có lĩnh vực tinh Không. Long Hạo Thần muốn dựa vào Quang Thần Lĩnh Vực của mình chinh phục họ không phải chuyện dễ, hơn nữa sẽ khiến mấy Thánh Điện khác bất mãn.

Vậy nên cuối cùng Long Hạo Thần quyết định đặt mục tiêu vào Mục Sư Thánh Điện. Ba mục sư có lĩnh vực khá nhu hòa, bài xích Quang Thần Lĩnh Vực nhỏ nhất. Hơn nữa Mục Sư Thánh Điện ở trong Lục Đại Thánh Điện vốn là thế yếu, đem họ kéo về bên mình sẽ không ảnh hưởng cạnh tranh giữa Kỵ Sĩ Thánh Điện và Ma Pháp Thánh Điện.

Long Hạo Thần chọn thời điểm ra tay cũng rất xảo diệu, vừa lúc nguy cấp Mục Sư Thánh Điện sắp bị đào thải. Như vậy thì Mục Sư Thánh Điện càng chấp nhận cho hấn dung hợp lĩnh vực, miễn cho ba mục sư chủ động rút khỏi so tài, khiến tình huống lúng túng.

Không chút nghi ngờ, Long Hạo Thần thành công. Khi hấn thấy trên mặt Lăng lão lộ nụ cười thì thầm yên tâm, tiếp tục hồi phục thể ổn định

trước đó. Có Quang Thần Lĩnh Vực trợ giúp, lĩnh vực ba mục sư ổn định lại, đại cục đã định.

Long Thiên Ẩn thầm buồn bực trường Long Hạo Thần, lòng nghĩ: thằng nhóc hư này, có cách như vậy mà lại để Mục Sư Thánh Điện chiếm lợi. Cho dù lĩnh vực của Dương huynh không thể dung hợp với Long Hạo Thần thì ít nhất có thể báo cho chúng ta biết trước, để Dương huynh lùi lại chứ.

Nhưng ông bực mình chỉ trong thoáng giây liền trở lại bình thường, thầm bật cười. Nếu cháu trai thật sự làm vậy chỉ sợ sẽ khiến năm Thánh Điện khác tập thể bất mãn. Thằng nhóc này cũng thật là thông minh!

Không có gì bất ngờ, trận chiến lĩnh vực vẫn đang tiếp tục, hai tiếng sau, Thích Khách Thánh Điện và Linh Hồn Thánh Điện lần lượt rút lui.

Kỵ Sĩ Thánh Điện, Ma Pháp Thánh Điện, Long Hạo Thần và Mục Sư Thánh Điện liên hợp hình thành thế chân vạc.

Lúc này, ba bên tất nhiên không ai nhường ai, Long Hạo Thần không chế lĩnh vực liên hợp, cố thủ, không chút bận rộn. Dù là bên Kỵ Sĩ Thánh Điện hay Ma Pháp Thánh Điện va chạm vào lĩnh vực của họ đều sẽ bị tiêu hao rất lớn.

Nhưng trong lòng hắn vẫn là có cán cân. Bên Kỵ Sĩ Thánh Điện đụng tới thì bởi vì mọi người đều là thuộc tính quang minh, tiêu hao nhỏ hơn dung hợp ma pháp bên Ma Pháp Thánh Điện. Thỉnh thoảng xuất hiện Long Hạo Thần và Thái Nhi dung hợp lĩnh vực, uy lực Quang Thần Lĩnh Vực mỗi lần xuất kích đều hữu hiệu tiêu hao thực lực hai Thánh Điện.

Ba cường giả Mục Sư Thánh Điện thì thả lĩnh vực mặc kệ Long Hạo Thần chỉ huy, trở thành hậu thuẫn vững chắc nhất của hắn.

Dưới tình huống như vậy, thắng bại đã quá rõ ràng. Khi sắc trời dần tối, mặt trời lặn xuống phía tây thì lĩnh vực dung hợp ba cường giả Ma Pháp Thánh Điện rốt cuộc bị bắn ra khỏi Thánh Châu.

Ma Pháp Thánh Điện bị bại thì Kỵ Sĩ Thánh Điện không có lý do gì tiếp tục nữa, dù sao cũng không sánh bằng đám Long Hạo Thần.

Thế nên, ba kỵ sĩ đơn giản từ bỏ.

Tiếp theo ba người Long Hạo Thần tách khỏi dung hợp cùng Mục Sư Thánh Điện. Ba cường giả lĩnh vực Mục Sư Thánh Điện có Lăng lão dẫn dắt không chút chần chừ chủ động từ bỏ. Long Hạo Thần, Thái Nhi, Trần Anh Nhi là người cuối cùng rời khỏi Thánh Châu.

So đấu kết thúc phải tuyên bố thành tích. Điện chủ Chiến Sĩ Thánh Điện Khâu Vĩnh Hạo cũng quay về trong sân, sắc mặt ông vẫn rất khó xem. Hai mươi bốn điểm, đây là thấp nhất các kỳ đại tái!

Tổng trọng tài trưởng Trần Cường trầm giọng tuyên bố.

"Kết thúc trận chiến lĩnh vực Thánh Điện Đại Tái. Đứng nhất Quang Chi Thần Hi. Thứ hai, Mục Sư Thánh Điện. Thứ ba, Kỵ Sĩ Thánh Điện. Thứ tư, Ma Pháp Thánh Điện. Thứ năm, Linh Hồn Thánh Điện. Thứ sáu, Thích Khách Thánh Điện. Thứ bảy, Chiến Sĩ Thánh Điện."

"Xét thấy đại tái có thêm Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi tham gia, sau khi tổ trọng tài bàn bạc đã quyết định, điểm hạng đầu tăng lên sáu trăm, điểm mặt sau vẫn là giảm dần một trăm, cuối cùng không có điểm."

"Số điểm như sau: Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi, một ngàn bốn mươi hai điểm. Kỵ Sĩ Thánh Điện, sáu trăm chín mươi tám điểm. Mục Sư Thánh Điện, sáu trăm hai mươi điểm. Ma Pháp Thánh Điện, năm trăm năm mươi lăm điểm. Linh Hồn Thánh Điện, ba trăm bảy mươi tám điểm. Thích Khách Thánh Điện, một trăm sáu mươi bốn điểm, Chiến Sĩ Thánh Điện, hai mươi bốn điểm."

Trước không nói Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi kéo giãn mặt sau chênh lệch, có thể nói Mục Sư Thánh Điện là trừ Quang Chi Thần Hi ra thành bên thắng lớn nhất, không ngờ một lèo vượt qua Ma Pháp Thánh

Điện, xếp hạng thứ ba. Đây là từ khi Thánh Điện Đại Tái tiến hành tới nay chưa từng xuất hiện tình trạng này. Thoáng chốc dù là điện chủ Mục Sư Thánh Điện Lăng Tiểu hay Lăng lão đều mặt mày rạng rỡ, ánh mắt nhìn Long Hạo Thần đầy thân thiết.

Trần Cuồng tuyên bố xong số điểm, nói tiếp.

"Ngày mai sẽ tiến hành vòng đấu cuối cùng Thánh Điện Đại Tái. Bởi vì số người nhiều nên có thể dùng trang bị, đấu trường trên không trung."

Thi đấu cá nhân thiếu chút xóc nóc sân đấu lớn Thánh Minh, càng đừng nói tới thi đấu đoàn đội. Đây là so đấu mười đối mười, không hạn chế trang bị.

Thêm vài bộ thần khí, cộng vào các cường giả cấp chín phát động, đừng nói là sân đấu lớn Thánh Minh, cho dù là Thánh thành cũng bị họ lật ngược. Vậy nên thi đấu đoàn đội tiến hành trên không trung là an toàn nhất. Hơn nữa phải thật cao thật xa Thánh thành mới được.

"Tổng trọng tài trưởng." Đúng lúc này, điện chủ Linh Hồn Thánh Điện, Trần Hoành Vũ tiến lên một bước hành lễ hướng Trần Cuồng.

Trần Cuồng nhìn Trần Hoành Vũ cùng họ với mình, nói.

"Sao vậy Hoành Vũ, ngươi có gì muốn nói?"

Trần Hoành Vũ có chút không phục nói.

"Tổng trọng tài trưởng, mới rồi so đấu trận chiến lĩnh vực người cũng đã thấy. Ta cho rằng Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi có hành vi gian lận, họ thắng là gian dối." Mắt thấy Mục Sư Thánh Điện lẩn lượt mình, Trần Hoành Vũ bất bình.

Trần Cuồng mỉm cười nói.

"Thật sự là thế sao? Vậy được rồi, để chúng ta hỏi xem các thí sinh Thánh Điện khác có ý kiến gì. Thiên Ấn, ngươi nói trước đi." Ánh mắt

ông chuyển hướng Long Thiên Ấn.

Long Thiên Ấn mỉm cười nói.

"Ta không thấy Long Hạo Thần có hành vi dối trá gì trong so tài. Tuy chúng ta cũng thua nhưng là thua tâm phục khẩu phục. Không sai, ta là gia gia của hắn nhưng vẫn nói như thế. Đầu tiên ta xin hỏi một câu, các vị, dù biết cách này thì các người có ai làm được không? Ta tự hỏi bản thân không làm được. Long Hạo Thần có lực khống chế cường đại với lĩnh vực khiến hắn có thể tùy ý hành động trong Thánh Châu, có thể chớp mắt hấp thu, khống chế, lôi kéo lĩnh vực ba vị Mục Sư Thánh Điện, điều này là sự thể hiện của thực lực. Ta lại hỏi một câu, cùng tình huống đó xuất hiện trên người Thánh Điện khác, các người sẽ lựa chọn thế nào? Phải chăng cùng sẽ bắt tay với Quang Chi Thần Hi trước tiên buộc người cạnh tranh khác ra khỏi tranh đấu?"

Nghे lời của Long Thiên Ấn, Lăng lão ở một bên mỉm cười, tiếp lời.

"Thiên Ấn nói không sai. Trước tiên bất luận Hạo Thần làm sao làm được, việc tốt như vậy rơi vào người ai thì cũng sẽ không từ chối! Lần này xem như nhiệm quang Quang Chi Thần Hi."

Điện chủ Thích Khách Thánh Điện cười nhạt, liếc Trần Hoành Vũ, khinh thường nói.

"Chính mình không ra gì thì thôi đi, còn trách trời trách đất trách cha mẹ, không có phong thái gì hết."

"Người nói cái gì?" Trần Hoành Vũ bỗng nhiên tức giận, trừng Thánh Nguyệt.

Hai người vốn không hợp, thêm vào Linh Hồn Thánh Điện và Thích Khách Thánh Điện trong Thánh Điện Đại Tái luôn là quan hệ cạnh tranh, có thể nói Trần Hoành Vũ là vừa đốt lửa liền cháy.

Thánh Nguyệt không chút lùi bước.

"Sao nào? Không phục thì một mình đấu đi?"

"Đủ rồi!" Trần Cuồng khẽ quát, uy nghiêm vô hình chớp mắt lan tràn toàn trường. Nhân vật truyền kỳ không đơn giản là nói mà thôi.

"Vĩnh Hạo, ngươi thì sao?" Ánh mắt Trần Cuồng chuyển hướng Khâu Vĩnh Hạo. Bây giờ Lục Đại Thánh Điện đã có ba đứng về phía Quang Chi Thần Hi.

Khâu Vĩnh Hạo cười khổ nói.

"Khi đó chúng ta bị đào thải, không biết tình hình cụ thể trong Thánh Châu, Chiến Sĩ Thánh Điện chúng ta bỏ quyền."

Làm đồng bạn tốt nhất của Ma Pháp Thánh Điện, vào lúc này Khâu Vĩnh Hạo không thể ngay mặt ủng hộ Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi, nhưng trong lòng ông có suy nghĩ riêng, trong lúc chán nản thì có ý nghĩ khác. Vì tương lai Chiến Sĩ Thánh Điện, ông phải phòng ngừa cẩn thận. Đầu tiên là không thể đắc tội Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi. Ông không bao giờ ngờ nổi thực lực của Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi lại cao như vậy. Ba vòng qua đi, lấy hơn một ngàn điểm đứng trên tất cả. Dù là Kỵ Sĩ Thánh Điện, Ma Pháp Thánh Điện, muốn lật ngược tình thế trong vòng cuối là rất khó. Tử Kim Hạo Nguyệt Kiếm cường đại của Long Hạo Thần, còn có hôm nay ba người dự thi lộ ra thần khí đều bày ra nội tình sâu của Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi.

Trần Cuồng gật đầu, Lục Đại Thánh Điện có ba ủng hộ một bỏ quyền, ông không cần hỏi Ma Pháp Thánh Điện cũng có thể ra kết luận. Nhưng vì tôn trọng Ma Pháp Thánh Điện, Trần Cuồng vẫn là đưa ánh mắt hướng Lý Chính Trực, lộ ý hỏi.

Sắc mặt Lý Chính Trực rất bình tĩnh, dường như không còn buồn bực vì mình xếp hạng bốn trong trận chiến lĩnh vực.

"Tổng trọng tài trưởng, các vị đồng nghiệp. Đầu tiên, ta hết sức ủng hộ cách nói vừa rồi của các vị. Tuy Quang Chi Thần Hi ở cuộc chiến lĩnh

vực có chút gian dối nhưng đó cũng là kết quả thực lực của họ. Không có tính đặc thù Quang Thần Lĩnh Vực của Long Hạo Thần, hẳn không thể làm được điều này. Coi như họ không liên hợp với Mục Sư Thánh Điện, cuối cùng rất có thể vẫn chiến thắng. Vậy nên, ta cho rằng không cần rối rắm về việc này nữa."

Đối với việc Lý Chính Trực dễ dàng cho Quang Chi Thần Hi cơ hội khiến trên mặt Long Thiên Ấn lộ ra kinh ngạc.

"Ngoài ra, ta có một đề nghị." Lý Chính Trực nói tiếp. "Tranh tài đến đây thì cơ bản xếp hạng sẽ không xuất hiện biến hóa gì nữa. Ta cho rằng không cần tiến hành trận đoàn đội chiến vòng cuối. Tranh tài đoàn đội chiến số người quá nhiều, còn có thể sử dụng trang bị, rất có thể tạo thành ngộ thương. Ta cho rằng, lần Thánh Điện Đại Tái cứ dựa theo xếp hạng trước mắt là được, vòng cuối cùng có thể bỏ đi."

"Tuy Thánh Điện Đại Tái là việc lớn mười năm một lần của Liên Minh Thánh Điện chúng ta, nhưng cùng lúc đó cũng sẽ khiến ma tộc chú ý. Các vị đều là cường giả hàng đầu Thánh Điện, chúng ta có thể tiết kiệm bao nhiêu thời gian thì cứ tiết kiệm. Vậy nên, ta cho rằng, tiếp theo chúng ta càng chú trọng là việc chuẩn bị tân Liên Minh, để sẵn sàng tương lai phản kích ma tộc."

Nghe những lời của Lý Chính Trực, mọi người đều kinh ngạc. Lý Chính Trực nói như vậy ý nghĩa Ma Pháp Thánh Điện từ bỏ cạnh tranh tại Thánh Điện Đại Tái lần này. Có thể phóng có thể thu, dù Long Thiên Ấn luôn không thích ông cũng thầm gật gù. Nói thế nào thì Lý Chính Trực vẫn là người biết lấy đại cục làm trọng.

Trần Cuồng hơi gật đầu, nói.

"Thánh Điện Đại Tái là việc lớn mười năm một lần của Liên Minh. Giảm so tài nhất định phải được các Thánh Điện đồng ý mới được. Mọi người giơ tay biểu quyết đi. Đồng ý trước tiên kết thúc đại tái xin giơ tay."

Ánh mắt Lý Chính Trực nhu hòa, người thứ nhất nâng tay lên. Ngay sau đó, Kỵ Sĩ Thánh Điện, lần lượt giơ tay. Theo cục diện trước mắt thì kết thúc Thánh Điện Đại Tái là điều họ muốn thấy nhất.

Điện chủ Chiến Sĩ Thánh Điện Khâu Vĩnh Hạo liếc Lý Chính Trực một cái, cũng giơ tay lên, trong lòng rất khâm phục ông, đây mới là cơ được giãn được!

Thánh Nguyệt cũng giơ tay lên, mắt nhìn Long Hạo Thần và Thái Nhi phía đối diện, tràn đầy vui mừng. Ông rốt cuộc đợi tới ngày hai người trẻ tuổi này đứng trên đỉnh nhân loại.

Bên Mục Sư Thánh Điện, Lăng Tiểu và Lăng lão tất nhiên không chút chần chờ giơ tay lên. Trước mắt họ đứng thứ ba, Mục Sư Thánh Điện trong Thánh Điện Đại Tái trước giờ chưa từng có thành tích tốt. Nếu nói ai bây giờ muốn kết thúc so tài nhất thì chỉ sợ chính là họ.

Lúc này, người duy nhất không giơ tay chỉ còn mỗi mình Linh Hồn Thánh Điện. Ánh mắt mọi người đều tập trung vào Trần Hoành Vũ. Tuy Trần Hoành Vũ là lão già cứng đầu, nhưng trong lòng tính toán không ít hơn ai. Tuy nhiên ít có chút không muốn Linh Hồn Thánh Điện lấy thành tích hạng năm kết thúc, nhưng xu hướng đại thế, vì địa vị của Linh Hồn Thánh Điện trong tân Liên Minh, ông cũng chậm chạp giơ tay lên.

Trần Hoành Vũ vừa giơ tay vừa cố ý nhỏ giọng lầm bầm để Thánh Nguyệt nghe.

"Còn hơn một vài người điểm cao chút thì thỏa mãn rồi."

Lần này Thánh Nguyệt không thêm để ý ông, mặt tươi cười rất là thoải mái.

Trần Cuồng thấy mọi người đều đồng ý đề nghị của Lý Chính Trực, gật đầu nói.

"Tốt lắm. Nếu đã vậy thì, tổng trọng tài trưởng ta tuyên bố, Thánh Điện Đại Tái kết thúc. Xếp hạng như sau. Đứng thứ nhất, Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi. Đứng thứ hai, Kỵ Sĩ Thánh Điện. Đứng thứ ba, Mục Sư Thánh Điện. Đứng thứ bốn, Ma Pháp Thánh Điện. Đứng thứ năm, Linh Hồn Thánh Điện. Đứng thứ sáu, Thích Khách Thánh Điện. Đứng thứ bảy, Chiến Sĩ Thánh Điện."

"Sáng mai đại biểu Lục Đại Thánh Điện và Săn Ma Đoàn cử hành hội nghị tại tổng bộ Thánh Minh, thảo luận việc liên quan đến tân Liên Minh."

"Vâng!"

Mọi người cùng khom lưng hành lễ hướng Trần Cuồng. Không thể không nói, vị nhân vật truyền kỳ có thể đảm nhiệm tổng trọng tài trưởng thật sự là vô cùng thích hợp.

Thánh Điện Đại Tái trải qua ba vòng thi đã trước tiên kết thúc. Có thể nói đây là ngoài ý muốn. Sau này hậu thế bình luận Thánh Điện Đại Tái lần này, cũng vẽ dấu chấm tròn hoàn mỹ cho lịch sử Liên Minh Thánh Điện.

Trên mặt Lý Chính Trực lộ nụ cười mỉm, chậm rãi đi tới trước mặt Long Hạo Thần, chủ động vươn tay hướng hân.

"Chúc mừng người, Hạo Thần."

Long Hạo Thần tận đáy lòng nói.

"Cảm ơn, người cứ yên tâm, tôi sẽ không để người thất vọng."

Lý Chính Trực mỉm cười nói.

"Ta chờ ngày người mặc vào Thần Ấn vương tọa."

Ông chúc mừng Long Hạo Thần cũng có nghĩa là Lý Chính Trực từ bỏ tranh giành quyền chủ đạo tân Liên Minh. Bớt đi đối thủ cạnh tranh

này, mọi chuyện tiếp theo sẽ dễ dàng nhiều.

Long Hạo Thần gật đầu.

"Chắc chắn."

Long Thiên Ẩn đi tới bên cạnh Lý Chính Trực, vỗ bả vai ông, cười nói.

"Sau này là thế giới của người trẻ tuổi. Vốn ta còn cảm thấy người rất trẻ, bây giờ thì người biến già rồi."

Lý Chính Trực hừ một tiếng.

"Lão Long, tuy năng lực của người không tốt nhưng sinh ra đứa con tốt, lại có một đứa cháu ngoan."

Nghe ông châm chọc, Long Thiên Ẩn không giận còn cười ha hả nói.

"Thì chẳng phải là di truyền của ta rất tốt sao?"

Trần Hoành Vũ cũng hừ nói.

"Cái gì di truyền tốt? Không thấy ra hắc có chỗ nào giống người, lớn lên đẹp trai hơn người nhiều, đừng dát vàng trên mặt."

Long Thiên Ẩn cười nói.

"Tùy các người nói sao, hôm nay tâm tình lão phu tốt, coi như mấy người ghen tỵ."

Mấy lãnh đạo Thánh Điện khác cũng rất ghen tỵ! Ghen tỵ Long Thiên Ẩn có đứa cháu ngoan như vậy. Hiện tại Long Hạo Thần biểu hiện ra năng lực, sau này thành lập tân Liên Minh và tương lai trăm năm chỉ sợ Kỵ Sĩ Thánh Điện tuyệt đối chiếm quyền chủ đạo. Nếu cuối cùng nhân loại chiến thắng được ma tộc, vậy địa vị sẽ càng thêm củng cố. Có thể nói, sự tồn tại của Long Hạo Thần đủ đặt Kỵ Sĩ Thánh Điện lên địa vị thống trị tân Liên Minh tương lai.

Long Hạo Thần hành lễ với lãnh đạo Lục Đại Thánh Điện, khiêm tốn biểu đạt mình có thể vô địch toàn do may mắn.

Tuy Thánh Điện Đại Tái đã kết thúc nhưng đối với Liên Minh Thánh Điện thì chỉ mới là bắt đầu, các việc quan trọng còn ở phía sau. Trước khi bắt đầu Thánh Điện Đại Tái này, Lục Đại Thánh Điện đã bàn bạc xong rồi, cải biến Liên Minh Thánh Điện là việc gấp rút.

Qua sáu ngàn năm trăm lạng, chênh lệch giữa Liên Minh Thánh Điện và ma tộc không còn lớn nữa. Nhưng tại sao bắt đầu thánh chiến vẫn là bị động bị đánh? Thực lực chênh lệch là một lẽ, nhưng thực lực giữa Liên Minh Thánh Điện và ma tộc thật sự cách xa như vậy sao? Đáp án là không. Liên Minh Thánh Điện bị động có nguyên nhân quan trọng là chỉ làm theo ý mình.

Săn Ma Đoàn hết lần này tới lần khác chứng minh tác dụng nhiều chức nghiệp tổ hợp lại, nhưng đến ngày nay, khi bắt đầu chiến tranh thì vẫn không thể hoàn thành tổ hợp chức nghiệp. Mấu chốt ở chỗ ngăn cách giữa Lục Đại Thánh Điện.

Muốn giải quyết vấn đề này, không phải đơn giản nói mà thôi, càng quan trọng là cải cách thể chế Liên Minh.

Không sai, Lục Đại Thánh Điện đều có ích kỷ riêng, không muốn đất của mình bị người khác quản lý. Nhưng có nhân tố quan trọng tạo thành mọi người thỏa hiệp, đó là uy hiếp to lớn đến từ ma tộc.

Thánh chiến hơn bốn năm trước khiến Liên Minh Thánh Điện nhận rõ sự cường đại của ma tộc. Trước khi thánh chiến, Lục Đại Thánh Điện đều cho rằng, dù Liên Minh công kích không đủ nhưng phòng ngự vẫn dư sức. Nhưng sự thật là không chỉ ma tộc chưa toàn lực phát động thế công, mấy chủng tộc mạnh nhất vẫn không tham chiến, vậy mà họ vẫn khó khăn ngăn cản thế công của ma tộc. Chẳng những tổn thất trầm trọng còn suy yếu khiến mấy quan ải thất thủ.

Trong đó cảm nhận sâu nhất là Thích Khách Thánh Điện, Chiến Sĩ Thánh Điện và Mục Sư Thánh Điện. Ba Thánh Điện này đều bị kẻ địch đánh, suýt nữa thất thủ.

Bởi vậy, kết thúc thánh chiến xong Lục Đại Thánh Điện qua nhiều lần hội nghị, dần đồng ý thành lập tân Liên Minh. Vì đối kháng ma tộc, vì kéo dài nhân loại, bọn họ không thể tiếp tục ích kỷ nữa. Dù tương lai nhân loại phân cách thế lực cỡ nào, việc đầu tiên là họ phải để nhân loại kéo dài mới được! Nếu không thì, nhân loại đã diệt vong còn nói gì đến thế lực? Nói gì đến ích kỷ?

Vấn đề tân Liên Minh do ai chủ đạo đã trải qua bàn bạc rất lâu. Cuối cùng Thánh Điện Đại Tái lần này trở thành cột mốc quan trọng phân chia thế lực, tất cả do thực lực lên tiếng. Nếu không phải Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi đột nhiên gia nhập, sợ là tranh đấu giữa Kỵ Sĩ Thánh Điện và Ma Pháp Thánh Điện sẽ kéo tới giây phút cuối cùng.

Lý Chính Trực lựa chọn từ bỏ không chỉ vì Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi biểu hiện mạnh mẽ, cũng là vì Kỵ Sĩ Thánh Điện cường đại. Vốn ông cho rằng Ma Pháp Thánh Điện có thể hoàn toàn áp đảo Kỵ Sĩ Thánh Điện, nhưng đến khi Thánh Điện Đại Tái bắt đầu, Kỵ Sĩ Thánh Điện dưới tình huống không có hai Thần Ẩn kỵ sĩ tham gia mà vẫn áp đảo Ma Pháp Thánh Điện, đả kích này rất lớn với Lý Chính Trực. Ông không ngờ sẽ xảy ra chuyện như vậy, nhưng không chút nghi ngờ là cứ tiếp tục kéo dài cũng là vô nghĩa. Dù thế nào thì Kỵ Sĩ Thánh Điện sẽ không để Ma Pháp Thánh Điện chiếm địa vị chủ đạo.

Tuy lãnh đạo của Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi là Long Hạo Thần, nhưng dù sao họ là một đội Săn Ma Đoàn, do cường giả sáu thuộc tính hợp thành. Do những người thanh niên này trở thành chủ đạo tân Liên Minh tương lai còn tốt hơn do Thánh Điện nào lãnh đạo.

Đây cũng là lý do quan trọng Trần Cuồng nhất quyết yêu cầu nhóm Long Hạo Thần trở về tranh đoạt quyền lực. Thoạt nhìn thì Săn Ma Đoàn

Quang Chi Thần Hi xuất hiện đột ngột, nhưng suy tính sâu xa hơn thì họ có được các mặt ủng hộ, ngược lại là dễ dàng không bị phản đối nhất.

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 282

Chủ Tịch Liên Bang

Quay về tổng bộ Thánh Minh, không nhắc tới công tác kết thúc sân đấu lớn Thánh Minh, tiếp theo bắt đầu chuẩn bị hội nghị thành lập tân Liên Minh. Hội nghị sẽ bắt đầu vào ngày mai, còn thời gian bao lâu thì phải xem Lục Đại Thánh Điện phải bao lâu mới có ý kiến chung.

Long Hạo Thần dẫn đồng bạn trở về xong không nghỉ ngơi, khai hội nghị mãi đến chạng vạng mới kết thúc.

Giống như long Hạo Thần đã đoán, có được ca vẫn rất đáng tin. Khi hội nghị của họ kết thúc thì Lâm Hâm trở lại.

"Có được ca, sao giờ này ông mới về, chúng tôi đã mở hội xong rồi, hơn nữa Thánh Điện Đại Tái cũng kết thúc trước tiên." Trần Anh Nhi nói với Lâm Hâm.

Lâm Hâm khó được biểu tình hết sức nghiêm túc nói.

"Tôi biết rồi. Đoàn trưởng, mấy ngày nay tôi đi theo gia gia học chú pháp Thánh Dương, cho nên..."

Long Hạo Thần gật đầu nói.

"Mọi người đều là anh em, anh không cần giải thích cái gì. Anh cũng ngồi đi, tôi kể lại cho anh nghe tình hình mọi người mới thảo luận, xem coi anh có ý kiến gì không."

Lâm Hâm ừ một tiếng, ngồi đối diện long Hạo Thần.

"Đoàn trưởng, trước khi cậu nói thì tôi có việc muốn báo cáo. Trước khi tôi trở về, điện chủ Lý Chính Trực đến tìm tôi, còn để tôi chuyển lời với cậu. Ông ta nói khi tuyển cử tân Liên Minh, nếu Quang Chi Thần Hi chúng ta có thể giữ cho mỗi chức nghiệp chỉ trúng tuyển một người thì ông ấy sẽ hết sức ủng hộ chúng ta."

Nghe lời của y, long Hạo Thần bật cười.

"Suy nghĩ của Lý điện chủ ngược lại giống như tôi. Tân Liên Minh thành lập sẽ biến đổi rất nhiều thứ, có thể vài chỗ đụng chạm đến lợi ích Lục Đại Thánh Điện. Muốn không ra vấn đề thì đầu tiên phải đạt được cân bằng. Anh yên tâm đi, tôi đã tính hết rồi."

Một đêm bình yên, sáng sớm hôm sau, trong phòng họp lớn tổng bộ Thánh Minh, cao tăng đại biểu Lục Đại Thánh Điện và đại biểu Săn Ma Đoàn các cường giả đều đã đến.

Theo ước định trước đó, Lục Đại Thánh Điện tiến đến tham dự hội nghị có ba mươi sáu người, chính là ba mươi sáu người trước đó tham gia Thánh Điện Đại Tái. Bên Săn Ma Đoàn trừ nhân vật truyền kỳ Trần Cuồng và Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi ra, còn có hai mươi mấy đại biểu Săn Ma Đoàn ít nhất từ cấp vương trở lên, cũng hợp thành ba mươi sáu người. Tương đương với bảy bên cộng lại hai trăm năm mươi hai người tham gia hội nghị.

Có thể ngồi dài chủ tịch chưa tới mười người, từ trái đến phải là điện chủ Chiến Sĩ Thánh Điện Khâu Vĩnh Hạo, điện chủ Thích Khách Thánh Điện Thánh Nguyệt, điện chủ Ma Pháp Thánh Điện Lý Chính Trực, nhân vật truyền kỳ Trần Cuồng, đoàn trưởng Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi long Hạo Thần, điện chủ Kỵ Sĩ Thánh Điện Dương Hạo Hàm, điện chủ Linh Hồn Thánh Điện Trần Hoàn Vũ và điện chủ Mục Sư Thánh Điện, Lăng Tiếu.

Nhìn từ vị trí có thể thấy ra, long Hạo Thần dẫn theo Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi đạt được quán quân trong Thánh Điện Đại Tái đem đến chỗ tốt lớn cỡ nào. Nếu không có thành tích ưu tú như vậy, dùng địa

vị lúc trước trong Liên Minh của hắn, trừ phi Kỵ Sĩ Thánh Điện thắng hắn làm điện chủ mới, nếu không thì tuyệt đối không có tư cách đi tới đài chủ tịch.

Chủ trì hội nghị là minh chủ Liên Minh Thánh Điện đợt trước, điện chủ Kỵ Sĩ Thánh Điện, người sở hữu Thủ Hộ và Từ Bi Thần Ấn vương tọa, Phòng Ngự và Thống Trù Thần Ấn kỵ sĩ, Dương Hạo Hàm.

"Nếu mọi người đã tới đông đủ, vậy chúng ta bắt đầu cử hành hội nghị. Giọng bình tĩnh của Dương Hạo Hàm vang lên trong hội trường, không cần bất cứ máy khuếch đại thanh âm nào, giọng của ông rõ ràng truyền vào tai mọi người.

"Đầu tiên, ta phải chúc mừng Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi đạt được quán quân cuối cùng trong Thánh Điện Đại Tái vừa mới chấm dứt." Nói xong Dương Hạo Hàm vỗ tay trước, cường giả Lục Đại Thánh Điện và đại biểu Săn Ma Đoàn bên dưới lập tức hòa theo. Trong phòng họp lớn vang tiếng vỗ tay nhiệt liệt. Đây không phải là hòa theo, họ tận đáy lòng khâm phục long Hạo Thần.

Long Hạo Thần đứng dậy, nắm đấm phải vỗ ngực trái, hướng toàn thể nhân viên hội nghị hành lễ kỵ sĩ tiêu chuẩn, sau đó lần nữa hành lễ với Dương Hạo Hàm biểu thị cảm tạ.

Dương Hạo Hàm nói.

"Vì thể hiện sự công bình của hội nghị lần này. Dù là Lục Đại Thánh Điện hay Săn Ma Đoàn, mỗi bên tham gia đều là ba mươi sáu người, trong đó bao gồm chúng ta trên đài chủ tịch.

"Qua nhiều lần bàn bạc, Lục Đại Thánh Điện Liên Minh chúng ta rất cuộc thống nhất ý kiến, quyết định thành lập tân Liên Minh, để có thể tăng lực lượng Lục Đại Thánh Điện mạnh hơn đối kháng với ma tộc. Mặt sau ta lại hỏi lần nữa, đối với việc thành lập tân Liên Minh, có ai có ý kiến khác không, có thì mời giơ tay."

Ánh mắt uy nghiêm của Dương Hạo Hàm quét một vòng, thấy không ai giơ tay lên mới nói tiếp.

"Tốt lắm, nếu không ai phản đối thì chúng ta bắt đầu nghị quyết tân Liên Minh. Mặt sau ta thuyết minh cách thành lập tân Liên Minh và tổ thành trước."

"Từ khi Liên Minh Thánh Điện ta thành lập tới nay có lịch sử đã hơn sáu ngàn năm. Hơn sáu ngàn năm qua chúng ta không ngừng tích lũy lực lượng đấu tranh với ma tộc, rốt cuộc dần đứng vững gót chân. Nhưng khi chúng ta tự cho rằng bảo vệ mình là dư sức, thậm chí có lực lượng phản kích ma tộc thì, ma tộc đập một gậy vào đầu chúng ta. Ta tin tưởng mọi người nhớ rõ thánh chiến hơn bốn năm. Trong thánh chiến đó, Liên Minh tổn thất thảm trọng, rất nhiều cường giả đã chết trong chiến tranh. Có thể nói, nếu như không phải Ma Thần Hoàng không thống lĩnh ba chủng tộc mạnh nhất ma tộc tham chiến, vậy trận thánh chiến đó rất có thể khiến Liên Minh hủy diệt, sinh linh đồ thán."

"Từ đó chúng ta càng hiểu được Liên Minh lỏng lẻo rời rạc thì không đủ để đối kháng ma tộc. Nếu không thể phát huy ưu thế mỗi chức nghiệp chiến đấu của nhân loại ta, thì chúng ta đối đầu với ma tộc là vĩnh viễn không chiếm ưu thế. Vậy nên, Lục Đại Thánh Điện thống nhất ý kiến, quyết định thành lập tân Liên Minh."

"Liên Minh và ma tộc đối kháng, cần là tiếng nói thống nhất. Nhất định phải toàn diện chinh hợp lực lượng Liên Minh, tập trung cao độ tập quyền, tựa như một quốc gia, kỷ luật chặt chẽ, để các cường giả Lục Đại Thánh Điện chúng ta giống như Săn Ma Đoàn phối hợp nhau, phát huy sức chiến đấu trong trình độ lớn nhất. Nên chúng ta quyết định, tân Liên Minh sẽ thay tên bằng tân Liên Bang, Lục Đại Thánh Điện tự chấp chính sửa thành trung ương chấp chính. Chủ tịch Liên Bang một người, phó chủ tịch sáu người, hội nghị Liên Bang nghị viên thường trú ba mươi sáu người."

"Một số nghị quyết quan trọng thì hội nghị Liên Bang sẽ dùng đầu phiếu để tiến hành biểu quyết. Mỗi vị phó chủ tịch có tư cách hai phiếu. Chủ tịch có năm phiếu. Cùng lúc đó, chủ tịch có một phiếu quyền phủ quyết. Sáu phó chủ tịch nếu ý kiến thống nhất, hoặc hội nghị có tám phần nghị viên đồng ý, vậy có thể bởi vì chủ tịch sai sót mà đề xuất buộc tội."

Liên Minh sửa thành Liên Bang và tất cả quy tắc mới đều qua Lục Đại Thánh Điện vô số lần bàn bạc mới làm quyết định.

Vì cố gắng cho công bằng nhất, cũng để chế ước quyền lực trung ương quá lớn, có thể nói cao tầng Lục Đại Thánh Điện vắt hết óc, cuối cùng khó khăn lắm mới thống nhất ý kiến.

Thánh Điện Đại Tái lần này quan trọng là ở chỗ nhân tuyển chủ tịch. Theo kết quả Lục Đại Thánh Điện lúc trước hiệp nghị, Thánh Điện nào có thể đạt được quán quân Thánh Điện Đại Tái vậy mình chủ sẽ do Thánh Điện đó làm.

Đây cũng là vì sao Dương Hạo Vũ, kỵ sĩ mạnh nhất Kỵ Sĩ Thánh Điện quanh năm bề quan đều được mời ra.

Sau khi thành lập tân Liên Bang, quyền uy của chủ tịch Liên Bang cực lớn. Tuy không thể so với đế chế hoàng đế nhưng cũng là nhất ngôn cửu đỉnh, giây phút mấu chốt có thể sử dụng một phiếu quyền phủ quyết. Hơn nữa chủ tịch Liên Bang thuộc về tòa Thánh Điện nào thì chắc chắn là có lợi với Thánh Điện đó, bởi vậy các bên mới tranh đoạt kịch liệt đến thế.

"Đối với thành lập cơ cấu trung ương tân Liên Bang, ai có ý kiến gì mời giơ tay." Dương Hạo Hàm trầm giọng nói.

Vì tân Liên Bang, hội nghị đã mở năm năm, nếu chưa thống nhất ý kiến thì sẽ không đi tới một bước này. Bây giờ Dương Hạo Hàm hỏi chỉ là làm bộ dáng mà thôi. Quả nhiên, đều thông qua.

Dương Hạo Hàm gật đầu, nói.

"Tốt lắm, tiếp theo chúng ta sẽ đề xuất nhân tuyển chủ tịch và phó chủ tịch cùng với đầu phiếu. Người dự tuyển chủ tịch là đoàn trưởng Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi long Hạo Thần. Phó chủ tịch là điện chủ Kỵ Sĩ Thánh Điện long Thiên Ấn. Điện chủ Ma Pháp Thánh Điện Lý Chính Trực. Điện chủ Mục Sư Thánh Điện Lăng Tiểu. Điện chủ Linh Hồn Thánh Điện Trần Hoàn Vũ. Điện chủ Chiến Sĩ Thánh Điện Khâu Vĩnh Hạo. Điện chủ Thích Khách Thánh Điện Thánh Nguyệt."

"Đối với sáu vị điện chủ thì chắc mọi người đều quen thuộc, mặt sau ta đơn giản giới thiệu nhân tuyển chủ tịch long Hạo Thần. Long Hạo Thần, nam, tuổi hai mươi lăm, chức nghiệp: Trưởng Giới, Thủ Hộ song tu kỵ sĩ. Đoàn trưởng Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi. Nội linh lực bẩm sinh là đầy điểm, thể chất con trai quang minh. Thần Thánh kỵ sĩ cấp chín bậc hai, có tư cách được Thần Ấn vương tọa thừa nhận. Long Hạo Thần từng ở thi đấu tuyển chọn Săn Ma Đoàn đạt được chức vô địch, do đó tổ thành Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi, dẫn đội chém giết ma tộc hơn bốn tên, xưa nay chưa từng có phá hủy hai Trụ Ma Thần. Hơn nữa trong thánh chiến, lần lượt lập công cho Kỵ Sĩ Thánh Điện, Thích Khách Thánh Điện, Chiến Sĩ Thánh Điện, Ma Pháp Thánh Điện. Trong Thánh Điện Đại Tái lần này, dẫn dắt Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi đạt được chức vô địch, do đó bị đề danh dự tuyển chủ tịch. Đối với nhân tuyển chủ tịch, ai có ý kiến xin giơ tay."

Tuy có nhiều người đã biết về long Hạo Thần, nhưng khi mọi người nghe Dương Hạo Hàm tự thuật lý lịch của hắn, đặc biệt nói tuổi hắn mới hai mươi lăm thì vang lên tiếng bàn luận nho nhỏ. Nhưng may mắn cuối cùng không ai giơ tay biểu đạt phản đối.

Dương Hạo Hàm cũng thầm thở ra. Ông sợ nhất là lúc này ra vấn đề. Tuy ông có thể dùng thiếu số phục tòng đa số thông qua nghị quyết, nhưng đối với tương lai long Hạo Thần thống trị tân Liên Bang sẽ có ảnh hưởng không tốt.

"Tốt lắm, nếu mọi người không có ý kiến, đã xác định dự tuyển chủ tịch xong. Về việc đề danh sáu vị phó chủ tịch, mọi người có ý kiến hay đề nghị gì không?"

Các cường giả Lục Đại Thánh Điện bên dưới đài không có biểu thị gì. Nhưng ngay lúc đó, ngoài ý muốn xuất hiện. Ngồi nghiêm chỉnh trên đài chủ tịch, điện chủ Linh Hồn Thánh Điện Trần Hoành Vũ đột nhiên giơ tay nói.

"Ta có ý kiến!"

Bởi vì ngày hôm qua khi kết thúc trận chiến lĩnh vực thì Trần Hoành Vũ đã biểu đạt bất mãn, lúc này ông đột nhiên nêu ý kiến khiến mọi người đều giật mình, cùng nhìn ông.

Trần Hoành Vũ đứng dậy, sắc mặt bình tĩnh nói.

"Đối với đề nghị ta làm phó chủ tịch Liên Bang, ta biểu thị phản đối.

Dương Hạo Hàm kinh ngạc nhìn ông, nghi hoặc nói.

"Trần huynh, ngươi nghĩ kỹ chưa? Người đại biểu là Linh Hồn Thánh Điện."

Trần Hoành Vũ nhàn nhạt nói.

"Ta đã nghĩ kỹ, ta chỉ cần trở thành một nghị viên là đủ rồi. Vị trí phó chủ tịch nên nhường cho tân điện chủ Linh Hồn Thánh Điện chúng ta."

"Cái gì? Tân điện chủ?"

Ông vừa thốt ra, mọi người lần nữa kinh ngạc. Nên biết rằng Linh Hồn Thánh Điện không giống như Kỵ Sĩ Thánh Điện, cho tới nay chỉ có một điện chủ mà thôi. Linh Hồn Thánh Điện đổi điện chủ, điều này đối với Liên Minh là việc cực kỳ quan trọng. Mấu chốt là lúc trước không ai được đến tin tức gì, Trần Hoành Vũ nói thật quá đột ngột.

Trần Hoàn Vũ lạnh nhạt nói.

"Cái này có gì kỳ? Linh Hồn Thánh Điện luôn dân chủ, địa vị điện chủ ai có khả năng thì làm. Trần Anh Nhi trong điện ta tu vi đã tới cấp chín, hơn nữa có Thần Thú lĩnh vực trên cả ta, còn là Linh Hồn Thánh Nữ thứ nhất của Linh Hồn Thánh Điện ta, kế thừa thần khí Linh Hồn Thánh Y. Do Trần Anh Nhi đảm nhiệm điện chủ Linh Hồn Thánh Điện ta thì thích hợp nhất. Bởi vậy đề danh phó chủ tịch của ta tự nhiên nên nhường cho con bé. Đêm qua nội bộ Linh Hồn Thánh Điện chúng ta đã thống nhất ý kiến rồi."

Các vị ngồi trên đài chủ tịch biểu tình khác nhau. Long Hạo Thần mặt đầy kinh ngạc. Mấy điện chủ Thánh Điện khác trong lòng đều mắng một câu, cáo già.

Này không phải là cáo già sao? Lúc Thánh Điện Đại Tái Trần Hoàn Vũ diễn kịch thật là đặc sắc. Chẳng những trong so tài đối đầu với long Hạo Thần, thậm chí sau cuộc chiến lĩnh vực đề ra chất vấn. Nhưng đến lúc mấu chốt thì ông ngoặt một trăm tám mươi độ, nhường vị trí điện chủ thánh điện cho Trần Anh Nhi. Điều này ý nghĩa Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi có hai người chiếm vị trí quan trọng trong tân Liên Bang. Cùng lúc đó, trong phó chủ tịch có một người thuộc về Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi, ý nghĩa tương lai sáu vị phó chủ tịch không có khả năng liên hợp một chỗ buộc tội chủ tịch long Hạo Thần. Phần nhân tình này đưa tặng thật là lớn.

Ngay cả Lý Chính Trực cũng thầm nghĩ trong lòng, tính toán giỏi lắm! Trần Hoàn Vũ là người thứ nhất nhảy ra nhường vị trí, chẳng những rung động, hơn nữa càng khiến Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi lĩnh tình của ông, thuận tiện gián tiếp thân thiện với Kỵ Sĩ Thánh Điện, có thể nói là một mũi tên trúng nhiều đích.

Trần Hoàn Vũ nói xong đã đi ra khỏi đài chủ tịch, làm động tác tay với Trần Anh Nhi đứng bên Săn Ma Đoàn, mình thì thông dong đi tới bên Linh Hồn Thánh Điện ngồi xuống.

Trần Anh Nhi bị ông nội khiến cho đầu óc mịt mờ, nhưng lúc này cô không thể không lên! Cô đành dưới ánh mắt chăm chú của mọi người lên đài chủ tịch, ngồi xuống vị trí trước đó của Trần Hoàn Vũ.

Đúng lúc này, điện chủ Thích Khách Thánh Điện Thánh Nguyệt cúi kính nói.

"Lão già này, tốc độ mau thật, cướp trước lão tử. Ta cũng không đồng ý đề nghị đối với ta, điện chủ Thích Khách Thánh Điện chúng ta đã chuyển vị trí, do Thái Nhi tiếp nhận điện chủ. Năng lực của Thái Nhi thì ta đã không cần nhiều lời, mọi người trông thấy Tịnh Hóa Linh Vực của con bé rồi đấy. Hơn nữa Thái Nhi còn là người thừa kế Tử Thần, có được Luân Hồi Linh Lô giống như con trai Luân Hồi năm đó, từ ý nghĩa nào đó thì Thái Nhi kế nghiệp con trai Luân Hồi, hơn nữa còn là trò giỏi hơn thầy. Mười mấy năm trước khi Thái Nhi hoàn thành truyền thừa thì con bé đã là người nổi nghiệp trong Thích Khách Thánh Điện chúng ta. Thái Nhi, lên đây đi, bắt đầu từ bây giờ, con là điện chủ Thích Khách Thánh Điện, cũng là người dự tuyển phó chủ tịch của Thích Khách Thánh Điện chúng ta tại tân Liên Bang."

Đối với đề nghị của Thánh Nguyệt thì long Hạo Thần không quá giật mình. Dù sao trước kia Thánh Nguyệt đã biểu thị sẽ để Thái Nhi thay thế ông. Thế là Thái Nhi cũng từ dưới đi lên, bỗng chốc đài chủ tịch có ba người đến từ Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi.

Dương Hạo Hàm nói.

"Nếu đã vậy thì chúng ta tiếp tục hội nghị. Còn ai có ý kiến gì không?"

Ông bản năng hỏi nhưng không ngờ thật có người phản đối.

Điện chủ Chiến Sĩ Thánh Điện Khâu Vĩnh Hạo đột nhiên đứng dậy nói.

"Ta cũng phải nhường ghế thôi, già rồi, không dùng được nữa. Có ta dẫn dắt, Chiến Sĩ Thánh Điện trong lần Thánh Điện Đại Tái có thành tích kém nhất trong lịch sử, ta thật sự không còn mặt mũi làm điện chủ nữa. Tối hôm qua ta đã bàn bạc với các lãnh đạo Thánh Điện ta, hôm nay sẽ truyền vị trí điện chủ cho người trẻ tuổi có hy vọng nhất trong Thánh Điện. Hy vọng có cô ấy lãnh đạo, tương lai Chiến Sĩ Thánh Điện có thể phát huy tác dụng lớn hơn khi Liên Bang đối kháng ma tộc. Nguyên Nguyên, mời lên đài."

"A? Tôi?" Vương Nguyên Nguyên nhìn ánh mắt Khâu Vĩnh Hạo chăm chú nhìn mình, bỗng chốc ngây như phỗng.

Khâu Vĩnh Hạo mỉm cười nói.

"Chính là người. Trong lớp trẻ tuổi Chiến Sĩ Thánh Điện chúng ta, chẳng lẽ còn ai có thể so sánh với người sao? Người nỗ lực, cố gắng ta đều xem trong mắt. Sau này là thế giới của thanh niên các người." Nói xong ông bước ra khỏi vị trí của mình.

Lần này thì người trên đài chủ tịch đều rơi vào rung động.

Thánh Nguyệt nhường vị trí cho Thái Nhi đó là bởi vì nàng vốn là người thừa kế của ông, còn là cháu gái ông. Tuy Trần Hoàn Vũ truyền vị đột ngột chút, nhưng tình huống Trần Anh Nhi tại Linh Hồn Thánh Điện giống bên Thái Nhi tại Thích Khách Thánh Điện. Nhưng điện chủ Chiến Sĩ Thánh Điện Khâu Vĩnh Hạo và Vương Nguyên Nguyên có thể nói là không chút liên quan. Từ khi Vương Nguyên Nguyên trở thành một thành viên Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi càng chưa từng trở về Chiến Sĩ Thánh Điện! Bây giờ ông nhanh chóng quyết định truyền vị trí điện chủ Chiến Sĩ Thánh Điện cho Vương Nguyên Nguyên, không thể không nói Khâu Vĩnh Hạo đúng là có đủ quyết đoán.

Suy nghĩ này của Khâu Vĩnh Hạo không phải đột nhiên. Khi Vương Nguyên Nguyên trở về tìm tới ông, bày ra thực lực cấp chín thì trong lòng Khâu Vĩnh Hạo đã có suy nghĩ này. Có lẽ Vương Nguyên Nguyên và long Hạo Thần, Thái Nhi có chênh lệch lớn, nhưng trong Chiến Sĩ

Thánh Điện tuyệt đối không người nào đấu với cô được. Dù là trong Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi thì thứ hạng của cô cũng ở hàng đầu, còn là cường giả có lĩnh vực. Thêm vào thân phận của cô là Quang Chi Thần Hi, đại biểu Chiến Sĩ Thánh Điện thật là thích hợp.

Khâu Vĩnh Hạo rất hiểu biết tính cách của Vương Nguyên Nguyên. Ông tin tưởng, Vương Nguyên Nguyên kế thừa vị trí điện chủ Chiến Sĩ Thánh Điện nhất định sẽ cống hiến cho Thánh Điện trong tương lai.

Trong ánh mắt khích lệ của Khâu Vĩnh Hạo, Vương Nguyên Nguyên đứng dậy bước nhanh đi lên đài chủ tịch. Khi cô tới trước mặt Khâu Vĩnh Hạo thì hốc mắt ửng đỏ.

"Khâu gia gia, tôi..."

Khâu Vĩnh Hạo mỉm cười vỗ bả vai cô, nói.

"Không cần nói gì hết, ta làm vậy không phải vì người mà vì tương lai Chiến Sĩ Thánh Điện chúng ta. Ta tin tưởng người có thể làm được rất tốt."

Nói rồi ông tự kéo ghế của mình, ấn Vương Nguyên Nguyên ngồi xuống. Ông thì như trút xuống gánh nặng thở ra hơi dài, đi xuống đài chủ tịch, ngồi cạnh cường giả Chiến Sĩ Thánh Điện.

Còn chưa bắt đầu tuyển cử chủ tịch và phó chủ tịch mà đã xuất hiện biến hóa lớn như vậy, Dương Hạo Hàm chủ trì hội nghị cũng rất giật mình. Nhưng hội nghị tiếp tục, tuy xuất hiện biến đổi nhưng may là không ảnh hưởng tuyển cử tiếp theo.

Quá trình tuyển cử thuận lợi dị thường. Long Hạo Thần thuận lợi thành chủ tịch đợt thứ nhất tân Liên Bang. Phó chủ tịch là long Thiên Ấn, Lý Chính Trực, Lăng Tiểu, Thái Nhi, Trần Anh Nhi và Vương Nguyên Nguyên. Trong bảy vị trí trọng yếu thì Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi lại chiếm tới bốn cái.

Lý do không ai phản đối một là vì người đề nghị vốn là nguyên điện chủ, lại thêm biểu hiện mạnh mẽ của Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi trong Thánh Điện Đại Tái. Dù là long Hạo Thần hay Thái Nhi, Trần Anh Nhi, Vương Nguyên Nguyên đều là cường giả lĩnh vực! Có cường giả lĩnh vực tuổi trẻ như vậy dẫn dắt, sẽ có lợi rất lớn cho tương lai các Thánh Điện phát triển.

Chủ tịch, phó chủ tịch tuyển ra xong là tuyển cử nghị viên, lấy Lục Đại Thánh Điện chọn ra sáu người làm chuẩn, tổng cộng là ba mươi sáu vị nghị viện. Ba mươi sáu người này không bao gồm chủ tịch và phó chủ tịch.

Long Hạo Thần đảm nhiệm chủ tịch tân Liên Bang đợt thứ nhất đối với các Thánh Điện là điều có thể chấp nhận, cho nên tranh tuyển nghị viên cũng tiến hành rất thuận lợi, chỉ dùng không tới bốn tiếng đồng hồ thì kết thúc tuyển cử.

Dương Hạo Hàm nói.

"Tuyển cử kết thúc, tiếp theo Liên Bang sẽ thông báo cho dân chúng, tranh thủ trong vòng một tháng thông báo toàn bộ nhân loại Liên Bang thành lập. Cùng lúc đó, Liên Bang còn có rất nhiều sự vụ phải xử lý, chỉnh hợp Lục Đại Thánh Điện càng là việc gấp rút. Mặt sau, xin mời chủ tịch tân Liên Bang đợt thứ nhất của chúng ta nói vài câu."

Long Hạo Thần gật đầu với Dương Hạo Hàm, sau đó đứng dậy chào hướng cường giả Lục Đại Thánh Điện, dùng thanh âm hùng hồn nói.

"Thật vinh hạnh mọi người đề cử tôi làm chủ tịch Liên Bang đợt thứ nhất. Tôi cảm thấy trách nhiệm trên vai thật nặng. Theo quy tắc mới rồi Dương điện chủ đã nói, mỗi đợt chính phủ Liên Bang có thể chấp chính mười năm, mười năm sau sẽ lại tuyển cử. Có lẽ trước mắt các chế độ tân Liên Bang chúng ta còn chưa hoàn thiện. Nhưng tôi tin tưởng, tương lai Liên Bang sẽ ngày càng hoàn hảo."

"Liên Bang thành lập điểm quan trọng nhất là dung hợp ưu thế Lục Đại Thánh Điện, đối kháng với ma tộc. Điều cực kỳ quan trọng tiếp theo cũng nằm trong phương diện này. Tôi làm chủ tịch Liên Bang, có thể bảo đảm với mọi người, trong kỳ hạn mười năm tôi chấp chính, nhất định sẽ dẫn dắt Liên Bang phản kích ma tộc, tranh thủ trong nhiệm kỳ thu hồi phần đất bị mất. Trong khi tôi còn sống, cố gắng dẫn dắt Liên Bang lao ra hắc ám, kết thúc thời đại hắc ám kéo dài hơn sáu ngàn năm!"

Long Hạo Thần nói năng dũng dạc, thanh âm không cao vút nhưng về mặt tinh thần thì có cảm giác vững vàng đáng tin.

Nghe lời của hắn, các cường giả Lục Đại Thánh Điện có mặt như cảm nhận được thánh chiến đã bắt đầu vậy.

Tạm dừng một lúc, Long Hạo Thần nói tiếp.

"Tuổi tôi còn trẻ, Liên Bang vừa mới thành lập, các loại sự vụ còn cần các vị hết sức hỗ trợ. Tiếp theo trong một đoạn thời gian có lẽ tôi không có nhiều tinh lực xử lý sự vụ trong Liên Bang, tôi và đồng bạn phải nắm chắc thời gian tăng cao thực lực. Sự việc chủ yếu trong Liên Bang sẽ do phó chủ tịch Long Thiên Ấn, và phó chủ tịch Lý Chính Trực, phó chủ tịch Lăng Tiểu cùng các vị nghị viện cùng nhau giải quyết."

Tiếp theo trong hội nghị nêu các đề nghị đều rất thuận lợi được thông qua. Tuy Long Hạo Thần làm chủ tịch Liên Bang, nhưng đối với hắn, càng quan trọng hơn là tăng thực lực. Hắn và các thành viên Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi đều còn trẻ tuổi, không gian tăng trưởng sức mạnh lớn hơn các cường giả cấp chín nhiều.

Tiếp theo Long Hạo Thần có vài việc quan trọng cần hoàn thành. Đầu tiên là tranh thủ có được Thần Ấn vương tọa thuộc về mình. Một khi hắn được đến Thần Ấn vương tọa, không chỉ là có lợi lớn về mặt tu vi, cũng tăng uy danh cho hắn. Tiếp theo là vấn đề tiến hóa của Hạo Nguyệt.

Tử Kim Hạo Nguyệt kiếm cường đại khiến Long Hạo Thần nhận ra tầm quan trọng về việc Hạo Nguyệt tiến hóa. Hạo Nguyệt sáu đầu mà đã

mạnh mẽ như vậy, nếu nó có thể thành công tiến hóa đến tám đầu, thực lực chắc chắn sẽ tăng gấp mấy lần. Đến khi đó có Hạo Nguyệt giúp đỡ, nói không chừng hẳn thật sự có năng lực đối kháng với Ma Thần Hoàng.

Trải qua hội nghị thảo luận, quyết định dùng cách khá ôn hòa bắt đầu tiến hành tổng hợp Lục Đại Thánh Điện.

Đầu tiên, Lục Đại Thánh Điện trước phải ra một đám cường giả, tập kết tại Thánh thành, tiến hành thống nhất huấn luyện. Dựa theo bốn ngàn chiến sĩ, một ngàn kỵ sĩ, năm trăm thích khách, ma pháp sư, triệu hoán sư, mục sư, phối hợp thành tổ.

Mệnh danh là Liên Bang quân đoàn, mỗi quân đoàn trừ bảy ngàn cường giả Lục Đại Thánh Điện ra, còn có bốn vạn binh lính thường, tổng cộng năm vạn người.

Đầu tiên tổ hai quân đoàn, mệnh danh là Liên Bang đệ nhất quân đoàn, Liên Bang đệ nhị quân đoàn, thống nhất huấn luyện và chinh hợp. Sau khi chinh hợp xong sẽ trực tiếp vào biên cương, phụ trách trấn thủ Trấn Nam quan và Khu Ma quan tương đối yếu ớt.

Tiếp theo tiến một bước điều động cường giả Lục Đại Thánh Điện chinh hợp lần cuối, thẳng đến lực lượng Lục Đại Thánh Điện Liên Minh Thánh Điện nguyên bản hoàn toàn chuyển hóa thành hình thức Liên Bang quân đoàn.

Còn sáu quan ải thì tạm thời do Lục Đại Thánh Điện như cũ thống nhất chỉ huy. Dù sao Lục Đại Thánh Điện ở sáu quan ải đã cắm rễ sâu, càng thêm quen thuộc. Tuy tân Liên Bang thành lập nhưng không thể quá gấp gáp được, phải có quá trình chuyển biến. Kế hoạch là trong một năm, đầu tiên dung hợp các chức nghiệp giả Lục Đại Thánh Điện. Còn về làm nhạt khái niệm Lục Đại Thánh Điện và tập quyền Liên Bang thì sẽ cần thời gian lâu hơn.

Muốn chức nghiệp giả Lục Đại Thánh Điện và dân chúng tiếp nhận Liên Bang thì cần cả một quá trình. Nhưng với điều kiện ưu tiên đối

kháng ma tộc, thêm nữa các lãnh đạo Lục Đại Thánh Điện chung sức chung lòng, tin tưởng quá trình này sẽ không quá lâu. Khi nào Liên Bang Thánh Điện hoàn thành dung hợp xong, lực ngưng tụ càng mạnh thì chính là thời điểm Liên Bang bắt đầu phản công ma tộc.

Hội nghị kết thúc hoàn mỹ. Long Hạo Thần lập tức nói với đồng bạn ngày mai sẽ rời khỏi Thánh thành, đi Kỵ Sĩ Thánh Điện.

Lý do tại sao Long Hạo Thần vội vã muốn đi Kỵ Sĩ Thánh Điện thì nguyên nhân quan trọng nhất vẫn là Hạo Nguyệt. Từ khi Hạo Nguyệt hóa thành Tử Kim Hạo Nguyệt kiếm, dường như càng tiến một bước dung hợp huyết mạch với Long Hạo Thần. Thêm vào trong khoảng thời gian này Long Hạo Thần tăng tiến thực lực ảnh hưởng nó, nó tiến hóa đã tới trạng thái mũi tên trên dây cung, tùy thời không thể kiềm chế, không thể không bắn ra.

Lần trước Hạo Nguyệt tiến hóa gặp Vu Yêu Vương mãnh liệt công kích, có thể nói Hạo Nguyệt hoàn thành tiến hóa bên trong có sự may mắn. Hơn nữa theo kinh nghiệm trước kia, mỗi lần Hạo Nguyệt tiến hóa sẽ dẫn đến kẻ địch càng mạnh thêm. Lần này từ sáu đầu nhảy lên đến cảnh giới tám đầu, chẳng những cần thời gian nhiều hơn, dẫn đến kẻ địch chỉ sợ càng cường đại. Long Hạo Thần không dám lơ là, sợ sơ sẩy khiến Hạo Nguyệt rơi vào tình cảnh vạn kiếp bất phục.

Bởi vậy, họ nhất định phải sẵn sàng chuẩn bị mới được, tăng thực lực là quan trọng nhất. Bởi vì bí mật của Hạo Nguyệt, Long Hạo Thần không thể mượn lực lượng Lục Đại Thánh Điện, chỉ có thể nương dựa vào đoàn đội chính họ. Trong bộ phận tăng sức mạnh thì hẳn có quang thuộc tính càng thêm quan trọng. Nếu hẳn có được Thần Ấn vương tọa, tất nhiên sẽ nắm chắc hơn.

Vậy nên không lập tức đi Kỵ Sĩ Thánh Điện ngay, là bởi vì họ còn có một việc quan trọng chưa làm xong.

Bị tuyển cử trở thành chủ tịch tân Liên Bang, thân phận địa vị của Long Hạo Thần nay đã khác xưa nhiều. Họ không cư ngụ tại Kỵ Sĩ

Thánh Điện tại tổng bộ Liên Bang nữa, trực tiếp chuyển vào chỗ ở tầng cao nhất tổng bộ Liên Bang.

Tuy trên đỉnh tầng, khu vực làm việc của nguyên Minh Chủ Thánh Minh là tầng có diện tích nhỏ nhất trong tổng bộ Liên Bang, nhưng cũng hơn ngàn mét vuông. Bây giờ chắc nên kêu là khu làm việc chủ tịch Liên Bang. Nguyên khu vực có nhiều ngăn cách, phòng làm việc to lớn, phòng nghỉ, một phòng kín chuyên môn tu luyện, thư phòng, phòng họp nhỏ, vân vân và vân vân. Tuy trang hoàng không xa hoa nhưng cao quý trang nhã. Đừng nói ở một mình Long Hạo Thần, cả thành viên Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi ngụ tại đây thì không gian vẫn rộng mênh mông.

"Tối hôm nay mọi người ở lại đây nghỉ ngơi đi, sáng sớm ngày mai chúng ta lên đường đi Kỳ Sĩ Thánh Điện." Long Hạo Thần nói với mọi người.

Hàn Vũ nói.

"Chủ tịch, chúng ta không đợi chế tạo xong ấn chương chủ tịch Liên Bang của cậu rồi mới đi à?"

Long Hạo Thần cười khố nói.

"Anh cứ kêu tôi là đoàn trưởng đi, kêu tôi là chủ tịch nghe cứ thấy là lạ."

Trong Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi, vốn bảy người trừ nhóm Long Hạo Thần, Thái Nhi một chính ba phụ, bốn vị chủ tịch ra, ba người khác cũng trở thành nghị viên. Trương Phóng Phóng, Dương Văn Chiêu, Đoạn Ưc ba người cũng chiếm danh ngạch nghị viên Kỳ Sĩ Thánh Điện. Hiên nhiên Kỳ Sĩ Thánh Điện phòng ngựa chu đáo, chuẩn bị cho người nổi nghiệp trong tương lai.

Có thể nói, lần Thánh Điện Đại Tái này bên thắng lớn nhất chính là Kỳ Sĩ Thánh Điện. Tuy Long Hạo Thần lấy thân phận đoàn trưởng Săn

Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi trở thành chủ tịch Liên Bang, nhưng hẳn dù sao xuất thân là kỵ sĩ! Ông nội, phụ thân đều là điện chủ, Thần Ấn kỵ sĩ Kỵ Sĩ Thánh Điện, quan hệ giữa hắn và Kỵ Sĩ Thánh Điện vĩnh viễn sẽ không nhợt nhạt.

Cùng lúc đó, trừ Long Hạo Thần ra, trong đội họ thì bốn người Hàn Vũ, Trương Phóng Phóng, Dương Văn Chiêu, Đoạn Úc cũng là cường giả tuổi trẻ nổi bật. Hàn Vũ và Trương Phóng Phóng tu vi đã đột phá cấp chín, Dương Văn Chiêu, Đoạn Úc cũng lên đến đỉnh cấp tám. Coi như dựa vào thực lực thì họ đủ tư cách đại biểu Kỵ Sĩ Thánh Điện trở thành nghị viện, dù sao họ trẻ tuổi như vậy.

Vốn Ma Pháp Thánh Điện đối đầu Kỵ Sĩ Thánh Điện có ưu thế lớn nhất chính là Kỵ Sĩ Thánh Điện trong thời kỳ xuống dốc. Trải qua lần Thánh Điện Đại Tái này, vấn đề đó đã hoàn toàn được giải quyết. Năm kỵ sĩ tuổi trẻ xuất hiện, thuận lợi thay thế cường giả thế hệ trước, tương lai càng đáng giá chờ mong. Dù hôm nay Long Thiên Ấn, Dương Hạo Hàm ở trong hội nghị biểu hiện có khiêm tốn hơn nữa, Kỵ Sĩ Thánh Điện vẫn là bên thắng lớn nhất, ở trong tân Liên Bang có thể nói là bố cục hoàn mỹ nhất, lại khiến mấy Thánh Điện khác tâm phục khẩu phục.

Nghe Long Hạo Thần nói vậy, mọi người đều bật cười, nhìn lẫn nhau, đến nay vẫn có loại cảm giác kỳ quái. Đối với thân phận mới của mỗi người, nhiều ít gì chưa hoàn toàn thói quen. Nhưng không thể nghi ngờ, trải qua Thánh Điện Đại Tái và hội nghị hôm nay, địa vị và trách nhiệm của họ tại Liên Bang đã hoàn toàn khác. Địa vị tăng lên cũng ý nghĩa trách nhiệm càng trầm trọng. Đặc biệt là Long Hạo Thần, hắn đã gánh trách nhiệm nặng nề dẫn dắt nhân loại triệt để hủy diệt ma tộc.

Long Hạo Thần nói với Trương Phóng Phóng, Dương Văn Chiêu, Đoạn Úc.

"Trương huynh, Dương huynh, Đoạn huynh, ba người đã đi theo Quang Chi Thần Hi có một đoạn thời gian. Qua lần Thánh Điện Đại Tái này, bởi vì điểm đặc biệt của Quang Chi Thần Hi chúng ta, các người đã

có thể trở thành một thành viên Quang Chi Thần Hi. Nếu vậy thì các người phải tuân theo quy tắc Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi chúng ta. Cho đến nay Săn Ma Đoàn chúng ta, tất cả công huân đều là thống nhất sử dụng, bây giờ đã trở lại, xin các người giao ra công huân của mình."

Ba người đều ngậy ra. Yêu cầu của Long Hạo Thần không có chỗ nào bất hợp lý, nhưng dường như không hợp với tính cách khoan dung độ lượng của hắn. Ba người cảm thấy là lạ nhưng không nghĩ quá nhiều, tự giao ra công huân dung nhập vào lệnh bài công huân của Long Hạo Thần.

Phải biết rằng ba người đều là đoàn trưởng Săn Ma Đoàn của mình, bao nhiêu năm nay gom góp, tích lũy công huân tuy không thể so sánh với các thành viên Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi nhưng cũng không phải là số lượng nhỏ.

Trần Anh Nhi chu môi nói.

"Đoàn trưởng, anh không thể khi dễ người ta nha."

Long Hạo Thần cười không nói.

Lâm Hâm ở một bên thì bật cười lên tiếng.

"Hình như tôi nhìn thấy một con gà mái nhỏ bảo vệ ông xã mình thì phải."

Trần Anh Nhi nổi giận.

"Ông mới là gà mái! Có được ca, ông lại muốn ăn đòn chứ gì? Quên lúc trước bị bốn cô nương đánh cho răng rơi đầy đất hả?"

Lâm Hâm khinh thường hừ một tiếng.

"Không nhớ."

Thải Nhi đứng dậy đi tới bên cạnh Long Hạo Thần, nói.

"Chúng ta đi ngay bây giờ sao?"

Nàng và Long Hạo Thần tâm ý tương thông, chỉ có nàng mới hiểu được ẩn ý Long Hạo Thần thu công huân của ba người Dương Văn Chiêu.

Long Hạo Thần gật đầu.

"Đi ngay. Sáng sớm ngày mai chúng ta sẽ rời đi, phải nắm bắt thời gian lo xong chuyện này. Bây giờ mới là giữa trưa, chắc kịp giờ."

Trần Anh Nhi đầu óc mờ mịt nhìn Long Hạo Thần, nói.

"Đại ca, các người đang nói cái gì vậy? Hội nghị cũng xong rồi, còn cần làm cái gì?"

Long Hạo Thần mỉm cười nói.

"Có một chỗ đã lâu chúng ta không đi, cũng nên thả lỏng chút. Đi thôi."

Mục sư đầu trọc Tư Mã Tiên mắt bỗng lóe sáng, nói. Long Hạo Thần giờ ngón cái hướng Tư Mã Tiên, cười nói.

"Thông minh. Xuất phát thôi!"

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 283

Đổi Trang! Quang Chi Thần Hi

Vừa nghe Tư Mã Tiên nói vậy thì mắt mọi người sáng hẳn lên. "Đoàn trưởng, chúng ta..." Sắc mặt Dương Văn Chiêu hơi đỏ, cảm xúc có chút kích động.

Đoạn Úc và Trương Phóng Phóng cũng giống nhau, họ đã hiểu ra trước đó Long Hạo Thần muốn lấy giá trị công huân của họ là vì cái gì. Long Hạo Thần muốn công huân của họ là vì muốn mua nguyên bộ trang bị cho ba người! Theo tính tình của Long Hạo Thần, mua trang bị cho họ chắc chắn có giá trị vượt qua công huân của họ. Long Hạo Thần rõ ràng lo lắng họ không muốn nhận quà tặng cho nên mới dùng lời nói khiến họ giao ra giá trị công huân, cho họ cùng ưu đãi như các thành viên Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi. Như vậy thì mua trang bị cho họ cũng là việc đương nhiên, chẳng những giúp họ còn lo lắng đến mặt mũi họ.

Long Hạo Thần mỉm cười nói.

"Đừng nói gì cả. Chỉ cần các người nhận tôi làm đoàn trưởng, mọi chuyện nghe tôi sắp xếp là được."

Tư Mã Tiên nói.

"Đại ca, mang theo đóa hoa nhỏ nhà tôi đi. Có cô ấy thì sẽ không lọt bất cứ thứ tốt gì."

Long Hạo Thần chần chờ một lát, nói.

"Săn Ma Đoàn cấp danh hiệu có thể mang người ngoài tiến vào trung tâm giao dịch Săn Ma Đoàn không?"

Lâm Hâm nói.

"Đại ca, hiện tại cậu là chủ tịch Liên Bang, vấn đề nhỏ này dễ giải quyết thôi mà."

Long Hạo Thần nghiêm mặt nói.

"Chức vụ chủ tịch Liên Bang ý nghĩa trách nhiệm chứ không phải đặc quyền."

Tư Mã Tiên nói.

"Đại ca cứ yên tâm đi. Đóa hoa nhỏ nhà tôi bởi vì là người thừa kế đại phòng đấu giá Thánh Minh, có mâu thuẫn với trung tâm giao dịch Săn Ma Đoàn, cho nên đặc biệt đồng ý có thể tiến vào bất cứ tầng nào trong trung tâm giao dịch, sẽ không đem đến phiền phức cho chúng ta. Đừng nhìn tuổi cô ấy không lớn, hiện tại chính là người giám định thủ tịch đại phòng đấu giá Thánh Minh. Trung tâm giao dịch Săn Ma Đoàn có đồ tốt gì chỉ sợ không ai rõ ràng hơn cô ấy. Coi như xuất hiện bảo bối nào cũng sẽ không chạy thoát khỏi pháp nhãn của đóa hoa nhỏ nhà tôi."

Nhìn bộ dạng đặc ý của gã, Vương Nguyên Nguyên cười nói.

"Tư Mã, anh hạnh phúc sắp chảy nước miếng kia."

Tư Mã Tiên không thèm để ý nói.

"Thì đó cũng là nước miếng hạnh phúc."

Long Hạo Thần cười nói.

"Tốt lắm, Tư Mã, anh đi mời Phong Linh Nhi cô nương, chúng ta đi trước trung tâm giao dịch, chờ lát nữa hội họp."

"Vâng thưa chủ tịch!" Tư Mã Tiên đột nhiên đứng dậy hành lễ rồi xoay người chạy mất.

Cả đám phá ra cười. Họ không chỉ trở về, còn hoàn mỹ đạt thành kế hoạch. Đối với họ thì trang sách mới đã mở ra.

Trung tâm giao dịch Săn Ma Đoàn.

Quang Chi Thần Hi xuất hiện cố gắng giảm thấp sự tồn tại, mỗi người mặc áo choàng che giấu thân hình. Long Hạo Thần không hề sử dụng quyền lực chủ tịch Liên Bang của mình, tựa như Săn Ma Đoàn bình thường, họ lặng lẽ đi tới trung tâm giao dịch Săn Ma Đoàn.

Trong trung tâm giao dịch có thể nói là đông đúc kín người. Bởi vì quan hệ Thánh Điện Đại Tái, rất nhiều Săn Ma Đoàn đều chọn trở về xem lễ. Gần nhất trong khoảng thời gian này, trung tâm giao dịch Săn Ma Đoàn đặc biệt náo nhiệt, là lúc có nhiều đồ tốt nhất.

Đương nhiên đám Long Hạo Thần sẽ không ngừng ở tầng thứ nhất, trực tiếp tới lối vào tầng thứ hai, chen lẫn đám người tiến lên trước. Đột nhiên trước mặt nhảy ra một thanh niên, còn hoan hô nói.

"Tốt quá rồi, rốt cuộc lấy tới tay!"

Y kêu lên vừa lúc chặn đường đi của đám Long Hạo Thần. Mấy đồng bạn cùng lứa bên cạnh thanh niên cũng vẻ mặt hưng phấn, hoan hô nhảy nhót chặn lối đi.

"Làm phiền các người, xin nhường lối cho." Hàn Vũ đứng cạnh Long Hạo Thần nói, y cố ý thấp giọng, chỉ có mấy thanh niên nghe thấy được.

Thanh niên dẫn đầu quay đầu lại, nhìn đám người Long Hạo Thần đều mặc áo choàng thì ngẩn ra. Trong tay y cầm một thanh kiếm to, thoạt nhìn là trang bị ma pháp phẩm chất không tệ. Đương nhiên không tệ này chỉ là đối với tầng thứ nhất trung tâm giao dịch Săn Ma Đoàn.

Những thanh niên này diện mạo rất khá, chỉ là hiện ra có chút ngây ngô. Nhìn những người trước mặt chẳng những mặc áo choàng, đa số người hơi cúi đầu, khuôn mặt bị vành mũ áo choàng che lấp, đám thanh niên lộ ra vẻ mặt hiếu kỳ nhìn.

"Các người cũng là Săn Ma giả? Chúng tôi là đội quán quân Săn Ma Đoàn mới nhất, thành viên Săn Ma Đoàn số một cấp sĩ." Thiếu nữ bên cạnh thanh niên dẫn đầu kiêu ngạo nói.

Thanh niên trừng cô một cái, nói.

"Cái này có gì hay mà khoe khoang?" Nói rồi y áy náy gật đầu với đám Hàn Vũ, cùng đồng bạn vội vàng tránh sang bên.

Nghe mấy chữ Săn Ma Đoàn số một cấp sĩ, các thành viên Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi cùng ngẩng đầu nhìn.

Số một cấp sĩ. Thật là danh hiệu quen thuộc biết bao! Mười năm trước từng thuộc về bọn họ. Nhìn mấy thanh niên trẻ tuổi trước mặt, mọi người có cảm giác trăm mối cảm xúc ngổn ngang. Tạm dừng một lát, Long Hạo Thần mỉm cười gật đầu với đám thanh niên Săn Ma giả, dẫn mọi người đi lên tầng hai.

Các thanh niên Săn Ma Đoàn số một cấp sĩ bởi vì nụ cười của Long Hạo Thần mà sửng sờ.

Nụ cười của Long Hạo Thần như gió xuân phất vào mặt, lại như mặt trời dâng lên, cho người cảm giác khó miêu tả. Nhìn nụ cười của hắn, dường như tâm linh đều được thanh tẩy.

"Hắn thật đẹp trai nha." Thiếu nữ lúc trước phát ra tiếng kiềm không được bật thốt.

"Hình như hơi quen mắt." Thanh niên khác nói.

Thanh niên dẫn đầu đột nhiên chấn động, thất thanh kinh hô.

"Quang Chi Thần Hi! Họ là thành viên Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi! Mới rồi người cười với chúng ta là, là đoàn trưởng Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi, Long Hạo Thần! Không phải hửn mới vừa nhậm chức chủ tịch tân Liên Bang sao?"

Chiều hôm qua thông cáo về tân Liên Bang đã dán trong Thánh thành.

Thiếu nữ thì thào nói.

"Dường như năm đó Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi cũng là bắt đầu từ số một cấp sĩ."

Nghe tiếng kinh hô của họ, đám Săn Ma giả xung quanh đều bị hấp dẫn. Đáng tiếc, bóng dáng nhóm Long Hạo Thần đã biến mất ở tận cùng cầu thang tầng hai.

Mọi người đi thẳng tới đỉnh tầng trung tâm giao dịch Săn Ma Đoàn. So sánh các tầng dưới náo nhiệt, đỉnh tầng trống trải nhiều.

Cảnh tượng nơi này giống như khu nghỉ ngơi, có ghế niệm to thoải mái, trang hoàng thanh nhã. Thấy họ đi tới, lập tức có ông lão tiến lên cung kính hành lễ hướng mọi người.

"Các vị Săn Ma giả tôn kính, xin hỏi có việc gì cần?"

Có thể đi tới tầng này đã hiện ra thân phận của đám Long Hạo Thần. Đỉnh tầng này chỉ Săn Ma Đoàn cấp danh hiệu mới vào được.

Long Hạo Thần cởi xuống áo choàng, mỉm cười nói.

"Chào người, xin giúp chúng ta thẩm tra đối chiếu số lượng giá trị công huân, sau đó điều ra liệt biểu trang bị từ cấp sử thi trở lên trong trung tâm. Làm phiền người. Ngoài ra, chúng ta cũng cần Vô Ngân Thủy Tinh."

"Vâng." Ông lão cung kính đáp, chậm rãi lùi ra.

Đừng nhìn ông lão này trông như chỉ là một nhân viên phục vụ, nhưng từ linh lực dao động trên người lão, Long Hạo Thần có thể cảm giác được tu vi ông lão là cấp tám.

Sau khi trở thành Săn Ma Đoàn cấp danh hiệu, đã không cần đi tìm thứ gì tại đây, có thể trực tiếp được liệt biểu vật phẩm, rồi lựa chọn, tiện lợi hơn Săn Ma giả cấp thấp nhiều. Hơn nữa chỉ cần trung tâm giao dịch Săn Ma Đoàn có vật phẩm, trang bị, Săn Ma Đoàn cấp danh hiệu có thể ưu tiên lựa chọn, thậm chí có thể trả thiếu công huân để mua nó. Đương nhiên thiếu nợ cũng phải có con số giới hạn.

Thời gian không lâu lắm, ông lão bưng cái khay đi trở về, cung kính đưa khay tới trước mặt Long Hạo Thần.

Trong khay có một tinh thể hình chữ nhật, dài chừng một mét, rộng hơn nửa mét, mặt trên rõ ràng có liệt biểu hình ảnh. Thoạt trông tựa như bản thu nhỏ của ma tinh bình treo ngoài sân đấu lớn Thánh Minh.

Long Hạo Thần lấy ra tinh thể, cầm trong tay. Màn hình tinh thể chủ yếu là liệt kê hàng loạt tên, mỗi cái tên đằng trước có một hình nhỏ.

Long Hạo Thần bản năng nâng tay chỉ vào một cái hình. Thoáng chốc một luồng sáng từ màn hình bắn trên không trung, rõ ràng hiện ra trước mặt mọi người.

Đó là áo choàng ma pháp hoa lệ. Áo choàng màu ám kim, mặt trên thêu tơ vàng, long văn vàng hoa quý từ dưới hướng lên trên biến sắc, mặt dưới cùng ám kim, lên trên cuối cùng thành sắc vàng ròng. Trước ngực có nút, một viên bảo thạch kim hồng cỡ nắm tay. Cả áo choàng tỏa ra ánh sáng da cam.

Tuy chỉ là ảnh chiếu nhưng thoạt trông giống hệt đồ thật, tựa như vật thực bày ra trước mặt, nó còn chậm rãi xoay tròn. Ánh sáng mỹ lệ, thiết kế huyền ảo và ánh sáng cấp sử thi, dường như đang kiêu ngạo bày ra cho mọi người thấy sự cường đại của nó.

Ông lão đưa lên ma tinh bình cho Long Hạo Thần cung kính đứng một bên nói.

"Áo choàng này tên là Quang Huy Thánh Hỏa Lễ Tán, cấp sử thi, thích hợp cho ma pháp sư có thuộc tính quang minh và hỏa, càng nghiêng về ma pháp sư hỏa hệ, lấy quang minh cổ vũ uy lực hỏa diễm. Có thể hạ thấp năm mươi phần trăm linh lực cần cho bất cứ ma pháp hỏa lệ nào, cũng tăng phúc uy lực hai mươi phần trăm. Hơn nữa khiến công kích ma pháp hỏa hệ kèm quang minh thuộc tính. Áo choàng tự mang kỹ năng Quang Huy Thánh Dương, mỗi sử dụng một lần cần phải phơi dưới ánh nắng hai tiếng đồng hồ thì mới sử dụng được nữa. Một khi sử dụng Quang Huy Thánh Dương sẽ dẫn theo tất cả linh lực quang minh trong Quang Huy Thánh Hỏa Lễ Tán, chớp mắt sinh ra Quang Huy Thánh Dương cường đại, liên tục mười phút, trùm lên bất cứ ma pháp nào sau đó."

Nhìn Quang Huy Thánh Hỏa Lễ Tán tỏa ánh sáng lấp lánh lóa mắt, tất cả thành viên Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi đều ngẩn ngơ, Long Hạo Thần cũng không khác gì.

Họ có thấy qua vài thần khí, nhưng nếu bàn về bề ngoài thì có lẽ Quang Huy Thánh Hỏa Lễ Tán là mạnh nhất trong các trang bị họ từng gặp.

Lâm Hâm đã kích động, ánh mắt sáng ngời, hận không thể xông vào trong màn sáng đỏ. Không trách được, trong Quang Chi Thần Hi, áo choàng ma pháp này chỉ thích hợp mình y. Hơn nữa y vốn đã thích nhất mấy thứ bề ngoài xinh đẹp rồi!

Ông lão nói tiếp.

"Quang Huy Thánh Hỏa Lễ Tán này từ ý nghĩa nào đó thật ra đã vượt qua trang bị cấp sử thi, ở giữa cấp sử thi và thần khí, chỉ kém nửa đẳng cấp. Đối với loại trang bị đẳng cấp này thường được gọi là cấp bất hủ hoặc là thứ thần khí. Chỉ là trang bị cấp bậc này số lượng thừa thớt gần bằng thần khí, cho nên cực kỳ hiếm thấy."

"Tài liệu sử dụng Quang Huy Thánh Hỏa Lễ Tán là dây gân hỏa long thêm vào rất nhiều tài liệu quý giá khác. Nhìn từ chất liệu thì có thể đạt tới mức thần khí, chỉ là trong quá trình luyện chế, bởi vì các loại tài liệu ở giữa quang minh và lửa quá nóng cháy cho nên xuất hiện xung đột, cuối cùng không thể phá vỡ ngưỡng cửa thần khí."

Long Hạo Thần nhẹ gật đầu, nhìn Lâm Hâm ở bên cạnh. Phát hiện Lâm Hâm ngây ngốc há hốc mồm, xem bộ dáng giống như là chảy nước miếng vậy.

"Tôi...tôi..."

Long Hạo Thần nhin không được bật cười, may mà không hỏi y. Hắn hỏi ông lão.

"Tiền bối, Quang Huy Thánh Hỏa Lễ Tán cần bao nhiêu giá trị công huân để đổi?"

Ông lão chần chờ một lúc, nói.

"Quang Huy Thánh Hỏa Lễ Tán yết giá là hai trăm bốn mươi vạn giá trị công huân."

Nghe con số này, mọi người hít ngậm khí lạnh.

Nên biết rằng giá trị công huân rất quý giá, gần như là gấp trăm lần kim tệ. Hai trăm bốn mươi vạn giá trị công huân, coi như là đổi với Săn Ma Đoàn cấp danh hiệu thì cũng là con số thiên văn. Long Hạo Thần từng hỏi ông nội về giá cả đổi trang bị cấp sử thi, Long Thiên Ấn nói cho hắn biết, một trang bị cấp sử thi đổi giá từ năm mươi vạn đến một trăm vạn công huân. Trang bị cấp sử thi đặc biệt tốt thì trên một trăm vạn công huân.

Nhưng không ngờ mới vừa ưng ý nó thì ra thứ đắt như vậy.

Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi tích lũy giá trị công huân nhiều năm qua tuy cũng là con số thiên văn, nhưng Long Hạo Thần nhận định

chỉ khoảng một ngàn vạn. Lần này họ đến là muốn đổi trang bị cho cả đội. Nếu một bộ tiêu phí hai trăm vạn giá trị công huân thì có chút chịu không nổi.

"Tiền bối, giá trị công huân của đội chúng tôi có tổng số là bao nhiêu?" Long Hạo Thần sau giây lát giật mình mở miệng hỏi.

Kỳ thật lòng hắn đã quyết định lấy áo choàng ma pháp này rồi. Lâm Hâm là ma pháp sư duy nhất trong đội, giỏi nhất là bạo phát cao, thương tổn cao. Nếu có kỹ năng như Quang Huy Thánh Dương hỗ trợ, đối kháng ma tộc tuyệt đối là đại tuyệt chiêu.

Nhắc tới giá trị công huân của Quang Chi Thần Hi thì biểu tình ông lão biến càng cung kính hơn. Quanh năm lão công tác trong tầng cao nhất trung tâm giao dịch Săn Ma Đoàn, đối với sự việc hội nghị Liên Minh quyết định sửa thành Liên Bang thì không rõ ràng lắm, nhưng đặc biệt nhạy cảm với giá trị công huân. Lão thấy qua giá trị công huân khủng bố của không ít Săn Ma Đoàn cấp danh hiệu, nhưng đội Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi trước mắt khiến lão rung động nhất.

Trên lệnh bài công huân có ghi rõ tuổi và công tích Săn Ma Đoàn đạt được của đám Long Hạo Thần. Ban đầu ông lão gặp đám Long Hạo Thần, còn tưởng rằng bởi vì tu vi họ cao nên bề ngoài mới trẻ như vậy. Xem ghi chép trong lệnh bài công huân mới biết, những người trước mắt đúng là thanh niên! Nhưng cũng chính những thanh niên này để lại trải qua, công huân khiến người rung động trên lệnh bài công huân.

"Tôn kính đoàn trưởng Long Hạo Thần, tổng số giá trị công huân của quý đoàn là một ngàn bốn trăm sáu mươi hai vạn tám ngàn sáu trăm ba mươi mốt. Bởi vì các vị đã là Săn Ma giả cấp danh hiệu, cho nên mua bất cứ vật phẩm nào tại trung tâm giao dịch của chúng ta đều được ưu đãi giảm giá hai phần trăm."

Một ngàn hơn bốn trăm vạn, tuyệt đối là con số khiến người rung động. Đặc biệt là Trương Phóng Phóng, Dương Văn Chiêu, Đoạn Ưc nghe xong càng thêm khẳng định suy đoán của mình, cũng càng cảm

kích Long Hạo Thần. Công huân của ba người thêm vào chỉ sợ hơn một trăm vạn mà thôi, chia bình quân thì tất nhiên họ chiếm lời to Đúng lúc này, lối vào đình tăng truyền đến giọng của Tư Mã Tiên.

"Ừa, áo choàng ma pháp đẹp quá. Đại ca, cái này là chuẩn bị cho tôi hả?"

Chỉ thấy Tư Mã Tiên mang theo đóa hoa trắng nhỏ của gã đi hướng mọi người.

Phong Linh Nhi mặc váy dài màu trắng, càng thêm phù hợp danh hiệu đóa hoa trắng nhỏ của cô. Phong Linh Nhi hành lễ với Long Hạo Thần và mọi người xong, ánh mắt rơi vào màn ảnh Quang Huy Thánh Hỏa Lễ Tán.

Bên kia thì Lâm Hâm đã tức giận trừng Tư Mã Tiên.

"Cái gì mà chuẩn bị cho ông? Đây rõ ràng là trang bị ma pháp sư hỏa hệ chúng tôi!"

Tư Mã Tiên hừ một tiếng, nói.

"Đừng nói giọng đó, xem màu sắc liền biết có quang thuộc tính, đâu ra hỏa hệ các người? Ca cũng là ma pháp sư, là mục sư!"

Lâm Hâm đột nhiên nở nụ cười.

"Được thôi, nhường cho ông đó."

Tư Mã Tiên ngẩn ra.

"Có được ca, từ khi nào ông dễ nói chuyện vậy?"

Lâm Hâm bực mình nói.

"Tôi nhường cho thì ông có thể mặc sao? Ông là ma pháp sư hả? Toàn Liên Bang chỉ có mình ông là quái thai thôi. Ông mặc áo choàng

ma pháp không thể đuổi thẳng chân thì còn có thể chiến đấu sao? Chỉ cần ông chịu mặc nó ra chiến trường thì ca đưa ngay lập tức!"

Nghe y nói vậy, sắc mặt Tư Mã Tiên biến ử rũ. Đúng thật, gã đúng là mục sư, nhưng gã là mục sư mặc áo giáp! Mặc áo choàng dài trong người chỉ sợ chưa phát huy ra tác dụng, chính gã không kiên nhẫn làm hỏng nó.

Long Hạo Thần nói.

"Được rồi, các người trước tiên ngồi xuống đã. Phong Linh Nhi tiểu thư, cô có ý kiến gì với trang bị này không?"

Phong Linh Nhi nói.

"Cái này là Quang Huy Thánh Hỏa Lễ Tán, đến từ một di tích hỏa tinh linh, là áo choàng ma pháp hỏa hệ hiếm có. Ít nhất trong lịch sử Liên Bang thì nó là độc nhất vô nhị. Nhưng áo choàng ma pháp này có linh tính, muốn sử dụng nó cần được nó thừa nhận đã. Tôi đề nghị các người trước tiên thử chút, nếu được thừa nhận thì mới quyết định có mua hay không."

Ông lão cũng gật đầu nói.

"Phong Linh Nhi tiểu thư nói đúng, tôi cũng đề nghị làm vậy."

Long Hạo Thần gật đầu nói.

"Vậy được rồi, làm phiền người đưa nó đến đây, chúng ta tiếp tục xem ghi chép trang bị nơi này."

Ngón tay chuyển xuống dưới, Long Hạo Thần tuyển chọn một vật khác, màn sáng biến đổi, một vòng cổ sắc xanh ngọc xuất hiện trên không trung.

Phong Linh Nhi lập tức lắc đầu, nói.

"Đây là cho ma pháp sư thủy hệ dùng, không thích hợp các người, có thể cho qua."

Cô khá hiểu rõ năng lực của các thành viên Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi, có cô ở thì việc lựa chọn trang bị đỡ tốn sức nhiều.

Tiếp theo cẩn thận chọn lựa, trung tâm giao dịch Săn Ma Đoàn không uống là chỗ có nhiều đồ tốt nhất trong toàn Liên Minh, ngay cả Phong Linh Nhi cũng nói nơi này chứa trang bị từ cấp sử thi trở lên nhiều gấp mấy lần đại phòng đấu giá Thánh Minh của cô.

Quá trình lựa chọn mất cả buổi chiều. Thần khí sẽ không xuất hiện tại đây, bởi vì một khi trang bị cấp thần khí xuất hiện lập tức bị Thánh Điện tương ứng lấy đi. Hơn nữa thần khí thật là quá hiếm hoi.

Nhưng tại đây họ cũng được đến không ít đồ tốt, cuối cùng có hơn mười trang bị cấp sử thi bị lựa chọn, được đến cấp bất hủ có ba bộ.

"Đoàn trưởng Long Hạo Thần tôn kính, sau khi giảm giá, những trang bị này tổng cộng cần hai ngàn lẻ sáu mươi hai vạn giá trị công huân. Các người là Săn Ma Đoàn cấp danh hiệu, có thể mượn năm trăm vạn giá trị công huân, lại trừ đi công huân vốn có thì còn kém hơn một trăm vạn, người xem coi nên bỏ bộ trang bị nào?"

Bỏ đi? Làm sao bỏ đi được? Mỗi một trang bị nơi này đều đã có đối tượng tuyển chọn, thật khó mà lấy hay bỏ.

Không đợi Long Hạo Thần mở miệng, Phong Linh Nhi đột nhiên nói.

"Tôn lão, Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi là người lãnh đạo của tân Liên Bang, cùng lúc đó, ta nguyện ý lấy thân phận chủ nhân đại phòng đấu giá Thánh Minh bảo đảm cho họ, cứ để họ mượn thêm ít tiền đi. Trong vòng năm năm họ nhất định có thể trả hết."

Ông lão bị cô gọi là Tôn lão chần chờ một lát, nói.

"Chuyện này tôi cần hỏi mặt trên mới được."

"Không cần xin chỉ thị, đưa họ đi." Một thanh âm quen thuộc bỗng vang lên.

Ngay sau đó, một người quen bước ra khỏi gian phòng mé trong đình tầng.

Nhìn thấy người này, Long Hạo Thần kinh ngạc kêu lên.

"Dương gia gia, sao ngài ở đây?"

Ông lão đột nhiên bước ra khỏi phòng này chính là kỳ sĩ mạnh nhất Kỳ Sĩ Thánh Điện, có danh hiệu là Tinh Không Thần Thánh kỳ sĩ, Dương Hạo Vũ.

Dương Hạo Vũ mỉm cười nói.

"Chủ tịch, trung tâm giao dịch Săn Ma Đoàn và thác nhiệm vụ Săn Ma Đoàn vốn chính là ta quản lý, chẳng qua rất ít người biết chuyện này. Xem như là điện chủ Lục Đại Thánh Điện cũng không rõ ràng. Săn Ma Đoàn chúng ta thành một hệ, mỗi đời đều có một vị Săn Ma chủ quan, chỉ có Săn Ma Đoàn trên cấp đế mới có tư cách biết sự tồn tại của Săn Ma chủ quan. Săn Ma chủ quan phụ trách tất cả công việc liên quan đến Săn Ma Đoàn, có thể nói là đại quản gia của tất cả Săn Ma Đoàn. Săn Ma chủ quan kỳ này chính là ta. Nếu chủ tịch có hứng thú thì Săn Ma chủ quan đời tiếp theo truyền cho người cũng được."

Nói đến đây, ý cười trên mặt Dương Hạo Vũ càng đậm. Đối với những người trẻ tuổi trước mắt, lão rất là vừa lòng đến không thể hài lòng thêm được nữa. Đặc biệt là đối với bố cục của Kỳ Sĩ Thánh Điện, kết quả cuối cùng có thể nói là dùng từ hoàn mỹ hình dung. Hiện tại thân phận của Long Hạo Thần khác biệt, vậy nên dù là lão, khi đối mặt Long Hạo Thần cũng phải kêu một tiếng chủ tịch.

Long Hạo Thần vội lắc đầu nói.

"Dương gia gia, tôi đã có rất nhiều việc rồi, không đảm nhiệm nổi Săn Ma chủ quan. Huống chi ngài còn trẻ như vậy, quản lý Săn Ma Đoàn thêm trăm năm cũng không thành vấn đề. Có người trấn giữ là may mắn của tất cả Săn Ma giả chúng tôi."

Dương Hạo Vũ nói.

"Được rồi, các người cất đồ đi, những chuyện khác ta sẽ xử lý sau. Chắc các người quay về Kỳ Sĩ Thánh Điện? Đừng quên mấy việc ta đã nói với người. Chúc các người thành công."

Long Hạo Thần giơ nắm tay phải ngang ngực, hướng Dương Hạo Vũ hành lễ kỳ sĩ tiêu chuẩn.

"Dương gia gia, cảm ơn ngài đã hỗ trợ chúng tôi, chúng tôi nhất định sẽ không để ngài thất vọng."

Dương Hạo Vũ mỉm cười nói.

"Ta không phải hỗ trợ các người mà là đối với tương lai đối kháng ma tộc."

Từng bộ trang bị cấp sử thi lấp lánh ánh sáng lóa mắt bị mọi người chia nhau cất đi. Trong những trang bị này, Long Hạo Thần không có cái nào. Thái Nhi cũng chỉ có một nội giáp phủ lên toàn thân. Trần Anh Nhi là một bộ sáu viên quả cầu thủy tinh cấp sử thi. Mấy người khác thì có thu hoạch phong phú hơn nhiều.

Vương Nguyên Nguyên đổi một áo giáp cấp sử thi, cũng được nhiều Vô Ngân Thủy Tinh.

Lần trước cô sử dụng Cự Linh Thần tẩm thuần hao tổn Vô Ngân Thủy Tinh, có lần này bổ sung, Cự Linh Thần tẩm thuần có thể lần nữa tỏa ra ánh sáng cấp sử thi của nó. Không, chắc là cấp bất hủ. Sau khi khám hết bảy viên Vô Ngân Thủy Tinh, Cự Linh Thần tẩm thuần có thể đạt đến cấp bất hủ.

Lâm Hâm thu hoạch càng lớn, áo dài ma pháp Quang Huy Thánh Hỏa Lễ Tán, còn có một siêu cấp pháp tượng dùng bảo thạch hỏa long tinh hạch làm chủ. Hai bộ này đều là cấp bất hủ. Có thể nói, lần này đổi trang, Lâm Hâm thu được lợi lớn nhất.

Tư Mã Tiên không chọn trang bị, Phong Linh Nhi nói cô đã chuẩn bị một bộ thích hợp nhất cho Tư Mã Tiên tại đại phòng đấu giá Thánh Minh.

Hàn Vũ và Trương Phóng Phóng khác thường là không chọn bất cứ trang bị nào. Ánh mắt họ kiên quyết, tuy không nói ra nhưng mọi người lờ mờ đoán được mục đích của họ. Họ giống như Long Hạo Thần, mục tiêu là Thần Ấn vương tọa nguyên bộ trang bị công phòng một thể.

Không lựa chọn bất cứ trang bị gì tại trung tâm giao dịch Săn Ma Đoàn chính là muốn đập nôi chìm thuyền, không để cho mình đường lùi.

So sánh với họ thì Dương Văn Chiêu, Đoạn Ưc chần chờ giây lát, đều lựa chọn trang bị. Có Long Hạo Thần cố ý sắp xếp, Dương Văn Chiêu được song trọng kiếm cấp sử thi, Đoạn Ưc thì là một tấm thuẫn cấp sử thi, một trọng kiếm cấp sử thi. Chỉ trang bị của hai người đã tiêu hao hơn sáu trăm vạn giá trị công huân.

Trừ chín bộ trang bị thuộc về cá nhân ra, Long Hạo Thần còn mua vài bộ trang bị và được vật đoàn đội. Trong đó có hai viên đan dược dùng cho cường giả cấp chín ngộ đạo lĩnh vực, tiêu phí giá trị công huân khá là khủng khiếp. Hai viên đan dược này đưa cho Lâm Hâm và Tư Mã Tiên.

Trong Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi bảy người thì có bốn được lĩnh vực, mục tiêu kế tiếp của Hàn Vũ là Thần Ấn vương tọa, cho nên Long Hạo Thần ưu tiên quan tâm Lâm Hâm và Tư Mã Tiên đã cấp chín. Tuy Trương Phóng Phóng cũng là cấp chín, nhưng giống như Hàn Vũ, y chủ động từ bỏ cạnh tranh đan dược.

Trang bị đoàn đội khiến Long Hạo Thần thích nhất là một bộ có tên Thuần Thiểm Vực. Trang bị này là một sợi dây chuyền, nếu không phải mặt trên lấp lánh ánh sáng da cam đại biểu cấp sử thi thì thoạt trông khá là bình thường. Nguyên vòng cổ màu bạc đơn giản có khảm mặt thủy tinh trong suốt. Thủy tinh hình hoa tuyết, khá là độc đáo.

Sở dĩ có tên là Thuần Thiểm Vực là bởi vì trang bị cấp sử thi này từ ý nghĩa nào đó thì là có năng lực lĩnh vực.

Người sở hữu nó có thể tại tinh thần lực chỉ dẫn rót vào lĩnh vực, từ trong Thuần Thiểm Vực phóng ra ba đợt Thuần Thiểm Vực liên tiếp vào người đồng bạn. Trong lúc chiến đấu thì người đó có thể tùy thời đem Thuần Thiểm Quang liên tiếp đồng bạn thuần di tới cạnh mình. Thuần Thiểm Quang có ưu tiên lĩnh vực, chính là nói dù đồng bạn bị lĩnh vực của kẻ địch hạn chế thì cũng vẫn có thể truyền tống ra ngoài.

Nhưng Thuần Thiểm Quang có hạn chế, đó chính là người bị thi triển phải tự động tiếp nhận mới giữ liên hệ với người thi triển được.

Có trang bị đoàn đội này, thêm vào tinh thần lực cường đại của Long Hạo Thần, trên chiến trường hẳn có thể lấy thân phận trụ cột đoàn đội tùy thời điều phối vị trí đồng bạn, hợp với Linh Hồn Xiềng Xích, tăng lớn sự sinh tồn trên chiến trường của Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi.

Có thể nói, hôm nay đổi trang khiến thực lực tổng thể của Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi có tính tăng vọt thực chất. Đợi đi tới Kỵ Sĩ Thánh Điện được Thần Ấn vương tọa chấp nhận, cùng với Dương Văn Chiêu, Đoạn Ưc tiến hành thử thách Kim Tinh Cơ Tòa kỵ sĩ, một đội Săn Ma Đoàn mạnh nhất xưa nay chưa từng có đang sinh ra.

Đêm đó, các thành viên Quang Chi Thần Hi chia nhau từ biệt người thân của mình. Sáng sớm ngày thứ hai, trời mới tờ mờ sáng thì họ đã cùng các cường giả Kỵ Sĩ Thánh Điện tham gia đại tái lần này rời khỏi Thánh thành, đi hướng Ngự Long quan có Kỵ Sĩ Thánh Điện.

Cùng lúc đó, tân Liên Bang bắt đầu nhanh chóng vận chuyển. Lý Chính Trực và Long Thiên Ẩn ở lại Thánh thành, phụ trách xây dựng và huấn luyện, đệ nhất, đệ nhị quân đoàn tân Liên Bang. Lục Đại Thánh Điện đã khẩn cấp điều động cường giả chức nghiệp tại Thánh thành và ở gần đó tiến hành tổ hợp. Liên quan một phần cường giả tham gia Thánh Điện Đại Tái lần này cũng ở lại.

Làm hai quân đoàn tổ hợp ban đầu của tân Liên Bang thì tất nhiên sẽ được hết sức bồi dưỡng trở thành mạnh nhất, do đó phô bày ra chính sách chính xác của Liên Bang, để dễ dàng dẫn dắt dân chúng càng tin tưởng vào tân Liên Bang.

Ma tộc, Ma Đô, Ma Hoàng cung.

"Cái gì? Long Hạo Thần không chết?"

Ma Thần Hoàng Phong Tú đôi tay bóp tay vịn ghế bỗng dùng sức, bóp tay vịn bảo tọa đen kêu *răng rắc* nhưng không xuất hiện bất cứ dấu hiệu hư hỏng. Nghe nói bảo tọa này dùng xương cốt của Ma Thần Hoàng đời thứ nhất chế thành, đại biểu cho uy nghiêm Ma Thần Hoàng, có ý nghĩa cực kỳ quan trọng trong ma tộc.

Ghế dưới tay Ma Thần Hoàng, A Bảo bình tĩnh ngồi đó, mái tóc dài tím đen xõa trên vai. So với mấy năm trước thì bây giờ y trầm ổn rất nhiều, thoát trông tựa như pho tượng điêu khắc. Khuôn mặt anh tuấn hơi tái nhợt. Nghe tới ba chữ Long Hạo Thần, ánh mắt vốn bình tĩnh đột nhiên biến sắc bén, dường như có tia điện xẹt qua Ma Hoàng cung, cho dù là Ma Thần Hoàng cũng nheo mắt lại.

Thời gian năm năm, A Bảo so với trước kia tựa như biến thành người khác. Tính cách của y trầm ổn rất nhiều, im lặng ít lời. Nhưng chỉ có Ma Thần Hoàng mới rõ ràng, trong khoảng thời gian này A Bảo đã trả giá to lớn bao nhiêu. Cho dù là A Nan bị ma tộc xưng là Chiến Cuồng Ma Thần, về mặt tu luyện khắc khổ cũng không thể so sánh với A Bảo.

Làm con trai Ma Thần Hoàng, trên người A Bảo chảy huyết mạch Nghịch Thiên Ma Long tộc thuần khiết nhất, thêm vào cần mẫn khắc khổ như vậy, tu vi của y đã sớm biến đổi nghiêng trời lệch đất.

Đứng bên dưới báo cáo chính là thống lĩnh cấm vệ quân Hắc long Ma Thần Hoàng, Hoàng Thước.

"Đúng là vậy thưa bộ hạ. Theo thám tử của chúng ta trong Liên Minh Thánh Điện báo về, Long Hạo Thần chẳng những không chết, còn dẫn theo Săn Ma Đoàn của hắn tham gia Thánh Điện Đại Tái Liên Minh Thánh Điện, được quán quân. Long Hạo Thần biểu hiện thực lực cực kỳ cường đại trong đại tái, đã có được lĩnh vực." Hoàng Thước cung kính nói.

A Bảo tập trung tinh thần lắng nghe, biểu tình nhìn như bình tĩnh nhưng đôi tay bất giác siết thành nắm đấm.

Ma Thần Hoàng nhíu chặt mày, trầm giọng nói.

"Ta tự tay giết chết Long Hạo Thần, sao có thể sống lại được? Trái tim đã bị hủy, coi như mục sư nhân loại mạnh hơn nữa cũng không thể hồi sinh hắn. Tin tức này chắc chắn có vấn đề. Hoàng Thước, người phát động tất cả thám tử của chúng ta bên nhân loại không tiếc trả cái giá nào thu thập càng nhiều tin tức, nhanh lên!"

"Vâng. Bộ hạ, phải chăng nhân loại cố ý bày mê trận?" Hoàng Thước hỏi.

Ma Thần Hoàng nói.

"Không phải không có khả năng. Ta tự tay đánh chết Long Hạo Thần còn có sai lầm sao? Nhưng tại sao nhân loại phải làm vậy? Chẳng lẽ thánh chiến hơn bốn năm trước còn chưa cho họ bài học sao?"

"Phụ hoàng, hãy để ta đi một chuyến tới bên nhân loại. Nếu Long Hạo Thần còn sống thì ta sẽ mang về xác của hắn."

Ở trong lòng A Bảo, hận nhất chỉ có một người, đó chính là Long Hạo Thần. Long Hạo Thần từng đánh nát lòng tự tin của y, còn khiến y mất đi người đàn bà mình yêu nhất. Cũng khiến trong lòng y sinh ra một chấp niệm, không đủ sức mạnh thì tất cả chỉ là hư ảo. Bởi vậy, mấy năm nay y điên cuồng tu luyện, chuẩn bị cho tương lai mình tiếp nhận vị trí Ma Thần Hoàng.

"Không được, cái này không cần thiết. Long Hạo Thần đúng thực đã chết. Hoàng Thước, người đi mời Tinh Ma Thần tới đây, ta có lời muốn hỏi."

"Vâng." Hoàng Thước cung kính đáp, nhanh chóng rời đi.

A Bảo trầm giọng nói.

"Phụ hoàng, ta không hiểu, tại sao năm đó người không băm xác hãn thành trăm mảnh, ngược lại thả đồng bạn và thi thể của hãn đi?"

Đối với điều này y luôn khó hiểu, không rõ tại sao Ma Thần Hoàng làm vậy.

Sắc mặt Ma Thần Hoàng biến khó coi, hừ lạnh nói.

"Chuyện này không cần người hỏi, ta có ý định của mình. Ta làm như vậy tất nhiên là có ý nghĩa riêng."

A Bảo không mở miệng nữa, cúi đầu, im lặng.

Cùng với tuổi tác và sức mạnh tăng lên, địa vị của y trong ma tộc ngày càng cao. Các đời Ma Thần Hoàng đều như thế, khi vẫn là thái tử, theo tu vi tăng lên, địa vị ở trong Nghịch Thiên Ma Long tộc sẽ càng lúc càng cao, mãi đến khi Ma Thần Hoàng già cả bị vượt qua, hoặc là lão Ma Thần Hoàng chết đi để kế thừa địa vị Ma Thần Hoàng.

Trong lịch sử ma tộc, thậm chí xuất hiện việc Ma Thần Hoàng đời tiếp theo tự tay giết chết Ma Thần Hoàng đời trước.

Thời gian không lâu lắm, Tinh Ma Thần Ngõa Sa Khắc có Hoàng Thước theo sau đi tới Ma Hoàng cung.

"Đại ca, người kiếm ta?" Ngõa Sa Khắc cung kính hành lễ hướng Ma Thần Hoàng xong đứng một bên, gật đầu với A Bảo ý bảo.

A Bảo chỉ hơi hạ thấp người nhưng không đứng dậy, cũng không lên tiếng.

Ma Thần Hoàng nói.

"Tam đệ, chắc Hoàng Thước đã nói với người rồi. Bên nhân loại truyền đến tin tức, nói là Long Hạo Thần sống lại. Chuyện này người thấy sao?"

Tinh Ma Thần Ngõa Sa Khắc bật cười nói.

"Tin đồn mà thôi. Chẳng lẽ đại ca đã quên, Long Hạo Thần là bị người tự tay đánh chết? Hơn nữa sau khi hấn chết ta từng lập tức tiên tri tương lai ma tộc chúng ta. Tuy ta thi triển chỉ là Dự Ngôn Thuật bình thường, nhưng ta trông thấy là tương lai ma tộc rạn vỡ thênh thang. Uy hiếp trước kia hoàn toàn biến mất. Tuy ta không biết tại sao nhân loại làm như vậy, nhưng có thể chắc chắn rằng, năm đó Long Hạo Thần đã chết rồi, Austin Griffin hấn là cũng chết theo."

Nghe Ngõa Sa Khắc khẳng định đáp, cảm xúc của Ma Thần Hoàng thả lỏng đôi chút, gật đầu nói.

"Nếu đã vậy thì tốt nhất. Ta chỉ sợ nhân loại có cách gì đặc biệt sống lại hấn."

Lúc này A Bảo đột nhiên nói chen vào.

"Tam thúc, nếu như người một lần nữa thi triển Đại Dự Ngôn Thuật thì có thể tiên tri được tình huống của Long Hạo Thần không?"

Ma Thần Hoàng nhượng mảy, nói.

"A Bảo, không nên nói lung tung! Người cho rằng có thể tùy tiện thi triển ra Đại Dự Ngôn Thuật được sao? Không phải người không biết năm đó tam thúc người vì thi triển ra Đại Dự Ngôn Thuật đã suy yếu thời gian bao lâu, gần đây mới vừa hồi phục lại một chút."

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 284

Thiên Nhân Hợp Nhất

Ngõa Sa Khắc chân chờ một chút, nói.

"Không phải không thể lại lần nữa thi triển Đại Dự Ngôn Thuật. Nhưng sức sống của ta có lẽ sẽ theo đó đi đến tận cùng. Cùng lúc đó, ta không thể trực tiếp tiên tri Long Hạo Thần, chỉ có thể đoán trước tương lai của ma tộc chúng ta."

Tuy y không nói tiếp nhưng gần như từ chối.

Ma Thần Hoàng xua tay nói.

"Tam đệ, đừng nghe A Bảo nói lung tung. Nếu người có thể khẳng định số mệnh ma tộc chúng ta đã thay đổi thì không cần tiên tri cái gì nữa. Nhưng việc này chúng ta vẫn nên điều tra rõ, xem coi nhân loại rốt cuộc có mục đích gì."

A Bảo trầm giọng nói.

"Phụ hoàng, không biết vì sao, ta cứ có dự cảm Long Hạo Thần thật sự không chết."

Ma Thần Hoàng trầm sắc mặt.

"Đủ rồi, đừng tự cho là đúng! Người không phải là tam thúc của người, biết cái gì là tiên tri?"

A Bảo sắc mặt hơi biến đổi nhưng không tiếp tục tranh cãi.

Hoàng Thước đứng dịp lên tiếng.

"Bệ hạ, vậy ta lập tức điều tra mục đích và tình hình Thánh Điện Đại Tái."

"Ừm." Ma Thần Hoàng gật đầu, nói với Tinh Ma Thần Ngõa Sa Khắc. "Tam đệ, người cũng trở về đi."

"Vâng." Ngõa Sa Khắc cung kính đáp một tiếng, cùng Hoàng Thước rời đi.

Ma Thần Hoàng chậm rãi đứng dậy, liếc A Bảo, trầm giọng nói.

"Người phải nhớ kỹ, dù trong lòng có nghi hoặc cũng không cần nói ra hết. Đặc biệt là đối với Nguyệt Ma Thần, Tinh Ma Thần phải có sự tôn trọng."

A Bảo đứng dậy đi tới bên cạnh Ma Thần Hoàng.

"Phụ hoàng, lấy tu vi của người, xem như là các ma tộc thêm vào cũng không thể sánh bằng, sao cần phải..."

Ma Thần Hoàng hừ lạnh một tiếng, nói.

"Người biết cái gì? Chờ khi ta để người tiếp nhận ngôi vị Ma Thần Hoàng thì tất nhiên sẽ cho người biết. Người chỉ cần biết là, đối với ma tộc chúng ta, bất cứ một ma thần nào đều rất quan trọng, thế là đủ rồi. Đặc biệt là Nguyệt Ma Thần, Tinh Ma Thần, chỉ hai người kia có độ ăn ý cao với ta, khi gặp phải chuyện lớn có đủ lực lượng giữ ổn định. Tốt lắm, bắt đầu từ ngày mai ta phải bế quan, các việc trong Ma Hoàng cung đều giao cho người. Đúng rồi, để người điều tra tình hình của Nguyệt Dạ có tin tức gì không?"

A Bảo lắc đầu, nói.

"Còn chưa có, Nguyệt Dạ đã mất tích nhiều năm, chưa từng xuất hiện một chút tung tích. Nhưng ta tra được trong ma tộc chúng ta xuất hiện

thanh âm không hài hòa ngày càng nhiều. Theo tin tức từ nội tuyến, dường như họ có tổ chức gì đó, đang không ngừng tích góp lực lượng. Nhưng tổ chức của họ rất nghiêm ngặt, che giấu rất sâu, ta còn chưa tra ra."

Phong Tú lạnh lùng cười.

"Trò hề mà thôi, không có gì phải sợ. Chuyện này không cần người quá mức chú ý, tu luyện quan trọng hơn. Vài năm nay phụ hoàng đều nhìn thấy người cố gắng tăng thực lực. Đợi lần này ta bế quan xong, sẽ đem càng nhiều việc cho người xử lý. Phụ hoàng hứa với người, chỉ cần tu vi của người vượt qua Nguyệt Ma Thần thì sẽ truyền vị Ma Thần Hoàng cho người."

Ánh mắt A Bảo đông lại, cúi đầu nói.

"Phụ hoàng tuổi còn trẻ trung, tộc ta còn cần người lãnh đạo."

Phong Tú nhàn nhạt nói.

"Ở trước mặt ta người không cần che giấu cái gì, hiện giờ người giống như ta năm đó. Người cũng xuống đi. Nhớ kỹ, khi ta bế quan, bất cứ chuyện gì cũng không được quấy nhiễu ta, hiểu chưa?"

"Vâng." A Bảo đáp một tiếng, xoay người đi.

Nhìn bóng lưng y đi xa, Ma Thần Hoàng cười lạnh.

"Con ruột thì sao? Trước quyền lực tất cả đều là hư ảo." Nói đến đây, trong đầu y đột nhiên hiện ra khuôn mặt anh tuấn tràn ngập khí chất quang minh, có chút thất thần, thì thào. "Con trai, người thật sự không chết sao?"

.....

Trong lúc Ma Thần Hoàng rối rắm Long Hạo Thần còn sống hay không, thì hắn dẫn theo đồng bạn đi tới chỗ có tổng điện Kỳ Sĩ Thánh

Điện, Ngự Long quan.

Hùng quan gần ngay trước mắt, tâm tình Long Hạo Thần không thể kiềm nén trở nên kích động. Rốt cuộc hắn đã trở lại! Chẳng những có thể gặp mẫu thân, cũng có thể trông thấy phụ thân lâu không gặp! Từ khi đó chia cách phụ thân, đã qua mười mấy năm.

Năm đó khi hắn chính mắt thấy phụ thân thi triển Mạt Thế và Sát Phạt Thần Ấn vương tọa thì đã quyết chí trở thành một Thần Ấn kỵ sĩ. Hơn mười năm sau, hôm nay, khi hắn sắp trùng phùng với phụ thân cũng là lúc hắn phải được Thần Ấn vương tọa thừa nhận.

Thu lại sáu cánh sau lưng, Long Hạo Thần dẫn đầu đáp xuống Ngự Long quan. Có lẽ bởi vì nhớ nhung phụ thân mười mấy năm qua, trong lúc đáp xuống hắn kiềm không được ngửa đầu cất tiếng hú dài.

Mấy cường giả khác cùng quay về Kỵ Sĩ Thánh Điện, và thành viên Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi cố ý đi ở đằng sau hắn. Bây giờ Long Hạo Thần không chỉ có địa vị cực kỳ quan trọng tại Kỵ Sĩ Thánh Điện, còn là chủ tịch tân Liên Bang. Dù tuổi hắn không lớn nhưng hắn đã dùng thực lực của mình chinh phục các kỵ sĩ.

Tiếng huýt sáo sang sảng ngày càng sục sôi, không chói tai, cho người cảm giác vui sướng tận đáy lòng phóng thích hết ra ngoài. Long Hạo Thần thu lại sáu cánh, chớp mắt đã đến đầu tường Ngự Long quan.

Trước khi họ trở về đã sớm truyền tin về Kỵ Sĩ Thánh Điện. Lúc này, trên đầu tường Kỵ Sĩ Thánh Điện đứng đầy kỵ sĩ mặc nhung trang. Đối với việc Long Hạo Thần đáp xuống, tất cả đều dùng động tác tiêu chuẩn đều nhịp cung kính hành lễ với chủ tịch mới nhậm chức tân Liên Bang rơi từ trên trời xuống.

Đứng vị trí chính giữa đầu tường Ngự Long quan, là một người đàn ông vóc dáng cao to, khuôn mặt tuấn tú mà cương nghị, vai rộng, ánh mắt vô cùng sắc bén. Khi y thấy bóng dáng vàng rơi từ trên trời xuống thì ánh mắt biến mơ hồ.

"Hạo Thần!"

Bóng dáng vàng đáp xuống lập tức lao vào ngực y, hai người ôm chặt nhau.

"Phụ thân." Giọng Long Hạo Thần run rẩy, thậm chí thanh âm đều biến dạng.

Đối với bất cứ người đàn ông nào, khi họ còn là thiếu niên thì phụ thân gần như là thần tượng của họ. Huống chi phụ thân của Long Hạo Thần là người nào? Y là người ở hữu Mạt Thế và Sát Phạt Thần Ấn vương tọa, Phán Xét và Thẩm Phán Thần Ấn kị sĩ Kỵ Sĩ Thánh Điện, Long Tinh Vũ! Chân chính nhân tài kiệt xuất đương đại, Trừng Giới kị sĩ siêu mạnh.

Phụ thân luôn là niềm kiêu hãnh trong lòng Long Hạo Thần. Sâu trong đáy lòng hắn, bóng lưng cao to của phụ thân luôn là mục tiêu và động lực để hắn chạy theo. Hắn làm tất cả cố gắng đa phần là vì chứng minh chính mình với phụ thân. Cho dù mười mấy năm sau, ngày hôm nay, khi hắn lần nữa gặp phụ thân thì tình cảm sùng bái đó chớp mắt dâng trào, khiến chủ tịch mới nhậm chức tân Liên Bang kiềm không được tuôn trào nước mắt.

Dáng người của Long Hạo Thần không nhỏ gầy hơn phụ thân chút nào. Hai phụ tử cùng là cao to, cùng là kiêu ngạo trụ cột của Kỵ Sĩ Thánh Điện. Tất cả kị sĩ đều cung kính hành lễ với họ. Thêm vào Long Thiên Ấn xa tại Thánh thành, ba đời ông cháu Long gia đều là nhân tài ưu tú nhất Kỵ Sĩ Thánh Điện, Long gia có thể nói là gia tộc có quyền thế nhất Kỵ Sĩ Thánh Điện. Mặc dù họ chưa từng để ý điều này, nhưng trong lòng các kị sĩ, đặc biệt là kị sĩ tuổi trẻ, thì họ chính là thần tượng không gì sánh kịp.

Cảm nhận được cảm xúc kích động của Long Hạo Thần, Long Tinh Vũ cũng thật lâu không thể kiềm chế. So với Long Hạo Thần đơn thuần kích động, ánh mắt của y phức tạp rất nhiều. Đôi tay bình thường vô

cùng vững chắc giờ đây nhẹ run rẩy, không ngừng gọi tên Long Hạo Thần.

"Hạo Thần, Hạo Thần, cha xin lỗi con, cha không bảo vệ con thật tốt."

"Cha, xin đừng nói vậy! Con là con của cha, nếu như không có cha dạy bảo thì đã không có con của ngày hôm nay. Bây giờ con đã lớn, nên đổi lại con đến bảo vệ cha và mẹ mới đúng."

Long Tinh Vũ hít sâu, mạnh hất nước mắt trên mặt, đột nhiên như quyết định điều gì, ánh mắt kiên định nhìn chăm chú vào Long Hạo Thần, nói.

"Con trai, mặc kệ trước kia xảy ra điều gì, con đều là con trai của Long Tinh Vũ ta, là con trai duy nhất của Long Tinh Vũ. Từ nay về sau, ai muốn tổn thương con thì phải đạp qua xác cha!"

Y nói những lời này chém đĩnh chặt sắt, tựa như đang thuyết phục điều gì.

Nhìn đôi mắt phụ thân ướt nước, nhìn hai lũ sợi tóc màu xám ở thái dương, nước mắt Long Hạo Thần lần nữa tràn mi. Hắn đang kích động, không cảm nhận được trong giọng nói phụ thân sự kiên định kia ẩn chứa thống khổ. Hắn chỉ cảm thấy mười mấy năm ngăn ngủ, phụ thân có tu vi cao đến cấp chín mà lại già đi rất nhiều, thoạt nhìn không trẻ hơn ông nội bao nhiêu. Lấy tu vi cấp chín của y vốn không nên già như vậy mới đúng. Có thể tưởng tượng, mười mấy năm qua phụ thân trải qua không êm ả gì.

Long Tinh Vũ hít sâu, miễn cưỡng ổn định cảm xúc, trên mặt lộ ý cười, đột nhiên nắm đấm phải vỗ ngực trái, cao giọng nói.

"Điện chủ Kỵ Sĩ Thánh Điện Long Tinh Vũ kính chào chủ tịch Liên Bang!"

Long Hạo Thần ngấn ra một lát mới như nhận ra cái gì. Về mặt thân phận thì mình đã không còn là thiếu niên mười mấy năm trước đi theo phụ thân, giã dũa trong huấn luyện địa ngục của phụ thân, mà là đại biểu nhân loại, đại biểu Liên Bang nhân loại, chủ tịch Liên Bang đời thứ nhất.

Năm đấm phải vững vàng vỗ lồng ngực phát ra tiếng *bốp*, Long Hạo Thần không nói nên lời.

Lúc này, các thành viên Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi, và các cường giả Kỵ Sĩ Thánh Điện lần lượt đáp xuống thành. Có Long Tinh Vũ chủ trì, vì những kỵ sĩ khải hoàn trở về tổ chức nghi thức hoan nghênh trang trọng tại Ngự Long quan.

Thánh Điện Đại Tái, người chiến thắng cuối cùng tuy là Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi, nhưng trong Lục Đại Thánh Điện vốn có, thu hoạch lợi ích nhiều nhất không thể nghi ngờ chính Kỵ Sĩ Thánh Điện!

Lý Chính Trực dẫn dắt Ma Pháp Thánh Điện trùng kích rốt cuộc vẫn không thể sinh ra hiệu quả. Dù Long Hạo Thần và đồng bạn không xuất hiện, thắng lợi cuối cùng vẫn chỉ thuộc về Kỵ Sĩ Thánh Điện có nội tình thâm sâu.

Sau khi kết thúc nghi thức hoan nghênh trang trọng, Long Tinh Vũ và Long Hạo Thần đi gặp mẫu thân. Một nhà ba người rốt cuộc đoàn tụ sau hơn mười năm. Không, nên nói là một nhà bốn người mới đúng, đi cùng Long Hạo Thần còn có một phần không thể tách khỏi sinh mệnh hắn, tình yêu trong lòng hắn, Thái Nhi.

Đối với Thái Nhi thì Bạch Nguyệt rất là vừa lòng. Đặc biệt là Thái Nhi đã hồi phục ký ức. Nàng không còn là Luân Hồi Thánh Nữ lạnh lùng trước kia, bộ dạng ngoan ngoãn nghe lời trước mặt phụ mẫu Long Hạo Thần, khiến Long Tinh Vũ và Bạch Nguyệt vừa rơi lệ trên mặt tràn đầy nụ cười hạnh phúc.

Nhìn con trai trước mặt, con dâu tương lai và cả thê tử, Long Tinh Vũ đột nhiên quay đầu đi, lần nữa xoa nước mắt trên mặt. Đôi tay y bất giác siết chặt, nắm đấm phải dùng sức vỗ ngực, đưa lưng với ba người Long Hạo Thần, trong mắt tràn đầy nước mắt hối hận.

Một bàn tay to gác vai y.

"Cha làm sao vậy? Chẳng phải cả nhà chúng ta đã đoàn tụ rồi sao? Quá khứ hãy để nó trôi qua đi. Cha xem này, cha đã có nhiều tóc bạc như vậy rồi, sau này phải chú ý bảo dưỡng chút, nếu không thì sẽ không xứng với mẹ đâu."

Long Tinh Vũ nhẹ gạt đầu, giọng có chút ghen ngào nói.

"Con trai, mấy năm nay mất tích chắc con chịu nhiều khổ cực lắm."

Long Hạo Thần cười nói.

"Không có ạ! Chúng con chỉ là ở ma tộc giết chết Báo Ma Thần gặp kỳ ngộ một lần, mọi người tập thể bế quan, đều tiến vào minh tướng sâu, cho nên mới kéo dài lâu như vậy, chứ nếu không thì đã sớm trở về rồi."

Long Tinh Vũ mạnh ngẩng đầu nhìn khuôn mặt anh tuấn của Long Hạo Thần kèm theo nụ cười dịu dàng, y cảm nhận được quang minh tinh thuần từ con trai.

"Lời con nói không phải là sự thật." Long Tinh Vũ nhìn chăm chú vào con trai, mắt lấp lánh tia sáng, muốn nói cái gì nhưng cuối cùng vẫn nhịn xuống.

Long Hạo Thần có chút kinh ngạc nói.

"Cha làm sao vậy?"

Long Tinh Vũ lắc đầu, miễn cưỡng cười nói.

"Đúng, con nói đúng, quá khứ đã trôi qua, mọi chuyện phải nhìn về phía trước. Dù trải qua bao nhiêu đau khổ, con là con trai của Long Tinh Vũ ta, điều này vĩnh viễn không thay đổi. Sau này hai cha con ta cùng nhau đối kháng ma tộc."

Bạch Nguyệt bật cười nói.

"Tinh Vũ, hôm nay anh đã mấy lần nói Hạo Thần là con trai của anh rồi, cái này còn cần cường điệu sao?"

Long Tinh Vũ khựng một lát, ánh mắt có chút phức tạp, nhưng rất nhanh trở lại như thường.

"Có lẽ là quá lâu không thấy con trai, đến bây giờ anh còn có chút cảm giác không chân thực."

Bạch Nguyệt nắm tay Thái Nhi, nói.

"Bây giờ em chỉ quan tâm là khi nào Thái Nhi thật sự trở thành con dâu của em."

Mặt Long Hạo Thần và Thái Nhi cùng đỏ rực. Thái Nhi liếc trộm hắn, giây phút ánh mắt giao nhau với hắn thì lập tức cúi đầu.

Long Hạo Thần cười nói.

"Cha, mẹ, nếu hai người đồng ý thì đích thân đến Khu Ma quan một chuyến cầu hôn đi."

Trong thời đại này, cầu hôn đều là do phụ mẫu, các trưởng bối làm. Hai bên thích nhau, lại được phụ mẫu chúc phúc là có thể cử hành hôn lễ.

Thái Nhi có chút chần chờ nói.

"Hạo Thần, tiếp theo chúng ta còn có rất nhiều chuyện cần làm, không cần phải gấp như vậy."

Long Hạo Thần mỉm cười nói.

"Vây cũng không thể được, anh đã sớm nóng vội rồi. Hơn nữa chúng ta không vội nhưng Anh Nhi, Nguyên Nguyên cũng gấp lắm chứ. Họ đều không còn nhỏ nữa!"

"Tân Liên Bang vừa thành lập, các loại sự vụ đúng là rất nhiều, nhưng từ ý nghĩa nào đó thì chức chủ tịch Liên Bang của anh chỉ là trên danh nghĩa. Xử lý sự vụ Liên Bang cần có người như gia gia, Lý điện chủ làm. Đối với chúng ta thì chỉ cần tăng thực lực, để không lâu sau khiêu chiến Ma Thần Hoàng và cường giả đứng đầu ma tộc. Đợi mấy việc gần đây xử lý xong chắc chúng ta sẽ có một đoạn thời gian bình tĩnh, đến lúc đó chúng ta trước tiên tổ chức hôn lễ, vậy thì các bạn cũng sẽ kết hôn. Xử lý việc nhà xong chúng ta cùng cố gắng tu luyện cũng sẽ không chậm trễ bao nhiêu."

Bạch Nguyệt liên tục gật đầu nói.

"Đúng thế, có gấp hơn nữa cũng không thể bỏ lỡ việc lớn trong đời người. Em thấy cứ như vậy đi, Tinh Vũ, có thời gian chúng ta đi Khu Ma quan cầu hôn."

Lúc này cảm xúc của Long Tinh Vũ đã bình tĩnh trở lại, gật đầu, mỉm cười nói.

"Nói đến thì cũng nhiều năm rồi anh chưa gặp Linh Tâm."

Về mặt nào đó thì phụ thân của Thái Nhi, Thánh Linh Tâm coi như nửa đệ tử của Long Tinh Vũ, năm đó Long Tinh Vũ từng chỉ dạy y không ít.

Long Hạo Thần nhẹ giọng nói.

"Cha, con định ngày mai đi thần điện. Hàn Vũ và Trương Phóng Phóng sẽ theo con đi, họ cũng có tư cách vào thần điện."

Long Tinh Vũ giật nảy mình.

"Gấp như vậy?"

Long Hạo Thần gật đầu, nói.

"Chúng con cần lấy Thần Ấn vương tọa để tăng cường sức mạnh. Đồng bạn tọa kỵ của con sắp tiến hóa, đây rất có thể là lần tiến hóa cuối cùng của nó, nó cần con đủ thực lực giúp đỡ nó."

Long Tinh Vũ nói.

"Có cần cha sai người trong Kỵ Sĩ Thánh Điện giúp con không?"

Long Hạo Thần lắc đầu, nói.

"Không cần, chúng con tự đi là được."

Hắn không muốn quá nhiều người biết về bí mật của Hạo Nguyệt. Dù là Dương Văn Chiêu, Đoạn Ưc thì hắn dẫn đi nhiều lần mới quyết định để họ cùng tham gia. Hắn tin tưởng Hạo Nguyệt, nhưng không muốn để người ta biết thế giới Hạo Nguyệt ở khung bố thế nào, từ đó nghi ngờ Hạo Nguyệt. Hơn nữa giúp Hạo Nguyệt hoàn thành lần tiến hóa cuối cùng này cực kỳ nguy hiểm, sơ sẩy một cái là nguy hiểm tính mạng, Long Hạo Thần không muốn lôi kéo thêm nhiều người.

Long Tinh Vũ trầm ngâm một lát sau, nói.

"Hạo Thần, cha biết thiên phú của con là người số một trong Kỵ Sĩ Thánh Điện mấy ngàn năm qua. Cha biết rõ mục tiêu của con. Nhưng con phải nhớ kỹ không nên cưỡng cầu, mọi chuyện có an bài. Bất cứ Thần Ấn vương tọa nào đều có thể trao cho con đủ lực lượng cường đại, không nhất định phải là Vĩnh Hằng và Sáng Tạo Thần Ấn vương tọa."

Long Hạo Thần nói.

"Cha, con sẽ không lùi bước. Con tin tưởng mình có năng lực này. Nếu ngay cả con cũng không thành công, vậy chỉ sợ Vĩnh Hằng và Sáng Tạo Thần Ấn vương tọa vĩnh viễn không tìm thấy chủ nhân của nó."

Long Hạo Thần mỉm cười nói ra câu này, trong giọng nói bình thản tràn ngập tự tin. Đúng thế! Nếu thể chất quang thần của hắn mà không thể đạt được Vĩnh Hằng và Sáng Tạo Thần Ẩn vương tọa thừa nhận, vậy chứng minh Thần Ẩn vương tọa nguyên thủy này không phải quang minh tinh thuần.

Trong mắt Long Tinh Vũ lấp lánh tia sáng.

"Tốt lắm! Không uổng là con trai của Long Tinh Vũ ta. Cha trước tiên chúc con thành công!"

Long Hạo Thần mỉm cười nói.

"Nhân đây xin cha sắp xếp thử thách Kim Tinh Cơ Tòa kỵ sĩ cho Dương Văn Chiêu, Đoạn Ưc. Chỉ đáng tiếc là dù sau này họ đột phá cấp chín, có lẽ không có Thần Ẩn vương tọa cho họ chọn."

Một khi Long Hạo Thần, Hàn Vũ, Trương Phóng Phóng đều thành công, vậy sáu Thần Ẩn vương tọa của Kỵ Sĩ Thánh Điện sẽ là xưa nay chưa từng có đều thuộc về chủ nhân của chúng. Nếu thật sự thực hiện được, vậy đối với sĩ khí toàn nhân loại đối kháng ma tộc sẽ tăng vọt.

Long Tinh Vũ mỉm cười nói.

"Việc này con không cần lo. Chờ các con đều lớn lên, Thần Ẩn vương tọa chúng ta cần phải truyền thừa xuống. Các con đi đường chắc đã mệt mỏi, sớm nghỉ ngơi đi, cha đã sắp xếp phòng cho hai đứa rồi."

Khiến Long Hạo Thần ngoài ý muốn là, Long Tinh Vũ đích thực sắp xếp chỗ ở cho hắn và Thái Nhi, nhưng mà, chỉ có một gian phòng.

Từ năm đó Thái Nhi mất trí nhớ, hai người ở chung một chỗ nữa. Một là vì khi đó Thái Nhi mất trí nhớ, hai là tuổi họ đều lớn, không còn là thiếu niên. Trước khi kết hôn, Long Hạo Thần sợ mình kiềm chế không được.

Gian phòng rất lớn, cũng rất thoải mái, nhưng Long Hạo Thần và Thái Nhi đứng giữa phòng, nhìn nhau mặt đều đỏ hồng. Đặc biệt là khi trông thấy chiếc giường lớn duy nhất thì càng đỏ hơn.

Thật rõ ràng, Long Tinh Vũ và Bạch Nguyệt đều cho rằng họ cùng một chỗ mười mấy năm, đã sớm đột phá tầng giới hạn. Hơn nữa sắp sửa chuẩn bị hôn sự cho hai người, ở chung cũng là bình thường thôi.

Thái Nhi cúi đầu đi đến bên cạnh Long Hạo Thần, giúp hắn cởi giáp ngoài treo ở một bên, nhỏ giọng nói.

"Em đi tắm rửa."

Nghe giọng nàng ngập ngừng nói nhỏ, trong lòng Long Hạo Thần dâng lên cảm xúc kỳ dị, nhưng không nói cái gì. Họ có cảm tình sâu đậm nhiều năm như vậy, vô số lần ra sống vào chết, cảm tình sớm hòa lẫn vào nhau, tuy tình hình trước mắt có chút lúng túng nhưng không cần giải thích cái gì.

Hai người lần lượt tắm rửa xong, tẩy đi mệt mỏi, Long Hạo Thần ngồi bên giường, ngẩn người.

Đối với Long Hạo Thần, ngẩn người là một loại hạnh phúc. Có thể không nghĩ cái gì hết, yên tĩnh ngồi đó, thật là thoải mái. Đặc biệt là trong lòng chảy xuôi cảm giác kỳ lạ đó, càng khiến hắn chìm đắm trong hạnh phúc.

Thái Nhi đổi váy ngủ dài bằng tơ lụa, cánh tay trắng nõn lộ ra bên ngoài. Đi tới cạnh Long Hạo Thần, nàng thật tự nhiên ngồi trên đùi hắn, đôi tay quấn lấy cổ hắn, đem thân thể mềm mại vùi vào ngực hắn.

Long Hạo Thần bản năng ôm vòng eo mảnh khảnh của nàng, cảm nhận cặp chân dài và mông Thái Nhi dán sát mình, Long Hạo Thần chỉ cảm thấy Trái Tim Vĩnh Hằng của hắn đột nhiên tăng tốc độ nhảy, thậm chí linh lực trong người bỗng dao động kịch liệt.

Khuôn mặt Thái Nhi hơn phân nửa bị tóc dài che phủ, không nhìn thấy biểu tình của nàng. Nhưng hơi thở của nàng thật ấm áp, không ngừng thấm vào vị trí cổ mẫn cảm của Long Hạo Thần. Thân thể nàng biến ngày càng nóng bỏng, ôm nàng tựa như ôm lò lửa mềm mại, khiến ngọn lửa trong lòng Long Hạo Thần đốt cháy càng cao.

Nhẹ vén mái tóc dài của nàng, lộ ra khuôn mặt mịn màng ửng hồng của Thái Nhi. Long Hạo Thần khẽ hôn lên quai hàm non non như kẹo, mùi hương dịu nhẹ thấm vào lòng, cảm xúc mềm mại mịn màng gãi ngứa lòng hân.

"Thái Nhi." Long Hạo Thần khẽ kêu.

"Ừ." Dường như Thái Nhi không muốn nói chuyện, chỉ nhẹ giọng đáp một tiếng.

Nắm một bàn tay ngọc, Long Hạo Thần kiềm chế nội tâm xúc động.

"Nhìn anh được không?"

Thái Nhi nhẹ dụi đầu vào ngực hân như là đang phàn nàn, nhưng nàng vẫn mở mắt ra.

Đôi mắt tím nhạt có chút mờ lung, hàng mi dài cong lên đường cong cực kỳ ưu mỹ. Trong con ngươi to tròn long lanh thu thủy, tựa như biết nói.

"Năm đó lần đầu tiên chúng ta tới Khu Ma quan, em vì chúng ta chế tạo một ngôi nhà nhỏ. Khi đó anh đã hứa với em, sau này nhất định sẽ cho em một ngôi nhà ấm áp. Tuy hôm nay cha mẹ đã quyết định hôn sự chúng ta, nhưng anh chưa từng chính thức cầu hôn với em. Anh sẽ không để em chịu khổ dù chỉ một chút, anh phải khiến em trở thành người hạnh phúc nhất trần đời."

Nói xong khuôn mặt tuấn tú của Long Hạo Thần hơi đỏ lên, ánh mắt biến mờ lung, dùng môi nhẹ đụng hàng mi dài của nàng.

"Chàng ngốc. Ban đầu khi em đem nhẫn Mạc Vong Ngã đeo trên tay anh thì đã đưa bản thân cho anh. Chỉ cần có thể cùng anh một chỗ, có gì mà uất ức hay không? Con đường tương lai đối kháng ma tộc dài đằng đẳng, em không muốn chờ đợi thêm nữa. Em sợ mình già đi, không thể đem giây phút đẹp nhất đời mình đưa anh."

Giọng Thái Nhi rất nhẹ, nàng dán bên tai Long Hạo Thần nói mấy lời này. Thanh âm dịu nhẹ tựa mùi hương hoa lan không ngừng thấm vào tâm Long Hạo Thần.

Một tay Long Hạo Thần ôm eo Thái Nhi, tay khác vén mái tóc dài mềm mượt của nàng, để lộ ra khuôn mặt cực kỳ tinh xảo trắng nõn.

Bốn mắt nhìn nhau, tâm họ như chìm đắm trong ánh ngược từ mắt nhau. Long Hạo Thần nhẹ đặt vào đôi môi hơi lạnh của Thái Nhi.

Cảm giác mềm mại trơn mượt, nhẹ nhẹ run. Chỉ đơn giản đặt vào đã khiến Long Hạo Thần không thể thoát ra được.

Họ cùng một chỗ đã mười mấy năm, ra sống vào chết, không biết trải qua bao nhiêu chuyện người bình thường không thể tưởng tượng. Đặc biệt là trong tháp Tinh Ma, Long Hạo Thần chết trận, trong Tháp Vĩnh Hằng Thái Nhi vì cứu sống Long Hạo Thần gần như trả giá sinh mạng, họ không còn là hai người nữa, mà là một thân thể có hai trái tim.

Ôm siết nhau, nhẹ hôn đối phương. Giờ phút này, trong lòng họ còn lại chỉ có thỏa mãn. Bao nhiêu năm qua yêu đương rồi cuộc có thời gian yên tĩnh, có thể nở rộ đóa hoa xinh đẹp nhất. Họ ăn ý như vậy, dù là thể xác, tinh thần hay linh hồn, ở khoảnh khắc này họ đã sớm hòa vào nhau.

Long Hạo Thần ôm thân thể mềm mại của Thái Nhi ngã trên giường. Môi họ vẫn luôn dán sát nhau, bàn tay to nóng rực của Long Hạo Thần dọc theo váy ngủ lộ đường cong xinh đẹp, sờ vào đôi chân thon dài thẳng tắp tựa ngọc ấm mềm mại. Thái Nhi run rẩy.

Ấm áp và cảm giác tê dại khiến tim Thái Nhi đập ngày càng nhanh. Nhưng nàng không chút kháng cự, dù chỉ là tính tượng trưng. Nàng ôm chặt cổ người đàn ông của mình, đem yêu và lưu luyến tràn đầy dán chặt trong ngực hắn.

Hình ảnh năm đó khi Thái Nhi hợp thành linh lô trong Mộng Huyền Thần Điện xuất hiện ở trước mặt Long Hạo Thần, tất cả xảy ra thuận theo tự nhiên.

Khẽ rên rỉ, nước nở, tình yêu của họ giao hòa lần nữa thăng hoa.

Long Hạo Thần và Thái Nhi trúc trắc nhưng dục vọng nguyên thủy, bản năng của nhân loại thúc đẩy họ hòa tan vào nhau. Nhè nhẹ đau và tình yêu tràn đầy không ngừng tăng lên trong giao hợp, linh và dục hoàn mỹ kết hợp, rốt cuộc khiến tầng ngăn cách mỏng manh cuối cùng giữa họ triệt để xé rách.

Mọi thứ đến dường như có chút đột ngột mà lại thuận lợi tựa nước chảy thành sông. Trúc trắc dần biến thành quen thuộc. Họ đều có thể chất vượt xa người thường, càng có thể phóng ra tình yêu điên cuồng trong lòng nhau.

Sáng sớm, khi tia nắng ban mai thứ nhất từ vách đá Ngự Long quan bị đục ra rơi vào song cửa sổ, Long Hạo Thần chậm rãi tỉnh dậy từ giấc ngủ.

Thần trí của hắn còn có chút mơ hồ, nhưng ngay sau đó đã bị cảnh đẹp trước mắt khiến cho ngơ ngẩn.

Ánh nắng dịu nhẹ chiếu rọi trên đôi chân thon dài của Thái Nhi lộ ra ngoài chăn, phản xạ ánh sáng óng ánh trong suốt. Da thịt mềm như sắp tan vỡ còn bóng loáng cả ngọc thạch, tỏa một tầng hồng nhạt, dường như dư vị đêm qua chưa lụi.

Thái Nhi ngủ rất say sưa, trên khuôn mặt nhỏ nhắn còn mang nụ cười nhè nhẹ, một giọt nước mắt hạnh phúc treo trên gò má non mềm, khiến

Long Hạo Thần kiềm không được khẽ hôn.

Nhẹ ôm nàng, như là sợ làm nàng thức giấc. Đêm qua quá tốt đẹp, thậm chí khiến Long Hạo Thần cảm giác linh hồn mình được đến thăng hoa, khiến quang minh trong lòng càng có sức sống vô hạn.

Đàn ông chưa nếm mùi đàn bà thì vĩnh viễn không hoàn chỉnh. Hiện tại bọn họ đã chân chính là đàn ông và đàn bà.

Long Hạo Thần cứ như vậy nhìn chăm chăm Thái Nhi, ánh mắt hẩn ngày càng dịu dàng, dường như có nhìn bao lâu vẫn thấy không đủ.

Có lẽ cảm nhận được ấm áp trong vòng tay Long Hạo Thần, Thái Nhi nhẹ dụi vào người hẩn, khiến thân thể hai người càng dán sát vào nhau. Nàng từ cô gái biến thành đàn bà, mùi hương như lan như xạ trên người dường như thêm nồng, khiến Long Hạo Thần suýt nữa không thể kiềm chế.

Nhưng nghĩ tới nàng tối hôm qua khẽ kêu đau, Long Hạo Thần kiềm không được nhẹ vuốt lưng nàng mịn như tơ lụa. Mỗi khi tay hẩn xẹt qua đào nguyên đường cong mê người thì kiềm không được cảm thán tạo hóa sáng tạo hoàn mỹ. Giờ phút này, hẩn thật hận không thể cứ đem nàng hòa tan vào lòng mình, vĩnh viễn nhìn chăm chú nàng, yêu thương nàng.

Tay của Thái Nhi, không biết từ khi nào ôm Long Hạo Thần, thanh âm có phần lười biếng và ngại ngùng khẽ vang lên.

"Anh đi đi, chắc họ đang chờ anh. Em ở đây đợi anh khỏi hoàn trở về. Dù thử thách như thế nào, anh phải nhớ có em chờ anh, chờ anh trở về. Với em, chỉ có anh mới là quan trọng nhất."

Long Hạo Thần siết chặt cánh tay, khẽ cười nói.

"Chờ anh trở về, chúng ta sẽ làm giống như tối hôm qua vậy, có được không?"

Thải Nhi không mở miệng, dùng tay nhỏ nhắn nhéo thịt mềm bên hông Long Hạo Thần, nhưng không nỡ dùng sức, chỉ đành kéo lấy chân bên cạnh, trùm kín đầu mình.

Trên mặt Long Hạo Thần tràn đầy nụ cười hạnh phúc. Nhẹ vỗ mặt chân, hắn kiểm không được nhẹ véo hông nàng, mới dùng chân đập kín nàng, kề sát mặt chân mềm giọng nói.

"Chờ anh trở về. Đàn ông của em chắc chắn sẽ trở thành Thần Ấn kỳ sĩ."

Một tiếng đồng hồ sau.

Khi Long Hạo Thần xuất hiện ở chính điện Kỳ Sĩ Thánh Điện thì Hàn Vũ, Trương Phóng Phóng đã sớm chờ sẵn. Chờ ở đây còn có Long Tinh Vũ.

Nhìn Long Hạo Thần, ba người đều ngây ra. Bởi vì họ kinh ngạc phát hiện, tinh, khí, thần của Long Hạo Thần dường như tăng vọt, khí chất biến đổi khác hẳn. Hắn vốn chỉ là quang minh tinh thuần giờ có thêm hơi thở sự sống khó hình dung. Tinh, khí, thần cũng đạt đến đỉnh điểm. Đặc biệt là đôi mắt của hắn, nhìn càng thêm bình hòa, càng thêm dịu dàng. Họ có cùng cảm giác, tu vi của Long Hạo Thần trong một đêm lại tăng một tầng. Chỉ là họ không rõ ma thuật này từ đâu ra.

.....

Thay váy dài tím nhạt, Thải Nhi ngồi bên cửa sổ. Bên ngoài tuyết đang rơi, bông tuyết bay trên không trung rơi tại song cửa, đang chậm rãi hòa tan.

Khóe miệng cong lên nụ cười, tâm tình nàng rất hạnh phúc cũng yên tĩnh. Kỳ thực nàng biết rõ, nếu không phải nàng chủ động, Long Hạo Thần tuyệt đối sẽ không muốn nàng ngay lúc này. Nhưng nàng lại lựa chọn vào thời điểm này.

Lực lượng tịnh hóa có thể thanh tẩy tất cả tạp chất. Làm Thần Quyền Giả Tử Thần, nàng lựa chọn vào lúc này cùng hắc thiên nhân hợp nhất, chính là vì muốn thanh tẩy tất cả của hắc, cho hắc tình yêu sâu đậm nhất.

Tịnh hóa và quang vốn là kết hợp hoàn mỹ, lĩnh vực của nàng và Long Hạo Thần hỗ trợ lẫn nhau. Hai người đột phá ngăn cách cuối cùng ý nghĩa hơi thở và lĩnh vực giao hòa một chỗ. Thái Nhi đem chính mình toàn bộ đưa cho người đàn ông của mình, cũng đạt đến đỉnh chưa từng có.

Đêm qua trong lòng Long Hạo Thần chỉ có vô tận yêu thương, mãi đến sáng hôm nay hắc cảm nhận được biến hóa trong người mình mới hiểu khổ tâm của Thái Nhi. Nhưng hắc không nói cái gì, lấy ăn ý của họ sớm không cần nói gì.

Tương tự, nhận được quang minh tinh thuần của Long Hạo Thần tư nhuận, bây giờ Thái Nhi cũng là tinh thần tỏa sáng. Nàng cảm nhận được lực lượng tịnh hóa của mình thăng hoa.

Thái Nhi đột nhiên bật cười, thì thào.

"Có phải chúng ta nên sớm..."

.....

"Các người chuẩn bị sẵn sàng chưa?" Long Tinh Vũ nhìn ba thanh niên trước mặt, trầm giọng nói.

Ba người cùng hành lễ hướng Long Tinh Vũ.

"Thần Ấn kỵ sĩ đại nhân, chúng ta đã chuẩn bị xong rồi."

Dù Long Hạo Thần làm chủ tịch Liên Bang nhưng giây phút sắp khiêu chiến Thần Ấn kỵ sĩ, hắc chỉ xem mình là một kỵ sĩ bình thường trong Kỵ Sĩ Thánh Điện mà thôi.

Long Tinh Vũ gật đầu, nói.

"Bất cứ Thần Thánh kị sĩ nào khiêu chiến Thần Ẩn vương tọa đều là việc lớn. Trên đường cấp chín, mỗi khi các người tăng một cấp là có thêm cơ hội khiêu chiến một lần. Kị Sĩ Thánh Điện có bao nhiêu vị Thần Thánh kị sĩ chắc các người đã nhìn ra trong Thánh Điện Đại Tái. Nhưng mà, Thần Ẩn kị sĩ thì chỉ có ba chúng ta. Quá trình khiêu chiến các người chỉ có thể tự cảm nhận, bởi vì mỗi người trải qua khác nhau. Dù cùng một người khiêu chiến hai lần thì cũng hoàn toàn khác. Ta có thể dạy các người chỉ có một câu, giữ vững tín niệm, dũng cảm tiến tới."

Nói xong câu đó Long Tinh Vũ đột nhiên thẳng người, khí thế ngập trời bùng phát. So sánh với Long Thiên Ẩn và Dương Hạo Hàm, tuy ba người đều là Thần Ẩn kị sĩ nhưng bàn về sức chiến đấu, kỳ thật Long Tinh Vũ là người mạnh nhất trong ba Thần Ẩn kị sĩ. Bởi vì chỉ có y mới là Trùng Giới kị sĩ, càng là người sở hữu Mạt Thế và Sát Phạt Thần Ẩn vương tọa lấy công kích làm chủ.

"Đi theo ta."

Long Tinh Vũ dẫn ba người đi thẳng tới sâu trong đại điện. ở đó có điêu khắc sáu Thần Ẩn vương tọa. Đúng vậy, chỉ là điêu khắc. Nhưng dù chỉ là điêu khắc, khi ba người Long Hạo Thần đi tới trước Thần Ẩn vương tọa thì trong lòng dâng lên cảm giác kỳ lạ.

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 285

Thần Ẩn Vương Tọa Bài Xích?

Đối mặt pho tượng sáu Thần Ẩn vương tọa, ánh mắt Long Hạo Thần rơi vào chiếc ở chính giữa.

So với mấy Thần Ẩn vương tọa khác thì dường như nó là chiếc không huyền lệ nhất, toàn thân đen như mực, lưng ghế cao to tĩnh mạch cổ xưa, có loại khí chất mờ lung. Trên lưng ghế khắc mặt trời trăng sao, hoa cỏ cá cảnh, còn có các loại thực vật, nhìn rậm rạp rồi lại có chút loạn. Thêm vào màu đen, dường như nó nên là một chiếc ghế không có gì bắt mắt mới đúng.

Nhưng xung quanh nó có năm chiếc Thần Ẩn vương tọa huyền lệ quay quanh.

Mang đến cho Long Hạo Thần ấn tượng sâu sắc nhất tất nhiên là Mặt Thể và Sát Phạt Thần Ẩn vương tọa của phụ thân.

Lưng ghế cao cao khám bảo thạch không đến hết, mơ hồ thấy trên lưng ghế có một tượng phật, lãnh liệt, uy nghiêm, thậm chí có thể nói là áp lực khủng bố khuếch tán ra.

Đỉnh lưng ghế là bảo thạch đỏ thẫm hình nửa vòng tròn, tựa như nửa vòng mặt trời nhìn xuống mảnh đất. Nhưng ánh sáng của nó lại là da cam mờ ảo, tỏa ra áp lực khủng bố tựa như tận thế giáng xuống.

Vị trí tượng người cũng chính là mặt trên lưng vương tọa, hấp dẫn ánh mắt nhất là một bảo thạch hình thoi sắc đỏ vàng. Mặt trên mỗi một

góc cạnh tựa như đao phong, ánh sáng rực rỡ đến từ nó.

Bên trên ghế rộng rãi còn điêu khắc hai sư tử nằm sấp tại đó gầm rống, vô số hoa văn mỹ lệ từ lưng ghế chảy xuống dưới che kín vương tọa.

Điêu khắc này thật là giống hệt Thần Ấn vương tọa của Long Tinh Vũ, chỉ là thể tích thu nhỏ mà thôi. Nhìn nó, Long Hạo Thần ngây ngẩn. Nhưng mà huyền lệ như Mạt Thế và Sát Phạt Thần Ấn vương tọa lại chỉ có thể làm nền cho Thần Ấn vương tọa đen như mực chính giữa.

Không chỉ là nó, xung quanh Thần Ấn vương tọa đen còn có bốn Thần Ấn vương tọa khác.

Kinh Sợ và Bi Thương Thần Ấn vương tọa.

Thủ Hộ và Từ Bi Thần Ấn vương tọa.

Trí Tuệ và Tinh Thần Thần Ấn vương tọa.

Trật Tự và Phép Tắc Thần Ấn vương tọa.

Năm Thần Ấn vương tọa mỗi một chiếc đều mỹ lệ lóa mắt, nhưng chúng nó lại chỉ có thể quay quanh chiếc chính giữa trông không bắt mắt chút nào, cũng là Thần Ấn vương tọa khó xem nhất. Có chúng nó phụ trợ, Thần Ấn vương tọa đen như mực dường như tỏa ra uy nghiêm và bí ẩn vô thượng. Tựa như hố đen hấp dẫn ánh mắt của Long Hạo Thần.

Hàn Vũ và Trương Phóng Phóng gần giống với Long Hạo Thần, ánh mắt họ cùng rơi vào một Thần Ấn vương tọa, biểu tình ngơ ngác nhìn.

Long Tinh Vũ đứng một bên không quấy rầy họ. Là người từng trải, y rất rõ ràng. Bất cứ Thần Thánh kỳ sĩ nào tới đây đều bị điêu khắc Thần Ấn vương tọa hấp dẫn. Thần Ấn vương tọa đầu tiên hấp dẫn ánh mắt họ trở thành mục tiêu tranh giành. Đương nhiên, nơi này đã không có Thần Ấn vương tọa thì điêu khắc không còn sức hấp dẫn.

Thật sự là Vĩnh Hằng và Sáng Tạo Thần Ẩn vương tọa! Khi Long Tinh Vũ thấy ánh mắt con trai bị Thần Ẩn vương tọa đen như mực hấp dẫn thì lòng thầm cảm thán.

Từ tiến vào thời đại hắc ám tối này, trong Kỵ Sĩ Thánh Điện có tư cách khiêu chiến Vĩnh Hằng và Sáng Tạo Thần Ẩn vương tọa chỉ có năm người, đều không ngoại lệ thất bại. Gần nhất một lần chính là Tinh Không Thần Thánh kỵ sĩ Dương Hạo Vũ khiêu chiến chiến.

Có thể có được tư cách khiêu chiến đã thuyết minh họ có thiên phú và năng lực. Còn Long Hạo Thần sẽ là người thứ sáu khiêu chiến phần quang vinh này. Hắn có thể thành công hay không? Trái tim Long Tinh Vũ bất giác thít chặt.

Ba người Long Hạo Thần ngẩn ra lâu đến một tiếng đồng hồ, dần dần có thể thấy, quanh người họ, khí lưu quang minh từ từ dâng lên. Bên trên ba Thần Ẩn vương tọa lấp lánh ánh sáng như ẩn như hiện.

Long Hạo Thần đối diện Vĩnh Hằng và Sáng Tạo Thần Ẩn vương tọa tỏa ra luồng sáng trắng nhu hòa, cũng là yếu nhất. Một tia liên hệ như có như không bắt đầu xuất hiện sâu trong linh hồn Long Hạo Thần. Cảm giác kỳ diệu lan tràn trong lòng hắn, dường như có cái gì đó đang kêu gọi tên hắn.

Long Hạo Thần yên tĩnh đứng đó không động đậy, chỉ im lặng cảm nhận biến hóa một tia hơi thở. Đầu tiên hắn cảm nhận được là bình tĩnh, đúng vậy, vô cùng bình tĩnh, bình tĩnh không có bất cứ cảm xúc dao động. Dường như nó đối với sự khiêu chiến của Long Hạo Thần không bi không hi, không nộ không ác, chỉ tĩnh lặng liên hệ với hắn.

Ngay sau đó, Long Hạo Thần cảm nhận được là mệnh mỏng, mệnh mỏng vô biên vô ngần. Loại cảm giác này chỉ có năm đó khi hắn ở tại Tháp Vĩnh Hằng, nhìn thấy Thái Nhi đứng trên con đường lên trời, trời đêm xung quanh vô tận là có thể sánh bằng. Nhưng trời sao rồi cuộc vẫn có cực hạn, còn một tia hơi thở đến từ Vĩnh Hằng và Sáng Tạo Thần Ẩn vương tọa thì dường như không có biên giới.

Đột nhiên, một luồng sáng vàng từ Kinh Sợ và Bi Thương Thần Ấn vương tọa lóe lên, nhẹ quét nhàn đăng trước, tiếp theo thân thể Hàn Vũ biến mất.

Điều khắc sáu Thần Ấn vương tọa này bản thân là ảnh chiếu của Thần Ấn vương tọa chân chính. Chỉ có được chúng nó thừa nhận thì mới có thể bắt đầu quá trình thử thách. Thậm chí có một số Thần Thánh kỳ sĩ chưa kịp thử thách đã bị loại bỏ.

Hàn Vũ vừa biến mất thì ngay sau đó, lại một luồng sáng vàng lóe lên, lần này đến từ Trí Tuệ và Tinh Thần Thần Ấn vương tọa, thân thể Trương Phóng Phóng cũng biến mất.

Chỉ có Long Hạo Thần là còn đứng im ngay tại chỗ, vẫn lặng lẽ cảm nhận hơi thở đến từ Vĩnh Hằng và Sáng Tạo Thần Ấn vương tọa.

Long Tinh Vũ đứng một bên mày皱 chặt. Ý rất rõ ràng, càng sớm được tư cách nhận thử thách từ Thần Ấn vương tọa thì ý nghĩa có độ phù hợp với Thần Ấn vương tọa đó càng cao. Tốc độ của Hàn Vũ, Trương Phóng Phóng không khác mấy với y năm đó. Chính là nói, họ rất có khả năng được Thần Ấn vương tọa thừa nhận. Nhưng tại sao Long Hạo Thần đã có linh vực, tu vi cũng cao nhất, thậm chí có thể chất Quang Thần lại vẫn chưa thể bắt đầu thử thách thuộc về hắn.

Chẳng lẽ nói, Vĩnh Hằng và Sáng Tạo Thần Ấn vương tọa không thừa nhận hắn?

Lúc này Long Hạo Thần đã hoàn toàn chìm đắm trong thế giới của mình. Hắn có thể cảm nhận được lực lượng bình tĩnh đang kết hợp với hơi thở của hắn. Nhưng kỳ lạ là dường như nó đang bài xích cái gì, cảm giác khó chịu bắt đầu hiện lên trong người Long Hạo Thần.

Đầu óc Long Hạo Thần dần xuất hiện ảo giác. Đó là một thế giới trắng ngần, không có giới hạn. Trong thế giới trắng toát này có một đoàn sáng vàng rực rỡ chói mắt. Ánh vàng hòa lẫn vào sắc trắng xung quanh, dường như tùy thời sẽ hợp thành một thể.

Nhưng mà, trong đoàn sáng vàng này có hai màu sắc khác. Trong đó một màu chính là Long Hạo Thần rất quen thuộc, sắc tím vàng, sắc tím vàng thuộc về Hạo Nguyệt. Sắc tím vàng này đang đấu tranh với ánh sáng trắng không biên giới, không hề nhường bước.

Dù ánh sáng trắng mênh mông, nhưng ánh sáng tím vàng cho loại cảm giác cao ngạo. Về mặt khí thể thì không bên nào ức chế được đối phương, chỉ có thể không ngừng va chạm.

Đây là lực lượng của Hạo Nguyệt, Vĩnh Hằng và Sáng Tạo Thần Ẩn vương tọa đang bài xích lực lượng của Hạo Nguyệt? Long Hạo Thần thầm hoảng sợ. Nếu thật là vậy thì hẳn phải lựa chọn làm sao đây?

Trong lòng Long Hạo Thần xuất hiện giãy dụa.

Hạo Nguyệt là đồng bạn của hắn, huyết khế đồng bạn, từ bỏ Hạo Nguyệt đồng nghĩa khiến nó tử vong. Còn Thần Ẩn vương tọa là Long Hạo Thần nhất định phải lấy. Làm chủ tịch Liên Bang, kỵ sĩ giỏi nhất từ trước đến nay của Kỵ Sĩ Thánh Điện, nếu như hắn không được Thần Ẩn vương tọa thừa nhận, dù là thực lực trưởng thành hay danh vọng trong Liên Bang đều sẽ gặp đả kích to lớn.

Giữa hai bên nên lựa chọn làm sao đây?

Hơn nữa, không chỉ là ánh sáng tím vàng chịu bài xích, còn có một luồng sáng ám kim khác xuất hiện trong đoàn sáng vàng kia.

So sánh với ánh sáng tím vàng thì sắc ám kim không bắt mắt, nhưng nó cũng ngoan cố liên tiếp với đoàn sáng vàng đại biểu cho Long Hạo Thần. Hơn nữa thoát nhìn cường độ không thua kém gì ánh sáng tím vàng.

Hạo Nguyệt đại biểu sắc tím vàng, là thuộc về dung hợp huyết mạch giữa nó và mình, là lực lượng huyết mạch, nhưng ánh sáng ám kim này là cái gì? Nếu cũng là lực lượng huyết mạch, từ khi nào mình có loại lực lượng nào?

Sắc ám kim không đại biểu hắc ám, nhưng cũng có lực lượng siêu mạnh, cảm giác loại lực lượng này xuất hiện trong linh hồn Long Hạo Thần. Chính là nói, lực lượng ám kim có liên quan đến lực lượng linh hồn của hắn.

Tính cách của Long Hạo Thần trước giờ không phải loại chần chờ thiếu dứt khoát. Sau ngắn ngủi đắn đo, hắn làm ra lựa chọn.

Hắn chọn Hạo Nguyệt.

Nếu nhất định phải lựa chọn giữa Vĩnh Hằng và Sáng Tạo Thần Ẩn vương tọa và Hạo Nguyệt, vậy hắn chọn người sau.

Hạo Nguyệt không chỉ là đồng bạn tọa kỵ của hắn, ở trong lòng Long Hạo Thần, Hạo Nguyệt là anh em tốt của mình. Còn Vĩnh Hằng và Sáng Tạo Thần Ẩn vương tọa, dù có là một thần khí thì đó chỉ là đồ vật mà thôi.

So sánh giữa anh em và đồ vật, bên nào nhẹ bên nào nặng, Long Hạo Thần lựa chọn không hề khó khăn. Cho dù không có được Thần Ẩn vương tọa thì hắn tuyệt đối sẽ không bỏ Hạo Nguyệt.

Mười mấy năm qua, hắn chính mắt chứng kiến Hạo Nguyệt trưởng thành từng chút một, không biết đã bao lần, Hạo Nguyệt cứu hắn trong nguy hiểm. Họ nương tựa lẫn nhau, trợ giúp nhau mới có thành tựu hôm nay. Hạo Nguyệt là anh em tốt, đồng bạn tốt của hắn. Dù dưới tình huống nào, Long Hạo Thần sẽ không bao giờ từ bỏ nó.

Giữ vững tín niệm, tình hình trong ảo cảnh cũng xuất hiện biến đổi.

Ánh sáng tím vàng uy thế lớn mạnh, tuy thể tích kém xa ánh sáng trắng nhưng sự cao quý và cao ngạo thì lên tới đỉnh cao. Ngay cả ánh sáng ám kim cũng hỗ trợ một bên, dường như nó chính là ý chí của bản thân Long Hạo Thần. Nó không có đặc tính của mình, chỉ cần ý niệm Long Hạo Thần kiên định là nó biến đặc biệt ngoan cường, ở bên cạnh hỗ trợ Hạo Nguyệt đối kháng với luồng sáng trắng.

Vốn nên là tình hình giao hòa giờ biến thành đối kháng lẫn nhau. Đường như Long Hạo Thần cách Vĩnh Hằng và Sáng Tạo Thần Ấn vương tọa ngày càng xa.

Long Tinh Vũ càng lúc càng sốt ruột. Đã qua bốn tiếng, Long Hạo Thần vẫn chưa bắt đầu thử thách.

Thời gian qua lâu như vậy, cho dù có bắt đầu thì chỉ sợ là cũng...

Thoáng chốc trái tim Long Tinh Vũ như chỉ mảnh treo chuông, lắc lư. Ý chú ý tới Vĩnh Hằng và Sáng Tạo Thần Ấn vương tọa tỏa ra luồng sáng trắng biến ngày càng mãnh liệt, nhưng mơ hồ cho người cảm giác xâm lược.

Trên trán Long Hạo Thần cũng hiện ra chín quang văn tím vàng, có loại khí thể tràn ngập hủy diệt, dường như nó đang đối kháng với Vĩnh Hằng và Sáng Tạo Thần Ấn vương tọa.

Hạo Thần à Hạo Thần, rốt cuộc con đang làm cái gì?

Nhưng mặc kệ Long Tinh Vũ có sốt ruột cỡ nào thì cũng không giúp được gì. Muốn được Thần Ấn vương tọa thừa nhận chỉ có thể dựa vào chính mình, y chỉ còn cách nóng ruột nóng gan chờ tại đây.

Thời gian qua rất nhanh, chớp mắt lại là một ngày.

Hàn Vũ và Trương Phóng Phóng không biết thử thách sao rồi, nhưng Long Tinh Vũ rất yên tâm với họ. Trái ngược với lúc trước nhận thử thách, ở trong thử thách Thần Ấn vương tọa tự mở ra càng lâu ý nghĩa khả năng thành công càng lớn.

Còn về Long Hạo Thần, chỉ sợ hẳn không có cơ hội nữa.

Kỳ thật trong lòng Long Tinh Vũ đã có chút chán nản. Thời gian trôi qua, trên trán Long Hạo Thần tỏa ra luồng sáng tím vàng đối đầu với Vĩnh Hằng và Sáng Tạo Thần Ấn vương tọa biến ngày càng đậm.

Tuy ánh sáng tím vàng có thể đối kháng với Vĩnh Hằng và Sáng Tạo Thần Ấn vương tọa khiến y hết sức kinh ngạc, nhưng điều này ý nghĩa Long Hạo Thần đứng ở đối lập Thần Ấn vương tọa, thì sao có thể được nó chấp nhận?

Trái Tim Vĩnh Hằng của Long Hạo Thần bình tĩnh nhịp đập, từ người hắt tỏa ra hơi thở quang minh thật tinh thuần. Cái loại tinh thuần đó ngay cả Long Tinh Vũ đứng cạnh hắt cũng bị lây nhiễm, trong lòng không ngừng nảy sinh cảm giác triệt ngộ. Nhưng bây giờ tâm tình y căng thẳng, không có ý nghĩ nắm chắc phần triệt ngộ này.

Nếu như không được, đợi khi Long Hạo Thần đột phá cấp chín bậc hai, tiến vào cấp chín bậc ba thì chắc là còn có cơ hội.

Long Tinh Vũ thầm than. Y không biết tại sao Long Hạo Thần cố chấp giữ ánh sáng tím vàng đó như vậy. Theo kinh nghiệm trước kia của y, nếu Long Hạo Thần chịu từ bỏ luồng sáng tím vàng lực lượng đại biểu, vậy lực lượng của Thần Ấn vương tọa sẽ dung nhập vào, Long Hạo Thần cũng sớm bắt đầu nhận thử thách rồi.

Một ngày, hai ngày, ba ngày, Long Hạo Thần vẫn không có chút động tĩnh, vẫn đang đối đầu với Vĩnh Hằng và Sáng Tạo Thần Ấn vương tọa. May mà đối kháng với nhau chỉ là hơi thở và ý niệm chứ không là linh lực, nếu không thì dựa theo truyền thuyết về Vĩnh Hằng và Sáng Tạo Thần Ấn vương tọa, tu vi của Long Hạo Thần tuy không thấp nhưng ở trước mặt nó không có bất cứ cơ may chống cự.

Cảm giác của Long Hạo Thần lại là trạng thái khác. Ba ngày này đối với hắt không hề uổng phí, trong không gian ảo cảnh, hắt chỉ cảm thấy dường như linh hồn mình không ngừng thăng hoa từ sự đối kháng này. Ánh sáng ám kim cũng không ngừng hòa tan, kết hợp với sắc vàng từ bản thân hắt.

Loại cảm giác này thật kỳ diệu. Tựa như năm đó hắt thức tỉnh Thần Quyển Giả, cảm giác quang minh thăng hoa đó, chỉ là không có cảm giác liên hệ với Quang Minh Nữ Thần như trước kia.

Long Hạo Thần biết, có lẽ không thể có được Thần Ấn vương tọa thừa nhận, nhưng linh hồn mình được đến tiến hóa, cách tu luyện chưa từng có ai nghiên cứu ra lực lượng linh hồn!

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 286

Thử Thách Của Vĩnh Hằng Và Sáng Tạo Thần Ẩn Vương

Lực lượng của Vĩnh Hằng và Sáng Tạo Thần Ẩn vương tọa mệnh mông, rộng lớn, như bao gồm tất cả, lại có uy nghiêm vô thượng.

Thể chất Quang Thần cực độ của Long Hạo Thần hấp dẫn cảm xúc của nó, thế nên mới giao hòa nhau, tìm kiếm, đây là thử thách ban đầu của Vĩnh Hằng và Sáng Tạo Thần Ẩn vương tọa đối với hắn.

Nhưng không như mong muốn. Ai mà ngờ trong quá trình thử thách bởi vì sắc ám kim giữa Hạo Nguyệt và Long Hạo Thần mà bị ảnh hưởng. Niềm tin của Long Hạo Thần chưa thay đổi, nhưng dường như cảm quan của Vĩnh Hằng và Sáng Tạo Thần Ẩn vương tọa đối với Long Hạo Thần xảy ra biến đổi không ngừng.

Lúc bắt đầu, Vĩnh Hằng và Sáng Tạo Thần Ẩn vương tọa có ý niệm hoàn toàn áp chế, cắn nuốt, dường như loại trừ tất cả tạp chất trừ quang minh trong người Long Hạo Thần ra. Nhưng theo thời gian trôi qua, ý niệm này lặng lẽ biến đổi, chính Long Hạo Thần cũng không phát hiện ra.

Trước mặt sự uy nghiêm, mệnh mông của Vĩnh Hằng và Sáng Tạo Thần Ẩn vương tọa, Hạo Nguyệt không lùi nửa bước. Mặc kệ lực lượng mệnh mông kia trùng kích cỡ nào, Hạo Nguyệt đều ngẩng đầu, kiêu ngạo, cao quý, băng lãnh, tràn ngập sự hủy diệt khủng bố. Hai bên giằng co, về mặt ý niệm lại không thể làm gì được đối phương.

Nếu có người biết lai lịch của Vĩnh Hằng và Sáng Tạo Thần Ẩn vương tọa, rồi biết tình hình trước mắt, vậy chắc chắn sẽ vô cùng chấn kinh. Loại thuần túy va chạm ý niệm này nghĩa là va chạm cấp bậc cùng tầng, tựa như nghiệm chứng thân phận quý tộc của nhau vậy.

Dù là thể chất Quang Thần của Long Hạo Thần, đối mặt Vĩnh Hằng và Sáng Tạo Thần Ẩn vương tọa thì cũng hoàn toàn bị ức chế. Còn về lực lượng sắc ám kim thì đang dung hợp với linh hồn, dần biến mất. Đây là chênh lệch rất lớn trong cấp bậc. Nhưng Hạo Nguyệt thì không như vậy. Hạo Nguyệt về mặt cấp bậc dường như có lực lượng không kém gì Vĩnh Hằng và Sáng Tạo Thần Ẩn vương tọa. Trong lúc tranh đấu vẫn không yếu thế, nhưng nó cũng không làm gì được ý niệm của Vĩnh Hằng và Sáng Tạo Thần Ẩn vương tọa.

Đấu với nhau dần biến thành thỏa hiệp, ánh sáng tím vàng của Hạo Nguyệt dần co rút trong đoàn sáng vàng chủ thể của Long Hạo Thần. Còn ánh sáng trắng Vĩnh Hằng và Sáng Tạo Thần Ẩn vương tọa thì không truy đuổi nữa.

Trong Trái Tim Vĩnh Hằng nhảy lên nhịp đập của Long Hạo Thần, có linh đan hần ngưng tụ ra khi đột phá cấp chín. Bây giờ viên linh đan này đang lặng lẽ biến thành sắc tím vàng. Cũng chính là lực lượng huyết mạch thuộc về Hạo Nguyệt ở trong người Long Hạo Thần hoàn toàn kết hợp với linh đan của hần, nhảy cùng Trái Tim Vĩnh Hằng, tùy thời truyền lực lượng này lại cho hần.

Ánh sáng trắng nhu hòa dần phủ trùm lên người Long Hạo Thần. Khi hần và Thần Ẩn vương tọa giằng co tới ngày thứ tư thì đột ngột, một luồng sáng trắng lóe lên, thân thể Long Hạo Thần theo đó biến mất.

Vốn Long Tinh Vũ đã hoàn toàn mất hết hy vọng, Long Hạo Thần đột nhiên biến mất khiến y giật nảy mình. Bốn ngày canh giữ khiến tinh thần y cực kỳ mỏi mệt, thân thể lung lay, ánh mắt bắt đầu ngưng tụ.

Hạo Thần có thể thành công không? Dùng bốn ngày hần mới tiến vào thử thách, trong Thần Thánh ký sẽ nhận được Thần Ẩn vương tọa thử

thách, trong lịch sử Kỵ Sĩ Thánh Điện mấy ngàn năm, hẳn là người thứ nhất. Trước hẳn, trong lịch sử hề ai hơn một ngày mới tiến vào thử thách đều không ngoại lệ, thất bại hết.

Long Tinh Vũ hít sâu, lòng thầm cảm thán nói, con trai, chúc con thành công.

Y biết rõ, một khi Long Hạo Thần thất bại, không được Vĩnh Hằng và Sáng Tạo Thần Ấn vương tọa thừa nhận thì sẽ đả kích lớn bao nhiêu đối với hẳn. Hiện nay hẳn đã là chủ tịch Liên Bang có bao nhiêu ánh mắt nhìn chăm chăm. Nhưng tuổi hẳn trẻ như vậy. Muốn được sự chấp nhận này, vậy hẳn nhất định phải không ngừng bày ra thực lực cường đại mới được. Thần Thánh kỵ sĩ không thể nghi ngờ chính là một trong những cách tốt nhất có sức thuyết phục. Nếu hẳn không thể thành công cũng nghĩa là thiên phú, năng lực của hẳn không được Thần Ấn vương tọa chấp nhận! Đương nhiên sẽ khiến nhiều người nảy ý nghi ngờ.

Dù Long Tinh Vũ lo lắng cỡ nào, bây giờ điều y phải làm chỉ còn cách cầu nguyện mà thôi. Thử thách của Vĩnh Hằng và Sáng Tạo Thần Ấn vương tọa từng khiến Tinh Không Thần Thánh kỵ sĩ Dương Hạo Vũ đập nổi chìm thuyền, Long Hạo Thần có thể thành công hay không thì phải xem chính hẳn.

Ánh sáng trắng của Vĩnh Hằng và Sáng Tạo Thần Ấn vương tọa cuốn đi Long Hạo Thần, giây phút đó cũng là lúc hẳn tỉnh khỏi ảo cảnh.

Áp lực trước đó đều biến mất hết. Hẳn chỉ cảm thấy thân thể mình như ngâm trong nước ấm, thoải mái không nói nên lời. Linh hồn đã tôi luyện qua được đến nghỉ ngơi tốt nhất, loại cảm giác tuyệt diệu đó như là thân thể đang hòa tan, linh hồn rơi vào trống rỗng và trầm miên trong thoáng giây.

Không biết qua bao lâu, xung quanh lại biến rõ ràng, cảm giác chân đạp đất khiến Long Hạo Thần tỉnh lại từ cảm giác sáng khoái.

Tiếng côn trùng rõ ràng kêu vang, tiếng chim hót truyền vào tai, thần trí Long Hạo Thần dần tỉnh táo lại. Hắn kinh ngạc phát hiện mình đang ở trong rừng rậm, xung quanh đều là cây cối to lớn, dưới cây còn có nhiều bụi cây to cỡ con người ngăn cản tầm mắt.

Đây là đâu? Long Hạo Thần thắc mắc nhìn bốn phía. Thân thể thoải mái khiến tu vi của hắn giữ ở trạng thái cao nhất, linh hồn tăng lên khiến cảm giác của hắn tăng mạnh.

Xung quanh đều là hơi thở sự sống nồng đậm, không tồn tại bất cứ cảm giác uy hiếp nào, mọi thứ đều là thiên nhiên nguyên thủy nhất. Hơi thở sinh mệnh mênh mông vô ngần ôn hòa dâng lên trong cảm giác của hắn.

Long Hạo Thần có ý chí kiên định cỡ nào chứ, tất nhiên sẽ không vì hoàn cảnh đột nhiên biến đổi mà lạc mất chính mình. Lạnh lùng quan sát bốn phía một lát, cảm xúc của hắn trở lại bình tĩnh.

Ánh sáng vàng chợt lóe, sáu cánh sau lưng giang ra. Cùng lúc đó, hắn thử liên lạc với Hạo Nguyệt, không thành vấn đề, hắn có thể liên kết cùng nó. Nhưng khiến hắn ngoài ý muốn là Hạo Nguyệt lần đầu tiên từ chối hắn triệu hoán, hơn nữa ý niệm truyền đến cảm xúc cổ vũ hắn.

Nó đang khích lệ ta một mình nhận khiêu chiến sao?

Thử thách của Vĩnh Hằng và Sáng Tạo Thần Ấn vương tọa rốt cuộc là cái gì? Trong thiên nhiên tinh khiết này Long Hạo Thần không có một chút manh mối nào. Nếu đã vậy thì trước tiên tìm manh mối đã.

Nghĩ tới đây, sáu cánh sau lưng giương ra nhẹ vỗ đập, thân thể hắn bay lên, chốc lát đã bay qua ngọn cây lao vào bầu trời.

Bay ra khỏi tán cây tươi tốt, Long Hạo Thần cực kỳ rung động, cảnh sắc trước mắt thật là quá mỹ lệ.

Dôi mắt trông về phía xa, trong tầm mắt đều là sắc xanh. Những đại thụ cao chót vót không biết sinh trưởng bao nhiêu năm bao trùm mặt đất, không thấy được chút bùn đất và đá. Chỉ có vô tận thực vật kéo dài phía xa. Cảm giác mênh mông rộng lớn không kém gì khi trông thấy hải dương.

Long Hạo Thần vỗ đập sáu cánh nhẹ nhàng bay tới trước, tốc độ bay không nhanh. Cùng lúc đó, hắn phát tán cảm giác của mình, cảm nhận mọi thứ bên dưới.

Nếu Vĩnh Hằng và Sáng Tạo Thần Ấn vương tọa đã khiến hắn tiến vào đây, vậy chắc thử thách của hắn đã bắt đầu rồi. Hắn không biết có thể hoàn thành phần thử thách này không, hắn rõ ràng nhất là mình sẽ dốc hết sức cố gắng.

Đang lúc hắn bay tới trước thì đột nhiên một tiếng hú chói tai xuất hiện trong cảm giác.

Lấy tu vi hiện tại của Long Hạo Thần, trong phạm vi trăm mét chỉ cần tiếng động hơi lớn chút đều không thể thoát khỏi hắn tra xét. Tiếng hú chói tai kia nghe như tiếng con người, còn là phát ra trong lúc cực kỳ sợ hãi.

Sáu cánh sau lưng Long Hạo Thần bản năng vỗ đập, tốc độ bay của hắn vốn đã cực kỳ khủng khiếp, thêm vào Quang Tốc Thiểm thúc đẩy, giây lát đã xẹt qua hơn mười mét, chính xác tìm ra chỗ phát ra tiếng hú.

Ngay khi hắn sắp đến gần mục tiêu, vừa lúc thấy một bóng trắng lao ra khỏi tán cây bên dưới, bay nhanh hướng hắn. Không đợi Long Hạo Thần thấy rõ bóng trắng là cái gì, đằng sau nó, một thân hình to lớn đã lao ra khỏi tán cây. Vô số cành lá bay tán loạn trên không trung, áp lực khủng bố bức ép Long Hạo Thần có cảm giác nghẹt thở.

Đó là một con quái vật như thế nào đây! Nó chỉ lộ nửa người trên ra khỏi tán cây, vậy mà đã che lấp hết ánh sáng trước mặt Long Hạo Thần. Thoạt nhìn như ngọn đồi đột nhiên chui ra khỏi tán cây. Cánh tay nở

nang, đường kính chỉ sợ bằng với thùng nước, đôi tay to lớn siết thành nắm tay có thể so sánh với chùy đá công kích xa.

Đôi tay to như vậy trực tiếp đánh xuống bóng trắng đang trước. Mắt thấy bóng trắng này sẽ bị đôi tay đó vỗ trúng.

Cũng trong giây phút này, xung quanh đột nhiên biến tĩnh lặng, ngay cả bóng trắng bay lên không trung, ma thú khổng lồ đuổi theo mặt sau cũng ngừng giữa trời.

Trong lòng Long Hạo Thần vang lên một thanh âm không có bất cứ cảm tình nào.

"Thử thách bắt đầu, cứu nữ giới nhân loại Tư Tư, bảo vệ nàng. Tư Tư chết tức nhiệm vụ thất bại, kết thúc thử thách."

Thanh âm này xuất hiện rất nhanh, cùng lúc đó, Long Hạo Thần nhân cơ hội nhìn ra xông tới trước mắt mình là một cô gái mặc đồ trắng. Lúc này mái tóc đen dài của cô rối loạn, trong mắt tràn ngập sợ hãi nhưng vẫn không thể che giấu phong tư tuyệt sắc. Bộ dạng khoảng hai mươi tuổi, mặt mày nhưng lại hơi giống với Thái Nhi.

Thanh âm kết thúc, sự vật tĩnh lặng xung quanh lại động dậy. Thiếu nữ Tư Tư mặc váy trắng thoáng chốc xẹt qua người Long Hạo Thần. Bàn tay to khổng lồ cực kỳ cũng vỗ lại đây, Long Hạo Thần đứng mũi chịu sào. Đối mặt tình huống này, Long Hạo Thần không chút hốt hoảng, quả nhiên đã bắt đầu thử thách của Vĩnh Hằng và Sáng Tạo Thần Ấn vương tọa. Tuy hơi khác với Tinh Không Thần Thánh ký sĩ Dương Hạo Vũ đã miêu tả, nhưng tình hình tổng thể thì cũng khá giống.

Năm đó tại Thánh thành, Dương Hạo Vũ chuyên môn kể cho hẳn nghe về tình huống thử thách Vĩnh Hằng và Sáng Tạo Thần Ấn vương tọa. Dương Hạo Vũ nói cho hẳn, thử thách không phải đơn giản chiến đấu mà thôi, là hàng loạt thử nghiệm. Đầu tiên là thử nghiệm tư cách Thần Thánh ký sĩ. Chỉ có được Vĩnh Hằng và Sáng Tạo Thần Ấn vương

tọa thừa nhận thì mới có thể đi vào thế giới thuộc về nó, tiến hành thử thách.

Nội dung thử thách là một loạt nhiệm vụ, chỉ có hoàn thành hết mới có khả năng được Thần Ấn vương tọa thừa nhận. Còn về nhiệm vụ là cái gì, theo ghi chép của các tiền bối Kỵ Sĩ Thánh Điện và kinh nghiệm của Dương Hạo Vũ, mỗi lần thử thách thì tình huống khác nhau. Nhưng không thể phủ nhận đều là nhiệm vụ liên hoàn, từng vòng một, không thể có sai sót, nếu không sẽ hoàn toàn mất tư cách bị khảo sát, bị truyền tống đi.

Mấy lần thử thách của Dương Hạo Vũ đều chấm dứt trong thất bại, lời khuyên của lão cho Long Hạo Thần là, trong thử thách của Vĩnh Hằng và Sáng Tạo Thần Ấn vương tọa, gian nan nhất không phải thử thách sức mạnh mà là thử thách nhân tâm, nhân tính. Lão có hai lần thua về mặt này. Cuối cùng một lần cũng là lần lão thành công nhất, cuối cùng bị khí hồn Vĩnh Hằng và Sáng Tạo Thần Ấn vương tọa cho biết, quang minh của lão không đủ tinh thuần, dung nhập quá nhiều cảm xúc khác, do đó vĩnh viễn từ chối lão.

Cái gọi là cảm xúc khác ý chỉ Tinh Không Thần Thú. Lúc đó Dương Hạo Vũ suy tư nhiều lần, vẫn là không thể chọn từ bỏ Tinh Không Thần Thú. Chẳng những vì cảm tình giữa lão với Tinh Không Thần Thú, cũng bởi vì cho dù lão bỏ Tinh Không Thần Thú, chỉ sợ thử thách cuối cùng rất khó hoàn thành.

Lão nói cho Long Hạo Thần chính là bài học lão đã trải qua, khi bắt đầu nhận xét tư cách tuyệt đối đừng thỏa hiệp, nhất định phải kiên trì những gì mình có. Lúc đó có lẽ vì lão không đủ kiên trì. Bởi vì cuối cùng bị lão từ chối, khí hồn Vĩnh Hằng và Sáng Tạo Thần Ấn vương tọa đã nói với lão, ngay cả tín niệm kiên trì cũng không có thì sao được đến chấp nhận và thỏa hiệp?

Đây cũng là vì sao bốn ngày qua Long Hạo Thần vẫn không có động tĩnh gì. Mặc kệ Vĩnh Hằng và Sáng Tạo Thần Ấn vương tọa đem đến áp

lực to lớn cỡ nào hẳn vẫn bất động, chỉ giữ vững sự cố chấp của mình. Quả nhiên, cuối cùng thỏa hiệp chính là Thần Ấn vương tọa. Dù từ mặt nào đó thì Hạo Nguyệt cũng có thỏa hiệp, nhưng trong người Long Hạo Thần vẫn có lực lượng huyết mạch của Hạo Nguyệt, rốt cuộc thử thách vẫn bắt đầu. Điều này ý nghĩa Vĩnh Hằng và Sáng Tạo Thần Ấn vương tọa muốn không chỉ là một thân thể hoàn toàn thuần túy kế thừa.

Những ý niệm này chỉ xẹt qua trong đầu Long Hạo Thần, một tầng sáng ánh vàng bảy sắc tỏa ra trước mặt hắn. Ánh sáng vàng nhanh chóng khuếch tán thành màn sáng khổng lồ chặn đôi tay to đánh xuống.

*Bùm! * một tiếng vang thật lớn.

Long Hạo Thần chỉ cảm thấy mình tựa như bị một ngọn núi lớn mạnh đập vào, thân thể ở trên không trung bắn ra sau. Tuy hắn không bị thương nhưng Trái Tim Vĩnh Hằng đập nhanh gấp ba lần.

Trong lúc thụt lùi, tay phải hắn giơ ra vừa lúc ôm eo thiếu nữ xẹt qua người hắn, trong tiếng hét chói tai của thiếu nữ, cùng cô lùi ra sau, thân thể rơi thẳng xuống rừng cây bên dưới. Bởi vì thân hình khổng lồ kia hoàn toàn lộ ra tán cây, nhìn bộ dạng của nó, Long Hạo Thần liền biết ở trên không trung đối phó nó tuyệt đối không sáng suốt.

Đó là một quái vật trông hơi giống tinh tinh. Nhưng lưng nó có cánh thật khổng lồ, thân thể chắc khỏe cao hơn hai mươi mét, lưng rộng hơn mười mét. Đó là vì sao lúc trước nó đem đến cho Long Hạo Thần rung động mãnh liệt như vậy. Cánh tay vạm vỡ kinh khủng kia là vũ khí tuyệt nhất. Lông sắc ám kim thật có thể sánh ngang với bộ giáp cấp sử thi. Đôi mắt đỏ như máu hung ác nhìn chằm chằm Long Hạo Thần trên không trung. Cùng lúc đó, hai luồng sáng đỏ máu bắn ra khỏi mắt đánh thẳng đến Long Hạo Thần.

Ánh vàng bảy sắc hơi thu lại, diện tích nhỏ đi, bảo hộ Long Hạo Thần và thiếu nữ áo trắng Tư Tư vào trong.

Cảm giác cực độ nóng cháy khuếch tán bên ngoài ánh sáng Nhật Nguyệt Thần Oa tẩm thuần biến ảo ra. Mảng lớn tán cây xung quanh chớp mắt biến thành tro bụi. Lực xung kích mạnh mẽ lần nữa trên diện rộng tiêu hao linh lực của Long Hạo Thần. Hơn nữa thúc đẩy thân thể hẳn trực tiếp rơi vào trong rừng.

Thực lực thật mạnh.

Lực công kích của tinh tinh khổng lồ này khiến Long Hạo Thần vô cùng rung động. Trong lòng hẳn thậm chí nghi ngờ phán đoán của Dương Hạo Vũ. Chẳng phải Dương gia gia đã nói trong thử thách của Vĩnh Hằng và Sáng Tạo Thần Ấn vương tọa, thực lực kẻ địch sẽ không quá mạnh ư? Nhưng con tinh tinh này...

Từ hai lần va chạm, Long Hạo Thần chắc chắn khẳng định đây không chỉ là ma thú cấp mười, nó có gì đó rất khác. Lực công kích kia linh lực ít nhất hai mươi vạn, khủng khiếp là sức mạnh của nó, chỉ sợ hơn chứ không kém gì linh lực bản thân nó.

Lóe người, Long Hạo Thần đã trở lại rừng cây. Đại tinh tinh cũng từ trên trời giáng xuống, lại đập về rừng cây. Những cây cối to cao ở trước mặt nó tựa như từng cây dừa yếu ớt gãy gập. Đại tinh tinh siết năm đấm đập xuống Long Hạo Thần. Khi hai năm đấm đập xuống thì trên người nó nổi lên ánh sáng đỏ mãnh liệt. Hỏa nguyên tố đậm đặc khiến không khí xung quanh gợn sóng.

Long Hạo Thần biết, không thể tiếp tục bị động nữa, nếu không thì chẳng chịu đựng tiêu hao linh lực được bao lâu. Hẳn vừa nghĩ tay phải vừa dùng sức vung ra sau, ném thiếu nữ áo trắng Tư Tư ra, hét lớn một tiếng.

"Cô đi trước đi!"

Mang theo một người chiến đấu, chắc chắn sẽ ảnh hưởng rất lớn đến hẳn. Khi ném bay Tư Tư thì hẳn cũng nghênh đón song quyền giáng xuống của đại tinh tinh.

Hai thanh thần kiếm chớp mắt xuất hiện trong lòng bàn tay Long Hạo Thần. Quang Minh Nữ Thần Vĩnh Thán chỉ lên không trung, sau lưng Long Hạo Thần, quang ảnh vàng to lớn dâng lên, Quang Thần giáng lâm.

Kiểm ý sắc bén không gì sánh được ở trên không trung vạch đường cầu vòng kinh thiên, chém hướng cổ tay đại tinh tinh. Cùng lúc đó, Lam Vũ, Quang Phù Dung chỉ tới trước, một kiếm quang vàng dài ba mét bắn ra hướng tới cổ họng đại tinh tinh.

Về mặt linh ngộ kiếm ý, trước mắt có thể nói Long Hạo Thần là người đứng đầu Thánh Ma đại lục. Dựa vào uy lực kiếm ý, không biết hắn đã đánh bại bao nhiêu kẻ địch tu vi trên cơ mình.

Kiểm ý khủng bố ở chỗ linh hồn và lực lượng của nó hoàn mỹ dung hợp. Đặc biệt là sau khi linh hồn Long Hạo Thần thăng hoa, dù là cảm giác hay thực lực tổng thể đều tiến bộ rõ rệt.

Một tiếng nổ leng keng, Quang Minh Nữ Thần Vĩnh Thán phát ra kiếm ý chính xác chém trúng cổ tay đại tinh tinh. Hai năm đâm của nó vẫn đập xuống, chẳng qua trong miệng phát ra tiếng gào thét khỗ. Cùng lúc đó, đôi mắt nó lờn nữa bắn ra hai luồng sáng đỏ, đánh kiếm quang bay hướng nó trở thành mảnh vụn.

Long Hạo Thần lóe người, linh khiếu tránh đi song quyền của đại tinh tinh. Nhưng mà, hắn vẫn xem thường thực lực đại tinh tinh này.

Trong tiếng nổ bùng, song quyền đập xuống mặt đất. Sóng địa chấn cực kỳ khủng khiếp bỗng chốc đánh vào người Long Hạo Thần, khiến hắn như hòn đá nhỏ bị ném bay. Cùng lúc đó, lực chấn mạnh mẽ khiến linh lực trong người Long Hạo Thần tạm ngừng, đầu óc thoáng chốc choáng váng.

Không ngờ có hiệu quả phụ giống với sóng địa chấn? Long Hạo Thần ngây ra, nhưng kinh nghiệm chiến đấu của hắn cũng rất phong phú. Trong ngực, Trái Tim Vĩnh Hằng đập nhanh. Đôi tay hợp lại, hai thần

kiếm ở trên không trung hai thành một, hóa thành Sinh Mệnh và Sáng Tạo kiếm.

Song quyền của đại tinh tinh đập mặt đất biến thành hố sâu, thân thể khổng lồ bỗng nhảy qua nhào hướng Long Hạo Thần. Hỏa quang khủng bố khiến thân thể nó như biến thành sắc đỏ vàng. Khí lưu nóng cháy khiến thực vật xung quanh phần lớn hóa thành tro bụi.

Ngay lúc này, bỗng một thủy long sắc băng lam từ bên cạnh bay tới quần quanh người đại tinh tinh, chặn nó từ không trung.

Thủy long và hỏa quang trên người đại tinh tinh đấu với nhau, bốc lên từng đợt khói trắng. Thân thể đại tinh tinh bị hạn chế, miệng phát ra tiếng gầm càng hung tợn.

Long Hạo Thần ngăn ra. Tuy hẳn đã có cách ứng phó, nhưng có thời gian tạm ngừng thì càng có lợi cho hắn. Quay đầu nhìn thì thấy thiếu nữ áo trắng Tư Tư ở không xa giơ tay lên cầm một pháp trượng sắc băng lam, không ngừng ngâm xướng chú ngữ. Thấy hắn nhìn qua, cô nhẹ gật đầu.

Long Hạo Thần cũng gật đầu với cô, lập tức xông ra ngoài.

Lúc trước kiếm ý của hắn chỉ để lại một vết trên cổ tay đại tinh tinh. Bộ lông của đại tinh tinh chính là áo giáp tốt nhất của nó, lực phòng ngự cực kỳ kinh khủng. Nhìn từ thực lực tổng thể thì tuy đại tinh tinh không có thi triển lực lượng lĩnh vực, nhưng năng lực của nó phải dùng từ khủng bố hình dung.

Đôi tay nắm Sinh Mệnh và Sáng Tạo kiếm, quang ảnh vàng sau lưng Long Hạo Thần biến càng thêm rạng rỡ. Ánh vàng nồng đậm chớp mắt tràn ngập, khuếch tán bốn phía, Quang Thần Lĩnh Vực.

Về mặt thực lực tuyệt đối, đại tinh tinh cộng sức mạnh và lực lượng hoàn toàn vượt trên Long Hạo Thần, chỉ có nhờ lực lượng lĩnh vực hắn mới có cơ hội chiến thắng đại tinh tinh.

Quang Thần Lĩnh Vực vừa thi triển ra, Long Hạo Thần kinh ngạc phát hiện, về mặt lĩnh vực dường như mình có bước tiến dài. Sự tiến bộ này đầu tiên là ở mặt khống chế lĩnh vực. Hắn vốn hơi khó khăn kiểm soát nó bây giờ bỗng biến nhẹ nhàng. Cảm giác đối với Quang nguyên tố xung quanh cũng mạnh hơn trước rất nhiều.

Trong thế giới tràn ngập hơi thở sinh mệnh này, dù thế nào cũng không thiếu quang được. Quang nguyên tố tinh thuần có Quang Thần Lĩnh Vực tác động, thoáng chốc như trăm sông đổ về một biển ủa hưởng Long Hạo Thần.

Trên mặt Long Hạo Thần lộ nụ cười nhạt. Trong lúc Quang Thần Lĩnh Vực khuếch tán, trực tiếp bao phủ Tư Tư và đại tinh tinh vào trong.

Tư Tư kinh ngạc phát hiện linh lực của mình chớp mắt bỗng biến thành vô cùng vô tận. Quang minh cực độ tinh thuần chuyển hóa thành thủy nguyên tố chảy trong người cô, cách thi triển ma pháp của cô không thay đổi nhưng trực tiếp biến thành ma pháp hai thuộc tính quang, thủy. Hơn nữa không cần lo lắng thiếu thốn linh lực.

Đại tinh tinh thì có cảm giác khác hẳn. Trước mắt nó không còn bóng dáng Long Hạo Thần và thiếu nữ Tư Tư. Quang nguyên tố dính đặc phủ lên người nó, chẳng những khiến nó chậm chạp khó thể di chuyển, càng khiến nó kinh hoàng là ánh sáng lửa đỏ trên người biến ảm đạm, ngay cả bộ lông phản xạ ra sắc ám kim giờ chỉ còn lại màu đen.

Quang hấp thu, tất cả lực lượng liên quan đến quang minh đều bị Quang Thần Lĩnh Vực hút lấy. Lúc này Long Hạo Thần thi triển ra là năng lực cơ bản nhất của lĩnh vực, tăng phúc và suy yếu.

Thần kiểm chậm rãi giờ lên, Long Hạo Thần muốn thử xem, rốt cuộc lĩnh vực của mình tăng đến cảnh giới gì.

Ánh sáng bảy sắc nhu hòa chậm rãi nổ tung từ thần kiểm hợp hai thành một. Sắc bảy màu tràn ngập sức sống tiếp xúc với Quang Thần Lĩnh Vực bỗng chốc sinh ra phản ứng dây chuyền.

Lúc trước trong Thánh Điện Đại Tái, trận chiến giữa Long Hạo Thần và Dương Hạo Vũ từng sử dụng năng lực tiến hóa của Quang Thần Lĩnh Vực. Nhưng khi đó hắn bị Dương Hạo Vũ buộc, không thể hoàn toàn khống chế lĩnh vực tiến hóa.

Nhưng lần này thì khác hẳn. Long Hạo Thần kinh ngạc phát hiện, trong thế giới thiên nhiên tràn ngập sự sống này, khi lĩnh vực của hắn hoàn thành tiến hóa, ánh vàng vốn mãnh liệt biến mất, còn lại là ánh sáng bảy sắc mờ nhạt, nhưng ánh sáng bảy sắc lan tràn lên tất cả sự vật chung quanh.

Loại cảm giác này rất tuyệt diệu, tất cả sự vật, thậm chí là mặt đất cùng không khí đều trở thành linh lực, cảm giác của hắn. Hắn nắm giữ sinh mệnh của chúng nó.

Ánh mắt Long Hạo Thần đông lại, thoáng chốc, hai đại thụ gần đại tinh tinh nhất điên cuồng sinh trưởng. Chúng nó tỏa sắc bảy màu, cành to khỏe vươn ra cuốn lấy đại tinh tinh. Trong Trái Tim Vĩnh Hằng đập nhanh, linh đan bị lực lượng huyết mạch của Hạo Nguyệt nhiễm thành linh đan tím vàng bắt đầu biến đổi. Chớp mắt nó tăng lên tới gấp ba.

Trong lúc tu luyện linh đan, mỗi người đều có phương pháp và gặp gỡ khác nhau, nhưng chỗ không khác là chỉ cần linh đan biến đổi, vậy ý nghĩa cảnh giới tăng lên.

Đúng vậy, trong thế giới tràn ngập sự sống này, sau khi linh hồn thăng hoa, Long Hạo Thần rốt cuộc hoàn thành đột phá cấp chín bậc hai, chính thức tiến vào cảnh giới cấp chín bậc ba.

Lực lượng lĩnh vực chớp mắt lan tràn ra phía xa, phạm vi bao phủ tăng gấp đôi.

Cai Quản Tiến Trình Sinh Mệnh, đây là năng lực khủng bố cỡ nào chứ!

Đại tinh tinh liều mạng giãy dụa khiến hai đại thụ vỡ nát. Nhưng chính nó cũng bị ánh vàng bảy sắc hoàn toàn hạn chế.

Trên mặt Long Hạo Thần lộ nụ cười nhạt, tay phải chỉ hướng đại tinh tinh. Thoáng chốc từ đôi mắt hắt bắn ra hai luồng sáng ánh vàng bảy sắc, trực tiếp va chạm với mắt đại tinh tinh.

Thân thể đại tinh tinh run bần bật. Ngay sau đó, ánh vàng bảy sắc xung quanh ủa vào người nó.

Đại tinh tinh không ngừng run rẩy. Ánh sáng sắc đỏ vàng không ngừng tuôn trào từ người ra ngoài, đang kháng cự ánh vàng bảy sắc xâm nhập. Nhưng so với Quang Thần Lĩnh Vực hoàn thành tiến hóa, lực lượng của nó quá nhỏ bé.

Chỉ có lĩnh vực mới đối kháng lĩnh vực được. Thực lực của đại tinh tinh tuy đủ so sánh với cường giả cấp chín bậc ba, nhưng nhược điểm ở chỗ thiếu lĩnh vực tăng phúc. Không có lĩnh vực ý nghĩa nó không có năng lực chống đỡ bên ngoài, đơn thuần lực lượng ở trước mặt cường giả lĩnh vực là không có tác dụng quá lớn.

Đại tinh tinh giãy dụa dần biến yếu. Dần dần, thân thể nó ngừng run rẩy, trong mắt nỗi sợ hãi biến thành mờ mịt. Thân thể bị ánh vàng bảy sắc rót vào dần co rút. Từ kích cỡ núi cao rút lại ngày càng nhỏ.

Lát sau, đại tinh tinh lúc trước không ai sánh bằng giờ biến thành cao chưa tới một mét, một tiểu tinh tinh rất đáng yêu. Lúc này nó đâu còn đáng vẻ khí thế độc ác lúc trước nữa, trong mắt tràn đầy mờ mịt bất lực, thậm chí là một chút uất ức.

Đúng thế, đây là lực lượng Cai Quản Tiến Trình Sinh Mệnh, Long Hạo Thần trực tiếp biến nó từ kỷ thành niên thành ấu niên. Giảm sút không chỉ là tuổi của nó còn là thực lực! Tuy chỉ có ở trong lĩnh vực của Long Hạo Thần mới giữ hình thái này, nhưng trong quá trình chiến đấu thì thế đã đủ rồi. Đối mặt một con vật đáng yêu như thế thì có thể đem lại uy hiếp gì cho Long Hạo Thần chứ?

Long Hạo Thần nâng lên cánh tay phải rồi buông xuống, nhìn Sinh Mệnh và Sáng Tạo kiếm trong tay mình, vẻ mặt hần lộ ra nhàn nhạt tiếc nuối. Thần kiếm do Quang Minh Nữ Thần Vịnh Thán, Lam Vũ, Quang Phù Dung dung hợp thành dần không thể thỏa mãn tu vi của hần. Đặc biệt là khi hần sử dụng uy lực Tử Kim Hạo Nguyệt kiếm, liền hiểu rằng từ ý nghĩa nào đó, nó chỉ có thể xem như là vũ khí gần với thần khí cấp bất hủ. Đối với Long Hạo Thần, vũ khí như vậy đã không cách nào chịu đựng tu vi hần tăng lên. Đây cũng là nguyên nhân quan trọng tại sao hần cần Vĩnh Hằng và Sáng Tạo Thần Ấn vương tọa thừa nhận.

Từ cấp chín bậc hai lên bậc ba khiến Long Hạo Thần triệt để hoàn thành lần tiến hóa lĩnh vực đầu tiên. Sau này khi thi triển ra tiến hóa này, hần không cần thông qua Sinh Mệnh và Sáng Tạo kiếm làm môi giới nữa.

Nhưng hần sẽ vĩnh viễn trân quý cất giấu đôi thần kiếm này, cho dù tương lai chúng nó có vật thay thế.

Một vầng sáng bảy sắc nhu hòa nâng thiếu nữ áo trắng Tư Tư tới bên cạnh Long Hạo Thần. Thoát khỏi nguy hiểm, cảm xúc của Tư Tư bình tĩnh nhiều, ánh mắt nhìn Long Hạo Thần tràn đầy tò mò.

"Chào ngài, cảm ơn ngài đã cứu mạng tôi." Tư Tư cung kính hành lễ hướng Long Hạo Thần, nhìn cô lễ độ không khác gì với các ma pháp sư tại Thánh Ma đại lục.

Lúc này cô đã bình tĩnh lại, càng tỏ ra sự mỹ lệ khiến người không thể kháng cự. Thái Nhi đã là tuyệt sắc mỹ nhân, Tư Tư trước mắt so với nàng thì diện mạo không chút thua kém, còn có cảm giác tràn ngập sức sống. Đây là vì độ phù hợp với Quang Thần Lĩnh Vực sau khi tiến hóa của Long Hạo Thần rất cao, cho nên cô ở trong lĩnh vực cũng được tăng phúc rất nhiều.

Lúc trước Tư Tư ra tay, Long Hạo Thần liền cảm giác ra cô là một ma pháp sư cấp tám. Một ma pháp sư cấp tám thoát trông tuổi khoảng hai mươi, nếu ở Thánh Ma đại lục thì đúng là thiên tài trong thiên tài.

"Chào cô, tôi chỉ là gặp may. Tại sao con tinh tinh này truy sát cô?"
Long Hạo Thần nghi ngờ hỏi.

Nghe hẳn hỏi, trong mắt Tư Tư lộ vẻ bi thương, không thể khống chế nước mắt tuôn trào. Một mỹ nhân tuyệt trần nước mắt tuôn rơi, đó là hình ảnh động lòng người cỡ nào! Tâm trí kiên định như Long Hạo Thần cũng chấn động, bản năng quay đầu đi, không dám nhìn khuôn mặt tuyệt đẹp của Tư Tư.

"Nó là một vật cưng của ma quỷ. Ma quỷ đó giết chết tộc nhân của tôi, bắt đi người thân của tôi, còn sai nó truy sát tôi, nếu không phải gặp gỡ người, chỉ sợ tôi đã..."

Long Hạo Thần nghi hoặc nói.

"Ma quỷ? Cái gì là ma quỷ?"

Tư Tư hít sâu, bi thương nói.

"Đó là một ma pháp sư cường đại, tại Y Tư Đốn của chúng tôi, gần như không một ai là đối thủ của gã. Gã ở chỗ này có quyền uy vô hạn. Tất cả chủng tộc đều phải nghe theo lệnh của gã. Tôi vô tình phát hiện một bảo vật, không biết tại sao bị gã biết được. Gã phái người tới tộc tôi đòi lấy, nhưng bảo vật đó có thể thay đổi tương lai tộc tôi! Tộc trưởng kiên quyết từ chối. Vài ngày sau, đại quân của gã tới quê hương tôi, không cho chúng tôi cơ hội thỏa hiệp đã mở ra trận tàn sát tàn nhẫn. Khi tôi trốn ra, chính mắt thấy cha, mẹ và em trai bị người của gã bắt đi."

Thì ra đây là thế giới có tên gọi Y Tư Đốn. Y Tư Đốn ý nghĩa tương đương với nhân loại gọi là biển xanh. Tại đây sinh hoạt hai chủng tộc lấy nhân loại và Tinh Linh tộc làm chủ. Thiếu nữ Tư Tư nói đến ma quỷ chính là chủ nhân của Y Tư Đốn, cũng được gọi là Y Tư Đốn Vương. Gã là một bán tinh linh, cùng có huyết thống nhân loại và Tinh Linh tộc. Cai quản ma pháp tự nhiên cực kỳ cường đại, là cường giả mạnh nhất trong thế giới Y Tư Đốn.

Y Tư Đốn Vương tựa như quốc vương của thế giới này. Gã không có quân đội, nhưng lực lượng tựa như chúa sơn lâm, khiến tất cả dân tộc thuần phục. Hễ ai cãi lệnh gã thì cuối cùng đều bị giết chết. Đường như sinh mệnh của gã vô cùng tận, thống trị thế giới này đã lâu đến ba ngàn năm.

Thiếu nữ Tư Tư không nói cô được bảo vật là cái gì. Trong mắt cô, Long Hạo Thần nhìn thấy vài phần cảnh giác.

"Vậy chúng ta xử lý con tinh tinh này thế nào?" Long Hạo Thần hỏi Tư Tư.

Tư Tư chần chờ một lúc, nói.

"Nó là người hầu, cũng là chó săn trung thành của Y Tư Đốn Vương, không biết có bao nhiêu nhân loại và Tinh Linh chết trong tay nó. Nhưng tộc Noah chúng tôi yêu hòa bình, không muốn giết chóc. Nếu nó vĩnh viễn yếu đuối như vậy thì thật tốt, ít nhất không cần bỏ mạng."

Long Hạo Thần nhíu mày, ngẫm nghĩ, nói.

"Để tôi thử xem."

Nói rồi hắn chậm rãi nâng lên tay phải, lặng lẽ cảm nhận quanh Quang Thần Lĩnh Vực. Ánh sáng bảy sắc nhu hòa dần ngưng tụ trong bàn tay hắn. Lực lượng tràn ngập hơi thở sinh mệnh xoay quanh dần hình thành lõi xoáy nhỏ bảy sắc trong tay Long Hạo Thần.

Trên mặt Long Hạo Thần hiện vẻ mỉm cười. Hắn không chỉ là áp súc lực lượng của mình, còn tinh luyện ra ảo diệu Cai Quản Tiến Trình Sinh Mệnh. Nếu không phải lực lượng linh hồn có tiến hóa to lớn, hắn căn bản không khả năng hoàn thành những điều này.

Ánh sáng bảy sắc chợt lóe, lõi xoáy nhỏ bay lên cao, rơi vào tiểu tinh tinh.

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 287

Y Tư Đốn Vương

Truyện Sắc Hiệp - <http://truyenfull.vn> Lốc xoáy bảy sắc trực tiếp rơi trên đỉnh đầu tinh tinh. Ngay sau đó hóa thành vô số ánh sáng bảy sắc thuận theo đỉnh đầu chui vào người nó.

Tiểu tinh tinh ngây ngốc đứng đó không động đậy. Thân thể nó tràn ngập một tầng ánh sáng bảy sắc.

Lý do Long Hạo Thần đồng ý Tư Tư thử làm, nguyên nhân quan trọng nhất là vì bản thân hãn triệt ngộ. Hoàn thành lĩnh vực tiến hóa, tu vi của hãn cũng thực chất bay vọt. Lấy ngộ tính của hãn, nếu như không lĩnh ngộ ra cái gì thì là không thể nào.

Tuyệt đối đừng xem thường lốc xoáy bảy sắc, đây chính là kỹ năng lĩnh vực hình thành sau khi lĩnh vực tiến hóa, là một loại phong ấn sinh mệnh đặc biệt.

Long Hạo Thần không biết phong ấn của mình có thể kéo dài bao lâu, nhưng khi phong ấn tiến vào thân thể tinh tinh, hãn phát hiện tất cả hơi thở sinh mệnh của tinh tinh đang bị phong ấn của mình đồng hóa. Nếu trong bảy ngày không ai giải trừ phong ấn này, vậy bảy ngày sau, tiến trình sinh mệnh của tinh tinh sẽ bị cố hóa. Chính là nói, nó thật sự biến trở về ấu niên, tất cả bắt đầu lại từ đầu mới có thể quay về cảnh giới cũ.

Thu lại lĩnh vực, tuy Long Hạo Thần hơi mệt nhưng trong mắt tràn ngập hân hoan. Hãn có được kỹ năng lĩnh vực thứ hai, còn là một kỹ năng lĩnh vực thật kỳ diệu. Từ ý nghĩa nào đó, nó thậm chí biến đổi tuổi

và sống chết của con người. Cai Quản Tiến Trình Sinh Mệnh, đây là lực lượng cường đại cỡ nào chứ!

Thiếu nữ Tư Tư nhìn hình ảnh kỳ diệu trước mắt, bất giác tròn tròn mắt. Tuy cô có đề phòng Long Hạo Thần, nhưng trong lĩnh vực của hắc trăn ngập lực lượng hơi thở tự nhiên và sinh mệnh khiến cô sinh ra cảm rất thân thiết.

"Chắc là được rồi. Tôi phong ấn quỹ tích sinh mệnh trưởng thành của nó. Bảy ngày sau, thân thể nó sẽ giữ mãi trong trạng thái này, chỉ có lại trưởng thành mới cường đại trở lại. Quá trình này chỉ sợ cần thật lâu."

"Cảm ơn người nhân từ, thượng đế sẽ ca ngợi người.." Đôi mắt trong suốt của Tư Tư nhìn chăm chú Long Hạo Thần, rất chân thành nói.

Long Hạo Thần há miệng định nói gì, thanh âm không có cảm xúc lúc trước lại vang lên.

"Mở ra nhiệm vụ thứ hai, giúp Tư Tư cứu người nhà, hơn nữa hoàn toàn được cô ta tin tưởng, được cô ta chủ động hiến dâng bảo vật. Nhiệm vụ thất bại tức thử thách thất bại."

Tuy sau khi Long Hạo Thần cứu Tư Tư đã nghĩ tới đây chỉ sợ là bắt đầu thử thách của Vĩnh Hằng và Sáng Tạo Thần Ẩn vương tọa đối với mình. Nhưng khi hắc nhận nhiệm vụ này rồi, vẫn hơi kinh sợ.

Y Tư Đốn Vương trong miệng Tư Tư tuyệt đối là sự khủng bố trong thế giới này. Một sủng vật của gã đã cường đại đến thế, bản thân gã mạnh tới mức nào chứ? Cho dù không đạt tới trình độ như Ma Thần Hoàng, chỉ sợ đủ sánh bằng với Nguyệt Ma Thần, Tinh Ma Thần. Lực lượng như vậy không phải Long Hạo Thần hiện tại có thể đối kháng, đặc biệt là dưới tình huống không có Hạo Nguyệt hỗ trợ.

"Tư Tư, bây giờ cô có ý định gì không?" Mới rồi nói chuyện họ đã trao đổi tên.

Ánh mắt Tư Tư biến ảm đạm, tuyệt mỹ dung nhan tràn ngập mờ mịt bất lực.

"Tôi cũng không biết nữa. Ma quỷ đó quá cường đại, người nhà của tôi..." Nói đến đây, cô kiềm không được lại bật khóc.

Long Hạo Thần nhú mày, trầm giọng nói.

"Trước tiên đừng khóc, khóc không giải quyết được vấn đề. Cô kể lại kỹ càng, Y Tư Đốn có bao nhiêu chủng tộc, trong đó có bên nào quan hệ thân cận với Y Tư Đốn Vương, có ai đối địch. Tuy tôi muốn hỗ trợ cô nhưng chỉ bằng lực lượng của chúng ta sợ rằng không đủ."

Nói xong lòng hẫng nặng nề. Long Hạo Thần là người quan sát tỉ mỉ, mới rồi Tư Tư đã thấy thực lực của hắn, đặc biệt là lực lượng kỳ diệu như Cai Quản Tiến Trình Sinh Mệnh. Nhưng thấy rồi cô mảy may không có ý cầu viện mình, điều này có hai loại khả năng. Thứ nhất là cô không tin tưởng mình, loại thứ hai càng đáng sợ, đó là cô không cho rằng mình có thể đánh ngã Y Tư Đốn Vương.

Long Hạo Thần càng nghiêng hướng câu sau. Dù gì hắn mới cứu Tư Tư, tuy tiếp xúc không sâu nhưng bản thân hắn là thể chất Quang Thần, lực lượng quang minh vô cùng tinh thuần, dù không được Tư Tư hoàn toàn tin tưởng, ít nhất không khiến cô nảy ra mâu thuẫn.

Tư Tư lắc đầu, nói.

"Không, bởi vì tôi tìm ra thứ đó mà mang đến tai nạn hủy diệt tộc nhân rồi. Tôi không muốn đem tai nạn này đến cho chủng tộc khác. Tôi sẽ không giao thứ đó cho ma quỷ, tôi muốn hủy diệt nó, sau đó đi tìm Y Tư Đốn Vương. Coi như chết, tôi phải cùng người nhà chết chung."

Ánh mắt Tư Tư dần biến kiên quyết. Long Hạo Thần đầu tiên suy nghĩ không phải nhiệm vụ của mình mà là kính nể cô gái này.

Cô chẳng những lương thiện còn rất can đảm. Có lẽ cô không đủ thông minh, nhưng một cô gái xinh đẹp như vậy đã có tính cách như thế, đối với người đàn ông nào đều có sức hấp dẫn cực lớn.

Long Hạo Thần nhẹ gật đầu, nói.

"Cô không muốn liên lụy người khác, tôi hiểu được. Nhưng như vậy thì chỉ sợ người nhà của cô khó sống sót."

Tư Tư buồn bã nói.

"Có lẽ đây là số mệnh. Long đại ca, anh đã cứu mạng tôi, tôi không có cách nào báo đáp. Tư Tư đã là người sắp chết, nếu anh không chê, tôi nguyện đem thân thể trong sạch đưa anh, coi như trả lại ân cứu mạng, kiếp sau đầu thai dứt khoát nợ nần."

Long Hạo Thần giật nảy mình, mặt đỏ rực. Nếu là hãn trước kia còn chưa hiểu biết chuyện nam nữ, thì không nghĩ quá nhiều. Nhưng trước khi nhận thử thách, hãn mới cùng Thái Nhi vượt qua lằn ranh cuối cùng! Lần đầu tiên cảm nhận sự tuyệt vời giữa nam và nữ, Tư Tư lại đẹp như vậy, bộ đồ trắng trên người không thể che giấu đường cong nhô ra.

Đối mặt người đẹp, bất cứ ai đều có ý nghĩ. Khác nhau là có ý nghĩ tán thán, có ý nghĩ xấu xa, đương nhiên, cũng có loại lúng túng và xấu hổ. Ví dụ như Long Hạo Thần chính là trong tình thế đó.

"Tư Tư, cô đừng như vậy." Mắt thấy Tư Tư vẻ mặt buồn bã, Long Hạo Thần chân tay luống cuống, vội dùng đôi tay nắm vai cô giữ khoảng cách nhất định giữa hai người.

Tư Tư ngẩng đầu nhìn Long Hạo Thần, mắt ướt nước nói.

"Long đại ca, anh ghét tôi hay là sợ bị tôi liên lụy? Thân thể tôi thật sự trong sạch, trước giờ chưa từng bị đàn ông đụng chạm, dù là như bây giờ cũng không có."

Nghe cô nói vậy, Long Hạo Thần như bị điện giật vội thả tay ra, cười khỏ nói.

"Tư Tư, cô hãy nghe tôi nói. Tôi cứu cô chỉ là gặp may, không có ý định muốn cô báo ân cái gì. Hơn nữa nếu tôi đã gặp chuyện này thì tôi nguyện ý giúp cô một tay. Có lẽ năng lực của tôi không mạnh như Y Tư Đốn Vương cô đã nói. Nhưng chúng ta vẫn có thể thử xem, nếu may mắn thì nói không chừng thành công cứu ra người nhà cô. Dù chúng ta không thành công cô cũng đừng dễ dàng tự sát. Còn sống mới có hy vọng, chết rồi cái gì cũng không có."

Tư Tư gật đầu.

"Cảm ơn long đại ca. Tôi không biết nên làm sao cảm ơn anh. Anh đã cứu mạng tôi, dù khi nào anh muốn thân thể tôi thì tôi sẽ đưa cho anh."

Long Hạo Thần cực kỳ xấu hổ, liên tục xua tay nói.

"Tư Tư, đừng nói những lời này, trước nghĩ cách cứu người nhà cô mới là quan trọng. Cô nói Y Tư Đốn Vương sinh hoạt ở chỗ nào? Có thể vẽ ra địa đồ không?"

Tư Tư gật đầu, nói.

"Được."

Tiếp theo cô và Long Hạo Thần ngồi xổm trên mặt đất, Tư Tư dùng nhánh cây vẽ ra địa đồ tỉ mỉ. Tài vẽ của cô rất tốt, vẽ cẩn thận tỉ mỉ, vừa vẽ vừa kể cho Long Hạo Thần các loại bố trí hang động Y Tư Đốn Vương cư ngụ.

"Tuy Y Tư Đốn Vương không có quân đội của mình, nhưng gã có lực lượng tự nhiên rất cường đại. Ví dụ ma thú cỡ như đại tinh tinh, có ít nhất hơn mười con là vật cưng của gã. Nếu chúng ta muốn tới hang động của Y Tư Đốn Vương thì nhất định phải tránh thoát những thủ vệ đó mới

được. Người nhà của tôi rất có thể bị Y Tư Đốn Vương bắt nhốt ở chỗ sâu nhất trong động."

Long Hạo Thần yên lặng nghe cô kể, không ngừng gật gù, nhớ kỹ lời cô. Trên người Tư Tư thỉnh thoảng tỏa ra mùi hương nhẹ nhẹ xâm nhập vào chóp mũi của Long Hạo Thần. Khác với mùi hương trên người Thái Nhi, mùi trên người Tư Tư thêm phần hơi thở sự sống, tựa như đóa hoa mẫu đơn tràn ngập dụ hoặc, thanh thoát, cao nhã, mỹ lệ.

Nhưng tâm trí Long Hạo Thần đủ trầm ổn, mắt xem mũi, mũi xem miệng, miệng xem ngực, tuyệt đối không nhìn Tư Tư cái nào.

"Địa đồ và bố trí là như thế đó." Tư Tư yêu kiều cười với Long Hạo Thần. Lúc này dường như cô đã áp chế bi thương, cô mỉm cười càng tuyệt sắc.

Long Hạo Thần suy nghĩ, nói.

"Tôi đề nghị trước tiên đi thăm dò, tìm hiểu tình hình cụ thể đã. Nếu có cơ hội thì tôi sẽ vào trong hang động tìm người nhà của cô, cô ở chỗ an toàn bên ngoài tiếp ứng."

"Như vậy sao được? Chuyện của tôi sao có thể để anh một mình mạo hiểm?" Tư Tư kiên quyết lắc đầu, nói. "Tôi đi theo anh vào. Trước kia khi phụ thân tôi còn sống từng mang tôi đi hang động của Y Tư Đốn Vương, tôi quen thuộc hơn anh nhiều. Hơn nữa, long đại ca à, tôi không đồng ý cách nghĩ của anh. Nếu tra xét thì rất dễ đánh cỏ động rắn, một khi Y Tư Đốn Vương có phòng bị thì chúng ta muốn thành công lần nữa rất khó khăn. Y Tư Đốn Vương có một thói quen, mỗi ngày vào giữa trưa đều sẽ đi ngủ, thời gian ngủ trưa khoảng hai tiếng. Trong quá trình này gã sẽ ngủ rất say, rất trầm, nhưng không dùng bất cứ thần khí nào bảo vệ thân thể mình. Vật cứng của gã sẽ phòng ngự nghiêm ngặt nhất vào lúc này. Nhưng tôi cho rằng đây là cơ hội tốt nhất cho chúng ta. Nếu chúng ta có thể tránh đi những vật cứng tiến vào động, vậy chắc chắn có thể cứu ra người nhà của tôi."

Nghe Tư Tư có đạo lý phân tích kỹ càng, trong mắt Long Hạo Thần lộ tia kinh ngạc.

"Xem ra cô đã sớm có chuẩn bị?"

Nụ cười trên mặt Tư Tư biến cứng ngắc, khẽ thở dài, trong mắt lại lộ ra buồn bã.

"Từ khi quê hương bị hủy, tôi không có lúc nào là không nghĩ đến cứu người nhà ra. Suy tính vắt óc, cách mới rồi tôi nói là cách tốt nhất."

Nói đến đây, Tư Tư đột nhiên quỳ xuống trước mặt Long Hạo Thần. Cô hành động quá đột ngột, hù Long Hạo Thần nhảy dựng.

"Tư Tư cô nương, cô làm gì vậy?" Long Hạo Thần muốn nâng cô dậy nhưng bị tay Tư Tư ngăn lại.

Ánh mắt cô mông lung nhìn Long Hạo Thần, nói.

"Long đại ca, chờ chúng ta tiến vào hang động của Y Tư Đốn Vương, tôi có một điều cầu xin. Nếu chúng ta bị phát hiện, tôi sẽ dẫn gã đi, anh nhất định phải nhân cơ hội cứu người nhà tôi ra. Có thể dùng mạng một mình tôi đổi lấy cả nhà bình an, Tư Tư chết có ý nghĩa. Cho dù linh hồn tôi có lên trời cũng tuyệt đối không quên đại ân đại đức của anh."

Nói xong cô lạy Long Hạo Thần.

Đương nhiên Long Hạo Thần không để cô lạy xong, vội đỡ cô.

"Tư Tư, việc dẫn dắt kẻ địch cứ giao cho tôi đi. Đầu tiên, tôi không biết người nhà cô, dù gặp họ chưa chắc họ chịu theo tôi đi. Thứ hai, tu vi của tôi mạnh hơn cô, tôi dẫn dắt Y Tư Đốn Vương xác suất thoát thân lớn hơn cô nhiều. Huống chi tôi là đàn ông, hành động mạo hiểm như vậy sao có thể để cô làm được? Nhưng hiện giờ tôi hơi lo, chúng ta làm sao không ai hay biết lặng lẽ tiến vào động của Y Tư Đốn Vương mà không bị những thú cưng của gã phát hiện?"

Tư Tư ngẫm nghĩ, nói.

"Trong tộc tôi lưu truyền một loại thánh dược, tên thánh dược là Đinh Hương Túy Nhân Đảo. Khi đốt nó có thể khiến người người được trong thời gian ngắn rơi vào trạng thái thần trí mơ hồ. Chỉ cần không tấn công họ, họ phải qua một tiếng đồng hồ mới tỉnh lại. Nếu có thể tìm ra thánh dược này, chúng ta có thể không cần sát sinh, lại an toàn tiến vào hang động Y Tư Đốn Vương. Nếu tôi nhớ không lầm, ở gần một động huyệt có Đinh Hương Túy Nhân Đảo, tôi không chắc là nó có chín chưa."

Long Hạo Thần gật đầu, nói.

"Nếu đã vậy thì chúng ta đi tìm xem. Cô còn nhớ vị trí cụ thể của động đó không?"

Tư Tư suy nghĩ, nói.

"Tôi có thể thử một chút. Long đại ca, cảm ơn anh."

Nói xong cô giương đôi cánh sắc băng lam, yêu kiều cười với Long Hạo Thần, vỗ cánh bay tới một hướng. Cô bản năng liếc sáu cánh vàng sau lưng Long Hạo Thần, trong đôi mắt đẹp lộ khao khát.

Long Hạo Thần và cô nhìn nhau, mỉm cười giương linh cánh theo sau cô.

Đầu tiên Tư Tư bay lên giữa không trung nhưng không bay quá cao, chỉ dán ngọn cây quan sát bốn phía một vòng, rồi lại nhìn ánh nắng chói chang trên trời, vẫy tay với Long Hạo Thần, xác định một hướng, bay đi.

Hai người bay chừng mười phút, Tư Tư mang Long Hạo Thần chậm rãi đáp xuống, đáp xuống cạnh một cây Hồng Sam đặc biệt cao to.

Dưới gốc cây to này có một đồi nhỏ, Tư Tư vui vẻ nói.

"Chắc là chỗ này. Cây Hồng Sam là tọa độ tốt nhất. Nếu tôi nhớ không lầm thì hang động sau ngọn đồi này có sinh trưởng Đinh Hương

Túy Nhân Đảo."

Nói rồi cô nhanh chóng bay tới trước, dẫn Long Hạo Thần đi tới một bên đồi. Bề mặt thì bên này không khác gì bên kia, nhưng khi Long Hạo Thần dùng cảm giác quét qua, lập tức phát hiện dưới thảm thực vật ẩn giấu một hang động cao cỡ một người, hang động kéo dài xuống dưới. Thêm nữa, hẳn phát hiện lối vào động hình như có ma pháp trận. Sở dĩ bên ngoài nhìn không thấy tình hình bên trong là vì ma pháp trận có tác dụng che mắt, thậm chí là độ phòng ngự mạnh mẽ không bình thường.

Cường độ linh hồn của Long Hạo Thần đã tới cảnh giới tỉ mỉ, ở loại cự ly gần thế này tìm kiếm chắc chắn sẽ không sai được.

Tư Tư đi tới trước hang động, tay phải chỉ hướng cái động. Bỗng chốc một luồng sáng trắng xẹt qua, bụi cây trước mặt từ từ mở ra hai bên.

Tư Tư ngoái đầu cười với Long Hạo Thần.

"Lần trước phát hiện nơi này, vì sợ dã thú phá hỏng thánh dược nên tôi dùng thủ thuật nhỏ che mắt."

Long Hạo Thần gật đầu, nói.

"Tôi canh cửa động cho, cô vào xem còn có Đinh Hương Túy Nhân Đảo không."

"Ừm." Tư Tư ừ một tiếng, bước nhanh vào trong động.

Long Hạo Thần nhắm mắt lại, lực lượng linh hồn cường đại nhanh chóng tản ra xung quanh, cảm nhận tất cả biến đổi. Tay phải hắn ấn vào cây đại thụ trước mặt, người lấp lánh ánh sáng bảy sắc. Đây là đang thông qua lĩnh vực tiến hóa tăng phúc cường độ linh hồn của mình, thêm vào ảo diệu Cai Quản Tiến Trình Sinh Mệnh, thông qua đại thụ tiến bước nhờ vào hoàn cảnh tự nhiên nơi đây tăng lực cảm giác cho linh hồn.

Thời gian không lâu lắm Tư Tư đã bước ra khỏi hang động, đôi tay cẩn thận ôm một gốc thảo dược.

Bên dưới thảo dược còn dính bùn đất. Tư Tư dùng khối vải bao mặt dưới, chỗ thảo dược lộ ra ngoài là một đóa thực vật chừng một mét, màu đỏ rực, đỉnh có ba đóa hoa trắng tinh khiết, nhìn đúng là giống đỉnh hương.

Nhìn Long Hạo Thần tay ấn đại thụ, Tư Tư vội vàng đi tới.

"Long đại ca, tôi thành công rồi. Anh xem, đây là Đỉnh Hương Túy Nhân Đảo."

Phản ứng của Long Hạo Thần dường như hơi chậm, nghe xong giọng cô ngừng vài giây mới quay đầu nhìn cô.

Đánh giá Đỉnh Hương Túy Nhân Đảo trong tay Tư Tư, Long Hạo Thần nói.

"Có thảo dược này là được rồi sao?"

Tư Tư gật đầu, nói.

"Rễ Đỉnh Hương Túy Nhân Đảo có thể trừ độc tính mê huyễn của nó. Đến lúc đó chúng ta mỗi người ngậm một cây là được. Long đại ca, cách giữa trưa còn có hai tiếng, mới rồi anh đại chiến với vật cứng đó, không bằng nghỉ ngơi một ngày, ngày mai chúng ta lại đi hang động Y Tư Đốn Vương đi."

Ngoài miệng cô nói vậy nhưng không thể che giấu sốt ruột trong con người.

Long Hạo Thần nói.

"Giúp người giúp đến cùng, hiện giờ chúng ta lập tức xuất phát."

Dựa theo nhiệm vụ Vĩnh Hằng và Sáng Tạo Thần Ẩn vương tọa cho hần, hần chẳng những phải giúp Tư Tư cứu ra người nhà, còn phải được cô tin tưởng do đó đạt đến bảo vật khiến tộc cô bị diệt.

Mới đầu khi nhận nhiệm vụ này trong lòng Long Hạo Thần còn tràn ngập khó xử. Điều thứ nhất, Long Hạo Thần nghĩ cho dù không thành công thì ít nhất có thể cố gắng làm, nhưng cái sau đã vi phạm nguyên tắc của hần. Hiện giờ hình như hần tìm được một ít manh mối nhiệm vụ.

Tư Tư thật sâu cúi chào Long Hạo Thần, đôi mắt trong suốt ướt nước.

"Long đại ca, chúng ta quen biết gần gũi như vậy mà anh hết sức giúp tôi, ân tình này Tư Tư sẽ nhớ kỹ. Nếu lần này chúng ta có thể thành công, sau này tôi nhất định hậu tạ anh gấp chục, gấp trăm lần. Chỉ cần có thể cứu ra người nhà của tôi, dù anh muốn Tư Tư làm trâu làm ngựa thì tôi cũng bằng lòng."

Nói xong câu đó, dường như cô sợ không thể khống chế cảm xúc, lập tức xoay người bay lên, nhưng không lao ra tán cây mà ở trong rừng tránh né cây cối.

Tuy tu vi của Tư Tư không bằng Long Hạo Thần nhưng cũng là một ma pháp sư cấp tám, tốc độ bay thì tốc độ cũng rất nhanh. Hơn nữa kỹ xảo bay của cô không tầm thường, xuyên qua rừng cây nhưng không ảnh hưởng tốc độ bao nhiêu.

Còn về Long Hạo Thần thì càng không thành vấn đề, lúc trước ở tầng thứ hai Tháp Vĩnh Hằng, hần đã rèn luyện kỹ xảo bay, thêm vào cảm giác cường đại làm chỉ dẫn, đi theo sau lưng Tư Tư vẫn luôn giữ khoảng cách ba mươi mét.

Bay nhanh hơn một tiếng đồng hồ, Tư Tư chọn con đường ẩn khuất, trong lúc đó linh hồn Long Hạo Thần cảm giác có vài thôn xóm lớn tồn tại nhưng đều bị Tư Tư xảo diệu tránh né, hiển nhiên cô biết rõ vị trí những thôn xóm này.

Phương xa, một ngọn núi to bị thảm thực vật xanh bao phủ xuất hiện trong cảm giác của Long Hạo Thần. Ngọn núi này không quá cao, chưa tới một ngàn mét, nhưng đến bên này thì hơi thở sự sống so với lúc hắn mới đi tới thế giới nồng đậm ít nhất gấp ba.

Tư Tư chậm tốc độ lại, đi tới bên cạnh Long Hạo Thần, nhỏ giọng nói.

"Long đại ca, bắt đầu từ bây giờ chúng ta phải thu lại hơi thở, chắc Y Tư Đốn Vương còn chưa ngủ trưa. Cảm giác của gã rất mạnh, chúng ta phải cẩn thận chút. Hang động của gã ở sườn núi Y Tư Đốn Thánh Sơn không xa. Chúng ta tới gần Y Tư Đốn Thánh Sơn rồi tôi sẽ đốt Đinh Hương Túy Nhân Đảo."

Nói rồi cô đưa một rễ cây hẹp dài cho Long Hạo Thần, ý bảo hắn bỏ vào miệng ngậm.

Long Hạo Thần làm theo lời cô.

Rễ vào miệng lập tức truyền đến cảm giác mát lạnh lan tràn toàn thân, cho hắn cảm giác nhẹ nhàng thoải mái.

Tốc độ tiến lên của Tư Tư biến cẩn thận rất nhiều. Từ người Long Hạo Thần tỏa ra tầng sáng vàng bao phủ hắn và Tư Tư vào trong. Tư Tư vui mừng liếc hắn một cái. Bởi vì cô phát hiện, mình như biến thành tia nắng, trừ hơi thở quang minh tinh thuần như ánh nắng không lộ ra hơi thở nào khác.

Long Hạo Thần mỉm cười chỉ đằng trước, ý bảo cô có thể xuất phát.

Tư Tư tiến lên rất cẩn thận, tiếp tục bay chừng mười phút thì cô cất đi linh cánh đáp xuống đất, tuy cô là ma pháp sư nhưng có linh lực tư nhuận thân thể, hành động coi như nhanh nhẹn. Long Hạo Thần chủ động đi đằng trước mở đường cho cô. Thảm thực vật nơi này quá tươi tốt, Tư Tư là ma pháp sư đi hơi khó khăn.

"Đi tới trước năm mươi mét, sang trái mười mét, tiếp tục tiến lên hai mươi mét, lại sang phải mười lăm mét, chậm lại chút..."

Tư Tư theo sau lưng Long Hạo Thần, không ngừng chỉ huy hẩn tiến lên. Long Hạo Thần rất là phối hợp, dưới ánh nhìn căng thẳng của Tư Tư không sai nửa ly. Nhưng Tư Tư quen thuộc Y Tư Đốn Thánh Sơn như vậy khiến hẩn thấy kinh ngạc.

Đi bằng hai chân thì tất nhiên tốc độ sẽ không nhanh lắm. Tiếp tục tiến lên chừng mười phút họ mới tới chân núi Y Tư Đốn Thánh Sơn.

Tư Tư dừng bước, ngẩng đầu nhìn sắc trời, vừa lúc Long Hạo Thần xoay người nhìn cô. Hẩn thấy hàng mi dài nhẹ run, lòng lẫn nửa thâm tán thán Tư Tư mỹ lệ.

"Chắc Y Tư Đốn Vương sắp ngủ trưa rồi. Long đại ca, tiếp theo nhờ vào anh, tôi phải đốt thánh dược."

Nói xong cô nâng lên Đinh Hương Túy Nhân Đảo, từ trong ngực lấy ra một đồ đánh lửa, cẩn thận đốt nó. Thoáng chốc một mùi hương dịu nhẹ bay lên. Tư Tư không để sương khói khuếch tán, nhanh chóng phóng ra màn nước bao phủ Đinh Hương Túy Nhân Đảo đang bốc cháy.

Sương khói và màn nước kết hợp, rất nhanh, màn nước tỏa ra tầng sắc hồng nhạt kỳ lạ.

Đinh Hương Túy Nhân Đảo thiêu cháy rất nhanh, chỉ mấy lần hít thở là nó biến thành tro bụi rơi rụng. Tay Tư Tư ở trong màn nước hiện ra màu hồng dụ hoặc.

Lật tay lại, Tư Tư lầm rầm niệm vài câu chú ngữ. Thoáng chốc màn nước hồng bắt đầu nhanh chóng ngưng kết, chỉ chốc lát đã biến thành mười mấy băng châu cỡ long nhãn màu hồng, thoạt nhìn rất đẹp, tựa như từng viên ngọc sáng lóng lánh.

Tư Tư yêu kiều cười với Long Hạo Thần, nói.

"Chỉ có như vậy mới giữ được được lực của thánh dược. Chờ chúng ta tiến vào Thánh Sơn, kích phát ra băng châu, bùng nổ băng vụ là có thể đem đến tác dụng. Chúng ta có thể lên núi rồi, từ chỗ này đi thẳng lên trên. Long đại ca, chúng ta phải nhanh lên chút."

Nhìn Tư Tư lần nữa thả ra linh cánh, Long Hạo Thần cũng phóng linh cánh ra.

Hai người kề vách núi bay lên trên. Trong lúc bay, Tư Tư thỉnh thoảng quăng băng châu vào các hướng khác nhau. Như cô đã nói, sau khi băng châu bay ra lập tức tạc nổ, hóa thành sương khói hồng từ từ bay hướng phía xa.

Trên đường đi đúng là họ không gặp bất cứ ngăn cản nào. Mắt thấy đằng trước đã xuất hiện hang động thiên nhiên to lớn. Nhưng ở lối vào hang, Long Hạo Thần cảm nhận có bốn hơi thở cường đại.

Tư Tư chạy tới bên cạnh Long Hạo Thần, làm động tác ý bảo giảm tốc độ, cũng ném ra một viên băng châu, nổ trên không trung. Sương băng nhanh chóng bay hướng cửa động.

Rất nhanh, bốn hơi thở cường đại đằng trước suy yếu đi.

Long Hạo Thần thầm giật mình. Được lực của Đinh Hương Túy Nhân Đảo này đúng là mạnh, thủ hộ hang động của Y Tư Đốn Vương tất nhiên đều là cường giả cấp chín. Nếu không phải mình ngậm rể của nó, không biết có thể thông qua lực lượng quang minh miễn trừ độc tính được không.

Bay lên trên, hai người cùng đáp xuống lối vào hang động. Đáy mắt Tư Tư xẹt qua tia hưng phấn. Trên mặt đất, bốn thân thể khổng lồ ngã ra đó. Chúng nó có bộ dạng giống hệt đại tinh tinh lúc trước Long Hạo Thần đã thấy. Dù xụi lơ nằm ngủ trên mặt đất, thân hình khổng lồ nhìn qua vẫn đem đến cảm giác kinh người. Nhưng chúng nó chỉ ngủ thôi, hô hấp đều đều.

Dường như nhìn ra nghi ngờ trong lòng Long Hạo Thần, Tư Tư mỉm cười nói.

"Long đại ca đừng lo, tuy được lực của Đinh Hương Túy Nhân Đảo rất mạnh nhưng không chút tác dụng với cường giả lĩnh vực. Nếu không thì chẳng phải tôi có thể dùng nó trực tiếp cứu ra người nhà rồi sao? Chúng ta mau vào đi thôi, nếu không thì không kịp mất."

Động thiên nhiên của Y Tư Đốn Vương rất rộng rãi. Đi vào trong động, hơi thở tự nhiên nồng đậm ẩn chứa sức sống khổng lồ ập vào mặt. Long Hạo Thần chỉ cảm thấy lỗ chân lông khắp người đều mở ra, hít sâu, nội lực trong người đang lấy tốc độ kinh người tăng lên, đủ so sánh với khi hãm ngưng thần tu luyện.

Sức sống mà cũng có thể tăng lực cho mình? Long Hạo Thần rất rõ ràng, điều này trước kia sẽ không xuất hiện. Chắc chắn là liên quan đến tu vi của mình thành công từ cấp chín bậc hai lên đến bậc ba.

Tư Tư vẫy tay với Long Hạo Thần, không thu lại linh cánh, chớp mắt tăng tốc bay nhanh vào sâu trong động.

Động thiên nhiên này như có bàn tay thượng đế điêu khắc, tiến vào trong càng cảm nhận được nó khổng lồ, giống như nửa ngọn núi bị đào rỗng, không gian bên trong cực kỳ rộng rãi. Long Hạo Thần và Tư Tư bay trong đó tựa như hai côn trùng không có gì bắt mắt. Hơn nữa hang động khổng lồ này không có dấu vết người làm, chắc là thiên nhiên hình thành, điều này càng khiến người tán thán.

Không có thời gian tán thán sự thần kỳ trong hang động, rất nhanh, họ tiến vào lòng núi.

Đúng lúc này, một thanh âm kỳ lạ truyền vào tai Long Hạo Thần.

"Hộc...hộc...hộc...hộc...hộc..."

Tiếng ngáy đinh tia nhức óc khiến biểu tình của Long Hạo Thần biến quái dị.

"Đây là?"

Tư Tư gật đầu, nhỏ giọng nói.

"Y Tư Đốn Vương đã đi vào giấc ngủ, đây là tiếng ngáy của gã. Chúng ta đi nhanh lên."

Long Hạo Thần hơi mỉm cười, chẳng lẽ thực lực càng mạnh thì tiếng ngáy càng to sao?

Trong lòng núi cũng là nơi rộng lớn nhất hang động. Tư Tư tìm kiếm một lát, dẫn Long Hạo Thần đi tới mặt sau một tảng đá to. Sau tảng đó có một lối đi kéo dài vào trong. Con đường cao cỡ thân một người, trước mắt lại có tảng đá chắn, nếu không đi tới khoảng cách gần như vậy chắc chắn sẽ không tìm thấy.

"Long đại ca, nơi này chắc là đi thông đến sau động, chắc người nhà tôi bị bắt nhốt ở bên kia, tôi..." Nói đến đây, cô ngập ngừng nhìn Long Hạo Thần.

Long Hạo Thần nói.

"Cô đi cứu người nhà đi, tôi canh giữ tại đây. Nếu Y Tư Đốn Vương phát hiện thì tôi sẽ dụ gã rời đi."

Tư Tư cắn môi, nhìn chăm chăm Long Hạo Thần, đột nhiên nhào vào ngực hắn, ôm siết. Long Hạo Thần bất ngờ không kịp đề phòng, bị cô ôm chặt.

"Long đại ca, chỉ cần có thể cứu ra người nhà của tôi, sau này Tư Tư sẽ làm thị nữ của anh, hầu hạ anh cả đời." Nói xong câu đó cô thả lỏng tay, vọt vào trong động.

Long Hạo Thần nâng lên tay phải nhẹ vỗ hướng bóng lưng của cô, một lốc xoáy bảy sắc bồng chốc nhập vào người Tư Tư. Tư Tư chỉ cảm thấy linh lực của mình chớp mắt bùng phát, cảm kích liếc Long Hạo Thần.

"Cẩn thận chút." Long Hạo Thần nhìn cô, gật đầu.

Tư Tư nhẹ gật đầu, sau đó lần nữa tăng tốc, biến mất ở ngã rẽ trong con đường.

Nhảy vọt người lên, Long Hạo Thần đáp xuống tảng đá to trước lối vào. Cùng lúc đó, tiếng ngáy vang dội bỗng ngừng lại.

"Là ai? Dám xâm nhập cấm địa của bốn vương!"

Thanh âm hùng hậu vang dội giống hết tiếng ngáy trước đó. Trong lòng núi độ cao hơn ba trăm mét vang vọng thanh âm của gã tựa tiếng sấm đì đùng.

Mắt Long Hạo Thần xẹt qua tia sáng, phần ngực, Trái Tim Vĩnh Hằng nhảy lên sinh ra ánh sáng kịch liệt dao động.

Quang Thần Lĩnh Vực tiến hóa khiến hãn có thể trực tiếp đem hơi thở sinh mệnh bên ngoài chuyển hóa thành linh lực bản thân, đem những sự sống này tiến vào phạm vi quanh người hãn mười mét thì biến thành vô số điểm sáng xanh dung nhập vào người Long Hạo Thần, thoát nhìn rất là lạ lùng.

Áp lực khủng bố từ bốn phương tám hướng ủa tới. Ánh vàng bảy sắc rực rỡ khuếch tán từ người Long Hạo Thần. Đối mặt cường giả cỡ như Y Tư Đốn Vương, làm sao hãn không thi triển ra lĩnh vực của mình cho được?

Người chưa tới thì ánh sáng xanh biếc của lĩnh vực đã tới trước.

Màu sắc lĩnh vực của Y Tư Đốn Vương rất đặc biệt, sắc xanh ngọc điểm lệ rồi lại tôn quý. Hơi thở sinh mệnh nồng đậm đến mức tận cùng,

không ngờ về mặt tinh thuần không kém hơn quang thuộc tính của Long Hạo Thần.

Xanh ngọc và ánh vàng bảy sắc va chạm vào nhau, hình ảnh kỳ dị xuất hiện. Giữa hai lĩnh vực không vì va chạm mà xâm nhập vào nhau. Ánh vàng bảy sắc ngược lại cùng sắc xanh biếc đụng chạm liên dung hợp.

Hiển nhiên quang minh ánh vàng bảy sắc chiếm ưu thế, đụng vào lĩnh vực xanh biếc nhanh chóng tăng vọt, ánh sáng vàng càng biến chói mắt hơn. Chớp mắt lĩnh vực đã mở rộng một phần ba.

"A?"

Thanh âm vang dội dường như có chút nghi hoặc. Ngay sau đó, Long Hạo Thần trợn mắt há hốc mồm nhìn thân hình xuất hiện chính giữa ánh sáng xanh biếc. Cùng lúc đó, lĩnh vực xanh biếc co rút ra sau, giữ khoảng cách với Quang Thần Lĩnh Vực của hắn.

Nếu như thân hình của Y Tư Đốn Vương khổng lồ, thậm chí vượt qua đại tinh tinh bên ngoài thì Long Hạo Thần sẽ không giật mình như thế. Thật tình là bởi vì, vị này khiến Tư Tư cực kỳ sợ hãi, vương giả thống trị thế giới Y Tư Đốn, dáng người thật sự là...quá lùn.

Cao cỡ mét năm không? Tối đa cỡ đó. Nếu gã đứng trước mặt Long Hạo Thần thì còn chưa tới ngực hắn.

Y Tư Đốn Vương này có mái tóc nâu ngắn đậm, tóc uốn lộn khiến đầu gã lộn xộn. Người mặc áo giáp dường như là phi thủy điêu khắc thành, lấp lánh ánh sáng lóa mắt. Tuy dáng người gã không cao nhưng cực kỳ vạm vỡ. Bả vai rộng ít nhất chiếm hai phần ba thân cao. Lồng ngực rộng rãi, mặt râu quai nón, cả khuôn mặt chỉ có đôi mắt là thấy rõ nhất.

Y Tư Đốn Vương có cái mũi bặm nhậ, đỏ rực, mắt thì là màu nâu giống màu tóc. Tay trái nắm cây búa to, mặt búa gần bằng thân thể gã.

Tay phải là cái chùy, thể tích không chênh lệch hơn búa lớn bao nhiêu. Lấy thân thể vừa lùn vừa vạm vỡ của gã cầm đôi vũ khí khổng lồ xanh biếc thật là có chút quái.

Thần khí. Tuy hai vũ khí này và áo giáp của Y Tư Đốn Vương đều là màu xanh biếc, nhưng Long Hạo Thần lập tức ra kết luận, ba bộ trang bị này đều là cấp thần khí.

Màu sắc có thể không giống nhưng hơi thở sẽ không khác. Hơi thở sinh mệnh cực kỳ tinh thuần đã khiến cả hang động biến thành màu xanh biếc.

Tuy nhiên, khí thể của Y Tư Đốn Vương mạnh thì có mạnh nhưng không đem đến áp lực bao nhiêu với Long Hạo Thần. Quang Thần Lĩnh Vực co rút phạm vi quanh thân Long Hạo Thần ba mươi mét, bất cứ ánh sáng xanh biếc nào vừa tiến vào khoảng cách này lập tức trở thành một phần của Quang Thần Lĩnh Vực.

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 288

Nguyệt Dạ Nữ Vương, Hủy Diệt Thụ

Long Hạo Thần vừa mới hoàn thành tiến cấp, thêm vào lúc trước ngăn ngừa căn nuốt Sinh Mệnh Linh Vực của Y Tư Đốn Vương. Hắn cảm thấy mình ở trạng thái cường đại trước nay chưa từng có, nhưng Trái Tim Vĩnh Hằng trước ngực hắn vẫn đều nhịp đập, dường như đang hồi phục linh lực.

"Nhân loại, tại sao ngươi tiến vào lãnh địa của ta?" Giọng của Y Tư Đốn Vương vẫn đinh tai nhức óc như vậy, trái ngược hẳn với dáng người của gã.

Long Hạo Thần trầm giọng nói.

"Y Tư Đốn Vương, ngươi vì dục vọng bản thân, khi dễ kẻ yếu, còn phạm vào tội diệt tộc. Hôm nay nhất định phải để ngươi trả cái giá đắt."

Nói rồi đôi tay Long Hạo Thần hợp trên đỉnh đầu, Quang Minh Nữ Thần Vịnh Thán và Lam Vũ, Quang Phù Dung đã dung hợp một chỗ. Ánh sáng bảy sắc bỗng chốc dâng lên, Quang Thần Linh Vực tựa như sóng nước khuếch tán ra ngoài.

"Nhảm nhí!" Y Tư Đốn Vương chửi một tiếng, búa lớn và chùy to trong tay cùng vung lên. Bỗng chốc Sinh Mệnh Linh Vực xanh biếc của gã ở trên không trung hóa thành hình thái vô số thực vật đánh hướng Quang Thần Linh Vực của Long Hạo Thần.

Ánh sáng xanh tiến vào ánh vàng bảy sắc, kết quả là giống hệt như vừa rồi, màu xanh biếc chỉ có thể cổ vũ uy thế ánh vàng bảy sắc. Uy lực Quang Thần Lĩnh Vực của Long Hạo Thần chớp mắt bùng nổ, tốc độ lao ra ngược lại biến càng nhanh.

"Sao có thể như vậy?" Y Tư Đốn Vương kinh ngạc.

Gã vội vàng thu lại lĩnh vực của mình, nhảy người lên nhào hướng Long Hạo Thần.

Lĩnh vực hoàn toàn khắc chế, loại tình huống này cực kỳ hiếm thấy, chỉ có khi hai loại lĩnh vực đạt đến trình độ tương khắc tới cực điểm mới xuất hiện. Lĩnh vực của Long Hạo Thần và Y Tư Đốn Vương không đơn giản là khắc chế thôi, còn có đặc tính tương sinh. Sinh Mệnh Lĩnh Vực của Y Tư Đốn Vương gần như là nhiên liệu tốt nhất cho Quang Thần Lĩnh Vực của Long Hạo Thần. Chỉ chốc lát, lĩnh vực của Long Hạo Thần đã tăng cường độ đến mức hãn không khống chế nổi.

Đôi mắt tròn tấn công của Y Tư Đốn Vương, Long Hạo Thần không chút sợ hãi, đôi tay nắm Sinh Mệnh và Sáng Tạo kiếm chém xuống, chính là Tu La Trảm.

Hiện tại Tu La Trảm không phải là cái ban đầu, chẳng những hỗn hợp lực lượng lĩnh vực của Long Hạo Thần, còn có lĩnh ngộ kiếm ý, kiếm hồn của hắn. Chỉ thấy luồng sáng ánh vàng bảy sắc như sợi xích từ trên trời giáng xuống. Nguyên sơn động trăn ngập sát khí. Giờ phút này, từ người Long Hạo Thần tỏa ra uy nghiêm chưa từng có.

Ánh sáng xanh biếc trên người Y Tư Đốn Vương vừa tiếp xúc vào ánh vàng bảy sắc trên kiếm quang của Long Hạo Thần thì như bị hòa tan, bị suy yếu. Ngay cả đôi vũ khí cấp thần khí của gã cũng bị ảnh hưởng cực lớn.

Nhưng cường độ linh lực của Y Tư Đốn Vương vượt xa Long Hạo Thần. Gã hét lớn một tiếng, vũ khí hai tay tách ra. Bỗng chốc kiếm ý của Long Hạo Thần bị lực lượng kinh khủng xé nát. Cùng lúc đó gã đã tới

gần, búa lớn trong tay phải va chạm với Sinh Mệnh và Sáng Tạo kiếm của Long Hạo Thần.

Vẻ ngạc nhiên xuất hiện trên mặt Long Hạo Thần. Hắn chưa từng nghĩ tới một người, hoặc nên nói là loại sinh vật nào có lực lượng kinh khủng đến thế. Hắn thậm chí có thể khẳng định, coi như là Ma Thần Hoàng, về mặt lực lượng tuyệt đối không có thực lực như vậy.

Chỉ tiếp xúc với mép Sinh Mệnh và Sáng Tạo kiếm thì người Long Hạo Thần tựa đạn pháo bị bắn ngược ra ngoài, mạnh đập vào vách đá.

Vách đá trong hang động cực kỳ cứng rắn, thế mà khi người Long Hạo Thần đánh vào thì mảnh vụn xanh biếc bắn tứ tung, bị hấn đập ra cái hố to.

Lấy tu vi cấp chín bậc ba của Long Hạo Thần, thêm vào lĩnh vực áp chế đối thủ và kiếm ý, thế mà đối mặt lực lượng của Y Tư Đốn Vương lại là kết quả này.

Trái Tim Vĩnh Hằng kịch liệt nhảy lên, Long Hạo Thần kiềm không được hộc ra búng máu. Hắn chỉ cảm thấy thân thể như bị tảng đá nghiền ép, khắp người không chỗ nào là không đau đớn. Đặc biệt là đôi tay, giống như không còn là của hắn vậy.

Sinh Mệnh và Sáng Tạo kiếm trong khoảnh khắc tiếp xúc đó hoàn toàn tách ra, biến trở về hai thanh trọng kiếm. Hơn nữa mắt trên xuất hiện vết rạn chi chít, mắt thấy sắp tan vỡ. Tuy thân thể của Long Hạo Thần nhanh chóng hồi phục nhưng làm sao chiến đấu tiếp đây?

Hèn chi, hèn chi vật cứng của gã có sức mạnh như vậy, hèn chi đáng người gã nhỏ thế mà tiếng ngáy thật kinh khủng. Thì ra sức mạnh của gã khủng khiếp như vậy.

Vang lên thanh âm đặc ý của Y Tư Đốn Vương.

"Ha ha, bốn vương có huyết mạch của vua Titan, về mặt lực lượng thì coi như là thần linh ở trước mặt ta chỉ có thể cúi đầu xưng thần."

Đang khi gã đắc ý thì ánh vàng bảy sắc nồng đậm toát ra từ người Long Hạo Thần lan tỏa ra cái hố to. So sánh với trước thì ánh vàng bảy sắc càng thêm đậm đặc, hơn nữa lấy quỹ tích kỳ lạ phát ra tiếng *Ong ong* khe khẽ. Bảy sắc chuyển động, ánh sáng đang nhanh chóng quay tròn. Trong chớp mắt, Long Hạo Thần lại xuất hiện giữa không trung.

Hít sâu, ánh mắt Long Hạo Thần sáng ngời nhìn chăm chú vào Y Tư Đốn Vương.

"Nếu ở lực lượng ta không thể đối kháng với người, vậy chỉ còn cách sử dụng lĩnh vực."

Chớp mắt, Long Hạo Thần tựa như biến thành mặt trời, ánh vàng bảy sắc bắn ra, bỗng chốc chiếu rọi mỗi góc hang động.

Y Tư Đốn Vương cũng không may mắn thoát khỏi. Tuy gã có lực lượng cực kỳ khủng bố nhưng về mặt thuộc tính hoàn toàn bị Long Hạo Thần ức chế. Ánh vàng bảy sắc bao phủ trên người gã, Y Tư Đốn Vương cảm nhận rõ ràng linh lực của mình bị ánh vàng bảy sắc nhanh chóng hút mất.

Bây giờ gã không thể thi triển ra lĩnh vực của mình, như vậy chỉ càng tăng tốc độ tu vi bị Quang Thần Lĩnh Vực cắn nuốt. Chỉ còn cách tấn công chính là phòng thủ, đánh bại Long Hạo Thần mới giải trừ uy hiếp đến từ Quang Thần Lĩnh Vực.

Y Tư Đốn Vương tức giận gầm lên một tiếng, chùy to trong tay phải đột nhiên rời khỏi tay, ở giữa không trung tựa như sao băng xanh khổng lồ bay nhanh hướng Long Hạo Thần.

Long Hạo Thần cười nhạt.

"So đấu về lực lượng, coi như một trăm ta cũng chưa chắc là đối thủ của người. Nhưng lĩnh vực của người hoàn toàn bị ta ức chế. Không còn lĩnh vực suy yếu và đối kháng, dù lực lượng của người có mạnh hơn nữa thì chỉ là một cường giả không lĩnh vực."

Trong lúc hăn nói chuyện thì chùy to đã xẹt qua người hăn, nhưng đập vỡ chỉ là quang ảnh mà thôi. Chùy to giang ngang, khi chạm tới vách động thì vạch một đường cong, lại quay trở về tay Y Tư Đốn Vương. Trong hang động, Y Tư Đốn Vương trông thấy chỉ có ánh vàng bảy sắc mà thôi.

Quang Thần Lĩnh Vực khiến gã trông thấy thế giới chỉ tràn ngập bảy sắc, hang động dường như đã biến mất, xung quanh đều là bảy sắc.

Giống như Long Hạo Thần đã nói, không có lĩnh vực đối kháng, cường giả bình thường đối đầu với cường giả lĩnh vực là không có chút cơ hội nào. Chỉ riêng tính chúa tể lĩnh vực đủ khiến gã bó tay chịu trôi.

Y Tư Đốn Vương im lặng, đôi mắt nâu bắn ra ánh sáng lóa mắt. Đôi vũ khí to lớn thu lại hai bên thân thể, gã đang cảm giác vị trí của Long Hạo Thần. Nhưng rất nhanh, gã phát hiện mình làm vậy không chút tác dụng. Bởi vì trong lĩnh vực của Long Hạo Thần, gã cảm giác được chỉ có quang, không thể phát hiện dù là một tia hơi thở linh hồn.

Lúc này Long Hạo Thần đã ẩn náu trong Quang Thần Lĩnh Vực, đang nhanh lẹ trị liệu thân thể của mình, đầu óc cũng nhanh chóng vận chuyển.

Nếu không phải có lĩnh vực tuyệt đối khắc chế, coi như là đệ nhất cường giả nhân loại Thánh Ma đại lục, Tinh Không Thần Thánh kỵ sĩ Dương Hạo Vũ cũng không là đối thủ của Y Tư Đốn Vương. Lực lượng của gã thật sự quá khủng bố. Trong lĩnh vực của gã, lực lượng sinh mệnh thật tinh thuần. May mắn Long Hạo Thần có Quang Thần Lĩnh Vực tiến hóa, có năng lực Cai Quản Tiến Trình Sinh Mệnh rồi có thể sinh ra hiệu quả dung hợp với hơi thở sinh mệnh. Nếu không thì ngoài chạy trốn ra hăn không còn cách nào khác.

Chịu Quang Thần Lĩnh Vực ảnh hưởng, linh lực bản thân gã giảm thấp trên diện rộng. Dù lực lượng gã có mạnh hơn nữa, mất đi linh lực hỗ trợ, gã chỉ có nước bị Long Hạo Thần từng chút một tiêu hao đến chết.

Trong mắt Y Tư Đốn Vương tràn ngập không cam lòng, trận chiến này đấu thật là bức mình. Gã không ngờ có lĩnh vực có thể khắc chế lĩnh vực của gã như vậy. Nên biết rằng Sinh Mệnh Lĩnh Vực của gã có năng lực cường đại chống lại tất cả sự sống động vật, thực vật. Một khi bị lĩnh vực của gã bao phủ, vậy sự sống của kẻ địch sẽ nhanh chóng rút đi, thêm vào sức mạnh siêu cường cho gã. Trong thế giới Y Tư Đốn này, chưa từng có ai tạo thành một chút uy hiếp với gã.

Kết quả ngoài ý muốn là hôm nay gã đụng phải phiền phức lớn. Sinh Mệnh Lĩnh Vực mà gã luôn tự hào khi đụng vào Quang Thần Lĩnh Vực sau khi tiến hóa của Long Hạo Thần, tựa như củi khô lửa bốc (khụ khụ), củi khô như gã chỉ có nước bị đốt cháy.

Ngửa đầu phát ra tiếng rống giận dữ, hơi thở sinh mệnh trên người Y Tư Đốn Vương như suối phun bùng nổ. Sinh Mệnh Lĩnh Vực lúc trước bị giấu đi lần nữa nở rộ. Tuy làm vậy chỉ là uống rượu độc giải khát, nhưng chỉ có cách đó, thông qua va chạm lĩnh vực mới phát hiện vị trí của Long Hạo Thần được!

Thân hình chợt lóe, tốc độ của Y Tư Đốn Vương tăng đến cực hạn. Cùng lúc đó, vũ khí trong hai tay cùng bắn ra hướng tới chỗ Long Hạo Thần.

Chỉ thấy hai đại thần khí nhanh chóng lao về phía Long Hạo Thần, khi sắp tiếp xúc thì cùng quẹo lại đụng vào nhau, phát ra tiếng nổ cực kỳ khủng bố. Một tia chớp sắc xanh biếc đậm đặc bắn tứ tán phủ lên phạm vi ba trăm mét vuông.

"Ha ha, xem coi lần này ngươi còn chạy đi đâu được. Bị Khoáng Thế Lôì Đình của ta đánh trúng, dù lĩnh vực của ngươi khắc chế ta thì cũng sẽ rơi vào trạng thái tê liệt và chấn động. ủa..."

Mới nói đến đây thì Y Tư Đốn Vương như phát hiện cái gì khác lạ. Bởi vì gã cảm giác được bóng dáng Long Hạo Thần biến mất, hơn nữa Quang Thần Lĩnh Vực đang nhanh chóng dung hợp với Sinh Mệnh Lĩnh Vực.

"Không, cái này không thể nào!" Y Tư Đốn Vương tràn đầy khó hiểu nhìn hai thần khí bay trở về, vẻ mặt khó tin.

Giọng của Long Hạo Thần vang lên từ bốn phương tám hướng.

"Điều này không có gì là không thể, bởi vì ta không chỉ có lĩnh vực ở trên người, khắc chế người, lực lượng linh hồn của ta cũng mạnh hơn người. Bởi vậy, coi như là dưới tình huống va chạm linh lực thì ta cũng có thể áp chế cảm giác của người, khiến người không thể tìm thấy ta ở phương nào."

Tuy nói vậy nhưng kỳ thật Long Hạo Thần rất kinh ngạc. Mới rồi hai thần khí va chạm uy lực thật là quá khủng khiếp. Nếu hẳn thật sự ở trong phạm vi đó, tuy không đến mức mất mạng nhưng cũng sẽ hoàn toàn bị hạn chế, thậm chí là phong ấn. Y Tư Đốn Vương vẫn có khả năng chuyển bại thành thắng, chiến thắng trận đấu này.

Y Tư Đốn Vương vẻ mặt không cam lòng rồi lại không thể không nhanh chóng thu lại Sinh Mệnh Lĩnh Vực của mình. Nếu không thu lại thì linh lực của gã sẽ tiêu hao càng lớn. Uy lực của Long Hạo Thần đang liên tục tăng cao, ngay cả tốc độ linh lực sinh mệnh của gã cũng nhanh tiêu hao hơn.

"Người có tin không, ta điều động cả lực lượng sinh mệnh Y Tư Đốn nổ lĩnh vực của người." Y Tư Đốn Vương giơ cao thần khí trong tay mình, vẻ mặt uy hiếp nói.

Long Hạo Thần mỉm cười nói.

"Người có thể thử xem. Người có biết nếu thật sự làm vậy, chưa đợi lĩnh vực của ta nổ thì người đã trước tiên bị hòa tan?"

Y Tư Đốn Vương ghen hòng. Gã thật sự có chút không cam lòng, gã biết rõ đối thủ không mạnh bằng mình nhưng không cách nào thắng đối phương được, loại cảm giác này không dễ chịu chút nào. Đương nhiên bây giờ gã có thể thông qua Sinh Mệnh Linh Vực bảo hộ mình bỏ chạy. Nhưng làm Y Tư Đốn Vương, từ bỏ lãnh địa chạy trốn, gã còn mặt mũi nào thống trị Y Tư Đốn chứ?

Đang lúc Y Tư Đốn Vương cực kỳ giận dữ thì ánh vàng bảy sắc xung quanh bỗng từ từ rút lui, bản thể của Long Hạo Thần hiện ra.

Trải qua khoảng thời gian hồi phục, tổn thương do lúc trước bị oanh tạc cũng lành lặn lại. Hơn nữa bởi vì nuốt nhiều lực lượng sinh mệnh bổ sung linh vực, ban này thi triển Quang Thần Linh Vực chẳng những không tiêu hao linh lực của Long Hạo Thần, thậm chí bồi bổ bản thân khiến linh lực hẳn tăng mạnh lớn.

Sắc mặt Y Tư Đốn Vương đương nhiên khó coi, dù rằng mình gã biết vẻ mặt bản thân khó coi chứ Long Hạo Thần thì chỉ thấy mặt râu ria. Nhưng từ ánh mắt của Y Tư Đốn Vương, Long Hạo Thần có thể thấy ra cực độ không cam lòng.

"Nhân loại, người tới đây là muốn vũ nhục ta sao?" Y Tư Đốn Vương gầm lên.

Long Hạo Thần đối diện với gã, rõ ràng đã ở thế bất bại. Tuy hẳn thu lại linh vực nhưng Y Tư Đốn Vương tự biết mình không có năng lực thoát chốc giết chết đối phương. Cùng lúc đó, gã không thể làm như vậy. Tựa như gã cảm nhận được Long Hạo Thần sẽ không giết chết mình.

Long Hạo Thần lắc đầu, nói.

"Đương nhiên không phải. Ta nhận lời mời của người khác đến đối phó người. Cô ấy nói với ta, người vì đoạt đi bảo vật của cô ấy mà giết chết tất cả tộc nhân của cô, hơn nữa bắt đi người thân của cô. Lần này ta đến là giúp cô ấy cứu ra người thân."

"Nói nhảm! Ta là sứ giả của Thần Tự Nhiên tại nhân gian, là thể hiện ý chí của tự nhiên và sinh mệnh, sao có thể làm ra loại chuyện này? Tuy người có trái tim quang minh, có vinh diệu quang vô thượng cũng không thể vũ nhục ta. Ta là con trai Thần Tự Nhiên!" Y Tư Đốn Vương nổi giận, đôi thần khí khủng bố vỗ đập vào nhau. Gã đột nhiên nghĩ tới cái gì, hỏi. "Mới rồi người nói kẻ đó là ai? Ta muốn biết là ai dám ô nhục sứ giả Thần Tự Nhiên, Y Tư Đốn Vương vĩ đại."

Long Hạo Thần định mở miệng thì đột nhiên nguyên hang động kịch liệt rung lắc. Ngay sau đó, lực lượng cường đại khó hình dung phát ra từ cái hang Tư Tư lúc trước đã vào.

Cùng là lực lượng sinh mệnh, nhưng lực lượng này không phải lực lượng sáng tạo mà là lực lượng hủy diệt sinh mệnh.

Cảm giác hơi thở này xuất hiện, Y Tư Đốn Vương kinh sợ biến sắc mặt. Nhưng gã không làm hành động gì, dường như rất e sợ lực lượng hủy diệt sinh mệnh này, nhanh chóng lùi sang bên, thậm chí là núp sau lưng Long Hạo Thần.

Một bóng trắng chui ra khỏi động. Cô vừa xuất hiện, lực lượng hủy diệt sinh mệnh lan rộng. Linh lực khủng bố buộc Long Hạo Thần và Y Tư Đốn Vương cùng bắn ngược dán vào vách đá phía xa.

Nhưng họ rất nhanh thích ứng lực lượng này, lập tức bay trở về không trung.

Y Tư Đốn Vương vẻ mặt kinh ngạc xen lẫn phần nộ nhìn Long Hạo Thần.

"Người, người để người lên vào cấm địa, trộm đi mầm Hủy Diệt Thu? Người có biết hay không sẽ phá hủy cân bằng cả thế giới Y Tư Đốn, thậm chí khiến tất cả sinh vật thế giới Y Tư Đốn hóa thành hư vô?"

Bóng trắng xuất hiện đương nhiên chính là Tư Tư. Lúc này trong tay phải cô cầm một hòn đá rất kỳ lạ. Hòn đá hình dáng quái dị, một nửa là

màu vàng, một nửa là ánh bạc, tỏa ra ánh sáng vàng bạc mờ nhạt. Vị trí hai màu vàng bạc giao nhau chui ra một chồi non. Chồi non màu tím nhạt, bên trên lấm tấm tím sậm. Lực lượng hủy diệt sinh mệnh khổng lồ lúc trước Long Hạo Thần cảm nhận được không ngờ phát ra từ chồi non này. Không thể nghi ngờ, đây là hạt mầm mà Y Tư Đốn Vương nói đến, Hủy Diệt Thụ.

"Tư Tư, cô đã cứu ra được người nhà chưa?" Long Hạo Thần hỏi.

Tư Tư ngẩng đầu nhìn Long Hạo Thần và Y Tư Đốn Vương, ngần ra, hỏi ngược lại.

"Sao anh không dẫn hãn gã đi?"

Long Hạo Thần nói.

"Lĩnh vực của tôi vừa lúc khắc chế gã cho nên tôi thắng gã, tất nhiên không cần dẫn gã đi rồi! Cô còn chưa trả lời vấn đề của tôi."

Tư Tư yêu kiều cười, nói.

"Không sao, những điều này không còn quan trọng. Long đại ca, cảm ơn anh giúp tôi lấy đến hạt mầm Hủy Diệt Thụ. Bắt đầu từ bây giờ, tôi chính là chúa tể thế giới này, tôi sẽ cùng với Hủy Diệt Thụ trưởng thành, thắng đến nơi này hoàn toàn biến thành Hủy Diệt Thần Vực của tôi mới thôi. Thật không ngờ lực lượng của anh mạnh đến vậy, ngay cả Y Tư Đốn Vương cũng không đánh bại được. Nhưng nếu đã thắng gã, sao anh không tiện tay giết luôn đi? Thôi vậy cũng tốt, để tôi tự mình ra tay."

Y Tư Đốn Vương nhìn Tư Tư, lộ ra lửa giận.

"Là người, thì ra là người! Nguyệt Dạ Nữ Vương, rốt cuộc người muốn làm cái gì? Lần trước người cướp Nhật Nguyệt Thần Thạch hóa ra là vì mầm Hủy Diệt Thụ. Chẳng lẽ người muốn hủy diệt thế giới Y Tư Đốn?"

Nghe hai chữ Nguyệt Dạ, Long Hạo Thần sửng sốt, trong đầu bất giác nhớ tới Nguyệt Dạ xa tại Ma Đô. Nhiều năm không gặp, không biết cô ra sao rồi. Nhưng năm đó Ma Thần Hoàng đã nói sẽ không làm gì cô, bây giờ cô ấy có khỏe không?

Tư Tư cười lạnh nói.

"Tên lùn, nếu không phải người bức ép quá đáng, buộc tộc Nguyệt Dạ chúng ta không còn không gian sinh tồn thì ta cần gì mạo hiểm như vậy. Khi đem Hủy Diệt Thụ đại nhân trồng trên Nhật Nguyệt Thần Thạch, ta đã thay đổi tín ngưỡng của mình. Y Tư Đốn Vương, có lẽ hôm nay ta không giết được người, nhưng đợi khi Hủy Diệt Thụ đại nhân lớn lên, ta là người thứ nhất tìm tới người."

Long Hạo Thần nhú mày, nhìn Tư Tư, nhàn nhạt nói.

"Tư Tư, cái này dường như khác với lời cô đã nói. Xem ra cô tới đây không phải vì cứu người nhà mình?"

Tư Tư nhìn Long Hạo Thần, trong mắt có phức tạp, khẽ thở dài, nói.

"Long đại ca, thật xin lỗi, là tôi lừa anh. Nhưng tôi không thể không làm vậy. Anh quá lương thiện cũng quá dễ dàng tin người, nhưng anh bị tôi lợi dụng cũng là đáng giá. Anh đẹp trai như vậy, đáng tiếc truyền thừa quang minh. Anh yên tâm đi, chờ tôi và Hủy Diệt Thụ hoàn toàn dung hợp, chắc chắn sẽ tìm năm mồi tốt nhất cho anh. Đương nhiên nếu anh chịu từ bỏ tín ngưỡng quang minh của mình, đi theo tôi cảm ngộ hắc ám thần bí, tôi chẳng những không giết anh, thậm chí còn gả cho anh, làm vợ của anh, dù sao nhân loại xuất sắc giống như anh thật rất hiếm thấy."

Nói xong người Tư Tư bắt đầu biến đổi. Tai cô biến nhọn ra, tóc đen chậm rãi bay lên, gấp khúc, tựa như sóng đen tỏa ra sau lưng. Ba đôi cánh đen trong suốt giương ra. Khuôn mặt tuyệt sắc tăng một phần dụ hoặc bí ẩn. Khí thế của cô cũng tăng vọt, tuy không cường đại như Y Tư Đốn Vương nhưng ít ra cũng là cường giả cấp lĩnh vực.

Giọng Tư Tư không còn dịu dàng nữa mà thêm phần kiêu ngạo.

"Lần nữa giới thiệu, ta là người cai quản hắc ám và thủy, Nguyệt Dạ Nữ Vương Y Tư Đốn, tộc trưởng Ám Dạ Tinh Linh tộc. Tộc nhân của ta bị nhân loại các người và Tinh Linh tộc bức ép dần đi hướng diệt tuyệt. Nếu ta không có hành động gì, thật sự sẽ bị diệt tộc. Cho nên lúc trước ta nói với người không phải đều là giả dối. Còn về phụ mẫu, thân nhân của ta, họ vốn không tồn tại. Ta là Nguyệt Dạ Nữ Vương, là người cai quản hắc ám vô thượng, căn bản không có bất cứ máu mủ nào."

Nghe lời của cô, Long Hạo Thần luôn nhìn chăm chú vào cô, trên mặt không lộ ra quá nhiều biểu tình.

Y Tư Đốn Vương hét lớn một tiếng, đôi thần khí va chạm vào nhau, Sinh Mệnh Linh Vực thoáng chốc lan tràn sắc xanh biếc.

"Nguyệt Dạ Nữ Vương, người cho rằng hôm nay có thể đi được sao?"

Nguyệt Dạ Nữ Vương Tư Tư mỉm cười nói.

"Đi không được ư? Nếu là trước kia, có lẽ người còn cơ hội giữ ta lại đây. Nhưng giờ thì..."

Nói rồi cô chậm rãi nâng lên Hủy Diệt Thụ trong tay. Hơi thở hắc ám và lạnh lẽo nồng đậm nhanh chóng rót vào trong Nhật Nguyệt Thần Thạch. Bỗng chốc áp lực khủng bố hơn trước gấp mấy lần bùng phát, ước chế Sinh Mệnh Linh Vực của Y Tư Đốn Vương nhanh chóng co rút.

"Hủy Diệt Thụ chính là ngang hàng với Vĩnh Hằng Thụ. Mà Vĩnh Hằng Thụ chính là nhà của Thần Tự Nhiên. Tuy người là sứ giả của Thần Tự Nhiên nhưng sao có thể đối kháng với Hủy Diệt Thụ chứ? Dù Hủy Diệt Thụ chỉ mới nảy mầm nhưng lực lượng của người không đủ ngăn ta rời đi."

Long Hạo Thần lóe người chặn trước mặt Y Tư Đốn Vương, ánh vàng bảy sắc chớp mắt nở tung, bảo vệ Sinh Mệnh Linh Vực sau lưng

mình. Lực lượng hủy diệt sinh mệnh của Long Hạo Thần trùng kích vào Quang Thần Lĩnh Vực không mãnh liệt như áp chế Sinh Mệnh Lĩnh Vực. Ít nhất thì Long Hạo Thần không lùi lại. Hai lĩnh vực đấu đá nhau phát ra tiếng xẹt xẹt.

Trên mặt Tư Tư lộ vẻ oán hận.

"Long đại ca, muốn đổi đầu với ta sao?"

Long Hạo Thần nhú mày.

"Xem ra tôi đã nhìn lầm người."

Tư Tư cười nói.

"Hiện tại biết thì có ích gì? Kiểu người tốt ngu xuẩn như người vĩnh viễn chỉ chịu thiệt thòi, hãy suy nghĩ lại đề nghị của ta đi. Theo đuổi hắc ám, ta sẽ cho người vĩnh viễn bên ta, dưới một người trên vạn người."

Long Hạo Thần nhẹ lắc đầu, nói.

"Tuy tôi đã sai nhưng không quá mức sai lầm. Người tốt không nhất định là ngu ngốc. Sai lầm của tôi bây giờ bù đắp chưa tính muộn."

"A?" Tư Tư nghi hoặc nhìn Long Hạo Thần, nhưng linh lực rút vào chồi non Hủy Diệt Thụ càng dồi dào hơn.

Long Hạo Thần nâng tay chỉ hướng Nguyệt Dạ Nữ Vương, một tầng sáng ánh vàng bảy sắc kỳ lạ đột nhiên bùng phát khỏi người cô. Sắc vàng nhu hòa thoát nhìn không có chút lực phá hoại, nhưng quá trình ánh sáng bảy sắc khuếch tán khiến Tư Tư cao giọng hét. Linh lực hắc ám của cô chớp mắt bị ngăn chặn. Ngay sau đó, thân thể cô bắt đầu thu nhỏ.

"Người, người hạ nguyên rủa trên người ta? Người là tên khốn..." Giọng Tư Tư biến ngày càng sắc nhọn, ngày càng non nớt. Chỉ chốc lát sau, thân thể cô đã thu nhỏ cỡ cô bé ba, bốn tuổi, phải hai tay cầm Nhật Nguyệt Thần Thạch mới được.

Suy yếu không chỉ là sức sống còn có thực lực. Dù Tư Tư có ý tưởng gì nhưng bây giờ không còn sót lại tu vi cấp lĩnh vực cường đại nữa, đương nhiên không thể thúc đẩy lực lượng hủy diệt sinh mệnh quấy phá.

"Thì ra người tồi tệ như vậy, gieo phong ấn trong người ta!" Tư Tư cất giọng non nớt nói, nhìn chăm chăm Long Hạo Thần.

Không thể không nói, cô vốn là mỹ nữ, biến thành cô bé cũng vẫn là mỹ nữ, hơn nữa càng đáng yêu. Sáu đôi cánh sau lưng biến tinh xảo linh lung, nhìn có chút thú vị.

Long Hạo Thần lắc đầu, nói.

"Tồi tệ không phải tôi. Bởi vì tôi nhìn thấu cô nói dối cho nên mới để lại hậu chiêu. Nếu như Y Tư Đốn Vương thật sự tà ác như cô đã nói, vậy tôi chắc chắn sẽ dốc hết sức giúp đỡ cô. Đáng tiếc, cô lừa tôi. Vô dụng thôi, coi như là lực lượng của Hủy Diệt Thụ cũng không thể tiêu trừ phong ấn của tôi. Không sai, tôi chắc chắn không có lực lượng như Vĩnh Hằng Thụ mà cô đã nói, nhưng tôi khẳng định một điều, ít nhất quang minh của tôi cùng cao với Vĩnh Hằng Thụ."

Tư Tư lẩm bẩm.

"Người gạt người, người gạt người. Người vốn không thể nhìn ra mưu kế của ta. Là người xấu xa muốn cướp bảo vật trên người ta, cho nên mới hạ nguyên rửa lên ta."

Long Hạo Thần cười nhạt, "Nếu muốn người không biết, trừ phi mình đừng làm. Nếu đã thế thì tôi sẽ khiến cô tâm phục khẩu phục."

"Đầu tiên là lời nói sơ hở. Trước khi chúng ta hành động, cô cảm ơn tôi đã từng nói: cho dù chết rồi, linh hồn lên thiên đường mà không phải quay về ôm ấp của Thần Tự Nhiên. Khi đó tôi đã nghi ngờ cô. Bởi vì lúc trước cô từng nói rồi, tại Y Tư Đốn, dù là nhân loại hay Tinh Linh đều là con dân của Thần Tự Nhiên."

"Sau đó trước khi chúng ta đi tìm Đình Hương Túy Nhân Đảo, ánh mắt cô nhìn linh cánh của tôi trong hâm mộ ẩn chứa tham lam. Cảm giác của tôi rất cao, có lẽ cô tự cho là che giấu không sơ hở nhưng vẫn bị tôi phát hiện."

"Đặt được Đình Hương Túy Nhân Đảo quá dễ dàng. Nếu đã là thánh được thì tại sao không gieo trồng trong hang động tộc quần cô đã nói? Hơn nữa khi đó cô có nói, cô chỉ đặt một thủ thuật che mắt nhỏ. Nhưng theo linh hồn của tôi dò xét, chỗ thủ thuật che mắt của cô còn có một ma pháp công kích, cường độ ma pháp đó đủ sánh ngang với cấm chú."

"Tuy những điều này khiến tôi nghi ngờ nhưng chưa phải quan trọng nhất. Chân chính khiến tôi đặt nghi ngờ là cô che giấu thực lực."

"Lúc chúng ta tới gần Y Tư Đốn Thánh Sơn, cô đạp xuống đất đi bộ, khi đó tôi đã cảm giác đến linh hồn Y Tư Đốn Vương dao động. Tuy gần sắp tiến vào ngủ trưa nhưng cảm giác cường đại bao phủ phạm vi rất lớn, chỉ bởi vì trong không khí dao động nguyên tố tự nhiên nên có bỏ sót vài chỗ. Mà trong lúc chúng ta tiến lên, cô chỉ huy tôi không ngừng thay đổi hướng đi, thực tế là tránh né cảm giác của Y Tư Đốn Vương. Chính là nói, về mặt cảm giác thì cô tuyệt không kém hơn tôi. Có cảm giác như vậy thì sao đơn giản là một ma pháp sư cấp tám được? Hơn nữa cô đi theo cảm giác hiển nhiên là vì không tin tưởng năng lực che giấu linh vực của tôi."

"Trừ những phát hiện này ra, còn có tri thức của tôi về thế giới Y Tư Đốn. Tôi nói thẳng cho cô biết, tôi vốn không thuộc về thế giới này nhưng có quang minh giống như thế giới này. Lực lượng linh hồn của tôi ở trên cô, thậm chí là trên cả Y Tư Đốn Vương. Khi cố đi lấy Đình Hương Túy Nhân Đảo thì tôi lợi dụng lực lượng linh hồn của mình liên lạc với linh hồn thiên nhiên trong thế giới này. Tôi thông qua một gốc cây cảm nhận được tín ngưỡng của chúng, và cảm xúc đối với Y Tư Đốn Vương. Tôi dùng linh hồn đặt câu hỏi với chúng. Sinh vật đáp vấn đề của tôi không một cái nào có địch ý với Y Tư Đốn Vương. Ngay lúc đó tôi đã khẳng định suy đoán của mình rồi, nhưng vẫn đi theo cô tới là bởi

vì muốn xem mục đích của cô rốt cuộc là cái gì. Nếu lúc đó tôi vạch trần cô ngay, chắc chắn sẽ để lại quả bom hẹn giờ trong thế giới Y Tư Đốn. Hơn nữa tôi cũng tò mò mục đích của cô, cho nên theo cô đến. May mắn cô nói về Đinh Hương Túy Nhân Đảo không ra vấn đề gì, nó chỉ là khiến người ngủ say chứ không sinh ra tổn thương, nếu không thì tôi đã sớm ra tay."

Nói đến đây, mặt Long Hạo Thần lộ nụ cười khế, phối hợp với khuôn mặt tuấn tú thì càng mê người.

"Chỗ thông minh nhất của cô là nói chuyện với tôi có chín phần thật, chỉ có một phần mấu chốt nhất là giả. Thêm vào chân thành trong mắt cô, cùng với sắc đẹp bản thân, đích thực dễ khiến người bị mê hoặc. Nhưng người thông minh cỡ nào cũng có sai sót, huống chi cô để lộ ra sơ hở nhiều như thế. Trước khi cô tiến vào cái hang kia, một chương của tôi đúng là tặng phúc cho cô, điều kiện là mọi thứ cô nói là sự thật. Cô vì đạt được niềm tin nên không kháng cự lực lượng của tôi. Nếu tôi không đoán lầm, sau khi vào động, cô lập tức dùng lực lượng thủy hệ đem lực lượng quang minh của tôi dẫn ra ngoài thân thể, đúng không? Đáng tiếc là cô không thể dẫn dắt lĩnh vực của tôi ra ngoài."

"Về mặt tu vi thì cô không thua gì tôi, thậm chí còn mạnh hơn tôi. Nhưng bị kỹ năng lĩnh vực của tôi xâm nhập vào người, bén rễ rồi thì coi như tu vi của cô cao cỡ nào cũng không thể xóa bỏ nó. Tên của kỹ năng lĩnh vực này là Cai Quản Tiến Trình Sinh Mệnh. Có lẽ tôi không thể giống như phong ấn đại tinh tinh đó, khiến cô thật sự biến trở cái tuổi đáng yêu kia, nhưng ít ra phong ấn cô hai tiếng đồng hồ thì không thành vấn đề. Đúng không? Nguyệt Dạ Nữ Vương các hạ?"

Nguyệt Dạ Nữ Vương không cam lòng nói.

"Nhưng mà người vẫn chiến đấu với Y Tư Đốn Vương. Người không sợ gã giết mình sao? Nếu như người không thể chiến thắng gã thì sao? Sao người tự tin vào bản thân quá vậy?"

Long Hạo Thần nói. Long Hạo Thần kể ra một hơi không nhanh không chậm, có đạo lý rõ ràng. Giọng hần rất ôn hòa nhưng rơi vào trong tai Nguyệt Dạ Nữ Vương Tư Tư thì không kém gì sấm chớp, "Người... người..."

Không còn ảnh hưởng của lực lượng hủy diệt sinh mệnh, Y Tư Đốn Vương đi tới bên cạnh Long Hạo Thần, liếc hần, nói.

"Nhân loại thông minh thật đáng sợ. Nhưng may là người không làm ra sai lầm lớn."

Long Hạo Thần làm động tác mời, nói.

"Nếu Hủy Diệt Thụ là người cai quản, vậy xin hãy thu nó lại đi."

Bây giờ Tư Tư không có chút sức phản kháng, tuy đưa lên chồi non Hủy Diệt Thụ nhưng không cách nào mượn lực lượng khủng bố đó.

Nhưng Y Tư Đốn Vương không trực tiếp đi qua cướp lại Hủy Diệt Thụ, ngược lại nhú chặt mày.

Tư Tư cười lạnh nói.

"Người quả nhiên thông minh, nhưng người cho rằng như vậy có thể ngăn cản Hủy Diệt Thụ sinh trưởng rồi sao? Các người có thể giết chết ta, nhưng không lâu sau, khi Hủy Diệt Thụ đại nhân lớn lên, thế giới Y Tư Đốn sớm muộn gì sẽ trở thành chất dinh dưỡng của nó. Tới lúc đó, các người đều phải chết."

Long Hạo Thần nhú mày.

"Chẳng phải chỉ là gốc cây non sao? Không lẽ ta không thể hủy nó ngay lúc này?"

Tư Tư cười, hiện giờ tuổi cô nhỏ xíu nhưng tiếng cười có điên cuồng.

"Mắc cười, thật là cười chết được. Xem ra người quả nhiên không thuộc về thế giới Y Tư Đốn. Hủy Diệt Thụ giống như Vĩnh Hằng Thụ, vĩnh viễn bất diệt. Mầm của nó sau khi nảy nở trong Nhật Nguyệt Thần Thạch, sẽ vĩnh viễn không thể nào bị tiêu diệt. Không tin thì người để tên lùn bên cạnh người thử xem, lực lượng của gã có thể sánh ngang với thần linh. Người hỏi gã xem có thể hủy được Hủy Diệt Thụ này không?"

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 289

Sống Lại! Nụ Hôn Của Nhã Đình

Long Hạo Thần lập tức quay đầu ánh mắt ý hỏi Y Tư Đốn Vương bên cạnh mình.

Y Tư Đốn Vương ánh mắt nghiêm trọng, gật đầu.

"À nói không sai, Hủy Diệt Thụ bắt đầu sinh trưởng rồi thì không thể nghịch lại. Bây giờ chúng ta chỉ có thể cố gắng phong ấn Hủy Diệt Thụ, giảm tốc độ sinh trưởng của nó. Tiếp theo ta sẽ cầu nguyện với Thần Tự Nhiên, xem coi Thần Tự Nhiên có thể tách ra một nhánh Vĩnh Hằng Thụ không, triệt để phong ấn Hủy Diệt Thụ."

Tuy Y Tư Đốn Vương không trách móc hấn nhưng Long Hạo Thần vẫn có thể nghe ra sự bất mãn trong giọng nói của gã, áy náy nói.

"Xin lỗi, Y Tư Đốn Vương, là tôi quá đại ý. Tôi không ngờ Nguyệt Dạ Nữ Vương các hạ lại có mưu đồ lớn đến thế. Nhưng tôi không thể không nói, người phòng ngự hạt mầm Hủy Diệt Thụ này không quá nghiêm ngặt."

Y Tư Đốn Vương có chút xấu hổ bực mình nói.

"Ai mà biết ả làm như thế. Nếu không phải người cản trở thì ta sớm phát hiện ả xuống tay với mầm Hủy Diệt Thụ, cũng có đủ thời gian ngăn cản."

Long Hạo Thần nói.

"Việc này tại tôi mà ra, hãy để tôi kết thúc đi. Khi tôi tiến vào đây liền cảm nhận được hơi thở hủy diệt đó. Y Tư Đốn Vương tôi hỏi người một lần cuối cùng, người có phải thật sự muốn hủy đi Hủy Diệt Thụ, để nó vĩnh viễn không xuất hiện nữa?"

Y Tư Đốn Vương vẻ mặt đau khổ nói.

"Đó là đương nhiên. Ngộ chủ không có cách nào hủy nó, rồi lại không thể để nó ở trong thần vực của ngộ chủ ảnh hưởng Vĩnh Hằng Thụ, nên mới đưa nó cho ta trông giữ, ai ngờ xảy ra chuyện này."

Long Hạo Thần gật đầu, nói.

"Nếu đã thế thì giao cho tôi đi. Thật ra hủy đi Hủy Diệt Thụ không có bao nhiêu khó khăn."

Nói rồi hắn xoay người, nâng lên tay phải vẫy hướng Hủy Diệt Thụ.

Một luồng sáng vàng rực rỡ bay hướng Hủy Diệt Thụ trong tay Tư Tư.

Mặt Tư Tư vẫn giữ nụ cười, khóe miệng cong lên nụ cười khinh thường. Tuy hôm nay cô thất bại nhưng mới rồi trong lúc cầu nguyện, cô đã hiến tế linh hồn hắc ám của mình cho Hủy Diệt Thụ, chỉ cần không lâu sau Hủy Diệt Thụ lớn lên, vậy cô còn có khả năng hồi sinh linh hồn.

*Đình! *

Kiểm quang rơi vào Hủy Diệt Thụ phát ra tiếng giòn vang. Một tầng sương khói tím nhạt hình thành màn sáng bảo vệ Hủy Diệt Thụ bên trong. Kiểm quang của Long Hạo Thần thậm chí không thể đẩy lên một điểm ánh tím thì đã tan mất.

Long Hạo Thần chậm rãi gật đầu, nói.

"Đúng là có lực phòng ngự rất mạnh."

Tư Tư khinh thường nói.

"Cái gì rất mạnh? Là kiên cố vĩnh viễn không thể phá."

Long Hạo Thần mỉm cười nói.

"Nói lời đừng quá vẹn toàn, trên đời này không chuyện gì là không khả năng."

Nói xong đôi tay hắn chậm rãi nâng lên, làm động tác nằm trên không trung. Ngay sau đó, trán hắn từ từ hiện ra chín quang văn tím.

Khi chín quang văn xuất hiện, Long Hạo Thần vốn tràn ngập hơi thở quang minh thì trên mặt bỗng xuất hiện một tầng tà mị. Ngay cả Y Tư Đốn Vương ở một bên cũng bị giật nảy mình. Nhưng gã rất nhanh phát hiện, trái tim quang minh của Long Hạo Thần không biến đổi gì, chỉ là lực lượng hơi khác mà thôi.

Ngay sau đó, Y Tư Đốn Vương và Tư Tư trông thấy một thanh kiếm to chậm rãi xuất hiện trong đôi tay nắm lại của Long Hạo Thần. Thân kiếm tím vàng nhìn thật là huyền lệ chói mắt. Đặc biệt là sáu cái đầu ở chỗ chuôi kiếm, đều tỏa ra ánh mắt lạnh lẽo, dường như đang nhìn chăm chú mọi thứ xung quanh.

Trọng kiếm tím vàng vừa ra, thần khí trong tay Y Tư Đốn Vương và giáp thần khí trên người đều khẽ kêu ù ù. Y Tư Đốn Vương kinh ngạc nói.

"Bảo bối của ta đang sợ hãi. Kiếm, kiếm của ngươi là thứ gì?"

Long Hạo Thần mỉm cười nói.

"Nếu đã phải phá hư Hủy Diệt Thụ, vậy kêu nó là kẻ sát hủy diệt đi. Như thế thì tên đầy đủ của nó là kẻ sát hủy diệt, Tử Kim Hạo Nguyệt kiếm."

Nói rồi Tử Kim Hạo Nguyệt kiếm trong tay hắt vạch đường cầu vòng kinh thiên chém hướng Hủy Diệt Thụ.

Lần này Tư Tư cảm nhận uy hiếp to lớn. Cô không e ngại Hủy Diệt Thụ bị công kích, nhưng đằng sau nó chính là cô! Cô không có lực phòng ngự cường đại như Hủy Diệt Thụ, dù là người hay Tinh Linh đều có cầu sinh rất mạnh. Gần như là bản năng, Tư Tư thả ra Nhật Nguyệt Thần Thạch trong tay.

Ánh sáng tím vàng tia chớp lao tới, ở giữa không trung trúng ngay Hủy Diệt Thụ.

Ánh sáng tím trên Hủy Diệt Thụ lần nữa xuất hiện, nhưng khác với kiếm ý chớp lóe tán loạn lúc trước, lần này màn sáng tím vàng tiếp xúc với Tử Kim Hạo Nguyệt kiếm thì giữa hai bên nảy ra hiệu quả dính chùm. Chính là nói, ngay cả Hủy Diệt Thụ Nhật Nguyệt Thần Thạch như là bị Tử Kim Hạo Nguyệt kiếm đóng đinh ở không trung.

Vài giây sau Hủy Diệt Thụ run bần bật tại Nhật Nguyệt Thần Thạch, từng tầng sáng tím cũng biến càng đậm đặc, thậm chí mang theo điểm sáng tím lấp lóe.

Tử Kim Hạo Nguyệt kiếm thì vẫn chảy xuôi ánh tím vàng, chỉ là sáu cái đầu to chỗ chuôi kiếm hoàn toàn mở mắt ra, tựa như sống lại lạnh lùng nhìn chăm chăm Hủy Diệt Thụ đang giãy dụa.

"Không, điều này là không thể nào." Tư Tư ngây ngốc nói. "Hủy Diệt Thụ dụng dụng lực hủy diệt, dù ở trạng thái ban đầu, bất cứ thứ gì công kích nó đều chớp mắt bị hủy diệt, tại sao xuất hiện tình huống đối kháng?"

Ngay khi vẻ mặt cô không thể tin tưởng, mắt nhìn chăm chăm thì đột nhiên, mũi kiếm Tử Kim Hạo Nguyệt kiếm xuất hiện biến đổi.

Kiếm phong vốn đã sắc bén chớp mắt biến thành cái miệng to, một ngụm cắn vào tầng năng lượng hủy diệt mà Hủy Diệt Thụ tỏa ra, cắn nát

bản thể chồi non, dùng sức xé. Không ngờ cứ như vậy búng nó ra khỏi Nhật Nguyệt Thần Thạch, sau đó há miệng nuốt cái ực. Hủy Diệt Thụ bỗng chốc hóa thành đoàn sáng tím biến mất trong Tử Kim Hạo Nguyệt kiếm.

Long Hạo Thần nâng lên tay phải, hút Nhật Nguyệt Thần Thạch đã mất đi Hủy Diệt Thụ vào tay mình. Xoay người hỏi Y Tư Đốn Vương đã hoàn toàn ngơ ngẩn.

"Cái này là của người?"

Y Tư Đốn Vương lắc đầu, phản xạ nói.

"Đây là báu vật thiên nhiên dựng dục, không thuộc về ta. Là người cướp về, nó chính là của người. Nhưng mà, người, người thật sự hủy đi Hủy Diệt Thụ rồi?"

Long Hạo Thần nhoen miệng cười nói.

"Chắc vậy. Yên tâm đi, sẽ không có vấn đề gì."

Khi hần tiến vào hang Y Tư Đốn Vương cảm nhận ý niệm hủy diệt thì cảm xúc của Hạo Nguyệt xuất hiện trong lòng hần. Đối với lực lượng hủy diệt này, Hạo Nguyệt tràn ngập cảm xúc khao khát. Không ngừng xúi Long Hạo Thần tranh đoạt. Nhưng chỗ này là địa bàn của Y Tư Đốn Vương, trước khi hiểu rõ sự thật thì tất nhiên Long Hạo Thần không thể làm thế. Cùng lúc đó, có Hạo Nguyệt gợi ý khiến hần càng nghi ngờ Tư Tư.

Hạo Nguyệt cũng nói rõ cho hần, lực lượng hủy diệt này tuy tinh thuần cường đại nhưng chưa đủ tạo thành bất cứ thương tổn gì với nó, chỉ có thể trở thành đồ bổ mà thôi. Có thứ này, nó có thể trong thời gian ngắn hoàn thành lần tiến hóa cuối cùng.

Đây cũng là lần đầu tiên Hạo Nguyệt cho Long Hạo Thần biết nó sắp tiến hóa lần cuối cùng.

Mới rồi Long Hạo Thần hỏi Y Tư Đốn Vương có muốn triệt để hủy Hủy Diệt Thụ hay không chính là để danh chính ngôn thuận bồi bổ cho Hạo Nguyệt. Hủy Diệt Thụ có thật sự bị hủy thì hẳn không biết, nhưng có một điều hẳn rõ ràng, thứ bị Hạo Nguyệt nuốt vào bụng rồi tuyệt đối không có khả năng ói ra. Đặc biệt là lúc trước Hạo Nguyệt đã nói với hẳn rồi, Hủy Diệt Thụ và nó không cùng một cấp bậc, không có khả năng phản phệ.

Lúc này Tư Tư đã hoàn toàn ngơ ngác. Hy vọng cuối cùng của ả cũng bị phá hủy. Đột nhiên á rống to một tiếng, hai tay ôm đầu, thống khổ lăn lộn trên mặt đất.

Một cô bé có xinh cỡ nào, thống khổ điên cuồng rống như vậy cũng sẽ không dễ nhìn. Long Hạo Thần giật mình, nhưng lúc này hẳn không thể tiếp xúc phong ấn kỹ năng lĩnh vực.

"Y Tư Đốn Vương, cô ta làm sao vậy?"

Nhìn Tư Tư thống khổ, ngược lại Y Tư Đốn Vương rất vui vẻ nói.

"Bằng hữu nhân loại cường đại, người thật sự làm được rồi, người thật sự làm được! Chắc chắn ả đem tất cả mặt hắc ám trong linh hồn mình hiến tế cho Hủy Diệt Thụ. Chắc bây giờ Hủy Diệt Thụ đã hoàn toàn bị hủy diệt, mặt âm u trong linh hồn ả cũng tan vỡ. Linh hồn mất đi một phần nên ả mới thống khổ như vậy. Người xem, linh lực thuộc tính hắc ám trên người ả bắt đầu tán loạn kìa. Ha ha, Nguyệt Dạ Nữ Vương Ám Dạ Tinh Linh tộc mất đi lực lượng hắc ám, tương lai Y Tư Đốn có thể yên bình đoạn thời gian rất dài. Lại còn không có uy hiếp của Hủy Diệt Thụ nữa. Bằng hữu, cảm ơn người, hữu nghị của Y Tư Đốn Vương ta sẽ cùng người cả đời."

Đối với Y Tư Đốn Vương, tuy Ám Dạ Tinh Linh tộc không phải nguy hiểm lớn gì nhưng vẫn quấy rầy hòa bình Y Tư Đốn. Đặc biệt lần này Nguyệt Dạ Nữ Vương làm ra chuyện như vậy, tất nhiên càng khiến gã cảnh giác. Bây giờ Nguyệt Dạ Nữ Vương Tư Tư linh hồn bị phá hủy, còn mất đi lực lượng hắc ám, ý nghĩa Ám Dạ Tinh Linh tộc mất đi lãnh

tụ, tất nhiên sẽ không đẩy lên sóng gió gì được. Càng khiến Y Tư Đốn Vương vui sướng là Hủy Diệt Thụ phòng tay nhất cũng bị Long Hạo Thần triệt để hủy. Từ nay về sau gã có thể kê gối cao ngủ ngon. Lấy tu vi của gã, thế giới Y Tư Đốn sẽ không còn gì tạo thành uy hiếp cho gã nữa.

Lúc này, lòng Long Hạo Thần bỗng máy động, bản năng triệu hoán ra Quang Minh Nữ Thần Vịnh Thán, Lam Vũ, Quang Phù Dung tràn đầy vết rạn.

Hai thần kiếm mới vừa rồi trong va chạm để lại dấu vết không thể sửa chữa, hơi thở chúng nó đã biến cực kỳ suy yếu. Nhưng lúc này, Long Hạo Thần từ hai thần kiếm cảm nhận được hơi thở sinh mệnh yếu ớt khiến hắn vô cùng quen thuộc.

Không chút chần chừ, Long Hạo Thần nói với Y Tư Đốn Vương.

"Tôi cần Sinh Mệnh Linh Vực của người tăng phúc, hãy giúp tôi một tay."

Y Tư Đốn Vương không chút do dự, sảng khoái nói.

"Không thành vấn đề, đến đây đi."

Nói xong Sinh Mệnh Linh Vực màu xanh biếc khuếch tán, bao phủ người Long Hạo Thần vào trong.

Long Hạo Thần trân trọng từ từ nâng hai thần kiếm lên không trung, ánh mắt sáng ngời nhìn chăm chú vào chúng. Hắn hít sâu ổn định tâm trí, ngay sau đó, hắn đem đôi kiếm tùy thời tan vỡ khép lại.

Ánh vàng bảy sắc Quang Thần Linh Vực dâng lên, đem hai thần khí hoàn toàn bao phủ vào trong. Mắt thấy chúng nó dung hợp một chỗ, hơi thở sinh mệnh và sáng tạo theo đó xuất hiện.

Nhưng lực lượng này đối với hai thần kiếm đã bị tổn hại thì gánh nặng quá lớn, chúng nó phát ra tiếng kêu khe khẽ.

Long Hạo Thần trầm giọng quát.

"Không phá thì không xây được, cô ấy từng vì dựng dục các người trả giá vô số kể, hiện tại xin các người hãy chân chính dung hợp!"

*Oành! *

Sinh Mệnh và Sáng Tạo kiểm chớp mắt bùng nổ, hóa thành vô số điểm sáng. Trong những điểm sáng này, lớn nhất chính là một đoàn sáng vàng.

Ánh mắt Long Hạo Thần tập trung vào đoàn sáng vàng, cùng lúc đó, những điểm sáng tan vỡ đều bị Quang Thần Lĩnh Vực của hắn bao phủ.

Thời gian yên tĩnh, lực lượng Cai Quản Tiến Trình Sinh Mệnh chớp mắt bao phủ những điểm sáng.

Một luồng sáng vàng bảy sắc và Trái Tim Vĩnh Hằng đập nhanh bắn ra khỏi ngực Long Hạo Thần, trực tiếp rót vào đoàn sáng vàng đó. Bỗng chốc, đoàn sáng bắt đầu nhanh chóng phình to, giãn ra, hơi thở sinh mệnh biến ngày càng đậm.

Tựa như một phôi thai vàng nhỏ xíu bị dựng dục ra, hình người dần hiển hiện. Ngay sau đó, hình người bắt đầu biến lớn, thân thể vươn ra. Thậm chí sau lưng còn có ba đôi quang cánh nhỏ xinh.

Bộ dạng của cô dần biến rõ ràng, tuyệt mỹ mà nhu hòa, nhưng lại trong suốt, yếu ớt như thế, đó chẳng phải là Nhã Đình sao?

Ban đầu khi Long Hạo Thần ở Tháp Tinh Ma bị Ma Thần Hoàng đánh chết, trái tim của hắn triệt để vỡ vụn. Nhã Đình ở chính là linh khiêu bên cạnh trái tim Long Hạo Thần!

Uy lực một kích của Ma Thần Hoàng thật sự quá lớn, cho nên thể Tinh Linh của Nhã Đình chớp mắt vỡ tan, chỉ có linh hồn bởi vì cùng Sinh Mệnh và Sáng Tạo kiểm chiến đấu, bị thần kiểm thu vào trong nên mới tránh thoát một kiếp.

Nhưng linh hồn cô cũng vì cực kỳ yếu ớt mà rơi vào ngủ say.

Từ khi mình sống lại, Long Hạo Thần vừa tu luyện vừa tìm kiếm tung tích của Nhã Đình. Trải qua thời gian dài cố gắng, tu vi của hắn lần lượt tiến hóa, rốt cuộc để hắn phát hiện ra một khả năng. Đó chính là có lẽ Nhã Đình bị hai thần kiếm biến thành kiếm linh. Chỉ có khi chúng nó dung hợp thành Sinh Mệnh và Sáng Tạo kiếm, Long Hạo Thần mới cảm nhận được một tia hơi thở của Nhã Đình.

Nhưng mà, dù biết rõ linh hồn Nhã Đình có lẽ tồn tại nhưng Long Hạo Thần không dám hành động thiếu suy nghĩ. Nếu đánh nát hai thần kiếm, Nhã Đình rất có thể lập tức hồn phi phách tán! Còn không bằng tiếp tục ở lại trong thần kiếm.

Tất cả điều xảy ra trước mắt rốt cuộc cho Long Hạo Thần cơ hội. Quang Thần Lĩnh Vực tiến hóa khiến hắn nắm giữ năng lực kỳ diệu Sinh Mệnh Tiến Trình. Hắn đang dùng lực lượng lĩnh vực của mình thúc đẩy linh hồn yếu ớt của Nhã Đình tiến hóa!

Quá trình này rất phức tạp, rất rắc rối, tiêu hao rất nhiều lực lượng của Long Hạo Thần. Nhưng bên cạnh hắn có Y Tư Đốn Vương bổ sung, cho nên khi phóng ra lực lượng lĩnh vực hắn không cần lo lắng cái gì liên tục tăng phúc.

Dần dần hình thể Nhã Đình ổn định lại, Long Hạo Thần thở ra hơi dài. Ít nhất hắn khẳng định Nhã Đình trong trạng thái này sẽ không hồn phi phách tán nữa.

Quá trình tiếp theo càng thêm phức tạp. Long Hạo Thần bắt đầu đem năng lượng của hai thần kiếm tan vỡ từ từ rót vào người Nhã Đình. Dựa vào Quang Thần Lĩnh Vực tinh thuần, linh hồn Nhã Đình dần được tăng phúc đến trình độ khỏe mạnh nhất.

Tuyệt đối đừng quên, lúc đó Nhã Đình đã từng dung hợp Thánh Dẫn Linh Lô. Lực lượng dự dục của Thánh Dẫn Linh Lô ngủ say trong linh hồn cô, lần này cũng bị thức tỉnh. Dù là Quang Minh Nữ Thần Vịnh

Thán hay Lam Vũ, Quang Phù Dung đều được Nhã Đình thời gian dài dựng dục. Lúc này chúng nó vỡ nát, bị Nhã Đình hấp thu vào người, hóa thành năng lượng thuần túy dung hợp với lực lượng linh hồn không khó khăn chút nào, chỉ là cần rất lớn lực lượng bên ngoài trợ giúp.

Có thể thấy, giữa không trung, tầng ngoài cùng là Sinh Mệnh Lĩnh Vực xanh biếc của Y Tư Đốn Vương. Trong Sinh Mệnh Lĩnh Vực là Quang Thần Lĩnh Vực lấp lánh ánh vàng bảy sắc của Long Hạo Thần. Trung tâm chính là Nhã Đình tỏa ra ánh sáng vàng nhu hòa.

Được đến lực lượng hai thần kiểm tan vỡ dung nhập, thân thể Nhã Đình dần biến ngưng tụ, cảm giác yếu ớt khiến người đau lòng cũng giảm bớt. Long Hạo Thần rót vào cho cô không chỉ là lực lượng sau khi hai thần kiểm vỡ nát, quan trọng là lực lượng sức sống khổng lồ, là sức sống lấy quang minh làm đường dẫn.

Đối với Tinh Linh, dù là nguyên tố tinh linh, khao khát rất lớn với sự sống, chứ nói chi ở trong lòng Long Hạo Thần sớm không xem Nhã Đình chỉ là nguyên tố tinh linh mà thôi.

Thực lực của Y Tư Đốn Vương đúng là mạnh. Sinh Mệnh Lĩnh Vực của gã bị Quang Thần Lĩnh Vực không ngừng hấp thu nhưng vẫn không có chút dấu hiệu bị yếu đi. Hơn nữa có thể thấy, từ ngoài hang động, rất nhiều hơi thở sinh mệnh ủa vào, không ngừng rót vào lĩnh vực của gã, rồi liên tục tăng phục cho Long Hạo Thần.

Làm chúa tể thế giới này, Y Tư Đốn Vương có quyền uy chí cao vô thượng tại đây. Gã là sứ giả của Thần Tự Nhiên, là người cai quản sự sống. Nếu không phải Quang Thần Lĩnh Vực của Long Hạo Thần khắc chế gã quá lớn, lúc trước không thể nào đè ép gã bó tay chịu trói.

Có minh hữu hết sức ủng hộ, Long Hạo Thần vốn cảm thấy làm lại thân thể cho Nhã Đình cực kỳ khó khăn nay xem như giải quyết. Cùng lúc đó, hẩn dựa vào linh hồn lực lượng sau khi tiến hóa lớn mạnh không ngừng kiểm soát Quang Thần Lĩnh Vực của mình. Vừa giúp đỡ Nhã Đình làm lại thân thể vừa triệt ngộ lĩnh vực tiến hóa đem đến các loại

biến đổi, và ảo diệu không chế lĩnh vực. Có lần này thể nghiệm, hãn coi như chân chính nắm giữ huyền diệu cấp chín bậc ba.

Lĩnh Vực Kỹ Năng mới nhất Long Hạo Thần lĩnh ngộ là Cai Quản Tiến Trình Sinh Mệnh có thể nói vô cùng kỳ diệu, khuyết điểm duy nhất là không có năng lực công phòng quá mạnh. Đối với đối thủ yếu hơn hãn, kỹ năng lĩnh vực là tuyệt chiêu vô địch, thậm chí có thể biến đổi các loại. Nhưng nếu đối thủ cũng có lĩnh vực cường đại, vậy kỹ năng lĩnh vực của hãn chỉ có thể sinh ra tác dụng một vài mặt. Bàn về lực công kích thì còn không bằng Thần Quang Viên Vũ Khúc. Đương nhiên, cùng với lĩnh ngộ kỹ năng lĩnh vực này, Quang Thần Lĩnh Vực của hãn tiến một bước dài, tiến hóa cấp bậc thêm khủng bố.

Rốt cuộc, khi cuối cùng một mảnh vỡ thần kiếm dung nhập vào người Nhã Đình, Long Hạo Thần ngừng thúc đẩy lĩnh vực. Toàn thân Nhã Đình tỏa vàng sáng vàng nhu hòa, mở to đôi mắt, nhìn Long Hạo Thần bởi vì thời gian dài thúc đẩy lĩnh vực mà mặt tái nhợt, mắt cô đắm nước, nhưng bây giờ cô chưa thể phát ra thanh âm. Linh lực khổng lồ trong người cô đang tiến hành dung hợp nghiêng trời lệch đất.

Lực lượng dựng dục của Thánh Dẫn Linh Lô trong khoảnh khắc này sinh ra tác dụng to lớn. Có Quang Thần Lĩnh Vực của Long Hạo Thần trợ giúp, đem các năng lượng khác lạ cô hấp thu vào người dung hợp lại hết. Như vậy thì Nhã Đình chẳng những làm lại thân thể, cũng biến càng ngừng tụ hơn trước. Trong Quang nguyên tố nhu hòa, còn ẩn chứa một phần linh lực thuộc về thần kiếm.

Từng vòng vàng sáng trắng tự phát ra từ người Nhã Đình. Lúc này cô đã hoàn thành dung hợp. Điều Long Hạo Thần có thể làm đã xong, tiếp theo Nhã Đình tăng lên đến mức độ nào thì phải xem cố gắng của chính cô.

Long Hạo Thần vung lên tay trái, phía xa thân thể Nguyệt Dạ Nữ Vương không chút động tĩnh bị hãn cách không hút lại đây.

Lúc này Nguyệt Dạ Nữ Vương không còn tiếng động nào, cô mất đi linh hồn hắc ám của mình, tuy thân thể còn tồn tại hơi thở sự sống nhưng kỳ thật chỉ là cái xác biết đi, có thể xác mà không còn linh hồn.

Tay trái Long Hạo Thần ấn vào đỉnh đầu Nguyệt Dạ Nữ Vương, Quang Thần Lĩnh Vực chớp mắt nhập vào người cô, đầu tiên là giải trừ phong ấn.

Thoáng chốc thân thể Âm Dạ Nữ Vương nhanh chóng biến lớn. Chẳng qua bởi vì lúc trước bị thu nhỏ, quần áo trên người sớm rơi xuống, bộ dáng ba, bốn tuổi thì không thấy cái gì. Lúc này biến lớn trở về, thân hình hoàn mỹ vô khuyết trắng ngần xuất hiện trước mắt Long Hạo Thần, Y Tư Đốn Vương.

Y Tư Đốn Vương giống như gặp quỷ, nhanh chóng quay đầu đi, không biết đang làm cái gì, râu ria trên mặt rung rung. Dường như gã không sợ trời, không sợ đất nhưng lại rất sợ thấy đàn bà hỏa thể.

Định lực của Long Hạo Thần mạnh hơn gã nhiều, chỉ nhanh chóng nhắm mắt lại, để mình phi lễ chó thị, nhưng hành động không biến đổi.

Quang Thần Lĩnh Vực xâm nhập vào người Nguyệt Dạ Nữ Vương. Lúc này Nguyệt Dạ Nữ Vương đã mất đi linh hồn, chỉ còn lại thân xác, tuy nhiên, linh lực bên trong người vẫn cực kỳ khổng lồ.

Linh lực của Long Hạo Thần tiến vào thân thể cô, đầu tiên tìm kiếm một phen. Hắn phát hiện, Nguyệt Dạ Nữ Vương trước kia là song thuộc tính hắc ám và thủy. Linh lực mạnh mẽ, ước chừng không kém gì trước khi hắn tiến hóa, cũng là tu vi cấp chín bậc hai. Tuy so với Y Tư Đốn Vương không kém bao nhiêu nhưng đừng quên, cô chính là song thuộc tính cấp chín bậc hai.

Lực lượng quang minh bắt đầu nở rộ trên người cô, định khu trừ linh lực hắc ám trong người cô. Nhưng rất nhanh, Long Hạo Thần phát hiện mình làm vậy chỉ phí công.

Hắc ám thuộc tính trong người Nguyệt Dạ Nữ Vương cực kỳ ngoan cố. Tuy không còn linh hồn dẫn dắt, nhưng trừ phi Long Hạo Thần hủy hoại thân thể cô, nếu không thì muốn tẩy sạch hắc ám thuộc tính là không thể nào. Thật rõ ràng, Đây là bởi vì lực lượng Hắc Ám Nữ Vương đến từ huyết mạch của cô. Huyết mạch mang đến hắc ám thuộc tính ngoan cố không phải là lực lượng thức tỉnh sau này có thể so sánh.

"Vô dụng, đừng phí sức nữa. Nguyệt Dạ Nữ Vương là tộc trưởng Âm Dạ Tinh Linh tộc, hắc ám thuộc tính của ả đã là thâm căn cố đế." Tuy Y Tư Đốn Vương xoay người đi không nhìn hành động của hắc nhưng gã còn cảm giác, tất nhiên hiểu được Long Hạo Thần đang làm gì.

Nhã Đình dù là nguyên tố tinh linh, từ ý nghĩa nào đó chỉ là hình thái linh hồn. Dù linh hồn cô có ngưng tụ hơn, cũng vẫn chỉ là linh hồn. Long Hạo Thần muốn kiếm một thân thể cho cô, Nguyệt Dạ Nữ Vương đã mất linh hồn là thích hợp nhất. Làm Tinh Linh, nguyên tố tinh linh cùng Tinh Linh chân thực dung hợp dễ dàng hơn so với chủng tộc khác nhiều.

Y Tư Đốn Vương chính là người cai quản sự sống, tất nhiên hiểu điều này, cũng biết Long Hạo Thần muốn làm gì, nhưng gã không cho rằng Long Hạo Thần có thể thành công.

Long Hạo Thần suy nghĩ giây lát, nói.

"Có lẽ chỉ còn cách này."

Nói rồi hắc nâng lên tay phải, chấm rãi ấn vào ngực trái cao ngất ngưỡng của Nguyệt Dạ Nữ Vương.

Y Tư Đốn Vương cảm nhận được hành động của Long Hạo Thần thì giật nảy mình, chặn lại nói.

"Bằng hữu, người đừng dao động trái tim quang minh của mình!"

Gã sợ Long Hạo Thần bị sắc đẹp mê hoặc, làm ra việc gì không nên. Nếu thật là vậy thì lực lượng quang minh của hắc sẽ không còn tinh

thuần nữa.

Long Hạo Thần nhẹ lắc đầu, ngay sau đó, tay ấn vào ngực Nguyệt Dạ Nữ Vương chậm rãi nổi lên ánh sáng đỏ nhạt. Từng giọt máu tươi xuất hiện đầu năm ngón tay, sau đó thấm vào da Nguyệt Dạ Nữ Vương.

"Người, người làm vậy là..." Y Tư Đốn Vương không rảnh lo lắng nhìn thấy Nguyệt Dạ Nữ Vương hỏa thể nữa, đột nhiên xoay người, có chút ngẩn ngơ nhìn Long Hạo Thần.

"Như vậy có đáng không? Cho dù người thành công thì chắc chắn sẽ tổn thương nặng nguyên khí. Dù nguyên tố tinh linh không có thân thể thì sẽ vĩnh viễn đi theo người."

Long Hạo Thần nhẹ lắc đầu, nói.

"Nhã Đình không chỉ là nguyên tố tinh linh mà còn là đồng bạn của tôi. Tôi chưa từng xem cô ấy là tùy tùng. Cô ấy là bạn của tôi, bỏ lỡ cơ hội lần này, có lẽ cô ấy vĩnh viễn không có được thực thể. Vì tôi, Nhã Đình đã trả giá rất nhiều, rất nhiều, chỉ tổn thương chút nguyên khí tính cái gì?"

Việc giống vậy Long Hạo Thần từng làm một lần, chính là năm đó trên Kỵ Sĩ Thánh Sơn, vì cứu mạng Hạo Nguyệt, dùng máu mình biến đổi thuộc tính của nó.

Không sai, muốn trừ hắc ám trong huyết mạch của Nguyệt Dạ Nữ Vương chỉ có thể dùng lực lượng huyết mạch thanh tẩy. Long Hạo Thần muốn dùng máu của mình hoán đổi thể chất hắc ám của Nguyệt Dạ Nữ Vương, lấy huyết mạch Quang Thần tinh thuần giúp Nhã Đình tạo ra thân hình hoàn mỹ nhất.

Giữa không trung, người Nhã Đình khẽ run, cảm xúc dao động kịch liệt. Nhưng cô còn chưa hoàn thành dung hợp, còn ở trong vòng khống chế của Quang Thần Lĩnh Vực, không thể nhúc nhích một ly. Cô chỉ có

thể trở mắt nhìn từng giọt máu trên tay Long Hạo Thần rót vào người Nguyệt Dạ Nữ Vương.

Từng giọt nước mắt không ngừng tràn ra mi mắt Nhã Đình. Cô xiết bao vui mừng! Vui mừng lúc trước mình lựa chọn. Nhìn Long Hạo Thần, cô đột nhiên cảm thấy cảm tình của mình biến muôn màu muôn vẻ. Tựa như cô đã là thể sinh mệnh chứ không còn là thể nguyên tố nữa. Cô chậm rãi khép hai mắt lại, trên người tỏa ra ánh sáng biến càng rực rỡ.

Long Hạo Thần dùng hành động của mình khiến Nhã Đình lĩnh ngộ nhiều hơn về trái tim quang minh, linh hồn cô theo thể nguyên tố cùng nhau tiến hóa.

Long Hạo Thần sớm không phải là Long Hạo Thần trước kia. Năm đó hẳn vì có thể cứu lại mạng Hạo Nguyệt, gần như mất máu quá nhiều sắp chết. Nếu không phải Hạo Nguyệt kịp lúc truyền lại máu, chỉ sợ hẳn đã sớm chết rồi.

Hiện nay thì khác. Hẳn có được thể chất Quang Thần, dù là trong Thánh Ma đại lục hay là thể giới Y Tư Đốn đều là thể chất quang minh tinh khiết nhất. Khi giọt máu Quang Thần thứ nhất thấm vào người Nguyệt Dạ Nữ Vương, huyết mạch hắc ám trong người Nguyệt Dạ Nữ Vương sinh ra dao động cực lớn.

Nếu linh hồn của Nguyệt Dạ Nữ Vương còn ở, cô còn có thể khống chế lực lượng của mình cưỡng ép bài trừ kẻ lạ, tạo khó khăn cho Long Hạo Thần. Nhưng bây giờ cô sớm mất đi linh hồn, lực lượng hắc ám như rắn mất đầu, chỉ có thể hỗn loạn giãy dụa.

Từng giọt từng giọt huyết mạch Quang Thần nhập vào người Nguyệt Dạ Nữ Vương. Hắc ám không đủ thuần túy gặp phải quang minh cực kỳ tinh thuần, có thể tưởng tượng kết quả. Màu đen dần bị sắc vàng thay thế. Có thể thấy rõ, từng tầng khối đen không ngừng khuếch tán từ người Nguyệt Dạ Nữ Vương. Làn da cô biến càng thêm trong suốt, còn tỏa ra tầng sáng vàng nhạt.

Trong mắt Y Tư Đốn Vương biểu lộ tôn kính, đây là lần đầu tiên gã có cảm xúc này với một nhân loại.

Dưới tay gã thống trị Tinh Linh tộc, nhưng dù là Tinh Linh tộc lương thiện, so về phẩm tính cũng không thể bằng người đàn ông trước mắt!

Gã chậm rãi bay đến sau lưng Long Hạo Thần, đôi tay ấn lưng hắn, một đoàn sáng xanh ngọc lóe lên chiếu rọi trên người Long Hạo Thần. Được đến Y Tư Đốn Vương giúp đỡ, tốc độ nhảy của Trái Tim Vĩnh Hằng tăng lên gấp đôi. Nhịp đập nhanh, huyết mạch vận chuyển thêm mạnh mẽ. Có sự sống không lồ giúp đỡ, cảm giác suy yếu biến mất, trong máu hắn có nhiều hơi thở sinh mệnh hơn, càng dễ dàng thanh lý hắc ám huyết mạch của Nguyệt Dạ Nữ Vương.

Rốt cuộc, khi tia hắc ám cuối cùng trong người Nguyệt Dạ Nữ Vương bị thanh tẩy, toàn thân cô tỏa ra ánh sáng thánh khiết, làn da trắng nõn lóe vàng sáng, tựa như pho tượng hoàn mỹ.

Cùng lúc đó, Nhã Đình đã dung hợp xong lực lượng bản thân. Cột sáng trắng nồng đậm phóng lên cao, liên tiếp đỉnh hang. Có ánh sáng thánh khiết chiếu xuống, ba đôi cánh sau lưng Nhã Đình biến thành bốn đôi, trên trán thêm sợi chỉ tia sáng dài chừng một tấc.

Trong nhu hòa, khí thế của cô thêm thánh khiết và sắc bén khó tả. Ánh mắt vốn kích động biến yên tĩnh, lặng lẽ nhìn chăm chăm Long Hạo Thần. Tựa như đứa trẻ nhìn phụ thân mình, có sùng kính, có yêu mến, có nhiều vô số cảm xúc chính diện.

Long Hạo Thần mỉm cười nói.

"Nhã Đình, thân thể này chắc dung nạp linh hồn cô được. Tới đi, chỉ cần dung hợp thành công là cô sẽ trở thành Tinh Linh chân chính."

Nhẹ gật đầu, Nhã Đình bay tới trước mặt Long Hạo Thần.

"Chủ nhân, dù Nhã Đình biến thành cái gì, người vĩnh viễn là chủ nhân của ta."

Long Hạo Thần sờ đầu cô, nói.

"Cô bé ngốc, đừng nói những lời này. Nếu không phải vì tôi thì cô sẽ không suýt tan vỡ linh hồn. Có thể làm lại thân thể giúp cô, tôi thật rất vui vẻ. Tôi luôn xem cô là em gái, sau này cô chính là em của tôi rồi. Nếu cô đồng ý thì hãy theo họ tôi, kêu tôi là anh hai đi."

Bờ môi hồng của Nhã Đình run rẩy, đột nhiên nhào vào ngực Long Hạo Thần.

"Anh...!"

Cô kêu lên tiếng này tràn đầy tình cảm. Đúng vậy, trong thân thể cô sắp dung hợp chảy dòng máu của Long Hạo Thần! Khi cô dung nhập vào thân thể đó thì có thể xem như là người thân của Long Hạo Thần.

Long Hạo Thần nhẹ vuốt lưng cô.

"Đừng khóc, đây là một ngày hạnh phúc."

Nhã Đình đột nhiên ngẩng đầu, đôi tay ôm cổ Long Hạo Thần, mắt ướt nước nhìn hân hoan chú.

"Chủ nhân, trước khi người còn chưa trở thành anh của ta..."

Đang nói, cô đột nhiên nhanh như chớp hôn lên môi Long Hạo Thần.

Tốc độ của cô quá nhanh, mọi chuyện quá đột ngột, Long Hạo Thần còn phải giữ trạng thái thân thể Nguyệt Dạ Nữ Vương nên bị cô hôn trúng.

Lúc này Nhã Đình vẫn là thể nguyên tố, môi cô rất lạnh, nhưng có loại tình cảm khó nói nên lời. Long Hạo Thần ngậy ra. Y Tư Đốn Vương

ở sau lưng hắn thì vẻ mặt quái dị. Nụ hôn của tinh linh, chính là một trong những thứ quý giá nhất cuộc đời họ.

Tinh Linh là một chủng tộc cực kỳ chung thủy, dù là Tinh Linh Vương, trong đời chỉ có một người yêu. Biểu hiện dâng hiến thể xác và tinh thần cho người yêu chính là trao một nụ hôn, biểu thị trung trinh quyết không thay lòng, cả đời không hối hận với người yêu. Tuy hiện tại Nhã Đình vẫn là nguyên tố tinh linh, nhưng từ hoa văn vàng trên trán cô, Y Tư Đốn Vương hiểu rằng sau khi cô có được thân xác, chắc chắn sẽ trở thành cấp bậc cử Tinh Linh Vương, còn mạnh hơn cả Nguyệt Dạ Nữ Vương. Long Hạo Thần nhận cô làm em gái, mà cô lại trao tất cả tình cảm của mình cho hắn, cái tên này chắc là không biết tập tục của Tinh Linh tộc đâu?

Nụ hôn của Nhã Đình rất ngắn ngủi. Cô hơi ngẩng đầu nhìn Long Hạo Thần.

"Chủ nhân, nếu có kiếp sau, ta không làm em gái của người, ta chỉ muốn Làm người yêu của người."

Nói xong câu đó, cô chợt lóe người, đã dung nhập vào thân thể Nguyệt Dạ Nữ Vương đã bị tẩy trừ hơi thở hắc ám.

Nụ hôn và lời nói của Nhã Đình khiến trong lòng Long Hạo Thần tràn ngập rung động, thậm chí còn lớn hơn cả khi đấu với Y Tư Đốn Vương.

Tuy hắn không biết ý nghĩa nụ hôn của Tinh Linh nhưng có thể cảm nhận tình yêu Nhã Đình đối với hắn! Nhưng hắn không thể chấp nhận tình cảm này. Bởi vì trong lòng hắn sớm chứa đầy cô gái từng là cô gái mù gõ gậy trúc, hiện nay là tình yêu của đời hắn.

Trên người Nguyệt Dạ Nữ Vương bắt đầu tỏa ra ánh sáng vàng nồng đậm, linh hồn và thân thể toàn diện dung hợp.

Nhã Đình dung nhập vào người Nguyệt Dạ Nữ Vương không chỉ những điều này, còn có quang thuộc tính tinh thuần và thể nguyên tố cường đại của cô. Trước khi hoàn thành dung hợp, tu vi của Nhã Đình đã tăng tới cấp chín. Lại dung hợp với thân thể Nguyệt Dạ Nữ Vương có huyết mạch của Long Hạo Thần tẩy lễ thì dễ dàng như nước chảy thành sông. Nhưng như vậy thì trong người cô chảy xuôi máu hắc, không còn khả năng nảy sinh khúc mắc tình cảm gì với hắc nữ.

Trước kia không có thân thể, cô cỡ nào khát vọng có một ngày mình có thể trở thành Tinh Linh tộc chân chính, mà không phải là nguyên tố tinh linh tinh thuần. Nhưng khi chân chính dung hợp thân thể, trong lòng cô tràn ngập không nở.

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 290

Quang Tinh Linh Nữ Vương

Bạn đang đọc truyện tại Truyện YY - <http://truyenfull.vn> Nhã Đình đi theo Long Hạo Thần đã lâu. Từ lúc cô mới bắt đầu theo Long Hạo Thần thì đã biết cảm tình giữa hắn và Thái Nhi. Chính vì hiểu rất rõ Long Hạo Thần, cô mới càng hiểu rằng giữa mình và Long Hạo Thần là hoàn toàn không thể nào, dù có thể xác đi nữa cũng vẫn không thể.

Nếu đã vậy thì chỉ có lùi một bước, làm em gái của hắn. Làm em gái cùng hắn sống chết.

Thân thể Nguyệt Dạ Nữ Vương chậm rãi bay lên, sau lưng cô chậm rãi giương đôi cánh trong suốt vàng nhạt, điều này ý nghĩa giữa Nhã Đình và thân thể cô dung hợp rất thuận lợi.

Một đôi, hai đôi, ba đôi, bốn đôi. Khi cánh đạt tới bốn đôi thì trên mặt Long Hạo Thần lộ nụ cười khế, điều này ý nghĩa sau khi dung hợp, tu vi của Nhã Đình không yếu đi.

Cùng lúc đó, bỗng nhiên đôi cánh thứ năm cũng giãn ra, khác với bốn đôi trước, đôi thứ năm lại là màu xanh nhạt chứ không phải vàng nhạt.

"Thành công!" Long Hạo Thần có chút hưng phấn siết chặt nắm tay. Theo sát năm đôi cánh là đôi thứ sáu. Tổng cộng sáu đôi mười hai cánh, từ từ giương ra sau lưng Nhã Đình. Trong đó tám cánh là màu vàng, bốn cánh là màu lam, nhìn rất lung linh chói mắt.

Linh lực trên người Nhã Đình cực kinh khủng. Mơ hồ tỏa ra vàng sáng bảy sắc, cái này giống với Quang Thần Lĩnh Vực sau khi tiến hóa. Nhưng khác là trong bảy sắc này có ba màu bắt mắt nhất, bốn màu khác nhạt dần, dường như bị ba màu này nuốt mất.

Ba màu bắt mắt này gồm vàng, lam và lục. Ba sắc ánh sáng này xoay quanh người Nhã Đình, trong đó mạnh nhất là màu vàng. Nguyên bản mái tóc đen của Nguyệt Dạ Nữ Vương bị sắc vàng nhuộm hoàn toàn. Sắc lam tức biến thành váy dài, sắc lục biến thành màu mắt Nhã Đình.

Giờ phút này, trên người Nhã Đình tỏa ra hơi thở thậm chí trên Long Hạo Thần. Ba sắc ánh sáng hợp thành lĩnh vực uy thế mạnh mẽ, bức ép Y Tư Đốn Vương.

Y Tư Đốn Vương đi tới bên người Long Hạo Thần, khom người hướng Nhã Đình.

"Hoan nghênh người giáng thế, Quang Tinh Linh vương."

Nhã Đình gật đầu với Y Tư Đốn Vương, con người hóa thành sắc xanh nhạt dạt dào sức sống, ánh mắt nhu hòa nhìn chăm chú vào Long Hạo Thần. Đôi tay cô ở trước ngực liên tục làm mấy động tác, một quang văn kỳ dị bay ra thẳng tới trước ngực Long Hạo Thần.

Long Hạo Thần ngậy ra, không hiểu Nhã Đình định làm gì. Nhưng hẳn tin tưởng cô sẽ không hại mình, nên bản năng đón lấy quang văn.

Quang văn vào tay, chớp mắt tan vào người hắn. Ngay sau đó, thân thể Long Hạo Thần rung động, Nhã Đình cũng run lên.

Một chiếc cầu vàng xuất hiện giữa hai người, liên kết ngực họ.

Long Hạo Thần chỉ cảm thấy tốc độ linh lực của mình tăng nhanh chóng mặt. Vốn hắn có Trái Tim Vĩnh Hằng tăng phúc chín vạn, đột phá cảnh giới cấp chín bậc ba thì đã hơn ba mươi vạn. Lúc này hắn chỉ thấy

từng linh khiếu thuận theo xương sống mở ra, chốc lát sau, nội linh lực của hắc tăng lên hơn năm vạn, đạt tới ba mươi lăm vạn.

Nhưng trên mặt hắc không vui vẻ gì, chỉ có chút bất đắc dĩ.

"Nhã Đình, cô cần gì khổ vậy?"

Nhã Đình, không, hiện giờ nên gọi cô là Long Nhã Đình, cô kế thừa dung nhan tuyệt mỹ của Nguyệt Dạ Nữ Vương Tư Tư mỉm cười với Long Hạo Thần, nói.

"Thân thể và sinh mệnh của em đều là anh hai cho, nếu có ngày nào anh hai không còn nữa, vậy em sống còn có ý nghĩa gì? Hơn nữa khế ước đã hoàn thành, là không thể sửa đổi nha."

Thì ra mới rồi phù văn nhìn như đơn giản nhưng lại là huyết khế của Nhã Đình. Trong người cô có huyết mạch của Long Hạo Thần, hoàn thành huyết khế xong tự động quay về đưa hắc. Dựa theo tu vi còn cường đại hơn Long Hạo Thần, cô che giấu hơi thở huyết khế cho nên hắc không phát hiện. Huyết khế hoàn thành, tất nhiên Long Hạo Thần chịu khế ước ảnh hưởng, tu vi mới tăng mảng lớn, tựa như quan hệ giữa hắc và Hạo Nguyệt.

Sáu cánh sau lưng mở ra, Nhã Đình lóe người đi tới bên cạnh Long Hạo Thần, ôm cánh tay trái của hắc, cười hì hì nói.

"Có huyết khế liên kết, anh hai vĩnh viễn không thể rời khỏi em."

Long Hạo Thần có chút bất đắc dĩ sờ đầu cô.

"Cô bé ngốc này!"

Y Tư Đốn Vương nhìn Long Hạo Thần, lại nhìn Nhã Đình, trên mặt cũng lộ nét cười, thì thào.

"Đây chắc là kết cuộc tốt nhất."

Đúng lúc này, thời gian xung quanh lại xuất hiện trạng thái tĩnh lặng, Long Hạo Thần hơi kinh sợ. Cùng lúc đó, thanh âm không chút cảm tình lần nữa vang lên trong lòng hắn.

"Trong ích lợi không bị lạc, trong mê hoặc tìm ra chân lý. Lấy quang minh tẩy rửa hắc ám, tạo ra giữa quang và thủy. Người thông qua đợt thử thách thứ nhất. Y Tư Đốn Vương kính nể và thân thiết là thu hoạch lớn nhất người đạt được trong lần thử thách này."

Nghe mấy lời này, trong lòng Long Hạo Thần nảy ra suy nghĩ: quả nhiên là thế.

Đây có nghĩa là gợi ý của Vĩnh Hằng và Sáng Tạo Thần Ấn vương tọa chưa chắc nhất định phải làm theo, thậm chí trong đó còn có ngộ đạo. Nếu mình thật sự không phát hiện âm mưu của Nguyệt Dạ Nữ Vương, hoặc là phát hiện mà vẫn thực hành gợi ý, chỉ sợ thử thách đã thất bại.

Thử thách của Vĩnh Hằng và Sáng Tạo Thần Ấn vương tọa không chỉ là thực lực còn có các mặt thử thách về nhân tính, trí tuệ.

Nhưng đây mới chỉ là thử thách đợt đầu, đợt sau sẽ là cái gì đây?

Đúng lúc này, một tiếng rỗng ngâm lạnh lót bỗng quanh quẩn trong hang động. Long Hạo Thần giật nảy mình, sắc mặt của Y Tư Đốn Vương lập tức biến khó xem.

"Vẫn chưa đủ sao? Thần Thánh Cự Long dựa vào bản thân là tọa kỵ của Sáng Thế Thần lại đến quấy rầy Y Tư Đốn của ta." Nói xong Y Tư Đốn Vương lóe người đi ra ngoài động.

Long Hạo Thần biết, chỉ sợ Thần Thánh Cự Long này có liên quan rất lớn đến thử thách tiếp theo, không dám chậm trễ, vội vàng cùng Nhã Đình bay ra ngoài.

Đi ra ngoài động, hắn và Nhã Đình bất giác nhìn hướng không trung. Bởi vì bầu trời xanh biếc bỗng dưng biến mất.

Nguyên bầu trời tràn ngập hơi thở thần thánh, uy nghiêm, áp lực, vàng sáng bảy sắc chiếu thế giới Y Tư Đốn cũng biến sắc theo.

Y Tư Đốn Vương bay giữa không trung, mắt sáng ngời nhìn chăm chăm phương xa, một điểm sáng đang nhanh chóng lao hướng bên này.

Thị lực của Long Hạo Thần rất tốt, nhưng không chờ hăn đôi mắt trông về phương xa, giây trước còn là điểm sáng thì giây sau đã phóng đại trong tầm mắt.

Đó là một con rồng, một con rồng chân chính. Sau lưng không có cánh, thân dài hơn ba mươi mét, toàn thân vảy vàng, dưới bụng có năm vuốt, đầu có đôi sừng. Đôi mắt uy nghiêm nhìn hướng họ, theo nó bay nhanh, tất cả bảy sắc trên trời cũng dao động theo.

Y Tư Đốn Vương tức giận quát.

"Thần Thánh Cự Long, người đủ rồi chưa? Không có việc gì cứ chạy sang bên ta dạo một vòng, người rảnh đến "đau trứng" à? Tuy nhiên, không biết người có thứ đó không nữa."

Thần Thánh Cự Long hừ lạnh một tiếng.

"Tên lùn kia, không phải người sợ tín đồ của mình biến đổi tín ngưỡng sao? Có bản lĩnh thì cũng tới đảo Thần long của ta đi. Hôm nay ta đến không phải tìm người, là ý chỉ của thần. Nhân loại, chiến thắng ta là thử thách thứ hai người phải đối mặt."

Y Tư Đốn Vương vừa định nói cái gì, đột nhiên trên trời một luồng sáng xanh biếc giáng xuống, chiếu rọi trên người gã. Thoáng chốc Y Tư Đốn Vương đánh rùng mình, lời đến bên miệng không thốt ra, chỉ có thể áy náy lắc đầu với Long Hạo Thần.

Đó là lực lượng tự nhiên tinh thuần, tràn ngập sức sống vô tận. Có thể khiến cả Y Tư Đốn Vương đều bất đắc dĩ thì chỉ có tín ngưỡng của gã, lực lượng đến từ Thần Tự Nhiên. Thật rõ ràng, thử thách của Vĩnh Hằng

và Sáng Tạo Thần Ẩn vương tọa không vì quan hệ giữa hần và Y Tư Đốn Vương mà giảm độ khó.

Long Hạo Thần tuyệt đối không biết, vốn thử thách thứ hai chính là hần chịu đựng công kích của Thần Thánh Cự Long một tiếng đồng hồ không bại. Nhưng bởi vì hần hồi sinh Nhã Đình cho nên thử thách tăng thêm độ khó.

Nếu là thử thách thì không thể tránh khỏi, nhiều lời vô ích. Long Hạo Thần gật đầu với Thần Thánh Cự Long, nói.

"Mời."

Nói rồi hần lóe người, đã hóa thành luồng sáng vàng vọt lên trời. Lúc bay lên, Quang Thần Lĩnh Vực cũng khuếch tán, không chút e ngại đón hướng lĩnh vực Thần Thánh Cự Long phủ cả chân trời. Cùng lúc đó, một đoàn sáng bảy sắc lấp lánh bay theo Long Hạo Thần, khi hần thăng lên không trung mấy ngàn mét thì dưới thân đã có một con Thần Thánh Độc Giác Thú.

Tuy chiến đấu còn chưa bắt đầu, nhưng Long Hạo Thần đã sơ bộ suy đoán thực lực của Thần Thánh Cự Long. Làm ma thú mạnh nhất hần được biết, cường giả mà ngay chính Y Tư Đốn Vương còn hết cách, tu vi của Thần Thánh Cự Long này ít nhất tương đương với cấp chín bậc năm trở lên. Càng đáng sợ là sức mạnh của nó sẽ không kém hơn linh lực.

Duy nhất khiến Long Hạo Thần cảm thấy có cơ hội chính là lĩnh vực của mình. Tất cả sinh vật có thuộc tính thần thánh về mặt thuộc tính đều lấy quang làm chủ. Quang Thần Lĩnh Vực của hần có thể nói là căn nguyên của tất cả quang thuộc tính, đủ khắc chế Thần Thánh Cự Long ở mặt này. Cho nên hần muốn thử một chút, khi lĩnh vực của mình tiếp xúc với lĩnh vực của Thần Thánh Cự Long sẽ xuất hiện tình huống như thế nào.

Khi hai lĩnh vực ở trên không trung va chạm, Y Tư Đốn Vương ở phía xa quan chiến trong lòng nảy ra cảm giác kỳ lạ. Quang Thần Lĩnh

Vực của Long Hạo Thần đụng vào Thần Thánh Linh Vực thì tựa như dao nóng chém vào khối bơ, xoẹt xoẹt thấm vào trong.

Trên bầu trời cùng là ánh sáng bảy sắc, Thần Thánh Linh Vực lại thiếu đi phần nội tình sắc vàng kia, nhanh chóng dâng tràn, khuếch tán, chẳng những không áp chế được Long Hạo Thần còn bị hấn chiếm một góc trên trời.

"Ừa. Lực lượng quang minh thật tinh thuần, hèn chi có tư cách khiến bốn tọa ra tay." Thần Thánh Cự Long tò mò nhìn Long Hạo Thần, nhưng hành động của nó không ngừng, phun ra một ngụm hơi thở bảy sắc bắn hướng Long Hạo Thần.

Biểu tình Long Hạo Thần bình thản, cười Thần Thánh Độc Giác Thú, trên mặt lộ nụ cười nhạt. Cùng với tay phải của hấn nâng lên, ánh vàng bảy sắc Quang Thần Linh Vực tựa như sóng cồn nở rộ, nhanh chóng xua tan Thần Thánh Linh Vực, cùng lúc đó va chạm vào hơi thở của nó.

Hơi thở của Thần Thánh Cự Long lập tức bị suy yếu, nhưng sắc vàng trong bảy sắc biến mất thì ánh sáng khác vẫn lao hướng Long Hạo Thần.

Không đợi Long Hạo Thần hành động, Nhã Đình lóe người lên, đã đi tới trước mặt Long Hạo Thần, mười hai cánh sau lưng giương ra, tay phải chỉ ra. Chỉ thấy giữa không trung một kiếm quang khổng lồ dài trăm mét xuất hiện. Ánh sáng chột lóe cắt mở hơi thở của Thần Thánh Cự Long, ngay sau đó chém hướng bản thể của Thần Thánh Cự Long.

Cùng lúc đó, xung quanh người Nhã Đình ngưng tụ ra lực lượng thuộc về lĩnh vực, cùng là quang thuộc tính nhưng so với Quang Thần Linh Vực của Long Hạo Thần thì hoàn toàn khác hẳn. Quang của Nhã Đình tựa như ánh nắng giữa trưa, chói mắt mà lạnh liệt.

Kiểm quang to lớn dài trăm mét ở trên bầu trời lấp lánh ánh sáng chói mắt, tràn ngập khí chất vương giả, độc nhất vô nhị.

Đây là kỹ năng lĩnh vực? Nhưng Nhã Đình thi triển ra kỹ năng lĩnh vực cũng quá dễ dàng rồi đi. Vốn không có bất cứ chuẩn bị gì cả. Nhưng trên thanh kiếm vàng rõ ràng là hơi thở lĩnh vực của cô.

Thần Thánh Cự Long cũng giật nảy người. Làm bên chịu đựng, nó có cảm nhận mãnh liệt nhất với hơi thở trên thanh kiếm. Đó là khí chất vương giả không xa hoa lại tràn ngập lực phá hoại khó thể hình dung khiến nó không xám sơ sẩy.

Thân thể to lớn quấy trên không trung, đôi sừng trên đỉnh đầu bắn ra tia chớp bảy sắc, hai tia chớp ở trên không trung hợp thành một đánh hướng kiếm vàng.

Trong tiếng nổ, kiếm to màu vàng tạm dừng ở giữa trời, tia chớp bảy sắc lượn lờ.

Nhã Đình hừ lạnh một tiếng, đôi tay ở trước ngực nhanh chóng chuyển động vài động tác phức tạp, mạnh mẽ. Thoáng chốc ánh sáng vàng trên thanh kiếm nở rộ, cứng rắn phá vỡ tia chớp bảy sắc, vẫn mạnh mẽ không gì sánh kịp chém hướng Thần Thánh Cự Long.

"Đây là lĩnh vực vũ khí?" Y Tư Đốn Vương ở phía xa trợn to mắt. Sự mạnh mẽ của Nhã Đình khiến gã cảm thấy sợ hãi.

Lĩnh vực vũ khí? Đây là lần đầu tiên Long Hạo Thần nghe đến cách nói này. Nhưng nhìn tình hình trước mắt rồi suy một ra ba. Hẳn là mò đoán được lĩnh vực của Nhã Đình rất có thể là hình thái đặc biệt, trực tiếp dùng lĩnh vực làm vũ khí, nhưng không phải là kỹ năng lĩnh vực. Thanh kiếm to lớn kia chắc chính là lĩnh vực vũ khí của cô. Rất có thể bởi vì trong quá trình hồi phục cô dung hợp hai năng lượng của hai thần kiếm mới có tiến hóa đặc biệt như vậy.

Từ lúc Nhã Đình mới ra tay thì Long Hạo Thần đã cảm giác được, so đấu về mặt linh lực thì cô không kém Y Tư Đốn Vương bao nhiêu. Giống như Y Tư Đốn Vương, chỉ sợ đều là cường giả cấp chín bậc bốn, mà Thần Thánh Cự Long thì mạnh cỡ cấp chín bậc năm.

Sở dĩ đoán Thần Thánh Cự Long là cấp chín bậc năm bởi vì Long Hạo Thần thấy nó toàn thân bỗng biến thành bảy sắc, quấy người, nhanh chóng tránh khỏi thanh kiếm vàng. Cùng lúc đó, cái đuôi mạnh đập vào thanh kiếm, khiến kiếm vàng bay sang bên.

Người Nhã Đình rung lên, kiếm vàng trên không trung tạm dừng. Cô mới vừa có được thân thể, tuy tu vi tiến hóa đến tầng Tinh Linh vương nhưng chưa quen thuộc khống chế.

Tay phải Long Hạo Thần chỉ hướng Nhã Đình. Bỗng chốc ánh vàng bảy sắc ủa hướng Nhã Đình.

Giữa hắc và Nhã Đình có liên hệ huyết kế, thực lực như cùng một căn nguyên, cho nên khi lĩnh vực của hắc bao phủ Nhã Đình vào trong, cô bỗng tăng khí thế, đôi tay ở trên không trung quét một vòng. Kiếm vang nổ rộ hàng vạn ánh sáng, ở trên không trung huyền hóa ra màn kiếm muốn áp chế Thần Thánh Cự Long xuống dưới.

Thần Thánh Cự Long bực mình! Tuy lĩnh vực vũ khí của Nhã Đình cực kỳ mạnh mẽ nhưng nếu là ở trạng thái bình thường thì nó có tin tưởng mất một đoạn thời gian là sẽ chiến thắng.

Nhưng lĩnh vực của Long Hạo Thần khắc chế lĩnh vực của nó gắt gao. Quang thuộc tính chủ yếu nhất bị toàn diện suy yếu, thực lực của Thần Thánh Cự Long bị hạ thấp trên một phần ba. Tuy thân thể nó mạnh mẽ nhưng không dám cùng lĩnh vực vũ khí của Nhã Đình cứng rắn chống, thoáng chốc bị đè ép.

Càng khiến Thần Thánh Cự Long lo lắng là cô khống chế thanh kiếm quen thuộc, thêm vào lĩnh vực của Long Hạo Thần tăng phúc, thể công của Nhã Đình biến ngày càng sắc bén, giết Thần Thánh Cự Long liên tục lùi bước, không thể không dùng Lĩnh Vực Vi Ta để đối kháng.

Tay phải Long Hạo Thần chỉ hướng bầu trời nay thu lại. Mới rồi kỳ thật hắc đã nghĩ ra cách đối phó với Thần Thánh Cự Long, ai ngờ Nhã Đình có năng lực cỡ đó. Nếu đã vậy thì không vội lật bài tẩy. Trời mới

biết Vĩnh Hằng và Sáng Tạo Thần Ấn vương tọa còn có thử thách nào càng khó khăn hơn.

Quang Thần Lĩnh Vực hết sức hỗ trợ cho lĩnh vực của Nhã Đình. Sừng trên đỉnh đầu Thần Thánh Độc Giác Thú không ngừng tỏa ra từng vòng ánh sáng bảy sắc tăng cường linh lực cho Long Hạo Thần.

Thế giới Y Tư Đốn chính là một thế giới tràn ngập sự sống, tất nhiên không thể thiếu được quang. Cho nên Quang nguyên tố nơi đây cực kỳ tinh thuần.

Thần Thánh Cự Long nhiều lần đến tất nhiên là vì thích Quang nguyên tố tại đây. Nhưng bây giờ những Quang nguyên tố này chỉ nhận một chủ nhân, đó chính là Quang Thần Lĩnh Vực.

Lĩnh vực áp chế khiến Thần Thánh Cự Long không cách nào hoàn toàn phát huy thực lực bản thân, Long Hạo Thần và Nhã Đình hợp tác khiến nó bó tay với hai người.

Đối kháng kiếm to vàng, ánh mắt Thần Thánh Cự Long bắt đầu biến nghiêm túc hơn. Thanh âm trầm thấp ngâm xướng chú ngữ vang lên. Giọng nó rất đặc biệt, hiển nhiên là ngôn ngữ thuộc về long tộc. Trong quá trình liên tục ngâm xướng, sáu ánh sáng trừ sắc vàng bên người nó biến càng sáng lạn.

Thần Thánh Cự Long so với Thần Thánh Độc Giác Thú đơn thuần có quang minh, nó còn có sáu thuộc tính thủy, hỏa, thổ, phong, lôi điện và hàn băng. Thêm vào quang minh nữa chính là tập hợp bảy thuộc tính. Lúc này không thể điều động lực lượng quang thuộc tính, nó còn có sáu loại thuộc tính khác có thể vận dụng.

Thần Thánh Cự Long không ngừng ngâm xướng, bầu trời như sục sôi. Thật nhiều vầng sáng sáu sắc ở trên không trung hóa thành từng mảng vàng sáng lan tỏa.

Ma pháp long ngữ. Sắc mặt Long Hạo Thần biến trầm trọng.

Ma pháp long ngữ của Thần Thánh Cự Long tuyệt đối là công kích cường đại nhất của long tộc. Tại Thánh Ma đại lục, ngay cả rồng bình thường còn rất hiếm thấy chứ nói chi là Thần Thánh Cự Long. Coi như là ít một loại thuộc tính, chỉ sợ uy lực một kích kia cũng cực kỳ khủng bố.

Tay phải Long Hạo Thần kiềm không được lại nâng lên.

"Anh hai, hãy để em, em làm được mà." Giọng kiên quyết của Nhã Đình vang bên tai Long Hạo Thần.

Ngay sau đó, thân thể cô bỗng hóa thành luồng sáng bay hướng thanh kiếm vàng.

Lĩnh vực của Nhã Đình tên là Vương Giả kiếm, chính là lĩnh vực vũ khí tinh thuần nhất. Lĩnh vực vũ khí cấp bậc trên cả thần khí bình thường. Lĩnh vực vũ khí mạnh nhất thậm chí vượt qua uy lực siêu thần khí.

Cô muốn làm gì?

Nhã Đình rất nhanh cho ra đáp án. Ánh sáng vàng chợt lóe, thân thể cô biến mất trong Vương Giả kiếm. Ánh sáng vàng còn đậm hơn trước gấp trăm lần bỗng bùng phát. Kiếm ý khủng bố như là muốn xé rách khung trời.

Ma pháp long ngữ của Thần Thánh Cự Long cũng hoàn thành ngay lúc này. Trên bầu trời, sáu ảo ảnh rồng dài hơn ngàn mét hiện ra, mỗi một con rồng phun ra hơi thở cường đại đánh hướng Long Hạo Thần.

Hơi thở mỗi một con rồng đều có thể sánh ngang với siêu cấp cấm chú. Ảo ảnh sáu con rồng cùng phát động, thiên địa biến sắc, nhật nguyệt vô quang.

Nhưng trong uy áp khủng bố này, Vương Giả kiếm của Nhã Đình bỗng nhiên tăng vọt, chớp mắt cũng biến dài tới ngàn mét. Kiếm ý, kiếm

hồn, kiếm tâm chớp mắt dung hợp thành một. Đó là lực lượng khủng bố khó thể hình dung, sự sắc bén đó càng là Long Hạo Thần trước giờ chưa từng gặp.

Nếu nói Hạo Nguyệt biến thành Tử Kim Hạo Nguyệt kiếm chính là Hủy Diệt kiếm mạnh nhất, vậy giờ phút này Vương Giả kiếm của Nhã Đình chính là thanh kiếm vương giả mạnh nhất!

Long Hạo Thần sử dụng Quang Minh Nữ Thần Vịnh Thán, Lam Vũ, Quang Phù Dung làm vũ khí trong thời gian khá dài. Có thể nói hãn lĩnh ngộ kiếm đều là dùng hai thanh kiếm này thể hiện. Khi hai thanh kiếm hòa thành một với Nhã Đình, ký ức trên kiếm và bản thân Nhã Đình hiểu ra sau khi dung hợp với Long Hạo Thần, thêm vào tác dụng huyết mạch Quang Thần của hãn, khiến Nhã Đình lĩnh ngộ về kiếm đã đạt tới độ cao mới, thậm chí vượt trên cả Long Hạo Thần. Bởi vì bản thân cô từng làm kiếm linh!

Hàng vạn ánh sáng vàng lấp lánh trên không trung, dường như phút chốc bầu trời xuất hiện vô số cột sáng vàng. Sáu hơi thở khủng bố bị ánh sáng vàng nghiền ép, thoáng chốc biến hỗn loạn.

Kiểm Tinh Vũ? Đây là Kiếm Tinh Vũ.

Long Hạo Thần trợn to mắt. Không sai, Vương Giả kiếm thi triển chẳng phải chính là kỹ năng của kỵ sĩ, Kiếm Tinh Vũ đó ư? Nhưng đây cũng là Kiếm Tinh Vũ bản mạnh nhất Long Hạo Thần đã thấy!

Thân thể khổng lồ của sáu con rồng ở trước Vương Giả kiếm dường như biến thành dê chờ làm thịt. Ánh sáng vàng lấp lánh, Vương Giả kiếm do Nhã Đình biến thành ở trên không trung xoay một vòng. Thoáng chốc cổ mỗi con rồng xuất hiện một sợi chỉ vàng, ngay sau đó, chúng hoàn toàn sụp đổ.

Thần Thánh Cự Long trợn to mắt há hốc mồm nhìn tình cảnh này. Tuy ma pháp long ngữ của nó bởi vì không có chủ thể Quang Minh long

dẫn dắt mà suy yếu, nhưng đây cũng là một trong các ma pháp mạnh nhất của nó! Lại cứ như vậy bị đối thủ yếu hơn mình hủy diệt.

Không ngờ lĩnh vực vũ khí cường đại đến mức này, tại sao rõ ràng tu vi của cô chưa tới cấp chín bậc năm mà có thể thi triển ra năng lực Lĩnh Vực Vi Ta?

Theo Thần Thánh Cự Long thấy thì Nhã Đình vào Vương Giả kiếm dung hợp rõ ràng chính là đặc điểm của Lĩnh Vực Vi Ta, kỳ thật dĩ nhiên Nhã Đình không thể thi triển ra Lĩnh Vực Vi Ta. Cô đem mình biến thành kiếm linh của Vương Giả kiếm, do đó thúc đẩy Vương Giả kiếm phát ra lực lượng mạnh nhất. Có thể nói bây giờ cô phóng đại năng lực ban đầu gấp trăm lần, ngàn lần.

Vương Giả kiếm phá hủy ma pháp của Thần Thánh Cự Long xong lập tức chuyển thân kiếm, không chút khách sáo chém xuống đầu Thần Thánh Cự Long.

Lúc này Thần Thánh Cự Long có chút luống cuống, hơn nữa tâm tình bức tức. Đừng nói tới lĩnh vực của Long Hạo Thần ảnh hưởng quá lớn đến nó, lĩnh vực vũ khí của Nhã Đình bá đạo như vậy, phương xa hân đứng đó còn chưa nhúng tay vào mà nó đã không thể chống nổi.

Thần Thánh Cự Long nổi giận gầm một tiếng, thân hình lóe lên đã xuất hiện ngoài mây ngàn mét.

"Không đánh, không đánh. Bốn tọa không thua, chỉ là lĩnh vực của các người khắc chế ta quá lợi hại mà thôi. Hai đánh một thì có bản lĩnh gì?"

Ánh sáng vàng thu lại, Nhã Đình lóe người quay trở về bên cạnh Long Hạo Thần, khinh thường liếc Thần Thánh Cự Long, nói.

"Ta mới chỉ dùng một nửa lực lượng mà người đã chịu không nổi, lúc trước đâu có nói không thể hai đánh một. Thua là thua, làm Thần Thánh Cự Long mà người không có cả khí lượng như thế sao?"

Nếu mấy lời này là Long Hạo Thần thốt ra thì chắc chắn Thần Thánh Cự Long không phục, nhưng phát ra từ miệng Nhã Đình thì nó không cách nào phản bác.

Y Tư Đốn Vương đắc ý ở một bên châm lửa thổi gió, nói.

"Không ngờ thật là không ngờ, đường đường là Thần Thánh Cự Long lại thua một Tinh Linh, xem coi sau này người còn mặt mũi nào tới Y Tư Đốn chúng ta không."

Thần Thánh Cự Long bức dọc nói.

"Tên lùn kia, người đừng nói Tinh Linh là của Y Tư Đốn các người nha? Đừng có dát vàng lên mặt. Tốt thôi, thua thì thua, thử thách thứ hai coi như người qua. Có thể tại thuộc tính lĩnh vực áp chế ta coi như các người có bản lĩnh."

Long Hạo Thần gật đầu với Thần Thánh Cự Long, nói.

"Cảm ơn đã thành toàn."

Thử thách của Vĩnh Hằng và Sáng Tạo Thần Ẩn vương tọa khó khăn hơn hẳn tưởng, cũng không giống với lúc trước Dương Hạo Vũ nói cho biết. Trong miêu tả của Dương Hạo Vũ, thử thách vốn không nên khó khăn như vậy.

Thoạt nhìn thì dường như Long Hạo Thần rất dễ dàng thông qua thử thách, kỳ thật nếu hẳn không có Quang Thần Lĩnh Vực, hơn nữa không thể hoàn thành tiến hóa tại đây, thêm vào trí tuệ, kinh nghiệm bản thân hẳn, cộng với Nhã Đình sống lại mạnh mẽ như vậy, dù là cửa thứ nhất hay cửa thứ hai đều biến thành chân trời góc bể.

Có thể nói hẳn thông qua được hai thử thách này chính là kết hợp từ trí tuệ, thực lực và vận may, đương nhiên, cũng có thể nói là thiên ý.

Thần Thánh Cự Long liếc Long Hạo Thần một cái, nói.

"Tuy người đã qua thử thách phần ta, nhưng không có nghĩa là thông qua thử thách cuối cùng. Thuộc tính lĩnh vực của người ở cửa cuối cùng sẽ không có bất cứ ưu thế nào. Ta đề nghị người hãy mau chóng hồi phục thực lực đi, bởi vì thử thách cuối cùng sắp sửa bắt đầu."

Nghe lời của nó, trong lòng Long Hạo Thần vừa vui vừa buồn, nhưng không chút chần chờ thúc đẩy Trái Tim Vĩnh Hằng đập nhanh. Cũng thu lại lĩnh vực, sáu linh cánh mở ra rộng nhất thêm vào Thần Thánh Độc Giác Thú trợ giúp, cùng Nhã Đình dốc sức hồi phục linh lực.

Trong lòng hẩn lo lắng là ngay cả Thần Thánh Cự Long còn thấy thử thách vô cùng khó khăn, vui mừng là thử thách rốt cuộc đến phút cuối. Nếu như có thể thông qua thử thách cuối cùng này, nghĩa là hẩn sẽ được Vĩnh Hằng và Sáng Tạo Thần Ấn vương tọa chấp nhận.

Khi Long Hạo Thần và Thần Thánh Cự Long đều thu lại lĩnh vực của mình, bầu trời biến trong sáng trở lại, nhưng trong đó lại có kỳ lạ.

Long Hạo Thần cảm thấy dường như mình bị thứ gì đó nhìn chăm chăm. Thanh âm lúc trước từng mấy lần xuất hiện nay không có gợi ý gì nữa. Trong không khí cảm giác áp lực ngày càng mạnh.

Thử thách cuối cùng là cái gì, hẩn không biết. Nhưng trải qua trận chiến với Thần Thánh Cự Long, Long Hạo Thần lơ mờ hiểu rằng, thử thách khó khăn nhất của Vĩnh Hằng và Sáng Tạo Thần Ấn vương tọa không phải kiểm nghiệm về thực lực, mà là ở cửa thứ nhất, thử thách đối với nhân tính và trí tuệ. Đặc biệt là dưới tình huống bị dẫn dắt sai lệch, có thể tìm ra con đường chính xác hay không là rất quan trọng. Chỉ sợ nhiều cường giả trước kia bị thử thách đều gục ngã tại cửa này.

Dương Hạo Vũ từng nói với hẩn, ít nhất có hai lần thử thách lão thất bại rất là kỳ quái, thậm chí không biết tại sao. Thất bại mấy lần, cuối cùng Dương Hạo Vũ tổng kết ra kinh nghiệm chính là không bỏ sót bất cứ điều gì nhỏ nhất, ở trong thử thách tuyệt đối không được bỏ qua bất cứ chi tiết nào.

Tuy lão cung cấp kinh nghiệm cho Long Hạo Thần có chút qua loa, nhưng cuối cùng vẫn là nhắc nhở hẩn, khiến Long Hạo Thần vượt qua hai cửa. Thử thách cuối cùng dường như vẫn là thực lực, chỉ không biết lần này đối tượng có tu vi như thế nào.

Trong lúc Long Hạo Thần đang suy tư thì giữa không trung, một cột sáng trắng giáng xuống. Cột sáng không lớn bao nhiêu, đường kính chỉ khoảng mười mét, xuất hiện cách Long Hạo Thần năm mươi mét. Màu trắng tinh khiết không có bất cứ hơi thở thuộc tính nào.

Kéo dài chừng ba giây sau, cột sáng chậm rãi tan biến, một bóng dáng xuất hiện ở giữa không trung.

Từ không xa vọng đến tiếng kinh hô của Y Tư Đốn Vương.

"Vĩnh Hằng Thiên Sứ!"

Đó là một cô gái, dáng người thon dài, nhìn từ chính thể thì cô có nhiều chỗ giống với Nhã Đình. Ví dụ, cô rất đẹp, đó là vẻ đẹp tôn quý mà cao ngạo. Nhưng sự cao ngạo của cô dường như là bẩm sinh, cho người cảm giác đó là tất nhiên. Sau lưng cô cũng có mười hai cánh như Nhã Đình. Khác biệt là cánh của Nhã Đình trong suốt, cánh của cô thì là cánh chim, hơi giống với linh cánh của nhân loại nhưng nhìn rất chân thực.

Mười hai cánh chim thuần khiết không tỳ vết, có ánh nắng chiếu rọi lóe ánh sáng óng ánh. Sự thánh khiết đó khiến người nảy sinh cảm giác không thể khinh nhờn.

Váy dài tinh khiết rũ xuống. Váy rất mộc mạc, nhưng mặc trên người cô thì như sự kết hợp hoàn mỹ. Thêm một phần thì dư, giảm một phần thì thiếu. Tóc vàng, mắt vàng, nhưng không phát ra hơi thở quang minh. Trong tay phải của cô có một ma pháp trượng dài màu trắng.

Trên ma pháp trượng không khảm bất cứ bảo thạch nào, nhưng Long Hạo Thần chỉ liếc mắt nhìn thì ánh mắt lập tức bị hấp dẫn. Hẩn trông

thấy hình như không phải một ma pháp trượng, mà là cảm giác mỹ lệ như nhật nguyệt tinh thần, thậm chí còn trên cả Tinh Không Lĩnh Vực của Dương Hạo Vũ.

Lòng trầm xuống, Long Hạo Thần biết rõ, cường giả gọi là Vĩnh Hằng Thiên Sứ này khủng bố hơn sự tưởng tượng của mình nhiều.

Vĩnh Hằng Thiên Sứ lạnh nhạt nhìn Long Hạo Thần, giọng của cô giống như vẻ ngoài, lạnh lùng mà cao ngạo.

"Chiến thắng ta thì người có thể thông qua thử thách."

Nói rồi nâng cao pháp trượng trong tay cô, thì thảo niệm.

"Thần Vĩnh Hằng, hãy ban cho ta lực lượng vô thượng của người."

Bầu trời chớp mắt biến thành sương mù, lực áp bách vô tận ập hướng Long Hạo Thần. Tuy hãn cách Vĩnh Hằng Thiên Sứ rất gần, nhưng nhìn cô, Long Hạo Thần cảm giác giữa mình và cô như cách chân trời xa xôi.

Bản năng phóng ra Quang Thần Lĩnh Vực, nhưng ánh vàng bảy sắc vừa xuất hiện lập tức bị ánh sáng sương mù bên ngoài buộc lùi về. Long Hạo Thần kinh hãi phát hiện, Quang Thần Lĩnh Vực đánh đâu thắng đó của mình nay bị ánh sáng trắng chiếu rọi đang dần tiêu tan, tuy tốc độ tan biến không nhanh nhưng đích thực là tán loạn, rất giống với Hỗn Loạn Nguyên Tố Bác Ly của Hạo Nguyệt.

Lĩnh vực của cô ta rốt cuộc là thuộc tính gì? Hay hoặc là, không có thuộc tính?

Long Hạo Thần động ý niệm, miễn cưỡng giữ cho Quang Thần Lĩnh Vực vây quanh ngoài người, trong va chạm cảm nhận cường độ ánh sáng trắng.

"Đừng uống phí sức lực, đây là Vĩnh Hằng Lĩnh Vực của Thần Vĩnh Hằng, bản thân người đã ở trong Vĩnh Hằng Lĩnh Vực thì sao có thể đối

kháng với Vĩnh Hằng Quang được? Vĩnh Hằng Quang chính là lực lượng hỗn độn, áp chế bất cứ thuộc tính nào, tác dụng là đồng hóa."

Pháp tượng ở trên không trung phác họa, một quang ảnh dần hiện ra trước mặt Vĩnh Hằng Thiên Sứ.

Lúc này, Nhã Đình cũng phát động. Kiếm to màu vàng lần nữa xuất thế, chém hướng Vĩnh Hằng Thiên Sứ. Cô mặc kệ đối thủ là ai, chỉ cần chặn ở trước mặt Long Hạo Thần, cô sẽ giúp anh của mình hủy diệt nó.

Vương Giả kiếm vừa ra, ánh sáng sương mù trên không trung hóa thành từng luồng sáng trắng quấn lấy nó. Vương Giả kiếm tựa như rơi vào vũng bùn, tuy nó không ngừng chém từng luồng sáng trắng, nhưng cách mỗi giây là lực lượng của nó lại tiêu hao. Nhã Đình cũng biến sắc mặt, thậm chí không hóa thân làm kiếm linh nhập vào trong mà nhanh chóng thu lại Vương Giả kiếm.

Hình ảnh khi Long Hạo Thần đối phó Y Tư Đốn Vương, Thần Thánh Cự Long lại xuất hiện. Chẳng qua lần này vị trí chủ khách hoán đổi. Long Hạo Thần trở thành bên bị lĩnh vực hạn chế. Cứ tiếp tục đối kháng với lĩnh vực, chẳng bao lâu sau linh lực của hắn sẽ tiêu hao hết. Hơn nữa cho đến bây giờ hắn không thể nhìn ra tu vi của Vĩnh Hằng Thiên Sứ đạt tới mức nào.

"Anh hai, hãy lấy em làm kiếm!" Nhã Đình kiên định nói.

Sau đó cô nhảy lên, ánh sáng vàng chợt lóe, một thanh trọng kiếm xuất hiện trước mặt Long Hạo Thần.

Không phải đối thủ của đối phương về mặt đối kháng lĩnh vực, chỉ có nhờ vũ lực bản thân phá tan phong tỏa. Long Hạo Thần không có vũ khí, vậy Nhã Đình chỉ còn cách biến mình thành vũ khí của hắn.

Kiếm to vàng dài chừng bảy mét, rộng một mét, mũi kiếm có mười tám góc cạnh khiến nó thoát nhìn cực kỳ sắc bén. Chỗ ngặc kiếm là từng mảnh cánh chim chồng chất. Chuôi kiếm dài. Từ mũi kiếm kéo dài tới

chuôi kiếm có sợi chỉ trong suốt tựa như bảo thạch, khí thể cực sắc bén lấp lóe trong sợi chỉ đó.

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 291

Vĩnh Hằng Thiên Sứ

Trên thanh Vương Giả kiếm lấp lánh tám ánh sáng. Đúng vậy, so với thần khí bảy sắc thì có thêm một phần ánh sáng mạnh mẽ, thậm chí hơn cả Tử Kim Hạo Nguyệt kiếm. Nó tỏa ra là khí chất vương giả quang minh thuần chính, phù hợp với Quang Thần Lĩnh Vực của Long Hạo Thần.

Tay phải nâng lên nắm lấy thanh kiếm lớn này, thân thể Long Hạo Thần hơi chấn động. Cảm giác huyết mạch liên nhau khiến khí thể của hắn hợp thành một với Vương Giả kiếm.

Ánh vàng tám sắc bùng phát, hóa thành tầng sáng ngăn cách Long Hạo Thần bên trong. Ánh sáng sương mù lúc trước luôn suy yếu Long Hạo Thần nay không thể tiếp tục ảnh hưởng đến hắn nữa.

Cùng lúc đó, Thần Thánh Độc Giác Thú sạ lưng Long Hạo Thần cũng hóa thành luồng sáng bảy sắc rơi trên người hắn, hóa thành Thần Thánh giáp, toàn diện tăng phúc cho hắn.

"A? Có thể kháng cự được cả Vĩnh Hằng Quang?" Vĩnh Hằng Thiên Sứ hơi kinh ngạc nhìn hắn.

Long Hạo Thần trầm giọng nói.

"Tuy thuộc tính hỗn độn của người có thể vô hiệu hóa bất cứ thuộc tính nào, nhưng nếu như một loại thuộc tính đạt tới mức tận cùng thì hỗn độn của người không thể nuốt quang của ta, cũng chính là quang tinh

thuần nhất. Có lẽ lĩnh vực của ta không phải là đối thủ của người, nhưng người muốn dựa vào lĩnh vực suy yếu ta thì là điều không thể."

Nói rồi sáu cánh sau lưng Long Hạo Thần vỗ đập, thân thể hóa thành vệt sáng chớp mắt xuất hiện trước mặt Vĩnh Hằng Thiên Sứ. Vương Giả kiếm trong tay lấp lánh hàng vạn ánh sáng vàng bao phủ, chính là Diệt Ma Thiểm hấn tự sáng chế.

Thân thể Vĩnh Hằng Thiên Sứ biến hư ảo, chớp mắt cô đã cách ngoài ngàn mét.

"Nếu lĩnh vực không thể đánh bại được người, vậy thì dựa vào sức mạnh." Vĩnh Hằng Thiên Sứ hừ lạnh một tiếng, pháp trượng chỉ đằng trước. Một luồng sáng trắng khổng lồ khuếch tán trước người cô.

Ánh sáng trắng kia như điều gặp gió, chớp mắt đã biến thành người khổng lồ cao ngàn mét. Người khổng lồ toàn thân màu trắng, do lực lượng hỗn độn ngưng kết thành, trên người mặc giáp trắng, không có vũ khí.

Long Hạo Thần rên một tiếng, người bắn ngược ra xa. Lần này sắc mặt hắn biến đổi. Người khổng lồ cao ngàn mét cho hắn cảm giác như ban đầu đối diện Ma Thần Hoàng. Hiện giờ hắn không yếu đuối như lúc đó, cũng sẽ không cảm thấy hoàn toàn không thể kháng cự. Nhưng áp lực khủng bố kia thật là quá cường đại. Không ngờ Vĩnh Hằng Thiên Sứ này có thực lực giống như Ma Thần Hoàng?

Vương Giả kiếm vung lên trên, ánh sáng vàng lấp lóe, một tia chớp vàng to lớn mang theo kiếm ý vô cùng sắc bén chém hướng quang nhân.

Quang nhân nổi giận gầm một tiếng, toàn thân phát ra tiếng nổ. Một tầng sáng trắng dâng lên từ người nó. Không ngờ Long Hạo Thần dùng Vương Giả kiếm phát ra kiếm ý nhưng lại bị đánh tan. Nên biết rằng trong một kiếm này còn xen lẫn uy lực của Thẩm Phán Chi Quang.

Áp chế mặt linh vực lại thêm vào quang nhân mạnh mẽ, Long Hạo Thần đột nhiên có cảm giác cùng đường. Quang nhân đem đến áp lực quá lớn cho hắn, mạnh đến mức áp chế cả ý niệm của hắn.

Đây hoàn toàn là đối thủ hắn không thể chống cự được. Nhưng nếu là vậy thì thử thách của Vĩnh Hằng và Sáng Tạo Thần Ấn vương tọa còn có ý nghĩa gì chứ?

Ngay lúc Long Hạo Thần trong đầu xoay chuyển nhiều ý nghĩ thì năm đấm của quang nhân khổng lồ đã đánh hướng hắn.

Ánh mắt Long Hạo Thần đông lại, ý chí của hắn kiên định cỡ nào, dù lúc trước đối mặt Ma Thần Hoàng chắc chắn phải chết thì hắn cũng không định nhận thua. Dù đối thủ cường đại hắn cũng tuyệt không lùi bước.

Đôi tay nắm Vương Giả kiếm, đáy mắt Long Hạo Thần lóe tia sáng. Một tầng lửa bảy sắc bùng dâng lên, hắn thiêu đốt là linh vực của mình, coi như tiêu cao căn nguyên thì hắn cũng sẽ không chịu thua.

*Keng! *

Giữa không trung, Vương Giả kiếm và năm đấm khổng lồ va chạm. Ánh sáng tám sắc nổ rộ, lửa vàng bảy sắc trên người Long Hạo Thần cũng tỏa một vòng sáng chói mắt, mạnh đấm vào năm tay.

Nhưng mọi thứ chỉ như gãi ngứa cho quang nhân trắng. Khoảnh khắc, thân thể Long Hạo Thần tựa đạn pháo bị đánh bay.

Y Tư Đốn Vương trợn mắt há hốc mồm nhìn tình hình này. Từ sau khi Vĩnh Hằng Thiên Sứ xuất hiện, phong ấn đến từ Thần Tự Nhiên cũng giải trừ. Gã nhìn mọi thứ trước mắt, trong mắt tràn đầy khó tin.

"Lão long, điều này sao có thể? Cho dù Vĩnh Hằng Thiên Sứ có mạnh hơn người, ta thì cũng không tới mức này."

Thần Thánh Cự Long truyền âm nói.

"Người biết cái gì, đây là thử thách của Thần Vĩnh Hằng đối với nhân loại. Vĩnh Hằng Thiên Sứ chỉ tạm thời có được quyền hạn cai quản Vĩnh Hằng Lĩnh Vực mà thôi. Nếu như là ở bên ngoài thì mười cô ta cũng không có tu vi này."

Y Tư Đốn Vương khó hiểu nói.

"Nếu đã vậy thì còn thử thách cái gì, ai thắng được cô ta chứ?"

Thần Thánh Cự Long khinh thường nói.

"Trong đầu người trừ cơ bắp ra còn có cái gì hả? Người thì biết cái gì, tự mình xem đi."

Y Tư Đốn Vương nổi giận.

"Má nó, người còn nói ta biết cái gì là ta dùng cây búa đập nát mông người bây giờ."

Thần Thánh Cự Long nhìn chăm chăm chiến trường, đáp lại cơn giận của Y Tư Đốn Vương là một trong năm vuốt rồng của nó, dựng thẳng ngón giữa.

Ở trên không trung, Long Hạo Thần chỉ cảm thấy Quang nguyên tố trong người kịch liệt chấn động, bay ngược ra mấy ngàn mét mới ổn định lại. Tuy thân thể cực kỳ thống khổ nhưng khiến hấn kinh ngạc là mình không bị thương nghiêm trọng. Ngược lại Vương Giả kiếm chịu năm đâm của quang nhân khổng lồ kia để lại một dấu vết sâu.

Trong đầu Long Hạo Thần lập tức dâng lên ý niệm, đó là hình như lực công kích của quang nhân này không mạnh như uy áp đã thể hiện.

Công kích của quang nhân không tạm dừng, tay phải nâng lên không trung, nguyên cánh tay hóa thành thanh kiếm dài ngàn mét chém xuống. Thanh kiếm chưa giáng xuống mà mặt đất bên dưới xuất hiện khe rãnh sâu dài mấy ngàn mét. Điều đó khiến Y Tư Đốn Vương đau lòng muốn chết, nhưng không dám ra mặt ngăn cản. Quang nhân này hiện ra thực

lực thật là quá đáng sợ, dù cho hãn cộng thêm Thần Thánh Cự Long thì chỉ sợ cũng không phải đối thủ của người ta.

Trong không khí, tất cả nguyên tố thuộc tính dương như chớp mắt bị điều động. Thân thể Long Hạo Thần còn chưa ổn định, không thể làm ra bất cứ động tác né tránh nào. Dù là không gian cũng đã bị phong tỏa, cho dù hãn có lực lượng xuyên không gian thì vẫn không thể trốn thoát. Loại cảm giác này, tựa như năm đó hãn ở tại Tháp Tinh Ma bị ba ma tộc phong tỏa vậy.

Máu sôi sục, mắt Long Hạo Thần sáng ngời, nhiệt huyết trong người hãn đang sôi trào. Trận chiến ở Tháp Tinh Ma là lần thất bại lớn nhất từ lúc hãn chào đời tới nay. Thái Nhi hãn yêu thương nhất đã chịu bao nhiêu thống khổ mới hồi sinh được hãn.

Cảm nhận tương tự lại xuất hiện, lực lượng cả người Long Hạo Thần bùng nổ thăng hoa. Đôi tay nắm chặt Vương Giả kiếm, ánh sáng bảy sắc nồng đậm bị thần khí nhiễm thành tám sắc, đường kính chỉ một mét lại như mặt trời sáng tỏa. Ánh sáng tám sắc phóng lên cao.

Thần Quang Viên Vũ Khúc bản áp súc.

Có Vương Giả kiếm tồn tại giữa thần khí và thần khí, Long Hạo Thần dù là vận dụng ở lĩnh vực hay tăng phúc đều biến hóa theo cấp số nhân.

*Oành!!! *

Không trung tràn ngập ánh sáng trắng tung bay. Lực cắt mạnh mẽ của Thần Quang Viên Vũ Khúc cứng rắn chém một phần ba kiếm quang ngàn mét. Khi nó tới trước mặt Long Hạo Thần thì khí thể không bằng trước kia.

Nhật Nguyệt Thần Oa tấm thuẫn lấp lánh ánh sáng bảy sắc, hóa thành tấm thuẫn khổng lồ chắn trên đỉnh đầu. Nhưng lực lượng kiếm quang đúng là khủng bố, vẫn là hung ác đập Long Hạo Thần vào khe hở trên mặt đất. Khi ở giữa không trung thì hãn đã hộc ra búng máu rồi.

Quang nhân nhấc chân bước ra một bước, bay thẳng tới vị trí Long Hạo Thần đập xuống đất. Xem bộ dáng như là muốn không chừa đường sống.

Nhưng ngay lúc đó, bỗng nhiên ánh sáng trên bầu trời hơi biến đổi. Vốn là ánh nắng rực rỡ đột nhiên biến tối xuống, mặt trời lặn về hướng tây, dường như buổi tối sẽ trước tiên đến.

Loại biến đổi này khiến Vĩnh Hằng Thiên Sứ hơi ngáy ra. Nhưng bước chân của quang nhân vẫn là mạnh mẽ đập xuống mặt đất. Tiếng chấn khiến Y Tư Đốn Vương nhin không được nhắm tịt mắt. Một cước khủng bố như thế, dù Long Hạo Thần không chết cũng không sót lại vài hơi.

"Nhật Nguyệt Thần Thạch?" Vĩnh Hằng Thiên Sứ nghi hoặc nhìn không trung.

Nhật Nguyệt Thần Thạch là một bảo vật, ẩn chứa nhật nguyệt tinh hoa thuần túy nhất trong thiên nhiên. Khi có đủ lực lượng thúc đẩy có thể biến đổi ngày đêm, ngày đêm trước tiên đến, là một trong các báu vật quan trọng của Y Tư Đốn. Nhưng trước kia Vĩnh Hằng Thiên Sứ từng nghe nói Nhật Nguyệt Thần Thạch đã bị đánh cắp, không ngờ xuất hiện tại đây. Không phải Y Tư Đốn Vương hay Thần Thánh Cự Long sử dụng, vậy tất nhiên chính là Long Hạo Thần rồi.

Cùng lúc đó, quang nhân không lồ bá khí uy vũ, trạng thái gần như vô địch đột nhiên run rẩy. Tuy động tác của nó không lớn nhưng bởi vì thể tích cơ thể, vẫn khiến mỗi người có mặt thấy rõ ràng.

Ngay sau đó, một luồng sáng kỳ lạ bắt đầu lan tràn dưới chân quang nhân thân thể như đông lại.

Đỏ, cam, vàng, lục, thanh, lam, tím, đen, trắng.

Chín màu sắc lấp lóe mang theo nhu hòa đặc biệt bốc lên cao. Chín sắc màu này dâng lên thì nhật nguyệt giao thoa dường như ngưng tụ một

vị trí. Ánh trăng và ánh mặt trời ở trên không trung xoay quanh, giao hòa. Uy nhiếp thiên địa khủng bố khiến Vĩnh Hằng Thiên Sứ, Thần Thánh Cự Long, Y Tư Đốn Vương đều run rẩy.

Chỉ sợ họ có thực lực mạnh hơn nữa, trước thần uy của thiên địa thì vẫn nhỏ bé. Dù là thần cũng không thể đối kháng thiên uy. Bởi vì thần cũng là sinh ra trong thiên địa.

Mắt thấy chín sắc màu lan tràn đến mỗi góc thân thể quang nhân, lúc này dường như nhật nguyệt thần quang trên bầu trời đã hoàn thành dung hợp cuối cùng.

Một cột sáng hai màu vàng, trắng to lớn từ trên trời giáng xuống, nhật và nguyệt hoàn mỹ kết hợp, ánh sáng hoàn mỹ tập trung vào người quang nhân ngàn mét.

Trước ánh nhìn ngơ ngác của Vĩnh Hằng Thiên Sứ, quang nhân khổng lồ này từ từ tan rã trước thần uy thiên địa. Nhật nguyệt thần quang nhập thẳng xuống mặt đất, một bóng người dâng lên trong ánh thần quang này.

Trên Thần Thánh giáp không nhiễm một chút bùn đất, tay phải nắm Vương Giả kiếm to lớn, tay trái của hắn thì giơ cao trên đỉnh đầu, một tấm thuẫn lấp lánh chín sắc đang điên cuồng hấp thu ánh sáng nhật nguyệt, khiến thân thể hắn cũng lấp lánh hai màu trắng, vàng.

"Chín sắc? Siêu thần khí?"

Thần Thánh Cự Long và Y Tư Đốn Vương đồng thanh nói, liếc nhau. Trong mắt cả hai thấy rõ nỗi sợ hãi và rung động từ đối phương.

Thần Thánh Cự Long cảm nhận rõ ràng, nếu lúc trước Long Hạo Thần cùng nó chiến đấu phát ra một kích siêu thần khí này, thì chỉ sợ nó đã...

Vĩnh Hằng Thiên sứ càng rung động không gì sánh kịp. Cô không thể tưởng tượng nổi Long Hạo Thần lại có thể phá hủy quang nhân tụ tập trăm vạn linh lực của mình. Đây là thực lực đã gần với bán thần! Cho dù nó chỉ là linh lực ngưng kết thành, thực lực tổng thể cũng vượt qua cường giả cấp chín bậc sáu.

Đúng thế, Long Hạo Thần kích phát ra lực lượng tận cùng của Nhật Nguyệt Thần Oa tẩm thuần rồi.

"Nhật Nguyệt chi ngự, để ý bản tâm, quan chi dẫn đạo, thần chi bảo hộ. Ánh bình minh, hoàng hôn tịch dương, Nhật Nguyệt giáng thế, Thần Oa làm lá chắn."

Đây là lời lúc đó Nhật Nguyệt Thần Oa để lại, Long Hạo Thần không ngừng lĩnh ngộ, dần hiểu ra, Nhật Nguyệt Thần Oa tẩm thuần chỉ có khi trăng trời giao nhau, là bình minh hoặc hoàng hôn mới phát huy ra lực lượng mạnh nhất. Thực lực cần thiết để kích phát ra lực lượng này ít nhất phải là cấp chín bậc ba.

Chính là nói, sau khi Long Hạo Thần thăng cấp đến cấp chín bậc ba mới tính là chân chính nắm giữ uy lực siêu thần khí này.

Ánh sáng trắng vàng lấp lánh trong cõi trời đất. Dường như lực lượng hỗn độn trên người Vĩnh Hằng Thiên Sứ bị ảnh hưởng, cơ thể cô rung động, khí thế khủng bố cỡ như Ma Thần Hoàng bắt đầu nhanh chóng suy yếu. Cả thế giới Y Tư Đốn dường như bị nhật nguyệt thần quang chiếu rọi biến hư ảo.

"Bằng hữu, hãy thu lại thần thông đi. Không thì Vĩnh Hằng Linh Vực của chúng ta sẽ bị phá hủy." Y Tư Đốn Vương vội vã nói với Long Hạo Thần.

Ánh sáng trắng vàng chậm rãi thu lại, Nhật Nguyệt Thần Oa tẩm thuần không còn kích nữa, sắc trời dần tối xuống, từ mặt trời đến mặt trăng. Long Hạo Thần ở giữa không trung lấp lóe ánh sáng sắc màu càng hiện tôn quý.

Nhật Nguyệt Thần Oa tấm thuẫn chín sắc đã biến trở lại bảy sắc, hơn nữa ánh sáng âm đạm rất nhiều.

Khi được đến Nhật Nguyệt Thần Thạch, Long Hạo Thần đã cảm giác được tác dụng chính xác của nó. Hoặc nên nói là Nhật Nguyệt Thần Oa tấm thuẫn ám thị với lòng hăn. Lúc này lấy Nhật Nguyệt Thần Thạch phối hợp Nhật Nguyệt Thần Oa tấm thuẫn phát ra một kích, quả nhiên xoay chuyển càn khôn. Nhưng hăn cũng cảm nhận được bởi vì không phải trăng trời giao thoa bình thường, nên ít nhất trong ba ngày, Nhật Nguyệt Thần Oa tấm thuẫn không cách nào tỏa ra ánh sáng siêu thần khí.

Nhưng siêu thần khí đúng là siêu thần khí, dù ánh sáng âm đạm, Long Hạo Thần có nhật nguyệt quang chiếu rọi đã hồi phục đến trạng thái cao nhất.

Nhìn hướng Vĩnh Hằng Thiên Sứ phía xa, Long Hạo Thần lau vết máu nơi khóe miệng.

"Không biết tôi có tính là thông qua thử thách của người?"

Lúc trước Vĩnh Hằng Thiên Sứ có khí thể đỉnh cấp chín bây giờ đã hoàn toàn suy yếu. Về mặt cảm giác thì hiện tại cô toát khí thể không cách biệt với Thần Thánh Cự Long là bao. Đối mặt Long Hạo Thần nắm Vương Giả kiếm, khí thể ở trạng thái cao nhất, cô biết, mình không có khả năng chiến thắng. Huống chi lúc trước Nhật Nguyệt Thần Oa tấm thuẫn nở rộ ánh sáng đem đến rung động quá lớn cho cô.

"Người thông qua thử thách." Vĩnh Hằng Thiên Sứ gật đầu với Long Hạo Thần.

Ngay lúc này, nguyên thể giới Y Tư Đốn đột nhiên biến thành chín sắc. Thần quang chín sắc lấy Long Hạo Thần làm trung tâm từ từ quay quanh.

Một giọng nói lạnh lẽo quanh quẩn trên không trung.

"Trí tuệ, cứng cỏi, trầm ổn, cường đại. Người lần lượt trải qua ba thử thách khí linh. Bắt đầu từ bây giờ, người chính là chủ nhân của Vĩnh Hằng và Sáng Tạo Thần Ấn vương tọa. Vĩnh Hằng Thiên Sứ sẽ kể tình huống cụ thể của vương tọa cho người nghe."

Hạnh phúc đến quá đột ngột rồi lại tất nhiên. Long Hạo Thần ngẩn ngơ, đôi mắt ươn ướt.

Mười mấy năm, từ lần đầu tiên hắn chứng kiến sự cường đại của Thần Ấn vương tọa, đã qua mười mấy năm rồi.

Mười mấy năm qua hắn khắc khổ tu luyện, trải qua đau khổ. Mãi đến hôm nay, hắn rốt cuộc có được Thần Ấn vương tọa thuộc về mình, còn là thủy tổ Vĩnh Hằng và Sáng Tạo Thần Ấn vương tọa chưa từng bị người sử dụng.

Giờ phút này, tâm tình của hắn không thể chỉ dùng hai chữ kích động hình dung, đó là loại hân hoan khó thể miêu tả, đó là loại thừa nhận linh hồn thăng hoa.

Hắn đột nhiên nhớ tới trong Tháp Vĩnh Hằng, Tử Linh Thánh Pháp Thần, Trường Miên Thiên Tai Y Lai Khắc Tư trước khi rời đi đã nói một câu "Tay nắm nhật nguyệt hái sao, thế gian không người như ta."

Hắc ám, rốt cuộc sẽ bị Vĩnh Hằng Quang chiếu rọi vỡ nát. Ma Thần Hoàng, ta rốt cuộc đã có tư cách khiêu chiến với người.

Giữa không trung, Vĩnh Hằng Thiên Sứ, Thần Thánh Cự Long và Y Tư Đốn Vương đều chậm rãi lay Long Hạo Thần toàn thân lấp lánh ánh sáng chín sắc.

Ba cường giả cung kính nói.

"Người thủ hộ Vĩnh Hằng Linh Vực bá chủ kiến chủ nhân."

Long Hạo Thần ngăn lại nói.

"Ba vị không cần khách sáo, mời mau mau đứng lên cho."

Ba cường giả đứng thẳng dậy.

Vĩnh Hằng Thiên Sứ nói.

"Chủ nhân, có phải người tò mò về ba đợt thử thách này không?"

Long Hạo Thần nhẹ gật đầu, kỳ thật trong lòng hắn đã có suy đoán nhưng còn cần chứng thật.

Vĩnh Hằng Thiên Sứ nói.

"Nơi này là Vĩnh Hằng Linh Vực. Trong Vĩnh Hằng Linh Vực ta thủ hộ bầu trời, thần long thủ hộ đại dương và tất cả ma thú, Y Tư Đốn Vương thủ hộ mặt đất. Hợp lại chúng ta đại biểu một thế giới, thế giới vĩnh hằng và sáng tạo. Nơi này bị gọi là Vĩnh Hằng Linh Vực. Vĩnh Hằng Linh Vực vốn là linh vực bên trong Vĩnh Hằng và Sáng Tạo Thần Ẩn vương tọa. Bởi vậy, người muốn được vương tọa thừa nhận thì phải ở đây nhận thử thách."

"Vĩnh Hằng và Sáng Tạo Thần Ẩn vương tọa chính là ghế Sáng Thế Thần từng ngồi, là siêu thần khí chân chính. Mạnh hơn tám thuấn trong tay người nhiều. Tám thuấn của người chỉ khi ở trạng thái đặc biệt mới phóng ra uy lực siêu thần khí, miễn cưỡng coi như chạm đến lẫn ranh siêu thần khí. Vĩnh Hằng và Sáng Tạo Thần Ẩn vương tọa, là sau khi Sáng Thế Thần tự phân liệt hóa thành thống ngự trăm thần tất cả các thế giới thì lạc ở tinh không. Nó cùng với vận mệnh chỉ dẫn đi tới tinh cầu của người, cũng chính là Thánh Ma đại lục mà người đã biết. Nó luôn chờ đợi chủ nhân mới sinh ra."

Không ngờ Vĩnh Hằng và Sáng Tạo Thần Ẩn vương tọa là ghế ngồi của Sáng Thế Thần? Mắt Long Hạo Thần đông lại, tập trung tinh thần lắng nghe.

"Vương tọa sẽ ban cho người lực lượng mạnh nhất. Có vương tọa, người tương đương với được xem là thần dự bị Sáng Thế Thần, vĩnh viễn không cần lo lắng bình cảnh của thần tiến đến."

Long Hạo Thần trong lòng máy động, nói.

"Người nói bình cảnh của thần chính là trăm vạn linh lực?"

Vĩnh Hằng Thiên Sứ gật đầu, nói.

"Đúng vậy, mới rồi thử thách cuối cùng với người thật ra là nhờ vào lực lượng Vĩnh Hằng Linh Vực mô phỏng ra trăm vạn linh lực. Dựa theo chỉ thị của Thần Vĩnh Hằng, vốn chỉ cần người chống được mười phút trước công kích của ta thì coi như thông qua thử thách. Nhưng không ngờ người dựa vào siêu thần khí công kích lực lượng mô phỏng của ta. Tuy siêu thần khí của người không thể nào sánh bằng Vĩnh Hằng và Sáng Tạo Thần Ấn vương tọa nhưng dù sao là ở bên trong linh vực."

Long Hạo Thần tò mò hỏi.

"Thần Vĩnh Hằng là ai?"

Vĩnh Hằng Thiên Sứ vẻ mặt sùng kính nói.

"Thần Vĩnh Hằng chính là Sáng Thế Thần để lại một tia thần niệm tại vương tọa. Cũng chính là chúa tể chân chính trong Vĩnh Hằng Linh Vực. Nhưng ngài ấy không dễ dàng xuất hiện. Ngài ấy để ta nói với người, khi người hoàn thành nhiệm vụ cần thiết, sứ mệnh của Vĩnh Hằng và Sáng Tạo Thần Ấn vương tọa tại thế giới này đã hoàn thành, sẽ theo an bài của vận mệnh đi tới nơi khác."

Nghe cô nói vậy thì Long Hạo Thần hoàn toàn hiểu ra. Vĩnh Hằng và Sáng Tạo Thần Ấn vương tọa không phải vĩnh viễn nhận hắc làm chủ, chỉ có thể xem như cho hắc mượn, hoặc nên nói là cho Thánh Ma đại lục mượn. Đúng thế! Nó chính là ghế của Sáng Thế Thần, sao có thể để mình vĩnh viễn sử dụng chứ.

Đúng lúc này, vàng sáng chín sắc trên bầu trời biển càng đậm, thanh âm bình tĩnh không chút cảm xúc vang lên.

"Long Hạo Thần, hãy dựa theo số mệnh chỉ dẫn đi tiếp. Đi tìm nguyên nhân chân chính sáu ngàn năm trước ma tộc giáng xuống, ngăn cản căn nguyên thế giới hủy diệt và phá hư. Vĩnh Hằng và Sáng Tạo Thần Ấn vương tọa bởi vì mặt phá hư mà tới thế giới này, cũng sẽ vì thế giới hồi phục mà đi. Người là số mệnh lựa chọn. Thử thách hoàn tất."

Từng vòng vàng sáng chín sắc quay quanh trên dưới người Long Hạo Thần. Hắn chỉ cảm thấy thân thể mình chìm đắm trong lực lượng đặc biệt.

Đó là lực lượng hỗn độn vô tận, dường như lực lượng này bởi vì thân thể hắn mà biến đổi. Quang thuộc tính quen thuộc bắt đầu xuất hiện, hơn nữa lấy tốc độ kinh người bén rễ nảy mầm. Linh hồn cùng thân thể hắn thăng hoa trong quá trình trưởng thành và sáng tạo này.

Ngự Long quan.

Long Tinh Vũ và các thành viên Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi đều đang sốt ruột chờ đợi.

Một tháng rồi, từ bắt đầu đối kháng với hơi thở Vĩnh Hằng và Sáng Tạo Thần Ấn vương tọa đến bây giờ, đã tròn một tháng, nhưng Long Hạo Thần vẫn không truyền đến tin tức gì.

Hai mươi ngày trước, Trương Phóng Phóng và Hàn Vũ đã hoàn thành thử thách, có được Thần Ấn vương tọa thuộc về mình. Kỵ Sĩ Thánh Điện tới đây xưa nay chưa từng đầy đủ năm vị Thần Ấn kỵ sĩ.

Nhưng Long Tinh Vũ và thành viên Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi không vui vẻ chút nào, bởi vì trong lòng họ, người vốn nên trở thành Thần Ấn kỵ sĩ nhất chưa trở về, hắn còn đang nhận thử thách.

"Đã một tháng rồi, sao đại ca còn chưa ra, chắc không xảy ra chuyện gì chứ?" Lâm Hâm mặt tràn đầy sốt ruột nói.

Trần Anh Nhi hung dữ liếc y, nói.

"Ngâm miệng thối lại đi!"

Thải Nhi đứng bên cạnh Long Tinh Vũ, im lặng chờ đợi, nàng nhìn như bình tĩnh kỳ thật lòng sốt ruột hơn bất cứ ai.

Long Tinh Vũ an ủi mọi người, nói.

"Trong quá trình được Thần Ấn vương tọa thừa nhận có thử thách dài đến một tháng, đây là tình huống chưa từng xuất hiện, cũng vì vậy mà cơ hội của Hạo Thần chắc tăng lớn hơn. Không nên gấp, cho dù Hạo Thần không được Thần Ấn vương tọa thừa nhận thì cũng sẽ không chịu bất cứ thương tổn gì."

Tuy nói là vậy nhưng không có thương tổn chỉ đại biểu năm Thần Ấn vương tọa khác, Vĩnh Hằng và Sáng Tạo Thần Ấn vương tọa là thủy tổ ai mà biết nó sẽ đạt tới mức huyền ảo thế nào.

Ngay khi Long Tinh Vũ an ủi mọi người thì bỗng nhiên trong đầu họ xuất hiện cảm giác thoáng choáng váng.

"Có chuyện gì vậy?"

Mọi người đều là cường giả đương thời, khi cảm nhận không đúng lập tức phản ứng ngay. Họ phát hiện dường như mặt đất chấn động, cả Ngự Long quan đều khẽ rung.

"Chẳng lẽ là địa long lật người?" Long Tinh Vũ hoảng sợ biến sắc nói.

Địa long lật người tuy hiếm thấy trên đại lục nhưng không phải không có. Một khi xuất hiện tình hình địa long lật người thì sẽ tổn thất rất lớn.

Ngự Long quan là một trong sáu hùng quan của nhân loại, nếu thật xảy ra địa long lật người mãnh liệt thì sẽ đả kích không gì sánh kịp với Liên Bang.

Nhưng chấn động không tăng lên, tuy Ngự Long quan lung lay kích động mọi người nhưng vẫn giữ mức độ nhất định, không tăng thêm.

Đột nhiên, một linh lực khủng khiếp không hề báo trước từ mặt đất bốc lên. Ngay sau đó, cách mọi người không xa, điêu khắc đại biểu Vĩnh Hằng và Sáng Tạo Thần Ấn vương tọa bỗng lóe sáng.

Vốn điêu khắc đen như mực đột nhiên biến thành chín màu vô cùng huyền lệ. Ngay sau đó, một cột sáng từ pho tượng bắn ra bốc lên trời.

Nói cũng lạ, cột sáng này không phá hủy bất cứ kiến trúc này, nhưng trong giây lát đã lao ra khỏi Ngự long Sơn đâm thẳng lên trời cao.

Dù ở ngoài mấy trăm dặm cũng có thể thấy kỳ cảnh này. Vàng sáng chín sắc huyền lệ bắn lên trời, phá tan tầng mây, bay lên trời cao.

"Là Vĩnh Hằng và Sáng Tạo Thần Ấn vương tọa, chẳng lẽ, Hạo Thần đã..."

Nhìn điêu khắc Vĩnh Hằng và Sáng Tạo Thần Ấn vương tọa tỏa ánh sáng, Long Tinh Vũ chỉ thấy tim mình như bị bóp chặt. Thần Ấn vương tọa thủy tổ này chưa từng xuất hiện biến hóa, điều này có ý nghĩa như thế nào?

Khí thế uy nghiêm tràn ngập cả Ngự Long quan. Phương xa ma tộc đóng quân thoáng chốc rung động. Chúng cũng nhìn thấy ánh sáng chín sắc kia. Đối với chúng thì uy nghiêm đó biến này uy nhiếp nặng nề.

Trên đầu trời, cột sáng chín sắc dần mở rộng, một vương tọa to lớn cao chừng trăm mét chậm rãi hiện ra trong cột sáng chín sắc.

Thể tích của nó thật sự quá lớn, ma tộc muốn không thấy cũng không được. Uy nhiếp khủng bố đó khiến ma tộc cấp thấp sợ đến vỡ mật.

Tuy bởi vì tính đặc biệt của Ngự Long quan, ma tộc trú đóng nơi đây không có loại yếu như Song Dao Ma, nhưng bởi vì thánh chiến đã kết thúc mấy năm, trú quân ma tộc nơi này so với hơn bốn năm trước thì thực lực cách biệt không nhỏ.

Một ít chiến sĩ ma tộc cấp ba đang run rẩy xụi lơ trên đất, nếu uy nhiếp tiếp tục tăng lên thì chúng chắc chắn sẽ chết.

Khác với bên ma tộc khủng hoảng, cường giả trong Ngự Long quan chìm đắm trong rung động.

Điêu khắc sáu Thần Ấn vương tọa, gần như mỗi kỵ sĩ trên cấp năm đều thấy qua, Kỵ Sĩ Thánh Điện cũng luôn có được Thần Ấn kỵ sĩ. Nhưng so với Thần Ấn vương tọa to lớn cao trăm mét, lấp lánh chín sắc trước mắt, Thần Ấn vương tọa khác từng ở trên chiến trường tỏa sáng vô số kể dường như đều biến ảm đạm.

Ánh sáng chín sắc có khí thể đặc biệt, lấp lánh mà không rời mắt. Mơ hồ sau lưng Thần Ấn vương tọa, chín sắc dần hình thành từng vòng giao thoa. Bản thể Thần Ấn vương tọa thì dần như bạch ngọc điêu khắc thành.

Thần Ấn vương tọa khác thoát trông đều là chất sắt thép, chỉ có cái này là cho cảm giác bản chất ngọc thạch.

Tất cả phù điêu vẫn sinh động giống thật như vậy, nhưng so với điêu khắc màu đen thì trắng trong suốt cho người cảm giác vô cùng cao quý.

Một quang ảnh từ từ phong đại ở đằng trước Thần Ấn vương tọa khổng lồ. Quang ảnh đó mặc thần giáp bảy sắc, tay cầm kiếm to màu vàng, lấp lánh tám sắc. Áo giáp che đầy khuôn mặt y nhưng dáng người cao hơn năm trăm mét.

Chậm rãi, y ngồi lên Thần Ấn vương tọa không gì sánh kịp, như thần chân chính giáng xuống nhân gian.

Giây phút y ngồi xuống Vĩnh Hằng và Sáng Tạo Thần Ẩn vương tọa, uy nhiếp khủng bố đến cực độ khiến bên trú quân ma tộc, tất cả chiến sĩ ma tộc cấp ba, cấp bốn trước áp lực khủng khiếp đó nổ tung, hóa thành thịt nát.

Đúng vậy, ảo ảnh khổng lồ đó chính là Long Hạo Thần.

Giờ phút này, Long Hạo Thần không biết mình đang ở đâu. Hắn chỉ cảm thấy có lực lượng vĩ đại khó hình dung quay quanh mình. Hắn từng có Sinh Mệnh và Sáng Tạo kiểm, trong tiến hóa lĩnh vực lĩnh ngộ ra thần kỹ lĩnh vực như Cai Quản Tiến Trình Sinh Mệnh, nhưng khi hắn ngồi vào vương tọa này, dường như tất cả lĩnh ngộ đều biến bé nhỏ không đáng kể. Một loại ý niệm sáng tạo chân chính quanh quẩn trong lòng hắn. Ý niệm vĩnh hằng khiến Trái Tim Vĩnh Hằng trong ngực hắn dần bình ổn. Triệt ngộ khó miêu tả vương vấn trong lòng. Tu vi của hắn bởi vì Vĩnh Hằng và Sáng Tạo Thần Ẩn vương tọa mà từ từ tăng lên. Tốc độ không nhanh nhưng cảnh giới tâm thần cũng theo đó tăng cao.

Phù hợp, dung hòa.

Ý niệm và linh lực của Long Hạo Thần đều ở trong loại kỳ diệu hiểu ra, dung hợp với Vĩnh Hằng và Sáng Tạo Thần Ẩn vương tọa.

Thần khí ánh sáng chín sắc chiếu rọi, từng kỵ sĩ quỳ một gối xuống, hướng Long Hạo Thần hành lễ cao thượng nhất.

Ngay lúc này, ba luồng sáng bắn ra từ Ngự Long quan. Xuất hiện trước nhất là luồng sáng đỏ vàng, vương tọa khổng lồ cao mười mét, trên lưng ghế cao cao khảm vô số bảo thạch đếm không hết. Có thể mơ hồ thấy trên lưng ghế có một tượng phật, áp lực lãnh liệt, uy nghiêm, thậm chí có thể nói là khủng bố từ trong đó tỏa ra ngoài.

Đỉnh lưng ghế là bảo thạch đỏ rực hình nửa vòng tròn, tựa như nửa vầng mặt trời nhìn xuống mảnh đất. Nhưng ánh sáng của nó lại là màu da cam hôn ám, tỏa ra uy áp khủng bố tựa tận thế giáng xuống.

Long Tinh Vũ cao ngạo ở giữa không trung, Mạt Thế và Sát Phạt Thần Ấn vương tọa chính là bối cảnh tốt nhất cho y.

Hai Thần Ấn vương tọa khác một là xanh biếc, một là màu vàng nhạt.

Chúng nó cũng cao hơn mười mét. Trên Thần Ấn vương tọa xanh biếc khảm một ngàn lẻ tám mươi viên bảo thạch xanh, hợp thành đồ án mặt người quái lạ, dường như đang gặm rống. Chính giữa đồ án mặt người là một pho tượng thiếu nữ. Thiếu nữ mặt đầy ai oán, hai mắt như tùy thời ứa nước mắt, sự thương cảm và sợ hãi xung quanh hình thành điểm lạ lùng.

Đúng vậy, đây chính là Kinh Sợ và Bi Thương Thần Ấn vương tọa. Trừ Vĩnh Hằng và Sáng Tạo Thần Ấn vương tọa ở tầng khác ra, Thần Ấn vương tọa này xếp hạng nhất trong năm Thần Ấn vương tọa nhân loại sáng tạo. Đằng trước nó cũng đứng một người, ánh mắt bình tĩnh mà trầm ổn, tóc dài xoa vai, trên khuôn mặt anh tuấn lộ vẻ kích động, nhìn chăm chăm hướng Vĩnh Hằng và Sáng Tạo Thần Ấn vương tọa.

Hàn Vũ, trong Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi, tùy tòng trung thực của Long Hạo Thần, Phụ Trợ kỵ sĩ. Hiện giờ y cũng là người sở hữu Kinh Sợ và Bi Thương Thần Ấn vương tọa, đã bị Kỵ Sĩ Thánh Điện phong làm Hủy Diệt và Khoan Thứ Thần Ấn kỵ sĩ.

Thần Ấn vương tọa màu vàng nhạt có hoa văn vàng mỹ lệ, từng vòng khuếch tán ra ngoài, ở vị trí trung tâm thì là bảo thạch vàng to lớn cao cỡ một mét. Khối bảo thạch vàng này thoát trông như một con mắt, bên trong hình như có vầng sáng dao động, lấp lóe ánh sáng trí tuệ.

Đằng trước Thần Ấn vương tọa vàng này, Trương Phóng Phóng cũng vẻ mặt kích động nhìn chăm chú vào Long Hạo Thần và Vĩnh Hằng và Sáng Tạo Thần Ấn vương tọa. Bây giờ y giống như Hàn Vũ, đã chính thức trở thành Thần Ấn kỵ sĩ Kỵ Sĩ Thánh Điện.

Y là người sở hữu Trí Tuệ và Tinh Thần Thần Ấn vương tọa, bị phong làm Giáo Hóa và Truyền Thừa Thần Ấn kỵ sĩ của Kỵ Sĩ Thánh

Điện.

Đến tận đây, sáu Thần Ẩn vương tọa của Kỵ Sĩ Thánh Điện đã có chủ nhân của mình. Thực lực tổng thể của Kỵ Sĩ Thánh Điện tăng lên đến đỉnh điểm chưa từng có.

Vang lên thanh âm của Long Tinh Vũ bao phủ cả Ngự Long quan.

"Hai mươi ngày trước, Kỵ Sĩ Thánh Điện chúng ta lần lượt thức tỉnh Hủy Diệt và Khoan Thứ Thần Ẩn kỵ sĩ, Giáo Hóa và Truyền Thừa Thần Ẩn kỵ sĩ. Hôm nay, ta muốn tuyên bố việc vui lớn nhất từ khi Kỵ Sĩ Thánh Điện thành lập sáu ngàn năm nay. Thần Ẩn vương tọa thủy tổ của chúng ta rốt cuộc cũng có chủ nhân. Người đó chính là chủ tịch đợt thứ nhất Liên Bang Thánh Điện mới thành lập của chúng ta, Long Hạo Thần. Hạo đã được Vĩnh Hằng và Sáng Tạo Thần Ẩn vương tọa thừa nhận, ta đại biểu Kỵ Sĩ Thánh Điện, phong hạo danh hiệu Huy Hoàng và Lãnh Tụ Thần Ẩn kỵ sĩ. Bắt đầu từ giờ phút này, hạo sẽ là thủ lĩnh sáu Thần Ẩn kỵ sĩ, là lãnh tụ tối cao của Kỵ Sĩ Thánh Điện chúng ta."

Long Tinh Vũ dùng linh lực rót vào thanh âm bao phủ cả Ngự Long quan, không khí yên tĩnh ba giây sau như núi lửa bùng nổ bộc phát tiếng hoan hô vang vọng cả tòa hùng quan.

"Thần Ẩn kỵ sĩ, Thần Ẩn kỵ sĩ, Thần Ẩn kỵ sĩ..."

Họ hô cùng một khẩu hiệu, vì quang vinh của Kỵ Sĩ Thánh Điện mà vinh quang.

Phương xa, đại quân ma tộc trú đóng đang lặng lẽ nhổ trại rút lui. Không lui cũng không được, Thần Ẩn vương tọa lấp lánh ánh sáng chín sắc đem đến áp lực cho chúng thật là quá lớn. Cứ tiếp tục như vậy, không biết sẽ có tổn thất như thế nào.

Hơn nữa thống lĩnh bên ma tộc thấy trên bầu trời trong bốn Thần Ẩn vương tọa xuất hiện có ba cái không biết, lập tức nhận ra tình hình không

tốt, nhanh chóng phái trinh sát hồi báo cho hậu phương. Đây là việc lớn phải kinh động đến Ma Thần Hoàng.

Long Hạo Thần có thể cảm nhận được tiếng hoan hô từ Ngự Long quan, nhưng lúc này hắn không thể đáp lại, bởi vì trong cơ thể hắn mọi thứ đang thăng hoa.

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 292

Long Vương Tọa

Linh lực và cảnh giới vẫn đang tăng lên, không ngờ Quang Thần Lĩnh Vực và Vĩnh Hằng Lĩnh Vực dung hợp.

Vĩnh Hằng và Sáng Tạo Thần Ẩn vương tọa hoàn toàn hiện ra uy lực thần khí cường đại của nó. Uy nhiếp khí thể không phải Thần Ẩn vương tọa khác có thể sánh bằng.

*Đinh! * Một tiếng giòn vang du dương truyền ngàn dặm.

Vĩnh Hằng và Sáng Tạo Thần Ẩn vương tọa dưới thân Long Hạo Thần đột nhiên tách ra hóa thành mười ba đoàn sáng trắng tinh khiết bay lên trời.

Giây phút chúng nó bay vào không trung, ánh sáng mặt trời hoàn toàn bị áp chế, biến tối đi, dường như đã không còn tồn tại. Mười ba mặt trời thay thế vị trí vốn có của nó.

Long Hạo Thần ngẩng đầu nhìn trời, trong mắt lộ tia cuồng nhiệt, đôi tay cùng nâng lên.

"Rơi xuống đây, Vĩnh Hằng Tinh Thần của ta."

Mười ba đoàn sáng trắng tinh khiết lấp lánh Vĩnh Hằng Tinh Thần từ trên trời rơi xuống, từng viên bay vào người Long Hạo Thần. Thân thể cao tới năm trăm mét của hắn sau mỗi một viên Vĩnh Hằng Tinh Thần dung nhập liền biến nhỏ nhiều.

Khi mười ba viên Vĩnh Hằng Tinh Thần hoàn toàn dung hợp với thân thể hần, hần đã biến trở lại kích cỡ người thường, cũng không còn cảm giác hư ảo nữa.

Tất cả đều trở lại như thường. Long Hạo Thần vẫn là Thần Thánh giáp, Vĩnh Hằng và Sáng Tạo Thần Ấn vương tọa trên không trung đã biến mất.

Nắm đấm phải giơ ngang ngực vỗ ngực trái, Long Hạo Thần hành lễ kị sĩ hướng tất cả kị sĩ tại Ngự Long quan.

Đầu tường Ngự Long quan vang lên tiếng keng keng đều đặn, đây là tất cả kị sĩ đáp lại hần. Không chỉ có những kị sĩ này, còn có ba Thần Ấn kị sĩ trên không trung.

Từ giờ phút này bắt đầu, Long Hạo Thần đã không chỉ là chủ tịch Liên Bang, còn là thủ lĩnh sáu Thần Ấn kị sĩ, Huy Hoàng và Lãnh Tụ Thần Ấn kị sĩ xưa nay chưa từng có của Kỵ Sĩ Thánh Điện.

"Cha, con đã thành công!" Long Hạo Thần nhìn Long Tinh Vũ.

Ánh mắt Long Tinh Vũ nhìn hần có chút ngẩn ngơ, tràn đầy phức tạp. Có vui mừng, có hưng phấn, có rất nhiều cảm xúc nói không rõ ràng.

Hàn Vũ và Trương Phóng Phóng thì có phản ứng khác hần, hai người cùng vọt tới bên cạnh Long Hạo Thần, nâng hần quăng cao lên trời, cũng thu lại Thần Ấn vương tọa của mình.

Nhưng Long Hạo Thần không phối hợp hai anh em tốt chúc mừng, lóe người đã trở lại bên cạnh họ, nhỏ giọng nói cái gì đó. Hàn Vũ và Trương Phóng Phóng cùng biến sắc, chào hỏi với Long Tinh Vũ xong lập tức bay nhanh quay trở về Ngự Long quan.

Long Tinh Vũ không biết đã xảy ra chuyện gì, vội vàng theo họ cùng quay về.

Dù thời gian bốn Thần Ấn kỳ sẽ xuất hiện không dài nhưng họ đem đến rung động cho Ngự Long quan khiến sĩ khí các cường giả Kỳ Sĩ Thánh Điện tăng lớn chưa từng có.

"Thải Nhi!" Long Hạo Thần vừa về tới trước mặt các bạn liền vội vàng kêu một tiếng.

Thải Nhi nhào vào vòng tay hắn, ôm chặt hắn, không nói ra lời.

Hai người vừa mới có quan hệ thân thiết nhất thì Long Hạo Thần đã biến mất lâu tới một tháng, Thải Nhi chờ đợi thật là gian nan. Nàng luôn bảo mình phải giữ vững kiên cường, không hy vọng đồng bạn sẽ sinh ra cảm xúc khủng hoảng. Dù sao Long Hạo Thần không có mặt, nàng là phó đoàn trưởng. Nhưng khi người yêu của nàng thành công quay về, cảm xúc bị đè nén này không thể kiềm chế được nữa.

Long Hạo Thần siết chặt Thải Nhi, nhẹ vuốt mái tóc dài của nàng. Những người khác làm bộ không thấy gì, quay đầu đi.

Vỗ lưng Thải Nhi, Long Hạo Thần trầm giọng nói.

"Xin lỗi mọi người, tôi nhận thử thách quá lâu, để mọi người lo lắng. Nhưng sợ là chúng ta phải lập tức hành động ngay. Hạo Nguyệt đã không thể áp chế mình đột phá, bắt đầu trùng kích bình cảnh, chúng ta phải lập tức đi qua ngay, nếu không sẽ không còn kịp."

Vốn mọi người chìm đắm trong hưng phấn và vui sướng vì Long Hạo Thần trở về, nghe hắn nói vậy thì sắc mặt biến nghiêm túc. Họ từng đi theo Long Hạo Thần, mấy lần đối mặt sinh vật vong linh ở thế giới kia của Hạo Nguyệt, rất rõ ràng chỗ khủng bố của chúng nó. Đặc biệt là mỗi lần Hạo Nguyệt tiến hóa, thực lực của kẻ địch sẽ biến càng mạnh, thậm chí có lần Hạo Nguyệt sắp tiến hóa thành công thì bị đánh gãy, suýt tổn thương nguyên khí.

Lực lượng của Hạo Nguyệt có thể phá hủy Trụ Ma Thần, nó tiến hóa đối với Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi là rất quan trọng.

"Đại ca, chúng ta đã chuẩn bị sẵn sàng." Lâm Hâm vẻ mặt đặc ý nói. Xem bộ dạng của y thì hiển nhiên tu vi lại có tiến bộ.

Sắc mặt mọi người tuy nghiêm túc, nhưng khi nghe Long Hạo Thần nói sắp phải xuất chiến thì trong mắt đều tràn ngập hưng phấn, dù là Hàn Vũ, Trương Phóng Phóng cũng không khác gì.

Đại quân vong linh tuy mạnh nhưng Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi của họ đã không phải lúc xưa. Đặc biệt là mọi người mới đối trang bị cấp sử thi, đang xoa tay chuẩn bị làm một trận đây, cũng để cảm nhận uy lực trang bị của mình.

Thải Nhi từ ngực Long Hạo Thần đứng thẳng dậy, mặt hồng hồng, không nói cái gì.

Long Hạo Thần chuyển hướng Long Tinh Vũ, nói.

"Cha, tọa kỵ của con là sinh vật thể giới khác, nó sắp hoàn thành tiến hóa, rất có thể là lần cuối cùng. Con phải mang các bạn đi hộ pháp cho nó, bảo vệ nó thuận lợi hoàn thành."

Long Tinh Vũ không ngờ con trai mới hoàn thành thử thách Vĩnh Hằng và Sáng Tạo Thần Ấn vương tọa xong lập tức rời đi, kiềm không được lo lắng hỏi.

"Thân thể của con chịu đựng được không?"

Long Hạo Thần nói.

"Cha yên tâm đi, hiện tại con đang ở trạng thái đỉnh cao, sẽ không có vấn đề gì. Chúng con đi rồi quay về, chắc không mất bao lâu."

Long Tinh Vũ gật đầu, trầm giọng nói.

"Cẩn thận."

Long Hạo Thần mỉm cười, nụ cười tràn ngập tự tin. Không chỉ mình hắn, các đồng bạn đối với đại chiến sắp tới đều tràn đầy tin tưởng, hắn cũng giống vậy. Có được Nhật Nguyệt Thần Oa tẩm thuần và Vĩnh Hằng và Sáng Tạo Thần Ẩn vương tọa, dù đối mặt Ma Thần Hoàng thì hắn cũng có tin tưởng khiêu chiến. Huống chi bây giờ hắn vẫn đang trong quá trình dung hợp Vĩnh Hằng và Sáng Tạo Thần Ẩn vương tọa, tu vi đang liên tục tăng lên. Theo độ dung hợp hiện nay, sợ rằng khi hoàn toàn dung hợp thì tu vi của hắn sẽ đột phá cấp chín bậc bốn.

Ánh sáng tím vàng lóe trên trán Long Hạo Thần, chín quang văn tím vàng lấp lánh ánh sáng bí ẩn độc đáo. Dưới tác dụng của Thuần Thiểm Vực, mỗi một đoàn viên Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi dưới chân đều thêm một vòng quang hoàn trắng bạc. Ngay sau đó, quang văn tím vàng trên trán Long Hạo Thần tỏa ánh sáng rực rỡ, chớp mắt dung nhập vào sắc bạc trắng Thuần Thiểm Vực. Lập tức, Thuần Thiểm Vực hoàn toàn biến thành màu tím vàng.

Ánh sáng lại lóe lên, lấy Long Hạo Thần làm trung tâm, quang hoàn dưới chân mọi người cùng phá vỡ không gian, mọi người đều biến mất không còn bóng dáng.

Long Tinh Vũ cũng là Thần Ẩn kỵ sĩ, đương nhiên y biết mới rồi điều Long Hạo Thần làm khó khăn cỡ nào. Thuần Thiểm Vực chỉ có thể tăng liên hệ giữa hắn và đồng bạn, truyền tổng tập thể hoàn toàn dựa vào lực lượng chính hắn. Dẫn theo chín người phá vỡ không gian xuyên qua thế giới khác, dù dưới tình huống có tọa độ thì điều này cũng quá nguy hiểm. Ngay cả Tinh Không Thần Thánh kỵ sĩ Dương Hạo Vũ còn không dám làm vậy.

Tất nhiên Long Hạo Thần không sợ, Vĩnh Hằng và Sáng Tạo Thần Ẩn vương tọa vốn có thần diệu xuyên không gian, huống chi tu vi và độ nắm giữ lĩnh vực của hắn bây giờ đã đạt tới đỉnh cao.

Mọi người tiến vào không gian loạn lưu, trên người Long Hạo Thần tỏa ra từng vòng vàng sáng trắng lóng lánh như ngọc bao phủ thân thể

mọi người, hóa thành một vòng chụp ánh sáng trắng trong suốt không bị bất cứ trùng kích gì. Chỉ mấy lần hít thở họ đã lần nữa rách phá không gian, đi tới thế giới có Hạo Nguyệt.

Ánh sáng trắng chợt lóe, Long Hạo Thần và đồng bạn cùng rời khỏi xuyên qua không gian.

Dù họ đã có chuẩn bị tâm lý trước, nhưng chính mắt thấy tình huống thì vẫn rất kinh ngạc.

Trong tầm mắt khắp núi đồi toàn là sinh vật vong linh. Hơn nữa không chỉ là mặt đất, trên không trung cũng thế, dường như cả không gian đều bị sinh vật vong linh lấp đầy.

Lần này Hạo Nguyệt không tiến hóa trong hang mà yên tĩnh nằm sấp trên một ngọn đồi nhỏ. Ánh sáng tím vàng nồng đậm ẩn hiện lấp lánh trên người nó. Hễ sinh vật vong linh nào tới gần nó trong phạm vi trăm mét là lập tức hóa thành đoàn lửa tím vàng, bị đốt cháy không còn tro bụi.

Mười người Long Hạo Thần đột nhiên xuất hiện tất nhiên hấp dẫn sự chú ý của sinh vật vong linh. Lập tức có sinh vật vong linh công kích họ.

Vỗ đập cánh, bay lượn trên không trung ít nhất ngàn con Phi Ma Khôi bắn luồng sáng xanh ngọc hình trăng khuyết hướng họ.

Lúc này, trong sinh vật vong linh bao vây Hạo Nguyệt tuy không xuất hiện cường giả cấp quân vương nhưng đều là từ cấp bốn, năm trở lên. Hơn nữa chúng nó còn chưa tổng tấn công Hạo Nguyệt.

Long Hạo Thần nâng lên tay trái, một tầng ánh vàng bảy sắc hóa thành màn sáng khổng lồ bao trùm mọi người và Hạo Nguyệt vào trong.

Từng luồng sáng xanh trắng khuyết đánh vào màn sáng bảy màu, không thể đẩy lên một chút gợn sóng.

Ánh sáng tím vàng lấp lóe trên người Hạo Nguyệt lại ảm đạm vài phần. Long Hạo Thần thu nhận cảm xúc nó dao động, là bởi vì đám Long Hạo Thần đến nên nó bắt đầu tập trung tinh thần đột phá bình cảnh.

Vốn Hạo Nguyệt vẫn có thể ức chế mình đột phá, không cần gấp như vậy. Nhưng nuốt vào chồi non Hủy Diệt Thụ, lực lượng của nó trong chớp mắt đạt tới cực hạn, cho nên thực lực của nó đều không thể ức chế sự đột phá này.

Hạo Nguyệt cho Long Hạo Thần tin tức rất đơn giản, lần này đột phá nó cần thời gian rất dài. Hạo Nguyệt không nói cái gì khác, đó là nó hoàn toàn tin tưởng Long Hạo Thần.

Tuy công kích của Phi Ma Khôi rất nhiều nhưng đối với màn sáng do Nhật Nguyệt Thần Oa tẩm thuần biến thành thì tựa như chuồn chuồn lay động cột đá.

Sau khi Long Hạo Thần thông qua thử thách của Vĩnh Hằng và Sáng Tạo Thần Ấn vương tọa, vẫn luôn trong quá trình dung hợp cùng vương tọa, sau đó lập tức tới đây. Bởi vậy tay phải hắn còn nắm kiếm lớn màu vàng lấp lánh ánh sáng tám sắc.

Lúc này hắn cười với đồng bạn, nói.

"Để tôi giới thiệu một người bạn cho mọi người."

Nói rồi hắn quăng Vương Giả kiếm lên. Ánh sáng vàng chợt lóe, Nhã Đình mở ra mười hai cánh chim yêu kiều xuất hiện trước mặt mọi người.

Nhìn cô gái tuyệt sắc chưa từng gặp, mọi người đều ngây ra.

Nhã Đình kế thừa thân hình của Nguyệt Dạ Nữ Vương, thêm vào đặc điểm bản thân cô, dù là khuôn mặt hay khí chất đều không kém Thái Nhi.

Nhìn cô, Thái Nhi chỉ hơi ngẩn ra, có chút khó hiểu nhìn Long Hạo Thần, nhưng không có nghi ngờ. Về mặt cảm tình, nàng tuyệt đối tin

tướng Long Hạo Thần. Trong lòng họ đã sớm không khả năng chứa thêm người khác.

Long Hạo Thần nắm tay Thái Nhi, nói với Nhã Đình.

"Còn không mau chào chị dâu đi."

Nhã Đình yêu kiều cười, hành lễ với Thái Nhi, nói.

"Chào chị dâu, em là Long Nhã Đình."

Biểu tình của mấy người khác đều biến quái lạ.

Lâm Hâm kiềm không được thì thầm bên tai Tư Mã Tiên.

"Đại ca đúng là bá khí, mang cô gái trở về trực tiếp cho phó đoàn trưởng xem."

Tư Mã Tiên rất đồng ý gật đầu.

"Không so được, không so được..."

Trần Anh Nhi bật cười nói.

"Hai người toàn nói mò, coi chừng Thái Nhi xử các người bây giờ. Đại ca là loại người như vậy sao? Long Nhã Đình, Long Nhã Đình, sao nghe quen tai vậy ta."

Lúc này Thái Nhi vẽ mặt kinh ngạc nhìn mỹ nữ tuyệt sắc trước mặt.

"Cô là..."

Bên ngoài đại quân vong linh đang tới gần, tất nhiên Long Hạo Thần sẽ không để nàng đoán tiếp, mỉm cười nói.

"Là Nhã Đình. Năm đó khi anh bị Ma Thần Hoàng đánh chết khiến thể nguyên tố của cô ấy tan vỡ, chỉ có một tia linh hồn bám vào Sinh Mệnh và Sáng Tạo kiếm. Khi anh tiếp nhận thử thách của Vĩnh Hằng và

Sáng Tạo Thần Ẩn vương tọa, Sinh Mệnh và Sáng Tạo kiếm vỡ nát, anh dẫn linh hồn Nhã Đình ra, lấy lực lượng lĩnh vực giúp cô ấy trọng sinh. Thân thể hiện tại là Nguyệt Dạ Nữ Vương đến từ Vĩnh Hằng Lĩnh Vực. Thân thể của Nhã Đình vốn là hắc ám thuộc tính, anh dùng máu của mình biến đổi. Trong người cô ấy chảy huyết mạch của anh, cho nên anh để cô ấy theo họ mình, có thêm một em gái."

Mọi người thế là mới ồ à ra. Thì ra Long Nhã Đình chính là Nhã Đình Quang nguyên tổ tinh linh năm đó.

Trần Anh Nhi vẻ mặt hâm mộ nói.

"Nhã Đình, cánh của cô thật đẹp."

Long Hạo Thần nói.

"Nhã Đình, Lâm Hâm, ra tay."

Sinh vật vong linh ngày càng nhiều, công kích từ xa tấn công vào Nhật Nguyệt Thần Oa tẩm thuẩn, không ngừng phát ra ánh sáng huyền lệ. Linh lực Long Hạo Thần tiêu hao ngày càng nhiều.

Lâm Hâm và Nhã Đình cùng gật đầu.

Lâm Hâm nâng lên tay phải, trong bàn tay dâng lên một đoàn sáng da cam. Ngay sau đó, ánh sáng da cam hóa thành một pháp trượng dài hai mét.

Đỉnh pháp trượng, tinh hạch sắc lửa đỏ cỡ đầu người, thoát trông không giống pháp trượng mà như quyền trượng.

Thanh pháp trượng này có một cái tên rất bá khí, gọi là Bất Hủ Long Hóa.

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 293

Mười Quân Vương

Bộ dạng hiện tại của Lâm Hâm đúng là phong cách, mặc Quang Huy Thánh Hỏa Lễ Tán, cầm trong tay Bất Hủ Hỏa Long, trong ma pháp sư hỏa hệ đương thời chỉ sợ không ai có thể sánh ngang y về mặt trang bị.

Hai trang bị cấp bất hủ ương đương với hai thứ thần khí!

Bất Hủ Hỏa Long lơ lửng cao trên trời, miệng Lâm Hâm không ngừng niệm chú ngữ. Tốc độ ngâm xướng của y rất nhanh, nhưng có tiết tấu đặc biệt. Đỉnh Bất Hủ Hỏa Long có long tinh tỏa sáng đỏ rực rỡ, chiếu rọi trong màn sáng bảy sắc một mảnh lửa đỏ.

Thế giới của Hạo Nguyệt chính là thế giới đỏ và đen. Tuy Lâm Hâm ngâm xướng ở trong tấm thuẫn bảo vệ, nhưng theo chú ngữ kéo dài, bên ngoài mặt đất từng khe hở dung nham chảy có hỏa nguyên tố nồng đậm bắt đầu dâng lên. Thoáng chốc không ít sinh vật vong linh cấp thấp rơi vào trong dung nham, vài giây sau biến thành tro bụi.

Bên này Lâm Hâm đang ngâm xướng chú ngữ, bên Nhã Đình thì trực tiếp ra tay.

Lúc Nhã Đình vẫn còn là nguyên tố tinh linh thì lấy ma pháp làm chủ, đa số là hỗ trợ Long Hạo Thần. Bây giờ cô đã hoàn toàn khác hẳn. Cô là Quang Tinh Linh Nữ Vương, hơn nữa lĩnh vực của cô quyết định chiêu hướng sức mạnh.

Tay phải chỉ về phía trước, toàn thân Nhã Đình dâng lên ngọn lửa ánh vàng tám sắc, chợt lóe người đã ra khỏi phạm vi bảo vệ của Nhật Nguyệt Thần Oa tám thuấn. Một thanh kiếm vàng to lớn xuất hiện trước người cô, thể tích đón gió tăng vọt, chớp mắt đã dài cả ngàn mét.

Đôi tay Nhã Đình vòng lại, kiếm vàng quét hư không, thoáng chốc bầu trời rậm rạp sinh vật vong linh không còn một tên.

"Quá mạnh!" Tư Mã Tiên trợn to mắt.

Không chỉ là gã, mấy người khác nhìn thấy tình hình này thì cũng trợn to mắt. Nhã Đình bùng phát ra uy lực công kích đã hoàn toàn vượt trên họ. Hơn nữa Nhã Đình không dùng bất cứ trang bị gì!

Tất nhiên họ không biết, năng lực của Nhã Đình có chút giống với điện chủ Chiến Sĩ Thánh Điện Khâu Vĩnh Hạo, không cần vũ khí hỗ trợ.

Trước mặt Vương Giả kiếm, sinh vật vong linh cấp thấp không thể phản kháng chút nào. Đôi tay Nhã Đình ở trước ngực không ngừng biến đổi các loại động tác, Vương Giả kiếm khổng lồ ở trên không trung tung hoành bề ngỗ, có khí thế càn quét tám phương duy ta độc tôn.

Mỗi kiếm quét ra đều có trên ngàn sinh vật vong linh hóa thành tro bụi, chỉ mấy lần hít thở, Nhật Nguyệt Thần Oa tám thuấn chịu đựng áp lực giảm thấp rất nhiều.

"Nhã Đình muội muội, chờ cho tôi một chút đi!" Vang lên giọng hơi sốt ruột của Lâm Hâm. Lúc này, chú ngữ của y đã hoàn thành.

Chỉ thấy trên đỉnh đầu Lâm Hâm thêm một vòng mặt trời, đó chẳng phải chính là Chú Pháp Thánh Dương mà ông nội y đã nghiên cứu ra sao?

Chỉ là Lâm Hâm khác với Lâm Thần, mặt trời trên đỉnh đầu của y chính là sắc xanh, màu của Tâm Diễm Hỏa Diễm.

Giờ phút này, ngay cả Bất Hủ Hỏa Long cũng bị Tâm Diễm Hỏa Diễm nhuộm biến thành màu xanh. Tâm Viêm Liệt Dương chậm rãi bay lên trời, thể tích không ngừng biến to, chỉ lát sau nó đã lớn gấp mười lần Chú Pháp Thánh Dương của Lâm Thần.

Trong vòng bảo hộ của Nhật Nguyệt Thần Oa tẩm thuần, nhiệt độ tăng nhanh, Tư Mã Tiên cách y gần nhất trên người thậm chí có mùi khét.

Không đợi các bạn né tránh, Lâm Hâm đã một bước nhảy ra, tựa như Nhã Đình, lao ra khỏi vòng bảo hộ. Khác biệt là y ở phía trên vòng bảo hộ chứ không phải đằng trước.

Lâm Hâm nhếch khóe môi cười lạnh.

"Thế giới của các người không có mặt trời, vậy thì ta sẽ tặng cho một cái."

Nói xong Bất Hủ Hỏa Long chỉ lên trên, bỗng chốc mặt trời khổng lồ bay lên không trung. Trong lúc nó bay nhanh, một cột lửa màu xanh da trời từ bầu trời giáng xuống, bao phủ người Lâm Hâm. Cột lửa biến đi, Lâm Hâm cũng theo đó biến mất.

Phạm vi bị ánh lửa xanh Thánh Dương chiếu trúng, tất cả khe dung nham đều nứt ra, thật nhiều dung nham bắn phụt ra, trong phạm vi mười mấy mét biến thành biển lửa to lớn.

Tư Mã Tiên giật mình nói.

"Sao tự dưng có được ca biến mất? Người này chắc không phải là đùa với lửa chứ?"

Hàn Vũ cười ha ha nói.

"Anh nói đúng rồi, Lâm Hâm cũng lĩnh ngộ lĩnh vực, hơn nữa đang bắt chước Lĩnh Vực Vi Ta! Chú Pháp Thánh Dương này đúng là thần kỳ."

Nếu Lâm gia gia biết mình nghiên cứu ma pháp phát dương quang đại trên người Lâm Hâm chắc chắn sẽ thấy tự hào."

Dung nham bùng phát thoáng chốc khiến đa số sinh vật vong linh hoảng loạn, dù là những tên cấp sáu, bảy cũng không dám để dung nham rơi trên người. Bỗng chốc bước chân tấn công của chúng chậm lại. Những dung nham kia sau khi bắn ra thì hỏa nguyên tố trong không khí thoáng chốc tăng nhiệt độ.

Có thể thấy quanh Thánh Dương trên đỉnh đầu Lâm Hâm bắt đầu có từng vòng ánh lửa co rút lại. Ánh sáng Thánh Dương cũng theo đó trở nên càng nóng cháy.

Mượn lực lượng thiên địa là chuyện ma pháp sư am hiểu nhất. Một ma pháp sư có lĩnh vực, ở trên chiến trường đông kẻ địch phát huy ra tác dụng tuyệt đối khủng khiếp.

Lâm Hâm bắt đầu công kích, từng đốm lửa màu xanh trông nhỏ xíu bắt đầu bay ra khỏi Thánh Dương. Những đốm lửa này mới hiện ra thì kích cỡ rất nhỏ, nhưng trong lúc bay nhanh chóng hấp thu hỏa nguyên tố trong không khí, thể tích nhanh chóng biến lớn. Khi chúng đánh vào mặt đất hay không trung thì đã biến thành hỏa cầu đường kính trên một mét.

Chú Pháp Thánh Dương, Tâm Viêm Lưu Tinh Vũ.

Tiếng nổ đیếc tai bùng phát trong thế giới đỏ và đen. Từng tiếng sấm kinh khủng, mảng lớn sinh vật vong linh tựa như lúa gặt té xuống.

Bởi vì sinh vật vong linh bên cạnh cũng bị Nhã Đình xử lý không còn một mống, Tâm Viêm Lưu Tinh của Lâm Hâm bay hướng xa hơn. Mỗi một Tâm Viêm Lưu Tinh rơi xuống ít nhất sẽ tạc ra vùng đất đường kính trăm mét, sẽ có nhiều dung nham từ lòng đất bắn ra hơn. Tâm Viêm Lưu Tinh Vũ của Lâm Hâm giống như không có tận cùng, điên cuồng công kích, chỗ núi nhỏ đám Long Hạo Thần đứng dần biến thành hòn đảo trong biển lửa.

Nhìn Lâm Hâm và Nhã Đình bùng phát sức chiến đấu, ánh mắt Long Hạo Thần càng biến tự tin hơn. Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi cường đại tuyệt không chỉ mình hăn. Nhưng hăn cũng biết rõ, chiến đấu chỉ vừa mới bắt đầu, sinh vật vong linh chân chính cường đại chưa xuất hiện. Ví dụ như Vu Yêu Vương thực lực kinh khủng, thậm chí gọi ra quân đoàn Cốt Long.

Ánh mắt xuyên thấu ngọn lửa nhìn hướng xa hơn, trong lòng Long Hạo Thần trầm xuống. Sinh vật vong linh trước đòn tấn công của Lâm Hâm và Nhã Đình đang nhanh chóng giảm bớt. Nhưng chân trời phía xa có càng nhiều sinh vật vong linh hơn đang chạy hướng bên này, rậm rạp chi chít.

Chẳng lẽ vì Hạo Nguyệt tiến hóa, sinh vật vong linh trong thế giới này đều bị điều động tới?

Hăn quay đầu nhìn hướng Hạo Nguyệt. Lúc này nó nằm sấp tại đó giống như pho tượng, vảy tím sậm bao trùm toàn thân, sáu đầu to dựa sát nhau, có loại yên tĩnh đặc biệt.

Anh em tốt của ta, dù gặp khó khăn cỡ nào, ta nhất định sẽ bảo vệ người an toàn, quyết không để tình hình lúc người tiến hóa sáu đầu bị cắt đứt lần nữa lặp lại.

Ngay lúc này, phía xa xuất hiện áp lực khủng khiếp. Áp lực không phải đến từ một hướng mà là từ bốn phương tám hướng hiện ra.

Thánh Dương vốn vô cùng sáng ngời của Lâm Hâm trước mặt áp lực khủng khiếp kia lập tức mờ nhạt nhiều. Ngay cả Thánh Dương Linh Vực mới lĩnh ngộ cũng không thể chống đỡ áp lực, không thể không cắt đứt công kích trở về vòng bảo vệ của Nhật Nguyệt Thần Oa tắm thuận.

So sánh với Lâm Hâm thì tu vi của Nhã Đình cường đại hơn nhiều. Ánh mắt cô nhìn phía xa, Vương Giả kiểm trở về vẫn như cũ trôi nổi trên không trung.

Đến rồi. Cường địch chân chính rốt cuộc xuất hiện.

Trên bầu trời màu đen, khí thể kinh khủng biến đổi nó nhuộm màu xám mênh mang. Cảm giác kinh khủng áp bức khiến cả không gian hơi vận vẹo.

Từ xa đại quân vong linh vốn không ngừng tiến về phía trước bỗng tạm dừng bước chân tiến tới. Ngay cả những vong linh bay cao trên trời cũng nhanh chóng đáp xuống đất.

Chúng nó quỳ lạy, quỳ rạp trên mặt đất thành kính lạy. Từ khác hướng khác nhau xuất hiện chín bóng sáng.

Long Hạo Thần nheo mắt.

"Nhã Đình, trở về."

Long Nhã Đình lóe người, thu lại Vương Giả kiếm, cô cũng quay về trong màn sáng Nhật Nguyệt Thần Oa tắm thuận.

Long Hạo Thần lẩm bẩm nói.

"Chín đoàn sáng lại có hơi thở mười đoàn, tên yếu nhất linh lực cũng vượt qua hai mươi vạn. Kẻ mạnh nhất chỉ sợ linh lực khoảng bảy mươi vạn. Những tên đó chắc là chúa tể trong thế giới Hạo Nguyệt, chúng cũng cảm nhận được Hạo Nguyệt tiến hóa đến giây phút cuối cùng, nên mới khuynh sào xuất động."

Giọng Long Hạo Thần dù không lớn nhưng các bạn của hắn, mỗi người đều nghe rõ ràng, tuy nhiên, không ai lộ vẻ khẩn trương.

Mười cường giả vong linh, tu vi tất cả đều trên hai mươi vạn linh lực. Thực lực này đã hoàn toàn áp đảo họ, nơi này còn là thế giới vong linh, họ muốn hồi phục linh lực sẽ rắc rối rất nhiều. Nhưng mà, họ sẽ sợ sao?

Ngay từ đầu họ ở trong Tháp Vĩnh Hằng giúp Long Hạo Thần sống lại thì trong lòng chưa từng có chữ sợ. Tuy kẻ địch mạnh nhưng họ tự tin

vào chính mình. Hơn nữa họ tin tưởng Long Hạo Thần. Hẳn là Huy Hoàng và Lãnh Tụ Thần Ấn ký sĩ! Được siêu thần khí công nhận. Coi như kẻ địch mạnh hơn nữa thì sao chứ? Họ vẫn có thể chống chọi đến giây phút chiến thắng.

Chín cái bóng dần biến rõ ràng.

Long Hạo Thần liếc mắt liền nhận ra Vu Yêu Vương lúc trước cản trở Hạo Nguyệt tiến hóa. Vẫn là không thấy rõ khuôn mặt nhưng dường như hơi thở của Vu Yêu Vương càng cường đại. Chỉ bênh bỗng tại đó, quanh người ả như có vô số oán linh đang thét gào.

Nhưng dù khí thế ả cường đại là thế, trong chín cái bóng thì thực lực vẫn không xếp vào ba hạng đầu.

Ánh mắt Long Hạo Thần lướt qua người Vu Yêu Vương sau đó rơi vào một thân hình, có hai khí thế cường đại kết hợp thành một.

Đầu tiên ánh vào mắt là một Cốt Long đặc biệt.

Xương Cốt Long là màu xanh trắng quái dị, bản thể xương là màu trắng, nhưng bên ngoài có một tầng sáng xanh, khung xương to lớn, dưới đôi cánh khổng lồ còn có màng da. Quanh người Cốt Long khí thế hắc ám dính đặc tựa như mây đen, hóa thành vòng sáng đen khuếch tán ra ngoài.

Trong mắt Cốt Long lấp lánh ánh lửa xanh. Trên lưng Cốt Long ngồi một người đàn ông bao phủ giáp đen. Người này cao hơn hai mét, yên tĩnh ngồi ở vị trí giữa phần cổ và lưng Cốt Long. Trong tay phải nắm trọng kiếm chiều dài thậm chí hơn cả thân cao của y. Trọng kiếm lấp lánh ánh sáng ám tím chói mắt.

Không sai, chính là y, khí thế của y khiến sắc mặt Long Hạo Thần biến nghiêm trọng.

Kỵ sĩ cười Cốt Long, không phải nói là kỵ sĩ cười Cốt Long Vương, chỉ tính Cốt Long Vương dưới thân y thì linh lực đã trên ba mươi vạn. Bản thân y thì như lúc trước Long Hạo Thần đã nói, linh lực có lẽ vượt qua bảy mươi vạn, cực kỳ khủng bố.

Trừ y và Vu Yêu Vương ra, sinh vật vong linh khác cũng đại biểu cho cực hạn một chủng tộc vong linh.

Chúng chính là:

Thân cao hơn ba mươi mét, cả người lóe ánh sáng bạch ngọc, Khô Lâu Vương.

Cao hai mươi mét, có mười hai chân dài đứng trên hư không, trên thân tím đen có từng khối ban màu xám Địa Huyết Ma Chu Vương.

Cao năm mét, tỏa ra sắc ám kim, mắt vô thần, tứ chi cứng ngắc, Cương Thi Vương.

Thân thể khổng lồ nhất, cao hơn trăm mét, vòng eo còn hơn chiều cao, cả người thịt mỡ màu trắng bệch, Tăng Ác Vương.

Hoàn toàn là một đoàn sương mù xanh không ngừng phát ra tiếng hú sắc nhọn, Oán Linh Vương.

Cả người màu đen hư ảo như cái bóng, nhìn không thấy mặt mày, Âm Ảnh Vương.

Cao trăm mét, gầy hơn Tăng Ác Vương một chút nhưng càng vạm vỡ hơn, cả người lấp lánh đá tím đỏ ráp thành, Địa Ngục Hỏa Vương.

Nếu tính cả Cốt Long Vương dưới thân kỵ sĩ, hiện tại Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi sắp sửa đối mặt chính là mười quân vương mạnh nhất thế giới này!

Mười quân vương từ bầu trời xám mênh mang chậm rãi tới gần. Có thể thấy dưới chân chúng đều là chủng tộc vong linh chúng thống trị. Đại

quân vong linh nhìn không tới tận cùng đâu chỉ là trăm vạn?

"Tại sao? Tại sao các người phải bảo vệ Austin Griffin tiến hóa? Chẳng lẽ các người không biết nó là tượng trưng cho hủy diệt và phá hoại? Tránh ra, hiền giả đến từ thế giới khác. Nếu không thì hôm nay chính là ngày các người diệt vong. Ta là Kinh Hải Kỵ Sĩ Vương, Vong Linh Thẩm Phán kỵ sĩ. Lời của ta đại biểu mười quân vương tộc ta."

Thần Thánh giáp trên người Long Hạo Thần chợt lóe sáng, đã hóa thành Thần Thánh Độc Giác Thú. Hắn cười trên lưng Thần Thánh Độc Giác Thú Tinh Vương, nhìn Vong Linh Thẩm Phán kỵ sĩ phía xa, nhàn nhạt nói.

"Ta không biết hủy diệt trong miệng các người là cái gì, cũng không biết cái gì là Austin Griffin. Ta chỉ biết Hạo Nguyệt là đồng bạn của ta, là anh em của ta. Các người định phá hỏng nó tiến hóa thì chính là kẻ địch của ta."

Đáy mắt Vong Linh Thẩm Phán kỵ sĩ nhấp nháy lửa tím đen kịch liệt, khí thế của mười quân vương khác chợt biến mạnh mẽ. Trong tiếng gầm, chúng cùng đè ép hướng bên này.

Thực lực trước đó của Lâm Hâm và Nhã Đình đã khiến chúng hiểu được thực lực các cường giả thế giới khác này. Nếu không thì Vong Linh Thẩm Phán kỵ sĩ sẽ không gọi họ là hiền giả đến từ thế giới khác. Chúng biết rõ, số lượng vong linh đối với mấy người từ thế giới khác này chẳng chút tác dụng. Chỉ có chúng mới có cơ may chiến thắng được người từ thế giới khác.

Long Hạo Thần trầm giọng nói.

"Văn Chiêu, Đoạn Ưc, hai người canh giữ bên cạnh Hạo Nguyệt, đề phòng sinh vật vong linh đánh lén. Những người khác tự tìm đối thủ, Vong Linh Thẩm Phán kỵ sĩ để tôi. Đừng liều mạng với đối thủ, cố hết sức bảo vệ mình. Điều chúng ta phải làm là tranh thủ thời gian cho Hạo Nguyệt tiến hóa."

Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi thêm vào Nhã Đình, tổng cộng mười một người. Tuy Dương Văn Chiêu, Đoạn Ưc đã đột phá đến bờ cấp chín nhưng thực lực so sánh với những người khác thì vẫn có chênh lệch. Một chọi một thì Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi không chiếm ưu thế bao nhiêu, nhưng kẻ địch thực lực quá mạnh, Long Hạo Thần không dám để chúng tập trung lực lượng tấn công bên họ, phải kéo rộng chiến trường ra mới được.

Tùng quang hoàn bạc trắng xuất hiện ở dưới chân mọi người, chính là Thuần Thiểm Vực. Có Thuần Thiểm Vực và lĩnh vực, Long Hạo Thần có tin chắc bảo vệ an toàn cho đồng bạn.

Tựa như mười quân vương vong linh hiểu rõ vong linh cấp thấp không đủ uy hiếp đám Long Hạo Thần, hẳn cũng hiểu rằng nếu để đối thủ thỏa sức công kích, họ chỉ phòng ngự thì cũng sẽ không kéo dài bao lâu. Dù sao thì trong Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi không phải tất cả mọi người đều giỏi phòng ngự. Chỉ có mở rộng chiến trường mới tránh cho kẻ địch tập trung lực lượng. Đối thủ của Long Hạo Thần, không chút nghi ngờ chính là Vong Linh Thâm Phán kỵ sĩ và Cốt Long Vương. Hai cường giả này có thể nói là trụ cột vững vàng của mười quân vương. Linh lực hai tên cộng lại chỉ sợ là tới ngưỡng trăm vạn, lực lượng bản thân Long Hạo Thần đối đầu tất nhiên phải chịu đựng áp lực to lớn. Nhưng nghĩ lại thì đây cũng là kỳ ngộ tốt nhất để hắn kiểm nghiệm thực lực bản thân, ma hợp với Vĩnh Hằng và Sáng Tạo Thần Ấn vương tọa. Dù sao không gặp đối thủ mạnh thì làm sao kích phát tất cả tiềm năng của hắn đây?

Lần này Thần Thánh Độc Giác Thú không hóa thành thần giáp. Khi Long Hạo Thần bay lên thì nó vẫn ngừng tại đó, đôi cánh lấp lánh sắc màu gang ra, cái sừng trên đỉnh đầu tỏa ánh sáng bảy sắc nhu hòa, thanh âm kỳ lạ không ngừng phát ra từ miệng nó, dường như nó đang ngâm xướng, nhưng không rõ ràng như Long Vũ Ma Pháp của thần Thánh Cự Long.

Quá trình này kéo dài chừng bảy giây, ngay khi Long Hạo Thần sắp đụng độ kẻ địch thì nó hóa thành ánh sáng bảy sắc đuổi theo Long Hạo Thần.

Thần Thánh Độc Giác Thú biến mất, để lại trên người Long Hạo Thần là vòng cổ lấp lóe vàng sáng bảy sắc. Quang nguyên tố nồng đậm mà tinh thuần chớp mắt truyền khắp người Long Hạo Thần, toàn diện tăng phúc.

Cùng với năng lực của Long Hạo Thần ngày càng mạnh, Thần Thánh Độc Giác Thú trợ giúp hẳn ngày càng ít đi. Nó biết, dù là áo giáp hay vũ khí thì mình không phải lựa chọn tốt nhất cho Long Hạo Thần. Vậy nên nó mới nghĩ ra thuật ảo hình này, để mình hóa thành vòng cổ hết sức tăng phúc cho Long Hạo Thần. Dù nói thế nào thì Thần Thánh Độc Giác Thú cảnh giới cấp chín đủ tương đương với một bộ thần khí. Huống chi lúc Long Hạo Thần có được Vĩnh Hằng và Sáng Tạo Thần Ấn vương tọa, Thần Thánh Độc Giác Thú đã sinh ra lĩnh vực của mình.

Thần Thánh Lĩnh Vực: đem tất cả thuộc tính chuyển hóa thành lực lượng quang minh thần thánh.

Nhìn thì chỉ là năng lực chuyển hóa đơn giản, nhưng lĩnh vực này tiêu hao rất ít với Thần Thánh Độc Giác Thú. Trong thế giới thiếu thốn Quang nguyên tố như vậy thì có tác dụng cực kỳ lớn.

Bởi vậy, khi Thần Thánh Độc Giác Thú hóa thành vòng cổ quấn quanh cổ mình, tỏa ra uy lực Thần Thánh Lĩnh Vực thì trên mặt Long Hạo Thần tràn đầy sợ hãi lẫn vui mừng.

Vong Linh Thẩm Phán ký sĩ mắt thấy đám kẻ địch tách ra, chia nhau nghênh hướng mười quân vương thì liền hiểu, đàm phán không có ý nghĩa gì, chỉ có thể giết kẻ địch đến từ thế giới khác mới ngăn cản Austin Griffin khủng bố hoàn thành tiến hóa được.

Long Hạo Thần vỗ đập sáu cánh sau lưng, có ánh vàng bảy sắc vòng cổ Thần Thánh Độc Giác Thú lấp lóe, phối hợp với khuôn mặt tuần tú

của hắn, thật là bắt mắt. Nhưng Vong Linh Thẩm Phán kỳ sĩ thấy hắn bay tới thì hỏa hồn nhấp nháy trong mắt lộ vài phần khinh thường.

Tu vi của y mạnh nhất, nên chỉ có y cảm giác được lần này Hạo Nguyệt tiến hóa sẽ tiêu hao thời gian không ngắn. Nhưng y vẫn không dám chậm trễ, sớm một giây đánh gãy nó tiến hóa thì tăng lớn một phần cơ hội hủy diệt nó triệt để.

"Grao!!!" Cốt Long Vương phun ra khí sắc băng lam bắn hướng Long Hạo Thần.

Nó và Vong Linh Thẩm Phán kỳ sĩ tâm ý tương thông, thông qua cảm giác của Vong Linh Thẩm Phán kỳ sĩ, nó hiểu rằng tu vi của Long Hạo Thần còn chưa đến cấp chín bậc bốn, không mạnh hơn nó bao nhiêu. Huống chi nó cho rằng mình còn có ưu thế về thân thể.

Đối mặt hơi thở của Cốt Long Vương. Long Hạo Thần không né tránh, nâng lên tay trái, Nhật Nguyệt Thần Oa tấm thuẫn tỏa ánh sáng bảy sắc rực rỡ, hóa thành tấm thuẫn đường kính hai mét hoàn toàn bảo hộ hắn bên trong.

Hơi thở sắc băng lam đánh vào Nhật Nguyệt Thần Oa tấm thuẫn bảy sắc, bỗng chốc quanh người Long Hạo Thần bùng phát ra sương mù sắc băng lam, nhiệt độ nhanh chóng giảm xuống. Ngay cả Nhật Nguyệt Thần Oa tấm thuẫn trong tay Long Hạo Thần cũng trù một tầng băng lam trong suốt.

Hơi thở ma pháp hỗn hợp băng và hắc ám hệ thật là mạnh. Chắc đây là ma pháp thiên phú của Cốt Long Vương, so sánh với nó thì năng lực lúc trước Nguyệt Dạ Nữ Vương Tư Tư bày ra kém rất nhiều.

Khi Cốt Long Vương phun ra ngưng khí thì thân thể khổng lồ vọt hướng Long Hạo Thần. Cùng lúc đó, Vong Linh Thẩm Phán kỳ sĩ cũng lấy xuống thanh kiếm tím đen của y. Sau lưng y, khói đen nhanh chóng bành trướng hóa thành mặt quỷ dữ tợn, áp lực khủng bố khiến không

gian xung quanh người Long Hạo Thần phát ra tiếng *xích xích* bị hắc ám ăn mòn.

Vầng sáng vàng khoảnh khắc khuếch tán từ người Long Hạo Thần, chính là Quang Thần Lĩnh Vực. Quang nguyên tố tinh thuần chớp mắt xua tan hắc ám xung quanh. Cùng lúc đó, một vầng sáng trong suốt lan tràn từ người Long Hạo Thần, hỗn hợp với Quang Thần Lĩnh Vực ánh vàng bảy sắc, trực tiếp đụng vào Vong Linh Thẩm Phán ký sĩ, Cốt Long Vương.

Làm hai quân vương của thế giới này, khi ánh sáng trắng trong suốt xuất hiện thì Vong Linh Thẩm Phán ký sĩ, Cốt Long Vương đều hơi kinh ngạc. Bởi vì chúng cảm nhận được nỗi sợ hãi rất khó hình dung. Giống như là Hỏa Hồn bị nguy hiểm rất lớn. Đây là hơi thở gì thế này?

Vong Linh Thẩm Phán ký sĩ không dám chậm trễ, trọng kiếm trong tay hướng không trung chỉ, cũng phóng ra lĩnh vực của mình. Vầng sáng tím đen khuếch tán bao phủ y và Cốt Long Vương. Hai lĩnh vực ở trên không trung kịch liệt va chạm.

Xẹt xẹt

Thật nhiều sương khói tràn ngập trên không trung. Không có va chạm lại như băng và hỏa đấu với nhau.

Phạm vi một ngàn mét tràn ngập sương khói tím đen và ánh vàng bảy sắc đan xen. Có thể thấy rõ sắc tím đen bị ánh vàng bảy sắc ức chế. Mỗi khi ánh vàng bảy sắc tiêu hao một chút thì ánh sáng tím đen ít nhất tiêu hao gấp ba lần.

Lĩnh vực áp chế, quang minh và hắc ám đối kháng, vốn nên là lực lượng tương đương, huống chi Vong Linh Thẩm Phán ký sĩ tự cao tu vi của mình vượt xa Long Hạo Thần. Nhưng y không bao giờ ngờ nổi dưới tình huống lĩnh vực va chạm, chịu thiệt ngược lại là chính mình. Hoàn toàn trái ngược tình huống áp chế thuộc tính nên xuất hiện. Điều này chỉ

chứng minh một vấn đề, lĩnh vực của Long Hạo Thần về mặt cấp bậc cao hơn y.

Nhưng Long Hạo Thần cũng không dễ chịu, tuy Quang Thần Lĩnh Vực về mặt cấp bậc hơn xa Hắc Âm Thẩm Phán Lĩnh Vực của đối phương, nhưng về mặt tu vi thì hẳn đúng là kém hơn đối thủ nhiều. Từ cấp chín trở lên, mỗi bậc là một nấc thang. Tu vi của Vong Linh Thẩm Phán kị sĩ mới đột phá cấp chín bậc bảy không lâu, chính là cường giả số một của thế giới này. Về mặt lĩnh vực tuy y không bằng Quang Thần Lĩnh Vực, nhưng về tổng sản lượng thì mạnh hơn Quang Thần Lĩnh Vực không chỉ gấp ba. Bởi vậy khi lĩnh vực va chạm, Long Hạo Thần không chiếm lợi bao nhiêu. Huống chi, đừng quên dưới thân Vong Linh Thẩm Phán kị sĩ còn cưỡi một Cốt Long Vương tu vi cũng mạnh không kém.

"Grao, grao, grao!!!!"

Cốt Long Vương liên tục phát ra ba tiếng gầm, ba hơi thở sắc băng lam phun ra, nhưng không phải hướng tới Long Hạo Thần. Ba hơi thở ở trên không trung thành hình tam giác. Vệt sáng sắc băng lam từ các góc bắn ra làm thành điểm tựa của ba hơi thở này. Chính giữa tam giác hình băng lam, một hố đen sắc xanh đậm xuất hiện, một điểm sáng xanh âm u lấp lóe. Chớp mắt, một luồng sáng ám lam thô chỉ cỡ cánh tay bắn hướng ngược Long Hạo Thần bị tỏa định.

Kỹ năng lĩnh vực. Đây rõ ràng là kỹ năng lĩnh vực của Cốt Long Vương!

Lúc này Long Hạo Thần không dám giữ lại chút nào, trên người phóng ra tầng sáng trắng bùng cháy rực rỡ. Khí thể cuộn cuộn hóa thành cột sáng trắng trong suốt bùng phát từ người hắn. Ngay sau đó ở giữa hư không, ngọn lửa bảy sắc đậm đặc từ cột sáng trắng bắn ra. Ngọn lửa ở trên không trung nhanh chóng co rút, khi nó đụng tới tia sáng băng lam kỹ năng lĩnh vực của Cốt Long Vương thì đã co rút đến cùng kích cỡ với đối phương.

*Oành! * Hàng ngàn ánh sáng chớp lóe, Cốt Long Vương ngưng kết ra tam giác băng lam chớp mắt tan vỡ. Ánh sáng bảy sắc ở trên không trung hóa thành từng tầng sáng đỏ bảy sắc khuếch tán ra ngoài.

Khi cột sáng trắng trong suốt xuất hiện thì Quang Thần Lĩnh Vực của Long Hạo Thần bỗng chốc bùng cháy, khiến Vong Linh Thẩm Phán ký sĩ vốn đã áp chế mặt lĩnh vực chuẩn bị công kích bị kinh ngạc, không thể không lùi nửa dốc sức thúc đẩy lĩnh vực đối kháng.

Một vương tọa khổng lồ xuất hiện giữa hư không. Vương tọa trắng trong suốt tỏa ra ánh sáng chín sắc mỹ lệ. Trên lưng ghế có từng phù điêu tinh tế, cho người cảm giác xinh đẹp khó hình dung. Đỉnh là nhật nguyệt tinh thần, chính giữa là chim muông sinh linh. Chỗ liên tiếp với ghế thì là cảnh tượng thiên nhiên.

Đôi tay vịn là pho tượng Thần Thánh Cự Long cùng với thiên sứ mười hai cánh. Nó chỉ vừa xuất hiện, bản thể tỏa ra từng vòng vàng sáng chín sắc lập tức trở thành tiêu điểm mọi thứ. May mắn là Sinh vật vong linh bên dưới cách nơi này khá xa, không bị lan đến trực tiếp. Dù là vậy thì khi nó xuất hiện, thế giới đỏ đen tựa như bị tịnh hóa, không khí cũng biến tinh thuần nhiều.

Long Hạo Thần trôi nổi đằng trước vương tọa, đây là lần đầu tiên hắn kích phát lực lượng Thần Ẩn vương tọa, loại cảm giác này rất tuyệt diệu, tựa như mình có chỗ dựa vô địch. Mặc kệ đối thủ mạnh cỡ nào, giây phút Vĩnh Hằng và Sáng Tạo Thần Ẩn vương tọa xuất hiện thì tất cả áp lực biến thành hư vô.

Vong Linh Thẩm Phán ký sĩ và Cốt Long Vương đã bị rung động. Vĩnh Hằng và Sáng Tạo Thần Ẩn vương tọa tỏa ra khí thể thực tình là quá khủng khiếp. Chúng đều là sinh vật vong linh, lực lượng căn nguyên nhất chính là Hỏa Hồn của mình. Khi Vĩnh Hằng và Sáng Tạo Thần Ẩn vương tọa xuất hiện, Hỏa Hồn của chúng kịch liệt run rẩy. Dù thực lực cường đại như Vong Linh Thẩm Phán ký sĩ cũng không ngoại lệ. Run rẩy

phát ra từ tận linh hồn khiến chúng muốn lập tức quay đầu bỏ chạy, chứ không phải tiếp tục chiến đấu.

Nhưng chúng không thể chạy, Austin Griffin sắp hoàn thành tiến hóa. Nếu đề tu vi của nó lại tăng lên, vậy thì trong thế giới này, không ai có thể hạn chế được nó. Cùng lúc đó, lấy tính tình của nó, tất cả sinh vật vong linh có mặt chỉ sợ không có cơ hội sống sót nữa, sớm muộn gì sẽ bị nó hoàn toàn hủy diệt. Nếu đã vậy thì không bằng liều mạng một phen.

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 294

Quang Chi Thần Hi Đấu Với Vong Linh Vương

Vĩnh Hằng và Sáng Tạo Thần Ẩn vương tọa hóa thành Vĩnh Hằng giáp phủ lên toàn thân, Long Hạo Thần chỉ cảm thấy mình như đạt tới cảnh giới Vong Linh Thiên Tai Y Lai Khắc Tư, tay nắm nhật nguyệt hái sao.

Vĩnh Hằng kiểm vung ngang trước người, kiểm ý ngập trời ở trên không trung như biến thành vật hữu hình.

*Keng! *

Trong tiếng giòn vang, Vĩnh Hằng kiểm chặn thanh trọng kiếm tím đen của Vong Linh Thẩm Phán ký sĩ.

Sương mù đen dày đặc hóa thành ác ma hung tợn nhất điên cuồng cắn nuốt Long Hạo Thần, ánh sáng bảy sắc cũng theo đó tỏa sáng đánh vào khói đen, chớp mắt nghiền nát sương mù.

Long Hạo Thần vung tay lên, mạnh mẽ bùng nổ, đẩy lùi Vong Linh Thẩm Phán ký sĩ cười Cốt Long Vương ra trăm mét. Cùng lúc đó, ám nguyên tố trong không khí chẳng ngờ cũng bay hướng Long Hạo Thần, dung hợp vào vầng sáng chín sắc, hóa thành nguyên tố vô thuộc tính tinh thuần nhập vào người hắn.

Vĩnh Hằng trong tay, duy ngã độc tôn. Long Hạo Thần không biết lực lượng của mình đạt tới trình độ nào, hắn chỉ có thể cảm giác được Quang

Thần Linh Vực và Vĩnh Hằng Linh Vực hoàn toàn dung hợp, mình có thể chỉ huy lực lượng đường như không có cuối.

Đây cũng là lần đầu tiên hãn sử dụng Vĩnh Hằng và Sáng Tạo Thần Ấn vương tọa, vô số cảm nhận không ngừng trôi lên trong lòng, vô số tin tức từ Vĩnh Hằng và Sáng Tạo Thần Ấn vương tọa ùa vào linh hồn hãn, bị hãn không ngừng tiếp nhận và hấp thu, thế là hãn không chủ động công kích Vong Linh Thẩm Phán kỵ sĩ nữa.

Vong Linh Thẩm Phán kỵ sĩ có chút sốt ruột, uy lực thần khí mạnh hơn sự tưởng tượng của y. Tu vi của Long Hạo Thần rõ ràng kém y khá xa, nhưng giao đấu thì y chẳng hề chiếm chút ưu thế.

Y và Cốt Long Vương cùng gầm lên, lần nữa xông hướng Long Hạo Thần, mở rộng công kích toàn diện.

Vĩnh Hằng kiểm trong tay Long Hạo Thần tung bay trên dưới, tựa như cánh bướm bay lượn, không ngừng hóa giải thế công của hai Vong Linh Vương, mặc kệ chúng công kích làm sao, Long Hạo Thần cứ trôi nổi tại đó không động đậy. Kiểm quang chín sắc chớp lóe, hết lần này tới lần khác chặn đòn tấn công.

Bên này Long Hạo Thần ổn định lại tình hình, chiến đấu các hướng khác cũng đã bắt đầu.

Thải Nhi tìm tới là cái tên toàn thân màu đen tựa như cái bóng, nhìn không thấy mặt mày, Âm Ảnh Vương. Bởi vì nàng cảm nhận được thực lực của Âm Ảnh Vương không bình thường, đáng sợ hơn Vu Yêu Vương nhiều.

Quả nhiên, nàng vừa mới đối đầu với Âm Ảnh Vương lập tức có chuyện ngoài ý muốn.

Lưỡi Hái Tử Thần lấp lánh ánh sáng chói mắt, Thải Nhi như tia chớp xẹt qua đối phương. Nhưng nàng giật mình phát hiện, Lưỡi Hái Tử Thần của mình không chém trúng thực thể mà như xẹt qua không khí. Khi

nàng xoay người lại nhìn, chỉ thấy Âm Ảnh Vương cách Hạo Nguyệt đang tiến hóa không tới trăm mét.

Nguy. Thái Nhi kinh ngạc, ánh sáng trắng mạnh mẽ bùng phát từ trong người, chớp mắt quét ngang hàng ngàn mét, hình thành màn sáng trắng chắn trước mặt Âm Ảnh Vương.

Dường như Âm Ảnh Vương không thèm để ý, đụng vào ánh sáng tịnh hóa, nhưng lần này nó không thể thành công.

Mắt thấy thể âm ảnh đen của nó tiếp xúc với ánh sáng tịnh hóa, linh hồn phát ra tiếng hú chói tai thể lương. Thân thể Âm Ảnh Vương nhanh chóng bắn ngược lại.

Thái Nhi hừ lạnh một tiếng, lòng thầm nghĩ, người có thể không bị công kích vật lý của ta ảnh hưởng chẳng lẽ còn mơ không bị ánh sáng tịnh hóa ảnh hưởng sao?

Đối kháng với sinh vật vong linh không lực lượng nào thích hợp bằng của Thái Nhi. Nàng được truyền thừa từ Tử Thần, năng lực cường đại nhất chính là tịnh hóa vong linh! Tuy Âm Ảnh Vương có tu vi cực cao nhưng quá sơ xuất, vẫn là bị ánh sáng tịnh hóa thiêu cháy linh hồn.

Cùng lúc đó, Thái Nhi nâng lên tay trái, ánh sáng vàng chợt lóe, một bảo tháp bảy tầng màu vàng nhỏ xíu xuất hiện trên lòng bàn tay nàng.

Từng luồng sáng với các màu khác nhau lấp lánh phóng ra từ bảo tháp, bay tới Hạo Nguyệt ở trên mặt đất. Lưỡi Hái Tử Thần thì ở trên không trung huyễn hóa ra hàng ngàn bóng sáng, Tịnh Hóa Lĩnh Vực toàn diện mở ra, bay tới Âm Ảnh Vương.

Ánh sáng tỏa ra từ Tháp Vĩnh Hằng có tổng cộng mười hai cái. Khi chúng rơi xuống đất thì thành một vòng bảo vệ Hạo Nguyệt. Đây chẳng phải là mười hai Thánh Vệ lúc trước tại Tháp Vĩnh Hằng nhiều lần thử thách Quang Chi Thần Hi sao?

Tử Linh Thánh pháp thần, Vong Linh Thiên Tai Y Lai Khắc Tư để lại cho Thái Nhi không chỉ là thần khí Tháp Vĩnh Hằng. Mười hai Thánh Vệ năm đó theo y chinh chiến sa trường, lập vô số công lao cũng để lại hết cho nàng. Bởi vì Tháp Vĩnh Hằng là gần tới cảnh giới thần khí rồi bị hạ thấp, thực lực của mười hai Thánh Vệ cũng bị suy yếu, chỉ là cường giả cấp chín mà còn là sơ cấp, không có năng lực lĩnh vực. Nhưng dù là vậy thì đó cũng là mười hai cấp chín có kinh nghiệm chiến đấu mấy ngàn năm.

Lúc Thánh Điện Đại Tái, nếu không phải không được phép sử dụng vũ khí, Thái Nhi dựa vào Tháp Vĩnh Hằng cũng gần như vô địch rồi, dù là Long Hạo Thần cũng không phải đối thủ của nàng. Tất nhiên, bây giờ Long Hạo Thần có được thần khí Vĩnh Hằng và Sáng Tạo Thần Ấn vương tọa, về thực lực tổng thể thì trong đội không ai sánh bằng.

Mười hai Thánh Vệ đều có kinh nghiệm chiến đấu mấy ngàn năm, có chúng bảo vệ bên cạnh Hạo Nguyệt, coi như là mấy quân vương đột phá phong tỏa của Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi cũng không khả năng lập tức tổn thương được Hạo Nguyệt.

Dương Văn Chiêu, Đoạn Ưc bảo vệ Hạo Nguyệt ở cự ly gần nhất, nhìn đại chiến trên không trung, hai người có cảm giác hoa mắt mê say. Đặc biệt là giây phút Vĩnh Hằng và Sáng Tạo Thần Ấn vương tọa xuất hiện, nổi rung động trong lòng họ tăng đến đỉnh điểm. Đến tận đây, Dương Văn Chiêu không còn suy nghĩ so sánh với Long Hạo Thần nữa. Bởi vì gã biết, cả đời mình không thể nào đuổi kịp Long Hạo Thần.

Thực lực của Âm Ảnh Vương đúng là mạnh như Thái Nhi đã đoán trước. Sau khi linh hồn bị thương, nó rất nhanh ổn định lại. Khí lưu xám khuếch tán từ người nó, dù gặp phải ánh sáng tịnh hóa cũng không tán đi, ngược lại phạm vi bao phủ ngày càng lớn, vòng quanh bãi chiến trường giữa nó và Thái Nhi.

Khí thể âm lãnh xâm nhập Thái Nhi. Nàng cầm Lưỡi Hái Tử Thần, không hành động thiếu suy nghĩ. Tịnh Hóa Lĩnh Vực không ngừng tỏa ra

nhưng không lan tràn phạm vi quá rộng, chỉ giữ đường kính khoảng hai mươi mét làm giảm xóc. Dù Âm Ảnh Vương tấn công từ mặt nào thì nàng đều kịp phản ứng.

Đột nhiên có khí lạnh từ sau lưng, Thái Nhi không chút do dự xoay người lại, Lưỡi Hái Tử Thần mang theo vết sáng thê lương chém ra.

Tử Thần Thất Tuyệt, Tử Chi Thương.

*Đinh! * Trong tiếng giòn vang, thân thể Âm Ảnh Vương vụt qua, vầng sáng xám quanh người nó ngăn cách ánh sáng của Thái Nhi ra ngoài, nhưng nó không ngừng lại lâu trong Tịnh Hóa Lĩnh Vực, một kích liền lùi.

Thái Nhi nheo mắt, nàng biết, mình gặp phải cường địch xưa nay chưa từng có. Làm một thích khách, lúc này nàng lại bị Âm Ảnh Vương đánh lén nhưng nàng không cách nào so đấu năng lực ẩn nấp, nàng kém xa đối phương.

Lĩnh vực của Âm Ảnh Vương có lẽ không liên quan đến công kích, nhưng bản thân nó ẩn nấp và kháng chất có tăng phúc rất lớn, nếu không thì ngay cả ánh sáng tịnh hóa cũng sẽ không bị ngăn chặn. Nhưng Âm Ảnh Vương dù sao là sinh vật vong linh, chỉ cần là sinh vật vong linh thì không có không bị ánh sáng tịnh hóa khắc chế. Có lẽ trong thời gian ngắn có thể giữ cho ánh sáng tịnh hóa không xâm thực, nhưng thời gian lâu vẫn không cách nào chống cự nổi. Nếu không thì với thực lực của Âm Ảnh Vương, đã sớm liễu mạng mà không phải chọn chiến thuật du đấu.

Muốn ta tiêu hao hết linh lực ư? Khóe miệng Thái Nhi nhếch nụ cười nhạt. Tuy tu vi của nàng thua xa Long Hạo Thần, nhưng Tịnh Hóa Lĩnh Vực dưới bất kỳ tình huống nào thì năng lực hồi phục không kém gì Quang Thần Lĩnh Vực của Long Hạo Thần. Đặc biệt là nơi tràn ngập sinh vật vong linh, Ánh Sáng Tịnh Hóa từng giây phút đang tịnh hóa những hơi thở tử vong này.

Đúng lúc này, khí lạnh đột nhiên hiện ra ở mé bên, Lưỡi Hái Tử Thần của Thái Nhi lần nữa vung ra.

Lại là *đinh* một tiếng giòn vang, lần này thân thể Thái Nhi lung lay một chút, biến sắc mặt.

Lực công kích của Âm Ảnh Vương đúng là cường, dù dựa vào Lưỡi Hái Tử Thần đã tiến hóa thì Thái Nhi cũng chịu chấn động cực lớn. Hơn nữa nàng chỉ có thể nhân lúc đối thủ tới gần thì mới phát hiện ra, bị động. Âm Ảnh Vương không có bản thể, dường như tồn tại hình thái linh hồn, điều này khiến công kích vật lý không có hiệu quả với nó. Cứ tiếp tục bị động chịu đòn như vậy, tình thế của Thái Nhi sẽ biến ngày càng bất lợi. Bởi vì nàng chỉ có thể nhờ vào Tử Thần Thất Tuyệt chống cự với đối phương thì mới không yếu thế, mà Tử Thần Thất Tuyệt tiêu hao thì có thể tưởng tượng được.

Tựa như Long Hạo Thần đối chiến với Vong Linh Thẩm Phán kỵ sĩ và Cốt Long Vương, bên Thái Nhi cũng rơi vào trạng thái giằng co. Chẳng qua khác biệt là bên kia Long Hạo Thần áp chế đối thủ, còn Thái Nhi thì bị ức chế.

Thái Nhi tìm Âm Ảnh Vương, còn Nhã Đình thì là Oán Linh Vương. Hai quân vương này có cùng một đặc điểm chung là không có thực thể, cũng là hai tên khó đối phó nhất trừ Vong Linh Thẩm Phán kỵ sĩ.

Vương Giả kiếm đã không phải là một thanh mà nhiều tới ngàn cái, ở trên không trung liên nhau quét, không ngừng phong tỏa đường né tránh của Oán Linh Vương.

Nhã Đình có được năng lực quang thuộc tính tinh thuần kế thừa từ huyết mạch Long Hạo Thần. Oán Linh Vương tuy rằng mạnh nhưng năng lực công kích chủ yếu là về mặt linh hồn. Mà Nhã Đình là Quang Tinh Linh Vương thì có linh hồn cực kỳ vững vàng, thêm nữa bây giờ cô có thân thể của Nguyệt Dạ Nữ Vương chứ không phải chính cô lúc còn là Quang nguyên tố tinh linh, có thể nói là hình thái dung hợp hai thần

kiếm xong cô có năng lực cố hóa linh hồn, hoàn mỹ khắc chế công kích từ Oán Linh Vương.

Cứ như thế, Nhã Đình đã hoàn toàn áp chế đối thủ. Oán Linh Vương từng thử tách ra đột phá, nhưng nó tiến lên đã bị Vương Giả kiểm soát, hoàn toàn không thể tới gần Nhã Đình. Nó chỉ có thể không ngừng né tránh, thật là chật vật vô cùng.

Nhưng không thể không nói, trên chiến trường trừ Long Hạo Thần và Nhã Đình chiếm ưu thế ra, mặt khác các cường giả Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi chiến đấu bị ức chế ở mức độ khác nhau.

Trần Anh Nhi đối đầu Vu Yêu Vương, đều giỏi về triệu hoán. Mặt lĩnh vực thì Thần Thú Lĩnh Vực của Trần Anh Nhi không thể ức chế đối thủ, nhưng có thể tăng mạnh triệu hoán sinh vật. Nhưng Vu Yêu Vương triệu hoán ra sinh vật vong linh về phẩm cấp thì ở trên vật cô triệu hoán.

Chiến trường của họ chiếm không gian lớn nhất. Bên Trần Anh Nhi đã thông qua tăng phúc lĩnh vực triệu hoán ra ba mươi sáu ma thú cấp chín tấn công Vu Yêu Vương. Bên Vu Yêu Vương cũng không yếu thế, hơn trăm quân đoàn Cốt Long mạnh mẽ ra chiêu, dựa vào chất lượng tuyệt đối áp chế Trần Anh Nhi.

Bên người Trần Anh Nhi không ngừng xoay quanh sáu quả cầu thủy tinh cấp sử thi lấp lánh ánh sáng da cam. Hơn trăm viên linh đan trên Linh Hồn Thánh Y tỏa ra ánh sáng chói lòa, giúp cô hồi phục linh lực.

Cô nhất định phải nhân lúc quân đoàn Cốt Long chưa công kích triệu hoán thú của mình, hoàn thành lần thứ hai triệu hoán quần thể. Bên Vu Yêu Vương cũng không rảnh rỗi, từng ma pháp công kích không ngừng đánh hướng Trần Anh Nhi, bị Mạch Đâu biến thành Nghịch Thiên Ma Long lần lượt ngăn chặn.

Tuy có thần khí trong tay nhưng hai bên chênh lệch quá lớn, có thể suy đoán ra, chỉ cần thời gian lâu thì chắc chắn Trần Anh Nhi sẽ bị Vu Yêu Vương đánh bại.

Tình huống của Vương Nguyên Nguyên không đỡ hơn Trần Anh Nhi bao nhiêu. Cô tìm tới đối thủ là Khô Lô Vương.

Vừa bắt đầu chiến đấu, Khô Lô Vương lập tức huyền hóa ra cốt đao đen khổng lồ, dựa vào ưu thế tuyệt đối về hình thể điên cuồng tấn công Vương Nguyên Nguyên.

Vương Nguyên Nguyên tay trái cầm Cự Linh Thần tẩm thuấn, tay phải nắm Huyết Tinh Phong Bạo, dốc sức chống cự nhưng vẫn liên tiếp bại lui. Lực lượng của Khô Lô Vương quá mạnh, mỗi đòn đánh đều khiến Vương Nguyên Nguyên ở trên không trung lùi vài phần. Huyết Linh Vực bị Phệ Hồn Linh Vực triệt tiêu. Giữa hai bên là hết sức va chạm, nếu không phải Cự Linh Thần tẩm thuấn khảm đầy Vô Ngân Thủy Tinh đạt tới tầng trang bị cấp bất hủ, mấy lần bùng phát lực công kích mạnh mẽ, chỉ sợ Vương Nguyên Nguyên không ngăn được. Dù là vậy thì cô vẫn phải thông qua Thời Không Môn Linh Lô biến đổi vị trí bản thân mới điều động được Khô Lô Vương, không để nó tới gần bên Hạo Nguyệt.

*Ầm ầm! *

Từng tiếng nổ cùng với tia điện tím đậm bùng phát, đem một góc chiến trường chiếu thành ánh tím.

Tia điện khủng khiếp chính là Quang Chi Đại lực Hoàn của Tứ Mã Tiên bùng nổ. Đôi tay gã cầm Quang Thần Linh Vực, đem quả cầu vàng khổng lồ dán sát ngực, thông qua Quang Thần Linh Vực tăng phúc, phóng lớn, lực công kích của Tử Huyền Thần Lôi Linh Lô tăng lên đến trình độ cực kỳ khủng bố.

Đối diện gã cách trăm mét, Tăng Ác Vương toàn thân đầy thịt mỡ trắng củi đầu nhìn lồng ngực mình. Chính giữa ngực nó, một vết thương cháy đen mấy mét hằn sâu vào lớp mỡ, thậm chí có thể thấy nội tạng.

"Grao! Grao!! Grao!!!"

Tay trái Tăng Ác Vương mạnh đâm ngực, tay phải cuồn vung móc sắt đỏ sậm to lớn. Ánh sáng đỏ rực từ xiềng xích đuôi móc liên tiếp tới đỉnh bay hướng Tư Mã Tiên.

Nó đâm ngực mình không phải làm điều thừa, có thể thấy rõ, thật nhiều mỡ vàng buồn nôn bắn ra từ miệng vết thương, hoàn toàn lấp đi vết thương to lớn, đang lấy tốc độ kinh người chữa trị.

"Bà nội, thật là lỗi!" Lúc này Tư Mã Tiên cực kỳ buồn bực.

Gã tìm tới Tăng Ác Vương là bởi vì cái tên này thể tích lớn, đánh chắc là sướng tay lắm. Ai biết gã đụng trúng vách tường. Lực phòng ngự của Tăng Ác Vương cực kỳ khủng bố, Quang Chi Đại Lực Hoàn từng mấy lần rơi trên người nó, phấn toái, nghiền ép, tam trọng bạo phá, những hiệu quả này ở trên người Tăng Ác Vương chỉ đem đến tác dụng cực kỳ hữu hạn. Dù đánh nó da tróc thịt bong, thịt mỡ trên người nó có thể trong thời gian ngắn nhất tự mình chữa trị.

Tư Mã Tiên mới dùng Tử Huyền Thần Lôi Linh Lô thử nghiệm, tuy thương tổn lớn hơn chút nhưng vẫn không đủ trọng thương Tăng Ác Vương.

Khiến Tư Mã Tiên buồn nôn nhất là móc sắt to lớn của Tăng Ác Vương. Đừng nhìn vóc dáng Tăng Ác Vương cồng kềnh nhưng khổng chế móc sắt cực kỳ nhanh nhẹn. Đặc biệt là tia sáng đỏ trên móc sắt, một khi đụng trúng lập tức sinh ra hiệu quả hấp thu giống như Quang Chi Đại Lực Hoàn, muốn chạy cũng khó. Nếu không phải trang bị trên người Tư Mã Tiên có một số hiệu quả đặc biệt thì gã sớm chịu thiệt lớn.

Mắt thấy móc sắt lại vung tới, Tư Mã Tiên tức giận hừ một tiếng, vẻ mặt thô bạo ngửa đầu rộng to. Quang Chi Đại Lực Hoàn quét ngang, chính diện đánh cũng khiến gã trút được tức giận.

Hai vũ khí hạng nặng viễn trình ở trên không trung va chạm, bùng phát ra vô số đốm lửa. Dù là thể tích hay trọng lượng thì Quang Chi Đại Lực Hoàn không chiếm được bao nhiêu ưu thế, nhưng nó đã tăng lên đến

trình độ cấp sử thi, năng lực phụ là điều móc sắt của Tăng Ác Vương không thể so sánh.

Tiếng nổ liên tục vang lên, rốt cuộc móc sắt bị chấn nghiêng đi. Đôi cánh sau lưng Tư Mã Tiên vỗ đập, bay cao lên chút, giận giữ trừng Tăng Ác Vương, nói.

"Không phải là vũ khí lớn hơn lão tử ư? Vậy lão tử muốn so với người xem ai lớn hơn!"

Nói xong chỉ thấy Quang Chi Đại Lực Hoàn trong tay Tư Mã Tiên bắn lên, một đoàn sáng vàng kỳ lạ từ chính giữa Quang Chi Đại Lực Hoàn lấp lánh bảy sắc bất hủ. Không ngờ Quang Chi Đại Lực Hoàn đã tăng tới trình độ trang bị cấp bất hủ!

Cùng lóe sáng còn có Tư Mã Tiên. Chỉ thấy gã lắc người, thân hình chợt biến lớn, chớp mắt đã cao hơn trăm mét, tương xứng với Tăng Ác Vương. Kinh khủng nhất là thể tích Quang Chi Đại Lực Hoàn của gã cũng theo đó tăng đường kính đến năm mươi mét. Tư Mã Tiên trừng mắt hổ, đối mặt Ôn Dịch Lĩnh Vực chẳng những không trốn còn bước ra một bước, giơ cao Quang Chi Đại Lực Hoàn ném hướng Tăng Ác Vương.

Ở trung tâm giao dịch Săn Ma Đoàn, Long Hạo Thần mua hai đan dược quý giá có thể giúp cho cường giả cấp chín ngưng tụ lĩnh vực. Một viên đan dược đó cho Tư Mã Tiên, một viên khác cho Lâm Hâm. Lâm Hâm đã hoàn thành Thánh Dương Lĩnh Vực của y, Tư Mã Tiên thì có đóa hoa nhỏ nhà gã trợ giúp, chẳng những vũ khí tăng về chất, cũng tu luyện ra lĩnh vực thuộc về gã. Nói chính xác hơn là Lĩnh Vực Vũ Khí, giống như Long Nhã Đình vậy.

Gã rất thích Quang Chi Đại Lực Hoàn của mình, cho nên lĩnh vực trong quá trình tiến hóa hoàn toàn phù hợp lòng gã muốn biến lớn thân hình. Tăng phúc là lực lượng và phòng ngự, thêm vào Quang Chi Đại Lực Hoàn tăng cường, mục sư đầu trọc Tư Mã Tiên hóa thành hung khí hình người. Nó cũng có khuyết điểm, không thể công kích cự ly xa, không thể sử dụng bất cứ kỹ năng nào, linh lực tiêu hao cực nhanh.

Hai vật khổng lồ va đụng vào nhau, tiến hành vật lộn đơn giản trực tiếp nhất.

Bộp, bộp, bộp

Thịt và thịt va chạm, thỉnh thoảng còn thấy mỡ của Tăng Ác Vương tung tóe nguyên chiến trường, trận chiến này coi như là kỳ quan.

Bên họ là va chạm thân thể, bên kia, giữa Lâm Hâm và Địa Huyệt Ma Chu Vương thì là chiến đấu ma pháp.

Chú Pháp Thánh Dương treo cao đỉnh đầu, hai trang bị cấp bất hủ của Lâm Hâm tỏa ánh sáng rực rỡ. Bất Hủ Hỏa Long không ngừng chỉ tới trước, Chú Pháp Thánh Dương không ngừng phun lửa xanh mạnh mẽ đánh hướng Địa Huyệt Ma Chu Vương.

Sau khi học Chú Pháp Thánh Dương, đối với Lâm Hâm tựa như hổ thêm cánh. Đặc biệt là y luyện tập thành lĩnh vực cũng lấy Chú Pháp Thánh Dương làm cơ sở, khiến tuyệt học này tăng đến độ cao chưa từng có.

Tu vi của Địa Huyệt Ma Chu Vương hơn ba mươi vạn linh lực, vong linh pháp thuật kịch độc mạnh mẽ. Nhưng ngọn lửa kia có khắc chế nhất định với vong linh, hơn nữa Lâm Hâm còn mặc Quang Huy Thánh Hỏa Lễ Tán, kèm theo quang hệ hiệu quả, hai bên đánh thành ngang tay. Đường như Lâm Hâm còn chiếm vài phần ưu thế. Thật tình là vì Tâm Diễm Hỏa Diễm của y quá dữ. Trong thế giới đỏ và đen, pháp lực của Lâm Hâm hồi phục rất nhanh, y không cần lo lãng tiêu hao, dốc sức điên cuồng tấn công, khiến Địa Huyệt Ma Chu Vương luống cuống tay chân.

Cùng là lực lượng tương đương còn có hai chiến trường khác. Hàn Vũ mặc Kinh Sợ và Bi Thương Thần Ấn vương tọa, có được danh hiệu Hủy Diệt và Khoan Thứ Thần Ấn kỳ sĩ, có thần giáp xanh biếc phủ toàn thân. Vũ khí của y chỉ là một tấm thuẫn, trên tấm thuẫn xanh có hai đồ án, một bên là kinh sợ ác ma, bên kia là bi thương thiên sứ.

Đối thủ của y là Cường Thi Vương. Động tác của Cường Thi Vương ngược lại với thân thể cứng ngắc, nhanh như tia chớp. Nhưng mặc kệ nó di chuyển như thế nào thì Hàn Vũ luôn có thể kịp thời chặn trước mặt. Mỗi khi công kích của Cường Thi Vương rơi vào Kinh Sợ và Bi Thương tẩm thuần thì Hỏa Hồn sẽ kịch liệt run rẩy, thân thể tạm dừng, sau đó bị Hàn Vũ đụng bay. Hàn Vũ không chủ động tấn công, chỉ vững vàng phòng thủ đã khiến Cường Thi Vương bó tay hết cách.

Trương Phóng Phóng mặc Trí Tuệ và Tinh Thần Thần Ấn vương tọa, có được danh hiệu Giáo Hóa và Truyền Thừa Thần Ấn kỵ sĩ. Y ở trên chiến trường biểu hiện giống như Hàn Vũ, cực kỳ vững vàng. Trí Tuệ và Tinh Thần Thần Ấn vương tọa cho y vũ khí là một chiến chùy và tẩm thuần. Mỗi lần vung chiến chùy đều có Quang nguyên tố cực kỳ mãnh liệt bùng phát. Lực bạo tạc thậm chí trên cả Quang Thần Lĩnh Vực. Công kích của Địa Ngục Hỏa Vương khá mạnh nhưng Trương Phóng Phóng phòng ngự chặt chẽ thì nó cũng hết cách.

Từ chiến trường của Hàn Vũ và Trương Phóng Phóng có thể thấy ra Thần Ấn vương tọa tăng thực lực cho kỵ sĩ lớn cỡ nào. Dù là Cường Thi Vương hay Địa Ngục Hỏa Vương thì tu vi nội linh lực trên ba mươi vạn, đều là cường giả am hiểu cận chiến nhưng trước mặt hai Thần Ấn kỵ sĩ thì không thể vượt qua một bước.

Tình hình miễn cưỡng giữ cân bằng, nhưng tình thế một khi có chênh lệch chút thôi rất có thể sẽ là toàn diện tan vỡ, đối với các thành viên Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi thì càng là vậy. Dù sao họ chiến đấu tại địa bàn của người ta, phía xa rất nhiều sinh vật vong linh đều như hổ rình mồi nhìn bên đây.

Vong Linh Thẩm Phán kỵ sĩ cùng Cốt Long Vương điên cuồng tấn công mà không có kết quả, đành thu lại thế công. Nhìn Long Hạo Thần trong giáp trụ trắng lóng lánh, bỗng nảy sinh cảm giác bất lực.

Làm quân vương mạnh nhất thế giới này, mấy ngàn năm qua y luôn không chế mọi thứ nơi đây. Trước mắt cường giả đến từ thế giới khác

này tu vi không bằng y, nhưng linh lực quang thuộc tính tinh thuần đến đáng sợ. Còn có thần khí làm thành trang bị nhưng lại khiến cường giả cấp chín bậc bảy như y nhìn không thấu cực hạn.

Long Hạo Thần luôn yên tĩnh cảm nhận Vĩnh Hằng và Sáng Tạo Thần Ấn vương tọa đem đến tăng phúc lớn lao cho mình. Cùng lúc đó, cảm giác của hắn phủ lên toàn chiến trường, mỗi chỗ biến đổi đều bị hắn nắm rõ trong lòng bàn tay.

Mặc Vĩnh Hằng giáp, Vong Linh Thẩm Phán kỳ sĩ và Cốt Long Vương không thể đem lại áp lực nào cho hắn nữa, nhưng Long Hạo Thần muốn đánh bại chúng cũng không phải chuyện dễ dàng. Tu vi của hai quân vương cộng lại gần trăm vạn linh lực, thực lực cực kỳ mạnh mẽ, hơn nữa chắc chúng chưa dốc hết sức. Mục đích của Long Hạo Thần chỉ là giữ cho Hạo Nguyệt hoàn thành tiến hóa, không định liều mạng với đám Vong Linh Vương. Cho nên hắn giữ thực lực, tạm gác lại chờ thời điểm mấu chốt bùng phát mới là lựa chọn tốt nhất.

Hắn cũng có tuyệt chiêu chưa sử dụng, hiện giờ còn chưa phải lúc dùng. Tu vi của các bạn tăng lên đến cấp chín, trải qua rèn luyện quá ít. Trận chiến sinh tử trước mắt có hiệu quả tốt hơn Thánh Điện Đại Tái nhiều, cùng lúc đó có thể khiến họ ma hợp với trang bị của mình. Cho nên Long Hạo Thần không vội dốc sức ra tay. Có Thuần Thiểm Vực và sinh mệnh cùng chung Linh Hồn Xiềng Xích tồn tại, hắn không lo lắng đồng bạn có nguy hiểm sinh mạng.

Hạo Nguyệt yên tĩnh nằm sấp trên đỉnh đồi. Lúc này nó dường như mất hết sự sống, vậy thủy tinh tím cũng mất đi ánh sáng chói mắt, chỉ yên lặng nằm úp sấp.

Dương Văn Chiêu, Đoạn Ưc cách Hạo Nguyệt gần nhất, họ luôn chú ý biến đổi của Hạo Nguyệt. Tuy tu vi hai người chưa đột phá cấp chín nhưng cũng là số ít cường giả tuổi trẻ đương thời của Kỳ Sĩ Thánh Điện, khi ánh mắt họ rơi vào người Hạo Nguyệt thì đều có nỗi sợ khó miêu tả.

Hạo Nguyệt nhìn thì bình tĩnh nhưng dường như đang dần biến thành hố đen. Dương Văn Chiêu từng thử dùng cảm giác đi dò xét trạng thái của Hạo Nguyệt, nhưng gã mới vừa bắt đầu lập tức phát hiện linh hồn như sắp bị hút đi. Gã sợ quá vội thu lại cảm giác, không dám tìm kiếm nữa.

Hạo Nguyệt im lìm khiến Dương Văn Chiêu, Đoạn Ưc cảm giác trách nhiệm nặng nề. Không ai biết trận chiến đấu này sẽ kéo dài thời gian trong bao lâu. Trước khi Hạo Nguyệt hoàn thành tiến hóa, chiến đấu sẽ cứ tiếp tục, hai người cũng thấy vô cùng xấu hổ. Họ thật muốn có thể xuất hiện trên chiến trường không trung, đại chiến cùng Vong Linh Vương! Nhưng mà, thực lực của họ còn kém xa.

Hỏa Hồn trong hốc mắt Vong Linh Thẩm Phán kỵ sĩ hừng hực cháy, tỏa ra sắc lạnh lẽo. Y và Cốt Long Vương thu lại thế công, khí thế đang chậm rãi tăng lên. Long Hạo Thần có thể cảm giác được, khi y hết sức giải phóng sức mạnh thì chắc chắn càng mạnh mẽ hơn trước.

Vong Linh Thẩm Phán kỵ sĩ đang chờ đợi, chờ bên Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi xuất hiện sơ hở. Chỉ cần một chỗ bị công phá, vậy nước chảy đá mòn, chúng sẽ chiếm ưu thế hoàn toàn. Tuy Long Hạo Thần dựa vào thần khí ngăn lại y, nhưng Vong Linh Thẩm Phán kỵ sĩ có tự tin vào thực lực của mình. Lúc mấu chốt, dù y không thể chiến thắng Long Hạo Thần thì ít nhất có thể kiềm chế đối phương. Trong số cường giả đến từ thế giới khác, chân chính khiến y cảm thấy nguy hiểm chỉ mỗi mình Long Hạo Thần mà thôi.

Không ra ngoài Vong Linh Thẩm Phán kỵ sĩ dự đoán, quả nhiên xuất hiện sơ hở.

Người thứ nhất xảy ra vấn đề chính là Vương Nguyên Nguyên.

Khô Lâu Vương công kích cực kỳ hung mãnh, thân thể khổng lồ chẳng chút ảnh hưởng động tác. Cốt đao đen ở trên không trung không ngừng biến ảo từng tia chớp đen mạnh mẽ công kích Vương Nguyên Nguyên.

Võn Vương Nguyên Nguyên am hiểu cũng là công kích mà không phải phòng ngự. Bởi vậy khi cô phóng ra Huyết Lĩnh Vực thì chỉ có thể cứng đối cứng cùng đối thủ.

*Két!!! *

Cốt đao đen ở trên không trung hóa thành tia chớp đen, nặng nề chém hướng Vương Nguyên Nguyên. Vương Nguyên Nguyên không dám dùng Huyết Tinh Phong Bạo khá là yếu ớt ngăn cản. Tay trái cầm Cự Linh Thần tẩm thuần quét ngang, chớp mắt va chạm với cốt đao đen.

Cự Linh Thần tẩm thuần khảm bảy viên Vô Ngân Thủy Tinh đã có thể hoàn toàn phát huy uy lực, khi công kích với kẻ địch thì có thể bùng phát ra một tầng không gian loạn lưu, ngăn cản đòn tấn công của đối thủ.

Nhưng lần này thì khác, một kích của Khô Lâu Vương hiển nhiên là sớm có dự mưu. Khi cốt đao đen bị Cự Linh Thần tẩm thuần bật ra, cốt đao bỗng biến hư ảo, tốc độ mắt thường có thể thấy lấp lóe ba lần, ba nhát đao mạnh chém vào bề mặt Cự Linh Thần tẩm thuần.

Vương Nguyên Nguyên rên một tiếng, không thể chịu nổi lực công kích khủng bố này nữa, rơi từ trên trời xuống.

Khô Lâu Vương không bỏ qua, lóe người, ở giữa không trung đuổi theo Vương Nguyên Nguyên. Một tầng sắc đen đậm từ dưới chân nó dâng lên, cuối cùng tập trung ở trên cốt đao. Giờ phút này, bộ xương đen của nó dường như biến nhạt đi đôi chút, chỉ có cốt đao đen tỏa ra sắc màu như vực sâu.

Hiện giờ cánh tay trái của Vương Nguyên Nguyên cực kỳ đau đớn, khí huyết dâng trào. Hiển nhiên Khô Lâu Vương chờ đợi cơ hội này đã rất lâu rồi. Khi súc thế cốt đao thì nó phát động lĩnh vực toàn diện, không tiếc hao phí nhiều linh lực nhất chặt Vương Nguyên Nguyên, khiến Thời Không Môn Linh Lô mở ra thời gian tạm dừng. Cứ như thế, Vương Nguyên Nguyên trừ cứng rắn chống ra đã không còn cách nào khác.

Vương Nguyên Nguyên cắn chặt răng, tràn đầy không cam lòng. Cô biết dù mình làm sao cũng không thể chặn được một chiêu kia, dù chắc chắn Long Hạo Thần sẽ cứu mình, nhưng lỗ hổng là từ chỗ cô thì sao cô cam lòng cho được?

Cốt đao đen tựa u hồn lặng lẽ xẹt qua không trung. Cùng lúc đó, một bóng vàng không chút báo trước xuất hiện trước mặt Vương Nguyên Nguyên. Hơi thở quang minh đậm đặc bùng phát, chớp mắt bộc phát ra mười hai tia chớp vàng mạnh đánh vào cốt đao đen.

*Oành! *

Thân hình vàng cầm một tấm thuẫn vàng cấp truyền thuyết, khi mười hai tia chớp vàng đánh vào thì chặn cốt đao, người y lấp lóe ánh sáng vàng. Cốt đao bị bật ra nhưng tấm thuẫn của bóng vàng cũng hóa thành bột phấn, trang bị cấp truyền thuyết đã bị tổn hại.

Bóng vàng này chính là phân thân siêu thần khí của Trương Phóng Phóng.

Trương Phóng Phóng ở trên chiến trường luôn chú ý tới tình huống bên Vương Nguyên Nguyên. Có Thần Ấn vương tọa trợ giúp, y vững vàng phòng ngự, cũng sớm nhìn ra nguy hiểm bên Vương Nguyên Nguyên. Vào giây phút mấu chốt này, y dứt khoát ra tay, phóng ra phân thân, lấy tấm thuẫn trước kia ra. Mười hai luồng Thảm Phán Chi Quang vốn là y sức thể đã lâu, mới cứu được Vương Nguyên Nguyên.

"Nguyên Nguyên sức thể!" Giọng Trương Phóng Phóng vang bên tai cô.

Phân thân tỏa ánh sáng vàng chói lòa, phản công Khô Lâu Vương dốc sức ra chiêu.

Cùng với tu vi tăng lên, linh lô cũng tiến hóa. Sinh Mệnh Thứ Hai Linh Lô của Trương Phóng Phóng đã tiến hóa tới đỉnh, bây giờ phân thân có được chín phần tu vi bản thân y, thời gian kéo dài lâu đến bốn

tiếng đồng hồ. Cùng lúc đó, phân thân có thể mặc trang bị khác, chỉ là không thể kế thừa năng lực trang bị bản thân Trương Phóng Phóng mà thôi.

Nhưng phân thân dù sao chỉ là phân thân. Trương Phóng Phóng cần phải phân tâm khống chế mới ngăn cản được, cho nên công kích bên Địa Ngục Hỏa Vương biến thành trứng chọi đá. Nhưng y lấy phòng ngự làm chủ, không cầu công lao, coi như bù đắp được lỗ hổng bên Vương Nguyên Nguyên.

Vương Nguyên Nguyên cùng Trương Phóng Phóng bên nhau thời gian không ngắn, lập tức hiểu ý của y. Cô không cùng phân thân tấn công mà tập trung tinh thần hồi phục linh lực, cùng lúc đó, Cự Linh Thần tẩm thuần giơ cao.

Ánh sáng trắng bạc bắt đầu lan tràn từ dưới chân Vương Nguyên Nguyên, từ từ dâng lên trên. Người cô bốc cháy ngọn lửa trắng bạc. Quái dị là đôi mắt cô đỏ như máu, lóe tia sáng đỏ tựa như hai hồng ngọc. Có vàng sáng trắng bạc phụ trợ càng tỏ ra cân nhắc anh thư.

Vương Nguyên Nguyên vốn có biệt hiệu là Huyết Tinh Nữ Chiến Thần đâu phải gọi chơi thôi? Ăn thiệt thòi trong tay Khô Lâu Vương, chiến ý bất khuất trong lòng cô bị kích phát.

Linh lực không gian trắng bạc ngày càng mạnh, Vương Nguyên Nguyên đột nhiên ngửa đầu hét một tiếng. Chỉ thấy con người cô màu đỏ máu lan tràn, hóa thành hai luồng sáng đỏ phóng lên cao.

Giữa hư không, một cánh cửa sáng trắng bạc bị tia sáng đỏ chiếu rọi mở ra. Hàng ngàn vạn ánh bạc từ người Vương Nguyên Nguyên bộc phát.

Không gian nồng đậm dao động khiến quanh người Vương Nguyên Nguyên biến vặn vẹo, chỉ có hai tia sáng đỏ khi tiếp xúc cánh cửa không gian bạc thì khuếch tán ra, hóa thành màn sáng đỏ rơi xuống.

Chân phải Vương Nguyên Nguyên đột nhiên giẫm mặt đất, tiếng hú chói tai biến càng sắc nhọn. Tay trái giơ cao Cự Linh Thần tẩm thuốc, một tầng hoa văn đỏ rậm rạp tựa mạch máu bò đầy tẩm thuốc to lớn.

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 295

Gã Đầu Trọc Đẩy Ngã Tên Mập?

Người đột nhiên ra tay giúp đỡ Tư Mã Tiên tất nhiên chính là Lâm Hâm.

Lúc này trên áo choàng ma pháp Quang Huy Thánh Hỏa Lễ Tán của Lâm Hâm đang đốt cháy rừng rực, hóa thành từng vòng lửa đỏ vàng phóng lên cao, khiến Chú Pháp Thánh Dương trên đỉnh đầu y tầng ngoài vốn màu xanh lại thêm tầng đỏ vàng, trông càng huyền lệ. Công kích của y chớp mắt biến cuồng bạo. Từ trong Thánh Dương chui ra một đầu rồng khổng lồ phun ngậm khí hương Địa Huyệt Ma Chu Vương.

Nhiệt độ nóng cháy khiến Địa Huyệt Ma Chu Vương không thể không lùi lại. Quang minh và hỏa kết hợp hoàn mỹ, rốt cuộc khiến Lâm Hâm tạm chiếm ưu thế. Nhưng Địa Huyệt Ma Chu Vương không dễ đối phó, vẫn trên người từng khối lóe sáng, bắn phụt ra mạng nhện khổng lồ. Mạng nhện bành bồng trên không trung, che chắn thân thể khổng lồ của nó ra sau. Quang Huy Thánh Hỏa kết hợp với Chú Pháp Thánh Dương không thể nào phá hư mạng nhện này, mỗi một ma pháp xẹt qua mạng nhện thì uy lực sẽ lập tức bị giảm mạnh, bị bốn chân trước của Địa Huyệt Ma Chu Vương hư không vung, hóa giải hết.

Nhưng như vậy thì Lâm Hâm rốt cuộc chiếm thời gian chủ động ngăn ngừa, y nhân cơ hội phát huy ra ưu thế của ma pháp sư. Hỏa cầu cứu viện không chỉ bên Tư Mã Tiên, Chú Pháp Thánh Dương của Lâm Hâm toàn lực bùng phát, một cột lửa từ Thánh Dương bắn lên không trung. Ngay

sau đó, cột trụ bỗng tan vỡ hóa thành hàng trăm hỏa cầu bay hướng tứ phương.

Lâm Hâm có lực khống chế chính xác với ma pháp là không thể nghi ngờ. Những hỏa cầu nhìn thì rối loạn nhưng giống như mọc con mắt, mỗi một cái đều tìm đến mục tiêu của mình.

Trong đó chủ yếu nhất tập trung ở bên Trần Anh Nhi. Có ít nhất năm mươi hỏa cầu sắc xanh vàng khổng lồ lao tới quân đoàn Cốt Long. Thoáng chốc không trung vang tiếng nổ điếc tai. Có hơn mười Cốt Long bất ngờ không kịp đề phòng bị bạo liệt hỏa cầu Thánh Dương đánh thành mảnh vụn. Dưới tác dụng của Quang Huy Thánh Hỏa, tuy linh hồn chúng nó không bị thiêu cháy thành tro nhưng cũng bị vết thương cực kỳ nghiêm trọng.

Mặt khác là viện trợ cho Tư Mã Tiên cùng Vương Nguyên Nguyên.

Sau khi Vương Nguyên Nguyên hóa thân thành Cự Linh Thần, cứng đối cứng với Khô Lô Vương, dần buộc đối phương lùi bước lại thêm hỏa cầu oanh kích, thân thể sắt thép của Khô Lô Vương rốt cuộc chống chọi không nổi. Người nó không ngừng tỏa từng tầng vàng sáng đen, giận dữ gầm lên bắn ngược ra xa trăm mét mới ổn định lại. Vương Nguyên Nguyên không cho đối thủ cơ hội giảm xóc, Liệt Không Pháo đập vào cánh tay phải giữ cốt đao của Khô Lô Vương, rốt cuộc ở đó để lại một mảng vết rạn.

Tư Mã Tiên được lợi lớn hơn nữa. Hỏa cầu thứ nhất đánh vào xiềng xích, nhiệt độ nóng cháy khiến động tác kéo ra sau của Tăng Ác Vương chậm lại. Ngay sau đó mười mấy hỏa cầu bay thẳng tới thân thể khổng lồ của nó. Lâm Hâm phân tâm nhiều nơi, tất nhiên không rảnh khống chế những hỏa cầu truy đuổi nó. Nhưng sau khi đám hỏa cầu mất mục tiêu thì đều đánh vào xiềng xích Tăng Ác Vương.

Tăng Ác Vương kinh hãi biến sắc. Nó rất quý trọng móng sắt của mình, không biết đã hấp thu bao nhiêu Hỏa Hồn của sinh vật vong linh

mới có uy lực như ngày nay. Nó đột nhiên kéo ra sau, muốn kéo móc sắt quay trở về.

Nhưng lần này Tư Mã Tiên không tha, biến bị động thành chủ động, dốc sức kéo Quang Chi Đại lực Hoàn. Dây xích kéo căng ở vị trí cố định không ngừng chịu đựng hỏa cầu oanh kích, mắt thấy một đoạn sắp cháy bỏng thành lửa đỏ, tiếng rền rĩ vang lên từ đầu xích, đó là kết quả từng lần oan hồn bị Quang Huy Thánh Hỏa tịnh hóa.

Tư Mã Tiên chợt quát một tiếng, bấp thịch đôi tay gồng lên, đột nhiên dùng sức giật ngược. Một đoàn sáng vàng nồng đậm chớp mắt dâng lên từ sau lưng gã, hóa thành chiến đao to lớn chém hướng xiềng xích bị đốt đỏ rực.

Lúc này Tăng Ác Vương hoàn toàn luống cuống. Nó tuyệt đối không thể để vũ khí của mình cứ vậy bị phá hủy! Một đôi tay cơ bắp hết sức gồng lên, cả người tỏa ánh sáng tím trắng chói lòa. Trong đôi mắt ti hí, Hỏa Hồn điên cuồng chớp lóe, rõ ràng là nó đang dốc hết sức, nhất quyết phải biến đổi vị trí xiềng xích, không thể để Tư Mã Tiên một đao chém xuống.

Nhưng khiến Tăng Ác Vương không ngờ nổi là lực lượng nặng nề của Tư Mã Tiên trong khoảnh khắc bỗng nhiên biến mất.

Lần này không chút dấu hiệu, đến quá đột ngột. Tăng Ác Vương bởi vì dùng sức quá mạnh, thân thể lảo đảo trên mặt đất. Tư Mã Tiên đột nhiên ngừng dùng lực cũng bị sức kéo bay lên cao, đánh vào Quang Chi Đại lực Hoàn, sau đó rơi hướng Tăng Ác Vương.

Vì đoạt lại móc sắt của mình, lần này Tăng Ác Vương lôi kéo dùng hết sức mạnh và linh lực của mình. Thân thể Tư Mã Tiên tựa như đạn pháo đánh hướng nó.

Lúc này, trên chiến trường, hai bên nhân loại và vong linh đại chiến, gần như một nửa cường giả đều chính mắt thấy hình ảnh quái dị mà rung động này.

Gã đầu trọc vạm vỡ ở trên không trung ôm lấy quả cầu sắc màu vàng khúng bổ đường kính năm mươi mét ép xuống tên mập như ngọn núi thịt nằm vật ngửa trên đất.

*Phập! *

Gã đầu trọc ôm cầu sắt đập xuống núi thịt, phát ra thanh âm cực kỳ khó nghe. Có thể thấy trung tâm va chạm lan tràn ra ngoài một lớp mỡ trắng vàng.

Lực lượng va chạm thật là quá lớn, mỡ trắng vàng này chính là từ chỗ các miệng vết thương trước đó của Tăng Ác Vương bị đè ép ra. Dù là lực phòng ngự cỡ như nó bị sức mạnh khủng khiếp đụng phải cũng suýt chút tắt thở.

Tư Mã Tiên tích súc một chiêu đã lâu thì tất nhiên sẽ không đơn giản như vậy. Tình hình bây giờ là thế này, bên dưới tên mập mỡ chảy ra, chính giữa là quả cầu sắt ép ngực và bụng nó, một đầu khác quả cầu là mục sư đầu trọc Tư Mã Tiên.

Tia chớp tím bỗng lóe lên, ngay sau đó, Quang Chi Đại lực Hoàn ở giữa hai cường giả chớp mắt biến thành màu thủy tinh tím.

Quang Chi Đại lực Hoàn kề sát ngực hai người lớp thép mở ra, tiếng nổ điếc tai vang vọng.

*Oành, oành, oành, oành, oành, oành, oành, oành, oành! *

Chín tiếng nổ kinh khủng và vô số điện tím bùng phát, thân thể khổng lồ của Tăng Ác Vương trong cú oanh kích này run bần bật. Nó muốn giãy dụa nhưng bị Tư Mã Tiên áp chặt, không thể động đậy.

Hai người quá gần nhau, khiến Tư Mã Tiên cũng nhận lấy dư chấn của Tử Huyền Thần Lôi Pháo. Người gã cũng kêu xèo xèo bởi tia sét khúng bổ, áo giáp cấp sử thi có mùi khét.

Nhưng Tư Mã Tiên đúng là cường, không chịu lùi bước, mặc kệ sét khùng khiếp liên tục đánh giữa hai người. May mắn gã và Tăng Ác Vương đều không có tóc, nếu không hai vị này chắc chắn sẽ có kiểu tóc bấp nồ.

Hình ảnh này thật là quá bạo lực, ai cũng không ngờ tới chiến đấu giữa họ sẽ biến thành như vậy.

Tất nhiên Tư Mã Tiên chịu đựng dư chấn không nhỏ, nhưng chân chính trọng thương lại là Tăng Ác Vương! Tử Huyền Thần Lô Pháo khùng bố không ngừng đánh vào chỗ trí mạng, hơn nữa lớp mỡ bảo vệ cơ thể nó mới rồi bị ép bẹp ra ngoài không ít.

Hỏa Hồn của Tăng Ác Vương kịch liệt nhấp nháy, mỗi lần thân thể khổng lồ run lên là lại có thật nhiều mỡ tràn ra. Lần này nó rốt cuộc bị thương nặng.

Nhưng hàng này là một trong mười quân vương, tuyệt đối sẽ không bó tay chịu chết. Khi tiếng nổ thứ chín kết thúc, Tư Mã Tiên đột nhiên cảm thấy thân thể dưới người bỗng căng cứng, khác hẳn với trước đó mềm nhũn. Chưa đợi gã kịp phản ứng, ánh sáng trắng bạc lóe lên, thân thể Tư Mã Tiên và Quang Chi Đại lực Hoàn đã biến mất ngay tại chỗ.

Chớp mắt, bạo tạc điên cuồng bùng phát trên người Tăng Ác Vương, vô số mỡ, thịt mỡ, nội tạng và xương cốt hóa thành gió lốc khùng bố nhất thời quét phạm vi hàng ngàn mét. Mấy cuộc chiến gần đó, cường giả nhân loại và vong linh hoảng hốt tránh né, sợ bị lớp mỡ kịch độc bắn trúng.

Khi Tư Mã Tiên lần nữa xuất hiện thì đã ở bên cạnh Long Hạo Thần, nhưng thân thể gã cũng nhanh chóng rút nhỏ, mặt tái nhợt.

Vĩnh Hằng kiếm trong tay Long Hạo Thần vạch đường cong ưu mỹ, quang kiếm trăm mét khổng lồ rạch hư không bức lùi Vong Linh Thẩm Phán kỵ sĩ và Cốt Long Vương.

Cùng lúc đó, ba quang cầu quay quanh người hắc có một cái màu xanh bồng bay ra, rơi trên người Tư Mã Tiên.

Mới rồi Tư Mã Tiên tấn công Tăng Ác Vương đã dốc hết sức, bây giờ chẳng những linh lực tiêu hao quá độ còn chịu đựng kịch độc ôn dịch xâm thực.

Quang cầu xanh vừa rơi trên người, gã bồng chốc cảm nhận có cảm giác mát thấm vào người, thoải mái nói không nên lời. Ngay sau đó, những độc tố trong người dễ dàng bị hút đi hết.

Ánh sáng vàng chợt lóe, lực lượng nhu hòa đẩy người Tư Mã Tiên bay ra rơi hướng Hạo Nguyệt tiến hóa.

Long Hạo Thần vẫn luôn chú ý tình hình chiến đấu cả chiến trường, tất nhiên cũng thấy trí mạng va chạm giữa Tăng Ác Vương và Tư Mã Tiên. Đương nhiên khi cơ thể Tăng Ác Vương cứng lại thì hắc lập tức biết không may. Nếu Tư Mã Tiên tiếp tục ở lại đó, cho dù có Linh Hồn Xiềng Xích sinh mệnh cùng chung chỉ sợ sẽ bị thương nặng, cũng sẽ vì Linh Hồn Xiềng Xích mà ảnh hưởng tới người khác. Cho nên hắc lập tức phát động Thuần Thiểm Vực truyền Tư Mã Tiên tới bên cạnh mình.

Tăng Ác Vương đã chết rồi sao? Không, đáp án là phủ định. Làm sinh vật bất tử, vau của vong linh thì đâu dễ dàng chết như vậy.

Tăng Ác Vương lấy thân thể tạo vụ nổ khủng bố, nhưng một luồng Hỏa Hồn tím trắng chớp mắt biến mất. Phía xa trong đại quân Tăng Ác, một con Tăng Ác có thân thể lớn nhất đột nhiên run bần bật. Ngay sau đó, Hỏa Hồn nhấp nháy trong mắt nó biến thành sắc tím trắng, hiển nhiên thân thể đã bị Tăng Ác Vương chiếm cứ.

Tăng Ác Vương một tay một tên, túm lấy hai Tăng Ác bên cạnh mình, ánh sáng tím trắng đậm đặc bồng chốc lan tràn. Rất nhanh, thân thể hai Tăng Ác biến khô héo, còn thân thể nó thì nhanh chóng phình ra.

Tăng Ác khác tuy rằng rất sợ hãi tình hình này nhưng kỳ lạ là không dám chạy trốn, chỉ có thể mặc kệ Tăng Ác Vương nuốt chúng, hồi phục lực lượng của mình.

Nhưng Tăng Ác Vương muốn hồi phục đến thực lực mạnh nhất trong khoảng thời gian ngắn thì là không thể nào. Dù sao mới rồi tạc nổ là bản thể của nó, sau khi linh hồn chiếm cứ thì sẽ có đoạn thời gian thích ứng rất dài.

Trận chiến giữa nó và Tư Mã Tiên có thể nói là ngang sức ngang tài. Tư Mã Tiên tiêu hao quá nhiều, còn bị thương, trong thời gian ngắn không thể chiến đấu. Còn Tăng Ác Vương thì mất đi bản thể, tổn thất lớn hơn chút.

Chiến trường chín bên biến thành tám, nhưng nguy cơ của Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi càng rõ rệt hơn.

Lâm Hâm bởi vì bùng phát khiến thời gian kéo dài Quang Huy Lễ Tán giảm mạnh, bây giờ đã tới hạn cuối. Địa Huyệt Ma Chu Vương bị y áp chế bắt đầu rục rịch, ánh mắt lạnh lẽo nhìn chăm chăm Lâm Hâm, tựa như nhìn người chết.

Trần Anh Nhi được Lâm Hâm giúp đỡ, tuy có thời gian thở nhưng công kích của Vu Yêu Vương càng mạnh mẽ hơn. Lúc này trên người Kỳ Mỹ Lạp bốn đầu do Mạch Đâu biến ra không ngừng tuôn trào từng bọt khí tím đen, hóa thành các miệng vết thương to lớn, mắt thấy sắp không thể chống đỡ nổi. Đại quân triệu hoán thú của cô cũng tan tác bởi đòn tấn công từ quân đoàn Cốt Long.

Vương Nguyên Nguyên bùng phát cũng sắp tới cuối, thân thể Cự Linh Thần dần biến hư ảo. Khô Lô Vương chống đỡ qua đi, bắt đầu tới gần phản công.

Trên trán Trần Anh Nhi ướt đẫm mồ hôi. Cô luôn ngồi xếp bằng trên không trung, giờ thì đứng lên, sáu quả cầu thủy tinh quanh người tỏa ra tầng sáng trắng mờ lung.

Phía xa Vu Yêu Vương đã nhìn thấy hình ảnh đó, ả rất gian xảo lùi ra mặt sau quân đoàn Cốt Long. Tất nhiên ả nhìn ra được Trần Anh Nhi định liều mạng, nhưng cũng rất có thể là một chiêu cuối cùng. Nếu chặn được một chiêu đó thì nhân loại này chắc chắn sẽ chết.

Đáy mắt Trần Anh Nhi lấp lóe tia sáng, một trăm lẻ tám viên linh đan trên Linh Hồn Thánh Y đều lóe sáng. Ở ngực cô cũng dâng lên đoàn sáng trắng, đó là linh đan của cô.

Tay phải nâng lên, sáu quả cầu thủy tinh cùng bắn ra một luồng sáng trắng. Ngay sau đó, sau lưng Trần Anh Nhi hiện ra một thân hình uy nghiêm, chính là Thần Thú giáng thế.

Sáu quả cầu thủy tinh bắn ra ánh sáng trắng tập trung vào người Mạch Đâu, bỗng chốc vết thương trên người nó đang nhanh chóng khép lại. Cùng lúc đó nó bài trừ hết hiệu quả xấu từ ma pháp vong linh, ma pháp hắc ám của Vu Yêu Vương.

Trần Anh Nhi bay tới trước từ từ rơi xuống lưng Mạch Đâu. Nhìn Vu Yêu Vương phía xa, cô cười lạnh.

"Bốn cô nương không cho người thấy lợi hại thì người không biết cái gì là Linh Hồn Thánh Nữ!"

Tay phải chỉ tới trước, miệng Trần Anh Nhi lầm bầm vài câu chú ngữ. Bỗng chốc một luồng sáng trắng rạch không trung bay hướng một Cốt Long ở chính giữa quân đoàn Cốt Long.

Những Cốt Long này đều có bản năng chiến đấu cực mạnh, tất nhiên sẽ không khoan tay chịu chết, vài Cốt Long cùng phun khí hướng luồng sáng trắng.

Nhưng xuất hiện hình ảnh khiến chúng kinh sợ. Hơi thở của chúng chẳng có chút tác dụng ngăn cản ánh sáng trắng, thậm chí không thể suy yếu chút nào. Luồng sáng trắng tựa như không cảm nhận sự tồn tại của chúng, trực tiếp xuyên qua, chính xác rơi vào đầu Cốt Long kia.

Thân thể Cốt Long đó bỗng chốc đông lại. Ngay sau đó, nó bỗng phát điên. Ít nhất thì trong mắt mấy Cốt Long, đồng bạn đã điên rồi.

Cốt Long bị ánh sáng trắng chiếu trúng ngay ra trong giây lát thì bỗng phát cuồng, cái đuôi dài khổng lồ mạnh đánh vào cổ một Cốt Long bên cạnh, cứng rắn đánh bay đầu nó. Cùng lúc đó, người nó va vào Cốt Long khác, hơi thở phun vào một Cốt Long dưới thân.

Thành lũy luôn dễ bị công phá từ bên trong nhất. Cốt Long phát điên này chỉ một phát là trọng thương ba đồng bạn.

Đây mới chỉ là bắt đầu, tay phải Trần Anh Nhi lại chỉ, lại là một luồng sáng trắng bay ra, cũng là vị trí trung tâm bên kia quân đoàn Cốt Long. Kết quả giống hệt trước đó, lại là một Cốt Long phát điên.

Hai Cốt Long phát cuồng khiến cả quân đoàn Cốt Long biến hỗn loạn. Đối mặt đòn tấn công từ triệu hoán thú của Trần Anh Nhi tất nhiên là giảm mạnh.

Lúc này triệu hoán thú của Trần Anh Nhi chỉ còn lại mười mấy con, gặp phải tình hình như vậy tất nhiên là phải điên cuồng phản công.

Vu Yêu Vương ngơ ngác giây lát sau lập tức kịp phản ứng, vội chỉ huy quân đoàn Cốt Long xé nát hai Cốt Long điên cuồng, nhưng mà vẫn gây ra tổn thất vài Cốt Long. Lúc này Trần Anh Nhi đã phát ra luồng sáng trắng thứ ba.

Lần này quân đoàn Cốt Long bắt đầu xuất hiện cảm xúc khủng hoảng.

Những Cốt Long là một trong các sinh vật mạnh nhất trong thế giới vong linh, chúng nó có trí tuệ cực cao. Mắt thấy bị ánh sáng trắng bắn trúng thì chết chắc, ai mà đứng im chịu đòn chứ! Thoáng chốc tình hình rối ren, Trần Anh Nhi cứng rắn đảo ngược cục diện thất bại.

Ai cũng không trông thấy vạt áo sau lưng cô ướt đẫm. Cô vẻ mặt bình tĩnh, kỳ thực suy yếu, dựa vào Mạch Đâu không ngừng truyền đến lực lượng mới đứng vững được.

Chiến đấu thời gian dài như vậy, tuy cô có Linh Hồn Thánh Y không ngừng hỗ trợ, nhưng linh lực và tâm thần tiêu hao, khiến Linh Hồn Thánh Nữ sắp tới bến bờ tan vỡ. Ba luồng sáng trắng không thể nghi ngờ chính là năng lực thiên phú của Linh Hồn Thánh Nữ, Ban Linh Hồn.

Cốt Long có mạnh hơn thì cũng xuất thân là ma thú, đối mặt Thần Quyển Giả Thần Thú, Ban Linh Hồn của Trần Anh Nhi vẫn có thể đem đến tác dụng. Nhưng Cốt Long chẳng những là cường giả cấp chín, năng lực chi phối hoàn toàn dựa vào Hỏa Hồn bản thân. Trần Anh Nhi muốn dùng năng lực Ban Linh Hồn khống chế những Cốt Long này thì cần phải tiêu hao lực lượng linh hồn rất lớn.

Liên tiếp ba Cốt Long phát cuồng đã là cực hạn hiện tại của cô, nhưng coi như ổn định lại tình thế.

Ngay lúc này, trên chiến trường lại xuất hiện biến đổi. Từng cột sáng vàng tràn ngập hơi thở thần thánh bỗng từ trên trời giáng xuống, rơi vào thân thể mỗi một Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi.

Cột sáng vàng này có hơi thở quang thuộc tính nồng đậm. Có nó bao phủ, mỗi người đều cảm giác cực kỳ ấm áp.

Kinh Sợ và Bi Thương tấm thuẫn trong tay Hàn Vũ lại lần nữa đánh bay Cương Thi Vương, ngực lượn lờ ánh sáng vàng, ánh mắt không ngừng lấp lóe, chứng tỏ bây giờ y đang phóng thích thần lực.

Không sai, cột sáng vàng là đến từ Quang Chi Thủ Hộ Linh Lô của y. Được đến Quang Chi Thủ Hộ Linh Lô hỗ trợ, Tư Mã Tiên mất đi chiến lực nhanh chóng hồi phục, thể Cự Linh Thần của Vương Nguyên Nguyên cũng ổn định lại. Trạng thái của Lâm Hâm, Trần Anh Nhi vững vàng hơn nhiều, linh lực đầy đủ lại. Vốn Thái Nhi, Long Nhã Đình, Hàn

Vũ, Trương Phóng Phóng và Long Hạo Thần giằng co với đối thủ cũng đang dâng lên linh lực.

Tựa như Trương Phóng Phóng đem Sinh Mệnh Thứ Hai Linh Lô của mình tiến cấp đến tầng cao nhất, Quang Chi Thủ Hộ Linh Lô của Hàn Vũ cũng tăng đến cấp cao nhất!

Trước kia trong trận chiến đấu với ma tộc, Hàn Vũ đã xác định phương hướng phát triển tương lai của mình, hỗ trợ cả đoàn.

Bây giờ Quang Chi Thủ Hộ Linh Lô phát huy uy lực, thoáng chốc cứu lại tình thế trong chiến trường, có thể nói là xoay chuyển thế cục.

Đến lúc này, Vong Linh Thẩm Phán ký sĩ bắt đầu sốt ruột.

Bên Hạo Nguyệt vẫn không chút động tĩnh tiến hóa, để y yên tâm chờ cơ hội, mắt thấy mấy nhân loại sắp chịu hết nổi, mục đích của chúng sắp thành công. Nhưng ai ngờ kỹ năng của Hàn Vũ khiến nhân loại sắp tới cực hạn bỗng dừng phẩn chần trở lại, nhìn qua dường như không thể bị đánh bại trong phút chốc.

Thời gian kéo dài lâu chỉ càng có lợi cho mấy nhân loại này. Một khi Hạo Nguyệt hoàn thành tiến hóa...Vong Linh Thẩm Phán ký sĩ không dám tưởng tượng, lúc này y rốt cuộc không dám giữ lại nữa.

Ngửa đầu phát ra tiếng gầm hùng hồn, khí thế trên người Vong Linh Thẩm Phán ký sĩ bỗng nhiên biến mạnh mẽ. Nghe tiếng hú dài của y, Hỏa Hồn trong đáy mắt chín ma vương khác cũng biến mãnh liệt, hú dài hòa theo.

Thoáng chốc phía chân trời, đại quân vong linh đã im lặng lâu, chính mắt thấy trận đại chiến kinh thiên này, dưới mệnh lệnh vua của chúng, tựa sóng triều xông hướng Hạo Nguyệt.

Lúc trước Vong Linh Thẩm Phán ký sĩ không muốn làm như vậy là bởi vì y biết rõ, hậu quả sẽ khiến những sinh vật vong linh giảm mạnh,

sẽ tổn thương căn cơ thống trị tương lai của chúng. Dù sao ai cũng không biết chủng tộc nào sẽ tiêu hao lớn nhất trong trận chiến này. Thế nên trước khi mười quân vương đến, trừ Cốt Long của Cốt Long Vương tất nhiên tham gia chiến đấu, chín vương khác sớm ăn ý hoặc là không làm, đã ra tay là phải cùng nhau.

Lúc này Vong Linh Thẩm Phán kỵ sĩ thấy phòng tuyến của nhân loại không dễ bị lung lay, rốt cuộc nhịn không được điều động đại quân.

Áp lực nặng nề thoáng chốc đè ép ngực các thành viên Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi. Bây giờ họ tương đương với đấu lại cả thế giới khác! Trong bọn họ ai cũng có thực lực cường đại, nhưng đối đầu với thế giới khác, dù là năng lực hay tâm lý đều khiến họ có cảm giác khó mà chống đỡ.

Vong Linh Thẩm Phán kỵ sĩ gầm một tiếng, thể công biến đổi, Hỏa Hồn nhấp nháy nơi đáy mắt bỗng biến rực cháy. Thân thể cao hai mét lần nữa to lên, chốc lát đã tăng đến năm mét.

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 296

Tuyệt Chiêu Của Long Hạo Thần, Thái Nhi!

Trái ngược với thân thể Vong Linh Thẩm Phán kỵ sĩ phình ra, người của Cốt Long Vương đang nhanh chóng thu nhỏ. Ngay sau đó, chẳng ngờ bộ xương sắc trắng xanh của nó tan rã, Hỏa Hồn trắng xanh chọt bay tới trước, rơi vào thanh kiếm tím đen khổng lồ trong tay Vong Linh Thẩm Phán kỵ sĩ.

Thanh kiếm tựa như bị đốt cháy, ngọn lửa xanh trắng bốc lên. Cùng lúc đó, xương Cốt Long Vương tan rã tựa như con giò bò lên người Vong Linh Thẩm Phán kỵ sĩ, hình thành cốt giáp xanh trắng.

Hơi thở hắc ám khủng bố cực độ tựa suối phun bùng phát từ người Vong Linh Thẩm Phán kỵ sĩ. Làm chúa tể chân chính của thế giới này, tất nhiên y có thủ đoạn thần phục Vong Linh Vương khác.

Hơi thở bảo tố của Vong Linh Thẩm Phán kỵ sĩ cho Long Hạo Thần ảo giác tựa như đối mặt Ma Thần Hoàng.

Có lẽ tu vi của Vong Linh Thẩm Phán kỵ sĩ còn chưa đủ để sánh ngang cùng Ma Thần Hoàng, cũng không có thần khí như Trụ Ma Thần hỗ trợ. Nhưng lúc này không thể khi ngờ, y là cường giả mạnh nhất trừ Ma Thần Hoàng và Y Lai Khắc Tư mà hắn từng gặp.

Vĩnh Hằng và Sáng Tạo Thần Ẩn vương tọa rõ ràng giảm đi mức độ áp chế lĩnh vực, ánh mắt Long Hạo Thần biến nghiêm trọng. Đối phương đang muốn trả giá tất cả.

"Tịch diệt, vô hình, lĩnh vực phong ấn." Vang lên thanh âm trầm thấp của Vong Linh Thâm Phán kỵ sĩ.

Ngay sau đó, một ký hiệu tím đen khổng lồ xuất hiện sau lưng y. Cùng lúc đó, sau lưng Long Hạo Thần cũng xuất hiện ký hiệu tương tự.

Long Hạo Thần kinh sợ phát hiện, Quang Thần Lĩnh Vực dung hợp với Vĩnh Hằng Lĩnh Vực tạo thành Vĩnh Hằng Quang Lĩnh Vực bỗng dừng mất tác dụng. Đối phương phong ấn lĩnh vực của mình? Đây là năng lực gì thế này?

Dù sao trong thế giới nhân loại chưa ai có tu vi đạt tới trên cấp chín bậc sáu, tất nhiên sẽ không người nói cho hắn biết, khi tu vi đột phá đến cấp chín bậc bảy thì có thể có được một năng lực đặc biệt, Phong Ấn Lĩnh Vực.

Phong Ấn Lĩnh Vực chỉ có thể sử dụng với đối thủ có tu vi thấp hơn mình, sẽ không xuất hiện trong chiến đấu đối thủ phẩm cấp lĩnh vực không bằng nhưng thực lực mạnh.

Tu vi Vong Linh Thâm Phán kỵ sĩ vừa mới đến cấp bảy, nếu cưỡng ép sử dụng Phong Ấn Lĩnh Vực thì có khả năng thất bại rất lớn. Lúc này lực lượng Cốt Long Vương và y kết hợp cùng một chỗ thì khác, tuy không cách nào phá tan bình phong vững chắc trăm vạn linh lực, nhưng sử dụng Phong Ấn Lĩnh Vực thì nhẹ nhàng tự nhiên nhiều.

Vĩnh Hằng Quang Lĩnh Vực của Long Hạo Thần ảnh hưởng và suy yếu y quá nhiều, dù là tăng phúc rồi thì y vẫn không có nắm chắc đánh bại Long Hạo Thần phóng ra lĩnh vực. Bởi vậy, y vừa lên lập tức Phong Ấn Lĩnh Vực của Long Hạo Thần. Tuy bản thân y cũng không thể thi triển lĩnh vực được nữa, nhưng biến thành đấu sức sẽ không bị lĩnh vực quấy nhiễu và ảnh hưởng.

Không chỉ có Vong Linh Thâm Phán kỵ sĩ bùng phát, mấy Vong Linh Vương khác cũng phát động công kích cuồng bạo toàn diện.

Chúng đều biết rằng, nếu để mấy nhân loại trước mắt ra tay, dù chỉ một kỹ năng đã khiến cho thuộc hạ của chúng thương vong thảm thiết, cùng sẽ ảnh hưởng ý muốn hủy diệt Austin Griffin. Lúc này không dốc sức đối phó thì chờ tới bao giờ?

Long Hạo Thần đối phó Vong Linh Thẩm Phán ký sĩ bùng phát chỉ là một động tác đơn giản, từ đôi tay nắm Vĩnh Hằng kiểm sửa sang dùng tay trần. Vong Linh Thẩm Phán ký sĩ giật mình phát hiện, đối mặt bên ta toàn diện áp chế, nhân loại trước mắt giống như không xảy ra việc gì hết, cảm xúc cực kỳ ổn định, chỉ tập trung vào y mà thôi.

Chẳng lẽ hẳn không để ý chết sống của Austin Griffin và đồng bạn của mình? Không, đây là không thể nào!

Dù trong lòng nghĩ gì thì thế công của Vong Linh Thẩm Phán ký sĩ sẽ không ngừng. Giữa không trung, tay y chậm rãi nâng lên trọng kiếm bắn ánh lửa sắc băng lam, chém hướng Long Hạo Thần.

Một chiêu từ phức tạp biến đơn giản mới phát ra, giữa không trung lập tức vang lên tiếng rống ngâm lạnh lóe vô cùng. Ánh lửa băng lam hóa thành hình Cốt Long khổng lồ, đốt cháy ngọn lửa màu tím đen bay hướng Long Hạo Thần. Một chiêu kia bùng phát, bên dưới tất cả đại quân vong linh tiến tới chột đứng. Trong không khí tất cả ám nguyên tố dường như bị một kích kia hút hết, đều biến thành chân không.

Long Hạo Thần chỉ cảm thấy trước mặt và xung quanh biến vạn vạn, một cái mồm khổng lồ như vực sâu không đáy há mồm tấp mình. Vĩnh Hằng giáp bỗng tràn ngập tầng sáng tím đen muốn thấm vào trong.

*Ong!!! *

Tiếng kêu kỳ lạ vang ở ngực Long Hạo Thần, bảo thạch to lớn ở vị trí trái tim bỗng biến thành màu trắng ngà. Ngay sau đó, hàng vạn ánh sáng từ bảo thạch bắn ra. Long Hạo Thần ở hư không đạp một bước, Vĩnh Hằng kiểm từ từ dâng lên.

Trong lúc Vĩnh Hằng kiếm dâng lên thì Vong Linh Thẩm Phán kỵ sĩ chém ra một kiếm này dường như tốc độ biến chậm. Mãi đến khi một kiếm của Long Hạo Thần giơ lên, đem tất cả ánh sáng từ Vĩnh Hằng Quang trước ngực phóng ra hút vào trong kiếm thì con rồng to lớn mới há mồm tới trước mặt hắn.

Ánh vàng chín sắc trở trên không trung thành lẫn ranh thẳng tắp, ảo ảnh Cốt Long to lớn chợt đông lại. Mắt thấy ánh vàng bảy sắc lan tràn hướng Vong Linh Thẩm Phán kỵ sĩ, người cai quản thế giới đỏ và đen vùng thanh kiếm, cắt đứt quan hệ với chiêu vừa rồi.

*Bùm! *

Ảo ảnh Cốt Long nổ tung. Ánh vàng chín sắc xẹt qua, Long Hạo Thần ở giữa không trung lùi ba bước mới đứng vững thân hình.

Siêu thần khí thật mạnh! Vong Linh Thẩm Phán kỵ sĩ thầm kinh ngạc tán thán. Nhìn qua thì Long Hạo Thần thụt lùi, mới rồi trong va chạm phóng ra linh lực chắc chắn là ít hơn y nhiều. Dựa vào uy lực siêu thần khí thể mà hóa giải được đòn tấn công của y.

Nhưng đây mới chỉ là bắt đầu. Hỏa Hồn trong hốc mắt Vong Linh Thẩm Phán kỵ sĩ rừng rực cháy, thân hình tựa tia chớp. Lần này y không công kích cự ly xa mà thẳng tới trước mặt Long Hạo Thần. Thanh kiếm quét ngang chém hướng hắn.

Nhát kiếm này không chỉ nhanh, trong thiên địa vạch nên quỹ tích ưu mỹ khiến Long Hạo Thần cũng biến sắc mặt.

Vĩnh Hằng kiếm giơ ngang chặn.

*Leng keng! *

Một tiếng vang lớn, cả người Long Hạo Thần tỏa ánh vàng chín sắc chói lòa, bị quét ra xa trăm mét, hiển nhiên chịu thiệt.

Siêu thần khí không có nghĩa là vô địch, chênh lệch tu vi hai bên đã hiện ra qua đòn vừa rồi. Nhưng tuy siêu thần khí không phải vô địch cũng có nghĩa cường đại.

Giây phút hai thanh kiếm va chạm một chỗ, Vong Linh Thẩm Phán ký sĩ chỉ cảm thấy có hơi thở sinh mệnh đậm đặc ập vào mặt, ảnh hưởng rất nhiều đến hơi thở tử vong của y và Cốt Long Vương, thân thể tạm ngừng. Chính là giây lát tạm ngừng này, Long Hạo Thần lần nữa trở lại trước mặt y.

Không có va chạm lĩnh vực, chiến đấu giữa hai bên càng thêm kịch liệt. Mỗi lần cứng đối cứng bùng phát thì trên không trung sẽ dấy lên một tầng sáng chói mắt.

Khi hắc ám đạt đến tận cùng thì không e ngại quang minh nữa. Thực lực khủng bố gần trăm vạn linh lực của Vong Linh Thẩm Phán ký sĩ lần lượt đánh Long Hạo Thần thụt lùi. Nhưng bởi vì thuộc tính áp chế cường đại của Vĩnh Hằng và Sáng Tạo Thần Ấn vương tọa, khiến y không cách nào tới gần Hạo Nguyệt một bước. Hai bên tự tăng lên sức mạnh, tình hình vẫn đang trong thế giằng co.

Nhưng trừ họ ra, chỗ khác đều xảy ra biến hóa nghiêng trời. Đầu tiên là Trần Anh Nhi bại lui.

Dựa vào Ban Linh Hồn, Trần Anh Nhi khiến quân đoàn Cốt Long rơi vào hỗn loạn, ít nhất tổn thất mười mấy con Cốt Long. Hơn nữa triệu hoán thú điên cuồng phản công đã chiếm chút ưu thế. Nhưng công kích tựa ngọn đèn sắp tắt của cô không thể kéo dài quá lâu.

Sau ngắn ngủi chiếm ưu thế, bên Vong Linh Thẩm Phán ký sĩ bùng phát, Vu Yêu Vương cũng bùng nổ. Cốt trượng trong tay ả bỗng vỡ vụn, ngay sau đó, giữa không trung còn sót lại bốn mươi mấy Cốt Long nhanh chóng rút lui, Vu Yêu Vương thì bay tới trước nhất. Cốt trượng chỉ dang trước, ả lăm bằm câu gì đó. Ngay sau đó, dưới mặt đất có hàng ngàn khí lưu hắc ám bốc lên quét hướng Vu Yêu Vương.

Đó là lực lượng Thi Vu thuộc hạ của Vu Yêu Vương. Lực lượng một Thi Vu không tính cái gì, nhưng ngàn vạn Thi Vu cùng cố hiến sức mạnh cho Vu Yêu Vương thì chỉ có thể dùng từ khủng bố để hình dung. Nơi này dù sao là sân nhà người ta!

Đôi tay Vu Yêu Vương biến hóa một ký hiệu phức tạp, Hỏa Hồn bỗng đốt cháy màu trắng đậm đặc. Ngay sau đó, một thụ nhân khổng lồ hiện ra trên hư không. Thụ nhân cao đến hai mươi mét, nhìn chăm chú hướng Mạch Đâu. Thoáng chốc một gợn sóng xám quai dị bắn tới người Mạch Đâu.

Tuy Trần Anh Nhi đã thúc đẩy Thần Thú Linh Vực đến cực độ, lại mới thông qua Quang Chi Thủ Hộ Linh Lô hồi phục linh lực, đã dốc hết linh lực ra cũng không thể chặn được chiêu đó. Vu Yêu Vương rõ ràng là không cho cô cơ hội triệu hoán lần thứ ba!

Mạch Đâu biến thành Kỳ Mỹ Lạp bốn đầu vì bảo vệ Trần Anh Nhi trọng thương, rơi xuống sườn núi có Hạo Nguyệt ở. Trần Anh Nhi thì tiêu hao linh lực trầm trọng, tạm thời mất năng lực chiến đấu.

Lỗ hồng rốt cuộc xuất hiện, Vu Yêu Vương dẫn dắt đại quân Cốt Long nhanh chóng tấn công, vọt hướng sườn núi. Dường như ả đã trông thấy hình ảnh Austin Griffin mất mạng vào tay mình.

Không chỉ mình ả xông vào lỗ hồng này, cùng vọt tới còn có Tăng Ác Vương. Trải qua thời gian hấp thu lực lượng tộc nhân, Tăng Ác Vương hồi phục lại thân hình to lớn, dù còn chưa phối hợp lắm, thực lực suy yếu trên bốn phần nhưng nó rốt cuộc đã trở về. Nhặt trở lại móc sắt to của mình, nó lao đảo theo sau lưng Vu Yêu Vương vọt hướng lỗ hồng.

Nhưng khi lỗ hồng xuất hiện thì bên Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi cũng có người vươn tay.

Thải Nhi và Âm Ảnh Vương luôn giằng co. Âm Ảnh Vương chủ công, nàng phòng ngự. Dựa vào uy lực Lưỡi Hái Tử Thần, tuy Thải Nhi không thể bắt giữ được bóng dáng đối thủ nhưng cũng không chịu thiệt.

Âm Ảnh Vương không dám buộc quá chặt, Lưỡi Hái Tử Thần tỏa ra hơi thở tịnh hóa khiến nó rất là e ngại. Bàn về thuộc tính thì lực lượng tịnh hóa khủng bố hơn quang hệ nhiều. Tuy mười quân vương đạt thành hiệp nghị là phải nhân cơ hội này triệt để hủy diệt Austin Griffin, nhưng mạng là của mình, Âm Ảnh Vương không dám dùng Hỏa Hồn của mình làm tiền cược. Nó có thể cảm nhận được một khi Hỏa Hồn của mình thấm vào lực lượng tịnh hóa, cho dù không tắt thì cũng sẽ hao tổn thực lực rất lớn.

Đang lúc bên Vu Yêu Vương mạnh mẽ bùng nổ, hấp thu lực lượng Thi Vu tăng phúc tấn công Trần Anh Nhi, thì bên Thái Nhi bỗng đổi chiến thuật.

Chỉ thấy Thái Nhi nâng lên tay trái, một luồng sáng vàng bỗng bay lên trời, bành bồng trước mặt nàng. Ngay sau đó, ánh sáng vàng tỏa ra rực rỡ, một bảo tháp bảy tầng khổng lồ xuất hiện trong hư không.

Lực hút to lớn bỗng phát ra từ đỉnh tháp. Âm Ảnh Vương đang giằng co cùng Thái Nhi không bao giờ ngờ được nàng đột nhiên ra chiêu như vậy.

Tháp Vĩnh Hằng là thần khí, còn là suýt tiến hóa trở thành siêu thần khí. Tuy thực lực của Âm Ảnh Vương mạnh nhưng đừng quên, từ ý nghĩa nào đó thì bản thể nó có thể xem như là loại oán linh, hơi giống với Oán Linh Vương. Tháp Vĩnh Hằng này từng là thần khí cường đại mà Vong Linh thiên Tai Y Lai Khắc Tư dùng để trấn áp oán linh.

Tuy Long Hạo Thần và Thái Nhi đều không kế thừa vong linh ma pháp của Y Lai Khắc Tư, nhưng Tháp Vĩnh Hằng vẫn có sức chấn nhiếp sinh vật vong linh.

Tháp Vĩnh Hằng vừa ra, Âm Ảnh Vương chỉ cảm thấy Hỏa Hồn không bị khống chế cháy rừng rực. Nó chấn kinh vội hết sức ổn định Hỏa Hồn của mình. Nhưng bản thể âm ảnh của nó cũng vì thế mà hiện ra, dù dựa vào tu vi cường đại không bị Tháp Vĩnh Hằng hút vào giam cầm nhưng tạm thời không thể hành động.

Thải Nhi bước ra một bước giữa hư không, đã đi tới trước mặt Âm Ảnh Vương. Lúc này, Âm Ảnh Vương trừ liều mạng ra đã không còn có cách nào khác.

Tháp Vĩnh Hằng lần nữa tỏa ánh sáng rực rỡ, lực chấn nhiếp cường đại đối với sinh vật vong linh thật sự đã cắt đứt liên hệ giữa Âm Ảnh Vương và tộc nhân. Khiến nó không thể hoàn thành việc hấp thu lực lượng tộc nhân giống như Vu Yêu Vương đã làm. Ngay sau đó, ánh sáng trắng tinh thuần của Lưỡi Hái Tử Thần bùng nổ trước mặt nó.

Tử Chi Thương, Tử Chi Tịnh, Tử Chi Khiếu, Tử Thần Hôn, Tử Vong Tịch Diệt, Tử Thần Thất Tuyệt, năm Tuyệt liền mạch ở trên không trung vẽ ra hình ảnh hoàn mỹ huyền lệ tử thần tịnh hóa.

Cũng trong khoảnh khắc này, Tịnh Hóa Lĩnh Vực biến tinh thuần bao lấy Âm Ảnh Vương vào trong. Khi một kích cuối cùng đâm vào bản thể Âm Ảnh Vương thì Hỏa Hồn của nó đã không tránh được nữa, trực tiếp bị lưỡi dao tịnh hóa đâm xuyên.

Tiếng hú sắc nhọn rung động toàn trường, cho nên Vu Yêu Vương xông hướng Hạo Nguyệt cũng giảm tốc độ. Ắ không dám tin nhìn Âm Ảnh Vương bị tịnh hóa bởi Lưỡi Hái Tử Thần của Thải Nhi. Đơn độc so đấu thực lực thì Âm Ảnh Vương còn ở trên nòng! Nhưng tại sao cứ thế mà chết?

Lưỡi Hái Tử Thần này ngay cả Vong Linh Thiên Tai Y Lai Khắc Tư còn bị tịnh hóa chứ nói chi là Âm Ảnh Vương.

Tịnh hóa Âm Ảnh Vương, Ánh Sáng Tịnh Hóa trên người Thải Nhi biến mãnh liệt không gì sánh bằng. Thu lại Tháp Vĩnh Hằng, nàng chỉ lóe người đã chặn con đường của Vu Yêu Vương và quân đoàn Cốt Long. Ngay sau đó, chỉ thấy nàng tay phải nắm Lưỡi Hái Tử Thần chấp sau lưng, tay trái chậm rãi duỗi ra trước, một đóa hoa sen trắng tinh xảo nhỏ xíu bay ra hướng tới Vu Yêu Vương.

Vu Yêu Vương là một vị vua, chính mắt thấy Âm Ảnh Vương bị tịnh hóa, lại nhìn đóa sen trắng như vô hại nhưng khiến linh hồn ả run rẩy, ả lập tức không chần chờ phóng ra truyền tống tức thời. Lắc mình một cái ả đã cách xa mấy ngàn mét.

Không sai, Thái Nhi phóng ra đóa hoa trắng nhỏ chính là kỹ năng lĩnh vực Thịnh Thế Liên Hoa. Uy lực khủng bố của Tịnh Hóa Lĩnh Vực có hoa sen nhỏ lôi kéo bùng phát trong quân đoàn Cốt Long.

Từng cánh hoa trắng tinh khiết khuếch tán ra ngoài, nhiễm trên thân từng con Cốt Long. Cốt Long cường đại như vậy mà run bần bật trên trời. Đó là bốn mươi mấy Cốt Long! Thế mà bị cánh hoa chẳng hề bắt mắt đông lại. Thân thể khổng lồ của chúng chẳng chút biến đổi nhưng Hỏa Hồn trong hốc mắt chậm rãi tắt.

Giáp Cốt Long Vương trên người Vong Linh Thẩm Phán ký sĩ bùng phát ra ngọn lửa sắc băng lam chói mắt, Cốt Long Vương sắp phát điên! Tuy nó giao hết thuộc hạ cho Vu Yêu Vương chỉ huy, nhưng đó là tộc nhân của nó! Trong trận chiến trước đó đã tổn thất nghiêm trọng, những Cốt Long chết trận đa số có thể chậm rãi hồi phục, chỉ cần Hỏa Hồn bất diệt là sinh vật vong linh gần như bất tử. Nhưng đòn tấn công Thịnh Thế Liên Hoa của Thái Nhi khác hẳn. Cốt Long Vương cảm giác rõ rệt linh hồn những thuộc hạ đang bị tịnh hóa, chúng nó sẽ chân chính chết đi! Dòng tộc Cốt Long tổng cộng chỉ hơn trăm Hỏa Hồn, một kích kia diệt tuyệt hơn một nửa, sao nó không điên cuồng cho được?

Vong Linh Thẩm Phán ký sĩ cũng nhận ra tình hình nghiêm trọng. Khi Cốt Long Vương bùng phát thì y giờ cao trọng kiêu, một cơn lốc hỗn hợp sắc tím đen và băng lam nổ tung trên người, bắt chấp tất cả vọt hướng Long Hạo Thần, nhìn như là muốn đụng bay hẳn để cứu viện quân đoàn Cốt Long.

Nhưng mà, sao Long Hạo Thần có thể cho y thực hiện được? Bên đó là người yêu của mình!

"Đối thủ của người là ta." Giọng Long Hạo Thần rất bình tĩnh nhưng tựa như phán quyết số phận quân đoàn Cốt Long.

Ngay sau đó, chỉ thấy trong ba quang cầu vòng quanh Vĩnh Hằng giáp, trong đó quang cầu xanh biếc đột nhiên sáng lên, chớp mắt dung hợp vào Vĩnh Hằng kiếm, khiến trọng kiếm siêu thần khí này bị nhuộm thành màu xanh.

"Người cũng nhận một kiếm của ta đi, Vạn Vật Hồi Phục!"

Thoáng chốc, Vong Linh Thâm Phán kỵ sĩ chỉ thấy quanh mình mọi thứ biến đổi. Tất cả hắc ám và hỏa hồng biến mất. Hiện ra trước mặt y không ngờ là thế giới thiên nhiên.

Khắp nơi đều là cây cối to lớn cùng thảm thực vật. Hương hoa nhẹ hờn hợp bùn đất và thực vật ập đến. Mặt trời chiếu khắp nơi, hơi thở ấm áp nhu hòa quét tới.

Vong Linh Thâm Phán kỵ sĩ ngỡ ngác, Cốt Long Vương cũng ngẩn ngơ. Chúng không phải trời sinh là vong linh! Nhìn thiên nhiên minh mông, linh hồn chúng đang run bần bật, chiến ý đậm đặc bỗng dưng biến mất hơn phân nửa.

Nhưng chớp mắt chúng đã bị kéo trở về hiện thực. Nguy hiểm sinh mạng đánh thức chúng khỏi ảo giác, thống khổ khiến Hỏa Hồn chúng sôi sục.

Lúc này Vong Linh Thâm Phán kỵ sĩ cách Long Hạo Thần ba ngàn mét, bị hắc một kiếm đánh bay. Trên người Vong Linh Thâm Phán kỵ sĩ đan xen mười tám vết thương màu xanh biếc. Mỗi một vết thương đều tỏa ra hơi thở sinh mệnh mãnh liệt, không ngừng tiêu trừ hơi thở tử vong của y.

Vong Linh Thâm Phán kỵ sĩ ngây ngốc nhìn Long Hạo Thần.

"Người, người nói một kiếm này tên là gì?"

Long Hạo Thần cũng có chút buồn bực. Tuy hắn biết uy lực một kiếm rất mạnh nhưng không ngờ Vong Linh Thâm Phán kỵ sĩ bỗng nhiên ngớ ngẩn, không tránh né dùng thân thể đón nhận. Tuy có Cốt Long Vương chặn phần lớn lực công kích nhưng một kiếm này nên đã thương y không nhẹ mới đúng.

Đối với câu hỏi của Vong Linh Thâm Phán kỵ sĩ, Long Hạo Thần đáp rằng.

"Đây là một trong ba kiếm kỹ kèm theo của Vĩnh Hằng và Sáng Tạo Thần Ấn vương tọa, Vĩnh Hằng Tam Kiếm Vạn Vật Hồi Phục."

Hỏa Hồn của Vong Linh Thâm Phán kỵ sĩ đột nhiên biểu lộ ra vô cùng đau thương.

"Vạn Vật Hồi Phục, Vạn Vật Hồi Phục, nếu thật có thể khiến Vạn Vật Hồi Phục thì tốt biết mấy. Thế giới người ở cũng có sắc xanh như thế sao?"

Long Hạo Thần gật đầu.

"Đương nhiên là có, đó là cảnh tượng thiên nhiên."

Cảm xúc của Vong Linh Thâm Phán kỵ sĩ bỗng biến đổi, đột nhiên cuồng bạo giận dữ rống một tiếng.

"Tại sao chúng ta phải vĩnh viễn mất đi màu xanh tràn ngập sự sống này! Austin Griffin, Austin Griffin, người phải chết, nhất định phải chết! A a a!"

Khi y điên cuồng gầm rống, mười tám vết thương chồng chéo lên nhau đang lấy tốc độ cực nhanh khép lại. Hơi thở hắc ám điên cuồng rót vào người y, xua tan hết hơi thở sinh mệnh của Vĩnh Hằng kiếm dán trên người y, lần nữa vọt hướng Long Hạo Thần.

Long Hạo Thần biểu tình nghiêm trọng nhưng không nóng nảy. Hắn không lo lắng tình hình sau lưng, có Thái Nhi ở, Hạo Nguyệt không bị

nguy hiểm.

Lúc Vong Linh Thẩm Phán kỳ sĩ bị một chiêu Vạn Vật Hồi Phục của Long Hạo Thần chém bay, quân đoàn Cốt Long đã tan thành mây khói. Lực lượng tịnh hóa của Thịnh Thế Liên Hoa tựa như nước tẩy sạch dơ bẩn, triệt để tịnh hóa linh hồn chúng. Từng con Cốt Long từ trên trời rớt xuống đất, xương chúng nó bình yên ngủ say, linh hồn chúng cũng an bình tịnh hóa. Tịnh hóa đến cuối cùng, chúng nó chỉ có cảm giác thoải mái, không thấy sợ hãi chút nào.

Tăng Ác Vương tròn tròn mắt, há to mồm nhìn từng con Cốt Long rơi xuống trước mặt mình. Nó không ngu, vốn sức mạnh chưa tới trạng thái hoàn toàn khỏe khoắn nên lập tức quay đầu bỏ chạy, không dám tiếp tục xông hướng Thái Nhi nữa.

Thái Nhi đứng trên hư không, linh hồn bị tịnh hóa đều hóa thành lực lượng tịnh hóa ủa hướng nàng. Khí thể của Thái Nhi biến mạnh chưa từng có.

Quang Chi Thần Hi chiến đấu với mười quân vương, lấy cảm giác như Long Hạo Thần sao không rõ ràng tình hình ở chỗ các đồng bạn? Nhưng cảm xúc của hắn vẫn vững vàng, không chút lo lắng tình thế biến xấu. Tại sao? Bởi vì hắn có thể thông qua Thuần Thiểm Vực bảo vệ đồng bạn không bị nguy hiểm tính mạng, nhưng không thể bảo đảm Hạo Nguyệt không bị uy hiếp! Lý do tại sao hắn trấn tĩnh như vậy?

Đến từ lá bài tẩy! Bài tẩy của hắn chính là Thái Nhi.

Đi tới thế giới vong linh này, có thể nói các thành viên Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi đều bị suy yếu, nơi này không thích hợp đa số thành viên tác chiến, đặc biệt là người có được quang thuộc tính. Trừ Hàn Vũ có Quang Chi Thủ Hộ Linh Lô ra, họ rất khó hồi phục trên chiến trường.

Nhưng không phải tất cả mọi người đều bị thế giới này suy yếu. Trong Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi, có một người thích hợp tác

chiến trong hoàn cảnh như vậy, thực lực của nàng bị phóng đại vô số lần, người này chính là Thái Nhi.

Lực lượng tịnh hóa của Thái Nhi chính là khắc tinh tuyệt đối của sinh vật vong linh. Hơn nữa chỉ cần nàng tịnh hóa một sinh vật vong linh cường đại, Hỏa Hồn sinh vật vong linh bị tịnh hóa sẽ chuyển thành lực lượng tịnh hóa cho nàng sử dụng. Lúc đó Y Lai Khắc Tư đã đem lực lượng của mình truyền cho Thái Nhi như thế đấy, khiến nàng và Long Hạo Thần cùng nhau trước tiên phá bình cảnh cấp chín, nhanh chóng có được lĩnh vực thuộc về mình. Thậm chí trong quá trình tịnh hóa, còn giúp cho Lưỡi Hái Tử Thần của nàng biến hóa theo.

Trước khi Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi tới đây thì Long Hạo Thần đã đặt ra mục tiêu tác chiến. Phương án rất đơn giản, chính là kéo dài thời gian, mục tiêu của họ chỉ là chặn kẻ địch. Bởi vậy vừa lên thì hai bên dù đánh rất kịch liệt nhưng bên Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi còn có tuyệt chiêu, chủ yếu là nhờ vào Thái Nhi và Long Hạo Thần.

Thái Nhi bại lộ uy lực lực lượng tịnh hóa quá sớm chắc chắn sẽ khiến cho đám Vong Linh Vương chú trọng, đại quân vong linh bên dưới sẽ tới sớm hơn. Những Vong Linh Vương thống trị thế giới này tất nhiên là có sức mạnh của chúng. Có thể khiến chúng bùng phát toàn diện chậm chút thì càng có lợi thêm cho Hạo Nguyệt hoàn thành tiến hóa.

Lúc này, đám Vong Linh Vương rốt cuộc nhịn không được nữa dốc sức tấn công, lúc Trần Anh Nhi bị đánh lùi thì Thái Nhi bùng nổ.

Lấy Tháp Vĩnh Hằng phối hợp Tịnh Hóa Lĩnh Vực, thêm vào Tử Thần Thất Tuyệt, nàng nhân lúc Âm Ảnh Vương không kịp phản ứng đã tịnh hóa nó. Tiếp theo thông qua tịnh hóa Hỏa Hồn Âm Ảnh Vương trong thời gian ngắn phóng ra Thịnh Thế Liên Hoa, chớp mắt xoay chuyển cục diện cả chiến trường. Chẳng những bịt lại lỗ hổng, càng khiến mười quân vương biến thành chín tên, quân đoàn Cốt Long toàn quân hủy diệt.

Từ kẻ địch lúc đầu yếu thế đến mạnh mẽ bùng nổ, Thái Nhi mới hiển lộ sức mạnh chấn động tất cả Vong Linh Vương. Không ai muốn trở thành đối tượng bị tịnh hóa tiếp theo. Đại quân vong linh bên dưới bắt đầu công kích đồi núi Hạo Nguyệt ở.

Thủy, hỏa, thổ, phong, quang, âm, sáu đoàn sáng đại biểu cho sáu thuộc tính cùng bùng phát các hướng khác nhau.

Trong mười hai Thánh Vệ, sáu cận chiến, sáu ma pháp, năng lực rất cân đối. Cường giả chi hồn cho chúng nó năng lực chiến đấu siêu mạnh, từ kinh nghiệm chiến đấu và kỹ xảo thực chiến, các thành viên Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi không cách nào so sánh với chúng. Thế nên chúng không cần Thái Nhi chỉ huy, khi đại quân vong linh tổng tấn công thì đã sẵn sàng chiến đấu rồi.

Sáu ma pháp, sáu cấm chú từ sáu hướng đánh ra. Từng mảng từng mảng đại quân vong linh như lúa bị gặt.

Vong linh cấp thấp lập tức chết ngay. Vong linh cao cấp thì không rảnh tấn công kẻ địch nữa, cuống quýt chống cự. Thái Nhi hừ lạnh một tiếng, nâng lên tay trái, lần nữa phóng Tháp Vĩnh Hằng ra ngoài. Cùng lúc đó, nàng đáp xuống.

Tháp Vĩnh Hằng bỗng biến lớn phủ trùm cả đồi núi. Khi thật nhiều ma pháp vong linh cao cấp oanh kích thì Tháp Vĩnh Hằng phát ra từng vòng vàng sáng bảy sắc, rất là có khí thế gió mưa vùi dập.

Thái Nhi đáp xuống, mũi chân chạm vào đỉnh nhọn Tháp Vĩnh Hằng, Lưỡi Hái Tử Thần giờ cao lên, lực lượng tịnh hóa đậm đặc rót vào trong Tháp Vĩnh Hằng.

Một tiếng vù vù kỳ lạ phát ra từ Tháp Vĩnh Hằng, tiếng kêu không lớn nên các thành viên Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi không nghe được. Nhưng đối với sinh vật vong linh thì như búa tạ đập vào ngực, cực kỳ rung động.

Từng tầng sáng trắng từ Tháp Vĩnh Hằng khuếch tán ra ngoài. Đối với Thái Nhi, bây giờ nó tương đương với máy khuếch đại lĩnh vực. Bản thân Tháp Vĩnh Hằng đã có đặc tính trấn hồn rất mạnh, thêm vào phóng thích lực lượng tịnh hóa, hai bên hỗ trợ cho nhau, bỗng chốc khiến vàng sáng trắng tăng diện tích.

Tất cả ma pháp vong linh lướt qua lực lượng tịnh hóa, ma pháp tán loạn trong thời gian ngắn không phá được phòng ngự của Tháp Vĩnh Hằng. Nhưng Thái Nhi thông qua Tháp Vĩnh Hằng lan tràn Tịnh Hóa Lĩnh Vực đối với chúng tựa như tán ca tử vong.

Hễ sinh vật vong linh bị Tịnh Hóa Lĩnh Vực bao trùm thì mặc kệ cấp bậc cao thấp, chớp mắt tiến vào trạng thái đông cứng. Ngay sau đó, Hỏa Hồn của chúng bắt đầu chịu đựng thống khổ tịnh hóa trong Tịnh Hóa Lĩnh Vực.

Sinh vật vong linh cấp thấp không thể phản kháng một chút nào, chớp mắt đã bị tịnh hóa xong. Sinh vật vong linh cao cấp chút thì bất chấp tất cả xông ra ngoài, định tránh thoát uy lực Tịnh Hóa Lĩnh Vực.

Số lượng của sinh vật vong linh thật tình là quá nhiều, trừ những con biết bay ra, sinh vật vong linh trên mặt đất làm sao xông ra đây?

Kết quả là xuất hiện hình ảnh khiến các Vong Linh Vương vô cùng rung động. Đại quân vong linh vô cùng cường đại của chúng từ trong ra ngoài, tựa lúa gặt ngã xếp lớp. Thân thể không có gì bất thường nhưng linh hồn đều bị tịnh hóa hết.

Linh hồn chúng bị tịnh hóa xong sẽ sinh ra lực lượng linh hồn quay về Tháp Vĩnh Hằng, bị Tháp Vĩnh Hằng truyền cho Thái Nhi.

Sinh vật vong linh thật là rất nhiều, tịnh hóa chúng nó sinh ra lực lượng tịnh hóa quá khổng lồ, bản thân Thái Nhi chỉ có thể hấp thu một phần nhỏ, số còn lại thì thông qua Tháp Vĩnh Hằng phóng thích để Tịnh Hóa Lĩnh Vực phủ lên phạm vi ngày càng lớn.

Các sinh vật vong linh rất cuộc cảm nhận được nỗi sợ. Chúng nó có thể không sợ chết đối đầu với bất cứ kẻ địch nào. Nhưng đối mặt chiến đấu không thể phản kháng liền hồn phi phách tán thì ai có thể đấu tiếp đây?

Đừng nói là sinh vật vong linh bình thường, ngay cả đám Vong Linh Vương cũng bắt đầu bị Tịnh Hóa Lĩnh Vực lan đến, từng tên hoảng hốt không ngừng chạy ra xa.

Đại quân vong linh bắt đầu tan tác, xuất hiện hỗn loạn. Nhìn tộc nhân đằng trước gặp chuyện, vong linh mặt sau hoảng lên, giẫm đạp nhau. Không biết đã bao nhiêu sinh vật vong linh cấp thấp trở thành đá kê chân của các vong linh cấp cao. Tịnh Hóa Lĩnh Vực vẫn giữ tốc độ ổn định khuếch tán ra ngoài.

Lúc này Tịnh Hóa Lĩnh Vực khủng bố ở chỗ nó lan tràn gần như vô tận. Sinh vật vong linh ở bên trong phạm vi thì có rất nhiều, tạo thành sau khi tịnh hóa sinh ra lực lượng tịnh hóa vô cùng khổng lồ. Thái Nhi thông qua Tháp Vĩnh Hằng dù không thể hoàn toàn khống chế những lực lượng tịnh hóa này, nhưng đơn giản như khuếch tán chúng thì dễ như trở bàn tay.

Lực lượng tịnh hóa biến ngày càng mạnh mẽ, bị tịnh hóa đã không chỉ là những sinh vật vong linh, ánh sáng trắng lan tới đâu là nham thạch đen và lửa dung nham đậm đặc cũng bị tịnh hóa, lộ ra lớp đất nâu. Mặt đất biến mất hơn.

Lúc này Thái Nhi so với Vong Linh Thẩm Phán kỳ sẽ càng giống chúa tể thế giới này. Trong khi Tịnh Hóa Lĩnh Vực không ngừng thăng hoa, đã phủ lên phạm vi đường kính gần vạn mét. Có thể thấy được tất cả sinh vật vong linh ở bên trong lĩnh vực khi bị lĩnh vực phủ lên một đoạn thời gian, sẽ có luồng sáng trắng từ đỉnh đầu bốc lên, sau đó dung nhập vào Tịnh Hóa Lĩnh Vực. Phân biệt mạnh yếu chính là thời gian dài ngắn chống đỡ trong Tịnh Hóa Lĩnh Vực mà thôi.

Được đến Tịnh Hóa Linh Vực hỗ trợ, các thành viên Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi toàn diện phản công. Các Vong Linh Vương bị Tịnh Hóa Linh Vực ảnh hưởng, thực lực giảm thấp nhiều. Chúng phải bảo vệ Hỏa Hồn của mình không tiếp xúc với lực lượng Tịnh Hóa Linh Vực. Cho nên có thể trốn thì liền né tới chỗ xa hơn. Các cường giả Quang Chi Thần Hi thừa thắng xông lên, muốn để lại chút dấu vết trên người các Vong Linh Vương.

*Oành! *

Vong Linh Thẩm Phán kỵ sĩ dốc sức chém ra một kiếm lần nữa đánh bay Long Hạo Thần ra xa. Mắt thấy xung quanh đã là một mảnh Tịnh Hóa Linh Vực trắng xóa, y ngửa đầu gầm lên một tiếng.

"Không, không!!!"

Đại quân vong linh bị Tịnh Hóa Linh Vực ép lùi, hơn nữa kỹ năng Phong Ấn Linh Vực của y không thể phong ấn lĩnh vực khủng bố này. Sau khi thăng hoa, lĩnh vực của Thái Nhi quá cường đại.

Vong Linh Thẩm Phán kỵ sĩ đôi tay giơ cao trọng kiếm, mạnh chém hướng Thái Nhi, ánh sáng sắc băng lam mang theo tiếng rít gào bay hướng nàng.

Nhưng kiếm quang chưa bay đi trăm mét đã bị một bóng xanh ngăn cản ở giữa không trung.

Vĩnh Hằng Tam Kiếm Vạn Vật Hồi Phục.

Cùng một chiêu lần nữa chặn lại công kích của Vong Linh Thẩm Phán kỵ sĩ. Tu vi hai bên tuy rằng chênh lệch khá lớn, Long Hạo Thần không thể làm gì Vong Linh Thẩm Phán kỵ sĩ được, nhưng cùng lúc đó, Vong Linh Thẩm Phán kỵ sĩ không cách nào thoát khỏi hấn quấy nhiễu.

Vĩnh Hằng giúp cho Long Hạo Thần tốc độ không kém y chút nào. Tuy Long Hạo Thần chỉ dùng một kiếm trong Vĩnh Hằng Tam Kiếm, thế

mà lần lượt đánh lùi Vong Linh Thẩm Phán kỵ sĩ dốc sức bùng nổ.

Cảm xúc tuyệt vọng xuất hiện trong linh hồn Vong Linh Thẩm Phán kỵ sĩ. Tịnh Hóa Lĩnh Vực thậm chí thiêu đốt linh lực của y. Tuy trong khoảng thời gian ngắn lĩnh vực chưa thể làm gì được y, nhưng ít nhất có thể khiến y không hấp thu được lực lượng hắc ám nào bổ sung bản thân, cũng cắt đứt liên hệ giữa y và tộc nhân.

Xong rồi, tất cả xong rồi. Dù không có Austin Griffin, dù chỉ là mấy nhân loại trước mắt cũng không phải Vong Linh Vương bọn chúng có thể đối kháng. Tịnh Hóa Lĩnh Vực thật sự sẽ vĩnh viễn khuếch tán sao? Nếu thật là vậy, chẳng lẽ thế giới này sẽ bị tịnh hóa? Nếu thật như thế, coi như là y thì bị tịnh hóa chỉ là vấn đề thời gian mà thôi.

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 297

Tịch Diệt Nhất

Khi Vong Linh Thâm Phán ký sĩ đối diện Tịnh Hóa Lĩnh Vực bắt đầu tuyệt vọng, Long Hạo Thần không công kích y mà lóe người quay về bên cạnh Thái Nhi.

Ba quang cầu quay quanh hắc có quang cầu xanh lại hiện ra uy lực, rơi sau lưng Thái Nhi, sức sống dễ dàng từ từ rót vào người nàng. Cùng lúc đó, quang cầu trắng quay quanh bên người Long Hạo Thần cũng bay ở trước ngực hắc. Ánh sáng trắng đậm đặc rót vào bảo thạch hộ tâm trước ngực, đó là lực lượng hỗn độn. Chỉ chốc lát sau, không gian quanh người Long Hạo Thần xuất hiện rạn nứt li ti. Ngay sau đó, *keng* một tiếng, ký hiệu tím đen trôi nổi sau lưng hắc bị hư hao thành mảnh vụn, tan ra trên không trung.

Khi chiến đấu Long Hạo Thần không cách nào giải phong ấn của Vong Linh Thâm Phán ký sĩ, nhưng ở trạng thái không chiến đấu, muốn khống chế hắc mặc đang mặc Vĩnh Hằng giáp thì rất khó. Huống chi bây giờ Vong Linh Thâm Phán ký sĩ tập trung tinh thần vào đối kháng Tịnh Hóa Lĩnh Vực, lấy đâu ra sức lực ngăn cản Long Hạo Thần?

Tịnh Hóa Lĩnh Vực đột nhiên ngừng khuếch trương, vàng sáng trắng không lan tới phía xa nữa mà từ từ dâng lên không trung. Tuy lực lượng tịnh hóa khiến đám sinh vật vong linh thống khổ không muốn sống, nhưng lực lượng tịnh hóa đi qua đâu thì không khí biến tinh khiết chưa từng có, thanh tẩy dơ bẩn trong thế giới này.

Đối kháng sinh vật vong linh, đám Long Hạo Thần không có nhiều gánh nặng tâm lý, huống chi những sinh vật vong linh này không tiếc trả giá công kích Hạo Nguyệt. Nhưng Thái Nhi ngừng tấn công đúng là bởi vì hần muốn vậy. Hần không suy nghĩ cho sinh vật vong linh mà vì chính Thái Nhi.

Thông qua liên hệ Linh Hồn Xiềng Xích, Long Hạo Thần cảm nhận được trạng thái không ổn định của Thái Nhi, thế nên trước tiên chạy tới bên cạnh nàng.

Chạm tới người Thái Nhi hần mới giật mình phát hiện, nàng đã gần tới mức mất kiểm soát và tan vỡ. Hần vội vàng dùng Vĩnh Hằng và Sáng Tạo Thần Ấn vương tọa kèm theo ánh sáng sinh mệnh rót vào người nàng sức sống khổng lồ, nhanh chóng thúc đẩy tu vi. Sau khi trừ phong ấn thì Vĩnh Hằng Quang dung nhập vào Tịnh Hóa Lĩnh Vực của Thái Nhi, giúp nàng ổn định lĩnh vực, không để nàng tiếp tục khuếch trương, đem đa số lực lượng tịnh hóa tản ra không trung.

Kỳ thật không thể trách Thái Nhi bất lực khổng chế, chủ yếu là đây cũng là lần đầu tiên nàng gặp phải tình huống như vậy. Không ngờ thông qua Tháp Vĩnh Hằng phóng đại, Tịnh Hóa Lĩnh Vực có lực sát thương khủng bố như thế với sinh vật vong linh.

Trong thời gian ngắn tịnh hóa rất nhiều sinh vật vong linh cao cấp sinh ra lực lượng tịnh hóa thật là quá đáng sợ. Thân thể Thái Nhi gần như chớp mắt bị trương đầy. Làm người thừa kế Tử Thần, có lực lượng tịnh hóa lớn như thế đối với nàng vốn nên là chuyện tốt, thúc đẩy tu vi nàng nhanh chóng tăng lên, linh khiếu liên tiếp mở ra. Nhưng sức chịu đựng thân thể của nàng có hạn! Khi bên ngoài ủa vào quá nhiều lực lượng tịnh hóa, mà lực lượng tịnh hóa ở bên ngoài vượt qua cực hạn nàng có thể khống chế, thì bắt đầu xuất hiện vấn đề.

Bởi vì mọi chuyện xảy ra quá nhanh, khi Thái Nhi phát hiện tình hình không tốt thì lực lượng tịnh hóa đã mất kiểm soát. Nàng không thể cầu cứu, nếu không có Tháp Vĩnh Hằng chắn niếp, chỉ sợ nàng sẽ bị lực

lượng tịnh hóa dâng tràn trọng thương. May mắn Long Hạo Thần kịp thời phát hiện tình huống bên nàng.

Cấp bậc của Vĩnh Hằng Quang Linh Vực dù là trong thế giới này, hay tại Thánh Ma đại lục đều là lĩnh vực đỉnh cao nhất. Thái Nhi càng không chút bài xích Long Hạo Thần. Lĩnh vực hòa hợp, Long Hạo Thần thông qua Vĩnh Hằng và Sáng Tạo Thần Ấn vương tọa tăng phúc, lực lượng nhanh chóng bị khống chế. Đầu tiên là khiến Tịnh Hóa Linh Vực ngừng khuếch trương, không để những lực lượng tịnh hóa tiếp tục khuếch tán tịnh hóa sinh vật vong linh. Chỉ có làm thế thì mới không khiến cho thêm nhiều lực lượng tịnh hóa rót vào.

Thái Nhi có Long Hạo Thần hỗ trợ nhanh chóng ổn định lại, đôi mắt đẹp lóe tia sáng, nhìn hướng Long Hạo Thần. Hắn có chút oán trách gật đầu với nàng, ý bảo tiếp tục giữ trạng thái như cũ.

Nguy hiểm cũng là kỳ ngộ, tình hình như vậy tuyệt đối là có duyên mới gặp. Lực lượng tịnh hóa khống chế đến thế, có thể hấp thu nhiều một phần thì tu vi của Thái Nhi sẽ tăng một phần, nhanh hơn tự mình tu luyện tăng cao gấp nhiều lần.

Long Hạo Thần biết Thái Nhi rơi vào nguy hiểm nhưng đám Vong Linh Vương không biết! Vong Linh Thẩm Phán kỳ sĩ thấy Tịnh Hóa Linh Vực bị Long Hạo Thần khống chế ngừng khuếch trương, Hỏa Hồn nhấp nháy trong mắt có chút biến đổi.

Cùng lúc đó, giọng Long Hạo Thần vang vọng trong thế giới vong linh.

"Ta vốn không muốn chiến đấu với các ngươi, cũng không muốn đuổi tận giết tuyệt. Nhưng nếu các ngươi tiếp tục công kích, đừng trách chúng ta vô tình, sẽ triệt để xóa các ngươi khỏi thế giới này!"

Giọng Long Hạo Thần không cao, thậm chí không có nhiều cảm xúc nhưng khiến mỗi một Vong Linh Vương nghe rõ ràng.

Lúc này Tịnh Hóa Linh Vực cho chúng cảm giác càng thêm khủng bố. Vốn ánh sáng trắng tinh khiết bên trong thêm một tầng vàng nhạt tỏa ra uy nghiêm vô thượng. Sinh vật vong linh cao cấp bị ánh sáng trắng phủ lên khi vàng sáng vàng xuất hiện, trong khoảng thời gian ngắn Hỏa Hồn đều tắt. Linh vực dung hợp rồi càng mạnh hơn trước.

Đừng nói là sinh vật vong linh bình thường, coi như còn lại chín Vong Linh Vương nhìn thấy Vĩnh Hằng Tịnh Hóa Quang thì cũng chùn chân, không dám tiến lên một bước.

Đây không phải chênh lệch mặt tu vi mà là đơn thuần khắc chế.

Giọng sắc nhọn của Vu Yêu Vương vang lên.

"Nói cái gì không đuổi tận giết tuyệt? Chẳng lẽ Austin Griffin thức tỉnh rồi sẽ tha cho chúng ta ư?"

Long Hạo Thần nhàn nhạt nói.

"Tuy ta không biết kiếp trước Hạo Nguyệt từng làm cái gì với các người, ta chỉ biết kiếp này nó xuất thế luôn bị các người tấn công. Nếu không phải cơ duyên trùng hợp, chỉ sợ đã chết trong tay các người."

Giọng Vu Yêu Vương càng biến cao vút.

"Đó là vì người không biết nó từng làm cái gì, cũng không biết nó thức tỉnh rồi khủng khiếp cỡ nào!"

Long Hạo Thần cười nhạt nói.

"Ta chỉ biết nó là đồng bạn, là bằng hữu của ta. Các người nên nhìn ra được tiếp tục công kích chúng ta thì cũng không có khả năng chiến thắng, chỉ có nước bị chúng ta giết chết. Dù sau khi Hạo Nguyệt thức tỉnh muốn giết các người thì còn đỡ hơn bây giờ chết ngay. Bên nào nhẹ bên nào nặng, các người có thể tự phán đoán."

Giọng kỳ lạ của Vong Linh Thẩm Phán kỳ sĩ vang lên, trong thanh âm có chút khàn nhưng cũng rất hùng hậu.

"Austin Griffin là đồng bạn của người? Chẳng lẽ người không sợ sau khi nó thức tỉnh sẽ phản phệ? Đừng nhìn thực lực của người không yếu, nhưng so với Austin Griffin chân chính thức tỉnh thì không tính cái gì."

Long Hạo Thần lạnh lùng nói.

"Đây là vấn đề của ta, không phiền các người bận tâm. Nhưng ta nói cho các người biết, Hạo Nguyệt quay về thế giới này chỉ vì phải tiến hóa mà thôi. Sau này ta sẽ luôn mang nó theo bên cạnh, để nó ở thế giới kia của ta. Nếu thật như các người đã nói, đây là lần tiến hóa cuối cùng của nó, vậy thì có lẽ nó vĩnh viễn không quay về thế giới này nữa."

Vong Linh Thẩm Phán kỳ sĩ có chút khó tin nói.

"Người nói sau này nó sẽ không trở lại nữa?"

Long Hạo Thần nói.

"Ta không thể bảo đảm nó sẽ không trở về, nhưng ta có thể nói, nếu bây giờ các người rời khỏi đây, sau này không đối đầu với Hạo Nguyệt nữa, vậy tương lai nó cũng sẽ không đối phó các người."

Thải Nhi đã dần tiến vào trạng thái lĩnh ngộ, thêm vào lúc trước mất kiểm soát, kỳ thực trừ việc giữ lĩnh vực kéo dài ra thì nàng đã mất năng lực chiến đấu. Dù Long Hạo Thần có tuyệt chiêu nhưng hẳn không muốn cùng đám sinh vật vong linh cá chết lười rách. Quang Chi Thần Hi thương vong dù chỉ một người cũng khiến hẳn không chịu nổi.

"Sao có thể? Người có tư cách gì bảo đảm thay Austin Griffin?" Vu Yêu Vương tràn đầy nghi ngờ hỏi.

Mặt nạ trên mặt Long Hạo Thần từ từ nâng lên, đỉnh đầu vương miện có chín viên ngọc lấp lóe ánh sáng mỹ lệ, nhìn qua tựa như vị vua thống trị tất cả.

"Ta bảo đảm ở tại đây." Hắc chỉ trỏ mình.

Ngay sau đó, chín quang vầng tím vàng bị ý niệm của hắc khống chế từ từ hiện ra. Một vệt tím như ẩn như hiện xuất hiện giữa không trung, liên tiếp hắc và người Hạo Nguyệt.

"Đây là?" Vong Linh Vương kinh ngạc.

Các Vong Linh Vương khác chợt biến tĩnh lặng, ngay cả Cốt Long Vương cũng nhanh chóng giải trừ trạng thái áo giáp, xuất hiện bên cạnh Vong Linh Thẩm Phán ký sĩ. Trong Hỏa Hồn của chúng cùng dâng lên cảm xúc giống nhau.

"Huyết...huyết khế? Sao có thể được? Austin Griffin thế mà lại đi ký kết huyết khế với nhân loại?" Vu Yêu Vương bởi vì quá chấn kinh mà biến lắp bắp.

Các Vong Linh Vương khác kinh ngạc không kém gì ả. Thoáng chốc thế giới đỏ và đen biến hoàn toàn tĩnh lặng.

Long Hạo Thần trầm giọng hỏi.

"Bây giờ ta đã đủ tư cách chưa?"

Vong Linh Thẩm Phán ký sĩ không đáp lời Long Hạo Thần ngay mà nhanh chóng tụ tập với mấy vị Vong Linh Vương khác. Trên người chúng bị một tầng xám tro bao phủ, hình như đang thảo luận cái gì.

Long Hạo Thần không chút gấp gáp. Đối với hắc thì kéo dài thời gian là lựa chọn tốt nhất. Dù Hạo Nguyệt đang tiến hóa, hay Thái Nhi lĩnh ngộ thì cần nhất là thời gian.

Các thành viên Quang Chi Thần Hi nhìn ra được tình huống có cơ may, trừ Dương Văn Chiêu, Đoạn Ưc, mười hai Thánh Vệ ra, mấy người khác đều tụ tập bên cạnh Long Hạo Thần. Tư Mã Tiên có Quang Chi Thủ Hộ Linh Lô của Hàn Vũ hỗ trợ, tu vi đã hồi phục bảy, tám phần. Trạng thái của Trần Anh Nhi, Vương Nguyên Nguyên kém chút nhưng

vẫn còn chiến đấu được. Tầm trong Vĩnh Hằng Quang chiếu rọi, họ không bị thế giới này hạn chế, tiêu hao trước đó đang chậm rãi hồi phục.

Qua chừng mười phút, vầng sáng xám phủ lên các Vong Linh Vương mới dần tán đi.

Khi Vong Linh Thẩm Phán ký sĩ lần nữa đối diện Long Hạo Thần, khí thế trước kia đã biến mất.

"Vua nhân loại đáng kính, người đã dùng huyết khế chứng minh năng lực và thành ý của ngài. Nếu ngài có thể cùng Austin Griffin ký kết khế ước như vậy, chúng ta quyết định tin tưởng ngài bảo đảm. Hy vọng ngài giữ lời hứa, ước thúc Griffin." Vong Linh Thẩm Phán ký sĩ biến đổi xưng hô với Long Hạo Thần, cũng có nghĩa là y thỏa hiệp và thừa nhận thực lực của hắn.

Long Hạo Thần mặt không biểu tình gật đầu, nói.

"Ta không lặp lại lời đã nói."

Tuy Vong Linh Thẩm Phán ký sĩ không được Long Hạo Thần lần nữa bảo đảm, nhưng không truy hỏi thêm, ánh mắt đầy kinh sợ nhìn Hạo Nguyệt phía xa, mới dần theo đám Vong Linh Vương và đại quân vong linh chậm rãi rút lui.

Nhìn đám Vong Linh Vương dần biến mất, Long Hạo Thần thở ra hơi dài. Từng tầng sáng trắng trong suốt khuếch tán từ tay chân hắn, cuối cùng hóa thành sắc trắng trong hướng tới bảo thạch trước ngực. Khi tất cả ánh sáng đều tắt, bao gồm cả bảo thạch trước ngực, Vĩnh Hằng và Sáng Tạo Thần Ẩn vương tọa biến mất không thấy bóng dáng.

Thân thể Long Hạo Thần lão đạo, mặt trắng bệch, có Hàn Vũ đỡ mới ổn định thân thể.

Hắn suy yếu không chỉ vì linh lực tiêu hao quá độ, mà đến từ Vĩnh Hằng và Sáng Tạo Thần Ẩn vương tọa cho hắn cảm giác lực lượng vô

tận. Nhưng muốn khống chế lực lượng khủng bố này cần tinh thần lực cũng cực kỳ khủng khiếp. Dù đã hoàn toàn dung hợp với vương tọa, lúc trước chiến đấu Long Hạo Thần suýt hao hết tinh thần lực, linh hồn yếu ớt cũng là chuyện bình thường. Đây cũng là một trong số các nguyên nhân hắc không muốn chiến đấu tiếp. Cứ tiếp tục thì hắc sợ là sẽ cạn kiệt lực lượng linh hồn.

Điều tức thời gian ngắn, Long Hạo Thần ổn định lại trạng thái của mình rồi nói với đồng bạn.

"Hàn Vũ, Trương huynh, làm phiền hai người giám sát xung quanh. Những người khác thì tách ra ngoài phạm vi Tịnh Hóa Linh Vực, chúng ta chờ Hạo Nguyệt tiến hóa xong."

"Vâng!"

Mọi người nhanh chóng hành động, tự chiếm vị trí có lợi. Tịnh Hóa Linh Vực của Thái Nhi còn đó, sinh vật vong linh không khả năng thông qua năng lực ẩn hình xâm nhập vào lĩnh vực mà không bị phát hiện.

Long Hạo Thần canh giữ bên cạnh Thái Nhi, nhắm mắt, tiếp tục hồi phục tinh thần lực của mình. Lúc này hắc kinh ngạc phát hiện, vòng cổ Độc Giác Thú bắt đầu tỏa ra tinh thần nhu hòa liên kết với tinh thần lực của hắc.

Lực lượng Độc Giác Thú không thể trực tiếp giúp hắc hồi phục tinh thần lực, nhưng có thể tiêu trừ mệt mỏi mặt tinh thần. Cứ thế, tinh thần lực Long Hạo Thần hồi phục giống như bình thường khi tu luyện, còn nhanh rất nhiều.

Thái Nhi không ngừng hấp thu Tịnh Hóa Linh Vực, lực lượng tịnh hóa biến ngày càng mỏng. Nhưng khí thể tỏa ra từ người Thái Nhi càng biến hùng mạnh. Ngay cả Tháp Vĩnh Hằng dưới chân nàng cũng biến thành màu trắng như lực lượng tịnh hóa.

Đại quân vong linh đúng là đã rút lui, không có dấu hiệu quay trở lại. Long Hạo Thần đoán được ý tưởng trong lòng Vong Linh Thẩm Phán ký sĩ và đám Vong Linh Vương.

Ý tưởng của chúng rất đơn giản, chúng không có chút cơ may thắng lợi, cũng vẫn không cách nào ngăn cản Austin Griffin thức tỉnh. Tối đa là khiến thành viên đám Long Hạo Thần bị tổn thất đôi chút, thế là kết tử cừu. Một khi Austin Griffin thành công thức tỉnh thì sẽ tha cho chúng sao?

Long Hạo Thần dùng huyết khế chứng minh quan hệ thân thiết giữa mình và Hạo Nguyệt, Vong Linh Thẩm Phán ký sĩ không thể không đánh cược. Cược Long Hạo Thần tuân theo lời hứa, không đổi đầu với chúng nữa. Suy tính thiệt hơn, thật ra Vong Linh Vương không có lựa chọn nào khác.

Trong thế giới đỏ đen này không cách nào phân biệt thời gian. Tu vi của Thái Nhi đang tăng lên, Hạo Nguyệt còn đang thức tỉnh, những người khác giữ cảnh giác yên lặng chờ đợi. Trong thế giới khác, một trận đại chiến đang phát động.

.....

*Oành! *

Chín sắc thần quang bắn ngược, một thân hình huyền lệ từ xa rơi xuống, rớt vào rừng cây ngàn mét vuông.

Thân hình huyền lệ đó là một sinh vật đặc biệt. Hình dạng của nó rất đẹp, thân thể màu xanh biếc, hơi xanh. Đầu khá giống tộc rồng, dài chừng mười lăm mét, cái đuôi dài có từng vòng hoa văn tím sậm.

Xinh đẹp nhất là đôi cánh của nó. Cánh gần với lưng nhất có màu xanh biếc giống người nó, dọc theo lưng kéo dài xuống thì biến thành màu hồng, sau đó là màu hồng ngọc. Cánh rất lớn, từ lưng kéo dài ra ngoài cũng dần biến sắc, biến thành màu tím.

Mép cánh lộ ra từng mũi nhọn dài, mũi nhọn phía trước nhất cánh là cái dài nhất. Cánh có từng hoa văn vàng vẽ ra đồ án, trong đó có hình thái vàng trắng.

Mắt nó là màu xanh biếc, nhưng lúc này tràn ngập tức giận. Hơi thở tự nhiên cường đại trên người nó đang biến suy yếu. Bên phải dưới bụng có vết thương thiêu cháy.

Một thanh âm lạnh lẽo vang vọng trong không khí.

"Vô dụng thôi, người không ngăn cản được ta. Tu vi của người tuy không yếu nhưng so với ta thì kém xa. Huống chi người chỉ là một Tinh Linh Long mà thôi."

Phía xa, một thân hình yên tĩnh đứng giữa không trung. Mái tóc đen tựa thác nước rủ xuống lưng như vòng xoáy đen. Áo choàng dài màu đen hoa lệ rủ xuống, mặt trên có quang văn tím nhạt lấp lánh. Làn da y hơi tái, đôi mắt xanh như có thể nổi bật ánh sao trong vũ trụ. Khuôn mặt tuấn tú còn mang nụ cười khê. Đây chẳng phải chính là Ma Thần Hoàng Phong Tú đó ư?

Đây là thế giới nhân loại, cách Trấn Nam quan có Mục Sư Thánh Điện rất rất gần. Nhưng Liên Bang Thánh Điện không được chút tin tức nào. Đừng nói là nhân loại, coi như cao tăng ma tộc, dù là Nguyệt Ma Thần, Tinh Ma Thần cũng không biết Ma Thần Hoàng vốn nên bề quan trong Ma Hoàng cung thế mà đi tới đây.

Tinh Linh Long chậm rãi bò lên, mở ra đôi cánh lại bay lên không trung. Thân thể nó không ổn định, lạnh lùng nhìn chằm chằm Phong Tú.

"Ma Thần Hoàng, muốn tiến vào Mộng Huyền Thần Điện thì phải đạp qua xác ta. Có lẽ người chiến thắng được ta, nhưng dưới tình huống không có Trụ Ma Thần thì ta có khả năng cùng người đồng vu quy tận."

Ma Thần Hoàng nhẹ lắc đầu, nói.

"Không, người sai rồi. Nếu không có năm chắc tuyệt đối thì sao ta đến đây? Tuy vì che giấu tai mắt người, cũng vì không để những nhân loại đáng ghét phát hiện, ta không mang theo Trụ Ma Thần. Nhưng ta vẫn có năng lực triệt để giết chết người."

Nói rồi tay phải Ma Thần Hoàng từ từ chỉ tới trước, một vệt đen kỳ lạ xuất hiện trước mặt y.

Vệt đen nhìn như rất yếu ớt, nhưng giây phút nó xuất hiện, tất cả ánh sáng xung quanh dường như bị nó hấp thu hết. Nguyên bản quang minh hoàn toàn thành hắc ám.

Tinh Linh Long hú dài, chín sắc ánh sáng trên người bùng phát, linh lực cường đại khuếch tán, từ uy thế thì không kém hơn Ma Thần Hoàng bao nhiêu.

Nhưng mà, ngay sau đó, tất cả ánh sáng bỗng nhiên tịch diệt. Nếu từ xa nhìn lại thì Tinh Linh Long tựa như ngọn đèn màu, bỗng dừng tắt ngấm.

Ánh sáng dần trở lại, Ma Thần Hoàng vẫn đứng đó, Tinh Linh Long còn bành bồng trên trời. Bây giờ mặt Phong Tú càng biến tái nhợt, y đứng giữa không trung, thân thể lão đảo. Ma Thần Hoàng thế mà đã suy yếu đến thế ư?"Khụ khụ." Phong Tú ho khan hai tiếng, không thể tiếp tục đứng trên trời mà rơi xuống đất, nhưng trên khuôn mặt tuần tú vẫn có nụ cười khế.

"Tổng sản lượng linh lực của người đại khái chín mươi bảy đến chín mươi tám vạn. Linh lực của ta thì đã thành công đột phá trăm vạn. Ta vốn không thuộc về thế giới này, linh lực đột phá rồi sẽ không trở thành thần. Nhưng mỗi ngày phải chịu đựng linh lực phản phệ dày vò, đây là thần trừng phạt. Cho nên ta cần thần vị, triệt để giải quyết vấn đề này. Có thần vị trong người, ta có thể xuyên qua không gian, thế giới, sẽ không bị quy tắc thế giới này hạn chế nữa, không cần buồn rầu về trường thọ. Người nên cảm thấy vinh hạnh, có thể chết bởi Tịch Diệt Nhất của ta,

người là đầu tiên, đương nhiên cũng có thể là cuối cùng. Đáng giá ta ra tay như vậy, trên Thánh Ma đại lục sợ rằng không có kẻ thứ hai."

Ánh mắt Tinh Linh Long có chút ngơ ngác nhìn Phong Tú. Vết đen nơi ngực nó đã lan tràn tới một phần ba cơ thể, vị trí trung tâm vết đen bắt đầu bay ra đốm sáng, đó là thân thể nó đang tan vỡ!

"Tịch Diệt Nhất, không ngờ người làm đến một bước này, người lại có thể chịu đựng thống khổ thần linh phản phệ. Trong các Ma Thần Hoàng, người là cường giả mạnh nhất. Tự Nhiên Nữ Thần bệ hạ, thật xin lỗi, ta đã hết sức, ta không thể bảo hộ Mộng Huyền Thần Điện của người được nữa."

Khi nó đang nói chuyện thì tốc độ vết đen lan tràn bỗng tăng nhanh. Tinh Linh Long biến thành vô số điểm sáng từ từ tan biến trong không khí. Cùng với nó tan biến, mọi thứ xung quanh dường như biến ảm đạm, hơi thở thiên nhiên mau chóng giảm bớt.

Phong Tú ngồi xếp bằng trên mặt đất, dường như không cảm giác điều gì đối với mọi việc đã xảy ra. Mặt y tái nhợt nhưng toát ra bình tĩnh. Từng vầng sáng đen xuất hiện quanh người y. Chỉ chốc lát sau, áp lực vô hình lần nữa khuếch tán từ người y. Tất cả thực vật xung quanh nhanh chóng héo tàn, đó là dấu hiệu sự sống bị cướp lấy.

Phụt, phụt, phụt

Ba đoàn sáng trắng dâng lên, ở trên bầu trời ngưng kết thành ba đóa sen trắng thuần khiết.

Thải Nhi thở ra hơi dài, chậm rãi mở mắt ra, bên trong tràn đầy sợ hãi lẫn vui mừng.

Cấp chín bậc bốn!

Dựa vào Tịnh Hóa Linh Vực tịnh hóa đại quân vong linh, cùng với sau đó lĩnh ngộ, không ngờ nàng liên tiếp phá tan cách trở, tiến tới cấp

chín bậc bốn. Về tu vi linh lực thậm chí một phen vượt qua Long Hạo Thần. Không thể không nói, đây là kỳ ngộ tuyệt nhất của nàng.

Hơn nữa Thập Vĩnh Hằng bởi vì lần tiến hóa này mà biến thành trắng trong suốt, xem như triệt để hòa thành một với nàng, hoàn toàn thoát khỏi cái bóng Vong Linh Thiên Tai Y Lai Khắc Tư.

"Chúc mừng em, Thái Nhi." Long Hạo Thần mỉm cười nhìn người yêu của mình, trên mặt đầy nụ cười.

Từ lúc lĩnh ngộ đến bây giờ, theo Long Hạo Thần tính toán thì qua khoảng mười ngày tại Thánh Ma đại lục. Mười ngày nay không chỉ Thái Nhi là tăng lớn tu vi, trải qua trận chiến với đám Vong Linh Vương, các thành viên Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi đều đạt được kinh nghiệm thực chiến phong phú. Lại kết hợp trang bị mới, họ có lĩnh ngộ và tiến bộ riêng.

Trận chiến trước đó tuy nguy hiểm nhưng có thể nói là sân đấu luyện cho Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi sau khi tăng lên thực lực.

Thái Nhi duyên dáng cười nói.

"Chắc linh lực của em gần bằng anh rồi, có lẽ cảnh giới còn cao hơn chút."

Sau khi Long Hạo Thần dung hợp với Vĩnh Hằng và Sáng Tạo Thần Ẩn vương tọa, tu vi giữ ở đỉnh bậc ba cấp chín, cũng chính là trạng thái bình cảnh bậc ba. Thêm vào Trái Tim Vĩnh Hằng hỗ trợ, kỳ thật linh lực của hắn hơn bốn mươi vạn. Thái Nhi đột phá đến bậc bốn nhưng tổng sản lượng linh lực không kém hơn Long Hạo Thần là bao.

Long Hạo Thần mỉm cười nói.

"Thế thì sau này do em bảo vệ anh rồi?"

Thái Nhi kéo tay hắn, cười khẽ nói.

"Không thêm đâu, dù là khi nào thì nên là anh bảo vệ em mới đúng. Ai bảo anh là đàn ông chứ? Đúng rồi, Hạo Nguyệt tiến hóa sao rồi anh?"

Tu vi tăng mạnh, đối với nàng coi như là bất ngờ ngoài ý muốn. Tất nhiên quá trình như vậy rất khó lặp lại. Nhưng Tháp Vĩnh Hằng đã hấp thu một phần lực lượng tịnh hóa, thuộc tính tăng mạnh, có lợi rất lớn cho nàng thăng cấp.

Long Hạo Thần nói.

"Chắc Hạo Nguyệt cũng sắp tiến hóa xong rồi, em xem."

Thải Nhi theo ngón tay Long Hạo Thần chỉ nhìn qua. Quả nhiên, Hạo Nguyệt nằm sấp tại đó không yên tĩnh nữa, thân thể biến lớn nhiều, thân hình trắng kiết còn khổng lồ hơn Nghịch Thiên Ma Long tộc nhân của Ma Thần Hoàng. Không ngờ dài hơn bốn mươi mét, mỗi cái cổ biến thô to thêm, vẩy tím tỏa ra ánh sáng chói lòa. Có khí thế khủng khiếp ẩn hiện. Mười hai Thánh Vệ bây giờ không dám cách nó quá gần.

Hai cục u mé ngoài cùng liên tục run lên, phần đỉnh đã có chất lỏng tím nhạt chảy ra. Rõ ràng đó là hai cái đầu, khi nào chúng nó mọc ra thì Hạo Nguyệt sắp hoàn thành tiến hóa.

Long Hạo Thần nói.

"Trong quá trình Hạo Nguyệt tiến hóa dường như luôn hấp thu lực lượng đặc biệt tại thế giới này. Lấy liên hệ giữa anh và nó cũng không cách nào cảm giác rõ ràng lực lượng đó là cái gì. Nhưng anh dám chắc, tuyệt đối không phải hắc ám nguyên tố, hỏa nguyên tố ô nhiễm trong thế giới này, chắc là lực lượng khác, hơn nữa hình như là lực lượng vốn có của nó."

Thải Nhi hơi cau mày, nhỏ giọng nói.

"Hạo Thần. Dù là Ma Thần Hoàng hay sinh vật vong linh thế giới này đều muốn hại Hạo Nguyệt, dường như Hạo Nguyệt trưởng thành sẽ sinh

ra uy hiếp rất lớn với chúng. Nếu Hạo Nguyệt thật sự lợi hại như vậy, có thể nào..."

Long Hạo Thần khẽ thở dài, ôm vòng eo nhỏ của Thái Nhi, nói.

"Hạo Nguyệt là anh em tốt của anh, anh chỉ có thể lựa chọn tin tưởng nó. Chẳng lẽ bởi vì nghi ngờ lực lượng tương lai của nó mà vứt bỏ nó? Anh không làm được, thến nên anh không còn cách nào khác. Hơn nữa, anh tin rằng dù kiếp trước Hạo Nguyệt chính là Austin Griffin mà chúng đã nói, nhưng kiếp này nó chỉ là Hạo Nguyệt anh em tốt của anh. Huyết khế cho nó không chỉ là liên hệ giữa anh và nó, cùng lúc đó anh từng thay đổi thuộc tính của nó. Trừ huyết mạch cao quý mà cường đại của nó, trong người nó còn có một phần huyết mạch của anh."

Thái Nhi nhẹ gật đầu.

"Ừm. Dù anh quyết định thế nào thì chúng ta sẽ vô điều kiện ủng hộ anh."

Tuy mãi đến bây giờ Long Hạo Thần không rõ lai lịch thật sự của Hạo Nguyệt là gì, hẳn thậm chí không muốn truy tìm kỹ càng. Nhưng tựa như hẳn đã nói, mặc kệ Hạo Nguyệt có lai lịch gì, trước kia mạnh cỡ nào, có tính phá hư tới đâu, nó đều là anh em của hẳn. Chẳng lẽ bởi vì e sợ sức mạnh tương lai của Hạo Nguyệt mà hại nó sao?

"Sắp thành." Long Hạo Thần đột nhiên nói.

Cùng lúc đó, chín hoa văn tím vàng trên trán hẳn hiện ra. Ánh sáng tím vàng chói lòa chiếu sáng phạm vi mấy chục mét.

Thái Nhi giật nảy mình, từ người Long Hạo Thần bỗng phát ra khí thể khủng bố giống hệt Hạo Nguyệt. Đó là loại khiến Tịnh Hóa Linh Vực của nàng đều run rẩy.

Ánh sáng tím chột lóe, chớp mắt Long Hạo Thần đã đi tới phía trên thân thể Hạo Nguyệt. Người hẳn bắt đầu khuếch tán ánh sáng vàng, chốc

lát từ phần đầu truyền khắp người hắn, toàn thân biến thành cùng màu sắc.

Biến đổi đột ngột đánh thức các thành viên Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi đang tu luyện. Mọi người tỉnh táo lại nhanh chóng tách ra, càng cẩn thận quan sát xung quanh. Hạo Nguyệt đã tiến hóa tới lúc mấu chốt, Long Hạo Thần dường như cũng bị ảnh hưởng, đây là lúc nguy hiểm nhất.

Nhưng Thái Nhi đúng lúc tỉnh lại trở thành nòng cốt của Quang Chi Thần Hi, nàng có lực lượng tịnh hóa cường đại đủ chấn nhiếp.

Tay phải Thái Nhi cầm Lưỡi Hái Tử Thần chỉ trên không trung. Lúc trước ba đóa sen trắng ngưng tụ thành bay ra ngoài, ba đóa sen bay ba hướng khác nhau, thành ba góc bảo vệ chính giữa nơi Hạo Nguyệt tiến hóa.

Đó chẳng phải là Thịnh Thế Liên Hoa sao? Nếu chân chính có cường giả vong linh đến công kích, dù là hướng nào thì đều phải lo đến hậu quả Thịnh Thế Liên Hoa bùng phát.

Các thành viên Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi cực kỳ ăn ý, cận chiến bên ngoài, ma pháp sư bên trong. Trần Anh Nhi không chút chần chờ, lần nữa phóng ra Sinh Linh Môn của mình.

Trải qua trận chiến với Vu Yêu Vương, Trần Anh Nhi rút ra rất nhiều bài học. Lúc này về mặt triệu hoán cô đã có bước tiến dài, Sinh Linh Môn chỉ mở ra một cái, nhưng đi ra khỏi Sinh Linh Môn là một ma thú cực kỳ đặc biệt.

Đó là một con ngựa trắng, toàn thân tinh khiết trong suốt lóng lánh. Trừ màu bản thân và lóng lánh huyền lệ ra, nó không khác gì với con ngựa bình thường. Nhưng rất nhanh, mọi người liền biết sự cường đại của nó.

Thân hình chợt lóe, tựa như tia chớp trắng bạch mã đã ra bên ngoài, đi tới dưới một đóa lực lượng tịnh hóa, dùng đầu nhẹ đụng vào đóa hoa. Xuất hiện hình ảnh kỳ lạ, ánh sáng trắng từ lực lượng tịnh hóa không chút bài xích nó. Trên người, dưới chân bạch mã xuất hiện một quang hoàn trắng. Quang hoàn đi tới đâu là màu trắng nhu hòa từ từ khuếch tán, không ngờ giống hệt như lực lượng tịnh hóa của Thái Nhi.

"Đây là tịnh hóa thú A Nhĩ Đa, là tọa kỵ của Tử Thần trong truyền thuyết nha!" Trần Anh Nhi cười hì hì, tay phải chỉ hướng Thái Nhi.

Tịnh hóa thú A Nhĩ Đa quay đầu, liếc Thái Nhi, nó bỗng chốc nảy ý muốn thân cận. Lần nữa bùng phát tốc độ kinh khủng, nó đi thẳng tới cạnh Thái Nhi, dùng cái đầu to dúi vào người nàng.

Thái Nhi có thể cảm nhận được hơi thở tịnh hóa đậm đặc từ người nó, nổi lên vui mừng. Có tịnh hóa thú hỗ trợ, lực lượng tịnh hóa của nàng sẽ tăng mạnh, đối kháng sinh vật vong linh thế giới này càng thêm dễ dàng.

Bọn họ chú ý cẩn thận hộ pháp cho Hạo Nguyệt, nó tiến hóa đã đến giây phút mấu chốt.

Từng tầng ánh tím không ngừng dâng lên từ người Hạo Nguyệt, hội tụ trên thân thể khổng lồ. Long Hạo Thần tựa như vị trí trung tâm ánh sáng tím này.

Ánh tím chính là ý niệm hủy diệt, nhưng vì quan hệ huyết mạch nên trong người Long Hạo Thần và lực lượng vốn có của hắn không xung đột. Lực lượng hủy diệt bá đạo hơn lực lượng Quang Thần nhiều. Khi những ý niệm hủy diệt điên cuồng ủa vào người hắn, bình cảnh cấp chín bậc ba của Long Hạo Thần vỡ nát. Linh lực trong người lần nữa điên cuồng tăng lên. Lần này có Vĩnh Hằng và Sáng Tạo Thần Ấn vương tọa sau khi dung hợp liên tục tăng phúc, cũng có lực lượng Hạo Nguyệt đem đến cho hắn.

Vảy trên người Hạo Nguyệt dần nứt ra. Vốn bởi vì thân thể nó biến lớn mà vảy to vô cùng dần tách thành từng khối vảy nhỏ, mỗi một khối

thể tích ước chừng hai bàn tay chụm lại. Lăng giác mặt trên theo đó chồng chéo lên nhau, chín luồng sáng tím biến thành các sắc màu. Ý nghĩa là các sắc màu không ngừng biến đổi, vảy của Hạo Nguyệt tỏa ra là huyền tử, nhìn từ góc độ khác nhau thì màu tím biến thành đậm nhạt khác biệt, càng tăng đặc chất bí ẩn thêm nhiều, càng huyền lệ. Khi huyền tử biến thành sắc đậm nhất thì Hạo Nguyệt tại thế giới đỏ và tím này tựa như biến mất.

Hai cục u to run dữ dội hơn, càng nhiều chất lỏng tím chảy ra từ chỗ u lên, thậm chí có thể thấy khe nứt.

Khí thể bản thân Hạo Nguyệt tựa suối phun tăng vọt, chớp mắt đã phá tan cấp chín, tiếp theo liên tục tăng lên. Chớp mắt đã vượt qua Long Hạo Thần, còn đang tiếp tục dâng lên.

Rốt cuộc, cục u bên trái *Phụt xoẹt* một tiếng, một cái đầu to chui ra, ngửa đầu phát tiếng gầm. Vảy sắc huyền tử tỏa ánh sáng rực rỡ, cũng khiến khí thể Hạo Nguyệt lần nữa tăng lên. Tiếp theo là bên phải, một cái đầu to đột phá, khí thể mạnh mẽ lại thăng hoa.

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 298

Hạo Nguyệt Tám Đầu

Thân thể Long Hạo Thần đã bị ánh sáng tím che giấu, không nhìn thấy bóng dáng. Thân thể Hạo Nguyệt thì tăng một vòng, dài hơn năm mươi mét, hóa thành một vật khổng lồ.

Hai cái đầu mới sinh của Hạo Nguyệt có màu khác nhau. Đầu bên trái là ám kim, trên đỉnh đầu chỉ có một con mắt, so với cái đầu khác thì lớn hơn một phần ba, trên đỉnh đầu kéo tới phần cổ sắp hàng từng cái sừng ám kim. Cái sừng đằng trước nhất cũng là lớn nhất, dài đến hai mét. Ánh sáng sắt thép âm trầm khiến người sợ hãi. Một con mắt không ngừng tỏa ra màu hoàng kim, đó là một con mắt hoàng kim.

Cái đầu bên kia thì là tím đen nhưng không phải hắc ám thuộc tính. Bởi vì chỗ sừng có một đoàn hình cầu tia chớp không ngừng lấp lánh, biểu thị thuộc tính của nó. Sừng cái đầu to này rất lạ, bên dưới là hình tia chớp, đỉnh thì có vật hình tròn thoát trông như quả trứng.

Sau khi hai cái đầu chui ra, sáu cái đầu khác lần lượt ngẩng lên, tám cái đầu cùng ngẩng khiến tình hình rất đồ sộ. Thân thể như ngọn núi, vẫy tỏa sắc huyền tử kỳ bí, còn có khí thể tràn đầy khủng bố, tám cái đầu to đại biểu tám thuộc tính. Lúc này khí thể Hạo Nguyệt đã vượt qua Vong Linh Thẩm Phán kỳ sĩ. Tu vi chỉ sợ khoảng cấp chín bậc bảy.

Từng tầng sáng tím bốc lên, khiến vị trí quanh người Long Hạo Thần dần ngưng kết mây tím. Mây tím khuếch tán ra ngoài, ý niệm hủy diệt khủng bố xua tan tất cả ô nhiễm. Rất nhanh, bầu trời biến thành ánh tím, thậm chí có mặt trời màu tím dâng lên đỉnh cao.

Các thành viên Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi nhìn Hạo Nguyệt bây giờ, họ sinh ra cảm giác ghệt thở. Quá cường đại, Hạo Nguyệt hiện tại thật sự là quá mạnh, mạnh đến mức họ không thể phán đoán thực lực chân chính của nó. Linh lực dao động vượt qua cả Vong Linh Thẩm Phán kỳ sĩ, thân thể khổng lồ mà kinh khủng của nó sẽ đạt tới trình độ cỡ nào?

Chỉ là, điều duy nhất các thành viên Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi lo lắng là lực khống chế của Long Hạo Thần với nó. Tu vi đã vượt qua Long Hạo Thần, nó lại có ý niệm khủng bố đến thế, hẳn còn có thể khống chế được nó chăng? Lúc trước Thái Nhi lộ ra lo lắng với Long Hạo Thần nay cũng là suy nghĩ trong lòng mọi người.

Hạo Nguyệt từ từ giang đôi cánh to lớn, thân thể thô to bị tứ chi chống đỡ, tám cái đầu to lần nữa ngửa đầu gầm lên, con người lấp lóe tia sáng khác màu nay cùng biến thành tím.

Chúng nó cùng phun ra ngậm khí tím hướng Long Hạo Thần.

"Hạo Nguyệt đang làm cái gì?" Vương Nguyên Nguyên kiểm không được hơi sốt ruột hỏi.

Thái Nhi nhìn chăm chú tình hình phía xa, trầm giọng nói.

"Chúng ta phải tin tưởng phán đoán của Hạo Thần."

Kỳ thật trong lòng nàng cũng rất khẩn trương. Nhưng nếu Hạo Nguyệt thật là muốn bắt lợi với Long Hạo Thần, cho dù bây giờ họ ra tay thì cũng chậm rồi. Tuy sớm dự đoán được lần này Hạo Nguyệt tiến hóa thì thực lực sẽ tăng đến mức cực kỳ cường đại, nhưng vẫn không ngờ lại mạnh đến thế.

Nhưng rất nhanh, Hạo Nguyệt khiến họ yên tâm. Khi tám hơi thở tím bất ngờ bắn ra, một đoàn sáng tím vàng lóe sáng trên không trung, tựa như bảo thạch tím vàng bành bồng trên thân thể khổng lồ của Hạo Nguyệt.

Sắc tím vàng nồng đậm di chuyển trên người Long Hạo Thần, chín hoa văn tím vàng trên trán hần biến càng lấp lánh hơn. Chín hoa văn dần nhô lên, sau đó thể tích thu nhỏ chút, vẫn khảm chặt trên trán hần. Lúc này chín hoa văn tím vàng không phải tạm thời lộ ra mà như hình xăm.

Khí thể của Long Hạo Thần cũng đang biến hóa. Tuy không bùng nổ tựa suối phun như Hạo Nguyệt, nhưng tu vi đang liên tục tăng lên.

Lúc này, bộ đồ trên người hần đã biến mất, biến thành sắc tím vàng. Có thể thấy ở ngực hần, Trái Tim Vĩnh Hằng đang kịch liệt nhấp nháy. Cùng lúc đó, trong sắc tím vàng lấp lánh đoàn sáng trắng, đại biểu cho linh đan, cũng là linh khiếu lớn nhất của hần.

Cùng lóe ánh sáng trắng còn có trán, hai vai, đôi chân, hai đầu gối, hai khuỷu tay. Sau đó từ đầu xương sống kéo dài xuống dưới, mỗi đoàn sáng trắng đại biểu cho một khiếu huyết, cũng đại biểu một vạn linh lực của Long Hạo Thần.

Lúc mới bắt đầu chỉ có tổng cộng ba mươi chín đoàn sáng trắng. Nhưng cùng với lực lượng Hạo Nguyệt rót vào, càng nhiều ánh sáng trắng hiện ra trên người Long Hạo Thần.

Bốn mươi lăm, bốn mươi sáu, bốn mươi bảy, bốn mươi tám, bốn mươi chín.

Chớp mắt tu vi của Long Hạo Thần đã tăng tới đỉnh bậc bốn cấp chín, lần nữa vượt qua Thái Nhi. Lại tiến một bước là sẽ vào cấp chín bậc năm. Khi tiến vào cấp chín bậc năm, đối với cường giả cấp chín là một thế giới mới tinh, tương đương một lần tăng vọt.

Tác dụng của huyết khế hoàn toàn hiện ra. Giữa Long Hạo Thần và Hạo Nguyệt vốn là hỗ trợ cho nhau, mỗi lần có bên nào tăng lên thì sẽ tăng phúc cho bên kia. Lần này Hạo Nguyệt sáu đầu trực tiếp tiến hóa đến tám đầu, thực lực tăng vọt, tăng phúc cho Hạo Nguyệt so với lúc trước tiến hóa gộp lại thì nhiều hơn nữa.

Bỗng nhiên lửa tím vàng trên người Long Hạo Thần tỏa rực rỡ. Ngay sau đó, tất cả khiếu huyết trên người hắn đều lóe sáng, ánh sáng trắng thậm chí tạm thời xua ánh sáng tím vàng ra ngoài. Khiếu huyết thứ năm mươi xuất hiện.

Cấp chín bậc năm. Long Hạo Thần rốt cuộc đột phá đến trình độ cấp chín bậc năm. Không ngờ lực lượng của Hạo Nguyệt giúp hắn liên tục phá hai bình cảnh.

Linh lực còn đang tăng lên, nhưng tốc độ rõ ràng giảm dần. Năm mươi một, năm mươi hai, năm mươi ba...mãi đến năm mươi bảy linh khiếu xuất hiện thì rốt cuộc không tăng lên nữa. Ánh sáng tím vàng bắt đầu dần ổn định lại.

Đến đây thì tổng sản lượng linh lực của Long Hạo Thần đúng với danh nghĩa đệ nhất Liên Bang Thánh Điện. Thêm vào Trái Tim Vĩnh Hằng tăng phúc ngách ngoại, tu vi linh lực đã vượt qua Tinh Không Thần Thánh kỳ sĩ Dương Hạo Vũ.

Ánh sáng lấp lóe, thu lại. Khí thể của Long Hạo Thần dần ổn định. Trong tám cái đầu Hạo Nguyệt ánh tím dần tán đi, tự trở về màu sắc vốn có. Trong ánh mắt chúng rõ ràng toát ra tràn đầy thân thiết, hiển nhiên không vì nó tiến hóa thực lực mà biến đổi cảm tình với Long Hạo Thần.

Ánh sáng tím vàng từ từ thu lại, chỉ có chín quang văn tím vàng khắc trên trán là không rút đi. Long Hạo Thần chậm rãi mở mắt ra.

Đôi mắt hắn vẫn là màu vàng trong suốt, nhưng giây phút mở mắt, đáy mắt xẹt qua tầng ánh tím.

Nhìn Hạo Nguyệt dưới chân, Long Hạo Thần vô cùng rung động. Không chỉ vì Hạo Nguyệt cường đại, thân thể hiện ra mỹ cảm, còn bởi vì Hạo Nguyệt tăng phúc với hắn! Linh khiếu từ ba mươi chín cái tăng vọt đến năm mươi bảy cái, điều này khiến hắn thật sự trở thành số một thế giới nhân loại. Thêm vào Vĩnh Hằng và Sáng Tạo Thần Ấn vương tọa, Hạo Nguyệt trợ giúp, Long Hạo Thần lần đầu tiên có tự tin khiêu chiến

với Ma Thần Hoàng. Hơn nữa lực lượng linh hồn của hắn cũng theo đó thăng hoa, so với linh lực bản thân tăng lên thì tinh thần lực bùng phát càng khiến hắn chấn kinh.

Tinh thần lực bẩm sinh của Long Hạo Thần khác với người thường, cường đại hơn rất nhiều. Lần này Hạo Nguyệt tiến hóa khiến tinh thần lực của hắn trực tiếp tăng hơn gấp đôi. Có thể tưởng tượng lần này Hạo Nguyệt tiến hóa mạnh mẽ cỡ nào.

Đột nhiên, trong hai cái đầu mới sinh của Hạo Nguyệt, cái đầu màu ám kim nghiêng sang bên cạnh, độc nhãn tỏa ánh vàng rực rỡ. Ngay sau đó, thân thể dài hơn năm mươi mét tựa ngọn đồi của Hạo Nguyệt biến mất.

"A?" Long Hạo Thần cảm giác ra có gì là lạ.

Khi Hạo Nguyệt lần nữa xuất hiện thì thân thể đã ngoài mấy ngàn mét. Trên bầu trời, ánh sáng tím đậm đặc chợt bùng phát, hai bóng dáng bị ánh sáng tím chiếu rọi xuất hiện trước mặt Hạo Nguyệt. Đó chẳng phải chính là Vong Linh Thẩm Phán ký sĩ và Vu Yêu Vương đó sao?

Thì ra chúng vẫn là không yên tâm lời hứa của Long Hạo Thần, lặng lẽ ẩn nấp tại đó. Vốn chúng nhiều ít có ý định đánh lén, nhưng thấy ba đoá lực lượng tịnh hóa của Thái Nhi bành bồng trên không trung thì đã từ bỏ ý niệm. Trong lòng thầm cầu nguyện Long Hạo Thần giữ lời hứa.

Mắt thấy Hạo Nguyệt hoàn thành tiến hóa, uy áp khủng bố tựa như hơn sáu ngàn năm trước, chúng sợ đến vỡ mật, không dám nhúc nhích, sợ bị Hạo Nguyệt phát hiện. Nhưng tu vi của chúng vẫn không thể qua mắt Hạo Nguyệt. Khi Long Hạo Thần hoàn thành tăng thực lực thì Hạo Nguyệt lập tức phát động.

Cái đầu sắc ám kim vừa sinh ra đột nhiên quấy một cái, đỉnh đầu có một chuỗi độc giác bồng biển lớn, hóa thành mười tám quang nhãn sắt thép khủng bố mạnh chém về phía Vong Linh Thẩm Phán ký sĩ và Vu

Yêu Vương. Cùng lúc đó, trong độc nhãn phóng ra một luồng ánh sáng vàng trước tiên oanh kích hai trên.

Bảy cái đầu khác không ra chiêu, chỉ như hồ rình mồi nhìn chăm chăm. Thân thể Hạo Nguyệt vừa xuất hiện trước mặt Vong Linh Thâm Phán kỵ sĩ, Vu Yêu Vương thì ánh sáng tím nồng đậm đã hóa thành quang hoàn to lớn hạn chế khả năng chạy trốn của chúng.

Vu Yêu Vương hét lên một tiếng, đôi tay khép trước ngực. Luồng khí tím cuộn cuộn toát ra, định chặn luồng sáng vàng đó. Nhưng khí lưu này chưa làm ra tác dụng gì đã bị ánh sáng vàng chọc thủng. Ánh sáng vàng di chuyển trực tiếp rơi trên người ả. Vu Yêu Vương ở trên không trung hóa thành pho tượng vàng. Ngay sau đó, không trung mười tám lưỡi dao sắt thép khổng lồ chém xuống.

Lúc này nếu Vong Linh Thâm Phán kỵ sĩ nhất quyết chạy trốn thì vẫn có cơ hội. Dù sao Hạo Nguyệt mới hoàn thành tiến hóa, năng lực còn chưa ổn định, mục tiêu công kích đầu tiên còn là Vu Yêu Vương. Lấy tu vi cấp chín bậc bảy của Vong Linh Thâm Phán kỵ sĩ, dù có bị thuộc tính của Hạo Nguyệt hoàn toàn khắc chế, vẫn có cơ hội rất lớn lao ra ánh sáng tím vây khốn này.

Nhưng Vong Linh Thâm Phán kỵ sĩ không làm như vậy. Y lóe người chắn trước mặt Vu Yêu Vương, nâng lên thanh kiếm tím đen, huyền hóa ra hàng ngàn kiếm quang ngăn công kích từ Hạo Nguyệt.

Tiếng keng keng không ngừng vang trên không trung. Vong Linh Thâm Phán kỵ sĩ bị cái đầu ám kim mới sinh của Hạo Nguyệt đánh liên tục bại lui.

"Grao!" Bảy cái đầu Hạo Nguyệt cùng gầm lên.

Ngay sau đó, một vầng sáng tím khuếch tán từ thân thể khổng lồ của Hạo Nguyệt.

Phía xa, tuy các thành viên Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi không tham gia trận chiến đấu nhưng họ đều là cường giả, lúc này có thể cảm nhận được Hạo Nguyệt đang làm cái gì.

Lâm Hâm kiềm không được nói.

"Đây, đây là hỗn loạn nguyên tố bác ly tám thuộc tính? Các người có ai nghe nói qua loại ma pháp hỗn hợp nhiều thuộc tính như vậy không?"

Tuy Tư Mã Tiên cũng chấn kinh trợn to mắt nhưng vẫn câu mâu nói.

"Có gì kỳ, giờ thấy rồi thôi? Mạnh quá!"

Đúng vậy, thật là quá mạnh.

Hỗn loạn nguyên tố bác ly tám thuộc tính, còn là thuần phát. Khi một vòng sáng tím đánh vào người Vong Linh Thẩm Phán kỵ sĩ, Vu Yêu Vương thì hai cường giả vong linh điên cuồng tiêu hao linh lực. Đặc biệt là Vong Linh Thẩm Phán kỵ sĩ, màu đen đại biểu hắc ám thuộc tính bị trùng kích không còn một mảnh, thanh kiếm tím đen trong tay mất đi ánh sáng.

Lúc này, cái đầu to sắc ám kim của Hạo Nguyệt, tất cả sừng huyền hóa ra lưỡi dao ánh sáng ở trên không trung nhanh chóng hợp thành chiến đao to lớn, chém hướng Vong Linh Thẩm Phán kỵ sĩ. Cùng lúc đó, ánh tím nồng đậm từ miệng bảy cái đầu phun ra, áp chế Vong Linh Thẩm Phán kỵ sĩ không thể chạy trốn.

Ngay lúc này, Vu Yêu Vương thoát ra khỏi sắc vàng bao phủ bỗng nhiên không chút báo trước chắn trước người Vong Linh Thẩm Phán kỵ sĩ, giang hai tay. Xem tình hình như là muốn dùng thân thể chặn một đao khủng bố này.

Cái đầu mới sinh độc nhãn lóe ánh sáng lạnh lùng. Ngăn chặn? Thật là nực cười, một đao chém xuống thì hai Vong Linh Vương đều phải chết.

Trong lúc vô cùng nguy hiểm này đột nhiên một luồng sáng trắng trong suốt xuất hiện ở hư không.

*Leng keng keng! *

Tiếng vù vù sắc nhọn phát ra, các thành viên Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi ở phía xa kiếm không được bịt tai. Vong Linh Thẩm Phán kỵ sĩ và Vu Yêu Vương cùng bắn ra sau.

Hạo Nguyệt ngẩn ngơ nhìn hai kẻ bị chấn bay ra, không tiếp tục truy đuổi.

Kẻ chặn trước mặt Vong Linh Thẩm Phán kỵ sĩ và Vu Yêu Vương, chẳng phải chính là Long Hạo Thần ư?

"Grao, grao!" Hạo Nguyệt tám đầu khó hiểu gầm lên.

Chân chính đối mặt đòn tấn công của Hạo Nguyệt mới biết sức mạnh hiện tại khủng khiếp tới cỡ nào. Dao sắc thép chém xuống khiến đôi tay nắm Vĩnh Hằng kiếm của Long Hạo Thần cùng tê liệt. Hơn nữa ý niệm hủy diệt kinh khủng vượt qua Vĩnh Hằng kiếm ngăn chặn, để lại vết trắng trên Vĩnh Hằng giáp. Tuy vết trắng này nhanh chóng biến mất, nhưng Long Hạo Thần cảm nhận rõ ràng khí thể hủy diệt mang đến điên cuồng.

"Hạo Nguyệt, đủ rồi." Long Hạo Thần trầm giọng nói. "Ta đã hứa với chúng, nếu chúng không quấy rầy người tiến hóa nữa thì tha cho chúng. Bây giờ chúng đã không thể nào uy hiếp được người, tha cho chúng đi."

Có thể nói Vong Linh Thẩm Phán kỵ sĩ, Vu Yêu Vương tìm đường sống trong chỗ chết, ngơ ngác nhìn người đàn ông mặc Vĩnh Hằng giáp bình bình giữa không trung trước mặt mình, tâm tình đầy phức tạp. Hắn giữ lời hứa, thật sự ngăn cản Austin Griffin không giết chúng ta.

Hạo Nguyệt liên tục gầm lên, hiển nhiên không đồng ý thả hai Vong Linh Vương.

Long Hạo Thần tức giận hừ một tiếng.

"Nếu người thật muốn ra tay vậy cứ giết ta trước đi."

Hắn sinh thời chú trọng nhất là lời hứa. Huống chi hắn thấy bất an về hơi thở hủy diệt của Hạo Nguyệt.

Hạo Nguyệt tám đầu cùng nháy mắt, tiếng gầm biến mất, đôi cánh vỗ đập, chậm rãi tới gần Long Hạo Thần, tám cái đầu to cùng dựa vào.

"Cẩn thận!" Vu Yêu Vương kiềm không được kêu lên.

Long Hạo Thần đứng đó không động đậy. Cái đầu sắc ám kim hung dữ trừng Vu Yêu Vương, sau đó cùng bảy cái đầu khác nhẹ dụi vào người Long Hạo Thần. Xem nó tựa như vật cứng làm nũng với chủ nhân vậy.

Vong Linh Thẩm Phán ký sĩ, Vu Yêu Vương hoàn toàn ngẩn ngơ. Trong lòng chúng, Austin Griffin khủng bố cỡ nào chứ! Làm sao có thể, làm sao có thể thân thiết với nhân loại như vậy? Hơn nữa nó đang biểu thị thần phục, chính là nói, nó đồng ý nghe lời nhân loại không đuổi giết chúng ta nữa?

Cảm nhận được Hạo Nguyệt uất ức thân thiết, sắc mặt Long Hạo Thần dịu lại, nhẹ sờ hai cái đầu mới sinh.

"Ta biết các người uất ức, nhưng oan gia nên giải không nên kết, huống chi sau này chúng nó sẽ không uy hiếp đến các người nữa. Nếu ta không đoán sai, kiếp trước chắc chắn người đem đến thống khổ rất lớn cho chúng, nếu không thì chúng sẽ không đối với người như vậy. Oan oan tương báo biết bao giờ mới hết? Tha cho chúng đi."

Hạo Nguyệt nhẹ gật đầu, không cố chấp nữa. Từ khi nó đi theo Long Hạo Thần, đây là lần đầu tiên hắn nổi giận với nó. Trong lòng nó nảy ra cảm xúc khủng hoảng, tất nhiên sẽ không khư khư cố chấp nữa.

Long Hạo Thần quay đầu nhìn Vong Linh Thẩm Phán kỵ sĩ, Vu Yêu Vương, nhàn nhạt nói.

"Các người có thể đi rồi. Nếu không phải các người ở một bên dòm ngó, tình hình mới rồi sẽ không xuất hiện."

"Cảm ơn ngài đã tha thứ, vua nhân loại vĩ đại." Vu Yêu Vương và Vong Linh Thẩm Phán kỵ sĩ cùng khom người hành lễ hướng Long Hạo Thần.

Long Hạo Thần khẽ thở dài, nói.

"Lời vừa rồi ta nói chắc các người đã nghe. Nếu có thể bỏ xuống thù hận thì hãy bỏ đi."

Hai cường giả vong linh im lặng vài giây sau, Vong Linh Thẩm Phán kỵ sĩ trầm giọng nói.

"Nếu ngài cũng trải qua mọi chuyện khi đó thì sẽ hiểu tại sao chúng ta không cách nào tha thứ. Cảm ơn ngài đã bao dung. Trước khi chia tay, ta phải nhắc nhở ngài. Tuy rằng huyết khế khiến Austin Griffin biến đổi rất nhiều, nhưng căn nguyên của nó sẽ không biến đổi. Khi nó thức tỉnh tất cả sức mạnh, chưa chắc khống chế được ý niệm của mình."

Nói xong Vong Linh Thẩm Phán kỵ sĩ lần nữa hành lễ với Long Hạo Thần, cùng Vu Yêu Vương hóa thành hai luồng sáng bay hướng phía xa.

Sau khi thức tỉnh toàn bộ sức mạnh? Long Hạo Thần nhìn Hạo Nguyệt bên cạnh mình, thầm chấn kinh. Hạo Nguyệt cường đại như thế mà chưa hoàn toàn mạnh mẽ sao?

Đúng lúc này, bỗng dưng ngực Long Hạo Thần lóe tia sáng xanh, cảm giác tim đập nhanh lan tràn toàn thân.

"A? Đây là...khế ước của Dạ Tiểu Lệ? Dạ Tiểu Lệ đã xảy ra chuyện?"

Long Hạo Thần giật mình, lập tức vỗ đầu Hạo Nguyệt, nói.

"Hạo Nguyệt, người mới tiến hóa xong, trước tiên ổn định cảnh giới, ta đi chút rồi về."

Nói xong hắn nhanh chóng vỗ ngực, một tầng sáng xanh từ đó lan tràn ra, chớp mắt bao trùm toàn thân. Ánh sáng chợt lóe, ngay sau đó Long Hạo Thần đã biến mất. Hắn thậm chí không kịp giải thích cùng đồng bạn, trước khi rời đi nhanh chóng truyền âm ba chữ "Dạ Tiểu Lệ" cho Thái Nhi.

Vong Linh Thăm Phán kỵ sĩ nắm bàn tay khô gầy của Vu Yêu Vương, yên lặng bay tới trước.

"Tại sao mới rời hẳn trước mặt ta?" Vong Linh Thăm Phán kỵ sĩ đột nhiên trầm giọng hỏi.

Thanh âm bình thường sắc nhọn của Vu Yêu Vương biến nhu hòa.

"Chúng ta đã sống quá lâu. Có thể cùng người chết chung một chỗ, ta không có tiếc nuối, hơn nữa người vốn có thể ra đi. Người biết không? Kỳ thật cuối cùng ta chặn trước mặt người, đối diện Austin Griffin thì trong lòng ta không sợ nó chút nào. Khi người không vứt bỏ ta, cùng nhau đối mặt nó, ta liền biết trong lòng người còn nhớ ta, đúng không? Cho đến nay, người quan tâm ta không chỉ vì ta có thực lực siêu quần, mà vì người luôn nhớ rõ ta, tựa như ta nhớ người. Người luôn không chịu thừa nhận, lần này đã không thể che giấu rồi chứ. Áo Cổ Tư Đình, chẳng lẽ người còn muốn tiếp tục lừa ta sao?"

Hỏa Hồn của Vong Linh Thăm Phán kỵ sĩ hơi nhấp nháy.

"Y Na, người tội gì đâm rách tầng cửa sổ giấy này? Chúng ta đã là vong linh, còn lại chỉ có Hỏa Hồn mấy ngàn năm bất diệt. Thân hình ta xấu xí như vậy, ta..."

"Đủ rồi, không cần nói tiếp." Vu Yêu Vương Y Na hung dữ nói. "Tại sao vong linh không thể có tình yêu? Người nói cho ta biết tại sao đi? Đó chỉ là vì tự tôn khiến ta buồn nôn của người quấy phá mà thôi. Từng là hoàng tử biến thành vong linh, là người không thể đối diện với chính mình. Hay là tình yêu giữa chúng ta chỉ giới hạn trong tình dục, không có xác thịt giao hòa thì người không chịu thừa nhận?"

"Không, đương nhiên là không!" Giọng Vong Linh Thẩm Phán kỳ sĩ biến cao vút. "Y Na, năm đó tại ta không thể bảo vệ người! Là ta không thể trong giây phút mấu chốt bảo vệ bên cạnh người, trơ mắt nhìn người bị giết chết, hóa thành vong linh. Ta còn có tư cách gì nói với người, ta xấu xí thế này từng là người yêu của người. Sau khi thành vong linh, ta hao phí tâm lực, tất cả hy vọng vào giây phút đó đã tắt ngấm. Vì bảo vệ người mà ta miễn cưỡng sống sót, cố gắng biến mình càng cường đại thêm. Sao ta không yêu người được, trong lòng ta, dù người có biến thành hình dạng gì thì đều là Y Na mà ta yêu thương nhất!"

Nghe Vong Linh Thẩm Phán kỳ sĩ không chút do dự tuyên ngôn, Hỏa Hồn của Vu Yêu Vương Y Na biến nhu hòa.

"Ta cũng yêu người, Áo Cổ Tư Đình của ta. Hơn sáu ngàn năm qua đi, sau ngày tai họa đó, chúng ta đều biến thành vong linh. Nhưng hơn sáu ngàn năm qua, trong lòng ta chỉ có một cái tên, đó là người, Áo Cổ Tư Đình. Dù chúng ta đã là vong linh, dù có lẽ chúng ta không có tương lai. Nhưng mà, Áo Cổ Tư Đình của ta ơi, coi như tại thế giới chỉ có đen và đỏ này, ta không muốn tách rời khỏi người."

Nói rồi Vu Yêu Vương tựa vào ngực Vong Linh Thẩm Phán kỳ sĩ. Chúng không có cảm xúc, nhưng khoảnh khắc này, Hỏa Hồn giao hòa với nhau, nhấp nháy càng nhu hòa.

Vô số ánh sáng xanh phóng lên cao, hóa thành cột sáng xộc lên không trung rồi từ từ tan biến.

Mặt đất rung động, rừng rền rĩ, từng khe nứt xuất hiện trong không khí.

Giữa những cột sáng xanh, Ma Thần Hoàng yên tĩnh đứng đó, nhìn phương xa bóng xanh hư ảo.

"Đừng cố giãy dụa nữa, Mộng Huyền Thần Điện đã bị ta hủy diệt, Mộng Huyền Thiên Đường sắp tan vỡ rồi, Tinh Linh Long cũng chết trong tay ta. Dù người có lấy đi trái tim Tinh Linh của nó thì cũng vô ích. Trái tim Tinh Linh của Tinh Linh Long là dược vật chữa trị tốt nhất, có thể so với thuật hồi sinh. Đáng tiếc nó vô dụng với người. Ta biết người là thần vị mà Tự Nhiên Nữ Thần để lại, người nên thấy vinh hạnh khi dung nhập vào linh hồn ta."

Giọng Ma Thần Hoàng Phong Tú rất dịu dàng, quanh người y đầy khe hở không gian, những khe hở này không thể sinh ra bất cứ tác dụng gì với y. Phía xa, bóng dáng xanh biến ngày càng rõ ràng, từng cột sáng xanh tỏa ra hơi thở sự sống thì biến càng yếu ớt.

"Đừng nằm mơ! Coi như là kích phát thần vị thì ta cũng sẽ không cho người!" Trong giọng nói lạnh lùng của Dạ Tiểu Lệ tràn ngập căm hận.

Nhà bị hủy, Tinh Linh Long canh giữ Mộng Huyền Thần Điện bao nhiêu năm cũng bị Ma Thần Hoàng giết chết, mối hận trong lòng cô đạt tới đỉnh điểm.

Ma Thần Hoàng mỉm cười nói.

"Người cho rằng mình còn có thể kích phát thần vị sao? Trước mặt ta, bất cứ cố gắng nào chỉ là uổng công. Ta vốn là thể bán thần, cho dù người kích phát ra thần vị thì ta vẫn có thể làm lại, hấp thu nó vào người. Tại đây ta mới là chúa tể. Người chỉ là mượn Mộng Huyền Thiên Đường bị vỡ nát xuất hiện khe hở không gian kéo dài chút thời gian mà thôi. Ta đã đợi nhiều năm như vậy, tất nhiên có kiên nhẫn."

Dạ Tiểu Lệ im lặng. Cô biết rõ Ma Thần Hoàng nói thật. Y thật sự quá mạnh. Khi y đánh chết Tinh Linh Long thì đã khống chế mọi thứ.

Khi Dạ Tiểu Lệ ngủ say trong Mộng Huyền Thần Điện cảm nhận được Tinh Linh Long chết trận, tất cả đã quá muộn. Mộng Huyền Thiên Đường là nhà của cô, gốc của cô tại đây. Tựa như trái cây mọc trên đại thụ. Nếu cây khô héo thì cô chỉ có nước bị ngắt lấy hoặc chết đi. Không thể nghi ngờ, Ma Thần Hoàng chính là đang chờ hái quả.

Hắn có thể cứu được ta không? Trong lòng Dạ Tiểu Lệ tràn ngập bi thương, cô không biết nữa. Dù hắn thật sự đến, sao thể cứu ta khỏi tay Ma Thần Hoàng không? Ma Thần Hoàng mạnh như vậy, coi như là Tự Nhiên Nữ Thần làm lại thân hình đứng tại đây cũng chưa chắc chiến thắng được Ma Thần Hoàng. Dù sao Tự Nhiên Nữ Thần không phải vị thần am hiểu về chiến tranh!

Ma Thần Hoàng hai tay chấp sau lưng, im lặng cảm nhận hơi thở sinh mệnh phát ra từ Mộng Huyền Thần Điện. Tu vi linh lực của y đã tới cảnh giới trở lại nguyên trạng. Dù hơi thở sự sống đối lập với hắc ám của y thì cũng không thể gây ảnh hưởng gì cho y.

Nếu từ trên cao tí tằng mây nhìn xuống sẽ phát hiện, trong phạm vi trăm mét như bao phủ một tầng tím nhạt. Hơi thở trong phạm vi không cách nào tràn ra. Bởi vậy, dù Trấn Nam quan cách nơi này không xa cũng không phát hiện bất cứ chuyện gì ngoài ý muốn. Cho dù có phát hiện thì sao chứ? Ai ngăn được Ma Thần Hoàng hiện tại?

Ngửa đầu nhìn chân trời, lòng bỗng nhiên có chút nóng nảy. Bởi vì tâm tình y trong phút chốc xáo trộn.

Hắn thật sự không chết ư? Trong đầu nhớ lại tin tức khiến y vô cùng kinh sợ. Tuy Tinh Ma Thần lần nữa bảo đảm hơi thở của Long Hạo Thần sớm biến mất, nhưng không biết vì sao, khi biết tin này thì lòng y luôn nặng trĩu.

Tất nhiên y cũng không tin Long Hạo Thần chưa chết. Lấy tu vi của y, có thật sự bóp nát trái tim Long Hạo Thần hay không thì chính y rõ ràng, vốn không có khả năng xảy ra chuyện ngoài ý muốn.

Chẳng lẽ là có vong linh pháp sư biến hắc thành vong linh?

Nghĩ tới đây, đáy mắt Ma Thần Hoàng xẹt qua tia lãnh khốc. Dù y rất hy vọng Long Hạo Thần chết, nhưng vẫn có tình cảm đặc biệt với hắc. Chỉ y mới thương tổn được hắc, nếu thật có vong linh pháp sư nào dám biến hắc thành vong linh, Ma Thần Hoàng nhất định sẽ khiến kẻ đó cảm nhận cái gì gọi là sống không bằng chết, hơn nữa để nỗi khổ kéo dài ngàn năm, luyện hồn mà chết.

Dù sao hắc xuất sắc như vậy! Nhớ đến Long Hạo Thần, Ma Thần Hoàng tràn đầy bất đắc dĩ. Không ngờ Austin Griffin có thể ký kết huyết khế với hắc, đây không chỉ đơn giản là thiên phú. Tuy Ma Thần Hoàng không rõ quá trình trong đó, nhưng y đoán được phải là cơ duyên đặc biệt nào đó thì Long Hạo Thần mới thành công được.

Nếu như không có Austin Griffin, mình có thể thuyết phục hắc cuối cùng quy thuận ma tộc, thậm chí trở thành người thừa kế của mình không?

Có lẽ sẽ không. Cái tên đó rất cứng đầu, sớm biết như vậy, lúc trước lần đầu tiên gặp gỡ nên mang hắc quay về ma tộc. Từ lúc đó xoay chuyển suy nghĩ của hắc thì có lẽ còn có chút cơ hội.

Nghĩ tới đây, lòng Ma Thần Hoàng bỗng tràn đầy bi thương. Bởi vì y đột nhiên nhớ đến, khi Long Hạo Thần chết đi, y cảm nhận trong người Long Hạo Thần chảy phần huyết mạch của mình dần nhạt đến biến mất, mãi tới hiện tại không lần nữa xuất hiện cảm ứng gì.

Làm vua ma tộc, tộc trưởng Nghịch Thiên Ma Long, Ma Thần Hoàng có năng lực cảm ứng rất mạnh với huyết mạch trực hệ của mình. Ví dụ như A Bảo, Lãnh Tiêu đều ở trong cảm giác của y. Thậm chí khi chúng biến mạnh hay yếu thì Ma Thần Hoàng đều cảm nhận được. Phần huyết mạch thuộc về Long Hạo Thần đã sớm biến mất.

Dù sao hắc đã chết rồi! Nhưng vẫn phải điều tra rõ ràng tin tức hắc xuất hiện. Chẳng lẽ nhân loại thật sự cho phép vong linh pháp sư tồn tại,

hơn nữa để vong linh pháp sư lợi dụng thân thể Long Hạo Thần? Không, điều này không thể nào.

Càng suy nghĩ thì trong lòng Ma Thần Hoàng càng rối ren. Nhưng y là cường giả đương thời, một chân bước vào cửa thần cấp. Y rất nhanh ổn định cảm xúc, ánh mắt lần nữa quay về cục diện hiện tại.

Y đã chờ đợi ngày này từ rất lâu rồi. Từ khi tu vi đột phá trăm vạn linh lực, y luôn tìm kiếm thần vị. Chỉ có nhờ vào thần vị mới triệt để xóa bỏ thần linh phản phệ, do đó trở thành vị thần chân chính không bị thế giới này hạn chế. Đến khi đó, không có gì có thể chế ước y được nữa. Đối với y đây là một cơ duyên cực quan trọng. Coi như là thế giới nhân loại, nếu tu luyện đến trăm vạn linh lực, chỉ có con đường tự ngưng kết thần vị để trở thành thần. Khi thành thần, ý niệm sẽ từ từ tan biến, tỏa ra thiên địa, có thể cảm nhận, chi phối tất cả, nhưng không có thân thể nữa, càng không thể ảnh hưởng cân bằng thế giới.

Nhưng y thì khác. Ma tộc đến từ thế giới khác, cho y khả năng không cần tuân theo quy tắc thế giới này, nhưng cũng không thể tự sinh ra thần vị.

Nghĩ tới đây, lòng Ma Thần Hoàng bỗng cháy bỏng. Hôm nay nhất định có thể thành công, sau khi thành công, mình chính là vị thần xưa nay chưa từng có tại thế giới này. Đến lúc đó, nhân loại có thể không thần phục sao? Thống nhất thế giới này rồi, không chừng phải quay về thế giới cũ nhìn xem, không biết bây giờ chỗ đó ra sao.

Ánh sáng xanh ngày càng âm đậm, Dạ Tiểu Lệ đơn thuần đáng yêu dần hiện rõ ràng trong ánh sáng xanh hư ảo. Cô cách Ma Thần Hoàng trăm mét.

Từng khe hở không gian bắt đầu khép kín, biến mất. Hơi thở sự sống khổng lồ lan tràn trong rừng rậm rộng lớn này, nhưng không thể xông qua phong ấn của Ma Thần Hoàng.

"Hơi thở sinh mệnh thoải mái biết bao! Đáng tiếc là, không thích hợp ta." Ma Thần Hoàng mặt mang tươi cười từng bước một đi hướng Dạ Tiểu Lệ.

Dạ Tiểu Lệ yên lặng đứng đó, ánh mắt lạnh lùng nhìn chăm chăm Ma Thần Hoàng. Đôi tay nhỏ nhắn trắng nõn bất giác nắm chặt, khẽ cắn môi dưới. Mắt thấy thân hình cao to đẹp trai tràn ngập tà mị từng bước một đi hướng mình, cô đứng im đó không động đậy.

Mộng Huyền Thần Điện bị hủy, Mộng Huyền Thiên Đường cũng không còn. Từ giờ phút này bắt đầu, cô đã hoàn toàn mất đi nhà của mình. Nhớ lại khi Tinh Linh Long chết đi để lại phần lưu luyện trong ý niệm của cô, hai hàng lệ chảy dọc theo khuôn mặt Dạ Tiểu Lệ.

Không có, cái gì đều không còn.

Ma Thần Hoàng chậm rãi bước tới, cách cô mười mét thì ngừng lại, vươn tay hướng Dạ Tiểu Lệ.

"Đến đây, theo ta đi. Yên tâm, ta sẽ không tổn thương ngươi. Người chỉ cần thành tâm thành ý trở thành thần vị của ta, ta thậm chí sẽ không xóa ký ức của ngươi. Theo ta đi, ta sẽ cho ngươi chứng kiến rất nhiều kỳ diệu và không thể tưởng tượng, cũng sẽ khiến Thánh Ma đại lục xuất hiện vị thần chân chính."

Dạ Tiểu Lệ ánh mắt sáng ngời nhìn chăm chăm Ma Thần Hoàng. Cô thấy sự chân thành nơi đáy mắt Ma Thần Hoàng. Tới cảnh giới như Ma Thần Hoàng sớm bỏ tất cả hắc ám, có nhiều việc rất quan trọng với người thường thì không còn quan trọng với y nữa. Y truy đuổi là tầng cấp khác.

"Ta đã đợi rất lâu, không muốn chờ tiếp nữa. Ta hy vọng có được một thần vị có ý thức, vậy thì ít ra ngàn năm, vạn năm sau sẽ không cô đơn. Người nói có đúng không? Kỳ thật có nhiều lúc, vui sướng và bi thương chỉ là tạm thời. Thời gian sẽ xóa nhòa tất cả. Khi người theo ta trông

thấy nhiều thế giới khác nhau, người sẽ lãng quên quá khứ. Đến đây, theo ta đi, ta tin tưởng người không hối hận."

Giọng Ma Thần Hoàng rất dịu dàng, trên mặt luôn là nụ cười mỉm mĩm, ánh mắt y tràn ngập nhu hòa như là phụ thân đang kêu gọi con gái mình.

Ánh mắt của Dạ Tiểu Lệ dần biến mê mang. Rốt cuộc, cô nâng lên chân trái, chậm rãi bước ra một bước, tiếp theo lấy tốc độ rất chậm đi hướng Ma Thần Hoàng.

Nụ cười trên mặt Ma Thần Hoàng càng đậm. Một thần vị nghe lời so với thần vị tràn đầy chống đối thì dung nhập dễ dàng hơn nhiều, cũng đem lại ích lợi ổn định cảnh giới cho y. Đương nhiên lời y nói với Dạ Tiểu Lệ phát ra tận đáy lòng, hoàn toàn chân thành. Chính vì thế nên sinh ra mê hoặc mới là tốt nhất. Vốn y không đem Dạ Tiểu Lệ cấu thành uy hiếp gì, đợi cô dung nhập với lực lượng của y, không còn uy hiếp, giữ lại ý niệm thì tính cái gì đâu?

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 299

Gặp Lại Ma Thần Hoàng

Mười mét, chín mét, tám mét, bảy mét.

Dạ Tiểu Lệ đi từng bước tới gần Ma Thần Hoàng. Dường như y sợ làm cô sợ, đứng bất động tại đó, chỉ duỗi tay phải ra tĩnh lặng chờ đợi.

Năm mét, khoảng cách giữa họ chỉ còn lại năm mét, chỉ cần Dạ Tiểu Lệ tiến lên hai bước nữa là tay Ma Thần Hoàng có thể chạm đến cô. Lúc này ánh mắt cô biến càng thêm mê mang, dường như thấy không rõ trước mắt, hoặc là đang chìm đắm trong trạng thái khác.

Lại bước ra một bước, khoảng cách lại kéo gần, đáy mắt Ma Thần Hoàng bắt đầu lộ ra hưng phấn. Đến cảnh giới của y, đã có rất ít điều khao khát. Nhưng trở thành thần chân chính là mục tiêu lớn nhất của y. Huống chi còn có thể thoát khỏi thống khổ thần linh phản phệ. Cho nên trong mắt y lộ ra cảm xúc thật sự.

Nhưng cũng trong chớp mắt này, đột nhiên tâm thần Ma Thần Hoàng có tia chấn động. Y bản năng tiến lên một bước, vươn tay phải muốn chụp lấy Dạ Tiểu Lệ.

Cũng trong chớp mắt đó, đôi mắt mê mang của Dạ Tiểu Lệ biến trong suốt, trong tình tảo tràn đầy oán hận.

Một thân hình trắng trong suốt bỗng nhiên hiện ra trước mặt Dạ Tiểu Lệ, trên người hằn thậm chí mang theo hơi thở sự sống đặc biệt của cô.

Cú chộp của Ma Thần Hoàng tất nhiên rơi vào thân thể trắng trong suốt này. Y chộp được chỉ là nắm tay.

Ánh sáng rực rỡ khó tả bỗng tỏa ra từ ngực cái bóng đó. Ma Thần Hoàng chỉ cảm thấy mình đối diện là trời sao vô biên vô hạn. Mỗi một ngôi sao nở rộ ra ánh sáng rực rỡ nhất. Ánh sáng vô biên vô tận, lực lượng cường đại như muốn chiếu sáng tất cả hắc ám.

Bởi vì tất cả xảy ra quá đột ngột, thêm vào Ma Thần Hoàng sắp thành lại bại nên tâm thần hơi thả lỏng. Thế nên y không rảnh phản kích, chỉ đành thả ra bàn tay nắm tay đối phương, đôi tay giao nhau chặn trước người.

Ánh sáng trắng mãnh liệt bùng phát. Hình thành quang cầu trắng khổng lồ chắn giữa người đến và Ma Thần Hoàng.

Trên đôi tay giao nhau của Ma Thần Hoàng, ma văn màu tím chuyển động, hắc ám tinh thuần không nhường bước, không ngờ hoàn toàn ngăn chặn được Vĩnh Hằng Quang trùng kích. Ánh sáng trắng không tìm thấy chỗ phát tiết, chỉ có thể vọt lên trên, như điều gặp gió, gần như thoáng chốc đánh vào phong ấn Ma Thần Hoàng bày ra. Trong tiếng nổ vang, nhanh chóng khuếch tán tận cùng phong ấn.

Lấy thực lực cường đại như Ma Thần Hoàng, thế mà phong ấn y bày ra bị trùng kích xuất hiện rất nhiều vết rạn. Vết rạn nhanh chóng tràn, thoát trông như tùy thời sẽ tan vỡ.

Lúc này Ma Thần Hoàng đã thấy rõ thân hình màu trắng. Đó là một người đàn ông toàn thân bao trùm giáp trắng, đầu đội quan hoàng, mặt bị mặt nạ che lấp. Khí thế mạnh mẽ đến mức chính y kiềm không được tim đập nhanh. Khủng bố nhất là lĩnh vực của đối phương, lực lượng hắc ám của Ma Thần Hoàng đã tu luyện đến cực độ, chẳng những tinh thuần, mệnh môn còn có uy áp chí cao vô thượng. Nhưng đối mặt ánh sáng trắng trong suốt trên người đối phương, hắc ám của y chẳng những không chiếm ưu thế mà dường như bị áp chế. Đây rõ ràng là chênh lệch lĩnh vực.

Đáy mắt Ma Thần Hoàng tràn ngập chấn kinh. Người trước mắt rõ ràng là một nhân loại! Nhưng trong nhân loại chừng nào thì xuất hiện cường giả như vậy? Coi như là đoàn trưởng Săn Ma Đoàn Ma Thần Chi Văn Trần Cuồng thì thực lực vẫn kém xa người này!

Trọng kiếm trong suốt giờ ngang, khoảnh khắc, ánh nắng trên trời bỗng biến ảm đạm. Không ngờ ban ngày có hiện tượng chuyển sang đêm.

"Ma Thần Hoàng, chúng ta lại gặp mặt. Có lẽ lần sau gặp lại là lúc chúng ta quyết thắng."

Giọng nói quen thuộc mà lạnh lẽo vang bên tai Ma Thần Hoàng, y không dám tin tưởng, người run bần bật, thậm chí quên đánh trả.

"Là người?" Ma Thần Hoàng tràn ngập rung động nhìn cường giả nhân loại mặc giáp trắng trong suốt. Thậm chí trong mắt y lộ ra hoảng sợ, bản năng lùi nửa bước.

Người đột nhiên xuất hiện trước mặt Dạ Tiểu Lệ, cố gắng xoay chuyển tình thế, chẳng phải là người sở hữu Vĩnh Hằng và Sáng Tạo Thần Ấn vương tọa, chủ tịch nhiệm kỳ thứ nhất Liên Bang Thánh Điện, Huy Hoàng và Lãnh Tụ Thần Ấn kỵ sĩ, Long Hạo Thần đó sao?

Cảm giác Dạ Tiểu Lệ truyền đến nguy hiểm, Long Hạo Thần giải quyết vấn đề Hạo Nguyệt muốn giết Vong Linh Thẩm Phán kỵ sĩ, Vu Yêu Vương xong lập tức chạy tới đây ngay.

Không gian xuyên qua căn thời gian, hướng chỉ Long Hạo Thần ở trong thế giới khác, cho nên mới trễ một chút. May mắn lấy tu vi của hắn, thêm vào Vĩnh Hằng và Sáng Tạo Thần Ấn vương tọa bảo vệ, nhanh chóng xuyên thế giới không gây nguy hiểm cho hắn.

Kỳ thật Dạ Tiểu Lệ sớm cảm nhận được liên hệ đặc biệt giữa mình và hắn, cũng cảm giác ra Long Hạo Thần trong quay về lộ ra sức mạnh. Tuy cô chỉ mới cảm nhận được cường độ linh hồn của Long Hạo Thần mà

thôi. Nhưng cô biết rõ, cường độ linh hồn có liên quan rất lớn đến tu vi bản thân, nên Dạ Tiểu Lệ mới chậm rãi đi hướng Ma Thần Hoàng. Đó không phải vì cô bị thuyết phục, không phải vì rơi vào mê mang, chẳng qua là muốn mê hoặc Ma Thần Hoàng, tranh thủ thời gian cho Long Hạo Thần xuyên qua thế giới khác!

Long Hạo Thần rốt cuộc đuổi tới kịp lúc. Khoảnh khắc hắc xuất hiện, Dạ Tiểu Lệ chỉ cảm thấy thân thể mình kiệt sức. Hắc đánh lui Ma Thần Hoàng. Không ngờ hắc đánh lui được Ma Thần Hoàng! Cho dù là tình huống Ma Thần Hoàng không chuẩn bị, nhưng trên thế giới này, có bao nhiêu người làm được điều đó?

"Là ta." Long Hạo Thần nhàn nhạt nói.

Hắc nâng lên tay trái, Nhật Nguyệt Thần Oa tấm thuẫn lấp lánh chín sắc màu chắn ngang ngực.

Trong quá trình Long Hạo Thần trưởng thành, khiến hắc kiêng dè nhất đúng là Ma Thần Hoàng. Coi như là tất cả Vong Linh Vương trong thế giới đỏ đen của Hạo Nguyệt cộng lại, ở trong lòng Long Hạo Thần không nguy hiểm bằng Ma Thần Hoàng. Bởi vậy sau khi hắc đánh lui Ma Thần Hoàng, không chút chần chừ dẫn động lực lượng Nhật Nguyệt Thần Thạch, kích phát uy lực siêu thần khí Nhật Nguyệt Thần Oa tấm thuẫn.

Lúc này Ma Thần Hoàng đã hoàn toàn rối loạn, y không bao giờ ngờ nổi mới rồi mình còn suy nghĩ vấn đề thì lập tức mở ra trước mặt mình.

Long Hạo Thần còn sống, hắc thật sự còn sống. Từ hơi thở và bộ giáp thần kỳ trên người hắc thì có thể nhìn ra được, tuyệt đối không phải bị vong linh pháp sư khống chế. Huống chi lúc này hắc lộ ra sức mạnh, chính Ma Thần Hoàng cũng cảm nhận được uy hiếp lớn lao.

"Sao ngươi không chết được?" Ma Thần Hoàng tràn đầy khó hiểu hỏi. Đối với y, sự sống chết của Long Hạo Thần dường như quan trọng hơn Dạ Tiểu Lệ mang đến thần vị cho y.

Long Hạo Thần bình thần nói.

"Tại sao ta phải chết? Người đã giết ta một lần, nhưng ta tin người sẽ không có cơ hội lần thứ hai. Hẹn gặp lại, ta tin rằng không lâu sau, trên chiến trường chúng ta sẽ gặp nhau. Đến khi đó ta sẽ thỉnh giáo bệ hạ."

Nói rồi trên Nhật Nguyệt Thần Oa tấm thuẫn, ánh sáng chín sắc bùng bùng nổ, hóa thành cột sáng thẳng tắp đánh hướng Ma Thần Hoàng.

Đừng nhìn Nhật Nguyệt Thần Oa tấm thuẫn chỉ có thể phát huy tác dụng lớn nhất khi trăng trời giao nhau, nhưng cũng vì sự tích góp này, lúc nó phát động uy lực siêu thần khí thì đủ sánh bằng công kích mạnh nhất của Vĩnh Hằng và Sáng Tạo Thần Ấn vương tọa.

Ma Thần Hoàng nổi giận gầm lên.

"Không được đi!"

Chỉ thấy y duỗi ra tay phải, long văn kỳ lạ xuất hiện trên năm tay. Ngay sau đó, ngang nhiên đánh vào ánh sáng chín sắc siêu thần khí.

Bạo tạc bùng phát trong khoảnh khắc này. Phong ấn của Ma Thần Hoàng bùng phát khủng bố chớp mắt vỡ nát. Lực lượng khủng bố gần trong giây lát quét sạch rừng rậm.

Nhưng siêu thần khí đúng là siêu thần khí! Tuy tu vi của Ma Thần Hoàng cường đại nhưng bùng phát trong chớp mắt vẫn là rơi vào thế yếu. Thân thể y bị đụng bay xa mấy ngàn mét. Khu vực bạo tạc, thân thể Long Hạo Thần và Dạ Tiểu Lệ đã hoàn toàn biến mất.

Ma Thần Hoàng chỉ mơ hồ trông thấy khi ánh sáng chín sắc đánh hướng y, trên người Long Hạo Thần bay ra đoàn sáng xanh bao phủ Dạ Tiểu Lệ vào trong. Ngay sau đó, thân thể Dạ Tiểu Lệ đã biến mất. Long Hạo Thần lóe ánh sáng tím, giây phút bùng phát thì cũng biến mất, xuyên qua không gian.

Sắp có được thần vị nhưng lại thất bại, điều đó không đủ kích bao nhiêu với Ma Thần Hoàng, đủ kích lớn nhất là Long Hạo Thần xuất hiện.

Khi linh lực tắt cả dao động toàn bộ tĩnh lặng thì Ma Thần Hoàng bỗng nhiên phát hiện, sâu trong tâm mình sinh ra cảm xúc sợ hãi.

Long Hạo Thần không chết, phải chăng Austin Griffin không chết? Chẳng lẽ là Austin Griffin hồi sinh hẳn? Không, tuyệt đối không thể. Mới rồi hẳn sử dụng lực lượng chẳng chút liên quan đến Austin Griffin.

Nhưng hẳn chỉ mất tích vài năm, tại sao tu vi biến mạnh như vậy? Bộ giáp trên người hẳn không lẽ là Vĩnh Hằng và Sáng Tạo Thần Ấn vương tọa trong Kỵ Sĩ Thánh Điện không ai được thừa nhận? Còn có tấm thuẫn kia không ngờ cũng là siêu thần khí.

Long Hạo Thần có hai bộ siêu thần khí, đúng là đã có tư cách khiêu chiến với mình!

Ma Thần Hoàng hít sâu, để tâm tình rối loạn bình tĩnh xuống. Y cần suy nghĩ, cần phải suy nghĩ cẩn thận.

Ngẩng đầu lên nhìn hướng Trấn Nam quan, y cảm giác được cường giả bên đó đã phát hiện động tĩnh, đang chạy tới.

Nếu y có được Dạ Tiểu Lệ thì chắc chắn sẽ trực tiếp giết những nhân loại tiến đến này. Nhưng bây giờ y không muốn lãng phí một chút thời gian. Tay phải vung trước mặt, một luồng sáng tím bành bồng trước mặt y. Ma Thần Hoàng lóe người, trực tiếp nhập vào tia sáng tím xuyên qua không gian.

So sánh với Ma Thần Hoàng hoảng loạn thất thố, Dạ Tiểu Lệ thì là cảm xúc khác. Bởi vì cô chẩn kinh phát hiện, mình đi tới một thế giới tỏa ra hơi thở sự sống không kém gì Mộng Huyền Thiên Đường.

Cỏ xanh mê người, cây xanh thành rừng, nhìn qua sắc xanh vô biên vô hạn, dâng lên hơi thở sự sống đối với cô như dùng mắt có thể trông

thấy!

Nhẹ đáp xuống đất, Dạ Tiểu Lệ vui mừng cảm giác được tất cả thực vật xung quanh dường như đều chào hỏi cô.

Dù đây là đâu thì cô cảm thấy nó thật thân thiết, hơi thở thiên nhiên rất nhanh cho cô dung nhập vào trong.

Làm thần vị Tự Nhiên Nữ Thần để lại nhân gian, có thể nói bản thân cô là một phần của Tự Nhiên Nữ Thần. Tuy thế giới khác nhau nhưng hơi thở sinh mệnh giống hệt.

"Hoan nghênh đi tới thế giới Y Tư Đốn, cô bé đáng yêu." Thanh âm hùng hồn vang lên.

Ngay sau đó, một bóng xanh từ trong ánh sáng xanh bay ra, khuôn mặt tươi cười nhìn cô.

Bóng xanh kỳ thật cao không kém gì Dạ Tiểu Lệ, cô có thể cảm nhận được gã cường đại, càng cảm nhận được hơi thở sinh mệnh đậm đặc trên người gã.

"Thế giới Y Tư Đốn? Đây là thế giới khác sao?" Dạ Tiểu Lệ kinh ngạc hỏi. Chẳng lẽ đây là một thế giới thiên nhiên khác?

Y Tư Đốn vương gật đầu, nói.

"Đối với người thì có thể cho là một thế giới khác. Ta rất thích hơi thở của người, cực kỳ giống với hơi thở của chủ nhân ta, tuy yếu hơn nhiều. Nhưng người xem này, mọi thứ nơi đây đều rất thích người. Ta là Y Tư Đốn vương, vua của Y Tư Đốn. Người có thể ở lại đây."

"Y Tư Đốn vương nói đúng đấy, cô có thể ở lại." Thân hình chợt lóe, Long Hạo Thần cười xuống Vĩnh Hằng giáp xuất hiện bên cạnh Dạ Tiểu Lệ, ánh mắt ôn hòa nhìn cô.

Dạ Tiểu Lệ nhìn Y Tư Đốn vương, lại nhìn Long Hạo Thần.

"Đây rốt cuộc là đâu?"

Long Hạo Thần nói.

"Đây là thế giới tồn tại trong Vĩnh Hằng và Sáng Tạo Thần Ấn vương tọa, cũng có thể gọi là thế giới Y Tư Đốn. Nơi này chỉ có hơi thở thiên nhiên và sinh mệnh, tin tưởng cô sẽ rất thích, có phải không?"

Dạ Tiểu Lệ ngẩng đầu nhìn Long Hạo Thần, khẽ nói.

"Cảm ơn người đã cứu ta."

Long Hạo Thần mỉm cười nói.

"Không cần nói cảm ơn, nên cảm ơn là tôi mới đúng. Nếu không có cô giúp đỡ thì tôi ít nhất đã chết hai lần."

Dù là năm đó Thái Nhi thức tỉnh bị vây công, hay là sau đó Long Hạo Thần bị Ma Thần Hoàng đánh chết, đều là Dạ Tiểu Lệ giúp đỡ mới để hắc hắc sống sót. Đặc biệt là lần thứ hai, nếu không có Dạ Tiểu Lệ chỉ điểm, chưa chắc Thái Nhi tới được Tháp Vĩnh Hằng xin Y Lai Khắc Tư hồi sinh cho hắc hắc.

Năm đó Long Hạo Thần và Dạ Tiểu Lệ gặp nhau ở Mộng Huyền Thiên Đường, bởi vì hơi thở vong linh pháp sư trên người hắc hắc đều bị Dạ Tiểu Lệ nhận ra được. Dù sao hắc hắc là con trai quang minh, cuối cùng Dạ Tiểu Lệ quyết định vẫn là ký kết khế ước với Long Hạo Thần. Tên của khế ước là trông coi lẫn nhau. Khế ước khiến họ cảm ứng hơi thở nhau, một khi bên nào xuất hiện nguy hiểm, bên khác có thể giúp đỡ cho đối phương.

Dạ Tiểu Lệ hai lần giúp đỡ Long Hạo Thần đều là trị liệu và ổn định vết thương. Đó là bởi vì cô không hiểu chiến đấu, mà Long Hạo Thần lần này vào giây phút Dạ Tiểu Lệ nguy cấp nhất thì rốt cuộc hắc hắc đáp lại trợ giúp của cô, hơn nữa mang cô tới nơi an toàn.

Trong mắt Dạ Tiểu Lệ lộ ra tia buồn bã, nhìn thế giới Y Tư Đốn xung quanh, cô đột nhiên nói một câu khiến Long Hạo Thần chấn kinh.

"Nơi này có tốt hơn cũng không phải là nhà của ta. Ta không thuộc về thế giới này. Long Hạo Thần, ta phải làm linh lô của người."

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 300

Thần Tinh Linh

"Nơi này có tốt hơn nữa cũng không phải là nhà của ta. Ta không thuộc về thế giới này. Long Hạo Thần, ta muốn làm linh lô của người."

Câu nói của Dạ Tiểu Lệ hù Long Hạo Thần nhảy dựng.

Lúc đối mặt Ma Thần Hoàng, Long Hạo Thần không chút do dự phát động uy lực Nhật Nguyệt Thần Oa tẩm thuẫn, nhưng khi cứu ra Dạ Tiểu Lệ thì hẳn cảm giác được cảm xúc của cô không đúng rồi.

Theo tu vi tăng lên, cảm giác của hắn biến ngày càng mạnh, đặc biệt là những mặt tử mị. Dạ Tiểu Lệ và hắn có khế ước, Long Hạo Thần cảm nhận rõ ràng cảm xúc chết tâm của cô.

Suy tư trong chốc lát, Long Hạo Thần quyết định đưa Dạ Tiểu Lệ vào thế giới Y Tư Đốn. Hắn biết rõ bởi vì nhà bị hủy nên cô mới bi thương như thế. Y Tư Đốn là nơi thích hợp cho cô sinh tồn nhất.

Dạ Tiểu Lệ nâng tay lau nước mắt, ánh mắt cố chấp nhìn Long Hạo Thần.

"Ta nghiêm túc đấy. Ta không muốn ở lại đây."

Y Tư Đốn vương kiềm không được nói.

"Chỗ chúng ta có gì không tốt? Rất hợp với hơi thở trên người người, Y Tư Đốn rất hoan nghênh người giống như người."

Hơi thở thiên nhiên trên người Dạ Tiểu Lệ thậm chí còn tinh thuần hơn cả gã, tuy không cường đại nhưng sức sống thuần túy tựa Vĩnh Hằng Thụ khiến Y Tư Đốn rất có hảo cảm với cô.

Dạ Tiểu Lệ lắc đầu.

"Cảm ơn người, nhưng ta không thể đồng ý. Bởi vì ở tại đây ta không thể sống tiếp. Ta thuộc về Thánh Ma đại lục. Từ ý nghĩa nào đó, ta vốn chính là một phần của Thánh Ma đại lục. Rời khỏi đó thì sinh mệnh của ta sẽ dần héo tàn, không qua một tháng ta sẽ hóa thành không khí, biến thành cát bụi."

Long Hạo Thần giật mình hỏi.

"Tại sao vậy? Cô..."

Dạ Tiểu Lệ cười buồn, nói.

"Người không biết ta là gì đúng không? Bây giờ ta nói cho người biết. Thật ra ta hơi giống với nguyên tố tinh linh của người. Ta không phải tồn tại chân thực mà là Thần Tinh Linh, là thể năng lượng."

Thần Tinh Linh? Nghe mấy chữ này, Long Hạo Thần không hiểu nhưng Y Tư Đốn vương thì biến sắc mặt, không mở miệng khuyên bảo nữa.

"Cái gọi là Thần Tinh Linh, kỳ thật từ phương diện nào đó có thể coi như là phân thân của thần. Mà ta chính là một phân thân Tự Nhiên Nữ Thần để lại tại Thánh Ma đại lục. Sự tồn tại của ta cần phải hấp thu linh khí thiên địa nhật nguyệt mới sống được. Mộng Huyền Thần Điện, hay Mộng Huyền Thiên Đường là trước khi Tự Nhiên Nữ Thần trở thành thần xây dựng vì ta. Hoặc nên nói là vì chính ngài ấy."

"Bất cứ sự tồn tại nào, dù là nhân loại hay sinh vật khác, khi tu vi đột phá trăm vạn linh lực thì sẽ tiến vào cấp thần, hoặc nên nói là bắt đầu nhận thử thách của thần, điểm này không thể nghịch lại. Thông qua thử

thách sẽ thành thần chân chính. Không qua thử thách sẽ vĩnh viễn tan biến trong không khí, chuyển thể trọng sinh, từ thể ấu sinh trải nghiệm lại lần nữa. Sau khi thành thần, bản thể cũng tan biến, ý thức sẽ phóng đại vô hạn, phóng đại đến cả thế giới, có thể cảm giác chuyện xảy ra bất cứ góc nào trong thế giới, cùng lúc đó dung nhập bản thân vào thế giới, thúc đẩy thế giới biến thành ổn định và phồn vinh hơn. Ví dụ năm đó bản thể của ta. Tự Nhiên Nữ Thần trở thành thần rồi thì thúc đẩy cả thế giới trong thời gian rất dài, tất cả thực vật sinh sản dễ dàng thêm. Tất cả cường giả thân thiết với thiên nhiên thì sẽ tăng tốc độ về mặt tu luyện. Nhưng thần không thể khống chế cái gì, dần đồng hóa cùng thiên địa, chỉ có một lũ thần niệm phiêu đảng trên thế gian. Bởi vậy rất nhiều cường giả thà không bao giờ thành thần, thà rơi vào luân hồi cũng không muốn sống ngày hư vô phiêu đảng."

"Nhưng nhiều lúc có chuyện không thể kháng lại, không phải bản thân có thể quyết định. Bây giờ ta có thể nhắc nhở người, dù thế nào cũng đừng đột phá bình cảnh cấp chín bậc chín. Một khi người đột phá bình cảnh, để tổng sản lượng linh lực vượt qua chín mươi vạn, vậy linh lực của người sẽ liên tục tăng lên, một ngày nào đó đạt tới bình cảnh trăm vạn linh lực, tất nhiên sẽ tới giây phút tự động đột phá."

Long Hạo Thần yên tĩnh lắng nghe, nếu nói lúc trước hắn còn là kẻ yếu, những lời Dạ Tiểu Lệ nói đối với hắn không có tác dụng gì. Nhưng bây giờ thì khác. Tu vi của hắn đã tới trình độ cấp chín bậc năm, cách cấp chín bậc chín dường như không xa đến thế.

Dạ Tiểu Lệ nói tiếp.

"Năm đó khi Tự Nhiên Nữ Thần biết đại hạn sắp tới, tất nhiên phải đi trên con đường thành thần, không thể chuyển đổi. Cho nên ngài dùng lực lượng cường đại của mình sáng tạo ra Mộng Huyền Thần Điện, Mộng Huyền Thiên Đường. Hơn nữa lấy linh lực tinh thuần nhất của mình tạo thành hình, phân ra một lũ thần niệm linh hồn rót vào lực lượng tự nhiên tinh thuần này, để lại một hạt mầm trong Mộng Huyền Thần Điện. Trong hạt mầm dựng dựng thần vị của ngài."

"Chắc các người rất tò mò tại sao ngài làm vậy đúng không? Thật ra mục đích của ngài rất đơn giản. Sau khi ngài thành thần vẫn có một lũ thần niệm vòng quanh thế giới, tuy không làm được gì nhưng dù sao là thần niệm, có cảm giác không nơi nào thần không có. Bởi vậy, khi ngài để hạt mầm trong Mộng Huyền Thần Điện nảy mầm, lớn lên, dần phóng thích hơi thở thần vị ngài để lại thì thần niệm của ngài sẽ cảm giác được, có khả năng trở về. Đến lúc đó ngài có thể biến trở lại Tự Nhiên Nữ Thần nhân gian, có khả năng sống lại lần nữa. Dựa vào kinh nghiệm kiếp trước của ngài, sau khi trọng sinh tuyệt đối không phạm sai lầm giống vậy, sẽ không đi lên con đường thành thần. Mà ta chính là hạt mầm đó."

Dạ Tiểu Lệ kể lại rất bình tĩnh nhưng không biết tại sao Long Hạo Thần có cảm giác đau lòng. Nhìn cô có bề ngoài cô bé khoảng bảy, tám tuổi mà đôi mắt đầy tang thương, hẳn bất giác đau lòng.

"Thật ra, Tự Nhiên Nữ Thần thất bại, hoặc có lẽ vì ngài chia ra một lũ linh hồn cho ta. Cuối cùng tuy ngài thông qua thử thách của thần, lại không thể giữ thần niệm tinh táo. Cho nên sau đó ngài không trở về nữa, mà ta làm hạt mầm bén rễ nảy mầm, cũng dần có ý thức của mình."

"Sinh hoạt trong Mộng Huyền Thần Điện, ta không hề cô đơn. Ta có rất, rất nhiều đồng bạn. Ta không oán hận Tự Nhiên Nữ Thần để ta lại đó, làm phân thân của ngài. Dù gì ta vốn là một phần của ngài. Ta luôn bình tĩnh sinh hoạt, mãi đến khi nhân loại các người bắt đầu xuất hiện tại Mộng Huyền Thần Điện, bắt đầu lấy đi linh lô mà Mộng Huyền Thần Điện tích góp trăm ngàn năm thiên địa nguyên lực hình thành, sinh hoạt của ta dần biến muôn màu muôn vẻ. Ta mới biết thì ra bộ dạng của ta giống với nhân loại các người. Nhưng ta chỉ là hạt mầm, dù qua bao lâu thì không thể lớn lên. Theo thời gian trôi qua, ta dần có suy nghĩ của mình, ta rốt cuộc cảm thấy Mộng Huyền Thần Điện tựa như cái lồng giam cầm ta. Nhưng ta đi không được, bởi vì ta không thể không có lực lượng đó. Mất đi lực lượng đó thì ta như đóa hoa mất chất dinh dưỡng, không bao lâu sau sẽ héo tàn. Cho nên ta bắt đầu tìm vật dẫn trong số nhân loại tiến vào Mộng Huyền Thần Điện. Nhiều năm trôi qua, ta tìm

thấy chỉ có một mình người. Nhưng chính lần đó khiến ta cảm giác ra nguy hiểm. Bởi vì Ma Thần Hoàng nhưng lại không tuân theo quy tắc Mộng Huyền Thần Điện, cưỡng ép phá vỡ không gian nhập vào. Cho nên ta và người ký kết khế ước."

Nói đến đây, đau thương trong mắt Dạ Tiểu Lệ càng đậm.

"Ta thật sự không biết, thì ra ta yêu nhà mình như vậy. Nếu có thể cho ta cơ hội lần nữa lựa chọn, ta thà rằng vĩnh viễn ở lại đó, vĩnh viễn không rời đi. Nhà ta đã bị hủy, Mộng Huyền Thần Điện không còn, tất cả bạn bè của ta đều chết trong không gian tan vỡ. Trong đó một gốc cây, cọng cỏ, mỗi một đồng bạn theo ta đều vĩnh viễn, vĩnh viễn biến mất. Ta chưa từng hận một người như vậy, nhưng bây giờ ta rất hận."

Trong mắt Long Hạo Thần lấp lóe tia sáng, trầm giọng nói.

"Thù hận giữa nhân loại và ma tộc phải chấm dứt. Ta không thể hứa chắc với cô có thể báo thù cho cô không. Nhưng ít nhất ta có thể nói cô biết, trong chiến đấu giữa nhân loại và ma tộc ta sẽ hết sức đối phó. Trừ phi ta chết, nếu không thì chiến đấu với Ma Thần Hoàng sẽ không kết thúc."

Dạ Tiểu Lệ nhẹ gật đầu.

"Ta hiểu, ta cũng tin tưởng người. Ngắn ngủi vài năm mà người đã biến cường đại như vậy. Coi như là Tự Nhiên Nữ Thần năm đó cũng không có tốc độ trưởng thành bằng người. Hơn nữa trên người người có hơi thở thuộc về vong linh cũng hoàn toàn biến mất. Xem ra người đã triệt để thoát khỏi Tháp Vĩnh Hằng khống chế. Ta nói phải trở thành linh lô của người không phải xúc động nhất thời mà trải qua đắn đo."

"Bây giờ ta đã là một đóa hoa mất đi mặt đất. Ta cần một ngôi nhà mới. Nơi này không được, ở tại đây ta vẫn sẽ héo tàn. Chỉ có phụ thuộc vào lực lượng linh hồn thì ta mới sinh tồn được. Mà linh hồn có thể được ta tuyển chọn quá ít, chỉ có chỗ cực độ tinh thuần thì mới có thể. Cho nên

nếu ta không thể trở thành linh lô của người, chỉ có con đường đi hướng diệt vong, ta vốn không có lựa chọn nào khác!"

Long Hạo Thần do dự nói.

"Nhưng mà, trở thành linh lô của tôi thì chẳng phải cô sẽ biến mất vĩnh viễn ư?"

Dạ Tiểu Lệ lau khô nước mắt, đột nhiên phì cười, nói.

"Đâu có dễ dàng biến mất như vậy, ta không phải đồ ngốc, không lẽ sẽ tự sát sao? Chẳng lẽ người chưa nghe nói qua trí tuệ linh lô sao? Ngay cả Quang nguyên tố tinh linh của người có thể giữ thần trí nhất định thì Thần Tinh Linh ta tại sao không được? Cho dù trở thành linh lô của người, ta cũng sẽ giữ tất cả ký ức vốn có, cùng lúc đó vì người tăng thêm lực lượng tự nhiên. Người yên tâm, làm phân thân của Tự Nhiên Nữ Thần, ta có thể lựa chọn cùng người dung hợp rồi tặng phúc cho người. Ta sẽ không tăng cường nội linh lực của người, như vậy sẽ không ngừng đẩy người hướng tới con đường thành thần, để người giảm lên vết xe đổ. Ta có thể lựa chọn tặng ngoại linh lực cho người."

Long Hạo Thần định nói cái gì thì Y Tư Đốn vương bỗng nhiên nói.

"Cô bé, ta cho rằng người nên tăng cường nội linh lực của chủ nhân mới tốt. Bởi vì việc người lo lắng sẽ không xảy ra trên người chủ nhân."

"A?" Dạ Tiểu Lệ nghi hoặc nhìn Y Tư Đốn vương.

Y Tư Đốn vương kiêu ngạo nói.

"Chủ nhân kế thừa Vĩnh Hằng và Sáng Tạo Thần Ấn vương tọa, chính là chủ nhân Vĩnh Hằng tạm thời của chúng ta. Vĩnh Hằng và Sáng Tạo Thần Ấn vương tọa chính là siêu thần khí Sáng Thế Thần dùng để cân bằng không gian. Tất cả từng trở thành chủ nhân Vĩnh Hằng đều đạt được dấu ấn thuộc về Sáng Thế Thần. Dù là quy tắc của thế giới đó như thế nào, cuối cùng đều không cần tuân theo mà là ở giây phút thành thần,

thông qua dấu ấn Sáng Thế Thần đạt được thần cách đặc biệt. Làm người thay Sáng Thế Thần giám sát thế gian, sinh mệnh của hắn sẽ biến thành rất dài, nhưng không phải không có tận cùng."

Dạ Tiểu Lệ ngơ ngác nhìn Y Tư Đốn vương.

"Nói vậy là hắn có thể giống như Ma Thần Hoàng, không bị quy tắc thế giới khống chế?"

Y Tư Đốn vương nói.

"Đó là đương nhiên, chủ nhân chính là nhân tuyển cho Sáng Thế Thần, đâu có đơn giản như người tưởng tượng. Có thể phụ thuộc vào chủ nhân là lựa chọn sáng suốt của người."

Dạ Tiểu Lệ gật đầu, ánh mắt nhìn Long Hạo Thần có chút phức tạp.

"Nếu đã vậy thì bắt đầu đi."

Cô đột nhiên cảm thấy mình làm trí tuệ linh lô đối với Long Hạo Thần dường như không quan trọng như vậy.

"Đợi chút, Tiểu Lệ." Long Hạo Thần nhắc tay ngăn cản Dạ Tiểu Lệ.

"Người không muốn?" Vốn lúc này tâm tình Dạ Tiểu Lệ không tốt, thoáng chốc xuyên tạc ý nghĩ của Long Hạo Thần.

Long Hạo Thần mỉm cười, lắc đầu nói.

"Đương nhiên không phải. Chỉ là trước khi cô trở thành trí tuệ linh lô của tôi, tôi phải nói cho cô một việc. Không lâu trước kia tôi đã tìm một thân thể thích hợp cho Nhã Đình. Bây giờ cô ấy không phải là Quang nguyên tố linh lô của tôi nữa mà là một Quang Tinh Linh Vương. Tôi tin tưởng tương lai không lâu sau, tôi nhất định có thể tìm được thân thể thích hợp cô. Tới lúc đó hãy chọn làm người đi, làm nhân loại chân chính, có lẽ sẽ khiến có cảm giác hạnh phúc nhiều hơn."

Dạ Tiểu Lệ ngây ngốc, ngơ ngác nhìn Long Hạo Thần nửa ngày không nói nên lời.

Long Hạo Thần nhẹ vuốt đầu cô, cúi người xuống mặt đối mặt nhìn cô. "Ừm." Dạ Tiểu Lệ khẽ hừ một tiếng, đột nhiên giang hai tay ôm cổ Long Hạo Thần, khóc lớn.

Nhẹ vuốt mái tóc dài của cô, Long Hạo Thần dùng Quang nguyên tố tinh thuần của mình an ủi trái tim đau thương của cô. Cùng lúc đó, Long Hạo Thần kinh ngạc phát hiện tay mình rơi vào không khí.

Thân thể Dạ Tiểu Lệ bỗng biến thành ánh sáng xanh ngọc, từng điểm sáng xanh trôi nổi xoay quanh bàn tay hắn, rất nhanh đã bao bọc hắn vào trong.

Thật nhiều điểm sáng xanh biếc dần hội tụ thành lỗ xoáy, nhẹ quay quanh Long Hạo Thần. Đó là hơi thở nhu hòa tràn ngập sự sống. Trong thế giới Y Tư Đốn này, xung quanh mấy trăm mét thực vật tỏa ra ánh sáng xanh biếc trong suốt.

Y Tư Đốn vương mắt đầy mê say nói.

"Thật là lực lượng tự nhiên tinh thuần, quá thoải mái."

Ánh sáng xanh ngọc nhu hòa từ ngực dung nhập vào thân thể Long Hạo Thần. Vị trí dung nhập vừa lúc là Trái Tim Vĩnh Hằng của hắn.

Tất nhiên Dạ Tiểu Lệ cảm nhận được hơi thở Hạo Nguyệt trong hắn, mà liên hệ thân thiết nhất của Long Hạo Thần với Hạo Nguyệt là tại đầu, sau đó mới là tâm. Cách Dạ Tiểu Lệ dung nhập hoàn toàn khác với lực lượng huyết mạch Hạo Nguyệt.

Hạo Nguyệt chìm đắm trong linh đan của Long Hạo Thần, lực lượng là đơn độc. Mà Dạ Tiểu Lệ lực lượng tự nhiên trực tiếp dung hợp với Trái Tim Vĩnh Hằng của Long Hạo Thần, không để lại bất cứ lực lượng đơn độc nào khác bên ngoài.

Khoảnh khắc cô dung hợp thì Long Hạo Thần lập tức cảm nhận được. Hẳn biết, Dạ Tiểu Lệ lấy cách này dung hợp với mình, không thể nghi ngờ là tăng phúc rất lớn cho mình. Nhưng vậy là mới rồi đề nghị của hẳn bị cô hoàn toàn phủ quyết. Lấy cách này dung hợp với mình thì trừ phi mình chết đi, nếu không Dạ Tiểu Lệ vĩnh viễn không có khả năng thoát khỏi thân thể của hẳn, thì tất nhiên không giống như Nhã Đình nhập vào thân thể người trở thành một nhân loại.

Giọng Dạ Tiểu Lệ vang lên trong đầu Long Hạo Thần.

"Long Hạo Thần, ta không nghĩ kêu người chủ nhân, gọi người là ca ca đi. Ta không muốn trở thành nhân loại. Giữa nhân loại các người cũng có rất nhiều chuyện lừa dối nhau. Làm nhân loại có lẽ sẽ đem đến nhiều phiền phức hơn cho ta, đó không phải điều ta muốn. Giây phút vừa rồi, ta đã biết cảm giác hạnh phúc với mình là gì. Cảm giác hạnh phúc của ta chính là ở bên cạnh người, có thể cảm nhận người che chở, quan tâm, còn có bảo vệ ta. Với ta mà nói thế đã đủ rồi. Lúc trước Ma Thần Hoàng đã nói với ta, nếu ta có thể trở thành thần vị của y, y sẽ mang ta đi kiến thức thế giới nhiều sắc màu. Ta tin tưởng người cũng sẽ làm được. Theo người, ta không hối hận. Từ nay về sau, ta chính là trí tuệ linh lô của người, cũng là em gái của người nha, người phải bảo vệ cho ta đó! Hi hi."

Màu xanh biếc bắt đầu tỏa ra từ ngực Long Hạo Thần, từ từ chảy hướng toàn thân. Linh lực Long Hạo Thần đã đột phá cấp chín bậc năm lần nữa tăng lên, tốc độ tăng không nhanh nhưng rất ổn định, hơn nữa thân thể Long Hạo Thần cảm nhận được nóng bức không ngừng xuất hiện, thân thể hẳn đang bị hơi thở sinh mệnh đậm đặc ôn dưỡng.

Dạ Tiểu Lệ không nghe theo đề nghị của Y Tư Đốn vương, mà đem mình và Long Hạo Thần dung hợp sinh ra lực lượng cùng tăng phúc nội, ngoại linh lực của hẳn. Bắt đầu từ bây giờ, cô chính là một phần thân thể của Long Hạo Thần, đương nhiên hy vọng hẳn càng mạnh hơn. Có sự sống của cô dung nhập, không chỉ khiến ngoại linh lực của Long Hạo

Thần tăng lớn, cũng tăng tuổi thọ cho hần, điều này thì Long Hạo Thần không hề biết.

Thực lực của Dạ Tiểu Lệ không mạnh, nhưng cô có được là linh hồn của thần và một phần sức mạnh. Sự tinh thuần đó lại có sự sống thuần túy kèm theo, ít nhất có thể khiến thọ mạng Long Hạo Thần kéo dài ngàn năm.

Hơi thở sinh mệnh chảy xuôi trong người Long Hạo Thần, lan tràn. Hần mở ra toàn thân, cảm nhận sinh mệnh dung nhập mang đến vui sướng.

Lúc này lòng hần đột nhiên có chút linh ngộ, linh ngộ về Vĩnh Hằng và Sáng Tạo Thần Ẩn vương tọa.

Ba cường giả trong Vĩnh Hằng Linh Vực từng nói với hần, cái tên Vĩnh Hằng và Sáng Tạo Thần Ẩn vương tọa chính là Sáng Thế Thần tự thân đặt.

Cái gì gọi là vĩnh hằng? Cái gì gọi là sáng tạo? Sáng tạo là cái gì?

Trong phù điêu của Vĩnh Hằng và Sáng Tạo Thần Ẩn vương tọa, dường như đã sớm cho ra đáp án. Sáng tạo là mặt đất, là thiên nhiên, là sinh mệnh, là trời trăng sao. Tất cả sáng tạo này lại là vì sao? Vì kéo dài sinh mạng.

Sáng tạo sinh mạng mới là ẩn ý của vĩnh hằng. Còn lại tất cả sáng tạo đều là phô đường cho sáng tạo sinh mệnh.

Đối với vĩnh hằng và sáng tạo, có lẽ mỗi người có cách giải thích khác nhau, giờ phút này, Long Hạo Thần có linh ngộ của mình.

Trái Tim Vĩnh Hằng đập chậm lại, sự sống nhu hòa ở trong người hần chảy xuôi. Nếu lúc này có người nhìn thấu trong thân thể Long Hạo Thần, chắc chắn sẽ vô cùng chấn kinh. Bởi vì trong lồng ngực Long Hạo Thần đang sinh trưởng ra một trái tim.

Trái Tim Vĩnh Hằng không phải là một trái tim chân chính, đó là Tử Linh Thánh Pháp Thần, Vong Linh Thiên Tai Y Lai Khắc Tư lấy thể chất con trai quang minh trước kia của mình và cả đời tu luyện lực lượng quang minh dung hợp một chỗ, lại thông qua tự mình tu luyện ma pháp vong linh hiểu về nhân thể hình thành linh lực trái tim.

Trái Tim Vĩnh Hằng có được tất cả cơ năng trái tim nhân loại, thậm chí mỗi một mạch máu huyết quản cũng giống hệt. Hơn nữa năng lực của nó có thể kéo dài trên ngàn năm, chỉ cần tu vi Long Hạo Thần còn đó là Trái Tim Vĩnh Hằng sẽ không ngừng đập, hơn nữa sẽ khiến Long Hạo Thần biến cường thêm, vì giao cho hẳn nhiều lực lượng hơn nữa.

Dù sao Y Lai Khắc Tư không phải là Sáng Thế Thần, y không có khả năng tay không sáng tạo ra trái tim giống hệt cái cũ của Long Hạo Thần.

Mà giờ phút này, điều kỳ diệu này đã xảy ra. Trong ngực Long Hạo Thần, huyết mạch bởi tác dụng của sự sống đang theo Trái Tim Vĩnh Hằng lấy linh lực mô phỏng ra huyết mạch thật sự mọc ra một trái tim.

Đối với điều này thì Long Hạo Thần hoàn toàn không biết gì cả. Hẳn không biết mình đang trải qua quá trình lột xác. Kỳ thực lúc Y Lai Khắc Tư cứu sống hẳn không hề nói cho hẳn biết, từ ý nghĩa nào đó, Long Hạo Thần coi như là một sinh vật vong linh biến dị. Nhân loại không có trái tim thì còn gọi là con người không? Chẳng qua Long Hạo Thần không biết, Y Lai Khắc Tư cũng không nói rõ, thêm vào Quang nguyên tố tinh thuần của hẳn, ai cũng không nghi ngờ điều này. Không thể không nói Y Lai Khắc Tư sáng tạo ra Trái Tim Vĩnh Hằng thần kỳ tới cỡ nào, có thể nói là đỉnh cao tác phẩm tuyệt đối từ trước đến nay chưa từng có của vong linh pháp sư.

Nhưng tác phẩm có đỉnh cao cỡ nào thì rốt cuộc thuộc về vong linh, lúc Y Lai Khắc Tư tự tịnh hóa mình có chút đặc ý. Con trai quang minh duy nhất lớn lên cuối cùng trong người có kết tinh tâm huyết cả đời y!

Nhưng bây giờ thì khác, Dạ Tiểu Lệ dung nhập khiến hơi thở sinh mệnh của Long Hạo Thần tăng cực cao, cứ thế thì cũng lộ ra vấn đề hẳn

không có trái tim thật sự. Dạ Tiểu Lệ dung nhập vào người hắn, sự sống tất nhiên đem nó xem thành vết thương, bắt đầu tự chữa trị.

Nếu không có Trái Tim Vĩnh Hằng thì sự chữa trị này không khả năng thành công. Bởi vì trong quá trình chữa trị Long Hạo Thần đã sớm chết, không có trái tim đập nữa, chữa trị hoàn mỹ cỡ nào thì có tác dụng gì đâu?

Nhưng tình huống hiện tại rất đặc biệt, Trái Tim Vĩnh Hằng đang đập, trái tim mới tinh dần sinh ra trong lúc Long Hạo Thần lĩnh ngộ sinh mệnh và sáng tạo.

Ánh sáng nhạt lấp lóe, trên mặt Long Hạo Thần lộ nụ cười nhu hòa. Hắn chỉ cảm thấy thân thể thật ấm áp, dường như Trái Tim Vĩnh Hằng đập càng vững vàng, thế nhưng hắn không hay biết Trái Tim Vĩnh Hằng đang dung hợp với trái tim mới sinh. Mỗi một huyết quản đều đang hấp thu lực lượng của Trái Tim Vĩnh Hằng.

Sáng tạo sinh mệnh là kỳ diệu nhất. Tuy Dạ Tiểu Lệ cảm nhận sự nguy hiểm này nhưng đang dung hợp với hắn, không thể giao lưu được, chỉ còn cách cố hết sức bảo vệ sự sáng tạo này.

Y Tư Đốn vương yên tĩnh canh giữ bên cạnh hắn. Bây giờ gã đã là người bảo vệ Long Hạo Thần, cũng cảm nhận được trên người hắn tỏa ra hơi thở thần kỳ đó. Sự sống nồng đậm khiến gã sinh ra cảm giác thân thiết rất mạnh.

Dần dần ánh sáng xanh biến càng yếu, đều tập trung ở ngực Long Hạo Thần. Cả người hắn cho loại cảm giác thay da đổi thịt, mọi thứ trên người hắn biến càng trong suốt, có sức sống hơn.

Ánh sáng xanh ở ngực nhẹ dao động, đó là nhịp tim của hắn, trái tim mới tinh hình thành đầy đủ trong lồng ngực, hoàn mỹ kết hợp với Trái Tim Vĩnh Hằng. Đây đương nhiên là trái tim mạnh nhất trước giờ của nhân loại.

Dạ Tiểu Lệ mệt mỏi ngủ say trong ngực Long Hạo Thần. Làm trí tuệ linh lô, tất cả lực lượng dung hợp của cô đến cuối cùng đều dành cho trái tim này.

Tỉnh lại từ lĩnh ngộ, Long Hạo Thần bản năng nâng lên tay phải ấn ngực mình. Trong ngực cảm giác thoải mái khó tả, dường như Trái Tim Vĩnh Hằng đập yếu hơn trước nhưng không gây ra cảm giác gì với thân thể hắn. Cùng lúc đó, hắn có thể cảm giác được ý niệm Dạ Tiểu Lệ ngừng ở vị trí ngực của hắn, chỉ là không biết tại sao rơi vào ngủ say. Có lẽ đây chính là di chứng sau khi dung hợp linh lô.

Nhưng khiến Long Hạo Thần kinh ngạc là hắn cảm giác rõ ràng mình và Dạ Tiểu Lệ đã hoàn thành dung hợp. Tuy nhiên, lúc trước từng cảm nhận được nội, ngoại linh lực trong quá trình tăng lên dường như không có dấu hiệu thăng.

Tất cả giống hệt như trước.

Nhưng rất nhanh hắn nhẹ nhõm ra. Khoảng thời gian này có thể nói là tu vi của hắn tăng vọt tựa suối phun, cứ tăng mãi thì không tốt lắm. May mắn có lĩnh ngộ vừa rồi, khiến cảnh giới của hắn tăng lên, ít nhất sẽ không vì tăng tu vi quá nhanh mà thiếu vững chắc.

Chào hỏi Y Tư Đốn vương xong Long Hạo Thần lựa chọn quay về. Làm chủ nhân Vĩnh Hằng, hắn có thể tùy ý ra vào Vĩnh Hằng Linh Vực.

Thế giới đỏ và đen lại hiện ra trước mắt, có lẽ vì lực lượng tịnh hóa của Thái Nhi quá mạnh, bây giờ không khi nơi đây trong lành hơn nhiều, chỉ là không biết có thể kéo dài bao lâu.

Bao gồm Hạo Nguyệt bên trong, mọi người đều chờ trên ngọn đồi nhỏ lúc trước nó tiến hóa. Long Hạo Thần quay về khiến mọi người tròn to mắt.

Lóe người, Long Hạo Thần đã tới trước mặt đồng bạn. Ánh mắt đầu tiên hắn nhìn hướng Hạo Nguyệt.

Lúc này khí thế của Hạo Nguyệt đã ổn định, ý niệm hủy diệt khủng bố thu lại, ít nhất thì nhìn bề ngoài không có cảm giác gì. Nếu không thì những người Quang Chi Thần Hi không khả năng ở cạnh nó.

Tám cái đầu to từ từ ngẩng lên, chông lên trước mặt Long Hạo Thần, nhìn khá là buồn cười. Nhưng các thành viên Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi trước đó đã thấy thực lực khủng bố của Hạo Nguyệt thì không ai cười cả. Họ còn nhớ rõ Vong Linh Thẩm Phán kỵ sĩ, Vu Yêu Vương cường đại là thế mà không có chút sức phản kháng trước mặt nó, chớp mắt đã bị áp chế hoàn toàn. Nếu không phải Long Hạo Thần ra tay thì sợ là hai vị vua đã chết dưới đòn công kích của Hạo Nguyệt.

Long Hạo Thần nâng tay sờ hai cái đầu mới sinh, nhìn cái đầu sắc ám kim, nói.

"Năng lực của ngươi chắc là sắt thép, vậy sau này gọi ngươi là Tiểu Kim. Còn về ngươi..." Ánh mắt hắn chuyển hướng cái đầu có tia chớp xanh hình cầu, nói. "Kêu ngươi là Tiểu Lô đi."

"Grao!" Được Long Hạo Thần đặt tên, Tiểu Kim và Tiểu Lô tỏ ra rất hưng phấn, thò đầu cọ đến cọ đi trên người Long Hạo Thần, rất là thân thiết.

Cảm nhận cảm tình sâu nặng của Hạo Nguyệt đối với mình, lúc trước trong lòng Long Hạo Thần trời lên lo âu cũng biến mất.

Thải Nhi nói.

"Hạo Thần, Dạ Tiểu Lệ xảy ra chuyện gì?"

Long Hạo Thần nhíu chặt mày, nói.

"Chỉ sợ chúng ta phải trước tiên đối đầu với Ma Thần Hoàng."

Tiếp theo hắn kể lại lúc trước mình tới Mộng Huyền Thần Điện nhìn thấy cái gì.

Trước khi Long Hạo Thần truyền tống thì không hề biết Dạ Tiểu Lệ gặp nguy hiểm tính mạng là do Ma Thần Hoàng. Trước mắt nhân loại còn chưa chuẩn bị đầy đủ, mà Ma Thần Hoàng chính mắt nhìn thấy hắc, xem quyết tâm của Ma Thần Hoàng từng muốn giết hắc thì chắc chắn sẽ có hành động.

Tư Mã Tiên oán giận nói.

" Binh đến tướng ngăn, nước đến đất chặn. Nếu ma tộc dám phát động thánh chiến, ai thắng còn chưa nhất định."

Bây giờ Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi không còn là Săn Ma Đoàn số sáu mươi bốn cấp suất ở trận thánh chiến năm năm trước. Bây giờ họ đã có thực lực đối kháng chủ lực ma tộc.

Mọi người đều ôm cục nghẹn lâu rồi.

Long Hạo Thần gật đầu, nói.

"Cũng chỉ có thể như thế. Chúng ta quay về đi, phải sớm chuẩn bị mới được."

Hắc vừa mới dứt lời, kẻ thứ nhất phản ứng không ngờ là Hạo Nguyệt. Chỉ thấy Hạo Nguyệt toàn thân dâng lên sương mù tím mông lung, không đợi Long Hạo Thần kinh ngạc thì thân thể nó nhanh chóng thu nhỏ lại, trong chớp mắt đã biến mất.

"Hạo Nguyệt?" Long Hạo Thần kinh ngạc kêu nó một tiếng.

Ngay lập tức, một thân hình to cỡ bàn tay đột nhiên vọt tới trước mặt hắc, vỗ đôi cánh nhỏ lắc lư.

Long Hạo Thần có cảm giác dở khóc dở cười, vật nhỏ cỡ bàn tay lại là Hạo Nguyệt, chẳng qua là Hạo Nguyệt bản thu nhỏ.

Vươn ra tay phải để Hạo Nguyệt đáp xuống lòng bàn tay mình, tám cái đầu không ngừng lắc lư, truyền đến cảm xúc hưng phấn tới Long Hạo

Thần, hiển nhiên nó rất đặc ý năng lực thu nhỏ của mình, tựa như đứa con nít được đến món đồ chơi.

Nhẹ sờ nó, Long Hạo Thần cười nói.

"Vậy cũng tốt, ít nhất người ở bên cạnh ta tiện hơn nhiều. Hoàn thành lần tiến hóa này xong, chắc sau này người không cần quay về nơi đây nữa."

Ánh sáng bạc của Thuần Thiểm Vực lại lần nữa xuất hiện ở dưới chân các thành viên Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi. Ánh sáng tím vàng chợt lóe, xé hư không rời đi.

Mãi đến khi họ biến mất chừng hai tiếng đồng hồ, phía xa vài bóng người từ từ xuất hiện nhìn sang, Hỏa Hồn trong mắt chúng tràn ngập cảm xúc phức tạp.

Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi trở về khiến Long Tinh Vũ quá đổi vui mừng. Tất nhiên lần này y không lo lắng như vậy, Long Hạo Thần đã được Vĩnh Hằng và Sáng Tạo Thần Ấn vương tọa thừa nhận thì sẽ không dễ dàng gặp nguy hiểm.

Đang lúc y chuẩn bị đem hôn nhân Long Hạo Thần và Thái Nhi, các đôi tình nhân trong Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi vào hành trình thì Long Hạo Thần cho biết Ma Thần Hoàng rất có thể sẽ phản ứng lại, việc vui không thể không lùi.

Long Hạo Thần lập tức viết lá thư khiến Kỵ Sĩ Thánh Điện chuyển giao cho tổng bộ Liên Bang, cùng lúc đó, nhanh chóng triệu tập cao tăng Kỵ Sĩ Thánh Điện bàn bạc đối sách. Tuy ma tộc trong thời gian ngắn không khả năng lần nữa phát động thánh chiến, nhưng chắc chắn chúng sẽ có cách khác. Long Hạo Thần còn đoán được nếu Ma Thần Hoàng phát động thánh chiến thì sẽ chỉ hướng mục tiêu gì.

Ma tộc, Ma Đô, Ma Hoàng cung.

Chính điện.

Ma Thần Hoàng ngồi trên ghế cao, lưng tựa lưng ghế to lớn. Đình lưng ghế cao là một cái đầu rồng khổng lồ, đôi mắt là hai bảo thạch đỏ tỏa ra ánh sáng âm u.

A Bảo mặc áo dài đen hoa quý yên lặng đứng cạnh Ma Thần Hoàng, ánh mắt y lạnh lùng nghiêm trọng, mắt không động đậy, dường như trong đầu y không có bất cứ suy nghĩ gì.

Cả tòa chính điện tĩnh đến cây kim rơi có thể nghe thấy. Yên tĩnh đến không có một hạt bụi. Nhưng kỳ thực bên dưới đứng năm ma thần.

Ma thần đứng trước nhất có mái tóc tím dài rũ xuống, khuôn mặt tuần tú, đôi mắt tím, còn có khí chất đặc biệt, cho người mỹ cảm kỳ lạ. Chính là Nguyệt Ma Thần, A Gia Lôi Tư.

Bên cạnh A Gia Lôi Tư là Tinh Ma Thần Ngõa Sa Khắc. Bình thường Ngõa Sa Khắc trầm ổn thông minh chẳng biết tại sao cảm xúc hôm nay rõ ràng hơi bất an, dường như dự đoán được cái gì.

Sau lưng chúng còn có ba ma tộc, chính là trong năm trụ cột lớn của ma tộc, Tử Linh Ma Thần Tát Mễ Cơ Nạp, Địa Ngục Ma Thần Mã Nhĩ Ba Sĩ Đáo, và xếp hạng sáu trong bảy mươi hai Trụ Ma Thần, Hùng Ma Thần Hoa Lợi Phát.

Năm ma tộc bị Ma Thần Hoàng sai người mời đến, còn chưa biết xảy ra chuyện gì. Nhưng mới vào Ma Thần cung thì chúng cảm giác được áp lực chưa từng có. Áp lực khủng bố như thế khiến cường giả có tu vi cỡ chúng còn cảm thấy khó thở, ngực như bị cái chùy đập vào.

Ma Thần Hoàng ngồi trên bảo tọa thần hoàng trông thì rất bình tĩnh, nhưng từ khi chúng đi vào chính điện tới nay đã qua một tiếng đồng hồ, Ma Thần Hoàng vẫn giữ bộ dạng như lúc chúng mới tới, chỉ là cảm giác áp lực trong không khí biến ngày càng mãnh liệt.

Năm ma tộc này đi theo Ma Thần Hoàng ít nhất hơn ba trăm năm. Chúng đều biết rằng Ma Thần Hoàng nhìn càng bình tĩnh, im lặng thì cảm xúc càng dao động dữ dội.

Năm ma tộc không dám đối diện nhau, tranh thủ suy đoán ý nghĩ của người khác, chỉ đứng thẳng đó, hơi cúi đầu, lặng yên chờ.

Bình thường Ma Thần Hoàng nhìn hiền hòa, nhưng nếu thật sự tức giận thì ma tộc không thể chịu đựng sự khủng bố đó. Tử Linh Ma Thần Tát Mễ Cơ Nạp còn nhớ rõ, khoảng ba trăm sáu mươi năm trước, Ma Thần Hoàng một lần giận dữ thay đổi cục diện Ác Ma tộc của chúng. Tử Linh Ma Thần nguyên bản bị Ma Thần Hoàng trực tiếp giết chết, mới để gã kế thừa địa vị ma thần này!

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 301

Sinh Mệnh Dự Ngôn

Bạn đang đọc truyện tại Truyện FULL - [www.Truyện FULL](http://www.TruyệnFULL.com)

Sự bình tĩnh của Ma Thần Hoàng rốt cuộc bị đánh vỡ. Y chậm rãi nâng lên tay phải, rơi xuống tay vịn bảo tọa thần hoàng.

Chỉ một động tác đơn giản như thế mà đã hấp dẫn ánh mắt mọi người nhìn chăm chú. Năm ma thần có mặt bản năng nhìn Ma Thần Hoàng, nhìn thấy một đôi mắt sâu thẳm tựa như biển đêm. Năm người cùng đánh rùng mình, nổi sợ hãi và run rẩy trong lòng càng mãnh liệt.

A Bảo đứng cạnh Ma Thần Hoàng thì có cảm giác hoàn toàn khác. Vài năm nay tu vi của y có thể nói là tăng vọt, gần như mỗi năm đều tăng cao, chính y cũng cảm thấy dường như cách cảnh giới của phụ thân ngày càng gần.

Nhưng mới rồi, trong một tiếng đồng hồ Ma Thần Hoàng im lặng, A Bảo biết mình sai rồi. Bởi vì y bỗng rõ ràng cảm nhận được khoảng cách giữa mình và phụ thân vẫn như trên trời và dưới đất, tựa đom đóm và ánh trăng.

Ma Thần Hoàng chậm rãi đứng lên khỏi bảo tọa thần hoàng, nhìn qua thì y không khác gì người thường, vẫn dùng đôi tay chống tay vịn từ từ đứng lên. Nhưng khi y đứng lên thì năm ma thần bên dưới gần như cùng lúc quỳ gối xuống đất, cung kính hô.

"Bệ hạ!"

Ma Thần Hoàng dưới loại trạng thái này tuyệt đối sẽ không xưng huynh gọi đệ với chúng. Mà là thiết huyết vô tình, tu hoành vô địch, đế vương ma tộc.

"Ngõa Sa Khắc, người đứng lên." Vang lên giọng bình tĩnh của Ma Thần Hoàng.

Đôi tay y chấp sau lưng, ánh mắt ngày càng sáng ngời nhìn hướng Tinh Ma Thần Ngõa Sa Khắc.

Thân thể Ngõa Sa Khắc bản năng run rẩy, sau mới chậm rãi đứng dậy, vẫn cúi đầu, cung kính nói.

"Bệ hạ."

Ma Thần Hoàng cười. Nụ cười của y nhìn thật hiền hòa, thậm chí là có chút dịu dàng. Y chậm rãi từ trên đài cao có bảo tọa thần hoàng bước xuống dưới.

Gần như khi Ma Thần Hoàng bước ra một bước thì người Tinh Ma Thần Ngõa Sa Khắc run một cái, áp lực này cực kỳ áp chế tinh thần y.

Mãi đến khi đi tới trước mặt Tinh Ma Thần Ngõa Sa Khắc thì Ma Thần Hoàng mới dừng bước. Vị tiên tri ma tộc trước mặt y không tự giác khẽ run.

"Có phải là đã dự cảm được cái gì?" Ma Thần Hoàng cười khẽ hỏi.

Ngõa Sa Khắc không hé răng, y không dám ra tiếng. Bởi vì giây phút y bước vào chính điện Ma Hoàng cung thì đã cảm nhận được một tia tử khí, tia tử khí này đến từ người y, làm sao y không sợ cho được?

Ma Thần Hoàng nhàn nhạt nói.

"Chỉ không biết người có dự đoán đúng không. Người đoán xem, hôm nay sống sót rời khỏi đây hay chết tại chỗ?"

"Bệ hạ!" Nguyệt Ma Thần A Gia Lôi Tư vẫn quỳ gối một bên kinh sợ biến sắc, bản năng ngẩng đầu hét to một tiếng.

Cảm tình giữa y và Tinh Ma Thần Ngõa Sa Khắc là sâu đậm nhất, không ngờ cơn giận của Ma Thần Hoàng hôm nay là đối với Ngõa Sa Khắc. Nhưng y không thể tưởng tượng nổi Tinh Ma Thần đã làm cái gì, khiến Ma Thần Hoàng mấy trăm năm chưa xuất hiện lửa giận bùng phát trong hôm nay.

"Câm mồm!" Ma Thần Hoàng lạnh lùng quát một tiếng, nâng lên chân phải, nhanh như chớp đập vào vai Nguyệt Ma Thần A Gia Lôi Tư.

Thoáng chốc thân thể A Gia Lôi Tư tựa như đạn pháo bay ra ngoài, đánh vào vách chính điện Ma Hoàng cung, phát ra tiếng chấn, mảng đá vỡ rơi xuống cùng thân thể Nguyệt Ma tộc.

Ma Thần Hoàng đá một cước kinh sợ Tử Linh Ma Thần, Địa Ngục Ma Thần và Hùng Ma Thần. Cả ba quỳ rạp, không có can đảm ngẩng đầu lên.

Chúng biết Ma Thần Hoàng tin cậy nhất, có quan hệ tốt nhất chính là Nguyệt Ma Thần và Tinh Ma Thần. Hơn nữa luôn lấy huynh đệ với hai ma thần xếp hạng hai, ba. Hôm nay không biết ra biến cố gì mà Ma Thần Hoàng nổi giận với Tinh Ma Thần, còn trở mặt với Nguyệt Ma Thần. Nên biết rằng Nguyệt Ma Thần, Tinh Ma Thần ở trong ma thần có địa vị cực kỳ quan trọng, đứng sau Nghịch Thiên Ma Long tộc của Ma Thần Hoàng!

Nhưng dù Nguyệt Ma Thần bị một cước đá bay, lúc này không có chút ý phản kháng. Sau khi rơi xuống đất lại quỳ lên, không dám ra tiếng nữa.

"Ngẩng đầu lên, nhìn ta." Ma Thần Hoàng lạnh lùng nói.

Tinh Ma Thần Ngõa Sa Khắc từ từ ngẩng đầu, trong mắt chỉ có chua xót. Ý cảm giác rõ ràng trong người Ma Thần Hoàng là sát ý điên cuồng.

Y là Đại Dự Ngôn Sư, là tiên tri của ma tộc, nhưng coi như là năng lực dự ngôn của y cũng không có tác dụng gì với Ma Thần Hoàng. Bởi vì trong ma tộc, không ai so với y càng biết rõ Ma Thần Hoàng đã vượt qua tất cả trong thế giới này, đạt tới cảnh giới khác. Năm đó khi Ma Thần Hoàng hoàn thành đột phá, y ở ngay bên cạnh, chính mắt chứng kiến Ma Thần Hoàng đột phá nhích thiên. Càng biết rõ vị Ma Thần Hoàng này chính là cường giả mạnh nhất từ trước giờ của ma tộc. Bất cứ ma tộc nào muốn phản kháng y đều chỉ là trò cười.

Nhìn Ngõa Sa Khắc trước mặt, Ma Thần Hoàng chậm rãi nói.

"Ngõa Sa Khắc, ta tin tưởng người như vậy, cho đến nay luôn đem người thành trợ tá đắc lực. Vì tộc ta, người luôn làm hết sức. Nhưng người có biết, làm tiên tri tộc ta, một lần sai lầm của người sẽ chôn vùi tương lai tộc ta không?"

Giọng y không cao nhưng thốt ra từng lời thì trên người Tinh Ma Thần sẽ lóe một tầng sáng da cam. Khi câu hỏi kết thúc, miệng mũi Ngõa Sa Khắc có máu da cam chảy ra. Tuy Ma Thần Hoàng không trực tiếp ra tay với y, nhưng thi triển thủ đoạn còn khủng bố hơn Nguyệt Ma Thần nhiều, đó là thương tổn từ linh hồn.

Ngõa Sa Khắc cười khổ, nói.

"Nếu ta không đoán sai thì chắc là bởi vì tin tức hơn một tháng trước. Bộ hạ đã chứng thực tin tức đó rồi?"

Ma Thần Hoàng gật đầu, trong mắt không còn bình tĩnh, khí lạnh điên cuồng tuôn trào.

"Không sai, hắn còn sống. Cho ta biết, vì cái gì?"

"Không, không thể nào!" Ngõa Sa Khắc thất thanh nói. Lúc này dường như y đã quên Ma Thần Hoàng khủng bố.

"Không thể nào? Chẳng lẽ ta chính mắt thấy còn có sai? Hẳn chẳng những xuất hiện, còn ngăn cản ta bắt thần vị tự nhiên, nói chuyện với ta. Tai nghe là giả, mắt thấy mới là thực. Người còn có gì để nói?"

Tinh Ma Thần Ngõa Sa Khắc hít sâu, nỗi sợ hãi nơi đáy mắt đột nhiên biến mất, còn lại là một loại biểu tình đặc biệt.

"Bệ hạ, ta không sai. Dự ngôn của ta cũng sẽ không sai. Lúc đó hẳn đã chết rồi, ta từng nhiều lần cảm giác hơi thở sinh mệnh của hẳn, vì điều này nhiều lần tiên tri, kết quả giống nhau. Dự ngôn đối với một người không thể nào sai lầm."

Ma Thần Hoàng nheo mắt.

"Nói vậy là ta nhìn lầm, nghe lầm?"

Ngõa Sa Khắc im lặng giây lát sau, dường như quyết định cái gì, mắt lóe sáng như ánh sao, nói.

"Chọc giận bệ hạ, ta biết kết cục của mình. Nếu đã vậy thì ta nguyện vì ma tộc làm một việc cuối cùng. Ta nguyện lấy sinh mệnh của mình hiến tế tiến hành dự ngôn hoàn nguyên. Mặc kệ hẳn sống hay chết, có hơi thở hẳn để lại lúc bị bệ hạ đánh chết, lấy mạng ta làm cái giá, chắc có thể thấy nguyên nhân tại sao hẳn còn sống."

"Không được! Không được!" Nguyệt Ma Thần A Gia Lôi Tư nhoáng người lên đi tới trước mặt Ma Thần Hoàng, quỳ tại đó, khố sở cầu xin. "Bệ hạ, từ khi Ngõa Sa Khắc trở thành Tinh Ma Thần đã trả giá rất nhiều cho tộc ta, ngài không niệm công lao cũng nghĩ tới khổ lao chứ. Thần nguyện dẫn tộc ta đánh lén Liên Minh Thánh Điện, bắt Long Hạo Thần tới trước mặt ngài, mặc kệ ngài xử lý!"

Nghe tới ba chữ Long Hạo Thần, A Bảo đứng cạnh bảo tọa thần hoàng người đột nhiên cứng đờ, hốc mắt tối đen bỗng lóe tia sáng tím rực rỡ, sát khí lãnh liệt bùng phát.

"Người?" Ma Thần Hoàng hừ lạnh. "Bây giờ người có phải là đối thủ của hần hay không thì rất khó nói. Tốt, Ngõa Sa Khắc, ta sẽ cho người một cơ hội, bây giờ người có thể bắt đầu." Nói xong y nâng lên chân trái, lần nữa một cước đá bay Nguyệt Ma Thần A Gia Lôi Tư. Cùng lúc đó, một đoàn sáng tím hóa thành bột khí phong ấn A Gia Lôi Tư vào trong, khiến y không thể phát ra thanh âm.

Nhìn Ma Thần Hoàng quay trở về bình tĩnh, đáy mắt Ngõa Sa Khắc xẹt qua tia tuyệt vọng. Y biết, đã không còn khả năng khác. Trừ Nguyệt Ma Thần ra, ba ma thần khác chỉ quỳ tại đó, không nói một câu.

Trên mặt Ngõa Sa Khắc lộ nụ cười thảm, chậm rãi quỳ xuống trước mặt Ma Thần Hoàng.

"Xin bệ hạ nghĩ tình ta vì tộc mình mà đừng quên che chở tộc nhân của ta."

Phong Tú lạnh lùng nhìn y.

"Bắt đầu đi."

Ngõa Sa Khắc không nghe được đáp án mong muốn, ánh mắt ngơ ngác, đứng dậy đi hướng lối vào đại điện. Khi đi qua ba ma thần quỳ rạp tại đó thì bước chân hơi dừng lại, tiếp tục tiến lên mười bước mới ngừng.

Ánh sáng da cam dần biến mạnh trong khi y đi qua, khi bước chân y dừng lại thì đã biến vô cùng sáng ngời.

Ma Thần Hoàng vung tay áo, linh lực cường đại quét bay Tử Linh Ma Thần, Địa Ngục Ma Thần và Hùng Ma Thần. Ba ma thần té một bên, cảm như hén.

Nguyệt Ma Thần A Gia Lôi Tư căng thẳng, nhưng không dám trực tiếp tránh thoát phong ấn của Ma Thần Hoàng. Nếu không thì chắc chắn y sẽ bị giận chó đánh mèo. Ma Thần Hoàng có thể xuống tay với Tinh Ma Thần, chưa chắc buông tha cho y.

Đôi tay Ngõa Sa Khắc từ từ giang hai bên người, lòng bàn tay hướng lên trên, xuất hiện một quả cầu thủy tinh sắc da cam. Thanh âm trầm thấp niệm chú ngữ bắt đầu vang lên, ánh sáng da cam nồng đậm từ từ dâng lên quanh người.

Ma Thần Hoàng vẫn lạnh lùng nhìn y, ánh mắt lạnh như băng chẳng có chút thương hại.

Ngõa Sa Khắc ngâm xương chú ngữ từ trầm thấp dần biến cao vút. Ánh sáng màu da cam nồng đậm hóa thành ngọn lửa.

Đó là ngọn lửa rất lạ, quần áo của Ngõa Sa Khắc dần bốc hơi trong lửa, thiêu đốt, thân thể y bắt đầu biến trong suốt, sáng ngời.

Nguyệt Ma Thần A Gia Lô Tư đã nhắm mắt lại, đây là Ngõa Sa Khắc dùng thiêu đốt sự sống làm cái giá dự ngôn! Cũng là dự ngôn mạnh nhất của Tinh Ma Thần, so với lần trước y sử dụng Đại Dự Ngôn Thuật thì còn cao hơn một bậc. Một khi sử dụng Sinh Mệnh Dự Ngôn thì không thể thay đổi được, nhất định sẽ tiêu hao hết tất cả sự sống của người sử dụng, nhưng hiệu quả tiên tri cũng là tốt nhất, gần với sự thực nhất.

Ngõa Sa Khắc từ từ xoay người lại, đôi mắt đã hoàn toàn biến thành màu đỏ. Thanh âm ngâm xương cao phút ngừng lại vào giây phút y xoay người. Đôi mắt Ma Thần Hoàng, y học ra búng máu. Ngọn lửa da cam vốn bùng cháy dữ dội chớp mắt tăng vọt, hóa thành cột sáng da cam bay lên đến năm mét.

Trong chính điện Ma Hoàng cung bắt đầu xuất hiện một loại hơi thở quái lạ. Cường giả ma tộc có mặt đều cảm giác được ý thức của mình biến hoảng hốt, dù là Ma Thần Hoàng cũng không ngoại lệ.

Tinh Ma Thần đốt cháy ngọn lửa sự sống, lực lượng linh hồn đã tăng tới trình độ cực kỳ khủng bố.

Những người có mặt đều là lần đầu tiên trông thấy Sinh Mệnh Dự Ngôn, chỉ có Tinh Ma Thần các đời mới có thể sử dụng. Trong lịch sử ma tộc, thứ này chỉ xuất hiện hai lần. Dù sao nó là tiên tri lấy mạng của Tinh Ma Thần làm cái giá!

Cột sáng da cam dần biến thành màn sáng hiện trên không trung chính điện Ma Hoàng cung. Quang ảnh hư ảo đầu tiên là hình lốc xoáy sau đó dần rõ ràng.

Hình ảnh hiện ra là lúc trước Ma Thần Hoàng đánh chết Long Hạo Thần. Trái tim Long Hạo Thần bị xuyên qua, chậm rãi ngã xuống đất. Sau đó Thái Nhi cùng các thành viên Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi mang xác hãn rời khỏi tháp Tinh Ma, nhanh chóng rời đi.

Hình ảnh theo đám Long Hạo Thần ra ngoài hoang vắng, Dạ Tiểu Lệ xuất hiện, nói gì đó với Thái Nhi, ngay sau đó xuất hiện hình ảnh Thái Nhi lấy Giai Diệu Vĩnh Hằng khỏi cổ Long Hạo Thần đeo trên người mình.

Nhìn thấy Dạ Tiểu Lệ, lông mày Ma Thần Hoàng nhíu lên. Nhưng khi y thấy Dạ Tiểu Lệ không giúp Long Hạo Thần chữa trị thì mắt lộ nghi hoặc. Cho dù cô có là thần vị của Tự Nhiên Nữ Thần cũng không thể sống lại cái xác chứ.

Ngay lúc này, hình ảnh biến đổi, bắt đầu truyền tống. Thái Nhi mang theo mọi người chớp mắt hóa thành từng luồng sáng biến mất tại đất trống.

Màn sáng da cam lần nữa hiện hình lốc xoáy, thân thể Tinh Ma Thần thì run bần bật, dường như phải chịu đựng thống khổ gì dữ dội lắm.

Lốc xoáy da cam kéo dài chừng một phút đồng hồ mới hiện ra hình ảnh khác. Nhưng lần này hình ảnh biến mơ hồ hơn trước rất nhiều.

Một bảo tháp bảy tầng hiện ra trong hình ảnh. Nhìn thấy bảo tháp này, các cường giả ma tộc có mặt đều cảm nhận áp lực không tên đến từ

linh hồn. Coi như là Ma Thần Hoàng cũng không tránh khỏi.

Hình ảnh phóng đại, chui vào trong tháp, sau đó xuất hiện tình hình Thái Nhi công xác Long Hạo Thần, dẫn theo Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi trèo lên trên.

Dù hình ảnh rất mơ hồ nhưng vẫn có thể nhận ra được mấy người Quang Chi Thần Hi quan trọng. Đặc biệt là Thái Nhi công xác Long Hạo Thần, dựa vào Lưỡi Hái Tử Thần đặc biệt của nàng để phân biệt.

Nhìn tới nơi này, sắc mặt Ma Thần Hoàng biến âm trầm. Long Hạo Thần chết rồi, Thái Nhi công xác hẳn truyền tống tới nơi đặc biệt như vậy, tất nhiên là vì sống lại hẳn, nếu không thì cần gì làm vậy? Nhưng Ngõa Sa Khắc cứ nói với mình là Long Hạo Thần vốn không sống lại, thật là chết cũng không đáng tiếc.

Hình ảnh không ngừng biến đổi, dần xuất hiện tình hình chiến đấu, nhưng cũng vì thế mà càng mơ hồ. Khi Thái Nhi trèo lên đường lên trời thì trong hình ảnh chỉ có thể lờ mờ thấy sắc vàng.

Cửa ánh sáng vàng xuất hiện, Thái Nhi phóng vào trong. Ngay sau đó, hình ảnh biến rối loạn, đường nét hoàn toàn hư ảo.

Ngõa Sa Khắc hét lớn một tiếng, lần nữa phun ra búng máu da cam. Lần này người y không thể kiềm chế được run dữ dội, sự sống tuôn trào ra ngoài.

Có máu y giữ vững, đường nét dần ổn định, biến rõ ràng hơn. Một quan tài to lớn hiện ra trong tầm mắt các ma thần.

Tử Linh Thánh Pháp Thần, Vong Linh Thiên Tai Y Lai Khắc Tư xuất hiện. Không khí áp lực từ tận linh hồn các ma thần tăng lên đến đỉnh điểm.

"Vong linh pháp sư quang hệ?" Ma Thần Hoàng bật thốt.

Hình ảnh nhảy rất nhanh, xuất hiện hình ảnh trong tay Y Lai Khắc Tư ngừng tụ ra trái tim vàng. Tuy chỉ là trong khoảnh khắc nhưng vẫn bị Ma Thần Hoàng bắt giữ được. Ngay sau đó thì thấy ngực Long Hạo Thần không ngừng dâng lên ánh sáng vàng, nhấp nháy.

Khi hình ảnh biến đổi, đã là giây phút Y Lai Khắc Tư nắm Lưỡi Hái Tử Thần tịnh hóa bản thân.

Tiên tri của Ngõa Sa Khắc tới đây thì không thể kéo dài được nữa. Y cường ép tăng mạnh Sinh Mệnh Dự Ngôn, khiến thời gian dự ngôn thuật giảm thấp nhiều.

Ánh sáng da cam dần tối đi, hình ảnh biến mất. Thân thể Ngõa Sa Khắc trong ánh sáng bao phủ không ngừng đung đưa.

"Hắn...không phải...nhân loại...hắn...là vong linh...thân thể...là vong linh...hắn đúng là...chết rồi...hắn...chết, Austin...Griffin...không khả năng... sống...Long Hạo Thần...thân thể chỉ là vong linh...chỉ là...vong linh..."

Giọng Tinh Ma Thần Ngõa Sa Khắc như khóc như than, đám ma thần nghe thấy quay đầu lại. Lúc này Ngõa Sa Khắc trông như lệ quỷ, toàn thân cháy đen. Y dùng sinh mạng của mình nói cho Ma Thần Hoàng biết, tiên tri của y không hề sai. Lúc đó Long Hạo Thần đúng là chết rồi, vẫn không sống lại. Hắn dùng thân thể vong linh sinh tồn. Hắn có được chỉ là trái tim một vong linh pháp sư cường đại mô phỏng.

Ánh mắt chất vấn cùng lúc bắn ra từ mắt các ma tộc rơi vào người Ma Thần Hoàng. Đặc biệt là Nguyệt Ma Thần A Gia Lô Tư, bởi vì giận dữ mà tay siết chặt.

Ngay lúc này, Ma Thần Hoàng nâng lên tay phải. Một đoàn sáng xanh biếc bay ra, rơi vào người Ngõa Sa Khắc.

Vầng sáng xanh nhu hòa quay quanh người Ngõa Sa Khắc, sự sống mạnh mẽ điên cuồng rót vào người y. Tiếng va chạm giòn vang êm tai

không ngừng vang lên. Tựa như núi cao nước chảy, như cầm sắt hòa mình.

Hơi thở sự sống của Ngõa Sa Khắc rõ ràng đã xói mòn thể mà đang lấy tốc độ nhanh chóng mặt hồi phục lại. Thân thể lung lay ổn định lại.

Đây là lực lượng gì thế này? Đám ma thần trợn tròn mắt, há hốc mồm nhìn Ngõa Sa Khắc. Cho dù Ma Thần Hoàng có mạnh hơn nữa thì y có là lực lượng hắc ám! Nhưng cái này rõ ràng là ma pháp sinh mệnh, cấp bậc còn cao như vậy, thậm chí có thể sánh ngang với cảnh giới ma pháp hắc ám của Ma Thần Hoàng!

Ma Thần Hoàng nhíu mày, y biết hôm nay mình hơi quá đáng. Dù y có quyền uy cao thượng hơn nữa trong ma tộc, Ngõa Sa Khắc cũng là ma thần xếp hạng thứ ba trong ma tộc, còn là tiên tri của ma tộc. Y không thể không lấy ra báu vật quan trọng này giữ mạng của Ngõa Sa Khắc, nếu không thì e rằng mấy ma thần trước mặt sẽ bất mãn với y.

Ma Thần Hoàng cởi xuống áo choàng đen hoa quý của mình, chậm rãi đi tới trước mặt Ngõa Sa Khắc. Nhìn thân thể Ngõa Sa Khắc tắm trong ánh sáng xanh biếc dần hồi phục sức sống, y thở dài một tiếng, nói.

"Quan tâm thì sẽ bị loạn, chuyện này là ta hiểu lầm người. Mỗi người các người đều hiểu Austin Griffin có ý nghĩa như thế nào đối với tộc ta rồi. Cũng vì thế nên ta mới tức giận. Ta có thể làm chính là cướp lại sinh mệnh đã mất của người. Tam đệ, hy vọng người hiểu cho ta." Nói rồi y tự tay đem áo choàng khoác lên người Ngõa Sa Khắc.

Ánh sáng xanh biếc có hơi thở sinh mệnh quá mãnh liệt, chỉ một lát sau, Ngõa Sa Khắc không chỉ hồi phục sự sống bởi vì thi triển Sinh Mệnh Dự Ngôn, ngay cả dự ngôn thuật lúc trước tạo thành vết thương trên người cũng lành lặn lại. bỗng chốc trong lòng y rồi bời, nhìn Ma Thần Hoàng trước mặt mình, không nói ra lời.

Ma Thần Hoàng vung tay, giải trừ phong ấn Nguyệt Ma Thần, xoay người, chậm rãi bước tới bảo tọa thần hoàng.

Sự sống của Tinh Ma Thần hồi phục khiến khó chịu trong lòng mấy vị ma thần nhanh chóng biến mất. Nguyệt Ma Thần A Gia Lô Tư vội vàng đi tới bên cạnh Tinh Ma Thần Ngõa Sa Khắc, mặt lộ ý hỏi.

Ngõa Sa Khắc nhìn y thật lâu, trong mắt lộ ý cảm kích. Trong nhiều ma thần như vậy, mỗi tên đều từng chịu ơn của y. Làm tiên tri ma tộc, gần như mỗi ma thần đều từng tới cửa cầu y dự ngôn. Nhưng giây phút quan trọng, chịu lên tiếng nói thay cho y, thậm chí không tiếc chọc Ma Thần Hoàng tức giận thì chỉ có Nguyệt Ma Thần A Gia Lô Tư. Chính có câu gặp hoạn nạn mới thấy chân tình. Tuy Ngõa Sa Khắc không nói cái gì, nhưng ánh mắt tràn ngập cảm kích đã nói rất nhiều điều cho Nguyệt Ma Thần.

A Gia Lô Tư nháy mắt ra hiệu với y, Ngõa Sa Khắc nhẹ gật đầu, dùng áo choàng của Ma Thần Hoàng bọc thân thể, tiến lên mấy bước, cung kính quỳ gối xuống đất.

"Bệ hạ, thần, Ngõa Sa Khắc nhận tội với người. Long Hạo Thần đúng là còn sống, là năng lực Dự Ngôn Thuật của ta không đủ, mới khiến bệ hạ phiền não nhiều như vậy, xin bệ hạ trừng phạt."

Ma Thần Hoàng có tính tình như thế nào, A Gia Lô Tư và Ngõa Sa Khắc biết rõ ràng. Tuy mới rồi Sinh Mệnh Dự Ngôn đã biểu thị Ma Thần Hoàng trách lầm Tinh Ma Thần, nhưng ai dám thật sự oán y? Dù trong lòng Ngõa Sa Khắc có giận cỡ nào thì mặt ngoài không thể lộ ra nửa phần, thậm chí còn phải che giấu cho Ma Thần Hoàng.

Ma Thần Hoàng Phong Tú là cường giả số một ma tộc trong sáu ngàn năm qua, có địa vị như hôm nay tuyệt không chỉ dựa vào sức mạnh.

Vung tay lên, linh lực nâng Tinh Ma Thần Ngõa Sa Khắc dậy, Phong Tú thở dài nói.

"Đúng chính là đúng, sai chính là sai. Người vô tội, sai là tại ta. Nhưng ta tin tưởng người đã cảm nhận được hơi thở sinh mệnh vừa rồi có chỗ tốt với người, coi như là đại ca làm quà tạ lỗi người đi. Nó tên là

Tinh Linh Nguyên Tuyền, chẳng những hồi phục sự sống của người, cũng sẽ tăng ít nhất năm trăm năm tuổi thọ. Bao năm qua người vì tiên tri cho tộc ta mà nhiều lần tổn thương căn nguyên, đây xem như trăm thay toàn tộc tạ ơn người. Hy vọng người đừng giận đại ca."

Ngõa Sa Khắc cúi đầu, nói.

"Thần đệ không dám, cảm ơn bệ hạ ban thưởng."

Ma Thần Hoàng nói.

"Ta biết các người rất bất mãn hành động vừa rồi của ta. Nhưng các người cũng nên biết rằng, Austin Griffin có ý nghĩa như thế nào với tộc ta. Không lâu trước đây, ta mượn cơ hội bế quan che mắt đám nhân loại ẩn trong đô thành, đi tới Mộng Huyền Thần Điện. Tự tay đánh chết Tinh Linh Long, còn phá hủy Mộng Huyền Thần Điện, Mộng Huyền Thiên Đường, định bắt một lũ thần hồn thần vị mà Tự Nhiên Nữ Thần để lại nhân gian. Tinh Linh Long bị ta giết chết rồi để lại Tinh Linh Căn Nguyên và Tinh Linh Tâm. Tinh Linh Tâm đã bị thần hồn của Tự Nhiên Nữ Thần lấy đi, Tinh Linh Căn Nguyên rơi vào tay ta. Mắt thấy ta sắp thành công thì Long Hạo Thần xuất hiện, phá hủy kế hoạch của ta. Thực lực của hắn đã đủ uy hiếp ta, nhanh chóng cứu thần hồn Tự Nhiên Nữ Thần, khiến ta mất đi cơ hội chân chính trở thành thần."

Nghe y nói vậy đám ma thần mới hiểu ra. Thì ra nguyên nhân Ma Thần Hoàng tức giận không chỉ vì Long Hạo Thần còn sống, Austin Griffin có khả năng tồn tại, còn bởi vì đại kế biến thành thần của y bị phá hủy.

Không thể nghi ngờ, sau khi thần vị Tự Nhiên Nữ Thần bị Long Hạo Thần cứu đi, Ma Thần Hoàng muốn có được được nó lần nữa gần như là nằm mơ.

Các ma thần có mặt tuy biết tu vi của Ma Thần Hoàng sâu không đo được, nhưng y chính miệng thừa nhận mình có khả năng thành thần thì

đây là lần đầu tiên. Bỗng chốc áp lực vừa mới biến mất trong lòng các ma thần lần nữa xuất hiện.

Làm nhóm người mạnh nhất ma tộc, chúng biết rõ trở thành thần có ý nghĩa gì. Hèn chi mấy năm gần đây Ma Thần Hoàng không mấy để ý việc lớn trong tộc, thì ra bởi vì y thật sự đã đạt tới cấp bậc đó rồi.

Ma Thần Hoàng lạnh lùng nói.

"Long Hạo Thần còn sống nghĩa là có uy hiếp. Dù cho Austin Griffin đã chết thì bản thân hắn cũng đủ uy hiếp khả năng thống trị của chúng ta. Lần này gặp mặt, khi hắn và ta giao đấu, tu vi đã vượt qua cường giả mạnh nhất trong lịch sử nhân loại. Năm nay hắn mười hai mươi mấy tuổi mà thôi. Lại cho hắn thời gian và không gian thì tộc ta rất nguy hiểm. Bởi vậy, ta quyết định lần nữa phát động thánh chiến. Nhất định phải triệt để giết chết Long Hạo Thần, mặc kệ hắn là nhân loại hay vong linh."

Không ai dám phản đối lời của Ma Thần Hoàng. Mặc dù đám ma thần biết rõ dưới tình huống không có Austin Griffin uy hiếp, Ma Thần Hoàng là muốn cướp lại thần vị mà thôi. Sao chúng dám nói thêm cái gì? Tinh Ma Thần Ngõa Sa Khắc chính là vết xe đổ, mà có lẽ Ma Thần Hoàng không có Tinh Linh Căn Nguyên thứ hai.

"Nói đi, các người có đề nghị gì không?" Ánh mắt uy nghiêm của Ma Thần Hoàng quét qua đám ma thần bên dưới.

Đám ma thần nhìn nhau, không ai dám lên tiếng trước. Bởi vì tin tức này đến quá đột ngột.

Đúng lúc này, A Bảo đứng bên cạnh Ma Thần Hoàng bỗng mở miệng. A Bảo tiến lên hai bước, quỳ một gối trước mặt Ma Thần Hoàng.

"Phụ hoàng, nếu đã phải phát động thánh chiến, ta cho rằng lần này nhất định phải dốc hết sức đối phó. Lần thánh chiến trước đã tiêu hao quá lớn với tộc ta. Tuy nhân loại cũng giống vậy nhưng dù sao chúng ta

không triệt để công phá quan ải của họ. Ta cho rằng lần này dù như thế nào thì chúng ta phải giết vào bên trong nhân loại, triệt để đả kích chúng. Tuy rằng không thể diệt tuyệt nhân loại, nhưng cũng phải đánh chúng thật đau, thậm chí là hủy diệt một, hai tòa Thánh Điện."

Ma Thần Hoàng có chút mất kiên nhẫn nói.

"Hãy nói cụ thể đi, những lời nói nói suông không có chút tác dụng."

"Cụ thể là ta cho rằng lần này chúng ta nên tập trung binh lực, tấn công một, hai quan ải của nhân loại. Lấy thực lực của tộc ta, chúng không thể nào ngăn cản được. Nếu mục đích lần này là vì tiêu diệt mà không phải áp chế, thì đả kích phải tàn nhẫn chút. Ta nguyện tiên phong dẫn tộc nhân xuất chiến!"

Đáy mắt Ma Thần Hoàng xẹt qua tia lạnh lẽo.

"Có một điều người nói đúng, lần này nhất định phải đánh cho nhân loại thật đau. Dựa theo thám tử của chúng ta từ bên nhân loại báo về, thánh chiến lần trước kết thúc, vài năm nay nhân loại hồi phục thực lực rất nhanh. Ít nhất nhanh hơn chúng ta rất nhiều, dần hiện ra ưu thế của nhân loại. Cứ tiếp tục như vậy, chỉ sợ không bao lâu, nhân loại sẽ phản công chúng ta, tuyệt đối không thể cho phép loại tình huống này xảy ra. Lần này thánh chiến không phải là đánh nhỏ nữa, ta phải để nhân loại biết cái gì gọi là lực lượng không thể phản kháng. A Gia Lô Tư, Ngõa Sa Khắc, sau khi trở về hãy chinh hợp lại tộc nhân của các người. Lần này chúng ta phải xuất ra hết tinh nhuệ ba tộc. Ta muốn xem coi nhân loại lấy cái gì ngăn cản đây. Đương nhiên trước đó những ruồi bọ đáng ghét trong Ma Đô phải nên bị dọn dẹp hết. Mấy năm nay ta không đụng đến chúng, chắc đã cho rằng ta không giải quyết chúng được?"

Tử Linh Ma Thần Tát Mễ Cơ Nạp cung kính nói.

"Bệ hạ, lần này chúng ta lấy cửa nơi nào đột phá tấn công nhân loại? Ác Ma tộc của ta thề sống chết trung với bệ hạ, nguyện làm lính hầu!"

Ma Thần Hoàng lạnh nhạt nói:

"Tấn công từ chỗ nào thì nhân loại cũng sẽ không ngăn được. Chiến lược cụ thể thì chờ ta giải quyết đám ruồi bọ đáng ghét trong Ma Đô rồi tính tiếp. A Bảo, triệu tập tất cả Diệt Săn Ma trở về Ma Đô. Từ hôm nay trở đi, phong người làm thống lĩnh Diệt Săn Ma, thống soái tất cả Diệt Săn Ma. Hãy chuẩn bị sẵn sàng xuất chinh đi!"

"Vâng!" Trong mắt A Bảo dâng lên tia sáng lạnh, chiến ý đậm đặc và sát khí dâng tràn.

Đám ma thần bên dưới cùng quỳ gối xuống đất.

"Thề sống chết trung thành với bệ hạ!"

.....

"Nếu ma tộc tấn công thì mục tiêu có khả năng bị công kích nhất chính là Ngự Long quan của chúng ta."

Long Hạo Thần ở trong phòng họp lớn Kỵ Sĩ Thánh Điện ngồi trên ghế chủ vị cao. Bên cạnh hắn ngồi Long Tinh Vũ và các thành viên Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi. Trong Quang Chi Thần Hi, trừ hắn ra thì mọi người đều là nghị viên của Liên Bang, có tư cách tham gia hội nghị trước mắt.

Long Hạo Thần vừa thốt lời, thoáng chốc khiến đám cường giả Kỵ Sĩ Thánh Điện chấn kinh.

Long Tinh Vũ nghi ngờ hỏi.

"Vì sao chủ tịch có suy đoán như vậy?"

Long Hạo Thần nói.

"Bởi vì mục tiêu của Ma Thần Hoàng là tôi. Chắc mọi người còn nhớ, tôi và đồng bạn từng công kích Trụ Ma Thần của ma tộc. Trụ Ma Thần

của Xà Ma Thần An Độ Ma Li và Báo Ma Thần Âu Tắc đều bị chúng ta phá hủy, khiến bảy mươi hai Trụ Ma Thần vĩnh viễn thành bảy mươi trụ, hơn nữa không có khả năng hồi phục. Đây là bởi vì tôi nắm giữ lực lượng rất đặc biệt, vừa lúc khắc chế được Trụ Ma Thần của ma tộc, có thể phá hủy nó. Vì thế mà Ma Thần Hoàng từng cài một cái bẫy, ở ma tộc phục kích chúng tôi, hơn nữa suýt triệt để giết chết tôi. Nói chính xác hơn thì y cho rằng tôi đã chết rồi. Lần này vì ngăn cản y lấy được thần vị của Tự Nhiên Nữ Thần, chúng tôi lại lần nữa gặp mặt. Ma Thần Hoàng chắc chắn sẽ sinh ra cảm giác nguy hiểm, do đó một lần nữa phát động chiến tranh, mục tiêu vẫn là tôi. Đối với ma tộc, hiện giờ tôi là tai họa lớn của chúng. Không giết chết tôi thì Ma Thần Hoàng sẽ không bao giờ yên lòng. Cách tốt nhất đối phó tôi chính là trực tiếp công kích Ngự Long quan. Bởi vì Ma Thần Hoàng chắc chắn biết rõ, làm một phần của Kỵ Sĩ Thánh Điện, tôi không thể nào từ bỏ Ngự Long quan. Bởi vậy, tôi đoán mục tiêu thứ nhất của y rất có thể là trực tiếp công kích chúng ta."

Nghe Long Hạo Thần giải thích, mọi người đều gật đầu. Nhưng nhìn từ ánh mắt lo lắng của họ thì có thể thấy, hiện tại Ngự Long quan không muốn liều mạng với ma tộc.

Long Hạo Thần trầm giọng nói.

"Tôi hiểu nỗi lo của mọi người. Thánh chiến mới kết thúc vài năm mà thôi, chúng ta còn đang nghỉ ngơi lấy lại sức. Ma tộc đến chắc chắn sẽ mang tới tai họa rất lớn. Hơn nữa lần này rất có thể Ma Thần Hoàng sẽ đích thân dẫn dắt Nghịch Thiên Ma Long tộc cùng đến. Sẽ càng nguy hiểm hơn lần thánh chiến trước nhiều. Nhưng chiến tranh có bắt đầu hay không, không phải do chúng ta quyết định. Việc ngăn cản Ma Thần Hoàng lấy thần vị của Tự Nhiên Nữ Thần tuy là ngoài ý muốn, nhưng tôi chắc chắn rằng, nếu để Ma Thần Hoàng thành công, vậy nhân loại chúng ta sẽ không có ngày trở mình, cũng sẽ không có tương lai. Bởi thế, lần này chúng ta có thể làm là dốc hết sức nhất quyết tử chiến cùng ma tộc. Trận chiến này rất có thể sẽ là bước ngoặt lớn của thời đại hắc ám."

"Kỵ Sĩ Thánh Điện chúng ta trước giờ chưa từng có sáu vị Thần Ẩn kỵ sĩ, điều này ý nghĩa lịch sử giao cho chúng ta trách nhiệm to lớn. Hội nghị hôm nay chỉ có một mục đích. Mặc kệ tân thánh chiến khi nào thì bắt đầu, kẻ địch mạnh cỡ nào, tôi hy vọng Kỵ Sĩ Thánh Điện chúng ta hãy sẵn sàng chiến đấu, dùng trạng thái tốt nhất đối mặt gian khổ sắp đến. Có thể từ trong bóng tối tạo ra tia ánh hay không thì phải xem các vị rồi. Làm chủ tịch Liên Bang, trách nhiệm của tôi ở đó, làm Huy Hoàng và Lãnh Tụ Thần Ẩn kỵ sĩ, tôi có thể bảo đảm với mọi người rằng, trước khi tôi chết thì Ma Thần Hoàng không thể tổn thương bất cứ đồng chí nào của chúng ta!"

Lời nói mạnh mẽ thẳng thắn vừa ra, các lãnh đạo Kỵ Sĩ Thánh Điện có mặt đều sôi sục máu nóng. Long Hạo Thần bảo đảm ý nghĩa hãn đem trách nhiệm đối kháng Ma Thần Hoàng, cường giả số một ma tộc ôm vào người mình. Trong lịch sử nhân loại, dù là con trai Luân Hồi, hay Quang Minh Kiếm Thần từng xuất hiện, tuy cũng là thiên tài vượt trội nhưng chưa có một người dám bảo đảm giống như Long Hạo Thần. Lại nghĩ tới Long Hạo Thần đã là chủ nhân của Vĩnh Hằng và Sáng Tạo Thần Ẩn vương tọa, đám lãnh đạo Kỵ Sĩ Thánh Điện càng thêm tin tưởng.

Long Hạo Thần nói tiếp.

"Tôi đã viết thư thông báo với tổng bộ Liên Bang, không lâu sau, cao tầng Liên Bang sẽ đến Ngự Long quan, cùng nhau bàn cách đối địch. Cùng lúc đó họ sẽ mang đến đệ nhất, đệ nhị đại quân đoàn mới tổ kiến của Liên Bang. Chiến lược, chiến thuật cụ thể thì chúng ta sẽ bàn bạc cẩn thận xong mới quyết định."

Kết thúc hội nghị, mục đích cơ bản của Long Hạo Thần đã đạt thành. Ít nhất thì sĩ khí của Kỵ Sĩ Thánh Điện Ngự Long quan đã bị hãn kéo cao. Nhưng Long Hạo Thần không có chút cảm giác nhẹ nhàn. Bởi vì hãn biết, trải qua đợt thánh chiến trước, Lục Đại Thánh Điện nhân loại có tâm lý sợ chiến đấu, thần hồn nát thần tính. Dù sao thánh chiến trước đem lại tổn thất quá lớn cho nhân loại.

Nhưng có một số chuyện không phải người sợ hãi thì nó sẽ không xảy ra. Ma Thần Hoàng đến là chắc chắn rồi, bây giờ Long Hạo Thần phải làm là cố gắng nâng cao sĩ khí, tập trung tất cả lực lượng Liên Bang Thánh Điện ứng phó gian nan.

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 302

Truyện Thuật Anh Hùng Vĩnh Hằng

Khi tổng bộ Liên Bang Thánh Điện nhận được thư của Long Hạo Thần thì bắt đầu hành động rầm rộ lên, từng mệnh lệnh phát đi Lục Đại Thánh Điện, ra lệnh họ sẵn sàng chuẩn bị chiến đấu. Cùng lúc đó, mỗi một Thánh Điện đề cử ba vị nghị viên đi Ngự Long quan Ky Sĩ Thánh Điện mở hội. Tất cả phó chủ tịch Liên Bang cùng đi, hơn nữa mang hai đại quân đoàn Liên Bang đệ nhất, đệ nhị đã hoàn tất chinh hợp và huấn luyện đi Ngự Long quan.

Về ma tộc thì tất cả Săn Ma Đoàn đều nhận được nhiệm vụ chiến tranh, dốc sức tìm hiểu tình hình phía ma tộc. Theo Săn Ma Đoàn báo lại, ma tộc đúng là có động tĩnh, mười mấy chủng tộc ma tộc mạnh nhất đều đang điều binh khiển tướng. Tin tức khiến Liên Bang Thánh Điện chấn kinh nhất là Ma Thần Hoàng triệu tập năm mươi mấy ma thần mang theo Trụ Ma Thần đi Ma Đô nghị sự.

Sau khi truyền đến tin tức này, thoáng chốc khiến Liên Bang Thánh Điện xôn xao. Cho dù là lần trước thánh chiến thì ma tộc chưa bao giờ điều động nhiều ma thần đến vậy!

Trong bảy mươi hai Trụ Ma Thần của ma tộc, có hai cây Trụ Ma Thần bị hủy, cùng lúc đó bị chết chín ma thần. Chính là nói, kỳ thực bảy mươi hai Trụ Ma Thần chỉ có sáu mươi ba tên. Trừ để lại một ít ma thần trấn thủ hành tinh quan trọng ra, xemnhw Ma Thần Hoàng điều động tất cả lực lượng ma thần có thể sử dụng. Xem tình hình thì giống như muốn

quyết chiến với nhân loại. Tình hình như thế sao không khiến Liên Bang Thánh Điện chấn kinh cho được?

Không ai ngờ nổi sau khi tân Liên Bang thành lập, ma tộc có phản ứng nhanh đến thế, hơn nữa quyết tuyệt như vậy. Chỉ có cao tầng Liên Bang mới biết rõ, Ma Thần Hoàng sắp phát động thánh chiến có nguyên nhân rất lớn liên quan đến tân nhậm Liên Bang chủ tịch Long Hạo Thần.

Họ có thể làm sao đây? Giao Long Hạo Thần ra ư? Đó là điều tuyệt đối không thể. Lúc xưa khi Long Hạo Thần còn chưa mạnh thì Liên Minh Thánh Điện đã chống đỡ áp lực, không tiếc thánh chiến với ma tộc, chứ nói chi bây giờ Long Hạo Thần cánh chim đã đầy đặn, chẳng những sức mạnh cá nhân cường, còn là người thống trị tối cao của Liên Bang Thánh Điện. Hơn nữa xưa nay chưa từng có trở thành Huy Hoàng và Lãnh Tụ Thần Ấn kỳ sĩ, đạt được siêu thần khí Vĩnh Hằng và Sáng Tạo Thần Ấn vương tọa thừa nhận. Thêm vào hẳn là đoàn trưởng Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi, có thể nói, chỉ riêng thực lực Săn Ma Đoàn của họ đã đủ so sánh với bất cứ thực lực tổng thể của cao tầng một tòa Thánh Điện nào.

Nửa tháng sau, cao tầng Liên Bang Thánh Điện tụ tập tại Ngự Long quan, hai đại quân đoàn Liên Bang sau khi chỉnh hợp cũng tiến đến trú đóng.

Khi họ bắt đầu mở ra hội nghị đầu tiên trong lịch sử Liên Bang, cũng là quan trọng nhất thì bỗng truyền đến tin dữ.

"Cái gì?"

Bao gồm cả Long Hạo Thần, tất cả cao tầng Liên Bang trong phòng họp lớn đều chấn kinh đứng bật dậy. Không khí chớp mắt biến nặng nề bao phủ cả phòng họp.

"Săn Ma Đoàn Ma Thần Chi Vãn, Săn Ma Đoàn Ngạo Thế Cửu Thiên, toàn diệt..."

Tin tức này đến thật là quá đột ngột, cũng quá rung động. Bỗng chốc trong phòng họp lớn lặng ngắt như tờ, mỗi người trong lòng cực kỳ rung động. Long Hạo Thần làm chủ tịch Liên Bang thì mặt trắng bệch.

Giây phút nhân loại và ma tộc sắp đại chiến thì tin tức này thật là quá kinh người, cũng đem đến đả kích quá lớn đối với Liên Bang Thánh Điện.

Ma Thần Chi Vãn và Ngạo Thế Cửu Thiên, chính là trừ Quang Chi Thần Hi ra, nhân loại còn lại hai Săn Ma Đoàn cấp danh hiệu. Long Hạo Thần không quá quen thuộc Săn Ma Đoàn Ngạo Thế Cửu Thiên, nhưng hẳn biết rất rõ về Ma Thần Chi Vãn. Trần Cuồng, nhân vật truyền kỳ giúp đỡ hẳn nhiều phen mới khiến hẳn thuận lợi leo lên vị trí chủ tịch Liên Bang. Nhưng không bao giờ ngờ nổi mới chia tay vài tháng mà thôi, Ma Thần Chi Vãn đã bị hủy hoàn toàn bởi ma tộc.

Sau giây phút chấn kinh ngăn ngủi, Long Hạo Thần đè nén bi thương trong lòng, hỏi đoàn trưởng Săn Ma Đoàn cấp để mang đến tin tức.

"Tin này có chính xác không?"

Đoàn trưởng Săn Ma Đoàn cấp để là một ông lão tuổi chừng tám mươi, đau xót nói.

"Tin tức chính xác, Trần Cuồng tiền bối và Săn Ma Đoàn chúng ta luôn có cách liên lạc đặc biệt. Khi xảy ra vụ việc thì ngài nhanh chóng truyền đến tin tức, nói cho chúng ta biết, để chúng ta lập tức rút về Liên Bang. Ma Thần Hoàng đích thân dẫn Nguyệt Ma Thần, Tinh Ma Thần, Tử Linh Ma Thần và Địa Ngục Ma Thần, cùng với mười mấy ma thần, không chút dấu hiệu bao vây họ. Lúc Trần Cuồng tiền bối phát ra tin tức thì đã là không còn sức chống đỡ rồi. Nhưng trước khi Săn Ma Đoàn Ma Thần Chi Vãn, Ngạo Thế Cửu Thiên tan vỡ đã phản công đợt cuối, giết chết ma thần của đối phương. Tiền bối Trần Cuồng còn truyền đến một con số chính xác, trừ ba ma thần bị giết ra, ma thần khác tụ tập tại Ma Đô có năm mươi bốn tên. Tiền bối Trần Cuồng nói cuối cùng một câu khiến ta hơi khó hiểu, ngài nói, Ma Thần Hoàng ẩn tàng..."

"Chỉ nói hai chữ ẩn tàng xong không có câu dưới, hiển nhiên đã bị Ma Thần Hoàng sát hại."

Các lãnh đạo Liên Bang Thánh Điện nghe xong mấy lời này đều hít ngậm khí lạnh, thoáng chốc mọi người nhìn nhau. Trừ Long Hạo Thần coi như trấn tĩnh, mấy người khác đều lộ vẻ chấn kinh. Không khí trong phòng họp biến cực kỳ nghiêm trọng.

Long Hạo Thần cũng lòng nặng trĩu, mắt tràn đầy bi ai. Hắn không biết thực lực của Săn Ma Đoàn Ngạo Thế Cửu Thiên ra sao, nhưng có biết về Săn Ma Đoàn Ma Thần Chi Vãn mà Trần Cuồng lãnh đạo. Các thành viên của Săn Ma Đoàn Ma Thần Chi Vãn nội linh lực trung bình hơn ba mươi vạn, cũng chính là đạt tới trên cấp chín bậc ba, tất cả đều là cường giả cấp lĩnh vực. Tu vi của Trần Cuồng thì đạt tới trình độ cấp chín bậc bốn.

Có ông dẫn dắt, coi như gặp phải rất nhiều cường giả bao vây thì lẽ ra nên có cơ hội trốn thoát. Ít nhất phải có một, hai người trốn ra chứ. Nhưng mà, kết quả cuối cùng là toàn quân bị diệt. Nếu không phải biết rõ sự việc đã rồi, sao Trần Cuồng chỉ truyền đi tin tức chứ không phải giúp đỡ ít nhất một đồng hội lao ra vòng vây?

Hai Săn Ma Đoàn cấp danh hiệu cứ thế chết đi, đối với Liên Bang Thánh Điện mà nói là sự đả kích không gì sánh kịp. Đặc biệt là về mặt sĩ khí, từ khi tân Liên Bang thành lập, đã gặp phải đả kích nặng nề nhất.

Dương Hạo Hàm trầm giọng nói.

"Phong tỏa tin tức, tuyệt đối không thể truyền ra tin tức này. Chủ tịch, ta đề nghị lập tức triệu hồi tất cả Săn Ma Đoàn ở trong lãnh địa ma tộc."

Long Hạo Thần gật đầu, nói.

"Tôi đồng ý. Còn ai có ý kiến khác có thể nêu lên."

Quyết nghị này được nhất trí thông qua. Ngay cả hai Săn Ma Đoàn cấp danh hiệu đều chết tại ma tộc, có thể thấy lần này Ma Thần Hoàng đặt quyết tâm lớn bao nhiêu. Nếu Săn Ma Đoàn khác còn tiếp tục ở đó, chỉ sợ sẽ trở thành vật hy sinh thôi.

Hoàn thành quyết nghị xong, trong phòng họp lớn rơi vào im lặng, mỗi người đều suy tư. Tất cả họ cảm nhận áp lực lớn lao chưa từng có.

Hai Săn Ma Đoàn cấp danh hiệu chết khiến họ cảm nhận rõ ràng lần này ma tộc sắp phát động thánh chiến hoàn toàn khác với lần trước. Chẳng những là Nghịch Thiên Ma Long tộc, Nguyệt Ma tộc, Tinh Ma tộc tất nhiên sẽ tham gia chiến đấu, Ma Thần Hoàng còn triệu tập chín mươi phần trăm lực lượng ma tộc. Đây rõ ràng là khí thế quyết chiến! Không lẽ ma tộc muốn hủy diệt nhân loại ư?

Dương Hạo Hàm thở dài một tiếng, nói:

"Có một số lực lượng xem ra không thể không dùng rồi." Nói đến đây, ông nhìn hướng Long Hạo Thần, trầm giọng nói. "Chủ tịch, ta đề nghị xuất động lực lượng Kỵ Sĩ Thánh Sơn."

Long Hạo Thần ngẩn ra, thoáng chốc không hiểu ẩn ý trong câu nói của Dương Hạo Hàm. Thân phận hiện tại của Dương Hạo Hàm là Thần Ẩn kỵ sĩ, một trong các điện chủ của Kỵ Sĩ Thánh Điện, nhưng trong tân Liên Bang thì ông còn không phải là phó chủ tịch nữa là. Tuy nhiên, trong giây phút mấu chốt, ông là Minh Chủ đột trước biểu hiện ra trầm ổn lạ thường.

Nghe tới mấy chữ Kỵ Sĩ Thánh Sơn, các điện chủ Lục Đại Thánh Điện không hện mà cùng ngẩng đầu lên, ánh mắt là lạ.

Long Hạo Thần hỏi.

"Dương điện chủ, ngài nói lực lượng Kỵ Sĩ Thánh Sơn là ý chỉ cái gì?"

Trong ấn tượng của hẳn, Kỵ Sĩ Thánh Sơn sinh hoạt các loại ma thú quang hệ, là nơi cung cấp tọa kỵ cho kỵ sĩ tuổi trẻ ưu tú. Cùng lúc đó, cũng cung dưỡng một số trưởng giả Kỵ Sĩ Thánh Điện bị trọng thương trong chiến tranh với ma tộc. Nhưng lực lượng này tại sao hôm nay bị nâng ra đối kháng với ma tộc? Lời của Dương Hạo Hàm chắc chắn có ẩn ý.

Dương Hạo Hàm chậm rãi đứng dậy, ánh mắt giao nhau với mấy điện chủ, nói.

"Đến giây phút sinh tử này, có một số việc nhất định phải nói cho mọi người biết, sau đó do các nghị viên Liên Bang cùng thảo luận, quyết nghị."

Điện chủ Ma Pháp Thánh Điện Lý Chính Trực gật đầu, nói.

"Chỉ còn cách đó."

Nguyên điện chủ Chiến Sĩ Thánh Điện Khâu Vĩnh Hạo, nguyên điện chủ Linh Hồn Thánh Điện Trần Hoàn Vũ, nguyên điện chủ Thích Khách Thánh Điện Thánh Nguyệt, và điện chủ mục sư Thánh Điện Lăng Tiểu đều gật đầu.

Dương Hạo Hàm thấy ba vị điện chủ đều đồng ý, đảo mắt hướng về Long Hạo Thần, nói.

"Thưa chủ tịch, các vị phó chủ tịch và các vị nghị viên. Hôm nay ta nói ra bí mật liên quan đến Kỵ Sĩ Thánh Sơn, dù có thể thành quyết nghị hay không, xin mọi người nhất định phải giữ bí mật. Bởi vì chuyện này liên quan đến sĩ khí của đại quân, một khi lộ ra ngoài thì sẽ tạo thành ảnh hưởng không thể đo lường."

Trong thời gian ngắn này Long Hạo Thần đã mơ hồ đoán ra được, Dương Hạo Hàm nói đến bí mật Kỵ Sĩ Thánh Sơn chắc là tuyệt chiêu để nhân loại đối kháng ma tộc. Nhưng có lẽ tuyệt chiêu này có điều gì đó

không thể gặp người, nếu không thì sẽ chẳng che lấp như vậy, càng sẽ không giấu giếm không đem ra sử dụng trong đợt thánh chiến trước.

Dương Hạo Hàm nói.

"Hơn sáu ngàn năm trước, khi ma tộc giáng xuống tấn công nhân loại chúng ta thì Thánh Ma Đại Lục sinh linh đồ thán. Nhân loại vốn thống trị đại lục nhân khẩu giảm mạnh, thoáng chốc xác ngã khắp nơi, ma tộc đốt nhà, giết người, cướp của, không chuyện ác nào không làm."

"Vì sống sót, đồng bào có năng lực chỉ có thể lựa chọn chạy nạn, bị ma tộc không ngừng áp bức cuối cùng tụ tập lại phạm vi thế lực Liên Bang Thánh Điện chúng ta đây, hơn nữa hợp thành Lục Đại Thánh Điện, dốc sức đối đầu với ma tộc."

"Trải qua vài chục năm chiến đấu, chúng ta rốt cuộc dần đứng vững gót chân. Nhờ vào sáu quan ải của Lục Đại Thánh Điện trấn giữ, cuối cùng chặn được ma tộc tấn công. Nhưng khi đó ma tộc vẫn rất mạnh mẽ, cùng Liên Minh Thánh Điện tiến hành trận quyết chiến."

"Trong trận quyết chiến đó, bảy mươi hai Trụ Ma Thần của ma tộc bị tổn thương gần một nửa, trong đó có không ít bởi vì Kỵ Sĩ Thánh Điện chúng ta đạt được Vĩnh Hằng và Sáng Tạo Thần Ấn vương tọa mà chết trận. Cường giả nhân loại chúng ta thì có gần trăm vị cấp chín đã chết trong trận chiến đó. Hai bên đều dưới tình huống bị tổn hại nặng, ma tộc thì không nắm rõ tình hình Vĩnh Hằng và Sáng Tạo Thần Ấn vương tọa nên mới rút lui. Khi thời đại hắc ám hình thành, rốt cuộc cho chúng ta cơ hội nghỉ ngơi lấy lại sức."

"Sau khi trận đại chiến kết thúc, trên trăm cường giả cấp chín đã chết chỉ giành lại được sáu mươi thi thể coi như hoàn chỉnh. Họ là tiền bối của chúng ta, thậm chí có thể nói là tổ tiên của chúng ta, vì nhân loại trả giá mạng sống của mình. Nếu không phải những tổ tiên này cố gắng thì không có chúng ta tồn tại ngày nay. Khi ấy Liên Minh vừa thành lập không lâu, còn chưa đủ ổn định, nhưng cùng lúc đó, có rất nhiều trang bị

và đạo cụ ma pháp cường đại lưu truyền từ thượng cổ. Trong đó, Kỳ Sĩ Thánh Điện có một quyển trục để lại."

Nói tới đây, mắt Dương Hạo Hàm lóe tia sáng kỳ lạ, cảm xúc dao động kịch liệt rất nhiều. Mỗi người đều tập trung tinh thần lắng nghe. Họ biết, Dương Hạo Hàm đã kể tới lúc mấu chốt nhất.

"Quyển trục đó có tên là chuyển linh trục, nghe cái tên rất bình thường nhưng bên trong ghi chép ma pháp chuyển linh là một cấm chú. Dưới tình huống nào đó, thậm chí có thể nói là siêu cấp cấm chú."

Quyển trục ma pháp cấp cấm chú thật sự rất thừa thớt, từ khi Long Hạo Thần tu luyện đến nay chỉ mới thấy hai, ba lần mà thôi. Còn về quyển trục siêu cấp cấm chú thì ngay cả nghe hắc cũng chưa từng nghe nói. Hắc chỉ biết cách biệt giữa siêu cấp cấm chú và cấm chú giống như là siêu thần khí với thần khí. Một siêu cấp cấm chú thậm chí có thể xoay chuyển thế cục trận chiến tranh, như dời núi lấp biển. Nhưng câu nói tiếp theo của Dương Hạo Hàm chấn kinh toàn trường.

"Nhưng mà, siêu cấp cấm chú này chính là vong linh ma pháp."

Lời vừa thốt ra, ngay cả Long Hạo Thần cũng kinh hô ra tiếng. Toàn trường chấn kinh. Trong phòng họp lớn có mấy chục người đều là nhân vật đại biểu Liên Bang Thánh Điện hiện nay, có thể nói là đám người mạnh nhất. Nhưng khi họ nghe đến bốn chữ vong linh ma pháp thì kiềm không được sống lưng lạnh toát, thậm chí có người đánh rùng mình.

Vong linh ma pháp ở trong lịch sử nhân loại để lại bài học quá thảm thiết. Nghe tới bốn chữ này họ không biến sắc mới là kỳ. Đây cũng là vì sao lúc trước khi Long Hạo Thần phát hiện tháp Vĩnh Hằng chính là truyền thừa vong linh ma pháp thì tâm lý mâu thuẫn nhiều như vậy.

Dương Hạo Hàm nói tiếp.

"Chắc mọi người đã đoán được, tác dụng của siêu cấp cấm chú vong linh ma pháp này chính là đem người chết chuyển thành vong linh. Tại

sao nó là siêu cấp cấm chú, chính là bởi vì khi nó đem người chết hóa thành vong linh thì có thể tụ tập lại linh hồn người chết chưa qua hai mươi bốn tiếng đồng hồ, hình thành cường giả chi hồn. Cùng lúc đó vẫn giữ trí tuệ khi còn sống, phạm vi sử dụng ma pháp này là một trăm mét vuông."

Nhớ tới Dương Hạo Hàm nói có mang về xác các cường giả, người có mặt đều hiểu ra nhưng vẫn không thể tin, đều yên lặng nghe Dương Hạo Hàm nói tiếp.

"Ta biết các người không thể hiểu được. Không chỉ là các người, năm đó các lãnh đạo Lục Đại Thánh Điện cũng không muốn sử dụng quyền trục này. Vong linh ma pháp từng đem đến ký ức quá đau xót cho nhân loại chúng ta. Có thể nói, nếu không phải trận kiếp nạn trước khi thời đại hắc ám đến, ma tộc chưa chắc buộc nhân loại chúng ta đến mức này. Ngay cả Huy Hoàng giáo đình lúc đó cũng chết hết trong thế công của ma tộc. Từ ý nghĩa nào đó, Huy Hoàng giáo đình chính là tiền thân của Kỵ Sĩ Thánh Điện chúng ta."

Long Hạo Thần bản năng nhìn Thái Nhi, cũng phát hiện ra các đồng bạn Quang Chi Thần Hi đưa mắt về phía hắn. Biểu tình của mọi người hơi kỳ, nhưng càng nhiều là tin tưởng ủng hộ Long Hạo Thần.

Dương Hạo Hàm nói.

"Lúc đó dấy lên tranh luận rất kịch liệt, một số người ủng hộ sử dụng quyền trục này, vậy thì dù những cường giả cấp chín chúng ta chết đi biến thành sinh vật vong linh, nhưng dù sao họ lấy cách khác sống lại! Chỉ cần họ còn sống, tương đương với thực lực Liên Minh Thánh Điện năm đó tổn thất hồi phục hơn phân nửa. Dù ma tộc lần nữa phát động chiến tranh với chúng ta thì ngăn cản cũng dễ dàng hơn nhiều."

"Có một số người cho rằng, sử dụng quyền trục chuyển linh là khinh nhờn những tiền bối đã chết, khiến linh hồn họ không thể yên nghỉ. Hơn nữa một khi họ biến thành sinh vật vong linh, ai có thể khẳng định tính cách và ký ức của họ không hề thay đổi? Lỡ lại xuất hiện biến đổi gì,

chẳng phải là nhân vật sẽ hoàn toàn rơi vào hiểm họa sao? Thậm chí cơ nghiệp Liên Minh Thánh Điện mới thành lập cũng không thể giữ."

"Hai loại ý kiến hình thành xung đột rất lớn. Cuối cùng xung đột kết thúc, thúc đẩy ra quyết định cuối cùng là vì đại quân ma tộc rút lui. Lúc đó ma tộc không trực tiếp rút đi hết mà ngừng cách biên cảnh Liên Minh năm trăm dặm. Bảy mươi hai Trụ Ma Thần cường giả còn sót lại rút đi, Trụ Ma Thần để lại biên cảnh, thoát trông như tùy thời sẽ ngóc đầu trở lại. Dưới tình huống như vậy, thêm vào người nhà của những cường giả đã chết ủng hộ, cuối cùng, quyền trực chuyển linh siêu cấp cấm chú đã bị sử dụng."

Nghe tới đây, nhiều người bản năng nín thở. Tuy họ đều đoán được kết quả là gì, nhưng nhớ tới tình hình nguy cấp năm đó thì tinh thần vẫn rất dao động.

"Quyển trực chuyển linh thành công. Tổng cộng sáu mươi ba cường giả cấp chín hóa thành vong linh ngưng kết cường giả chi hồn của họ. Tuy thân thể họ không hoàn chỉnh, chỉ dựa vào cường giả chi hồn, nhưng thực lực của họ không suy yếu bao nhiêu, còn có lực lượng vong linh nhất định. Do đó có thể thấy uy lực siêu cấp cấm chú. Khi đó sáu mươi ba vị cường giả này gần như không thể chấp nhận sự thực đó. Họ chết trận vì nhân loại, là anh hùng chân chính. Nhưng sau khi chuyển hóa thành vong linh rồi thì họ là cái gì đây?"

"May là trước khi sử dụng quyển trực, điện chủ Lục Đại Thánh Điện đã đạt thành hiệp nghị, cùng tuyên bố Liên Minh thừa nhận họ, cho họ danh hiệu Anh Hùng Vĩnh Hằng của Liên Minh. Hơn nữa đồng ý cho họ một nơi đơn độc để hành động. Chỉ cần khi ma tộc mạnh mẽ tấn công mà Liên Minh không thể ngăn cản, họ ra tay giúp Liên Minh là được."

"Trải qua điện chủ Lục Đại Thánh Điện lúc đó, cùng với người nhà của những Anh Hùng Vĩnh Hằng khuyên bảo, họ dần chấp nhận sự thật này. Đối với người nhà của họ, có thể nghe họ nói chuyện, có thể trông thấy họ dùng cách vong linh sinh hoạt cũng là hạnh phúc rồi. Cho nên

sáu mươi ba vị Anh Hùng Vĩnh Hằng bị Liên Minh sắp đặt ở một nơi bí mật, để họ nghỉ ngơi tại đó. Chỗ này chính là bên trong Kỵ Sĩ Thánh Sơn mà mọi người đã biết."

Sự tồn tại của Anh Hùng Vĩnh Hằng đúng là bí mật lớn nhất của Liên Minh Thánh Điện. Dương Hạo Hàm nói ra bí mật đó hiển nhiên là bởi vì ma tộc đem đến áp lực quá lớn, cần phải sử dụng lực lượng tổ tiên những Anh Hùng Vĩnh Hằng này.

Bỗng chốc các nghị viên Liên Bang Thánh Điện có mặt nhìn nhau, đa số người cảm thấy đầu óc không đủ dùng. Tựa như năm đó tranh chấp, nhờ vào lực lượng vong linh, đối với Liên Bang Thánh Điện tuyệt đối là việc lớn. Như Dương Hạo Hàm đã nói, nếu lộ chuyện này ra ngoài sẽ đả kích không gì sánh bằng cho Liên Bang. Thử nghĩ coi, nếu dân chúng bình thường biết Liên Bang có lực lượng vong linh cường đại đến thế, họ có thể thông cảm bao sâu? Sợ hãi tuyệt đối chiếm phần lớn nhất, đặc biệt là quân đội, sĩ khí sẽ bị đả kích cực lớn.

"Sắp xếp sáu mươi ba vị Anh Hùng Vĩnh Hằng xong, điện chủ Lục Đại Thánh Điện ra nghiêm lệnh cấm truyền tất cả tin tức liên quan ra ngoài, cũng quy định bí mật này chỉ điện chủ Lục Đại Thánh Điện các đời mới được cho biết. Hơn nữa chưa tới lúc mấu chốt Liên Minh sống chết thì tuyệt đối không thể sử dụng lực lượng các Anh Hùng Vĩnh Hằng. Hãy để họ ngủ say tại Kỵ Sĩ Thánh Sơn."

"Không lâu sau, đại quân ma tộc rút cuộc chân chính rút lui, lực lượng các Anh Hùng Vĩnh Hằng không lại xuất hiện trên chiến trường. Nhưng sự tồn tại của họ truyền trong lòng các đời điện chủ Lục Đại Thánh Điện, mãi đến hôm nay."

Dương Hạo Hàm nói xong tình hình tường tận, ngồi xuống vị trí của mình, đưa ánh mắt hướng Long Hạo Thần. Khiến ông hết sức vui mừng là nghe ông kể xong, cảm xúc của Long Hạo Thần tỏ ra rất ổn định, không kinh ngạc quá mức, cũng không lộ ra chút chán ghét nào.

Theo đạo lý thì Dương Hạo Hàm kể xong, Long Hạo Thần là chủ tịch Liên Bang nên lên tiếng. Nhưng chưa đợi hẳn mở miệng thì Long Thiên Ấn đã giành trước nói.

"Ta không đồng ý sử dụng lực lượng Anh Hùng Vĩnh Hằng!"

Nói rồi vị Thần Ấn kỵ sĩ này đứng bật dậy, bất mãn nhìn Dương Hạo Hàm.

"Ta phải trước cường điệu, tuy rằng ta và Tinh Vũ cũng là điện chủ Kỵ Sĩ Thánh Điện nhưng chúng ta không hề biết về chuyện này."

Dương Hạo Hàm gật đầu, nói.

"Đúng vậy, tuy tình huống của Kỵ Sĩ Thánh Điện chúng ta đặc biệt, có thể có nhiều vị điện chủ, nhưng bí mật này chỉ có thể truyền miệng, các đời chỉ truyền cho một người."

Long Thiên Ấn hừ một tiếng, nói.

"Lão Dương, sao người có thể hồ đồ như vậy? Đây chính là sinh vật vong linh! Họ là tiền bối của chúng ta, vì nhân loại lập công lao to lớn, còn hy sinh mạng sống của mình. Năm đó biến họ thành sinh vật vong linh đã là vấn đề lớn, bây giờ sao chúng ta có thể mượn lực lượng của họ nữa? Người có nghĩ đến không? Một khi họ lên chiến trường, giấy không thể gói được lửa, nhất định sẽ bị chiến sĩ của chúng ta biết được. Đến khi đó thì chúng ta làm sao giải thích với các chiến sĩ Liên Bang đây? Một đám vong linh cường đại xuất hiện trên chiến trường sẽ là tình hình như thế nào? Hơn nữa, qua mấy ngàn năm dài, người có thể khẳng định trong thời gian lâu như thế, tâm tình những Anh Hùng Vĩnh Hằng không xuất hiện biến hóa gì sao? Một khi họ rời khỏi nơi ngủ say xuất hiện ở bên ngoài, vậy trước không đề cập họ có bao nhiêu sức chiến đấu, sợ nhất là thực lực họ không đủ mạnh lại không hoàn toàn do chúng ta khống chế. Họ là tiền bối của chúng ta, sẽ chịu nghe theo lệnh hậu bối như chúng ta sao? Đừng đến lúc đó không nhờ được họ ngược lại bị cản ngược. Liên Bang đã gặp nguy hiểm như vậy rồi, chúng ta không thể mạo hiểm nữa!"

Nghe những lời của Long Thiên Ẩn, có không ít người rung động. Long Tinh Vũ ở một bên liên tục gật đầu, trầm giọng nói.

"Ta đồng ý với ý kiến của Long điện chủ. Chuyện này tuyệt không thể qua loa, có quá nhiều nguy hiểm không thể đoán trước. Ta cũng cho rằng không nên tùy tiện sử dụng lực lượng Anh Hùng Vĩnh Hằng."

Hai Thần Ẩn kỳ sĩ tỏ thái độ, bỗng chốc các nghị viên có mặt rơi vào suy tư. Phụ tử Long Thiên Ẩn, Long Tinh Vũ có địa vị cao trong Kỳ Sĩ Thánh Điện, hơn nữa có sức ảnh hưởng rất lớn. Tuy Dương Hạo Hàm từng là Minh Chủ Liên Minh Thánh Điện, nhưng dù sao ông trấn giữ ở tổng bộ Liên Minh, mà bên Ngự Long quan Kỳ Sĩ Thánh Điện thì vẫn luôn là phụ tử Long Thiên Ẩn chỉ huy. Có những lời của họ, các nghị viên Thánh Điện khác nhiều ít bị ảnh hưởng.

Lý Chính Trực nói.

"Ta cho rằng chuyện này có thể chấp nhận. Năm đó khi sử dụng quyển trục chuyển linh thì có một hạn chế, đó là thông qua cấm chú ghi chép trên quyển trục chuyển linh chuyển sinh thành cường giả vong linh chỉ có thể sống một ngàn năm. Mà đến nay đã qua sáu ngàn năm, mỗi một đời điện chủ Lục Đại Thánh Điện đều chào hỏi hương Anh Hùng Vĩnh Hằng. Từ chỗ họ chúng ta biết được tin tức, các Anh Hùng Vĩnh Hằng dùng hình thức ngủ say để kéo dài sinh mạng vong linh. Nhưng khoảng bốn mươi năm trước, họ truyền ra tin cuối cùng là thời gian còn lại không nhiều. Tối đa khoảng năm mươi năm nữa sẽ vĩnh viễn ngủ say, không tỉnh lại nữa. Lúc đó họ đã đề nghị rằng, nếu Liên Minh có cần thì họ đồng ý trước khi ngủ say vĩnh viễn vì Liên Minh trả chút sức lực cuối cùng. Chính là nói, dù chúng ta không nhờ vào lực lượng các Anh Hùng Vĩnh Hằng, họ tối đa chỉ sống chưa đến mười năm. Cho nên ta đồng ý đề nghị của Dương điện chủ. Anh Hùng Vĩnh Hằng hoàn toàn đáng tin cậy. Còn về làm sao sử dụng lực lượng của họ, ta tin tưởng rồi chúng ta sẽ tìm ra cách che giấu thôi. Nhân số bọn họ nhiều, ta tin rằng những Anh Hùng Vĩnh Hằng ở trên chiến trường có tác dụng xoay chuyển tình thế."

"Ta giữ thái độ nghi ngờ." Người lên tiếng là Lăng Tiểu. Làm điện chủ Mục Sư Thánh Điện, ông hận nhất sinh vật vong linh, trầm giọng nói. "Ta đồng ý lão Dương nói ra chuyện này nhưng ta không cho rằng có thể dùng lực lượng của họ. Vong linh chính là vong linh. Mọi người tưởng tượng xem, sinh vật vong linh nhờ vào gì sinh tồn? Chúng cần nhờ vào lực lượng âm u, thi thể, hắc ám, giao tiếp với tất cả hơi thở tà ác. Tuy những vị Anh Hùng Vĩnh Hằng là tiền bối của chúng ta, hơn nữa làm ra cống hiến to lớn cho nhân loại. Nhưng dù sao họ đã trở thành vong linh mấy ngàn năm. Hai vị Long điện chủ nói rất đúng, lỡ đâu xảy ra vấn đề, đối với Liên Bang chính là vạn kiếp bất phục."

Nghe lời của Lăng Tiểu, Dương Hạo Hàm nhú chặt mày. Ông biết mình nêu ra chuyện này nhất định sẽ dấy lên tranh luận, nhưng không ngờ sẽ kịch liệt đến vậy. Lăng Tiểu phản đối nằm trong dự đoán của ông, nhưng phụ tử Long Thiên Ấn, Long Tinh Vũ mãnh liệt phản đối thì ngoài dự đoán. Vốn ông cho rằng dù phụ tử Long Thiên Ấn không ủng hộ thì ít nhất sẽ không quá phản đối mới đúng. Nhưng ai ngờ họ chính là người trước tiên mở miệng phản đối.

Ý kiến của Long Thiên Ấn, Long Tinh Vũ cực kỳ quan trọng, bởi vì họ là người thân của Long Hạo Thần. Thái độ của họ rất khả năng ảnh hưởng đến Long Hạo Thần là chủ tịch Liên Bang.

Có lẽ bây giờ lực ảnh hưởng của Long Hạo Thần trong cả Liên Bang không thể so sánh với những cường giả uy tín lâu năm như điện chủ Lục Đại Thánh Điện. Nhưng hôm nay có mặt trong hội nghị, hẳn ít nhất có thể ảnh hưởng tất cả thành viên Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi! Mà trong Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi, trừ hẳn là chủ tịch Liên Bang ra, còn có Thái Nhi, Trần Anh Nhi, Vương Nguyên Nguyên, ba vị phó chủ tịch. Có lẽ uy vọng của họ chưa đủ lớn, nhưng nếu cuối cùng bỏ phiếu biểu quyết thì Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi chiếm toàn trường gần một phần ba số phiếu. Bởi vậy, Long Hạo Thần có ủng hộ đề nghị này hay không rất quan trọng.

Tinh Không Thần Thánh kỵ sĩ Dương Hạo Vũ bỗng nhiên lên tiếng. Lão ho nhẹ, thoáng chốc khiến tất cả mọi người chú ý. Làm cường giả số một Liên Minh, thái độ của lão cũng rất quan trọng.

"Chuyện này đúng hay sai, là tốt hay xấu, trước mắt chúng ta không một ai có thể ra kết luận. Mọi người bàn bạc là việc tốt, nhưng ta nhất định phải nhắc nhở các ngươi là, bây giờ không phải thời kỳ Liên Minh Thánh Điện nữa mà là Liên Bang Thánh Điện. Trước mắt thảo luận thì thảo luận, nhưng trước khi chủ tịch không nói gì thì có phải là các ngươi hơi quá đáng rồi?"

Dương Hạo Vũ không trực tiếp ủng hộ Dương Hạo Hàm, cũng không biểu minh thái độ, ngược lại bảo vệ uy nghiêm chủ tịch Liên Bang của Long Hạo Thần. Kỳ thực trong lòng lão cũng không biết hôm nay Long Hạo Thần làm sao vậy. Long Hạo Thần bình thường thông minh, rất biết khống chế tình hình, hội nghị hôm nay quan trọng như vậy, hẳn làm chủ tịch Liên Bang, tại sao không nói tiếng nào, chỉ nghe mọi người khắc khẩu?

Nghe Dương Hạo Vũ nói vậy, Dương Hạo Hàm gật đầu, nói.

"Ta cũng có ý này, mọi người trước tiên nghe ý kiến của chủ tịch đã."

Long Thiên Ấn không có gì phản ứng. Trong lòng ông, dù nói sao thì Long Hạo Thần cũng là cháu trai mình, hơn nữa ông thật tình phản cảm đề nghị của Dương Hạo Hàm. Nếu không như vậy thì ông sẽ không bỏ qua quan hệ bạn bè nhiều năm, lập tức phản bác ngay.

Long Tinh Vũ nhíu mày, không biết nghĩ đến cái gì. Ánh mắt mọi người bất giác tập trung vào người Long Hạo Thần.

Long Hạo Thần cười khẽ nói.

"Nếu bây giờ đã thành lập tân Liên Bang, bất cứ đề nghị gì cuối cùng đều do mọi người thống nhất quyết định, cuối cùng bỏ phiếu đại biểu ý muốn đa số người. Nhưng trước khi mọi người tỏ thái độ và bỏ phiếu, tôi

muốn kể một chuyện cho mọi người nghe. Dương điện chủ, mới rồi ngài nhắc tới quyển trục chuyển linh có tên người chế tác không?"

Dương Hạo Hàm ngần ra, ông không ngờ Long Hạo Thần sẽ hỏi vậy, bản năng lắc đầu, nói.

"Trong điển tịch không ghi chép. Chỉ nói là quyển trục chuyển linh rất có thể do năm đó vong linh pháp sư tạo thành đại lục sinh linh đồ thán. Nhưng không biết tại sao được lưu giữ lại, có khả năng là khi Huy Hoàng giáo đình đánh bại y thì thu hoạch chiến lợi phẩm."

Long Hạo Thần gật đầu, nói.

"Vậy có ai biết vong linh pháp sư năm đó tên là gì không?"

Long Thiên Ấn nhú mày, nói.

"Chủ tịch, nói cái này hình như không có ý nghĩa gì? Hơn nữa năm đó vong linh pháp sư là ở trước khi thời đại hắc ám tiến đến, khoảng cách ít nhất hơn sáu ngàn năm trăm năm. Ghi chép liên quan đến y rất ít, chỉ xác định là có một vong linh pháp sư cường đại mà tà ác tồn tại, tình huống cụ thể thì gần như không có lưu truyền gì."

Long Hạo Thần nói.

"Vậy là mọi người đều không biết? Tốt, để tôi đến nói cho các người." Thực lực của hắn lại tiến bộ rất nhiều! Dương Hạo Vũ kiểm không được thăm than. Hơn nữa ông phát hiện, bây giờ mình nhìn không thấu tu vi của Long Hạo Thần rốt cuộc đạt đến mức nào.

Long Hạo Thần đứng trước đài chủ tịch, nói.

"Vong linh pháp sư chế tác ra quyển trục chuyển linh này, tên y là Y Lai Khắc Tư, cũng là mọi người thấy trong lịch sử cái người ở trước khi thời đại hắc ám đến đã đem tới tai nạn khủng khiếp cho nhân loại chúng ta. Y đặt tên hiệu của mình là Tử Linh Thánh Pháp Thần, Vong Linh Thiên Tai Y Lai Khắc Tư. Nếu như không phải bởi vì y tồn tại, đem đến

tai họa như vậy cho nhân loại, có lẽ ban đầu lúc đối kháng ma tộc thì chúng ta sẽ không gặp phải tai họa diệt vong như vậy, cũng không đến mức có thời đại hắc ám hơn sáu ngàn năm này."

"Nhưng mà vong linh pháp sư cũng là nhân loại tu luyện ra, chưa từng nghe nói có sinh vật khác trực tiếp tu luyện thành vong linh pháp sư, đúng không? Như vậy thì tại sao y xuống tay với nhân loại, tạo thành sinh linh đồ thán đâu?"

Điện chủ Mục Sư Thánh Điện Lăng Tiểu bản năng nói.

"Loại vong linh pháp sư này nhất định trời sinh tính tà ác, lấy mục đích hủy diệt thế giới."

Long Hạo Thần bật cười.

"Lăng điện chủ, ý niệm ban đầu cố chấp là không được. Nếu như tôi tại đây nói cho các vị, cái người từng đem đến tai họa cho nhân loại, vong linh pháp sư cực kỳ khủng bố bản thân chính là Quang thuộc tính, tất cả vong linh ma pháp của y đều lấy Quang thuộc tính làm cơ sở, các người có tin hay không?"

"Không khả năng!"

Long Thiên Ấn, Long Tinh Vũ, Lăng Tiểu, thậm chí là anh em Dương Hạo Vũ, Dương Hạo Hàm đều cùng kêu lên. Họ là nhân vật đại biểu quang hệ.

Long Hạo Thần lắc đầu, nói.

"Không, tôi nói là sự thật. Bởi vì vị vong linh pháp sư này chẳng những từng là một ma pháp sư quang hệ, còn là con trai quang minh giống như tôi."

Lời vừa thốt ra, toàn trường xôn xao. Bỗng chốc ánh mắt mọi người nhìn Long Hạo Thần như thấy đồ điên, chỉ có các thành viên Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi là vẫn giữ bình tĩnh.

Long Thiên Ẩn đứng bật dậy, tức giận nói.

"Long Hạo Thần, người có biết đang nói cái gì không? Người đang bênh vực vong linh pháp sư ư? Còn dùng loại lý do căn bản không khả năng xuất hiện?"

Ánh mắt Long Hạo Thần sáng ngời nhìn Long Thiên Ẩn, không chút nhường bước.

"Long điện chủ, có lý thì không luận xuất thân, xin ngài ngồi xuống trước đã. Nếu tôi là chủ tịch Liên Bang, vậy tôi hy vọng trước khi tôi nói xong, bắt đầu từ bây giờ, không ai đánh gãy lời tôi nữa. Nếu không thì tôi sẽ mời người đó đi ra ngoài!"

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 303

Thần Tượng Của Toàn Dân

Long Thiên Ẩn ngẩn ra, hiển nhiên không ngờ Long Hạo Thần sẽ nói như vậy với ông, tức giận nói.

"Tốt lắm, ta muốn xem coi người làm sao mời ta ra ngoài? Người dám ra tay với ta?"

Mắt Long Hạo Thần bỗng tỏa ánh sáng chói lòa. Ngay sau đó, tay phải của hắn từ xa vỗ Long Thiên Ẩn.

Long Hạo Thần ra tay với Long Thiên Ẩn ngay hội trường, điều này khiến bao nhiêu người khó tin nhưng nó thực sự đã xảy ra.

Long Thiên Ẩn tức giận quát một tiếng, một đấm đánh vào Long Hạo Thần, mặt ông bởi vì giận dữ mà đỏ hồng. Nói sao ông cũng là cường giả lâu năm trong Kỳ Sĩ Thánh Điện, hơn nữa kẻ không nể mặt mình lại chính là cháu trai của mình.

Nhưng hình ảnh khiến tất cả cường giả rung động lại xuất hiện. Thân thể Long Hạo Thần bỗng biến thành ánh sáng vàng nhạt, tầng sáng nhạt nhu hòa cho cảm giác rất thoải mái. Hắn hư không vỗ ra một chưởng ở trên không trung thoáng hiện chưởng ấn vàng. Long Thiên Ẩn thì tức giận một quyền đấm tới, ánh sáng vàng lấp lánh, người Long Thiên Ẩn chấn động. Ngay sau đó, ông bị chưởng của Long Hạo Thần đánh ra tỏa ánh sáng vàng bao phủ. Thân thể Long Thiên Ẩn hóa thành luồng sáng vàng biến mất.

Một chiêu, chỉ một chiêu!

"Lĩnh Vực Vi Ta?" Lý Chính Trực nhỏ giọng kêu lên bưng tỉnh tất cả người bị chấn kinh.

Lĩnh Vực Vi Ta đại biểu cho cái gì? Mọi người có mặt quá rõ ràng, là cấp chín bậc năm. Chủ tịch Liên Bang của họ có tu vi đạt tới trình độ cấp chín bậc năm rồi?

Nên biết rằng không lâu trước kia trong Thánh Điện đại tái, Long Hạo Thần hiện ra tài năng mới chỉ là thực lực cấp chín bậc hai, ba! Hai tháng ngăn ngủi mà tu vi của hắn đã liên tục đột phá như vậy? Điều này đối với rất nhiều cường giả cấp chín là việc cả đời không thể làm được!

Bỗng chốc các lãnh đạo Liên Bang nhìn Long Hạo Thần vẻ mặt biến đổi.

Dù là Liên Bang Thánh Điện hay ma tộc, thực lực thường là có quyền lên tiếng nhất.

"Hạo Thần, con...!" Long Tinh Vũ vừa kinh vừa giận. Nhưng khi giao nhau với ánh mắt nghiêm túc của Long Hạo Thần thì y không thể nói gì được nữa, ngồi đó im lặng không lên tiếng.

Long Hạo Thần nhìn hướng Dương Hạo Hàm, trầm giọng nói.

"Dựa theo phép tắc của Liên Bang, trong hội nghị Liên Bang, nghị viên nói ra lời bất kính với chủ tịch Liên Bang, chủ tịch Liên Bang có thể tạm thời trục xuất nghị viên đó, tôi không nói sai chứ?"

Dương Hạo Hàm phản xạ gật đầu, kỳ thực ông cũng bị hành vi của Long Hạo Thần khiến cho kinh ngạc.

Long Hạo Thần cười mỉm nói.

"Long điện chủ hơi mệt, tôi chỉ là mời ông ấy nghỉ ngơi một chút, mọi người không cần để ý."

Tất nhiên không có ai cho rằng Long Hạo Thần thật sự ra tay với Long Thiên Ấn, dù sao đó chính là ông nội của hắn. Nhưng hành động mới rồi của Long Hạo Thần khiến các cường giả Lục Đại Thánh Điện xoay chuyển tâm lý nghiêm túc.

Liên Bang Thánh Điện mới thành lập không lâu, kỳ thực trong lòng nhiều người còn suy nghĩ theo cách Liên Minh Thánh Điện trước kia. Long Hạo Thần và Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi luôn không ra lệnh trong Liên Bang. Bởi vậy, đối với chủ tịch Liên Bang này, rất nhiều người không mấy nhận biết, chỉ biết là thực lực Săn Ma Đoàn của hắn rất mạnh. Càng nhiều nghị viên giống như Liên Minh Thánh Điện trước kia, chủ yếu nghe theo lệnh Thánh Điện của mình.

Nhưng hành động mới rồi của Long Hạo Thần đã nói thẳng với họ rằng, bây giờ Liên Bang Thánh Điện, hắn mới là người đứng đầu.

Hơn nữa hắn dùng thực lực chứng minh với tất cả sự cường đại của mình. Hắn đấu với Long Thiên Ấn mà không hề sử dụng Vĩnh Hằng và Sáng Tạo Thần Ấn vương tọa, thế mà có thể một chiêu khiến Long Thiên Ấn mất sức chiến đấu, bị truyền tống rời đi. Thực lực như vậy rất rõ ràng là không dưới Tinh Không Thần Thánh kỵ sĩ. Thêm vào có đệ nhất Thần Ấn vương tọa tăng phúc. Mọi người rung động phát hiện, thì ra chủ tịch Liên Bang của họ cao cường đến cỡ nào. Điều này khiến họ dần quên đi tuổi tác của Long Hạo Thần, ánh mắt nhìn hắn cũng tăng sự tôn kính.

Long Thiên Ấn đi đâu rồi? Ông ở ngoài cửa phòng họp. Nhưng lúc này trên mặt điện chủ Kỵ Sĩ Thánh Điện không có chút giận dữ, ngược lại là nụ cười khê.

"Thằng nhóc hư, sau này sẽ tính sổ với nó, hì hì." Nói rồi vị Thần Ấn kỵ sĩ Chương Quân và Chế Ước Thần Ấn kỵ sĩ cường đại xoay người đi.

Bên trong những nghị viên bị hù dọa, ngần ngơ nào biết rằng hai ông cháu Long Thiên Ấn, Long Hạo Thần sớm đã bàn bạc mượn lần hội nghị này lập uy cho Long Hạo Thần, ngay cả Long Tinh Vũ cũng không biết. Sự thật chứng minh, hai ông cháu rất có tài biểu diễn. Nếu không thì dù

tu vi của Long Hạo Thần có mạnh cỡ nào cũng không thể một chiêu thành công! Hơn nữa lấy tâm tính của hần, sao có thể thật sự tức giận với ông nội mình?

Trong phòng họp lớn dần yên tĩnh, Long Hạo Thần nhàn nhạt nói.

"Tôi kể ra chuyện này có ý nghĩa rất quan trọng đối với việc lát nữa mọi người bỏ phiếu. Vẫn là câu nói vừa rồi, tôi không muốn trong lúc mình kể bị bất cứ ai cắt ngang. Nếu không thì tôi sẽ vẫn mời người đó ra ngoài."

"Các người không nghe lầm, Tử Linh Thánh Pháp Thần, Vong Linh Thiên Tai Y Lai Khắc Tư chính là thể chất con trai quang minh, giống hệt như tôi. Kỳ thực nghĩ về mặt khác thì các người sẽ thấy đáng tin hơn. Vong linh pháp sư đúng là mạnh, nhưng chẳng qua chỉ là một nhánh của ma pháp sư. Một vong linh pháp sư bình thường có thiên phú thì sẽ mang đến tai họa lớn như vậy cho nhân loại được sao? Đáp án hiển nhiên là không rồi. Y Lai Khắc Tư có thể làm được là bởi vì y có thiên phú và ngộ tính cường đại, cũng có thù hận đủ sâu giúp y làm được. Y là một con trai quang minh sa đọa, như vì sao y sa đọa? Sau khi biết chuyện này từ đầu đến cuối, tôi phải đính chính cho y. Năm đó vong linh thiên tai là đến từ chính nhân loại chúng ta, là chúng ta đem đến tai nạn cho mình."

Long Hạo Thần kể đúng là hấp dẫn người, khi hần nói mấy lời này thì lòng thầm cảm thán. Y Lai Khắc Tư tiên bối, người cứu mạng tôi, còn đem lực lượng truyền thừa đưa cho ta và Thái Nhi. Người đã giác ngộ vào giây phút cuối cùng, nếu vậy thì hôm nay tôi sẽ đính chính cho người. Tuy người đã tan biến thành mây khói nhưng tôi hy vọng người có thể đi bình yên một chút.

Long Hạo Thần và Thái Nhi đều nhận ân lớn từ Y Lai Khắc Tư. Dù trong lòng hần phủ định Y Lai Khắc Tư, nhưng ân huệ là không thể thay đổi. Huống chi cuối cùng Y Lai Khắc Tư biết hối hận đã cảm động họ rất nhiều. Lúc này là cơ hội để Long Hạo Thần đính chính cho y.

"Chắc mọi người rất lấy làm kỳ tại sao tôi biết những chuyện này, cái này phải nói từ đầu. Khi Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi chúng tôi vẫn còn là cấp suất, từng nhận một nhiệm vụ, tìm kiếm kinh khủng bị khiêu động mà ma tộc phát hiện. Nhiệm vụ đó khi chúng tôi tiếp nhận thì đã là tuyên bố sai lầm, do đó còn có một loạt tình huống trong tháp nhiệm vụ Săn Ma Đoàn. Nhưng nhiệm vụ đúng là đã bị chúng tôi hoàn thành."

Hiện tại Long Hạo Thần đã là chủ tịch Liên Bang, có một số việc không cần giấu giếm nữa. Huống chi tháp Vĩnh Hằng đã giải quyết hoàn mỹ, hẳn không sợ nói ra hết những chuyện này.

Tiếp đó Long Hạo Thần kể hẳn làm sao ở trong kinh khủng bị khiêu động phát hiện tháp Vĩnh Hằng, và trở thành người thừa kế tháp Vĩnh Hằng, sau đó làm sao rèn luyện trong tháp Vĩnh Hằng, dần phát hiện ra bộ dạng chân chính của tháp Vĩnh Hằng, cuối cùng mình chết trận tại ma tộc, lại bị Thái Nhi đem đến tháp Vĩnh Hằng hồi sinh, kể lại cẩn thận tỉ mỉ.

Có thể nói, cho đến nay đây là bí mật lớn nhất của hẳn, bây giờ nói ra, chẳng những muốn đính chính cho Y Lai Khắc Tư, cũng giải thích cho các cao tầng Liên Bang tại sao Săn Ma Đoàn bọn họ trẻ vậy đã có thực lực cao như thế.

"Đây chính là câu chuyện của Y Lai Khắc Tư. Bởi vì chịu đựng quá nhiều thống khổ, nỗi hận diệt tộc mới khiến y đi lên con đường không lối về. Sai lầm của y không thể tha thứ, nhưng chúng ta phải hỏi ngược lại mình, vị vong linh pháp sư này thật sự là bản tính tà ác sao?"

Câu chuyện Long Hạo Thần kể thật là đặc sắc, rất cảm động lòng người. Đặc biệt nghe tới Thái Nhi công hẳn, cùng các đồng bạn Quang Chi Thần Hi ở trong tháp Vĩnh Hằng trải qua sinh tử mới rồi cuộc sống lại hẳn, khiến cảm động mọi người rất nhiều.

Vốn nhiều người đều cho rằng Long Hạo Thần có được tu vi hiện tại là vì được ông trời thiên vị, là do hẳn có thể chất con trai quang minh.

Nghe hẳn kể xong mới hiểu, trong quá trình tăng thực lực hẳn đã chịu bao nhiêu cực khổ, tại sao mất tích ở trong ma tộc lâu như vậy.

Chẳng biết từ khi nào đôi tay Long Tinh Vũ siết chặt biến thành trắng xanh, móng tay đâm sâu vào lòng bàn tay. Nước mắt không thể kiềm chế tuôn rơi, thấm ướt vạt áo.

Long Hạo Thần nhìn phụ thân rơi lệ đầy mặt, trong mắt lóe tia kỳ lạ, dường như thêm một phần thản nhiên. Chỉ là không ai chú ý tới biến đổi nhỏ của hắn.

"Chuyện tôi đã kể xong, là thuộc về chuyện riêng của mình. Làm chủ tịch Liên Bang, tôi cho rằng mình nên phụ trách đối với Liên Bang, phải nói ra bí mật này. Còn về Anh Hùng Vĩnh Hằng, thái độ của tôi là nên mời họ xuất chiến, vì Liên Bang phát huy lực lượng cuối cùng của họ. Tôi tin tưởng, những tổ tiên của chúng ta đã chờ đợi ngày này rất lâu rồi. Nhưng vì an toàn, tôi sẽ trước tiên đi Kỵ Sĩ Thánh Sơn một chuyến, xác nhận tình huống đã. Chỉ dưới tình huống họ thật có sức chiến đấu, thần trí tỉnh táo thì mới để họ ra chiến trường."

"Họ là anh hùng chân chính của Liên Minh. Tôi cho rằng chuyện này chẳng những không nên che giấu dân chúng, ngược lại nên tuyên dương khắp nơi mới đúng. Có lúc, tư tưởng của chúng ta quá cứng nhắc. Vong linh thì sao chứ? Họ là anh hùng Liên Bang! anh hùng của chúng ta đã vì Liên Bang trả giá mạng sống, tại sao sau khi chết họ vẫn ra hết sức vì Liên Bang mà cứ phải che giấu tung tích, thậm chí không dám để các tộc nhân được họ bảo vệ biết về sự tồn tại của họ? Tôi tin tưởng, chỉ cần chúng ta tuyên truyền chuyện này cho tốt, dân chúng rồi sẽ hiểu."

Lời của Long Hạo Thần rung động rất nhiều người, cũng là lần đầu tiên cảm nhận được vị chủ tịch Liên Bang mạnh mẽ. Mãi đến khi hắn nói xong câu cuối, không một ai nói xen vào.

Mọi người suy tư những lời hắn nói, ngay cả điện chủ Mục Sư Thánh Điện Lăng Tiểu có tiếng là cố chấp nhất thì biểu tình cũng thay đổi.

Long Hạo Thần lóe người quay về chỗ của mình.

"Những lời đã nói là ý kiến cá nhân của tôi, bây giờ mọi người có thể nhận ý kiến quần chúng. Chờ lát nữa chúng ta biểu quyết, hội nghị vẫn do Dương Hạo Hàm chủ trì."

Dương Hạo Hàm hướng Long Hạo Thần gật đầu ý bảo, rồi mới trầm giọng nói.

"Chuyện chủ tịch kể khiến ta rất rung động. Đằng sau sức mạnh của chủ tịch lại có tình huống không ai biết thế này. Chủ tịch và mỗi một thành viên Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi đều là anh hùng của Liên Bang. Chúng ta nên chào các anh hùng." Nói rồi ông dẫn đầu đứng dậy, hướng Long Hạo Thần và các thành viên Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi hành lễ kỷ niệm tiêu chuẩn.

Các nghị viên khác cũng đứng dậy, làm theo Dương Hạo Hàm.

Long Hạo Thần và các bạn vội đứng dậy đáp lễ.

"Cái ngày trở thành Săn Ma giả thì chúng tôi đã sẵn sàng vì Liên Bang đầu rơi máu chảy, không hề nghĩ tới cuối cùng có kết cuộc tốt. Ngay cả tiền bối Trần Cuồng cũng đã sớm định trước kết cuộc chết trận. Tôi tin rằng, tuy hai Săn Ma Đoàn cấp danh hiệu chết đi nhưng họ không chút hối hận. Họ mới là anh hùng chân chính. Tôi đề nghị, vì Săn Ma Đoàn Ma Thần Chi Vãn, Ngạo Thế Cửu Thiên, bi ai một phút đồng hồ."

Toàn trường im lặng, mỗi người dâng trào bi thương, nhưng trong đau thương đó sôi trào máu nóng. Rất nhiều người chưa từng phát hiện, nghe xong chuyện Long Hạo Thần kể, vốn áp lực trong lòng họ bị chiến ý hùng hực thay thế. Nỗi sợ thánh chiến với đại quân ma tộc cũng biến mất nhiều.

Kết thúc bi niệm, Dương Hạo Hàm tiếp tục lời trước đó.

"Chủ tịch, có một việc ta phải nói với ngài. Các tiền bối Anh Hùng Vĩnh Hằng bởi vì trở thành vong linh, tính cách nhiều ít bị ảnh hưởng, ta không đồng ý ngài đích thân đi. Lỡ có nguy hiểm..."

Long Hạo Thần xua tay nói.

"Sẽ không có nguy hiểm gì, tôi sẽ mang theo Thái Nhi cùng đi. Tịnh Hóa Lĩnh Vực của Thái Nhi là khắc tinh của tất cả sinh vật vong linh. Bởi vậy tôi bảo đảm với mọi người, cho dù Anh Hùng Vĩnh Hằng của chúng ta thật sự biến chất, định làm cái gì nguy hại cho Liên Bang, Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi chúng tôi sẽ đích thân giải quyết vấn đề này."

Hắn nói ra câu này không phải phóng đại. Đám Anh Hùng Vĩnh Hằng cho dù có mạnh hơn nữa cũng không khả năng so với đại quân sinh vật vong linh bên thế giới kia của Hạo Nguyệt. Thái Nhi ở bên đó còn có thể chấn nhiếp, chứ nói chi là sáu mươi ba vị Anh Hùng Vĩnh Hằng. Nếu họ thật sự bạo động, Thịnh Thế Liên Hoa của Thái Nhi không phải chỉ là vật trưng bày.

Dương Hạo Hàm nói.

"Nếu vậy thì chờ lát nữa chúng ta lại bàn chuyện này. Việc chủ tịch đề nghị đích chính cho Anh Hùng Vĩnh Hằng, chúng ta cũng nên bàn bạc kỹ hơn. Nếu thật sự thực hiện vậy nhất định phải tuyên truyền kỹ càng mới được."

Long Hạo Thần gật đầu nói.

"Tôi đồng ý."

Lý Chính Trực nói.

"Tôi thấy không bằng như vậy, chủ tịch đề nghị rất có ý nghĩa, mà câu chuyện bản thân chủ tịch càng có sức thuyết phục hơn. Ngay cả Vong Linh Thiên Tai Y Lai Khắc Tư năm đó từng tạo thành tai nạn cho

nhân loại chúng ta biến thành vong linh pháp sư còn có chỗ đáng học hỏi, chứ nói chi là Anh Hùng Vĩnh Hằng chúng ta. Nếu chúng ta ghi chép lại sự tích của chủ tịch, sau đó tuyên truyền rộng rãi, nhờ đó đưa Anh Hùng Vĩnh Hằng ra thì chắc sẽ càng dễ dàng được chấp nhận hơn."

Long Hạo Thần ngẩn ra. Ở một bên, điện chủ Chiến Sĩ Thánh Điện Khâu Vĩnh Hạo lập tức đồng ý nói.

"Ý kiến của Lý điện chủ rất tốt. Liên Bang vừa mới thành lập, nếu có thể đem vợ chồng chủ tịch tạo thành thần tượng toàn dân sẽ có chỗ tốt rất lớn cho việc chúng ta đối kháng ma tộc, cũng có thể đạt tới mục đích tăng cường sức hiệu triệu và lực ngưng tụ cho chủ tịch. Hình tượng của chủ tịch và phó chủ tịch Thái Nhi thành cơ sở thần tượng. Cứ làm vậy đi."

Nghe Khâu Vĩnh Hạo phân tích, các vị điện chủ có mặt đều mắt sáng ngời.

Trần Anh Nhi lập tức nói.

"Tôi đồng ý. Chuyện giữa chủ tịch và phó chủ tịch Thái Nhi vốn là truyền kỳ, nên tuyên truyền. Huống chi đây còn là vì để chúng ta đối kháng ma tộc tốt hơn."

Long Hạo Thần không ngờ mình muốn dính chính cho Anh Hùng Vĩnh Hằng lại dẫn tới bản thân. Hắn vừa định phản đối thì bỗng bị tiếng đồng ý lấn át.

Trận hội nghị này biểu quyết cuối cùng là thông qua, do Long Hạo Thần tự mời Anh Hùng Vĩnh Hằng xuống núi, cùng lúc đó dính chính cho Anh Hùng Vĩnh Hằng. Đương nhiên, điều kiện là có đôi tình nhân Long Hạo Thần và Thái Nhi tuyên truyền.

Điện chủ Ma Pháp Thánh Điện Lý Chính Trực nhận nhiệm vụ này, do ma thuật sư chuyên môn của Ma Pháp Thánh Điện phụ trách chế tác ra

ma huyền phim ngắn tuyên truyền. Đường nhiên, Long Hạo Thần và Thái Nhi phải phối hợp diễn xuất mới được.

Đây mới chỉ là lần hội nghị đầu tiên. Có nghị đề càng thêm quan trọng bày ra trong hội nghị ngày thứ hai.

Ma tộc sẽ tấn công từ chỗ nào? Là giống thánh chiến lần trước toàn diện tấn công hay công kích một điểm? Nếu chỉ công kích một điểm thì nơi đó là đâu?

Vấn đề này đối với Liên Bang Thánh Điện rất quan trọng. Coi như là ngay mặt cứng đối cứng thì khả năng chiến thắng của Liên Bang Thánh Điện rất nhỏ, nếu bị ma tộc đánh bất ngờ, bị đại quân ma tộc đánh vào nội bộ Liên Bang Thánh Điện, vậy tất nhiên sẽ sinh linh đồ thán. Lấy lực phá hoại của đại quân ma tộc, Liên Bang Thánh Điện nguy rồi.

Về vấn đề này, Long Hạo Thần cho rằng ma tộc trực tiếp công kích Ngự Long quan có Kỵ Sĩ Thánh Điện là khả năng lớn nhất. Bởi vì mục tiêu chủ yếu của Ma Thần Hoàng chính là hấn. Nhưng hấn không tin chắc tuyệt đối. Lỡ đâu Ma Thần Hoàng công kích là quan ải khác, hấn đem binh lực Liên Bang tập trung tại Ngự Long quan, vậy tương đương với đem dân chúng Liên Bang đặt trước mặt đại quân ma tộc!

Các lãnh đạo Liên Bang thảo luận hai ngày vẫn không có kết quả.

Nhưng từng mệnh lệnh của Liên Bang vẫn lần lượt truyền đến năm Thánh Điện khác, trong đó bao gồm Long Hạo Thần và Thái Nhi lập tức đóng ma huyền phim ngắn.

Có tháp Vĩnh Hằng, lại có Thái Nhi là tháp chủ, các thành viên Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi cùng với mười hai Thánh Vệ phối hợp, bọn họ gần như tái hiện lại hình ảnh lúc đó. Tuy thời gian chụp rất ngắn, hơi thô nhưng tình hình rung động vẫn là thu ra được. Đặc biệt Ma Pháp Thánh Điện không tiếc bỏ vốn do mười mấy ma thuật sư dùng thời gian ngắn nhất tinh chế hậu kỳ chế tác, đem hình ảnh ma pháp quý giá tạo hình càng tốt hơn nữa. Long Hạo Thần và Thái Nhi không ngờ là không

lâu về sau, câu chuyện của họ cảm động toàn Liên Bang. Đúng như Khâu Vĩnh Hạo đã nói, trở thành thần tượng của toàn dân.

Thánh thành.

Mặt trời lặn xuống núi, sắc trời dần tối tăm.

Sau khi kết thúc Thánh Điện đại tái mười năm một lần, Thánh thành dần yên tĩnh trở lại. Làm thủ đô Liên Bang Thánh Điện, hậu phương lớn, nơi này phồn hoa chưa từng biến đổi.

Trời tối cũng nghĩa là mọi người bận rộn công tác một ngày đã kết thúc, có thể nghỉ ngơi. Sinh hoạt về đêm của Thánh thành rất phong phú. Nhưng hôm nay, trong Thánh thành xuất hiện tình cảnh kỳ lạ. Giống như là Thánh Điện đại tái không lâu trước kia, thật nhiều người hướng tới sân đấu lớn Thánh thành.

"Ừa, anh Trương, đêm khuya mà anh vội vã đi đâu vậy?"

"Anh bạn, không thấy thông cáo tổng bộ Liên Bang dán sao? Bắt đầu từ tối hôm nay, tại sân đấu lớn Thánh thành liên tục phát hình ảnh ma pháp mười ngày, nghe nói là chủ tịch Liên Bang và phó chủ tịch đích thân diễn xuất."

"Hình ảnh ma pháp? Đó là cái gì?"

"Chính là dùng ma pháp ghi lại hình ảnh và thanh âm! Liên Bang trịnh trọng như vậy chắc là có gì thú vị lắm đây. Đi thôi, cùng đi xem kịch vui nào!"

Đoạn đối thoại tương tự không ngừng truyền từ phố lớn ngõ nhỏ trong Thánh thành. Thêm vào sức mạnh của thông cáo, sắc trời chưa tối đen thì xung quanh sân đấu lớn Thánh thành đã đầy ắp người.

Sau Thánh Điện đại tái chưa từng dỡ xuống mười ma tinh bình khổng lồ đã sớm trang bị xong. Lúc này ma tinh tỏa ra ánh sáng huyền lệ, chờ lát nữa chắc hình ảnh ma pháp do chúng nó phát ra.

Hình ảnh ma pháp sẽ là cái gì nhỉ? Chủ tịch Liên Bang và phó chủ tịch đích thân diễn xuất? Không lẽ là họ so tài với nhau? Nhưng tại sao Liên Bang phải dùng ma pháp ghi chép cho chúng ta xem? Trong lòng mỗi dân chúng đều tràn đầy tò mò, trước đó họ không hay biết bất cứ tin tức gì.

Tò mò khiến họ vây quanh dưới ma tinh bình, yên tĩnh chờ.

Sắc trời hoàn toàn tối đen, ánh sáng huyền lệ trên ma tinh bình trong đêm đen càng rõ ràng. Dù là ở phía xa trên nóc phòng cũng có thể thấy rõ.

Thanh âm hùng hồn vang lên.

"Hình ảnh ma pháp sắp phát ra. Trước khi phát thì cần phải thuyết minh đơn giản với mọi người. Hình ảnh ma pháp này thu là chủ tịch, phó chủ tịch, các Săn Ma giả Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi cùng nhau làm. Do Ma Pháp Thánh Điện tiến hành hậu kỳ chế tác. Nguyên quá trình hoàn toàn tái hiện câu chuyện xảy ra sau khi chủ tịch Long Hạo Thần và phó chủ tịch Thái Nhi đấu tranh với ma tộc. Bởi vậy, trước khi câu chuyện bắt đầu, cần đơn giản giới thiệu cho mọi người bối cảnh đã."

"Bối cảnh là thế này, chủ tịch Long Hạo Thần bị Ma Thần Hoàng đánh bại mất trái tim mà chết, do phó chủ tịch Thái Nhi và các Săn Ma giả khác trong Quang Chi Thần Hi mang theo xác chủ tịch trốn khỏi Ma Đô. Câu chuyện của chúng ta bắt đầu từ đây. Tin tưởng mọi người rất lấy làm kỳ, chủ tịch Long Hạo Thần bị mất trái tim rồi, đã chết trong tháp Tinh Ma, tại sao sau này còn có thể trở thành chủ tịch của chúng ta? Vậy thì mời mọi người xem hình ảnh ma pháp tiếp theo, các người sẽ tìm được đáp án từ đó. Sau khi Liên Bang thành lập sẽ càng biến dân chủ hơn, mỗi người các vị đều là chủ nhân của Liên Bang. Thế nên đối với chuyện chủ tịch thứ nhất tân Liên Bang chúng ta trải qua, các vị có quyền hiểu biết. Đây cũng là lý do tại sao chế tác ra phim này. Lấy danh nghĩa chính phủ Liên Bang bảo đảm, tất cả điều tái hiện trong hình ảnh đều là việc thật từng xảy ra."

Trong lịch sử Liên Bang Thánh Điện, chưa từng có một cao tăng trải qua nhiều việc rõ ràng bày ra trước mắt dân chúng. Mới rồi những lời quan viên Liên Bang Thánh Điện nói không chỉ là khiến các dân chúng càng tò mò bị đưa vào câu chuyện, càng khiến họ cảm giác được tôn kính. Bỗng chốc tầm mắt mọi người bị ma tinh bình hấp dẫn.

Lần đầu tiên họ biết Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi tỏa sáng rực rỡ tại Thánh Điện đại tái đã từng xâm nhập vào ma tộc, công kích hai Trụ Ma Thần, còn to gan đi Ma Đô, kế hoạch đánh chết Tinh Ma Thần. Thậm chí Ma Thần Hoàng đều không tiếc điều động ba chủng tộc mạnh nhất ma tộc tạo cái trông dụ dỗ họ.

Hình ảnh ma pháp sẽ cho ra cái gì đâu?

Khi lòng tò mò của dân chúng bị treo cao thì hình ảnh bắt đầu hiện ra.

Mười ma tinh bình to lớn cùng tỏa ánh sáng chói mắt nhất, ánh sáng vàng rực rỡ đem đến cho dân chúng rung động mãnh liệt.

Ánh sáng vàng dần thu lại, trong tầm mắt họ là một cánh rừng nhỏ.

Tiếng xì xào vang lên.

"Xem kìa, đó chẳng phải là Săn Ma giả Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi sao? Đó là phó chủ tịch Thái Nhi, coi kìa, đó là phó chủ tịch Trần Anh Nhi. Bây giờ cô ấy còn là phó điện chủ Linh Hồn Thánh Điện nữa!"

"Nhìn tên đầu trọc, đó là Tư Mã Tiên, Giới Luật mục sư mạnh nhất xưa nay chưa từng có của Mục Sư Thánh Điện!"

"Tôi vẫn thích ma pháp sư kia hơn, hẳn sử dụng kỹ năng phượng hoàng trong Thánh Điện đại tái thật rất huyền lệ."

Tiếng bàn tán của dân chúng bị thanh âm trong hình ảnh lấn át.

Trong hình ảnh, Trần Anh Nhi khóc rống thất thanh, mọi người đều vây quanh Long Hạo Thần nằm trên đất.

Thải Nhi chậm rãi ngồi xổm xuống, nàng nhìn chiếc dẫn nhanh trên ngón tay.

Nàng nhẹ nhàng tháo ra chiếc nhẫn, nâng lên tay trái của Long Hạo Thần, đeo vào ngón áp út của hắn.

"Chàng ngốc, tại sao anh còn trả lại em làm gì! Nó sớm vĩnh viễn thuộc về anh, tựa như trái tim của em."

Giọng Thải Nhi rất nhẹ, nhưng trải qua hình ảnh ma pháp phóng đại, có thể khiến mỗi một dân chúng có mặt nghe rõ ràng. Phút chốc họ cảm nhận được đau thương trong giọng nói của Thải Nhi. Cảm xúc chết tâm lôi kéo tâm tình mỗi một dân chúng, khiến họ ngừng xì xầm. Tất cả yên lặng nhìn hình ảnh trong ma tinh bình.

Thải Nhi nâng tay lên, chậm rãi lấy xuống dây chuyền Giai Diệu Vĩnh Hằng trên cổ Long Hạo Thần. Đầu lâu vàng tỏa sáng trong hình ảnh ma pháp. Khi Thải Nhi đeo Giai Diệu Vĩnh Hằng trên cổ mình thì các dân chúng đều nảy ra thắc mắc, đó là cái gì vậy?

"Chúng ta đi." Vang lên giọng Thải Nhi.

Ngay sau đó, các dân chúng nhìn thấy hình ảnh hoa mắt. Ánh sáng vàng từ Giai Diệu Vĩnh Hằng lóe sáng, bao phủ thân thể tất cả. Ngay sau đó, cùng với ánh sáng vàng dâng lên, hình ảnh biến mơ hồ. Trong một chuỗi vụn vụn, chuyển cảnh đến nơi khác.

Lúc này, vang lên giọng thuyết minh.

"Họ thông qua truyền tống tiến vào không gian khác, thế giới của một thần khí. Khô lâu vàng đó có tên là Giai Diệu Vĩnh Hằng, là chìa khóa mở ra thần khí. Còn người sáng tạo thần khí chính là..."

Lời tâm sự ngừng lại đây, hình ảnh lại biến rõ ràng.

Vang lên giọng sốt ruột của Thái Nhi.

"Đi ra, người mau đi ra, đi ra đi!"

Một luồng sáng xanh biếc lặng lẽ chui ra từ Kim Tinh Cơ Tòa chiến giáp của Long Hạo Thần. Luồng sáng trông rất yếu, yếu ớt tựa sương khói.

Giọng nói yếu ớt vang lên từ sương khói xanh.

"Hắn đã chết. Khế ước giữa ta và hắn đang dần biến mất. Ta có thể làm chỉ là giữ cho linh hồn hắn trong vòng bảy ngày không tán đi. Nhưng các người chỉ có thời gian bảy ngày. Cơ hội duy nhất để hắn sống lại tại tháp Vĩnh Hằng. Chỉ có người được đến truyền thừa của tháp chủ, nhờ vào ảo diệu quang hệ Vong Linh ma pháp mới có thể hồi phục linh hồn hắn, đúc lại trái tim. Nếu hắn có thể sống lại thì khế ước của ta trên người hắn cũng trở lại. Nếu không, bảy ngày sau, linh hồn tan biến, linh hồn hắn sẽ bị tháp Vĩnh Hằng giam cầm, đời đời không thể siêu sinh. Vậy nên trong bảy ngày, nếu các người không thể cứu sống hắn thì hãy mang hắn rời khỏi đây, ít nhất để linh hồn hắn không cần chịu khổ tại đây."

Giọng nói ngừng tại đây, khói xanh theo đó tán đi.

"Đó, thanh âm đó là..." Vương Nguyên Nguyên ngơ ngác nói.

"Tôi biết, tôi biết! Đó là cô bé tại Mộng Huyền Thần Điện! Không sai, chắc chắn là cô bé!" Lâm Hâm nhảy cẫng lên nói.

Hàn Vũ chớp vai Lâm Hâm, kích động hét to.

"Đúng, đúng. Là Dạ Tiểu Lệ! Là cô ấy! Giữa cô ấy và đoàn trưởng có quan hệ khế ước! Là cô ấy đến giúp chúng ta! Đoàn trưởng có cơ hội sống rồi, có cơ hội!"

Khiến dân chúng rung động là cái câu Hàn Vũ nói đoàn trưởng sống lại. Người chết rồi làm sao sống lại? Cái gì gọi là ý nghĩa quang hệ vong

linh ma pháp? Cái gì gọi là đúc lại trái tim? Cái gì là truyền thừa tháp Vĩnh Hằng? Sương mù dày đặc khiến dân chúng ngỡ ngàng.

"Ai có dây thừng chắc chắn hoặc xiềng xích?"

Tiếng hét to của Thái Nhi khiến dân chúng tỉnh khỏi suy nghĩ. Ngay sau đó, họ thấy Thái Nhi được đồng bạn trợ giúp đem xác Long Hạo Thần công trên lưng mình, dùng xích cột chặt.

Nhìn đến đây, nhiều người cảm thấy yết hầu có gì đó nghẹn lại.

Dù nhiều người đều biết Săn Ma Đoàn vì Liên Bang trả giá rất nhiều, rất nhiều. Nhưng nhìn thấy hình ảnh ma pháp này họ mới hiểu được Săn Ma Đoàn trải qua sự tàn khốc cỡ nào.

"Bảy ngày, chúng ta chỉ có thời gian bảy ngày. Trong vòng bảy ngày, chúng ta nhất định phải leo lên đỉnh tháp Vĩnh Hằng. Tôi phải được đến truyền thừa từ Tử Linh Thánh pháp thần, Vong Linh Thiên Tai Y Lai Khắc Tư."

Tuyên ngôn của Thái Nhi vang lên trong hình ảnh, cái tên cũng khắc vào lòng dân chúng. Tử Linh Thánh Pháp Thần, Vong Linh Thiên Tai Y Lai Khắc Tư, y lại là ai?

Không đợi dân chúng hiểu rõ thì hình ảnh lại biến đổi. Thái Nhi bắt đầu dẫn theo các Săn Ma giả Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi khiêu chiến tháp Vĩnh Hằng.

Tại đây, góc độ hình ảnh ma pháp cũng biến đổi, để dân chúng càng cảm nhận rõ ràng hơn. Thử thách này bắt đầu từ tầng thứ nhất, mười hai Thánh Vệ cường đại hiện ra trước mắt dân chúng.

Các Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi một người lại một người ngã xuống, nhìn họ không tiếc hy sinh mình cũng phải trải phẳng con đường hồi sinh cho Long Hạo Thần, nước mắt dần ứa khỏi hốc mắt dân chúng.

Vì sống lại đoàn trưởng của họ, vì sống lại chủ tịch Long Hạo Thần, mỗi một Săn Ma giả Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi đều trả giá tất cả của mình! Mạng sống quý giá nhất đối với người thường lại bị họ vô tư hiến dâng.

Tư Mã Tiên ngã xuống, Trần Anh Nhi ngã xuống, Vương Nguyên Nguyên ngã xuống. Nhưng dù họ có gục ngã thế nào thì ánh mắt vẫn tràn đầy cố chấp và mong chờ.

Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi một tầng lại một tầng trèo lên tháp Vĩnh Hằng. Tâm của dân chúng cũng theo đó treo cao, rất nhiều người bất giác vạt áo đã bị nước mắt thấm ướt. Họ ngừng thở, không dám khóc thành tiếng, sợ bỏ sót một chút hình ảnh.

Tầng thứ sáu tháp Vĩnh Hằng, chiến đấu chỉ còn lại Thái Nhi. Trong tay nàng giơ cao Lưỡi Hái Tử Thần, đối mặt thử thách gian khổ nhất.

Giọng Lâm Hâm trở thành thuyết minh.

"Phó đoàn trưởng đang muốn dùng lực lượng Tử Thần Thất Tuyệt! Mỗi sử dụng một Tuyệt thì nàng sẽ mất đi một cảm. Nàng..."

Đơn giản thuyết minh mang đến rung động sâu sắc nhất. Tiếp theo chính là Thái Nhi liều mạng không chùn bước chiến đấu.

Tử Thần Thất Tuyệt, Tuyệt thứ nhất Tử Chi Thương, Tuyệt thứ hai Tử Chi Tịnh, Tuyệt thứ ba Tử Chi Khiếu, Tuyệt thứ bốn Tử Thần Hôn, Tuyệt thứ năm Tử Vong Tịch Diệt, Tuyệt thứ sáu Tử Vong Lộ.

Dân chúng chính mắt thấy cái gì là cường đại. Khi Thái Nhi dựa vào Tử Thần Thất Tuyệt Tuyệt thứ sáu Tử Vong Lộ rồi cuộc đánh bại đối thủ, trong quảng trường ngoài sân đấu lớn Thánh thành tràn đầy tiếng hoan hô như dậy sóng. Có nhiều người mừng phát khóc, nhưng họ không hay biết, rơi lệ chỉ là vừa bắt đầu.

Ánh sáng sáu sắc xuất hiện vượt lên vết thương của Quang Chi Thần Hi. Mắt thấy bọn họ ai cũng lành lặn vết thương, thậm chí được kéo về lẫn ranh chết chóc, trái tim thít chặt của dân chúng thả lỏng thoải mái. Rốt cuộc kết thúc rồi sao? Sắp sống lại chủ tịch Long Hạo Thần rồi sao?

Tiếp theo, hình ảnh càng tàn khốc hơn diễn ra.

Đường lên trời.

"Một bước một dập đầu, đường lên trời thông thiên."

Thuyết minh. "Đường lên trời, tất cả lực lượng sẽ bị áp chế, phó chủ tịch Thái Nhi chỉ còn lại sức mạnh của một cô gái bình thường."

Giới thiệu đơn giản nhưng lập tức khiến dân chúng hiểu Thái Nhi trải nghiệm áp lực như thế nào.

Bước chân của Thái Nhi cực kỳ vững vàng, bước ra một bước, quỳ xuống, lạy, đứng dậy, lại bước ra một bước, lại quỳ xuống, tuần hoàn liên tục.

Dân chúng nhìn thấy mồ hôi, dần thấy vết máu.

Hai vết máu bắt đầu xuất hiện tại đường lên trời không thấy tận cùng. Vết máu từ nhạt đến đậm.

Dần dần, Thái Nhi mang đến vết máu thứ ba cũng xuất hiện.

Dân chúng dù sao chỉ là người bình thường, cảm xúc của họ yếu ớt hơn Săn Ma giả nhiều, ngay cả các thành viên Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi cũng khóc rống, bỗng chốc khiến sân đấu lớn Thánh thành tràn ngập biển lệ. Rất nhiều người khóc khàn cả giọng, không thể kiềm chế.

Năm mươi bậc, sáu mươi bậc, bảy mươi bậc, tám mươi bậc. Thái Nhi cứ như thế, từng bước một, gian nan loạng choạng đi lên. Thân thể của nàng sớm lắc lư, mặt đất để lại vết máu xuất hiện thể lỏng từ bậc thang chảy xuống dưới.

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 304

Tiến Vào, Nơi Anh Hùng Vĩnh Hằng Trường Miên

Trong hình ảnh, Thái Nhi rõ ràng đã sắp kiệt sức vẫn đang leo lên, không ngừng leo lên trên. Dường như có lực lượng không gì sánh kịp chống đỡ thân thể đang ngày càng yếu ớt của nàng.

*Bùm! *

Tại bậc thang thứ một trăm mười hai, Thái Nhi đột nhiên ngã cái rầm. Nhưng tay phải của nàng bấu chặt bậc thang, mũi chân đặt trên bậc thang phía dưới, không để mình trượt xuống.

Máu nhiễm đỏ vạt váy dài, thuận theo mũi chân nhỏ giọt. Khuôn mặt tuyệt sắc của Thái Nhi tràn đầy vết máu.

Thân thể nàng bởi vì chịu đựng quá nhiều mà run lẩy bẩy, chỉ có đôi mắt kia, ánh mắt kia vẫn cố chấp, kiên quyết như vậy.

Thở hồng hộc, nàng miễn cưỡng đi lên một bậc. *Bùm* lần nữa quỳ lạy.

"Đừng tiếp tục nữa!!!"

Trong đám người, không biết là ai đang hét to, khiến tất cả dân chúng nhìn hình ảnh cùng kêu lên.

Trèo lên, hôn mê, lại trèo lên, lại hôn mê.

Thải Nhi lần lượt ngã xuống, lần lượt bò dậy. Khi nàng bò lên bậc thang thứ hai trăm thì đã biến thành người đầy máu.

Lúc này nàng đã hôn mê lần thứ bảy trên đường lên trời.

Đầu gối Thải Nhi không còn miếng da lành lặn, xương trắng hếu lộ cả ra ngoài. Đùi thon bất giác co giật, bởi vì mất máu quá nhiều mà người tái nhợt bệnh hoạn. Mạng sống của nàng đang nhanh chóng trôi đi. Mà đường lên trời thì không thấy tận cùng.

Hình ảnh chiếu đến đây thì hình tượng Thải Nhi như tường đồng khắc sâu vào lòng mỗi dân chúng Giọng thuyết minh lại vang lên.

"Phó chủ tịch Thải Nhi trèo lên đường lên trời hôn mê tổng cộng bảy lần, trải qua mấy ngày, hình ảnh tái hiện đã là áp súc thời gian."

Đây không thể dùng hai chữ rung động để hình dung. Một số cô gái yếu đuối đều khàn giọng khóc hôn mê. Dù là đám lính Liên Bang phụ trách giữ trật tự cũng khóc không thành tiếng. Họ lần đầu tiên biết ý chí con người cường đại đến thế, cũng là lần đầu tiên chứng kiến nỗi cực khổ nhóm Săn Ma giả từng nếm trải.

Ngay lúc cảm xúc của dân chúng sắp tan vỡ thì đường lên trời đột cuộc xuất hiện cửa ánh sáng.

Khi Thải Nhi dốc hết sức phóng lên, đột cuộc vào trong cửa ánh sáng, bên ngoài sân đấu lớn Thánh thành tràn đầy tiếng hoan hô nghẹn ngào.

Tháp Vĩnh Hằng tầng thứ bảy huyền lệ xuất hiện, quan tài Y Lai Khắc Tư ngủ say cũng hiện ra.

Đúng vậy, đối với dân chúng bình thường, họ trời sinh có cảm giác cực kỳ sợ hãi với vong linh. Nhưng trải qua lúc trước cảm xúc dao động mãnh liệt, khi họ thấy Y Lai Khắc Tư ở hình thái vong linh thì không mấy chấn kinh.

Y Lai Khắc Tư đề ra ý định muốn một trái tim tươi mới sống lại Long Hạo Thần. Thái Nhi lật ngược Lưỡi Hái Tử Thần, không chút do dự đâm vào ngực mình, tiếng hét chói tai lật tung Thánh thành.

Khi Y Lai Khắc Tư nói với Thái Nhi muốn thử thách Long Hạo Thần, gần như các dân chúng đều ủng hộ. Bởi vì họ cực kỳ thắc mắc, chủ tịch Long Hạo Thần có tài đức gì mà đáng cho Thái Nhi trả giá đến thế?

Long Hạo Thần tỉnh lại, đối diện thử thách của Y Lai Khắc Tư. Khi hắn nói ra nguyện vì cứu sống Thái Nhi mà từ bỏ tín ngưỡng của mình, toàn trường sôi trào. Họ rất cuộc biết, chí tình chí nghĩa không chỉ một mình Thái Nhi. Chủ tịch Liên Bang của họ vì người yêu nhất nguyện từ bỏ tín ngưỡng còn quý trọng hơn mạng sống!

Giờ phút này, Thái Nhi và Long Hạo Thần ở trong lòng họ đã thắng hoa đến độ cao khó mà hình dung. Tín ngưỡng, vong linh, những điều này quan trọng không? Không, trước tình yêu chân thành tha thiết thì tất cả đều biến nhỏ bé.

Đặc biệt khi Y Lai Khắc Tư nói ra bốn chữ "Các người thắng.", tiếng hoan hô lần nữa vang rung trời.

Không thể không nói, hình ảnh ma pháp đem đến tác dụng hoàn toàn vượt qua phỏng đoán ban đầu của Lý Chính Trực Ma Pháp Thánh Điện đề nghị, hoàn toàn vượt qua sự tưởng tượng của những người đề nghị.

Các dân chúng bởi vì hình ảnh ma pháp mà gần như điên cuồng. Họ kêu gào tên Long Hạo Thần và Thái Nhi, thỏa thích giải phóng cảm xúc.

Có lúc trước trải đường, tiếp theo Y Lai Khắc Tư kể chuyện của y thì càng dễ dàng được dân chúng chấp nhận. Kinh nghiệm bi thảm của Y Lai Khắc Tư, cùng với cuối cùng y được Long Hạo Thần và Thái Nhi điểm tỉnh đã giác ngộ, tự tịnh hóa mình rung động tinh thần các dân chúng.

Hình ảnh cuối cùng kết thúc ngay lúc Y Lai Khắc Tư hô to.

"Tay nắm nhật nguyệt hái sao, thế gian không người như ta."

Tiếng kêu hào hùng.

Lúc này, trời đã dần khuya nhưng không người nào rời đi. Ngăn ngủ im lặng và bình tĩnh, Long Hạo Thần, Thái Nhi, Quang Chi Thần Hi, ba cái tên trở thành khẩu hiệu kêu gào của họ.

Thánh thành, một đêm không ngủ.

Trần Nam quan.

Lúc này đã là giữa trưa, là lúc ăn cơm trưa. Trong một tiệm rượu không bắt mắt, trời nóng khiến tiệm rất là ẩm ỉ.

"Tối nay còn phải đi? Không được, tôi không đi đâu." Một cô gái lắc đầu nguầy nguậy, từ chối đề nghị của người đàn ông ngồi cùng bàn.

"Tại sao không đi? Tổng cộng chiếu mười ngày, không nhìn nữa thì sẽ không bao giờ thấy được."

"Không thể đi nữa, lại đi thì tôi sẽ khóc mù mắt mất. Phó chủ tịch Thái Nhi thật là đáng thương quá. Ma tộc thật đáng hận. Nếu không phải tư chất quá kém, tôi hận không thể đi tòng quân, ra trận giết địch!"

"Ai, thì đó. Đừng nói là đàn bà như cô, dù là đàn ông tôi đây nhìn một lần là khóc một lần! Thật quá cảm động đi. Hèn chi chủ tịch, phó chủ tịch bọn họ tuổi còn trẻ mà có tu vi như thế. Người ta trải qua cực khổ là chúng ta không thể tưởng tượng!"

"Đúng đó. Vong Linh Thiên Tai Y Lai Khắc Tư đó cũng đáng thương thật. Vong linh pháp sư cường đại như thế mà bị hiện thực chèn ép."

"Đúng thế, ai mà không mắc sai lầm? Chẳng phải cuối cùng y đã sám hối rồi sao? Còn bị phó chủ tịch Thái Nhi tịnh hóa. Xem hình ảnh ma

pháp tôi mới biết, thì ra sinh vật vong linh cũng có suy nghĩ, có trí tuệ chứ không phải chỉ biết giết chóc!"

Lời nói tương tự trải rộng trên phố lớn ngõ nhỏ Trấn Nam quan.

Không chỉ là Trấn Nam quan, hình ảnh ma pháp đã trước tiên chiếu khắp Thánh Thành Liên Bang Thánh Điện và sáu quan ải. Sáu thành thị bên trong còn đang vận chuyển ma tinh bình. Dù sao số lượng ma tinh bình không nhiều, thành thị có thể phóng hình ảnh chỉ có vài cái.

Thánh thành và sáu quan ải chiếu phim đột đầu xong, tiếp theo là ma tinh bình ở bảy thành thị bị dỡ xuống đưa đi sáu thành thị bên trong.

Trong lịch sử Liên Bang Thánh Điện, hoặc nên nói là lịch sử toàn nhân loại chưa từng xuất hiện lực ảnh hưởng lớn như vậy. Họ truyền miệng cho nhau, Thái Nhi và Long Hạo Thần dần không chỉ là thần tượng toàn dân, đã chuyển biến thành tín ngưỡng. Cho nên sau này Long Hạo Thần và các nghị viên bàn bạc, ở trong Liên Bang cấm chiếu hình. Nhưng sự tích của hắn, Thái Nhi, Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi đã ảnh hưởng toàn Liên Bang.

Trong quá trình Long Hạo Thần và Thái Nhi trở thành thần tượng toàn dân, hai nhân vật chính đã cùng Dương Hạo Hàm đi tới Kỳ Sĩ Thánh Sơn.

Đây là lần thứ ba Long Hạo Thần đi Kỳ Sĩ Thánh Sơn. Đối với thánh địa kỳ sĩ này hắn rất có cảm tình. Lần đầu tiên tới đây, hắn mang đi Hạo Nguyệt, lần thứ hai tới đây, hắn mang đi Tinh Vương. Mười mấy năm trôi qua, hắn từ thiếu niên lơ ngơ trưởng thành chủ tịch Liên Bang. Hắn trải qua rất nhiều, trả giá rất nhiều, cũng được đến rất nhiều.

Cách màn sáng bao phủ Kỳ Sĩ Thánh Sơn còn chừng một ngàn mét, hơi thở quang minh đậm đặc từ Kỳ Sĩ Thánh Sơn bắt đầu dâng lên. Sương vàng nhạt không bị khống chế bay hướng ba người Long Hạo Thần.

Long Hạo Thần cảm nhận được cảm giác đặc biệt thân thiết. Trong sương mù vàng nhạt ẩn chứa Quang nguyên tố giống như là con nít tìm về nhà lao hướng hắc.

Nâng lên tay trái, mặt Long Hạo Thần lộ nụ cười mỉm. Quang nguyên tố nhu hòa bắt đầu tự động quay quanh người hắc. Trong quá trình, hắc không hề phóng ra lực lượng của mình, tất cả hình thành tự nhiên như thể đó. Long Hạo Thần bỗng nhiên ngẩng đầu nhìn sâu trong màn sáng. Bỗng chốc, màn sáng trước mặt tự động tán đi, giống như binh sĩ nghe theo mệnh lệnh tránh thành con đường. Ba ông lão thân thể có tàn tật đang nhanh chóng lao hướng họ. Đối với việc màn sáng tách ra, ba ông lão giật nảy mình, tình hình thế này là lần đầu tiên họ gặp phải.

Nhưng khi họ thấy Dương Hạo Hàm thì cảm xúc căng thẳng thả lỏng. Tuy nhiên, họ càng kinh ngạc là dẫn động quang linh vụ của Kỵ Sĩ Thánh Sơn không phải là vị Phòng Ngự và Thống Trù Thần Ẩn kỵ sĩ này, mà là thanh niên bên cạnh ông.

Kỵ Sĩ Thánh Sơn gần như là nơi ngăn cách với thế gian. Dù chỗ này có mấy vị trưởng lão từng gặp Long Hạo Thần nhưng dù sao chỉ là thiếu số, ít nhất ba người trước mắt là lần đầu tiên gặp hắc.

"Xin chào Dương điện chủ." Ba trưởng lão cùng tới gần, hành lễ với Dương Hạo Hàm.

Dương Hạo Hàm, Long Hạo Thần cùng đáp lễ kỵ sĩ.

"Ba vị trưởng lão vất vả, xin dẫn chúng ta đến động phong ẩn." Dương Hạo Hàm vừa nói vừa lấy ra lệnh bài.

Lệnh bài trong tay ông là một thứ dùng khối bảo thạch vàng điêu khắc thành, mặt trên có nhiều phù văn do thượng cổ tinh linh văn hình thành.

Nhìn lệnh bài này, ba vị trưởng lão lần nữa khom người, tiến lên, vây ba người Long Hạo Thần vào giữa, tự lấy ra một lệnh bài màu vàng.

Ánh sáng vàng lấp lóe, mỗi một lệnh bài vàng bị các trưởng lão kích phát phóng ra sáu phù văn. Ba khối lệnh bài tổng cộng mười tám phù văn ở trên không trung hiện ra, quay quanh mọi người, nhanh chóng tỏa ánh sáng chói mắt. Ngay sau đó, một vòng xoáy vàng to lớn bao bọc sáu người. Quang linh vụ kịch liệt dâng lên, chớp mắt họ đã biến mất ngay tại chỗ.

Bây giờ Long Hạo Thần đã sớm không phải hắc làm nữa. Hắn cảm giác được cả Kỳ Sĩ Thánh Sơn có một pháp trận cực kỳ cường đại. Có thể nói Kỳ Sĩ Thánh Sơn là bởi vì pháp trận này mới tạo ra. Muốn biết bí mật nơi này thì nhất định phải quen thuộc pháp trận, hoặc là người nơi này dẫn đường mới được.

Ánh sáng vàng chợt tắt, họ đã xuất hiện ở nơi khác, cũng là một nơi Long Hạo Thần khá quen thuộc.

Đó là một cái hang động, trên vách động khảm từng khối bảo thạch vàng nhạt, ánh sáng vàng nhạt chiếu sáng mọi thứ nơi đây.

Quang nguyên tố trong động không đậm, không bằng trong Kỳ Sĩ Thánh Sơn, tối đa chỉ mạnh hơn bên ngoài một chút thôi.

Hang động cực kỳ lớn, ngẩng đầu nhìn lên trên, đỉnh chóp cách mặt đất hơn hai mươi mét. Cả hang động là hình tròn bất quy tắc, đảo mắt nhìn, đường kính hơn trăm mét, thật là như quảng trường khổng lồ.

Trên mặt đất có ô vuông hình thang, ô vuông liên kết chặt chẽ tổ thành viên hoàn to lớn hướng về trung tâm quảng trường. Trong mỗi ô vuông đều có thượng cổ tinh linh văn tối tăm không ánh sáng.

Nhìn thấy chỗ này, Long Hạo Thần rất cuộc nhớ tới đây là đâu. Đây chẳng phải là lúc đó phát động truyền tống do đó khiến hắn tìm thấy Hạo Nguyệt trong hang sao? Không ngờ lần này hắn lại tới đây.

Dương Hạo Hàm gật đầu với ba trưởng lão, nói.

"Cảm ơn ba vị dẫn đường, xin các người tiếp tục canh giữ."

Ba trưởng lão cung kính hành lễ hướng Dương Hạo Hàm.

Dương Hạo Hàm đi tới trước mặt Long Hạo Thần, nói.

"Hạo Thần, động phong ấn một lần chỉ có thể đi vào một người, ta và Thái Nhi ở đây chờ người. Những tiền bối này đều có kinh nghiệm cực kỳ phong phú, ngủ mấy ngàn năm tại đây, tính cách khó tránh khỏi hơi kỳ cục. Người phải cẩn thận hành động, lỡ gặp tình huống không thể xử lý thì dùng linh lực kích phát lệnh bài trong tay là có thể truyền tống về lại đây."

Nói rồi ông đem lệnh bài dùng bảo thạch vàng khắc thành đặt vào tay Long Hạo Thần.

Long Hạo Thần nhận lấy lệnh bài, gật đầu với Dương Hạo Hàm, sau đó đi tới vị trí chính giữa quảng trường. Đó là một vòng tròn đường kính chừng ba mét, trung ương là một ký hiệu lớn nhất.

Nhưng hắn vừa nhắc chân lên lại bị ba trưởng lão dẫn đường ngăn cản. Một vị trưởng lão do dự nói với Dương Hạo Hàm.

"Dương điện chủ, điều này dường như không hợp quy tắc. Chỉ có ngài mới đi phong động phong ấn được, người này là..."

Dương Hạo Hàm mỉm cười, nói.

"Đã quên giới thiệu cho các người. Vị này là Long Hạo Thần, Thần Ấn ký sĩ mới của Kỵ Sĩ Thánh Điện chúng ta. Hắn đạt được Vĩnh Hằng và Sáng Tạo Thần Ấn vương tọa thừa nhận, được Thánh Điện phong làm Huy Hoàng và Lãnh Tụ Thần Ấn ký sĩ, cũng chính là đứng đầu sáu Thần Ấn ký sĩ Kỵ Sĩ Thánh Điện chúng ta. Sau này Thánh Sơn lệnh sẽ do hắn cai quản."

Ba trưởng lão kinh ngạc nhìn hướng Long Hạo Thần, biểu tình biến đổi. Họ đều có tuổi trong Kỵ Sĩ Thánh Điện, tất nhiên biết Vĩnh Hằng và

Sáng Tạo Thần Ẩn vương tọa có ý nghĩa như thế nào.

Long Hạo Thần biết ba vị trưởng lão hơi khó tin, mỉm cười, linh lực nhu hòa tỏa ra ngoài bao trùm hướng ba trưởng lão.

Quang nguyên tố tinh thuần khiến ba trưởng lão đánh rùng mình. Ngay sau đó, cảm giác thoải mái khó hình dung lan khắp mỗi góc thân thể. Ngay cả tứ chi tàn tật của họ cũng không ngoại lệ, linh lực như đang sục sôi. Chỉ mấy lần hít thở mà linh lực tăng lên tới cấp bậc mấy tháng tu luyện cũng chẳng sánh bằng.

Đến đây thì ba trưởng lão không nghi ngờ nữa. Dù lòng vẫn tràn đầy chấn kinh nhưng nhanh chóng lóe người qua, cung kính hành lễ với Long Hạo Thần.

Long Hạo Thần cầm Thánh Sơn lệnh trong tay đi tới ký hiệu to nhất ở trung ương, đứng lại, mắt từ từ khép kín, yên lặng cảm nhận mọi thứ xung quanh.

Giây phút hẩn hăm mắt lại, tinh thần lực khuếch tán. Dù là Dương Hạo Hàm, Thái Nhi hay ba vị trưởng lão đều cảm giác rõ ràng ý thức của mình trong chốc lát mơ hồ.

Lần này ngay cả trên mặt Dương Hạo Hàm cũng đầy kinh ngạc, tinh thần lực thật mạnh!

Trong đại trận Kỳ Sĩ Thánh Sơn, coi như là Ma Thần Hoàng đến đây, tinh thần lực của y đều không khả năng dò xét rõ ràng trong Thánh Sơn. Đại trận trong Thánh Sơn ẩn chứa Quang nguyên tố cực kỳ mạnh mẽ, và có hàng ngàn vạn trận pháp kỳ diệu. Rất nhiều ảo diệu thuộc về thượng cổ tinh linh tộc, dù Kỳ Sĩ Thánh Sơn là bên trực tiếp khống chế Kỳ Sĩ Thánh Điện cũng không hoàn toàn biết rõ ảo diệu trong trận.

Nhưng mà, tinh thần lực của Long Hạo Thần tại đây không bị cách trở chút nào. Chốc lát sau nó đã phủ lên cả tòa Kỳ Sĩ Thánh Sơn.

Có thể chất Quang Thần, người sở hữu Quang Thần Linh Vực, bất cứ pháp trận quang thuộc tính nào sao có thể sinh ra kháng tính với hắc? Giống như thiếu nữ hoàn toàn mở rộng trái tim, mặc sức hắc dò tìm.

Rất nhanh, Long Hạo Thần cảm nhận được tất cả điều mình muốn biết. Thông qua tìm kiếm, hắc phát hiện, bản thân Kỵ Sĩ Thánh Sơn do chín pháp trận quang hệ tổ thành. Trong đó chia một pháp trận hạch tâm và tám cái pháp trận bề ngoài. Chín pháp trận tổ thành một đại trận hoàn toàn mới. Pháp trận bố trí phức tạp, đời này hắc hiếm khi thấy. Hơn nữa pháp trận có tác dụng hạn chế cực mạnh. Coi như là cường giả cấp chín đi vào đây, chỉ sợ sẽ chịu thiệt lớn trong pháp trận.

Trên Kỵ Sĩ Thánh Sơn sinh hoạt rất nhiều ma thú quang hệ, những con này là căn nguyên đám kỵ sĩ tuổi trẻ của Kỵ Sĩ Thánh Điện lấy được tọa kỵ. Nhưng huyền bí chân chính của tòa Kỵ Sĩ Thánh Sơn là ở bên trong núi. Chỗ vị trí họ ở là mắt trận của pháp trận trung tâm trong chín pháp trận. Muốn khống chế phát động đại trận Kỵ Sĩ Thánh Sơn cần phải tiến hành tại đây. Thánh Sơn lệnh bài trong tay hắc chính là chìa khóa mở ra tất cả uy lực pháp trận, hoặc là mở ra cấm chế.

Gió Thánh Sơn lệnh bài qua đỉnh đầu, Long Hạo Thần từ từ rút linh lực vào trong. Linh lực quang hệ tinh thần vừa tiến vào Thánh Sơn lệnh bài, ánh sáng vàng tỏa ra rực rỡ.

Dường như Thánh Sơn lệnh bài phát ra tiếng kêu ù ù khe khẽ. Ngay sau đó, chín pháp trận trong Kỵ Sĩ Thánh Sơn đều có phản ứng.

Một vòng sóng gợn vàng khuếch tán dưới chân Long Hạo Thần, đốt lên từng phù văn thượng cổ tinh linh. Chỉ là mấy lần hít thở, phù văn thượng cổ tinh linh ở chính giữa Kỵ Sĩ Thánh Sơn đều lấp lánh.

Từng phù văn như sống lại, cùng với vầng sáng vàng bắt đầu di chuyển. Từng vòng phù văn vàng xoay tròn thuận kim đồng hồ, có nghịch kim đồng hồ. Xung quanh Thánh Sơn lệnh bài trong tay Long Hạo Thần còn có một phù văn vàng bành bồng giữa không trung dần hiện hình.

Trước khi Dương Hạo Hàm tới đây đã nói cho Long Hạo Thần, khi hắt mở ra Thánh Sơn lệnh bài thì sẽ cảm nhận được làm sao tiến vào động phong ấn.

Lúc này Long Hạo Thần mới có cảm giác thực thụ. Thánh Sơn lệnh bài truyền đến vài hơi thở khác nhau cho hắt, có phòng ngự mở ra, giết chóc mở ra, cuối cùng chính là con đường đi đến nơi phong ấn.

Động ý niệm, kích phát Thánh Sơn lệnh bài. Cột sáng vàng chói lòa bỗng hắt ra từ dưới chân Long Hạo Thần, chớp mắt liên tiếp đình động. Thân hình Long Hạo Thần hoàn toàn bị cột sáng vàng che giấu. Quang nguyên tố nồng đậm đã tới trình độ gần như thực chất. Dù là Thái Nhi có thuộc tính tịnh hóa thì tại đây đều cảm giác dính đặc bước đi khó khăn.

Muốn dẫn động pháp trận Kỳ Sĩ Thánh Sơn, không chỉ cần Thánh Sơn lệnh bài, còn phải có đầy đủ năng lượng quang thuộc tính cường đại mới được. Đối lại là bất cứ thuộc tính nào khác đều sẽ không thành công. Nếu một người có hắt ám thuộc tính lấy trộm Thánh Sơn lệnh bài tới đây, vậy kết cục của người đó chỉ có hai loại. Một là người đó đủ mạnh, phá trận thoát đi, còn khả năng lớn nhất là loại thứ hai, bị Quang nguyên tố nghiền nát tại đây.

Cột sáng vàng kéo dài ba mươi giây mới từ từ biến mất. Khi cột sáng vàng rơi xuống thì thân thể Long Hạo Thần cũng biến mất theo.

Quang nguyên tố đậm đặc bao phủ, không gian xuyên qua với khoảng cách rất gần. Long Hạo Thần thông qua tìm kiếm trước đó đã biết rõ vị trí cụ thể của động phong ấn, chỉ là vị trí này bị đại trận Kỳ Sĩ Thánh Sơn trấn áp, không có Thánh Sơn lệnh bài, cho dù lấy tu vi như hắt cũng không có tự tin đột nhập vào được.

Đây là bên dưới lòng Kỳ Sĩ Thánh Sơn.

Ánh sáng vàng xung quanh dần tán đi. Đầu tiên Long Hạo Thần cảm nhận được là lạnh lẽo. Lấy tu vi của hắt đều có thể cảm giác ra khí lạnh,

do đó có thể thấy cái lạnh lẽo này mãnh liệt cỡ nào. Hơn nữa tuyệt đối không đơn giản là biến đổi nhiệt độ.

Xung quanh biến rõ ràng, hiện ra trước mắt Long Hạo Thần là con đường hầm do đá xanh trải thành. Xung quanh mặc dù tối đen nhưng người Long Hạo Thần tỏa ra ánh sáng vàng nhạt, có thể chiếu sáng mấy mét.

Không khí trong đường hầm rất đục, khí lạnh âm trầm từ phía trước vọt tới.

Long Hạo Thần nâng tay lên, ngọn lửa trắng nhu hòa đốt cháy. Đầu ngón tay nhẹ búng, một đốm lửa trắng bay tới trước. Đừng nhìn đốm lửa không lớn, đi qua đâu là tất cả không khí đục bị đốt không còn một mảnh. Còn về không khí có đủ hô hấp hay không thì chẳng quan trọng với hắn, hắn chỉ là không thích sự đục ngầu này mà thôi. Cùng lúc đó, có đốm lửa trắng chiếu rọi, hắn xem rõ ràng tình hình trước mắt.

Đường hầm kéo dài xéo xuống dưới, bởi vậy, lửa trắng rơi vào vách động phía trước nhưng không tắt đi, tựa như ngọn đèn dầu đốt cháy ở vách động, tuy nhiên, nó không thể đốt khét tảng đá xanh.

Long Hạo Thần có ánh lửa chiếu rọi tiến về phía trước. Tay hắn nắm Thánh Sơn lệnh bài tỏa ra ánh sáng vàng nhạt có tác dụng chiếu sáng.

Đường hầm này dài hơn Long Hạo Thần tưởng tượng. Càng tiến lên thì không khí âm trầm càng rõ ràng. Linh lực trong người hắn bị kích phát tự động hộ thể.

Hơi thở ấm áp khuếch tán ở ngực, ấm áp đậm đặc mang theo hơi thở sự sống lan tràn toàn thân. Chỉ di chuyển một vòng là Long Hạo Thần không còn cảm giác lạnh lẽo nữa.

Mặt bất giác lộ nụ cười, đây là lực lượng của Dạ Tiểu Lệ. Từ khi Dạ Tiểu Lệ cùng hắn tiến hành dung hợp, biến thành trí tuệ linh lô của hắn thì rơi vào ngủ say. Long Hạo Thần trong quá trình dung hợp với Dạ

Tiểu Lệ cảm giác rõ ràng thân thể mình biến hóa. Khi hắn cảm nhận trái tim mới tinh có năng lượng của Trái Tim Vĩnh Hằng phủ lên sinh trưởng ra thì mới bỗng hiểu được điều gì. Hóa ra Trái Tim Vĩnh Hằng không chỉ có khiến mình thật sự sống lại thôi. Có lẽ Trái Tim Vĩnh Hằng luôn chống đỡ hắn sống sót, nhưng đã không có trái tim, hắn không xem như là con người chân chính! Từ ý nghĩa nào đó, xem hắn là vong linh cũng không có gì sai. Chẳng qua là vong linh đặc biệt có Quang Thần Lĩnh Vực mà thôi.

Nhưng khi trái tim sinh ra, Long Hạo Thần cảm giác rõ ràng lực lượng của Dạ Tiểu Lệ và Trái Tim Vĩnh Hằng hoàn mỹ dung hợp cùng nhau. Nay hắn chẳng những có trái tim mới, hơn nữa trái tim càng cường đại hơn trước. Chỉ khiến hắn lấy làm lạ là trái tim tiến hóa, nhưng linh lực tăng phúc của Trái Tim Vĩnh Hằng đem lại cho hắn đã biến mất. Bây giờ nội linh lực của hắn khoảng năm mươi sáu vạn. Trong đó không bao gồm chín vạn linh lực nên kèm theo Trái Tim Vĩnh Hằng.

Lạnh lẽo không đủ ảnh hưởng hắn, Long Hạo Thần bước đi nhanh hơn. Đích thực hắn không đem những Anh Hùng Vĩnh Hằng xem thành uy hiếp. Không chỉ bởi vì hắn tin tưởng những vị tiền bối, cũng là tự tin vào mình. Dựa vào tu vi bản thân hắn, thêm vào lực lượng Vĩnh Hằng và Sáng Tạo Thần Ẩn vương tọa, Hạo Nguyệt, cho dù đối diện Ma Thần Hoàng thì hắn tự tin có thể an toàn rút lui.

Đi xéo xuống gần ba trăm mét thì đường hầm mới tới cuối. Một cổng vòm xuất hiện trước mặt Long Hạo Thần.

Đây là hai cánh cửa, mặt trên điêu khắc rất nhiều đồ án nhân vật, nếu nhìn kỹ sẽ thấy đây dường như là tình hình năm đó nhân loại chiến tranh với ma tộc. Trên cửa có bốn chữ cổ xưa, là: Anh Hùng Vĩnh Hằng.

Trên cửa đá rất nhiều dấu vết đã loang lổ có thể thấy sau lưng nó niên đại xa xưa. Dù dùng tài liệu thượng đẳng, năm tháng vẫn để lại dấu vết rõ ràng.

Vì bảo vệ Liên Minh, những Anh Hùng Vĩnh Hằng ngủ say tại đây lâu đến sáu ngàn năm! Cho dù bình thường họ vẫn trong trạng thái ngủ say thì sẽ có lúc tỉnh dậy. Họ tại đây chịu đựng âm u và cô tịch. So với họ thì mình trả giá coi như cái gì?

Nghĩ đến đây, Long Hạo Thần kiềm không được cúi đầu thật sâu vái chào bốn chữ Anh Hùng Vĩnh Hằng trên cửa đá. Lòng thầm quyết tâm, dù khó khăn bao nhiêu thì hẳn nhất định phải đánh chính cho sáu mươi ba vị Anh Hùng Vĩnh Hằng.

Lại đứng thẳng người, hắn đem Thánh Sơn lệnh bài trong tay khảm vào lỗ hõm duy nhất trên cửa đá.

Kín kẽ, không thể không ca ngợi công tượng lúc xưa có công nghệ tinh tế.

*Đinh! *

Thanh âm giòn du dương vang lên, giống như gõ vào cái bình ma tinh chế tác, thanh âm êm tai vang vọng trong đường hầm. Cảm giác kỳ lạ khiến đầu óc Long Hạo Thần ù vang.

Ngay sau đó, hai cánh cửa đá tỏa ra ánh sáng âm u, chỉ có Thánh Sơn lệnh bài là vẫn một màu vàng. Cửa đá lặng lẽ mở ra hai bên.

Độ dày cửa đá chỉ sớ trên một mét, chúng nó tồn tại ở đây mấy ngàn năm nhưng lại mở ra êm ái như vậy. Không chút nghi ngờ, hai cửa đá này không chỉ chế tác tinh tế, bên trong rõ ràng khắc ma pháp trận.

Không khí còn lạnh lẽo hơn trước ập vào mặt, chớp mắt đánh vào người Long Hạo Thần. Lạ thường là không khí bên trong không đục, chỉ là cực kỳ lạnh lẽo. Không khí âm trầm ngay cả hơi nước Long Hạo Thần hô hấp cũng thành băng vụn.

Đằng trước là một hang động tối đen, dù tu vi của Long Hạo Thần cao hơn nữa cũng không khả năng dưới tình huống chỉ một chút ánh

sáng leo loét trông thấy nơi đen thăm thẳm này. Nhưng lần này hẳn không đốt quang minh hỏa diễm mà cung kính khom người, nói.

"Kỵ Sĩ Thánh Điện, Huy Hoàng và Lãnh Tụ Thần Ẩn kỵ sĩ Long Hạo Thần kính chào các vị tiền bối!"

Hắn không hề bước một chân vào hang động tối đen. Trong giọng của hắn tràn ngập sùng kính phát ra từ tận đáy lòng.

Thanh âm của Long Hạo Thần quanh quẩn trong hang động và đường hầm. Có lẽ vì nơi này quá bí kín nên tiếng vọng thật lâu không tán đi.

Long Hạo Thần cứ thế khom lưng, không có ý định đổi tư thế. Tư thế ổn định vững vàng giữ sự cung kính. Những vị tiền bối vì Liên Minh trả giá mạng sống, sau đó chịu đựng cô tịch sáu ngàn năm tuyệt đối đáng giá hắn làm như vậy.

"Tuy ta rất tò mò tại sao đến một người trẻ tuổi, nhưng thái độ hai lần cung kính của người khiến ta rất có hảo cảm."

Trong hang truyền đến một thanh âm hơi quái lạ, thanh âm nghe vào tai cứng rần, lúc nói thì cách hai, ba chữ sẽ khựng lại, bởi vậy lọt vào tai thấy quái quái.

Long Hạo Thần chậm rãi đứng thẳng dậy, năm đấm phải đánh vào ngực trái, lần nữa hành lễ kỵ sĩ.

"Các vị tổ tiên vì Liên Minh, vì nhân loại trả giá nhiều đến thế, vẫn bối cung kính là nên làm."

Thanh âm cứng rần lại vang lên.

"Mới nãy người nói mình là Huy Hoàng và Lãnh Tụ Thần Ẩn kỵ sĩ? Cái thằng nhóc tên Dương Hạo Hàm đâu? Dường như nó khoảng trăm tuổi? Không lẽ chết trong ma tộc rồi? Nếu ta nhớ không lầm thì nó là Phòng Ngự và Thống Trù Thần Ẩn kỵ sĩ?"

Long Hạo Thần nói.

"Dương điện chủ không có con, chỉ là ngài ấy giao tư cách tiếp xúc với các vị tiền bối cho tôi."

Thanh âm kia thấp một chút.

"Xem ra Liên Minh đã xảy ra chuyện gì, Kỵ Sĩ Thánh Điện lần đầu tiên có danh hiệu Huy Hoàng và Lãnh Tụ Thần Ấn kỵ sĩ chưa từng nghe qua, lại có người chưa chết đã truyền tin tức chúng ta tồn tại. Nói đi, lần này người đến là vì chuyện gì? Ừm, đợi đã. Trước đó thì người phải chứng minh thân phận Thần Ấn kỵ sĩ của người cho ta đã. Từ hơi thở sinh mệnh dồi dào của người xem ra chắc là tráng niên mới đúng. Không lẽ Kỵ Sĩ Thánh Điện xuất hiện một vị thiên tài chưa từng có?"

Long Hạo Thần cung kính nói.

"Văn bối tên là Long Hạo Thần, qua ba tháng nữa là hai mươi sáu tuổi. Tôi truyền thừa là trong sáu Thần Ấn vương tọa, lực lượng Vĩnh Hằng và Sáng Tạo Thần Ấn vương tọa."

"Cái gì?" Giọng nói cứng ngắt đột nhiên biến cao vút.

Ngay sau đó, Long Hạo Thần cảm thấy có lực hút to lớn ập đến. Lực hút không phải đẩy hẳn ra mà kéo vào.

Nhưng Long Hạo Thần đứng đó không động đậy, thậm chí không phóng linh lực ra ngoài.

Két két sần sật--

Vang lên thanh âm quái dị, một ngọn lửa xanh âm u cách Long Hạo Thần không xa lóe lên.

Ngọn lửa không đốt cháy quá rực rỡ, nhưng ở nơi cực kỳ tối đen này đột nhiên có ánh sáng vẫn khiến tầm mắt Long Hạo Thần hơi khó thích ứng.

Ngọn lửa xanh xuất hiện trong tay một người. Một người cao hơn hai mét, dáng người gầy gò. Áo choàng xám rách tung tóe, lộ ra làn da xám ngắt.

Đôi mắt nó cứng ngắc chuyển động, dường như có tầng sáng xám xẹt qua.

Đây không phải con người, nói chính xác hơn là xác sống, chỉ là thân thể giữ gìn rất tốt, không có chỗ nào mục rữa.

Nó đang chậm rãi đi hướng Long Hạo Thần. Tiếng *két két* vừa nãy là lúc nó đi đường phát ra. Động tác của nó cứng ngắc, đầu gối đã không thể cong lên nữa, tốc độ đi cũng rất chậm. Nhưng trong cảm giác của Long Hạo Thần, cương thi trước mắt tràn đầy hơi thở nguy hiểm. Cảm giác này một nửa là căn cứ từ tu vi của nó.

Nhìn từ tuổi tác thì bởi vì biến thành cương thi, bộ dạng nó vẫn giữ ở khoảng khắc khi chết, khoảng năm, sáu chục tuổi, không lộ ra quá già. Trong hang động tối đen thấy một cương thi không có hơi thở sự sống, đối làm người bình thường chỉ sợ sớm kinh hãi hét to. Nhưng Long Hạo Thần trông thấy nó thì biểu tình càng thêm cung kính.

"Chào tiền bối." Long Hạo Thần cung kính hành lễ.

"Hãy để ta thấy Vĩnh Hằng và Sáng Tạo Thần Ẩn vương tọa." Giọng nói của cương thi tràn đầy kích động.

Long Hạo Thần do dự một lúc, nói.

"Tiền bối, ở đây hình như không hợp lắm. Tôi sợ sẽ ảnh hưởng tiền bối khác ngủ say, thậm chí là tổn thương đến các vị tiền bối."

Trong Vĩnh Hằng và Sáng Tạo Thần Ẩn vương tọa ẩn chứa Quang nguyên tố mạnh mẽ cỡ nào chứ. Một khi bày ra uy thế của siêu thần khí, tuy nhóm Anh Hùng Vĩnh Hằng có thực lực cường đại nhưng rất có thể sẽ bị tổn thương!

Nhưng mà, cương thi đó lại cười.

"Khắc khắc khắc. Chàng thanh niên, người cho rằng lực lượng quang minh sẽ tổn thương được chúng ta sao? Tuy ta rất ghét bộ dạng hiện tại của mình, nhưng không thể không nói, vong linh pháp sư năm đó chế tác ra quyển trục chuyển linh chính là thiên tài số một ta được biết. Quyển trục chuyển linh của y chẳng những đem chúng ta biến thành vong linh, còn giữ lại thuộc tính lúc còn sống của chúng ta. Không lẽ người cho rằng, làm người tạo dựng Lục Đại Thánh Điện đời thứ nhất, chúng ta có hắc ám thuộc tính sao?"

Long Hạo Thần một lần nữa từ mặt khác biết sự cường đại của Tử Linh Thánh Pháp Thần, Vong Linh Thiên Tai Y Lai Khắc Tư. Hèn chi quyển trục chuyển linh bị gọi là siêu cấp cấm chú!

"Nếu đã vậy thì, xin tiên bối cẩn thận." Long Hạo Thần lùi vài bước, đầu tiên sáng lên là đôi mắt hắc.

Con người trong suốt tỏa ánh sáng vàng nhu hòa. Ngay sau đó, hơi thở thần thánh tràn ngập uy nghiêm khuếch tán từ người hắc ra ngoài. Bóng sáng khổng lồ nở rộ sau lưng Long Hạo Thần. Chỉ là trong đường hầm nhỏ hẹp này, bóng sáng của Vĩnh Hằng và Sáng Tạo Thần Ấn vương tọa không thể hoàn toàn giãn ra.

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 305

Thử Thách? Hay Là Truyền Thụ?

Quang linh vụ trong phạm vi Kỳ Sĩ Thánh Sơn bắt đầu kịch liệt dâng lên, chúng nó biến nồng đậm khiến các trưởng lão trong Thánh Sơn chấn kinh.

Càng khiến họ giật mình là quang linh vụ từ từ cuộn cuộn lên cao, bắt đầu xoay theo chiều thuận kim đồng hồ. Chỉ chốc lát sau đã hình thành vòng xoáy vàng khổng lồ.

Phạm vi Kỳ Sĩ Thánh Sơn khá rộng lớn, vòng xoáy vàng trên trời dường như tương đương với đường kính, có thể tưởng tượng thể tích của nó lớn tới đâu. Dù là từ Kỳ Sĩ Thánh Điện Ngự Long quan nhìn bên này cũng có thể thấy ra hình ảnh kỳ diệu đó.

Cột sáng màu trắng ngà từ vị trí trung tâm Kỳ Sĩ Thánh Sơn phóng lên cao. Ngay sau đó, trong hơi thở thần thánh uy nghiêm, Vĩnh Hằng và Sáng Tạo Thần Ẩn vương tọa khổng lồ hiện ra. Có lốc xoáy vàng phụ trợ, nở rộ ánh sáng siêu thần khí của nó.

Thần Ẩn vương tọa khổng lồ xuất hiện trong không trung, bản thân vương tọa trắng trong suốt tỏa ra ánh sáng chín sắc mỹ lệ. Trên lưng ghế có phù điêu tinh tế cho người cảm giác xinh đẹp khó hình dung. Đỉnh là trời trăng sao, chính giữa là chim muông, nơi liên tiếp với lưng ghế thì là cảnh tượng thiên nhiên.

Tay vịn cái ghế là Thần Thánh Cự Long và thiên sứ mười hai cánh. Bản thể tỏa ra từng vòng vàng sáng chín sắc huyền lệ chói mắt. Quang

linh vụ màu vàng bị khí thể của nó ảnh hưởng biến tinh thuần, trong suốt.

Mắt Long Hạo Thần lấp lánh ánh sáng vàng, đôi tay hướng hư không làm động tác lôi kéo.

*Đinh! * Một tiếng du dương giòn vang truyền khắp ngàn mét.

Vĩnh Hằng và Sáng Tạo Thần Ẩn vương tọa ở trên không trung tách ra, hóa thành mười ba đoàn sáng trắng tinh khiết đáp xuống, chui vào Kỳ Sĩ Thánh Sơn.

Trước mặt cương thi Anh Hùng Vĩnh Hằng, trình diễn hình ảnh khiến Hỏa Hồn của nó rung động. Mười ba đoàn sáng trắng lần lượt rơi vào người Long Hạo Thần, đó là mười ba viên Vĩnh Hằng Tinh Thần.

Bảo thạch khổng lồ trong suốt trước ngực, đỉnh đầu là quan hoàng chín sắc mỹ lệ, mặt nạ con mắt bảo thạch vàng trắng trong suốt, vai trái là đầu rồng, vai phải là thiên sứ mười hai cánh. Còn có bộ giáp lỏng lẻo tỏa ra hơi thở chí cao vô thượng.

Khi tất cả chúng phủ lên người Long Hạo Thần, khí thể của hắn biến hóa khác hẳn. Trong hang động, hơi thở âm trầm biến mất hết, chỉ còn lại ấm áp nhẹ nhàng tràn ngập.

Từng linh lực cường đại cũng vào lúc này tĩnh lại trong hang động. Từng đôi mắt lấp lóe Hỏa Hồn khác nhau từ từ mở ra.

Hơi thở của Vĩnh Hằng và Sáng Tạo Thần Ẩn vương tọa đánh thức chúng, đánh thức đám Anh Hùng Vĩnh Hằng từng vì nhân loại trả giá sinh mệnh.

Cương thi lúc trước Long Hạo Thần nói chuyện giờ đây đã không thể thốt thành lời. Thân thể nó không thể kiềm chế run bần bật, nhìn Long Hạo Thần. Hỏa Hồn của nó bị kích động thay thế.

"Mười ba đoàn, mười ba đoàn. Đúng vậy, là Vĩnh Hằng và Sáng Tạo Thần Ấn vương tọa, thật là nó! Ông trời, người tốt cuộc vẫn ban ân nhân loại chúng ta! Tốt cuộc đợi đến ngày này, ta tốt cuộc đợi đến ngày Vĩnh Hằng và Sáng Tạo Thần Ấn vương tọa nhận chủ!"

Từng bóng người xuất hiện sau lưng nó, từng Hỏa Hồn từ mờ mịt biến nóng rực. Hiển nhiên chúng đã nghe thấy lời của Anh Hùng Vĩnh Hằng thứ nhất, chính mắt thấy Vĩnh Hằng giáp trên người Long Hạo Thần. Tổng cộng sáu mươi ba Hỏa Hồn chìm đắm trong rực cháy và hưng phấn.

Xanh biếc, bảy sắc, trong suốt, ba đoàn sáng từ từ xoay tròn bên người Long Hạo Thần. Long Hạo Thần đem Vĩnh Hằng kiểm cất sau lưng, khảm vào giữa đôi cánh cửa to lớn.

Bởi vì Vĩnh Hằng giáp mà đường hầm trông rất hẹp, dáng người hăn biến cao to nhiều. Đặc biệt là đôi cánh chim trực tiếp kề sát vách đá hai bên đường.

"Tiến vào. Con trai, mau tiến vào!" Anh Hùng Vĩnh Hằng cương thi lúc trước trao đổi với Long Hạo Thần liên tục xua tay kêu gọi.

Long Hạo Thần thế mới nhoáng người lên, tiến vào hang động.

Không khí lạnh lẽo trong hang đã bị hơi thở của Vĩnh Hằng và Sáng Tạo Thần Ấn vương tọa bao trùm. Khi hăn tiến vào trong hang thì bị chiếu sáng ngời, giống như là thế giới hắc ám có một vầng mặt trời.

Long Hạo Thần thấy rõ tình hình trong hang động, hăn chỉ cảm thấy trái tim đau nhói từng cơn.

Trong hang động mà sáu mươi ba Anh Hùng Vĩnh Hằng nhân loại ngủ say. Có, chỉ là sáu mươi ba quan tài đá, trừ đó ra không còn gì khác. Hang động trống rỗng, không khí ẩm phát ra từ dưới đất, tuy đã bị hơi thở của Vĩnh Hằng và Sáng Tạo Thần Ấn vương tọa ức chế nhưng Long Hạo Thần vẫn cảm giác được.

Các anh hùng từng trả giá tất cả cho nhân loại, thế mà lại ngủ say ở nơi như vậy, trong lòng Long Hạo Thần giận dữ lạ thường.

Hắn không nói lời nào, dưới mặt nạ môi mím chặt, nhìn từng cương thi, sau lưng hắn chậm rãi mở ra đôi cánh.

"Các vị tiền bối, ta tên là Long Hạo Thần, ta đại biểu Liên Bang Thánh Điện sám hối với các người."

Nói rồi hắn mặc Vĩnh Hằng giáp siêu thần khí do Sáng Thế Thần để lại thế mà hai đầu gối quỳ xuống, lạy sáu mươi ba vong linh trước mặt mình.

Vĩnh Hằng giáp thánh khiết như thế, quan hoàng vĩnh hằng trên đỉnh đầu hắn mỹ lệ như vậy, nhưng giờ phút này, hắn bái lạy sáu mươi ba vị tổ tiên.

Cái cúi đầu này không vì chính hắn mà vì tất cả nhân loại toàn Liên Bang.

Long Hạo Thần cúi đầu rung động tất cả Anh Hùng Vĩnh Hằng. Họ nhìn nhau, sự nóng rực trong Hỏa Hồn dần bình tĩnh lại, còn lại là khó hiểu và cảm động. Khiến chủ nhân mà Vĩnh Hằng và Sáng Tạo Thần Ấn vương tọa thừa nhận lạy họ, hắn thật là...

"Con trai, người đang làm gì? Mau đứng dậy!" Anh Hùng Vĩnh Hằng cương thi trước tiên bước ra vội vàng nói. Nó muốn tiến lên nâng hắn, nhưng cảm nhận sự thần thánh uy nghiêm từ Vĩnh Hằng giáp nên chỉ có thể làm động tác hư đỡ.

Long Hạo Thần từ từ ngẩng đầu nhưng vẫn quỳ tại đó, kéo lên mặt nạ, hốc mắt hắn đã đọng đầy nước mắt.

"Các vị tổ tiên, các vị tiền bối! Các người nên nhận cái lạy này của tôi, nên nhận cái lạy của nhân loại còn sống trong Liên Bang! Sáu ngàn năm trước, các người trả giá sinh mạng đuổi đi ma tộc. Vì bảo vệ Liên

Bang, các người không tiếc trở thành vong linh, cái hầm lạnh lẽo tĩnh lặng này ngủ say sáu ngàn năm. Tuy tôi không biết năm đó là ai làm điều này, nhưng làm chủ tịch Liên Bang đời thứ nhất, tôi tuyệt đối không thể để tình huống này cứ tiếp tục. Nhân loại thật có lỗi với các người!"

Nói rồi hắn lại lạy, dùng sức đập đầu trên mặt đất ba cái.

Đám sáu mươi ba Anh Hùng Vĩnh Hằng thế mới hiểu ý của Long Hạo Thần, thoáng chốc đều bình tĩnh lại.

Một giọng nữ vang lên.

"Đứa trẻ này chất phác đến đáng yêu. Không lẽ người cho người chìa khóa vào đây không cho người biết, là chúng ta tự nguyện dùng cách này ở lại đây sao? Hơn nữa bày trí nơi này là chúng ta yêu cầu."

"A?" Long Hạo Thần ngây ra, ngẩng đầu lên, hắn cảm nhận từ Hỏa Hồn của sáu mươi ba vị Anh Hùng Vĩnh Hằng nụ cười thân thiện.

"Đứa ngốc, mau đứng dậy đi." Anh Hùng Vĩnh Hằng đầu tiên nói chuyện với Long Hạo Thần phát ra tiếng cười. Tuy cơ bắp trên mặt sẽ không vì thế mà nhúc nhích, nhưng từ người các Anh Hùng Vĩnh Hằng phát ra thiện ý thì Long Hạo Thần có thể cảm giác rõ ràng.

Dù Long Hạo Thần làm ra hiểu lầm nhưng hắn đã dùng chân tình của mình cảm động các tiền bối.

Long Hạo Thần đứng dậy, có chút lúng túng nói.

"Tôi còn cho rằng..."

"Người cho rằng cái gì? Cho rằng chúng ta hoàn toàn bị vứt bỏ?" Giọng nữ trước đó lại lần nữa vang lên, một vị Anh Hùng Vĩnh Hằng bước ra.

Lúc nó đi ra, kẻ khác rõ ràng tránh ra một con đường. Nó ở trong đám Anh Hùng Vĩnh Hằng chắc chắn có địa vị không thấp.

Tuy đã hóa thân thành cương thi nhưng vẫn có thể thấy ra giới tính nữ này khi còn sống là tuyệt sắc. Khuôn mặt của nó không giống đa số Anh Hùng Vĩnh Hằng có màu xám mà là trắng, trắng bạch, nhưng làn da co giãn nhiều. Chỉ là đôi mắt đỏ như máu trông cực kỳ khủng bố. Thì ra là thế. Long Hạo Thần thể này mới hiểu ẩn ý bên trong.

"Ta tên Thúc Vịnh Tiêu, coi như là thủ lĩnh sáu mươi ba tên này. Lần trước có người đến là ba mươi năm trước. Khi đó có thằng nhóc tên Dương Hạo Hàm thay thế nguyên điện chủ đến đây. Nói cho chúng ta nghe ba mươi năm qua bên ngoài xảy ra chuyện gì đi."

Các Anh Hùng Vĩnh Hằng đều vây quanh Long Hạo Thần. Đối với thanh niên kế thừa Vĩnh Hằng và Sáng Tạo Thần Ấn vương tọa, bọn chúng đa số có hảo cảm. Lúc trước chân tình của Long Hạo Thần tuy là hiểu lầm, nhưng được chấp nhận mà không phải bị bài xích, khiến các tiền bối nhân loại vừa tỉnh dậy có tâm tình không tệ.

Long Hạo Thần gật đầu, đem các việc hai mươi mấy năm nay xảy ra tại Liên Minh Thánh Điện mà mình đã biết kể tỉ mỉ một lần. Đặc biệt chú ý kể đợt thánh chiến trước và việc không lâu thành lập tân Liên Bang Thánh Điện.

Thúc Vịnh Tiêu hỏi mấy vấn đề, Long Hạo Thần đều lần lượt giải đáp. Qua đó hẳn mới biết, những tiền bối này dù ngủ say tại đây nhưng đối với việc lớn xảy ra trên đại lục sáu ngàn năm này thì đều biết một ít. Bởi vì cách vài chục năm, điện chủ Kỵ Sĩ Thánh Điện cai quản Thánh Sơn lệnh bài đều sẽ tới đây, mang theo tin tức bên ngoài cho bọn họ.

"Tốt, Liên Bang Thánh Điện tốt lắm, coi như thành công. Đáng tiếc chúng ta không thể dễ dàng rời khỏi đây, nếu không thì ta đã sớm đi tìm đám nhóc con đó cho biết tay. Vì ích kỷ của bản thân mà không thêm để ý tăng thực lực Liên Minh, may là chúng tình ngộ không muộn." Thúc Vịnh Tiêu rất ủng hộ việc thành lập tân Liên Bang. Hơn nữa nghe ẩn ý thì hình như ba mươi năm trước lúc Dương Hạo Hàm tới đã nói với nó ý kiến này.

Đúng lúc đó, một ông lão đi tới bên cạnh Thúc Vịnh Tiêu, nói với Long Hạo Thần.

"Con trai, mới rồi người nói bây giờ Kỵ Sĩ Thánh Điện đã đầy đủ sáu vị Thần Ấn kỵ sĩ?"

Long Hạo Thần gật đầu, nói.

"Đúng vậy, bây giờ Kỵ Sĩ Thánh Điện đầy rẫy nhân tài, chắc là lúc cường thịnh nhất. Bao gồm cả tôi, sáu Thần Ấn vương tọa đều có người khống chế."

"Tốt, quá tốt rồi." Cảm xúc của ông lão hơi kích động. "Năm đó khi ta quyết định tập trung tất cả lực lượng toàn nhân loại chế tạo ra năm Thần Ấn vương tọa thì từng thề rằng, một ngày nào đó khi nhân loại có thể khống chế hết sáu Thần Ấn vương tọa, chính là lúc chúng ta phản công ma tộc. Ông trời đối xử với chúng ta không tệ! Khi Hỏa Hồn của chúng ta sắp tiêu tan thì đem đến tin tức tốt cho chúng ta, khiến chúng ta có thể trong giây phút cuối cùng chứng kiến hình ảnh nhân loại phản công, không uổng chúng ta ngủ say dưới lòng đất sáu ngàn năm, chờ đợi sáu ngàn năm!"

Thúc Vịnh Tiêu giới thiệu cho Long Hạo Thần.

"Vị này là Tiêu lão Tiêu Hoắc. Lúc Liên Minh Thánh Điện mới thành lập, lão là điện chủ đời đầu Kỵ Sĩ Thánh Điện, cũng chính lão bỏ qua ý kiến mọi người, quyết định chế tạo năm Thần Ấn vương tọa. Có thể nói lão là tổ tiên chân chính của Kỵ Sĩ Thánh Điện các người. Tiêu lão nhìn xa trông rộng, năm đó rất nhiều quyết định của lão về sau đều ứng nghiệm."

Long Hạo Thần vội cung kính hành lễ.

"Long Hạo Thần xin kính chào tổ tiên!"

Tiêu Hoắc trầm giọng nói.

"Con trai, ta muốn nghe kinh nghiệm trưởng thành của người. Năm đó ta chính mắt thấy Vĩnh Hằng và Sáng Tạo Thần Ẩn vương tọa phát uy, chính mắt thấy nó giáng xuống nhân gian. Lúc đó ta đã từng nói, có siêu thần khí này tồn tại nghĩa là ông trời không vứt bỏ nhân loại chúng ta. Nhưng ta vẫn không tưởng tượng được cường giả nào có thể được nó chấp nhận. Ta thậm chí luôn cho rằng, sự tồn tại của nó có ý nghĩa tượng trưng lớn hơn là thực tế. Không ngờ thật sự có một ngày, có một kị sĩ có thể trở thành chủ nhân của nó. Ta rất tò mò quá trình người trưởng thành, cũng tò mò quá trình Vĩnh Hằng và Sáng Tạo Thần Ẩn vương tọa nhận người làm chủ."

Mãi đến bây giờ Long Hạo Thần đều chưa nêu ra một câu mời các Anh Hùng Vĩnh Hằng xuống núi. Trước mắt những vị này là anh hùng chân chính của nhân loại, còn là tổ tiên Lục Đại Thánh Điện. Trước khi đến đây Dương Hạo Hàm đã nói cho hẳn, nhất định phải trước tiên được các Anh Hùng Vĩnh Hằng thừa nhận rồi mới nói đến việc mời xuống núi. Họ đã ngủ say tại đây sáu ngàn năm, không ai biết họ có cái nhìn thế nào về việc xuống núi. Cùng lúc đó, có khi cảm xúc của họ dao động cực kỳ mãnh liệt, thậm chí là không nể mặt ai.

Từ lời của Dương Hạo Hàm, Long Hạo Thần nghe ra các đời điện chủ Kỵ Sĩ Thánh Điện chắc chắn từng có người chịu thiệt trong tay Anh Hùng Vĩnh Hằng. Tình hình cụ thể Dương Hạo Hàm không nói nhưng hẳn vẫn dùng thái độ thận trọng đối xử với những tiền bối này. Mãi đến bây giờ hẳn chưa cảm giác ra các Anh Hùng Vĩnh Hằng có gì không ổn.

Kỳ thực hẳn không biết là, thái độ của hẳn mang đến tác dụng rất lớn. Hẳn khác với các điện chủ Kỵ Sĩ Thánh Điện từng tới đây. Có thể trở thành Thần Ẩn kị sĩ, còn là Thần Ẩn kị sĩ số một Kỵ Sĩ Thánh Điện, cai quản Thánh Sơn lệnh bài ít nhất cũng là lão già trên năm, sáu chục tuổi. Hơn nữa trong quá trình trưởng thành, quyền uy lớn dần thì tất nhiên sinh ra khí chất và tâm tình người đứng trên. Tới đây nghe các Anh Hùng Vĩnh Hằng cứ kêu con trai, có khi thậm chí không chút khách sáo răn dạy, trong lòng họ có chút bài xích. Dù thái độ có cung kính hơn cũng chưa từng hạ thấp người như Long Hạo Thần.

Long Hạo Thần không giống. Hắn vốn có tuổi đời rất trẻ, mới hai mươi mấy, dù chấp chưởng Liên Bang Thánh Điện nhưng hắn đối với quyền lực không có khát khao gì lớn, cũng chưa ra lệnh ai. Thêm vào hắn từ tận đáy lòng khâm phục đám Anh Hùng Vĩnh Hằng. Vậy nên thái độ chân thành có thể nói vượt qua các điện chủ Kỵ Sĩ Thánh Điện từng tới đây. Tất nhiên là sẽ khiến các Anh Hùng Vĩnh Hằng có hảo cảm nhiều với hắn rồi.

Cung kính vâng dạ, Long Hạo Thần bắt đầu kể quá trình trưởng thành của mình. Hắn kể rất tỉ mỉ, đem phụ thân bắt đầu dạy mình ra sao, từng bước một tăng thực lực, trở thành một Săn Ma giả, dẫn theo Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi từng bước, từng bước một lập công huân, lại làm sao kỳ ngộ, thực lực không ngừng đột phá. Thậm chí bí mật tháp Vĩnh Hằng cũng không che giấu, kể ra hết.

Khi hắn nói mình chết trận, Thái Nhi mang theo hắn ở trong tháp Vĩnh Hằng hành trình sống lại thì mấy vị Anh Hùng Vĩnh Hằng sống hơn sáu ngàn năm đều rung động. Đặc biệt khi họ nghe câu chuyện của Y Lai Khắc Tư, sự cảm thán lớn hơn dân chúng tại Liên Bang Thánh Điện nhìn hình ảnh nhiều. Dù sao họ từng sinh hoạt tại thời đại rất gần với của Y Lai Khắc Tư. Chính tai nghe quá trình và nguyên do Y Lai Khắc Tư trở thành Vong Linh Thiên Tai, sao không khiến mấy vị tiền bối cảm thán cho được?

Nói đến quá trình Vĩnh Hằng và Sáng Tạo Thần Ấn vương tọa nhận hắn thì Long Hạo Thần cũng không che giấu gì, nói thật hết ra. Đặc biệt cuối cùng là hắn làm sao chuyển bại thành thắng, đột phá Vĩnh Hằng Thiên Sứ, càng kể kỹ càng hơn.

"Con trai quang minh, hay cho con trai quang minh! Bộ xương già ta đây đã lâu không hoạt động. Chàng trai, có muốn cùng ta so tài một chút không?"

Khiến Long Hạo Thần bất ngờ lâu khi hắn kể hết quá trình xong, Tiêu Hoắc lại yêu cầu muốn so tài cùng hắn.

Long Hạo Thần bản năng cho rằng đây là thử thách của các tiền bối với mình, tất nhiên sẽ không lùi bước, cung kính hành lễ với Tiêu Hoắc, hần nói.

"Xin tổ tiên dạy bảo cho!"

Các Anh Hùng Vĩnh Hằng khác chậm rãi lùi ra bốn phía, chừa đủ không gian cho Long Hạo Thần và Tiêu Hoắc.

Trong hang động dù trang trí đơn giản nhưng diện tích không nhỏ, ít nhất lớn bằng một phần ba sân đấu luyện Thánh Minh. Đương nhiên diện tích như vậy không đủ để cường giả cỡ như Long Hạo Thần, Tiêu Hoắc thi triển. Nhưng nếu đã là so tài thì họ sẽ đè ép lực lượng của mình, không hủy hoại nơi đây.

Long Hạo Thần không rút ra Vĩnh Hằng kiếm sau lưng, đôi tay để hai bên người, ngưng kết ra một thanh kiếm to màu vàng, thể tích giống hệt Vĩnh Hằng kiếm.

Xem hành động của người thành niên, các Anh Hùng Vĩnh Hằng gật gù.

Tiêu Hoắc vóc dáng cực cao to nhưng tỏ vẻ rất cứng nhắc. Khi nó đối diện với Long Hạo Thần thì hần cảm thấy trái tim như bị đè ép.

Đây là áp lực đến từ linh hồn? Long Hạo Thần chấn kinh. Nên biết rằng tinh thần lực của hần sau khi được Vĩnh Hằng và Sáng Tạo Thần Ấn vương tọa, Thần Tinh Linh của Dạ Tiểu Lệ dung hợp thì đã tăng đến trình độ cực kỳ cường đại. Cho dù không thể đối kháng với Ma Thần Hoàng nhưng tuyệt đối là số một nhân loại. Thế mà ở trước mặt Tiêu Hoắc, tinh thần lực của hần không chiếm ưu thế chút nào, ngược lại là trạng thái bị áp chế.

Nhưng Long Hạo Thần dù sao chính là Long Hạo Thần, ngăn ngui kinh ngạc qua đi hần liền hiểu được.

Lực lượng linh hồn của Tiêu Hoắc chưa chắc mạnh bằng hắc, nhưng Hỏa Hồn tinh thuần khiến linh hồn không chút tạp chất. Hơn nữa lực lượng linh hồn là chính là chủ yếu của vong linh, thế mới khiến về mặt cảm quan nó không yếu thế. Nhưng Tiêu Hoắc chỉ dựa vào lực lượng linh hồn thì không thể tạo thành tổn thương gì cho hắc.

Ngay lúc đó, đôi mắt ảm đạm không ánh sáng của Tiêu Hoắc bỗng sáng ngời. Giống như đột nhiên xuất hiện hai ngôi sao, màu vàng tinh khiết mà rực rỡ. Long Hạo Thần chấn kinh phát hiện, về mặt quang thuộc tính tinh thuần, vị tiền bối Kỵ Sĩ Thánh Điện này không kém hơn hắc chút nào.

Càng khiến hắc rung động là đôi mắt Tiêu Hoắc sáng lên, ngực cũng dâng lên một đoàn sáng vàng. Màu đoàn sáng càng rực rỡ. Ngay sau đó, có chất lỏng vàng từ ngực nó chảy ra, nhanh chóng phủ khắp người.

Đây là...

Chất lỏng vàng đậm đặc mà rực rỡ. Ánh vàng đi qua đâu là tất cả hơi thở vong linh bị che giấu không còn một mảnh. Hơi thở quang thuộc tính tinh thuần mà mạnh mẽ như suối phun bùng phát từ người nó. Có chất lỏng vàng tác dụng, thân thể Tiêu Hoắc tỏa ra sương vàng nhạt. Long Hạo Thần không biết phải tới tu vi cỡ nào mới làm được, nhưng hắc tự hỏi lấy tu vi cấp chín bậc năm trước mắt của mình thì là không thể. Hắc có thể khiến linh lực chớp mắt thành hình ngoài người, ngưng kết thành giáp, ngưng kết thành song kiếm trong tay. Nhưng hình thể lỏng chảy xuôi thế này thì hắc không làm được. Dù có mô phỏng thì tuyệt đối không có cảm giác chân thực đến thế.

Chất lỏng vàng nhanh chóng chảy khắp người Tiêu Hoắc, chớp mắt nó biến thành người vàng. Ngay sau đó, chất lỏng bắt đầu hiện ra hiệu quả. Một bộ giáp vàng giản dị không hoa lệ bao phủ lấy Tiêu Hoắc.

Kim Tinh Cơ Tòa chiến giáp!

Long Hạo Thần đột nhiên hiểu vì sao nhìn thấy bộ giáp này thì mình có cảm giác cực kỳ quen thuộc. Bởi vì Tiêu Hoắc lấy Dịch Thái Linh Lực phóng ra ngoài ngưng kết thành áo giáp chẳng phải có nhiều chỗ giống với Kim Tinh Cơ Tòa chiến giáp lắm sao?

Không cần nghi ngờ, Kim Tinh Cơ Tòa chiến giáp tồn tại chỉ sợ có liên quan rất lớn đến vị tổ tiên này.

Chất lỏng di chuyển, cùng là hai thanh kiếm to màu vàng xuất hiện trong tay Tiêu Hoắc, so với song kiếm Long Hạo Thần dùng linh lực ngưng kết thành, song kiếm của Tiêu Hoắc là màu ám kim, khí thế hoàn toàn nội liễm. Khi song kiếm thành hình thì từ người nó tỏa ra hơi thở quang minh cũng thu lại không thấy. Dường như đó chỉ là một bộ giáp sắt thép, không có liên quan gì đến linh lực.

Nhưng khi hơi thở quang hệ thu lại thì Long Hạo Thần rõ ràng cảm giác ra Tiêu Hoắc biến càng đáng sợ, thậm chí có chút giống với khi đối mặt Ma Thần Hoàng. Lực lượng của vị tổ tiên này dường như còn ở trên cả Vong Linh Thẩm Phán kỳ sĩ!

"Người phải hết sức ứng phó!" Giọng Tiêu Hoắc vang lên tai Long Hạo Thần. Ngay sau đó, nó động.

Tuy là tổ tiên nhưng nó không có ý định nhường nhịn. Ánh sáng vàng chợt lóe, song kiếm trong tay đơn giản giao nhau chém ra. Ánh sáng thập tự màu ám kim chớp mắt đã tới trước mặt Long Hạo Thần.

Long Hạo Thần có kinh nghiệm chiến đấu cực kỳ phong phú, lúc người Tiêu Hoắc động thì hắn lập tức phản xạ ngay. Chân trái lùi nửa bước, kiếm trong tay phải đã chém tới trước. Tiêu Hoắc phát ra thập tự trảm tựa như đưa đến trước mặt hắn. Một kiếm này chính là chém ở vị trí chính giữa thập tự trảm của Tiêu Hoắc.

Ánh sáng vàng như ánh mặt trời rực rỡ tỏa ra trên kiếm tay phải của Long Hạo Thần. Diệu Nhật Trảm, kỹ năng cấp bốn của kỳ sĩ.

Không trung ánh vàng giao nhau. Long Hạo Thần không lùi lại, khi thập tự trăm bị phá thì tay trái đâm kiếm ra ngoài, vừa ra tay chính là tuyệt chiêu tự sáng chế, Diệt Ma Thiểm.

Hàng vạn bóng kiếm có tần suất đặc biệt chấn động tựa như sương mù vàng phủ lên Tiêu Hoắc. Không phát ra bất cứ thanh âm chói tai nào, mỗi một kiếm chỉ đơn thuần giống luồng sáng.

Trong đám Anh Hùng Vĩnh Hằng đứng xem có không ít gật gù. Từ động tác như mây trôi nước chảy, cùng với kỹ năng tự sáng chế của Long Hạo Thần, họ có thể cảm giác được người thanh niên này xuất sắc, thành tựu của hắn đúng là có thực lực.

Động tác của Tiêu Hoắc bỗng biến chậm chạp. Đối mặt Diệt Ma Thiểm bao trùm, dường như nó không cách nào trốn thoát. Song kiếm vừa mới phát động xong thập tự trăm ở trước người bày ra tư thế kỳ lạ. Nó chỉ vừa hoàn thành tư thế này thì Diệt Ma Thiểm đã tới rồi.

Dù trong tay Long Hạo Thần không có vũ khí cường đại, nhưng Diệt Ma Thiểm này chính là hắn dùng Thiểm Điện Thứ phối hợp với Quang Chi Đăng Dạng tổ thành, lực công kích ở tu vi cấp chín thúc đẩy thì mạnh mẽ tới cỡ nào?

Nhưng tất cả ánh sáng vàng tới gần Tiêu Hoắc một mét đều lặng lẽ biến mất, thậm chí không thể dấy lên chút gợn sóng, vô hiệu. Khiến Long Hạo Thần kinh ngạc nhất là hắn phát hiện trong công kích của mình không có cảm giác đụng chạm tới đối thủ.

Đây là lực lượng gì thế này? Lĩnh vực ư?

Khi nghĩ tới hai chữ lĩnh vực thì Quang Thần Lĩnh Vực của Long Hạo Thần bản năng phóng ra. Ánh sáng vàng nhu hòa bỗng chốc bao phủ chiến trường của hắn và Tiêu Hoắc.

Cùng với một chuỗi trận đấu cao cường độ, Long Hạo Thần khống chế Quang Thần Lĩnh Vực đã biến ngày càng mạnh. Uy thế Quang Thần

Lĩnh Vực của hắn không giảm chút nào, nhưng vẫn không hề ảnh hưởng đến Anh Hùng Vĩnh Hằng xung quanh.

Quang Thần Lĩnh Vực có thể nói là khắc tinh của tất cả lĩnh vực quang thuộc tính. Theo Long Hạo Thần thấy thì mình thì triển ra lĩnh vực, thêm vào Vĩnh Hằng và Sáng Tạo Thần Ấn vương tọa tăng phúc bản thân, làm sao cũng nên chiếm ưu thế. Ít nhất có thể buộc Tiêu Hoắc dùng một số năng lực cường chút, mới có thể xoay chuyển tình thế.

Nhưng mà, hắn phát hiện mình sai rồi. Khi Quang Thần Lĩnh Vực đụng vào thân thể Tiêu Hoắc, khiến Long Hạo Thần suýt hét ra tiếng là, lĩnh vực của hắn mất đi hiệu lực.

Đúng thế. Quang Thần Lĩnh Vực ở trước mặt Tiêu Hoắc hoàn toàn mất hiệu quả. Chỉ thấy ánh sáng vàng di chuyển, Tiêu Hoắc tựa như tảng đá vững vàng trong dòng nước xiết, không động đậy. Lực lượng Quang Thần Lĩnh Vực của Long Hạo Thần tựa sóng nước thuận theo thân thể nó rẽ sang hai bên.

Cùng lúc đó, Tiêu Hoắc bày ra tư thế kỳ lạ, lần thứ hai phát động công kích.

Long Hạo Thần thấy đó là một con mắt vàng to lớn. Giây phút Tiêu Hoắc tấn công, nó hoàn toàn biến mất. Sau đó lực lượng không thể kháng cự xuất hiện trước mặt hắn.

Phút chốc Long Hạo Thần chỉ cảm thấy thân thể không bị khống chế run bần bật. Vĩnh Hằng giáp lăn tăn vô số ánh sáng vàng. Mỗi một điểm sáng đều đem đến cảm giác đau nhói nhẹ nhàng. Hàng ngàn vạn ánh sáng gần như phủ lên mỗi tấc cơ thể hắn, mà hắn không có cách nào chống cự. Hắn vùng song kiếm, linh lực bùng phát, lại không có chút tác dụng gì với con mắt vàng kia. Giống như là linh lực và năng lực bản thân hắn trong khoảnh khắc này hoàn toàn mất đi hiệu lực.

*Oành! *

Thân thể Long Hạo Thần bắn ngược ra xa, tựa như là bị ánh mắt của con mắt vàng đánh bay, đập vào vách đá phía xa, từ từ trượt xuống đất.

Mắt vàng biến mất, Tiêu Hoắc lại xuất hiện tại đó, vẫn là bộ dáng mặc giáp vàng, song kiếm trong tay tỏa sương vàng nhạt.

"Chỉ có bao nhiêu tài năng đó thôi? Chỉ bằng như vậy mà muốn đấu với Ma Thần Hoàng?" Giọng Tiêu Hoắc nhạt nhẽo, không có nhiều cảm xúc dao động, nhưng nghe vào tai Long Hạo Thần khiến mặt hắn nóng ran.

Một chiêu kia dù không tạo thành tổn thương gì cho hắn, bởi vì hàng ngàn vạn ánh sáng vàng rơi vào người hắn sinh ra lực xung kích không mạnh, thêm vào lực phòng ngự cường đại của Vĩnh Hằng giáp, cho nên hắn chỉ bị đánh bay mà thôi.

Nhưng mà, thân thể Long Hạo Thần tuy không bị thương, trái tim lại bị đâm xuyên.

Từ khi có được Vĩnh Hằng và Sáng Tạo Thần Ấn vương tọa, Hạo Nguyệt tiến hóa, hắn cảm thấy mình đã có năng lực đấu một phen với Ma Thần Hoàng rồi. Đây cũng là vì sao hắn đầy tự tin chủ trì hội nghị Liên Bang, muốn cùng Ma Thần Hoàng liều chết một phen.

Nhưng tình hình trước mắt giống một bàn tay tát vào mặt hắn, khiến hắn từ tràn trề tự tin bị đánh tỉnh lại. Hắn hoàn toàn không biết tại sao mình thua, càng không hiểu tại sao song kiếm trong tay, linh lực, Quang Thần Lĩnh Vực toàn bộ mất đi hiệu quả. Chẳng lẽ là tổ tiên đối diện miễn dịch năng lực quang hệ ư?

Long Hạo Thần chậm rãi bò dậy, nhìn Tiêu Hoắc đứng đó, hít sâu, khiến mình ổn định cảm xúc, sau đó chậm rãi nâng lên song kiếm, cung kính nói.

"Xin tổ tiên chỉ dạy cho!"

Ngã từ đâu thì phải đứng dậy ở đó. Chỉ có trong chiến đấu mới có thể cảm nhận ra lý do thất bại. Trong tính cách của hắn, sự cứng cỏi chiếm phần rất lớn. Dù bị Tiêu Hoắc dễ như trở bàn tay đánh bại, nhưng lòng hắn nảy ra cảm xúc không phải chán nản mà là cảnh tỉnh.

Không cần nghi ngờ, Ma Thần Hoàng chắc chắn còn mạnh hơn tổ tiên trước mặt. Nếu mình không thể chặn được công kích của tổ tiên, vậy khi đối diện Ma Thần Hoàng thì có bao nhiêu cơ hội thắng đâu? Vấn đề nằm ở đâu? Chỉ có thể tìm từ người mình.

Hắn thậm chí chưa từng nghĩ tới tại đây sử dụng lực lượng của Hạo Nguyệt. Tuy Hạo Nguyệt cường đại nhưng nếu hắn không thể chống chọi qua, thì nói gì đến phối hợp cùng Hạo Nguyệt đối kháng Ma Thần Hoàng?

Tiêu Hoắc không lên tiếng, chỉ chậm rãi nâng lên song kiếm, bày ra tư thế vừa nãy. Trên người nó vẫn là không hề phát ra bất cứ hơi thở quang thuộc tính nào.

Lần này Long Hạo Thần trực tiếp phát động Quang Thần Lĩnh Vực. Quang nguyên tố nồng đậm dần hiện ra ánh vàng chín sắc quanh người hắn, đây là hiệu quả sinh ra khi Vĩnh Hằng Lĩnh Vực kết hợp với Quang Thần Lĩnh Vực. Vĩnh Hằng Lĩnh Vực trắng lóng lánh và Quang Thần Lĩnh Vực vàng trong suốt kết hợp lại, chín sắc biến ảo, trong sắc vàng hỗn hợp trắng vĩnh hằng, dường như hơi thở thu lại, không còn mạnh mẽ như trước. Nhưng các Anh Hùng Vĩnh Hằng đứng xem đều cảm nhận được áp lực to lớn phát ra từ người Long Hạo Thần. Anh Hùng Vĩnh Hằng tu vi kém chút đều lùi ra xa một chút. Thúc Vịnh Tiêu thì trong con người đỏ máu lóe tia sáng kỳ lạ, hiển nhiên rất có hứng thú với biến hóa lĩnh vực của Long Hạo Thần.

Ánh vàng chín sắc quay quanh người Long Hạo Thần, nhanh chóng xoay tròn. Hắn trực tiếp sử dụng kỹ năng lĩnh vực của mình, Thần Quang Viên Vũ Khúc.

Sau ngắn ngủi suy nghĩ, Long Hạo Thần hiểu rằng lý do mình thất bại là vì lĩnh vực mất đi hiệu lực. Tại sao lĩnh vực mất hiệu lực thì bây giờ hắn chưa biết, nhưng nhất định phải tìm ra nguyên nhân từ lĩnh vực. Nếu không thì hắn vẫn không cách nào cản được đòn tấn công của Tiêu Hoắc.

Cho nên lần này hắn tăng lực lượng lĩnh vực đến cực độ, còn dẫn động lực lượng Vĩnh Hằng và Sáng Tạo Thần Ấn vương tọa dung hòa, vì muốn thông qua lĩnh vực càng mạnh hơn nữa dò xét sự huyền bí từ lĩnh vực của đối phương.

Long Hạo Thần hành động rất chậm, hắn thúc đẩy Thần Quang Viên Vũ Khúc chậm rãi tới gần Tiêu Hoắc. Tốc độ rất chậm là vì càng dễ thấy rõ hành động của đối thủ, cũng là vì muốn cho Tiêu Hoắc thời gian phản ứng. Hắn không hề muốn thương tổn vị tổ tiên này!

Nhưng Tiêu Hoắc đứng đó vẫn là không động đậy, vẫn giữ tư thế kỳ lạ.

Tư thế của nó nhìn thì rất đơn giản, chân trái đứng bất động, đùi phải hướng xéo tới trước bước ra nửa bước, mũi chân chạm đất, đầu gối gấp khúc. Kiềm tay trái đặt ở bụng, tay phải giơ ngang ngực, hai thanh trọng kiếm đều là mũi kiếm chĩa ra ngoài.

Thần Quang Viên Vũ Khúc ngày càng gần, uy lực kỹ năng lĩnh vực không phải đơn thuần phóng ra lĩnh vực có thể so sánh, huống chi lần này lĩnh vực của Long Hạo Thần tăng gấp mấy lần.

Long Hạo Thần đã mở rộng cảm giác đến mức độ lớn nhất, dù là biến đổi mỏng mảnh nhất của linh lực thì hắn vẫn có thể cảm giác rõ ràng.

Mắt thấy Thần Quang Viên Vũ Khúc đã tới trước mặt Tiêu Hoắc.

Khoảnh khắc hai bên va chạm thì Long Hạo Thần bắt giữ được sự biến đổi kỳ lạ.

Tiêu Hoắc bỗng nhiên biến hư ảo, giống như bản thân nó chính là Quang Chi Đẳng Dạng dựa theo tần suất kỳ lạ dao động. Ngay sau đó, Thần Quang Viên Vũ Khúc cách nó một mét chậm rãi tản ra hai bên. Nhưng lần này không hoàn toàn xệt qua mà đóng chặt thân thể Tiêu Hoắc.

Chưa đợi Long Hạo Thần nảy ra cảm xúc hân hoan thì Tiêu Hoắc lần nữa hành động. Nó bỗng biến mất, con mắt vàng lại xuất hiện, chẳng qua lần này con mắt vàng xuất hiện ở bên trên Thần Quang Viên Vũ Khúc.

Lực lượng khó thể hình dung đè xuống vị trí chính giữa Thần Quang Viên Vũ Khúc, chẳng ngờ trực tiếp áp chế uy lực của kỹ năng lĩnh vực này. Ngay sau đó, con mắt vàng khổng lồ mở ra.

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 306

Phạm Thiên Tam Thức

Tình huống giống hệt như trước lại xuất hiện, lần này đả kích càng thêm trầm trọng, trong tiếng va chạm chói tai, Long Hạo Thần lần nữa bắn ngược ra, đụng vào vách động, ngay cả vị trí va đập cũng giống hệt lúc trước.

Người từ từ trượt xuống, lần này Long Hạo Thần ngã xuống nhưng không đứng lên ngay mà ngồi đó không động đậy. Tiêu Hoắc không hé răng, đáp xuống đất xong yên tĩnh đứng đó, song trọng kiếm còn bày ra tư thế trước đó.

Ánh mắt các Anh Hùng Vĩnh Hằng đều rơi vào người Long Hạo Thần. Họ đã sớm quen cô tịch, chờ đợi ngẩn ngui tính cái gì đâu?

Pháp trận trung tâm Kỵ Sĩ Thánh Sơn.

Thải Nhi nhỏ giọng hỏi Dương Hạo Hàm đứng cạnh.

"Dương gia gia, tại sao Hạo Thần còn chưa có động tĩnh gì? Mới rồi anh ấy dẫn động Vĩnh Hằng và Sáng Tạo Thần Ẩn vương tọa, có phải là ra chuyện gì không? Mấy vị tổ tiên này..."

Dương Hạo Hàm mỉm cười nói.

"Yên tâm đi, Hạo Thần nắm giữ Thánh Sơn lệnh bài, dù thế nào thì mấy vị tổ tiên sẽ không làm gì hấn. Còn về việc hấn mới phóng ra Vĩnh Hằng và Sáng Tạo Thần Ẩn vương tọa, rất có thể các vị tổ tiên tò mò với

Thần Ấn vương tọa này. Dù sao đây là lần đầu tiên nhân loại chúng ta có thể điều động lực lượng Thần Ấn vương tọa. Đối lại là ta cũng nhất định muốn chính mắt thấy bộ dạng của Thần Ấn vương tọa ra sao. Đừng sốt ruột, từ từ chờ đi, không lẽ người không tin năng lực giải quyết sự việc của Hạo Thần ư?"

Thải Nhi gật đầu, mỉm cười nói.

"Tôi chỉ là quan tâm bị rối loạn."

Nói xong cô ngồi xuống ngay tại chỗ, tập trung tu luyện. Cùng lúc đó, thông qua tu luyện, nàng càng tập trung tinh thần cảm nhận linh lực biến đổi xung quanh.

Sâu trong hang động, Long Hạo Thần yên tĩnh ngồi đó hơn mười phút rồi. Cả hang động cực kỳ yên lặng, nếu không phải Vĩnh Hằng giáp trên người Long Hạo Thần, bộ giáp thể lỏng trên người Tiêu Hoắc lấp lánh ánh sáng, vậy hang động này sẽ giống hệt như trước.

Bỗng nhiên, không chút báo hiệu, Long Hạo Thần nhảy căng lên.

"Tổ tiên, tôi hiểu rồi!"

Mắt Tiêu Hoắc lóe tia sáng vàng, thanh âm bình tĩnh hỏi.

"Người hiểu cái gì?"

Long Hạo Thần nói.

"Là lĩnh vực! Mới rồi người dùng lực lượng lĩnh vực phá đi lĩnh vực của tôi. Không phải lĩnh vực tôi quá yếu mà là lĩnh vực của người biến càng mạnh!"

Lúc này Tiêu Hoắc toàn thân phủ giáp, thêm vào nó là cương thi, tất nhiên vẻ mặt không thể biến đổi.

"Nói vô dụng, phải làm được. Người có thể làm được không?"

Long Hạo Thần nói.

"Tôi muốn thử xem, xin tổ tiên chỉ dạy cho!"

Nói rồi hắn lại nâng lên song kiếm, nhìn Tiêu Hoắc phía xa, hít sâu. Quang Thần Lĩnh Vực chậm rãi từ người hắn tỏa ra, nhưng quá trình tỏa ra rất chậm. Lại thêm lần này Long Hạo Thần không nhờ vào lực lượng Vĩnh Hằng Lĩnh Vực trong Vĩnh Hằng và Sáng Tạo Thần Ấn vương tọa, chỉ đơn thuần phóng ra Quang Thần Lĩnh Vực.

Lĩnh vực màu vàng trong suốt dần biến thành bảy sắc, sau đó giữ ở phạm vi một mét trước người Long Hạo Thần. Phần ngực hắn, một đoàn sáng xanh ngọc hỗn hợp màu vàng dần xuất hiện. Xung quanh mỗi một vị Anh Hùng Vĩnh Hằng đều nghe rõ tiếng tim đập của hắn.

Quang Thần Lĩnh Vực ánh vàng bảy sắc dần xuất hiện ảo giác sương mờ lung. Ngay sau đó nó biến hư ảo, tỏa ra ngoài người Long Hạo Thần biến ngày càng mỏng, dường như đang từ từ áp súc hướng người Long Hạo Thần.

Vĩnh Hằng giáp bị Quang Thần Lĩnh Vực nhuộm dần biến thành ánh vàng bảy sắc, cảm giác hư ảo bắt đầu biến ngày càng mãnh liệt.

Qua hai lần giao đấu với Tiêu Hoắc, Long Hạo Thần dựa vào sức quan sát cẩn thận mà cường đại của mình rốt cuộc hiểu ra. Tiêu Hoắc muốn so tài với hắn không chỉ vì kiểm tra thực lực, còn muốn truyền thụ kinh nghiệm chiến đấu mấy ngàn năm của nó!

Tại sao Tiêu Hoắc không bị ảnh hưởng bởi Quang Thần Lĩnh Vực hạn chế đối với quang thuộc tính? Thậm chí còn khiến hắn mất đi hiệu lực lĩnh vực? Qua hai lần thất bại, Long Hạo Thần dần tìm ra nguyên nhân. Nguyên nhân này chính là Lĩnh Vực Vi Ta.

Cấp chín bậc năm, vừa lúc có thể thi triển Lĩnh Vực Vi Ta. Tiêu Hoắc đang dạy hắn làm sao chân chính lợi dụng lực lượng Lĩnh Vực Vi Ta.

Lĩnh Vực Vi Ta không chỉ là để lĩnh vực và mình dung hợp tốt hơn, càng muốn mình hoàn toàn hòa vào lĩnh vực, hình thành tổng thể.

Lĩnh vực của Tiêu Hoắc về cấp bậc thì không bằng Quang Thần Lĩnh Vực của Long Hạo Thần, nhưng nó dựa vào độ dung hợp hoàn mỹ với lĩnh vực, khiến lĩnh vực hóa thành thân thể, thân thể biến thành lĩnh vực, mới bù đắp được chênh lệch cấp bậc lĩnh vực giữa hai bên. Thêm vào nó đem lĩnh vực hoàn toàn thu vào người. Lĩnh vực của Long Hạo Thần mạnh nhưng phạm vi bao trùm lớn, trong quá trình va chạm thì tất nhiên sẽ xuất hiện tình hình tản ra. Lĩnh vực của Tiêu Hoắc có thể nói là cực độ áp súc và tinh luyện, lúc va chạm thì tuy lĩnh vực của Long Hạo Thần chiếm ưu thế, nhưng tiếp xúc phạm vi nào đó thì bị áp chế hoàn toàn. Thế cho nên mới xuất hiện tình trạng lĩnh vực mất hiệu lực. Tình hình thực tế là Quang Thần Lĩnh Vực tiếp xúc với phạm vi của Tiêu Hoắc, Quang Thần Lĩnh Vực bị hoàn toàn áp chế, bài xích.

Lần so đấu thứ hai, Long Hạo Thần điều động Vĩnh Hằng Lĩnh Vực dung hợp, lại phát động kỹ năng lĩnh vực Thần Quang Viên Vũ Khúc, để lĩnh vực của mình tăng lớn cường độ. Lần này coi như là Lĩnh Vực Vi Ta của Tiêu Hoắc thi triển năng lực đến mức tận cùng cũng không thể giống lúc trước, khiến lĩnh vực của Long Hạo Thần mất đi hiệu lực. Nhưng Thần Quang Viên Vũ Khúc vẫn là không thể áp chế nó, dựa vào Lĩnh Vực Vi Ta hoàn mỹ, nó thông thả thoát khỏi công kích kỹ năng lĩnh vực của Long Hạo Thần, lần nữa đánh bay hắn.

Lúc này thì Long Hạo Thần đang trúc trắc mô phỏng trạng thái của Tiêu Hoắc.

Bề ngoài Tiêu Hoắc bình tĩnh nhưng trong lòng thì thầm khen. Thiên phú của Long Hạo Thần thật là quá giỏi, trong thời gian ngắn vậy đã lĩnh ngộ ra thứ nó muốn truyền thụ cho hắn. Ngộ tính này có thể nói là cả đời nó hiếm khi gặp, tuyệt đối là trẻ nhỏ dễ dạy.

Thậm chí khiến nó hơi ghen tỵ là Long Hạo Thần có được Vĩnh Hằng và Sáng Tạo Thần Ấn vương tọa bảo vệ.

Chân chính hoàn thành dung hợp lĩnh vực là ta, ta là lĩnh vực, là điều cực kỳ nguy hiểm, làm không tốt thì sẽ khiến mình bị lĩnh vực tổn thương, hoặc là phá hủy kết cấu lĩnh vực. Nghiêm trọng thậm chí khiến tu vị giảm xuống.

Nhưng Long Hạo Thần có Vĩnh Hằng và Sáng Tạo Thần Ấn vương tọa bảo vệ, hoàn toàn không cần lo lắng vấn đề này, chỉ đơn thuần thử dung hợp là được, căn bản không cần sợ bị lĩnh vực phản phệ. Như vậy thì hắc lĩnh ngộ tất nhiên sẽ dễ dàng hơn Tiêu Hoắc trước kia nhiều.

Tiêu Hoắc không biết là cho dù không có Vĩnh Hằng giúp, Long Hạo Thần cũng hoàn toàn không cần lo lắng sẽ xảy ra vấn đề. Bản thân hắc là thể chất Quang Thần, từ ý nghĩa nào đó, thân thể hắc có thể gọi là một đoàn Quang nguyên tố tinh khiết nhất, sao mà bị lĩnh vực quang thuộc tính phản phệ chứ?

Bảy sắc dần nhạt đi trên người Long Hạo Thần, rõ ràng hắc hơi cổ sức, cho nên thân thể nhẹ run. Nhưng bảy sắc vẫn không hướng ra ngoài, điều này nghĩa là có lực khống chế tuyệt đối lĩnh vực của hắc rất mạnh, cũng là đặc điểm tinh thần lực cường đại.

Rốt cuộc, khi bảy sắc cuối cùng hoàn toàn biến mất trên người hắc, thân thể Long Hạo Thần nhẹ run, có cảm giác như thay da đổi thịt.

Phút chốc hắc chỉ cảm thấy lực lượng của mình ít nhất mạnh gấp mười lần. Lĩnh vực thoáng chốc hoàn toàn trở thành một phần thân thể hắc, một phần sức mạnh, không còn đơn thuần là năng lực nữa. Lĩnh vực chính là hắc, hắc chính là lĩnh vực. Đôi kiếm vàng trong tay bất giác biến thành ánh vàng bảy sắc như thần khí.

"Tiền bối, tôi..."

Long Hạo Thần mới lên tiếng đã bị Tiêu Hoắc đánh gãy.

"Người vẫn không thắng được."

Con mắt vàng lần nữa xuất hiện. Lần này nhanh hơn hai lần trước, khi con mắt màu vàng mở ra thì Long Hạo Thần cảm thấy ngực khó chịu. Ngay sau đó, thân thể hắn lại đập vào vách tường sau lưng. Cùng lúc đó, Vĩnh Hằng giáp phát ra tiếng ù ù mạnh mẽ. Ba đoàn sáng quay quanh người hắn nhanh chóng tụ tập trước ngực, tỏa ra từng vòng sáng nhu hòa, ổn định Vĩnh Hằng giáp dao động.

Lực công kích thật đáng sợ.

Chớp mắt vừa rồi, Long Hạo Thần thậm chí cảm giác Vĩnh Hằng giáp sắp tan vỡ. Đương nhiên, đây chỉ là loại cảm giác. Nhưng hắn đã hoàn thành lĩnh ngộ Lĩnh Vực Vi Ta, thế mà vẫn không cách nào cản một chiêu kia của Tiêu Hoắc. Lần này thì Long Hạo Thần hoàn toàn mê mang.

"Có phải người cảm thấy, khi tu vi của mình đạt tới trình độ nhất định thì kỹ năng không còn quan trọng nữa?" Tiêu Hoắc nhàn nhạt nói.

Long Hạo Thần bò dậy, vừa ổn định thân thể vừa thở ra một hơi động trong ngực, thế này mới dễ chịu một chút. Hắn bản năng gật đầu nói.

"Sau khi tu vi tiến vào cấp chín, uy lực kỹ năng hoàn toàn là dựa vào năng lực bản thân quyết định, xem như là kỹ năng cấp thấp cũng có thể thi triển là lực lượng cường đại."

Tiêu Hoắc lắc đầu, nói.

"Người sai rồi, loại lý giải của người là bởi vì người không có kỹ năng cường đại chân chính. Kỹ năng cường đại thực sự là phải đem lực lượng bản thân hoàn mỹ điều động, bùng phát vượt xa lực lượng tu vi bản thân. Ta chỉ có thể nói, kỹ năng trước kia người học tập không thật sự thích hợp cường giả cấp chín sử dụng, càng không thích hợp từ cấp chín bậc năm dùng. Nhưng cái này không thể trách người. Dù sao trong nhân loại chúng ta, người có tu vi trên cấp chín bậc năm rất ít."

Long Hạo Thần lòng máy động, nói.

"Mới rồi ngài thi triển chính là kỹ năng cường đại đó sao?"

Tiêu Hoắc gật đầu, nói.

"Mới rồi ta sử dụng kỹ năng có tên là Phạm Thiên Nhân, là thức thứ nhất trong Phạm Thiên Tam Thức. Ta đã già, đây là mấy ngàn năm qua ta không ngừng lần mò, cảm nhận uy lực thiên địa, hiểu ý nghĩa mà tự chế ra. Nếu người có hứng thú thì không ngại cùng ta học hỏi. Nếu người có thể đi tìm một thần khí có phẩm chất tương đương với thanh Vĩnh Hằng kiếm sau lưng người, vậy ta tin tưởng, Phạm Thiên Tam Thức của ta có thể phát ra sức chiến đấu mạnh nhất trong tay người. Dù sao ta đã là vong linh, nằm trong tay ta, Phạm Thiên Tam Thức chỉ có nước bị mai một."

Nói đến cuối cùng, dường như cảm xúc của Tiêu Hoắc hạ thấp, nhưng sự tự tin về Phạm Thiên Tam Thức thì mỗi vị cường giả có mặt đều cảm nhận rõ ràng.

Long Hạo Thần nghe vậy mừng lắm, không chút chần chờ quỳ xuống trước mặt Tiêu Hoắc, nói.

"Cảm ơn tiên bối đã thành toàn!"

Uy lực của Phạm Thiên Nhân thì hẳn đã tự mình nếm rồi, hơn nữa dù hẳn lấy cảm giác như thế nào tìm kiếm cũng không thể cảm nhận tinh túy trong đó. Trừ phi lấy Vĩnh Hằng kiếm phát động Vĩnh Hằng Tam Kiếm mới có cơ may ngăn cản được.

Nhưng đừng quên, từ mặt nào đó thì Vĩnh Hằng Tam Kiếm là kỹ năng kèm theo của Vĩnh Hằng và Sáng Tạo Thần Ấn vương tọa, không thuộc về bản thân Long Hạo Thần. Tiêu Hoắc sáng chế ra Phạm Thiên Tam Thức lại có thể sánh ngang với Vĩnh Hằng Tam Kiếm, do đó có thể thấy uy lực mạnh mẽ.

Đây không chỉ đơn giản là kỹ năng mà là một pháp thông, trăm pháp thông. Lấy ngộ tính của Long Hạo Thần, nếu học được Phạm Thiên Tam

Thức đối với tương lai hãn tu luyện chắc chắn có chỗ tốt không thể đo lường. Dù là vận dụng linh lực hay linh vực đều sẽ sinh ra chất lượng bay vọt.

Còn về hai thần khí, không sai, Vĩnh Hằng kiếm của hãn phẩm chất cao, chỉ sợ toàn nhân loại không tìm ra thanh thứ hai. Nhưng đừng quên, hãn còn có Hạo Nguyệt! Hạo Nguyệt đã thành công tiến hóa tám đầu. Nếu nó lại vì Long Hạo Thần biến ảo thành Tử Kim Hạo Nguyệt kiếm thì sợ là phẩm chất sẽ không kém hơn Vĩnh Hằng Tam Kiếm bao nhiêu. Lấy hai thần khí thi triển Phạm Thiên Tam Thức, Long Hạo Thần như trông thấy trận chiến mình đấu với Ma Thần Hoàng.

"Đứng dậy đi, trước khi ta truyền Phạm Thiên Tam Thức cho người, người cũng nên nói cho chúng ta lần này tiến đến là có chuyện gì?" Tiêu Hoắc hỏi.

Long Hạo Thần nói.

"Bởi vì Ma Thần Hoàng phát hiện tôi chưa chết, rất có thể trong khoảng thời gian này lại phát động thánh chiến. Hơn nữa lần này ma tộc sẽ dốc hết sức. Nghịch Thiên Ma Long tộc, Nguyệt Ma tộc, Tinh Ma tộc đều sẽ tham gia vào thánh chiến. Liên Bang trải qua đợt thánh chiến trước đã tổn thương nguyên khí nhiều, hơn nữa so về tổng thể thực lực thì chúng ta đúng là kém hơn ma tộc. Cho nên sau khi bàn bạc, chúng tôi hy vọng có thể mời các vị tổ tiên xuống núi."

Nghe hãn nói vậy, các Anh Hùng Vĩnh Hằng có mặt đều mắt sáng ngời.

Thúc Vịnh Tiêu thì thào.

"Rốt cuộc cần dùng đến chúng ta rồi ư?"

Long Hạo Thần nói tiếp.

"Xin các vị tổ tiên yên tâm. Chúng tôi đã bàn bạc, sẽ đánh chính cho các vị trong Liên Bang, khiến tất cả nhân dân Liên Bang đều biết mọi chuyện các vị trả giá cho Liên Bang!"

Hiệu quả hình ảnh ma pháp còn tốt hơn tưởng tượng, điều này khiến Liên Bang càng có tự tin tuyên bố sự tích Anh Hùng Vĩnh Hằng.

"Không cần." Tiêu Hoắc thản nhiên nói.

"Nếu chúng ta ham muốn cái danh hiệu thì sẽ không lựa chọn trở thành vong linh, hơn nữa lạng lẽ ngủ say lâu như vậy. Mấy ngàn năm trôi qua, chẳng lẽ chúng ta còn chưa nhìn thấu những điều này sao? Xuất chiến không thành vấn đề, nhưng xin Liên Bang đừng tuyên bố sự tồn tại của chúng ta. Chúng ta sẽ có cách giấu thân phận của mình."

Đúng vậy, Tiêu Hoắc mặc giáp vàng tỏa ra hơi thở quang minh, đâu có chỗ nào giống vong linh?

Long Hạo Thần muốn nói cái gì thì Thúc Vịnh Tiêu cũng gật đầu bảo.

"Tiêu lão nói đúng, đối với thanh danh trong thế tục, chúng ta vốn không thèm để ý. Nhưng mà..."

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 307

Chủ Động Xuất Kích, Mũi Nhọn Đại Quân

Đọc Truyện Online Tại Truyện FULL

Nói đến hai chữ nhưng mà, Thúc Vịnh Tiêu ngừng lại, đánh giá Long Hạo Thần từ trên xuống dưới. Con người đỏ rực sáng lấp lánh, không biết suy nghĩ chuyện gì.

"Nhưng mà cái gì? xin tiền bối cứ sai bảo." Long Hạo Thần vội nói.

Thúc Vịnh Tiêu nói.

"Mấy năm nay chúng ta vì có thể sống càng lâu hơn, trừ vài chục năm một lần nghe Kỵ Sĩ Thánh Điện các người truyền đến tin tức, gần như hoàn toàn mất liên lạc với bên ngoài. Lần này xuống núi, sợ rằng sẽ là lần cuối cùng. Mấy ngàn năm nay, trừ ngủ say ra, chúng ta mỗi người đều có lĩnh ngộ, nhiều ít có tuyệt chiêu. Hy vọng Liên Bang có thể tuyển một đám thanh niên trẻ tuổi cho chúng ta, đem năng lực này truyền thừa, không cần báai chúng ta làm sư phụ. Nhưng yêu cầu những thanh niên này có ngộ tính phải cao, tâm tính tốt. Ta không quan tâm người khác, người ít nhất phải tìm ra một người không tệ hơn người."

"Cái này..." Long Hạo Thần trầm ngâm một lúc, hơi khó xử nói.

"Các vị tổ tiên nguyên truyền thừa tuyệt học, đây là việc cực tốt đối với Liên Minh, tôi giơ hai tay đồng ý. Nhưng người muốn tôi tìm một người giống như tôi thì có lẽ hơi khó."

Không phải Long Hạo Thần tự cao, bàn về thiên phú thì Liên Bang Thánh Điện có ai so được với hắn? Nội linh lực bẩm sinh của hắn cao tới một trăm hai mươi, là thể chất Quang Thần.

Tiêu Hoắc cười ha hả nói.

"Con trai, ngươi bị lừa rồi. Rõ ràng Vịnh Tiêu vừa mắt cô bạn gái ngươi mới kể, đang sợ bị ai giành nên mới nói ra đó. Nàng chính là điện chủ Thích Khách Thánh Điện đời thứ nhất."

Long Hạo Thần thế mới hiểu ra, gãi đầu nói.

"Thải Nhi thì chắc chắn không thành vấn đề, nàng nhất định rất muốn học tập với người."

Thúc Vịnh Tiêu xoay người liếc đám Anh Hùng Vĩnh Hằng, cười hắc hắc bảo.

"Nghe thấy chưa? Các người không ai được giành với bốn điện chủ. Trước không nói thiên phú của cô gái đó ra sao, chỉ về phần tâm tính của nàng thì ta bắt buộc phải có!"

"Tiểu Long, ngươi không thể nhẹ bên này nặng bên kia!"

Vang lên giọng già nua khác, một ông lão tiến lên mấy bước, nói.

"Tiêu lão và Thúc điện chủ đã giành tốt nhất, yêu cầu của ta không cao, từ Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi gì đó người nói tìm người thừa kế là được rồi."

Long Hạo Thần vừa đồng ý thì xung quanh các Anh Hùng Vĩnh Hằng ủa lên, bao vây hắn. Mới rồi các cường giả tiền bối vô cùng trầm tĩnh bây giờ người này sốt ruột hơn người kia, lao nhao ồn ào, mục tiêu hàng đầu nhắm về Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi.

Khó trách mấy Anh Hùng Vĩnh Hằng sẽ như vậy. họ tự biết không tồn tại trên thế giới này lâu dài, nếu có thể truyền thừa tâm huyết một

đời, đối với họ xem như là lấy cách khác tồn tại trên đời. Thường thì sự phụ cường đại dễ tìm hơn là đồ đệ ưu tú! Mới rồi Long Hạo Thần đã nói, mười người Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi bọn họ lớn tuổi nhất chỉ vừa ba mươi, tu vi thấp nhất đã là đỉnh cấp tám. Có tám người đều là cấp chín, một nửa là cường giả lĩnh vực.

Thiên tài như vậy nên đi đâu tìm? Sợ là kiếm khắp Liên Minh Thánh Điện cũng không ra một người! Tiêu Hoắc ra tay khiến họ tỉnh ngộ lại. Thúc Vịnh Tiêu phản ứng nhanh nhất, mấy người khác cũng không chậm! Tuy những Anh Hùng Vĩnh Hằng lấy Tiêu Hoắc và Thúc Vịnh Tiêu dẫn đầu, nhưng tới lúc kiếm đệ tử truyền thừa thì không ai nhường nhịn ai. Chẳng những bao vây Long Hạo Thần, xem cảm xúc của họ ngày càng kích động thì hình như sắp đánh nhau rồi.

"Các vị tiền bối, các vị tiền bối, xin nghe tôi nói một lời!" Long Hạo Thần mắt thấy tình hình có chút mất khống chế, vội cao giọng nói.

Cùng lúc đó, Vĩnh Hằng giáp trên người hắt tỏa ra ánh sáng Vĩnh Hằng Quang lóng lánh, khiến mỗi vị Anh Hùng Vĩnh Hằng trong lĩnh vực kỳ lạ dao động tinh tảo vài phần.

Sáu mươi ba vị Anh Hùng Vĩnh Hằng tạm thời yên tĩnh trở lại, nhưng ánh mắt tha thiết đều tập trung vào người Long Hạo Thần, chờ hắn nói rõ với họ một lời.

Long Hạo Thần chân thành nói.

"Các vị tổ tiên, tôi hiểu được tâm tình của mọi người. Các vị đừng gấp, có lẽ bởi vì đến lúc nhân loại chúng ta sắp quyết thắng cùng ma tộc, mấy năm gần đây Liên Bang tìm đến không ít nhân tài tuổi trẻ ưu tú. Các vị tổ tiên yên tâm, tôi xin bảo đảm với các người, sẽ tìm đến một trăm bốn mươi đệ tử truyền thừa dưới bốn mươi tuổi, tu vi vượt qua cấp tám. Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi chúng tôi cũng sẽ ở trong đó luôn. Còn về cuối cùng lựa chọn thế nào thì tôi cho rằng phải xem duyên phận. Không bằng các tiền bối cùng rút thăm đi, tôi trước đó không nói cho các vị tiền bối năng lực của các đệ tử truyền thừa, chỉ dựa theo chức nghiệp

chia ra. Vị tiên bối nào bắt trúng thì sẽ lựa chọn một đệ tử vừa ý, cho đến khi tất cả tiên bối đều chọn xong. Các vị thấy sao?"

Những Anh Hùng Vĩnh Hằng lúc còn sống đều là cường giả cấp chín, trừ Tiêu Hoắc và Thúc Vịnh Tiêu là thực lực mạnh nhất ra, tu vi của mấy người khác sà sà như nhau. Ai cũng hiểu nếu thật ra tay, cuối cùng chỉ thành mớ bòng bong, không ai thuyết phục được ai. Cách của Long Hạo Thần coi như công bình, mọi người gật đầu, thế này mới xem như giải trừ rối loạn trước mắt.

Long Hạo Thần nói.

"Nếu các vị tổ tiên đã đồng ý cùng vân bối xuống núi, không biết các vị có yêu cầu gì không? Để tiện cho vân bối chuẩn bị."

Dù sao Các Anh Hùng Vĩnh Hằng đã mấy ngàn năm chưa rời khỏi đây, hẳn không biết họ có thể thích ứng hoàn cảnh bên ngoài không, hoặc là cần cái gì. Cho nên hẳn mới hỏi ra câu này.

Thúc Vịnh Tiêu nói.

"Người yên tâm đi, chúng ta không yếu ớt như vậy. Chuẩn bị cho mỗi người chúng ta một áo choàng lớn đi. Còn về thân phận của chúng ta, người cứ nói đều là thân vệ của người là được."

Long Hạo Thần vội la lên.

"Như vậy sao được! Các vị tổ tiên...!!!"

Tiêu Hoắc nâng tay cắt đứt lời hẳn.

"Quyết định vậy đi. Chúng ta tồn tại trên nhân gian đã sáu ngàn năm, thanh danh cái gì đều không quan trọng, chỉ cần đạt đến mục đích là đủ rồi. Nhưng vẫn rất cảm ơn người suy nghĩ cho chúng ta, nguyện đính chính cho chúng ta. Chỉ cần sau này người có thể dẫn dắt Liên Bang đánh lui ma tộc hoàn toàn, trả lại non sông cho nhân loại ta, vậy là chúng

ta đã thỏa mãn. Đây cũng là yêu cầu duy nhất của chúng ta. Từ trên người người, coi như đã cho chúng ta thấy sự hy vọng."

Long Hạo Thần nói.

"Tiền bối, văn bối không dám."

Tiêu Hoắc cười nói.

"Không cần khiêm tốn. Nếu người chỉ có chút năng lực lúc này đấu với ta thì có thể làm được chủ tịch Liên Bang sao? Năm đó ta chính mắt thấy uy lực của Vĩnh Hằng và Sáng Tạo Thần Ấn vương tọa, coi như là lĩnh vực của người chắc chưa thi triển đến mức tận cùng. Người đi chuẩn bị trước đi, sau khi chúng ta ra ngoài, ta phải ở cạnh người một đoạn thời gian, cho đến khi người hoàn toàn học được Phạm Thiên Tam Thức mới thôi."

"Vâng!" Long Hạo Thần cung kính đáp.

Thúc Vịnh Tiêu nói.

"Đội đã, tiểu Long. Thực lực tổng thể của sáu mươi ba lão bất tử chúng ta cần người hiểu rõ đã, cũng tốt sắp xếp trong chiến tranh cùng ma tộc. Ta và Tiêu lão đều là tu vi cấp chín bậc bảy. Máy người khác, trên cấp chín bậc năm có mười sáu vị, còn lại là từ cấp chín bậc ba trở lên. Người hiểu đại khái vậy là được rồi."

Trong lòng Long Hạo Thần thật sự bị rung động. Sáu mươi ba vị cường giả trên cấp chín bậc ba, nguyên Liên Bang Thánh Điện chưa chắc lấy ra được! Huống chi còn có mười sáu vị cấp chín bậc năm, hai vị cấp chín bậc bảy. Lực lượng này ít nhất có thể triệt tiêu chủng tộc đứng đầu ma tộc, Nghịch Thiên Ma Long tộc uy hiếp nhân loại. Có thể nói, có Anh Hùng Vĩnh Hằng chống đỡ, nhân loại đối kháng ma tộc chẳng những có chỗ dựa mà ít nhất tăng cơ hội thắng lên hai phần.

Hắn rời khỏi hang động, cất đi Thánh Sơn lệnh bài, lại truyền tống về pháp trận trung tâm.

Hắn vừa đi ra thì Thái Nhi lập tức tỉnh lại khỏi trạng thái tu luyện. Long Hạo Thần phải đối mặt một đám cường giả cấp chín, nàng có thể bình tĩnh được mới kỳ, không cách nào tiến vào trạng thái nhập định. Mắt thấy Long Hạo Thần lảnh lặn quay về, cảm xúc của nàng mới trầm tĩnh lại.

Long Hạo Thần đơn giản nói ra thu hoạch lần này, Dương Hạo Hàm nghe vậy mừng như điên. Có thể nói, lần này Long Hạo Thần thu hoạch cực kỳ lớn. Chẳng những được Anh Hùng Vĩnh Hằng thừa nhận, đồng ý ra trận, còn được Anh Hùng Vĩnh Hằng nguyện truyền thừa tuyệt kỹ, thật là tin tốt.

Long Hạo Thần không biết phân bố chức nghiệp của các Anh Hùng Vĩnh Hằng, Dương Hạo Hàm thì biết rất rõ! Trong sáu mươi ba vị Anh Hùng Vĩnh Hằng, có một phần ba đều là kị sĩ. Còn về cường giả trên cấp tám, dưới bốn mươi tuổi dù khó tìm, nhưng Kỵ Sĩ Thánh Điện là đứng đầu trong Lục Đại Thánh Điện, gom góp ra được. Chỉ riêng Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi đã có năm kị sĩ rồi. Thêm vào đám Lý Hình là kị sĩ ưu tú tuổi trẻ, truyền thừa tuyệt học của các Anh Hùng Vĩnh Hằng không thành vấn đề. Còn năm Thánh Điện khác cũng hưởng lây thì tất nhiên là tốt rồi, ta tốt, mọi người cùng tốt.

Dương Hạo Hàm để Long Hạo Thần lại Kỵ Sĩ Thánh Sơn chờ đợi, ông thì dùng tốc độ nhanh nhất quay về Ngự Long quan. Chưa tới nửa ngày, quần áo và áo choàng mới tinh đã chuyển lại đây.

Quần áo đều dùng tơ tằm tốt nhất dệt thành, chẳng những cứng cỏi mà đông ấm hạ mát, đặc biệt có lợi cho giữ nhiệt độ thân thể. Áo choàng cũng tương tự. Trên quần áo và áo choàng đều có tơ vàng thêu tinh tế. Ở trong phòng không thấy rõ nhưng có ánh nắng chiếu rọi sẽ tỏa ra ánh sáng vàng nhạt, có phần hoa quý mà không bắt mắt.

Long Hạo Thần mang theo những quần áo, áo choàng, lại lần nữa tiến vào hang, đưa cho các Anh Hùng Vĩnh Hằng. Sáu mươi ba cường giả đi theo hẳn, mất bốn lần truyền tống mới rời khỏi hang động.

Đứng ở trung tâm Kỵ Sĩ Thánh Sơn, tất cả Anh Hùng Vĩnh Hằng đều rơi vào im lặng. Cảm nhận nơi này Quang nguyên tố nồng đậm và ánh nắng khiến họ hơi khó thích ứng, tâm tình biến đổi càng dữ dội.

Ngủ say mấy ngàn năm rốt cuộc phải rời đi, lần này đi rồi rất có thể vĩnh viễn không trở về nữa. Dù tinh thần họ qua mấy ngàn năm lắng đọng, nếu nói không có chút biến đổi là không thể nào.

Tiêu Hoắc nói cho Long Hạo Thần, họ thích ứng không khí và nguyên tố bên ngoài còn cần thời gian, quyết định ở lại Kỵ Sĩ Thánh Sơn ba ngày. Ba ngày sau mới đi Ngự Long quan hội hợp với Long Hạo Thần.

Đại quân ma tộc tùy thời sẽ xuất động, Long Hạo Thần làm chủ tịch Liên Bang không thể cứ ở đây hoài. Kế hoạch làm sao đối kháng ma tộc còn chưa quyết định, hẳn phải lập tức quay về Ngự Long quan bàn bạc kế sách mới được.

"Tiên lão, tình huống là như vậy, bây giờ chúng ta không thể phỏng đoán ma tộc sẽ tấn công từ đâu. Nếu lần này ma tộc tập trung hết sức công kích một điểm thì chúng ta chẳng những rất khó khăn, cũng khó đoán ra vị trí ma tộc xuất hiện. Tôi nhất định phải nhanh chóng chạy về. Lần này ma tộc dốc hết sức, thám tử của chúng ta tại ma tộc bị thanh trừ phạm vi lớn, tin tức có thể truyền về rất có hạn." Theo yêu cầu của Tiêu Hoắc, Long Hạo Thần không kêu nó là tổ tiên nữa mà đổi thành Tiên lão.

Nghe Long Hạo Thần nói, Tiêu Hoắc trầm ngâm một lát mới nói.

"Vấn đề người nói đúng là rất nghiêm trọng, nếu không trước tiên chuẩn bị, đối mặt năm mươi mấy ma thần dẫn dắt đại quân ma tộc, bất cứ quan ải nào của Liên Bang đều không khả năng ngăn cản. Nhưng ta cảm thấy tư duy của các người đã đi vào một lối mòn."

"A?" Long Hạo Thần kinh ngạc nhìn Tiêu Hoắc, nói. "Xin Tiêu lão hãy dạy cho tôi."

Dù Tiêu Hoắc ngủ say mấy ngàn năm, nhưng dù sao nó là điện chủ Kỵ Sĩ Thánh Điện đời thứ nhất. Lúc nguy cấp nhất khi nhân loại đối mặt uy áp của ma tộc sắp tan vỡ, nó có thể cùng mấy điện chủ khác vùng lên, tổ thành Liên Minh Thánh Điện đối kháng ma tộc, cuối cùng bảo vệ mảnh đất sinh tồn cuối cùng cho nhân loại, có thể thấy năm đó tài năng cỡ nào. Về mặt kinh nghiệm chiến tranh, coi như là mười Long Hạo Thần cũng chưa chắc so sánh được với vị tổ tiên này!

Tiêu Hoắc nói.

"Các người rơi vào lối mòn ở hai chữ phòng ngự. Nếu đổi lại cách suy nghĩ thì sẽ khái quát hơn. Không sai, đơn thuần phòng ngự thì chúng ta rất khó chặn công kích của ma tộc, bởi vì dù chúng ta biết được hướng đi của ma tộc, nhưng đại quân là sống, nếu đột nhiên thay đổi đường công kích thì sao? Hoặc là bỗng chia binh làm hai được? Chúng ta nên phòng ngự làm sao? Nội bộ Liên Bang chỉ có thể vất vả điều động. Dưới tình huống như vậy, chiến tranh còn chưa bắt đầu thì chúng ta đã rơi vào tiết tấu của ma tộc. Có thể nói là chưa đấu đã thua một nửa. Người biết vì sao trước kia ma tộc chưa dốc hết sức công kích chúng ta không?"

Tạm dừng lời, Tiêu Hoắc lạnh giọng nói.

"Đó là bởi vì ma tộc không muốn hủy diệt sạch chúng ta. Năm đó nếu ma tộc thật là muốn diệt tộc chúng ta, cho dù có thành lập Liên Minh Thánh Điện, tụ tập sức lực cuối cùng của nhân loại cũng không thể đối chọi với ma tộc. Cuối cùng chúng ta có thể chống đỡ mãi chót ở chỗ không phải chúng ta đủ mạnh mà là ma tộc nường tay."

"Kỳ thực ma tộc không dám triệt để hủy diệt nhân loại chúng ta khỏi thế giới này, thậm chí không muốn hoàn toàn thống trị chúng ta. Việc này phải nói từ bản tính của ma tộc."

Long Hạo Thần rất nghiêm túc lắng nghe Tiêu Hoắc kể. Vị tổ tiên này trải qua ma tộc vừa mới tới Thánh Ma Đại Lục, hơn nữa bản thân từng chiến đấu cùng đại quân ma tộc, kinh nghiệm của nó rất quý giá với Long Hạo Thần."Bảy mươi hai Trụ Ma Thần ma tộc giáng xuống chỉ ở trong một quốc gia, không liên quan đến quốc gia khác. Khi ấy lực lượng của Huy Hoàng giáo đình bị Vong Linh Thiên Tai Y Lai Khắc Tư đã kích, đã suy yếu đến trình độ cực thấp. Cho nên cả đại lục không có tiếng nói chung. Nơi này không thể không nói Y Lai Khắc Tư mang đến tai họa cho nhân loại. Ba đế quốc bị y triệt để hủy diệt một, tàn phế một, thêm vào gần như hủy Huy Hoàng giáo đình, thế này mới cho ma tộc có cơ hội lên vào!"

"Bảy mươi hai trụ Trụ Ma Thần giáng xuống một quốc gia hầu như hoàn hảo, tuy họ cũng bị Vong Linh Thiên Tai ảnh hưởng nhưng tương đối thì thực lực giữ lại coi như hoàn chỉnh. Khi ấy quốc gia tương đối hoàn chỉnh này tràn đầy dã tâm phát động chiến tranh với quốc gia suy vong, định xâm lược, do đó thống nhất cả đại lục. Có bối cảnh lớn như vậy, bảy mươi hai Trụ Ma Thần ma tộc vừa mới giáng xuống thậm chí bị quốc gia khá nhỏ yếu cho rằng ông trời ban ân cho họ. Có thể tưởng tượng, hai đế quốc làm sao hợp tác với nhau được?"

"Coi như là đại quốc bị Trụ Ma Thần giáng xuống, lúc mới bắt đầu không hề chú trọng sự tồn tại của Trụ Ma Thần. Mãi đến khi ôn dịch nhanh kinh người tản ra, đem mỗi một chủng tộc không ngừng biến thành ma tộc, hơn nữa bắt đầu công kích, chiếm lĩnh thành thị, thực lực của bảy mươi hai Trụ Ma Thần khủng bố mới bày ra tất cả, họ cũng nhận ra không ổn, nhưng lúc đó muộn rồi. Thêm vào quốc gia nhỏ muốn bỏ đá xuống giếng, nhân cơ hội toàn diện phản công. Có thể nói là nhân loại tự hủy mình, nội ngoại cùng tấn công, đem đế quốc cường đại nhất nhân loại hủy diệt. Đợi đến khi quốc gia yếu chút phát hiện sự khủng bố của ma tộc, tất cả quá muộn. Ma tộc đã lớn mạnh, chẳng những chiếm toàn bộ diện tích đại quốc, còn mạnh mẽ tấn công tiểu quốc."

Dù đã qua mấy ngàn năm, Tiêu Hoắc nói đến đây vẫn là bộ dáng vô cùng thống khổ.

"Trong lúc quan trọng như vậy, nội bộ tiểu quốc xuất hiện khác nhau, chia làm hai phái chỉ trích nhau, khiến quốc gia vào lúc mấu chốt chia cắt. Trước đó tấn công của ma tộc, quốc gia dần lui bại, diệt vong. Lúc này, trong đó một bên mới giật mình tỉnh ra, bắt đầu dốc sức triệu tập các cường giả nhân loại còn sót lại đoàn kết, cùng đối phó giặc ngoài, thoát khỏi khái niệm quốc gia, tránh quyền lực ảnh hưởng nhân loại, hợp thành Lục Đại Thánh Điện đối đầu với ma tộc."

"Ma tộc cuối cùng tha cho nhân loại có hai nguyên nhân. Đầu tiên là, bảy mươi hai Trụ Ma Thần mang đến ôn dịch không thể tả thời gian dài. Cho nên không thể tiếp tục cảm nhiễm nhiều chủng tộc hóa thành ma tộc, khiến tổng binh lực của ma tộc bị hạn chế nhất định. Điều này khiến Ma Thần Hoàng nhận ra cứ tiếp tục chiến đấu, số lượng ma tộc sẽ không ngừng giảm mạnh. Nguyên nhân khác cũng là khiến ma tộc trong sáu ngàn năm qua rõ ràng chiếm ưu thế tuyệt đối, mà vẫn không hết sức tấn công nhân loại chúng ta, là bởi vì bản thân ma tộc đều không thể sinh sản."

"Mỗi chủng tộc ma tộc đều là chiến sĩ trời sinh, bẩm sinh có sức chiến đấu cường đại. Nhưng chúng không giỏi về sản xuất lương thực, chế tạo công cụ. Điều này quyết định trong thời gian ngắn chúng chiếm ưu thế, nhưng khi kết thúc chiến tranh, nhân loại bị hủy diệt hoàn toàn thì ma tộc ở Thánh Ma Đại Lục sẽ dần bị hủy diệt. Cuối cùng ma tộc có thể sống sót chỉ là một phần nhỏ, hơn nữa phải nương dựa lực lượng tự nhiên cung cấp thực vật qua ngày."

"Người tưởng tượng xem, làm người thống trị trí tuệ, Ma Thần Hoàng sẽ làm cái việc mổ gà lấy trứng sao? Chúng để nhân loại chúng ta sinh tồn, kỳ thực tương đương với chăn nuôi chúng ta. Sau đó thông qua chiến tranh quy mô nhỏ cướp đoạt, thậm chí giao dịch cùng chúng ta. Và phát triển bản thân chúng, tìm ra cách sinh tồn trên mảnh đất này. Đây mới là nguyên nhân căn bản nhân loại chúng ta có thể kéo dài xuống."

"May mắn sáu ngàn năm nay ma tộc vẫn không thể tìm ra khả năng chúng có thể độc lập sinh tồn, mới khiến nhân loại chúng ta không diệt

tuyệt. Nếu không thì người cho rằng ma tộc sẽ tốt bụng vậy sao?"

Lời của Tiêu Hoắc như là mở ra cánh cửa cho Long Hạo Thần, để hắn nhìn thấy nhiều thứ căn bản. Hèn chi dù ma tộc phát động thánh chiến cũng là dùng cách toàn diện tấn công, tiêu hao bản thân chúng và nhân khẩu thực lực của nhân loại, cuối cùng đầu voi đuôi chuột kết thúc chiến tranh. Thì ra chúng chưa từng muốn triệt để hủy diệt nhân loại!

"Ma tộc sắp phát động trận chiến toàn lực, chủ yếu là hướng về người. Bởi vì người có lực lượng hủy hoại Trụ Ma Thần, do đó khiến ma tộc khủng hoảng. Chúng sợ nhất là gốc bị lung lay. Hai Trụ Ma Thần không tính nhiều nhưng là khởi đầu cực kỳ không tốt. Nếu không thì Ma Thần Hoàng sẽ không nhất quyết muốn giết người. Nhưng ta có thể chắc chắn rằng, dù ma tộc thuận lợi đánh vào nội bộ Liên Bang thì sẽ không hết sức phá hỏng không gian sinh tồn trong Liên Bang, thậm chí cuối cùng sẽ rút quân. Tất nhiên, trận thảm họa là không thể tránh khỏi, tựa như bông lúa trồng tốt bị cắt gốc vậy."

Tiêu Hoắc phân tích có thể nói là thông suốt. Nếu không phải Long Hạo Thần rõ ràng biết trước kia nó luôn ngủ say trong hang động, chỉ sợ sẽ đem nó trở thành trưởng lão trí tuệ nhất Liên Minh Thánh Điện.

Nói đến đây, Tiêu Hoắc tạm dừng, mắt lóe qua ánh sáng vàng, trầm giọng nói.

"Chúng ta nhất định phải tránh cho xảy ra trận tai nạn này. Một khi nhân loại chúng ta lần thứ hai tổn thương nặng nguyên khí, vậy mấy ngàn năm tích lũy sẽ không còn sót lại chút gì, chỉ có thể lần nữa lặp lại quá trình bị chăn nuôi, thậm chí vĩnh viễn không có ngày vùng lên. Bởi vậy, dù thế nào thì chúng ta cũng không thể để ma tộc tiến vào nội bộ Liên Bang. Mới rồi ta đã nói, cách nghĩ của các người có vấn đề ở hai chữ phòng ngự. Người hãy nghĩ kỹ, nếu không phải phòng ngự mà là tấn công thì chúng ta sẽ đối diện ma tộc như thế nào?"

"Tấn công?"

Long Hạo Thần chỉ thấy bình cảnh trong lòng như bị mũi tên nhọn đâm xuyên, linh cảm chợt xuất hiện. Dù còn hơi mơ hồ nhưng hẳn đã bắt được thứ gì đó.

Tiêu Hoắc gật đầu, nói.

"Không sai, chính là tấn công. Chỉ đơn thuần bị động phòng ngự thì chúng ta sẽ chịu thiệt rất lớn, ma tộc muốn bóp nắn chúng ta ra sao thì tùy. Nhưng nếu chúng ta đem chiến trường bày trong lãnh địa ma tộc, chiến đấu trong hành tinh của chúng, thậm chí xé lẻ từ mấy hướng dần dần phát động thánh chiến với ma tộc, người thấy Ma Thần Hoàng sẽ ứng đối ra sao? Y dám bỏ mặc chúng ta sao? Tuyệt đối không dám. Y sợ nhất là dao động gốc của chúng. Tới khi đó không phải chúng dắt mũi chúng ta, ngược lại là chúng ta kiềm chế chúng. Không lẽ chỉ có ma tộc mới biết phá hư? Cho đến nay ma tộc không phải đều bố trí trọng binh gần sáu quan ải sao? Vậy chúng ta sẽ đề cử trú quân ma tộc ra, xem coi ai tàn nhẫn hơn ai."

Dương Hạo Hàm ở một bên do dự nói.

"Nhưng mà trên chiến trường chính diện, chúng ta có thể thắng ma tộc sao? Cho đến nay chúng ta đều dựa vào lực phòng ngự của quan ải mới miễn cưỡng chống lại ma tộc tấn công."

Tiêu Hoắc hừ một tiếng.

"Tự theo lối mòn, đều sáu ngàn năm mà tư duy của các người vẫn cứng nhắc như vậy. Không lẽ người cho rằng Ma Thần Hoàng dẫn theo Nghịch Thiên Ma Long tộc tiến đến thì phòng ngự quan ải có tác dụng sao? Đối mặt quân đoàn cường giả chân chính, lấy tu vi cấp chín làm cơ sở, quan ải chỉ là cái lồng hạn chế chúng ta phát huy thực lực bản thân mà thôi. Huống chi ta chưa từng nói muốn chính diện đánh với ma tộc tại bình nguyên."

"Tôi hiểu rồi! Cảm ơn ngài, Tiêu lão!" Mắt Long Hạo Thần lóe tia sáng, hẳn đã hiểu rõ ý của Tiêu lão.

Nếu không thể tránh né chiến tranh, vậy đầu tiên phải làm là chiếm quyền chủ động. Ai càng chủ động thì ở chiến trường đối mặt nguy cơ càng ít, có thêm nhiều cơ hội. Đơn thuần phòng ngự, mà phòng ngự đó không ngăn được lực lượng thì kết cuộc cuối cùng chỉ có thể là bi kịch.

Vấn đề nghiêm trọng nhất luôn quấy rầy hãn rốt cuộc có chỗ đột phá, điều này khiến Long Hạo Thần mừng như điên. Hãn không kéo dài thời gian nữa, lập tức lên đường quay về Ngự Long quan, hãn phải trước tiên đem suy nghĩ của Tiêu lão bày ra trong hội nghị. Nếu mọi người cho là có khả năng hành động, vậy sẽ lập tức thực hiện ngay.

Ma tộc phát động trận thánh chiến, thời gian tuyệt đối không quá dài, coi như là dốc hết sức ứng phó cũng sẽ không hơn một tháng.

Thải Nhi không đi theo Long Hạo Thần cùng trở về Ngự Long quan. Nàng đem quyền bầu phiếu phó chủ tịch của mình trực tiếp chuyển cho Long Hạo Thần. Không phải nàng không muốn đi, là Thúc Vịnh Tiêu không cho nàng đi!

Sau khi thấy Thải Nhi, Thúc Vịnh Tiêu cực kỳ yêu thích nàng. Dù là sinh vật vong linh, các Anh Hùng Vĩnh Hằng hơi sợ hơi thờ ịnh hóa từ người Thải Nhi, nhưng giao lưu với Thải Nhi một lát thì trong mắt Thúc Vịnh Tiêu, thiên phú của nàng không kém gì Long Hạo Thần.

Có lẽ về nội lực bẩm sinh Thải Nhi không bằng Long Hạo Thần được, nhưng làm Linh Hồn Thánh Thánh Nữ, nàng có ưu điểm kiêu ngạo hơn người, là thích khách ưu tú nhất. Từ nhỏ Thải Nhi đã bắt đầu tu luyện, căn cơ vững chắc hơn Long Hạo Thần. Bởi vậy, Thúc Vịnh Tiêu giữ nàng lại, vô cùng sốt ruột đem năng lực của mình truyền thừa cho Thải Nhi. Càng khiến Long Hạo Thần dở khóc dở cười là Thúc Vịnh Tiêu, vị tổ tiên sống hơn sáu ngàn năm nhất quyết buộc Thải Nhi phải kêu tiếng Thúc tỷ, bồi phạt loạn đến Long Hạo Thần không dám tính.

Khác với suy nghĩ của Long Hạo Thần là Dương Hạo Hàm tâm tình cực tốt. Long Hạo Thần, Thải Nhi cùng các Anh Hùng Vĩnh Hằng hòa hợp, mười sáu vị siêu cấp cường giả có lực lượng đủ để ổn định thành

hậu thuẫn vững chắc cho Liên Bang Thánh Điện. Có thể tưởng tượng họ đem lại lợi ích lớn lao cho thánh chiến.

Quay về Ngự Long quan, Long Hạo Thần không nghỉ ngơi chút nào, lập tức triệu tập tất cả nghị viên mở hội, đem ý kiến của Tiêu Hoắc nói ra.

"Tiêu lão đề nghị như mở ra cánh cửa cho tôi, để tôi nhìn thấy mục tiêu chúng ta ở trong thánh chiến triệt để tiêu diệt ma tộc. Kỳ thực cùng loại chiến thuật chúng ta luôn sử dụng với ma tộc, đó chính là Săn Ma Đoàn. Nhưng Săn Ma Đoàn quy mô quá nhỏ, lực lượng tổng thể so với ma tộc khổng lồ thì bé nhỏ không đáng kể. Nếu Ma Thần Hoàng đã muốn dẫn đại quân tiến lên thì cố thủ quan ải không còn ý nghĩa gì. Bởi vậy, tôi cho rằng có thể ủng hộ ý kiến của Tiêu lão, chúng ta phải tranh thủ trước khi Ma Thần Hoàng phát động phản công đem chiến hỏa đốt vào trong ma tộc."

Lý Chính Trực gật đầu nói.

"Ý kiến này rất đúng lúc, ta đồng ý. Hóa bị động thành chủ động chẳng những khiến chúng ta chiếm tiên cơ, còn có thể buộc Ma Thần Hoàng bị chúng ta dắt mũi. Đến lúc đó, dù trên chiến tranh chính diện chúng ta không địch nổi, vẫn có thể rút về quan ải đấu với ma tộc. Chủ lực của ma tộc cũng sẽ tấn công theo suy nghĩ của chúng ta."

Long Thiên Ấn gật đầu, nói.

"Ta cũng đồng ý. Chắc chắn Ma Thần Hoàng không ngờ là chúng ta dám chủ động ra chiêu. Chờ cái ngày phản công đã quá lâu rồi, hãy để chúng ta buông tay đánh một trận đi! Lần này ma tộc rầm rộ xuất động đúng là đem đến uy hiếp cực lớn cho chúng ta, nhưng nếu có thể công kích chủ lực của ma tộc, tương đương với mở ra một trận chiến xoay đổi thời đại hắc ám!"

Lần trước sau khi tại hội nghị Long Hạo Thần không nể mặt ông, triệt để xác lập quyền uy chủ tịch Liên Bang. Sau đó khai hội Long Thiên Ấn

im lặng vài trận mới hồi phục lại uy phong. Lý Chính Trực là người thông minh, tất nhiên xem hiểu hai ông cháu diễn trò nhưng không biết làm sao. Long Hạo Thần lập quyền uy, Kỵ Sĩ Thánh Điện thì bởi vì có sáu Thần Ấn kỵ sĩ, địa vị sẽ không vì Long Thiên Ấn bị trách móc một lần mà dao động. Cho nên Kỵ Sĩ Thánh Điện vẫn là bên thắng lớn nhất trong Liên Bang.

Dù trong lòng Lý Chính Trực vẫn hơi không phục, nhưng tình hình mạnh hơn con người, huống chi đại quân ma tộc sắp đến, mọi người có thể làm chỉ có cùng chung mối thù, lấy đâu ra tâm tình tranh quyền đoạt lợi?

Không phải mọi người đều ủng hộ đề nghị chủ động tấn công, Mục Sư Thánh Điện đưa ra phản đối, mấy vị nghị viên khác cũng nêu ra.

Hội nghị có tính công bình, tính quyền uy hiện ra ở đợt bỏ phiếu cuối cùng. Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi có lực ảnh hưởng cường đại tuyệt không phải tư tưởng của mấy nghị viên có thể thay đổi.

Kết quả bỏ phiếu là có hai phần ba nghị viên ủng hộ quyết nghị chiến lược này. Trận đại chiến trong lịch sử giữa Liên Bang Thánh Điện và ma tộc rốt cuộc sắp bắt đầu.

Chiến lược, chiến thuật đã có phương hướng, tiếp theo là chi tiết cụ thể. Trải qua bàn bạc, cuối cùng quyết định từ bên cạnh và chính diện hai hướng chủ động tấn công ma tộc.

Lục Đại Thánh Điện nhanh chóng điều động, chỉnh hợp lực lượng chức nghiệp giả Lục Đại Thánh Điện. Mỗi một Thánh Điện đều chia binh làm năm đường, đi đến năm Thánh Điện khác, do đó hình thành Lục Đại Thánh Điện toàn chức nghiệp phối hợp. Mỗi một quan ải phối hợp xong chức nghiệp rồi đều do Thánh Điện tại đó thống soái, thời gian đã không cho phép ma sát quen dần. Chức nghiệp chỉnh hợp xong, Lục Đại Thánh Điện sẽ trước tiên tấn công quân đội ma tộc đóng giữ ngoài quan ải, do đó tuyên bố trận thánh chiến bắt đầu. Chiến hỏa chủ động đốt vào nội bộ ma tộc.

Ma Thần Hoàng triệu tập năm mươi bốn ma thần tụ tập tại Ma Đô khai hội có lợi có tệ. Ít nhất đại quân ma tộc đóng giữ ngoài sáu quan ải tạm thời không có ma thần trấn giữ. Hiển nhiên ma tộc chưa từng nghĩ tới nhân loại sẽ phản công.

Khi toàn diện phát động thánh chiến thì có điểm đột phá, cũng là chân chính kiểm chế chủ lực đại quân ma tộc. Phụ trách đột phát quân đội này là hai quân đoàn đệ nhất, đệ nhị Liên Bang đã chinh hợp xong. Long Hạo Thần dẫn theo Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi đích thân dẫn dắt quân đội đó. Liên Bang đem tất cả Săn Ma Đoàn đã trở về phân phối vào đội quân do Long Hạo Thần thống lĩnh.

Mục tiêu của họ là như mũi đao nhọn nhanh chóng xâm nhập vào nội bộ ma tộc, đem đến đả kích nặng nề cho ma tộc.

Tất nhiên quân đội này tấn công mà không mù quáng. Đầu tiên, họ cố gắng tránh đi hướng Ma Đô. Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi sẽ theo sát sau. Trong sáu mươi ba vị Anh Hùng Vĩnh Hằng, có tám vị đi theo tác chiến, trong đó bao gồm Tiêu Hoắc và Thúc Vịnh Tiêu. Còn lại mười sáu vị cũng chính là mười sáu cường giả siêu cấp tu vi vượt qua cấp chín bậc năm.

Lực lượng đội quân như vậy thậm chí đã vượt qua thực lực tổng thể của Nghịch Thiên Ma Long tộc. Hơn nữa nói là xâm nhập nhưng sẽ không vào quá sâu. Đại quân nhanh nhẹn, tùy thời rút lui được. Dựa vào sức phá hoại của họ, chắc chắn có thể ở mức rất lớn kiểm chế Ma Thần Hoàng thống soái chủ lực ma tộc. Ma Thần Hoàng không dám để Long Hạo Thần dẫn dắt đại quân như vậy phá hủy trong nội bộ ma tộc! Huống chi mục tiêu của y vốn chính là Long Hạo Thần.

Trừ mười tám vị Anh Hùng Vĩnh Hằng đi theo Long Hạo Thần, còn dư bốn mươi lăm vị Anh Hùng Vĩnh Hằng bị chia thành năm tổ đi hướng Thích Khách Thánh Điện, Ma Pháp Thánh Điện, Chiến Sĩ Thánh Điện, Linh Hồn Thánh Điện và Mục Sư Thánh Điện.

Kỵ Sĩ Thánh Điện rộng lượng không phân phối Anh Hùng Vĩnh Hằng trợ chiến. Bởi vì Long Hạo Thần thống soái mũi nhọn quân đội này sẽ xuất phát từ Ngự Long quan phát động thế công, cuối cùng rút lui cũng sẽ lựa chọn Ngự Long quan, bên đó tương đương có thực lực cường đại.

Còn về năm Thánh Điện khác cùng tấn công, mục đích chỉ có một, đó chính là buộc Ma Thần Hoàng chia binh, để y không thể mang theo toàn bộ chủ lực bên người, do đó giảm bớt áp lực bên Long Hạo Thần.

Chỉ cần cuối cùng xác định vị trí chủ lực của Ma Thần Hoàng, vậy bên Liên Bang Thánh Điện còn có thủ đoạn đằng sau nữa.

Ma tộc đã là dốc hết sức, Liên Bang Thánh Điện đâu dám giấu giếm cái gì nữa? Một ít lực lượng bí mật, bảo vật có thể sử dụng trong chiến tranh, tất cả đều chuẩn bị tuôn vào trận chiến này.

Kế hoạch đã định, tiếp theo là nhanh chóng chinh hợp. Nếu có người từ trên cao nhìn xuống biên cương toàn Liên Bang Thánh Điện sẽ phát hiện, biên cương có dấu hiệu quân đội điều động. Mỗi một Thánh Điện đều chia binh làm năm đường đi tới Thánh Điện khác. Còn về mệnh lệnh tác chiến và mục đích thật sự thì đã bị bảo mật chặt chẽ.

Trong lúc Lục Đại Thánh Điện đang phân phối chức nghiệp giả thì mũi nhọn đại quân của Long Hạo Thần nhân đêm tối đi ra Ngự Long quan, tựa như mãnh hổ ra khỏi lồng nhào hướng thủ quân ma tộc ngoài trăm mét.

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 308

Sát Thần Thích

Long Hạo Thần dẫn dắt mũi nhọn đại quân này có hơn một vạn bốn ngàn người. Không sai, chính là hơn một vạn bốn ngàn. Bởi vì hãn chỉ dẫn theo toàn bộ chức nghiệp giả hai quân đoàn chứ không mang lính bình thường.

Hai đại quân đoàn đệ nhất, đệ nhị Liên Bang tổ thành một, đều do bốn ngàn chiến sĩ, một ngàn kỵ sĩ, năm trăm thích khách, ma pháp sư, triệu hoán sư, mục sư hợp thành. Mỗi quân đoàn thêm vào bốn vạn các loại binh sĩ hợp thành hoàn chỉnh hai quân đoàn mỗi bên năm vạn người.

Làm mũi nhọn xâm nhập ma tộc tác chiến, tác dụng của lính thường thua kém xa, hơn nữa trên diện rộng ảnh hưởng tốc độ cả đội ngũ. Bởi vậy, hành động lần này chân chính tham gia chỉ có hơn một vạn bốn ngàn chức nghiệp giả Lục Đại Thánh Điện. Những chức nghiệp giả này đều có tọa kỵ, dù là chức nghiệp gì cũng giống nhau.

Ma pháp sư, triệu hoán sư, mục sư là ít nhất, nhưng dù sao họ là chức nghiệp giả, tố chất thân thể hơn xa người thường, thích ứng một chút là có thể cưỡi ngựa.

Ban đầu bởi vì là tân Liên Bang thành lập trước tiên tổ thành quân đoàn, bởi vậy khi tổ thành Lục Đại Thánh Điện đều lựa chọn tinh nhuệ, trong đó bao gồm một phần thành viên Quang Diệu Thiên Sư kỵ sĩ đoàn Long Hạo Thần từng trông thấy.

Tu vi của chiến sĩ trên cấp bốn, cường giả năm Thánh Điện khác đều ở trên cấp sáu. Tuy tổng số chỉ hơn một vạn, chiến sĩ còn chiếm hơn phân nửa, nhưng những người này là tinh nhuệ trong tinh nhuệ Lục Đại Thánh Điện.

Màn đêm buông xuống, đại quân từ hậu phương Ngự Long quan xuất quan, sau đó đánh vòng từ hướng nam đâm xéo vào doanh địa đại quân ma tộc.

Cường giả có tác dụng trong chiến tranh bây giờ hoàn toàn hiện ra. Hơn một vạn bốn ngàn người, tất cả đều cười tọa kỵ, diện tích không nhỏ, nhưng chỉ một mình Long Hạo Thần, chỉ dựa vào lực lượng tinh thần cường đại của hắn đã bao phủ tất cả người vào trong. Bất cứ ma pháp dò xét nào dừng hòng dưới tinh thần lực quấy nhiễu của hắn tìm kiếm ra chút gì. Trừ phi người thi triển ma pháp dò tìm về mặt tinh thần lực vượt qua Long Hạo Thần.

Tiêu Hoắc ở bên cạnh Long Hạo Thần, nó cũng cười một con ngựa cao to. Dưới thân Long Hạo Thần chính là Tinh Diệu Độc Giác Thú. Bên trái Long Hạo Thần là Thái Nhi, sau lưng là Nhã Đình. Vì che giấu linh lực nồng đậm của Quang Tinh Linh Vương, Nhã Đình không thể không mặc áo choàng ma pháp che đậy nguyên tố.

Cô và Long Hạo Thần không giống nhau. Quang nguyên tố bản thân cô chẳng những tinh thuần, cô còn là thể tự nhiên càng thêm thân cận với thiên nhiên, tất nhiên càng được Quang nguyên tố thân thiết. Dù là lúc nào thì người cô tự tỏa ra ánh sáng vàng nhu hòa, đây là điều mà cô không thể khống chế. Trừ phi trong hoàn cảnh hoàn toàn không có Quang nguyên tố, nếu không thì Nhã Đình chính là vật sáng vĩnh viễn không tắt.

Tất cả Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi đều ở bên cạnh, nhưng mỗi người đều đứng cạnh một vị Anh Hùng Vĩnh Hằng.

Không thể nghi ngờ, ánh mắt và tu vi hình thành đối lập. Chọn trúng thành viên Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi làm người thừa kế đều là

Anh Hùng Vĩnh Hằng từ cấp chín bậc năm trở lên.

Lúc này, mừng rỡ nhất chính là Lâm Hâm. Bởi vì bên cạnh y có một nữ kị sĩ cân nhắc anh thư cười Mai Khôi Độc Giác Thú.

Khi đệ nhất, đệ nhị quân đoàn Liên Bang thành lập, Lý Hinh đã bị Kỵ Sĩ Thánh Điện sai qua đó. Lần này hai quân đoàn ra tiền tuyến, tất nhiên cô cũng đi theo. Năm nay Lý Hinh chỉ mới ba mươi tuổi, thoạt trông càng như hai mươi tuổi, tất nhiên chính là trái ngon để Anh Hùng Vĩnh Hằng chọn lựa. Chọn trúng cô là một vị nữ kị sĩ, lúc này nó đang sống vai với con ngựa của cô, thỉnh thoảng còn nói cười vài câu cùng Lý Hinh. Nếu không phải biết trước thì tuyệt đối không thể đoán ra nó chính là vong linh kị sĩ.

Sau khi Anh Hùng Vĩnh Hằng trở về, Long Hạo Thần ngày càng khâm phục những vị tổ tiên này. Các vấn đề Liên Bang Thánh Điện lo lắng không xuất hiện. Bởi vì các Anh Hùng Vĩnh Hằng nêu ra muốn truyền thừa tuyệt học của mình, lựa chọn người thừa kế trong Lục Đại Thánh Điện, chớp mắt kéo gần khoảng cách với Lục Đại Thánh Điện. Thêm nữa thực lực của họ cường đại, phân tán trấn giữ năm Thánh Điện khác. Chẳng những đệ tử truyền thừa có thể tại Lục Đại Thánh Điện thống nhất điều phối lựa chọn, càng khiến các lãnh đạo Lục Đại Thánh Điện nhiệt liệt hoan nghênh, đón tiếp.

Bất cứ Thánh Điện nào cũng không lấy ra được chín vị cường giả trên cấp chín bậc ba! Có những tổ tiên này trấn giữ, tương đương với cho họ thuốc an thần. Anh Hùng Vĩnh Hằng thành công hòa hợp vào hệ thống Liên Bang Thánh Điện.

"Thải Nhi." Thúc Vịnh Tiêu nói với Thải Nhi bên cạnh mình.

"Thúc tử." Thải Nhi mỉm cười nhìn nó.

So sánh thì Thải Nhi không như Long Hạo Thần có vẻ gò bó, cung kính trước mặt mấy vị tổ tiên, nàng tự nhiên hơn. Thúc Vịnh Tiêu trừ màu mắt và hơi thở trên người thì chính là một giai nhân tuyệt sắc. Dù

lực lượng tịnh hóa trong người Thái Nhi thỉnh thoảng bởi vì cảm giác được hơi thở vong linh mà dâng lên, nhưng tu vi của nàng tăng lớn trong thế giới đỏ và đen, bây giờ khống chế năng lực bản thân khá mạnh. Tiêu Hoắc dạy Long Hạo Thần cách khống chế Linh Vực Vi Ta, Thúc Vịnh Tiêu cũng có chỉ nàng rồi. Về mặt công kích, nàng càng am hiểu hơn Long Hạo Thần.

"Đội lát nữa bắt đầu chiến đấu, người theo sau lưng ta, làm cái bóng của ta. Không cần người ra tay, chỉ cần chú ý quá trình ta hành động là được."

Thúc Vịnh Tiêu nói chuyện với Thái Nhi thì giọng rất dịu nhẹ, các Anh Hùng Vĩnh Hằng khác có chút không quen. Bọn họ quen thuộc điện chủ Thích Khách Thánh Điện đời thứ nhất này, lòng hiểu rằng Thúc Vịnh Tiêu cực kỳ yêu thương Thái Nhi.

"Được." Thái Nhi lập tức đồng ý.

Tất nhiên nàng cảm giác được Thúc Vịnh Tiêu yêu thích mình, nàng cũng rất thích vị tổ tiên Thúc tử này. Dù mới tiếp xúc bảy, tám ngày thôi nhưng Thúc Vịnh Tiêu đã dạy cho nàng rất nhiều thứ hữu dụng, tăng cường sức chiến đấu của Thái Nhi.

Cách đại doanh ma tộc ngày càng gần. Long Hạo Thần nâng tay ý bảo toàn quân ngừng lại.

"Truyền lệnh của tôi, tất cả xuống ngựa. Để lại năm trăm chiến sĩ tại đây trông ngựa, người khác giữ trận hình, theo tôi tấn công!"

Không uống là chức nghiệp giả, mệnh lệnh của Long Hạo Thần rất nhanh truyền khắp quân. Trừ kỵ sĩ ra, mấy chức nghiệp giả đều lạng lẹ xuống ngựa. Ngựa để lại tại chỗ, không phát ra thanh âm dù thừa. Trừ Kỵ Sĩ Thánh Điện ra, mấy chức nghiệp giả khác không am hiểu cưỡi ngựa tác chiến, ngựa chỉ là để cho họ chạy đi mà thôi. Lúc chiến đấu thật sự thì đường bộ càng khiến họ quen thuộc hơn.

Hai ngàn kỵ sĩ ở đằng trước, mục sư phía sau, ma pháp sư và triệu hoán sư thì ở vị trí càng xếp chót. Trái, phải hậu phương đều bị chiến sĩ vây quanh. Thích khách thì đi vòng ngoài. Tất cả giữ trận hình hoàn hảo từ từ tiến lên.

Long Hạo Thần cố ý để lại Hàn Vũ, tất nhiên không phải muốn y trông ngựa mà nhờ vào tinh thần lực của Tà Nhân Bạo Quân quấy nhiễu ma pháp dò tìm ma tộc, không để ngựa và chiến sĩ ở lại bị bại lộ. Cùng lúc đó, có Hàn Vũ tại đây cũng tránh cho xảy ra cái gì ngoài ý muốn.

Đại quân ma tộc trú đóng ngoài Ngự Long quan quanh năm có tổng số hơn hai mươi vạn. Năm năm trước lúc thánh chiến, lần tối đa nhất đạt tới mức trăm vạn. Chỉ bởi vì hoàn cảnh nơi này ác liệt, còn giữ lại ma tộc cấp cao tác chiến, chứ ma tộc cấp thấp rất khó sinh tồn tại đây.

Bởi vậy, thủ quân ma tộc ngoài Ngự Long quan có thể nói là mạnh nhất trong sáu quan ải, đều là ma tộc trên cấp bốn.

Từ đó có thể thấy thực lực ma tộc mạnh cỡ nào. hai mươi vạn cường giả trên cấp bốn, cả Liên Bang Thánh Điện gom góp lại mới ra con số như vậy. Đây cũng là nguyên nhân quan trọng vì sao cho đến bây giờ Liên Bang Thánh Điện e sợ chính diện đối đầu ma tộc.

Nhưng có Anh Hùng Vĩnh Hằng tham gia, về mặt thực lực cao tăng của Liên Bang Thánh Điện đã hoàn toàn không kém gì ma tộc. Lần này còn cố ý, có đám Long Hạo Thần là cường giả đứng đầu dẫn dắt, họ mới tự tin lấy con số hơn một vạn tấn công đại quân ma tộc hai mươi vạn.

Cách thủ quân ma tộc ngày càng gần. Từ xa có thể thấy doanh trường đại quân ma tộc.

Không thể tiếp tục áp sát. Tuy bên Ngự Long quan thời tiết giá rét, buổi tối tầm nhìn rất tệ, nhưng cứ tiếp tục tiến lên, ma tộc ở tháp canh có thể nường mắt thường trông thấy họ tới gần.

Long Hạo Thần trầm giọng nói.

"Ngừng đi tới, ra lệnh cho mọi người chuẩn bị sẵn sàng chiến đấu. Lâm Hâm!"

"Đại ca!" Lâm Hâm bước nhanh tới bên cạnh Long Hạo Thần.

Long Hạo Thần hỏi.

"Lấy thực lực ma pháp sư tổng thể của chúng ta, còn cần tới gần bao nhiêu mới phát huy sức chiến đấu được?"

Lâm Hâm đáp ngay.

"Chúng ta cách ma tộc khoảng tám dặm, chỉ cần tới gần trong vòng ba dặm thì ma pháp phạm vi của ma pháp sư mới phát huy tác dụng. Muốn sinh ra hiệu quả sát thương tốt nhất vậy phải tới gần một dặm."

Long Hạo Thần gật đầu, nói.

"Được, tôi biết rồi. Mọi người lại đây đi."

Các thành viên Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi chính là người chỉ huy thống lĩnh mũi nhọn quân đoàn lần này. Dựa theo chức nghiệp chia nhau cai quản mỗi một quân đội chức nghiệp. Họ nhanh chóng tập trung bên cạnh Long Hạo Thần, đương nhiên mười tám vị Anh Hùng Vĩnh Hằng cũng hội tụ.

Long Hạo Thần thấp giọng nói.

"Địch quân ước chừng hơn hai mươi vạn. Dựa theo tin tức Ngự Long quan tìm kiếm, trước mắt trong địch quân chỉ có một ma thần đóng giữ, là Trụ Ma Thần thứ hai mươi, Bồ Tùng. Có thể tiến vào hai mươi hạng đầu, tu vi của gã chắc chắn không thấp, Trụ Ma Thần cũng có tại đây. Vốn nơi này có ba ma thần trấn thủ, theo tin tức của chúng ta, trừ Bồ Tùng ở lại, hai tên khác đã bị điều về Ma Đô."

Các Anh Hùng Vĩnh Hằng không có ý kiến gì. Lúc họ đi tới Ngự Long quan thì Thúc Vịnh Tiêu, Tiêu Hoắc đã tỏ thái độ. Trong chiến

tranh với ma tộc, họ sẽ không tham gia bất cứ ý kiến chỉ huy nào, chỉ toàn nghe điều phối, chỉ phụ trách chiến đấu.

Họ quyết định như vậy không thể nghi ngờ là sáng suốt nhất. Bởi vì dù sao họ đã ngủ say mấy ngàn năm, không biết rõ tình huống bên ngoài. Mà chiến tranh giữa nhân loại và ma tộc chắc chắn không thể dùng cách mấy ngàn năm trước. Hơn nữa bối phận của họ cao như vậy, nếu thật góp ý kiến chỉ huy thì có ai dám không nghe theo?

Thế nên Thúc Vịnh Tiêu và Tiêu Hoắc, cùng các Anh Hùng Vĩnh Hằng nghiên cứu một lúc ra quyết định, tuyệt đối không nêu ý kiến gì, chỉ đơn thuần tác chiến.

Vậy nên, đừng nhìn chỗ này có mười tám vị Anh Hùng Vĩnh Hằng, người chỉ huy chân chính vẫn chỉ là Long Hạo Thần.

"Vì giảm nhỏ tổn thất của chúng ta, cũng vì một chiêu thành công, chờ lát nữa tất cả chức nghiệp giả cấp chín chúng ta sẽ dẫn đầu tấn công địch quân. Trọng thương kẻ địch, xử lý ma thần, quấy rối địch quân. Sau đó đại quân phát động toàn diện thế công, cố gắng đánh chết chủ lực ma tộc, trọng thương chúng."

Trước mặt thực lực tuyệt đối, cách chiến đấu không cần phức tạp. Mọi người đều gật đầu. Các thành viên Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi tin phục Long Hạo Thần không thể nghi ngờ, có hấn chỉ huy tất nhiên không ra sai lầm.

Lâm Hâm bắt đầu xoa tay. Y là ma pháp sư duy nhất trong đoàn, nhiệm vụ giết sướng tay thế này chắc chắn là y chiếm món hời lớn nhất.

"Tiểu Long, ma thần đó có thể giao cho ta được không? Tất nhiên, Trụ Ma Thần vẫn thuộc về người, ta không có năng lực hủy Trụ Ma Thần." Thúc Vịnh Tiêu lên tiếng.

Long Hạo Thần gật đầu, nói.

"Vật vớ và người rồi."

Con người đỏ của Thúc Vịnh Tiêu lóe tia sáng.

"Thằng nhóc này, vẫn không chịu kêu ta là Thúc tử?"

Long Hạo Thần cười khố nói.

"Không thể thất lễ được, tiền bối."

Thúc Vịnh Tiêu hừ một tiếng, nói với Thái Nhi.

"Người nhìn người đàn ông của mình kìa, thật là cái tên cổ hủ. Đi thôi, chúng ta đi trước, lát nữa người hãy nhìn Thúc tử làm sao xử lý ma thần đó. Thích khách chúng ta ở trên chiến trường đều là chém thủ lĩnh địch."

Long Hạo Thần nói với Trương Phóng Phóng.

"Trương huynh, hãy ở lại đây chỉ huy thay tôi. Chờ tín hiệu của tôi, giây phút Trụ Ma Thần bị phá hủy thì bên này có thể hành động."

Trương Phóng Phóng nói.

"Yên tâm đi!"

Long Hạo Thần ngẩng đầu nhìn sắc trời, đêm sâu thăm thẳm. Tối nay tuy gió không quá mạnh nhưng vẫn rất lạnh lẽo. Sắc trời tối đen, ánh trăng bị áng mây che khuất.

"Chúng ta đi!" Long Hạo Thần khẽ quát.

Hắn mang theo các thành viên Quang Chi Thần Hi và đám Anh Hùng Vĩnh Hằng xuất phát, đi hướng đại doanh ma tộc. Khoảng cách đã rất gần, bên đại quân không cần che giấu gì nữa, bởi vì chiến hỏa sẽ rất nhanh thiêu đốt ma tộc.

Hai mươi mấy cái bóng chỉ mất bảy, tám giây đã lao tới mười dặm. Lâm Hâm sốt ruột nhất là người dẫn đầu phát động.

Pháp trượng Bất Hủ Long Hóa mang theo ánh sáng chói mắt huyền lệ xuất hiện trong tay y. Bầu trời bỗng chốc có một tầng sắc đỏ đậm, ngay cả khí lạnh cũng bị vệt đỏ này rút đi nhiều.

Màu đỏ rất nhanh biến thành sắc xanh. Trong lúc Lâm Hâm ngâm xướng chú ngữ thì Chú Pháp Thánh Dương đã nở rộ, Thánh Dương Linh Vực cũng hiện ra.

Bên dưới đại quân ma tộc vẫn có binh trình sát phụ trách tuần ra tình hình xung quanh đại doanh, trên trời bỗng xuất hiện biến đổi rõ ràng như vậy, thoáng chốc tiếng cảnh báo chói tai thê lương vang lên trong đêm lạnh lẽo.

Bầu trời hắc ám có một mặt trời xanh, nhiệt độ đậm đặc mà nóng bức từ trên trời giáng xuống. Nguyên đại doanh ma tộc bởi vì ánh nắng chói mắt này mà phản chiếu một tầng sắc xanh đậm, theo đốm lửa xanh nhấp nháy xuất hiện từng tầng ánh sáng lung linh.

Nhưng mặt trời xanh đem đến cho chúng không phải ấm áp mà là hủy diệt.

Ngay sau đó, từng đoàn hỏa cầu xanh bắt đầu từ trên trời giáng xuống, đánh hướng lều đại doanh ma tộc.

Lâm Hâm ngâm xướng chú ngữ với tốc độ cực nhanh, ánh sáng Chú Pháp Thánh Dương biến ngày càng sáng ngời. Nhiệt độ khủng bố nở rộ trên không trung. Từng đoàn bạo liệt hỏa cầu siêu cấp đậm từ trên trời giáng xuống, dần tụ thành Lưu Tinh Hỏa Vũ bản Tâm Diễm Hỏa Diễm, phạm vi lớn bao trùm đại doanh bên dưới.

Hai mươi vạn quân doanh đại quân chiếm diện tích cực lớn, lan tràn hơn mười dặm. Vì cố gắng chống chọi rét buốt, những cái lều này sắp

xếp san sát nhau, điều này khiến Lưu Tinh Hỏa Vũ của Lâm Hâm phát huy ra tác dụng càng lớn thêm.

Từng đoàn lửa xanh thiêu đốt giữa tiếng gào thét thê lương của ma tộc. Công kích của Lâm Hâm trúng ngay vị trí trung tâm đại doanh ma tộc. Chỉ cần có chút gió thổi là đốt hết lều bốn phía, chứ nói chi là hỏa cầu rơi xuống đất sẽ nổ tung.

Hành động tất nhiên không chỉ mình Lâm Hâm, mọi người đều lao vào chiến đấu.

Trong mười tám vị Anh Hùng Vĩnh Hằng có ba chiến sĩ đều ở lại trên không trung. Nhiệm vụ của họ là phụ trách bảo vệ ma pháp sư. Trừ Lâm Hâm ra, trong Anh Hùng Vĩnh Hằng cũng có hai ma pháp sư, một vị là phong hệ, một vị là thủy hệ.

Hai vị ma pháp sư vừa ra tay, lập tức hiện ra năng lực cường đại của họ. Cách họ chiến đấu hoàn toàn hỗ trợ Lâm Hâm buông tay. Họ hỗ trợ ít nhất khiến lực sát thương ma pháp của Lâm Hâm tăng lên gấp ba.

Hai ma pháp sư đều không trước tiên ra tay, đợi Lâm Hâm thi triển Chú Pháp Thánh Dương Lưu Tinh Hỏa Vũ đốt hừng hực đồng lớn trong đại doanh ma tộc thì ma pháp của họ mới bùng phát.

Ma pháp sư phong hệ thi triển ra là một ma pháp nhỏ thoát trông rất đơn giản, vòi rồng.

Ma pháp vòi rồng có lực công kích không mạnh, chỉ có thể ở trong phạm vi nhất định phóng ra đoàn lốc xoáy coi như mạnh, là một ma pháp phong hệ cấp ba. Mà vị ma pháp sư phong hệ này chính là người chọn Lâm Hâm truyền thừa của nó. Đừng nhìn thuộc tính không giống nhau, nhưng nó vừa ý Lâm Hâm.

Từng vòi rồng rơi vào đại doanh ma tộc bên dưới. Lúc mới bắt đầu Lâm Hâm lấy làm khó hiểu, nhưng khi uy lực vòi rồng phóng ra thì y mới kinh ngạc, tràn ngập kính nể Anh Hùng Vĩnh Hằng phong hệ.

Từng vòi rồng giống như có sự sống, đều đặn rơi vào đại doanh ma tộc. Mỗi một vòi rồng đều rơi vào nơi Lưu Tinh Hỏa Vũ của Lâm Hâm mới tổ tung.

Lực bạo tạc của Lưu Tinh Hỏa Vũ cực kỳ kinh khủng, từng mảng ánh lửa bùng phát, kèm tiếng chấn điếc tai. Vòi rồng vừa lúc rơi vào vị trí chính giữa bạo tạc.

Từng mảng, từng mảng đốm lửa xanh bị cuốn lấy đưa đi xa nhưng không tắt ngấm. Về mặt vận dụng linh lực, có thể nói tinh diệu tuyệt luân.

Nhiệt độ của Tâm Diễm Hỏa Diễm cao cỡ nào chứ, dù là đốm lửa nhỏ xíu rơi vào đều lập tức đốt cháy cái lều. Có những vòi rồng giúp đỡ, lực sát thương của Lưu Tinh Hỏa Vũ tăng lên không nhiều nhưng lực phá hoại đại doanh ma tộc thì tăng gấp mấy lần.

Vị ma pháp sư hỏa hệ càng tuyệt. Ma pháp của nó chuyên môn thả ở nơi lửa cháy mạnh nhất, còn là ma pháp cấp rất thấp, cột nước.

Đây mới là ma pháp cấp hai, lực sát thương của cột nước không bằng vòi rồng, dưới tình huống bình thường chỉ có tác dụng trùng kích, trùng kích kẻ địch ra, không để đối thủ cận chiến tới gần mình, chỉ đơn giản như thế.

Bây giờ từng cột nước giống như muốn đối đầu Lâm Hâm, chuyên môn kiếm chỗ Tâm Diễm Hỏa Diễm đốt mạnh nhất rơi xuống.

Nhưng khiến người kinh ngạc là, khi cột nước rơi vào ngọn lửa, nó không trực tiếp tản ra, cũng không đập xuống mà là tạm dừng ở tầng ngoài cùng Tâm Diễm Hỏa Diễm, sau đó mới tán loạn.

Thế thì những cột nước chẳng những không khiến Tâm Diễm Hỏa Diễm yếu đi, ngược lại trở thành nhiên liệu khủng bố nhất. Được nhiên liệu hỗ trợ, ánh lửa bên dưới tăng mạnh ít nhất gấp đôi. Từ trên trời nhìn xuống có thể thấy rõ ràng.

Ma pháp sư phong hệ bễnh bồng bên cạnh Lâm Hâm, nói.

"Ma pháp vô cùng ảo diệu, không phải ma pháp cấp bậc càng cao thì càng mạnh. Mà ma pháp thích hợp nhất mới là cường đại nhất."

Người thông minh chỉ cần nói một chút là hiểu, không cần nhiều lời, tất nhiên Lâm Hâm đã hiểu hết rồi.

Trừ ba vị ma pháp sư và ba vị chiến sĩ bảo vệ họ ra, mấy người khác đều lao vào chiến trường.

Tất cả thích khách đã biến mất không thấy bóng dáng, Long Hạo Thần đứng ngạo nghễ trên không trung, Tinh Diệu Độc Giác Thú Tinh Vương thì ở dưới thân hẫ. Ánh sáng trong suốt đã phóng lên cao trước khi bắt đầu chiến đấu, chiếu sáng trời đêm. Vĩnh Hằng và Sáng Tạo Thần Ẩn vương tọa không lồ xuất hiện giữa không trung. Uy áp khủng bố của siêu thần khí trước tiên đè ép xuống dưới, toàn diện áp chế đại quân ma tộc.

Áp lực sẽ có lực sát thương thực tế không? Đáp án là chắc chắn.

Lúc ban đầu Long Hạo Thần vừa được Vĩnh Hằng và Sáng Tạo Thần Ẩn vương tọa thừa nhận, Thần Ẩn vương tọa thủy tổ này lần đầu tiên xuất hiện liền khiến đại quân ma tộc ngoài mấy chục dặm bị trùng kích mãnh liệt. Đây cũng là vì sao chúng trú đóng cách Ngự Long quan xa đến trăm dặm mà không phải bình thường là ba mươi, năm mươi dặm.

Lần này Vĩnh Hằng và Sáng Tạo Thần Ẩn vương tọa trực tiếp xuất hiện trên không trung đại doanh ma tộc, uy áp mãnh liệt đó dĩ nhiên tăng lớn.

Tinh thần lực của Long Hạo Thần đã hoàn toàn dung nhập vào uy áp này, hết sức ứng phó bùng nổ. Cả quân doanh ma tộc đều bị ảnh hưởng khác nhau. Rõ ràng nhất chính là đại quân ma tộc bên dưới phạm vi một dặm, tất cả ma tộc dưới cấp sáu đều bị ấn trên mặt đất không thể nhúc nhích. Ma tộc tu vi khoảng cấp bốn, thân thể yếu ớt hơn bắt đầu chết.

Nếu chỉ bị áp chế không thể động đậy thì cũng chẳng sao, nhưng mẫu chốt là trên trời còn có phóng hỏa!

Vầng sáng chói mắt của Vĩnh Hằng và Sáng Tạo Thần Ấn vương tọa di chuyển khuếch tán ra ngoài. Dù là Ngự Long quan ở phía xa, các cường giả Kỳ Sĩ Thánh Điện cũng trông thấy rõ.

Làm thống soái, Long Hạo Thần không làm gương cho mình sĩ xông vào chiến đấu. Bởi vì hắn nhất định phải khống chế toàn cục, chứ không phải mù quáng công kích.

Lại thúc đẩy Vĩnh Hằng và Sáng Tạo Thần Ấn vương tọa tỏa ra uy áp mãnh liệt, ánh mắt hắn nhìn chăm chăm vào chính giữa đại doanh ma tộc. Lúc ánh mắt hắn liếc qua thì chỗ đó, một cột trụ đen như mực bỗng tỏa ánh sáng rực rỡ.

Cột trụ đen nhánh tỏa ra ánh sáng xanh đen, kỳ lạ nhất là khi tỏa ánh sáng thì thể tích của nó nhanh chóng tăng lên, giống như là gốc cây liều mạng sinh trưởng. Chỉ chốc lát sau, cây cột đã hơn trăm mét. Từ cây cột còn có một vật thể giống như cành cây thò ra, trông như là người cây khổng lồ.

Một bóng dáng xanh đen cũng bay lên trời, xuất hiện giữa không trung. Một tầng sáng xanh đen chớp mắt nở tung, bao phủ hướng Vĩnh Hằng và Sáng Tạo Thần Ấn vương tọa.

Lĩnh vực.

Không thể nghi ngờ, kẻ đột nhiên xuất hiện chính là chủ soái trước mắt trong đại doanh ma tộc, bảy mươi hai Trụ Ma Thần xếp hàng thứ hai mươi, Thụ Ma Thần, Bồ Tùng.

Có thể tiến vào hai mươi hàng đầu tất nhiên là cường giả lĩnh vực. Hơn nữa bản thân Thụ Ma Thần kết hợp cùng Trụ Ma Thần, có thể nói là một trong mấy tên giỏi nhất trong bảy mươi hai Trụ Ma Thần.

Đại doanh bị đánh bất ngờ, Bồ Tùng rất kinh ngạc. Gã vừa ra khỏi lều liền cảm nhận được uy áp khủng bố của Vĩnh Hằng và Sáng Tạo Thần Ấn vương tọa.

Uy áp này không lâu trước kia gã từng cảm nhận được, lúc đó khiến gã rất rung động. Về sau gã lập tức truyền tin hướng Ma Đô. Không lâu sau Ma Đô truyền đến mệnh lệnh, triệu hồi gã và hai ma thần cùng trấn thủ ngoài Ngự Long quan quay về Ma Đô hội nghị.

Trước mắt phía Ma Đô còn chưa truyền đến tin tức, nhưng gã lơ mơ cảm giác được bên nhân loại không bình tĩnh, bệ hạ tất nhiên có phản ứng rồi. Nhưng gã không bao giờ ngờ nổi chiến tranh lại đến nhanh như vậy, còn là do nhân loại chủ động tấn công.

Nhìn Thần Ấn vương tọa khổng lồ trên không trung, Thụ Ma Thần Bồ Tùng cảm giác da đầu tê rần, bởi vì gã hoàn toàn không biết Thần Ấn vương tọa này cường đại đến mức nào. Hơn nữa, gã chưa từng thấy qua Thần Ấn vương tọa như vậy. Trong Kỵ Sĩ Thánh Điện nhân loại, phía ma tộc không ghi chép kỹ càng chỉ có Vĩnh Hằng và Sáng Tạo Thần Ấn vương tọa chưa từng bị nhân loại sử dụng!

Nhưng làm thống soái, sau khi vội vàng ra vài mệnh lệnh, gã vẫn là trước tiên kích phát Trụ Ma Thần của mình, bay lên trời, tấn công Long Hạo Thần. Nhất định phải át chế uy áp của Vĩnh Hằng và Sáng Tạo Thần Ấn vương tọa, nếu không thì sức chiến đấu của đại quân ma tộc giảm thấp trên diện rộng. Thần Ấn vương tọa này xuất hiện tương đương với ma pháp có tính áp chế phạm vi siêu lớn!

Long Hạo Thần bình bình giữa không trung, chẳng thêm liếc Bồ Tùng. Vị ma thần thứ hạng hai mươi này không cần hấn đối phó.

Thải Nhi đi theo Thúc Vịnh Tiêu sớm đã tới giáp ranh ma tộc. Lâm Hâm ở không trung công kích mới vừa bắt đầu. Thúc Vịnh Tiêu làm động tác tay ra hiệu với nàng, rồi như luồng khói lặng lẽ lén vào doanh trại quân ma tộc.

Thải Nhi vội vàng theo sau bước chân Thúc Vịnh Tiêu. Về mặt tốc độ nàng rất tự tin, theo sát vị tổ tiên này, thật giống như cái bóng của nó. Thúc Vịnh Tiêu xông lên thì nàng lên, Thúc Vịnh Tiêu né tránh thì nàng né tránh.

Rất nhanh. Lưu Tinh Hỏa Vũ bay đầy trời, đại doanh ma tộc bị kinh động. Thật nhiều ma tộc bắt đầu chạy ra khỏi lều, một ít ma pháp sư Ác Ma tộc, Địa Ngục Ma tộc bắt đầu hướng không trung phản công. Không quân ma tộc cũng tác chiến trên không.

Tốc độ tiến lên của Thúc Vịnh Tiêu không vì kẻ địch xuất hiện mà giảm bớt, ngược lại biến nhanh thêm. Thải Nhi mơ hồ thấy trong tay Thúc Vịnh Tiêu chẳng biết khi nào thì có hai thanh tam lăng thích. Tam lăng thích tối đen như mực, nằm trong tay Thúc Vịnh Tiêu chúng nó tựa như đôi rắn độc. Vị tiên bối này đi qua đâu, hễ ma tộc bị nó lướt qua là thân thể chợt cứng ngắc không động đậy, mãi đến khi nó mang theo Thải Nhi đi qua thật lâu thì thân thể đó mới ngã ra đất.

Thải Nhi thông qua quan sát phát hiện công kích của Thúc Vịnh Tiêu cực kỳ đơn giản, trực tiếp. Khiến nàng khâm phục là trong quá trình Thúc Vịnh Tiêu công kích, nàng không cảm giác một chút linh lực dao động nào.

Tam lăng thứ như tia chớp đen không ngừng vắn vẹo, mỗi lần ra tay tuyệt không đâm hụt. Hơn nữa vị trí của nó giống hệt nhau. Ma tộc bị Thúc Vịnh Tiêu lướt qua, trên trán sẽ có lỗ hồng, bị đâm thủng đầu não. Thúc Vịnh Tiêu cực kỳ tự tin công kích của mình, thậm chí không thêm chú ý linh lực trong người đối thủ, xẹt qua. Quá trình giết chóc chỉ có thể dùng như mây trôi nước chảy hình dung.

Thải Nhi đi theo sau lưng nó, hết sức chăm chú nhìn từng động tác. Dần dần, nàng phát hiện một số chỗ kỳ diệu. Nhìn thì Thúc Vịnh Tiêu có động tác và công kích cực nhanh, dường như là loại tiết tấu đặc biệt. Thải Nhi không biết tiết tấu này là gì, giống như không ngừng vỗ trống, tiếng vỗ không mãnh liệt nhưng lại như không ngừng tích góp lại cái gì.

Thải Nhi có thể cảm nhận được chỉ bao nhiêu đó. Có thể nói nàng là thích khách trừ Anh Hùng Vĩnh Hằng ra mạnh nhất trong Thích Khách Thánh Điện. Nhưng nhìn công kích nhanh nhẹn của Thúc Vịnh Tiêu xong, Thải Nhi có cảm giác hồ thẹn. So sánh với vị tổ tiên này, kỹ xảo thuần túy đã có chênh lệch cực lớn rồi. Chỉ chốc lát đã có ít nhất hai trăm ma tộc chết trong lúc Thúc Vịnh Tiêu lướt qua.

Tiết tấu kỳ dị của nó rốt cuộc đang tích góp cái gì? Chắc chắn không phải là lực lượng linh vực!

Đang lúc Thải Nhi cực kỳ khó hiểu thì Thụ Ma Thần Bồ Tùng xuất hiện giữa không trung, còn phóng ánh sáng xanh đen hướng Long Hạo Thần.

Trong chớp mắt này, Thải Nhi rốt cuộc biết Thúc Vịnh Tiêu tích góp là lực lượng như thế nào.

Bồ Tùng xuất hiện khiến Thúc Vịnh Tiêu khựng lại. Vị trí nó ngừng là bên dưới Bồ Tùng.

Trong chớp mắt này, Thải Nhi thấy rõ ràng, Thúc Vịnh Tiêu như hoàn toàn biến đổi. Con người bắn ra tia sáng đỏ máu, ngay sau đó, thân thể nó như con diều gặp gió, thứ nó tích góp rốt cuộc bùng phát. Đó chính là, sát khí!

Lúc trước khi công kích thì Thúc Vịnh Tiêu giống hệt như chỉ là vong linh, chẳng hề phóng ra khí thể gì, Thải Nhi còn tưởng vì nó là vong linh nên không có sát khí thích khách bình thường có. Đến giờ phút này nàng mới hiểu, không phải Thúc Vịnh Tiêu không có sát khí mà là nó không chế không để sát khí phóng ra ngoài.

Lần đầu tiên Thải Nhi nhìn thấy sát khí có màu sắc. Sát khí của Thúc Vịnh Tiêu là đen, đen như mực. Bởi vậy, giây phút nó lên trời, thân thể bị sát khí đen bao trùm, cho nên từ góc độ nào nhìn cũng không thể thấy có gì đột ngột xuất hiện trên không trung.

Càng khủng bố là Thúc Vịnh Tiêu phóng ra sát khí Thái Nhi cảm nhận được, nhưng Thụ Ma Thần Bồ Tùng ở trên trời thì không. Bởi vì sát khí của nó là thực chất, tựa như thể rắn, trừ phi chân chính đụng chạm, nếu không thì không cách nào phát hiện. Lúc này Thái Nhi không đi theo bên cạnh Thúc Vịnh Tiêu nữa. Nàng chưa từng nghĩ sát khí có thể ứng dụng như vậy, sinh ra tác dụng khủng bố mà cường đại đến thế.

Động tác của Thúc Vịnh Tiêu nhìn thì không nhanh lắm, nhưng Thái Nhi kinh sợ phát hiện, Thụ Ma Thần Bồ Tùng là cường giả lĩnh vực, còn đang phóng ra lĩnh vực thể mà mãi đến khi Thúc Vịnh Tiêu tới sau lưng vẫn không phát hiện. Gã vẫn hết sức khống chế lực lượng lĩnh vực vươn hướng Long Hạo Thần.

Công kích của Thúc Vịnh Tiêu rất cuộc phát động. Khoảnh khắc nó động, coi như là Thái Nhi luôn chăm chú từng hành động của nó cũng chỉ cảm thấy bầu trời hơi khác lạ. Ngay sau đó, Thụ Ma Thần Bồ Tùng phóng ra lĩnh vực ở trên không trung tự động tán loạn.

Một vệt đen xẹt qua không trung, thân thể Bồ Tùng đông cứng tại chỗ, không động đậy, nhưng khí thể từ người gã đang nhanh chóng biến mất. Thúc Vịnh Tiêu ở trên trời thì đã biến mất, ngay cả Thái Nhi luôn chú ý đến nó cũng không bắt giữ được bóng dáng. Khoảnh khắc phát động công kích, đã mất đi bóng dáng của Thúc Vịnh Tiêu.

Quá đáng sợ. Dù cùng là thích khách, trong chớp mắt này, Thái Nhi kiểm không được cảm thấy cả người lạnh lẽo. Cùng lúc đó, nàng nắm bắt được một số điều đặc biệt.

Là siêu cấp thích khách cấp chín bậc bảy, từ lúc Thúc Vịnh Tiêu ra tay đến khi kết thúc công kích không lộ ra một chút khí thể hay hơi thở. Dù là Thụ Ma Thần bị nó công kích thì đại quân ma tộc bên dưới vẫn không hề phát hiện ra. Chính nàng luôn chú ý Thúc Vịnh Tiêu, còn rất quen thuộc năng lực của thích khách cũng không thể nắm bắt bóng dáng của nó.

Sát thần một đêm, thiên địa tịch diệt.

Thân thể Bồ Tùng ở trên không trung rồi cuộc xuất hiện biến đổi, chớp mắt rơi xuống đất. Hơi thở sự sống của gã trong lúc rơi đã biến mất, mà Vương Miện Ma Thần không xuất hiện. Điều này nghĩa là giây phút gã bị giết chết thì Vương Miện Ma Thần cũng bị đánh nát.

Cùng lúc đó, một bàn tay chớp bả vai Thái Nhi. Thái Nhi phản xạ lập tức quét ra Lưỡi Hái Tử Thần, thế mà rơi vào chỗ trống, bàn tay kia vẫn đặt trên vai nàng.

"Thúc tử!" Thái Nhi kinh hô. Lúc này nàng tràn ngập sùng bái nhìn Thúc Vịnh Tiêu. "Tỷ thật quá cường!"

Từ khi nào thì Thúc Vịnh Tiêu đi tới sau lưng Thái Nhi, vốn không ai trông thấy được. Ánh đỏ trong mắt nó từ khi ra tay đã tắt ngấm. Mới rồi bị nó một chiêu giết chết chính là trong bảy mươi hai Trụ Ma Thần, xếp hạng thứ hai mươi, siêu cấp cường giả!

"Thái Nhi, một chiêu vừa rồi tiêu hao năm mươi phần trăm lực lượng của ta. Cho ta biết, ngươi nhìn thấy cái gì?"

Nói rồi Thúc Vịnh Tiêu xoay người, như tia chớp lắc lư, phạm vi trăm mét xung quanh không còn ma tộc nào sống sót.

Thái Nhi nghiêm túc nói.

"Tôi nhìn thấy chân lý của thích khách."

Dường như Thúc Vịnh Tiêu không vừa lòng lắm đáp án của Thái Nhi, hỏi tiếp.

"Chân lý của thích khách là cái gì?"

Mắt Thái Nhi sáng ngời, nhìn thẳng Thúc Vịnh Tiêu, đáp.

"Bí ẩn, tất sát, nhất kích."

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 309

Khúc Nhạc Đạo Thánh Chiến

Đọc Truyện Online Tại Truyện FULL

Nghe Thái Nhi đáp, ánh mắt Thúc Vịnh Tiêu rớt cuộc trở về dịu dàng.

"Người hiểu coi như tạm được. Nhưng ta phải nói cho người, phải nhấn mạnh rằng, chân lý của thích khách không phải ba cái, chỉ có một, đó chính là nhất kích."

"Tu vi của Thụ Ma Thần vốn không bằng ta, ta muốn giết gã có rất nhiều cách, thậm chí hoàn toàn không cần tiêu hao năm mươi phần trăm lực lượng. Tại sao ta phải dốc hết sức đối phó, không tiếc tiêu hao nhiều sức lực chỉ dùng một chiêu thôi? Người hãy nghĩ thật kỹ, đây không chỉ là chân lý thích khách, cũng là thói quen mà thích khách chân chính nên có. Công kích của thích khách vĩnh viễn không có lần thứ hai. Nếu không thì chính là thất bại."

Thúc Vịnh Tiêu không nói quá nhiều, nhưng chỉ vài câu ngắn gọn đã mở ra cánh cửa đi thông đỉnh thích khách trong lòng Thái Nhi.

Ánh mắt Thúc Vịnh Tiêu nhìn hướng Long Hạo Thần bình bình chính giữa chiến trường, trong mắt có chút biến đổi.

Hắn nhất định đã phát hiện ra công kích của ta. Nếu không thì hắn sẽ không bỏ qua lĩnh vực của Thụ Ma Thần. Nhưng làm sao hắn phát hiện ra được?

Chiến trường to lớn hơn hai mươi vạn người, chớp mắt vạn biến, ngay khi Thúc Vịnh Tiêu đánh chết Thụ Ma Thần thì Long Hạo Thần hành động.

Ngựa hần lóe đoàn sáng xanh biếc. Ngay sau đó, ánh sáng xanh ở trong trời đêm thăm thẳm hóa thành cột sáng bắt mắt bắn hướng Trụ Ma Thần của Thụ Ma Thần.

Ánh sáng xanh biếc ở trên không trung vạch ra luồng sáng rực rỡ, thẳng tắp rơi vào Trụ Ma Thần.

Thoáng chốc Trụ Ma Thần hóa thành người cây khổng lồ còn đang giương nanh múa vuốt bỗng cứng đờ, ngay sau đó, dùng tốc độ kinh người héo tàn.

Ánh sáng xanh kéo dài ba giây, khoảnh khắc ánh sáng biến mất, trên người Long Hạo Thần lóe một tầng sáng xanh ngọc.

Long Hạo Thần bước ra một bước giữa hư không, trên trán lấp lóe quang văn tím vàng. Một chưởng vỗ vào đỉnh Trụ Ma Thần.

Hình ảnh rung động cả chiến trường xuất hiện. Trụ Ma Thần Thụ Ma Thần run bần bật, ngay sau đó, từng vết rạn xuất hiện trên bản thể.

Vốn ở trong đêm tối những vết rạn này không nên quá rõ ràng, nhưng chúng nó tỏa ra vàng sáng tím vàng, không thể không khiến người chú ý.

Trong tiếng ầm vang, Trụ Ma Thần hóa thành vô số mảnh vụn bay tứ tán. Long Hạo Thần vẫn ngạo nghễ đứng trên không trung. Một Thẩm Phán Chi Quang màu trắng ngà khổng lồ bùng phát, phụ trợ thân hình kiêu ngạo của hắn, cùng với Vĩnh Hằng và Sáng Tạo Thần Ấn vương tọa bí ẩn mà khủng bố, đem mấy trăm thân vệ của Thụ Ma Thần ở bên dưới Trụ Ma Thần chịu thẩm phán.

Đây đã là cây Trụ Ma Thần thứ ba bị hủy trong tay Long Hạo Thần. Hạo Nguyệt chưa xuất hiện nhưng Long Hạo Thần đã có lực lượng hủy

diệt của nó.

Trên chiến trường, quan trọng nhất chính là quân tâm. Khi Thụ Ma Thần chết, Trụ Ma Thần bị hủy thì quân tâm hai mươi vạn đại quân ma tộc đã bị phá.

Phía xa, mũi nhọn quân đoàn nhân đêm đen đánh lén, tối đa chỉ cần mười phút, vòng ma pháp tập thể thứ nhất sẽ oanh kích vào khu trung tâm đại quân ma tộc. Còn các ma pháp sư ma tộc thì đang dưới uy áp của Vĩnh Hằng và Sáng Tạo Thần Ấn vương tọa không thể nào tụ tập tiến hành phản kích, càng không khả năng tỏa định những cường giả cấp chín trên không trung.

"Năng lực mới rồi ta đã tích trữ tốt lắm." Giọng Dạ Tiểu Lệ vang bên tai Long Hạo Thần.

Ngay sau đó, ngực hần lóe ánh sáng xanh, một thân hình nhỏ xinh chui ra khỏi ánh sáng rơi trên đầu vai hần.

Cao ba tấc, nhỏ xinh tinh xảo tựa như phi thúy điêu khắc thành, hơi thở sinh mệnh nhu hòa mà không cường liệt, đôi mắt xanh đen to tròn tràn ngập ánh sáng trí tuệ.

Đây chính là Dạ Tiểu Lệ bây giờ, cũng là trí tuệ linh lô của Long Hạo Thần.

Quang nguyên tố tinh linh biến thành Quang Tinh Linh Vương, nhưng hần đã có được một Thần Tinh Linh mới.

"Cô có thể tích trữ kỹ năng?" Long Hạo Thần rất là tò mò nhìn Dạ Tiểu Lệ rơi trên đầu vai mình.

Dạ Tiểu Lệ cười hì hì, nói.

"Người ta là trí tuệ linh lô, đương nhiên là mạnh nhất rồi. Ta không chỉ có thể tích trữ tất cả kỹ năng thuộc tính tự nhiên, còn có thể nhờ vào lực lượng của người thúc đẩy chúng nó tiến hóa. Sau này người sẽ dần

biết ta có lợi ích lớn cho người bao nhiêu. Ví dụ như kỹ năng lĩnh vực Cai Quản Tiến Trình Sinh Mệnh của người, đã tiến hóa mảng lớn rồi. Ngay cả năng lực Vĩnh Hằng và Sáng Tạo Thần Ấn vương tọa dung hợp một phần với ta cũng sẽ bị ta tác động tiến hóa."

Long Hạo Thần mỉm cười nói.

"Đợi sau này có cơ hội, tôi nhất định sẽ tìm một thân thể thích hợp cô. Tôi vẫn là thích cô ở hình dạng nhân loại. Cô như vậy đi theo tôi quá uất ức."

Dạ Tiểu Lệ nhẹ lắc đầu.

"Cảm ơn ý tốt của người, nhưng người không hiểu. Lúc trước khi ta sinh hoạt trong Mộng Huyền Thiên Đường dù rất vui vẻ nhưng cực kỳ thiếu cảm giác an toàn. Theo người, ta rất vui, đừng đuổi ta đi. Nếu ta thật sự muốn rời khỏi người, cũng không cần người giúp ta cái gì."

Khi một kiếm quang vàng khổng lồ chém vạn mét, ma pháp sư Địa Ngục Ma tộc cấp cao thật không dễ dàng tập trung lại bị chém chết hết, đại quân ma tộc rốt cuộc như bị cọng rơm cuối cùng đè ép, bắt đầu tan tác.

Mũi nhọn quân đoàn đã tới rồi, thật như mũi đao nhọn từ hậu phương đâm vào. Có Trương Phóng Phóng Trí Tuệ và Tinh Thần Thần Ấn vương tọa dẫn dắt, hết sức công kích.

Long Hạo Thần vẫn ở trên không trung khống chế toàn cục. Các thành viên Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi và nhóm Anh Hùng Vĩnh Hằng thì tập trung công kích vào con đường ma tộc chạy trốn. Cố gắng hết sức dựa vào lực công kích cường đại của mình gom lấy bại quân ma tộc chạy tứ tán, giảm tốc độ chạy trốn của chúng.

Hai mươi vạn đại quân ma tộc là tinh nhuệ của ma tộc! Cố gắng kiềm chế chúng tại đây thì tất nhiên sẽ là đả kích rất lớn với ma tộc. Đặc biệt là trong hai mươi vạn đại quân ma tộc chủ lực là Ác Ma tộc và Hùng Ma

tộc. Hai chủng tộc cường chiến này bình thường ở trên chiến trường đem đến tai họa rất lớn cho nhân loại.

Trận chiến này nhìn như đám Long Hạo Thần thắng nhẹ nhàng, nhưng kỳ thực họ đã xuất động bao nhiêu cường giả chứ? Gần ba mươi vị cường giả cấp chín, cường giả lĩnh vực hơn hai mươi. Một đội lực lượng như vậy coi như là Ma Thần Hoàng đều phải cẩn thận đối phó, huống chi là đại quân ma tộc chỉ có một ma thần thống lĩnh?

Tất nhiên, đội đại quân ma tộc còn chưa phát huy ra hết sức chiến đấu. Nếu không phải trinh sát thất bại, không cho chúng thời gian phản ứng, nhân loại muốn công kích chúng phải mất nhiều cái giá lớn.

Từ ban đêm giết đến ban ngày, mũi nhọn quân đoàn truy kích gần ba trăm dặm, cuối cùng giết địch hơn mười lăm vạn, chỉ có vài vạn tàn quân ma tộc trốn thoát.

Trong cường giả nhân loại, giết chóc nhiều nhất không phải ma pháp sư Lâm Hâm chủ công mà chính là Nhã Đình.

Dù Tâm Viêm Lưu Tinh Vũ phủ lên phạm vi lớn nhất nhưng không đuổi kịp tốc độ giết chóc của Nhã Đình! Vương Giả Kiếm lĩnh vực của cô ở trong đại quân ma tộc đánh đâu thắng đó, không có một ma tộc nào ngăn cản được đòn tấn công của cô. Thanh kiếm khổng lồ dài trăm mét ở trong đại quân ma tộc hỗn loạn quét một vòng là mấy trăm thương vong. Trận chiến này chỉ sợ Nhã Đình trực tiếp giết địch hơn một vạn. Các Anh Hùng Vĩnh Hằng thấy quá nhiều chuyện lớn lao cũng phải trợn mắt. Năng lực của Nhã Đình đặc biệt, tu vi mạnh, thêm vào bản thân tinh linh, cho nên không có Anh Hùng Vĩnh Hằng nào chọn cô để truyền thừa. Nhưng cô hiện ra lực sát thương, linh lực gần như vô tận đem đến rung động rất lớn cho các cường giả Anh Hùng Vĩnh Hằng.

Tương đối thì đám Anh Hùng Vĩnh Hằng gần như không dốc hết sức, đa số là hỗ trợ thành viên Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi. Đem hình tượng quang chính giành cho những thanh niên này. Đây cũng là chỗ lão luyện của nhóm Anh Hùng Vĩnh Hằng. Trên chiến trường ai nói rõ được

tình huống? Nếu kẻ địch xuất hiện viện quân, mà viện quân đủ cường thì sao? Họ phải giữ đủ thực lực để tùy cơ ứng biến.

Có thể nói, đây là trận nhân loại đối kháng ma tộc chiến thắng chưa từng có.

Qua sáu ngàn năm, Liên Minh Thánh Điện đương nhiên có thể đạt được một số trận thắng. Nhưng vì đề phòng ma tộc dốc hết sức trả thù, trong đấu tranh với ma tộc, số lần nhân loại chủ động xuất kích rất ít, một khi ma tộc rút đi cũng sẽ không truy đuổi.

Nhưng bây giờ thì khác, Anh Hùng Vĩnh Hằng tham gia, ma tộc hủy hai Săn Ma Đoàn cấp danh hiệu, triệu tập hơn năm mươi ma tộc chuẩn bị dốc sức tấn công, dĩ nhiên Liên Bang không cần co rút đầu nữa. Cố gắng hết mức đả kích ma tộc chính là mục tiêu của mũi nhọn quân đoàn. Đánh tới khi Ma Thần Hoàng cũng cảm thấy đau, họ mới xem như hoàn toàn hấp dẫn chủ lực đại quân ma tộc, hơn nữa đạt tới mục đích cuối cùng là đem quyết chiến tới Ngự Long quan.

Đại chiến kéo dài nguyên đêm, coi như là chức nghiệp giả cũng mệt rũ rời. Long Hạo Thần ra lệnh mũi nhọn quân đoàn nghỉ ngơi trong cánh rừng rậm tại biên cảnh ma tộc, để hậu phương phụ trách trông chừng ngựa. Hàn Vũ dẫn theo đội hậu vệ mang ngựa tới đây hết. Hắc triệu tập Quang Chi Thần Hi và các Anh Hùng Vĩnh Hằng mở hội.

Bản đồ da dê nhỏ gọn mở ra trước mặt, Long Hạo Thần ngồi xổm trên mặt đất, chỉ vào một chỗ trên bản đồ.

"Hiện tại chúng ta ở vị trí này, lúc trước một trận chiến chúng ta gần như tiêu diệt toàn bộ chủ lực ma tộc đóng ngoài Ngự Long quan. Quân ta có đủ mục sư trị liệu, tổn thương không lớn."

Sức chiến đấu của mũi nhọn quân đoàn so với Long Hạo Thần dự đoán còn mạnh hơn. Sáu chức nghiệp của Lục Đại Thánh Điện hoàn mỹ tổ hợp, lần đầu tiên chứng minh nhiều chức nghiệp liên hợp tác chiến có ưu thế tuyệt đối.

"Tiếp tục đi hướng đông là chúng ta sẽ vào Tát Ma hành tỉnh của ma tộc. Tát Ma tộc ở trong ma tộc là một chủng tộc yếu ớt, trừ giỏi chống lạnh ra, chúng nó không có sức chiến đấu quá mạnh. Trong chiến tranh trước kia, đa phần là nhận nhiệm vụ chuyển vật tư cho ma tộc đóng giữ ngoài Ngự Long quan. Hàn Vũ, bên Ngự Long quan có truyền tin tức chưa?"

Hàn Vũ gật đầu, nói.

"Đã trước tiên truyền về tin chúng ta thắng lợi, chắc Ngự Long quan sẽ nhanh chóng sai người tới thu dọn chiến trường, đoạt lấy chiến lợi phẩm. Kho lương dự trữ bên ma tộc không tệ, đặc biệt là các loại thực vật hải sản, lưu trữ rất tốt."

Long Hạo Thần mỉm cười nói.

"Tát Ma hành tỉnh là hành tỉnh cách trung ương hành tỉnh xa nhất trong lãnh địa ma tộc."

Long Hạo Thần mỉm cười, nói tiếp.

"Tát Ma hành tỉnh là hành tỉnh cách hành tỉnh trung ương xa nhất trong lãnh địa ma tộc, trừ phi Ma Thần Hoàng chỉ dẫn dắt Nghịch Thiên Ma Long tộc của mình thêm vào tất cả ma thần tới trước, nếu không thì, từ hành tỉnh trung ương dẫn đại quân tới chỗ chúng ta cần ít nhất hai mươi ngày. Đột phá thủ quân ngoài Ngự Long quan, ít nhất gần đây năm, sáu hành tỉnh ma tộc hoàn toàn lộ ra trước mặt chúng ta. Lực lượng phòng ngự cực kỳ có hạn, bây giờ chúng ta sợ nhất là Ma Thần Hoàng bất chấp tất cả dẫn đại quân trực tiếp tấn công vào Đông Nam quan, Vạn Thú quan cách hành tỉnh trung ương gần nhất. Cho nên chúng ta nhất định phải khiến Ma Thần Hoàng chú trọng."

"Là Trụ Ma Thần đệ nhất ma tộc, Trụ Ma Thần khác bị tổn hại chắc chắn Ma Thần Hoàng có thể cảm giác được. Trong Liên Bang, chỉ tôi mới có lực lượng phá hỏng Trụ Ma Thần. Bởi vậy, tôi tin rằng khi Ma Thần Hoàng cảm nhận được Trụ Ma Thần chết sẽ biết ngay tôi ở Ngự

Long quan. Nhưng đại quân ma tộc bên này đã tán loạn, muốn đem tình hình chiến đấu cụ thể truyền lại ít nhất mất năm ngày, đây còn là suy đoán nhanh nhất. Thêm vào tới nơi gần hai mươi ngày, cho nên chúng ta có đầy đủ thời gian. Trong thời gian này, chúng ta phải cố gắng hết sức khiến Ma Thần Hoàng biết nhiều hành động của chúng ta hơn."

Tiêu Hoắc hỏi.

"Tiểu Long, vậy người định làm sao? Đồ sát mấy hành tinh ma tộc gần đây?"

Long Hạo Thần lắc đầu, nói.

"Không, đồ sát rất mất nhân tính, hơn nữa trong ma tộc, kỳ thực chân chính thuần túy chỉ là một phần. Tôi từng tiếp xúc một tổ chức ma tộc, tổ chức là con lai người ma tổ thành. Họ âm thầm phản kháng Ma Thần Hoàng, còn tích lũy một phần lực lượng. Tôi nghe nói thủ lĩnh tổ chức là một ma thần cực kỳ quan trọng trong ma tộc. Lực lượng này có lẽ không đủ ảnh hưởng cả chiến cuộc, nhưng nếu có thể lôi kéo họ hỗ trợ, vậy chúng ta nắm chắc thắng lợi lớn hơn chút. Nếu tùy tiện đồ sát, nhất định sẽ khiến tổ chức này không dám tiếp xúc với chúng ta, cũng sẽ dâng lên nỗi lòng cùng chung mối thù."

Thúc Vịnh Tiêu nói.

"Này có giống kêu hổ lột da?"

Long Hạo Thần nói.

"Chắc không đâu. Mục đích cuối cùng của tổ chức này thật ra càng muốn dung nhập vào nhân loại chúng ta. Tôi từng tiếp xúc một thành viên đã nói rằng, nếu cuối cùng nhân loại công kích ma tộc, họ chỉ hy vọng có thể chữa cho những con lai người ma một địa bàn tự trị, không cần lớn lắm. Sau đó giao lưu với nhân loại, dần bị nhân loại đồng hóa."

Thải Nhi nói.

"Vậy chúng ta nên làm sao?"

Long Hạo Thần nói.

"Chiến tranh tàn khốc, do dù không đồ sát quy mô lớn thì chúng ta nhất định phải công kích chủ lực ma tộc. Mà muốn trong thời gian ngắn nhất khiến ma tộc tổn hại đủ nặng, vậy chúng ta cần chia binh ra. Các người nhìn xem."

Nói rồi tay phải của hắn liên tục chỉ vào vài chỗ trên bản đồ, đều là vị trí thủ phủ vài hành tỉnh ma tộc gần đây.

"Lực lượng mạnh nhất của các tộc ma tộc chủ yếu là tài nguyên đều tập trung tại thủ phủ. Ma tộc thường là miệng cạp gan thỏ, phòng ngự bên ngoài lực lượng cường đại, mà chân chính bên trong thì lực lượng trống rỗng. Chẳng phải là Ma Thần Hoàng đã điều động đi nhiều ma thần rồi sao? Chúng ta nhân cơ hội này phá hủy căn cơ của chúng. Vậy nên tôi đặt mục tiêu công kích ở sáu thủ phủ hành tỉnh ma tộc gần Ngự Long quan nhất. Chúng ta không cần giết chóc nhiều, nhưng phải cướp tài nguyên thủ phủ tích góp, hoặc là phá hủy, đủ khiến Ma Thần Hoàng sút đầu mẻ trán."

"Ma tộc có tổng cộng hai mươi bốn hành tỉnh, sáu hành tỉnh phương bắc này chiếm một phần tư. Theo đặc tính của ma tộc, tài nguyên của chúng đa số tập trung ở mỗi một thủ phủ hành tỉnh. Nếu kế hoạch thành công, vậy Ma Thần Hoàng sẽ rất khó trực tiếp đến Đông Nam quan hoặc Vạn Thú quan, chắc chắn y sẽ lo lắng nhân tố tấn công Liên Bang mà hậu phương không ổn định."

Đối với chiến lược của Long Hạo Thần, mọi người đều gật đầu. Kỳ thực trước khi xuất chinh đã có phương án chiến đấu đại khái, lúc này Long Hạo Thần chỉ là nói càng kỹ càng hơn chút thôi.

Thải Nhi nói.

"Vậy cứ thế đi, đợi nghỉ ngơi xong thì chúng ta sẽ chia binh sáu đường xâm nhập vào ma tộc tác chiến."

Long Hạo Thần nói.

"Sáu tổ phải giữ liên lạc chặt chẽ. Một khi phát hiện hành tình nào có ma thần trấn giữ thì phải báo cho tôi biết ngay. Tôi sẽ cố gắng chạy qua phá hủy Trụ Ma Thần. So với tài nguyên, Trụ Ma Thần càng là gốc rễ của ma tộc, cũng là cơ sở ma tộc tồn tại."

Lâm Hâm nói.

"Bây giờ sợ nhất là Ma Thần Hoàng bất chấp tất cả nhất chín nhì bù. Nếu như y không thêm để ý chúng ta hành động, vẫn muốn dẫn đại quân công kích quan ải Vạn Thú quan, hoặc Đông Nam quan, hơn nữa làm đột phá xâm nhập vào nội Liên Bang chúng ta đốt nhà giết người cướp của, vậy chúng ta sẽ rất bị động. Quan trọng là, tài nguyên Liên Bang phong phú hơn ma tộc nhiều, chúng ta có thể cướp thì chúng cũng làm được."

Long Hạo Thần gật đầu, nói.

"Vấn đề anh lo lắng thì tôi đã dẫn đo rất nhiều, rất có khả năng xảy ra. Dù sao Ma Thần Hoàng muốn dẫn đại quân chạy tới cần thời gian đầy đủ. Bởi vậy, tôi cho rằng, khả năng lớn nhất là Ma Thần Hoàng sẽ chia binh hai đường."

Mắt Tiêu Hoắc sáng ngời.

"Chia binh hai đường là sao?"

Long Hạo Thần nói đơn giản bốn chữ trùng hợp với suy nghĩ trong lòng nó.

Long Hạo Thần nói.

"Ma Thần Hoàng rất muốn giết tôi, chúng ta lại ở phương bắc dậy sóng, chắc chắn y sẽ không bỏ qua cơ hội đối phó chúng ta. Vậy nên tôi

cho rằng rất có thể y sẽ dẫn dắt một đám ma tộc mạnh nhất, trong thời gian ngắn nhất tới quyết chiến với chúng ta. Đám ma tộc này rất có thể là một phần trong năm mươi bốn ma thần y triệu tập, cùng với một phần Nghịch Thiên Ma Long tộc, Nguyệt Ma tộc, Tinh Ma tộc. Ma Thần Hoàng có tự tin tuyệt đối vào sức mạnh bản thân, cho nên sẽ không mang quá nhiều cường giả ma tộc tới đây, rất có thể tổng số lượng không tới một ngàn người. Sự thật là dưới tình huống bình thường, lực lượng như vậy đủ chiến thắng chúng ta rồi, bởi vì Ma Thần Hoàng không biết có các vị tổ tiên tham gia."

" Binh chia làm hai đường, bên kia mục tiêu Ma Thần Hoàng công kích có khả năng là Đông Nam quan nhất. Có lẽ ma tộc đã thăm dò được chúng ta đang điều binh khiển tướng. Nhưng đối với một số sắp xếp quan trọng nội bộ thì có lẽ không biết chính xác. Chắc chắn sẽ cho rằng Chiến Sĩ Thánh Điện ở Đông Nam quan là nơi quan trọng nhất, chứ không biết chúng ta đã tiến hành bình quân chức nghiệp Lục Đại Thánh Điện. Hơn nữa trước khi xuất phát, chúng ta còn sắp đặt một phần lực lượng Thích Khách Thánh Điện tiếp viện Vạn Thú quan, Đông Nam quan."

" Lần này Ma Thần Hoàng triệu tập số lượng đại quân khủng bố sẽ để lại ít nhất hai mươi ma thần phụ trách chỉ huy đại quân. Nếu như chúng ủa hướng Đông Nam quan, đích thực có uy hiếp rất lớn đối với chúng ta. Nhưng Đông Nam quan không dễ dàng bị nắm. Lần trước thánh chiến xong các quan ải đều tăng cường phòng ngự. Cùng lúc đó, một khi dò ra trạng thái cụ thể của đại quân ma tộc, Vạn Thú quan và Gia Lăng quan cách Đông Nam quan gần nhất sẽ trước tiên phái binh viện trợ. Quan trọng nhất là, bây giờ các quan ải đều có chín vị tổ tiên trấn giữ. Một khi quan ải nào bị công kích, lấy thực lực của các tổ tiên, trong vòng ba ngày sẽ chạy tới quan ải đó. Tập trung lực lượng hơn bốn mươi vị tổ tiên, cho dù địch quân cường đại, có hai mươi mấy ma thần thống lĩnh nhưng muốn công phá hùng quan của chúng ta tuyệt đối không dễ dàng, thậm chí rất có thể chịu thiệt lớn."

Nghe xong phân tích của Long Hạo Thần, mọi người đều rung động.

Mặt Tiêu Hoắc không thể làm ra biểu tình gì, nhưng sự khen ngợi tán thán trong mắt rất rõ ràng biểu đạt ra. Lòng thầm nghĩ, tiểu Long nhỏ tuổi vậy đã có thể trở thành đứng đầu Liên Bang đúng là không chỉ do may mắn! Hẳn chẳng những rất có thiên phú về mặt tu luyện, tâm trí trầm ổn tỉ mỉ. Có thằng bé này không chế đại cục Liên Bang, lần này quyết chiến với ma tộc có khả năng thắng rất lớn. Long Hạo Thần đoán giống như lòng nó đã nghĩ, nên nó không nói nhiều lời, chỉ lặng lẽ nhìn Long Hạo Thần sắp đặt.

Chiến lược, chiến thuật đã xác định rồi, tiếp theo là chia binh.

Mũi nhọn quân đoàn chia binh làm sáu đường, do Long Hạo Thần, Thái Nhi, Trần Anh Nhi, Vương Nguyên Nguyên, Hàn Vũ và Trương Phóng Phóng thống soái. Mỗi đại quân có ba Anh Hùng Vĩnh Hằng trấn giữ. Tư Mã Tiên đi theo Trần Anh Nhi một tổ. Lâm Hâm đi theo Vương Nguyên Nguyên một tổ. Đoạn Úc đi theo Hàn Vũ một tổ. Dương Văn Chiêu đi theo Trương Phóng Phóng một tổ. Nhã Đình thì đi theo Thái Nhi một tổ. Binh chia sáu đường cùng xuất phát.

Long Hạo Thần phụ trách mục tiêu là trong sáu hành tỉnh chỗ chính giữa nhất, tiện cho hấn trước tiên chạy tới hành tỉnh khác phá hủy Trụ Ma Thần.

Tổ của Long Hạo Thần tuy không có đồng bạn đi theo nhưng thực lực của hấn là mạnh nhất, lại có Tiêu Hoắc phụ trợ, về sức lực tổng thể thì không kém hơn năm tổ khác.

Vốn mũi nhọn quân đoàn chỉ có vạn người, xé lẻ biến càng thêm linh hoạt, tựa như sáu mũi dao nhọn đâm vào vùng đất phương bắc ma tộc.

.....

Ma tộc, Ma Hoàng cung.

"Thụ Ma Thần Bồ Tùng đã chết, Trụ Ma Thần của gã cũng bị hủy." Sắc mặt Ma Thần Hoàng cực kỳ khó xem.

Ngay lúc Trụ Ma Thần của Thụ Ma Thần bị hủy thì y đã trước tiên cảm giác được. Đây đã là Trụ Ma Thần thứ ba bị hủy.

Bên dưới đứng đầy mấy chục ma tộc, mỗi một tên đều có khí thế cường đại. Chúng chính là gốc của ma tộc, cũng là tồn tại mạnh nhất trong ma tộc, ma thần!

Chẳng qua những kẻ cường đại hùng bá một phương trong ma tộc lúc này không ai dám thử mạnh, yên lặng đứng đó, thậm chí dám ngẩng đầu nhìn hướng Ma Thần Hoàng chỉ có ít ỏi vài tên đứng hàng đầu.

Thụ Ma Thần Bồ Tùng đã chết, gã phụ trách trấn giữ Ngự Long quan. Trụ Ma Thần bị phá hủy, không thể nghi ngờ, có nghĩa là Long Hạo Thần ra tay.

"Bệ hạ, ta đã truyền lệnh, cố gắng nhanh nhất đạt được tình báo chính xác bên đó. Chỉ là Tát Ma hành tinh cách tâm thành quá xa, nhanh nhất phải ba ngày mới có tin chính xác được." Nguyệt Ma Thần A Gia Lôi Tư cung kính nói.

Y biết rõ Ma Thần Hoàng nóng lòng muốn biết nhất là phá hủy Trụ Ma Thần là Austin Griffin hay là Long Hạo Thần. Nếu chỉ là Long Hạo Thần dựa vào một phần lực lượng huyết mạch của Austin Griffin phá hủy, vậy vấn đề nhỏ chút. Nhưng nếu Austin Griffin không chết thì nguy to rồi.

Ánh mắt Ma Thần Hoàng vẫn lạnh lùng như cũ. Ma thần chết đi, y sẽ không thấy đau lòng, còn có thể lại bồi dưỡng ra. Nhưng Trụ Ma Thần mới chân chính là gốc của ma tộc, tựa như cái giá chống tòa cao ốc ma tộc. Đã có ba Trụ Ma Thần bị hủy, nhìn thì số lượng không nhiều, nhưng nếu tiếp tục thì sao? Mười năm, hai mươi năm đâu? Sẽ có bao nhiêu Trụ Ma Thần bị hủy?

"Ngõa Sa Khắc." Ma Thần Hoàng đem ánh mắt hướng về Tinh Ma Thần đứng bên cạnh Nguyệt Ma Thần.

Ngõa Sa Khắc gật đầu, nói.

"Nhận được tin tức rồi ta sẽ trước tiên sử dụng dự ngôn thuật, chỉ hướng về Austin Griffin có xuất hiện hay không thì chắc sẽ chính xác. Kẻ hủy Trụ Ma Thần chắc là Long Hạo Thần, nhưng không biết tại sao, ta cảm nhận hơi thở sinh mệnh trên người hắn không phải là thể vong linh như trong Dự Ngôn Sinh Mệnh."

Nghe Ngõa Sa Khắc nói vậy, biểu tình của Ma Thần Hoàng ngược lại biến trầm tĩnh, gật đầu nói.

"Vậy mới đúng. Long Hạo Thần cứu đi Dạ Tiểu Lệ, Dạ Tiểu Lệ chính là phân thân Tự Nhiên Nữ Thần để lại, có thể nói là có sức sống mạnh nhất trên đại lục. Có cô ta, nói không chừng trái tim Long Hạo Thần thật sự hồi phục lại. Ít nhất cô ta sẽ mang cho Long Hạo Thần hơi thở sinh mệnh rất mạnh."

Ngõa Sa Khắc hiểu ra.

"Thì ra là vậy, hèn chi."

Trải qua lần Dự Ngôn Sinh Mệnh trước, Ma Thần Hoàng tăng thêm tin tưởng dự ngôn thuật của Ngõa Sa Khắc. Lúc này y có phán đoán chính xác, sắc mặt Ma Thần Hoàng dễ nhìn hơn chút.

Chỉ cần năm đó Austin Griffin thật sự chết, chỉ một mình Long Hạo Thần thì y cũng không xem trong mắt. Nhưng Long Hạo Thần nhất định phải chết. Trên người hắn có một phần huyết mạch của Austin Griffin, một khi để hắn trưởng thành đến mức không thể khống chế, vậy đối với ma tộc chính là đả kích trí mạng.

"Bệ hạ, chúng ta còn tiến hành theo kế hoạch cũ không?" Tử Linh Ma Thần Tát Mễ Cơ Nạp cung kính hỏi.

Ma Thần Hoàng cau mày.

"Đã chuẩn bị tốt chưa?"

Tát Mễ Cơ Nạp gật đầu, nói.

"Tôi đa ba ngày là đại quân hoàn tất chinh trang, tuy số lượng không thể so với thánh chiến trước, nhưng lần này chinh hợp trăm vạn đại quân đều là tinh nhuệ các tộc. Có bệ hạ thống lĩnh, chắc chắn thể như chẻ tre."

Ma Thần Hoàng gật đầu, nói.

"Tốt lắm, tất cả tạm thời tiến hành theo kế hoạch. A Gia Lôi Tư, trong vòng ba ngày ta muốn được đến tin tức chính xác từ phương bắc."

"Vâng!" Nguyệt Ma Thần A Gia Lôi Tư cung kính đáp.

"Tất cả giải tán đi, các người hãy tự lo thân." Ma Thần Hoàng đứng dậy, vung tay áo, đi hướng mặt sau Ma Hoàng cung.

A Bảo đứng bên cạnh y lập tức theo sau. Lại lần nữa nghe cái tên Long Hạo Thần, nắm tay A Bảo bắt giắc siết chặt.

Ma Thần Hoàng vừa đi, đám ma thần có mặt đều yên tĩnh lại, sắc mặt không căng thẳng như trước nữa. Ma thần quen thân thì dắt tay nhau đi ra Ma Hoàng cung.

Lẽ đương nhiên Tinh Ma Thần Ngõa Sa Khắc đi theo Nguyệt Ma Thần A Gia Lôi Tư một chỗ. Hai ma thần chậm rãi bước ra khỏi Ma Hoàng cung, vẻ mặt có chút trầm trọng.

"Tam đệ, người thấy việc này thế nào?" A Gia Lôi Tư vừa đi vừa hỏi Ngõa Sa Khắc bên cạnh mình.

Dù đây là trong Ma Đô nhưng hai người nói chuyện vẫn dùng truyền âm. Lấy tu vi như Ma Thần Hoàng cũng không cách nào nghe trộm được họ đối thoại.

Ngõa Sa Khắc cau mày, nhẹ lắc đầu.

A Gia Lôi Tư rất quen thuộc y, trông thấy y làm vẻ mặt như vậy thì thầm chấn kinh.

"Không lẽ người cũng không thấy điểm tốt trong lần hành động này của đại quân chúng ta? Thực lực tổng thể của nhân loại so với chúng ta chênh lệch không thể tính, lần này bệ hạ còn đặt quyết tâm, không lẽ chẳng thể đè bẹp nhân loại ư?"

Ngõa Sa Khắc thở dài, nói.

"Nhị ca, còn nhớ năm đó ta vì Long Hạo Thần và Austin Griffin tiến hành Đại Dự Ngôn Thuật đã nói cái gì không? Sự tồn tại của Long Hạo Thần đã uy hiếp đến sự thống trị tộc ta. Lần đó là cơ hội duy nhất."

Y cố ý nhấn mạnh hai chữ "duy nhất", khiến A Gia Lôi Tư hít ngậm khí lạnh.

"Ý người là bây giờ Long Hạo Thần đã đủ lông cánh?"

Tinh Ma Thần Ngõa Sa Khắc gật đầu, nói.

"Theo phương bắc truyền về tin tức, rất có thể Long Hạo Thần đã được thủ lĩnh trong sáu Thần Ấn vương tọa Kỳ Sĩ Thánh Điện, Vĩnh Hằng và Sáng Tạo Thần Ấn vương tọa thừa nhận. Thần Ấn vương tọa này hơn sáu ngàn năm qua chưa bao giờ có chủ nhân. Từ khi nó giáng thế, ở trong nhân loại chỉ có tác dụng tượng trưng mà thôi. Điều này đã đủ chứng minh nhiều chuyện, lại thêm kẻ có được nó chính là Long Hạo Thần. Không chỉ thế, ta nghi ngờ Austin Griffin không chết. Long Hạo Thần có thể dùng cách này sống lại, tại sao Austin Griffin không thể? Nếu Austin Griffin đã có thể chuyển sinh, sức sống của nó chắc chắn cực kỳ cường đại. Hơn nữa theo ta nghiên cứu về huyết khế, nếu huyết khế chấm dứt, cho dù chủ phương còn sống thì lực lượng huyết khế sẽ dần yếu đi. Mà Long Hạo Thần có thể dựa vào lực lượng huyết mạch của Austin Griffin phá hủy Trụ Ma Thần của Thụ Ma Thần Bố Tùng, vậy lực lượng huyết mạch của hắn sẽ yếu sao? Lại thêm lần này trong dự ngôn

thuật của ta, cảm giác được bên cạnh Long Hạo Thần có lực lượng cường đại hỗ trợ."

Nghe Ngõa Sa Khắc nói mấy lời này, A Gia Lôi Tư bị chấn kinh.

"Tam đệ, tại sao mới rồi ở trước mặt bệ hạ người nói gì hết?"

Ngõa Sa Khắc cười nhạt.

"Tại sao ta phải nói? Cho dù ta nói, bệ hạ có tin không? Ở trước mặt nhiều ma thần như thế, nói không chừng y trách ta dao động quân tâm. Ta đã chết một lần, không muốn chết lần nữa."

Nói đến đây, đáy mắt y lóe tia sáng lạnh, không biết đang nghĩ gì.

Nguyệt Ma Thần A Gia Lôi Tư cũng im lặng, nhẹ vỗ bả vai Ngõa Sa Khắc.

"Tam đệ, trở về nghỉ ngơi cho tốt đi, nói không chừng chúng ta sắp lên đường."

Nói xong y sai bước đi.

Nhìn bóng lưng Nguyệt Ma Thần A Gia Lôi Tư, Tinh Ma Thần Ngõa Sa Khắc thở dài một tiếng.

"Nhị ca à nhị ca, người cho rằng ta không biết gì hết sao? Nếu không phải người vì ta thì..."

Lắc mạnh đầu, Ngõa Sa Khắc lại thở dài, xoay người đi. Trong lúc rời đi, đáy mắt y tràn đầy ưu tư.

Nguyệt Ma Thần A Gia Lôi Tư quay về Nguyệt Ma cung của mình. Trở về tẩm cung, A Gia Lôi Tư ngồi trên vương tọa bình thường mình thích nhất, nhắm mắt lại, dường như đang im lặng suy tư.

Chừng mười phút, dường như y đặt ra quyết tâm, bỗng đứng dậy đi tới trước giá sách, từ một tầng giữa giá sách lấy ra một cuốn sách không

hề bắt mắt.

Bỗng chốc giá sách phát ra tiếng két két, chậm rãi dời sang bên trái. Tiếng động rất nhỏ, chỉ hơn mười giây thì một cánh cửa xuất hiện ở mặt sau giá sách. Khi y bước vào trong thì giá sách tự động khép lại, cuốn sách bị rút ra cũng quay về chỗ cũ.

Ánh sáng tím nhạt tỏa ra từ người A Gia Lôi Tư, chiếu sáng đường hầm tối đen. Đi hơn mười mét, lại xuống một tầng bậc thang thì mới có ánh sáng.

"Ai đó?" Một giọng nói cố ý đè thấp vang lên.

"Là ta." A Gia Lôi Tư nhàn nhạt nói.

Một bóng dáng bao phủ trong áo đen lặng lẽ xuất hiện trước mặt y.

A Gia Lôi Tư và người áo đen đi tới một gian phòng ánh sáng hơi tối. Phòng sắp đặt rất đơn giản, một chiếc giường, một cái bàn và hai cái ghế. Trên bàn bày chút đồ ăn.

A Gia Lôi Tư không ngồi xuống, đi vào phòng xong đứng lại.

"Tình hình rất lạ, bây giờ còn chưa thể nói gì. Nhưng theo lời của Ngõa Sa Khắc, lần này Ma Thần Hoàng hành động chưa chắc thành công. Ngõa Sa Khắc nhấn mạnh, kế hoạch lần trước đối phó Long Hạo Thần và Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi của hắn là cơ hội duy nhất. Long Hạo Thần còn sống nghĩa là cơ hội đó đã mất. Chính là nói, ma tộc rất có thể thật sự xuống dốc."

"Lời của Ngõa Sa Khắc có đáng tin không?" Người áo đen trầm giọng nói.

A Gia Lôi Tư gật đầu, nói.

"Chắc là đáng tin, năm đó y cũng nói như vậy. Hơn nữa cho đến nay Ngõa Sa Khắc có tình cảm với ta rất tốt, ta nghi ngờ y đã biết gì rồi. Ta

phải tìm cơ hội nói chuyện với y mới được."

"Vậy chúng ta nên làm sao đây?" Người áo đen lại hỏi.

A Gia Lôi Tư ngẫm nghĩ, nói.

"Theo kế hoạch vốn có của Ma Thần Hoàng, lần này tập kết đại quân rồi sẽ trực tiếp chỉ huy tây tiến. Phá Đông Nam quan cách Ma Đô Tâm thành gần nhất, sau đó luôn hướng tây, xâm nhập vào đất Liên Bang Thánh Điện, trực tiếp giết đến Thánh thành. Buộc Liên Bang Thánh Điện tại Thánh thành quyết chiến với chúng ta. Đến khi đó tất nhiên Long Hạo Thần sẽ trở về. Một lần là xong, tại Thánh thành triệt để đánh tàn phá nhân loại. Cũng lợi dụng cơ hội thánh chiến cướp bóc nhân loại, chẳng những cướp tiền tài còn phải cướp thật nhiều người về, khiến nội tình nhân loại tích góp mấy ngàn năm nay trống rỗng. Sau đó không hủy diệt nhân loại, cướp hết tinh hoa của nhân loại rồi thì rút về. Tất nhiên trong chiến tranh nhất định phải giết một số cường giả đứng đầu nhân loại, bị y đặt ở hàng đầu chính là Long Hạo Thần."

"Đây đúng là cách tốt, đơn giản, trực tiếp, lấy mưu cầu và hòa bình, thực lực tuyệt đối áp chế nhân loại. Chẳng lẽ Ma Thần Hoàng nghe nói Thụ Ma Thần bỏ mình thì đổi ý?" Người áo đen hỏi.

A Gia Lôi Tư lắc đầu, nói.

"Ít nhất trước mắt y không định thay đổi, cách này đúng là có lợi cho ma tộc nhất. Người biết tại sao Ma Thần Hoàng phải triệu tập hơn năm mươi ma thần tại Ma Đô không? Còn khiến tất cả mang theo Trụ Ma Thần của mình."

Người áo đen ngẩn ra, nói.

"Thì chẳng phải vì tập trung lực lượng phát động thánh chiến với Liên Bang Thánh Điện sao?"

A Gia Lôi Tư cười lạnh, nói.

"Người khác không biết chẳng lẽ ta thì không? Ma Thần Hoàng là đang sợ Long Hạo Thần. Bây giờ y sợ nhất là Long Hạo Thần dẫn theo Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi xâm nhập nội bộ ma tộc, chuyên môn xuống tay với ma thần chúng ta. Nếu vậy thì khó mà đề phòng."

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 310

Ma Thần Hoàng Lập Kế Hoạch

A Gia Lôi Tư nói tiếp.

"Ma Thần Hoàng từng nói với ta, bây giờ Long Hạo Thần rất mạnh. Lấy tu vi của y mà nói hai chữ rất mạnh, sợ là tu vi hiện nay của Long Hạo Thần không phải ma thần bình thường đối đầu nổi. Cho nên y mới triệu tập phần lớn ma thần lại một chỗ, tránh để Long Hạo Thần tiêu diệt từng phần, cũng có thể tập trung lực lượng phát động chiến tranh. Kế sách của Ma Thần Hoàng không thể không nói là không chu đáo."

"Vậy bây giờ chúng ta nên làm sao? Báo tin cho Long Hạo Thần?"
Người áo đen nghi ngờ hỏi.

A Gia Lôi Tư lắc đầu.

"Không, chờ đã. Ta đã quyết định rồi, lần thánh chiến này cũng là kỳ ngộ quan trọng của chúng ta. Nhưng dù có liên lạc với Long Hạo Thần cũng phải chờ có tin tức chính xác đã rồi tính. Lần này tuyệt đối không thể xảy ra sai sót nữa. Đợi có tin chính xác rồi, người đích thân đi một chuyến."

"Ừm."

.....

*Phụt! * Một tiếng trầm đục, Trụ Ma Thần khổng lồ chớp mắt vỡ nát, hóa thành vô số mảnh vụn bay trên không trung. Long Hạo Thần bèn

bồng giữa không trung, Vĩnh Hằng giáp biến thành đôi cánh trắng khổng lồ giương ra, khiến hắc hồn như thiên thần từ trên trời giáng xuống.

Bên dưới Trụ Ma Thần, một ma thần đã mất đi hơi thở, tinh hạch ma thần của nó nằm trong tay Long Hạo Thần.

Cuộc chiến sáu hành tinh phương bắc đã gần tới cuối. Mũi nhọn quân đoàn chia thành sáu đường đánh đầu thẳng đó, thủ đô sáu hành tinh phương bắc ma tộc toàn bộ bị dễ dàng công phá. Trong đó đám Long Hạo Thần tìm đến hai ma thần, đều chết trong tay hắc hồn, Trụ Ma Thần cũng bị tiêu diệt. Tới đây thì bảy mươi hai Trụ Ma Thần ma tộc đã bị phá hủy năm cây.

"Tiêu lão, tình hình trong thành thế nào?" Long Hạo Thần hỏi Tiêu Hoắc bên cạnh mình.

Tiêu Hoắc mỉm cười nói.

"Mọi thứ đều rất thuận lợi. Trước khi chúng ta đến thì nhóm Thái Nhi đã giải quyết vấn đề này gần xong rồi. Tất cả vật tư đều bị ma pháp sư lấy nhảu trữ vật mang đi hết. Trụ Ma Thần đã bị hủy rồi, tiếp theo chúng ta nên làm sao?"

Long Hạo Thần nói.

"Tính theo thời gian thì nói sao Ma Thần Hoàng cũng nên có được tin chính xác, chắc tới lúc y hành động rồi. Giờ chúng ta tập trung binh lực lại, đột phá một hành tinh xong chúng ta chơi trốn tìm với Ma Thần Hoàng."

.....

Trong tâm cung Ma Thần Hoàng.

"Cái gì?"

Nhìn Nguyệt Ma Thần A Gia Lôi Tư trước mặt mình, Ma Thần Hoàng giận phát điên, đứng bật dậy đi tới đi lui trong phòng.

A Gia Lôi Tư cung kính đứng khoanh tay một bên, nhìn Ma Thần Hoàng nóng nảy. Lòng y máy động nhưng bề ngoài không có vẻ gì.

"Hay cho Long Hạo Thần!" Đi năm phút đồng hồ Ma Thần Hoàng mới dừng bước, nheo mắt, lửa giận trong mắt dần tắt, còn lại là khen ngợi.

"Có thể trong thời gian ngắn nhất làm ra phán đoán chính xác nhất, còn thực hiện, lần lượt giết ba ma thần của ta, hủy sáu thủ phủ hành tỉnh phương bắc của ta, hẳn đang muốn dụ ta đi!" Ma Thần Hoàng lạnh lùng nói.

Nguyệt Ma Thần A Gia Lôi Tư gật đầu nói.

"Ta đoán giống như bệ hạ, lần này tin tức truyền về chắc là vô cùng chính xác. Long Hạo Thần thống soái là một đội quân nhân số không nhiều nhưng toàn do tinh nhuệ tổ thành. Theo thám tử báo lại, trong đội của hắn, cường giả cấp chín hơn hai mươi người, tu vi không yếu. Thậm chí rất có thể tập trung cao tầng Lục Đại Thánh Điện mới ra một phần lực lượng như vậy. Nếu đã thế thì mấy quan ải của nhân loại chắc là trống rỗng, chúng ta có nên dựa theo kế hoạch nguyên bản trực tiếp công kích Đông Nam quan."

Ma Thần Hoàng híp mắt, suy nghĩ một lát, lắc đầu, nói.

"Không được, Long Hạo Thần là muốn lung lay gốc của tộc ta. Bây giờ sáu hành tỉnh tộc ta đã loạn rồi, nếu không xử lý thì sợ là sẽ uy hiếp đến sự thống trị của chúng ta. Chỗ Long Hạo Thần thông minh nhất là hắn không đồ sát khắp nơi mà chỉ phá mệnh mạch kinh tế của sáu hành tỉnh ta. Phá hủy và cướp bóc các thủ phủ hành tỉnh. Điều này khiến kinh tế sáu hành tỉnh phương bắc bị đả kích trí mạng. Chúng tộc bên đó sẽ bình tĩnh sao? Không cần chúng ra tay, không còn thực vật tài nguyên, các tộc sẽ tự động xảy ra nội loạn. Chẳng bao lâu sau, phương bắc sẽ rối

loạn thành một đồng, nếu không bình định thì sự hỗn loạn này chắc chắn sẽ kéo dài hướng nam. Nếu phủ lên diện tích quá lớn, vậy chúng ta chiến đấu ở đẳng trước, hậu phương thì rồi thành mớ bòng bong, cuối cùng ai là người thắng trận thánh chiến này khó nói. Phương bắc tất nhiên phải bình định, còn nhất định phải nhanh. Chỗ thông minh nhất của Long Hạo Thần là tấn công địch thì sẽ tự cứu, buộc ta không thể không đi vào khuôn khổ."

Nguyệt Ma Thần A Gia Lô Tư gật đầu nói.

"Bệ hạ, không bằng để ta dẫn Nguyệt Ma tộc đi đi. Ta có tự tin, dù không giết được Long Hạo Thần cũng sẽ buộc đội của hắn rút về lãnh địa nhân loại. Ngài thì tiếp tục hành động theo kế hoạch. Chỉ cần nội bộ nhân loại xảy ra nguy hiểm, không sợ Long Hạo Thần gây chuyện gì."

Ma Thần Hoàng nhẹ gật đầu.

"Này cũng là cách hay. Lấy uy vọng của người trong tộc ta, trấn giữ sáu hành tinh phương bắc không có vấn đề gì lớn. Chỉ cần đợi chúng ta từ bên nhân loại cướp về đủ vật từ thì vấn đề khác sẽ giải quyết dễ dàng. Nhưng còn một vấn đề người có nghĩ tới chưa? Nếu người không thể ngăn cản Long Hạo Thần, ngược lại bị hắn đánh bại thì sao?"

Nguyệt Ma Thần A Gia Lô Tư ngẩn ra.

"Bệ hạ, không lẽ Long Hạo Thần đã có sức mạnh thắng được ta?"

Ma Thần Hoàng lắc đầu.

"Thế thì không. Nhưng tu vi của hắn không yếu, quan trọng là trên người hắn có hai siêu thần khí. Vĩnh Hằng và Sáng Tạo Thần Ấn vương tọa không thể nghi ngờ chính là một, còn có tấm thuẫn. Khi hắn cứu Dạ Tiểu Lệ thì đã phát động uy lực siêu thần khí trên tấm thuẫn đánh lui ta, nếu không thì sao hắn có thể ở trước mặt ta mang đi Dạ Tiểu Lệ? Nếu bên cạnh hắn đúng là có hơn hai mươi cường giả cấp chín, bao gồm cả Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi của hắn, vậy thì không dễ đối phó.

Hơn nữa trong chúng ta còn có bảy, tám ma thần, nếu để hắc cứ dẫn quân thẳng tiến thì không chỉ là căn cơ không ổn mà thôi."

A Gia Lôi Tư hỏi.

"Ý của bộ hạ là?"

Mắt Ma Thần Hoàng lóe tia sáng lạnh lẽo.

"Ta sẽ làm theo ý hắc. Lần trước hắc từng nói hy vọng có thể chiến đấu cùng ta, chết trong tay ta. Ta cho hắc vinh quang đó. Lần này ta lại giao vinh quang cho hắc một lần nữa, xem coi hắc còn có thể sống lại lần nữa không?"

Nói xong câu đó, Ma Thần Hoàng ngồi trở lại bảo tọa của mình, trầm giọng nói.

"A Gia Lôi Tư, người truyền xuống lệnh của ta, Nguyệt Ma tộc, Tinh Ma tộc phân ra một nửa người, người chọn hai mươi ma thần đi cùng, lại lấy hai trăm tộc nhân trên cấp sáu từ chỗ Tát Mễ Cơ Nạp và Mã Nhĩ Ba Sĩ Đáo. Sáng sớm ngày mai theo ta xuất chinh. A Bảo."

"Phụ hoàng." A Bảo đứng một bên tiến lên vài bước.

Ma Thần Hoàng lạnh lùng nhìn y, nói.

"Người theo ta xuất chinh, ta cho người hai mươi tộc nhân làm tiên phong. Tối nay lập tức đi, nhiệm vụ của người là tìm được vị trí của Long Hạo Thần và quân đội. Chờ chúng ta chạy tới thì cùng nhau tiêu diệt."

"Vâng!" Tia hưng phấn trong mắt A Bảo không thể che giấu, lập tức quỳ một gối xuống nhận lệnh.

Ma Thần Hoàng trầm giọng nói.

"Ta biết người luôn muốn chính tay giết chết Long Hạo Thần. Vài năm nay tu vi của người đã tăng vọt. Nhưng người là tiên phong, không thể làm liều, không thể tùy tiện đấu với Long Hạo Thần, tất cả lấy đại quân làm trọng. Nếu bị Long Hạo Thần phát hiện, người chỉ cần dẫn tộc nhân bám chặt hắn là được, tùy thời truyền tin về."

"Vâng thưa phụ hoàng!" A Bảo lần nữa hành lễ với Ma Thần Hoàng, sau đó vội xoay người đi ra ngoài.

Nhìn bóng lưng A Bảo khuất xa, A Gia Lôi Tư do dự nói.

"Bệ hạ, thái tử điện hạ tâm khí rất cao, để thái tử làm tiên phong chỉ sợ..."

Ma Thần Hoàng cười nhạt.

"Không trải qua trắc trở thì sao tiến bộ được? Nó là con trai ta, Long Hạo Thần muốn giết nó còn chưa thể. Cứ để nó đụng độ Long Hạo Thần cũng tốt, ta muốn xem thử trong hai người ai mạnh hơn. Nếu không phải Long Hạo Thần hủy đi việc tốt của ta, bây giờ ta đã giao vị trí Ma Thần Hoàng cho A Bảo rồi."

Nghe y nói vậy, A Gia Lôi Tư thầm chấn kinh, lập tức hiểu thái tử điện hạ cường đại hơn bề ngoài.

Ma Thần Hoàng Phong Tú tiếp tục nói.

"Người truyền lệnh kêu Tát Mễ Cơ Nạp, Mã Nhĩ Ba Sĩ Đáo, Hoa Lợi Phất đi tới đây."

"Vâng!" A Gia Lôi Tư lờ mờ đoán được mục đích của Ma Thần Hoàng, thầm than, không nói cái gì, nhanh chóng ra khỏi Ma Hoàng cung truyền lệnh.

Trong Ma Đô sớm gió trống khua chiêng chuẩn bị lâu rồi. Ma Thần Hoàng vừa ra lệnh thì cả Ma Đô gió nổi mây phun.

Hai tiếng đồng hồ sau, Trụ Ma Thần thứ tư ma tộc Tử Linh Ma Thần Tát Mễ Cơ Nạp, trụ thứ năm Địa Ngục Ma Thần Mã Nhĩ Ba Sĩ Đáo, và trụ thứ sáu Hùng Ma Thần Hoa Lợi Phất cùng đi ra khỏi Ma Hoàng cung.

Hoa Lợi Phất vừa ra khỏi Ma Hoàng cung lập tức vung cánh tay.

"Tứ ca, ngũ ca, xem ra bộ hạ vẫn là tin tưởng chúng ta nhất! Dem việc quan trọng tốt đẹp giao cho chúng ta. Ha ha, không biết A Gia Lô Tư và Ngõa Sa Khắc có phải đang ở trong cung của mình buồn bực đập đầu không nữa!"

Bảy mươi hai Trụ Ma Thần ma tộc có phe phái riêng, Nguyệt Ma Thần và Tinh Ma Thần thân nhau là điều mọi người đều biết. Quan hệ giữa Tử Linh Ma Thần, Địa Ngục Ma Thần và Hùng Ma Thần thì thân thiết chút. Đơn thuần so đấu thực lực tộc nhân thì chúng thống soái Ác Ma tộc, Địa Ngục Ma tộc và Hùng Ma tộc gộp lại, thực lực tổng thể còn vượt qua Nguyệt Ma tộc, Tinh Ma tộc. Bởi vì mặt số lượng thật là kém xa, nhưng xếp hạng của chúng luôn ở phía sau.

Tát Mễ Cơ Nạp hừ lạnh một tiếng.

"Này có cái gì vui? Không sai, lần này chúng ta có việc béo bở, nhưng phải thành công đánh vào quan ải nhân loại mới tính. Đừng tưởng nhân loại dễ đối phó. Hơn nữa bộ hạ giao nhiệm vụ quan trọng cho chúng ta, không phải vì đại biểu càng tin tưởng chúng ta, mà vì cho rằng chúng ta hoàn toàn không thể uy hiếp sự thống trị của y mà thôi."

"Hả?" Hoa Lợi Phất khó hiểu nhìn Tát Mễ Cơ Nạp, lộ ánh mắt ý hỏi.

Địa Ngục Ma Thần Mã Nhĩ Ba Sĩ Đáo nói.

"Tứ ca nói đúng đấy. Lão lục, người đừng tưởng A Gia Lô Tư và Ngõa Sa Khắc chỉ có chút lực lượng chủng tộc của riêng mình. Họ có quan hệ tốt với rất nhiều ma thần, nếu nói thực lực toàn thể thì chúng ta vốn không phải đối thủ của họ. Hơn nữa A Gia Lô Tư, Ngõa Sa Khắc về

mặt sức mạnh riêng mới là quan trọng nhất. Nếu bệ hạ có việc, chọn tân..."

"Lão ngũ, nói chuyện cẩn thận!" Tát Mễ Cơ Nạp trừng gã, Mã Nhĩ Ba Sĩ Đáo lập tức nuốt xuống lời sắp nói.

Hoa Lợi Phất có chút tò mò hỏi.

"A Gia Lôi Tư thật sự lợi hại như vậy? Có cơ hội ta muốn thử xem y mạnh tới mức nào."

Tát Mễ Cơ Nạp trầm giọng nói.

"Người không cần thử. Nếu tin tức của ta đủ chính xác, vậy dù ba chúng ta cộng lại cũng chưa chắc là đối thủ của A Gia Lôi Tư."

"Cái gì?" Lần này không chỉ là Hoa Lợi Phất, chính Mã Nhĩ Ba Sĩ Đáo cũng kinh ngạc.

"A Gia Lôi Tư mà mạnh tới mức đó?" Mã Nhĩ Ba Sĩ Đáo thất thanh hỏi.

Tát Mễ Cơ Nạp gật đầu, nói.

"Chỉ mạnh hơn các người tưởng tượng. Người đừng nhìn y ở trước mặt bệ hạ vâng dạ cung kính, thật ra ta có tin tức đáng tin cậy, tu vi của A Gia Lôi Tư tuyệt đối trên cấp chín bậc bảy, nói không chừng tới cấp chín bậc tám rồi. Không lẽ các người không phát hiện? Gần trăm năm nay, dù bệ hạ đi đâu thì bên người chắc chắn mang theo A Gia Lôi Tư. Thoạt nhìn thì quan hệ của y với lão nhị là thân nhất, kỳ thật y luôn đề phòng lão nhị. A Gia Lôi Tư thêm vào Ngõa Sa Khắc, có thể cấu thành uy hiếp với bệ hạ."

"Lần trước bệ hạ muốn giết Ngõa Sa Khắc, ra tay không nể tình, không chỉ vì Austin Griffin mà thôi. Kỳ thật bệ hạ thật sự muốn đổi một Tinh Ma Thần. Tu vi của Ngõa Sa Khắc không thấp hơn A Gia Lôi Tư bao nhiêu, hơn nữa tác dụng Đại Dự Ngôn Thuật của y trong chiến đấu

có uy lực hết sức khủng khiếp. Ngày đó tại Ma Hoàng cung, A Gia Lôi Tư và Ngõa Sa Khắc không có Trụ Ma Thần bên cạnh. Nếu không thì nói không chừng họ thậm chí liều mạng với bộ hạ. Cuối cùng bộ hạ vẫn không cách nào ép chết Ngõa Sa Khắc. Khi đó ta chú ý đến, lúc Ngõa Sa Khắc thi triển Dự Ngôn Sinh Mệnh, bộ hạ nhìn A Gia Lôi Tư ít nhất năm lần, ánh mắt đó rõ ràng là đề phòng. Hơn nữa nếu ta không nhớ lầm thì lúc Dự Ngôn Sinh Mệnh tiến hành đến giây phút cuối cùng, bởi vì thi triển, Ngõa Sa Khắc có thể phát động lực lượng dự ngôn khủng bố công kích, bộ hạ thấy không tự tin xử lý được hai người, nắm chắc toàn thân trở ra, cho nên phút cuối mới cứu lại mạng Ngõa Sa Khắc."

Lúc trước Hoa Lợi Phát còn hưng phấn, nghe xong lời của Tát Mễ Cơ Nạp thì không còn sót lại chút gì. Gã luôn cho rằng dù mình xếp hạng sáu nhưng tu vi sẽ không cách biệt với mấy ma thần đứng đầu. Nghe Tát Mễ Cơ Nạp nói xong, hóa ra A Gia Lôi Tư và Ngõa Sa Khắc mạnh mẽ đến thế, tâm tình giảm thấp nhiều.

Tát Mễ Cơ Nạp mỉm cười nói.

"Người không cần nản lòng. Kỳ thật mạnh quá cũng chưa chắc là chuyện tốt. Tu vi của bộ hạ đã đạt tới mức độ chúng ta không thể tưởng tượng. Mục tiêu tương lai của y là muốn thành thần, sau đó truyền ngôi cho A Bảo. Dù A Bảo tiến bộ rất nhanh, nhưng so với A Gia Lôi Tư, Ngõa Sa Khắc thì vẫn kém xa. Các người hiểu chưa?"

Mã Nhĩ Ba Sĩ Đáo và Hoa Lợi Phát nghe tới đây thì mắt chột sáng ngời.

Tát Mễ Cơ Nạp thấy chúng đã hiểu, mỉm cười nói.

"Nói không chừng tới lúc đó xếp hạng của chúng ta sẽ biến đổi. Tốt lắm, nói sao thì chúng ta phải trước tiên hoàn thành nhiệm vụ bộ hạ giao cho đã. Đây là việc béo bở, tài phú của nhân loại đang vẫy gọi chúng ta kìa!"

Dù là Liên Bang Thánh Điện hay ma tộc đều dâng trào sóng ngầm. Một trận đại chiến xưa nay chưa từng có đang yên tĩnh trước khi nổi bão tố. Đang lúc ba người Tát Mễ Cơ Nạp bàn bạc thì A Bảo đã mang theo hai mươi cường giả Nghịch Thiên Ma Long tộc xuất phát, dùng tốc độ nhanh nhất đi hướng phương bắc.

.....

"Đúng là cách hay! Chỉ cần có những nhân loại chúng ta, dù đi tới đâu thì vẫn dễ dàng rút lui!" Lâm Hâm có chút hưng phấn nói.

Long Hạo Thần gật đầu, bảo.

"Truyền lệnh đi. Hàn Vũ, anh mang theo quân đoàn trở về, ở biên cảnh ngoài Ngự Long quan chuẩn bị sẵn sàng tiếp ứng chúng tôi."

"Vâng!" Hàn Vũ ừ một tiếng, lập tức đứng dậy rời đi.

Bọn họ mới hoàn thành phá hỏng thủ phủ hành tỉnh thứ bảy ở phương bắc ma tộc, mũi nhọn quân đoàn vừa lúc tập trung tại đây. Bấy giờ nay, có thể nói là mũi nhọn quân đoàn ngựa không ngừng vó, chuyển chiến phương bắc. Họ giống như cơn gió mạnh, đi tới đâu là thế như chẻ tre.

Nhưng tính thời gian thì ma tộc tất nhiên đã có hành động, lại tiếp tục xâm nhập thì nhất định phải tấn công hướng nam, khả năng gặp viện quân ma tộc rất lớn. Vậy nên sau khi Long Hạo Thần và đồng bạn bàn bạc, quyết định khiến mũi nhọn quân đoàn trước tiên rút về Ngự Long quan. Hãn và các thành viên Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi, Anh Hùng Vĩnh Hằng, hai mươi mấy người tiếp tục hướng tới hành tỉnh ma tộc tiếp theo.

Những người ở lại đều là cường giả cấp chín, dù gặp phải tình huống ra sao, ít nhất có thể bảo đảm nhanh chóng rút lui. Dù không đụng phải viện quân ma tộc, tiếp tục công kích thì mục tiêu của họ là dự định đánh một trận cuối cùng.

"Ở tại chỗ nghỉ ngơi hai tiếng đồng hồ, sau đó xuất phát đi Già La hành tỉnh."

Già La hành tỉnh ở trung bắc bộ ma tộc, tuy cách hành tỉnh trung ương vẫn còn rất xa nhưng đã cùng với Gia Lăng quan có Mục Sư Thánh Điện đặt song song, cách Ngự Long quan khá gần.

Lúc này họ đang ở một khe núi ngoài thủ phủ hành tỉnh ma tộc vừa bị phá hủy một trăm dặm. Phương bắc ma tộc mấy hành tỉnh tuy có lính thường không ít, nhưng đủ cấu thành uy hiếp cho họ thì gần như không có. Nếu không thì họ không khả năng tiến quân thần tốc, trong thời gian ngắn ngủi như vậy mà liên tục phá sáu thủ phủ hành tỉnh.

Theo tin tức hậu phương truyền đến, thủ quân ma tộc trú đóng ngoài Khu Ma quan đã điều động ra mười vạn đại quân muốn bao vây diệt trừ họ, nhưng không có ma thần thống lĩnh, hiển nhiên là cố ý làm bộ. Nếu thật đụng độ, thua chỉ có thể là đối phương. Long Hạo Thần khiến Hàn Vũ thống lĩnh mũi nhọn quân đoàn rút đi kỳ thật trong đó có mục đích là tìm cơ hội trọng thương đội quân ma tộc này, do đó thêm một bước giảm áp lực cho bên Khu Ma quan. Hiện nay Khu Ma quan là quan ải yếu nhất trong sáu hùng quân của nhân loại. Bên đó đã âm thầm điều đi một nửa nhân lực, may là còn có chín Anh Hùng Vĩnh Hằng trấn giữ.

Số lượng thủ quân ngoài Khu Ma quan tuy nhiều hơn cả bên Ngự Long quan, nhưng thực lực kém xa hai mươi vạn đại quân ma tộc ngoài Ngự Long quan bị đám Long Hạo Thần tấn công. Mũi nhọn quân đoàn đều là tinh nhuệ nhân loại, thêm vào Thần Ấn kỵ sĩ Hàn Vũ thống lĩnh, căn bản không cần sợ đối thủ.

"A?" Long Hạo Thần đang suy tư mưu kế tiếp theo, phán đoán hướng đi của Ma Thần Hoàng thì bỗng ngẩng đầu, ánh mắt nghi hoặc nhìn hướng đông nam.

Tiêu Hoắc, Thúc Vịnh Tiêu dù tu vi trên hần nhưng bàn về tinh thần lực thì hần vẫn là mạnh nhất trong số mọi người, thậm chí nói mạnh nhất trong nhân loại cũng không phóng đại. Ở trong lãnh thổ ma tộc, Long

Hạo Thần từng giây phút giữ cảnh giác. Tinh thần lực của hắn dò xét phạm vi hơn mười dặm, bất cứ động tĩnh gì đều sẽ bị phát hiện ra ngay.

"Có một ma tộc hướng bên chúng ta, thực lực không yếu, ít nhất cấp tám." Long Hạo Thần nhíu mày.

"Em đi nha?" Thái Nhi ý hỏi Long Hạo Thần.

Long Hạo Thần lắc đầu, nói.

"Không cần, chúng ta đợi y tới đây đi. Y đi thẳng tới chỗ chúng ta, hiển nhiên là đã phát hiện ra chúng ta. Vậy mà người này còn dám tìm đến chúng ta thì chắc có mục đích, không phải muốn đấu với chúng ta đâu."

Nói đến đây thì mặt hắn lộ nụ cười, lòng thầm nghĩ, nếu không đoán sai thì ma tộc này rất có thể là người hắn chờ đợi.

Đối phương đến rất nhanh, tiến vào phạm vi tinh thần dò xét của Long Hạo Thần chưa đến mười phút thì đã xuất hiện ở đỉnh núi bên cạnh khe núi. Bởi vì ở trong khe núi nên vị trí của đám Long Hạo Thần không ẩn nấp lắm, ma tộc đó thấy bọn họ lập tức đáp xuống, giơ cao đôi tay lộ ra bộ dạng không có địch ý.

Rất nhanh người đến đã tới gần, nhìn từ dáng người đó là một cô gái, toàn thân bao trùm trong đồ đen, gồm cả đầu, khiến người không trông rõ mặt mũi.

"Ngừng bước." Dương Văn Chiêu ở bên ngoài cùng đứng dậy, trọng kiếm giơ ngang chặn đường ma tộc nữ giới.

Người áo đen dừng bước.

"Ta không có ác ý. Long Hạo Thần, quả nhiên người còn sống."

Nói xong người áo đen nâng tay lên, lấy xuống mũ trùm đen trên đầu.

Dù Long Hạo Thần đã đoán ra ma tộc đột nhiên xuất hiện có mục đích gì, nhưng khi hắn trông thấy người trước mắt thì vẫn ngỡ ra, mắt lộ vẻ khó tin.

"Tại sao cô một mình tới đây?"

Yêu kiều đứng trước mặt Dương Văn Chiêu, mặc đồ đen, chẳng phải là con gái mà Nguyệt Ma Thần A Gia Lôi Tư trong bảy mươi hai Trụ Ma Thần ma tộc yêu thương nhất, công chúa Nguyệt Ma tộc, Nguyệt Dạ sao?

Năm năm không gặp, Nguyệt Dạ không có biến đổi quá rõ ràng. Ma tộc cấp cao có thọ mệnh dài hơn nhân loại nhiều. Năm năm đối với cô không để lại bất cứ dấu vết năm tháng, chỉ là ánh mắt cô càng trầm tĩnh, tu vi mạnh hơn trước rất nhiều. Ít nhất đã tới đỉnh cấp tám, gần cấp chín rồi.

"Ta không tự đến thì sao giữ lời với người được?" Trên mặt Nguyệt Dạ có chua xót, mắt lóe buồn bã. Năm năm qua, rất nhiều chuyện đều thay đổi, nhưng trong lòng cô, bóng dáng khắc sâu nhất vẫn không thay đổi.

Lúc đó khi cô nghe tin Long Hạo Thần chết trận, tròn một tháng chìm đắm trong bi thương vô bờ. Cô biết rõ mình đem đến tin tức cho Long Hạo Thần trở thành một phần cái bẫy của Ma Thần Hoàng.

Không lâu trước kia cô nghe tin Long Hạo Thần chưa chết, cảm giác đầu tiên là khó tin. Cô hoàn toàn không thể tin Ma Thần Hoàng đã xác nhận Long Hạo Thần chết rồi mà có thể hồi sinh. Cô rất khó hình dung tâm tình lúc đó của mình, cô cũng không biết mình nên vui sướng hay cảnh giác đây.

Nhưng cô rốt cuộc vẫn là đến, đi tới trước mặt Long Hạo Thần. Năm năm trôi qua, cô và hắn từng chân trời cách biệt. Lúc này gặp gỡ như là cách xa mấy kiếp.

Ở trong mắt Long Hạo Thần, Nguyệt Dạ không có gì thay đổi, nhưng trong mắt cô, Long Hạo Thần đã biến đổi nghiêng trời lệch đất. Hắn so với trước kia càng thêm tôn nghiêm và cao quý của người đứng trên đỉnh, càng thêm trưởng thành, ngây ngô đã biến mất. Hắn chỉ đứng đó thôi, cho người cảm giác là trung tâm trời đất.

Nhưng mà nhân loại chưa đến ba mươi tuổi này là đã trở thành họa lớn trong lòng Ma Thần Hoàng! Đột nhiên Nguyệt Dạ cảm thấy tự hào, người đàn ông mình thích là khác thường như vậy.

Thải Nhi bất giác đi tới bên cạnh Long Hạo Thần. Nàng không có biểu tình gì, chỉ yên lặng đứng đó, mắt nhìn thẳng Nguyệt Dạ.

Nguyệt Dạ từ ánh mắt giao nhau với Long Hạo Thần tỉnh táo lại, thương cảm lan tràn dưới đáy lòng. Cô đương nhiên biết khoảng cách giữa mình và hắn xa xôi, vĩnh viễn không có giao điểm. Hít sâu, ổn định tâm tình, ánh mắt cô biến cứng cõi.

"Long Hạo Thần, ngươi còn muốn tin tưởng ta không?"

Không đợi Long Hạo Thần lên tiếng, Tư Mã Tiên ở một bên đã trầm giọng nói.

"Chúng tôi làm sao tin tưởng cô được? Nếu không phải năm đó tại tin tức của cô thì sao chúng tôi rơi vào bẫy của Ma Thần Hoàng? Nếu không phải may mắn thì chúng tôi sớm toàn quân bị diệt!"

Nguyệt Dạ gật đầu.

"Đúng vậy, lần đó dù là các ngươi hay là ta đều là vật hy sinh trong kế hoạch của Ma Thần Hoàng. Nếu các ngươi muốn trả thù thì cứ đến đây đi. Long Hạo Thần, bây giờ ngươi có hai lựa chọn. Một là giết ta, trả thù cho chuyện lần trước. Hai là lại tin ta một lần nữa."

Khi Nguyệt Dạ đánh giá Long Hạo Thần thì hắn cũng đang đánh giá cô. Trong lòng hắn không phải chưa từng nghi ngờ Nguyệt Dạ, nhưng sự

ngghi ngờ này không quá sâu.

Sau khi Long Hạo Thần sống lại, hắn từng cẩn thận ngẫm lại quá trình rơi vào bẫy của Ma Thần Hoàng, quá trình khiến hắn cảm thấy rất quái lạ. Bởi vì hắn hoàn toàn không thể tưởng tượng Ma Thần Hoàng làm sao tính ra mình sẽ đến Ma Đô. Còn về Nguyệt Dạ, trước khi hắn tới Ma Đô thì cô vốn không biết gì cả. Sau khi hắn và cô giao lưu thì hắn nhanh chóng hành động. Lúc đó theo họ đoán thì Ma Thần Hoàng còn ở xa ngoài Ngự Long quan. Cho dù Nguyệt Dạ muốn thông báo cho Ma Thần Hoàng, thời gian tuyệt đối không kịp. Bởi vậy Long Hạo Thần không nghi ngờ Nguyệt Dạ lừa mình, chỉ có thể nói Nguyệt Dạ cũng bị Ma Thần Hoàng gạt.

"Có lời gì cô cứ nói đi." Long Hạo Thần nhàn nhạt nói. Hắn không biểu hiện ra tiếp tục tin Nguyệt Dạ, cũng không trách cô về chuyện đó.

Nguyệt Dạ nhìn Long Hạo Thần ngày càng chững chạc, nói.

"Chuyện lần trước có phải người cảm thấy rất quái lạ? Tại sao Ma Thần Hoàng biết chắc hành động của các người? Bây giờ ta có thể nói đáp án cho các người. Đó là bởi vì Đại Dự Ngôn Thuật của Tinh Ma Thần. Đại Dự Ngôn Thuật của Tinh Ma Thần không chỉ tiên tri ra các người tương lai sẽ sinh ra uy hiếp với ma tộc, cũng tiên tri được lần đó là cơ hội duy nhất phối phó được các người. Ý thậm chí có thể thông qua Đại Dự Ngôn Thuật cảm nhận cách đối phó và quá trình với người, tính toán ra vào giờ phút nào người xuất hiện trong tháp Tinh Ma. Ma Thần Hoàng trước đó làm mọi thứ là để khiến người thả lỏng cảnh giác. Chuyện này chỉ có Ma Thần Hoàng, Tinh Ma Thần là biết tình hình cụ thể, chính phụ thân ta cũng không hay biết."

Trong mắt Long Hạo Thần lộ ra hiểu rõ, gật đầu nói.

"Thì ra là thế, hèn chi."

Nguyệt Dạ thấy Long Hạo Thần tỏ ra tin một chút, tâm tình cũng thả lỏng hơn.

"Còn nhớ lúc trước ta đề ra việc hợp tác không? Bây giờ ngươi đã là chủ tịch Liên Bang Thánh Điện, ở trong nhân loại có quyền lên tiếng. Lần này ta đến là vì tiếp tục thực hiện hợp tác giữa chúng ta."

Long Hạo Thần nói.

"Như vậy là cô cho rằng chúng tôi có thể chiến thắng Ma Thần Hoàng?"

Nguyệt Dạ lắc đầu.

"Không, so sánh về thực lực thì ta vẫn không coi trọng các ngươi. Nhưng chúng ta đồng ý đánh cuộc một lần, bởi vì đây có lẽ là cơ hội duy nhất. Một khi các ngươi bị Ma Thần Hoàng đánh bại, vậy ít nhất mấy ngàn năm sắp tới, nhân loại sẽ không có bất cứ cơ hội phản công. Hơn nữa Tinh Ma Thần Ngõa Sa Khắc từng tiên tri Đại Dự Ngôn Thuật, lần trước Ma Thần Hoàng đối phó ngươi là cơ hội duy nhất, mà lúc ấy ngươi không chết sẽ trở thành bước ngoặt quan trọng sụp đổ ma tộc. Đại Dự Ngôn Thuật của Tinh Ma Thần luôn chính xác, đây cũng là một trong các nguyên nhân chúng ta đồng ý đánh cuộc."

Long Hạo Thần nói.

"Ta muốn nhìn thành ý của cô."

Nguyệt Dạ gật đầu, nói.

"Tất nhiên. Ma Thần Hoàng đã ra lệnh, do Tử Linh Ma Thần Tát Mễ Cơ Nạp, Địa Ngục Ma Thần Mã Nhĩ Ba Sĩ Đáo, và Hùng Ma Thần Hoa Lợi Phất thống soái hơn ba mươi ma thần, binh chia hai đường dẫn dắt ma tộc tụ tập trăm vạn đại quân tinh nhuệ tấn công Đông Nam quan, Vạn Thú quan. Yêu cầu là phá tan chướng ngại quan ải, xâm nhập vào trong nhân loại, chủ yếu cướp đi nhân loại và tài vật. Cùng lúc đó, Ma Thần Hoàng ra lệnh A Bảo làm tiên phong, dẫn dắt hai mươi tộc nhân Nghịch Thiên Ma Long tộc đang trên đường đi tới, y thì dẫn đa số tinh nhuệ Nguyệt Ma tộc, Tinh Ma tộc và hai mươi ma thần, toàn tộc Nghịch Thiên

Ma Long tộc đang lên đường. Nhận xét bảo thủ thì tu vi trên cấp chín có hơn hai trăm vị, trên cấp tám khoảng một ngàn. Tính toán thời gian và mức độ thù hận của A Bảo đối với người, tối đa khoảng nửa ngày là y có thể xuyên qua Già La hành tỉnh tới đây. Chủ lực Ma Thần Hoàng thì sẽ chậm hơn khoảng tám tiếng đồng hồ."

Nghe những lời của Nguyệt Dạ, các thành viên Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi đều kinh sợ biến sắc mặt. Một là bởi vì Long Hạo Thần đã đoán trúng, quả nhiên Ma Thần Hoàng chia binh làm hai đường, một phần khác là vì Ma Thần Hoàng mang đến lực lượng khủng bố. Hai mươi mấy ma thần cùng tấn công nhân loại, ít nhất một ngàn năm nay chưa từng xuất hiện tình hình này. Huống chi còn có cường giả Nghịch Thiên Ma Long tộc, Nguyệt Ma tộc, Tinh Ma tộc. Hai trăm cường giả trên cấp chín, đây là lực lượng khủng bố cỡ nào chứ? Gần như gấp mười lần họ, có thể thấy ma tộc mạnh mẽ bao nhiêu.

Họ càng thêm kinh ngạc là Nguyệt Dạ không chút do dự cung cấp tin tức chính xác cho họ. Đặc biệt là thời gian kẻ địch đến, điều này có thể nói cực kỳ quan trọng đối với bước hành động tiếp theo của họ. Trên chiến trường, nhiều lúc tình báo chính xác tương đương với chiến thắng. Nguyệt Dạ thậm chí không nói tới điều kiện đã thổ lộ ra hết. Nếu lời cô nói đều là thật, vậy dù Ma Thần Hoàng có khí thế lớn hơn thì bọn họ vẫn có thể nghĩ ra cách đối phó.

Nhưng ngoài dự đoán của mọi người và Nguyệt Dạ là Long Hạo Thần vẽ mặt bình tĩnh nói.

"Tôi vẫn không thấy thành ý của cô."

Nguyệt Dạ đầu tiên là ngây ra, sau đó hơi bực mình nói.

"Thế này còn chưa được? Người muốn cái gì nữa? Không lẽ người cho rằng ta đang lừa người? Ta có thể dùng mạng mình bảo đảm, tất cả đều là tình báo thật sự. Nếu không tin thì người có thể đặt cấm chế lên người ta, mãi đến khi xác nhận tình báo rồi tính tiếp. Nếu tình báo là giả thì tùy các người xử lý."

Long Hạo Thần lắc đầu.

"Không phải không tin tình báo của cô, nhưng chỉ là tình báo, thành ý chưa đủ. Các người là một tổ chức, không phải cá nhân cô. Tôi cũng tin trải qua nhiều năm phát triển, lực lượng tổ chức chắc là không nhỏ. Ở trong ma tộc chắc chắn có lực ảnh hưởng nhất định. Nếu không thì cô sẽ chẳng tràn đầy tự tin đến tìm tôi, tôi nói có đúng không? Tôi muốn thấy là thành ý của tổ chức chứ không phải một mình cô. Vậy nên tôi muốn biết, thủ lĩnh chân chính của tổ chức các người là ai. Nếu cô chịu nói cho tôi biết, vậy tôi tin rằng hợp tác giữa chúng ta thành lập."

Long Hạo Thần dẫn theo mũi nhọn quân đoàn tiến vào lãnh địa ma tộc, chia binh sáu đường trọng thương nặng thủ phủ hành tỉnh ma tộc phương bắc, nhưng không giết chóc nhiều, hẳn làm vậy là để cho tổ chức của Nguyệt Dạ xem. Hẳn đang chờ đối phương liên lạc với mình, nhưng không ngờ là Nguyệt Dạ mất tích đã lâu trong ma tộc đích thân tiến đến.

Nghe lời Long Hạo Thần nói, sắc mặt Nguyệt Dạ bỗng tái nhợt, bởi vì cô chợt cảm thấy, khoảng cách giữa mình và Long Hạo Thần dường như càng xa xôi, hoàn toàn chỉ là lợi ích. Ánh mắt hẳn nhìn mình bình tĩnh đến thế.

Lòng cô trời lên bi thương. Đúng vậy, hẳn vốn không có gì giao thoa với mình, giữa mình và hẳn chỉ là quan hệ lợi ích mà thôi. Nguyệt Dạ hiểu rằng, dù lần trước Long Hạo Thần "chết" không phải tại mình, nhưng việc lần đó khiến Long Hạo Thần và đoàn đội của hẳn sinh ra bất mãn rất lớn với mình.

Cô đoán đúng rồi. Long Hạo Thần đúng là không trách cô, cũng biết không phải tình báo của cô xảy ra vấn đề. Nhưng dù sao bởi vì tình báo của cô khiến nguyên Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi rơi vào cảnh nguy hiểm. Chân chính khiến Long Hạo Thần sinh ra ác cảm với cô là việc Thái Nhi ở trong tháp Vĩnh Hằng vì sống lại hẳn mà phải chịu đựng những thống khổ đó! Mỗi đến đêm khuya mộng mị, khi Long Hạo Thần nhớ lại Thái Nhi trải qua trong tháp Vĩnh Hằng thì tim đau đớn đến

nguyệt thờ, giận chó đánh mèo Nguyệt Dạ là bình thường. Hắn coi như là lý trí lắm rồi, vì đại kế Liên Minh Thánh Điện chiến thắng ma tộc mới không chỉ trích Nguyệt Dạ.

Nhìn Nguyệt Dạ đứng đó suy tư, Long Hạo Thần không hề vội vã, hắn có kiên nhẫn chờ đợi. Nguyệt Dạ đích thân tiến đến thật ra đã rất đủ thành ý rồi. Nhưng đối với tổ chức đó, bí mật lớn nhất không thể nghi ngờ chính là thủ lĩnh tổ chức là ai. Nguyệt Dạ từng lộ ra, đó là một ma thần. Nhưng ma thần có khác biệt rất lớn, ma thần xếp hạng sau, tu vi thậm chí không bằng một Nghịch Thiên Ma Long thành niên. Xếp hạng càng tới trước thì địa vị trong ma tộc càng cao, ý nghĩa thực lực tổ chức Nguyệt Dạ càng mạnh.

Long Hạo Thần không thể chắc chắn Nguyệt Dạ có cho hắn biết tin tức này không. Nếu cuối cùng Nguyệt Dạ vẫn chọn phủ định thì hắn vẫn sẽ hợp tác với tổ chức của cô. Còn nếu Nguyệt Dạ nói ra, vậy quan hệ hợp tác sẽ càng thân thiết hơn chút.

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 311

Nguyệt Dạ Và A Bảo Lần Lướt Đến

Bạn đang đọc truyện tại Truyện FULL - [www.Truyện FULL](http://www.TruyệnFULL.com)

Nguyệt Dạ suy tư lâu đến mười phút mới lại ngẩng đầu, nhìn Long Hạo Thần. Cô bỗng mở miệng nói.

"Ta có thể nói cho người, nhưng ta chỉ có thể nói cho một mình người. Hơn nữa người phải hứa rằng chỉ một mình người biết, không thể nói cho ai khác, dù là đồng bạn thân nhất của người, thậm chí là vợ người đều không được." Nói đến đây, ánh mắt cô khiêu khích liếc Thái Nhi.

Thái Nhi bình tĩnh nhìn lại cô, dường như không e ngại chút nào.

"Được, tôi hứa với cô." Long Hạo Thần không suy nghĩ nhiều, gật đầu. Thân phận thủ lĩnh tổ chức của Nguyệt Dạ đối với hắn cực kỳ quan trọng, quan hệ đến hàng loạt bố trí sau này của hắn.

Nguyệt Dạ chậm rãi bước tới gần Long Hạo Thần, lần này Dương Văn Chiêu không ngăn cản cô. Mãi đến khi cô cách Long Hạo Thần chừng ba mét nhưng vẫn còn đi, Long Hạo Thần kiềm không được cau mày nói.

"Khoảng cách này cô truyền âm chắc không có vấn đề chứ."

Nguyệt Dạ lắc đầu, nói.

"Sự việc quan trọng, những đồng bạn của người thực lực không bình thường, ta sợ bị họ nghe trộm được."

Lúc nói chuyện cô đã tới cạnh Long Hạo Thần, nói vào tai hắn.

Long Hạo Thần có chút lúng túng, nhưng sự việc quan trọng, hắn không rảnh chú ý cái khác. Nguyệt Dạ phun hơi thở như lan, người tỏa ra mùi hương nhẹ nhẹ. Có lẽ vì chạy vội nên mùi hương trên người cô đậm hơn trước.

Long Hạo Thần hơi tránh ra một khoảng cách, nhưng Nguyệt Dạ lập tức tới sát hơn, đôi tay bắt lấy cánh tay hắn, kéo người hắn thấp xuống, khẽ nói bên tai hắn.

"Cái gì? Không ngờ là y!?" Long Hạo Thần nghe Nguyệt Dạ nói xong thì rất kinh ngạc.

Cùng lúc đó, Nguyệt Dạ đột nhiên nhẹ hôn vành tai hắn, rồi nhanh chóng rút lui.

Động tác của cô rất nhanh, nhưng Thái Nhi đứng bên cạnh luôn chú ý cô và Long Hạo Thần thì sao không thấy được? Nàng vô cùng tức giận.

"Cô...!"

Nguyệt Dạ nhanh chóng lùi ra mười mét mới nói với Thái Nhi.

"Ta làm sao nào? Người đã chiếm hắn cả đời, ta hôn một cái thì có sao đâu? Ta thích hắn!"

Sắc mặt Thái Nhi âm trầm, ánh mắt sắc bén khiến ngực Nguyệt Dạ thít chặt, bản năng lùi vài bước. Cô có thể cảm giác rõ ràng sát ý cường đại phát ra từ người Thái Nhi.

Lúc này Long Hạo Thần đã tỉnh lại khỏi kinh ngạc, vành tai tê tê, không thể nói rõ là cảm giác gì. Nhưng bây giờ hắn không rảnh lúng

túng, bởi vì đáp án Nguyệt Dạ vừa đưa ra quá kinh khủng. Hẳn thật tự nhiên ôm vòng eo mảnh mai của Thái Nhi, nói với Nguyệt Dạ.

"Cô có thể đi rồi, bắt đầu từ bây giờ chúng ta sẽ hợp tác chặt chẽ. Đầu tiên tôi cần là tin tức tổ chức cung cấp. Không chỉ là cung cấp bên chúng tôi, còn phải đem tin chính xác về đại quân ma tộc thế công đối với Vạn Thú quan, Đông Nam quan cho chúng tôi. Lúc trước tôi làm ra lời hứa vẫn còn hiệu lực. Nếu cuối cùng chúng tôi có thể chiến thắng ma tộc, vậy sẽ để lại cho tổ chức các người một hành tinh gần biển làm nơi cư ngụ, cho phép các người tự trị trong năm trăm năm. Thời gian dài như vậy đủ để các người hoàn toàn đồng hóa."

Nguyệt Dạ mỉm cười nói.

"Bây giờ người tin ta, nhưng ta làm sao tin được lời hứa của người?"

Thái Nhi không thể nhịn được nữa, tức giận quát.

"Một lời hứa của Hạo Thần đáng giá ngàn vàng, có khi nào anh ấy nói không giữ lời?"

Nguyệt Dạ phớt lờ nàng, chỉ nhìn chăm chăm Long Hạo Thần.

Long Hạo Thần trầm giọng nói.

"Cô muốn sao?"

Nguyệt Dạ mỉm cười nói.

"Rất đơn giản." Cô chỉ gò má mình, nói. "Người hôn ta một cái, ta liền tin người."

"Cô...!"

Thái Nhi dâng trào lửa giận, định hành động thì bị Long Hạo Thần ôm chặt. Kỳ thực bình thường Thái Nhi rất bình tĩnh, nhưng hôm nay Nguyệt Dạ khiêu khích đụng vào giới hạn của nàng. Tuy nàng hoàn toàn

tin tưởng Long Hạo Thần, nhưng khuôn mặt Nguyệt Dạ đẹp không kém gì nàng, lại thêm Long Hạo Thần cứ ngăn cản khiến nàng rất giận.

Long Hạo Thần ôm chặt Thái Nhi, ánh mắt biến lạnh lẽo, trầm giọng.

"Cô có thể đi rồi, hợp tác chấm dứt."

Nguyệt Dạ ngẩn ra.

"Người vì nàng ta không để ý tương lai Liên Bang Thánh Điện? Người làm như vậy là không phải lãnh đạo hợp cách."

Long Hạo Thần thản nhiên nói.

"Vì Thái Nhi, tôi thậm chí nguyện từ bỏ tín ngưỡng của mình. Huống chi không có tổ chức các người, chẳng lẽ chúng tôi không thể đối kháng với Ma Thần Hoàng sao? Hợp tác thì có lợi, không hợp tác thì không có hứa hẹn. Nếu các người muốn chọn con đường hủy diệt thì tôi không có lý do cản trở."

Thân thể căng cứng của Thái Nhi mềm xuống, cúi đầu, có chút áy náy liếc Long Hạo Thần, giống như là cô dâu nhỏ bị ăn hiếp, không còn lửa giận trước đó nữa.

Đáy mắt Nguyệt Dạ rõ ràng lộ ra thất vọng, nhưng nụ cười trên mặt không giảm.

"Được rồi, coi như người chí tình chí nghĩa, mới này ta đùa với người thôi. Ta tin tưởng thành ý của các người đã được chưa? Ta phải lập tức trở về, tiếp theo sẽ có người của chúng ta giữ liên lạc với các người. Cần thận A Bảo, thực lực của y cách biệt xa với trước kia, hơn nữa nghe nói Ma Thần Hoàng còn cho y vài bộ trang bị lợi hại."

Nói xong câu đó, cô xoay người đi xa, rất nhanh biến mất ở đỉnh núi mé bên khe núi. Không có người thấy, khi đưa lưng về phía Long Hạo Thần rồi đi, đôi mắt Nguyệt Dạ ướt nước.

Thải Nhi nhẹ giọng nói bên tai Long Hạo Thần.

"Xin lỗi, em không nên..."

Long Hạo Thần siết chặt cánh tay ôm nàng.

"Tại sao xin lỗi?"

Hai người nhìn nhau cười, tất cả hóa thành mưa nhẹ vuốt ve tâm tình nhau.

Thúc Vịnh Tiêu liếc Long Hạo Thần, hừ lạnh nói.

"Tiểu Long, thế gian này có rất nhiều dụ hoặc. Người ở địa vị cao, phải giữ tâm mình. Thải Nhi, người cũng phải bám sát chặt chẽ."

Thải Nhi mặt đỏ ửng nói.

"Tôi tin anh ấy."

Long Hạo Thần ho khan, nói.

"Nguyệt Dạ mang đến tin tức rất đúng lúc, kế hoạch của chúng ta phải sắp xếp lại. Nếu A Bảo dẫn theo tiên phong sắp đến rồi, vậy chúng ta cho y một đòn phủ đầu đi. Ma Thần Hoàng sai y làm tiên phong, không thể nghi ngờ là ngầm tìm vị trí của chúng ta. Trận chiến này không thể tránh, chúng ta phải tranh thủ đủ thời gian cho đám Hàn Vũ triệt để rút lui."

Tiêu Hoắc nói.

"Lần này Ma Thần Hoàng đến không có ý tốt, mang tới đều là tinh nhuệ mạnh nhất ma tộc, hơn hai trăm cường giả cấp chín, lấy thực lực trước mắt của chúng ta thì rất khó đối đầu. Có lẽ nên đem đồng bạn của mình triệu hồi về Ngự Long quan?"

Long Hạo Thần lắc đầu, nói.

"Không thể, bây giờ còn chưa xác định tình hình đại quân ma tộc công kích Vạn Thú quan, Đông Nam quan, chúng ta không thể trước vội. Trước tiên đối phó đội tiên phong của A Bảo, sau đó đụng độ với Ma Thần Hoàng một phen, chỉ cần biết rõ chênh lệch giữa tôi và Ma Thần Hoàng, vậy kế hoạch sau đó mới dễ định hơn."

Hắn không nói rõ nhưng Tiêu Hoắc nhìn ra được, trong lòng Long Hạo Thần đã có kế hoạch rồi. Nó không nói gì nữa, chỉ gật đầu bảo.

"Bây giờ chỉ có thể đi một bước, tính một bước."

"A Bảo." Mắt Long Hạo Thần xẹt qua tia sáng lạnh.

Long Hạo Thần hai lần đấu với A Bảo, ký ức lần thứ hai đặc biệt khắc sâu, là lúc Thái Nhi thức tỉnh Thần Quyển Giả, suýt bởi vì A Bảo công kích mà tổn thương nàng, còn khiến hắn trọng thương. Nếu không có Dạ Tiểu Lệ, cũng không biết cuối cùng tình hình sẽ ra sao. Lần này hiển nhiên khác với trước kia.

.....

Bóng đen ở trên không trung vạch ra từng luồng sáng đen, bởi vì quá nhanh nên dù chúng đã đi xa tới ngàn mét mà vẫn để lại tàn ảnh nhàn nhạt.

A Bảo nheo mắt lại, trong ngực vẫn luôn thiêu đốt ngọn lửa. Năm năm, tròn năm năm rồi, y chờ đợi ngày này đã rất rất lâu.

Y sớm quăng lời dặn của Ma Thần Hoàng ra xa, bây giờ chỉ muốn cứng chọi cứng với Long Hạo Thần một trận. Y phải chứng minh mình mạnh hơn Long Hạo Thần, càng ưu tú hơn hắn. Trong lòng y, không chỉ vì từng bị Long Hạo Thần đánh bại mang đến sỉ nhục, còn có nỗi hận cướp vợ vì khiến Nguyệt Dạ từ hôn, đều trút vào người Long Hạo Thần. Có thể nói Long Hạo Thần là kẻ địch quan trọng nhất trong đời A Bảo. Không đánh bại Long Hạo Thần thì y không thể vượt qua vấn đề tâm lý.

Một bóng đen từ phía trước bỗng bay tới, nghênh đón đám A Bảo.

"Thái tử."

Khi hai bên lướt qua nhau thì bóng đen kia bỗng tạm dừng, ngay sau đó quay ngược lại, sóng vai với đội A Bảo, hơn nữa không khiến cả đội giảm tốc độ đi tới.

"Có tin gì không?" A Bảo lạnh giọng hỏi.

Bóng đen đó là gã đàn ông mặc đồ đen vạm vỡ, mày rậm, đôi mắt tím, nhìn khoảng hơn bốn mươi tuổi, da ngăm đen, khuôn mặt dữ tợn. So với Nguyệt Ma tộc thì Nghịch Thiên Ma Long tộc càng cường đại, nhưng nói về diện mạo thì không đẹp bằng Nguyệt Ma tộc.

"Theo tin tức chúng ta nhận được thì thủ phủ Thiên La hành tỉnh Thiên La thành khoảng sáu tiếng trước vừa bị tập kích. Thủ phủ bị phá hủy nghiêm trọng, kho lương bị đốt cháy rất nhiều tài nguyên, khoáng sản, tư nguyên bị cướp trống trơn. Ta tiếp tục bám theo một đoạn, đại quân nhân loại chừng một vạn người đang tiến tới bắc, tốc độ rất nhanh, dường như chúng đã dự đoán được chúng ta sẽ đến, đang có ý rút binh."

Đáy mắt A Bảo lấp lóe tia sáng hung ác, vung tay, trầm giọng quát.

"Người đi trước dẫn đường, đuổi theo!"

Tìm được rồi. A Bảo siết chặt nắm tay, mắt lóe tia sáng lạnh. Mục tiêu đã xuất hiện, dường như hẳn cảm giác được Long Hạo Thần gần trong gang tấc.

Chờ đợi năm năm, rốt cuộc sắp đối mặt. A Bảo hưng phấn cũng có chút căng thẳng, nhưng không chút dao động lòng tin với mình. Tín niệm là căn bản chiến thắng đối thủ, nếu chưa đấu đã sợ thì thua một nửa rồi.

Sắc trời bây giờ hơi tối, hoàng hôn rắng màu ở trên không trung để lại vệt sáng đỏ. Ánh chiều tà nhu hòa bình yên, đối lập với trong lòng A Bảo tàn nhẫn.

Long Hạo Thần! Trong lòng A Bảo không ngừng quanh quẩn cái tên này. Có y dẫn dắt, hai mươi tộc nhân Nghịch Thiên Ma Long tộc tăng hết tốc độ chạy hướng phương bắc.

Hai mươi tộc nhân của Nghịch Thiên Ma Long tộc bình quân bề ngoài khoảng ba mươi đến bốn mươi tuổi, mặt âm trầm, đa số diện mạo dữ tợn, nhưng mơ hồ phát ra khí thế mạnh mẽ.

Chúng đều là thành viên Ma Thần Hoàng Hắc Long cấm vệ quân, cũng là lực lượng vững chắc trong Nghịch Thiên Ma Long tộc. Lần này Ma Thần Hoàng vì đối phó Long Hạo Thần, phát động tất cả chủ lực Nghịch Thiên Ma Long tộc.

Có lẽ Nghịch Thiên Ma Long tộc có lực lượng cá thể quá mạnh, cho nên sinh sản cực kỳ khó khăn, tổng cộng chỉ có hơn trăm tộc nhân. Trừ tuổi già hoặc quá nhỏ ra, tộc nhân Nghịch Thiên Ma Long tộc thành niên chỉ khoảng tám mươi mấy tên. Nhưng tuổi thọ của Nghịch Thiên Ma Long rất dài, lâu nhất có thể tới ngàn năm. Bởi vậy chúng giữ thời gian tráng niên càng dài.

Đừng nhìn nhân số của chúng không nhiều, nhưng mỗi một Nghịch Thiên Ma Long thành niên đều là cường giả cấp chín, toàn là có thể biến thành nhân loại. Thêm vào bản thể cường đại Nghịch Thiên Ma Long của chúng, ngoại linh lực hơn mười vạn. Ở trên chiến trường, Ma Thần Hoàng Hắc Long cấm vệ quân là tượng trưng cho vô địch.

Bỗng nhiên, A Bảo cảm thấy tim mình như đập trật nhịp. Loại cảm giác này rất lạ, y bản năng giảm tốc độ tiến lên. Hắc Long cấm vệ quân cũng giảm tốc độ theo.

"Thái tử điện hạ." Thống lĩnh Hắc Long cấm vệ quân Hoàng Thước kinh ngạc kêu lên.

Ma Thần Hoàng biết rõ tính tình của con trai mình, dù tuổi tăng lớn A Bảo ngày càng trầm ổn, nhưng lần hành động này liên quan đến Long Hạo Thần thì rất khó nói. Vậy nên Ma Thần Hoàng Phong Tú chuyên

môn sai Hoàng Thước đi theo A Bảo. Chẳng những vì Hoàng Thước có tu vi cường đại, quan trọng là tính cách gã trầm ổn, có gã trợ giúp A Bảo thì gặp tình huống gì cũng đủ ứng biến.

A Bảo trầm giọng nói.

"Nhịp tim đập của ta vừa nảy biến đổi."

Hoàng Thước thầm giật mình. A Bảo truyền thừa chính là huyết mạch hoàng tộc Nghịch Thiên Ma Long, tim đập rối loạn chính là báo động.

"Ngừng lại!" Hoàng Thước nâng tay lên, cùng A Bảo chậm lại. Đám Nghịch Thiên Ma Long theo sau cũng giảm tốc độ, nhanh chóng ngừng.

A Bảo nheo mắt, toàn diện phóng tinh thần lực, tăng cảm giác lên mức độ mạnh nhất. Cùng với tinh thần lực khuếch tán, dò xét tình hình bốn phía.

Đừng nhìn y nóng lòng muốn quyết đấu với Long Hạo Thần, nhưng dù sao y là người thừa kế trực hệ của Ma Thần Hoàng, trời sinh có năng lực thống trị và trí tuệ cường đại. Xuất hiện báo động khiến y giật mình thoát khỏi thế giới nội tâm.

Hoàng Thước đi tới sau lưng A Bảo, tay phải ấn vào lưng y. Thoáng chốc hai cường giả tinh thần dao động hòa thành một, dò xét phạm vi xa hơn. Nhưng hai người vẫn không cảm giác ra động tĩnh gì.

"Không lẽ ta cảm giác sai?" A Bảo nghi hoặc nhìn Hoàng Thước.

Hoàng Thước trầm giọng nói.

"Vẫn nên cẩn thận chút thì tốt hơn. Mọi người giữ cảnh giác từng giây phút!"

Cùng lúc đó, đột nhiên một vệt đen lạng lẽ chui ra từ đằng sau đội ngũ Nghịch Thiên Ma Long. Nó chui ra từ trong không khí, vệt đen lóe

lên thẳng tắp đâm vào sau ót một Nghịch Thiên Ma Long.

Đôi làm cường giả cấp chín bình thường chỉ sợ là không thể phát ra tiếng nào đã bị giết ngay. Nhưng Nghịch Thiên Ma Long dù sao cũng là tộc mạnh nhất ma tộc. Giây phút sau ót bị đâm trúng, Hắc Long cấm vệ quân đó hét thảm, thân thể bỗng nhào tới trước, lực lượng hắc ám toàn diện bùng phát.

Vệt đen lóe lên, biến mất trong không khí, giống như là chưa từng xuất hiện.

Kình biến đột ngột khiến không khí căng thẳng cực độ. Tất cả Hắc Long cấm vệ quân trước tiên phản ứng lại, nhanh chóng tụ thành một vòng, đem Nghịch Thiên Ma Long bị công kích và A Bảo bao vây chính giữa. Mỗi tên đều đưa mặt ra ngoài, cùng lúc đó, hơi thở hắc ám điên cuồng bùng phát. Phạm vi mấy trăm mét vuông bỗng chốc biến thành màu đen, bất cứ không gian dao động nhỏ nhoi nào cũng dường như thoát ra khỏi hơi thở hắc ám của chúng tìm kiếm.

Hoàng Thước đã tóm lấy Hắc Long cấm vệ quân bị công kích. Tuy tên cấm vệ này bị tấn công xong lập tức phát động phản kích, nhưng đòn tấn công của kẻ địch thật là quá mạnh.

Từ vị trí phía trên gáy đâm vào, cái đầu Nghịch Thiên Ma Long là chỗ cứng nhất trên người, chỉ có xương cổ là hơi mỏng chút. Hiển nhiên đối phương biết rõ điều này cho nên mới chọn công kích tại đó.

Hoàng Thước chỉ dùng tay sờ, liền cảm nhận được cái đâm này hoàn toàn đâm sâu vào đầu Hắc Long cấm vệ quân. Còn có sát khí đậm đặc giữ lại ở mép miệng vết thương, thậm chí không có máu chảy ra.

Tộc nhân này xong rồi. Sắc mặt Hoàng Thước biến cực kỳ khó xem. Hắc Long cấm vệ quân dưới tay gã chỉ có tổng cộng vài chục tên, mỗi tên đều là dòng chính, là cường giả chân chính, thế mà bỗng dưng chết một tên, tâm tình gã tốt mới là kỳ.

"Từ khi nào nhân loại có thích khách cường đại đến vậy?" Mắt A Bảo lóe tia sáng lạnh, nhưng không phải tức giận, y thấy lạnh sống lưng.

Mới rồi y và Hoàng Thước đã tìm kiếm toàn phương hướng, kẻ địch gần trong gang tấc thế mà y không phát hiện ra được, có thể tưởng tượng thực lực của thích khách đó khủng bố cỡ nào. Nếu không phải vừa rồi y kịp thời dừng lại, bên cạnh có Hắc Long cấm vệ quân vây quanh, có lẽ mới nãy một chiêu kia đã rơi vào người y. Mà y thì có thể tránh được không?

A Bảo không thể cho ra đáp án khẳng định. Ngực y dần lóe ánh sáng tím đen, ngay sau đó, một tầng vảy dày từ ngực lan tràn, chớp mắt đã phủ toàn thân. Hắc Long cấm vệ quân cũng tương tự, chỉ là vảy trên người A Bảo thoát trông dày hơn Hắc Long cấm vệ quân khác nhiều. Trên đỉnh đầu có đôi sừng gấp khúc kéo dài, khí thế tăng cực mạnh.

"Thích khách này có thể không bị chúng ta phát hiện, khoảng cách gần phát động một kích trí mệnh mà còn an toàn rút lui, tu vi ít nhất trên cấp chín bậc năm. Nhưng từ khi nào nhân loại có thích khách cấp chín bậc năm?" Hoàng Thước trầm giọng nói.

Bởi vì tức giận nên đôi tay gã run nhè nhẹ! Một tộc nhân đã chết, đó là một trong một trăm phần lực lượng Nghịch Thiên Ma Long tộc, Ma Thần Hoàng sẽ nhìn gã ra sao chứ?

A Bảo nói.

"Giờ không phải lúc phân tích nhân loại thật sự có loại công kích như thế không. Kẻ địch đã xuất hiện, mọi người cẩn thận."

Ngược lại hiện giờ sự căng căng trong y giảm bớt nhiều. Dưới tình huống nhiều Hắc Long cấm vệ quân tập trung tinh thần phòng bị, coi như là Ma Thần Hoàng cũng không khả năng tới gần mà không bị phát hiện. Hơn nữa thi triển ra bản thể long giáp, lực phòng ngự của chúng tăng nhiều. Bản thể long giáp này đủ sánh bằng giáp phòng ngự cấp sử

thi của nhân loại, nó chính là năng lực phòng ngự mạnh nhất của Nghịch Thiên Ma Long.

Hoàng Thước thu xác tộc nhân vào ma khí trữ vật, sau đó mới trầm giọng nói.

"Tên thích khách đó đã đi rồi, một kích liền lùi, giết ngay, là một thích khách siêu cấp. Thái tử, chỉ sợ chúng ta gặp phiền phức. Ta đề nghị ở tại đây nghỉ ngơi, đợi đại quân của bộ hạ đến rồi tính. Nếu không thì trong lúc chúng ta tiến lên, không khả năng từng giây phút giữ cảnh giác. Một khi cho kẻ địch cơ hội, đối phương sẽ lại ra tay."

A Bảo lắc đầu nói.

"Không được, chúng ta là tiên phong, không ngăn lại đám Long Hạo Thần, thậm chí không biết rõ hướng đi cụ thể của chúng, cứ dừng lại như vậy thì muốn chúng ta tiên phong có tác dụng gì? Mọi người cẩn thận chút, tiếp tục chạy đi."

Hoàng Thước cũng hiểu, bây giờ gã khuyên A Bảo ở lại thì khả năng không lớn lắm. Nhưng một tộc nhân đã chết, nếu thích khách lại xuất hiện giết một tên nữa, cộng lại là hai tộc nhân thì Ma Thần Hoàng chắc chắn sẽ cực kỳ giận dữ.

Thấy bộ dạng do dự của Hoàng Thước, A Bảo nhíu mày hỏi.

"Hoàng thống lĩnh, không lẽ ngươi sợ?"

Mắt Hoàng Thước chợt lóe giận dữ nhưng lập tức mất ngay.

"Tất nhiên là không sợ! Nhưng mà, thái tử điện hạ, mỗi một vị tộc nhân chúng ta là tài phú quý giá nhất của bộ hạ và người kế vị. Ta không hy vọng họ mạo hiểm."

A Bảo hừ lạnh.

"Ta biết, thích khách cường đại núp trong chỗ tối cực kỳ nguy hiểm, nhưng nếu vì vậy mà chúng ta biến nhất gan thì chỉ có nước trúng kế của đối phương. Nếu ta không đoán sai, Long Hạo Thần để lại tên thích khách tại đây là vì muốn kéo dài thời gian chúng ta truy đuổi, cho thuộc hạ của hắn có cơ hội thông thả bỏ chạy. Chúng ta tấn công tới bên Thiên La hành tinh, có thể thấy mấy ngày nay luôn giữ trạng thái chiến đấu, quân đội sớm mệt mỏi thương tàn rồi. Chúng ta tuyệt đối không thể từ bỏ cơ hội này. Hơn nữa tên thích khách đó đã giết một tộc nhân của chúng ta, chỉ cần tiếp tục tiến lên là có thể dẫn dắt y ra, báo thù cho tộc nhân."

Hoàng Thước nhú chặt mày.

"Ta vẫn không đồng ý."

A Bảo cứng rắn nói.

"Chức trách của người chỉ là hỗ trợ ta. Đừng quên, ta mới là thống soái tiên phong. Tiếp tục xuất phát, giữ phòng ngự bản thể long giáp."

Nói rồi y lóe người đi ra khỏi vòng tròn, tiếp tục bay tới trước.

Tuy ngoài miệng Hoàng Thước có ý kiến khác biệt với A Bảo, nhưng thấy y thật muốn đi tiếp thì chỉ đành dẫn Hắc Long cấm vệ quân theo sau.

Bỗng nhiên, A Bảo mới bay ra không lâu chợt ngừng giữa không trung, mắt nhìn đằng trước.

Hoàng Thước thấy y khựng lại, nghĩ rằng y lại cảm giác ra thích khách nên vội vàng đi tới bên cạnh. Gã phát ra một tầng sáng đen, khiến vị tí gã và A Bảo đứng như là hố đen. Đây chính là lĩnh vực của Hoàng Thước.

A Bảo không bị tấn công, nhưng ánh mắt y nhìn chăm chăm một hướng. Hoàng Thước thuận theo tầm mắt y nhìn qua, con người bỗng co rút.

Phương xa, một điểm sáng trắng tĩnh lặng bành bồng giữa không trung. Nếu chỉ liếc từ xa thì đó chỉ là một điểm sáng, nhưng nếu tập trung nhìn sẽ phát hiện đó là một nhân loại, một nhân loại ngồi trên cái ghế.

Không đợi Hoàng Thước lên tiếng, trong miệng A Bảo phát ra tiếng gầm trầm thấp. Ngay sau đó, ngọn lửa tím đen bắn ra từ sau lưng y. Chớp mắt y đã lao ra mấy ngàn mét.

Y cách bóng dáng giữa không trung ngày càng gần. Một người mặc đồ trắng, khuôn mặt tuấn tú đến chính Nguyệt Ma Thần A Gia Lô Tư còn không sánh bằng. Đôi tay người đó đặt ở hai tay vịn trên cái ghế khổng lồ. Dưới tay trái là đầu rồng, dưới tay phải là thiên sứ mười hai cánh. Ánh sáng trắng lấp lánh bao phủ hẵn và vương tọa khổng lồ, tựa như một đoàn sáng trắng trong suốt.

"Ta đợi người đã lâu." Long Hạo Thần nhìn A Bảo nhanh chóng tới gần, cười nói. Giọng hản không lớn, nhưng mỗi một Hắc Long cấm vệ quân đều nghe rõ ràng.

A Bảo cách Long Hạo Thần chừng hai trăm mét thì ngừng lại. Lúc trước sự bình tĩnh đã không còn sót lại chút gì, y siết chặt hai tay kêu rôm rốp, xương cơ bắp toàn thân dường như đang phình lên.

"Năm năm không gặp, thái tử điện hạ có khỏe?" Long Hạo Thần ngồi trên Vĩnh Hằng và Sáng Tạo Thần Ấn vương tọa, không có chút gì muốn đứng dậy.

"Khỏe? Ta rất khỏe, toàn nhờ người ban cho!" Giọng A Bảo âm lãnh mà trầm thấp. Sau lưng y, ánh sáng tím đen không ngừng dâng cao hình quạt, đó là chiến ý mãnh liệt của y.

Long Hạo Thần mỉm cười nói.

"Ta biết năm đó người thua không phục, vậy hôm nay ta sẽ khiến người tâm phục khẩu phục."

A Bảo lạnh lùng nói.

"Ta không biết tại sao phụ thân xem trọng người như vậy. Nhưng ta tin rằng, nếu ta mang xác người đi gặp phụ hoàng, chắc hẳn ngài sẽ rất vui vẻ."

Long Hạo Thần nói.

"Ma Thần Hoàng đã giết ta một lần, nếu người thật sự có bản lĩnh, vậy xin mời."

Mắt y lóe tia sáng tím càng sáng ngời, y định ra tay thì bị Hoàng Thước bước ngang chặn lại.

"Người tránh ra!" A Bảo tức giận quát.

Hoàng Thước trầm giọng nói.

"Thái tử điện hạ, chỗ này chắc chắn không chỉ có mình hăn, đừng bị mắc bẫy. Sát thủ kia chẳng biết ẩn núp ở đâu nữa, chúng ta phải cẩn thận đối phó. Bệ hạ đã nói rồi, gặp phải Long Hạo Thần không nhất định đụng độ hăn, chỉ cần có thể giữ chân hăn là coi như chúng ta hoàn thành nhiệm vụ."

"Tránh ra!" Giọng lạnh lùng của A Bảo lại vang lên.

Lần này người y phát ra uy nhiếp kinh người. Ánh sáng tím sau lưng hoàn toàn ngưng tụ ra hình đầu rồng tím.

Hoàng Thước biến sắc mặt, bản năng tránh sang bên.

A Bảo không lập tức xông hướng Long Hạo Thần. Y lạnh lùng nhìn chăm chăm cái người mình xem là đối thủ quan trọng nhất trong đời, trầm giọng nói.

"Long Hạo Thần, năm năm không gặp, hôm nay gặp lại, ta biết Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi các người ở xung quanh đây. Nhưng đây là

chiến đấu giữa người và ta, người có dám nhận khiêu chiến của ta không?"

Long Hạo Thần rốt cuộc đứng lên khỏi Vĩnh Hằng và Sáng Tạo Thần Ấn vương tọa. Nhìn A Bảo, hắn nghiêm túc gật đầu.

"Người nói đúng, đây là chiến đấu giữa người và ta, một chọi một."

"Một chọi một!" A Bảo cuồng rống.

Người y bỗng chốc phình lên, chớp mắt đã cao hơn ba mét, cơ bắp nở nang. Bản thể long giáp trên người cũng tăng vọt, từng mũi nhọn tím đen không ngừng từ khe hở lòi ra ngoài. Đôi sừng trên đỉnh đầu cũng có từng vòng hình tròn ốc.

Một quang hoàn tím đỏ xuất hiện dưới chân A Bảo, khí thể của y chớp mắt tăng lên trạng thái cao nhất. Khí thể mạnh mẽ khiến đám Hắc Long cấm vệ quân sau lưng y bản năng lùi lại mấy chục mét. Hơi thở hoàng tộc Nghịch Thiên Ma Long trên người A Bảo là thứ chúng sợ nhất.

Cũng lúc này, bầu trời phía xa, từng bóng người từ mọi hướng khác nhau xuất hiện. Họ cách vùng trung tâm này ngàn mét, có tổng cộng chín người, bao vây nhìn bên này.

Hoàng Thước liếc mắt liền trông thấy Thái Nhi năm Lưỡi Hái Tử Thần.

Là nàng? Thích khách mới rồi là nàng? Làm thống lĩnh Hắc Long cấm vệ quân, Hoàng Thước chẳng những là tộc nhân Ma Thần Hoàng tin tưởng nhất, cũng là cường giả số một Hắc Long cấm vệ quân. Cảm giác của y cực kỳ mạnh mẽ, chỉ cần quét một vòng, lập tức cảm nhận được ai mạnh nhất trong Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi. Tu vi của Thái Nhi rõ ràng không yếu hơn gã bao nhiêu, rất có thể đã đột phá cấp chín bậc năm, mà nàng chính là một thích khách!

"Hai chọi một, lên!" Hoàng Thước gầm một tiếng, ra lệnh tấn công.

Nhân số của Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi tăng lên, nhưng điều này ngược lại khiến Hoàng Thước yên tâm. Long Hạo Thần và Săn Ma Đoàn của hắn biểu hiện tại Thánh Điện đại tái đã được cao tăng ma tộc biết đến. Bởi vậy, Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi bị liệt vào hàng đối thủ nguy hiểm nhất, tất nhiên Hoàng Thước cũng biết bọn họ. Lúc này toàn bộ Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi đều xuất hiện, Long Hạo Thần lại biểu thị sẽ đơn độc đấu với thái tử điện hạ, tất nhiên gã sẽ không buông tha cơ hội đối phó Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi. Nhưng vì an toàn, gã vẫn không ra tay mà canh giữ ở nơi cách A Bảo không xa.

Mười tám Hắc Long cấm vệ quân hóa thành mười tám luồng sáng đen cùng hướng tới chín nơi. Chúng như tia chớp, trong lúc bay đón gió tăng vọt, mỗi tên trong tay bỗng xuất hiện vũ khí, không ngờ tất cả đều là trang bị hắc ám thuộc tính cấp sử thi.

Chín thành viên Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi không chút chần chờ quay đầu bỏ chạy, chớp mắt đã kéo ra khoảng cách với Long Hạo Thần.

"A?"

Hoàng Thước lòng máy động, không lẽ muốn tách rời tiêu diệt? Nhưng Ngự Long quan trừ đám Long Hạo Thần ra, chỉ còn lại mấy Thần Ấn kỵ sĩ mới có uy hiếp với tộc nhân của mình, còn là trong tình huống một chọi một. Bọn họ đều tới đây hết rồi? Không, điều này tuyệt đối không khả năng. Kỵ Sĩ Thánh Điện chắc chắn phải có Thần Ấn kỵ sĩ trấn thủ.

Tính cách trầm ổn khiến Hoàng Thước lập tức thay đổi mệnh lệnh. Gã lệnh cho toàn bộ Hắc Long cấm vệ quân giữ cự ly xa truy kích, phạm vi đuổi theo không thể hơn trăm dặm. Một khi gặp phải công kích mạnh mẽ của kẻ địch thì lập tức phát ra tín hiệu cầu cứu.

Khi gã sắp xếp những điều này, bỗng nhiên, Hoàng Thước cảm giác lưng mình lạnh lẽo. Gã không chút chần chờ vọt lên trước, thân thể ở trên không trung xoay nhanh, tay phải vung lên, một thanh chiến đao đen như mực lật ngược xé rách không khí, chém ra sau lưng.

Một vết đen cũng lặng lẽ xuất hiện giữa không trung, vừa lúc đụng vào mũi đao của gã.

*Đình! *

Trong tiếng kêu giòn vang, Hoàng Thước như bị sét đánh, người run bần bật. Gã chỉ cảm thấy có hơi thở lạnh lẽo dọc theo lưỡi đao ủa vào người.

Dù thanh trường đao của gã là bảo vật nhưng khi hơi thở lạnh lẽo tích tụ nhiều, tựa như khí lạnh thực chất xâm nhập vào người gã, trong chớp mắt bùng phát.

Sát khí, không ngờ có thích khách đẩy được sát khí vào người ta?

Hoàng Thước kinh sợ biến sắc mặt, cũng bày ra toàn bộ lĩnh vực của mình.

Là cường giả số một Hắc Long cấm vệ quân, về mặt khống chế lĩnh vực gã có tâm đắc riêng. Không khuếch tán lĩnh vực ra ngoài mà chớp mắt hình thành vòng phòng hộ bao phủ gã vào trong.

Phòng ngự đen này tựa như vỏ trứng thủy tinh đen, bảo hộ Hoàng Thước kín kẽ. Vết đen kia sau khi công kích lại lặng lẽ ẩn vào trong không khí, chẳng thấy bóng dáng.

Mồ hôi lạnh chảy xuống trán Hoàng Thước. Không phải Thái Nhi, thích khách vừa rồi tuyệt đối không phải Thái Nhi dẫn tộc nhân mình rời đi, nhưng cũng là kẻ đã giết tộc nhân của mình ngay trước đó.

Ám sát của cô ta quá đáng sợ. Nếu không phải Hoàng Thước bản năng phản ứng, trước tiên vọt lên thì chỉ sợ đối phương tập kích thành

công rồi.

Nhưng dù là vậy thì người gã vẫn bị sát khí lạnh lẽo điên cuồng tàn phá. Không chỉ từ trường đao truyền đến, còn có sau ót. Khi gã phóng ra lĩnh vực thì mới cảm giác gáy mình lạnh lẽo. Hiển nhiên nếu gã chậm hơn một chút thì chết chắc rồi.

Khiến gã kinh khủng nhất là sự bí ẩn của thích khách này. Ra một chiêu xong tuyệt không ngừng lại, không tiếp tục phát động công kích, cứ xé không gian ra biến mất. Gã không thể cảm giác vị trí thích khách này ở đâu. Đối thủ như vậy sao không khiến gã tim đập chân run cho được? Phút chốc gã không rảnh quan sát mười tám tấc nhân khác. Gã tập trung tinh thần cảm nhận biến đổi nhỏ nhoi xung quanh, không ngừng thay đổi vị trí của mình trên không trung, sợ thích khách lại ra tay nữa. Dù là khi nào, mạng của mình vẫn là quan trọng nhất.

Cuộc chiến giữa Long Hạo Thần và A Bảo đã sớm bắt đầu trước khi Hoàng Thuộc bị tập kích.

Một thanh kiếm to lớn màu tím xuất hiện trong tay A Bảo. Thanh kiếm tím này thoát trông cực kỳ đặc biệt, bởi vì nó lấp lóe ánh sáng là các màu đậm nhạt mà Long Hạo Thần chưa từng trông thấy.

Các màu đậm nhạt sắc tím.

Nếu các màu tím này đậm đến nhạt từ trong ra ngoài thì không có gì lạ, nhưng ngược lại, màu kiếm tím này là từ trong ra ngoài từ nhạt đến đậm. Điều này rõ ràng khác thường, tràn ngập lực uy nhiếp.

Kiếm tím ở trên không trung xẹt qua ánh sáng mỹ lệ, chớp mắt ánh sáng ẩn giấu, thân thể A Bảo lại xuất hiện sau lưng Long Hạo Thần.

Cho đến giờ phút này, một chuỗi tiếng leng keng mới vang lên trên không trung.

"Tốc độ nhanh thật." Long Hạo Thần kinh ngạc.

Có Nguyệt Dạ nhắc nhở, hấn đánh giá A Bảo rất cao, nhưng không ngờ thực lực của y mạnh đến mức này. Giây phút y nhoáng người lên, chỗ ngực Long Hạo Thần đã bắn ra luồng sáng xanh. Màu xanh nhu hòa hút Nhật Nguyệt Thần Oa tẩm thuần phát huy tác dụng chắn trước người hấn, thế này mới chặn được đòn tấn công của A Bảo. Nếu không thì, dưới tình huống Long Hạo Thần chưa chuẩn bị sẵn sàng, một chiêu kia dù có ngăn được cũng sẽ chịu thiệt thòi.

Khí thế của Vĩnh Hằng và Sáng Tạo Thần Ấn vương tọa bỗng chốc tăng vọt, khiến A Bảo mới đánh xong một chiêu chuẩn bị xoay người tiếp tục ra đòn khựng lại. Ngay sau đó, y thấy mười ba đoàn sáng chớp mắt dung hợp với Long Hạo Thần.

Vĩnh Hằng giáp nhập vào người, trong tay Long Hạo Thần cũng nắm Vĩnh Hằng kiếm.

Xanh ngọc, bảy sắc, trong suốt, đoàn sáng ba màu từ từ quay quanh người hấn. Hai bên vai giáp cái đầu rồng và thiên sứ mười hai cánh mắt chớp lóe, dường như đang nhìn A Bảo.

"Đây chính là Vĩnh Hằng và Sáng Tạo Thần Ấn vương tọa?" A Bảo lạnh lùng hỏi.

Long Hạo Thần gật đầu.

"Xem ra mấy năm nay ngươi đúng là tăng vọt rất nhiều. Nếu ta không nhìn lầm, tu vi của ngươi đã đến cấp chín bậc bốn. Hơn nữa sức mạnh thân thể cũng là cấp chín bậc bốn. Chỉ có Nghịch Thiên Ma Long tộc các ngươi mới làm được điều này."

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 312

Siêu Thần Khí Của A Bảo?

Đối với Long Hạo Thần bây giờ, nội linh lực cấp chín bậc bốn không đáng sợ, đáng sợ là ngoại linh lực cũng là cấp chín bậc bốn.

Mới rồi tốc độ cực hạn khủng bố của A Bảo không phải đến từ nội linh lực mà là thân thể của y.

"Người sợ?" A Bảo lạnh lùng hỏi.

Long Hạo Thần mỉm cười.

"Người thử thì biết."

Nói rồi thân thể hắc bồng biến hơi hư ảo.

A Bảo bản năng di chuyển thân thể, quang hoàn tím đỏ dưới chân bồng lóe lên, khiến bản thể long giáp của gã cũng thành một màu tím đỏ. Trong tay thanh kiếm to màu tím đen chỉ lên không trung, không ngờ có đến hai A Bảo xuất hiện hai bên người y, thoát trông giống hệt bản thể.

Phân thân? Cái này dường như hơi giống với Sinh Mệnh Thứ Hai Linh Lô của Trương Phóng Phóng.

Thân hình ba A Bảo cùng lấp lóe nhưng không từ ba hướng công kích Long Hạo Thần, mà là ba tên hợp thành một thể, hình thành tam giác sắc bén xông hướng hắc.

Ba thanh kiếm tím giơ cao qua đầu, chỉ có thanh chính giữa là lóe sáng. Rất rõ ràng, A Bảo không định giấu giếm bản thể của mình với Long Hạo Thần.

*Đình! *

Vĩnh Hằng kiếm giơ lên chặn ba thanh kiếm tím, nhưng lại chỉ phát ra một tiếng. Hơi thở sinh mệnh nồng đậm bỗng phát ra từ người Long Hạo Thần. Ngay sau đó, Vĩnh Hằng kiếm trong tay hắt biến thành màu xanh biếc. Hàng ngàn vạn ánh sáng xanh bùng phát, bao bọc ba A Bảo.

Giờ phút này A Bảo có cảm giác như thân thể bị cuốn vào thác nước lớn xanh biếc, cảm giác không thể ngăn cản khiến y kinh ngạc.

Giống như Long Hạo Thần khinh thường y, y cũng xem thường Long Hạo Thần.

Vĩnh Hằng Tam kiếm Vạn Vật Hồi Phục.

Trong ba quả cầu ánh sáng quay quanh người Long Hạo Thần, quả cầu xanh biếc đã hoàn toàn dung nhập vào Vĩnh Hằng kiếm. Ánh sáng xanh biếc ở trên không trung kéo dài tới năm giây mới dần tán đi.

A Bảo lại xuất hiện cách ba trăm mét trước mặt Long Hạo Thần, bộ dạng của y có chút chật vật. Hai phân thân đã biến mất, trên bản thể long giáp của y đường chéo chồng chất, ít nhất có hai mươi mấy vết cắt.

"Người không phải đối thủ của ta." Long Hạo Thần hơi ngẩng đầu, nhìn xuống đối thủ của mình.

A Bảo khinh thường hừ một tiếng.

"Nói sớm quá đấy. Trình độ công kích cỡ này của người mà mơ tổn thương đến ta sao?"

Nói rồi quang hoàn tím đỏ dưới chân y lại lóe sáng. Giờ phút bản thể long giáp của y biến thành màu tím đỏ thì vết cắt trên long giáp biến mất

hết.

"Lĩnh vực kỳ lạ." Long Hạo Thần mỉm cười, dường như hẳn không chút vội vàng, càng không chủ động tấn công.

Lần này ánh sáng tím đỏ không rút đi, đôi mắt A Bảo cũng dần biến thành cùng màu. Sau lưng long cánh giương ra, bầu trời phía sau y không ngờ biến thành màu tím đỏ. Áp lực ngập trời từ trong màu tím đen bùng phát. Long Hạo Thần chính diện đối đầu đứng mũi chịu sào, không ngờ thân thể bị khí thể này đẩy ra ngàn mét.

Vĩnh Hằng và Sáng Tạo Thần Ấn vương tọa tự động tỏa ra ánh sáng trong suốt dày một mét, bảo vệ thân thể Long Hạo Thần không bị áp lực đó ảnh hưởng. Ở không xa, sau lưng Hoàng Thuộc cỡ ngàn mét, một bóng đen lóe qua, không ngờ bị khí thể kia buộc ra khỏi không gian ẩn núp. Tuy cái bóng nữ lập tức chạy xa, lần nữa ẩn núp nhưng có thể ấy áp lực đó khủng bố cỡ nào.

"Siêu thần khí?" Long Hạo Thần bật thốt, A Bảo đúng là lại mang đến cho hắn nỗi bất ngờ!

Trong mắt A Bảo tia sáng tím đỏ tựa như ngọn lửa đốt cháy, sau lưng y không gian tối đen, một cột sáng tím đỏ lóe lên.

Cột sáng tím đỏ đường kính hơn một dặm. Khoảnh khắc nó xuất hiện, bầu trời sáng sủa chợt biến tối tăm. Giây phút cột sáng khổng lồ dâng lên, mặt trời như bị bắn rơi, biến mất.

Trên cột sáng khổng lồ một màu tím đen rõ ràng khắc vô số phù văn quái lạ. Quan trọng là, bên trên cột sáng khổng lồ nằm một con rồng to lớn màu tím đỏ. Áp lực khủng bố thậm chí không khí đều sụp đổ, khiến không trung vụn vẹo.

Cột trụ khổng lồ xuất hiện cho người cảm giác rung động quá mãnh liệt.

"Đây là...Trụ Ma Thần của Ma Thần Hoàng?" Long Hạo Thần kinh ngạc.

Không lẽ A Bảo đã kế thừa địa vị Ma Thần Hoàng? Không, không đúng. Nghịch Thiên Ma Long Trụ của Ma Thần Hoàng là màu đen vàng, lớn hơn cột trụ tím đỏ này rất nhiều. Nhưng từ cột trụ tím đỏ rõ ràng tỏa ra khí thể giống hệt như Nghịch Thiên Ma Long Trụ!

"Không ngờ đúng chứ, Long Hạo Thần?" A Bảo lạnh lùng nhìn đối thủ phía xa, sau lưng lấp lóe cột sáng tím đỏ Nghịch Thiên Ma Long Trụ cho y niềm tin mạnh mẽ chưa từng có.

"Ta là người thừa kế Ma Thần Hoàng, là Ma Thần Hoàng đời thứ bảy tương lai của ma tộc. Phụ hoàng đem một phần lực lượng của Nghịch Thiên Ma Long Trụ giao cho ta. Dù ta có khả năng thi triển chỉ là phản chiếu Nghịch Thiên Ma Long Trụ, nhưng có thể nhờ một phần ba lực lượng của nó đối phó người là đủ rồi."

Tay phải A Bảo nắm thanh kiếm to màu tím, tay trái chỉ hướng không trung. Phút chốc trên Nghịch Thiên Ma Long Trụ sau lưng y, cột sáng tím đỏ từ trên trời sáng xuống, rơi vào người A Bảo.

Con rồng tím đỏ trên Nghịch Thiên Ma Long Trụ giống như sống lại, gầm lên, nhào hướng A Bảo.

Màu tím đỏ đậm đặc khiến không khí xung quanh không ngừng vỡ nát, nổ tung. Thân hình A Bảo phủ bản thể long giáp chớp mắt thêm một tầng giáp tím đỏ.

Bộ giáp tím đỏ tất cả đều liên quan đến rồng. Mũ giáp là đầu rồng há miệng, toàn thân mỗi chỗ đều phủ lên vảy rồng dày. Hai vai có hai vuốt rồng to lớn. Ánh sáng tím đỏ chảy xuôi, bộ giáp như có sự sống. Ngay cả thanh kiếm tím của y cũng như phủ lên một tầng vảy màu tím đỏ.

Long Hạo Thần không xuống tay với A Bảo trong quá trình biến đổi này, chỉ yên tĩnh nhìn. Đây mới chỉ là một phần ba lực lượng Nghịch

Thiên Ma Long Trụ. Nếu đổi làm Ma Thần Hoàng tại đây, lực lượng sẽ càng thêm khủng bố. Lúc này A Bảo bày ra năng lực khiến Long Hạo Thần tự mình cảm nhận uy thế của Nghịch Thiên Ma Long Trụ.

Sau khi bị văng sáng tím đỏ phủ lên, khí chất của A Bảo cũng biến đổi. Khí thể khủng bố tăng vọt, quanh người y, từng tia điện tím đỏ dày đặc hình thành lưới điện.

Hắc ám và lôi điện kết hợp, đây mới là lực lượng chân chính của Nghịch Thiên Ma Long hoàng tộc. Long Hạo Thần trong chớp mắt làm ra phán đoán, cùng lúc đó, Vĩnh Hằng kiếm chỉ hướng A Bảo. Thoáng chốc một luồng sáng trắng xé rách hắc ám Nghịch Thiên Ma Long Trụ bày ra, mạnh rơi vào người A Bảo.

Thẩm Phán Quang.

A Bảo lạnh lùng nhìn Long Hạo Thần, không thêm làm cả động tác ngăn cản.

*Oành! * Một tiếng nổ lớn, ánh sáng trắng nổ tung.

Y giống như không có chuyện gì hướng Long Hạo Thần giơ lên Tử Long kinh Thiên kiếm của mình.

Ánh sáng trắng ngà lóng lánh chớp mắt phát ra từ người Long Hạo Thần, Vĩnh Hằng Linh Vực.

A Bảo biến sắc mặt, ánh sáng trắng lấp lánh như bỗng chốc chiếu sáng thế giới sau lưng Long Hạo Thần. Ánh sáng trắng phạm vi lớn tiêu trừ hắc ám mà màu tím đen mang lên, hình thành đối đầu với khí thể khủng bố của Nghịch Thiên Ma Long Trụ.

Cũng trong chớp mắt đó, Long Hạo Thần và A Bảo cùng động. Hai bóng người ở trên không trung tia chớp va chạm chỗ giao giới linh vực hai bên.

*Oành!!! *

Khoảnh khắc Vĩnh Hằng kiếm và Tử Long kinh Thiên kiếm va chạm, giống như trời sụp đất nứt, cả thế giới chớp mắt tối tăm và nhạt nhòa.

Phía xa Hoàng Thước lập tức bỏ chạy. Dù bên người tùy thời khả năng xuất hiện thích khách cường đại nhưng gã không rảnh. A Bảo dẫn động lực lượng Nghịch Thiên Ma Long Trụ rồi thì thực lực còn ở trên gã nữa. Thêm vào Vĩnh Hằng và Sáng Tạo Thần Ấn vương tọa bị Long Hạo Thần khởi động uy lực, chớp mắt bùng phát thực tình quá khủng bố.

Long Hạo Thần và A Bảo không bị lực lượng khủng bố bắn ra. Thanh kiếm tím đỏ cùng thanh kiếm trắng lấp lánh ở trên không trung như dính vào nhau. Long Hạo Thần và A Bảo trong khoảng cách gần giằng co.

Lực lượng hắc ám và quang hoàn đấu đá nhau, hai bên không chút nhường bước. Vĩnh Hằng Lĩnh Vực và Nghịch Thiên Ma Thần Vực của A Bảo cũng toàn diện va chạm.

Đây là đối đầu thuần túy về lực lượng, hai bên về mặt trang bị, ngoại linh lực, nội linh lực hoàn toàn kết hợp dốc sức chống cự lại áp lực từ đối thủ.

Ngoại linh lực của A Bảo hoàn toàn trên cơ Long Hạo Thần, nhưng bây giờ biểu tình của y là dữ tợn nhất.

Đôi tay Long Hạo Thần nắm Vĩnh Hằng kiếm, bình bồng tại đó, bất động như núi, mặc kệ A Bảo thúc đẩy lực lượng cỡ nào cũng không thể ép hấn lùi bước. Nhưng Long Hạo Thần cũng không tiến sát, ánh mắt sáng rực nhìn chăm chăm A Bảo, mặc kệ lực lượng lĩnh vực hai bên toàn diện tiếp xúc.

Hoàng Thước một bên căng thẳng đề phòng bên cạnh tùy thời xuất hiện thích khách, một bên chú ý tình trạng chiến đấu giữa Long Hạo Thần và A Bảo. Gã nhìn ra được, tuy A Bảo dẫn động một phần lực lượng Nghịch Thiên Ma Long Trụ nhưng về tu vi tổng thể thì hình như kém hơn Long Hạo Thần một bậc. Tuy nhiên, không biết tại sao trông như Long Hạo Thần không dốc hết sức.

Tình hình căng thẳng khiến Hoàng Thước, thống lĩnh Hắc Long cấm vệ quân quen một việc quan trọng nhất, đó là nguy cơ của Hắc Long cấm vệ quân khác. Nói đến thì cũng không thể trách gã, Vĩnh Hằng Lĩnh Vực và Nghịch Thiên Ma Thần Vực va chạm với nhau, phạm vi hơn mười dặm xung quanh tất cả linh lực đều bị quấy nhiễu cực lớn, dù gã có muốn liên hệ tộc nhân thì cũng rất khó. Huống chi bên người gã còn có thích khách dai như đĩa mà thực lực cực kỳ khủng bố.

Đại chiến giữa Long Hạo Thần và A Bảo bắt đầu, cùng lúc đó, đám Hắc Long cấm vệ quân phụ trách truy đuổi Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi cũng tập thể hành động.

Trong đó Hắc Long cấm vệ quân đuổi theo hướng Dương Văn Chiêu, Đoạn Ưc là nhẹ nhàng nhất.

Tinh Diệu Độc Giác Thú dưới thân Dương Văn Chiêu giương đôi cánh nhanh chóng chạy hướng phía xa, cố hết sức bay đi. Nhưng so đấu tốc độ thì Tinh Diệu Độc Giác Thú và Nghịch Thiên Ma Long có chênh lệch không nhỏ. Mắt thấy khoảng cách ngày càng gần.

Nghịch Thiên Ma Long chính là chủng tộc số một ma tộc, lực lượng cá thể cường đại, thêm vào Ma Thần Hoàng khống chế cả ma tộc, chúng nó tên nào cũng mắt cao hơn đỉnh.

Đuổi theo một lát, hai Hắc Long cấm vệ quân phát hiện tu vi của Dương Văn Chiêu còn thấp hơn rất nhiều so với chúng tưởng tượng. Bởi vì gã cười Tinh Diệu Độc Giác Thú tối đa chỉ miễn cưỡng chen vào ngưỡng cửa cấp tám.

Đối với kị sĩ, thực lực của đồng bạn tọa kị sẽ theo tu vi kị sĩ tăng lên mà càng mạnh, trừ phi từ lúc bắt đầu đã chọn tọa kị cấp thấp. Dù khả năng Tinh Diệu Độc Giác Thú thăng lên cấp chín rất nhỏ, nhưng Tinh Diệu Độc Giác Thú cường đại sau khi thành niên cũng có thể đạt tới đỉnh cấp tám. Tọa kị của Dương Văn Chiêu thấy sao cũng là mới lên cấp tám, điều này ý nghĩa tu vi bản thân gã không khả năng là cấp chín.

Không nói Hắc Long cấm vệ quân đều là cường giả cấp chín, ngoại linh lực khủng bố càng trên mười vạn. Hai cấm vệ càng đuổi càng gần, sự khinh thường càng tràn ngập đáy lòng. Một nhân loại yếu ớt thế này cũng đáng giá bọn chúng cùng ra tay sao?

Dương Văn Chiêu ngoái đầu liếc chúng, mắt thấy khoảng cách ngày càng gần, sắp tiến vào phạm vi công kích của đối phương, dường như gã hơi sốt ruột. Gã thúc đẩy Tinh Diệu Độc Giác Thú nhanh chóng đáp xuống dưới, bên dưới vừa lúc là cánh rừng.

Muốn nhờ rừng cây trốn thoát? Trên mặt hai Hắc Long cấm vệ quân lộ ra vẻ tàn nhẫn hung ác.

Trong đó một Cấm Vệ Quân nâng lên tay phải, ánh sáng đen như mực trước tiên đánh vào rừng rậm bên dưới. Đoán sáng cách rừng rậm chừng trăm mét thì bùng nổ, một tầng khói đen bao phủ bên dưới. Bỗng chốc rừng cây héo tàn, ăn mòn, mắt thấy sắp biến thành một màu đen biến mất.

Dường như Tinh Diệu Độc Giác Thú bị kinh sợ, đôi cánh không ổn định rơi nhanh xuống. Hai Hắc Long cấm vệ quân không nghi ngờ có trá, cùng tăng tốc. Chúng phải nhanh chóng đánh chết nhân loại để tiện quay về báo cáo.

Tinh Diệu Độc Giác Thú kinh hoảng rơi xuống, cách mặt đất chưa tới năm mươi mét thì đôi cánh mạnh vỗ. Cùng lúc đó, trên người Dương Văn Chiêu lấp lánh ánh sáng vàng, đem linh lực bản thân rót vào người Tinh Diệu Độc Giác Thú, giúp nó ổn định thân hình, lại khống chế cân bằng thân thể.

Nhưng như vậy thì tốc độ của gã bị ảnh hưởng cực lớn, hai Hắc Long cấm vệ quân nhanh chóng tới gần. Chúng khinh thường cả sử dụng vũ khí. Hắc Long cấm vệ quân bên trái vung tay phải, làm động tác chớp hướng Dương Văn Chiêu. Thoáng chốc giữa không trung, ảo ảnh vuốt rồng đen khổng lồ thành hình, độ rộng gần mười mét, chớp hướng Dương Văn Chiêu và Tinh Diệu Độc Giác Thú.

Dương Văn Chiêu bỗng xoay người lại, trong tay mỗi bên có một trọng kiếm lấp lóe ánh sáng da cam, màu vàng, hóa thành sương mù nhàn nhạt bùng phát, khiến người gã như mặt trời to lớn sáng lên trên lưng Tinh Diệu Độc Giác Thú.

Thánh Dương Diệu.

Đây là một kỹ năng truyền thừa, sáng chế từ Dương Hạo Hàm, Phòng Ngự và Thống Trù Thần Ấn kỵ sĩ.

Chớp mắt Thánh Dương Diệu lóe ánh sáng chói lòa, khiến hai Hắc Long cấm vệ quân cảm thấy toàn thân đau đớn nóng rát cháy bỏng, cũng tạm mất đi thị giác.

Hai Hắc Long cấm vệ quân cùng ra tay, đánh hướng Dương Văn Chiêu. Nhưng Tinh Diệu Độc Giác Thú dưới thân Dương Văn Chiêu mạnh thu song cánh, lần nữa rơi tự do xuống, khiến công kích của hai Hắc Long cấm vệ quân đánh hụt.

Cùng lúc đó, sáu điểm sáng sáu màu khác nhau thì từ hướng trong rừng cây bay ra. Sáu luồng sáng ở trên không chớp mắt đan vào thành một ma pháp trận to lớn, bao phủ hướng hai Hắc Long cấm vệ quân tạm mất đi thị giác.

Hắc Long cấm vệ quân không uổng là thuộc hạ lực lượng mạnh nhất của Ma Thần Hoàng, công kích hụt, bọn chúng cảm thấy không ổn. Hai Hắc Long cấm vệ quân tay nắm tay, cùng phát ra tiếng gầm.

Trong tiếng rống ngâm lạnh lút, ảo ảnh hai Hắc Long khổng lồ quay quanh người chúng, bảo vệ chúng vào trong. Trước khi hồi phục thị giác, chúng không tiếc sử dụng kỹ năng phòng ngự mạnh nhất, Ma Long Hộ Thể. Hơn nữa khi hai người hợp tác thì lực phòng ngự có thể tưởng tượng ra.

Đáng tiếc, chúng không biết phải đối mặt đối thủ như thế nào.

Sáu bóng dáng chớp mắt đi tới sáu hướng, đại biểu cho thủy là lam, hỏa là đỏ, xanh là phong, vàng là thổ, đen là âm và hoàng kim là quang.

Sáu nguyên tố tụ lại, đó là sáu chiến sĩ cường đại hốc mắt đốt cháy cường giả chi hồn.

Kỹ năng mạnh mẽ đến từ thời cổ đại ngay sau đó bùng phát.

Sáu luồng sáng chớp mắt giao nhau, sao sáu cánh sáu sắc do chúng cấu thành tỏa ánh sáng chói lòa. Sáu cường giả tựa như sáu sợi chỉ trong sao sáu cánh đan xen.

Người sáng lập trận pháp này chính là Tử Linh Thánh Pháp Thần, Vong Linh Thiên Tai Y Lai Khắc Tư. Tên của nó là Nguyên Tố Chi Trầm.

Giây phút pháp trận triển khai, sáu cường giả đã biến mất, sáu sợi chỉ nhiều màu phác họa, khi cuối cùng một điểm liên tiếp thì một cột sáng to lớn sao sáu cánh phóng lên cao, từ bên dưới hoàn toàn nuốt thân thể hai Hắc Long cấm vệ quân thi triển Ma Long Hộ Thể.

Lúc này Hắc Long cấm vệ quân mới phản ứng thì đã không kịp.

Hắc Long hộ thể chớp mắt biến thành sáu sắc, ngay sau đó, là thân thể cứng rắn nhưng không phải phòng ngự vô hạn.

Bên dưới Dương Văn Chiêu đã khống chế tốt thân thể nhìn sao sáu cánh sáu sắc bay lên trời, không thể kiềm chế tim đập nhanh. Thật là lực lượng khủng khiếp! Cùng lúc đó, gã mạnh vung nắm tay phải, thành công!

Gã và Đoạn Ưc gần đây đã đột phá cấp tám xung hướng bình cảnh cấp chín. Nhờ lần này mũi nhọn quân đoàn xuất chiến, trải qua vài trận đại chiến, bọn họ có cảm giác sắp đột phá rồi. Nhìn không trung Nguyên Tố Chi Trầm, Dương Văn Chiêu như cảm thấy mình đã bắt được một điểm quan trọng nhất.

Tình cảnh của Đoạn Ưc gần như giống Dương Văn Chiêu, nhưng gã không có Tinh Diệu Độc Giác Thú làm tọa kỵ, bởi vậy lúc bỏ chạy chậm chút. Cho nên gã và Dương Văn Chiêu khác biệt duy nhất là dùng tấm thuẫn cứng rắn cản một đợt công kích của Hắc Long cấm vệ quân, bị đánh đến miệng học máu, rơi nhanh xuống.

Nghênh đón hai Hắc Long cấm vệ quân này là sáu ma pháp sư. Nguyên Tổ Chi Trầm bản ma pháp thậm chí còn khủng bố hơn cả bản chiến sĩ. Bởi vì lực công kích thì nó kém chút nhưng có thể xuất hiện ở khoảng cách xa.

Cùng là cấp chín, so về sức mạnh thân thể và vũ khí, đám Thánh Vệ đến từ Tháp Vĩnh Hằng không phải đối thủ của Hắc Long cấm vệ quân. Nhưng kinh nghiệm chiến đấu, ăn ý với nhau, phối hợp thuộc tính, chính hoàn toàn chiếm ưu thế. Coi như là dưới tình huống một chọi một, Hắc Long cấm vệ quân muốn đánh chết Thánh Vệ cũng không phải chuyện dễ, huống chi là vô tình đối đầu hai chọi sáu.

"Đến đây! Đuổi theo ta đi! Ta sợ quá nha!" Lâm Hâm vừa bay nhanh vừa trêu chọc hai Hắc Long cấm vệ quân sau lưng mình.

Y là ma pháp sư, tốc độ bay tuy không kém nhưng so với hai Nghịch Thiên Ma Long trời sinh biết bay thì thua chút. Nhưng hai Hắc Long cấm vệ quân ngược lại không đuổi kịp y.

Bởi vì trên đỉnh đầu Lâm Hâm ngưng tụ một mặt trời xanh thẳm, từng đoàn hỏa cầu không ngừng bay ra. Nhìn thì không mạnh mấy nhưng khoảng cách bay cực xa, ít nhất vượt qua phạm vi công kích của Nghịch Thiên Ma Long. Cộng thêm lực bạo tạc mạnh mẽ, nhiệt độ cao. Cho nên hai Hắc Long cấm vệ quân bị y khiêu khích nóng nảy lại không cách nào kéo gần khoảng cách với y.

Trong Hắc Long cấm vệ quân cũng có chia mạnh yếu. Không biết có phải Lâm Hâm xui không, trong hai Hắc Long cấm vệ quân đuổi theo y, một là cấp chín bậc hai, một là cấp chín bậc ba, cường giả lĩnh vực.

Sau khi nhận được hàng loạt khiêu khích, hai Hắc Long cầm vệ quân nổi giận.

Hắc Long cầm vệ quân cấp chín bậc ba ngựa đầu phát ra tiếng gầm, ngay sau đó lắc người, lộ ra bản thể.

Một Hắc Long khổng lồ dài hơn ba mươi mét xuất hiện ở giữa không trung, đôi mắt tím đỏ nhấp nháy ánh sáng hung ác. Đồng bạn của nó lập tức cưỡi trên lưng Nghịch Thiên Ma Long. Ma Long vỗ đôi cánh, tốc độ cao nhất vọt hướng Lâm Hâm.

Một bóng sáng đen khuếch tán ra từ người nó khi xông lên, hình thành hình rồng dài đến trăm mét.

Đây là lĩnh vực chiêu bài của Nghịch Thiên Ma Long tộc, Ma Long Lĩnh Vực, trên bảy mươi phần trăm Nghịch Thiên Ma Long đều có thể lĩnh ngộ ra lĩnh vực này.

Dưới tình huống mở ra Ma Long Lĩnh Vực, Tâm Diễm Bạo Liệt Hỏa Cầu của Lâm Hâm hoàn toàn mất tác dụng, khựng trên lĩnh vực mà không cách nào xâm nhập.

Mắt thấy kẻ địch ngày càng đuổi tới gần, nụ cười trên mặt Lâm Hâm đậm thêm.

"Ta sợ quá nha. Ủa, không đúng! Ca có được, ca sợ quái gì!"

Hai bóng người lặng lẽ xuất hiện sau lưng Lâm Hâm. Cùng lúc đó, Lâm Hâm quăng một viên thuốc vào miệng mình.

Ngay sau đó, hai Hắc Long cầm vệ quân nhìn thấy hình cảnh khiến chúng rung động nhất trong đời.

Trên đỉnh đầu Lâm Hâm, mặt trời xanh chớp mắt biến lớn, chỉ mấy lần hít thở mà đã biến thành đoàn sáng xanh khổng lồ đường kính trăm mét.

Nhiệt độ nóng cháy khiến không khí thành hơi nước, thậm chí khiến hai Nghịch Thiên Ma Long không thấy rõ thân hình Lâm Hâm. Chúng hoàn toàn không biết Lâm Hâm làm cái gì. Nhưng ngay sau đó, trong mặt trời xanh đường kính trăm mét chui ra một cái đầu rồng to lớn.

Tất nhiên đầu rồng cũng là màu xanh, chỉ riêng chiều dài cái đầu đã cỡ bằng Nghịch Thiên Ma Long thì triển ra Ma Long Lĩnh Vực.

Đầu rồng khổng lồ dài trăm mét thì sẽ thô bao nhiêu? Gần như chiếm hết không gian mặt trời trên không trung.

Ánh mắt nóng rực nhìn chăm chăm Nghịch Thiên Ma Long nhanh chóng tới gần. Lửa xanh điên cuồng đốt cháy, dường như rất tức giận bởi vì Nghịch Thiên Ma Long khiêu khích.

Hai Hắc Long cảm vệ quân cảm giác ra không đúng, cái tên hóa thành Nghịch Thiên Ma Long xoay người muốn chạy.

Nhưng sức hút mạnh mẽ chôn vùi khả năng chạy trốn của chúng. Đầu rồng xanh khổng lồ há mồm làm động tác nuốt chửng chúng.

Những điểm sáng nhỏ xíu này giống như trăm sông đổ về một biển bay hướng đầu rồng lam hỏa làm động tác nuốt chửng.

Chạy thì không được rồi nhưng Nghịch Thiên Ma Long dù sao có sức mạnh cường đại. Mắt thấy tình hình không ổn, một Hắc Long cảm vệ quân khác gầm lên hóa thành con rồng to lớn, cùng động bạn liều mạng đập cánh, định thoát khỏi khổng chế của đầu rồng xanh.

Bây giờ chúng không có chút ý niệm phản kích, bởi vì đầu rồng xanh tỏa ra khí thế ít nhất là cấp chín bậc sáu! Đã hoàn toàn vượt qua phạm vi chúng có thể đối đầu.

Hai Nghịch Thiên Ma Long cùng nhau cố gắng, dường như chúng có thể từng chút một thoát khỏi lực hút. Nhưng vì muốn chạy trốn, nên

chúng đưa lưng hướng đầu rồng khủng bố, bởi vậy không nhìn thấy đầu rồng xanh khổng lồ biến ngày càng sáng ngời.

"Không hay rồi!" Hai Hắc Long cầm vệ quân trong lòng cuồn cuộn. Tuy không nhìn thấy sau lưng nhưng chúng có thể cảm giác nhiệt độ thay đổi!

Trong lúc chúng nổi lên sợ hãi thì lực hút khủng khiếp bỗng nhiên biến mất, cả không gian dường như đông lại. Tiếp theo, một hỏa cầu xanh đường kính gần trăm mét trở thành bối cảnh của hai Hắc Long cầm vệ quân.

Ai nói hỏa cầu là ma pháp cấp thấp? Vậy phải xem thể tích, độ ngưng tụ đã.

Hai Nghịch Thiên Ma Long tựa như hai con sâu, bị hỏa cầu xanh khổng lồ nuốt hết. Hỏa cầu thẳng tắp tới trước, rồi lên như điều gặp gió, vọt chừng ngàn mét mới ở trên không trung tỏa ra ánh sáng còn chói mắt hơn ánh mặt trời, chiếu rọi góc trời này thành màu xanh.

Đầu rồng khổng lồ từ từ co lại, Thánh Dương Linh Vực cũng biến mất. Lâm Hâm và hai bóng dáng sau lưng y chậm rãi xuất hiện trên trời.

Cảm nhận hỏa nguyên tố gần như dính đặc trong không khí, hai Anh Hùng Vĩnh Hằng bên cạnh Lâm Hâm đều hít ngậm khí lạnh. Lấy kiến thức mấy ngàn năm trước của chúng cũng chưa từng thấy hỏa cầu khủng bố như vậy. Hỏa cầu này còn là chúng giúp Lâm Hâm một tay chế tạo ra.

"Tiểu Lâm, Chú Pháp Thánh Dương của người thật là khủng bố!" Xuất hiện bên cạnh Lâm Hâm, không phải là ma pháp sư phong hệ và thủy hệ trong Anh Hùng Vĩnh Hằng thì là ai? Mở miệng là ma pháp sư phong hệ muốn truyền thừa cho y.

Lâm Hâm cười hì hì nói.

"Thì ra tu vi cường thì đã ghiền như vậy, cảm ơn hai vị tiền bối đã thành toàn!"

Ma pháp sư thủy hệ cười nói.

"Ta càng tò mò là người luyện chế cái gì Liên Thể Tăng Linh đan không ngờ có hiệu quả với cả vong linh pháp sư chúng ta."

Lâm Hâm kiêu ngạo nói.

"Họ đều gọi tôi là có được ca. Bàn về sức mạnh thì tôi không sánh bằng nhóm đại ca, nhưng nói đến luyện được thì tôi mạnh nhất trong đoàn! Chỉ cần có linh lực, hiệu quả của Liên Thể Tăng Linh đan có thể phóng ra!"

Hai Anh Hùng Vĩnh Hằng này đều là cường giả cấp chín bậc năm, có chúng hợp tác tăng phúc, tuy Lâm Hâm bởi vì lý do thân thể nên không cách nào chịu đựng tất cả sức mạnh từ chúng, nhưng thật sự tăng tu vi lên đến mức độ khủng bố là cấp chín bậc bảy. Uy lực Thánh Dương Linh Vực và Chú Pháp Thánh Dương có thể tự nhiên uy mãnh phóng ra, mới xảy ra tình hình khủng bố vừa rồi.

Mười tám vị Anh Hùng Vĩnh Hằng, mười hai vị Thánh Vệ, thêm vào chín người Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi cùng với Quang Tinh Linh Nhã Đình, thực lực tổng thể của đám Long Hạo Thần ít nhất trên đám A Bảo gấp đôi. Dưới tình huống như vậy, A Bảo và quân tiên phong của y sao có chút cơ hội nào?

Sở dĩ khiến các thành viên Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi xuất hiện trên chiến là vì khiến kẻ địch cho rằng mình yếu mà tản ra. Nếu chính diện va chạm, thấy thực lực không đủ, đánh không lại thì người ta sẽ chạy mất! Dựa vào thực lực của đám Hắc Long cấm vệ quân, ít nhất chạy trốn một nửa là không thành vấn đề. Mục tiêu của Long Hạo Thần là muốn chúng toàn quân bị diệt. Mỗi đánh chết một Hắc Long cấm vệ quân tương đương với suy yếu một phần trăm Nghịch Thiên Ma Long tộc! Cơ hội tốt như vậy làm sao Long Hạo Thần chịu từ bỏ chứ?

Ra tay tất nhiên không chỉ ba hướng này. Mỗi một hướng Hắc Long cấm vệ quân đuổi theo đều xảy ra chiến đấu, còn là lấy chiến thắng áp đảo kết thúc.

Kỳ thực quân tiên phong thất bại không thể hoàn toàn trách A Bảo, Hoàng Thước. Bởi vì làm sao chúng tưởng tượng ra trong tay Long Hạo Thần năm lực lượng khổng lồ như vậy?

Dựa theo nhận xét của ma tộc đối với nhân loại, cường giả nhân loại cấp chín tổng số không hơn hai trăm, còn phải chia nhau phòng ngự Lục Đại Thánh Điện. Lần này Long Hạo Thần đánh bất ngờ, chủ lực cường giả chính là Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi, tối đa là thêm mấy cường giả cấp chín của Kỵ Sĩ Thánh Điện mà thôi. Nhưng bản thân Kỵ Sĩ Thánh Điện còn phải lo phòng ngự, hơn nữa đại quân rút lui không người chỉ huy, bởi vậy Hoàng Thước cho rằng dù Long Hạo Thần có mai phục, đối với Hắc Long cấm vệ quân thì uy hiếp sẽ không lớn, tối thiểu an toàn rút lui không thành vấn đề.

Từ khi Hắc Long cấm vệ quân thành lập tới nay, trong sáu ngàn năm, tại Thánh Ma đại lục gần như là đánh đâu thắng đó. Cho nên Hoàng Thước nhiều ít có chút lơ là. Làm sao gã biết, lần này Long Hạo Thần mang đến gần như là một đám chủ lực mạnh nhất nhân loại. Chỉ sợ dù là một mình Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi cũng không phải bọn chúng có thể nuốt được.

Mười hai Thánh Vệ thêm vào các thành viên Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi, mặt số lượng không yếu thế, đụng độ thì nếu Long Hạo Thần dốc sức ứng phó, chắc chắn có thể chiến thắng quân tiên phong ma tộc.

Huống chi lần này trong sức mạnh Long Hạo Thần mang đến, kinh khủng nhất kỳ thực là đám Anh Hùng Vĩnh Hằng ngủ say dài mấy ngàn năm!

Trong mười tám vị Anh Hùng Vĩnh Hằng, có hai là cấp chín bậc bảy, còn lại đều là trên cấp chín bậc năm, mỗi vị đều có tu vi mạnh mẽ Linh

Vực Vi Ta. Lực lượng như vậy xuất hiện trên bất chiến trường nào đều có sức mạnh khủng bố xoay chuyển chiến cuộc.

Lần đầu tiên thánh chiến, Ma Thần Hoàng từng dự cảm nhân loại ẩn giấu lực lượng cường đại vẫn chưa sử dụng. Cờ như Ma Thần Hoàng đều có cảm giác tim đập chân run, từ đó thấy được thực lực tổng thể của Anh Hùng Vĩnh Hằng khủng khiếp tới đâu.

Dù là Tiêu Hoắc hay Thúc Vịnh Tiêu đều là gùg già càng cay, cường đại mà trí tuệ. Lúc trước trên chiến trường đa số thời gian chúng ẩn núp sau lưng Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi, bởi vậy coi như có tin tức truyền về từ tiền tuyến thì ma tộc khó mà biết chiến trường sẽ ẩn giấu một đội lực lượng mạnh mẽ đến vậy.

Lúc này màn diễn quyết chiến thật sự đến, cũng khiến lịch sử Nghịch Thiên Ma Long tộc lần đầu tiên ăn thiệt thòi lớn đến vậy.

Một đối một, Anh Hùng Vĩnh Hằng dựa vào tu vi mạnh mẽ có thể nhẹ nhàng đánh bại Hắc Long cấm vệ quân, hướng chi họ núp một bên mai phục? Thêm vào lực lượng các thành viên Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi, hoàn toàn là ưu thế áp đảo, thua sao được?

A Bảo và Long Hạo Thần giằng co, trọng kiếm hai bên vẫn đấu đá lẫn nhau.

Long Hạo Thần lạnh lùng nhìn A Bảo, hãn không chút vội vã. A Bảo bùng phát ra lực lượng càng mạnh thì hãn càng ngăn cản cứng rắn hơn.

Trong quá trình Nghịch Thiên Ma Thần Vực và Vĩnh Hằng Lĩnh Vực đối kháng nhau không ngừng sinh ra ánh sáng vạn vạo, cho nên Hoàng Thước ở góc phía xa cũng không thấy rõ tình hình đối đầu giữa họ.

A Bảo nghiêng chặt rằng, trên người y dần tỏa ra tầng huyết khí.

Không ngờ Long Hạo Thần mạnh như vậy. Y đã dốc hết sức, Tử Long kinh Thiên kiếm trong tay phải phát ra lôi điện hắc ám khủng bố,

có Nghịch Thiên Ma Long Trụ tăng phúc, điên cuồng trùng kích phòng ngự của Long Hạo Thần. Vậy mà Long Hạo Thần vẫn lù lù bất động, mặc kệ y tăng cường tu vi cỡ nào cũng không thể công kích đối phương.

Tu vi của Long Hạo Thần rốt cuộc đạt tới mức độ gì rồi, hay là do Vĩnh Hằng và Sáng Tạo Thần Ấn vương tọa tăng phúc?

Dù thế nào thì ta không thể thua! Chấp niệm trong lòng khiến A Bảo tăng uy thế, cắn mạnh chót lưỡi, phun ra búng máu tím sậm vào Tử Long kinh Thiên kiếm.

Bỗng chốc ánh sáng tím đỏ tăng vọt, áp lực bên Long Hạo Thần tăng vọt, mắt thấy Tử Long kinh Thiên kiếm chậm rãi đè ép lại đây. Nghịch Thiên Ma Thần Vực sau lưng A Bảo dần có dấu hiệu ngưng tụ, Nghịch Thiên Ma Long Trụ khổng lồ như sắp nghiêng buộc Vĩnh Hằng Linh Vực dần co rút lại.

Nhất định phải thắng, dù trả cái giá bao lớn. Đây là suy nghĩ duy nhất trong đầu A Bảo.

Ưu thế, ta rốt cuộc chiếm được ưu thế. Cảm nhận Vĩnh Hằng kiếm từng chút một bị đè ra sau, A Bảo mừng thầm, bản năng liếc Long Hạo Thần. Y hy vọng nhất là thấy bộ dạng kinh hoàng, tuyệt vọng của Long Hạo Thần!

Nhưng y thất vọng rồi. Y trông thấy là đôi mắt vàng bình tĩnh, tĩnh đến đáng sợ, dường như trên thế gian không có chuyện gì dao động được sự tĩnh lặng này.

"Cũng tới lúc rồi."

Long Hạo Thần bỗng nói câu lạ lùng khiến lòng A Bảo thít chặt. Cùng lúc đó, y nghe thấy tiếng kỳ lạ.

Thành, thạch--

Tiếng tim đập mạnh mẽ như gõ trống bồng vang bên tai A Bảo. Chưa đợi y hiểu ra thì lực lượng không thể kháng cự bỗng phát ra từ trong Vĩnh Hằng kiếm của Long Hạo Thần. Ngay sau đó, thân thể y bị chấn bay ngược ra, đập vào Nghịch Thiên Ma Long Trụ mới ngừng lại.

Long Hạo Thần vẫn bình bồng tại đó, đối kháng giữa Vĩnh Hằng Linh Vực và Nghịch Thiên Ma Thần Vực trở lại trạng thái cân bằng. Nhưng tim A Bảo rơi xuống đáy vực. Vì mặc kệ y cỡ nào không muốn thừa nhận, y hiểu mình không phải đối thủ của Long Hạo Thần.

Dùng cách tổn thương căn nguyên hết sức đối phó đều bị Long Hạo Thần đánh ngược, thân thể chưa trọng thương nhưng đã kích thích thần y là không gì sánh kịp. Nhìn Long Hạo Thần bình tĩnh, tâm tình A Bảo cực kỳ phức tạp. Nổi giận gầm rống, y giờ cao Tử Long kinh Thiên kiếm qua khỏi đầu, lại hộc ba búng máu đỏ tím.

"Thái tử, không được!" Phía xa, Hoàng Thượng rốt cuộc vào lúc hai bên tách ra thì thấy tình huống, biến sắc mặt.

Đang lúc gã muốn lao ra ngăn cản A Bảo đừng đấu với Long Hạo Thần nữa thì bóng đen bình tĩnh đã lâu lại lần nữa lặng lẽ xuất hiện, cùng xuất hiện còn có cái bóng vàng, một trước một sau.

Tài sản của Cường Thuần Khiết Những điểm sáng nhỏ xíu này giống như trăm sông đổ về một biển bay hướng đầu rồng lam hỏa làm động tác nuốt chửng.

Chạy thì không được rồi nhưng Nghịch Thiên Ma Long dù sao có sức mạnh cường đại. Mắt thấy tình hình không ổn, một Hắc Long cấm vệ quân khác gầm lên hóa thành con rồng to lớn, cùng động bạn liều mạng đập cánh, định thoát khỏi khống chế của đầu rồng xanh.

Bây giờ chúng không có chút ý niệm phản kích, bởi vì đầu rồng xanh tỏa ra khí thế ít nhất là cấp chín bậc sáu! Đã hoàn toàn vượt qua phạm vi chúng có thể đối đầu.

Hai Nghịch Thiên Ma Long cùng nhau cố gắng, dường như chúng có thể từng chút một thoát khỏi lực hút. Nhưng vì muốn chạy trốn, nên chúng đưa lưng hướng đầu rỗng khổng bố, bởi vậy không nhìn thấy đầu rỗng xanh khổng lồ biến ngày càng sáng ngời.

"Không hay rồi!" Hai Hắc Long cầm vệ quân trong lòng cuồn cuộn. Tuy không nhìn thấy sau lưng nhưng chúng có thể cảm giác nhiệt độ thay đổi!

Trong lúc chúng nổi lên sợ hãi thì lực hút khủng khiếp bỗng nhiên biến mất, cả không gian dường như đông lại. Tiếp theo, một hỏa cầu xanh đường kính gần trăm mét trở thành bối cảnh của hai Hắc Long cầm vệ quân.

Ai nói hỏa cầu là ma pháp cấp thấp? Vậy phải xem thể tích, độ ngưng tụ đã.

Hai Nghịch Thiên Ma Long tựa như hai con sâu, bị hỏa cầu xanh khổng lồ nuốt hết. Hỏa cầu thẳng tắp tới trước, rồi lên như điều gặp gió, vọt chừng ngàn mét mới ở trên không trung tỏa ra ánh sáng còn chói mắt hơn ánh mặt trời, chiếu rọi góc trời này thành màu xanh.

Đầu rỗng khổng lồ từ từ co lại, Thánh Dương Lĩnh Vực cũng biến mất. Lâm Hâm và hai bóng dáng sau lưng y chậm rãi xuất hiện trên trời.

Cảm nhận hỏa nguyên tố gần như dính đặc trong không khí, hai Anh Hùng Vĩnh Hằng bên cạnh Lâm Hâm đều hít ngậm khí lạnh. Lấy kiến thức mấy ngàn năm trước của chúng cũng chưa từng thấy hỏa cầu khủng bố như vậy. Hỏa cầu này còn là chúng giúp Lâm Hâm một tay chế tạo ra.

"Tiểu Lâm, Chú Pháp Thánh Dương của người thật là khủng bố!" Xuất hiện bên cạnh Lâm Hâm, không phải là ma pháp sư phong hệ và thủy hệ trong Anh Hùng Vĩnh Hằng thì là ai? Mở miệng là ma pháp sư phong hệ muốn truyền thừa cho y.

Lâm Hâm cười hì hì nói.

"Thì ra tu vi cường thì đã ghiền như vậy, cảm ơn hai vị tiền bối đã thành toàn!"

Ma pháp sư thủy hệ cười nói.

"Ta càng tò mò là người luyện chế cái gì Liên Thể Tăng Linh đan không ngờ có hiệu quả với cả vong linh pháp sư chúng ta."

Lâm Hâm kiêu ngạo nói.

"Họ đều gọi tôi là có được ca. Bàn về sức mạnh thì tôi không sánh bằng nhóm đại ca, nhưng nói đến luyện được thì tôi mạnh nhất trong đoàn! Chỉ cần có linh lực, hiệu quả của Liên Thể Tăng Linh đan có thể phóng ra!"

Hai Anh Hùng Vĩnh Hằng này đều là cường giả cấp chín bậc năm, có chúng hợp tác tăng phúc, tuy Lâm Hâm bởi vì lý do thân thể nên không cách nào chịu đựng tất cả sức mạnh từ chúng, nhưng thật sự tăng tu vi lên đến mức độ khủng bố là cấp chín bậc bảy. Uy lực Thánh Dương Linh Vực và Chú Pháp Thánh Dương có thể tự nhiên uy mãnh phóng ra, mới xảy ra tình hình khủng bố vừa rồi.

Mười tám vị Anh Hùng Vĩnh Hằng, mười hai vị Thánh Vệ, thêm vào chín người Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi cùng với Quang Tinh Linh Nhã Đình, thực lực tổng thể của đám Long Hạo Thần ít nhất trên đám A Bảo gấp đôi. Dưới tình huống như vậy, A Bảo và quân tiên phong của y sao có chút cơ hội nào?

Sở dĩ khiến các thành viên Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi xuất hiện trên chiến là vì khiến kẻ địch cho rằng mình yếu mà tản ra. Nếu chính diện va chạm, thấy thực lực không đủ, đánh không lại thì người ta sẽ chạy mất! Dựa vào thực lực của đám Hắc Long cấm vệ quân, ít nhất chạy trốn một nửa là không thành vấn đề. Mục tiêu của Long Hạo Thần là muốn chúng toàn quân bị diệt. Mỗi đánh chết một Hắc Long cấm vệ quân tương đương với suy yếu một phần trăm Nghịch Thiên Ma Long tộc! Cơ hội tốt như vậy làm sao Long Hạo Thần chịu từ bỏ chứ?

Ra tay tất nhiên không chỉ ba hướng này. Mỗi một hướng Hắc Long cấm vệ quân đuổi theo đều xảy ra chiến đấu, còn là lấy chiến thắng áp đảo kết thúc.

Kỳ thực quân tiên phong thất bại không thể hoàn toàn trách A Bảo, Hoàng Thước. Bởi vì làm sao chúng tưởng tượng ra trong tay Long Hạo Thần năm lực lượng khổng lồ như vậy?

Dựa theo nhận xét của ma tộc đối với nhân loại, cường giả nhân loại cấp chín tổng số không hơn hai trăm, còn phải chia nhau phòng ngự Lục Đại Thánh Điện. Lần này Long Hạo Thần đánh bất ngờ, chủ lực cường giả chính là Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi, tối đa là thêm mấy cường giả cấp chín của Kỵ Sĩ Thánh Điện mà thôi. Nhưng bản thân Kỵ Sĩ Thánh Điện còn phải lo phòng ngự, hơn nữa đại quân rút lui không người chỉ huy, bởi vậy Hoàng Thước cho rằng dù Long Hạo Thần có mai phục, đối với Hắc Long cấm vệ quân thì uy hiếp sẽ không lớn, tối thiểu an toàn rút lui không thành vấn đề.

Từ khi Hắc Long cấm vệ quân thành lập tới nay, trong sáu ngàn năm, tại Thánh Ma đại lục gần như là đánh đâu thắng đó. Cho nên Hoàng Thước nhiều ít có chút lơ là. Làm sao gã biết, lần này Long Hạo Thần mang đến gần như là một đám chủ lực mạnh nhất nhân loại. Chỉ sợ dù là một mình Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi cũng không phải bọn chúng có thể nuốt được.

Mười hai Thánh Vệ thêm vào các thành viên Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi, mặt số lượng không yếu thế, đụng độ thì nếu Long Hạo Thần dốc sức ứng phó, chắc chắn có thể chiến thắng quân tiên phong ma tộc.

Huống chi lần này trong sức mạnh Long Hạo Thần mang đến, kinh khủng nhất kỳ thực là đám Anh Hùng Vĩnh Hằng ngủ say dài mấy ngàn năm!

Trong mười tám vị Anh Hùng Vĩnh Hằng, có hai là cấp chín bậc bảy, còn lại đều là trên cấp chín bậc năm, mỗi vị đều có tu vi mạnh mẽ Linh

Vực Vi Ta. Lực lượng như vậy xuất hiện trên bất chiến trường nào đều có sức mạnh khủng bố xoay chuyển chiến cuộc.

Lần đầu tiên thánh chiến, Ma Thần Hoàng từng dự cảm nhân loại ẩn giấu lực lượng cường đại vẫn chưa sử dụng. Cờ như Ma Thần Hoàng đều có cảm giác tim đập chân run, từ đó thấy được thực lực tổng thể của Anh Hùng Vĩnh Hằng khủng khiếp tới đâu.

Dù là Tiêu Hoắc hay Thúc Vịnh Tiêu đều là gùg già càng cay, cường đại mà trí tuệ. Lúc trước trên chiến trường đa số thời gian chúng ẩn núp sau lưng Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi, bởi vậy coi như có tin tức truyền về từ tiền tuyến thì ma tộc khó mà biết chiến trường sẽ ẩn giấu một đội lực lượng mạnh mẽ đến vậy.

Lúc này màn diễn quyết chiến thật sự đến, cũng khiến lịch sử Nghịch Thiên Ma Long tộc lần đầu tiên ăn thiệt thòi lớn đến vậy.

Một đối một, Anh Hùng Vĩnh Hằng dựa vào tu vi mạnh mẽ có thể nhẹ nhàng đánh bại Hắc Long cấm vệ quân, hướng chi họ núp một bên mai phục? Thêm vào lực lượng các thành viên Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi, hoàn toàn là ưu thế áp đảo, thua sao được?

A Bảo và Long Hạo Thần giằng co, trọng kiếm hai bên vẫn đấu đá lẫn nhau.

Long Hạo Thần lạnh lùng nhìn A Bảo, hãn không chút vội vã. A Bảo bùng phát ra lực lượng càng mạnh thì hãn càng ngăn cản cứng rắn hơn.

Trong quá trình Nghịch Thiên Ma Thần Vực và Vĩnh Hằng Lĩnh Vực đối kháng nhau không ngừng sinh ra ánh sáng vạn vạo, cho nên Hoàng Thước ở góc phía xa cũng không thấy rõ tình hình đối đầu giữa họ.

A Bảo nghiêng chặt rằng, trên người y dần tỏa ra tầng huyết khí.

Không ngờ Long Hạo Thần mạnh như vậy. Y đã dốc hết sức, Tử Long kinh Thiên kiếm trong tay phải phát ra lôi điện hắc ám khủng bố,

có Nghịch Thiên Ma Long Trụ tăng phúc, điên cuồng trùng kích phòng ngự của Long Hạo Thần. Vậy mà Long Hạo Thần vẫn lù lù bất động, mặc kệ y tăng cường tu vi cỡ nào cũng không thể công kích đối phương.

Tu vi của Long Hạo Thần rốt cuộc đạt tới mức độ gì rồi, hay là do Vĩnh Hằng và Sáng Tạo Thần Ấn vương tọa tăng phúc?

Dù thế nào thì ta không thể thua! Chấp niệm trong lòng khiến A Bảo tăng uy thế, cắn mạnh chót lưỡi, phun ra búng máu tím sậm vào Tử Long kinh Thiên kiếm.

Bỗng chốc ánh sáng tím đỏ tăng vọt, áp lực bên Long Hạo Thần tăng vọt, mắt thấy Tử Long kinh Thiên kiếm chậm rãi đè ép lại đây. Nghịch Thiên Ma Thần Vực sau lưng A Bảo dần có dấu hiệu ngưng tụ, Nghịch Thiên Ma Long Trụ khổng lồ như sắp nghiêng buộc Vĩnh Hằng Linh Vực dần co rút lại.

Nhất định phải thắng, dù trả cái giá bao lớn. Đây là suy nghĩ duy nhất trong đầu A Bảo.

Ưu thế, ta rốt cuộc chiếm được ưu thế. Cảm nhận Vĩnh Hằng kiếm từng chút một bị đè ra sau, A Bảo mừng thầm, bản năng liếc Long Hạo Thần. Y hy vọng nhất là thấy bộ dạng kinh hoàng, tuyệt vọng của Long Hạo Thần!

Nhưng y thất vọng rồi. Y trông thấy là đôi mắt vàng bình tĩnh, tĩnh đến đáng sợ, dường như trên thế gian không có chuyện gì dao động được sự tĩnh lặng này.

"Cũng tới lúc rồi."

Long Hạo Thần bỗng nói câu lạ lùng khiến lòng A Bảo thít chặt. Cùng lúc đó, y nghe thấy tiếng kỳ lạ.

Thành, thạch--

Tiếng tim đập mạnh mẽ như gõ trống bồng vang bên tai A Bảo. Chưa đợi y hiểu ra thì lực lượng không thể kháng cự bỗng phát ra từ trong Vĩnh Hằng kiếm của Long Hạo Thần. Ngay sau đó, thân thể y bị chấn bay ngược ra, đụng vào Nghịch Thiên Ma Long Trụ mới ngừng lại.

Long Hạo Thần vẫn bênh bồng tại đó, đối kháng giữa Vĩnh Hằng Lĩnh Vực và Nghịch Thiên Ma Thần Vực trở lại trạng thái cân bằng. Nhưng tim A Bảo rơi xuống đáy vực. Vì mặc kệ y cỡ nào không muốn thừa nhận, y hiểu mình không phải đối thủ của Long Hạo Thần.

Dùng cách tổn thương căn nguyên hết sức đối phó đều bị Long Hạo Thần đánh ngược, thân thể chưa trọng thương nhưng đã kích thích thần y là không gì sánh kịp. Nhìn Long Hạo Thần bình tĩnh, tâm tình A Bảo cực kỳ phức tạp. Nổi giận gầm rống, y giờ cao Tử Long kinh Thiên kiếm qua khỏi đầu, lại hộc ba búng máu đỏ tím.

"Thái tử, không được!" Phía xa, Hoàng Thước rớt cuộc vào lúc hai bên tách ra thì thấy tình huống, biến sắc mặt.

Đang lúc gã muốn lao ra ngăn cản A Bảo đừng đấu với Long Hạo Thần nữa thì bóng đen bình tĩnh đã lâu lại lần nữa lặng lẽ xuất hiện, cùng xuất hiện còn có cái bóng vàng, một trước một sau.

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 313

Vạn Vật Hồi Phục Bản Trí Tuệ Linh Lô

Tịch diệt đen đặc, chỉ nhẹ nhàng xẹt qua, bình tĩnh không tiếng động. Mà sắc vàng chính diện chớp mắt hóa thành con mắt khổng lồ tỏa ra hàng ngàn vạn ánh vàng.

Trong chớp mắt, Hoàng Thước rốt cuộc hiểu mình gặp phải đối thủ như thế nào. Phút chốc trong lòng gã xuất hiện tám chữ: Xuyên trong không gian, cấp chín bậc bảy.

Nếu nói đặc điểm của thích khách là có thể ẩn thân trong chỗ tối, ở mức độ nhất định có thể xuyên không gian. Nhưng kỳ sĩ cũng có thể làm được điều này, còn không bị gã phát hiện, giải thích chỉ có một lý do.

Cảm xúc tuyệt vọng lan tràn trong lòng, Hoàng Thước cuồng rống, phát động đòn công kích cuối cùng trong đời, thế công đồng quy vu tận.

A Bảo không trông thấy Hoàng Thước đang làm cái gì, cũng không nghe thấy thanh âm của gã. Phun ra búng máu tím đỏ xong, khác với lúc trước chớp mắt dung hợp vào lĩnh vực, ngược lại ở trên không trung biến thành ký hiệu tím đỏ.

Ký hiệu đó hơi vặn vẹo, tựa như một con giun to gấp mấy lần, mặt trên còn có mấy cái gai nhọn kỳ lạ.

Ký hiệu tím đỏ chớp mắt trở về, nhẹ nhàng rơi trên trán A Bảo.

Phút chốc trán A Bảo tỏa sáng, sắc tím đỏ thành bảo thạch trong suốt lóng lánh, vô số lăng giác ánh sáng tựa như từ trán y bắn ra. Nghịch Thiên Ma Long Trụ sau lưng biến rõ ràng hơn nhiều.

Nhìn thấy tình hình này, Long Hạo Thần cũng biến sắc mặt. Hắn nhiều lần đối kháng ma thần, tất nhiên cảm giác ra A Bảo đang dùng cái gì, đó là thủ đoạn cuối cùng của ma thần.

"Không ngờ người dùng Thiên Ma Giải Thể đại pháp?"

A Bảo lạnh lùng nhìn Long Hạo Thần, khí thể tăng vọt, áp lực khủng bố khiến xung quanh y lại xuất hiện tia chớp, xé rách từng khe hở không gian. Lực lượng khủng bố khiến thân thể y hơi vặn vẹo, biến hình. Cơ bắp nở nang, mạch máu thô to bị Thiên Ma Giải Thể thúc đẩy mà căng phồng bộ giáp.

Long Hạo Thần không ngờ chấp niệm muốn chiến thắng hắn của A Bảo mạnh mẽ như vậy. Bình thường ma thần trừ phi đến đường cùng, nếu không tuyệt đối sẽ không sử dụng Thiên Ma Giải Thể đại pháp. Sử dụng mật pháp này rồi cho dù không chết, tu vi sẽ giảm thấp nhiều, căn nguyên bị tổn hại.

Tuy A Bảo là người thừa kế huyết mạch nghịch Thiên Ma Long hoàng, có lẽ tương lai có khả năng lành lặn, nhưng sau khi thi triển Thiên Ma Giải Thể đại pháp, ít nhất mười năm tu vi dừng mơ hồi phục đến mức độ này. Lấy tình huống trước mắt của y thi triển mật pháp như vậy, mục đích chỉ có một, đó là tăng sức mạnh đến đỉnh cao nhất, đánh chết Long Hạo Thần.

Sâu trong đáy mắt Long Hạo Thần toát ra ý lạnh. Hắn cũng giơ cao Vĩnh Hằng kiếm qua đầu, ánh sáng trắng trong suốt lóe sáng. Khí thể của Long Hạo Thần lấy tốc độ kinh người tăng cao. Cùng lúc đó, tiếng tim đập mạnh mẽ từng xuất hiện lại lần nữa vang dội.

Thình thịch, thình thịch, thình thịch--

Một đoàn sáng màu xanh biếc ở trong ngực Long Hạo Thần không ngừng phát ra tiếng vũng vàng này. Ánh sáng xanh biếc thông qua Vĩnh Hằng Thần Thạch ở ngực Long Hạo Thần chiết xạ, hiện ra càng thêm mỹ lệ. Mỗi lần trái tim nhảy lên, tu vi của hắn sẽ tăng một phần, tốc độ khí thể tăng lên không chênh lệch bao nhiêu với A Bảo thi triển Thiên Ma Giải Thể đại pháp.

Ánh mắt A Bảo rất lạnh, dường như y không trông thấy tu vi Long Hạo Thần tăng lên. Y thấy là lúc trước, bộ dạng Nguyệt Dạ quyết liệt từ hôn, trông thấy, là bộ dạng mỗi lần Long Hạo Thần đánh bại mình.

Không thành công thì thành nhân. Giờ phút này, A Bảo đã hoàn toàn quên tất cả trách nhiệm là thái tử ma tộc. Ở trong lòng y, chấp niệm duy nhất là đánh bại đối thủ trước mắt, bằm đối phương ra trăm mảnh.

Từ Long kinh Thiên kiếm dần biến thành màu tím xanh, kiếm quang lôi điện khủng bố dần biến thành thực chất, hóa thành từng ký hiệu lôi điện ngưng tụ trên thanh kiếm.

Cùng với khí thể đôi bên điên cuồng tăng lên, lĩnh vực của họ bắt đầu sinh ra va chạm kịch liệt, đẩy nhau ra càng xa.

Ánh mắt Long Hạo Thần trầm tĩnh đối lập rõ ràng với điên cuồng trong mắt A Bảo. Họ đều biết, va chạm tiếp theo sẽ là long trời lở đất, sẽ là định ra thắng bại.

Xác Hoàng Thước cứng ngắc bênh bồng giữa không trung, bị Tiêu Hoắc xách lên. Nghịch Thiên Ma Long chết đi sẽ hồi phục bộ dạng vốn có. Hoàng Thước hóa thành Nghịch Thiên Ma Long thân hình dài gần năm mươi mét. Đáng tiếc, bây giờ gã đã không có một chút khí thể cường đại.

Muốn cùng hai vị cường giả cấp chín bậc bảy, còn là cường giả tồn tại sáu ngàn năm, có vô số kinh nghiệm phong phú cùng chết, đúng là trò cười. Lấy thực lực của Tiêu Hoắc và Thúc Vịnh Tiêu, hai điện chủ đời

thứ nhất của Liên Minh Thánh Điện, làm sao cho gã một chút cơ hội chứ?

Tiêu Hoắc vẫn không ra tay, Thúc Vịnh Tiêu chỉ quần lấy là vì không để Hoàng Thước, A Bảo phát hiện tình hình chiến đấu hướng khác, cộng thêm kiềm chế gã tại đây. Tiêu Hoắc ra tay ý nghĩa trận chiến chín hướng khác đã hoàn toàn kết thúc.

Các Anh Hùng Vĩnh Hằng vẫn không xuất hiện, nhưng các hướng khác nhau xa xôi, các thành viên Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi đang nhanh chóng quay trở lại, vừa lúc thấy tình hình Long Hạo Thần và A Bảo giằng co.

Vĩnh Hằng kiếm ở trên không trung nhoáng lên, đoàn sáng xanh biếc chậm rãi rơi trên mũi kiếm. Phút chốc ánh sáng xanh biếc từ bên trên chảy xuôi, nhuộm Vĩnh Hằng kiếm thành màu xanh biếc.

Vĩnh Hằng Thần Thạch ở ngực Long Hạo Thần cũng tỏa ra ánh sáng xanh, không ngờ thoáng chốc biến Vĩnh Hằng giáp thành màu tương tự, ngay cả Vĩnh Hằng Linh Vực cũng bị Vĩnh Hằng giáp biến đổi ảnh hưởng, từ trắng trong suốt thành xanh biếc.

Hơi thở sự sống đậm đặc khuếch tán ra ngoài. Dù là A Bảo, cảm giác được nó cũng thấy khá là thoải mái.

Lúc này Long Hạo Thần không còn như nhân loại, ngược lại càng giống Thần Tự Nhiên từ trên trời giáng xuống. Hơi thở tự nhiên đậm đặc không kém gì Mộng Huyền Thiên đường trước kia.

"Nhận lấy một kiếm của ta!" Long Hạo Thần trầm giọng quát.

Vô số ánh sáng xanh ở trên không trung lan tỏa. Vĩnh Hằng Linh Vực hóa thành lốc xoáy khổng lồ xanh ngọc, mũi chĩa tới trước đâm hướng A Bảo.

Vĩnh Hằng Tam kiếm, Vạn Vật Hồi Phục.

Chẳng qua một kiếm này hơi khác với Vạn Vật Hồi Phục nguyên bản. Bởi vì trong một kiếm tràn ngập hơi thở sinh mệnh và tự nhiên, xen lẫn với lực lượng thuộc về Tự Nhiên Nữ Thần, lực lượng trí tuệ linh lô!

Giây phút Long Hạo Thần phát động thì A Bảo cũng động. Động tác của y càng đơn giản, trực tiếp, chém.

"Tử Hoàng kinh Thiên Trảm."

Ánh sáng tím khổng lồ tựa như mắc xích chém tới, sắc tím đỏ khủng bố ở trên không trung kéo dài, thoát trông hoàn toàn không giống linh lực mà do bảo thạch điêu khắc thành lực lượng tỏa ra ánh sáng ngọc bắn ra bốn phía.

Tử Hoàng kinh Thiên Trảm vừa tiếp xúc với Vạn Vật Hồi Phục, thế như chẻ tre, lốc xoáy xanh một chia thành hai xẹt qua hai bên người A Bảo bay ra ngoài trăm mét. Ánh sáng tím đỏ chói lòa thì chém hướng Long Hạo Thần.

Khoảnh khắc này, dù là Tiêu Hoắc hay Thúc Vịnh Tiêu đều căng thẳng. Lúc này, cho dù lấy tu vi như chúng cũng không thể chen vào cuộc chiến được, tất cả chỉ có thể trông vào chính Long Hạo Thần.

Phía xa, các thành viên Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi kiếm không được kêu ra tiếng. Ít nhất nhìn từ tình thế thì Long Hạo Thần hoàn toàn yếu thế!

Long Hạo Thần bình bình tại đó, không động đậy, Vĩnh Hằng kiếm trong tay hẳn đã biến mất. Mắt thấy lưỡi dao tím đỏ khổng lồ sắp cắt vào người hắn.

"Không!!!" Thái Nhi tuyệt vọng hét to, nhưng phát ra một nửa chột ngừng bật.

Bởi vì Long Hạo Thần ở không trung biến thành luồng khói xanh tan biến.

Mãi đến lúc này mọi người mới phát hiện, tuy Tử Hoàng kinh Thiên Trảm của A Bảo chém Vạn Vật Hồi Phục thành hai nửa, nhưng màu xanh không hề hoàn toàn dung nhập vào Nghịch Thiên Ma Thần Vực của y.

Sắc xanh nhu hòa chợt ngưng tụ, ngay sau đó, không trung bỗng tỏa sáng. Nghịch Thiên Ma Thần Vực cứ thế bị áp chế, biến mất. Ảo ảnh Nghịch Thiên Ma Long Trụ cũng bị hơi thở sinh mệnh đậm đặc xoay quanh quấn lấy.

Vô số ánh sáng xanh chớp mắt toàn diện bùng phát, trên bầu trời bắt đầu xuất hiện ảo ảnh kỳ lạ dạt dào sức sống. Đường như ở giữa không trung có vô số thực vật đang sinh trưởng trên bầu trời, sống lại.

Tất cả cảm xúc mặt trái bị sức sống đậm đặc quét đi. Cảm nhận sâu sắc nhất là các bạn của Long Hạo Thần. Mỗi một thành viên Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi cảm nhận như trở lại Mộng Huyền Thiên đường. Xung quanh mọi thứ biến thành màu xanh biếc dạt dào sức sống.

Tiêu Hoắc và Thúc Vịnh Tiêu liếc nhau, từ trong Hỏa Hồn của đối phương, chúng cảm nhận được cực kỳ chấn kinh.

Thì ra đây mới là sức mạnh chân chính của Long Hạo Thần! Vừa rồi Vạn Vật Hồi Phục bùng phát uy lực sợ là mức độ trên cấp chín bậc tám. Dù hẳn có phần nhờ vào sức mạnh của Vĩnh Hằng và Sáng Tạo Thần Ấn vương tọa, nhưng bản thân siêu thần khí này chính là một phần thân thể hẳn. Hơn nữa coi như siêu thần khí cũng không có khả năng tăng cao như vậy. Là trí tuệ linh lô của Long Hạo Thần đem đến tác dụng mấu chốt.

Vạn Vật Hồi Phục và sức mạnh của Dạ Tiểu Lệ dung hợp. Trên không trung bóng sáng Nghịch Thiên Ma Long Trụ dần biến thành hư ảo, vỡ nát.

Khi Long Hạo Thần lần nữa xuất hiện trong tầm mắt mọi người, sau lưng hẳn là bóng dáng Dạ Tiểu Lệ lớn rất nhiều lần. Lúc này Dạ Tiểu Lệ

mắt ướn nhòe, cô như nhìn thấy nhà của mình, nhưng cũng nghĩ tới lúc nhà bị hủy.

A Bảo là con trai của Ma Thần Hoàng, trên người có hơi thở cực kỳ giống với Ma Thần Hoàng! Thế nên sao cô có thể không dốc sức giúp Long Hạo Thần phát ra một chiêu cuối cùng?

Ánh sáng xanh dần thu lại, hơi thở sinh mệnh đậm đặc ủa hướng Long Hạo Thần, cuối cùng biến mất vào Vĩnh Hằng Thần Thạch. Bóng dáng Dạ Tiểu Lệ cũng nhạt nhòa, biến mất.

A Bảo đứng trước mặt Long Hạo Thần, chẳng qua trên người y không còn chút gì một phần ba trình độ Ma Thần Hóa mà Nghịch Thiên Ma Long Trụ mang đến, ngay cả bản thể long giáp cũng nhiều chỗ rạn vỡ. Từng vết thương khủng bố lấp lóe ánh sáng xanh ngang dọc khắp người y.

Mắt A Bảo ảm đạm, không có chút tia sáng. Từ Long kinh Thiên kiếm vẫn nằm trong tay y, nhưng chiều dài chưa tới một phần ba.

Y thua. Dù ở trạng thái Thiên Ma Giải Thể tăng thực lực thì y vẫn thua Long Hạo Thần, thua trước Vạn Vật Hồi Phục. Thân thể bị tổn thương kém xa thống khổ trong lòng.

"Giết ta, giết ta đi!!!" A Bảo đột nhiên rống hướng Long Hạo Thần.

Y không rõ tại sao Long Hạo Thần không xuống tay giết chết y, rõ ràng mới rồi có thể giết mình. Hắn muốn để ta sống, nhục nhã ta ư?

Cùng với tiếng rống, tất cả vết thương trên người vỡ ra, thân thể A Bảo bị máu tím nhiễm thành màu tím. Nhưng năng lực từa chữa trị của Nghịch Thiên Ma Long hoàng tộc đúng là cường, vết thương rách ra chỉ mới vài giây, máu đã tự động ngừng lại. Nhưng vết thương bên trong người thì không dễ dàng hồi phục. Thiên Ma Giải Thể phản phệ đang điên cuồng cắn nuốt căn nguyên của y.

Long Hạo Thần lạnh lùng nhìn A Bảo. Hắn biết, bắt đầu từ giờ phút này, vị thái tử ma tộc này không thể tạo thành uy hiếp cho mình nữa. Hắn giữ lại mạng của A Bảo tất nhiên là có mục đích riêng.

"Lần trước tại tháp Tinh Ma, Ma Thần Hoàng không giết đồng bạn của ta, nhân tình này hiện tại ta trả lại y. Sau khi quay về hãy nói cho Ma Thần Hoàng, ta chờ y đến. Thời đại hắc ám sáu ngàn năm nên kết thúc."

Nói xong Long Hạo Thần vung tay lên, sức mạnh đập vào người A Bảo, đẩy y bay đi xa.

Nhìn bóng dáng A Bảo biết mất, trong lòng Long Hạo Thần dần bình tĩnh. Trận chiến này hắn thắng không thoải mái, lúc A Bảo bị hắn đánh bay thì vết máu từ khóe miệng hắn chảy xuống.

Đòn công kích cuối cùng của A Bảo khiến hắn bị thương, nhưng Long Hạo Thần cũng thành công ẩn nấp lực lượng càng cường đại hơn. Hắn đối mặt là thái tử ma tộc chứ không phải Ma Thần Hoàng, dù bị thương hắn cũng không thể lật hết con bài ra. Đặc biệt là dưới tình huống hắn không định giết A Bảo.

Năm năm trước, trong tháp Tinh Ma, tuy Long Hạo Thần không biết tại sao Ma Thần Hoàng không tuyệt tình giết hết đồng bạn của hắn, nhưng lần đó đúng thực là y đã thả bọn họ. Nếu Ma Thần Hoàng giết hết mọi người, hắn càng không khả năng sống lại, chỉ có thể gặp lại đồng bạn dưới lòng đất. Dù Ma Thần Hoàng làm vậy vì lý do gì, hôm nay Long Hạo Thần không giết A Bảo là trả lại phần nhân tình, để A Bảo nhả lại cho Ma Thần Hoàng, lần sau gặp gỡ chính là quyết đấu sinh tử.

Long Hạo Thần không biết là, trên người A Bảo có phong ấn Nghịch Thiên Ma Long hoàng tộc. Nếu hắn thật sự giết chết A Bảo, vậy tình hình trong Mộng Huyền Thiên đường sẽ lần nữa trình diễn.

Mắt dời về phía xa, ngọn lửa trong lòng Long Hạo Thần dần yếu đi. Không biết khi nào thì Thái Nhi đã tới bên cạnh hắn, mạnh đập vai hắn, rồi nhào vào ngực hắn, ôm hắn thật chặt.

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 314

Giăng Co Tại Ngự Long Quan

Đã không thể tránh thánh chiến, chiến tranh giữa nhân loại và ma tộc vừa mới bắt đầu.

Đơn giản thu dọn chiến trường, Long Hạo Thần mang theo đồng bạn biến mất ở cuối chân trời. Bao gồm Hoàng Thước, thống lĩnh Hắc Long cấm vệ quân, tổng cộng hai mươi Hắc Long cấm vệ quân chết trong trận chiến.

Long Hạo Thần không chút tạm ngừng, dẫn theo đồng bạn nhanh chóng hướng Ngự Long quan. Cùng lúc đó hắc khiến Thái Nhi dùng tốc độ nhanh nhất đuổi theo mũi nhọn quân đoàn đã đi trước, lệnh cho họ hết sức tăng tốc chạy về Ngự Long quan.

Dù đã tiêu diệt tiên phong ma tộc nhưng tâm tình Long Hạo Thần không chút thoải mái. Đây chỉ mới là bắt đầu, tin tức Nguyệt Dạ đã chứng thực là chính xác, cũng chứng minh sự chính xác tin của cô. Ma Thần Hoàng thực sự dẫn gần hai trăm cường giả ma tộc cấp chín đến giết hắc. Bây giờ hắc chỉ có thể lựa chọn rút lui, nhanh chóng trở về Ngự Long quan, lấy lực lượng hùng quan phòng thủ.

Muốn hoàn toàn công kích ma tộc tuyệt đối không chỉ một cuộc chiến đấu là có thể hoàn thành. Long Hạo Thần cần là chờ đợi, cùng với kiên trì.

Khi Ma Thần Hoàng trông thấy A Bảo thì sắc mặt khó xem suýt ói máu.

Bộ dạng của A Bảo đúng là quá chật vật, y thậm chí không bay trên trời mà là lơ ngơ đi bộ. Lúc này y tựa như một nhân loại bình thường, bước chân loạng choạng. Giây phút A Bảo bị Long Hạo Thần đánh bại thì Ma Thần Hoàng đã cảm nhận được rồi, nhưng phong ấn trong người A Bảo không bị mở ra, y cho rằng Long Hạo Thần và A Bảo là lưỡng bại câu thương, bởi vì y nghĩ không ra Long Hạo Thần có lý do gì không giết A Bảo.

Nhưng chân chính thì thấy con trai mình một người đi trong nơi hoang dã, Ma Thần Hoàng Phong Tú mới biết mình đã sai. Y quá hiểu biết A Bảo. Nếu A Bảo là cùng Long Hạo Thần lưỡng bại câu thương, A Bảo tuyệt đối sẽ không có biểu tình này, A Bảo nhất định sẽ nghĩ hết cách trị thương và nhanh chóng truyền tin cho y. A Bảo bây giờ giống hệt như cái xác biết đi. Trên mặt A Bảo đã không còn bá khí và tự tin trước kia, ánh mắt lơ ngơ, bước chân chậm chạp tựa như rối gỗ.

*Bốp! *

Ma Thần Hoàng một bạt tai đánh bay A Bảo, nếu không phải Nguyệt Ma Thần A Gia Lôi Tư vội vàng ôm lấy y, tay phải của y sẽ vỡ xuống.

A Bảo bị bạt tai đánh ra mấy chục mét, mạnh đập xuống đất, miệng y ọc ra từng đợt máu tím và cục máu đông, rơi vào hôn mê. Ma Thần Hoàng rất kinh ngạc, y ra tay tất nhiên có chừng mực. A Bảo là người kế nhiệm của y, là con trai ruột, bạt tai nhìn như dùng sức kỳ thực đa phần là sức mạnh thân thể mà thôi. Nhưng tình huống của A Bảo rõ ràng không đơn giản như vậy!

Không chờ Nguyệt Ma Thần A Gia Lôi Tư khuyên, Ma Thần Hoàng đã nhoáng người đi tới bên cạnh A Bảo, vẫy hướng y. Thân thể y từ từ trôi nổi đến trước mặt Ma Thần Hoàng. Một tầng sáng ám tím bao phủ hai cha con vào trong.

Một lát sau, ánh sáng ám tím tán đi, A Gia Lôi Tư thấy rõ ràng, tia sáng đen vàng trong mắt Ma Thần Hoàng chớp lóe ba lần. Y hiểu, đây là biểu hiện Ma Thần Hoàng giận đến cực điểm.

Trong phút chốc, dù là Nguyệt Ma Thần, Tinh Ma Thần hay là hai mươi vị ma thần khác đều cảm như hèn, không dám cả thở mạnh.

Ma Thần Hoàng nhìn hướng A Gia Lôi Tư, trầm giọng nói.

"A Bảo, phế."

"Cái gì?" Mặc dù A Gia Lôi Tư đoán ra tình hình A Bảo không tốt, nhưng khi chữ phế thoát ra từ miệng Phong Tú thì vẫn khiến y vô cùng kinh sợ.

A Bảo là người thừa kế duy nhất hiện nay của Ma Thần Hoàng! Từ khi tu vi A Bảo đột phá cấp chín, Ma Thần Hoàng bắt đầu trải đường cho y kế vị.

Làm sao A Bảo có thể bị phế ch ứ? Không chỉ là A Gia Lôi Tư, tất cả ma thần đều chấn kinh biến sắc. Vị thái tử điện hạ này mang theo hai mươi Hắc Long cấm vệ quân đi, bây giờ sót lại một mình, còn bị phế đi. Những Hắc Long cấm vệ quân đâu? Cường giả chủng tộc số một ma tộc không lẽ không bảo vệ được thái tử của mình? Huống chi sức mạnh của A Bảo không yếu! Không ngờ chẳng thể an toàn rút lui.

"Tại sao như vậy? Thái tử điện hạ và ngài huyết mạch liền nhau, khi cần thiết có thể mượn dùng lực lượng của ngài!" A Gia Lôi Tư khó hiểu hỏi.

Ma Thần Hoàng Phong Tú lạnh lùng nói.

"Hắn đóng liên hệ hơi thở giữa ta và hắn, sử dụng Thiên Ma Giải Thể đại pháp xong còn bị trọng thương. Cho dù ta đích thân trị thương cho hắn, ít nhất trong vòng hai mươi năm sẽ không hồi phục tình hình lúc trước, cả đời vĩnh viễn không thể tu luyện đến cảnh giới của ta. A Tư Mặc Đức."

"Bệ hạ!" Trong bảy mươi hai Trụ Ma Thần, Long kỵ Ma Thần A Tư Mặc đức xếp hạng thứ ba mươi hai nhanh chóng bước ra khỏi hàng, cung

kính đáp.

Lúc trước gã từng khiến Dương Văn Chiêu, Đoạn Ưc chịu thiệt lớn, hơn nữa tiêu diệt Săn Ma Đoàn của họ. Là Long Hạo Thần từ trong tay gã cứu ra hai người, nhưng do đó rơi vào cái bẫy của Ma Thần Hoàng và Tinh Ma Thần.

"Người mang hãn quay về Tâm thành, sau đó dẫn Lãnh Tiêu đến gặp ta." Nói rồi Ma Thần Hoàng đưa A Bảo tới tay A Tư Mạc Đức, tia sáng đen vàng lại lấp lóe trong mắt.

A Tư Mạc Đức cẩn thận nhận lấy A Bảo, các ma thần có mặt đều im lặng. Chúng hiểu ẩn ý trong lời nói của Ma Thần Hoàng, là cắt đứt khả năng A Bảo kế thừa ngai vàng! Ma Thần Hoàng có một con trai một con gái, kêu Lãnh Tiêu đến chẳng phải vì khiến cô bước trên A Bảo trở thành người thừa kế Ma Thần Hoàng đời sau ư?

Đích thực cho dù Lãnh Tiêu bẩm sinh không bằng A Bảo, nhưng thời gian hai mươi năm đủ khiến cô bỏ A Bảo ra xa phía sau. Huống chi Ma Thần Hoàng giận dữ không chỉ vì thực lực.

"Phụ hoàng..."

Đang khi A Tư Mạc Đức chuẩn bị xoay người rời đi thì A Bảo tỉnh khỏi hôn mê. Trải qua Ma Thần Hoàng chữa trị, vết thương của y miễn cưỡng ổn định lại, ít nhất không bị nguy hiểm sinh mạng.

Phong Tú lạnh lùng nhìn con trai của mình.

"Người khiến ta quá thất vọng rồi."

Khóe miệng A Bảo lộ cay đắng.

"Phụ hoàng, ta thua, thua Long Hạo Thần. Cho dù sử dụng Thiên Ma Giải Thể đại pháp cộng thêm lực lượng Nghịch Thiên Ma Long Trụ, đều không thể chiến thắng hãn."

Ma Thần Hoàng lòng máy động.

"Người nói toàn quá trình ra đi, còn nữa, đám Hoàng Thước đâu?"

Mắt A Bảo trống rỗng, nói.

"Ta không biết đám Hoàng Thước đi đâu, khi đó trong mắt ta chỉ có Long Hạo Thần, đối thủ chỉ có Long Hạo Thần. Ta phóng ra lực lượng Nghịch Thiên Ma Long Trụ..."

"...cuối cùng Long Hạo Thần khiến ta chuyển lời với phụ hoàng, hân chờ ngài đến. Thời đại hắc ám sáu ngàn năm phải kết thúc. Còn nói không giết ta là trả nhân tình lúc trước tại tháp Tinh Ma ngài không giết chết đồng bạn của hân."

Ma Thần Hoàng chậm rãi hít sâu, trong con ngươi sắc vàng đen từ từ thu lại. Đáy mắt y có cảm tình cực kỳ đặc biệt dao động, phức tạp mà giãy dụa.

A Gia Lô Tư luôn lặng lẽ quan sát Ma Thần Hoàng, mấy ma thần khác càng không dám quấy rầy y.

Mãi một lát sau, Ma Thần Hoàng vung tay với Long kỵ Ma Thần A Tư Mạc đức. A Tư Mạc Đức hiểu ý, ôm A Bảo xoay người rời đi. Gã thật sự không muốn đứng ở trước mặt Ma Thần Hoàng lâu, áp lực quá lớn.

"Đáng tiếc." Không ngờ Ma Thần Hoàng chẳng hề tức giận, ngược lại phát ra tiếng thở dài.

"Bệ hạ đáng tiếc A Bảo ư? Kỳ thực thái tử điện hạ có khả năng hồi phục. Đợi kết thúc chiến tranh lần này, thần nguyện ý dốc sức hỗ trợ bệ hạ chữa trị o thái tử." Nguyệt Ma Thần A Gia Lô Tư nói.

Ma Thần Hoàng lắc đầu nói.

"Ta đáng tiếc không phải hắc. Tính tình A Bảo bảo thủ, không đủ tầm nhìn đại cục luôn là nhược điểm trí mạng của hắc. Ta vốn tưởng chậm rãi bồi dưỡng hắc, nhưng hắc vẫn không thể đi ra mộng yểm trong lòng mới có việc hôm nay. Hắc đã không có tư cách trở thành chủ nhân tương lai ma tộc. Ta đáng tiếc là giữa ta và Long Hạo Thần, mâu thuẫn đã hoàn toàn không thể hóa giải, nếu không thì..."

Nói đến đây, Ma Thần Hoàng ngừng lời. Người A Gia Lôi Tư rung lên, nghĩ tới một khả năng. Bởi vì y bỗng nhớ tới lúc trước Ma Thần Hoàng từng ở trong tháp Tinh Ma nói câu gì.

Ma Thần Hoàng vung tay lên.

"Xuất phát! Ta muốn xem coi Long Hạo Thần làm sao kết thúc thời đại hắc ám!"

Nói xong y ở giữa hư không bước ra một bước, lại rơi xuống long liễn của mình. Phụ trách nâng long liễn là ba mươi hai Hắc Long cấm vệ quân.

Ngàn người lần nữa lên đường, không cần Ma Thần Hoàng ra lệnh, chúng tăng tốc độ tiến lên hướng tới phương bắc.

Nguyệt Ma Thần A Gia Lôi Tư không uống là ma thần xếp hạng hai, trong quá trình tiến tới lần lượt phái ra tộc nhân Nguyệt Ma tiến trú sáu thủ phủ hành tỉnh phương bắc khống chế tình huống.

Thoạt nhìn giống như y vượt quyền, kỳ thực mọi thứ đều là Ma Thần Hoàng ngầm ra lệnh, mới hiện ra y quang minh lỗi lạc.

Ma Thần Hoàng làm như không biết gì hết, chỉ im lặng ngồi trên long liễn, dường như đang suy nghĩ cái gì.

Liên Bang Thánh Điện, Đông Nam quan, bộ tác chiến.

Khâu Vĩnh Hạo ngồi trên ghế chủ vị, tuy ông đã đem vị trí điện chủ Chiến Sĩ Thánh Điện truyền cho Vương Nguyên Nguyên, nhưng trước

mắt kỳ thực Chiến Sĩ Thánh Điện vẫn do ông cai quản.

Bên tay trái là chín vị Anh Hùng Vĩnh Hằng, tay phải là các cường giả Chiến Sĩ Thánh Điện.

Từ ánh mắt các cường giả Chiến Sĩ Thánh Điện nhìn đối diện thì có thể thấy họ cực kỳ tôn kính chín Anh Hùng Vĩnh Hằng. Nguyên nhân rất đơn giản, chín vị Anh Hùng Vĩnh Hằng này đều xuất thân từ chiến sĩ, họ lựa chọn người thừa kế cũng ở trong Đông Nam quan này, chính là con cháu các cao tăng Chiến Sĩ Thánh Điện. Hơn nữa trong chín chiến sĩ, tu vi cao nhất là cấp chín bậc bốn, thấp nhất là cấp chín bậc ba. Bất cứ người nào ở trong Chiến Sĩ Thánh Điện đều tuyệt đối là cường giả.

Thông qua khoảng thời gian tiếp xúc, từ bên dưới Khâu Vĩnh Hạo, các cao tăng Chiến Sĩ Thánh Điện có thể nói là phục chín Anh Hùng Vĩnh Hằng sát đất. Chín vị cường giả tổ tông này chưa từng làm kiêu thân phận với họ, chưa từng tham gia bất cứ quyết định quan trọng nào, mọi chuyện đều nghe theo Khâu Vĩnh Hạo chỉ huy. Cùng lúc đó, họ truyền thụ người thừa kế của mình, cũng không tiếc dốc kinh nghiệm tu luyện và chiến đấu dạy cho đệ tử tuổi trẻ ưu tú khác trong Chiến Sĩ Thánh Điện, tuyệt đối không khư khư giữ vốn riêng của mình. Chỉ có một ít tuyệt học độc môn là một mình truyền cho người thừa kế.

Có thể đoán được có chín vị tiền bối này truyền thụ, lứa thanh niên Chiến Sĩ Thánh Điện chắc chắn trưởng thành mạnh hơn đời Khâu Vĩnh Hạo rất nhiều. Chín Anh Hùng Vĩnh Hằng được toàn thể cao tăng kính trọng nhất.

"Tử Linh Ma Thần Tát Mễ Cơ Nạp thống lĩnh mười sáu ma thần, thống soái năm mươi vạn đại quân tinh nhuệ ma tộc ngày đêm áp sát bên ta. Theo biểu hiện tình báo thì khoảng ba ngày sau chúng sẽ đến Đông Nam quan. Hôm nay mời các vị tới là để bàn bạc đối sách cụ thể."

Lời của Khâu Vĩnh Hạo khiến không khí trong bộ tác chiến biến căng thẳng. Dù bọn họ sớm đoán ra đây là quan ải gần với Ma Đô nhất, Ma Thần Hoàng rất có thể đem họ trở thành mục tiêu ưu tiên công kích.

Nhưng khi đại quân ma tộc thật sự đến thì vẫn khiến cao tăng Chiến Sĩ Thánh Điện hồi hộp.

Dù sao quá khứ Đông Nam quan có Chiến Sĩ Thánh Điện ở bị công kích số lần nhiều nhất, cũng là một quan ải có thực lực yếu nhất trong sáu quan ải. Lần này đại quân ma tộc hùng hổ tới, chỉ riêng là ma thần đã nhiều tới mười sáu tên, có thể tưởng tượng đối với Chiến Sĩ Thánh Điện thì áp lực lớn bao nhiêu.

"Tin tức có chính xác không? Khâu điện chủ?" Trong chín Anh Hùng Vĩnh Hằng, một ông lão ngồi ở chủ vị trầm giọng hỏi.

Khâu Vĩnh Hạo gật đầu, nói.

"Tin tức rất chính xác, đây là chủ tịch sai người đưa tới, cũng theo dấu hiệu tình báo chính chúng ta nhận được, nghiệm chứng hai mặt thì tính tin cậy rất cao. Diệp tiên bối, ngài có đề nghị gì không?"

Ông lão tu vi cấp chín bậc bốn này tên là Diệp Tam Mê. Lão nhẹ lắc đầu, nói.

"Chúng ta chỉ phụ trách chiến đấu, chiến lược, chiến thuật thì các người xác định. Nhưng ta phải nhắc nhở một câu, bây giờ Chiến Sĩ Thánh Điện là xen lẫn với sáu chức nghiệp, khác trước kia. Về mặt chiến lược, chiến thuật nên có thay đổi."

"Vâng." Khâu Vĩnh Hạo cung kính đáp.

Bây giờ ông không sợ Tử Linh Ma Thần Tát Mễ Cơ Nạp. Hiện nay trong Đông Nam quan, sáu chức nghiệp giả đã nhiều tới vài chục vạn, còn có gần năm mươi vạn đại quân, từ số lượng thì không kém gì ma tộc. Cho dù quân đội này của ma tộc cực kỳ tinh nhuệ, nhưng lần trước sau thánh chiến, Đông Nam quan bị chính sách Liên Bang ảnh hưởng, kiến thiết ra phòng ngự càng mạnh hơn trước. Lại thêm có chín Anh Hùng Vĩnh Hằng trấn giữ, cứng đối cứng trên bình nguyên với ma tộc không

được, nhưng nói cổ thủ Đông Nam quan thì Khâu Vĩnh Hạo có tự tin rất lớn.

Từng mệnh lệnh nhanh chóng sắp đặt, dựa theo Long Hạo Thần bố trí iến lược toàn cục. Nếu Đông Nam quan gặp phải đại quân ma tộc công kích, mục tiêu chỉ có một, đó là phòng ngự. Dem đại quân ma tộc cầm chân tại đây, cố gắng giảm thiểu tổn thất bản thân là đủ rồi.

Sắp xếp chiến lược tương tự cũng xuất hiện Vạn Thú quan có Linh Hồn Thánh Điện. Vạn Thú quan được chi viện binh lực không nhiều, nhưng cho tới nay Vạn Thú quan, cùng với Gia Lăng quan có Ma Pháp Thánh Điện là khó công phá nhất trong sáu quan ải. Thêm vào lần này chuyển hoán chức nghiệp, Vạn Thú quan là vẹn toàn nhất sáu chức nghiệp. Bên cạnh Trần Hoàn Vũ cũng có chín Anh Hùng Vĩnh Hằng giúp đỡ, ông tràn đầy tự tin. Chẳng những phải thủ vững mà thậm chí còn có lòng muốn phản công.

Cùng với đại quân hai bên nhân loại và ma tộc không ngừng điều động, không khí toàn Thánh Ma đại lục biến ngày càng căng thẳng.

Nhưng trước tiên xảy ra chiến đấu không phải là đại quân hai bên va chạm, mà đến từ lực lượng đỉnh cao ngàn ma tộc do Ma Thần Hoàng thống soái.

Dựa vào thực lực cường đại, chúng gần như quét ngang phân nửa ma tộc đến ngoài Ngự Long quan, Tử Linh Ma Thần và Địa Ngục Ma Thần thống lĩnh đại quân ma tộc còn chưa tới các quan ải cần công kích.

Từ xa Ngự Long quan đã ngay trước mắt, ma tộc A Gia Lô Tư đi tới bên long liễn của Ma Thần Hoàng, thấp giọng hỏi.

"Bệ hạ, chúng ta lập tức tấn công hay là..."

Ma Thần Hoàng nhàn nhạt nói.

"Không vội, chẳng phải Long Hạo Thần cố ý dẫn ta đến đây sao? Tốt thôi, ta trước gặp hấn rồi tính. Cứ ở đây đi, kiểm chỗ bằng phẳng cắm trại."

"Vâng." A Gia Lôi Tư đáp một tiếng, nhanh chóng truyền xuống lệnh của Ma Thần Hoàng.

Đừng nhìn Nguyệt Ma Thần A Gia Lôi Tư là Trụ Ma Thần thứ hai, nhưng lúc này y giống như đại quân gia toàn quân, ý chí của Ma Thần Hoàng hoàn toàn do y thực hiện.

Nơi đây cách Ngự Long quan còn có năm mươi mét.

Trong gió lạnh buốt giá, từng cái lều tinh xảo do da trâu già chế thành nhanh chóng dựng lên trong hoang dã.

Thực lực cường thật tốt, ngay cả dựng lều cũng rất nhanh.

Nếu là trong quân đội bình thường, cường giả cấp bảy đã có địa vị cực cao. Nhưng trong đội ngũ này, cấp tám đều chỉ có thể chạy vật. Trong ngàn quân ma tộc không có một cấp bảy, tu vi thấp nhất đều là cấp tám. Một ngàn cấp tám là lực lượng khủng khiếp tới đâu? Lục Đại Thánh Điện nhân loại cộng lại cũng chưa chắc làm ra được.

Cấp tám chỉ có thể hai người ở một cái lều. Chỉ cường giả cấp chín mới có tư cách một mình một lều. Lều của các ma thần là vàng sậm, một tòa lớn nhất dĩ nhiên chính là Ma Thần Hoàng.

Đem lều biến thành giống cung điện, đây là hình dung chính xác nhất về lều của Ma Thần Hoàng.

Một ngàn ma tộc ở phương bắc gió tuyết vẫn vũ, trong màn đêm giáng xuống thì không thấy rõ ràng lắm. Nhưng khi tất cả lều dựng xong, đám ma tộc vào ở thì bên Ngự Long quan trước tiên phát hiện ra chúng.

Không phát hiện không được! Bởi vì thật là quá bắt mắt.

Mười chín cột sáng chớp lóe.

Màu mỗi cột sáng khác nhau, lớn nhỏ cũng khác. Nhưng dù là cột sáng thấp nhất thì cũng cao trăm mét, cột sáng tím cao nhất thì gần ngàn cây số.

Đây chính là từ bên dưới Nguyệt Ma Thần A Gia Lô Tư, mười chín Trụ Ma Thần của các ma thần đi theo Ma Thần Hoàng đến. Khi mười chín Trụ Ma Thần xuất hiện, ánh sáng nở rộ trong hoang dã khiến Ngự Long quan chấn động.

Trừ Anh Hùng Vĩnh Hằng ra, các cường giả trong Ngự Long quan chưa từng gặp tình hình rầm rộ như vậy.

Mười chín Trụ Ma Thần đại biểu cho mười chín ma thần đi tới Ngự Long quan. Quan trọng hơn, mười chín Trụ Ma Thần hình thành một vòng, chính giữa chúng một cột sáng vàng đen như ẩn như hiện, liên tiếp trời đất, như cột chống trời hiện hình. Tuy không rõ ràng lắm nhưng uy nghiêm cao cả là mười chín Trụ Ma Thần cộng lại cũng không thể sánh bằng.

Đừng nói là người khác, coi như chủ tịch Liên Bang Thánh Điện, đoàn trưởng Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi Long Hạo Thần nhìn thấy tình hình ngoài quan ải thì cũng bị rung động rất nhiều.

Biết là một việc, chính mắt thấy lại là chuyện khác. Dù hãn biểu hiện cực kỳ bình tĩnh nhưng trong lòng cảm giác có gì đó áp lực. Ma Thần Hoàng, sự tồn tại vô địch trên Thánh Ma đại lục rốt cuộc đến. Hãn cuối cùng sẽ đối đầu ngay mặt với sự khủng bố đó.

Các cao tăng Kỵ Sĩ Thánh Điện tại Ngự Long quan bây giờ vẻ mặt nghiêm túc, ngay cả nhóm Anh Hùng Vĩnh Hằng cũng không khác gì.

Tin tức Long Hạo Thần dẫn theo mũi nhọn quân đoàn đại thắng ma tộc mà về trước tiên truyền đến Ngự Long quan, còn tuyên truyền khắp Liên Bang, Hãn làm chủ tịch Liên Bang, phút chốc uy vọng tăng vọt.

Thêm vào tuyên truyền hình ảnh ma pháp trước đó, sức ảnh hưởng của Long Hạo Thần mạnh hơn lúc vừa trở thành chủ tịch Liên Bang rất nhiều.

Nhân loại cùng ma tộc đối đầu sáu ngàn năm chưa từng thắng lớn như vậy. Mà giờ phút này, nhìn hai mươi Trụ Ma Thần phía xa, vui sướng thắng lợi trước đó bị quét sạch.

Thắng lợi có lúc và chiến thắng vĩnh viễn không thể gộp chung thành một. Chỉ cần Ma Thần Hoàng còn đó, vẫn là sự tồn tại vô địch, đối với nhân loại là không có ngày lật người.

Thoạt nhìn Ma Thần Hoàng mang đến hai trăm cường giả cấp chín, một ngàn cường giả cấp tám, nhưng kỳ thực, chân chính có uy hiếp lớn nhất với Ngự Long quan chỉ một mình Ma Thần Hoàng.

Mấy ngàn năm tích lũy uy nhiếp không phải phòng lên dũng khí là có tự tin tràn đầy. Không khí trong Ngự Long quan trầm trọng đáng sợ.

"Long-Hạo-Thần!"

Thanh âm trầm thấp sóng âm cuộn cuộn ập đến, khí thế khủng bố như chấn động Ngự Long quan rung rinh.

Mắt thấy Ma Thần Hoàng, các cường giả ma tộc ở phía xa cắm trại, cao tầng Kỵ Sĩ Thánh Điện vốn tưởng y sẽ không trước tiên phát động công kích, nhưng bây giờ thanh âm vang lên, mọi người bản năng giật mình, ánh mắt đều tập trung vào người Long Hạo Thần.

Cách năm mươi mét, giọng Ma Thần Hoàng lại như gần ngay trước mắt.

Long Hạo Thần nheo mắt, đáy mắt tĩnh lặng, nhún mũi chân, người bay lên. Sau lưng sáu cánh vàng giương ra, bỗng chốc chiếu rọi đầu tường Ngự Long quan nhuộm sắc vàng óng ánh.

"Ma-Thần-Hoàng!"

Giọng Long Hạo Thần rất bình tĩnh, không nghe ra chút cảm xúc dao động, cũng truyền đi xa.

Nói rồi người hắc chậm rãi bay lên càng cao. Cùng lúc đó, một cột sáng trong suốt lóng lánh chói lòa từ trên trời giáng xuống, rơi sau lưng Long Hạo Thần.

Trên bầu trời bỗng biến thành như ban ngày, ánh sáng trắng lóng lánh bỗng khuếch tán, xua tan hắc ám ban đêm. Ít nhất chỗ Ngự Long quan hoàn toàn bị hơi thở tinh thuần bao phủ, vượt ve nỗi khủng hoảng trong lòng mọi người.

Chính giữa ánh sáng trắng lóng lánh là một vòng vàng sáng chín sắc bắt đầu khuếch tán. Chín sắc đó huyền lệ, thần thánh, cao quý, còn có uy nghiêm cao thượng.

Chính giữa ánh sáng chín sắc, một Thần Ấn vương tọa to lớn cao hơn trăm mét xuất hiện ở giữa không trung. Ánh sáng chín sắc có hơi thở đặc biệt, chín sắc lấp lánh không chút rối loạn. Mơ hồ đằng sau lưng Thần Ấn vương tọa, chín sắc dần hình thành từng vòng tròn giao nhau lấp lánh. Bản thể vương tọa thì dần biến thành như bạch ngọc điêu khắc ra.

Trên lưng ghế từng phù điêu tinh tế cho người cảm giác xinh đẹp khó thể hình dung. Đỉnh, là nhật nguyệt tinh thần, chính giữa là chim muông sinh linh, liên tiếp ghế ngồi là cảnh tượng thiên nhiên.

Chỗ tay vịn ghế ngồi là pho tượng Thần Thánh Cự Long và thiên sứ mười hai cánh. Các cường giả Ngự Long quan tằm trong ánh sáng vương tọa này, chỉ cảm thấy nỗi sợ trong lòng tán đi, không cảm nhận được bất cứ áp lực gì từ hai mươi cây Trụ Ma Thần phía xa.

Thân thể Long Hạo Thần còn đứng đó nhưng lấy bản thân hắc làm trung tâm, một hình người khổng lồ đứng ở đằng trước Vĩnh Hằng và Sáng Tạo Thần Ấn vương tọa. Thân hình ấy lớn tới một trăm năm mươi mét, chính là bản thân Long Hạo Thần. Dù chỉ là bóng sáng nhưng khi thân thể khổng lồ của hắc từ từ ngồi vào Vĩnh Hằng và Sáng Tạo Thần

Ấn vương tọa, trên Ngự Long quan, dù là chức nghiệp gì đều dùng lễ tiết cao nhất của mình hướng tới Long Hạo Thần trên không trung, cuồng nhiệt thay thế nỗi sợ trong lòng họ.

Ma tộc có Ma Thần Hoàng vô địch, nhưng nhân loại chúng ta cũng có Huy Hoàng và Lãnh Tụ Thần Ấn kỳ sĩ, chủ tịch Liên Bang Long Hạo Thần!

Long Hạo Thần phóng ra Vĩnh Hằng và Sáng Tạo Thần Ấn vương tọa khiến sĩ khí trên Ngự Long quan lại hồi phục, còn lấy tốc độ kinh người tăng lên.

Dường như bị khí thế của Vĩnh Hằng và Sáng Tạo Thần Ấn vương tọa kích động, phía xa, ánh sáng đen vàng trong Nghịch Thiên Ma Long Trụ của Ma Thần Hoàng bỗng nhiên chói lòa. Ma Thần Hoàng đắm trong ánh sáng đen vàng chiếu rọi thân thể từ từ biến to, tăng đến cỡ như Long Hạo Thần thì mới ngừng.

Một con rồng to màu đen vàng to lớn hiện ra sau lưng y, hóa thành long ý còn to hơn cả Vĩnh Hằng và Sáng Tạo Thần Ấn vương tọa đỡ thân thể Ma Thần Hoàng.

"Tốc độ trưởng thành của ngươi khiến ta rất ngạc nhiên. Trận chiến năm năm trước ngươi không chết là sai lầm lớn nhất của ta."

Dù cách xa hơn mười mét, nhưng giọng của Ma Thần Hoàng vẫn rõ ràng như vậy, dường như vang bên tai.

Long Hạo Thần bình thản nói.

"Sai là sai. Ta nghe nói Tinh Ma Thần Ngõa Sa Khắc đã từng tiên tri, đó là cơ hội duy nhất để các ngươi đối phó ta. Lần đó không thành công ý nghĩa ma tộc sẽ đi hướng suy vong, ta không nói sai chứ?"

Ma Thần Hoàng biến sắc, cũng ngừng lời nói. Đại Dự ngôn Thuật của Tinh Ma Thần Ngõa Sa Khắc là cơ mật tối cao nhất của ma tộc, làm

sao Long Hạo Thần biết được? Coi như là trong ma tộc thì chỉ có thiếu số ma thần cao tầng mới nghe nói chút chút.

"Chỉ bằng người?" Phong Tú cười lạnh. Y không phản bác lời của Long Hạo Thần.

Làm Ma Thần Hoàng, y khinh thường nói dối. Nhưng không biết tại sao, nghe câu nhắc nhở của Long Hạo Thần, trong lòng y có nỗi bất an. Đúng thế! Năm đó Ngõa Sa Khắc đã nói như vậy, đó là cơ hội duy nhất để chúng đối phó Long Hạo Thần. Bỏ qua lần đó rồi Long Hạo Thần trưởng thành, đủ uy hiếp sống còn của ma tộc.

"Chỉ bằng ta!" Long Hạo Thần khẳng định đáp lại Ma Thần Hoàng, bây giờ không thể yếu về khí thế.

Phong Tú đột nhiên cười.

"Rất tốt, người không uống là thanh niên ta vừa mắt. Dù là tộc ta hay nhân loại các người, ở tuổi của người đích thực không ai có may mắn và tài năng vượt qua được người. Bây giờ, người đúng là hùng mạnh."

Ma Thần Hoàng đang khích lệ Long Hạo Thần? Dù là quan hệ đối địch, nhưng các cường giả nhân loại trên Ngự Long quan nghe mấy lời của y đều thấy tự hào. Đây chính là Ma Thần Hoàng! Sự tồn tại vô địch, cường giả số một ma tộc.

"Có hùng mạnh hay không, không cần người bình xét. Trận thánh chiến này nếu đã không thể tránh né, ta tin đây là cuộc chiến để nhân loại xoay chuyển càn khôn." Long Hạo Thần lạnh lùng nói.

Ma Thần Hoàng cười nhạt.

"Ta khen người, nói ra đều là lời trong lòng. Người đích thực ưu tú, nhưng người còn quá trẻ. Ta có thể giết người một lần, vậy có thể giết chết người lần thứ hai."

Long Hạo Thần đột nhiên mở to mắt, hai tia sáng lạnh từ con người bắn ra. Thân hình khổng lồ cao một trăm năm mươi mét hiện ra vô cùng sắc bén, như cung đã căng dây, tùy thời bùng phát công kích cường đại nhất.

"Bây giờ người có thể thử xem?" Nói rồi Long Hạo Thần đứng dậy khỏi Vĩnh Hằng và Sáng Tạo Thần Ấn vương tọa.

Hắn chủ động khiêu khích Ma Thần Hoàng?

Đừng nói là các cường giả nhân loại trên Ngự Long quan giết mình, dù là mười chín ma thần phía xa cũng rất kinh ngạc. Long Hạo Thần này quá cuồng ngạo, lại dám khiêu khích Ma Thần Hoàng bệ hạ.

Nhưng Ma Thần Hoàng không tức giận, dường như không có ý định ra tay, mỉm cười nói.

"Ngoài mạnh trong yếu. Ta nói người không được chính là không được. Người có thể đánh bại A Bảo tất nhiên khiến ta giết mình, nhưng chênh lệch giữa người và ta vẫn rất lớn. Nếu để ta tại đây thấy người thì người đã thành vật trong túi của ta. Nhưng kỳ thực ta không muốn giết người. Ta hỏi người một vấn đề, Austin Griffin còn sống không?"

Long Hạo Thần cười, trong nụ cười có phần khinh thường.

"Người có tự tin giết ta mà cũng sợ sao? Hạo Nguyệt tất nhiên còn sống, nó sống rất tốt."

Ma Thần Hoàng cũng cười.

"Xem ra người đã cho ta biết đáp án. Không sai, ta không phủ nhận, Austin Griffin có uy hiếp rất lớn với ma tộc chúng ta. Đáng tiếc là nó có huyết khế với người, người đã chết rồi thì sao nó sống được?"

Long Hạo Thần bật cười nói.

"Ta chết? Vậy ở trước mặt người là ai?"

Ma Thần Hoàng lạnh nhạt nói.

"Chẳng qua chỉ là vong linh mà thôi."

Long Hạo Thần nhẹ lắc đầu, nói.

"Ma Thần Hoàng bệ hạ, người quá tự tin. Có nhiều lúc không phải người tưởng làm sao thì chính là thế ấy. Người nói ta là vong linh, có bằng chứng gì không?"

Ma Thần Hoàng cười nói.

"Bằng chứng? Tất nhiên là không có. Bởi vì bây giờ người đã không phải vong linh. Chẳng qua người từng là vong linh."

Long Hạo Thần cũng cười nói.

"Bệ hạ nói lời tự mâu thuẫn thật khiến người buồn cười."

Ma Thần Hoàng lắc đầu, nói.

"Không, điều này không buồn cười. Ta nói thẳng với người, dù là ta hay bất cứ ma thần nào, đích thực trong lòng rất e sợ Austin Griffin. Nhưng tình huống của người biểu lộ cho ta biết, nó đúng thực đã chết. Lúc trước tại tháp Tinh Ma, ta đánh vỡ trái tim người, người chết rồi. Nếu ta không đoán sai, lý do người có thể đứng trước mặt ta, chắc chắn là lúc đó có bảo vật đặc biệt gì có thể tụ tập linh hồn không tán đi. Có lẽ, khi đó Austin Griffin còn chưa chết hẳn. Sau đó người dùng mật pháp vong linh sống lại, nhưng lúc đó người chỉ là vong linh, không chân chính sống. Người có thể giữ linh hồn không tán đi nhưng Austin Griffin thì không được, nó chỉ có con đường diệt vong mà thôi. Bây giờ người lại trở về làm người là bởi vì người có thần vị Tự Nhiên Nữ Thần cướp từ trong tay ta, dựa vào lực lượng Tự Nhiên Nữ Thần khiến trái tim tái sinh. Nhưng nó cách ban đầu ta giết người đã qua năm năm. Thời gian năm năm, Austin Griffin đã sớm chết đến không thể chết nữa rồi."

Nghe Ma Thần Hoàng phân tích từng chút một, Long Hạo Thần ngây ra. Đúng thế! Nhìn theo lời Ma Thần Hoàng nói và quy tắc huyết khế, nếu lúc trước mình dựa vào Trái Tim Vĩnh Hằng sinh tồn thì Hạo Nguyệt nên chết mới đúng. Trừ phi mình không phải Sinh Vật Vong Linh, nhưng mà...

Chính hắn cũng không biết trước khi trái tim tái sinh thì hắn là cái gì. Nhưng Y Lai Khắc Tư sáng tạo ra Trái Tim Vĩnh Hằng kỳ diệu khiến hắn không khác gì người thường, thậm chí tu luyện cũng không bị ảnh hưởng chút nào. Phút chốc trong lòng Long Hạo Thần tràn đầy nghi hoặc.

Bộ dạng của hắn ở trong mắt Ma Thần Hoàng chính là khẳng định lời y nói.

"Nếu Austin Griffin đã chết, vậy khác biệt lớn nhất của chúng ta không còn." Ý cười trên mặt Ma Thần Hoàng càng đậm. "Tuy trong người người có một phần huyết mạch Austin Griffin, nhưng theo nó chết đi, lực lượng huyết mạch cũng sẽ dần biến mất. Nếu đã vậy thì ta có thể cho người một cơ hội."

Long Hạo Thần tỉnh táo khỏi suy tư, trong giây lát ngẫm nghĩ dường như hắn bắt được điều gì. Ma Thần Hoàng biết rõ Austin Griffin và Hạo Nguyệt của hắn thật sự là cùng một sinh vật sao? Không, hoàn toàn không. Đơn giản nhất ở chỗ lúc Hạo Nguyệt còn yếu ớt, có thể tồn tại trên Thánh Ma đại lục là bởi vì huyết khế với Long Hạo Thần. Trong người Hạo Nguyệt không chỉ chảy dòng máu của Long Hạo Thần, cùng lúc đó, cái đầu vốn nên là hắc ám của nó bị biến đổi thành thuộc tính quang minh. Nếu đã vậy thì có lẽ mọi thứ sẽ khác biệt.

Long Hạo Thần suy đoán hoàn toàn chính xác. Chính vì thuộc tính biến đổi mới khiến Hạo Nguyệt có thể sống sót, dần hồi phục vết thương, sau đó lại lần nữa tiến hóa.

Quang minh và hắc ám là hai loại lực lượng hoàn toàn tương phản. Trong tám cái đầu của Hạo Nguyệt, Tiểu Quang có thể nói là thân thiết

với Long Hạo Thần nhất, bởi vì lực lượng của nó hoàn toàn đến từ hắc.

Lúc Y Lai Khắc Tư hồi sinh Long Hạo Thần, sử dụng Trái Tim Vĩnh Hằng giữ lại tất cả đặc điểm nhân loại của Long Hạo Thần, không thể nói là vong linh chân chính, chỉ có thể nói là trạng thái nửa nhân loại nửa vong linh. Trái Tim Vĩnh Hằng thì là do thể chất con trai quang minh dùng nội tình tập trung lực lượng quang minh khổng lồ hình thành. Chính là kết tinh của Tử Linh Thánh Pháp Thần, Vong Linh Thiên Tai Y Lai Khắc Tư một đời nghiên cứu vong linh ma pháp mà thành. Linh hồn và huyết mạch bản thân Long Hạo Thần có Trái Tim Vĩnh Hằng kéo dài đã hoàn toàn hồi phục, còn xuất hiện thăng cao.

Tu vi của Ma Thần Hoàng có mạnh hơn nữa thì không hiểu nhiều về vong linh ma pháp, càng không biết giúp Long Hạo Thần hồi sinh là một vị có thực lực khủng bố hoàn toàn không kém gì y, cho nên suy đoán mới sai lệch.

Nghe giọng Ma Thần Hoàng có chút chậm rãi mà khẳng khẳng cho rằng Hạo Nguyệt đã chết, Long Hạo Thần không hề phản bác. Bây giờ hắc cần nhất là thời gian. Mỗi qua một ngày là tu vi của hắc sẽ tăng vượt bậc Cùng lúc đó, bố cục bên Đông Nam quan, Vạn Thú quan sẽ càng tiến một bước.

Bên ngoài Ngự Long quan muốn hoàn toàn thắng Ma Thần Hoàng và những cường giả khủng bố y mang đến có khả năng rất nhỏ. Mục tiêu của hắc là bám chặt những cường giả ma tộc này tại đây, tốt nhất là kéo dài đến khi chiến đấu ở Đông Nam quan, Vạn Thú quan kết thúc luôn. Tới khi đó thì Anh Hùng Vĩnh Hằng, các cường giả Lục Đại Thánh Điện có thể tới trợ giúp hắc, đó mới là giây phút cuối cùng quyết tử chiến với Ma Thần Hoàng.

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 315

Khiến Long Hạo Thần Làm Ma Thần Hoàng?

Chính vì phải kéo dài thời gian nên Long Hạo Thần không lần nữa phản bác lời Ma Thần Hoàng, ngược lại về mặt tò mò hỏi.

"Giữa người và ta còn có cơ hội gì để nói?"

Ma Thần Hoàng mỉm cười nói.

"Tất nhiên là có. Có lẽ người không biết, khi lần đầu tiên ta thấy người thì trực giác cho ta biết, có một ngày người sẽ trưởng thành đến tình trạng khiến ta phải nhìn thẳng vào. Lần đó nếu ta nhớ không lầm chắc là tại khu Ma quan. Khi đó người còn yếu không bằng một con kiến, ta có thể cảm giác ra thiên phú và thể chất của người. Nếu ta muốn giết người, lúc đó chỉ cần nhấc tay một cái. Không lẽ người cho rằng bằng vào mấy người Ma Thần Chi Vãn là có thể ngăn cản được ta sao?"

Những lời của Ma Thần Hoàng đem đến xúc động rất lớn cho Long Hạo Thần. Không ngờ lúc ở khu Ma quan thì y đã để ý tới mình? Điều này khiến hắn kinh sợ. Đó đích thực là lần đầu tiên hắn thấy Ma Thần Hoàng! Khi đó hắn chỉ là một Săn Ma Giả dự bị, đang nhận thử thách tại khu Ma quan, cũng là lần đầu tiên thấy mặt Ma Thần Hoàng. Không ngờ khi đó Ma Thần Hoàng chú ý tới một Săn Ma Giả nhỏ bé như hắn. Từ việc Ma Thần Hoàng có thể nói ra lần đầu tiên hai bên gặp mặt là tại khu Ma quan, Long Hạo Thần tin lời của y. Đúng vậy, lúc đó nếu như Ma Thần Hoàng muốn giết hắn đúng là rất dễ dàng.

"Lý do ta không giết người tất nhiên không phải vì lòng từ bi, mà là ta muốn bồi dưỡng người, khiến người chân chính lớn lên. Mục đích cuối cùng là muốn để người trở thành một trong người thừa kế hoàng vị của ta. Tất nhiên lúc đó dù người có một chút vị trí trong lòng ta, xếp hạng vẫn là ở đẳng sau A Bảo."

Lời vừa thốt ra, Ngự Long quan xôn xao, khinh thường, chửi mắng liên tục vang lên. Không mở miệng chỉ có Long Tinh Vũ. Ánh mắt y bỗng biến dữ tợn, nhìn Ma Thần Hoàng phía xa, đôi tay bản năng siết chặt, dường như tùy thời sẽ lao ra liều mạng với Ma Thần Hoàng vậy.

"Người đang nói mơ hả? Người là hắc ám, ta là quang minh."

Trong lòng Long Hạo Thần cực kỳ nghi hoặc, Ma Thần Hoàng lại nói để mình kế thừa hoàng vị của y? Đây không phải là nói nhảm sao? Nhưng nhớ tới lúc trước Ma Thần Hoàng đánh chết hắc trong tháp Tinh Ma, Long Hạo Thần cảm giác có chút không đúng. Lấy thân phận, địa vị của Ma Thần Hoàng, tuyệt đối không nói nhảm.

Ma Thần Hoàng cười khẽ.

"Cái gì là hắc ám và quang minh? Khi quang minh đốt hết thì chính là hắc ám. Người phế đi A Bảo, hiện tại ta đích thực không còn người thừa kế thích hợp. Nếu người chịu từ bỏ nhân loại đầu về tộc ta, vậy người chính là người thừa kế thứ nhất hoàng vị của ta. Nếu người chịu giao ra thần vị Tự Nhiên Nữ Thần, ta thậm chí có thể trực tiếp truyền hoàng vị cho người, hơn nữa ra lệnh ngừng tất cả hành động chiến tranh với nhân loại. Dựa vào lực lượng Nghịch Thiên Ma Long Trụ của ta, đem người từ quang minh chuyển hóa thành hắc ám không phải chuyện gì khó."

Rung động truyền khắp Ngự Long quan. Ai mà ngờ được Ma Thần Hoàng đến Ngự Long quan rồi sẽ nói ra những lời như vậy. Y chiêu hàng Long Hạo Thần, cách chiêu hàng càng khiến người vô cùng kinh sợ.

Long Hạo Thần chỉ cần trả giá thần vị gì đó, là có thể trở thành Ma Thần Hoàng đời mới, một lần nữa toàn diện ngừng thánh chiến. Chuyện

này là sao? Thật là không thể tưởng tượng được. Không ai ngờ rằng, khi chủ tịch Liên Bang Thánh Điện nhân loại Long Hạo Thần gặp phải Ma Thần Hoàng Trụ Ma Thần thứ nhất ma tộc Phong Tú thì sẽ xảy ra khúc nhạc dạo như thế.

Long Hạo Thần cũng giật mình, ngây người. Hắn rất nghi ngờ Ma Thần Hoàng điên rồi, hoàn toàn không hiểu ý của y.

Khiến mình trở thành Ma Thần Hoàng, còn đem quang minh chuyển hóa thành hắc ám, giao ra Dạ Tiểu Lệ, y không sợ mình trở thành Ma Thần Hoàng rồi sẽ triệt để hủy diệt ma tộc ư? Nhưng xem bộ dạng bình tĩnh của y, đâu giống như chỉ thuận miệng nói thôi.

"Điều kiện thật hấp dẫn." Tuy Long Hạo Thần thầm giật mình nhưng mặt ngoài vẫn bình tĩnh.

Hắn là chủ tịch Liên Bang Thánh Điện, là người thống trị tối cao trong lòng toàn nhân loại. Đối mặt Ma Thần Hoàng, nếu hắn rối loạn thì nhất định sẽ khiến sĩ khí cả Ngự Long quan tuột dốc, lấy gì đối đầu với Ma Thần Hoàng đây?

"Nhưng mà, bộ hạ không thấy châm ngòi ly gián như vậy không có tác dụng gì sao? Tương lai Thánh Ma đại lục sẽ chỉ có nhân loại, không có ma tộc. Nếu đã vậy thì còn cần gì Ma Thần Hoàng? Bộ hạ muốn chiến thì chiến, loại đối thoại nhảm nhí này không cần nói tiếp."

Kỳ thực Long Hạo Thần đánh trả có chút yếu, nhưng phối hợp với giọng điệu bình tĩnh và khí thế cường đại thì rất có sức thuyết phục.

Ma Thần Hoàng mỉm cười, tất nhiên y nhìn ra được Long Hạo Thần loạn tấc lòng.

"Ta cho ngươi thời gian ba ngày suy nghĩ. Ba ngày sau cho ta đáp án, không thần phục chính là chết. Vẫn là câu nói kia, ta có thể giết ngươi lần đầu tiên thì có thể giết ngươi lần thứ hai. Trước lợi ích của tộc ta, tất cả đều là hư ảo."

Ánh sáng vàng đen thu lại, bóng dáng Ma Thần Hoàng nhạt nhòa trên không trung, biến mất. Nghịch Thiên Ma Long Trụ tỏa ra sắc vàng đen từ từ rút đi.

Ba ngày? Trên mặt Long Hạo Thần cũng lộ nụ cười. Kéo dài thời gian, thật tốt! Hẳn hy vọng chẳng phải là muốn kéo dài thời gian đấy sao?

Hơn nữa Long Hạo Thần hiểu ẩn ý của Ma Thần Hoàng. Tựa như hẳn hy vọng chiến thắng từ Đông Nam quan, Vạn Thú quan, Ma Thần Hoàng cũng mong chờ tin tức từ bên kia truyền tới. Một khi hai đường đại quân ma tộc thật sự đánh vào Đông Nam quan, Vạn Thú quan, vậy bên Ngự Long quan cũng nguy cơ trập trùng.

Nhưng Long Hạo Thần không rõ là tại sao Ma Thần Hoàng không cường ép tấn công? Nếu y và cường giả thuộc hạ hết sức công kích thì đối với Ngự Long quan là uy hiếp cực kỳ khủng bố, tất cả lá bài của Long Hạo Thần phải lật lên hết. Nhưng có thể chống đỡ bao lâu thì hẳn không biết. Theo Dạ Tiểu Lệ nói, cho dù hẳn dốc hết sức cũng rất khó chiến thắng Ma Thần Hoàng. Tuy nhiên, không phải không có một chút cơ hội.

Quay về Ngự Long quan, Long Hạo Thần trước tiên mở hội nghị quân sự, nói ra phỏng đoán của mình đối với việc Ma Thần Hoàng chờ đợi tình hình chiến đấu bên Đông Nam quan, Vạn Thú quan.

"Chắc Ma Thần Hoàng đã dự cảm được trong Ngự Long quan chúng ta có lực lượng uy hiếp được y, cho nên mới tạm thời án binh bất động. Y đang chờ chúng ta trước hết rối loạn." Long Hạo Thần trầm giọng nói.

Long Thiên Ấn gật đầu.

"Ta công nhận, nhưng y tìm lý do cũng vụng về thật, lại muốn người đi làm Ma Thần Hoàng, không biết có phải y tu luyện đến đầu óc có vấn đề không nữa."

Lời vừa thốt ra, mọi người có mặt đều lộ nụ cười.

Long Hạo Thần nói.

"Mặc kệ thế nào, ba ngày này rất quý giá với chúng ta. Tính toán thời gian thì tối đa thêm một ngày, bên Đông Nam quan, Vạn Thú quan sẽ bắt đầu chiến tranh. Bên này chúng ta thắng bại có liên quan rất lớn đến chiến tranh bên kia, hy vọng tất cả thuận lợi."

Dương Hạo Hàm nói.

"Ngự Long quan đã chuẩn bị sẵn sàng tất cả, cho dù Ma Thần Hoàng có cường công phá quan ải cũng không dễ dàng."

Long Hạo Thần mỉm cười nói.

"Trận thánh chiến chỉ vừa bắt đầu, hai mươi bốn tiếng quan sát động tĩnh bên ma tộc. Tuy nói Ma Thần Hoàng cho thời gian ba ngày nhưng chúng ta tuyệt đối không thể khinh thường."

Từng mệnh lệnh sắp xếp nhanh chóng đặt ra. Long Hạo Thần không hề chú ý, ngồi ở vị trí dựa vào sau, phụ thân của hắn, Long Tinh Vũ sắc mặt không dễ nhìn, dường như đang suy nghĩ điều gì.

Ma Thần Hoàng cắm trại ngoài Ngự Long quan năm mươi mét vững vàng kết thúc cuộc nói chuyện với Long Hạo Thần xong, y thậm chí ra lệnh tất cả ma thần thu lại khí thế Trụ Ma Thần. Nếu không phải tầm mắt đặc biệt tốt, hướng Ngự Long quan khó thể thấy được lều cách xa năm mươi mét.

Hiện tại tâm tình của Ma Thần Hoàng không tệ. Tuy A Bảo trọng thương nhưng y đã dùng lời lấp lửng cho rằng dò xét ra được Hạo Nguyệt thật sự chết rồi. Biến mất mỗi e ngại, y trở lại bộ dáng bình thường trí tuệ. Y ra lệnh toàn quân cảnh giác, tại chỗ nghỉ ngơi. Ra lệnh A Gia Lôi Tư phụ trách liên hệ bên kia Tử Linh Ma Thần Tát Mễ Cơ

Nạp, Địa Ngục Ma Thần Mã Nhĩ Ba Sĩ Đáo. Bên đó có tin tức gì lập tức báo lại ngay.

Không ai biết tâm tình thật sự hiện nay của Ma Thần Hoàng, cho dù là người gần gũi với y nhất cũng không thể.

Tựa vào tháp, Ma Thần Hoàng Phong Tú neho mắt, dường như đang nghĩ điều gì.

"Lãnh Tiêu?" Y đột nhiên nhắc tới tên con gái mình, sau đó hơi lắc đầu.

"Dù A Bảo bảo thủ nhưng bình thường nhìn đại cục không tệ, còn chịu khổ, thiên phú cũng kế thừa huyết thống hoàng tộc tốt đẹp. Huyết thống Lãnh Tiêu không thuần chính như A Bảo, dòng máu mẫu thân con bé không đủ tinh thuần. Hơn nữa con bé hữu dũng vô mưu, không thể thành việc lớn, thật khiến ta khó xử!"

Nói rồi Ma Thần Hoàng từ từ ngồi dậy, trong đầu bất giác hiện ra Long Hạo Thần hôm nay cách y năm mươi mét nhìn lẫn nhau.

Nụ cười bí ẩn xuất hiện nơi đáy mắt Ma Thần Hoàng.

"Hay cho Long Hạo Thần, nhờ vào uy lực siêu thần khí, chắc đã tới tu vi gần cấp chín bậc tám. Nếu còn che giấu thủ đoạn gì nữa thì chắc có thể trên cấp chín bậc tám. Năm nay hắn chưa tới ba mươi tuổi, A Bảo so sánh với hắn thì mọi mặt kém cõi nhiều. Dù huyết thống của hắn cũng không đủ tinh thuần, thậm chí còn không bằng Lãnh Tiêu, nhưng mặt khác thì huyết thống của hắn cực kỳ tinh thuần! Nếu cuối cùng hắn chịu thần phục, để ta giúp hắn chuyển hoá huyết thống và thuộc tính, tương lai ngàn năm sau của ma tộc chắc chắn càng phồn thịnh hơn hiện nay. Hắn là kẻ duy nhất có khả năng tương lai vượt qua ta. Thậm chí thần vị ta cần nhất thì hắn đều có."

"Tốt lắm, tốt lắm, không còn Austin Griffin ngăn trở, còn ai so với hắn càng thích hợp làm người nối nghiệp của ta? Trên thế giới này không

có chuyện gì ta muốn mà làm không được. Chủ tịch Liên Bang tính cái gì? Khi nguyên Liên Bang Thánh Điện sụp đổ, bị đại quân đánh vào trong, hẳn bị kiềm chế tại đây không làm gì được, chỉ có thể trơ mắt nhìn tộc nhân bị tàn sát, tất nhiên sẽ có lựa chọn."

Lầm bầm nói tới đây, Ma Thần Hoàng trực tiếp đứng dậy, mắt lóe tia sáng, tự tin kiêu ngạo toát ra từ ánh mắt y.

"Chàng trai, ta và người cùng chơi trò đùa này, tựa như lúc trước ta đã nói, ta, cho người phần quang vinh này."

Trong lúc Long Hạo Thần ở Ngự Long quan cùng Ma Thần Hoàng đấu trí đấu dũng, xa tại phương nam chiến tranh cũng sắp bắt đầu.

Dù là Tử Linh Ma Thần Tát Mễ Cơ Nạp, hay Địa Ngục Ma Thần Mã Nhĩ Ba Sĩ Đáo đều nhận nghiêm lệnh của Ma Thần Hoàng. Ma Thần Hoàng yêu cầu chúng rất đơn giản, không tiếc trả giá dùng tốc độ nhanh nhất đánh vào nội bộ Liên Bang Thánh Điện, toàn diện cướp bóc.

Không sai, chỉ có cướp bóc mà không phải giết chóc.

Đối với nhân loại, ma tộc là cái đinh trong mắt, cái gai trong thịt, tiêu diệt mới sướng trong lòng. Nhưng đối với ma tộc, mỗi một nhân loại là tài nguyên cực kỳ quan trọng. Dùng tốt thì một nhân loại hết sức công tác có thể nuôi sống một đến hai ma tộc. Hơn nữa tuy ma tộc không vừa mắt nhân loại yếu đuối, nhưng không thể không thừa nhận nhân loại có tính sáng tạo, tâm sáng tay xảo. Tất cả khí cụ nhân loại chế tạo rất được chào đón trong ma tộc. Bởi vậy, coi như là Tử Linh Ma Thần và Địa Ngục Ma Thần ham giết chóc, chân chính đối mặt một đám nhân loại không dám phản kháng thì cũng lựa chọn một điều, bắt nhân loại về ma tộc chứ không phải giết chết.

Từ khi kế thừa vị trí ma thần, Tát Mễ Cơ Nạp còn chưa nhận được mệnh lệnh quan trọng từ Ma Thần Hoàng. Từ thái độ ra lệnh của Ma Thần Hoàng gã liền biết, nếu nhiệm vụ này gã không thể hoàn thành, sợ

rằng sẽ là Tinh Ma Thần Ngõa Sa Khắc tiếp theo, hơn nữa không khả năng sống sót.

Nhìn từ góc độ nào đó, Tát Mễ Cơ Nạp cho rằng mình không khả năng không thành công, cùng lúc đó, đây là kỳ ngộ quan trọng của gã. Công việc béo bở như vậy nếu không chất đầy túi tiền riêng thì gã không phải là Tử Linh Ma Thần rồi. Cướp bóc gì đó tất nhiên gã sẽ nộp lên, nhưng cũng sẽ giữ lại một phần là chuyện thường thôi, coi như là Ma Thần Hoàng biết cũng sẽ không so đo với gã. Các tộc ma tộc phát triển thiếu thốn nhất là gì? Chính là tài nguyên! Có những tài nguyên này, Ác Ma tộc chắc chắn có bước tiến dài. Dựa vào ưu thế số lượng và thực lực, chỉ cần có thể mọi mặt vượt qua Nguyệt Ma Thần, Tinh Ma Thần, tương lai xếp hạng của gã chắc chắn tăng cao.

Tựa như Tát Mễ Cơ Nạp nói với Mã Nhĩ Ba Sĩ Đáo và Hoa Lợi Phất, Ma Thần Hoàng vì tương lai A Bảo kế vị, chắc chắn sẽ đối phó với Nguyệt Ma Thần và Tinh Ma Thần. Thậm chí rất có thể khiến hai đại chủng tộc này thay người. Khi đó là lúc gã thăng cấp. Tu vi bản thân gã kém xa Nguyệt Ma Thần, Tinh Ma Thần, nhưng cũng ý nghĩa gã sẽ không ảnh hưởng tương lai A Bảo khống chế ma tộc. Tới lúc đó gã chính là thuộc hạ Ma Thần Hoàng mới nể trọng.

Chính vì các loại nguyên nhân đó, lần này xuất chinh có thể nói là Tát Mễ Cơ Nạp dốc hết sức, tinh nhuệ toàn Ác Ma tộc tập thể xuất động. Thêm vào tinh anh các tộc khác, dùng tốc độ nhanh nhất chạy hướng Đông Nam quan.

Trăm vạn binh tinh nhuệ ma tộc chia làm hai đường, gã thống soái đội này mục tiêu hướng tới Đông Nam quan khoảng cách gần nhất. Mã Nhĩ Ba Sĩ Đáo và Hoa Lợi Phất thì dẫn năm mươi vạn tinh nhuệ khác công kích Vạn Thú quan. Bởi vì Vạn Thú quan tương đối khó công kích, cho nên bên ấy tập trung số lượng ma thần nhiều hơn chút.

Nhưng điều này không ảnh hưởng Tát Mễ Cơ Nạp tự tin. Gã đã nghĩ tốt lắm rồi, dựa vào ưu thế khoảng cách, dù thế nào gã cũng phải trước

Mã Nhĩ Ba Sĩ Đáo, Hoa Lợi Phất xông vào trong Liên Bang Thánh Điện. Như vậy thì chẳng những có cơ hội tốt hơn cướp bóc, công lớn số một rơi vào Trụ Ma Thần thứ tư gã đây.

Một đường hành quân vội vã, rốt cuộc Đông Nam quan đã hiện ra trong tầm mắt. Từ xa hùng quan to lớn vắt ngang trước mặt.

Mắt Tát Mễ Cơ Nạp lóe tia sáng hung ác, trầm giọng quát.

"Truyền lệnh, toàn quân nghỉ ngơi, hai tiếng đồng hồ sau phát động thế công toàn diện!"

Nghe gã dặn câu này, bốn Ma Vương thuộc hạ đều kinh hãi. Nên biết rằng bọn chúng một đường hành quân gấp rút, bởi vì tốc độ quá nhanh, coi như là ma tộc cường tráng cũng chịu không nổi. Nhưng theo ý của Tát Mễ Cơ Nạp thì không cho thuộc hạ có thời gian nghỉ ngơi đầy đủ đã muốn công thành, thế này có phải là quá vội vã không? Hơn nữa đây chắc chắn sẽ tăng nhiều tổn thất!

"Tộc trưởng, có nên để người bên dưới nghỉ ngơi một lát không?" Ma Vương xếp hạng nhất dò hỏi.

Tát Mễ Cơ Nạp lạnh lùng liếc gã, nói.

"Nghỉ ngơi? Các người mệt lắm sao?"

"Không, không phải." Ma Vương sợ hãi vội đáp.

Bọn chúng ở trước mặt Tát Mễ Cơ Nạp tựa như gã ở trước mặt Ma Thần Hoàng vậy.

"Ý của ta là hành quân gấp, quân đội chắc chắn mệt rồi, nếu bây giờ công kích thì chỉ sợ sẽ tổn thất hơi lớn."

Tát Mễ Cơ Nạp lạnh nhạt nói.

"Tổn thất không phải tộc nhân của ta, ta cần gì lo lắng? Ngay cả các người đều không đoán được chiến thuật của ta, chẳng lẽ nhân loại đoán được chắc? Đánh bất ngờ cần ở chỗ không chuẩn bị, mới có thể dùng thời gian ngắn nhất công phá Đông Nam quan, mục tiêu thẳng hướng Thánh thành. Ta nói cho các người, nếu tụt sau đám Mã Nhĩ Ba Sĩ Đáo, Hoa Lợi Phất thì chúng ta chẳng những mất mặt, đồ tốt cũng bị chúng cướp hết. Truyền lệnh của ta, đánh vài quan ải rồi tùy tiện cướp bóc, tất cả vật cướp được thuộc về mình hết. Các người hiểu nên làm sao rồi chứ?"

Bốn Ma Vương nhìn nhau, trên mặt lộ ra vui mừng. Từ lời nói của Tát Mễ Cơ Nạp tất nhiên chúng nghe ra ẩn ý. Tổn thất lớn hơn cũng không phải tộc nhân Ác Ma tộc. Trong năm mươi vạn đại quân, Ác Ma tộc bọn chúng chỉ chiếm một phần năm. Để chủng tộc khác làm vật hy sinh, hoàn thành công lớn chắc chắn là Ác Ma tộc. Hơn nữa lần này đến đều là tinh nhuệ Ác Ma tộc, không giống lần thánh chiến trước đánh chơi thôi. Đông Nam quan trước nay không phải là cửa ải mạnh nhất của nhân loại.

Bốn Ma Vương lập tức đi xuống sắp xếp. Tát Mễ Cơ Nạp làm chủ soái, cho dù ma thần đi cùng có bất mãn thì không dám biểu đạt ra, ai bảo gã là một trong năm Trụ Ma Thần cột lớn của ma tộc đâu?

Đại quân do Tử Linh Ma Thần Tát Mễ Cơ Nạp thống soái vừa xuất hiện thì tất nhiên bên Đông Nam quan đã phát hiện.

Khâu Vĩnh Hạo thống lĩnh cao tầng Chiến Sĩ Thánh Điện, cùng với các tướng lĩnh quân đội Lục Đại Thánh Điện tụ tập trên đầu tường Đông Nam quan ngắm hướng phía xa.

Nhẹ gật đầu, Khâu Vĩnh Hạo mạnh vung nắm đấm.

"Đến, thật sự đến! Tình báo hoàn toàn chính xác. Tử Linh Ma Thần Tát Mễ Cơ Nạp, lần này nhất định phải cho người biết sự lợi hại của Đông Nam quan ta!"

Trong chiến tranh, tình báo vĩnh viễn là thứ nhất. Tình báo chính xác hoàn toàn có thể ảnh hưởng thắng bại trận chiến. Khâu Vĩnh Hạo được đến không chỉ là thời gian chính xác đối phương tới, thậm chí là số lượng ma thần, xếp hạng, mỗi chủng tộc phân phối quân đội trong đại quân đều có tình báo tỉ mỉ. Tình báo này tất nhiên đến từ tổ chức của Nguyệt Dạ.

Ba ngày trước vì ứng đối đại quân ma tộc do Tử Linh Ma Thần Tát Mễ Cơ Nạp thống soái, Đông Nam quan sớm chuẩn bị sẵn sàng mọi mặt. Tất nhiên Tát Mễ Cơ Nạp không biết rằng tình huống đại quân của gã sớm bị bán rồi. Một cái lại một cái cạm bẫy đang chờ gã nhảy vào.

Thời gian hai tiếng đồng hồ rất nhanh tới rồi. Đối với đại quân ma tộc từ xa đến, hai tiếng đồng hồ vốn không đủ để chúng hoàn toàn hồi phục. Tối đa chỉ là ăn một miếng, nghỉ một lát thôi. Nhưng dù là tại ma tộc thì quân lệnh như núi, hơn nữa ma tộc thống trị càng thêm nghiêm khắc. Đối với binh sĩ không nghe theo lệnh, kết cục chỉ có một, đó là chết.

Bởi vậy dù bên dưới tiếng oán than ngập trời, trước mệnh lệnh của Tử Linh Ma Thần Tát Mễ Cơ Nạp, đại quân ma tộc vẫn là hoàn tất tập kết.

Tát Mễ Cơ Nạp nhìn Đông Nam quan phía xa, tay phải vung trước mặt, nói.

"Tấn công, kẻ thứ nhất xông vào Đông Nam quan trọng thưởng một trăm nô lệ nhân loại!"

Đối với ma tộc, cách tính tài sản tốt nhất chính là tài nguyên, nô lệ nhân loại luôn là tài nguyên quý giá nhất trong quý tộc ma tộc. Cho dù là đám ma thần cũng không ngoại lệ.

Vốn ma thần khác đối với việc Tát Mễ Cơ Nạp sắp đặt Ác Ma tộc ở mặt sau hơi bất mãn, nghe gã nói xong lâu này, nghĩ tới trong nhân loại tài nguyên phong phú, phút chốc các tướng lĩnh ma tộc đè ép người mệt mỏi, thống lĩnh đại quân xông hướng Đông Nam quan.

Tất nhiên Tát Mễ Cơ Nạp không khả năng một hơi để năm mươi vạn đại quân công thành. Nhưng gã thống lĩnh quân đội nhiều năm, dù khiến chủng tộc khác làm vật hy sinh cũng sẽ không biểu hiện quá rõ ràng.

Đợt tấn công thứ nhất, năm vạn đại quân ma tộc rút vào chiến tranh. Tường thành chính diện Đông Nam quan không tính quá rộng, năm vạn ma tộc đã là số lượng lớn nhất cuộc chiến có thể cất chứa.

Xông tới trước nhất là Cuồng Ma tộc, Cầm Ma tộc. Hai chủng tộc này đều không có ma thần bảo vệ, bởi vậy sự chết sống của chúng tất nhiên không bao nhiêu người để ý. Nhưng không thể nghi ngờ sức chiến đấu của hai chủng tộc này không tầm thường. Lần này đại quân ma tộc tinh nhuệ không chút thả lỏng, vốn không mang quân hy sinh như Song đao Ma.

Đi theo Cuồng Ma, Cầm Ma tấn công còn có tộc Ma Nhãn Thuật Sĩ. Ba chủng tộc cộng lại số lượng vừa lúc là năm vạn. Đất trống bằng phẳng, rậm rạp ủa hướng Đông Nam quan.

Nếu từ trên cao nhìn xuống thì có thể thấy đại quân ma tộc như châu chấu ập hướng Đông Nam quan.

Khâu Vĩnh Hạo lạnh lùng nhìn đại quân phía xa, nâng lên tay phải.

"Bắt đầu!"

Thanh âm trầm thấp ngâm xướng ma pháp vang trên đầu tường Đông Nam quan. Nguyên tố nồng đậm dao động tràn ngập. Dù là ma pháp sư, mục sư hay là triệu hoán sư, mỗi một người đều bị chia cho ít nhất hai khối ma tinh.

Khi xác định lần này là trận thánh chiến mấu chốt của Liên Bang Thánh Điện với ma tộc, thậm chí là cơ hội tốt nhất diệt ma tộc, Liên Bang Thánh Điện không tiếc vốn sử dụng tất cả tài nguyên.

Đại phòng đấu giá Thánh Minh gần như cống hiến tất cả trang bị, ma tinh lưu trữ, chỉ hướng Liên Bang Thánh Điện lấy một tấm phiếu nợ mà thôi.

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 316

Bắt Đầu Đại Chiến

Mà sự giúp đỡ này, chính sách ghi nợ cũng rất được các ma pháp sư kính yêu, khiến các ma pháp sư nhanh chóng tham gia vào gia đình Đông Nam quan, cùng các chiến sĩ xông pha.

Trên chiến trường, ma pháp sư là mũi mâu sắc nhọn nhất, chiến sĩ bên cạnh họ chính là tấm thuẫn thủ hộ rắn chắc nhất.

Bởi vậy mắt thấy tia chớp mâu của Cầm Ma ném xuống, các chiến sĩ cầm tấm thuẫn đem đầu tường Đông Nam quan phòng ngự như mai rùa.

Các ma pháp sư núp sau lưng họ, bị tháp thuẫn hoàn toàn che phủ không trông thấy cả bóng dáng tia chớp mâu. Từng cây trường mâu bị đẩy bật ra, còn bắn xuống dưới thành.

Tia chớp mâu của Cầm Ma có một đặc điểm, vị trí chính giữa gần chót có một định phong cánh rất nhỏ, đây là vì giữ cho lúc ném có thể định vị trí mũi rơi xuống mà không tới mức rơi hàng ngang. Hiện giờ bốn định phong cánh nhỏ xíu trở thành ác mộng của đám Cuồng Ma.

Tia chớp mâu bị tấm thuẫn của các chiến sĩ đánh bật tất nhiên sẽ không phân rõ địch ta, đám Cuồng Ma vừa mới tiêu diệt toàn bộ ma thú, tổn thất khá thảm thiết thì nghênh đón chúng là mấy ngàn tia chớp mâu từ trên trời giáng xuống.

Thứ này đến thật là quá đột ngột.

Lúc này đám Cuồng Ma đang trong trạng thái điên cuồng, chờ chúng phát hiện trên không trung rơi xuống tia chớp mâu thì, kịp đánh bật còn đỡ, tên nào không phát hiện hoặc lực chú ý không đủ tập trung thì xui rồi.

Năm ngàn cây tia chớp mâu, ít nhất có hai phần ba bị bắn ra đầu tường. Có ít nhất một ngàn Cuồng Ma tử thương dưới tia chớp mâu, thật là thê sờ thảm!

Nhưng Cuồng Ma dù sao là Cuồng Ma, lần lượt bị trọng thương, tổn thất hơn bốn ngàn mà chúng vẫn dũng mãnh không sợ chết xung phong Đông Nam quan. Chúng đến dưới thành, lập tức dùng gai nhọn từ cánh tay đâm vào tường thành, nhanh chóng leo lên trên.

Tuy tường thành Đông Nam quan đủ cứng rắn, nhưng chỉ cần bị gai nhọn đâm vào rồi dùng chút sức, Cuồng Ma có thể leo lên trên một khúc. Mắt thấy tường thành cao trăm mét đã bờ rậm rạp Cuồng Ma, hậu phương Ma Nhân Thuật Sĩ rất cuộc tới rồi.

Số lượng Ma Nhân Thuật Sĩ có hơn một vạn ba ngàn, trong đó không thiếu cường giả. Tốc độ của chúng tuy không bằng Cuồng Ma, nhưng vốn không đến nỗi chậm chạp nhiều thế. Dù sao chúng có tới ba chân! Nhưng Ma Nhân Thuật Sĩ không thiếu não như Cuồng Ma, chúng cực tinh ranh. Lý do không trước tiên nhào lên chiến trường là vì để Cuồng Ma trước tấn công. Chờ chúng quần lấy thủ quân nhân loại trên đầu tường, thế thì chẳng phải là đám Ma Nhân Thuật Sĩ càng an toàn hơn sao? Tính toán cực hay, nên lúc này chúng mới tới dưới thành.

Dẫn đầu là một Ma Nhân Thuật Sĩ cường đại có mười hai ma nhân, miệng phát ra tiếng hú sắc nhọn. Phút chốc tất cả Ma Nhân Thuật Sĩ nhanh chóng dàn trận hình, đỉnh đầu ma nhân đều hướng tới vị trí tường thành Đông Nam quan.

Ma nhân của chúng chỉ có thể bắn đường thẳng tắp, từ dưới tường thành công kích lên trên đầu tường hiệu quả không được tốt lắm. Nhưng

thống soái Ma Nhân Thuật Sĩ cực kỳ gian xảo, mục đích của nó rất đơn giản, trực tiếp công kích tường thành.

Hơn một vạn ba ngàn Ma Nhân Thuật Sĩ bắn chùm công kích, cho dù tường thành Đông Nam quan có dày tới trăm mét cũng không chịu được mấy lần công kích thế này là sẽ tan tác. Một khi mất đi tường thành ngăn cản, Đông Nam quan lấy cái gì ngăn cản năm mươi vạn đại quân ma tộc đây?

Chiêu này không thể không nói là âm độc. Hơn nữa vừa lên, thống soái Ma Nhân Thuật Sĩ đỉnh đầu mười hai ma nhãn dẫn đầu bắn ra, ở trên tường thành để lại dấu vết cháy đen sâu đến một mét. Không chút nghi ngờ, đây là mục tiêu công kích nó chỉ định cho Ma Nhân Thuật Sĩ khác.

Nếu thật dễ dàng Ma Nhân Thuật Sĩ liên tục tấn công, sẽ là đả kích không nhỏ cho Đông Nam quan. Lúc này Cuồng Ma đã bắt đầu bò lên đầu tường, không trung Cầm Ma đã học khôn, nhanh chóng tản ra trận hình, tìm cơ hội. Đông Nam quan làm sao ngăn cản mấy Ma Nhân Thuật Sĩ đây?

Tất nhiên là có cách. Bởi vì Đông Nam quan sớm không phải chiến trường của một mình Chiến Sĩ Thánh Điện mà là toàn Liên Bang Thánh Điện!

Tiếng huýt gió thê lương bỗng vang lên từ ngoài thành. Chưa đợi Ma Nhân Thuật Sĩ hiểu ra chuyện gì thì đã thấy thật nhiều, thật nhiều Ma Nhân Thuật Sĩ tựa như lúa bị gặt ngã xuống.

Từng bóng người như chui ra từ mặt đất, khoảng cách gần đến cuồng tàn sát mấy Ma Nhân Thuật Sĩ.

Thích khách, là thích khách.

Thích khách mai phục ngoài thành tổng số hơn một vạn. Bọn họ luôn kiên nhẫn chờ đợi, bỏ qua Cuồng Ma, mục tiêu chính là mấy Ma Nhân

Thuật Sĩ lấy ma pháp công kích làm chủ!

Ma Nhân Thuật Sĩ vóc dáng cao to, còn có ba chân, nhưng chúng lại là binh chủng ma pháp chính cống, dở nhất là cận chiến. Chúng không cách nào nghĩ ra, uy hiếp không xuất hiện tại Đông Nam quan mà là dưới chân chúng, tựa như Địa Miễn tộc Ẩn Hình Giả của ma tộc, phát ra đòn công kích trí mạng hướng chúng.

Ma Nhân Thuật Sĩ tuyệt đối là thông minh bị thông minh lắm. Nếu chúng đi theo bên cạnh Cuồng Ma tộc thì lúc này, Cuồng Ma tộc còn có thể viện trợ chúng chút. Nhưng chúng đã hoàn toàn tách rời với Cuồng Ma tộc, vị trí phát động công kích và tường thành có khoảng cách tương đương xa. Cuồng Ma tộc thì một lòng tiến lên trước, căn bản không phát hiện nguy hiểm bên chúng.

Một vạn thích khách! Đó là khái niệm gì? Hơn một vạn ba ngàn Ma Nhân Thuật Sĩ chưa tới ba phút đồng hồ đã bị thích khách tiêu diệt toàn quân không còn sót một tên. Cũng đúng, binh chủng ma pháp khoảng cách gần đừng phải thích khách, trừ chữ chết ra còn có cái gì? Kết quả tựa như sau lưng ma pháp sư đứng một thích khách cầm dao găm vậy.

Phía xa Tử Linh Ma Thần Tát Mễ Cơ Nạp quan sát trận chiến vẻ mặt đầy kinh ngạc. Gã năm mơ cũng không ngờ nghênh đón năm vạn đại quân của gã sẽ là kết quả như vậy. Nhân loại rõ ràng có chuẩn bị trước rồi! Hiển nhiên các thích khách đã sớm ẩn núp, nếu không thì sao lừa được chúng?

Tát Mễ Cơ Nạp thế mới nhận ra Đông Nam quan đã sớm biết chúng đến, còn chuẩn bị đầy đủ. Theo gã thấy thì không cần dốc hết đợt công kích thứ ba là có thể phá mở Đông Nam quan, không ngờ Chiến Sĩ Thánh Điện biến cứng rắn như vậy. Hơn nữa khiến gã cảm thấy nguy hiểm nhất là số lượng và sự xuất hiện của triệu hoán sư, ma pháp sư, thích khách đối phương Lục Đại Thánh Điện nhân loại chẳng phải tự đấu một mình ư? Tại sao tại Đông Nam quan có nhiều cường giả Thánh Điện khác như vậy?

Trong lúc nhóm thích khách phát động thì đám Cuồng Ma công kích tường thành cũng gặp tai họa.

Đích thực có một phần Cuồng Ma xông lên đầu tường Đông Nam quan, nhưng chờ đợi chúng là mũi gươm của kỵ sĩ và các chiến sĩ. Chỉ dựa vào chút số lượng này thì bọn chúng làm sao tạo thành uy hiếp với Đông Nam quan được? Thậm chí tiêu hao cũng cần thời gian và số lượng mới được.

Ngay lúc đó, trên tường thành Đông Nam quan mọc gai.

Từng cây gai đất không chút dấu hiệu nhô lên tường thành, lúc này Cuồng Ma gần như phủ đầy tường thành Đông Nam quan! Tường thành cao lớn, rộng rãi như vậy có ít nhất hơn ba ngàn Cuồng Ma cùng leo lên. Trong chớp mắt, ba ngàn Cuồng Ma đều bị đóng đinh trên tường thành.

Năm trăm ma pháp sư thổ hệ ẩn nấp đến bây giờ rốt cuộc ra tay.

Khi xác Cuồng Ma trên tường thành điên cuồng rơi xuống, khiến đại quân Cuồng Ma rối loạn thì vừa lúc một vạn thích khách mai phục từ hậu phương đánh lên Ma Nhân Thuật Sĩ. Phối hợp chúng là từ trên trời giáng xuống bạo liệt hỏa cầu.

Hai vạn năm ngàn Cuồng Ma ở dưới tường thành Đông Nam quan bị thiêu thành tro, coi như Tát Mễ Cơ Nạp từ xa muốn cứu viện cũng không kịp.

Từng luồng sáng vàng không ngừng từ đầu tường rơi xuống, chiếu rọi thân thể nhóm thích khách bị thương. Có các mục sư chăm sóc, sức chiến đấu của các thích khách tăng gấp mấy lần. Thực lực cá nhân của họ vốn trên cơ Cuồng Ma, thêm vào Cuồng Ma đã rối loạn, mặt trên còn có ma pháp sư hỏa hệ và mục sư chi viện, đám thích khách không có gì phải lo nữa.

Cầm Ma ở trên không trung chẳng phải đồ ngốc, chúng không dám lại tới gần Đông Nam quan, vậy thì sẽ trở thành bia cho các ma pháp sư

trên đầu tường! Còn sót lại chưa tới sáu ngàn Cuồng Ma rối loạn kinh hoảng bại lui, chỉ chừa lại xác đầy đất ngoài thành.

Tiếng hoan hô bùng phát từ Đông Nam quan, tựa như sóng thần. Trên từ Khâu Vĩnh Hạo dưới đến chiến sĩ bình thường nhất, lúc này cảm xúc và sĩ khí hoàn toàn bị đốt cháy.

Nhân loại đối kháng với ma tộc nhiều năm như vậy còn chưa từng hãnh diện như bây giờ. Coi như là thực lực vốn có của Đông Nam quan cũng tuyệt đối không phải mới rồi năm vạn ma tộc có thể công phá. Nhưng muốn hoàn toàn không tổn hao gì ứng đối đợt công kích ồ ạt thì là tuyệt đối không khả năng. Sức chiến đấu của Cuồng Ma tộc, Cầm Ma tộc không tầm thường, huống chi còn có nhiều Ma Nhân Thuật Sĩ phối hợp, chúng đều coi như là tinh nhuệ ma tộc.

Nhưng lần này thì khác, sáu chức nghiệp phối hợp nhau, thậm chí các mục sư còn chưa ra tay thì chiến đấu đã kết thúc, toàn thắng.

Cuồng Ma, Ma Nhân Thuật Sĩ toàn quân bị diệt, Cầm Ma cũng tổn thất gần nửa. Một lần tổn thất lớn như vậy, coi như là Tát Mễ Cơ Nạp thống soái năm mươi vạn đại quân cũng khá là tức giận. Đây là một phần mười thực lực, tuy không phải chủ lực chân chính nhưng cũng là một phần lực lượng rất quan trọng.

Đây là ưu thế sáu chức nghiệp liên hợp. Nhiều chức nghiệp phối hợp có hiệu quả tốt hơn nhiều so với trước kia Lục Đại Thánh Điện đơn độc tác chiến. Ưu thế sau khi thành lập tân Liên Bang lần đầu tiên hiện ra trên chiến trường, cũng khiến các cường giả sáu chức nghiệp Đông Nam quan vững bụng. So về thực lực tổng thể thì họ không bằng ma tộc, nhưng có sáu chức nghiệp phối hợp, dù ma tộc muốn công phá hùng quan cũng không dễ dàng, tình báo kịp lúc đã khiến họ sớm chuẩn bị đầy đủ.

Tát Mễ Cơ Nạp tức đến sắc mặt xanh mét, con người tỏa tia sáng hung ác.

"Song Đầu Ma Thửu phối hợp Cầm Ma, Hỏa Diễm Ma khô, Lang Ma tộc, Báo Ma tộc xuất chiến. Bệnh Ma hỗ trợ. Địa Miễn tộc Ẩn Hình Giả tập thể ẩn thân xuất động. Ta muốn xem coi chúng còn có bao nhiêu cạm bẫy."

"Gia Ba, Tư Tháp Lạc Tư, Phỉ Ni khắc Tư, ba người các người xuất chiến hỗ trợ đại quân. Cho dù không công phá được Đông Nam quan thì ít nhất phải đánh mở lỗ hổng cho ta!"

"Tuân lệnh!"

Ba ma thần từ hậu phương lao ra, cung kính hành lễ với Tát Mễ Cơ Nạp xong lóe người, hóa thành ba luồng sáng bay hướng không trung. Đại quân ma tộc lần nữa phát động.

So với lần trước thì bây giờ đại quân ma tộc dù là số lượng hay chất lượng đều tăng vọt. Tổng số hơn mười vạn, lần nữa tập thể điên cuồng ập hướng Đông Nam quan. Huống chi lần này đại quân ma tộc có ma thần dẫn dắt, so sánh với lần tấn công thăm dò trước thì cách biệt một trời một vực.

Nhìn phía xa đại quân ma tộc khủng bố, Khâu Vĩnh Hạo biến sắc mặt. Nếu đổi làm trước kia, vậy một đội quân ma tộc thế này đủ khiến Đông Nam quan tổn thất thảm thiết, thậm chí có nguy hiểm bị công phá.

Nguyên thân bảy mươi hai Trụ Ma Thần ma tộc có hình dạng khác nhau nhưng không thường xuyên xuất hiện trên chiến trường, bởi thế, dù là điện chủ tiền nhiệm của Chiến Sĩ Thánh Điện, Khâu Vĩnh Hạo không nhận ra thực lực của ba ma thần này. Nhưng từ xa nhìn ba Trụ Ma Thần lóe sáng có thể thấy ra, ba ma thần này tuyệt đối không phải xếp hạng sau.

"Khâu điện chủ không cần gấp, ta biết ba ma thần này." Diệp Tam Mê đứng bên cạnh Khâu Vĩnh Hạo trầm giọng nói.

Trên người các Anh Hùng Vĩnh Hằng đều mặc áo choàng đen rộng lớn, hoàn toàn bao phủ họ lại.

Nghe thanh âm trầm ồm của Diệp Tam Mê, Khâu Vĩnh Hạo thấy xấu hổ, đối mặt ma tộc mạnh mẽ ông rốt cuộc vẫn không đủ trấn định!

"Đó là Trụ Ma Thần thứ ba mươi ba, Gia Ba. Trụ Ma Thần thứ ba mươi sáu, Tư Tháp Lạc Tư. Và Trụ Ma Thần thứ ba mươi bảy, Phỉ Ni khắc Tư. Ba tên này đều lấy hỗ trợ và ma pháp làm chính, tác dụng trên chiến trường khá lớn, năng lực chiến đấu cá thể cũng được."

Đừng nhìn Diệp Tam Mê gủ say mấy ngàn năm, nhưng nó biết về ma thần nhiều hơn các lãnh đạo Chiến Sĩ Thánh Điện hiện nay. Trong bảy mươi hai Trụ Ma Thần ma tộc, trừ cái tên Ma Thần Hoàng biến đổi ra, tên ma thần khác vĩnh viễn không thay đổi. Chính là nói, dù là Nguyệt Ma Thần đời thứ mấy đều gọi là A Gia Lô Tư, Tinh Ma Thần đều là Ngõa Sa Khắc. Cho nên nó mới có thể há mồm nói ra tên ba ma thần.

Nghe nó nói ra tên, trong đầu Khâu Vĩnh Hạo lập tức hiện ra tư liệu ba ma thần này. Ông trầm giọng nói.

"Danh hiệu của Gia Ba là Ảo Thuật Ma Thần, am hiểu thi triển ma pháp ảo thuật, lấy hỗ trợ làm chính. Trong bảy mươi hai Trụ Ma Thần, gã gần như là ma thần toàn diện phụ trợ, sức chiến đấu cá nhân rất yếu. Nhưng có thể xếp hạng ba mươi ba là có thể thấy về mặt phụ trợ gã cường cỡ nào."

"Danh hiệu của Tư Tháp Lạc Tư là Nguyên Rửa Ma Thần, am hiểu các loại ma pháp nguyên rửa, rất đáng ghét."

"Danh hiệu của Phỉ Ni khắc Tư là Hắc Âm Phượng Hoàng, am hiểu hỏa hệ và ma pháp hắc ám, tuy xếp hạng chót trong ma thần lần này nhưng sức chiến đấu là cường đại nhất."

Nêu xong năng lực ba ma thần, lòng Khâu Vĩnh Hạo càng nặng trĩu. Ba ma thần này ở trên chiến trường có thể phát huy tác dụng tuyệt đối khủng khiếp, có thể thấy Tử Linh Ma Thần Tát Mễ Cơ Nạp không vì mới rồi thất bại mà mất bình tĩnh. Đợt tấn công lần này của kẻ địch không dễ dàng cản được!

"Gia Ba và đám Bệnam cứ giao cho ta đi." Diệp Tam Mê lạnh nhạt nói. "Ma tộc không biết sự tồn tại của chúng ta, đã vậy thì ta sẽ tặng lễ vật cho chúng. Nhưng ta chỉ có cơ hội một lần, vậy nên chỉ có thể lo một trong ba ma thần. Một khi ta công kích một tên thì hai tên khác tất nhiên sẽ thi triển Ma Thần Hóa. Đây là một trận cứng rắn đánh."

Đang lúc họ sắp xếp chiến thuật thì phía xa đại quân ma tộc ngày càng tới gần.

Ảo Thuật Ma Thần Gia Ba không khác mấy với nhân loại, mái tóc dài màu xanh sậm xoắn sau lưng, áo choàng dài màu bạc hoa quý. Nhưng diện mạo của gã hơi xấu xa, mũi ưng, mắt ếch, tay cầm pháp trượng xanh thô to. Gã bay hoàn toàn dựa vào sự khống chế nguyên tố, bản thân không có cánh.

Vừa bay tới trước, miệng Gia Ba vừa niệm chú ngữ. Một tầng sáng xanh sậm bao trùm đại quân ma tộc bên dưới.

Bỗng chốc gần vạn ma tộc đứng trước nhất bị ánh sáng xanh bao trùm, tốc độ xông lên tăng vọt.

Ảo thuật ma pháp, quần thể khinh linh thuật.

Làm ma pháp phụ trợ thuần túy, ma pháp phụ trợ của Ảo Thuật Ma Thần Gia Ba có phạm vi cực lớn, bất cứ ma pháp sư nhân loại nào đều không thể sánh bằng được.

Tốc độ thi pháp của gã cực nhanh, sau quần thể khinh linh thuật thì một tầng sáng đỏ hướng tới Hỏa Diễm Ma khô, Lang Ma, Báo Ma bị phủ trùm khinh linh thuật trước đó, lần này là thuật quần thể.

Đây mới chỉ là bắt đầu, nếu cứ để gã không ngừng phóng ra Ảo Thuật ma pháp phụ trợ, vậy thì sức chiến đấu của đại quân ma tộc ít nhất có thể tăng gấp đôi. Trên chiến trường năng lực sinh tồn càng tăng mạnh trên diện rộng, đây còn là với điều kiện Gia Ba không sử dụng Ma Thần Hóa.

Thời gian sử dụng Ma Thần Hóa một lần có hạn, hiển nhiên gã phải đợi đến giây phút mấu chốt cuối cùng mới dùng.

Nhưng gã không biết rằng, mình đã trở thành mục tiêu của Diệp Tam Mê.

Khác với Gia Ba, Tư Tháp Lạc Tư và Phỉ Ni khắc Tư còn chưa ra tay. Bởi vì khoảng cách thi pháp của chúng không xa bằng Gia Ba, hơn nữa đều trực chỉ đối thủ, cho nên nhất định phải tới gần Đông Nam quan mới thi triển tốt hơn.

Lúc này Gia Ba cách Đông Nam quan còn có mười mét, coi như là ma pháp cấm chú đơn thể cũng không thể công kích xa đến thế. Cho nên gã không hề hay biết mình bị nguy hiểm.

Trên đầu tường Đông Nam quan, Diệp Tam Mê lấy xuống mũ trên đầu, lộ ra khuôn mặt già nua, làn da xám ngắt có chút giống sắt thép, nhưng đôi mắt nó rất lạ, không giống Sinh Vật Vong Linh có được. Đó là đôi mắt xanh biếc lóng lánh, trong suốt. Chỉ đáy mắt mới có chút ngọn lửa xanh biếc nhấp nháy.

Diệp Tam Mê nâng tay lên, ở không trung chộp lấy. Bỗng chốc cây cung to lớn xuất hiện trong lòng bàn tay nó. Chiều dài cây cung vượt qua chiều cao của nó, màu ám kim, nhưng phần dây lại là bảy sắc nham nhát.

Cây cung vừa ra, Khâu Vĩnh Hạo đứng gần nhất lập tức cảm giác linh hồn mình như bị hút lấy. Trên cây cung có nhiều hoa văn hoa lệ, nhưng bị sắc ám kim xảo diệu che giấu.

Tay trái Diệp Tam Mê nắm lấy giữa thân cung, chậm rãi nhắc nó tới trước mặt. Tay phải đề dây cung, nhưng không có mũi tên, cứ thế ch ậm

rãi kéo dây cung to ra.

Giây phút nó kéo cung, Khâu Vĩnh Hạo bản năng lùi vài bước, người bên cạnh cũng tránh ra chút. Người Diệp Tam Mên hư có khí lưu vô hình, như là ngọn lửa bốc cháy. Trong quá trình cung mở ra cũng có khí lưu vô hình dâng lên, nhưng lạ là dù là thân cung ám kim hay dây cung bảy sắc đều biến ảm đạm, chẳng chút bắt mắt.

Đây là thần khí? Khâu Vĩnh Hạo coi như kiến thức rộng, liếc mắt liền thấy ra chỗ đặc biệt của cung to, hít ngậm khí lạnh. Không ngờ vị Anh Hùng Vĩnh Hằng này có một thần khí. Hơn nữa thoát trông đây là thượng cổ thần khí, dường như có liên quan đến Tinh Linh tộc. Bởi vì hoa văn trên cây cung có chút đặc điểm của thượng cổ Tinh Linh tộc, Khâu Vĩnh Hạo không phân biệt ra cụ thể nhưng vẫn dễ dàng nhìn ra nó liên quan đến Tinh Linh tộc.

Ảo Thuật ma pháp thứ ba của Gia Ba lập tức sắp hoàn thành. Gã là một ma thần cá thể, không có chủng tộc thuộc về mình, bởi vậy lúc trước Cuồng Ma tộc, Ma Nhân Thuật Sĩ chết thì gã không chút quan tâm. Chỉ là gã rất khinh thường Tát Mễ Cơ Nạp chỉ huy, về mặt khống chế đại cục, gã là Ảo Thuật Ma Thần tự cho rằng mình là thiên hạ đệ nhất. Chẳng qua bản thân gã không có sức chiến đấu trực tiếp cho nên mới từ đầu đến cuối không trở thành thống soái tiền tuyến, bởi vậy trong lòng có cảm giác rất uất ức.

Rốt cuộc đến lúc gã ra chiến trường, trong lòng Ảo Thuật Ma Thần Gia Ba sự uất ức có thể trút ra hết rồi, để tất cả ma tộc thấy chỗ cường đại của gã thuần túy phụ trợ.

Cũng vào lúc này, bỗng nhiên lòng Gia Ba thít chặt, ma pháp đang ngâm xướng tự đứt đoạn. Gã chỉ thấy trái tim như bị bàn tay to vô hình bóp chặt, đau đớn khó nói nên lời. Gã kêu rên ra tiếng, bản năng nhìn hướng Đông Nam quan.

Gã trông thấy là một đôi mắt xanh biếc, cây cung to lớn.

Không khả năng, khoảng cách xa như vậy, cung tiễn nào có thể bắn đến?

Trong lúc Gia Ba thầm rung động, không tin đối phương có thể công kích mình thì bỗng nhiên trên đầu tường Đông Nam quan, ngọn lửa xanh biếc bùng cháy lên cao tới trăm mét.

Ngọn lửa đột ngột hù dọa ma tộc. Ngay sau đó, trong ánh sáng xanh biếc, một điểm sáng bảy sắc như tia chớp bắn ra.

Mục tiêu là ta! Gia Ba thầm rống trong lòng, cảm giác nguy hiểm mãnh liệt khiến gã chớp mắt dẫn động lực lượng Trụ Ma Thần của mình.

Trong trận doanh ma tộc, Trụ Ma Thần thuộc về Ảo Thuật Ma Thần Gia Ba bỗng phát ra ánh sáng xanh sậm chói lòa. Trên Trụ Ma Thần từng phù văn như sống lại, chớp mắt bay lên không hợp thành ký hiệu càng to hơn bay hướng phía xa, chỗ có Gia Ba.

Nhưng Gia Ba phát hiện cuối cùng vẫn là muộn chút.

Điểm sáng bảy sắc kia từ cây cung bắn ra, không khí trước người Diệp Tam Môn goài trăm mét đều phát ra tiếng ù vang. Ánh sáng bảy sắc bay chưa tới trăm mét thì biến mất trên không trung.

Gia Ba thi triển Ma Thần Hóa không thể nói là vô ích, nhưng khi ký hiệu sắc ám lam to lớn bay đến sau lưng gã, thậm chí bắt đầu dung hợp với bản thể thì không khí trước mặt gã bỗng nổ tung, một điểm sáng bảy sắc chợt xuất hiện.

Gia Ba chỉ kịp làm là để pháp trượng to lớn màu xanh chắn trước mặt. Nhưng khoảnh khắc, ánh sáng bảy sắc lại lần nữa biến mất.

Ký hiệu to lớn sau lưng Gia Ba nhanh chóng dung nhập vào người gã, khiến thân thể gã mau chóng phình to ra, quanh người xuất hiện hơn trăm phù văn vờn quanh, xoay quanh. Đó là ký hiệu Ảo Thuật ma pháp

tổ hợp. Dưới trạng thái Ma Thần Hóa, Gia Ba thi triển Ảo Thuật ma pháp thì uy lực có thể tăng cao gấp đôi.

Nhưng lúc này, Ảo Thuật Ma Thần bình bình tại đó không động đậy, ánh mắt ngơ ngác nhìn chăm chăm phía xa, trong con người là vẻ khó tin.

Nguyễn Rửa Ma Thần Tư Tháp Lạc Tư, Hắc Ám Phượng Hoàng Phi Ni khắc Tư cũng cảm giác ra không đúng. Hai ma thần không chút chần chờ dẫn động Ma Thần Hóa.

Nguyễn Rửa Ma Thần Tư Tháp Lạc Tư phát ra tiếng "Oa oa.". Đôi cánh đen giương ra, vốn hình người bị Trụ Ma Thần da cam phía xa chiếu rọi, biến thành một con chim khổng lồ giương cánh đạt mười mét, đôi mắt và miệng đều là da cam.

Hắc Ám Phượng Hoàng Phi Ni khắc Tư Ma Thần Hóa hoa lệ hơn nhiều. Thân dài hơn hai mươi mét, giương cánh càng rộng hơn, thân thể đen huyền lệ đầy văn lộ ngọn lửa sắc ám kim, gã biến thành một Hắc Ám Phượng Hoàng.

Nhưng chúng Ma Thần Hóa không thể ảnh hưởng Gia Ba. Khi chúng biến thân thì một tia sáng bảy sắc bắn đầu từ trong người Gia Ba tràn ra. Ngay sau đó...

*Oành! * Một tiếng nổ lớn, chính giữa ký hiệu thật nhiều ảo thuật bảo vệ, thân thể Gia Ba bỗng nổ tung. Vô số ánh sáng bảy sắc bùng phát, hù dọa Nguyễn Rửa Ma Thần Tư Tháp Lạc Tư, Hắc Ám Phượng Hoàng Phi Ni khắc Tư nhanh chóng né ra.

Ảo Thuật Ma Thần Gia Ba xếp hạng ba mươi ba trong ma tộc, từ khi trận đại chiến bắt đầu, trở thành vị ma thần thứ nhất chết trên chiến trường.

Tát Mễ Cơ Nạp ngồi trên ghế ch ử soái đứng bật dậy, mắt lộ vẻ hoảng sợ.

Nên biết rằng dù Gia Ba không am hiểu chiến đấu nhưng tu vi cũng tới cấp chín bậc ba, nếu là Trụ Ma Thần kết hợp thi triển Ma Thần Hóa thì thậm chí có sức chiến đấu từ cấp chín bậc năm trở lên, phụ trợ toàn trường cực cường đại, không ngờ bị kẻ địch giết ngay lập tức.

Chẳng phải đã nói Chiến Sĩ Thánh Điện không có thần khí ư? Nhưng mới rồi ánh sáng bảy sắc rõ ràng là thần khí mới phát ra được. Cung tiền cấp thần khí?

Trên chiến trường thần khí đáng sợ nhất không thể nghi ngờ chính là loại pháp trượng ma pháp có thể tăng phúc. Nhưng nói đến uy hiếp lớn nhất thì không gì vượt qua cung tiền. Xuất hiện một thần khí cung tiền, có thể nói là uy hiếp rất lớn đối với một ma thần. Coi như là Tử Linh Ma Thần Tát Mễ Cơ Nạp xếp hạng thứ tư cũng không ngoại lệ! Đông Nam quan còn khó tấn công hơn gã tướng, sắc mặt Tát Mễ Cơ Nạp không thể kiềm chế biến càng khó xem hơn.

*Đình đang đang! *

Cây cung to rơi xuống đất. Tay trái Diệp Tam Mê cầm cung rất vững nhưng tia sáng trong mắt đã tối tăm nhiều. Hiển nhiên bắn ra một mũi tên giết ma thần đối với nó không phải chuyện gì thoải mái. Nhưng mũi tên này đối với sĩ khí nguyên Đông Nam quan là tăng phúc không gì sánh kịp.

Kẻ địch đã đến. Hỏa Diễm Ma khôi là chủng tộc cường đại kết hợp chiến đấu ma pháp và vật lý thành một, mới tới dưới thành thì chúng bắt đầu điên cuồng bắn hỏa diễm cầu lên đầu tường. Cùng lúc đó, dùng thân thể cao to có lực phòng ngự mạnh mẽ bảo vệ Lang Ma, Báo Ma sau lưng.

Ma pháp thổ hệ Lạc Thạch Thuật từ trên trời giáng xuống, phạm vi lớn đánh vào trước tường thành. Hơn nữa những đá nguyên tố này sau khi oanh kích sẽ tự động biến mất, tuyệt sẽ không cản trở ma tộc.

Năm trăm ma pháp sư thổ hệ cùng phát lực, tạm thời ngăn cản kẻ địch bên dưới tấn công. Nhưng sức chiến đấu thân thể cứng rắn của Lang Ma còn mạnh hơn, Báo Ma thì giỏi tốc độ. Bởi vậy Lạc Thạch Thuật tổn thương chúng khá là hữu hạn, chỉ có thể hạn chế ch ứng công thành.

Trải qua Diệp Tam Mê bắn một phát, Khâu Vĩnh Hạo đã hồi phục lại bình tĩnh, ra từng mệnh lệnh. Đứng trước tường thành, đường bộ bị thuận chiến sĩ lấp đầy. Trong thành, đại quân kỵ sĩ đã tập kết, tùy thời ra thành tác chiến. Chỉ có tại đất bằng thì tác dụng của kỵ sĩ mới lớn nhất.

Nhiệm vụ của ma pháp sư hỏa hệch ủ yếu là đối phó không quân địch. Song Đầu Ma Thửu và Cầm Ma cùng đến. Cầm Ma am hiểu công kích vật lý, Song Đầu Ma Thửu thì là công kích song hệ ma pháp hắc ám và hỏa, năng lực công kích vật lý nhất định, có uy hiếp rất lớn với Đông Nam quan.

Nhưng mới rồi một mũi tên của Diệp Tam Mê có lực uy hiếp thật quá mạnh, bởi vậy tốc độ áp sát của ma tộc giảm thấp rất nhiều. Ngay cả Nguyên Rửa Ma Thần Tư Thập Lạc Tư, Hắc Ám Phượng Hoàng Phi Ni khắc Tư cũng không dám tới quá gần thành. Bọn chúng thi triển Ma Thần Hóa cũng không thể hoàn toàn khẳng định có thể an toàn rút lui khỏi đòn công kích cung thần khủng bố kia.

Diệp Tam Mê đánh chết ma thần tuy chỉ có một tên, nhưng có thể nói là nó dựa vào sức mình đã giảm tác dụng của ma thần đến mức thấp nhất.

Tử Linh Ma Thần Tát Mễ Cơ Nạp chuyển sang đứng chỉ huy chiến đấu.

"Tất Phất Long Tư, Gia Cáp Đề, các người đi giúp Tư Thập Lạc Tư, Phi Ni khắc Tư."

"Vâng!" Hai thân hình vạm vỡ lóe ra từ sau lưng Tát Mễ Cơ Nạp, hóa thành bóng sáng màu đen đặc và nâu nhạt bay hướng chiến trường.

Trong bảy mươi hai Trụ Ma Thần xếp hạng thứ bốn mươi sáu, Quái Thú Ma Thần Tất Phất Long Tư, cao mười mét, lớn lên như một quái thú bản phóng đại, năng lực cận chiến siêu mạnh nhưng không biết ma pháp gì. Người mình đồng da sắt, lực phòng ngự kinh khủng.

Trong bảy mươi hai Trụ Ma Thần xếp hạng thứ bốn mươi tám, Khủng Ngưu Ma Thần Gia Cấp Đề, bản thể là một con trâu to, ở trong bảy mươi hai Trụ Ma Thần nằm trong số ít giỏi nhất là phòng ngự.

Tát Mễ Cơ Nạp sai hai tên này ra ngoài, mục đích rất đơn giản, bảo vệ Nguyên Rửa Ma Thần, Hắc Ám Phượng Hoàng lực phòng ngự khá yếu, để lực lượng ma pháp của chúng có thể phát huy mức độ lớn nhất trên chiến trường, do đó xoay chuyển tình hình bất lợi.

Quái Thú Ma Thần và Khủng Ngưu Ma Thần đối phó cung tiễn nhẹ nhàng hơn nhiều.

Trong lúc Tát Mễ Cơ Nạp tiếp viện cho hai ma thần tiền tuyến thì trận chiến công phòng của Đông Nam quan đã toàn diện triển khai.

Pháp lực của ma pháp sư thổ hệ sắp cạn kiệt thì Lang Ma, Báo Ma đã toàn diện công thành. Bọn chúng đều là chủng tộc chủ chiến ma tộc, thực lực khá mạnh. Hỏa Diễm Ma khôi năng lực leo yếu kém, nhưng một khi để chúng nó leo lên đầu tường thì sẽ tăng uy hiếp rất lớn với các chiến sĩ trên thành.

Các thuẫn chiến sĩ anh dũng chắn trước nhất, va chạm với Lang Ma, Báo Ma.

Chức nghiệp giả Chiến Sĩ Thánh Điện tuy có thực lực yếu nhất trong Lục Đại Thánh Điện nhưng cũng là số lượng nhiều nhất. Thuần chiến sĩ chắn ở đẳng trước, cuồng chiến sĩ phía sau, chiến đấu liều mạng với Lang Ma tộc, Báo Ma tộc.

Cao tầng Chiến Sĩ Thánh Điện toàn bộ xuất hiện trên chiến trường. Lang Ma, Báo Ma có mạnh hơn nữa, so với chiến sĩ trên cấp chín thì

kém xa.

Một kiếm quang vàng to lớn quét ngang trên đầu tường. Trên tường thành dài vài trăm mét, tất cả Lang Ma, Báo Ma và số ít Hỏa Diễm Ma khôi mới vừa leo lên đều bị chém eo, chết hết. Đó là Khâu Vĩnh Hạo ra tay.

Chiến sĩ trên cấp tám trực tiếp đứng trên lỗ châu mai, thật sự khiến Lang Ma, Báo Ma không thể vượt qua một bước.

Nhưng đòn tấn công từ trên không trung ma tộc đã tới rồi. Ma pháp của Song Đầu Ma Thửu, tia chớp mâu của Cầm Ma không ngừng rơi xuống đầu tường Đông Nam quan, bắt đầu tạo thành tổn thương cho quân đội Liên Bang Thánh Điện. May mắn chiến thuật của đám Khâu Vĩnh Hạo rất thành công, các ma pháp sư được bảo vệ rất tốt. Nhưng bọn họ phản kích lại kẻ địch không quân không mạnh lắm.

Khiến Tử Linh Ma Thần Tát Mễ Cơ Nạp ngoài ý muốn là không biết tại sao, bình thường Đông Nam quan có vũ khí phòng ngự mạnh nhất là Ma Đạo đại pháo vẫn không phát uy, dường như bốc hơi hết. Điều này khiến cho sức chiến đấu của không quân ma tộc càng mạnh.

*Phập phụt phụt! *

Một chiến sĩ bỗng nhiên bị cắt đứt cổ. Bỗng chốc trên tường thành xuất hiện lỗ hồng, nhưng cuồng chiến sĩ mặt sau dùng xác thịt nhanh chóng lấp lại.

"Ma pháp sư, thuật dò tìm, có Địa Miễn tộc!"

Từng thuật dò xét xẹt qua đầu tường. Hiển nhiên Địa Miễn tộc xen lẫn với Báo Ma, Lang Ma xuất hiện trên chiến trường. Cho dù là có thuật dò xét chiếu sáng, Địa Miễn tộc Ẩn Hình Giả cũng như mây khói trong suốt, ở trên chiến trường rất khó bị phát hiện. Thoáng chốc làm thương vong trên đầu tường Đông Nam quan tăng lên.

Không trung, Quái Thú Ma Thần và Khủng Ngưu Ma Thần rút cuộc tới nơi. Có chúng bảo vệ, Hắc Ám Phượng Hoàng Phi Ni khắc Tư, Nguyên Rửa Ma Thần Tư Tháp Lạc Tư rút cuộc áp sát đầu tường. Ma pháp của chúng đã chuẩn bị sẵn sàng.

Chiến đấu đến lúc này, ma tộc rút cuộc dựa vào thực lực đội quân đông đúc chiếm ưu thế.

Một đoàn sáng xanh thăm bồng trở thành tiêu điểm của mọi người. Trong lúc nó từ trên trời rơi xuống dẫn theo con đường vụn vẹo.

Trong mắt Nguyên Rửa Ma Thần Tư Tháp Lạc Tư tràn đầy dữ tợn.

"Đi chết đi, nhân loại đáng ghét! Các người dám giết Gia Ba, ta muốn xem coi các người làm sao ngăn được đầm lầy hủ thực của ta!"

Cái tên nghe thì rất đơn giản nhưng cũng là cấm chú chân chính. Cấm chú tràn ngập uy lực nguyên rửa, mục tiêu không phải con người mà là tường thành.

Nhưng cùng lúc đó, một bóng lửa đỏ bồng từ đầu tường nhảy vọt lên. Đôi cánh lửa khổng lồ giương ra, thúc đẩy thân thể nó như tia chớp bay tới đứng trước đoàn sáng xanh biếc.

Vũ khí trong tay nó là trường mâu. Trường mâu chỉ tới trước, một tinh thể lửa đỏ trong suốt lóng lánh xuất hiện ở mũi mâu.

Tinh thể sắc lửa cứ thế đâm vào trong quả cầu. Quả cầu xanh khựng trên không trung, dường như sắp nổ tung. Nhưng tinh thể lửa đỏ đâm vào trong lại trước tiên bùng nổ.

Đó là ngọn lửa hỗn hợp sắc đỏ và xanh, chớp mắt dâng lên, ở trên không trung hóa thành hỏa đoàn khổng lồ. Ngay sau đó, bóng dáng lửa đỏ bay lên, trường mâu trong tay chỉ hướng chân trời.

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 317

Công Kích Trí Mạng

Cùng với trường mâu trong tay bóng đỏ chỉ hướng bầu trời, ngọn lửa xanh đỏ hòa nhau hóa thành cột trụ lửa to lớn xông vào trận doanh Song Đầu Ma Thửu không xa. Trên trăm con Song Đầu Ma Thửu ở trong ngọn lửa khủng bố phát ra tiếng hét thảm thiết thê lương. Coi như là mấy ma thần muốn cứu viện cũng không kịp.

Đó là một chiến sĩ, toàn thân phủ bộ giáp lửa đỏ, trong tay cầm trường mâu cũng là màu đỏ rực. Ngọn lửa nóng cháy bốc lên, trên người y bởi vì nhiệt độ cao nên hình dạng hơi hư ảo, không thể thấy rõ.

Chiến sĩ thật mạnh! Bốn ma thần trên bầu trời đều giật mình. Tuy chúng không e ngại đối thủ như vậy, nhưng tu vi của chiến sĩ này vẫn khiến chúng giật mình.

Cái thứ nhìn như chỉ là tinh thể rõ ràng là kỹ năng lĩnh vực! Nếu không thì cấm chú mà Nguyên Rửa Ma Thần súc thể đã lâu đâu dễ dàng bị hóa giải như vậy?

Khủng Ngưu Ma Thần Gia Cáp Đề hét to, thân thể khổng lồ thoáng chốc tăng vọt mấy trăm mét. Vũ khí của gã là cây gậy dài to lớn, theo thân thể tăng vọt mà biến lớn, hoàn toàn bảo vệ Nguyên Rửa Ma Thần Tư Tháp Lạc Tư sau lưng.

Cây gậy to quét ngang, đánh hướng chiến sĩ lửa đỏ.

Chiến sĩ hừ lạnh, trường mâu chỉ tới trước, thân thể bùng phát, trường mâu mang một vòng không khí bay lên không trung. Hỏa long nhanh chóng xoay tròn bay lên cao, y thì lắc mình né tránh, rơi trở về đầu tường, cũng tránh đi một gậy của Gia Cáp Đề.

Hỏa long ở trên không trung nổ tung, hóa thành từng lưỡi dao lửa bay tứ tán, lần nữa đả kích Song Đầu Ma Thửu nặng nề. Lại có trên trăm Song Đầu Ma Thửu dưới một kích kia chết hết.

Gia Cáp Đề nổi giận, dựa vào lực phòng ngự mạnh mẽ của bản thân, gã không thềm để ý ma pháp từ đầu tường phóng tới. Sau lưng gã từ từ hiện ra ảo ảnh con trâu to. Con trâu màu nâu nhạt, có một đôi mắt trắng, khí thế khủng bố chớp mắt dâng tràn. Từng khối cơ bắp trên người Gia Cáp Đề bắt đầu phồng lên, hỗn hợp mạch máu thô to khiến người gã biến càng thêm kinh khủng. Cây gậy trong tay biến thành cột sáng, ánh sáng nâu nhạt lóe sáng ngời.

Ma Thần Hóa.

Làm một trong ma thần giỏi nhất công kiên, gã ở trong Đông Nam quan không lộ ra lực lượng mạnh mẽ nhất của mình, nhưng cũng ném hướng Đông Nam quan một cây gậy đường kính hơn trăm mét, độ thô hơn mười mét. Lần này nếu bị gã đập trúng, trước không nói chết bao nhiêu người, chỉ sợ nguyên tường thành Đông Nam quan đều bị gã đập mở lỗ hổng lớn.

Ngay lúc này, một thân hình màu vàng bỗng nhiên xuất hiện giữa không trung. Bóng vàng rất quái lạ, mình trần, làn da xám xịt, cả người tỏa ra ánh sáng vàng chói lòa. Cơ bắp thô to hiện ra lực lượng và uy mãnh, vũ khí trong tay cũng là một cây gậy to.

Đỉnh đầu trọc chiếu ra ánh sáng vàng chói mắt tỏa ra từ bản thân, đôi mắt toát ra ngọn lửa vàng.

Đôi mắt một gậy khủng bố của Khủng Ngưu Ma Thần Gia Cáp Đề, không ngờ gã chẳng thềm để ý, dùng bàn tay nghênh đón cây gậy. Phải

biết rằng thể tích và khí thể hai bên hoàn toàn kém xa!

*Oành! [

Trên không trung Đông Nam quan như vang lên tiếng trời gầm, thanh âm đinh tai nhức óc khiến các tướng sĩ hai bên chiến đấu người run lên, chiến trường thậm chí tạm ngừng.

Hình ảnh khiến người rung động xuất hiện, không ngờ Khủng Ngưu Ma Thần Gia Cáp Đề bị chấn bay ngược ra xa ngàn mét. Chiến sĩ đầu trọc dù cũng bị đánh bay nhưng rất nhanh ổn định thân thể trên không trung.

Ngang sức ngang tài?

Trời ạ! Một chiến sĩ nhân loại mà về sức mạnh thì ngang tài với Khủng Ngưu Ma Thần Gia Cáp Đề? Đây thật là quá khó tin. Đừng quên Gia Cáp Đề đã thi triển Ma Thần Hóa, bản thân đạt tới trạng thái mạnh nhất. Cho dù gã không đặc biệt giỏi về chiến đấu nhưng sức mạnh của mình có thể đứng mười hạng đầu ma tộc.

"Hi hi, đã quá!" Chiến sĩ đầu trọc cười to, người chột lóe, chủ động khiêu chiến nhào hướng Khủng Ngưu Ma Thần Gia Cáp Đề.

Bóng dáng lửa đỏ lúc trước cũng lại xuất hiện trên chiến trường, hướng tới Nguyên Rửa Ma Thần Tư Tháp Lạc Tư.

Không chút nghi ngờ, hai chiến sĩ này đều là cường giả cấp chiến thần, hơn nữa hai người ở tình huống một chọi một mà không kém gì Nguyên Rửa Ma Thần, Khủng Ngưu Ma Thần, thậm chí về mặt thuộc tính dường như hơi khắc chế đối phương. Điều này không thể không khiến Tử Linh Ma Thần Tát Mễ Cơ Nạp ở phía xa chỉ huy chiến đấu phải chú ý.

Đông Nam quan nhưng lại còn có cường giả như vậy? Tát Mễ Cơ Nạp hơi ngạc nhiên. Tựa như Liên Bang Thánh Điện hiểu về ma tộc, ma

tộc cũng nghiên cứu sâu về cường giả Liên Bang Thánh Điện. Chiến Sĩ Thánh Điện có bao nhiêu cường giả tu vi cấp chín, Tát Mễ Cơ Nạp biết rất rõ. Nhưng trong ấn tượng của gã, chiến sĩ hỏa hệ và chiến sĩ thổ hệ dường như không ai cường đại như vậy!

Lấy tu vi của gã tất nhiên nhìn ra được, lý do chiến sĩ đầu trọc về mặt sức mạnh có thể chống lại Khủng Ngưu Ma Thần Gia Cấp Đề là bởi vì gã chính là một cường giả linh vực. Cộng thêm linh vực tăng phúc chắc chắn là lực lượng, thế này mới có thể đấu ngang tài với Gia Cấp Đề đã Ma Thần Hóa. Gia Cấp Đề xếp hạng thứ bốn mươi tám, còn chưa có linh vực của riêng mình, tu vi cấp chín bậc hai thêm vào Ma Thần Hóa, so sánh với đối phương thì không chiếm ưu thế bao nhiêu. Nếu dưới trạng thái Ma Thần Hóa không thể đánh bại được đối phương, một khi Ma Thần Hóa biến mất thì sợ là sẽ rơi vào thế yếu.

Sức chiến đấu của chiến sĩ hỏa hệ càng mạnh, chẳng những có linh vực còn là kỹ năng linh vực. Hỏa hệ khắc chế nguyên rửa không bằng quang, nhưng ngọn lửa cấp bậc kỹ năng linh vực thì khác. Nguyên Rửa Ma Thần Tư Thập Lục Tư sợ hãi đối phương tới gần, muốn chiến thắng đối thủ thì tuyệt đối không dễ dàng.

May là bên Quái Thú Ma Thần Tất Phất Long Tư, Hắc Ám Phượng Hoàng Phi Ni khắc Tư còn chưa xảy ra vấn đề, hắc ám hỏa diễm đã giáng xuống đầu tường quan ải.

Tác dụng của mục sư lập tức lộ ra. Một màn sáng vàng chống trên đầu tường, chống lại hắc ám hỏa diễm xâm thực. Diệp Tam Mê trên đầu tường lại lần nữa xách lên cung thần, ánh mắt nhìn chăm chăm Phi Ni khắc Tư thì triển ma pháp.

Hình ảnh lúc trước giết Gia Ba đem đến áp lực tâm lý rất lớn cho Phi Ni khắc Tư, nên ma pháp của gã lại bị cắt đứt một lần nữa, nhanh chóng núp sau lưng Quái Thú Ma Thần Tất Phất Long Tư, thế này mới yên tâm. Tất Phất Long Tư không dám cứ thế đi công thành, nhiệm vụ hàng đầu của gã là bảo vệ Phi Ni khắc Tư.

Trong ma tộc, xếp hạng quyết định địa vị. Phỉ Ni khắc Tư xếp hạng thứ ba mươi bảy tuy chưa có lĩnh vực của mình, nhưng địa vị cao hơn Tất Phát Long Tư hạng bốn mươi sáu rất nhiều.

Có thể nói Diệp Tam Mê dựa vào lực lượng bản thân đánh chết một ma thần, hữu hiệu kiềm chế hai ma thần, khiến Hắc Ám Phượng Hoàng Phỉ Ni khắc Tư giảm thấp sức chiến đấu nhiều, còn khiến Quái Thú Ma Thần Tất Phát Long Tư không dám dễ dàng công thành.

Cho đến giờ phút này, đa số Anh Hùng Vĩnh Hằng ở tại Đông Nam quan chưa từng ra tay, che giấu lực lượng của họ.

"Khâu điện chủ, có cần dùng chúng ta sắp bày chưa?" Một ông lão đứng cạnh Khâu Vĩnh Hạo vừa mới lấy kiếm Lĩnh Vực xử lý một đồng kẻ địch nhỏ giọng hỏi.

Ông lão cũng là một Anh Hùng Vĩnh Hằng, ở bên cạnh còn có hai người. Tuy thân thể bị áo choàng to che giấu nhưng nguyên tố quanh người dao động cực đậm đặc.

"Không, không thể phát động ngay lúc này. Ác Ma tộc còn chưa xuất động." Khâu Vĩnh Hạo trầm giọng nói.

Lúc này tâm tình ông đã hoàn toàn trầm ổn. Trông thấy thực lực cường đại của các Anh Hùng Vĩnh Hằng, Khâu Vĩnh Hạo tăng rất lớn sự tự tin. Có những Anh Hùng Vĩnh Hằng trấn giữ, Tử Linh Ma Thần Tát Mễ Cơ Nạp còn có bao nhiêu cơ hội chứ?

Nói rồi Khâu Vĩnh Hạo nhảy người lên, rơi vào chiến đấu.

Làm điện chủ tiền nhiệm Chiến Sĩ Thánh Điện, ông lĩnh ngộ ra huyền bí kiếm ý và kiếm Lĩnh Vực, ở trên chiến trường có lực sát thương cực lớn. Vì tránh cho càng nhiều thương vong, Khâu Vĩnh Hạo dẫn theo bảy chiến sĩ tu vi trên cấp sáu bay lên trời, đứng đối diện với Cầm Ma và Song Đầu Ma Thửu.

Chiến trường rơi vào thế giằng co. Cùng với mục sư kháng cự ma pháp, nhân loại dần tăng số thương vong.

Tát Mễ Cơ Nạp lạnh lùng nhìn tình thế chiến trường, không biết tại sao gã cứ cảm thấy hình như mình tính sót cái gì.

Chiến trường bắt đầu đến bây giờ, gã lần lượt bỏ vào mười lăm vạn binh lực, tuy đó không phải chủng tộc mạnh nhất gã khổng chế nhưng cũng là gần một phần ba lực lượng.

Nhìn từ cục diện trước mắt coi như có lợi với chúng. Đông Nam quan rơi vào trạng thái giằng co, gã tin rằng càng rót nhiều binh vào thì chiến cuộc tất nhiên sẽ phát triển nghiêng về một bên.

Nhưng gã không chút vội vàng. Đối với đại quân tinh nhuệ dưới tay gã không có gì đau lòng, gã để ý chỉ có tộc nhân của mình. Sự sống chết của chủng tộc khác liên quan gì gã? Bọn chúng chết nhiều chút, lúc cướp tài nguyên nhân loại thì tộc nhân của gã có thể chiếm được nhiều hơn.

Bây giờ không bị phá vỡ chiến trường trừ mười vạn đại quân ma tộc Ác Ma tộc ra, đa số là chủng tộc có ma thần bảo hộ. Tuy Tát Mễ Cơ Nạp địa vị cao quyền nặng nhưng vẫn phải nể mặt ma thần khác, nếu không gây chuyện đến chỗ Ma Thần Hoàng thì tất cả không còn mặt mũi nào.

"Bên Đông Nam quan đã bắt đầu rồi." Long Thiên Ẩn nói với Long Hạo Thần.

Hai ông cháu đang ở trong một phòng hội nghị nhỏ. Trừ hai người ra, các thành viên Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi đều ở.

Long Hạo Thần gật đầu, nói.

"Bên Nguyệt Dạ đưa tới tình báo cực kỳ chính xác. Đối với chúng ta, đây là trận đấu nắm chắc rồi, Tát Mễ Cơ Nạp đã vào bẫy. Còn bên kia?"

Long Thiên Ẩn nói.

"Bên kia cũng phát hiện tung tích kẻ địch, nhận định trong vòng hai ngày, Địa Ngục Ma Thần Mã Nhĩ Ba Sĩ Đáo, Hùng Ma Thần Hoa Lợi Phất dẫn đại quân đến Vạn Thú quan. Địa Ngục Ma tộc và Hùng Ma tộc phối hợp khiến người đau đầu. Nhưng lão già Trần Hoàn Vũ bình thường dù rất keo kiệt đúng là cất giấu không ít thứ tốt. Mã Nhĩ Ba Sĩ Đáo, Hoa Lợi Phất muốn từ trên tay lão ta kiếm chút cháo sợ rằng không dễ dàng gì."

Long Hạo Thần nói.

"Cách thời gian ba ngày Ma Thần Hoàn nói còn chưa tới hai ngày, tin tưởng y cũng đang chú ý bên chiến trường, dù có tin tức gì sẽ không nhanh bằng chúng ta, sẽ không sai lệch quá nhiều. Cứ để y vui vẻ một lát, chỉ sợ y còn tưởng chúng ta không hề biết tình huống bên đó, Đông Nam quan và Vạn Thú quan chân tay luống cuống."

Long Thiên Ấn thở dài nói.

"Đáng tiếc lần này phải tiêu hao quá nhiều tài nguyên. Nhưng chỉ cần một chiến định đại cuộc, chiến thắng ma tộc, trả giá bao nhiêu đều đáng. Ta ngược lại không lưỡng hai bên Đông Nam quan và Vạn Thú quan. Mấu chốt nhất vẫn là Ma Thần Hoàn. Hạo Thần, con có thật có nắm chắc cản được công kích của Ma Thần Hoàn sao?"

Long Hạo Thần mỉm cười, không đáp lại vấn đề của ông nội. Thật có tin tưởng sao? Tự tin thì đương nhiên có, nhưng có thật sự chặn được hay không, không đánh thì sao hẳn biết? Theo Dạ Tiểu Lệ phân tích về Ma Thần Hoàn đã nói rằng hẳn gần như không có cơ hội. Tất nhiên đây là không tính đến Hạo Nguyệt. Hạo Nguyệt là lá bài lớn nhất của hắn, không tới bất đắc dĩ, Long Hạo Thần sẽ không lật ra. Bởi vì Hạo Nguyệt xuất hiện chắc chắn sẽ khiến Ma Thần Hoàn phát cuồng.

"Thải Nhi, chú ý an toàn." Long Hạo Thần nắm bàn tay Thải Nhi ngồi cạnh mình.

Thải Nhi mỉm cười nói.

"Yên tâm đi, em sẽ đi nhanh về nhanh."

Nói xong nàng xoay người đi mất.

Vương Nguyên Nguyên cười khổ nói.

"Nếu không phải danh ngạch quá ít thì nên là tôi đi mới đúng. Tôi là điện chủ Chiến Sĩ Thánh Điện cũng quá không hợp cách."

Long Hạo Thần cười nói.

"Đừng nói vậy, quyết chiến cuối cùng chắc chắn là bên này. Chúng ta phải đối mặt mới là lực lượng khủng bố nhất của ma tộc, sẽ có cơ hội cho cô phát huy."

.....

Ngoài Ngự Long quan, đại doanh ma tộc.

"Bệ hạ, Tát Mễ Cơ Nạp dẫn đại quân đã tới Đông Nam quan. Gã trước tiên tấn công Đông Nam quan." Nguyệt Ma Thần A Gia Lôi Tư báo cáo tin mới nhất cho Ma Thần Hoàng.

Ma Thần Hoàng nửa nằm trên long sán của mình, cười khẽ.

"Gã sốt ruột thật! Nhưng tổn thất lớn chút cũng không sao."

Tất nhiên A Gia Lôi Tư hiểu ẩn ý của Ma Thần Hoàng.

"Bệ hạ, vậy bên chúng ta có cần tăng chút áp lực với Ngự Long quan không?"

Ma Thần Hoàng lắc đầu, khuôn mặt lộ nét cười.

"Không vội, bây giờ vội là nhân loại mới đúng. Ta phải cùng Long Hạo Thần chơi trò chơi, chỉ có từ từ chinh phục mới thú vị. Không đánh đổ tin tưởng và tín ngưỡng của hắn thì hắn sẽ không thần phục ta. Nhân loại đã gom góp tích lũy sáu ngàn năm, là lúc nên giao ra một vài thứ."

Người truyền lệnh của ta cho Tát Mễ Cơ Nạp, Mã Nhĩ Ba Sĩ Đáo, ta mặc kệ chúng làm như thế nào, nhưng phải dùng thời gian ngắn nhất xông vào Liên Bang Thánh Điện, tấn công Thánh thành."

"Tuân lệnh!"

A Gia Lôi Tư cung kính đáp, nhanh chóng xoay người ra khỏi lều.

Ra khỏi lều của Ma Thần Hoàng, A Gia Lôi Tư nhú mào, thầm nghĩ, lần này chỉ sợ nhân loại thật không có chút cơ hội. Bệ hạ sử dụng đều là dương mưu.

Một ngày sau, Đông Nam quan.

Nguyên tường thành Đông Nam quan đều bị các loại màu máu nhuộm đậm. Trên tường thành xuất hiện nhiều dấu vết phá hư, may là tường thành quan ải này đủ dày, còn có ma pháp trận bảo vệ, mặt ngoài thùng lỗ chỗ nhưng bên trong còn vững vàng.

Chiến đấu đã tiến hành một ngày một đêm, Tát Mễ Cơ Nạp như phát điên điều động đại quân ma tộc từng đợt từng đợt tấn công, không cho Đông Nam quan một chút cơ hội thở dốc.

Năm mươi vạn đại quân luân phiên tác chiến, thế công thứ nhất kết thúc thì đợt thứ hai lập tức xông lên. Một ngày một đêm, ma tộc trừ mới bắt đầu bị đánh trở tay không kịp, khiến Ma Nhân Thuật Sĩ, Cuồng Ma tộc bị tổn thất thảm trọng ra, nhìn tổng thể thì vẫn chiếm ưu thế áp đảo. Tuy không ngừng bị Đông Nam quan đánh lui, nhưng Đông Nam quan cũng tổn thất không nhỏ, sức chống cự dường như ngày càng yếu. Nếu không phải trong thành quân đoàn kỵ sĩ đi ra trùng kích mấy lần, sợ là thương vong càng lớn hơn.

Nhưng ma tộc tổn thất càng nhiều, lần này công thành không có vật hy sinh, tất cả đều là tinh nhuệ. Theo thống kê, trong năm mươi vạn đại quân ma tộc đã có sáu vạn chết trong trận chiến công phòng, có thể thấy

thế công hung mãnh bao nhiêu. Thương vong bên nhân loại tuy không lớn như ma tộc, nhưng cũng tới số lượng một nửa.

Trong đó, bên Đông Nam quan, tử thương tối đa chẳng ngờ là thuần chiến sĩ có lực phòng ngự mạnh nhất. Tình huống đa phần là vì họ bảo vệ ma pháp sư, triệu hoán sư và mục sư mới chết.

Thuần chiến sĩ dùng sinh mệnh và tấm thuẫn của mình bảo vệ các chức nghiệp giả hệ ma pháp. Bởi vậy cho đến nay, tám ngàn chức nghiệp giả hệ ma pháp bị thương chút chút nhưng chết trận thì cực ít, chưa đến ba trăm. Tỷ lệ này trên chiến trường thảm khốc, không thể không nói là kỳ tích!

Ma pháp sư, triệu hoán sư, mục sư bây giờ mắt đều đỏ, liều mạng chiến đấu. Một ngày một đêm, làm chức nghiệp giả ma pháp hệ nhưng họ chưa từng xuống thành nghỉ ngơi. Không phải Khâu Vĩnh Hạo không cho mà là bọn họ không chịu đi. Chính mắt thấy đồng bạn vì bảo vệ mình mà lần lượt ngã xuống, các ma pháp sư mắt đỏ rực. Ba trăm chức nghiệp giả ma pháp hệ đã chết có ít nhất một nửa vì thi triển ma pháp vượt cấp thiêu đốt sinh mệnh.

Các cường giả Lục Đại Thánh Điện tại Đông Nam quan đều giết đỏ mắt, thật sự chặn lại thế công hung mãnh không ngừng của ma tộc. Bây giờ họ còn điên cuồng hơn cả Cuồng Ma tộc.

Chiến đấu tiến hành đến lúc này, ý chí và đấu chí thường quan trọng hơn thực lực. Dưới đầu tường Đông Nam quan sớm là xác chất thành núi.

"Bà nội nó, Tát Mễ Cơ Nạp đúng là đồ điên!" Khâu Vĩnh Hạo mệt mỏi đứng trên đầu tường giận dữ chửi rủa.

Một ngày một đêm qua đi, hiện giờ đã là giữa trưa hôm sau, nhưng thế công ma tộc không chút yếu đi. Hơn nữa Khâu Vĩnh Hạo thấy rõ ràng, đại quân ma tộc đã sớm mệt mỏi lắm rồi, những cường giả ma tộc

không thể phát huy ra tám phần sức mạnh. Nhưng dù là vậy thì Tát Mễ Cơ Nạp vẫn không chịu bỏ qua, không ngừng chỉ huy chúng công thành.

Nên biết rằng, năm mươi vạn đại quân ma tộc này hành quân gấp lại đây, chưa từng nghỉ ngơi! Vẫn ở trên chiến trường chém giết. Không có bất cứ thống soái nhân loại nào chỉ huy quân đội của mình như vậy, mà Tát Mễ Cơ Nạp thì làm được rồi.

Gã còn chém giết bốn thống soái bộ tộc đề ra ý kiến khác.

Ma tộc hơn mười ma thần, trừ Gia Ba chết trước, ma thần khác cũng luân phiên ra trận, tuy đều bị chặn nhưng cũng rất lớn kiềm chế lực lượng Đông Nam quan.

"Chúng ta sắp đặt xong có thể kéo dài bao lâu?" Khâu Vĩnh Hạo hỏi Anh Hùng Vĩnh Hằng trùm kín người đứng cạnh mình.

Quang nguyên tố đậm đặc từ bàn tay Anh Hùng Vĩnh Hằng rõ ràng là ma pháp sư rót vào người Khâu Vĩnh Hạo. Mấy Anh Hùng Vĩnh Hằng đều là từ bên Thích Khách Thánh Điện điều động tới đây.

"Trong hai ngày sẽ không có vấn đề. Ta bày ra dài nhất có thể kéo dài năm ngày, trừ bỏ thời gian sắp đặt ra, còn ít nhất hai ngày."

"Tốt!" Khâu Vĩnh Hạo cắn răng. "Ta không tin Tát Mễ Cơ Nạp còn có thể công kích hai ngày mà không mệt mỏi. Cho dù liều cái mạng già này ta cũng nhất định chống đến lúc đó!"

Trong Đông Nam quan tụ tập binh sĩ, số lượng tài nguyên khá là khổng lồ. Chỉ cần cường giả so đấu không bị đối phương áp chế quá nhiều, chiến trường nhìn qua sức chống cự yếu nhưng vẫn không tan vỡ.

Tát Mễ Cơ Nạp lúc này cảm xúc hơi nóng nảy. Đã qua một ngày một đêm, nhân loại vẫn ngoan cường chống cự. Khiến gã ngoài ý muốn không phải là Đông Nam quan đầy đủ cường giả Lục Đại Thánh Điện, mà là Đông Nam quan có thêm năm, sáu cường giả chiến sĩ cấp lĩnh vực.

Đặc biệt là cái tên cầm cung tiễn cấp thần khí. Chính vì y uy hiếp khiến ma thần xông tới không dám dùng hết sức, từng giây cẩn thận công kích từ y.

Bên ma tộc quân tâm bắt đầu dao động. Trừ mười vạn đại quân ma tộc Ác Ma tộc ra, chủng tộc khác đều luân phiên ra trận, còn xuất hiện tổn thương trình độ khác nhau. Quan trọng là, trải qua liên tục hành quân gấp rút, một ngày một đêm chiến đấu, đại quân ma tộc đã cực kỳ mệt mỏi. Bên dưới thanh âm bất mãn ngày càng lớn, ngay cả ánh mắt đám ma thần nhìn Tát Mễ Cơ Nạp cũng càng không tốt. Đồ ngốc đều nhìn ra Tát Mễ Cơ Nạp có ý định gì. Đại quân Ác Ma tộc của gã thoải mái nghỉ ngơi một ngày một đêm, tinh khí thần đều tăng tới trạng thái tốt nhất. Nhưng Tát Mễ Cơ Nạp vẫn không cho chúng bước ra chiến trường, e sợ tộc của gã bị tổn thương.

Nếu không phải Tát Mễ Cơ Nạp và bốn Ma Vương bên cạnh gã có uy áp quá mạnh, sợ là mấy ma thần đã sớm phản nà rồi.

Nhấn nại là có hạn độ. Trừ Tát Mễ Cơ Nạp ra, tại đây ma thần thứ hạng cao nhất là Trụ Ma Thần mười một. Cứ tiếp tục như vậy, Tát Mễ Cơ Nạp không có khả năng khống chế tình hình, dù sao gã đã khiến nhiều người tức giận.

"Chúng ta đi nói chuyện với Tử Linh Ma Thần!" Một ma thần rốt cuộc không thể nhịn được nữa, đứng bật dậy. Trong mười sáu ma thần có mười hai tên hưởng ứng kêu gọi của gã, chạy hướng Tát Mễ Cơ Nạp.

Cùng lúc đó, Tát Mễ Cơ Nạp từ ghế chủ soái chậm rãi đứng dậy, trầm giọng nói.

"Truyền lệnh, đại quân tiền phương thu binh. Ác Ma quân đoàn tập thể xuất kích. Bốn soái đích thân ra trận giết địch!"

Nói xong đôi cánh Ác Ma to lớn chậm rãi giãn ra sau lưng gã. Gã nghiêng đầu lạnh lùng liếc mười mấy ma thần đi tới. Phút chốc đám ma thần ngừng chân, không dám tiến lên nữa.

Đại quân ma tộc đằng trước như thủy triều rút đi, mười vạn đại quân Ác Ma tộc chậm rãi tiến lên.

Đại Ác Ma trên cấp sáu đập cánh bay lên không trung, dưới cấp sáu đều là bộ binh hoặc kỵ binh, xếp trận hình chỉnh tề từ từ thẳng tiến Đông Nam quan.

Tử Linh Ma Thần Tát Mễ Cơ Nạp rốt cuộc sử dụng quân đội trực hệ mạnh nhất của gã, Ác Ma tộc.

Chiến đấu không ngừng khiến Đông Nam quan chịu đựng áp lực to lớn. Tuy ma tộc tổn thất lớn nhưng Đông Nam quan cũng tương tự, cường giả mệt mỏi, chiến sĩ giảm mạnh, ma pháp sư tiêu hao quá nhiều ma lực, là lúc yếu ớt nhất.

Tát Mễ Cơ Nạp phải trong thời gian ngắn nhất đánh vào bên trong Liên Bang Thánh Điện, cơ hội tốt như vậy làm sao gã bỏ qua cho được? Thế nên gã phải ở lúc Đông Nam quan yếu ớt nhất thì phát động công kích trí mạng, một phen công thành.

Trong năm mươi vạn đại quân, mười vạn mạnh nhất rốt cuộc xuất hiện trên chiến trường, phải một lần xong hết tất cả.

Mười mấy ma thần đều không đi theo Tát Mễ Cơ Nạp ra trận. Giờ phút này, dù là ma thần không có chủng tộc thì ánh mắt tràn đầy bất mãn. Tất nhiên chúng nhìn ra dã tâm và mục đích của Tát Mễ Cơ Nạp, nhưng mà, chúng có thể làm sao đây?

Thực lực tổng thể của Ác Ma tộc mạnh thậm chí vượt qua Tinh Ma tộc, Nguyệt Ma tộc. Mười vạn Ác Ma, đây là thực lực khủng bố cỡ nào chứ. Bốn Ma Vương thêm vào vô số Ác Ma linh chủ, thống lĩnh, Đại Ác Ma, ma khí hợp nhất, thân thể cường đại, càng có trí tuệ không kém gì nhân loại. Mười vạn Ác Ma cùng xuất động, đó là cảnh tượng khủng bố cỡ nào chứ?

Dù là mấy ma thần khác biết rõ Tát Mễ Cơ Nạp ra tay vào lúc này chính là muốn ôm hết công lao vào mình, còn muốn cướp đi thu lợi lớn nhất sau khi công phá Đông Nam quan. Nhưng chúng có thể làm được gì? Chúng có thể phản kháng năm đại trụ cột trong ma thần, Tử Linh Ma Thần sao?

Chúng không thể, cũng không dám. Cho dù bây giờ chúng tập trung lại sức mạnh hơn ba mươi vạn đại quân, nhưng chúng không dám lên, đặc biệt là mấy chủng tộc không có ma thần che chở càng sẽ không nghe theo chúng điều khiển. Không có ma thần nào dám làm chim đầu đàn, vậy nên chúng tranh luận nhưng không dám phản kháng.

Tiền phương Đông Nam quan, trên chiến trường xuất hiện ngăn ngui bình tĩnh, nhưng không khí nguyên chiến trường biến càng nặng nề.

Rất nhiều rất nhiều đại quân ma tộc từ tiền tuyến rút ra sau. Trong quá trình rút lui, chúng dần tản ra hai bên. Điều này khiến các cường giả sáu chức nghiệp Đông Nam quan thả lỏng vài phần lại căng cứng thần kinh.

Mười vạn đại quân Ác Ma tộc rậm rạp áp sát Đông Nam quan. Theo Tử Linh Ma Thần Tát Mễ Cơ Nạp yêu cầu, chúng cố ý giảm thấp tốc độ, đem áp lực to lớn khắc sâu vào lòng mỗi một chiến sĩ Đông Nam quan.

Trên đầu tường Đông Nam quan, dù là chức nghiệp nào, trong đó có một phần người từng tham gia thánh chiến năm năm trước. Nhưng dù là ở trong thánh chiến đó ma tộc cũng chưa bao giờ giống như hôm nay, điên cuồng tấn công.

Một ngày một đêm mặc kệ cái giá không ngừng tấn công, hơn nữa đều là chủng tộc cường đại và tinh nhuệ nhất ma tộc. Tình hình như vậy là lần đầu tiên họ thấy. Ma tộc có xu hướng không chết không ngừng!

Đông Nam quan tổn thất tuy không lớn như ma tộc nhưng có tổn thương địch một ngàn, tự hại mình tám trăm. Hơn nữa chẳng biết tại sao, Ma Đạo đại pháo biến mất không xuất hiện trong lỗ pháo. Dù sáu chức

nghiệp phối hợp nhau tăng lớn sức chiến đấu, nhưng thế đến của kẻ địch quá mạnh. Năm mươi vạn tinh nhuệ ma tộc! Đây là thực lực khủng bố cỡ nào chứ.

Lúc này bên Đông Nam quan, mọi người đã rất mệt mỏi. Chiến sĩ và kỵ sĩ còn đỡ chút, vì bản thân số lượng nhiều, có thể luân lưu xuống thành nghỉ ngơi. Nhưng các ma pháp sư vẫn không được nghỉ, coi như là Khâu Vĩnh Hạo để họ xuống thì chúng không chịu. Cố gắng ở trên đầu tường liên tục tác chiến khiến họ mệt muốn chết, ma pháp trong người đã sớm khô kiệt. Cho dù có ma tinh bổ sung thì tinh thần họ đã cạn kiệt. Gần như mỗi một chức nghiệp giả ma pháp hệ đầy mắt đều đầy tơ máu.

Nhưng chiến trường còn chưa kết thúc, Tử Linh Ma Thần Tát Mễ Cơ Nạp không có dấu hiệu gì là kéo dài thời gian, ngược lại, gã rút cuộc phát động đại quân Ác Ma tộc dòng tộc mình. Mười vạn Ác Ma, đây cũng là đội mạnh nhất trong đại quân ma tộc. Đầu tường Đông Nam quan, ánh mắt nhiều người biến tuyệt vọng. Dù ở mặt số lượng bọn họ tuyệt đối không kém gì đối phương, nhưng Ác Ma tộc có sức chiến đấu cỡ nào thì mọi người biết rõ. Một khi đại quân Ác Ma tộc này toàn diện công thành, bọn họ không khả năng cản lại được.

Khâu Vĩnh Hạo mắt như ưng nhìn chăm chăm đại quân Ác Ma tộc chậm rãi áp sát. Ông có thể cảm giác ra bây giờ các tướng sĩ Đông Nam quan yếu ớt, sự bất lực và tuyệt vọng. Nhưng trong lòng ông, chiến ý vẫn mạnh mẽ như vậy.

Tới đây, Tát Mễ Cơ Nạp người cứ đến đi, ta chờ người đã lâu.

"Ba vị tiền bối, chuẩn bị bắt đầu đi." Khâu Vĩnh Hạo cung kính nói với ba ma pháp sư bên cạnh.

"Tiểu Khâu, người thật không tệ, không uống là điện chủ Chiến Sĩ Thánh Điện." Không biết vì sao mà ma pháp sư dẫn đầu khích lệ Khâu Vĩnh Hạo một câu, sau đó ba ma pháp sư nhanh chóng xoay người rời đi, chớp mắt biến mất trên đầu tường.

Kỵ sĩ, chiến sĩ đã rời ngã gục trên mặt đất gượng dậy, cầm lấy vũ khí của họ. Các ma pháp sư cũng giãy dụa nâng lên pháp trượng. Họ có thể phóng ra ma pháp đã cực kỳ ít, chỉ ở phút mấu chốt cuối cùng, có lẽ còn có thể giết nhiều kẻ địch một chút.

Tuyệt vọng trong mắt mọi người biến thành quyết tuyệt. Vì thánh chiến này, đây là cuộc chiến không chết không ngừng giữa hai chủng tộc, không có chỗ cho hòa bình. Lấy thế công điên cuồng của ma tộc, một khi Đông Nam quan bị phá thành, ma tộc sẽ tàn sát ra sao thì ai đều rõ ràng. Nếu đã thế còn không bằng chết trận.

Chiến trường đối với bất cứ chức nghiệp giả nào đều là nơi rèn luyện tốt nhất. Tại đây rèn luyện không chỉ là tu vi của họ còn có tâm tính. Không chút nghi ngờ, mắt thấy đại quân Ác Ma tộc sắp đến, mỗi một cường giả Lục Đại Thánh Điện trong lòng đều xuất hiện thăng hoa. Nếu sau trận chiến này mà họ còn có thể sống sót, không chút nghi ngờ, họ sẽ trở thành tinh nhuệ chân chính của Lục Đại Thánh Điện.

"Tất cả chức nghiệp ma pháp hệ tại chỗ nghỉ ngơi." Khâu Vĩnh Hạo đột ngột ra lệnh kỳ lạ khiến ma pháp sư, triệu hoán sư, mục sư trên đầu tường kinh ngạc giật mình.

Kẻ địch sắp tới trước mắt còn kêu họ nghỉ ngơi?

"Đây là mệnh lệnh. Nhân loại tất thắng!" Khâu Vĩnh Hạo nhấn mạnh một câu, cùng lúc đó, ánh mắt đóng chặt vào Tử Linh Ma Thần Tát Mễ Cơ Nạp trên chân trời phía xa.

Đại quân Ác Ma tộc trên mặt đất Ác Ma chiếm bảy phần, trên cấp sáu có thể bay chiếm ba phần. Nhưng chúng không bay cao, vì tăng áp lực với Đông Nam quan, tất cả bay trong phạm vi cách mặt đất từ một trăm đến một trăm năm mươi mét.

Ác Ma tộc là chủng tộc cường đại ma khí hợp nhất. Nếu nhìn từ tổng thực lực chủng tộc, chúng chỉ kém Nghịch Thiên Ma Long tộc khủng bố!

Bốn Ma Vương chia bốn hướng thống lĩnh đại quân. Tử Linh Ma Thần Tát Mễ Cơ Nạp ở giữa, trên mặt gã lộ ra khinh thường và mãnh liệt sát ý.

Dù trải qua nhấp nhô, Đông Nam quan cũng ngoan cường hơn trong tưởng tượng, nhưng tất cả điều này đã không còn quan trọng. Tát Mễ Cơ Nạp có tin tưởng tuyệt đối trong thế công tiếp theo công phá Đông Nam quan. Đến khi đó, đám người Lục Đại Thánh Điện đều sẽ trở thành hòn đá kê chân cho gã đi tới.

Không giết nhân loại bình thường, nhưng đối với đám chức nghiệp giả Lục Đại Thánh Điện, ma tộc tuyệt đối sẽ không nường tay. Đây là cơ hội tốt nhất để kích nhân loại, không đánh họ tàn phế thì ma tộc làm sao tiếp tục giữ ưu thế tuyệt đối đâu?

Đại quân Ác Ma tộc ngày càng gần, năm ngàn mét, bốn ngàn mét, ba ngàn mét.

Rốt cuộc, đại quân Ác Ma tộc đã tới gần đầu tường một ngàn mét. Bộ dáng khủng bố của Tát Mễ Cơ Nạp đã hiện ra trước mặt các nhân loại. Khí lưu màu xám tro quay quanh người gã, hơi thở tử vong khủng bố ở trên không trung hóa thành đầu Ác Ma khổng lồ, dường như tùy thời sẽ cắn Đông Nam quan một ngụm. Dù lần này chỉ xuất hiện một mình gã, nhưng gã xếp hạng bốn trong bảy mươi hai Trụ Ma Thần khủng bố, lúc trước đám ma thần xuất chiến dù cộng lại cũng chưa chắc cường bằng gã. Tát Mễ Cơ Nạp cũng tuyệt đối tin tưởng, trong Đông Nam quan không có bất cứ nhân loại nào có khả năng đối kháng với mình.

"Tát Mễ Cơ Nạp." Ngay lúc này, không trung vang lên giọng kêu gọi.

Thanh âm đến rất đột ngột nhưng cực vang, sóng âm cuộn cuộn như từ bốn phương tám hướng truyền đến. Sóng âm mãnh liệt khiến cơ thể Tử Linh Ma Thần Tát Mễ Cơ Nạp hơi rung động. Từ thanh âm gã liền nghe ra người đến không tốt.

Trong chớp mắt đó, Tát Mễ Cơ Nạp như trông thấy thứ gì khủng khiếp, người bay ngược ra, chớp mắt trốn ngoài mấy ngàn mét, về mặt

sợ hãi.

Gã nhìn thấy cái gì?

Đó là một tòa bảo tháp, một tòa bảo tháp bỗng xuất hiện ở giữa không trung từ trên trời giáng xuống. Bảo tháp màu trắng, màu trắng tràn ngập uy nghiêm. Trong lúc nó rơi xuống, thể tích không ngừng biến to. Ánh sáng trắng bắn bốn phía, vừa lúc rơi vào đầu Ác Ma.

Ai đều biết, đầu Ác Ma là lực lượng Tử Linh Ma Thần Tát Mễ Cơ Nạp ngưng kết thành. Nhưng giờ phút này, cái đầu bị bảo tháp trấn áp tán loạn. Thậm chí trước ánh sáng trắng nó không thể chạy trốn, chớp mắt hóa thành luồng khói tan biến trong ánh sáng trắng. Ánh sáng trắng nóng rực càng thêm chói mắt.

Đại quân Ác Ma tộc đang tiến tới dường như bị áp lực nặng nề đè xuống. Ác Ma trên bầu trời cùng đáp xuống đất, hoảng sợ nhìn không trung. Bảo tháp kia đã cao tới trăm mét, bên trong ánh sáng trắng có vàng sáng bảy sắc khuếch tán.

Thần khí. Không chút nghi ngờ, đây là một thần khí! Nhưng dù là thần khí cũng không đủ khiến mười vạn đại quân Ác Ma tộc e sợ như vậy. Chúng sợ là ánh sáng trắng phóng ra từ thần khí. Hơi thở đó khiến lực lượng hắc ám trong người mỗi một Ác Ma kịch liệt dâng lên, run rẩy.

Lúc này Tử Linh Ma Thần Tát Mễ Cơ Nạp đã không còn bình tĩnh và quyết chí như trước, trong mắt gã tràn đầy hoảng sợ.

Đó là tòa bảo tháp, chính là bảo tháp đó.

Nếu hỏi cả đời này Tát Mễ Cơ Nạp sợ nhất là ai, chắc chắn gã đáp là Ma Thần Hoàng, đây là không cần nghi ngờ. Nhưng nếu hỏi gã e sợ nhất là thứ gì, vậy gã sẽ khẳng định đáp, là tòa bảo tháp nằm đó tại Ngự Long quan từng đối diện, Tháp Vĩnh Hằng từng thuộc về Long Hạo Thần.

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 318

Thải Nhi Đấu Với Tát Mễ Cơ

Năm đó Tháp Vĩnh Hằng gần như nuốt hết lĩnh vực của Tử Linh Ma Thần Tát Mễ Cơ Nạp, hủy diệt, để lại cho gã ký ức đau xót. Sau lần đó gã mất ba năm mới khiến tu vi trở lại như cũ, căn nguyên tổn thương thì mất mười năm mới hoàn toàn hồi phục.

Giờ phút này, Tháp Vĩnh Hằng lại hiện ra, dù màu vàng biến thành trắng, nhưng trong lòng Tát Mễ Cơ Nạp càng thêm kiên đề nó. Dù lần trước gã chịu thiệt xong đã rõ, nếu mình không sử dụng lĩnh vực thì có lẽ sẽ không thành vấn đề. Nhưng chân chính đối mặt Tháp Vĩnh Hằng, gã vẫn là bộ dáng ném chuột sợ vỡ đồ.

Ở đỉnh chóp Tháp Vĩnh Hằng, một thân hình yêu kiều ngạo nghễ đứng. Váy dài màu đen khiến nàng ở trên đỉnh tháp lấp lánh ánh sáng trắng càng thêm bắt mắt. Trong tay lưỡi hái màu đen to lớn lấp lánh ánh sáng huyền lam, huyền tử. Nhìn Tử Linh Ma Thần Tát Mễ Cơ Nạp phía xa, sát khí khủng bố bùng phát, phối hợp vàng sáng trắng bảo tháp tỏa ra, chấn nhiếp toàn thể Ác Ma tộc.

Có thể khống chế Tháp Vĩnh Hằng, còn phóng ra lực lượng tịnh hóa chấn nhiếp quần ma, tất nhiên chính là phó chủ tịch Liên Bang Thánh Điện, phó đoàn trưởng Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi, Thần Quyển Giả Tử Thần, Luân Hồi Thánh Nữ, Thải Nhi!

Ai cũng không chú ý tới, lúc Ác Ma tộc trên không trung lần lượt đáp xuống đất, trong mắt Khâu Vĩnh Hạo lộ vẻ mừng như điên. Tay phải

vung hướng dưới thành, một luồng sáng vàng ở trên không trung chợt lóe.

Nếu không có Thái Nhi xuất hiện, ánh sáng vàng rõ ràng như vậy chắc chắn sẽ bị Tát Mễ Cơ Nạp chú ý đến. Nhưng giờ phút này, Thái Nhi hoàn toàn hấp dẫn tầm mắt của gã.

Trước không nói Thập Vĩnh Hằng khiến gã vô cùng kiêng dè, chỉ riêng từ người Thái Nhi tỏa ra khí thế cũng khiến gã cảm nhận được uy hiếp mãnh liệt. Cấp chín bậc năm? Đó lại là khí thế cấp chín bậc năm sao? Làm sao có thể! Trong nhân loại từ khi nào có được cường giả cấp chín bậc năm chứ? Hơn nữa còn là một cô gái tuổi trẻ như vậy, còn không chế Thập Vĩnh Hằng để lại hồi ức quá đau đớn cho gã.

Trong hiểu biết của ma tộc về nhân loại, dường như chỉ có xa tại Ngự Long quan Kỵ Sĩ Thánh Điện, thật lâu chưa từng xuất hiện trên chiến trường, Tinh Không Thần Thánh kỵ sĩ Dương Hạo Hàm mới là cấp chín bậc năm, đương nhiên, còn có Long Hạo Thần mạnh mẽ vươn lên cũng rất có thể đạt tới trình độ này. Nhưng tại sao còn có cô gái đạt tới cấp độ như vậy?

Trong lòng Tát Mễ Cơ Nạp bỗng dâng trào cảm giác rất khó hình dung. Vốn gã cho rằng sắp đặt của Ma Thần Hoàng không có gì sai sót. Hai bên cùng ra tay, nhân loại không thể ngăn cản. Nhưng trên chiến trường Đông Nam quan, nhân loại đã liên tiếp xuất hiện cường giả cấp chín gã không biết rõ, dường như mọi thứ không đi theo quỹ tích chúng đặt ra, ngược lại xuất hiện biến cố không nhỏ. Biến cố này có dẫn đến cuối cùng tan tác không?

Nhưng Tát Mễ Cơ Nạp dù sao cũng là một trong năm Trụ Ma Thần cột lớn, dù trong lòng gã cực kỳ e ngại Thái Nhi nhưng rất nhanh hồi phục bình thường. Giọng gã lạnh lùng quan vọng toàn trường.

"Tất cả Ác Ma, tấn công!"

Khi rống ra xong, toàn thân Tát Mễ Cơ Nạp lại phát ra ánh sáng xám chói mắt. Ngay sau đó, vầng sáng xám hoàn toàn dung nhập vào người gã, khiến thân thể gã biến trong suốt. Hơi thở tử vong đậm đặc ẩn đi, Tử Linh Trụ Ma Thần phía xa thuộc về gã cũng nở lộ ánh sáng xám chói lòa.

Dùng cách hình dung của nhân loại về trạng thái của Tát Mễ Cơ Nạp thì chính là Lĩnh Vực Vi Ta.

Chẳng phải Thập Vĩnh Hằng có thể hấp thu lĩnh vực của ta sao? Vậy được, ta không phóng lĩnh vực ra ngoài người, xem người làm sao hấp thu!

Thực lực của Tát Mễ Cơ Nạp là không thể nghi ngờ. Khi ánh sáng Trụ Ma Thần lóe lên, người gã cũng mau chóng biến lớn trên không trung. Chóp mắt đã cao tới ba trăm mét, Ác Ma to lớn xám trong suốt.

Biến đổi của gã phút chốc khiến nguyên đại quân Ác Ma tộc tăng mạnh sĩ khí, lúc trước ức chế tốc độ bỗng chốc bùng phát. Mười vạn đại quân cùng nhào hướng Đông Nam quan.

Nhưng ngay lúc này, khi những Ác Ma trên cấp sáu còn chưa bay khỏi mặt đất thì bỗng nhiên, hơi thở kỳ lạ lan tràn toàn chiến trường. Nói chính xác hơn là phạm vi hai ngàn mét đằng trước Đông Nam quan.

Lúc này, mười vạn đại quân Ác Ma tộc đã bước vào phạm vi đó.

Bị hơi thở kỳ lạ đó ảnh hưởng, tất cả Ác Ma vừa mới tăng tốc độ bỗng biến chậm vài phần. Sau đó, mặt đất bỗng lóe sáng.

Biến đổi đột ngột khiến Tử Linh Ma Thần Tát Mễ Cơ Nạp chú ý, cảm giác cực kỳ bất ổn xuất hiện trong lòng gã.

"Nguy rồi!" Thân thể khổng lồ khủng bố của Tát Mễ Cơ Nạp vội vàng lao xuống đất. Cùng lúc đó, tay gã vung trên không trung, một trường mâu màu xám to lớn xuất hiện trong bàn tay gã. Phía trên trường

mâu chẳng ngờ cũng lấp lóe bảy sắc, không ngờ là một ma khí cấp thần khí.

Tuy nhiên, Thái Nhi đến vì cái gì? Chính là không để Tát Mễ Cơ Nạp có cơ hội ảnh hưởng Long Hạo Thần sắp đặt kế hoạch!

Tát Mễ Cơ Nạp vừa mới lao xuống thì bảo tháp khiến gã sợ hãi nhất nhanh như chớp bay hướng gã.

Trong lúc này, trước đó Tháp Vĩnh Hằng phóng ra ánh sáng tịnh hóa đều ẩn đi, hơn nữa đỉnh tháp, nơi Thái Nhi từng đứng có một đóa sen trắng tinh thuần.

Một bên, là mặt đất truyền đến cảm giác cực kỳ bất an. Bên kia là công kích khủng bố khiến Tát Mễ Cơ Nạp cảm giác nguy hiểm tính mạng. Không chút nghi ngờ, gã làm ma thần tất nhiên phải đặt mạng mình lên hàng đầu! So với sinh mạng của mình, an toàn tộc nhân tính cái gì?

Bởi thế, dù Tát Mễ Cơ Nạp không muốn cỡ nào, lúc này chỉ có thể đi trước ngăn cản Thái Nhi công kích mà không phải lo đến ánh sáng đột nhiên xuất hiện trên mặt đất.

Mặt đất sục sôi, đó là ánh sáng vàng sôi trào.

Từng đồ án vàng đường kính trăm mét bắt đầu lặng lẽ xuất hiện trên mặt đất. Sương mù vàng dâng lên, chớp mắt đã tới độ cao trăm mét trên không trung.

Bộ dạng mỗi một đồ án vàng đều giống nhau, đường kính trăm mét, mặt trên có rất nhiều phù văn phức tạp, sao sáu cánh ma pháp ở chính giữa. Những phù văn bây giờ như sống lại, cùng với sương mù vàng dâng lên mà bay lên trên.

Đồ án như thế khoảng ba mươi cái, giữa mỗi cái có khoảng cách nhất định. Nhưng khi ba mươi đồ án vàng không chút báo trước lóe lên trên

mặt đất, cho người cảm giác bình nguyên đang trước Đông Nam quan biến thành sắc vàng.

Phía xa mỗi chủng tộc đại quân ma tộc vừa mới rút lui trông thấy tình hình này đều há hốc mồm. Đây là lực lượng gì? Trong lịch sử tranh đấu giữa ma tộc và nhân loại, tình hình đồ sộ như vậy chưa từng xuất hiện. Nhân loại cũng chưa từng lấy ra thủ đoạn chiến tranh thế này! Nhưng những pháp trận vàng này rốt cuộc là cái gì?

Trong lúc chúng chấn kinh thì Ác Ma tộc đã hét thảm liên tục. Sương mù vàng tựa như chất lỏng dính đặc trời chật ã sũ Ác Ma. Chỉ có một ít Ác Ma phát hiện sớm nhất, tu vi mạnh nhất là kịp lao ra khỏi sương mù bay lên trời. Nhưng ã sũ, đặc biệt là mấy Ác Ma không thể bay chỉ có nước bị sương mù tràn ngập hơi thở quang minh bao phủ.

*Oành! *

Tiếng nổ thứ nhất vang lên chính giữa ba mươi pháp trận vàng. Khi tiếng nổ vang chỉ thấy trung tâm pháp trận vàng đột nhiên tỏa ánh sáng vàng nóng cháy. Đó còn hơn cả ánh sáng của mặt trời, dư chấn khủng bố chôn vùi tất cả tiếng hét thảm của mọi Ác Ma.

Phạm vi ánh sáng vàng bạo tạc chớp mắt khuếch tán, đường kính từ một trăm trực tiếp biến thành bao phủ ba trăm mét.

Từ trên trời nhìn xuống, mặt đất như xuất hiện hỏa cầu vàng to lớn. Trung tâm hỏa cầu hiện ra màu trắng ngà.

Đây rõ ràng là ma pháp cấm cấm chú! Cho dù không tới cấm chú thì cũng không khác bao nhiêu.

Có cái thứ nhất nổ thì có cái thứ hai, ba mươi pháp trận vàng trong vài chục giây ngắn ngủi lần lượt bùng nổ. Mà giữa không trung, lúc này Tử Linh Ma Thần Tát Mễ Cơ Nạp vừa kết thúc va chạm với Tháp Vĩnh Hằng.

Khác với bạo tạc vàng dưới đất, trên không trung là màu trắng và sắc xám va nhau. Không có tiếng nổ mãnh liệt nhưng cả bầu trời đều vụn vụn trong giây phút Tháp Vĩnh Hằng và Tát Mễ Cơ Nạp va chạm.

Mặt Tát Mễ Cơ Nạp cũng vụn vụn. Lần này gã cảm nhận được không phải lực lượng nuốt linh hồn khủng bố của Tháp Vĩnh Hằng mà là lực lượng tịnh hóa có thể tịnh hóa tất cả hơi thở tử vong. Càng đáng sợ là gã bị thể tích Tháp Vĩnh Hằng khổng lồ va chạm vào người, đỉnh tháp đổ hoa sen kỳ lạ lóa lên. Từng cánh hoa trắng tinh khiết bao phủ người gã, Cảm giác nguy hiểm mãnh liệt khiến Tát Mễ Cơ Nạp mặc kệ tất cả đem Ma Thần Hóa tăng lên đến cao nhất. Người gã tựa như bảo thạch xám tỏa ra ánh sáng rực rỡ nhất. Trường mâu trong tay tỏa ra ánh sáng bảy sắc, vung kín không kẽ hở.

Nhưng trong cú đụng này, thân hình cao ba trăm mét của Tát Mễ Cơ Nạp trực tiếp tan vỡ một phần ba. Ánh sáng xám thu lại chỉ còn hai trăm mét, còn bị đụng bay ra ngoài mấy ngàn mét, rời xa chiến trường Đông Nam quan.

Thân thể Ma Thần Hóa bị tán loạn của Tát Mễ Cơ Nạp tỏa ra màu xám bị Tháp Vĩnh Hằng nuốt hết. Thái Nhi lại lần nữa xuất hiện trên đỉnh tháp, nhìn Tát Mễ Cơ Nạp phía xa, khí thể nàng không giảm mà còn tăng lên, khóa chặt vị Tử Linh Ma Thần này.

Long Hạo Thần để Thái Nhi đi tới Đông Nam quan tất nhiên là có lo lắng của riêng mình. Nếu chỉ bàn về thực lực thì coi như là tu vi của Thái Nhi đã đột phá cấp chín bậc năm, có được hai thần khí Lưỡi Hái Tử Thần, Tháp Vĩnh Hằng, so với năm trụ cột ma thần thì tối đa gần bằng Mã Nhĩ Ba Sĩ Đáo, còn là với điều kiện dùng mười hai Thánh Vệ.

Dù sao năm cột Trụ Ma Thần đứng đầu đều là gần với siêu thần khí. Tuy Thái Nhi mạnh, nhưng trước thực lực tuyệt đối thì rốt cuộc vẫn khá yếu.

Nhưng trên thế giới này có thứ gọi là tương khắc. Phân tích thực lực là như vậy, mà trên chiến trường lại là chuyện khác.

Nếu Thái Nhi gặp phải Địa Ngục Ma Thần Mã Nhĩ Ba Sĩ Đáo có lẽ sẽ rơi vào khổ chiến. Nhưng khi nàng xuất hiện ở trước mặt Tử Linh Ma Thần Tát Mễ Cơ Nạp, Tát Mễ Cơ Nạp biến thành bị kịch. Gã nổi tiếng với tử linh ma pháp cường đại và năng lực, Tử Linh Trụ Ma Thần của gã ở trước mặt Thái Nhi đều bị áp chế ch ặt ch ẽ. Tựa như lúc trước Thái Nhi ở thế giới của Hạo Nguyệt, dựa vào sức mạnh bản thân hầu như áp chế tất cả Vong Linh Vương.

Trước lực lượng tịnh hóa, tất cả hơi thở tử vong đều là hư ảo.

Long Hạo Thần để Thái Nhi đi tới Đông Nam quan, chính là áp chế ch ặt ch ẽ Tử Linh Ma Thần mạnh nhất. Còn về ma thần khác thì không hề đáng sợ.

Trên mặt đất từng quang cầu vàng khủng bố bạo tạc. Quang nguyên tố thậm chí vì thế mà hình thành nguyên tố phong bạo quét sạch. Khi toàn bộ ba mươi pháp trận đều nổ tung, dù là cường giả cỡ như Thái Nhi, Tát Mễ Cơ Nạp đều không dám ở nguyên vị trí mà nhanh chóng bay lên cao.

Mười vạn đại quân Ác Ma tộc bay lên không trung, số cực ít tán loạn như ruồi bọ. Đa số Ác Ma thì đều chôn vùi trong biển vàng.

Đừng nói là ma tộc phía xa nhìn ngơ ngác, ngay cả đám cường giả Lục Đại Thánh Điện trên đầu tường Đông Nam quan đều ngơ ngác. Không ai ngờ ở trên chiến trường sẽ xuất hiện hình ảnh khủng bố như vậy.

Phía trước Đông Nam quan, chiều dài phạm vi năm ngàn mét đều biến thành biển vàng, hơn nữa ánh sáng vàng đó cuồng bạo đủ khiến người điên cuồng. Dù là siêu cấp cấm chú cũng không có lực phá hoại như vậy! Coi như Ma Thần Hoàng ở đây, khi toàn bộ pháp trận bùng nổ thì y cũng không khả năng ngăn cản.

Đây, đây rốt cuộc là...

"Ha ha, ha ha ha ha ha!!!" Điện chủ Chiến Sĩ Thánh Điện Khâu Vĩnh Hạo đứng trên lỗ châu mai, gần như phát điên cười to.

Ông đã sống hơn trăm năm, suốt đời cũng chưa từng vui sướng sáng khoái giống như hôm nay. Ác Ma tộc, mười vạn đại quân Ác Ma tộc lại bị chôn vùi phía trước Đông Nam quan. Đây là trận đại thắng quan trọng cỡ nào chứ! Trong cả Đông Nam quan trừ mấy ma pháp sư bày ra cạm bẫy trí mạng này, chỉ có ông là biết công kích khủng bố đang chờ đợi ma tộc. Đây cũng là vì sao từ đầu đến cuối ông luôn giữ sự trầm ổn. Cạm bẫy trí mạng này là chuyên môn dành cho Ác Ma tộc.

Tát Mễ Cơ Nạp chết đứng như trời trồng giữa không trung, nhìn bên dưới biển vàng sôi trào, cơ mặt gã cứng ngắc.

Đây, làm sao có thể? Làm sao có thể được?

Gã muốn điên cuồng hét gào, chất vấn, nhưng bây giờ gã không thể phát ra chút thanh âm.

Làm Trụ Ma Thần thứ tư ma tộc, tộc trưởng Ác Ma tộc, tổng thực lực của cường đại xếp thứ hai mươi vạn đại quân Ác Ma tộc của gã, nhưng lại bị cấm chú quang hệ khủng bố bao phủ.

Cảm nhận được Quang nguyên tố phong bạo tàn phá, gã không có chút hy vọng nào. Dù là chính gã, ở trong trung tâm nguyên tố phong bạo này cũng chưa chắc an toàn rút lui.

Cạm bẫy, đây là cạm bẫy của nhân loại hèn hạ! Nhưng tại sao chúng có cạm bẫy như vậy?

Trong lòng Tát Mễ Cơ Nạp có rất, rất nhiều nghi vấn. Trong phút chốc đầu óc gã trống trơn, không thể nào chấp nhận sự thật trước mắt.

Vốn tưởng thắng lợi ngay trong tầm tay, nhưng chớp mắt đã rơi vào đáy cốc, còn chính mắt thấy tộc nhân chết đi, loại đả kích này đối với gã thật sự quá lớn.

Nên biết rằng lần này tất cả Ác Ma thiện chiến của Ác Ma tộc đều xuất động, trong tộc để lại là người già, đàn bà, con nít mà thôi. Có thể nói, mười vạn đại quân Ác Ma tộc là toàn bộ chủ lực của Ác Ma tộc, lực lượng này cũng là hậu trường vững chắc nhất của Tát Mễ Cơ Nạp.

"A!!!!" Tử Linh Ma Thần Tát Mễ Cơ Nạp ngửa đầu cuồng rống.

Gã điên cuồng gào lên, thân thể xám đen cuồng trương phình, lần này cao tới hơn năm trăm mét.

Đôi mắt gã biến thành đỏ như máu, thân thể cực độ phồng to thậm chí xuất hiện vết nứt, có hơi thở tử vong đậm đặc từ đó chảy ra.

Đúng vậy, đối mặt đả kích nặng nề thế này, Tử Linh Ma Thần Tát Mễ Cơ Nạp đã gần như điên cuồng. Từ mới rồi trong va chạm, tất nhiên gã cảm nhận được khi Thái Nhi đối mặt mình thì toàn diện áp chế. Lúc này gã mặc kệ tất cả trực tiếp phát động Thiên Ma Giải Thể. Gã phải trả thù, gã phải giết hết nhân loại mới cam lòng. Gã phát điên, gã hoàn toàn điên rồi.

Phía xa, Tử Linh Trụ Ma Thần tỏa ra ánh sáng xám rực rỡ chưa từng có, thẳng tắp chiếu rọi trên người Tát Mễ Cơ Nạp. Bộ giáp xám phủ lên trên. Tử Linh Trụ Ma Thần ở phía xa biến mất, trường mâu trong tay Tát Mễ Cơ Nạp bỗng tăng vọt, từng vệt văn lộ xám ẩn hiện. Gã đem Trụ Ma Thần của mình biến thành vũ khí khủng bố.

Thái Nhi lạnh lùng nhìn Tát Mễ Cơ Nạp biến đổi, đôi mắt đẹp trong suốt bình tĩnh. Nàng biết dù thế nào cũng nhất định phải ngăn cản Tát Mễ Cơ Nạp. Bởi vì tại Đông Nam quan không có bất cứ một cường giả nào có thể ngăn cản gã trong trạng thái hiện nay. Tát Mễ Cơ Nạp đã ôm quyết tâm dù chết cũng phải trả thù.

Mười hai luồng sáng khác nhau từ trong Tháp Vĩnh Hằng nhanh chóng bắn ra, thành một vòng bảo vệ Thái Nhi vào trong. Đây là mười hai Thánh Vệ mà Tử Linh Thánh Pháp Thần, Vong Linh Thiên Tai Y Lai Khắc Tư để lại cho nàng.

Thải Nhi đúng thực có tự tin khắc chế Tử Linh Ma Thần Tát Mễ Cơ Nạp. Tu vi của nàng vốn không kém hơn đối thủ bao nhiêu, thêm vào thuộc tính hoàn toàn tương khắc, cùng với Tháp Vĩnh Hằng có sức uy hiếp rất lớn với Tát Mễ Cơ Nạp. Nhưng không thể chịu nổi Tát Mễ Cơ Nạp mất đi lý trí liều mạng! Trạng thái hiện giờ của gã tựa như lúc trước A Bảo gặp Long Hạo Thần.

Mười hai Thánh Vệ bao vây Thải Nhi ở chính giữa, mười hai tên chia thành hai vòng, sáu chiến sĩ bên ngoài, sáu ma pháp sư bên trong, tất cả đầy đủ sáu nguyên tố.

Ánh sáng sáu sắc lấp lóe, mười hai Thánh Vệ hợp thành một lớn, một nhỏ hai ngôi sao sáu cánh sáu sắc, bảo vệ quanh Thải Nhi. Ánh sáng sáu sắc mờ mờ dâng lên, nguyên tố khổng lồ tụ tập vào Thải Nhi đứng chính giữa. Khi ánh sáng sáu sắc tiến vào phạm vi trung tâm sao sáu cánh thứ hai thì biến thành lực hỗn độn tinh thuần.

Pháp trận này là Tử Linh Thánh Pháp Thần, Vong Linh Thiên Tai Y Lai Khắc Tư phát minh ra. Lúc trước y dựa vào thực lực mạnh mẽ bản thân, cùng mười hai Thánh Vệ hết sức phụ trợ, mới có thể đối kháng với cường giả nhân loại toàn đại lục!

Mặc dù mười hai Thánh Vệ hiện nay so với lúc trước đi theo Y Lai Khắc Tư thì yếu nhiều, chưa tới tầng lĩnh vực, nhưng cũng là mười hai cường giả cấp chín. Có chúng hợp nhau bày trận, khí thế của Thải Nhi tăng mạnh gấp mấy chục lần. Mức độ tăng phúc thậm chí sánh ngang với Tử Linh Thánh Pháp Thần Tát Mễ Cơ Nạp Ma Thần Hóa.

Đứng trên đỉnh tháp Tháp Vĩnh Hằng, Thải Nhi giờ cao Lưỡi Hái Tử Linh. Lưỡi hái vốn là màu đen dần biến thành trắng tinh khiết, lực lượng tịnh hóa nồng đậm hóa thành quang hoàn tịnh hóa khổng lồ khuếch tán, vừa lúc rơi vào Quang nguyên tố phong bạo dao động mạnh nhất đang dần yếu đi.

Nếu Tát Mễ Cơ Nạp còn tỉnh táo thì sẽ hiểu Thải Nhi đang làm gì. Nhưng bây giờ gã đã điên rồi, trường mâu chỉ tới trước, thân thể khổng

lồ đập hư không ra một bước, chớp mắt đã tới chỗ Thái Nhi. Trường mâu vạch xuống, đâm thẳng tới Thái Nhi.

Lúc này Tát Mễ Cơ Nạp thật sự quá mạnh. Gã phát ra một kích, bầu trời như bị xé rách một lỗ hổng to, Thứ Nguyên Phong Bạo khủng bố ở trong không khí điên cuồng tàn phá, lực hút Quang nguyên tố phong bạo bên dưới đều hội tụ lên trên.

Nhưng điều này vô tình giúp Thái Nhi.

Mười vạn đại quân Ác Ma tộc gần như toàn quân bị diệt, trong Quang nguyên tố pháp trận khủng bố bạo tạc thì mấy vạn sinh mệnh chết đi. Mạng ma tộc cũng là mạng! Sau khi chúng chết cũng có hơi thở tử vong. Quang minh không thể hoàn toàn tịnh hóa tử vong, nhưng Tịnh Hóa Lĩnh Vực của Thái Nhi thì có thể, hơn nữa trong quá trình tịnh hóa tử vong tương đương tới tăng lực lượng cho bản thân.

Có thể thấy lực lượng tịnh hóa màu trắng như tơ tại Quang nguyên tố phong bạo bên dưới dâng lên thì bị Tịnh Hóa Lĩnh Vực cuốn lấy rồi rút vào Tháp Vĩnh Hằng. Thông qua Tháp Vĩnh Hằng lần thứ hai truyền vào người Thái Nhi, thêm vào pháp trận của mười hai Thánh Vệ tăng phúc, khí thế của Thái Nhi tăng lên độ cao trước nay chưa từng có.

Lưỡi Hái Tử Thần nâng lên trên, mắt Thái Nhi lóe tia sáng. Chớp mắt, luồng sáng trắng thê lương lóe trên không trung, chỗ rơi xuống vừa lúc va chạm với trường mâu.

Dù thể tích hai bên hoàn toàn kém xa, nhưng khi va chạm nhau thì Tát Mễ Cơ Nạp và Thái Nhi cùng chấn động. Trường mâu của Tát Mễ Cơ Nạp bị chấn bay lên. Thái Nhi thì kêu khẽ, khóe miệng chảy tơ máu, nhưng rốt cuộc đã chống được một kích của Tát Mễ Cơ Nạp.

Tát Mễ Cơ Nạp chột quát một tiếng, lúc này Tử Linh Lĩnh Vực của gã thêm vào Ma Thần Hóa Thiên Ma Giải Thể mang đến lực lượng hoàn toàn dung hợp vào thân thể. Cùng Thái Nhi va chạm với Tử Thần Thất

Tuyệt Tử Chi Thương mới rồi, bị tử linh ma lực hóa giải. Loại chiến đấu tiêu hao này nếu cứ tiếp tục, gã tuyệt đối không chiếm ưu thế bao nhiêu.

Nhưng bây giờ Tát Mễ Cơ Nạp đã điên thật rồi, gã không thêm để ý an toàn của mình. Trường mâu quay ngược, toàn thân màu xám chột ngưỡng tụ vào trường mâu. Tất cả phù văn trên trường mâu bỗng chốc lóe sáng, khí thể khủng bố hoàn toàn bùng phát. Chẳng ngờ trường mâu ở trên không trung lại hóa thành một Trụ Ma Thần dài vài trăm mét lao thẳng tới Thái Nhi.

Lực lượng của Trụ Ma Thần thật là quá đáng sợ. Trong bảy mươi hai Trụ Ma Thần ma tộc, có thể trực tiếp đem Trụ Ma Thần của mình biến thành vũ khí chỉ có năm đại Trụ Ma Thần mới làm được.

Áp lực chưa từng có bắn hướng Thái Nhi, dù nàng đã hấp thu nhiều hơi thở tử vong bên ngoài chuyển hóa thành lực lượng tịnh hóa thì cũng biến sắc mặt. Đây rõ ràng là công kích được ăn cả ngã về không của Tát Mễ Cơ Nạp!

Nhoáng người lên, Thái Nhi và mười hai Thánh Vệ cùng biến mất trong Tháp Vĩnh Hằng. Tháp Vĩnh Hằng điên cuồng xoay nhanh. Mũi tháp, từng đóa Thịnh Thế Liên Hoa nở rộ, đựng hướng Tử Linh Lĩnh Vực trên không trung. Cùng lúc đó, Tháp Vĩnh Hằng nhanh chóng rơi xuống dưới né tránh.

Mỗi một đóa Thịnh Thế Liên Hoa đánh vào Tử Linh Trụ Ma Thần đều dấy lên một chuỗi bạo tạc, nhưng vẫn không cách nào ngăn cản nó rơi xuống.

Rốt cuộc, Tháp Vĩnh Hằng đáp xuống đất, Tử Linh Trụ Ma Thần nặng nề đập xuống, vừa lúc là phần đỉnh tháp Tháp Vĩnh Hằng.

Tiếng nổ kịch liệt chấn động khắp nơi. Quang nguyên tố phong bạo bốn phía bị sóng năng lượng khủng bố xua tan. Có thể thấy trên mặt đất đầy rẫy tro cốt Ác Ma tộc. Có thể giữ lại tro cốt đều là Ác Ma khi còn sống tu vi mạnh, tu vi thấp sớm thành tro bụi.

Tháp Vĩnh Hằng bị Tử Linh Trụ Ma Thần đập, bị lún xuống bốn tầng, chỉ có ba tầng cao nhất là còn ló trên mặt đất.

Nguyên Tháp Vĩnh Hằng tỏa ra ánh sáng tịnh hóa bỗng biến ảm đạm nhiều, thậm chí không khí xung quanh cũng xuất hiện rất nhiều khe hở.

Thải Nhi lại xuất hiện, Tháp Vĩnh Hằng biến mất. Chớp mắt, Thải Nhi dẫn theo mười hai Thánh Vệ vọt lên cao. Lưỡi Hái Tử Thần rời khỏi tay bay ra, trên không trung tăng vọt trăm mét chém hướng Tát Mễ Cơ Nạp.

Tát Mễ Cơ Nạp đối mặt công kích của lưỡi dao tịnh hóa mà chẳng thèm né tránh, Trụ Ma Thần ngang nhiên quét ngang, xem bộ dáng dường như muốn cùng Thải Nhi chết chung.

Thật là đồ điên. Mắt Thải Nhi lóe tia sáng lạnh, thân hình ở trên không trung phút chốc rút lui. Tất nhiên nàng không muốn cùng Tát Mễ Cơ Nạp chết chung. Nhưng Lưỡi Hái Tử Thần vẫn chém hướng đối phương.

Dù trạng thái tinh thần của Tát Mễ Cơ Nạp đã điên cuồng nhưng bản năng chiến đấu còn đó. Phần đuôi Trụ Ma Thần chống lên trên, đập mở Lưỡi Hái Tử Thần. Cùng lúc đó, phần đầu Trụ Ma Thần có ít nhất năm mươi phù văn xám bỗng bay ra, thẳng hướng Thải Nhi. Lực lượng khủng bố ở trên không trung biến thành tử vong phong bạo.

Lực lượng tịnh hóa có thể tịnh hóa lực lượng tử vong, khi lực lượng tử vong áp súc tới trình độ nhất định, tịnh hóa cần đủ thời gian mới làm được. Dĩ nhiên Tát Mễ Cơ Nạp sẽ không cho nàng có thời gian này.

Từng bóng người chắn trước mặt Thải Nhi, hóa thành tường người. Từng luồng sáng nhiều màu ở trên không trung bùng phát.

Thải Nhi lại kêu rên, người lùi cả ngàn mét, oa một tiếng, hộc ra búng máu. Cùng lúc đó, người lấp lánh ánh sáng vàng, giải trừ tất cả trùng kích. Dù sao hơi thở tử vong không thể chân chính tổn thương nàng.

Tuy nhiên, trong mười hai Thánh Vệ, sáu chiến sĩ Thánh Vệ đã bị lực lượng tử vong khủng bố xé thành mảnh vụn. Chúng cần đủ thời gian mới ở trong Tháp Vĩnh Hằng sống lại.

Bây giờ Tát Mễ Cơ Nạp cho người cảm giác vô địch khủng bố. Trụ Ma Thần lại ngóc lên, lần này không hướng về Thái Nhi mà bay thẳng tới Đông Nam quan.

Các tướng sĩ Đông Nam quan vốn trong trạng thái cực kỳ hưng phấn, nhưng Tát Mễ Cơ Nạp ở trên không trung biến đổi thì họ cũng nhìn thấy hết. Tử Linh Ma Thần ở trạng thái như vậy đúng là quá khủng bố.

Một luồng sáng bảy sắc xẹt qua không trung bay hướng Tát Mễ Cơ Nạp, đó là cung thần của Diệp Tam Mê phát uy.

Tát Mễ Cơ Nạp không né tránh, mặc kệ mũi tên khủng bố cắm vào người. Công kích có thể giết ngay Ảo Thuật Ma Thần Gia Ba, thế mà rơi vào người Tát Mễ Cơ Nạp chỉ tạo ra một vết nứt, không thể tổn thương bản thể gã. Trụ Ma Thần của Tát Mễ Cơ Nạp vẫn hung mãnh rơi hướng Đông Nam quan.

Đến lúc này thì các cường giả Đông Nam quan không che giấu thực lực bản thân được nữa. Tất cả Anh Hùng Vĩnh Hằng đều tỏa ra ánh sáng chói mắt. Biết rõ không địch lại, bọn họ vẫn phải ra tay. Nếu không, một khi để Trụ Ma Thần Tát Mễ Cơ Nạp rơi vào Đông Nam quan thì chính là sinh linh đồ tể! Thậm chí tường thành cũng sẽ bị phá hủy triệt để.

Dù Ác Ma tộc đã bị tiêu diệt hoàn toàn, nhưng bên ngoài còn hơn ba mươi vạn đại quân ma tộc, mất đi tường thành phòng hộ, không thể bảo vệ được Đông Nam quan.

Bóng dáng Thái Nhi lại xuất hiện, xuất hiện ở phía trước cường giả trên thành. Lưỡi Hái Tử Thần lấp lánh ánh sáng, ở trên không trung liên tục biến đổi, nhìn như bước múa uyển chuyển. Chớp mắt thu về Tịnh Hóa Lĩnh Vực khiến tu vi của nàng tăng đến cực độ, lực lượng Lĩnh Vực Vi Ta toàn diện bùng phát.

Tuyệt thứ nhất, Tử Chi Thương. Tuyệt thứ hai, Tử Chi Tịnh. Tuyệt thứ ba, Tử Chi khiêu. Tuyệt thứ bốn, Tử Thần Hôn. Tuyệt thứ năm, Tử Vong Tịch Diệt.

Năm Tuyệt cùng ra, hóa thành Tuyệt thứ sáu, Tử Vong Lộ.

Đây là chiêu mạnh nhất từ khi Thái Nhi chào đời tới nay, lực lượng tịnh hóa biến thành đao quang không lồ chém hướng Tử Linh Trụ Ma Thần Tát Mễ Cơ Nạp.

Va chạm khủng bố bùng nổ trên không trung, vô số oán linh thét gào, giây sau đã bị lực lượng tịnh hóa cắn nuốt.

Màu xám trên Tử Linh Trụ Ma Thần có ít nhất một nửa bị Tử Vong Lộ tịnh hóa biến mất. Nhưng bản thân Trụ Ma Thần đã chặn lại được Lưỡi Hái Tử Thần của Thái Nhi.

*Keng bùm!!! *

Trong tiếng nổ, Lưỡi Hái Tử Thần bị bắn lên cao. Thân thể cao to của Tát Mễ Cơ Nạp cũng thụt lùi vài trăm mét, hơi thở tử vong quanh người giảm thấp nhiều.

Nhưng tình hình của Thái Nhi còn thảm hơn gã nhiều, liên tục hộc hai búng máu, người đập vào tường thành Đông Nam quan, đụng thủng tường thành ba mươi mét mới ổn định thân thể.

Còn lại sáu Thánh Vệ vì giúp Thái Nhi cản một kích kia, thân thể thành mảnh vụn. Lúc này nàng đã là cùng đường.

Tát Mễ Cơ Nạp quá đáng sợ, hay nói chính xác hơn là Trụ Ma Thần quá đáng sợ. Gần như siêu thần khí tồn tại, thậm chí dưới tình huống thuộc tính bị khắc chế mà vẫn hoàn toàn đè ép Lưỡi Hái Tử Thần.

Nhưng bây giờ tình trạng của Tát Mễ Cơ Nạp cũng không khá hơn bao nhiêu. Cùng thi triển ra Ma Thần Hóa và Thiên Ma Giải Thể, khiến gã cực hạn suy kiệt. Dưới tình huống bình thường gã đánh không lại

Thải Nhi, trạng thái suy kiệt thể này mà có thể áp chế nàng hoàn toàn, có thể thấy mỗi một giây gã tiêu hao khủng khiếp tới đâu. Một kích kia bị Thải Nhi bắ ngược, thân thể Tát Mễ Cơ Nạp run bần bật, đáy mắt tia đỏ có xu hướng tán loạn. Nhưng gã vẫn lần nữa giơ lên Trụ Ma Thần của mình, khí thể khủng bố lại tăng đến cực độ.

Coi như chết, gã phải kéo các tướng sĩ Đông Nam quan chôn cùng.

Lực lượng tử vong nửa phần sau Tử Linh Trụ Ma Thần điên cuồng kéo dài tới trước, bộ giáp trên người Tát Mễ Cơ Nạp cũng hóa thành lực lượng tử vong rót vào Tử Linh Trụ Ma Thần. Một kích tiếp theo của gã thậm chí còn khủng khiếp hơn đòn trước, bởi vì đây rất có khả năng là một kích cuối cùng của gã.

Trên bầu trời, đám Ác Ma còn sót lại thấy tộc trưởng dùng cách này phát động tấn công hủy diệt, chúng cũng rơi vào trạng thái điên cuồng, nổi điên cuồng xóa tan sợ hãi trong lòng. Có bốn Ma Vương dẫn dắt, Ác Ma cấp cao chưa tới một vạn phát điên nhào hướng Đông Nam quan.

Ác Ma tộc đúng là Ác Ma tộc, dù có bị cạm bẫy trí mạng âm toán nhưng vào giây phút cuối cùng vẫn muốn công phá Đông Nam quan. Tát Mễ Cơ Nạp tuyệt đối không ngờ rằng, vốn gã muốn để ma tộc trở thành vật hy sinh cho Ác Ma tộc của mình, nhưng kết quả cuối cùng lại là làm áo thay người.

Đại quân ma tộc phía xa và các ma thần không có chút gì muốn tiến lên hỗ trợ. Đại quân ma tộc đều đã mệt muốn chết rồi. Các ma thần thì sớm đối với Tát Mễ Cơ Nạp bất mãn tới bờ bùng nổ. Mắt thấy Ác Ma tộc chịu thiệt lớn như vậy, trong lòng chúng chỉ có cảm xúc vui sướng khi người gặp họa. Nhìn Tát Mễ Cơ Nạp không tiếc trả giá công kích Đông Nam quan, tất nhiên chúng mở cờ trong bụng rồi.

Chỉ cần Đông Nam quan bị phá, chúng sẽ là được lợi lớn nhất! Còn về Tát Mễ Cơ Nạp sống hay chết thì liên quan gì chúng? Nói không chừng trong bọn chúng, có nhiều kẻ xếp hạng bởi vì Tát Mễ Cơ Nạp, Gia Ba chết mà tăng lên đâu.

Lúc này Thái Nhi khắp người đau nhức, trên người không ngừng lấp lánh ánh sáng vàng, hiển nhiên đây là ánh sáng Linh Hồn Xiềng Xích sinh mệnh cùng chung. Nếu như không có sinh mệnh cùng chung, sợ rằng nàng đã trọng thương không gượng dậy nổi.

Tử Linh Ma Thần bùng nổ sẽ khủng bố như vậy, đây là điều trước kia nàng không bao giờ ngờ nổi. Cùng lúc đó, nàng khắc sâu ghi nhớ sai lầm của mình. Là thích khách, nàng vốn không nên ngay mặt đụng độ Tát Mễ Cơ Nạp, dù nàng cho rằng mình có ưu thế tuyệt đối.

Thái Nhi miễn cưỡng từ trong tường thành nhảy ra. Lúc này chín Anh Hùng Vĩnh Hằng chi viện Đông Nam quan, cùng với ba Anh Hùng Vĩnh Hằng từ bên Thích Khách Thánh Điện chi viện, và các cường giả cấp chín Chiến Sĩ Thánh Điện đều tham gia chiến đấu, chém giết với Ác Ma tộc.

Trong lúc đó, Khâu Vĩnh Hạo, Diệp Tam Mê và bốn Anh Hùng Vĩnh Hằng khác tập trung một chỗ bành bồng giữa không trung. Họ phóng ra lĩnh vực ở mức độ mạnh nhất, nghênh đón Tử Linh Trụ Ma Thần từ trên trời giáng xuống.

Họ ôm quyết tâm phải chết đón lấy nó. Tát Mễ Cơ Nạp trong trạng thái như vậy công kích, uy lực đã tới trên cấp chín bậc tám. Lực lượng khủng bố đến thế, nếu không dùng cái giá mạng sống thì họ làm sao cản trở được?

Diệp Tam Mê không quên ngoái đầu cười với Thái Nhi, dường như đang nói: Con à, chiến đấu sau này nhờ vào các người.

"Không!!!" Thái Nhi thê lương hét to, Lưỡi Hái Tử Thần lại miễn cưỡng nâng lên.

Nhưng bây giờ nàng đau đớn muốn chết, thống khổ kịch liệt khiến nàng không thể phát huy ra lực lượng cường đại trước kia. Nàng chỉ có thể lại phóng ra Tháp Vĩnh Hằng, đụng vào Tát Mễ Cơ Nạp. Nhưng mà, nàng rốt cuộc vẫn chậm hơn sáu người Khâu Vĩnh Hạo, Diệp Tam Mê.

Ngay lúc đó, trên người Thái Nhi bỗng lóe ánh sáng bạc. Cảm nhận ánh bạc dao động, Thái Nhi ngây ra, rồi sau đó cảm xúc kích động bình tĩnh lại, chuyển thành tự tin chưa từng có.

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 319

Tử Thần Thất Tuyệt Tuyệt Thứ Bảy

Ngay sau đó, một bóng dáng trắng trong suốt bước ra khỏi ánh bạc này. Chỉ một bước đã vượt qua sáu người phía trước, đi tới đằng trước Tử Linh Trụ Ma Thần.

Một con mắt vàng to lớn bỗng hiện ra giữa không trung. Hàng ngàn vạn ánh sáng vàng bắn ra, hóa thành vô số hào quang đập vào Tử Linh Trụ Ma Thần không lồ.

Tiếng bạo tạc và tiếng nổ điecc tai, hất bay sáu người Khâu Vĩnh Hạo, Diệp Tam Môn gượng trở về. Con mắt cao tới trăm mét dựa vào ánh vàng chói mắt chặn lại chiêu được ăn cả ngã về không của Tát Mễ Cơ Nạp.

Phạm Thiên Tam Thức!

Trên đời này biết Phạm Thiên Tam Thức chỉ có hai người, có thể định vị Thái Nhi, kịp thời xuất hiện thì chỉ có một người.

Chủ tịch Liên Bang Thánh Điện, đoàn trưởng Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi, người sở hữu Vĩnh Hằng và Sáng Tạo Thần Ẩn vương tọa, Huy Hoàng và Lãnh Tụ Thần Ẩn kỵ sĩ, Long Hạo Thần.

Long Hạo Thần để Thái Nhi một mình tới đây khiêu chiến Tát Mễ Cơ Nạp tất nhiên có chuẩn bị sẵn vô số thủ đoạn rồi. Trong đó quan trọng nhất là một kích trước mắt.

Giữa hắc và Thái Nhi có Linh Hồn Xiềng Xích sinh mệnh cùng chung. Thái Nhi bị thương, tất nhiên hắc là người thứ nhất cảm giác được. Có thể chớp mắt xuất hiện bên cạnh Thái Nhi, đó là lực lượng Thuần Thiểm Vực.

Thuần Thiểm Vực đơn thuần tất nhiên không thể truyền tống Long Hạo Thần ra xa như vậy. Nhưng Long Hạo Thần dựa vào tinh thần lực cường đại của mình, thêm vào Thái Nhi rời đi thì Thuần Thiểm Vực đã định vị nàng, có thể trong chớp mắt phát động một kích kia. Có thể nói một kích đó coi như là ảo ảnh bản thân hắc, dù sao khoảng cách quá xa, hắc không thể thông qua Thuần Thiểm Vực truyền tống bản thân tới, chỉ có thể tạm thời xé không gian.

*Oành! *

Lực lượng khủng bố ở trên không trung bùng nổ. Không ngờ Tử Linh Trụ Ma Thần bị Phạm Thiên Tam Thức đánh bay ngược đi.

Con mắt vàng chậm rãi ẩn đi ánh sáng, thay vào đó là Long Hạo Thần mặc Vĩnh Hằng giáp ngạo nghễ giáng xuống.

Chớp mắt đó khí thế Đông Nam quan tăng lên tới cực độ. Thông qua hình ảnh ma pháp tuyên truyền, Thái Nhi và Long Hạo Thần là thần tượng tuyệt đối trong lòng họ! Hai thần tượng lần lượt xuất hiện, còn đánh lui được Tử Linh Ma Thần Tát Mễ Cơ Nạp, có thể tưởng tượng ủng hộ sĩ khí cỡ nào.

Hơn nữa công kích của Long Hạo Thần chưa kết thúc. Thanh kiếm to màu vàng trong tay trái nâng lên. Một điểm sáng tím vàng ở trên thân kiếm lan tràn, từ xa chém hướng Tử Linh Trụ Ma Thần.

Bỗng chốc đao phong tím vàng đường kính chỉ hơn mười mét bay hướng Trụ Ma Thần trong tay Tát Mễ Cơ Nạp. Một tay khác nắm Vĩnh Hằng kiếm trắng trong suốt lấp lánh ánh sáng chín sắc thì chỉ hướng tường thành Đông Nam quan.

Bầu trời bỗng chốc biến thành một mảnh vàng.

Mưa rơi. Mưa bụi vàng rơi xuống, dịu dàng rơi xuống tường thành Đông Nam quan. Mỗi một chiến sĩ, ma pháp sư bị giọt nước vàng rơi trên người thân thể sẽ trùm vàng sáng vàng nhạt. Cùng là mưa bụi vàng, rơi vào người Ác Ma tộc sẽ bốc lên từng đợt sương khói, khiến đám Ác Ma thể lượng hết thảy.

Cấm chú quang hệ, Thần Thánh Cam Lâm.

Lấy Vĩnh Hằng kiếm làm ma pháp trượng phát ra Thần Thánh Cam Lâm, uy lực vượt rất xa năm đó Long Hạo Thần vượt cấp sử dụng. Mưa vàng gần như phủ hết đầu tường Đông Nam quan.

Chiến cuộc vốn vô cùng nguy ngập, sau khi Long Hạo Thần xuất hiện thì chớp mắt biến đổi.

Thải Nhi đã mang theo Tháp Vĩnh Hằng đi tới bên cạnh Long Hạo Thần. Phía xa Tử Linh Ma Thần Tát Mễ Cơ Nạp dường như tỉnh khỏi trạng thái điên cuồng. Lý do tỉnh táo lại là một kiếm sắc tím vàng của Long Hạo Thần.

Dao phong tím vàng chính xác đâm vào Tử Linh Trụ Ma Thần. Lúc trước dù là Thải Nhi thi triển Tử Thần Thất Tuyệt Tuyệt thứ sáu Tử Vong Lộ thì chưa từng để lại dấu vết trên Trụ Ma Thần, thế mà giờ đây nó bị xé ra một cái khe lớn sâu tới vài mét, khe hở dài mười mấy mét. Sắc tím vàng khủng bố bùng phát ở mặt trên.

Khi Tát Mễ Cơ Nạp cảm nhận hơi thở hủy diệt khủng bố trên đó thì mới tỉnh táo lại. Gã hoảng sợ đem lực lượng còn sót lại dốc sức rót vào trong Trụ Ma Thần.

*Oành! *

Trong tiếng nổ vang, Trụ Ma Thần Tát Mễ Cơ Nạp trước đó bị đánh trúng chẳng ngờ gã dẫn động lực lượng Trụ Ma Thần mà bị chấn vỡ.

Cùng lúc đó, gã mạnh vung Trụ Ma Thần hướng đại doanh ma tộc, gã thì hung tợn nhào hướng Long Hạo Thần và Thái Nhi.

Dù là bên đối địch nhưng Long Hạo Thần kiềm không được muốn giơ ngón cái với Tát Mễ Cơ Nạp.

Hắn vừa xuất hiện lập tức nhận ra cảm xúc của Tát Mễ Cơ Nạp không bình thường, hiển nhiên hiệu quả kế hoạch hắn sắp đặt khiến gã rơi vào điên cuồng. Chịu lực lượng huyết mạch của Hạo Nguyệt công kích, Tát Mễ Cơ Nạp tỉnh táo lại trong chớp mắt có thể đoán ra thế cục chân chính, không thể không nói thật cường!

Hiển nhiên Tát Mễ Cơ Nạp phát hiện ra Long Hạo Thần không phải bản thể, chỉ là một ảnh phản chiếu mà thôi. Vậy nên trước tiên chặn đứt Trụ Ma Thần của mình, liều mạng hy sinh, quăng chủ thể Trụ Ma Thần về đại doanh ma tộc là không để Long Hạo Thần có cơ hội phá hủy Trụ Ma Thần của gã nữa. Rất có ràng, Trụ Ma Thần của gã chỉ đứt một khúc, sẽ không bị phá hủy hoàn toàn.

Long Hạo Thần thầm than đáng tiếc. Ánh bạc trên người Thái Nhi lại xuất hiện, thân hình trong suốt của Long Hạo Thần cũng biến hư ảo. Lúc này thành Thái Nhi một mình đối mặt Tát Mễ Cơ Nạp tấn công.

Thái Nhi hận tên này thấu xương. Tát Mễ Cơ Nạp biết rõ mình thi triển Thiên Ma Giải Thể lấy trạng thái trước mắt sẽ không có kết quả tốt, nhưng vẫn muốn dùng tự bạo để giữ lại Trụ Ma Thần của mình.

Lưỡi Hái Tử Thần lơ lửng cao qua đầu, đôi mắt Thái Nhi chợt biến thành màu trắng. Không chỉ thế, cả tóc và môi nàng cũng biến thành sắc trắng hệt như lực lượng tịnh hóa.

Ong--

Lưỡi Hái Tử Thần phát ra tiếng ù ù điếc tai. Ngay sau đó, một bóng dáng trắng khổng lồ xuất hiện sau lưng Thái Nhi. Sau đó, Thái Nhi biến mất.

Bóng dáng khổng lồ đó nằm lấy Lưỡi Hái Tử Thần, đột nhiên ngửa đầu nhìn bầu trời.

Cái nhìn này, khung trời biến thành màu trắng mênh mông, tất cả trên chiến trường đều đông lại trong giây phút này.

Bóng trắng ấy biến thành thực chất. Đó là một người đàn ông vóc dáng cao to, diện mạo tuấn tú, thoát trông khoảng ba mươi mấy tuổi. Mái tóc dài màu xám rũ xuống, đôi mắt y cũng là màu trắng, người có bộ giáp trắng tinh khiết, chỉ có ngực là một viên bảo thạch màu xám hình thoi.

Dù là đại quân ma tộc ở phía xa, trong chớp mắt hoàn toàn khựng lại. Đây không đơn giản là áp lực, đó là hơi thở khủng bố khó mà hình dung. Hơi thở này ngay cả Trụ Ma Thần của các ma thần cũng phải run rẩy.

Cái bóng khổng lồ cầm Lưỡi Hái Tử Thần, đối mặt Tát Mễ Cơ Nạp đông giữa không trung, phát ra tiếng hừ lạnh. Ngay sau đó, Lưỡi Hái Tử Thần ở trên không trung dấy lên tia điện trắng. Dường như trong không gian này chỉ mình y có thể hành động. Cái chém này thật nhanh, dường như trời đất bị nhát chém xé rách.

Tử Linh Ma Thần Tát Mễ Cơ Nạp từ đỉnh đầu đến thân dưới có một dấu trắng, bắt đầu có thật nhiều khí lưu xám từ trong đó bay ra. Ánh mắt Tát Mễ Cơ Nạp tràn đầy không cam lòng xen lẫn sợ hãi.

Người đàn ông áo trắng giơ cao Lưỡi Hái Tử Thần, những khí lưu xám phút chốc đều ủa hướng Lưỡi Hái Tử Thần, hóa thành từng vòng vàng sáng trắng khựng giữa không trung.

Quá trình thoát trông rất chậm, nhưng khi thân thể Tát Mễ Cơ Nạp hoàn toàn tan vỡ trên không trung, một Vương Miện Ma Thần màu xám tro xuất hiện trong tay người đàn ông áo trắng, lặng lẽ biến mất. Tất cả như mảnh vụn ký ức, tán loạn trong lòng mỗi người trông thấy.

Bềnh bồng trên không trung là Thái Nhi. Xác Tử Linh Ma Thần Tát Mễ Cơ Nạp thì bị chia thành hai từ giữa không trung rơi xuống.

Đúng vậy, đây chính là khi Thái Nhi phát ra tiếng hét to thể lượng thì phá tan ngăn cách cuối cùng, lĩnh ngộ Tuyệt cuối trong Tử Thần Thất Tuyệt, Tử Thần!

Khi Thái Nhi trở thành Thần Quyển Giả Tử Thần thì nàng đã có năng lực Tử Thần Thất Tuyệt. Nhưng dù là khi đó nàng thi triển Tử Thần Thất Tuyệt cũng phải trả cái giá cực kinh khủng. Chân chính sử dụng được chỉ có sáu Tuyệt trước, với Tuyệt thứ bảy thì vẫn luôn có một tầng xa cách. Tầng ngăn cách này là bởi vì tu vi bản thân nàng không đủ, cũng bởi vì nàng lĩnh ngộ không đủ. Giờ phút này, nàng hoàn thành, nàng rút cuộc hoàn thành.

Sau khi Tử Linh Thánh Pháp Thần, Vong Linh Thiên Tai Y Lai Khắc Tư nhận Thái Nhi làm đệ tử, chân chính trợ giúp Thái Nhi lớn nhất không phải tăng tu vi, mà giúp nàng đem tất cả ảnh hưởng mặt trái trong Lưỡi Hái Tử Thần và phản phệ đều tiêu trừ hết. Đó là Y Lai Khắc Tư dựa vào lực lượng bán thần của mình mới làm được!

Tử Thần Thất Tuyệt Tuyệt thứ bảy, Tử Thần!

Đây không phải là mượn lực lượng Tử Thần, mà khiến bản thể Tử Thần chân chính giáng xuống thế gian phát động một chiêu. Nếu là lúc trước khi Y Lai Khắc Tư giúp Thái Nhi tiêu trừ phản phệ, vậy khi nàng thi triển một chiêu kia cái giá chính là mạng sống.

Thái Nhi dẫn đến không phải hình thể chân chính của Tử Thần, mà là chớp mắt đem hơi thở Tử Thần từ không gian khác triệu tập lại đây, ngưng tụ thành hình, phát động một chiêu hủy thiên diệt địa.

Đây chính là năng lực khủng bố của Thần Quyển Giả. Nếu Long Hạo Thần luôn là Thần Quyển Giả của Quang Minh Nữ Thần, vậy khi tu vi của hắn đạt tới trình độ nhất định thì cũng có thể dẫn động bản thể Quang Minh Nữ Thần ngưng tụ, giáng xuống nhân gian.

Tuy nhiên bây giờ Long Hạo Thần không có năng lực như vậy, bởi vì thể chất chính hắn đã là thần thể, Quang Minh Nữ Thần không đủ để thành tín ngưỡng của hắn thì tất nhiên không cách nào triệu ngài giáng xuống. Nhưng không thể nghi ngờ tiềm lực bản thân Long Hạo Thần càng thêm khủng bố. Dù là lực lượng Vĩnh Hằng giúp hay là lực lượng bản thân hắn thiêu đốt thì đều có thể đạt tới mức đó.

Trong bảy mươi hai Trụ Ma Thần ma tộc, xếp hạng thứ bốn, Tử Linh Ma Thần Tát Mễ Cơ Nạp, chết!

Khi xác Tát Mễ Cơ Nạp rơi từ trên trời xuống hóa thành tro bụi tan biến trong không khí thì hai bên địch ta đều rơi vào ngơ ngẩn.

Cường đại như Tử Linh Ma Thần thể mà bị giết chết trong trận chiến tranh này, hơn nữa còn là sau khi thi triển Ma Thần Hóa, Thiên Ma Giải Thể bị giết chết. Điều này đối với tất cả ma thần, ma tộc thật là quá, quá mức rung động.

Vốn Ác Ma tộc còn đang điên cuồng tấn công dường như ăn thuốc kích thích năng lực, chớp mắt được hiệu chấm dứt. Bốn Ma Vương trước tiên ngừng công kích, dẫn đầu bay ngược về, mục tiêu là nhào hướng Tử Linh Trụ Ma Thần.

Tử Linh Ma Thần Tát Mễ Cơ Nạp đã chết rồi, tân Tử Linh Ma Thần tất nhiên sẽ sinh ra trong bốn tên, cơ hội như vậy đối với chúng có lẽ cả đời chỉ được một lần, ai rảnh đi đối phó nhân loại chứ?

Chúng vừa lui thì Ác Ma tộc còn lại tằm trong Thần Thánh Cam Lâm còn có sức chiến đấu sao? Thế công chớp mắt tan vỡ, sống sót chưa tới năm ngàn cường giả Ác Ma tộc nhanh chóng rút lui, đập cánh bay hướng đại quân ma tộc.

Các cường giả Đông Nam quan đuổi theo tới vài ngàn mét, giải quyết gần một ngàn Ác Ma xong mới quay trở về Đông Nam quan.

Thải Nhi không về Đông Nam quan, nàng dùng chiêu cuối cùng trong Tử Thần Thất Tuyệt thì trực tiếp từ trên trời giáng xuống, rơi vào trong Tháp Vĩnh Hằng, biến mất không thấy bóng dáng. Tháp Vĩnh Hằng giáng xuống đằng trước Đông Nam quan, bảo tháp cao trăm mét lóe ánh sáng tịnh hóa nhàn nhạt, tịnh hóa linh hồn chết đi trên chiến trường, cùng lúc đó cũng đem những lực lượng tịnh hóa này truyền vào trong tháp, để cho Thải Nhi trị thương và hồi phục.

"Rút binh, cắm trại!"

Phía xa, đám ma thần ma tộc còn sót lại cùng lúc ra lệnh với các tộc đại quân, lùi ra hai mươi mét đóng doanh trại.

Trong khi rung động thì chúng cũng thầm tính toán.

Trận chiến này xem như thất bại, còn là đại bại. Chẳng ngờ Ác Ma tộc tổn thất lớn nhất, gần như toàn quân bị diệt, ngay cả thống soái đại quân của chúng, Tử Linh Ma Thần Tát Mễ Cơ Nạp đều chết trận rồi. Trách nhiệm chiến bại tất nhiên cũng thuộc về Tử Linh Ma Thần.

Thật rõ ràng, Đông Nam quan là một khối xương cực kỳ khó gặm. Chúng đều thấy rõ sự khủng bố của ma pháp trận! Còn ai dám thống lĩnh đại quân tiếp tục xông lên chứ? Huống chi hiện nay đại quân đã mệt mỏi muốn chết, sĩ khí thấp đến trình độ sắp làm phản rồi. Mười mấy ma thần chỉ còn cách thu quân đội, nghỉ ngơi hồi phục rồi mới tính tiếp.

Bây giờ điều chúng có thể làm là trước tiên đưa chiến báo bên này tới trước mặt Ma Thần Hoàng, xin Ma Thần Hoàng quyết định. Cùng lúc đó chúng hiểu rằng chỉ sợ Đông Nam quan sẽ đánh không ngã.

Trái ngược với ma tộc, lúc này Đông Nam quan một mảnh vui sướng. Gần như tất cả nhân loại chức nghiệp giả đều hoan hô gọi tên Long Hạo Thần và Thải Nhi. Anh hùng trong mắt họ cứu Đông Nam quan, chém giết Tử Linh Ma Thần. Trong phút chốc, hai vị ch ính, phó chủ tịch ở trong lòng các tướng sĩ Đông Nam quan tăng vọt tới trình độ gần như đồ đẳng.

Một trận chiến Đông Nam quan dù tổn thất không nhỏ nhưng lực lượng mạnh nhất không bị tổn hao bao nhiêu. Ma tộc thì đã mất sĩ khí, muốn lập lại tình hình chiến đấu như hôm nay thì không dễ chút nào.

Khâu Vĩnh Hạo kích động hai gò má đỏ rực, mắt hồ ngấn lệ. Trận đại thắng này khiến ông chân chính nhìn đến hy vọng nhân loại phá tan hắc ám.

Đám Anh Hùng Vĩnh Hằng cũng mắt lóe tia sáng. Một trận đại thắng, khiến chúng cũng nhìn thấy tia bình minh sắp đến.

.....

Ngự Long quan.

Rên khẽ một tiếng, Long Hạo Thần tỉnh lại từ trong minh tưởng. Vĩnh Hằng giáp trên người hóa thành mười ba luồng sáng dung nhập vào thân thể. Ánh sáng vàng chợt lóe, Long Nhã Đình từ Vương Giả kiếm chuyển hóa thành con người.

Sắc mặt hơi tái nhợt, Long Hạo Thần lại nhắm mắt, lập tức tiến vào trạng thái minh tưởng sâu để tu luyện.

Nhã Đình đi tới sau lưng hắn, ngồi xuống, đôi bàn tay ấn vào lưng hắn, đem Quang nguyên tố tinh thuần của mình rót vào người hắn, giúp hắn hồi phục.

Xuyên qua không gian, liên tục thi triển Phạm Thiên Nhãn và Thần Thánh Cam Lâm, đối với Long Hạo Thần là gánh nặng khá lớn.

Tuy hắn không ngờ Tát Mễ Cơ Nạp sẽ khó đối phó như vậy, nhưng coi như dựa vào tuyệt chiêu đạt tới mục đích, đánh chết Tử Linh Ma Thần. Chỉ tiếc nuôi duy nhất là không cùng lúc đánh nát Trụ Ma Thần của gã. Nhưng Tát Mễ Cơ Nạp chết, Trụ Ma Thần lại bị tổn thương nặng, Tử Linh Ma Thần mới muốn có được lực lượng nguyên bản của gã, không mất thời gian trăm năm thì không thể thực hiện được.

Tại sao Thái Nhi có thể xuất hiện ở Đông Nam quan cách ngự Long quan xa xôi? Điều này phải nói tới mấy ngàn năm qua Liên Bang Thánh Điện tích góp. Trong số tích lũy có một loại báu vật không gian, tên là định vị truyền tổng quyền trực, một lần chỉ có thể truyền tổng một người đến địa điểm cố định. Loại không gian truyền tổng quyền trực thể này chỉ có ba cái. Thái Nhi là dựa vào quyền trực đó mới đến được Đông Nam quan, ngăn chặn Tử Linh Ma Thần mạnh nhất.

Vốn nàng có thể dùng Tháp Vĩnh Hằng mang càng nhiều người qua, nhưng Long Hạo Thần lo lắng đến sắp xếp Đông Nam quan, thêm vào bên Ngự Long quan chịu đựng Ma Thần Hoàng đem đến áp lực to lớn, cuối cùng hẳn quyết định để Thái Nhi một mình tiến lên.

Đội Thái Nhi hồi phục tu vi, nàng còn phải dùng quyền trực không gian truyền tổng thứ hai mới trở về được. Hơn nữa, Thái Nhi gánh vác nhiệm vụ không chỉ nhiều đó thôi. Vai trò của nàng là ở trong trận chiến tranh mang đến tác dụng quyết định, cố gắng xoay chuyển, tiêu diệt chủ lực Ác Ma tộc. Những ma pháp trận quang hệ chính là công lao của các Anh Hùng Vĩnh Hằng.

Anh Hùng Vĩnh Hằng ngủ say dài đến mấy ngàn năm, cũng không phải lúc nào đều đang ngủ, dù sao bản thân chúng đều là vong linh có tuổi thọ ngàn năm. Trong đó có một phần ma pháp sư dùng thời gian dài nghiên cứu ra một ít ma pháp Tinh Linh mà thượng cổ Tinh Linh tộc để lại. Đúng là để họ mò ra cửa, trong đó thu hoạch lớn nhất chính là cạm bẫy lấy ma pháp làm chính.

Cạm bẫy ma pháp nguyên lý nói đến cũng rất đơn giản. Chính là đem một ma pháp cố định ở một vị trí, cũng gài vào trang bị dẫn đạo, thông qua cách khác nhau tiến hành xúc phát. Có thể để kẻ địch bước vào phạm vi cạm bẫy thì lập tức kích động, cũng có thể khống chế ở khoảng cách xa kích phát.

Tương đối thì chỉ cần có tài liệu đầy đủ, chế tác cạm bẫy ma pháp thậm chí còn tiện hơn cả ma pháp quyền trực. Nhưng trong đó liên quan

đến rất nhiều ma pháp huyền bí của thượng cổ Tinh Linh tộc, bây giờ đã sớm thất truyền.

Anh Hùng Vĩnh Hằng đem tuyệt học ma pháp này mang về nhân gian, cũng sử dụng trên chiến trường. Nhưng ma pháp sư biết đặt cạm bẫy ma pháp chỉ có ba vị. Sau khi dẫn đo, Long Hạo Thần mới quyết định để họ đem toàn bộ cạm bẫy sắp đặt ở bên Đông Nam quan, dù đã điều phối sáu chức nghiệp, nhưng mỗi một quan ải thực lực đỉnh cao nhất vẫn là thuộc về Thánh Điện quan ải đó. Chiến Sĩ Thánh Điện và Linh Hồn Thánh Điện ở trên chiến trường so sánh năng lực khác nhiều. Thêm vào Tử Linh Ma Thần Tát Mễ Cơ Nạp dưới tay có Ác Ma tộc quá mức cường đại. Phân tán ba vị ma pháp sư sắp đặt cạm bẫy thì chẳng bằng dồn lực lượng của bọn họ tập trung một chỗ, đem đến bất ngờ cho Tử Linh Ma Thần, cũng do đó triệt để đặt chiến thắng cho chiến cuộc Đông Nam quan.

Tuy rằng quá trình có chút gian nan nhưng cuối cùng mục đích tác chiến của Long Hạo Thần đã đạt được. Có tình báo chính xác bên Nguyệt Dạ bảo đảm, thật sự cho ma tộc tổn hại nặng chưa từng có. Xem như triệt để tan rã nhuệ khí đại quân ma tộc, chúng muốn lại công phá Đông Nam quan đó gần như là việc không thể hoàn thành.

Trong toàn kế hoạch đối kháng ma tộc của Long Hạo Thần, cuộc chiến Đông Nam quan cực kỳ quan trọng. Chỉ có thắng trận chiến này mới đặt cơ sở tất cả chiến lược tiếp theo. Nếu không phải lo lắng Ma Thần Hoàng tùy thời sẽ rục rịch, hẳn thậm chí muốn đích thân đi Đông Nam quan.

.....

Màn đêm buông xuống, đầu tường Đông Nam quan vẫn đèn đuốc sáng trưng, vui sướng mãnh liệt khiến trong Đông Nam quan phóng pháo hoa. Trước mệnh lệnh của Khâu Vĩnh Hạo, các tướng sĩ thậm chí ở đầu tường bắt nôi, nấu thịt khối thơm ngào ngạt. Các tướng sĩ thủ thành trừ không được uống rượu ra, thoải mái ăn no.

Đúng thế! Trải qua trận đại thắng trước nay chưa từng có, làm sao có thể không khao thưởng ba quân đâu?

Mà bên ma tộc thì thế lắm lắm.

Đường dài tập kích, liên tục đấu đại chiến một ngày một đêm, Ác Ma tộc duy nhất có thể xem như là chủ lực gần như toàn quân bị diệt. Bốn Ma Vương mãi đến giờ còn đang tranh đấu vì Tử Linh Trụ Ma Thần. Còn sót lại ba mươi vạn đại quân tuy rằng số lượng không ít nhưng đã mệt mỏi đến cực điểm.

Quan trọng hơn là vì tốc độ cao nhất chạy đi, thêm vào Tát Mễ Cơ Nạp tuyệt đối tin tưởng có thể trong thời gian ngắn đánh ngã Đông Nam quan, vậy nên đại quân mang theo lương thực có hạn.

Mắt thấy đã tiến vào tiết tấu chiến đấu trường kỳ, mười mấy ma thần bàn bạc với nhau, không thể không cẩn thận phân phối quân lương có hạn. Trong khi sai người nhanh chóng báo lên Ma Thần Hoàng, chúng cũng phái người trở về hành tỉnh trung ương triệu tập vật tư. Quá trình này phải mất từ nửa tháng đến một tháng, nhưng chúng mang theo quân lương tối đa chỉ đủ cho mười ngày, đó là còn phải cần kiệm tiết kiệm.

Bởi vậy, dù đại quân ma tộc đã mệt muốn chết, đóng trại xong mỗi một ma tộc chỉ có thể ăn thực vật tương đương một chén cháo cộng cái bánh bao trắng như nhân loại. Đừng nói là thịt, thịt trong canh đều không có.

Vừa trải qua trận đại chiến như vậy, sĩ khí vốn đã thấp đến cực điểm lại còn ăn không đủ no, có thể tưởng tượng các tộc trong đại quân oán giận. Nhưng bất ngờ làm phản cuối cùng không xuất hiện. Dù sao tại đây có mười mấy ma thần trấn áp, thêm vào đại quân ma tộc thật tình là quá mệt rồi. Bởi vậy, sau khi nuốt cơm canh chưa tới lưng dạ, đa số ma tộc lập tức ở trong doanh trường thiếp ngủ. Đa số ma tộc không có cả lều, trực tiếp ngã ra hoang dã ngủ say.

May mắn nơi này là Đông Nam quan chứ không phải Ngự Long quan, nếu không thì chỉ riêng thời tiết cũng khiến đại quân ma tộc nhanh chóng giảm quân số rồi.

Chiến lược của Ma Thần Hoàng kỳ thực cực kỳ chính xác, có hiệu quả. Lấy lực lượng tinh nhuệ mạnh nhất tập trung vào Ngự Long quan, nhưng số lượng rất ít. Dựa vào tập thể thực lực trên cấp tám, hoàn cảnh không thể tạo thành ảnh hưởng gì cho chúng. Tuy Long Hạo Thần hấp dẫn được Ma Thần Hoàng, Nguyệt Ma Thần, Tinh Ma Thần, cường giả mạnh nhất ma tộc đến, nhưng cùng lúc đó, Ma Thần Hoàng tự tin mình có thể hấp dẫn cường giả nhân loại cấp chín bình quân sang Ngự Long quan. Y không vội phát động tấn công, trong đó có một mục đích là cho Long Hạo Thần thời gian triệu tập cường giả nhân loại cấp chín. Ma Thần Hoàng có niềm tự tin tuyệt đối này.

Mà mất đi nhiều cường giả, ít nhất dưới tình huống không có chi viện, Đông Nam quan và Vạn Thú quan nên làm sao ngăn cản đòn công kích hai đại quân của y đây?

Thậm chí có thể nói Tát Mễ Cơ Nạp không làm sai. Tuy gã ích kỷ, nhưng nhìn từ chiến thuật công kích thì chỉ cần một hơi đánh vào Đông Nam quan, vậy mọi thứ không còn là vấn đề.

Dù là Ma Thần Hoàng hay Tử Linh Ma Thần, sai lầm lớn nhất của chúng là tính toán lực lượng nguyên bản của nhân loại, mà bỏ qua nội tình chân chính. Càng không biết rằng Anh Hùng Vĩnh Hằng đã xuống núi. Từ ý nghĩa nào đó thì điều này không xem như là sai, dù sao ai mà biết trước được? Nhưng cũng chính vì thế đã hoàn toàn biến đổi chiến cuộc, khiến ưu thế tuyệt đối của ma tộc dần đi hướng xuống dốc.

Đông Nam quan, nhân loại chúc mừng, đại quân ma tộc sa sút nghỉ ngơi. Đây vốn nên là buổi tối bình tĩnh đối với hai bên.

Nhưng xuất hiện tình hình không bình tĩnh.

Chẳng biết khi nào thì tòa tháp cao đẳng trước Đông Nam quan biến mất. Đối với điều này, tuy ma tộc phát hiện nhưng không quá để ý. Dù Thái Nhi chữa thương xong thì chắc chắn là quay về Đông Nam quan nghỉ ngơi.

Bóng đêm lan tràn, không biết có phải vì giết chóc quá nhiều, tối nay ánh trăng sao cực kỳ u ám, mưa bụi lất phất rơi.

Tuy nhiên, thân thể ma tộc có sức chống cự rất mạnh. Dù đổ cơn mưa nhưng những ma tộc ngủ bên ngoài không có ý định thức dậy. Chúng thật tình là quá mệt rồi, coi như là mười mấy ma thần trấn giữ cũng đều nghỉ ngơi. Trận đại chiến vừa kết thúc, dù chúng cực kỳ buồn bực nhưng không nghĩ rằng Đông Nam quan sẽ có hành động gì.

Đêm đã khuya, mưa càng rơi càng lớn. Một Lang Ma ngủ ở vùng đất hơi trũng bị ngập đến phần mũi khiến sặc tỉnh lại.

"Khụ khụ..." Lang Ma bò dậy, thân thể cao to mắt lim dim nhìn bầu trời, thăm mắng, ngay cả ông trời cũng đối nghịch, buổi tối đổ mưa.

Nó nhìn bốn phía, vào lều ở dĩ nhiên là mơ tưởng viễn vông, nhưng phải tìm chỗ nào địa thế cao chút, tốt nhất là có mái che để ngủ tiếp.

Liên tục tác chiến khiến nó đau nhức khắp người, đùi còn có vết thương cực sâu. Giọt nước đánh vào gáy đau đớn khiến Lang Ma bực mình.

Bỗng nhiên, không khí trước mặt vặn vẹo. Ngay sau đó, nó cảm thấy vị trí cổ họng chợt lạnh, dường như có thứ gì nóng ấm tuôn ra từ căn cổ, tất cả sức mạnh chớp mắt bị rút hết.

Thân thể Lang Ma lung lay, bị lực lượng chống đỡ từ từ ngã xuống đất. Vào giây phút cuối cùng của cuộc đời, nó chỉ mơ hồ thấy có một bóng đen xẹt qua.

Thải Nhi nhẹ nhàng lấp lóe trên không trung, nàng che giấu hơi thở cực tốt khiến nàng như là một phần của gió. Nàng đi qua đâu là ma tộc ngủ ở bên ngoài thường vẫn còn trong mộng đã bị Tử Thần cướp đi sinh mệnh. Lát sau nàng đã áp sát khu trung tâm đại doanh ma tộc.

Mười mấy cây Trụ Ma Thần đứng yên tại đó, chẳng qua ánh sáng cực kỳ u ám. Còn Tử Linh Trụ Ma Thần của Tát Mễ Cơ Nạp thì ở ngoài lều, bên cạnh Ma Vương vẫn đang vì kế thừa địa vị Tử Linh Ma Thần mà đấu tranh. Vì không để chúng bị ảnh hưởng, Ác Ma tộc còn sót lại đều tập trung bên đó.

Thải Nhi tiến vào khu trung tâm đại doanh ma tộc xong không tiếp tục tiến lên mà dừng lại, nhìn sắc trời. Nàng lần nữa ẩn thân, như đang chờ đợi cái gì.

Qua khoảng mười lăm phút thì thân thể Thải Nhi lại hiện ra trong không khí.

"Đến lúc rồi." Nàng lầm bầm.

Tay phải nâng lên, ở trên không trung chỉ một cái. Một luồng sáng trắng tinh khiết chớp mắt đón gió tăng vọt, mạnh oanh kích vào cái lều lớn nhất trong mười mấy cái. Đó chính là Tháp Vĩnh Hằng.

Khoảnh khắc Tháp Vĩnh Hằng xuất hiện, mười mấy Trụ Ma Thần gần như cùng lúc lóe sáng, hiển nhiên cũng chúng phát hiện sự tồn tại của Thải Nhi. Từng bóng người nhanh chóng vọt ra khỏi lều. Nhưng mà, nghênh đón chúng là một bảo tháp khổng lồ bao phủ.

"Phong!" Thải Nhi kêu quát một tiếng.

Vầng sáng trắng đậm đặc chớp mắt từ đỉnh Tháp Vĩnh Hằng bắn ra. Ánh sáng rực rỡ lan tràn, bao trùm hết mười mấy cái lều. Ngay sau đó, thể tích Tháp Vĩnh Hằng tăng vọt đến trăm mét, chớp mắt rơi xuống. Nó bao phủ mười mấy bóng người vừa lao ra khỏi lều rồi âm âm rơi xuống đất.

Lều ma thần ngụ bị Trụ Ma Thần quay quanh ở chính giữa. Khi Tháp Vĩnh Hằng phát động là từ khe hở Trụ Ma Thần chui qua, cho nên mới trước tiên bị đám ma thần phát hiện. Nhưng mấy ma thần không bao giờ ngờ được Tháp Vĩnh Hằng không phải công kích chúng mà trù lên chúng.

Đây chính là một tác dụng khác của Tháp Vĩnh Hằng, có tên là: trấn áp.

Oành, oành, oành, oành--

Trong bảo tháp truyền ra tiếng chấn kịch liệt, hiển nhiên là mười mấy ma thần điên cuồng công kích, định xông ra khỏi Tháp Vĩnh Hằng.

Nhưng đây là một thần khí, trình độ rắn chắc có thể nghĩ, thêm vào lực lượng tịnh hóa có tác dụng khắc chế nhất định với hắc ám thuộc tính của ma tộc. Cộng thêm ngăn cách liên hệ giữa chúng và Trụ Ma Thần, muốn từ bên trong xông ra không phải chỉ vài phút là được.

Thải Nhi bay tới, rơi trên đỉnh tháp Tháp Vĩnh Hằng. Tay phải nàng nắm Lưỡi Hái Tử Thần, ở trên không trung vạch từng bóng sáng trắng. Cùng lúc đó, nàng ngồi xếp bằng trên đỉnh tháp, đem Tịnh Hóa Linh Vực cường đại dung nhập vào trong Tháp Vĩnh Hằng.

Ánh sáng trắng trên trời là tín hiệu, đại biểu cho mười phút. Tháp Vĩnh Hằng cùng lúc trấn áp mười mấy ma thần, có thể kéo dài thời gian là mười phút.

Chính lúc Tháp Vĩnh Hằng lấp lóe ánh sáng tịnh hóa, các hướng khác nhau trong đại doanh ma tộc, từng bóng sáng cũng lóe lên.

Tổng cộng hai mươi một cường giả cấp chín của Chiến Sĩ Thánh Điện, thêm vào mười hai vị Anh Hùng Vĩnh Hằng, chia nhau xuất hiện các hướng khác nhau trong đại doanh ma tộc. Họ vừa xuất hiện liền xé rách một quyển trục trong tay mình, ném vào đại doanh ma tộc bên dưới.

Giây trước đại doanh ma tộc còn bình tĩnh, trong chớp mắt biến thành biển pháo hoa huyễn lệ.

Từng đoàn ánh sáng ma pháp mạnh mẽ dâng lên trong ma pháp nguyên tố điên cuồng tàn phá, cắn nuốt nhiều mạng sống ma tộc.

Tất cả đến quá đột nhiên, cho nên ma tộc vốn không có chút chuẩn bị. Những quyền trục ma pháp nhanh chóng bị xé rách ít nhất là trên cấp bảy, tất cả đều là ma pháp phạm vi lớn. Trong phút chốc, đại doanh ma tộc hỗn loạn. Lực sát thương khủng bố của ma pháp cùng với vàng sáng nhiều màu điên cuồng dâng lên, bùng nổ.

Ma tộc thật là quá mệt mỏi rồi, dù chịu công kích như vậy, có nhiều ma tộc không muốn tỉnh lại trong giấc ngủ say. Biết mình bị ma pháp bao phủ, cảm nhận vô cùng đau đớn thì chúng mới tỉnh lại.

Chiến lược, chiến thuật đều là bên Ngự Long quan Long Hạo Thần và các nghị viên Liên Bang bàn bạc ra quyết định. Hiện tại các vị cường giả sử dụng quyền trục tất nhiên là tích lũy mấy ngàn năm nay của Liên Minh, vừa lúc sử dụng trên đầu đao. Cho dù là lúc phòng thủ Đông Nam quan thì Khâu Vĩnh Hạo đều luyện tiếc không ra lệnh dừng, rốt cuộc thì trong lúc tập kích doanh trại của địch bùng phát ra uy lực lớn nhất.

Kế hoạch của Long Hạo Thần có thể nói là hoàn toàn bất ngờ. Ai mà ngờ được Đông Nam quan sau khi trải qua khổ chiến như vậy còn có sức phát động phản kích?

Đặc biệt là mười mấy Anh Hùng Vĩnh Hằng, mỗi một vị đều là cường giả lĩnh vực. Sau khi xé quyền trục, lập tức triển khai tàn sát.

Có thể tưởng tượng sức chiến đấu của cường giả cấp chín, dưới tình huống không có đối thủ cùng cấp ngăn cản, đối với kẻ địch cấp thấp hơn chính là đơn phương tàn sát!

Đặc biệt là ba vị ma pháp sư cấp chín, dùng xong quyền trục rồi, mỗi người lại hoàn thành một cấm chú. Phút chốc, trong đại doanh ma tộc là

núi xương biển máu.

Trận chiến này điểm mấu chốt nhất chính là Thái Nhi. Nàng cường ép phong mười mấy ma thần, nếu không thì chúng có thể trước tiên phản ứng, nhờ vào uy lực Trụ Ma Thần, chắc có thể giảm thấp ma tộc tổn thất đến mức ít nhất. Thậm chí mượn thực lực mạnh mẽ của chúng, những cường giả Đông Nam quan muốn an toàn rút lui cũng không dễ dàng.

Còn có một điều lợi là Ác Ma tộc không ở trong đại doanh. Đừng nhìn chủ lực Ác Ma tộc đã toàn diệt, nhưng còn dư mấy ngàn Ác Ma đều là cường giả trên cấp sáu, bảy, thêm vào bốn Ma Vương. Nếu như chúng ở trong đại doanh, ít nhất có thể hữu hiệu ngăn cản đợt tập kích lần này của nhân loại. Nhưng bây giờ chúng đang bận tranh đoạt quyền kế thừa Tử Linh Ma Thần. Ma tộc mâu thuẫn nội bộ khiến các cường giả Đông Nam quan tập kích tăng lớn uy lực đến mạnh nhất.

Tất nhiên Ác Ma tộc không phải không thấy biến đổi bên này, nhưng bốn Ma Vương có thuộc hạ khác nhau, ngay lúc này, bọn chúng có ai muốn từ bỏ quyền kế thừa Tử Linh Ma Thần chứ? Tất nhiên là coi như không trông thấy, tiếp tục tranh giành.

Ma lực của Tháp Vĩnh Hằng dao động ngày càng mãnh liệt. Vốn Thái Nhi còn chưa hoàn toàn lành lặn, nàng đã càng lúc càng không chống đỡ nổi. Nhưng nàng rất rõ ràng, mình kéo dài thời gian càng lâu thì đả kích với ma tộc càng lớn vài phần.

Thái Nhi vận dụng Tịnh Hóa Linh Vực ngày càng quen tay, ở trên chiến trường, lực lượng tịnh hóa không cần lo lắng không có bổ sung. Ma tộc chết nhiều tất nhiên sẽ có linh hồn tử vong khổng lồ. Có Tịnh Hóa Linh Vực phủ lên, những linh hồn tử vong dần chuyển hóa thành một phần lực lượng tịnh hóa. Dựa vào sự tăng phúc này, Thái Nhi mới ổn định lại Tháp Vĩnh Hằng phong ấn, nếu không thì sợ là nàng không thể kéo dài dù chỉ một phút. Dù sao đây chính là mười mấy ma thần cùng công kích!

Ba mươi mấy cường giả cấp chín không tiếc tiêu hao, điên cuồng giết chóc ma tộc. Trong đó có mấy cường giả trực tiếp hủy kho lương của ma tộc, khiến ma tộc vốn đã thiếu thốn lương thảo nay càng suy sụp.

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 320

Tin Chiến Thắng Từ Vạn Thú Quan

Ánh sáng trắng của Tháp Vĩnh Hằng biến ngày càng chói lòa, cũng càng lúc càng không ổn định, lò mờ có tia điện chớp lóe.

Thải Nhi biết, thần khí này đã đạt tới cực hạn, cứ tiếp tục thì cho dù nàng chịu đựng được, chỉ sợ Tháp Vĩnh Hằng sẽ bị hủy. Thần khí này chính là vật kỷ niệm duy nhất mà Tử Linh Thánh Pháp Thần, Vong Linh Thiên Tai Y Lai Khắc Tư để lại cho nàng!

Lưỡi Hái Tử Thần giờ cao, từng vòng quang hoàn trắng tinh khiết khuếch tán. Cùng lúc đó, linh cánh sau lưng Thải Nhi vỗ đập, tia chớp bay hướng xa xăm. Tháp Vĩnh Hằng kéo dài vài giây sau hóa thành luồng sáng đuổi theo Thải Nhi.

Khi Thải Nhi phát ra quang hoàn trắng thì một đám cường giả nhân loại cũng lần lượt dừng tay, nhanh chóng bỏ chạy, trở về hướng Đông Nam quan.

Mười mấy cái bóng cùng vọt ra, nhưng bộ dạng hơn mười ma thần vào lúc này có chút chật vật, ai cũng mặt xám mày tro.

Trong Tháp Vĩnh Hằng ẩn chứa lực lượng tịnh hóa và lực phản chấn khổng lồ, chúng dốc hết sức công kích thì trong Tháp Vĩnh Hằng lực lượng nguyên tố quá mức dày đặc tạo thành trùng kích không nhỏ với chúng. Thật không dễ dàng thoát ra, tên nào tên nấy đầu óc choáng váng. Ngay lúc đó, một đóa sen trắng tinh khiết rơi rụng.

Khi đám ma thần thật không dễ dàng hồi phục khỏi đả kích, từng tên khổng chế Trụ Ma Thần của mình phóng ra lực lượng cường đại khổng chế tình hình thì chúng có cảm giác khóc không ra nước mắt.

Thê sờ thăm...

Nguyên đại doanh ma tộc, lều trại còn giữ bộ dáng hoàn chỉnh đếm trên đầu ngón tay. Khắp nơi đều là xác chết. Nguyên tố ma pháp phong bạo đậm đặc không ngừng tàn phá. Kho lương thành đồng cháy khét. Hơn ba mươi vạn đại quân ma tộc! Lúc này chia năm xẻ bảy, doanh trại kéo dài hơn mười ngàn mét bị hủy không thành hình dạng. Tổn thất to lớn khó thể tính toán.

Đơn giản bàn bạc xong, mười mấy ma thần cùng đồng ý, chúng cùng ra tay trước tiên giải quyết tranh chấp bên Ác Ma tộc, nhâm mệnh cho Ma Vương đứng đầu trở thành người kế nhiệm Tử Linh Ma Thần Tát Mễ Cơ Nạp, dẫn Tử Linh Trụ Ma Thần theo chúng nhanh chóng rút lui.

Không thể không lui. Trải qua đả kích tối hôm nay, vốn năm mươi vạn đại quân hùng hổ sức chiến đấu giờ không bằng một phần ba lúc mới đến, mấu chốt là sĩ khí đã mất. Không ngờ Đông Nam quan có tới hơn ba mươi cường giả cấp chín, trong đó còn có mười mấy cường giả lĩnh vực, số lượng còn nhiều hơn cả bọn chúng. Thế này thì làm sao tiếp tục đây?

Đặc biệt là Thái Nhi khủng bố, lỡ chúng lại bị tập kích một lần thì sao? Phải làm sao?

Vì tránh cho bị Tháp Vĩnh Hằng phong ấn, chỉ có một cách, đó là đám ma thần tách ra. Nhưng sau khi tách ra thì lại có vấn đề, có lẽ sẽ bị tiêu diệt từng phần chẳng? Ai mà muốn mạo hiểm chứ?

Cuối cùng kết quả mười mấy ma thần bàn bạc đó là rút về Nạp LÝ Khắc hành tinh, chờ đợi mệnh lệnh của Ma Thần Hoàng. Chính đồn đội quân rồi nghĩ cách bổ sung lương thực. Mấy chục vạn đại quân, một ngày tiêu hao thực vật là con số thiên văn!

Sau này theo Đông Nam quan thống kê trận chiến đó, lúc năm mươi vạn đại quân ma tộc rút đi, tổng binh lực chưa tới hai mươi bảy vạn, trong đó bị thương vô số kể, có thể nói là bị Đông Nam quan triệt để tiêu diệt. Tiếc nuối duy nhất là ma thần tham gia chiến đấu chỉ có hai tên chết. Nhưng an nguy của Đông Nam quan tới đây thì toàn bộ tiêu trừ. Cho dù đội đại quân ma tộc này ngóc đầu trở lại, lấy sáu chức nghiệp Đông Nam quan phân phối thì rất khó bị công phá. Các tướng sĩ Đông Nam quan tăng vọt sĩ khí ch ưa từng có. Có đầy đủ bổ sung, họ rất nhanh hồi phục sức chiến đấu đỉnh cao, bảo vệ tòa hùng quan này.

Thải Nhi không rảnh nghỉ ngơi, trận đánh lén kết thúc xong nàng cùng mười hai Anh Hùng Vĩnh Hằng nhân ban đêm lặng lẽ rời đi, bay hướng tây nam có Vạn Thú quan.

Chiến tranh Vạn Thú quan đã mở màn, mà bên đó không có chạm bầy ma pháp.

.....

Thời gian ba ngày chớp mắt đã trôi qua. Đại doanh ma tộc ngoài Ngự Long quan vẫn luôn bình tĩnh.

"Tát Mễ Cơ Nạp và Mã Nhĩ Ba Sĩ Đáo có truyền đến tin tức chưa?" Ma Thần Hoàng ở trong lều của mình gọi đến Nguyệt Ma Thần A Gia Lôi Tư, Tinh Ma Thần Ngõa Sa Khắc.

A Gia Lôi Tư cung kính nói.

"Theo tin tức đột trước thì Tát Mễ Cơ Nạp mới vừa đến Đông Nam quan, không cho binh sĩ nghỉ ngơi, lập tức phát động thế công. Theo chúng ma thần bên đó báo cáo, chiến đấu bắt đầu thời gian một ngày mà Ác Ma tộc còn chưa tham gia chiến đấu. Trước mắt cùng Đông Nam quan hình thành tình thế giằng co. Số lượng cường giả bên Đông Nam quan vượt qua phỏng đoán, có một cung tiền thủ cầm cung tên cấp thần khí, đánh lén giết chết Gia Ba. Gia Ba đã chết trận."

"Cái gì?" Ma Thần Hoàng kinh ngạc hỏi lại. "Gia Ba chết trận rồi?"

"Đúng vậy. Hơn nữa theo tin tiền tuyến truyền về, Gia Ba chưa ở trên chiến tranh phát huy tác dụng phụ trợ thì đã bị bắn chết." Trong lời nói của A Gia Lôi Tư không thêm bất cứ cảm tình gì, nhưng ai đều nghe ra ý bất mãn với Gia Ba, Tát Mễ Cơ Nạp.

"Còn gì nữa?" Ma Thần Hoàng kiềm nén lửa giận.

Đừng nhìn Ảo Thuật Ma Thần Gia Ba sức chiến đấu yếu, nhưng về mặt hỗ trợ quần thể thì có thể gọi gã là số một ma tộc. Ở trên chiến trường tác dụng của gã cực lớn, so sánh với Tát Mễ Cơ Nạp không kém bao nhiêu, là Ma Thần Hoàng cố ý chuyển gã vào đại quân tấn công Đông Nam quan. Nhưng không ngờ vừa bước ra đời đã chết ngay.

A Gia Lôi Tư cung kính nói.

"Tin về sau còn chưa truyền đến, chắc là tối nay sẽ có tin chính xác. Bên Vạn Thú quan, Mã Nhĩ Ba Sĩ Đáo và Hoa Lợi Phất còn chưa truyền tin. Nhưng theo tin tức đột trước thì bọn họ đã bắt đầu ra tay. Tính toán thời gian, bên Đông Nam quan chắc là đã có kết quả. Nếu động tác của Mã Nhĩ Ba Sĩ Đáo, Hoa Lợi Phất đủ nhanh thì cũng gần có kết quả luôn."

Ngõa Sa Khắc lạnh lùng nói.

"Bệ hạ, dường như Tát Mễ Cơ Nạp hơi quá đáng rồi, không có ích cho đoàn kết. Lần này nếu gã thành công đánh vào bên trong nhân loại, chỉ sợ Ác Ma tộc..."

Y nói tới đây thì dừng, không tiếp tục nữa. Theo lần trước thi triển Dự Ngôn Sinh Mệnh, tính tình của Ngõa Sa Khắc biến càng im lặng, lạnh lùng hơn nhiều, ít nói kiêu lời.

Đôi mắt Ma Thần Hoàng híp lại nhìn hướng A Gia Lôi Tư.

"Mau tăng tốc độ truyền tin!"

"Vâng!"

Ma Thần Hoàng từ từ đứng dậy.

"Thời gian ba ngày đã tới, xem ra chúng ta nên gặp Long Hạo Thần lần nữa. Tin tưởng hẳn cũng đã nhận được tin tức bên Đông Nam quan, Vạn Thú quan."

Nguyệt Ma Thần A Gia Lô Tư nói.

"Bệ hạ, có cần đợi tin tức tiền tuyến không? Tối đa mười hai tiếng đồng hồ là tin tức sẽ tới."

Ma Thần Hoàng trầm ngâm một lát, nói.

"Cũng tốt, vậy chờ tin chiến thắng của Tát Mễ Cơ Nạp, Mã Nhĩ Ba Sĩ Đáo đi."

Dường như y chẳng hề nghe thấy ý phản đối của Tinh Ma Thần vừa nãy, Ngõa Sa Khắc cũng không nói nữa.

Tình huống tiền tuyến cực kỳ quan trọng với bên này, nếu hai đại quân đã đánh vào Liên Bang Thánh Điện, vậy Ma Thần Hoàng có địa vị chủ động tuyệt đối. Nếu không thể đánh vào, vậy chiến thuật đối phó Ngự Long quan của Ma Thần Hoàng sẽ theo đó biến đổi.

"Chủ tịch, tất cả đã chuẩn bị sẵn sàng!" Điện chủ Kỵ Sĩ Thánh Điện Dương Hạo Hàm nói với Long Hạo Thần đứng trên đầu tường Ngự Long quan.

Long Hạo Thần gật đầu nói.

"Tốt!"

Long Thiên Ấn đi cùng Dương Hạo Hàm lên đầu tường lấy làm lạ nói.

"Bên Ma Thần Hoàng còn không có động tĩnh gì, không lẽ y còn chưa nhận được tin? Bên chúng ta đã có tin rồi."

Long Hạo Thần mỉm cười nói.

"Cái này không có gì kỳ, là công lao của tổ chức Nguyệt Dạ. Gia gia, đã truyền về chiến báo chính xác bên Vạn Thú quan chưa?"

Trên mặt Long Thiên Ẩn thoáng chốc lộ ra vô cùng hưng phấn, nói.

"Truyền về rồi. Chiến thuật đối phó Vạn Thú quan của Mã Nhĩ Ba Sĩ Đáo, Hoa Lợi Phất gần như giống hệt Tát Mễ Cơ Nạp. Trước lấy chủng tộc khác làm vật hy sinh công thành, sau đó lại dùng Địa Ngục Ma tộc của chúng phối hợp Hùng Ma tộc tổng tấn công. Năm mươi vạn đại quân bên chúng bởi vì có Hùng Ma tộc, Địa Ngục Ma tộc thêm vào hai ma thần này thống lĩnh, thực lực mấy ma thần dưới tay cũng yếu hơn bên Tát Mễ Cơ Nạp chút, gặp phải cáo già Trần Hoành Vũ thì chúng thảm rồi."

"Cáo già Trần Hoành Vũ này giả bộ cũng giỏi thật. Lúc Mã Nhĩ Ba Sĩ Đáo, Hoa Lợi Phất mới bắt đầu phát động thế công thì lão dùng hết lực lượng nguyên bản của Linh Hồn Thánh Điện ngăn cản. Cường giả Linh Hồn Thánh Điện rất nhiều, thêm vào có tình báo chính xác tập trung tinh thần chuẩn bị, không chút nào yếu thế. Kiên cường chống ba đợt tấn công không lộ kẽ hở. Mã Nhĩ Ba Sĩ Đáo, Hoa Lợi Phất chịu không nổi bắt đầu phái ma thần ra trận, hơn nữa chúng còn ác hơn cả Tát Mễ Cơ Nạp, một lần phái ra tới sáu ma thần. Lần này Vạn Thú quan bỗng chốc tăng lớn áp lực, rơi vào khổ chiến. Trần Hoành Vũ phái ra binh lực năm Thánh Điện khác chi viện Vạn Thú quan vào chiến trường. Mỗi lần đều đem đến chỗ tốt, mỗi một binh chủng đều phát huy ra tác dụng lớn nhất. Cộng thêm nội tình của Linh Hồn Thánh Điện sâu hơn Chiến Sĩ Thánh Điện nhiều, chống đỡ được một ngày một đêm."

"Mã Nhĩ Ba Sĩ Đáo, Hoa Lợi Phất không hề gấp gáp, chúng đều biết bên Tát Mễ Cơ Nạp đang điên cuồng tấn công, dường như sắp có kết

quả, nên chúng rút cuộc thả ra binh chủng hỗn hợp mạnh nhất là Hùng Ma, Địa Ngục Ma xông hướng quan ải."

Nói đến đây, Long Thiên Ấn kiềm không được tán thán nói.

"Hạo Thần, người nói đến Nguyệt Dạ cô nương đó cũng ghê gớm thật! Không biết tổ chức của họ làm sao mà khiến Mã Nhĩ Ba Sĩ Đáo, Hoa Lợi Phất thật sự không nhận được tin Tát Mễ Cơ Nạp chết trận, còn tưởng rằng bên Tát Mễ Cơ Nạp giữ trạng thái giằng co rất nhanh sắp phá quan. Thế nên làm sao chúng không gấp cho được? Ai đều đem Liên Bang chúng ta là khối thịt mỡ, muốn cắn miếng thứ nhất. Cuống cuống lên thì tất nhiên sẽ xuất hiện triệu chứng liều mạng. Trước đó Vạn Thú quan thành công ngăn cản cho chúng ta đủ thời gian. Thái Nhi và mười hai vị Anh Hùng Vĩnh Hằng rút cuộc đến Vạn Thú quan, hội hợp cùng các cường giả Linh Hồn Thánh Điện. Vốn Anh Hùng Vĩnh Hằng luôn chi viện bên Linh Hồn Thánh Điện vẫn kiềm nén không ra tay. Cùng lúc đó, bên Mục Sư Thánh Điện Trấn Nam quan sau khi xavs định ma tộc không chia binh tấn công, tuy không kịp phái binh đi nhưng đã mời chín Anh Hùng Vĩnh Hằng bên họ tới Vạn Thú quan trợ trận. Tổng cộng ba mươi vị Anh Hùng Vĩnh Hằng! Đây chính là ba mươi vị cường giả lĩnh vực!"

"Khi họ xuất hiện trên chiến trường thì chớp mắt xoay chuyển tình thế. Cáo già Trần Hoành Vũ đó nhìn nhẵn giỏi thật! Lúc trước mấy lần gặp nạn lão đều không khiến bất cứ Anh Hùng Vĩnh Hằng nào ra tay, vẫn cố chống đến giây phút cuối cùng mới một hơi bùng nổ, đánh cho Mã Nhĩ Ba Sĩ Đáo, Hoa Lợi Phất trở tay không kịp. Hai bên do đó phát triển đại chiến toàn diện."

"Càng âm hiểm là, không biết cáo già Trần Hoành Vũ từ đâu moi ra một quyển trục ma pháp khủng bố. Quyển trục này là tổ tông Linh Hồn Thánh Điện để lại, mở ra một ma pháp triệu hoán Địa Ngục Môn khủng bố. Từ Địa Ngục Môn tổng cộng chui ra ba ngàn con Địa Ngục Khuyến cấp tám, chiến đấu dài tới hai tiếng đồng hồ mới biến mất..."

"Ba ngàn Địa Ngục Khuyển cấp tám?" Long Hạo Thần hít ngậm khí lạnh.

Dương Hạo Hàm cũng vẻ mặt hoảng sợ.

Nên biết rằng Ma Thần Hoàng mang tới ngoài Ngự Long quan cường giả ma tộc cấp tám chỉ cỡ hơn một ngàn! Ba ngàn Địa Ngục Khuyển là khái niệm gì? Sức phá hoại khủng bố sợ là không kém gì khởi động ba mươi vạn ma pháp cấm chú quang hệ, mà càng thêm linh hoạt nữa.

Long Thiên Ấn cúi đầu nói.

"Đúng vậy, cái lão Trần Hoàn Vũ quá gian manh, nếu lão chịu đem quyền trục ra cho chúng ta dùng thì, hì hì, chỉ sợ Ma Thần Hoàng đều phải chịu thiệt!"

Dương Hạo Hàm cười nói.

"Cái này cũng không thể trách lão ta. Dù gì Liên Bang vừa mới thành lập, bảo vệ Thánh Điện của mình tất nhiên là quan trọng nhất với hắn rồi. Nếu đổi lại là chúng ta cũng chưa chắc sẽ nộp lên trên. Có ba ngàn Địa Ngục Khuyển cấp tám rồi, chỉ sợ Mã Nhĩ Ba Sĩ Đáo, Hoa Lợi Phát gặp khó khăn không ít à."

Long Thiên Ấn gật đầu nói.

"Sức phá hoại của ba ngàn Địa Ngục Khuyển cấp tám quá khủng khiếp, ngay cả lực phòng ngự như Hùng Ma còn không thể ngăn cản. Liên quân Hùng Ma, Địa Ngục Ma trực tiếp bị tạc ra lỗ hổng lớn, tiếp theo hai bên toàn diện đại chiến. Vì bảo vệ chủ lực của mình, Địa Ngục Ma Thần Mã Nhĩ Ba Sĩ Đáo, Hùng Ma Thần Hoa Lợi Phát điều động tất cả đại quân tổng tấn công thành, các ma thần đi theo chúng tập thể ra tay. Trận chiến này giết một ngày một đêm mới chia ra thắng bại."

Nói tới đây, ánh mắt ông biến ảm đạm chút.

"Ba mươi vị Anh Hùng Vĩnh Hằng trong trận chiến này bỏ mình chín vị, trong đó một vị ma pháp sư tự bạo trọng thương Địa Ngục Ma Thần Mã Nhĩ Ba Sĩ Đáo trong trạng thái Ma Thần Hóa. Hùng Ma Thần Hoa Lợi Phất tuy rằng an toàn rút lui nhưng đại quân của chúng tổn thất trầm trọng. Ma tộc có năm ma thần chết trong trận chiến này. Vạn Thú quan sừng sừng không ngã, đại quân ma tộc giảm quân số ít nhất gần bốn mươi vạn, khi rút lui còn sót lại gần như đều là tàn binh bại tướng. Trong bốn mươi vạn quân số bị giảm này có ít nhất hơn phân nửa do siêu cấp cấm chú Địa Ngục Môn ban tặng. Sức phá hoại của ba ngàn Địa Ngục Khuyển thật là vô cùng khủng khiếp!" Dù Mã Nhĩ Ba Sĩ Đáo, Hoa Lợi Phất vẫn còn sống, tuy nhiên, bên chúng tổn thất không kém gì bên Tát Mễ Cơ Nạp. Năm ma thần chết, dù còn Trụ Ma Thần nhưng năm ma thần sẽ không còn sức chiến đấu. Quan trọng nhất là năm mươi vạn đại quân ma tộc tinh nhuệ đã bị tổn thất bốn phần năm, so với bên Tát Mễ Cơ Nạp chịu thiệt hại còn lớn hơn, đã không còn sức phá hoại.

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 321

Cơ Giận Của Ma Thần Hoàng

Long Hạo Thần siết chặt năm tay, nói.

"Tiếp theo phải xem chúng ta rồi. Nếu chúng ta có thể chiến thắng đội tinh nhuệ Ma Thần Hoàng, vậy tình thế giữa chúng ta và ma tộc sẽ nghịch chuyển!"

Hắn nói câu này không sai. Trăm vạn tinh nhuệ ma tộc bị đả kích, càng có bảy ma thần thương vong, có thể nói là đã dao động gốc ma tộc. Đặc biệt là Ác Ma tộc, Địa Ngục Ma tộc, Hùng Ma tộc bị tổn hại nặng, đả kích cực thảm thiết với ma tộc. Nếu bên họ có thể đè ép Nghịch Thiên Ma Long tộc, Nguyệt Ma tộc, Tinh Ma tộc nữa thì có thể nói là ánh sáng thật sự đến rồi.

Dương Hạo Hàm trầm giọng nói.

"Hạo Thần, có một điều ta nhất định phải nhắc nhở người. Trước khi chúng ta triệt để đánh bại Ma Thần Hoàng thì chưa thể nói đến thắng lợi. Trong ma tộc, chỉ cần Ma Thần Hoàng chưa bại thì chúng ta vẫn không thể triệt để phá tan gông xiềng thời đại hắc ám. Người thật có tin tưởng không?"

Long Hạo Thần lắc đầu, nhưng khuôn mặt dần tỏa ra ánh sáng đặc biệt.

"Năm đó con trai Luân Hồi dùng cái giá mạng sống trọng thương một đời Ma Thần Hoàng, cuối cùng dẫn đến Ma Thần Hoàng đó chết sớm.

Tôi tự hỏi sẽ không yếu hơn con trai Luân Hồi năm đó, càng có ưu thế con trai Luân Hồi không có. Tôi không có tin chắc hoàn toàn đánh bại Ma Thần Hoàng, tu vi của tôi kém xa chưa phải là đối thủ của y. Nhưng nếu thật đến bước đó, y muốn tôi chết thì tôi nhất định không tiếc trả mọi giá kéo y và Trụ Ma Thần của y chôn cùng! Chỉ cần Nghịch Thiên Ma Long Trụ bị phá thì ma tộc chắc chắn sẽ tiêu đời."

Mấy lời hăn nói chém đinh chặt sắt, trong con người sự quyết tuyệt khiến hai ông lão Long Thiên Ấn, Dương Hạo Hàm đều chấn kinh.

"Hạo Thần, con..." Long Thiên Ấn cảm thấy yết hầu nghẹn lại, không nói nên lời.

Nhìn từ đại nghĩa thì tất nhiên ông nên hoàn toàn ủng hộ Long Hạo Thần. Nhưng mà, Long Hạo Thần là cháu trai duy nhất của ông! Cũng là người nối dõi duy nhất Long gia! Long Tinh Vũ và Bạch Nguyệt trừ hăn ra không còn đứa con nào, nếu Long Hạo Thần chết trận thì Long gia rất có thể sẽ tuyệt tự!

Nhưng bây giờ Long Hạo Thần là chủ tịch Liên Bang Thánh Điện, Huy Hoàng và Lãnh Tụ Thần Ấn kỵ sĩ Kỵ Sĩ Thánh Điện, đối trận với Ma Thần Hoàng là trách nhiệm của hăn, không ai có thể thay thế hăn. Chiến đấu mấu chốt nhất chỉ có thể nương tựa vào lực lượng của hăn.

Trong mắt Dương Hạo Hàm lấp lóe tia sáng.

"Tốt tốt, chủ tịch, có lời của người, mạng già của ta còn có gì phải giữ gìn. Nếu phải chết, ta nhất định sẽ chết trước người. Sáu Thần Ấn kỵ sĩ, Kỵ Sĩ Thánh Điện chúng ta tụ tập lại, ta không tin không thể chiến thắng Ma Thần Hoàng!"

Long Thiên Ấn cũng tỉnh khỏi cảm xúc bi thương.

"Đúng lắm, lão Dương nói rất đúng. Tới lúc đó tổ tông chúng ta ba người cùng ra trận. Muốn chết thì phải để Long gia chúng ta triệt để tuyệt căn, cùng nhau chết trên chiến trường!"

Long Hạo Thần hít sâu.

"Gia gia, Dương gia gia, chúng ta đi thôi. Tin tưởng bên Nguyệt Dạ không lừa được tin tức bao lâu, Ma Thần Hoàng không đến thì thôi, vừa ra tay thì chắc chắn là cuộc chiến phân thắng bại. Cũng là trận chiến quyết định chúng ta có thể phá tan hắc ám ngăn cách không."

Ngự Long quan xây trong núi. Ba ngày trước, khi Ma Thần Hoàng thống lĩnh mười chín ma thần tới đây thì ngoài Ngự Long quan tràn ngập tầng sát khí u ám. Mà lúc này, sát khí đó biến càng thêm đậm đặc.

"Ừ ừ--"

Kèn chiến tranh vang trong Ngự Long quan, từng bóng người bắt đầu bước ra từ trong lòng núi, đứng trên đầu tường Ngự Long quan.

Không hề xuất hiện chiến sĩ bình thường hoặc là ma pháp sư. Có thể đứng trên đầu tường Ngự Long quan ít nhất là cường giả cấp bảy trở lên.

Điện chủ Ma Pháp Thánh Điện Lý Chính Trực mang đến phong hệ ma pháp sư đoàn mạnh nhất của ông. Còn có chín Anh Hùng Vĩnh Hằng trấn thủ Ma Pháp Thánh Điện. Khi chiến tranh ở Đông Nam quan, Vạn Thú quan bắt đầu thì ông đã thống lĩnh ma pháp sư đoàn cùng nhóm Anh Hùng Vĩnh Hằng xuất phát.

Trừ Lý Chính Trực ra, cao tăng Thích Khách Thánh Điện cách Kỵ Sĩ Thánh Điện gần nhất cũng đến, do Thánh Nguyệt đích thân thống lĩnh, ba mươi sáu vị Hiệp Ẩn thích khách, còn có mười một vị Hiệp Giả và sáu Anh Hùng Vĩnh Hằng, tất cả đều tới Ngự Long quan.

Mạnh nhất thì tất nhiên vẫn là lực lượng Kỵ Sĩ Thánh Điện. Lấy Long Hạo Thần dẫn đầu, sáu Thần Ẩn kỵ sĩ xếp hàng ngang đứng ở chính giữa Ngự Long quan.

Người sở hữu Vĩnh Hằng và Sáng Tạo Thần Ẩn vương tọa, Huy Hoàng và Lãnh Tụ Thần Ẩn kỵ sĩ Long Hạo Thần.

Người sở hữu Kinh Sợ và Bi Thương Thần Ấn vương tọa, Hủy Diệt và Khoan Thứ Thần Ấn kỵ sĩ Hàn Vũ.

Người sở hữu Mạt Thế và Sát Phạt Thần Ấn vương tọa, Phán Xét và Thẩm Phán Thần Ấn kỵ sĩ Long Tinh Vũ.

Người sở hữu Thủ Hộ và Từ Bi Thần Ấn vương tọa, Phòng Ngự và Thống Trù Thần Ấn kỵ sĩ Dương Hạo Hàm.

Người sở hữu Trí Tuệ và Tinh Thần Thần Ấn vương tọa, Giáo Hóa và Truyền Thừa Thần Ấn kỵ sĩ Trương Phóng Phóng.

Người sở hữu Trật Tự và Phép Tắc Thần Ấn vương tọa, Chương Quản và Chế Ước Thần Ấn kỵ sĩ Long Thiên Ấn.

Sáu Thần Ấn kỵ sĩ đều mặc cùng một bộ đồ, nhưng ai đều biết, chỉ cần chiến tranh bắt đầu, vậy Thần Ấn vương tọa mà họ sở hữu sẽ trước tiên đồng loạt xuất hiện trên chiến trường.

Đằng sau sáu Thần Ấn kỵ sĩ là do Tinh Không Thần Thánh kỵ sĩ Dương Hạo Vũ thống soái ba mươi sáu vị kim Tinh Cơ Tòa kỵ sĩ, cùng với một trăm lẻ tám vị Bí Ngân Cơ Tòa kỵ sĩ. Bọn họ chính là lực lượng trung tâm và cường đại nhất của Kỵ Sĩ Thánh Điện.

Long Hạo Thần trở thành Huy Hoàng và Lãnh Tụ Thần Ấn kỵ sĩ và chủ tịch Liên Bang Thánh Điện rồi, Dương Hạo Vũ tiếp nhận vị trí Thánh kỵ sĩ trưởng. Có thể nói đây là từ sáu ngàn năm Kỵ Sĩ Thánh Điện sinh ra tới nay là trận thế mạnh nhất.

Cường giả ba Thánh Điện cùng tụ hợp, còn có Chiến Sĩ Thánh Điện, Mục Sư Thánh Điện, Linh Hồn Thánh Điện cộng lại một trăm cường giả trên cấp bảy, tổng nhân số dù vẫn yếu hơn ma tộc nhưng cũng gần một ngàn người.

Ít nhất về mặt số lượng cường giả lĩnh vực, bên nhân loại không thiệt thòi, chỉ là thực lực tổng thể thì vẫn kém hơn ma tộc.

Ma Thần Hoàng gần như mang hết sức chiến đấu mạnh nhất của ma tộc, hai trăm cường giả cấp chín, hơn một ngàn cấp tám. Nghịch Thiên Ma Long tộc, Nguyệt Ma tộc, Tinh Ma tộc. Đây là một trận đại quyết chiến nhân loại đối đầu ma tộc xưa nay chưa từng có. Ai có thể chiến thắng thì có thể khống chế thế cục tương lai trên đại lục.

Long Hạo Thần đứng ở vị trí chính giữa, sắc mặt nghiêm trọng. Các thành viên Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi đứng bên cạnh sáu Thần Ấn kỵ sĩ. Đừng quên Vương Nguyên Nguyên và Trần Anh Nhi đều là đẳng cấp điện chủ Lục Đại Thánh Điện, cũng là phó chủ tịch Liên Bang. Một số người khác cũng là nghị viên Liên Bang, họ có đầy đủ thân phận và địa vị xuất hiện tại đây.

Long Hạo Thần từ xa nhìn đại doanh ma tộc, bên ma tộc vẫn rất bình tĩnh. Trận chiến tranh này, chức nghiệp giả bên dưới cấp bảy tham gia cũng không ý nghĩa gì, chỉ có nước đi chịu chết. Bởi vậy sau khi Ma Thần Hoàng đến, trải qua Liên Bang hội nghị bàn bạc, quyết định chiến thuật tinh tú nhất, cố gắng tránh cho thương vong vô nghĩa. Nếu tất cả họ chết trận tại chiến tranh này, thế thì tiến hành chiến thuật biến người cũng không muộn.

"Lâm Hâm, tình huống bên nhóm Thái Nhi thế nào rồi?" Long Hạo Thần hỏi Lâm Hâm cách không xa.

Ở trước mặt nhiều người, Lâm Hâm cực kỳ cung kính nói.

"Thưa chủ tịch, nhóm phó chủ tịch Thái Nhi đang hồi phục thực lực. Xin người yên tâm, có được vật của ta trợ giúp, chẳng bao lâu sau phó chủ tịch Thái Nhi sẽ có thể hồi phục trạng thái cao nhất."

Tin tức bên Vạn Thú quan chính là Thái Nhi mang về, chẳng qua nàng vừa về lập tức dùng được vật Lâm Hâm cung cấp để trị thương.

Thái Nhi bị thương không nhẹ, còn vô cùng suy kiệt. Nàng ở trong trận chiến tranh Đông Nam quan, Vạn Thú quan mang đến tác dụng cực kỳ quan trọng, đặc biệt là tự tay giết chết Tát Mễ Cơ Nạp.

Không chỉ mình Thái Nhi trở về, nàng còn lấy Thập Vĩnh Hằng mang về tất cả Anh Hùng Vĩnh Hằng tại Đông Nam quan, Vạn Thú quan. Trừ chín vị đã bỏ mình, còn có mười hai vị Anh Hùng Vĩnh Hằng trở về. Thêm vào hai ngày nay, Thái Nhi dựa vào tịnh hóa trên chiến trường thật nhiều hơi thở tử vong sống lại mười hai Thánh Vệ, vì Ngự Long quan tăng thêm hai mươi mấy cường giả cấp chín.

Có thể nói là vì đối kháng Ma Thần Hoàng, trừ mấy nhân vật cần thiết trấn thủ các quan ải ra, tất cả chủ lực của Liên Bang Thánh Điện đều tập trung tại đây. Đây cũng là tình huống mà Long Hạo Thần muốn thấy nhất. Có thể đánh bại Ma Thần Hoàng hay không là mấu chốt cuối cùng quyết định thắng bại.

"Chủ tịch, tất cả đã chuẩn bị sẵn sàng." Thánh kỵ sĩ trưởng Dương Hạo Vũ đi tới bên cạnh Long Hạo Thần, thấp giọng nói.

Long Hạo Thần gật đầu, người chợt lóe, bay lên không trung cách đầu tường mười mét, xoay người, đối diện toàn thể cường giả trên thành Ngự Long quan.

"Các vị trưởng bối, tiền bối Lục Đại Thánh Điện, các tổ tiên Anh Hùng Vĩnh Hằng. Thời khắc quyết định chúng ta có thể phá tan hắc ám hay không sắp đến rồi. Vì hậu đại chúng ta càng có thể yên ổn sinh sống, vì nhân loại có thể trở lại là người thống trị Thánh Ma đại lục, trận chiến này có lẽ trong số chúng ta rất nhiều người không trông thấy mặt trời ngày mai. Nhưng tôi, Long Hạo Thần, chủ tịch đợt thứ nhất Liên Bang Thánh Điện chết không hối hận, càng vô cùng thấy tự hào vì có thể cùng các vị quyết chiến với ma tộc."

"Trong số chúng ta, gần như mỗi một người đều có thù hận sâu đậm với ma tộc. Không lâu trước đây, Ma Thần Hoàng giết hại mười mấy vị anh hùng truyền kỳ hai đội Săn Ma Đoàn cấp danh hiệu của chúng ta. Lần này Ma Thần Hoàng còn muốn triệt để đả kích chúng ta, khiến nhân loại một phần sẽ bị nô dịch. Nhưng y tuyệt đối không thành công!"

"Có lẽ có một số tiền bối còn chưa biết. Chiến trường ma tộc bên kia tổng cộng xuất động trăm vạn đại quân, chia ra Tử Linh Ma Thần Tát Mễ Cơ Nạp, Địa Ngục Ma Thần Mã Nhĩ Ba Sĩ Đáo thống lĩnh, cùng công kích Đông Nam quan và Vạn Thú quan. Hai đại quân này tổng cộng điều động nhiều tới ba mươi bốn ma thần, phát động thánh chiến toàn diện xưa nay chưa từng có. Nhưng tôi muốn nói cho mọi người một tin tốt. Trong trận thánh chiến này, bởi vì chúng ta chuẩn bị đầy đủ và chiến thuật hiệu quả, Đông Nam quan, Vạn Thú quan đều đạt được thắng lợi có tính quyết định!"

Long Hạo Thần vừa thốt lời, các tướng sĩ trên đầu tường Ngự Long quan đầu tiên là ngẩn ngơ, giây sau vang tiếng hoan hô rung trời.

Trước ngày hôm nay, đa số người kỳ thực không hay biết tình huống bên Đông Nam quan, Vạn Thú quan. Long Hạo Thần trước tiên đã phong tỏa tin tức, nếu cuộc chiến Đông Nam quan, Vạn Thú quan mà nhân loại thua, vậy hẳn tuyệt đối không thể để tin tức truyền ra ảnh hưởng đến sĩ khí. Nhưng bây giờ thì khác, truyền tới tin đại thắng, còn cái gì hơn điều này càng có thể khích lệ sĩ khí?

"Có chút không dám tin, đúng không? Tại đây, tôi phải hướng tới các tổ tiên Anh Hùng Vĩnh Hằng chúng ta tỏ niềm kính ý cao thượng nhất. Chính vì có họ giúp đỡ nên chúng ta mới đạt được tính quyết định đại thắng hai trận này. Bên Đông Nam quan, Ác Ma tộc trúng cạm bẫy ma pháp nhóm tổ tiên Anh Hùng Vĩnh Hằng bày ra, toàn quân bị diệt. Phó chủ tịch Thái Nhi đích thân ra tay giết chết Tử Linh Ma Thần Tát Mễ Cơ Nạp tại ngoài thành Đông Nam quan. Ảo Thuật Ma Thần Gia Ba bị tiền bối Diệp Tam Mê Anh Hùng Vĩnh Hằng dùng cung thần bắn rơi. Đại chiến kết thúc, năm mươi vạn đại quân ma tộc có thể chạy trốn chưa tới hai mươi vạn tàn binh bại tướng, không thể nào uy hiếp an toàn Đông Nam quan ta được nữa."

"Bên Vạn Thú quan, có Trần điện chủ thống soái, hai mươi mấy vị Anh Hùng Vĩnh Hằng tham gia chiến đấu. Trần điện chủ mở ra siêu cấp cấm chú Địa Ngục Môn, triệu hoán ba ngàn Địa Ngục Khuyển cấp tám,

thật sự phá vỡ tổ hợp mạnh nhất Địa Ngục Ma tộc, Hùng Ma tộc. Kéo dài chiến đấu hai ngày hai đêm, có chín vị Anh Hùng Vĩnh Hằng chết trận nơi sa trường, nhưng bọn họ cũng khiến năm ma thần chết. Mã Nhĩ Ba Sĩ Đáo, Hoa Lợi Phất trọng thương bại lui. Khi chúng rút đi thì năm mươi vạn đại quân chỉ còn dư mười vạn mà thôi."

"Đây là lần đại thắng trước giờ chưa từng có! Cũng đại biểu thời đại hắc ám sẽ kết thúc. Bây giờ chúng ta tại đây đối mặt Ma Thần Hoàng, Nguyệt Ma Thần, Tinh Ma Thần thống lĩnh ngàn ma tộc đỉnh cao. Chiến hữu của chúng ta đã đạt được hai trận chiến thắng lợi quan trọng trong quyết chiến, chúng ta có thể lạc hậu sao? Không thể, tuyệt đối không thể! Dù có trả mọi cái giá, chúng ta cũng phải ở trong đêm tối thắp lên ánh sáng, để tia nắng ban mai lại rơi xuống đại lục!"

Giọng Long Hạo Thần cao vút hùng hồn, quan trọng hơn, hẳn dùng hai trận chiến thắng quan ải đốt lên sĩ khí tất cả cường giả trên đầu tường. Cũng dùng sự thật chứng minh, ma tộc không phải không thể chiến thắng.

Trong lúc Long Hạo Thần lên tiếng thì chân trời phía xa bỗng tối sầm. Ánh sáng ám kim khủng bố phóng lên cao ngoài năm mươi mét, tất cả đại doanh ma tộc bị bao trùm bên trong.

"Grao!"

Tiếng rống ngâm trầm thấp như sấm sét cuộn cuộn vang trên bầu trời phương xa. Một con Hắc Long dài đến ngàn mét lạng lẽ xuất hiện giữa trời.

Ngàn mét, đây chính là một ngàn mét! Dù cách nhau năm mươi mét thì vẫn thấy cực kỳ khủng khiếp.

Hắc Long khổng lồ này đang xoay quanh cột sáng to lớn sắc ám kim phóng lên cao. Đường kính cột sáng hơn mười mét, thật như cột trụ chống trời. Dù Hắc Long quay quanh nó thì phải mất hơn mười giây.

Đúng vậy, đây chính là lực lượng khủng bố của vô địch Thánh Ma đại lục, chủ nhân ma tộc, Nghịch Thiên Ma Long Hoàng Phong Tú!

Long Hạo Thần vừa mới ủng hộ sĩ khí nhân loại chỉ trong chớp mắt đã bị đè ép hoàn toàn. Ma Thần Hoàng so với ba ngày trước mới đến nơi đây thì phóng ra áp lực càng thêm khủng khiếp. Phần áp lực này đủ khiến bất cứ ai nghẹt thở.

Một tím một da cam, hai luồng sáng bỗng nhiên từ hai bên cột sáng vàng đen phóng lên cao, rất nhanh chọc tận trời, biến thành một vòng trắng tím và ngôi sao da cam, chiếu rọi cột trụ sắc ám kim càng hiện ra uy thế.

"Long Hạo Thần, người đã suy nghĩ rõ ràng chưa?" Thanh âm bình thản của Phong Tú từ xa truyền đến, áp lực khủng khiếp chớp mắt tăng vọt.

Gần như tất cả cường giả trên đầu tường Ngự Long quan đều không thể không lập tức vận dụng linh lực bản thân mới miễn cưỡng chống lại áp lực đè ép.

Long Hạo Thần hừ lạnh một tiếng, xoay người, sau lưng sáu linh cánh vàng giương ra. Chỉ nháy mắt người lên hắn đã bay cao trên trời.

Khi hắn hành động thì có năm bóng người từ Ngự Long quan bay ra, họ bao quanh Long Hạo Thần vào chính giữa. Sáu người ở giữa không trung tỏa ra ánh sáng khác nhau.

Sáu chiếc Thần Ấn vương tọa to lớn cùng lúc xuất hiện. Vĩnh Hằng và Sáng Tạo Thần Ấn vương tọa ở chính giữa lấp lóe ánh sáng chín sắc màu. Khi cột sáng trắng trong suốt phóng lên cao, chớp mắt chiếu sáng ngọn núi có Ngự Long quan sừng sững, cũng khu trừ sắc ám kim Nghịch Thiên Ma Long Trụ tỏa ra.

Năm Thần Ấn vương tọa khác cũng tỏa ra ánh sáng thuộc về chúng, bị Hàn Vũ, Trương Phóng Phóng, Long Tinh Vũ, Long Thiên Ấn,

Dương Hạo Hàm năm người thúc đẩy, bảo vệ xung quanh Vĩnh Hằng và Sáng Tạo Thần Ấn vương tọa ở chính giữa.

Không sai, Ma Thần Hoàng đúng là mạnh, còn có Nguyệt Ma Thần và Tinh Ma Thần hộ vệ. Nhưng bên nhân loại cũng có sáu Thần Ấn kỳ sĩ tồn tại. Khi sáu Thần Ấn vương tọa cùng tỏa ra ánh sáng mỹ lệ thì tất cả cường giả trên thành Ngự Long quan đều cảm nhận áp lực nhẹ hẫng.

Điện chủ Ma Pháp Thánh Điện Lý Chính Trực ánh mắt có chút phức tạp nhìn hình ảnh trên không trung. Ông hiểu rằng, sợ là cả đời mình không khả năng tranh tài cùng Kỳ Sĩ Thánh Điện được. Dù cho trận chiến hôm nay sáu Thần Ấn kỳ sĩ đều chết trận, uy danh của Kỳ Sĩ Thánh Điện cũng vượt xa năm Thánh Điện khác.

"Hay, hay cho sáu Thần Ấn kỳ sĩ đầy đủ. Xem ra, người đã cho ta đáp án." Giọng Phong Tú vẫn bình tĩnh như cũ.

Một bóng sáng đen vàng lóe lên, chẳng ngờ Ma Thần Hoàng Phong Tú một mình đi tới ngàn mét cách sáu Thần Ấn kỳ sĩ có Long Hạo Thần dẫn đầu.

Nhìn khuôn mặt tuấn tú của Ma Thần Hoàng, Long Hạo Thần chỉ thấy máu trong người sục sôi. Giờ phút quyết chiến rốt cuộc đến rồi sao? Hẳn rốt cuộc phải đối mặt Ma Thần Hoàng. Trận chiến này mặc kệ ra sao, hẳn tuyệt đối không thể thất bại!

"Không thần phục thì chỉ có chết, không lẽ người không hiểu sao?" Phong Tú nhàn nhạt nói.

Dường như trong mắt y chỉ có một mình Long Hạo Thần. Năm Thần Ấn kỳ sĩ bên cạnh Long Hạo Thần, cùng với ngàn cường giả trên đầu tường đều không lọt vào mắt y.

Đây là loại bá đạo, tự tin cỡ nào chứ?

Long Hạo Thần lạnh lùng nói.

"Ta là người, bệ hạ là ma, giữa chúng ta vốn không có bất cứ khả năng. Hôm nay, không phải người chết thì chính là ta."

Phong Tú nhẹ lắc đầu, nói.

"Người còn trẻ, còn quá ngây thơ. Người cho rằng bày ra trận thế như vậy là có thể đối kháng với ta sao? Vì sao tộc ta có thể thống trị đại lục lâu đến sáu ngàn năm? Dựa vào là thực lực tuyệt đối."

Long Hạo Thần đột nhiên nở nụ cười.

"Ồ? Có thật vậy không? Thực lực tuyệt đối? Ba ngày này, người chờ đợi chắc là đáp án đến từ Đông Nam quan, Vạn Thú quan đúng chứ? Không biết người đã nhận được đáp án chưa?"

"Hả?" Ánh mắt Phong Tú biến đổi.

Lý do lúc này y xuất hiện là bởi vì cảm nhận khí thế từ đầu tường Ngự Long quan lạ thường, cho nên mới trước tiên xuất hiện tại không trung. Tuy chưa nhận được tin tức bên kia nhưng y tuyệt đối tin tưởng vào Tát Mễ Cơ Nạp, Mã Nhĩ Ba Sĩ Đáo.

"Xem ra người đã biết tình huống bên Đông Nam quan, Vạn Thú quan, có cảm tưởng gì?" Phong Tú nhướn chân mày kiểm.

Long Hạo Thần nghiêm túc gật đầu, nói.

"Đương nhiên là ta biết. A? Xem ra bệ hạ không biết à?"

Ma Thần Hoàng lòng máy động, bỗng trực giác được điều gì, bản năng ngoái đầu liếc ngôi sao da cam bên cạnh Nghịch Thiên Ma Long Trụ. Tinh Ma Thần Ngõa Sa Khắc không cho y bất cứ tiên tri nào.

"Kết quả là cái gì?" Phong Tú mặt ngoài tỏ vẻ bình tĩnh hỏi.

Long Hạo Thần mỉm cười nói.

"Tất nhiên là chính nghĩa chiến thắng tà ác. Trăm vạn đại quân của người bây giờ sợ là chỉ còn lại một phần ba."

"Hả?" Ma Thần Hoàng ngẩn ra nhưng rất nhanh bình tĩnh lại. "Người cảm thấy hăm dọa suông có tác dụng với ta sao?"

Long Hạo Thần nói.

"Xem ra tin tức của bộ hạ không nhanh bằng ta rồi. Chắc người chỉ có thể cảm nhận được Trụ Ma Thần bị hủy chứ không cách nào biết ma thần đã chết. Không bằng người quay về hỏi thăm xem, chúng ta không vội vàng."

Lúc hăn nói ra tình hình chiến đấu bên kia, còn đem thanh âm truyền ra xa là để đả kích sĩ khí ma tộc, cũng đả kích niềm tin của Ma Thần Hoàng. Đối thủ đáng sợ nhất chính là kẻ tinh táo. Một khi Ma Thần Hoàng mất đi bình tĩnh, cảm xúc dao động mãnh liệt, vậy cơ hội của hăn sẽ tăng lớn vài phần.

Chân mày Phong Tú rớt cuộc nhú lại. Tuy y không tin lời Long Hạo Thần nói là thật, nhưng hăn ở trước mặt tất cả cường giả nhân loại nói ra, nếu chỉ là nói dối thì danh tiếng chủ tịch Liên Bang Thánh Điện của hăn còn gì nữa? Huống chi nói dối có tác dụng gì với y? Cảm giác không ổn bỗng biến ngày càng mãnh liệt. Hừ lạnh một tiếng, bóng dáng sắc ám kim của Phong Tú bỗng biến hư ảo.

Long Hạo Thần nhìn Nghịch Thiên Ma Long Trụ phía xa, thầm nghĩ, tòa nhà vĩnh viễn bị sụp đổ từ bên trong. Nếu như không có tin tức tổ chức Nguyệt Dạ mang đến, bọn họ tuyệt đối không khả năng thông thả đối mặt Ma Thần Hoàng. Ma Thần Hoàng càng sẽ không đã muện như vậy còn chưa nhận được tin tức chính xác.

"A Gia Lôi Tư, Ngõa Sa Khắc, ta mặc kệ các người dùng cách gì, một tiếng đồng hồ sau, ta muốn biết bên Tát Mễ Cơ Nạp và Mã Nhĩ Ba Sĩ Đáo xảy ra chuyện gì. Nếu trong một tiếng đồng hồ mà các người

không thể cho ta đáp án, vậy thì Ngõa Sa Khắc, người chuẩn bị lần thứ hai dùng Dự Ngôn Sinh Mệnh đi!"

Hiển nhiên Ma Thần Hoàng rất tức giận, trên không trung ánh trắng và ánh sao cùng thu lại, nhưng ánh sáng Nghịch Thiên Ma Long Trụ không có dấu hiệu biến mất. Cùng lúc đó, từng cột sáng phóng lên cao quanh nó, chính là lực lượng của các ma thần khác. Nhưng so sánh với Nghịch Thiên Ma Long Trụ ở chính giữa, chúng tựa như cây gậy trúc mà thôi.

Sáu Thần Ấn kỳ sĩ cũng vẫn bình bồng giữa trời, dựa vào khí thể Thần Ấn vương tọa mới ngăn được uy áp từ Nghịch Thiên Ma Long Trụ.

Không khí biến ngày càng căng thẳng, nhưng ngược lại lúc này trong lòng Long Hạo Thần cực kỳ bình tĩnh. Hắn lặng lẽ cảm nhận khí thể của Vĩnh Hằng và Sáng Tạo Thần Ấn vương tọa, các loại cảm xúc trong lòng lần lượt biến mất, dần tiến vào cảnh giới trống rỗng.

Hắn luôn là đối mặt áp lực càng lớn thì năng lực bản thân sẽ càng mạnh. Thiên phú cường đại thể chất Quang Thần dưới áp lực to lớn từ Nghịch Thiên Ma Long Trụ đã bùng phát ra.

Chính Long Hạo Thần cũng không biết rằng, có trí tuệ linh lô Dạ Tiểu Lệ hỗ trợ, tu vi của hắn có thể đạt tới trình độ như vậy. Nếu cộng thêm Vĩnh Hằng và Sáng Tạo Thần Ấn vương tọa, có lẽ hắn đã gần tới mức đỉnh cấp chín rồi. Nhưng mà so sánh với Ma Thần Hoàng thì vẫn không đủ.

Ma Thần Hoàng đột phá trăm vạn linh lực, cấp bán thần cộng thêm Nghịch Thiên Ma Long Trụ siêu thần khí, rốt cuộc khủng bố đến mức độ nào thì không ai biết. Bởi vì bây giờ nhân loại có thể sống sót, bao gồm cả Anh Hùng Vĩnh Hằng đều không một ai chứng kiến bộ dáng dốc sức chiến đấu của Ma Thần Hoàng Phong Tú.

Nhưng nếu thêm vào Hạo Nguyệt thì sao?

Nghĩ tới Hạo Nguyệt thì trong tinh thần trống rỗng của Long Hạo Thần bỗng xuất hiện gợn sóng, gợn sóng nóng bức. Đã lâu rồi hẳn không cùng Hạo Nguyệt chiến đấu.

Từ khi Hạo Nguyệt tiến hóa đến tám cái đầu, nhóm Long Hạo Thần trở về, mà dường như Hạo Nguyệt tiến vào trạng thái tu luyện đặc biệt. Mới đầu Long Hạo Thần còn tưởng là nó đang ổn định cảnh giới, nhưng rất nhanh hẳn phát hiện không đúng. Bởi vì lần này trước khi Hạo Nguyệt đột phá sớm đạt tới bình cảnh đã lâu, cảnh giới cực kỳ ổn định. Vậy thì tại sao nó ngủ say? Dường như có liên quan đến trong thử thách Vĩnh Hằng và Sáng Tạo Thần Ấn vương tọa được đến mầm Hủy Diệt Thụ.

Cùng là hủy diệt, chẳng lẽ lực lượng của Hủy Diệt Thụ vẫn không bị Hạo Nguyệt hoàn toàn hấp thu? Nếu là hấp thu hết thì thực lực của Hạo Nguyệt sẽ đạt tới mức độ nào?

Hạo Nguyệt là lá bài lớn nhất của Long Hạo Thần. Nó có khí thể mà cả Ma Thần Hoàng còn phải e ngại. Khi Hạo Nguyệt và Long Hạo Thần hợp tác thì, hẳn tin rằng bản thân chắc chắn có thực lực đánh bại Ma Thần Hoàng.

Thời gian trôi qua từng phút giây, chưa tới một tiếng đồng hồ, phía xa, bên cạnh Nghịch Thiên Ma Long Trụ, ánh sáng trắng sao cùng dâng lên. Khí thể khủng bố của Nghịch Thiên Ma Long Trụ dâng trào kịch liệt.

"Tốt, tốt lắm!"

Mười phút qua đi, khi giọng nói của Phong Tú lần nữa vang lên đã mất đi sự bình tĩnh trước đó, còn lại là vô tận lạnh lẽo. Sự lạnh băng này dường như khiến giá rét bên ngoài Ngự Long quan biến ấm áp hơn. Áp lực Nghịch Thiên Ma Long Trụ chớp mắt tăng vọt, Hắc Long to lớn dài ngàn mét toàn thân bao trùm tầng sáng vàng đen.

Từng bóng dáng nhảy ra khỏi ánh sáng vàng đen, vọt hướng Ngự Long quan.

Đó là từng con Hắc Long to lớn. Chúng đều có đôi mắt đỏ rực. Trên lưng mỗi một Hắc Long cõng hai cường giả ngồi xếp bằng. Một tên là Nguyệt Ma có mái tóc dài màu tím, một tên khác là Tinh Ma mặc áo choàng ma pháp sư màu da cam.

Đây là tổ hợp hoàn mỹ Nghịch Thiên Ma Long, Nguyệt Ma, Tinh Ma. Tổ hợp như vậy vừa xuất hiện chính là hơn tám mươi tổ.

Tất cả Nghịch Thiên Ma Long không chút nghi ngờ đều là cường giả cấp chín. Những Nguyệt Ma, Tinh Ma đa phần cũng là cấp chín. Không nghi ngờ gì nữa, đây là lực lượng mạnh nhất ma tộc.

Tám mươi Nghịch Thiên Ma Long bay ra, ở trên không trung xếp thành hàng ngang. Một tầng sáng đen vàng từ hậu phương Nghịch Thiên Ma Long Trụ bao trùm bọn chúng.

Bỗng chốc thân thể các Nghịch Thiên Ma Long có ánh sáng đen vàng chiếu rọi đều tăng vọt gấp đôi, lớn nhất dài hơn hai trăm mét. Trên lưng chúng thì tuy tăng phúc cho Nguyệt Ma, Tinh Ma nhỏ chút nhưng khí thể cũng tăng mảng lớn.

Đằng trước bốn Nghịch Thiên Ma Long to nhất trên lưng đứng là tứ đại thiên vương Nguyệt Ma tộc, Tinh Ma tộc, tất cả đều là cường giả cấp linh vực.

Hai bên cường giả đỉnh cấp hơn hai trăm ma tộc, ngàn ma tộc cấp tám lần lượt xuất hiện, người chúng cũng cũng bao trùm một tầng sáng đen vàng. Có Nghịch Thiên Ma Long Trụ tăng phúc, khí thể đã cực kỳ gần với cường giả cấp chín.

"Rất tốt. Long Hạo Thần!" Thanh âm lạnh lùng của Ma Thần Hoàng chất chứa giận dữ tột độ. "Người thành công chọc giận ta, cũng đích thực cho ta một bất ngờ lớn!"

Ma Thần Hoàng Phong Tú liên tục nói ra mấy lần rất tốt, có thể thấy tâm tình của y không bình tĩnh. Lúc mới nhận được tin tức đúng là khiến y rối loạn tắc lòng. Phong Tú tuyệt đối không ngờ rằng Tát Mễ Cơ Nạp, Mã Nhĩ Ba Sĩ Đáo sẽ thua, hơn nữa đúng như Long Hạo Thần nói, thua thảm như vậy.

Trăm vạn đại quân của y tấn công hai quan ải vậy mà quân lính tan tác. Từ khi nào nhân loại có lực lượng cường đại đến vậy? Dù là cạm bẫy ma pháp hay Địa Ngục Môn, tất cả đều chưa từng xuất hiện trong quá khứ, nhưng đã đem đến tác dụng hủy diệt tại chiến dịch có tính quyết định này.

Sau khi nhận được tin tức chính xác, Phong Tú hận không thể xé xác Tát Mễ Cơ Nạp ra, đem Mã Nhĩ Ba Sĩ Đáo, Hoa Lợi Phất băm vằm trăm mảnh. Chúng thất bại khiến kế hoạch vốn có của Ma Thần Hoàng bị phá hỏng không còn một mảnh. Đặc biệt là y muốn đem toàn nhân loại uy hiếp Long Hạo Thần đã không còn hy vọng.

Liên Bang Thánh Điện hậu phương vững vàng và hai trận đại thắng, tất nhiên càng giữ vững tín niệm tử chiến của đám nhân loại, sẽ tăng lớn khó khăn cho ma tộc chinh phục nhân loại.

Long Hạo Thần mỉm cười nói.

"Hy vọng người đừng mừng quá độ, lỡ trở thành Ma Thần Hoàng thứ nhất cũng là cuối cùng trong lịch sử ma tộc bị tức chết, vậy người sẽ đặt một dấu chấm đậm trong lịch sử toàn đại lục."

Nghe lời của Long Hạo Thần, Ma Thần Hoàng bỗng bật cười, hơn nữa không phải loại cười giận quá mà là loại cười tràn ngập tự tin và khinh thường.

"Long Hạo Thần, chẳng lẽ người thật sự cho rằng người và Liên Bang Thánh Điện của người đã thắng rồi sao? Không sai, ta thừa nhận các người đúng là mang đến không ít phiền phức cho ta. Nhưng đây chẳng qua tăng thêm chút rắc rối cho trăm đi tới đại lục mà thôi. Đông

Nam quan, Vạn Thú quan thất bại, không sao cả. Vậy trăm sẽ đích thân phá vỡ Ngự Long quan của người, đi dạo trong Liên Bang Thánh Điện. Người rất nhanh sẽ biết, trước mặt lực lượng tuyệt đối thì tất cả tâm kế không có chút tác dụng."

Nói đến đây, giọng Ma Thần Hoàng bỗng biến lạnh lẽo.

"Giết, không chừa một tên!"

Hơn ngàn cường giả ma tộc chớp mắt cùng phát động. Trừ Ma Thần Hoàng và mười chín ma thần y mang tới, một ngàn hai trăm cường giả ma tộc đẳng cấp cao đều dùng tốc độ kinh người vọt hướng đầu tường Ngự Long quan. Trên người chúng tỏa ra ánh sáng ma lực chớp mắt chiếu sáng chân trời, cũng chiếu sáng Ngự Long quan.

Hơn hai trăm cường giả cấp chín, hơn ngàn cường giả cấp tám cùng phát động công kích một tòa thành trì quan ải, đây sợ là lần đầu tiên từ trước đến giờ trên Thánh Ma đại lục. Cho dù là sáu ngàn năm trước khi ma tộc mới giáng xuống đại lục cũng chưa từng đẩy lên thanh thế như vậy. Khi đó chủ lực của chúng hoàn toàn là bảy mươi hai Trụ Ma Thần. Mỗi chủng tộc bị lây nhiễm chuyển hóa thành ma tộc còn chưa mạnh như hiện tại.

Ngay lúc này, sáu luồng sáng rực rỡ tỏa trên không trung. Lấy Vĩnh Hằng và Sáng Tạo Thần Ẩn vương tọa dẫn đầu, sáu Thần Ẩn vương tọa ở giữa không trung hóa thành sáu luồng sáng bao phủ chủ nhân của chúng. Cùng lúc đó, tất cả cường giả trên đầu tường Ngự Long quan cùng bay lên trời.

Giây phút quyết tử chiến đã tới. Ma Thần Hoàng nói rất đúng, mặc kệ Đông Nam quan, Vạn Thú quan đánh kịch liệt cỡ nào, chỗ này mới là nơi quyết chiến cuối cùng, cũng là chốn quyết định trận thánh chiến giữa nhân loại và ma tộc bên nào mới là kẻ thắng lợi cuối cùng.

"Bắn tên!" Giọng nói hùng hồn của Long Hạo Thần vang vọng trên bầu trời Ngự Long quan.

Cùng lúc đó, tường thành, đầu tường Ngự Long quan ước chừng hai trăm đoàn sáng cùng lóe lên. Linh lực khủng bố dao động thoáng chốc khiến cả tòa Ngự Long quan khê run. Vốn ngàn cường giả ma tộc đẳng cấp cao toàn diện xung phong mang đến áp lực bùng chốc bị dao động mãnh liệt.

Nếu như dùng thân thể con người hình dung áp lực này, vậy trên thân xác khổng lồ có hai trăm chỗ cùng cảm nhận mũi nhọn sắc bén đâm thủng.

*Oành! *

Hai trăm tiếng nổ cùng lúc vang lên. Hai trăm chùm sáng màu sắc khác nhau từ tường thành, đầu tường phun ra.

Bởi vì chúng nó trong chớp mắt bùng phát sóng âm và linh lực dao động quá khủng bố, cho nên Ngự Long quan đều rung bần bật tỏa ra từng sương khói. Tường thành vô cùng dày nhiều chỗ xuất hiện vết nứt.

Lá bài thứ nhất tại Ngự Long quan của Long Hạo Thần mở ra.

Tại sao Đông Nam quan, Vạn Thú quan trong chiến đấu kịch liệt căng thẳng, Liên Bang Thánh Điện luôn dựa vào Ma Đạo đại pháo chưa từng phát uy? Bởi vì tất cả Ma Đạo đại pháo trong Liên Bang Thánh Điện đã bị tập trung vào Ngự Long quan.

Lúc Long Hạo Thần dẫn dắt mũi nhọn quân đoàn xâm nhập vào phương bắc sáu hành tinh ma tộc thì hẳn đã thực hành kế hoạch rồi. Liên Bang Thánh Điện tập trung gần như tất cả trang bị trữ vật cấp truyền thuyến trở lên để vận chuyển Ma Đạo đại pháo, trang trí tại Ngự Long quan, điều chỉnh.

Vấn đề lớn nhất của ma tộc vẫn xuất hiện trong nội bộ. Nếu Ma Thần Hoàng có thể trước tiên nhận được tin, biết Đông Nam quan, Vạn Thú quan đều chưa từng phát huy Ma Đạo đại pháo, vậy chắc chắn y có thể đoán ra Ma Đạo đại pháo hiện đang ở đâu. Đáng tiếc là tin tức y nhận

được có phần lớn qua tay tổ chức Nguyệt Dạ. Ma Thần Hoàng có cường đại tới đâu, khi y biến thành kẻ điếc, người mù thì lực lượng sẽ hạ thấp xuống.

Đổi cách nói khác. Sau khi Đông Nam quan, Vạn Thú quan đại thắng, tổ chức của Nguyệt Dạ ủng hộ nhân loại tăng lên đến trình độ cao trước này chưa từng có, thậm chí mạo hiểm tùy thời bị bại lộ.

Hơn hai trăm đoàn sáng cùng bùng nổ, không chút báo trước, dù là Ma Thần Hoàng trong chớp mắt cũng không cách nào làm ra biện pháp hữu hiệu.

Ma Đạo đại pháo và công kích ma pháp của ma pháp sư khác biệt lớn nhất ở chỗ nó không cần ngâm xương. Nó vẫn là dựa vào ma pháp trận bản thân đại pháo cùng với ma tinh cung cấp năng lượng. Bởi vậy trước khi nó bắn ra thì không chút dấu hiệu gì cả.

Hơn ngàn cường giả ma tộc đỉnh cao xung phong, nghênh đón chúng là toàn bộ Ma Đạo đại pháo có ma tinh cấp chín cung cấp năng lượng tập thể oanh kích.

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 322

Thân Thế Của Long Hạo Thần?

Truyện Tiên Hiệp - Truyện FULL

*Oành!!! *

Hơn hai trăm chùm sáng khổng lồ đường kính ít nhất hơn năm mét cùng với ngàn ma tộc lấy tốc độ cao nhất xung phong mạnh va chạm.

Giữa không trung, mười ba đoàn sáng trắng trong suốt hoàn toàn dung hợp vào người hắc. Long Hạo Thần mỉm cười nói.

"Pháo hoa thật rực rỡ."

Đúng thế! Thật là một cảnh tượng mỹ lệ pháo hoa rực rỡ.

Thình lình tập thể oanh kích khiến đám ma tộc không kịp né tránh. Dù tốc độ của chúng có nhanh hơn nữa thì vượt qua được ánh sáng không? Cho nên chúng bản năng dốc sức phòng ngự.

Trong quá trình xung phong, các cường giả cấp tám bay thẳng trước, tám mươi Ma Long chiến đội do cường giả đẳng cấp cao ba đại chủng tộc tổ thành thì ở hậu phương.

Phòng ngự ma tộc đụng với Ma Đạo đại pháo oanh kích, đó là sự bùng nổ chói mắt cỡ nào chứ!

Vô số ánh sáng đủ màu nổ rộ trên không trung. Bầu trời thậm chí ngưng kết thành một quả cầu khổng lồ, nguyên tố phong bạo khủng bố ở

trong quả cầu tàn phá.

Thật nhiều cường giả ma tộc bị oanh kích ném bay đi. Những kẻ đó đều là lực phòng ngự còn có thể chặn lại không bị đánh thành phần vụn. Ma tộc tu vi yếu chút hoặc ở vị trí trung tâm hơn hai trăm Ma Đạo đại pháo oanh kích thì không may mắn như thế.

Nếu từ chỗ thật xa nhìn toàn bộ Ngự Long quan, vậy nó tựa như một nòng pháo tạc nổ đám ruồi bọ.

"Grao!!!"

Lần này Ma Thần Hoàng thật sự bị chọc giận, cự long ngàn mét ở trên Nghịch Thiên Ma Long Trụ đen vàng bay ra, phun khí đen vàng hướng về chiến trường. Khoảng cách hơn mười mét thế mà trong chốc lát đã tới rồi. Sắc đen vàng mãnh liệt cùng nguyên tố phong bạo tàn phá va chạm vào nhau, chẳng ngờ nghiền nát được nguyên tố phong bạo.

Không thể nghi ngờ, Ma Đạo đại pháo công kích bùng phát đợt đầu là có uy lực lớn nhất. Thế xung phong hung mãnh của ma tộc cũng bị chặn lại.

Ngàn ma tộc cấp tám xung phong trước nhất có một phần tư chết trong đợt bắn khủng bố này. Người bị thương số lượng hơn một nửa.

Trong tất cả Ma Đạo đại pháo, có vài chùm sáng cuồng bạo nhất. Mạnh mẽ nhất là chùm sáng màu xám, chẳng những tạc nổ bảy, tám ma tộc cấp tám, cuối cùng còn rơi vào người một Nghịch Thiên Ma Long. Lấy lực phòng ngự khủng bố của Nghịch Thiên Ma Long thêm vào Nguyệt Ma, Tinh Ma trên lưng, thế mà không cản nổi một kích kia. Nghịch Thiên Ma Long trọng thương, Nguyệt Ma, Tinh Ma trên lưng thế nhưng bị giết chết. Khí thế xám này không ngờ là lực lượng tử vong.

Ma Đạo đại pháo có thể bùng phát ra uy lực như vậy, ma tinh cung cấp ma lực tất nhiên không phải vật bình thường. Nói chính xác hơn, đó là Vương Miện Ma Thần của Tử Linh Ma Thần Tát Mễ Cơ Nạp.

Bốn Ma Vương Ác Ma tộc tranh giành quyền kế thừa Tử Linh Ma Thần chính là bởi vì Vương Miện Ma Thần không truyền thừa. Nhưng lấy tu vi và địa vị của chúng trong Ác Ma tộc, chỉ cần được phân đông chấp nhận là có thể miễn cưỡng kế thừa địa vị ma thần. Chúng tuyệt đối không ngờ rằng, Vương Miện Ma Thần của Tát Mễ Cơ Nạp nhưng lại bị Liên Bang Thánh Điện làm thành nhiên liệu Ma Đạo đại pháo.

Mặt khác mấy Ma Đạo đại pháo uy lực cực mạnh có nhiên liệu đều là Vương Miện Ma Thần ma tộc, còn có những công kích thuộc tính hắc ám, sử dụng ma tinh tất nhiên đều đến từ ma tộc.

Dù là Long Hạo Thần hay đám cao tăng hội nghị Liên Bang Thánh Điện đều biết rõ, ngay mặt so đấu thì nhân loại tuyệt đối không phải đối thủ của ma tộc. Tất nhiên họ phải dùng cách đặc biệt đối phó với Ma Thần Hoàng. Dưới tình huống tin tức hoàn toàn bị chặn, Ma Đạo đại pháo tập thể bùng nổ, phút chốc đánh phủ đầu các cường giả ma tộc đỉnh cao Ma Thần Hoàng mang đến.

Tuy điều này còn chưa đủ dao động căn bản của cường giả ma tộc này, nhưng ít ra đem đến uy hiếp lớn cho chúng, còn nổ nát sĩ khí của chúng.

Nguyên tố phong bạo tan biến, ma tộc lại tụ tập một chỗ, không xông lên nữa. Rất nhiều ma tộc trên mặt lộ vẻ hoảng sợ. Hai trăm Ma Đạo đại pháo, nhân loại chuẩn bị quá đầy đủ rồi.

Ma Thần Hoàng giận dữ đã đến cực điểm, liếc ánh trắng tím trên không trung xa xôi, nhoáng người lên, y đã hiện ra từ Nghịch Thiên Ma Long Trụ.

"A Gia Lôi Tư, sau khi kết thúc trận chiến này, ta muốn người cho một lời giải thích." Giọng Phong Tú nổ vang bên tai Nguyệt Ma Thần A Gia Lôi Tư nhưng không một ai khác nghe thấy.

Trong trận chiến quan trọng này, lực lượng Nguyệt Ma tộc chiếm một phần ba, bây giờ không phải lúc trách tội A Gia Lôi Tư. Triệt để đập tan

phòng ngự Ngự Long quan mới là việc vô cùng quan trọng.

Hai trăm Ma Đạo đại pháo Ngự Long quan đã bắt đầu đợt bổ sung năng lượng thứ hai. Có ma tinh cấp chín bổ sung, tất nhiên chúng nó sẽ không đơn giản chỉ bùng nổ uy lực một lần. Có lẽ đợt sau tác dụng của chúng không lớn như mới bắt đầu, nhưng ít ra có sức uy hiếp to lớn trên chiến trường.

Nhưng Phong Tú không cho chúng nó cơ hội bùng nổ. Giữa không trung, y chỉ bước ra một bước, ngay sau đó, vượt qua tất cả cường giả ma tộc, đi tới đằng trước nhất. Con rồng vàng đen phía xa vẫn đang gầm rống. Giây phút này, trong đôi mắt Phong Tú cũng lóe tia sáng đen vàng chói mắt.

Mái tóc đen sau lưng xoay tròn như mặt trời đen sắc ám kim trong mắt Phong Tú lấp lánh, áo dài hoa quý không gió tự bay. Khi y xuất hiện đằng trước tất cả ma tộc thì không khí có vẻ bình tĩnh như vậy, ngay cả khung trời cũng tĩnh lặng lại.

Khoảnh khắc Ma Thần Hoàng Phong Tú động thì Long Hạo Thần cũng động.

Vĩnh Hằng giáp mang đến đôi cánh trắng muốt to lớn giương ra. Ngay sau đó, hấn ngừng giữa không trung cách Phong Tú năm trăm mét.

Bốn mắt nhìn nhau, lãnh đạo nhân loại và lãnh tụ ma tộc nhìn nhau. Long Hạo Thần trong thoáng chốc bị khí thế của Phong Tú áp chế.

Chân chính đối diện Ma Thần Hoàng giận dữ mới cảm nhận được y đem đến áp lực mạnh cỡ nào. Phong Tú bây giờ cho Long Hạo Thần cảm giác như đối mặt biển rộng, mênh mông vô bờ, sâu không đo được.

Nhưng dĩ nhiên hấn không cam lòng bị áp chế. Chỗ ngực Long Hạo Thần, Vĩnh Hằng Thần Thạch tỏa ra ánh sáng xanh biếc, tiếng tim đập rõ ràng vang lên. Phút chốc, khí thế của Long Hạo Thần bùng nổ. Màu

xanh tràn ngập hơi thở sự sống nhanh chóng khuếch tán, đối đầu với khí thể sắc đen vàng của Ma Thần Hoàng.

"Người không ngăn cản được ta." Ma Thần Hoàng lạnh lùng nói, sau đó nâng lên tay phải hướng Long Hạo Thần, vươn ra ngón trỏ tay phải.

Nhìn động tác của y, Trái Tim Vĩnh Hằng của Long Hạo Thần bỗng co rút. Lúc trước, trong tháp Tinh Ma, Ma Thần Hoàng là dùng cách này đánh chết hắn! Hủy đi trái tim của hắn!

Nhưng hoảng hốt chỉ trong khoảnh khắc, đôi tay Long Hạo Thần nắm lấy Vĩnh Hằng kiếm giơ cao qua đầu, chỉ hướng Ma Thần Hoàng phía xa. Vĩnh Hằng Linh Vực và Quang Thần Linh Vực kết hợp, phát ra một vòng vàng sáng xanh biếc. Cùng lúc đó, thân thể hắn biến mất trong màu xanh kia.

Vĩnh Hằng Tam kiếm, Vạn Vật Hồi Phục.

Đầu ngón tay phải của Ma Thần Hoàng sáng lên, là một đoàn sáng sắc đen vàng chỉ cỡ nắm tay. Nhưng trong ánh sáng này xuất hiện tiếng rỗng ngậm đình tai nhức óc, giống như là trong quả cầu nhỏ xíu phong ẩn một con rồng to lớn.

"Grao grao!!!"

Sóng âm khủng bố ngay sau đó bùng nổ từ đầu ngón tay Ma Thần Hoàng. Con rồng ngàn mét phía xa làm bộ dạng gầm rống hướng chiến trường, nhưng thanh âm rõ ràng phát ra từ đoàn sáng ở ngón tay Ma Thần Hoàng.

Trong sóng âm khủng bố, Vạn Vật Hồi Phục của Long Hạo Thần tựa như bong bóng xanh bị thổi phồng. Khi bong bóng phồng tới cực hạn thì bỗng nổ tung.

Sóng âm đánh hướng Ngự Long quan, Long Hạo Thần không tỏ ra yếu thế chém một nhát kiếm hướng Ma Thần Hoàng. Nhát kiếm lấp lánh

ánh sáng trắng trong suốt khê kêu ù ù. Chính tiếng vù vù kỳ lạ này khiến Long Hạo Thần không bị tiếng rống ngâm quấy nhiễu.

Màu trắng trong suốt của Vĩnh Hằng kiếm trông thật tinh khiết óng ánh, nhưng không hề tỏa ra một chút kiếm quang. Thoạt nhìn là một nhát kiếm cực kỳ đơn giản, dường như không khác gì chiến sĩ bình thường cấp hai, ba vùng tay chém.

Nhưng, chính là nhát kiếm vô cùng đơn giản, không một chút hoa lệ này khiến Ma Thần Hoàng rung động.

Y lập tức co lại ngón tay sửa thành nắm đấm đánh hướng nhát kiếm của Long Hạo Thần.

*Keng!!! *

Quyền kiếm va nhau nhưng lại phát ra tiếng sắt thép va chạm. Long Hạo Thần người chấn động, vàng sáng trắng lấy thân thể hắc làm trung tâm khuếch tán. Người Ma Thần Hoàng thì chột rút lui ra trăm mét.

Trừ điều đó ra, trung tâm vị trí hai người va chạm không có bất cứ linh lực nào tràn ra.

Bên Ngự Long quan, các cường giả nhân loại đều ngừng thở. Họ biết rõ Long Hạo Thần có thể chặn được Ma Thần Hoàng hay không chính là điều quan trọng nhất trong cuộc chiến này. Nếu hắc thua, vậy nhân loại không còn lực lượng đấu tranh với Ma Thần Hoàng được nữa. Mặc kệ họ chuẩn bị đầy đủ cỡ nào, kết quả cuối cùng vẫn không thể thay đổi.

Không chỉ là bên nhân loại, coi như là trong ma tộc cũng có kẻ bởi vì cú va chạm này mà căng thẳng đến tim ngừng đập. Bởi vì đối với chúng, Long Hạo Thần có thể chặn được Ma Thần Hoàng hay không cũng rất quan trọng.

Ma Thần Hoàng vén vạt áo dài của mình, bên dưới áo dài hoa quý thể nhưng có vết rách dài một mét. Nắm đấm của y chẳng thể hoàn toàn

chặn một kiếm của Long Hạo Thần.

Hơn nữa trên mu bàn tay phải của y có một vết máu mỏng, vết máu này đang chậm rãi khép lại.

Gật đầu với Long Hạo Thần, Ma Thần Hoàng mỉm cười nói.

"Tốc độ trưởng thành của người đứng là kinh người. Chân lý Linh Vực Vi Ta thêm vào nhát kiếm ẩn chứa kỹ năng linh vực. Rất tốt, ta khen ngợi người. Trong tộc ta có thể đối diện nhát kiếm của người mà an toàn rút lui không quá năm người. Hèn chi người có tự tin cả gan khiêu chiến với ta. Nhưng sợ là Ma Đạo đại pháo của người đã toàn bộ tắt lửa."

Không sai, lúc trước tất cả Ma Đạo đại pháo đang tích súc lực lượng ánh sáng biến ảm đạm. Long Hạo Thần không cần quay đầu lại nhìn, dựa vào tinh thần lực cường đại của bản thân, hẳn có thể cảm nhận được chỗ đó xảy ra điều gì.

Tất cả người khống chế Ma Đạo đại pháo đều bỏ mình trong tiếng rống ngâm vừa rồi. Hẳn cuối cùng vẫn không thể hoàn toàn chặn lại một kích của Ma Thần Hoàng. Hai bên va chạm, hẳn vẫn là thua. Nhưng nếu không phải có hãn ngăn cản, vậy không chỉ là người chết đi, sợ rằng Ma Đạo đại pháo hẳn chắc cũng bị chấn vỡ trong tiếng rống ngâm.

Long Hạo Thần biết rất rõ mình dốc sức ra một chiêu, một chiêu lấy Thần Quang Viên Vũ khúc ẩn chứa trong Vĩnh Hằng kiếm nhưng vẫn thất bại. Dù thua không rõ ràng nhưng thực lực của Ma Thần Hoàng vẫn cho hẳn cảm giác ngửa đầu nhìn. Bởi vì y chưa sử dụng Ma Thần Hóa, uy lực Nghịch Thiên Ma Long Trụ rõ ràng cách hẳn dốc hết sức mạnh đối phó thật xa.

Ma Thần Hoàng nhẹ nhàng nói.

"Việc nơi này để thuộc hạ làm đi, chúng ta đi lên trên chơi nào. Thật lâu không ai có thể khiến ta hứng thú như vậy, chỉ dựa vào điều này người nên thấy tự hào."

Nói xong Ma Thần Hoàng hóa thành luồng sáng đen vàng bay lên trời. Long Hạo Thần không kém cạnh gì, đôi cánh sau lưng vỗ đập, dấy lên vệt sáng trắng trong suốt.

Lãnh đạo hai bên cùng lên trời, mở ra chiến trường thuộc về họ. Đối với ma tộc, đây là điều không thể tin. Bởi vì chúng chưa từng nghĩ có ai dưới tình huống một chọi một đối kháng với Ma Thần Hoàng được. Đối với nhân loại thì lại là thử phào nhẹ nhõm. Bởi vì Long Hạo Thần thật sự có thể ngăn chặn Ma Thần Hoàng, đem đến niềm tin rất lớn cho họ.

Trong khi lãnh đạo hai bên bay lên trời, chiến tranh giữa nhân loại và ma tộc cũng toàn diện triển khai. Không cần Ma Thần Hoàng ra lệnh, bao gồm Nguyệt Ma Thần, Tinh Ma Thần, toàn bộ mười chín ma thần đều tham gia vào chiến đấu, dẫn dắt đại quân ma tộc đi hướng Ngự Long quan.

Ánh sáng của Nghịch Thiên Ma Long Trụ không vì Ma Thần Hoàng bay lên trời mà chuyển hướng. Ánh sáng đen vàng vẫn bảo vệ tất cả ma tộc. Có thể nói là nếu không có Nghịch Thiên Ma Long Trụ bảo vệ, mới rồi Ma Đạo đại pháo bắn chùm chắc chắn sẽ mang đến tổn thất càng lớn hơn cho ma tộc.

Cường giả nhân loại cũng tập thể ra tay, ngang nhiên nghênh đón đại quân ma tộc. Hai bên triển khai va chạm toàn diện.

Không thể không nói Long Hạo Thần đã đem đến tác dụng cực lớn cho trận chiến tranh này. Chính bởi vì hãn hữu hiệu ngăn cản Ma Thần Hoàng mới khiến Ma Đạo đại pháo không triệt để bị hủy. Con người chết rồi có thể có người khác lại sử dụng Ma Đạo đại pháo. Mặc dù so với người cũ thì mới lạ chút, chỉ bằng vào hai trăm Ma Đạo đại pháo phụ trợ, hai bên vừa mới bắt đầu va chạm mà đã giữ thế cân bằng.

Trong sáu mươi ba vị Anh Hùng Vĩnh Hằng, trừ chín vị đã bỏ mình, Anh Hùng Vĩnh Hằng còn lại đều tập trung tại đây. Chính vì có họ tồn tại, hơn năm mươi cường giả lĩnh vực, hơn mười vị có năng lực Linh

Vực Vi Ta, cộng thêm hai đỉnh cấp chín bậc bảy, thế mới khiến cường giả nhân loại có năng lực đụng độ cùng ma tộc.

Chiến đấu kịch liệt chưa từng có.

Thúc Vệnh Tiêu tìm tới Nguyệt Ma Thần A Gia Lô Tư, Tiêu Hoắc là Tinh Ma Thần Ngõa Sa Khắc.

Vốn nên ngược lại mới đúng, nhưng Ngõa Sa Khắc là Đại Dự Ngôn sư, thích khách đối với y không có bất cứ uy hiếp gì. Dù lực công kích của Thúc Vệnh Tiêu mạnh cỡ nào, mỗi lần công kích bị đối thủ dự đoán ra vị trí thì nó có thể phát huy ra sức chiến đấu bao lớn?

Bởi vậy Thúc Vệnh Tiêu và Tiêu Hoắc mới trao đổi vị trí. Thúc Vệnh Tiêu giăng co cùng Nguyệt Ma Thần A Gia Lô Tư. Tiêu Hoắc thì bám chặt Tinh Ma Thần Ngõa Sa Khắc.

Chiến đấu giữa hai bên ngay từ đầu đã vào trạng thái gay cấn.

Trong Sân Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi, tất cả cường giả cấp chín đều tụ tập tới ma thần. Thái Nhi đã trước tiên xuất hiện trên chiến trường. Nàng cùng mười hai Thánh Vệ hợp tác bám chặt ba ma thần.

Chiến đấu kịch liệt nhất không phải mấy chỗ này mà là cuộc chiến giữa Phán Xét và Thẩm Phán Thần Ấn kỵ sĩ Long Tinh Vũ cùng với Trụ Ma Thần thứ bảy ma tộc, có mái tóc đỏ và dáng người vạm vỡ, Chiến Cuồng Ma Thần A Nan.

Hai người là đối thủ cũ, cho tới nay đều là Long Tinh Vũ thua A Nan một chút. Lại lần nữa gặp lại cừu nhân đỏ mắt, vừa lên liền giết túi bụi.

Nghênh đón các ma thần khác đều là Anh Hùng Vĩnh Hằng cấp chín bậc năm. Tinh Không Thần Thánh kỵ sĩ Dương Hạo Vũ thì dẫn dắt cường giả nhân loại chặn Ma Long chiến đội. Trong phút chốc ngoài Ngự Long quan đã triển khai trận thánh chiến toàn diện.

Long Hạo Thần cùng Ma Thần Hoàng bay cao hơn ba ngàn mét thì Ma Thần Hoàng mới ngừng lại. Long Hạo Thần ngừng cách y vài trăm mét.

Lúc trước khi bay lên thì tâm tình Long Hạo Thần đã hoàn toàn lắng đọng, mặc kệ Ngự Long quan và ma tộc chiến đấu kết quả thắng bại cuối cùng thế nào, kết quả quyết định thánh chiến vẫn là cuộc chiến giữa hắc và Ma Thần Hoàng. Nếu hắc thua, vậy không cần nói, nhân loại không còn ai chặn được Ma Thần Hoàng. Ngược lại nếu Ma Thần Hoàng thua, vậy cho dù bên Ngự Long quan bại, hắc vẫn có cơ hội xoay chuyển. Trước khi chiến tranh bắt đầu thì Long Hạo Thần đã ra lệnh, nếu thật sự không thể chặn được cường giả ma tộc có thể di chuyển theo chiến lược, tạm thời từ bỏ Ngự Long quan.

Còn trong Ngự Long quan, kỳ thực để lại số người không nhiều. Trong chiến đấu đỉnh điểm này, kỵ sĩ và các chiến sĩ bình thường vốn không đem đến tác dụng quá lớn. Tất cả đã rút về bên Kỵ Sĩ Thánh Sơn, xây dựng phòng tuyến thứ hai. Một khi đăng trước tiến hành chiến lược di chuyển, có thể dựa vào đại trận ma pháp quang hệ Kỵ Sĩ Thánh Sơn chống đỡ một đoạn thời gian. Hơn nữa hắc hoàn toàn có lý do tin rằng, chỉ cần cuộc chiến giữa hắc và Ma Thần Hoàng kéo dài đủ lâu, dù cho kết cuộc cuối cùng là lưỡng bại câu thương, chiến thắng cuộc thánh chiến vẫn là nghiêng về phía hắc. Tổ chức Nguyệt Dạ còn chưa phát huy ra tác dụng mẫu chốt nhất.

"Long Hạo Thần, mãi đến lúc này ngươi còn chấp mê bất ngộ sao?" Ma Thần Hoàng khoanh tay đứng, dường như y chẳng hề quan tâm chiến tranh bên dưới chút nào.

"Ta chấp mê bất ngộ?" Long Hạo Thần buồn cười nhìn Ma Thần Hoàng. "Không biết tại sao lần này gặp lại bệ hạ, dường như tâm lý bệ hạ hơi lạ. Hoặc nên nói có phải là tu luyện quá độ đầu óc có vấn đề?"

Ma Thần Hoàng đối mặt Long Hạo Thần châm chọc không hề tức giận.

"Đầu óc ta xảy ra vấn đề? Long Hạo Thần, không lẽ người cho rằng ta chỉ bởi vì người có thiên phú, năng lực như hiện nay nên mới đối với người như vậy? Không lẽ người cho rằng lấy thực lực hiện tại của người, thật có khả năng đối đầu với ta sao? Ta vẫn luôn nhận định người là có lý do."

Long Hạo Thần ngẩn ra. Hắn không ngờ bay lên trời, Ma Thần Hoàng không trước tiên ra tay mà ngược lại ẩn ý sâu xa nói chuyện với hắn. Không biết tại sao, biểu tình và giọng Điệu của Ma Thần Hoàng khiến trong lòng hắn có cảm giác bất an.

"Là nguyên nhân gì?" Long Hạo Thần lạnh lùng hỏi.

Tại đây kéo dài thời gian là có lợi cho hắn, tất nhiên sẽ không vội liều mạng cùng Ma Thần Hoàng.

Ma Thần Hoàng mỉm cười nói.

"Nhìn ra được người rất tự tin vào trận chiến này. Biết rõ thực lực kém hơn ta mà vẫn có gan một mình đối mặt, chỉ sự can đảm đó đã là đương thời không ai sánh kịp. Trước khi nói ra nguyên nhân, hãy để ta nói về sự tự tin của người đi. Nếu ta không đoán sai, sự tự tin của người chắc là đến từ A Gia Lô Tư, thậm chí là Ngõa Sa Khắc?"

Ma Thần Hoàng vừa thốt lời, Long Hạo Thần toàn thân chấn động. Hắn thật sự không thể kiềm chế cảm xúc biến đổi, càng tuyệt đối không ngờ Ma Thần Hoàng sẽ dùng giọng điệu nhẹ nhàng như vậy nói những lời đó với hắn.

Mắt Ma Thần Hoàng lóe tia sáng lạnh lẽo.

"A Gia Lô Tư, hay cho A Gia Lô Tư! Là huynh đệ ta tin tưởng nhất lại đặt bẫy ta!"

"Đông Nam quan chiến bại, Vạn Thú quan chiến bại, Liên Bang Thánh Điện các người chuẩn bị có chút quá đầy đủ, thậm chí tốc độ nhận

được tin tức vượt xa ta rất nhiều. Nếu không phải ở trong ma tộc ta có nội gián, truyền nhiều tin tức cho người, còn khiến tin bên ta bế tắc, các người sẽ có thành quả như vậy sao? Trong tộc ta, có gan và năng lực làm như vậy chỉ có A Gia Lôi Tư, Ngõa Sa Khắc, Tát Mễ Cơ Nạp và Mã Nhĩ Ba Sĩ Đáo. Mà luôn theo bên cạnh ta phụ trách quân tình chính là A Gia Lôi Tư. Quả là huynh đệ tốt của ta! Chỉ là ta không rõ làm vậy có gì tốt cho hãn? Không lẽ hãn còn muốn ngư ông đắc lợi ư?"

Long Hạo Thần sau ngăn ngui rung động thì cảm xúc đã bình ổn lại.

"Ma Thần Hoàng dù sao vẫn là Ma Thần Hoàng! Sau một chuỗi biến cố lập tức tìm ra căn nguyên vấn đề. Nhưng ta rất tò mò là người không chút sốt ruột sao?"

Trên mặt Ma Thần Hoàng lộ nụ cười nhẹ nhàng, xem bộ dáng đúng là không chút sốt ruột.

"Tại sao ta phải vội? A Gia Lôi Tư phản bội đúng là khiến ta rất đau lòng, thậm chí Ngõa Sa Khắc rất có thể bởi vì hãn mà xuất hiện thay lòng. Nhưng người cho rằng chỉ vậy đã dao động được gốc của ta sao? Người còn chưa hiểu thấu ma tộc. Ta nói cho người biết, trước khi người đánh bại được ta, ít nhất là trước khi ta lộ ra dấu hiệu thất bại, hai người kia tuyệt đối không dám công khai phản bội ta. Người cho rằng ba chữ Ma Thần Hoàng là kêu chơi thôi sao? Chỉ cần ta vẫn là cường giả số một đại lục này, vậy không ai dám ngang nhiên phản bội ta. Còn về vấn đề xử lý bọn chúng, đợi bên này kết thúc chiến tranh rồi giải quyết không muộn. Ta tin tưởng cho dù A Gia Lôi Tư hợp tác với các người thì cũng chỉ là hữu hạn. Nếu hãn dám được ăn cả ngã về không thì đã chẳng chờ tới bây giờ."

Long Hạo Thần trái tim chìm xuống. Ma Thần Hoàng quá tự tin, sự tự tin của y ảnh hưởng tâm lý hãn.

Không sai, Nguyệt Ma Thần A Gia Lôi Tư chính là lãnh đạo chân chính tổ chức Nguyệt Dạ, chính bởi vì có A Gia Lôi Tư dẫn dắt mới có

tổ chức khổng lồ như vậy trong ma tộc. Nếu không thì sao tổ chức này giấu diếm được Ma Thần Hoàng chứ?

Lúc trước Nguyệt Dạ lộ ra tin tức Ma Thần Hoàng muốn đối phó hẳn chính là A Gia Lôi Tư cố ý thả ra. A Gia Lôi Tư không hy vọng hẳn chết mà mong muốn hẳn dẫn dắt nhân loại, có thể chân chính đối đầu với Ma Thần Hoàng.

Bản thân A Gia Lôi Tư cũng có huyết thống nhân loại, hơn nữa sau khi y trưởng thành thì chịu văn hóa nhân loại ảnh hưởng càng sâu sắc, cùng lúc đó ngày càng căm ghét thân phận ma tộc của mình. Cho nên mới xuất hiện tình huống phi tử y sủng ái nhất là nhân loại. Nhưng dù là trong nội bộ Nguyệt Ma tộc, tâm phúc chân chính của A Gia Lôi Tư chỉ có một phần ba mà thôi, kẻ biết đến bí mật này càng cực kỳ ít ỏi. Y không thể không cẩn thận! Y muốn lật đổ Ma Thần Hoàng thống trị, nhưng lại vô cùng sợ hãi Ma Thần Hoàng. Chính bởi vì gần với Ma Thần Hoàng nhất nên y cũng hiểu rõ nhất sự khủng bố của Ma Thần Hoàng.

Chẳng qua lần đó Ma Thần Hoàng và Tinh Ma Thần gài bẫy Long Hạo Thần thật quá cẩn thận, tình huống mấu chốt cuối cùng chính A Gia Lôi Tư cũng không biết. Khi y và Ma Thần Hoàng cùng trở về Tâm thành thì biết có vấn đề rồi. Nhưng khi đó y luôn cùng Ma Thần Hoàng một chỗ, không thể truyền ra được tin tức gì, dẫn đến Long Hạo Thần chết trận.

Trong mấy năm Long Hạo Thần "chết", chẳng những Nguyệt Dạ mai danh ẩn tích, A Gia Lôi Tư cũng khổng chế tổ chức của mình càng bí ẩn hơn. Y biết, chỉ sợ đã không còn cơ hội phát động.

Nhưng y không ngờ là Long Hạo Thần không chết mà còn trở thành chủ tịch Liên Bang Thánh Điện, điều này đem đến cơ hội mới cho y. Lúc đó y lấy Nguyệt Dạ làm người liên lạc, bắt đầu bỏ vốn liếng hết sức ủng hộ Long Hạo Thần. Nếu không phải có A Gia Lôi Tư từ bên trong sắp đặt, tin tức của Ma Thần Hoàng làm sao bề tặc như vậy? Tất cả vấn đề mấu chốt đều sẽ không hay biết gì?

Nhưng chính như Ma Thần Hoàng Phong Tú đã nói, nhiều năm tích lũy uy nhiếp khiến A Gia Lôi Tư không dám bỏ vốn nhất chín nhì bù, chân chính phản kháng Ma Thần Hoàng trên chiến trường. Y nhất định phải nghĩ cho tộc nhân của mình. Trừ phi Long Hạo Thần đánh bại Ma Thần Hoàng, đại cục đã định, nếu không thì y sẽ không dễ dàng lật lọng.

Nhìn ánh mắt Long Hạo Thần dưới mặt nạ, Ma Thần Hoàng nói.

"Tâm kế của người rất cẩn thận, có một điểm người làm chính xác. Đối với cuộc chiến tranh này, điểm mấu chốt ở chỗ người cùng ta. Người có thể đánh bại ta, vậy thì nhân loại tất thắng, hơn nữa sự thống trị đại lục sáu ngàn năm nay của tộc ta sợ rằng sẽ kết thúc. Ngược lại nếu người thua, vậy tất cả trở về quỹ tích vốn có. Nhân loại sẽ bị ta hết sức đè ép, ta thậm chí sẽ không cho chức nghiệp giả nhân loại trên cấp sáu xuất hiện nữa."

Long Hạo Thần bình thản nói.

"Bệ hạ đừng mắc công nói nhiều lời vô dụng, hiện tại nên nói nguyên nhân lúc trước người nêu lên đi."

Nụ cười trên mặt Ma Thần Hoàng càng đậm.

"Đương nhiên phải nói rồi. Nếu không thì ta làm sao khiến người thần phục ta đây?"

Long Hạo Thần lạnh lùng nói.

"Giờ là ban ngày, người không cần nằm mơ."

Ma Thần Hoàng không thèm để ý Long Hạo Thần châm chọc.

"Kỳ thực người phế đi A Bảo cũng tốt, coi như trái bằng con đường cho chính người. Người rất thông minh, lần thánh chiến này, nhân loại có thể toàn diện thắng lợi, có thể nói người chiếm ít nhất trên ba mươi phần trăm công lao. Còn dùng sức mạnh bản thân ngăn chặn ta, cho nhân loại các người tranh thủ đủ cơ hội, thật không tệ. Đáng tiếc người thông minh

thiên tính vạn tính đã tính sót một điều, chỗ người thất bại cũng là điểm quan trọng nhất. Tại sao ta nhìn người bằng con mắt khác? Tại sao lúc trước khi ta giết người thì thông khổ như vậy, không cam lòng như vậy? Tất nhiên không phải bởi vì người có thiên phú, mà là..."

Nói đến đây y tạm ngừng, sau đó đôi mắt luôn híp bỗng mở to.

"Mà là vì trên người của người chảy xuôi huyết mạch thuộc về ta!"

Ma Thần Hoàng vừa thốt lời, Long Hạo Thần chỉ thấy ngực như bị búa tạ đập trúng, chớp mắt lùi trăm mét. Vĩnh Hằng giáp tỏa ra ánh sáng trắng dao động cực kỳ không ổn định, trong mắt hấn tràn đầy kinh ngạc.

Long Hạo Thần không bao giờ ngờ được Ma Thần Hoàng sẽ nói ra lời như vậy, hấn bản năng nâng Vĩnh Hằng kiếm trong tay.

Nhưng Ma Thần Hoàng không nhân dịp hấn chấn động tinh thần mà công kích hấn. Y vẫn giữ bộ dáng phía trước, ánh mắt nhìn hấn càng thêm dịu dàng.

Tóc đen tung bay, Ma Thần Hoàng khuôn mặt tươi cười nhìn hấn.

"Mặc kệ người ưu tú đến đâu, cố gắng thế nào cho nhân loại, ở trong mắt ta đều là người đang chứng minh năng lực của mình với ta. Bây giờ người nên hiểu tại sao ta sẽ nói, khi lần đầu tiên gặp người thì ta đã xem người thành người thừa kế thứ hai rồi chứ? Bây giờ tất nhiên đã không phải, ở trong lòng ta, hiện tại người là người thừa kế thứ nhất của tộc ta. Người rất thông minh, có trí tuệ, có năng lực. Nhưng mặc kệ năng lực của người mạnh cỡ nào thì trong người vẫn chảy dòng máu của ta. Chúng ta vốn là người một nhà. Người tưởng tượng xem, nếu người ta bắt tay nhau, trên đại lục còn có lực lượng nào chống lại được? Chỉ cần người muốn ta đều có thể giúp người đạt được. Thánh Ma đại lục này vốn chính là của chúng ta. Người là thánh, ta chính là ma, chúng ta vốn là một nhà."

"Câm mồm!!!" Long Hạo Thần hét to. "Người nói xạo! Ta không tin!!!"

Ma Thần Hoàng khẽ cười nói.

"Có tin hay không thì đây vẫn là sự thật. Người nhớ lại mỗi một lần chúng ta gặp nhau đi. Nếu không phải trên người người chảy dòng máu của ta thì người đã sớm chết rất nhiều lần. Tại khu Ma quan, lần đầu tiên ta gặp người. Lần thứ hai ta thấy người là ở Nguyệt Ma cung, lúc đó người hóa trang thành thị nữ của Nguyệt Dạ. Khi đó ta liền biết quan hệ giữa người và cô ta không giống bình thường. Nhưng ta vẫn chưa ra tay với người, cũng không bắt người về cung, là bởi vì ta đang chờ, chờ đợi người lớn lên. Khi người có đầy đủ năng lực khiến ta chú ý, vậy thân phận người thừa kế thừa hai của người cũng vững vàng. Chỉ là ta không ngờ tốc độ trưởng thành của người nhanh đến vậy, càng có thiên phú kinh người. Xem ra huyết mạch nhân loại và ma tộc kết hợp càng thêm ưu tú!"

"Không, không, ta không tin!" Trong lòng Long Hạo Thần dấy lên sóng cuộn biển gầm.

Từ lúc chưa đến mười tuổi thì hắn đã quyết chí trở thành một kỵ sĩ. Hai mươi năm qua trải qua biết bao đau khổ, vô số lần ngã xuống, vô số lần bò lên, qua lại ở ranh giới sống chết, trưởng thành trong chiến tranh. Từng bước một đi tới hôm nay, rốt cuộc trở thành người đứng đầu, chủ tịch Liên Bang Thánh Điện, Huy Hoàng và Lãnh Tụ Thần Ấn kỵ sĩ. Có thể nói cuộc đời hắn dựa vào cố gắng của mình, thêm vào đủ may mắn mới đi tới hôm nay.

Giờ phút này, khi ma tộc và nhân loại đụng độ phút cuối, tự cho rằng hắn phải quyết chiến với vua của ma tộc thì lại biết được trên người mình chảy dòng máu ma tộc, huyết mạch thuộc về Nghịch Thiên Ma Long tộc. Sự đả kích này đối với hắn thật là quá nặng nề, quá nặng rồi.

Mặc kệ tâm chí của Long Hạo Thần có vững vàng bao nhiêu, giây phút này hơi khó khống chế cảm xúc. Nếu điều Ma Thần Hoàng nói là

sự thật, vậy bao nhiêu năm nay hắn cố gắng coi như là gì? Kẻ trước mắt mang đến rất nhiều tai nạn cho nhân loại, ác ma hai lần phát động thánh chiến nhưng lại là của mình...

Long Hạo Thần không dám nghĩ, hắn chỉ thấy đầu đau muốn vỡ ra. Hắn nhìn Ma Thần Hoàng, chiến ý trong lòng đã biến thành cảm xúc phập phồng. Thậm chí hơi thở của Vĩnh Hằng và Sáng Tạo Thần Ấn vương tọa không cách nào áp chế tâm tình hắn biến đổi.

Nhìn bộ dáng của hắn, Ma Thần Hoàng rất vừa lòng nói.

"Người làm rất nhiều việc, ta cũng đích thực có nhiều sai sót. Nhưng chỉ cần có một việc là đúng, vậy lúc trước nhân loại làm mọi thứ đều uống phí. Ta biết người không muốn tin, nhưng mặc kệ người tin hay không thì đây là sự thật."

"Ta đã cẩn thận điều tra lai lịch quá khứ của người. Người không phải lớn lên tại Thánh thành hay Ngự Long quan, đúng không? Người đến từ Odin trấn, đại khái là một trấn nhỏ nhân loại gần Vạn Thú quan. Thuở nhỏ cùng mẫu thân Bạch Nguyệt nương tựa lẫn nhau. Phụ thân của người, Long Tinh Vũ cùng các người thất lạc lâu mười năm, sau đó mới tìm đến các người. Ta nhớ thuộc hạ từng báo tin tức có nói Phán Xét và Thẩm Phán Thần Ấn kỵ sĩ Long Tinh Vũ từng xuất hiện gần Odin trấn, còn giết một đám cường giả tộc ta. Chắc khi đó hắn đã tìm đến các người, còn bắt đầu truyền dạy kỹ năng kỵ sĩ cho người. Vậy người có nghĩ tới không, tại sao phụ mẫu của người tách ra? Mẹ người biết rõ Long Tinh Vũ là Thần Ấn kỵ sĩ, ở tại Ngự Long quan, tại sao nàng không mang người đi tìm hắn?"

Nghe lời của Ma Thần Hoàng, sắc mặt Long Hạo Thần càng lúc càng tái nhợt.

"Khoảng ba mươi năm trước, một năm trước khi người sinh ra, ta vô tình gặp mẫu thân người, mang nàng về Ma Hoàng cung sinh hoạt với ta một đoạn thời gian. Sau đó nàng dùng cái chết uy hiếp, nói sao cũng không chịu tiếp tục sinh hoạt tại ma tộc. Bất đắc dĩ ta mới đưa nàng về

Liên Minh Thánh Điện. Mẫu thân người là một trong vài người đàn bà ta yêu nhất trong đời, thậm chí còn vượt qua cảm tình ta đối với Lãnh Tiêu. Nếu ta không đoán sai, sau khi nàng quay về Liên Minh Thánh Điện chắc không biết nên làm sao đối diện phụ thân người, nên mới ở ẩn trong Odin trấn. Cho nên cái ngày Long Tinh Vũ đến tìm các người mới thôi. Bạch Nguyệt không thể đối mặt với Long Tinh Vũ chính là bởi vì ta, cũng có một phần vì người. Nếu người còn chưa tin, vậy hãy để chúng ta nghiệm chứng huyết mạch máu mủ tình thâm đi. Không có gì càng gần hơn quan hệ huyết mạch."

Nói xong Phong Tú nâng tay lên, một giọt máu tím sậm chậm rãi chảy ra khỏi miệng vết thương trên mu bàn tay. Ý là cố ý không để vết thương khép lại. Máu chậm rãi bay ra, trong lúc bay, một tia khí đen và khí xanh từ bên trong bóc tách ra. Khi giọt máu bay tới trước mặt Long Hạo Thần thì chỉ còn lại màu tím trong suốt.

Ma Thần Hoàng Phong Tú đem tất cả thuộc tính trong máu mình bóc tách, chỉ còn lại lực lượng huyết mạch tinh khiết nhất.

Long Hạo Thần ngơ ngác đưa ngón trỏ lên môi cắn nát, một giọt máu đỏ thẫm lấp lóe sắc vàng chảy ra. Giống hệt Ma Thần Hoàng, chậm rãi bay lên, tách ra thuộc tính quang minh.

Khi giọt máu đỏ thậm tiếp xúc với giọt máu tím trong suốt, hai giọt máu cùng nổ rộ tăng ánh sáng kỳ lạ. Ngay sau đó, không ngờ chậm rãi dung hòa.

Long Hạo Thần ngẩn ngơ. Máu dung hòa ý nghĩa như thế nào, hẳn biết rất rõ, không lẽ là...

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 323

Đấu Với Ma Thần Hoàng

Người Long Hạo Thần run bần bật, hắn không thể tin sự thật này. Kẻ địch lớn nhất đứng trước mắt, chẳng lẽ thật sự là cha ruột của mình sao? Hắn không muốn tin, dù thế nào hắn cũng không muốn tin! Điều này khiến hắn làm sao đối mặt đồng bạn, đối mặt ngàn vạn đồng bào nhân loại đây? Lại làm sao dốc sức chiến đấu với Ma Thần Hoàng chứ?

Trong lúc mắt Long Hạo Thần tràn đầy bi thương và oán hận, cảm xúc dao động kịch liệt không thể kiềm chế thì bỗng nhiên Ma Thần Hoàng biến sắc mặt.

Bởi vì hai giọt máu dung hòa đột nhiên tách ra, phân biệt rõ ràng bênh bồng giữa không trung. Phía trước dung hợp xong đã biến mất.

"Cái này, cái này sao có thể?" Ma Thần Hoàng ngơ ngác nhìn hai giọt máu bị tách ra.

Long Hạo Thần cũng ngây ngẩn. Vốn trong lòng đau thương chột thu lại, hắn nhanh chóng lùi ra sau trăm mét, Vĩnh Hằng kiếm lần nữa giơ cao.

Máu không dung hòa nghĩa là trên người hắn không có huyết mạch của Ma Thần Hoàng. Mặc kệ lúc trước Ma Thần Hoàng nói hoa ngôn xảo ngữ cỡ nào, khi sự thật bày ra trước mắt thì cảm xúc của Long Hạo Thần nhanh chóng bị khống chế.

"Không, điều này là không thể! Trên người người có huyết mạch của ta, tuyệt đối không sai!" Ma Thần Hoàng không cam lòng gầm lên.

Tay phải vung, hai giọt máu tới trước mặt y. Y thử dùng lực lượng khiến hai giọt máu dung hợp, lúc vừa tiếp xúc thì đúng là hòa vào nhau, nhưng chốc lát sau hai giọt máu lại đứt khoát tách ra.

Con mắt Ma Thần Hoàng rối cuộc xuất hiện hoảng loạn. Niềm tin lớn nhất của y xuất hiện vấn đề, điều này đã kích lớn với y không thua gì trước đó Long Hạo Thần đã chịu đựng tất cả.

"Không, không đúng! Chắc chắn có chỗ nào xảy ra vấn đề, chắc chắn là vậy!" Ma Thần Hoàng bỗng nhiên ngẩng đầu nhìn Long Hạo Thần. "Người đã làm cái gì? Tại sao trong máu của người lực lượng huyết mạch của ta yếu như vậy? Thậm chí là biến mất? Nói đi! Người đã làm gì?"

Long Hạo Thần lạnh lùng nói.

"Ta không làm gì cả. Ma Thần Hoàng, lời nói dối bậy bạ của người đã bị vạch trần, hãy để chúng ta đấu tranh thật sự đi!"

Nói xong đôi tay Long Hạo Thần nắm chặt Vĩnh Hằng kiếm, mắt sáng ngời. Trải qua đã kích tâm linh vừa rồi, lúc này giận dữ và xúc động trong lòng hân tâng đến đỉnh điểm. Cùng lúc đó, lần nữa khẳng định tín niệm khiến cảm xúc của hân ổn định lại, tâm tình càng vững vàng.

Quanh người Long Hạo Thần, đoàn sáng bảy sắc bỗng xông vào Vĩnh Hằng Thần Thạch. Ngay sau đó, ánh sáng bảy sắc đậm đặc từ Vĩnh Hằng Thần Thạch phản xạ ra, chiếu rọi trên Vĩnh Hằng kiếm, khiến Vĩnh Hằng kiếm rực rỡ ánh sáng bảy màu. Vĩnh Hằng giáp của Long Hạo Thần tùy theo biến thành màu đồng.

Hơi thở sinh mệnh yếu ớt khuếch tán từ Vĩnh Hằng kiếm, nhưng ngay sau đó, hơi thở yếu ớt này tăng vọt, hóa thành sức sống dồi dào

không gì sánh kịp. Sau lưng Long Hạo Thần, bóng sáng của Thần Thánh Cự Long tùy theo hiện ra, chiếu sáng cả chân trời.

"Hãy chờ Vĩnh Hằng Tam kiếm kiếm thứ hai, Sáng Thế Sinh Linh của ta!"

Hàng ngàn vạn ánh sáng bảy sắc ở trên không trung bùng nổ, ánh sáng khổng lồ chớp mắt bao phủ Ma Thần Hoàng. Bóng sáng Thần Thánh Cự Long sau lưng Long Hạo Thần đột nhiên biến ngưng tụ, trong tiếng gầm lạnh lóe, cùng Vĩnh Hằng kiếm chém xuống xông hướng Ma Thần Hoàng.

Trong chớp mắt này, thực lực của Long Hạo Thần tăng đến độ cao chưa từng có. Ma Thần Hoàng lúc này tinh thần chấn động, trong mắt tràn đầy không thể tin.

"Cút!"

Ma Thần Hoàng nổi giận gầm lên, năm đấm phải hư không đánh ra, bóng sáng rồng đen vàng khổng lồ xuất hiện ở sau lưng y. Nhưng chỉ chớp mắt, con rồng đen vàng bị ánh sáng bảy sắc che giấu, tiếng nổ kịch liệt khiến bầu trời không ngừng bay ra từng áng mây bảy sắc.

Không ngờ Ma Thần Hoàng bị một kích của Sáng Thế Sinh Linh hoàn toàn áp chế.

Phát ra một kích kia, Long Hạo Thần thờ đốc, cùng lúc đó, cảm xúc đã bình tĩnh lại. Thay đổi ý niệm thật nhanh, đối với tất cả điều Ma Thần Hoàng vừa nói hắn đã tự suy ngẫm ra.

"Khốn kiếp, người dám ra tay với trẫm!" Trong giọng nói giận dữ của Ma Thần Hoàng xen lẫn tức giận.

Khi y xé rách vầng sáng bảy sắc, lần nữa xuất hiện giữa không trung thì chẳng còn thông dong như trước.

Khóe miệng Ma Thần Hoàng có tơ máu tím. Cùng lúc đó, bộ đồ trên người nhiều chỗ rách toạc. Một tia sáng bảy sắc bị y bức ra từ đỉnh đầu, hóa thành sương khói tán đi. Mái tóc đen ngay ngắn của y cũng hơi rối loạn.

Dưới một chiêu của Sáng Thế Sinh Linh, không ngờ Ma Thần Hoàng bị thương.

Long Hạo Thần lạnh lùng nhìn y.

"Tại sao ta không thể ra tay với người?"

Ánh mắt Ma Thần Hoàng cũng lạnh lùng nhìn Long Hạo Thần.

"Người cho rằng lúc trước ta nói đều là dối trá?"

Khiến Ma Thần Hoàng ngoài ý muốn là Long Hạo Thần lại lắc đầu nói.

"Không, ta tin lời của người."

Ma Thần Hoàng ngẩn ra.

"Nói vậy là người thừa nhận?"

Long Hạo Thần lại lắc đầu.

"Không, tin là một chuyện, thừa nhận lại là chuyện khác. Ta tin lấy thân phận của người sẽ không nói dối, trong người ta đúng là có phần huyết mạch của người. Nhưng người có nhớ chuyện xảy ra trong tháp Tinh Ma chứ? Cho dù trong mạng sống của ta có một phần thuộc về người, cho dù thân thể ta chảy dòng máu của người, trong tháp Tinh Ma, khi người đánh nát trái tim ta thì người đã tự tay giết chết ta. Dù trước kia ta và người có quan hệ gì, bắt đầu từ giây phút đó thì đã không còn sót lại chút gì. Giữa ta và người sẽ chỉ là kẻ địch. Lý do huyết mạch của người không tồn tại chính là vì người từng giết ta, mà trong quá trình ta sống lại, cùng với lúc được Vĩnh Hằng và Sáng Tạo Thần Ấn vương tọa

thừa nhận, lực lượng huyết mạch của người đã triệt để bị bóc tách ra. Bởi vậy, ta bây giờ chính là Long Hạo Thần, Long Hạo Thần thuộc về Liên Bang Thánh Điện, Huy Hoàng và Lãnh Tụ Thần Ấn kỵ sĩ Kỵ Sĩ Thánh Điện. Cùng người sẽ chỉ là kẻ địch."

Ma Thần Hoàng nhú chặt mày.

"Người đang nói bây bạ gì đó? Huyết mạch người mất đi chỉ là ngoài ý muốn, dù sao người từng có huyết mạch truyền thừa của ta, cho dù xảy ra vấn đề này thì không tính là gì. Ta có thể giúp người hồi phục huyết mạch. Còn về trong tháp Tinh Ma, chắc người nhìn ra được lúc đó ta rất đau khổ. Nhưng ta không còn cách nào khác, sự tồn tại của Austin Griffin có uy hiếp trí mạng với tộc ta. Là người thống trị ma tộc, ta không thể không đại nghĩa diệt thân!"

Long Hạo Thần cười, nghe Ma Thần Hoàng nói xong câu đó, cảm xúc trong lòng hắn đã hoàn toàn ổn định lại. Mặc kệ trước kia Ma Thần Hoàng có nói cái gì, bây giờ thì hắn không thèm để ý nữa. Trong người hắn không có dòng máu của Ma Thần Hoàng, tim hắn sẽ không nhớ lại một chiêu quyết tuyệt của Ma Thần Hoàng trong tháp Tinh Ma.

Tất cả tạp niệm đều bị Long Hạo Thần buộc ra ngoài tâm thần, mặc kệ hắn và Ma Thần Hoàng có quan hệ thân thiết gì không, khi Ma Thần Hoàng tại tháp Tinh Ma tự tay giết con, quan hệ giữa hắn và Ma Thần Hoàng đã đứt thành hai, không có khả năng giao nhau nữa.

"Hay cho câu đại nghĩa diệt thân. Người là chủ nhân ma tộc, có thể vì an nguy của ma tộc mà đại nghĩa diệt thân. Hiện nay ta là chủ tịch Liên Bang nhân loại, tại sao không thể vì nhân loại đại nghĩa diệt thân? Đến đây đi, Ma Thần Hoàng, chúng ta chỉ có quan hệ đối địch. Hôm nay, hoặc là người lần thứ hai giết chết ta, hoặc là ta thay trời hành đạo, dẫn dắt nhân loại phá tan hắc ám che phủ, khiến ánh sáng ban mai giáng xuống!"

Nói xong khí thế trên người Long Hạo Thần trở nên mạnh mẽ. Ánh sáng trắng lóng lánh trên Vĩnh Hằng giáp càng rực rỡ hơn. Ba đoàn sáng

quay quanh người hắn tốc độ biến nhanh thêm.

Một vòng sáng trắng ngà chậm rãi khuếch tán từ người Long Hạo Thần, tới gần Ma Thần Hoàng. Đó là Vĩnh Hằng Linh Vực dung hợp với Quang Thần Linh Vực. Về cấp bậc thì Long Hạo Thần đã tăng linh vực của mình lên đến cực độ.

Ánh mắt Ma Thần Hoàng dần lạnh lẽo. Một kiếm Sáng Thế Sinh Linh của Long Hạo Thần khiến y tràn ngập lửa giận.

"Nói vậy là ngươi vẫn cứng đầu ngu xuẩn, nhất định phải đối địch với ta?"

Long Hạo Thần ngạo nghễ nói.

"Chúng ta vốn là kẻ địch. Hôm nay để xem người có bản lĩnh lần thứ hai giết chết ta không!"

Ma Thần Hoàng gật đầu, ánh mắt sắc bén như có thể cắt đứt không khí.

"Tốt lắm. Vậy hãy để trẫm đánh tan niềm tin của ngươi, sau đó khiến ngươi quỳ trước mặt ta sám hối!"

Cho đến giờ phút này Ma Thần Hoàng vẫn không có ý muốn giết chết Long Hạo Thần. Khi y nghe Long Hạo Thần nhắc tới chuyện trong tháp Tinh Ma, không biết tại sao lòng y đau nhói. Đúng vậy! Y đã từng vì ma tộc đại nghĩa diệt thân, vậy thì dù Long Hạo Thần biết rõ trong người có dòng máu của y, lấy vị trí hiện nay của hắn tại nhân loại làm sao dễ dàng chịu cúi đầu? Chỉ có trước đánh bại hắn, sau đó hủy đi nhân loại, mang hắn quay về ma tộc rồi từ từ uốn nắn.

Trong lòng lập xong kế hoạch, Ma Thần Hoàng không giữ thực lực nữa. Tầng sáng đen vàng chậm rãi khuếch tán từ người y. Cùng lúc đó, sau lưng Ma Thần Hoàng vang tiếng rống ngâm lạnh lốt. Con rồng vàng

đen dài đến ngàn mét xé mở áng mây bảy sắc trên bầu trời, ở sau lưng Ma Thần Hoàng mở ra đôi cánh che trời.

Bây giờ Long Hạo Thần rất bình tĩnh. Muốn chiến thắng Ma Thần Hoàng thì trước tiên phải ép y lật ra hết con bài mới được. Lúc này Ma Thần Hoàng thi triển chỉ là Ma Hoàng Lĩnh Vực của y, chứ không hề sử dụng Ma Thần Hóa, đừng nói tới Thiên Ma Giải Thể đại pháp càng cường đại hơn.

Trong lòng Long Hạo Thần đã đặt quyết tâm phải chết. Mặc dù lòng hãn bình tĩnh nhưng dù thế nào cũng không muốn thừa nhận từng có được dòng máu Ma Thần Hoàng.

Hắn càng rõ ràng, bàn về tu vi thì giữa mình và Ma Thần Hoàng cách một trời một vực. Chỉ có liều mạng thì mới có khả năng triệt để giết chết Ma Thần Hoàng. Vậy hãy cùng y đồng quy vu tận đi.

Long Hạo Thần trong lòng cũng có tính toán riêng, vào lúc này biến cực kỳ bình tĩnh. Tay phải chộp hướng hư không, không trung xuất hiện khe hở vàng, một thanh kiếm vàng to lớn rơi vào bàn tay hắn.

Trên thanh kiếm to màu vàng lấp lóe ánh sáng tám sắc, khí thể không chút nào kém Vĩnh Hằng kiếm. Hai thần khí trong tay, khí thể của Long Hạo Thần lần nữa tăng vọt. Lĩnh vực của hắn và Ma Thần Hoàng ngay lúc này va đụng vào nhau.

Lĩnh vực trắng trong suốt cùng lĩnh vực sắc đen vàng va chạm. Người Long Hạo Thần rung lên, Ma Thần Hoàng thì vẫn vững vàng bèn bồng giữa không trung.

Lĩnh vực tiếp xúc với nhau tỏa ra tiếng ma sát chói tai, từng tia chớp sinh ra. Từ dưới đất nhìn lên trời có thể thấy hai luồng sáng đen và trắng khác nhau lần lượt lấp lánh, tựa như chuyển đổi giữa ngày và đêm vậy.

Dù là Long Hạo Thần hay Ma Thần Hoàng, khí thể của hai người đang tăng vọt kinh người. Lĩnh vực đối chọi chỉ là mở màn bắt đầu trận

quyết chiến. Họ không động thì thôi, một khi phát động thì nhất định là trời long đất lở.

Trong khi Long Hạo Thần và Ma Thần Hoàng đối chọi nhau thì chiến đấu trước Ngự Long quan đã tới trình độ gay cấn.

Các thành viên Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi lần nữa chứng minh với tất cả cường giả Liên Bang sức chiến đấu cường đại của họ.

Trải qua thử thách Thánh Điện đại tái và thế giới đỏ đen tấy lửa, những ngày qua các thành viên Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi tiến bộ ở mức độ khác nhau. Đặc biệt là sau khi họ được các Anh Hùng Vĩnh Hằng chỉ dẫn, dù là năng lực khống chế hay tu vi đều tăng cao rất rõ ràng.

Phó chủ tịch Liên Bang Thánh Điện, điện chủ Chiến Sĩ Thánh Điện, Huyết Tinh Nữ Chiến Thần Vương Nguyên Nguyên đối mặt là trong bảy mươi hai Trụ Ma Thần xếp hạng thứ tám, Nguyên Lực Ma Thần Ba Ba Thác Tư.

Tuy Ba Ba Thác Tư có tên là Nguyên Lực Ma Thần nhưng đầu lại đội mũ xanh, mặc áo choàng xám, bộ dạng như cung thủ. Trong tay gã nắm một cây cung dài sắc ám kim. Mỗi một mũi tên bắn ra ở trên không trung biến ảo thành hình dạng ma thú đánh hướng Vương Nguyên Nguyên, lực công kích cực kỳ mạnh mẽ.

Vương Nguyên Nguyên cũng không tỏ ra yếu thế. Tay trái nắm Cự Linh Thần tẩm thuần, tay phải nắm Huyết Tinh Phong Bạo, Cực Hàn Lĩnh Vực phủ trùm toàn thân. Trong sát khí máu tanh đậm đặc, cô tựa như kẻ đi săn, không ngừng đuổi theo Ba Ba Thác Tư, còn chém hết những ma thú gã bắn ra, thoát nhìn thì cô chiếm vài phần ưu thế.

Nhưng có phải thật sự chiếm ưu thế hay không thì chỉ mình Vương Nguyên Nguyên biết rõ. Tu vi của cô còn chưa tới cấp chín bậc ba, mà đối thủ là cường giả cấp chín bậc năm. Rõ ràng Ba Ba Thác Tư có giấu giếm, không nhờ vào quá nhiều lực lượng Trụ Ma Thần. Khi dây dưa

đấu với cô thì gã thỉnh thoảng bắn mũi tên sang hướng khác. Tuy gã luôn bỏ chạy nhưng kỳ thật rất là nhàn nhã.

Dường như Vương Nguyên Nguyên chẳng hề hay biết điều này, vẫn cố chấp đuổi theo sau lưng Ba Ba Thác Tư, nhưng chưa từng phát động công kích từ xa. Xem bộ dạng của cô thì hình như mục tiêu chỉ là quần chặt lấy Ba Ba Thác Tư.

So với Vương Nguyên Nguyên, Trần Anh Nhi chủ động hơn nhiều. Đối thủ của cô là Cơ Trí Ma Thần Cổ Tân, trong bảy mươi hai Trụ Ma Thần ma tộc xếp hạng thứ mười một, chính là một ma thần thuần túy ma pháp. Gã sử dụng hắc ám ma pháp xuất thần nhập hóa, gần như vô cùng vô tận.

Nhưng đối mặt Trần Anh Nhi thì gã phải sử dụng Ma Thần Hóa mới miễn cưỡng chặn lại thế công của Trần Anh Nhi.

Trần Anh Nhi mặc Linh Hồn Thánh Y, ngạo nghễ đứng trên không trung, phạm vi quanh người cô trăm mét không có bất cứ kẻ địch nào. Bởi vì, tổng cộng có sáu con rồng to lớn quay quanh bên người cô.

Không phải địa long mà là rồng thật sự.

Bắn lửa hỏa long, phun băng sương băng long, toàn thân lấp lánh ánh sáng kim cương thổ hệ kim cương long, thể hình nhỏ lại có gió xanh lượn lò lục long, toàn thân màu tím đen ám hắc long, cùng với cả người tỏa sắc vàng rực rỡ quang minh thánh long.

Tại thời đại tộc rồng gần như tuyệt chủng, không ngờ Trần Anh Nhi triệu hoán ra sáu con rồng, Thần Thú Lĩnh Vực còn tặng phúc gần như hoàn mỹ cho chúng, cô thì cười trên bốn đầu kỳ Mỹ Lạp do Mạch Đâu biến hóa ra, cứng rắn giằng co với Cơ Trí Ma Thần Cổ Tân. Hơn nữa đối mặt Cơ Trí Ma Thần đã Ma Thần Hóa nhưng cô không chút tỏ ra yếu thế.

Trong Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi, khoảng thời gian này trừ Long Hạo Thần và Thái Nhi ra, tăng vọt lớn nhất chính là Trần Anh Nhi. Làm Linh Hồn Thánh Nữ, cô được mấy vị triệu hoán sư trong Anh Hùng Vĩnh Hằng đặc biệt quan tâm, đối với năng lực Ban Linh Hồn đã có lĩnh ngộ hoàn toàn mới. Cùng lúc đó, cô càng có thể vận dụng linh lực khổng lồ ẩn chứa trong Linh Hồn Thánh Y để sử dụng. Lúc này cô chẳng những triệu hoán ra sáu con rồng tham gia chiến đấu, ba mươi sáu Sinh Linh Môn cũng mở ra tại đầu tường Ngự Long quan. Ba mươi sáu triệu hoán thú cấp chín ở trên chiến tranh chiếm phạm vi nhất định quần lấy tổ Ma Long chiến đội, có thể nói là phát huy tác dụng cực lớn.

So đấu tổng thực lực thì dù Trần Anh Nhi không bằng Thái Nhi nhưng kém không bao nhiêu, ưu thế triệu hoán sư biểu hiện không thể nghi ngờ.

Nếu là dưới tình huống một chọi một, triệu hoán sư cần đủ thời gian để triệu hoán, sẽ không chiếm ưu thế bao nhiêu. Nhưng trên chiến trường, có rất nhiều đồng bạn bảo vệ, tất nhiên cô có thời gian hoàn toàn phát huy năng lực bản thân. Linh Hồn Thánh Nữ, Thần Quyển Giả Thần Thú mạnh mẽ khiến Trần Anh Nhi tỏa sáng.

Đối thủ của Lâm Hâm chính là trong bảy mươi hai Trụ Ma Thần ma tộc xếp hạng thứ chín, Thiên Sứ Ma Thần Bái Mông. Bái Mông đập sáu cánh đen đại chiến với Lâm Hâm, giữa hai người hoàn toàn là ma pháp đối trận.

Nếu chỉ là ma pháp sư hỏa hệ bình thường đối mặt ma pháp sư hắc ám, vậy chắc chắn sẽ chịu thiệt. Nhưng Lâm Hâm thi triển chính là Tâm Diễm Hỏa Diễm, về mặt thuộc tính không kém cạnh đối thủ. Thêm vào y có hai trang bị cấp bất hủ tăng phúc, cùng với tu vi kỹ năng lĩnh vực, đấu với Thiên Sứ Ma Thần Bái Mông không chút yếu thế. Nhưng dường như Bái Mông cũng chưa dốc hết sức, ít ra cho đến bây giờ gã còn chưa dùng Ma Thần Hóa.

Tư Mã Tiên tìm tới đối thủ là bảy mươi hai Trụ Ma Thần ma tộc xếp hạng mười, Kiếm Nhĩ. Kiếm Nhĩ được gọi là Thiểm Điện Ma Thần Kiếm Nhĩ, gã có bộ dạng nửa người nửa sói. Toàn thân màu xanh, thoạt trông hơi giống Bích Lục Song đao Ma bản thu nhỏ. Lực công kích cực kỳ mạnh mẽ, cộng thêm tốc độ nhanh như tia chớp. Tư Mã Tiên dựa vào thể tích Quang Chi Đại Lực Hoàn mới miễn cưỡng giằng co với gã, hoàn toàn bị áp chế. Nếu không phải gã dựa vào lực lượng lĩnh vực, cùng với uy lực của Tử Huyền Thần Lô Linh Lô, chỉ sợ gã thật sự cản không nổi.

Tình hình bên Hàn Vũ, Trương Phóng Phóng thì đỡ hơn chút. Hai người đều là Thần Ấn kỵ sĩ, sau khi Long Hạo Thần dẫn đi Ma Thần Hoàng thì năm Thần Ấn kỵ sĩ đều tham gia vào chiến tranh. Trừ Long Tinh Vũ tìm đến A Nan ra, Thần Ấn kỵ sĩ khác đối mặt đều là đối thủ xếp hạng mười lăm trở lên trong ma tộc.

Thải Nhi lấy sức một mình đối mặt ba ma thần, có mười hai Thánh Vệ hỗ trợ chẳng ngờ còn chiếm ưu thế vài phần.

Ma thần bị nàng quấn quýt là Trụ Ma Thần thứ mười hai, Tình Ma Thần Tây Địch. Trụ Ma Thần thứ mười ba, Âm Luật Ma Thần Bồ Thụ Tư, cùng với Trụ Ma Thần thứ mười lăm, Xà Thương Ma Thần Ngải Lợi Qua.

Lý do nàng chọn ba ma thần này chủ yếu là vì Tình Ma Thần Tây Địch, Âm Luật Ma Thần Bồ Thụ Tư đều là am hiểu toàn diện công kích, tăng phúc, suy yếu. Mặc kệ chúng phát huy thì sẽ có ảnh hưởng ác tính với toàn cục. Còn về Xà Thương Ma Thần Ngải Lợi Qua thì là bởi vì gã rất mạnh, am hiểu sử dụng rắn độc. Thải Nhi lấy một địch ba, có mười hai Thánh Vệ hỗ trợ, thêm vào Tháp Vĩnh Hằng và Lưỡi Hái Tử Thần, không ngờ áp chế ba ma thần không cách nào lo chỗ khác. Hơn nữa Xà Thương Ma Thần đã sử dụng Ma Thần Hóa, Tây Địch và Bồ Thụ Tư dù còn cố kiềm chế nhưng hiển nhiên cũng đang chờ cơ hội.

Nhìn tổng thể thì thực lực của các thành viên Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi cùng với ma thần đối thủ có chênh lệch, chẳng qua mức

chênh lệch không quá lớn. Cộng thêm đám ma thần chưa dốc hết sức cho nên vẫn giữ được thế cân bằng.

Ma thần không dốc hết sức cũng là bình thường. Đây là chiến tranh chứ không phải quyết đấu một chọi một. Đối với đám cao tăng ma tộc như chúng, bảo vệ chính mình quan trọng hơn đánh chết đối thủ rất nhiều. Huống chi ma tộc về mặt lực lượng tổng thể thì chiếm ưu thế rất lớn, nhưng phải cẩn thận Ma Đạo đại pháo thỉnh thoảng bắn tia sáng, vậy nên chúng phải giữ lại sức mạnh.

Đám Anh Hùng Vĩnh Hằng ở trên chiến trường có tác dụng càng lớn. Ba mươi mấy cường giả lĩnh vực gần như gần hơn một phần ba thế công của ma tộc. Trừ mấy thành viên Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi và Long Tinh Vũ ra, còn lại đám ma thần đều bị họ ngăn chặn, để nhóm Thần Ấn kỳ sĩ có rảnh đi đối phó Ma Long chiến đội.

Muốn giết chết ma thần không phải dễ, nhưng đối phó ma tộc khác thì dễ dàng rất nhiều. Có đám Anh Hùng Vĩnh Hằng tham gia, về số lượng cường giả khiến nhân loại dù vẫn kém hơn ma tộc nhưng chất lượng có thể vượt qua.

Tuy nhiên, mặc kệ hai bên chiến đấu kịch liệt cỡ nào vẫn thỉnh thoảng nhìn lên trên trời. Cuộc chiến giữa Long Hạo Thần và Ma Thần Hoàng mới là hướng đi quan trọng nhất toàn thể cục chiến tranh.

Ma tộc đều đang chờ đợi Ma Thần Hoàng đánh chết Long Hạo Thần xong trở về, khi đó thì nhân loại không còn bao nhiêu sức chống cự nữa. Các cường giả Liên Bang Thánh Điện tuy không mấy hy vọng Long Hạo Thần đánh bại được Ma Thần Hoàng, nhưng vẫn mong chờ hắn có thể cầm chân được y. Uy lực của Ma Đạo đại pháo bày ra đó, thời gian càng dài thì uy lực vũ khí cường đại này càng lớn. Chúng nó không uy hiếp lớn lắm với cường giả cấp chín, nhưng đối phó với đám ma tộc cấp tám thì dư sức. Đặc biệt là vài cái sử dụng Vương Miện Ma Thần làm bổ sung, siêu cấp Ma Đạo đại pháo uy lực tuyệt luân, thỉnh thoảng bắn ra đem đến áp lực không nhỏ cho ma tộc.

Trừ cuộc chiến Long Hạo Thần đối đầu với Ma Thần Hoàng ra, hấp dẫn ánh mắt người nhất dĩ nhiên là chiến trường của Nguyệt Ma Thần, Tinh Ma Thần. Xếp hạng thứ hai, thứ ba trong bảy mươi hai Trụ Ma Thần ma tộc, thực lực của chúng có thể nghĩ.

Nhưng đối thủ của chúng không phải kẻ yếu. Làm lãnh đạo Anh Hùng Vĩnh Hằng, điện chủ đời thứ nhất, Tiêu Hoắc và Thúc Vịnh Tiêu có sức mạnh không thể nghĩ ngờ, càng có kinh nghiệm chiến đấu phong phú. Bởi vậy cuộc chiến giữa họ và hai ma thần khó phân thắng bại.

Tử thương luôn xuất hiện, nhưng đa số tập trung vào cường giả cấp bảy, tám ở hai bên. Một trăm lẻ tám Bí Ngân Cơ Tòa kỵ sĩ của Kỵ Sĩ Thánh Điện chỉ chốc lát đã chết mười mấy người. Các cường giả Ma Pháp Thánh Điện, Thích Khách Thánh Điện cũng chết không ít.

Nhưng so sánh thì ma tộc tổn thất lớn hơn chút. Có Ma Đạo đại pháo hỗ trợ thêm vào mới bắt đầu chum sáng đó khiến ma tộc có ưu thế tuyệt đối bị giảm thấp rất nhiều. Mỗi một cái Ma Đạo đại pháo đều có người chuyên môn khống chế, tọa định kẻ địch, bắn! Khi vòng bắn thứ ba kết thúc, ma tộc chết dưới Ma Đạo đại pháo đã hơn năm trăm tên. Dù sau này hai lần bắn tạo thành lực phá hoại nhỏ rất nhiều, nhưng luôn có ma tộc né không kịp hoặc ngăn không nổi. Có Ma Đạo đại pháo uy hiếp, coi như là Ma Long chiến đội ba cường giả cấp chín kết hợp một chỗ cũng sẽ bị ảnh hưởng không nhỏ.

Trên trời cao.

Lĩnh vực giữa Long Hạo Thần và Ma Thần Hoàng đã va chạm đến cực độ. Giữa ánh sáng trắng ngà và sắc vàng đen xuất hiện xuất hiện cái hố đen hơn ba mươi mét, mép hố đen một nửa là trắng trong suốt một nửa là sắc vàng đen. Nó mang đến áp lực to lớn xâm nhập vào Long Hạo Thần, Ma Thần Hoàng.

Chênh lệch tu vi hiện rõ vào lúc này. Song kiếm trong tay Long Hạo Thần rõ ràng hơi run, Ma Thần Hoàng thì vẫn bình tĩnh như cũ, hơn nữa y không hề sử dụng bất cứ trang bị vũ khí gì.

Ma Thần Hoàng không nói gì với Long Hạo Thần nữa. Y đã quyết định, phải trước tiên đánh bại Long Hạo Thần rồi mới nghĩ cách khiến hắc thần phục.

Mới rồi Long Hạo Thần nói một câu đâm sâu vào lòng y, đó là lúc ở trong tháp Tinh Ma giết chết Long Hạo Thần. Trong lòng Ma Thần Hoàng có tính toán. Y là chủ nhân ma tộc, có rất nhiều mật pháp, trong đó một cái là năng lực bôi xóa tinh thần. Y biết, muốn để Long Hạo Thần trực tiếp thần phục mình là không khả năng. Nếu vậy thì lùi một bước, làm lại nhân cách và linh hồn mới, để hắc thần thành người thừa kế của ma tộc.

Trước tiên triệt để đả kích tinh thần, rồi mới xóa đi ký ức và tinh thần của hắc thần, lan sang tu vi. Đến khi đó, Ma Thần Hoàng sẽ đem lực lượng huyết mạch của mình lại rót vào Long Hạo Thần. Khi ấy lực lượng Dạ Tiểu Lệ sẽ bị bóc tách khỏi người hắc thần, trở thành thần vị của y.

Kết quả cuối cùng là Ma Thần Hoàng chân chính trở thành thần, còn Long Hạo Thần thì bị y giao cho linh hồn mới kế thừa vị trí chủ nhân ma tộc, thay y thống trị ma tộc.

Không thể nghi ngờ, quá trình này cực kỳ phức tạp và khó khăn. Nhưng Ma Thần Hoàng rất có lòng tin vào chính mình. Chẳng những bởi vì y có đủ năng lực, càng vì y có nhiều thời gian. Long Hạo Thần có tu vi cao thâm như vậy còn tốt hơn là mòn mỏi chờ A Bảo hồi phục. Hơn nữa tính tình của A Bảo không thật sự thích hợp nhận địa vị Ma Thần Hoàng.

Tất nhiên Long Hạo Thần không hay biết suy nghĩ của Ma Thần Hoàng. Trải qua mới rồi tinh thần kịch liệt dao động, bây giờ hắc thần đã hoàn toàn vững niềm tin. Mặc kệ thế nào, vì nhân loại, hắc thần nhất định phải chiến đấu tiếp. Cho dù trong cơ thể hắc thần còn chảy dòng máu Ma Thần Hoàng, hắc thần tuyệt đối sẽ không lùi bước. Vì hàng ngàn vạn nhân loại có thể lại khống chế đại lục, triệt để phá tan trời buộc sáu ngàn năm

thời đại hắc ám, dù là đại nghĩa diệt thân hay dâng hiến mạng sống của mình hẳn đều đồng ý.

Bởi vậy, lúc này tâm tình Long Hạo Thần càng vững vàng. Trong mắt hẳn sự quyết tuyệt khiến Ma Thần Hoàng nhìn mà thấy bất an.

Long Hạo Thần rốt cuộc không thể nào chống chọi được nữa, mặc kệ lĩnh vực va chạm hố đen tiếp tục tăng lớn, sắp thoát khỏi phạm vi hẳn khống chế. Song kiếm chuyển vòng trước người, ánh sáng vàng nồng đậm lần nữa bùng nổ.

Hố đen giữa hai bên bởi vì lĩnh vực của Long Hạo Thần rút lui mà bùng nổ. Đứng nhìn trước đó nó chỉ có đường kính ba mươi mét, ấy là bởi vì lĩnh vực hai bên áp chế nó chưa thể tỏa ra uy lực. Lúc này Long Hạo Thần đột nhiên rút lui, bỗng chốc cả hố đen bùng nổ, bầu trời biến tối đen.

Bởi vì Ma Thần Hoàng còn sử dụng lực lượng lĩnh vực của mình, điều này dẫn đến sức mạnh hố đen toàn diện ập hướng Long Hạo Thần. Một khi bản thân hẳn không đủ giữ cho hố đen bùng nổ thì sẽ triệt để bị cắn nuốt.

Nhưng ánh mắt Long Hạo Thần vẫn bình tĩnh như vậy. Lúc rút về lĩnh vực thì hẳn sớm có cách đối phó.

Vĩnh Hằng kiếm chỉ hướng không trung, ba đoàn sáng quay quanh Vĩnh Hằng giáp một đoàn sáng trắng lần đầu tiên bị hẳn sử dụng. Vàng sáng trắng lạng lẽ rơi trên Vĩnh Hằng Thần Thạch. Ngay sau đó, thân thể Long Hạo Thần biến mất.

Không chút nghi ngờ, ba đoàn sáng quay quanh Vĩnh Hằng giáp màu xanh đại biểu cho sứ giả Thần Tự Nhiên Y Tư đốn Vương. Bảy sắc đại biểu cho Thần Thánh Cự Long. Còn màu trắng lóng lánh chính là Vĩnh Hằng Thiên Sứ.

Ba cường giả tồn tại bên trong Vĩnh Hằng Linh Vực cũng đại biểu cho lực lượng tự nhiên, lực lượng sinh linh, lực lượng tinh thần trong Vĩnh Hằng và Sáng Tạo Thần Ấn vương tọa.

Lúc này Long Hạo Thần điều động chính là lực lượng tinh thần cường đại nhất.

Tuy không phải là nhất kiếm cuối cùng trong Vĩnh Hằng Tam kiếm, nhưng cũng là một trong năng lực cường đại nhất Vĩnh Hằng và Sáng Tạo Thần Ấn vương tọa giao cho hắn.

Khoảnh khắc thân thể hắn biến mất, uy lực hố đen trùng kích bỗng biến yên lặng.

Ma Thần Hoàng bỗng nảy ra cảm giác quái lạ, dường như Long Hạo Thần biến thành bầu trời. Cảm giác vụn vẹo kỳ lạ khiến tu vi như y cũng phải kinh ngạc, vốn ma lực thu lại toàn diện bùng phát. Một tầng lôi điện sắc ám lam chợt lóe thành tấm thuẫn chắn trước người.

Cũng ngay sau đó, không trung hố đen bởi vì lĩnh vực của y và Long Hạo Thần va chạm mà hình thành chẳng ngờ quay ngược lại, từ đối diện Long Hạo Thần biến thành bùng nổ hướng y.

Lực lượng trùng kích khủng khiếp ở trên Ma Thần Hoàng Lĩnh Vực. Phút chốc khiến người y chấn động, hố đen bùng nổ và bị lĩnh vực hạn chế là hai khái niệm hoàn toàn khác nhau. Hiển nhiên Ma Thần Hoàng không ngờ Long Hạo Thần sẽ có năng lực như vậy, bị đánh trở tay không kịp.

Nhưng Ma Thần Hoàng chính là Ma Thần Hoàng. Con rồng đen vàng sau lưng y đột nhiên đem thân thể dài ngàn mét giang ngang, Ma Thần Hoàng thì sau khi bị hố đen đánh trúng lùi ra sau.

Hố đen khuếch trương rất nhanh, nhưng vẫn là chậm hơn con rồng đen vàng giơ ngang người. Con rồng dài ngàn mét thân thể hoàn toàn chặn hố đen khuếch trương, chớp mắt đè ép vào trong, cứng rắn phong kín hố đen, còn trảm lại hết không gian xé rách.

Ngay lúc này, thân thể Long Hạo Thần hiện ra, hắt xuất hiện ở tuyến đường Ma Thần Hoàng rút lui. Vĩnh Hằng kiểm chỉ hướng Ma Thần Hoàng, cùng lúc đó, sau lưng hắt vô số điểm sáng cùng lóe lên.

Từng điểm sáng hợp thành đồ án thiên sử to lớn, trở thành bối cảnh nguyên khung trời. Vốn là ban ngày biến thành đêm đen, ánh sao tụ tập cùng một chỗ.

Vĩnh Hằng kiểm chỉ hướng Ma Thần Hoàng tựa như thanh kiếm dẫn đường, hàng ngàn vạn ánh sao chớp mắt hội tụ, hợp nhất, hóa thành cột sáng to lớn đánh vào Ma Thần Hoàng đã mất đi rồng đen vàng bảo vệ.

Biểu tình trên mặt Ma Thần Hoàng rất cuộc biến trầm trọng. Lần đầu tiên y cảm nhận đến áp lực nặng nề. Cũng ngay lúc này, phía xa Nghịch Thiên Ma Long Trụ tỏa vầng sáng đen vàng như mặt nước gợn sóng đang nhanh chóng thu nhỏ lại thể tích mấy lần.

Một bộ giáp vàng đen ở trong hư không hiện ra. Ma Thần Hoàng tiến lên một bước, giáp đen vàng bỗng biến thành màu đen, đen lấp lóe ánh sắc đen vàng, phủ lên người y.

Bộ giáp sắc đen vàng này hoa lệ thậm chí còn hơn cả Vĩnh Hằng giáp của Long Hạo Thần.

Mũ giáp đen chính giữa khảm bảo thạch hình thoi mà ám lam. Chính giữa bảo thạch như ẩn hiện tia chớp, kiểm giữ mái tóc đen của Ma Thần Hoàng. Vòng bảo vệ cổ dựng thẳng lên cao bảo vệ cần cổ dài trắng ngần của Ma Thần Hoàng, kéo dài xuống dưới, hóa thành vai giáp. Hình dạng vai giáp như cánh rồng, hai đầu vểnh cao lên. Màu đen lan tràn xuống dưới, từng lăng giác cuối cùng hội tụ ở ngực thành bảo thạch hình thoi màu ám lam to lớn.

Hai bên từng mũi nhọn đen chĩa lên trên, mỗi mũi nhọn lấp lóe tia sáng vàng đen quái lạ. Có chút mũi nhọn xoắn ốc chĩa xuống hợp thành chiến váy của Ma Thần Hoàng. Lại đi xuống nữa là váy như váy rồng bảo vệ đôi chân Ma Thần Hoàng.

Hai bên chân cũng có cánh rồng như vai giáp cong lên. Đằng sau lưng Ma Thần Hoàng không có cánh, chỉ có áo choàng ám lam to lớn từ vai giáp rũ xuống, từ đằng sau hoàn toàn che chắn thân hình thon dài.

Thanh kiếm to tùy theo hiện ra sau lưng y, thanh kiếm còn lớn hơn cả thân thể Ma Thần Hoàng. Chiều dài của kiếm ít nhất hơn hai mét, chuôi kiếm một mét, độ rộng gần một mét. Thanh kiếm to thoát nhìn đơn giản không hoa lệ, không có bất cứ trang sức nào. Nhưng bởi vì nó ở sau lưng Ma Thần Hoàng nên làm sao mà bình thường cho được?

Đối mặt nhất kiếm cuối cùng của Vĩnh Hằng Tam kiếm, Ma Thần Hoàng rốt cuộc sử dụng Nghịch Thiên Ma Long Trụ mang đến Ma Thần Hóa cho y. Khi áo giáp bao phủ lên người Ma Thần Hoàng thì dù là Long Hạo Thần, hay nhân loại bên dưới chiến tranh, mỗi cường giả ma tộc đều cảm giác rõ ràng có đôi mắt khủng khiếp đang nhìn chăm chú vào họ.

Ma Thần Hoàng không dùng kiếm. Khi bộ giáp phủ lên người y thì đôi mắt y cũng lóe sáng, giống như bảo thạch trên trán và ngực, đều lóe tia sáng ám lam.

Y nâng lên tay phải. Thế này Long Hạo Thần mới trông thấy, trong lòng bàn tay bao tay Nghịch Thiên Ma Thần giáp cũng có một khối bảo thạch màu lam hình thoi, cùng Ma Thần Hoàng nâng lên tay phải bày ra trước mặt hắn.

Bảo thạch hình thoi màu xanh bồng tỏa sáng. Ngay sau đó, lấy bàn tay Ma Thần Hoàng làm trung tâm, một màn sáng hỗn hợp sắc ám lam và đen vàng xuất hiện. Màn sáng hình nửa vòng tròn, chỉ từ chính diện bảo vệ thân thể Ma Thần Hoàng.

*Oành!!! *

Nguyên bầu trời chớp mắt biến thành màu trắng ngà, lực lượng tinh thần đậm đặc khiến Tinh Không Thần Thánh kỵ sĩ Dương Hạo Hàm chấn kinh ngẩng đầu nhìn trời. Tinh Không Thần Vực của lão chớp mắt

bị lây nhiễm, uy lực tăng nhiều hơn, một Nguyệt Ma cấp chín bị lĩnh vực của y nghiền nát.

Bầu trời trắng ngà cũng khiến tất cả ma tộc hoảng sợ, khí thế ch ộp mắt giảm sút. Ngay cả Tinh Ma Thần, Nguyệt Ma Thần cũng rút lại, sau khi đẩy lùi đối thủ thì ngẩng đầu nhìn lên trời.

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 324

Thức Tỉnh! Vĩnh Hằng Và Sáng Tạo

Lực lượng tràn ngập hơi thở tinh thần và quang minh hiển nhiên sẽ không thuộc về Ma Thần Hoàng! Nguyên bầu trời biến thành màu trắng chỉ có thể chứng minh một điều, lực lượng của Long Hạo Thần lúc này đã chiếm ưu thế tuyệt đối.

Màu trắng ngà trên trời kéo dài lâu đến một phút. Trong thời gian một phút này, cường giả nhân loại phát động toàn lực phản công, thật sự áp chế ma tộc không ngừng đầu lên được. Có bảy cường giả ma tộc bị cường giả nhân loại cường thế phản công giết chết.

Màu trắng dần rút đi, trên trời cao, Long Hạo Thần và Ma Thần Hoàng lại hiện ra.

Ánh sáng trắng lấp lánh dần rút đi, Long Hạo Thần thở hổn hển, Trái Tim Vĩnh Hằng đập rộn rã, giúp hắn hồi phục tiêu hao nhiều linh lực, cũng tăng một bước cho lực lượng hắn có thể bùng nổ. Nhưng lúc này trong mắt hắn lộ ra hoảng sợ.

Long Hạo Thần không thể không kinh sợ. Lúc này khi hắn và Ma Thần Hoàng lĩnh vực giằng co, hắn đã nghĩ ra chiến thuật lĩnh vực đối kháng. Hắn đích thực đã dùng hết sức, cũng thật sự không phải đối thủ của Ma Thần Hoàng. Nhưng vào giây phút mấu chốt, Long Hạo Thần thông qua Vĩnh Hằng và Sáng Tạo Thần Ẩn vương tọa kỳ diệu xoay chuyển cục diện.

Chớp mắt hố đen chuyển công kích là năng lực đến từ Vĩnh Hằng Thiên Sứ khổng chế thiên không và tinh thần, có tên là đấu Chuyển Tinh Di.

Khi Ma Thần Hoàng không thể không để Hộ Thể Ma Long đối kháng lực lượng hố đen thì rõ ràng là giây phút yếu nhất. Long Hạo Thần theo đó thi triển ra nhất kiếm cuối cùng trong Vĩnh Hằng Tam kiếm, Vĩnh Hằng Tinh Không.

Nếu nhất định muốn tìm ra chỗ hần thành công thì đó là hần đã buộc Ma Thần Hoàng Ma Thần Hóa, rốt cuộc nhìn thấy Nghịch Thiên Ma Long Trụ tăng phúc cho y.

Nhưng hần cũng trông thấy Ma Thần Hoàng ở trạng thái hoàn toàn thì đáng sợ cỡ nào.

Lực lượng Vĩnh Hằng Tinh Không trong cảm giác của Long Hạo Thần là công kích mạnh nhất từ khi hần chào đời tới nay phát động. Hàng ngàn vạn ngôi sao ngưng tụ một điểm, lấy ánh sáng vĩnh hằng phóng ra, uy lực khủng bố, đủ khiến trời đất biến đổi.

Nhưng Ma Thần Hoàng chỉ nâng lên một bàn tay, thậm chí không dùng thanh kiếm sau lưng y.

Ánh sáng Vĩnh Hằng Tinh Không đích thực đã chiếm toàn bầu trời, nhưng duy nhất khu vực Ma Thần Hoàng đứng là không bị chút ảnh hưởng nào. Ngay cả con rồng đen vàng chặn hố đen thì trước khi Vĩnh Hằng Tinh Không đã lặng lẽ biến mất, giống như là dung nhập vào Nghịch Thiên Ma Thần giáp của Ma Thần Hoàng.

Chậm rãi thả xuống cánh tay phải, Ma Thần Hoàng nghiêm túc gặt đầu với Long Hạo Thần.

"Người lại một lần nữa khiến ta chấn kinh. Không ngờ uy lực của Vĩnh Hằng và Sáng Tạo Thần Ấn vương tọa cường đại như vậy, không uổng là đẳng cấp siêu thần khí. Đáng tiếc thực lực của người chưa thể

hoàn toàn phát huy uy lực của nó. Nếu không thì nói không chừng có sức mạnh đấu một trận với ta. Nhưng người bây giờ còn chưa được."

Nói rồi Ma Thần Hoàng bỗng động. Khí thể của y ngay khi thân thể y động thì đã biến mất trong cảm giác cường đại của Long Hạo Thần. Khi y lại xuất hiện thì đã tới trước mặt Long Hạo Thần, ngón trở tay phải trực tiếp chỉ vào Vĩnh Hằng Thần Thạch trước ngực Long Hạo Thần.

Kinh nghiệm chiến đấu của Long Hạo Thần cũng cực kỳ phong phú. Đối mặt Ma Thần Hoàng đột ngột áp sát, người hần hơi nghiêng sang bên. Cùng lúc đó, tay trái thả ra Vương Giả kiếm, bàn tay như tia chớp chớp hướng ngón trở tay phải Ma Thần Hoàng.

Khoảng cách gần như vậy, chiều dài vũ khí chỉ là chương ngại. Hai bên va chạm mức độ chấn động tuyệt không kém gì quyết đấu thần khí.

Huống chi giây phút Long Hạo Thần thả ra Vương Giả kiếm thì ở trên không trung chuyển một vòng, kiếm tỏa ánh sáng tám sắc lấp lánh, mạnh chém vào cổ Ma Thần Hoàng.

Ma Thần Hoàng không né tránh, y mặc kệ Long Hạo Thần túm lấy ngón trở tay phải mình, cũng mặc kệ Vương Giả kiếm Nhã Đình ở trên cần cổ mình.

Giây phút thân thể hai người tiếp xúc, Long Hạo Thần đột nhiên cảm thấy dường như Ma Thần Hoàng vặn vẹo một cái. Ngay sau đó, ngón trở trong tay hần phát ra lực lượng khủng khiếp.

Chỉ là khoảnh khắc, Long Hạo Thần cảm giác tay trái mình hoàn toàn tê liệt, tê dại chớp mắt thuận theo bàn tay lan khắp toàn thân.

Vĩnh Hằng giáp đã chặn lại đa phần lực lượng này nhưng thân thể hần vẫn ngăn ngại tê liệt.

Tiếp theo, ngón tay Ma Thần Hoàng trong khi Long Hạo Thần nắm giữ vẫn chỉ vào Vĩnh Hằng Thần Thạch trước ngực hần.

Không phát ra thanh âm nhưng thoát trông càng thêm đáng sợ. Bởi vì một tầng sắc đen bỗng chốc xâm nhập vào Vĩnh Hằng Thần Thạch, tiêu trừ đi sắc xanh biếc sinh ra vì Trái Tim Vĩnh Hằng đập. Sắc đen dọc theo Vĩnh Hằng Thần Thạch lan tràn toàn Vĩnh Hằng giáp trên người Long Hạo Thần.

Còn về thanh kiếm Nhã Đình, khoảnh khắc chĩa vào cổ áo Ma Thần Hoàng thì một tiếng rỗng ngâm trầm thấp hơi khàn bỗng từ thanh kiếm to đen sau lưng Ma Thần Hoàng vang lên.

Ngay sau đó, lực hút to lớn đem thanh kiếm do Nhã Đình biến thành bị hút dán chặt vào thanh kiếm đen kia.

Tia khí lưu đen từ kiếm to thu lấy, cứng rắn giam cầm Nhã Đình vào kiếm đen. Càng đáng sợ là kiếm đen có dấu hiệu hòa tan, Vương Giả kiếm Nhã Đình biến thành chậm rãi dung nhập vào trong kiếm. Thoạt trông thanh kiếm đen to giống như muốn cắn nuốt Nhã Đình.

Nhưng lúc này Long Hạo Thần không thể giúp gì được cho Nhã Đình. Hắn chỉ cảm giác cả người tê liệt, còn có lạnh lẽo khó thể hình dung lan tràn trong cơ thể. Ngay cả bàn tay trái nắm ngón trỏ của Ma Thần Hoàng cũng bất giác thả lỏng.

Vĩnh Hằng Thần Thạch đã hoàn toàn biến thành màu đen. Hai người gần trong gang tấc nhìn nhau.

Trong mắt Ma Thần Hoàng tỏa ra tàn nhẫn và lạnh băng, còn có sự quyết tuyệt. Trên người y ánh sáng đen vàng biến thành màu đen, chỉ có hai khối bảo thạch ám lam ở trán và ngực là còn giữ ánh sáng vốn có.

"Người cho rằng được đến Vĩnh Hằng và Sáng Tạo Thần Ấn vương tọa thừa nhận thì có thể đối kháng với ta rồi sao? Không, người sai rồi. Tuy tu vi của người không yếu, nhưng so sánh với ta thì hoàn toàn không cùng cấp bậc. Ta sớm là thể bán thần, có Nghịch Thiên Ma Long Trụ phụ trợ, ta là thần chân chính. Siêu thần khí bị gọi là vũ khí của thần, nhưng

kỳ thực chỉ có ở trong tay thần chân chính thì nó mới là siêu thần khí. Mà người, còn chưa đủ tư cách có được chúng nó."

"Ta sẽ tước đoạt Vĩnh Hằng và Sáng Tạo Thần Ấn vương tọa của người, để nó tách rời khỏi người người. Tuy bằng lực lượng của ta còn không thể hoàn toàn hủy diệt siêu thần khí này, nhưng ta có thể đưa nó vào không gian hỗn độn, khiến nó đi tới thế giới khác."

"Cảm nhận được sự lãnh lẻo đó chưa? Đó là hắc ám xâm nhập người. Mặc kệ quang minh của người tinh thuần cỡ nào, ở trước hắc ám tuyệt đối thì ánh sáng đều sẽ bị che phủ."

"Nhưng người yên tâm đi, ta sẽ không để người chết. Khi ta đem quang minh của người hoàn toàn chuyển hóa thành hắc ám, thần vị Tự Nhiên Nữ Thần cũng sẽ trở thành vật trong túi của ta. Mà người, sẽ bị ta xóa đi ký ức, làm lại từ đầu. Ta vẫn sẽ trợ giúp người trở thành người thừa kế của ta, thậm chí là thừa kế Nghịch Thiên Ma Long Trụ. Một người hoàn toàn mới sẽ thay thế ta thống trị đại lục này, cũng là người thống trị đồng bạn, nhân loại mà người quen thuộc."

Nói đến đây, sắc mặt Ma Thần Hoàng biến ngày càng dữ tợn, trong lạnh lẽo, ánh mắt y có một chút điên cuồng.

Màu đen đã từ Vĩnh Hằng Thần Thạch lan tràn đến nguyên ngực giáp. Cảm giác lạnh giá đang điên cuồng đâm vào người Long Hạo Thần. Ngay cả nhịp đập Trái Tim Vĩnh Hằng cũng trong giây phút này hình như ngừng lại.

Lực lượng của thần, đây thật sự là lực lượng của thần sao?

Trong lòng Long Hạo Thần tràn ngập cố chấp khiến hắn không tuyệt vọng mà cố gắng vận dụng tất cả sức mạnh, định phản kháng.

Nhưng thực lực của Ma Thần Hoàng thật sự quá mạnh. Nghịch Thiên Ma Thần giáp đối với Vĩnh Hằng giáp đã hoàn toàn chiếm ưu thế. Bảo thạch hình thoi trước ngực Ma Thần Hoàng lóe tia sáng ám lam dường

như đang cười nhạo Vĩnh Hằng giáp, cười nhạo nó chọn sai người thừa kế. Hơi thở của Long Hạo Thần trước sự áp bức của Ma Thần Hoàng biến ngày càng yếu ớt.

Chậm rãi, Long Hạo Thần khép mắt lại, hắn đã từ bỏ rồi ư? Ma Thần Hoàng ngăn ra. Y đột nhiên phát hiện, lực lượng hắc ám của mình tiếp tục xâm nhập thì dường như gặp phải chướng ngại, ý niệm kiên cường, ngoan cố và bất khuất.

Có chuyện gì? Mắt Ma Thần Hoàng lóe tia tàn nhẫn. Thanh kiếm sau lưng y tạm ngừng cắn nuốt Nhã Đình. Bảo thạch hình thoi trước ngực y tỏa ánh sáng chói lòa, một tia chớp ám lam hình thoi chợt đánh vào Vĩnh Hằng Thần Thạch ở ngực Long Hạo Thần, khiến người hắn run bần bật.

Lực lượng áp chế tuyệt đối, đây chính là chênh lệch thực lực. Ma Thần Hoàng biết rõ Long Hạo Thần mặc là một bộ siêu thần khí, nhưng lại muốn dùng cách như vậy trực tiếp bóc siêu thần khí này ra khỏi người Long Hạo Thần. Một khi mất đi Vĩnh Hằng và Sáng Tạo Thần Ấn vương tọa bảo vệ, Long Hạo Thần đối với y tựa như con dê chờ làm thịt, chỉ có thể mặc kệ y xử lý.

Từ đầu đến cuối dù Ma Thần Hoàng gặp phải biến cố cỡ nào đều có thể trong ngắn ngủi chấn kinh, hoặc tức giận thì hồi phục bình tĩnh. Đó chính là vì y có thực lực tuyệt đối, cũng cực kỳ tin tưởng vào sức mạnh này.

Mỗi một kiêu hùng có thể ngạo thị thiên hạ đều có niềm kiêu hãnh thuộc về mình. Y Lai Khắc Tư xưng là tay nắm nhật nguyệt hái sao có nó, Ma Thần Hoàng Phong Tú cũng có.

Long Hạo Thần bị ánh sáng ám lam sắc bén chiếu rọi, thoát trông thân thể tùy thời sẽ tan vỡ vậy, ngay sau đó biến yên ổn, ngừng run rẩy. Màu đen lan tràn Vĩnh Hằng giáp dù tăng tốc độ nhưng chín viên bảo thạch trên trán hoàng quan của hắn lại cùng lóe sáng.

Ánh sáng chín sắc lấp lánh, khí thể xuất trần đặc biệt từ Vĩnh Hằng giáp tỏa ra. Ba đoàn sáng bành bồng quanh người Long Hạo Thần bởi vì Ma Thần Hoàng xâm nhập mà khựng lại dường như bỗng chốc được giao cho sự sống.

Một đoàn sáng trắng to lớn xuất hiện đằng sau lưng Long Hạo Thần, dường như có thể chiếu sáng tất cả hắc ám. Giây phút nó xuất hiện, uy nhiếp khó thể hình dung chớp mắt trùng kích vào người Ma Thần Hoàng.

Lấy tu vi cỡ Ma Thần Hoàng, đối mặt uy nhiếp này chẳng ngờ mạnh đánh rùng mình, trong ánh mắt lộ ra kinh sợ.

Ngay sau đó, ba đoàn sáng quanh người Long Hạo Thần cùng hóa thành ba bóng người xuất hiện sau lưng hắn.

Đứng trước nhất là Y Tư đồn Vương, tiếp theo là Thần Thánh Cự Long, cuối cùng là Vĩnh Hằng Thiên Sư.

Lực lượng ba cường giả cùng hiện ra, cuối cùng rơi vào sau lưng Long Hạo Thần.

Bỗng chốc Vĩnh Hằng giáp tỏa ánh sáng trắng rực rỡ. Màu đen lan tràn trước ngực Long Hạo Thần nhanh chóng co lại chính giữa. Ngay sau đó, Vĩnh Hằng Thần Thạch cũng lóe sáng. Đoàn sáng to lớn sau lưng Long Hạo Thần mang đến uy nghiêm chớp mắt bị Vĩnh Hằng Thần Thạch đồng hóa.

Một đoàn sáng trắng lóng lánh bùng phát, va chạm vào bảo thạch hình thoi vị trí ngực Nghịch Thiên Ma Thần giáp của Ma Thần Hoàng. Giống như là Vĩnh Hằng Thần Thạch phản kích lại lúc trước Nghịch Thiên Ma Thần giáp khinh thường và cười nhạo. Bị luồng sáng trắng đó đánh trúng, toàn thân Ma Thần Hoàng lan tỏa một tầng điện quang trắng trong suốt, người bắn ngược ra ngàn mét. Ngay cả Nhã Đình bị kiếm đen căn nuốt cũng trong khoảnh khắc bị chấn động bay ra, hóa thành luồng sáng vàng quay trở về bên cạnh Long Hạo Thần.

Long Hạo Thần vẫn nhắm mắt lại nhưng dường như Long Nhã Đình cảm giác được ý chí của hắn. Ánh vàng chợt lóe bay xuống chiến trường bên dưới, không hóa thành vũ khí của Long Hạo Thần nữa.

Vĩnh Hằng kiếm chậm rãi bành bồng trước mặt Long Hạo Thần. Ánh sáng Vĩnh Hằng Thần Thạch trước ngực Long Hạo Thần sau khi đánh bay Ma Thần Hoàng thì tập trung ánh sáng vào Vĩnh Hằng kiếm.

Vàng sáng lóng lánh trong suốt Vĩnh Hằng Thần Thạch phát ra tia sáng chín sắc rực rỡ, kiếm biến to hơn, đường cong càng tinh xảo mượt mà. Ánh sáng chín sắc dần nội uẩn, ánh sáng kỳ lạ lóe từ thân kiếm. Chín phù văn lần lượt hiện ra từ kiếm, đại biểu cho thủy, hỏa, thổ, phong, quang minh, hắc ám, băng, lôi, không gian, chín thuộc tính cũng là chín màu sắc.

Chín ký hiệu mỗi cái khắc ấn đều khiến khí thế Vĩnh Hằng kiếm biến càng dày đặc thêm. Khi cuối cùng một ký hiệu khắc xong thì Vĩnh Hằng kiếm từ không trung quay lại, hóa thành chuôi kiếm chĩa vào trong. Nguyên thần khí hoàn toàn nội uẩn uy nghiêm khiến Ma Thần Hoàng kinh sợ.

Từ giờ phút này bắt đầu, nó không còn là Vĩnh Hằng kiếm mà là Vĩnh Hằng và Sáng Tạo kiếm. Chỉ bản thân thanh kiếm đã là siêu thần khí.

So sánh với thần kiếm biến đổi thì Vĩnh Hằng giáp trên người Long Hạo Thần càng thay đổi rõ ràng hơn.

Xuất hiện quanh người hắn là hơi thở sinh mệnh đậm đặc, sức sống nhu hòa hóa thành màu xanh biếc ở quanh người hắn huyền hóa ra rừng rậm, bụi cây, sông núi, các loại cảnh tượng thiên nhiên thoáng hiện. Cuối cùng toàn bộ hóa thành ánh sáng xanh biếc dung nhập vào Vĩnh Hằng Thần Thạch.

Tiếp theo là ánh sáng bảy sắc huyền lệ chói mắt lấp lóe. Ánh sáng bảy sắc biến ảo thành trăm thú linh động, chim muông hoa thơm, ngàn

vạn sinh linh xoay quanh người hần.

Đến cuối cùng ảo ảnh đều biến mất hết, bầu trời bị ngôi sao chiếm đầy. Hàng ngàn vạn ánh sao tập trung trên người Long Hạo Thần. Khi ánh sao xuất hiện thì đoàn sáng tràn ngập uy nghiêm sau lưng hần hóa thành vàng trắng trắng tinh khiết ở sau đầu hần.

Cả quá trình biến đổi, Vĩnh Hằng giáp bắt đầu biến càng phức tạp, vô số hoa văn mỹ lệ thay thế nhu hòa vốn có, từng tầng chồng chất hiện ra trạng thái hoàn mỹ nhất. Đặc biệt là điêu khắc ở hai bên vai giáp Long Hạo Thần, vị trí Thần Thánh Cự Long và Vĩnh Hằng Thiên Sứ càng như thân thể thật sự của chúng.

Khi vàng trắng màu trắng cuối cùng định hình, bóng dáng ba cường giả Vĩnh Hằng cũng biến mất, triệt để dung nhập vào trong Vĩnh Hằng giáp. Ba đoàn sáng vốn xoay quanh Long Hạo Thần biến mất.

Ma Thần Hoàng đứng ở phía xa kinh ngạc nhìn hình ảnh xảy ra. Khí thế uy nghiêm khiến y cảm thấy sợ hãi sinh ra lực áp chế tinh thần cực cường đại với y, cho nên lúc y trông thấy chuyện xảy ra trên người Long Hạo Thần thì quên cả việc tấn công.

Đây rõ ràng là lực lượng của Vĩnh Hằng và Sáng Tạo Thần Ấn vương tọa. Vốn Long Hạo Thần không chế Vĩnh Hằng và Sáng Tạo Thần Ấn vương tọa dường như không phải bộ mặt thật của siêu thần khí, khi nó hoàn toàn thức tỉnh, có uy nghiêm sáng tạo thì niềm tin vô cùng vững chắc của Ma Thần Hoàng lần đầu tiên hơi lung lay.

Vĩnh Hằng giáp, Vĩnh Hằng kiếm trong quá trình triệt để thức tỉnh đã hóa thành Vĩnh Hằng và Sáng Tạo kiếm, Vĩnh Hằng và Sáng Tạo giáp. Là uy lực chân chính của siêu thần khí mà Sáng Thế Thần để lại trên nhân gian.

Dù Nghịch Thiên Ma Long Trụ có mạnh hơn nữa cũng không thể so sánh với thần tích Sáng Thế Thần để lại! Vốn ba đoàn sáng quay quanh

người Long Hạo Thần không phải năng lực Thần Ẩn vương tọa để cho hăn, mà là vì hăn còn chưa hoàn toàn dung hợp.

Trước áp lực mạnh mẽ của Ma Thần Hoàng, một tia thần niệm Sáng Thế Thần để lại trong Vĩnh Hằng và Sáng Tạo Thần Ẩn vương tọa rốt cuộc bị chọc giận, cuối cùng dẫn đến nó và Long Hạo Thần chân chính dung hợp, khiến uy lực siêu thần khí có thể hoàn toàn thức tỉnh.

Giờ phút này, trên người Long Hạo Thần rốt cuộc xuất hiện khí thế có thể đối đầu cùng Ma Thần Hoàng, cũng trở thành bước ngoặt quan trọng trong trận chiến giữa họ.

Nỗi kinh hoàng trong mắt Ma Thần Hoàng dần biến mất, còn lại là trầm trọng. Cảm giác nắm chắc chiến thắng đã biến mất. Tuy y vẫn không cho rằng Long Hạo Thần có thể thắng mình, nhưng lần đầu tiên y nhìn thẳng vào hăn, đem hăn cho rằng đối thủ có thể đối kháng cùng y.

Mắt Long Hạo Thần chậm rãi mở ra, đôi mắt hăn vẫn là màu vàng. Nhưng giây phút hăn mở mắt ra, ánh mắt ngoài ý muốn bình hòa, dịu dàng.

Trong quá trình Vĩnh Hằng và Sáng Tạo Thần Ẩn vương tọa thức tỉnh, thể xác và tinh thần Long Hạo Thần bị lực lượng nhu hòa kỳ lạ thẩm thấu. Thân thể hăn trong thời gian ngắn ngủi bị lực lượng tự nhiên, lực lượng sinh linh, lực lượng tinh thần vượt ve. Linh lực tăng đến trình độ gì thì Long Hạo Thần không biết, nhưng hăn lần đầu tiên có cảm giác khống chế siêu thần khí này không quá tốn sức. Nội linh lực của hăn đã phá cảnh giới, số lượng cụ thể thì Long Hạo Thần không rõ, nhưng khi cuối cùng linh lực tăng đến đỉnh điểm, hăn kinh ngạc phát hiện, linh lực trong người không còn là màu vàng mà biến thành sắc trắng tinh khiết.

Cấp chín bậc chín.

Đây là lực lượng cấp chín bậc chín ư?

Long Hạo Thần tin tưởng cảm giác của mình, nhưng cũng chấn kinh vì uy lực từ Vĩnh Hằng và Sáng Tạo Thần Ẩn vương tọa. Khi siêu thần khí Sáng Thế Thần chân chính thức tỉnh, chẳng ngờ có thể đem lực lượng của hắn tăng đến trình độ cấp chín bậc chín. Đường như mức độ này vừa lúc đạt yêu cầu cơ bản khổng chế hoàn toàn Vĩnh Hằng và Sáng Tạo Thần Ẩn vương tọa sau khi thức tỉnh.

Bốn mắt nhìn nhau, Ma Thần Hoàng nheo mắt nói.

"Tốt lắm, hay cho siêu thần khí có hơi thờ Sáng Thế Thần, hèn chi Ma Thần Hoàng đời thứ nhất từng bị nó bùng nổ làm trọng thương, khiến ma thần tử thương thảm trọng. Vốn ta còn tưởng lực lượng của nó chỉ có nhiều đó, không ngờ có thể khiến người tăng lên trình độ đối kháng với ta. Nhưng chắc người cũng cảm giác được, khi Sáng Thế Thần để lại siêu thần khí này thì chỉ có một tia thần niệm mà thôi. Bản thân Sáng Thế Thần đã không còn tồn tại trong thế giới này. Bởi vậy, mặc kệ siêu thần khí có mạnh bao nhiêu, người chỉ là một nhân loại khổng chế nó chứ không phải thần. Mà ta đã sớm một bước đi vào lĩnh vực của thần. Hãy để ta xem xem, ở trong tay người, siêu thần khí này rốt cuộc có thể đạt tới uy lực cỡ nào."

Nói xong thanh kiếm đen sau lưng Ma Thần Hoàng bỗng phát ra tiếng rỗng ngâm, ngay sau đó hóa thành luồng sáng đen phóng lên cao.

Thanh kiếm to lớn giang ngang, kiếm to, long văn Nghịch Thiên Ma Long hiện ra. Lực lượng hắc ám dính đặc khi nó bay lên trời thì hóa thành vô số xoắn ốc vặn vẹo. Hơi thở hắc ám dính đặc tụ tập hướng nó. Nghịch Thiên Ma Thần giáp trên người Ma Thần Hoàng theo đó tỏa sáng. Nghịch Thiên Ma Long Trụ phía xa đột nhiên biến mất, khi lần nữa xuất hiện thì đã thành bóng lưng của Ma Thần Hoàng, cũng khiến bầu trời thành một mảnh đen vàng.

Long Hạo Thần và Ma Thần Hoàng giằng co, tuy bên dưới cường giả nhân loại, ma tộc không trông thấy những vẫn cảm giác được chút chút.

Khi Nghịch Thiên Ma Long Trụ của Ma Thần Hoàng biến mất, Tiêu Hoắc, Thúc Vịnh Tiêu, Nguyệt Ma Thần A Gia Lôi Tư, cùng với Tinh Ma Thần Ngõa Sa Khắc đang chiến đấu thì liếc nhau một cái, đều thấy ra trong mắt đối phương chấn kinh và vui sướng.

Trên đời này, nếu nói ai hiểu rõ Ma Thần Hoàng nhất vậy chắc chắn là hai người kia. Bởi vì chúng không chỉ là hai vị trong bảy mươi hai Trụ Ma Thần, còn là hai ma thần tu vi gần Ma Thần Hoàng nhất, cũng hiểu rõ Ma Thần Hoàng.

Ma Thần Hoàng chẳng những thi triển Ma Thần Hóa còn chân chính sử dụng uy lực Nghịch Thiên Ma Long Trụ, điều này ý nghĩa cuộc chiến giữa Ma Thần Hoàng và Long Hạo Thần có khiêu chiến chưa từng có. Hơn nữa sóng năng lượng trên bầu trời không xuất hiện càng mãnh liệt hơn, có nghĩa là Ma Thần Hoàng không phải vì đối đầu với Long Hạo Thần mà dùng hết sức liều mạng. Thực lực hai bên vẫn đang trong trạng thái cân bằng.

Dù Nguyệt Ma Thần, Tinh Ma Thần rất khó tin tưởng tình hình này xảy ra, nhưng sự thật bày ngay trước mắt, chúng không thể không tin!

Tiêu Hoắc, Thúc Vịnh Tiêu tất nhiên cũng chú ý tới cảm xúc hai ma thần biến đổi, liếc nhau một cái, Thúc Vịnh Tiêu bỗng hét lớn.

"Ma Thần Hoàng đã bị chủ tịch buộc rơi vào thế yếu, mọi người dốc sức phản kích đi! Liên Bang tất thắng!!!"

Vừa nói, nó cùng Tiêu Hoắc xông hướng Nguyệt Ma Thần, Tinh Ma Thần, thoáng chốc giết cho hai ma thần liên tục bại lui.

Tiêu Hoắc và Thúc Vịnh Tiêu đều có tính toán rồi. Bàn về tu vi, bọn họ không kém hơn Nguyệt Ma Thần, Tinh Ma Thần quá nhiều, đó là chưa tính tới thân phận ma thần và Trụ Ma Thần tặng phúc cho bọn chúng.

Từ lúc chiến đấu mới bắt đầu thì Nguyệt Ma Thần A Gia Lô Tư, Tinh Ma Thần Ngõa Sa Khắc đã nường tay. Trước khi bắt đầu đấu thì Long Hạo Thần đã nói trước cho họ biết rồi.

Trừ Ma Thần Hoàng ra, hai ma thần mạnh nhất đều nường tay! Nếu không thì tình hình sẽ chẳng như bây giờ, ngay cả Nguyệt Ma tộc, Tinh Ma tộc trong Ma Long chiến đội đều vẫn không hết sức tác chiến, nếu không thì sẽ chẳng giữ tình trạng cân bằng với bên Liên Bang Thánh Điện.

Nguyệt Ma Thần A Gia Lô Tư là sớm có lòng khác, từ việc y sáng lập ra tổ chức lai nhân ma thì biết. Còn Tinh Ma Thần Ngõa Sa Khắc vốn rất trung thành với Ma Thần Hoàng, mãi đến khi Ma Thần Hoàng giận dữ với y, khiến y thi triển Dự Ngôn Sinh Mệnh thì Ngõa Sa Khắc mới lòng lạnh lẽo. Rồi A Gia Lô Tư quan tâm y và là người duy nhất đứng ra vì y, tất nhiên hai ma thần vốn đã có quan hệ thân thiết càng gần nhau hơn.

Lấy sức mạnh của A Gia Lô Tư và Ngõa Sa Khắc, nếu chúng tự thống lĩnh chủng tộc của mình liên hợp với nhau, khi đó cho dù Ma Thần Hoàng cũng phải e ngại vài phần. Hai ma thần ở trong ma tộc có địa vị không nhẹ.

Sau nhiều lần bàn bạc, A Gia Lô Tư và Ngõa Sa Khắc có cùng một ý kiến, tất nhiên chúng sẽ không trực tiếp phản bội, công nhiên đối kháng với Ma Thần Hoàng. Chúng quá hiểu thực lực của Ma Thần Hoàng khủng bố cỡ nào. Nếu Ma Thần Hoàng thắng, vậy thì chúng chết chắc rồi.

Hai ma thần cuối cùng định ra kế hoạch khá đơn giản, về mặt tình báo hết sức ủng hộ Liên Bang Thánh Điện, cũng giúp Liên Bang Thánh Điện lừa gạt Ma Thần Hoàng, cố gắng cho nhân loại chế tạo ưu thế và cơ hội. Bản thân chúng thì sẽ không chủ động phản chiến. Về mặt chiến đấu thì tộc nhân chúng sẽ nường tay, còn tâm phúc của chúng ở trên chiến

trường càng hoàn mỹ thực hành ý chí của chúng, sau đó chính là đứng nhìn.

Đứng nhìn nhân loại có thật là có lực lượng đánh bại được Ma Thần Hoàng. Chỉ khi nhân loại đánh bại được Ma Thần Hoàng thì chúng mới chân chính có khả năng phản bội.

Ngõa Sa Khắc đã tâm thành tro tàn. Là Đại Dự Ngôn sư của ma tộc, trong người y vốn có bốn phần huyết mạch nhân loại, đây là nguyên nhân quan trọng nhất A Gia Lôi Tư thuyết phục được y.

Sinh hoạt trong ma tộc vô cùng khô cằn, không có sáng tạo, chỉ có hủy diệt. A Gia Lôi Tư nói cho Ngõa Sa Khắc, Ma Thần Hoàng đời này còn có khả năng kiềm chế nhân loại, hoàn toàn thống trị, nhưng Ma Thần Hoàng đời sau đâu? Nếu để A Bảo kế thừa vị trí Ma Thần Hoàng, sợ là sẽ chờ không được phát động chiến tranh hủy diệt với nhân loại. Khi đó nhân loại không có cả quốc gia của mình, tăng thêm bị ma tộc áp bức, hoặc là không mất bao nhiêu năm cuối cùng sẽ đi hướng diệt tộc. Bởi vì mất đi quốc gia của mình, bọn họ sẽ dần mất văn hóa nhân loại, dần dần bị ma tộc đồng hóa, năng lực sáng tạo của nhân loại sẽ bị hủy diệt. Mà ma tộc là chủng tộc không hề biết sáng tạo và sinh sản, khi nhân loại triệt để diệt vong thì cuối cùng sẽ đi hướng diệt vong thôi.

Phong Tú là cường đại và ưu tú nhất trong các đời Ma Thần Hoàng, nhưng y đối mặt vấn đề lớn nhất là không có người thừa kế. A Bảo thiếu sót không phải Phong Tú không biết, ma thần xếp hàng đầu cũng đều hiểu. Nếu Phong Tú có thể phù trợ A Bảo vài trăm năm thì y còn ngồi ổn vị trí, nếu không thì lấy tu vi của A Bảo muốn áp chế A Gia Lôi Tư, Ngõa Sa Khắc là cực kỳ khó khăn.

Tựa như Phong Tú là Ma Thần Hoàng ưu tú nhất trong lịch sử ma tộc, A Gia Lôi Tư là Nguyệt Ma Thần ưu tú cường đại nhất trong lịch sử ma tộc! Tu vi cấp chín bậc tám, Nguyệt Trụ Ma Thần, cho dù Phong Tú đã kiên trì đè y vài phần nhưng A Gia Lôi Tư luôn ẩn giấu rất thâm, chưa từng hiện ra hết sức mạnh.

Bởi vì A Gia Lôi Tư hiểu rất rõ ma tộc hiện nay kỳ thực không tính là các loại chủng tộc Thánh Ma đại lục nguyên bản chuyển biến thành.

Sau khi Ma Thần Hoàng đòi thứ nhất giáng xuống, chúng nó có ai không phải là nhân loại cùng động vật nguyên thể giới bị lây nhiễm sinh ra hậu đại?

Cho dù là trên người Ma Thần Hoàng Phong Tú cũng có huyết mạch nhân loại mới khiến y biến càng thêm ưu tú.

Năm đó khi bảy mươi hai Trụ Ma Thần sinh ra, chúng nó vốn là một vũ khí trong thế giới nguyên bản, một vũ khí vô cùng cường đại. Chúng nó có linh hồn và trí tuệ, cũng không phải sinh mệnh thật sự.

Chính bởi vì có huyết mạch nhân loại, các chủng tộc Thánh Ma đại lục rót vào mới có ma tộc hiện nay. Vậy nên A Gia Lôi Tư vẫn luôn cho rằng, y không phải ma mà là con người, là người có lực lượng đặc biệt. Bởi vậy y rất mong muốn tương lai hậu đại của y có thể chân chính làm người mà không phải truyền thừa ma kiếp. Trong ý thức của y, tương lai hướng thế giới phát triển chỉ có hai khả năng, nếu không là đại lục chủng tộc đều diệt vong hết cuối cùng biến thành sa mạc, hoặc là nhân loại lại thống nhất đại lục, lần nữa phát triển, khiến đại lục biến càng phồn vinh.

A Gia Lôi Tư hy vọng tất nhiên là cái sau! Chính vì vậy mà A Gia Lôi Tư mới dốc hết sức xây dựng tổ chức, hấp thu ma tộc có huyết thống nhân loại đậm, cùng với trong lòng mong muốn trở thành con người.

Công nhận A Gia Lôi Tư nhẫn nhịn vượt qua người thường. Chỉ cần Long Hạo Thần còn không đánh bại Ma Thần Hoàng thì y tuyệt đối sẽ không toàn diện phát động. Y quá hiểu Ma Thần Hoàng, càng rõ ràng thực lực khủng bố của Ma Thần Hoàng. Bình thường thì A Gia Lôi Tư còn có sức đấu một phen, nhưng từ vài năm trước Phong Tú đột phá hạn chế trăm vạn linh lực rồi, dù chịu đựng áp lực to lớn và thống khổ, nhưng sức mạnh của Phong Tú chính như đã nói với Long Hạo Thần, hoàn toàn đạt tới tầng khác rồi.

Cho nên tại chiến trường, A Gia Lôì Tư và Ngõa Sa Khắc không chỉ huy ma thần và cường giả ma tộc khác, bản thân cố ý nhường tay. Tuy Tiêu Hoắc, Thúc Vệnh Tiêu có tu vi không yếu, nhưng chúng còn chưa sử dụng Ma Thần Hóa thì đã có chênh lệch rồi. Trong chiến đấu, A Gia Lôì Tư, Ngõa Sa Khắc làm nhiều nhất là vươn tay cứu tộc nhân của mình. Còn về Nghịch Thiên Ma Long, cường giả chủng tộc khác, đám ma thần thì chúng không thèm để ý. Thành ra có hiện tượng quái lạ, Nghịch Thiên Ma Long tộc chủng tộc đứng đầu ma tộc nhân số thương vong còn vượt qua Nguyệt Ma tộc, Tinh Ma tộc.

Người thứ nhất hưởng ứng thanh âm của Thúc Vệnh Tiêu dốc sức công kích chính là Lâm Hâm. Y và Thiên Sứ Ma Thần Bái Mông đã giằng co lâu rồi, hai bên đều không dốc hết sức. Thúc Vệnh Tiêu đột nhiên ra tiếng khiến Lâm Hâm chớp mắt phát động, nhưng mục tiêu công kích của y không phải là Thiên Sứ Ma Thần. Thiên Sứ Ma Thần Bái Mông cảm giác áp lực biến mất, đối thủ bỗng dưng không còn khiến gã ngần ra vài giây.

Lâm Hâm rõ ràng là ma pháp sư hỏa hệ, tại sao sẽ biết không gian ma pháp? Nếu như y biết thì tại sao trước đó chiến đấu không sử dụng? Trong lòng Bái Mông nảy ra các loại ý nghĩ khác nhau.

Bái Mông bị tình hình đột ngột biến đổi khiến ngây ngẩn một lúc. Cục diện phạm vi chiến đấu nhỏ trên chiến trường bởi vì Lâm Hâm biến mất mà xảy ra biến hóa kịch liệt.

Giống như Lâm Hâm, Thái Nhi người lóe ánh sáng bạc. Tiếp theo giây, Lâm Hâm đã xuất hiện bên cạnh nàng.

Thuần Thiểm Vực.

Long Hạo Thần phải quyết chiến với Ma Thần Hoàng, giữ Thuần Thiểm Vực trên người không có tác dụng. Thứ trang bị cường đại trên chiến trường này càng thích hợp Thái Nhi sử dụng. Trừ Long Hạo Thần, trong Quang Chi Thần Hi thì tu vi của Thái Nhi cao nhất.

Thải Nhi phối hợp mười hai Thánh Vệ tấn công Tình Ma Thần Tây Địch, Âm Luật Ma Thần Bồ Thụ Tư, Xà Thương Ma Thần Ngải Lợi Qua. Trong tình huống chỉ mình Ngải Lợi Qua sử dụng Ma Thần Hóa, Thải Nhi bằng vào Tịnh Hóa Lĩnh Vực, Tháp Vĩnh Hằng và mười hai Thánh Vệ phụ trợ vậy mà còn chiếm ưu thế.

Lâm Hâm xuất hiện cực kỳ đột ngột, không chút báo trước, hiển nhiên y đã sớm chuẩn bị sẵn rồi. Vừa xuất hiện thì Thánh Dương lập tức ở trên đỉnh đầu tỏa ánh sáng chói lòa. Tiếp theo một vầng sáng vàng từ Quang Huy Thánh Hỏa Lễ Tán trên người y thiêu đốt, chính là kỹ năng kèm theo của áo choàng ma pháp cấp bất hủ, Quang Huy Lễ Tán.

Bất Hủ Long Hỏa giờ cao, trong tiếng rống ngâm cao vút, một đầu rồng đỏ vàng to lớn từ trong Thánh Dương chui ra. Màu của nó chớp mắt bị Tâm Diễm Hỏa Diễm nhuộm thành xanh vàng.

Đầu rồng mạnh quẫy, chui ra khỏi Thánh Dương. Cùng lúc đó, chỗ ngực Lâm Hâm vang tiếng phượng hót. Lam Hỏa Phượng Hoàng lắc người, mang theo ánh sáng xanh vàng bay nhanh ra.

Một rồng một phượng ở trên không trung quấn vào nhau, ở trước người Lâm Hâm ngưng tụ thành một cột sáng xanh bắn ra, mục tiêu hướng về là Xà Thương Ma Thần Ngải Lợi Qua đã Ma Thần Hóa.

Khi Lâm Hâm phát động thì Thải Nhi cũng hành động. Mười hai Thánh Vệ nhanh chóng hợp lại, hai sao sáu cánh sáu sắc chớp mắt thành hình. Thải Nhi lóe người đã tới vị trí trung tâm pháp trận. Lưỡi Hái Tử Thần huyền hóa ra vô số bóng đen, bao trùm lấy Tình Ma Thần Tây Địch, Âm Luật Ma Thần Bồ Thụ Tư, Tử Thần Thất Tuyệt.

Không chỉ là thế, Thải Nhi rõ ràng đã sớm chuẩn bị phối hợp cùng Lâm Hâm vừa đến liền phát động thể công. Một đoá sen trắng tinh khiết lạng lẹ bay ra. Giây phút Lâm Hâm đến thì rơi vào trước mặt Xà Thương Ma Thần Ngải Lợi Qua.

Xà Thương Ma Thần Ngải Lợi Qua vóc người vạm vỡ, cao hơn ba mét, nửa người cơ bắp cuồn cuộn. Trong tay gã cầm trường thương là một con rắn to biến hóa ra. Sau khi Ma Thần Hóa, sau lưng gã mọc ra sáu cái đầu rắn, làm thế tùy thời nhào ra. Hơi thở hắc ám cực kỳ mạnh mẽ. Mỗi cái đầu rắn đều ẩn chứa kịch độc khác nhau, đáng sợ là người một cái thôi sẽ bị ảnh hưởng sâu sắc. Cho nên trước đó Thái Nhi không buộc gã công kích, bây giờ gã phải đối mặt là Lâm Hâm áp súc đã lâu đòn công kích mạnh nhất.

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 325

Long Phượng Hỏa Thần Trụ

Lâm Hâm thành linh xuất hiện và ma pháp gần như là thuật phát khiến Xà Thương Ma Thần Ngải Lợi Qua cũng giật nảy mình. Nhưng làm ma thần xếp hạng thứ mười lăm, gã rất tự tin vào thực lực của mình. Mặc dù gã đã thi triển Ma Thần Hóa, nhưng kỳ thực trong chiến đấu trước đó gã vẫn không dùng hết sức.

Lâm Hâm phóng ra là cột sáng xanh do long phượng xoay quanh không tràn ra năng lượng gì, cảm giác như chỉ là cột lửa mà thôi. Sức mạnh đúng là không nhỏ, nhưng Xà Thương Ma Thần Ngải Lợi Qua không hề cho rằng một cột lửa như vậy có thể lấy mạng mình. Hơn nữa quan hệ của gã và Tình Ma Thần, Âm Luật Ma Thần rất tốt, hai ma thần về mặt cận chiến không am hiểu bằng gã, ba người phối hợp chiến đấu với Thái Nhi thì chắc ăn hơn chút. Một khi gã xảy ra chuyện, Tình Ma Thần Tây Địch và Âm Luật Ma Thần Bố Thụy Tư sẽ không dễ chịu gì. Cho nên gã tin tưởng hai ma thần sẽ không bỏ mặc gã không giúp.

Sau lưng gã sáu cái đầu rắn cung chui ra, thêm vào xà thương trong tay Bố Thụy Tư, chớp mắt ở trước người hóa thành bảy bóng đen.

Nhưng cũng ngay lúc đó, Thái Nhi quăng ra Thịnh Thế Liên Hoa đến. Đóa Thịnh Thế Liên Hoa xuất hiện cực kỳ xảo diệu, vừa lúc bùng nổ chính giữa vị trí bảy cái đầu rắn.

Đây là kỹ năng lĩnh vực của Thái Nhi! Uy lực của Thịnh Thế Liên Hoa từ ban đầu Thái Nhi sử dụng nó đã chứng minh rõ ràng, uy thế

mạnh mẽ khiến đám cao tăng Thích Khách Thánh Điện kinh hoàng biến sắc mặt.

Lúc này chỉ đặt mục tiêu vào một đối thủ, uy lực của nó càng lộ rõ ràng.

Vô số cánh hoa trắng chớp mắt bùng nổ, quần quýt bảy cái đầu rắn. Xà Thương Ma Thần Ngải Lợi Qua cảm giác có loại cháy bỏng khó tả chớp mắt lan truyền khắp người. Giữa tiếng gào thê lương, khoảnh khắc bảy cái đầu rắn bùng nổ. Một đoàn máu tím đỏ ở trên không trung hóa thành quang hoàn tím đỏ phình ra, muốn khu trừ lực lượng tịnh hóa của Thịnh Thế Liên Hoa.

Nhưng ngay lúc đó, công kích của Lâm Hâm đã đến rồi.

Tình Ma Thần Tây Địch và Âm Luật Ma Thần Bồ Thụ Tư đúng là muốn cứu viện Ngải Lợi Qua, nhưng bây giờ chúng làm không được.

Mười hai Thánh Vệ chớp mắt tổ thành trận pháp khiến Thái Nhi tịnh hóa hơi thở tử vong trong không khí chuyển hóa thành lực lượng tịnh hóa tăng vọt tốc độ. Lưỡi Hái Tử Thần chớp mắt thi triển ra Tử Thần Thất Tuyệt, Tuyệt thứ sáu Tử Vong Lộ.

Tử Vong Lộ là hợp nhất năm Tuyệt trước, lại là Thái Nhi dốc sức thi triển, tốc độ cực nhanh, lực công kích khủng bố, ngay cả Tử Linh Ma Thần Tát Mễ Cơ Nạp trước kia đều phải tránh mũi nhọn.

Tây Địch và Bồ Thụ Tư thậm chí không có cả thời gian Ma Thần Hóa, chỉ có thể dốc hết sức ngăn cản. Mạng của mình vĩnh viễn quan trọng hơn người khác, bọn chúng làm gì rảnh quan tâm Ngải Lợi Qua chứ! Bọn chúng cũng không ngờ Thái Nhi hết sức bùng nổ thì sẽ khủng bố đến vậy.

Nguyệt Ma Thần A Gia Lô Tư phong tỏa tin tức lại một lần nữa lặng lẽ ảnh hưởng chiến tranh. Bọn chúng hoàn toàn không biết Tử Linh Ma

Thần Tát Mễ Cơ Nạp là chết trong tay Thái Nhi. Nếu không thì bọn chúng còn dám không dùng Ma Thần Hóa sao?

*Oành! *

Tiếng rống ngâm phượng hót cùng bộc phát. Khi Ngải Lợi Qua bị cột lửa xanh to lớn chính diện đánh trúng thì gã mới biết đã sai nhiều bao nhiêu. Uy lực một kích kia khủng bố đã vượt xa gã hiểu biết về lửa.

Trong ngọn lửa nhiệt độ cao khủng khiếp còn có lực lượng quang minh cường đại. Hơn nữa sức bật một chiêu kia khủng khiếp, cho dù gã ở trạng thái hùng mạnh cũng không ngăn được, huống chi là chịu Thịnh Thế Liên Hoa công kích?

Cảm giác cháy bỏng nóng rát, sáu đầu rắn của Ngải Lợi Qua cùng lúc nổ tung. Đoàn máu tím đỏ định hóa thành một bình chướng bảo vệ sinh mạng gã.

Đáng tiếc, gã tỉnh ngộ quá muộn. Nếu một giây trước gã không tiếc hi sinh thi triển Thiên Ma Giải Thế đại pháp thì có lẽ còn cơ hội liều mạng. Tiếc là khi gã trúng một chiêu kia, dù có muốn nhờ vào lực lượng Trụ Ma Thần truyền tống thì cũng không cách nào làm được.

Sáu cái đầu rắn bị hủy diệt, máu rắn dơ bẩn bị Tâm Diễm Hỏa Diễm và Quang Huy Tán Dương tịnh hóa chớp mắt biến mất. Thân thể Ngải Lợi Qua cũng bị hoàn toàn cắn nuốt, tan thành tro bụi. Ngay cả Vương Miện Ma Thần ở trong ngọn lửa xanh khủng bố mất đi năng lực chạy trốn, cùng phượng hoàng trở về trong tay Lâm Hâm.

Lâm Hâm phát động một chiêu kia rõ ràng không mấy dễ chịu, sắc mặt trắng bệch đáng sợ, thân thể lắc lư trên không trung, suýt nữa rơi xuống. Nhưng mục đích của y coi như đã hoàn thành. Trong cuộc chiến này, rốt cuộc đánh chết một ma thần, còn xếp hạng cao đến thứ mười lăm.

Bên kia, Thiên Sứ Ma Thần Bái Mông bị Lâm Hâm bỏ lại rớt cuộc kịp phản ứng, nhoáng người lên chạy hướng chiến trường bên này, muốn đánh chết Lâm Hâm đang suy yếu.

Lâm Hâm nhanh chóng quăng vài viên đan dược vào miệng, người lại hiện ánh lửa. Thánh Dương trên đỉnh đầu lại vang tiếng rỗng ngâm, lại một cái đầu rỗng to lớn chui ra, ngực cũng vang tiếng phượng hót.

Thiên Sứ Ma Thần Bái Mông là ma thần xếp mười hạng đầu, nhưng gã tự hỏi tu vi không mạnh hơn Ngải Lợi Qua bao nhiêu. Ngải Lợi Qua bị một kích kia giết ngay, gã đối kháng chính diện có thể chiếm ưu thế không?

Tốc độ bay của Bái Mông chớp mắt khựng lại, người ngừng giữa không trung. Ma pháp công kích mới chuẩn bị phát ra cũng biến thành ma pháp phòng ngự, sợ Lâm Hâm dốc sức công kích đánh chết.

Lâm Hâm cất tiếng cười to, rỗng vẫn ngâm, phượng vẫn hót nhưng không ra tay.

Kỳ thực y làm gì có năng lực phát động hai lần công kích loại đó!

Rỗng là kỹ năng lĩnh vực của y. Thánh Dương Long hợp với quang thuộc tính của Quang Huy Tán Dương tăng phúc, uy lực mạnh mẽ có thể nghĩ. Hơn nữa Lâm Hâm thông minh tài trí, đem kỹ năng lĩnh vực dung hợp cùng lực lượng Lam Hỏa Phượng Hoàng Linh Lô, sinh ra hiệu quả tăng phúc gấp mấy lần.

Nhưng đó cũng là nhờ Lâm Hâm khống chế lực lượng ma pháp đủ mạnh, thêm vào ý tưởng sáng tạo, cùng với hai trang bị cấp bất hủ hỗ trợ, mới khiến y thành công nghiên cứu ra một chiêu siêu mạnh này, cũng gần như là rút hết tất cả sức mạnh của y.

Lâm Hâm đặt tên cho kỹ năng này là Long Phượng Hỏa Thần Trụ, là kỹ năng mạnh nhất trong các loại hiện nay y có thể thi triển. Uy lực công kích khủng bố có thể so sánh với Tử Vong Lộ của Thái Nhi, ở vài mặt

thậm chí còn vượt trội, giết chết Xà Thương Ma Thần Ngải Qua xếp hạng thứ mười lăm.

Tất nhiên Bái Mông không khả năng luôn bị Lâm Hâm hù, chỉ vài giây gã đã hiểu mình bị lừa. Nhưng lúc gã muốn chuyển thủ thành công thì đã không kịp. Bởi vì Tình Ma Thần Tây Địch, Âm Luật Ma Thần Bồ Thụ Tư cùng báo nguy.

Thải Nhi tấn công như sấm chớp mưa sa. Bồ Thụ Tư bị nàng chém trung một nhát, máu bắn khắp nơi, sức đề kháng giảm thấp nhiều.

Trước mắt trên chiến trường tuy số lượng người chết không thể so với bên Đông Nam quan. Nhưng đừng quên, nơi đây đều là cường giả hàng đầu của nhân loại, ma tộc. Sau khi họ chết linh hồn toát ra mạnh hơn nhân loại, ma tộc bình thường rất nhiều. Bởi vậy, Thải Nhi hấp thu lực lượng tịnh hóa cũng cực kỳ khổng lồ. Nàng dốc sức tấn công, Bồ Thụ Tư, Tây Địch chịu thiệt nhất là không kịp Ma Thần Hóa.

Bồ Thụ Tư bị chém trúng cánh tay trái, Tịnh Hóa Lĩnh Vực mang đến lực lượng khủng bố lấy tốc độ mắt thường có thể thấy xâm thực miệng vết thương. Chớp mắt đã ăn mòn xương cốt, còn cực nhanh lan tràn lên trên.

Bồ Thụ Tư không uống là ma thần, trước nguy hiểm sinh mạng, tráng sĩ đoạn cổ tay. Vũ khí của gã là một cây đàn tranh, nhanh chóng kéo ra một dây đàn, chặt đứt cánh tay mới ức chế lực lượng tịnh hóa lan tràn. Nhưng mất đi một cánh tay thì có thể tưởng tượng sức chiến đấu bị ảnh hưởng cỡ nào.

Bồ Thụ Tư, Tây Địch xếp hạng cực cao, một tên mười hai, một tên mười ba. Nếu chúng chết đi để Thải Nhi rảnh rang thì sẽ ảnh hưởng cục diện chiến đấu.

Môi hở răng lạnh, tuy Thiên Sứ Ma Thần Bái Mông rất muốn đánh chết Lâm Hâm nhưng thời gian thật tình không kịp. Bất đắc dĩ, gã chỉ có thể nhanh chóng Ma Thần Hóa, cùng dời công kích hướng về Thải Nhi.

Thải Nhi thấy được lợi liền thu công, Tháp Vĩnh Hằng bay nhanh ra, phong ấn cả ba ma thần. Còn nàng thì có mười hai Thánh Vệ bảo vệ nhanh chóng hấp thu lực lượng tịnh hóa bổ sung tiêu hao trước đó.

Chiêu lấy Tháp Vĩnh Hằng phong ấn thì nàng sử dụng đã quen tay. Trong thời gian ngắn ngủi, nàng và Lâm Hâm phối hợp xử lý một ma thần.

Thải Nhi giơ ngón cái hướng Lâm Hâm, y cũng giơ ngón cái tay trái đáp lại, sau đó nhanh chóng bay ra khỏi cuộc chiến, trở về đầu tường Ngự Long quan điều chỉnh. Có đan dược của y thêm vào thực lực lĩnh vực cấp bậc, không bao lâu tu vi Lâm Hâm có thể hồi phục đến trạng thái cao nhất. Đợi khi y có thể lại giúp Thải Nhi chia sẻ thì hình hình sẽ là bộ dạng khác.

Thải Nhi không vây khốn ba ma thần quá lâu. Tháp Vĩnh Hằng tỏa ánh sáng trắng chói lòa, lại là luồng sáng bạc xẹt qua, hóa thành bóng sáng xuất hiện bên cạnh Thải Nhi, chính là Vương Nguyên Nguyên.

Đối thủ ban đầu của Vương Nguyên Nguyên là Nguyên Lực Ma Thần Ba Ba Thác Tư. Ba Ba Thác Tư thực lực mạnh mẽ, luôn du đấu với Vương Nguyên Nguyên. Trong quá trình du đấu, gã lần lượt đánh chết một kim Tinh Cơ Tòa kỵ sĩ, sáu Bí Ngân Cơ Tòa kỵ sĩ. Tuy Vương Nguyên Nguyên tức đến nghiến răng nhưng không có cách nào. Mỗi khi cô sắp đuổi kịp đối thủ thì công kích của Ba Ba Thác Tư luôn buộc cô lùi lại. Ma thần xếp hạng thứ tám đúng là có thực lực kinh khủng.

Trong khi Ba Ba Thác Tư cảm giác khí thế của Vương Nguyên Nguyên rõ ràng giảm sút, đang chuẩn bị phản công thì ánh bạc chợt lóe, cô đã biến mất.

Lúc trước gã cũng có chú ý tới Ngải Lợi Qua bị đánh chết, nhưng gã cách chiến trường bên Thải Nhi khá xa, muốn cứu viện đã không kịp. Lúc này Vương Nguyên Nguyên lại lần nữa biến mất, gã không như Thiên Sứ Ma Thần Bái Mông từng sốt mà ánh mắt trực tiếp nhìn hướng Thải Nhi, vừa lúc thấy Tháp Vĩnh Hằng nhanh chóng mở rộng. Sau đó

Vương Nguyên Nguyên xuất hiện bên cạnh Thái Nhi, chớp mắt cùng nàng biến mất trong Tháp Vĩnh Hằng. Cùng biến mất còn có mười hai Thánh Vệ.

Tác dụng của Tháp Vĩnh Hằng không chỉ là công kích và phong ấn, ở trong Tháp Vĩnh Hằng thì ma thần sẽ không liên hệ với Trụ Ma Thần được! Năm đó Long Hạo Thần đã dùng cách này đánh chết động Sát Ma Thần khắc La Tắc Nhĩ. Lúc này Thái Nhi sử dụng thì càng quen thuộc thêm.

Ba Ba Thác Tư thấy Vương Nguyên Nguyên và Thái Nhi cùng biến mất lập tức phát hiện không hay. Bồ Thụy Tư bị thương, gã và Tình Ma Thần Tây Địch không tiến hành Ma Thần Hóa, thực lực bị ảnh hưởng rất lớn. Dù Thiên Sứ Ma Thần Bái Mông có tu vi rất mạnh, xếp thứ chín, nhưng gã giống như Tình Ma Thần Tây Địch, Âm Luật Ma Thần Bồ Thụy Tư, đều là ma thần am hiểu ma pháp, mặt cận chiến rất yếu.

Ngược lại Thái Nhi và Vương Nguyên Nguyên đều là cường giả cận chiến. Đặc biệt là Thái Nhi, tốc độ nhanh như tia chớp, lại còn ở địa bàn của nàng, cộng thêm mười hai Thánh Vệ cấp chín hỗ trợ. Có thể tưởng tượng ba ma thần bị vây khốn nguy hiểm cỡ nào.

Nếu để nhóm Thái Nhi thực hiện được, đánh chết ma thần xếp hạng thứ chín, thứ mười hai, thứ mười ba, có thể nói sẽ ảnh hưởng cả chiến cuộc! Tổng cộng mới hai mươi vị ma thần lại đây, bọn họ giết là bốn cái xếp hàng đầu.

Ba Ba Thác Tư biết không thể giữ thực lực được nữa. Gã là người hầu trung thành của Ma Thần Hoàng, luôn đặt ý chí của Ma Thần Hoàng lên hàng đầu. Lúc này gã không công kích người khác mà vọt lên càng cao trên không trung tiến hành Ma Thần Hóa.

Một bóng sáng to lớn xuất hiện sau lưng Ba Ba Thác Tư, đó là con sư tử khổng lồ. Nhưng sư tử có ba cái đầu, chính giữa là đầu sư tử, bên trái là đầu báo, bên phải là đầu hổ. Ba cái đầu cùng rống gầm, Nguyên Lực Ma Thần Ba Ba Thác Tư cũng dung nhập vào bóng sáng to lớn đó.

Bóng sáng thu lại, hóa thành bộ giáp hoa lệ trùm lên người gã. Giáp tỏa ra ánh sáng ám kim, bắt mắt nhất là phù điêu ở ngực có hình đầu báo, đầu sư tử, đầu hổ.

Tay Ba Ba Thác Tư cầm trường cung chậm rãi kéo căng, lực lượng khủng bố chớp mắt tăng vọt đến đỉnh điểm. Ba cái đầu trước ngực hóa thành ba mũi tên dài, đều tỏa ra ánh sáng ám kim nồng đậm. Chỉ hướng mục tiêu chính là Tháp Vĩnh Hằng.

Cùng lúc đó, bỗng nhiên trong không khí vang tiếng hú chói tai. Tim Ba Ba Thác Tư đánh thịch một cái, nhưng lúc này gã tuyệt đối không thể rút tay lại, nếu không sẽ là kiếm củi ba năm thiêu một giờ.

Miệng Ba Ba Thác Tư phát ra tiếng gầm, bóng ảnh lúc trước từng xuất hiện nay lại hiện ra. Cùng lúc đó, gã tránh sang mười mét, Nguyên Lực Trụ Ma Thần phía xa phát ra tiếng nổ mãnh liệt.

Một luồng sáng bảy sắc xẹt qua, bắn hướng Ba Ba Thác Tư, ra tay chính là Diệp Tam Mê cũng nắm thần cung. Cùng lúc đó, Ba Ba Thác Tư buông ngón tay, ba mũi tên ám kim bay hướng Tháp Vĩnh Hằng.

Trong quá trình ba mũi tên bay tự hủy hóa ra đầu báo, đầu sư tử, đầu hổ. Khi chúng nó va chạm vào Tháp Vĩnh Hằng thì đường kính đã cỡ mười mét.

Ba tiếng nổ điếc tai, Tháp Vĩnh Hằng bị đánh bay khỏi mặt đất, ánh sáng trắng lấp lóe bốn phía. Không ngờ ở mép bên xuất hiện rậm rạp vết nứt, dù những vết rạn này nhanh chóng bị lấp đầy, hồi phục, trong khe hở có ánh sáng ám kim ngăn cản chúng nó khép lại.

Nguyên Lực Ma Thần Ba Ba Thác Tư lại giương cung.

Ánh sáng chợt lóe, Thái Nhi, Vương Nguyên Nguyên và ba ma thần lúc trước bị vây khốn xuất hiện bên ngoài. Ba Ba Thác Tư cứu viện đúng là kịp thời. Thái Nhi, Vương Nguyên Nguyên cộng thêm mười hai Thánh Vệ hợp tác đối mặt Tây Địch, Bồ Thụy Tư chưa kịp Ma Thần Hóa

thì chiếm ưu thế tuyệt đối. Đáng tiếc, thời gian không cho phép họ đánh chết ba ma thần thì Tháp Vĩnh Hằng đã báo nguy.

Tháp Vĩnh Hằng chính là di vật duy nhất mà Tử Linh Thánh Pháp Thần, Vong Linh Thiên Tai Y Lai Khắc Tư để lại cho Thái Nhi, tất nhiên nàng không thể để nó bị phá hư. Huống chi Tháp Vĩnh Hằng còn chứa mười hai Thánh Vệ, nếu nó thật sự bị hủy thì mười hai Thánh Vệ cũng tiêu đời.

Bất đắc dĩ Thái Nhi chỉ đành mang Vương Nguyên Nguyên và mọi người truyền tống ra.

Tình Ma Thần Tây Địch, Âm Luật Ma Thần Bồ Thụ Tư không dám chậm trễ, chớp mắt hoàn thành Ma Thần Hóa, cũng cho mình thời gian thở dốc, lấy Thiên Sứ Ma Thần Bái Mông dẫn đầu cùng tấn công Thái Nhi.

Vương Nguyên Nguyên và Thái Nhi liếc nhau, cô nhoáng người lên, lại xông hướng Ba Ba Thác Tư. Trong mắt cô, tia đỏ máu càng dày đặc hơn.

Hai lần biến đổi chiến thuật, một lần thành công, một lần thất bại, nhưng coi như đánh chết được một ma thần. Trải qua thời gian ngắn nghỉ ngơi, Lâm Hâm lại xuất hiện trên chiến trường. Y xuất hiện ở sau lưng Vương Nguyên Nguyên, hợp thành tổ hợp chiến sĩ và ma pháp sư tốt nhất. Cùng chiến đấu với Nguyên Lực Ma Thần Ba Ba Thác Tư.

Khi Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi phát động thì Anh Hùng Vĩnh Hằng, các cường giả Thánh Điện cũng dốc sức bùng phát công kích.

Nghịch Thiên Ma Long Trụ Ma Thần Hoàng đột nhiên biến mất, ai đều đoán ra Ma Thần Hoàng thi triển Ma Thần Hóa, lại còn nhờ vào lực lượng Trụ Ma Thần đối kháng với Long Hạo Thần, tất nhiên niềm tin tăng mạnh. Khí thế ma tộc thì bị ảnh hưởng không nhỏ.

Tình hình vốn ổn định theo các cường giả Liên Bang Thánh Điện bùng nổ mà biến kịch liệt nhiều. Khi đám Thái Nhi hai lần ra chiến thuật, bên ma tộc lần lượt có năm Nghịch Thiên Ma Long chết đi, hai Nguyệt Ma, Tinh Ma chết. Bên nhân loại thì chết trận bốn Anh Hùng Vĩnh Hằng.

Anh Hùng Vĩnh Hằng ở trong cuộc chiến này không chỉ sinh ra tác dụng quyết định, họ còn làm gương cho binh sĩ. Thường khi các cường giả Liên Bang Thánh Điện gặp nguy hiểm, đám Anh Hùng Vĩnh Hằng luôn sẽ xông ra, thậm chí dùng cái giá Hỏa Hồn sẽ tắt ngấm cản thế công của kẻ địch.

Nhưng họ không chết uổng phí, mỗi lúc một Anh Hùng Vĩnh Hằng chết thì ít nhất kéo theo một cường giả cấp chín quân địch cùng chết trận.

Ngàn cường giả ma tộc cấp tám còn sót lại chưa tới một nửa, khoảng hơn bốn trăm. Nhưng bên nhân loại thì uy lực Ma Đạo đại pháo cũng giảm thấp nhiều. Dưới tình huống vận dụng bắn pháo quá sức mình, có hơn một phần ba Ma Đạo đại pháo tạc nổ. Cường giả nhân loại thao tác chúng nó dường như chưa từng nghĩ tới vận dụng Ma Đạo đại pháo quá mức chịu đựng thì sẽ mang đến nguy hiểm cho mình.

Có một kỵ sĩ cấp sáu vận dụng Ma Đạo đại pháo dốc sức oanh kích, tạc nổ một ma tộc cấp tám, Ma Đạo đại pháo nhiệt độ quá cao, chẳng ngờ kỵ sĩ đem linh lực lan khắp người, khi kêu gọi đồng bạn tiếp tục bắn thì tự thân tiến lên ôm lấy nòng Ma Đạo đại pháo, dùng linh lực của mình giảm thấp nhiệt độ.

Cuối cùng thân thể gã bị đốt trọi trên Ma Đạo đại pháo, Ma Đạo đại pháo này lại bắn ra một lần nữa. Không biết có phải vì bị đồng bạn hy sinh kích động, pháo thủ thay thế gã công kích định vị rất chính xác lần nữa đánh chết một cường giả ma tộc cấp tám. Lúc này Ma Đạo đại pháo rốt cuộc không chịu nổi nhiệt độ cao, nổ tung.

Trên tường thành dày của Ngự Long quan bị tạc thành cái hố. Bao gồm pháo thủ và mặt sau nhân viên tùy thời chuẩn bị thay thế gã, tổng

cộng sáu vị kỳ sĩ anh dũng hy sinh.

Bọn họ dùng sinh mạng và tinh thần kỳ sĩ của mình bảo vệ tôn nghiêm Ngự Long quan, bảo vệ tương lai nhân loại. Bọn họ là anh hùng chân chính.

Tình huống tương tự gần như xảy ra ở mỗi một nòng pháo Ma Đạo đại pháo. Sử dụng ma tinh càng cường đại thì khả năng Ma Đạo đại pháo liên tục bắn tự nổ càng lớn.

Đặc biệt là siêu cấp Ma Đạo đại pháo lấy Vương Miện Ma Thần Tát Mễ Cơ Nạp làm năng lượng cung cấp. Tuy bởi vì tài liệu làm ra nó rất quý giá mà không nổ tung, nhưng lúc bắn thì xung quanh sẽ sinh ra nhiệt độ cao không gì sánh bằng. Nó bắn xong nhất định phải có người chinh lý mới phát huy ra tác dụng lớn nhất.

Siêu cấp Ma Đạo đại pháo này đã bắn ra bốn lần, muốn chinh lý nó một lần cần bốn cường giả nhân loại tiến hành, trong đó tối thiểu phải có một ma pháp sư.

Lần đầu tiên bắn, nếu nói khi đó pháo thủ còn không biết vấn đề trong đó, vậy ba phát sau đâu?

Pháo thủ phụ trách bắn đợt hai trước khi đi hướng siêu cấp Ma Đạo đại pháo thì bình tĩnh vượt quần áo, cắn đầu ngón tay viết vài chữ, khiến huynh đệ đằng sau truyền về cho người nhà bọn họ.

Huyết thư của họ rất đơn giản.

Chủ pháo thủ viết, bà xã, nói cho con chúng ta, cha nó là vì nhân loại mà bắn.

Ma pháp sư viết là, đem tài sản của ta đều quyên tặng Ma Pháp Thánh Điện.

Hai phó pháo thủ viết là, cha yêu con, các con yêu quý. Các con, ba ba là anh hùng.

Để lại huyết thư, bốn người thẳng tiến tới khoang thuyền bắn. Siêu cấp Ma Đạo đại pháo lại nổ, thật sự đánh chết một Nghịch Thiên Ma Long, mà bốn vị anh hùng cũng anh liệt hy sinh.

Bọn họ chết, so với Anh Hùng Vĩnh Hằng và các cường giả cấp chín bay ngoài tường chết trận ý nghĩa đều giống nhau. Anh hùng, không chia mạnh yếu.

Biết rõ trong núi có hổ còn đi, biết rõ là chết mà vẫn không quay đầu, mỗi một cường giả Liên Bang Thánh Điện đều đang dùng máu và sức lực cuối cùng của mình chiến đấu vì bảo vệ sinh tồn cho nhân loại. Bọn họ chết, nặng như núi cao.

Qua trận đại chiến quyết định nhân loại sống chết này, Ngự Long quan thật sự vượt qua Đông Nam quan và Vạn Thú quan, thay tên là Anh Hùng quan. Cùng lúc đó, ba quan ải dựng lên bia anh hùng, để ca tụng các anh hùng trên chiến tranh vì tương lai nhân loại dâng ra sinh mạng quý giá.

*Két!!! *

Tiếng rít chói tai phát ra từ một góc chiến trường. Một bóng dáng cao to ở trên không trung bỗng xoay tròn nửa vòng, sau đó mạnh đập xuống mặt đất.

Một bóng dáng xanh ngọc tựa u hồn đuổi theo sau, bởi vì tốc độ quá nhanh nên thân thể như ảo ảnh. Tuy nhiên lúc đáp xuống thì sau lưng dẫn theo khe hở không gian bị xé rách.

Cái người từ không trung té xuống chẳng phải chính là Tư Mã Tiên ư? Còn đuổi theo sau lưng gã là xếp hạng Trụ Ma Thần thứ mười ma tộc, Thiểm Điện Ma Thần Kiếm Nhĩ.

Từ vai trái Tư Mã Tiên kéo dài đến phần eo bên phải có vết thương kinh người, giáp dày trên người gã gần như bị chém xuyên qua, có vết

máu chảy ra, hơi thở của gã cực kỳ yếu ớt. Khí thể vô cùng mạnh mẽ đã không còn sót lại chút gì, chỉ có đầu trọc là vẫn lóe sáng.

Tuy thân thể gã bị Thiểm Điện Ma Thần Kiếm Nhĩ chém rơi nhưng tay vẫn nắm chắc xiềng xích Quang Chi Đại Lực Hoàn. Mắt thấy người gã sắp đập xuống đất.

Thiểm Điện Ma Thần Kiếm Nhĩ và Tư Mã Tiên đấu với nhau nửa ngày, Tư Mã Tiên dựa vào uy lực Tử Huyền Thần Lôi Linh Lô, lấy tia chớp che phủ diện tích miễn cưỡng chặn lại công kích của Kiếm Nhĩ.

Nhưng Kiếm Nhĩ nổi danh trong ma tộc là công kích mạnh mẽ, thực lực đúng thật là ở trên Tư Mã Tiên. Trong đám ma thần, quan hệ giữa Thiểm Điện Ma Thần Kiếm Nhĩ và Xà Thương Ma Thần Ngải Lợi Qua là thân thiết nhất, có thể nói là bạn chí cốt.

Kiếm Nhĩ mắt thấy Ngải Lợi Qua chết dưới chiêu của Lâm Hâm, khi đó gã bị Tư Mã Tiên dùng lực lượng lôi điện quán quýt không thể kịp lúc cứu viện.

Ngải Lợi Qua chết khiến Kiếm Nhĩ đỏ mắt, không thêm giữ thực lực nữa, trực tiếp dùng Ma Thần Hóa, sức mạnh bùng chốc hoàn toàn đè bẹp Tư Mã Tiên. Gã dựa vào lực công kích và tốc độ khủng khiếp rút cuộc phá tan phòng tuyến của Tư Mã Tiên, một lưỡi hái chém vào ngực Tư Mã Tiên. Nếu không phải có giáp cấp sử thi phòng ngự, sợ rằng một nhát kia đã chém Tư Mã Tiên thành hai.

Chi trước của Kiếm Nhĩ như là bộ ngựa, dưới thân có bốn chân, lưng có đôi cánh mỏng manh. Một khi giương ra chẳng những tốc độ bay rất nhanh, đặc biệt am hiểu ở trên không trung chuyển hướng. Cách công kích của gã hơi giống Long Hạo Thần và mấy cường giả Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi thường dùng Tu La Trảm. Hơn nữa mỗi một nhát đều sắc bén như Tu La Trảm. Một khi đánh trúng chính là trọng thương.

Ánh sáng xanh lấp lóe, nếu mắt thường có thể bắt kịp vậy sẽ thấy, đôi cánh sau lưng Kiếm Nhĩ bắt đầu lấy loại màu xanh quái dị nhanh chóng

kéo dài lên trên. Không chỉ là cánh, từ bốn chân lan lên trên cùng một màu sắc. Cuối cùng ánh sáng xanh quái dị này tập trung ở đôi chi trước.

Đây là lĩnh vực của Kiếm Nhĩ, Phá Phong Lĩnh Vực. Dem uy lực toàn bộ dồn vào sức phá hoại, tăng cường sự sắc bén. Lĩnh vực của gã chẳng những có thể tăng lực công kích lên cực độ, thậm chí còn có khả năng chém đứt lĩnh vực của đối thủ, có thể nói là một loại lĩnh vực cực kỳ đặc biệt mà uy lực vô cùng khủng khiếp. Có thể tiến vào mười hạng đầu trong bảy mươi hai Trụ Ma Thần, tu vi của gã sẽ yếu sao?

Ngải Lợi Qua chết hoàn toàn chọc giận Kiếm Nhĩ. Gã phải đem Tư Mã Tiên thành tế phẩm thứ nhất trước đòn công kích của Phá Phong Lĩnh Vực, giết chết Tư Mã Tiên rồi mới đi báo thù cho Xà Thương Ma Thần Ngải Lợi Qua.

Bị Trụ Ma Thần Ma Thần thứ mười ma tộc dốc sức phát động một kích trí mạng, không chút nghi ngờ, bây giờ Tư Mã Tiên đã rơi vào tình thế cực kỳ nguy hiểm. Nhưng nếu Kiếm Nhĩ quen biết Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi, vậy gã nên hiểu giữa các đoàn viên Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi phối hợp cực kỳ ăn ý. Nhưng mà tại sao dưới tình huống Tư Mã Tiên đối mặt nguy hiểm như vậy, Thái Nhi không phát động Thuần Thiểm Vực? Hơn nữa mới rồi lúc gã bị công kích, tại sao không xuất hiện hiệu quả Linh Hồn Xiềng Xích sinh mệnh cùng chung?

Đáng tiếc, Kiếm Nhĩ không biết những điều đó. Đây là lần đầu tiên gã ở trên chiến trường đối mặt thành viên Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi.

Trong mắt Tư Mã Tiên không có hoảng loạn, tay gã nắm chặt Quang Chi Đại Lực Hoàn. Từ không trung rơi xuống chỉ hai giây gã đã bị đập mạnh xuống đất, bởi vì lúc trước công kích của Kiếm Nhĩ đủ mạnh, thêm vào Quang Chi Đại Lực Hoàn và trọng lượng bản thân gã, điều này khiến người gã lọt sâu vào lòng đất. Kiếm Nhĩ vận dụng Phá Phong Lĩnh Vực, đôi Đường Lang đao đã từ trên trời giáng xuống, mang theo ánh

sáng xanh quái dị chém vào người Tư Mã Tiên, chuẩn bị xé gã thành tám mảnh.

Ngay khi Tư Mã Tiên sắp trúng chiêu của Kiếm Nhĩ thì bỗng nhiên xuất hiện hình ảnh kỳ lạ.

Ngực Tư Mã Tiên đột ngột lóe luồng sáng trắng, một đồ án thiên sứ trắng lạng lẽ xuất hiện vị trí ngực giáp của gã. Trên mặt thiên sứ tuyệt mỹ có ngấn nước mắt, đôi con ngươi trong suốt như tràn ngập bi thương vô tận.

Giây phút thiên sứ xuất hiện, một bóng người hiện ra trước mặt Tư Mã Tiên, tấm thuẫn to lớn vừa lúc chặn lại Thiểm Điện Ma Thần từ trên trời giáng xuống.

*Keng keng!!! *

Hai tiếng nổ vang chấn điếc tai. Dưới tác dụng của Phá Phong Linh Vực và Ma Thần Hóa, bóng người đột ngột đến bị Thiểm Điện Ma Thần Kiếm Nhĩ đánh bay.

Nhưng y cũng thành công cứu được Tư Mã Tiên. Kiếm Nhĩ đánh bay đối thủ xong chính mình cũng văng ra, không tiếp tục chém Tư Mã Tiên ở dưới đất.

Hơn nữa lúc chém trúng tấm thuẫn của đối thủ, Kiếm Nhĩ thấy hai tấm đồ tượng kỳ lạ. Một tấm là Bi Thương thiên sứ giống hệt ngực Tư Mã Tiên, một cái khác là Kinh Sợ Ác ma.

Hai đồ tượng xuất hiện trên tấm thuẫn, mỗi bên chiếm một nửa diện tích tạo thành cảnh tượng quái dị tấm thuẫn nửa trắng nửa đen.

Đánh bay kỵ sĩ cầm tấm thuẫn, Kiếm Nhĩ lại thấy rõ ràng đồ tượng ác ma trên tấm thuẫn biến hư ảo. Một bóng ảo dường như từ tấm thuẫn chui ra rơi trên người gã.

Bởi vì gã dốc sức ra một kích cho nên muốn thu tay né tránh cũng không được. Vậy nên dù cảm giác có chút không đúng, gã chỉ có thể chém trúng đối phương thì chịu đựng ảo ảnh xâm nhập.

Có chuyện gì? Kiếm Nhĩ thầm giật mình, vội thúc đẩy linh lực định xua tan lực lượng kẻ địch xâm nhập vào người. Nhưng gã lập tức phát hiện làm vậy hoàn toàn uổng công. Bởi vì gã không hề cảm giác có năng lượng nào xâm nhập vào người.

Cùng lúc đó, Tư Mã Tiên vốn té xuống đất bò dậy, bộ dạng hơi chật vật, mặt xám mảy tro. Nhưng khi gã nhìn Kiếm Nhĩ thì nhếch môi cười, nói một câu Kiếm Nhĩ nghe không hiểu.

"Đây là chiến đấu giữa thiên sứ và ác ma." Nói xong thiên sứ ở ngực gã bỗng biến sáng người.

Dường như Bi Thương Thiên Sứ sống lại. Cùng lúc đó, trên ngực Kiếm Nhĩ cũng xuất hiện đồ án, chính là Kinh Sợ Ác Ma trên tấm thuẫn của kỵ sĩ kia.

Chớp mắt, người Kiếm Nhĩ và Tư Mã Tiên như là hai cực nam châm sinh ra lực hấp dẫn cực lớn, vọt hướng đối phương. Lực lượng đó mạnh mẽ hoàn toàn vượt qua tu vi của họ.

Nguy rồi. Kiếm Nhĩ đã đoán ra tình hình nguy cấp, nhưng dù trong trạng thái Ma Thần Hóa thì gã không thể chống lại lực hút khủng bố. Gã chỉ có thể trơ mắt nhìn thân thể mình đụng hướng Tư Mã Tiên. Thân hình Tư Mã Tiên trong khoảnh khắc điên cuồng phòng lên, chớp mắt toàn thân lấp lánh ánh sáng vàng đậm đặc, biến cao hơn trăm mét.

Không chút nghi ngờ, giúp Tư Mã Tiên chặn một kích trí mạng chính là Hàn Vũ. Hoàn thành lần ngăn cản này xong, y là người sở hữu Kinh Sợ và Bi Thương Thần Ấn vương tọa, Hủy Diệt và Khoan Thứ Thần Ấn kỵ sĩ không tiếp tục giúp đỡ Tư Mã Tiên chiến đấu mà nhanh như chớp quay về chiến trường nguyên bản, tiếp tục chặn đối thủ trước đó.

Tuy Thiểm Điện Ma Thần Kiếm Nhĩ không biết đã trúng kỹ năng gì của đối phương, nhưng lúc này trong lòng gã rối loạn. Tình huống không biết mới là đáng sợ nhất, nhưng là ma thần, còn là hạng thứ mười cường đại, giây phút mấu chốt tất nhiên Kiếm Nhĩ sẽ không tỏ ra yếu thế. Không thể né tránh vậy cứ đón nhận đi. Thiểm Điện Ma Thần không thể phát huy ra tốc độ nhanh nhất, nhưng gã còn lực công kích khủng bố.

Đôi lưỡi hái nâng lên, Phá Phong Lĩnh Vực lần nữa bùng phát, ánh sáng âm u chớp lóe cắt hướng trái tim Tư Mã Tiên.

Kiếm Nhĩ đã hiểu, lúc trước Tư Mã Tiên còn chưa ra hết sức, ít nhất không sử dụng lĩnh vực này! Nhưng mặc kệ lĩnh vực của gã có mạnh cỡ nào, ở trước mặt Phá Phong Lĩnh Vực đều không chút tác dụng. Không phải thân thể biến to là có thể triệt tiêu thương tổn. Cho dù gã có thể tính kế được Kiếm Nhĩ, khiến Kiếm Nhĩ mất đi ưu thế tốc độ, nhưng trước đòn công kích mạnh mẽ thì gã vẫn phải chết. Tối đa thì là sắp chết phản phệ lại một lần công kích của Kiếm Nhĩ mà thôi. Nhưng dưới trạng thái Ma Thần Hóa, Kiếm Nhĩ có tự tin chặn được công kích từ Tư Mã Tiên.

Một lớn một nhỏ, hai bóng người chớp mắt va chạm. Tư Mã Tiên đã cao tới trăm mét về mức nhanh nhẹn không thể nào so sánh với Kiếm Nhĩ. Đôi Đường Lang đao của Kiếm Nhĩ quả nhiên trước đâm vào ngực gã.

Mắt Kiếm Nhĩ xẹt qua tia lạnh lẽo khinh thường. Đừng nói là tên đầu trọc này, coi như là cỡ Nguyệt Ma Thần, Tinh Ma Thần bị song đao Phá Phong Lĩnh Vực của gã đâm trúng thì chết chắc rồi. Chỉ có Ma Thần Hoàng bộ hạ là còn có thể ngăn chặn được.

Tư Mã Tiên có thể chặn được Phá Phong Lĩnh Vực của Kiếm Nhĩ không? Tất nhiên là không rồi. Trụ Ma Thần thứ mười nổi danh công kích sau khi Ma Thần Hóa cùng thi triển Phá Phong Lĩnh Vực, lực công kích trong khoảnh khắc này đủ vào ba hạng đầu ma tộc.

Nhưng có một điều kiện là gã có thể phát huy ra lực công kích, Phá Phong Lĩnh Vực sinh ra tác dụng mới được.

Phá Phong Lĩnh Vực mang theo song Đường Lang đao cách ngực Tư Mã Tiên chưa tới một tấc thì lực lượng quang minh ngoài người Tư Mã Tiên bị xé rách, cơ ngực gã cảm nhận đau nhói.

Giây phút nguy hiểm này, hiện ra hình ảnh đối với Thiểm Điện Ma Thần Kiếm Nhĩ là quái dị, đối với Tư Mã Tiên là kỳ diệu.

Kinh Sợ Ác Ma ở ngực Kiếm Nhĩ, Bi Thương Thiên Sứ ở ngực Tư Mã Tiên cùng sáng lên. Khoảnh khắc tỏa sáng, Kinh Sợ Ác Ma ngửa đầu phát ra tiếng hú dài không âm thanh. Trong mắt Bi Thương Thiên Sứ thì tràn ra hai giọt nước mắt. Hai giọt nước mắt trong suốt như ẩn chứa thế gian tình khiết nhất.

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 326

Kinh Sợ Và Bi Thương Vận Luật

Bạn đang đọc truyện được copy tại Truyện FULL

Tiếng hú không thanh âm của Kinh Sợ Ác Ma đánh vào đầu Thiểm Điện Ma Thần Kiếm Nhĩ, gã chỉ thấy đầu như bị ngàn vạn gai nhọn đâm vào, người run bần bật. Thế công dừng mãnh bị ảnh hưởng, lực công kích giảm mạnh.

Hai giọt nước mắt của thiên sứ thì rơi vào bên trên Đường Lang đao của Thiểm Điện Ma Thần Kiếm Nhĩ. Chỉ thấy vị trí nước mắt thiên sứ tỏa ra hai tầng sáng trắng lan tràn nguyên thanh đao. Không cản trở công kích cũng không tổn hại nó chút nào.

Nhưng Phá Phong Lĩnh Vực ẩn chứa trên Đường Lang đao của Kiếm Nhĩ cùng với hơi thở hắc ám, lực lượng mặt trái kèm trong công kích đều biến mất bởi hai giọt nước mắt thiên sứ. Cũng có thể nói là biến mất vào giây phút mấu chốt của cuộc chiến.

Phập phập Hai tiếng.

Hai thanh Đường Lang đao vẫn đâm vào trong ngực giáp Tư Mã Tiên, chẳng qua thân thể gã phòng lên gấp trăm lần, bộ giáp có lực lượng lĩnh vực rót vào thì nước lên thuyền lên. Đường Lang đao là lực công kích mạnh nhất của Kiếm Nhĩ, dù không còn năng lực kèm theo thì vẫn cực kỳ sắc bén. Nhưng nó không thể cắm vào cơ ngực Tư Mã Tiên.

Nếu như Phá Phong Lĩnh Vực và Kiếm Nhĩ cường điệu tăng phúc năng lực khác thì mặc kệ người Tư Mã Tiên tăng vọt tới mức nào, hai đao đâm vào thì Thiểm Điện Ma Thần Kiếm Nhĩ có tin tưởng tuyệt đối sẽ xé nát lão trọc này. Đáng tiếc, hiện tại đây chỉ là hai thanh Đường Lang đao sắc bén mà thôi.

Trên khuôn mặt cứng cỏi của Tư Mã Tiên nhe răng cười. Gã chờ giây phút này đã rất lâu rồi. Luôn bị Thiểm Điện Ma Thần Kiếm Nhĩ ức chế, gã cứ phải nhịn nhẫn, là vì có thể ở phút cuối cho đối phương một kích trí mạng.

Đừng nhìn Hàn Vũ chỉ giúp gã cản một phát, nhưng lần này là phối hợp đã sớm thiết kế tốt giữa Tư Mã Tiên và Hàn Vũ. Tựa như phối hợp của Thái Nhi cùng Vương Nguyên Nguyên, Lâm Hâm vậy.

Động tác của Tư Mã Tiên không nhanh nhẹn bằng Kiếm Nhĩ, nhưng cũng không chậm bao nhiêu! Khi song đao của Kiếm Nhĩ đâm vào người Tư Mã Tiên thì động tác gã đã gần xong. Công kích của gã tràn ngập cảm giác bạo lực. Quang Chi Đại Lực Hoàn xoay tròn đập vào ngực gã. Không sai, bản thân mình cũng không tha. Quả cầu sắt khổng lồ tăng gấp mấy chục lần tựa như đại pháo đánh vào ngực mình.

Lĩnh vực của Tư Mã Tiên kêu là Quang Chi Đại Lực Hoàn, giống như Long Nhã Đình, cũng là Lĩnh Vực Vũ Khí. Tuy không như Long Nhã Đình có thể triệt để hóa thân thành kiếm, nhưng uy lực mạnh mẽ không kém bao nhiêu.

Lúc này Quang Chi Đại Lực Hoàn hóa thân thành lĩnh vực hết sức đập vào người gã, thoát trông là không để ý an toàn bản thân, nhưng nhìn từ lĩnh vực thì người gã cũng là một phần của Quang Chi Đại Lực Hoàn. Cái đập này chính là kết hợp giữa hai phía, sẽ có bao nhiêu thương tổn với gã chứ?

Tiếng hú sắc nhọn tàn phá trong đầu, óc đau nhức dữ dội khiến thân thể Kiếm Nhĩ không thể kiềm chế cương cứng. Giây phút đòn tấn công

của gã trúng Tư Mã Tiên chính là lúc bản thân bị hấp thu còn chịu tiếng hú ảnh hưởng.

Thời cơ này hoàn toàn nằm trong vòng khống chế của Tư Mã Tiên, có thể nói là khống chế tốt đến mức kỳ diệu. Toàn phương vị suy yếu Kiếm Nhĩ, cũng cho mình chưa đủ thời gian.

*Bộp! *

Quang Chi Đại Lực Hoàn mạnh đập vào ngực Tư Mã Tiên cao trăm mét vô cùng vạm vỡ. Phút chốc, Quang Chi Đại Lực Hoàn tỏa ánh sáng chói lòa, ngực gã biến thành màu tím lấp lánh.

Một con gián nếu bị ngọn núi lớn nghiền thì sẽ có kết quả gì?

Làm một trong mấy ma thần có lực công kích mạnh nhất ma tộc, Kiếm Nhĩ mạnh về công kích mà phòng ngự thì không giỏi bao nhiêu.

Nếu dưới tình huống bình thường, Trụ Ma Thần của gã không xa, dù gặp nguy hiểm thì có thể dựa vào Trụ Ma Thần truyền tống rời đi. Nhưng các thành viên Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi đấu với ma thần số lần quá nhiều rồi, kinh nghiệm cực kỳ phong phú. Tư Mã Tiên và Hàn Vũ đã lập nên sát cục này thì tất nhiên sẽ không cho gã cơ hội chạy trốn!

Tiếng hú kinh hãi trong đầu từ lúc bắt đầu đến khi kết thúc kéo dài ba giây, nhưng ba giây này bám chặt Kiếm Nhĩ. Nếu đổi làm một ma thần cường đại về lực lượng tinh thần, am hiểu ma pháp, có lẽ thời gian sẽ rút ngắn. Nhưng Kiếm Nhĩ truy cầu sức mạnh quá cao, cho nên các mặt khác không mạnh lắm. Vậy nên gã hoàn toàn rơi vào cạm bẫy, không cách nào thoát ra.

Nhưng dù lực phòng ngự của Kiếm Nhĩ có yếu đến đâu thì cũng là ma thần xếp mười hàng đầu, còn có Ma Thần Hóa hộ thể. Vậy nên tuy một kích của Tư Mã Tiên dựa vào sức mạnh Lĩnh Vực Vũ Khí công kích

đập trúng gã nhưng không thể giết chết Kiếm Nhĩ ngay. Tuy nhiên, Kiếm Nhĩ đã tim đập chân run.

Va chạm kịch liệt, Kiếm Nhĩ cảm thấy nội tạng như bị nghiền nát. Càng khiến gã tuyệt vọng là Đường Lang đao bị sức mạnh khủng bố nghiền gãy. Mất đi Đường Lang đao, gã như con cọp không có nanh. Lúc này Kiếm Nhĩ chỉ muốn chạy trốn, nhưng tiếng hú kinh hãi kéo dài hai giây, trước khi tiếng hú kết thúc thì gã không cách nào liên hệ với Trụ Ma Thần của mình, thậm chí muốn thi triển Thiên Ma Giải Thể cũng không cách nào.

Người quen biết Tư Mã Tiên đều hiểu, từ lúc Quang Chi Đại Lực Hoàn đập vào thì công kích mới là bắt đầu.

Tư Mã Tiên không chút giữ lại, gã biết mình đối mặt là đối thủ cỡ nào. Chỉ cần cho Kiếm Nhĩ cơ hội thở dốc, nói không chừng song Đường Lang đao còn có thể mọc ra. Vậy nên giống như Lâm Hâm lúc trước bùng nổ, gã không chút giữ lại.

Tiếp theo là tiếng sấm liên tục nổ vang trước ngực Tư Mã Tiên.

Phấn toái, nghiền ép, tam trọng bạo phá cộng Tử Lôi Cuồng điện, Tử Huyền Thần Lôi Pháo.

Thiểm Điện Ma Thần trở thành đối thủ thứ nhất từ khi Tư Mã Tiên có lĩnh vực, hoàn toàn nhận lấy Lĩnh Vực Vũ Khí toàn diện công kích. Dù là Tăng Ác Vương trước kia cũng không được chiêu đãi thế này.

Chính Tư Mã Tiên bị điện giật người run bần bật, ngực bốc khói đen. Khi gã lấy xuống Quang Chi Đại Lực Hoàn thì đừng nói là xác Kiếm Nhĩ, ngay cả Vương Miện Ma Thần cũng thành mảnh vụn.

Uy lực Lĩnh Vực Vũ Khí là dễ ngăn cản lắm sao?

Mấy phút ngắn ngủi, mục sư đầu trọc Tư Mã Tiên phá vỡ kỷ lục chiến trường Lâm Hâm vừa sáng tạo, đem ma thần chết trận cao nhất xếp

hạng tăng lên thứ mười.

Xà Thương Ma Thần Ngải Lợi Qua và Thiểm Điện Ma Thần Kiếm Nhĩ là đôi huynh đệ cùng chung hoạn nạn có thể đoàn tụ tại thế giới khác. Trụ Ma Thần của chúng đều ảm đạm xuống.

Tư Mã Tiên tiêu hao thậm chí ít hơn Lâm Hâm một chút. Dù sao gã được Hàn Vũ trợ giúp trực tiếp nhất.

Tư Mã Tiên giơ ngón cái hướng Hàn Vũ, cũng sờ đồ tượng Bi Thương thiên sứ trước ngực, đồ tượng Bi Thương thiên sứ lạng lẽ biến mất.

Kinh Sợ và Bi Thương Thần Ấn vương tọa chính là Thần Ấn vương tọa có xếp hạng cao nhất trừ Vĩnh Hằng và Sáng Tạo Thần Ấn vương tọa ra, cũng là Thần Ấn vương tọa thứ nhất nhân loại phỏng chế.

Trong lịch sử sáu ngàn năm thời đại hắc ám, Kinh Sợ và Bi Thương Thần Ấn vương tọa chỉ thừa nhận hai kỳ sĩ, Hàn Vũ là người thứ hai.

Thần Ấn vương tọa này chỉ cung cấp một vũ khí là tấm thuẫn, Kinh Sợ và Bi Thương tấm thuẫn. Về mặt lực phòng ngự có thể xưng là đứng đầu năm Thần Ấn vương tọa phụ thuộc. Lúc này Hàn Vũ một mình một người nhẹ nhàng chặn Ma Long chiến đội cấp Ma Vương. Bị Nghịch Thiên Ma Long tộc, Nguyệt Ma tộc, Tinh Ma tộc, ba Ma Vương bao vây mà có thể trong giây phút mấu chốt giúp Tư Mã Tiên một tay, do đó có thể thấy lực phòng ngự của Kinh Sợ và Bi Thương Thần Ấn vương tọa kinh khủng cỡ nào.

Nhưng xem biểu hiện mới rồi của Kinh Sợ và Bi Thương tấm thuẫn, tác dụng của Thần Ấn vương tọa này tuyệt đối không chỉ là phòng ngự thôi. Hàn Vũ thi triển ra kỹ năng tên là Kinh Sợ và Bi Thương vận luật. Kỹ năng này có thể dùng trên người mình, cũng có thể dùng trên người kẻ khác, là một kỹ năng phụ trợ và hạn chế cường đại.

Hàn Vũ và Tư Mã Tiên từng nhiều lần thử nghiệm hiệu quả tiếng hú sợ hãi, họ còn lấy Tinh Không Thần Thánh ký sĩ Dương Hạo Hàm làm thực nghiệm. Sự thật chứng minh, coi như là cường giả đẳng cấp cỡ Dương Hạo Hàm, ma khí hợp nhất cộng tinh thần lực cực kỳ khổng lồ vẫn bị tiếng hú sợ hãi kiềm chế hai giây trở lên. Hơn nữa chỗ đáng sợ nhất của kỹ năng này là không thể đánh gãy hay tiêu trừ. Nhưng có một điều kiện, đó là chính diện đánh trúng đối thủ, khuyết điểm duy nhất của kỹ năng này là không cách nào tủa định đối thủ phát ra. Nhất định phải khiến đối phương không thể né tránh mới được. Nếu không thì Hàn Vũ đã không đợi Tư Mã Tiên rơi vào nguy hiểm mới ra tay.

Hai đồng bạn Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi hợp tác rất cuộc lại xử lý một ma thần thứ hạng rất cao, khiến cục diện nhân loại nhẹ nhàng chút.

Nhưng sức chiến đấu của đám ma thần vẫn khá là khủng bố. Trong thời gian ngắn ngủi đã có hai Anh Hùng Vĩnh Hằng chết. Lâm Hâm nhân lúc này lại tham gia vào chiến trường. Y trực tiếp bay đến bả vai Tư Mã Tiên quăng cho gã vài viên đan dược, rồi lấy vai Tư Mã Tiên làm pháo đài, Bất Hủ Long Hỏa làm nòng súng bắt đầu toàn trường phát uy, dựa vào lực công kích cường đại của Thánh Dương Linh Vực công kích kẻ địch buộc phải tự cứu.

Tư Mã Tiên nhân dịp đó hồi phục linh lực bị tiêu hao và mới chịu vết thương.

Hai bên cùng bùng nổ, cục diện trở về thế cân đối kỳ lạ. Bên Liên Bang Thánh Điện đúng thực giết rất nhiều cường giả ma tộc. Nhưng cùng lúc đó, Ma Đạo đại pháo cũng nổ nhiều, mất đi đa phần sức chiến đấu. Còn quyết chiến đỉnh cao cấp chín thì hai bên tổn thất không chênh lệch là bao. Tổng thể thì ma tộc tổn thất nhỏ hơn chút. Dù sao ma thần có Trụ Ma Thần chống lưng. Dựa vào Trụ Ma Thần che chở, Ma Thần Hóa tăng năng lực, trừ phi giống như Lâm Hâm, Tư Mã Tiên đánh cho chúng trở tay không kịp, nếu không thì rất khó giết chết ma thần.

Còn về cường giả ma tộc cấp chín khác trên chiến trường bỏ mình thì ảnh hưởng rất ít đến cục diện chiến đấu. Huống chi còn có Nguyệt Ma Thần, Tinh Ma Thần trợ giúp tộc nhân của mình. Bổng chốc bởi vì thực lực chênh lệch cơ bản mà cán cân thăng lợi cuối cùng vẫn là dần dần nghiêng hướng ma tộc. Chẳng qua bởi vì chênh lệch không quá lớn, cộng thêm Tinh Ma Thần, Nguyệt Ma Thần nương tay nên còn miễn cưỡng giữ trạng thái cân đối.

Trên cao ba ngàn mét, trận quyết chiến quan trọng nhất giữa Long Hạo Thần và Ma Thần Hoàng đã tiến vào đẳng cấp khác.

Khoảnh khắc Long Hạo Thần lại mở mắt ra, hần lần đầu tiên cảm thấy mình có lực lượng khiêu chiến với Ma Thần Hoàng. Trước khi Vĩnh Hằng và Sáng Tạo Thần Ấn vương tọa hoàn toàn thức tỉnh, kỳ thực hần không biết siêu thần khí có uy lực đến thế.

Nghịch Thiên Ma Long Trụ sau lưng Ma Thần Hoàng tựa như cột trụ chống trời. Có nó nổi bật, khí thế của Ma Thần Hoàng tăng lên độ cao khủng bố chưa từng có.

Trên bầu trời, thanh kiếm đen to lớn chậm rãi giáng xuống, ngừng trước mặt Ma Thần Hoàng. Long văn trên thân kiếm lấp lóe ánh sáng dần thu vào trong, nhưng thanh kiếm vẫn để lại ám sắc long văn.

Đôi mắt Ma Thần Hoàng trong chớp mắt này đã hoàn toàn thành màu vàng đen. Tay phải nâng lên, tay lật ngược nắm lấy chuôi kiếm đen. Y lạnh lùng nhìn hướng Long Hạo Thần, nói.

"Từ khi linh lực của ta đột phá năm mươi vạn thì đã không gặp đối thủ có tư cách khiến ta dốc hết sức. Tốt lắm, làm người thừa kế huyết mạch của ta, ngươi nhưng lại có lực lượng khiêu chiến ta. Kỳ thực đối với cấp bậc cỡ như ta, có đối thủ là một loại hạnh phúc. Hãy để ta nhìn xem, ngươi rốt cuộc đạt tới trình độ nào, lại có thể buộc ta ra bao nhiêu lực lượng. Thanh kiếm này tên là Nghịch Thiên Ma Thần kiếm, do một khối long cốt của ta biến thành, rèn luyện trong người ta mấy trăm năm

mới hiện ra uy lực ngày nay. Nó và Nghịch Thiên Ma Long Trụ của ta là một thể."

Nói rồi chuôi kiếm Nghịch Thiên Ma Thần kiếm lấy tay phải Ma Thần Hoàng làm trục nhanh chóng xoay tròn một vòng. Khoảnh khắc mũi kiếm chĩa lên trên, tay phải Ma Thần Hoàng nắm lấy chỉ xéo bên cạnh. Thanh kiếm cách biệt thể tích người y khá xa bỗng tỏa vầng sáng âm lam đậm đặc. Long văn trên thân kiếm cũng tỏa ánh sáng âm kim.

Long Hạo Thần nâng lên tay phải, chậm rãi nắm lấy chuôi kiếm Vĩnh Hằng và Sáng Tạo kiếm trước mặt. Phút chốc, cảm giác kỳ diệu lan tràn toàn thân, không quá mạnh mẽ mà là cảm giác thần kỳ có thể phá tan mọi ngăn trở, sáng tạo ra kỳ tích.

Phù văn chín sắc trên Vĩnh Hằng và Sáng Tạo kiếm ngay khi hấn nắm lấy chuôi kiếm thì cùng tỏa sáng. Vĩnh Hằng và Sáng Tạo giáp trên người Long Hạo Thần văn lộ hoa lệ tựa như sống lại. Từ người hấn nở lộ khí thế cường đại. Đối mặt Ma Thần Hoàng có Trụ Ma Thần làm bối cảnh, khí thế đó ngược lại đè ép hơi thở hắc ám Ma Thần Hoàng tỏa ra. Chẳng những không yếu nhược còn có xu hướng chiếm ưu thế.

Đôi mắt Ma Thần Hoàng có chút trầm trọng. Mặc dù Vĩnh Hằng và Sáng Tạo Thần Ấn vương tọa chỉ là một tia hơi thở Sáng Thế Thần để lại, nhưng Sáng Thế Thần chính là thần linh vĩ đại nhất sáng tạo ra thế giới, ra vô số không gian! Từ ý nghĩa nào đó thì một không gian chính là một phần thân thể của Sáng Thế Thần. Quy tắc toàn thế giới là do Sáng Thế Thần chế ra.

Siêu thần khí của Long Hạo Thần dù chỉ có một hơi thở Sáng Thế Thần, nhưng đối với bất kỳ đối thủ nào đều là năng lực cực kỳ khủng khiếp. Dù là cường giả cỡ như Ma Thần Hoàng thì cũng không ngoại lệ.

Chiến đấu trong chớp mắt phát động. Long Hạo Thần dẫn đầu hành động. Ánh sáng trắng chói lóa, ngay sau đó hấn đã xuất hiện ở trước mặt Ma Thần Hoàng. Vĩnh Hằng và Sáng Tạo kiếm bởi vì bị tay phải nắm ngược nên làm động tác chém xéo lên trên.

Nếu có người quan sát trận chiến sẽ có thể thấy Long Hạo Thần mang đến hình ảnh huyền lệ. Nơi hắn vừa đi qua ở không trung để lại dấu vết dài, dấu vết do vô số bóng sáng hợp thành. Những bóng sáng là cảnh tượng vạn vật sinh trưởng, thậm chí còn có trời trăng sao chiếu rọi.

Nghịch Thiên Ma Thần kiếm của Ma Thần Hoàng giơ ngang, chặn lại Vĩnh Hằng và Sáng Tạo kiếm của Long Hạo Thần. Hai thanh thần kiếm cấp siêu thần khí rốt cuộc ở trạng thái mạnh nhất va nhau.

Khoảnh khắc hai thanh kiếm siêu thần khí va chạm, long văn trên Nghịch Thiên Ma Thần kiếm phát ra tiếng rống ngâm lạnh lóe. Vĩnh Hằng và Sáng Tạo kiếm trong tay Long Hạo Thần phù văn chín sắc càng tỏa ánh sáng chói lòa.

Long Hạo Thần và Ma Thần Hoàng lại một lần ở khoảng cách gần đối đầu, nhưng lần này không phải là cảnh tượng Long Hạo Thần bị Ma Thần Hoàng áp chế.

*Keng đùng!!! *

Tiếng nổ chói tai, Long Hạo Thần và Ma Thần Hoàng cùng bắn ngược ra sau. Lần này va chạm chẳng ngờ là ngang sức ngang tài, không ai làm gì được ai. Nhưng Nghịch Thiên Ma Thần kiếm trong tay Ma Thần Hoàng sau khi va chạm kết thúc phát ra tiếng vù vù khe khẽ khiến y biến sắc mặt.

Tuy chỉ một lần va chạm, Long Hạo Thần và Ma Thần Hoàng không khả năng quyết định thắng bại, nhưng ưu khuyết điểm của hai thanh thần kiếm tuyệt thế đã hoàn toàn lộ ra.

Cho dù tu vi của Long Hạo Thần đạt tới độ cao cấp chín bậc chín thì vẫn không bằng Ma Thần Hoàng trăm vạn linh lực! Nhưng kết cuộc lại là ngang sức ngang tài, bản thân chứng minh ưu thế của Vĩnh Hằng và Sáng Tạo kiếm đối đầu Nghịch Thiên Ma Thần kiếm. Nghịch Thiên Ma Thần kiếm khế kêu càng tỏ rõ bản thân yếu thế.

Long Hạo Thần lật lại cổ tay, Vĩnh Hằng và Sáng Tạo kiểm sửa mũi kiểm chỉ lên trên, tay trái cũng nắm lại, ánh mắt bình tĩnh nhìn Ma Thần Hoàng. Ngực hần, Vĩnh Hằng Thần Thạch tỏa ra ánh sáng xanh biếc rực rỡ, hơi thở Sáng Thế Thần bỗng chốc tăng vọt.

Vạn Vật Hồi Phục, vẫn là Vạn Vật Hồi Phục trong Vĩnh Hằng Tam kiểm. Nhưng lần này lại khiến sắc mặt Ma Thần Hoàng biến trầm trọng chưa từng có.

Bầu trời biến thành một màu ánh sáng xanh biếc, hơi thở sự sống đậm đặc chớp mắt lan tràn phạm vi ngàn mét.

Ngự Long quan luôn nổi danh là lạnh giá và hoàn cảnh khắc nghiệt bỗng có chút ấm áp, ấm áp này đang không ngừng tăng lên.

Màu bầu trời bỗng biến xanh biếc. Dù là nhân loại hay ma tộc đều bản năng ngẩn đầu nhìn lên không trung. Họ thấy hình ảnh suốt đời khó quên.

Khung trời xuất hiện cảnh tượng kỳ diệu như ảo ảnh. Vô số bóng sáng thực vật xanh biếc ở giữa không trung, những thực vật này đang không ngừng sinh trưởng, trải rộng cả khung trời. Hơi thở tuyệt diệu của Vạn Vật Hồi Phục khiến ma tộc cũng phải nhìn ngây người.

Màu xanh kéo dài ngàn mét, dù là khu Ma quan có Thích Khách Thánh Điện cũng thấy rõ ràng. Hơi thở sinh mệnh đậm đặc từ trên trời giáng xuống, khiến cường giả không phải hắc ám thuộc tính cảm nhận linh lực dâng lên tràn đầy thoải mái. Không cần nghi ngờ, đây là dấu hiệu tăng phúc cho nhân loại và suy yếu ma tộc. Mặc dù không mạnh mẽ nhưng khí thế hai bên bị ảnh hưởng rất lớn.

Trong mắt Nguyệt Ma Thần A Gia Lô Tư tràn đầy khó tin. Y rất cuộc hiếu tại sao Ma Thần Hoàng phải sử dụng Nghịch Thiên Ma Long Trụ. Long Hạo Thần này còn cường đại hơn sự tưởng tượng của chúng! Chỉ riêng tình cảnh bầu trời biến dị đủ chứng minh hẳn có thực lực khiêu chiến với Ma Thần Hoàng.

Ma Thần Hoàng không chỉ sắc mặt trầm trọng, khi Vạn Vật Hồi Phục phát động thì y cũng hành động.

Nghịch Thiên Ma Thần kiếm chậm rãi nâng lên, sửa thành đôi tay nắm lấy. Cùng lúc đó, người y phát ra tiếng ù ù quái lạ. Chỗ ngực bùng phát hàng ngàn vạn ánh sáng ám lam, hóa thành quả cầu sắc ám lam to lớn bay lên trời, dung nhập vào Nghịch Thiên Ma Thần kiếm.

Mũi kiếm Nghịch Thiên Ma Thần kiếm xuất hiện một hố đen, phạm vi đang nhanh chóng lan rộng. Trong chớp mắt xé rách bầu trời xanh biếc quanh Vạn Vật Hồi Phục, linh lực nồng đậm dao động ở trong không khí sinh ra lực phá hoại khó thể tưởng tượng. Xung quanh hố đen tràn ngập tia chớp sắc ám lam.

Nghịch Thiên Ma Long Trụ lặng lẽ biến mất trên không trung. Hố đen nhanh chóng lan rộng phạm vi, dường như đang hấp thu tất cả năng lượng. Lôi điện ám lam xung quanh nó biến ngày càng mạnh, lôi điện thô to không ngừng đánh vào bầu trời xanh, tràn ngập khí thể hủy diệt.

Một sáng tạo, một hủy diệt, hai bên đối đầu.

Nhưng khiến Ma Thần Hoàng giật mình là lần này Long Hạo Thần không trực tiếp dẫn động Vạn Vật Hồi Phục công kích, ngược lại như là đang sắp xếp.

Hố đen khuếch trương tới ngàn mét rồi cuộc bị kiềm chế. Từng tiếng trùng kêu chim hót đã thú gầm bắt đầu xuất hiện. Trong thế giới tự nhiên xanh biếc trên trời bắt đầu xuất hiện côn trùng và động vật. Những côn trùng, động vật đang nhanh chóng tiến hóa. Mỗi lần tiến hóa là chúng nó sẽ biến càng thêm cường đại, dần dần, bắt đầu có ma thú.

Hình ảnh kỳ diệu, huyền lệ lại khiến Ma Thần Hoàng cảm nhận áp lực to lớn chưa từng có. Đây rõ ràng là kiếm thứ hai trong Vĩnh Hằng Tam kiếm, Sáng Thế Sinh Linh.

Chẳng qua lần này Sáng Thế Sinh Linh xuất hiện cùng Vạn Vật Hồi Phục, thế giới thiên nhiên có sinh mệnh, đó là hơi thở thuận theo đạo lý thiên địa.

Nhìn đến đây thì ánh mắt Nguyệt Ma Thần A Gia Lôi Tư biến nhu hòa, cũng dần kiên quyết. Y đánh với Thúc Vịnh Tiêu dần yếu đi nhiều, ánh mắt thậm chí ngừng ở trời cao, lộ ra si mê.

Y thích loại hơi thở sáng tạo này. Y muốn không phải hủy diệt mà là sinh tồn.

Tinh Ma Thần Ngõa Sa Khắc cũng bị hình ảnh này rung động. Y cảm nhận tuy không sâu như Nguyệt Ma Thần, nhưng y biết kế hoạch của mình và Nguyệt Ma Thần rất có khả năng thành công. Long Hạo Thần thật có khả năng đánh bại Ma Thần Hoàng!

Ngoài Ngự Long quan, cường giả Liên Bang Thánh Điện và ma tộc dần tách ra, không ngờ hai bên tạm dừng chiến đấu, thậm chí còn tự đáp xuống đất hoặc rơi trên đầu tường Ngự Long quan. Tất cả cường giả đều ngẩng đầu nhìn biến đổi kỳ diệu trên không trung.

Đây là cuộc trận chiến giữa hai cường giả mạnh nhất hiện nay! Tất cả ma thần lần đầu tiên hiểu được, vương giả vô địch trong lòng chúng, Ma Thần Hoàng đời này rốt cuộc gặp phải đối thủ.

Chiến tranh này thắng lợi cuối cùng rất khó đoán biết. Trước mắt sắp xảy ra va chạm khủng bố rất có thể là hướng đi thắng bại cuối cùng.

Đối mặt tổ hợp Vạn Vật Hồi Phục và Sáng Thế Sinh Linh, Nghịch Thiên Ma Thần kiểm trong tay Ma Thần Hoàng lại biến đổi. Nghịch Thiên Ma Long Trụ xuất hiện, chẳng qua lần này Nghịch Thiên Ma Long Trụ trực tiếp hiện ra dưới chân Ma Thần Hoàng. Ngay sau đó, thân thể Ma Thần Hoàng giống như hòa tan, nhu hòa dung nhập vào trong Nghịch Thiên Ma Long Trụ.

Tiếng rỗng ngâm lạnh lót vang lên, Nghịch Thiên Ma Long Trụ trực tiếp chui qua hố đen to tới ngàn mét. Thể tích vốn khổng lồ trong quá trình chui nhanh chóng thu nhỏ.

Tiếng rỗng ngâm không vì Nghịch Thiên Ma Long Trụ chui vào trong hố đen mà biến mất, ngược lại càng mãnh liệt hơn, tựa như tiếng sấm cuộn cuộn trên không trung. Cảnh tượng Vạn Vật Hồi Phục, Sáng Thế Sinh Linh trên bầu trời trong tiếng rỗng ngâm khủng khiếp bị chấn động hơi mờ đi. Ngay sau đó xuất hiện hình ảnh khiến tất cả cường giả nhân loại tràn ngập rung động.

Ở chỗ hố đen, một cái đầu to lớn chậm rãi chui ra. Đó là một đầu rỗng, màu đen, có đôi mắt to đỏ như máu. Dù ở trên cao ba ngàn mét, từ mặt đất cũng có thể trông thấy ánh đỏ lấp lóe kia. Càng cảm nhận rõ người nó tỏa ra khí thể hủy diệt.

Trên người Hắc Long khổng lồ này có một tầng sương mù ám lam lấp lóe. Trong sương mù dày đặc lôi điện. Cái đầu to lớn chậm rãi chui ra, ngay sau đó là thân thể khổng lồ.

Thể tích thân hình khủng khiếp đến mức bao gồm cả ma tộc, tất cả hít ngậm khí lạnh.

Vốn họ cho rằng con rỗng ngàn mét đen vàng từng xoay quanh Nghịch Thiên Ma Long Trụ đã đủ khổng lồ, nhưng khi Hắc Long này xuất hiện thì họ mới phát hiện, con rỗng đen vàng lúc trước so sánh với nó thì chỉ là con kiến với con voi.

Con rỗng màu đen này dài hơn ba ngàn mét. Trong phạm vi nó xuất hiện, bầu trời xanh và vạn vật sinh linh chịu ảnh hưởng cực lớn. Đặc biệt là ma thú đã tiến hóa ra trong màn sáng, chúng như gặp phải thiên địch nhanh chóng tán loạn.

Đây, đây rõ ràng là bản thể Ma Thần Hoàng! Là tộc trưởng Nghịch Thiên Ma Long tộc, Nghịch Thiên Ma Long Hoàng, đây là lần đầu tiên

Ma Thần Hoàng lộ ra bản thể trong tranh đấu với nhân loại, còn là bản thể sau khi dung hợp với Nghịch Thiên Ma Long Trụ!

Khí thể khủng bố không ngừng tăng cao, đôi mắt đỏ rực của Ma Thần Hoàng có sương mù ám lam xung quanh làm nổi bật nhìn màn sáng trước mặt. Y không chủ động công kích, chỉ bay trên không trung. Nhưng khí thể của y nghiêm trọng quấy rầy cấu thành bầu trời xanh. Không thể khi ngờ, khi Nghịch Thiên Ma Long Hoàng Phong Tú lộ ra bản thể thì Long Hạo Thần lại rơi vào thế yếu.

Tinh Ma Thần Ngõa Sa Khắc đi tới bên cạnh A Gia Lôi Tư, thấp giọng nói.

"Phong Tú đang dùng lực lượng cấp thần của mình?"

A Gia Lôi Tư chậm rãi gật đầu.

"Lực lượng này chúng ta không cách nào sánh bằng hoặc đối kháng. Chỉ không biết Long Hạo Thần có cách nào chịu đựng được không? Nếu như cả Phong Tú cấp thần mà không làm gì được hăn, vậy nhân loại có thể đứng vững bất bại rồi, chúng ta cũng có quyết định."

Ngõa Sa Khắc không bởi vì lời của A Gia Lôi Tư mà lộ ý mừng, trong mắt ngược lại toát ra vô cùng lo âu.

"Nhị ca, không biết tại sao ta có cảm giác vô cùng không may."

"A?" A Gia Lôi Tư giật mình nhìn Ngõa Sa Khắc.

Nếu là người khác nói câu này thì y chẳng thêm quan tâm, nhưng lời thốt ra từ miệng Tinh Ma Thần Ngõa Sa Khắc, Đại Dự Ngôn sư của ma tộc! Dự cảm của y khiến Ma Thần Hoàng còn phải chú trọng.

Ngõa Sa Khắc trầm giọng nói.

"Còn nhớ không? Ta từng nói năm đó tại tháp Tinh Ma là cơ hội duy nhất đánh chết Long Hạo Thần. Lần đó chúng ta không thành công thì

không có khả năng khác nữa. Cho nên ta mới đồng ý kế hoạch của người. Nếu chúng ta đã không thể đánh chết Long Hạo Thần, vậy hẳn chính là mấu chốt trở thành ma tộc diệt vong. Chính là nói hẳn nên chiến thắng được Ma Thần Hoàng Phong Tú mới đúng."

A Gia Lôi Tư gật đầu, nói.

"Ta đương nhiên nhớ rõ, đó không phải là điều chúng ta muốn thấy sao?"

Ngõa Sa Khắc nói.

"Nhưng hôm nay nhìn Long Hạo Thần, ta từ trên người hẳn cảm nhận nguy hiểm mãnh liệt chưa từng có, dường như hẳn có sức mạnh gì có thể uy hiếp sự tồn tại của chúng ta."

A Gia Lôi Tư trầm giọng nói.

"Ta vẫn không hiểu ý của người."

Trong mắt Ngõa Sa Khắc lộ ra vẻ kinh hoàng.

"Nhị ca, người cho rằng Long Hạo Thần hiện nay có thể đánh bại được Phong Tú không?"

A Gia Lôi Tư không chút suy nghĩ nói.

"Rất khó, coi như là muốn giữ thế cân bằng cũng khó khăn. Long Hạo Thần hiện ra lực lượng đã khá cường đại, nhưng ta không hề cảm giác hẳn có đột phá giống như Phong Tú, đột phá trăm vạn linh lực đạt tới tầng cấp khác. Bởi vậy, hẳn muốn chiến thắng Phong Tú là rất khó. Coi như đánh ngang tay thì khả năng cũng không lớn. Vậy nên ta mới do dự, không biết chúng ta có nên ra tay giúp đỡ hẳn không?"

Ngõa Sa Khắc lắc đầu nguầy nguậy.

"Không, tuyệt đối đừng. Theo Đại Dự ngôn Thuật của ta đoán, Phong Tú không khả năng giết Long Hạo Thần. Nhưng trận chiến hôm nay y đã hoàn toàn nhìn ra Long Hạo Thần cấu thành uy hiếp với y. Nếu như y thắng Long Hạo Thần thì có khả năng thả hãn đi không? Long Hạo Thần không chết trong cuộc chiến này, chứng minh hãn còn có năng lực có đối kháng với Phong Tú. Trừ Vĩnh Hằng và Sáng Tạo Thần Ấn vương tọa ra, lực lượng hãn có thể đối kháng với Ma Thần Hoàng là cái gì?"

A Gia Lô Tư rút cuộc hiểu ý của Ngõa Sa Khắc, sắc mặt rút cuộc biến đổi.

"Ý người là..."

Trong lúc hai người nói chuyện thì cảnh tượng trên không trung lại biến đổi.

Nghịch Thiên Ma Long Hoàng xuất hiện, bắt đầu xé nát trời xanh ổn định. Ngay sau đó, bầu trời biến tối sầm, từng ngôi sao dần xuất hiện trên nơi cao hơn, chiếu rọi vạn vật sinh trưởng và sinh linh tiến hóa.

Lúc mới bắt đầu ngôi sao xuất hiện từng cái, rất nhanh, số lượng ngôi sao tăng vọt nhiều. Khi bầu trời được vạn ngôi sao chiếu rọi thì bản thể khổng lồ của Ma Thần Hoàng, cùng với hố đen y phóng ra dường như bị đông lại trên trời.

Vĩnh Hằng Tam kiếm, kiếm thứ ba, Vĩnh Hằng Tinh Không rút cuộc xuất hiện.

Vạn Vật Hồi Phục, Sáng Thế Sinh Linh, Vĩnh Hằng Tinh Không, Tam kiếm hợp bích, ở trên bầu trời vẽ ra bức tranh tuyệt diệu.

Tựa như không trung cao ba ngàn mét lại sáng tạo một thế giới. Ánh sáng chiếu rực rỡ, vạn vật sinh trưởng, sinh linh tiến hóa, đây là sáng tạo cỡ nào kỳ diệu, mỹ lệ mà tuân theo quy luật trời đất!

Đây cũng là kỹ năng kèm theo mạnh nhất của Vĩnh Hằng và Sáng Tạo Thần Ẩn vương tọa, sáng thế!

Thân thể Ma Thần Hoàng bị phong ấn trong bức tranh huyền lệ này, hiện ra không hài hòa chút nào. Dường như y không thể nhúc nhích, nhưng đôi mắt đỏ như máu vẫn dữ tợn.

Cũng ngay lúc này, hố đen to ngàn mét bỗng tỏa sáng, ánh sáng tím sậm bỗng chiếu rọi rõ, chiếu rọi một phần Bức Tranh Sáng Thế thành sắc tím sậm. Bức tranh cũng ngay lúc này đột nhiên vặn vẹo, hóa thành lỗ xoáy to lớn lấy thân thể Ma Thần Hoàng làm trung tâm co rút. Lực lượng sáng tạo rút cuộc giáng xuống.

Tương đương với nó, Nghịch Thiên Ma Long Hoàng rút cuộc xuất hiện biến đổi. Thân thể dài ba ngàn mét của y vẫn đông lại, nhưng hố đen tím sậm đường kính ngàn mét bỗng co rút lại trước mặt y, hóa thành quang cầu tím sậm nhỏ xíu bị Nghịch Thiên Ma Long Hoàng dùng đầu nâng lên.

Bầu trời bỗng tối sầm. Trong chớp mắt đó, hắc ám giáng xuống như cướp hết tất cả ánh sáng, không chừa chút gì.

Dù là thực lực mạnh mẽ như Nguyệt Ma Thần, Tinh Ma Thần hay các tướng sĩ bình thường anh dũng chiến đấu trên Ngự Long quan, trong khoảnh khắc có cảm giác nghẹt thở bị bóp cổ.

Hắc ám không chỉ xuất hiện trên bầu trời, giống như xuất hiện trong lòng họ vậy. Nỗi sợ không gì sánh kịp theo hắc ám tiến đến. Dường như hắc ám cứ tiếp tục thì cả thế giới sẽ vĩnh viễn biến mất theo.

May mắn là hắc ám tịch diệt này rút cuộc có ánh sáng. Dường như chỉ một giây lại dường như vĩnh hằng, một điểm sáng từ không trung lóe lên.

Ngay sau đó, điểm sáng này như cánh cửa mở ra, ánh sáng chói mắt bỗng bùng nổ.

Từ cực độ hắc ám đến cực độ sáng ngời, dù là các cường giả cấp tám, cấp chín bất ngờ không kịp đề phòng có không ít người hét thảm, vội vàng nhắm mắt lại.

Ánh sáng xuất hiện ở trên trời, bởi vì tịch diệt hắc ám và ánh nắng quá chói chang, cho nên đa số người không thấy rõ đó là màu sắc gì.

Một đoàn sáng to lớn lóe trên không trung. Phạm vi đoàn sáng phủ trùm rất lớn, thậm chí có thể dùng từ hủy thiên diệt địa để hình dung. Nguyên ngọn núi cao có Ngự Long quan bỗng phát ra tiếng kết kết chói tai, dường như không thể chịu được đoàn sáng khổng lồ mang đến áp lực, dường như tùy thời sẽ tan vỡ. Từng vết nứt khủng bố cũng xuất hiện trên ngọn núi, chứng minh tan vỡ không phải là điều không thể.

May mắn là ánh sáng chiếu cực độ xong bắt đầu co rút, tất cả ánh sáng trở về bình thường.

Bầu trời biến trong vắt chưa từng có. Phạm vi vạn mét không có áng mây hay ô trọc. Khung trời trong xanh bởi vì không có chút tạp chất mà quái lạ, chỉ có hai bóng người hiện ra là hơi đột ngột.

Nghịch Thiên Ma Long Hoàng Phong Tú vẫn là bản thể khổng lồ dài ba ngàn mét bành bồng trên trời. Đối diện cách y không xa, Long Hạo Thần mặc Vĩnh Hằng và Sáng Tạo giáp đôi cánh giương ra, thở hồng hộc.

Ánh mắt Long Hạo Thần rõ ràng ảm đạm, vàng sáng trắng của Vĩnh Hằng và Sáng Tạo giáp cũng yếu đi nhiều, nhưng mắt hắc vẫn cố chấp như vậy. Tuy nhiên, ngoài cố chấp ra còn có một chút không cam lòng.

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 327

Bức Tranh Sáng Thế

"Có thể buộc ta sử dụng ra Tịch Diệt Nhất, người đủ thấy kiêu ngạo rồi đi. Năm đó Tự Nhiên Nữ Thần để lại Tinh Linh Long trong Mộng Huyền Thần điện bảo vệ Mộng Huyền Thiên đường đã chết bởi Tịch Diệt Nhất của ta. Tuy người chưa trọng thương nhưng một tia hơi thở Sáng Thế Thần để lại của người đã dùng hết, còn dựa vào cái gì đối kháng với ta chứ?"

"Không sai, tấm Bức Tranh Sáng Thế của người rất mạnh, nếu người cũng có được lực lượng cấp thần thể này vậy rất có thể đánh bại được ta. Đáng tiếc dù Vĩnh Hằng và Sáng Tạo Thần Ẩn vương tọa có kỳ diệu cỡ nào cũng không khả năng đem người lên đến cảnh giới của thần."

Thanh âm của Ma Thần Hoàng rất bình tĩnh. Dường như trải qua trận chiến vừa rồi, tất cả cảm xúc trong lòng y đều biến mất hết.

Long Hạo Thần có chút khó khăn nâng lên Vĩnh Hằng và Sáng Tạo kiểm trong tay.

"Ma Thần Hoàng, người còn chưa thắng, không cần dùng giọng điệu đó nói chuyện với ta!"

Ma Thần Hoàng cười khẽ nói.

"Bức Tranh Sáng Thế của người dùng hết một tia hơi thở linh hồn Sáng Thế Thần để lại, chẳng lẽ còn có kỹ năng gì càng cường đại hơn ư? Không sai, sau khi sử dụng Tịch Diệt Nhất, ta đúng là tiêu hao rất lớn, nhưng ta là thần, thần hồi phục là nhân loại có thể so sánh sao?"

"Ma Thần Dương!"

Đầu rồng to lớn bỗng ngẩng lên nhìn trời, một đoàn sáng tím như xé rách không gian xuất hiện phía trên thân thể khổng lồ của Ma Thần Hoàng. Không ngờ nó tựa như mặt trời, mặt trời màu tím sẫm.

Ánh sáng tím rơi vào người Ma Thần Hoàng, khiến khí thể của y nhanh chóng hồi phục.

Ở ngực Long Hạo Thần, Trái Tim Vĩnh Hằng đang đập rộn rã giúp hắn hồi phục linh lực. Nhưng hắn cảm nhận rõ ràng tốc độ Ma Thần Hoàng hồi phục nhanh hơn mình rất, rất nhiều.

Mới rồi va chạm như hủy thiên diệt địa cuối cùng hóa thành hư vô. Một chiêu kia gần như hao hết lực lượng của Long Hạo Thần và Ma Thần Hoàng. Khác biệt là Ma Thần Hoàng tiêu hao chỉ là linh lực, còn Long Hạo Thần tiêu hao là một tia hơi thở Sáng Thế Thần để lại trong Vĩnh Hằng và Sáng Tạo Thần Ấn vương tọa.

Không còn tia hơi thở này, Long Hạo Thần mất đi lực lượng Sáng Thế Thần ngay cả Ma Thần Hoàng còn phải e ngại, càng không khả năng lần nữa sử dụng Bức Tranh Sáng Thế chiến đấu. Đây cũng là vì sao trong lời nói của Ma Thần Hoàng tràn ngập tự tin.

Lực lượng cấp thần cuối cùng vẫn là chiến thắng siêu cấp thần khí con người khổng lồ. Theo Ma Thần Hoàng thấy thì cuộc chiến tranh này đã kết thúc. Long Hạo Thần so đấu tốc độ hồi phục với y, kết quả có thể nghĩ. Tối đa mười phút là y có thể hồi phục trạng thái cao nhất, còn Long Hạo Thần bị đào rỗng linh lực, dù hắn có nhiều trang bị kỳ diệu hỗ trợ thì ít nhất phải một tiếng đồng hồ mới hoàn toàn hồi phục được.

Nguyệt Ma Thần, Tinh Ma Thần liếc nhau, ai đều thấy ra sự sốt ruột trong mắt đối phương.

Nguyệt Ma Thần A Gia Lô Tư bản năng nói.

"Có lẽ là bởi vì bộ hạ yêu tài của hắn, lại thêm trên người chảy huyết mạch của bộ hạ cho nên mới không giết hắn?"

Tinh Ma Thần Ngõa Sa Khắc vẽ mặt mờ mịt nói.

"Ta không biết, ta đã không thể xem rõ mọi chuyện. Nhưng bộ hạ từng giết chết hắn một lần. Long Hạo Thần đại biểu là toàn nhân loại, sao chịu thừa nhận huyết mạch đó chứ? Tựa như chúng ta không dám thừa nhận trong người chảy dòng máu nhân loại vậy."

Nguyệt Ma Thần A Gia Lôi Tư trầm giọng nói.

"Sự thật sẽ cho chúng ta biết kết quả, nay chỉ có thể chờ đợi."

So với bên ma tộc bình tĩnh thì phía nhân loại hoàn toàn mất kiên nhẫn. Giọng Ma Thần Hoàng từ trên cao truyền xuống, mỗi người đều nghe rõ ràng. Long Hạo Thần không phản bác lời của Ma Thần Hoàng, điều này không thể nghi ngờ là hắn đã rơi vào thế yếu.

Dù Long Hạo Thần có thể chống đỡ đến lúc này đã khiến tất cả cường giả Liên Bang Thánh Điện tự hào vì hắn, kiêu ngạo vì hắn. Nhưng rốt cuộc hắn vẫn không thắng nổi Ma Thần Hoàng! Một khi chiến đấu giữa họ kết thúc, chẳng phải thuyết minh nhân loại sẽ chiến bại sao?

Tiêu Hoắc, Thúc Vịnh Tiêu liếc nhau, đều thấy ra sự quyết tuyệt trong mắt đối phương. Nếu Ma Thần Hoàng trở về, chỉ sợ họ không có bất cứ cơ hội nào giết chết ma tộc. Lúc này làm sao chờ đợi được?

"Giết!!!"

Điện chủ Kỵ Sĩ Thánh Điện đời thứ nhất Tiêu Hoắc luôn trầm tĩnh bỗng phát ra tiếng rống chấn trời. Linh lực biến thành song kiếm to vàng bỗng phát ra ánh sáng rực rỡ không gì sánh kịp, không còn giữ lại sức mạnh độc sức giết ma tộc.

Có nó dẫn dắt, các cường giả nhân loại lần nữa dốc hết sức. Còn sót lại Ma Đạo đại pháo vì vừa mới tạm dừng mà lạnh hết nửa ngày cũng lần

nữa phát ra ánh sáng mãnh liệt.

Chiến đấu càng thảm khốc đã bắt đầu.

Nguyệt Ma Thần A Gia Lô Tư, Tinh Ma Thần Ngõa Sa Khắc vẫn là kẻ sách trước đó, không ra hết sức. Nhưng dù là Tiêu Hoắc, Thúc Vịnh Tiêu dốc sức bùng nổ thì vẫn bị chúng chặn lại.

Bên chúng giăng co nhưng vị trí chiến đấu khác thì không như thế! Mỗi một cường giả Liên Bang Thánh Điện đều cảm giác nguy hiểm.

Trận chiến này nhân loại thua không nổi. Một khi thua, thua chính là tương lai của trăm ngàn vạn nhân loại. Vì vận mệnh của người nhà, vì chủng tộc, thánh chiến lần này họ nhất định phải chiến đấu đến chảy cạn giọt máu cuối cùng.

Lúc này Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi đã tập trung một chỗ. Đứng trước nhất là Lâm Hâm, đằng sau lưng y là Thái Nhi, Vương Nguyên Nguyên, Trần Anh Nhi, Hàn Vũ, Tư Mã Tiên, Trương Phóng Phóng.

Mười hai Thánh Vệ bảo vệ bên cạnh họ, thành lực lượng đoàn đội mạnh nhất bên nhân loại.

Trên đỉnh đầu Lâm Hâm, Thánh Dương treo cao. Thân thể y biến thành màu xanh biếc. Khí thế khủng khiếp dù là Tiêu Hoắc, Thúc Vịnh Tiêu, Nguyệt Ma Thần, Tinh Ma Thần đang đối trận sau khi phát hiện cũng lộ ra rung động.

Liên Thể Tăng Linh đan lại một lần nữa xuất hiện trên chiến trường.

Dựa vào Lâm Hâm nghiên cứu ra đan dược kỳ diệu này, Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi mấy lần vùng vẫy khỏi lằn ranh sống chết. Lần này Lâm Hâm nghiên cứu chế tạo Liên Thể Tăng Linh đan tài liệu chủ yếu là Vương Miện Ma Thần, máu thịt Nghịch Thiên Ma Long, cộng thêm vô số vật liệu quý giá khác. Nó chẳng những có tác dụng với cường

giả cấp chín, thời gian kéo dài lâu tới một tiếng đồng hồ. Đây là lá bài cuối cùng của Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi.

Trên cao, chiến đấu giữa Long Hạo Thần và Ma Thần Hoàng dường như đã rõ ràng. Long Hạo Thần rơi vào thế yếu, nhưng chỉ có đoàn viên Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi vẫn vô cùng tin tưởng vào đoàn trưởng của mình.

Biểu hiện của Long Hạo Thần đã hoàn toàn vượt qua sự tưởng tượng của họ, thậm chí trong quá trình chiến đấu tăng lên trình độ khủng bố là cấp chín bậc chín. Nhưng họ biết rõ, mãi đến giờ phút này, Long Hạo Thần vẫn nắm chặt lá bài chưa lật ra, lá bài đủ chấn kinh toàn ma tộc.

Bởi vậy, họ phải làm ra cố gắng thay Long Hạo Thần giải quyết vấn đề khác ngoài trận chiến với Ma Thần Hoàng. Cố gắng hết sức bảo vệ các cường giả nhân loại.

Liên Thể Tăng Linh đan bản siêu cấp cũng được sử dụng ngay lúc này.

Lấy Lâm Hâm làm người thí triển, sau lưng y, trên người mỗi một thành viên Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi đều tỏa ra ánh sáng bảy sắc kỳ lạ. Dường như hiện giờ thân thể họ biến thành thần khí vậy.

Đoạn Úc, Dương Văn Chiêu không tham gia lần Liên Thể Tăng Linh này. Trừ vấn đề thân thể họ có khả năng không chịu nổi Liên Thể Tăng Linh đan phản phệ ra, quan trọng hơn bảy người Lâm Hâm Liên Thể Tăng Linh đã đạt tới cực độ, tăng thêm nhân số sẽ không chịu nổi.

Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi, bảy cường giả đều tăng tới cấp bậc lĩnh vực. Bảy cường giả lĩnh vực linh lực gộp lại đủ hơn một trăm năm mươi vạn. Nhưng tập trung vào người Lâm Hâm, cao nhất có thể đạt được là chín mươi chín vạn. Lĩnh vực của thần, cảnh giới của thần không khả năng bị phá tan dưới tình huống như vậy.

Nhưng tuyệt đối đừng tưởng rằng chín mươi chín vạn so với một trăm năm mươi vạn thiếu rất, rất nhiều. Bởi vì một trăm năm mươi vạn là chia thành bảy phần, còn lúc này Lâm Hâm có được là chín mươi chín vạn, thực lực đỉnh cấp chín bậc chín, lại là một mình y thi triển! Huống chi có linh lực khổng lồ của đồng bạn trợ giúp, họ dựa vào Liên Thể Tăng Linh đan kéo dài thời gian thậm chí vượt qua một tiếng đồng hồ. Lâm Hâm chịu đựng linh lực khổng lồ đến vậy trùng kích, may là trước đó họ đánh chết hai mươi Nghịch Thiên Ma Long, lấy nội đan Nghịch Thiên Ma Long để Lâm Hâm luyện chế ra Hộ Thể đan được mới nhất, mới bảo đảm thân thể chịu được linh lực đỉnh cấp chín bậc chín trùng kích.

Bất Hủ Long Hỏa nâng lên, lúc này người Lâm Hâm tựa như ngọn lửa xanh đốt cháy. Ánh mắt y thậm chí vì rực cháy mà xuất hiện sương mù xanh. Chiến đấu vừa bắt đầu thì y đã hiện ra mặt mạnh mẽ của mình.

Từng vòng quang hoàn xanh mang theo từng đốm sáng tựa thể rần nổ tung từ pháp trường của y, bao phủ phạm vi vài trăm mét. Khi vòng sáng xanh đạt bán kính năm mươi mét thì bỗng tạm dừng. Ngay sau đó, trong không khí xuất hiện tiếng nổ điếc tai.

Ngọn lửa xanh đậm đặc hóa thành cột lửa khổng lồ phóng lên cao. Trong tiếng nổ, có ít nhất tám ma tộc ẩn thân bị chấn động ra, hóa thành tro bụi. Chỉ có một ma tộc thoát chết, chính là Trụ Ma Thần thứ bốn mươi lăm giỏi nhất về ám sát, tộc trưởng Địa Miễn Tộc, Ẩn Ma Thần Bái Ân.

Mới rồi là Bái Ân mang theo cường giả trong tộc mình ẩn thân, chuẩn bị đánh lén Lâm Hâm. Nhưng làm sao gã có thể trốn thoát khỏi cảm giác nguyên tố khủng bố cường đại hiện nay của Lâm Hâm? Chỉ cần chỗ nào có hỏa nguyên tố, bất cứ biến đổi nào không thể thoát khỏi phạm vi cảm giác của y.

Mới rồi Lâm Hâm thi triển ma pháp này chẳng qua là Phòng Ngự Hỏa Hoàn, Hỏa Diễm Bạo Chấn, đều là ma pháp dưới cấp bốn. Nhưng

chính ma pháp như vậy lại dễ dàng giết chết cường giả đỉnh cao Địa Miễn tộc!

Lý do Lâm Hâm Liên Thể Tăng Linh mà không phải Thái Nhi, là vì y ở trong Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi sở trường nhất công kích từ xa, càng có Tâm Diễm Hỏa Diễm cường đại.

Bái Ân từ trạng thái ẩn thân bị chấn ra, quay đầu bỏ chạy. Đánh lén thất bại. Hỏa nguyên tố thể rắn quanh người Lâm Hâm khiến gã vô cùng hoảng sợ.

"Muốn chạy?" Lâm Hâm hừ lạnh một tiếng, Bất Hủ Long Hỏa chỉ hướng Bái Ân.

Từ long tinh to lớn của Bất Hủ Long Hỏa phát ra tia sáng đen, Bái Ân cảm giác không hay, muốn ngăn cản thì thân thể đã bị đâm xuyên, ma đao trong tay vỡ nát. Chỗ ngực bụng xuất hiện một lỗ thủng to lớn, quái lạ là không có máu chảy ra.

Trong chớp mắt, thân thể Bái Ân hóa thành hơi nước bốc hơi trên không trung. Ánh sáng xanh chột lóe, một bàn tay lửa chính xác chụp lấy Vương Miện Ma Thần của Bái Ân, mang về trước mặt Lâm Hâm.

Hỏa Thần Nhất Chỉ. Đó không phải màu đen mà là lửa xanh ngưng kết, áp súc đến mức tận cùng hiện ra màu sắc.

Trụ Ma Thần thứ bốn mươi lăm ma tộc, Ẩn Ma Thần Bái Ân chết trận, còn là bị giết ngọt xót.

Lâm Hâm chỉ mới hiện ra một chút sức mạnh. Có mười hai Thánh Vệ bảo vệ, y chậm rãi bay tới trước, Bất Hủ Long Hỏa lại nâng lên.

Thánh Dương trên đỉnh đầu y không tăng lớn thể tích, nhưng nhanh chóng biến thành màu ám lam, tiếp theo là màu đen như Hỏa Thần Nhất Chỉ. Quanh màu đen là từng vòng sương mù lửa lam ngọc, thoát nhìn

khá giống với màu Nghịch Thiên Ma Long Hoàng hiện ra bản thể thì tỏa ra.

Bộ dạng lúc này của Lâm Hâm, cộng thêm đỉnh đầu hắc dương, thật là còn giống ma tộc hơn cả ma tộc. Nhưng tiếp theo trong một đoạn thời gian, y trở thành cơn ác mộng của ma tộc.

Một hỏa cầu to lớn đen như mực từ trong Thánh Dương bay ra, đường kính năm mét. Quanh hỏa cầu đen có một tầng sương ám lam. Tốc độ nó bay không nhanh, chậm rãi bay tới trước. Nó bay qua để lại cảm giác ươn ướt. Càng khủng bố là, với không khí ẩm ướt này, hỏa cầu đen to lớn cho người cảm giác mơ hồ, căn bản không thấy rõ vị trí cụ thể của nó.

Nó lững lờ bay tới trước, dường như đang tìm mục tiêu, khác với ma pháp phát động thời gian ngắn bình thường.

Ngay sau đó, hỏa cầu đen thứ hai bay ra, giống hệt như cái thứ nhất, cũng chậm rì rì bay đi, mang theo không gian vận vẹo như nước gợn.

Hình ảnh Lâm Hâm vừa giết ngay Ấn Ma Thần Bái Ân khắc sâu vào lòng mỗi một cường giả ma tộc. Mắt thấy hỏa cầu đen chưa biết là gì nhưng khủng bố hơn cả Hỏa Thần Nhất Chỉ tiêu diệt Ấn Ma Thần Bái Ân bay ra, ai dám cứng rắn chống? Trời biết uy lực thứ này đạt tới mức nào.

Khóe miệng Lâm Hâm nhếch nụ cười. Nụ cười của y nhìn thật hiền hòa, còn có chút xấu xa. Người quen biết y đều hiểu, có được ca đây là định làm chuyện xấu.

Hỏa cầu đen dường như không cần hao phí ma pháp lực, liên tiếp bay ra ngoài. Mãi đến khi cái thứ chín bay ra thì Lâm Hâm mới dừng tay.

Khoảnh khắc hỏa cầu đen to lớn thứ chín bay ra, tám hỏa cầu khác dường như thấy mục tiêu, ở trên không trung lắc lư bỗng tăng tốc độ, bay

tới chỗ ma tộc tập trung đông nhất. Mục tiêu là nơi Ma Long chiến đội, các ma thần.

Bởi vì bị đám hỏa cầu đen uy hiếp, không ít ma tộc tránh khỏi chỗ Lâm Hâm, bất giác tụ tập một hướng. Người nhiều sức mạnh lớn, ma tộc cũng có ý nghĩ như vậy. Bây giờ đối mặt hỏa cầu đen cực nhanh bùng phát, rất nhiều cường giả ma tộc nhanh chóng tản ra, định tránh né.

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 328

Ngọn Lửa Đen Của Có Được Ca

Đối mặt chín hỏa cầu đen to lớn, bao gồm cả ma thần bên trong, không một ma tộc muốn đối mặt, muốn ngăn cản nó. Thảm kịch của Ẩn Ma Thần Bái Ẩn bày ra trước mắt, hỏa cầu đột nhiên tăng tốc khiến bọn chúng muốn mau chóng bay ra.

Nhưng mà hỏa cầu đen vừa lững lờ bay trên không trung lúc này tốc độ lại đạt tới trình độ rợn người. Hỏa cầu bay thẳng trước mặt gần như thô bạo đụng vào khu vực ma tộc đông đúc nhất. Tất nhiên ma tộc rất cuộc vẫn tản ra, ít nhất không bị nó đụng trúng.

Từ bay nhanh đến chợt yên lặng, một động một tĩnh khiến hỏa cầu to càng tỏ ra quái lạ. Giây phút nó lặng đi thì hỏa cầu đen thứ hai đuổi theo. Hai hỏa cầu mạnh đụng vào nhau.

Ma tộc đang nhanh chóng tản ra đều kinh sợ, không lo chạy trốn nữa, tên nào cũng vội vã xoay người bày ra tư thế phòng ngự mạnh nhất. Hai hỏa cầu khủng bố như vậy va chạm một chỗ phát ra lực công kích sẽ đáng sợ cỡ nào?

Nhưng hai hỏa cầu đen va chạm nhau không tác nổ, tuy nhiên, cường giả ma tộc thấy chúng nó biến đổi thì từ đáy lòng dâng lên lạnh lẽo. Gần như tất cả ma thần gần đó đều làm cùng một lựa chọn, chớp mắt lợi dụng Trụ Ma Thần của mình truyền tống đi, quay về cạnh Trụ Ma Thần.

Không sai, hai hỏa cầu đen sau khi va chạm không hề nổ nhưng chúng nó dung hợp vào nhau. Hai cái to biến thành một cái càng to hơn.

Chốc lát, mặt sau bảy hỏa cầu đuổi theo, tất cả biến thành một cái thể tích khổng lồ.

Khi chín hỏa cầu đen chỉ vài giây đã dung hợp một chỗ, hóa thành đường kính hơn ba mươi mét khủng khiếp thì cường giả ma tộc cảm thấy ngột thở, chẳng ngờ có cảm giác như đối mặt Ma Thần Hoàng.

"A! Các bạn, hẹn gặp lại!" Lâm Hâm mỉm cười lắc Bất Hủ Long Hỏa trong tay.

Ngay sau đó, tiếng phá vỡ kỳ lạ xuất hiện vị trí chính giữa hỏa cầu khủng bố.

Một tầng màn đen quái lạ mở to, phạm vi mở rộng không lớn, chỉ chừng năm trăm mét, vừa lúc không tiếp xúc tới các cường giả Liên Bang Thánh Điện. Hơn nửa vòng sáng đen xuất hiện biến mất cũng nhanh, trước sau chỉ ba đến năm giây.

Mọi người trông thấy là giây thứ nhất vệt đen xẹt qua, trong phạm vi dù là Địa Ngục Ma tộc, Ác Ma tộc, Nguyệt Ma tộc, Tinh Ma tộc cấp tám, hay Ma Long chiến đội cấp chín đều khoảnh khắc biến thành sương khói. Giây thứ hai vệt đen xuất hiện, những sương khói hư ảo bốc lên, tựa như hơi nước tan mất trong không khí. Thậm chí ma tinh cũng không để lại, chúng đã tan biến.

Đám ma thần còn có thể dựa vào Trụ Ma Thần truyền tống, nhưng ma tộc thì không thể! Vệt đen đường kính năm trăm mét quét hơn một trăm ma tộc cấp tám, còn có mười con Ma Long chiến đội đều biến mất. Dù là Nghịch Thiên Ma Long lực phòng ngự kinh người, hay Tinh Ma tộc có Đại Dự ngôn Thuật, Nguyệt Ma tộc ma khí hợp nhất thực lực cường đại, trong vệt đen quái lạ đều không có chút sức lực phản kháng.

Một kích kia thật sự là quá đáng sợ. Dù lúc trước ma tộc chết mấy ma thần, nhưng tổn thất lớn như vậy là lần đầu xuất hiện từ khi chiến tranh bắt đầu.

Lâm Hâm vể mặt đau đớn nói.

"Phá sản, quá phá sản. Bao nhiêu tài liệu tốt vậy mất hết rồi! Thật quá đáng tiếc. Nhưng mọi người có thấy kỹ năng tôi vừa nghiên cứu không tệ lắm ha? Để tôi nghĩ xem, tất tên nó là Cửu Diệu Thực thế nào? Oa ha ha, tôi thật là thiên tài!"

Nếu không phải các thành viên Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi đằng sau bận tiếp tục Liên Thể Tăng Linh cho Lâm Hâm, không thể lên tiếng để tránh thả lỏng, họ thật muốn đánh hàng này một trận toí bời.

Có tác dụng Liên Thể Tăng Linh đan, tu vi tăng đến đỉnh cấp chín bậc chín rồi, cảm xúc của Lâm Hâm bị thiêu đốt, rơi vào trạng thái hưng phấn lạ thường, cảm xúc hận ma tộc đến tận cốt tủy dung hợp thành loại cảm xúc đặc biệt.

Nhưng tuy y đang khoe khoang, mọi người cũng không thể không thừa nhận y thật sự là thiên tài. Thông qua Liên Thể Tăng Linh đạt được lực lượng lại có thể trong khoảng thời gian ngắn sáng tạo ra kỹ năng mới thích ứng năng lực này, chỉ riêng thiên phú đó đã là đáng khen. Quang Chi Thần Hi Liên Thể Tăng Linh lấy y dẫn đầu hoàn toàn đúng đắn. Coi như đổi lại là Thái Nhi, hay Trần Anh Nhi cũng không khả năng trong thời gian ngắn vậy tạo thành sát thương đến mức đó với ma tộc.

Lực phá hoại của Cửu Diệu Thực thật là quá mạnh, cho nên Nguyệt Ma Thần, Tinh Ma Thần đều chú ý tới biến đổi bên này. Tộc nhân của chúng cũng bị giết. Hơn nữa mới rồi quét sạch lực lượng hơn một phần mười đại quân ma tộc! Cộng thêm bây giờ Lâm Hâm cho chúng cảm giác cực kỳ nguy hiểm.

Bất Hủ Long Hỏa vung vẩy trong tay, nhìn long tinh đã bị ngọn lửa nhuộm thành màu đen, Lâm Hâm cười quái dị vung pháp trượng với ma tộc phía xa. Y hét lớn một tiếng.

"Đổi tư thế lại làm một lần!"

Lần này chẳng ngờ là một chuỗi hỏa cầu đen xé gió bay hướng ma tộc phía bên kia.

Có bài học mới rồi, đâu còn ai dám ở trong vòng công kích của y! Thoáng chốc coi như là Ma Long chiến đội cũng biến hoảng loạn. Mắt Nguyệt Ma Thần A Gia Lôi Tư lóe tia sáng tím, một vầng trắng tím lóe sau lưng y. Người nhoáng lên đã thoát khỏi Thúc Vịnh Tiêu quần quýt. Cùng lúc đó, bộ giáp tím phủ trùm toàn thân y, giữa đôi mắt có dấu trắng khuyết màu tím. Sau lưng y mọc mười hai cánh chim tím, ngay sau đó, y xuất hiện ở đằng trước chuỗi hỏa cầu đen của Lâm Hâm. Đôi tay hợp trước ngực, trắng khuyết màu tím đánh ra, đập vào hỏa cầu của Lâm Hâm.

Từ khi chiến tranh bắt đầu thì Nguyệt Ma Thần A Gia Lôi Tư luôn nường tay, mãi đến lúc này y mới nhịn không dốc hết sức ra tay, càng không tiếc thi triển Ma Thần Hóa, do đó có thể thấy Lâm Hâm bây giờ uy hiếp đến ma tộc lớn bao nhiêu.

Nhưng xuất hiện hình ảnh khiến Nguyệt Ma Thần A Gia Lôi Tư phát cuồng. Từng chuỗi hỏa cầu đen trông rất khủng bố bị trắng khuyết tím công kích thế mà giống như bột khí vỡ nát. Đừng nói là uy lực khủng bố như trước đó, coi như một chút lực công kích cũng không có, chẳng dè đấy chỉ là ảo giác.

Lâm Hâm cười ranh mãnh với Nguyệt Ma Thần A Gia Lôi Tư.

"Ngại quá! Để mọi người thất vọng rồi. Giỡn với các người thôi, đừng nghiêm túc vậy chứ."

Nói rồi Bất Hủ Long Hỏa trong tay vung hướng hai bên, từng chuỗi hỏa tuyến đen bay bốn phương tám hướng. Những hỏa tuyến đen nhìn như tùy tiện vung ra lại giống như mọc con mắt, chuyên tìm ma tộc đang chiến đấu cùng các cường giả Liên Bang Thánh Điện. Chẳng những tốc độ nhanh, còn tỏa định mấy đối thủ ma tộc này.

Chỉ chốc lát đã có bảy, tám ma tộc trúng chiêu, hóa thành sương khói tan mất.

Sắc mặt Nguyệt Ma Thần A Gia Lôi Tư biến trầm trọng. Y không ngờ Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi sẽ có cách tăng phúc như vậy. Nhận được người khác tăng cường linh lực, Lâm Hâm giống như quái vật, tuyệt đối là ma pháp sư hỏa hệ mạnh nhất từ trước đến nay của nhân loại. Ngọn lửa đen nhiệt độ cao đến chính y đều thấy cực kỳ nguy hiểm. Chính vì Lâm Hâm bùng phát nên đấu chí của ma tộc trên chiến trường bị đè ép đến cực độ. Vốn ưu thế cứng rắn bị đè ép xuống, ngay cả đám ma thần cũng núp bên cạnh Trụ Ma Thần không dám ra đây, sợ trở thành mục tiêu công kích của Lâm Hâm.

Nếu dựa theo kế hoạch vốn có của A Gia Lôi Tư, gặp phải loại tình huống này chắc chắn là y vui lắm, tối đa chỉ là đau lòng cho tộc nhân mình chết thôi. Nhưng mới rồi Tinh Ma Thần Ngõa Sa Khắc nhắc nhở, y có suy nghĩ khác với Long Hạo Thần trên bầu trời, khiến y không thể trở mắt thấy ma tộc bị vùi dập.

Đôi tay giang hai bên, tự mọc ra nguyệt nhẫn dài một mét rộng một mét. Nguyệt nhẫn màu tím sáng, mặt trên lấp lóe ánh tím như sóng nước gợn lăn tăn.

Lúc này thực lực của Nguyệt Ma Thần, Tinh Ma Thần toàn bộ hiện ra. A Gia Lôi Tư thoát khỏi chiến trường với Thúc Vịnh Tiêu, nhưng Tinh Ma Thần Ngõa Sa Khắc lại chớp mắt kéo Thúc Vịnh Tiêu vào phạm vi công kích của mình, khiến nó không cách nào rời khỏi chiến trường. Dưới tình huống như vậy mà Tinh Ma Thần Ngõa Sa Khắc vẫn không sử dụng Ma Thần Hóa.

Nếu từ lúc bắt đầu chiến tranh, Nguyệt Ma Thần, Tinh Ma Thần dốc hết sức thì chỉ sợ các cường giả Liên Bang Thánh Điện sớm không thể ngăn cản.

A Gia Lôi Tư mắt lóe tia sáng lạnh, sau lưng giương rộng mười hai cánh. Mười hai cánh chim của y không giống như nhau, toàn bộ giãn ra

sau lưng hình thành một vòng tròn to lớn, ánh tím lấp ló tựa như vầng trăng tím vậy.

Nguyệt Nhấn trong tay đặt hai bên người, ánh mắt nhìn chăm chăm Lâm Hâm.

Ánh mắt của Nguyệt Ma Thần không tạo cảm giác áp lực quá lớn, nhưng lại khiến Lâm Hâm cảm nhận nguy hiểm đứng ngồi không yên. Y không dám công kích ma tộc khác nữa, Bất Hủ Long Hỏa chỉ hướng Nguyệt Ma Thần A Gia Lôi Tư, khiêu khích ngoắc.

A Gia Lôi Tư hừ lạnh một tiếng, mười hai cánh sau lưng cùng lóe sáng. Thoáng chốc lấy thân thể y làm đường kính, một luồng sáng tím to lớn như trăng tròn chiếu rọi đánh hướng Lâm Hâm.

Thánh Dương đen trên đỉnh đầu Lâm Hâm cùng lúc lóe sáng, cột lửa đen khổng lồ nghênh đón công kích của A Gia Lôi Tư.

Màu đen và tím ở trên không trung giao nhau, phát ra lực bạo tạc khủng khiếp.

Lâm Hâm bình bồng tại chỗ, khiến y giật mình là Nguyệt Ma Thần A Gia Lôi Tư chỉ lắc lư bả vai một chút, không yếu thế hơn bao nhiêu.

Không chỉ Lâm Hâm kinh ngạc, các thành viên Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi cũng như thế. Ở trong lòng các cường giả Liên Bang Thánh Điện, ma tộc mạnh nhất tất nhiên là Ma Thần Hoàng Phong Tú, đó là lực lượng gần như vô địch. Nguyệt Ma Thần A Gia Lôi Tư, Tinh Ma Thần Ngõa Sa Khắc luôn là phụ tá đắc lực của Ma Thần Hoàng. Ánh sáng của hai người hoàn toàn bị Ma Thần Hoàng che giấu. Theo mọi người thấy thì tu vi của Nguyệt Ma Thần, Tinh Ma Thần so với Ma Thần Hoàng nên cách xa như trời cùng đất Nhưng Lâm Hâm đã dùng Liên Thể Tăng Linh đạt tới tu vi đỉnh cấp chín bậc chín chứng minh Nguyệt Ma Thần A Gia Lôi Tư đáng sợ. Trong trạng thái Ma Thần Hóa, dù tu vi của A Gia Lôi Tư không tới đỉnh cấp chín bậc chín nhưng cũng không cách biệt bao

nhieu! Hèn chi lửa đen của Lâm Hâm mạnh mẽ như vậy mà A Gia Lôi Tư vẫn có gan đứng trước mặt y.

Công kích của Lâm Hâm bị Nguyệt Ma Thần ngăn cản, không thể nghi ngờ là rót thuốc tăng lực vào lòng tất cả cường giả ma tộc. Căn bản không cần ai chỉ huy, tất cả ma thần núp sau Trụ Ma Thần gần đó đều bước ra, dẫn dắt đại quân ma tộc hướng tới các cường giả Liên Bang Thánh Điện vừa hơi thở dốc. Hỗn chiến lại triển khai.

Một cái lại một cái hỏa cầu đen xuất hiện, lần này không là ảo giác gì nữa. Lâm Hâm rõ ràng muốn dùng lại chiêu cũ, thì triển Cửu Diệu Thực. Có lẽ A Gia Lôi Tư về mặt lực công kích thì không thể so với y trong trạng thái Liên Thể Tăng Linh, nhưng về tính linh hoạt, bên cạnh Lâm Hâm có nhiều người như vậy, hoàn toàn không thể sánh bằng A Gia Lôi Tư.

Bóng tím ở trên không trung bỗng biến hư ảo, tốc độ đó coi như là ánh mắt cũng theo không kịp. Khi hỏa cầu đen bay ra cái thứ ba thì cái thứ nhất đã bị Nguyệt Nhãn của A Gia Lôi Tư chém trúng, bị xé đôi. Tuy quanh người A Gia Lôi Tư cũng vì vậy mà dấy lên một tầng lửa đen, lại bị mười hai cánh sau lưng y hóa giải.

Không thể tiến hành dung hợp, uy lực cấp chín bậc chín không cách nào phát huy ra. Hiện nay trạng thái của Lâm Hâm nếu muốn trực tiếp phát ra Cửu Diệu Thực, chẳng những tiêu hao rất nhiều với y, cũng là thử thách rất lớn cho gánh nặng thân thể. Không phải y không dám thử mà là không thể mạo hiểm. Một khi thân thể y tan vỡ thì sẽ liên lụy các bạn. Bởi vậy y chỉ có thể trở mắt nhìn Cửu Diệu Thực mình phát ra bị Nguyệt Ma Thần A Gia Lôi Tư từng cái phá vỡ.

Nhưng A Gia Lôi Tư không chủ động tấn công Lâm Hâm. Khi ác chiến với Lâm Hâm thì ánh mắt y thỉnh thoảng liếc hướng bầu trời, nơi Ma Thần Hoàng và Long Hạo Thần đang trong trạng thái hồi phục linh lực.

Lâm Hâm không sử dụng chiêu tất sát Cửu Diệu Thực nữa. Y hiểu rằng Nguyệt Ma Thần A Gia Lôi Tư vẫn không dốc sức đối phó y. Nếu không thì lúc thi triển ra Cửu Diệu Thực, y đã lộ ra vài chỗ sơ hở. Y lần nữa thể hiện ra con đường mình tu luyện, từng Hỏa Thần Nhất Chỉ không ngừng chỉ hướng A Gia Lôi Tư, tần suất công kích nhanh đến hầu như không tạm dừng.

Hỏa Thần Nhất Chỉ lửa đen uy lực công kích chẳng những cực mạnh, hơn nữa trong mỗi một Hỏa Thần Nhất Chỉ có Địa Ngục Hỏa Châm phụ trợ. Dù tu vi của A Gia Lôi Tư mạnh mẽ, trước thế công dày đặc từ Lâm Hâm thì ứng phó khá vất vả, không dám đưa mắt nhìn trời nữa, dốc sức đối mặt y.

Sau khi Liên Thể Tăng Linh, có được ca đúng là mạnh! Dựa theo ưu thế tu vi hơn chút đỉnh, y còn ngẫu nhiên đem một Hỏa Thần Nhất Chỉ phóng sang hướng khác, chuyên xuống tay với mấy Nghịch Thiên Ma Long cấp chín. Tuy một Hỏa Thần Nhất Chỉ vội vã chưa chắc đánh chết được Nghịch Thiên Ma Long, nhưng đủ khiến chúng nó gặp rắc rối. Lựa chọn Nghịch Thiên Ma Long mà không phải Nguyệt Ma, Tinh Ma cũng là điểm thông minh của Lâm Hâm. Các thành viên Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi sớm nhận được chỉ thị từ Long Hạo Thần, biết Nguyệt Ma Thần trong trận chiến tranh này vị trí lắc lư không ổn định. Lâm Hâm ngầm nghĩ một lúc liền biết tại sao A Gia Lôi Tư nhảy ra đối phó mình. Thì chẳng phải là tộc nhân của y chết sao? Vậy nên Lâm Hâm cố ý bỏ qua Nguyệt Ma, Tinh Ma, đem công kích đánh vào người Nghịch Thiên Ma Long. Đây không thể nghi ngờ là điều Nguyệt Ma Thần A Gia Lôi Tư muốn trông thấy nhất, tất nhiên sẽ không ngăn cản Lâm Hâm. Thậm chí A Gia Lôi Tư sinh ra mấy phần khâm phục với cái tên hành vi hơi bị vô sỉ này.

Một tiếng rống ngâm chấn trời bỗng vang lên, khiến các cường giả hai bên đang hỗn chiến lại cùng nhau ngẩng đầu nhìn trời sao.

Tiếng rống ngâm kinh Thiên động địa đương nhiên thuộc về Ma Thần Hoàng. Thân hình khổng lồ dài ba ngàn mét chậm rãi giương lên, long

nhân đỏ như máu chăm chú nhìn Long Hạo Thần phía xa. Y lạnh lùng nói.

"Thần phục hay diệt vong? Người còn có cơ hội lựa chọn cuối cùng."

Thái độ của Ma Thần Hoàng đối với Long Hạo Thần đã xảy ra biến đổi. Lúc trước niềm hy vọng duy nhất của y đã tan vỡ. Trước mắt Long Hạo Thần thể hiện tu vi vượt xa y phán đoán. Lấy cảnh giới hiện tại của Long Hạo Thần, y muốn cưỡng ép xóa ký ức hắc, rót vào huyết mạch mình bồi dưỡng lại là điều không thể.

Trừ phi Long Hạo Thần hoàn toàn thần phục y, tự mình mở rộng linh hồn, mới có thể trở thành người thừa kế của y. Mặc dù y vẫn đang dựa vào lực lượng cấp thần áp chế Long Hạo Thần, nhưng hiện nay hắc cho y cảm giác vô cùng nguy hiểm.

Ma Thần Hoàng biết rất rõ, có Vĩnh Hằng và Sáng Tạo Thần Ẩn vương tọa, cùng với Dạ Tiểu Lệ Thần Tinh Linh phụ trợ, sợ là không bao nhiêu năm sau Long Hạo Thần cũng có thể bước ra một bước, vào cảnh giới giống như y. Hơn nữa có Dạ Tiểu Lệ trợ giúp, kinh nghiệm lúc trước Tự Nhiên Nữ Thần để lại, không chừng hắc có thể tránh thoát khỏi quy tắc thần. Đến lúc đó, chẳng những ma tộc tiêu đời, Ma Thần Hoàng như y cũng không cách nào đối kháng với Long Hạo Thần.

Ma Thần Hoàng Phong Tú là kiêu hùng thời đại, tất nhiên không thể chịu đựng xuất hiện tình huống mình bị khống chế, trong lòng xuất hiện thân tình máu mủ chớp mắt bị y tiêu trừ.

Long Hạo Thần lạnh lùng nhìn Ma Thần Hoàng.

"Người nên biết đáp án."

Trong Ma Thần Hoàng Phong Tú ánh mắt lạnh lùng ẩn chứa sát ý nóng cháy.

"Ta muốn nghe người chính miệng nói ra. Nếu người lựa chọn thần phục thì hãy giao ra thần vị Tự Nhiên Nữ Thần để lại. Nếu không thì đừng trách ta giết người lần thứ hai!"

Long Hạo Thần hừ lạnh một tiếng.

"Ma Thần Hoàng bệ hạ, người có tự tin giết ta đến thế sao? Có một việc không biết người có nghĩ tới không. Trước hôm nay đối trận với người, người cho rằng ta có khả năng nghĩ tới Vĩnh Hằng và Sáng Tạo giáp sẽ hoàn thành thức tỉnh tiến hóa trong chiến đấu sao? Ý chí của Sáng Thế Thần là ta có thể suy đoán được sao?"

Nghe hẳn nói câu này, Ma Thần Hoàng ngẩn ra, không hiểu ẩn ý trong giọng nói của Long Hạo Thần.

"Người nói những lời này có tác dụng gì? Thần phục hoặc là chết!"

Long Hạo Thần làm như tự lầm bầm.

"Ta chỉ muốn nói cho người, nếu ta đã biết rõ tu vi không phải đối thủ của người mà vẫn xuất hiện ở trước mặt người, còn chủ đạo thánh chiến này, tất nhiên là có lá bài của mình. Lá bài này chắc chắn có thể đả kích được người. Vĩnh Hằng và Sáng Tạo Thần Ấn vương tọa thức tỉnh ngoài ý muốn chỉ khiến ta càng thêm tự tin mà thôi. Ta tin rằng dù ta không thể bước vào lĩnh vực thuộc về thần thì người cũng không phải đối thủ của ta."

Vừa nói Long Hạo Thần vừa nâng lên tay phải, mở ra mặt nạ Vĩnh Hằng và Sáng Tạo giáp.

Đằng sau mặt nạ lộ ra khuôn mặt tuấn tú đến mức tận cùng. Cùng lúc đó, ngón tay Long Hạo Thần nhẹ chỉ, rơi vào trán của mình. Tại đó có chín văn lộ tím vàng.

Nhìn văn lộ tím vàng, thân thể Ma Thần Hoàng bỗng nhiên rung động, lạnh lùng nói.

"Người tưởng dựa vào một chút hơi thở huyết mạch Austin Griffin để lại là có thể đối phó được ta? Hừ, dù sao Austin Griffin còn chưa hoàn toàn thức tỉnh. Chẳng lẽ người cho rằng nó để lại một tia hơi thở là có thể vượt qua Sáng Thế Thần ư?"

Tuy ngoài miệng y nói vậy nhưng trong đôi mắt đỏ máu to lớn chất chứa một chút sợ hãi. Dù Ma Thần Hoàng che giấu rất tốt, Long Hạo Thần vẫn cảm nhận được rõ ràng.

Bên dưới, Nguyệt Ma Thần A Gia Lô Tư, Tinh Ma Thần Ngõa Sa Khắc trái tim treo cao. Chúng hiểu rất rõ ràng, tình huống mình lo lắng nhất có xảy ra hay không là vào ngay lúc này, cũng sẽ quyết định hướng hành động tiếp theo của chúng.

Long Hạo Thần không đáp lại lời Ma Thần Hoàng, ánh sáng tím vàng từ trán hắt lóe sáng. Cùng với tay phải nâng lên, ánh sáng tím vàng từ từ giờ cao. Ánh sáng tím vàng khủng bố bắt đầu lan tràn trên không trung, đối lập với Vĩnh Hằng và Sáng Tạo giáp trắng trong suốt.

Ánh mắt Ma Thần Hoàng rốt cuộc xuất hiện biến đổi, bởi vì y hoảng sợ cảm giác hơi thở ánh sáng tím vàng tỏa ra còn cường đại hơn y dự đoán.

Y không thể chờ đợi tiếp nữa. Trong lòng kích động khủng hoảng, Ma Thần Hoàng bỗng quay người, đuôi rồng to lớn quất hướng Long Hạo Thần. Tia chớp ám lam nháy mắt ngưng kết ở đuôi rồng, hóa thành đao ánh sáng ám lam khủng bố. Thoạt trông như muốn quất Long Hạo Thần thành hai nửa.

Ánh mắt Long Hạo Thần ngưng tụ, ánh sáng tím vàng tựa như nhảy lên, xuất hiện ở lòng bàn tay hắt. Ngay sau đó, thân thể hắt biến mất ở giữa không trung.

Một con mắt to lớn lạng lẽ xuất hiện giữa không trung.

Con mắt rất lớn. Khoảnh khắc nó xuất hiện, chẳng ngờ cao tới năm mươi mét. Nó rất quý dị, bởi vì một con mắt có hai màu.

Mé con người hình khuyết một bên là màu trong suốt như Vĩnh Hằng và Sáng Tạo kiếm, bên kia thì sắc tím vàng thâm trầm mà không phát ra chút hơi thở nào.

Hai màu sắc đối lập rất rõ ràng. Càng khiến người thấy khủng khiếp là trong con mắt này, tròng mắt to lớn xuất hiện tới hai con người. Một là trắng tinh, một là tím vàng. Hơn nữa hai con người có dấu hiệu dung hợp thành một, hòa lẫn vào nhau, thành bộ dạng cá âm dương xoay tròn.

Đuôi rồng to lớn của Ma Thần Hoàng đã đến, lúc này Phạm Thiên Nhãn hai con người lóe sáng. Tím vàng và trắng trong suốt, hai loại hoàn toàn khác nhau, khí thể tương phản ở trên không trung bắn ra ánh sáng, cùng thân hình khổng lồ của Ma Thần Hoàng phát ra lực lượng khủng bố va chạm một chỗ.

Lúc này Ma Thần Hoàng đã đến trạng thái cao nhất. Còn Long Hạo Thần thì tu vi linh lực lại chỉ mới hồi phục ba phần. Bù qua sót lại thì có thể tưởng tượng kết quả.

Nhưng thực lực so tài chưa phải là kết quả cuối cùng. Các cường giả nhân loại muốn cứu viện Long Hạo Thần nhưng không làm được. Bởi vì bọn họ vốn không đủ thực lực tham gia trận quyết đấu gần như là thần với thần, càng không có thời gian ra tay.

Mắt Thái Nhi nhắm chặt, người run bần bật suýt nữa phá hủy hiệu quả Liên Thể Tăng Linh.

Cũng trong chớp mắt, tiếng hú đinh tai nhức óc truyền khắp nơi.

Nghe tiếng hú này, Thái Nhi trước tiên mở mắt ra. Nàng quen thuộc tất cả về Long Hạo Thần, nhưng tiếng hú đó không thuộc về hắn! Tất nhiên nàng nghe ra được.

Khi Thái Nhi lại ngẩng đầu nhìn trời thì mây ra như phồng. Bởi vì nàng trông thấy đầy trời mưa máu, màu máu không thể thấy rõ nhưng có thể thấy cái vảy to đùng từ trên không trung bay tứ tán.

Trên bầu trời, con mắt to lớn đang dần tan biến. Đuôi rồng của Ma Thần Hoàng bị đánh bật ra, máu và huyết là từ miệng vết thương to lớn ở đuôi rồng bắn ra.

Ma Thần Hoàng lại bị thương, hơn nữa nhìn vết thương không nhẹ chút nào. Long Hạo Thần thì triển ra Phạm Thiên Nhân chẳng bị chút ảnh hưởng, đây là đối lập rõ ràng cỡ nào, khó tin cỡ nào!

Nguyệt Ma Thần A Gia Lô Tư, Tinh Ma Thần Ngõa Sa Khắc liếc nhau, đều thấy nỗi sợ hãi vô cùng trong lòng đối phương. Điều chúng lo lắng nhất cuộc vẫn xảy ra. Nếu không phải lực lượng đó xuất hiện, làm sao Long Hạo Thần có thể bị thương Ma Thần Hoàng trong trạng thái cao nhất?

Trên bầu trời, Phạm Thiên Nhân dần nhạt nhòa, bản thể Ma Thần Hoàng khổng lồ cách Long Hạo Thần vài ngàn mét. Thân hình cao lớn đang nhanh chóng thu nhỏ. Chớp mắt, Phong Tú bộ dạng nhân loại lại hiện ra trước mặt Long Hạo Thần. Có thể thấy bên phải bắp chân y vết máu loang lổ, hiển nhiên là chỗ vừa rồi bị thương.

Thân hình Long Hạo Thần cũng lại xuất hiện trong tầm mắt mọi người. Điều khác biệt duy nhất với trước kia là tay trái nắm Vĩnh Hằng và Sáng Tạo kiếm, tay phải còn nắm một thanh kiếm, một thanh kiếm tím vàng to lớn.

Nhìn từ thể tích thì kiếm tím vàng không chênh lệch hơn Vĩnh Hằng và Sáng Tạo kiếm bao nhiêu. Ánh sáng tím vàng nội uẩn. Mặt kiếm khắc ẩn ám văn tám loại nhan sắc. Kỳ lạ nhất là chỗ ngặc kiếm do tám cái đầu hợp thành, bảo vệ tay phải Long Hạo Thần.

Giờ phút này, Long Hạo Thần gờ xuống mặt nạ, trán tỏa văn lộ tím vàng rực rỡ, tựa như có thêm một con mắt kỳ lạ. Khí thế trên người hẳn

biến đổi long trời lở đất.

Vốn lực lượng sáng tạo nhu hòa lóng lánh chỉ có thể chiếm một nửa khí thể của hãn thôi, một nửa khác là khí thể khủng bố tràn ngập chiến ý. Trong khí thể khủng bố này còn hỗn hợp hận thù không gì sánh kịp. Hận thù này hướng về Ma Thần Hoàng đứng trước mặt Long Hạo Thần không xa.

Nhìn thanh kiếm tím vàng trong tay Long Hạo Thần, con người y đã co rút thành một điểm, nâng tay lên, chỉ vào Long Hạo Thần, y là thể bán thần nhưng lại khẽ run.

"Người, người...nó, nó không chết..." Giọng Ma Thần Hoàng run run. Trong thanh âm của y tràn ngập khó tin, còn có loại sắp tan vỡ.

Ánh mắt Long Hạo Thần lạnh lẽo nhìn chăm chăm Ma Thần Hoàng, sâu trong đôi mắt vàng trong suốt lan tỏa ánh tím nhạt.

"Ta chưa từng nói Hạo Nguyệt đã chết. Người cho rằng lúc trước giết ta thì có thể giết được nó sao? Người quá coi thường sức sống của Hạo Nguyệt, cũng coi thường ngưng tụ lực lượng linh hồn của ta."

Nói đến đây, hãn kiếm không được thăm cảm ơn Y Lai Khắc Tư. Nếu không có tác dụng Tháp Vĩnh Hằng, sợ rằng lúc đó linh hồn hãn tan biến rồi. Nếu không có Y Lai Khắc Tư cứu giúp, hôm nay hãn không thể đứng tại đây, rốt cuộc áp chế Ma Thần Hoàng thống trị Thánh Ma đại lục thời đại hắc ám dài đến sáu ngàn năm.

Giờ phút này, trong lòng Long Hạo Thần hoàn toàn tha thứ Tử Linh Thánh Pháp Thần, Vong Linh Thiên Tai Y Lai Khắc Tư. Quá khứ đều đã qua đi, báo đáp tốt nhất với Y Lai Khắc Tư chính là phá tan thời đại hắc ám, để nhân loại trở về thời kỳ hòa bình và phát triển.

Nhìn Tử Kim Hạo Nguyệt kiếm trong tay Long Hạo Thần, ánh mắt Ma Thần Hoàng bỗng sáng lên, thì thào.

"Tám đầu, mới chỉ là tám đầu, Austin Griffin còn chưa hoàn toàn thức tỉnh. Chúng ta còn có cơ hội. A Gia Lôi Tư, Ngõa Sa Khắc, các người còn đang chờ cái gì? Không lẽ thật muốn đợi Austin Griffin hoàn toàn thức tỉnh hủy diệt thế giới này sao?"

Nói rồi Ma Thần Hoàng đột nhiên bắn ngược ra sau, kéo giãn khoảng cách với Long Hạo Thần. Nghịch Thiên Ma Thần kiểm lại xuất hiện trong lòng bàn tay y, kiểm to chỉ lên trời, sau lưng y sáng lên ánh sáng vàng đen, chính giữa là màu đen, bên ngoài là màu vàng nhạt. Ma Thần Hoàng vốn hình người thì đôi mắt đen tùy theo biến thành đỏ.

Nguyệt Ma Thần A Gia Lôi Tư, Tinh Ma Thần Ngõa Sa Khắc liếc nhau, trong mắt lộ ra dứt khoát. Hai ma thần cùng bay lên trời, trong lúc bay, mười hai cánh sau lưng A Gia Lôi Tư hóa thành trăng tròn màu tím càng sáng ngời. Sau lưng Tinh Ma Thần Ngõa Sa Khắc thì xuất hiện ngôi sao da cam to lớn.

Nhìn phản ứng đột ngột của hai ma thần, Long Hạo Thần chưa biến sắc mặt. Trước khi bắt đầu chiến tranh này thì hắn đã đoán được, nếu sử dụng lực lượng của Hạo Nguyệt thì sẽ mang đến hậu quả gì.

Đó cũng là lý do quan trọng nhất tại sao chiến đấu lâu như vậy mà Long Hạo Thần vẫn không khiến Hạo Nguyệt đến giúp đỡ mình, đơn độc đối đầu Ma Thần Hoàng. Hắn lo lắng nhất là Hạo Nguyệt xuất hiện dẫn đến tất cả ma thần cùng chung mối thù. Đặc biệt là Nguyệt Ma Thần A Gia Lôi Tư vốn nghiêng về phía hắn.

Tất nhiên hắn không khả năng hoàn toàn không nhờ vào lực lượng Hạo Nguyệt. Cố ý kéo dài phía sau, mục đích chính là câu giờ, để chiến tranh đang trước Ngự Long quan có cơ may hơn.

Sự thật chứng minh, Long Hạo Thần đã thành công một nửa. Nguyệt Ma Thần, Tinh Ma Thần cố ý nường tay, các cường giả Liên Bang Thánh Điện bên Ngự Long quan không chịu thiệt thòi quá lớn, ngược lại còn chiếm lợi. Đặc biệt là các thành viên Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi thi triển Liên Thể Tăng Linh, gần một bước suy yếu lực lượng ma tộc.

Lúc này Nguyệt Ma Thần, Tinh Ma Thần cùng tham gia chiến đấu với Long Hạo Thần. Nhân loại và ma tộc so tài ngược lại chiếm ưu thế về mặt thực lực. Dù sao ra hai cường giả cấp chín bậc bảy, thêm vào Lâm Hâm Liên Thể Tăng Linh đỉnh cấp chín bậc chín.

Nhưng mặc kệ là Ma Thần Hoàng hay Nguyệt Ma Thần, Tinh Ma Thần lúc này đều hoàn toàn không để ý chuyện xảy ra bên dưới. Khi Long Hạo Thần nhìn thấy trong mắt Nguyệt Ma Thần A Gia Lôi Tư, Tinh Ma Thần Ngõa Sa Khắc biểu tình quyết tuyệt thì thầm hỏi mình một câu, rốt cuộc tại sao khiến chúng e sợ Hạo Nguyệt như vậy? Rõ ràng Nguyệt Ma Thần và Ma Thần Hoàng lục đục nội bộ, vì sao vào giờ phút mấu chốt thì lại đổi ý?

"Tam quang giả, nhật nguyệt tinh!" Ma Thần Hoàng hét to một tiếng, Nghịch Thiên Ma Thần kiếm giờ cao. Một cột sáng ám kim lãnh liệt lấy thân thể y làm điểm phóng lên cao.

Nguyệt Ma Thần A Gia Lôi Tư, Tinh Ma Thần Ngõa Sa Khắc cũng có động tác. A Gia Lôi Tư nâng lên đôi Nguyệt Nhãn trong tay, một cột sáng tím to lớn phóng lên cao.

Tinh Ma Thần Ngõa Sa Khắc trong lúc bay lên trời cũng hoàn thành Ma Thần Hóa. Áo choàng dài đầy ánh sao lấp lánh màu da cam phủ toàn thân, trong tay phải của y xuất hiện Tinh Quang pháp trượng. Đỉnh cao bảo thạch hình trứng có sáu lăng tuyến sao lấp lánh. Lúc này pháp trượng giờ cao, một luồng sáng da cam to lớn phóng lên cao.

Ba luồng sáng màu sắc khác nhau mà uy lực cực kỳ khủng bố ở trên không trung hình thành thế tam giác, bao vây Long Hạo Thần vào chính giữa.

Nhưng hiện tại Long Hạo Thần làm ra hành động khiến ba ma thần tức giận. Hắn không thèm để ý ba ma thần mà cúi đầu, hô to với các cường giả nhân loại.

"Quét sạch chiến tranh, Liên Bang tất thắng!"

Câu chữ đơn giản ý nghĩa Long Hạo Thần cũng không cần họ giúp đỡ, cho nên Lâm Hâm và các thành viên Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi đã bay lên chọt khựng lại.

Lâm Hâm ngoái đầu nhìn hướng Thái Nhi.

"Phó đoàn trưởng, làm sao đây?"

Thái Nhi cắn răng.

"Nghe lời anh ấy, làm theo đi. Trước quét sạch chiến trường bên dưới rồi nói tiếp. Giải quyết vấn đề bên dưới rồi chúng ta đi giúp anh ấy."

"Tốt." Nụ cười trên mặt Lâm Hâm biến mất, thay thế là biểu tình nghiêm túc. Thanh âm trầm thấp ngấm xương chú ngữ vang lên, Bất Hủ Long Hỏa trong tay bắt đầu lấy tiết tấu kỳ lạ múa may.

Thái Nhi, Vương Nguyên Nguyên, Trần Anh Nhi, Tư Mã Tiên, Hàn Vũ, Trương Phóng Phóng sau lưng y đều cảm giác linh lực bản thân đang nhanh chóng bị Lâm Hâm hút đi. Không cần hỏi, hàng này sắp phóng tuyệt chiêu, còn là kỹ năng cường đại hơn cả Cửu Diệu Thực.

Thánh Dương đen trên đỉnh đầu Lâm Hâm rốt cuộc sắp biến lớn, lớn đến đường kính ba mươi mét mới ngừng.

Một tiếng phượng hót khàn khàn vang lên. Ngay sau đó, thân thể Lâm Hâm lắc lư, ánh sáng đen đậm đặc từ ngực y dâng lên trên, tiếp đó chui vào trong Thánh Dương đen.

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 329

Tử Kim Hạo Nguyệt Kiếm Tám Đầu

Tiếng phượng hót lạnh lốt vang lên, sau đó khí thế quân lâm thiên hạ xuất hiện tại chiến trường Ngự Long quan. Một phượng hoàng đen dài ba mươi mét chui ra từ trong Thánh Dương.

Lam Hỏa Phượng Hoàng bây giờ đã hoàn toàn biến thành hắc phượng hoàng. Sương mù ám lam đậm đặc quay quanh người nó.

Sau khi Hắc Hỏa Phượng Hoàng xuất hiện liền bay tới trước mặt Lâm Hâm, rất có linh tính gật đầu với y. Sau đó đôi cánh giang rộng nhào xuống chiến trường. Lửa đen ngập trời lập tức từ trên trời giáng xuống.

Lâm Hâm thi triển ma pháp này xong sắc mặt biến xám trắng, khép lại đôi mắt tập trung hồi phục ma lực. Mấy người khác cũng như vậy. Chính là một ma pháp mới rồi đã hút đi hai phần ba linh lực của tất cả. Chính là nói, Hắc Hỏa Phượng Hoàng tương đương với ngưng kết trăm vạn linh lực! Nó ở trên chiến trường bùng phát sức chiến đấu cường đại có thể nghĩ.

Lấy Thúc Vịnh Tiêu và Tiêu Hoắc dẫn đầu, các cường giả nhân loại cũng dốc sức phản kích.

Ai có thể ngờ Long Hạo Thần thật sự khắc chế được Ma Thần Hoàng, thậm chí là khiến Tinh Ma Thần, Nguyệt Ma Thần phụ trợ Ma Thần Hoàng bao vây hãm. Cơ hội tốt như vậy các cường giả Liên Bang tuyệt đối không thể bỏ qua. Có Hắc Hỏa Phượng Hoàng trợ trận, khoảnh khắc, chiến tranh đang trước Ngự Long quan thế cục nghiêng về một bên Hắc

Hỏa Phượng Hoàng bay đến chiến trường, đôi cánh giang ra, mấy ngàn mét vuông bị lửa đen bao trùm. Lửa đen khủng bố này coi như là các ma thần cũng sợ hãi chạy trốn. Mấy ma tộc khác một khi bị dính trúng, không chết cũng phải lột da.

Chiến tranh đang trước Ngự Long quan đã định đại cục, trận ác chiến ba đối một trên không trung chỉ vừa mới bắt đầu.

Sắc mặt Long Hạo Thần cực kỳ trầm trọng, nhưng bây giờ hắn tự tin chưa từng có. Khi Hạo Nguyệt lại hóa thân thành Tử Kim Hạo Nguyệt kiếm thì trong lòng hắn bỗng nảy ra tự tin trước nay chưa từng có. Khi Nguyệt Ma Thần, Tinh Ma Thần tham gia chiến trường thì Hạo Nguyệt đã truyền đến cảm xúc khinh thường với hắn. Đây cũng là nguyên nhân Long Hạo Thần không để đồng bạn bên dưới hỗ trợ. Hắn tin tưởng Hạo Nguyệt phán đoán thực lực kẻ địch. Dù hắn biết Hạo Nguyệt tám đầu tu vi là cấp chín bậc bảy. Nhưng đừng quên lúc trước khi Hạo Nguyệt còn là sáu đầu thì Ma Thần Hoàng còn không muốn đối diện nó, mà là chặn đánh Long Hạo Thần liên quan khiến nó chết. Có thể tưởng tượng Hạo Nguyệt có lực uy hiếp lớn cỡ nào với ma tộc.

Dưới tình huống như vậy, Long Hạo Thần vững lòng tin, đối mặt ba cường giả mạnh nhất ma tộc hắn bình tĩnh lạ thường. Trong Tử Kim Hạo Nguyệt kiếm, linh lực khổng lồ không ngừng ủa vào người hắn, như để tu vi của hắn hồi phục đến trạng thái cao nhất. Hơn nữa dưới chân Long Hạo Thần còn xuất hiện một quang hoàn sắc tím vàng. Mỗi lần quang hoàn lấp lóe là tất cả nguyên tố rải rác trong không khí sẽ tụ tập trong người Long Hạo Thần, chuyển hóa thành lực lượng của hắn. Tử Kim Hạo Nguyệt kiếm trong tay hắn cũng là như vậy. Thần kiếm do Hạo Nguyệt biến thành bản thân có thể thông qua hấp thu năng lượng bên ngoài tăng cường bản thân.

Sắc ám kim, sắc tím, sắc da cam, ba cột sáng ở trên không trung dần khựng lại. Rốt cuộc, ánh sáng biến mất. Trên đỉnh đầu ba ma thần xuất hiện một mặt trời, một mặt trăng, một ngôi sao.

Trên bầu trời ba luồng sáng đan vào nhau chiếu rọi bốn phương. Áp lực to lớn khó tả chớp mắt ập xuống người Long Hạo Thần. Lấy thực lực đỉnh cấp chín hiện nay của hắn, thêm vào uy lực siêu thần khí Vĩnh Hằng và Sáng Tạo Thần Ấn vương tọa, vậy mà có cảm giác chịu không nổi. Vĩnh Hằng và Sáng Tạo giáp trên người phát ra tiếng két két khiến người nhức răng.

Đây là lực lượng gì? Pháp trận? Đám Ma Thần Hoàng mà cũng biết sắp đặt pháp trận? Hơn nữa tăng phúc khủng khiếp như vậy?

Trong khi Long Hạo Thần định nâng lên song kiếm thì một tầng sáng tím vàng nổ rộ từ Tử Kim Hạo Nguyệt kiếm bao phủ người hắn, khiến trên Vĩnh Hằng và Sáng Tạo giáp cũng trù lên một tầng sắc tím vàng.

Tất cả áp lực trong khoảnh khắc biến mất, người Long Hạo Thần lan tỏa ánh sáng tím vàng, hai mắt cũng biến thành cùng màu.

Lực lượng của Hạo Nguyệt quả nhiên có thể khắc chế ma tộc. Long Hạo Thần thầm mừng trong bụng. Hắn hiểu rằng Hạo Nguyệt khắc chế ma tộc tựa như lực lượng tịnh hóa của Thái Nhi khắc chế Tử Linh Ma Thần Tát Mễ Cơ Nạp, thậm chí còn hơn nữa. Nếu không thì mới rồi Ma Thần Hoàng sẽ không chịu thiệt trước Phạm Thiên Nhân, càng không kêu gọi Nguyệt Ma Thần, Tinh Ma Thần tham gia trận chiến.

Long Hạo Thần không nhìn Ma Thần Hoàng mà xoay người nhìn Nguyệt Ma Thần A Gia Lô Tư phía bên trái mình.

"A Gia Lô Tư tiền bối. Chúng ta hợp tác đến mức này gần như hoàn thành, người tại sao phải khổ như vậy? Chỉ cần chúng ta hợp tác đánh chết Ma Thần Hoàng, vậy ta nhất định sẽ giữ lời hứa. Không lẽ người không tin ta hứa với Nguyệt Dạ sao?"

Nghe lời của Long Hạo Thần, sắc mặt Ma Thần Hoàng biến xanh mét. Đoán là một việc, nghe Long Hạo Thần chính mồm nói ra lại là chuyện khác. Cánh tay đặc lực nhất phản bội mình, có thể tưởng tượng

sự phản nộ của Ma Thần Hoàng Phong Tú. Nhưng lạ thường là y không răn dạy hay mắng chửi Nguyệt Ma Thần A Gia Lôi Tư.

Cảm xúc của A Gia Lôi Tư không bình tĩnh, mày nhú chặt, ánh mắt sáng ngời nhìn chăm chăm Tử Kim Hạo Nguyệt kiếm trong tay phải Long Hạo Thần.

"Long Hạo Thần, chúng ta đã kết thúc hợp tác. Austin Griffin chết là điều kiện cơ sở để chúng ta hợp tác. Cho dù hôm nay sau khi giết chết các người, bệ hạ trách mắng ta, thậm chí xử tử ta, ngay lúc này, ta nhất định phải cùng bệ hạ chung mối thù, cùng nhau giết người. Đặc biệt là triệt để diệt trừ Austin Griffin!"

Long Hạo Thần ngẩn ra. Hắn nói mấy lời đó với A Gia Lôi Tư ẩn ý tất nhiều là muốn khiêu khích quan hệ giữa Nguyệt Ma Thần và Ma Thần Hoàng. Ba ma thần liên hợp đem đến áp lực to lớn cho hắn. Hắn không thể thua, thua nghĩa là nhân loại đi hướng diệt vong. Mới vậy hắn mới thử thăm dò, không ngờ A Gia Lôi Tư sẽ đáp trả quyết tuyệt như vậy.

Tinh Ma Thần Ngõa Sa Khắc không hé răng nhưng từ ánh mắt có thể thấy ra y có cùng suy nghĩ với Nguyệt Ma Thần A Gia Lôi Tư.

Long Hạo Thần nghi ngờ hỏi.

"Tại sao? Giết chết Hạo Nguyệt quan trọng với các người thế sao?"

Nguyệt Ma Thần A Gia Lôi Tư trầm giọng nói.

"Ta đồng ý giúp người, đồng ý trợ giúp nhân loại các người là bởi vì ta hy vọng sau này chủng tộc ta có thể dựa theo cách nhân loại kéo dài xuống, có lực lượng sáng tạo sau này càng sinh tồn tốt hơn. Nhưng Austin Griffin tồn tại ý nghĩa hủy diệt, triệt để hủy diệt. Khi hủy diệt chân chính giáng xuống, coi như là người cũng không khống chế được nó. Long Hạo Thần, không cần nhiều lời. Hôm nay hoặc là giết hết chúng ta, hoặc là chúng ta hủy diệt Austin Griffin."

Nói xong Nguyệt Nhãn trong tay y chỉ hướng Long Hạo Thần phía xa, trên bầu trời trắng tím lóe sáng.

Ma Thần Hoàng và Tinh Ma Thần cũng dùng vũ khí trong tay chỉ hướng Long Hạo Thần. Bỗng chốc Long Hạo Thần phải chịu đựng áp lực khủng bố khó thể tưởng tượng. Trong phạm vi tam giác ba ma thần cấu thành, không gian xuất hiện tầng tầng lớp lớp vết rạn. Nếu đổi lại người khác đứng đây, sợ rằng sớm bị áp lực khủng bố đè thành bột phấn.

Trong Ngự Long quan.

Một người phụ nữ mặc đồ trắng đến dưới tường thành nhìn lên bầu trời. Người phụ nữ đến đây đã chốc lát. Người phụ nữ thật đẹp, đẹp như không vương bụi trần. Nhưng lúc này trong mắt người phụ nữ đọng đầy nước mắt. Đôi tay bởi vì nắm quá chặt, móng tay đâm vào lòng bàn tay, từng giọt máu dọc theo kẽ hở rơi xuống.

Mái tóc đen bay sau đầu, người phụ nữ cắn răng dọc theo bậc thang từng bước một tiến lên đầu tường Ngự Long quan.

Lúc này trong Ngự Long quan đã không còn bao nhiêu cường giả nhân loại, ở lại đều là các pháo thủ có thể sử dụng Ma Đạo đại pháo, còn lại là chiến đấu ngoài thành. Người phụ nữ áo trắng xuất hiện rất đột ngột, nhưng nếu Long Hạo Thần trông thấy thì nhất định sẽ chấn kinh hét to một tiếng: mẹ.

Đúng vậy, người phụ nữ áo trắng chính là Bạch Nguyệt. Biết rõ chiến tranh sắp bắt đầu, Bạch Nguyệt vốn cùng người khác rút lui. Nhưng chạy tới nửa đường thì bà lặng lẽ quay về. Tất nhiên người hộ tống muốn ngăn bà lại, nhưng nhìn Bạch Nguyệt không có tu vi gì, bà lại là mẫu thân của Long Hạo Thần, đương kim chủ tịch Liên Bang, vợ của Long Tinh Vũ, Phán Xét và Thẩm Phán Thần Ẩn kỵ sĩ. Việc bà muốn làm đâu phải vài nhân viên hộ tống có thể ngăn cản? Lý do của bà rất đơn giản, bà phải cùng chồng, con trai mình sống cùng nơi, chết cùng chỗ.

Cuối cùng, trong ánh mắt sùng bái của nhân viên hộ tống bà lại đi về Ngự Long quan, vừa lúc này xuất hiện trong Ngự Long quan.

Nhìn Long Hạo Thần bị ba ma thần bao vây vào giữa, mắt Bạch Nguyệt đã sớm mờ lung. Nước mắt không ngừng chảy xuôi xuống gò má. Trong miệng bà không ngừng hỏi một câu: tại sao...

Tất nhiên Long Hạo Thần không biết mẫu thân đang từng bước một đi đầu tường. Lúc này tinh thần hắn hoàn toàn lắng đọng, đôi tay nắm chặt hai thanh thần kiếm, ý niệm dung hợp với ý niệm Hạo Nguyệt thành một.

Khí thể khủng khiếp từ huyết mạch Hạo Nguyệt truyền đến hắn. Long Hạo Thần bỗng cảm giác trong trời đất dường như không có lực lượng gì có thể ngăn cản mình.

Loại cảm giác này đến rất đột ngột lại chân thật như vậy. Cho nên giây phút tay phải nâng lên Tử Kim Hạo Nguyệt kiếm thì hắn không hề phát hiện thân thể mình biến đổi.

Ngay sau đó, Long Hạo Thần động. Thân thể hắn như bị Tử Kim Hạo Nguyệt kiếm kéo theo.

Trên bầu trời, một cái bóng tím vàng lấp lóe chớp mắt. Không sai, là lấp lóe, đầu tiên hướng về bên trái. Chỉ chợt lóe mà bầu trời chợt biến tối sầm xuống. Ba ma thần bị khí thể lôi kéo cùng ra tay với Long Hạo Thần.

Trên bầu trời, trời trăng sao cùng tỏa ánh sáng rực rỡ. Khí thể ba ma thần thoáng chốc hỗn hợp thành Nhật Nguyệt Tinh Phong Cấm lĩnh vực đặc biệt.

Trên bầu trời, một phù văn to lớn từ bầu trời giáng xuống, rơi vào người Long Hạo Thần. Hình tam giác ba ma thần tổ thành cũng nhanh chóng xoay tròn, không để Long Hạo Thần bắt được vị trí của chúng.

Đại trận Nhật Nguyệt Tinh Phong Cấm đại trận là lần đầu tiên xuất hiện tại Thánh Ma đại lục. Cũng là lần đầu tiên ba cường giả Ma Thần Hoàng, Nguyệt Ma Thần, Tinh Ma Thần bắt tay nhau. Chúng biết rất rõ, chỉ cần để phong ấn phù văn to lớn đó rơi vào người Long Hạo Thần. Vậy đừng nói hắn còn chưa phải là thần, dù thật là thần thì hắn cũng chết chắc. Bởi vì bản thân Phong Cấm đại trận này là đối phó với thần, kêu là Diệt Thần trận.

Bảy mươi hai Trụ Ma Thần vốn không thuộc về thế giới này, lý do chúng xuất hiện trên nhân gian này là vì sao? Chỉ có đám ma thần mới biết. Qua sáu ngàn năm sinh sôi, dù là ma thần xếp hạng sau cũng không hiểu tình huống từng xảy ra, chỉ có ba hạng đầu là Ma Thần Hoàng, Nguyệt Ma Thần, Tinh Ma Thần mới hiểu rõ.

Ba Trụ Ma Thần khi người chúng xoay tròn thì cùng hiện ra giữa không trung, liên tiếp chúng cùng trời trăng sao trên không trung. Phù văn khổng lồ từ trên trời giáng xuống càng sáng ngời hơn.

Nhưng ngay lúc này, ánh sáng tím vàng và sắc trắng trong suốt bỗng rực rỡ chưa từng có. Bóng dáng Long Hạo Thần lấp lóe đầu tiên tìm đến mục tiêu chính là Tinh Ma Thần Ngõa Sa Khắc.

Đừng nhìn thực lực của Nguyệt Ma Thần A Gia Lô Tư cao hơn Ngõa Sa Khắc, nhưng cho đến nay, trong lòng Long Hạo Thần trừ Ma Thần Hoàng, e ngại nhất chính là Tinh Ma Thần. Có lẽ bởi vì năm đó trong tháp Tinh Ma bị Tinh Ma Thần hãm hại chẳng.

Ngõa Sa Khắc một chút cũng không e ngại. Y không tin Long Hạo Thần ở trong Nhật Nguyệt Tinh Phong Cấm đại trận còn có lực lượng công kích ba người mình. Áp lực khủng bố đó y từng tự mình cảm nhận, cũng từng thuộc về ma tộc ở thế giới kia chân chính nghiền nát vị thần! Long Hạo Thần đúng là rất mạnh, nhưng dù sao Austin Griffin còn chưa thức tỉnh, hắn thì còn chưa phải là thần.

Vĩnh Hằng và Sáng Tạo giáp trên người Long Hạo Thần từ khi phù văn giáng xuống ngày càng gần thì bắt đầu phát ra thanh âm vỡ nát. Tuy

đây chỉ là biểu hiện giả dối, nhưng cũng có thể chứng minh áp lực trong phong cấm đại trận khủng bố tới cỡ nào.

Nhưng Long Hạo Thần vẫn không quay đầu nhào hướng Ngõa Sa Khắc, dường như tam giác xoay tròn không thể phá hủy ý định của hắn. Chớp mắt, Ngõa Sa Khắc đột nhiên cảm thấy khí lạnh khó tả tràn ngập khắp người.

Không, điều này không khả năng.

Đúng vậy, ngay cả Long Hạo Thần đều cảm thấy không khả năng nhưng thật sự xảy ra một chuyện.

Bóng sáng chợt lóe rồi biến mất. Ngôi sao da cam trên bầu trời bỗng biến ảm đạm. Long Hạo Thần ở trong phong cấm đại trận hình tam giác đột ngột biến mất.

Thân thể hắn cứ thế xẹt qua người Tinh Ma Thần Ngõa Sa Khắc, mang theo sự xinh đẹp vụt qua. Xuất hiện trở lại đằng sau lưng Ngõa Sa Khắc trăm mét, cũng là ngoài Nhật Nguyệt Tinh Phong Cấm đại trận trăm mét.

Ma Thần Hoàng ngơ ngác. Nguyệt Ma Thần A Gia Lô Tư cũng ngơ ngác. Trên mặt Tinh Ma Thần Ngõa Sa Khắc vẫn là bộ dáng không dám tin.

Y lẩm bẩm.

"Tiên tri của ta không sai, không sai, trời phạt, đã giáng xuống, ta, ta..."

Thanh âm đến đây đột nhiên ngừng, vốn khuôn mặt trẻ tuổi của Ngõa Sa Khắc nhanh chóng biến già nua, chớp mắt đã là tóc bạc da mồi. Khi hơi thở sự sống cuối cùng biến mất từ người y, Tinh Ma Thần Ngõa Sa Khắc hóa thành tro tàn tan biến trên không trung. Chỉ có Vương Miện

Ma Thần của y là lấp lánh hóa thành điểm sáng dung nhập vào Tinh Trụ Ma Thần của y, biến mất.

Tất cả cường giả nhân loại nhìn thấy hình ảnh trên không trung kiêu không được nuốt ngậm nước miếng, lộ vẻ rung động khó tả.

Đây, là loại thực lực gì vậy chứ? Chủ tịch Liên Bang của họ còn là nhân loại sao? Dựa vào sức mạnh bản thân hẳn, chẳng những giằng co với Ma Thần Hoàng, giờ phút này dưới sự bao vây của Ma Thần Hoàng Phong Tú, Nguyệt Ma Thần A Gia Lô Tư, Tinh Ma Thần Ngõa Sa Khắc thể mà chớp mắt giết chết Tinh Ma Thần, thành công đột phá phong cấm đại trận ba ma thần hợp thành.

Đây thật là một nhân loại có thể làm được sao? Nhưng mặc kệ họ cỡ nào không tin, trên bầu trời Tinh Trụ Ma Thần dần ảm đạm, ý nghĩa Tinh Ma Thần Ngõa Sa Khắc thật sự bỏ mình.

Ngõa Sa Khắc chết rồi. Trong mắt Ma Thần Hoàng Phong Tú, Nguyệt Ma Thần A Gia Lô Tư đều lộ ra nỗi sợ chưa từng có. Cùng lúc đó, Tử Kim Hạo Nguyệt kiếm trong tay Long Hạo Thần tỏa ánh sáng tím chói lòa, uy thế khủng bố hủy thiên diệt địa từ siêu cấp thần kiếm bùng phát. Long Hạo Thần không chú ý tới, chính giữa tám đầu ở ngặc kiếm, một luồng sáng xám chợt lóe rồi biến mất.

Mới rồi một chiêu hấn đánh chết Ngõa Sa Khắc là đến từ Tiêu Hoắc truyền thừa, là kiếm thứ hai trong Tam kiếm Tiêu Hoắc dạy cho hắn, tên là Sát Na Phương Hoa.

Chiêu này vốn tên là Khoảnh Khắc Thần Hoa, nhưng Long Hạo Thần dung nhập kỹ năng lĩnh vực Cai Quản Tiến Trình Sinh Mệnh của mình vào trong, hình thành năng lực càng thích hợp bản thân, cho nên lấy tên là Sát Na Phương Hoa.

Tinh Ma Thần bởi vì chớp mắt mất đi thanh xuân mà chết, nhưng Long Hạo Thần chưa bao giờ ngờ sức chiến đấu của mình đạt tới mức độ như vậy, dường như đã không còn là sức mạnh thuộc về hắn.

Khoảnh khắc hãn thi triển Sát Na Phương Hoa, cảm giác rõ ràng Vĩnh Hằng và Sáng Tạo kiểm trong tay trái không phát huy bao nhiêu uy lực. Tất cả công kích đều đến từ tay phải Tử Kim Hạo Nguyệt kiếm bùng phát. Hạo Nguyệt và hãn tâm ý tương thông, hãn biết năng lực thì tất nhiên Hạo Nguyệt cũng có thể lĩnh ngộ. Một kiếm hoàn mỹ như vậy, có thể nói là công kích mạnh nhất từ khi Long Hạo Thần chào đời tới đây.

Hãn bản năng quét Tử Kim Hạo Nguyệt kiếm trên không trung, ánh tím tràn ngập khí thế khủng bố lan tràn khắp bầu trời.

Phù văn to lớn lúc trước từ trên trời giáng xuống mất đi Tinh Ma Thần trợ lực, bắt đầu tan vỡ. Khi nhát kiếm ánh tím của Long Hạo Thần quét qua nó, lực bạo tạc khủng bố gần như xé rách cả khung trời.

Ma Thần Hoàng Phong Tú, Nguyệt Ma Thần A Gia Lô Tư chớp mắt từ trên trời giáng xuống, rơi xuống mặt đất. Giờ phút này, trong mắt của A Gia Lô Tư lộ ra biểu tình có chút tuyệt vọng.

Không sai, cường giả đỉnh cao nhất ma tộc thống trị đại lục hơn sáu ngàn năm, bây giờ cảm xúc lại xuất hiện nỗi tuyệt vọng.

Hiện giờ Long Hạo Thần không rảnh nghĩ tới tại sao lực lượng của mình biến cường đại đến thế, hãn không chút do dự truy đuổi Ma Thần Hoàng Phong Tú.

Mặc kệ nói sao thì hãn còn có chút thiện cảm với Nguyệt Ma Thần A Gia Lô Tư. Nếu không phải tổ chức của A Gia Lô Tư kịp thời cung cấp tin tức cho Liên Bang Thánh Điện, bọn họ không khả năng có được chiến thắng lớn như vậy trong chiến đấu tại Đông Nam quan, Vạn Thú quan, càng không thể khống chế tiết tấu thánh chiến trong tay. Huống chi sự sống chết của Ma Thần Hoàng Phong Tú đối với thánh chiến thật là quá quan trọng. Nếu giết được Ma Thần Hoàng, vậy ý nghĩa trận thánh chiến kết thúc, ý nghĩa Thánh Ma đại lục triệt để chấm dứt thời đại hắc ám!

Long Hạo Thần ở trên bầu trời hóa thành luồng sáng tím vàng giáng xuống. Khoảnh khắc này, trái tim cường giả Liên Bang Thánh Điện và ma tộc treo cao, đều ngừng thở.

Trong mắt cường giả ma tộc là tràn ngập kinh hãi. Trong mắt các cường giả nhân loại thì tràn đầy vui sướng không thể tin.

Ma Thần Hoàng Phong Tú sắp chết rồi sao?

Cùng lúc đó, trên đầu tường Ngự Long quan vang lên tiếng hét tan nát cõi lòng.

"Không, con không thể giết y!"

Chiến trường rất lớn, mấy trăm cường giả cấp chín ở đây chiến đấu, ngoài Ngự Long quan. Mười mấy mét đều là chiến trường của họ. Giờ phút này, trên chiến trường bởi vì Long Hạo Thần truy kích Ma Thần Hoàng mà biến hoàn toàn tĩnh lặng. Trong yên tĩnh đột nhiên xuất hiện tiếng hét khàn giọng đánh vỡ tĩnh lặng.

Nếu đây chỉ là một thanh âm đơn giản thì tất nhiên không thể ảnh hưởng quyết định của Long Hạo Thần, nhưng thanh âm đó đối với hắn thật là quá, quá quen thuộc. Hơn nữa chủ nhân thanh âm khi phát ra tiếng hét thì từ trên đầu tường Ngự Long quan nhảy xuống.

Dù Long Hạo Thần có là lãnh đạo nhân loại thì cũng là một con người bình thường! Giết Ma Thần Hoàng dù rất quan trọng nhưng đối với hắn, mạng sống mẹ mình càng quan trọng hơn nhiều.

Vệt sáng tím vàng ở trên không trung lập tức đổi hướng, chính xác đón được bóng trắng nhảy từ đầu tường Ngự Long quan trăm mét xuống, dẫn bà từ từ đáp xuống đất.

Đúng vậy, tiếng hét khàn giọng ngăn cản Long Hạo Thần đánh chết Ma Thần Hoàng chính là Bạch Nguyệt lúc trước leo lên đầu tường Ngự Long quan.

Khi Bạch Nguyệt trông thấy ba ma thần bao vây Long Hạo Thần thì trong mắt đã tràn ngập tuyệt vọng. Chiến trường biến đổi chỉ trong giây lát. Con trai mới giây trước tuyệt đối yếu thế thì ngay sau đó đột phá vòng vây, hình thành ưu thế tuyệt đối.

Bạch Nguyệt biết rõ mình không nên phát ra tiếng, bà nên nhìn Long Hạo Thần đánh chết Ma Thần Hoàng mới đúng. Nhưng tình cảm đè nén trong lòng vài chục năm trong chớp mắt này hoàn toàn bùng phát. Khi bà phát ra tiếng hét thì đã hoàn toàn mất lý trí, gò má tràn đầy nước mắt. Lúc phát ra tiếng hét, thống khổ trong lòng khiến bà không thể chịu đựng nổi nữa, nhảy người ra khỏi đầu tường.

Long Hạo Thần đón được mẩu thân, nhìn đôi mắt mẩu thân khép chặt, tín niệm vô cùng vững vàng trong lòng hắt vào giây phút này dao động. Lời Ma Thần Hoàng nói trước khi bắt đầu chiến đấu tựa như sâu độc cắn đầu óc hắt. Giờ phút này, Long Hạo Thần cường đại là thế mà thân thể kiềm không được nhẹ run.

Một luồng sáng đỏ từ không trung chiến trường rơi bên cạnh Long Hạo Thần và Hạo Nguyệt. Y từ trong tay Long Hạo Thần giật lấy Bạch Nguyệt, cũng chỉ hướng Ma Thần Hoàng cùng A Gia Lô Tư rơi xuống đất đập ra cái hố to.

"Hạo Thần, giết y, mau giết y! Giết y là nhân loại chúng ta có thể lao ra khỏi thời đại hắc ám, hồi phục giang sơn cẩm tú!"

Đột nhiên lao đến ôm Bạch Nguyệt chính là phụ thân của Long Hạo Thần, Phán Xét và Thẩm Phán Thần Ấn kỵ sĩ Kỵ Sĩ Thánh Điện, Long Tinh Vũ. Chẳng qua lúc này khuôn mặt Long Tinh Vũ vằn vẹo, biểu tình có chút dữ tợn, như đang kiềm nén điều gì thống khổ lắm.

Nếu không có lời Ma Thần Hoàng nói trước khi bắt đầu chiến đấu, tất nhiên Long Hạo Thần sẽ không nghĩ nhiều. Nhưng giờ phút này, mẩu thân vì Ma Thần Hoàng mà nhảy xuống Ngự Long quan, giây phút đó, trong lòng hắt tràn ngập thống khổ.

"Không, đừng!!!" Bạch Nguyệt giãy dụa trong ngực Long Tinh Vũ hét to. "Hạo Thần, con không thể! Dù ai giết y thì con không thể! Y là của con..."

*Bốp! *

Long Tinh Vũ một cái tát đánh mặt Bạch Nguyệt, chặn lại lời bà sắp thốt ra khỏi môi.

"Phụ thân!" Long Hạo Thần vội tiến lên túm lấy tay phụ thân.

Bạch Nguyệt bị Long Tinh Vũ tát tai đánh ngơ ngác, ngã xuống đất, ngây ngốc nhìn y, người run bần bật. Trong ký ức của bà, Long Tinh Vũ chưa từng nói một câu nặng lời với bà! Chứ đừng nói là ra tay.

Trong hố sâu, Ma Thần Hoàng và Nguyệt Ma Thần đã đứng lên, nhưng tuyệt vọng trong mắt chúng không tán đi. Nhìn cả nhà Long Hạo Thần, mắt Ma Thần Hoàng Phong Tú lấp lóe. Y lạnh lùng nói.

"Long Tinh Vũ, người có tư cách gì đánh nàng?"

Long Tinh Vũ bỗng xoay người nhìn Ma Thần Hoàng, đáy mắt y tràn ngập oán độc hận thù.

"Tại sao ta không thể đánh nàng? Dù trước đó nàng xảy ra chuyện gì ta đều không để ý, không so đo, thậm chí trong lòng ta đã phá vỡ ngăn cách. Nhưng tại sao, tại sao nàng không lo lắng cho con trai của mình? Hạo Thần là chủ tịch Liên Bang Thánh Điện, tất cả điều Hạo Thần làm đại biểu không chỉ là một mình hắn mà là toàn Liên Bang Thánh Điện. Vì ngăn cản Hạo Thần giết người, nàng lại lựa chọn nhảy ra thành, còn định nói ra lời không nên, chẳng lẽ nàng không sợ Hạo Thần thì vậy mà thân bại danh liệt sao?"

Ma Thần Hoàng lạnh nhạt nói.

"Thân bại danh liệt? Hay cho câu thân bại danh liệt. Không lẽ nàng không nói thì ta cũng sẽ không nói sao?"

Lúc này trên chiến trường, hai bên đều đáp xuống đất. Chẳng qua cường giả ma tộc Ma Thần Hoàng mang đến bây giờ chỉ có thể dùng điều linh để hình dung.

Trong đại chiến vừa rồi, Lâm Hâm phóng ra Hắc Hỏa Phượng Hoàng bùng phát lực công kích cực kỳ khủng bố. Ma Thần Hoàng mang đến mười chín ma thần trừ y và Nguyệt Ma Thần A Gia Lô Tư ra, ma thần còn sống chẳng ngờ chỉ còn lại sáu tên. Hơn nữa dù là cường giả ma tộc của tộc nào đều thương vong rất nhiều. Có thể nói dù Long Hạo Thần không đánh bại y thì ma tộc đã tổn thương gốc rễ.

Chứ nói chi là đại chiến trên trời vừa rồi, Long Hạo Thần còn giết chết Tinh Ma Thần Ngõa Sa Khắc.

"Dẫn dắt các người muốn phá tan ma tộc ta bao trùm hắc ám, trên người chủ tịch Liên Bang chảy dòng máu Ma Thần Hoàng Phong Tú ta!" Thanh âm lạnh lùng của Ma Thần Hoàng truyền vào tai mỗi một cường giả.

Cường giả ma tộc còn sống sót đều bị chấn kinh, ngay cả bên Liên Bang Thánh Điện cũng giống nhau. Nếu không có tình hình vợ chồng Long Tinh Vũ vừa rồi, nói sao thì các cường giả Liên Bang Thánh Điện sẽ không tin tưởng, Ma Thần Hoàng là thế lực đối địch, sẽ cho rằng y đang châm ngòi ly gián. Nhưng nhìn biểu tình của vợ chồng Long Tinh Vũ, và Long Hạo Thần thì họ thấy ra được, lời Ma Thần Hoàng nói có khả năng là thật.

Thân thể Long Tinh Vũ bởi vì giận dữ mà run rẩy. Y mạnh xoay người hướng Bạch Nguyệt, cảm xúc rối cuộc vì lời của Ma Thần Hoàng mà không thể khống chế.

"Bây giờ nàng vừa lòng chưa? Nhìn Hạo Thần bị chất vấn như vậy nàng đã vừa lòng? Tại sao, tại sao nàng phải làm vậy? Ta rõ ràng không so đo nữa, tại sao nàng còn muốn nói Hạo Thần là con trai của y? Nàng có biết lúc trước trong tháp Tinh Ma Ma Đô Tâm thành, Phong Tú đã giết Hạo Thần một lần!? Tại sao? Ta yêu nàng nhiều năm như vậy, trong

cuộc sống của ta trừ mẫu thân đã sớm qua đời, nàng là người đàn bà duy nhất ta yêu sâu đậm. Mặc kệ nàng làm sai cái gì ta đều có thể tha thứ. Nhưng mà, trong lòng nàng từ đầu đến cuối nhớ y. Vì y, nàng thậm chí không tiếc hy sinh mạng sống của mình. Ta không hiểu, ta thật không hiểu mình đã làm sai cái gì để nàng tuyệt tình như vậy! Khi Hạo Thần từ ma tộc trở về tham gia Thánh Điện đại tái, ta thậm chí hoàn toàn đối xử với nó như con ruột của mình, nhưng tại sao nàng vẫn muốn làm ta đau lòng như vậy? Tại sao!?"

Bạch Nguyệt nghe lời của Long Tinh Vũ thì tròn to mắt, giãy dụa đứng dậy, nâng lên tay phải, ngón trỏ chỉ vào Long Tinh Vũ. Bởi vì quá mức kích động mà thân thể không khống chế được run bần bật, dường như tùy thời sẽ tan vỡ.

Long Hạo Thần tiến lên một bước dịu mẫu thân, đem lực lượng sinh mệnh tự nhiên nhu hòa của mình rót vào người mẫu thân, giúp trạng thái thân thể Bạch Nguyệt ổn định lại. Hắn thật không muốn đối mặt mọi chuyện trước mắt, nhưng tất cả đã xảy ra, hắn không thể không đối diện. Hắn đã nghĩ tốt lắm rồi, mặc kệ thế nào thì hắn không thể tha Ma Thần Hoàng, điều này liên quan đến tương lai ngàn vạn nhân loại! Nếu hôm nay không nhân cơ hội này giết chết, sợ rằng lần thứ hai hắn càng thêm không thể xuống tay. Hắn không ngừng ở trong lòng nói cho mình, trong cơ thể phần huyết mạch thuộc về Ma Thần Hoàng sớm mất đi lúc tại tháp Tinh Ma bị y đánh chết. Bây giờ y chỉ là kẻ địch của mình, chỉ là kẻ địch!

*Bốp! *

Khiến mọi người không ngờ là sau khi Bạch Nguyệt đứng dậy, chỉ vào Long Tinh Vũ nửa ngày không nói ra lời, vung tay lên tát cho một cái.

"Đồ khốn kiếp!" Bởi vì giận dữ mà khuôn mặt tuyệt mỹ của Bạch Nguyệt hơi vặn vẹo. Nửa bên mặt của bà còn có dấu tay lúc trước Long Tinh Vũ để lại.

"Ta khốn kiếp?" Long Tinh Vũ ngẩn ngơ.

Y từng vô số lần nghĩ khi mình và Bạch Nguyệt ngã bài thì bà sẽ có phản ứng thế nào. Nhưng chưa từng nghĩ sẽ là kết quả như vậy. Nàng lại đánh mình bàn tay?

"Nếu không khốn kiếp thì là cái gì? Cứ nói thê tử của mình, nói con trai mình là con người ta, trên đời này còn ai khốn kiếp hơn người không?" Nghe lời của Long Tinh Vũ, Ma Thần Hoàng biểu hiện ngơ ngác một lát sau bỗng giận dữ, nổi giật quát với y.

Long Tinh Vũ ngẩn ra, đầu óc trống rỗng. Ma Thần Hoàng nói Long Hạo Thần là con trai của Long Tinh Vũ? Đây là có ý gì? Đây rốt cuộc là chuyện gì? Thông minh như y mà lúc này đầu óc ngu ra.

Bạch Nguyệt bỗng khóc rống.

"Tôi nguyện ý chết vì y là bởi vì trong người tôi một nửa dòng máu là của y, y là phụ thân của tôi! Hạo Thần là con ruột của anh, sao anh có thể nghi ngờ tôi, còn nghi ngờ tôi lâu đến mấy chục năm!"

Đừng nói là Long Tinh Vũ ngớ ra, chính Long Hạo Thần và các cường giả nhân loại cũng ngây như phỗng. Đây thật là hơi hỗn loạn, cho nên các cường giả đứng đầu có mặt đều trợn mắt há hốc mồm. Rất nhiều người không hiểu rốt cuộc xảy ra chuyện gì.

"Mẹ, đây rốt cuộc là sao? Là có chuyện gì vậy?" Long Hạo Thần vội vàng hỏi mẫu thân.

Bạch Nguyệt nghiêng đầu nhìn Long Hạo Thần, nước mắt chảy xuống.

"Hạo Thần, mẹ không ngờ, mẹ không bao giờ ngờ cha con lại nghĩ như vậy. Hèn chi, hèn chi lúc trước y nhẫn tâm như vậy, nhất định phải để con lại Odin trấn, nói là bồi dưỡng năng lực của con. Không biết bao nhiêu lần mẹ hỏi y, nhưng y vẫn không chịu đón con đến, thậm chí mất

tích thật lâu. Thì ra y cho rằng mẹ phản bội y, con cũng không là con trai của y."

Long Tinh Vũ ngây ngốc đứng đó, không thốt ra được câu phản bác nào. Y chỉ thấy lồng ngực như đè chặt một tảng đá nặng, đè ép y nghẹt thở.

Trong lòng y sự việc thống khổ hơn hai mươi năm, đến hôm nay dường như chỉ là một hiểu lầm. Điều này đối với y thật là đả kích quá lớn, trong lòng y không thể nào chấp nhận sự thật này.

Ma Thần Hoàng mặt âm trầm nhìn Long Hạo Thần, trong lòng y cũng tràn ngập cảm xúc quái lạ. Kỳ thực đến đây thì chiến đấu đã cơ bản kết thúc. Y rõ ràng có Austin Griffin trợ giúp, đã không thể chiến thắng được Long Hạo Thần. Lúc này y vừa nghe thanh âm Bạch Nguyệt như khóc như than, đầu óc nhanh chóng vận chuyển, suy nghĩ cách chuyển biến cục diện trước mắt.

Bạch Nguyệt có Long Hạo Thần nâng đứng thẳng người, dùng thanh âm hơi run rẩy nói.

"Long Tinh Vũ, rốt cuộc là tôi làm bẩn danh tiếng Hạo Thần hay là anh? Anh dựa vào cái gì nói nó không phải là con trai anh?"

Long Tinh Vũ bản năng nói.

"Tinh thần lực bẩm sinh của nó khác với người thường, đây rõ ràng là tượng trưng của Nghịch Thiên Ma Long tộc. Hơn nữa nó bộ dạng không giống ta."

Bạch Nguyệt lạnh giọng nói.

"Con trai giống mẹ thì có gì sai? Tại sao anh không nói quang minh thuộc tính trong người nó là đến từ đâu? Không lẽ là từ Ma Thần Hoàng? Trái tim anh đã bị ghen ghét che đậy, không ngờ anh luôn xem con trai

mình là con của kẻ địch, còn nghĩ vợ mình không trung trinh! Anh lại không tin tưởng tôi như vậy!"

Long Tinh Vũ chưa xót nói.

"Lúc trước khi nàng bị ma tộc bắt đi một năm, ta vốn cho rằng nàng đã chết. Khi ta ở Odin trấn tìm đến nàng thì phát hiện đã có Hạo Thần, ta không thể không nghi ngờ."

Bạch Nguyệt hít sâu, nước mắt lần nữa tuôn trào. Bà run giọng nức nở nói.

"Anh, anh khốn kiếp, nếu anh đã nghi ngờ thì tại sao không hỏi tôi? Tại sao?"

Giọng Long Tinh Vũ cũng ghen ngào.

"Ta làm sao hỏi? Nàng nói ta nên hỏi làm sao? Ta yêu nàng như vậy, không muốn để nàng chịu đủ là chút thương tổn. Ta làm sao hỏi nàng vấn đề tổn thương người như vậy. Mà nàng cũng chưa từng có ý định thổ lộ với ta. Ta..."

Tâm tình hiện nay của Long Hạo Thần giống như bị đập mạnh xuống đất rồi bay vọt lên tầng mây, hắc rồi cuộc mơ hồ hiểu ra. Đường như đây là hiểu lầm, hắc không phải là con trai Ma Thần Hoàng mà là cháu ngoại của y. Mẫu thân là con gái Ma Thần Hoàng, còn A Bảo bị hắc trọng thương không ngờ là cậu của hắc.

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 330

Bí Ẩn Thân Thể Của Long Hạo Thần

Truyện Tiên Hiệp - Truyện FULL

Khuôn mặt bi thương của Bạch Nguyệt bình tĩnh chút. Bà bỗng xoay người ôm chặt Long Hạo Thần.

"Xin lỗi, Hạo Thần, xin lỗi, là mẹ hại con. Mẹ không nên che giấu mọi thứ, tạo thành hiểu lầm gần như gây họa lớn. Là mẹ có lỗi với con, khiến mấy năm nay con chịu khổ nhiều như vậy."

Đúng thế! Từ năm đó Long Hạo Thần đi theo Long Tinh Vũ tu luyện hai năm, Long Tinh Vũ dẫn Bạch Nguyệt đi để hấn mất cha mẹ quan tâm chăm sóc. Mười mấy năm sau một đường đi đến, hấn dựa vào chỉ có chính mình. Không biết bao nhiêu lần trải qua đau khổ sinh tử, nếu không phải vận may luôn đứng về phía hấn, sợ rằng Long Hạo Thần sớm chết giữa đường.

Trong mười mấy năm qua, dù là Long Tinh Vũ hay Bạch Nguyệt đều chưa từng thật sự giúp đỡ hấn cái gì.

Long Hạo Thần thân thể lung lay, mười mấy năm rèn luyện, tâm chí hấn sớm vững vàng như sắt. Nhưng giờ phút này, lòng hấn quặn đau. Mãi đến bây giờ hấn mới biết, thì ra phụ thân chưa từng xem mình là con ruột của y. Vậy y bồi dưỡng hấn là vì cái gì? Vì để có ngày hấn đánh chết Ma Thần Hoàng, trình diễn tình cảnh mà y cho rằng là phụ tử tương tàn sao?

Trong lòng Long Hạo Thần tràn ngập cay đắng. Trong hiểu lầm, Long Tinh Vũ bị tổn thương, Bạch Nguyệt cũng bị tổn thương, nhưng bị tổn thương sâu nhất cũng vô tội nhất chính là hắn! Một đứa trẻ rõ ràng có cha mẹ lại mười mấy năm qua chưa từng được cha mẹ thương yêu, thậm chí còn bị cha ruột nghi ngờ. Không phải mồ côi mà hơn cả thế, ít nhất trong lòng trẻ mồ côi còn hy vọng về tình thân cha mẹ, mà hắn rõ ràng có hy vọng lại bị giẫm lên.

Hít sâu một hơi, Long Hạo Thần ngẩng đầu nhìn trời, miễn cưỡng nén nước mắt đừng rơi xuống. Hắn ôm lấy mẫu thân, khô khan nói.

"Mẹ, con không trách hai người. Hai người mang con đến thế giới này đã là ân tình lớn nhất. Con không có tư cách trách hai người. Bây giờ con chỉ muốn biết sự thật rốt cuộc là gì, tại sao mẹ là con gái của Ma Thần Hoàng? Trước khi con ra đời rốt cuộc xảy ra những chuyện gì?"

Bạch Nguyệt nhẹ gật đầu. Long Hạo Thần không trách bà ngược lại càng khiến bà thêm khó chịu.

"Được được, mẹ nói cho con, đều cho con biết."

"Mẫu thân mẹ cũng là bà ngoại của con, từng là một vị mục sư. Bà có một cái tên rất dễ nghe, tên là Bạch Linh Hiên, là một mục sư, còn là thành viên một đội Săn Ma Đoàn. Từ lúc còn rất nhỏ thì bà đã hiện ra thiên phú mục sư cường đại, ở trong Mục Sư Thánh Điện chính là tinh anh thiên tài. Sau khi trở thành Săn Ma Giả, bà đi theo Săn Ma Đoàn của mình tung hoành ngang dọc trong ma tộc, tu vi ngày càng cao. Cường giả ma tộc chết dưới tay đoàn đội của họ nhiều vô số kể."

"Có một lần trong lúc họ làm nhiệm vụ gặp phải kẻ địch cường đại, thành viên đoàn đội gần như chết hết. Là chiến sĩ trong đội liều mình bảo vệ, bà ngoại con mới sống sót trốn thoát. Nhưng vị chiến sĩ đó cứu ra bà ngoại con xong đã chết. Lúc đó họ còn ở tại lãnh địa ma tộc."

"Tuy thực lực của bà ngoại con mạnh, nhưng dù bà sao là một mục sư! Lúc đó chẳng những linh lực gần như cạn kiệt còn bị thương rất

nặng. Bà chạy không bao xa thì hôn mê trong rừng cây."

Bạch Nguyệt nói tới đây thì vang lên giọng của Ma Thần Hoàng.

"Là ta cứu nàng. Lúc đó ta đang tuần tra các tộc, vừa lúc đi ngang qua cảm nhận hơi thở nhân loại, gặp Linh Hiên. Khi đó nàng bị thương rất nặng, mặt trắng như tờ giấy. Nhưng khi lần đầu tiên ta gặp nàng đã bị hấp dẫn bởi khí chất yếu đuối, khuôn mặt tuyệt mỹ kia. Đó là mỹ cảm hoàn toàn khác với tộc ta. Cho nên ma xui quỷ khiến ta không giết nàng, ngược lại vẫy lui tất cả một mình cứu nàng."

"Sau khi Linh Hiên tỉnh lại thấy là bộ dạng ta đã cố ý giả trang. Lấy tu vi như ta thì nhất nhiên nàng không nhìn ra được ta là ma tộc. Ta nói cho nàng ta cũng là thành viên Săn Ma Đoàn, giống như nàng, đồng đội của ta đều bỏ mình trên chiến trường, vừa lúc đi ngang qua đây phát hiện nàng, cứu sống nàng."

Đối với Ma Thần Hoàng, đây coi như là một bí mật. Khi y nói ra những lời này trước mặt đám cường giả ma tộc, trừ có ẩn ý riêng ra cũng là để Long Hạo Thần cảm nhận được tình cảm của y với bà ngoại hẳn.

"Tuy Linh Hiên là một Săn Ma Giả nhưng tâm tính cực kỳ ngây thơ, vốn không hề nghi ngờ lời ta nói. Có ta giúp đỡ, vết thương của nàng dần biến tốt đẹp hơn, chúng ta ngày càng thân thiết. Nàng xinh đẹp, dịu dàng như vậy. Vì khiến nàng tin tưởng, vì có thể cùng nàng một chỗ, ta không tiếc giúp nàng hoàn thành nhiệm vụ của nàng, thậm chí giết chết những tộc nhân đã giết đồng đội của nàng. Khi đó nàng rất cảm kích ta, cũng càng tin tưởng ta hơn. Bất giác chúng ta đã rơi vào bế tình."

Nói tới đây, trong mắt Ma Thần Hoàng Phong Tú tràn đầy buồn bã.

"Có lẽ đây là tình cảm không nên xuất hiện. Nhưng Nguyệt nhi, cho dù là bây giờ ta vẫn khẳng định nói cho người, mẫu thân người là người đàn bà ta yêu nhất trong đời, duy nhất."

Nghe những lời của Ma Thần Hoàng, Bạch Nguyệt kiềm không được lại bật khóc. Long Tinh Vũ nhìn người lung lay suýt ngã ra đất. Y rất cuộc hoàn toàn tin tưởng lời của Bạch Nguyệt. Cho đến nay, trong lòng y mâu thuẫn nhất, cũng khiến y thống khổ nhất là đứa con trai Long Hạo Thần! Giờ phút này biết được Long Hạo Thần là con ruột của y, nhưng thống khổ trong lòng y càng mãnh liệt hơn trước kia. So với Bạch Nguyệt, y càng thêm có lỗi với con trai, hơn nữa y đã từng...

Giọng Ma Thần Hoàng cực kỳ dịu dàng, đây là điều tất cả ma thần chưa từng biết. Dù là Nguyệt Ma Thần A Gia Lô Tư, tại lúc này cũng có thể cảm giác ra cảm tình chân thành chưa từng có chất chứa trong thanh âm Ma Thần Hoàng. Bây giờ y mới biết, thì ra yêu con gái nhân loại không chỉ mình y. Vị Ma Thần Hoàng thống trị ma tộc mấy trăm năm này cũng từng có tình cảm với con gái nhân loại, còn yêu thâm hơn y chứ không kém cạnh gì.

"Ta cùng Linh Hiên ở trong lãnh địa tộc ta tròn một năm. Trong lúc đó ta giúp nàng hoàn thành tất cả nhiệm vụ. Nàng rất cuộc yêu ta. Cô nam quả nữ cùng một chỗ, thêm vào tình cảm thăng hoa, rất cuộc khiến nàng trở thành người đàn bà của ta."

"Linh Hiên nói với ta, nàng nhớ nhà, muốn trở về xem, xem người nhà bạn bè. Cũng muốn nói chuyện của chúng ta cho mọi người, rồi gả làm vợ ta."

"Khi ấy ta không biết bao nhiêu lần muốn nói cho nàng thân phận thực sự, nhưng cuối cùng vẫn không có can đảm thốt ra khỏi miệng. Bởi vì ta cảm nhận được nàng hận tộc ta, càng biết cha mẹ nàng chết trong chiến đấu cùng tộc ta. Ta không thể nói, ta quá sợ mất đi nàng. Lúc đó ta thậm chí muốn vì nàng từ bỏ địa vị Ma Hoàng, cứ như thế giả bộ thành nhân loại mãi mãi. Năm tháng ở cùng nàng là một năm ta hạnh phúc nhất trong đời này."

"Ta mấy lần dùng lời nói giải trừ ý định muốn quay về Liên Minh Thánh Điện của nàng, nhưng sau này không biết vì lý do gì, nàng nhất

quyết phải trở lại. Bất đắc dĩ ta chỉ đành đưa nàng tới biên cảnh Liên Minh Thánh Điện. Khi ấy trong mắt nàng ta là một chiến sĩ nhân loại. Vì không bị vạch trần, ta nói cho nàng trước hãy quay về Mục Sư Thánh Điện chờ ta, ta đi Chiến Sĩ Thánh Điện bẩm báo với cha mẹ rồi sẽ tìm nàng."

"Linh Hiên lưu luyến không rời ra đi. Ta không bao giờ ngờ rằng lần này nàng đi nhưng lại là vĩnh biệt." Nói đến đây, mắt Ma Thần Hoàng Phong Tú ướt nước, hai hàng nước mắt dọc theo gò má chảy xuống.

Bạch Nguyệt khóc không thành tiếng nói.

"Lý do mẹ nhất định phải quay về Liên Minh là vì lúc đó đã có mang tôi! Bà không chịu nói cho người là vì xấu hổ. Khi đó người đã đồng ý quay về Liên Minh sẽ cưới bà. Bà về Mục Sư Thánh Điện rồi luôn chờ đợi, đợi người đến đón bà. Nhưng mà người không đến, từ đầu đến cuối người không đến."

Ma Thần Hoàng Phong Tú thân thể nhẹ run, nói.

"Đúng vậy! Ta không đến. Khi đó ta chỉ đang nghĩ rốt cuộc dùng cách gì để có thể vĩnh viễn cùng Linh Hiên một chỗ? Khi đó ở biên cảnh nhân loại không biết tại sao ta bị lộ thân phận. Không đợi ta bỏ đi nguy trang cùng với phong ấn trong người che giấu hơi thở hắc ám thì gặp phải hai Săn Ma Đoàn cấp danh hiệu bao vây. Lấy tu vi của ta vốn không sợ chúng. Nhưng vì hoàn mỹ che giấu hơi thở bản thân, ta bày ra phong ấn quá vững chắc, không có thời gian đầy đủ căn bản không thể phá vỡ. Cho nên ta rơi vào trận khổ chiến, dù cuối cùng dựa vào Nghịch Thiên Ma Long Trụ có thể trốn thoát nhưng ta đã trọng thương."

"Khi đó là lần trọng thương duy nhất trong đời ta, ta không thể kiểm chế nghi ngờ Linh Hiên. Bởi vì chỉ có nàng luôn cùng ta một chỗ. Nếu không phải nàng phát hiện ta là ai, hơn nữa cảm giác phong ấn trong người ta, vậy tại sao sẽ trùng hợp như vậy? Ngay khi nàng nhất quyết quay về Liên Minh Thánh Điện thì ta gặp hai Săn Ma Đoàn cấp danh hiệu bao vây?"

"Lúc đó ta rất thống khổ, đau đến xé nát tâm can cùng với thân thể trọng thương khiến ta hôn mê rất lâu. Nhờ vào năng lực tự chữa cường đại ta mới dần lành vết thương. Nhưng chờ ta tỉnh khỏi hôn mê thì đã qua một năm."

"Lúc đó trong lòng ta vẫn nhớ thương Linh Hiên. Ta không tin đó là cái bầy nàng bày ra, ta phải đi tìm nàng, mặc kệ thế nào ta cũng phải tìm nàng hỏi cho rõ. Cho nên ta vừa lành vết thương lập tức hóa trang đi Liên Minh Thánh Điện, đi Mục Sư Thánh Điện tìm Linh Hiên."

"Nhưng chờ ta đến Mục Sư Thánh Điện, tìm thấy lại là mộ bia của Linh Hiên! Thì ra đúng thật là trùng hợp, trùng hợp ta mới đụng phải hai Săn Ma Đoàn cấp danh hiệu." Nói tới đây, Ma Thần Hoàng Phong Tú đã khóc không thành tiếng.

Bạch Nguyệt ánh mắt ngây ngốc nói.

"Mẹ trở về Mục Sư Thánh Điện luôn chờ người đến, nhưng tôi thì không thể chờ. Khi đó mẹ đã có tôi, bụng từng ngày biến lớn, đợi hơn năm tháng thì mẹ dáng người vốn gầy gò rốt cuộc không thể giấu giếm nữa, nói việc bà và người cùng một chỗ cho thân nhân. Khi đó tên của người là Phong Lăng, một chiến sĩ của Chiến Sĩ Thánh Điện. Mẹ chờ người mấy tháng mà không thấy đến, bà còn có đứa con của người. Tuy ông bà ngoại sớm mất, nhưng mẹ còn có người thân, trưởng bối khác. Rất nhanh họ đưa ra chất vấn với Chiến Sĩ Thánh Điện, thác nhiệm vụ Săn Ma Đoàn. Được đến đáp án lại là: không tra được người này."

"Khi đó cảm xúc của mẹ gần như tan vỡ, bà bất lực như vậy, không ai giúp được bà. Mãi đến ngày chết bà đều không biết, thì ra người mình từng yêu sâu đậm lại là người thống trị ma tộc, trong bảy mươi hai Trụ Ma Thần ma tộc xếp hạng thứ nhất, Nghịch Thiên Ma Long Hoàng."

"Không tìm thấy người, có nhiều người đều hiểu chỉ sợ mẹ đã bị lừa. Họ khuyên mẹ đừng sinh tôi ra, sẽ hủy hoại cả đời bà. Nhưng mẹ không chịu, mẹ thật là quá lương thiện. Mặc kệ thế nào bà cũng không chịu bỏ tôi. Bà nói cho dù phải trả giá bằng mạng sống thì cũng phải sinh ra tôi."

"Hoài thai mười tháng một phút ra đời, tôi sinh ra. Nhưng chính bởi vì tôi sinh ra mang đến thống khổ và tai nạn chưa từng có cho mẹ. Thuộc tính của tôi là hắc ám. Tôi kế thừa một nửa huyết mạch nghịch Thiên Ma Long tộc của người, kế thừa hơi thở hắc ám của người. Lúc đó mẹ mới biết, người đàn ông mẹ yêu đậm sâu lại là một ma tộc. Người có tướng tượng ra đã kích đó đối với bà lớn bao nhiêu không? Hơn nữa cũng bởi vì tôi có thuộc tính hắc ám mà bị Mục Sư Thánh Điện mãnh liệt chất vấn, họ không chịu để tôi sống sót, bởi vì tôi là hậu đại ma tộc, người chảy dòng máu ma tộc."

"Mẹ lại nhất quyết không để họ mang tôi đi, bảo vệ tôi chặt chẽ. Vì để tôi có thể sống, dùng máu của mình đổi máu cho tôi, dùng thuộc tính của mình chuyển hoá cho tôi, dùng tình yêu của bà bảo vệ sinh mạng nhỏ bé của tôi. Cuối cùng tôi sống, trong tình yêu của mẹ kiên cường sống tiếp. Nhưng cơ năng thân thể của tôi bị phá hư một phần, chẳng những từ nhỏ yếu ớt bệnh nhiều, còn mất đi khả năng tu luyện. Sau khi mẹ sinh ra tôi thì đã thiếu khí huyết, lại vì cứu tôi trả giá tinh hoa cuối cùng trong người. Khi thấy tôi vượt qua giây phút mấu chốt thì bà rốt cuộc không thể chống đỡ được nữa. Bà dùng máu của mình viết xuống huyết thư ngắn gọn, nhét vào túi gấm, treo trên cổ tôi."

"Chờ khi tôi trưởng thành, nhiều lần nhìn huyết thư, lúc đó tôi hoàn toàn không hiểu lời của mẹ là có nghĩa gì. Mãi đến sau này, mãi đến sau này người tìm đến tôi, dẫn tôi về ma tộc, nói chuyện của người và mẹ cho tôi hiểu, tôi mới biết mẹ có ý gì. Nhưng tôi không nói huyết thư cho người, tôi không muốn cho người biết, tôi muốn người bị lương tâm cắn vọt và áy náy. Là người, là người hại mẹ tuổi xanh chết sớm! Tôi hận người, tôi hận người..."

Nói tới đây, Bạch Nguyệt bởi vì quá kích động mà suýt té xỉu trong ngực Long Hạo Thần. Long Hạo Thần không ngừng dùng hơi thở sự sống nhu hòa chống đỡ mới khiến bà miễn cưỡng đứng vững.

Ma Thần Hoàng ngây ngốc nói.

"Huyết thư? Huyết thư? Linh Hiên để lại di ngôn cho ta? Là cái gì? Nguyệt Nhi, người cho ta biết, trước khi chết nàng nói cái gì?"

Bạch Nguyệt tay run rẩy từ trong cổ áo lôi ra một túi gấm đã rất cũ kỹ, thì thào.

"Tôi nói cho người, hôm nay tôi nói cho người."

Bà cẩn thận từ trong túi gấm lấy ra một mảnh vải trắng. Thực rõ ràng, mảnh vải này bất quy tắc như té xù áo lót xuống. Vết máu trên vải trắng sớm biến thành màu nâu sậm, lộ rõ tồn tại xa xưa.

Bạch Nguyệt nhẹ giọng đọc.

"Nguyệt nhi là con của em với chàng. Tuy em sắp đi nhưng rốt cuộc giữ được con bé. Mặc kệ chàng là ai, chàng chỉ là Phong Lăng của em, là Phong Lăng trong phong lăng thiên hạ. Tuy chàng lừa em nhưng đã yêu, em không hối hận."

*Bùm! *

Ma Thần Hoàng nghe câu này thì sắc mặt bỗng biến trắng bệch, người lung lay. Nghịch Thiên Ma Thần kiếm trong tay bỗng cắm xuống đất mới chống được thân thể không ngã xuống. Con mắt y ngơ ngác, tràn ngập bi thương vô tận. Khoảnh khắc này, dù là các cường giả nhân loại phe đối địch nghe xong câu chuyện thì trong lòng đều nảy ra đồng tình.

Đọc xong nội dung huyết thư, Bạch Nguyệt có cảm giác như trút xuống gánh nặng, biểu tình nhẹ nhõm nhiều. Bà chuyển ánh mắt hướng con trai mình, cẩn thận cất huyết thư vào túi gấm đeo trên cổ, dịu giọng nói.

"Từ nhỏ tôi ăn cơm thiên hạ lớn lên. Mẹ chết vì tôi đã cảm động rất nhiều trưởng bối Mục Sư Thánh Điện. Họ lặng lẽ gánh vác trách nhiệm nuôi nấng tôi. Dù tôi không thể tu luyện nhưng họ chăm sóc tôi tỉ mỉ chu đáo. Nhìn tôi lớn lên từng ngày, họ chưa từng nói bị kịch xảy ra trên

người mẫu thân cho tôi biết. Đó là bởi vì họ hy vọng tôi vui vẻ sống sót, nếu có thể thì vĩnh viễn không để tôi biết mới tốt. Dù sao tôi không phải là chức nghiệp giả, sẽ không tham gia chiến tranh đối kháng ma tộc."

"Năm mười tám tuổi tôi gặp Tinh Vũ. Dù tuổi anh ấy lớn hơn tôi rất nhiều, nhưng mỗi thiếu nữ đều có tâm tình sùng kính anh hùng. Anh ấy yêu tôi, tôi cũng yêu anh ấy đậm sâu. Có trường bối Mục Sư Thánh Điện chúc phúc, chúng tôi tại Kỵ Sĩ Thánh Điện, trong Ngự Long quan này kết liền cành. Nếu tất cả thuận lợi thì chúng tôi nhất định sẽ là đôi vợ chồng trẻ hạnh phúc. Tôi không có nhiều yêu cầu với sinh hoạt của mình, chỉ hy vọng người tôi yêu và người yêu tôi vui vẻ là tốt rồi. Nhưng khi tôi hạnh phúc nhất thì người xuất hiện."

Nói đến đây, Bạch Nguyệt nhìn Ma Thần Hoàng không xa, trong giọng nói tràn ngập hận thù.

"Là người, phá hủy sinh hoạt của tôi. Người cảm nhận trong thân thể tôi có hơi thở của người, trong đại chiến giữa ma tộc và Liên Minh bắt đi tôi, bắt về Ma Hoàng cung của người."

"Lúc đó tôi cho rằng mình xong rồi, cho rằng vĩnh viễn không thể gặp lại Tinh Vũ nữa. Rơi vào ma chương của người, tôi đã không nghĩ rằng mình có thể sống sót trở về. Tôi đã chuẩn bị sẵn sàng, nếu ma tộc các người dám cưỡng ép tôi, vậy dù chết tôi cũng phải thủ tiết cho Tinh Vũ. Tay tôi nắm chặt cài tóc, chuẩn bị tùy thời kết thúc sinh mệnh mình!"

Nói đến đây, Bạch Nguyệt nâng tay nhẹ vuốt khuôn mặt Long Hạo Thần.

"Nếu không phải vì con, có lẽ giây phút mẹ bị ma tộc bắt thì đã chấm dứt sinh mạng mình. Nhưng khi đó mẹ vừa mới biết có con, còn chưa kịp cho cha con biết, cho nên mẹ không nỡ chết. Con nít là vô tội, dù chỉ có một chút khả năng thì mẹ phải kiên cường sống sót, sinh con ra. Tựa như lúc trước bà ngoại con vì mẹ không tiếc hy sinh mạng sống. Mẹ nguyện dùng mạng của mình bảo vệ con."

"Mẹ!" Long Hạo Thần vịn mẫu thân, cũng khóc không thành tiếng.

"Sau này y nói cho mẹ biết y là phụ thân của mẹ. Y cảm nhận được hơi thở huyết mạch thuộc về y trên người mẹ, còn thấy khuôn mặt mẹ giống hệt như mẫu thân năm đó. Chính là khi đó, y giữ mẹ ở lại ma tộc lâu đến hơn nửa năm. Y đối với mẹ rất tốt, thường kể chuyện xảy ra giữa y và mẫu thân cho mẹ nghe. Nhưng chính bởi vì y lừa gạt và dối trá mới khiến mẹ từ nhỏ đã không có mẫu thân, cũng không có cha! Mẹ làm sao tha thứ y được? Mẹ, là con dâu của Thần Ấn kỵ sĩ Kỵ Sĩ Thánh Điện, lại là con gái của Ma Thần Hoàng. Lúc đó tâm tình của mẹ cực kỳ phức tạp, căn bản không biết nên làm sao đối diện cha của con. Mãi đến khi bụng mẹ dần to, đột nhiên giật mình tỉnh dậy, dù thế nào cũng không thể sinh con tại ma tộc. Cho nên mẹ dùng sinh mạng uy hiếp, để y đưa mẹ về Liên Minh. Mẹ trở về, khi tiến vào biên cảnh Liên Minh thì sắp sinh rồi. Mẹ không biết nên làm sao đối mặt cha con. Một bên là phụ thân mẹ không muốn nhận rồi lại không cách nào phủ nhận. Bên kia là người chồng mẹ yêu. Thù hận giữa nhân loại và ma tộc đã không cách nào hóa giải. Mẹ làm sao đối mặt đây? Mẹ không có cách nào đối mặt. Mẹ không dám tưởng tượng, nếu có một ngày phụ thân giết chết chồng, hay hoặc là chồng giết chết phụ thân thì mẹ sẽ làm sao. Cho nên mẹ chỉ có thể trốn tránh. Chỉ có thể lựa chọn trốn tránh thôi."

"Mẹ ở Odin trấn sinh ra con xong quyết định ở lại đó. Dù sinh hoạt có gian khổ hơn cũng không muốn đối mặt ngoài đời. Mẹ nhớ Tình Vũ, nhưng không có dũng khí đứng trước mặt y, nói cho y mẹ là con gái Ma Thần Hoàng. Chính vì yêu sâu nên mẹ càng không muốn y chịu đựng nỗi thống khổ. Cho nên mẹ chỉ có thể tránh né y, không gặp mặt y. Cứ thế trốn tránh gần mười năm!"

"Mãi đến khi y tìm đến, y cũng đã trở thành một Thần Ấn kỵ sĩ. Khi mẹ lần nữa gặp y thì không thể kiềm nén tình cảm trong lòng, rốt cuộc đồng ý trở về với y, còn nói ra sự tồn tại của con."

Long Tình Vũ chậm rãi ngẩng đầu, ánh mắt mờ mịt nhìn Bạch Nguyệt và Long Hạo Thần.

"Nhưng sau khi gặp nàng, ta đã không tin nàng. Ta có thể cảm giác nàng trốn tránh, nhưng ta cho rằng đó là vì Hạo Thần, bởi vì nàng và Ma Thần Hoàng có nó cho nên mới trốn ta nhiều năm như vậy. Nàng có thể tưởng tượng lúc ấy lòng ta thống khổ biết bao, chịu đựng khổ khổ biết bao không? Nhưng mặc kệ nỗi đau trong lòng sâu cỡ nào thì vẫn không thể so sánh với tình yêu của ta với nàng. Ta thật quá yêu nàng, cho nên ta thà rằng chôn nỗi đau giằng xé này dưới đáy lòng cũng không muốn chia cách nàng."

"Lúc đó tim ta dần rơi vào hắc ám, mỗi khi ta trông thấy Hạo Thần thì nỗi đau đớn đó càng mãnh liệt hơn. Cho nên ta làm ra một quyết định khổ nạn. Ta cùng nàng trùng phùng, cũng nhận Hạo Thần. Nhưng ta muốn bồi dưỡng nó đối kháng với ma tộc. Ta vẫn cho rằng nó là con trai Ma Thần Hoàng, dù nó kiên cường lương thiện khiến ta rất thích, nhưng nỗi thống khổ trong lòng khiến ta không cách nào bình tĩnh suy nghĩ. Vậy nên ta cố gắng huấn luyện Hạo Thần, để nó lớn lên. Khi ta trông thấy nó có thể chất con trai quang minh thì từng một giây nghi ngờ phải chăng nó là con ruột của ta. Nhưng chúng ta thất lạc nhiều năm như vậy, ta nghĩ không ra nếu nó là con ta, tại sao nàng không mang nó về tìm ta? Vậy nên ta tìm tiếp sa đọa trong đớn đau."

"Ta huấn luyện Hạo Thần hai năm, rốt cuộc không thể chịu đựng nỗi đau thêm được nữa, ta thậm chí không dám đối diện đôi mắt trong suốt của nó. Cho nên ta mang nàng trở lại Ngự Long quan. Ta vốn tưởng không có Hạo Thần bên cạnh thì lòng ta sẽ dễ chịu chút, nhưng ta rất nhanh phát hiện, nỗi đau vẫn còn đó, xu thế ngày càng trầm trọng hơn. Vậy nên ta lựa chọn trốn tránh, có rất nhiều lúc ta không ở Ngự Long quan, một đi là mấy năm. Ta yêu nàng đậm sâu nhưng ta lại không thể không so đo tất cả điều ta suy đoán."

"Sau này Hạo Thần dần hiện ra thiên phú, tại thi đấu tuyển chọn Săn Ma Đoàn tỏa ánh sáng, trở thành một Săn Ma Giả, ta dần chú ý tình huống của nó, thậm chí là theo đuôi, nhìn nó thực hành nhiệm vụ. Có đôi lúc còn thầm giúp đỡ nó. Khi ấy thống khổ trong lòng ta chuyển hóa thành dữ tợn. Ta nghĩ rằng lấy thể chất con trai quang minh của Hạo

Thần, một ngày nào đó tất nhiên sẽ biến đặc biệt cường đại, mạnh đến đủ uy hiếp Ma Thần Hoàng. Khi ấy bọn họ phụ tử tương tàn, dù ai giết ai thì ta xem như báo được thù."

Nói đến đây, Long Tinh Vũ thống khổ khép mắt lại.

"Hạo Thần, con biết không? Lúc trước khi con dẫn Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi tại Ma Đô Tâm thành chuẩn bị tiến vào Tinh Ma cung thì ta biết đấy. Khi đó ta cũng đang ở trong Ma Đô. Oán hận khiến ta không ngăn cản các người mạo hiểm. Khi cảm nhận các người rơi vào bẫy thì ta cũng không đi cứu. Lúc đó ta nghĩ kết thúc rồi, tất cả đều kết thúc, Ma Thần Hoàng giết con ruột mình. Ha, ta lại không ngờ, chính mình nhưng lại trở mắt nhìn con trai dè vào miệng cộp. Thật mĩa mai biết bao! Ta không xứng làm phụ thân của con, ta không xứng!"

"Con chết. Khi ấy trong lòng ta đúng là có cảm giác như trút được gánh nặng, chỉ thấy thứ đè nặng trong lòng ta bấy lâu nay đều biến mất hết. Cho nên ta trước tiên trở về Ngự Long quan. Ta nghĩ, ta rốt cuộc có thể chân thành cùng Nguyệt nhi một chỗ. Nhưng khi ta thật sự đối diện nàng, ta phát hiện bóng hình con không ngừng hiện ra trong đầu ta. Ta không dám nói với nàng con đã chết trong tay Ma Thần Hoàng, ta không muốn nàng bị kích động một chút nào. Ta nghĩ, tất cả đều quá khứ, con là Săn Ma Giả, vĩnh viễn ở lại đất ma tộc cũng là chuyện rất bình thường. Nhưng nỗi thống khổ trong lòng ta ngày càng sâu. Mỗi đêm khuya mộng mị, trong đầu ta luôn xuất hiện con vẻ mặt tươi cười gọi ta là cha. Bình thường ta bừng tỉnh khỏi giấc mộng, bắt đầu sám hối mình, sám hối oán hận từng có. Nỗi hận biến mất, còn lại là vô tận hối hận. Mặc kệ Ma Thần Hoàng sai cỡ nào, nhưng con là vô tội! Ta lại đem một đứa trẻ luôn gọi ta là cha, tin tưởng ta nhất đi vào mồm kẻ địch, cuối cùng chết đi. Ta không thể tha thứ hành động này của mình, ta thậm chí từ bỏ cơ hội tham gia Thánh Điện đại tái. Mấy năm đó ta vô cùng sa sút, tu vi không chút tiến bộ, lẫn lộn tại bình cảnh. Nhưng dù ta biết mình sai thì có thể làm sao? Sai đã làm rồi, con đã chết."

"Mãi đến ngày hôm đó, ta đột nhiên biết được con dẫn theo Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi xuất hiện tại Thánh thành, còn tham gia Thánh Điện đại tái. Lúc ấy tâm tình của ta rất phức tạp. Ta không biết mình nên vui sướng, hay là thống khổ. Nhưng ta phát hiện lần này mình thật sự trút xuống gánh nặng. Lúc ấy ta đã quyết định, mặc kệ con là con của ai, con luôn kêu ta là cha, vậy thì đó là con trai Long Tinh Vũ ta. Ta phải cố gắng quên đi tất cả chuyện trước kia, dùng tương lai để chuộc tội, đối xử tốt với con, bồi dưỡng con. Nhưng rất nhanh ta được tin tức, không ngờ con dẫn theo Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi được quán quân Thánh Điện đại tái. Lúc đó ta mới biết con vượt qua ta. Sau đó phụ tử chúng ta trùng phùng, ta thật rất vui, rất vui vẻ. Khi lại lần nữa thấy con thì thật sự cảm giác mình đã quên tất cả khó chịu rồi. Ta ngu ngốc quá! Mấy chục năm nay ta luôn cho rằng con mình là con của người khác, còn từng giết con. Con biết không? Khi ta thấy hình ảnh con và Thái Nhi thu lại từng khóc rất nhiều lần, nỗi hối hận trong lòng càng đến tột đỉnh. Ta hối hận, rất hối hận vì sao năm đó không hành động, để các người chịu nhiều khổ như vậy. Nếu khi đó ta ngăn cản các người mạo hiểm thì có thể tránh cho mọi thứ rồi. Nếu lúc con bị Ma Thần Hoàng công kích, rơi vào cạm bẫy mà ta xuất hiện bên cạnh con, ít nhất có thể cùng con sống chết bên nhau. Nhưng ta không có, ta không hề làm! Ta không xứng làm phụ thân của con. Khi con chết trong tay Ma Thần Hoàng thì ta đã mất đi tư cách đó."

Nói đến đây, Long Tinh Vũ ngửa đầu thở dài một tiếng, nước mắt rơi lã chã. Y nhìn Long Hạo Thần và Bạch Nguyệt thật sâu, bỗng nhiên, không chút báo trước, y đột ngột tăng tốc vọt hướng Ma Thần Hoàng.

Ngọn lửa đỏ vàng đậm đặc dâng lên từ người y, đó là Phán Xét và Thẩm Phán Thần Ấn kỳ sĩ thiêu đốt lửa sự sống!

Khi Long Tinh Vũ biết Long Hạo Thần là máu mủ ruột thịt của mình thì lòng y vỡ nát đau đớn. Y không biết nên làm sao đối mặt vợ mình, càng không biết làm sao đối mặt con trai mình. Giây phút đó, y chỉ muốn chết. Bây giờ y không tiếc dốc hết sức xông hướng Ma Thần Hoàng, không phải hy vọng có thể giết chết Ma Thần Hoàng mà là muốn để

mạng mình tại đây. Y đã không biết nên làm sao chuộc tội, chỉ có lấy cái chết mà thôi.

"Không, cha!" Long Hạo Thần rơi lệ đầy mặt hét to.

Nhưng dù tu vi như hăn cũng không kịp ngăn cản Long Tinh Vũ. Giây phút Long Tinh Vũ phát động thì đã đặt quyết tâm, tốc độ nhanh nhất trong cuộc đời y.

Ma Thần Hoàng vẫn chìm đắm trong thống khổ, không ngừng đầu liếc Long Tinh Vũ. Cho dù là vậy thì tu vi của y không phải người như Long Tinh Vũ có thể tổn thương.

Một bóng tím chắn trước mặt Ma Thần Hoàng. Ánh tím chợt lóe, người Long Tinh Vũ lấy tốc độ càng nhanh hơn bắn ngược lại, tựa như đụng vào cái đệm.

Long Hạo Thần vội phóng người đón lấy phụ thân. Kẻ chặn Long Tinh Vũ chính là Nguyệt Ma Thần A Gia Lô Tư.

Long Hạo Thần ôm chặt lấy Long Tinh Vũ, cứng rắn áp chế ngọn lửa sinh mệnh y thiêu đốt, bi thương nói.

"Cha, cha không thể chết! Cha không thể như vậy! Cha chết rồi thì con và mẹ làm sao đây? Tất cả đều là hiểu lầm, nếu cha muốn chuộc tội thì nhất định phải sống mới được!"

Long Tinh Vũ mạnh quẫy khỏi ngực Long Hạo Thần, Phán Xét và Thẩm Phán Thần Ấn kỳ sĩ cường đại là thế mà ngồi trên mặt đất khóc rống. Tình hình này khiến tất cả cường giả Liên Bang Thánh Điện lòng nặng trĩu.

Nguyệt Ma Thần A Gia Lô Tư ánh mắt bình tĩnh nhìn Long Hạo Thần.

"Bây giờ không phải lúc khóc. Long Hạo Thần, bây giờ ngươi nhất định phải lựa chọn. Người có biết tại sao ta đột nhiên đổi ý, cùng bệ hạ

và Ngõa Sa Khắc đối phó người không?"

Lúc này tinh thần Long Hạo Thần đã rồi bời, bản năng lắc đầu.

Nguyệt Ma Thần A Gia Lô Tư nói.

"Bởi vì Austin Griffin không chết. Nó không chết chính là kẻ địch chung của chúng ta. Ta hợp tác với các người là hy vọng tương lai tộc nhân ta có thể đồng hóa thành nhân loại mà không phải hủy diệt. Chỉ cần Austin Griffin không chết, vậy không chỉ tộc nhân của ta không thể sống tiếp, ngay cả mọi sinh vật trên đời này đều không khả năng tiếp tục sinh tồn! Long Hạo Thần, bây giờ người là lãnh đạo nhân loại, người nhất định phải có quyết định, nếu không thì tất cả không còn kịp, sẽ bị hủy diệt hết, người có biết chăng?"

Long Hạo Thần thân thể lung lay. Câu lãnh đạo nhân loại của Nguyệt Ma Thần A Gia Lô Tư đánh thức hắn. Hắn cắn đầu lưỡi, cảm giác đau đớn khiến hắn tỉnh lại khỏi bi thương.

Đúng thế! Bây giờ hắn là lãnh đạo nhân loại, dù đối mặt tình huống gì, dù hắn gặp phải cái gì đều nhất định phải nghĩ cho nhân loại. Bây giờ hắn đã đánh bại Ma Thần Hoàng, Nguyệt Ma Thần, Tinh Ma Thần, chính là cơ hội tốt để nhân loại phá tan hắc ám bao phủ. Cho dù Ma Thần Hoàng là ông ngoại của hắn, nhưng trước đại nghĩa nhân loại thì hắn nhất định phải lựa chọn.

Có bao nhiêu cường giả nhân loại chết trong tay Ma Thần Hoàng! Gần nhất là hai Săn Ma Đoàn cấp danh hiệu. Ma Thần Chi Vẫn toàn bộ hủy diệt trong tay Ma Thần Hoàng. Quan trọng hơn, không giết chết Ma Thần Hoàng thì thời đại hắc ám sẽ không bị phá vỡ. Có lẽ lần sau hắn không còn cơ hội nữa.

Nghĩ đến đây, tinh thần Long Hạo Thần tỉnh táo lại, ánh mắt sáng ngời nhìn Nguyệt Ma Thần A Gia Lô Tư, trầm giọng nói.

"A Gia Lôi Tư tiền bối, ta tôn trọng người, bởi vì lúc trước người lựa chọn chính xác giúp chúng ta rất nhiều. Có thể nói nếu không có người giúp đỡ, chúng ta không khả năng thuận lợi đạt tiên cơ trong thánh chiến này, cũng không khả năng có chiến tích như hiện nay. Nhưng người vì Hạo Nguyệt mà đổi ý, ta không dám gật bừa. Hạo Nguyệt là đồng bạn của ta, huynh đệ của ta. Ta không tin nó sẽ làm ra việc gì bất lợi với ta. Người nói nó hủy diệt thế giới chẳng qua là khoác lác mà thôi!"

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 331

Thần Thiên Tru, Chín Đầu Kỳ Mỹ Lạp

Bạn đang đọc truyện được copy tại Truyện FULL

Nguyệt Ma Thần A Gia Lôi Tư cười khổ nói.

"Nếu chỉ là khoác lác thì tốt rồi. Nếu thật là vậy thì ta tội gì? Không lẽ người cho rằng bệ hạ qua cửa này rồi có thể tha ta sao? Hiện giờ ra tay còn chưa muộn, Austin Griffin chưa chân chính thức tỉnh. Không sai, bây giờ nó là đồng bạn, là huynh đệ của người. Nhưng một khi nó thật sự thức tỉnh, nó chính là tượng trưng cho hủy diệt, không ai ngăn được nó, thậm chí là thần cũng không được! Ta biết người không tin, vậy bây giờ các người đã chiếm ưu thế, ta và bệ hạ không phải đối thủ của người, người có thể cho ta vài phút, để ta kể câu chuyện cho người nghe không?"

Long Hạo Thần ngẫm nghĩ một lúc, gật đầu nói.

"Người nói đi."

A Gia Lôi Tư thở dài một tiếng.

"Câu chuyện phải nói tới bảy ngàn năm trước. Đó là một thế giới rất giống với Thánh Ma đại lục, có lẽ sinh linh khác biệt nhưng người thống trị thế giới kia cũng là nhân loại. Cả đại lục bình thường hay xuất hiện các loại chiến tranh, nhưng cơ bản nằm trong vòng khống chế của nhân loại. Trong thế giới kia rừng rậm, hồ nước chiếm diện tích rất lớn, hoàn

cảnh thậm chí còn đẹp hơn cả Thánh Ma đại lục. Cho đến một ngày xuất hiện một sinh vật cường đại, biến đổi tất cả."

"Sinh vật cường đại này chính là Austin Griffin. Lúc nó mới xuất hiện thì chỉ có ba cái đầu, dù thực lực không yếu nhưng nhân loại gặp nó thấy nó chẳng qua là một ma thú tương đối mạnh mà thôi. Thậm chí có nhân loại định giết nó nhưng đều bị nó gian xảo trốn thoát."

"Theo thời gian trôi qua, Austin Griffin chậm rãi tiến hóa, dần dần, nó có cái đầu thứ tư, cái đầu thứ năm. Bởi vì bị nhân loại truy giết, nó học được nhẫn nhịn, núp trong chỗ an toàn sâu trong rừng rậm, yên lặng tiến hóa lực lượng của mình. Khi nó lại xuất hiện trong tầm mắt nhân loại thì đã có được sáu cái đầu, cũng có sáu loại thuộc tính. Lúc đó thực lực của nó đã khá mạnh mẽ, cường giả nhân loại bình thường không là đối thủ của nó."

"Nó bắt đầu giết chóc và trả thù nhân loại. Chỉ bằng vào trí tuệ thông minh, từ đầu đến cuối nó không đánh trực diện với cường giả nhân loại. Tu vi của nó trong quá trình vững bước tiến hóa. Một trăm năm qua đi, nó rốt cuộc mọc ra cái đầu thứ tám, lúc đó nó cho rằng thực lực của mình đã đủ mạnh. Cho nên nó không tránh né nữa, bắt đầu toàn diện bày ra lực lượng phá hư của nó. Thực lực của nó đích thực khủng bố gần như vô địch. Liên tục tạo thành mấy lần đại đồ sát, nó rốt cuộc khiến nhân loại chú trọng. Cường giả nhân loại thế giới kia tập trung rất nhiều, bắt đầu truy giết nó. Rốt cuộc trong một khe núi bao vây nó, triển khai đại chiến thảm khốc."

"Mới bắt đầu trạng thái của Austin Griffin đúng là mạnh, nhưng số lượng cường giả nhân loại thật là quá nhiều. Qua hai ngày hai đêm đại chiến, cuối cùng Austin Griffin bị đánh bại, còn trọng thương. Nhưng không thể không nói, trạng thái tám đầu nó khá mạnh, vẫn là khiến nó chạy thoát. Nhân loại thế giới kia khiến nó chạy thoát đã làm một việc sai lầm, cho nên sau này dẫn đến nguyên thể giới sinh linh đồ thán."

"Lần này Austin Griffin chạy trốn tìm nơi tĩnh tu, lại dùng thời gian một trăm năm mới hồi phục nguyên khí. Nó biết rằng thực lực của mình chưa đủ chinh phục cả thế giới, cho nên ẩn núp, cố gắng tu luyện. Cho đến khi lại qua trăm năm, nó rốt cuộc hoàn thành bước đột phá cuối cùng, cuối cùng thức tỉnh. Nó lại lần nữa xuất hiện tại đại lục, lần này nó trở thành đại danh từ hủy diệt."

Kể tới đây, trong mắt Nguyệt Ma Thần A Gia Lôi Tư tràn ngập sợ hãi. Câu chuyện này là ma tộc lưu truyền lại, tuy y chưa từng tự trải qua nhưng trong ký ức Nguyệt Ma Thần đời thứ nhất để lại, A Gia Lôi Tư đã vô cùng sợ hãi.

Ma Thần Hoàng vẫn luôn cúi đầu không lên tiếng, mặc kệ A Gia Lôi Tư ở đó kể chuyện.

"Hủy diệt, vô tận hủy diệt. Khi Austin Griffin lần nữa xuất hiện tại thế giới đó, cả đại lục đổi mặt bão tố hủy diệt khủng khiếp. Austin Griffin thật là quá cường, cường đến vốn không một sinh vật nào có thể đối kháng nó. Trước thuộc tính hủy diệt của nó, bất cứ sinh vật nào đều không thể ngăn cản. Nó dùng thời gian chưa tới một tháng đã khiến sinh linh sống ở diện tích một phần ba đại lục chết hết. Dù là thực vật, ma thú hay động vật bình thường, trước hơi thở hủy diệt của nó, toàn bộ biến hư vô. Một phần ba đại lục, sinh linh đồ thán, không còn chút sự sống."

"Nhân loại cảm nhận được nỗi sợ kinh khủng. Thế giới bên kia cường giả nhân loại có rất nhiều, còn hơn mười vị đều đạt tới cấp bậc bán thần, cường bức không để mình đột phá. Có thể nói lúc ấy cường giả ở thế giới kia còn nhiều hơn Thánh Ma đại lục hiện nay. Loại cường giả cỡ như Ma Thần Hoàng bệ hạ có không dưới mười người. Bọn họ từng thử dùng cường giả mạnh nhất đối kháng với Austin Griffin, nhưng không ngoại lệ đều thất bại hết. Lúc đó Austin Griffin đã thành tượng trưng vô địch, không thể chiến thắng. Dù là thần chân chính, cũng không phải đối thủ của nó đã thức tỉnh cái đầu thứ chín."

"Vì không để hủy diệt tiếp tục, vì tương lai nhân loại, tất cả cường giả nhân loại đều liên hợp lại. Lấy lực lượng mấy vạn người, tập trung tất cả tài nguyên tài sản quý giá nhất của toàn bộ nhân loại, nhân dịp Austin Griffin từng bước hủy diệt đại lục thì dùng một tháng xây dựng một đại trận chuyên môn đối kháng Austin Griffin. Ngày đại trận hình thành, hơn một vạn cường giả tham gia xây dựng đều chết hết. Lấy máu của họ hiến cho uy lực đại trận, đại trận đó bị gọi là Thập Địa Cửu Thiên Diệt Thần đại trận. Cũng trong thời gian một tháng ngắn ngủi, Austin Griffin lại hủy diệt một phần ba đại lục. Sinh linh cả thế giới có hơn một nửa chết bởi hơi thở hủy diệt khủng khiếp của nó. Nó rốt cuộc đến trước Thập Địa Cửu Thiên Diệt Thần đại trận. Nó quá kiêu ngạo, kiêu ngạo đến không tin thế giới kia có lực lượng gì đối kháng với nó. Cho nên nó rốt cuộc rơi vào trong đại trận, rốt cuộc bị phong ấn trong đại trận, không thể phá tan chút nào."

Nói đến đây, Nguyệt Ma Thần A Gia Lôi Tư nhìn Long Hạo Thần thật sâu, trầm giọng nói.

"Austin Griffin kiêu ngạo, không cho phép nó chịu phong ấn như vậy. Nó không cam lòng, không cam lòng vĩnh viễn bị cầm tù. Thập Địa Cửu Thiên Diệt Thần đại trận chính là bảy mươi hai thần khí tổ thành, vị trí trung tâm ba bộ chính là siêu thần khí. Chúng nó cấu thành cái lồng to lớn. Khi nó liều mạng giãy dụa nhưng không thể hủy đi Thập Địa Cửu Thiên Diệt Thần đại trận thì Austin Griffin làm ra hành động khiến tất cả nhân loại, sinh vật chủng tộc khác còn sống sót triệt để bị hủy diệt. Nó dùng mạng mình làm cái giá, cùng Thập Địa Cửu Thiên Diệt Thần đại trận đồng quy vu tận."

"Nó dùng thân thể khổng lồ mạnh đập vào đại trận, cuối cùng giây phút đại trận bị phá vỡ thì nó cũng tan nát theo. Lực hủy diệt khủng bố hình thành lực lượng hủy diệt đáng sợ nhất, càn quét cả đại lục. Tất cả sinh vật trên đại lục tại tai họa khủng khiếp đó triệt để diệt vong. Thập Địa Cửu Thiên Diệt Thần đại trận cũng bị đung nát, hơn nửa trong giây phút nát thì xé rách không gian thế giới, khiến bảy mươi hai thần khí tổ thành Thập Địa Cửu Thiên Diệt Thần đại trận, bảy mươi hai cây cột

xuyên qua không gian, rớt cuộc tiến vào thế giới khác. Thế giới này, tên là Thánh Ma đại lục."

Nghe Nguyệt Ma Thần A Gia Lôi Tư nói đến đây, các cường giả nhân loại xôn xao lên. Thời đại hắc ám kéo dài hơn sáu ngàn năm, nhưng nhân loại vẫn không biết lai lịch chân chính của ma tộc. Sáu ngàn năm trước tại sao chúng xuất hiện tại Thánh Ma đại lục? Tại sao mạnh như vậy? A Gia Lôi Tư rớt cuộc cho ra đáp án.

"Đúng vậy, các người chắc đã đoán ra. Bảy mươi hai cây cột này đến Thánh Ma đại lục của các người, bị nhân loại nơi này gọi là Trụ Ma Thần, khí linh bảy mươi hai Trụ Ma Thần cũng chính là ma thần mà các người đã nói, chính là tổ tiên của bộ hạ, của ta! Bởi vì thế giới khác nhau, bảy mươi hai Trụ Ma Thần mang đến lực lượng cường đại. Khi chúng nó rơi vào Thánh Ma đại lục thì tỏa ra hơi thở đồng hóa, mới có ma tộc sau này."

"Cho nên nếu nói ai thủ phạm hại nhân loại rơi vào thời đại hắc ám sáu ngàn năm, như vậy nó chính là thứ người nắm trong tay phải. Chính là nó, tượng trưng hủy diệt và phá hư, Thần Thiên Trụ, chín đầu Kỳ Mỹ Lạp, Austin Griffin."

Thanh âm cao vút của Nguyệt Ma Thần khiến Long Hạo Thần tỉnh thần chấn động. Lời của A Gia Lôi Tư hẳn không thể không tin, nhớ đến thế giới kia của Hạo Nguyệt, thế giới đỏ đen tràn ngập hơi thở phá hư và dơ bẩn, nhớ đến tất cả Sinh Vật Vong Linh đều dốc sức công kích liều mạng với nó. Mặc kệ Long Hạo Thần không muốn tin cỡ nào, hẳn biết, lời Nguyệt Ma Thần A Gia Lôi Tư nói rất có thể là thật. Nếu không thì tại sao y và Ma Thần Hoàng e sợ Hạo Nguyệt như vậy? Tại sao ai đều không thể phá hủy bảy mươi hai Trụ Ma Thần lại cứ là không cách nào ngăn được lực lượng của Hạo Nguyệt?

Tất cả đều bởi vì Nguyệt Ma Thần A Gia Lôi Tư kể ra mà có đáp án.

"Không, điều này không thể nào! Lúc Hạo Nguyệt đi tới thế giới này đã bị ta dùng máu tẩy đi hắc ám thuộc tính trên người nó. Nó không phải

là Austin Griffin lúc đó nữa, nó chỉ là Hạo Nguyệt của ta!"

A Gia Lôi Tư gật đầu nói.

"Đúng vậy, nó đích thực không phải là Austin Griffin năm đó. Thần Thiên Tru đã bị hủy diệt. Nhưng khi nó đụng vỡ Thập Địa Cửu Thiên Diệt Thần đại trận thì từng nói rồi, nó sẽ trở về. Nó có chín lần cơ hội trọng sinh, nó sẽ sống quay về. Ta không biết người làm cách nào mang nó đến thế giới này, nhưng người đang dưỡng hốt bên người."

"Cho dù người tẩy đi hắc ám thuộc tính của nó thì sao? Căn nguyên của nó không phải hắc ám mà là hủy diệt! Danh hiệu Thần Thiên Tru người nghe có hiểu không? Nó là trời phạt, là kẻ phá hư tất cả thế giới. Nó tồn tại chính là phá hư và hủy diệt. Căn cứ ghi chép lịch sử tộc ta, Austin Griffin chính là mặt tối của Sáng Thế Thần, hoặc nên nói là song sinh của Sáng Thế Thần. Một khi nó hoàn toàn thức tỉnh thì hầu như không có lực lượng gì hủy diệt được nó. Thập Địa Cửu Thiên Diệt Thần đại trận đã không khả năng lại xuất hiện. Lúc trước khi đại trận bị phá hủy liền biến thành Trụ Ma Thần, không còn hoàn chỉnh. Huống chi trong bảy mươi hai Trụ Ma Thần có vài cây đã bị Austin Griffin phá hư."

"Long Hạo Thần, nếu người thật sự suy nghĩ cho nhân loại và thế giới này, vậy bây giờ người chỉ có một lựa chọn, đó là thừa dịp Austin Griffin còn chưa tiến hóa ra cái đầu cuối cùng thì triệt để hủy diệt nó. Đây là cơ hội duy nhất! Nếu không, một khi cái đầu Thần Thiên Tru của nó xuất hiện, vậy nó sẽ biến trở về Thần Thiên Tru. Lặp lại con đường Austin Griffin trước kia từng đi. Thánh Ma đại lục sẽ hoàn toàn bị hủy diệt. Không chỉ là ma tộc và nhân loại các người, ngay cả sinh linh, thực vật trên thế giới này, thậm chí là ngôi sao cuối cùng đều chết, bị nó phá hư và hủy diệt!"

"Hạo Thần, đừng tin y!" Long Thiên Ẩn đứng dậy. "Đây đều là ma tộc khoát lác. Thời đại hắc ám nên kết thúc, con còn chần chờ cái gì?"

Nghe lời của Long Thiên Ẩn, Long Hạo Thần tinh thần nâng cao. Tuy hấn dần tin lời của A Gia Lôi Tư nhưng hấn thật xiết bao hy vọng

đây không phải là thật sự.

A Gia Lôi Tư cười thâm nói.

"Nói ra những lời này thì ta đã không muốn sống nữa. Long Hạo Thần. Nếu người không tin thì, vậy đi, người có thể giết hết chúng ta rồi giết Austin Griffin. Ta chỉ cầu sau khi ta chết người có thể lưu giữ tổ chức và tộc nhân của ta, để bọn họ sinh hoạt ở nơi không có Thần Thiên Tru uy hiếp."

"Muộn rồi, tất cả đã quá muộn." Ma Thần Hoàng Phong Tú luôn im lặng đột nhiên ngắt đầu.

Dường như trong thời gian ngắn ngủi, y đã già đi rất nhiều, ánh mắt cũng biến ảm đạm. Y từ trên mặt đất rút ra Nghịch Thiên Ma Thần kiếm.

"A Gia Lôi Tư, không lẽ người còn chưa nhìn ra ư? Austin Griffin đã thức tỉnh. Nếu không thì coi như nó ở trạng thái tám đầu sao có thể phá hủy pháp trận Nhật Nguyệt Tinh của chúng ta! Đó vốn là mắt trận của Thập Địa Cửu Thiên Diệt Thần đại trận. Nếu không phải Thần Thiên Tru đã thức tỉnh thì chúng ta thành công rồi. Giây phút chúng ta rơi từ trên trời xuống thì kết cuộc đã định. Chúng ta đã không thể ngăn cản Austin Griffin, nó đã trở lại."

Nghe lời của Ma Thần Hoàng, Long Hạo Thần bản năng ngậy ra, phản xạ nhìn Tử Kim Hạo Nguyệt kiếm tám đầu trong tay.

Một tiếng kêu ù ù khe khẽ vang trong tay Long Hạo Thần. Ngay sau đó, Tử Kim Hạo Nguyệt kiếm hóa thành luồng sáng tím vàng phóng lên cao.

"Cảm ơn lời hoan nghênh của người. Ma Thần Hoàng đúng không? Chẳng qua là con kiến lúc trước sống sót thôi. Chuyện kể thật là đặc sắc! Thật là cảm động! Ta luôn không muốn phá hư không khí, mà người lại cứ phải kêu ta đi ra. Thế này thật không tốt, tại sao các người buộc ta

phải ra sớm như vậy? Ta vốn còn muốn xem dưới tình huống như vậy chủ nhân sẽ lựa chọn như thế nào đâu."

Một giọng nói lạnh lùng mang theo vài phần đùa nghịch, nghiền ngẫm. Trên bầu trời, ánh sáng tím vàng rực rỡ. Ngay sau đó, cả bầu trời biến thành màu tím cao quý, nhưng cũng là màu tràn ngập hơi thở hủy diệt. Vị trí Tử Kim Hạo Nguyệt kiếm bành bồng giữa không trung hiện ra một bóng người.

Y có mái tóc màu tím thật dài, áo choàng dài hoa quý màu tím. Dáng người thon dài tỷ lệ hoàn mỹ, nhưng lại có đôi mắt xám tràn ngập tình mịch. Khiến người rung động là bộ dáng của y giống hệt như Long Hạo Thần.

Đôi tay chấp sau lưng, thanh niên tóc tím từ trên trời giáng xuống, trên mặt treo nụ cười khế.

"Chào mọi người. Tuy không biết các người có hoan nghênh hay không nhưng ta vẫn đến. Ta tên là Austin Griffin, tất nhiên mọi người cũng có thể gọi ta là Hạo Nguyệt. Các người đã thích kể chuyện xưa vậy cũng nghe ta kể một chuyện đi?"

Nhìn thanh niên tóc tím, mặt Nguyệt Ma Thần A Gia Lô Tư đã xám như tro tàn. Mắt Ma Thần Hoàng Phong Tú lấp lóe thứ gì, dường như đã làm ra quyết định nào đó. Giờ phút này, ánh mắt y trở về sự kiên định.

Long Hạo Thần ngơ ngác nhìn thanh niên tóc tím từ trên trời giáng xuống, lăm bắm.

"Người là Hạo Nguyệt?"

Hạo Nguyệt mỉm cười, ngay cả nụ cười đều rất giống Long Hạo Thần. Ánh mắt y nhìn Long Hạo Thần dịu dàng nhiều.

"Đương nhiên, chủ nhân của ta, ta chính là Hạo Nguyệt của người! Bộ dạng của người thật là hoàn mỹ đâu. Biến thành giống như người, ta

rất là thấy kiêu ngạo."

Trong lòng Long Hạo Thần bỗng tràn đầy cảm giác không may. Lúc này Hạo Nguyệt làm ra thái độ, giọng điệu hoàn tác khác với lúc trước nó giao lưu cùng hắn, tựa như thay đổi một linh hồn. Điều này tương đương với chứng thật lời Nguyệt Ma Thần A Gia Lôi Tư nói.

Hạo Nguyệt không thèm để ý nhân loại và ma tộc nghĩ như thế nào, y tươi cười nói.

"Chủ nhân yên tâm, dù là khi nào thì ta đều sẽ không tổn thương người, ai bảo người là chủ nhân của ta đâu? Người lại cứu mạng ta. Hãy nghe ta kể một chuyện, bắt đầu từ bây giờ, không cho phép ai nói chuyện nha!"

Khi y vừa dứt lời thì bầu trời như sụp đổ, áp lực khủng bố nặng nề xuất hiện trong ngực mỗi người. Dù là ma tộc hoặc nhân loại đều chịu đựng sức nặng khủng khiếp này, quả nhiên nói không ra lời.

"Ta đến từ lúc thế giới mới sáng lập, đó dường như là trận bạo tạc." Trong mắt Hạo Nguyệt lộ ra nhớ lại. Giọng y rất giống với Long Hạo Thần, nhưng nhiều hơn phần mơ hồ, thiếu đi sự trầm ổn.

"Sau khi bạo tạc, ta bắt đầu có ý thức, giống như ta, cùng xuất hiện còn có một ý thức khác. Hắn cường đại hơn ta nhiều, sau khi xuất hiện ý thức thì có lực lượng cường đại không gì sánh kịp. Hắn tên là Sáng Thế. Mà ta còn quá yếu, chỉ có thể bám trên người hắn, nhìn hắn sáng tạo cả thế giới. Một cái lại một cái không gian bị hắn sáng tạo ra, hắn dần giao cho những không gian này vạn vật, có thực vật, có động vật, hơi thở sinh mệnh sinh sôi ở mỗi một thế giới, khiến chúng nó bắt đầu có hơi thở sáng tạo."

"Sáng Thế nói cho ta tác phẩm hắn đặc ý nhất là một giống loài, tên giống loài này là nhân loại. Tuy nhân loại không cường đại nhưng Sáng Thế lại đem một phần sự sáng tạo cho chủng tộc đó, khiến nhân loại bắt

đầu có năng lực sáng tạo và học tập. Sáng Thế nói một ngày nào đó nhân loại sẽ phá tan trói buộc thế giới, đem lực sáng tạo mang đi càng xa."

"Nhưng không biết tại sao ta đặc biệt chán ghét giọng điệu và sự sáng tạo của hăn. Mặc dù hăn mạnh hơn ta nhiều, nhưng vì sáng tạo từng không gian mà lực lượng của hăn rất nhanh tiêu hao, mãi đến cuối cùng biến mất. Hăn để lại rất nhiều hơi thở thuộc về hăn, càng sáng tạo vô số, nhưng cuối cùng chẳng phải là sắp biến mất sao? Đáng hận là trước khi hăn biến mất, để lại phong ấn trên người ta, giam cầm linh hồn ta, khiến ta vĩnh viễn không thể đạt tới trình độ như hăn. Hăn còn nói ta thiên tính là hủy diệt, là song sinh với hăn. Hăn không muốn hủy diệt ta, nhưng cũng không muốn ta đi hủy diệt thứ hăn sáng tạo. Đáng ghét, thật quá đáng ghét!"

"Nhưng sao hăn có thể hoàn toàn phong ấn lực lượng của ta được? Ta dùng cách của ta chuyển hóa thành sinh linh hăn sáng tạo, lợi dụng đặc tính sinh linh trưởng thành, từng bước hóa giải phong ấn trên người. Rốt cuộc ta ở một không gian đã thành công, ta tìm về lực lượng của mình, cuối cùng về bản thể của mình. Ta, Thiên Tru Thần, chín đầu Kỳ Mỹ Lạp, Austin Griffin."

Nói đến đây, trong mắt Hạo Nguyệt tràn đầy kiêu ngạo. Uy nghiêm cao thượng khiến các cường giả nhân loại bởi hưng phấn vì sắp phá tan thời đại hắc ám giờ đây trái tim ngày càng nặng nề. Ma Thần Hoàng đã đủ đáng sợ, nhưng trước mắt tự xưng là Thần Thiên Tru song sinh với Sáng Thế Thần sợ rằng còn đáng sợ hơn cả Ma Thần Hoàng! Bọn họ làm sao có lực lượng đối kháng với y?"

"Lúc cái đầu thứ chín của ta thức tỉnh, ta tìm về cảm giác hủy diệt. Khi đó ta cho rằng không có lực lượng gì ngăn ta được nữa. Sáng Thế đã chết, ta là chúa tể cả thế giới. Bất cứ không gian nào đều phải rên rỉ dưới chân ta. Tên khốn Sáng Thế muốn sáng tạo chứ gì? Vậy được, ta sẽ hủy diệt hết tất cả sáng tạo của hăn. Ta phải chứng minh ta càng cường đại hơn hăn, cũng càng thêm ưu tú."

"Nhưng ta không bao giờ ngờ được là ta lại bị nhân loại mà Sáng Thế sáng tạo ra ám toán. Sơ sẩy và khinh địch khiến ta rơi vào cạm bẫy của nhân loại hèn mọn. Bị Thập Địa Cửu Thiên Diệt Thần đại trận vây khốn. Ở trong đại trận, không ngờ có một phần lực lượng thuộc về Sáng Thế, mặc kệ ta cố gắng làm sao cũng không thể phá tán cái lồng ngăn chặn.

"Ta là ai? Ta là kẻ hủy diệt tất cả không gian, Thiên Tru Thần, chín đầu Kỳ Mỹ Lạp, Austin Griffin. Ta làm sao có thể bị nhân loại nhỏ bé trói buộc chứ? Chúng cho rằng làm vậy là có thể khiến ta diệt vong sao? Đúng là nằm mơ. Kiêu ngạo như Thần Thiên Tru làm sao có thể nhận thua với nhân loại nhỏ bé? Cho nên ta dùng hết sức phá tan cái lồng, cuối cùng, ta thành công. Lực lượng Sáng Thế khắc chế được ta, nhưng đó chẳng qua là một tia hơi thở hắt để lại mà thôi, không phải bản thể của hắc. Hắc chết rồi, đã sớm chết, còn ai chân chính ngăn cản được ta? Chết một lần thì đã sao? Ta còn có thể chuyển thế, chuyển thế trọng sinh. Lấy lực hủy diệt của ta, coi như chết cũng đủ sức hủy diệt thế giới kia, khiến nó biến thành thế giới hủy diệt không có sinh mệnh. Cho dù là trong thế giới như vậy chuyển sinh thì ta vẫn có thể tiến hóa nữa, lại hấp thu lực hủy diệt thuộc về ta. Khi ta lần nữa mọc ra cái đầu thứ chín thì tất cả lực lượng hủy diệt sẽ lại giáng xuống mặt đất. Ta sẽ tiếp tục chí nguyện to lớn của ta, đi hủy diệt tất cả thứ Sáng Thế đã sáng tạo ra!"

Cho đến giờ phút này, trên mặt Hạo Nguyệt tràn đầy kiêu ngạo, nhưng rất nhanh sự kiêu ngạo này dần biến thành giận dữ, cơn giận không gì sánh kịp.

"Nhưng ta không ngờ được cái không gian đã hóa thành hắc ám và lửa, dưới tình huống tất cả sinh vật và thực vật đều diệt vong thế nhưng xuất hiện Sinh Vật Vong Linh. Chúng không cần thực vật và nước uống như nhân loại vẫn có thể sống. Thậm chí không cần quang minh. Hơn nữa chúng tràn ngập thù hận với ta, dám can đảm giết chết Austin Griffin cao quý. Ta chuyển sinh, bị chúng ngăn cản thất bại hết lần này tới lần khác. Lực lượng căn nguyên của ta trong quá trình chuyển sinh không ngừng tiêu hao. Ta biết, nếu như lần chuyển sinh thứ chín lại chết thì ta sẽ như Sáng Thế, vĩnh viễn biến mất trên thế giới này. Ta không cam

lòng, ta thật không cam lòng! Mắt thấy ta chỉ còn vài cơ hội chuyển sinh, ta lại gặp những Sinh Vật Vong Linh dơ bẩn truy sát, đã mình đầy vết thương. Cũng ngay lúc đó, ánh sáng hy vọng bao phủ thân thể, cưỡng ép mang ta đến thế giới khác, một thế giới tràn ngập hơi thở quang minh."

"Lúc đó ta vốn tưởng mình rốt cuộc có cơ hội. Nhưng ai biết bởi vì chuyển sinh quá nhiều lần, ta biến yếu ớt như vậy. Cũng bởi vì ta chìm trong thế giới hắc ám quá lâu, không ngờ không thể thích ứng lực lượng quang minh. Ta cảm giác sinh mạng mình đang trôi đi, cảm giác mình sắp chết. Ngay lúc đó, ta thấy một đôi mắt trong suốt. Một nhân loại nhỏ bé bắt đầu dùng máu của hắc nhũ lên người ta, dùng huyết mạch của hắc nhũ đổi ta không thích ứng, khiến ta từng chút một đi ra hắc ám, đem hơi thở hắc ám đáng ghét tiêu trừ hết, cuối cùng chuyển hóa thành quang minh. Ta có huyết mạch của hắc nhũ, không ngờ cảm thấy ấm áp dễ chịu, đó là cảm giác ta chưa bao giờ có, ta thấy rất thoải mái, thật thoải mái. Tiếp theo ta mọc ra cái đầu thứ hai, đầu quang minh. Cái đầu vốn có của ta thì giữ hòa thuộc tính. Nhân loại tuổi trẻ đó, chủ nhân của ta, lại vì giúp ta chuyển đổi thuộc tính mà rơi vào nguy hiểm. Không ngờ ta ma xui quỷ khiến rút huyết mạch cao quý của mình vào người hắc nhũ. Trong cảm giác chưa từng có đó cùng hắc nhũ ký kết khế ước mà chính ta đều không ngờ. Đó rõ ràng là khế ước tối cao mà Sáng Thế sáng tạo ra, huyết khế! Sao có thể như vậy. Ta không hiểu, sau khi ta thức tỉnh nhớ lại các loại cùng hắc nhũ, ta thật không hiểu cao quý như ta tại sao làm ra lựa chọn như vậy. Nhưng ta vẫn rất cảm kích hắc nhũ. Dù sao hắc nhũ giao cho ta cơ hội trọng sinh, khiến ta có cơ hội trở thành Austin Griffin. Cuối cùng ta đã trở về. Thanh niên cho ta cơ hội chính là người. Chủ nhân của ta, người sở hữu thể chất Quang Thần, người khống chế Vĩnh Hằng và Sáng Tạo Thần Ấn vương tọa, chủ tịch Liên Bang Thánh Điện, Huy Hoàng và Lãnh Tụ Thần Ấn ký sĩ, Long Hạo Thần."

"Khi ý thức của ta cùng với cái đầu thứ chín mọc ra thành hình, ta đem ký ức thân thể khắc sâu vào ý thức. Ta kinh ngạc phát hiện người mang cho ta ấm áp, hạnh phúc, vui sướng, những cảm xúc vốn không thuộc về ta. Loại cảm giác này thật là mới mẻ. Cho nên, chủ nhân của ta,

dù ta hủy diệt ai, hủy diệt không gian nào, người hãy yên tâm, ta sẽ không hủy diệt người. Ta còn hy vọng sau này người có thể cho ta cảm giác như vậy. Thân thể ta mới tỉnh lại bởi vì người tồn tại mà có thứ cảm giác đáng e ngại kêu là tích mịch. Xem ra lần này so với lần trước có rất, rất nhiều điều khác biệt. Ta yêu người, chủ nhân của ta. Sau này hãy để chúng ta dắt tay nhau ngao du thế giới của Sáng Thế đi. Một ngày nào đó, ta sẽ đem tất cả không gian đều biến thành thế giới hủy diệt của ta, trở thành lĩnh vực Thiên Tru Thần, chín đầu Kỳ Mỹ Lạp, Austin Griffin."

"Chắc các người rất lấy làm lạ tại sao ta có thể tiến hóa nhanh như vậy? Đây cũng phải cảm ơn chủ nhân của ta! Hắc trưởng thành mang đến tác dụng thúc đẩy ta trưởng thành. Ở mấy lần đột phá mẫu chốt thì hắc càng ở trước mặt vong linh đáng ghét bảo vệ ta, khiến cuối cùng ta tiến hóa ra cái đầu thứ tám. Còn về ta cuối cùng thức tỉnh thì vẫn phải cảm ơn người, chủ nhân của ta. Là người đem ta mang đến Vĩnh Hằng Lĩnh Vực mà Sáng Thế để lại, khiến ta tìm đến hạt giống vốn thuộc về ta, hạt giống Hủy Diệt thụ. Từ ý nghĩa nào đó thì nó là phân thân quan trọng linh hồn ta. Tìm về hạt giống, trải qua thời gian dài bế quan, ta rốt cuộc hoàn thành đột phá cuối cùng và thức tỉnh. Con kiến Ma Thần Hoàng nói đúng, nếu không phải ta hoàn toàn thức tỉnh, dựa vào lực lượng tám đầu muốn phá đi phong ấn của chúng thì đúng là hơi khó. Nhưng hiện tại thì mọi chuyện biến đơn giản rất nhiều, lại càng không có lực lượng gì ngăn cản được ta nữa. Không thể không nói, thế giới chủ nhân người ở so với thế giới sáng tạo Thập Địa Cửu Thiên Diệt Thần đại trận. lúc trước thì kém rất nhiều. Thế giới này đúng là không có lực lượng gì ngăn cản được ta. Cảm giác tỉnh lại đúng là tuyệt thật!"

*Ong!!! *

Một tầng sáng trắng lóng lánh từ Vĩnh Hằng và Sáng Tạo giáp trên người Long Hạo Thần phát ra, cường ép chống lại Hạo Nguyệt mang đến áp lực. Bản thân hắc có huyết mạch của Hạo Nguyệt, nên Hạo Nguyệt mang đến áp lực đối với hắc giảm thấp nhất.

"Hạo Nguyệt, người muốn hủy đi thế giới của chúng ta?" Long Hạo Thần trầm giọng hỏi.

Hạo Nguyệt mỉm cười nói.

"Ta nói nhiều như vậy, chủ nhân nên sớm hiểu mới đúng chứ? Ta là Thần Thiên Tru, không phải là Sáng Thế Thần. Nếu ta đã thức tỉnh thì nên lấy vài thứ ra mài dao. Hủy đi thế giới này có gì không tốt? Dù gì ba phần tư diện tích thế giới này bị ma tộc người ghét nhất chiếm cứ. Người yên tâm, ta sẽ trước hủy diệt ma tộc rồi mới tới nhân loại."

Trong mắt Long Hạo Thần tràn đầy thống khổ.

"Không, người đã không phải là Hạo Nguyệt của ta. Người không phải..."

Chẳng ngờ Hạo Nguyệt nghiêm túc gật đầu, nói.

"Tất nhiên rồi, ta đương nhiên không phải là Hạo Nguyệt đối với người nói gì nghe nấy. Ta là Austin Griffin! Thần Thiên Tru. Chẳng lẽ người không nghe rõ ta vừa nói ư? Trước khi ta thức tỉnh thì thân thể có tám ý niệm, mỗi cái đều là một ý niệm. Khi ta thức tỉnh rồi thì tất cả ý niệm sẽ hợp thành một, do ta toàn diện khống chế. Vậy nên cái đầu thứ chín của ta gọi là đầu hủy diệt, cũng gọi là đầu trời phạt. Bây giờ ta mới là Thần Thiên Tru chân chính. Người cứ yên tâm, người cho ta cảm giác còn đó. Ta sẽ không hủy diệt người, nhưng chỉ có thể là chính người mà thôi. Sau này ta sẽ mang người cùng đi hủy diệt thế giới khác. Còn nhân loại khác thì ta không có kiên nhẫn. Ta chán ghét nhân loại. Sáng Thế đúng là nên kiêu ngạo hẳn đã sáng tạo ra nhân loại, ngay cả ta, Thiên Tru Thần, chín đầu Kỳ Mỹ Lạp, Austin Griffin vĩ đại đều từng bị nhân loại hủy diệt một lần. Nhưng chỉ có một lần mà thôi. Chủ nhân của ta, giác ngộ đi. Người hãy trước tiên nhìn xem, để ta đem ma tộc người ghét nhất hủy diệt rồi nói tiếp."

"Long Hạo Thần." Lúc này đột nhiên vang lên giọng của Ma Thần Hoàng. Ý cường ép chống cự lực lượng Austin Griffin, lên tiếng.

Long Hạo Thần quay đầu nhìn Ma Thần Hoàng, bốn mắt giao nhau, hắc tử trong mắt y thấy rất nhiều điều, chấn động đến từ linh hồn truyền đến ý định của Ma Thần Hoàng.

Người Long Hạo Thần run lên, cảm xúc dao động nhẹ. Hắc đột nhiên xoay người, nâng lên Vĩnh Hằng và Sáng Tạo kiếm chỉ hướng Hạo Nguyệt.

"Hạo Nguyệt, là ta mang ngươi đến thế giới này, nếu ngươi muốn hủy diệt đại lục thì phải trước tiên đạp qua xác ta!"

Nói rồi đôi cánh sau lưng Long Hạo Thần bỗng vỗ đập, thân thể hóa thành luồng sáng bắn hướng Hạo Nguyệt.

Hắc không tin, hắc không thể nào tin, đồng bạn quan trọng nhất, tin tưởng nhất lại phản bội mình, muốn trở thành ma quỷ hủy diệt thế giới này. Hạo Nguyệt lại biến thành tồn tại còn đáng sợ hơn cả Ma Thần Hoàng và ma tộc. Trong lòng Long Hạo Thần cuối cùng vẫn còn hy vọng, hắc không tin Hạo Nguyệt sẽ ra tay với hắc.

Trong mắt Austin Griffin lộ tia khinh thường.

"Chủ nhân của ta, ngươi vẫn chưa giác ngộ sao? Không lẽ ngươi cho rằng dựa vào lực lượng của ngươi là có thể đánh bại Ma Thần Hoàng Phong Tú? Mà ngươi không thể đánh bại được hắc thì sao đối kháng với ta chứ? Ta kêu ngươi một tiếng chủ nhân, không lẽ ngươi tưởng rằng thật sự là chủ nhân của ta sao?"

Nói rồi Austin Griffin nâng lên tay trái hướng Long Hạo Thần. Bỗng chốc khí thế khủng khiếp xuất hiện quanh người Long Hạo Thần, giam cầm thân thể hắc không cách nào động đậy.

Austin Griffin lạnh lùng nói.

"Ngươi có được Vĩnh Hằng và Sáng Tạo Thần Ấn vương tọa kỳ thật khiến ta rất chán ghét. Bởi vì thứ này mặt trên có hơi thở Sáng Thế để

lại. Lúc trước nếu không phải vì khiến người có thể nhờ vào lực lượng của nó bảo vệ ta hoàn thành tiến hóa từ sáu đầu đến tám đầu, người nghĩ ta sẽ dễ dàng để người được nó thừa nhận sao? Bây giờ nó đã vô dụng, hãy để ta trước tiên hủy đi hơi thở cái tên Sáng Thế để lại trên thế giới này."

Nói rồi tay phải Austin Griffin đột nhiên bóp lại, một đoàn sáng tím như tia chớp đánh hướng Long Hạo Thần.

Cùng lúc đó, trên mặt đất bỗng vang tiếng nổ điếc tai. Mạt Thế và Sát Phạt Thần Ẩn vương tọa trên người Long Tinh Vũ nổ tung, cứng rắn nổ cầm cố uy áp của Hạo Nguyệt. Y nhoáng người lên, nhào tới trước mặt Long Hạo Thần, ôm chặt hăn, dùng lưng mình ngăn cản đoàn sáng tím Hạo Nguyệt đánh ra.

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 332

Nghịch Lân Của Hạo Nguyệt

Long Tinh Vũ và Long Hạo Thần, hai cha con mặt đối mặt. Long Hạo Thần trông thấy là tia sáng giải thoát trong mắt phụ thân. Khóe miệng Long Tinh Vũ còn có nụ cười mỉm. Cho dù có Mạt Thế và Sát Phạt Thần Ẩn vương tọa bảo vệ, y không khả năng chặn được công kích của Austin Griffin, chứ nói chi y còn phân giải Thần Ẩn vương tọa mang đến lực lượng mới đi tới bên người Long Hạo Thần được. Hoàn toàn mất đi phòng hộ, trước công kích của Austin Griffin, y vốn không có kết cục thứ hai.

Nhưng giờ phút này Long Tinh Vũ lại mỉm cười. Y không chút hối hận, thậm chí trong lòng tràn ngập hưng phấn. Bởi vì y rốt cuộc làm một việc cho con trai mình, dù bởi vì vậy mà trả giá sinh mạng.

"Không!!!" Long Hạo Thần hét lớn.

Chín văn lộ tím vàng trên trán bỗng lóe sáng. Không ngờ hấn tránh thoát khỏi Hạo Nguyệt giam cầm, mạnh nâng đôi tay ôm phụ thân, người ở trên không trung xoay tròn một trăm tám mươi độ.

Nụ cười trên mặt Long Tinh Vũ cương cứng. Chớp mắt đó, đoàn sáng tím đã đập vào lưng Long Hạo Thần.

*Oành! *

Long Hạo Thần ở trên không trung run bần bật, lúc bị đánh trúng thì hấn đã đẩy Long Tinh Vũ ra, đẩy trở lại trên mặt đất. Dưới tình huống

không có Thần Ấn vương tọa, y đã không khả năng thoát khỏi uy áp của Hạo Nguyệt.

Vĩnh Hằng và Sáng Tạo giáp lấp lóe ánh sáng trắng kịch liệt, Austin Griffin phát ra đoàn sáng tím như muốn hòa vào ánh sáng tím đó. Tiếng nổ kịch liệt không ngừng truyền ra từ người Long Hạo Thần. Rốt cuộc, tiếng nổ điếc tai vang lên, trên Vĩnh Hằng và Sáng Tạo giáp xuất hiện vết rạn rậm rạp.

Tiếp tục mặc kệ ánh tím tràn ngập hơi thở hủy diệt phá hư, vậy thì chỉ sợ siêu thần khí sẽ bị hủy! Thực lực khủng bố của Austin Griffin có thể tưởng tượng. Tựa như Nguyệt Ma Thần A Gia Lôi Tư đã nói, coi như là thần chân chính cũng không khả năng là đối thủ của Austin Griffin.

Người Long Hạo Thần đột nhiên căng cứng, bao gồm cả Vĩnh Hằng và Sáng Tạo kiếm, lực lượng Vĩnh Hằng và Sáng Tạo Thần Ấn vương tọa hóa thành mười ba đoàn sáng trở về căn nguyên, bị Long Hạo Thần hút vào người. Hắn không thể để siêu thần khí này bị phá hỏng. Có lẽ vào tình huống đặc biệt thì nó sẽ là hy vọng cuối cùng của hắn.

Khi Long Hạo Thần thu lại Thần Ấn vương tọa cũng bùng nổ. Đôi tay hắn giang hai bên người, chỉ thấy hai luồng sáng tím vàng nhanh chóng lan tràn từ tay hắn, hóa thành hai trọng kiếm. Đó hoàn toàn là lấy linh lực bản thân hắn chuyển hóa ra. Phần linh lực này không chỉ là hơi thở của Hạo Nguyệt, còn có lực lượng quang minh tinh khiết nhất của hắn. Khoảnh khắc này biến thành vũ khí mạnh nhất Long Hạo Thần có thể dùng linh lực ngưng kết thành.

Chớp mắt, người Long Hạo Thần ở giữa không trung hóa thành luồng sáng tiếp ập hướng Hạo Nguyệt. Ánh sáng trên người hắn đã hoàn toàn thành màu tím vàng. Hạo Nguyệt tỏa ra uy áp không thể ảnh hưởng đến hắn một chút gì. Không sai, vì đối kháng Hạo Nguyệt, Long Hạo Thần triệt để kích phát lực lượng Hạo Nguyệt trong cơ thể mình. Chỉ có nhờ vào huyết mạch Hạo Nguyệt thì hắn mới đủ sức đối kháng được nó.

Hạo Nguyệt tiến hóa cái đầu thứ chín xong bởi vì quan hệ huyết kế, kỳ thực Long Hạo Thần cũng được tăng cường rất lớn. Chẳng qua lại bị Austin Griffin áp chế phần tăng vọt này, bây giờ Long Hạo Thần kích phát huyết mạch trong người, lực lượng đó như tùy theo bắn tung ra, khiến khí thể của hắn có ít nhất bảy phần giống Austin Griffin.

Nhoáng người lên, Long Hạo Thần như tia chớp tới trước mặt Austin Griffin, tiến lên liền là Phạm Thiên Nhân trong Phạm Thiên Tam Thức.

Con mắt tím vàng to lớn ở trên không trung giãn ra, hàng ngàn vạn ánh sáng tím hợp thành một đánh hướng Austin Griffin.

Lúc trước khi Austin Griffin ra tay với hắn thì hắn đã hiểu rằng, Hạo Nguyệt mất rồi, thậm chí có thể nói là bị Austin Griffin nuốt mất. Bây giờ ở trước mặt hắn chỉ có Thiên Tru Thần, chín đầu Kỳ Mỹ Lạp, Austin Griffin một lòng muốn hủy diệt tất cả, không còn Hạo Nguyệt nữa. Cho nên mặc kệ thế nào hắn tuyệt đối không để Austin Griffin đạt được ý nguyện. Biết rõ không địch lại nhưng hắn vẫn tấn công. Lúc này trong lòng Long Hạo Thần vô cùng bình tĩnh, bởi vì đòn tấn công của hắn tuyệt đối có ý nghĩa.

Austin Griffin nhíu mày, dường như vẫn không nỡ xuống tay với Long Hạo Thần. Y mặc kệ công kích Phạm Thiên Nhân rơi vào người, không thèm tránh né.

Ánh sáng tím vàng chiếu rọi trên người Austin Griffin, dấy lên vầng sáng huyền lệ, không thể sinh ra một chút tổn thương với y.

Trong chớp mắt, con mắt to tím vàng hóa thành một vệt sáng tím vàng lướt qua người Austin Griffin. Chính là chiêu thứ hai trong Phạm Thiên Nhân, có phần Long Hạo Thần tự sáng chế trong đó, Sát Na Phương Hoa. Lúc trước hắn dựa vào chiêu này hủy diệt Tinh Ma Thần Ngõa Sa Khắc, lúc này lại dùng nó trên người Austin Griffin.

Austin Griffin đứng yên tại chỗ, dường như công kích của Long Hạo Thần không chút ảnh hưởng đến y. Y chỉ nhíu mày, đầu chuyển hướng

Long Hạo Thần.

Cũng ngay lúc này, sau lưng Long Hạo Thần sáng lên một bóng sáng tím không lồ, sao sáu cánh kỳ lạ. Sao sáu cánh lóe ánh sáng tím vàng. Trong không khí tất cả nguyên tố, bao gồm cả hơi thở Austin Griffin đều nhanh chóng hội tụ hướng sao sáu cánh. Thân thể Long Hạo Thần bắt đầu lóe tia sáng ngời. Khí thể mạnh mẽ đó như muốn xé rách người hẳn.

Sắc mặt Austin Griffin rốt cuộc biến đổi, thân thể cuối cùng cũng động. Nhoáng người lên y đã tới trước mặt Long Hạo Thần, một chương đánh vào ngực hẳn.

Long Hạo Thần cười, hẳn đang chờ giây phút này. Sao sáu cánh tím sau lưng sáng rực rỡ, đòn công kích chung cực của Phạm Thiên Tam Thức, Thiên Địa Vô Cực rốt cuộc xuất hiện.

Sao sáu cánh tím bỗng biến hóa, vận vẹo xoay quanh, hóa thành lốc xoáy tím. Biến hóa trong chớp mắt, trời đất đổi thay, dường như tất cả hợp thành một. Cùng lúc đó, thế giới mất đi ánh sáng trời trăng sao, một đoàn sáng vàng chín sắc từ cổ tay trái Long Hạo Thần bắn ra, hòa cùng ánh tím hợp thành một, rồi mới đánh vào Austin Griffin gần trong gang tấc.

Thân thể Long Hạo Thần bị bàn tay Hạo Nguyệt đập rơi xuống đất tạc ra hố sâu. Nhưng chỉ cần ai sáng suốt đều nhìn ra được, Austin Griffin vốn không dùng bao nhiêu sức mạnh. Dù Long Hạo Thần bị đập xuống đất nhưng ngay sau đó vọt lên.

Tình huống của Austin Griffin dường như không tốt lắm. Toàn thân tràn ngập ánh sáng chín sắc, ngực có lỗ nhỏ xuyên thủng.

Thiên Địa Vô Cực cộng thêm công kích cấp siêu thần khí Nhật Nguyệt Thần Oa tẩm thuần, Long Hạo Thần đem tất cả lực lượng có được phát huy đến cực độ. Lực lượng cường đại này coi như là Thiên Tru Thần, chín đầu Kỳ Mỹ Lạp, Austin Griffin mạnh cỡ đó mà cũng bị thương.

Nhưng khi trong mắt mọi người lộ ra sợ hãi và vui mừng, vết thương trước ngực Austin Griffin như sóng nước dao động nhanh chóng khép lại, dường như không có chuyện gì xảy ra.

Y lạnh lùng nhìn Long Hạo Thần dưới đất.

"Chủ nhân của ta, xem ra người thật sự không nghĩ tình xưa? Đáng tiếc lực lượng của người còn kém xa. Ta nói rồi, tại thế giới này căn bản không thứ gì uy hiếp được ta. Chỉ bằng vào người?"

Trong mắt Long Hạo Thần có nỗi buồn, thở dài một tiếng.

"Đúng vậy! Bằng vào lực lượng của ta tất nhiên không thể tổn thương người. Nhưng người đã nuốt linh hồn Hạo Nguyệt, dù phải trả giá lớn cỡ nào thì ta nhất định phải hủy diệt người. Người đã nói, ta là chủ tịch Liên Bang Thánh Điện, Huy Hoàng và Lãnh Tụ Thần Ấn kỳ sĩ. Là lãnh đạo nhân loại, ta nhất định phải bảo vệ nhân loại, bảo vệ thế giới này không bị người phá hủy. Bắt đầu đi, ông ngoại của ta!"

Nghe Long Hạo Thần kêu một tiếng ông ngoại, thể xác và tinh thần Ma Thần Hoàng rung động. Y hơi khó tin nhìn Long Hạo Thần, trông thấy là quyết tuyệt trong mắt hẳn.

Ma Thần Hoàng nâng lên Nghịch Thiên Ma Thần kiếm, lấy tu vi bán thần của y, Austin Griffin chỉ dựa vào uy áp tất nhiên không thể trấn áp được y.

Khoảnh khắc Ma Thần Hoàng nâng lên Nghịch Thiên Ma Thần kiếm, dường như thấp sáng toàn thế giới. Màu tím trên trời đột cuộc biến đổi, sắc mặt Austin Griffin cũng thay đổi. Y đột cuộc cảm nhận một phần sức mạnh có thể uy hiếp được y. Ngay sau đó, phía xa tất cả Trụ Ma Thần đều lóe sáng. Ma Thần Hoàng lắc người, thân thể chớp mắt biến mất. Nghịch Thiên Ma Long Trụ sắc đen vàng nhanh chóng tăng vọt.

Không chỉ là y, Nguyệt Ma Thần A Gia Lô Tư cũng giống nhau, dốc sức phóng ra lực lượng Trụ Ma Thần của mình. Trong phút chốc, đang

trước Ngự Long quan, từng cây Trụ Ma Thần thấp sáng, hơn nữa nhanh chóng bay lên trời. Dù là Trụ Ma Thần đã không có ma thần, khoảnh khắc này cũng tỏa ra ánh sáng rực rỡ nhất của chúng.

Công kích trước đó của Long Hạo Thần không phải vì muốn đánh bại Austin Griffin. Bởi vì hắn biết rõ, hắn vốn không có sức mạnh đó. Thông qua ánh mắt Ma Thần Hoàng và giao lưu linh hồn, hắn biết rõ ràng mình nên làm cái gì. Hắn công kích Hạo Nguyệt là vì muốn yếm hộ cho Ma Thần Hoàng, cho y tranh thủ đủ thời gian chuẩn bị.

Ai mà ngờ lúc trước vẫn là tử địch, đối kháng nhau hơn sáu ngàn năm, cường giả nhân loại và ma tộc trong khoảnh khắc này hợp tác? Chính Austin Griffin cũng không ngờ, cho nên nó rốt cuộc rơi vào cạm bẫy Ma Thần Hoàng đã chuẩn bị trước.

"Thập-Địa-Cửu-Thiên-Diệt-Thần-Đại-Trận!!!"

Trên Nghịch Thiên Ma Long Trụ truyền ra tiếng gào gần như điên cuồng của Ma Thần Hoàng. Ánh sáng đen vàng chớp mắt vọt lên trời cao, dường như thật sự đụng tới đỉnh trời. Ánh sáng vàng đen đậm đặc phủ lên người Hạo Nguyệt, khiến y muốn hành động chột khựng lại.

Ngay sau đó, mặt trăng tím và sao da cam cùng lóe sáng. Đó là uy lực Tinh Ma Trụ Ma Thần và Nguyệt Trụ Ma Thần.

Ba Trụ Ma Thần cùng lập thành pháp trận mắt trận Thập Địa Cửu Thiên Diệt Thần đại trận. Ba Trụ Ma Thần nhốt chặt người Austin Griffin vào giữa.

Cùng lúc đó, mười bảy Trụ Ma Thần cùng bay lên, từng ánh sáng liên kết chúng nó vào nhau, trên không trung hợp thành khuông lồng, phong Austin Griffin vào trong. Không chỉ thế, mỗi cây Trụ Ma Thần lóe ánh sáng khác nhau. Màu tím vốn thuộc về Austin Griffin bị nghiền nát trong cái lồng.

Thập Địa Cửu Thiên Diệt Thần đại trận ban đầu chính là được sáng tạo để đối phó năng lực Austin Griffin, tất cả đương nhiên là vì nhất được nó. Cùng lúc đó, phía xa từng ánh sáng bắt đầu lóe lên. Một cây lại một cây Trụ Ma Thần xé rách không gian, xuất hiện đằng trước Ngự Long quan. Dù là Trụ Ma Thần ở lại trấn thủ ma tộc, hay là Trụ Ma Thần đi theo Tử Linh Ma Thần Tát Mễ Cơ Nạp, Địa Ngục Ma Thần Mã Nhĩ Ba Sĩ Đáo công kích Đông Nam quan, Vạn Thú quan, giờ phút này đều chạy tới.

Đây chính là Ma Thần Hoàng chuẩn bị. Làm thủ lĩnh bảy mươi hai Trụ Ma Thần, y phải làm là toàn bộ phát động lực lượng bảy mươi hai Trụ Ma Thần, tái hiện Thập Địa Cửu Thiên Diệt Thần đại trận năm đó.

Austin Griffin yên tĩnh bình bồng tại đó, dường như y thật sự bị đại trận giam cầm, trơ mắt nhìn từng cây Trụ Ma Thần xuất hiện, tổ hợp thành cái lồng to lớn, hạn chế thân thể khổng lồ của y vào trong.

Đây mới là lực lượng chân chính cũng là kinh khủng nhất của ma tộc! Chỉ riêng khí thế đã khiến tất cả cường giả Liên Bang Thánh Điện không thể đối kháng. Cho đến giờ phút này, Long Hạo Thần mới hiểu Nguyệt Ma Thần phản bội ma tộc là tổn thất to lớn cỡ nào. Là người khống chế Nguyệt Trụ Ma Thần, nếu y đầu hướng bên nhân loại cũng ý nghĩa Ma Thần Hoàng không cách nào phát động Thập Địa Cửu Thiên Diệt Thần đại trận. Bởi vì căn bản phát động đại trận này là cần có Nghịch Thiên Ma Long Trụ, Nguyệt Trụ Ma Thần, Tinh Ma Trụ Ma Thần cùng phát ra. Một khi A Gia Lô Tư từ bỏ thì đại trận căn bản không thể tổ thành. Nhưng Thập Địa Cửu Thiên Diệt Thần đại trận thật sự có thể hạn chế Hạo Nguyệt sao?

Dù sao bảy mươi hai Trụ Ma Thần không đầy đủ! Trước kia khi Long Hạo Thần dẫn dắt Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi chinh chiến ma tộc thì đã lần lượt hủy vài cây. Bây giờ nghĩ lại, không thể không nói Austin Griffin phòng ngừa chu đáo. Thập Địa Cửu Thiên Diệt Thần đại trận không toàn vẹn thật có thể hủy diệt y sao?

Đáy mắt Austin Griffin lóe tia khinh thường. Y chậm rãi nâng lên tay phải, vươn ngón trỏ, nhẹ lắc lư.

"Ta đã nói rồi, việc từng xảy ra sẽ không lặp lại. Nếu ta dám đứng tại đây để các người hóa thành pháp trận thì tất nhiên không sợ cái gì chó má Thập Địa Cửu Thiên Diệt Thần đại trận. Đừng nói pháp trận đã tàn khuyết, coi như hoàn toàn thì sao? Năm đó lý do ta ăn thiệt thòi là vì không hề chuẩn bị, lại có nhiều cường giả nhân loại cùng thúc đẩy pháp trận. Qua nhiều năm như vậy, pháp trận của các người sớm không như năm đó. Năm đó hơn vạn cường giả nhân loại để lại máu trong pháp trận đã sớm tán đi. Chủ nhân của ta, hãy để ta đưa phần lễ lớn cho người, trước tiên hủy căn bản ma tộc này vậy."

Nói rồi đôi mắt xám của Austin Griffin sáng ngời. Ánh sáng xám rực rỡ, cùng lúc đó, một tầng sáng tím mờ mờ lung linh khuếch tán từ người y.

Cái lồng trên không trung cùng với Austin Griffin biến đổi mà to hẳn ra. Ngay sau đó, Thiên Tru Thần, chín đầu Kỳ Mỹ Lạp, Austin Griffin khiến những người chứng kiến thấy sự khủng bố thật của y.

Trong Thập Địa Cửu Thiên Diệt Thần đại trận, dường như đột nhiên xuất hiện một mặt trời tím. Ánh sáng tím chói lòa đó chớp mắt lẫn át sắc màu mỹ lệ do hơn sau mười Trụ Ma Thần phóng ra. Ánh tím đi qua đâu không có dấu hiệu co rút, thân hình khủng bố lớn đến cực độ xuất hiện ở giữa không trung, trong Thập Địa Cửu Thiên Diệt Thần đại trận.

Thần Thiên Tru, chín đầu Kỳ Mỹ Lạp rốt cuộc hiện ra bản thể của nó. Bản thể khủng khiếp đáng sợ.

Lúc trước khi Ma Thần Hoàng hiện ra bản thể Nghịch Thiên Ma Long Hoàng thì đã đủ khủng bố, nhưng so với Austin Griffin bày ra thì bản thể Ma Thần Hoàng như con nít ba tuổi.

Vạn mét, đúng vậy, thân hình khổng lồ dài hơn vạn mét! Tựa như trên bầu trời đột nhiên xuất hiện một tòa thành thị lớn.

Bên trên thân thể cao lớn phủ từng khối vảy to đường kính vài chục mét. Tứ chi to khỏe tựa như tùy thời giảm nát mặt đất.

Đôi cánh to lớn giương ra, rộng gần vạn mét. Kinh khủng nhất là chín cái đầu mọc ra từ cổ thô to. Hình dạng mỗi cái đầu là Long Hạo Thần vô cùng quen thuộc, hấn chính mắt chứng kiến chúng từng cái trưởng thành. Nhưng giờ phút này, xuất hiện ở trước mặt hấn, chín cái đầu là xa lạ như vậy. Bởi vì mỗi con người của chúng mất đi sắc màu vốn có, còn lại là xám tràn ngập hủy diệt và điên cuồng.

Cái đầu chính giữa đối với Long Hạo Thần là xa lạ nhất. Năm đó lần đầu tiên hấn gặp Hạo Nguyệt thì chỉ có Tiểu Hỏa. Sau này có máu hấn dung hợp mới ra Tiểu Quang. Cho đến nay hai cái đầu luôn là trung tâm tất cả đầu của Hạo Nguyệt. Hiện nay, giữa Tiểu Quang và Tiểu Hỏa mọc ra một cái đầu. Cái đầu màu xám, thể tích so với tám đầu khác lớn gần gấp đôi. Hơi thở tử vong đậm đặc không ngừng phát ra từ con người của nó. Ánh mắt tám cái đầu kia cũng theo ánh mắt nó mà biến đổi.

Tiểu Quang, Tiểu Hỏa tách ra hai bên, sau đó là mấy cái khác. Bây giờ nó đúng thực không phải là Hạo Nguyệt nữa. Tuy Hạo Nguyệt có cùng thân thể, ý tưởng cũng gần như nhau nhưng dù sao là tám linh hồn cùng một chỗ. Nhưng hiện nay, linh hồn Austin Griffin chỉ có một, tượng trưng cho hủy diệt.

Bản thể khổng lồ của Thiên Tru Thần, chín đầu Kỳ Mỹ Lạp, Austin Griffin vừa hiện ra, đem Thập Địa Cửu Thiên Diệt Thần đại trận vốn rất to lớn chứa đầy. Mỗi cây Trụ Ma Thần trong đại trận có Ma Thần Hoàng, Nguyệt Ma Thần thúc đẩy sáng lên.

Trên bầu trời, uy áp khủng bố tứ tán, áp lực cường đại ức chế tất cả cường giả dưới cấp chín ngã quy xuống đất, không thể động đậy. Dù là cấp chín thì chỉ có thể miễn cưỡng đứng vững.

Từ lúc bắt đầu thánh chiến đến nay đã qua mấy tiếng đồng hồ, ai mà ngờ kết quả cuối cùng lại biến thành như vậy? Kẻ địch cường đại cuối

cùng lại không phải chủ nhân ma tộc, Ma Thần Hoàng mà là đồng bạn tọa kỵ của Long Hạo Thần.

Đây là tình hình khó tin biết bao, nhưng nó thật sự xuất hiện. Bây giờ ma tộc đang dốc hết sức phong ấn Austin Griffin, còn các cường giả nhân loại thì không thể làm được gì cả. Thì ra ma tộc đồng lòng hợp sức là đáng sợ như vậy. Hèn chi chúng không có sức sáng tạo, không sinh sản, thì ra căn nguyên của chúng không phải một dân tộc mà do bảy mươi hai thần khí tổ thành pháp trận khủng bố!

Thập Địa Cửu Thiên Diệt Thần đại trận không phải cường giả nhân loại có thể tham gia. Lúc này Long Hạo Thần bình bồng giữa không trung không chú ý Austin Griffin bị vây khốn nữa mà ngoái đầu.

Ánh mắt hấn đầu tiên là rơi vào người mẫu thân. Bây giờ Bạch Nguyệt bởi vì lúc trước cảm xúc quá kích động mà té xỉu, là Thái Nhi dìu bà, dùng lực lượng tịnh hóa bảo vệ mẹ chồng tương lai.

Long Hạo Thần xoay người, Thái Nhi thấy ánh mắt hấn. Không biết tại sao, trái tim nàng bỗng đập trật nhịp.

Ánh mắt Long Hạo Thần rất yên ả, dịu dàng, tràn đầy quyến luyến và không tha. Đột nhiên, Thái Nhi như hiểu ra cái gì, mắt đẹp tràn ngập kinh hãi.

"Không, Hạo Thần, không được!"

Nhưng bây giờ nàng không thể làm được gì. Cúi đầu lấy tu vi của nàng, giờ phút này cũng không thể nào phá tan Thập Địa Cửu Thiên Diệt Thần đại trận cùng với uy áp khủng bố Austin Griffin mang đến. Lực lượng mạnh mẽ đó áp chế nàng không thể nhúc nhích một chút nào, chỉ có thể miễn cưỡng lấy lực lượng lĩnh vực bảo vệ mình và Bạch Nguyệt.

Long Hạo Thần nhẹ lắc đầu với nàng, môi mấp máy, muốn nói gì với Thái Nhi. Tuy chỉ có thể thấy khẩu hình của hấn nhưng Thái Nhi xem

hiếu, nước mắt tràn mi. Dưới áp lực trong không khí, giọt nước hóa thành vô số thủy nguyên tử nhỏ xíu tan mất trong không gian.

Ánh mắt Long Hạo Thần chuyển tới người phụ thân. Lúc này Long Tinh Vũ cũng không thể di chuyển. Khi ánh mắt Long Hạo Thần nhìn y thì hắn cũng nói câu gì đó với Long Tinh Vũ.

Long Tinh Vũ cũng hiểu, Phán Xét và Thẩm Phán Thần Ấn ký sẽ từng kiên cường như vậy mà bây giờ rơi lệ đầy mặt. Nhưng bây giờ y cũng không thể làm được gì.

Ánh mắt Long Hạo Thần lướt qua mỗi một đồng bạn Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi, rồi tới các cường giả Liên Bang Thánh Điện, các Anh Hùng Vĩnh Hằng. Mỗi một người đều thấy trong mắt hắn không tha, nhưng dần hiện ra sự quyết tuyệt.

"Long Hạo Thần, chúng ta không thể chống chọi được nữa. Không ngờ lại là người cùng ta đi đến thế giới khác. Nhưng có thể nghe người kêu một tiếng ông ngoại, ta rất vui vẻ."

Trên Nghịch Thiên Ma Long Trụ truyền ra tiếng gào gần như điên cuồng của Ma Thần Hoàng. Ánh sáng đen vàng chớp mắt vọt lên trời cao, dường như thật sự đụng tới đỉnh trời. Ánh sáng vàng đen đậm đặc phủ lên người Hạo Nguyệt, khiến y muốn hành động chột khựng lại.

Ngay sau đó, mặt trăng tím và sao da cam cùng lóe sáng. Đó là uy lực Tinh Ma Trụ Ma Thần và Nguyệt Trụ Ma Thần.

Ba Trụ Ma Thần cùng lập thành pháp trận mắt trận Thập Địa Cửu Thiên Diệt Thần đại trận. Ba Trụ Ma Thần nhốt chặt người Austin Griffin vào giữa.

Cùng lúc đó, mười bảy Trụ Ma Thần cùng bay lên, từng ánh sáng liên kết chúng nó vào nhau, trên không trung hợp thành khuông lồng, phong Austin Griffin vào trong. Không chỉ thế, mỗi cây Trụ Ma Thần lóe ánh

sáng khác nhau. Màu tím vốn thuộc về Austin Griffin bị nghiền nát trong cái lồng.

Thập Địa Cửu Thiên Diệt Thần đại trận ban đầu chính là được sáng tạo để đối phó năng lực Austin Griffin, tất cả đương nhiên là vì nhất được nó. Cùng lúc đó, phía xa từng ánh sáng bắt đầu lóe lên. Một cây lại một cây Trụ Ma Thần xé rách không gian, xuất hiện đằng trước Ngự Long quan. Dù là Trụ Ma Thần ở lại trấn thủ ma tộc, hay là Trụ Ma Thần đi theo Tử Linh Ma Thần Tát Mễ Cơ Nạp, Địa Ngục Ma Thần Mã Nhĩ Ba Sĩ Đáo công kích Đông Nam quan, Vạn Thú quan, giờ phút này đều chạy tới.

Đây chính là Ma Thần Hoàng chuẩn bị. Làm thủ lĩnh bảy mươi hai Trụ Ma Thần, y phải làm là toàn bộ phát động lực lượng bảy mươi hai Trụ Ma Thần, tái hiện Thập Địa Cửu Thiên Diệt Thần đại trận năm đó.

Austin Griffin yên tĩnh bình bồng tại đó, dường như y thật sự bị đại trận giam cầm, trơ mắt nhìn từng cây Trụ Ma Thần xuất hiện, tổ hợp thành cái lồng to lớn, hạn chế thân thể khổng lồ của y vào trong.

Đây mới là lực lượng chân chính cũng là kinh khủng nhất của ma tộc! Chỉ riêng khí thế đã khiến tất cả cường giả Liên Bang Thánh Điện không thể đối kháng. Cho đến giờ phút này, Long Hạo Thần mới hiểu Nguyệt Ma Thần phản bội ma tộc là tổn thất to lớn cỡ nào. Là người khống chế Nguyệt Trụ Ma Thần, nếu y đầu hướng bên nhân loại cũng ý nghĩa Ma Thần Hoàng không cách nào phát động Thập Địa Cửu Thiên Diệt Thần đại trận. Bởi vì căn bản phát động đại trận này là cần có Nghịch Thiên Ma Long Trụ, Nguyệt Trụ Ma Thần, Tinh Ma Trụ Ma Thần cùng phát ra. Một khi A Gia Lôi Tư từ bỏ thì đại trận căn bản không thể tổ thành. Nhưng Thập Địa Cửu Thiên Diệt Thần đại trận thật sự có thể hạn chế Hạo Nguyệt sao?

Dù sao bảy mươi hai Trụ Ma Thần không đầy đủ! Trước kia khi Long Hạo Thần dẫn dắt Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi chinh chiến ma tộc thì đã lần lượt hủy vài cây. Bây giờ nghĩ lại, không thể không nói Austin

Griffin phòng ngừa chu đáo. Thập Địa Cửu Thiên Diệt Thần đại trận không toàn vẹn thật có thể hủy diệt y sao?

Đáy mắt Austin Griffin lóe tia khinh thường. Y chậm rãi nâng lên tay phải, vươn ngón trỏ, nhẹ lắc lư.

"Ta đã nói rồi, việc từng xảy ra sẽ không lặp lại. Nếu ta dám đứng tại đây để các người hóa thành pháp trận thì tất nhiên không sợ cái gì chó má Thập Địa Cửu Thiên Diệt Thần đại trận. Đừng nói pháp trận đã tàn khuyết, coi như hoàn toàn thì sao? Năm đó lý do ta ăn thiệt thòi là vì không hề chuẩn bị, lại có nhiều cường giả nhân loại cùng thúc đẩy pháp trận. Qua nhiều năm như vậy, pháp trận của các người sớm không như năm đó. Năm đó hơn vạn cường giả nhân loại để lại máu trong pháp trận đã sớm tán đi. Chủ nhân của ta, hãy để ta đưa phần lễ lớn cho người, trước tiên hủy căn bản ma tộc này vậy."

Nói rồi đôi mắt xám của Austin Griffin sáng ngời. Ánh sáng xám rực rỡ, cùng lúc đó, một tầng sáng tím mờ mờ lung khuếch tán từ người y.

Cái lồng trên không trung cùng với Austin Griffin biến đổi mà to hẳn ra. Ngay sau đó, Thiên Tru Thần, chín đầu Kỳ Mỹ Lạp, Austin Griffin khiến những người chứng kiến thấy sự khủng bố thật của y.

Trong Thập Địa Cửu Thiên Diệt Thần đại trận, dường như đột nhiên xuất hiện một mặt trời tím. Ánh sáng tím chói lòa đó chớp mắt lẫn át sắc màu mỹ lệ do hơn sau mười Trụ Ma Thần phóng ra. Ánh tím đi qua đâu không có dấu hiệu co rút, thân hình khủng bố lớn đến cực độ xuất hiện ở giữa không trung, trong Thập Địa Cửu Thiên Diệt Thần đại trận.

Thần Thiên Tru, chín đầu Kỳ Mỹ Lạp rốt cuộc hiện ra bản thể của nó. Bản thể khủng khiếp đáng sợ.

Lúc trước khi Ma Thần Hoàng hiện ra bản thể Nghịch Thiên Ma Long Hoàng thì đã đủ khủng bố, nhưng so với Austin Griffin bày ra thì bản thể Ma Thần Hoàng như con nít ba tuổi.

Vạn mét, đúng vậy, thân hình khổng lồ dài hơn vạn mét! Tựa như trên bầu trời đột nhiên xuất hiện một tòa thành thị lớn.

Bên trên thân thể cao lớn phủ từng khối vảy to đường kính vài chục mét. Tứ chi to khỏe tựa như tùy thời giẫm nát mặt đất.

Đôi cánh to lớn giương ra, rộng gần vạn mét. Kinh khủng nhất là chín cái đầu mọc ra từ cổ thô to. Hình dạng mỗi cái đầu là Long Hạo Thần vô cùng quen thuộc, hằn chính mắt chứng kiến chúng từng cái trưởng thành. Nhưng giờ phút này, xuất hiện ở trước mặt hãn, chín cái đầu là xa lạ như vậy. Bởi vì mỗi con người của chúng mất đi sắc màu vốn có, còn lại là xám tràn ngập hủy diệt và điên cuồng.

Cái đầu chính giữa đối với Long Hạo Thần là xa lạ nhất. Năm đó lần đầu tiên hãn gặp Hạo Nguyệt thì chỉ có Tiểu Hỏa. Sau này có máu hãn dung hợp mới ra Tiểu Quang. Cho đến nay hai cái đầu luôn là trung tâm tất cả đầu của Hạo Nguyệt. Hiện nay, giữa Tiểu Quang và Tiểu Hỏa mọc ra một cái đầu. Cái đầu màu xám, thể tích so với tám đầu khác lớn gần gấp đôi. Hơi thở tử vong đậm đặc không ngừng phát ra từ con người của nó. Ánh mắt tám cái đầu kia cũng theo ánh mắt nó mà biến đổi.

Tiểu Quang, Tiểu Hỏa tách ra hai bên, sau đó là mấy cái khác. Bây giờ nó đúng thực không phải là Hạo Nguyệt nữa. Tuy Hạo Nguyệt có cùng thân thể, ý tưởng cũng gần như nhau nhưng dù sao là tám linh hồn cùng một chỗ. Nhưng hiện nay, linh hồn Austin Griffin chỉ có một, tượng trưng cho hủy diệt.

Bản thể khổng lồ của Thiên Tru Thần, chín đầu Kỳ Mỹ Lạp, Austin Griffin vừa hiện ra, đem Thập Địa Cửu Thiên Diệt Thần đại trận vốn rất to lớn chứa đầy. Mỗi cây Trụ Ma Thần trong đại trận có Ma Thần Hoàng, Nguyệt Ma Thần thúc đẩy sáng lên.

Trên bầu trời, uy áp khủng bố tứ tán, áp lực cường đại ức chế tất cả cường giả dưới cấp chín ngã quy xuống đất, không thể động đậy. Dù là cấp chín thì chỉ có thể miễn cưỡng đứng vững.

Từ lúc bắt đầu thánh chiến đến nay đã qua mấy tiếng đồng hồ, ai mà ngờ kết quả cuối cùng lại biến thành như vậy? Kẻ địch cường đại cuối cùng lại không phải chủ nhân ma tộc, Ma Thần Hoàng mà là đồng bạn tọa kỵ của Long Hạo Thần.

Đây là tình hình khó tin biết bao, nhưng nó thật sự xuất hiện. Bây giờ ma tộc đang dốc hết sức phong ấn Austin Griffin, còn các cường giả nhân loại thì không thể làm được gì cả. Thì ra ma tộc đồng lòng hợp sức là đáng sợ như vậy. Hèn chi chúng không có sức sáng tạo, không sinh sản, thì ra căn nguyên của chúng không phải một dân tộc mà do bảy mươi hai thần khí tổ thành pháp trận khủng bố!

Thập Địa Cửu Thiên Diệt Thần đại trận không phải cường giả nhân loại có thể tham gia. Lúc này Long Hạo Thần bình bồng giữa không trung không chú ý Austin Griffin bị vây khốn nữa mà ngoái đầu.

Ánh mắt hắc đầu tiên là rơi vào người mẫu thân. Bây giờ Bạch Nguyệt bởi vì lúc trước cảm xúc quá kích động mà té xỉu, là Thái Nhi dìu bà, dùng lực lượng tinh hóa bảo vệ mẹ chồng tương lai.

Long Hạo Thần xoay người, Thái Nhi thấy ánh mắt hắc. Không biết tại sao, trái tim nàng bỗng đập trật nhịp.

Ánh mắt Long Hạo Thần rất yên ả, dịu dàng, tràn đầy quyến luyến và không tha. Đột nhiên, Thái Nhi như hiểu ra cái gì, mắt đẹp tràn ngập kinh hãi.

"Không, Hạo Thần, không được!"

Nhưng bây giờ nàng không thể làm được gì. Coi như lấy tu vi của nàng, giờ phút này cũng không thể nào phá tan Thập Địa Cửu Thiên Diệt Thần đại trận cùng với uy áp khủng bố Austin Griffin mang đến. Lực lượng mạnh mẽ đó áp chế nàng không thể nhúc nhích một chút nào, chỉ có thể miễn cưỡng lấy lực lượng lĩnh vực bảo vệ mình và Bạch Nguyệt.

Long Hạo Thần nhẹ lắc đầu với nàng, môi mấp máy, muốn nói gì với Thái Nhi. Tuy chỉ có thể thấy khẩu hình của hắn nhưng Thái Nhi xem hiểu, nước mắt tràn mi. Dưới áp lực trong không khí, giọt nước hóa thành vô số thủy nguyên tử nhỏ xíu tan mất trong không gian.

Ánh mắt Long Hạo Thần chuyển tới người phụ thân. Lúc này Long Tinh Vũ cũng không thể di chuyển. Khi ánh mắt Long Hạo Thần nhìn y thì hắn cũng nói câu gì đó với Long Tinh Vũ.

Long Tinh Vũ cũng hiểu, Phán Xét và Thẩm Phán Thần Ấn ký sẽ từng kiên cường như vậy mà bây giờ rơi lệ đầy mặt. Nhưng bây giờ y cũng không thể làm được gì.

Ánh mắt Long Hạo Thần lướt qua mỗi một đồng bạn Săn Ma Đoàn Quang Chi Thần Hi, rồi tới các cường giả Liên Bang Thánh Điện, các Anh Hùng Vĩnh Hằng. Mỗi một người đều thấy trong mắt hắn không tha, nhưng dần hiện ra sự quyết tuyệt.

"Long Hạo Thần, chúng ta không thể chống chọi được nữa. Không ngờ lại là người cùng ta đi đến thế giới khác. Nhưng có thể nghe người kêu một tiếng ông ngoại, ta rất vui vẻ."

Thanh âm của Ma Thần Hoàng quanh quẩn trên không trung. Bản thể khổng lồ của Austin Griffin vốn yên lặng đột nhiên phát hiện cái gì, điên cuồng giãy dụa.

Chín cái đầu to tựa như chín siêu thần khí điên cuồng va chạm Thập Địa Cửu Thiên Diệt Thần đại trận.

Lực lượng của Thần Thiên Tru thật là quá khủng khiếp, kinh khủng đến đánh vào hơn sáu mươi Trụ Ma Thần thì vẫn không thể chống lại. Mắt thấy Trụ Ma Thần vốn cường đại mà ở áp lực trước mắt dần tan vỡ. Trước tiên xuất hiện khe nứt là ba trung tâm Nghịch Thiên Ma Long Trụ, Nguyệt Trụ Ma Thần, Tinh Ma Trụ Ma Thần.

Cùng với từng vết nứt xuất hiện, Austin Griffin giấy dựa càng dữ dội hơn. Hơi thở hủy diệt khủng bố dường như tùy thời sẽ phá tan trời buộc.

Long Hạo Thần giờ ngang trọng kiếm sắc tím vàng, ánh mắt bình hòa nhìn Thần Thiên Tru dài vạn mét, vô cùng cường đại thậm chí là khủng bố. Hắn thì thào.

"Hạo Nguyệt, là ta mang ngươi đến thế giới này, bây giờ hãy để ta mang ngươi đi đi. Có lẽ đến thế giới khác chúng ta còn có thể làm anh em. Tiểu Lệ, ra đi!"

Ánh sáng xanh lóe lên, Thần Tinh Linh Dạ Tiểu Lệ bay ra khỏi ngực Long Hạo Thần. Khuôn mặt nhỏ xinh của cô tràn đầy nước mắt, nhưng cô không có ý định ngăn cản Long Hạo Thần. Bởi vì cô biết rõ điều Long Hạo Thần làm là cách duy nhất hiện nay.

Long Hạo Thần gật đầu với Dạ Tiểu Lệ, dịu giọng nói.

"Tiểu Lệ, cô dung hợp cùng lực lượng quang minh của tôi, cho dù không bám vào bất cứ ai thì cô đã là Thần Tinh Linh, sẽ không vì hoàn cảnh biến đổi mà biến mất. Bảo trọng."

Nói rồi hắn nâng lên tay phải, tầng sáng tím vàng bao phủ thân thể Dạ Tiểu Lệ. Vì cô ngăn cản áp lực to lớn trong không khí từ Thập Địa Cửu Thiên Diệt Thần đại trận, bản thể của Austin Griffin, chậm rãi đưa cô tới bên cạnh Thái Nhi.

"Có lẽ đây là kết cuộc tốt nhất." Trên mặt Long Hạo Thần lộ nụ cười.

Khoảnh khắc này, các loại quá khứ đối với hắn không còn quan trọng nữa. Hắn có thật nhiều lưu luyến, không cam lòng nhưng bây giờ đã không còn lựa chọn thứ hai.

Lấy lực lượng huyết mạch của Hạo Nguyệt biến thành trọng kiếm tím vàng từ từ nâng lên. Long Hạo Thần nhìn chăm chăm Austin Griffin ở trên không trung đang liều mạng giấy dựa, lạnh lùng nói.

"Người cướp mất linh hồn Hạo Nguyệt, vậy ta sẽ cướp đi tất cả của người!"

Nói rồi trọng kiếm tím vàng trong tay hắt bay ra, quăng vào không trung. Khi trọng kiếm bay lên ba mươi mét không trung thì hóa thành vệt tím đỏ rơi xuống, mục tiêu là đỉnh đầu Long Hạo Thần!

Đúng vậy, lúc trước khi ánh mắt Long Hạo Thần và Ma Thần Hoàng giao nhau, hắc đã quyết định. Thông qua linh hồn dao động, Ma Thần Hoàng nói cho hắc, trên đời này đã không còn lực lượng gì chiến thắng được Austin Griffin. Coi như là tái hiện lại Thập Địa Cửu Thiên Diệt Thần đại trận năm đó, dưới tình huống Thiên Tru Thần, chín đầu Kỳ Mỹ Lạp, Austin Griffin đã có chuẩn bị, không khả năng lần nữa đánh chết nó. Sơ hở duy nhất của Austin Griffin chính là Long Hạo Thần. Chỉ có huyết khế của Long Hạo Thần mới là hạn chế duy nhất của nó, cơ hội cuối cùng.

Bởi vậy, khi Long Hạo Thần bay lên trời phát động công kích tự sát hướng Austin Griffin thì kế hoạch của hắc và Ma Thần Hoàng đã bắt đầu. Long Hạo Thần công kích Austin Griffin là để tranh thủ thời gian cho Ma Thần Hoàng, khiến Ma Thần Hoàng có thể phát động Thập Địa Cửu Thiên Diệt Thần đại trận tàn khuyết. Thập Địa Cửu Thiên Diệt Thần đại trận không phải vì muốn đánh chết Austin Griffin. Cùng lúc đó, Ma Thần Hoàng đang tranh thủ cho Long Hạo Thần thời gian, tranh thủ thời gian để hắc tự sát!

Long Hạo Thần và Austin Griffin có quan hệ huyết khế. Chỉ có Long Hạo Thần chết, kết thúc liên hệ huyết khế thì Austin Griffin mới bị giết. Đây cũng là vì sao lúc trước Long Hạo Thần dốc sức công kích Austin Griffin, y lại không hề tổn thương hắc. Không phải Austin Griffin nhân từ mà bởi vì huyết khế khiến y ném chuột sợ vỡ òa, căn bản không dám tổn thương Long Hạo Thần. Có thể nói, Long Hạo Thần là nhược điểm duy nhất của Thần Thiên Tru.

Lúc này, Austin Griffin bị kiềm chế trong Thập Địa Cửu Thiên Diệt Thần đại trận, không cách nào nhúng tay, không thể ngăn cản Long Hạo Thần tự sát. Trong đại trận tập trung uy lực hơn sáu mươi Trụ Ma Thần, năm đó từng giam cầm Austin Griffin. Cho dù bây giờ nó tàn khuyết, không khả năng tái hiện huy hoàng trước kia, nhưng ít ra nó có đủ năng lực giam cầm Austin Griffin trong thời gian nhất định. Điều này đối với Long Hạo Thần là đã đủ.

Lúc này lòng Long Hạo Thần rộng mở, tất cả vương vấn khoảnh khắc rời xa hẳn. Hẳn phải đi rồi, mặc kệ bao nhiêu không tha, vì tất cả sinh linh trên Thánh Ma đại lục, đây là lựa chọn duy nhất của hẳn.

Ánh tím chớp động, lực lượng cường đại của lực hủy diệt có Long Hạo Thần dốc hết sức thúc đẩy, chỉ cần đâm vào đỉnh đầu hẳn, coi như là Tử Linh Thánh Pháp Thần, Vong Linh Thiên Tai Y Lai Khắc Tư hồi sinh cũng không khả năng cứu mạng Long Hạo Thần.

Vô số tiếng bi thương hét vang từ bên dưới. Các cường giả Liên Bang Thánh Điện thấy tình hình này, dù chỉ người quen thuộc Long Hạo Thần nhất mới hiểu ý nghĩa hẳn làm vậy, nhưng mọi người đều cảm giác được tinh thần hy sinh của hẳn. Bây giờ nhìn hẳn yếu ớt như vậy nhưng lại liều mình quyết tuyệt. Khoảnh khắc, tất cả cường giả nhân loại từng định cạnh tranh với Long Hạo Thần đều kiềm không được sinh ra cảm giác tự biết xấu hổ. Là cường giả Liên Bang, hẳn, hoàn toàn xứng đáng!

"Ca ca, dừng!!!"

Đang lúc trong lòng Long Hạo Thần một mảnh bình tĩnh, ánh sáng tím đã tới đỉnh đầu thì bỗng nhiên một thanh âm khiến hẳn vô cùng quen thuộc, tràn ngập cảm giác thân thiết sốt ruột khó hình dung vang từ đáy linh hồn Long Hạo Thần. Trọng kiếm tím vàng đã tới đỉnh đầu hẳn như là bị lực lượng gì cứng rắn ghìm lại. Mũi kiếm rạch da đầu Long Hạo Thần nhưng không đâm xuống.

Long Hạo Thần mở mắt ra, bật thốt.

"Hạo Nguyệt!!!"

Đúng vậy, thanh âm kia là thuộc về Hạo Nguyệt, tuyệt không phải Austin Griffin.

Trong Thập Địa Cửu Thiên Diệt Thần đại trận dù Austin Griffin có cường đại hơn cũng không khả năng ngăn cản Long Hạo Thần vào lúc này. Ngăn Long Hạo Thần tự sát chính là lực lượng huyết mạch của chính nó.

Trong chớp mắt này, Long Hạo Thần cảm giác rõ ràng, phần huyết mạch Hạo Nguyệt trong người hần sôi sục. Kiếm to tím vàng trên không trung hóa thành đoàn sáng tím, lại dung nhập vào người hần, không chịu tổn thương hần. Khiến hần chấn kinh nhất là trên trời cao, thân hình khổng lồ vạn mét của Austin Griffin kịch liệt vùng vẫy. Long Hạo Thần nhìn thấy đôi mắt quen thuộc.

Đôi mắt kia là màu vàng, vàng đại biểu cho quang minh. Cái đầu to của nó đột nhiên nâng lên, mạnh đập vào cái đầu xám Austin Griffin chính giữa.

Tiểu Quang, là Tiểu Quang.

Không sai, cái giọng kêu gọi Long Hạo Thần chính là Tiểu Quang bởi vì năm đó hần giao ra huyết mạch mà sinh! Lúc này nó cứng rắn thoát khỏi Austin Griffin khống chế, thần trí tỉnh táo, cường ép đụng vào Austin Griffin bên cổ, mà ánh mắt luôn nhìn chăm chăm Long Hạo Thần.

Trong mắt nó, Long Hạo Thần nhìn đến sốt ruột, lo lắng và tràn đầy bi thương. Có cùng cảm xúc dâng lên từ huyết mạch thuộc về Hạo Nguyệt trong người hần.

Long Hạo Thần tự sát thức tỉnh huyết mạch Hạo Nguyệt để lại một tia ý thức trong người hần. Chính vì tồn tại ý thức này cho nên giây phút

cuối hăn sắp chết thì ngón cái trọng kiếm tím vàng rơi xuống. Bởi vì đó vốn chính đến từ lực lượng huyết mạch của Hạo Nguyệt!

Có phải là mưu kế của Austin Griffin không? Trong phút chốc Long Hạo Thần suy nghĩ rất nhiều. Nếu Austin Griffin vì không muốn để hăn chết, tạm thời khiến Tiểu Quang thức tỉnh rồi mới dốc sức phá tan Thập Địa Cửu Thiên Diệt Thần đại trận, sau đó không chế hăn? Nếu thật sự như vậy, lấy năng lực cường đại của Austin Griffin, dù Long Hạo Thần làm gì cũng không thể phản kháng nổi. Tương lai hăn chỉ có thể trở thành con rối bị Thần Thiên Tru khống chế mà thôi.

Nhưng Tiểu Quang đã dùng hành động thức tế xóa bỏ nghi ngờ trong lòng Long Hạo Thần. Austin Griffin bị nó đụng ra vài phần, cái đầu Thần Thiên Tru nổi giận gầm một tiếng, ngoái đầu trừng Tiểu Quang. Ánh sáng xám đậm đặc phủ lên Tiểu Quang.

Tiểu Quang làm ra điều cái đầu Thần Thiên Tru vô cùng sợ hãi. Nó há to miệng rồng cắn lấy cổ Austin Griffin, xé xuống một khối vảy và da thịt.

Austin Griffin tiến hóa đương nhiên không khả năng chỉ cái đầu hủy diệt tiến hóa, tất cả cái đầu đều tăng đến cấp bậc Thần Thiên Tru. Tiểu Quang đột nhiên bùng nổ có thể nói là thân mình chính nó phản phệ.

"Grao!!!"

Cái đầu hủy diệt đột nhiên phát ra tiếng rống đau đớn. Bị nó phát ra ánh sáng xám đánh trúng, đầu Tiểu Quang run bần bật, dường như đang giãy dụa cái gì.

Cùng lúc đó, bên kia cái đầu hủy diệt, một đôi mắt đỏ phá tan hủy diệt trời buộc. Hơi thở nóng cháy cực độ bùng phát, từ hướng khác mạnh cắn vào cổ cái đầu hủy diệt.

Tiểu Hỏa, là Tiểu Hỏa! Cùng với Tiểu Quang thức tỉnh, Tiểu Hỏa cũng tỉnh lại. Trong chín cái đầu Hạo Nguyệt thì Tiểu Quang, Tiểu Hỏa

không thể nghi ngờ là thân thiết với Long Hạo Thần nhất. Một là sinh mệnh năm đó Long Hạo Thần cứu, một là hãn dùng lực lượng huyết mạch sinh ra. Giờ phút này, khi Long Hạo Thần dứt khoát không tiếc hy sinh mạng mình hủy diệt, Tiểu Quang, Tiểu Hỏa rốt cuộc thức tỉnh ý thức. Chúng nó vì Long Hạo Thần có thể sống sót, không tiếc tất cả công kích cái đầu hủy diệt.

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 333

Cuộc Chiến Cuối Cùng

Bởi vì thống khổ kịch liệt, thân thể vạn mét khổng lồ của Austin Griffin lắc lư dữ dội. Thân thể khủng bố này vẫn nằm trong vòng khống chế của cái đầu hủy diệt. Thập Địa Cửu Thiên Diệt Thần đại trận lúc này rốt cuộc không thể kiềm chế được nữa.

*Oành! *

Hàng ngàn vạn ánh sáng ở trên không trung nổ tung, từng cây Trụ Ma Thần tan vỡ trước lực lượng khủng khiếp của Austin Griffin. Thân thể to lớn của nó cũng thoát khỏi cái lồng do Thập Địa Cửu Thiên Diệt Thần đại trận cấu thành.

Đây là lực lượng khủng bố cỡ nào! Khủng bố đến hơn sáu mươi Trụ Ma Thần cũng không cách nào tiếp tục khống chế. Nhưng bây giờ Austin Griffin đối mặt nguy hiểm to lớn chưa từng có. Dù là lúc trước ở thế giới đỏ đen bị phong ấn thì y cũng chưa từng gặp vấn đề lớn đến vậy.

Thần Thiên Tru hiện nay không phải là Thần Thiên Tru ban đầu. Tiểu Quang tồn tại thay thế hắc ám. Bên trong người Austin Griffin có một phần huyết mạch thuộc về Long Hạo Thần, huyết mạch Quang Thần! Ý niệm hủy diệt bởi vì lực lượng huyết mạch này mà nhạt dần. Tám cái đầu phụ thuộc Austin Griffin chẳng những trước khi cái đầu hủy diệt thức tỉnh có trí tuệ và linh hồn của mình, càng có quan hệ vô cùng thân thiết với Long Hạo Thần! Dưới tình huống như vậy, làm sao chúng nó trơ mắt nhìn Austin Griffin hủy diệt Long Hạo Thần, hủy diệt chủ nhân, ca ca cho chúng nó sinh mệnh, vô số lần trả giá vì chúng nó chứ!

"Ca ca đừng chết, chúng ta giúp người!"

Trong lòng Long Hạo Thần liên tiếp vang lên từng thanh âm. Giây phút này, hắn cảm thấy máu trong người mình hoàn toàn sôi trào. Thân thể hắn bị bao trùm cảm giác thân tình đậm đặc chưa từng có.

Một người, từ trong tuyệt cảnh tử vong được thân tình nồng cháy cứu lại, đây là loại cảm động cỡ nào?

Long Hạo Thần đột nhiên hét lớn.

"Hạo Nguyệt, ta cùng người chiến đấu!"

Nói đến đây Long Hạo Thần đột nhiên nhảy lên, nhào hướng chiến trường trên không trung.

Cùng lúc đó, cái đầu to khác ở hai bên Hạo Nguyệt, màu xám trong mắt lần lượt tán đi, đại biểu cho gió Tiểu Thanh cái thứ ba thức tỉnh. Theo đó đại biểu cho nước, có cái sừng hình bướm bướm Tiểu Lam, rồi có cái sừng kịch độc chữ hoa cúc Tiểu Tử. Đại biểu cho thổ có cái sừng hình trứng Tiểu Hoàng. Cuối cùng là lần trước mới thức tỉnh, đại biểu cho kim Tiểu Kim, và đại biểu cho lôi Tiểu Lôi.

Trong con người tám cái đầu lấp lóe ánh sáng khác nhau. Khoảnh khắc này, chúng nó chỉ có cùng một mục tiêu, đó là cái đầu hủy diệt chính giữa.

"Grao, grao!!!" Cái đầu hủy diệt điên cuồng rống, từng hơi thở màu xám không ngừng bắn ra.

Thân thể cao lớn liều mạng giãy dụa, hủy càng nhiều Trụ Ma Thần. Nhưng từng cái đầu hồi phục thần trí đều nhào tới, cắn vào cái cổ to lớn củ nó. Mặc kệ cái đầu hủy diệt mạnh cỡ nào, bị tám cái đầu liên hợp cắn xé, không cách nào tránh thoát. Từng mảng, từng mảng máu thịt hỗn hợp khí lưu xám đậm đặc bị xé rách.

Long Hạo Thần vọt lên, còn chưa tới gần đã bị lực lượng khủng bố cuối cùng Thập Địa Cửu Thiên Diệt Thần đại trận tan vỡ phát ra đánh bay trở về, mạnh đập xuống mặt đất.

Lần này trên người hắn không còn Vĩnh Hằng và Sáng Tạo giáp bảo vệ, thân thể đập xuống đất, máu bắn tung tóe.

*Oành, oành! *

Hai thân hình khác rơi cách Long Hạo Thần không xa. Trên không trung, tất cả Trụ Ma Thần đã hóa thành bột phấn. Nguyên tố phong bạo khủng bố như xé rách cả không gian, khiến bầu trời ánh tím chợt biến thành hắc ám.

Nếu cứ mặc kệ nguyên tố phong bạo kinh khủng này rơi xuống, vậy đừng nói là Ngự Long quan, sợ rằng Thánh Ma đại lục đều bị tổn hại nặng không thể chữa khỏi.

Ngay lúc này, Hạo Nguyệt thức tỉnh ý niệm đem đến tác dụng cực kỳ quan trọng.

Trên bầu trời, chính ánh sáng màu sắc khác nhau nở rộ từ thân hình khổng lồ dài vạn mét. Khi Thập Địa Cửu Thiên Diệt Thần đại trận đều vỡ nát thì dường như Hạo Nguyệt chiếm quyền chủ động thân thể. Một tầng ánh sáng tím đậm đặc từ thân thể to lớn của nó phóng ra, hình thành màn sáng tím to lớn, ngăn cách lấy nguyên tố phong bạo, còn cưỡng ép đuổi những nguyên tố phong bạo vào khe hở không gian bị xé ra.

Hai bóng người rơi bên cạnh Long Hạo Thần chính là Ma Thần Hoàng Phong Tú, Nguyệt Ma Thần A Gia Lô Tư. Lúc trước sáu vị ma thần còn sống sót đều hóa thành bột phấn trong trận chiến phong ấn, cùng biến mất theo Trụ Ma Thần.

Long Hạo Thần có thể cảm giác rõ ràng, tuy Ma Thần Hoàng Phong Tú, Nguyệt Ma Thần A Gia Lô Tư còn sống nhưng khí thể trên người nhanh chóng giảm sút. Nghịch Thiên Ma Long Trụ và Nguyệt Trụ Ma

Thần vỡ nát ảnh hưởng rất lớn với chúng. Tu vi của A Gia Lôi Tư yếu kém, bị thương càng nặng thêm, dường như chỉ còn lại một hơi, trên người không biết có bao nhiêu vết thương nữa, chỉ miễn cưỡng kéo dài hơi tàn mà thôi. Nhưng đối với cường giả cỡ như y, chỉ còn một hơi thì sẽ không chết hẳn. Tuy nhiên, Nguyệt Trụ Ma Thần vỡ nát, cho dù y có thể sống thì tu vi chắc chắn suy yếu nhiều.

So với A Gia Lôi Tư, Ma Thần Hoàng hiện ra ưu thế cấp bán thần. Dù bị thương rất nặng, miệng mũi chảy máu nhưng y bò dậy khỏi cái hố, gần như cùng lúc với Long Hạo Thần bò dậy.

Lúc này Ma Thần Hoàng ánh mắt tràn đầy khó hiểu nhìn Long Hạo Thần bên cạnh.

"Sao có thể như vậy? Austin Griffin, nó, tại sao nó như vậy?"

Long Hạo Thần ngẩng đầu nhìn chín cái đầu to tranh đấu quyết liệt trên bầu trời, thì thào.

"Nó không phải là Austin Griffin, nó là Hạo Nguyệt của tôi! Hạo Nguyệt, là huynh đệ của tôi, là đồng bạn của tôi. Tôi tự sát dường như thức tỉnh thần trí của chúng nó. Hạo Nguyệt trở về. Tôi phải giúp nó, tôi phải giúp nó!"

Nói rồi Long Hạo Thần định lần nữa bay lên, nhưng Ma Thần Hoàng nhoáng người, đè bả vai hắn.

Long Hạo Thần quay đầu đối diện Ma Thần Hoàng. Hai ông cháu bốn mắt nhìn nhau, đây là lần đầu tiên họ nhìn nhau ở khoảng cách gần mà không chất chứa địch ý.

Ma Thần Hoàng Phong Tú vào lúc này, dưới tình huống tất cả Trụ Ma Thần bị hủy, trên mặt lại lộ ra nụ cười. Nụ cười của y có phần giải thoát, thậm chí là thoải mái.

"Ta giúp ngươi."

Nói xong, trên người Phong Tú hơi thở hắt ám nhanh chóng thu lại, nhoáng người lên, hóa thành luồng sáng đen vàng bành bồng trước mặt Long Hạo Thần, là hình dạng Nghịch Thiên Ma Thần kiếm. Chấn qua hiện tại Nghịch Thiên Ma Thần kiếm không còn đến từ Nghịch Thiên Ma Long Trụ mà là bản thể của Ma Thần Hoàng Phong Tú. Càng khiến Long Hạo Thần chấn kinh là từ Nghịch Thiên Ma Thần kiếm hắt không cảm giác một chút hơi thở hắt ám. Vị trí chuôi kiếm dường như không tồn tại bất cứ thuộc tính nào.

Không có nhiều thời gian chần chờ và suy nghĩ, hiện tại Long Hạo Thần không có vũ khí để dùng. Vĩnh Hằng và Sáng Tạo Thần Ấn vương tọa bị Thần Thiên Trụ, Austin Griffin tổn hại nặng, đã không thể sử dụng. Dù nó có năng lực tự chữa trị cường đại cũng cần thời gian dài mới hồi phục được uy lực siêu thần khí.

Nâng tay lên, Long Hạo Thần nắm chặt chuôi kiếm Nghịch Thiên Ma Thần kiếm, lần nữa ngửa đầu nhìn trời. Hơi thở quang minh đậm đặc hỗn hợp lực lượng huyết mạch Hạo Nguyệt chớp mắt ở trên người hắt toát ra ngọn lửa tím vàng. Sáu cánh sau lưng hết sức vỗ đập. Ngọn lửa tím vàng thiêu đốt, hắt nắm Nghịch Thiên Ma Thần kiếm do Ma Thần Hoàng Phong Tú biến thành phóng lên cao.

"Các người làm như vậy có chỗ tốt gì chứ? Ta chết rồi thì các người cũng chết theo!" Austin Griffin giận quá rống to.

Giữa không trung, ánh sáng xám đậm đặc dâng lên. Trong tiếng xé rách chói tai, cái đầu hủy diệt của Austin Griffin bị tám cái đầu khác hợp sức cắn xé, bị xé rách khỏi chính giữa.

Ánh sáng xám chớp mắt bay xa, cùng lúc đó, thân hình khổng lồ dài vạn mét nhanh chóng thu nhỏ lại.

Cái đầu hủy diệt bị xé xuống nhưng hiển nhiên nó không dễ chết như vậy. Nó là hồn Thần Thiên Trụ Thiên Trụ Thần, chín đầu Kỳ Mỹ Lạp, Austin Griffin!

Cái đầu xám to lớn ở trên không trung lẫn lộn, hóa thành hình người, vẫn là bộ dạng Long Hạo Thần. Chẳng qua lúc này người y không còn màu tím, chỉ còn lại màu xám tràn ngập hơi thở hủy diệt.

Cắn đứt cái đầu xám, Hạo Nguyệt tám đầu hiện ra một mối rã rời. Bị năng lượng hủy diệt toàn diện trùng kích, miệng chúng tràn đầy máu cùng màu với thuộc tính. Nhưng ánh mắt trong mắt chúng đứt khoát quyết tuyệt.

"Ca ca, không thể để nó chạy, giết chết nó!" Giọng Hạo Nguyệt vang trong đáy lòng Long Hạo Thần.

Ngay sau đó, thân thể khổng lồ hóa thành luồng sáng tím nhào hướng Long Hạo Thần. Cùng lúc đó, màng sáng tím vừa mới ngăn cản nguyên tố phong bạo tính hủy diệt chớp mắt thu lại, thành bong bóng tím khổng lồ bao phủ Long Hạo Thần, Austin Griffin vào trong.

Hạo Nguyệt biến thành ánh sáng tím đậm đặc phủ trùm người Long Hạo Thần, đem hắc nhuộm thành màu tím, dung hợp, đây là dung hợp giữa Hạo Nguyệt và Long Hạo Thần. Lực lượng khổng lồ không thể hình dung tràn ngập mỗi lỗ chân lông trên người Long Hạo Thần. Bộ giáp tím vàng vô cùng huyền lệ phủ lên người hắc.

Bản thể giáp tím vàng khá giống với Vĩnh Hằng và Sáng Tạo giáp lúc trước Long Hạo Thần mặc. Nhưng màu sắc càng huyền lệ, chói mắt hơn. Có rất nhiều chỗ khác với Vĩnh Hằng và Sáng Tạo giáp.

Đầu tiên là Tử Kim Hạo Nguyệt giáp không có điêu tượng thiên sứ và Thần Thánh Cự Long, là hình dạng sắt thép Hạo Nguyệt tám đầu.

Hai bên vai có Tiểu Kim và Tiểu Lôi, ngực có Tiểu Quang, Tiểu Hỏa biến thành phủ lên hai bên cơ ngực Long Hạo Thần.

Bốn cái đầu khác cũng xuất hiện ở phần bụng, eo, hai đầu gối Long Hạo Thần. Tám cái đầu hóa thành bộ giáp màu sắc đều biến thành tím, hiện ra chúng nó trừ cái sừng ra chính là màu mắt.

Dù là lúc trước mặt Vĩnh Hằng và Sáng Tạo giáp, Long Hạo Thần không cảm giác mình đột phá tầng giới hạn đó. Mà giờ phút này, khi Tử Kim Hạo Nguyệt giáp phủ lên toàn thân, hắn bỗng phát hiện mình như tăng lên độ cao khác, hoàn toàn tiến vào tầng cấp mới.

Cấp thần, đây rõ ràng là lực lượng cấp thần! Là Hạo Nguyệt mang cho hắn lực lượng cấp thần!

Một luồng sáng tím từ tay phải Long Hạo Thần vươn ra. Hắn vội vàng chuyển Nghịch Thiên Ma Thần kiếm sang tay trái. Xuất hiện trong tay phải của hắn chẳng phải chính là Tử Kim Hạo Nguyệt kiếm tám đầu sao?

Giờ phút này, trong lòng Long Hạo Thần ngổn ngang trăm mối cảm xúc. Hắn chưa từng nghĩ có một ngày lực lượng của mình sẽ đột phá trên cấp thần. Cũng chưa từng nghĩ có lúc đôi tay mình sẽ nắm kiếm do Hạo Nguyệt, Ma Thần Hoàng biến thành!

*Ong!!! *

Trên Nghịch Thiên Ma Thần kiếm lóe lửa đen vàng đậm đặc, vang lên giọng Ma Thần Hoàng Phong Tú.

"Hạo Thần, đây là cơ hội duy nhất của người, cũng là của chúng ta. Thân thể Austin Griffin tự động tách ra cái đầu hủy diệt của nó, đây cũng là lực lượng hủy diệt trung tâm nhất của Thần Thiên Tru. Giết chết nó, vậy thì Austin Griffin hủy diệt sẽ vĩnh viễn không khả năng chuyển sinh nữa. Bởi vì đây là lực lượng của nó tự tịnh hóa mình. Ra tay đi!"

Cùng với ngọn lửa đen vàng đốt cháy, Long Hạo Thần cảm giác rõ ràng, giờ phút này Nghịch Thiên Ma Thần kiếm do Ma Thần Hoàng biến thành đã đạt tới cấp thần. Lửa đen vàng chính là ngọn lửa sinh mệnh của y. Càng đáng quý là bản thân Long Hạo Thần không cảm nhận được bất cứ hơi thở hắc ám, sẽ không ảnh hưởng hắn chút nào.

"Long Hạo Thần, người không thể ra tay với ta!" Austin Griffin tức ói máu nói. Mặc dù diện mạo của y giống hệt Long Hạo Thần, nhưng lúc này trên mặt dữ tợn và không cam lòng đối lập rõ ràng với hắn.

"Hạo Nguyệt của người là một phần của ta, ta càng là Thần Thiên Tru, là hạch tâm bản thể chín đầu Kỳ Mỹ Lạp. Nếu ta chết, vậy Hạo Nguyệt của người cũng sẽ chết. Nó vì người trả giá nhiều như vậy, người lại muốn giết chết nó, tại sao người tàn nhẫn như vậy? Chỉ cần người không giết ta, ta nguyện ý nghĩ cách để Hạo Nguyệt của người và ta hoàn toàn tách ra. Sau này nó là nó, ta là ta, thành hai thể sinh mệnh hoàn toàn khác nhau. Ta còn có thể hứa với người sẽ không hủy diệt thể giới của người."

Nghe tới mấy chữ "Hạo Nguyệt cũng sẽ chết" người Long Hạo Thần run lên. Dù hắn đã đoán được rồi, nhưng Austin Griffin chính miệng nói ra vẫn khiến hắn rối loạn tâm thần.

"Ca ca, người đừng nghe hắn. Hắn phải chết. Hắn không chết thì hủy diệt sẽ không biến mất. Chỉ cần hắn còn sống thì chúng ta sẽ không có tự do, đợi hắn hồi phục năng lực rồi sẽ nuốt hết chúng ta. Nếu hắn chết, có lẽ chúng ta còn cơ hội chuyển sinh."

"Giết!!!" Ma Thần Hoàng Phong Tú gầm rống phát ra từ Nghịch Thiên Ma Thần kiếm.

Long Hạo Thần rốt cuộc quyết định. Ánh sáng tím kinh người, linh lực nồng đậm dao động tăng đến cực độ. Giờ phút này hắn khống chế là lực lượng của thần.

Một con mắt tím vàng khổng lồ xuất hiện trên không trung. Quanh con mắt tím vàng đốt cháy ngọn lửa đen vàng.

Khoảnh khắc này, Thiên Tru Thần, Austin Griffin ánh mắt ngơ ngác. Bị Hạo Nguyệt xé ra khỏi bản thể, y đã đại thương nguyên khí, vốn không còn lực lượng Thần Thiên Tru. Khi y thấy con mắt tím vàng kia thì thì thào.

"Sáng Thế, là người ư? Sáng Thế, người còn sống, còn mở to mắt nhìn ta ư?"

Ngay sau đó, Phạm Thiên Nhân tím vàng mang theo vô số ánh sáng phủ lên người y.

Phạm Thiên Tam Thức, Phạm Thiên Nhân, Sát Na Phương Hoa, Thiên Địa Vô Cực.

Bầu trời một lần nữa biến thành màu tím. Trong màu tím cao quý càng có mấy phần bi thương và quyết tuyệt. Tất cả màu xám trong khoảnh khắc này bị ánh sáng tổ hợp tím vàng và đen vàng bao trùm Trên bầu trời quanh quần thanh âm không cam lòng.

"Sáng Thế, ta hận ngươi!!!"

Không trung ánh sáng tím kéo dài chừng mười phút mới dần nhạt đi. Nhân loại, ma tộc trước Ngự Long quan rốt cuộc không bị áp lực khủng bố ảnh hưởng nữa, dần hồi phục năng lực hành động.

Màu xám biến mất, tất cả hơi thở hủy diệt biến mất. Cùng biến mất còn có tất cả Trụ Ma Thần ma tộc thống trị Thánh Ma đại lục dài đến sáu ngàn năm.

Cùng với ánh sáng tím dần nhạt đi, bầu trời như bị xé rách, một vệt sắc vàng nhạt xấu hiện rồi từ từ lan tràn.

Mây đen và hắc ám bị sắc vàng xua tan dần tan rã, biến mất. Một mặt trời vàng dần lộ ra khỏi ánh sáng.

Điện chủ Kỵ Sĩ Thánh Điện đời thứ nhất, Anh Hùng Vĩnh Hằng Tiêu Hoắc tại khoảnh khắc này người run bần bật. Nó là vong linh, tắm dưới ánh nắng sẽ đem đến vô cùng thống khổ, mặc kệ nó có thực lực mạnh bao nhiêu cũng vậy. Nhưng giờ phút này, tắm trong ánh nắng ngày càng ấm áp, nó phát ra thanh âm ghen ngào.

Mặc dù nó không có nước mắt, nhưng giờ phút này cảm xúc đã kích động đến không gì sánh kịp.

Không chỉ là nó, mỗi một Anh Hùng Vĩnh Hằng, mỗi một cường giả nhân loại có mặt đều ngơ ngác nhìn chăm chăm ánh nắng trên trời ngày càng chói mắt, nói sao cũng không nở nháy mắt.

Mặt trời như nói cho họ hắc ám đã kết thúc, tia nắng ban mai, đã đến.

Thời đại hắc ám phủ lên Thánh Ma đại lục sáu ngàn năm tại khoảnh khắc này rốt cuộc chấm dứt, hoàn toàn chấm dứt.

Ánh sáng tím vàng từ trên trời giáng xuống, tựa như từ ánh nắng chói mắt lộ ra nhẹ nhàng rơi xuống đất.

Từ giờ phút này, hắc đã không chỉ là truyền kỳ, càng là anh hùng truyền thuyết và sử thi, hắc rốt cuộc dẫn theo nhân loại sáng tạo lịch sử, phá tan hắc ám, khiến hủy diệt biến mất trong hư vô.

Hắc là con trai quang minh, Thần quang minh, chủ tịch Liên Bang Thánh Điện, người sở hữu Vĩnh Hằng và Sáng Tạo Thần Ấn vương tọa, Huy Hoàng và Lãnh Tụ Thần Ấn kỳ sĩ, anh hùng truyền kỳ và sử thi, Long Hạo Thần.

"Phụt!" Long Hạo Thần đáp xuống đất, Hạo Nguyệt biến thành Tử Kim Hạo Nguyệt giáp không có mũ giáp nên mọi người đều thấy khuôn mặt tuần tú của Long Hạo Thần lúc này tái nhợt. Triệt để đánh chết Austin Griffin, nhân loại rốt cuộc thoát khỏi thời đại hắc ám trói buộc, nhưng lúc này mặt hắc không có chút gì hưng phấn, ngược lại đầy bi thương.

"Hạo Nguyệt!!!" Long Hạo Thần ghen ngào hét to.

Tử Kim Hạo Nguyệt kiểm tám đầu trong tay hắc khi rơi xuống đất thì đã biến mất. Tử Kim Hạo Nguyệt giáp trên người đang hóa thành từng tia ánh tím bay trên không trung, trôi qua.

Long Hạo Thần dùng đôi tay ấn người, liều mạng muốn bắt giữ thứ gì. Nhưng hãn căn bản không cách nào bắt lấy được. Hơi thở Hạo Nguyệt biến ngày càng yếu ớt, dần tan biến trong không khí.

Ánh sáng đen vàng chột lóe, thân hình Ma Thần Hoàng xuất hiện cách Long Hạo Thần ngoài năm mét. Các cường giả ma tộc còn sót lại vội vàng tiến lên, lấy Ma Thần Hoàng làm trung tâm bảo vệ để vương mạnh nhất của chúng.

Nhưng lúc này trên người tất cả ma tộc đều có khói đen nhạt không ngừng tan biến trong không khí, hơi thở của chúng nhanh chóng yếu đi.

Bảy mươi hai Trụ Ma Thần đến đây là bị tiêu diệt toàn bộ, căn cơ ma tộc triệt để diệt tuyệt. Tất cả lực lượng từ thế giới kia mang đến khi Trụ Ma Thần bị tổn hại hết thì bắt đầu tan biến trên người đám ma tộc. Tu vi của chúng theo hắc ám và lực lượng thế giới khác trôi đi mà giảm thấp. Không chỉ là ma tộc bình thường, coi như là Ma Thần Hoàng Phong Tú, Nguyệt Ma Thần A Gia Lôì Tư, trên người cũng xuất hiện tình huống tương tự. Thậm chí lực lượng trên người chúng trôi càng nhanh hơn.

Sắc mặt Phong Tú còn trắng hơn Long Hạo Thần nhiều, khóe miệng không ngừng chảy máu tím sậm. Lúc trước y hóa thân thành Nghịch Thiên Ma Thần kiểm phát ra lực lượng cấp thần kỳ thực là dùng toàn bộ sức lực áp chế hắc ám thuộc tính của mình, để tránh ảnh hưởng đến Long Hạo Thần. Huống chi khi Long Hạo Thần chiến đấu thì chịu đựng linh lực khổng lồ của lực lượng quang minh tinh thuần Long Hạo Thần rót vào, hơn nữa chuyển hoá nó. Đây là loại tình hình khó khăn cỡ nào chứ? Nhưng Ma Thần Hoàng thật sự chống đỡ, chống đỡ đến khi Austin Griffin triệt để bị hủy diệt.

Lúc này trên mặt chủ nhân ma tộc tràn đầy thoải mái, dường như bỏ xuống gánh nặng lớn nhất trong lòng mình. Y nâng tay lên, ý bảo ma tộc giữ bình tĩnh, cứ đứng đó yên lặng nhìn ánh sáng tím trên người Long Hạo Thần dần trôi qua, ở trong cực hạn bị thương.

Hơi thở Hạo Nguyệt ngày càng nhạt, mặt Long Hạo Thần tràn đầy nước mắt. Hắn thậm chí không cảm nhận được một chút dấu hiệu Hạo Nguyệt còn sống.

Thiên Tru Thần, chín đầu Kỳ Mỹ Lạp, Austin Griffin nói không sai, cái đầu hủy diệt và tám cái đầu khác vốn là một thể. Giây phút tám cái đầu lấy Tiểu Quang, Tiểu Hỏa dẫn đầu cắn đứt nó, Hạo Nguyệt đã vì Long Hạo Thần hiến dâng sinh mạng mình. Khi đó trừ phi nó chịu để Austin Griffin lại hồi phục tại miệng vết thương, nếu không thì mạng sống Hạo Nguyệt sẽ theo thời gian mà trôi đi.

Cái đầu hủy diệt Austin Griffin là trung tâm, nếu không bị công kích thì có lẽ bất tử. Nhưng Hạo Nguyệt mất đi trung tâm thì chết chắc rồi!

Tuy nhiên, giây phút cuối cùng, Hạo Nguyệt vẫn dùng hết sức mạnh của mình giúp đỡ Long Hạo Thần đánh chết Austin Griffin. Đây tất nhiên không phải vì nó thích nhân loại cỡ nào, càng không thì thương tiếc thế giới này bao nhiêu. Chỉ vì một mình Long Hạo Thần mà thôi!

Nó là sợ Long Hạo Thần bị tổn thương dù chỉ một chút, sợ chủ nhân của mình, ca ca của mình bị nguy hiểm tính mạng. Cho nên dùng hết lực lượng cuối cùng giúp Long Hạo Thần đem tất cả tai họa có khả năng xuất hiện hóa giải.

Nhưng giờ phút này, khi toàn bộ vấn đề đã giải quyết, Hạo Nguyệt sắp đổi mặt cũng là tử vong, vĩnh viễn rời khỏi thế giới này, rời khỏi Long Hạo Thần.

Tim Long Hạo Thần đau nhói, thống khổ không thể miêu tả khiến người hắn không kiềm chế được run lấy bầy. Dù là hắn chết đi cũng không muốn Hạo Nguyệt vĩnh viễn rời khỏi hắn!

Trong đầu hắn nhớ lại từng đoạn ký ức.

Từ Kỳ Sĩ Thánh Sơn lần đầu tiên gặp Hạo Nguyệt, khi hắn dùng máu mình giúp cho Hạo Nguyệt biến đổi thuộc tính, giây phút đó vận mệnh

của họ đã liên kết cùng nhau.

Tiểu Quang xuất hiện, Hạo Nguyệt có hai cái đầu, trở thành đồng bạn tốt nhất của hắn.

Trong quá trình Long Hạo Thần trưởng thành, Hạo Nguyệt vẫn luôn ở bên cạnh hắn, cùng hắn trưởng thành. Dần dần, Hạo Nguyệt mọc ra cái đầu thứ ba Tiểu Thanh, tiếp theo là Tiểu Lam có cái sừng hình bướm. Rồi tiếp theo là Tiểu Tử, Tiểu Hoàng, Tiểu Kim, Tiểu Lô. Mỗi lần Hạo Nguyệt trưởng thành đều cùng với Long Hạo Thần trưởng thành.

Trước này hôm nay, Long Hạo Thần chưa từng nghi ngờ Hạo Nguyệt sẽ xảy ra vấn đề. Hạo Nguyệt luôn dùng sức mạnh của nó bảo vệ Long Hạo Thần, giúp hắn không ngừng tiến tới.

Long Hạo Thần tin tưởng Hạo Nguyệt không hề lừa, dù khi nó hoàn toàn thức tỉnh biến thành Thần Thiên Tru chín đầu Kỳ Mỹ Lạp, đó cũng không phải Hạo Nguyệt phản bội Long Hạo Thần. Từ đầu đến cuối, đối với Hạo Nguyệt thì Long Hạo Thần chính là người thân cận nhất cả đời nó! Đối với Long Hạo Thần thì cũng như vậy. Hạo Nguyệt cùng hắn trưởng thành, giao cho hắn sức mạnh cường đại. Giờ phút này Hạo Nguyệt lại vì hắn sắp chết, Long Hạo Thần làm sao chấp nhận được chứ?

Tử Kim Hạo Nguyệt giáp dần biến mất trong không khí, còn lại là vô tận đau thương trong lòng Long Hạo Thần. Hắn liều mạng muốn bắt lấy một tia khí lưu tím. Nhưng ánh sáng tím kia trôi tuột qua kẽ tay hắn.

"Hạo Nguyệt, Hạo Nguyệt!!!" Long Hạo Thần lớn tiếng kêu gào, nhưng bây giờ hắn không thể ngăn cản được gì.

Rốt cuộc, khi một tia sắc tím cuối cùng rút khỏi người hắn, Long Hạo Thần lung lay thân thể, mặt tái nhợt ngã xuống đất. Hạo Nguyệt đi rồi, tựa như trái tim hắn cũng bị mất đi.

Cùng lúc đó, một tiếng gọi khẽ đánh thức Long Hạo Thần khỏi bi thương. Hắn mạnh mẽ ngẩng đầu nhìn lên trời.

Một bóng sáng ảo ảnh dần ngưng kết thành hình, đó chẳng phải là bộ dạng Hạo Nguyệt đó sao?

Lúc này Hạo Nguyệt chỉ có tám cái đầu, không có linh hồn Austin Griffin. Tám cái đầu, tám đôi mắt màu hoàn toàn khác, dịu dàng nhìn chăm chú Long Hạo Thần, dường như đang định nói gì đó với hắn.

"Hạo Nguyệt, đừng rời khỏi ta!" Long Hạo Thần hét to, muốn xông lên.

Khoảnh khắc này, bóng dáng Hạo Nguyệt trên không trung đột nhiên biến hư ảo, nhanh chóng hóa thành lốc xoáy tím ngưng tụ chính giữa, cuối cùng hóa thành phù văn tím nhỏ xíu vọt hướng Long Hạo Thần, rơi vào giữa trán hắn.

Thân thể Long Hạo Thần run bần bật trên không trung. Khi hắn lại rơi xuống đất thì đã đi vào hôn mê. Trên trán hắn, văn lộ do chín đường tím vàng tổ thành cũng dần nhạt nhòa.

Cuối cùng, chín văn lộ tím vàng hóa thành phù văn nhỏ xíu ngưng tụ tại đó rồi từ từ ẩn vào làn da Long Hạo Thần.

Bóng dáng và hơi thở của Hạo Nguyệt trong khoảnh khắc tan biến, không để lại một chút dấu vết.

Thải Nhi đón lấy thân thể Long Hạo Thần rơi từ trên trời xuống, khuôn mặt nàng cũng đầy nước mắt. Nàng biết rõ cảm tình giữa Long Hạo Thần và Hạo Nguyệt. Hạo Nguyệt chết đối với Long Hạo Thần thật là vết thương sâu nặng, rất nặng. May mắn hắn còn sống, người đàn ông của mình còn sống. Tất cả cũng nên kết thúc.

Nhìn Long Hạo Thần té xỉu, Ma Thần Hoàng nâng tay lên, vẫy hướng Bạch Nguyệt.

Long Tinh Vũ nháo người, chắn trước mặt Bạch Nguyệt, đôi mắt đỏ rực nhìn chăm chăm Ma Thần Hoàng.

"Người còn muốn làm cái gì?"

Ma Thần Hoàng Phong Tú mỉm cười.

"Long Tinh Vũ, tuy hành xử trước kia của người khiến ta khinh thường, không quá muốn chấp nhận con rể như người. Nhưng vừa rồi người chịu chận một kích cho Hạo Thần, coi như người là đàn ông có đảm đương. Tất cả đều kết thúc, ta chỉ muốn nói chuyện với con gái ta vài câu."

Long Tinh Vũ ngẩn ra, trong mắt y Ma Thần Hoàng luôn là núi cao không thể trèo bây giờ không còn uy nghi trước kia nữa. Còn lại chỉ là một phần bình tĩnh và hiền lành.

Bạch Nguyệt lung lay bước ra khỏi lưng Long Tinh Vũ, y vội đỡ lấy bà. Bạch Nguyệt không nhìn y, bà trước tiên quan tâm nhìn Long Hạo Thần ngã trong ngực Thái Nhi, rồi chuyển ánh mắt hướng Ma Thần Hoàng.

"Người còn có gì để nói?"

Trên khuôn mặt Ma Thần Hoàng Phong Tú lộ ra nụ cười dịu dàng.

"Con à, ta biết người không chịu nhận ta. Người không sai, ta không phải một phụ thân hợp cách, càng không phải một người chồng hợp cách. Mặc kệ trước kia từng xảy ra chuyện gì, nhưng kết quả cuối cùng là bị kịch, ta không thể đùn đẩy trách nhiệm. Nhưng ta nhất định phải lần nữa nói cho người, trong lòng ta, mẫu thân người là người đàn bà duy nhất ta yêu. Cho đến chết Linh Hiên vẫn nhớ ta, khi ta nghe nàng để lại di ngôn đó, người có biết lòng ta nghĩ gì không?"

Bạch Nguyệt không hé răng, chỉ là hốc mắt đỏ hồng nhìn Ma Thần Hoàng.

Ma Thần Hoàng Phong Tú thở dài một tiếng.

"Khi đó ý nghĩ duy nhất trong lòng ta là cả đời ta không tính quá thất bại. Lúc trước ta luôn lấy đột phá tu vi làm mục tiêu, cũng từng đặc chí vì trở thành cường đại nhất trong các đời Ma Thần Hoàng. Nhưng khi ta nghe di ngôn của Linh Hiên mới phát hiện, những điều này đối với ta kỳ thực không quan trọng. Quan trọng là ta cả đời này từng yêu, cũng từng có người yêu ta. Tựa như mẹ người đã nói, yêu một lần ta không hối hận."

Nghe Ma Thần Hoàng nói tới đây, Bạch Nguyệt không thể khống chế cảm xúc được nữa, khóc rống thất thanh.

Ma Thần Hoàng hít sâu.

"Nguyệt nhi, bảy mươi hai Trụ Ma Thần đã bị hủy, mặc kệ trước kia ma tộc chúng ta đối với nhân loại làm bao nhiêu điều sai, thù hận bao sâu, đến đây nên đặt dấu chấm tròn. Không còn Trụ Ma Thần, không ra ba năm, tất cả lực lượng đến từ Trụ Ma Thần đều sẽ tán đi. Chúng tộc ma tộc vốn không thuộc về thế giới này sẽ tự động hủy diệt, còn chúng tộc khác bị ma tộc chuyển hóa thành sẽ dần hoàn nguyên. Nhân loại các người không cần làm gì, chỉ cần chờ đợi, Thánh Ma đại lục sẽ trở về quyền sở hữu của các người. Ta chỉ hy vọng các người đừng giận chó đánh mèo những tộc nhân mất đi ma lực của tộc ta. A Gia Lôi Tư còn sống, ta tin tưởng hắn sẽ ước thúc những tộc nhân này. Không ra một trăm năm, ma tộc sẽ trở thành lịch sử, mọi thứ sẽ đồng hóa trở thành tân thế giới do nhân loại các người chúa tể."

"Tốt rồi, ta muốn nói chỉ bao nhiêu đó. Xin các người chuyển lời của ta đến Long Hạo Thần, dù thế nào thì giây phút cuối cùng ma tộc ta đã trả mọi giá để thế giới này không bị hủy diệt. Xin nể tình điểm này. Ta tin tưởng, hắn sẽ đồng ý thỉnh cầu cuối cùng của ta."

Nói tới đây Phong Tú đột nhiên nở nụ cười, y cười rất vui vẻ. Linh lực nồng đậm dao động trong không khí lan tràn. Một Ma Thần Hoàng, y chậm rãi mở ra đôi tay ngửa đầu nhìn trời.

"Ta là Nghịch Thiên Ma Long Hoàng, đế vương vĩ đại nhất trong lịch sử ma tộc, nhưng ma tộc lại chung kết trong tay ta. Không ai có thể giết chết ta, dù là Austin Griffins cũng không thể làm được. Có thể kết thúc sinh mạng của ta chỉ có chính ta."

Bạch Nguyệt đột nhiên nhận ra cái gì, hét to.

"Không được...!"

Nhưng bà vẫn là nói chậm, trong tay phải Ma Thần Hoàng chẳng biết khi nào có thanh dao găm, hoặc nên nói là y dùng lực lượng của mình ngưng kết thành dao găm, đâm vào trái tim mình.

Tiếng cười của y vẫn tiếp tục, ánh mắt dời đến người Long Hạo Thần.

"Thằng nhóc, ta từng giết chết người một lần, đánh vỡ trái tim người, bây giờ ông ngoại đều trả lại hết. Người biết không? Nghe người gọi ta tiếng ông ngoại, ta chợt cảm thấy rất vui. Từ khi Linh Hiên chết đi, lần đầu tiên thấy vui như vậy."

"Đừng mà..." Bạch Nguyệt khóc rống xông hướng Ma Thần Hoàng.

Lần này Long Tinh Vũ không ngăn lại bà. Từ việc Bạch Nguyệt vì Ma Thần Hoàng nhảy xuống Ngự Long quan, y hiểu ở trong lòng Bạch Nguyệt có người phụ thân Ma Thần Hoàng.

"Đừng tới đây!" Ma Thần Hoàng hét to, Bạch Nguyệt té nhào xuống.

Ngực Ma Thần Hoàng bắt đầu tỏa ra ánh sáng tím đen đậm đặc xen lẫn với tia điện ám lam tứ tán. Rõ ràng y sợ tổn thương con gái mình!

Nhìn Bạch Nguyệt, ánh mắt Ma Thần Hoàng biến vô cùng dịu dàng, dịu giọng nói.

"Nguyệt nhi, con gái của ta, ta biết người không muốn chấp nhận phụ thân này, ta cũng không có tư cách làm phụ thân người. Nhưng khi sinh mạng của ta sắp đi hướng chung kết, ta có một thỉnh cầu, có thể đem di

thư mẹ người để lại đưa cho ta không? Để ta ra đi không còn gì tiếc nuối, để ta mang theo mùi máu nàng lưu lại trong di thư đi tìm nàng, có được không?"

Dù trong lòng Bạch Nguyệt có căm hận Ma Thần Hoàng thế nào, nhưng dù sao y là cha ruột của bà! Đặc biệt là thấy sinh mệnh cấp bán thân của Ma Thần Hoàng đang nhanh chóng trôi mất. Lúc này trong lòng Bạch Nguyệt nào có chút hận thù gì nữa.

"Cha!!!" Bạch Nguyệt bi thương kêu, bất chấp tất cả xông hướng Ma Thần Hoàng.

Long Tinh Vũ kịp thời xuất hiện sau lưng bà, ôm lấy bà. Nếu cứ mặc kệ bà tiếp xúc hơi thở hắc ám khủng bố bên cạnh Ma Thần Hoàng, thân thể Bạch Nguyệt chắc chắn không chịu đựng nổi.

Ma Thần Hoàng mỉm cười nói.

"Con bé ngốc, khóc cái gì? Đây là chuyện tốt! Ta không phải biến mất mà là đi tìm Linh Hiên. Người nên thấy vui mừng vì chúng ta mới đúng. Huống chi ta không đi thì người sẽ vào thế khó xử. Cha không thể làm gì nhiều cho người, chỉ có nhiều đó. Nghe người gọi một tiếng cha, ta thật rất vui. Có hai tiếng kêu của người và Hạo Thần, ta vui lắm, đáng giá. Thì ra tình thân nhân loại tốt đẹp như vậy! Cho ta đi, mẹ người đang chờ ta đâu."

THẦN ẨN VƯƠNG TỌA

Đường Gia Tam Thiếu

www.dtv-ebook.com

Chương 334

Hạo Nguyệt, Ta Chuộc Tội Cho Người (Hết)

"Rốt cuộc dựa vào hơi thở Hạo Nguyệt để lại trong huyết mạch tìm ra tọa độ rồi." Người mặc Vĩnh Hằng và Sáng Tạo giáp chẳng phải chính là Long Hạo Thần đó ư? Bên cạnh hẳn tất nhiên là Thái Nhi.

Thái Nhi dịu giọng nói.

"Hạo Thần, anh đừng sốt ruột quá. Dựa theo tin tức Hạo Nguyệt để lại cho anh, nếu nó có thể chuyển sinh thì chắc bây giờ đã bắt đầu."

Long Hạo Thần gật đầu nói.

"Chắc chắn Hạo Nguyệt sống lại. Trước khi chết nó để lại phong ấn phù cho anh. Chẳng những đem tu vi của anh cố định ở linh lực chín mươi chín vạn chín ngàn chín trăm chín mươi chín, cũng nói cho anh biết nó có khả năng chuyển sinh. Nếu anh không đoán sai thì nó để lại phù văn trên người anh là muốn anh dùng cách tương tự đem nó chuyển sinh phong ấn. Dù là Austin Griffin còn có tàn hồn hủy diệt ở trong thân thể Hạo Nguyệt chuyển sinh, chỉ cần anh vĩnh viễn phong ấn tu vi của nó, nó không thể trưởng thành đủ mạnh, vậy nhất định sẽ không xuất hiện Thần Thiên Tru chín đầu Kỳ Mỹ Lạp."

Ngày đó Long Hạo Thần, Hạo Nguyệt, Ma Thần Hoàng hợp sức rốt cuộc hủy diệt cái đầu hủy diệt. Hạo Nguyệt cũng vì thế mà chết, trước khi chết nó để lại phù văn vĩnh viễn giam cầm tu vi Long Hạo Thần. Chính là nói, Long Hạo Thần không cần lo lắng xuất hiện tình huống thành thần rồi sẽ biến mất trên đời.

Ma Thần Hoàng tự sát chết, mang theo di thư của thê tử đi tới thế giới khác tìm chân tình. Từ ý nghĩa nào đó, y đích thực không chết. Tu vi của y đã tới cấp thần, dù không có thần vị thì linh hồn vô cùng kiên cường, nói không chừng y thật sự có thể tìm được linh hồn thê tử.

Ma Thần Hoàng chết rồi, ma tộc mất đi toàn bộ Trụ Ma Thần càng như rắn mất đầu. Lực lượng của chúng đúng như Ma Thần Hoàng đã nói, theo thời gian trôi qua mà biến mất.

Sau khi Long Hạo Thần tỉnh dậy khỏi hôn mê, cùng Nguyệt Ma Thần A Gia Lô Tư cẩn thận bàn bạc. A Gia Lô Tư trở về ma tộc, chinh đồn lực lượng ma tộc còn sót lại rút hướng bờ biển, trước tiên trả một nửa mảnh đất cho nhân loại. Thời gian trôi qua, ma tộc không còn Trụ Ma Thần, cuối cùng chỉ có thể bị nhân loại đồng hóa.

Một năm trôi qua, Long Hạo Thần và Thái Nhi, Tư Mã Tiên và đoá hoa trắng nhỏ của gã, Lâm Hâm và Lý Hình, Hàn Vũ và Vị Ương, Trương Phóng Phóng và Vương Nguyên Nguyên, Trần Anh Nhi và Dương Văn Chiêu kết liên càn.

Có Long Hạo Thần khuyên bảo, Bạch Nguyệt thể xác và tinh thần bị đả kích lớn cuối cùng vẫn tha thứ cho Long Tinh Vũ. Long Tinh Vũ mang theo bà trở về Odin trấn cũ, ở núi Odin ngụ trong gian nhà tranh nhỏ. Cùng lúc đó, Long Tinh Vũ giải trừ khế ước với Mạt Thế và Sát Phật Thần Ấn vương tọa, nhường lại Thần Ấn vương tọa cho Dương Văn Chiêu. Y nói muốn dùng nửa đời sau sám hối với Bạch Nguyệt. Y không phải là Thần Ấn kỵ sĩ nữa, chỉ là chồng của Bạch Nguyệt.

Khi Long Tinh Vũ vì Long Hạo Thần không tiếc hy sinh mạng mình, dù là Bạch Nguyệt hay Long Hạo Thần đều đã tha thứ cho y. Dù sao, máu mủ tình thâm!

Sau đại chiến, uy danh của Long Hạo Thần tại Liên Bang Thánh Điện tăng đến cực độ, được công nhận là anh hùng đệ nhất từ trước tới nay của nhân loại.

Trong một năm, sau khi kết hôn, Long Hạo Thần có cao tăng Lục Đại Thánh Điện trợ giúp, chăm lo việc nước, không ngừng nhận đất đai mà tộc trả lại, cũng xử lý sự vụ nội bộ Liên Bang Thánh Điện gọn gàng ngăn nắp, tất cả đi vào quỹ đạo.

Cùng lúc đó, Long Hạo Thần đề nghị chế độ thay phiên chủ tịch Liên Bang. Mỗi năm năm hội nghị Liên Bang sẽ tiến hành tuyển cử một lần. Tuyển ra chủ tịch, phó chủ tịch, nghị viên Liên Bang mới, tối đa liên nhiệm hai kỳ.

Hắc ám bị tiêu trừ, đại lục vẫn chưa quay về hoàn toàn hòa bình, Long Hạo Thần nhất định phải tiếp tục ngồi trên ghế chủ tịch Liên Bang. May mắn hắc chế định công tác này trong thời gian nhất định, chín năm sau là hắc triệt để tự do, dẫn Thái Nhi đi dạo chơi thiên hạ, thậm chí du lịch xuyên không gian.

Đối với Long Hạo Thần, tiếc nuối lớn nhất trong lòng hắc chính là Hạo Nguyệt. Một năm qua, nếu Hạo Nguyệt có thể thành công chuyển sinh cũng nên trở lại. Hơn nữa Long Hạo Thần đã sẵn sàng cho Hạo Nguyệt chuyển sinh.

Long Hạo Thần dẫn Thái Nhi ở trên không trung ngừng lại. Hắc ngửa đầu phát ra tiếng hú dài. Không tới một tiếng đồng hồ thì mười Vong Linh Vương đã tập hợp.

Cảm nhận khí thế của Long Hạo Thần cường đại đến chúng không thể đối kháng, mười quân vương cung kính hành lễ.

Long Hạo Thần nói chuyện với chúng một tiếng đồng hồ sau mười quân vương mới tản ra.

"Bọn chúng có đáng tin không?" Thái Nhi hơi lo lắng nói với Long Hạo Thần. "Lỡ như chúng tìm ra Hạo Nguyệt rồi làm chuyện bất lợi với nó thì sao?"

Long Hạo Thần nhẹ lắc đầu, nói.

"Em không hiểu ý chúng. Đối với chúng, nếu có thể khiến thế giới này lại có hơi thở sự sống, coi như là trả giá Hỏa Hồn của mình thì chúng cũng cam tâm tình nguyện. Năm đó là Austin Griffin Hạo Nguyệt hủy đi sinh mệnh thế giới này. Chúng ta đến chính là cố hết sức chuộc tội cho Hạo Nguyệt. Anh tin rằng những Vong Linh Vương này hiểu bên nào nhẹ bên nào nặng. Chúng đã đi tìm thì chúng ta cũng nên bắt đầu đi."

Nói xong Long Hạo Thần mang Thái Nhi đáp xuống đất. Cảm nhận không khí thế giới đỏ đen tràn ngập độc tố, Long Hạo Thần kiềm không được thở dài. Hủy diệt vĩnh viễn dễ dàng hơn sáng tạo nhiều!

Ánh sáng xanh chợt lóe, Thần Tinh Linh Dạ Tiểu Lệ chui ra khỏi Vĩnh Hằng Thần Thạch từ ngực Long Hạo Thần.

"Đây chính là nơi người nói? Không khí thật dơ bẩn. Chỗ này thật sự được không?"

Long Hạo Thần dứt khoát gật đầu, nói.

"Tôi tin có thể được. Vì Hạo Nguyệt, cũng vì khiến không gian này hồi phục sinh mệnh, tôi nhất định phải làm hết sức!"

Dạ Tiểu Lệ gật đầu, nói.

"Vậy thì bắt đầu đi. Vĩnh Hằng và Sáng Tạo giáp trên người người có hơi thở Sáng Thế Thần, nếu nói có ai hoàn thành được hành động vĩ đại này thì sợ rằng chỉ có mình người."

Long Hạo Thần mỉm cười, nói.

"Hãy để chúng ta làm một lần Sáng Thế Thần tại không gian này đi."

Đôi tay Thái Nhi tách ra trước ngực, từng đóa Thịnh Thế Liên Hoa tinh khiết bay lên không trung. Dần dần, từng vầng sáng trắng tỏa ra trên trời, tịnh hóa tất cả không khí vẫn đục.

Thời gian không lâu lắm, không gian ba ngàn mét vuông, ngàn mét đã hoàn toàn bị hơi thở của Tịnh Hóa Linh Vực tịnh hóa, không khí biến trong lành nhiều.

Long Hạo Thần như tia chớp, mặt đất bắt đầu vang tiếng động lớn rầm rầm, những mặt đất đen cứng rắn bị vỡ nát, những khe hở có dung nham bị Long Hạo Thần phong kín, rơi xuống.

Ngay sau đó, thật nhiều bùn đất từ không trung rắc xuống. Đây là bùn đất của Thánh Ma đại lục, bùn đất tràn ngập mùi hương bắt đầu tản ra tại phạm vi ba ngàn mét vuông.

Ánh sáng xanh mênh mông tỏa ra từ người Dạ Tiểu Lệ, hơi thở sự sống nồng đậm dung nhập vào bùn đất từ trên trời giáng xuống. Mặt đất đen dần bị sắc vàng đất thay thế. Hơi thở sự sống đậm đặc cảm rõ hướng mặt đất.

Long Hạo Thần ngửa đầu hú dài, một đoàn sáng vàng từ người hắt phóng ra, chậm rãi bay lên trời, tựa như mặt trời vàng treo giữa không trung. Linh lực thể rắn cố định trên không trung xong tỏa ra hơi thở quang minh đậm đặc. Lấy tu vi như Long Hạo Thần, hắt chế tạo ra mặt trời loại nhỏ này ít nhất có thể kéo dài một tháng không tắt đi.

Từng hạt mầm sớm chuẩn bị tốt bay ra khỏi tay Long Hạo Thần, chui vào bùn đất. Tiếp theo là nước, sóng nước nhu hòa rắc trên không trung, tựa như cam lộ rơi xuống.

Còn chưa kết thúc, hoàn thành xong những điều này, Long Hạo Thần phóng ra ma pháp cấm chú Thần Thánh Cam Lâm, khiến mưa bụi vàng lại giáng xuống. Cùng lúc đó, Y Tư đồn Vương bị hắt triệu hoán ra, phối hợp Dạ Tiểu Lệ, đem hơi thở sự sống đậm đặc trải rộng trong phạm vi ba ngàn mét vuông này.

Dần dần, từng chồi non xanh nhạt nhanh chóng chui khỏi bùn đất. Có hơi thở sinh mệnh khổng lồ như vậy rót vào, ánh nắng và nước ôn dưỡng, chúng nó nhanh chóng sinh trưởng.

Đó là từng cây giống, rễ của chúng bắt đầu cắm sâu bên dưới, chúng nó hấp thu hơi thở sự sống đậm đặc, cũng tỏa ra sức sống thuộc về chính mình.

Long Hạo Thần sử dụng là mầm cây có sức sống nhất, có thể chống lại hoàn cảnh ác liệt nhất. Hai tiếng đồng hồ sau, mảnh rừng rậm xuất hiện trên mặt đất này. Chúng nó có ánh sáng chiếu rọi tự động lọc không khí trong phạm vi Tịnh Hóa Linh Vực bao phủ.

Không biết khi nào thì bên ngoài thế giới xanh ba ngàn mét vuông bắt đầu tụ tập nhiều vong linh. Cảm xúc khó hình dung nhấp nháy trong Hỏa Hồn của chúng nó.

Vong Linh Thẩm Phán ký sĩ và Vu Yêu Vương cùng nhau đi tới, nhìn mảnh sắc xanh, cảm nhận hơi thở sự sống đậm đặc, chúng kích động không nói nên lời.

Long Hạo Thần nhìn hàng ngàn vạn vong linh ngoài Tịnh Hóa Linh Vực, trầm giọng nói.

"Năm đó Austin Griffin mang đến hủy diệt cho không gian này, ta nguyện chuộc tội thay nó. Hôm nay chỉ là bắt đầu, ta sẽ dùng hành động chứng minh với các người, sự sống sẽ lại tràn ngập thế giới này. Không trung bụi bẩn dày đặc và mây độc cản trở ánh nắng chân chính, ta định dùng mười năm dần tịnh hóa thanh tẩy chúng nó, để ánh nắng lại chiếu rọi khắp nhân gian. Thế giới này không thiếu nước, chẳng qua đa phần nước bị dung nham và bùn đất vùi lấp sâu dưới lòng đất. Ta tin tưởng khi nước dưới đất, ánh nắng trên trời bị ta dẫn ra, ngày đó cũng chính là sự sống lại tỏa sáng."

"Ta, Long Hạo Thần, tại đây thề, trong khi ta còn sống, nhất định sẽ khiến không gian này lại có được hơi thở sự sống, hoàn thành thực vật tiến hóa. Quá trình cuối cùng này cần thời gian bao lâu ta không biết, nhưng ta có thể nói là ta sẽ cố gắng hết hoàn thành mọi thứ. Ta biết Hạo Nguyệt rất có thể đã chuyển sinh tại thế giới này, cũng có lẽ vĩnh viễn không chuyển sinh. Nhưng mặc kệ thế nào, hôm nay ta đã hứa thì sẽ

không thay đổi. Ta chỉ hy vọng nếu các người thật sự phát hiện ra nó, vậy các người có thể giấu nó đi nhưng xin đừng tổn thương nó. Đợi có một ngày ta hoàn thành lời hứa, các người lại giao nó cho ta, được chứ?"

Vong Linh Thẩm Phán ký sĩ, Vu Yêu Vương chậm rãi bay ra, nhìn cây to khỏe mạnh trường thành trên mặt đất, bọn chúng đi tới lằn ranh Tịnh Hóa Linh Vực, chậm rãi quỳ một gối xuống đất.

"Người, chính là Sáng Thế Thần của chúng ta. Ta lấy danh nghĩa Hỏa Hồn thể, nếu Austin Griffin trọng sinh, chúng ta nhất định sẽ mang nó tới trước mặt người!" Vong Linh Thẩm Phán ký sĩ cung kính nói.

Long Hạo Thần nhoáng người lên, đã ra ngoài Tịnh Hóa Linh Vực. Hắn tự tay nâng dậy Vong Linh Thẩm Phán ký sĩ và Vu Yêu Vương.

"Cảm ơn các người đã tin tưởng, ta sẽ dùng hành động chứng minh với các người điều ta nói. Bây giờ ta phải tiếp tục công việc của mình. Nếu có thể thì hãy để thuộc hạ các người cùng hỗ trợ đi, vì sự sống thế giới này hồi sinh."

"Xin tuân lệnh người!" Cùng với tiếng hét lớn của Vong Linh Thẩm Phán ký sĩ, tất cả Sinh Vật Vong Linh đều lay Long Hạo Thần.

Ánh mắt Long Hạo Thần nhìn phương xa, thì thào.

"Hạo Nguyệt, ta đến rồi, người ở đâu?"

Xa ngoài vạn mét, một khe núi nhỏ, trong tiếng đá va chạm giòn vang, một quả trứng lấp lóe ánh sáng tím nhạt lặn ra. Vỏ trứng xuất hiện vết nứt rạn, một cái đầu thằn lằn hình tam giác nhỏ xíu từ trong khe hở cố gắng chui ra.

Hậu ký: Lời của tác giả Lâu tới một năm, Thần Ấn vương tọa rồi cuộc viết xong. Khi tôi viết đến dấu chấm tròn cuối cùng thì có cảm giác như trút gánh nặng, nhưng cũng rơi lệ đầy mặt. Một thế giới do tôi một tay tạo ra đã kết thúc như vậy.

Tôi cũng tiếc cho Y Lai Khắc Tư, tiếc Phong Tú, tiếc mỗi nhân vật dưới ngòi bút của tôi. Nhưng bất cứ việc gì luôn có kết thúc. Có lẽ kết cục nửa vui nửa buồn mới có thể khiến mọi người ghi nhớ. Thấy mọi người yêu thích Thần Ẩn, tôi thấy rất đáng giá. Nếu các người thích lão Y, vậy sách mới Tuyệt Thế Đường Môn sẽ trông thấy y xuất hiện. Còn về xuất hiện như thế nào thì các người phải tự mình đi tìm rồi.

Về Phong Tú, y thuộc về Thần Ẩn, tôi không muốn mang y đi. Một Ma Thần Hoàng vẫn nên đi tìm chân tình của mình là quan trọng hơn, tôi không muốn quấy rầy y, hãy để y chìm đắm trong hạnh phúc của mình rồi đi đi. Tôi tin tưởng, chúng ta sẽ vĩnh viễn nhớ kỹ y.

Có thể nói Thần Ẩn vương tọa là quyền sách khiến tôi vắt óc phí sức nhiều nhất, cũng là quyền sách có chinh thể tình tiết làm tôi vừa lòng nhất. Từ bố cục bắt đầu đến mặt sau từng cửa một hiện ra. Liên Minh Thánh Điện và bảy mươi hai Trụ Ma Thần ma tộc đối kháng, còn ẩn giấu hai bí ẩn thân thể Long Hạo Thần và Hạo Nguyệt quan hệ đến bối cảnh toàn văn, sợ rằng rất ít có người đoán được boss cuối cùng không phải Ma Thần Hoàng mà là Thiên Tru Thần, Austin Griffin.

Có lẽ Thần Ẩn về mặt bố cục thì không hoa lệ như Đấu La Đại Lục, Thiên Châu Biển, nhưng về tình tiết thì tôi tốn sức nhiều nhất. Bố cục càng đơn giản ý nghĩa càng cần nhiều tình tiết phong phú chống đỡ. Tôi không dám nói mình làm được tốt nhất, nhưng tôi đích thực đã dốc hết sức.

Một năm, hai trăm sáu mươi vạn chữ truyện dài kết thúc, tôi trả giá tâm huyết tròn một năm, cũng có nhiều bạn đọc đi theo Thần Ẩn lâu đến một năm, không biết mọi người xem xong kết cuộc cuối cùng sẽ có cảm giác gì.

Tại đây, tôi phải cảm tạ mỗi một bạn đọc ủng hộ trong một năm nay, tôi không biết nói gì hơn, chỉ có biết sáng tác càng nhiều, càng tốt tác phẩm để cảm ơn mọi người.

Mọi người đều biết, fan của tôi bị mọi người gọi là Đường Môn, mà tôi là môn chủ Đường Môn. Mỗi một năm mỗi một bộ tác phẩm, chính ta sẽ có một phần anh chị em Đường Môn rời đi, lại nghênh đón một đám bạn đọc mới tham gia. Mỗi khi nhìn người mới tham gia, tôi sẽ rất vui sướng, nhưng nhìn có đọc giả rời đi, tôi sẽ tràn ngập lưu luyến và đáng tiếc.

Thần Ấn đã kết thúc, mọi chuyện nên nhìn về phía trước. Các bạn đọc quen biết tôi đều hiểu, tôi sáng tác chưa từng gián đoạn, tác phẩm của tôi đều là không kể hờ liên tục kéo dài. Bởi vậy, tác phẩm mới của chúng ta sắp hiện ra trước mặt mọi người. Bộ tác phẩm này, có thể nói là hoàn toàn vì Đường Môn chúng ta mà sáng tác, vì tất cả đọc giả ủng hộ tôi nhiều năm như vậy mà viết. Tôi hy vọng bạn đọc ủng hộ tôi có thể tiếp tục cùng tôi đi xuống. Còn những bạn đã rời đi, tôi đợi các người trở về, chờ các người về nhà.

Trong cuộc đời sáng tác gần chín năm của tôi, tác phẩm được yêu thích nhất cũng được khen nhiều nhất chính là Đấu La Đại Lục. Đặc biệt là sau khi xuất bản truyện tranh càng có nhiều fan Đấu La Đại Lục. Bởi vậy thật lâu trước kia không ngừng có bạn đọc kêu gọi, hy vọng Đấu La Đại Lục II có thể ra mặt. Cùng lúc đó, trên thị trường có không ít người bất hợp pháp lấy danh nghĩa Đấu La còn tiếp, Đấu La II giả danh lừa bịp.

Từ góc độ cá nhân của tôi, tôi vốn không muốn viết tiếp nữa. Bởi vì tôi còn có rất nhiều sáng ý có thể viết, linh cảm của tôi chưa từng khô kiệt. Nhưng lần này thì khác. Vì các anh chị em Đường Môn, tôi nguyện ý sáng tác vì Đường Môn chúng ta. Bởi vậy, sách mới của chúng ta chính thức xuất hiện sẽ kêu là Đấu La Đại Lục II Tuyệt Thế Đường Môn, làm tròn giấc mộng Đấu La của mọi người.

Tôi chỉ có một tâm nguyện, hy vọng các anh chị em đã từng rời khỏi Đường Môn sẽ trở về. Hy vọng hậu tục Đấu La có thể trở thành chuyến xe đưa các người trở về. Một bộ Tuyệt Thế Đường Môn trở thành ngôi nhà chung của tất cả anh chị em Đường Môn. Bộ tác phẩm này sẽ hao phí tâm sức chưa từng có của tôi, viết thành truyện dài thật dài rộng lớn

mà trắng lẹ, ngưng tụ khí thể Đường Môn chúng ta, để tất cả bạn đọc từng ở Đường Môn, hoặc đã tham gia, đang tham gia Đường Môn, về nhà. Đường Môn vĩnh viễn đều là nhà của các người, cửa lớn vĩnh viễn mở rộng vì các người.

Cái tên Tuyệt Thế Đường Môn cũng là đến từ đọc giả. Ca nhạc chủ đề thứ nhất của Đường Môn chúng ta là do đọc giả sáng tác kêu tên này.

Trong bộ sách mới này, bối cảnh, bố cục đều sẽ tiếp tục sử dụng Đấu La Đại Lục, cũng có tăng thêm, là tăng mà không phải biến đổi. Bố cục sẽ càng phong phú, tình tiết sẽ càng thêm hấp dẫn.

Chợt nghĩ, một vạn năm sau Đấu La Đại Lục sẽ là bộ dạng gì nhỉ?

Còn nhớ Đường Môn sao? Còn nhớ Sử Lai Khắc học viện sao? Còn nhớ từng võ hồn, võ kỹ, hồn hoàn, hồn cốt kỳ diệu sao? Tất cả đều sẽ lại xuất hiện trong mắt các người.

Đấu La Đại Lục II Tuyệt Thế Đường Môn sẽ bày ra một thế giới Đấu La mới tinh cho mọi người. Trăm vạn năm hồn thú chưa từng xuất hiện trong Đấu La Đại Lục sẽ lên sân trong Tuyệt Thế Đường Môn, trí tuệ hồn hoàn cũng sẽ xuất hiện, càng có bố cục hồn đạo khí hoàn toàn mới. Các bạn đọc ở trong Thần Ấn vương tọa thích Tử Linh Thánh Pháp Thần, Trường Miên Thiên Tai Y Lai Khắc Tư cũng sẽ lấy cách đặc biệt xuất hiện trong Tuyệt Thế Đường Môn. Nhân vật chính mới của chúng ta có thể khiến Đường Môn suy bại đức lại huy hoàng không? Sẽ bày ra tất cả cho mọi người trong Tuyệt Thế Đường Môn.

Có rất nhiều đọc giả hỏi tôi, làm sao để gia nhập Đường Môn? Kỳ thực rất đơn giản, từ khi bạn đọc Đường Môn thì bạn đã là một thành phần của Đường Môn. Bốn môn chủ chính thức tuyên bố, Đấu La Đại Lục II Tuyệt Thế Đường Môn chính thức mở ra!

Đại Công Cáo Thành.